Mà vùng này Dương Lỗi đã xem xét rồi, cách đó không xa là một địa vực tinh thạch dày đặc, bất quá chỗ đó ngược lại là có ma thú, thất cấp ma thú, Hắc Viêm Hổ Sư thú.

- Đi, chúng ta đi bên này, cách đây không xa liền có đại lượng tinh thạch rồi.

Dương Lỗi nói.

Tinh thạch tuy không nhiều bằng địa phương trước kia, nhưng mà có khoảng một hai vạn, bất quá lại muốn trước thu thập Hắc Viêm Hổ Sư thú kia.

- Bên kia, bên kia thật sự có sao? Tựa hồ chỗ đó có con thất cấp ma thú?

Cổ Tịnh khẽ nhíu mày nói ra.

- Một thất cấp ma thú mà thôi, ngươi sợ sao? Chẳng qua nếu như ngươi thật sự sợ mà nói, như vậy chúng ta không đi.

Dương Lỗi nhìn xem nàng nói ra, cái gọi là thỉnh tướng không bằng kích tướng, dùng tính cách của Cổ Tịnh mình sao một kích, nhất định sẽ trực tiếp xông qua đem Hắc Viêm Hổ Sư thú kia trực tiếp nốc ao.

Cổ Tịnh phục hồi tinh thần lại không thể tin được vuốt vuốt ánh mắt của mình, những con mắt trong đêm tối phát ra Lục Quang kia sớm đã biến mất không thấy.

Dương Lỗi gật đầu nói:

- Tự nhiên là thật, ta nói có thể thu thập đám súc sinh này, bất quá ta có lẽ đã nói cho ngươi là, những Độc Vẫn Hấp Huyết Biên Bức này bất quá là tứ cấp ma thú mà thôi, cùng Độc Vẫn Hấp Huyết Biên Bức chính thức so sánh yếu nhược rất nhiều, nếu như là Độc Vẫn Hấp Huyết Biên Bức chính thức mà nói, hẳn là lục cấp, nếu như là Độc Vẫn Hấp Huyết Biên Bức chân chính, chúng ta thật sự không dễ dàng đối phó rồi.

- Thì ra đây chỉ là tứ cấp Độc Vẫn Hấp Huyết Biên Bức ah, bất quá coi như là tứ cấp cũng là rất khủng bố, nếu như không phải ngươi, hai chúng ta chỉ sợ thực muốn trở thành bạch cốt rồi.

Cổ Tịnh nghĩ đến còn có chút nghĩ mà sợ.

- Đúng vậy a, Dương đại ca thật là lợi hại.

Dương Thanh Thủy sùng bái nhìn xem Dương Lỗi.

- Chút lòng thành mà thôi.

Dương Lỗi cười cười, có chút tự đắc.

- Chúng ta đổi cái địa phương a, ta cảm thấy tại đây có chút là lạ, vạn nhất lại đến nhiều Biên Bức như vậy mà nói. doc truyen tai . . .

Nói đến đây, Cổ Tịnh sợ run cả người.

Dương Thanh Thủy cũng có chút bận tâm, phụ họa nói:

- Dương đại ca, chúng ta đổi cái địa phương a?

Gặp hai nữ như vậy, Dương Lỗi nhẹ gật đầu:

- Được rồi, như vậy chúng ta liền đổi địa phương cắm trại.

Thu hồi lều vải, đi ước chừng hơn một giờ sau, ở bên một dòng suối nhỏ ngừng lại:

- Các ngươi xem tại đây như thế nào?

Tá trợ lấy ngọn đèn chiếu sáng, có thể nhìn ra chỗ này là rất không tệ, mà Dương Lỗi sử dụng Chân Thực Ưng Nhãn tra nhìn xuống, tại đây cũng không có nguy hiểm gì, cho nên quyết định ở chỗ này cắm trại.

Hai nữ nghe vậy nhẹ gật đầu, giằng co chừng mười phút đồng hồ sau, lần nữa đáp tốt lều trại, sau đó Dương Lỗi liền bắt đầu làm bữa tối… nướng thịt thỏ.

Cái này Dương Lỗi đã rất quen thuộc, hơn nữa lại có trù nghệ hệ thống phụ trợ, cho nên trình độ so với trước kia còn muốn cao, hai nữ ăn được vui mừng, bụng nhỏ cũng tăng lên, nhưng vẫn chưa thỏa mãn.

Liên tiếp ba ngày, ba người thu thập đến tinh thạch đã nhiều đến hơn hai mươi vạn, Dương Lỗi một người gần có mười một vạn, hai nữ cộng lại cũng có hơn mười vạn.

Mà ở dọc theo con đường này ngược lại cũng gặp phải mấy lần muốn đánh đoạt, nhưng đều bị Dương Lỗi không lưu tình chút nào đá bọn hắn ra khỏi cục.

Đây là ngày thứ năm rồi, cách kết thúc còn có năm ngày, mà Dương Lỗi một mực chiếm cứ đứng đầu bảng.

- Bên kia thật nhiều người ah.

Dương Thanh Thủy nhìn cách đó không xa, có một đội người đang nghỉ ngơi.

- Chúng ta qua đi xem a.

Cổ Tịnh là người ưa thích náo nhiệt, không chịu ngồi yên, vốn Dương Lỗi là không muốn nhiều chuyện, nhưng còn chưa kịp nói, Cổ Tịnh đã hướng phía bên kia đi đến rồi, Dương Lỗi bất đắc dĩ đi theo.

- Ơ, đến một cô nàng, lớn lên cũng không tệ lắm đây này.

Nghe được thanh âm, sắc mặt Cổ Tịnh lập tức suy sụp xuống dưới, tên gia hỏa này rõ ràng dám đánh chủ ý mình.

Mà lúc này Dương Lỗi cùng Dương Thanh Thủy cũng chạy tới.

- Còn có một cái, cũng không tệ ah, còn có một Tiểu Bạch kiểm, lão Tam thích nhất rồi.

Cái khác lại nói.

Dương Lỗi lại càng không vui rồi, lập tức liền phán quyết tử hình cho đám người này.

- Muốn chết!

- Ơ, Tiểu Bạch kiểm tính tình còn không nhỏ, lão Tam ta thích nhất rồi.

Đao Ba Kiểm đánh giá Dương Lỗi, xoa xoa đôi bàn tay nói.

Dương Lỗi nổi giận, hoàn toàn bị chọc giận, Tiểu Lý Phi Đao ra, không lưu tình chút nào.

"Vèo", một đạo bạch quang hiện lên, Đao Ba Kiểm kia thanh âm lập tức kẹt ở cổ họng.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Vũ Vương nhất giai võ giả, điểm kinh nghiệm EXP +50000, khí công giá trị +500, điểm tích lũy giá trị +500.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được 10000 viên tinh thạch.

Dương Lỗi ngược lại là kinh ngạc, thằng này tinh thạch rõ ràng nhiều như vậy, mình lấy được một vạn, đây cũng là ý nghĩa thằng này rõ ràng có hai vạn tinh thạch.

Bất quá đáng tiếc chính là, ở chỗ này sát nhân, bởi vì không phải chân chánh giết chết, cho nên chỉ có thể đạt được một nửa điểm kinh nghiệm EXP.

- Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi rõ ràng giết lão Tam.

Cái dẫn đầu kia nhìn xem Dương Lỗi, ngữ khí có chút cà lăm rồi, cái này ra tay quá nhanh, căn bản không có nhìn rõ ràng Dương Lỗi là như thế nào động thủ, chỉ là chứng kiến một đạo bạch quang qua đi, Đao Ba lão Tam liền chết rồi, tốc độ cực nhanh, căn bản phản ứng không kịp, như thế có thể thấy được người này tu vi là kinh khủng cỡ nào.

Một nhóm người mình chỉ sợ còn chưa đủ hắn làm thịt.

- Giết hắn đi, coi như là tiện nghi hắn rồi, các ngươi xem ra cũng không phải vật gì tốt, hay là đi cùng hắn a.

Dương Lỗi cười lạnh một tiếng.

Cổ Tịnh cùng Dương Thanh Thủy lập tức đã minh bạch ý tứ của Dương Lỗi, nhao nhao tế ra vũ khí của mình.

- Muốn giết chúng ta, các ngươi nghĩ kỹ chưa.

Lão Đại kia nghe vậy, biết Dương Lỗi là sẽ không bỏ qua nhóm người mình rồi, vì vậy vung tay lên, ra hiệu thủ hạ đem người vây quanh.

Lập tức một đám người đem ba người Dương Lỗi cùng Cổ Tịnh bao bọc vây quanh.

- Vùng vẫy giãy chết.

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng, mấy người kia căn bản cũng không có bị Dương Lỗi để ở trong mắt, lợi hại nhất là lão đại kai rồi, tu vi cũng không quá đáng là Vũ Vương thất giai mà thôi, còn kém xa lắm.

- Cổ Tịnh, Thanh Thủy, các ngươi thu thập những tiểu la la kia, hai thằng này giao cho ta.

- Lão Nhị, chúng ta lên.

Cái lão đại kia từ trong lòng lấy ra một vật.

Nhưng mà Dương Lỗi trừng mắt, Gia Cát Liên Nỗ, lại là Gia Cát Liên Nỗ, Gia Cát Liên Nỗ này là vũ khí của một đời Luyện Khí tông sư Gia Cát Vấn Thiên phát minh, uy lực vô cùng, thuộc về vũ khí Địa giai lục phẩm, lúc trước cũng không quá đáng là luyện chế ra thập kiện mà thôi, sớm đã không rõ tung tích hạ lạc, lại không nghĩ rằng rõ ràng lại để cho người này lấy được một kiện.

- Gia Cát Liên Nỗ, không nghĩ tới ngươi rõ ràng có Gia Cát Liên Nỗ.

- Hừ, muốn chạy trốn sao? Hừ, hiện tại đã quá muộn, ta quyết định muốn đem ngươi phanh thây xé xác, rõ ràng dám uy hiếp Lão Tử, Chư Cát Bác Đào ta còn chưa bao giờ để cho người uy hiếp qua.

Hắn cầm Gia Cát Liên Nỗ trong tay đối với Dương Lỗi cười như điên lên nói.

- Ngươi đi chết đi cho Lão Tử, hai mỹ nữ này ta sẽ giúp ngươi chăm sóc tốt.

Nói xong đã phát động ra Gia Cát Liên Nỗ.

Vài Kim Tiễn cường hãn lập tức hướng phía Dương Lỗi công kích tới, tốc độ cực nhanh, tuy so ra kém phi đao của Dương Lỗi, nhưng mà không kém đi nơi nào.

- Nguy hiểm!

- Mau tránh!

Cổ Tịnh tâm đều nâng lên cổ họng.

Dương Thanh Thủy dứt khoát bưng kín ánh mắt của mình, không dám nhìn hình dạng của Dương Lỗi rồi.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Dương Lỗi cảm ứng được sát cơ cực hạn, mũi tên Gia Cát Liên Nỗ tuyệt không phải mình có thể ngăn trở, đó là hạng nhất đại sát khí.

Mà ở thời khắc mấu chốt này, trong đầu Dương Lỗi linh quang lóe lên, mình còn có tuyệt kỹ bảo vệ tánh mạng.

- Thuấn Tức Thiên Lý… độn.

Thân ảnh Dương Lỗi lập tức biến mất, mà Gia Cát Liên Nỗ kia thì bắn trên mặt đất.

Bành bành bành…

Phát ra từng tiếng nổ mạnh, bụi mù nổi lên bốn phía, đá vụn vẩy ra.

- Ha ha. . . Ha ha. . .

Lão đại kia liều lĩnh cười cười nói.

- Rõ ràng dám uy hiếp ta, ta muốn ngươi chết, ngươi phải chết.

Bởi vì tốc độ của Dương Lỗi thật sự là quá nhanh, hắn căn bản cũng không có nhìn rõ ràng Dương Lỗi biến mất, tên nỏ của hắn căn bản cũng không có thể bắn trúng Dương Lỗi.

- Đồ bỏ đi, ngươi cao hứng quá sớm a!

Dương Lỗi lập tức ra hiện ra ở sau lưng của hắn, một thanh Trường Đao gác ở trên cổ của hắn.

- Ta ở phía sau ngươi ah.

Lão đại kia lập tức dọa sợ:

- Không có khả năng. . . Không có khả năng, ngươi làm sao có thể ở đằng sau ta, tuyệt đối không có khả năng, ngươi. . . Ngươi là giả dối, nhất định là giả dối.

Hắn kích động, thân thể nhoáng một cái, lập tức trên cổ liền bị cắt, vết máu thoáng cái tràn ra.

- Ah. . .

- Cái gì gọi là không có khả năng, liền ngươi cái trình độ này, hừ hừ, Gia Cát Liên Nỗ ở trong tay ngươi là lãng phí.

Dương Lỗi không chút do dự túm lấy Gia Cát Liên Nỗ trong tay hắn, cầm trong tay.

- Chậc chậc, không tệ ah, không nghĩ tới, ngươi cái tiểu mao tặc này rõ ràng có ít đồ, ngay cả Gia Cát Liên Nỗ cũng có ah, thật sự là không tệ, lần này buôn bán lời, như vậy. . . Ngươi hiện tại đi chết đi cho ta.

- Không. . . Không. . . Ngươi không thể giết ta, ngươi không thể giết ta, ngươi giết ta mà nói..., Chư Cát gia tộc là sẽ không bỏ qua ngươi.

Chư Cát Bác Đào hô.

- Không thể giết ngươi, hừ, ta giết ngươi thì như thế nào, ở bên ngoài chờ, ta chờ ngươi đến báo thù.

- Ngươi. . doc truyen tai . . Ngươi sẽ phải hối hận, ta nhất định sẽ ở bên ngoài giết ngươi, đem ngươi bầm thây vạn đoạn, nghiền xương thành tro

- Dong dài, chết đi cho ta.

Dương Lỗi cười lạnh một tiếng, đao trong tay không lưu tình chút nào, nhẹ nhàng dùng lực, một cái đầu lâu lập tức rơi xuống, vết máu phun đến khắp nơi, giống như sơn tuyền phun trào.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Chư Cát Bác Đào, điểm kinh nghiệm EXP +350000, khí công giá trị +3500, điểm tích lũy giá trị +3500.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được tư liệu Gia Cát Liên Nỗ.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được một vạn tám ngàn tinh thạch.

Tư liệu chế tác Gia Cát Liên Nỗ, Dương Lỗi sửng sốt, không nghĩ tới mình rõ ràng đã lấy được tư liệu chế tác Gia Cát Liên Nỗ, đây quả thực là đại phát, Gia Cát Liên Nỗ này lợi hại như thế, nếu như mình đại lượng chế tạo mà nói, như vậy liền có thể chế tạo ra một quân đội cường đại.

Bất quá Dương Lỗi cũng tinh tường, cái này chỉ là nghĩ mà thôi, Gia Cát Liên Nỗ này nếu như thật dễ dàng chế tạo như vậy mà nói, lúc trước Gia Cát Vấn Thiên cũng sẽ không chỉ làm ra 10 kiện mà thôi rồi.

o©ku G\ʏȀjX o¢©]o¢¨I GDz ¦\ʉ G\0 ¦}Î_

- Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi thực giết Chư Cát Bác Đào, ngươi. . . doc truyen tai . Ngươi nhất định phải chết, ngươi nhất định phải chết, hắn nhất định sẽ không bỏ qua ngươi.

Lúc này lão Nhị kia hai tay run rẩy chỉ vào Dương Lỗi.

- Hắn là lão đại của các ngươi, hiện tại hắn chết rồi, ngươi cũng đi cùng hắn a.

Âm thanh Dương Lỗi lạnh lùng nói.

- Không. . . Đừng giết ta, đừng giết ta, ta cái gì cũng có thể cho ngươi, tinh thạch của ta toàn bộ cho ngươi, ngươi đừng giết ta.

Thấy Dương Lỗi thực muốn động thủ, lão Nhị này bị hù đến rồi, chết tử tế không bằng lại sống, tuy đây không phải là thật chết rồi, nhưng hắn cũng sợ hãi không thôi, sợ chết là bản năng của người, trên đời này không có ai nguyện ý đi chết, trừ khi là lòng của hắn đã chết, đã không có ý chí sinh tồn rồi, bất quá nếu như vậy, như vậy hắn cũng không thể tính là người sống rồi.

Vốn Dương Lỗi muốn như vậy kết liễu hắn, bất quá nghĩ lại tha hắn một lần cũng không phải là không thể được, nếu như mình buông tha những người này, mà Chư Cát Bác Đào lại bị mình giết chết, như vậy một khi ra ngoài, Gia Cát Bác Đào nhất định sẽ hoài nghi mấy người kia, cho nên cái này cũng không phải là một chuyện xấu.

- Buông tha ngươi, cũng có thể, bất quá. . .

- Bất quá cái gì, chỉ cần có thể tha ta, ta, ta cái gì cũng có thể đưa cho ngươi, toàn bộ đều cho ngươi.

Thấy mình còn có chỗ trống sinh tồn, Gia Cát Bác Văn vội hỏi.

Lão Nhị Gia Cát Bác Văn là nhi tử Gia Cát Bằng trưởng lão, mà Chư Cát Bác Đào là nhi tử Gia Chủ, giữa hai người chênh lệch là rất lớn.

Dương Lỗi lắc đầu nói:

- Tinh thạch, cũng không cần ngươi toàn bộ cho, xuất ra một nửa là được.

- Thật sự, ngươi. . . ngươi không phải là đang dối gạt ta đi?

Gia Cát Bác Văn vẻ mặt không thể tin nhìn xem Dương Lỗi.

- Ngươi thích tin hay không, nếu như ngươi không tin mà nói, ta giết ngươi liền có thể đạt được tinh thạch, đương nhiên nếu như ngươi nhất định muốn đem tất cả tinh thạch cho ta, ta đây cũng hoàn toàn không có ý kiến.

Dương Lỗi thấy hắn rõ ràng không tin, liền nói.

- Tin tưởng, tin tưởng, ta cho ngươi, cho ngay.

Gia Cát Bác Văn sợ Dương Lỗi đổi ý, liền tranh thủ đem tinh thạch mình lấy được phân ra một nửa cho Dương Lỗi, rõ ràng cũng có hơn một vạn.

- Không tệ, không tệ, không nghĩ tới ngươi rõ ràng có nhiều tinh thạch như vậy, đúng rồi, ngươi lại để cho bọn hắn cũng đem một nửa tinh thạch giao ra đây, ta sẽ bỏ qua các ngươi.

Những người còn lại thấy đại ca bị giết, nhị ca cũng đầu hàng, làm sao có thể còn có tâm tư phản kháng, bọn hắn liền giao ra tinh thạch, động tác rất nhanh.

Thả bọn hắn đi xong, Cổ Tịnh có chút bất mãn nhìn xem Dương Lỗi nói:

- Ngươi như thế nào đều thả bọn chúng?

- Thả bọn hắn, tự nhiên có lý do của ta.

Dương Lỗi nhìn xem Cổ Tịnh cùng Dương Thanh Thủy hỏi lại, nói.

- Ngươi nghĩ lão Đại và lão Tam của bọn hắn đều bị ta giết đi, nhưng lão Nhị cùng một đám tiểu đệ không chết, sau khi rời khỏi đây, lão Đại và lão Tam bọn hắn sẽ nghĩ thế nào?

- Ah. . . Ta hiểu được, ngươi muốn cho bọn họ nội đấu, ngươi thật sự là rất xấu rồi.

Cổ Tịnh nghe vậy bừng tỉnh đại ngộ nói.

Dương Lỗi đầu đầy hắc tuyến, xấu, rất xấu rồi, từ hình dung như vậy như thế nào luôn từ trong miệng nàng rơi ở trên đầu mình, tựa hồ mình cũng chưa đối với nàng làm xấu, mình vẫn là chưa thành nhân đây này, muốn xấu cũng là ngươi đối với ta xấu, Dương Lỗi trong lòng thầm nhủ.

- Dương đại ca thật thông minh.

Nhưng Dương Thanh Thủy lại mỉm cười ngọt ngào nói.

Đối với Dương Thanh Thủy nói, Dương Lỗi vẫn là thập phần hưởng thụ, nhìn nàng một cái nói:

- Tốt rồi, chúng ta nhìn xem thu hoạch thế nào a.

- Lần này có bao nhiêu tinh thạch, nhanh cho ta xem một chút.

Cổ Tịnh vừa nghe đến sự tình có quan hệ tinh thạch liền hưng phấn rồi, bề bộn bu lại.

- Thu hoạch cũng không nhỏ.

Dương Lỗi tính lại, rõ ràng có gần tám vạn tinh thạch, nói cách khác mấy tên gia hỏa này cộng lại tinh thạch rõ ràng đạt đến hơn mười vạn, mà Dương Lỗi tinh tường, bọn hắn những cái thứ này là sẽ không chăm chú đi tìm đấy, huống hồ coi như là chính thức chăm chú tìm kiếm cũng sẽ không đạt được nhiều tinh thạch như vậy, như vậy ý nghĩa, những tinh thạch này rất có thể là bọn hắn đoạt đến đấy.

- Có bao nhiêu tinh thạch?

Cổ Tịnh thấy Dương Lỗi ngẩng đầu lên, liền vội vàng hỏi.

- Tổng cộng là bảy vạn sáu ngàn hai trăm viên.

- Nhiều như vậy à?

Cổ Tịnh cùng Dương Thanh Thủy nghe vậy không khỏi líu lưỡi, nhiều tinh thạch như vậy, tiến vào bài danh Top 100 tuyệt đối là không có vấn đề rồi.

- Những tinh thạch này chúng ta bình quân phân a.

Dương Lỗi lại không có ở vấn đề này dây dưa, hoàn toàn chính xác thời điểm Dương Lỗi chứng kiến bọn hắn có nhiều tinh thạch như vậy cũng là thập phần kinh ngạc.

- Ta không lấy a, Dương đại ca, ta không lấy, ngươi cùng Tịnh tỷ phân là được.

Lúc này Dương Thanh Thủy lắc đầu nói ra.

- Như vậy sao được.

Cổ Tịnh nghe xong vội nói.

- Ngươi ngốc ah, cái này đều là điểm tích lũy, quan hệ đến có thể tiến vào Huyền Cơ Môn hay không đấy, còn có, Tiểu Lỗi đệ đệ có nhiều tinh thạch như vậy, còn có thể thiếu một chút như vậy sao?

Dương Lỗi cũng nói:

- Thanh Thủy, kỳ thật tinh thạch này cũng không có cái gì, nếu là cùng một chỗ, cũng không thể không thu, nói cách khác, vậy ngươi là không muốn nhận thức ta cái Dương đại ca này rồi.

Dương Lỗi đã nói như vậy rồi, Dương Thanh Thủy tự nhiên không có biện pháp cự tuyệt.

Bảy vạn sáu ngàn hai trăm, phân thành ba phần mỗi người lấy được 25400 viên, tăng thêm hơn hai vạn này, tinh thạch của Dương Lỗi tổng cộng đạt đến mười ba vạn.

Hai nữ cũng không ít, Cổ Tịnh có mười vạn, mà Dương Thanh Thủy cũng không ít, chừng chín vạn.

Ba người đã đem mọi người xa xa bỏ xuống.

Lúc này bốn người Thiên Nhất trường lão đều líu lưỡi không thôi, lúc này mới năm ngày, rõ ràng đến được hơn mười vạn điểm tích lũy, đây chính là lịch sử đến nay chưa bao giờ có, coi như là lịch sử kỷ lục cao nhất, ở trong năm ngày thời gian cũng không có đạt tới qua mười vạn, cuối cùng vẫn là một đường chặn giết, cướp đoạt, mới vượt qua mười vạn.

Lý Nham nhìn xem bốn người nói:

- Thiên Nhất trường lão, ta xem, tiểu tử kia hẳn là biết rõ tinh thạch dấu ở nơi nào, bọn hắn mỗi một lần hành động tựa hồ là có mục đích, chuyên môn chọn lựa những địa phương tinh thạch nhất kia.

Thiên Nhất trợn trắng mắt nói:

- Nói nhảm, cái này còn cần ngươi đến nói cho ta biết.

- Tiểu tử kia bí mật rất nhiều ah.

Một bên mỹ phu nhân Đoạn Dung nói ra.

- Bí mật rất nhiều, cũng không phải các ngươi có thể đi tìm hiểu, bằng không thì sẽ đưa tới họa sát thân.

Thiên Nhất nghe xong vội quát lớn, nói giỡn, người này là Trương Dật trưởng lão đặc biệt chiếu cố, người hắn dự định, nếu có người dám đối với hắn bất lợi, cái kia quả thực là muốn chết, Trương Dật trưởng lão này tại Huyền Cơ Môn mặc dù không có đệ tử, nhưng địa vị cực cao, tu vi cường hãn, ngoại trừ bọn người Cổ Lão, không có người là đối thủ của hắn.

Hơn nữa lợi hại nhất chính là một tay khôi lỗi thuật của hắn, mấy Vũ Thần cấp Khôi Lỗi vây công, đối phó bốn người mình có thể chém dưa thái rau đơn giản.

- Cái này ta tự nhiên biết rõ, Thiên Nhất trưởng lão ngươi yên tâm, Đoạn Dung ta không phải không biết sâu cạn như vậy, chẳng qua nếu như có thể cùng hắn kết thành đạo lữ mà nói. . .

Đoạn Dung bỏ vào trong ảo tưởng, bất quá không thể không nói Đoạn Dung vẫn là rất có tư sắc đấy, cái dáng người kia đầy đặn, khí chất thục phụ ung dung đẹp đẽ quý giá.

Một bên Lý Nham nghe vậy lời nói có chút ê ẩm nói:

- Ngươi đều lớn như vậy rồi, người ta sẽ vừa ý ngươi?

- Lý Nham ngươi nói cái gì?

Đoạn Dung trừng mắt, ngữ khí căm tức nói.

Lý Nham đối với Đoạn Dung một mực có tâm tư, muốn cùng nàng kết thành đạo lữ, nhưng không biết làm sao Đoạn Dung căn bản là không thèm điểu nghía đến hắn, ánh mắt rất cao, người theo đuổi nàng cũng không ít, nhưng nàng đều chướng mắt, trong đó Lý Nham là một người truy cầu lợi hại nhất, cũng là một người duy nhất có thể cùng Đoạn Dung nói mấy câu.

- Tốt rồi, tốt rồi, hai người các ngươi đừng cãi nữa, bất quá Đoạn Dung nếu quả thật có thể thành đạo lữ của Dương Lỗi mà nói, cũng là phúc khí của nàng.

Thiên Nhất trưởng lão đánh cái giảng hòa.

Thiên Nhất trưởng lão với tư cách nhất phái trưởng lão, đẳng cấp so với bọn hắn cao hơn nhiều, hơn nữa còn là thủ trưởng trực tiếp cảu bọn hắn, tuy bình thường rất hoà ái, bình dị gần gũi, nhưng có đôi khi tức giận lên lại rất khủng bố đấy.

. . .

Ngày thứ bảy.

Ba người Dương Lỗi tiếp tục hướng phía trước hành tẩu, một đường đều dọc theo mép nước.

- Một gốc cây thật lớn ah.

- Che trời cổ thụ, đây mới thực sự là che trời cổ thụ ah.

Dương Lỗi nhìn xem cây cổ thụ cực lớn kia, lập tức bị chấn động rồi, gốc cổ thụ kia thân thể khổng lồ, từ xa nhìn lại, giống như là Trụ Tử (cây cột) cực lớn, đứng sửng ở giữa thiên địa, cao vút trong mây, thậm chí thấy không rõ lắm đến cùng cao bao nhiêu, lớn đến bao nhiêu.

Dương Lỗi sử dụng Chân Thực Ưng Nhãn, kinh dị phát hiện, bên trong cổ thụ cực lớn này rõ ràng có dấu đại lượng tinh thạch.

- Ở bên kia, chúng ta qua.

Dương Lỗi chỉ chỉ cái gốc đại thụ che trời cách đó không xa kia.

- Ở trên cây, có rất nhiều, đoán chừng có 30 vạn viên.

- 30 vạn viên, ở trên cây kia?

Cổ Tịnh nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Ngươi nói không sai chứ, tại sao có thể là trên cây?

Dương Lỗi cười cười, không có giải thích.

- Chúng ta qua sẽ biết.

Ba người tới trước mặt cổ thụ này, lại tới đây cho người càng thêm rung động, cây cổ thụ này đường kính chừng hơn 10m, nhìn thân cây trước mắt, căn bản chính là diện kiến tường cao.

Dương Thanh Thủy cùng Cổ Tịnh tìm kiếm khắp nơi nhưng lại không có phát hiện bất luận tinh thạch gì, Cổ Tịnh còn đắc ý mượn nhờ vũ khí bò lên trên nhánh cây, khắp nơi xem xét, nhưng lại không có nhìn thấy bất luận bóng dáng tinh thạch gì.

- Tiểu Lỗi đệ đệ, ngươi không phải là trêu chọc chúng ta chứ, cái này rõ ràng không có bất kỳ tinh thạch.

Xuống dưới đất, Cổ Tịnh nhìn xem Dương Lỗi thập phần tức giận nói.

- Dương đại ca, trên cây này làm sao có thể có tinh thạch, nhất định là Dương đại ca ngươi lầm đi à nha?

Dương Thanh Thủy cũng là bộ dạng không như là có tinh thạch.

Nhưng Dương Lỗi lại không cho là đúng, biểu hiện trên mặt y nguyên tự tin:

- Ta đã lừa gạt các ngươi sao? Lời nói của ta có bỏ qua sao?

Hai nữ lắc đầu, Dương Lỗi đích thật là không có lừa gạt các nàng, mỗi lần nói chỗ nào có tinh thạch, chỗ đó liền nhất định có tinh thạch.

- Cái kia chẳng phải khẳng định, ta nói nơi này có tinh thạch, liền khẳng định có tinh thạch tồn tại, bất quá các ngươi quá sốt ruột mà thôi, ta vẫn chưa nói xong, các ngươi liền hành động rồi.

- Cái kia ở nơi nào, 30 vạn viên tinh thạch ah, cũng không phải số lượng nhỏ, gốc cổ thụ này tuy cực lớn, nhưng ta không tin ở trên có thể dấu được nhiều tinh thạch như vậy.

Cổ Tịnh nói ra, hoàn toàn chính xác 30 vạn viên tinh thạch chồng chất cũng không phải một chút.

Dương Lỗi gõ thân cây đại thụ nói:

- Ta cũng không có nói ở bên ngoài ah, chẳng lẽ ngươi cho rằng một cây đại thụ như vậy, bên trong dấu không dưới vật gì sao? Đừng nói là 30 vạn tinh thạch, coi như là 300 vạn, 3000 vạn cũng không có vấn đề gì cả.

- Ngươi nói bên trong đại thụ này? Điều này sao có thể?

Cổ Tịnh ngược lại là thật không ngờ có chuyện này, đại thụ này hoàn toàn chính xác có thể dấu nhiều tinh thạch như vậy, nhưng tinh thạch kia lại làm sao có thể sẽ sinh trưởng trong thân xây đại thụ đây? Điểm này Cổ Tịnh vẫn là chưa tin.

Dương Lỗi cười gõ cổ thụ che trời, vang lên thanh âm chứng minh, cây đại thụ này đích thật là rỗng ruột đấy.

- Trên thế giới này không có chuyện gì không thể nào, đại thụ này là rỗng ruột, mà ở trong đó hoàn toàn chính xác có dấu nhiều tinh thạch như vậy.

- Ngươi là làm sao biết được? Chẳng lẽ là chính ngươi phỏng đoán, nói sau coi như là bên trong khỏa cổ thụ này có tinh thạch, chúng ta lại đi vào như thế nào?

Cổ Tịnh vờn quanh lấy đại thụ nhìn chung quanh một lần, căn bản cũng không có phát hiện cửa vào tiến vào bên trong cổ thụ.

- Chẳng lẽ ngươi ý định ở trên cành cây cổ thụ mở ra một cái cửa động, cái này tựa hồ rất không có khả năng?

- Ta đến thử xem.

Mà lúc này Dương Thanh Thuỷ rút ra bảo kiếm của mình, một đạo kiếm khí đánh vào trên cành cây cổ thụ.

Đinh.

Cây cổ thụ cực lớn căn bản không có một tia tổn thương, ngay cả một tia ấn ký cũng không có đánh lên.

- Cái này. . . Này làm sao chịu có thể.

Dương Thanh Thủy ngơ ngác nhìn xem cổ thụ cực lớn này, mình là sử dụng sáu thành khí lực, rõ rang ngay cả một đạo ấn ký cũng không có, cái này như thế nào không làm cho nàng giật mình.

- Đừng thử nữa, sẽ không được đâu, cổ thụ như vậy, sinh tồn không biết mấy ngàn năm, thậm chí trên vạn năm cũng có thể, trừ khi đạt tới Võ Thánh, thậm chí là Vũ Thần, bằng không thì đối với nó không có khả năng tạo thành bất luận tổn thương gì, gốc cây cổ thụ này, đã trở thành vạn mộc chi Vương, so với những Thiên Ngoại huyền thiết kia còn muốn cứng rắn, nếu muốn ở trên cành cây của nó đánh thủng, lấy thực lực của chúng ta căn bản không có bất luận khả năng gì.

- Trừ khi. . .

- Trừ phi cái gì?

Dương Thanh Thủy hỏi.

- Trừ khi sử dụng Chân Linh phù của gia gia.

Cổ Tịnh nói.

Sử dụng Chân Linh phù, nói giỡn, đây tuyệt đối là không được, dù cho nơi này có 30 vạn viên tinh thạch cũng không thể sử dụng, nếu như muốn sử dụng một quả Chân Linh phù để đổi lấy 30 vạn viên tinh thạch này mà nói, như vậy Dương Lỗi cũng không cần lấy, ở trong mắt Dương Lỗi, một quả Chân Linh phù so với hơn mười vạn viên tinh thạch này muốn trân quý nhiều lắm.

Tinh thạch mình có thể đi những địa phương khác tìm, mà Chân Linh phù này là dùng cũng chưa có.

o¨·u G\yỀjX o¢VI ¦«´Ń§ ¦\Ł ¦\Ôj ?_j\

Cho nên cho dù thật không có biện pháp có thể đạt được tinh thạch trong này, Dương Lỗi cũng sẽ không ngớ ngẩn như vậy, sử dụng Chân Linh phù đến thu hoạch 30 vạn tinh thạch kia.

- Cái này không cần lo lắng, không sử dụng Chân Linh phù, kỳ thật cũng có thể đi vào.

- Như thế nào đi vào? Chẳng lẽ ngươi có biện pháp phá vỡ cổ thụ này phòng ngự? Đánh ra một cái hốc cây?

Cổ Tịnh nghe Dương Lỗi nói, có chút kinh ngạc nhìn xem hắn nói ra.

- Không phải.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Ta cũng không có tu vi Võ Thánh, cổ thụ này ta cũng không có cách nào có thể bài trừ phòng ngự của nó.

- Vậy ngươi không phải nói vô ích sao, không có cách nào phá vỡ cổ thụ này phòng ngự, căn bản không có khả năng tiến vào nội bộ cổ thụ, càng không có khả năng đạt được tinh thạch bên trong.

Cổ Tịnh suy nghĩ xuống, bổ sung một câu.

- Nếu như bên trong thật sự có tinh thạch mà nói.

- Tại sao lại không tin ta rồi hả? Ta lúc nào cho các ngươi thất vọng qua chưa!

Dương Lỗi cười nói.

- Ta nói có biện pháp dĩ nhiên là có biện pháp.

- Ân, ta tin tưởng Dương đại ca nhất định có thể, nhất định được đấy.

Dương Thanh Thủy nói.

- Ta ngược lại muốn nhìn, ngươi đi vào bên trong cổ thụ này như thế nào, chẳng lẽ cổ thụ này còn có thể tự mình mở ra một cánh cửa, mời ngươi tiến vào sao.

Cổ Tịnh nói ra.

Dương Lỗi cười cười nói:

- Lời này ngươi thật đúng là nói đúng, cổ thụ này hoàn toàn chính xác sẽ mở ra một cửa động, mời chúng ta đi vào.

- Ngươi cứ tiếp tục khoác lác đi, ta xem ngươi đến cùng như thế nào để cho cổ thụ này mở ra một cánh cửa, để cho chúng ta đi vào.

Cổ Tịnh bỉu môi nói, không chỉ là Cổ Tịnh, nghe lời này, Dương Thanh Thủy cũng không tin rồi, tràn đầy hoài nghi nhìn xem Dương Lỗi, để cho cổ thụ tự mình mở cửa, cái này cũng quá không thực tế rồi.

- Đợi ta cùng cổ thụ câu thông một chút.

Dương Lỗi nói xong, nhắm mắt lại giả vờ giả vịt, thì thào nói thầm vài cái, sau đó mở mắt.

- Đã thành công rồi, cổ thụ này đã vì chúng ta mở ra cửa vào.

- Ở chỗ nào? Ta như thế nào không thấy được, gạt người cũng phải có mức độ, hừ hừ, nếu như ngươi còn như vậy, ta sẽ không thích ngươi cái đệ đệ này rồi.

Cổ Tịnh hừ hừ một tiếng, biểu thị bất mãn của mình, hành vi của Dương Lỗi như vậy thuần túy là đùa nghịch mình cùng Dương Thanh Thủy.

- Làm sao có thể chứ, ta thế nào lại là người như vậy, cái cửa vào này, là ở phía dưới, các ngươi tránh ra một chút, đợi ta đào ra.

Dương Lỗi lấy ra một thanh Trường Đao, đây không phải Phong Ẩn Đao, mà là một thanh Trường Đao bình thường, đợi hai nữ thối lui về sau, liền vận đủ chân khí, hướng vị trí phía trước bổ ra một đao, một đạo đao khí khủng bố kích ở trên bùn đất quanh gốc đại thụ, lập tức mở ra một hố to.

Chứng kiến tình huống trước mắt, Cổ Tịnh cùng Dương Thanh Thủy mở to hai mắt nhìn, cái này thật đúng là có một cánh cửa.

- Cái này. . . Cái này. . . Ngươi đây là làm sao mà biết được?

Cổ Tịnh dụi dụi con ngươi, tuy không chịu tin tưởng, nhưng đây thật là sự thật, trước mắt hoàn toàn chính xác có một đạo cửa động, có thể tiến vào nội bộ cổ thụ.

Dương Lỗi cười cười nói:

- Đi thôi, về phần ta là làm sao mà biết được, ta không phải đã nói sao, cổ thụ này tự mình nói cho ta biết đấy.

Nói xong Dương Lỗi dẫn đầu bước chân vào lối vào kia.

- Tịnh tỷ, chúng ta đi thôi.

Thấy Cổ Tịnh còn có chút ngẩn người, Dương Thanh Thủy không khỏi kéo nàng vào.

Vừa bước vào nội bộ cổ thụ, Dương Lỗi liền chấn kinh rồi, tại đây nơi nào là một cái hốc cây, đây quả thực là một tòa Cung Điện loại nhỏ. Những tinh thạch kia đều là dùng để trải sàn nhà, Chân Thực Chi Nhãn của Dương Lỗi có thể xem tới được tinh thạch tồn tại, nhưng lại nhìn không tới kết cấu chính thức bên trong cổ thụ này, chỉ có thể chứng kiến bên trong cổ thụ này có rất nhiều tinh thạch mà thôi.

. doc truyen tai . . .

Lại nói ba người Dương Lỗi vừa tiến nhập trong phạm vi cổ thụ kia, ở trong không gian tiên khí, bọn người Thiên Nhất trường lão quan sát ba người Dương Lỗi lại muốn nổi điên rồi.

Ở trong tiên khí Linh Lung tiên tháp, rõ ràng tìm không thấy tung tích ba người, làm bốn người như thế nào không nóng nảy, Thiên Nhất trường lão dùng Thần Niệm ở trong toàn bộ không gian Tiên khí thí luyện tìm tòi mấy lần cũng không có phát hiện tung tích ba người, bọn hắn như thế nào không nóng nảy, nếu như ba người xảy ra điều gì ngoài ý muốn mà nói, bọn hắn như thế nào hướng Cổ Lão bàn giao, như thế nào hướng Trương Dật trưởng lão bàn giao, nếu như đổi lại những người khác mất tích mà nói, đến không có bất cứ chuyện gì, nhưng hết lần này tới lần khác biến mất chính là ba người Dương Lỗi, Cổ Tịnh.

- Thiên trường lão, hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Nếu không chúng ta đi nói cho Cổ Lão a?

Lý Nham nói ra.

- Không được, chờ ta khôi phục lại tìm tiếp, có lẽ bọn hắn đến không gian khác của Tiên khí.

Thiên Nhất nói.

- Thế nhưng mà Thiên Nhất trường lão, cái này vạn nhất. . . Vạn nhất. . .

- Không có vạn nhất, ta là trưởng lão, hay ngươi là trưởng lão?

Thiên Nhất thấy hắn còn muốn dài dòng, không khỏi trừng mắt nói ra.

Lý Nham lập tức không nói gì nữa.

Đoạn Dung cũng âm thầm cầu nguyện, nếu như ba người thật sự gặp chuyện không may mà nói, bốn người mình tuyệt đối sẽ tao ngộ trừng phạt, là cái trừng phạt gì, vậy cũng không được biết rồi, dù sao không có ngày tốt lành qua. Chỉ có một người lộ ra thập phần bình tĩnh, là Trâu Quảng Thành.

. . .

Bên ngoài bốn người Thiên Nhất là gấp đến độ không được, nhưng ba người Dương Lỗi lại bị hết thảy trước mắt làm cho chấn kinh rồi.

Có thể ở bên trong cổ thụ che trời mở ra một tòa động phủ, một Cung Điện, tu vi của hắn đạt đến loại tình trạng nào, cho dù là Vũ Thần cảnh giới cũng không có khả năng, Vũ Thần cảnh giới tuy có thể phá vỡ phòng ngự cây này, nhưng mà tiêu hao không nổi, làm không được công trình to lớn như vậy.

Trong này không chỉ có tinh thạch, còn có Kim Cương huyền thạch, Kim Cương huyền thạch này là khoáng thạch cường ngạnh nhất của tu luyện giới, tuyệt đối là khoáng thạch mạnh nhất dùng để luyện khí, độ cứng thật lớn, coi như là cực phẩm Thần khí cũng không có thể gây tổn thương cho nó mảy may, hơn nữa Kim Cương huyền thạch này rất khó hòa tan, mặc dù là Địa mạch chi hỏa cũng không được, ngoại trừ Cửu Thiên Huyền Hỏa trong truyền thuyết kia, căn bản không có Hỏa Diễm gì có thể hòa tan Kim Cương huyền thạch này, cho nên Kim Cương huyền thạch này tuy là dị bảo cực kỳ khó được, là tài liệu tuyệt hảo luyện chế vũ khí, nhưng mà không có người có thể đem nó hòa tan, luyện chế thành vũ khí.

Mà vài vạn năm trước, có một người thân mang Cửu Thiên Huyền Hỏa, đã từng dùng Kim Cương huyền thạch luyện chế ra một thanh tuyệt thế Thần Binh, chuôi tuyệt thế Thần Binh này, uy lực vô cùng, rõ ràng đã dẫn phát Cửu Thiên Huyền Lôi kiếp, có thể thấy được Thần Binh này lợi hại.

o¨ou G\yỀjX o¢UI ĤÔ« gQ_ ¦\Oj G\Q§ Gм9 ¦_Ŀj b\∂

Sau khi Thần Binh thành hình vượt qua Thiên kiếp, vũ khí khắp thiên hạ đều ông ông thần phục, chuôi vũ khí này hoàn toàn xứng đáng trở thành Vương Giả bên trong Thần Binh, bất quá Thần Binh này ở sau khi thiên hạ binh khí thần phục, bỏ chạy biến mất, không từng có người gặp mặt, mà người luyện chế Thần Binh kia, cũng đã hồn phi phách tán.

Cho nên, nhìn thấy những Kim Cương huyền thạch này, để cho Dương Lỗi như thế nào không cảm thấy khiếp sợ, đại thủ bút, đây mới thực sự là đại thủ bút, có thể luyện chế những Kim Cương huyền thạch này, tuyệt đối là siêu cấp cao thủ.

Hơn nữa còn là đặt ở bên trong tiên khí đấy, như vậy có thể đoán được, những vật này, rất có thể là nguyên chủ nhân của Tiên khí còn sót lại.

Bất quá để cho Dương Lỗi hoài nghi kinh dị chính là, những vật này đã quý trọng như vậy, là nguyên chủ nhân tiên khí lưu lại đấy, nhưng sao tất cả Đại trưởng lão của Huyền Cơ Môn không có đem những vật này lấy đi? Phải biết những vật này tuyệt đối là có thể cho Huyền Cơ Môn tăng lên một cấp độ.

Có lẽ là bởi vì bọn hắn căn bản không có phát hiện nơi đây, nhưng bất kể nói thế nào, những vật này, hiện tại liền tiện nghi Dương Lỗi rồi.

- Thứ tốt ah, đây là Kim Cương huyền thạch, đây là cực phẩm Linh thạch, lại là cực phẩm Linh thạch, còn có cái này… Đây là Tinh Thần Thiết, đây là Mặc Vân Thạch, những thứ này đều là bảo bối khó gặp ah, cho dù tại Huyền Cơ Môn cũng không có nhiều như vậy.

Cổ Tịnh kiến thức rộng rãi, những vật này phần lớn có thể kêu lên danh tự.

- Chúng ta phát tài, thật sự là phát tài.

- Những vật này, có phải là thật hay không? Nếu như là thật sự, như vậy vì cái gì Huyền Cơ Môn trưởng lão không lấy đi?

Lúc này Dương Thanh Thủy hỏi nghi hoặc trong nội tâm Dương Lỗi.

- Cái này… doc truyen tai . Kỳ thật vị trí của chúng ta ở trong không gian tiên khí này, các trưởng lão cũng chỉ có thể miễn cưỡng nắm giữ mà thôi, nói cách khác, cái tiên khí này căn bản cũng không có nhận chủ, các trưởng lão chỉ có thể dùng một bộ phận quyền hạn, căn bản không có triệt để luyện hóa, không thể hoàn toàn nắm giữ tiên khí, khống chế tiên khí.

Cổ Tịnh nói ra.

- Thì ra là thế, nói cách khác, cái tiên khí này kỳ thật là một kiện tiên khí vô chủ, phải hay không?

Dương Lỗi nói.

Cổ Tịnh nhẹ gật đầu:

- Đích thật là như vậy.

Nghe xong Cổ Tịnh giải thích, Dương Lỗi tâm động không thôi, nếu như mình có thể đạt được tiên khí này tán thành, trở thành chủ nhân tiên khí mà nói, như vậy chẳng phải là thoải mái phát nổ?

Bất quá cái này cũng chỉ có thể là ngẫm lại mà thôi, chuyện tốt như vậy, ở đâu dễ dàng đụng phải như vậy.

- Hiện tại những vật này chúng ta làm sao bây giờ?

Cổ Tịnh nhìn xem Dương Lỗi nói ra.

- Làm sao bây giờ, cái này đương nhiên là có thể lấy đi thì lấy, cái này còn phải hỏi sao?

Dương Lỗi vừa cười vừa nói.

Vì vậy ba người liền bắt đầu đại càn quét, đem có thể lấy đi đều cầm đi, bất quá thời điểm Dương Lỗi tiếp xúc đến một cái Thủy Tinh Cầu trong suốt, một màn để cho người kinh ngạc xuất hiện, Thủy Tinh Cầu kia rõ ràng lăng không phiêu lên, sau đó hóa thành một đạo hào quang bảy màu dung nhập chỗ mi tâm Dương Lỗi.

- Ngươi… Ngươi… Ngươi không sao chớ?

Cổ Tịnh cùng Dương Thanh Thủy bị biến hóa đột nhiên tới này làm cho hoảng sợ.

Mà lúc này Dương Lỗi chậm rãi mở mắt, trong đầu nhiều hơn vài thứ.

- Không có việc gì.

Dương Lỗi đáp lại một câu, sau đó bắt đầu sửa sang lại trong óc, thủy tinh cầu kia truyền lại tin tức, thì ra thủy tinh cầu này rõ ràng là Tháp Châu, là đầu mối then chốt của tiên khí.

Khống chế, luyện hóa được thủy tinh tiểu cầu này, như vậy cũng chẳng khác nào triệt để luyện hóa được tiên khí kia, trở thành chủ nhân chính thức của tiên khí Linh Lung tiên tháp.

Không thể nghi ngờ Dương Lỗi là may mắn đấy, Linh Lung tiên tháp tự động chọn chủ, chẳng qua hiện nay thực sự không thể triệt để nắm giữ Linh Lung tiên tháp này, cũng chỉ là có thể cảm thụ cùng sử dụng một bộ phận công năng của tiên khí mà thôi, nếu như Dương Lỗi đạt tới Vũ Thần cảnh giới mà nói, có lẽ có thể hoàn toàn nắm giữ Linh Lung tiên tháp này, đương nhiên cho dù là không có hoàn toàn nắm giữ, quyền hạn của Dương Lỗi so với bọn người Thiên Nhất trường lão phải cường đại hơn nhiều, nếu như Dương Lỗi nguyện ý mà nói, tùy thời có thể giải trừ Thiên Nhất trường lão đối với tiên khí khống chế.

Bất quá Dương Lỗi lại không thể làm như vậy, nói giỡn, nếu như làm như vậy mà nói, như vậy chẳng khác gì là muốn chết, Huyền Cơ Môn sẽ đáp ứng Dương Lỗi nắm giữ Linh Lung tiên tháp này sao? Đáp án dĩ nhiên là rõ ràng, một kiện tiên khí cường đại như thế, làm sao có thể để ột đệ tử khống chế? Cho nên trừ

khi là đột phá đến Vũ Thần cảnh giới, bằng không thì Dương Lỗi tuyệt đối sẽ không triệt để giải trừ quyền khống chế của các trưởng lão, bằng không thì nếu tra được là mình sở tác sở vi mà nói, như vậy tuyệt đối là tìm chết.

- Thật sự không có việc gì?

Cổ Tịnh nhìn xem Dương Lỗi thập phần lo lắng hỏi.

- Thật không có sự tình.

Quan hệ với mình đã lấy được Linh Lung tiên tháp Tháp Châu, Dương Lỗi tự nhiên là sẽ không nói cho hai nữ, dù sao bí mật này quá kinh người.

- Không có việc gì là tốt rồi.

Nghe được lời này của Dương Lỗi, Cổ Tịnh không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

- Đồ vật cũng đã hảo hảo thu về, như vậy hiện tại chúng ta ly khai nơi này đi.

Dương Lỗi cùng Dương Thanh Thủy nhẹ gật đầu.

Ra Thiên Cổ thụ này, Dương Lỗi không khỏi cảm thán nói:

- Gốc cổ thụ này mới thật sự là bảo vật ah, nếu như có thể đem nó luyện hóa mà nói, cái kia mới phát tài.

- Cái này ngươi cũng đừng nghĩ rồi, gốc cổ thụ này, ta nghĩ cho dù là Vũ Thần cảnh giới Thiên Nhất trường lão cũng chưa chắc có thể luyện hóa được, liền ngươi mới Vũ Vương cảnh giới, làm sao có thể, đừng si tâm vọng tưởng nữa.

Cổ Tịnh nghe xong lời này của hắn, không khỏi đả kích nói.

- Vũ Thần cảnh giới, chuyện sớm hay muộn, không ra mười năm ta nhất định sẽ đạt tới Vũ Thần cảnh giới.

Dương Lỗi tự tin nói.

Mười năm từ Vũ Hoàng tứ giai tiến vào Vũ Thần cảnh giới, cái này độ khó cũng không phải lớn bình thường, có ít người, mười năm ngay cả Võ Thánh cũng chưa hẳn có thể tiến vào, huống chi là Vũ Thần.

- Có chí khí, nếu như ngươi có thể ở trong vòng mười năm tiến giai Vũ Thần mà nói, ta gọi ngươi Dương đại ca.

Cổ Tịnh nói ra.

Dương Lỗi nghe vậy lập tức trợn trắng mắt nói:

- Ở trong ba vòng tuyển bạt, ta đả bại ngươi không phải là được rồi, còn phải đợi ta đột phá đến Vũ Thần cảnh giới.

- Cái kia nếu như ngươi ở trong vòng mười năm tiến giai Vũ Thần cảnh giới mà nói, ta có thể đáp ứng ngươi ba cái yêu cầu, đương nhiên nếu như ngươi trong vòng mười năm không có tiến giai Vũ Thần mà nói, ngươi liền đáp ứng ta ba cái yêu cầu như thế nào? Ba cái yêu cầu này là cần vô điều kiện phục tùng, như thế nào? Có dám đánh cuộc hay không?

Cổ Tịnh nhìn xem Dương Lỗi nói ra.

o¨©u G\yỀjX o¢£]o¢¢I W_Ł§J W_Ł§ b\QjX ¦\9

Dương Lỗi cười nói:

- Cái này có cái gì không dám, ta đáp ứng ngươi là được.

Nếu như là người bình thường mà nói, còn thật không dám cùng nàng đánh bạc, nhưng Dương Lỗi lại không sợ, có Toàn Năng Tu Luyện Hệ Thống nơi tay, có cái gì có thể bận tâm, Dương Lỗi có nắm chắc tuyệt đối ở trong ba năm đột phá Vũ Đế cảnh giới, tiến vào Võ Thánh, mà không quá bảy năm thời gian, tiến vào Vũ Thần cũng không phải việc khó gì.

Hơn nữa có khả năng mình căn bản là không cần ba năm là có thể tấn cấp Võ Thánh. Ở trong mắt Dương Lỗi, Vũ Thần cảnh giới căn bản mới là mục tiêu chính thức của mình.

- Vậy cứ như thế nói định rồi, ân, cần phải viết biên nhận, bằng không thì đến lúc đó nếu như ngươi đổi ý mà nói, ta làm sao bây giờ?

Cổ Tịnh nghe xong Dương Lỗi đáp ứng, không khỏi vui mừng nói, trong nội tâm nàng tinh tường, mình lần này trên Phong Vân tuyển bạt, tám chín phần mười là không sánh bằng Dương Lỗi đấy, chẳng qua nếu như có mười năm ước hẹn này, có thể nghịch chuyển tình huống cũng nói không chừng.

Dương Lỗi ngạc nhiên:

- Cái này liền không cần đi à nha?

- Cần thiết, tuyệt đối cần thiết đấy.

… …

- Thiên trường lão, bọn hắn xuất hiện, ba người Dương Lỗi cùng Cổ Tịnh xuất hiện!

Ba người Dương Lỗi Cổ Tịnh vừa ra phạm vi cổ thụ bao trùm, bọn người Lý Nham liền phát hiện tung tích của bọn hắn.

- Không có việc gì, bọn hắn không có việc gì!

Thiên Nhất thấy ba người Dương Lỗi lông tóc không tổn hao gì, không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

Đoạn Dung cũng vỗ vỗ lồng ngực của mình thì thào nói:

- Ta biết ngay Đoạn Dung ta nhìn xem nam nhân là không có việc gì.

Ba người nghe vậy lập tức im lặng.

- Nhìn xem bọn hắn, lần này không thể để cho bọn hắn lần nữa biến mất, bằng không thì nếu xảy ra sự tình, thật sự sẽ phiền toái.

Thiên Nhất dặn dò.

- Ha ha. . . Ngươi đến ah, ngươi không phải Vũ Hoàng cảnh giới ư, không phải là rất lợi hại sao? Không phải muốn giết chúng ta sao? Cái kỳ trận này ngươi phá mở sao?

Ở trong kỳ trận Công Tôn Nhất Thủ liều lĩnh cười nói.

Cổ Tịnh nghe vậy thẹn quá hoá giận.

- Ngươi đừng có đắc ý, xem ta như thế nào bài trừ mai rùa của ngươi.

- Thanh Liên kiếm pháp, Cửu Cửu Quy Nhất.

Theo tiếng nói vừa ra, trường kiếm trong tay Cổ Tịnh lập tức biến ảo thành chín thanh, mỗi một thanh trường kiếm lại hóa thành một đóa Liên Hoa màu xanh, chín đóa Liên Hoa không ngừng vờn quanh, chậm rãi tụ lại, ngay sau đó chín đóa Liên Hoa này dung hợp lại với nhau, hóa thành một đóa Thanh Liên cực lớn.

Chứng kiến Thanh Liên cực lớn này, Công Tôn Minh sắc mặt đại biến, Dương Lỗi cũng kinh ngạc mở to hai mắt, Thanh Liên cực lớn này ngưng tụ năng lượng tuyệt đối là khủng bố, tuyệt đối có thể so sánh một kích toàn lực của Vũ Đế sơ kỳ, thậm chí là Vũ Đế trung kỳ cũng có thể.

Mà ngay sau đó, Thanh Liên cực lớn kia chậm rãi nhỏ đi, chậm rãi ngưng thực.

Thanh Liên tuy nhỏ đi rồi, nhưng ẩn chứa uy lực lại để cho người cảm thấy càng thêm kinh khủng, càng cường đại hơn.

Thanh Liên này quá trình ngưng tụ cực nhanh, cũng không quá đáng là ngắn ngủn vài giây đồng hồ mà thôi, sau khi hoàn thành, đóa Thanh Liên nhỏ nhắn xinh xắn kia hướng phía kỳ trận xông kích qua.

- Không tốt, Công Tôn Nhất Thủ, Công Tôn Nhất Đào, đem chân khí quán chú thân thể của ta, ta muốn gia trì kỳ trận, bằng không thì ngăn không được một kích này rồi.

Công Tôn Minh quát to.

Công Tôn Nhất Thủ thấy Công Tôn Minh nói như vậy, cũng ý thức được chuyện nghiêm trọng, nếu như kỳ trận bị phá, như vậy tuyệt đối là hữu tử vô sinh rồi, hai người vội vươn ra song chưởng, dán sát vào phía sau lưng Công Tôn Minh, đem chân khí toàn thân quán thâu đến trong cơ thể của hắn, hợp chân khí ba người làm một thể, gia tăng ở phía trên kỳ trận, ý đồ tiếp được một kích khủng bố này.

- Chết, chết cho ta.

Theo Cổ Tịnh khẽ kêu một tiếng, Thanh Liên đụng vào phía trên Ngũ Hành Kỳ trận, sau đó truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Khí lưu khổng lồ để cho Dương Lỗi cũng cảm thấy có chút áp lực, một kích này, uy lực tuyệt đối đạt đến Vũ Đế hậu kỳ.

Ngũ Hành Kỳ trận kia có thể ngăn ở sao? Dương Lỗi đối với cái này phi thường chờ mong.

Mà lúc này Cổ Tịnh thi triển ra một chiêu này, chân khí toàn thân cơ hồ bị tháo nước rồi, sắc mặt lộ ra thập phần tái nhợt, Dương Lỗi thấy thế, một cái lắc mình đi tới bên cạnh nàng, đỡ eo của nàng, sau đó lấy ra một quả Hồi Nguyên Đan cho nàng ăn vào.

- Cổ Tịnh, ngươi hảo hảo khôi phục, còn lại giao cho ta.

Mà bên kia Dương Thanh Thủy lại ở thời điểm này, toàn lực một chiêu, đem đối thủ đánh chết.

Hướng phía Dương Lỗi đi tới, đối với một chiêu kia của Cổ Tịnh, cũng cảm thấy khiếp sợ không thôi, không nghĩ tới Cổ Tịnh cư nhiên cường đại như thế, trong nội tâm âm thầm so sánh, mình còn kém quá xa.

- Thanh Thủy, ngươi xem Cổ Tịnh, ta đi thu thập ba người bọn họ.

Dương Lỗi sớm đã phát hiện, ba người Công Tôn Nhất Thủ còn chưa có chết, tuy kỳ trận bị phá trừ, nhưng ba người cũng không có bị thương, bất quá tiêu hao có chút lớn.

- Đã biết, ngươi yên tâm đi.

Dương Thanh Thủy nhẹ gật đầu.

Dương Lỗi xoay người nhìn sương mù nói:

- Các ngươi xuất hiện đi, đừng tránh né, ta biết rõ các ngươi không chết.

Sương mù tản ra, ba người đi ra.

- Hừ, hiện tại các ngươi còn cho rằng có thể đối phó được chúng ta sao? Vũ Hoàng cảnh giới cao thủ duy nhất của các ngươi đã bị thương, đầu hàng đi, có lẽ ta có thể tha các ngươi một mạng.

Công Tôn Nhất Thủ cười nói.

- Tha ta một mạng, ngươi xác định muốn tha ta một mạng?

Dương Lỗi cười lạnh nói.

- Xem ra các ngươi hiện tại còn không có biết rõ ràng tình huống như thế nào ah, đừng tưởng rằng có một bộ kỳ trận là vô địch thiên hạ rồi, các ngươi còn kém xa lắm, còn nữa, kỳ trận của các ngươi đã bị phá, các ngươi còn có thủ đoạn gì nữa, tranh thủ thời gian lấy ra đi.

Dương Lỗi cầm lấy Phong Ẩn Đao, từng bước một chậm rãi tiến lên.

- Xem ra ngươi là ý định rượu mời không uống muốn uống rượu phạt rồi, lên, Nhất Đào, giết hắn cho ta.

Công Tôn Nhất Thủ nói.

- Giết, giết, giết.

Công Tôn Nhất Đào kia nghe vậy cầm lấy đao, hướng phía Dương Lỗi xông qua.

Nhìn xem Công Tôn Nhất Đào xông lại, Dương Lỗi nhàn nhạt nhếch lên, Phong Ẩn Đao, Phong Đao Thất Sát, Phong Ẩn Sát.

Trường Đao trong tay khẽ động, Công Tôn Nhất Đào kia còn không có kịp phản ứng đã bị đánh chết, tốc độ cực nhanh, bất quá là thời gian một cái nháy mắt mà thôi.

- Giết, giết cái đầu ngươi, điểm ấy thủ đoạn còn lên bêu xấu.

- Ngươi. . doc truyen tai . . Cái này. . . Làm sao có thể.

Công Tôn Nhất Thủ gần như là không tin vào hai mắt của mình.

- Các ngươi cùng đi a.

Dương Lỗi không hề cho bọn hắn cơ hội, phi đao ra, Tiểu Lý Phi Đao.

Bạch quang lóe lên, hai chuôi phi đao cắm ở trên cổ hai người.

- Oa. . . Ngươi. . .

Hai người đến chết cũng không có nhìn rõ ràng, phi đao là như thế nào xuất hiện đấy.

- Đã cho các ngươi cơ hội.

Dương Lỗi nói xong quay người.

Mà lúc này hệ thống truyền đến thanh âm nhắc nhở.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Vũ Vương ngũ giai Công Tôn Nhất Đào, điểm kinh nghiệm EXP +200000, khí công giá trị +2000, điểm tích lũy giá trị +2000.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được tinh thạch 10000.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Vũ Vương thất giai Công Tôn Minh, điểm kinh nghiệm EXP +350000, khí công giá trị +3500, điểm tích lũy giá trị +3500.

- Đinh chúc mừng người chơi đạt được tinh thạch 12000.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Vũ Vương Đại viên mãn Công Tôn Nhất Thủ, điểm kinh nghiệm EXP +500000, khí công giá trị +5000, điểm tích lũy giá trị +5000.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được tinh thạch 18000.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được một bộ Ngũ Hành Kỳ trận.

Lúc này Dương Lỗi cũng không có chính thức kích giết bọn hắn, mà chỉ là ở bên trong tiên khí đánh chết mà thôi, bọn hắn vẫn có thể phục sinh, cho nên thu hoạch được kinh nghiệm đều chỉ có một nửa, bất quá để cho Dương Lỗi kinh ngạc chính là lúc này đây rõ ràng đem Ngũ Hành Kỳ trận kia phát nổ ra, đây chính là Ngũ Hành Kỳ trận, uy lực vô cùng, nương theo tu vi Vũ Vương cảnh giới của ba gia hỏa kia, rõ ràng chặn tuyệt chiêu Cửu Cửu Quy Nhất của Cổ Tịnh, cái này có thể khó lường.

o¨£u G\ʏỀjX oPoI iXfŋ [æj\ b’ ¦}Òj ĤŁj ¦9´

Xem xét thuộc tính.

Ngũ Hành Kỳ trận, do Ngũ Hành Kỳ tạo thành Ngũ Hành trận pháp, phòng ngự vô song, người bày trận tu vị càng cao, lực phòng ngự càng cường đại, có thể ngăn cản một kích toàn lực cao hơn người bày trận hai đại cảnh giới.

Lợi hại, quả nhiên là lợi hại, tuy không so được lúc trước Trường Phong thương hội đấu giá kiện phù trận kia, nhưng thực sự không kém đi nơi nào, thậm chí có thể nói, càng thêm thực dụng, bất quá cái này cũng có khuyết điểm, cái kia chính là bộ kỳ trận này một khi bố trí thành công, liền khó có thể di động, hơn nữa tiêu hao cũng là thập phần lớn.

Hống hống hống.

Đạp đạp đạp.

- Không tốt.

Dương Lỗi biến sắc, đại gia hỏa kia đến rồi, đi, lập tức phải đi, chống lại đại gia hỏa kia là không có phần thắng gì.

Ngoài dự kiến, đại gia hỏa kia tới lại nhanh như vậy.

- Thanh âm gì?

Lúc này Cổ Tịnh khôi phục lại, nghe thanh âm rống to không khỏi sắc mặt biến hóa.

- Chẳng lẽ là. . .

- Đúng vậy, chúng ta không có thời gian rồi, đi mau, phải mau rời khỏi, bằng không thì sự tình phiền toái.

Dương Lỗi nhìn xem hai nữ thúc giục nói.

- Ta không nghĩ tới, đại gia hỏa kia rõ ràng nhanh như vậy liền chạy tới rồi.

Nửa giờ sau, ba người Dương Lỗi rốt cục nhẹ nhàng thở ra, đại gia hỏa kia không có đuổi theo.

Đây là ngày thứ mười của đợt tuyển bạt thứ hai, cũng là một ngày cuối cùng.

Trước đây ba người Dương Lỗi cũng gặp mấy nhóm cường đoạt, bất quá đều bị Dương Lỗi đơn giản thu thập hết.

Mà ba người Dương Lỗi tinh thạch đã đạt đến một tình trạng khủng bố, Dương Lỗi có được 35 vạn tinh thạch, mà Cổ Tịnh có được hai mươi tám vạn, Dương Thanh Thủy cũng có được hai mươi sáu vạn, điểm tích lũy của ba người ổn xếp một hai ba.

Một ngày này, ba người tới bên cạnh một cái hồ nước.

- Ồ, đây là. . . Thị Huyết Độc Đằng, không đúng, có người đang cùng Thị Huyết Độc Đằng kia dây dưa, phù triện, phù triện thật là lợi hại, là Cửu Thiên Lạc Lôi phù.

Dương Lỗi không khỏi lắp bắp kinh hãi, Cửu Thiên Lạc Lôi phù này cũng không phải phù triện bình thường, đó là hàng thật giá thật Địa giai phù triện, uy lực vô cùng.

- Là Cố Tử Yến, lại là Cố Tử Yến.

Dương Lỗi lắp bắp kinh hãi, không nghĩ tới ở chỗ này gặp nàng, lại không biết nàng vì sao cùng Thị Huyết Độc Đằng kia quấn lên rồi.

Lúc này Cố Tử Yến sắc mặt ngưng trọng, tuy có được Cửu Thiên Lạc Lôi phù, nhưng Cửu Thiên Lạc Lôi phù này tiêu hao thật lớn, dùng tu vi của nàng cũng chỉ có thể miễn cưỡng thi triển mấy tấm mà thôi, nhiều hơn nữa tất nhiên tiêu hao không nổi.

Mà Thị Huyết Độc Đằng kia hiển nhiên không phải một gốc bình thường, mà là Thị Huyết Độc Đằng Vương, thằng này đã thành tinh, thuộc về bát cấp đỉnh phong ma thú, nếu như tái tiến một bước, trở thành cửu cấp Thị Huyết Độc Đằng Hoàng mà nói, uy lực vô cùng, chỉ sợ vài dặm xung quanh này cũng sẽ ở trong phạm vi công kích hắn bao trùm, hơn nữa cửu cấp Thị Huyết Độc Đằng Hoàng là có thể tự do di động, càng thêm kinh khủng, một khi bị hắn cuốn lấy, trừ khi là Võ Thánh Đại viên mãn, nếu không chỉ có một con đường chết, thậm chí ngay cả Võ Thánh Đại viên mãn cũng không dám đơn giản trêu chọc.

Bởi vậy có thể thấy được Thị Huyết Độc Đằng này khủng bố, bất quá Thị Huyết Độc Đằng Vương này muốn tiến giai, trở thành cửu cấp Thị Huyết Độc Đằng Hoàng, cái kia là khó khăn bực nào.

Mình rốt cuộc nên cứu nàng hay không? Dương Lỗi nghĩ như vậy, Cố Tử Yến này là cháu gái Phù Vương Cố Vạn Nguyệt, là đường muội của Dương Thiên Long, cái kia có thể tính là địch nhân của mình.

- Tiểu Lỗi đệ đệ, chúng ta đi giúp vị muội muội này a.

Lúc này Cổ Tịnh mở miệng nói.

Dương Lỗi kinh ngạc nhìn xem Cổ Tịnh, Cố Tử Yến này là dịch dung, không nghĩ tới Cổ Tịnh rõ ràng cũng nhìn ra, như thế để cho hắn có chút kinh ngạc.

- Nàng. . . Nàng là nữ?

Dương Thanh Thủy kinh ngạc nhìn Cố Tử Yến hỏi.

- Tịnh nha đầu, ngươi làm sao thấy được? Ta còn tưởng rằng ngươi là vừa ý Tiểu Bạch kiểm hắn nữa nha?

Dương Lỗi mỉm cười nói ra.

- Không nên gọi ta là Tịnh nha đầu.

Cổ Tịnh trừng mắt nói:

- Đây còn phải nói, ta học qua Đại Minh Nhãn Thuật, trừ ngươi cái quái thai này là nhìn không ra, tu vi cùng ta giống nhau, hoặc là so với ta thấp, ta đều có thể nhìn ra.

- Đại Minh Nhãn Thuật, đây là công pháp gì?

Dương Lỗi sững sờ, thật đúng là lần đầu nghe nói qua loại kỹ năng này, nếu như không phải mình có được Chân Thực Ưng Nhãn cùng Giám Định Thuật mà nói, còn thật là nhìn không ra, không nghĩ tới Đại Minh Nhãn Thuật này rõ ràng cũng có tuy phương thức khác nhưng kết quả lại giống, khá tốt nàng nhìn không thấu mình, bằng không thì thật đúng là một sự tình phiền toái.

- Đại Minh Nhãn Thuật là một loại công pháp kỳ lạ, nghe nói tu luyện đến mức tận cùng có thể diễn biến ra Thiên Nhãn, xem thấu thế gian hết thảy, là mẫu thân của ta gia truyền đấy, nếu như ngươi muốn học mà nói. . doc truyen tai . .

- Ngươi chịu dạy ta?

- Không được.

Vốn Cổ Tịnh muốn đáp ứng đấy, nhưng đột nhiên nhớ tới một việc, sắc mặt trở nên hồng, lắc đầu cự tuyệt nói.

- Ách. . . Không được thì không được, làm gì phản ứng như vậy.

Dương Lỗi không khỏi nói thầm, Thiên Nhãn ah, nghĩ đến cũng có chút hâm mộ, bất quá muốn tu luyện đến mức tận cùng nói dễ vậy sao.

- Vị tỷ tỷ kia sắp chịu không được rồi, chúng ta muốn đi cứu người hay không?

Lúc này Dương Thanh Thủy hô.

- Cứu nàng, vậy thì cứu nàng a.

Dương Lỗi nhìn xem Cố Tử Yến đã ở vào trạng thái cực độ nguy hiểm, kéo không được bao lâu.

- Các ngươi ở chỗ này chờ, ta đi cứu nàng.

Đã quyết định cứu người rồi, Dương Lỗi cũng không suy nghĩ nhiều như vậy, huống chi nàng chưa hẳn biết rõ mình chính là người giết Dương Thiên Long, hơn nữa Dương Lỗi xem cô nàng này, cũng không giống là thứ vong ân phụ nghĩa, lấy oán trả ơn, bất quá có chút lạnh mà thôi.

- Vậy ngươi cẩn thận một chút.

Hai nữ nghe vậy đều quan tâm nói.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu:

- Yên tâm, sự tình không có nắm chắc, ta sẽ không đi làm, các ngươi ở chỗ này chờ là được, ta sẽ đem cô nàng kia cứu ra.

Nói xong Dương Lỗi triển khai hai cánh, hướng phía Cố Tử Yến bay đi.

Thị Huyết Độc Đằng kia nhìn thấy Dương Lỗi đến, phát ra vô số cây mây tới đả kích, ngăn trở, trên nhánh dây dài khắp bụi gai, hơn nữa mang theo kịch độc, Phong Ẩn Đao trong tay Dương Lỗi không ngừng chém ra, đem nhánh dây ngăn trở mình này chặt đứt.

- Đi, theo ta đi.

Dương Lỗi vào ôm eo của nàng nói.

Cố Tử Yến liếc nhìn Dương Lỗi, cũng không có cự tuyệt, lúc này nàng đã đến trạng thái dầu hết đèn tắt rồi, kiên trì không được bao lâu, nếu như cự tuyệt mà nói, như vậy là tìm cái chết, ai cũng không muốn chết, cho nên Cố Tử Yến nhẹ gật đầu, biểu thị đồng ý.

Nhưng Thị Huyết Độc Đằng kia ở đâu cho hắn ly khai như vậy, thịt mỡ đến miệng, làm sao có thể cứ như vậy buông tha, vì vậy đã phát động ra công kích điên cuồng, một nhánh dây điên cuồng hướng về Dương Lỗi cùng Cố Tử Yến quật đi qua.

o¨¢u G\yỀjX oP©I ¦\ŋ [«´Ł§ ĤƵH ĤÆjX

Đáng chết.

Dương Lỗi không nghĩ tới Thị Huyết Độc Đằng này rõ ràng khó chơi như vậy.

- Ôm chặt ta.

Đối với Cố Tử Yến nói một tiếng, Dương Lỗi buông lỏng nàng ra, lấy ra Phong Ẩn Đao của mình vung lên.

- Phong Đao Thất Sát, Tam Sát Hợp Nhất, trảm cho ta.

Một đao này xoáy lên từng đạo ánh lửa, hướng phía độc đằng kia trùng kích qua, nhánh dây bị cuốn đến lập tức lùi bước, Hỏa Diễm, là khắc tinh của độc đằng, cũng chỉ có Hỏa Diễm cường đại mới có thể đối phó được Thị Huyết Độc Đằng này, bất quá độc đằng trước mắt lại không phải dễ đối phó như vậy, Dương Lỗi

căn bản không có tu luyện qua Hỏa Hệ công pháp, cho nên cho dù là Phong Đao Thất Sát Phong Hỏa sát, cũng không thể làm bị thương hắn căn bản.

Đánh lui Thị Huyết Độc Đằng dây dưa, Dương Lỗi lập tức nhanh hơn tốc độ, đi vào bên người hai nữ, đem Cố Tử Yến buông, mà lúc này, Thị Huyết Độc Đằng kia rõ ràng từ dưới đất chui ra mấy cái rễ cây cực lớn, muốn đem bốn người bao quanh xoáy lên.

Hai nữ rút kiếm, chặt đứt một mảnh rễ cây dài hẹp, mà Dương Lỗi lợi hại nhất, một đạo đao khí chém ra, lập tức chặt đứt vài rễ cây lớn.

- Các ngươi cùng nàng trước tiên lui lại, độc đằng này để ta đối phó.

- Vậy ngươi coi chừng.

Thị Huyết Độc Đằng này lợi hại, các nàng hiện tại đã rất rõ ràng, mình quyết không phải là đối thủ, cũng không giúp được Dương Lỗi cái gì, lúc này chỉ có thể đi trước, ở chỗ này ngược lại sẽ là vướng víu của Dương Lỗi.

- Đại Lực Kim Cương hoàn.

Dương Lỗi lập tức ăn vào một quả Đại Lực Kim Cương hoàn, Đại Lực Kim Cương hoàn này Dương Lỗi còn không có phục dụng qua, vừa ăn đan dược, lực lượng lập tức bạo tăng gấp hai mươi lần, lực phát ra lập tức tăng lên.

- Phong Đao Thất Sát, Ngũ Sát hợp nhất.

Từng đạo đao khí xoáy lên, đem vô số nhánh dây hóa thành tro tàn, Thị Huyết Độc Đằng Vương kia điên cuồng, bị hủy diệt nhiều nhánh dây như vậy, tiêu hao nguyên khí cực lớn, làm hắn như thế nào không phẫn nộ, cái tiêu hao to lớn này, có thể so sánh vài năm hấp thu linh khí rồi, phải biết nó hiện tại đã ở vào thời khắc mấu chốt, như vậy xuống dưới, nó muốn tấn cấp phải tới năm nào tháng nào, cho nên mới phải điên cuồng như thế, chỉ có hấp thu máu huyết nguyên khí của bốn người Dương Lỗi, mới có thể để ình ở trong thời gian ngắn tấn cấp, trở thành cửu cấp Thị Huyết Độc Đằng.

Thị Huyết Độc Đằng nổi giận nhánh dây càng nhiều, điên cuồng hướng phía Dương Lỗi lao qua, rậm rạp chằng chịt, như một trường xà quấn quanh, hơn nữa linh hoạt không thôi.

Khủng bố, tuyệt đối là khủng bố, nếu như một khi để cho nhánh dây kia đánh trúng, gai độc đâm thủng thân thể, như vậy độc tố sẽ rót vào trong cơ thể, đến lúc đó có thể phiền toái to lắm, cho nên Dương Lỗi là tuyệt sẽ không ngạnh kháng, dù cho Dương Lỗi đã tu luyện Thiết Bố Sam Quyển 2, như trước là không dám cùng nó ngạnh kháng.

- Muốn chết, vốn không muốn cùng ngươi dây dưa, nhưng ngươi lại không biết tốt xấu, như vậy ta hôm nay liền thu thập ngươi.

Dương Lỗi thần sắc lạnh lẽo, Thị Huyết Độc Đằng Vương này là bát cấp ma thú, uy lực cực lớn, hơn nữa rất khó chết, mình muốn đối phó nó, trừ khi tu luyện Hỏa Hệ thần thông, có được chân hỏa cường đại, bằng không thì dùng năng lực hiện tại của mình tuyệt đối là không đối phó được nó đấy.

- Hỏa Long phù.

Dương Lỗi bóp nát một phù triện, cái Hỏa Long phù này uy lực tuy lớn, nhưng dù sao bất quá là sinh ra Hỏa Diễm bình thường, không phải chân hỏa chân chánh, chỉ có chân hỏa chân chính mới là khắc tinh của độc đằng, cái Hỏa Diễm bình thường này, bất quá là có thể ngăn cản một hồi mà thôi.

Huống chi Thị Huyết Độc Đằng này thân thể sao mà to lớn, trong cơ thể ẩn chứa năng lượng nhiều, cũng không phải dễ dàng bị chết cháy như vậy, cho dù có được chân hỏa cũng phải cần một khoảng thời gian.

Cho nên Dương Lỗi muốn đánh chết Thị Huyết Độc Đằng này mà nói, biện pháp duy nhất là đạt tới chiến lực Võ Thánh, mà đạt tới chiến lực như vậy, Dương Lỗi có hai biện pháp, một là sử dụng Chân Linh phù, mặt khác là thi triển tuyệt chiêu, Thiên Đao nhất thức, hôm nay đao nhất thức uy lực vô cùng, có thể lập tức gia tăng tám tám sáu tư lần chiến lực, hơn nữa mình phục dụng qua Đại Lực Kim Cương hoàn, lực

lượng liền có thể đạt tới 1200 tám mươi lần chiến lực tu vi bản thân, đủ để đánh chết một Võ Thánh, đánh chết bát cấp Thị Huyết Độc Đằng này tự nhiên không nói chơi.

- Thiên Đao nhất thức, chết cho ta …

Theo Dương Lỗi quát lớn một tiếng, chân khí toàn thân hoàn toàn quán chú trong thân đao, Phong Ẩn Đao kia nổi lên sáng rọi chói mắt, hình thành một đạo lưỡi đao cự đại, hung hăng hướng phía Thị Huyết Độc Đằng kia bổ qua, tốc độ cực nhanh, lực lượng cường hoành vô cùng.

Nhánh dây Thị Huyết Độc Đằng tiếp xúc liền lập tức biến thành tro tàn, một kích khủng bố, cường hãn như thế, dĩ nhiên để cho Thị Huyết Độc Đằng hối hận không kịp, lui? Lui không thể lui, bản thể nó ở chỗ này, căn cơ ngay ở chỗ này, căn bản không cách nào tránh đi, không đường thối lui, nó mới đạt tới bát cấp, không thể di động, cho nên đối mặt Dương Lỗi mạnh mẽ như vậy, một chiêu hủy thiên diệt địa, chỉ có thể ngạnh kháng, bị hủy diệt vô số nhánh dây, lại sinh ra vô số nhánh dây, những nhánh dây này càng lớn càng thô, ngay sau đó vô số nhánh dây cực lớn này, quấn thành một cây roi màu tím càng lớn, trong đó ẩn chứa năng lượng vô cùng khổng lồ, hướng phía Dương Lỗi bổ ra một đạo đao khí nghênh đón tiếp lấy.

Nhìn xem nhánh dây cực lớn này, Dương Lỗi không khỏi cười lạnh, Thị Huyết Độc Đằng này còn chưa tiến hóa thành cửu cấp ma thú, làm sao có thể tiếp một kích khủng bố này, cho dù là cửu cấp Thánh thú chính thức, cũng không nhất định có thể ngạnh kháng xuống, huống chi nó còn không có đạt tới cảnh giới kia.

Cho nên Dương Lỗi bổ ra đao khí, tựa như chém dưa thái rau, dễ như trở bàn tay đem độc đằng cực lớn này đánh thành mảnh vỡ, sau đó hóa thành hạt bụi, bất quá đạo đao khí khủng bố như thực chất này cũng không có vì vậy mà dừng lại, trực chỉ bản thể chính thức của Thị Huyết Độc Đằng.

Rầm rầm rầm!

Từng tiếng nổ mạnh qua đi, chỗ Thị Huyết Độc Đằng kia đã là một mảnh đống bừa bộn, độc đằng kia đã bị đánh thành một đống vỡ nát, còn chảy chất lỏng màu xanh lá, thoạt nhìn thảm thiết vô cùng.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết bát cấp Thị Huyết Độc Đằng, điểm kinh nghiệm EXP +9000000, khí công giá trị +90000, điểm tích lũy giá trị +90000.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được bát cấp Mộc hệ ma hạch một quả.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được vạn năm độc đằng một đầu.

- Đinh, chúc mừng người chơi Phong Ẩn Đao đẳng cấp tăng lên, trở thành thượng phẩm linh khí.

Tuy đánh chết Thị Huyết Độc Đằng này tuôn ra đồ vật để cho Dương Lỗi không hài lòng lắm, nhưng Phong Ẩn Đao thăng cấp rồi, lại để cho Dương Lỗi vô cùng kinh hỉ.

Phong Ẩn Đao:

Thượng phẩm linh khí, tốc độ công kích gia tăng 25%, lực lượng gia tăng 30%, có 0. doc truyen tai . 5% kích phát Nhất Kích Tất Sát.

o¨Pu G\yÈjX oP¨]oPVI W_On ¦\Ôj ¦\zH

Bất quá Phong Ẩn Đao này đẳng cấp tăng lên cũng thật sự là không dễ dàng, mình không biết dùng Phong Ẩn Đao này đánh chết bao nhiêu ma thú rồi, lúc này mới tiến vào phạm trù thượng phẩm linh khí, muốn đạt tới cấp độ tiên khí không biết năm nào tháng nào, bất quá mình cũng có một kiện tiên khí rồi, chính là Linh Lung tiên tháp này, bất quá cái tiên khí này mình tuy đã lấy được Tháp Châu, đã trở thành chủ nhân chân chính, nhưng lại không thể dùng, không thể dùng để giết địch, đây là một sự tình buồn bực nhất.

Mặt khác một đầu vạn năm độc đằng kia, thực sự ình một tài liệu luyện khí rất tốt, Xuân Lan không phải muốn một cây trường tiên sao, cái nhánh dây này thích hợp nhất rồi, luyện chế ra mà nói, uy lực tuyệt đối là không kém, phẩm cấp như thế nào cũng sẽ tiến vào phạm trù Linh Khí, thậm chí khả năng đạt tới thượng phẩm linh khí, nhưng bây giờ không phải thời điểm nghĩ cái này, luyện khí thuật tuy đột phá, bất quá muốn luyện chế ra Linh Khí mà nói, lại là chuyện tình không phải dễ dàng như vậy.

Lúc này dược hiệu của Đại Lực Kim Cương hoàn thoáng qua một cái, tăng thêm trước kia thi triển Thiên Đao nhất thức, Dương Lỗi cảm giác mình rất mỏi mệt, suy yếu không thôi, lúc này đến một Vũ Sư cũng có thể đem mình đánh bại, cho nên Dương Lỗi lập tức ăn vào ba viên Hồi Khí Đan, hồi phục chân khí trong cơ thể, bổ sung tiêu hao.

Lúc này Cổ Tịnh chạy trở về, nhìn xem bộ dạng Dương Lỗi mệt mỏi, vội hỏi:

- Ngươi không sao chứ?

Dương Lỗi lắc đầu:

- Không có việc gì, ngươi tại sao trở về rồi hả?

- Ta lo lắng ngươi gặp chuyện không may, cho nên mới giúp ngươi, Thị Huyết Độc Đằng kia đâu?

- Đã bị ta giết, không cần lo lắng rồi.

Đang lúc nói chuyện, tu vi Dương Lỗi đã khôi phục non nửa, trước kia Dương Lỗi sớm đã xem xét qua, kề bên này cũng không có ma thú lợi hại gì, dù sao nơi này là địa bàn của Thị Huyết Độc Đằng, cho nên Dương Lỗi cũng không hề lo lắng.

- Thực bị giết, ngươi không phải là đang dối gạt ta đi?

Cổ Tịnh vẫn là cảm thấy có chút không tin, Thị Huyết Độc Đằng kia là bát cấp ma thú, thực lực cường hãn vô cùng, trừ khi có được chân hỏa, hoặc là Hỏa Diễm lợi hại hơn, bằng không thì cũng chỉ có đạt tới Võ Thánh cảnh giới mới có thể đối phó được.

- Ngươi, chẳng lẽ ngươi sử dụng Chân Linh phù?

- Không có, Chân Linh phù còn ở nơi này.

Dương Lỗi thấy nàng không tin, xuất ra Chân Linh phù cho nàng xem.

- Ngươi thật đúng là giết Thị Huyết Độc Đằng kia, lợi hại, thật sự là lợi hại.

Lúc này Cổ Tịnh thật sự là kinh ngạc, Thị Huyết Độc Đằng kia cho dù là mình thi triển một chiêu lợi hại nhất cũng không thể đối phó được, hôm nay rõ ràng bị Dương Lỗi thu thập, làm nàng như thế nào không kinh hãi, điều này cũng ý nghĩa mình lần này khả năng thật là thua, không có bất kỳ cơ hội.

Tuy trước kia liền cho là mình thất bại, nhưng lúc đó còn không có triệt để như vậy, dù sao mình thi triển kiếm kỹ mạnh nhất vẫn có khả năng chiến thắng đấy.

- Ta có cái này.

Dương Lỗi sợ đả kích nàng, cười xuất ra một viên thuốc, đúng là Đại Lực Kim Cương hoàn kia.

- Cái đan dược này có thể gia tăng gấp hai mươi lần chiến lực, cho nên ta mới có thể thu thập được Thị Huyết Độc Đằng kia.

- Tăng cường gấp hai mươi lần chiến lực? Ngươi… Ngươi không phải là đang nói chê cười a? Ngươi phục dụng loại đan dược này?

Nghe được lời này của Dương Lỗi, Cổ Tịnh lại có phần tức giận.

Tuy cảm thấy ngữ khí của Cổ Tịnh tựa hồ có chút trách, nhưng Dương Lỗi vẫn gật đầu.

- Tự nhiên, nếu không ngươi cho rằng ta thật có thể dễ dàng tiêu diệt Thị Huyết Độc Đằng như vậy?

- Ngươi như thế nào ngu như vậy, những đan dược này đều có tác dụng phụ đấy, ngươi hiện tại không có sao chứ?

Nhìn xem Cổ Tịnh sinh khí, biểu lộ lại có chút bận tâm, trong nội tâm Dương Lỗi ấm áp, nàng đây là thật quan tâm mình, vì vậy gật đầu nói:

- Không có việc gì, ta không sao ngươi yên tâm đi, cái đan dược này không phải đan dược bình thường, không có tác dụng phụ đấy, đây là thập thành đan.

@ h?”T i?¨M? ç M- +€B M¨v æ•v [mª i?”i H¨ i?”T i?¨M? ç M- M;QÆB F?¬M; +¦ HW
i?”T i?¨M? ç M\ æ¦ +kM; F?¬M; T?ªB H¨ ç M /QÊ+ #bM? i?QÌM;- +QB M?Q H¨ ¬M
i?”T i?¨M? ç M- M;QÆB H¨K b Q +¦ i? +¦- M;QÆB F?¬M; M M ;¢i i X

*´ h`M? +¦ i? F?¬M; iBM- i?”T i?¨M? ç M M¨v +kM; F?¬M; T?ªB ç M /QÊ+ #bM? i
ok ç¢B HK+ +¦ i? Hmv M +? i?”T i?¨M? ç M- +?d bÊ +ÁM F?¬M; +¦X

@ E?¬M; iBM +?QM? M;QÆB M?bM t2K- ç•v imv i ç®B H¨ i?”T i?¨M? ç M- i b) F?
+kM; F?¬M; +¦ #’i F€ w M;?o ç9M; F?¬M;\

.QÆM; G¶B M¦B tQM;- ç2K ç M /QÊ+ i`QM; i v çQ +?Q *´ h`M?X

@ *€B M¨v æ•v [mª i?”i H¨ i?”T i?¨M? ç M5

*´ h`M? FBM? M;¢+ F?¬M; i?¬B- .QÆM; G¶B M¦B H¢B H¨ i?”i bUX

@ æ¦ H¨ çQÆM; M?B M- +€B i?”T i?¨M? ç M M¨v +¦ i? H¨ ç² i®i ?- M m M?Q F?¬M
*QÆM; ?Q¨M M¨v K¨ M¦B-i imv i ç®B H¨ F?¬M; i? M¨Q i?mi?”T h?` >mv i æ°+ æ´
iBM iQÎM; \

.QÆM; G¶B M¦B ` X

@ æ½ iBM iQÎM;- +€B M¨v hB m G¶B- +€B M¨v *€B i?”T i?¨M? ç M M¨v- M;QÆB +

*´ h`M? +„M K¬B /QÈB- M?bM t2K .QÆM; G¶B M¦BX

@ *¦ i? +?Q i K°i [mª ? v F?¬M;- i /MM; i` M; #` ç ç´B- +QB M?Q H¨ *U+ T?˜K G

@ *€B M¨v *€B M¨v

@ E?¬M; çQÊ+ b Q\ *kM; ç9M;- i?”T i?¨M? ç M M¨v H¨ ç M /QÊ+ ;b- H¨ i +QÐM; +

o i?’i p¼M; i`QM; K„i *´ h`M? F?¬M; +–M M¦B +kM; #B i- i?”T i?¨M? ç M M¨v H¨ i
HÁM; *´ h`M? iU M?B M iBM? iQÌM;- F?¬M; T?ªB æ¢B GU+ EBK *QÆM; ?Q¨M M¨v i
[mw +kM; F?¬M; [m€ ç€M; H¨ ç M /QÊ+ M;„M M;OB i,M; H M im p`- ç M /QÊ+ F?€+
i`•M [mw +?QM? H¨- ç¦ H¨ K°i [mª i?”T i?¨M? ç MX /Q+ i`mv2M i B X L m M?Q +¦ i
i?¨M? ç M M?Q p”v K¨ M¦B- ç®B pÈB ;B ;B +O KbM?- +¦ i`Ê ;B9T `’i HÈM- +¦ F?
ok h?–M #Q+? +?QÈM;- #QÈ+ ` K°i #QÈ+ FB X

.QÆM; G¶B M;?2 p”v p°B M¦B,

@ h F?¬M; T?ªB w iS M¨v- K°i pB M i?m®+ K¨ i?¬B- ç•v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ ç M /
M?B m- i i`U+ iB T +?Q M;QÆB H¨ çQÊ+ `²B- F?¬M; i’i v m F?€+? F?Q M?Q p”v-
M¨v +kM; F?¬M; +–M M¦B- M m M?Q M¦B H’v +€B ;b ç ç´B K¨ M¦B- i b) F?¬M; +?Q

@ hB m G¶B M;QÆB M;QÆB M¦B i?”i\ L;QÆB i?”i bU M;mv M w +?Q i K°i [mª i?”

*´ h`M? FQ+? ç°M; M?bM .QÆM; G¶BX

@ J°i pB M i?m®+ K¨ i?¬B- F?¬M; +–M FQ+? ç°M; M?Q p”v - i?”T i?¨M? ç M M¨v- i
[m€ çŠM; +’T F?¬M; + Q H„K- >Q¨M; ;B B +MM; >mv M ;B B M;QÊ+ H¢B H¨ F?¬M;

J†+ /M .QÆM; G¶B #B i Hmv M +? ` i?”T i?¨M? ç M- M?QM; +kM; F?¬M; +¦ i’i v m
?² KbM? +?Q h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B F?¬M; Qi- +?ŠM; H) F?¬M; +¦ H’v çB ` #

@ æ•v +?QM? H¨ i?”T i?¨M? ç M ?- ?ÆM M[+ÁM H¨ æ` ;B B i?”T i?¨M? ç M- +?
M¨v i`•M [mw +Ð M¨Q b Q\ *QB M?Q H¨ ok h?–M æ¢B pB M K½M- +€+ ç¢B K¬M T?
+¦ i? F?¬M; FQ+? ç°M;X

*´ h`M? M¦BX

@ hB m G¶B- M;QÆB i?”i bU + K HÁM; ç2K i?”T i?¨M? ç M M¨v +?Q i b Q\ oB M i
T?˜K GBM? F?Q- imv i ç®B H¨ +¦ `’i M?B m M;QÌB M;mv M w- i?”K +?Q ;B€ + Q ?A

@ J°i [mª +¦ çO ? v F?¬M;- M m M?Q F?¬M; çO K¨ M¦B - i +¦ i? K°i H–M M[’v pB

.QÆM; G¶B M¦B ` - æ¢B GU+ EBK *QÆM; ?Q¨M M¨v .QÆM; G¶B Hmv M +? ` F?¬M
[mª K¨ i?¬BX

@ æ½ çO `²B- K°i [mª H¨ çO `²BX

*´ h`M? p°B M¦BX

L?QM; .QÆM; G¶B H¢B +QÌB +QÌB- H'v ` K°i +€B #bM? bS- MûK +?Q *´ h`M?,

@ *´ h`M?- K'v pB M i?m®+ M¨v +?Q M;QÆB çB- M;QÆB +–M +S +–K- i +ÁM +¦X

@ *€B M¨v *€B M¨v [m€ i`•M [mw- i i Km®M K°i [mª- +?Q ;B ;B H¨ çQÊ+ `²B-
F?¬M; +–M `²BX

*´ h`M? p°B H„+ ç–m- ç2K #bM? bS ;B Q +?Q .QÆM; G¶BX

@ h?m H¢B çB- M m H¨ +?Q *´ G½Q- p"v M;QÆB +¨M; M M i?m H¢B- *´ G½Q +?Q i
iQM? iQ€M +€B ;b- M m M?Q M;QÆB F?¬M; i?m K¨ M¦B- M?Q p"v p b m F?¬M; #
M v p b m H¨ M;QÌB /QM;X

.QÆM; G¶B mv ?B T M¦BX

@ h®i- i M?"M H'v- i M?"M H'vX

L;?2 .QÆM; G¶B mv ?B T- M?QM; i`QM; HÁM; *´ h`M? i?b i?"T T?–M pmB KWM;- ?
Î i`QM; HÁM; M¨M; ;B2Q tm®M; K°i ?¢i ;B®M;X

@ *?9M; i çB i?¬B- M m H•m h? M? h?Ov b) HQ H„M;X

.QÆM; G¶B i?'v *´ h`M? M?"M ç M /QÊ+- `²B KÈB H M iB M;X

@ •MX

*´ h`M? M? ;"i ç–mX

> B M;QÌB ?QÈM; T?Q i`QÈ+ çB ç MX

@ L;QÆB H¨ *® hY u M - ``'i HÊB ?¢BX

L?bM t2K *® hY u M- .QÆM; G¶B pW +QÌB pW M¦BX

@ *ªK ÆM M;QÆB ç½ +Sm i - i b) i`ª M;QÆB M?•M ibM? M¨vX

*® hY u M H¢M? HMM; M¦BX

*?SM; FB M *® hY u M M;[F?Q H¢M? HMM; M?Q i? - .QÆM; G¶B M;QÊ+ H¢B H¨ b
M¦B,

@ E?¬M; +¦ pB + ;b- iB M i v K¨ i?¬B- M?•M ibM? ;b +?S- çWM; F?€+? F?Q M?Q p

"B m ?B M ` M¦B M?Q p"v- M?QM; i`QM; HÁM; i?b bmv M;?o- M m M?Q M;QÆB #B
.QÆM; h?B M GQM; +O M;QÆB K¨ M¦B- çQ€M +?WM; b) F?¬M; M¦B M?Q p"v `²BX

@ E?¬M;- i?B m MÊ M?•M ibM? +O M;QÆB- i M?'i ç`M? b) i`ª H¢B +?Q M;QÆB-
•M Q€MX

*® hY u M ? B K„i M?bM +?^K +?^K .QÆM; G¶B M¦BX

@ L;QÆB ;B i #B m ç .QÆM; h?B M GQM; +O i - i p¨ M;QÆB M?'i ç`M? T?ªB ;B
b) i`ª M?•M ibM? +O M;QÆB- *® hY u M i Hm¬M Hm¬M H¨ •M Q€M `ä ``M;X

.QÆM; G¶B M;?2 p"v FBM? M;¢+- *® hY u M `ä ``M; #B i KbM? ;B i +? i #B m ç +Q
`²B- çB m M¨v +kM; w M;?o S?M oQÆM; *® o¢M L;mv i bÈK ç½ `ä ``M; M;mv M M
KbM?- M?QM; F€ [m€B +?QM? H¨- pb +€B ;b *® o¢M L;mv i H¢B F?¬M; i`U+ iB T
h?B M GQM; FB F?¬M; T?ªB M;Q¢B i¬M ?„M i?Q+? M?'i b Q\

@ L;QÆB H¨K b Q H¢B F?ŠM; ç`M? H¨ i ;B i .QÆM; h?B M GQM; M?Q p”v\

L¨M; H¨ H¨K b Q #B i +?•M iQÈM; bU ibM? ç•v M¨v\ E?¬M; +¦ +?SM; +È i`U+ iB T K
F?ŠM; ç`M? M?Q p”v- +¦ H) #ÎB pb H¨ bmv çQ€M K¨ i?¬B- +?Q M M *® o¢M L;mv i
b Q .QÆM; ;B ç®B pÈB ?„M K¨ M¦B- pšM H¨ +QÌM; ç¢B `’i M?B m- K°i F?B *® o¢M
F?¬M; +¦ ?Q¨M iQ¨M #B i `ä ``¨M;- H¨ F?¬M; i? p¼M; ç°M;- .QÆM; G¶B H¨ .QÆM
i?B M i¨B- H¨K b Q +¦ i? F?¬M; #ªQ p ?„M ç•v M¨vX

J¨ .QÆM; G¶B bmv M;?o +kM; F?¬M; T?ªB b B- M?QM; H¢B +MM; bU ibM? F?¬M; ?
[mª i?”i ç½ #B i .QÆM; G¶B H¨ M;QÌB ;B i +? i M;Q¢B i¬M KbM?- #’i [m€ K°i MY
o¢M L;mv i b) F?¬M; pb .QÆM; h?B M GQM; K¨ +MM; .QÆM; ;B +½B M? m i`Î K†
;B F?¬M; T?ªB *® :B +¦ i? +?®M; H¢B- imv ?„M `’i Q i?Q+? .QÆM; h?B M GQM
M,M; pb .QÆM; h?B M GQM; K¨ H¨K +?Q +ª *® :B +?`m F?´X

@ «M; M°B +O i Îi` M M;QÌB .QÆM; h?B M GQM; ;B2Q tm®M; K°i iB i?–M i?S+- [mª M?B M H¨ +QÌM; ?½M- HQ¢B #Q T?€T M¨v +?d
KÈB +¦ i? i?B i`B M- M?Q i? +¦ i? i?’v çQÊ+ *® o¢M L;mv i ç®B pÈB .QÆM; h?B
+?B m iÈB +U+ çB K- +QB M?Q H¨ *® hY u M +kM; F?¬M; +¦ #` HQ¢B ç½B M;° M¨v

*® hY u M ç½ M¦B M?Q p”v `²B- .QÆM; G¶B M?QM; +kM; F?¬M; +¦ T?O M?”M,

@ æ9M; p”v- .QÆM; h?B M GQM; H¨ i ç€M? +? i- B #ªQ ?„M ç€M; +? i- `ä ``¨M; ç€
i Î# M i`QM; ;B i°+ i?Q Hmv M bBM? bBM? ç€M? #¢B- M m M?Q M;QÆB Km®M p
+–M M;?o M?•M ibM? ;b- ?B M i¢B +¦ i? ?QÈM; i #€Q i?MX

æ®B pÈB *® hY u M- .QÆM; G¶B +,M #ªM F?¬M; HQ H„M;- im pB +O M¨M; imv ç¢
+?Q +ÁM F?ª M,M; +¦ T?M i`B M + Q çŠM; MÆB i v- M?QM; .QÆM; G¶B H¢B F?¬M

@ L;QÆB F?¬M; +–M HQ H„M;- i b) +MM; M;QÆB H¨K K°i ?²B- M?QM; H¢B b) F?¬
M?•M ibM? HB M i`ª H¢B M;QÆB M?•M ibM?- ?ÆM M[.QÆM; h?B M GQM; M;QÌB
F?¬M; T?ªB HÌB +O ;B ;B - i KÈB F?¬M; ç wiÈB b®M; +? i +O ?„MX

*® hY u M M¨v M¦B- H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B +ªK i?’v +¦ +?9i FBM? M;¢+- ç½ F?¬M
pb +€B ;b M?’i ç`M? T?ªB +MM; KbM? H¨K K°i ?²B- ç•v F?¬M; T?ªB iU ibK T?B M i

"’i [m€ HÌB M¨v- M¦B +€+? F?€+- b) F?¬M; +MM; KbM? bBM? iY ;B Q M? m- M¨v +k
iQ€BX

X X X

*?d +?ÈT K„i H¨ Ry M;¨vX

G9+ M¨v h?B M L?’i i`QÌM; H½Q H”T iS+ p”M +?mv M iB M F?Q- #¼M M;QÌB .QÆM
HQ- +ª M;QÌB H”T iS+ #B M K’i i¢B M;mv M +?¶- ?B M ` Î ç` çB K #„i ç–mX

@ JQÌB M;¨v i?ÌB ;B M ç½ ç M- +?„+ ?ŠM i’i +ª +kM; ç m iBM? iQÌM; p` i`Q +O K
i`,K i M b) #` çQ ` MÆB M¨vX

@ h +ÁM FûK K°i +?9i tQm- +?d FûK K°i Qi H¨ +¦ i? iB M p¨Q Ryy i M- i F?¬M; T

J°i M K iY F m H MX

@ æ9M; p”v - i +kM; F?¬M; T?K+- i +kM; FûK K’v pB M iBM? i?¢+?- +?d K’v pB
i K°i +?9i i?ÌB ;B M- i M?’i ç`M? +¦ i? pQÊi [m - M?’i ç`M? b) çQÊ+- i +kM; F?-

L K iY M¨v pW M¦B- H”T iS+ F?ÆB /”v K°i M?¦K M;QÌB +ªK t9+- +kM; M? Q M? Q
M°B i•K #’i K½MX

@ L?®M M?€Q +€B ;b K¨ M?®M M?€Q- +€+ M;QÆB Km®M +? i b Q- ç•v H¨ imv i ç
ç¦ +kM; H¨ K°i HQ¢B i?U+ HU+- +€+ M;QÆB ç½ F?¬M; +¦ ç¢i iÈB v m +–m- M?Q p
çQ +€+ M;QÆB çB ` M;Q¨B- M m M?Q H¢B M? Q M? Q K¨ M¦B- ;B i F?¬M; i? X

h?B M L?'i i`QÌM; H½Q T?šM M° [m€iX

G–M M¨v- K¼B M;QÌB H"T iS+ M ioM?- h?B M L?'i i`QÌM; H½Q pmM; i v H M- ç2
i`QM; pÁM; i`,K i M iQ¨M #° ç m çQ çB ` M;Q¨BX

RjNX *?QÆM; R38, æÊi hmv M "¢i h?S > B E i h?9+

@ *€+ M;QÆB +¦ i? iB M p¨Q i`QÈ+ Ryy i M- HB M +?SM; KBM? +€+ M;QÆB ?Q¨M
H¨ i`QÈ+ iQT j- ç M?'i / M? .QÆM; G¶B- ç¢i çQÊ+ j8 p¢M iBM? i?¢+?- i?S ? B *´ h
iBM? i?¢+?- i?S # .QÆM; h? M? h?Ov- ? B KQÆB i€K p¢M iBM? i?¢+?- # M;QÌB

@ G¨K b Q +¦ i? - çB m M¨v b Q +¦ i? - M?'i ç`M? H¨ ,M ;B M- M?'i ç`M? H¨ ,M ;B
H'v çQÊ+ ?ÆM # p¢M- #¼M ?„M i¢B b Q +¦ i? +¦ jy p¢M iBM? i?¢+?- F?¬M; +¦ F?

G9+ M¨v i'i +ª K¼B M;QÌB +ªB p½ `²B- jy p¢M ?- +€B ç M?'i / M?- i M i?S ? B- i'
+? M? H +? H¨ ?ÆM KQÌB p¢M- [m€ HÈMX

@ æ9M; p"v - ,M ;B M- M?'i ç`M? H¨ ,M ;B MX

J°i M;QÌB H M iB M;- i?Q€M; +€B HB M +ªB p½ `²BX

@ *•K KB M;- i'i +ª BK KB M; +?Q i - +?ŠM; H) +€+ M;QÆB +?Q ``^M; i F?¬M; +¬M

h?B M L?'i M´B ;B"M- ?„M H¨ iBM? iQÌM; i?•M T?"M ? B M;QÌB .QÆM; G¶B- *´ h`M
#ªM +kM; F?¬M; +¦ ,M ;B M- i?¨M? iQ+? imv i ç®B H¨ +?•M i?"i- K†i F?€+ K¼B M
H¨ F?B m F?Q+? mv M;?B K +O ?„M- ok h?–M mv M;?B K H¨ F?¬M; +?Q F?B m F?

h?'v h?B M L?'i i`QÌM; H½Q iS+ ;B"M- i`¨M; /B M –K –K H"T iS+ v M ioM? i`Î H¢B

@ L m M?Q +ÁM +¦ B /€K ?Q¨B M;?B K¨ M¦B- M?Q p"v HB M F?¬M; +–M i? K ;B p
iB T ç¨Q i?ªB- ?ÆM M[p b m F?¬M; # Q ;BÌ çQÊ+ T?ûT iÈB S?QM; o•M imv M #¢
i F?¬M; +–M M;QÌB M?Q p"vX

> B K„i h?B M L?'i [mûi M?bM K¼B M;QÌB M¦B ` X

*€B M¨v- K°i M;QÌB +kM; F?¬M; /€K M;¬M M;[`²B- M¦B ;BÐM- i`U+ iB T #` HQ¢B #
+€+? iB M p¨Q >mv M *Æ J¬M- B M;mv M w i?W M?"M i`WM; T?¢i M?Q p"v- F?¬M
wX

M ioM?- `®i +K+ M ioM?- F?¬M; B /€K M?B m HÌBX

@ h®i- ?B M i¢B F?¬M; +¦ M;QÌB H¢B M;?B M;Ì HÌB M¦B +O i çB ¨ M? \

@ E?¬M; /€KX

@ o"v H¨ i®i `²B- #ÎB pb .QÆM; G¶B- *´ h`M?- +ÁM +¦ .QÆM; h? M? h?Ov #B m ?
i`U+ iB T iB M p¨Q hQT Ry- M¦B +€+? F?€+- # M;QÌB i`U+ iB T ç'm pä hQT Ry #¨
F?€+- i?b i` M? çQ¢i ? B KQÆB #ªv / M? M;¢+? i`QM; ç¦- i`QM; ? B KQÆB #ªv M
i M b) ç'm pä #¨B / M? hQT Ry- K¨ hQT Ry p` +¦ i? ç¢i çQÊ+ iQ +€+? M°B K¬M ç iY
i?b ç¢i çQÊ+ iQ +€+? M;Q¢B K¬M ç iYX

h?B M L?'i M?bM t2K +?9M; M?•M M¦BX

GÌB M¨v H¨ w M;?o - # M;QÌB .QÆM; G¶B- .QÆM; h? M? h?Ov- *´ h`M? +,M #ªM F
i?S # M[- +¦ i? i`U+ iB T i`Î i?¨M? >mv M *Æ J¬M M°B K¬M ç iY- M?Q i? ç +?
F?¬M; i?¬BX

æQÆM; M?B M FBM? M;¢+ M?'i pšM H¨ .QÆM; h? M? h?Ov `²B- M¨M; M^K KÆ +k
``M; +¦ i? i`U+ iB T i`Î i?¨M? >mv M *Æ J¬M M°B K¬M ç iYX

@ h?”i i®i [m€- F?¬M; M;?o iÈB "¢+? GQM; FB K HÊB ?¢B M?Q p”v- ç•v F?¬M; T?ª ?ÆM\

.QÆM; G¶B M?bM t2K "¢+? h® h`BM? M¦B ` X

R9kX *?QÆM; R3N, "¢+? GQM; EB K S?€T

"¢+? h® h`BM? H„+ ç–m M¦B,

@ E?¬M; T?ªB- "¢+? GQM; FB K F?¬M; +¦ M,M; HQÊM; HÈM M?Q p”v- bÎ /o h® h® + pb h?B m :B +?Q h® h® ,M p¨Q •K .QÆM; [mª FB - HBM? F?Q +O •K .QÆM; [mª + i`QÈ+ +,M #ªM +kM; F?¬M; +¦ i? i`B iç ?'T i?m- K¨ "¢+? GQM; FB K M¨v H¢B FQ K¢+? i`QM; +Æ i? h® h®- H9+ M¨v KÈB ?Q¨M iQ¨M ?'T i?m M,M; HQÊM; +O •K .Q H M iÈB oä h?€M? æ¢B pB M K½M +ªM? ;BÈBX

L;mv M H B H¨ M?Q p”v- .QÆM; G¶B M;?o M;?o- ç•v +kM; T?ªB- +kM; +?d +¦ HQ¢ i B X "¢+? GQM; FB K #'i [m€ H¨ K°i FB M *U+ T?˜K GBM? F?Q K¨ i?¬B- F?¬M; +¦ p”v ç'vX

@ "'i [m€ "¢+? GQM; FB K M¨v H¨ h?–M F?Q #` T?QM; 'MX

.QÆM; G¶B b[M; bÌ- "¢+? GQM; FB K M¨v H¢B H¨ h?–M F?Q\ h?–M F?Q #` T?QM; ' h?m”i +O KbM? ç½ t2K tûi [m - i?”i bU +?QM? H¨ *U+ T?˜K GBM? F?Q- +kM; F?¬ #` T?QM; 'M- M¨v H¨K .QÆM; G¶B ?Q¨B M;?BX

@ L;QÆB M¦B "¢+? GQM; FB K M¨v H¨ h?–M F?Q- i M?Q i? M¨Q F?¬M; +¦ M?bM +?9iX

"¢+? h® h`BM? M? ;”i ç–m- i` M i v ?B M H M K°i ç¢Q #¢+? [m M;- "¢+? GQM; F b m ç¦ çQ +?Q .QÆM; G¶BX

:B€K æ`M? h?m”iX

"¢+? GQM; FB KX

æ½ M?”M +?O- h?–M F?Q #` T?QM; 'M- mv HU+ p¬ +MM; - +¦ i? ?mv M ?¦ ` "¢+?

h?”i bU H¨ h?–M F?Q- `ä `¨M; i?”i H¨ h?–M F?Q- H–M M¨v KbM? iU ?² FB K HÊB H ?®B çQ€B- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ çÆM ;BªM +¦ i? ?®B çQ€B çB ` M?Q p”v ç'v- jy F?¬M; ç–m +kM; F?¬M; çOX

.QÆM; G¶B ç2K "¢+? GQM; FB K i`ª H¢B +?Q "¢+? h® h`BM? M¦B,

@ h® h®- M;QÆB +'i F„ - "¢+? GQM; FB K M¨v H¨ +?m˜M #` +?Q M;QÆB ç'v- ?Æ pB M K½M +ªM? ;BÈB- +kM; +?d +¦ M;QÆB KÈB +¦ i? T?€i ?mv mv HU+ HÈM M?'i M¨v T?QM; 'M- p b m i b) M;?o #B M T?€T ;BªB i`W- ç M H9+ ç¦ h® h® M;QÆB HE `²B- M;QÆB T?ªB ?ªQ ?ªQ #ªQ ?° i X

.QÆM; G¶B +QÌB M?bM t2K "¢+? h® h`BM?X

@ u M i•K- h?B m :B - h® h® M?'i ç`M? b) #ªQ p i®i M;QÆB- B Km®M i?QÆM; i´M i? h® h® ç¢T [m X

"¢+? h® h`BM? i``M? i`¼M; M¦BX

.QÆM; G¶B KdK +QÌB,

@ æ9M; `²B- h® h®- M;QÆB +¦ FB K T?€T T?M ?ÊT ? v F?¬M;\

@ EB K T?€TX

"¢+? h® h`BM? H„+ ç–m- imv M¨M; Q i?Q+? FB K T?€T- M?QM; i?”i ç9M; H¨ F?¬M

@ *?d +¦ K°i #° GBM? s¨ EB K S?€TX

.QÆM; G¶B M;?2 tQM; HB M +ªK i?'v FB K T?€T M¨v i?"i bU H¨ [m€ F?¬M; i?Q+? 1
"¢+? GQM; FB K- M?Q p"v M m M?Q F?¬M; +¦ K°i #° FB K T?€T T?M ?ÊT K¨ M¦B- (
"¢+? GQM; FB K M¨v- "¢+? GQM; FB K H¨ h?–M F?Q- GBM? s¨ EB K S?€T M?B n
T?€T K¨ i?¬B- i?"K +?Q +ÁM F?¬M; +¦ ç¢i iÈB æ` ;B BX

Zmª M?B M "¢+? h® h`BM? M¦B,

@ GBM? s¨ EB K S?€T H¨ i i`QM; H9+ p¬ ibM? H'v çQÊ+- H¨ K°i #° >mv M ;B B +Y

"ÎB pb "¢+? h® h`BM? Î i`QÈ+ FB F?¬M; +¦ >¦ >bM?- +,M #ªM H¨ i?B i`B M F?¬M
ç®B pÈB M?[M; FB K T?€T M¨v +kM; F?¬M; +¦ FBM? M;?B K ;b- p T?–M pb b Q C
"¢+? h® h`BM? K°i HQ¢B #ªM M,M; HU +?¼MX

@ h® h®- M;QÆBçÊB +?9i M[- i M?bM t2K +¦ FB K T?€T T?M ?ÊT M;QÆB ? v F?

L¦B tQM; .QÆM; G¶B H–M M[KÎ` ? i?®M;X

>®B çQ€B ? i?®M;- +¬M; T?€T pä F„ HQ¢BX

EB K T?€T HQ¢BX

h` M?bM tm®M;- `ä `¨M; +ÁM i?U+ bU +¦ "¢+? GQM; FB K T?€T- H¨K .QÆM; G¶B K
i?ÌB çB K +?SM; FB M çB K iQ+? Hkv +–M ?®B çQ€B "¢+? GQM; FB K T?€T- H¢B
i`¼M #° "¢+? GQM; FB K T?€T- `ä `¨M; +–M 8yy p¢M çB K iQ+? HkvX L¨v H¨K .QÆ
M;?o +?YB K - ç•v +?QM? H¨ 8yy p¢M çB K iQ+? Hkv ?- +QB M?Q H¨ h?m–M .QÆM
h?m–M .QÆM; *?•M L?•M G½ æ°M; h•M +kM; KÈB ;–M F +–M 8yy p¢M çB K iQ+? H
GQM; FB K T?€T M¨v /o M?B M H¨ hB M ;B B FB K T?€T ? v b Q\

L?bM F„ tm®M;- "¢+? GQM; FB K T?€T M¨v `ä `¨M; +¦ Ry3 +m®M- .QÆM; G¶B F?-
FB K T?€T `ä `¨M; T?•M ` M?B m +m®M M?Q p"v- +€B M¨v +kM; [m€ #¦ i v `²BX

"'i [m€ +kM; K v- M?bM F„ tm®M;- +¦ i? T?•M +m®M ?®B çQ€B- ?®B çQ€B +?QM
Hkv ;B€ i``- ?®B çQ€B KQÌB i€K +m®M T?Q i`QÈ+ i?b +–M K°i i`,K p¢M çB K iQ
çQ€B KQÌB i€K +m®M- KQÌB i€K +m®M M¨v +¦ H) çO ç +?Q "¢+? h® h`BM? i?B i`
T?€T M¨v K¢M? K) M?Q p"v- ç¦ H¨ FB K T?€T +¦ i? bQ b€M? h?m–M .QÆM; [mv i-
H) ç½ çO `²BX

@ æBM?- T?ªB +?,M; ?®B çQ€B KQÌB i€K +m®M "¢+? GQM; FB K T?€T\

@ >®B çQ€BX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ "¢+? GQM; FB K T?€TX

"¢+? GQM; FB K T?€T ç M i v- H–M M¨v +°M; H¢B iB m ? Q Rjy p¢M çB K iQ+? Hk
iQ+? Hkv HB M ;BªK #Èi ç M ? B i`,K KQÌB p¢M `²B- Km®M ç¢i iÈB Ryyy p¢M çB
Km®M i?ÌB ;B M # Q M?B m `²B- #'i [m€ iQM? ` ç•v ? i i?ªv ç m H¨ ç€M; ;B€- +€
F?¬M; H¨K K'i +¬M; ç®M +OB- ? Q i®M Rjy p¢M çB K iQ+? Hkv M¨v- imv i ç®B +¦ i?
h® h`BM? H¢B ç i?,M; K°i #"+ i? M;- M?Q p"v ç®B T?¦ oä h?€M? æ¢B pB M K½M +
p'M ç `²BX

"'i [m€ Î i`QM; ç¦ +kM; +¦ K°i bU ibM? ç +?Q .QÆM; G¶B HQ H„M;- +€B FB +?QM?
ç`+? M?•M- KbM? T?ªB +?,M; +kM; +¦ i? H'v çQÊ+ ;B€ i`` FBM? M;?B K\ æ¢i çQÉ
T?–M i?mÎM; +O M¨M;\ L m M?Q F?¬M; +¦ K¨ M¦B- +kM; H¨ K°i bU ibM? T?B M iQ

@ h® h®- ç•v H¨ K°i #° FB K T?€T- ;¼B H¨ "¢+? GQM; FB K T?€T- ?ŠM H¨ +MM; "
#° ç'v- "¢+? GQM; FB K T?€T M¨v i´M; +°M; +?B H¨K Ry3 +m®M- #'i [m€ i i¢B ç
M?QM; +?d H¨ KQÌB i€K +m®M M¨v- +kM; b) +?Q M;QÆB H'v çQÊ+ Q+? HÊB p¬ +
i` M? i?O bÈK M;¨v M„K ;B["¢+? GQM; FB K T?€T M¨vX

.QÆM; G¶B M¦B tQM; ç2K KQÌB i€K +m®M "¢+? GQM; FB K T?€T FB çQ +?Q "¢+

G¢B ç +?Q .QÆM; G¶B M;¢+ M?B M +?QM? H¨- KQÌB i€K +m®M "¢+? GQM; FB
"¢+? h® h`BM?- H"T iS+ ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q #¢+? [m M;- iB M M?"T KB i•K "¢+? h®

h?”i H•m "¢+? h® h`BM? KÎ K„i- i`QM; K„i ?B M H M K°i ç¢Q FB K [m M;- +QÌM; ?
+¦ i? +ªK ;B€+ çQÊ+ `ä ``¨M; FB K w H,M; HB i i`QM; ç¦X

@ h® h®- M;QÆB i? M¨Q `²B\

.QÆM; G¶B [m M i•K ?ÄBX

"¢+? h® h`BM? M?bM t2K .QÆM; G¶B M¦B,

@ h?B m :B - M;QÆB F?¬M; +–M HQ H„M;- i ç½ ?¼+ tQM; KQÌB i€K +m®M "¢+?
M?B M H¨ #€+ ç¢B iBM? i?•K- mv HU+ p¬ +MM;- M m M?Q +¦ i? ?¼+ ?°B iQ¨M #°
+QB M?Q H¨ ok h?–M æ¢B pB M K½M ç M h® h® +kM; F?¬M; bÊX

@ o”v M;QÆB ?¼+ tQM; KQÌB i€K +m®M M¨v- mv HU+ M?Q i? M¨Q\

.QÆM; G¶B M¦BX

R9jX *?QÆM; RNy@RNR, æ®B *?B M oQÆM; *QÆM;

"¢+? h® h`BM? + Q ?SM; M?bM t2K .QÆM; G¶B- i?”T T?–M iU iBM M¦B,

@ h?B m :B - "¢+? GQM; FB K T?€T M¨v imv h® h® +?d H¨ ?¼+ tQM; KQÌB i€K +m
+kM; F?¬M; T?ªB +?mv M çM - +QB M?Q H¨ ç M # oä h?€M? æ¢B pB M K½M- h® I

.QÆM; G¶B M;?2 p”v F?¬M; F?ÄB M;QÊ+ H¢B ?9i KB M; F?Q H¢M?- # oä h?€M?
+kM; F?¬M; bÊ- M?Q p”v M¦B +€+? F?€+- ç½ +¦ "¢+? GQM; FB K T?€T M¨v- +?B M
H¨ F?OM; #® M?Q i? - M?Q p”v M m M?Q ?¼+ tQM; # KQÆB b€m +m®M "¢+? GQM
H¨ FBM? F?OM; #U+ M¨Q- M m M?Q ?¼+ tQM; ? i- +¨M; H¨ #¦ i v `²BX

L;?o ç M M?[M; i?S M¨v .QÆM; G¶B +?ªv MQÈ+ KB M; ?- "¢+? GQM; FB K T?€T
F?¬M; i? ?¼+- #’i ç„+ /o- +U+ ç° #’i ç„+ /o- #’i [m€ K v K„M- "¢+? h® h`BM? H¨ M;
çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` +O KbM? H¢B M?B m K°i +?9i K¨ M¦B- KbM? +¦ i? ?®B ç
M m M?Q KbM? ?¼+ tQM; h?m–M .QÆM; [mv i FB - F?¬M; #B i b) H¨ K°i #° [m M;
.QÆM; [mv i +kM; F?¬M; T?ªB çÆM ;BªM M?Q p”v- b m F?B ?¼+ i?¨M?- ç¦ H¨ imv
#’i [m€ +–M çB K iQ+? Hkv M?B m H„K- M¦B F?¬M; +?WM; +kM; +¦ ?¢M +? ?¼+ i”

JQÌB M;¨v i?ÌB ;B M `’i M? M? HB M çB [m - iB M p¨Q KQÌB M;QÌB T?Q i`QÈ+ M
h? M? h?Ov +MM; *´ h`M? ` - #ªv M;QÌB FB i?2Q i?S iU H¨ *® hY u M- æ¬M; S?QÆ
>Q M- *¨M ok h`U+- oQÆM; *QÆM;- *?m .m- M?[M; M;QÌB M¨v ç m H¨ i`QÈ+ FB .Q
+€B F?€+ H¨ K°i ok oQÆM; HK+ ;B B- ;¼B H¨ .QÆM; h?B M .kM;- M¨v H¨K .QÆM;
M¨v H¨ ç iY /ÁM; +?QM? +O .QÆM; ;B X

@ >B M i¢B iB M ?¨M? +?QM? H¨ i?B ç’m #¨B p` i?”T +QÌM;- +€+ M;QÆB ç m H¨ +
i`Î i?¨M? M°B K¬M ç iY- #’i [m€ p,M F?¬M; i?S ? B- pä F?¬M; i?S M?’i- +–M H¨K `
i?U+ HU+ K¢M? v m- i?m ?Q¢+? çQÊ+ T?9+ HÊB +kM; F?¬M; ç²M; /¢M; M?Q p”v-
HÊB- F€ i?”i H¨ çB K +®M; ?B M- Î # M i`QM; >mv M *Æ J¬M- +€B ;b +kM; T?ªB +
?®B çQ€B- iQÆM; çQÆM; pÈB iB M h? hK+ ;BÈB- K¨ H–M M¨v +€+ M;QÆB i?B ç
?°B ç¢i çQÊ+ çB K +®M; ?B MX

@ æ M?’i / M? ç¢i çQÊ+ R8yy çB K +®M; ?B M- i M i?S ? B ç¢i çQÊ+ K°i M;¨M ç
çB K- i?S iQ ç M i?S KQÌB- T?•M #B i H¨ dyy çB K- eyy çB K- 8yy çB K- 9yy çB K
çB KX J¨ M;Q¢B K¬M ç iY H¨ F?¬M; +¦ çB K +®M; ?B M- p T?–M çB K +®M; ?B M
K¬M T?€B +€+ M;QÆB HB M b) KBM? #¢+?X

æB K +®M; ?B M- +€B çB K +®M; ?B M M¨v- t2K ` i?”i ç9M; H¨ ç² p”i ``’i i`¼M; v
G¶B K¨ M¦B- H¢B F?¬M; T?ªB ``’i ç w- /o M?B M ç®B pÈB *´ h`M? iU M?B M +kM;

"’i [m€ ç®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B- +€B i?S M?’i M¨v T?ªB #„i çQÊ+- Km®M H¨K

@ G–M M¨v #¨B p` i?B ç’m F?¬M; +?d H¨ [m M ? ç M p’M ç çB K +®M; ?B M- +ÁM
pW KÈB iB M p¨Q >mv M *Æ J¬M +¦ i? HU +?¼M T?ÁM; im Hmv M- #¨B / M? +¨M

çQÊ+ T?ÁM; im Hmv M +kM; +¨M; i®i- HBM? F?Q H¢B +¨M; ç–v çO- i®+ ç° im Hmv
+€+ M;QÆB ? ibS+ M¶ HU+X

@ G–M #¨B p` i?B ç'm M¨v +?¼M /MM; [mv +? çB K iQ+? Hkv- +?B M i?„M; K°i ?
F?¬M; çB KX æ M +m®B +MM; /U i?2Q çB K iQ+? Hkv #¨B p`- çB K iQ+? Hkv #^M
i`mv2M i B X >B M i¢B #„i ç–m `9i ` ç®B i?OX

G–M M¨v ç®B i?O +O .QÆM; G¶B- H¨ oQÆM; *QÆM;- K°i ç iY bQ b€M? FB i tm
oQÆM; æ¢B pB M K½M- ç®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B- F?¬M; ç€M; ;B€ M?„+ iÈB- +

J¨ ç®B i?O +O *´ h`M? H¨ h`B m ;B h`B m >B m >Q M- h`B m >B m >Q M im pB +
;B B- M?QM; K¨ ç®B pÈB *´ h`M? M?'i ç`M? H¨ #B F`+?- *´ h`M? H¨ ok >Q¨M; iS ;B
GB M FB K T?€T FB i?B M ?¢ o¬ aQM;- M; v +ª .QÆM; G¶B +kM; bÊ ?½B i?€M T?
>B m >Q M H¨ imv i ç®B F?¬M; +¦ ?B p¼M; +?B M i?„M; ç'vX

.QÆM; h? M? h?Ov p"M F?Q F?¬M; i - `ä `¨M; `9i i?,K çQÊ+ .QÆM; h?B M .kM;-
i? M¦B H¨ i`QM; M?[M; M;QÌB M¨v i?U+ HU+ v m M?'i `²B- #'i [m€ .QÆM; G¶B M?
T?ªB çÆM ;BªM M?Q p"v- #^M; F?¬M; i?b MQÆM; i?2Q im pB ok oQÆM; HK+ ;B B
Ry- +?Q M M .QÆM; h? M? h?Ov i?U+ bU F?¬M; i? T?Èi HÌ- ?m®M; +?B .QÆM; h
ok oQÆM; M;k ;B B K¨ i?¬B- F?¬M;- +kM; ?ŠM H¨ ok oQÆM; HK+ ;B B `²B- /QÈB
+O .QÆM; h? M? h?Ov H¢B iB M K°i i–M;X hmv .QÆM; h? M? h?Ov ç®B +?B M .C
RyyW M„K +?„+- #'i [m€ .QÆM; G¶B +¦ i? +?Q M¨M; T?M i`B M- +?Q M¨M; ç M /C
*QÆM; ?Q¨M FB - +¦ i? ;B i,M; ;'T ? B KQÆB H–M +?B M HU+- +¦ H) +¦ i? i?m i?

J†i F?€+ æ¬M; S?QÆM; hB m æ Q ç®B +?B M *?m .m- *® hY u M ç®B +?B M *¨M
S?QÆM; hB m æ Q +MM; *?m .m +?B M K°i i`"M- H¨ `'i F?¦ T?ÄM; çQ€M- i?„M; #¢
ç®B pÈB *¨M ok h`U+ K¨ M¦B- F?¬M; ? M;?B M;Ì- *® hY u M M?'i ç`M? H¨ b) +?B M

æ–m iB M [mv i ç'm +?QM? H¨ .QÆM; G¶B +MM; oQÆM; *QÆM;X

@ S?ªB +® ;„M; ?X

*´ h`M? Î # M M;QÌB .QÆM; G¶B M¦BX

@ L m M?Q M;QÆB M; v +ª ?„M +kM; F?¬M; +¦ çª #¢B K¨ M¦B- p"v +kM; i?"i t'm ?´

@ h iBM iQÎM; .QÆM; ç¢B + M?'i ç`M? b) +?B M i?„M; ç'vX

.QÆM; h? M? h?Ov H¢B M¦BX

@ h`"M M¨v F?¬M; ? HQ H„M;X

*® hY u M M¦BX

@ >Q¨M iQ¨M +?QM? t€+- K°i ok oQÆM; æ¢B pB M K½M M?Q M?Ä K¨ i?¬B- iB M i

.QÆM; G¶B iU iBM çB H M H¬B ç¨BX

@ .QÆM; G¶B- .QÆM; ;B T? p"i h K h?B mX

oQÆM; *QÆM; M?bM t2K .QÆM; G¶B H¢M? HMM; M¦BX

@ h`QÈ+ FB M;QÆB ç¢i çQÊ+ jy p¢M iBM? i?¢+?- çQ¢i çQÊ+ i?S M?'i- p"M F?Q F
M;QÆB HB M F?¬M; +¦ p"M F?Q i®i M?Q p"v `²B- i Km®M pb + + oQÆM; E?¬B i
F?B M;QÆB M?"M i?m - #^M; F?¬M; i?b i b) ç€M? +?Q M;QÆB F?¬M; ` ?bM? M;

.QÆM; G¶B M;?2 p"v MÎ MK +QÌB- +QÌB ç M pmB p - i?^M; M¨v +Q M?B M +¨M `Ð M
KbM? ç Î i`QM; K„i- K°i #° i i?B M ?¢ i?S M?'i- M„K +?„+ i?„M; HÊB i`QM; i vX

@ L¦B F?Q€+ F?¬M; #B i M;QÊM;X

Í /QÈB ç¨B #¼M M;QÌB *´ h`M? iU M?B M +kM; M;?2 çQÊ+ `²B- F?¬M; F?ÄB M¦B F

@ L;QÆB `'i iU iBM- M?QM; K¨ p¬ +MM; iU iBM H¨ iU ç¢BX

.QÆM; G¶B F?) +QÌB M¦BX

@ L;QÆB #'i [m€ H¨ ok oQÆM; æ¢B pB M K½M K¨ i?¬B-i +?Q M;QÆB tm'i i?O i`Q
F?¬M; +¦ +Æ ?°B `²BX

@ *m²M; p¼M;- +m²M; p¼M; p¬ +MM;X

oQÆM; *QÆM; b„+ K†i H¢M? H)QX

@ L;QÆB ç½ Km®M ibK +? i- p"v i?b i`€+? F?¬M; çQÊ+i `²B-h?B M *QÆM; [mv
L¶X

oQÆM; *QÆM; ç€M?` K°i [mv M-tQ€v H M ç¢Q ç¢Q +QÆM; F?Q-mv HU+ p¬ +MM
oQÆM; æ¢B pB M K½M-M?QM; K°i [mv M M¨v-mv i? +¦i? çO bQ b€M? ok >Q¨M;
T?QM; FB ç2K F?¬M; F?Q ç m pÐ` -M? M?-? ibS+M? M? +?¦M;-M?€v K„i HB M

@ æ€M? i`9M; `²B-H¨K b Q +¦i? -M? M?¨M; M?Q p"v HB M ç€M? i`9M; `²B ?ª\

J¼B M;QÌB F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´B-K°i [mv M M¨v +O oQÆM; *QÆM;-+Q M?
p¨Q .QÆM; G¶B M?Q i? -p®M iQÎM; ``^M; b) +¦K°i ?²B HQM; i` M? ?´ ç'm-bU i?"
i?'i p¼M; F?¬M; i?¬B-#'i [m€ *´ h`M?-.QÆM; h? M? h?Ov-+ÁM +¦*® hY u M H¢B
#¼M ?„M #B i`ä-.QÆM; G¶B F?¬M; +¦F?ª M,M; / /¨M; i?'i #¢B M?Q i? -M¦B ;BÐ
+¦i? ç®B T?¦h?` >mv i æ°+ æˆM;-K°i ok oQÆM; æ¢B pB M K½M M?Q M?Ä b Q +
H¨i` m çM ?„M K¨i?¬BX

S? M?X X X

Zmª M?B M-imv M„K ç'K +O oQÆM; *QÆM; ç€M? p¨Q i` M M;QÌB .QÆM; G¶B-M
#„M i`Î p X

@ æB m M¨v b Q +¦i? -+€B M¨vX X X +€B M¨vX X X æ•v +?QM? H¨K°i FQ+? iQ¨
;B B-?„M `ä``¨M; F?¬M; ?Q ? Q +?9i M¨Q-+S i? K¨F?B M; tm®M; /QÈB-H¢B ç2K
#„M M;QÊ+i`Î p -+€B M¨vX X X +€B M¨v T?ªB H¨i? +?'i +QÌM; ?½M +Ð M¨QX

J¼B M;QÌB M;mv M K°i ç€K KÎ iQ ? B K„iX

L?'i H¨oQÆM; *QÆM; F?¬M; i? iBM çQÊ+M?'iX

@ L;QÆBX X X L;QÆBX X X G¨K b Q +¦i? -H¨K b Q +¦i? +?®M; çÎ çQÊ+K°i [m
F?¬M; iBMX

oQÆM; *QÆM; M´B ;B"M `²B-?ûi HÈM K°i iB M;,

@ h?B M *QÆM; [mv M-Zmv M hQ€B aÆM >¨-T?€ +?Q i -+? i +?Q i ?5

.QÆM; G¶B +QÌB H¢M? K°i iB M;,

@ E?¬M; +¦;b F?¬M; +¦F?ª M,M; ç'v-M;QÆB Î i`QÈ+K†i i #'i [m€ H¨K°i iB m bY

.QÆM; G¶B M? M?¨M; M•M; H M M„K ç'K-+kM; H¨K°i [mv M ç€M?` -K°i [mv M M
i?'v ``'i`ä``¨M;-?ÆM M[M„K ç'K +O .QÆM; G¶B iU ?² F?¬M; +¦K M; i?2Q K°i çB
ç M; +?ÆB çM X

J¨H9+M¨v [mv M ç–m +O oQÆM; *QÆM; K M; i?2Q F?Q FbM? K½M? HB i-M? M?
M„K i v .QÆM; G¶B-K°i [mv M M¨v bQ pÈB K°i [mv M i`QÈ+FB +¨M; i? K K½M? H
+?Q /M H¨K°i ç–m i?'i +'T J½M? >´ +kM; b) #` ç€M? #¢BX

"¨M? #¨M? #¨M?X

_,M; `„+- `,M; `„+X

> B [mv M çKM; p¨Q M? m-i`mv M ç M i? M? •K tQÆM; +®i pÐ pKM-M„K ç'K tQÆM
`²B-H¨ B\ *?ŠM; H) tQÆM; M;¦M i v +O .QÆM; G¶B pÐ pKM `²B ?ª\ E?¬M;-F?¬M
G¶B ç'vX

@ ?X X X

G9+ M¨v oQÆM; *QÆM; i?®M; F?´ # v `Èi ` M;Q¨B- i? M? •K F m ` M F?¬M; M;Èi

sQÆM; i v pÐ pKM- +? M? H +? +¦ i? M;?o- #¢B- i?ªK #¢B- oQÆM; *QÆM; #` K°
HQ H„M;- i?U+ HU+ .QÆM; G¶B i?•K #'i F?ª i`„+- ç•v H¨ K°i [mv M T?QM; F?BM? |
+O .QÆM; G¶B- ¼B M;QÌB +ªK ;B€+- i`QÈ+ FB ?„M +¦ i? ç¢i çQÊ+ çÊi i?S ? B
i?"T ç M ?ÆM # KQÆB p¢M iBM? i?¢+?- F€ i?"i i?U+ HU+ / M? tSM; pÈB i?U+- Fb
FbM? ç`+?X

æ•v H¨ w M;?o i`QM; HÁM; +?9M; M?•M- •K i?–K bQ b€M?- M m M?Q H¨ KbM? +¦ i
? v F?¬M;- +¦ i? / /¨M; ç€M? #¢B oQÆM; *QÆM; M?Q i? \ "¼M M;QÌB æ¬M; S?Q
>Q M- M;mv M K°i ç€K i`QM; M°B i•K ç m F?¬M; +?„+- K¨ *?m .m H¢B i?–M b„+ F
?¦ - K°i KU+ M?Q i? - M?Q p¢M M,K #,M; bÆM çB m F?„+- F?¬M; +?9i #B m ibM?-
€Q +?Q¨M; K¨m ç2MX

@ oQÆM; *QÆM;- M;QÆB M?"M i?m ? v F?¬M;- M m M?Q F?¬M; M?"M i?m K¨ M

Í i` M H¬B ç¨B- i`W F?B ç®B T?QÆM; M?"M i?m - ?Q†+ H¨ #` ç€M? ?¬M K i` M K
i?O- #^M; F?¬M; i?b +?d +–M ç®B T?QÆM; F?¬M; M?"M i?m - H¢B +¦ bS+ ?Q¨M
iB T iK+X

@ L;QÆB +€B T? p"i- M;?B i +?OM;- H¨K b Q +¦ i? - H¨K b Q +¦ i? HÊB ?¢B M?Q

oQÆM; *QÆM; b„+ K†i /[iÊM- çSM; H MX

@ L;QÆB ç€M; +? i- ç€M; +? i- `ä `¨M; ç€M? M€i i v T?ªB +O i - i Km®M ;B i M;
M¨vX

oQÆM; *QÆM; H'v ` K°i i'K T?M i`B M- #¦T M€i- +€B T?M i`B M FB ?¦ i?¨M? K°i
i` M i v +O ?„M- KB M; p i i?QÆM; FB `ä `¨M; H'v K„i i?QÌM; +¦ i? i?'v çQÊ+ M?

@ h`` GB m T?M i`B M- H¢B H¨ h`` GB m T?M i`B MX

.QÆM; G¶B ;B"i KbM? F?¬M; i?¬B- F?¬M; +¦ M;?o iÈB i M M¨v `ä `¨M; +ÁM +¦ h``
F?¬M; T?ªB T?M i`B M #bM? i?QÌM;- imv i ç®B H¨ æ` ;B B T?M i`B M- i?m°+ p L
G¶B +kM; Km®M Hmv M +? HQ¢B T?M i`B M M¨v- M?QM; F?´ M´B F?¬M; +¦ T?QÆ
Km®M /B i b€i K'i i?^M; M¨v ? v F?¬M;\ L m M?Q +¦ i? im¬M ` K°i h`` GB m T?M K
i`Ê ;B9T `'i HÈMX

@ *? i- i Km®M M;QÆB +? i- *m²M; "¢Q *?B M L;šm çB ` +?Q i X

G9+ M¨v ? B i v oQÆM; *QÆM; ç€M? ` K°i ç¢Q i?O 'M ?mv M /B m- +?¶ KB i•K M´B
K°i F?¬B H¶B K¨m ç2M iW +?¶ KB i•K # v ` - i?2Q oQÆM; *QÆM; F?¬M; M;WM; ç€
#B M HÈM- i?ŠM; ç M #B M i?¨M? K°i F?¬B H¶B + Q # Kûi F?´M; H²- H9+ M¨v KÈ

>Qx@F?¨@xxxX

J¼B M;QÌB M;QÊ+ H¢B ?9i KB M; F?Q H¢M?- ç•v H¨ *m²M; "¢Q *?B M L;šm- *m²M;
i?mv i- mv HU+ p¬ +MM;- K°i +?B M M;šm M¨v mv HU+ +¦ i? bQ b€M? oä h?€M?- M
K¢M? ?ÆM K°i +?9i M[K¨ M¦B- çQ€M +?WM; i?U+ HU+ *m²M; "¢Q *?B M L;šm M¨
M;¨M M,K i`QÈ+- ç½ +¦ M;QÌB iWM; Î ok >Q¨M; æ¢B pB M K½M +ªM? ;BÈB- bY /K
ç2K K°i ;½ oä h?€M? æ¢B pB M K½M bBM? bBM? ç€M? #¢B- #¦T +? i- +¦ i? i?'v çQ
M¨v F?OM; #® M?Q i? M¨QX

G9+ M¨v *´ h`M? +MM; .QÆM; h? M? h?Ov HQ H„M; F?¬M; i?¬B- F?¬M; M;?o iÈB
M?Q p"v- K†+ /M oQÆM; *QÆM; +?d H¨ ok oQÆM; æ¢B pB M K½M +ªM? ;BÈB- M
L;šm F?OM; #® M?Q i? - .QÆM; G¶B ?„M +¦ i? M;,M +ªM çQÊ+ b Q\ *?ŠM; H b) i

@ *m²M; "¢Q *?B M L;šm- H M +?Q i - ;B i +? i ?„M- ;B i +? i ?„M +?Q i X

G9+ M¨v oQÆM; *QÆM; /B M KK+ +¨M; i? K /[iÊM- M?Q H¨ K°i ç–m €+ [m,- i?Q¢i
F?OM; #®X

.QÆM; G¶B +kM; +ªK M?”M çQÊ+ M;mv +Æ- *m²M; "¢Q *?B M L;šm M¨v `ä `¨M; +¦
imv i ç®B H¨ i?U+ HU+ oä h?€M?- t t i`€M? ` - ibK FB K M?QÊ+ çB K +O *m²M;

_–K `–K `–K5

*m²M; "¢Q *?B M L;šm Ä /QÈB w +?Q +O oQÆM; *QÆM;- ç½ T?€i ç°M; ` +¬M; FQ
[mv M +U+ HÈM ?QÈM; T?Q .QÆM; G¶B Q M? FQ+? [m - mv HU+ p¬ +MM;- +?B M
M¨v iU ?² +kM; #` ç€M? M€iX

h`€M?- i`€M?- i`€M?X

*?d +¦ i`®M i`€M?- i`€M? çB KkB M?¼MX

L?bM t2K .QÆM; G¶B #` ç€M? +?”i p”i M?Q p”v- M?Q H¨ K°i +?¦ M?¨ +¦ i M; F?„T
*QÆM; +m²M; iB m F?¬M; i?¬BX

@ .QÆM; G¶B M;QÆB +€B T? p”i- i ?¬K M v Km®M ;B i M;QÆB- ç2K M;QÆB #¦T
"¢Q *?B M L;šm bS+ +?B M ç’m +QÌM; ç¢B- M;QÆB F?¬M; +¦ F?ª M,M; +¦ +Æ ?°B-
i`®M F?¬M; çQÊ+- i`®M F?¬M; çQÊ+- p¬ Hm”M M;QÆB i? M¨Q- +kM; H¨ T? p”i-
#B i F?¬M;\ S? p”i- K°i +€B T? p”i- poM? pB M H¨ T? p”i- M;QÆB H¨ bd M?K+ +
M;QÆB bBM? ` K°i +€B M;?B i +?OM;- K°i F„ M[ ç iB M bBM? ?¢ ` M;?B i +?OI
F?¬M; +€+? M¨Q +ªB #B MX > ? - ? ? 5

R99X *?QÆM; RNk, *m²M; "¢Q *?B M L;šm

.QÆM; G¶B M;?2 M;¬M M;[€+ ç°+ M¨v +kM; T?šM M° `²B- i`B i ç T?šM M° `²B- +k
iS+ ,M p¨Q K°i pB M ç M /QÊ+- F?¬M; b B- ç•v +kM; H¨ æ¢B GU+ EBK *QÆM; ?Q¨
;’T ? B KQÆB H–M- F?Q i? ç°i M?B M i,M; H M- S?QM; —M æ Q MÆB i v- ?Qi K°
i?ÌB çB K F?¬M; i? F?¬M; bY /KM; K°i +?B m FB `²B- h?B M æ Q M?’i i?S+- F?-
i?S+- i€K i€K b€m iQ H–M +?B M HU+- i,M; i? K æ¢B GU+ EBK *QÆM; ?Q¨M i,M;
H–M +?B M HU+- ç®B T?¦ *m²M; "¢Q *?B M L;šm M¨v pšM +¦ F?ª M,M; ç’vX

*m²M; "¢Q *?B M L;šm M¨v Î i` M i v oQÆM; *QÆM;- i®B ç +kM; H¨ iQÆM; çQÆM
F€ pä ;Bª K¨ i?¬BX

oä h?€M? i`mM; F€- i?b M?Q i? M¨Q- M m M?Q H¨ i?m–M i9v oä h?€M? i`mM; F€
+¦ +Æ ?°B- M?QM; çWM; [m M- +?O M?•M *m²M; "¢Q *?B M L;šm M¨v- M;QÌB F?®
HU+ +O ?„M +?d H¨ ok oQÆM; æ¢B pB M K½M K¨ i?¬B- KbM? i?B i`B M h?B M ç
"¢Q *?B M L;šm M¨v ç€M? M€i- /M +?Q F?¬M; +¦ ç€M? M€i- F?ŠM; ç`M? +¦ i? +?
v m #Èi- ç2K ?„M #S+ HmB- b m ç¦ KbM? +¦ i? i?B i`B M hB m Gw S?B æ Q- K°i
*QÆM; ç€M? +? iX

h•K iQ K°i +?mv M- ?¬ ?’T i–K ç¦- .QÆM; G¶B HB M ç½ [mv i ç`M? M?Q i? X

•M? K„i K°i H,M;- K°i ç¢Q ?¨M K M; #„M ` X

@ oQÆM; *QÆM;- M;QÆB i?¨M? +¬M; +?¼+ ;B”M i `²B- *m²M; "¢Q *?B M L;šm i
*m²M; "¢Q *?B M L;šm T?¦M; Î i`QM; i v M;QÆB H¨ H½M; T?Q- K°i ç®M; T? p”i K¨
ç2K ?„M T?€ ?m,- M?Q i? M¨Q ç2K M;QÆB /B i b€iX

.Si HÌB- i`QM; i v S?QM; —M æ Q M´B H M ?¨Q [m M; K¨m i`„M;- HU+ HQÊM; F?
F?¬M; M;WM; i,M; i`QÎM;X

u T?K+ i` M M;QÌB .QÆM; G¶B F?¬M; ;B¦ K¨ # v- i¦+ iS i€M ` - +ª M;QÌB ;B®M; M?
mv T?QM; HšK HšK- F?Q i? /•M; i`¨Q- ç +?Q M;QÌB F?¬M; /€K M?bM i?ŠM;X

@ *?B M w i?”i +QÌM; ç¢B- F?Q i? i?”i H¨ F?OM; F?B T- `ä `¨M; +QÌM; ç¢B M?Q p
+€B #Q T?€T ;b- +?B m i?S+ ;b\ _ä `¨M; F?OM; #® M?Q p”v- +?ŠM; H) H¨ h?B M ;

@ •M? ç Q- T?€T i„+- ç•v H¨ T?€T i„+- i`ÌB ¢- .QÆM; G¶B M¨v `ä `¨M; HoM? M;° T?
i„+ ?- K†+ /M KÈB K°i iB ç Q +?B T?€T i„+ K¨ i?¬B- M?QM; K¨ F?OM; #® p¬ +M
çQÊ+- ?„M KÈB +?d H¨ ok >Q¨M; +ªM? ;BÈB K¨ i?¬B- H¨K b Q +¦ i? - H¨K b Q +¦ i?
+?Q +?„+ +¦ i? HoM? M;° S?€T i„+- ?„M H¨K b Q H¨K çQÊ+- [m€ FBM? F?OM;- i
F?¦ i`€+? çQÊ+ *´ G½Q +MM; h`QÆM; ."i i`QÎM; H½Q +QB i`¼M;- iB K HU+ M?Q i
M?Q i? - K†+ /M H¨ h´ aQ ;B b€M; H"T >mv M *Æ J¬M i +kM; +?Q +?„+ M?Q p"v H
i Km®M [m"i F?ÎB `²B- H¬B FûQ- M;?o ? i K¼B #B M T?€T +?Q ?„M +?¶ i®i- iQÆ
#€Q +U+ HÈMX

h?B M L?'i i`QÎM; H½Q ?QM; T?'M F?¬M; i?¬B- b„+ K†i çÄ #WM;- M?bM .QÆM;
çQÊ+ imv ii? K„ M[- iYm [m, ;†T çQÊ+ `QÊm M;QM +¦ K°i F?¬M; ? B- ?"M F?¬M;

@ G¨K b Q +¦ i? - çB m M¨v b Q +¦ i? X

*ªK M?"M çQÊ+ F?Q i? .QÆM; G¶B F?¬M; M;WM; ç i?,M;- oQÆM; *QÆM; +?'M FB
+?OM; M¨v `ä `¨M; K¢M? K) M?Q p"v- F?Q i? +¦ i? çO +MM; *m²M; "¢Q *?B M L;š
#'i [m€ +ÁM +?Q çO iQ +€+?- +? i- ?„M M?'i ç`M? T?ªB +? iX

@ E?¬M; +¦ ;b F?¬M; +¦ F?ª M,M;- *m²M; "¢Q *?B M L;šm- t2K i /B i b€i- h?B M æ
?Q F?¬M;- /B i +?Q i X

.QÆM; G¶B +?Êi [m€i K°i iB M;- S?QM; —M æ Q i`QM; i v H"T iS+ ?¦ i?¨M? K°i ç
F?OM; #® ?QÈM; T?Q *m²M; "¢Q *?B M L;šm #´ [m X

@ *m²M; p¼M;- p¬ i`B- *m²M; "¢Q *?B M L;šm- ?€ H¢B M;QÆB K°i +€B iB M +?OM
+? i- M;QÆB +€B M¨v H¨ Km®M +? i K¨ i?¬B- *m²M; "¢Q *?B M L;šm- ;B i +?Q i -
i M iB M +?OM; M¨v +?Q i X

a„+ K†i oQÆM; *QÆM; M?,M M?¦- ;BQÆM; KB M; `°M;- F?¬M; M;WM; ;–K `9 M¦BX

"¨M? #¨M? #¨M?X

*m²M; "¢Q *?B M L;šm- iU ?² +kM; +ªK M?"M çQÊ+ M;mv +Æ- ;BÆ H M ? B ç'K- ç°
[mv M K M; K¨m çÄ- ?QÈM; T?Q .QÆM; G¶B Q M? FQ+? çB [m - ç¦M M?"M HQÐB

•K –K5 •K –K5

hWM; iB M; M´ K¢M?- ç +?Q M;QÌB çBM? i B M?S+ ¦+X

_,M; `„+5 _,M; `„+5

E?Q FbM? +m²M; #¢Q- ç2K i`¼M pÁM; T?ÁM; ?° H¬B ç¨B ç m Q M? pÐ ` X

@ E?¬M; ´M- mv HU+ [m€ HÈM- pÁM; T?ÁM; ?° `ä `¨M; €T +? F?¬M; çQÊ+X

h?B M L?'i i`QÎM; H½Q i?'v ibM? ?m®M; F?¬M; i®i- # #°M p"M H M +?•M F?Q i`
i` M iB M F?Q- ç2K i`¼M pÁM; T?ÁM; ?° ;B +®X

.QÆM; G¶B ç€M? ` h?B M æ Q M?'i i?S+ F?OM; #® M¨v- # #°M ?QÈM; i`QM; KB
L;mv M æ M- b m ç¦ p"M +?mv M +?•M F?Q iQ¨M i?•MX

E?Q FbM? F?´M; H² FB - Î i`QM; K°i F?¬M; ;B M M?Ä ? T #°+ T?€i ` - H¨ F?OM; #
.QÆM; G¶B `'i `ä `¨M;- # #°M #¦T M€i T?M i`B M- ç m H¨ æ¢B æ` EBK *QÆM; S?

h?B i "® a K- b€m i–M; h?B i "® a K ?° i?•MX

J¨ oQÆM; *QÆM; K†+ /M +¦ *m²M; "¢Q *?B M L;šm +?†M ç¢B #° T?"M F?Q FbM?-
M?Ä FQ+? Î i` M M;QÌB +O ?„M- oQÆM; *QÆM; #'i [m€ H¨ ok oQÆM; æ¢B pB M K¹
M?"M çQÊ+- +ª M;QÌB H"T iS+ #` ç€M? # v- K€m iQÆB i?ŠM; T?mMX

"'i [m€ .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; F?€ ?ÆM +?9i M¨Q- /M b Q .QÆM; G¶B +kM; F?¬M
F?€M; i`K F?Q FbM?- +?Q M M ç¢B #° T?"M F?Q FbM? ç m i`U+ iB T çª FQ+? Î i`

"'i [m€ ç€M; çQÊ+ ,M KWM; +?QM? H¨- .QÆM; G¶B K†+ >„+ .B m hB M :B€T- imv
i?€Q #Ä tm®M; ç¢B #° T?"M F?Q FbM?- K¨ >„+ .B m hB M :B€T #ÎB pb ç½ M?"M H
i? - T?Q i` M tm'i?B M ç¢Q p i`€+?X

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç€M? +? i *m²M; "¢Q *?B M L;šm- çB K FBM?
+¬M; ;B€ i`` YRyyyyyy- çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` YRyyyyyyX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ *m²M; #¢Q +?B i•KX

æ€M? +? i- *m²M; "¢Q *?B M L;šm `ä `¨M; #` KbM? ç€M? +? i- F?¬M; M;?o iÈB- +€
;BÌ T?9i M¨v imv .QÆM; G¶B #` i?QÆM; F?¬M; M? - M?QM; K¨ MÎ MK +QÌB- *m²M;
?½M- +€B *m²M; #¢Q +?B i•K FB - F?ŠM; ç`M? F?¬M; T?ªB H¨ T?¨K p"i- imv i ç®B
?¢+? i•K +? i¢Q *m²M; "¢Q *?B M L;šmX

"` i?QÆM;- .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; HQ H„M;- ,M p¨Q K°i [mª *Ym >Q L;¼+ G° ?Q
T?K+ iQ¨M #°- KQÌB H,K p¢M çB K iQ+? Hkv +S M?Q p"v iB m ? i`²B- #'i [m€ .QÆ
H–M M¨v ç€M? +? i *m²M; "¢Q *?B M L;šm ç¢i çQÊ+ K°i i`,K p¢M çB K iQ+? HkvX
:B€T T?ÄM; +? FB tm'i?B M /'m ?B m ?Q ? Q- çB K 'v H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B i?

æQÆM; M?B M ç•v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; i? +?[i``- #'i [m€ /MM; i?U+ HU
Km®M +?[i`` >„+ .B m hB M :B€T- i` M +,M #ªM H¨ +?mv M F?¬M; i? M¨Q- +?d +
çŠM; +'T + Q ?ÆM- KÈB +¦ i? +?[i``X

@ L;QÆB F?¬M; +? i- M;QÆB H¨K b Q +¦ i? F?¬M; +? i- *m²M; "¢Q *?B M L;šm +
X E?¬M; +¦ F?ª M,M;- çB m ç¦ F?¬M; +¦ F?ª M,M;- i F?¬M; iBM- M;QÆB +¦ i? M¨C

R98X *?QÆM; RNj, :B¨ h?B M h?O

J¨ H9+ M¨v oQÆM; *QÆM; +?SM; FB M .QÆM; G¶B `ä `¨M; F?¬M; +? i- i®B ç +?
M? - oQÆM; *QÆM; T?€i çB M `²B- +ª M;QÌB ;B®M; M?Q F çB MX

@ h ç½ #B i- M;QÆB H¨ ?¦ i` M;- M?'i ç`M? H¨ ;Bª pÌ- i Km®M ;B i M;QÆB- M?'i

oQÆM; *QÆM; i`QM; KB M; ?¬ ?¨Q- ?QÈM; T?Q .QÆM; G¶B ç€M? iÈBX

@ h?B M *QÆM; [mv M- K°i [mv M hQ€B h?B M æ` X

J°i [mv M M¨v mv HU+ t t F?¬M; F`T i`QÈ+ FB - ç®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B- F?

S?B ç Q- hB m Gw S?B æ QX

J°i iB b€M; i`„M; t i [m - K°i i? M? T?B ç Q M?Q M?Ä- +„K Î i`mM; i•K i`€B iBK +C

@ ?X X X ?X X X h X X X h X X /Q+ i`mv2M i B X X

oQÆM; *QÆM; F?¬M; + K HÁM; ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q #¢+? [m M;- #B M K'i Î i` M H¬B

@ *m°+ i, i?Q M¨v .QÆM; G¶B +?B M i?„M;- ç¢i çQÊ+ K°i çB K iQ+? HkvX

h?•M ªM? h?B M L?'i i`QÎM; H½Q ?B M ` i` M H¬B ç¨BX

@ a m MY ;BÌ iB M ?¨M? pÁM; iB T i?2Q- æ¬M; S?QÆM; hB m æ Q ç®B +?B M *?

@ .QÆM; ç¢B + - M;QÆB i?"i HÊB ?¢B- F?¬M; M;?o iÈB- M;QÆB M; v +ª *m²M; "¢

.QÆM; h? M? h?Ov FQ+? ç°M; M?bM .QÆM; G¶B M¦BX

@ E?¬M; M;?o iÈB hB m G¶B M;QÆB `ä `¨M; +¦ i? ç€M? #¢B *m²M; "¢Q *?B M L;
M;QÌB i FBM? M;¢+X

*´ h`M? +kM; M¦B- ç•v +?QM? H¨ *m²M; "¢Q *?B M L;šm- i?U+ HU+ imv i ç®B i` M
*´ h`M? `'i `ä `¨M;- KbM? H¨ imv i ç®B F?¬M; i? M¨Q H¨K çQÊ+- ç®B pÈB .QÆM;
T?K+X

@ E?¬M; +¦ ;b- +?ŠM; [m H¨ K°i +?B m #Q T?€T K¨ i?¬B- +¦ i? H”T iS+ i,M; H M
i,M; i? K æ¢B GU+ EBK *QÆM; ?Q¨M FB - KÈB K v K„M ç€M? #¢B *m²M; "¢Q *?B

.QÆM; G¶B F?B K i®M M¦BX

aQ b€M? pÈB .QÆM; G¶B # M M¨v + Q ?SM;- # M oQÆM; *QÆM; FB H¢B T?šM M

@ h ç½ i?'i #¢B- i #` ç€M? #¢B- *m²M; "¢Q *?B M L;šm +O i ç•m `²B- *m²M; "¢Q
ob +€B ;b i +ªK ;B€+ F?¬M; i?'v *m²M; "¢Q *?B M L;šm i²M i¢BX

oQÆM; *QÆM; T?šM M°- ç²M; i?ÌB FBM? ?QªM; F?¬M; i?¬B- KbM? `ä `¨M; +ªK i?K
L;šm i²M i¢B- *m²M; "¢Q *?B M L;šm M¨v H¨ oQÆM; ;B #ªQ p”i- i¢B oQÆM; ;B +
KbM? K°i- ç¢B + oQÆM; >ªB K°i- +ÁM +¦ K°i H¨ i´ T?K +–KX L m M?Q *m²M; "¢Q *
i?b w M;?o +?B M HU+ +O KbM? ;BªK çB- K¼B M;QÌB Î ç•v M;Q¢B i`W .QÆM; h?
h?Ov ` - KbM? +?QM? H¨ K°i +€B +kM; ç€M? F?¬M; H¢B- K'm +?®i H¨ *m²M; "¢Q *
i´M i?'i F?¬M; T?ªB H¨ #ªM i?•M ?„M +¦ i? +?`m çUM; çQÊ+X

h?ÌB çB K +?SM; FB M .QÆM; G¶B- oQÆM; *QÆM; ? B K„i çÄ #WM;,

@ G¨ M;QÆB- M?'i ç`M? H¨ M;QÆB ç2K *m²M; "¢Q *?B M L;šm +O i H'v çB `²B- M
i?b i b) F?¬M; #Ä [m M;QÆB- oQÆM; ;B b) F?¬M; #Ä [m M;QÆB- M;QÆB +€B i

@ >W- +9i +?Q i - çWM; ûT i ;B i M;QÆBX

.QÆM; G¶B H¢M? HMM; M?bM t2K oQÆM; *QÆM;- M m M?Q F?¬M; T?ªB bÊ h?B
+O KbM? K¨ M¦B- .QÆM; G¶B i?”i bU b) ;B i ?„M çB- p T?–M *m²M; "¢Q *?B M L
M?'i i?S+ +O KbM? ç€M? +? i- imv i F?¬M; +¦ F?ª M,M; F?¬B T?K+- +?Q M M .QÆ
"¢Q *?B M L;šm +O ?„M H¨ F?¬M; i? M¨Q i€B tm'i ?B M `²BX

@ a9+ bBM?- b9+ bBM? ?- M;QÆB K m ;B Q *m²M; "¢Q *?B M L;šm +O i ` ç•v- #
b®M; F?¬M; #^M; +? iX

oQÆM; *QÆM; ?QÈM; T?Q .QÆM; G¶B K°i [mv M ç€M? çB [m X

.QÆM; G¶B €M? K„i H¢M? H)Q- i`QM; KB M; M¦B,

@ L;m M;®+X

a m ç¦ H”T iS+ ` i v- K°i [mv M ç€M? ` X

"¨M?X X X

oQÆM; *QÆM; H”T iS+ #` ç€M? # v- `mM `˜v p¨B +€B- F?¬M; +¦ i? çSM; H MX

h?B M L?'i i`QÎM; H½Q ç2K ç•v ? i i?ªv t2K Î i`QM; K„i- b m ç¦ pmM; i v H M- oQÆ
Î i`QÈ+ K„iX

.QÆM; G¶B iBM? iQÌM; +ªK ;B€+ çQÊ+- oQÆM; *QÆM; #` çQ ` F?¬M; ;B M iB M
/B m p¬ +MM;- .QÆM; G¶B +kM; +¦ i? H¨K çQÊ+- #'i [m€ iB m ? Q i?”T T?–M HÈM

@ .QÆM; ç¢B + - M;QÆB i?”i bU +?B K *m²M; "¢Q *?B M L;šm +O oQÆM; *QÆM;

.QÆM; h? M? h?Ov +¦ +?9i HQ H„M; M¦BX

@ L m M?Q M¦B M?Q p”v- F?ª M,M; b) T?B M iQ€B- +? ?„M ioQÆM; *?'M ok +kM;
;BªM- M;?2 M¦B im pB Km®M ç°i T?€ ok h?–M `²BX

@ aÊ +€B ;b- ?„M /€K- +QB M?Q H¨ ok h?–M i?b b Q- F?¬M; T?ªB +ÁM +¦ ;B ;B i
HQ H„M;- M m M?Q oQÆM; *QÆM; T?K i?•M oQÆM; *?'M ok FB /€K iÈB ibK M;Q
+?Q ;B ;B tm'i K½ i?m i?”T ?„MX

*´ h`M? ;BÆ H M M„K ç'K M¦B ` X

L;WM; i¢K- *´ h`M? H¢B M¦B,

@ "'i [m€- hB m G¶B- M;QÆB i?"i bU i?m *m²M; "¢Q *?B M L;šm +O ?„M b Q\ G'v
M¦B [m - +ÁM F?¬M; +¦ +?QM? i?S+ t2K [m *m²M; "¢Q *?B M L;šm ç•v M¨v\

.QÆM; h? M? h?Ov +kM; M?bM [m .QÆM; G¶B- *m²M; "¢Q *?B M L;šm HU+ ?'T /
M *® hY u M +kM; ç²M; /¢M; M?bM t2K ?„MX

.QÆM; G¶B #'i ç„+ /o- F?Q€i i v €Q- KbM? Î ç•m +¦ *m²M; "¢Q *?B M L;šm ;b- #'i
#¢Q +?B i•K K¨ i?¬B- *m²M; "¢Q *?B M L;šm FB bÈK ç½ i M i?¨M? K•v F?¦B `²BX

@ h i?"i F?¬M; +¦ i?m *m²M; "¢Q *?B M L;šm FB - #'i [m€ ç½ H'v çQÊ+ K°i [mª *m
+Æ i? *m²M; "¢Q *?B M L;šm K¨ i?¬BX

@ *m²M; #¢Q +?B i•K\ æ•v +?QM? H¨ ?¢+? i•K +O *m²M; "¢Q *?B M L;šm ?- *m²
bÎ /o +¦ i? +?B M ç'm- +¦ i? +¦ mv M,M; HÈM M?Q p"v- H¨ /U p¨Q *m²M; #¢Q +?B
ç½ M?"M çQÊ+ *m²M; #¢Q +?B i•K- M¦B F?¬M; +?WM; K°i M;¨v FB +kM; +¦ i? +?
L;šmX

*® hY u M M¦BX

@ *€B *m²M; #¢Q +?B i•K FB ç•m\ L? M? +?Q i t2K K°i +?9i\

*´ h`M? M;?2 .QÆM; G¶B M¦B H'v çQÊ+ *m²M; #¢Q +?B i•K- +kM; iÁ KÁ F?¬M; i?-

.QÆM; G¶B M?bM M?bM i K M[- +kM; +?d +¦ i? ç2K *m²M; #¢Q +?B i•K FB ` X

*m²M; #¢Q +?B i•K H¨ K°i F?Ä #ªQ i?¢+? K¨m ?²M; çÄ i?šK- ;B®M; M?Q i`€B iBK
M,M; HQÊM; #¨M; #¢+ K¨ +m²M; #¢Q- .QÆM; G¶B ç½ iWM; i?Y [m - M,M; HQÊM; i
K°i +€B F?¬M; +˜M i?"M +kM; b) #` M,M; HQÊM; M¨v ªM? ?QÎM;X

@ h?"i H¨ HÊB ?¢BX

*´ h`M? M?"M H'v *m²M; #¢Q +?B i•K- +ªK M?"M çQÊ+ M,M; HQÊM; # M i`QM; +m
F?OM; #®- M m M?Q ?Q¨M iQ¨M FQ+? T?€i ` K¨ M¦B- M; v +ª ok h?–M +kM; F?¬M

.QÆM; G¶B ç½ iWM; M;?o iÈB- ç2K *m²M; #¢Q +?B i•K FB +?Q ``^M; H¨ [mª "QQK
ok h?–M- M m M?Q FQT M´ K¨ M¦B- imv i ç®B +¦ i? ç2K ?„M M´ +? i- #'i [m€ +?mv
M?Q p"v- T?ªB +¦ iQM? iQ€M- +Æ /mv M- i?B M i?ÌB ç` HÊB M?•M ?Q¨- M?[M; +€
i?B m F?mv i- #^M; F?¬M; i?b K°i ok h?–M ?€ H¢B / /¨M; ç®B T?¦ M?Q p"v- +?QM

æ€M? +? i K°i ok h?–M- i?m ?Q¢+? çQÊ+ ç² p"i imv i ç®B F?¬M; Qi- +?ŠM; [m ?
F?¬M; [m€ ç€M; H¨ M;šK H¢B K¨ i?¬BX

@ æ€M; iB +- F?¬M; +¦ T?QÆM; T?€T +? i€+ *m²M; "¢Q *?B M L;šm- #^M; F?¬M;
+?B i•K M¨v +? i¢Q ` K°i *m²M; "¢Q *?B M L;šm- M¦B M?Q p"v- i?U+ HU+ +O hB
i–M;X

*® hY u M ?Qi F?˜m F?Q M¦BX

R9eX *?QÆM; RN9@RN8, GQÐM; "¢B *•m h?QÆM;

æB m M¨v +kM; H¨ HÌB M¦B i?"i- +?ŠM; [m ?B M M v "¢+? h® h`BM? ç½ i?S+ idM?
h?€M? æ¢B pB M K½M +ªM? ;BÈB- i?B i`B M "¢+? GQM; FB K T?€T mv HU+ p¬ +M
imv +¦ i? bM? i`Ê ;B9T +U+ HÈM- #'i F?¬M; +¦ +kM; F?¬M; b QX

X X X

LY ;BÌ i?ÌB ;B M `'i M? M? HB M çB [m X

G9+ M¨v æ¬M; S?QÆM; hB m æ Q +MM; *?m .m ç½ çSM; Î i` M H¬B ç¨BX

æ¬M; S?QÆM; hB m æ Q ok >Q¨M; i K ;B B- K¨ i?U+ HU+ *?m .m H¨ ok >Q¨M; iS ;
M?bM F?¬M; i?'m *?m .m- +,M +®i ?„M H¨ €K i?m°+ iQM?- i•K T?€T im Hmv M i'i M

ç²M;- +€B €K i?m°+ iQM? i•K T?€T M¨v ç m H¨ i?”T T?–M [m, /`- +?Q M M æ¬M; S?
+m°+ €+ +?B MX

h` M i?U+ i - .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; +QB çQÊ+ æ¬M; S?QÆM; hB m æ Q i? M¨Q

J¨ æ¬M; S?QÆM; hB m æ Q iU ?² +kM; #B i ç®B T?QÆM; F?¦ ç®B T?¦- pW ` i v
i?O çQ¢M ?„M ç„+ w M?'i- :B¨ h?B M h?OX

@ :B¨ h?B M h?O- *?Q+? h?O :B¨ h?B MX

æ¬M; S?QÆM; hB m æ Q ç€M? ` K°i #¨M i v +U+ HÈM- ?QÈM; T?Q *?m .m +?2
+MM;- imv F?¬M; #^M; .QÆM; G¶B i?B i`B M ` h?B M æ Q M?'i i?S+- M?QM; i?U
#¨M i v +U+ HÈM FB iU ?² Km®M ç2K h?B M æ` +?2 F?m'i- +QÌM; ?½M M?Q p”v

J¨ *?m .m F?) +? m K¨v- i`QM; i v tm'i ?B M K°i H M? F€ K¨m ç2MX

@ >„+ •K K F€- H¢B H¨ >„+ •K K F€5

*´ h`M? i?'v i? F?¬M; F?ÄB ?Qª M; bÊ M¦BX

@ >„+ •K K F€- +€B ;b H¨ >„+ •K K F€\ _'i HÊB ?¢B b Q\

.QÆM; G¶B i?'v *´ h`M? F?B T bÊ M?Q p”v- F?¬M; F?ÄB ?ÄBX

*´ h`M? ;BªB i?Q+? M¦B,

@ *€B >„+ •K K F€ M¨v H¨ pk F?Q i?¨M? / M? +O >„+ •K *?B oQÆM; GB i h`QÌM;
i`QÈ+- ç¦ H¨ K°i FB M h?–M F?Q >„+ •K i?m°+ iQM?- mv HU+ p¬ +MM;- GB i h`QÌ
ç€M? +? i p¬ b® oä h?€M? ok h?–M- i?¨M? iUm K°i çÌB ?mM; / M?X

@ GÊB ?¢B M?Q p”v\

.QÆM; G¶B ?QÈM; T?Q >„+ •K K F€ FB /MM; :B€K æ`M? h?m”iX

G'v çQÊ+ iBM iS+- i?”i ç9M; H¨ +MM; *´ h`M? M¦B F?¬M; +¦ # Q M?B m F?€+ M? r

>„+ •K K F€,

S?˜K +'T- h?B M ;B B L;k T?˜K- i`¢M; i?€B #€M T?QM; 'M- +¬M; i?O M?B m K†i- m
+¦ i? T?¦M; i?Q+? >„+ •K F?Q i? - ç +?Q M?•M i•K i`Q K ?Q†+- +¬M; FQ+? HBM
+¨M; + Q- +¦ i? T?€i ?mv mv HU+ H¢B +¨M; HÈM- ç¢i iÈB ok h?–M æ¢B pB M K½M
HU+ HÈM M?'i +O >„+ •K K F€X

h?”i HÊB ?¢B- H¢B H¨ i` M; #` i?m°+ p HBM? ?²M +¬M; FQ+?X

>ÆM M[>„+ •K K F€ M¨v `ä ``¨M; +ÁM H¨ i?m°+ p i`¢M; i?€B #€M T?QM; 'M- HÊB
+ÁM +–M ok h?–M æ¢B pB M K½M +ªM? ;BÈB- KÈB +¦ i? T?€i ?mv ` mv HU+ HÈ
•K K F€ M¨v F?OM; #®X

æ¬M; S?QÆM; hB m æ Q ç€M? ` K°i #¨M i v FB - `ä ``¨M; #` >„+ •K K F€ çÆM ;Bª

æ¬M; S?QÆM; hB m æ Q HMB H¢B K'v #QÈ+- b„+ K†i ``'i K'i iU M?B M- K°i +?B m
iÈB *?m .m- +¦ i? i?'v çQÊ+ *?m .m M¨v [m€ FBM? F?OM;- ?ÆM M[H€ +Ì M?Ä K¨
+ªK ;B€+ çQÊ+ €T HU+ i`QÈ+ M v +?Q +¦X

@ hÈB T?B M i X

*?m .m ?W H¢M? K°i iB M;- ç€M? ` K'v ç¢Q i?O 'M ?mv M /B m- H€ +Ì M?Ä K¨m ç
b m ç¦ ?¦ i?¨M? #®M T?–M- H”T iS+ ç2K æ¬M; S?QÆM; hB m æ Q p•v [m M? Î i`m
F?¬M; ;B M ?mv M /B m- iU ?² F?¬M; ;B M ç m #` iS T?QÆM; H€ +Ì M¨v p†M p QX

s t K¼B M;QÌB +?d +¦ i? +?SM; FB M F?¦B ç2M HQÊM HÌ- [m, /` p¬ +MM;X

@ hm K \

h`QM; ç–m K¼B M;QÌB ç m ?B M ` iW M;[M?Q p”vX

*?ŠM; [m M m M?Q i?"i bU H¨ im K K¨ M¦B- M?Q p"v *?m .m +¦ + M çªK ?B M ` Î
çQÌM; ?Q¨M; M?Q i? - H¨K +¨M M?Q i? b Q\ *ÁM /€K iÈB >mv M *Æ J¬M S?QM;
æB m M¨v ?B M M?B M H¨ F?¬M; i? M¨Q- +?Q M M- *?m .m F?¬M; i? M¨Q H¨ hm
i? F?ŠM; ç`M? +?QM? H¨- ?B M iQÊM; [m, /` M¨v +?QM? H¨ >„+ •K K F€ FB i€+ /

G9+ M¨v æ¬M; S?QÆM; hB m æ Q #` M?®i Î # M i`QM; iS T?QÆM; +Ì tQ- €T HU+ i
?²M ç M; F m ;¼B- ç +?Q M;QÌB i•K i?–M F?¬M; v MX

L?QM; æ¬M; S?QÆM; hB m æ Q- /M b Q +kM; H¨ M?•M p"i i?B M i¨B- +¦ i? Î i`Q
ok >Q¨M; +ªM? ;BÈB- F?¬M; +¦ +?¶ M¨Q K¨ F?¬M; T?ªB H¨ i? ? i?B M iQ i?¬M; K
ibM? i`¢M; F?¬M; T?ªB M;QÌB i?QÌM; +¦ i? #^M;X /Q+ i`mv2M i B X h¢B M;Q¢B im
M;?B K ;b +kM; ç½ +¦- [m M? M,K Î p¨Q # M #Ì bBM? iY- +?Q M M çB K 'v FQ+? i?C
HÁM;- +,M #ªM F?¬M; +€+? M¨Q `mM; +?mv M i•K i`Q +O ?„MX

@ :B¨ h?B M h?O- tû `€+? +?Q i X

@ E?¬M; i?m- M¦B F?¬M; i?m b) F?¬M; i?mX

hmv *´ h`M? `'i Km®M #B i ç M /QÊ+ M¨v `®i +m°+ H¨ ç M /QÊ+ ;b- M?QM; pšM H„

G9+ M¨v .QÆM; h? M? h?Ov H¢B M¦B,

@ h`M? i,- .QÆM; ç¢B + H'v ` pB M i?m®+ M¨v +kM; F?¬M; T?ªB ç M /QÊ+ #bM
i`QM; i`mv M i?mv i ç¦X

@ æ`M? L? M ç M- +€B ;b\ h?"i H¨ æ`M? L? M ç M- M;QÆB F?¬M; T?ªB H¨ M¦B çM

L;?2 çQÊ+ .QÆM; h? M? h?Ov M¦B æ`M? L? M ç M- *´ h`M? # #°M çQ¢i H'v #bM?

@ E?K+ F?K+- M;QÆB F?¬M; T?ªB F?¬M; Km®M b Q\

.QÆM; G¶B +QÌB M¦BX

@ B- B M¦B F?¬M; Km®M `²B- i M¦B b Q\ h M¦B b Q\ h +?Q M¦B- ç9M; F?¬M;-

æQ¢i H'v ç M t2K tûi- M?½M ?B m i` M #bM? bS FB - i?"i ç9M; H¨ æ`M? L? M ç M
ç M /QÊ+ ¦M; €M?- M²M; ç"K HBM? F?Q T?€i ` - imv i ç®B H¨ +U+ T?˜K ç M /QÊ+
+€+? K°i M[M?•M- ç®B pÈB #° /€M; æ`M? L? M ç M pšM H¨ ?B m `ä ç'v- +?Q M M
? v F?¬M; HB + HB M i?'v çB ` X

.QÆM; h? M? h?Ov ?û KB M; +QÌB F?)- F?¬M; +¦ i`ª HÌBX

.QÆM; G¶B H„+ ç–m,

@ L¦B F?¬M; Km®M- ?B M i¢B H¢B Km®M `²B- BX X X

@ h +?Q M¦B- H¨ +?Q M¦BX

*´ h`M? ç2K +€B #bM? bS FB i?m H¢B- M;WM; K°i +?9i- H¢B M¦BX

@ B #ªQ M;QÆB i`QÈ+ ç¦ F?¬M; M¦B `ä `¨M;- ç•v H¨ æ`M? L? M ç M +?SX

æ M; Km®M M¦B +?mv M- .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ F?¬M; ç9M;- +¦ b€i F?Q- HB M iK

@ G¨K b Q p"v\

L?bM t2K .QÆM; G¶B #° /¢M; M?Q p"v- *´ h`M? p°B ?ÄBX

@ L;QÆB F?¬M; T?ªB H¨ iS+ ;B"M \ "'i [m€- /M b Q +€B æ`M? L? M ç M M¨v ç M i
i`ª H¢B +?Q M;QÆB ç•mX

@ E?¬M; T?ªB +€B M¨v- +¦ b€i F?QX

.QÆM; G¶B H„+ ç–m M¦BX

@ a€i F?Q- +?ŠM; H) H¨ h`B m >B m >Q M\

*´ h`M? HB M M;?o ç M h`B m >B m >Q M- B #ªQ KbM? ç€M? #¢B ?„M- +ÁM +?B K
M?Q p"v- ?„M +?„+ +?„M b) F?¬M; iW #Ä w ç² ç'vX

h`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B iBM? iQÌM;- H9+ M¨v KÈB [m # Q H•m- h`B m >B m >Q
i`Q ç'v- M?Q p"v H¨ M?[M; M;QÌB F?€+- `'i +¦ i? H¨ ç®B pÈB KbM? ç M- +?ŠM; H)
h?B M S?QM; +O ?„M #€Q i?M\ *€B M¨v +¦ F?ª M,M;- ? v H¨ oQÆM; ;B - i`QÈ+ FB
+MM; +? ?„M oQÆM; *?'M Zm•M- ?B M i¢B H¢B ç€M? oQÆM; *QÆM;- ç€M? M€i *r
i?"K +?Q M; v +ª w +?Q +O ?„M +kM; ç€M? i M `²B- i`QM; HÁM; ?„M ;B2Q tm®M
F?¬M; +¦ i? ç€M? pÐ K°i iB #¦M; KÌ M¨v K¨ M¦B- M?Q p"v oQÆM; *QÆM; b) F?¬M
*Wm ?"M M?Q p"v F?¬M; i? #ªQ H¨ F?¬M; HÈM- +?Q M M M m M?Q H¨ oQÆM; ;B

"'i [m€ H9+ M¨v .QÆM; G¶B +–M ibK ` M;QÌB K B T?K+- M?bM t2K `®i +m°+ H¨ B

*?•M h?U+ PM; L?½MX

h¢B *?•M h?U+ PM; L?½M [mûi M?bM tm®M;- HB M T?€i ?B M çQÊ+ M;QÌB K B T
ç¦ H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B M?"M ` çQÊ+- +€B M¨v H¨ Î çÊi i?S ? B imv M #¢i i?B
*€i "€+ æ¨Q- +ÁM im¬M ` iQ HB m +? i€+ :B *€i GB M L¶X

*?SM; FB M ?„M- ç•v ? i i?ªv +kM; b€M; iÄ `²B- KbM? ç€M? M€i ?B p¼M; i`Î i?¨M?
?„M- H¨K b Q +¦ i? F?¬M; T?šM M°- ibK KbM? i`ª i?M- `'i #bM? i?QÌM;- #'i [m€ ç
M;Q¨B w Km®M +?QM? H¨- ?„M `ä `¨M; ?¬K M v KÈB ibK KbM? T?B M iQ€B- K¨ F?
i B X "'i [m€ # M;QÌB F?€+ FB H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B +¦ +?9i #"M i•KX

:B€K æ`M? h?m"iX

" M;QÌB i?2Q i?S iU H¨ *?Q *€i h?'i- ok æ i K ;B Bc *?Q *€i h?"T L?'i- ok >Q¨M; a
*€i h?"T h?'i- ok >Q¨M; +Ym ;B BX " M;QÌB M¨v ç m H¨ ?° p :B *€i ;B X

@ sm'i ?B M çB- *?Q *€i "€+ æ¨Q- M;QÆB +€B #¢B iQÈM; /QÈB i v M¨v- H–M M¨v
K¨ F?¬M; +¦ p - ç2K M;QÆB +?QM? i?S+ /B i b€iX

.QÆM; G¶B ç®B pÈB #®M M;QÌB *?Q *€i "€+ æ¨Q /'m /B K Î T?Q i`QÈ+ +€+? ç¦ F

@ >mM; ?,M; +¨M [m'v- +m²M; p¼M;- M;QÆB i?"i ç9M; H¨ iQÎM; `^M; H–M M¨v b) +
>W- H–M M¨v i Km®M M;QÆB +? i- ;B i M;QÆB- p T?–M ? B M[M?•M # M +¢M?
+?€M- H¢B #€M ç M i? M? H•m çB H¨K F„ ç iB M M?'i M[- K¶B K°i M;¨v ç m ç¦M K'
X X > ? X X X *€B M¨v +?QM? H¨ F i [mª +€+ M;QÆB /€K ç„+ i°B i X

*?Q *€i "€+ æ¨Q çB ` - Î # ?° p i9K iKK tm®M; M?bM t2K .QÆM; G¶B- €M? K„i ?"

@ æ€M; +? i- M;QÆB ç€M; +? i- i Km®M ç2K M;QÆB `9i ;•M H°i / - #–K i?•v p¢M
F?¬M; çO +?m°+ i°B- :B *€i i? ;B - :B *€i i? ;B i?b M?Q i? M¨Q- :B *€i i? ;B
HÌB M¦B +O M;QÆB ?¬K M v K¨ i Q M;° ç M çª FQ+? i?ªK i?B i- i?"K +?Q /B i K¬M

L;?2 çQÊ+ *?Q *€i "€+ æ¨Q M;¬M M;[€+ ç°+ M?Q i? - *´ h`M? HY ;B"M M;"T i`ÌB
F?®B çQ iBM T?MX

"¦T M€i çQ iBM T?M- H¨ ç +?Q ;B ;B KbM? +?¢v iÈB- M¨M; imv T?šM M°- M?QM
+ÁM +¦ /'m + Q i?O- M m M?Q +¦ oä h?€M?- i?"K +?Q + Q i?O +QÌM; ç¢B ?ÆM K¨ M
iQ€B- +?Q M M KÈB M? M? çQ iBM M?Q p"v- ?B p¼M; *´ G½Q bÈK +?¢v ç M- K†i
+€B ;¼B H¨ :B *€i i? ;B ;b FB X

@ E?¬M; i®i- h?B m :B - M¨M; ç½ #¦T M€i çQ iBM T?M- +?9M; i T?ªB M? M? K°
+ Q i?O ç M `²B- b) T?B M iQ€BX

*?Q *€i h?'i # M M;QÌB *?Q *€i "€+ æ¨Q FB i?'v *´ h`M? #¦T M€i K°i [mª T?M i`B
ç½ F?¬M; +ÁM F`T `²B- +?Q M M M;[F?Q KÈB F?˜M i`QÆM; M?Q i? - /M b Q ? B M
i?B M i¨B- +kM; F?¬M; T?ªB / /¨M; ç®B T?¦ M?Q p"v- i? HU+ ?"m i?m šM +O ?„M
i? F?BM? i?QÌM;- ç M H9+ ç¦ M m M?Q +?¼+ ç¢B T?B M iQ€B +?Q :B *€i ;B K¨

@ :B i- ;B i +?Q i X

*?Q *€i "€+ æ¨Q +kM; #B i [m M ? HÊB ?¢B i`QM; ç¦- M?'i ç`M? T?ªB Î i`QM; i?ÌB
pB M +O ç®B T?QÆM; çm´B ç M ç2K # M;QÌB tY i`Q K'i- b m ç¦ H"T iS+ `ÌB çB- #
T?B M iQ€BX

@ *€+ M;QÆB HmB p T?Q b m- i iÈB i?m i?"T #¼M ?„MX

.QÆM; G¶B M¦BX

@ J°i KbM? M;QÆB ç®B T?¦ #®M M;QÌB #¼M ?¼- M;QÆB çQÊ+ F?¬M; \ h +MM; h

*´ h`M? M¦BX

.QÆM; G¶B M;?2 p"v F?¬M; F?ÄB F?¦2 KB M; +Q ;B"i- õM;QÆB çQÊ+ F?¬M;\ö- i\
K°i M;QÌB M K M?•M i?Q+? M;?2 ç'v- pÈB iQ +€+? K°i M K M?•M- F?¬M; +¦ ;b F?
FB M [mv iX

@ E?¬M; +¦ pB + ;b- K'v +€B i¬K iûT M?½B M?ûT K¨ i?¬BX

J†+ /M KbM? F?¬M; i? H¢B bY /KM; h?B M æ Q M?'i i?S+ `²B- M?QM; KbM? +ÁM
h?'i a€i- S?QM; æ Q h?'i a€i L;k a€i ?ÊT M?'i M¨v- ? B KQÆB H,K H–M +?B M HU
i?S M¨v `²B- M m F?¬M; KbM? +ÁM +¦ i? i`B m ?Q€M "¢+? h® h`BM?- ç•v +?QM? H
i? çÆM ;Bª M ç®B T?¦ #¼M ?„MX

@ h¬K iûT M?½B M?ûT- ?W- F?˜m F?Q i?"i HÈMX

*?Q *€i h?'i M;?2 p"v +kM; F?¬M; F?ÄB M´B ;B"M- KbM? çQÌM; çQÌM; ok æ +'T- `ä
i¬K iûT M?½B M?ûT- i¢B :B *€i ;B ç` p` +kM; `'i + Q- Î # M M;Q¨B ?¨M? i˜m-
F?¬M; T?ªB /MM; €M? K„i bMM; FQM? bÊ ?½B ç®B ç½B M?¦K M;QÌB KbM?- Î +?¶
i¬K iûT M?½B M?ûT- ?„M M?Q i? M¨Q F?¬M; iS+ ;B"M- M?Q i? M¨Q F?¬M; T?šM

@ hB m iY- ?¬K M v i HB M +?Q M;QÆB M?bM t2K B KÈB H¨ i¬K iûT M?½B M?ûT

@ *QM b•m +€B FB M K¨ i?¬B- +ÁM Km®M +–K ç–m +O i - ?WX

.QÆM; G¶B i ` hB m Gw S?B æ Q- i`QM; K„i K°i ç¢Q ?¨M K M; ?B M H M- T?B ç

@ æBM?- hB m Gw S?B æ Q ;•v ` L?'i EQ+? h'i a€iX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç€M? +? i ok æ i K ;B B *?Q *€i h?'i- çB K FI
jyyy p¢M- F?Q +¬M; ;B€ i`` ;B i,M; jy p¢M- çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` ;B i,M; jy p¢MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ K°i i`QM; *?Q *€i "€i h`"M ç²X

J°i +€B ç®B K†i ç½ #` ç€M? +? i- *?Q *€i "€+ æ¨Q K°M; `²B- *?Q *€i h?'i +?QM?
;B "€i æ¢B ?° p - ç½ ç¢i iÈB ok æ +'T- Î # M i`QM; "€i æ¢B ?° p Î p` i?S #ªv- M
K°i ç'v- M?Q p"v K°i +€B ç®B K†i ç½ #` ç€M? +? i- .QÆM; G¶B M¨v ç M i°i +MM; F

h`®M- i`®M- +?d +¦ +?¢v i`®M- #^M; F?¬M; i?b F?¬M; ? bBM? +ÆX

*?Q *€i "€+ æ¨Q /o M?B M #` bÊ # K"i- /®+ bS+ HB m K¢M; +?¢v iÈB T?Q i`QÈ+X

G9+ M¨v ? B ?° p F?€+ +kM; T?ªM SM; çB [m - Î ç•m +ÁM /€K /•v /Q - h?B m :B
F?¬M; +?¢v +?Ì ç M F?B M¨Q- K°i +?[õ+?¢vöX

.QÆM; G¶B i?'v i? ?W H¢M? K°i iB M;X

@ *?¢v i`®M `²B ?ª\

@ hB m Gw S?B æ Q- G o¬ >Q S?€iX

> B i v `mM H M- H"T iS+ tm'i ?B M # +?m¬B T?B ç Q- # +?m¬B T?B ç Q M¨v ?¦
?QÈM; T?Q # M;QÌB T?B #„M [m X

" +?m¬B T?B ç Q H"T iS+ tmv M i?'m €Q H¦i # M;QÌB- i`€B iBK #` tmv M i?OM;-

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç€M? +? i ok >Q¨M; æ¢B pB M K½M *?Q *€i h?
1sS ;B i,M; +?QM i`,K p¢M- F?Q +¬M; ;B€ i`` ;B i,M; +?QM p¢M- çB K iQ+? Hkv ;

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç€M? +? i ok >Q¨M; +Ym ;B B *?Q *€i h?"T h?
;B i,M; i€K i`,K p¢M- F?Q +¬M; ;B€ i`` ;B i,M; i€K p¢M- çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` ;B

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç€M? +? i *?Q *€i "€+ æ¨Q- çB K FBM? M;?B
+¬M; ;B€ i`` ;B i,M; #ªv M;¨M- çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` ;B i,M; #ªv M;¨MX

" ;B ?Ä M¨v H¢B F?¬M; +¦ im¬M ` +€B ;b- ? i?®M; [m€ F2Q FB i`²B- #'i [m€ I
*?Q *€i "€i h`"M ç²- K°i T?–M i`QM; *?Q *€i "€i h`"M ç²- ç½ M?Q p–v- "€i h`"M æ²
i€K T?–MX

:B€K æ`M? h?m"iX

J°i i`QM; *?Q *€i "€i h`"M ç²- T?ÄM; +? T?˜K- æ` ;B B M?'i T?˜K i`"M ç²- i iUm i€
;¦T *?Q *€i "€i h`"M ç² M;mv M p M- mv HU+ p¬ +MM;X

G¢B H¨ T?ÄM; +? T?˜K- +€B T?ÄM; +? T?˜K M¨v +kM; ç½ ç¢i ç M æ` ;B B M?'i T
*?Q *€i "€i h`"M ç² +?QM? i?S+ K¨ M¦B- M¨v b) H¨ #B M i?€B +Ð M¨QX

>ÆM M[+€B FB pšM H¨ K°i T?–M i`QM; ç¦ K¨ i?¬B- i€K T?–M- +kM; F?¬M; T?ªB i
K°i çÆM ;BªM M?Q p"v- mv HU+ imv i ç®B F?¬M; +?d i€K H–MX

G–M M¨v imv +?d +¦ i?m ?Q¢+? *?Q *€i "€i h`"M ç² M¨v- M?QM; çB K iQ+? Hkv ;B€
Qi- M?bM M?bM ?¬K M v çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` H¢B ç¢i ç M j83 p¢MX

h?®B HmB ` F?ÄB ? i?®M;- ç½ i?'v ? B M[;B"i KbM? M?bM KbM?X

@ L;QÆB M?Q i? M¨Q HÊB ?¢B M?Q p"v\

R8yX *?QÆM; kyy, G¢B G¨ S?ÄM; *?

*´ h`M? i?"i ç9M; H¨ +¦ +?9i F?¬M; iQÆM; iBM p¨Q ? B K„i +O KbM?- #®M M;QÌB-
? B +€B ok >Q¨M;- K°i ok oQÆM;- +S M?Q p"v i?Q€M; +€B ;BªB [mv i `²B- +€B M
h?€M? +kM; F?¬M; +¦ M? M?¨M; M?Q p"v ?- i?"i HÊB ?¢B- F?¬M; i? iQÎM; iQÊM

.QÆM; G¶B +QÌB +QÌB,

@ G¨ #¼M ?„M FûK +ÄB K¨ i?¬B- K†i F?€+ #ÎB pb T?B ç Q +O i #¼M ?„M F?¬M;
i / /¨M; ;B i +? i M?Q i? X

E€ i?"i .QÆM; G¶B iBM? iQÌM;- i?ÌB çB K ç®B T?¦ *?Q *€i h?'i- M m M?Q F?¬M; T
a€i- i?"i ç9M; H¨ Km®M ? Q +?9i F?Q HU+X

@ «M; M°B +O i ç M `²BX

*´ h`M? ç M; Km®M M¦B +?mv M- H¢B +ªK M?"M çQÊ+ *´ G½Q ç MX

@ h`M? M? ç–m- M;QÆB F?¬M; b Q +?S\

Zmª M?B M i?Q€M; +€B- i?•M ?bM? *´ G½Q ?B M ` Î i`QÈ+ K„i- +?SM; FB M *´ h`

@ E?¬M; +¦ pB + ;b- ;B ;B - i F?¬M; b Q `²B- #¼M ?„M ç m #` hB m G¶B ;B i +?

*´ h`M? M¦B ` X

@ :B ;B - M;QÆB +–M T?ªB i?m i?"T +€B *?Q *€i i? ;B ;b FB - *?Q *€i "€+ æ¨Q
M¦B Km®M ç2K i¬M M[+O M;QÆB #€M çB i? M? H•m- #B M i?¨M? F„ M[ç iB M M
M K M?•M- i X X X L m M?Q M;QÆB F?¬M; #€Q i?M +?Q i K¨ M¦B- i b) F?¬M; M?

@ *€B ;b\ "¼M ?„M `ä `¨M; HÈM K"i M?Q p"v- /€K M¦B M?Q p"vX

*´ G½Q +kM; M´B ;B"M- *´ h`M? H¨ +K+ i?`i i`QM; HÁM; ?„M- +?€m ;€B ?„M i?QA
M;QÌB M¦B Km®M ç2K +?€m ;€B +O KbM? #€M çB i? M? H•m H¨K F„ M[ç iB M M
T?šM M°X

@ h`M? M? ç–m- M;QÆB v M i•K- *?Q *€i i? ;B FB - i M?'i ç`M? b) F?¬M; ç +?

@ *€B M¨v +ÁM F?¬M; b B #B i H„KX

*´ h`M? M¦BX

L?bM t2K HY ;B"M ?WM; ?U+ i`QM; K„i *´ G½Q- i`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B `mM
;B"M /[i'i M?B M H¨ FBM? i?B M ç°M; ç` X

@ *´ G½QX

@ *´ ;B ;B X

@ h®i- hB m G¶B- M;QÆB H¨K ? v H„K- h? M? h?Ov M;QÆB +kM; F?¬M; b Q +?S\

*´ G½Q [m M i•K M?bM t2K .QÆM; G¶B +MM; .QÆM; h? M? h?OvX

@ E?¬M; +¦ pB + ;b- i +¦ i? +¦ +?mv M ;b- #¼M ?„M #'i [m€ H¨ i¬K iûT M?½B M?û

.QÆM; G¶B +QÌB M¦BX

@ >ªQ iB m iY- i¬K iûT M?½B M?ûT- ok æ +'T i¬K iûT M?½B M?ûT- K'v M;¨v F?¬M i,M; i`QÎM; ?- ?B M i¢B +kM; ç½ H¨ ok >Q¨M; M;k ;B B `²B- H¢B /B i b€i ok æ i M;QÆB H¨ im Hmv M M?Q i? M¨Q ç'vX

*´ G½Q ç€M? ;B€ .QÆM; G¶B- ? ibS+ FBM? M;¢+X

@ æ9M; `²B- i +ÁM Km®M +ªK i¢ i?"T i?¨M? ç M +O M;QÆB ç•v M¨v- p b m +¦ +? i M?'i ç`M? b) H¨K ? ibS+X

.QÆM; G¶B H„+ ç–m M¦B,

@ *´ G½Q +€B M¨v H¨ F?€+? F?Q `²B- #'i [m€ H¨ K'v pB M i?m®+ K¨ i?¬B- K°i pB i F?¬M; Qi i`Ê ;B9T- ;B€ i`` *?•M GBM? T?M H¨ t t pQÊi [m K'v pB M i?m®+ FB

@ GÌB M¦B +kM; F?¬M; i? M¦B M?Q p"v- M;QÆB +€B i?"T i?¨M? ç M M¨v i`Ê ;B9T i ç M ç +?Q i +¦ ?B p¼M; ç°i T?€- +€B ç¢B •M M¨v- M m M?Q F?¬M; #€Q K¨ M¦B- p ;B¨ i +kM; F?¬M; T?ªB pQM; •M T?K M;?o +?B M?•MX

*´ G½Q H¢B FB M i`b M¦B ` X

@ hB m G¶B- M m M?Q M;QÆB +¦ v m +–m ;b K¨ M¦B- +¦ i? M¦B ` - +?Q /M Km®M h b) +® ;„M; +?m~M #` +?Q M;QÆBX

.QÆM; G¶B i?'v *´ G½Q M¦B M?Q p"v- +kM; iBM? iQÌM;- M m M?Q KbM? Km®M +U +kM; M? ;"i ç–m,

@ *´ G½Q ç½ M¦B M?Q p"v K¨ M¦B- +€B FB +?Ìi i`Îp M;?o iÈB `²B M¦B b m-? T?ªB F?¦tY `²B- M¦B F?¬M; +?WM; p b m i i?U+ +¦ +?mv M ;b F?¦tY ibK M;QÆB- +?mv M / /¨M; X

@ hB m iY M;QÆB5

*´ G½Q F?¬M; F?ÄB +QÌB K„M;- M?QM; i`QM; HÁM; i?b ç®B pÈB .QÆM; G¶B +ªK

@ æ9M; `²B- *´ G½Q- i?S M¨v ç®B pÈB M;QÆB +¦ H) +kM; +¦ i€+ /KM; `'i HÈMX

G9+ M¨v .QÆM; G¶B H'v ` K°i [mª hBM? >mv i æ MX

@ æ•v H¨X X X æ•v H¨- H¢B H¨ hBM? >mv i æ M- +€B M¨vX X X i?S M¨v- M;QÆB H

*´ G½Q +?'M FBM? `²B- ç•v +?QM? H¨ hBM? >mv i æ M ?- F?¬M; T?ªB ç M /QÊ+ æ¢B GU+ EBK *QÆM; ?Q¨M i`QÈ+ FB F?¬M; #B i Km®M [mw i`¼M; # Q M?B m- ?„M i? i?B i QÈ+ KÆ- *´ G½Q M,K M v ç½ `'i HÈM `²B- i?¼ M;mv M +kM; F?¬M; [ i?¬B U ey M,KV- K°i [mª hBM? >mv i æ M M¨v HB M w M;?o +¦ i? ;B i,M; ? B KQ M[ hBM? >mv i æ M M¨v [m M i`¼M; H¨ +¦ i? #´ bmM; K€m ?mv i- ç +?Q M;QÌB p"v F?ª M,M; ç°i T?€ b) ç + Q i?"i HÈMX

@ *€B M¨v *´ G½Q HB M F?¬M; M M ?ÄB M?B m `²B- i?S M¨v +¦ H) ç®B pÈB *´ G½

.QÆM; G¶B M¦BX

@ *€B M¨vX X /Q+ i`mv2M i B X X hB m G¶B- ç M /QÊ+ M¨v i F?¬M; i? M?"M- [m çQÊ+ h?–M F?Q +kM; F?¬M; M?'i ç`M? +¦ i? ç´B ç M- M;QÆB +ÁM H¨ iU KbM? i? +–M- i?•M M?•M +O M;QÆB +kM; i'i +¦ M;QÌB /MM; çQÊ+X

L?QM; *´ G½Q H¢B H„+ ç–m- ç2K ç M /QÊ+ ç~v i`Î H¢B i`QM; i v .QÆM; G¶BX

@ *´ G½Q +–K H¨ çQÊ+- i +ÁM +¦ K'v pB MX

.QÆM; G¶B M¦BX

@ æ9M; p"v - ;B ;B - M;QÆB i?m çB- /M b Q hB m G¶B +kM; F?¬M; T?ªB M;Q¢B

*´ h`M? M¦BX

L;?2 çQÊ+ *´ h`M? M¦B- *´ G½Q M;QÊ+ H¢B H¨ b[M; bÌ- F?¬M; T?ªB M;Q¢B M?•M
.QÆM; G¶B +kM; M;?o p +?mv M F?€+X

J¨ *´ G½Q b m F?B bYM; b®i- M?bM M?bM *´ h`M? H¢B M?bM .QÆM; G¶B K°i +?9i
? +QÌB M¦B,

@ æ9M;- ç9M;- ç9M;- hB m G¶B F?¬M; T?ªB M;Q¢B M?•M- i ç•v HB M F?¬M; F?€

L?bM t2K .QÆM; G¶B- *´ G½Q M;?o ç M- M m M?Q +?€m ;€B +O KbM? +¦ i? +MM
im ç¢Q H[K¨ M¦B- ç¦ +?QM? H¨ K°i +?mv M ç¢B ?d bU `²B- M;QÌB M?Q .QÆM; G¶B
i?¨M? +?•m #€m- ç®B pÈB *´ h`M? K¨ M¦B- çB m M¨v +kM; H¨ K°i [mv i9+ i®i `²BX

L;QÊ+ H¢B H¨ *´ h`M? +ÁM F?¬M; +¦ #B i`ä `¨M; H¨ +?mv M ;b tªv ` - +QÌB M¦B,

@ æ•v KÈB T?ªB M? - K°i pB M i?m®+ K¨ i?¬B- /M b Q hB m G¶B ?„M H¢B F?¬M; i

.QÆM; G¶B M;QÊ+ H¢B H¨ +¦ +?9i /Î F?¦+ /Î +QÌBX

@ > ? X X X æ9M;- h`M? M? ç–m M¦B F?¬M; b BX

*´ G½Q +'i iB M; +QÌB iQ H MX

@ *´ G½Q- M;QÆB çWM; ?B m H–K- F?¬M; T?ªB +¦ +?mv M M?Q p”vX

.QÆM; G¶B +QÌB F?´ M¦BX

@ h #B i`ä- M;QÆB F?¬M; +–M ;BªB i?Q+?- •M- +?9M; i #•v ;BÌ i`Î p F?€+? b¢M
;B - i ç M ;BªB [mv i- `ä `¨M; /€K ibK i¬M M[+O i +MM; hB m G¶B- •M- +ÁM +¦ +
bU H¨ ,M ? iiBK ;'m ; M #€Q `²BX

L¦B ç M ç•v- *´ G½Q K†i KkB i`¨M ç–v b€i F?QX

X X X

.QÆM; G¶B p iÈB i`QM; b•M +O KbM?- M?bM M?bM b•M M?Ä #® i`Q- K†+ /M +¦
T?ªB `'i #ªQ ?B K- H–M M¨v KbM? +MM; oQÆM; ;B F i i?M i?”i bU t2K M?Q M9i
"¢+? h® h`BM? i`B m ?Q€M çB ` - hB m G M; +kM; +MM; K°i +?¶ i`B m ?Q€MX

æ®B pÈB hB m G M;- .QÆM; G¶B /Si F?Q€i ç2K ?„M i`Î i?¨M? +?¦ ;B[M?¨ ç M bY

R8RX *?QÆM; kyR@kyk, *Ym *U+ >mv M G¬B h`”M

>¢ h`9+ sm•M G M i K M[M?bM i?'v hB m G M; H¢B p¬ +MM; Q i?Q+?- #'i [m€ i?'
+¦ +?9i ç`+? wX

.QÆM; G¶B M?bM t2K i K M[+€B /¢M; M¨v- +kM; iBM? iQÌM; w M;?o i`QM; HÁM; >
+QÌB M¦B,

@ >¢ h`9+- sm•M G M- +ÁM +¦ hQ L?½- ç•v H¨ "¢+? h® h`BM?- +MM; +€+ M;QÆB ç
+O i - +€+ M;QÆB T?ªB ?ªQ ?ªQ Î +?mM;- •M- M m M?Q +€+ M;QÆB Î i` M pB + in
i? ibK h® h®- M¨M; H¨ oä h?€M? æ¢B pB M K½M + Q i?OX

a m F?B ;BÈB i?B m iBM? iQÌM;- >¢ h`9+ i K M[ M;?2 tQM;- "¢+? h® h`BM? M¨v H¢
+ Q i?O- FBM? M;¢+ F?¬M; i?¬B- `ä `¨M; M; v +ª oä h?€M? æ¢B pB M K½M + Q i'
:B - +€B M¨v +kM; i?"i #'i F?ª iQ M;?`- +ª ç€K ç m KÎ iQ ? B K„i- ?€ iQ KB M;- K°i #
F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´BX

hS M[`'i M? M? HB M i?•M K"i i` Q ç´B- K¨ .QÆM; G¶B i?b p iÈB ;B M T?ÁM; +C
KbM? +kM; M M ibK ?B m i`"M T?€T `²B- +?d H¨ >mv M i`"M F?¬M; çO- +¦ H) Km®
iQM? +¬M; FQ+?- M?Q p”v T?®B ?ÊT H¢B KÈB i®i- K°i +¬M; K°i i?O- KÈB H¨ i®i M

a€i i`"M- +¦ +€B b€i i`"M ;b\ L?bM F„ T?Q /QÈB- i`"M T?€T H¢B F?¬M; T?ªB `'i M
i? #® i`QX

*Ym *U+ >mv M G¬B i`"M\

h`"M T?€T M¨v- .QÆM; G¶B M?Qm K¨v- i`"M T?€T M¨v imv i ç®B b„+ #ûM- K°i F?
M;Ì- p¬ Hm"M M;QÌB T?QÆM; M¨Q +kM; b) i Q M;° *Ym *Ym >mv M h?B M G¬B Q
+kM; F?¬M; T?ªB ç² p"i çÆM ;BªM- bQ pÈB G¬B æB M #bM? i?QÌM; Km®M F?OM;
>mv M G¬B i`"M M¨v H¢B i?m°+ p + Q +'T i`"M T?€T- KbM? ?¬K M v KÈB H¨ bÆ
F?¬M; +€+? M¨Q #® i`QX

L?QM; F iB T K°i +€B i`"M T?€T H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B KWM; `Ð- T?B M #ªM çÆ
G¬B i`"M- i`"M T?€T M¨v #® i`Q v m +–m F?¬M; + Q- #'i [m€ H¢B +–M GBM? i?¢
i`mM; T?˜K GBM? i?¢+?- imv # M i`QM; o¬ *U+ ;BÈB +¦- M?QM; K¨ H¢B ç +?Q .Q
*Ym *U+ >mv M G¬B i`"M M¨v +–M +?QM +?QM i€K KQÆB K®i pB M GBM? i?¢+?X

>ÆM M[i`QM; ç¦ +ÁM +–M +?QM pB M GBM? i?¢+? G¬B i?m°+ iQM?- G¬B i?m°+
i?QÌM; i`•M [mw `²B- # M i`QM; o¬ *U+ ;BÈB +O .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; [m€ ç€M
? Q +?QM pB M GBM? i?¢+? M?Q p"v M?Q i? M¨Q F?¬M; ç +?Q .QÆM; G¶B i?`i ç
[mw- ?ÆM M[# M i`QM; ? i?®M; ?¬K M v +ÁM F?¬M; +¦ GBM? i?¢+? +¦ i? ?®B ç
M?'i ç'vX

æQÆM; M?B M F?¬M; +–M GBM? i?¢+? +kM; çQÊ+- F?¬M; +–M GBM? i?¢+?- p"v
KQÆB K®i F?Ä K ?¢+?- M¦B M?Q p"v mv HU+ Km®M FûK `'i M?B m- ?ÆM M[.Q
M?Q p"v- K†i F?€+ i`"M T?€T M¨v pšM H¨ +–M +?QM F?Ä H¬B i?m°+ iQM? K ?¢+?

.QÆM; G¶B +„M `,M; K°i +€B- [mv i ç`M? #® i`Q M¦- /M b Q ç•v H¨ i`"M T?€T i?Q+

@ æBM?- T?ªB +?,M; ?®B çQ€B T?B M #ªM çÆM ;BªM ?¦ *Ym *U+ >mv M G¬B i`"

@ >®B çQ€BX

@ æBM?- ?®B çQ€B i?¨M? +¬M;- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ T?B M #ªM ç
i`"MX

*€B T?B M #ªM çÆM ;BªM ?¦ *Ym *U+ >mv M G¬B i`"M M¨v iB m ? Q .QÆM; G¶B
;B€ i``- +€B FB i?"i ç9M; H¨ F?¬M; Qi- ?ÆM M[#® i`Q +ÁM +–M M?B m GBM? i?
+U+ HÈMX

"'i [m€ t2K tûi mv HU+ T?B M #ªM çÆM ;BªM ?¦ *Ym *U+ >mv M G¬B i`"M M¨v- H¢

S?B M #ªM çÆM ;BªM ?¦ *Ym *U+ >mv M G¬B i`"M- i`mM; +'T i`"M T?€TX J°i F?
ç€M? tm®M; *Ym *Ym >mv M G¬B- +?Q /M H¨ ok h?–M t•K M?"T +kM; b) i Q M;° ç
i?'v çQÊ+ i`"M T?€T M¨v F?OM; #® ?¢M; ;b- ç•v H¨ T?B M #ªM çÆM ;BªM ?¦ - M m
i`"M +?•M +?QM? K¨ M¦B- M¨v b) H¨ #B M i?€B +Ð M¨Q- +?d bÊ ok h?–M +kM; +¦ i'
çÆM ;BªM ?¦ M¨v +kM; +¦ i? ç€M? +? i oä h?€M? `²BX

L m M?Q i`mv M çB- +€B M¨v HB M M;?2 `ÊM +ª M;QÌB- çQÆM; M?B M i`"M T?€T
iB m ? Q F?¬M; M´B ç'v- +€B FB +kM; T?ªB +–M i€K KQÆB K®i pB M i`mM; T?˜K
? Q [m€ F?´M; H² `²BX

æQÆM; M?B M +kM; +¦ i? iQÎM; iQÊM;- T?B M #ªM çÆM ;BªM ?¦ *Ym *U+ >mv M
i?¢+? M?Q p"v- M?Q p"v #ªM ç–v çO +?QM? i?S+ i?b b Q\ *–M GBM? i?¢+? M?'i ç
`'i + Q- i?"K +?Q F?ª M,M; +–M +U+ T?˜K GBM? i?¢+?- ?Q†+ H¨ hB M i?¢+? +kM;

h`"M T?€T ç½ H'v çQÊ+- +kM; ?¼+ tQM;- M?Q p"v ?B M i¢B HB M #® i`QX

a m F?B F? B #€Q "¢+? h® h`BM? +?9M; M[ K°i iB M;- .QÆM; G¶B çB iÈB i`QM; b
>mv M G¬B i`"MX

"¨v i`"M i?m"iX

@ *Ym *Ym o¬ *U+- >mv M G¬B ç¢B i`"M- H M +?Q i X

*?QM +?QM i€K KQÆB K®i pB M GBM? i?¢+? iW i`QM; i v .QÆM; G¶B # v ` - #
?QÈM;- K¨ ;BÌ F?„+ M¨v i` M #–m i`ÌB HÁ2 ` iWM; ç¢Q €M? b€M;- `U+ `Ð iQÆB ç
?¨Q [m M; M¨v HB M #B M K'i- b m ç¦ i¢Q i?¨M? K°i K¨M b€M; M?¨M M?¢i- +€B K¨M
i`ÌB F?¬M; T?ªB ç†+ #B i H¨K M;QÌB F?€+ +?9 w- M?QM; K°i F?„+ ?bM? i?¨M? M¨
iÈB çQÊ+X

>Q¨M i?¨M?- *Ym *U+ >mv M G¬B i`"M /o M?B M i?¨M? +¬M;X

:BÌ F?„+ M¨v ? i?®M; +kM; i`mv M ç M iB M; M?„+ M?ÎX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB #® i`Q i?¨M? +¬M; *Ym *U+ >mv M G¬B i`"M- ç
8yyy p¢M- çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` ;B i,M; 8y p¢M- F?Q +¬M; ;B€ i`` ;B i,M; 8y p¢M

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB #¨v i`"M i?m"i çŠM; +'T i,M; H MX

"¨v i`"M i?m"i çŠM; +'T i,M; H M- +€B M¨v MˆK i`QM; /U HB m- ?¬K M v #¨v i`"M
i?¨M? i`mM; +'T- M?Q p"v +kM; w M;?o +¦ i? #® i`Q +¨M; M?B m i`"M T?€T M[-
çQ€B ? i?®M; +kM; +¦ i? +¨M; M?B mX

æQÆM; M?B M +kM; #´ F?mv i i`Î p 8y p¢M çB K iQ+? Hkv ;B€ i``- iQÆM; çQÆM
*U+ >mv M G¬B i`"M M¨v #'i [m€ iB m ? Q 8y p¢M çB K iQ+? Hkv K¨ i?¬B- # i`,K
iQ+? Hkv ;B€ i`` +ÁM i?W H¢B jy3 p¢MX

_ÌB F?ÄB ? i?®M;- "¢+? h® h`BM? +?9M; M[ T?€i ?B M /` iQÊM; M M +?¢v ` X

@ h?B m :B - ç•v H¨ +?mv M ;b tªv ` - pW `²B M?Q i? M¨Q tm'i ?B M ibM? ?m®M;
ç M ;BÎ i`Á ;•v bU ? v b Q\

>¢ h`9+ ?ÄBX

.QÆM; G¶B M¦B,

@ E?¬M; +¦ pB + ;b- #'i [m€ H¨ b m F?B i #® i`Q i`"M T?€T i?¨M? +¬M; ?B M ` /`
HQ H„M;- #'i [m€ i`"M T?€T M¨v HÊB ?¢B p¬ +MM;- +?Q /M H¨ oä h?€M? +kM; +¦ i
#®M KB M; M;¼+ #°B M¨v iWM; M;QÌB M?Ä K€m Hmv M ?¦ - M?Q p"v i`"M T?€T M¨
b) F?¬M; +¬M; FQ+? +€+ M;QÆB- p T?–M M?[M; M;QÌB F?€+- K°i F?B t•K M?"T-

@ oä h?€M?- +¦ i? i`U+ iB T çm´B ;B i\

>¢ h`9+ +€+ M[ KÎ iQ ? B K„i M?bM- i`¨M ç–v F?¬M; i? iBM- `ä `¨M; +¦ i? i`U+ iB
i`"M T?€T M¨v +kM; [m€ FBM? F?OM;- oä h?€M? Î i`QM; K„i >¢ h`9+ sm•M G M +Á
i²M i¢B p¬ +MM; +QÌM; ?Q¨M?- "¢+? h® h`BM? H¨ pQ /K i?U+ i - oä h?€M? +QÌM;
ç'v- K¨ +?d H¨ K°i +€B i`"M T?€T- H¢B +¦ i? çm´B ;B i oä h?€M?- M?Q p"v i`"M T?
F?OM;X

@ æ9M; p"v- H¨ i`U+ iB T çm´B ;B i- F?¬M; +¦ #'i F€ +?¶ i`®M;- çQÆM; M?B M M
+¦ i? b) #` ç€M? ;B¨v pÁ- #B M i?¨M? i¨M T? X

.QÆM; G¶B KdK +QÌB- i`"M T?€T M¨v ?Q¨M iQ¨M +?QM? t€+ ç +?Q .QÆM; G¶B T?
i`"M T?€T M¨v H¨ .QÆM; G¶B #® i`Q- +¦ w MB K iBM? i?–M HU+ +O .QÆM; G¶B H
+?QM? ?„M- p®M Km®M i?Y t2K mv HU+- #'i [m€ F?¬M; +¦ ç®B iQÊM; T?M ?ÊT- +
h`BM? çB M K i?Y- M?Q p"v .QÆM; G¶B H¨ F?¬M; MÐX

L m M?Q H9+ M¨v +¦ M;QÌB ibK ç M KbM? T?B M iQ€B K¨ M¦B- M;QÊ+ H¢B +kM;
ç MX

@ h?B m :B - i?"i HÊB ?¢BX

>¢ h`9+ +€+ M[ç m M´B H M b Q M?ÄX

J¨ H9+ M¨v "¢+? h® h`BM? H¢B Î i`QM; HÁM; i?–K ;B"i KbM?- +?O M?•M M¨v +O
`ä H9+ i`QÈ+ i?ÌB çB K KbM? ;†T çQÊ+ ?„M- im pB #'i [m€ H¨ K°i oä ;Bª M?Q M?Ä

;BªM #¦T +? i ?„M- M?QM; ?B M i¢B çªQ K„i KÈB [m K'v i?€M;- im pB ç M çQÊ+ o
im Hmv M M?Q p"v- [mª i?U+ H¨ +?Q iWM; +¦- ?"m p¬ H B ;Bª `²BX

@ *€B M¨v F?¬M; +¦ ;b- ç½ +¦ i`"M T?€T M¨v- M?Q p"v +kM; F?¬M; +–M HQ H„M; b
iQ€B `²B- i`W F?B H¨ oä h?€M? æ¢B pB M K½M i`Î H M- #^M; F?¬M; i?b F?¬M; +–

*Ym +'T >mv M G¬B ç¢B i`"M #® i`Q i?¨M?- H¢B i,M; i? K "¢+? h® h`BM? ?° T?€T
i•K im Hmv M- F?¬M; +–M HQ H„M; +?9i M¨QX

X X /Q+ i`mv2M i B X X

L;¨v F iB T- i` M H¬B ç¨B- .QÆM; h? M? h?Ov +MM; .QÆM; h?B M .kM; iQÆM; ç

@ .QÆM; h? M? h?Ov- M;QÆB M?"M i?m çB- M;QÆB F?¬M; T?ªB ç®B i?O +O i X

.QÆM; h?B M .kM; M?bM t2K M¨M; M¦BX

.QÆM; h? M? h?Ov H¢M? HMM; M?bM t2K ?„M,

@ Jm®M i M?"M i?m - F?¬M; +¦ F?ª M,M;- M;QÆB +kM; F?¬M; [m€ ç€M; H¨ ok oQÆ
H¨ ok oQÆM; HK+ ;B B- B i?„M; B i?m +ÁM F?¬M; #B i ç•v M¨vX

.QÆM; h? M? h?Ov F?¬M; Km®M M?"M i?m M?Q p"v- M m M?Q M?"M i?m K¨ M¦B-
F?¬M; T?K HÁM; .QÆM; G¶B i`Ê ;B9T KbM?- M?Q i? M¨Q F?¬M; T?K HÁM; *´ h`
ç®B pÈB KbM? v m K MX

@ L;QÆB ç½ ;B M M;Q M K'i HBM?- M?Q p"v +kM; çWM; i`€+? i F?¬M; F?€+? F?
i¬M; `²BX

.QÆM; h?B M .kM; M¦B tQM; i ` #BM? F?Q +O KbM?- +kM; F?¬M; T?ªB .QÆM; ;
i`QÌM; FQ+?- Î i` M pÌM [m M? H'v K°i ç–m EBK GQM; `'i b®M; ç°M;- t2K tûi ç½ #
M¨v F?¬M; T?ªB H¨ T?¨K p"iX

S?B GQM; i`QÌM; FQ+?- F?¬M; b B ç•v +?QM? H¨ S?B GQM; i`QÌM; FQ+?- K°i i? M
+?m¬B S?B GQM; i`QÌM; FQ+? M¨v T?˜K +?'i H¨ t2M p¨Q GBM? E?Q +MM; h?–M F
*U+ T?˜K GBM? F?Q- imv F?¬M; #^M; h?–M F?Q +QÌM; ?½M- M?QM; bQ pÈB *U+
imv i ç®B T?ªB +QÌM; ç¢B ?ÆM M?B mX

"'i [m€ pk F?Q +O .QÆM; h? M? h?Ov H¢B F?¬M; FûK +ÄB +?9i M¨Q- i?"K +?Q +
pk F?Q +O .QÆM; h? M? h?Ov H¨ bQM; ç Q- h?B M .U+ aQM; ç Q- ç Q M?Q F€ / I
M?Q +€M? p2- #'i [m€ mv HU+ p¬ +MM;- H¨ K°i FB M h?–M F?Q- iQÆM; i`mv M h
K°i p` Gmv M E?Q i¬M; bQ- H'v çQÊ+ h?QÊM; *´ +€M? p2 Hmv M +? K¨ i?¨M?- i?I

.MM; M,M; HU+ +O .QÆM; h? M? h?Ov iU M?B M H¨ F?¬M; i? M¨Q ç¢i çQÊ+ HQ
ç Q M¨v H¨ *´ G½Q +?Q M¨M;- *´ G½Q pÈB iQ +€+? ç¢B M?•M p"i >mv M *Æ J¬M- K
iU M?B M F?¬M; +QB H¨ +€B ;bX

@ h?–M F?Q- H¨K b Q +¦ i? - M;QÆB i¢B b Q +¦ i? +¦ h?–M F?Q\

*?SM; FB M h?B M .U+ aQM; ç Q i`QM; i v .QÆM; h? M? h?Ov- .QÆM; h?B M .kM;
i`QÌM; FQ+? +O KbM? H¨ T?K i?•M i?"i p'i pª iW +?¶ ;B ;B +–m ç M- K¨ ç` p` .Q
F?¬M; F`T- #'i [m€ H¨ .QÆM; ;B +?B i?S K¨ i?¬B- H¨K b Q +¦ i? +¦ çQÊ+ h?–M F
F?¬M; +¬M; #^M;- h?–M F?Q ?- +QB M?Q H¨ .QÆM; h?B M G¬B +kM; F?¬M; +¦ h
H¨K b Q +¦ i? +¦ çQÊ+X

@ h pb +€B ;b F?¬M; i? +¦ h?–M F?Q- ?W- M;QÆB M?"M i?m çBX

G9+ M¨v M;QÊ+ H¢B H¨ ç M T?B M .QÆM; h? M? h?Ov M¦B HÌB M¨v `²BX

L?QM; .QÆM; h?B M .kM; M;?2 p"v ;B"M /[?ûi,

@ L?"M i?m - F?¬M; +¦ F?ª M,M;- /M +?Q M;QÆB +¦ çQÊ+ h?–M F?Q i?b i? M¨Q-
ç®B i?O +O i - i b) ç +?Q M;QÆB M?bM #¼M i Î ;B[+? M? H +?X

@ h`QÌM; FQ+? S?€ h?B MX

h`QÌM; FQ+? i`QM; i v .QÆM; h?B M .kM; ç°i M?B M pmM; H M- i¢Q ` K°i ç¢Q [r
p¢+? T?€ iQ¨M #° h`QÌM; h?B MX *¦ i? /MM; ok oQÆM; +ªM? ;BÈB i?B i`B M ` K°
.QÆM; G¶B +¦ +?9i FBM? M;¢+- #'i [m€ .QÆM; G¶B H¢B #B i- .QÆM; h? M? h?Ov
b Q .QÆM; h? M? h?Ov H¨ ç¢i çQÊ+ *´ G½Q /¢v #ªQ- M m M?Q K°i +?B m M¨v +k
M?Q p"v +kM; i?"i bU H¨ MûK çB i? /B M +O *´ G½Q `²BX

@ h?B M .U+ S?B aQÆM;X

aQM; ç Q i`QM; i v .QÆM; h? M? h?Ov pmM; p˜v- ?¦ i?¨M? iWM; ç¢Q #,M; bQÆM;-
iQ¨M #° F?¬M; ;B M tm®M;- +€B HU+ HQÊM; #¨M; #¢+ FB çÆM ;BªM T?€ pÐ K°
.kM;- +€B M¨v H¨ HU+ HQÊM; h?–M F?QX

@ E?¬M; +¦ F?ª M,M;- i F?¬M; +¦ i? i?'i #¢B M?Q p"v- i b) F?¬M; i?'i #¢BX

.QÆM; h?B M .kM; +?Êi [m€i K°i iB M;- im pB i,M; p¼iX

hBM? i?–M HU+ i?B m ç®i- F?¬M; b B- H¢B H¨ i?B m ç®i iBM? i?–M HU+- .QÆM;
T?€T M?Q p"v i? H¨ ç®B pÈB i?•M i? +U+ F€ +¦ ?¢B- i?B m ç®i iBM? i?–M HU+- i
;B M M;„M i,M; +QÌM; p¨B H–M- ç°i T?€ +ªM? ;BÈB p®M +¦- M?QM; K°i +€B ;B€ HÈ
+–M K'v M,K KÈB +¦ i? F?¬B T?K+- ?ÆM M[i`QM; K'v M,K M¨v H¨ F?¦ +¦ i? i,M;
;B€ HÈM M?Q p"v F?¬M; +¦ M;QÌB iB m ? Q çQÊ+ i®iX

G9+ M¨v im pB +O .QÆM; h?B M .kM; F?¬M; M;WM; ç i?,M;- ok oQÆM; i?'i ;B B
oQÆM; +Ym ;B B- +m®B +MM; ç¢i iÈB ok oQÆM; æ¢B pB M K½M +ªM? ;BÈBX

.QÆM; h? M? h?Ov i?'v i? b„+ K†i F?) #B M- /Q /U tm®M;- H'v ` K°i pB M i?m®
b B- ç M /QÊ+ FB +?QM? H¨ æ¢B GU+ EBK *QÆM; ?Q¨MX

S?K+ /KM; æ¢B GU+ EBK *QÆM; ?Q¨M- +?B M HU+ +O .QÆM; h? M? h?Ov H"T i
+¦ i? +MM; .QÆM; h?B M .kM; bQ b€M? `²BX

L?QM; H¢B +¦ h?–M F?Q MÆB i v- +?Q M M ç®B pÈB .QÆM; h?B M .kM;- .QÆM;
H„M;- ?m®M; +?B KbM? +ÁM +¦ imv i +?B m #Q K"i +m®B +MM;X

@ *? i- +? i +?Q i X

*ªK i?'v .QÆM; h? M? h?Ov #B M ?¦ - .QÆM; h?B M .kM; #¢Q H M- i`QÌM; FQ+? I
K†i MQÈ+- M?Q i?B K çB M ?QÈM; T?Q .QÆM; h? M? h?Ov +¬M; FQ+? [m X

J¨ .QÆM; h? M? h?Ov i`ÁM; K„i ?ÆB ?QT- i` M K†i i`2Q #B m H° FB M ç`M?X

R8kX *?QÆM; kyj, h`M? h? h? M? GB M

*ªK i?'v .QÆM; h? M? h?Ov #B M ?¦ - .QÆM; h?B M .kM; #¢Q H M- i`QÌM; FQ+? I
K†i MQÈ+- M?Q i?B K çB M ?QÈM; T?Q .QÆM; h? M? h?Ov +¬M; FQ+? [m X

J¨ .QÆM; h? M? h?Ov i`ÁM; K„i ?ÆB ?QT- i` M K†i i`2Q #B m H° FB M ç`M?X

h`QM; i v bQM; ç Q # v K9 - iWM; ç¢Q €M? ç Q ç€M? ` - M?bM M?Q #¢+ M?QÊ+ v
M,M; +U+ HÈM- ç°M; i€+ K„ /B m FB M?Q H¨ pk ç¢Q- ˜M +?S p¬ ?¢M b€i +ÆX

@ E?K+ F?K+X X X E?K+ F?K+- F?¬M; +¦ F?ª M,M;- i X X X i H¨K b Q +¦ i? i?'i #

h?•M ªM? ? B M;QÌB ;B Q i?Q K¨ [m - .QÆM; h?B M .kM; F?¬M; + K HÁM; ç´ tm®

J°i i`"M +?B M M¨v .QÆM; h? M? h?Ov +?B M i?„M;X

a m F?B h?B M L?'i i`QÎM; H½Q imv M #®- .QÆM; h? M? h?Ov KÈB KWM; `Ð çB t

@ *?9+ KWM; M;QÆB `²B- h? M? h?Ov Km°B Km°BX

@ *ªK ÆM h`M? i,- +kM; +€K ÆM .QÆM; ç¢B + - M m M?Q F?¬M; +¦ i`Ê ;B9T +O -
H¨ F?¬M; i? M¨Q b) +?B M i?„M; ç'vX

.QÆM; h? M? h?Ov +ªK FQ+? M¦BX

E iB T H¨ *® hY u M ç®B +?B M *¨M ok h`U+- ?¬K M v im pB +O *® hY u M ç½ ç¢i
K¨ *¨M ok h`U+ #'i [m€ H¨ ok oQÆM; æ¢B pB M K½M- Î i`QM; ç¦ +? M? H +? ç½ +¦

oW H M ç¨B- *® hY u M F?¬M; +¦ +?Q *¨M ok .kM; #'i F€ +Æ ?°B M¨Q- i`U+ iB T i
HU+- /MM; Qm i? €T çªQ i?m ?Q¢+? i?„M; HÊB- ç +?Q *¨M ok h`U+ #B i F?m'i F?
+ÁM ?mM; ?,M; mv ?B T *® hY u MX "'i [m€ *® hY u M F?¬M; ç Î i`QM; K„i- *® :B
ç¢B ;B i°+- M?QM; +kM; H¨ K°i ç¢B ;B i°+- *® o¢M L;mv i +¦ / M? tQM; S?M oQÆ
;BªM M?Q p"v- /M +?Q ?Q¨M; i?'i +¦ i? i?m i?"T *® :B - M?QM; K¨ b) i`ª ;B€ +U+
M?Q p"v K¨ M¦B- M?Q p"v *¨M ;B +kM; b) /B ipQM;- ?Q¨M; i?'i ;B M;?B T b) ?Ov

*?mv M M;m tm~M M?Q p"v- ?Q¨M; i?'i iU M?B M b) F?¬M; H¨K- K¨ i`QM; M°B i•K
iQÌM;- M?QM; #B m ?B M ` H¢B F?¬M; i? v m çB F?Q i? X

L,K i`¨M; M¨v +kM; ç½ ?Q¨M i'i- F iB T H–M M[ `9i i?,K- M,K M;QÌB i?m i`"M +
M;QÌB +?B M i?„M; +?B H¨K K°i i´X

G–M M¨v .QÆM; G¶B `9i i?,K çQÊ+ ç®B i?O H¨ *® hY u M- K¨ ç®B i?O *´ h`M? H¨
h?Ov K v K„M F?¬M; +¦ ;†T ç®B i?OX

o T?–M #¢B i´- i?b H¨ æ¬M; S?QÆM; hB m æ Q ç®B +?B M *¨M ok h`U+- .QÆM; h
*QÆM;- h`B m >B m >Q M Hm•M F?¬M; U F?¬M; #` ;†T ç®B i?OVX

X X X

L;¨v ?¬K b m- i` M H¬B ç¨B- i`"M +?B M ç–m iB M H¨ .QÆM; G¶B- K¨ i`QM; M°B i•
im pB .QÆM; G¶B +U+ F€ F?OM; #®- ?ÆM M[;B ;B +O KbM? iWM; ç bM? Î i` M
H¢B F?¬M; M;?o `^M;- i` M H¬B ç¨B M¨v +,M #ªM F?¬M; +¦ F?ª M,M; +?QM? i?S+
?mv M /B m p¬ +MM;- ?ÆM M[+QB M?Q H¨ +¦ i? +?ûK ;B i- im pB +O KbM? +,M
.QÆM; G¶B H¨ +¦ i? ç +?Q #ªM i?•M ç¢i iÈB oä h?€M? +ªM? ;BÈB- KbM? H¨ imv i
*® hY u M +ÁM +¦ K°i [mª T?M i`B M- K°i F?B i?B i`B M T?M i`B M M¨v K¨ M¦B- F
+?B M i?„M; ç'v- M?QM; KbM? +ÁM i?B m MÊ ?„M M?•M ibM?X

@ h M?"M i?m X

*m®B +MM; *® hY u M pšM H¨ H¨K ` [mv i ç`M?X

L?bM i?'v *® hY u M `ä `¨M; +S M?Q p"v M?"M i?m - .QÆM; G¶B M;Q¨B w Km®M- +

@ ob +€B ;b M?"M i?m \

@ h ç€M? F?¬M; H¢B M;QÆB- +?d çÆM ;BªM M?Q p"v- F?¬M; +¦ pb +€B ;bX

L¦B tQM; *® hY u M i`U+ iB T çB tm®M; H¬B ç¨BX

@ *® hY u M M?"M i?m - K°i i`"M +?B M M¨v- .QÆM; G¶B +?B M i?„M;X /Q+ i`mv
ç®B +?B M *?m .mX

h?U+ HU+ *?m .m +QÌM; ç¢B H¨ F?¬M; i? M;?B M;Ì- >„+ •K K F€ FB HÊB ?¢B p¬

"'i [m€ *´ h`M? H¢B imv i F?¬M; HQ H„M;- *?m .m >„+ •K K F€ imv HÊB ?¢B- M?QM
+? - M¨M; im Hmv M h? M? GB M EBM?- ç¦ H¨ +¬M; T?€T +¦ i? F?„+ +? ? i i?ªv >

*?Q M M i?U+ HU+ *?m .m i®B ç +¦ i? T?€i ?mv ` #ªv i?¨M?- #ªv i?¨M? i?U+ HU
i? çÆM ;BªM +?B M i?„M;X

@ *¦ M„K +?„+ F?¬M;\

.QÆM; G¶B Î i`QÈ+ F?B *´ h`M? H M H¬B ç¨B pšM H¨ HQ H„M; ?ÄBX

*´ h`M? KdK +QÌB M¦B,

@ >Q¨M iQ¨M F?¬M; +¦ p'M ç - F?¬M; T?ªB +?d H¨ K°i *?m .m Q- v M i•K- / /¨M;-
+ÁM F?¬M; +¦ +?QM? i?S+ i`B M H° ` ç•v M¨vX

.QÆM; G¶B M;?2 tQM; +kM; v M HÁM;- H¢B M¦B KbM? +?Q M¨M; æ¢B GU+ EBK *
HU+ i?9+ /K+ h? M? GB M FB K-i?B i`B M ` h? M? GB M FB K T?€T-ç®B T?¦ *?r

æSM; Îi` M H¬B ç¨B-*´ h`M? +kM; F?¬M; M¦B M?B m-i`U+ iB T p"M +?mv M h? M
hB M hY ?¢ T?¨K- T?€i ` i?'i i?ªB ?¨Q [m M; M?¨M M?¢i-+ Q [mw i?€M? F?B i-ç
;B€+ + Q F?¬M; i? +?¢KX

J¨ ç®B pÈB *?m .m K¨ M¦B H¢B F?´ F?¬M; i? iª-?„M +ªK M?"M çQÊ+ >„+ •K K F€
b€M; M¨v €T +? -;–M F +¦ i? T?€i ?mv #ªv i?¨M? i?U+ HU+ K¨ i?¬B-?„M iU M?B
+QÌM; ç¢B-i`QÈ+ FB i?ÌB çB K*´ h`M? +MM; h`B m >B m >Q M ç®B +?B M i?
#®-h? M? GB M FB K T?€T FB +QÌM; ?½M iÈB +U+ çB K-?ÆM M[*?m .m iBM? i
T?ªB i?U+ HU+ +?•M +?€M? +O *´ h`M?-+?Q M M H9+ M¨v +–K F?¬M; ` iQ¨M #
+?9i +kM; F?¬M; +¦ M„K +?„+ +?B M i?„M;X

oW bQ b€M? M?Q p"v-*?m .m H"T iS+ `ÆB tm®M; ?¢ T?QM;-ç½ K'i çB iBM iQÎM;
ç9M;-i`€B H¢B *´ h`M? H¢B iBM iQÎM; KQÌB T?–M-+,M #ªM +kM; F?¬M; +¦ ç2K *
+?•M +?QM? +O KbM?X

@ >„+ •K K F€-i ` +?Q-i M pÐ-i M pÐ ? i i?ªvX

"'i [m€ +?Q /M i?'i #¢B-+kM; F?¬M; i? / /¨M; i?'i #¢B M?Q i? -i`QM; M°B i•K *?r
#¨M? i`QÈM;X :BÌ F?„+ M¨v-M;mv M p®M F?Q i? +¦ +?9i b b9i-H"T iS+ i,M; H M
*?m .m /o M?B M ç¢i ç M i`¢M; i?€B çdM? T?QM; K¢M? M?'iX

*?B M-+?B M-+?B M-+?d +¦ +?B M5

*´ h`M? +¦ +?9i FBM? M;¢+-#'i [m€ H"T iS+ F`T T?ªM SM;-F?) F m M¦B,

@ h`M? h? h? M? GB M i`'M €T +?Q i -i`B i ç i`'M €T-? i i?ªv i¨ €+ ç m i`'M €T

h?2Q K°i iB M; F?) F m M¨v-+?¶ KB i•K *´ h`M? # v ` K°i ç¦ h? M? GB M-K°i ç
+?"K `½B #B M HÈM-?¨Q [m M; T?B /B m-iBM? F?B i K¨ i?–M i?€M?X

@ h`M? h? h? M? GB M-ç•v H¨ h`M? h? h? M? GB M-i¢B b Q +¦ i? +¦ HQ¢B p"
p"i M¨v\

?m .m i?ûi iQ-i?ÌB çB K?m .m ç¢i çQÊ+ >„+ •K K F€-ç½ #B i`ä->„+ •K K F€ p
h?–M F?Q-+¦ i? ªM? ?QÎM; M¦ç9M; H¨ h?–M F?Q Zm M; JBM? i?m°+ iQM? `²B-K
H¨ K°i HQ¢B HÊB ?¢B M?'i-i¢B h`M? h? h? M? GB M €T +? tm®M;->„+ •K K F€
F?¬M; ` mv M,M;-i?"K +?Q M; v +ª M,K i?¨M? +kM; T?¦M; i?Q+? F?¬M; ` `²BX

*ªK ;B€+ KbM? +MM; >„+ •K K F€ HB M ? F?¬M; M;WM; v m #Èi-H¨K *?m .m ?QªM
K F€ #` i`'M €T `²B-Km®M #` i`'M €T `²B->„+ •K K F€ i? M¨v H¨ +,M #ªM ?„M çS
i`'M €T-#` i´M ?¢B-T?€ ?Q-M?Q p"v i?U+ HU+ #ªM i?•M i®B i?B m M?'i b) ?¢ i?
i? ç€M? ;B€ ç'vX

R8jX *?QÆM; ky9, J¢M? L?'i

@ L?m >Á +?B i?Ov M¨v p®M i H¨ +?m˜M #` +?Q i¬M M[ h`B m ",M; hQ¨M +O i ç
h?€M?- ?B M +?'i ç½ +–M- M?Q p"v i H'v +?Q ?B M +?'i H¨ çQÊ+X

L¦B tQM; h`B m ok H'v ` K°i +€B #bM? M;¼+ i`QM; bm®i K¨m t M?- i`QM; ç¦ +?S
i`¢M; i?€B /`+?- ç•v H¨ L?m >Á +?B i?Ov `²BX

h`B m ok ç2K L?m >Á +?B i?Ov çQ +?Q .QÆM; G¶B,

@ æ•v H¨ L?m >Á +?B i?Ov- #'i [m€ +kM; F?¬M; M?B m- L?m >Á +?B i?Ov M¨v +
H¨ iW +?¶ K°i p` ok h?–M ç¢i çQÊ+ ç'vX

@ æ•v H¨ h`B m i?9+ +?m˜M #` +?Q +?€m ;€B- i H'v iU M?B M b) F?¬M; ç +?Q M¨
i b) Hmv M +? +?Q M¨M; K°i pB M i?m®+- ç +?Q M¨M; +¦ i? i?m"M HÊB ç°i T?€

.QÆM; G¶B F€ i?"i w ç`M? +?Q h`B m ok K'v pB M æ¢B GU+ EBK *QÆM; ?Q¨M +M
#'i [m€ L?m >Á +?B i?Ov M¨v H¨ pb ç +?Q h`B m ",M; hQ¨M i?m"M HÊB ç°i T?€ oä
/¨M;- ç M /QÊ+ ç°i T?€ ok æ iB M p¨Q oä h?€M? M;QÊ+ H¢B +kM; F?¬M; T?ªB H¨
? i?®M; HB M +¦ ç M T?QÆM;- #'i [m€ .QÆM; G¶B F?¬M; +–M- +?Q M M +kM; F?
ç M T?QÆM; FB +–M ?®B çQ€B çB K iQ+? Hkv [m€ M?B m- M M F?¬M; +¦ [m M i•

@ > ? - p"v i?b i®i- ",M; hQ¨M F?QªM; +€+? ç¢i iÈB oä h?€M? +ÁM `'i H•m- M m +
p"v i?b F?ŠM; ç`M? F?¬M; +¦ p'M ç `²BX

h`B m ok M;?2 p"v +QÌB M¦BX

@ "'i [m€- ?B M +?'i- i +¦ K°i v m +–m [m€ ç€M;- ?B M +?'i ç½ +¦ i? Hmv M +? (
æ¢B pB M K½M iB M p¨Q oä h?€M?- F?¬M; T?ªB +¦ i? i`QÈ+ Hmv M +? ` - #€M
+?S\

.QÆM; G¶B M;?2 p"v +QÌB F?´ H„+ ç–m M¦B,

@ h`B m i?9+- ?B M i¢B bÊ H¨ F?¬M; çQÊ+- +ªM? ;BÈB +O i +ÁM [m€ i?'T- i`Q
ç M /QÊ+ ` M?Q p"v- i`W F?B im pB i ç°i T?€- iB M p¨Q ok æ +ªM? ;BÈBX

h`B m ok M;?2 p"v M¦B,

@ *€B M¨v F?¬M; +¦ pB + ;b- ?B M +?'i F?¬M; M M iU i`€+?X

J†+ /M h`B m ok +¦ +?9i i?'i p¼M;- M?QM; +kM; #B i- +¦ K°i b® pB + H¨ F?¬M; i?
M¦B ?B M i¢B Hmv M +? F?¬M; ` - ?„M +kM; F?¬M; +¦ ?Q¨B M;?B- /M b Q im pB .
F?¬M; + Q- im´B +ÁM i` - i?ÌB ;B M im Hmv M F?¬M; /¨B- +?Q M M Hmv M +? F?
M?Q ?„M ç M /QÊ+ ;b +kM; +¦ i? Hmv M +? K¨ M¦B- p"v +kM; [m€ v m M;?B i`²BX

@ "'i [m€ #€ T?K v M i•K- +?d +–M i +¦ i? Hmv M +? ` ç M /QÊ+ FB - b) çQ iÈB
i H'v L?m >Á +?B i?Ov +kM; F?¬M; i? F?¬M; +¦ +?¶ #B m i?`X

.QÆM; G¶B M;?o M;?o- +ªK i?'v pšM H¨ +?Q h`B m ok K'v i'K —M h?•M S?M +MM
*QÆM; ?Q¨MX

*?Q M M .QÆM; G¶B i?m ?²B L?m >Á +?B i?Ov- ç²M; i?ÌB H'v ` # i'K —M h?•M S
GU+ EBK *QÆM; ?Q¨MX

@ h`B m i?9+- # +€B T?M i`B M M¨v H¨ —M h?•M S?M- +ÁM +¦ i`QM; #bM? bS M
*QÆM; ?Q¨M- —M h?•M S?M M¨v bY /KM; +¦ ?B m [mª i¨M; ?bM?- +¦ i€+ /KM; i`Q
+–M F?¬M; p"M /KM; +?•M F?Q- —M h?•M S?M M¨v b) T?€i ?mv ?B m [mª- +?Q /M
F?€K T?€- K†i F?€+ æ¢B GU+ EBK *QÆM; ?Q¨M M¨v T?K+ /KM; +¦ i? i,M; T?9+ ;'
/QÊ+ ?B m [m çB F?¬M; +¦ +?9i i€+ /KM; T?K M¨Q- +?d H¨ i? HU+ iB m ? Q K¨ i?

@ *€B ;b\

h`B m ok FQ+? ç°M; çSM; H MX

@ >B M +?'i M;QÆB M¦B H¨ bU i?"i- F?¬M; T?ªB ç M; +MM; i M¦B ;BÐM\

h`B m ok pÈB iQ +€+? K°i M;QÌB [mªM Hw i?QÆM; ?°B [m M? M,K +MM; +€+ HQ¢
h?•M S?M +MM; æ¢B GU+ EBK *QÆM; ?Q¨M M¨v i–K [m M i`¼M; iU M?B M iBM? iQ
S?M FB - +?d +–M F?¬M; bY /KM; +?•M F?Q- M; v +ª ok h?–M +kM; F?¬M; i? M?
ç•v imv i ç®B H¨ çdM? +'T- i?S i®i i?ÌB F?„+ K'm +?®i +Sm K¢M;- +ÁM +¦ æ¢B GU-
HU+ i,M; T?9+ ;'T ? B KQÆB H–M- M?QM; H¢B F?¬M; +¦ i€+ /KM; T?K- +€B ç M /
H¨ *m²M; "¢Q ç M FB - +¦ i? i,M; H M #®M KQÆB H–M +?B M HU+- imv b m F?B b
pšM i`•M [mw p¬ +MM;- i¢B h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B +kM; F?¬M; +¦ K'v KB M;
?Q¨M M¨v #ÎB pb F?¬M; +¦ i€+ /KM; T?K- ;B€ i`` +O M¦ imv i ç®B bQ pÈB *m²M; "
+ Q ?ÆM `'i M?B mX

> B /¢M; ç² p"i M¨v ;B€ i`` ç m bQ pÈB L?m >Á +?B i?Ov Km®M + Q ?ÆM K°i Qi-
imv [mw i`¼M;- i?Q i?Èi- M?QM; #ÎB pb M;QÌB bY /KM; L?m >Á +?B i?Ov +?d +¦
M M ç½ ?¢M +? ;B€ i`` +O M¦- i?"K +?Q +¦ i? M¦B- KbM? +?Q .QÆM; G¶B +?9i
i`` FûK t .QÆM; G¶B tm'i` # +€B T?M i`B M- +MM; M,K pB M i?m®+- çQÆM; M
M?[M; T?M i`B M +MM; ç M /QÊ+ M¨v- i?"i bU M?Q .QÆM; G¶B M¦B +¦ ?B m [mª i?

.QÆM; G¶B +QÌB M¦B,

@ hU M?B M H¨ i?"i- M m M?Q h`B m i?9+ F?¬M; iBM K¨ M¦B - +¦ i? ibK M;QÌB i?
+MM; T?M i`B M M¨v H¨ +O h`B m i?9+ M;QÆB `²B- +?d +–M M;QÆB + K HÁM; H½

*?SM; FB M #° /¢M; .QÆM; G¶B iU iBM M?Q p"v- M;[F?Q iU iBM M?Q p"v- h`B m o
i'K —M h?•M S?M- +ÁM +¦ M,K KB M; æ¢B GU+ EBK *QÆM; ?Q¨M i`•M [mw M?Q p
T?Q- ç¦ H¨ ?¨M? pB T?€ ;B +?B iY- h`B m ok H¨ imv i ç®B b) F?¬M; M;m M?Q p"v
?Q¨M iQ¨M iBM iQÎM;- ç M /QÊ+ M?Q hBM? >mv i æ M +kM; +¦ i? Hmv M +? ` -
EBK *QÆM; ?Q¨M M¨v +kM; F?¬M; +¦ +€B ;b F?¬M; +¦ F?ª M,M;X

>m®M; +?B æ¢B GU+ EBK *QÆM; ?Q¨M M¨v t2K tûi HB M #B i F?¬M; T?ªB H¨ T?¨K
i?¨M? ç MX

@ Í +?¶ M¨v i +ªK ÆM ?B M +?'i `²B- # i'K —M h?•M S?M- +ÁM +¦ K'v KB M; æ¢
FB [m€ [mw ;B€ `²B- /MM; M?[M; +€B M¨v ç ç´B H'v L?m >Á +?B i?Ov- i M;QÊ+
M?Q p"v- ?B M +?'i F?¬M; T?ªB +ÁM +–M p"i ;b ç¦ F?€+ Q- M;¨M p¢M F?¬M; M M F
+¦- ç m +¦ i? +?Q ?B M +?'iX

L; v i?ÌB çB K .QÆM; G¶B çB ` h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B- ? i?®M; i`mv M ç M

@ æBM?- #ÎB pb bOM; p"i M;QÌB +?ÆB "¢+? h® h`BM? ç€M? +? i oä h?€M? i K ;B
i`` R8yyy p¢M- çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` R8y p¢M- F?Q +¬M; ;B€ i`` R8y p¢MX

@ æBM?- #ÎB pb M;QÌB +?ÆB #® i`Q i`"M T?€T ç€M? +? i ok æ æ¢B pB M K½M- H
i`,K M;¨M- çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` +?QM KQÆB p¢M- F?Q +¬M; ;B€ i`` +?QM KQÆB

> i?®M; i`mv M ç M i? M? •K H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ çQÊ+ F?¬M; T?ªB
T?šM M°- FB w M;?o +¦ M;QÌB i"T FQ+? +?¶ Î +O KbM?X

G¨ M;QÌB M¨Q HÈM K"i M?Q p"v- ?B M i¢B +Wm ;B +O .QÆM; G¶B +kM; M?B m-

G¨ oQÆM; ;B - ? v H¨ *?Q *€i ;B - ?Q†+ H¨ h`B m ;B \ æQÆM; M?B M +kM; +¦ F?
+MM; *m²M; >´X

æ½ M?"M çQÊ+ M?[M; iBM iS+ M¨v- .QÆM; G¶B M? M? ?ÆM i®+ ç° i`Î p - K†+ /M
+ÁM +¦ "¢+? h® h`BM? oä h?€M? æ¢B pB M K½M- M?QM; i`QM; M°B i•K .QÆM; G¶

aQm bQmX

hB M; tû ;B¦ i`mv M ç M- .QÆM; G¶B H"T iS+ Mû i`€M?X

JkB i MX

Zmª M?B M +¦ M;QÌB ç M ;B i KbM?- #'i [m€ M?[M; KkB i M M¨v +?d bÊ #'i [m€ H¨

.QÆM; G¶B ?¨M? ç°M; M? M? +?¦M;- çB iÈB # M +¢M? K°i F?®B æ¢B h?¢+?- *?•M

L,K M;QÌB- H–M M¨v KbM? ;†T çQÊ+ +?QM? H¨ M,K M;QÌB- im pB ç m `'i +QÌM; ?½
bÆ F€- K°i ok æ æ¢B pB M K½M- K°i ok æ i?'i ;B B- K°i ok æ i K ;B BX

L,K M;QÌB ç m H¨ M?•M p"i # M i`QM; >mv i a„+ h?"T h K æ¢B æ¢Q- i`QM; ç¦ ? B c
æ¢B æ¢Q H½Q L?` +MM; H½Q h K- ok æ æ¢B pB M K½M H¨ H½Q hS- K¨ ç´B i?¨M
+MM; H½Q *YmX

_'i ?B M M?B M M?[M; M;QÌB M¨v ç m H¨ #` M;QÌB KÌB çB ` ç®B T?¦ KbM? ç'vX

æ¢B i?O #9i- ç¢B i?O #9i M?Q i? - i?QÌM; M?•M +,M #ªM F?¬M; +¦ M,M; HU+ KÌB

J¨ ç®B K†i M,K M;QÌB M¨v- i`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B iBM? iQÌM;- H–M M¨v KbM? i
çQÊ+ #¼M ?„M- Km®M +MM; #¼M ?¼ +?QM? /B M ç®B F?€M;- +€B FB [mª i?U+ H
H¨ bU +?¼M HU i®i M?'iX

*?SM; FB M .QÆM; G¶B Km®M +?¢v- M,K M;QÌB H"T iS+ iW #®M T?Q p•v [m M? '

R8dX *?QÆM; kRy, >mv i a„+ æ¢B æ¢Q

@ L;QÆB F?¬M; +?¢v i?Q€i çQÊ+ ç•mX

>mv i a„+ æ¢B æ¢Q H½Q L?`- >mv i G M; HB K HB K #Ì K¬B +O KbM?- +QM K„i H

@ >mv i a„+ æ¢B æ¢Q- F?¬M; M;?o iÈB i K°i ok >Q¨M;- `ä `¨M; H¢B ç +?Q >mv
M?B m M;QÌB M?Q p"v- i?"i bU H¨ i?K bOM; M?QÊ+ FBM?X

.QÆM; G¶B #B m ?B M ` ;Bª i` M; K°i #° i `'i bÊ ?½B- M?QM; +€B M¨v H¢B H¨K
M¨v `'i ?B M M?B M H¨ ç M; ;•v ?'M- F?¬M; b B- H¨ F?B m F?Q+?- M;[F?Q +O ?
+kM; F?¬M; +¦ ç2K M?¦K M;QÌB KbM? ç Î i`QM; HÁM;X

h?"T i K ?mvM? ç KbM? B M;?2 tQM; F?¬M; T?ªB bÊ K'i K"i- K†+ /M H¨ ok h?–M
ç–m- K¨ i`QÈ+ K„i +€B ok >Q¨M; M?Q M?Ä M¨v `ä `¨M; F?¬M; ç2K M?¦K M;QÌB KbM

@ .QÆM; ;B h K h?B m ;B ç9M; F?¬M;- M;QÆB ?¬K M v ?ŠM T?ªB +? iX

o®M .QÆM; G¶B +¦ i? H"T iS+ +?¢v i`®M- #'i [m€ M?È iÈB K°i p"i- +ªB #B M +?O
b B- H¨ æ°+ ošM *?B :BÈB- i¢B S?QM; o•M imv M #¢i çÊi i?S ? B H'v çQÊ+ K°i [m
+¦ # HQÊi i`B m ?Q€M kyyy æ°+ ošM >'T >mv i "B M "S+- K¨ M,K M;QÌB M¨v ? B
M;QÌB F?€+ ç m +?ŠM; [m H¨ ok æ K¨ i?¬B- æ°+ ošM *?B :BÈB +¦ i? i`B m ?Q
ošM >'T >mv i "B M "S+- imv ;B i F?¬M; +? i oä h?€M?- M?QM; ç®B T?¦ pÈB ok æ
ošM >'T >mv i "B M "S+ M¨v ;B i F?¬M; +? i oä h?€M?- M?QM; +¦ i? +m®M H'v- i
K'i # ;½ ok æ X

@ >ŠM T?ªB +? i- Km®M ;B i i - +€+ M;QÆB +ÁM +?Q çO iQ +€+?X

.QÆM; G¶B MÎ MK +QÌB- +QÌB ç M b€M; H¢M- i`QM; M°B i•K M¦B- iÈB ;B i i - F?–
b„+- +ÁM iQÎM; i H¨ #MM M†MX

@ G MX

@ æ°+ ošM *?B :BÈB- i`B m ?Q€M æ°+ ošM >'T >mv i "B M "S+X

>mv i G M; ` H M? K°i iB M;- .QÆM; G¶B +kM; i`B m ?²B ` æ°+ ošM >'T >mv i "
ošM >'T >mv i "B M "S+ ç¬M; M;?`i- çB M +m²M; ?QÈM; T?Q #®M M;QÌB +?2M +?

"¼M M;QÌB >mv i G M; +?'M ç°M;X

@ æ°+ ošM >'T >mv i "B M "S+- H¨K b Q +¦ i? - M;QÆB H¨K b Q +¦ i? i`B m ?Q€M "S+X

"'i [m€ ;B"i KbM? H¨ ;B"i KbM?- K°i ?¬ M¨v- æ°+ ošM >'T >mv i "B M "S+ ç½ i`MM H¨ >mv i G M; i`QM; M,K M;QÌB >mv i a„+ æ¢B æ¢Q- .QÆM; G¶B H¢M? HMM; +Q M;QÌB i?B i`B M hB K >¨M? h?m"i Hv F? BX

h?ÌB çB K b„T ç M hQ hBM? +Q- ? i?®M; i`mv M ç M i? M? •K M?„+ M?ÎX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç€M? +? i >mv i a„+ æ¢B æ¢Q >mv i L;?o- H'v i`,K M;¨M- F?Q +¬M; ;B€ i`` dy p¢M- çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` dy p¢MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç€M? +? i >mv i a„+ æ¢B æ¢Q >mv i æQÌM; G i`` jyyy p¢M- F?Q +¬M; ;B€ i`` jy p¢M- çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` jy p¢MX

æ€M? +? i? B ;½ ok æ - F?¬M; i - F?¬M; i - F?¬M; M;?o iÈB æ°+ ošM >'T >mv i "I ?¢B- i`QM; M,K M;QÌB ? B ;½ oä h?€M?- # ;½ ok æ - ç m H¨ i²M i¢B +U+ F€ +QÌM ? B M;QÌB- M?Q i? M;Q¨B .QÆM; G¶B /U FB M- p®M iQÎM; `^M; +?d +¦ i? H¨K +? F?¬M; i `²B- H¢B F?¬M; M;?o `^M; +ÁM ç€M? +? i ? B M;QÌBX

J†+ /M F?¬M; +¦ i` M; #`- #'i [m€ H'v çQÊ+ ;B€ i`` FBM? M;?B K +MM; çB K iQ+? /Q+ i`mv2M i B X *°M; H¢B H¨ K°i i`,K p¢M çB K iQ+? Hkv- iQM? K°i +€B- KbM? 1sS +kM; ç½ `'i M?B m- çQ€M +?WM; M m +¦ i? ç€M? +? i K°i ;½ ok æ æ¢B pB M +¦ i? ç°i T?€ H–M M[ - iW ok >Q¨M; M;k ;B B iB M p¨Q ok >Q¨M; HK+ ;B B `²BX

*¨M; çB p T?Q b m i?,M; +'T H¢B +¨M; F?¦ F?,M- KbM? iW ok >Q¨M; M;k ;B B H HB M +–M çB K FBM? M;?B K 1sS ç€M? +? i K°i ;½ oä h?€M? M;k ;B B KÈB +¦ i? ok æ æ¢B pB M K½M iB M p¨Q oä h?€M? +ªM? ;BÈB T?ªB ç€M? +? i K°i ;½ ok h? h?€M? æ¢B pB M K½M- ?Q†+ H¨ ç€M? +? i Ryy i M ok æ æ¢B pB M K½M- M?Q p"v ;B B ok h?–M +€B FB +?QM? H¨ F?¦ F?,M +Ð M¨QX

"'i [m€ t2 ç M i`QÈ+ M9B „i +¦ çQÌM;- ç M H9+ ç¦ KbM? +¦ H) ç–v çO +QÌM; ç¢B `²B ç`M? +kM; b) +¦ ç² p"i HÊB ?¢B ?ÆM tm'i ?B M- +?QM? KbM? i?ÌB çB K Î ok aQ F? *?•K b Q- +ÁM F?¬M; T?ªB +¦ i? pQÊi +'T b€i M?•M- M; v +ª ok æ +kM; ç€M? +?

æB p¨Q # M M;Q¨B hQ hBM? +Q- +?SM; FB M M?¨ KbM? `ä ``M; #` M;QÌB p•v [m M +?m~M #`- i`QM; ç¦ +ÁM +¦ K°i oä h?€M?- # ok æ æ¢B pB M K½M- +ÁM H¢B i–K K

L?[M; M;QÌB M¨v ç m H¨ *?Q *€i i? ;B - F?¬M; b B ç m H¨ *?Q *€i i? ;B X

oä h?€M? /šM ç–m H¨ *?Q *€i hBM? E?¬M;- *?Q *€i i? ;B :B *?O- im pB oä h?€M

*?Q *€i i? ;B +¦ # p` oä h?€M?- i`QM; ç¦ HÊB ?¢B M?'i +?QM? H¨ *?Q *€i hBM? E *?Q *€i "€+ æ¨Q #` KbM? ç€M? +? i +?QM? H¨ M?B iY +O ?„M- i`QM; ç¦ # ;½ ok K°i i`QM; *?Q *€i i? ;B "€i æ¢B ?° p - *?Q *€i L?'i- *?Q *€i L?`- *?Q *€i h K- H¨ M?'i # M i`QM; *?Q *€i i? ;B "€i æ¢B ?° p - iMv i?ÌB +kM; +¦ i? ç°i T?€ ok æ +ª h?€M? +'T- iB K HU+ p¬ ?¢MX

J¨ H–M M¨v *?Q *€i hBM? E?¬M; K M; i?2Q # M;QÌB M¨v çB ` - `'i ?B M M?B M F +?WM; H¨ ?QM; bQ p'M i°BX

"'i [m€ .QÆM; G¶B H¢B #m²M #U+- +?ŠM; H) *´ G½Q F?¬M; +¦ çB ibK *?Q *€i i? ; i?b *?Q *€i hBM? E?¬M; M?Q i? M¨Q b) p•v [m M? hQ hBM? +Q +O KbM?X

G9+ M¨v .QÆM; G¶B •K i?–K K v K„M- M m M?Q F?¬M; T?ªB KbM? #® i`Q *Ym *U- K¨ M¦B- ?"m [mª F?¬M; i? HQÌM; çQÊ+- K°i F?B #¼M ?„M iB M p¨Q hQ hBM? +Q- +¦ h¨Q hQ L?½ #„i H'v- ç M mv ?B T KbM?- i?"i ç9M; H¨ K°i bU ibM? T?B M T?S+- H¨ i?` M[+O KbM?- #'i [m€ .QÆM; G¶B H¢B F?¬M; T?ªB M;QÌB p¬ ibM? H½M? ?n KbM?- H¨ M;QÌB +O KbM?- M?Q p"v b) F?¬M; ç2K +€+ M¨M; pSi #Ä F?¬M; ç wX

@ L;QÌB M¨Q\

J°i ok æ T?€i ?B M .QÆM; G¶B i²M i¢BX

G”T iS+ *?Q *€i hBM? E?¬M; +kM; +ªK SM; çQÊ+ `²B- [m€i,

@ L;,M ?„M H¢B- ?„M H¨ .QÆM; G¶B- F?¬M; i? ç +?Q ?„M çB p¨QX

*?Q *€i hBM? E?¬M; ç®B pÈB .QÆM; G¶B H¨ ?”M i?’m tQÆM;- H¨ ?„M ;B i M?B iY
?„M M?Q i? M¨Q F?¬M; T?šM M°- K®B i?M ;B i +QM- #’i +°M; ç€B i?B MX

@ L;,M i H¢B- +?mv M +QÌBX

.QÆM; G¶B K°i +€B ;B i®+- H”T iS+ iB M M?”T # M i`QM; i`”M T?€TX

@ æm´B F`T ?„M- çm´B F`T ?„M +?9M; i HB M +¦i? çB p¨Q # M i`QM; i`”M T?€T

*?Q *€i hBM? E?¬M; #` iS+ p€M; ç–m- ;†T ç¢B +Wm M?•M ;B i M?B iY KbM? `ä `¨
T?€T- v M?Q M´B çB M ;–K `9 M¦BX

@ h Km®M ;B i ?„M- ;B i ?„M pb æ¨Q M?B #€Q i?M- i`mvX

hB M p¨Q i`”M T?€T- .QÆM; G¶B M;?2 çQÊ+ i? M? •K *?Q *€i hBM? E?¬M; M´B ;B
;B ?Ä M¨v i?”i H¨ F?Ì- ?„M pÈB iQ +€+? *?Q *€i i? ;B :B *?O- i`”M T?€T +?B ç¢
H9+ M¨v M?Q i? M¨Q b) H¨K ` [mv i ç`M? M?Q i? \

R83X *?QÆM; kRR@kRk, "¢+? h® h`BM? "` h?QÆM;\

J°i +?[õM;®+ö- M;®+ ç M M;•v i?Æ- M;m M;®+ K°i +€+? ç€M; v m- K°i ç°B M?•M
i`”M T?€T- çQ€M +?WM; +¦i? +ÁM b®M; b¦i ?„M +?d H¨ # ok æ æ¢B pB M K½M *
*?Q *€i h K K¨ i?¬B- H¨ çQ çB K FBM? M;?B K 1sS ç M ç’vX

L; v i?ÌB çB K .QÆM; G¶B çÊB #¼M ?„M iB M p¨Q i`”M T?€T- H¢B tm’i ?B M K°i
*€i hBM? E?¬M;X

@ *?Q *€i :B *?O- +?”KX

@ L;QÆB Km®M M;,M +ªM i \ L;QÆB p¨ ç€K #¼M ?„M H¨ +MM; K°i M?¦K\ o”v +QB

*?Q *€i hBM? E?¬M; M;?2 p”v +ª ;B”M M¦BX

@ *?Q *€i :B *?O- i iU M?B M F?¬M; T?ªB w iS M¨v- +?d +¦ çB m- i`”M T?€T M¨v +
#bM? i?QÌM;- M m M?Q *?Q *€i ?mvM? M?Q p”v t¬M; p¨Q K¨ M¦B- +?d bÊ H¨ +Ym i

>„+ v M?•M FB M¦B ` X

@ L;QÆB /U p¨Q +€B ;b M¦B M?Q p”v- H¢B ç +?Q i M?Q i? M¨Q iBM iQÎM; M;QA
.QÆM; G¶B K°i M?¦K- i Km®M ;B i M;QÆBX

.Si HÌB *?Q *€i hBM? E?¬M; ?QÈM; T?Q ?„M H¨ K°i +?QÎM; #´ ` X

@ L;QÆB i`QÈ+ ?½v M;?2 i M¦B- >mv i a„+ h?”T h K æ¢B æ¢Q i ç½ Îi` M i v iB m
M;QÆB +ÁM +?Q `^M; i +MM; #¼M ?¼ H¨ K°i #¼M b Q\

>„+ v M?•M FB ç½ M;,M çQÊ+ +¬M; FQ+? +O ?„M M¦BX

J¨ .QÆM; G¶B M;?2 ç M ç¦- H¬M; K¨v H¢B ?ÆB M?Qm K°i +€B- i`QM; HÌB M¦B +¦
æ¢B æ¢Q +MM; *?Q *€i hBM? E?¬M; p”v K¨ F?¬M; T?ªB +MM; K°i ç€K M;QÌB- M?Q
ç®B T?¦ KbM? +?QM? H¨ +¦? B M?¦K M;QÌB- K¨ >mv i a„+ h?”T h K æ¢B æ¢Q M¨v

G¨ .QÆM; h?B M G¬B- ? v H¨ oQÆM; *QÆM;- ?Q†+ H¨ h`B m >B m >Q M ?Q†+ H
L;mv i\

"¼M ?„M +kM; +¦i? - ç m +¦i?U+ HU+ M¨vX

Í /QÈB :B€K æ`M? h?m”i +O .QÆM; G¶B- i?•M T?”M >„+ v M?•M FB F?¬M; +?¶
h?”T h K æ¢B æ¢Q H½Q ç¢B >mv i PM;- im pB oä h?€M? æ¢B pB M K½M- H¨ H½Q

h K æ¢B æ¢Q- ;B i M;QÌB p¬ b®- i`QM; ç¦ b® HQÊM; oä h?€M? pQÊi [m Ryy M;Q
PM; M¨v ?mM; i¨M- im p`B +O ?„M bQ pÈB oä h?€M? æ¢B pB M K½M #bM? i?QÌM
iQÆM; çQÆM; pÈB ;'T ? B oä h?€M? æ¢B pB M K½M #bM? i?QÌM;X

@ L;QÆB H¨ >mv i PM;\

*?Q *€i hBM? E?¬M; M¨v i? M? idM? H¢B- +kM; iBM? iQÌM; KbM? H–M M¨v çQ+? i?
+?9i M[;•v i?¨M? ç¢B ?¼ X /Q+ i`mv2M i B X >mv i a„+ h?"T h K æ¢B æ¢Q >mv
+MM; .QÆM; G¶B +¦ [m M ? \ >mv i a„+ h?"T h K æ¢B æ¢Q H¨ i M t'm `ä `¨M;X

*?Q iÈB #•v ;BÌ ç m H¨ F?¬M; T?K i?m°+ p¨Q i? HU+ T?QÆM; M¨Q- +?d M?"M iB
/€K H¨K- ;B i M;QÌB T?¦M; ?Ä F?¬M; iW #'i +S pB + t'm M¨QX

*€B ;b #^M; ?[m- +€B ;b KBM? ?[m- ç m F?¬M; +¦X

@ æ9M; p"v- i +?QM? H¨ >mv i PM;- H–M M¨v >mv i a„+ h?"T h K æ¢B æ¢Q +?9M
bBM? w- H¨ ç€M? +? i .QÆM; G¶B- H¢B F?¬M; M;?o `^M; .QÆM; G¶B `ä `¨M; F?¦
M?Q M?Ä- tm'i ç°M; ? B ;½ oä h?€M? +MM; # ;½ ok æ +kM; F?¬M; +¦ +–K tm®M
iB miY M¨v `'i [m, /`- F?¬M; T?ªB / ç®B T?¦ M?Q p"vX

>mv i PM; M¦B ` X

@ *?Q *€i ?mvM? +kM; ç½ Km®M ç®B T?¦ .QÆM; G¶B- M?Q p"v +?9M; i b Q F?¬M

@ *MM; >mv i a„+ h?"T h K æ¢B æ¢Q +€+ M;QÆB ?ÊT i€+\

*?Q *€i hBM? E?¬M; ç®B pÈB >mv i a„+ h?"T h K æ¢B æ¢Q +kM; H¨ iBM? iQÌM;- +
F?€+ #ªQ ?´ H°i / - +? i +kM; F?¬M; #B i +? i M?Q i? M¨Q- M?QM; ?„M H¢B M;?o
G¶B- K°i ç¢B ;B i°+- *¨M L;mv M [m®+ iS ç¢B i? ;B .QÆM; ;B - +?Q M M Km®M
ç®B K†i .QÆM; ;B HY ;B"M- .QÆM; ;B + Q i?O M?B m M?Q K•v- imv *?Q *€i ;B
+MM; .QÆM; ;B +? M? H +? H¨ `'i HÈMX

@ E?¬M; b B +MM; +?9M; i ?ÊT i€+- +?d +¦ +?9M; i +MM; K°i +?¶- M?Q p"v KÈB +

>mv i PM; M¦BX

*?Q *€i hBM? E?¬M; M?bM M?bM i`"M T?€T #® i`Q tm®M; i`QÈ+ K„i M¦B,

@ L;QÆB ?B m çQÊ+ i`"M T?€T M¨v\

æ®B pÈB *?Q *€i hBM? E?¬M; K¨ M¦B- i`"M T?€T M¨v i?"i ç9M; H¨ F?OM; #®- KbM
? i- i`QM; ç¦ F +ª K°i ;½ oä h?€M? +MM; K°i ;½ ok æ +O *?Q *€i ;B X

@ h`"M T?€T M¨v ;¼B H¨ +Ym +'T >mv M G¬B ç¢B i`"M- mv HU+ p¬ +MM;- Km®M #
T?ªB T?ªB tm'i ç°M; +?QM i M ok æ æ¢B pB M K½M i`Î H M- #^M; F?¬M; i?b +,M

>mv i PM; M¦B ` X

G9+ M¨v .QÆM; G¶B M;?2 p"v H¢B +?'M ç°M;- >mv i PM; M¨v `ä `¨M; #B i `ä / M?
iQÌM; M?Q i? M¨Q T?€ ;BªB i`"M T?€T- .QÆM; G¶B M?Q i? M¨Q F?¬M; +ªK i?'v F
+Ym +'T >mv M G¬B ç¢B i`"M M¨v H¨ KbM? iW # M i`QM; ? i?®M; ?®B çQ€B çB `

@ *Ym +'T >mv M G¬B ç¢B i`"M\ *–M +?QM i M ok æ æ¢B pB M K½M +ªM? ;BÈB i
b Q +¦ i? \

*?Q *€i hBM? E?¬M; +ª FBM? M¦BX

@ æ9M; p"v- M?'i ç`M? T?ªB +¦ +?QM i M ok æ æ¢B pB M K½M i`Î H M HB M ?ÊT
M¨v- #^M; F?¬M; i?b ? i i?ªv ç m H¨ F?¬M; i®i- K°i F?B t¬M; p¨Q +?ŠM; F?€+ M¨Q

>mv i PM; M¦BX

@ *?Q *€i ?mvM? +?QM? M;QÆB ?B m `ä `¨M; - ?ÆM M[b m HQM; .QÆM; G¶B +
+?9M; i F?¬M; M? M? +?¦M; HB M i?O- M?Q p"v +?9M; i +ÁM +¦ +Æ ?°B b Q\

amv iQ i?”i H•m- *?Q *€i hBM? E?¬M; M¦B,

@ h®i- i ç€T SM; +MM; M;QÆB ?ÊT i€+- p¬ Hm”M M?Q i? M¨Q i Km®M +?Q iB Km®M T? M? i?•v tû t€+X

@ JK+ iB m +O +?9M; i M?’i i`Q- ?ÊT i€+ pmB bQÈM;X

>mv i PM; M¦BX

X X X

L; v i?ÌB çB K ? B M;QÌB >mv i PM; i?QÆM; HQÊM; M?Q i? M¨Q #¨B i`W i`”M T?€T G¶B çB p¨Q i`QM; b•MX

@ h?B m :B - M;QÆB i`Î p `²B- K m çB t2K h® h® i, K°i +?9i - M¨M; #` i?QÆM;X

sm•M G M pW M?bM i?’v .QÆM; G¶B i`Î p - p°B M¦BX

"¢+? h® h`BM? #` i?QÆM;- çB m M¨v b Q +¦ i? -"¢+? h® h`BM? H¨ oä h?€M? æ¢B p bQ pÈB oä h?€M? æ¢B pB M K½M #bM? i?QÌM; T?ªB +QÌM; ç¢B ?ÆM M?B m- ç®B M?Ä- H¨K b Q +¦ i? b) #` i?QÆM;\ L?QM; sm•M G M H¨ b) F?¬M; M¦B /®B- pb p”v

@ æB- /šM i [m X

_’i M? M? HB M çB iÈB T?ÁM; M;O +O "¢+? h® h`BM?X

G9+ M¨v "¢+? h® h`BM? ç M; F?Q M? +?•M K¨ M;²B- +® ;„M; F?¬B T?K+ i?QÆM; i? €M? i` M i`€M FB M´B H M p–M; b€M; M?¨M M?¢iX

*ªK ;B€+ çQÊ+ .QÆM; G¶B iB M ç M- "¢+? h® h`BM? KÎ K„iX

@ h?B m :B - M;QÆB i`Î p `²B ?ª\

@ h® h®- M;QÆB F?¬M; b Q +?È- M;QÆB M?Q i? M¨Q b) #` i?QÆM;\

.QÆM; G¶B K°i # M ?ÄB- i`QM; i v +–K ` K’v pB M i?m®+- >²B L;mv M æ M- K v K h® h`BM? +?Q iQM? H¨ ``’i M;?B K i`¼M;- >²B L;mv M æ M çO /MM;X

@ E?¬M; +¦ pB + ;b- h?B m :B F?¬M; +–M HQ H„M; h® h®- +?9i p i i?QÆM; M?Ä p’M ç `²BX

"¢+? h® h`BM? M¦BX

@ JÈB F?¬M; T?ªB ç•m `²B- +€B #¢B ?Q¢B FB iU #¢Q- h® h® i, pb #ªQ ?° +?9M; i h® h® i, +¦ i? Mû i`€M? ç’v- i? M?QM; K¨ pb F?¬M; ç +?Q +?9M; i #` i?QÆM;- K È i`QÈ+ FB #` i?QÆM; ``’i M†M; ç•v M¨vX

sm•M G M M¦BX

J°i # M >¢ h`9+ +MM; h¨Q hQ L?½ +kM; ;”i ç–mX

>Q¨M iQ¨M +?QM? t€+- H9+ ’v ibM? ?m®M; M;mv +’T- i M oä h?€M? i K ;B B + Q i? T?ªB "¢+? h® h`BM? pb #¼M M¨M; +?†M mv HU+ iU #¢Q K¨ M¦B- +?d bÊ # M;QÌB K°i oä h?€M? iU #¢Q- HU+ T?€ ?Q¢B +¦ i? M;?oX

@ E?¬M; T?ªB- i H9+ ’v K°i FB K ç€M? i`9M; p¨Q i`€B iBK i M FB - +?Q M M #` i? h?B m :B F?¬M; +–M HQ H„M;X

"¢+? h® h`BM? M;?2 i K M[F?mv +? ç¢B M?Q i? - # #°M ;BªB i?Q+? M¦BX

@ E?¬M; +¦ pB + ;b H¨ i®i `²B- F?¬M; +¦ pB + ;b H¨ i®i `²BX L?[M; ?¶M ç½M FB -

•M? K„i .QÆM; G¶B ?B M H M K°i ç¢Q ?¨M K M;- K’v M;QÌB FB H–M M¨v T?ªB H¨K

"’i [m€ i`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B ``’i `ä ``¨M;- +?Q /M H¨ KbM? +MM; "¢+? h® h`BM? *U+ >mv M G¬B i`”M M¨v- Km®M ç®B T?¦ #¼M ?„M +kM; F?¬M; T?ªB K°i +?mv M /

#¢B +•m i?QÆM;- /M b Q #¼M ?„M +ÁM +¦ ? B oä h?€M? æ¢B pB M K½M- K†i F?€-
æ¢B æ¢Q- +?d bÊ H¨ +ÁM +¦ €i +?O #¨B- i`QÈ+ FB +?¶ ç¦ H¨ +¦ ? B ;½ oä h?€M?X

*°M; H¢B #¼M ?„M i–K ç¦ +?d bÊ +¦ M,K i M oä h?€M? i`Î H M- /M +?Q "¢+? h® h`
>mv iPM; +MM; *?Q *€i hBM? E?¬M; HB M i?O- M?QM; KbM? H¢B F?¬M; ç®B T?¦
K†i F?€+ +ÁM +¦ M?B m ok æ +MM; ok >Q¨M; M?Q p”v- K†+ /M æ°+ ošM *?B :BÈ
ošM >'T >mv i "B M "S+- M?QM; ç¦ H¨ +¦ ?¢M +? - i`QÈ+ FB KbM? ç½ i`B m ?Q€
i`B m ?Q€M- Qi M?'i çÊB ç M K°i M;¨v b mX

>Q†+ H¨ bY /KM; *?•M GBM? T?M\

*?•M GBM? T?M +kM; F?¬M; [m€ ç€M; H¨ +¦ i? i`B m ?²B ` K°i iB *?•M GBM? +O
oä h?€M? æ¢B pB M K½M- M?QM; +?®M; F?¬M; çQÊ+ # Q H•m- +?d +–M >mv i P
tm'i ç°M; K°i M;QÌB +m®M H'v MY ;BÌ K¨ M¦B- *?•M GBM? T?M HB M F?¬M; +ÁM

L;mv +Æ- H–M M¨v t2K M?Q +?QM? i?S+ Î p¨Q i`QM; M;mv +Æ `²BX

*?Q M M .QÆM; G¶B w ç`M? bY /KM; çQ iBM T?M- ç +?Q *´ G½Q [m ç®B T?¦ #¼
F?ª i`„+ +O *´ G½Q- ç®B T?¦ K'v M;QÌB FB #'i [m€ H¨ +?9i HÁM; i?¨M? K¨ i?¬B-
;b >mv i a„+ h?”T h K æ¢B æ¢Q- +€B ;b *?Q *€i i? ;B - ;–M M?Q H¨ ;¨ ç'i +?¦ FB
FQ+?X

ok h?–M- +MM; oä h?€M? Î ;B[+? M? H +? +kM; F?¬M; T?ªB M?Ä iQ i Q- ?m®M;
ok h?–M #bM? i?QÌM;- i?m i?”T #¼M ?„M #'i [m€ H¨ +?9i HÁM; i?¨M? K¨ i?¬B- / M

æQÆM; M?B M +?Q /M F?¬M; +–M çQ iBM T?M i`B m ?Q€M *´ G½Q- .QÆM; G¶B +
bY /KM; —M h?•M S?M Hv F? B- #'i [m€ M?Q p”v +?m²M K çB- +kM; F?¬M; T?ªB i

>ÆM M[H–M M¨v b m F?B i`®M çB- p b m +ÁM T?ªB +?Ì çÊB HQ H„M;- +?Q M M
p”v- i`B i ç ;BªB [mv i `„+ `®B M¨v KÈB H¨ i®i M?'i- T?QÆM; T?€T tY Hw +,M #ªM

ob p”v .QÆM; G¶B F?¬M; +?9i /Q /U #¦T M€i çQ iBM T?MX

@ hB m iY M;QÆB ;†T çQÊ+ T?B M iQ€B ;b- `ä `¨M; bY /KM; çQ iBM T?M\

*´ G½Q ç M; i?QÎM; i?S+ i`¨ +ªK M?”M çQÊ+ .QÆM; G¶B çQ iBM T?M- F?¬M; F?
?„M iBM? iQÌM;- M m M?Q F?¬M; T?ªB ;†T F?¦ F?,M +U+ HÈM- ?„M H¨ imv i ç®B b
KbM? ç'vX

@ S?B M iQ€B HÈM `²B- i i¢B ç•v #` M;QÌB # Q p•v- K°i +€B H¨ *?Q *€i ;B :B *?C
+€B F?€+ H¨ >mv i a„+ h?”T h K æ¢B æ¢Q >mv iPM;- #¼M ?„M K M; M;QÌB ç2K +
+®B- *´ G½Q- i ?B M i¢B F?¬M; +¦ +€+? M¨Q- ç¨M? T?ªB ?QÈM; H½Q M?•M ;B M

.QÆM; G¶B +QÌB F?´ M¦BX

@ *€B ;b- M;QÆB M¦B +€B ;b\

*´ G½Q +?'M ç°M;- M m M¦B M?Q p”v- FB i?”i H¨ T?B M T?S+ `²B- KbM? +ÁM +?Q
hBM? E?¬M; M¨v +kM; ç½ ibK iÈB .QÆM; G¶B- H¢B +¦ >mv i a„+ h?”T h K æ¢B æ¢
H¢B- ç¦ +kM; F?¬M; T?ªB H¨ +QÌM; ç¢B #bM? i?QÌM;- +?Q /M H¨ *¨M L;mv M [m®
i`€M? çB KkB M?¼MX

L?'i H¨ *?Q *€i i? ;B - *?Q *€i "€i h`"M ç² FB - M m M?Q F?ÎB ç°M; *?Q *€i "€i h
K¨ M¦B- +?Q /M H¨ ok h?–M +kM; Km®M i`€M? çB KkB M?¼M- +¦ i? i?'v çQÊ+ *?C
F?€+ >mv i a„+ h?”T h K æ¢B æ¢Q FB +kM; F?¬M; T?ªB ç M ç½ +¢M /–m- i`QM;
>mv iJ½M; # M i`QM; >mv i a„+ h?”T h K æ¢B æ¢Q `²B- >mv iJ½M; HÊB ?¢B M?
H¨ ç°+ i?m”i- >mv iJ½M; ç½ iWM; ?¢ ç°+ ç°+ +? i K°i iÁ i?¨M? i?`- KQÌB H,K p¢M
+? i- F?¬M; +¦ ç H¢B K°i M;QÌB- +¦ i? i?'v çQÊ+ ?„M H¨ i•K M;Q M i?O H¢i +Ð M
ç¢i ç M K°i ibM? i`¢M; +U+ F€ +QÌM; ç¢B- +?Q /M H¨ ok h?–M +ªM? ;BÈB +kM; +?

S?ªB #B i ç¢i ç M ok h?–M +ªM? ;BÈB- ?Q¨M iQ¨M ç¢i ç M ibM? i`¢M; #€+? ç°+ #
F?¬M; +¦ F?ª M,M; t•K M?”T- M?QM; ç°+ i?m”i +O >mv iJ½M; H¢B +¦ i? ªM? ?Q

?„M ç½ iWM; H'v ç°+ i?m"i ç€M? +? i K°i p` ok h?–M- K†+ /M +?d H¨ bÆ +'T ok h?
iÈB +U+ çB K `²BX

>mv i a„+ h?"T h K æ¢B æ¢Q bÎ /o +¦ i? i²M i¢B H•m M?Q p"v- +kM; F?¬M; T?ªB
+QÌM; ç¢B +Ð M¨Q- K¨ H¨ pb >mv i J½M; i²M i¢B- Km®M iB m /B i #¼M ?„M i`ª ;B€

@ L;QÆB i`QÈ+ +?®M;- i iÈB M; vX

@ h®i- *´ G½Q M;QÆB T?ªB M? M? H M K°i +?9i ?X

.QÆM; G¶B M¦BX

@ *QB +?WM; ç°+ i?m"i- >mv i a„+ h?"T h K æ¢B æ¢Q >mv i J½M; ?¢ ç°+ +U+ F€

*´ G½Q M?„+ M?ÎX

æ°+ i?m"i- M?Q i? H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B +QM K„i b€M; M;ÌB- F?¬M; M;?o iÈB
K'm +?®i # M i`QM; >mv i a„+ h?"T h K æ¢B æ¢Q >mv i J½M;- >mv i J½M; M¨v ç°+
i`¢M; tm'i i?–M M?"T ?¦ - M m M?Q KbM? +¦ i? +¦ çQÊ+ >mv i J½M; ç°+ i?m"i K¨
+O KbM? i'i M?B M b) iB M i? K K°i #QÈ+- +?ŠM; [m M m M?Q >mv i J½M; M¨v
ç°+ K¨ M¦B- bU ibM? b) T?B M T?S+ `²BX

.QÆM; G¶B `'i M? M? 'M KÎ ? i?®M;- t2K tûi # M i`QM; ?®B çQ€B ? i?®M; +¦ :BªB
+¦ [m M ? ;BªB ç°+ ? v F?¬M;- M m M?Q F?¬M; +¦- K°i F?B >mv i J½M; ?¢ ç°+ K¨
iQ€BX

E€ i?"i .QÆM; G¶B +MM; *´ G½Q F?¬M; #B i H¨- >mv i J½M; H¢B ç M; +?¢v iÈB FB
T?ªB K°i ;BÌ b m KÈB +¦ i? çm´B iÈB- #ÎB p"v #¼M M;QÌB .QÆM; G¶B KÈB F?¬M
F?¬M; i?b i?"i bU F?¦ M¦B `²BX

" M i`QM; > i?®M; i` ibK- ç M /QÊ+ ;BªB ç°+ +ÁM H¨ +¦ F?¬M; Qi- i`QM; ç¦ *Ym >
+¦ +¬M; ?B m ;BªB ç°+- #'i [m€ +kM; F?¬M; T?ªB `'i +QÌM; ç¢B- ç®B T?¦ >mv i J½
F?¦ +¦ i? i?Ä K½M- ?ÆM M[*Ym >Q L;¼+ G° ?Q¨M M¨v +–M çB K iQ+? Hkv ?®B

:BªB æ°+ æ M- :BªB æ°+ æ M- b m F?B H"i ` `'i M?B m ?¢M;- i?"i ç9M; H¨ ç½ ibK
æ M- :BªB æ°+ æ M M¨v T?•M K'v çŠM; +'T- +¦ >mv M ;B B :BªB æ°+ æ M- +¦ æ` ;
h?B M ;B B :BªB æ°+ æ M- M?[M; ç M T?QÆM; M¨v i?2Q çŠM; +'T #'i ç²M;- +–M ç
#'i ç²M;X

R8NX *?QÆM; kRj, h`"M S?€T *€Q S?€

>mv M ;B B +–M KQÌB p¢M çB K iQ+? Hkv ;B€ i``- K¨ æ` ;B B i?b H¨ +–M K°i i`,K p
:BªB æ°+ æ M +–M Ryyy p¢M çB K iQ+? Hkv ;B€ i``X

J¨ >mv i J½M; ç°+ i?m"i FB +¦ i? ç°+ +? i ok h?–M- i`QM; ç¦ K†+ /M +¦ i?¨M? T?–
p"M F?Q- M?QM; +kM; +¦ i? i?'v çQÊ+ ?„M i?B i`B M ç°+ i?m"i F?¬M; T?ªB +?mv
:BªB æ°+ æ M F?ŠM; ç`M? H¨ F?¬M; çQÊ+- ?ÆM M[>mv M ;B B :BªB æ°+ æ M M
p T?–M h?B M ;B B :BªB æ°+ æ M- +?Q /M ?®B çQ€B ç M T?QÆM;- KbM? +kM; Hı
æ°+ æ M M;QÊ+ H¢B H¨ +¦ i? i?Y K°i H–MX

*?Q M M ?¬K M v +?d +¦ ?®B çQ€B ` ç M T?QÆM; æ` ;B B :BªB æ°+ æ M FB `²B

@ æBM?- T?ªB +?,M; ?®B çQ€B æ` ;B B :BªB æ°+ æ M ç M T?QÆM;\

@ >®B çQ€BX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ ç M T?QÆM; æ` ;B B :BªB æ°+ æ MX

æ M T?QÆM; ç½ ?®B çQ€B ` - M?Q p"v H"T iS+ Hmv M +? - æ` ;B B ç M /QÊ+ M¨v
M„K +?„+ ;b- +?Q M M .QÆM; G¶B w ç`M? bY /KM; hY hQÆM; Zmª- p®M H¨ #®M K
+?d +ÁM H¢B +¦ ? B [mª- M m M?Q H¢B bY /KM; K°i [mª K¨ M¦B- M?Q p"v HB M +?

"'i [m€ ç•v +kM; H¨ bU ibM? F?¬M; +¦ +€+? M¨Q- .QÆM; G¶B i` M?bM tm®M;- KbM
HB m Hmv M +? :BªB æ°+ æ M- #'i [m€ H¢B `'i Qi- ?ÆM M[ K°i p` /QÊ+ i¨B i`QM;
?®B çQ€B # T?–M- ? Q T?Q b€m p¢M çB K iQ+? Hkv- ?ÆM M[/QÊ+ HB m +?d +
/QÊ+ HB m- +?d ç–v çO Hmv M +? ? B H¬ ç M /QÊ+ K¨ i?¬B- +?Q M M +–M t€+ tm
H¬ ç M /QÊ+ ç m i?'i #¢B K¨ M¦B- M?Q p"v K M; ç M ?"m [mª +?QM? H¨ F?¦ +¦ i? ç

hY GQM; ædM?- /QÊ+ HB m ç ç†i- ;B M?"T hY hQÆM; ZmªM; +?•M F?Q ;B i`bX

Ry T?9i b m- i` M i`€M .QÆM; G¶B ç–v K² ?¬B- +?•M F?Q F?¬M; M;WM; ;BªK #Èi-
,M p¨Q K°i [mª >²B L;mv M æ MX

a m MY ;BÌ- ? i?®M; i`mv M ç M i? M? •KX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB Hmv M +? :BªB æ°+ æ M i?¨M? +¬M;- H'v çQÊ
F?Q +¬M; ;B€ i`` K°i i`,K p¢M- çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` K°i i`,K p¢M- ç° i?m–M i?K+

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB çŠM; +'T i,M; H M- iB M p¨Q ok >Q¨M; HK+ ;B

h?¨M? +¬M; `²B- M;?2 çQÊ+ i? M? •K ? i?®M; M?„+ M?Î i?¨M? +¬M;- .QÆM; G¶B
` X

L m M?Q i?'i #¢B K¨ M¦B- i?"i ç9M; H¨ T?B M iQ€B- M¦B i?"i- .QÆM; G¶B +kM; +¦

:BªB æ°+ æ M,

æ` ;B B hS T?˜K- +¦ i? ;BªB #€+? ç°+X

h?"T i?¨M? ç M- M?Q i`QÈ+ H¨ i?"T i?¨M? ç M- :BªB æ°+ æ M M¨v K¨m ç2M- i?Q¢i

@ æ€M; +? i- M;QÆB ç€M; +? i- ç Q +O i - >mv i —K J æ Q- +?mv M ;b tªv ` - F
—K J æ Q H¨ h?–M F?Q- H¨K b Q +¦ i? b) #B M i?¨M? M?Q p”v\

L?bM t2K h`QÌM; æ Q i`QM; i v #B M i?¨M? K°i i? M? ç Q #bM? i?QÌM; ç M F?¬M
M;•v /¢B- H½Q ;B ?Ä i`QÈ+ K„i M¨v [m€ FBM? F?OM;- im pB M?Q p”v- K†+ /M b
çQÊ+- +€B çÆM bBM? w M¨v- H¶ HÈM `²B- ?B M i¢B M M M?Q i? M¨Q i?Q€i i?•M
HÈMX

@ >W- J æ Q- J æ Q M¨v ç½ #`i T?QM; 'M- ?ÆM M[+QB M?Q H¨ T?QM; 'M- +kM
çB- ?m®M; ?²- iB m J hQÈ+ M;QÆB ?B M i¢B +¦ i? çB ? v F?¬M;- +kM; F?¬M; T
G½Q T?m +MM; bQ T?K +O M;QÆB +¦ +?9i HB M ? - #’i [m€ +?9i K†i KkB FB +k
i? M;QÆBX

RekX *?QÆM; kRd, E`+? æ°+ h?m”i

*´ G½Q # M ç–m Î i?ÌB çB K t¬M; >mv i a„+ J Zm”i +MM; >mv i PM; bQ i¬M >mv i
M?QM; K¨ +?d H¨ +¦ +?9i ;B Q ibM? K¨ i?¬B- +?Q M¦B iÈB M?B m # Q M?B mX

o®M >mv i PM; ç M; m QªB F?¬M; i?¬B- H¢B ç°i M?B M +m²M; MÎ MK +QÌBX

J°i i v +?d p¨Q ç€K M;QÌB .QÆM; G¶B M¦B,

@ *€+ M;QÆB T?ªB +? i- >mv i a„+ h?”T h K æ¢B æ¢Q +?9M; i iW F?B tm’i ç¢Q
+¦ i?’i i?O- H–M M¨v +kM; F?¬M; M;Q¢B H - ?ÆM M[- H½Q M?•M M;QÆB `ä `¨M; T
+?Q i iW ok h?–M +ªM? ;BÈB M;½ tm®M; oä h?€M? ?”m F€- ç•v H¨ F?¬M; i? i? i
+€+ M;QÆB iQ¨M #° ç m +? i i`QM; i v i - ok h?–M +ªM? ;BÈB ?- H½Q ç–m- i?U+ H
t€+ F?OM; #®- #’i [m€ M;QÆB +?Q /M +¨M; HÊB ?¢B +kM; ç€M? F?¬M; H¢B F`+? (

>¢ ç°+- F?¬M; K¨m F?¬M; M;YB\

*´ G½Q ?QªM; bÊ- ?„M +,M #ªM F?¬M; +¦ +ªK ;B€+ ` +¦ +€B ;b F?€+ i?QÌM;- +?ŠM

hm pB *´ G½Q ç½ ç¢i ç M K°i +ªM? ;BÈB F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´B- M m +¦ ç°+
çQÊ+- M?QM; #•v ;BÌ H¨ +,M #ªM F?¬M; +¦ #’i Hm”M /’m ?B m ;b- M?QM; t2K #° /
;B®M; M?Q H¨ ç M; M¦B H€Q- M?Q p”vX /Q+ i`mv2M i B X X X *?ŠM; H) i?”i bU #`

L m M?Q H¨ M¦B M?Q p”v- M?Q p”v ç°+ M¨v F?OM; #® ç M i`bM? ç° M¨QX

.QÆM; G¶B M;?2 p”v +kM; ?QªM; bÊ- # #°M i?B i`B M *?•M h?U+ PM; L?½M- #®M

Zmª M?B M Î T?Q t +¦ K°i #¦M; ç2M- ?B M M?B M H¨ K°i M;QÌB- M?QM; H¢B t2K
T?€T ;b\ .QÆM; G¶B ;B”i KbM? F?¬M; i?¬B- +ª M;QÌB K¬M; HmM;- Î i`QÈ+ K†i *
t2K F?¬M; `ä `¨M;- [m€ #B M i?€B `²B- +¬M; T?€T M¨v- M?’i ç`M? T?ªB im¬M ` X

.QÆM; G¶B F?¬M; T?ªB bÊ ?½B- K¨ H¨ ?QM; T?’M- FQ+? ç°M;- Km®M #B i *?•M h
i?’m ? i i?ªv M;Kv i` M;- M;QÌB M¼ Î /QÈB *?•M h?U+ PM; L?½M `ä `¨M; F?¬M; +¦
i? i?’v çQÊ+ HQ¢B +¬M; T?€T M¨v +QÌM; ?½M +Ð M¨Q- ?Q†+ H¨- ?Q†+ H¨ +¦ çQÊ-
M[i` M; #` M¨v +ÁM F?¬M; T?ªB HÊB ?¢B #bM? i?QÌM;X

:B€K æ`M? h?m”iX

>mv i J½M;- im pB oä h?€M? iS ;B B- K°i i`QM; >mv i a„+ h?”T h K æ¢B æ¢Q- K
i?m”i ç½ ç¢i iÈB h¬M; aQ +’T #”+- /QÈB ok h?–M +¦ i? ç°+ +? iX

"B M i?€B- i?”i bU #B M i?€B- /QÈB ok h?–M `ä `¨M; F?¬M; +¦ M;QÌB F?¬M; i? ç
F?€+- +?d +–M im pB F?¬M; +¦ ç¢i iÈB ok h?–M- H¨ +¦ i? çÆM ;BªM ç°+ +? i- M
M¦B- p”v ?„M +?ŠM; T?ªB H¨ o¬ æ`+? `²B ?ª\

"’i [m€ M;šK H¢B- +€B M¨v +kM; H¨ F?¬M; i? M¨Q- M?[M; ç°+ /QÊ+ +¦ i? ç°+ +?
HB m i’M?B M +kM; F?¬M; T?ªB çÆM ;BªM M?Q p”v- +?Q M M M;?o iÈB ç•v +kM;
i`QM; HÁM; .QÆM; G¶B +kM; +¦ +?9i i?’T i?ÄK F?¬M; v M- F?¬M; #B i KbM? Hmv

+?,M; +¦i? F?„+ +? ç°+ i?m”i i?^M; M¨v- M m M?Q F?¬M; i? K¨ M¦B- +€B FB H¢
K°i p’M ç T?ªB iQ¨M /B M +•M M?„+- #’i [m€ ?„M ?¬K M v imv +¦i? ç°+ +? i /QÈB
T?ªB +ÁM +¦*´ G½Q b Q\ *´ G½Q H¨ ok h?–M +ªM? ;BÈB- ?ÆM M[+ÁM H¨ ok h?–
i v- >mv i J½M; +kM; F?¬M; i’i v m HQ H„M;- +?d +–M KbM? ç€M? +? i ?„M- H’v ç
/M ?„M ;B2Q tm®M; ç°+ i?m”i- M?Q p”v KbM? +kM; +¦#B M T?€T +¦i? ;BªBX

G9+ M¨v .QÆM; G¶B +QM K„i [mûi [m - M?bM t2K >mv i J½M;- i¢B ç¦ pšM M?Q +k
K°i F?®B M;Q M i?¢+?X

L;QÆB +ÁM ˜M ;B’m- +?Q `^M; F?¬M; +¦M;QÌB T?€i ?B M- M?Q p”v t2K i i¦K M;Q

.QÆM; G¶B i v T?ªB ç°M;- i`QM; i v tm’i ?B M K°i +?m¬B T?B ç Q- +?m¬B T?B ç
T?Q X

*?SM; FB M T?B ç Q i`QM; i v .QÆM; G¶B- >mv i PM; H¢B +¨M; ?QªM; bÊ- i`QÈ-
G½Q ç®B F?€M;- M?QM; pšM +?9 w iÈB .QÆM; G¶B i?B i`B M T?B ç Q +?B i?m”i-
H–M ?¨M? ç°M; ç€M? +? i- +¦i? i?’v çQÊ+ T?B ç Q +?B i?m”i +O .QÆM; G¶B H¨
M?Q #` ?„M #„M i`9M;- F?¬M; +?WM; +€B K¢M; M?Ä +O KbM? b) F?¬M; +¦X

"’i [m€ ?„M F?¬M; iÄ p ` bÊ ?½B +?B b„+- M?QM; •K i?–K K¨ +ªM? ;B€+ ç°M; i€+

hB m Gw S?B æ QX

.QÆM; G¶B i`ÁM; K„i ?ÆB ?QT- +ª M;QÌB iB M M?”T K°i HQ¢B i`¢M; i?€B ?mv M

hBM? F?Q i?–M ?Q¨M iQ¨M ?ÊT M?’iX

hU ?² iQ¨M #° i?B M ç` +?d +ÁM H¢B +¦T?B ç Q i`QM; i vX

o QX

S?B ç Q H”T iS+ `ÌB F?ÄB i v- F?¬M; B +¦i? M?bM `ä `¨M;- K°i ç Q FB H¨ ` i v
G½Q H¨ ok h?–M- +kM; F?¬M; +¦M?bM ` K°i iB K€M? F?¦2X

L? M?- [m€ M? M?- K°i T?–M M;¨M iS+ i?ÌB ;B M- T?B ç Q HB M # v ` M;Q¨B `²B

J¨ >mv i J½M; ç M; i`®M Î ;¦+ T?ÁM; FB H¢B F?¬M; #B i KK+ iB m +O .QÆM; G
b€i M T?B ç Q ` i v FB - ?„M +ªK i?’v M;mv ?B K i²M i¢B- M?QM; +€B FB ç½ [m
;BÌ T?9i M¨v ?„M Km®M F?¬M; #¢Q H° ç½ F?¬M; +¦F?ª M,M;- +?d +¦bY tm’i i’i +
K°i ç Q FB X

@ >mv i a„+ l >²M- E`+? æ°+ h?m”i- *’T L;½ E iX

h¢B *?•M h?U+ PM; L?½M +?9 w tm®M;- .QÆM; G¶B i`¬M; i?’v ? B i v >mv i J½M
h?O ‘M ?mv M /B m- i?b ` +€B ç² p”i K¬M; HmM; FB - /o M?B M H¨ h?–M >²M +QÌM
/`- F?¬M; #B i >mv i J½M; bY /KM; T?QÆM; T?€T ;b ç2K ?„M F?®M; +? çQÊ+- H

*€B ;¼B H¨ h?–M >²M- H¨ ç² p”i pä ;Bª iB M p¨Q ok h?–M +ªM? ;BÈB KÈB +¦çQÊ+
iMv i?2Q iB m i€M- M?QM; M m M?Q im pB ç¢i ç M +ªM? ;BÈB M?’i ç`M?- +¦i? h
+¦i? i€B i? H¨K M;QÌBX

L?QM; K¨ h?–M >²M i`QÈ+ K„i H¢B F?¬M; +¦HQ¢B M,M; HU+ M¨v- #’i [m€ F?¬M; #
>²M p` +QÌM; ;Bª FB /mM; ?ÊT +€B ;b ç¦- H¢B ç +?Q ?„M +¦i? +ÁM b®M; tm®M;
;bX

:BÌ T?9i M¨v h?–M >²M FB iW ?Q #B M i?U+- i¢Q i?¨M? K°i bBM? p”i F€ /` M;QÌ
F?¬M; ;B®M; i?9- +€B bBM? p”i M¨v KÎ ` KB M; `°M;- ç®B pÈB T?B ç Q +’T i®+ K¨
t M?- w ç² M;,M H¢B K°i ç Q FB - M?QM; T?B ç Q M¨v +O .QÆM; G¶B ç½ ç¢i ç M
/B m- çKM; +?¢K ç M HU+ HQÊM; T?€T i„+- M?Q i? M¨Q / /¨M; iB T M?Q p”vX

S?B ç Q T?€ i M K°i ç¢Q F?¦B t M? FB - F?¬M; +¦/WM; +?9i M¨Q- iB T iK+ ?QÈM

h`€M? +kM; F?¬M; i? i`€M?- +?d +¦i? i`Æ K„i M?bM t2K K°i ç¢Q €M? b€M; M¨v +

@ æBM?- hB m Gw S?B æ Q ;•v ` L?'i EQ+? h'i a€iX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç€M? +? i oä h?€M? iS ;B B >mv i J½M;- H'v ç
S+- F?Q +¬M; ;B€ i`` #®M S+- çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` #®M S+X

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ E`+? æ°+ h?m"iX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ :BªB æ°+ h?m"iX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ æ°+ EBM? F?¬M; i`¼M p MX

æ¢B #¢Q- ç•v KÈB i?U+ bU H¨ ç¢B #¢Q ?- F?¬M; +?d +¦ ç¢i çQÊ+ E`+? æ°+ h?m"
h?m"i- K†i F?€+ [m M i`¼M; M?'i H¨ K°i +m®M æ°+ EBM? F?¬M; i`¼M p M- imv a
M?QM; +¦ i? T?ÄM; çQ€M- bÎ /o >mv i J½M; +¦ i? ç¢i çQÊ+ i?¨M? iUm M?Q i? -
v m i`QM; ç¦ HB M H¨ æ°+ EBM? F?¬M; i`¼M p M M¨vX

RejX *?QÆM; kR3, h`9M; æ°+

"'i [m€ ç€M; iB + +?QM? H¨ h?–M >²M FB H¢B F?¬M; +¦ im¬M ` - h?–M >²M ?- '
#B M /`- imv iQÈM; K¢Q [m€ t'm `²B- M?QM; K¨ +¦ i€+ /KM; i?"i HÈMX L m M?Q
M?"T *m²M; "¢Q +?B i•K- +? i¢Q ` *m²M; "¢Q *?B M L;šm K¨ M¦B- M?Q p"v mv HU
*QÆM; bY /KM; *m²M; "¢Q *?B M L;šm i`QÈ+ FB +QÌM; ç¢B ?ÆM M?B m- H¢B b) +
çQÆM; pÈB K°i h?•M L;Q¢B >¦ h?•M- i`bM? ç° ?„M +QÌM; ç¢B H¨ F?¬M; i? M;?B

hB + Mm®B [mv iB + Mm®B- M?QM; .QÆM; G¶B [mv i ç`M? p b m M?'i ç`M? T?ªB
+? i€+ *m²M; "¢Q *?B M L;šm +QÌM; ç¢B M?'iX

X X X

@ æ ç - M;QÆBX X X .QÆM; G¶B- M;QÆB +€B b9+ bBM?- M;QÆB ;B i ç ç +O i

L?bM t2K >mv i J½M; +? i i?ªK- i`QM; M°B i•K T?šM M° F?¬M; i?¬B- Km®M #B i >
ç ç +O ?„MX > B ?mvM? ç iW M?Ä ;–M b®M; MQÆM; iU HšM M? m- ?¬K M v M
ç•m +ÁM +¦ i? M?`M çQÊ+- +ª M;QÌB T?€i çB M `²B- ?QÈM; T?Q .QÆM; G¶B K°i

"'i [m€ *´ G½Q b) F?¬M; ç +?Q ?„M M?Q M;mv M- K°i +€B i€i +?KT çB [m - `„M `„M
K†i +O ?„M- ç +?Q ?„M HªQ çªQX

L; v b m ç¦ *´ G½Q Î i` M M;QÌB ?„M +?¼M p¨B +€B- T?QM; # iQ¨M i?•M FBM? K
?„M M;?B K M?B M H¨ K°i F i?•M i? +QÌM; i`€M; K¨ i?¬B- +,M #ªM F?¬M; /MM; ç

@ hB m J hQÈ+- M;QÆB H¢B M?ªv ç€T- +QB H½Q M?•M ;B i F?¬M; i²M i¢B b Q

a m ç¦ *´ G½Q H¢B [m v M;QÌB ç®B pÈB .QÆM; G¶B M¦BX

@ h®i `²B- iB m iY- ?B M i¢B M;QÌB M¨v ;B Q +?Q M;QÆB- +?QM? M;QÆB Km®M
i?"T M?Q i? ç¦- p T?–M bU ibM? *?Q *€i ;B HB M ;B Q +?Q i X

.QÆM; G¶B M? ;"i ç–m- M?bM t2K *´ G½Q M¦B,

@ *´ G½Q- H–M M¨v i?"i bU H¨ +€K ÆM M;QÆB `²B- çQÆM; M?B M +ÁM +¦ h?B M

@ "¼M ?„M /€K ç®B pÈB M;QÆB ` i v- çB m M¨v ?B M M?B M H¨ F?¬M; ç +?Q H
ç2K >mv M *Æ J¬M ç Î i`QM; K„iX

*´ G½Q F?Q€i i v €Q M¦BX

@ *´ G½Q M¦B ç9M;- #¼M ?„M /€K ç®B pÈB ç iY >mv M *Æ J¬M i ` i v- i?m i?"T #
M;QÆB F?¬M; +–M M¦B HÌB +ªK i¢ X

h?B M L?'i i`QÌM; H½Q +kM; M¦BX

@ h çB i`QÈ+- +¦ pB + i?b ibK i X

*´ G½Q iÈB +kM; M? M?- çB +kM; M? M?- K°i +€B H„+ KbM? HB M #B M K'iX

*?SM; FB M *´ G½Q çB `²B- h?B M L?'i i`QÌM; H½Q +kM; ?QÈM; .QÆM; G¶B M¦B,

@ h +kM; M M çB- +ÁM +¦ # i?€M; i?ÌB ;B M- M;QÆB ?ªQ ?ªQ tY Hw bU ibM? i`
J¬M M¨v H¨ F?¦ i`Î p K°i H–M `²BX

@ h #B i- h?B M i`QÎM; H½Q M;QÆB v M i•KX

.QÆM; G¶B Î *¨M L;mv M [m®+ F€ i?"i +kM; F?¬M; +¦ # Q M?B m bU ibM? T?ªB tY
H¨ bU ibM? p h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B K¨ i?¬B- K¨ M?[M; +?mv M M¨v ? i i?ªv Î
G¶B- +,M #ªM F?¬M; +–M HQ H„M;X

o T?–M M?[M; +?mv M F?€+- M?Q p"v i?b ` H¨ K°i Qi pB + p†i Î .QÆM; ;B - +ÁM
G¬B- *® o¢M L;mv i- *m²M; >´ ç®B pÈB KbM? Q€M ?"MX

.QÆM; h?B M G¬B ç®B pÈB KbM? ?"M i?'m tQÆM;- #'i [m€ b) F?¬M; Î # M M;Q¨B
#¦M; i®B H¢B +?„+ +?„M b) F?¬M; iW #Ä w ç²- H–M M¨v +® +?O +O >mv i a„+ h?
+?QM? H¨ ?„MX

J†i F?€+ H¨ *® o¢M L;mv i +MM; *m²M; >´ `²B- *® o¢M L;mv i +¦ H) F?¬M; +¦ F?ª
ç¦ +¦ H) b) tY Hw i®i- p T?–M *m²M; >´- +€B M¨v H¨ M?•M p"i T?ªB ç®B K†i- *m²M;
i?•K- ?ÆM M[i?O çQ¢M +U+ F€ •K i¨M- pb ç¢i iÈB KK+ çQ+? #bM? i?QÌM; ç m H
i M¨Q- H–M M¨v ?„M ?B K M;?B H¨ HÈM M?'iX

@ *¦ +?9i +?¦M; K†i- M¨v b Q H¢B i? M¨v\

æ M; H9+ #¼M M;QÌB h?B M L?'i i`QÌM; H½Q T?¦M; ` p¨B #QÈ+- Gw L? K /šM ç–
M;?o M;'i çBX

@ æ°+- i`9M; ç°+\

h`QM; ç–m .QÆM; G¶B ?B M H M HÌB M¦B +O >mv i PM; i`QÈ+ FB - ç•v M?'i ç`M
H M ?B m [mªX

G9+ M¨v >mv i PM; MÎ MK +QÌB,

@ > ? X X X > ? - +€+ M;QÆB ç m T?ªB +? i- i?2Q ç ç +O i +?¬M +MM;X

E iB T #¼M M;QÌB æQ¢M .mM; +kM; +ªK i?'v K°i iB F?¬M; ç9M;- K¨ h?B M L?'i i`
+¦ K½M? HB i M?Q # M;QÌB #¼M ?¼- M?QM; +kM; +ªK i?'vX

E?¬M; b B- çQ+? i?"i H¨ i`9M; ç°+X

@ L? M? ;B Q ` ;BªB /QÊ+- #^M; F?¬M; i?b i ;B i M;QÆB\

Gw L? K M;?2 iB M; M´B ;B"M- M„K +?†i +´ €Q >mv i PM;- [m€i HÈM M¦BX /Q+ i`
Km®M +? i- +m°+ b®M; b m M¨v +ÁM `'i /¨B- M?Q i? M¨Q M;mv M w +? i çB M?Q

@ :BªB /QÊ+- ? ? - +€+ M;QÆB Km®M ;BªB /QÊ+- ç¦ H¨ F?¬M; +¦ F?ª M,M;- ç ç
i`B M ç°+ i?m"i F?¬M; +¦ i?m®+ M¨Q +?[çQÊ+- #B M T?€T /mv M?'i H¨ ç +?Q ç
h?m"i- #^M; F?¬M; i?b +€+ M;QÆB b) +? i- ? ? - ç m +? i- M;Q¢B i`W *´ H½Q ç–m
K°i +€B ç m ;€M? F?¬M; çQÊ+ ç°+ iQM? M¨v- ç m T?ªB +? i- ç m +MM; ç ç +O i
?

*?SM; FB M #¼M M;QÌB Gw L? K T?€i çB M- imv i p¼M;- >mv i PM; i?QªB K€B F?

" X

Gw L? K K°i #¢i i B T?B M Î i` M K†i >mv i PM;- H"T iS+ # v ` M;Q¨B p¨B Kûi- ?¨K
? B F?Ä - b m F?B çSM; H M- i?W /`T Gw L? K F?¬M; +?9 w- K°i #9M; K€m M?ª Î

@ L;QÆB Km®M +? iX

Gw L? K +?Q iWM; #` [m pk M?K+ M?Q p”v- H”T iS+ Km®M i?m i?”T >mv i PM;- K ?„MX

G9+ M¨v æQ¢M .mM; # #°M M;,M H¢BX

S?šM M° [m€i,

@ Gw L? K M;QÆB ç M; H¨K +€B ;b\ *?ŠM; H) M;QÆB Km®M ç +?Q +?9M; i ç m

Gw L? K M?Q p”v H¨ imv i ç®B F?¬M; i? - M m ç +?Q ?„M ç2K >mv i PM; ç€M? +? +¦ K°i iB ?B p¼M; `²B- ;BÌ T?9i M¨v #¼M M;QÌB h?B M L?’i i`QÎM; H½Q- æQ¢M .m +?•M F?Q i`QM; +Æ i? ç M; #` i?ÌB ;B M /–M [m ,M KÁM- i?¬M T? - +,M #ªM €T + iK+ M?Q p”v tm®M; /QÈB K¨ M¦B- im p` +?QM? H¨ T? çB- ?ÆM M[HQ¢B ç°+ i® M +?d +¦ i?¬M T? ,M KÁM +?•M F?Q- +ÁM ,M KÁM bBM? K M? HU+X

E?OM; #®- +€B ç°+ i® M¨v /` i?QÌM; F?OM; #®X

@ L¦B- M¦B K m- #^M; F?¬M; i?b i ;B i M;QÆBX

Gw L? K /WM; ç¢B #° T?”M HU+ ç¢Q- M„K ç’K pšM M?Q +k H¨ FQ+? Î i` M #Ì p B >

_,M; `„+ K°i iB M;- i? M? •K tQÆM; p B pÐ pKM i`mv M ç MX

.QÆM; G¶B M?Qm K¨v- ç®B pÈB Gw L? K M¦B,

@ Gw +?’T bU- M;QÆB F?¬M; M M ç°M; i?O- ?„M ?B M i¢B H¨ iM #BM? +O i - p T ;BªB i`WX

hm Hmv M E`+? æ°+ h?m”i- H¢B ç½ H’v çQÊ+ :BªB æ°+ h?m”i- M; v +ª æ°+ EBM? €M? p¨Q i`QM; ç–m .QÆM; G¶B- +?Q M M .QÆM; G¶B ?Q¨M iQ¨M +¦ i? ;BªB i`W +–M K°i F?QªM; i?ÌB ;B M K¨ i?¬B- çQÆM; M?B M æ` ;B B :BªB æ°+ æ M FB +k æ°+ æ M FB +kM; F?¬M; T?ªB i`•M [mw #bM? i?QÌM;- /MM; ç ;BªB M?[M; ç°+ +? T?QX

*?Q M M .QÆM; G¶B w ç`M? bY /KM; :BªB æ°+ h?m”i ;BªB i`W i`¢M; i?€B i`9M; ç° +–M ç¢i iÈB i`mM; +’T :BªB æ°+ h?m”i KÈB +¦ i? - çB K M¨v H¢B ç +?Q .QÆM; G¶

Re9X *?QÆM; kRN, J >²M .šM URV

*?ŠM; H) i?”i bU T?ªB #Ä [m :BªB æ°+ æ M\

"’i [m€ M;?o M;?o- .QÆM; G¶B +ªK i?’v M m M?Q bY /KM; bÆ +’T :BªB æ°+ h?m”i Hmv M +? >Q¨M; ;B B :BªB æ°+ æ M- +¦ H) +¦ i? ;BªB i`W ç°+ i® M¨vX

@ L;QÆB +¦ i? ;BªB i`W- M;QÆB /MM; +€B ;b ç M ;BªB i`W- M;QÆB #’i [m€ H¨ ok h?B M L?’i i`QÌM; H½Q +kM; F?¬M; +¦ +€+? M¨Q- M;QÆB +¦ i? +¦ #B M T?€T M¨ ;B MX

L;?2 çQÊ+ .QÆM; G¶B M¦B M?Q p”v- Gw L? K F?¬M; F?ÄB +?•K +?¼+ M¦BX

GÌB M¨v H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B ¬M M°- i?^M; M¨v [m€ F?¬M; #B i T?•M #B i `²B- # bU K¨ i?¬B- `ä `¨M; +MM; KbM? M¦B +?mv M M?Q p”v- `ä `¨M; +?•K +?¼+ KbM?X

h?Q€M; +€B .QÆM; G¶B HB M ç2K Gw L? K ç€M? p¨Q ?¨M; M;k F?¬M; çQÊ+ ?Q M

@ Gw L? K- M?„K H¢B KB M; i?9B +O M;QÆB- i iBM iQÎM; .QÆM; G¶B- iBM iQÎM

*MM; Gw L? K ?Q¨M iQ¨M i`€B H¢B +?QM? H¨- æQ¢M .mM; iU ?² ç®B pÈB .QÆM; +?mv M KbM? #` i`9M; ç°+- F?¬M; +¦ +?9i HQ H„M; M¨QX

@ L;QÆB pW w ?„M `²B- iU M?B MX X X

@ *•K KB M;X

G9+ M¨v h?B M L?'i i`QÌM; H½Q +kM; M´B ;B"M- iB m iY M¨v H9+ M¨v M¦B +?mv M
M¦B ?QÆm M¦B pQÊM- h?B M L?'i i`QÌM; H½Q ;B"M F?¬M; FB K çQÊ+- K°i +QÈ+

@ G½Q ;B ?Ä - M;QÆB /€K ç¢T i \

@ *?Ì +?9iX

h?B M L?'i i`QÌM; H½Q ç M; Km®M i?m i?"T ?„M- H9+ M¨v .QÆM; G¶B ?¬X

@ .QÆM; G¶B- +?Ì i i?m i?"T ?„M M¦B b m- `ä `¨M; +m²M; p¼M; iU ç¢B M?Q p"v
i`QM; K„iX

h?B M L?'i i`QÌM; H½Q M¦B tQM; K°i [mv M ç€M? p¨Q i` M M;QÌB Gw L? K- H"T iS
` M;Q¨BX

hm pB Gw L? K K†+ /M F?¬M; i - M?QM; +MM; h?B M L?'i i`QÌM; H½Q FûK i?"i bU
M¨v- h?B M L?'i i`QÌM; H½Q H¨ HQm i?O- #^M; F?¬M; i?b Gw L? K b) #` ç€M? M€i

@ h X X X /Q+ i`mv2M i B X E?K+ F?K+X X X E?K+ F?K+X X X h H¨K b Q p"v\

G9+ M¨v Gw L? K ?Q ` p¨B #9M; K€m- çSM; H M- +?2 KB M; p i i?QÆM; +O KbM

@ æ°+ /QÊ+ +¦ i? H¨K +?Q i?–M i`Q KÆ ?²- ;•v ` h•K K - F?¬M; K¨m F?¬M; p`- [m

.QÆM; G¶B ç½ ?¼+ tQM; E`+? æ°+ h?m"i- ç®B pÈB HQ¢B ç°+ /QÊ+ M¨v M?Q HÁM
F?¬M; T?ªB çÆM ;BªM M?Q p"v- ç–m iB M w +?Q Gw L? K F?¬M; FB M ç`M? M?'i-
p"i- #` çÆM ;BªM /K T?€i ` - K¨ #B m ?B M +O ?„M- F?¬M; +?d H¨ h•K K T?€i i€+-
+O ?„MX

@ æ•v H¨ +€B ç°+ i® ;b- M?Q i? M¨Q ;BªB ç°+\

h?B M L?'i i`QÌM; H½Q F?) M?Qm K¨v- M?bM t2K .QÆM; G¶B M¦B ` X

@ GQ¢B ç°+ M¨v ;¼B H¨ J >²M .šM- F?¬M; K¨m F?¬M; p`- F?¬M; +?d +¦ i? i HB
` h•K K - HÊB ?¢B M?'i +?QM? H¨- M¦ +ÁM ç®B pÈB HBM? ?²M M;QÌB bBM? ` ªM

@ GÊB ?¢B M?Q p"v\ o"v M;QÆB M? M? ;BªB ç°+ +?Q +?9M; i - M;QÆB F?¬M; T?

æQ¢M .mM; M¦BX

@ *€+ M;QÆB i`QÈ+ iB M ç2K K'v pB M i?m®+ M¨v T?K+ /KM; tm®M; çBX

.QÆM; G¶B H'v ` K'v pB M >mv M ;B B :BªB æ°+ æ M çQ ¼B M;QÌBX

@ æ•v H¨- ç•v H¨ i?"T i?¨M? ç M- +€B M¨vX X X .QÆM; G¶B- +€B ç M /QÊ+ M¨v- M
i?"T i?¨M? ç M \

h?B M L?'i i`QÌM; H½Q M?"M H'v ç M /QÊ+- FBM? M;¢+ M¦BX

@ *€B M¨v H¨K b Q iÈB- h?B M i`QÎM; H½Q M;QÆB çWM; ?ÄB M[ - pšM H¨ i` M? i?
i® F?ÆB ;ÊB H M h•K K - p"v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ +?mv M i®i ;b `²BX

.QÆM; G¶B F?) KoK +QÌB M¦BX

L;?2 tQM; .QÆM; G¶B M¦B M?Q p"v- h?B M i`QÎM; H½Q +kM; #'i +?'T ;B"i KbM? '
æ°+ æ MX

a m ç¦ .QÆM; G¶B ç®B pÈB K'v M;QÌB i?B i`B M :BªB æ°+ h?m"i- H¨K tQM; ? i i?ª
M;QÌB /o M?B M #` ;BªB i`WX

G9+ M¨v .QÆM; G¶B KÈB M? M?¨M; i?Î ` X

@ h®i `²B- h?B M i`QÎM; H½Q- ?B M i¢B ç°+ i® ç½ ;BªB i`W- F?¬M; +¦ pB + ;b `²B

@ G¨K b Q +¦ i? - M;QÆB M?'i ç`M? H¨ ;¢i M;QÌB- ç°+ i?m"i +O ç ç i M?Q i? M
i`W- M;QÆB ç M; M¦B t¢Q- M?'i ç`M? H¨ ç M; M¦B t¢Q- ç°+ i?m"i +O ç ç i h?B

[m ç°+ i?m”i ç¢i ç M K°i +ªM? ;BÈB F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´B- ok h?–M +kM; #
iB m M?B M¨v H¨K b Q +¦ i? ;BªB i`WX

>mv i PM; M;?2 .QÆM; G¶B M¦B ç½ ;BªB i`W ç°+ i®- iU M?B M F?¬M; +?`m iBM iQ

@ hmv i p¼M; - M;QÆB M?bM F„ t2K ç•v H¨ ç M /QÊ+ ;b\ "'i [m€ H¨ K°i çB K ç°+
ç Îi`QM; K„iX

.QÆM; G¶B tm'i` K°i [mª :BªB æ°+ æ M- ç†i Î T?Q i`QÈ+ ?„M- i?ªM M?B M M¦BX

@ æWM; iQÎM; ``^M; ç°+ i?m”i +O ç ç M;QÆB +¦ ;b ç†+ #B i?ÆM M;QÌB- i +kM
F?¬M; +?d +¦ M?Q i? - i +ÁM #B i ;BªB ç°+X

@ h?”T i?¨M? ç M- M;QÆB M?Q i? M¨Q +¦ i?”T i?¨M? ç M\

L?bM `ä ``¨M; ç M /QÊ+- i`QM; M°B i•K >mv i PM; i?'i ?²M H¢+ T?€+?X

J¨ H9+ M¨v .QÆM; G¶B +kM; b) F?¬M; M?Q p”v #m¬M; i? ?„M- K°i oä h?€M? ?”m
+ªM? ;BÈB- ?B M i¢B imv #` T?QM; # im pB- M?QM; i? +?'i +QÌM; ?½M FB pšM
E`+? æ°+ h?m”i- ç¦ H¨ F?¬M; +ÁM ;b i®i ?ÆM `²BX

@ h M?Q i? M¨Q +¦ i?”T i?¨M? ç M- pb +€B ;b M¦B +?Q M;QÆB #B i- K†i F?€+ M;
- i b) /MM; M;QÆB ç M i?Y ç°+- ç•v +kM; +?QM? H¨ M;mv M M?•M i pb +€B ;b F

.QÆM; G¶B +QÌB ?„+ ?„+ M¦BX

@ h H¨ K°i +€B ?¼+ ç²- i•M i?O- #'i [m€ HÁM; ?B m F€ +O i `'i +QÌM; ç¢B- ç®B p
M;¢+ M?B M- F?´ M´B F?¬M; +¦ K°i +€B M¨Q T?M ?ÊT i?Y ç°+- H–M M¨v M;QÆB ç
H¨ K°i p”i i?Q M;?B K i®i M?'i `²BX

@ E?K+ F?K+- +€B FB X X X +€B FB .QÆM; G¶B- M;QÆB i`QÈ+ çÊB +?9i M[H¢
:BªB æ°+ æ M FB +ÁM +¦ ? v F?¬M;- +¦ i? +?Q i K°i Qi ? v F?¬M;- çQÆM; M?B
+¦ ?¢B +?`m i?B iX

G9+ M¨v h?B M L?'i i`QÌM; H½Q i?'v .QÆM; G¶B iU ?²[m M bU ?B M ?[m +O Kb
` X

>„M M?bM t2K i`QM; i v .QÆM; G¶B +ÁM +¦ :BªB æ°+ æ M- ?ÆM M[iU ?²+kM; F
M¨v H¨ i?”T i?¨M? ç M- imv çŠM; +'T #'i [m€ H¨ >mv M ;B B ç M /QÊ+ K¨ i?¬B- Î #
+¦ i? Hmv M +? æ` ;B B- i?”K +?Q h?B M ;B B ç M /QÊ+- #'i [m€ :BªB æ°+ æ M
M¦ H¨ i?”T i?¨M? ç MX

h¢B >mv M *Æ J¬M- Hmv M /QÊ+ HÊB ?¢B M?'i +?QM? H¨ .QÊ+ i`QÎM; H½Q `²B- ?
ç M /QÊ+- M?QM; i?”T i?¨M? ç M imv +¦ i? Hmv M +? - H¢B +?d +¦ i? Hmv M +?
i?”T i?¨M? ç M K¨ i?¬B- .QÆM; G¶B +€B i?”T i?¨M? ç M M¨v çŠM; +'T H¢B ç¢i ç
çQÊ+ Hmv M ç M +?B M?•M M¨v- ç¢i ç M HQ¢B ibM? i`¢M; M¨Q- çB m M¨v +kM; w
K°i p` i? M;Q¢B + Q M?•MX

L?Q i? t2K ` - ç•v +kM; H¨ pb +€B ;b *´ G½Q +MM; h`QÆM; .”i h`QÎM; G½Q b) ç®
M?Q i? `²B- +€B M¨v F?¬M; +?d H¨ #ÎB pb iQ +?'i +O ?„M p¬ +MM; i®i- +ÁM H¨ p

Re8X *?QÆM; kky, J >²M .šM UkV

h?B M L?'i i`QÌM; H½Q çQ ` Km®M :BªB æ°+ æ M M¨v- .QÆM; G¶B +kM; Hw ;BªB

@ *€B M¨v çQÆM; M?B M +¦ i? - K'v KB M; :BªB æ°+ æ M i pšM T?ªB +¦X

L¦B tQM; .QÆM; G¶B H'v ` # #bM? bS- i`QM; iWM; #bM? bS ç m +¦ KQÌB ? B pB
ç2K # +€B #bM? bS çQ +?Q h?B M L?'i i`QÌM; H½Q- æQ¢M .mM;- +ÁM +¦ K°i p`
L? K i?b F?¬M; +¦- B #ªQ H9+ i`QÈ+ ?„M h•K K T?€i i€+- ç®B pÈB KbM? M¦B `
ç€M; çÌBX

@ h?B M i`QÎM; H½Q- iWM; +€B #bM? bS M¨v ç m +¦ KQÌB ? B pB M :BªB æ°+ æ M

.QÆM; G¶B M¦BX

Gw L? K ?€ iQ KB M; Km®M M¦B H¢B i?¬B- +m®B +MM; pšM H¨ F?¬M; M¦B ` KB M
.QÆM; G¶B- H¢B K M; i?2Q Q€M ç°+ +Wm ?"M +?B b„+X

æQÆM; M?B M ç•v ? ii?ªv .QÆM; G¶B ç m t2K Î i`QM; K„i- M?QM; H¢B F?¬M; +
M¨v HÁM; /¢ M?Ä K¼M- imv T?K+ /KM; :BªB æ°+ æ M- +kM; çQÊ+ :BªB æ°+ h?m"i
/šM ` - M?'i ç`M? F?¬M; +¦ F i +K+ ;b i®i- ?ÆM M[im pB +O ?„M #'i [m€ H¨ oä h
?„M +kM; F?¬M; T?ªB pB + F?¦ ;bX

>m®M; +?B ?„M i?"i bU /€K ibK KbM? T?B M iQ€B b Q\ L m [mª i?"i Km®M ibK Kb
p"v H¨ Km®M +? iX

@ *ªK ÆM M;QÆB `²B- .QÆM; G¶B- p b m ç M >mv M *Æ J¬M +¦ pB + +¦ i? ibK i
;BªB [mv i``'i M?B m ç'vX

:†T .QÆM; G¶B M? M?¨M; M?Q p"v HB M ç2K :BªB æ°+ æ M çQ bM?- h?B M L?'i
:BªB æ°+ æ M M¨v pÈB ?„M K¨ M¦B- +¦ i? ;BªB [mv i``'i M?B m p'M ç - ``'i M?B m ç
çB ibK FB K- +kM; #ÎB pb F?¦B ç°+ +?QÈM; M;¢B- H–M M¨v ç¢i çQÊ+ :BªB æ°+ æ

J¨ ç®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B- +¦ i? /MM; K'v KB M; :BªB æ°+ æ M M¨v +MM; K°i
H½Q ;B Q ?ªQ- ç¦ H¨ K°i bU ibM? +U+ F€ +¦ HÊBX

aQM; T?QÆM; +MM; +¦ HÊB- ç m i?"T T?–M KWM; `ÐX

@ h?B M i`QÎM; H½Q F?€+? F?Q- #'i [m€ H¨ K'v pB M ç M /QÊ+ +'T i?'T K¨ i?¬BX

h?B M L?'i H'v ` K°i [mª T?M i`B M- çQ +?Q .QÆM; G¶B M¦B,

@ .QÆM; G¶B- ç•v H¨ çQ iBM T?M +O i - M m M?Q +¦ +?mv M +¦ i? ibK i X

@ h ç•v HB M i?m ?¢ `²BX

.QÆM; G¶B +kM; F?¬M; +?®B iW- iB T M?"M T?M i`B M i?m p¨QX

@ h®i `²B- i +kM; M M çB- .QÆM; G¶B M;QÆB T?ªB M?È F„ M;QÆB +?d +¦ # i?€
ibK F?¬M; i?'v M;QÌB K¨ M¦B- p"v i?b +QB H¨ KB i i?` ç®B pÈB >mv M *Æ J¬M- F
+U+ + Q- >mv M *Æ J¬M +kM; b) F?¬M; H¢B i?m H¨K ç iY- +?Q M M çB K 'v M;QÆ

G9+ ;–M çB h?B M L?'i i`QÌM; H½Q +ÁM /†M /Á K°i +•mX

"¼M M;QÌB h?B M i`QÎM; H½Q çB i`QÈ+- K¨ æQ¢M .mM; H¢B ;B[H¢BX

.QÆM; G¶B M¦B,

@ L;QÆB M?Q i? M¨Q +?Q çB- +ÁM +¦ +?mv M ;b\

@ h HQm H¢B- +?ŠM; H) M;QÆB K'i ?SM; b Q\ L;QÆB çWM; [m M- +?mv M +O M

æQ¢M .mM; M;?2 p"v ?ÆB +¦ +?9i K'i ?SM;- M;[F?Q +¦ +?9i m Q€M M¦BX

@ E?K+ F?K+X /Q+ i`mv2M i B X X X

.QÆM; G¶B bÌ H M i`€M +O KbM?X

@ æQÊ+ `²B- iMv M;QÆB- M;QÆB Km®M çB i?b çB- Km®M Î H¢B +S Î H¢BX

*?Êi .QÆM; G¶B çB p¨Q iB m pB M- +?Q "¢+? h® h`BM? K°i [mª :BªB æ°+ æ M- #
M[- :BªB æ°+ æ M M¨v iU M?B M +MM; +?Q h?B M L?'i i`QÌM; H½Q F?¬M; ;B®M;-

@ E?¦ i`€+? M;QÆB +?QÈM; K„i i - i?b ` # M +¢M? M;QÆB M?B m M[iY M?Q p"
h?B M >QÆM;- i i?'v i?QÆM; i•KX

G9+ M¨v æQ¢M .mM; +kM; i?2Q iB M ç MX

@ h?B m :B - M¨M; H¨ B\

G9+ M¨v >¢ h`9+ M¦BX

@ h H¨ æQ¢M .mM;- H¨ i? iY iQÆM; H B +O .QÆM; G¶BX

.QÆM; G¶B +ÁM +?Q M¦B- æQ¢M .mM; M?•M iB M M¦BX

.QÆM; G¶B M;?2 p"v i`WM; K„i M¦B,

@ L¦B #"v- M¨Q +¦ HQ¢B +?mv M M¨vX

@ *?ŠM; H) M;QÆB Km®M pSi #Ä i b Q\

æQ¢M .mM; ?¨M? ç°M; +kM; H¨ M?'i HQm ç'v- M;[F?Q +U+ F€ m Q€M- i`QM; K„i +A

.QÆM; G¶B ç m ç–m F?¬M; i?¬B- M?bM t2K M¨M; M¦B,

@ E?¬M; M M M¦B #"v- i +kM; F?¬M; +¦ ç®B pÈB M;QÆB H¨K bU ibM? ;b- +¨M; çW
pSi #ÄX

>¢ h`9+ +MM; sm•M G M +kM; H¨ F?¬M F?ûQ +?B M?•M- #^M; F?¬M; i?b +kM; b)
i?` M[ +O æ¬M; S?QÆM; h?ªB L;¼+- M?bM K†i M¦B +?mv M `'i +¦ M;? - iU M?B
i?"iX

J¨ h¨Q hQ L?½ +MM; "¢+? h® h`BM? ç®B pÈB M?[M; +€B M¨v i?b H¨ ?Q¨M iQ¨M F?

>¬K M v .QÆM; G¶B H¨ bÌ F?¬M; `ä æQ¢M .mM; ç M +MM; Km®M H¨K ;b- #'i [m€ +
+?d +–M M¨M; F?¬M; ibK T?B M iQ€B bM? H¨ çQÊ+X

L?•M .mv M h?¢+? H¨ ç² p"i F€ /B m- KbM? ç½ +MM; M¨M; +¦ K°i i–M; [m M ? M?
F?¬M; HQ H„M; M¨M; b) ç®B pÈB KbM? #'i HÊB- ?m®M; +?B /M +?Q M¨M; Km®M ç
+¦ F?ª M,M;- "¢+? h® h`BM? i?U+ HU+ +ÁM i¢B ç¦X

@ h¢B ç•v `'i F?¬M; i²B- p b m i Î H¢B ç•v `²BX

æQ¢M .mM; ç€M? ;B€ +?mM; [m M? M¦B ` X

L?QM; i?'v .QÆM; G¶B F?¬M; M¦B HÌB M¨Q- H¢B M¦B,

@ L?Q i? M¨Q\ L;QÆB H¨ ç€T SM; ? v F?¬M; ç€T SM;\

@ hMv M;QÆB i? M¨Q +kM; çQÊ+X

.QÆM; G¶B M¦BX

@ L;QÆB ibK >¢ h`9+- ç +?Q M¨M; M #¨B +?Q M;QÆB ;B M T?ÁM;- i +ÁM +¦ +?m

.QÆM; G¶B ?B M i¢B +kM; F?¬M; +¦ M?B m i?ÌB ;BÌ M?Q p"v ç wiÈB M¨M;- ?¬K M
p'M >mv iPM;- ibK ` ç°+ i?O T?Q b m K¨M FB - `®i +m°+ H¨ B ibK T?B M iQ€B

@ o` +¬ MQÆM; M¨v- M;QÆB çB i?2Q i X

>¢ h`9+ M;?2 .QÆM; G¶B M¦B M?Q i? - HB M [m v M;QÌB ç®B pÈB æQ¢M .mM; M¦

@ *€B ;b +¬ MQÆM;- Km°B Km°B ;¼B æQ¢M .mM; ?Q†+ H¨ #ªQ i æQ¢M .mM; i, i,
b Q M;QÆB +kM; H¨ M;QÌB +ªm ?„M- p b m +?9M; i H¨ i, Km°BX

æQ¢M .mM; pmB KWM; FûQ i v >¢ h`9+- i`QM; KB M; M¦B ` X

.QÆM; G¶B M;?2 p"v +kM; HQÌB ;BªB i?Q+?- K†+ F M¨M; M€Q M?Q i? M¨Q- K°i
iÈB i`QM; T?ÁM; +OB- pSi i` M K†i ç'iX

@ L;QÆB +€B b9+ bBM?- M;QÆB i®i M?'i ;B ii - #^M; F?¬M; i?b i b) F?¬M; #Ä [

>mv iPM; KÈB KÎ KB M; HB M `Qi ;¨Q M¦BX

.QÆM; G¶B H¢M? HMM; +QÌB +QÌB,

@ u M i•K- i b) ;B i M;QÆB- #'i [m€ i`QÈ+ ç¦- M;QÆB T?ªB M¦B +?Q i - `®i +m°+
p¨ >mv i a„+ h?"T h K æ¢B æ¢Q M;QÆB F?¬M; +¦ #'i F€ +MM; tm'i ?B M- +kM; F
+€+ M;QÆB iÈB ;B i i - ?ŠM H¨ #` M;QÌB i?m - i +?d Km®M #B i M;QÌB ;B"i /•v- M
F?¬M; +¦ #'i F€ w M;?o - çQÆM; M?B M M m M?Q M;QÆB F?¬M; Km®M M¦B- i +k
p"v M;QÆB b) `'i i?®M; F?´- M;QÆB b) #B i +€B ;b H¨ b®M; F?¬M; #^M; +? i- +€B

@ L;QÆB ;B i i çB- i H¨ b) F?¬M; M¦B ` - #¼M ?¼ H¨ b) F?¬M; #Ä [m M;QÆB- 1
M;QÌB # M +¢M? M;QÆB- F +ª +?QM? M;QÆB ç m #` ;B i +? iX

*¦ H) #B i `ä KbM? F?ŠM; ç`M? +?¢v F?¬M; F?ÄB +€B +? i `²B- >mv i PM; M;QÊ+

@ h Î ç` M;K+ +?Ì M;QÆBX

@ >W- M;QÆB +¦ M¦B ? v F?¬M;- i +?Q M;QÆB i? K K°i +Æ ?°B +m®B +MM;X

.QÆM; G¶B ç®B tY H¢M? M?¢i M¦BX

ReeX *?QÆM; kkR, h?˜K o'M

.QÆM; G¶B ?¼+ [m E`+? æ°+ h?m"i- i,M; i? K #ªM æ°+ EBM? F?¬M; i`¼M p M F
ç°+ /QÊ+- i?˜K p'M- i` ?bM?- +€B FB #'i [m€ H¨ +?9i HÁM; i?¨M? K¨ i?¬BX

h`QM; ç¦ +¦ K°i HQ¢B ç°+ /QÊ+ +¦ i? +?Q M;QÌB M;S p¬ +MM;- +€B FB H¨ ç m M
i? - M°B i¢M;- HBM? ?²M ç m M?Q H¨ K Q +¨Q- M„K H¢B M„K F?¬M; çQÊ+- +QM; H
b€i +kM; F?¬M; i? - +€B HQ¢B +ªK ;B€+ M¨v- KÈB i?"i bU H¨ b®M; F?¬M; çQÊ+ +?

>mv i PM; M?´` K°i +K+ ç¨K- .QÆM; G¶B çÆM ;BªM i`€M? çBX

@ h®i- i®i- ç½ M;QÆB `QÊm KÌB F?¬M; m®M; Km®M m®M; `QÊm T?¢i- p"v i?b çW

.QÆM; G¶B i?B i`B M ç°+ i?m"i- +?QM? H¨ HQ¢B F`+? ç°+ F€ M;S FB - i M H¨ S
K°i F?B i`²M; p¨Q i`QM; +Æ i? +QM M;QÌB- b) ç +?Q M;QÌB +ªK i?'v ç m M?S+ ç
?²M- M?Q +¦ M;¨M p¢M +QM FB M #Á b€i- ;†K +„M- ç m i"M tQÆM; +®i- M;S M?"
K†+ /M H¨ ok h?–M +kM; ;€M? F?¬M; çQÊ+X

h?"K +?Q M;,M +€+? i?•M i? +kM; H¨ m´M; +¬M;X

@ hBM iQÎM; M;QÆB ?B m çQÊ+ i?O çQ¢M +O ç ç M;QÆB- /KM; ç°+- i +kM; F?
>mv i J½M; +? M? H +?- HB M +?Q M;QÆB M K i?Y K°i +?9i- HQ¢B ç°+ +?'i S?'
M;QÆB +¦ H) M;?2 M¦B [m ç'vX

>mv i PM; M;?2 p"v KÎ iQ ? B K„i M?bM,

@ L;QÆBX X X L;QÆBX X X E?¬M; +¦ F?ª M,M;- H¨K b Q M;QÆB #B i ç ç +O i
imv i ç®B F?¬M; +¦ F?ª M,M;- pk F?Q #Q K"i +O ç ç i - M;QÆB M?Q i? M¨Q b) #

@ E?¬M; +¦ ;b F?¬M; +¦ F?ª M,M;- ç ç +O M;QÆB ?„M ;B Q +?Q i ç'v- F?¬M; M
M?'i H¢B H¨ + + +O ?„M- BX X X *€B M¨v i?"i bU H¨ i¢Q ?¦ i` m M;QÌB ?- i `
i? FB M i`b iÈB F?B M¨QX

.QÆM; G¶B KdK +QÌBX

@ L;QÆB F?¬M; T?®B ?ÊT- i +?d +¦ bY /KM; HQ¢B T?QÆM; T?€T M¨v `²BX

L¦B tQM; T?¦M; tm'i` K°i ç¢Q ç°+ F?Q HK+ b„+- H"T iS+ +?mB p¨Q i`QM; +Æ i? :

L; v b m ç¦ iQ¨M i?•M >mv i PM; #„i ç–m `mM `˜v H MX

@ L;S - M;Q M;S - M;S +? i i `²B- i +?`m F?¬M; çQÊ+ `²B- M;QÆB ;B i i çB- M

JÈB i`QM; +?®+ H€i >mv i PM; HB M H H M M¦B- +ª M;QÌB p†M p Q- F?¬M; M;WM
+m²M;- ? B i v ;½B F?„T MÆB- H¨M / i?Q€M; +€B i`Î M M ç–v p iK€mX

@ L;QÆB M¦B +?Q i #B i- `®i +m°+ H¨ B KQÈM +€+ M;QÆB iÈB ç'v- M?Q p"v i H

.QÆM; G¶B M?bM t2K >mv iPM; #° /€M; M?Q p”v- F?¬M; +¦ #’i F€ F?¬M; ç¨M? HÁ
M[>mv iPM; ?„M H¨ ç`+? M?•M +O KbM?- F?¬M; T?ªB M;QÆB +? iH¨i K’iK¢M
M?šM- ç m F?¬M; b Q +ª- ç®B T?¦ ç`+? M?•M +O KbM?- i`¼M; v m F?¬M; T?ªB [r

@ > ? - i X X X h X X /Q+ i`mv2M i B X X

a m ? B +?[i - i? M? •K >mv iPM; BK #†i K¨ /WM;X

J¨ H9+ M¨v ? i?®M; i`mv M ç M i? M? •K M?„+ M?ÎX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç€M? +? ioä h?€M? +Ym ;B B- H’v çQÊ+ FBM?
+¬M; ;B€ i`` i€K i`,K M,K KQÆB p¢M- çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` i€K i`,K M,K KQÆB p¢

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ ? B T?–M >mv ia„+ J Zm”i ç` ç²X

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ >mv i—K J æ QX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB çŠM; +’T i,M; H M- iB M p¨Q ok >Q¨M; +Ym ;B

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB H’v çQÊ+ ç–v çO #®M T?–M >mv ia„+ J Zm”i
J Zm”i ç` ç² M;mv M p M- ç¢i çQÊ+ >mv ia„+ J Zm”ih`mv M h®M; S?MX

*? i`²B- `ä `¨M; +S M?Q p”v +? i`²B- i`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B T?B M Km°M F?–
;€M? F?¬M; çQÊ+ HQ¢B ç°+ +?’i M¨v- +S M?Q p”v +? i`²B- K°i çÌB FB m ?MM; +S

>mv iPM; +? i`²B- M?Q p”v +kM; w M;?o KbM? ibK F?¬M; ` M;QÌB ;B”i /•v `²B- (
G¶B `’i F?¬M; i?Qª B K€B- M?Q p”v- HB M F?¬M; i? i`B i ç iB m i`W i B ?Q¢ M;–
`’i +¦ i? +ÁM ;†T çQÊ+ €K b€i- M?[M; bU ibM? T?B M HÁM; M¨v b) HB M iB T F?-
+¨M; +,K iS+X

>Qi K°i ?ÆB i?”i b•m- #’i F M?[M; w MB K FB M[X

*? i i?b +? i- +kM; F?¬M; +¦ +€B ;b ç€M; HQ- ?®B ?”M +kM; F?¬M; +¦ /MM;- p T?
;B”i /•v- i®B ç +¦ +?9i T?B M T?S+ K¨ i?¬B- K¨ ç®B pÈB M?[M; +€B ç M €K b€i K
FB - ç M K°i +€B HB M ;B i K°i +€BX

‘M KÎ ? i?®M;- t2K tûi i?m ?Q¢+? çQÊ+ +?B M HÊB T?˜KX

>mv i—K J æ QX

h?–M F?Q #` T?QM; ’M- mv HU+ p¬ +MM;- +¦ i? i,M; T?9+ ? B i`,K T?–M i`,K +?B
K€m- b) ªM? ?QÎM; i•K i`Q M;QÌB bY /KM;- / /¨M; ç¼ M?”T K ç¢Q- p¢M FB T #
/KM;- T?ªB +˜M i?”M ?„MX

*QÌM; ?½M- J æ Q M¨v #` T?QM; ’M +kM; +QÌM; ?½M M?Q p”v- +¦ i? i,M; T?9+
M;QÌB F?¦ +?`m +?QM? H¨- +?m¬B J æ Q M¨v- b) ç +?Q i•K i`Q M;QÌB K’i T?QÆ
i`QÈ+ FB >mv iPM; +?QM? H¨ K°i pQ /K `ä `¨M; M?’i- ?m®M; ?² ? i?®M; ç½ M?
i?”M- M?Q p”v J æ Q M¨v KbM? pšM H¨ F?¬M; bY /KM; i?b i®i ?ÆM- i`QÈ+ i?m H
?m®M; F?B K F?mv i çB K iQ+? Hkv /MM; ç ?®B çQ€B çB K iQ+? Hkv- çQÆM; M?
p b m M¦B F?¬M; +?WM; +¦ i? /MM; ç M ç•v M¨vX

h?m ?²B J æ Q- H¢B t2K tûi >mv ia„+ J Zm”ih`mv M h®M; S?M FB X

>mv ia„+ J Zm”ih`mv M h®M; S?MX

*¦ i? iU /Q i`mv M i®M; tm’i M?”T >mv ia„+ J Zm”iX

*?9 i?Q+?, # M i`QM; >mv ia„+ J Zm”i M;mv +Æ i`MM; i`MM;- p¬ b® K p”i +QÌM
[m€ v m- i`QÈ+ F?B im pB F?¬M; +¦ ç¢i iÈB oä h?€M?- ç M;?` F?¬M; M M iB M p¨

" M i`QM; >mv ia„+ J Zm”i M¨v +¦ p¬ b® [m€B p”i +QÌM; ç¢B- M¦B M?Q p”v- MÆB
ç` - p b m +?Ì KbM? +QÌM; ç¢B `²B- ç¢i ç M oä h?€M?- H¢B çB >mv ia„+ J Zm”i-

_ +Y T?ÁM;- .QÆM; G¶B H–M M[çB p¨Q i`QM; b•M- M?bM t2K i`"M T?€T ç½ #`
G¶B T?B M Km°M F?¬M; i?¬B- i`"M T?€T #` T?€- M?Q p"v w M;?o i´M i?'i K°i #°
H¨ i`mM; T?˜K GBM? i?¢+?- +U+ F€ i`•M [mw- M?bM F„ tm®M;- K v K„M- M?[M; G-
?Q¨M ?ªQ F?¬M; i´M ? Q ;b- #'i [m€ H¨ iB m ? Q K°i Qi HBM? F?Q K¨ i?¬B- ?Q¨M i
M?[M; GBM? i?¢+? F?€+- #` i´M ?¢B i–K KQÌB pB M- i´M i?'i M?Q p"v H¨ i`QM; T?
F?¬M; T?ªB ?Q¨M iQ¨M i´M ?¢B- +kM; ç½ i?"T T?–M K v K„M `²BX

@ h?B m :B - M;QÆB F?¬M; b Q +?È\

L?bM t2K b„+ K†i .QÆM; G¶B F?¬M; [m€ i®i- "¢+? h® h`BM? ?ÄBX

@ E?¬M; +¦ pB + ;b- +?d +¦ çB m +?SM; FB M M?¨ +O +?9M; i #` T?€ ?Q i?¨M?
+?9i F?¬M; i?QªB K€B K¨ i?¬B- ?Q¨M iQ¨M F?¬M; +¦ pB + ;bX

.QÆM; G¶B H°` K°i /€M; iQÆB +QÌB KB M +QÐM; M¦BX

@ h?U+ tBM H¶B h?B m :B - H¨ h® h® p¬ /KM;- F?¬M; +¦ i? #ªQ ?° M?¨ +O +?9M;

"¢+? h® h`BM? +9B ç–m i?"T T?–M iU i`€+? M¦BX

.QÆM; G¶B H„+ ç–m,

@ æ•v F?¬M; T?ªB H¶B +O M;QÆB- H¨ M?[M; #¢B ?Q¢B FB b B- +?Q M M M;QÆ

@ h? M?QM; K¨X X X h? M?QM; K¨X X X

RedX *?QÆM; kkk, > h?®M; h?,M; *'T G–M L[

@ E?¬M; +¦ M?QM; M?` ;b ? i- M¦B ç•v F?¬M; T?ªB H¶B H–K +O M;QÆB- M;QÆ
Km®M +?[i`` i`"M T?€TX

.QÆM; G¶B ç€M? ;½v M¨M;- H'v ` ?ÆM KQÌB pB M GBM? i?¢+?- ç•v H¨ #´ bmM;
FB ç'vX

h?B i`B M #¨v i`"M i?m"i- GBM? i?¢+? i`QM; i v H"T iS+ # v ç M ç` T?QÆM; #` i´
F?¬M; M;WM; M9i i?„i H'v h?O 'M- K°i K¨M b€M; H–M M[# Q T?O iB m pB M- *Y
M[#® i`Q i?¨M? +¬M;X

h`–M T?€T pW #® i`Q tQM;- ? i?®M; HB M i`mv M ç M i? M? •K M?„+ M?ÎX

æ•v F?¬M; T?ªB M?„+ M?Î p'M ç i`"M T?€T- K¨ H¨ i? M? •K M?„+ M?Î ? i?®M; i?,

> i?®M; +–M H–M M[i?,M; +'T `²B- #ÎB pb çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` ç½ ç°i T?€ Ryy
#®M i`,K +?QM KQÆB p¢M çB K iQ+? HkvX

æ•v ç®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B ç½ ç¢i ç M K°i i`bM? ç° F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M

æ•v +?QM? H¨ ?ÆM # M;?bM p¢M çB K iQ+? Hkv ?- ç•v H¨ .QÆM; G¶B Î H9+ KÈB
M;?oX

h`QM; FBM? ?d- ç²M; i?ÌB ? i?®M; H–M M[ i`mv M ç M i? M? •K M?„+ M?ÎX

@ æBM?- M;QÌB +?ÆB T?ªB +?,M; H"T iS+ i?,M; +'T ? i?®M;\ E?¬M; +¦ i`ª HÌB-
?² b m K†+ ç`M? i?,M; +'TX

@ h?,M; +'TX

*€B M¨v ?B M M?B M +–M i?,M; +'T ç'v- ? i?®M; i?,M; +'T- `'i M?B m +?¶ i®i- +
+kM; b) i`Î M M i? K M[- +€B M¨v ?B M M?B M H¨ F?¬M; +¦ Hw /Q ;b +U imv iX

*?Q M M .QÆM; G¶B F?¬M; +?9i /Q /U HU +?¼M i?,M; +'TX

@ æBM?- ? i?®M; #„i ç–m i?,M; +'T- [m€ i`bM? M¨v +–M #ªv KQÆB ? BiB M; ç²M
M?šM +?Ì çÊBX

"ªv KQÌB ? B ;BÌ- `ä `¨M; +–M #ªv KQÌB ? B ;BÌ- çB m M¨v +kM; H¨K +?Q .QÆM; G
#'i [m€ +€B bU ibM? M¨v +kM; F?¬M; +¦ #B M T?€T M¨Q- ?B p¼M; H–M M¨v i?,M; +
+¨M; M?B m FBM? ?d M[X

æQÆM; M?B M Î i`QM; # M;¨v i?ÌB ;B M M¨v- .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; +¦ M?¨M `¶B
M?QM; F„ M,M; +O KbM? pšM H¨ +¦ i? bY /KM;- pQ /K M?Q Hmv M ç M +MM; +?
M v M?B K pK ?¨M; ç–m +O .QÆM; G¶B H¨ +?[i`` >„+ .B m hB M :B€T- >„+ .B m
+Ym T?˜K *U+ T?˜K GBM? F?Q- K†+ /M +¦ L?m >Á +?B i?Ov- M?QM; .QÆM; G¶B
T?ªB `'i HÈM- +?Q M M +–M F?¬M; M;WM; Hmv M i"T- Hmv M +? pk F?Q i` M; #`

æQÆM; M?B M +?O v m H¨ Hmv M +? i?m°+ HQ¢B €Q ;B€T- /M b Q .QÆM; G¶B +-
:B€TX

"'i [m€ i`¼M; v m ?ÆM +?QM? H¨ ? i?®M; Î # M i`QM; i?,M; +'T F?¬M; i? bY /KM
;B9T- .QÆM; G¶B +¨M; F?¬M; +¦ M„K +?„+ `²B- K¨ L?m >Á +?B i?Ov p®M F?¬M; M
? Q F?¬M; M´B- +?Q M M +?d +¦ i? çÊB- +¦ H) b m F?B ? i?®M; i?,M; +'T- +¦ i? i
tm'i +?[i`` i?¨M? +¬M; ;B i,M;X

J†i F?€+ K'v M;¨v M v æQ¢M .mM; Î +?¶ M¨v i?U+ +kM; ç½ i? v .QÆM; G¶B ;BªK
i`QM; ç¦ /¢v >¢ h`9+ +€+ M[im Hmv M H¨ `'i F?¬M; i²B- çQÆM; M?B M æQ¢M .mM
sm•M G M +€+ M[im Hmv M- +kM; /¢v "¢+? h® h`BM? im Hmv M- imv im pB "¢+? h
æ¢B pB M K½M- M?QM; im pB +O M¨M; /M b Q F?¬M; T?ªB iU KbM? im Hmv M +¦
+ÁM +¦ K°i M;mv M M?•M H¨ #ªM i?•M "¢+? h® h`BM? H¨ K°i "¢+? s¨- ?¬K M v imv
M?QM; /M b Q i?ÌB ;B M +ÁM i?B m- ç®B pÈB `'i M?B m ç` T?QÆM; +kM; F?¬M; +
F?QªM; i?ÌB ;B M M¨v æQ¢M .mM; i`Ê ;B9T M¨M; pšM H¨ i?"i HÈM ç'vX

o T?–M bU ibM? h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B- H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B i`b ?Q½M p

J¨ .QÆM; G¶B M;?o iÈB >„+ .B m hB M :B€T KbM? +–M +?[i``- >„+ .B m hB M :
T?˜K i` M; #`- iU M?B M H¨ +–M æ` ;B B h`` GB m /`+?- +,M +S çŠM; +'T #'i ç²M
iQ+?- +?[i`` æ` ;B B +Ym T?˜K >„+ .B m hB M :B€T +–M h`` GB m /`+? H¨ R9y p

L?Q i? H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B M? M?¨M; i?Î ` - KÈB R9y p¢M K¨ i?¬B- +€B M¨v
KbM? +¦ i? i?W M?"M- p®M .QÆM; G¶B +?Q `^M; +?[i`` >„+ .B m hB M :B€T +–M
b) ç¢i iÈB 8yy p¢M i`Î H MX

"'i [m€ h`` GB m /`+? H¢B F?¬M; T?ªB ç´B HB M +¦ i? bY /KM;- T?ªB T?®B ?ÊT
çQÊ+X

h`` GB m i?m"i-Î # M i`QM; ? i?®M; iBM? i K°i ibK- h`` GB m i?m"i M¨v i?"i ç9M;
GB m i?m"i- +–M K°i p¢M çB K iQ+? Hkv- i`mM; +'T h`` GB m i?m"i- +–M KQÌB p¢
GB m i?m"i +–M K°i i`,K p¢M çB K iQ+? HkvX

J¨ Km®M +?[i`` +'T #"+ i` M; #` pk F?Q M?Q >„+ .B m hB M :B€T M¨v K¨ M¦B- i?
i?m"i KÈB çQÊ+X

.QÆM; G¶B p®M iQÎM; `^M; +?[i`` i` M; #`- +?d +¦ Hmv M F?Q i?m"i H¨ çQÊ+ `²
i?®M; +ÁM +?B M?Ä M?Q p"vX

'M KÎ h`` GB m i?m"i H¢B T?€i ?B M- +€B h`` GB m i?m"i M¨v H¨ K°i +€B +?B M?
i?m"i K¨ i?¬B- #'i [m€ h`` GB m i?m"i ç®B pÈB +?[ i`` i` M; #` +¦ ?B m [mª ``'i i®
/KM; Gmv M F?Q i?m"i K¨ M¦B- ?B m [mª b) FûK ?ÆM `'i M?B m- i, H i?'i #¢B F
ç²M; /¢M;- M?QM; h`` GB m i?m"i F?¬M; ;B®M;- +?[ i`` i` M; #` t€+ tm'i i?¨M? +
M¦B +€+? F?€+- +?d +–M çŠM; +'T ç M `²B- +?[i`` i` M; #` t€+ tm'i i?¨M? +¬M; i
K¨ #bM? i?QÌM; +¦ i? ç¢i iÈB 3yW- bY /KM; h`` GB m /`+? K¨ M¦B- t€+ tm'i i?¨M?

E?¬M; ? M;?B M;Ì- h`` GB m i?m"i M¨v H¨ M?'i ç`M? T?ªB ?®B çQ€B- çQÆM; M?B
çQ€B `²B- h`` GB m /`+? H¨ T?ªB ?®B çQ€BX

> Q i®M k9y p¢M çB K iQ+? Hkv- .QÆM; G¶B ?®B çQ€B + Q +'T h`` GB m i?m"i- +
+?[i`` >„+ .B m hB M :B€T- M?Q i? çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` iW ?ÆM R9Ny p¢M #B

L?Q i? - p'M ç +?[i`` >„+ .B m hB M :B€T +kM; F?¬M; +–M HQ H„M;- #° T?"M Hn
+¦ p"i ;b F?€+- p T?–M i`"M T?€T M? - ?B M i¢B +¦ bÆ +'T >mv M i`"M +MM; *Ym
p"v çO `²B- M?[M; i`"M T?€T F?€+ +?Ì ç M >mv M *Æ J¬M M¦B b m- K¨ i`QM; F?Qª
H) +¦ i? i?m ?Q¢+? K°i Qi çB K iQ+? Hkv `²BX

*?Q M M H9+ M¨v .QÆM; G¶B KÈB [m v ç–m- w ç`M? ?®B çQ€B T?M T?QÆM; æ`M

@ æBM?- M;QÌB +?ÆB T?ªB +?,M; ?®B çQ€B æ`M? h?•M S?M T?M T?QÆM;\

@ >®B çQ€BX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ æ`M? h?•M S?M T?M T?QÆM;X

æ`M? h?•M S?M T?M T?QÆM; ç½ H'v çQÊ+- iB m ? Q Ryyy p¢M çB K iQ+? Hkv- ?
iQ+? Hkv +?d +ÁM H¢B +¦ ?ÆMk8y p¢M- iW K°i iB m T?9 ¬M; #B M i?¨M? F M;? Q

.QÆM; G¶B ?Qi K°i ?ÆB i?"i b•m- i?®B HmB ` F?ÄB ?®B çQ€B ? i?®M;- F€ i?"i .
iK+ t2K tm®M; /QÈB- M?QM; H¢B F?¬M; Km®M b m F?B i?'v çQÊ+ ;b i®i- +¨M; i?
M M .QÆM; G¶B Î i?ÌB çB K M¨v HB M i?®B HmB ` F?ÄB ? i?®M;X

Gmv M ç M- ?B M i¢B .QÆM; G¶B F?¬M; +•M M?„+- ç–m iB M .QÆM; G¶B HB M w
æ`M? h?•M S?M M¨v i€+ /KM; [m€ HÈM- ?ÆM M[.QÆM; G¶B iBM? iQÌM;- b„T iÈB
Km®M ;B i +? i KbM? F?ŠM; ç`M? +¦ F?®B M;QÌB- i, M?Q *m²M; >´- ?„M M?'i ç`M
M;„M ç°M; i?O- #'i [m€ #ÎB pb M?[M; M;¨v M¨v- KbM? +ª M;¨v ç m Î i`QM; M?¨ F?¬M
?°B K¨ i?¬BX

.QÆM; G¶B HBM? KšM +ªK ;B€+ ç½ M?"M ` - H–M M¨v M;QÌB M?bM KbM? +?^K +?
+?QM? H¨ *m²M; >´- p T?–M K°i #° T?"M F?€+- ?ŠM H¨ b€i i?OX

"'i [m€ #¼M ?„M [m€ +ªM? ;B€+ `²B- F?¬M; +¦ K°i +€B M¨Q im pB + Q +QÌM; t2K
G¶B +ªK ;B€+ KbM? çQ+? i?"i H¨ #` i?2Q /äB- H¨K .QÆM; G¶B +¦ +?9i #m²M #U+X

*?ŠM; H) H¨ #–m i`ÌB\

h` M #–m i`ÌB .QÆM; G¶B +kM; t2K tûi `²B- F?¬M; +¦ T?€i ?B M F?€+ i?QÌM;X

L?Q p"v F?¬M; T?ªB i` M #–m i`ÌB- +?QM? H¨ /QÈB K†i ç'i `²B- K¨ /QÈB K†i ç'i +k
+€B ;b F?¬M; ç9M;X

Í i`QÈ+ K†i *?•M h?U+ PM; L?½M- ? i i?ªv M;Kv i` M; ç m H¨ p¬ /KM;- M?QM; ? i
HB M F?¬M; +¦ T?€i ?B M #'i Hm"M +?¶ F?ª M;?B ;b- #'i [m€ i`QM; HÁM; .QÆM;
ç®B pÈB i`U+ ;B€+ +O KbM?- .QÆM; G¶B pšM iQÆM; ç®B iBM iQÎM;- K¼B bU pš

"¶M; M?B M i`QM; ç–m .QÆM; G¶B ?B M H M K°i ç¢Q €M? b€M;- M;QÌB #bM? i?Q
i?` KbM?- H¨ K°i M;QÌB #bM? i?QÌM; i?b b Q\ J°i M;QÌB #bM? i?QÌM;- im pB #bM
F?¬M; +?9 w- ?Q¨M iQ¨M #Ä [m `²BX

E?¬M; +¦ M;QÌB +¦ i? i`€M? çQÊ+ *?•M h?U+ PM; L?½M +O KbM?- M?Q p"v M¦B ç
+kM; F?¬M; +¦ /`+? /mM; i` M; çB K- +,M #ªM +kM; F?¬M; +¦ im p` +QÌM; ?½M- ç®
K°i M;QÌB #bM? i?QÌM;X

L;?o i?¬M; bm®i M?[M; i?S M¨v- i`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B #m¬M; tm®M; K°i F?®
/ +?`m `'i M?B mX

:B€K i?` KbM? +?QM? H¨ M;QÌB #bM? i?QÌM;- M?Q p"v i?U+ bU F?¬M; +–M [m€ H
Qm i? +O M;QÌB #bM? i?QÌM;- #'i [m€ +kM; +¦ ?Q¨M +ªM? t'm- KbM? F?¬M; +–I
iB M iB M ?¦ i` M; HB M +¦ i? HW ;¢i ç®B T?QÆM;X

L m M?Q H¨ + Q i?O K¨ M¦B- +€B FB +kM; F?¬M; T?ªB H¨ / /¨M; M?Q p"v `²BX

*?Q M M +?Q /M H¨ KbM? #` M;QÌB ;B€K i?`- M?Q p"v +kM; F?¬M; M?'i ç`M? H¨ bU
bQM; ?¨M?- +¦ ç¬B F?B +?mv M t'm +kM; +¦ i? #B M i?¨M? +?mv M i®i- KbM? b C
i?` KbM? FB +?S\ L;?o iÈB ç•v F?¦2 KB M; .QÆM; G¶B ;BQÆM; H M p iQÆB +Q

.€K iQM? iQ€M i - Km®M €K b€i i - M?Q p"v i b) +?Q M;QÆB #B i +€B ;b H¨ ç m F

"'i [m€ i`QÈ+ ç¦ KbM? +–M H¨K i®i +?m˜M #` p¢M iQ¨M- i`QM; ç¦ +€B T?M i`B M
T?ªB +?m˜M #` ç'vX

.QÆM; G¶B i` M?bM tm®M; i¨B HB m /MM; +? T?M- `'i H¨ ç–v çO- æ`M? h?•M S
i`B M- #'i [m€ +–M i¨B HB m +kM; H¨ bmM; i9+- ç•v ç m H¨ Î # M i`QM; h`QÌM; S?C

*? T?M i?m"iX

@ æBM?- +? i€+ æ`M? h?•M S?M i?'i #¢BX

G–M i?S M?'i +? i€+ i?'i #¢B- i`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B ç½ bÈK +¦ +?m˜M #`- /M
F?¬M; T?ªB T?M i`B M #bM? i?QÌM;- ?m®M; +?B KbM? +ÁM H¨ H–M ç–m iB M +?

L m M?Q K°i H–M HB M i?¨M? +¬M;- M?Q p"v +?SM; KBM? p"M F?Q +O KbM? +kM

J°i H–M i?'i #¢B- p"v i?b H¢B iÈB K°i H–M- iK+ M;[F?¬M; T?ªB M¦B- i?'i #¢B H¨ K
#¢B +kM; F?¬M; +QB p¨Q ç•m- i¨B HB m +O KbM? +kM; +QB M?Q bmM; i9+- ?Q¨M

*? T?M i?m"iX

@ æBM?- æ`M? h?•M S?M +? i€+ i?'i #¢B- ç° i?m–M i?K+ i,M; H MX

*? T?M i?m"iX

@ æBM?- æ`M? h?•M S?M +? i€+ i?'i #¢B- ç° i?m–M i?K+ i,M; H MX

GB M iB T K'v H–M i?'i #¢B- #'i [m€ .QÆM; G¶B H¢B F?¬M; iS+ ;B"M +?9i M¨Q-
iB T i?2Q M?'i ç`M? b) i?¨M? +¬M;X

*? T?M i?m"iX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB +? i€+ æ`M? h?•M S?M i?¨M? +¬M;- ç° i?m–M

h?¨M? +¬M; `²B- `®i +K+ i?¨M? +¬M; +? i¢Q ` K°i [mª æ`M? h?•M S?M- i` M K†i
+QÌB ?¨B HÁM;X

æ`M? h?•M S?M- æ`M? h?•M S?M +?QM? i?S+- F?¬M; / /¨M; ?- KbM? `®i +K+ ç2
` `²BX hmv ç½ i?'i #¢B M?B m H–M M?Q p"v- #'i [m€ ç•v ? i i?ªv ç m H¨ ç€M; ;B€

h` M?bM tm®M; i?m°+ iQM?X

æ`M? h?•M S?MX

æ†+ i?M T?M i`B M- b m F?B bY /KM; +¦ i? ç`M? i`K KK+ iB m- ?B m [mª i®i t'm
iQÆM; [m MX

L?bM t2K i?m°+ iQM?- .QÆM; G¶B M;•v M;˜M +ª M;QÌB- K°i [mª T?M i`B M M¨v iU
+O KbM? F?¬M; ;B®M;- T?M i`B M M¨v H¢B H¨ ç†+ i?M T?M i`B M- +?ŠM; H) æ`
M?B m HQ¢B b Q- ?Q†+ H¨ æ`M? h?•M S?M M¨v p®M +?QM? H¨ M?Q p"v\ *€B M¨v
T?M T?QÆM;- p +¦ i? ç`M? i`K ç`+? M?•M # Q H•m- +€B ç¦ H¨ +MM; ç`+? M?•M K¢
T?ªB +MM; i?U+ HU+ #ªM i?•M K¢M? v m +¦ [m M ? - +?ŠM; H) H¨ ? i?®M; tm'i ?B

> i?®M; T?¢K b B H–K- M?QM; K¨ i`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B +ª FBM?- ? i?®M; F
K°i F?B ? i?®M; tm'i ?B M b B H–K- [m, KÈB #B i `ä b) T?€i bBM? +?mv M ;b- +
h?®M; M¨v H¨ +MM; KbM? +?mM; K°i M?`T i?Î- K°i F?B tªv ` p'M ç - T?B M iQ€B

æ9M;- :B€K æ`M? h?m"i- KbM? F?¬M; T?ªB H¨ +¦ :B€K æ`M? h?m"i Q- t2K tûi K°i
?B M p'M ç X

:B€K æ`M? h?m"iX

æ†+ i?M T?M i`B M- +¦ i? ç`M? i`K ç`+? M?•M- ?B m [mª i®i t'm +MM; im p` M;Q
i`mv2M i B X U +?9 i?Q+?, ç†+ i?M T?M i`B M- H¨ H9+ +? i€+ FQ+? T?€i ` i?m
i`B M H¨ iW T?M i`B M #bM? i?QÌM;- ;B i,M; H M i?m°+ iQM? ç†+ i?MX V

>¬

a m F?B i?'v +?9 i?Q+?- .QÆM; G¶B M? M?¨M; i?Î ` - t2K ` F?¬M; T?ªB ? i?®M
T?˜K #¢Q T?€iX

"'i [m€ +?d +–M ? i?®M; F?¬M; +¦ T?¢K b B H–K H¨ çQÊ+X

JbM? ç½ M?•M T?˜K #°+ T?€i- M?Q p"v iB T iK+ Hmv M +? X

*? T?M i?m"iX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB Hmv M +? æ`M? h?•M S?M i?¨M? +¬M;- ç° i?m

G¢B K°i H–M M[i?¨M? +¬M;X

æ`M? h?•M S?MX

aY /KM; +¦ i? ç`M? i`K KK+ iB mX

Zmª M?B M æ`M? h?•M S?M H9+ M¨v ç•v- +MM; H9+ i`QÈ+ +¦ F?€+ M? m `²B- +kM

h?ŠM; ç M +? i¢Q ` M,K +€B æ`M? h?•M S?M- H9+ M¨v .QÆM; G¶B KÈB M;WM;
i`B M- M;Q¢B i`W iÌ i?S M?'i H¨ ç†+ i?M T?M i`B M ` - #®M i'K F?€+ ç m H¨ T?M i`
M;QÊ+ H¢B H¨ +¦ +?9i i?'i p¼M;X

h?m ?²B T?M i`B M- .QÆM; G¶B çB ` +Y T?ÁM;- # M;¨v i?ÌB ;B M ç½ [m - KbM?
p'M ç h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B `²BX

æQ€M +?WM; ?B M i¢B #¼M ?„M ç m +¦ +?9i çÊB F?¬M; F`T X

@ h?B m :B - M;QÆB çB ` - +¦ M;QÌB ç½ çÊB M;QÆB K°i #m´B b€M; `²BX

*?SM; FB M .QÆM; G¶B çB ` - >¢ h`9+ p°B M¦BX

@ h`B m oB M\

.QÆM; G¶B M¦BX

>¢ h`9+ M? ;"i ç–mX

.QÆM; G¶B çB i?2Q >¢ h`9+ iÈB T?ÁM; F?€+?X

:†T h`B m oB M i¢B ç¦ +?Ì- çQ€M +?WM; ç½ çÊB +¦ +?9i F?¬M; FB M M?šM çQÊ+

@ .QÆM; H½Q ç - M;QÆB `®i +K+ çB ` - H¢B ç +?Q i çÊB i?"i H•m ?X

L?bM i?'v .QÆM; G¶B ç M- h`B m oB M ? i bS+ + Q ?SM;- # #°M çSM; H MX

@ > ? - F?¬M; iB M- i ç M; im Hmv MX

.QÆM; G¶B KdK +QÌB M¦BX

@ .QÆM; H½Q ç M;QÆB ?B M i¢B +¦ H) +¦ i?ÌB ;B M çB ¨ M? \

h`B m oB M M¦BX

.QÆM; G¶B M? ;"i ç–mX

@ *?„+ ?ŠM K'v p` i`QÎM; H½Q ç m ç½ ?B m `ä çB ¨ M? \

h`B m oB M M? ;"i ç–m,

@ J'v p` i`QÎM; H½Q ç½ [mv i ç`M?- çB m FB M +O H½Q ç M;QÆB- +€+ i`QÎM;
+?Q i iÈB ;¼B H½Q ç [m - i?QÆM; HQÊM; K°i +?9i +¬M; pB + ?ÊT i€+ #QÈ+ iB

@ h®i- +€B FB +?9M; i ?B M i¢B HB M çB i?¬BX

.QÆM; G¶B M;?2 p"v M? ;"i ç–m- [mv i ç`M? +O #¼M ?„M Î i`QM; /U HB m +O .
>mv i æ M +O KbM? ç®B pÈB #¼M ?„M K¨ M¦B H¨ K°i ?'T /šM HÈM- HQ¢B ?'T /šM
+U imv i ç'vX

>ÆM KQÌB T?9i ç²M; ?² b m- ? B M;QÌB iÈB h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°BX

o®M "¢+? h® h`BM? Km®M +MM; iÈB- #'i [m€ .QÆM; G¶B H¢B H„+ ç–m- F?¬M; +¦
KbM?- .QÆM; G¶B #•v ;BÌ H¨ K°i +?9i +kM; F?¬M; HQ H„M;- ?¬K M v KbM? ç½ im
j- ç¢i ç M i–M; i?S N- i`W F?B H¨ ok h?–M +ªM? ;BÈB ç M ç®B T?¦ KbM?- #ˆM; F?
i,M; i? K +ÁM +¦ *?•M GBM? T?M- +,M #ªM H¨ F?¬M; +–M HQ H„M;- M m Km®M ;B
Km®M +? iX

J°i F?B ç bM? ç`M? i`K- H¢B i?B i`B M h?B M æ Q L?'i h?S+- ?Q†+ H¨ i?B i`B M
ç®B T?QÆM; H¨ oä h?€M? æ¢B pB M K½M- +kM; +¦ i? ;BªB [mv i- çQÆM; M?B M
M?•M b® iQÆM; ç®B M?B m K¨ M¦B- +€B FB H¢B H¨ K°i bU pB + F?€+ `²BX L?QM
oä h?€M?- KbM? +kM; +¦ i? HÊB /KM; h?m'M hS+ h?B M Gw +?¢v i`®MX

*?Q M M i`W F?B H¨ ok h?–M- #ˆM; F?¬M; i?b K†+ +?Q B +kM; F?¬M; +¦ +€+? M¨

@ .QÆM; +¬M; iY KÌB M;²BX

"®M p` i`QÎM; H½Q +?SM; FB M .QÆM; G¶B ç M- KWM; `Ð F?¬M; i?¬B- #®M pB M
çQ+? i?"i H¨ i?QÊM; T?˜K- H9+ M¨v #®M p` i`QÎM; H½Q ç m H¨ i?–M i?€B b€M; H€
+ª M;QÌB ç m ç½ +¦ ?¦ HÈM `'i #B M- im pB ˜M ˜M +¦ +?¶ iBM? iB M- ç•v ç m H¨ +
+'T hBM? >mv i æ M- ç•v +kM; H¨ K°i i`QM; M?[M; M;mv M M?•M pb +€B ;b #®M p`
FB M i?S ? B +O .QÆM; G¶BX

@ J'v p` i`QÎM; H½Q +•M M?„+ M?Q i? M¨Q\ æB m FB M i?S ? B +O i T?ªB +?,M

.QÆM; G¶B ç½ #B i ç€T €M- #'i [m€ pšM H¨ /Q K'v p` i`QÎM; H½Q iU KbM? M¦B `

RdRX *?QÆM; kk3, æB m EB M h?S " *O .QÆM; G¶B

@ æB m FB M +O .QÆM; +¬M; iY +?9M; i ç½ ç€T SM;- F?¬M; #B i çB m FB M i? i? M¨Q\

h?¨M? i`QÎM; H½Q ?ÄBX

.QÆM; G¶B KdK +QÌB- M¦B ` ,

@ *€B çB m FB M i?S # M¨v- F€ i?"i ç®B pÈB h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B H¨ +¦ +?

@ æB m FB M ;b- .QÆM; +¬M; iY- M;QÆB +kM; çWM; +¦ i?W MQÈ+ çK+ i?ª +•m- ç m M;?2- +?d +–M çB m FB M ?ÊT Hw K¨ M¦B- M?Q p"v +?9M; i i'i M?B M b) F?¬

h?¨M? i`QÎM; H½Q M¦B i?ŠM;X

.QÆM; G¶B M?bM t2K ?„M- M?'T K°i M;KK i`¨- KÈB +?"K `½B M¦B ` ,

@ E?¬M; #B i h?¨M? i`QÎM; H½Q ç®B pÈB o¬ *U+ ç¢B HK+ +¦ w FB M ;b F?¬M;\

h?¨M? i`QÎM; H½Q M;?2 tQM; .QÆM; G¶B M¦B F?¬M; F?ÄB H„T #„T FBM? ?½B- i? H¨ F?¬M; M?Ä- H¢B Km®M ç€M? +?O w o¬ *U+ ç¢B HK+- o¬ *U+ ç¢B HK+ M¨v +M HÈM- # M i`QM; o¬ *U+ ç¢B HK+ +QÌM; ;Bª M?Q K•v- oä h?€M? +'T +QÌM; ;Bª Î # +€B ;bX *?Q /M H¨ ok h?–M +kM; bQ pÈB oä h?€M? aMM; ok ç¢B HK+ Km®M M?B m ç–m- p"v i?b `'i F?¦- F?¦ H¢B +¨M; F?¦X

"'i [m€ h?¨M? i`QÎM; H½Q ;B"i KbM? [mv ;B"i KbM?- M?QM; i` M K†i H¢B F?¬M; + i`QÎM; H½Q b®M; M?B m M,K M?Q p"v- M;QÌB ;B¨ K¨ i?¨M? iBM? `²B- M?Q i? M¨Q KbM? ?B M Î i` M K†iX

@ o¬ *U+ ç¢B HK+- H½Q ?O iU M?B M H¨ M;?2 M¦B [m - #'i [m€ o¬ *U+ ç¢B HK+ b T?ªB +QÌM; ç¢B ?ÆM M?B m- M m M?Q .QÆM; +¬M; iY Km®M çB o¬ *U+ ç¢B HK+ iY im pB ç¢i iÈB ok h?–M M¦B b m- ?ÆM M[Km®M çB o¬ *U+ ç¢B HK+ +kM; F?¬M o¬ *U+ ç¢B HK+ +MM; aMM; ok ç¢B HK+ +?9M; i #bM? i?QÌM; i?¬M; ç¢Q H¨ #` M; HK+- M?Q p"v +kM; +?d +¦ i? iW u M aÆM bÆM K¢+? tmv M [m - b m ç¦ iB M p¨Q M;mv +Æ i`MM; i`MM;- Km®M i?¬M; [m o¬ h"M >ªB ;–M M?Q H¨ F?¬M; i? M¨Q- +C K½M +kM; F?¬M; /€K çÆM ;BªM M K i?YX

L?[M; +?mv M M¨v .QÆM; G¶B M;QÊ+ H¢B H¨ F?¬M; +¦ M;?2 M¦B [m - iB M p¨Q o¬ M?Q p"v- #'i [m€ +?Q /M H¨ F?¦ F?,M KbM? +kM; T?ªB çB- çQÆM; M?B M i`QÈ+ F? G¶B H¨ imv i ç®B b) F?¬M; çB K¢Q ?B K M?Q p"vX

o T?–M o¬ h"M >ªB M¨v- .QÆM; G¶B M;QÊ+ H¢B H¨ +¦ Fw S+- o¬ h"M >ªB- H¨ K°i i ç¢B ?B K ç` - bQ pÈB >mv i a„+ J Zm"i +¨M; i? K FBM? F?OM;X

oä h?€M? pšM H¢+ Î i`QM; ç¦ p¬ b® F - +?Q /M H¨ ok h?–M +kM; pšM H¢+ F?¬M; Q

@ h?¨M? ç¢B + M¦B F?¬M; b B- M m M?Q .QÆM; +¬M; iY Km®M çB o¬ *U+ ç¢B HK iQ¨M +?m˜M #`- M m M?Q .QÆM; +¬M; iY Km®M ç +?Q +?9M; i ?° i®M; M;QÆB ç p"v K'v H½Q ;B ?Ä +?9M; i i?"i ç9M; H¨ F?¬M; +¦ +€+? M¨Q H¨K çQÊ+X

J°i p` i`QÎM; H½Q F?€+ M¦B ` X

.QÆM; G¶B M;?2 p"v +QÌB +QÌB M¦B,

@ *€+ p` iB M #®B ç½ ?B m H–K- i F?¬M; T?ªB Km®M +€+ p` iB M #®B ?° i®M; i +MM; +€+ p` H¨K K°i +€B QÈ+ ç`M?X

@ PÈ+ ç`M?\

"®M p` i`QÎM; H½Q M;?2 p”v b[M; bÌX

@ *€B QÈ+ ç`M? ;b- .QÆM; +¬M; iY M¦B ` H¨ çQÊ+X

h?¨M? i`QÎM; H½Q M?bM .QÆM; G¶B- M;[F?Q H¢M? M?¢i ?ÄBX

L;[F?Q +O h?¨M? i`QÎM; H½Q M¨v- H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB i?–K K„
G½Q >² Gv- [mª M?B M çO #bM? ioM?X

@ G¨ M?Q i? M¨v- i M;?2 M¦B aMM; ok ç¢B HK+ h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B +?9M;
HB i/B +?mv M iÈBX

@ æ9M; p”v- +?mv M M¨v +?„+ H¨ hB m ok M¦B +?Q M;QÆB \

h?¨M? i`QÎM; H½Q pm®i pm®i +?ÁK `•m +O KbM? M¦BX

@ *€B M¨v +kM; F?¬M; +¦ +€B ;b- .QÆM; +¬M; iY ç½ iQM? iQ€M H¨ M;QÌB K°i M?¨
bÈK Km°M +kM; b) #B i- M;QÊ+ H¢B +kM; F?¬M; +¦ +€B ;b- .QÆM; +¬M; iY ç M +M
H¨ çQÊ+- F?¬M; +–M [m M? +Q HÁM; pÁM; M?Q p”vX

.QÆM; G¶B +QÌB +QÌB- M¦B ` ,

@ E?¬M; #B i h?¨M? i`QÎM; H½Q H¨ M;mv M w +?SM; FB M h`QÌM; S?QM; i?QÆM
ç¢B HK+ h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B +MM; aMM; ok ç¢B HK+ i?QÆM; ?°B +?9M; i
h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B +?QM? i?S+ ? v F?¬M;\

L;?2 çQÊ+ +•m M¨v- #®M p` i`QÎM; H½Q H”T iS+ b„+ K†i ç¢B #B MX

@ L;QÆBX X /Q+ i`mv2M i B X X L;QÆB H¨ M;QÌB o¬ *U+ ç¢B HK+\

h?¨M? i`QÎM; H½Q ?Qi K°i ?ÆB i?”i b•m- M?bM +?^K +?^K p¨Q .QÆM; G¶B M¦B `

@ E?¬M; T?ªBX

.QÆM; G¶B H„+ ç–mX

@ h +kM; F?¬M; T?ªB M;QÌB Î o¬ *U+ ç¢B HK+X

@ L;QÆB i?”i F?¬M; T?ªB\

J°i p` i`QÎM; H½Q F?€+ ?ÄBX

@ h?”i F?¬M; T?ªB- i H¨ .QÆM; ;B lv ok oQÆM; T?O h K h?B m ;B .QÆM; G¶B-
p` i`QÎM; H½Q ç m `’i `ä `¨M;X

.QÆM; G¶B M?bM t2K #¼M ?„M M¦B ` X

h?¨M? i`QÎM; H½Q M? ;”i ç–m,

@ oB + M¨v +?9M; i #B i `ä- #’i [m€ F?¬M; #B i .QÆM; +¬M; iY M;QÆB pb +€B ;b
S?QM; i?QÆM; ?°B i +¦ w ç² ;b\ L m M?Q .QÆM; +¬M; iY M;QÆB Km®M ç€M? +?
M¦B- M?Q p”v +?9M; i +kM; +?d +¦ i? #’i HU+ `²BX

h?¨M? i`QÎM; H½Q imv F?¬M; Km®M +MM; .QÆM; G¶B #m¬M; i? ?ÊT i€+- M?QM
pÈB h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B +¦ w ç² K¨ M¦B- M?Q p”v HB M F?¬M; i? F?¬M; #
i€+ `²B- /M b Q h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B H¨ F?¬M; i? +¦ #’i +S +?mv M ;b ç’vX

.QÆM; G¶B +QÌB +QÌB M¦B,

@ h?¨M? i`QÎM; H½Q F?¬M; M M p°B p½ +U imv i- i`QÈ+ ?½v M;?2 i M¦B iBM? iQ

"¼M M;QÌB h?¨M? i`QÎM; H½Q T?ªM SM;- Î i`QM; .QÆM; G¶B /U HB mX

@ .QÆM; +¬M; iY KÌB M¦B\ *?d +–M F?¬M; T?ªB bU ibM? ç®B pÈB HÊB Q+? +O h`
?¢B- HB M F?¬M; +¦ p’M ç X

@ h Km®M M¦B H¨- M m M?Q i +¦ i? Î o¬ *U+ ç¢B HK+ /WM; +?•M- ?ÆM M[?Q¨M
h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B K¨ M¦B- h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B i¢B aMM; ok ç¢B H
+¦ i? +MM; o¬ *U+ ç¢B HK+ i?QÆM; ?°B ?ÊT ? B H¨K K°i ? v F?¬M;\

.QÆM; G¶B M¦B tQM; HB M M?bM t2K #®M M;QÌB h?¨M? i`QÎM; H½QX

"¼M M;QÌB h?¨M? i`QÎM; H½Q b[M; bÌ- i`QM; ç–m w M;?o ç–m iB M H¨ .QÆM; G¶
ç` T?QÆM; M¨Q- o¬ *U+ ç¢B HK+ h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B FB H¨ i? HU+ F?´M
*U+ ç¢B HK+ /WM; +?•M- ?ÆM M[?Q¨M iQ¨M F?®M; +? o¬ *U+ ç¢B HK+ h`QÌM; S
i?U+ bQ pÈB H M i`ÌB +ÁM F?¦ ?ÆMX

E?¬M; çÊB ç€K M;QÌB h?¨M? i`QÎM; H½Q M¦B +?mv M- .QÆM; G¶B H¢B M¦B iB T

@ L m M?Q i +¦ i? H¨K çQÊ+ çB K M¨v K¨ M¦B- F?¬M; #B i #®M p` i`QÎM; H½Q +
æQÆM; M?B M- i +kM; F?¬M; T?ªB i?"i Km®M i`B i ç F?®M; +? h`QÌM; S?QM;
/Q +€+ M;QÆB [mªM Hw- i +?d H¨ +–M F?®M; +? i` M / M? M;?o K¨ i?¬BX

h?¨M? i`QÎM; H½Q M;?2 ç M ç¦- pšM H¨ +¦ +?9i /Q /U- ?²B H•m KÈB M¦B,

@ æ M; K M; i`¼M; ç¢B- çB K 'v- +?Q +?9M; i i?QÆM; HQÊM; K°i +?9i H¢B ?²B T

@ *€+ p` iB M #®B +S iU iB MX

.QÆM; G¶B F?) KoK +QÌB M¦BX

RdkX *?QÆM; kkN, L;¼+ hOv

.QÆM; G¶B iBM? iQÌM;- çB m FB M M¨v +kM; F?¬M; T?ªB çB m FB M ?¨ F?„+ ;b- +
i?QÆM; ?°B K¨ M¦B ?Q¨M iQ¨M H¨ +¦ HÊB p¬ ?¢B- #'i [m€ H¨ p'M ç / M? M;?o K
[mª i?"i +¦ i? F?®M; +? o¬ *U+ ç¢B HK+ h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B- ç M H9+ ç¦
ç¢B HK+ h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B M¨v- +,M #ªM H¨ F?¬M; +¦ F?¦ F?,M ;bX

>ÆM Ryö b m- h?¨M? i`QÎM; H½Q M?bM t2K .QÆM; G¶B M¦B,

@ .QÆM; +¬M; iY- çB m FB M +O M;QÆB- +?9M; i +¦ i? ç€T SM;- #'i [m€ p b m
+?9M; i +?m˜M #` ç–v çO hBM? >mv i æ MX

aÎ /o h?¨M? i`QÎM; H½Q b) ç€T SM;- K°i +€B H¨ F?¬M; +?Q `^M; .QÆM; G¶B +¦ i?
M[+?Q /M +¦ M,M; HU+ çB ç M o¬ *U+ ç¢B HK+ +kM; F?¬M; M?'i ç`M? +¦ i? F?®M
?°B # M FB - K†i F?€+ M m M?Q ?„M i?"i bU F?®M; +? h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°
M?Q p"v çWM; M¦B H¨ i` M / M? M;?o ç +?Q ?„M i?®M; M?'i h`QÌM; S?QM; i?QÆ
i?S+ ç +?Q ?„M i`Î i?¨M? +?O M?•M h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B +kM; çQÊ+- M m
?°B +¦ i? tm'i ?B M K°i M;QÌB H½M? ç¢Q +QÌM; ?Q¨M? M?Q p"v- FB +kM; F?¬M;

J¨ ?B M i¢B ç€T SM; çB m FB M M¨v ç®B pÈB M?¦K M;QÌB KbM?- ç®B pÈB i?QÆM;
i?'i ;b- i?"K +?Q M?¦K M;QÌB KbM? +ÁM +¦ i? ç¢i çQÊ+ ç–v çO hBM? >mv i æ M-
+¦ +€B ;b i®i +U imv i ç•v M¨v\

@ *€B M¨v ?Q¨M iQ¨M F?¬M; H¨ p'M ç X

L;?2 çQÊ+ HÌB M¨v +O h?¨M? i`QÎM; H½Q- .QÆM; G¶B +QÌB M¦BX

@ "'i [m€ /QÊ+ HB m Hmv M +? hBM? >mv i æ M +–M +?QM? +€+ M;QÆB +mM; +

.WM; H¢B tm®M;- .QÆM; G¶B #´ bmM; M¦B,

@ "'i [m€- H–M M¨v F?¬M; +?d +¦ +–M /QÊ+ HB m Hmv M +? hBM? >mv i æ M- +Á
i? H¨K ` K°i Qi hY hQÆM; Zmª- hBM? >mv i æ M M¨v Hmv M +? t€+ tm'i i?¨M? +
+?Q M M M?'i ç`M? T?ªB /mM; hY hQÆM; Zmª ç M ç + Q i, H i?¨M? ç MX

h?¨M? i`QÎM; H½Q M;?2 p"v +QÌB M¦B,

@ æB K 'v ?Q¨M iQ¨M F?¬M; +¦ p'M ç - hY hQÆM; Zmª- +ÁM +¦ /QÊ+ HB m Hmv M
i +¦ i? +?m˜M #` i®i- K†i F?€+ M m M?Q .QÆM; +¬M; iY +–M ;b K¨ M¦B- +¦ i? i`U
iB T çB i`QM; F?® T?ÁM; i?QÆM; ?°B i H'v- ç m çQÊ+X

L;?2 HÌB M¨v- .QÆM; G¶B HB M #B i `ä KK+ çQ+? +O KbM? ç½ ç¢i i?¨M?X

@ h®i- +?d +–M +?m˜M #` i®i i¨B HB m- bU ibM? Hmv M ç M HB M ;B Q +?Q i - #'i
RyyW i?¨M? +¬M;- hBM? >mv i æ M M¨v id H i?¨M? ç M `'i i?'T- M m M?Q F?¬M;
RyW +kM; +?Q iÈB- çQÆM; M?B M M m +¦ hY hQÆM; Zmª K¨ M¦B- +¦ i? ç + Q ç
ç¢i çQÊ+X

æ®B pÈB .QÆM; G¶B M¦B- #¼M M;QÌB h?¨M? i`QÎM; H½Q F?¬M; ?Q¨B M;?B +?9i
Hmv M +? i?"i bU H¨ F?¦- K'v i`,K M,K +kM; F?¬M; B +¦ i? Hmv M +? ` - .QÆM;
`'i i®i- ?ÆM M[t€+ tm'i i?¨M? +¬M; +ÁM ç¢i ç M k8W- ç•v [mª i?U+ +¦ i? M¦B H¨

@ h®i- i®i- ? ? - M?Q p"v p b m +?9M; i H¨ M;QÌB K°i M?¨ `²B- ç9M; `²B- .QÆM
.QÆM; i`QÎM; H½Q- F?®B M;¼+ M¨v #¨B HB M H¨ H M? #¨B +O M;QÆBX

h?¨M? i`QÎM; H½Q H'v ` K°i F?®B M;¼+ #¨B K¨m iQK- i` M F?®B M;¼+ #¨B M¨v +
M F?€+ H¨ iB m +?Q h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B- T?Q i` M iB m +?Q +¦ K°i F?
M;?o .QÆM; G¶B H¨ h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B F?€+? F? M? i`QÎM; H½QX

.QÆM; G¶B +kM; F?¬M; F?€+? F?Q- M?"M H'v M;¼+ #¨B- i`Î KbM? M?bM tm®M;-

@ .QÆM; i`QÎM; H½Q- F?®B M;¼+ #¨B M¨v HB M H¨ #^M; +?SM; +O M;QÆB- +–I
ç¢i çQÊ+ +€+ HQ¢B [mv M HÊB- ç` p` +O h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B +MM; +?9
iB M ç¢i çQÊ+ i'i +ª i¨B M;mv M # M i`QM; i?QÆM; ?°BX

h?ÌB çB K h?¨M? i`QÎM; H½Q ç2K F?®B M;¼+ #¨B M¨v ;B Q ` - i`QM; M°B i•K pšM
ç'v- /M b Q F?®B M;¼+ #¨B M¨v w M;?o F?¬M; T?ªB +?mv M çM X

"'i [m€ M;?o iÈB hBM? >mv i æ M- +ÁM +¦ p b m T?€i i`B M- h?¨M? i`QÎM; H½Q
?m®M; ?² .QÆM; G¶B +m®B +MM; Km®M çB >mv M *Æ J¬M T?€i i`B M- >mv M *
i?QÆM; ?°B +QÌM; ç¢B ?ÆM M?B m- M m M?Q ?„M i`Î i?¨M? >mv M *Æ J¬M *?•M
ç®B pÈB h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B T?€i i`B M- b) +¨M; i? K +¦ HÊBX

J¨ M;?o iÈB >mv M *Æ J¬M- h?¨M? i`QÎM; H½Q H¢B H–M M[M?È iÈB HÌB M¦B +O
i?"i ç9M; H¨ +¦ F?ª M,M; çB o¬ *U+ ç¢B HK+- +?QM? i?S+ F?®M; +? h`QÌM; S?QM

@ h?¨M? i`QÎM; H½Q p b m #ªQ i .QÆM; G¶B H¨ çQÊ+ `²B- ?Q†+ H¨ #ªQ i iB m .

.QÆM; G¶B +QÌB M¦BX

*?mv M M¨v M®+ Q `²B- M?Q p"v M?B K pK +O KbM? +QB M?Q H¨ ?Q¨M i?¨M?- #
tm'i ?B M M?„+ M?Î- ç +?Q .QÆM; G¶B +¦ +?9i #m²M #U+- +?ŠM; H) KbM? +ÁM +

*¦ H) H¨ #ÎB pb h`B m ok +ÁM F?¬M; +¦ +?QM? i?S+ i`Î i?¨M? i?QÆM; ?°B ?°B i`Q

"'i [m€ ? B +?mv M M¨v +kM; F?¬M; T?ªB M M ç ;b `²BX

a m ç¦ .QÆM; G¶B i?m /QÊ+ HB m Hmv M +? hBM? >mv i æ M /Q #®M p` i`QÎM;
M¨v #®M H½Q ;B ?Ä pb hBM? >mv i æ M H¨ #Ä ? i +ª iB M p®M `²B- K¶B M;QÌB
ç•v +?QM? H¨ i?"T T?–M ?- ?ÆM M[hY hQÆM; Zmª +kM; FB K KQÌB ? B [mª- K†
i?ªQ FB `ä `¨M; +ÁM +¦ ? B +•v + Q çŠM;- H¨ h?–M h?9 +?B ?mv i i?ªQ ªB K€B bBM
H¨ +U+ T?˜K- çQ€M +?WM; /MM; +U+ T?˜K hBM? >mv i i?ªQ M¨v Hmv M +? ` hBM
pQÊi t KbM? i`QÈ+ FB Hmv M +? ` hBM? >mv i æ MX

"®M H½Q ;B ?Ä çB `²B- HB M M?bM i?'v h`B m ok ?QM; T?'M çB ç MX

@ >B M +?'i- H–M M¨v i?"i bU H¨ K v K„M K¨ +¦ M;QÆB `²BX

h`B m ok i?–M b„+ FQ+? ç°M;- ;B[+?†i i v .QÆM; G¶B M¦BX

*€B #B m H° M¨v- F?¬M; +–M M;?o +kM; #B i- ?¬K M v h`B m ok F?ŠM; ç`M? ç½ i`Î ?°B ?°B i`QÎM; `²BX

@ *?9+ KWM; h`B m i?9+X

.QÆM; G¶B pW +QÌB pW M¦BX

@ *MM; pmB- +MM; pmBX

h`B m ok M¦B tQM;- iW i`QM; F?¬M; ;B M ;BÈB +?d H'v ` K°i p"i- H¢B H¨ K°i F?® ? B K„i M?bM- M;¼+ iOv- i?"i bU +?QM? H¨ M;¼+ iOv- M;¼+ iOv M¨v +kM; F?¬M i?¬B- +?Q /M Î iQ¨M #° aMM; ok ç¢B HK+ +kM; F?¬M; +¦ M;?2 M¦B [m +¦ M;QÌB ç K°i F?®B M;¼+ iOv +kM; H¨ K°i M;¨M M,K i`QÈ+- ?ÆM M[#ÎB pb i` M? çQ¢i F?®I p¬ b® F - ok h?–M +'T +kM; +? i# M;QÌB- oä h?€M? i? K M[X

"ÎB p"v +¦ i? i?'v çQÊ+ M;¼+ iOv M¨v i`•M [mwX

"'i [m€ .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; /€K t€+ ç`M?- M;¼+ iOv- M m M?Q H¨ M;¼+ iOv + F?¬M; MÐ H'v ` çQ M;QÌB M?Q p"v- +?Q M M .QÆM; G¶B i?B i`B M :B€K æ`M? h

L;¼+ iOvX

—M +?S iB M HBM? F?Q F?´M; H² K¨ iBM? F?B iX

h?"i ç9M; H¨ M;¼+ iOv- ?ÆM M[K M; i?2Q +?QM? H¨ iB M HBM? F?Q- M?[M; iB ;Bª ç°i T?€ ok h?–M +ªM? ;BÈB `²BX

h`B m ok M¨v i?"i ç9M; H¨ + K HÁM; +?Q- ç•v +?QM? H¨ M;¼+ iOv ?- +¦ i? i`Ê ;B +ªM? ;BÈB pä ;Bª ç°i T?€ #bM? +?QÈM;X

@ h`B m i?9+- i?S M¨v i F?¬M; i? i?m- [m€ [mw i`¼M; `²BX

X /Q+ i`mv2M i B X

RdjX *?QÆM; kjy@kjR, >²M *?B L?'i h°+

.QÆM; G¶B H"T iS+ +U imv i M¦B- M m M?Q KbM? M?"M H'v p"i M¨v K¨ M¦B- M?•M H¨ M;¼+ iOv- F?¬M; T?ªB i?S ç² i–K i?QÌM;- +?Q /M H¨ S?€ *?QÈM; æ M FB +kM [mw ?X

@ *¦ +€B ;b F?¬M; i? i?m- F?¬M; T?ªB H¨ K°i F?®B HBM? M;¼+ Q- i?S M¨v imv hBM? >mv i æ M ;B€ i`` T?ªB FûK M?B m ?ÆMX

h`B m ok F?¬M; +?9i M¨Q ç w M¦BX

GBM? M;¼+- .QÆM; G¶B b[M; bÌ- M;¼+ iOv M¨v +MM; HBM? M;¼+ Î ;B[F?€+ M? +kM; `'i i`•M [mw- M?QM; H¢B t t bQ ` FûK M;¼+ iOv- HBM? M;¼+ i®B i?B m M? i?"K +?Q H¨ i` M p¢M M,K M?m"M /QÐM; KÈB +¦ i? #B M i?¨M? M;¼+ iOv- +?Q M ;B[+? M? H +? +kM; +¦ i? çÆM ;BªM bQ b€M? çB ` X

@ GBM? M;¼+- h`B m i?9+- M;QÆB t€+ ç`M? ç•v H¨ HBM? M;¼+\

.QÆM; G¶B M¦BX

@ E?¬M; T?ªB H¨ K°i F?®B HBM? M;¼+- +?ŠM; H) ç•v H¨ ;Bª /®B ? v b Q\

a„+ K†i h`B m ok +¦ +?9i t'm ?´- M m M?Q F?®B HBM? M;¼+ M¨v H¨ ;Bª- M?Q p"v +€+? M¨Q i?ª- p®M Km®M çQ +?Q .QÆM; G¶B K°i FB M ç² p"i ` /€M;- H¢B F?¬M; M°B i•K t'm ?´ ;B"M /[Km®M +? iX

@ *€B FB *€B FB ?B M +?'i- +€B M¨v i?"i bU H¨ F?¬M; iB M- i i?"i F?¬M; M;Ì H

h`B m ok # #°M ;Bª B i?Q+? M¦BX

.QÆM; G¶B H„+ ç–m M¦B,

@ h`B m i?9+- i F?¬M; T?ªB w iS M¨v- F?®B M;¼+ M¨v imv F?¬M; T?ªB HBM? M;¼
/QÈB HBM? M;¼+X

h`B m ok M;?2 p"v M? M?¨M; i?Î ` - +?d +–M F?¬M; T?ªB ?¨M; ;Bª H¨ i®i `²B- KbM
?°B H¨K M?B m M,K M?Q p"v- t2K tûi [m #ªQ p"i p¬ b®- M m M?Q H¨ i?"i tm'i ` K
H K¨ M¦B- M?Q p"v +kM; [m€ t'm ?´ +? i M;QÌB i `²BX

@ >B M +?'i- M;QÆB M;QÊ+ H¢B H¨ H¨K i bÊ M?ªv /UM;- M m M?Q +€B M¨v H¨ K°
F?¬M; ç€M; iB M K¨ M¦B- p"v i?b i?"i t'm ?´ +? i M;QÌB i `²BX

h`B m ok F?¬M; F?ÄB i?´M i?S+ M¦BX

@ E?®B L;¼+ h?¢+? M¨v ;B€ i`` ç½ F?¬M; /QÈB HBM? M;¼+- M?Q p"v ?B M +?'i M

@ h`B m i?9+- F?¬M; M¦B ;¢i M;QÆB- ç¦ +kM; F?¬M; T?ªB L;¼+ h?¢+? #bM? i?QÌ
imv F?¬M; T?ªB M;¼+ iOv i?¨M? i?K+- M?QM; ?B m [mª +kM; `'i FBM? M;QÌBX

.QÆM; G¶B +QÌB +QÌB M¦BX

h`B m ok M;?2 p"v ?€ iQ KB M;- i`¨M ç–v F?¬M; i? iBM çQÊ+X

@ >B M +?'i- M;QÆB- M;QÆB F?¬M; +¦ iQM? b B - F?®B L;¼+ h?¢+? M¨v H¢B H¨

@ æ9M; p"v- +€B M¨v H¨ M;¼+ iOv i`QM; i`mv M i?mv i- #'i [m€ F?®B M;¼+ iOv M
+?Ì i? K K'v M;¨M M,K K¨ M¦B- M?Q p"v F?®B L;¼+ h?¢+? M¨v HB M +?QM? i?S+ i

.QÆM; G¶B ç2K F?®B M;¼+ iOv F?¬M; i?¨M? i?K+ FB T?¦M; i`QM; i v M¦B ` X "'
iOv +?•M +?€M? i?¨M? i?K+- M?QM; +kM; H¨ M;¼+ iOv i?"i bU ?- i`QÈ+ FB .QÆM
h?m"i t2K tûi [m - M;¼+ iOv M¨v +¦ i? 'v M;QÌB ç°i T?€ ok h?–MX

*¦ i? i?'v çQÊ+ F?®B M;¼+ iOv M¨v i`•M [mwX

@ *?Q M M F?®B M;¼+ iOv M¨v [m€ [mw i`¼M; `²B- h`B m i?9+ pšM H¨ i?m i`Î p ç

@ h?"i bU H¨ M;¼+ iOv- F?¬M; M;?o iÈB i +ÁM M?bM H–K `²BX

h`B m ok F?¬M; F?ÄB i?´M i?S+ F?¬M; i?¬B- F?®B M;¼+ iOv M¨v KbM? ç½ çQ `
i?"T T?–M i?`i ç m- M m KbM? #B i H¨ M;¼+ iOv K¨ M¦B- imv i ç®B H¨ F?¬M; MÐ ç
i¢B KbM? ç½ çQ ` M;Q¨B- M?Q i? M¨Q +ÁM F?¬M; #B i t'm ?´ i?m ?²B H¢BX

@ "'i [m€ F?®B M;¼+ iOv M¨v M m M?Q H¨ ç½ çQ +?Q ?B M +?'i M;QÆB- M?Q p"v
+kM; H¨ ?B M +?'i KÈB T?•M #B i ` çQÊ+- +?Q M M #ªQ FB K T?®B M? ?MM;- T?
+?'i ç½ +¦ i? T?•M #B i ` çQÊ+- M?Q p"v HB M +?SM; KBM? M;¼+ iOv M¨v +MM;
+?Q M M ?B M +?'i M;QÆB +kM; çWM; +¦ H¢B +?®B iW- M?"M H'v H¨ çQÊ+X

*€B M;¼+ iOv M¨v- imv i?"T T?–M i`•M [mw- M?QM; ç®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B HC
M¦B i?"i ` - M m M?Q KbM? +® ;„M; im Hmv M- K¨ F?¬M; T?ªB /U p¨Q ? i?®M; i?
M;¼+ iOv M¨v HB M p¬ +MM; i`¼M; v m- #'i [m€ KbM? F?¬M; +–M- M?QM; F?¬M;
çQÊ+ ?- h`B m ok ç½ M¦B M?Q p"v `²B- M?"M H'v H¢B +¦ H¨K b QX

@ *€B FB h`B m i?9+- i HB M F?¬M; F?€+? F?Q- i ç½ H'v M;¼+ iOv M¨v +O h`B
+¦ H¢B- pB M i?m®+ M¨v h`B m i?9+ M?"M H'v X

.QÆM; G¶B H'v ` K°i +€B #bM? bS- çQ +?Q h`B m okX

@ *€B M¨vX X X *€B M¨vX X X /Q+ i`mv2M i B X æ•v H¨ S?€ *?QÈM; æ M\

h?'v M?½M ?B m i` M #bM? bS- h`B m ok +?'M ç°M;- +€B M¨v H¢B H¨ S?€ *?QÈM;
/QÊ+ ;B€ i` M i`ÌB- i?2Q M?Q i`mv M i?mv i S?€ *?QÈM; æ M M¨v +¦ i? i`Ê ;B9T

+ªM? ;BÈB + Q i?O ç°i T?€- ç•v +?QM? H¨ ç M /QÊ+ i`•M [mw p¬ +MM;- M;¼+ iOv M
b€M?- KQÊM M?Ì M;¼+ iOv ç°i T?€ i, H t t bQ ` FûK S?€ *?QÈM; æ M M¨vX h`Q
æ M M¨v ;B€ i`` imv i ç®B H¨ Î T?Q i` M M;¼+ iOv ç'v- ?ÆM M[.QÆM; G¶B +ÁM
F?¬M; T?ªB H¨ M;¼+ iOv ?Q¨M iQ¨M i?¨M? i?K+X

"'i [m€ ?„M H¢B F?¬M; #B i- M;¼+ iOv M¨v Î .QÆM; G¶B t2K ` - bQ pÈB K°i [mª S
i`•M [mw M?B m H„KX

J°i T?2M ;B½v /K - h`B m ok pšM H¨ ç2K #bM? bS i`ª H¢B ç M i`QM; i v .QÆM; G¶

@ >B M +?'i- pB M i?m®+ M¨v pšM H¨ +?QM? M;QÆB ;B[çB- S?€ *?QÈM; æ M M¨
i?¨M?- K¨ M;¼+ iOv FB M m H¨ i i†M; +?Q M;QÆB- M;QÆB ?Q¨M iQ¨M F?¬M; +–
ç M ?®B çQ€B- ?m®M; +?B S?€ *?QÈM; æ M M¨v- ç®B pÈB i F?¬M; +¦ # Q M?B m
poM? pB M F?¬M; +¦ +Æ ?°B bY /KM; S?€ *?QÈM; æ MX

@ *?Q /M h`B m i?9+ M;QÆB +MM; h`B m H½Q + F?¬M; +–M- M?QM; ",M; hQ¨M +

.QÆM; G¶B M¦BX

@ *€B M¨v +ÁM F?¬M; +¦ i'i v mX

S?€ *?QÈM; æ M M¨v ?„M imv +kM; Km®M- M?QM; i?'i T?m p¬ i°B ?Q¨B #Q+? F€ i
?„M +¦ i? bQm i–K- M m M?Q bU ibM? KbM? +¦ çQÊ+ S?€ *?QÈM; æ M iB i H°` M
K M; ç M i B ?Q¢ M;"T ç–mX

:†T h`B m ok M;[ F?Q FB M ç`M? M?Q i? - .QÆM; G¶B M;?o M;?o- +kM; i?m p¨Q
i?m®+X

@ S?€ *?QÈM; æ M M¨v h`B m i?9+ F?¬M; Km®M M?"M H'v- M?Q p"v pB M i?m®+

h?ÌB çB K h`B m ok +?SM; FB M pB M i?m®+ F?€+ FB - F?¬M; F?ÄB M;QÊ+ H¢B
H¢B H¨ K°i [mª h?B M ;B B ç M /QÊ+- pB M i?m®+ M¨v +kM; H¨ ;B€ i`` t tdX

@ æ`M? L? M ç M\

@ æ9M; p"v- H¨ æ`M? L? M ç M- æ`M? L? M ç M M¨v- imv ?B m [mª bQ ` FûK S?€
H¨ ç M /QÊ+ F?¦ ;†T- S?€ *?QÈM; æ M h`B m i?9+ F?¬M; Km®M M?"M- M?Q p"v
F?¬M; +¦ p'M ç çB ¨M? - M m M?Q h`B m i?9+ M; v +ª pB M i?m®+ M¨v +kM; F?¬M
iOv FB - iB m iY +kM; F?¬M; iB M M?"MX

.QÆM; G¶B ç2K æ`M? L? M ç M çQ iÈB i`QÈ+ K†i ?„MX

@ h ç•v HB M F?¬M; F?€+? F?QX

L?bM M?bM .QÆM; G¶B- h`B m ok M?"M H'v ç M /QÊ+- b m ç¦ M?Q H¨ imv i i? i`•
iQ i?m p¨Q- bÊ H¨K ?Q `²BX

æ½ H'v çQÊ+ M;¼+ iOv- H¢B ç +?Q i`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B +¦ +?9i + Q ?SM;
L? M ç M- M?QM; ?Q¨M iQ¨M H¨ ç€M; ;B€ ç'vX

*¦ M;¼+ iOv M¨v- .QÆM; G¶B +¦ i? #²B /QÐM; çQÊ+ p¨B i M ok h?–M +ªM? ;BÈB +

GU+ HQÊM; K°i M;QÌB H¨ +¦ ?¢M ç'v- KbM? +–M F?®M; +? iQ¨M #° aMM; ok ç¢B H
+O KbM?- K¨ M;¼+ iOv M¨v ?Q¨M iQ¨M +¦ i? /MM; ç M #²B /QÐM; M?•M i¨B- çQÆ
T?ªB H¨ M;QÌB imv i ç®B i`mM; i?¨M?X

_ h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B- .QÆM; G¶B çB K°i KbM? Î i` M çQÌM; +€B- ?B M i¢
M M;¨v M€Q M?B i M?Q p"vX

G9+ M¨v ç°i M?B M i?Q€i ` K°i M;QÌB- i`¨M ç–v p iK€mX

@ *Sm i X

L;QÌB M¼ +?SM; FB M .QÆM; G¶B- v m Èi M¦B ` ? B +?[- HB M M;½ tm®M; ç'i M;

hB T H'v i`QÈ+ K†i tm'i ?B M # M;QÌB- +kM; F?¬M; M¦B +?mv M- i`U+ iB T HB M

" M;QÌB M¨v im pB F?¬M; +QB p¨Q ç•m- KÈB ok oQÆM; +ªM? ;BÈB- .QÆM; G¶B p
` - H"T iS+ ç2K # M;QÌB #S+ HmBX

" M;QÌB FB i?'v .QÆM; G¶B im pB +QÌM; ?Q¨M?- K°i [mv M HB M ç2K # M;QÌB
çQÊ+ M;QÌB M¨v i?"i bU F?¬M; / +?¼+- ?mM; ?,M; M?bM .QÆM; G¶B +ÁM +¦ M;Q
iS+ `ÌB çBX

L?bM t2K M;QÌB FB iû tdm- .QÆM; G¶B p®M F?¬M; Km®M [mªM- #'i [m€ +m®B +M
tm®M; i?QÆM; i? +O ?„M- +kM; K v- F?¬M; T?ªB `'i M;?B K i`¼M;X

G'v ` K°i pB M i?m®+ +?Q ?„M T?K+ tm®M; /QÈBX

Í i` M HQM; ?„M çQ p¨Q K°i +¶ +?•M F?Q- ?¦ KÎ /QÊ+ HU+- ?ÆM K°i T?9i ç²M; ?²

@ hdM? `²B\

@ >²M l ç i¢ •M +¬M; +Sm K¢M;X

@ L;QÆB ;¼B >²M l\ . M? iU +kM; F€ H¢ - +?ŠM; H) M;QÆB H¨ >²M +?B M?'i i°+\

h¢B iQ¨M #° >mv M L;mv M iBM?- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; +¦ M;QÌB ?¼ >²M- /
ç m H¨ >²M +?B M?'i i°+X

>²M +?B M?'i i°+ M¨v i`ÌB bBM? +¦ çQÊ+ >²M HU+ +QÌM; ç¢B- im Hmv M ;†T K v K

E?¬M; +¦ M;Q¨B w Km®M i` M +Æ #ªM i`QÎM; i?¨M? H¨ +¦ i? im Hmv M ` ok >²M-
;BÈBX

"'i [m€ >²M +?B M?'i i°+ M¨v +?QM? H¨ pb +¦ i?B M T?9 M?Q p"v- #` h?QÊM; *´ #®
M M +m®B +MM; HB M ?ÊT H¢B- ç2K >²M +?B M?'i i°+ /B i ?–m M?Q F?¬M; +ÁMX
#®M ç¢B ;B i°+ FB +kM; ç½ #B M K'i M;¨M M,KX

>²M l FB M;?2 p"v #B M b„+- >²M +?B M?'i i°+ M¨v ç½ K'v M;¨M M,K F?¬M; +¦ tm'
iÈB M;QÌB +Sm KbM? M¨v `ä ``¨M; +ÁM #B i `ä- ç•v H¨ i`MM; ?ÊT b Q\

*?SM; FB M i?B m MB M M¨v b„+ K†i ç¢B #B M- .QÆM; G¶B `ä ``¨M;- bmv çQ€M +O
`²BX

@ L;QÆB F?¬M; +–M HQ H„M;- +?Q /M M;QÆB H¨ M;QÌB >²M +?B M?'i i°+- i +kM
ç®B pÈB M;QÆB H¨K ;bX

.QÆM; G¶B M?bM t2K ?„M M¦B ` X

@ •M +¬M;- i X X X

@ L;QÆB F?¬M; +–M M?B m HÌB- ?B M i¢B i?QÆM; i? +O M;QÆB i` M +Æ #ªM F

.QÆM; G¶B T?'i T?'i i v- ç®B pÈB >²M +?B M?'i i°+ M¨v K†+ /M +¦ +?9i ?B m `ä-
M?B m ?SM; i?9X

>²M l €M? K„i H"T HQ - iU ?² ç½ [mv i ç`M? [mv i i•K ;bX

@ •M +¬M;- tBM +?Ì K°i +?9iX

o®M ç½ [m v M;QÌB Km®M çB- .QÆM; G¶B M;?2 p"v M;WM; H¢B- t2K ` i?B m MB
M;?o M;?o- M m H¨ +¦ i? i?m T?K+ +?B K çQÊ+ i?B m MB M M¨v K¨ M¦B- +kM; H
?„M ?Q¨M iQ¨M +?QM? t€+ T?B T?¨K- ?¬K M v K†+ /M KÈB H¨ ok oQÆM; i?'i ;B B-

@ *?mv M ;b\ L¦B çBX

@ *–m •M +¬M; i?m HQmX

>²M l €M? K„i FB M ç`M? M?bM t2K .QÆM; G¶BX

@ h?m HQm M;QÆB- +¦ i? - M?QM; M;QÆB T?ªB +?Q i K°i Hw /Q M?"M H'v M;QÆ

.QÆM; G¶B M?bM t2K ?„M- M;[F?Q i?ªM M?B M M¦BX

>²M l M¦B,

@ h H¨ h?B m +?O >²M +?B M?'i i°+- M m M?Q •M +¬M; i?m HQm i - M?Q p"v iQÆ
>²M +?B M?'i i°+- +?Ì i +QÌM; ç¢B H M- iQ¨M #° >²M +?B M?'i i°+ +kM; +¦ i? pb •

@ L?Q p"v- M;QÆB +–M çQÊ+ +€B ;b\

Í .QÆM; G¶B :B€K æ`M? h?m"i tm®M;- iBM iS+ >²M l F?¬M; +?¶ M¨Q +?2 /'m- ?„
>²M l- çQ+? i?"i H¨ h?B m +?O >²M +?B M?'i i°+X

@ h ?B p¼M; •M +¬M; +¦ i? #€Q i?M +?Q i X

@ "€Q i?M\ ob iQ¨M #° >²M +?B M?'i i°+ #€Q i?M\

.QÆM; G¶B M;?2 p"v b[M; bÌ- b m ç¦ +QÌB M¦BX

@ >²M +?B M?'i i°+ H¨ #` h?QÊM; *´ #®M ç¢B ;B i°+ iB m /B i- h?QÊM; *´ #®M ç
#B M i` M ç¢B HK+- ?m®M; +?B- +QB M?Q H¨ #¼M ?„M F?¬M; +¦ #B M K'i- M?QM
i`Ê ;B9T M;QÆB M?Q i? b Q\

@ h?QÊM; *´ #®M ç¢B ;B i°+ +kM; F?¬M; +¦ #B M K'i- K¨ H¨ +?2 /'m `²BX

>²M l M¦B ` X

@ >ÆM M[i iBM iQÎM; €M? K„i +O KbM?- iBM iQÎM; i`U+ ;B€+ +O KbM?- +?d +
HB M M?'i ç`M? +¦ i? #€Q i?M- i`¼M; +?dM? >²M +?B M?'i i°+ ?MM; T?QM;X

@ h`U+ ;B€+\

.QÆM; G¶B M;?2 p"v F?¬M; F?ÄB MÎ MK +QÌBX

@ L;QÆB +?d #^M; +€B M¨v HB M +?Q ``^M; i +¦ i? i`Ê ;B9T M;QÆB\ L;QÆB +?Q
i?"i +?Q M;QÆB #B i- im pB +O i +kM; F?¬M; [m€ ç€M; H¨ ok >Q¨M; +ªM? ;BÈB
+kM; F?¬M; +¦ ç¢i iÈB- M?Q i? M¨Q ;B9T M;QÆB i?U+ ?B M Hw iQÎM;\

@ *MM; +€B M¨v F?¬M; +¦ p'M ç ;b- +¦ H) ?B M i¢B im pB •M +¬M; F?¬M; çQÊ+-
çSM; Î ç¢B HK+ çdM? T?QM;- i`Î i?¨M? i²M i¢B +QÌM; ç¢B M?'iX

•M? K„i >²M l M?Q i`QÈ+ FB M ç`M?X

.QÆM; G¶B i?–K M;?o i?^M; M¨v i?"i ç9M; H¨ #B i pm®i K¬M; M;U - F?¬M; i? F?-
M;QÌB ``'i i?QªB K€BX

@ L;QÆB ç½ +¦ HÁM; iBM M?Q p"v- M?Q p"v i HB M i?m ?¢ M;QÆB +€B iB m ç M

@ •M +¬M;- +€K ÆM M;QÆBX

>²M l M;?2 tQM; ç¢B ?d- p°B M¦BX

@ E?¬M; +–M +€K ÆM i - M;QÆB +kM; F?¬M; +–M K°i KU+ •M +¬M; •M +¬M; ;¼B-

.QÆM; G¶B F?Q€i i v €Q M¦B ` X

@ *?O M?•MX

@ E?¬M; +–M tQM; ?¬ i H¨ +?O M?•M- #ªQ i h?B m :B H¨ çQÊ+X

æ®B pÈB +€B iW +?O M?•M M¨v- .QÆM; G¶B Hm¬M KšM +ªK- M m M?Q H¨ M[+ÁM
;¼B KbM? +?O M?•M- i?B i ibM? F?¬M; i?QªB K€BX

@ o•M;- h?B m :B X

L?bM M?bM K¼B MÆB- .QÆM; G¶B M¦B,

@ æB i?¬B- i`QÈ+ ibK K°i +?¶- i¢B ç•v F?¬M; T?ªB +?¶ M¦B +?mv MX

>²M l ;"i ç–m M¦B,

@ h?B m :B - i +¦ +?¶ Î- +?¶ ç¦ `'i M iQ¨MX

@ *€B FB i®i- M;QÆB i`QÈ+ /šM çQÌM;X

L?"M K°i iB m ç - HB M H¨ #„i ç–m KbM? i´ FB M i?U+ HU+- #'i [m€ ç +?Q .QÆM;
ç i`mM; i?¨M? M¨v- M m M?Q +¦ i? +¦ K°i ? i?®M; p i`mM; i?¨M? i?b i®i `²B- M
iBM? iQÌM; T?€i ;B€+ çQÊ+- ç M +MM; M;QÌB M¨Q ç®B pÈB KbM? i`mM; i•K- M;QÌ
i•K- pW t2K ?B m M; vX

*¦ H) +?d +¦ i? çÊB i?,M; +'T H–M M[`²B- ?B p¼M; F?B ç¦ b) +¦ K°i i`mM; i?¨M? '

o¨B T?9i b m- .QÆM; G¶B +MM; >²M l çB iÈB K°i b•M M?Ä- i¢B ç•v p„M; p - +kM;
#bM? i?QÌM; Km®M ibK iÈB MÆB M¨v i?"i ç9M; H¨ F?¬M; / /¨M;- pB M M¨v `ä `¨M
çÆM ;BªM- #'i [m€ i`"M T?€T M?Q p"v- Î /QÈB *?•M h?U+ PM; L?½M +ªm .QÆM; G

Rd9X *?QÆM; kjk, Gmv M >²M "Q Zmv i

@ h?B m :B - tBM i?2Q b€i H'v +QÈ+ #° +O i - MÆB M¨v +¦ i`"M T?€T ç'vX

>²M l M?„+ M?ÎX

L?QM; .QÆM; G¶B H¢B +QÌB +QÌB- +kM; F?¬M; M¦B ;b- i`"M T?€T M¨v +MM; KbM'
K°i +€B bÆ +'T i`"M T?€T ç m bQ +€B M¨v +QÌM; ç¢B- ?m®M; +?B i`"M T?€T M¨v P
F?¬M; M?Q KbM? #® i`Q i`"M T?€T- +¦ i? T?•M #B i F?Q iS+- i`"M T?€T M¨v +–M
ç¦ bÆ ?Î +kM; `'i HÈM- Km®M #¨B i`W i`"M T?€T M?Q p"v- `'i çÆM ;BªM- M m H¨
T?9iX

@ æ M `²B- MÆB M¨vX

o T?–M #¼M M;QÌB æQ¢M .mM;- h`B m ok H¢B F?¬M; +¦ iBM iS+ iQÆM; [m M- M
+MM; KbM? +kM; F?¬M; i?m°+ p + Q i?'T +'T- +?Q M M F?¬M; i²M i¢B i`mM; i?¨
i? Î i` M i`mM; i?¨M? ? i?®M; #B m ?B MX E iW ç¦- HB M +kM; b€M; iÄ `²BX

>²M l +MM; >²M h?B K ç° i`mM; i?¨M? ç¢i ç M i€K KQÆB +?QM- M?Q p"v +kM; w M
#'i ç„+ /o ? v mv ?B T i`¼M; ç¢B- M?Q p"v #¼M ?¼ H¨ b) F?¬M; +¦ T?ªM #°B KbM?
h`BM? +€+ M¨M;- ;B€ i`` i`mM; i?¨M? ç¢i ç M +?QM KQÆB i`Î H M- ç¦ H¨ imv i ç®B
i Q M;° mv ?B T i€M? K¢M;- +"M F +€B +? i +kM; b) F?¬M; T?ªM #°BX

L?Q i? - p'M ç i`mM; i?¨M? +O >²M l +MM; >²M h?B K ;BªB [mv i- M?Q p"v Gmv l
#¼M ?„M +kM; F?¬M; b Q +ª `²BX

Rd3X *?QÆM; kje, æ€M? "¢+ > h?®M; "B M >¦

"'i [m€ Gmv M >²M #Q [mv i M¨v +–M i`QÈ+ ?®B çQ€B çB ` X

hmv +?d H¨ Gmv M >²M #Q [mv i i?QÊM; #°- M?QM; +–M çB K iQ+? Hkv i?U+ bU F
çB K iQ+? HkvX æQÆM; M?B M ç•v ç®B pÈB i`QÈ+ FB i?m ?Q¢+? çQÊ+ Ryyy p¢
;B€ M?„+ iÈB `²B- ?¬K M v i´M; çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` +O .QÆM; G¶B +¦ ?ÆM Rk
+ÁM i?W H¢B Rkyy p¢MX

@ æBM?- T?ªB +?,M; ?®B çQ€B Gmv M >²M #Q [mv i i?QÊM; #°\

@ >®B çQ€BX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ Gmv M >²M #Q [mv i i?QÊM; #°X

G9+ M¨v >²M h?B K i?'v .QÆM; G¶B M?'i ç`M? T?ªB çB- M?•M iB M M¦B,

@ h?B m :B - h?B m :B ç½ ;'T ;€T M?Q p"v K¨ M¦B- M?Q p"v H½Q M¬ HB M ?° i®M
X

.QÆM; G¶B M;?2 p"v H„+ ç–m M¦B,

@ E?¬M; +–M- i`QÈ+ F?B i çB- i`QÈ+ +?Q M;QÆB K°i p"iX

L¦B tQM; .QÆM; G¶B HB M ç2K Gmv M >²M #Q [mv i i?QÊM; #° ` - çQ +?Q >²M lX

@ æ•v H¨ K°i #° T?"M +¬M; T?€T im Hmv M- ç®B pÈB >²M +?B M?'i i°+ +€+ M;QÆ
`²B- #'i [m€ #° +¬M; T?€T FB +?d H¨ i?QÊM; #° K¨ i?¬B- M?QM; i M;?o +€+ M;Q
HÈMX

>²M l M?"M H'v +¬M; T?€T- i?–M b„+ FQ+? ç°M;- #'i +?'T +ªK i¢ .QÆM; G¶B- HB M
[m M b€i- HB M KÎ iQ ? B K„i M?bM- M;[F?Q FQ+? ç°M;X

@ h?B m :B - +€B M¨vX X X +¬M; T?€T M¨v- [mª i?U+ H¨ pb >²M +?B M?'i i°+ i b
h?B m :B iW # M i`QM; >²M *?•m ç¢i çQÊ+ +¬M; T?€T ? v b Q\ >²M +?B M?'i i°+
T?K+ ?QM; +¦ ?B p¼M;X

@ h?"i b Q- +?Q i t2K K°i +?9iX

>²M h?B K i?'v >²M l FQ+? ç°M; M?Q i? - p°B p¨M; i?9+ ;BK+ M¦BX

>²M l ç2K +¬M; T?€T çQ +?Q >²M h?B KX

@ h?"i bU- ç•v H¨ i?"i ç'v- ç½ +¦ +¬M; T?€T M¨v- i?U+ HU+ >²M +?B M?'i i°+ i Km
K°i i?€M;- +?d +–M K°i i?€M;- i?U+ HU+ >²M +?B M?'i i°+ imv i ç®B b) i,M; K°i #"

>²M h?B K `•m `B ?Q `•K +Q `9K H'v- ? B K„i H¦2 ` MQÈ+ K„i- M?bM p T?Q .Q
+mM; FQM? p¬ +MM;- T?ªM; T?'i ?„M H¨ h?B M h?–M +O >²M +?B M?'i i°+- H¨ i?-

@ *¦ i? i,M; H M im pB +O +€+ M;QÆB H¨ i®i `²BX

*?SM; FB M ? B M;QÌB i?–M b„+ #B M ?¦ - .QÆM; G¶B +kM; ? i bS+ + Q ?SM;- ?¬
+O KbM?- i?U+ HU+ +O #¼M ?„M ç + Q ç®B pÈB KbM? +kM; H¨ +¦ i`Ê ;B9T `'i H

_ iB m pB M +O >²M l- .QÆM; G¶B T?€i ?B M ;B€ i`` i`mM; i?¨M? +O >²M l +MM
H M # çB K- ç¢i ç M +?QM KQÆB ? BX æ¢i iÈB +?QM KQÆB ? B +kM; w M;?o -
KbM? `²B- i`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B +¨M; i? K v M i•KX

X /Q+ i`mv2M i B X X X

L;¨v ?¬K ç¦ .QÆM; G¶B w ç`M? +?[i`` >„+ .B m hB M :B€TX

h`` GB m /`+? bÈK ç½ ?®B çQ€B- h`` GB m i?m"i +kM; ç½ im Hmv M `²B- çQÆM; M
HB m HoM? +?B M?•M- iU M?B M b) i`QÈ+ ç®B pÈB K°i Qi i` M; #` F?¬M; +–M F?

æ° i?m–M i?K+ +O h`` GB m i?m"i +kM; ç½ M?"M çQÊ+ ç + Q `'i HÈMX

æQÆM; M?B M M m M?Q +?d H¨ +?[i`` >„+ .B m hB M :B€T K¨ M¦B- M?Q p"v pšM
#'i [m€ ?B M i¢B KK+ çQ+? +O .QÆM; G¶B F?¬M; +?d H¨ ç®B pÈB M¦ iB M ?¨M? +
ç¦ ;B M?"T L?m >Á +?B i?Ov- i,M; H M T?˜K +'T >„+ .B m hB M :B€T M¨v- M?Q p"
+?Q /M +¦ ? i?®M; i`Ê ;B9T- +kM; F?¬M; i? F?¬M; +?,K +?9 ç®B ç½BX

.QÆM; G¶B i?Q M;?B K L?m >Á +?B i?Ov- Î i?ÌB çB K +?[i`` i` M; #`- +?d ;B
i?'i #¢B- F?¬M; b B- ç½ i?'i #¢B- ?ÆM M[FB M i` M; #` HB M [m M FB +kM; i`B

.QÆM; G¶B i?"T T?–M T?B M Km°MX

*?ŠM; H Km®M #m¬M; i? +?Q bY /KM; L?m >Á +?B i?Ov\

L m +¦ i? +¦ K°i +€B i? - ç +?Q t€+ tm'i i?¨M? +¬M; ç¢i iÈB RyyW i?b i®i `²BX

æ€M? +m°+ K°i H–M\ Jm®M ç€M? +m°+ K°i H–M ? v F?¬M;\

æ€M? #¢+\ æ9M;- .QÆM; G¶B ç°i M?B M M?È H¢B ? i?®M; F?¬M; T?ªB +ÁM +¦ i
F?QªM; i?ÌB ;B M M¨v ç½ [m M +ÁM +¦ +¬M; M,M; ç€M? #¢+ `²BX

.MM; +€B ;b ç M iB M ?¨M? ç€M? #¢+ ç•v\

L;?o M;?o- KbM? iU ?² +ÁM +¦ K°i #° [mv M T?€T- #° [mv M T?€T M¨v ?¼+ ? v F
+ª- +¦ +kM; çQÊ+ K¨ F?¬M; +¦ +kM; F?¬M; b QX

æ¦ +?QM? H¨ J½M; aÆM FbM?- J½M; aÆM FbM? M¨v H¨ oQÆM; ;B imv i ?¼+- J
J½M; aÆM FbM? M¨v H¨ æ` ;B B +Ym T?˜K pä ?¼+- ?ÆM M[+?d H¨ #ªM i?B m i?
M m M?Q ç€M? #¢+ i?'i #¢B K¨ M¦B- +€B FB i´M i?'i +¦ i? iQ H„K- KbM? Km®M K
M;?o MY M;¨v- +m®B +MM; pšM +ªK i?'v /MM; J½M; aÆM FbM? M¨v ç M ç€M? #¢-

L?Q p"v bY /KM; ç M /QÊ+\ .MM; K°i [mª æ¢B GU+ EBK *QÆM; ?Q¨M ç M ç€M? #¢+
GU+ EBK *QÆM; ?Q¨M ç€M? #¢+ K¨ M¦B- +ÁM F?¬M; #^M; bY /KM; *m²M; "¢Q ç M

'M KÎ æ€M? "¢+ > h?®M;X

G–M M¨v æ€M? "¢+ > h?®M; i?m T?Q i´M `ä `¨M; +kM; ç + Q- ç¢i ç M K°i p¢M çB
i?®M; i?"i H¨ HW M;QÌB- .QÆM; G¶B i?–K M¦BX

hB m ? Q K°i p¢M çB K iQ+? Hkv ;B€ i``- t€+ ç`M? *m²M; "¢Q ç M pÈB iQ +€+? iB

> i?®M; tm'i ?B M K°i ç¢B pB M #¨M- ç² p"i i` M #¨M +ÁM F?¬M; +¦ ?B M- i`QÈ+
imv M ?¢M;X

æ€M? "¢+ > h?®M; +kM; T?€i b M? #B M ?¦ \ æB K M¨v H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B
?¢M; HU +?¼M- ?¢M; M?'i H¨ iU /Q ç€M? #¢+- K°i +€B F?€+ H¨ +® ç`M? ç€M? #¢

hU /Q ç€M? #¢+ H¨ ?Q¨M iQ¨M /Q ? i?®M; t€+ ç`M?- K¨ +® ç`M? ç€M? #¢+- i?b +¦
ç†i +QÊ+X L¦B `ä +?B iB i H¨- M;QÌB +?ÆB +¦ i? iU KbM? HU +?¼M K°i HQ¢B p"
+?d +–M HQ¢B +¬M; T?€T- ?Q†+ H¨ HU +?¼M +?d +–M HQ¢B pä F„- ?Q†+ H¨ +?d

J†i F?€+ # M i`QM; +® ç`M? ç€M? #¢+ +ÁM +¦ i? HU +?¼M ç +?Q p"i T?˜K ?„M +

L¦B i?Q /K M?Q- M;QÌB +?ÆB Km®M K°i i? M? pk F?Q- +?m¬B pk F?Q M¨v ;¼B H¨
?Q¨M iQ¨M Î i`QM; T?¢K pB M;QÌB +?ÆB +mM; +'T iB M ç†i +QÊ+- M?Q p"v +¦ i?
?¢M; tm'i ?B M h?B M S?¢i- #'i [m€ K°i +€B ;B€ HÈM H¨ ;B i,M; +?QM +?¶ i`®M;X

L?Q p"v # M i`QM; ç€M? #¢+ i, H HB M ?¢ i?'T K°i T?–M iQ- ?ÆM M[ i`QM; K°i T
?Q¢+? +¨M; M?Ä ?ÆMX

æ•v +kM; +?QM? H¨ M¦B- i`QM; # KQÆB b€m imv M ?¢M;- i`QM; ç¦ ? B KQÆB #ªv
+?QM imv M ?¢M; +ÁM H¢B- +?d +¦ #®M +€B ;B€ i`` ç¢i ç MiB M ç€M? #¢+- i`QM;
+ Q ?ÆM iB M ç€M? #¢+- çQÆM; M?B M i`QM; ç¦ iQM? +ª ç² p"i M;QÌB +?ÆB +?d
ç`M?X

L?Q i? - KbM? +¦ +–M +?d ç`M? p"i T?˜K ? v F?¬M;\ L m M?Q H–M M¨v ç€M? #¢
KbM? +?ŠM; T?ªB H¨ +¦ i? çQÊ+ M?Q M;mv M `²B ?ª\

>B M i¢B KbM? F?¬M; T?ªB H¨ +–M K°i HQ¢B ç² p"i +¦ i? +?Q L?m >Á +?B i?Ov
i`QM; >„+ .B m hB M :B€T b Q\

h`QÈ+ iB M Î # M i`QM; ?®B çQ€B ? i?®M; i` K°i +?9i- M m +¦ K¨ M¦B i`U+ iB T ?
/KM; æ€M? "¢+ > h?®M; ç€M? #¢+- çQÆM; M?B M M m M?Q F?¬M; +¦- +¦ H) +¦ i?

RdNX *?QÆM; kjd@kj3, •K "¢Q S?M

E?B .QÆM; G¶B Î i` M ?®B çQ€B ? i?®M; i`B i ç t2K tûi K'v H–M- T?€i ?B M +Á
M?Q p"v +¦ i? ?®B çQ€BX

L¦B M?Q p"v- +kM; +?d +¦ bY /KM; æ€M? "¢+ > h?®M; M K i?Y K°i T?2M `²BX

JÎ ` æ€M? "¢+ > h?®M;- HU +?¼M ç€M? #¢+ +® ç`M?X

J¨ # M i`QM; ç€M? #¢+ +® ç`M? H–M M[tm'i ?B M K'v +€B imv M ?¢M;- K°i +€B i
+?d ç`M? +–MX

.QÆM; G¶B F?¬M; +?9i /Q /U HU +?¼M +€B imv M ?¢M; M¨vX

a m F?B t€+ M?"M- b m ç¦ #„M ` K°i F?mM; pm¬M; ibK iÁBX

E?mM; pm¬M; ibK iÁB M¨v H¨ ç bM? çQ p¨Q ç² p"i +–M /MM;- çQÆM; M?B M +€B
iB TibK / M? iU p"i T?˜K +–M- +ÁM +¦ i? +,M +Si?m°+ iQM? +¬M; M,M; p"i T?˜K
+–M ibKX

L?bM t2K +€B ;BÈB i?B m M¨v- i`QM; HÁM; .QÆM; G¶B i?–K M?O- +€B M¨v F?¬M

> i?®M; M?„+ M?Î M¦B,

@ JÌB çQ p¨Q / M? tQM; ?Q†+ H¨ +¬M; M,M; p"i T?˜K +–M ç€M? #¢+ ` \

.QÆM; G¶B `'i M? M? çQ p¨Q, p"i T?˜K +¦ i? ç2K L?m >Á +?B i?Ov ?Q¨M K„ /mM

" KQÆB ;B•v b m- ? i?®M; tm'i ?B M M?„+ M?ÎX

S?M ?ÊT v m +–m +¦ # /¢M; p"i T?˜KX

J°i H¨ .mM; ?ÊT i - ? B H¨ ?Q¨M K„ F?®M; +? i¢T- # H¨ æ¢B aQ h`` GB m i?m"iX

*€B i?S M?'i- i?S ? B ç m H¨ /mv M?'i K°i H–M iB m ? Q T?˜K- K¨ HQ¢B i?S # imv
i?m"i +'T æ¢B aQ- bQ pÈB + Q +'T h`` GB m i?m"i Km®M °i +'T #"+- M?Q i? t2K `
M¨v H¨ +¦ HÊB M?'i ç'vX

"'i [m€ ç +?Q .QÆM; G¶B T?B M Km°M +?QM? H¨- +€B imv M ?¢M; i?S # M¨v- +-
;B B- M¦B +€+? F?€+- iB M ç€M? #¢+ +–M h?B M ;B B i`Î H M- #^M; F?¬M; i?b im
[mª ç'vX

E?¬M; #B i H¨K b Q- F?¬M; #B i H¨K b QX

æ½ M?Q p”v- .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; +¦ +€+? M¨Q `²B- +?d +¦ i? iW i`QM; ? B im

G¢B M¦B iB T- .mM; ?ÊT i +MM; ?Q¨M K„ F?®M; +? i¢T- +kM; H¨ i’i +ª +¦ bÎ i`QÎM

"’i [m€ b m F?B M;?o H¢B- .QÆM; G¶B pšM H¨ [mv i ç`M? HU +?¼M ?Q¨M K„ F?®

@ æBM?- M;QÌB +?ÆB T?ªB +?,M; t€+ ç`M? imv M p”i T?˜K\

@ s€+ ç`M?X

@ æBM?- M;QÌB +?ÆB imv M p”i T?˜K H¨ ?Q¨M K„ F?®M; +? i¢T- æ€M? "¢+ > h?

h?2Q i? M? •K ? i?®M; pW p M; H M- +QM i`Ä i` M +€B ço [m v FB #„i ç–m tQ v

æo [m v H M- # KQÆB b€m +€B ¬ pm¬M;- i`QM; ç¦ ? B KQÆB #ªv +€B ç m H¨ +? #¢+- i?B m çB +?QM +€B imv M ?¢M;- ?ÆM M[i, H +?QM? i?S+ ç€M? #¢+ i?„M; çQÊ+ t€+ bm’i M?Ä # Q M?B mX

h?2Q +QM i`Ä i` M ço [m v F?¬M; M;WM; H”T HQ - i•K .QÆM; G¶B +kM; çB i?2Q

o”i T?˜K # M i`QM; +?QM +€B ¬ pm¬M; M¨v i?2Q i?S iU H¨ K°i [mª >²B E?Q æ M- i`QÌM; iB M- K°i p¢M çB K iQ+? Hkv- K°i [mª i?’i ;B B K ?¢+?X L,K HQ¢B M¨v ;B€ "¢Q ç M FB X

J¨ ç´B i?¨M? #®M ¬ pm¬M; F?€+- i`W imv M +?¼M ?Q¨M K„ F?®M; +? i¢T ` - +ÁM jyy p¢M çB K iQ+? Hkv- K°i [mª hB m >Q¨M ç M- +ÁM +¦ K°i i’K •K "¢Q S?MX

" /¢M; M¨v-ç +?Q .QÆM; G¶B i? K i?m²M; M?’i +?QM? H¨ •K "¢Q S?M FB `²B- ? ?Q¨M K„ F?®M; +? i¢T FB - +ÁM Km®M +?Q .QÆM; G¶B i•K ç°M;- p T?–M jyy p #ªM F?¬M; [m M i•K- K¨ hB m >Q¨M ç M imv i®i- #’i [m€ H¢B bQ ` FûK ?Q¨M K„ F? #€+?- M?QM; M m #¨M p +¬M; /KM; K¨ M¦B- ?Q¨M K„ F?®M; +? i¢T pšM H¨ t t F

•K "¢Q S?M,

L;k hBM? HBM? T?M- b m F?B bY /KM;- +¦ i? bBM? ` ç¢B [mv K¬ •K #¢Q- /Q ç¦ ç ç`+? M?•MX

L;k hBM? HBM? T?M- ç•v imv i ç®B H¨ +QÌM; ?Q¨M? p¬ +MM; ç’v- K¨ M;mv M M i?m²M; •K "¢Q S?M M¨v- +?QM? H¨ pb F?B m +?B M M?B K pK i¢T æ°+ ošM >’T >m M?B K pK i¢T M¨v- +–M ;B i +? i K°i p¢M +QM HK+ +’T æ°+ ošM >’T >mv i "B M "S KbM? ?B M M?B M F?¬M; +¦ F?ª M,M; ç€M? +? i K°i p¢M +QMX

.M +?Q im pB KbM? H¢B ç i?,M; K°i +’T- ç¢i iÈB ok æ +kM; F?¬M; +¦ RyyW M„K "¢Q S?M M¨v HB M F?¬M; ;B®M; pÈB H9+ i`QÈ+- •K "¢Q S?M M¨v +?QM? H¨ L;k h M m M?Q bY /KM; M¦- M?Q p”v ç®B T?¦ K°i p¢M +QM HK+ +’T æ°+ ošM >’T >mv i "B ibM? / M?Q i`Î #¨M i vX

J¨ K°i F?B KbM? ?Q¨M i?¨M? M?B K pK F?B m +?B M æ°+ ošM >’T >mv i "B M "S+ H¢B ç¢i çQÊ+ K°i F?®B i?,M; +’T i¢T- +€B i?,M; +’T i¢T M¨v imv i ç®B H¨ ?’T /šM G¶B K¨ M¦B- +€B i?,M; +’T i¢T M¨v- bQ pÈB K°i [mª h?B M ;B B ç M /QÊ+ +ÁM Km® i¢T M¨v +?d +–M bY /KM; HB M +¦ i? ç i?,M; K°i +’TX

æQÆM; M?B M F?¬M; #B i +€B i?,M; +’T i¢T M¨v +¦ i? ç +?Q "¢+? h® h`BM? bY M¨M; +¦ i? bY /KM; K¨ M¦B- ç2K +¬M; M,M; i?,M; +’T i¢T ;B i`b Î i` M M;QÌB +O i? ç +?Q M¨M; i`U+ iB T iW oä h?€M? æ¢B pB M K½M iB M p¨Q ok h?–M +ªM? ;B

>m®M; ?²- K† + /M H¨ "¢+? h® h`BM? F?¬M; i? bY /KM;- +?QM? KbM? bY /KM; +kM F?B KbM? iB M p¨Q oä h?€M?- ç i?,M; K°i +’T +–M çB K FBM? M;?B K [mª i?U+ KbM? ç¢i iÈB oä h?€M? æ¢B pB M K½M- Km®M çB p¨Q ok h?–M +ªM? ;BÈB K¨ M¦B +–M +?QM KQÆB i, çB K FBM? M;?B K- i?”K +?Q i? K M[X

æ•v +?QM? H¨ +?QM KQÆB i, ?- F?¬M; T?ªB M?B m #bM? i?QÌM;- +?QM KQÆB i
ç€M? +? i oä h?€M? M?'i ;B B K¨ M¦B- Qi M?'i T?ªB ;B i +?QM i`,K +€B- iQ¨M #° a
M?B m oä h?€M? M?Q p"v- Î ç•m +¦ M?B m M?Q p"v +?Q ?„M ;B iX

*QM i`Ä i®+ ç° i?ÌB ;B M /–M [m +?"K H¢BX

E?QªM; i`„M;- F?QªM; i`„M;- i?ÌB ;B M /–M [m +?d ?QÈM; S?–M h?Ov S?MX

æ•v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ KK+ iB m +O .QÆM; G¶B- iB T iK+ çB- +® ;„M;X /Q+ i`
HÁM; •K i?–K ç°M; pB MX

æB [m - iB T iK+ ?QÈM; i`QÈ+- +U Hv •K "¢Q S?M +ÁM +¦ #®M ¬ pm¬M;X

.QÆM; G¶B +ªK ;B€+ KbM? +?Q iWM; +¦ F?˜M i`QÆM; [m M?Q p"v- ?"M F?¬M; i
ç°M; ç M •K "¢Q S?MX

J°i ¬- K°i ¬- +ÁM FûK ? B ¬ pm¬M;- M;WM;\ *?ŠM; H) /WM; H¢B `²B ?ª\

" M i`QM; ¬ pm¬M; FB H¨ F?¬M; +¦ +€B ;b ?X

.QÆM; G¶B m QªB p¬ +MM;X

æ M; Km®M `ÌB F?ÄB æ€M? "¢+ > h?®M;- H¢B FBM? ?d T?€i ?B M- +QM i`Ä `ä `
M¦B i`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B- `ä `¨M; çB ? B #QÈ+X

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ •K "¢Q S?MX

•K i? M? +O iU M?B M- ç•v [mª i?U+ H¨ •K i? M? +O iU M?B MX

.QÆM; G¶B i` M F?¦2 KB M; /QÆM; H M- pmB +QÌB H"i ` - H–M M¨v #m¬M #€M HÌ

J°i [mª *m²M; "¢Q ç M ç´B H'v •K "¢Q S?M- çB m M¨v F?¬M; ? M;?B M;Ì H¨ +¦ i?
>'T >mv i"B M "S+ F?B m +?B M M?B K pK i¢T FB - +kM; w M;?o KbM? +¦ i? ç¢i
i¢TX

hmv H–M M¨v F?¬M; +¦ i? ç¢i çQÊ+ p"i T?˜K RyyW /mM; ?ÊT L?m >Á +?B i?Ov- M
+ Q ?SM; ?ÆMX

>„+ .B m hB M :B€T +¦ i? p b m ibK +Æ ?°B +?[i``- M?QM; •K "¢Q S?M H–M b m

æ½ H'v çQÊ+ •K "¢Q S?M- M?Q p"v KbM? +¦ T?ªB H¨ Km®M ?B M i¢B HB M /MM; F
F?¬M;\

@ h?B m :B - h?B m :B X

h? M? •K sm•M G M Î M;Q¨B +Y i`mv M ç MX

.QÆM; G¶B +QM K„i ?¨M [m M; H¦2 H M- M m M?Q F?¬M; T?ªB +?mv M i`¼M; v m
H¨ b) F?¬M; [m'v `–v KbM? im Hmv M ç'v- çB m M¨v +kM; w M;?o H¢B T?€i bBM?

L?'i ç`M? H¨ H¢B +¦ M;QÌB ç M ibK T?B M iQ€B- çB K M¨v F?¬M; +–M M;?oX

æ˜v +Y ` - .QÆM; G¶B ?ÄB,

@ sªv ` +?mv M ;b\

sm•M G M çQ +?Q .QÆM; G¶B K°i i?B T KÌB ,

@ h?B m :B - M;QÆB t2K +€B M¨vX

.QÆM; G¶B iB T M?"M t2K tûi- Î i` M `ä `¨M; p) H M K°i >„+ o•M >´- F?Q i? ?mM; K
/ M? iU .QÆM; G¶B- ?ÆM M[ç€M? +€B ;¢+? +?ûQ K¨m çÄ M?Q K€mX

J¨ # M FB pB i K°i +?[õ+? iöX

>„+ o•M >´- *m²M; >´ hQ æ² >´- ?„M `®i +K+ M?`M F?¬M; çQÊ+ Km®M ibK ç M KbM

G¢B ç +?Q .QÆM; G¶B FBM? M;¢+ +?QM? H¨- i?^M; M¨v `ä `¨M; +ÁM M?„+ M?Î b
p¼M;- [mª M?B M F?¬M; ?´ H¨ *m²M; >´X

hm pB *m²M; >´ +kM; F?¬M; [m€ ç€M; H¨ oä h?€M? ?"m F€ K¨ i?¬B- /M +?Q oä h?€
+kM; ç€M? +? i [m - imv H¨ ç€M? HûM- M?QM; K¨ i?"i bU H¨ #` KbM? ç€M? +? i
h?€M? ?"m F€- +ÁM +¦ K°i oä h?€M? +'T >„+ o•M >´- M?QM; i?b iQM? b Q\ E?¬M;
h® h`BM? i`Ê ;B9T- +?d H¨ KbM? +kM; +¦ i? M®+ Q ?„MX

"'i [m€ .QÆM; G¶B bY /KM; *?•M h?U+ PM; L?½M i` M?bM tm®M;- #®M T?Q iB m
+¦ T?€i ?B M F?€+ i?QÌM; ;bX

L?QM; .QÆM; G¶B H¢B F?¬M; /€K t2K i?QÌM;- *m²M; >´ M¨v +kM; F?¬M; T?ªB K°
+€B HQ¢B pb ç¢i iÈB KK+ çQ+?- /MM; #'i +S i?O çQ¢M i²B i M¨QX

J¨ .QÆM; G¶B +kM; iBM? iQÌM;- M?¨ KbM? +¦ *Ym *U+ >mv M G¬B i`"M +?2 +?Î-
+S +Æ ?°B M¨Q- +?Q M M ç®B pÈB >¢ h`9+ +€+ M[M iQ¨M- .QÆM; G¶B pšM H¨ v
;†T +?mv M F?¬M; K v- KbM? HB M F?¬M; +–M T?ªB HQ H„M;X

J¨ ç®B pÈB *m²M; >´- .QÆM; G¶B ?B M i¢B +,M #ªM F?¬M; i? M¨Q HQ H„M;- M r
+¦ im Hmv M h?B i"® a K Zmv M j- +¦ H) +ÁM +¦ i? HQ H„M;- M?QM; ?B M i¢B Kb
h?B i"® a K Zmv M j- +?B M HU+ #ªM i?•M ç + Q i?"i HÈM- M m M?Q ,M p¨Q K°i
?Q¨M- i?B i`B M h?B M æ Q L?'i h?S+- imv i ç®B +¦ M„K +?„+ ç2K *m²M; >´ +?ûK

@ *?mv M M¨v +€+ M;QÆB F?¬M; +–M HQ H„M;- #'i [m€ +€+ M;QÆB ç m +?d +¦ i?
M;QÆB tªv ` +?mv M ;b K¨ M¦B b) T?B M iQ€BX

.QÆM; G¶B ç®B pÈB sm•M G M M¦B ` X

J¨ æQ¢M .mM; Î K°i # M H¢B M¦B,

@ aÊ +€B ;b- i ;B9T M;QÆB çB ;B i ?„M- `ä `¨M; /€K mv ?B T M K M?•M +O i - i?

.QÆM; G¶B M;?2 p"v /Î F?¦+ /Î +QÌB- im pB æQ¢M .mM; M;QÊ+ H¢B H¨ F?¬M; i -
K½M +ªM? ;BÈB- +?ŠM; [m M m M?Q i?"i +MM; *m²M; >´ ç€M? M? m K¨ M¦B- i?„
M?'i ç`M?- *m²M; >´ M;QÌB M¨v [m, F ç çQ M- oä h?€M? æ¢B pB M K½M #` ?„M ;
H¨ F?¬M; +¦X

>„M iU M?B M +kM; iBM? iQÌM; bU ibM? +¦ oä h?€M? æ¢B pB M K½M Km®M ;B i K
+?Q M M H–M M¨v *m²M; >´ +¦ + M çªK ç®B pÈB KbM? F?B m F?Q+?- +kM; w M;?o
p¢M iQ¨M +?m˜M #`X

@ *m²M; >´ F?¬M; T?ªB K†i ?¨M; çÆM ;BªM- M m M?Q / /¨M; ç®B T?¦ M?Q p"v K¨
K'v M;¨M H–M `²BX

L?B m M,K [m - M;QÌB ibK *m²M; >´ T?B M iQ€B +kM; F?¬M; Qi- i`QM; ç¦ F?¬M;
K½M- #'i [m€ [m M?B m M,K M?Q p"v- *m²M; >´ M?Q i`QÈ+ b®M; çQÊ+ ?ªQ ?ªQ-
p"M F?Q- +€B M¨v çO ç +?SM; KBM? i?U+ HU+ +O *m²M; >´X

æ®B pÈB >„+ >´ bÆM .QÆM; G¶B +kM; +¦ çB m i` [m - /M b Q +€B M¨v H¨ ç¢B i
.QÆM; G¶B ç½ iWM; ?Q¨B M;?B- >mv i a„+ h?"T h K æ¢B æ¢Q FB €K b€i KbM?- +
ç`M? H¨ +¦ +?¶ HB M ? X

.QÆM; G¶B ˜M ˜M +ªK ;B€+ K°i HQ¢i bU ibM? M¨v +¦ K°i ç°+ i?O T?Q b m K¨M i?¬
`®i +m°+ H¨ B\ æ M +MM; Km®M H¨K ;b\ .QÆM; G¶B H¢B ?Q¨M iQ¨M F?¬M; #B i

S?Q i•v æ¬ h?¨M? *¨M L;mv M Zm®+- F?QªM; +€+? QÈ+ +?WM; # KQÆB /†K- /¼
m®M HQÊM iB M H M- +QM çQÌM; M¨v ;B®M; M?Q K°i ç¢B t¨ /¨B HÈMX > B # M i?ª
iW MÆB M¨v +¦ i? i?'v çQÊ+ M;QÌB Î ç•v i?"T T?–M i?Q i?Èi- +?¶ M¨v `'i ˜M #Q-
ibK FB K K¨ M¦B- +,M #ªM b) F?¬M; iB M p¨Q ç` T?QÆM; M?Q p"vX

@ h?B m :B - T?Q i`QÈ+ H¨ æ¢B * K h?¬M `²BX

>²M l +?d p¨Q T?Q i`QÈ+ M¦BX

.QÆM; G¶B M? ;"i ç–m- M¦B iB T,

@ h¢B ç•v `'i +?2 ;B'm- #'i [m€ MÆB M¨v M;QÌB Î i?Q i?Èi- +kM; H¨K F?¦/ +€+ M

L;?2 çQÊ+ .QÆM; G¶B M¦B M?Q p"v- >²M h?B K H¢B H„+ ç–m M¦B,

@ h?B m:B ç½?B m H–K- F€ i?"i +?9M; i Î +?¶ M¨v Î # Q M?B m çÌB `²B- i¢B ç•v
imv i?B m çB T?²M ?Q M€Q M?B i- M?QM; i¢B ç•v H¢B H¨ K°i ç` T?QÆM; `'i ç
ç`M? b) Q i?Q+? +?¶ ç¦- M m M?Q F?¬M; T?ªB H¨ pb ibK FB K +?O M?•M >²M *?•m
+?9M; i +,M #ªM F?¬M; Km®M ` æ¢B * K h?¬M K°i #QÈ+X

L;?2 >²M h?B K M¦B M?Q p"v- .QÆM; G¶B M;QÊ+ H¢B H¨ ç®B pÈB æ¢B * K h?¬M

a m MY ;BÌ-# M;QÌB iÈB # M K°i /ÁM; bm®B M?Ä- ç®B /B M /ÁM; bm®B M?Ä +€+
K¨ çQÌM; +kM; ç M MÆB ç•v F?¬M; +ÁMX

@ h?B m:B - +?9M; i ç½ ç MX

>²M h?B K M¦BX

@ æ M `²B ?ª\

.QÆM; G¶B p®M H¨ b[M; bÌ- M?QM; b m ç¦HB M F`T T?ªM SM;- ç•v H¨ K°i i`"M T?
Î +O >²M l +kM; +¦i`"M T?€T- MÆB M¨v H¨ ç¢B #ªM /Q M? +O >²M +?B M?'i i°+-
#® i`Q i`"M T?€T ç•v M¨v\

JÎ ` *?•M h?U+ PM; L?½M- .QÆM; G¶B HB M çÆM ;BªM t2K i?'m >mv M i`"M M¨v
i?b ` T?Q i`QÈ+ +kM; F?¬M; T?ªB K°i p€+? M9B- K¨ H¨ +¦æ°M; h?B M F?€+X

h?"i ç9M; H¨ M?Q >²M h?B K M¦B-# M i`QM; [mª i?U+ H¨ K°i +?¶ M?•M ;B M hB M

@ h`"M T?€T KÎ +?Q i X

>²M l çSM; Î i`QÈ+ K†i p€+? M9B-? B i v M9i i?„i H'v +€+ HQ¢B h?O ‘M- M?[M; h?
G¶B K¨ M¦B +¦+?9i [m2M i?m°+- K°i +€B i`"M T?€T M?Q p"v i?"i ç9M; H¨ F?¬M; çA
>mv M i`"M- M?QM; i`"M T?€T M¨v ç½ ç¢i ç M +'T #"+ i`"M T?€T + Q +'T `²B- M¦B
+'T >mv M i`"MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB HoM? M;° i`mM; +'T >mv M i`"MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB #¨v i`"M i?m"i çŠM; +'T i,M; H MX

o"v HB M HoM? M;° i`mM; +'T i`"M T?€T `²B ?ª\ L?Q i? H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B K
+S M?Q p"v iMv w HoM? M;° i`mM; +'T i`"M T?€T- iW bÆ +'T h`"M S?€T aQ- #B M
aQX

.QÆM; G¶B i?m ?²B *?•M h?U+ PM; L?½M- K¨ H9+ M¨v p€+? M9B ç½ #B M K'i- tm
t t i?¬M i` M; ~M ?B M- ;BÌT?9i M¨v ç½ H¨ ;B[ i`Q - F?¦B # T ~M ?B MXæ½ H'v ç
KbM? +¦T?ªB H¨ Km®M ?B M i¢B HB M /MM; F?B m +?B M M?B K pK i¢T ? v F?¬M

@ h?B m:B - h?B m:B X

h? M? •K sm•M G M Î M;Q¨B +Y i`mv M ç MX

.QÆM; G¶B +QM K„i ?¨M [m M; H¦2 H M- M m M?Q F?¬M; T?ªB +?mv M i`¼M; v m
H¨ b) F?¬M; [m'v `–v KbM? im Hmv M ç'v- çB m M¨v +kM; w M;?o H¢B T?€i bBM?

L?'i ç`M? H¨ H¢B +¦M;QÌB ç M ibK T?B M iQ€B- çB K M¨v F?¬M; +–M M;?oX

æ˜v +Y ` - .QÆM; G¶B ?ÄB,

@ sªv ` +?mv M ;b\

sm•M G M çQ +?Q .QÆM; G¶B K°i i?B T KÌB ,

@ h?B m:B - M;QÆB t2K +€B M¨vX

.QÆM; G¶B iB T M?"M t2K tûi- Î i` M `ä `¨M; p) H M K°i >„+ o•M >´- F?Q i? ?mM; K
/ M? iU .QÆM; G¶B- ?ÆM M[ç€M? +€B ;¢+? +?ûQ K¨m çÄ M?Q K€mX

J¨ # M FB pB i K°i +?[õ+? iöX

>„+ o•M >´- *m²M; >´ hQ æ² >´- ?„M `®i +K+ M?`M F?¬M; çQÊ+ Km®M ibK ç M KbM

G¢B ç +?Q .QÆM; G¶B FBM? M;¢+ +?QM? H¨- i?^M; M¨v `ä `¨M; +ÁM M?„+ M?Î b
p¼M;- [mª M?B M F?¬M; ?´ H¨ *m²M; >´X

hm pB *m²M; >´ +kM; F?¬M; [m€ ç€M; H¨ oä h?€M? ?"m F€ K¨ i?¬B- /M +?Q oä h?€
+kM; ç€M? +? i [m - imv H¨ ç€M? HûM- M?QM; K¨ i?"i bU H¨ #` KbM? ç€M? +? i
h?€M? ?"m F€- +ÁM +¦ K°i oä h?€M? +'T >„+ o•M >´- M?QM; i?b iQM? b Q\ E?¬M;
h® h`BM? i`Ê ;B9T- +?d H¨ KbM? +kM; +¦ i? M®+ Q ?„MX

"'i [m€ .QÆM; G¶B bY /KM; *?•M h?U+ PM; L?½M i` M?bM tm®M;- #®M T?Q iB m
+¦ T?€i ?B M F?€+ i?QÌM; ;bX

L?QM; .QÆM; G¶B H¢B F?¬M; /€K t2K i?QÌM;- *m²M; >´ M¨v +kM; F?¬M; T?ªB K°
+€B HQ¢B pb ç¢i iÈB KK+ çQ+?- /MM; #'i +S i?O çQ¢M i²B i M¨QX

J¨ .QÆM; G¶B +kM; iBM? iQÌM;- M?¨ KbM? +¦ *Ym *U+ >mv M G¬B i`"M +?2 +?Î-
+S +Æ ?°B M¨Q- +?Q M M ç®B pÈB >¢ h`9+ +€+ M[M iQ¨M- .QÆM; G¶B pšM H¨ v
;†T +?mv M F?¬M; K v- KbM? HB M F?¬M; +–M T?ªB HQ H„M;X

J¨ ç®B pÈB *m²M; >´- .QÆM; G¶B ?B M i¢B +,M #ªM F?¬M; i? M¨Q HQ H„M;- M n
+¦ im Hmv M h?B i"® a K Zmv M j- +¦ H) +ÁM +¦ i? HQ H„M;- M?QM; ?B M i¢B KI
h?B i"® a K Zmv M j- +?B M HU+ #ªM i?•M ç + Q i?"i HÈM- M m M?Q ,M p¨Q K°i
?Q¨M- i?B i`B M h?B M æ Q L?'i h?S+- imv i ç®B +¦ M„K +?„+ ç2K *m²M; >´ +?ûK

@ *?mv M M¨v +€+ M;QÆB F?¬M; +–M HQ H„M;- #'i [m€ +€+ M;QÆB ç m +?d +¦ i?
M;QÆB tªv ` +?mv M ;b K¨ M¦B b) T?B M iQ€BX

.QÆM; G¶B ç®B pÈB sm•M G M M¦B ` X

J¨ æQ¢M .mM; Î K°i # M H¢B M¦B,

@ aÊ +€B ;b- i ;B9T M;QÆB çB ;B i ?„M- `ä `¨M; /€K mv ?B T M K M?•M +O i - i?

.QÆM; G¶B M;?2 p"v /Î F?¦+ /Î +QÌB- im pB æQ¢M .mM; M;QÊ+ H¢B H¨ F?¬M; i -
K½M +ªM? ;BÈB- +?ŠM; [m M m M?Q i?"i +MM; *m²M; >´ ç€M? M? m K¨ M¦B- i?„
M?'i ç`M?- *m²M; >´ M;QÌB M¨v [m, F ç çQ M- oä h?€M? æ¢B pB M K½M #` ?„M ;
H¨ F?¬M; +¦X

>„M iU M?B M +kM; iBM? iQÌM; bU ibM? +¦ oä h?€M? æ¢B pB M K½M Km®M ;B i K
+?Q M M H–M M¨v *m²M; >´ +¦ + M çªK ç®B pÈB KbM? F?B m F?Q+?- +kM; w M;?o
p¢M iQ¨M +?m˜M #`X

@ *m²M; >´ F?¬M; T?ªB K†i ?¨M; çÆM ;BªM- M m M?Q / /¨M; ç®B T?¦ M?Q p"v K¨
K'v M;¨M H–M `²BX

L?B m M,K [m - M;QÌB ibK *m²M; >´ T?B M iQ€B +kM; F?¬M; Qi- i`QM; ç¦ F?¬M;
K½M- #'i [m€ [m M?B m M,K M?Q p"v- *m²M; >´ M?Q i`QÈ+ b®M; çQÊ+ ?ªQ ?ªQ- p
p"M F?Q- +€B M¨v çO ç +?SM; KBM? i?U+ HU+ +O *m²M; >´X

æ®B pÈB >„+ >´ bÆM .QÆM; G¶B +kM; +¦ çB m i` [m - /M b Q +€B M¨v H¨ ç¢B i
.QÆM; G¶B ç½ iWM; ?Q¨B M;?B- >mv i a„+ h?"T h K æ¢B æ¢Q FB €K b€i KbM?- +
ç`M? H¨ +¦ +?¶ HB M ? X

.QÆM; G¶B ˜M ˜M +ªK ;B€+ K°i HQ¢i bU ibM? M¨v +¦ K°i ç°+ i?O T?Q b m K¨M i?¬
`®i +m°+ H¨ B\ æ M +MM; Km®M H¨K ;b\ .QÆM; G¶B H¢B ?Q¨M iQ¨M F?¬M; #B i

S?Q i•v æ¬ h?¨M? *¨M L;mv M Zm®+- F?Qª M; +€+? QÈ+ +?WM; # KQÆB /†K- /¼
m®M HQÊM iB M H M- +QM çQÌM; M¨v ;B®M; M?Q K°i ç¢B t¨ /¨B HÈMX > B # M i?ª
iW MÆB M¨v +¦ i? i?'v çQÊ+ M;QÌB Î ç•v i?"T T?–M i?Q i?Èi- +?¶ M¨v ``'i ˜M #Q-
ibK FB K K¨ M¦B- +,M #ªM b) F?¬M; iB M p¨Q ç` T?QÆM; M?Q p"vX

@ h?B m :B - T?Q i`QÈ+ H¨ æ¢B * K h?¬M `²BX

>²M l +?d p¨Q T?Q i`QÈ+ M¦BX

.QÆM; G¶B M? ;"i ç–m- M¦B iB T,

@ h¢B ç•v ``'i +?2 ;B'm- #'i [m€ MÆB M¨v M;QÌB Î i?Q i?Èi- +kM; H¨K F?¦ / +€+ M

L;?2 çQÊ+ .QÆM; G¶B M¦B M?Q p"v- >²M h?B K H¢B H„+ ç–m M¦B,

@ h?B m :B ç½ ?B m H–K- F€ i?"i +?9M; i Î +?¶ M¨v Î # Q M?B m çÌB `²B- i¢B ç•v
imv i?B m çB T?²M ?Q M€Q M?B i- M?QM; i¢B ç•v H¢B H¨ K°i ç` T?QÆM; ``'i ç
ç`M? b) Q i?Q+? +?¶ ç¦- M m M?Q F?¬M; T?ªB H¨ pb ibK FB K +?O M?•M >²M *?•m
+?9M; i +,M #ªM F?¬M; Km®M ` æ¢B * K h?¬M K°i #QÈ+X

L;?2 >²M h?B K M¦B M?Q p"v- .QÆM; G¶B M;QÊ+ H¢B H¨ ç®B pÈB æ¢B * K h?¬M

a m MY ;BÌ- # M;QÌB iÈB # M K°i /ÁM; bm®B M?Ä- ç®B /B M /ÁM; bm®B M?Ä +€+
K¨ çQÌM; +kM; ç M MÆB ç•v F?¬M; +ÁMX

@ h?B m :B - +?9M; i ç½ ç MX

>²M h?B K M¦BX

@ æ M `²B ?ª\

.QÆM; G¶B p®M H¨ b[M; bÌ- M?QM; b m ç¦ HB M F`T T?ªM SM;- ç•v H¨ K°i i`"M T?
Î +O >²M l +kM; +¦ i`"M T?€T- MÆB M¨v H¨ ç¢B #ªM /Q M? +O >²M +?B M?'i i°+-
#® i`Q i`"M T?€T ç•v M¨v\

JÎ ` *?•M h?U+ PM; L?½M- .QÆM; G¶B HB M çÆM ;BªM t2K i?'m >mv M i`"M M¨v
i?b ` T?Q i`QÈ+ +kM; F?¬M; T?ªB K°i p€+? M9B- K¨ H¨ +¦ æ°M; h?B M F?€+X

h?"i ç9M; H¨ M?Q >²M h?B K M¦B- # M i`QM; [mª i?U+ H¨ K°i +?¶ M?•M ;B M hB M

@ h`"M T?€T KÎ +?Q i X

>²M l çSM; Î i`QÈ+ K†i p€+? M9B- ? B i v M9i i?„i H'v +€+ HQ¢B h?O 'M- M?[M; h?
G¶B K¨ M¦B +¦ +?9i [m2M i?m°+- K°i +€B i`"M T?€T M?Q p"v i?"i ç9M; H¨ F?¬M; çª
>mv M i`"M- M?QM; i`"M T?€T M¨v ç½ ç¢i ç M +'T #"+ i`"M T?€T + Q +'T `²B- M¦B
+'T >mv M i`"MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB HoM? M;° i`mM; +'T >mv M i`"MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB #¨v i`"M i?m"i çŠM; +'T i,M; H MX

o"v HB M HoM? M;° i`mM; +'T i`"M T?€T `²B ?ª\ L?Q i? H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B K
+S M?Q p"v iMv w HoM? M;° i`mM; +'T i`"M T?€T- iW bÆ +'T h`"M S?€T aQ- #B M
aQX

.QÆM; G¶B i?m ?²B *?•M h?U+ PM; L?½M- K¨ H9+ M¨v p€+? M9B ç½ #B M K'i- tm
t t i?¬M i` M; ˜M ?B M- ;BÌ T?9i M¨v ç½ H¨ ;B[ i`Q - F?¦B # T ˜M ?B MX

R3yX *?QÆM; kjN, GoM? L;° h`"M S?€T h`mM; *'T

hW t M?bM H¢B- ç +?Q .QÆM; G¶B +¨M; i? K ;B"i KbM? +?QM? H¨- i?¬M i` M; M¨
*mM; "€i Zm€B +?B Hw- #ªM i?•M +€B i?¬M i` M; M¨v +?QM? H¨ K°i i`"M T?€T +U-

+kM; F?¬M; +¦ F?ÎB ç°M;- M m M?Q ç2K i`"M T?€T M¨v F?ÎB ç°M; K¨ M¦B- +?d bÊ +
K½M- h`"M S?€T aQ +'T ç¢B bQ iBM? i?¬M; i`"M T?€T- +kM; +?Q +?„+ +¦ i? T?€

*?SM; FB M M?[M; +€B M¨v- H¢B ç +?Q i`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B H–M M[bBM
F?¬M; +¦ HoM? M;° +€B ;b- M?QM; i•K ibM? H¢B i`QM; H9+ p¬ ibM? +¦ +?¶ ç +
L;mv M #Q [mv i +O KbM? i?"i H•m F?¬M; +¦ ç°i T?€ `ä `¨M; ç½ +¦ /'m ?B m ç°i T

JbM? ç½ Î p¨Q >mv M L;mv M #Q [mv i i–M; i?S N H•m `²B- F?¬M; M;?o iÈB ?B M
K°i F?B iB M p¨Q >mv M L;mv M #Q [mv i i–M; i?S Ry- M?Q p"v +kM; w M;?o >m
KbM? ç½ t2K M?Q iB M /–M iWM; #QÈ+ `²BX

.QÆM; G¶B T?K+ ?²B iBM? i?–M H¢B- HB M M;?2 çQÊ+ >²M l M¦B,

@ æB i?¬B- h?B m :B - i¢B ç•v +?QM? H¨ ;B pB M +O >²M +?B M?'i i°+ +?9M; i -

@ E?¬M; i - F?¬M; i - i¢B ç•v HBM? F?Q bQ pÈB ç` T?QÆM; #bM? i?QÌM; Km®M
im Hmv M +¦ i? ç¢i iÈB ?B m [mª H¨K +?ÆB ,M i?"iX

.QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB F?2MX

@ *€B M¨v ?B M M?B M- M,K ç¦ >²M +?B M?'i i°+ +?9M; i ç½ #` h?QÊM; *´ #®M ç
T?€B +? M ûT- i´ iB M bÈK ç½ M;Ì iÈB K°i FB T M¨v F?¦ i?Q€i- +?Q M M i`QÈ+ ç
p"v- ?ÆM M[#¨v ` K°i iÁ >mv M i`"M- KÈB F?B M +?Q >²M +?B M?'i i°+ #ªQ HQr
#'i [m€X X X "'i [m€ ç€M; iB + +?QM? H¨- +¬M; T?€T +O >²M +?B M?'i i°+ +?9M;
H¢+ `²B- #^M; F?¬M; i?b >²M +?B M?'i i°+ i +kM; b) F?¬M; Hm•M H¢+ iÈB ibM? i`

L¦B ç M ç•v >²M h?B K HB M iK+ +ªK i?€MX

.QÆM; G¶B M OB,

@ h?B K i?9+- F?¬M; +–M M?Q i? - p b m >²M +?B M?'i i°+ b) [m"i F?ÎB- +?„+ +?,
'vX

L;?2 çQÊ+ .QÆM; G¶B M¦B- >²M h?B K +MM; >²M l i?–M i?€B b€M; H€M;X

@ æQÆM; M?B M- i iBM iQÎM; h?B m :B M?'i ç`M? +¦ i? /šM ç–m >²M +?B M?'
T?K+ ?QM;- ?ÆM M[+¦ i? bQ pÈB H9+ 'v +¨M; i? K ?mv ?Q¨M;- +¨M; +QÌM; ç¢B

@ h?B m h°+ h`QÎM; +MM; h?B K i?9+ i`Î p `²BX

G9+ M¨v K°i i?B m MB M i?'v çQÊ+ >²M l +MM; >²M h?B K # #°M H HÈMX

@ h?B m h°+ h`QÎM; i`Î p `²BX

@ h?B m h°+ h`QÎM; i`Î p `²BX

G"T iS+ i?¬M i` M; p®M H¨ v M ioM? HB M M€Q M?B i H M- M;QÌB i`QM; M?¨ +ª ç
ç m +¦X

L;?2 çQÊ+ i? M? •K M¨v- M?bM i?'v ibM? +ªM? M¨v- .QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB •K i?
Î i`QM; >²M +?B M?'i i°+ ç` p` +ÁM `'i + Q- `'i çQÊ+ i°+ M?•M FQM? v mX

@ h'i +ª K¼B M;QÌB pšM F?Ä2 +?SX

>²M l +QÌB ?QÈM; K¼B M;QÌB p'M MX

@ h®i- i®i- +?9M; i pšM F?Ä2X

J¨ i?ÌB çB K K¼B M;QÌB M?bM i?'v .QÆM; G¶B- M;mv M K°i ç€K b„+ K†i ç¢B #B M
`•K ;B"M /[#°+ T?€i- M?bM t2K ? B M;QÌB [m€i,

@ h?B m h°+ h`QÎM;- M?` + - ?„M H¨ B- +?ŠM; H) +€+ M;QÆB F?¬M; #B i [mv +C
F?¬M; +?Q T?ûT K M; M;Q¢B M?•M p¨Q b Q\ o¢M M?'i ?„M ç2K #Q K"i +?9M; i Î
M¦B- M?Q p"v >²M +?B M?'i i°+ i b) M;mv ?B KX

@ æB M i?9+- +€+ p`- +€+ M;QÆB F?¬M; +–M F?˜M i`QÆM;- i`QÈ+ ?½v M;?2 i M

>²M l çSM; Î T?Q i`QÈ+- M?bM t2K +?9M; M?•M M¦BX

@ aÎ /o i H¨K M?Q p"v- H¨ +¦ ç¢Q Hw- i M;?o K¼B M;QÌB ç½ #B i- +?„+ +?„M b) F?
+ Q ?SM;- #ÎB pb ç•v H¨ K°i +?mv M i®i +U+ HÈM- ç¢B ?ªQ bU [m M ? ç M >²M +?

@ *€B ;b i?"i + Q ?SM;- ?„M H¨ K°i M;Q¢B M?•M- ?¬K M v K°i M;Q¢B M?•M çB p¨Q
i? +¦ +?mv M i®i ;b- F?¬M; T?ªB +?mv M t'm i?b i®i `²B- M m M?Q h?B m h°+ h`Q
ç +?Q +?9M; i i?Qª K½M K¨ M¦B- +?Q /M ?„M H¨ #^M; ?[m +O h?B m h°+ h`QÎM;
F?¬M; F?BM? tm'i i? i?S- H¨ b) F?¬M; ç +?Q ?„M Hv F? B i¢B ç•vX >„M H¨ #^M;
M;QÆB- +?9M; i +kM; b) F?¬M; [m€ T?"M F?¦ tY ?„M- +?d +–M ?„M Î H¢B +?¶ +?9

>²M æB M M¦B ` X

L;?2 çQÊ+ >²M æB M M¦B- >²M h?B K H¢B +¦ +?9i #"M i•K M?bM .QÆM; G¶B K°i +

L?QM; .QÆM; G¶B H¢B M? M?¨M; +QÌB +QÌB- +kM; F?¬M; +¦ ç w- p T?–M >²M æ
H¨ F?¬M; ç i`QM; HÁM;- æ¢B * K h?¬M M¨v i`"M T?€T imv +QÌM; ç¢B- M?QM; K
+kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; +¦ #B M T?€T- ?ÆM M[ç°M; i?O- iQ¨M #° M;QÌB æ¢B
F?¬M; M´B KbM?X

*?Q /M #¼M ?„M +¦ çQÊ+ ok h?–M- ?m®M; +?B #¼M ?„M +ÁM F?¬M; +¦ K°i ok h?–
h?€M? æ¢B pB M K½M +ªM? ;BÈB +kM; F?¬M; +¦- M¦B Km®M HQm KbM?- [ªi?U+
p¬M;- #'i [m€X /Q+ i`mv2M i B X X X *?ŠM; [m M m M?Q ç´B i?¨M? M?[M; M;QÌB
h?–M +ªM? ;BÈB +kM; b) #` p•v Î +?¶ M¨v- #ÎB pb .QÆM; G¶B T?€i ?B M- iB M p¨
i¢B ç•v +ÁM +¦ K°i i`"M T?€T ~M ?bM? i²M i¢B- i`"M T?€T M¨v +¨M; + Q ?ÆM +'T-
+¦ i? çO ç2K ok h?–M +ªM? ;BÈB +QÌM; ;Bª p•v F?®MX

L?QM; .QÆM; G¶B +kM; i?"T T?–M iBM? iQÌM;- +€B i`"M T?€T ~M ?bM? M¨v Km®
;B€ +kM; F?¬M; M?Ä- .QÆM; G¶B ?Q¨B M;?B i`"M T?€T M¨v H¨ +–M /MM; M?•M K

"'i [m€ i`"M T?€T M¨v mv HU+ +QÌM; ?Q¨M? F?¬M; i?¬B- KbM? Km®M #¨B i`W- #B
i`B M h?m'M hS+ h?B M Gw- /Q ç¦ T?€ pÐ E?¬M; :B M #Ä +?¢vX

@ *?„+ ?ŠM i'i +ª K¼B M;QÌB +ÁM M?È `ä HÌB iB M çQ€M +O >²M +?B M?'i i°+ i

>²M l ?ÄBX

@ GÌB iB M çQ€M- HÌB iB M çQ€M- +?ŠM; H)X X X *?ŠM; H) ?„M H¨X X X >„M H¨

>²M æB M M;?2 p"v- +ª M;QÌB #ÎB pb FQ+? ç°M; K¨ `mM `~vX

@ *€B M¨vX X X *€B M¨v +¦ i?"i F?¬M; p"v\

J¼B M;QÌB +kM; b¬B i`¨Q- iBM iS+ M¨v H¨ `mM; ç°M; M?Q i? X

L m M?Q M;Q¢B M?•M i`QÈ+ K„i M¨v i?"i H¨ M;QÌB i`QM; /U M;¬M FB K¨ M¦B- M?Q
Q ;BÌ +–M +?2 +?2 H'T H'T M[`²B- `®i +m°+ F?¬M; +–M T?ªB m'i S+ M?Q i? `
i?ÌB F?„+ >²M +?B M?'i i°+ T?K+ ?QM; ç½ ç M- +€B M¨v H¨ bU ibM? i°+ M?•M +ª >
H•mX

.M b Q æ¢B * K h?¬M M¨v imv i®i- imv tBM? ç T- M?QM; /M b Q [m€ M?Ä `²B- ç2
ç m ?¢M +? - M m M?Q iB T iK+ M?Q p"v tm®M; /QÈB K¨ M¦B- +€B FB iQ¨M #° >²M
M?Á M?Q p"v- ç•v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ >²M æB M KQM; Km®M +?SM; FB M ç'vX

@ æQÆM; M?B M i?"i bUX

>²M l M¦BX

@ h F?¬M; +–M T?ªB M¦B /®BX

a m ç¦ >²M l M¦B F?) pÈB .QÆM; G¶B,

@ h?B m :B - H¨K T?B M M;QÆB i ` >²M *?•m- ç ¼B M;QÌB t€+ ç`M? K°i +?9i çB

R3RX *?QÆM; k9y, GoM? L;° hK GBM? h`"M

.QÆM; G¶B M? ;"i ç–m- #'i [m€ +kM; +¦ +?9i F?¦ F?,M `²B- .QÆM; G¶B i?"T T?–
M¨v +MM; >mv M .B i*?•m imv Î i`QM; +Æ i? KbM?- M?"M KbM? H¨K +?O `²B- M?
M;QÆB F?¬M; +?Q i - i F?¬M; +?Q M;QÆB- ç` p` M; M; M? m- .QÆM; G¶B Km®M
T?–M F?¦X

"'i [m€ +?Q /M M?Q p"v- +kM; T?ªB M K i?Y K°i +?9i- M m F?¬M; KbM? M;QÊ+ H¢

>²M *?•m- .QÆM; G¶B i"T i`mM; w MB K +O KbM?- #„i ç–m çB m ç°M; >²M *?•mX

E?¬M; ç w iÈB\

J°i H–M- ? B H–M- pšM H¨ F?¬M; ç w iÈBX

.QÆM; G¶B +¦ +?9i +,K iS+ `²B- Î i`QM; +Æ i? KbM?- ç½ M?"M KbM? H¨K +?O `²B
KbM?- i`Î i?¨M? ç¢B ;B `²BX

@ æB ` X

.QÆM; G¶B Î i`QM; HÁM; [m€iX

@ *?mv M ;b tªv ` \ a) F?¬M; T?ªB H¨ >²M *?•m tªv ` p'M ç - F?¬M; i? i`B m ?Q€

G9+ M¨v >²M l +kM; H¨ tm'i K² ?¬B i`€M- imv ?„M +MM; pÈB >²M h?B K iU KbM? i?
+?O- M?QM; M m M?Q F?¬M; ç ¼B M;QÌB t2K iBM? iQÌM;- t€+ ç`M? +?•M iQÈM;
+¦ +?9i F?¦ tY `²BX

.M b Q ç•v H¨ K°i ç¢B bU- +kM; F?¬M; T?ªB iMv iB M M¦B H¨ çQÊ+- K†+ /M KbM?
i?9+ Î i`QM; i°+ ç` p` +U+ + Q- +kM; F?¬M; +¦ F?ª M,M; ç ¼B M;QÌB Î i` M bU ibM

L; v i?ÌB çB K b„+ K†i .QÆM; G¶B çÄ H M- >²M *?•m `®i +K+ +¦ T?ªM SM; `²B- i?
M?"M .QÆM; G¶B F?®M; +? - +?"K `½B iW +?¶ KB i•K .QÆM; G¶B # v ` X

L´B H M ?¨Q [m M; K¨m iQK M?¨M M?¢iX

@ >²M *?•m- [mª M?B M H¨ >²M *?•mX

@ «M; i`ÌB T?M ?°X

@ h´iB M T?M ?°- >²M +?B M?'i i°+ i `®i +K+ çÊB ç M K°i M;¨v M¨vX

J¼B M;QÌB M? Q M? Q [m€ tm®M;X

*?SM; FB M ibM? ?m®M; M¨v .QÆM; G¶B +kM; +¦ +?9i Qi ?€ ?®+ K²K- F?¬M; M;
[m€ tm®M;- M; v +ª >²M l +MM; >²M h?B K +kM; ç m F?¬M; M;Q¢B H X

J¨ ;BÌ F?„+ M¨v- >²M *?•m T?B m T?M Î T?Q i`QÈ+- ?¨Q [m M; +¨M; ?ÆM- M?[M;
HBM? iQM?- ç2K i'i +ª K¼B M;QÌB >²M +?B M?'i i°+ # Q T?OX

.QÆM; G¶B iBM? iQÌM; +ªK SM; çQÊ+- # M i`QM; >²M *?•m M¨v tm'i ?B M M,M; H
HQÊM; M¨v i?¬M; [m ?¨Q [m M; K¨m iQK çQ p¨Q i`QM; +Æ i? +?9M; M?•M >²M +

G¢B ç +?Q i?•M i? +O #¼M ?„M T?€i bBM? #B M ?¦ M¨Q ç¦- M?[M; M;QÌB im Hm
M;QM; i?U+- F?¬M; +¦ im Hmv M ` - >²M HU+ +kM; ç M; /–M /–M i,M; +QÌM;X

h? +?'i +O #¼M ?„M Î /QÈB iY b„+ [m M; imv M- T?€i bBM? #B M ?¦ F€ /B m- i?
tªv ` #B M ?¦ +U+ HÈM- H¨K .QÆM; G¶B i?"T T?–M ?•K K°- KbM? H¨ +?O M?•M +
F?¬M; i?'v >²M *?•m M¨v pb KbM? +ªB #B M i? +?'i ç•m M¨v\

J°i T?9i ç²M; ?² çB [m X

> B T?9i ç²M; ?² çB [m X

L,K T?9i ç²M; ?² b m- ?¨Q [m M; >²M *?•m /–M /–M v m #Èi- +m®B +MM; #B M K'i
i?¨M? K°i ç¢Q iY K M;- H–M M[+?mB p¨Q KB i•K .QÆM; G¶BX

J¼B M;QÌB H9+ M¨v KÈB ?²B T?K+ iBM? i?–M H¢BX

@ h?B m +?OX

@ h?B m +?OX

>ÆM Ryy M;QÌB ç®B pÈB .QÆM; G¶B +MM; F m H M ?¬ iQ- i? M? •K HÈM p¬ +MM

@ *€+ M;QÆB- +€+ M;QÆB i`QÈ+ çSM; H M çBX

L?B m M;QÌB M?Q p”v [m€ KbM?- H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ iQ¨M i?•M bÊ
+? i- K¨ #¼M ?„M H¨ pb KbM? i çB MX

J¼B M;QÌB M;?2 p”v H¢B +MM; F m H M M¦B,

@ *ªK ÆM h?B m +?OX

G9+ M¨v KÈB çSM; H MX

@ *€+ M;QÆB +kM; çWM; ;¼B i h?B m +?O- ;¼B i h?B m :B H¨ çQÊ+ `²BX

.QÆM; G¶B F?Q€i i v €Q M¦B ` X

@ o•M;- h?B m :B X

>²M l çB iÈB i`QÈ+ K†i .QÆM; G¶B- pb .QÆM; G¶B ;BÈB i?B m iWM; +€BX

h°+ M?•M >²M +?B M?’i i°+ i?”i bU [m€ Qi- K„i i?’v Km®M i¨M HKB- K¨ .QÆM; G¶B

*´ G½Q H„+ ç–m,

@ *€B M¨v +ÁM F?¬M; +¦- #'i [m€ iBM iQÎM; ``'i M? M? b) +¦ F i [mªX

@ L m M?Q i?"i bU F?¬M; +¦ ibK çQÊ+ K¨ M¦B- M?Q p"v +kM; +?d +¦ çÊB ç M H9+
L;¼ L;Qm bÆM `²BX

.QÆM; G¶B M¦BX

@ E?¬M; çQÊ+- ç•v imv i ç®B F?¬M; çQÊ+X

*´ G½Q +MM; h?B M L?'i i`QÌM; H½Q +ÁM +¦ *´ h`M? ç²M; i?ÌB H M iB M; M¦BX

@ L?Q p"v i?"i bU H¨ [m€ M;mv ?B K- K°i KbM? M;QÆB imv i ç®B F?¬M; çQÊ+- hQ
M?Q i? - F?ŠM; ç`M? +¦ +?¶ /U p¨Q- K¨ im pB hB m G¶B M;QÆB [m€ v mX

@ æ9M; p"v- +€B M¨v ``'i `ä ``¨M; H¨ •K KQm +O #¼M ?„M- KK+ çQ+? +?O v m +O
M m M?Q K°i KbM? M;QÆB çB K¨ M¦B- ç•v +?ŠM; T?ªB H¨ iU ç°M; çQ iÈB +Y \

*´ h`M? M¦B ` X

.QÆM; G¶B +kM; iBM? iQÌM;- M?QM; ç•v H¨ #B M T?€T /mv M?'i- hQ æ² >´ [m€ ;
F?¬M; i?'v +?¶ +O .QÆM; h? M? h?Ov- #^M; F?¬M; i?b .QÆM; G¶B ç½ bÈK ç°M;

@ E?¬M; M?Q p"v- h? M? h?Ov HB M M;mv ?B KX

.QÆM; G¶B M?bM t2K +?9M; M?•M M¦BX

@ >ÆM M[K¼B M;QÌB +kM; F?¬M; M M HQ H„M;- i pšM +¦ M„K +?„+ ç'v- +?d +–M
#¼M ?„M +,M #ªM +kM; F?¬M; +¦ F?ª M,M; #„i H'v i X

*´ G½Q F?¬M; `ä .QÆM; G¶B MÆB M¨Q ç M iU iBM- M?QM; pšM M¦B ` ,

@ hB m G¶B- ç•v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ i?ÌB çB K+"v K¢M?- FûQ /¨B K°i Qi i?ÌB ;B
h?Ov- iBM iQÎM; #¼M ?¼ F?¬M; /€K +?QM? i?S+ ç®B pÈB h? M? h?Ov i? M¨Q- >
mv ?B T pšM T?ªB +¦X

.QÆM; G¶B +QÌB +QÌB M¦B,

@ *´ G½Q M;QÆB F?¬M; +–M T?ªB HQ H„M;- i iU +¦ M„K +?„+X

@ *´ G½Q- h?B M L?'i i`QÌM; H½Q- bU ibM? +¦ +?mv M +Æ `²BX

G9+ M¨v K°i M;QÌB ;ä +Y iB M ç M- M¦B ` X

@ h®i- i®i- M?Q p"v F?¬M; +ÁM ;b i®i ?ÆM `²BX

*´ G½Q M;?2 p"v + Q ?SM; M¦BX

@ L¦B- #¼M ?„M ç M +MM; ç2K +?€m ;€B i ;B'm iÈB MÆB M¨QX

@ L; v i¢B E?€M? oQÆM; T?OX

@ E?€M? oQÆM; T?O- F?¬M; M;?o iÈB- i?"i bU H¨ F?¬M; M;?o iÈB- ``ä ``¨M; M; v F

*´ G½Q M;?2 p"v F?¬M; F?ÄB i?Î /¨B- E?€M? oQÆM; T?O M¨v +€+? >mv M *Æ *€+
F?¬M; M;?o iÈB ç®B T?QÆM; i•K +Æ K¢M? M?Q i? - +?¶ M;mv ?B K M?'i H¨ +?¶
/KM; ç M +U+ ?¢M- M m M?Q F?¬M; T?ªB Î E?€M? oQÆM; T?O K¨ M¦B- +?d bÊ bÈ

@ æ½ ç½ ibK çQÊ+- M?Q p"v ?B M i¢B +?9M; i HB M ç°M; i?OX

h`QM; K„i .QÆM; G¶B ?B M H M K°i ç¢Q ?¨M K M;- ``ä ``¨M; /€K mv ?B T KbM?- ç®
` i v- [mª i?U+ H¨ F?¬M; i? i? i?SX

@ h®i- pB + M¨v F?¬M; M M +?"K i` -;B ;B - +?9M; i ?¨M? ç°M;X

*´ h`M? M¦BX

@ *?9M; i +¦ M M i`QÈ+ i` `ä ibM? ?m®M; `²B M¦B b m ? v F?¬M;\

h?B M L?'i i`QÌM; H½Q M¦BX

@ E?¬M;- H"T iS+ ç°M; i?OX

*´ G½Q pšM F?¬M; M¦B ;b- .QÆM; G¶B H M çQÌM;X

@ h?W /`T ?B M i¢B #¼M ?„M +ÁM F?¬M; #B i +?9M; i ç½ ibK çQÊ+ ç` T?QÆM;
+?Q #¼M ?„M K°i i`Î i v F?¬M; F`TX

@ hB m G¶B M¦B ç9M;- +?9M; i H"T iS+ ç°M; i?OX

*´ G½Q M? ;"i ç–mX

@ "'i [m€- h`M? M? ç–m M;QÆB F?¬M; M M çB- i +ÁM +¦ h?B M L?'i +MM; hB m

@ E?¬M; çQÊ+- i +kM; Km®M çB- i pb +€B ;b F?¬M; i? çB- i +kM; +¦ i? ;B9T ç

*´ h`M? M;?2 tQM; F?¬M; ç bM? çB- K°i M;QÌB Î H¢B >mv M *Æ *€+- H"T iS+ F?¬

@ E?¬M; çQÊ+- F?¬M; i? çB H¨ F?¬M; i? çBX

*´ G½Q i`WM; K„i M¦BX

@ ob +€B ;bX

*´ h`M? [m i K²K M¦BX

@ hm pB +O M;QÆB [m€ v m- p¢M M?'i tªv ` +?mv M ;b- p"v H¨K b Q #•v ;BÌ\

*´ G½Q M¦BX

@ hm p` .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; bQ pÈB i K¢M? ?ÆM # Q M?B m- M?Q i? M¨Q ?,

L;¦M i v i?QM /¨B i`„M; MäM +O *´ h`M? +?d p¨Q .QÆM; G¶B M¦BX

G9+ M¨v *´ G½Q H¢B M¦B,

@ h`M? M? ç–m- M;QÆB +ÁM F?¬M; #B i im pB ?B M i¢B +O hB m G¶B ç½ pQÊi

@ G¨K b Q +¦ i? - H9+ M¨v KÈB p¨B M;¨v- +QB M?Q ?„M i?B M iQ H¢B + Q- +kM; F?
M;„M M?Q p"v pQÊi t i çB\

*´ h`M? imv i F?¬M; iBM iQÎM;X

@ E?¬M; iBM K¨ M¦B- M;QÆB +¦ i? +?QM? KbM? ?ÄB hB m G¶BX

*´ G½Q M; v iW ç–m +?SM; FB M .QÆM; G¶B iB M p¨Q +kM; ,M ? i FBM? ?½B- F?¬
i?'v- ?„M `ä `¨M; ç°i T?€ ok >Q¨M; +ªM? ;BÈB- iB M p¨Q ok æ - i®+ ç° im Hmv M
K†+ /M H¨ M?[M; *?•M i`mv M ç iY FB - +¦ K¬M T?€B #²B /QÐM;- +kM; F?¬M; +¦ i
M?Q p"v- KQÌB b€m im´B ok æ ?- ç¦ H¨ K°i +€B F?€B MB K ;b- ç•v KÈB i?U+ bU H

L m M?Q F?¬M; T?ªB .QÆM; G¶B ç½ #` h`QÆM; ."i i?m H¨K ç iY K¨ M¦B- *´ G½Q
.QÆM; G¶B H¨K ç² ç X

h`QÈ+ FB *´ G½Q +ÁM K°i KU+ F?¬M; + K HÁM;- KbM? H¨K b Q H¢B F?¬M; bÈK ;
L¦B M?Q p"v- KbM? b) +¦ K°i ç iY tm'i b„+ `²BX

*¦ çQÊ+ K°i ç iY i?B M iQ F€ + Q M?Q p"v- ç¦ +kM; H¨ K°i bU ibM? +U+ F€ [m M; p

@ .QÆM; G¶B- M;QÆBX X X L;QÆBX /Q+ i`mv2M i B X X X L;QÆB im pB ?B M i
M¨Q i K°i +?9i +kM; M?bM F?¬M; ` `²B ?ª\

L;?2 tQM; *´ G½Q M¦B- *´ h`M? M?bM t2K .QÆM; G¶B M¦BX

.QÆM; G¶B +QÌB +QÌB- *´ G½Q ç½ t2K ` im pB +O KbM? `²B- +kM; F?¬M; +–M T?
i? ok æ +ªM? ;BÈB +O KbM?X

@ *€B M¨v- çB m M¨v b Q +¦ i? - ok æ - hB m G¶B- M;QÆBX X X L;QÆB ç¢i iÈB ok

*´ h`M? M?Q t2K [m€B p”i M?bM t2K .QÆM; G¶BX

@ h`QÈ+ ç¦ p¨B M;¨v im pB +O M;QÆB KÈB H¨ ok >Q¨M; M;k ;B B K¨ i?¬B- M?Q i?
+€B i?b ç M çQÊ+ ok æ +ªM? ;BÈB- i +¦ T?ªB H¨ tm'i ?B M ªQ ;B€+ `²B ? v F?¬M

*´ h`M? pm®i pm®i €M? K„i +O KbM?X

@ h`M? M? ç–m- ç•v F?¬M; T?ªB ªQ ;B€+- hB m G¶B ?Q¨M iQ¨M +?QM? t€+ ç½ ç

*´ G½Q M¦BX

@ hB m G¶B- M;QÆBX X X L;QÆB M?Q i? M¨Q im Hmv M- M¦B +?Q i #B i çQÊ+ I

*´ h`M? K°i T?€i #„i çQÊ+ i v .QÆM; G¶B- M¦B ` X

R38X *?QÆM; k99, a•K G æB M URV

>„+ >´ bÆM imv +QÌM; ç¢B- M?QM; K¨ ç®B pÈB >mv M *Æ J¬M K¨ M¦B- F?¬M; ç€M

>mv M *Æ J¬M Km®M /B i >„+ >´ bÆM #'i [m€ H¨ bU ibM? i`QM; M?€v K„iX

hQ æ² >´ M¨v `ä `¨M; /€K H¨K M?Q p”v- M?'i ç`M? H¨ +¦ M;mv M M?•MX

G¨ ?”m i`QÌM; +O ?„M +QÌM; ç¢B F?¬M; 2 M;¢B >mv M *Æ J¬M- ? v H¨ pb M;mv M

*?ŠM; H) .QÆM; h?B M S?QM; FB H¨ +QM `B M; +O ?„M ? v b Q\ L;?o iÈB ç•v .Q
*m²M; >´ hQ æ² >´ M¨v çQ+? i?”i H¨ F?¬M; +¦ +QÈB pÊ- +kM; F?¬M; +¦ +QM M®B /ä
Qi- #'i [m€ ç®B pÈB .QÆM; h?B M S?QM; M¨v H¢B ç†+ #B i +?9 w- +?ŠM; H) .QÆ
H¨ +QM `B M; +O ?„M ? v b Q\ L m F?¬M; KbM? ;B i .QÆM; h?B M S?QM;- ?„M M
p”v\

*˜M i?”M iQÎM; iQÊM;- ç•v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ bU ibM? F?¬M; +¦ F?ª M,M;- #'i [m
i•K KQÌB T?–M- K†+ /M .QÆM; h?B M S?QM; H¨ M?B iY +O ?„M- +kM; F?¬M; +¦ +
>mv M *Æ J¬M T?•M + Q i?'T- +?Q M M hQ æ² >´ M?'i ç`M? H¨ +¦ +?¶ /U p¨QX

@ *€B FB *´ G½Q ibK çQÊ+ h? M? h?Ov #` #„i Î ç•m ? v F?¬M;\

.QÆM; G¶B ?ÄBX

*´ G½Q H„+ ç–m,

@ *€B M¨v +ÁM F?¬M; +¦- #'i [m€ iBM iQÎM; `'i M? M? b) +¦ F i [mªX

@ L m M?Q i?”i bU F?¬M; +¦ ibK çQÊ+ K¨ M¦B- M?Q p”v +kM; +?d +¦ çÊB ç M H9+
L;¼ L;Qm bÆM `²BX

.QÆM; G¶B M¦BX

@ E?¬M; çQÊ+- ç•v imv i ç®B F?¬M; çQÊ+X

*´ G½Q +MM; h?B M L?'i i`QÌM; H½Q +ÁM +¦ *´ h`M? ç²M; i?ÌB H M iB M; M¦BX

@ L?Q p”v i?”i bU H¨ [m€ M;mv ?B K- K°i KbM? M;QÆB imv i ç®B F?¬M; çQÊ+- hQ
M?Q i? - F?ŠM; ç`M? +¦ +?¶ /U p¨Q- K¨ im pB hB m G¶B M;QÆB [m€ v mX

@ æ9M; p”v- +€B M¨v ``i `ä `¨M; H¨ •K KQm +O #¼M ?„M- KK+ çQ+? +?O v m +O
M m M?Q K°i KbM? M;QÆB çB K¨ M¦B- ç•v +?ŠM; T?ªB H¨ iU ç°M; çQ iÈB +Y \

*´ h`M? M¦B ` X

.QÆM; G¶B +kM; iBM? iQÌM;- M?QM; ç•v H¨ #B M T?€T /mv M?'i- hQ æ² >´ [m€ ;
F?¬M; i?'v +?¶ +O .QÆM; h? M? h?Ov- #^M; F?¬M; i?b .QÆM; G¶B ç½ bÈK ç°M;

@ E?¬M; M?Q p”v- h? M? h?Ov HB M M;mv ?B KX

.QÆM; G¶B M?bM t2K +?9M; M?•M M¦BX

@ >ÆM M[K¼B M;QÌB +kM; F?¬M; M MHQ H„M;-i pšM +¦ M„K +?„+ ç'v- +?d +–M
#¼M ?„M +,M #ªM +kM; F?¬M; +¦ F?ª M,M; #„i H'v i X

*´ G½Q F?¬M; `ä .QÆM; G¶B MÆB M¨Q ç M iU iBM- M?QM; pšM M¦B ` ,

@ hB m G¶B-ç•v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ i?ÌB çB K +"v K¢M?- FûQ /¨B K°i Qi i?ÌB ;B
h?Ov- iBM iQÎM; #¼M ?¼ F?¬M; /€K +?QM? i?S+ ç®B pÈB h? M? h?Ov i? M¨Q- >
mv ?B T pšM T?ªB +¦X

.QÆM; G¶B +QÌB +QÌB M¦B,

@ *´ G½Q M;QÆB F?¬M; +–M T?ªB HQ H„M;-i iU +¦ M„K +?„+X

@ *´ G½Q-h?B M L?'i i`QÌM; H½Q-bU ibM? +¦ +?mv M +Æ `²BX

G9+ M¨v K°i M;QÌB ;ä +Y iB M ç M-M¦B ` X

@ h®i-i®i-M?Q p"v F?¬M; +ÁM ;b i®i ?ÆM `²BX

*´ G½Q M;?2 p"v + Q ?SM; M¦BX

@ L¦B-#¼M ?„M ç M +MM; ç2K +?€m ;€B i ;B'm iÈB MÆB M¨QX

@ L; v i¢B E?€M? oQÆM; T?OX

@ E?€M? oQÆM; T?O-F?¬M; M;?o iÈB-i?"i bU H¨ F?¬M; M;?o iÈB-`ä `¨M; M; v F

*´ G½Q M;?2 p"v F?¬M; F?ÄB i?Î /¨B-E?€M? oQÆM; T?O M¨v +€+? >mv M *Æ *€+
F?¬M; M;?o iÈB ç®B T?QÆM; i•K +Æ K¢M? M?Q i? -+?¶ M;mv ?B K M?'i H¨ +?¶
/KM; ç M +U+ ?¢M-M m M?Q F?¬M; T?ªB Î E?€M? oQÆM; T?O K¨ M¦B-+?d bÊ bÈ

@ æ½ ç½ ibK çQÊ+-M?Q p"v ?B M i¢B +?9M; i HB M ç°M; i?OX

h`QM; K„i .QÆM; G¶B ?B M H M K°i ç¢Q ?¨M K M;-`ä `¨M; /€K mv ?B T KbM?-ç®
` i v-[mª i?U+ H¨ F?¬M; i? i? i?SX

@ h®i-pB + M¨v F?¬M; M M +?"K i` -;B ;B -+?9M; i ?¨M? ç°M;X

*´ h`M? M¦BX

@ *?9M; i +¦ M M i`QÈ+ i` `ä ibM? ?m®M; `²B M¦B b m ? v F?¬M;\

h?B M L?'i i`QÌM; H½Q M¦BX

@ E?¬M;-H"T iS+ ç°M; i?OX

*´ G½Q pšM F?¬M; M¦B ;b-.QÆM; G¶B H M çQÌM;X

@ h?W /`T ?B M i¢B #¼M ?„M +ÁM F?¬M; #B i +?9M; i ç½ ibK çQÊ+ ç` T?QÆM;
+?Q #¼M ?„M K°i i`Î i v F?¬M; F`TX

@ hB m G¶B M¦B ç9M;-+?9M; i H"T iS+ ç°M; i?OX

*´ G½Q M? ;"i ç–mX

@ "'i [m€-h`M? M? ç–m M;QÆB F?¬M; M MçB-i +ÁM +¦ h?B M L?'i +MM; hB m

@ E?¬M; çQÊ+-i +kM; Km®M çB-i pb +€B ;b F?¬M; i? çB-i +kM; +¦ i? ;B9T ç

*´ h`M? M;?2 tQM; F?¬M; ç bM? çB-K°i M;QÌB Î H¢B >mv M *Æ *€+-H"T iS+ F?¬

@ E?¬M; çQÊ+-F?¬M; i? çB H¨ F?¬M; i? çBX

*´ G½Q i`WM; K„i M¦BX

@ ob +€B ;bX

*´ h`M? [m i K²K M¦BX

@ hm pB +O M;QÆB [m€ v m- p¢M M?'i tªv ` +?mv M ;b- p"v H¨K b Q #•v ;BÌ\

*´ G½Q M¦BX

@ hm p` .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; bQ pÈB i K¢M? ?ÆM # Q M?B m- M?Q i? M¨Q ?,

L;¦M i v i?QM /¨B i`„M; MäM +O *´ h`M? +?d p¨Q .QÆM; G¶B M¦BX

G9+ M¨v *´ G½Q H¢B M¦B,

@ h`M? M? ç–m- M;QÆB +ÁM F?¬M; #B i im pB ?B M i¢B +O hB m G¶B ç½ pQÊi

@ G¨K b Q +¦ i? - H9+ M¨v KÈB p¨B M;¨v- +QB M?Q ?„M i?B M iQ H¢B + Q- +kM; F?
M;„M M?Q p"v pQÊi t i çB\

*´ h`M? imv i F?¬M; iBM iQÎM;X

@ E?¬M; iBM K¨ M¦B- M;QÆB +¦ i? +?QM? KbM? ?ÄB hB m G¶BX

*´ G½Q M; v iW ç–m +?SM; FB M .QÆM; G¶B iB M p¨Q +kM; ,M ? i FBM? ?½B- F?¬
i?'v- ?„M `ä `¨M; ç°i T?€ ok >Q¨M; +ªM? ;BÈB- iB M p¨Q ok æ - i®+ ç° im Hmv M
K†+ /M H¨ M?[M; *?•M i`mv M ç iY FB - +¦ K¬M T?€B #²B /QÐM;- +kM; F?¬M; +¦ i
M?Q p"v- KQÌB b€m im´B ok æ ?- ç¦ H¨ K°i +€B F?€B MB K ;b- ç•v KÈB i?U+ bU H

L m M?Q F?¬M; T?ªB .QÆM; G¶B ç½ #` h`QÆM; ."i i?m H¨K ç iY K¨ M¦B- *´ G½Q
.QÆM; G¶B H¨K ç² ç X

h`QÈ+ FB *´ G½Q +ÁM K°i KU+ F?¬M; + K HÁM;- KbM? H¨K b Q H¢B F?¬M; bÈK ;
L¦B M?Q p"v- KbM? b) +¦ K°i ç iY tm'i b„+ `²BX

*¦ çQÊ+ K°i ç iY i?B M iQ F€ + Q M?Q p"v- ç¦ +kM; H¨ K°i bU ibM? +U+ F€ [m M; p

@ .QÆM; G¶B- M;QÆBX X X L;QÆBX X X /Q+ i`mv2M i B X L;QÆB im pB ?B M i
M¨Q i K°i +?9i +kM; M?bM F?¬M; ` `²B ?ª\

L;?2 tQM; *´ G½Q M¦B- *´ h`M? M?bM t2K .QÆM; G¶B M¦BX

.QÆM; G¶B +QÌB +QÌB- *´ G½Q ç½ t2K ` im pB +O KbM? `²B- +kM; F?¬M; +–M T?
i? ok æ +ªM? ;BÈB +O KbM?X

@ *€B M¨v- çB m M¨v b Q +¦ i? - ok æ - hB m G¶B- M;QÆBX X X L;QÆB ç¢i iÈB ok

*´ h`M? M?Q t2K [m€B p"i M?bM t2K .QÆM; G¶BX

@ h`QÈ+ ç¦ p¨B M;¨v im pB +O M;QÆB KÈB H¨ ok >Q¨M; M;k ;B B K¨ i?¬B- M?Q i?
+€B i?b ç M çQÊ+ ok æ +ªM? ;BÈB- i +¦ T?ªB H¨ tm'i ?B M ªQ ;B€+ `²B ? v F?¬M

*´ h`M? pm®i pm®i €M? K„i +O KbM?X

@ h`M? M? ç–m- ç•v F?¬M; T?ªB ªQ ;B€+- hB m G¶B ?Q¨M iQ¨M +?QM? t€+ ç½ ç

*´ G½Q M¦BX

@ hB m G¶B- M;QÆBX X X L;QÆB M?Q i? M¨Q im Hmv M- M¦B +?Q i #B i çQÊ+ I

*´ h`M? K°i T?€i #„i çQÊ+ i v .QÆM; G¶B- M¦B ` X

R3eX *?QÆM; k98, a•K G æB M UkV

æ®B pÈB ç°M; i€+ +O *´ h`M?- .QÆM; G¶B +?d +¦ +QÌB F?´- ç½ bÈK M;Ì iÈB +¦ i?
ç„+ /o M¦B,

@ *´ h`M?- +?mv M M¨v i`QÈ+ F?¬M; M¦M; Mªv- +?Ì +?9M; i +Sm h? M? h?Ov ` M

@ æ9M;- ç9M;- i`QÈ+ +Sm h? M? h?Ov Km°B Km°B i`¼M; v mX

*´ h`M? F?¬M; iB M #m¬M; HÄM; i v ` - KbM? [m€ FQ+? ç°M; HB M ç2K +?mv M M

X /Q+ i`mv2M i B X X X

J°i T?9i ç²M; ?² b m- .QÆM; G¶B h?B M L?'i i`QÌM; H½Q +ÁM +¦ *´ G½Q # M;QÌB oQÆM; S?OX

h`¢+? pB M +O E?€M? oQÆM; T?O ``i HÈM- bQ pÈB iB m pB M +O .QÆM; G¶B ;'T ? B KQÆB H–M hQ hBM? +Q +O .QÆM; G¶B- iB m pB M +O .QÆM; G¶B +kM oQÆM; T?O M¨v `ä `¨M; HÈM ;'T ? B KQÆB +ÁM F?¬M; M;Èi- +¦ i? i?'v çQÊ+ E?€M M;?B K M?B M i?¨M? K°i iÁ iB m >Q¨M; *mM; `²BX

E?€M? oQÆM; *¨M E?€M? o•M- H¨ + + +O çQÆM; FBK >Q¨M; æ *¨M L;mv M [m ?B M ?€+?- Î iQ¨M #° *¨M L;mv M [m®+ p¬ +MM; +¦ i? HU+- mv p¼M; +U+ + QX *k im pB #ªM i?•M +kM; +U+ F€ +QÌM; ?½M- H¨ oä h?€M? æ¢B pB M K½M +ªM? ;BÈB

E?¬M; M;?o iÈB `ä `¨M; +MM; >„+ >´ bÆM hQ æ² >´ +¦ +?¶ +'m F i- >„+ >´ bÆM M t2K ` +ÁM +?B K çQÊ+ *¨M E?€M? o•M M¨v F?¬M; Qi i`Ê ;B9T- i?"K +?Q .QÆM; G M¨v +,M #ªM +?QM? H¨ E?€M? oQÆM; F?®M; +? X

" M;QÌB iB M p¨Q oQÆM; T?O HB M i€+? ` ibK FB K- b m F?B ibK çQÊ+ i?¬M; [m

.QÆM; G¶B ?QÈM; # M i`€B- *´ G½Q i`mM; QÆM;- h?B M L?'i i`QÌM; H½Q çB K†i

Í /QÈB *?•M h?U+ PM; L?½M +O .QÆM; G¶B- E?€M? oQÆM; T?O M¨v #® i`Q iQ¨M i v .QÆM; G¶B- ``i M? M? .QÆM; G¶B HB M T?€i ?B M K°i iQ F?€+ i?QÌM;- K°i ç¢B- i`QM; ç¦ M;QÌB /šM ç–m çB i?2Q K°i >„+ a€i >´X

.QÆM; G¶B M?È `ä .QÆM; h?B M S?QM; iWM; +¦ K°i +QM >„+ a€i >´ M?Q p"v- #' pÈB .QÆM; h?B M S?QM; H9+ i`QÈ+ FB +QÌM; ç¢B ?ÆM ``i M?B m- ç¢i ç M #€i +

L;QÌB M¨v ?B M M?B M F?¬M; T?ªB hQ æ² >´- #'i [m€ ç` p` i¢B >„+ >´ bÆM F?ŠM F?¬M; i?b +kM; b) F?¬M; +¦ çQÊ+ #€i +'T >„+ a€i >´ `²BX

J°i +€B :B€K æ`M? h?m"i [m X

hQ æ² J½M?- ç² ç hQ æ² >´- im pB ok æ æ¢B pB M K½M- ``i çQÊ+ hQ æ² >´ iQM M

*?QM? H¨ #¼M ?¼ `²B- €M? K„i .QÆM; G¶B H¦2 H M- p"M /KM; hB K >¨M? h?m"i H

h?2Q çm¬B K'v M;QÌB FB çB iÈB K°i *mM; æB M- ç•v H¨ K°i +?¶ # M +¢M? ç¢B çB

a m F?B +?Ì #¼M ?„M iB M p¨Q- .QÆM; G¶B # v M;QÌB H M i` M M¦+ M?¨- H†M; v

.QÆM; G¶B +U+ F€ +QB +?WM;- +?Q M M #¼M ?„M +kM; F?¬M; T?€i ?B MX

@ aQ i?9+X

hQ æ² J½M? FB ç®B pÈB K°i p` M K iY K†+ €Q #¨Q K¨m p¨M; M¦BX

aQ i?9+- M?Q p"v M;QÌB M¨v +¦ H) H¨ E?€M? oQÆM; `²B- .QÆM; G¶B i?B i`B M :B

hBM iS+ M;QÌB M¼ HB M ?B M ` Î i`QM; ç–m .QÆM; G¶BX

E?€M? oQÆM; *¨M E?€M? o•M- im pB oä h?€M? æ¢B pB M K½M- bQ i?W a•K G ç

a•K G çB M- i`QM; ç–m .QÆM; G¶B H¢B F?¬M; +¦ ibK çQÊ+ iBM iS+ +¦ [m M ? a M;?2 M¦B [m - a•K G çB M M¨v `®i +m°+ H¨ K¬M T?€B M¨Q- t2K ` i?U+ HU+ +ÁM F `ä `¨M; ;¼B E?€M? oQÆM; H¨ bQ i?9+- ç•v +?ŠM; T?ªB H¨ M¦B hQ æ² >´ +MM; E? K¨ hQ æ² >´ +kM; H¨ M;QÌB a•K G çB M- M?Q i? M¦B +€+? F?€+ >„+ >´ bÆM +?Q çB M `²BX

J¨ a•K G çB M M¨v `ä `¨M; F?¬M; +¦ +?9i iBM iS+ M¨Q- K°i h´ +?S+ K°i K¬M T?€B `¨M; F?¬M; +¦ +?9i iBM iS+ M¨Q- M?Q p"v a•K G çB M M¨v F?ŠM; ç`M? F?¬M; çÆ

@ L;?2 M¦B M[M?•M FB HÈM H M `'i F?¬M; i²B- H¨ K„ M[\

hQ æ² J½M? M¦B ` X

*¨M E?€M? o•M +QÌB M¦B,

@ æ9M; p"v- M[M?•M FB HÈM H M ?Q¨M iQ¨M +?QM? t€+ F?¬M; i - +ÁM H¨ tY M
M¨M; +¦ ?SM; i?9\

E?€M? oQÆM; M¨v +kM; F?¬M; T?ªB ?€Q b„+ +?B M?•M- iBM? HU+ +O ?„M ç m ç
bU- ç®B pÈB M[b„+ H¢B F?¬M; [m M i•K i? M¨QX L m M?Q *¨M E?€M? o•M ?„M
F?€+ ;B®M; M? m- i`–K K iYm b„+ K¨ M¦B- M?Q p"v +kM; b) F?¬M; +¦ i?¨M? iUm M

E?¬M; çÊB hQ æ² J½M? M¦B +?mv M- *¨M E?€M? o•M HB M #´ bmM; M¦B,

@ "'i [m€ ?B M i¢B M;QÆB pšM F?¬M; i? ç°M; M¨M;- bQ ?mvM? ç½ iWM; M¦B [m
.QÆM; G¶B- B +kM; F?¬M; i? ç°M; .QÆM; h? M? h?Ov- M m F?¬M; ;B i +? i #'i

@ E?¬M; T?ªB +?d H¨ K°i M[M?•M b Q\ *–M +˜M i?"M M?Q p"v X

hQ æ² J½M? +MM; *¨M E?€M? o•M +¦ i? F?¬M; ;B®M;- ?„M H¨ ;B ?Ä ?ªQ b„+ M?
M¦B .QÆM; h? M? h?Ov H¨ ç¢B K„ M[- i`QM; M°B i•K HB M M;S - p®M Km®M ?€B ç
F?¬M; M;?o ``^M; bQ T?K KbM? `ä ``¨M; `ÆB tm®M; K M? H M? M?Q p"v- ç +?Q ?„M

*¨M E?€M? o•M H¨ M?•M p"i M¨Q- hQ æ² J½M? +ªK t9+ #B M ?¦ ç m i?'v `ä- p¶ p¶

@ L[M?•M K¨ i?¬B- M m M?Q bQ çB i Q i?Q+? K¨ M¦B- i ibK K'v i?` M[tBM? ç T
?ªQ ?ªQ ?QÎM; i?K K°i T?2M- + K çQ M ç m H¨ tY M[+?Q #B i M?•M bUX

@ æQÊ+ `²B- bQ i?9+X

hQ æ² J½M? T?B M Km°M T?'i T?'i i vX

@ æ9M; `²B- K„ M[ FB #` M?®i Î ç•m\ E?¬M; +?ÆB M?bM t2K +kM; +¦ i? - i M;Q
K„ M[FB HÈM H M #° /€M; ;bX

hQ æ² J½M? M¦BX

L;?2 ç M ç¦- .QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB MÈB `°M; ` H¶ i BX

@ æQÊ+ `²B- M?bM t2K H¨ +¦ i? - #'i [m€ F?¬M; +?Q M;QÆB ç°M; M¨M;- M m H–K
M;QÆB- i +kM; +¦ i? #` i`WM; T?¢iX

*¨M E?€M? o•M M¦B ` X

@ aQ i?9+ v M i•K H¨ çQÊ+X

*¨M E?€M? o•M H„+ ç–m- ç®B pÈB K°i i?` p # M M;QÌB M¦B K°i iB M;- ç +?Q ?„M

_ +Y T?ÁM;- .QÆM; G¶B HB M çB i?2QX

oÁM; pQ K'v ;B M iB m pB M- çB iÈB K°i ;B M iB m pB M bQ b€M? ˜M M'TX

@ hQ æ² h?B m :B - +?QM? H¨ +?¶ M¨vX

>° p FB M¦BX

@ h®i- i®i- M? M? H M- i ç½ çÊB F?¬M; F`TX

hQ æ² J½M? tQ tQ ç¬B #¨M i v M¦BX

JÈB iB M ç M iB m pB M- HB M M?bM i?'v K°i M[iY €Q i`„M; M;²B i`QM; b•M- # M

L¨M; FB +?QM? H¨ .QÆM; h? M? h?Ov .QÆM; G¶B Km®M ibK `²BX

@ h®i K°i +€B K„ M?•MX

hQ æ² J½M? MQÈ+ KB M; +kM; +?ªv ` `²B- iWM; #QÈ+ K°i ?QÈM; T?Q .QÆM; h?

*ªK M?”M çQÊ+ €M? K„i +U+ M¦M; FB +O hQ æ² J½M?- .QÆM; h? M? h?Ov tQ v ç
ç–v +?€M ;?ûi +?B b„+X

@ *€+ M;QÆB K m i?ª i - #ˆM; F?¬M; i?b >mv M *Æ J¬M b) F?¬M; #Ä [m +€+ M;Q

@ > ? - ? ? - +? i +QÌB i `²B- >mv M *Æ J¬M\ >mv M *Æ J¬M iQM? iQ€M +€B ;b
M?Ä K¨ i?¬B- +,M #ªM F?¬M; Î i`QM; K„i #´M +¬M; iY- iB m K„ M?•M- M m M?Q M
K¨ M¦B- i + K çQ M M;QÆB b) /K+ iB M /K+ iY ç’vX

h`QM; K„i hQ æ² J½M? i`¨M ç–v /K+ p¼M; i? K H KX

.QÆM; G¶B iW K°i MÆB #Q K”i ;–M ç¦- F?¬M; F?ÄB +?’M ç°M;- a•K G çB M M¨v
M?Q p”v- `ä `¨M; +¦ i? +MM; >mv M *Æ J¬M +?®M; H¢B\ "’i [m€ #•v ;BÌ F?¬M; T?ª
.QÆM; G¶B H’v ` çQ iBM T?MX

R3dX *?QÆM; k9e, *Sm L;QÌB

@ *´ G½Q- h?B M L?’i i`QÎM; H½Q- i ç½ ibK çQÊ+ +?¶ +O h? M? h?Ov `²B- +€+

@ h®i- i H”T iS+ iÈB M; vX

@ •M- M;QÆB F?¬M; çQÊ+ ?¨M? ç°M; i?B m bmv M;?o- +?Ì i +MM; h?B M L?’i iÈ

*´ G½Q /†M /ÁX

.QÆM; G¶B SM; iB M; M¦B,

@ h #B i `ä- +€+ M;QÆB v M i•KX

æSi `ÌB çQ iBM T?M- .QÆM; G¶B M;?o ç M M?Q i? M¨Q KÈB +¦ i? p¬ i? M? p¬ i
i`QM; pB M M¨v ç€M? +? iX

E?¬M; #B i H¨K b Q KbM? F?¬M; i? /MM; L;¼ GQM; h9v Hmv M +? ` i?m®+ K
E?€M? oQÆM; T?O ç m F?¬M; +¦ B +¦ i? idM?X

L?bM t2K ? i?®M; T?ªB +?,M; +¦ ç² ç¢+ +¦ i? i`Ê ;B9T KbM?X

JÎ ` ?®B çQ€B ? i?®M;X

h?m®+ K -/QÊ+ p”i +¦ i? p¬ i? M? p¬ iS+ K çªQ ç`+? M?•MX

*€B i?m®+ K M¨v M;QÊ+ H¢B i?”i ç9M; H¨ +¦- #’i [m€ ç m H¨ i?m®+ K #bM? i?QÌ
[m€ ç€M; H¨ +¦ i? K çªQ oä h?€M? M?’i ;B B K¨ i?¬B- K¨ ç¢B ç b® +kM; F?¬M;
F?¬M; K¨m F?¬M; p`- .QÆM; G¶B +–M +?QM? H¨ +€B M¨vX

J°i çQÌM; i` t2K tm®M; /QÈB- i?”i ç9M; H¨ ç½ ibK çQÊ+ K°i HQ¢B F?¦B K X

h?B M L?•M æªQX

E?¦B K M?Q h?B M L?•M æªQ- / M? M?Q w M;?o - +?QM? H¨ +¦ i? H”T iS+ K çª
h?B M L?•M æªQ M¨v ç®B pÈB oä h?€M? +MM; oä h?€M? i`Î H M H¢B F?¬M; +¦ +?

>ÆM M[+?d +¦ i? Î i`QM; T?¢K pB M?Ä bY /KM;X

"’i [m€ ç®B T?¦ M;QÌB MÆB M¨v +kM; ç½ çO `²BX

@ æBM?- M;QÌB +?ÆB T?ªB +?,M; ?®B çQ€B F?¦B K h?B M L?•M æªQ\

@ >®B çQ€BX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ F?¦B K h?B M L?•M æªQX

h?ÌB çB K .QÆM; G¶B ç M; +?m˜M #` bY /KM; F?¦B K - ç2K K¼B M;QÌB i`QM; b•M
L?'i i`QÌM; H½Q +?¢v ç MX

@ hbM? ?m®M; M?Q i? M¨Q\ h? M? h?Ov Î MÆB M¨Q\

*´ G½Q pW M?bM i?'v .QÆM; G¶B HB M i`mv M •K M¦BX

@ Í # M i`QM;X

.QÆM; G¶B +?d +?d # M i`QM; M¦BX

J¨ *´ G½Q çB ç M # M i`QM; t2K tûi- pW ? v M?bM i?'v hQ æ² J½M? Km®M ç°M; i?
H"T iS+ ç2M H¢BX

@ æ€M; +? i- ?„M `ä ``¨M; /€K ç®B pÈB h? M? h?Ov ç°M; i?O- i Km®M ç2K ?„M #–

*?SM; FB M *´ G½Q Km®M ç°M; i?O- .QÆM; G¶B p°B p¨M; FûQ *´ G½Q M¦B,

@ h`QÈ+ F?¬M; M M ç€M? `„M ç°M; +ÄX

@ h M?Q i? M¨Q çÊB çQÊ+ tm®M; /QÈB- +?ŠM; H) H¢B ç +?Q ?„M çM ;BÐM h? M
H¨ i¬M M[+O i - +?€m ;€B *´ J†+ i - b Q +¦ i? ç +?Q M;QÌB F?B / M?Q i? X

*´ G½Q T?šM M° [m€iX

.QÆM; G¶B M¨v +kM; H¨ H–M ç–m iB M #B i `ä / M? iU *´ G½QX

@ L;QÌB Î # M i`QM; F?¬M; Qi- M m M?Q FBM? ç°M; ç M M?[M; M;QÌB F?€+ i`QM
+?9i T?B M T?S+- çÊB i bY /KM; F?¦B K K çªQ iQ¨M #° #¼M +?9M;- M?Q p"v b)
`²BX

@ .MM; F?¦B K ;b- #^M; im p` +O i +MM; *´ G½Q- F?¬M; +¦ B H¨ ç®B i?O +O +?

h?B M L?'i i`QÌM; H½Q M¦BX

@ h`U+ iB T /B i #¼M +?9M; çB H¨ çQÊ+- /€K F?B m F?Q+? mv M;?B K >mv M *Æ
i?"T #¼M ?„M- mv M;?B K >mv M *Æ J¬M i Î ç•m\

.QÆM; G¶B H"T iS+ ç2K F?¦B K i?ª çB ` M;Q¨B- K°i # M H¢B M¦B,

@ *´ G½Q- h?B M L?'i i`QÌM; H½Q +€+ M;QÆB ?½v M;?2 i M¦B- i`QÈ+ FB i ç½ M
M M KÈB F?¬M; +¦ M? M? M?Q p"v ç°M; i?O- #^M; F?¬M; i?b h? M? h?Ov bÈK ç½

@ "Q K"i ;b\

*?SM; FB M .QÆM; G¶B M;?B K i9+ M?Q i? - *´ G½Q +kM; F?¬M; F?ÄB F?¬M; i?'
.QÆM; G¶B F?¬M; T?ªB +€B HQ¢B ,M M¦B HmM; imM;- ç½ M¦B M?Q p"v `²B- i'i M?

.QÆM; G¶B M?bM t2K ? B M;QÌB M¦B,

@ E?¬M; #B i *´ G½Q +ÁM +¦ h?B M i`QÎM; H½Q +¦ M;?2 M¦B [m a•K G çB M ? v

@ a•K G çB M\ G¨K b Q +¦ i? X

a„+ K†i *´ G½Q H"T iS+ ç¢B #B MX

@ *´ G½Q- a•K G çB M M¨v F?OM; #® M?Q p"v b Q\

h?'v *´ G½Q b„+ K†i ç¢B #B M- h?B M L?'i i`QÎM; H½Q +kM; M;?B M;Ì- ?„M +kM; F
G çB M ;b- M?QM; +?SM; FB M #B m H° +O *´ G½Q ç½ #B i `ä- a•K G çB M F?Š
çÆM ;BªMX

"'i [m€ *´ G½Q /M b Q +kM; H¨ bB m +'T +QÌM; ;Bª- i•K i`Q bÈK ç½ ç¢i iÈB +U+ ç
KÈB M¦B,

@ L m [mª i?"i +?QM? H¨ a•K G çB M K¨ M¦B- +?d bÊ bU ibM? i?"i bU T?B M iQ€B
H¨ iQ¨M #° >mv M L;mv M iBM? ç m T?€i H M K°i ?²B hBM? S?QM; >mv i okX

*´ G½Q +ÁM Km®M ?ÄB p bU ibM? a•K G çB M- H¢B T?€i ?B M M;QÌB i`QM; b•M H,M `²BX

@ æB- *´ G½Q +€B M¨v i`QÈ+ F?¬M; M¦B- +?9M; i çB ç2K h? M? h?Ov +Sm ` - Hv

@ h®iX

" M;QÌB H"T iS+ iB M p¨Q i`QM; iB m pB M- çB iÈB i`QÈ+ K†i .QÆM; h? M? h?Ov H'v ` K°i [mª :BªB æ°+ æ M +?Q M¨M; ,M p¨Q- .QÆM; h? M? h?Ov p®M H¨ iû tdm ` H¢BX

@ E?¬M; çQÊ+ [m ç•v- F?¬M; çQÊ+ [m ç•vX

oW idM? /"v- .QÆM; h? M? h?Ov ?¬X

@ E?¬M; +¦ pB + ;b- F?¬M; +¦ pB + ;b- h? M? h?Ov Km°B Km°B- i H¨ .QÆM; G¶B

.QÆM; G¶B # #°M M OBX

J¨ H9+ M¨v *´ G½Q i`WM; HB + .QÆM; G¶B M¦B,

@ s9 iB m iY- t2K M;QÆB- ç m H¨ M;QÆB H¨K +?mv M i®i- M m M?Q bÈK +?9i ç° M[+O i #` H¨K FBM? bÊX

@ .QÆM; ç¢B + - ;B ;B - +€K ÆM +€+ M;QÆBX

.QÆM; h? M? h?Ov +?SM; FB M .QÆM; G¶B +MM; *´ G½Q- p®M H¨ +ªK t9+ FQ+ K M; i` M K†i FBM? ?dX

@ h? M? h?Ov M;QÆB F?¬M; b Q +?È\

*´ G½Q ? ibS+ [m M i•K ?ÄBX

.QÆM; h? M? h?Ov H„+ ç–m,

@ E?¬M; +¦ pB + ;b- i F?¬M; +¦ #` i´M i?QÆM; ;bX

L?QM; b m ç¦ .QÆM; h? M? h?Ov iU ?² M?È ` +€B ;b- # #°M ç˜v ` .QÆM; G¶B-

@ .QÆM; ç¢B + +?9M; i çB K m- çB M? M? H M- #¼M ?„M Î i` M i?•M i ?¢ ç°+- F çKM; T?ªB i ç°+ iQM? b) H•v +?Q M;QÆBX

@ æ°+\

.QÆM; G¶B +QÌB +QÌB M¦BX

@ h? M? h?Ov F?¬M; +¦ +?mv M ;b M[- i F?¬M; bÊ ç°+X

L?QM; *´ G½Q H¢B +¨M; ?QªM; bÊ M¦B,

@ hB m G¶B ? v H¨ +˜M i?"M K°i +?9i- i ç M t2KX

J¨ .QÆM; G¶B M¦B,

@ E?¬M; M¦M; Mªv- +?9M; i i`QÈ+ Hv F? B MÆB ç•v- ç i`€M? bBM? i? K bU +®- # i`Q- ç M H9+ ç¦ #` T?€i ?B M +¦ i? b) `'i T?B M iQ€BX

@ h®i- +?9M; i i`QÈ+ Hv F? B MÆB ç•vX

*´ G½Q M? ;"i ç–m- FûQ .QÆM; h? M? h?OvX

@ æB- +?9M; i çB i`QÈ+X

h`QÈ+ F?B çB- .QÆM; G¶B b) F?¬M; #Ä [m hQ æ² J½M?- K°i ç¢Q FbM? F?Q FQ+ HB m i€M? K¢M;X

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç€M? +? i ok æ æ¢B pB M K½M- H'v çQÊ+ FBM F?Q +¬M; ;B€ i`` +?QM KQÆB p¢M- çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` +?QM KQÆB p¢MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ #€i +'T >„+ a€i >´X

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ L;QM; a€i æ MX

h?m ?Q¢+? +ÁM F?¬M; Qi- `ä `¨M; +¦ K°i ç–m #€i +'T >„+ a€i >´- K†i F?€+ +ÁM +¦

"'i [m€ +€B M¨v +ÁM F?¬M; T?ªB i?ÌB çB K t2K tûi- .QÆM; G¶B +MM; *´ G½Q- h?B
h? M? h?Ov- M? M? +?¦M; ` E?€M? oQÆM; T?O- ?QÈM; T?Q >mv M *Æ *€+ iB M

JÈB ` E?€M? oQÆM; T?OX

.QÆM; G¶B #¶M; M?B M +ªK ;B€+ ç–m p€M; K„i ?Q X

J¨ *´ G½Q +kM; +ªK ;B€+ +¦ +?9i F?¬M; ç9M;X

@ E?¬M; i®i- i`9M; ç°+X

X /Q+ i`mv2M i B X

R33X *?QÆM; k9d, "Q J"i L,K L;¨M L,K h`QÈ+

G9+ M¨v .QÆM; G¶B KÈB M?È iÈB .QÆM; h? M? h?Ov M¦B- KbM? im Hmv M E`+?
ç®B #bM? i?QÌM; pÈB KbM? +,M #ªM F?¬M; +¦ i€+ /KM;- K¨ ç°+ M¨v ?B M M?B M

@ *´ G½Q- M;QÆB +¦ +ªK ;B€+ F?¬M; ç9M; ? v F?¬M;\

*´ J†+ M? ;"i ç–m,

@ æQ+? i?"i H¨ +¦ +?9i F?¬M; ç9M;- ç°+ M¨v i?U+ F?¬M; çÆM ;BªM- i Km®M i`W
i?€M;X

@ LY i?€M;\

.QÆM; G¶B M;?2 p"v F?¬M; F?ÄB M;QÊ+ H¢B ?Qi K°i ?ÆB F?Q H¢M?- F?¬M; +?d
H½Q +kM; #` /¼ F?¬M; M? - im pB *´ G½Q ?„M H¨ `ä `¨M;- bÈK ç M +ªM? ;BÈB #€
`¨M; +ÁM i`9M; ç°+- ?ÆM M[ç°+ M¨v +ÁM Km®M MY i?€M; KÈB +¦ i? #S+ ` - +¦ i

@ L? M? çB- M? M? i`Î H¢B >mv M *Æ *€+- i M;?o #¼M ?„M bÈK +¦ çQ€M i`QÈ+-
#švX

h?B M L?'i i`QÎM; H½Q ?¬X

h`Î H¢B >mv M *Æ *€+- h?B M L?'i i`QÎM; H½Q # #°M ç +?Q M;QÌB ibK ç M :BªB

.QÆM; G¶B M?bM tm®M; pšM H¨ T?K+ /KM;- F€ i?"i ?„M ç®B pÈB :BªB æ°+ æ M M
K„i- :BªB æ°+ æ M M¨v id H +MM; T?˜K +?'i bQ pÈB KbM? Hmv M +? çB ` T?ªB P

"'i [m€ :BªB æ°+ æ M M¨v T?K+ tm®M; /QÈB iU ?² F?¬M; +¦ ?B m [mª [m€ HÈMX

L?Q i? .QÆM; G¶B i?Y bY /KM; h`` GB m i?m"iX

h`` GB m i?m"i M¨v iU ?² +¦ ?B m [mª- M?QM; H¢B `'i FûK- M m M?Q ;BªB ç°+ M?
+kM; +?Q +?„+ +¦ i? ç2K ç°+ i® i`QM; +Æ i? #¨B tm'iX

@ hB m G¶B- ibM? ?m®M; +O M;QÆB i? M¨Q `²B\

.QÆM; G¶B H„+ ç–m M¦B,

@ *€+ M;QÆB F?¬M; +–M HQ H„M;- i F?¬M; +¦ # Q M?B m p'M ç - #'i [m€X X X "'
b) T?B M iQ€BX

"ªM i?•M .QÆM; G¶B H¨ i? +?'i ç†+ i?M- H¢B im Hmv M >mv M L;mv M #Q [mv i- (
F?¦ +¦ i? #¨B i`W çB ` M;Q¨B- #'i [m€ i`ªB [m t2K tûi- +ÁM +¦ i?B i`B M h`` GB m
F?¬M; +¦ # Q M?B m ªM? ?QÎM;- M?QM; .QÆM; h? M? h?Ov HB M F?¬M; ;B®M;-
+kM; v m- ç®B pÈB F`+? ç°+ FB H¢B F?¬M; +¦ F?€M; iQM?- +?Q M M i`9M; ç°+ `
M;¨v F?¬M; +¦ çQÊ+ ;BªB /QÊ+ K¨ M¦B i?b T?B M iQ€B- ``'i +¦ i? b) K€m ?mv i? Q

o T?–M *´ G½Q H¨ ok h?–M +ªM? ;BÈB- ?Q¨M iQ¨M +¦ i? ç2K M?[M; ç°+ i® M¨v
tm'i ` M;Q¨B +Æ i? X

@ h? M? h?Ov +kM; i`9M; ç°+- çB K M¨v H¨ F?¬M; i? M;?B M;Ì- #'i [m€ h? M? h
F?¬M; çQÊ+- i,M; i? K ç°+ M¨v ?¢ Î i` M M;QÌB M¨M;- +kM; +¦ i? M¦B #ªM i?•M M
M M `'i T?B M iQ€B- i bY /KM; h`` GB m i?m"i pb h? M? h?Ov i`` HB m K°i +?9i-
+? # M;¨v K¨ i?¬B- # M;¨v b m HB M #'i HU+ `²B- +?Q M M +?9M; i M?'i ç`M? T?
çQÊ+ ;BªB /QÊ+X

.QÆM; G¶B ;BªB i?Q+? M¦BX

@ .QÆM; ç¢B + - i X /Q+ i`mv2M i B X X X æ•v ç m H¨ K M?- M;QÆB F?¬M; +–M
.QÆM; ç¢B + i`Ê ;B9T- i K¢M; M¨v bÈK ç½ F?¬M; +¦- M?[M; M;¨v M¨v H¨ i #m¬M
X X h?"i + Q ?SM; +¦ i? M?"M i?S+ .QÆM; ç¢B + X

a„+ K†i .QÆM; h? M? h?Ov +¦ +?9i i`„M; # +?- KB M +QÐM; MÎ K°i MK +QÌBX

h`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B H°T #°T- +¬ M¨M; M¨v +?d bÊ i?"i bU ç®B pÈB KbM? ib

@ E?¬M; +¦ +?mv M ;b M[- i M?'i ç`M? b) pb M;QÆB ibK çQÊ+ ;BªB /QÊ+X

.QÆM; G¶B M OBX

@ æ9M; p"v - h? M? h?Ov M;QÆB v M i•K H¨ çQÊ+- ?B M i¢B M;QÆB i`QÈ+ çB M

*´ h`M? M¦B ` X

@ æ9M; `²B- MÆB M¨v +¦ K°i pB M i?m®+- M;QÆB T?K+ /KM; tm®M; /QÈB- +¦ H) b

.QÆM; G¶B H'v ` :BªB æ°+ æ M iU Hmv M +? - ç•v +?QM? H¨ æ` ;B B :BªB æ°+
ç M- bQ pÈB >mv M *Æ *€+ H'v ` Km®M t`M ?ÆM ``i M?B mX

.QÆM; h? M? h?Ov t2K tûi- M?QM; H¢B H„+ ç–m M¦B,

@ .QÆM; ç¢B + - +€B M¨vX X X ç M /QÊ+ M¨v i F?¬M; i? M?"M- pšM H¨ .QÆM; ç

.QÆM; G¶B M¦B,

@ E?¬M; +¦ pB + ;b- i +ÁM +¦- ?ÆM M[i?•M i? +O i bQ pÈB M;QÆB +ÁM K¢M? 1
+Æ i? i - M?QM; i im Hmv M +¬M; T?€T H¢B +¦ i? M;,M +?†M M¦- +?Q M M ?B
M;QÆBX

@ *ªK ÆM .QÆM; ç¢B + 5

.QÆM; h? M? h?Ov çB `²B- *´ G½Q i?Î /¨B,

@ *€B M¨vX X X pšM H¨ T?ªB ibK hQ æ² >´- #'i [m€X X X M m +?ŠM; [m M?Q hQ
G çB M K¨ M¦B- bU ibM? +?d bÊ F?¬M; +¦ çÆM ;BªM M?Q p"vX

@ *´ G½Q- a•K G çB M M¨v `®i +m°+ H¨ +?mv M ;b tªv ` \ L?bM #° /¢M; M;QÆB HC
G çB M bQ pÈB >mv M *Æ J¬M +?9M; i +ÁM +QÌM; ç¢B ?ÆM ? v b Q\

.QÆM; G¶B iU M?B M H¨ #B i >mv M *Æ J¬M +QÌM; ç¢B- +kM; ?B m `ä *´ G½Q M
?Q¨M?- iW b m F?B *´ G½Q M;?2 çQÊ+ a•K G çB M- +ªK t9+ #B M ?¦ +U+ HÈM- .C
G çB M M¨v F?ŠM; ç`M? +MM; >mv M *Æ J¬M F?¬M; ?ÊT- ?ÆM M[a•K G çB M M

*´ G½Q M?bM t2K ? B M;QÌB- M;[F?Q #bM? ioM? M¦B,

@ *€+ M;QÆB ç½ Km®M #B i- i ç•v b) M¦B +?Q +€+ M;QÆB #B i -/M b Q a•K G
M;?o >mv M *Æ J¬M i H¢B H•K p¨Q # M i`QM; K°i ?²B ç¢B FB T M¢MX

.QÆM; G¶B +MM; h?B M L?'i i`QÎM; H½Q HŠM; H†M; M;?2- F?¬M; M¦B ;bX

@ a•K G çB M M¨v H¨ K°i ç¢B J im K¬M T?€B Î M,K M;¨M M,K i`QÈ+- i?U+ HU+ +U
i? M¦B i`ªB `°M; iQ¨M #° >mv M L;mv M iBM?- #®M ç¢B HK+ ç m +¦ i? HU+ +O #½
H¨ pb i?®M; M?'i iQ¨M #° >mv M L;mv M iBM?- ç2K i`¼M >mv M L;mv M iBM? i`Î i

@ "¼M ?„M H¨K M?Q p"v- +€+ ç¢B K¬M T?€B +?9M; i H¨ b) F?¬M; ç²M; w- M? Q
G çB M +?®M; H¢B- i`QM; M,K i`,K M,K i?ÌB ;B M FB - iQ¨M #° >mv M L;mv M iB
>mv i ok- ok h?–M +QÌM; ;Bª iY i?QÆM; p¬ b®- +ÁM +¦ ç¢B M,M; pQÊi [m ok h?–M
;Bª FB +?B M ç'm FBM? i?B M ç°M; ç` - #ÎB pb # M i`QM; #®M F?®B ç¢B HK+- a
+?B M i`¨M;- +?Q M M aMM; ok ç¢B HK+ #` i´M ?¢B HÈM M?'i- i`"M +?B M 'v- ç +
+?9M; i ;–M M?Q #B M K'i ?–m M?Q F?¬M; +ÁM- +?Q M M aMM; ok ç¢B HK+ +?9M
HU+ v m M?'i # M i`QM; #®M F?®B ç¢B HK+- ?ÆM M[+€+ HQ¢B i¨B M;mv M +kM
M M ç M ?¬K M v- i?U+ HU+ aMM; ok ç¢B HK+ +?9M; i v M;mv M F?¬M; i? +MM;
b€M?X

@ a m i`"M +?B M 'v- K'v ç¢B K¬M T?€B aMM; ok ç¢B HK+ +?9M; i +kM; bmv v m i
+?9M; i H9+ 'v H¨ ç¢B K¬M T?€B i?S M?'i +O aMM; ok ç¢B HK+- +?Q M M +kM; H
G çB M- +?Q M M >mv M *Æ J¬M +?9M; i +?QM? H¨ +?O HU+ ç®B F?€M; a•K G ç
i? - >mv M *Æ J¬M +?9M; i çKM; T?ªB çª FQ+? M;?B K i`¼M; M?'i- b m i`"M +?B
J¬M M;½ tm®M;- M;QÊ+ H¢B K'v ç¢B K¬M T?€B F?€+ çKM; T?ªB çª FQ+? F?¬M; HI
+?9M; i iW çSM; ç–m aMM; ok ç¢B HK+ i?'i ç¢B K¬M T?€B- `ÆB tm®M; ç M;k ?¬I

R3NX *?QÆM; k93@k9N, hQ æ² >´ :B Q .`+?

L¦B ç M ç•v- *´ J†+ i?´M i?S+ F?¬M; i?¬BX

@ *´ G½Q- +?ŠM; H) ç•v ? i i?ªv *´ G½Q M;QÆB ç m ç½ i`ªB [m \

*´ G½Q M¦B bBM? ç°M; M?Q i?"i- iU ?² i"M K„i M?bM i?'v- F?B M .QÆM; G¶B ? i
*´ G½Q ç½ +¦ ?ÆM M,K M;¨M im´B- +€B M¨v iU ?² F?¬M; +¦ F?ª M,M;X

*´ G½Q M;?2 p"v +QÌB M¦B,

@ G¨K b Q +¦ i? - ç•v +?QM? H¨ bU ibM? T?€i bBM? Î M,K M;¨M M,K i`QÈ+- F?B
M?[M; +?mv M M¨v ç m H¨ i M;?2 ;B ;B +O i M¦BX

@ a•K G çB M M m F?OM; #® M?Q p"v- +?ŠM; H) H9+ i`QÈ+ F?¬M; +¦ ç2K a•K G

h?B M L?'i i`QÌM; H½Q wi?S+ çQÊ+ +?mv M M;?B K i`¼M;- a•K G çB M M¨v H–M
H¨ +?mv M FBM? F?OM; +Ð M¨Q- F?¬M; #B i T?ªB +? i# Q M?B m M;QÌB- +€B FB
K°i ?²B ;B¦i M? KQ K€mX

@ h`B i ç iB m/B i a•K G çB M- çB m M¨v b Q +¦ i? - H9+ i`QÈ+ a•K G çB M i?
tQM; H¨ i? HU+ HÈM M?'i i?B M ?¢ imv i F?¬M; [m€ ç€M;- im pB a•K G çB M æB
i`„+- H9+ i`QÈ+ KQÌB p` imv i i? +QÌM; ;Bª +O #®M F?®B ç¢B HK+ +MM; K°i +?¶
i? i`B i ç ;B i +? i ?„M- K¨ H¨ #Ä ` K°i +€B ;B€ HÈM i?ªK i`¼M; T?QM; 'M ?„M Î +

*´ G½Q M¦B ` X

JQÌB p` imv i i? +QÌM; ;Bª +O #®M F?®B ç¢B HK+ p•v +¬M; +kM; F?¬M; +¦ i?
T?QM; 'M- H¢B #Ä ` K°i +€B ;B€ HÈM i?ªK i`¼M;- ç•v H¨ im pB FBM? F?OM; #U+

h`QM; ç–m .QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB /–M ?B M ` #° /€M; K°i p` imv i i? +QÌM; ;Bª

JbM? H9+ M¨Q KÈB +¦ i? ç¢i iÈB +ªM? ;BÈB M?Q p"v- iW i`QM; HÌB M¦B *´ G½Q-
M¨v i'i M?B M ç m H¨ +QÌM; ;Bª bB m pB i ok h?–M- M?Q p"v a•K G ç¢i ç M +'T ç°

o¬ h”M >ªB- ç¦ H¨ K°i i`QM; # ç¢B imv i ç` +O aMM; ok ç¢B HK+- .QÆM; G¶B Km
ç`M? T?ªB tmv M [m o¬ h”M >ªB- M?Q i? H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B ç T?ÁM;X

@ >¬K M v a•K G çB M H–M M[tm’i i? - M?Q p”v ``’i +¦ i? w M;?o a•K G Km®M
+€B M¨v +?QM? H¨ K°i ?²B ç¢B i B M¢M- i`ªB [m ?ÆM M„K M;¨M M,K M;?d M;ÆB
#B i +QÌM; ç¢B ç M i`bM? ç° M¨Q- M m M?Q a•K G H–M M[ T?€ T?QM; ’M ` K¨ M
HK+ +¦ i? +¦ M;QÌB M;,M +ªM çQÊ+ ?„M b Q\

L¦B ç M ç•v M;[F?Q +O *´ G½Q i?”T T?–M #’i ç„+ /oX

L?QM; .QÆM; G¶B H¢B M¦B,

@ *´ G½Q H¨K ;b HQ H„M; M?Q p”v- M m M?Q a•K G i?”i bU çB ` K¨ M¦B- M?Q p”
+–M +?2 /’m M?Q i? - K¨ b) ;B®M; i`®M; F?m +?B M; ç®B T?¦ +€+ ç¢B K¬M T?€B

@ hB m G¶B M;QÆB M¦B ç9M;- H¨ i #m²M HQ p¬ +È `²B- a•K G çB M +ÁM i`®M i
H¨ i€+ T?QM; +O a•K G - +?Q M M a•K G +¦ H) +ÁM F?¬M; +¦ T?€ T?QM; K¨ ` - #
ç`M? H¨ +?m˜M #` +Sm ` a•K G - M?Q i? +?9M; i T?ªB ? i bS+ M;,M +ªM +?mv
>mv M *Æ J¬M- +¦ H) M M i´ +?S+ hB M K¬M ç¢B ?°B- ç2K pB + M¨v +€Q i`B +€+ ç

*´ G½Q M?bM M?bM ? B M;QÌB M¦B ` X

@ *´ G½Q M¦B ``’i ç9M;X

h?B M L?’i i`QÌM; H½Q M¦B ` X

@ "’i [m€ ?B M i¢B M?B K pK ?¨M; ç–m +O +?9M; i H¨ T?ªB ibK hQ æ² >´ H’v iÈB ;
+O h? M? h?Ov M¦B b mX

.QÆM; G¶B H¢B ç2K +?O ç +?mv M /ÌB p X

G9+ M¨v *´ h`M? +?¢v iB M ç MX

@ :B ;B - H¢B +¦ M;QÌB çQ iÈB K°i T?QM; i?Æ- H¨ çQ +?Q hB m G¶B ç’vX

@ h M?bM t2KX

.QÆM; G¶B # #°M M?”M H’v- KÎ ` t2K tûi- i` M i?Q H¨ M¦B ç +?Q .QÆM; G¶B ;B[
ç M L;¼ L;Qm bÆM ;†T K†iX

@ G¨ hQ æ² >´X

h?–M b„+ *´ G½Q F?¬M; +¦ i? v ç´B ;b- M;[F?Q #bM? i?ªM M¦B,

@ h` M i?Q M¦B +€B ;b\

@ u m +–m i ;B[i`Q M;¨v K B çB L;¼ L;Qm bÆM- K°i M;QÌB çBX

.QÆM; G¶B ç2K i?Q çQ +?Q *´ G½QX

@ >„M i?”i ç9M; +QB KbM? H¨ K°i M?•M p”iX

*´ G½Q ç2K i?Q M?ûi p¨Q K°i # M- +¦ +?9i iS+ ;B”M M¦BX

@ h çBX

@ E?¬M; çQÊ+X

L;?2 tQM; .QÆM; G¶B M¦B M?Q p”v- *´ h`M? # #°M H M iB M; M¦BX

" M;QÌB H”T iS+ ç m M?bM p T?Q M¨M;X

*´ h`M? i` M K†i YM; çÄ- +¦ +?9i F?¬M; iB M M¦B,

@ h M¦B H¨- M m M?Q hB m G¶B K°i M;QÌB çB K¨ M¦B- M?’i ç`M? b) ;†T M;mv ?B
K¢Q ?B KX

.QÆM; G¶B M¦B,

@ E?¬M; +¦ pB + ;b- i +¦ M„K +?„+ iQ¨M i?•M i`Î ` - M¦B b m pb h? M? h?Ov- +kM;

@ h? M?QM; K¨X /Q+ i`mv2M i B X X X h? M?QM; K¨- #¼M ?„M `'i `ä `¨M; H¨ K
M?Q p"v- KK+ iB m +O #¼M ?„M H¨ M;QÆBX

*´ h`M? M¦B ` X

@ hB m G¶B- +?9M; i pšM H¨ #¨M #¢+ F„ ?ÆM- M m M?Q K°i KbM? M;QÆB çB K¨
tªv ` +?mv M ;b- i M;?o h? M? h?Ov +kM; F?¬M; Km®M +?SM; FB M ç'vX

*´ G½Q bmv M;?o K°i +?9i M¦BX

@ :B ;B M¦B ç9M;- M m M?Q M;QÆB tªv ` +?mv M ;b K¨ M¦B- i ç•vX X X h? M? h

*´ h`M? K°i ç¬B K„i iQ M?bM +?^K +?^K p¨Q .QÆM; G¶BX

@ E?¬M; çB K¨ M¦B- b) F?¬M; çQÊ+ ç M ;BªB /QÊ+ `²B- i F?¬M; i? i`Æ K„i M?b
F?¬M; K v- M¨M; H¨ #^M; ?[m +O i - F?¬M; K°i i`QM; M?[M; #^M; ?[m M?B m H„K

.QÆM; G¶B M¦BX

@ h? M? h?Ov H¨ pb i KÈB ;†T +?mv M M?Q p"v- M m M?Q i F?¬M; [m M i•K K¨ M¦
M K M?•MX

æ®B pÈB HÌB M¨v +O .QÆM; G¶B- *´ G½Q F?¬M; F?ÄB •K i?–K ;"i ç–m- +¦ çªK ç
M?•M- M;QÌB +¦ i? H¨K çQÊ+ M?Q p"v +?d bÊ F?¬M; M?B m H„KX

X X X

:B[i`Q M;¨v i?S ? BX

L;¼ L;Qm bÆM- L;¼ L;Qm bÆM M¨v +¦ K°i M;¼M M9B ;B®M; K°i H½Q L;Qm M;C
L;Qm bÆM- i¢B ç•v +€+? M°B i?¨M? ?ÆM # KQÆB /†K- H¨ K°i ç` çB K T?K+ FQ+

.QÆM; G¶B ;BÆ K„i M?bM çB- T?QÆM; t tm'i ?B M # M;QÌB- i?B i`B M :B€K æ`M

J°i +€B i`QM; ç¦ +?QM? H¨ hQ æ² >´- im pB oä h?€M? ?"m F€- im Hmv M +?QM? H
M v H¨ oä h?€M? ?"m F€- M?QM; +?B M HU+ +?QM? i?S+ F?¬M; i?m oä h?€M? æ
+O ?„M #€ ç¢Q p¬ +MM;- T?®B ?ÊT >„+ o•M >´ [mª i?U+ ;B®M; M?Q +€ ;†T MQÈ+
æ¢B pB M K½M #bM? i?QÌM; +ÁM T?ªB K¢M? ?ÆM K°i #"+X

J¨ ? B M;QÌB b m HQM; H¨ hQ æ² h?„M; +MM; hQ æ² L - im pB ? B M;QÌB ç m F?-
h?€M? +ªM? ;BÈB- K°i +€B H¨ ?

.QÆM; G¶B M´B ;B”M- i`B i ç T?šM M° `²B- ,M p¨Q K°i [mª æ¢B GU+ EBK *QÆM;
i,M;- F?Q +Æ +ª M;QÌB ç½ i”T i`mM; p¨Q hQ æ² L X

@ h Km®M K¢M; +O M;QÆBX

@ S?QM; æ Q h?’i a€i- L;k a€i ?ÊT M?’iX

>¬K M v .QÆM; G¶B T?K+ /KM; æ¢B GU+ EBK *QÆM; ?Q¨M- H¢B i?B i`B M S?QM
M?’i- +?B M HU+ #¢Q i,M; 8yy H–M- ç¦ H¨ b Q K¨ F?OM; #®- K†+ /M H¨ oä h?€M? ?
i`€M? çB KkB M?¼M- hQ æ² L H¨K b Q +¦ i? M;,M +ªMX

J°i ç Q FB mv K½M? imv i Hm•M- ç +?Q hQ æ² L F?¬M; i?Î M´B- M;mv M #ªM ?„
i? M¨v ûT iÈB ç°M; F?¬M; çQÊ+- i`Æ K„i ` M?bM ç Q F?Q +QÆM; K½M? FB +m®

@ J½M? >´ ç Q T?€T- T?€ +?Q i X

hQ æ² >´ iU M?B M b) F?¬M; M?bM t2K .QÆM; G¶B Î i`QÈ+ K†i KbM?- ç€M? +? i
?mvM? ç çB i?2Q KbM?- H¨K b Q +¦ i? ç +?Q ?„M ;B i M?Q p”vX

E?Q FbM? çKM; p¨Q M? m- hQ æ² >´ HMB H¢B K’v #QÈ+- .QÆM; G¶B +kM; F?¬M;

J¨ hQ æ² L H–M M[T?mM ` K°i #9M; K€m- K†i M?Q ;B’v p¨M;X

h`QM; M°B i•K hQ æ² >´ FBM? M;¢+ F?¬M; i?¬B- .QÆM; G¶B M¨v im pB `ä `¨M; H–M
ç° i,M; H M H¢B ç +?Q M;QÌB F?¦ +¦ i? iBM- ?B M i¢B ?„M ç½ KBM? #¢+?- pb +€
ç M ç•v- F?¬M; bÊ +?9i M¨QX

@ _’i i®i- +€+ M;QÆB #` i?QÆM; h® h®- +€+ M;QÆB ç m pb i? K¨ T?ªB i`ª K°i +€

.QÆM; G¶B H m p iK€m F?¦2 KB M;- pW `²B +MM; hQ æ² >´ HB m K¢M; K°i FQ+?-
M?Ä- M?QM; +€B M¨v +kM; F?¬M; pQÈM; #”M- €M? K„i i`Î M M ? ibS+ H,M; H €+
pÄ- ç +?Q M;QÌB F?¬M; /€K M?bM i?ŠM;X

@ h?B M æ Q M?’i i?S+X

.QÆM; G¶B +?”K `½B ;BÆ H M h`QÌM; æ Q- F?Q i? F?¬M; M;WM; i,M; +QÌM;X

hQ æ² >´ +ªK M?”M çQÊ+ +ªK ;B€+ M;mv +Æ +QÌM; ç¢B- K°i ç Q FB [m€ FBM? F?C
F?¬M; i?b +?d +¦ K°i +QM çQÌM; +? iX

"’i [m€ / /¨M; i`€M? çB M?Q p”v b Q\ æ€T €M /o M?B M H¨ F?¬M;- h?B M æ Q M?’i
K°i iB T?€T i„+- mv HU+ p¬ +MM;- M m M?Q F?¬M; +¦ ç¢i iÈB ok h?–M æ¢B pB M
ç¨Q i?Q€iX

@ hQ æ² h?„M;- hQ æ² L - hQ æ² >´- +€+ M;QÆB ç m +? i çB +?Q i X

.QÆM; G¶B +?Êi [m€i K°i iB M;- h`QÌM; æ Q ç€M? tm®M;X

@ E?¬M; i®i- +?9M; i ç²M; HQ¢i ` i v- #^M; F?¬M; i?b +?9M; i ç m +¦ i? +? i Î +

hQ æ² >´ b„+ K†i ç¢B #B M- K°i +?B m M¨v +O .QÆM; G¶B ?Q¨M iQ¨M pQÊi ` F?Ä
K°i M;QÌB H¨ imv i ç®B F?¬M; +€+? M¨Q iB T- ?„M F?¬M; M;?o iÈB .QÆM; G¶B `
M?Q i? X

:BÌ T?9i M¨v i`QM; K„i # M;QÌB tm’i ?B M K°i i? M? h`QÌM; æ Q +U+ HÈM- iU ?² Î
+?d +ÁM H¢B +¦ K°i ç Q FB `²BX

@ J½M? >´ ç Q T?€T >´ E?B mX

@ æ°+ i?m”i o¢M æ°+ Zmv L;mv MX

@ h`”M T?€T h`’M h?O h?B M æ` X

" M;QÌB ç m bY tm’i K°i FQ+? K¢M? M?’i +O KbM?- w ç² M;,M H¢B K°i ç Q F?OM

J¨ H9+ M¨v F?Q HU+ +ª M;QÌB +O .QÆM; G¶B ç m #` `9i b¢+?- M?bM t2K K°i ç C
K„i H¢B ?B M H M K°i iB HQ H„M; M?¨M M?¢iX

@ æBM?- S?QM; —M æ Q T?€i ç°M; M?'i FQ+? i'i b€iX

L?'i FQ+? i'i b€i- `ä `¨M; FQ+? T?€i K°i FQ+? i'i b€i- M?Q p"v # M;QÌB +? i +?„+

L;?2 çQÊ+ i? M? •K ? i?®M; M?„+ M?Î- .QÆM; G¶B MÎ MK +QÌB- M m M?Q S?QM;
K°i FQ+? i'i b€i K¨ M¦B- M?Q p"v # M;QÌB hQ æ² >´ +ÁM +?Q ?ŠM b) +? i- M?Q
?B M- M?Q p"v HB M w M;?o # M;QÌB ?ŠM T?ªB +? i F?¬M; i? M;?B M;ÌX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç€M? +? i oä h?€M? M?'i ;B B hQ æ² h?„M;- H
RyXyyy p¢M- F?Q +¬M; ;B€ i`` K°i i`,K p¢M- çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` K°i i`,K p¢MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ i`mM; +'T #¨v i`"M i?m"iX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ h?'i hmv i h`"MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç€M? +? i oä h?€M? i K ;B B hQ æ² L - H'v çQÊ
i`B m- F?Q +¬M; ;B€ i`` jyy p¢M- çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` jyy p¢MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ æ°+ EBM? F?¬M; i`¼M p MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç€M? +? i oä h?€M? +Ym ;B B hQ æ² >´- H'v ç
i`B m- F?Q +¬M; ;B€ i`` 3yy p¢M- çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` 3yy p¢MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ h`'M h?B M >´ S?MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç€M? +? i +Ym +'T >„+ o•M >´- H'v çQÊ+ FBM?
;B€ i`` 9yy p¢M- ç¢i çQÊ+ çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` 9yy p¢MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ ç¢i çQÊ+ K°i [mª +Ym +'T K ?¢+?X

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ J½M? >´ ç Q T?€TX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB çŠM; +'T i,M; H M- im pB iB M p¨Q ok æ +'T ?

æ¢B #¢Q- H–M M[ç¢B #¢Q- ``i H•m F?¬M; +¦ bQÈM; M?Q p"v `²B- #'i [m€ pW M;?
"¢+? h® h`BM?- i`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B bBM? ` pmB KWM; H"T iS+ #B M K'i F

hm pB +O "¢+? h® h`BM? ç½ H¨ oä h?€M? æ¢B pB M K½M- ?ÆM M[ç½ MY #QÈ+
K°i Qi HB M +¦ i? iB M p¨Q ok h?–M +ªM? ;BÈB- ?ÆM M[Î +?mM; H•m M?Q p"v-
G¶B ?Q¨M iQ¨M ç2K "¢+? h® h`BM? i`Î i?¨M? i?•M M?•M +O KbM? `²B- i?•M M?•
M?Q i? - ç +?Q ?„M M?Q i? M¨Q + Q ?SM; çQÊ+X

J†+ /M H–M M¨v ç¢B #¢Q- ç¢i çQÊ+ `'i M?B m ç² p"i- `'i M?B m #ªQ p"i- M?QM; bQ
h`BM?X

æ9M;- KbM? ç€M? +? i hQ æ² L F?¬M; T?ªB im¬M ` K°i #ªM æ°+ EBM? F?¬M; i`½

" M i`QM; æ°+ EBM? FB +¦ H) b) +¦ #B M T?€T ;BªB [mv iX

'M KÎ ? i?®M;- t2K tûi #ªM æ°+ EBM? F?¬M; i`¼M p M FB X

G¢B M;?2 ç M ? i?®M; M?„+ M?ÎX

@ æBM?- ? B [mv M æ°+ EBM? F?¬M; i`¼M p M +¦ +MM; M;m²M ;®+- +¦ i? iB M
+?ÆB T?ªB +?,M; ç2K ? B [mv M æ°+ EBM? F?¬M; i`¼M p M iB M ?¨M? /mM; ?ÊT

*¦ i? /mM; ?ÊT\

.QÆM; G¶B M;QÊ+ H¢B H¨ M?È `ä- i?ÌB çB K KbM? ç€M? +? i >mv i a„+ h?"T h K
H'v çQÊ+ K°i #ªM æ°+ EBM? F?¬M; i`¼M p M- K¨ H–M M¨v ç€M? +? i hQ æ² L +kM
EBM? F?¬M; i`¼M p M- #¼M ?„M i?m ?Q¢+? çQÊ+ æ°+ EBM? F?¬M; i`¼M p M /o M

#¼M ?„M ?¼+ ç°+ i?m”i ç m H¨ iW i` M æ°+ EBM? ç¢i çQÊ+- M?Q i? t2K ` æ°+ E
;BªM- M m M?Q ? B [mv M æ°+ EBM? /mM; ?ÊT K¨ M¦B- i'i M?B M i`Î M M +¨M; +Q

@ *¦ /mM; ?ÊT ? v F?¬M;\

@ .mM; ?ÊTX

æ½ +¦ i? /mM; ?ÊT- M?Q p”v HB M /mM; ?ÊT- ç•v H¨ +?mv M i®iX

@ æBM?- /mM; ?ÊT ?Q¨M i?¨M?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB H–M M[ç¢i çQÊ+ æ°+

L;?2 çQÊ+ M?„+ M?Î- .QÆM; G¶B ?ÆB b[M; bÌ- H–M M¨v H'v çQÊ+ `ä `¨M; +ÁM
+?ŠM; H) æ°+ EBM? M¨v +ÁM +¦ M?[M; #° T?”M F?€+\ G”T iS+ 'M p¨Q t2K tûiX

æ°+ EBM? E?¬M; i`¼M p M U R T?–M jV

æ°+ EBM? F?¬M; i`¼M p M- h?QÊM; *´ æ°+ oQÆM; bm®i çÌB i•K ?mv i- çm+Ê æ°
çQÊ+ æ°+ oQÆM; i`mv M i?W X

h?QÊM; *´ æ°+ oQÆM;\ *¦ i? tSM; #®M +?[ç¬B h?QÊM; *´ æ°+ oQÆM;- i'i M?B
i?ÌB F€ i?QÊM; +´ +QÌM; ;Bª p¬ b®- ok h?–M çB ç–v ç'i- h?QÊM; *´ æ°+ oQÆM; i`
H¨ FBM? F?OM; #U+ M¨QX

"'i [m€ +?SM; FB M /'m K¦+ çˆM; b m æ°+ EBM? F?¬M; i`¼M p M M¨v- H¨ K°i T?–M
KbM? ç¢i çQÊ+ æ°+ EBM? KÈB +?d H¨ K°i #° T?”M K¨ i?¬B- w M;?o æ°+ EBM? M¨
M;Q¨B- Km®M ç¢i çQÊ+ æ°+ EBM? M;mv M p M +kM; F?¬M; T?ªB K°i +?mv M / /¨
p¼M;X

"¢+? h® h`BM? i`9M; ç°+ ç m H¨ iW # M i`QM; æ°+ EBM? F?¬M; i`¼M p M M¨v M;°
H) b) +¦ T?QÆM; T?€T ;BªB ç°+X

GB i æ°+ S? >²M- M?È `ä i?ÌB çB K hQ æ² L i?B i`B M K°i +?B m M¨v ?¬ K°i +•m

æ°+ i?m”i H¨ ç½ ibK çQÊ+- M?QM; T?QÆM; T?€T ;BªB ç°+ H¢B F?¬M; +¦- K°i +?B
M¦B H¨ ç½ iB m ? Q ? i K°i MY i?¼ M;mv M +O hQ æ² L - iU M?B M F?¬M; ;B®M;

E?¬M; +¦ ;BªB /QÊ+X

_ä `¨M; F?¬M; +¦ ;BªB /QÊ+- +?ŠM; H) +?ŠM; H) "¢+? h® h`BM? HB M i`€M? F?¬

"•v ;BÌ .QÆM; G¶B H¨ ?®B ?”M F?¬M; i?¬B- M m M?Q ç°+ i?m”i M¨v i?B i`B M Î i`
ªM? ?QÎM; ;b [m€ HÈM- çŠM; +'T KbM? i,M; H M H¨ +¦ i? /U p¨Q ;B i ç`+? ç M i?m
KbM? i'M +?S+ ok h?–M- ç¦ H¨ +?mv M bÈK ? v Km°MX

æ9M;- i'M +?S+ ok h?–M- M;?o iÈB ç•v .QÆM; G¶B p¶ ç–m +O KbM?- ç•v F?¬M;
+kM; H¨ #B M T?€T /mv M?'i +¦ i? ;BªB i`W ç°+ M¨v- ç¦ +?QM? H¨ i'M +?S+ ok h?-

L?QM; K¨- +¦ #B M T?€T M¨Q +¦ i? +?Q "¢+? h® h`BM? M? M? +?¦M; i'M +?S+ ok

.QÆM; G¶B `'i `ä `¨M;- M m M?Q F?¬M; i? Î i`QM; i?ÌB ;B M M;„M ç +?Q "¢+? h®
K¨ M¦B- M?Q p”v +?d bÊ M¨M; HB M F?¬M; +ÁM +¦ +Æ ?°B i'M +?S+ ok h?–M- ?ÆM
`9i HmBX

o„i ? i ¦+- #¶M; M?B M .QÆM; G¶B M?È iÈB K°i p”i- "¢+? h® h`BM? +kM; H¨ i?m°
çB K KbM? ç€M? +? i h`QÌM; hQ J >–m >Q¨M; FB - ç½ H'v çQÊ+ K°i ;B¼i h?–M
h?–M h?9 +?B ?mv i M¨v H¢B ç +?Q h`QÌM; hQ J >–m >Q¨M; iW #€i +'T ç¢i ç M
+Ym +'T i`mM; F€ +ªM? ;BÈB- h?–M h?9 +?B ?mv i M¨v +¦ çQÊ+ M,M; HQÊM; +QÌ
"¢+? h® h`BM? bY /KM; K¨ M¦B- i'i M?B M +¦ i? +?Q im pB +O M¨M; H¢B iB M K°i
;BÈB +kM; F?¬M; T?ªB +?mv M F?¬M; i? M¨Q ;bX

"'i [m€ i¢B ç•v F?¬M; T?ªB +?¶ im Hmv MX

.QÆM; G¶B T?B i?•M H M- b m HQM; KÎ ` ? B +€M?- i®+ ç° i,M; H M K'v H–MX

h?ÌB çB K .QÆM; G¶B `ÌB çB- i¢B +?¶ tm'i ?B M K°i M K iY K†+ ?„+ v- i¦+ /¨B T?
HQ¢B K` HU+ M¦B F?¬M; M M HÌB- ?„M iU ?² p®M H¨ Î +?¶ M¨v- +MM; iQ¨M #° h?B
i? X

L;QÌB M¼ F?¦2 K¬B M? +? H M p iQÆB +QÌBX

@ h?9 p`- [mª M?B M F?¬M; ?´ H¨ M;QÌB ç¢B + +QB i`¼M;- `ä `¨M; +¦ i? /MM; ok
iB T?€T i„+- imv +?d K°i iB - M?QM; i?U+ bU ç9M; H¨ F?¦ çQÊ+ `²B- [mª M?B M
+?B HU+ +QB M?Q H¨ ok h?–M +ªM? ;BÈB +kM; +?Q +?„+ +¦ i? HoM? M;° ?- ?B p
+MM; ç¢B + K M; ç M +¨M; M?B m FBM? ?d M[X

L¦B tQM; i?•M ?bM? M;QÌB M¼ ?¦ i?¨M? K°i çB K ?Q ?¢i- #B M K'i i` M F?¬M; i`m

L m M?Q +¦ M;QÌB +?SM; FB M- +?d bÊ b) M?"M H–K H¨ hB M L?•M- K†+ /M H¨ .
F?¬M; i?¬BX

RNjX *?QÆM; k89, h?B M æ` .` hQÊM;

.QÆM; G¶B K°i F?„+ +kM; F?¬M; +¦ M;WM;- +?d /MM; p¨B T?9i ç²M; ?² HB M +?¢v
*€+X

@ h`Î p `²B- .QÆM; +¬M; iY i`Î p `²BX

*?SM; FB M i?•M ªM? .QÆM; G¶B-;½ b B p†i # #°M ?¬X

L;?2 çQÊ+ i? M? •K- *´ h`M? H¨ +€B i?S M?'i +?¢v ` F?ÄB b•M M?Ä- M?bM t2K .Q

@ L;QÆB L;QÆB F?¬M; +¦ pB + ;b\

.QÆM; G¶B H„+ ç–m- M?QM; i`QM; HÁM; i?b +QÌB F?´ F?¬M; i?¬B- KbM? H¨ F?¬
h`BM? +?„+ i?ªK `²B- pb KbM? i?•M i`9M; F€ ç°+- M m M?Q F?¬M; i? i?m"M HÊB i
p"v T?B M iQ€B +¦ i? iQ H„KX

@ h? M? h?Ov +kM; K v- ç•v H¨ ;BªB /QÊ+- M;QÆB çQ +?Q M¨M; T?K+ /KM;- i Kr
+?Q [m'v `–vX

.QÆM; G¶B ç2K ;BªB /QÊ+ +O .QÆM; h? M? h?Ov MûK +?Q *´ h`M?- b m ç¦ +kM;
T?Q T?ÁM; +O KbM? çB ç M- iB M i v #¨v ` K°i +€B i`"M T?€T- .QÆM; G¶B H–M
"¢+? h® h`BM?- ç +?Q M¨M; +¦ i? i?m"M HÊB i'M +'T ok h?–M- imv i ç®B F?¬M; i

G¨K tQM; ? i i?ªv- .QÆM; G¶B ç2K "¢+? h® h`BM? i`B m ?Q€M çB ` X

L?bM t2K F?m¬M K†i "¢+? h® h`BM? i€B M?Êi- i`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B F?¬M; F

@ h® h®- i?QÆM; i? +O M;QÆB i? M¨Q `²B\

"¢+? h® h`BM? M?bM t2K .QÆM; G¶B M?Q p"v- H° ` K°i MK +QÌB- H„+ ç–m M¦B,

@ h?B m :B - M;QÆB F?¬M; +–M HQ H„M;- i?QÆM; i? +O i F?¬M; +¦ p'M ç ;b
F?¬M; +–M HQ H„M; +?Q i X

@ *ÁM M¦B F?¬M; +¦ pB + ;b- M;QÆB ?B M i¢B +kM; bmv v m i?¨M? M?Q p"vX

.QÆM; G¶B i`WM; K„i M¦BX

@ *€B M¨v +kM; i`€+? i - M m M?Q F?¬M; T?ªB i #ªQ M;QÆB çB M;,M +ªM K¨ M¦B
+€B ç°+ i?m"i M¨vX

.QÆM; G¶B M;[F?Q i?"T T?–M iU i`€+?X

"¢+? h® h`BM? H¢B M¦B,

@ h® h® i?"i bU F?¬M; +¦ +?mv M ;b- ?ÆM M[pb h?B m :B H¨K M?[M; +?mv M M
+O h® h®X

@ B

.QÆM; G¶B i?Î /¨BX

@ L m M?Q i M; v iW ç–m HB M i?B i`B M iQ¨M HU+ K¨ M¦B- HB M b) F?¬M; T?€i

@ h?B m :B M;QÆB F?¬M; M M iU i`€+?- h® h® i?"i bU F?¬M; +¦ +?mv M ;b- K°i ç F?K+ F?K+ E?K+ F?K+

"¢+? h® h`BM? i?'v .QÆM; G¶B iU i`€+?- M¦B ;'T- #'i [m€ M;[F?Q M¦M; Mªv +?9i

@ L;QÆB +?È M¦B +?mv M- i ç½ M;?o iÈB T?QÆM; T?€T +¦ i? +?Q M;QÆB F?¬ M;QÆB +¦ H) +ÁM +¦ i? M?•M ?¼ ç„+ T?9+- im pB H¢B iB M K°i i–M;X

.QÆM; G¶B M¦B tQM; H'v ` K°i ;B¼i h?–M h?9 +?B ?mv i i`QÈ+ FB çQ¢i çQÊ+X

@ æ•v H¨ æ•v H¨

L?bM t2K ç² p"i i`QM; i v .QÆM; G¶B- +ª M;QÌB "¢+? h® h`BM? +kM; #„i ç–m +?m ç–v F?¬M; i? iBMX

@ h® h® M?"M i?S+ i?S M¨v\

.QÆM; G¶B FBM? M;¢+ M?bM "¢+? h® h`BM? M¦BX

"¢+? h® h`BM? M? ;"i ç–m- i?–M b„+ FQ+? ç°M; M?bM .QÆM; G¶B M¦B,

@ h?B m :B - +€B M¨v +€B M¨v T?ªB H¨ h?–M h?9 +?B ?mv i i`QM; i`mv M i?mv i

.QÆM; G¶B M;?2 p"v ;"i ç–m M¦B,

@ æ9M; p"v- +€B M¨v H¨ h?–M h?9 +?B ?mv i- i M;?o h?–M h?9 +?B ?mv i M¨v +¦ H H M +ªM? ;BÈB- +?Q M;QÆB Î i`QM; i?ÌB ;B M M;„M ç¢i iÈB ok h?–M +ªM? ;BÈB- i?m"i i`QM; +Æ i? M;QÆBX

oQÊi [m€ .QÆM; G¶B /U FB M- i?ÌB çB K ?„M ç2K h?–M h?9 +?B ?mv i çQ +?Q h`BM? H¢B H„+ ç–m- +U imv i M¦B,

@ h?B m :B - i ç•v F?¬M; i? M?"M- +€B M¨v [m€ [mw i`¼M; `²B- h® h® F?¬M; i?

@ *€B ;b [mw i`¼M;- +€B ;b +kM; bQ ` FûK h® h® +O i i`¼M; v m- F?¬M; T?ªB H¨ Q- F?¬M; ç +?Q M;QÆB /MM;- H¢B +?Q B\ >m®M; +?B +?d +–M M;QÆB bY /KM; im pB H¢B iB M K°i i–M;- ç¢i iÈB ok h?–M +ªM? ;BÈB- HB M +¦ i? ;B9T i `'i M?B M;QÆB ç M #ªQ çªKX

@ h h

h`QM; K„i "¢+? h® h`BM? H¦2 ` MQÈ+ K„i- M°B i•K +ªK ç°M; F?¬M; i?¬BX

@ E?¬M; [m M i•K +€B M¨v- M? M? ç2K h?–M h?9 +?B ?mv i M¨v ?'T i?m- i ;B9T M

.QÆM; G¶B i v pmM; H M- h?–M h?9 +?B ?mv i FB iW i`QM; #bM? bS # v ` - +?m h`BM?X

"¢+? h® h`BM? HB + M?bM .QÆM; G¶B i?"i b•m,

@ *€K ÆM i?B m ;B - i M?'i ç`M? b) F?¬M; +¬ T?K h?B m :B ?B p¼M;X

L¦B tQM; "¢+? h® h`BM? M?„K K„i H¢B- #„i ç–m ?'T i?m h?–M h?9 +?B ?mv iX

*?d +?®+ H€i b m iQ¨M i?•M "¢+? h® h`BM? HB M M´B H M [m M; K M; M?¨M M?¢i K½M? HB i- +¨M; M;¨v +¨M; HÈMX *?d +?®+ H€i b m HB M i¢Q i?¨M? K°i ç¢Q K¨M h® h`BM? # Q p•v- M?Q K°i [mª i`SM; F?´M; H²X

.QÆM; G¶B +ªK ;B€+ çQÊ+ F?Q iS+ +O "¢+? h® h`BM? +¨M; M;¨v +¨M; K¢M?- ?„M h`BM? #„i ç–m ?'T i?m h?–M h?9 +?B ?mv i `²BX

L?bM t2K "¢+? h® h`BM?- .QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB i?–K i? M- h?–M h?9 +?B ?mv i
#bM? i?QÌM;- +€B M¨v +?d KÈB #„i ç–m- HB M +¦ T?ªM SM; HÈM M?Q i? - F?Q +Æ
t2K ` h?–M h?9 +?B ?mv i M¨v ç +?Q "¢+? h® h`BM? i,M; H M iÈB ok h?–M +ªM? ;
F?¦ ;bX

.QÆM; G¶B F?¬M; #B i H¨- #ÎB pb "¢+? h® h`BM? ?'T i?m h?–M h?9 +?B ?mv i- Km
#° b•M M?Ä ç m tm'i ?B M /` iQÊM;- +?¶ ;B M T?ÁM; .QÆM; G¶B ?¨Q [m M; ç¢B T
iK i"T iÈB- i¢Q i?¨M? K°i pÁM; tQ€v +U+ HÈMX

.QÆM; G¶B +kM; +ªK M?"M çQÊ+ HBM? F?Q +¨M; M;¨v +¨M; ç"K- ç•v H¨ +Æ ?°B im
+?•M K¨ M;²B- +Æ ?°B M;¨M M,K F?¦ ;†T M?Q p"v- M m M?Q H½M; T?Q K¨ M¦B- +€

J¨ H9+ M¨v i`QM; ç¢B pB M- #¼M M;QÌB *´ G½Q +MM; h?B M L?'i i`QÌM; H½Q i?'v
G¶B tªv ` /` iQÊM;- F?¬M; F?ÄB K†i b„+ ç¢B #B M- ;B"i KbM? F?¬M; i?¬BX

@ G¨K b Q +¦ i? \ æB m M¨v b Q +¦ i? - h?B M æ` /` iQÊM;- ç•v H¨ æ•v H¨ i?ÌB çB
+¦ /` iQÊM; ?- çB m M¨v b Q +¦ i? \

*QM K„i h?B M L?'i i`QÌM; H½Q i`WM; b•m b„+- KB M; KÎ `°M; i?b i?¨Q M¦BX

E?¬M; M¦B h?B M L?'i i`QÌM; H½Q- *´ G½Q +kM; /` i?QÌM; FBM? M;¢+- /` iQÊM;
çB K iW oä h?€M? æ¢B pB M K½M iB M p¨Q ok h?–M KÈB b) tm'i ?B M- K¨ .QÆM;
;BÈB K¨ i?¬B- F?QªM; +€+? ok h?–M H¨ FûK ? B +ªM? ;BÈB HÈM- +?Q /M ?„M H
F?¬M; +¦ F?ª M,M; Î i`QM; i?ÌB ;B M M;„M M?Q p"v iW ok æ +ªM? ;BÈB ç¢i iÈB oä
ç¦ ç°i T?€ +Y F?˜m- ç¢i iÈB ok h?–M +ªM? ;BÈBX

L?QM; +ªM? iQÊM; i`QÈ+ K„i- H¢B H¨ i?"i bU ç'v- +€B FB F?¬M; ? M;?B M;Ì H¨ +
+ªM? ;BÈBX

"'i [m€ FBM? M;¢+ [mv FBM? M;¢+- /` iQÊM; M?Q p"v M m M?Q F?¬M; M;,M i`Î K¨
iQ H„K- *´ G½Q +MM; h?B M L?'i i`QÌM; H½Q M?bM i?Q€M; [m HšM M? m-? B M
+O .QÆM; G¶B- HB M i?O #¨v ` K°i ç¢Q F i ;BÈB- ç¢Q F i ;BÈB M¨v +¦ i? T?ÁM
/` iQÊM; i¢B ç•v- M?QM; K°i Qi +QÌM; ;Bª pšM H¨ +¦ i? +ªK ;B€+ çQÊ+ ç'vX

J¨ .QÆM; G¶B +kM; +ªK ;B€+ çQÊ+ i?ÌB +Æ KbM? ç°i T?€ ç½ ç M- >mv M L;mv M
+?mv M- K°i +€B *?m h?B M- ? B +€B *?m h?B MX X /Q+ i`mv2M i B X X "ªv #ªv #
+?•M F?Q >mv M L;mv M #Q [mv i ?QÈM; T?Q #bM? +?QÈM; i–M; i?S Ry t¬M; [m

RN9X *?QÆM; k88, ok h?–M "¢+? h® h`BM?

•K –K5

*€B #Q+? +?QÈM; FB #` t¬M; T?€ `²B- +?•M F?Q i`QM; +Æ i? ;B®M; M?Q ?²M; i?
imv M i–M; i?S Ry p"M ?¨M? /kM; K½M? H Q iÈBX

>Q¨M i?¨M? >mv M L;mv M #Q [mv i- ç°i T?€ i–M; i?S N- iB M M?"T i–M; i?S Ry-
F?Q i`QM; +Æ i? +O KbM? bQ pÈB i`QÈ+ FB ;B i,M; H M ;'T # X

:'T # - ?¬K M v ;B€ i`` +?•M F?Q +O .QÆM; G¶B imv i ç®B +¦ i? bQ b€M? oä h?€
h?€M? bÆ F€- ?B M i¢B .QÆM; G¶B +¦ HÁM; iBM K†+ /M KbM? F?¬M; bY /KM; S?
+?B M HU+- +kM; +¦ i? +?B M i?„M;X

³M ç`M? im pB- .QÆM; G¶B +?"K `½B KÎ K„i- iQ¨M i?•M F?Q M F?Q€B / +?`mX

L?bM M?bM "¢+? h® h`BM?- T?€i ?B M M¨M; pšM H¨ Î # M i`QM; [mª i`SM; F?´M
F?¬M; M;WM; ?QÈM; T?Q M¨M; im¬M [m X

J°i ;BÌ çB [m X

GBM? F?Q #®M T?Q i`Î M M KÄM; K M? H MX

" ;BÌ çB [m - ibM? ?m®M; pšM F?¬M; +¦ +ªB #B M ;b- "¢+? h® h`BM? +kM; F?¬M;

am®i K°i M;¨v çB [m - .QÆM; G¶B +ªK i?'v K°i iB /` ç°M;- KÎ K„i- .QÆM; G¶B #B
Km®M i?S+ idM?X

Zmª M?B M Q M? K°i iB M;- [mª i`SM; F?´M; H² # Q [m M? "¢+? h® h`BM? M´ imM;
?bM?- b m ç¦ /mM; M?"T i`QM; +Æ i? "¢+? h® h`BM?X

*?d +?®+ H€i b m "¢+? h® h`BM? KÎ K„i- K°i ç¢Q FBK K M; H¦2 H M `²B #B M K'iX

@ h® h®- M;QÆB ç½ idM?\

.QÆM; G¶B M?bM t2K "¢+? h® h`BM? KÎ K„i- KWM; `Ð F?¬M; i?¬B- ?¬K M v F?Q
HB K- KbM? ?Q¨M iQ¨M +ªK i?K F?¬M; ç M F?Q iS+ +O M¨M;- çB m M¨v +kM; w M
h?€M? æ¢B pB M K½M- iB M p¨Q ok h?–M +ªM? ;BÈB `²B- im pB ;B i,M; i?"i HÈM

ok h?–M +MM; oä h?€M? Î ;B[F?€+ #B i H¨ [m€ HÈMX

J°i ok h?–M imv i ç®B +¦ i? i?m i?"T Ry +€B oä h?€M? æ¢B pB M K½M- +¦ i? i?'v
h?€M? i–K ç¦ +? M? H +? b Q K¨ iQ HÈMX

"¢+? h® h`BM? M? ;"i ç–m- M?bM t2K .QÆM; G¶B M¦B,

@ o•M;- h?B m :B - ?¬K M v h® h® ç½ ç°i T?€ #bM? +ªM?- +?QM? i?S+ #QÈ+ p¨Q

@ *€B FB i?QÆM; i? +O M;QÆB +¦ H) F?¬M; +¦ pB + ;b `²B ?ª\

hB M p¨Q ok h?–M +ªM? ;BÈB- HB M +¦ i? KB M /`+? p¢M ç°+- ç°+ i?m"i #bM? i?Q
/KM;- çQÆM; M?B M K°i Qi ç°+ /QÊ+ ç†+ i?M pšM H¨ KB M /`+? F?¬M; çQÊ+X

"¢+? h® h`BM? M¦B,

@ *€K ÆM i?B m ;B - ?¬K M v h® h® ç½ F?¬M; +¦ ;b ç€M; M;¢B- imv ç°+ i® +ÁM F?
[m€ ?Q¨M iQ¨M F?¬M; +–M HQ H„M;- +?d p¨B M;¨v +¦ H) +¦ i? ?Q¨M iQ¨M i? M? i`

>¬K M v "¢+? h® h`BM? ç®B pÈB .QÆM; G¶B H¨ ?Q¨M iQ¨M F?,M; F?,M; K°i KU+ `²
M¨M; çB +? i- M¨M; +kM; b) F?¬M; +?9i /Q /U /U i?2Q ?„M M¦B çB H¨KX

•K .QÆM; [mª +MM; "¢+? GQM; FB K T?€T- +ÁM +¦ h?–M h?9 +?B ?mv i H¨ p"i i`•M
"¢+? h® h`BM? iBM? iQÌM; [m€ `²B- p"i M?Q p"v ?„M +kM; F?¬M; +?9i /Q /U çQ b
KbM? i`QM; HÁM; ?„MX

@ E?¬M; +¦ pB + ;b H¨ i®i `²BX

.QÆM; G¶B M? M?¨M; i?Î ` - .QÆM; G¶B +ÁM HQ H„M;- "¢+? h® h`BM? KÈB ç¢i i
Q H•m- F?¬M; +€+? M¨Q ;BªB i`W ç°+ i?m"i FB i´M i?QÆM;- M;?2 çQÊ+ "¢+?
i`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B i`2Q H'v K°i F?®B h?¢+? æ–m +QB M?Q H¨ `ÆB tm®M;

@ "'i [m€- #'i [m€ h?B m :B - ;–M ç•v K°i i?ÌB ;B M M;„M- h® h® F?ª M,M; F?¬M; ;

"¢+? h® h`BM? M?bM t2K .QÆM; G¶B- M;[F?Q i?"T T?–M €v M€v M¦BX

.QÆM; G¶B ?ÆB b[M; bÌ- M?È iÈB H9+ i`QÈ+ i?ÌB çB K "¢+? h® h`BM? ç°i T?€ ç
+¦ MY M,K Î p¨Q M;O b v- H–M M¨v ç°i T?€ ok h?–M- +?ŠM; H) +kM; +–M M;O b v\

@ E?¬M; +¦ +?mv M ;bX

.QÆM; G¶B KdK +QÌB M¦BX

@ *–M # Q H•m i?ÌB ;B M\ LY M,K\ > v H¨ i?ÌB ;B M +¨M; /¨B\

"¢+? h® h`BM? M;?2 .QÆM; G¶B F?¬M; +¦ w i`€+? KbM?- i`QM; M°B i•K M? M?¨M

@ E?¬M; +–M H•m M?Q p"v- K°i i?€M; HB M F?¬M; b B #B i H„K- h?–M h?9 +?B ?
?'T i?m- çÊB h® h® ?Q¨M iQ¨M ?'T i?m HB M +¦ i? idM? H¢B i`Ê ;B9T h?B m :B `

.QÆM; G¶B KÈB M?È iÈB- h?–M h?9 +?B ?mv i M¨v +?d bÊ F?¬M; T?ªB çÆM ;BªI
>Q¨M; FB i?ÌB ;B M H•m M?Q p”v +kM; F?¬M; +¦ i? i`B i ç Hmv M ?¦ - K¨ im pB
K¢M? ?ÆM ``i M?B m- M?QM; +kM; F?¬M; +¦ i? Î i`QM; K°i M;¨v i?ÌB ;B M M;„M
K°i i?€M; M¦B /¨B +kM; F?¬M; /¨B H„K- M¦B M;„M +kM; F?¬M; M;„M- #'i [m€ +¦ +?9
i?€M; M¨v- KbM? +¦ i? H¨K `'i M?B m +?mv M- M m +¦ "¢+? h® h`BM? i`Ê ;B9T K
ibM?- M?QM; F?¬M; #B i H¨K b Q h?B M v M?Q i? - i?U+ bU F?¬M; i? +QÐM; +–m

@ J°i i?€M; K¨ i?¬B- ?ÆM M[- h?B m :B +O M;QÆB H¨ M;QÌB M?Q i? M¨Q- K†
K½M +kM; +¦ i? çÆM ;BªM ç€M? +? i- +?d +–M F?¬M; T?ªB ok h?–M- HB M F?¬M
+?Q M M h® h® M;QÆB M i•K Hmv M ?¦ h?–M h?9 +?B ?mv i FB H¨ çQÊ+X

.QÆM; G¶B M? M?¨M; p¶ p¶ p B i?ÆK +O M¨M;X

@ •M- +€B FB X X /Q+ i`mv2M i B X X *€B FB h?B m :B - p”v i çB p¨Q i`QM; +Æ

"¢+? h® h`BM? M¦B tQM; +ª M;QÌB HB M ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q #¢+? [m M;- +?mB p¨Q

:BªB [mv i bU ibM? "¢+? h® h`BM?- .QÆM; G¶B i?U+ bU F?¬M; p°B çB ` M;Q¨B-
æ² >´ +MM; hQ æ² h?„M; +ÁM +¦ hQ æ² L ç¢i çQÊ+ +?B M HÊB T?˜K +ÁM F?¬M; +

æ–m iB M +?QM? H¨ i`mM; +'T #¨v i`”M i?m”iX

@ æBM?- M;QÌB +?ÆB T?ªB +?,M; ?¼+ i”T i`mM; +'T #¨v i`”M i?m”i\

@ >¼+ i”TX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ?¼+ ?°B i`mM; +'T #¨v i`”M i?m”iX

>¼+ tQM; i`mM; +'T #¨v i`”M i?m”i- .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ KbM? ç®B pÈB i`”M T?
?ÆM ``i M?B mX

E iB T +?QM? H¨ ç¢i çQÊ+ i`”M T?€T FB - h?'i hmv i h`”MX

h?'i hmv i h`”M M¨v mv HU+ p¬ +MM;- +?QM? H¨ + Q +'T i`”M T?€T- imv bQ ` FûK
M?QM; bQ pÈB i`”M T?€T #bM? i?QÌM; +QÌM; ?½M M?B m H„KX

h?'i hmv i h`”M- H'v +?QM? H¨ h?'i hmv i +?B wX

hmv i h?B M- hmv i æ` - hmv i aBM? hYX

hB M p¨Q h?'i hmv i h`”M- M m M?Q F?¬M; +¦ im pB +QÌM; ?½M- +€B FB +?d +¦
M?B M M m +¦ #ªv M;QÌB ç²M; i?ÌB +¬M; FQ+? h?'i hmv i h`”M #ªv ç¢B i`”M +Y K
#¨B i`W h?'i hmv i h`”M- /o M?B M ç®B pÈB #ªv M;QÌB M¨v v m +–m ,M w +U+ F€ I
i?”M b) T?€i ç°M; aBM? hY imv i i`”M- ç M H9+ ç¦ +?QM? H¨ ?[m iY p¬ bBM?X

L?QM; K¨ h?'i hmv i h`”M M¨v /B M Hmv M i?U+ bU +U+ F€ F?¦ F?,M- +–M #ªv M;QÌ
p”v KÈB +¦ i? T?€i ?mv ` mv HU+ HÈM M?'i +O h?'i hmv i h`”MX

h?'i hmv i h`”M M¨v- M m M?Q im pB #ªv M;QÌB ç m ç¢i ç M ok æ +ªM? ;BÈB- M?Q
h?'i hmv i h`”M K¨ M¦B- imv i ç®B +¦ i? ç€M? +? i ok h?–MX

L?QM; M m Km®M ibK ç M #ªv M;QÌB- ?ÆM M[ç¢i iÈB i•K w iQÆM; i?¬M;- ç¦ H¨ +
M M h?'i hmv i h`”M M¨v imv mv HU+ p¬ +MM;- M?QM; +?QM? i?S+ +¦ i? ç2K M¦ T
H¢B +?Q # Q ;BÌ +¦X

RN8X *?QÆM; k8e@k8d, sm'i Zm M

æQÆM; M?B M h?'i hmv i h`”M M¨v +ÁM +¦ i? +MM; *Ym *U+ >mv M G¬B i`”M ç²M
#® i`Q- #'i [m€ M¦B M?Q p”v- i`”M T?€T H¨ iY p”i- F?¬M; +¦ #ªv M;QÌB /B M Hmv
v m çB K'v H–M- M¦B +€+? F?€+- Km®M #¨B i`W b) / /¨M; ?ÆM M?B m `²BX

@ æBM?- M;QÌB +?ÆB T?ªB +?,M; ?¼+ i”T h?'i hmv i h`”M\

@ >¼+ i”TX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ?¼+ ?°B h?’i hmv i h`”MX

h?’i hmv i h`”M H¨ ?¼+ tQM;- i? M?QM; K¨ #¨v i`”M i?m”i +O .QÆM; G¶B KÈB H¨ i
+€+? M¨Q #® i`Q ` i`”M T?€T + Q +’T M?Q p”vX

L;Q¢B i`W i`mM; +’T #¨v i`”M i?m”i +MM; h?’i hmv i h`”M M¨v ` - H–M M¨v .QÆM;
h?B M >´ S?M +MM; J½M? >´ ç Q T?€TX

h`’M h?B M >´ S?MX

>´ S?M +O h?QÊM; *´ +QÌM; ;Bª h`’M h?B M hQÈM; [m•M- +’T #”+ hB M F?Q- Î p¨C
i´M ?¢BX

h`’M h?B M >´ S?M +¦ i? i`B m ?Q€M K°i M;¨M #BM? HQM? ok aQ +’T i€+ +?B M-

.QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB KÎ iQ ? B K„i M?bM- H¨ hB M F?Q- H¢B H¨ >´ S?M +O h
[m•M- K°i FB M hB M F?Q- imv H¨ i´M ?¢B- +ÁM Î p¨Q i`¢M; i?€B T?QM; ’M- M?QI
mv HU+ `’i K¢M?- `ä `¨M; +¦ i? i`B m ?Q€M K°i M;¨M ok aQ +’T #BM? HQM? pb KbM
M¨v +¦ i? ç®B T?¦ oä h?€M?- K°i M;¨M ok aQ HB M +¦ i? ç®B F?€M; oä h?€M?- ç•
FBM? M;¢+ +Ð M¨QX

.QÆM; G¶B `’i `ä `¨M;- M m M?Q H¨ ok aQ #bM? i?QÌM;- K†+ /M H¨ K°i M;¨M ok aQ
bÆ +’T oä h?€M? +kM; +¦ i? çÆM ;BªM i?m i?”T ? i- +?È çWM; M¦B +?B H¨ oä h?€

:B€K æ`M? h?m”i t2K tûi #B m ?B M- >´ S?M M¨v i`B m ?Q€M ` K°i M;¨M ok aQ +
F?€M; oä h?€M?- M?Q p”v K†+ /M F?¬M; i? ç®B T?¦ oä h?€M? æ¢B pB M K½M- M?
ç¦ H¨ imv i F?¬M; +¦ +?9i p’M ç M¨Q ç’vX

*€B >´ S?M M¨v [m€ #B M i?€B `²B- M m M?Q >´ S?M M¨v i`B i ç #Ä MB K T?QM;-
i`¢M; i?€B K¢M? M?’i- M?Q p”v >´ S?M M¨v mv HU+ K¢M? # Q M?B m\ E?¦ +¦ i? i

*m®B +MM; K°i p”i- +?QM? H¨ J½M? >´ ç Q T?€T `²B- .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ H–M M
i?m ?Q¢+?- J½M? >´ ç Q T?€T M¨v t2K M?Q #bM? i?QÌM; M?’i `²BX

J½M? >´ ç Q T?€TX

æ` ;B B #€i T?˜K pä F„- mv HU+ `’i K¢M?X

hmv H¨ æ` ;B B #€i T?˜K pä F„- M?QM; Î .QÆM; G¶B t2K ` - J½M? >´ ç Q T?€T M
F?¬M; HÈMX

æQÆM; M?B M .QÆM; G¶B F?¬M; i? F?¬M; i?W M?”M- J½M? >´ ç Q T?€T Î i`QM
H¨ `’i F?¬M; i X

@ L;QÆB `®i +K+ çB ` X

.QÆM; G¶B ç˜v +Y ` - *´ G½Q M?•M iB M M¦BX

@ ±- im pB iB m iY M;QÆB `ä `¨M; iB M #° M?B m M?Q p”v\ *ªM? ;BÈB +kM; +¦ ç i

@ G¢B ç +?Q *´ G½Q +? +QÌB- K°i çB K iB M #° M?Ä K¨ i?¬BX

.QÆM; G¶B +QÌB M¦BX

@ hB m iY M;QÆB +ÁM F?B K i®M +€B ;b- K°i çB K iB M #° M?Ä- +€B M¨v M m H¨
iB M #° HÈM\

*´ G½Q +QÌB K„M;X

Í i`QM; i?ÌB ;B M M;„M M;OB M?Q p”v- im pB iB M #° M?Q i? - ç +?Q *´ J†+ H¨ ;B
ç¢i iÈB ?B m [mª M?Q p”v- +€B FB i`W F?B H¨ Î i` M +ªM? ;BÈB +¦ ç°i T?€ HÈM- I
K°i ? B +’T ç° i?U+ HU+ iMv i?2Q i,M; H M K¨ M¦B- M?Q p”v *´ J†+ HB M b) F?¬M;
M¨v iÈB H–M F?€+ +ªM? ;BÈB .QÆM; G¶B F?¬M; +¦ ç i?,M;- K¨ +?B M HU+ H¢B i

@ *´ G½Q- h? M? h?Ov F?¬M; +¦ pB + ;b `²B ?ª\

.QÆM; G¶B # #°M +?mv M /B +?O ç M¦BX

*´ J†+ M? ;"i ç–m,

@ •M p¨Q ;BªB /QÊ+ +O M;QÆB- ç°+ i® i`QM; +Æ i? h? M? h?Ov ç½ ?Q¨M iQ¨M
/U p¨Q ;BªB /QÊ+ FB +O M;QÆB ;BªB i`W `²B- M m M?Q ç +?Q i iU KbM? #S+ c
F?QªM; i?ÌB ;B M- F?¬M; i? M¦B i`QÈ+ b) HQm H¢B /B +?SM; ;b- H–M M¨v K v K„

@ E?¬M; +¦ pB + ;b H¨ i®i `²B- F?¬M; +¦ pB + ;b H¨ i®i `²BX

L;?2 M¦B ç°+ ç½ ;BªB i`W `²B- .QÆM; G¶B +kM; M? M?¨M; i?Î ` X

L m M?Q ;BªB /QÊ+ FB p¬ /KM;- i?"i ç9M; b) H¨ K°i +?mv M T?B M iQ€BX

@ æ9M; `²B- hB m G¶B- M;QÆB H¨ M?Q i? M¨Q ç¢i çQÊ+ ;BªB /QÊ+- M¦B +?Q +?

æ®B pÈB .QÆM; G¶B H¨ M?Q i? M¨Q iWi` M i v hQ æ² >´ ç¢i çQÊ+ ;BªB /QÊ+- *´
KÁX

.QÆM; G¶B M¦B,

@ *€B M¨v HB M F?¬M; +–M T?ªB M?B m HÌB\

aU ibM? KbM? H¨ M?Q i? M¨Q ç€M? +? i oä h?€M? æ¢B pB M K½M- iU M?B M H¨
ç m +¦ #Q K"i +O KbM?- imv i +?B m +O KbM?- K¨ +?B m i?S+ ç®B T?¦ # M;QÌ
+?B m HÊB ?¢B M?'i +O .QÆM; G¶B ?¬K M vX

æQÆM; M?B M K†i F?€+ +ÁM +¦ "¢+? h® h`BM?- bU ibM? M¨M; i'M +'T ok h?–M +¨

"'i [m€ .QÆM; G¶B +kM; iBM? iQÌM;- "¢+? h® h`BM? Î H9+ im Hmv M ç½ T?€i bBM
T?ªB / ;B'm /B K M?Q p"v- #'i [m€ B +kM; F?¬M; +¦ M?bM i?'v H¨ pb "¢+? h® h`B
?mv i T?€i ` /` iQÊM;- +?Q M M KbM? +¦ i? ibK H'v +È HW ;¢i [m - çQÆM; M?B
b Q- +¦ H) /MM; i?•M T?"M *´ G½Q- KbM? F?¬M; M¦B- +kM; b) F?¬M; ?ÄB M?B mX

@ L m M?Q M;QÆB F?¬M; Km®M M¦B- M?Q p"v F?¬M; M¦B +kM; F?¬M; +¦ p'M ç ;I

*´ G½Q M?bM t2K .QÆM; G¶B KdK +QÌB M¦B- M m M?Q .QÆM; G¶B F?¬M; +?`m
+QÐM; +–m- /M b Q K¶B M;QÌB ç m +¦ #Q K"i i`QM; HÁM; KbM?X

hmv *´ J†+ F?¬M; +¦ iU KbM? çB M?bM +?B M ç'm FB - M?QM; K¨ iBM? iQÌM; +ªK
i` M M;QÌB .QÆM; G¶B- ç•v H¨ ç² p"i b m F?B b€i M?•M F?¬M; +€+? M¨Q +?2 /'m K
pB .QÆM; G¶B ç¢i iÈB oä h?€M?- H¢B i"M HU+ +?2 /'m K¨ M¦B- +€B FB b) F?¬M;
`²B- M?QM; ?¬K M v .QÆM; G¶B +ÁM F?¬M; +¦ wi?S+ ç M çB K M¨v- imv im pB .Q
h?€M?- M?QM; M m M?Q #B i ç M K¨ M¦B- +?2 /'m K°i +?9i- imv i ç®B H¨ F?¬M;
/M H¨ *´ G½QX

L;?2 çQÊ+ *´ G½Q M¦B M?Q i? - .QÆM; G¶B M;QÊ+ H¢B H¨ ?ÆB +¦ +?9i M;QÊM; I

@ *€B M¨v F€ i?"i +kM; F?¬M; +¦ ;b- i`QÈ+ FB i iWM; ç¢i çQÊ+ [m K°i HQ¢B F?¦B
F?¦B K M¨v +?Q /M H¨ ok h?–M +kM; +¦ i? çÆM ;BªM K çªQ- K¨ iB m iY hQ æ² >´
iU M?B M H¨ F?¬M; i?Q€i F?ÄBX

.QÆM; G¶B #B M +€B HÌB M¦B /®BX

@ E?¦B K - +?B m b® M?Q p"v- M;QÆB +kM; /MM; çB ` - +€B M¨v F?¬M; T?ªB H¨ M

h?B M L?'i i`QÎM; H½Q M?QÈM; K¨v M¦BX

.QÆM; G¶B H¢B M¦B,

@ h?B M i`QÎM; H½Q HÌB M¨v HB M F?¬M; ç9M;- +€B ;b H¨ +?€M? +€B ;b H¨ i¨-
T?ªB M¦B i bY /KM; i?O çQ¢M ;b ç®B T?¦ ç`+? M?•M ç M [mv i ç`M?\ h M;?o ;•v M
M°B i•K K°i M;QÌB- K¨ F?¬M; T?ªB i?O çQ¢M ç®B ç`+? # M M;Q¨B- çQÆM; M?B M

HQÆM; FB iU M?B M F?¬M; T?ªB M?•M bo +?QM? ç¢Q M M H¨K- M?QM; /MM; F?¦
HQ¢B i?O çQ¢M K¨ i?¬B- i`QM; K„i +O i - K†+ F +€B ;b- K Q ç2M ? v K Q i`„M;
+?m°i- M¦ H¨ i®i M?'iX

.QÆM; G¶B M;[F?Q •K p M; ?[m HU+X

@ h®i- M¦B ? v H„KX

*´ G½Q M;?2 p"v p¶ i v ?¬X

@ J†+ F K Q ç2M ? v K Q i`„M;- +¦ i? #„i +?m°i H¨ i®i M?'i- M?[M; HÌB M¨v M¦B `
M,K [m +kM; F?¬M; i?'m i`B i- +?QM? ç¢Q hB M K¬M +?9M; i +¦ H) F?¬M; M M #°
ç®B T?¦ J æ¢Q +?B M?•M- M M bY /KM; H¬B çbM? i?O çQ¢M- F?¬M; i? +¦ +?9i M

@ *´ G½Q M¦B `'i ç9M;X

h?B M L?'i i`QÎM; H½Q M;?2 *´ G½Q ç²M; w HÌB M¨v M?Q p"v- +kM; +?d +¦ i? T?K

@ hQ æ² >´ M¨v +MM; a•K G çB M +¦ [m M ? - F?¬M; #B i hB m G¶B T?ªB +?,M; ib
iQÆM; [m M p a•K G çB M\

*´ G½Q M?bM t2K .QÆM; G¶B- i?–M b„+ ? i bS+ M;?B K i9+X

.QÆM; G¶B M;?2 p"v- +kM; #B i +?mv M M¨v i?"T T?–M M;?B K i`¼M;- a•K G çB
K M; i`¼M; ç¢B- imv i ç®B F?¬M; i? +?mv M T?B K +?2 ;B'mX

L?QM; +¦ K°i pB + H¨K .QÆM; G¶B i?"T T?–M tQ„M tmwi- +€B FB +?QM? H¨ bU i
p"i a•K G çB M +QB i`¼M;- +?mv M M¨v +MM; KbM? +¦ [m M ? - ç¦ H¨ imv i ç®B F
ç H°` - M?Q p"v B #B i #¼M ?„M b) H¨K ;b KbM?\ o¢M M?'i ç2K KbM? +QB H¨ a
i?"T KbM? K¨ M¦B- ç•v +?ŠM; T?ªB H¨ ;†T M¢M `²B ?ª\

>¬K M v .QÆM; G¶B F?¬M; +¦ M„K +?„+ ç®B T?¦ ok h?–M +'T #"+ + Q i?O- ?ÆM
i`mv M çB- KbM? F?¬M; +?WM; HB M i`Î i?¨M? +¬M; ç`+? +O iQ¨M #° +?QM? ç¢C
H¨ Km®M +? iX /Q+ i`mv2M i B X *?Q M M +?mv M M¨v H¨ p¬ Hm"M M?Q i? M¨Q +

@ h iW i`QM; KB M; hQ æ² >´ #B i çQÊ+- a•K G çB M b) +¦ K°i p` ç¢B M?•M p"i K

.QÆM; G¶B M¦B ` X

@ æ¢B M?•M p"i\ *€B ç¢B M?•M p"i ;b\ >„M H¨ B- im p` M?Q i? M¨Q\ h¢B *¨M L;m

h`QM; M°B i•K *´ G½Q +ª FBM?- ç¢B M?•M p"i a•K G çB M M m ?B M ` Î *¨M L;mv
bU ibM? i?"i H¨ F?¬M; T?ªB çÆM ;BªM M?Q p"vX

@ o` ç¢B M?•M p"i FB H¨ B- im p` K¢M? ` b Q- +€B M¨v i F?¬M; #B i- #'i [m€ +
?„M +¦ H) ç½ Î *¨M L;mv M Zm®+ X

.QÆM; G¶B M¦BX

@ J†i F?€+ i?2Q i çQÊ+ #B i- hQ æ² >´ FB #'i [m€ H¨ K°i i?¨M? pB M pÁM; M;Q¨B
F?¬M; M?B m H„K- ?ÆM M[iQ¨M #° >„+ >´ bÆM ç m H¨ h´ +?S+ # M M;Q¨B +O a
M?Q p"v F?ŠM; ç`M? b® HQÊM; +kM; F?¬M; QiX

*´ G½Q M;?2 tQM; F?¬M; F?ÄB ?9i KB M; F?Q H¢M?- iQ¨M #° >„+ >´ bÆM #'i [m€ I
M;Q¨B a•K G çB M K¨ i?¬B- H¨K *´ G½Q FBM? ?½B F?¬M; i?¬B- >„+ >´ bÆM M¨v i
iB M ç¢Q ç¢B T?€B M?Q p"v- M?QM; Î h? hK+ ;BÈB +QB M?Q H¨ K°i i´ +?S+ `'i F
Km®M ç€M? +?O w >„+ >´ bÆM- +kM; T?ªB bmv M;?o i?U+ HU+ +O KbM? K°i +?9
ç½ Î #'i i`B #'i ;B€+ T?€i i`B M ç M K°i ibM? i`¢M; F?OM; #®X

@ o p` ç¢B M?•M p"i FB - i iW i`QM; K„i hQ æ² >´ +?SM; FB M +?QM? H¨ + Q F
h?B M h?–M- +QÌM; ç¢B ç M H¨K +?Q M;QÌB bBM? bÊX

*€B M¨v .QÆM; G¶B M¦B çQ+? i?"i H¨ HÌB M¦B i?"i- ç®B pÈB p` ç¢B M?•M p"i FB
K†i- M?QM; K¨ ç®B pÈB ?„M FQM? bÊ iÈB +U+ çB KX

@ L?[M; +?mv M M¨v- M;QÆB H¨ M?Q i? M¨Q #B i çQÊ+\

æ®B pÈB M?[M; +?mv M M¨v .QÆM; G¶B #B i ç M `ä `¨M; M?Q p"v- *´ G½Q M?Qm
?Q¨B M;?B ?ÄBX

.QÆM; G¶B +kM; F?¬M; iS+ ;B"M- *´ G½Q ?Q¨B M;?B ç¦ H¨ #bM? i?QÌM;X

ob p"v M?bM t2K *´ G½Q M¦B,

@ E€ i?"i F?¬M; /®B ;¢i K¼B M;QÌB- hQ æ² >´ ç½ iWM; H¬B FûQ [m i - Km®M ç +
i`Î i?¨M? K°i i`QM; a•K G çB M M°B SM; i¢B >mv M *Æ J¬MX

*´ G½Q +MM; h?B M L?'i i`QÎM; H½Q M;?2 p"v +ª M;QÌB ç m +?'M ç°M;- HÌB M¨v
ç¢B +?'M- M m M?Q i`QÈ+ FB HÌB M¦B H¨ i?'i +'T ç` +?'M K¨ M¦B- M?Q p"v ?B M
ç°M; ç'iX

@ J°i i`QM; M°B SM; Î >mv M *Æ J¬M- w +O M;QÆB H¨- ?¬K M v i`QM; >mv M *A
a•K G çB M b„T t T M°B ;B M `²B ?ª\

*´ G½Q ?Qi K°i ?ÆB i?"i b•m- M?bM t2K .QÆM; G¶B M¦B ` X

.QÆM; G¶B M¦B,

@ *K i? +¦ T?ªB i?"i p"v ? v F?¬M;- i +kM; F?¬M; T?ªB `'i `ä `¨M;- M?QM; M;?2
iU ?² H¨ M?Q p"vX

E€ i?"i hQ æ² >´ +MM; .QÆM; G¶B M¦B- iBM iS+ i`QM; ç¦ i?"i bU F?¬M; M?B m H„
F?¬M; F?¦ çQ€M ` çQÊ+X

@ L m [mª i?"i M?Q HÌB M;QÆB M¦B K¨ M¦B- M?Q p"v >mv M *Æ J¬M i M;mv `²B- i

*´ G½Q HQ H„M; M¦BX

@ *´ G½Q F?¬M; +–M #B [m M M?Q i? - i M;?o bU ibM? +kM; F?¬M; +¦ # i #€i M?

G9+ M¨v h?B M L?'i i`QÎM; H½Q M¦B ` X

@ >B p¼M; M?Q i? X

GÌB M¨v H¢B M¦B iB T M; v +ª *´ G½Q +kM; F?¬M; i? iBM çQÊ+- >mv M *Æ J¬M
M?B m M,K M?Q p"v +kM; F?¬M; +¦ H° ` +?9i iBM iS+ M¨Q- p"v i?b w M;?o a•K G
H¨ a•K G çB M M,K M;¨M M,K i`QÈ+- +?d H¨ /MM; pk HU+ ç M i?U+ ?B M KK+ iB m
/KM; •K KQm [m, F `²BX

"ÎB pb bU ibM? a•K G çB M- ç +?Q *´ G½Q F?¬M; i? F?¬M; bÈK i`Î H¢B >mv M *
H¨ +MM; pÈB ?„M +?mM; K°i +?¶ i`Î p - iQM? +ª .QÆM; h? M? h?Ov +kM; +MM; K
*Æ J¬M- K¨ .QÆM; G¶B i?b pb +ÁM +¦ K°i b® pB + F?¬M; +¦ tY Hw i®i- +?Q M M i
+MM; K'v M;QÌB F?€+ +?mM; K°i +?¶ iB M p >mv M *Æ J¬MX

æ•v ç½ H¨ M;¨v i?S # - Î i`QÈ+ ç¦ K°i M;¨v- .QÆM; G¶B H–M M[ #` €K b€i- ç¦ H¨ K°
H•m oä h?€M? ?"m F€- pb .QÆM; G¶B +®M; ?B M ` #ªv i`,K i`B m çB K FBM? M;?
Hkv- K†i F?€+ +ÁM ç +?Q .QÆM; G¶B M?"M çQÊ+ K°i #° o¬ ©M? +?•K- o¬ ©M? +?
+¦ i? b€i M?•M Î p¬ ?bM?- /MM; ç ç€M? HûM ç¦ H¨ F?¬M; i? i®i ?ÆM `²BX

*€B h?B M hBM? H•m M¨v M?Q •K ?²M #'i i€M- ç +?Q .QÆM; G¶B [mª i?U+ +,K iS
+¦ K°i M?B K pK- +?QM? H¨ i? v i? h?B M hBM? H•m- M?Q i? - KbM? /M b Q +kM;
i?¨M? iY ç`+?- #'i [m€ Km®M i? v i? h?B M hBM? H•m +kM; F?¬M; T?ªB K°i +?m
M?'i i°+ H¨ HU+ HQÊM; i`K +°i +O .QÆM; G¶B- M m M?Q ç2K >²M +?B M?'i i°+ #²
h?B M hBM? H•m +kM; +?Q ?ŠM F?¬M; i? X

Í K°i M;¨v i`QÈ+- .QÆM; G¶B H–M M[ç M >²M +?B M?'i i°+- ?¬K M v >²M +?B M
M;QÌB- ç m im Hmv M Gmv M >²M #Q [mv i KbM? +?Q #¼M ?„M- ?B m [mª i?"T T?-
+'T ç°- oä h?€M? ç½ iW ? B M;QÌB- ;B i,M; ç M M,K M;QÌB- K¨ >²M h?B K /o M?B
F€X

h®+ ç° im Hmv M M?Q p”v F?¬M; i? #ªQ H¨ F?¬M; bÊ ?½B M;QÌB- +€B M¨v H¨ iB

.QÆM; G¶B w ç`M? ç +?Q >²M +?B M?’i i°+ i´ FB M K°i h´ +?S+ €K b€i i? v i? h?
+kM; +–M ?®B çQ€B K°i Qi ;b ç¦- +¬M; T?€T pä F„- ç•v ç m H¨ „i F?¬M; i? i?B m

‘M KÎ ? i?®M;- i?˜K i` ç² p”i +¦ i? ?®B çQ€BX

RNeX *?QÆM; k83, JÎ _ E?B m *?B M L?B K oK h¢T

>¬K M v çB K iQ+? Hkv ;B€ i`` +O .QÆM; G¶B ç½ ç¢i ç M jdyy p¢M- +kM; +QB H¨

•K b€i +?B ç¢Q- hB K >¨M? h?m”i H¨ „i F?¬M; i? i?B m- M?QM; K¨ KbM? i?m ?Q¢+
H¢B +?Q ?ŠM T?M ?ÊT >²M +?B M?’i i°+- +?Q M MçB K M¨v H¢B ç +?Q .QÆM; G

L?QM; K¨ # M i`QM; +¬M; T?€T pä F„ +¦ i? ?®B çQ€B- +kM; F?¬M; +¦ ç†+ #B i T?
Hmv MX

"’i ç„+ /o- .QÆM; G¶B ç¨M? T?ªB ’M KÎ ? i?®M; +€ M?•M i? HU+ T?K i?m°+X

h` M?bM tm®M;- i? HU+ ? i?®M; M¨v `ä `¨M; H¢B tm’i ?B M K†i imv M ?¢M; F?€

hQM L;QÐM; ? i?®M;- ç¦ H¨ i? HU+ ? i?®M; /B M bBM? ` ? i?®M; KÈBX

.QÆM; G¶B i` M?bM tm®M;- hQM L;QÐM; ? i?®M; M¨v # Q ;²K i?O ?¢ +O KbM’
M?’i i°+- F +ª #¼M M;QÌB "¢+? h® h`BM?X

*MM; i`mM; i?¨M? ? i?®M; ç²M; /¢M;- hQM L;QÐM; ? i?®M; +kM; +¦ hQM L;QÐM;

J¶B M;QÌB hQM L;QÐM; çB K ç m H¨ F?¬M; ç²M; /¢M;- hQM L;QÐM; ? i?®M; M¨v
çB K- +ÁM +¦ hQM M;QÐM; HU+X /Q+ i`mv2M i B X hQM L;QÐM; M?•M b® +¨M; M
+QÌM; ç¢BX

L?QM; hQM L;QÐM; ? i?®M; M¨v +ÁM +?Q çO ?Q¨M i?B M- ç +?Q .QÆM; G¶B +ª
M¨v iU ?² `’i KÆ ?²X

hQM L;QÐM; çB K M¨v +K i? H¨ M?Q i? M¨Q bBM? ` - H¢B +¦ i€+ /KM; ç†+ i?M ;b
ç M +MM; /MM; iÈB H¨K +€B ;b\

hQM L;QÐM; çB K +MM; iQM M;QÐM; HU+ M¨v i–K ç¦ +¦ +€B ;b F?€+ M? m\

J°i Qi p’M ç M¨v- H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ çQÊ+ `’i F?¬M; `ä `¨M;- ? i?
K°i ;BªB i?Q+? t€+ ç`M?X

>¬K M v #ªM i?•M .QÆM; G¶B +¦ çQÊ+ hQM L;QÐM; çB K H¨ jyyy çB K- K¨ iQM M;

@ æBM?- M;QÌB +?ÆB T?ªB +?,M; KÎ ` imv M ?¢M; ?®B çQ€B hQM L;QÐM; çB K\

S?€T i„+ +?B HU+ M¨v ç½ F?¦ HoM? M;° M?Q p”v- KbM? K†+ /M +¦ hQ¨M L,M; hm Gn
+?WM; Km®M HoM? M;° T?€T i„+ +?B HU+- +kM; F?¬M; T?ªB K°i +?mv M / /¨M;- i
+¦ F?ª M,M;- +?Q M M +kM; F?¬M; ? ç iQÎM;X

@ h?B m :B - M;QÆB i`Î p `²B- p` H½Q hB M bBM? M¨v H¨\

L;?2 çQÊ+ i? M? •K- >¢ h`9+ +MM; sm•M G M #QÈ+ M? M? +?¢v ` - F?B i?'v # M M
K°i p` H½Q ;Bª- HB M ?ÄBX

@ "ªQ i G½Q hYm- ?Q†+ H¨ hYm G½Q h K- H½Q iYm [m, ç m çQÊ+X

hYm G½Q h K +ÁM ;¼B H¨ H½Q iYm [m,- i M i?”i +O ?„M H¨ G•K "€+?- #ÎB pb i?S
+?Q M M #` ;¼B H¨ hYm G½Q h KX

RNNX *?QÆM; kek, hY h?Ov hB M

J¨ H9+ M¨v .QÆM; G¶B KÈB M?È iÈB- KbM? ;B®M; M?Q +ÁM F?¬M; #B i i M i?”i
F?ÄB ?ÄB,

@ G½Q iYm [m,- i +ÁM F?¬M; #B i M;QÆB i M ;b ç•v M¨v\ L;QÆB M¦B Km®M H¨K i
F?ª M,M; i +€B h?B m :B M¨v M; v +ª iQM? / M? iMv iMM; +O KbM? +kM; F?¬M;

G½Q iYm [m, p¶ ç–m +O KbM? M¦B,

@ s2K i -`ä `¨M; M; v +ª / M? iU +O KbM? +kM; [m M M¦B +?Q h?B m :B M;QÆB
G•K "€+?- h?B m :B Km®M tQM; ?¬ M?Q i? M¨Q +kM; çQÊ+- #'i [m€X X X /Q+ i`n
ç b® ç m ;¼B i H¨ H½Q iYm [m, +MM; hYm G½Q h K- +€B G•K "€+? M¨v i?”i ç9M;

@ h ç•v p b m ;¼B M;QÆB G•K H½QX

.QÆM; G¶B M¦BX

@ L?Q p”v b Q çQÊ+- F?¬M; M M F?¬M; M M- h?B m :B M;QÆB Km®M i M?”M H
H¨ ç +?Q i ;BªK i?¼ b Q- ;¼B H½Q iYm [m, +ÁM F?¬M; b B #B i H„K- ;¼B G•K H½

G½Q iYm [m, M;?2 p”v HB M iK+ F?Q€i i v H„+ ç–mX

.QÆM; G¶B M;?2 p”v KdK +QÌB- M?bM t2K ?„M M¦B,

@ L;QÆB ç½ #ªQ i h?B m :B - i ç•v M¦B +€B ;b +?QM? H¨ +€B ç¦- M m M?Q M;QÆ
Km®M h9v aBM? J°M; hY hYm pšM H¨ +?QM? M;QÆB çB H¨K- i b) F?¬M; +?Q M;Q

G½Q iYm [m, M;?2 p”v p K†i ç m F?´- /Q /U tm®M; M¦B,

@ h®i- G•K H½Q i?b G•K H½QX

æ®B pÈB H½Q iYm [m, K¨ M¦B- h9v aBM? J°M; hY hYm FB H¨ mv ?B T +O ?„M- `Q
çÌB +O H½Q iYm [m,- M m M?Q F?¬M; +¦ `QÊm M;QM- M?Q p”v +ÁM b®M; +kM; F

@ *€+ M;QÆB +kM; ;¼B G•K H½Q H¨ çQÊ+- G•K H½Q H¨ ok h?–M + Q i?O- +¦ +€B

.QÆM; G¶B ç®B pÈB >¢ h`9+ +€+ M[M¦BX

@ G•K H½Q H¨ ok h?–M +'T + Q i?O\

>¢ h`9+ sm•M G M +€+ M[ M;mv M K°i ç€K KÎ iQ ? B K„i M?bM- i`QM; M°B i•K F?B
h?–M +'T + Q i?O- `ä `¨M; ;¼B .QÆM; G¶B H¨ h?B m :B - i?”i #'i F?ª iQ M;?`- Î +€
ç m H¨ + Q + Q i¢B i?QÊM;- F?¬M; i? iB T +”M- ;B®M; M?Q h?B M h?–M- K†+ /
[m®+ +kM; T?ªB F?9K M9K- M?QM; H¨K +?Q +€+ M¨M; M?Q i? M¨Q +kM; F?¬M;
i¢B i?QÊM; FB `ä `¨M; ?B M ` Î i`QÈ+ K„i- +ÁM ;¼B .QÆM; G¶B H¨ h?B m :B X

@ ok h?–M +ªM? ;BÈB + Q i?O ?¨M; i?"i ;B€ i?"iX

.QÆM; G¶B +QÌB M¦BX

h`QÈ+ FB H½Q iYm [m, ç½ iWM; M¦B [m - T?€T i„+ +?B HU+ K†+ /M H¨ ok h?–M +
ç`M? +¦ i? HoM? M;°- K¨ H½Q iYm [m, ?B M M?B M H¨ +¦ i? p"M /KM; iU M?B M `
H½Q iYm [m, `'i +¦ i? ç½ pQÊi [m ok h?–M +ªM? ;BÈBX L¦B ?„M H¨ ok h?–M +'T
ç'vX

@ G•K H½QX

h K M[+mM; FQM? ?¬X

@ " p` H¨ i?B m MªB MªB M?Q p"v b Q çQÊ+\ L?Q p"v H¨ ;½v b€i H½Q iYm [m, `²B

.QÆM; G¶B i` M i`€M i`¨M ç–v ?„+ imv M- i K M[i?b H¨ K†i b„+ çÄ #WM;X

@ E?¬M; T?ªB- +?9M; i H¨ i?` M[+O h?B m :B X

>¢ h`9+ p°B M¦BX

@ *kM; p"v K¨- bÈK Km°M b) i`Î i?¨M? i?B m MŽB MŽBX

G½Q iYm [m, ç€M? +€B ? ? - b m ç¦ H'v ` # p"i- K°i bÊB /•v +?mv M- K°i pÁM; +

@ hÈB iÈB iÈB- # +€B M¨v +QB M?Q H¨ H½Q iYm [m, +?Q H ;†T K†i- ç m M?"M H

G½Q iYm [m, ç2K # p"i çQ +?Q i K M[X

.QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB i?B i`B M :B€K æ`M? h?m"i- t2K tûi F i [mª H¢B ç +?Q .
M¨v F?¬M; T?ªB T?¨K p"i- ç m H¨ *U+ T?˜K GBM? F?QX

æ•v ç m H¨ *U+ T?˜K GBM? F?Q T?ÁM; M;U- H¢B +¦ i? i`Ê ;B9T #ªM i?•M im Hmv
J t•K M?"TX

æ¢B i?O #9i- +€B M¨v [mª M?B M H¨ ç¢B i?O #9i- M?[M; *U+ T?˜K GBM? F?Q M¨v
KbM? Î ;B i°+ i?Q Hmv M çQ¢i çQÊ+ *U+ T?˜K GBM? F?Q +ÁM i®i ?ÆM- ;–M M?Q
`²BX

@ *€B M¨vX X X

h K M[M?bM t2K ç² p"i i`QM; i v G½Q hYm Zm,- i`QM; K„i i`¨M ç–v b Q- Q i?Q+?
.QÆM; G¶B F?¬M; M¦B ;b +kM; F?¬M; /€K Km®M- +ª ç€K ç m M?bM p T?Q .QÆM

@ L m H¨ G•K H½Q çQ +?Q +€+ M;QÆB- p"v i?b M?"M çBX

.QÆM; G¶B M¦BX

L;?2 çQÊ+ .QÆM; G¶B M¦B M?Q p"v- H9+ M¨v i K M[KÈB pmB KWM; M?"M H'vX

@ *ªK ÆM G•K H½QX

a m F?B +–K [m - i K M[M? Q M? Q M¦B HÌB +ªK i¢X

@ E?¬M; +–M +€K ÆM- F?¬M; +–M +€K ÆM- K°i +?9i ç² +?ÆB M?Ä K¨ i?¬BX

G½Q iYm [m, +QÌB ? ?ª M?bM t2K i K M[M¦BX

æ®B pÈB H½Q iYm [m, ç¢B i?O #9i- .QÆM; G¶B ?B M i¢B ç½ H¨ F?¬M; +¦ ;b [m€ I
+¦ i? iMv iB M MûK bM? ? B FB M h?–M F?Q- ?ÆM M[M; v +ª M;¨M M,K >²M; GB
M?Q p"v # FB M *U+ T?˜K GBM? F?Q +kM; F?¬M; iQM? +€B ;bX

J¨ p¨Q H9+ ç¦ æQ¢M .mM; +kM; çB ` X

*?SM; FB M H½Q iYm [m,- +ª M;QÌB ;B"i KbM? F?¬M; i?¬B- H½Q ;Bª çSM; Î # M I
`¨M; M?bM F?¬M; ` im pB +?9i M¨Q- +MM; M;QÌB #bM? i?QÌM; ç²M; /¢M;X

@ .QÆM; G¶B- p` iB M #®B M¨v H¨\

hmv i`QM; M°B i•K æQ¢M .mM; FBM? M;¢+- M?QM; i` M K†i H¢B F?¬M; +¦ +?9i M

J¨ €M? K„i H½Q iYm [m, M?Q çB M- æQ¢M .mM; #B M ?¦ K°i çB K F?¬M; b¦i t2K Î
;B"i KbM? +?QM? H¨- +¬ ;€B M¨v F?Q p"M /¨v ç†+- iQÈM; K¢Q + Q [mw F?¬M; i?

@ L;QÆB ;¼B ?„M G•K H½Q H¨ çQÊ+X

.QÆM; G¶B M¦BX

@ G•K H½Q- i H¨ M[M?•M iQÆM; H B +O .QÆM; G¶B- M;¨B #ªQ i æQ¢M .mM; H

æQ¢M .mM; iU M?B M ?¨Q T?¦M; ?¨M? H X

@ h?B m S?m M?•MX

G½Q iYm [m, ;B"i KbM? [mv ;B"i KbM?- #'i [m€ M;?2 æQ¢M .mM; M¦B M?Q p"v-
.QÆM; G¶B H¨ M;QÌB M¨Q- æQ¢M .mM; M¨v ç½ M¦B KbM? H¨ M[M?•M +O .QÆM
[m€BX

@ E?K+ F?K+- G•K H½Q- M¨M; +ÁM F?¬M; T?ªB M[M?•M +O i X

.QÆM; G¶B M;?2 p"v ?Q F? M K°i iB M;- M¦B ;BÐM- KbM? +€B ;b +kM; F?¬M; +¦ H
+?Q /M +¦ L?•M .mv M h?¢+? ç`M? b®- +kM; F?¬M; i? ?B M i¢B +S tQM; ?¬ M?Q

@ «M; i`ÌB +?9 ç`M?- ç•v H¨ +?mv M bÈK ? v Km°MX

æQ¢M .mM; pk K` i`ÊM M?bM .QÆM; G¶BX

@ h?B mX X X

G½Q iYm [m, ç M; Km®M M¦B- H¢B #` .QÆM; G¶B i`WM; K„i- # #°M bY HÌB M¦BX

@ æQ¨M +¬ MQÆM;- ç•v H¨ K°i FB M ç² p"i- M;QÆB M?"M H'v- H¨ H ;†T K†i +O H

G½Q iYm [m, H–M M[H'v ` K°i p"i- ç•v H¨ K°i ç¦ ?Q iQK b„+ i`QM; bm®iX

æ¦ ?Q M¨v F?¬M; T?ªB H¨ T?¨K p"i- æQ¢M .mM; t2K tûi ç½ #B i `äX

.QÆM; G¶B +kM; ;B"i KbM?- ç¦ ?Q M¨v H¨ K°i FB M #ªQ p"i- bQ pÈB # FB M i`Q
+ÁM F?¬M; ç¢i iÈB +'T #"+ h?–M F?Q- M?QM; K¨ FûK F?¬M; t X

æ•v H¨ K°i ç¦ h?Ov hB M ?Q -#'i [m€ F?¬M; T?ªB h?Ov hB M ?Q +?•M +?€M?- K¨
FB M *U+ T?˜K GBM? F?Q- i M ;¼B H¨ hY h?Ov hB MX

hY h?Ov hB MX

*U+ T?˜K GBM? F?Q- +¦ i? ?¦ i?¨M? h?Ov hB M F i ;BÈB ç M #ªQ ?° +?O M?•M-
iQ¨M HU+ +O ok h?–M +ªM? ;BÈB pä ;Bª- +kM; +¦ i? ?¦ i?¨M? +€M? ?Q +¬M; FQ
çQÆM; pÈB K°i FQ+? iQ¨M HU+ +O ok h?–M bÆ F€ + Q i?O- i?ÌB ;B M H¨K H¢M?

"B M i?€B- ç•v imv i ç®B H¨ i?m°+ iQM? #B M i?€BX

hmv i?ÌB ;B M +?Ì çÊB H¨ KQÌB M;¨v- M?QM; .QÆM; G¶B iBM? iQÌM;- ç•v H¨ #ÎB p
HQÊM; +U+ HÈMX

kyyX *?QÆM; kej, J h?9 "¢Q æ°M; URV

hY h?Ov hB M M¨v- tQM; H¨ h?–M F?Q +kM; F?¬M; çOX

@ G•K H½Q- +€B M¨v [m€ [mw i`¼M; `²B- i F?¬M; i? i?mX

hmv i`QM; M°B i•K æQ¢M .mM; `'i Km®M- M?QM; pšM H„+ ç–m- ?Q¨M iQ¨M +?QM
iQÆM; çQÆM; pÈB h?–M F?Q `²B- p"i T?˜K [mw ;B€ M?Q p"v- KbM? H¨K b Q +¦ i?

@ L;QÆB M?"M H'v çBX

G9+ M¨v .QÆM; G¶B M?bM æQ¢M .mM; M¦B ` X

@ *ªK ÆM G•K H½QX

*m®B +MM; æQ¢M .mM; pšM H¨ i?Á i v M?"M H'v- v m i?Q+? F?¬M; #m¬M; i v pm®

hS M[çB `²B- .QÆM; G¶B K M; i?2Q H½Q iYm [m, çB iÈB i?Q T?ÁM;X

G"T iS+ #¨v ` K°i +€B i`"M T?€TX

@ G•K H½Q- M;QÆB i?"i bU ç½ ibK çQÊ+ M;¨M M,K >²M; GB M hY\

.QÆM; G¶B M?bM t2K G½Q hYm Zm, M¦B,,

@ E?¬M; T?ªB H¨ HW ;¢i i +?S\

L;¨M M,K >²M; GB M hY `'i F?¦ çQÊ+- .QÆM; G¶B pšM H¨ F?¬M; i? M¨Q iBM çQÊ+

G½Q iYm [m, KdK +QÌB- ç2K +€B ?°T M;¼+ FB ç´ H M i`QÈ+ K†i .QÆM; G¶B- M¦B

@ h?B m:B KÎ ` M?bM t2K b) #B iX

.QÆM; G¶B +–K H'v ?°T M;¼+- iW iW KÎ ` - K°i +¶ HBM? F?Q M²M; ç"K ç"T p¨Q K†
iBM? i?–M- K°i +€B :B€K æ`M? h?m"i çB H MX

@ æBM?- t2K tûi i?'i #¢B- ç° i?m–M i?K+ i,M; H MX

_ä `¨M; t2K tûi i?'i #¢B- .QÆM; G¶B # #°M F?ûT H¢B ?°T M;¼+X

æ½ t2K tûi i?'i #¢B- M?Q p"v HB M +?SM; KBM? i?S M¨v +?„+ +?„M b) F?¬M; T?ªB
T?ªB +?•M +?€M? M;¨M M,K >²M; GB M hY- +kM; b) F?¬M; +? M? H +? çB MÆB M¨
+O KbM? ?¬K M v ç½ H¨ + Q +'T `²BX

*¦ i? M¦B- .QÆM; G¶B ç½ +¦ +?QM i?¨M? M„K +?„+- +€B M¨v H¨ M;¨M M,K >²M; GB

L¶B HÁM; +¦ +?9i FQ+? ç°M;- ç½ +¦ M;¨M M,K >²M; GB M hY M¨v- KbM? HB M +¦
HQ¢B ç M/QÊ+X æQÆM; M?B M +kM; +¦ i? ç2K M;¨M M,K >²M; GB M hY M¨v ç¨Q
GB M- #'i [m€ Km®M ç¨Q i¢Q i?¨M? L;?B T >Ä >²M; GB M +kM; F?¬M; T?ªB K°i +
H¨ .QÆM; G¶B Î i` M K°i #ªM b€+? +´ +?SM; FB M iBM iS+ K¨ i?¬B- +¦ T?ªB i?"i +¦
>Ä >²M; GB M ? v F?¬M;- .QÆM; G¶B H¨ K°i çB K M„K +?„+ +kM; F?¬M; +¦- #'i
Hmv M ç M- ? v H¨ +¦ w ç`M? ç¨Q i¢Q L;?B T >Ä >²M; GB M- +kM; F?¬M; T?ªB .Q
çQÊ+- /M b Q im pB .QÆM; G¶B ?B M i¢B [m€ v mX

@ h?B m:B +¦ H) M?bM ` çQÊ+- +€B M¨v +¦ T?ªB i?"i ? v F?¬M;\

G½Q iYm [m, +QÌB ? ?ª M?bM t2K .QÆM; G¶BX

@ æ9M; p"v- ç•v H¨ M;¨M M,K >²M; GB M hY i?"i- p"i i`•M [mw M?Q p"v- M;QÆB i?
i `'i M;¢+ M?B M- M;QÆB ç M +MM; H¨ M;QÌB M¨Q\

.QÆM; G¶B M?bM t2K H½Q iYm [m,X

@ L;QÆB iB T +"M i ç M +MM; H¨ pb +€B ;b\

G½Q iYm [m, M?bM t2K .QÆM; G¶B M¦B,

@ h +¦ i? pb +€B ;b- +?ŠM; [m H¨ pb +¦ i? m®M; ç M imv ii? ?ªQ iYm FB K¨ i?
M?Q K¢M;- çB K M¨v M;QÌB M?"M i?S+ H½Q iYm [m, ç m #B i- +?Q M M h?B m:B
H¨ imv i ç®B b) F?¬M; ç®B pÈB M;QÆB #'i HÊB- pb h9v aBM? J°M; hY hYm FB - H
i•M p¢M F?´- ?¬K M v `®i +K+ H'v iÈB M;¨M M,K >²M; GB M hY- i M;?o h?B m:B
h9v aBM? J°M; hY hYm `²B ?ª\ G½Q iYm [m, i i? K H„K `²BX

E€ i?”i i`QM; HÁM; H½Q iYm [m, +kM; i?”T T?–M iBM? iQÌM;- +? h9v aBM? J°M;
+–M M;¨M M,K >²M; GB M hY- #’i [m€ #ÎB pb i?•M T?”M .QÆM; G¶B- .QÆM; G¶B
GB M hY M¨v- H½Q iYm [m, HB M KQÊM +Æ ?°B M¨v ç2K M;¨M M,K >²M; GB M hY
#’i [m€ H¨ K°i +€B +È bSi b Q K¨ i?¬BX

@ h®i- h9v aBM? J°M; hY hYm- M;QÆB çÊB ? B M;¨v- ? B M;¨v b m i +?„+ +?„M +
J°M; hY hYm- ç•v H¨ +U+ ?¢M HÈM M?’i +O i X

@ > B #bM?- +€B M¨v i?”i bU H¨ [m€ i®iX

oW M;?2 ç M .QÆM; G¶B M¦B ? B M;¨v b m +¦ i? bM? ? B ç¨M h9v aBM? J°M; hY
KB M; ç m Km®M +?ªv ` `²B- K†+ /M #B i +? h9v aBM? J°M; hY hYm M¨v- F?ª M,M
M,K >²M; GB M hY- M?QM; K¨ F?¬M; M;?o iÈB- KbM? H¢B b„T +¦ i? m®M; çQÊ+ `
FB X

@ E€ i?”i- i i`QÈ+ FB H¨ HW ;¢i M;QÆB- +? h9v aBM? J°M; hY hYm +kM; F?¬M
hY- #’i [m€ +–M iB m ? Q GBM? i?¢+? K¨ i?¬BX

JbM? M¦B /®B +kM; M?B m- H¢B HW ;¢i K°i H–M H¢B +¦ H¨K b Q- ç•v #’i [m€ H¨
KbM? M¦B /®B ibK +€B +ÈX

E€ i?”i h9v aBM? J°M; hY hYm M¨v KbM? iMv i?ÌB +kM; +¦ i? ?®B çQ€B çB ` - #’i
;†T çQÊ+ H½Q iYm [m, çQ+? i?”i H¨ F?¬M; i? ç¢i çQÊ+- M?QM; ?B M i¢B F?¬M;
M;?bM p¢M çB K iQ+? Hkv- çWM; M¦B ?®B çQ€B K°i pÁ h9v aBM? J°M; hY hYm- +C
F?¬M; ? €T HU+X

@ h #B i `äX

G½Q iYm [m, +QÌB +QÌB- +kM; F?¬M; FBM? M;¢+X

@ "’i [m€ i?b iQM? b Q- h9v aBM? J°M; hY hYm FB b Q K¨ i`•M [mw- H¨ `QÊm M;Q
;†T K†i i®i M?’i- +?d bÊ h?QÊM; hB M m®M; [m€M? iQÆM; M;¼+ H° +kM; F?¬M;

@ æ®B pÈB i K°i H½Q iYm [m, K¨ M¦B- +€B ç² ç¢+ ;b +kM; bQ ` FûK `QÊm M;QM-
ç M `QÊm M;QM M?Q p”v- çWM; M¦B H¨ K°i ?¢i M;¨M M,K >²M; GB M hY- +QB M?Q
?X

.QÆM; G¶B M;?2 p”v BK H†M;- +€B M¨v i?”i ç9M; H¨ H½Q iYm [m,- i?Q+? `QÊm M

@ G•K H½Q p b m w ç`M? M?Q i? M¨Q\

@ hU M?B M H¨ çB i?2Q # M M;QÌB h?B m :B - #ÎB pb çB i?2Q h?B m :B KÈB +¦ `

G½Q hYm Zm, M¦BX

X /Q+ i`mv2M i B X X X

G¢B ç +?Q >¢ h`9+ M #¨B +?Q H½Q iYm [m, K°i ;B M iB m pB M- .QÆM; G¶B HB

h9v aBM? J°M; hY hYm- ç•v +kM; H¨ +–M ?®B çQ€B ç’vX

h` M?bM tm®M;- h9v aBM? J°M; hY hYmX

h9v aBM? J°M; hY hYm M¨v çB K iQ+? Hkv ?®B çQ€B p®M H¨ j8 p¢M- #’i [m€ ?B M
i`QÈ+ i`QÈ+ b m b m i,M; H M ?ÆM ;’T ç¬BX

@ æBM?- M;QÌB +?ÆB T?ªB +?,M; ?®B çQ€B h9v aBM? J°M; hY hYm\

@ >®B çQ€BX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ ? B ç¨M h9v aBM? J°M; hY hYmX

>®B çQ€B ? B #bM? h9v aBM? J°M; hY hYm- i´M; +°M; iB m ? Q kyy p¢M çB K iQ+
G¶B ?B M i¢B K¨ M¦B- +kM; F?¬M; +QB p¨Q ç•m- KÈB kyy p¢M çB K iQ+? Hkv K¨
#ªv i`,K p¢M- iB m ? Q kyy p¢M- +ÁM i?W H¢B 98yy p¢M çB K iQ+? HkvX

@ h?B m :B - h?B m :B F?¬M; i®i `²B- pB + HÈM F?¬M; i®i `²BX

.QÆM; G¶B pW çB ` b•M M?Ä +O KbM?- HB M M?bM i?'v >¢ h`9+ p°B p¨M; ?'T i
.QÆM; G¶B p¨Q çÎ H'v- H9+ M¨v KÈB F?¬M; +¦ M;½ b'T tm®M;X

@ *˜M i?"M K°i +?9i- F?¬M; çQÊ+ p°B p°B p¨M; p¨M;X

a m F?B çÎ H'v >¢ h`9+- .QÆM; G¶B #m¬M; HÄM; i v +O KbM? ` - +¦ +?9i i`€+? +

@ aU ibM? ;b p°B p¨M; ?'T i'T M?Q p"v- +?ŠM; H) i`ÌB b"T tm®M; ? v b Q\

@ u M aÆM K i?9 T?€i bBM? #¢Q ç°M; `²BX

>¢ h`9+ ;'T M¦BX

.QÆM; G¶B M;?2 p"v b[M; bÌ- u M aÆM K i?9 #¢Q ç°M;- +€B ç¦ +MM; KbM? +¦ [m
ç°M;- +€B M¨v H¢B F?¬M; T?ªB H¨ H–M ç–m iB M tªv ` - iU ?² ?¨M; M,K ç m b) T?

kyRX *?QÆM; ke9, J h?9 "¢Q æ°M; UkV

@ *?d p"v i?¬B b Q\ L;QÆB +kM; F?¬M; +–M #®B `®B M?Q i? - u M aÆM ?¨M; M,
#¢Q ç°M; b Q\

@ L?QM;X X X /Q+ i`mv2M i B X L?QM; H–M M¨v F?¬M; ;B®M;- H–M M¨v +¦ ç¢B
L;mv M [m®+ +?9M; i - >Q¨M; æ ç½ i`B m i"T + Q i?O #®M ç¢B ;B i°+ i?QÆM; M
G½Q ;B ç +?Q M;QÌB ç M ibK h?B m :B [m .QÆM; ;B M;?` bUX

>¢ h`9+ M¦BX

@ æBM?- M;QÌB +?ÆB ;•v ` M?B K pK ç†+ i?M +'T ç° a J i?9 #¢Q ç°M;- v m +–m
+Æ K i?9 #¢Q ç°M; +O *¨M L;mv M [m®+- M?B K pK # M i?QÎM;- h?9 oQÆM; H M

G¢B H¨ M?B K pK- ?ÆM M[+ÁM H¨ +'T ç° a ç†+ i?M M?B K pK- +€B M?B K pK M¨
oQÆM; H M?X

h?9 oQÆM; H M? ç M +MM; H¨ p"i ;b\ .QÆM; G¶B F?¬M; #B i- M?QM; +¦ i? F?ŠM
K°i p"i T?˜K çÆM ;BªM- ç•v +?QM? H¨ +'T ç° a ç†+ i?M M?B K pK- M m H¨ +'T ç°
M i?QÎM; b Q +¦ i? H¨ p"i T?˜K #bM? i?QÌM; ç•vX

@ *¦ iB T M?"M M?B K pK ? v F?¬M;\

æQÆM; M?B M iB T M?"M- M¦B ;BÐM- M?B K pK M?Q p"v +?QM? H¨ i?"T T?–M F
F?¬M; iB T i?K- h?9 oQÆM; H M?- ç¦ H¨ Km®M ç`M? `²BX

@ hB T M?"M M?B K pKX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB iB T M?"M +'T ç° a ç†+ i?M M?B K pK- J i?9 #
K°i i?€M;X

L m M?Q ç½ iB T M?"M M?B K pK- M?Q p"v T?ªB #„i i v p¨Q ;BªB [mv i- M?Q i?
M?B M H¨ i`QÈ+ #B i `ä `¨M; M;mv M M?•M K i?9 #¢Q ç°M;- i`mv +Sm +,M M;mv M
#B M T?€T ;BªB [mv i- F?¬M; i? M?Q K°i +QM `m²B F?¬M; ç–m- F?„T MÆB çB H
.QÆM; H½Q ;B iY iU M?B M H¨ HU +?¼M F?¬M; b B- ?„M ç®B pÈB ibM? ?m®M;
?B m `äX

L m u M aÆM K i?9 #¢Q ç°M;- +¦ H) iW +?¶ "¢+? h® h`BM? b) ibK çQÊ+ K°i Qi iBM
?¬K M v "¢+? h® h`BM? ç M; im Hmv M- +,M #ªM F?¬M; +€+? M¨Q i`B m ?Q€M çB

J†i F?€+ hB m G M; imv H¨ K i?9 ?”m bÆM +O .QÆM; ;B - #’i [m€ ?”m bÆM .QÆ
K°i +?B M?€M? +O u M aÆM K¨ i?¬B- +¦ H) M¦ +kM; #B i K°i Qi- #’i [m€ ç€M; iB +
+’T [m€ i?’T- ?¬K M v KÈB ç¢i iÈB i?’i +’T K¨ i?¬B- +,M #ªM F?¬M; +€+? M¨Q iU M

X X X

Ry T?9i b m- .QÆM; G¶B çB iÈB .QÆM; ;B X

@ æ¢B ;B ;B - hS ;B ;B - +€+ p` i`QÎM; H½QX

@ hB m G¶B ç M `²B- ç M # M M¨v M;²BX

@ æ¢B i`QÎM; H½Q- ?„M K°i +€B iB m #®B- M?Q i? M¨Q +¦ i? M;²B p¨Q p` i`Q FB

h?’v .QÆM; o¬ æ`+? H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B M;²B p¨Q M; M; ?¨M; ?„M- K’v M;QÌB
i`mM; MB M M K iY +?WM; # KQÆB im´B p°B p¨M; çSM; H M M¦BX

.QÆM; G¶B M;?2 p”v i?B i`B M :B€K æ`M? h?m”i- M K iY M¨v ;¼B H¨ .QÆM; h?W
F€X J¨ i?^M; M¨v iU ?² H¨ M;QÌB +O .QÆM; o¬ >®B- F?¦ i`€+? €M? K„i i?^M; M
K M; i?2Q ç`+? w- KbM? i?m i?”T .QÆM; h?B M G¬B- K¨ .QÆM; h?B M G¬B H¨ i?
>®B- .QÆM; h?W *?Q M¨v H¨K iB m ç - iU M?B M T?ªB çQ ` #’i K½MX

@ hB m G¶B H¨ h¬M hY +O i - ?ÆM M[+ÁM H¨ >mv M *Æ J¬M M°B K¬M ç iY- ?¬
;BÈB +QÌM; ;Bª- +?ŠM; H) çB K M¨v +ÁM +?Q çO b Q\ >ÆM M[?„M H¨ M?B iY +O
>[m H¨ ok h?–M +ªM? + Q i?O- çB K ’v çO +?Q \

.QÆM; o¬ æ`+? M?bM t2K +?9M; M?•M M¦BX

L?„+ iÈB .QÆM; >[m- .QÆM; G¶B H¢B F?¬M; +¦ T?€i ?B M i?•M ªM? +O ?„M- M?

o®M H¨ ç®B pÈB .QÆM; o¬ æ`+? F?¬M; ?¨B HÁM;- H”T iS+ F?¬M; T?ªM ç®B `²B- .
K¬M ç iY- ?ÆM M[im´B +ÁM i` ç½ ç¢i ç M ok >Q¨M; +ªM? ;BÈB- K†i F?€+ [m M
.QÆM; G¶B .QÆM; >[m ?¬K M v H¨ ok h?–M +ªM? ;BÈB + Q i?O- K°i ok h?–M +ªM
M;?o .QÆM; ;B +¦ i? K’v i`,K M,K F?¬M; HQ- +kM; w M;?o .QÆM; >[m Î .QÆM
M;QÌB M¨Q +¦ i? `mM; +?mv M- i`W F?B- i`W F?B .QÆM; o¬ >®B +kM; iB M ;B B
#ªM F?¦ +¦ i? H¢B +MM; .QÆM; >[m +?®M; H¢B- .QÆM; ;B b) i`Î i?¨M? i?B M ?¢

@ >¬K M v ç ¼B M;QÌB iÈB- +?O v m H¨ +¦ K°i +?mv M ibM?- +?„+ ?ŠM K¼B M;Q
F?¬M; b B- H¨ #ÎB pb bU ibM? u M aÆM K i?9 #¢Q ç°M;X

.QÆM; o¬ æ`+? [mûi K°i pÁM; M¦BX

@ u M aÆM K i?9 #¢Q ç°M;- ç•v `®i +m°+ H¨ +?mv M ;b tªv ` \ .o p½M; F?¬M; T?ª
b Q\ ob b Q F?˜M i`QÆM; M?Q p”v\

.QÆM; G¶B F?¦ ?B m ?ÄBX

.QÆM; o¬ æ`+? M¦B ` ,

@ G–M M¨v +MM; M?[M; M,K [m F?¬M; ;B®M;- /o p½M; K i?9 #¢Q ç°M; #’i [m€ H
M¨v T?€i bBM? K i?9 #¢Q ç°M;- ç½ tm’i ?B M h?€M? i?9- i?”K +?Q +ÁM +¦ h?–M h
+¦ i´ +?S+ +¦ [mv Hm”i iB M +¬M;- .QÆM; ;B +?9M; i H–M M¨v çSM; KkB +?`m b¨
i`MM; FQ+? M?B m H–MX

@ S?Q b m M9B F i ;BÈB #` tmM; FQ+? `²B- +€B M¨vX X X æB m M¨v b Q +¦ i? -
+¦ F?ª M,M; T?€ i M F i ;BÈBX

.QÆM; o¬ L;•M M¦BX

@ h?€M? i?9 iU M?B M F?¬M; +¦ F?ª M,M; T?€ i M- M?QM; M m M?Q +¦ h?–M h?9

.QÆM; o¬ æ`+? M¦BX

@ >Qx@F?¨@xxxX X X

J¼B M;QÌB F?¬M; F?ÄB ?9i KB M; F?Q H¢M?- M m M?Q H¨ h?–M h?9 K¨ M¦B- M?Q
H¨ F?¬M; i? M¨Q çO t2K- iB T iK+ i`MM; FQ+? K°i i?ÌB ;B M M;„M- +€B F i ;BÈB I

@ *€B FB X X X *?9M; i pšM H¨ i` M? i?O i?ÌB ;B M [m - #^M; F?¬M; i?b F i ;BÈB
i b) T?B M iQ€BX

G9+ M¨v .QÆM; o¬ >®B +kM; M¦BX

.QÆM; o¬ æ`+? H„+ ç–m,

@ *?9M; i ?B M i¢B T?ªB H¨K i®i +?m˜M #` ç–v çO- p T?–M bU ibM? F i ;BÈB i¢K
pb .QÆM; >[m ç½ çB [m - .QÆM; >[m H¨ ok h?–M +ªM? ;BÈB + Q i?O- +¦ ?„M Î ç¦
i`QM; i?ÌB ;B M M;„M +kM; F?¬M; +¦ F?ª M,M; T?€ i M F i ;BÈB- ?B M i¢B +?9M;
#B M T?€T ;B +® F i ;BÈBX

J¨ H9+ M¨v t¬M; iÈB K°i M;QÌBX

@ :B *?O- F?¬M; i®i `²B- F?¬M; i®i `²BX

@ *€B ;b F?¬M; i®i `²B- p°B p¨M; ?'T i'T M?Q p"vX

.QÆM; o¬ æ`+? M?Qm K¨v M¦BX

@ S?Q b m M9B ç½ +¦ K i?9 i`MM; FQ+? iÈB- +?9M; i b„T F?¬M; FB M i`b M´B `²

o` ç iY FB ?¬X

@ *€B ;b\ *?ŠM; H) +¦ h?€M? i?9 T?€ i M F i ;BÈB `²B ?ª\

.QÆM; o¬ æ`+? +?'M ç°M;- #„i H'v i v p` ç iY FB M¦BX

@ E?¬M;- F?¬M; T?ªBX

@ o"v tªv ` +?mv M ;b\

@ G¨X X X H¨ EBK aQ S?B h?B M L;?o- `'i M?B m EBK aQ S?B h?B M L;?o- +?9M
M?B m M;QÌB ç m #` ;†K T? K¨ +? iX

o` ç iY FB i?•M i? `mM `˜v- M?Q M?bM i?'v ?bM? ªM? ;b F?OM; #®- F?¬M; M;WM

>Qx@F?¨@xxxX X X

J¼B M;QÌB M;?2 p"v F?B T bÊ F?¬M; i?¬B- EBK aQ S?B h?B M L;?o- EBK aQ S?B
H¨ K i?9 +'T M,K- M?QM; b® HQÊM; T?–M ç¬M;- ?ÆM M[ç m +¦ F`+? ç°+- M m M
H M K¨ M¦B- ç•v imv i ç®B H¨ K°i +?mv M FBM? F?OM;- K†+ /M H¨ oä h?€M? æ¢B
çB KkB M?¼MX

kykX *?QÆM; ke8, o¢M h?9 .` *?Q

J¶B K°i H–M tm'i ç°M; +?WM; ?ÆM p¢M +QM- M?QM; M m M?Q H¨ iQ¨M i°+ tm'i ç°
EBK aQ S?B h?B M L;?o b) ç¢i iÈB K°i ibM? i`¢M; F?OM; #®- ?ÆM i`,K i`B m- M m
aQ S?B h?B M L;?o K¨ M¦B- M?Q p"v b Q K¨ F?OM; #®- `"K `¢T +?^M; +?`i- M;šK
`mM H M- F?¬M; M¦B oä h?€M?- +QB M?Q H¨ ok h?–M +ªM? ;BÈB + Q i?O ;†T çQÊ

@ æB- pB + M¨v F?¬M; M M +?"K i` - +?9M; i M; v H"T iS+ çB ?"m bÆM- F?¬M; i
L;?o FB T?€ i M T?ÁM; M;UX

.QÆM; o¬ æ`+? pmM; i v H M- ?¢ K M? H M?X

@ o•M;X

J¼B M;QÌB ç m ;"i ç–mX

@ .QÆM; G¶B M;QÆB +?Ì K°i +?9iX

.QÆM; o¬ æ`+? ;¼B H¢B .QÆM; G¶B ç M; Km®M çB ` M;Q¨BX

@ æ¢B ;B ;B +ÁM +¦ +?mv M ;b b Q\

.QÆM; G¶B H–M M¨v H¨ M?'i ç`M? T?ªB çB ç'v- #^M; F?¬M; i?b M?B K pK F?¬M; M¦B i`WM; T?¢i- K'm +?®i H¨ i?¨M? +¬M; # M i?QÎM;- h?9 oQÆM; H M? FB H¨ ç F?¬M; i?¬B- imv F?¬M; #B i h?9 oQÆM; H M? +¦ +?¶ HÊB ;b- M?QM; .QÆM; G¶B H M? FB - `'i +¦ i? H¨ +¦ i? ?B m H M? o¢M h?9X

@ L;QÆB F?¬M; +–M çB- M;QÆB im pB [m€ v m- ?ÆM M[M;QÆB H¨ i`K +°i iQÆM M;QÆB tªv ` +?mv M ;b- .QÆM; ;B +?9M; i i´M i?'i F?¬M; M´BX

.QÆM; o¬ æ`+? p¶ p¶ #ª p B .QÆM; G¶B M¦B ` X

.QÆM; G¶B M;?2 p"v H¢B H„+ ç–m M¦B,

@ h T?ªB çB- M m M?Q i M; v +ª +€B M¨v +kM; HQ H„M;- +kM; bÊ ?½B K¨ M¦B- i F?ª M,M; iB M #°- +¨M; F?¬M; F?ª M,M; ç¢i iÈB ok h?–M +ªM? ;BÈB- im ?¨M? T?ªB F?¬M; bÊ- +?d +¦ çQÊ+ K°i F?Ä i•K F?¬M; bÊ- +€B FB KÈB +¦ i? i`Î i?¨M? çdM i? ç¢i iÈB ok h?–M +ªM? ;BÈB- KÈB +¦ i? ç°i T?€ ok h?–M- iB M p¨Q +ªM? ;BÈB i M m M?Q i ?B M i¢B HmB #QÈ+- M?Q p"v p b m b) F?¬M; +¦ F?ª M,M; iB M #°- +? F?¬M; i? HmBX

@ h®i- i®i- i®iX

.QÆM; o¬ æ`+? HB M M¦B # +?[õi®iöX

@ æ•v KÈB H¨ +?€m i` B .QÆM; o¬ æ`+? i - Km®M i`Î i?¨M? +QÌM; ;Bª- T?ªB +¦ K' hY +O +QÌM; ;Bª- +QÌM; ;Bª poM? pB M ç m H¨ F?¬M; bÊ F?B m +?B M- p"v ?½v ç ç¦M aBM? hY F?B m +?B M H–M M¨vX

æ®B pÈB +€B ;¼B H¨ EBK aQ S?B h?B M L;?o FB - .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; T?ªB ` iQÌM;- Km®M +?B M i?„M;- M?'i ç`M? T?ªB i`QÈ+ #B i `ä ``¨M; M?QÊ+ çB K +O ç`

J¨ EBK aQ S?B h?B M L;?o M¨v b® HQÊM; imv T?–M ç¬M;- M?QM; K°i +€B i?U+ H +¦ M?QÊ+ çB KX

æ¢B ç¢Q H¨ +¬M; #bM? ç'v- K°i K¢M? K°i v m- K¶B K°i HQ¢B ç°M; p"i ç m +¦ i?B i? ibK çQÊ+ i?B M ç`+? +O EBK aQ S?B h?B M L;?o K¨ M¦B- M?Q p"v ç®B T?¦ EB M?B M b) F?¬M; +¦ F?¦ F?,M ;bX

@ æ¢B ;B ;B - M;QÆB M¦B +?Q i M;?2 K°i +?9i EBK aQ S?B h?B M L;?o M¨v çB- M?QÊ+ çB K ;b- i?B M ç`+? +O #¼M M¦ H¨ +€B ;b\

oW çB .QÆM; G¶B pW M¦BX

@ EBK aQ S?B h?B M L;?o M¨v H¨ K°i HQ¢B h?QÊM; *´ /` i?9- iK+ i`mv M i?ÌB F€ K¬M i?m–M /QÐM; EBK aQ S?B h?B M L;?o M¨v /MM; ç ç®B ç`+?- EBK aQ S?B h M[ #bM? i?QÌM; b® HQÊM; T?–M ç¬M;- ç +?Q M;QÌB ç m ç–m- EBK aQ S?B h?B M,K F?¬M; +¦ tm'i ?B M [m - F?¬M; M;?o iÈB H–M M¨v K i?9 #¢Q ç°M; `ä ``¨M; tm'

@ L?QÊ+ çB K /mv M?'i +O EBK aQ S?B h?B M L;?o +?QM? H¨ bÊ HY - #'i [m€ > /KM;- #ÎB pb >Ä .B K #bM? i?QÌM; ç° 'K [m€ i?'T- +,M #ªM F?¬M; M;,M +ªM çQÊ+ p T?–M i?B M ç`+?- i +kM; +?d H¨ Î i` M K°i #ªM b€+? +´ iWM; ;†T- i?B M ç`+? h?B M L;?o +?QM? H¨ h?¬M h?B M i?9X /Q+ i`mv2M i B X h?¬M h?B M i?9 M¨v H bÈK ç½ /B i imv i- Î ç•m +ÁM +¦ h?¬M h?B M i?9 ;bX

.QÆM; o¬ æ`+? i?Î /¨B- h?¬M h?B M i?9 M¨v KbM? +kM; +?d H¨ Î i` M b€+? +´ ç½ i h?¬M h?B M i?9 +?QM? i?S+ +,M #ªM H¨ +?Q iWM; i?'v [m X

@ h?¬M h?B M i?9- ç¢B ;B ;B - h?¬M h?B M i?9 M¨v ç M +MM; HÈM H M #° /€M; ;

.QÆM; G¶B F?¬M; iBM h?¬M h?B M i?9 ç½ /B i imv i- ç¢B ç¢Q +•M ç®B- EBK aQ S
M?Q p"v i?B M ç`+? +O #¼M M¦ H¨K b Q +¦ i? b) /B i imv i\ *?Q M M .QÆM; G¶B
F?ŠM; ç`M? +ÁM +¦- ?Q†+ H¨ EBK aQ S?B h?B M L;?o FB +ÁM +¦ i?B M ç`+? F?€
L;?o FB ç½ F?¬M; +¦ i?B M ç`+?- EBK aQ S?B h?B M L;?o M¨v +ÁM F?¬M; i?®M;
H¢X

@ h?¬M h?B M i?9- ç•v H¨ i i`QM; H9+ p¬ ibM? çQÊ+ K°i [mv M b€+? +´- Î # M i`C
h?B M i?9- M;QÆB +–K H'v +?QM? KbM? t2KX

.QÆM; o¬ æ`+? H'v ` K°i #ªM b€+? +´ ® p¨M;- ç•v H¨ /Q / i?9 +? i?¨M?- F?¬M; #E
M,K- ?¬K M v pšM F?¬M; +¦ /'m ?B m ?Q ? Q +?9i M¨QX

.QÆM; G¶B M?"M H'v t2K tûi- M?[M; +?[+´ M¨v .QÆM; G¶B pšM H¨ M?"M i?S+ ç'v

@ o¢M h?9 /` +?QX

o¢M h?9 /` +?Q- i®i K°i +€B o¢M h?9 /` +?QX

JÎ ` iÌ i?S M?'i- K°i +´ F?Q i? +m²M; #¢Q ?mM; i¨M ç +?Q .QÆM; G¶B `mM; ç°M;

h h?B M h?9X

J°i i`QM; h?QÊM; *´ >Q M; h?9- +¦ çQÊ+ h h?B M GB i æ` +?B M,M;X

:BÈB i?B m `'i çÆM ;BªM- M?QM; i"T i` M? ªM? iQ HB m h h?B M h?9 FB H¢B `'
H¢B ç +?Q M;QÌB bBM? ` F?B T bÊX

E?¬M; F`T M?bM F„- .QÆM; G¶B `'i M? M? H"i t2K- ç½ ibK çQÊ+ ;BÈB i?B m +¦ [m

"° /¢M; EBK aQ S?B h?B M L;?o- HB M M?Q F€ / M?- K°i ç¬B +€M? FBK b„+- iQ¨M
i`QÈ+ ç +?Q M;QÌB F?¬M; `ûi K¨ `mMX

s2K tûi- +€B M¨v M;mv M H B H¨ h?QÊM; *´ EBK aQ S?B h?B M L;?o- çQ€M +?WM
F?€+X

h?¬M h?B M i?9X

EBK aQ S?B h?B M L;?o i?B M ç`+? h?¬M h?B M i?9- h?¬M h?B M i?9 M¨v F?¬M;
S?B h?B M L;?o- +kM; H¨ i?B M ç`+? +O `'i M?B m /` i?9 F?€+- h?¬M h?B M i?9
T? p¢M p"i +?B M,M;- ç +?Q .QÆM; G¶B M?È iÈB K°i HQ¢B h?QÊM; *´ ?mM; i?9 i
+–m h? Q h?B iX

h`QM; i`mv M i?mv i h? Q h?B i H¨ +QM i?S M,K +O h?QÊM; *´ h´ GQM;- ;†T +€B
Mm®i p¢M p"i- H¨ K°i HQ¢B ?mM; i?9 i?U+ HU+ +U+ F€ +QÌM; ?Q¨M?X

J¨ h?¬M h?B M i?9 M¨v i?Q¢i M?bM t€+ i?U+ +U+ F€ ç€M; v m- iQÈM; K¢Q i?"T T

h?¬M h?B M i?9 M¨v #° /€M; i?Q¢i M?bM ? i bS+ [m2M i?m°+- .QÆM; G¶B M?Qn
.QÆM; G¶B t€+ ç`M?- KbM? ?Q¨M iQ¨M +?QM? t€+ i?"i H¨ Î MÆB M¨Q ç½ iWM; ;†

_®i +m°+ H¨ +€B ;b ç•v\ .QÆM; G¶B i`–K iQ bmv M;?o- M?QM; H¢B M?È F?¬M; M
;†T [m X

@ G¨K b Q p"v- hB m G¶BX

L?bM t2K .QÆM; G¶B K°i çQÌM; M?Qm K¨v- .QÆM; o¬ æ`+? F?¬M; F?ÄB ?ÄBX

@ h ;B®M; M?Q ç½ ;†T h?¬M h?B M i?9 Î MÆB M¨Q- M?QM; +K i? M;?o F?¬M; `

.QÆM; G¶B M¦BX

@ *¦ H) H¨ M;QÆB [m€ F?˜M i`QÆM;X

.QÆM; o¬ æ`+? p¶ p¶ #ª p B .QÆM; G¶BX

kyjX *?QÆM; kee, *Ym Gv >mv M >Ä æ¢B h`"M

"¶M; M?B M .QÆM; G¶B M?È iÈB- h?¬M h?B M i?9 M¨v F?¬M; T?ªB H¨ i?ÌB çB K K
"¢+ > h?®M;- K°i iB m ç°M; p"i F?¬M; #B i b Q\ æ€M; iB + +?QM? H¨- p"M F?Q Kb
#¢+ ç MX

_'i M? M?- #¼M M;QÌB .QÆM; G¶B HB M çB iÈB T?Q b m M9BX

æ¢B #° T?"M pä ;Bª +O .QÆM; ;B +kM; ç½ Î +?¶ M¨v `²BX

G9+ M¨v t t p¬ b® EBK aQ S?B h?B M L;?o F?¬M; M;WM; i`MM; FQ+? F i ;BÈB
+?^M; +?`i- +?Qi +?Qi `mM; ç°M;- i? M? •K +U+ F€ +?¦B i BX

@ :B *?O ç M `²B- :B *?O ç M `²BX

J¼B M;QÌB KÎ ` K°i +QM çQÌM;X

.QÆM; o¬ æ`+? çB p¨Q i`QÈ+ K†i F i ;BÈB- ;BÌ T?9i M¨v ibM? ?bM? +U+ F€ M;?B
HoM? .QÆM; >[m # M M;QÌB M¦B,

@ .QÆM; >[m- ibM? ?m®M; M?Q i? M¨Q\

@ _'i T?B M iQ€B- i`W F?B +¦ i? #® i`Q *Ym Gv >mv M >Ä i`"M- #^M; F?¬M; i?b
çQÊ+ EBK aQ S?B h?B M L;?o M¨v iB M +¬M;X

.QÆM; >[m M;[F?Q M;?B K i9+ M¦BX

@ *Ym Gv >mv M >Ä i`"M- i`"M T?€T *Ym Gv >mv M >Ä i`"M M¨v .QÆM; ;B i +,M
i? M¨Q +¦ i? #® i`Q\ L;Q¢B i`W +€B M¨v- +ÁM +¦ M?[M; #B M T?€T F?€+ +¦ i? M
L;?o +¬M; FQ+? ? v F?¬M;\

.QÆM; o¬ æ`+? i?Î /¨B- *Ym Gv >mv M >Ä ç¢B i`"M M¨v ?„M +kM; +?d H¨ M;?2 M¦
*Ym Gv >mv M >Ä ç¢B i`"M- +,M #ªM H¨ +?Q iWM; ;†T K†iX

.QÆM; >[m H„+ ç–m,

@ E?¬M; +¦- M;Q¢B i`W *Ym Gv >mv M >Ä ç¢B i`"M- i F?¬M; M;?o ` #B M T?€T
EBK aQ S?B h?B M L;?o M?Q p"v- ç M M;,M +ªM #QÈ+ +?•M iB M +¬M; +O +?9M;

@ "„i ;B†+ i`QÈ+ #„i pm X

G9+ M¨v .QÆM; G¶B H M iB M; M¦BX

.QÆM; o¬ æ`+? M;?2 p"v +QM K„i b€M; M;ÌB M¦B,

@ æ9M; p"v- hB m G¶B M¦B F?¬M; b B- #„i ;B†+ i`QÈ+ #„i pm - M m M?Q +¦ i? ç
>Q¨M; #„i çQÊ+- ?Q†+ H¨ ç2K M¦ ç€M? +? iK¨ M¦B- M?Q p"v EBK aQ S?B h?B M L
bÊ `²BX

@ E?¦- F?¦- F?¦- M m Km®M Î # M i`QM; ?ÆM K°i i, EBK aQ S?B h?B M L;?o çB ;
EBK aQ S?B h?B M L;?o >Q¨M; ;–M M?Q H¨ F?¬M; i? M¨QX

.QÆM; >[m H„+ ç–m M¦BX

>Q¨M iQ¨M +?QM? t€+- Km®M ç€M? +? i ?Q†+ H¨ #„i EBK aQ S?B h?B M L;?o >Q
i?'T- EBK aQ S?B h?B M L;?o >Q¨M; FB #` p•v [m M? Î i`mM; i•K M?'i- K†+ /M H¨ c
ç M i`QM; ç¦X

@ o"v H¨K b Q #•v ;BÌ\ *?ŠM; H) +?9M; i i?"i Km®M #m¬M; i? +?Q\ æ•v imv i ç®
;B i +,M +Æ Î ç•v- +,M +Æ F?¬M; i? ?Ov /B i- K°i F?B +,M +Æ ?Ov /B i- M?Q p"v
.QÆM; ;B b Q\

.QÆM; o¬ L;•M M¦BX

@ h M;?o >mv M *Æ J¬M +¦ H) +¦ #B M T?€TX

G9+ M¨v .QÆM; o¬ >®B HB + M?bM .QÆM; G¶B- M¦B ` X

@ æ9M; p”v- >mv M *Æ J¬M H¨ hB M ç¢Q ç¢B T?€B- T?QÆM; T?€T ç®B T?¦ EBK a
+¦X

J¼B M;QÌB M;?2 p”v M? Q M? Q ;”i ç–m- +ª ç€K ç m M?bM p T?Q .QÆM; G¶B- #
ç•v- /mv +?d +¦ .QÆM; G¶B KÈB H¨ >mv M *Æ J¬M M°B K¬M ç iY- +MM; >mv M *Æ
M M .QÆM; o¬ >®B M?„+ ` #B M T?€T M¨v- i’i +ª K¼B M;QÌB ç m ç2K ?B p¼M; Fw
G¶BX

L; v +ª .QÆM; o¬ æ`+? +MM; .QÆM; >[m +kM; M?bM p ?„MX

@ hB m G¶BX

.QÆM; o¬ æ`+? M?bM t2K .QÆM; G¶B- ?B p¼M; ?„M +?Q ` ç€T €M- /M b Q pB +
iY i²M pQM;X

.QÆM; G¶B +m®B +MM; M? ;”i ç–m,

@ h®i- i çB ?ÄB K°i +•m- M?bM t2K h?B M L?’i i`QÎM; H½Q +¦ #B M T?€T ? v F?¬

@ hB m G¶B- H–M M¨v +¦ i? ;BªB i`W .QÆM; ;B M;mv +Æ ? v F?¬M; HB M M?Ì p¨

.QÆM; >[m M?bM t2K .QÆM; G¶B M¦B ` X

@ h ? ibS+ M¶ HU+X

.QÆM; G¶B +kM; F?¬M; i` ?B K- i`U+ iB T H’v ` h?B M L?’i i`QÎM; H½Q çQ iBM

@ h?B M i`QÎM; H½QX

@ G¨ .QÆM; G¶B ?- M;QÆB H¨ Km®M ?ÄB p bU ibM? u M aÆM K i?9 #¢Q ç°M; H

h?B M L?’i i`QÌM; H½Q M?”M çQÊ+ .QÆM; G¶B çQ iBM- HB M bÈK ç½ çQ€M çQ
[m®+- ?¬K M v u M aÆM K i?9 #¢Q ç°M;- *¨M L;mv M [m®+ çSM; KkB +?`m b¨QX

.QÆM; G¶B ;”i ç–m M¦B,

@ æ9M; p”v- H¨ bU ibM? M¨v- ?¬K M v bU ibM? T?B M iQ€B- .QÆM; ;B +?9M; i i
h?B M L;?o iB M +¬M;- M m M?Q F?¬M; +¦ T?QÆM; T?€T tY Hw F?„+ +? EBK aQ
.QÆM; ;B +?d bÊ M;,M F?¬M; çQÊ+ `²B- ç M H9+ ç¦ F?¬M; +?d H¨ .QÆM; ;B -*¨M
b) ;†T M¢MX /Q+ i`mv2M i B X JÌB +€+ #€+ ;?û M?¨ .Q+i`mv2MXQ`; ç +MM; i?2Q

@ EBK aQ S?B h?B M L;?o\ *€+ M;QÆB `ä `¨M; i Q M;° M?[M; p”i FB +¬M; FQ+?\

h?B M L?’i i`QÌM; H½Q M;?2 p”v +?’M ç°M;- ?„M +kM; #B i EBK aQ S?B h?B M L;
M;?2 M;[F?Q +O .QÆM; G¶B- b® HQÊM; EBK aQ S?B h?B M L;?o M¨v +ÁM F?¬M
M?Q M¦B M?Q p”v- *¨M L;mv M [m®+ i?”i ç9M; H¨ T?B M iQ€BX

@ G¨ EBK aQ S?B h?B M L;?o- ?¬K M v Km®M M;,M +ªM EBK aQ S?B h?B M L;?o I
T?€T- K°i H¨ #® i`Q tm®M; *Ym Gv >mv M >Ä ç¢B i`”M- i?S ? B +?QM? H¨ M;?o #
S?B h?B M L;?o >Q¨M;- K¨ ç€M? +? i EBK aQ S?B h?B M L;?o >Q¨M; ç° F?¦ i?”i bU
+¦ B +¦ M„K +?„+ H¨K çQÊ+- çWM; M¦B H¨ ç€M? +? i EB M *?9 - +QB M?Q H¨ iB M
#–v EBK aQ S?B h?B M L;?o +kM; F?¦ +¦ F?ª M,M;- +?Q M M #® i`Q *Ym Gv >mv M
+?¼M /mv M?’i- #’i [m€ .QÆM; ;B i +,M #ªM F?¬M; +¦ *Ym Gv >mv M >Ä ç¢B i`”
F?¬M; +¦ +€+? M¨Q- +?d +¦ i? ?QÈM; h?B M i`QÌM; H½Q M;QÆB tBM ;B9T çÐ `²B

.QÆM; G¶B i`U+ iB T M¦B ` KK+ çQ+? +O KbM?X

@ *Ym Gv >mv M >Ä ç¢B i`”M- F?¬M; b B- *Ym Gv >mv M >Ä ç¢B i`”M M¨v çQ+?
i - *Ym Gv >mv M >Ä ç¢B i`”M M¨v >mv M *Æ J¬M i +kM; +¦- #’i [m€ M;QÌB +¦ i?
>Ä ç¢B i`”M M¨v ?¬K M v +kM; F?¬M; Î i`QM; >mv M *Æ J¬M- ?„M ç½ Î # M,K i`Q

h?B M L?’i i`QÌM; H½Q M¦BX

@ *€B ;b\

.QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB i`QM; M°B i•K K€v ç°M;- i?"i p'i pª +¦ #B M T?€T `²B- i?" i? #¨v i`"M H¢B Î # M M;Q¨BX

@ E?¬M; #B i h?B M i`QÌM; H½Q +ÁM +¦ #B M T?€T ;b F?€+ F?¬M;\ *¦ i? ç2K T' >mv M >Ä ç¢B i`"M FB M¦B +?Q i #B i ? v F?Q;Me\

@ L?[M; #B M T?€T F?€+- i +kM; F?¬M; M;?o ` - #'i [m€ T?QÆM; T?€T #® i`Q *Ym M;QÊ+ H¢B H¨ +¦ i? ;B Q +?Q M;QÆBX

h?B M L?'i i`QÌM; H½Q M¦BX

@ L;QÆB M?È +?Q Fo- çQ iBM T?M i?ÌB ;B M F?¬M; M?B m H„K- i +?d +¦ i? M¦B

@ h?B M i`QÌM; H½Q M;QÆB M¦B H¨ çQÊ+- i +¦ i? M?È F„X

.QÆM; G¶B M¦BX

" T?9i [m çB- h?B M L?'i i`QÌM; H½Q ç2K v m HoM? #® i`Q *Ym Gv >mv M >Ä ç¢ +?Q .QÆM; G¶BX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB HoM? M;° *Ym Gv >mv M >Ä ç¢B i`"MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB #¨v i`"M i?m"i çŠM; +'T i,M; H MX

L;?2 çQÊ+ ? i?®M; M?„+ M?Î- .QÆM; G¶B pmB KWM; [m€ ç¶B- +€B M¨v i?"i bU M;QÌBX

@ L?È F„ +?Q \

" M çQ iBM T?M FB i`mv M ç M i? M? •K +O h?B M L?'i i`QÌM; H½QX

@ L?È F„- H–M M¨v ç i¢ h?B M i`QÌM; H½QX

æ®B pÈB h?B M L?'i i`QÌM; H½Q M¦B bM? T?QÆM; T?€T #® i`Q *Ym Gv >mv M > G¶B H¨ +ªK FQ+? F?¬M; i?¬BX

ky9X *?QÆM; ked@ke3, *?•M hQÈM; "¢Q æ°M;

@ L?È F„ H¨ i®i `²BX

h?B M L?'i i`QÌM; H½Q M¦BX

@ G–M M¨v u M aÆM K i?9 #¢Q ç°M;- >mv M *Æ J¬M +?9M; i +kM; b) T?€B ` ç i H–M M¨v M;QÆB ç½ Î ç•v K¨ M¦B- p"v H¨ K°i i`QM; M?[M; ç iY >mv M *Æ J¬M T?€ /šM ç°B- ? B M;¨v b m- +?9M; i ;†T H¢B- ?B p¼M; +€+ M;QÆB +?`m çUM;X

@ h?B M i`QÌM; H½Q v M i•K- pb M?¨ +O +?9M; i - +?9M; i imv i ç®B b) ;B[p[M;

@ o"v H¨ i®i `²B- +¦ K°i b® pB + p b m H¢B +MM; M;QÆB M¦B- +?ŠM; [m M m M?(HB M F?¬M; M M K¢Q ?B K- i€M? K¢M; H¨ i?S M?'i- çB K 'v M;QÆB T?ªB M?È F„- KbM?- M;QÆB KÈB +¦ +Æ ?°B i?¨M? iUm o¬ h?QÊM; çdM? T?QM;X

L¦B tQM; h?B M L?'i i`QÌM; H½Q HB M +?†i çSi çQ iBMX

@ aU ibM? M?Q i? M¨Q\

.QÆM; o¬ æ`+? i?'v .QÆM; G¶B i?m ?²B çQ iBM T?M- HB M ?ÄBX

@ S?QÆM; T?€T #® i`Q *Ym Gv >mv M >Ä ç¢B i`"M i ç½ #B i- #'i [m€ Km®M #® i`"M M¨v H¢B F?¬M; T?ªB K°i +?mv M çÆM ;BªM- [m M i`¼M; M?'i H¨ +–M GBM? K ?¢+? ?Ä i?m°+ iQM?- ?ÆM M[K ?¢+? Qi M?'i T?ªB +Ym +'T i`Î H M- i´M; +° K®i pB MX

.QÆM; G¶B M?bM t2K +?9M; M?•M M¦BX

>Qx@F?¨@xxxX X X

J¼B M;QÌB i¢B ç•v F?¬M; F?ÄB M;QÊ+ H¢B ?9i KB M; F?Q H¢M?- +?QM +?QM i€K
?Ä i?m°+ iQM?- ç•v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ b® HQÊM; M?Ä- M?B m H„KX

@ >¬K M v .QÆM; ;B i i®B ç +¦i? ;QK;¦T ` ey pB M K ?¢+? +Ym +'T ?Ä i?m°+
? B KQÆB K®ipB M K ?¢+?X

.QÆM; o¬ L;•M çSM; ` M¦BX

@ æB h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B Km b„KX

@ *kM; +?d +¦#B M T?€T M¨v- +¦H) h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B KÈB +¦M?B m M?

.QÆM; o¬ æ`+? #'i ç„+ /o M¦BX

@ h çBX

.QÆM; G¶B H¢B M¦B-/MM; [m M? +O KbM? +MM; h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B-
K ?¢+? +ÁM F?¬M; +¦p'M ç -KbM? H¨ h`QÌM; S?QM; i?QÆM; ?°B F?€+? F? M? i

@ o"v i?b i®i- +ÁM H¢B ? B KQÆB K®ipB M K ?¢+? +Ym +'T ?Ä i?m°+ iQM? M¨v

.QÆM; o¬ æ`+? i?'v .QÆM; G¶B iU iBM M?Q p"v- HB M ç2K M?B K pK;QK;¦T ? B
H¢B FB ;B Q +?Q .QÆM; G¶BX

@ u M i•K- ç¢B ;B ;B X

@ h®i- +–M ;b +MM; pÈB i M¦B- çÁB iB M i`U+ iB T çB ibK h?'i i`QÎM; H½QX

.QÆM; o¬ æ`+? M? ;"i ç–mX

.QÆM; G¶B +kM; F?¬M; +¦M?B m HÌB-[m v M;QÌB HB M?QÈM; T?Q h`QÌM; S?Q
.QÆM; G¶B HB M çB iÈB i?QÆM; ?°BX

@ h`B m H½Q + - +?m˜M #` +?Q i ? B KQÆB K®ipB M K ?¢+? +Ym +'T ?Ä i?m
+?m˜M #` # Q M?B mX

.QÆM; G¶B +?SM; FB M h`B m oB M-p°B M¦BX

@ *Ym +'T K ?¢+? ?Ä i?m°+ iQM?\

@ æ9M; p"v- +Ym +'T K ?¢+? ?Ä i?m°+ iQM?X

@ >B M Î +?¶ M¨v i´M; +°M; +?d +¦jy pB M- M m M?Q M?B m ?ÆM M[K¨ M¦B- +–M

h`B m oB M i?'v .QÆM; G¶B p°B pª M?Q i? -i`QM; M°B i•K +kM; iBM? iQÌM;- ç•v
ç°M; H–M M¨v +¦[m M? X

@ *Ym Gv >mv M >Ä ç¢B i`"M H MX

.QÆM; G¶B ç2K +?QM +?QM i€K KQÆB K®ipB M K ?¢+? ?Ä i?m°+ iQM? #®i`Q i

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB i?¨M? +¬M; #®i`Q *Ym Gv >mv M >Ä ç¢B i`"M

*Ym Gv >mv M >Ä ç¢B i`"M M¨v #®i`Q i?¨M? +¬M; `²B- HB M +¦i? +?†M H¢B EB
+?^M; +?`i FB - ç ¼B M;QÌB M? M?¨M; i?Î ` X

@ hB m G¶B- H–M M¨v K v K„M K¨ +¦M;QÆBX

.QÆM; o¬ æ`+? M? M?¨M; p¶ #ª p B .QÆM; G¶B- ç +?Q .QÆM; G¶B H"T iS+ M;½
H¢B +¨M; ?QªM; bÊ- # #°M çÐ ?„M- M;[F?Q [m M i•K ?ÄBX

@ L;QÆB F?¬M; +¦pB + ;b +?S\

@ E?¬M; +¦ pB + ;b- #'i [m€ H¨ iB m ? Q [m€ HÈM K¨ i?¬B- M;?d M;ÆB K°i +?9i HI

.QÆM; o¬ æ`+? M;?2 p"v H9+ M¨v KÈB M? M?¨M; i?Î ` - M m M?Q .QÆM; G¶B +¦
i´M i?'i +¦ i? iQ H„KX

.QÆM; G¶B H'v ` K°i [mª >²B L;mv M æ M ,M p¨Q- i`QM; +?®+ H€i b m- HB M F?-

@ æ¢B ;B ;B - M?Q p"v tm®M; /QÈB +kM; F?¬M; T?ªB #B M T?€T- +?Q /M *Ym Gv
HÊB ?¢B- +kM; M?`M F?¬M; çQÊ+ EBK aQ S?B h?B M L;?o çB M +m²M; i`MM; FQ

L?bM t2K EBK aQ S?B h?B M L;?o F?¬M; bÊ +? i FB çB M +m²M; i`MM; FQ+? H'v
.QÆM; G¶B HQ H„M; F?¬M; i?¬BX

@ L?QM; M¨v H¢B +¦ #B M T?€T M¨Q\ *?9M; i ?B M i¢B F?¬M; +¦ #B M T?€T ;b ;
h?B M L;?o FB - ?B p¼M; K i?9 #¢Q ç°M; H–M M¨v M? M? +?¦M; i`¬B [m X

.QÆM; o¬ æ`+? i?Î /¨BX

@ hB m G¶B- M;QÆB #•v ;BÌ +ÁM H¨ M;?d M;ÆB i?"i i®"R3$i i®i2B FB •

Nhưng Dương Lỗi khẳng định Nghĩ Hoàng tất nhiên ngay ở trong một khu vực như vậy, cho nên Dương Lỗi nhanh chóng tới gần, sau đó lại thi triển Chân Thực Ưng Nhãn.

Một Kim Sí Phi Thiên Nghĩ lớn cỡ ngón cái kim sắc đặc biệt hiện ra ở trong mắt Dương Lỗi, con kiến kim sắc này, cùng với Kim Sí Phi Thiên Nghĩ khác đại hữu bất đồng, thân thể so với Kim Sí Phi Thiên Nghĩ bình thường muốn nhỏ hơn rất nhiều, chỉ bằng một phần tư của chúng.

Ba mươi giây cuối cùng, Dương Lỗi lập tức đi tới trước mặt Nghĩ Hoàng.

Ăn vào một khỏa Đại Lực Kim Cương hoàn, trong mắt hiện lên một đạo hàn mang, Thiên Đao nhất thức mở ra.

Ở một sát na kia, Ẩn Thân Phù mất đi hiệu lực, ánh đao tập trung Kim Sí Phi Thiên Nghĩ Hoàng.

- Thiên Đao nhất thức, diệt cho ta!

Một đao kia kinh Thiên Địa quỷ thần khiếp, lưỡi đao cực lớn đem trọn đại địa đều vỡ ra, vô số Kim Sí Phi Thiên Nghĩ chết dưới một đao này.

- Thiên Địa lao tù.

Một thanh âm khẽ kêu bén nhọn, từ trong miệng kim sắc Nghĩ Hoàng kia kêu lên.

Dương Lỗi cảm giác ánh đao của mình đánh trúng vào Nghĩ Hoàng, nhưng lại đột nhiên bỏ vào một cái không gian hắc sắc không biết.

Mà lúc này hệ thống không có truyền đến bất luận tiếng nhắc nhở đánh chết Nghĩ Hoàng gì, vậy thì ý nghĩa mình cũng không có đánh chết Nghĩ Hoàng.

Mà trước kia nghe được một tiếng quát bén nhọn, rất rõ ràng là Nghĩ Hoàng phát ra.

Trong không gian không biết này, tối như mực một mảnh, lại để cho người cảm thấy thập phần áp lực.

Dương Lỗi lấy ra một khỏa Dạ Minh Châu, chiếu sáng bốn phía.

Cái không gian này cũng không phải rất lớn, bốn phía tối đa không cao hơn ba lập phương.

Bởi vì thi triển Thiên Đao nhất thức, còn phục dụng Đại Lực Kim Cương hoàn, giờ phút này Dương Lỗi cảm giác chân khí trong cơ thể tiêu hao không còn, nếu như không phải mình thể chất cường hãn mà nói, chỉ sợ sớm đã không có chút khí lực nào rồi.

Lập tức lấy ra một quả Hồi Nguyên Đan ăn vào, cũng mặc kệ tại đây đến cùng là địa phương nào, kế tiếp đơn giản trận pháp, may mắn bày trận thuật của mình thăng cấp rồi, bằng không thì thật đúng là khó có thể ở trong một địa phương nhỏ hẹp bố trí trận pháp, bất quá trận pháp này tuy đơn giản, nhưng dầu gì cũng có điểm tâm lý an ủi.

Hiện tại quản không được nhiều, nhất định phải khôi phục, bằng không thì căn bản không có khả năng mở ra cái địa phương không hiểu thấu này, về phần Thuấn Tức Thiên Lý, chỉ có chờ mình hoàn thành nhiệm vụ đánh chết Nghĩ Hoàng mới có thể thi triển.

Sau nửa giờ, tu vi Dương Lỗi khôi phục hơn phân nửa, lúc này mới mở mắt.

- Phong Đao Thất Sát, Ngũ Sát hợp nhất, phá cho ta.

Dương Lỗi ngưng tụ chân khí toàn thân, hướng phía vách tường bổ ra một đao.

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn qua đi, vách tường kia không có chút tổn thương nào.

Dương Lỗi kinh hãi, địa phương quỷ quái này, thật đúng là tà môn, một kích cường hãn nhất của mình, rõ ràng không có chút vấn đề nào, ngay cả một điểm dấu vết cũng không có.

- Phong Đao Thất Sát, Phong Ẩn Sát.

- Phong Đao Thất Sát, Phong Lôi Sát.

- Phong Đao Thất Sát, Phong Vân Sát.

Dương Lỗi đem Phong Đao Thất Sát bảy thức từng cái thi triển, nhưng không có chút hiệu quả nào.

Chẳng lẽ mình thực bị vây ở chỗ này rồi, mình nhất định phải thi triển Thuấn Tức Thiên Lý mới có thể thoát đi hay sao? Nếu là như vậy mà nói, lần này nhiệm vụ của mình chẳng phải là đã thất bại?

©·¢u G\ʏÈjX ©¢©I ¦_Ŀj Ĥɳ9 d9n ¦ʊ

- Muốn đào thoát Thiên Địa lao tù của ta, ngươi luyện thêm cả đời.

Ngay thời điểm Dương Lỗi cực kỳ phiền muộn, một thanh âm vang lên.

- Ai? Là ai?

- Ngươi không phải tới giết ta sao? Như thế nào cũng không biết ta là ai rồi hả?

Thanh âm kia có chút trêu tức nói.

- Nghĩ Hoàng? Ngươi là Kim Sí Phi Thiên Nghĩ Hoàng?

Dương Lỗi chấn động, Kim Sí Phi Thiên Nghĩ Hoàng này, ăn một kích mạnh nhất của mình, mặc dù là Vũ Thần cũng sẽ bị thương, nhưng nghe thanh âm của nàng, tựa hồ căn bản không có chuyện gì, Dương Lỗi như thế nào không kinh hãi, chẳng lẽ Nghĩ Hoàng này không phải Võ Thánh cảnh giới, mà là đạt đến Vũ Thần cảnh giới? Nếu như không phải Vũ Thần mà nói, thì sao có thể ngăn cản được Thiên Đao nhất thức của mình?

- Ngươi còn không có ngốc a, không sai, ta chính là Nghĩ Hoàng.

Thanh âm kia lần nữa vang lên.

- Ngươi đi ra, không cần dấu đầu lộ đuôi.

Trong lòng Dương Lỗi căng thẳng, miệng hô.

- Muốn ta đi ra, có thể ah.

Thanh âm kia lại một lần nữa vang lên, tiếp theo ở phía trước Dương Lỗi, xuất hiện một tòa Liên Hoa kim sắc, Liên Hoa mở ra, trở thành một đài sen, một nữ tử xinh đẹp mặc quần áo kim sắc chậm rãi đi ra, cô gái này đầu đầy tóc vàng, lông mày thật dài hình lá liễu, một đôi mắt to lam sắc, lông mi cong cong, cái mũi cao thẳng, khuôn mặt như hài nhi nhỏ nhắn, làn da trắng nõn non mịn, tốt một cái tuyệt sắc mỹ nữ. Hơn nữa còn là dị quốc phong tình tuyệt sắc mỹ nữ, trong nội tâm Dương Lỗi thầm khen, nàng này so với người mẫu ngoại quốc đời sau kia còn cường đại hơn trăm lần.

Lại để cho Dương Lỗi cũng cảm thấy tim đập không thôi.

Thật đẹp, Thiên Sứ? Không, đây không phải, có lẽ dùng Nữ Thần đến xưng hô, đúng, là Nữ Thần!

Mà lúc này Huyền Nguyên bí quyết cùng Băng Tâm quyết trong cơ thể Dương Lỗi đồng thời vận chuyển, hai loại chân khí, lại để cho Dương Lỗi lập tức thanh tỉnh lại.

Mị thuật? Chẳng lẽ cái này là mị thuật?

Dương Lỗi không thể không thừa nhận, cô gái này dung mạo thật sự là rất đẹp, so với bất luận nữ tử gì mình đã từng thấy đều muốn đẹp hơn ba phần.

Nhưng nghĩ tới thân phận của cô gái này, Kim Sí Phi Thiên Nghĩ Hoàng, trong nội tâm Dương Lỗi liền sợ hãi, đây là một Kim Sí Phi Thiên Nghĩ, hơn nữa còn là Nghĩ Hoàng.

- Nghĩ Hoàng?

- Không sai, ta là Nghĩ Hoàng ngươi muốn tìm, kỳ thật ta cũng không thích xưng hô thế này, ngươi có thể gọi ta là Kim Liên.

Nàng kia vui vẻ nhẹ nhàng nhìn xem Dương Lỗi nói.

Kim Liên? Phan Kim Liên? Dương Lỗi nghe vậy nhìn nàng một cái, quả nhiên có tiềm chất của Phan Kim Liên.

- Kim Liên Nghĩ Hoàng, ngươi đến cùng muốn như thế nào?

Dương Lỗi nhìn xem nàng lạnh lùng nói.

- Ta muốn thế nào? Khanh khách, vị công tử này, cái này là ngươi không đúng, hẳn là ngươi muốn thế nào mới đúng, lần này là ngươi muốn giết ta đấy, ta căn bản không có trêu chọc ngươi, lời này của ngươi ngược lại là có ý gì? Lẫn lộn đầu đuôi nha.

Kim Liên cười khanh khách nói.

Dương Lỗi nghe vậy sững sờ, bất quá đây cũng là sự thật, đích thật là mình muốn tới giết nàng đấy.

Trong đầu đổi qua mấy vòng, lại gặp nàng nói:

- Đúng vậy, là ta muốn tới giết ngươi, nhưng nguyên nhân gây ra cái này là ngươi, nếu như không phải Kim Sí Phi Thiên Nghĩ các ngươi muốn công kích Dương gia chúng ta mà nói, như vậy ta cần gì phải mạo hiểm tới nơi này giết ngươi?

- Muốn sát nhân còn nói được lẽ thẳng khí hùng như vậy, bất quá cái này cũng đúng, này là thế giới mạnh được yếu thua, công tử, ngươi nói ta nên xử trí ngươi như thế nào? Giết ngươi sao? Lang quân tuấn tú như vậy ta là không nỡ đâu này?

Kim Liên một bộ khó xử nói.

- Muốn giết ta, ha ha, chỉ sợ ngươi còn không có cái năng lực kia.

Trong nội tâm Dương Lỗi tinh tường, mình đeo Huyền Vũ ban chỉ, có thể ngăn cản một kích toàn lực của Vũ Thần Đại viên mãn cảnh giới, Kim Sí Phi Thiên Nghĩ Hoàng này, mặc dù là Vũ Thần, nhưng cũng không có thể không hợp thói thường như vậy, tu vi đạt đến Vũ Thần Đại viên mãn cảnh giới.

- Vậy sao? Công tử ngươi quá tự tin ah, đừng tưởng rằng dựa vào Huyền Vũ ban chỉ kia liền có thể làm khó ta, Huyền Vũ ban chỉ này hoàn toàn chính xác có thể ngăn trở ta công kích nhất thời, nhưng nếu như ta không gián đoạn công kích mà nói, công tử ngươi thật có thể chống đở được sao?

Kim Liên nhìn sang ban chỉ Dương Lỗi đeo trên tay, ngữ khí có chút khinh thường.

Dương Lỗi nghe vậy ngữ khí trì trệ, lời này hoàn toàn chính xác không tệ, nếu như tu vi của nàng thật là đạt đến Vũ Thần cảnh giới mà nói, cái Huyền Vũ ban chỉ này hoàn toàn chính xác không ngăn cản được bao lâu, nếu như mình không sử dụng Thuấn Tức Thiên Lý mà nói, tất nhiên là trốn không đi ra, chỉ có một con đường chết.

Bất quá Dương Lỗi vẫn chưa tin, không tin Kim Sí Phi Thiên Nghĩ Hoàng này tu vi đạt đến Vũ Thần cảnh giới.

Một cái Giám Định Thuật qua.

Kim Liên: chủng tộc, Kim Sí Phi Thiên Nghĩ, tu vi Vũ Thần tam giai, không gian pháp tắc tu luyện giả, tuyệt kỹ Thiên Địa lao tù.

Híz-khà-zzz. . .

Dương Lỗi không khỏi ngược lại hút miệng khí lạnh, Kim Liên này thật đúng là đạt đến Vũ Thần cảnh giới, hơn nữa còn là Vũ Thần tam giai, càng làm cho người kinh ngạc không phải nàng làVũ Thần tam giai, mà là một câu đằng sau, không gian pháp tắc tu luyện giả, theo Dương Lỗi suy đoán, không gian pháp tắc này hẳn là pháp tắc thứ hai trong vũ trụ, chỉ dưới thời gian pháp tắc, tuy Dương Lỗi không xác định suy đoán của mình, nhưng mười phần là như thế, một không gian pháp tắc tu luyện giả, tu vi của hắn tuyệt đối

không chỉ là Vũ Thần tam giai, như thế, Kim Liên này chẳng lẽ còn che giấu tu vi của mình? Nếu thật là như vậy, như vậy hiện tại nàng chặn giết mình, thật đúng là có thể làm được, hoàn toàn không phải nói láo.

Chẳng lẽ nàng là phân thân của đại nhân vật nào đó hay sao?

Dương Lỗi đối với cái thế giới này hết thảy còn không quen thuộc thế nào, tu vi không đủ, căn bản không có biện pháp biết rõ tin tức càng cao tầng, mà mình đã có thể xuyên việt đến Huyền Nguyên tinh, cho nên cái phân thân gì,... vẫn có khả năng đấy.

Mà theo như lời lão tửu quỷ, người lĩnh ngộ pháp tắc là khó lại thêm khó, Kim Liên Nghĩ Hoàng này rõ ràng còn là không gian pháp tắc tu luyện giả, một pháp tắc tu luyện giả, là khủng bố cỡ nào, như vậy tu vi của nàng tuyệt đối không chỉ là Vũ Thần tam giai, cho nên trước kia suy đoán cũng là không kỳ quái.

Chiếu cái này xem ra nàng muốn giết mình thật đúng là dễ dàng.

Bất quá Dương Lỗi lập tức bình tĩnh lại, nếu như nàng muốn giết mình mà nói, đã sớm động thủ, hoàn toàn không tất yếu xuất hiện, cũng không cần cùng mình gặp mặt nói nhiều lời như vậy rồi.

- Kim Liên, tu vi Vũ Thần tam giai, không gian pháp tắc tu luyện giả, tuyệt kỹ Thiên Địa lao tù, ta nói đúng chứ?

Dương Lỗi nhìn Kim Liên trước mắt nói ra.

Kim Liên nghe vậy chấn động, nhìn xem Dương Lỗi, ánh mắt không thể tin:

- Ngươi... doc truyen tai . Ngươi... Ngươi là làm sao mà biết được?

©·Pu G\yỀjX ©¢¨I ?9 Ĥ_Ṇ« b_Ńj Gм9 b_h d_Ł j

Dương Lỗi không có trả lời, mà là tiếp tục nói:

- Không gian pháp tắc tu luyện giả ah, đây chính là pháp tắc, hơn nữa còn là một trong hai loại pháp tắc mạnh nhất, ngươi đến cùng là nhân vật nào đây?

Trong mắt Kim Liên hiện lên một tia sát cơ, người này quá kinh khủng, rõ ràng ngay cả chút ít đồ đạc này cũng biết rõ, bất quá cái sát ý này lập tức biến mất, nhìn xem Dương Lỗi cười nói:

- Khanh khách, Dương công tử nói cái gì đó? Người ta là Kim Liên, còn có thể là người nào, xem ra Dương công tử đối với người ta tựa hồ rất sợ hãi đây này? Ngươi yên tâm, ta là không nỡ giết ngươi, cũng không dám giết ngươi.

- Ngươi thả ta ly khai, lại để cho những Kim Sí Phi Thiên Nghĩ kia trở về, không được tiếp tục công kích Dương gia Cửu Ly Huyền Hỏa đại trận ta nữa.

Dương Lỗi hai mắt chặt chẽ nhìn chằm chằm vào nàng nói.

- Muốn ta thả ngươi trở về, còn muốn triệu hồi tất cả con dân của ta, đây cũng không phải là sự tình không có khả năng, chỉ cần ngươi đáp ứng ta ba điều kiện mà nói, như vậy ta sẽ đồng ý.

Kim Liên vuốt vuốt sợi tóc kim sắc của mình, vũ mị nhìn xem Dương Lỗi nói.

Ba điều kiện, cái tình tiết này lại để cho Dương Lỗi không khỏi nhớ tới tình tiết trong Ỷ Thiên Đồ Long ký, thời điểm Triệu Mẫn cho Trương Vô Kỵ dung Hắc Ngọc Đoạn Tục Cao.

Bất quá Dương Lỗi cũng không phải Trương Vô Kỵ, mà Kim Liên này cũng không phải Triệu Mẫn.

- Ba điều kiện, nhiều lắm, hơn nữa vạn nhất ngươi đưa ra điều kiện, là để cho ta sát nhân, lại để cho ta tự mình hại mình, hoặc là điều kiện hà khắc gì khác mà nói, ta đây chẳng phải là không xong?

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Trừ khi ngươi nói ra trước đã, ta cảm thấy có thể được, như vậy sẽ đáp ứng ngươi.

Kim Liên nghe vậy dở khóc dở cười, người này thật đúng là...

- Ngươi yên tâm, điều kiện của ta sẽ không để cho ngươi khó xử, cũng sẽ không khiến ngươi tự mình hại mình, cũng không phải cho ngươi sát nhân, cho dù cho ngươi sát nhân, cũng là cái loại cùng hung cực ác chi nhân.

- Vậy ngươi nói một chút ba điều kiện của ngươi đi.

Dương Lỗi nói.

- Thứ nhất, ta muốn ngươi giúp ta đả bại một người.

Kim Liên nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Giúp ngươi đả bại một người, điều này sao có thể, nếu như ngươi cũng đánh không lại, ta làm sao có thể, ngươi là Vũ Thần tam giai, mà ta mới Vũ Đế tam giai mà thôi, ở trong đó chênh lệch bao nhiêu, không cần ta nói, chắc hẳn chính ngươi cũng rõ ràng.

Dương Lỗi vội lắc đầu, nói giỡn, mình một Vũ Đế tam giai võ giả mà thôi, đi đối phó một Vũ Thần tam giai, hơn nữa còn là siêu cấp cường giả ngay cả không gian pháp tắc tu luyện giả cũng đánh không lại, đây chẳng phải là muốn chết.

- Không, không, ta đương nhiên không phải để cho ngươi hiện tại liền đi đánh thắng nàng, ngươi hiện tại tự nhiên không có khả năng đánh thắng được nàng đấy, ta nói là chờ ngươi về sau tu vi cường đại rồi, có thể đánh bại đối phương, lại đi, không phải hiện tại.

Kim Liên lắc đầu nói.

Lời này lại để cho Dương Lỗi nhẹ nhàng thở ra.

- Tốt, nếu như là nói như vậy, ta đáp ứng ngươi.

- Như vậy mới đúng nha.

Kim Liên nhoẻn miệng cười, để cho Dương Lỗi ngẩn ngơ, nụ cười này Bách Hoa cũng mất đi nhan sắc.

Thật lâu Dương Lỗi mới hồi phục tinh thần lại.

- Điều kiện thứ hai của ngươi là gì?

- Điều kiện thứ hai này, ta muốn một giọt huyết của ngươi.

Kim Liên nói.

- Một giọt huyết?

Dương Lỗi sửng sốt xuống.

- Một giọt tinh huyết?

Nếu như là một giọt tinh huyết mà nói, như vậy đối với một võ giả mà nói, vẫn là thập phần trọng yếu đấy, một Vũ Đế cấp võ giả tối đa chỉ hơn mười tích tinh huyết mà thôi, mà tu vi Dương Lỗi so với Vũ Đế võ giả bình thường phải cường đại hơn nhiều, nhưng mà chỉ có thể ngưng tụ hơn ba mươi tích tinh huyết.

Hơn nữa tinh huyết tiêu hao, không chỉ là tiêu hao tu vi, càng quan trọng hơn là tiêu hao thọ nguyên.

Một người tinh huyết càng nhiều, như vậy ý nghĩa hắn thọ nguyên càng nhiều, một người tinh huyết tràn đầy, như vậy thọ nguyên của hắn cũng rất dài, trái lại một người tinh huyết khan hiếm, như vậy ý nghĩa tuổi thọ của hắn cũng đến cuối cùng rồi.

- Không phải, Dương công tử không cần phải lo lắng, ta không phải muốn một giọt tinh huyết của ngươi, một giọt huyết dịch bình thường là được.

Gặp Dương Lỗi khẩn trương như thế, Kim Liên giải thích nói, nàng tự nhiên cũng tinh tường tinh huyết đối với võ giả trọng yếu, một giọt tinh huyết đối với một võ giả mà nói quá trọng yếu, tinh huyết trực tiếp quan hệ đến về sau khả năng đạt tới độ cao như thế nào.

Kim Liên nói lại để cho Dương Lỗi nhẹ nhàng thở ra, không phải cần tinh huyết là tốt rồi.

- Vậy thì tốt, ta đáp ứng ngươi.

Nói xong Dương Lỗi bức ra một giọt huyết, hướng phía Kim Liên bay đi, tuy không biết nàng muốn máu của mình có gì dùng, nhưng trong nội tâm tinh tường, nếu như nàng muốn đạt được máu của mình, cũng không phải một việc khó, tùy tiện ình vài nhát, cái kia mình không chảy ra mấy trăm giọt mới lạ.

Cho nên một giọt huyết mà thôi, không đáng kể chút nào.

Giọt máu đỏ tươi kia bay đến trước mặt Kim Liên, chỉ thấy nàng theo tay vung lên, xuất hiện một cái bình ngọc trong suốt, đem một giọt huyết của Dương Lỗi kia hút vào.

- Ngươi nhớ kỹ chuyện ngươi đã đáp ứng ta ah, đã có một giọt huyết này, ta liền có thể tùy thời tìm được ngươi, vô luận ngươi ở địa phương nào, cho dù ngươi chết, ta cũng có thể tìm được ngươi a.

Kim Liên cười khanh khách nói.

-Tùy thời đều có thể tìm được ta? Làm sao có thể?

Dương Lỗi ngược lại là hiếu kỳ, chẳng lẽ nàng thật sự lợi hại như vậy, nương tựa theo một giọt huyết của mình là có thể tìm được sự hiện hữu của mình, Dương Lỗi còn nghĩ không ra cái bí pháp gì có thể làm được, nếu thật là nói như vậy, như vậy cũng là có một phương pháp tìm người rất tốt.

- Không chỉ có thể bằng vào giọt máu này tìm được ngươi, còn có thể biết rõ sinh tử của ngươi.

Kim Liên nói.

Dương Lỗi ngược lại là biết rõ, nếu như dung nhập một tia linh hồn chế thành nhân ngọc đặc thù, liền có thể biết rõ võ giả an toàn, nếu như võ giả kia chết, như vậy nhân ngọc tương ứng hắn cũng sẽ tùy theo nghiền nát, như vậy liền có thể biết được đối phương còn sống, an toàn hay không, nếu như nhân ngọc nghiền nát liền có thể xác định người đã bị chết, tại Sùng Vũ đại lục bảy đại Tiên tông, đều có loại nhân ngọc này, đương nhiên đây cũng là phương pháp đối với một ít đệ tử hạch tâm trưởng lão mới sẽ sử dụng, dù sao nhân ngọc này chế tác cũng không phải một chuyện dễ dàng, nếu như tu vi đạt đến Vũ Thần cảnh giới, loại phương pháp này tự nhiên dễ dàng, nhưng nếu như dưới Vũ Thần cảnh giới, như vậy thì khó khăn rồi.

- Ta không tin.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Nếu như ngươi để cho ta lấy ra một tia linh hồn, biến thành nhân ngọc mà nói, cái kia còn có thể, nhưng chỉ dựa vào một giọt huyết dịch bình thường mà thôi, căn bản không thể nào làm được.

- Ngươi có tin hay không không sao, tóm lại đây là sự thật là được rồi.

Kim Liên không chút nào để ý.. doc truyen tai .

©·ku G\yỀjX ©¢VI Ĥæj b_Łj ¦\Q̄_ d«_ ros

- Điều kiện thứ ba là cái gì?

Dương Lỗi không có tiếp tục ở vấn đề này dây dưa, mà là muốn biết điều kiện thứ ba.

Kim Liên u oán nhìn xem Dương Lỗi nói:

- Như thế nào, chẳng lẽ Kim Liên không chịu nổi như vậy? Lại để cho Dương công tử chán ghét như vậy sao? Chẳng lẻ không nguyện ý cùng Kim Liên nhiều trong chốc lát?

Dương Lỗi tuy là người của hai thế giới, nhưng thực sự chống đỡ không được tuyệt thế đại mỹ nữ như Kim Liên hấp dẫn, bề bộn ở trong lòng mặc niệm Băng Tâm quyết.

- Điều kiện thứ ba rốt cuộc là cái gì?

Đối với Dương Lỗi biểu hiện, Kim Liên hiện lên một tia kinh ngạc, không nghĩ tới Dương Lỗi định lực rõ ràng mạnh như vậy, mị lực của mình, Kim Liên là rất rõ ràng, coi như là Vũ Thần cũng ngăn cản không nổi, mà Dương Lỗi rõ ràng không có chịu đựng ảnh hưởng gì, đối với Dương Lỗi, Kim Liên là càng ngày càng cảm thấy hứng thú, không chỉ là bởi vì chuyện kia.

- Cái điều kiện thứ ba này chờ sau khi ngươi hoàn thành điều kiện thứ nhất sẽ nói cho ngươi biết.

Kim Liên lắc đầu nói.

- Sau này hãy nói, cái này không tốt?

Dương Lỗi nhìn xem nàng nói.

Nói giỡn, sau này hãy nói, nếu lúc sau đổi thành một điều kiện để ình khó xử mà nói, cái kia mình chẳng phải là thảm rồi, một cái điều kiện không biết, là để cho người phiền muộn nhất đấy, tựa như Trương Vô Kỵ lúc trước, sắp trở thành chú rể, mỹ nhân trong ngực rồi, lại bởi vì một câu của Triệu Mẫn cải biến, cái này chẳng phải là khổ thân.

- Ngươi không cần lo lắng, ta nói rồi, sẽ không để cho ngươi khó xử, nếu như đến lúc đó điều kiện của ta, cho ngươi không cách nào tiếp nhận mà nói, như vậy ngươi có thể cự tuyệt.

Kim Liên nói.

- Cái này còn không sai biệt lắm, bất quá chờ ta hoàn thành điều kiện thứ nhất, chỉ sợ không biết năm nào tháng nào, nói không chừng ta cả đời cũng làm không thành điều kiện thứ nhất của ngươi đây này? Nói như vậy, ngươi chẳng phải là thua lỗ?

Dương Lỗi nghĩ nghĩ, mỉm cười nói.

Vượt quá Dương Lỗi dự kiến, Kim Liên lắc đầu nói:

- Cái này là không thể nào, dùng tư chất của ngươi, đạt tới cấp độ kia bất quá là vấn đề thời gian, đương nhiên nếu quả thật là như thế, như vậy ta cũng nhận biết, bất quá tình huống như vậy căn bản không có khả năng phát sinh, Kim Liên ta chưa từng nhìn lầm người.

- Ha ha, ngươi ngược lại là rất tự tin, tốt, ta đáp ứng ngươi, bất quá từ tục tĩu là phải nói trước, nếu như yêu cầu của ngươi thật sự là quá mức vô lễ mà nói, như vậy ta sẽ cự tuyệt đấy.

Dương Lỗi lần nữa nhắc nhở.

- Tự nhiên.

Kim Liên gật đầu nói.

- Như thế, chúng ta giao dịch xem như thỏa đàm rồi, không phải là có thể thả ta ly khai, sau đó ngươi cũng thực hiện điều kiện của ngươi, đem con dân của ngươi đều triệu trở về?

Dương Lỗi nói.

- Giao dịch? Ngươi đem chuyện của chúng ta coi là giao dịch?

Kim Liên sững sờ, lại không nghĩ rằng Dương Lỗi vậy mà sẽ nói như vậy, thực làm nàng cảm thấy mới lạ.

- Chẳng lẽ có cái gì không đúng sao?

Dương Lỗi hỏi ngược lại.

- Giao dịch liền giao dịch, bất quá. doc truyen tai . . .

- Bất quá cái gì? Ngươi chẳng lẽ còn có việc?

Kim Liên giảo hoạt cười cười, trong miệng nói:

- Trước kia ngươi là rất có tự tin, ta muốn nhìn một chút, ngươi là đến cùng có biện pháp nào đào thoát Thiên Địa lao tù của ta, nếu như ngươi có thể chạy đi mà nói, ta có thể miễn mất một cái điều kiện nha.

- Miễn trừ một cái điều kiện? Chỉ cần ta có thể chạy ra Thiên Địa lao tù của ngươi?

Dương Lỗi sửng sờ một chút.

- Đúng vậy, chỉ cần ngươi có thể chạy ra Thiên Địa lao tù mà nói, ta liền có thể diệt trừ một yêu cầu, chỉ cần ngươi đồng ý hai cái yêu cầu trước của ta là được, điều kiện thứ ba có thể thủ tiêu.

Kim Liên trùng trùng điệp điệp nhẹ gật đầu.

- Tốt, đã như vậy, ta đồng ý.

Đã có sự tình tốt như vậy, mình không có lý do gì không đáp ứng, mặc dù mình thất bại, cũng không có tổn thất gì, nếu như mình thành công rồi, như vậy mình liền thiếu một sự kiện, hơn nữa chuyện này vẫn là không biết đấy, như thế, cớ sao không làm.

- Quy tắc rất đơn giản, vô luận ngươi dùng biện pháp gì cũng có thể, chỉ cần ngươi có thể chạy ra Thiên Địa lao tù, như vậy coi như là ngươi chiến thắng, ân, nếu như ngươi ở trong một giờ, không có thể đào thoát mà nói, như vậy ngươi thua, ngươi còn có dị nghị gì không?

Kim Liên nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Không có dị nghị.

Dương Lỗi gật đầu nói.

- Vậy thì tốt, không có dị nghị mà nói, hiện tại có thể bắt đầu.

Kim Liên nói ra.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu, đối với tuyệt kỹ trốn chạy để khỏi chết của mình, Thuấn Tức Thiên Lý vẫn là rất tự tin đấy, mặc dù là ở trong Cửu Cực Huyền Lôi trận, mình cũng có thể tới đi tự nhiên, căn bản không có cái gì có thể trói buộc được, nếu như là trước kia mình còn không có đột phá đến Vũ Đế cảnh giới, có lẽ Dương Lỗi còn có thể lo lắng, mình trốn không thoát nơi đây, nhưng hiện tại tu vi của mình đã đạt đến Vũ Đế cảnh giới, hơn nữa còn là Vũ Đế tam giai, thi triển Thuấn Tức Thiên Lý, có lẽ không có khó khăn gì.

- Thuấn Tức Thiên Lý!

- Đinh, người chơi xin chú ý, hiện tại ở vào không gian đặc thù, không thể sử dụng Thuấn Tức Thiên Lý tiến hành truyền tống.

Nghe được tiếng hệ thống nhắc nhở, Dương Lỗi lắp bắp kinh hãi, mình vậy mà không thể sử dụng Thuấn Tức Thiên Lý tiến hành truyền tống, điều này cũng ý nghĩa nếu như Kim Liên không ình đi ra ngoài mà nói, như vậy mình căn bản cũng không có biện pháp ly khai, Dương Lỗi quá mức giật mình rồi, cho tới nay, Dương Lỗi đều cho rằng Thuấn Tức Thiên Lý kia có thể từ bất kỳ địa phương nào đào thoát, không nghĩ tới lần này rõ ràng bị nhốt trong Thiên Địa lao tù.

Một lần Dương Lỗi chưa từ bỏ ý định.

- Thuấn Tức Thiên Lý.

- Đinh, người chơi xin chú ý, bởi vì người chơi hiện tại ở vào trong không gian đặc thù, cho nên không thể sử dụng Thuấn Tức Thiên Lý tiến hành truyền tống.

Quả nhiên vẫn không thể truyền tống, Thuấn Tức Thiên Lý không dùng được, chẳng lẽ mình thật muốn nhận thua?

Bất đắc dĩ Dương Lỗi ngồi xuống, ấn mở hệ thống, hi vọng bên trong hệ thống có thể tìm được biện pháp giải trừ Thiên Địa lao tù này, Dương Lỗi không phải người đơn giản nhận thua, chỉ cần không đến một khắc cuối cùng, sẽ không nhận thua.

Hối đoái hệ thống.

Một đường tra xem xuống dưới.

Kỹ năng có thể bài trừ không gian phong tỏa.

Thiên Địa lao tù này có lẽ coi như là một loại kỹ năng không gian phong tỏa.

Nhưng để cho Dương Lỗi thất vọng chính là, hệ thống vô luận là sơ cấp, trung cấp, hay là cao cấp kỹ năng, đều không có thể phá giải Thiên Địa lao tù này.

Kỹ năng không có, như vậy còn có phù triện.

Đúng, phù triện, phù triện cũng có khả năng bài trừ Thiên Địa lao tù này.

Đừng nói, thật đúng là có hai loại phù triện có thể phá giải Thiên Địa lao tù.

Một loại là Linh Hư phù, một loại khác là Xuyên thấu phù, bất quá hai loại phù triện đều là mười tinh linh phù, mười tinh linh phù, cần điểm tích lũy hối đoái có thể nói là một cái giá trên trời, hai cái phù triện này, trong đó rẻ hơn một chút cũng cần 1500 vạn điểm tích lũy.

©o·u G\ʏÈjX ©¢UI Ĥæj b_Łj ¦\Q̄_ d«_ r©s

Nếu như không phải đầu căng gân, ai cũng sẽ không ngốc đến dùng 1500 vạn điểm tích lũy giá trị đi hối đoái một tấm phù triện đến phá giải Thiên Địa lao tù của Kim Liên, đương nhiên nếu như nói Kim Liên bây giờ còn là địch nhân của mình mà nói, cái kia lại khác, nhưng hiện tại vấn đề là, Kim Liên đã cùng mình đạt thành hiệp nghị, cho nên không cần phải làm ra tổn thất vô vị.

Cho nên Dương Lỗi cũng không có ý định thủ thắng, ngồi xuống khôi phục chân khí bản thân, trước kia mình khôi phục hơn phân nửa, bất quá lại không có triệt để khôi phục, vừa vặn mượn nhờ cơ hội hiện tại khôi phục một chút.

Một giờ sau, thân ảnh tuyệt mỹ của Kim Liên hiện ra ở trước mặt Dương Lỗi.

- Thế nào, một giờ đã đến a, nếu như ngươi còn không có cách nào đánh vỡ Thiên Địa lao tù đi ra ngoài mà nói, như vậy ngươi coi như thua?

Dương Lỗi mở mắt, đứng dậy.

- Ngươi thắng, ta nhận thua.

- Ngươi nhận thua?

Nghe được Dương Lỗi nói, Kim Liên ngược lại là kinh ngạc không thôi, ở trong mắt nàng, Dương Lỗi hẳn không phải là loại người đơn giản nhận thua, trên thực tế, tính cách của Dương Lỗi cũng đúng là như thế, nhưng mà đột nhiên nhận thua, lại làm cho Kim Liên thập phần ngoài ý muốn.

- Ta nhận thua.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu.

- Kỳ thật ta có thể phá vỡ Thiên Địa lao tù của ngươi, bất quá hao phí một cái giá quá lớn, hoàn toàn không cần phải, bởi vì ta coi như là thất bại, cũng không có tổn thất gì.

. . .

Kim Liên bó tay rồi, như thế nào cũng thật không ngờ Dương Lỗi rõ ràng cấp ra một đáp án như vậy.

- Tốt rồi, hiện tại đưa ta đi ra ngoài.

Dương Lỗi mỉm cười nói.

- Tốt, hiện tại ta đưa ngươi đi ra ngoài, bất quá ngươi phải nhớ kỹ ngươi đáp ứng điều kiện của ta, nếu không, tự gánh lấy hậu quả.

Kim Liên giải trừ tuyệt kỹ Thiên Địa lao tù của mình, lập tức Dương Lỗi cảm giác trước mặt mình nhoáng một cái, liền hiện ra ở trên lục địa rộng lớn, tại đây đúng là phía sau núi Dương gia.

Vốn là Kim Sí Phi Thiên Nghĩ rậm rạp chằng chịt sớm đã biến mất không thấy gì nữa, nhưng cảnh tượng thương di thê lương lưu lại trước mắt, nguyên bàn phía sau núi Dương gia nhất phiến sinh cơ phồn vinh, hôm nay lại bởi vì vô số Kim Sí Phi Thiên Nghĩ kia, biến thành một bộ dáng như vậy, để cho Dương Lỗi cảm thán, đồng thời không khỏi kinh ngạc lực phá hoại của Kim Sí Phi Thiên Nghĩ.

...

10 phút sau, Dương Lỗi về tới Dương gia.

- Trở về rồi, trở về rồi, Dương Lỗi trở về rồi.

Chứng kiến thân ảnh Dương Lỗi, mọi người Dương gia nguyên một đám hưng phấn vô cùng, hôm nay Dương Lỗi là Dương gia nhất đại công thần, nếu như không có hắn, nguy cơ Kim Sí Phi Thiên Nghĩ này còn không biết khi nào mới có thể giải trừ, thậm chí toàn bộ Dương gia cũng có thể hủy diệt ở dưới công kích khủng bố của chúng.

- Tiểu Lỗi, ngươi trở về rồi, không có bị thương chứ?

Chứng kiến cháu trai mình bình yên vô sự về tới gia tộc, trong mắt Dương Vô Địch hơi có chút ướt át, hắn là anh hùng cả Dương gia, nếu như không có hắn mà nói, toàn bộ Dương gia hậu quả không thể lường được.

- Không có, ta không sao, gia gia ngươi cứ yên tâm.

Dương Lỗi cười nói.

- Hảo tiểu tử, ta biết ngay ngươi nhất định sẽ không có chuyện gì, đúng rồi, Tiểu Lỗi, ngươi là như thế nào để cho những con kiến nhỏ kia thối lui, hẳn không phải là đánh chết Nghĩ Hoàng, nếu như đánh chết Nghĩ Hoàng mà nói, những tiểu côn trùng kia chắc có lẽ không có tổ chức lui về phía sau như vậy, tất nhiên sẽ loạn thành một bầy?

Dương Vô Ngân nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Tứ gia gia, kỳ thật. . doc truyen tai . . thật ra là bởi vì ta cùng Nghĩ Hoàng đã đạt thành hiệp nghị mà thôi, bởi vì như thế, Nghĩ Hoàng mới đồng ý triệu tập tất cả Kim Sí Phi Thiên Nghĩ.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ nói ra.

- Đạt thành hiệp nghị?

Dương Vô Địch cùng Dương Vô Ngân đều sững sờ, như thế lại để cho hai người kinh ngạc.

Không chỉ là hai người, mọi người khác cũng là kinh ngạc không thôi, đều có chút khó có thể tin.

- Ân, đạt thành hiệp nghị.

Dương Lỗi gật đầu nói.

- Là cái hiệp nghị gì?

Dương Vô Ngân tính có chút gấp, lập tức lại hỏi.

Nhưng Dương Vô Địch lại mở miệng nói:

- Tại đây nói chuyện bất tiện, chúng ta trở về rồi hãy nói.

Nói xong Dương Vô Địch liền kéo tay Dương Lỗi, hướng phía Dương gia chủ viện đi đến.

Trên đường đi Dương Lỗi cũng không nói gì, bất quá trong lòng thì cân nhắc, mình lát nữa nên giải thích như thế nào, dù sao mình cùng ba điều kiện của Kim Liên là không thể nói ra, hơn nữa coi như là nói ra, bọn hắn cũng không nhất định sẽ tin tưởng.

- Tiểu Lỗi, ngươi trung thực nói cho chúng ta biết, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Dương Vô Địch nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Chuyện này quá trình là như vậy, ta không phải sử dụng Ẩn Thân Phù đi đánh chết Nghĩ Hoàng sao? Nhưng lúc ta tìm được Nghĩ Hoàng, thi triển tuyệt kỹ mạnh nhất đánh lén nàng, lại không nghĩ rằng đã thất bại, bị nàng vây khốn.

- Ah. . .

Dương Vô Địch cùng Dương Vô Ngân nghe xong trong lòng căng thẳng.

- Ngươi. . . Nàng không có bắt ngươi như thế nào chứ?

Dương Lỗi lắc đầu nói:

- Không có, nàng không làm gì được ta, nếu không ta đã không về được.

Dừng một chút, Dương Lỗi nói tiếp.

- Kỳ thật chúng ta đều sai rồi, tu vi Nghĩ Hoàng kia cũng không phải Võ Thánh cảnh giới, mà là Vũ Thần, hơn nữa còn là Vũ Thần tam giai.

Hai người Dương Vô Địch nghe vậy ngược lại hút miệng khí lạnh, một Nghĩ Hoàng Vũ Thần cảnh giới, như vậy Nghĩ Hoàng này sẽ là tồn tại cường đại cỡ nào, nếu như nàng thật sự muốn hủy diệt Dương gia mà nói, đó là một chuyện cực kỳ dễ dàng, nghĩ đến trước kia Nghĩ Hoàng hẳn là lưu tình rồi.

- Cái kia về sau lại xảy ra chuyện gì? Nàng là thế nào đáp ứng lui binh, hơn nữa thả ngươi trở về?

Đây cũng là vấn đề mấu chốt, hai người mắt nhìn chằm chằm vào Dương Lỗi.

Dương Lỗi lắc đầu nói:

- Ta cũng không rõ ràng lắm, nàng chỉ là để cho ta đáp ứng nàng ba điều kiện, chờ ta có năng lực rồi, hoàn thành ba điều kiện này là được.

- Chỉ đơn giản như vậy?

Hai người Dương Vô Địch lập tức vẻ mặt khó hiểu, này làm người quá hoài nghi, chỉ cần Dương Lỗi đáp ứng ba điều kiện là có thể, cảm giác quá mức dễ dàng.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu:

- Chỉ đơn giản như vậy.

- Nàng sẽ không sợ ngươi đổi ý không làm sao?

Dương Vô Ngân nhìn xem Dương Lỗi nói ra.

- Ta lúc ấy cũng nói như vậy, bất quá nàng nói, nếu ta đổi ý mà nói, như vậy tự gánh lấy hậu quả.

Dương Lỗi bất đắc dĩ nói.

Dương Vô Địch nghe xong, cũng thế, Nghĩ Hoàng kia là người nào, Vũ Thần tam giai cường giả, hơn nữa có nhiều thủ hạ như vậy, nếu như Dương Lỗi đổi ý mà nói, cho dù không thể đối phó Dương Lỗi, nhưng toàn bộ Dương gia liền thảm rồi, nàng muốn phá hủy Dương gia bất quá là sự tình một câu, ở trong mắt nàng, cái Dương gia một trong bốn đại gia tộc của Càn Nguyên quốc này, thật đúng là không đủ xem đấy.

. . .

Dương gia nguy cơ là giải trừ rồi, nhưng mà nguy cơ cả Càn Nguyên quốc lại vẫn như cũ còn.

©oou G\ʏỀjX ©¢£I ¦Ơj\ Gèj\ Gʍ9 Gæj iX«´Ɫj w«Q̄H

Hôm nay Càn Nguyên quốc đã là lòng người bàng hoàng, bốn phía đều có người trốn chạy để khỏi chết, toàn bộ Yên Sơn đã trở thành cấm địa của người bình thường, người bình thường một khi tiến vào Yên Sơn mà nói, không có một cái nào có thể sống.

Mà nhiệm vụ của Dương Lỗi cũng mới hoàn thành một bộ phận mà thôi, toàn bộ nhiệm vụ muốn hoàn thành còn không biết lúc nào.

Ma thú ở chỗ sâu trong Yên Sơn cường đại cỡ nào, Dương Lỗi không rõ ràng lắm, nhưng có thể khẳng định chính là, lần này bên trong ma thú bạo động Thần Thú tựa hồ không ít, trước kia Dương Lỗi cũng từng từ chỗ Kim Liên đạt được không ít tin tức.

Lần này Yên Sơn ma thú bạo động, dẫn đầu chính là năm Thần Thú, nàng xem như một cái, hôm nay nàng rút đi, như vậy liền chỉ còn lại có bốn người, nhưng bốn người này đều rất khó đối phó.

Trong đó đầu lĩnh chính là một Hổ yêu, gọi là Thiên Vương Hổ, tu vi Vũ Thần Đại viên mãn, cực kỳ khủng bố, có thể nói, nếu như lão gia hỏa của bảy đại Tiên tông không xuất động mà nói, không ai sẽ là đối thủ của hắn.

Mà đổi thành ba người khác cũng không kém.

Một Viên Hầu Vũ Thần ngũ giai, một Quán Trư Vũ Thần tam giai, một cái khác chính là Lang Chu Vũ Thần cấp hai thân mang kịch độc.

Bốn người này một cái cũng khó đối phó, Viên Hầu bạo ngược, là một cái phần tử bạo lực điển hình, lực lớn vô cùng, tính hủy diệt cực kỳ.

Mà Vũ Thần tam giai Quán Trư thì am hiểu độn địa, bản thể Quán Trư vốn là một loại động vật ăn thịt Thượng Cổ cấp thấp, bất quá Quán Trư này bởi vì đã nhận được một quả yêu đan cường giả, để cho hắn biến thành ma thú cường đại, hôm nay kinh nghiệm hơn hai trăm năm thời gian, thành tựu Vũ Thần, thực lực không phải chuyện đùa.

Để cho người lo lắng nhất chính là Lang Chu kia, độc thuật cực kỳ biến thái, mặc dù mới Vũ Thần cấp hai, nhưng dù là chống lại Vũ Thần hậu kỳ cảnh giới võ giả, cũng không rơi vào thế hạ phong chút nào, thậm chí ẩn ẩn chiếm cứ ưu thế, cái này cũng là bởi vì độc thuật của nàng cực kỳ khủng bố, độc thuật của nàng cũng không phải Độc sư bình thường thi triển đơn giản như vậy, Độc sư bình thường độc thuật đối với Vũ Thần cảnh giới căn bản không tạo được tổn thương gì, mà Lang Chu độc mị lại bất đồng, độc thuật của nàng đối với Vũ Thần hậu kỳ cường giả cũng có thương tổn không nhỏ, đối với Vũ Thần đồng cấp, hơi không cẩn thận là có thể bị đánh chết.

Mà hôm nay Càn Nguyên quốc căn bản cũng không có mấy vị Vũ Thần, hôm nay tính cả Dương Hữu, tăng thêm lão gia hỏa Càn gia kia, còn có vị kia của Triệu gia cũng đột phá, bất quá là ba vị Vũ Thần mà thôi, hơn nữa ba vị Vũ Thần đều chẳng qua là Vũ Thần sơ kỳ mà thôi, muốn đối phó bốn người kia căn bản không có bất luận khả năng gì.

Bất quá may mắn đã nhận được tin tức, Huyền Cơ Môn muốn phái đệ tử tới xử lý chuyện này, mặt khác còn có Lục Đại tiên tông đệ tử khác, nếu như bảy đại Tiên tông cũng xử lý không được chuyện này mà nói, như vậy Dương Lỗi cũng không lời nào để nói rồi.

Bất quá Dương Lỗi tinh tường, lần này ma thú bạo động không chỉ riêng là Càn Nguyên quốc, Yên Sơn to lớn, cùng nó giáp giới không chỉ một Càn Nguyên quốc mà thôi, mặt khác còn có mấy Quốc Gia khác, đương nhiên tại Sùng Vũ đại lục, Quốc Gia lớn nhất là Càn Nguyên quốc, mặt khác bởi vì Yên Sơn tới gần Càn Nguyên quốc nhất, hơn nữa phạm vi giáp giới phổ biến nhất, cho nên lần này ma thú bạo động, Càn Nguyên quốc có thể nói là chủ chiến trường.

Cho nên đệ tử bảy đại Tiên tông tại Càn Nguyên quốc tập trung cứu viện hẳn là tối đa.

Mà Dương Lỗi hi vọng nhất chính là, lần này có thể đến mấy siêu cấp cao thủ, nốc ao mấy tên biến thái, đừng tới một đống tôm tép nhãi nhép, nếu không, đoán chừng còn chưa đủ khai vị cho bốn gia hỏa kia.

Chính mình muốn hoàn thành nhiệm vụ lần này, hàng đầu đúng là phải giải quyết bốn gia hỏa kia, nhất là Thiên Vương Hổ mạnh nhất, chỉ cần giải quyết hắn, như vậy nhiệm vụ ma thú bạo động lần này coi như là hoàn thành, ba người còn lại tuy cường hãn, nhưng đã không có Thiên Vương Hổ dẫn đầu, liền không đủ gây sợ rồi.

Bất quá muốn thu thập hắn, đối với Dương Lỗi hiện tại mà nói giống như nói chuyện hoang đường viển vông, căn bản không có khả năng.

Trừ khi hệ thống xuất hiện một loại tất sát kỹ tuyệt cường, hoặc là một loại tất sát phù triện, ám khí, ví dụ như Dương Lỗi ở thời điểm Vũ Sư cảnh giới lấy được Bạo Vũ Lê Hoa Châm, Bạo Vũ Lê Hoa Châm kia ở thời điểm Vũ Sư cảnh giới có thể đánh chết Vũ Đế, mà hiện tại mình đạt đến Vũ Đế, nếu như có thể đạt được một loại ám khí cường hãn mà nói, có lẽ còn có thể.

Nhưng Dương Lỗi biết rõ, đây bất quá là nói chuyện hoang đường viển vông mà thôi, ở trong đồ vật mình đạt được, còn có vật phẩm bên trong hệ thống có thể hối đoái, cũng không phải là không có đồ vật có thể Nhất Kích Tất Sát, đối phó Vũ Thần Đại viên mãn cũng có.

Đó chính là Tử Điện Lôi Kích Pháo.

Đó là một loại vũ khí cực kỳ cường hãn, như hoả tiễn thời điểm mình tại Địa Cầu, bất quá thứ này cần chính là Linh thạch làm nguồn năng lượng, hơn nữa cần hối đoái điểm tích lũy nhiều lắm, trọn vẹn cần 1.5 tỷ, không sai, không phải mười lăm vạn, cũng không phải 1500 vạn, mà là cần suốt 1.5 tỷ điểm tích lũy.

Ở trước kia, Dương Lỗi có thể chứng kiến vật phẩm điểm tích lũy hối đoái tối đa cũng chỉ là một ức mà thôi, hôm nay ở trong đó xuất hiện đồ vật 1.5 tỷ điểm tích lũy hối đoái, lại để cho Dương Lỗi nhức hết cả bi không thôi, thứ này quá phù hợp tình huống hiện tại rồi, nếu như mình có thể hối đoái đi ra mà nói, thu thập một Vũ Thần Đại viên mãn cũng như chém dưa thái rau, dễ dàng, như vậy mình có thể rất nhanh thăng cấp đến Võ Thánh, thậm chí là Vũ Thần cảnh giới.

Chẳng qua hiện nay điểm tích lũy của mình quá ít, căn bản không cách nào hối đoái, thứ này không phải là có chủ tâm câu dẫn mình sao? Cái hệ thống này thật sự là quá ghê tởm, Dương Lỗi tức giận không thôi.

Như vậy có vật gì đó khác không?

Dương Lỗi nghĩ nghĩ, có thể dùng được, liền chỉ có một dạng, đó chính là sử dụng Ngọa Long Túy luyện chế ra thuốc mê cường đại, có thể mê đảo Vũ Thần Đại viên mãn cảnh giới, bất quá đáng tiếc chính là, Dương Lỗi hôm nay tu vi quá yếu, luyện chế thuốc mê này tự nhiên là Độc sư chủ chức ỗi t c khô

- Đao chi pháp tắc, cái này… hắn….

Thiên Vương Hổ ý định ra tay giúp Quán Trư, nhưng Thiên đao nhất thức quá nhanh, lập tức chém xuống.

- Đinh, Phong Ẩn Đao kích phát nhất kích tất sát.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Vũ Thần tam giai Quán Trư, lấy được kinh nghiệm giá trị ba mươi tỷ, khí công giá trị ba trăm triệu, điểm tích lũy giá trị ba trăm triệu.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Thần khí Cửu Nha đinh ba.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Tam Vị chân thủy.

- Đinh, chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, đạt tới Vũ Đế tứ giai.

- Đinh, chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, đạt tới Vũ Đế ngũ giai.

- Đinh, chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, đạt tới Vũ Đế lục giai.

- Đinh, chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, đạt tới Vũ Đế thất giai.

- Đinh, chúc mừng người chơi Phong Ẩn Đao phẩm cấp tăng lên, trở thành thượng phẩm Linh khí.

Ngây ngẩn cả người, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới một Vũ Thần tam giai Thần Thú liền chết như vậy, chết nhanh như vậy, tất cả mọi người còn không có kịp phản ứng.

Thiên Vương Hổ cũng trợn tròn mắt, như thế nào cũng thật không ngờ, Quán Trư rõ ràng liền chết như vậy, hơn nữa bị chết biệt khuất như thế, bị chết ở trong tay một tiểu bối mới đạt tới Vũ Đế cảnh giới. Thậm chí một chút sức hoàn thủ cũng không có, cái này thật là làm cho người ta chấn kinh rồi, thiếu niên này là người nào? Dĩ nhiên khủng bố như vậy, dùng Vũ Đế cảnh giới đánh chết Vũ Thần, tuổi còn trẻ liền lĩnh ngộ đao chi pháp tắc, cái này là thiên tư bực nào, mặc dù Thiên Vương Hổ ở trong hai trăm năm ngắn ngủn đạt đến Vũ Thần Đại viên mãn cảnh giới, ở Yên Sơn chính là thiên tài số một rồi, nhưng hôm nay gặp Dương Lỗi cái yêu nghiệt này, dùng nhân loại chi thân, rõ ràng ở Vũ Đế cảnh giới liền lĩnh ngộ đao chi pháp tắc, hơn nữa diệt sát Vũ Thần, đây là sự tình oanh động cỡ nào.

Yên lặng hồi lâu sau, nhân loại võ giả lập tức phát ra tiếng hô cực lớn, trầm trồ khen ngợi không thôi.

Mà một phương ma thú đều không dám tin vào hai mắt của mình, không thể tin được Quán Trư một ma thú vô cùng cường đại như vậy, một Thần Thú rõ ràng cứ như vậy bị giết, đột nhiên như thế.

Dương Lỗi cũng bị hết thảy đột nhiên tới này sợ ngây người, mình bất quá là muốn cho Quán Trư một điểm nhan sắc mà thôi, sau một kích liền chuẩn bị chạy trốn, nhưng không nghĩ tới thời khắc mấu chốt Phong Ẩn Đao rõ ràng kích phát Nhất Kích Tất Sát, một Vũ Thần tam giai cường giả, rõ ràng liền bị mình giết, lại để cho đẳng cấp mình thăng liền tứ giai, từ Vũ Đế tam giai trực tiếp đến được Vũ Đế thất giai, tốc độ như vậy, coi như là xưa nay chưa từng có rồi.

Không chỉ là cấp bậc của mình tăng lên, hơn nữa ngay cả Phong Ẩn Đao phẩm cấp cũng tăng lên, phải biết Phong Ẩn Đao theo mình từ lúc còn là võ giả, hôm nay tu vi của mình đạt đến Vũ Đế cảnh giới mới tăng lên nhất giai mà thôi, hiện tại rốt cục tăng lên, Dương Lỗi mừng rỡ không thôi.

Đương nhiên kinh hỉ càng nhiều nữa là điểm tích lũy giá trị tăng vọt, đánh chết Vũ Thần tam giai Quán Trư, lại để cho điểm tích lũy giá trị của mình từ hơn bốn nghìn vạn, thoáng cái đến được hơn ba trăm triệu bốn nghìn vạn.

Như vậy so với đột nhiên trúng 500 vạn giải thưởng còn vui lớn, để cho người quá khó có thể tin.

Điểm tích lũy giá trị đạt tới ba trăm triệu, như vậy ý nghĩa hệ thống có thể thăng cấp rồi, một khi hệ thống thăng cấp, như vậy mình liền có thể đạt được đồ vật càng thêm lợi hại, đến lúc đó rất có thể có cái gì có thể đối phó Vũ Thần cảnh giới võ giả, nếu như có này nọ có thể đối phó Thiên Vương Hổ, sau đó lại đem hắn đánh chết mà nói, như vậy lại là một phen quang cảnh thế nào?

Thiên Vương Hổ là Vũ Thần Đại viên mãn cảnh giới, nếu như mình đánh chết hắn mà nói, như vậy đạt được điểm kinh nghiệm sẽ trên chín mươi tỷ, đây chính là chín mươi tỷ ah, mình thậm chí có thể tiến giai

Võ Thánh rồi.

©oUu G\yỀjX ©PoI ¦\« [nàH\u ros

Dương Lỗi nghĩ đến không khỏi nước miếng chảy ròng, Võ Thánh 17 tuổi, đó là cái khái niệm gì? Thiên tài như vậy, chỉ sợ cũng chỉ có thời kỳ thượng cổ mới có, Dương Lỗi vui thích nghĩ đến.

Hống hống hống...

Đột nhiên bên tai truyền đến thanh âm bạo tạc nổ tung, đó là thanh âm Vạn Thú cùng rống.

Dương Lỗi lập tức từ bên trong YY phục hồi tinh thần lại.

Lúc này Thiên Vương Hổ nổi giận không thôi, một tiếng thét dài, một người hóa thành một đạo quang ảnh, hướng phía Dương Lỗi bay vọt mà đến.

Trong nội tâm Thiên Vương Hổ, hiện tại chỉ có một cái ý nghĩ, Dương Lỗi là một thiên tài, một tuyệt thế thiên tài, nếu như nhân loại ra một thiên tài như vậy, lại để cho hắn lớn lên mà nói, như vậy sẽ là khủng bố cỡ nào? Như vậy Ma thú nhất tộc mình sẽ biến thành cái dạng gì? Nhân loại cùng ma thú tuy ký kết hiệp nghị, nhưng nếu như một phương nhân loại tái xuất hiện một cường giả có một không hai, như vậy cân đối sẽ bị đánh phá, như vậy Ma thú nhất tộc nhất định sẽ hủy diệt, cho nên ở trước khi tên thiên tài này còn không có lớn lên, nhất định phải đem hắn diệt sát, đem hắn bóp chết trong tã lót.

- Coi chừng, Dương Lỗi coi chừng.

Dương Vô Địch chứng kiến Thiên Vương Hổ hướng phía Dương Lỗi tập kích bất ngờ đi qua, bề bộn quát.

Dương Lỗi chỉ cảm thấy, một cỗ khí thế cường hoành nghiền áp mà đến, khủng bố, cực kỳ khủng bố, đây là uy áp của Vũ Thần Đại viên mãn cảnh giới sao? Chênh lệch vẫn là quá lớn ah.

Trong nội tâm Dương Lỗi không khỏi nói thầm, nếu như trước kia một đao của mình lại chậm hơn một điểm, để cho Thiên Vương Hổ đi cứu Quán Trư mà nói, như vậy tiếp được một đao kia đúng là Thiên Vương Hổ rồi, hắn là Vũ Thần Đại viên mãn cao thủ, bất quá Nhất Kích tất sát là bỏ qua đẳng cấp phòng ngự, nếu như gây ra một kích tất sát, vô luận là Vũ Thần hay là siêu việt Vũ Thần cường giả đều chỉ còn đường chết.

Lui.

Dương Lỗi tinh tường, mình không có Thiên Đao nhất thức là tuyệt đối không có khả năng cùng Vũ Thần Đại viên mãn Thiên Vương Hổ chống lại.

- Phong Đao Thất Sát, Ngũ Sát hợp nhất.

Nhìn xem bàn tay cực lớn kia hướng phía mình kích đi qua, Dương Lỗi lui về phía sau, đồng thời thi triển ra thủ đoạn lợi hại nhất của mình ngoại trừ Thiên Đao nhất thức, Phong Đao Thất Sát.

- Muốn làm vùng vẫy giãy chết sao? Ngây thơ, Thiên Vương Hổ ta muốn giết người, ai có thể ngăn trở.

Thiên Vương Hổ chợt quát một tiếng, tốc độ đột nhiên gia tăng lên vài phần.

Rầm rầm rầm.

Vô tận uy áp phô thiên cái địa mà đến, lại để cho Dương Lỗi cảm giác mình gần như không thở nổi.

- Thiên Vương Hổ ngươi không biết xấu hổ, rõ ràng lấy lớn hiếp nhỏ, dùng Vũ Thần Đại viên mãn cảnh giới đi khi dễ một Vũ Đế nho nhỏ, vô sỉ.

Lúc này Thiên Nhất trường lão hoàn toàn không có cách nào ngăn trở rồi, chỉ có thể quát to.

- Vũ Đế? Hừ, hắn đã có thể giết chết Quán Trư, còn là Vũ Đế sao?

Thiên Vương Hổ cười lạnh một tiếng, tốc độ cũng không có chậm lại.

- Thiên tư giống như hắn, phải chết, có trách thì trách hắn không hiểu được che dấu, không biết cây có mọc thành rừng gió vẫn thổi bật rễ.

- Muốn giết ta, không có cửa đâu.

Nhìn xem cự chưởng của Thiên Vương Hổ muốn áp ở trên người mình, Dương Lỗi cười lạnh một tiếng, nói giỡn, trừ khi hắn như Kim Liên, tu luyện không gian pháp tắc, bằng không thì không thể nào vây được mình đấy, trói không được, như vậy muốn giết chết mình căn bản không có khả năng.

Đang thời điểm Dương Lỗi chuẩn bị thi triển Thuấn Tức Thiên Lý độn đi ra, một thanh âm xuất hiện.

- Dừng tay.

Sau đó xuất hiện một bàn tay khổng lồ khác, cái bàn tay khổng lồ này, sinh sinh đem cự chưởng của Thiên Vương Hổ ngăn cản xuống dưới.

Sau đó một thân ảnh hiện ra ở trước mặt Dương Lỗi.

Lão tửu quỷ, người này không phải lão tửu quỷ là ai.

Mà giờ khắc này Thiên Vương Hổ lại kinh hãi không thôi, một kích kia của mình, Thiên Vương Hổ là rất rõ ràng, mặc dù là Vũ Thần Đại viên mãn cảnh giới cùng mình ngang cấp, cũng chưa chắc có thể tiếp được, huống chi là nhẹ nhõm tiếp như thế, người trước mắt, tiếp được một kích cường đại như vậy của mình, là gió nhẹ mây bay như thế, căn bản không có khó khăn gì, như thế có thể thấy được, tu vi người này đạt đến tình trạng khủng bố gì, tuyệt đối là đột phá Vũ Thần trói buộc, nếu như không phải, làm sao có thể nhẹ nhàng tiếp được một chưởng của mình như vậy.

Chẳng lẽ hắn là người bên trong nhân loại giúp lão gia hỏa kia?

Cũng phải, tiểu tử trước mắt kia, tuổi còn trẻ liền có tu vi như thế, thiên tư cao như thế, thiên tài như vậy, nhân loại như thế nào sẽ không hảo hảo bảo hộ chứ?

Bên trong từng cái tộc đàn, thiên tài đều là bị bảo hộ, nhất là đỉnh cấp thiên tài, mà tiểu tử kia không thể nghi ngờ là người như vậy.

- Tiền bối là người phương nào?

Giờ phút này Thiên Vương Hổ là không dám hành động thiếu suy nghĩ rồi, nói giỡn, người này tu vị thâm bất khả trắc, một khi thật sự động thủ mà nói, một phương mình tuyệt đối là chiếm không được tiện nghi. Có hắn ở đây, mình muốn đánh chết tiểu tử nhân loại kia căn bản là không khả năng rồi.

Lão tửu quỷ uống một hớp rượu nói:

- Tiểu lão hổ, ngươi trở về, hôm nay tới đây thôi.

- Tiền bối, ngươi nên biết cái minh ước kia? Ngươi sẽ không sợ bị vây công sao?

Thiên Vương Hổ cũng không sợ lão tửu quỷ trước mắt này đánh chết mình, nhìn qua Lão Tửu Quỷ nói.

- Ta không biết cái minh ước gì, ta chỉ biết là, ngươi không thể giết hắn là được, các ngươi hôm nay đến vậy thôi, ta sẽ không làm khó các ngươi, chính ngươi tinh tường, nếu ta quả thật muốn đối phó các ngươi, sẽ là hậu quả gì.

Lão tửu quỷ nheo con mắt lại, nhìn xem bọn người Thiên Vương Hổ.

- Tiền bối, lần này ta bán ngươi một cái mặt mũi, bất quá tiểu tử này giết Quán Trư, ta sớm muộn sẽ tìm hắn tính sổ, hi vọng tiền bối có thể thời khắc ở bên cạnh hắn, không nên cho ta bắt được cơ hội.

Thiên Vương Hổ hừ lạnh một tiếng, quay người vung tay lên, đàn ma thú bắt đầu rút lui.

- Lão đại, chúng ta cứ như vậy đi rồi hả?

Viên Bạo nói.

Lúc này Thiên Vương Hổ một bụng khí, trừng Viên Bạo nói:

- Không sợ chết mà nói, ngươi ở lại đi.

Viên Bạo tuy nóng tính, nhưng cũng không có ngu ngốc như Quán Trư, ngượng ngùng sờ lên đầu của mình.

Mà một bên Chu Độc Mị lại ánh mắt lập loè, nhẹ nhàng hướng phía Dương Lỗi nhìn sang.

Nha. . . Nha. . .

Nhìn thấy bọn người Thiên Vương Hổ rời đi, mọi người hoan cười rộ lên.

Dù sao ai cũng không muốn chiến tranh, cùng những ma thú này đánh nhau là đánh nhau chết sống, không có ai nguyện ý đi chết.

- Lâm lão, sao ngươi lại tới đây.

Dương Lỗi nhìn xem Lão Tửu Quỷ nói.

- Thiếu Gia, ta đây không phải lo lắng ngươi sao? Nếu như Thiếu Gia xảy ra chuyện gì, lão tửu quỷ còn đi nơi nào lấy tới rượu ngon như vậy?

Lão Tửu Quỷ nói.

Bọn người Dương Vô Địch nghe vậy lắp bắp kinh hãi, Dương Lỗi lúc nào nhiều hơn cái người hầu tu vi khủng bố như vậy? Cái này. . .

©o£u G\yỀjX ©P©I ¦\« [nàH\u r©s

Cái này cũng thật bất khả tư nghị, Dương Lỗi bí mật là ngày càng nhiều, càng ngày càng thần bí rồi, không nghĩ tới hắn rõ ràng có thể đánh chết một Vũ Thần tam giai ma thú, đây chính là cực kỳ khủng bố đấy, Dương Vô Địch tinh tường, mình là tuyệt đối không có khả năng đánh bại Vũ Thần, thậm chí coi như là Dương Hữu cũng không có khả năng.

Mà Thiên Nhất trường lão cùng người Huyền Cơ Môn cũng giật mình không thôi, người này rốt cuộc là ai, tu vi khủng bố như thế? Chẳng lẽ là lão gia hỏa tông môn nào sao?

Lòng của mỗi người đều bất đồng.

Mà lúc này Dương Hữu nhìn về phía Dương Lỗi, ánh mắt lại lập loè bất định.

Dương gia đại viện.

- Tiểu Lỗi, vị tiền bối kia là?

Vừa về đến gia tộc, Dương Vô Địch liền không thể chờ đợi được muốn hỏi sự tình lão tửu quỷ, dù sao đây chính là một người ngay cả Vũ Thần Đại viên mãn Thiên Vương Hổ cũng có thể đơn giản bức lui, đó là tồn tại dạng gì.

Dương Lỗi lắc đầu nói:

- Lâm lão cụ thể lai lịch ta cũng không rõ ràng lắm, chỉ là bởi vì Lâm lão uống ta một vò rượu ngon, liền ở lại, chỉ là yêu cầu ta về sau cho hắn uống rượu là được.

Bọn người Dương Vô Địch hai mặt nhìn nhau, như thế nào cũng không nghĩ tới lấy được là một đáp án như thế, bất quá mấy người Dương Vô Địch cũng không có hỏi nhiều hơn nữa, bởi vì bọn hắn biết rõ, nếu như Dương Lỗi không muốn nói, hỏi lại cũng là không tốt, hơn nữa cái này rất có thể là lời nhắn nhủ của vị tiền bối kia, nếu như dây dưa, rất có thể sẽ khiến vị Lão tiền bối kia bất mãn, như vậy có thể được không bù mất rồi, dù sao chỉ cần vị tiền bối kia không có ác ý là được rồi, những thứ khác không cần quản nhiều.

. . .

Về tới gian phòng của mình, Dương Lỗi ấn mở hệ thống.

Lần này thu hoạch không nhỏ.

Tuy Thần Thú Quán Trư kia chỉ tuôn ra hai kiện đồ vật, một kiện là Cửu Nha đinh ba, một kiện khác chính là Tam Vị chân thủy.

Giám Định Thuật.

Cửu Nha đinh ba: vũ khí của Thượng cổ võ giả Chu Vũ.

Dương Lỗi nhớ tới Tây Du Ký Trư Bát Giới, vũ khí của hắn cũng là Cửu Nha đinh ba, đó là một kiện binh khí khó lường, nghe đồn Trư Bát Giới là đệ tử của Xiển giáo mười hai Kim Tiên Hoàng Long chân nhân, bất quá cụ thể có phải hay không cũng không biết, nhưng một thân phận khác đó là mọi người đều biết, hắn là Thiên Đình Thiên Bồng Đại Nguyên Soái.

Có thể ở Thiên Đình trở thành nguyên soái, sao có thể là thế hệ đơn giản?

Bất quá cái này có phải cùng Chu Vũ có quan hệ hay không? Cửu Nha đinh ba này có phải là kiện vũ khí kia hay không? Vậy thì không được biết rồi. Bất quá Dương Lỗi đối với Cửu Nha đinh ba này rất coi được, đương nhiên coi được quy coi được, Dương Lỗi cũng không muốn sử dụng, Cửu Nha đinh ba này tuy lợi hại, nhưng quá không thích hợp mình rồi, ngẫm lại, một công tử ca anh tuấn sử dụng một kiện Cửu Nha đinh ba làm vũ khí, cái kia thoạt nhìn là không được tự nhiên cỡ nào.

Cho nên đối với Dương Lỗi mà nói, cho dù Cửu Nha đinh ba này càng lợi hại, cũng sẽ không nhận chủ sử dụng đấy.

Mà Tam Vị chân thủy lại là linh vật không giống bình thường.

Tam Vị chân thủy: một trong ngũ đại linh thủy trong thiên địa, trong đó ẩn chứa năng lượng cực lớn, đối với Thủy hệ thuộc tính võ giả có trợ giúp cực lớn, có thể tăng lên căn cốt Thủy thuộc tính võ giả, dịch kinh tẩy tủy.

Nếu như là Thủy thuộc tính Vũ Thần Đại viên mãn cảnh giới võ giả đạt được Tam Vị chân thủy mà nói, tuyệt đối có thể đột phá Vũ Thần cảnh giới, tiến vào cấp độ rất cao.

Đương nhiên để cho Dương Lỗi cao hứng nhất là Phong Ẩn Đao phẩm cấp tăng lên rồi.

Phong Ẩn Đao:

Phong thuộc tính thượng phẩm linh khí, tăng lên tốc độ công kích 30%, lực công kích tăng lên 35%, 1% tỷ lệ có thể gây ra Nhất Kích Tất Sát.

Hôm nay thuộc tính của Phong Ẩn Đao có thể nói là rất có tăng lên, nhất là Nhất Kích Tất Sát tỷ lệ đạt đến 1%, nói cách khác mình bổ ra 100 đao, sẽ có một đao kích phát Nhất Kích Tất Sát, đây là tình huống kinh khủng bực nào.

Như vậy lại để cho Dương Lỗi suy nghĩ, mình có nên tu luyện một loại khoái đao hay không, nếu như có thể ở một giây đồng hồ đánh ra 100 đao mà nói, như vậy vô luận đối phương cường đại cỡ nào, mình cũng chiếm cứ ưu thế đấy.

Đương nhiên Dương Lỗi tinh tường, trong một giây đồng hồ đánh ra nhiều đao như vậy, quá khó khăn, không phải cảnh giới mình bây giờ có thể làm được, hơn nữa nếu quả thật chính gặp được siêu cấp cao thủ, bọn hắn sẽ ình cơ hội này sao?

Đáp án dĩ nhiên là không.

Cao thủ chi tranh, thắng bại chỉ ở hô hấp tầm đó.

Huống hồ Dương Lỗi không dám xác định, Phong Ẩn Đao của mình kích phát Nhất Kích Tất Sát có thể đối với những người tu luyện pháp tắc kia có hiệu quả.

Đi kỳ vọng Nhất Kích Tất Sát này, còn không bằng tăng lên thực lực của bản thân, đó mới là chính đồ.

. . .

- Rõ ràng có người đến xông trận, thực là muốn chết.

Trong sân Dương Lỗi tròng mắt hơi híp, hừ lạnh một tiếng.

Lúc này đã là giờ Tý nửa đêm, người đến lúc này, rất hiển nhiên là không có hảo ý, đoán chừng là đến ám sát mình đấy, lần trước ba người Thiên Tinh lâu kia chạy trốn một cái, về phần có phải tên kia hay không, Dương Lỗi cũng không rõ ràng rồi. Đương nhiên Dương Lỗi suy đoán, lần này người tìm đến mình phiền toái, rất có thể là ma thú, bởi vì mình đánh chết Quán Trư, để cho Thiên Vương Hổ rất bất mãn, hơn nữa bọn hắn cho rằng mình là một thiên tài, đối với ma thú uy hiếp thật lớn.

Trên thực tế cũng đích thật là như thế, mình có được Toàn Năng Tu Luyện Hệ Thống, đánh chết ma thú thăng cấp, đó là tất nhiên đấy, sau này mình đánh chết ma thú chỉ sợ số lượng cũng không ít.

Bởi vậy bọn hắn rất có thể sẽ diệt trừ mình, tận lực phòng ngừa nhân loại võ giả xuất hiện siêu cấp cường giả, phàm là võ giả có tiềm lực, bọn hắn đều tận hết lực tiến hành gạt bỏ, đương nhiên nhân loại cường giả không phải là không như thế?

Không chỉ là nhân loại cùng ma thú tầm đó, coi như là bên trong nhân loại võ giả, các đại môn phái cũng tồn tại cạnh tranh, đồng dạng như bảy đại tiên tông, vì một đệ tử thiên tư xuất chúng, đều đánh đập tàn nhẫn, thậm chí thà rằng ngọc nát cũng sẽ không cho đối thủ đoạt được.

Cho nên Dương Lỗi rất rõ ràng, tình cảnh của mình cực kỳ nguy hiểm, bởi vì mình ở trước mặt mọi người, đánh chết Quán Trư, không chỉ có bị ma thú cường giả chú ý tới, lại bị người tất cả đại tiên tông khác chú ý, mình là người Huyền Cơ Môn, mà đối thủ một mất một còn của Huyền Cơ Môn là Huyền Thiên tông tự nhiên sẽ chú ý mình, nếu như một khi có cơ hội, chỉ sợ bọn họ là sẽ không bỏ qua mình đấy.

Chẳng qua hiện nay ở trong nhà, Dương Lỗi cũng không lo lắng, không chỉ có trận pháp phòng hộ, còn có lão tửu quỷ, dù là Vũ Thần Đại viên mãn tới, cũng chiếm không đến bất luận tiện nghi gì.

©o¢u G\ʏÈjX ©P¨I ¦\Ôj ¦\ω ĤƵ§ bϑH\u

Thông qua Cửu Cực Huyền Lôi trận, Dương Lỗi có thể cảm giác được, người xâm nhập trận pháp khí cơ nội liễm, rất hiển nhiên là tu vi đạt đến cảnh giới rất cao, tối thiểu là Võ Thánh Đại viên mãn, rất có thể còn cao.

Lúc này trong đại trận bên ngoài Tư Tinh cư.

Một nam tử ở bên trong trận pháp, lộ ra căm tức không thôi.

Trường kiếm trong tay bay múa, vô số tia chớp rơi xuống, để cho hắn chật vật không chịu nổi.

- Đáng chết, cái hỗn tiểu tử chết tiệt này, rõ ràng ở trước nhà bố trí trận pháp, thật sự là quá ghê tởm.

- Mắt trận, cái mắt trận chết tiệt này đến cùng ở nơi nào?

Nam tử này một bên trốn tránh Huyền Lôi oanh kích xuống, một bên nói thầm.

Huyền Lôi này tuy lợi hại, nhưng đối với hắn lại không có tạo thành phức tạp quá lớn, tối đa chỉ là phiền toái một chút mà thôi, Dương Lỗi kinh ngạc không thôi, người này tu vi quá kinh khủng, có thể nhẹ nhõm ứng phó phiên bản đơn giản hóa cửu cấp Huyền Lôi đại trận như thế, tu vi khẳng định không phải Võ Thánh cảnh giới, ít nhất đã đạt đến cấp độ Vũ Thần.

- Chẳng lẻ muốn ta bạo lực bài trừ.

Người nọ nhíu mày.

Nhưng Dương Lỗi lại lấp bấp kinh hãi, thằng này lại còn nói muốn bạo lực bài trừ, hiển nhiên tu vi người này khẳng định không kém. Dương Lỗi đứng dậy ra phòng, đi tới trong sân.

- Địa Ngục Viêm Hỏa, phá cho ta.

Chỉ thấy người nọ hai tay giơ lên, một đóa Hỏa Diễm hắc sắc ở trong tay sinh ra, Dương Lỗi có thể tinh tường cảm thụ được, ở trong đó năng lượng khổng lồ.

Ầm ầm!

Công kích khủng bố như thế, lại để cho Dương Lỗi bố trí xuống Cửu Cực Huyền Lôi trận lập tức phá vỡ.

Giám Định Thuật.

Phần Hỏa, Phần Diễm Thú, tu vi Vũ Thần thất giai.

Hỏa thuộc tính Thần Thú, Dương Lỗi mày nhăn lại, thằng này tuyệt đối là tới giết mình đấy.

Vũ Thần trung kỳ, mình hiện tại không có nắm chắc đối phó, mặc dù nói Thiên Đao nhất thức của mình đã giải trừ làm lạnh, nhưng trừ khi gây ra Nhất Kích Tất Sát, nếu không mình quyết không phải là đối thủ.

Nhất Kích Tất Sát là dễ dàng gây ra như vậy sao? Đó mới gần kề có được 1% tỷ lệ mà thôi.

- Ồ, tiểu tử, ngươi rõ ràng ở chỗ này, cũng tốt, bản Thần Thú chẳng muốn lại lãng phí thời gian, tiểu tử, ngươi nhận lấy cái chết.

Phần Hỏa chứng kiến Dương Lỗi vốn là sững sờ, sau đó cao giọng nói.

- Giết ta? Ngươi tại sao phải giết ta? Giữa chúng ta là chưa bao giờ thấy qua, chẳng lẽ giữa chúng ta có cừu oán?

Hiện tại trong đầu Dương Lỗi nhanh quay ngược trở lại, nghĩ đến phải như thế nào mới có thể đem thằng này đánh ra ngoài.

Bất quá Dương Lỗi thập phần buồn bực, động tĩnh lớn như vậy, lão tửu quỷ chẳng lẽ cảm giác không thấy? Đó là không có khả năng.

Chân Thực Ưng Nhãn thi triển, Dương Lỗi phát hiện tung tích lão tửu quỷ, lão tửu quỷ đang ở cách đó không xa, ngồi trên một cây đại thụ.

Dương Lỗi nhẹ nhàng thở ra, tuy không rõ lão tửu quỷ vì cái gì không đi ra, nếu lão tửu quỷ đi ra mà nói, Dương Lỗi khẳng định, đầu hỏa thuộc tính Thần Thú này, căn bản không cách nào đối kháng, chỉ có một đường chạy trốn.

- Chúng ta chưa bao giờ thấy qua, hơn nữa cũng không có thù, lại nói tiếp ta còn thưởng thức ngươi đấy, có thể giết chết đầu heo mập Quán Trư kia.

Phần Hỏa nghe vậy lắc đầu nói.

- Cái kia vì sao ngươi muốn tới giết ta? Chẳng lẽ ngươi là sát thủ Thiên Tinh lâu?

Dương Lỗi cố ý hỏi như vậy, thằng này nếu là Thần Thú, tự nhiên không thể nào là sát thủ Thiên Tinh lâu, hơn nữa bởi vì lão tửu quỷ ở một bên, Dương Lỗi liền yên lòng, chắc hẳn, lão tửu quỷ là sẽ không để ình gặp nguy hiểm, dù sao một một kích khủng bố của Vũ Thần Đại viên mãn, hắn cũng có thể tiếp được, đầu Thần Thú này bất quá là Vũ Thần thất giai mà thôi, yếu nhược quá nhiều.

- Thiên Tinh lâu?

Phần Hỏa lắc đầu.

- Không phải, ta là Thần Thú, Phần Diễm Thú, ta phụng Thiên Vương Hổ lão đại mệnh lệnh tới giết ngươi, bởi vì ngươi là nhân loại, cho nên ngươi phải chết, ngươi chuẩn bị xong chưa, ta muốn động thủ, nếu như ngươi còn có di ngôn gì, có thể nói nhanh một chút, ta thời gian đang gấp đây này.

Thằng này có chút ngốc, Dương Lỗi không khỏi thầm suy nghĩ, xem có thể đem thằng này thu phục chiếm được, nếu như có thể thu phục chiếm được hắn mà nói, mình sẽ có được một trợ lực lớn.

- Ngươi nhất định phải giết ta? Ngươi không lo lắng ngược lại bị ta giết sao? Chắc hẳn ngươi cũng biết, ta lúc ấy là một chiêu liền đánh chết Quán Trư, Quán Trư kia mặc dù chỉ là Vũ Thần tam giai, nhưng thực lực không thể khinh thường, ngươi cho là mình có thể làm được Nhất Kích Tất Sát?

Dương Lỗi nói.

Phần Hỏa nghĩ nghĩ, gãi gãi tóc của mình.

- Hình như là vậy ah, ta xác thực làm không được, nhưng. . . nhưng lão đại hạ lệnh rồi, ta muốn giết ngươi.

Quả nhiên là đầu óc ngu si tứ chi phát triển, thằng này rất dễ gạt gẫm.

- Cho nên ah, ta không muốn thương tổn ngươi, đề nghị ngươi trở về đi.

- Không được, ta không có thể trở về, lão Hỏa ta làm việc cho tới bây giờ nói được thì làm được, đã đáp ứng lão đại, ta nhất định phải giết ngươi, tiểu tử, ngươi tiếp chiêu.

Nói xong Phần Hỏa trừng mắt, đỏ cầm trong tay trường kiếm thẫm, hướng phía Dương Lỗi vung lên.

- Cẩn thận rồi, tiếp ta một chiêu, Địa Ngục chi hỏa, nhân gian Viêm ngục.

Nói động thủ liền động thủ, Dương Lỗi vội rút thân lui về phía sau.

Đầy trời hắc sắc Hỏa Diễm, hướng phía Dương Lỗi tập kích đi qua.

Tốc độ không nhanh, nhưng lại làm cho không người nào có thể trốn tránh, Hắc Viêm đến đâu, đều hóa thành hạt bụi.

Xì xì. . .

Trong nội tâm Dương Lỗi kinh hãi, phải toàn lực xuất thủ.

- Thiên Đao nhất thức.

Một đao đánh ra, lưỡi đao bạch sắc kia cùng hắc sắc Hắc Viêm va chạm, lập tức triệt tiêu.

- Tốt, tốt, lại đến, lão Hỏa ta rất lâu không có đánh được sướng như vậy rồi, ngươi tuy thoạt nhìn mới là Vũ Đế cảnh giới, không nghĩ rằng lại có thể tiếp được một chiêu nhân gian Viêm ngục này của ta.

Phần Hỏa nhếch miệng cười cười, hai tay cầm kiếm, Phần Hỏa kiếm chỉ dùng chính là sừng của nó luyện chế, cùng hắn tâm ý tương thông, uy lực vô cùng.

Nhìn xem hắn lại muốn động thủ, Dương Lỗi bề bộn hô:

- Ngừng, dừng lại, ta muốn nói ra suy nghĩ của mình.

Vốn kỳ vọng lão tửu quỷ ra tay ngăn cản thằng này, nhưng không nghĩ tới, lão tửu quỷ sớm đã không có bóng người, lão tửu quỷ này rõ ràng đã đi ra, để cho Dương Lỗi quả thực muốn chửi mẹ.

- Có lời cứ nói, có rắm mau thả.

Dương Lỗi đầu đầy hắc tuyến, cái này choáng nha, sẽ không phải cũng là xuyên việt đến chứ.

Ngoài miệng một ít chuyện phiếm, nhưng trong lòng thì suy nghĩ, mình phải thế nào mới có thể thu phục chiếm được thằng này, nếu như có thể thu phục chiếm được hắn mà nói, như vậy thực lực của mình sẽ tăng cường rất nhiều, đến lúc đó tiến vào Huyền Cơ Môn cũng không cần cậy vào tiện nghi sư phó kia cùng Cổ lão rồi.

Bỗng nhiên trong đầu Dương Lỗi hiện lên một đạo linh quang.

Nô lệ khế ước tạp.

Đúng, là Nô lệ khế ước tạp, Nô lệ khế ước tạp này có thể trợ giúp mình thu phục chiếm được Diễm Thần Thú này.

©oPu G\ʏỀjX ©PVI i_Ńh -ʉ GĐq ĤƷ ~u

Mà hiện tại tu vi của mình là Vũ Đế cảnh giới, mà Thần Thú kia là Vũ Thần cảnh giới, như thế, mình sử dụng nô lệ khế ước tạp xác xuất thành công chỉ có 25%. Thì ra là một phần tư tỷ lệ thành công.

Mình có muốn thử một chút hay không đây này?

Nô lệ khế ước tạp này là rất trân quý, chỉ có được ba tấm mà thôi, hơn nữa có khả năng ba tấm đều sử dụng, cũng chưa chắc thành công.

Dùng hay là không dùng?

- Tiểu tử ngươi có nói hay không?

Mà lúc này Phần Hỏa đã không kiên nhẫn được nữa.

Sử dụng, Dương Lỗi quyết định sử dụng, vô luận như thế nào cũng phải thử một lần, nếu như thành công, như vậy mình chẳng khác nào đã đánh vào nội bộ địch nhân, như thế giải quyết nhiệm vụ ma thú Yên Sơn bạo động lần này, sẽ dễ dàng hơn nhiều rồi.

- Đinh, người chơi phải chăng sử dụng nô lệ khế ước tạp?

- Sử dụng.

- Đinh, nô lệ khế ước tạp nô dịch thất bại.

Đã thất bại, lần thứ nhất thất bại, Dương Lỗi thịt đau không thôi ah, mình tổng cộng mới ba tấm mà thôi, thứ này dùng một cái ít một cái, rất trân quý, thứ này là có điểm tích lũy cũng hối đoái không được.

Cũng đã sử dụng một tấm rồi, như vậy còn lại hai tấm, mặc kệ thành công hay không đều phải sử dụng, hi vọng mình vận khí hơi tốt, hai tấm này có thể có một tấm thành công.

- Đinh, phải chăng sử dụng nô lệ khế ước tạp?

- Sử dụng.

Sau đó xuất hiện một đạo cường quang, đạo cường quang này lập tức chui vào mi tâm Phần Hỏa.

Theo sát lấy hệ thống liền truyền đến thanh âm nhắc nhở.

- Đinh, chúc mừng người chơi Nô lệ khế ước tạp nô dịch thành công, Vũ Thần thất giai Phần Diễm Thần Thú trở thành ma sủng của ngươi.

Thành công rồi, không nghĩ tới thời điểm sử dụng tấm khế ước tạp thứ hai liền thành công rồi, vốn Dương Lỗi còn tưởng rằng phải chờ tới tấm thứ ba mới có thể thành công, đây là niềm vui ngoài ý muốn.

Hai tấm khế ước tạp, đã lấy được một đầu Thần Thú, hơn nữa còn là thất giai Thần Thú, đây quả thực quá cho lực rồi.

Mấu chốt là đầu Thần Thú này có thể đánh vào nội bộ địch nhân, làm nội ứng ình, nếu như Thiên Vương Hổ đối với mình lại động thủ, Phần Hỏa ở một bên đánh lén, nói như vậy, rất có thể một lần hành động thành công, dù cho không thể đánh chết Thiên Vương Hổ cũng có thể để cho bản thân hắn bị trọng thương.

- Chủ nhân.

Nhìn xem Thần Thú Phần Hỏa trước kia còn hung hãn vô cùng, bây giờ đang ở một bên ngoan ngoãn đứng đấy, trong nội tâm Dương Lỗi đắc ý không thôi, mình rõ ràng có được một đầu Vũ Thần trung kỳ cảnh giới Thần Thú làm nô lệ, như thế mình đối phó Thiên Tinh lâu cũng có nắm chắc rồi.

Trước kia Dương Lỗi cũng đạt được qua Bắt Thuật, bất quá Bắt Thuật kia xác xuất thành công quá thấp, lúc trước thời điểm mình bắt Tiểu Lang, đã bỏ xuống khí lực rất lớn, so với Bắt Thuật mà nói, Nô lệ khế ước tạp này xác xuất thành công là cao nhiều lắm.

- Đinh, bởi vì người chơi nô dịch một đầu Vũ Thần thất giai Thần Thú, hệ thống ban thưởng cỏ cây Thông Linh Thuật, cầm thú Thông Linh Thuật, vạn vật Thông Linh Thuật.

- Đinh, bởi vì người chơi đạt được đệ tam ma sủng, mở ra ma sủng không gian.

Dương Lỗi sững sờ, rõ ràng thưởng Thông Linh Thuật, đây đối với Dương Lỗi mà nói, ngược lại coi như là một cái ban thưởng không tệ, vốn trước kia Dương Lỗi liền muốn hối đoái ba dạng Thông Linh Thuật, hôm nay mình muốn hối đoái mà nói, cần điểm tích lũy cũng không phải nửa lần hay một lần, tối thiểu cần mấy ức điểm tích lũy giá trị.

- Đinh, người chơi phải chăng học tập cầm thú Thông Linh Thuật?

- Học tập.

Vừa mới nói xong, Dương Lỗi liền cảm giác trong đầu mình nhiều một ít gì đó, tựa hồ có thể nghe hiểu ngôn ngữ bất luận động vật gì.

- Đinh, chúc mừng người chơi học hội cầm thú Thông Linh Thuật.

- Đinh, người chơi phải chăng học tập cỏ cây Thông Linh Thuật?

- Học tập.

- Đinh chúc mừng người chơi học hội cỏ cây Thông Linh Thuật.

- Đinh, người chơi phải chăng học tập vạn vật Thông Linh Thuật?

- Học tập.

Đã lấy được, không có lý do gì không học tập.

- Đinh, chúc mừng người chơi học hội vạn vật Thông Linh Thuật.

- Đinh, bởi vì người chơi học hội vạn vật Thông Linh Thuật, kích phát cấp độ S nhiệm vụ, cứu vớt Vạn vật chi linh, nhiệm vụ ban thưởng, Tiên phẩm công pháp: Chí Tôn Mộc Hoàng quyết, nhiệm vụ thất bại không trừng phạt.

Híz-khà-zzz. . .

Dương Lỗi cũng không thể tin được lỗ tai của mình rồi, lại là cấp độ S nhiệm vụ, hơn nữa nhiệm vụ ban thưởng lại là Tiên phẩm Chí Tôn Mộc Hoàng quyết, đây chính là Tiên phẩm công pháp ah, hơn nữa công pháp này, nghe xong liền biết không phải là công pháp bình thường.

Căn cứ đẳng cấp vũ khí trang bị, Tiên khí đã ở trên Thần khí, như vậy Tiên phẩm công pháp này, khẳng định so với Thần cấp công pháp còn hơn, hơn nữa Chí Tôn Mộc Hoàng quyết này là cấp độ S nhiệm vụ ban thưởng, như vậy cũng đủ để chứng minh công pháp này khẳng định không đơn giản.

- Đinh, người chơi phải chăng tiếp nhận nhiệm vụ?

- Tiếp nhận.

Cái này khẳng định phải tiếp nhận, chỉ hướng về phía phần thưởng kia cũng phải tiếp nhận ah.

- Đinh, người chơi tiếp nhận nhiệm vụ, cứu vớt Vạn vật chi linh, nhiệm vụ kỳ hạn một năm.

Bất quá để cho Dương Lỗi phiền muộn chính là cái vạn vật chi linh này rốt cuộc là cái gì? Một điểm đầu mối cũng không có, như thế nào đi cứu vớt? Tốt xấu cũng có thể cho điểm tin tức a?

- Chủ nhân?

- Ah. . .

Phần Hỏa lại để cho Dương Lỗi từ trong suy nghĩ phục hồi tinh thần lại.

- Chủ nhân muốn Phần Hỏa làm chuyện gì? Chủ nhân có muốn để cho Phần Hỏa tiến vào ma sủng không gian hay không?

Phần Hỏa nói, thật ra khiến Dương Lỗi nhớ tới, hôm nay còn mở ra ma sủng không gian, mà Phần Hỏa rõ ràng chủ động yêu cầu muốn vào, Dương Lỗi liền ấn mở hệ thống, tra nhìn xuống ma sủng không gian rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Ma sủng không gian, nhất giai, có thể phân năm khu vực, dung nạp năm ma sủng, đẳng cấp có thể tăng lên.

Ở trong ma sủng không gian, đối với ma thú đẳng cấp tăng lên có trợ giúp rất lớn, tốc độ tu luyện của ma thú là gấp hai bên ngoài.

Dương Lỗi không khỏi đại hỉ, rõ ràng có năm khu vực, từng khu vực có thể tiến vào chiếm giữ một ma sủng, điều này cũng ý nghĩa mình hiện tại có thể thu năm ma sủng, không, có lẽ không chỉ vậy, mình vốn có Bạch Tố Trinh, còn có Tiểu Lang, hôm nay nhiều hơn Phần Hỏa.

Dương Lỗi rất rõ ràng, một người tối đa có được ba con ma sủng, đó là bởi vì một người tinh thần lực có hạn, hơn nữa ma sủng cần hấp thu chân khí bản thân chủ nhân tu luyện, người bình thường đều chỉ thu một ma sủng, thậm chí rất nhiều người cũng sẽ không ký kết ma sủng, đối với những người muốn thành tựu Vũ Thần kia, thậm chí là siêu việt Vũ Thần mà nói, nhiều một ma sủng sẽ nhiều ra một phần gánh nặng, để cho tốc độ tu luyện giảm bớt, cho nên bọn hắn đều không thích ký kết ma sủng.

Nhưng những cái này đối với Dương Lỗi mà nói căn bản không là vấn đề gì.

©oku G\ʏỀjX ©PUI Ĥnàj K«jX GÔju ros

Tinh thần lực, Dương Lỗi tu luyện Băng Tâm quyết, tinh thần lực so với người bình thường cường đại nhiều lắm, tinh thần lực Vũ Đế cảnh giới, so với Vũ Thần cảnh giới bình thường còn mạnh hơn.

Mà tu luyện, đẳng cấp tăng lên, Dương Lỗi cũng sẽ không lo lắng chút nào.

Bởi vì có Toàn Năng Tu Luyện Hệ Thống, chỉ cần có thể giết địch, thu hoạch điểm kinh nghiệm, đẳng cấp tăng lên hoàn toàn không là vấn đề.

Mặt khác còn có ma sủng không gian này, đã có ma sủng không gian, căn bản không cần Dương Lỗi cung cấp linh khí đến trợ giúp ma sủng tu luyện.

Cho nên đối với người khác Ma sủng là vấn đề lớn, nhưng đối với Dương Lỗi mà nói, một điểm vấn đề cũng không có, ma sủng càng nhiều càng tốt.

Đương nhiên cũng có rất nhiều người sẽ cùng ma thú ký kết khế ước, bất quá loại khế ước này cùng ma sủng khế ước là bất đồng, một loại là bình đẳng khế ước, loại khế ước này, ma thú cùng nhân loại võ giả là ngang hàng, cả hai tầm đó giúp đỡ cho nhau, song phương cũng không thể cưỡng cầu đối phương.

Một loại khác là Sinh Tử khế ước, loại khế ước này sẽ đem nhân loại võ giả cùng ma thú chặt chẽ liên hệ quen biết, loại khế ước này cũng thuộc về bình đẳng khế ước, Sinh Tử là song phương, một phương chết, một phương khác cũng sẽ chết, đương nhiên hai loại khế ước đều chỉ có thể ký kết một lần, hơn nữa ký kết loại thứ nhất, liền không thể ký kết loại thứ hai, hai loại khế ước tất cả đều có lợi riêng.

Chẳng qua nếu như ma sủng cường đại mà nói, bình thường đều ký kết loại thứ hai, bất quá loại thứ hai độ khó cũng không nhỏ, bình thường ma thú đều sẽ không đáp ứng, mà nếu như cường hành ký kết mà nói, như vậy rất có thể sẽ khiến ma thú tự sát, như vậy sẽ được không bù mất, rất có thể đem cái mạng nhỏ của mình thua rồi.

Đương nhiên ma sủng khế ước cùng hai loại không giống, ma sủng khế ước là nhân loại võ giả thành chủ đạo, nói cách khác nhân loại võ giả làm chủ nhân, một khi chủ nhân chết đi, ma sủng nhất định chết đi, mà ma sủng chết đi, chủ nhân không có vấn đề gì.

Cho nên người ký kết loại khế ước này là tương đối khá nhiều bên trong ba loại khế ước, mà tối đa là loại thứ nhất bình đẳng khế ước, ít nhất chính là Sinh Tử khế ước.

- Không, ngươi hiện tại không cần phải tiến vào ma sủng không gian.

Tuy Dương Lỗi không biết, Phần Hỏa này làm sao biết ma sủng không gian, nhưng Dương Lỗi cũng sẽ không để cho Phần Hỏa tiến vào không gian tu luyện như vậy.

- Nhiệm vụ hiện tại của ngươi là trở lại bên người Thiên Vương Hổ, chờ đợi mệnh lệnh của ta, hơn nữa cần ngươi đem mọi cử động của Thiên Vương Hổ truyền cho ta.

Lời nói của Dương Lỗi lại để cho Phần Hỏa có chút thất vọng, tin tức về ma sủng không gian là ở một sát na khế ước tạp của Dương Lỗi thành công kia, đạo quang mang kia truyền lại trong đầu hắn đấy.

- Vâng, chủ nhân.

Tuy muốn vào trong Ma sủng không gian tu luyện, nhưng Dương Lỗi nói, hắn là không dám vi phạm đấy.

Nghiêm khắc nói tiếp, khế ước của Phần Hỏa cùng Dương Lỗi, so với Bạch Tố Trinh khế ước càng thêm tăng cường, chỉ cần hắn dám có bất kỳ tâm tư phản bội mà nói, như vậy sẽ thống khổ không chịu nổi, cái loại thống khổ này là đến từ trong linh hồn đấy.

Sau khi hỏi thăm Phần Hỏa một sự tình, Dương Lỗi liền để cho hắn đi trở về, về phần bàn giao thế nào, tự nhiên cũng do chính hắn làm, Phần Hỏa tuy thành ma sủng của mình, đã bị mình hạn chế, nhưng hắn vẫn có tư duy của mình, giống như trước đây, không có bất kỳ biến hóa.

Phần Hỏa vừa đi, lão tửu quỷ hiện ra ở trong sân.

- Sự tình giải quyết?

Lão tửu quỷ ngược lại là có chút kinh ngạc, không nghĩ tới Dương Lỗi dĩ nhiên là không chút thương tổn, vốn hắn còn chuẩn bị tùy thời ra tay, lại không nghĩ rằng Dương Lỗi cư nhiên đơn giản liền giải quyết như thế.

- Lâm lão, ngươi khi nào thì đi ra?

Dương Lỗi kinh ngạc không thôi, lão tửu quỷ này đột nhiên xuất hiện, thật đúng là để cho người có chút bất đắc dĩ, cả kinh một chợt đấy.

- Không bao lâu.

Lão Tửu Quỷ nói:

- Ta rất ngạc nhiên, ngươi là giải quyết đầu Phần Diễm Thú này như thế nào?

Dương Lỗi tự nhiên sẽ không đem sự tình mình đã thu phục được Phần Diễm Thú nói cho hắn biết, mà là gắn cái dối nói:

- Ta nói cho hắn biết, ta có thể đánh chết hắn, như ngày đó đánh chết Quán Trư, hắn đã tin tưởng, không muốn chết, cho nên cứ như vậy đi rồi, hơn nữa ta còn nói cho hắn biết, Lâm lão ngươi ở một bên, cho dù ta không sử dụng một chiêu kia, hắn cũng không có cơ hội.

Lão tửu quỷ nghe vậy im lặng, nhớ tới trước kia Phần Hỏa tựa hồ thật đúng là hướng mình nhìn thoáng qua, chẳng lẽ hắn thật sự là phát hiện mình mới ly khai hay sao? Cũng là có khả năng này.

- Bất quá. . . Lâm lão, ngươi thấy chết mà không cứu, không sớm điểm ra tay, nếu như tên kia không tin lời của ta, mà nổi giận đánh tới, cái kia Thiếu Gia ta chẳng phải là xong đời? Cho nên vốn ta còn muốn giúp Lâm lão ngươi chuẩn bị rượu ngon khác, tuy so ra kém Túy Sinh Mộng Tử Tửu, nhưng cũng sẽ không chênh lệch đi nơi nào, nhưng mà hiện tại xem ra, Lâm lão là không cần.

Dương Lỗi biết rõ lão tửu quỷ thích rượu như mạng, dùng rượu ngon hấp dẫn hắn, tuyệt đối là trăm phát trăm trúng đấy.

- Ah. . . Cái gì hảo tửu?

Vừa nghe đến rượu ngon, con mắt lão tửu quỷ liền trừng được sâu sắc.

- Hiện tại đã không có.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Lâm lão, Đoạn Dung tìm ta có việc, ân, hiện tại ta đi qua, ngài nghỉ ngơi đi.

Nói xong cũng không để ý tới lão tửu quỷ là cái biểu lộ gì rồi, quay người ly khai.

- Đừng ah, Thiếu Gia, ngươi trước chờ một chút, sở dĩ ta không đi ra, là muốn cho Thiếu Gia rèn luyện một chút, nếu như Thiếu Gia thật gặp nguy hiểm, ta nhất định sẽ ra tay, Thiếu Gia, ngươi không thể như vậy ah.

Nhưng Dương Lỗi lại không quay đầu lại tiếp tục đi.

Vừa nghĩ tới Dương Lỗi vì mình chuẩn bị rượu ngon, trong nội tâm lão tửu quỷ như là mèo cào, rượu ngon, Dương Lỗi đã nói là rượu ngon, vậy thì khẳng định không sai. Lão tửu quỷ cái này gọi là hối hận a, nếu như mình sớm chút xuất hiện mà nói, rượu ngon như vậy chẳng phải tới tay sao?

Nhìn xem bóng lưng Dương Lỗi rời đi, lão tửu quỷ không khỏi đấm ngực dậm chân.

Trong nội tâm Dương Lỗi âm thầm cao hứng, thầm nghĩ, lão tửu quỷ, chính là muốn câu dẫn tửu trùng của ngươi, ai bảo ngươi không sớm đi ra.

Đi đến trước phòng Đoạn Dung, Dương Lỗi gõ cửa.

- Đến rồi.

Đoạn Dung mở cửa.

Đi vào gian phòng, Dương Lỗi phát hiện gian phòng Đoạn Dung bố trí thập phần ấm áp, có chút ít bộ dạng nữ nhân vị.

- Ngồi đi.

Dương Lỗi tự nhiên cũng không khách khí, rất là tùy ý ngồi xuống, nhìn xem Đoạn Dung nói:

- Tìm ta có chuyện gì?

- Ta. . . Ta. . .

Đoạn Dung có chút do dự.

- Có chuyện gì nói là được, không nên ấp a ấp úng.

Dương Lỗi nói.

Đoạn Dung thở sâu, trong nội tâm nghĩ, dù sao về sau hắn là phu quân của mình, tìm hắn muốn ít đồ cũng là nên phải, vì vậy ngẩng đầu, hai mắt nhìn chằm chằm vào Dương Lỗi nói:

- Dương Lỗi, hôm qua ngươi ở trận chiến Ma thú bạo động ấy phải hay đã lấy được một quả ma hạch Vũ Thần cấp?

©©·u G\yÈjX ©P£I Ĥnàj K«jX GÔju r©s

Dương Lỗi nhẹ gật đầu.

- Ta muốn viên Thần giai ma hạch ngươi lấy được kia.

Đoạn Dung nói.

- Ngươi muốn khỏa Thần giai ma hạch kia?

Dương Lỗi nhướng mày, khỏa ma hạch kia là Vũ Thần tam giai ma hạch, mình vốn định dùng đến chế tác chiến ngẫu, trước kia đã lấy được Cuồng Bạo Chiến Ngẫu hạch tâm, Cuồng bạo chi tâm, cẩn thận nghiên cứu xuống, Cuồng bạo chi tâm kia, kỳ thật là một quả ma hạch Vũ Thần cảnh giới ma thú, đó là ma hạch của một đầu Cuồng Bạo Ngưu thú, là ma hạch ma thú Vũ Thần Đại viên mãn cảnh giới.

Mà lần này mình lấy được ma hạch mặc dù chỉ là Vũ Thần tam giai, nhưng nếu như có thể chế tác lên mà nói, uy lực tuy yếu nhược một điểm, nhưng thực sự không phải chuyện đùa.

- Ngươi muốn ma hạch kia làm cái gì?

Nếu như Đoạn Dung không có nói ra, đến cùng muốn ma hạch kia làm gì mà nói, như vậy mình là sẽ không lấy ra, mặc dù nàng nhất định là nữ nhân của mình.

Đương nhiên nếu như nàng là thật hữu dụng, như vậy cho nàng cũng không sao, thậm chí đem Cuồng bạo chi tâm mình đoạt được kia cùng một chỗ cho nàng cũng không sao.

- Ta. . . Ma sủng của ta Tiểu Tuyết bị thương, cần một quả Thủy thuộc tính Thần Thú ma hạch mới có thể trị liệu, cho nên. . . cho nên. . .

Dương Lỗi không khỏi hít một hơi thật sâu, một màn trước kia lại để cho Dương Lỗi tim đập nhanh không thôi, nếu như không phải trước đây chữa trị Hắc Diệu Tiên Giáp mà nói, mình chỉ sợ sẽ có đại phiền toái rồi, mặc dù có Hắc Diệu Tiên Giáp che chở, mình hiện tại cũng bị thụ nội thương không nhẹ, có thể thấy được một kích này cường hãn.

Bất quá lần này thu hoạch coi như không tệ, đương nhiên điểm kinh nghiệm cùng trước kia mình đánh chết Vũ Thần tam giai cường giả chênh lệch quá xa, Võ Thánh cảnh giới cùng Vũ Thần cảnh giới là một đại khảm, điểm kinh nghiệm kém gấp trăm lần, dĩ vãng trước Võ Thánh đều là kém gấp 10 lần mà thôi, Vũ Thần cùng Võ Thánh tầm đó kém lại gấp trăm lần.

Bất quá đánh chết Vũ Thần quá khó khăn.

Lần này Hắc Diệu Tiên Giáp bởi vì cứu mình mà bị hao tổn, bất quá may mắn là, lần này Hắc Diệu Tiên Giáp đã thăng cấp đến Thần khí, cho nên tổn thương cũng không phải quá nghiêm trọng.

Mà thu hoạch được chiến lợi phẩm, như Phương Thốn Sát kỹ, Mê Tung Bộ, biến hình thuật, đều là bí kỹ cực kỳ lợi hại.

Phương Thốn Sát kỹ.

Địa giai cửu phẩm võ kỹ, ám sát chi thuật, thích hợp Hắc Ám thuộc tính tu luyện.

Địa giai cửu phẩm, khó trách khủng bố như thế, một gia hỏa Võ Thánh Đại viên mãn cảnh giới, thi triển ra cư nhiên lợi hại như thế, nếu như không phải Hắc Diệu Tiên Giáp mà nói, hiện tại mình chỉ sợ dù cho không chết cũng muốn trọng thương rồi.

Bí kỹ này, lưu cho Tào Tư Nhã tu luyện ngược lại là rất phù hợp, vốn Hồn chi nhất tộc Hồn U ngược lại là thiếu khuyết một môn công pháp như vậy, bất quá đáng tiếc chính là thể chất của bọn hắn đặc biệt, phần công pháp này cũng không thích hợp bọn hắn tu luyện.

©©Vu G\yỀjX ©k·I ½h ~¾§ G_ ¦\«Ò§J p\yỀjX ¦\Q̄j ~¾§u r©s

Mê Tung Bộ.

Địa giai cửu phẩm võ kỹ, một bộ bộ pháp, biến hóa thất thường, thi triển ra giống như Mê Tung hư ảnh, khó có thể tìm ra chân thân.

Đây cũng là một bộ bộ pháp cực kỳ cường hãn, nếu như phối hợp không gian pháp tắc, hoặc là phong chi pháp tắc mà nói, như vậy bộ bộ pháp này tất nhiên sẽ tăng lên một cấp độ, đạt tới đỉnh phong, bất quá này không phải người bình thường có thể lĩnh ngộ, ở trước khi không có đạt tới Vũ Thần cảnh giới, người bình thường mơ tưởng lĩnh ngộ.

Sơ cấp biến hình thuật.

Là biến hình, mà không phải dịch dung.

Như thế lại để cho Dương Lỗi cảm thấy hứng thú không thôi, trước kia mình đã lấy được đan phương Dịch Dung Đan, bất quá vật kia cần Nhuyễn Cốt Quả, khi đó là tiêu hao 1000 vạn điểm tích lũy, tăng thêm hai quả Nhuyễn Cốt Quả, cùng một chỗ liền tiêu hao 1200 vạn điểm tích lũy, hiện tại ngẫm lại, lại để cho Dương Lỗi thịt đau không thôi, vì sao không sớm chút đạt được cái biến hình thuật này chứ? Nếu như sớm chút lấy được mà nói, như vậy mình không tất yếu không công lãng phí hơn một nghìn vạn điểm tích lũy rồi.

Bất quá cái biến hình thuật này là sơ cấp, chỉ có thể biến hóa khuôn mặt, những thứ khác không thể biến hóa, mặt khác biến hình thuật này chỉ sợ chỉ có thể ình học, mà Dịch Dung Đan liền không giống với lúc trước, những người khác cũng có thể sử dụng.

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi cảm giác mình cũng là nên luyện chế một ít Dịch Dung Đan rồi, để ngừa bất cứ tình huống nào, nếu có Dịch Dung Đan mà nói, mình hành động sẽ thuận tiện nhiều lắm, gần đây người

muốn tìm mình phiền toái, thực lực là tương đối cường hãn đấy, đều xuất động Vũ Thần cảnh giới cao thủ, mà một khi mình sử dụng Dịch Dung Đan liền hoàn toàn không cần phải lo lắng mình an toàn.

Đương nhiên biến hình thuật cùng Dịch Dung Đan chênh lệch vẫn phải có, nhất là sơ cấp biến hình thuật, cái biến hình thuật này không thể cùng Dịch Dung Đan đồng dạng, Dịch Dung Đan không chỉ có thể cải biến người, còn có thể cải biến khí tức, mà biến hình thuật thì không được, biến hình thuật không thể cải biến khí tức, đương nhiên nếu như sử dụng biến hình thuật tăng thêm Dịch Dung Đan, như vậy tuyệt đối không sơ hở tý nào.

Bất quá, nếu như có thể đạt tới cao cấp biến hình thuật mà nói, có lẽ có thể cải biến khí tức, bất quá muốn đem biến hình thuật tu luyện đến cao cấp, nói dễ vậy sao?

Bởi vậy biến hình thuật này, ở dưới tình huống không có sự tình đặc biệt phát sinh, mình hoàn toàn không cần phải thi triển biến hình thuật, luôn để ình biến thành một bộ dáng khác, chỉ nghĩ liền cảm thấy thập phần không được tự nhiên, cho nên muốn cho biến hình thuật thăng cấp, cái kia trên căn bản là rất khó.

- Đinh, người chơi phải chăng học tập biến hình thuật?

- Học tập.

- Đinh, chúc mừng người chơi học sơ cấp biến hình thuật.

Cái biến hình thuật này tuy không được tốt lắm, bất quá vẫn là phải học tập đấy, không có lý do gì không học.

Về phần Phương Thốn Sát kỹ cùng Mê Tung Bộ kia liền không cần phải rồi, tuy bộ pháp để cho Dương Lỗi rất chờ mong, bất quá Dương Lỗi càng chờ mong về sau có bộ pháp càng thêm lợi hại, đương nhiên Phương Thốn Sát kỹ kia, đối với Dương Lỗi mà nói hoàn toàn không cần, có Phong Đao Thất Sát đã đầy đủ rồi, chỉ cần mình tốc độ rất nhanh, lực lượng đủ cường đại, hết thảy đều không là vấn đề.

Còn nữa, Phương Thốn Sát kỹ này thích hợp võ giả Hắc Ám thuộc tính tu luyện, mà Dương Lỗi không phải Hắc Ám thuộc tính, cho nên hắn không có thể tu luyện, Dương Lỗi vốn chuẩn bị đem Phương Thốn Sát kỹ này cho Tào Tư Nhã, bởi vì công pháp này, chỉ có ở trong tay Tào Tư Nhã mới có thể phát huy hiệu quả lớn nhất, đương nhiên Mê Tung Bộ này cũng cùng một chỗ cho nàng.

Phương Thốn Sát kỹ phối hợp với Mê Tung Bộ, mới có thể phát huy uy lực lớn nhất, đạt được hai thứ này, thực lực Tào Tư Nhã có lẽ có thể đạt được một lần tăng lên cực lớn.

Vốn muốn mở hệ thống xem xét, bất quá bất đắc dĩ hệ thống đang đứng ở trạng thái thăng cấp, căn bản xem xét không được, cũng may lần trước hệ thống thăng cấp, ở thời điểm thăng cấp một ít công năng vẫn là có thể sử dụng, duy chỉ có không thể ấn mở hệ thống.

Nếu như thời điểm thăng cấp một ít kỹ năng cơ bản mình học qua cũng không thể sử dụng mà nói, vậy thì nguy rồi, mình đánh chết địch nhân liền uổng phí rồi.

- Người kia là ai?

Dương Vô Địch cả giận nói.

- Người tới, đi tra rõ ràng, đây là chuyện gì xảy ra, tra ra thích khách này là như thế nào đi vào, chẳng lẽ hệ thống Dương gia hộ vệ chúng ta rõ ràng kém cỏi đến tình trạng như vậy?

- Đúng, đúng. Các bạn ghé nhà . để cùng theo dõi nhé!

Hộ vệ đầu lĩnh chạy vào cúi đầu trả lời, sau đó lại cuống quít chạy ra ngoài.

Dương Vô Địch quá phẫn nộ rồi, thích khách này quá kinh khủng, thiếu một ít liền kích giết cháu trai của mình, Dương gia tương lai, hắn thật sự là phẫn nộ tới cực điểm.

- Tiểu Lỗi, ngươi không có việc gì chứ?

Dương Hữu quan tâm nói, một tay dĩ nhiên đậu vào cổ tay Dương Lỗi, muốn xem xét thương thế của hắn.

Dương Lỗi lắc đầu:

- Không có việc gì, ta không sao, không cần lo lắng, ta có tiên giáp hộ thân.

Dương Lỗi giải khai áo, lộ ra Hắc Diệu Tiên Giáp.

- Hắc Diệu Tiên Giáp!

Chứng kiến trên người Dương Lỗi rõ ràng mặc Hắc Diệu Tiên Giáp trong truyền thuyết, mọi người không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

- Không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi.

- Rốt cuộc là ai, rõ ràng có lá gan lớn như vậy, dám đến Dương gia ta tiến hành ám sát?

Dương Vô Hối nói.

- Có phải là ma thú nhất phương phái tới hay không?

Dương Vô Ngân tinh tường, Thần Thú Thiên Vương Hổ kia là muốn đem Dương Lỗi đưa vào chỗ chết đấy.

- Cái này không bài trừ, bất quá sát thủ này, ta nghĩ hẳn là người Thiên Tinh lâu.

Dương Hữu nói.

- Thiên Tinh lâu đã từng nhiều lần phái ra người ám sát Tiểu Lỗi, không biết lần này có phải cùng lần trước là một cố chủ hay không? Nếu như vậy mà nói, như vậy cũng không phải là ma thú rồi.

Tích tích.

- Ân, Huyền Cơ Môn đưa tin phù.

Dương Lỗi nhìn xuống nói.

- Thiên Nhất trưởng lão để cho Dương gia chúng ta phái người đi Huyền Cơ Các nghị sự.

- Đoán chừng là sự tình ma thú bạo động, vậy thì ta cùng Tiểu Lỗi đi.

Dương Vô Địch suy nghĩ một chút nói.

Dương Vô Địch là Tộc Trưởng, hắn nói tự nhiên không có người sẽ phản bác.

Huyền Cơ Các.

Dương Lỗi cùng Dương Vô Địch bước chân vào trong sân, theo hạ nhân tới phòng nghị sự.

Mặt khác ba đại gia tộc, kể cả hoàng thất Càn gia cũng đã đến đông đủ. Mà ngồi ở phía trước nhất chính là Thiên Nhất trưởng lão, mặt khác theo thứ tự là Triệu gia đại biểu Triệu Nguyên Thần, Càn gia Lão Tổ Càn Thiên Phong, Đông Phương gia tộc Đông Phương Bất Tử, Vương gia Vương Bá Đạo.

Năm đại gia tộc này ân ân oán oán, lúc này thực sự ngồi lại với nhau.

Bất quá ánh mắt Vương Bá Đạo xem hướng Đông Phương Bất Tử lại hận không thể ăn thịt uống máu của hắn, em ruột của Vương Bá Đạo, Vương Bá Thiên là bị Đông Phương Bất Tử đánh chết đấy.

©©Uu G\yỀjX ©koI ¦\Òq G_Łj ʎÊH [őju

Mà Triệu gia Dương gia cùng Càn gia cũng có ân oán, nói cho cùng còn là vì lần trước Thăng Tiên Lệnh chi tranh lưu lại ân oán.

- Đông Phương Bất Tử.

Vương Bá Đạo nghiến răng nghiến lợi, hai mắt đỏ bừng nhìn xem hắn.

- Vương Bá Đạo, muốn báo thù? Ngươi còn non lắm.

Đông Phương Bất Tử tuyệt không quan tâm, không chỉ nói một Vương Bá Đạo, coi như là đến ba cái mình cũng không chỗ nào sợ hãi, hôm nay Đông Phương Bất Tử Bất Tử Chân Thân đã luyện đến tầng thứ tối cao, đối với Vương gia Bá Thiên quyền căn bản không úy kỵ.

Trừ khi Vương Bá Đạo hắn đem Bá Thiên quyền luyện đến cực hạn, bằng không thì căn bản là không làm gì được Đông Phương Bất Tử.

- Yên tĩnh, yên tĩnh cho ta.

Thiên Nhất trưởng lão quát lớn.

Lập tức mọi người yên tĩnh trở lại, mặt mũi Thiên Nhất trưởng lão, ai dám không cho, Thiên Nhất trưởng lão đại biểu là Huyền Cơ Môn, bốn đại gia tộc cùng hoàng thất tại Càn Nguyên quốc tuy cường đại, nhưng cùng Huyền Cơ Môn so sánh căn bản không đủ xem, dù liên thủ cũng sẽ bị Huyền Cơ Môn đơn giản phá huỷ.

- Hôm nay tìm mọi người tới, không phải cho các ngươi cãi nhau, ta không quản các ngươi có ân oán gì, nhưng hiện tại các ngươi đều phải thả xuống, đây chính là quan hệ đến vấn đề Càn Nguyên quốc Sinh Tử.

Ánh mắt lợi hại như đao của Thiên Nhất trưởng lão quét về phía mọi người, nhất là Đông Phương Bất Tử cùng Vương Bá Đạo bị trọng điểm chiếu cố.

Bọn hắn còn không có đạt tới Vũ Thần cảnh giới, cái nhìn này, cho bọn hắn áp lực quá lớn, đều sinh ra một loại ý niệm không thể địch nổi.

- Vâng, Thiên trưởng lão yên tâm.

Thiên Nhất trưởng lão nghe vậy nhẹ gật đầu.

- Lần này ta triệu tập mọi người, là xử lý sự tình ma thú bạo động, bởi vì nếu như liều mạng mà nói, đối với song phương đều không có lợi, cho nên Thiên Vương Hổ đưa ra một biện pháp, biện pháp này là song phương từng người xuất động mười người tiến hành lôi đài thi đấu, phương thua cần phải đáp ứng phương thắng một điều kiện.

- Điều kiện gì?

Dương Vô Địch nói.

- Nếu như ma thú chiến thắng, nhân loại Càn Nguyên quốc rút khỏi phạm vi Yên Sơn một nghìn dặm, mặt khác còn có một điều kiện, là giao Dương Lỗi cho bọn họ xử trí.

Thiên Nhất trưởng lão nói ra.

- Không được.

- Không được.

- Cái này tuyệt đối không được.

Vừa mới nói xong, mọi người liền cự tuyệt.

Đối với Vương gia cùng Càn gia mà nói, Dương Lỗi cùng bọn họ không có chút liên quan nào, giao cho bọn họ xử trí căn bản không sao cả, bất quá muốn rút khỏi Yên Sơn ngàn dặm, đây là tuyệt đối làm không được đấy.

Mà Dương Vô Địch thì không đồng ý giao Dương Lỗi a thú xử trí.

Thiên Nhất trưởng lão nhấc tay ra hiệu mọi người im lặng xuống.

- Yên tâm, điều kiện này ta cũng không có đáp ứng, cự tuyệt.

Nghe được Thiên Nhất trưởng lão nói, mọi người nhẹ nhàng thở ra.

- Điều kiện cải thành, nếu như thua, trong phạm vi năm trăm dặm Yên Sơn không cho phép xuất hiện nhân loại võ giả, nếu như xuất hiện, giết không tha, mặt khác sự tình Dương Lỗi, cũng làm ra nhượng bộ, nếu như hắn có thể tiếp được ba lượt ám sát, vậy thì không hề so đo.

Thiên Nhất trường lão nói ra.

Trong phạm vi năm trăm dặm không cho phép xuất hiện nhân loại võ giả, mọi người ngược lại là miễn cưỡng tiếp nhận.

- Như vậy nếu như nhân loại chúng ta thắng thì sao?

Càn Thiên Phong nói, tuy hắn không muốn, nhưng dù sao không có cách nào, nếu như thật liều lĩnh khơi mào chiến tranh mà nói, như vậy toàn bộ Càn Nguyên quốc sẽ tao ngộ đại nạn, không nói kết quả thắng bại, Càn Nguyên quốc nhất định sẽ nguyên khí đại thương, nếu như lúc này Quốc Gia khác khơi mào chiến tranh mới mà nói, như vậy toàn bộ Càn Nguyên quốc sẽ bại vong, cho nên cân nhắc lợi hại, Càn Thiên Phong vẫn đồng ý.

- Nếu như nhân loại thắng, như vậy ma thú nhượng xuất Yên Sơn một trăm dặm, có thể cho nhân loại võ giả tiến vào chiếm giữ, còn cho ra mười viên Thần giai ma hạch.

Yên Sơn nhượng xuất một trăm dặm, có thể làm cho nhân loại võ giả tiến vào chiếm giữ, chỗ tốt này có thể to lắm, Yên Sơn tài nguyên phong phú, một trăm dặm phạm vi, có vô số tài nguyên khoáng sản, vô số linh thảo Linh Dược, đối với bốn đại gia tộc cùng hoàng thất phát triển là thật lớn đấy.

Còn có mười viên Thần giai ma hạch, Thần giai ma hạch, mỗi một khỏa đều là giá trị vô hạn, đây cũng là một số lượng không nhỏ.

- Nếu như mọi người đồng ý, như vậy ta hồi phục Thiên Vương Hổ, không đồng ý, như vậy liền phải liều chết chiến một trận, chờ đợi viện binh.

Thiên Nhất trường lão thần thái nghiêm túc nhìn xem mọi người nói ra.

Đối với Thiên Nhất trường lão nói, cái này là biện pháp tốt nhất rồi, dù sao nếu quả thật đại quy mô chiến đấu, nhân loại võ giả tuyệt đối là có hại chịu thiệt, tử thương vô số, Yên Sơn ma thú nhiều không kể xiết, nhất là Chu Độc Mị nếu toàn lực ra tay, đại quy mô thi triển độc thuật mà nói, như vậy toàn bộ Càn Nguyên Quốc Đô Thành chỉ sợ đều sẽ biến thành một mảnh tử địa.

- Dương gia ta đồng ý.

Dương Vô Địch là cái thứ nhất giơ tay lên.

Sau đó Đông Phương Bất Tử cũng giơ tay lên:

- TĐông Phương gia cũng đồng ý.

- Vương gia cũng đồng ý.

- Triệu gia đồng ý.

Càn Thiên Phong cũng giơ tay lên:

- Càn gia đồng ý.

- Tốt, tất cả mọi người đã đồng ý, như vậy liền tuyển ra đại biểu, mỗi nhà ít nhất một người, Huyền Cơ Môn ta hôm nay chỉ có thể phái ra hai người.

- Dương gia ta hai người.

- Đông Phương gia một người.

- Càn gia một người.

- Triệu gia hai người.

- Vương gia một người.

- Như thế còn thiếu một người, nói như vậy, vậy thì mỗi nhà phái ra hai người, nhiều ra hai người với tư cách dự bị, xem xem đối phương đội hình như thế nào.

Thiên Nhất trường lão suy nghĩ một chút nói.

- Tốt, đồng ý.

- Tốt.

Tất cả mọi người gật đầu, cái biện pháp này là tốt nhất rồi, dù sao một trận chiến này chỉ có thể thắng không cho phép bại, một khi thất bại, hậu quả kia là nghiêm trọng đấy.

- Tất cả mọi người đã quyết định, như vậy liền thương lượng phái người nào xuất hiện, bên Thiên Vương Hổ hắn chính là Võ Thần Đại viên mãn cảnh giới, chúng ta không người có thể thắng, như thế chúng ta chỉ có thể từ những người khác bắt tay, mà Chu Độc Mị chỉ sợ cũng không ai có thể thủ thắng, Viên Bạo mà nói, ta có thể chiến thắng, như vậy những người khác, đoán chừng sẽ có Phần Diễm Thú, hắn là Vũ Thần thất giai Thần Thú, mọi người tại đây, cũng không có thể chiến thắng, nói như vậy, bên ta ba tràng tất bại, một hồi có thể thắng, còn lại sáu tràng phải có bốn tràng trở lên chiến thắng, bằng không thì sự tình coi như là thất bại.

Thiên Nhất trưởng lão nhìn xem mọi người phân tích nói.

Nghe được lời này của Thiên Nhất trưởng lão, mọi người tâm tình không khỏi lộ ra thập phần trầm trọng, hôm nay một phương Càn Nguyên quốc, Vũ Thần cảnh giới không nhiều lắm, Thiên Nhất trưởng lão một cái, Dương gia Dương Hữu một cái, Triệu gia Lão Tổ một cái, Càn gia Càn Thiên Phong một cái, Đông Phương gia Đông Phương Bất Bại một cái, tổng cộng năm người.

©©£u G\yỀjX ©k©I [Ń ¦\QjX p\υ -Àju ros

Bất quá năm người này ngoại trừ Thiên Nhất trưởng lão ra, những người khác bất quá là Vũ Thần nhất giai mà thôi, chống lại những người kia căn bản không có phần thắng đáng nói, hơn nữa một phương Yên Sơn ma thú hiện tại chỉ xuất hiện bốn vị biết đến, mà Thiên Nhất trưởng lão chỉ có thể chiến thắng một hồi, về phần sáu người khác còn không biết là người nào, tu vi như thế nào?

Cho nên tình huống một phương nhân loại võ giả có thể nói là thập phần nghiêm trọng, trận chiến này, muốn chiến thắng rất khó.

Nhưng không còn cách nào.

Nếu như không, như vậy phát sinh chính là đại quy mô chiến đấu, như vậy đối với Càn Nguyên quốc tổn thất càng lớn, cho nên không thể không đáp ứng.

Mà Thiên Vương Hổ cũng là nhìn đúng điểm này, nếu quả thật muốn phát sinh đại quy mô chiến đấu mà nói, đối với song phương đều không có lợi, một phương ma thú tổn thất cũng là cực kỳ nghiêm trọng, bất quá an bài mười người lôi đài thi đấu, một phương ma thú càng có hi vọng chiến thắng.

Thiên Vương Hổ đối với cường giả Càn Nguyên quốc điều tra qua, nếu như Huyền Cơ Môn không có phái ra trưởng lão lợi hại hơn mà nói, như vậy một trận chiến này, là cuộc chiến tất thắng.

- Như thế, sự tình vẫn là thập phần phiền toái, Thiên Vương Hổ đã dám đưa ra phương pháp như vậy, như vậy liền chứng minh hắn có nắm chắc tất thắng, cho nên tình huống của chúng ta rất nguy hiểm, thậm chí ngay cả sáu người còn lại của đối phương một điểm tin tức cũng không có.

Càn Thiên Phong cau mày nói.

Một trận chiến này thắng bại hay không, đối với Càn gia lợi ích quan hệ là nghiêm trọng nhất đấy.

Dù sao cái kia tương đương cắt nhường lãnh thổ, phạm vi năm trăm dặm, tuy không lớn, nhưng một khi phạm vi năm trăm dặm cắt nhường đi ra ngoài, Hoàng thành liền mất đi bình chướng rồi.

Tư Tinh cư.

Dương Lỗi ngốc trong sân đánh quyền.

Chiêu thức đơn giản, nhưng từng chiêu từng thức này nhìn như đơn giản đều hùng hậu hữu lực.

Mỗi ngày luyện tập, đã trở thành một loại tập quán.

Đương nhiên Dương Lỗi chủ yếu tu luyện là Phong Đao Thất Sát, mặt khác còn có phi đao, Tiểu Lý Phi Đao.

Hôm nay Dương Lỗi đã có thể lập tức phóng xuất ra mười hai chuôi phi đao, Dương Lỗi tin tưởng mình còn có thể nhanh hơn, thời điểm mình bắt đầu học Tiểu Lý Phi Đao, chỉ có thể lập tức bắn ra hai chuôi phi đao, cho tới bây giờ mười hai chuôi phi đao, đó là kiên trì không ngừng tu luyện.

Đương nhiên ở trong đó tinh thần lực rèn luyện là một nhân tố tuyệt đối, cho nên Dương Lỗi mỗi ngày kiên trì tu luyện Băng Tâm quyết, đồng thời còn sẽ không ngừng điêu khắc.

Ở trong phòng điêu khắc của Dương Lỗi có thiệt nhiều tượng điêu khắc gỗ.

Từ một cấp ma thú bắt đầu, mỗi một cái đều có được say mê hấp dẫn của mình, rất sống động.

Hôm nay Dương Lỗi đã tiến vào Vũ Đế cảnh giới, hơn nữa còn là Vũ Đế thất giai, bất quá để cho Dương Lỗi bất đắc dĩ chính là điêu khắc thuật của mình còn không có thể điêu khắc ma thú bát cấp Vũ Đế cảnh giới.

Điêu khắc thuật.

Phi đao trong tay, đúng vậy, phi đao, Dương Lỗi đã sớm bỏ qua khắc đao, sử dụng phi đao rồi, Tiểu Lý Phi Đao.

Một đao, hai đao.

Mảnh vụn bay tán loạn.

Tốc độ của Dương Lỗi càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Thời gian dần qua, Dương Lỗi điêu khắc tượng gỗ đã bắt đầu thành hình, lần này Dương Lỗi điêu khắc chính là một Bạch Hạc, là một bát cấp ma thú Bạch Hạc.

Là ngày đó Dương Lỗi ở trong Yên Sơn, gặp được nó cùng Bạch Tố Trinh tranh chấp.

Dương Lỗi cũng đã từng điêu khắc qua, bất quá thất bại, lại tao ngộ cắn trả, bất quá lúc này đây, điêu khắc cực kỳ thuận lợi, thời điểm Dương Lỗi điêu khắc, rất chân thành, toàn bộ tiến nhập một loại trạng thái, một loại trạng thái vong ngã linh hoạt kỳ ảo.

10 phút đồng hồ đi qua, nửa giờ đi qua.

Lúc này tượng điêu khắc gỗ Bạch Hạc đã thể hiện ra thần thái ngay lúc đó.

Ẩn ẩn xuất hiện khí thế ma thú bát cấp Vũ Đế, loại khí thế này thời gian dần qua cùng khí thế Bạch Hạc ngày đó tiếp cận.

Cuối cùng một đao kết thúc.

Vẽ rồng điểm mắt, một đao cuối cùng của Dương Lỗi, điêu khắc chính là con mắt Bạch Hạc.

- Đinh, chúc mừng người chơi thành công điêu khắc ra bát cấp ma thú, Thương Vân Bạch Hạc, điêu khắc thuật độ thuần thục tăng lên.

Bát cấp ma thú rốt cục điêu khắc thành công, nhìn Bạch Hạc trước mắt, trong nội tâm Dương Lỗi khoan khoái dễ chịu không thôi, thét dài một tiếng.

- Thiếu Gia.

- Thiếu Gia, Bạch Hạc này điêu khắc thật tinh tế, rất sống động, đưa cho ta được không?

Hạ Trúc cùng Đoạn Dung đúng lúc này đi ra, chứng kiến Bạch Hạc trong tay Dương Lỗi, không khỏi lên tiếng kinh hô.

- Có thể.

Dương Lỗi đang muốn đưa cho Hạ Trúc.

- Có thể cho ta xem một chút hay không

Đoạn Dung nhìn xem tượng điêu khắc gỗ Bạch Hạc trong tay Dương Lỗi, trong nội tâm kinh ngạc không thôi.

- Ta đã đáp ứng cho Hạ Trúc rồi, ngươi tìm Hạ Trúc.

Dương Lỗi mỉm cười đem tượng điêu khắc gỗ đưa cho Hạ Trúc.

Đoạn Dung nghe vậy quay đầu nhìn Hạ Trúc nói:

- Hạ Trúc muội muội, có thể cho ta xem một chút hay không?

- Cái này… Ta… Cái này là Thiếu Gia cho ta, ngươi nhất định phải trả cho ta a.

Hạ Trúc không bỏ đem Bạch Hạc trong tay đưa cho Đoạn Dung.

Tiếp nhận tượng điêu khắc Bạch Hạc gỗ, tinh tế quan sát, trong nội tâm Đoạn Dung không khỏi đại chấn, tự đáy lòng thở dài:

- Điêu khắc thuật thật tinh diệu!

- Tượng điêu khắc gỗ này, là bát cấp Thương Vân Bạch Hạc.

Đoạn Dung không bỏ đem Bạch Hạc đưa cho Hạ Trúc.

- Hạ Trúc muội muội, ngươi phải hảo hảo thu về, Bạch Hạc này không phải bình thường, có thể so với một kiện Hạ phẩm linh khí.

- Thật sự lợi hại như vậy?

Hạ Trúc kinh ngạc nhìn Đoạn Dung cùng Dương Lỗi.

- Không có lợi hại như vậy.

Dương Lỗi mỉm cười lắc đầu, đối với Hạ Trúc nói.

- Ngươi đi trước, ta cùng Dung tỷ có việc muốn nói.

- Vậy thì tốt, Thiếu Gia, ta đi trước.

Hạ Trúc vui mừng đi ra, vừa đi, còn một bên nói thầm.

- Nhất định không thể để cho Xuân Lan chứng kiến, bằng không thì nhất định sẽ đoạt đấy.

Dương Lỗi không khỏi cười cười.

- Chúng ta qua bên kia nói chuyện.

Đoạn Dung nhẹ gật đầu, đối với Dương Lỗi cảm thấy càng ngày càng kinh ngạc.

Hai người tới một bộ bàn ghế đá ngồi xuống.

- Ma sủng Tuyết Nhi của ngươi như thế nào rồi? Thương thế đỡ nhiều rồi hả?

Dương Lỗi hỏi.

Trên mặt Đoạn Dung hơi đỏ lên nói:

- Cảm ơn ngươi, Dương Lỗi, Tuyết Nhi đã không có việc gì rồi, hiện tại ăn hết Thần giai ma hạch, đang tiêu hóa, đoán chừng đợi nàng tỉnh lại lần nữa, sẽ biến thành Võ Thánh Đại viên mãn cảnh giới, thậm chí có khả năng trở thành Thần Thú.

- Như vậy là tốt rồi, như vậy là tốt rồi.

Dương Lỗi nhớ tới trước kia Đoạn Dung đối với mình cho Hạ Trúc tượng Bạch Hạc điêu khắc gỗ thập phần hâm mộ, không khỏi lại nói.

- Đợi ta điêu khắc thuật lại tốt một chút, đến lúc đó có thể đem Tuyết Nhi điêu khắc đi ra cho ngươi, sẽ làm ngươi thoả mãn, bất quá hiện tại điêu khắc thuật của ta còn không có đạt tới cảnh giới kia, không thể điêu khắc cửu cấp Thánh thú.

- Thật sự?

Đoạn Dung nghe vậy mừng rỡ không thôi, nhìn xem Dương Lỗi nói.

©©¢u G\yỀjX ©k¨I [Ń ¦\QjX p\υ -Àju r©s

- Tự nhiên là thật, ta không cần phải lừa gạt ngươi.

- Thật tốt quá.

Nghe được Dương Lỗi nói, Đoạn Dung là cao hứng không thôi.

- Bất quá… Chẳng qua nếu như Tuyết Nhi biến thành Thần Thú mà nói, ta nghĩ tới ta khả năng ở trong thời gian ngắn là không thể nào điêu khắc nàng, nếu như là Thánh thú, chờ ta tu vi đạt tới Võ Thánh cảnh giới có lẽ là được rồi.

- Không có chuyện gì, thời gian không là vấn đề, dù sao… dù sao ngươi không chạy thoát được đâu, cả đời đều chạy không thoát.

Nói xong Đoạn Dung mặt sắc phi hồng, đứng người lên, hướng phía bên ngoài nhanh chóng chạy ra.

… …

- Đinh, hệ thống thăng cấp thành công, phải chăng một lần nữa khởi động?

- Vâng.

Hai ngày thời gian đi qua, hệ thống thăng cấp thành công.

Dương Lỗi không thể chờ đợi được ấn mở hệ thống, hai ngày thời gian qua, khoảng cách lôi đài thi đấu còn thừa lại một ngày, ở trong một ngày thời gian này, mình còn có thể chuẩn bị rất nhiều này nọ, làm tốt hết thảy khả năng chuẩn bị.

Hệ thống tuyển hạng không có bao nhiêu biến hóa, bất quá để cho Dương Lỗi mừng rỡ không thôi chính là, nhiều hơn một hạng phụ thuộc hệ thống, đây là một hạng đặc thù hệ thống, Dương Lỗi chờ mong đã lâu đấy.

Phù văn hệ thống.

Chữ khắc trên đồ vật, phù văn hệ thống là hệ thống phụ trợ luyện khí hệ thống, chuyên môn vì luyện khí mà tồn tại, phụ trợ luyện khí, hôm nay Dương Lỗi luyện khí thuật đẳng cấp còn không có lên tới cao cấp, là bởi vì mình không thể luyện chế vũ khí trang bị cao cấp, mà không thể luyện chế vũ khí trang bị càng cao cấp, nguyên nhân trọng yếu là bởi vì mình không thể ở trên vũ khí trang bị khắc Phù văn, không thể bố trí xuống cấm chế, cho nên mới không thể luyện chế cao cấp vũ khí trang bị.

Cho nên phù văn hệ thống này lại để cho Dương Lỗi dị thường kinh hỉ, Tiểu Lý Phi Đao của Dương Lỗi chỉ có một thanh, mà những phi đao khác đều là một lần ném đấy, làm Dương Lỗi nhức hết cả bi, hơn nữa những phi đao kia uy lực cũng không phải rất lớn.

Nếu như luyện chế phi đao, ở trên thêm phù văn mà nói, như vậy phẩm cấp nhất định sẽ rất có tăng lên, phẩm cấp tăng lên, uy lực tự nhiên không thể cùng ngày xưa so sánh.

Bất quá Dương Lỗi cũng không có ý định hiện tại bắt đầu luyện khí, mà là xem xét có đồ vật gì cần hay không, đồ đạc có thể trợ giúp mình, nhất là đồ vật có thể thu thập Thiên Vương Hổ, đương nhiên giá trị hối đoái phải phù hợp.

Hối đoái hệ thống.

Một đường tra xem xuống dưới, trong đó biến hóa cũng không lớn.

Oanh Thiên Lôi, lần này có thể hối đoái Oanh Thiên Lôi rồi.

Đây cũng là đồ vật Dương Lỗi đã từng cực độ muốn.

Oanh Thiên Lôi.

Cực phẩm Linh khí, một lần sử dụng, sau khi sử dụng có thể phát sinh bạo tạc nổ tung mãnh liệt, uy lực rất mạnh, tương đương với Võ Thánh Đại viên mãn một kích toàn lực.

Oanh Thiên Lôi này quả nhiên cường đại, bất quá để cho Dương Lỗi kinh ngạc chính là, lúc trước mình bị Dương Thiên Lôi oanh kích, uy lực tựa hồ không có mạnh mẽ như vậy.

Một kích kia tuy khủng bố, nhưng còn không có đạt tới một kích toàn lực của Võ Thánh Đại viên mãn.

Bất quá uy lực càng mạnh hơn nữa càng tốt, Dương Lỗi cũng không có nghĩ nhiều hơn, suy nghĩ nhiều ngược lại lãng phí tế bào não, tóm lại uy lực Oanh Thiên Lôi càng cường đại, đối với mình càng tốt.

Bất quá Oanh Thiên Lôi này cũng có khuyết điểm, là tốc độ văng ra quá chậm, cái này không thể như phi đao của mình, nếu như quá nhanh mà nói, sẽ ở giữa đường bạo tạc nổ tung.

Cho nên thứ này chỉ có thể xuất kỳ bất ý, bất quá Dương Lỗi lại nghĩ tới tự luyện chế một loại phù triện, Định Thân Phù.

Không sai, chính là Định Thân Phù, nếu như mình sử dụng Định Thân Phù, đem địch nhân định trụ, như vậy tái sử dụng Oanh Thiên Lôi mà nói, đối phương nhất định phải chết.

Dương Lỗi thậm chí còn nghĩ, nếu như mình có thể học Thiên Địa lao tù của Kim Liên mà nói, đem địch nhân khốn ở bên trong, sau đó sử dụng Oanh Thiên Lôi, bạo tạc nổ tung ở trong một không gian nhỏ hẹp như thế, như vậy uy lực sẽ tăng lên gấp bội.

Oanh Thiên Lôi phải hối đoái, không có nghi vấn.

Nhưng Oanh Thiên Lôi này hối đoái điểm tích lũy lại không ít.

Cần 300 vạn điểm tích lũy, đây chính là 300 vạn điểm tích lũy, mình hối đoái một quả hai quả ngược lại là không sao, nhưng Dương Lỗi ý định hối đoái trên trăm, 100 cái là ba ức.

Ba ức cũng không phải số lượng nhỏ, mình hiện tại điểm tích lũy tổng cộng mới hơn ba ức mà thôi, tiêu hao ba ức cũng chỉ còn lại có mấy ngàn vạn, đây nhất định không được, không có biện pháp, chỉ có thể hối đoái ít một chút, nghĩ nghĩ, Dương Lỗi ý định hối đoái mười cái Oanh Thiên Lôi.

Như thế mười cái Oanh Thiên Lôi thì cần tiêu hao 3000 vạn điểm tích lũy giá trị.

- Đinh, người chơi phải chăng hối đoái mười viên Oanh Thiên Lôi? Cần điểm tích lũy giá trị 3000 vạn.

- Hối đoái.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được mười miếng Oanh Thiên Lôi.

Oanh Thiên Lôi đã hối đoái rồi, một quả Oanh Thiên Lôi ở trong tay mình, đối phó Võ Thánh Đại viên mãn cao thủ là dư sài, dĩ nhiên đối phó Thiên Vương Hổ là không đủ.

Còn có vật gì đó khác có thể trợ giúp mình đối phó Thiên Vương Hổ hay không? Đây là vấn đề Dương Lỗi quan tâm, bằng không thì Dương Lỗi cũng không cần phải vội vã thăng cấp hệ thống như vậy rồi.

Không có, tại sao không có? Xem xét đồ vật có khả năng hối đoái, đều không có tìm được đồ vật phù hợp có thể đối phó Thiên Vương Hổ, ngoại trừ Oanh Thiên Lôi kia ra.

Đương nhiên trước kia Tử Điện Lôi Kích Pháo có thể đối phó Thiên Vương Hổ ngược lại là có thể, hơn nữa giá cả cũng không có tăng, bất quá mình căn bản không có biện pháp ở trong đoạn thời gian như vậy đạt được 1.5 tỷ điểm tích lũy giá trị.

Dương Lỗi bất đắc dĩ, thất vọng.

. . .

Trong phòng.

Dương Lỗi chuẩn bị luyện đan, luyện chế Dịch Dung Đan.

Hôm nay Dương Lỗi có được hai quả Nhuyễn Cốt Quả, có thể luyện chế hai lô Dịch Dung Đan, đương nhiên cũng có khả năng thất bại.

Dịch Dung Đan này cũng không phải dễ dàng luyện chế như vậy.

Luyện chế tốt rồi chuẩn bị bất cứ tình huống nào, mình không có quá nhiều thời gian, ở trong khoảng thời gian này, mình phải hoàn thành hai nhiệm vụ, một cái là nhiệm vụ ma thú bạo động, một cái khác chính là nhiệm vụ thay thế Thiên Tinh lâu, mà mình ở Càn Nguyên quốc chỉ có một tháng thời gian, trong một tháng này, mình còn có khả năng phải đi Yên Sơn một chuyến, cho nên thời gian cấp bách, mà đi xử lý sự tình Thiên Tinh lâu, mình sợ sẽ bị phát hiện, bị ám sát, vậy thì phải thoát khỏi đối phương, như thế Dịch Dung Đan là phương pháp tốt nhất.

Mặc dù mình học xong biến hình thuật, bất quá biến hình thuật này mới là sơ cấp, mặt khác khí tức khó có thể che dấu, nếu như có người nhìn chằm chằm vào mình, hoặc là có loại ma thú truy tung gì mà nói, mình căn bản không thoát khỏi được.

Dương Lỗi lấy ra Tử Long Đỉnh, đương nhiên còn có Tử Tương Quả, Tử Tương Quả này mình hối đoái mấy miếng, hơn nữa giá cả coi như là tiện nghi, cho nên hôm nay Dương Lỗi hoàn toàn sẽ không lo lắng không có Tử Tương Quả.

©©Pu G\ʏÈjX ©kVI Ĥ_Ņj bŋ Ĥ«9 iXʒ9u

Thuật luyện đan.

- Đinh, chúc mừng người chơi thành công luyện chế Dịch Dung Đan, độ thuần thục tăng lên.

Kinh hỉ, đây là kinh hỉ, Dịch Dung Đan này rõ ràng một lần liền thành công rồi, Dương Lỗi đại hỉ không thôi, bề bộn mở ra lò đan, bên trong bầy đặt mười ba viên đan dược lam sắc, như lam bảo thạch, óng ánh như ngọc.

Dịch Dung Đan.

Địa giai lục phẩm đan dược, thập thành đan, phục dụng có thể bảo trì một ngày hiệu quả, mặc dù là Vũ Thần cảnh giới cường giả cũng nhìn không thấu. Cái đan dược này cường đại có thể nghĩ.

Mười ba viên, một lần thành công mười ba viên, một lò đan dược này có thể cũng coi là vận khí tốt rồi.

Còn thừa lại một quả Nhuyễn Cốt Quả, còn có thể luyện chế một lò, bất quá Dương Lỗi biết rõ lúc này đây không nhất định có thể thành công rồi, dù sao đã thành công một lần, không có khả năng mỗi lần thành công, hơn nữa lúc này đây là vận khí bạo tốt.

Thuật luyện đan.

Dương Lỗi lần nữa gia nhập Nhuyễn Cốt Quả, bắt đầu luyện đan, luyện chế Dịch Dung Đan.

Sau nửa giờ, hệ thống truyền ra thanh âm nhắc nhở.

- Đinh, chúc mừng người chơi luyện chế Dịch Dung Đan thành công.

Thành công rồi, rõ ràng lần nữa thành công rồi, Dương Lỗi không nghĩ tới mình rõ ràng liên tục hai lần thành công.

Bất quá lần này Dịch Dung Đan lại so với lần trước thiếu quá nhiều, thiếu đi một nửa, lần trước có mười ba viên, mà lần này chỉ có sáu viên, nhưng sáu viên này cũng làm cho Dương Lỗi mừng rỡ rồi, hai lô đan dược tổng cộng đạt được mười chín viên, trước khi luyện đan, Dương Lỗi là đã làm xong ý định xấu nhất, lần này so với trong tưởng tượng muốn xịn quá nhiều.

. . .

Ba ngày ước định đã đến.

Hôm nay Dương gia muốn chọn ra người xuất chiến, một cái trong đó dĩ nhiên là Dương Hữu vị Vũ Thần cảnh giới cao thủ, mà tên còn lại chính là Dương Vô Địch.

Bất quá Dương Lỗi lại có cách nghĩ khác, cho nên Dương Lỗi đi tới Dương gia phòng nghị sự.

- Tiểu Lỗi, ngươi xuất quan?

Dương Lỗi nhẹ gật đầu, nhìn xem Dương Vô Địch nói ra:

- Xuất quan, về sự tình Dương gia ta tuyển đại biểu, ta có một đề nghị.

- Ngươi nói, ngươi cũng là đệ tử Dương gia ta, tự nhiên có thể đưa ra ý kiến.

Dương Vô Địch nói.

- Ta muốn tham gia lần lôi đài thi đấu này, nói cách khác, ta muốn trở thành một trong Dương gia đại biểu.

- Cái gì? Cái này không được, đây tuyệt đối không được, Tiểu Lỗi ngươi muốn biết chuyện này nguy hiểm như thế nào, mặc dù là phụ thân ngươi Dương Hữu cũng không có nắm chắc có thể chiến thắng, ngươi hôm nay bất quá là Vũ Đế cảnh giới mà thôi, đi tham gia trận đấu lần này mà nói, đây không phải là muốn chết sao?

Dương Vô Địch lắc đầu, ngữ khí kiên quyết.

- Chẳng lẽ gia gia ngươi đã quên, ta là đánh chết Vũ Thần tam giai Quán Trư như thế nào sao, Quán Trư kia cũng không phải tượng đất, mà là Vũ Thần tam giai Thần Thú hàng thật giá thật, ta ngay cả Vũ Thần tam giai Thần Thú cũng đã đánh chết qua, như vậy có lý do gì ngăn cản ta? Cái kia đủ để chứng minh thực lực của ta, ta cũng muốn vì nhân loại, vì Càn Nguyên quốc, vì Dương gia chúng ta làm chút chuyện, cho nên một trận chiến này ta phải tham gia, hơn nữa với tư cách một võ giả, nhất định phải có một khỏa võ giả tâm, võ giả là không cho lui bước, một khi lui bước, chẳng khác nào đã mất đi võ giả tâm, một võ giả nếu như đã mất đi võ giả tâm, gia gia ngươi chắc hẳn biết rõ cái này sẽ là hậu quả gì.

Dương Lỗi nhìn xem Dương Vô Địch, ngữ khí thập phần bình tĩnh, nhưng mà cực kỳ kiên định, không cho phản bác.

- Cùng cái này không có vấn đề gì, võ giả tâm không phải như thế, không phải biết rõ không địch lại, mà đi chịu chết, ngươi biết không, ngươi đây là đi chịu chết, ta là sẽ không đồng ý, lần trước bất quá là một ngoài ý muốn mà thôi, ngươi cho rằng Vũ Thần cảnh giới võ giả là dễ đối phó như vậy sao? Lần trước bất quá là Quán Trư khinh địch, không hề phòng bị, này mới khiến ngươi thực hiện được, vô luận ngươi nói như thế nào, ta đều sẽ không đáp ứng ngươi yêu cầu này.

Dương Vô Địch lắc đầu, kiên quyết không chịu đáp ứng.

- Đúng vậy a, Tiểu Lỗi, đây cũng không phải là nói giỡn đấy, lần này ngươi không cần tham gia náo nhiệt, ngươi là tương lai Dương gia chúng ta, về sau Dương gia còn cần nhờ ngươi, cho nên an toàn của ngươi trọng yếu nhất, bởi vậy, ngươi không thể đi mạo hiểm, không thể.

Dương Vô Ngân cũng nói.

- Chẳng lẽ gia gia quên thân pháp của ta? Ta coi như là không địch lại, nhưng trốn chạy để khỏi chết là tuyệt đối không có vấn đề, nếu như thật sự không được mà nói, ta sẽ trực tiếp rời khỏi lôi đài.

Dương Lỗi nói.

- Cái này. . .

- Gia gia, ngươi nghĩ xem, nhân loại võ giả chúng ta lần này thi đấu là tuyệt đối ở vào hoàn cảnh xấu, bất quá chúng ta lại không phải là không có khả năng chiến thắng, ta nghĩ tới một diệu kế.

Ngữ khí Dương Lỗi có chút tự tin nói.

- Nếu như sử dụng biện pháp của ta mà nói, như vậy lần này tỷ lệ chiến thắng có thể đạt tới tám phần.

- Tám phần? Tuyệt không có khả năng này, tuyệt đối không có thể, coi như là lại nhiều thêm một Vũ Thần Đại viên mãn cũng chưa chắc có thể đạt tới tám phần, ngươi nói đùa gì vậy, cái này là không thể nói giỡn đấy.

Dương Vô Địch nghe vậy không khỏi nói.

Đối với hôm nay một phương nhân loại võ giả ở vào hoàn cảnh xấu, hắn tự nhiên cũng tinh tường, lần này Thiên Vương Hổ có thể nói đến có chuẩn bị, cũng sớm đã đoán chắc nhân loại không có tuyệt thế cường giả, cho nên mới lựa chọn một cái phương pháp như thế.

- Đương nhiên là tám phần, nếu như có thể biết rõ thực lực mấy người còn lại của đối phương, như vậy tỷ lệ chúng ta chiến thắng thậm chí còn có thể tăng lên.

Dương Lỗi mỉm cười nói.

- Ngươi nói một chút, đây là cái biện pháp gì?

Dương Vô Địch động tâm rồi, nếu quả thật có thể đạt tới tám phần tỷ lệ chiến thắng mà nói, như vậy cái này có thể thật sự là một công lớn rồi.

- Điền Kị đua ngựa.

Dương Lỗi nhổ ra bốn chữ.

Mọi người Dương Vô Địch nghe vậy sững sờ.

- Điền Kị đua ngựa? Đây là mưu kế gì?

- Điền Kị đua ngựa là một câu chuyện, chuyện kể có một Quốc Gia Đại tướng tên là Điền Kị, rất ưa thích đua ngựa, có một hồi, hắn và một Vương gia ước định, muốn tiến hành một cuộc tranh tài. Bọn hắn thương lượng tốt, đem ngựa từng người phân thành thượng, trung, hạ tam đẳng. Thời điểm thi đấu, thượng mã chống lại thượng mã, trung mã đối với trung mã, hạ mã đối với hạ mã.

- Bởi vì Vương gia mỗi cấp bậc mã đều so với mã của Điền Kị cường một ít, cho nên đấu mấy lần, Điền Kị đều thất bại. Cho nên hắn thập phần ủ rũ, chuyện này bị một bạn tốt của hắn lả Tôn Tẫn biết, liền cho hắn một chủ ý, dùng hạ đẳng mã của hắn đối chiến Vương gia thượng đẳng mã, dùng thượng đẳng mã của hắn đối chiến Vương gia trung đẳng mã, mà trung đẳng mã đối chiến hạ đẳng mã, như vậy Điền Kị dùng ba cục hai thắng đã lấy được thắng lợi đua ngựa, cái này là kế Điền Kị đua ngựa.

©©ku G\yỀjX ©kUI ĤQ_ G_Łj ?Â§ ĤÔ«u

- Tốt! Ha ha, tốt một cái Điền Kị đua ngựa, đây là một chủ ý tuyệt diệu, ma thú một phương có ba người không thể thắng, nhưng bảy người khác đều là có biện pháp đánh bại, chỉ cần chúng ta đạt được sáu tràng thắng lợi mà nói, như vậy liền thắng định rồi, dù lỡ tay, thu hoạch năm tràng thắng lợi, cũng có thể bất phân thắng bại.

Dương Vô Địch cao hứng vỗ tay nói.

- Như vậy, gia gia lần này có thể cho ta đi?

Dương Lỗi nói ra.

- Không được!

Sau đó Dương Vô Địch sắc mặt biến đổi, nghiêm túc nói. Nói giỡn, cháu mình thiên tài như vậy, làm sao có thể cho hắn gặp nguy hiểm.

...

Lôi đài bị thiết lập ở bờ sông Tùng Trúc Hà.

Tùng Trúc Hà là một con sông lớn nằm ở bên ngoài Yên Sơn, cách Càn Nguyên quốc bảy trăm dặm, con sông lớn này thủy thế bằng phẳng, hơn nữa chảy qua bên ngoài Càn Nguyên quốc, sông đào bảo vệ thành là dẫn nước sông Tùng Trúc Hà vào.

Lôi đài thành lập nhanh như vậy cũng làm cho người líu lưỡi, bất quá ma thú phần đông, thành lập một tòa lôi đài như vậy còn thật không cần quá nhiều thời gian, ba ngày vậy là đủ rồi.

Nhìn xem lôi đài cao cao kia, Dương Lỗi thi triển Chân Thực Ưng Nhãn, tra nhìn xuống.

Ở trên bố trí trận pháp, hơn nữa thủ pháp là cấp bậc đại sư đấy.

Này để cho Dương Lỗi mày nhăn lại, người này tuyệt đối là cao cấp Trận Pháp Sư, như thế, có thể suy đoán ra đối phương còn có thứ lợi hại, chính là trận pháp sư, chống lại trận pháp sư mà nói, chỉ sợ coi như là Tứ gia gia Dương Vô Ngân của mình cũng chưa chắc có thể chiến thắng, trận pháp này bố trí thủ pháp so với Dương Vô Ngân muốn hơn hẳn một bậc.

Nhân loại một phương mười hai người đã tuyển đi ra, Dương gia là Dương Hữu cùng Dương Lỗi, Dương Hữu là Vũ Thần cảnh giới cao thủ, không cần hoài nghi, mà Dương Lỗi là có phần khiến người ngoài ý rồi, bất quá ba đại gia tộc khác cùng hoàng thất, đều không nói gì, bọn hắn ước gì Dương Lỗi chết sớm, hắn chết gia tộc bọn họ cũng ít đi một phần uy hiếp, bọn hắn có thể tinh tường, Dương Lỗi một thiên tài tuổi còn trẻ như vậy đại biểu cho cái gì, hơn nữa còn là một siêu cấp thiên tài, mới 17 tuổi liền đánh chết Vũ Thần, thiên tài như vậy, về sau sẽ trở thành hình dáng ra sao? Ai cũng không dám đoán trước.

Cho nên chỉ cần Dương Lỗi không vẫn lạc, như vậy toàn bộ Càn Nguyên quốc, không, hẳn là toàn bộ Sùng Vũ đại lục đều không ai có thể ngăn cản Dương gia quật khởi.

Hoàng thất Càn gia hai người, một cái là Càn Thiên Phong, một cái khác là Càn Tử Hư.

Càn Thiên Phong là Vũ Thần nhất giai cường giả, Càn Tử Hư mặc dù không có đạt tới Vũ Thần, nhưng mà đi vào Võ Thánh Đại viên mãn nhiều năm, chỉ cần nước chảy thành sông mà nói, đi vào Vũ Thần vẫn có cơ hội.

Mà kỳ thật lúc này đây sở dĩ Càn Tử Hư tham gia lôi đài thi đấu, chính là vì tìm kiếm cơ hội đột phá, được ăn cả ngã về không, có lẽ có thể đột phá Võ Thánh Đại viên mãn cảnh giới.

Đông Phương gia, hai người theo thứ tự là Đông Phương Bất Tử, còn có Đông Phương Bất Bại.

Triệu gia thì là Triệu Trinh, Triệu Trinh là Triệu gia Lão Tổ, thuật luyện đan cực cao, một thân Hỏa thuộc tính công pháp, Liệt Hư bí quyết luyện được xuất thần nhập hóa.

Mà một người khác của Triệu gia lại không phải là họ Triệu, tên là An Vô Dụng, để cho Dương Lỗi giật mình chính là người này cũng là Trận Pháp Sư, hơn nữa còn là cao cấp Trận Pháp Sư, tu vi Võ Thánh Đại viên mãn, Triệu gia che dấu quá sâu, rõ ràng phái ra Trận Pháp Sư, còn là một cao cấp Trận Pháp Sư.

Cuối cùng là Vương gia, Vương gia đại biểu thứ nhất không hề nghi ngờ là Vương Bá Đạo, Vương gia không

- Thực kém cỏi!

Phong Báo lắc lắc nắm đấm nói.

Mà Càn Thiên Phong cổ nghiêng một cái, lập tức hôn mê.

Trận thứ ba một phương Yên Sơn ma thú chiến thắng.

Sắc mặt Thiên Nhất trường lão không tốt, ba tràng đã qua, một phương nhân loại võ giả đã thua hai trận, tình thế thập phần nghiêm trọng, còn lại bảy tràng có hai trận là phải thua không thể nghi ngờ, nói cách khác năm tràng còn lại tối thiểu nhất phải thắng được bốn tràng mới được, cái này độ khó cũng không nhỏ, Thiên Nhất trường lão cũng không có nắm chắc.

- Hắc hắc, Thiên Nhất, lần này các ngươi nhất định phải thua, vẫn là sớm nhận thua đi.

Lúc này Thiên Vương Hổ đắc ý nói.

- Hừ, ta nói rồi, không đến cuối cùng thắng bại còn không nhất định đây này?

Thiên Nhất trường lão nói.

- Tốt, còn chưa từ bỏ ý định, Quy Bất Động.

- Đến ngay đây.

- Trận này ngươi lên, ta xem bọn hắn có thể chống được bao lâu.

Thiên Vương Hổ nói.

- Vâng, lão đại.

Quy Bất Động chậm rãi lên lôi đài, bước chân tuy thoạt nhìn chậm chạp, nhưng lại làm cho người không dám khinh thị, cái khôi giáp mai rùa sau lưng kia, lại để cho Quy Bất Động thoạt nhìn thập phần xấu xí, nhưng đều tinh tường, khôi giáp của Quy Bất Động này phòng ngự vô song, người có thể phá vỡ khôi giáp của Quy Bất Động, thật sự là quá ít.

Đối với Quy Bất Động này, có thể khắc chế hắn cũng chỉ có An Vô Dụng rồi.

An Vô Dụng là Trận Pháp Sư, trận pháp chi đạo hết sức lợi hại, so với Dương Vô Ngân càng mạnh hơn nữa, am hiểu tinh thần trận pháp công kích, cho nên có hắn đi đối phó Quy Bất Động là lựa chọn tốt nhất rồi.

Bất quá thực sự không thể khinh thường, ai có thể biết, Quy Bất Động này có biết trận pháp hay không?

Quy loại giỏi nhất là trường thọ, Dương Lỗi tinh tường, Ô Quy này ở trong Tây Du Ký, trong rất nhiều thần thoại đều là Thừa tướng của Tứ Hải Long Vương, có thể làm Thừa tướng, tất nhiên là người thông minh, cho nên Quy Bất Động này có học qua trận pháp hay không, còn không rõ ràng lắm, nhưng hiện tại suy nghĩ không được nhiều như vậy, chỉ có An Vô Dụng mới là một người đối phó hắn tốt nhất.

Cho nên người đối chiến với Quy Bất Động, cũng sớm đã sắp xếp xong xuôi.

- Triệu gia, An Vô Dụng, xin chỉ giáo.

An Vô Dụng là người trung niên, thoạt nhìn gầy yếu, nhưng ánh mắt lại là tinh quang rạng rỡ, hai tay thon dài, ở trên hiện đầy vết thương, vết chai rõ ràng có thể thấy được.

Dương Lỗi tu luyện qua Ưng Trảo Công, đối với đôi tay của An Vô Dụng này là giật mình không thôi, tình huống này hiển nhiên là tu luyện qua Ưng Trảo Công, hơn nữa Ưng Trảo Công đạt đến một cảnh giới không thể tưởng tượng nổi, nếu như lại tiến một tầng, lại đột phá mà nói, như vậy Ưng Trảo Công này là có thể đạt tới tầng thứ tối cao, khi đó sẽ Phản Phác Quy Chân, hai tay trở nên trắng noãn như ngọc.

Đương nhiên Dương Lỗi lại không giống, Dương Lỗi tu luyện Thiết Bố Sam, lại tu luyện Huyền Nguyên bí quyết, tu luyện Ưng Trảo Công căn bản sẽ không ở trên tay mình lưu lại dấu vết.

Như thế xem ra An Vô Dụng này không chỉ là một trận pháp cao thủ, hơn nữa còn là một cận chiến cường giả, đoán chừng Ưng Trảo Công này sẽ đưa đến hiệu quả không ngờ được.

- Quy Bất Động, mọi người đều biết, Quy Bất Động ta phòng ngự Thiên Hạ Vô Song, chỉ cần ngươi có thể phá vỡ phòng ngự của ta mà nói, ta đây liền nhận thua.

Quy Bất Động cười hắc hắc, khuôn mặt gần như lách vào thành một đoàn.

- Bất quá, trừ khi ngươi đạt đến Vũ Thần lục giai trở lên, hoặc là ngươi cũng như Chu Độc Mị biết dùng độc, là cao cấp Độc sư, độc thuật vô song, bằng không thì ngươi căn bản không làm gì được ta.

- Chúng ta liền thử xem.

An Vô Dụng cũng không nói nhiều, tay vung lên, trong tay xuất hiện một bộ đồ vật hình tròn, kỳ trận, không sai, đây là kỳ trận.

Với tư cách một cao cấp Trận Pháp Sư, kỳ trận là đồ vật căn bản nhất.

Bình thường nói đến, từng cao cấp Trận Pháp Sư đều có kỳ trận của mình, bởi vì chỉ có kỳ trận mới có thể tùy thân mang theo, tùy thời có thể dùng đến đối địch, Trận Pháp Sư, nếu như muốn bố trí cao cấp trận pháp cỡ lớn, là cần phải có thời gian, một khi chiến đấu bắt đầu, địch nhân cũng sẽ không cho ngươi nhiều thời giờ đi bày trận như vậy, cho nên kỳ trận là tồn tại không thể thiếu.

- Kỳ trận? Lại là kỳ trận?

Quy Bất Động lắp bắp kinh hãi, nhìn xem kỳ trận trong tay An Vô Dụng có một loại cảm giác không ổn.

©¨Vu G\ʏỀjX ¨··I Ĥà_ [ÁH w«ǪH ¦Ł [ǰjX ?æjX

Bất quá khi hắn nhớ tới An Vô Dụng bất quá là Võ Thánh Đại viên mãn cảnh giới liền bình thường trở lại, một Võ Thánh mà thôi, mình sớm đã đột phá cấp độ Võ Thánh, tiến vào Vũ Thần, cho nên đối với Võ Thánh cấp bậc võ giả căn bản không để ý, một Võ Thánh, mặc dù mình không sử dụng phòng ngự cường hãn kia, cũng không thắng được mình.

Một Vũ Thần, đương nhiên là có tự tin như vậy, Vũ Thần uy nghiêm.

- Kỳ trận tên là Diệt Thần.

- Diệt Thần? Khẩu khí thật lớn.

Nghe được An Vô Dụng nói, Quy Bất Động cũng nổi giận, một Võ Thánh nho nhỏ rõ ràng dám xưng diệt thần, mặc dù là mình cũng không dám có khẩu khí lớn như vậy.

- Diệt Thần kỳ trận lên cho ta.

Theo thanh âm của An Vô Dụng, bộ kỳ trận kia lập tức hóa thành mấy lá cờ, rời khỏi rơi xuống bốn phía Quy Bất Động, tạo thành một vòng vây quỷ dị, đem Quy Bất Động tính cả An Vô Dụng cũng vây quanh ở trong.

Mà lúc này Quy Bất Động cùng mọi người cảm giác lại không giống, hắn chỉ cảm thấy một đạo bạch quang lóng lánh qua, liền hiện ra ở trên biển lớn mênh mông, trên biển mênh mông này, nhìn không tới giới hạn, nước biển bình tĩnh, nhưng lại để cho Quy Bất Động ngoài ý muốn chính là, mình vậy mà không thể lẻn vào dưới nước.

Lúc này Quy Bất Động mới cảm giác được không đúng, mình là cùng An Vô Dụng kia chiến đấu, mình lâm vào bên trong ảo cảnh rồi.

- Ảo cảnh nho nhỏ, phá cho ta.

Mà khóe miệng An Vô Dụng lại giương lên vẻ tươi cười, lập tức hiện ra ở trước mặt Quy Bất Động.

- Ở bên trong trận pháp của ta, giãy dụa là phí công đấy, trừ khi ngươi là Vũ Thần trung kỳ, bằng không thì căn bản không có khả năng đánh vỡ bộ kỳ trận này của ta.

- Hừ, một cái trận pháp nho nhỏ mà thôi, thực đã cho rằng ta đánh không phá?

Quy Bất Động hừ lạnh một tiếng.

- Huyền Vũ phá cương quyền.

Quy Bất Động đánh ra một quyền, một quyền này khí kình như là từng đạo cương châm bén nhọn, hướng phía An Vô Dụng kích qua, mà thân ảnh An Vô Dụng lập tức bị đánh tan, biến mất.

- Ngươi đánh không đến ta, trừ khi phá vỡ trận pháp, bằng không thì ngươi căn bản tổn thương không được ta.

An Vô Dụng nói.

Một quyền, lại một quyền, 10 phút sau, Quy Bất Động tính tác ngừng lại.

Lúc này mọi người ở đây đều hết sức kỳ quái, nhìn xem hai người Quy Bất Động cùng An Vô Dụng, đứng đấy vẫn không nhúc nhích, tựa hồ ngủ rồi.

- Không tiếp tục công kích sao? Như vậy đến phiên ta rồi!

Bên trong Trận pháp, An Vô Dụng nhìn xem Quy Bất Động nhẹ nhàng cười cười, sau đó trên tay nút thắt lấy một bộ thủ ấn huyền diệu.

- Tinh thần Phong Bạo.

Lập tức toàn bộ đại dương bao la nổi lên mưa to gió lớn, sóng cả mãnh liệt.

Từng đạo sóng to gió lớn hướng phía Quy Bất Động xông kích qua.

Nhìn xem sóng lớn trước mặt mà đến, Quy Bất Động một chút cũng không có khẩn trương, chắp tay trước ngực, trong miệng khẽ quát một tiếng:

- Bất động như núi.

Sóng lớn trùng kích qua, mặt biển khôi phục lại bình tĩnh, lại để cho An Vô Dụng kinh ngạc chính là, Quy Bất Động rõ ràng không có việc gì chút nào, vẫn là bộ dáng như vậy.

- Quả nhiên không hổ là phòng ngự vô song Quy Bất Động, tinh thần đâm xuyên, diệt thần chi kiếm.

Trong tay An Vô Dụng xuất hiện một thanh Cự Kiếm, chuôi Cự Kiếm này hoàn toàn là do tinh thần năng lượng ngưng tụ thành, hướng phía Quy Bất Động nhanh chóng công kích qua.

- Lần này ta xem mai rùa của ngươi còn có thể ngăn cản được hay không.

Thời điểm Cự Kiếm sắp đến trước mặt Quy Bất Động, lập tức hóa thành chín chuôi lợi kiếm đồng dạng.

- Huyền Vũ thủ hộ, bất động như núi.

Quy Bất Động y nguyên như trước, cả người ngồi ở chỗ kia cũng không nhúc nhích, tựa hồ căn bản không có chứng kiến lợi kiếm bay tới trước mặt.

Trong lòng của hắn tinh tường, đây là tinh thần trận pháp, chỉ cần tinh thần lực của mình đầy đủ cường đại, như vậy chờ mình tiêu hao hết tinh thần lực của đối phương, như vậy trận pháp này cũng sẽ tự sụp đổ.

Rầm rầm rầm. . .

Liên tiếp oanh kích qua đi, Quy Bất Động y nguyên ngồi ở chỗ kia, trên người không có chút tổn hại nào.

- Tinh thần xiềng xích.

- Tinh thần chi bạo.

. . .

Sau một loạt công kích, An Vô Dụng có chút vô lực, dù sao còn không có đạt tới Vũ Thần cảnh giới, tinh thần lực tiêu hao quá lớn, bộ kỳ trận trận pháp này là tinh thần hệ trận pháp, cần tinh thần lực cường đại

hơn ủng hộ, nhưng lại để cho An Vô Dụng bất đắc dĩ chính là, hắn đánh giá thấp tinh thần lực của Vũ Thần cảnh giới Quy Bất Động rồi.

Tuy tinh thần lực của Quy Bất Động cường đại, nhưng bởi vì An Vô Dụng có trận pháp phụ trợ, đối với hắn tiêu hao cũng là thật lớn đấy.

Hai người như vậy giằng co, chậm rãi khôi phục.

Vài phút sau, hai người đồng thời bắt đầu chuyển động.

- Huyền Vũ phá cương quyền, phá cho ta.

Một quyền đánh ra, đánh trúng mắt trận kỳ trận, kỳ trận lập tức phá vỡ, kỳ trận bị phá, An Vô Dụng bị cắn trả nghiêm trọng, bất quá Quy Bất Động còn chưa kịp cao hứng, An Vô Dụng đã động.

"Ưng Trảo Công, phi ưng chụp mồi."

Một cái ưng trảo sắc bén, chộp tới cổ Quy Bất Động, lực phòng ngự mai rùa của Quy Bất Động rất mạnh, nhưng cổ lại không có phòng hộ, một kích này đúng là đánh trúng vào nhược điểm của hắn.

Phanh. . .

Mà Quy Bất Động dù sao cũng là Vũ Thần cảnh giới, tại thời khắc mấu chốt rõ ràng còn đánh ra một quyền, một quyền này đánh vào phần bụng An Vô Dụng.

Hai người tách ra, sau đó song song té xỉu.

Thế hoà không phân thắng bại, lại là thế hoà không phân thắng bại, Thiên Vương Hổ cùng Thiên Nhất trường lão đều là chuẩn bị không kịp, không nghĩ tới rõ ràng đánh thành thế hoà không phân thắng bại.

- Thế hoà không phân thắng bại, thế nào lại là thế hoà không phân thắng bại?

Thiên Vương Hổ thì thào lẩm bẩm.

So sánh với Thiên Vương Hổ biểu lộ không thể tin được, tâm tình Thiên Nhất trường lão lại tốt hơn nhiều, vốn hắn cho rằng một trận chiến này không có gì nắm chắc, lại không nghĩ rằng rõ ràng xuất hiện thế hoà không phân thắng bại.

- Ta nói rồi, không đến cuối cùng thắng bại khó liệu, ván thứ tư là thế hoà không phân thắng bại, còn có sáu tràng.

Thiên Nhất trường lão khẽ mỉm cười nói.

Thiên Vương Hổ nghe vậy trầm giọng nói:

- Thiên Nhất, ngươi chớ đắc ý, còn có sáu tràng, Yên Sơn một phương chúng ta đã chiến thắng hai trận, mà trong sáu tràng, hai trận là tất thắng đấy, bốn tràng khác, hừ, các ngươi cũng không có cơ hội chiến thắng.

- Đại nhân, trận này, xin cho ta lên.

Lần này thỉnh chiến chính là Phong Ngưu, Phong Ngưu lực lớn vô cùng, nhưng không có nửa điểm đầu óc, không biết âm mưu quỷ kế gì, vẻ mặt chất phác, nhưng nếu như ai xem thường hắn mà nói, như vậy sẽ trả giá thảm trọng, đầu óc Phong Ngưu là một cây đinh, một khi đã quyết tâm sẽ chết chiến đấu tới cùng, cho dù là phục vụ quên mình đi liều.

Cho nên Phong Ngưu này đã dễ đối phó, lại cực khó đối phó.

Hết thảy đều phải xem động thủ nắm chắc.

- Một trận chiến này ta đi.

Vương Nhất Đao một cái nhảy lên lôi đài.

©¨Uu G\ʏỀjX ¨·oI p\njX iXʏ« G_ dʒHu

Vương Cừu Thành Vương Nhất Đao là Khoái Đao Thủ, tốc độ xuất đao cực nhanh, lúc đối địch, bình thường đều là một chiêu trí mạng, cho nên mới được xưng là Vương Nhất Đao.

Cùng Phong Ngưu so sánh, Vương Nhất Đao có tốc độ ưu thế, nhưng mà có hoàn cảnh xấu thật lớn, Vương Nhất Đao tu vi mới là Võ Thánh Đại viên mãn, mà Phong Ngưu là Vũ Thần cảnh giới, nếu như cứng đối cứng mà nói, như vậy Vương Nhất Đao phải thua không thể nghi ngờ.

Hơn nữa càng thêm mấu chốt chính là, Phong Ngưu còn có thời điểm nổi giận, một khi Phong Ngưu nổi giận, các hạng thuộc tính sẽ bạo tăng, tốc độ, lực lượng đều tăng lên gấp bội, lực lượng Phong Ngưu vốn cường hãn vô cùng, nếu như để cho hắn nổi giận mà nói, lực lượng thậm chí có thể cùng Vũ Thần hậu kỳ võ giả so sánh, có thể thấy được Phong Ngưu nổi giận là như khủng bố thế nào.

- Tiểu tử, xem ngươi gầy giống như Hầu Tử, vẫn là không nên lên đây, đánh với ngươi, ta không có một điểm kích tình.

Phong Ngưu vừa nhìn thấy Vương Nhất Đao, lập tức có chút thất vọng, lại nói tiếp Vương Nhất Đao này dáng người coi như là cao lớn, nhưng ở trong mắt Phong Ngưu thật sự là có chút nhỏ.

Vương Nhất Đao lập tức trên mặt sinh ra mấy cái hắc tuyến.

Dương Lỗi:

- . . .

- Ít nói nhảm, một đầu trâu điên mà thôi, có ta đối phó ngươi đã đầy đủ rồi.

Vương Nhất Đao rút ra Trường Đao bên hông mình, đó là một thanh hắc sắc Trường Đao, không có khai phong.

Nhưng ai cũng không dám xem thường chuôi Trường Đao không có khai phong này, cây đao này vừa ra vỏ, liền tản mát ra sát ý cuồng bạo, cỗ sát ý này lại để cho người không khỏi kinh sợ.

Người có thể dùng đao không có khai phong, đều là đao pháp đạt đến cực hạn, mà Vương Nhất Đao dĩ nhiên là sử dụng đao không có khai phong, như vậy liền chứng minh đao pháp của hắn đã đạt đến một cảnh giới không thể tưởng tượng nổi, hơn nữa trong thân đao kia tản mát ra sát ý, mãnh liệt như vậy, khủng bố như vậy, tựa hồ không khí đều muốn đọng lại, muốn làm đến như vậy, cần giết bao nhiêu người? Cái chuôi đao này nhiễm quá nhiều máu tươi?

- Hảo đao!

- Đao mổ trâu tự nhiên không kém.

Vương Nhất Đao vung lên Trường Đao, trực chỉ Phong Ngưu.

Vù vù. . . Vù vù. . .

Trâu điên nghe vậy con mắt bốc hỏa.

- Khẩu khí thật là lớn, hôm nay ta liền bẻ gãy đao của ngươi.

Phong Ngưu này dung vũ khí là một thanh cự chùy, đường kính hơn nửa thước, thoạt nhìn để cho người run sợ, người bình thường căn bản không dám đối mặt, cự chùy này không phải thiết chùy bình thường, mà là sử dụng Thiên Ngoại vẫn thạch rèn thành, trọng lượng sáu trăm bốn mươi cân, người bình thường căn bản vũ bất động, bất quá ở trong tay Phong Ngưu lại nhẹ như không có gì, có thể thấy được hắn khí lực to lớn.

- Hám Thiên Đoạt Mệnh chùy, thức thứ nhất, một búa đoạt mệnh.

Phong Ngưu điên cuồng hét lên một tiếng, cái búa trong tay hóa thành một đạo bóng đen cự đại hướng phía Vương Nhất Đao công kích qua.

Vương Nhất Đao sắc mặt biến đổi, lực đạo này quá kinh khủng, nếu như bị đánh trúng, tất nhiên sẽ bị nện thành thịt nát.

Lui, lui về phía sau, cũng may tốc độ Phong Ngưu không nhanh, thân thủ không phải rất linh hoạt, thân hình Vương Nhất Đao nhếch lên, liền tránh thoát một kích khủng bố này.

Ầm ầm!

Một búa này đập vào trên mặt đất, lập tức ném ra một cái hố to cực lớn, đá vụn vẩy ra, đất rung núi chuyển.

Muốn biết lôi đài này là đặc biệt cứng rắn, tài liệu đặc biệt gia công đấy, lại bị Phong Ngưu một búa đập phá thành hố to như vậy, có thể thấy được lực đạo khủng bố, mặc dù là một kích của Vũ Thần trung kỳ, cũng không gì hơn cái này.

- Thiểm Điện Đao, đao như tia chớp.

Vương Nhất Đao hiện lên một kích, liền bắt đầu nhanh chóng đánh trả, tốc độ đao của Vương Nhất Đao quá nhanh, so với tốc độ của Phong Báo cũng chậm không nhiều.

Đinh.

Nhưng Phong Ngưu cũng không phải dễ dàng đánh trúng như vậy, tốc độ của Vương Nhất Đao mặc dù nhanh, nhưng cái búa trong tay Phong Ngưu hơi động một chút, liền có thể ngăn trở, bởi vì cái búa của Phong Ngưu quá lớn, diện tích che phủ cực lớn, hơn nữa nhãn lực của Phong Ngưu vô cùng tốt, cho nên tuy tốc độ không nhanh, nhưng lại có thể đơn giản ngăn trở khoái đao của Vương Nhất Đao.

Đạp đạp. . .

Vương Nhất Đao bị phản chấn, lui vào bước lúc này mới dừng lại, nhưng trái lại Phong Ngưu, lại không chút sứt mẻ.

- Thiểm Điện Đao, một đao đoạt hồn.

Vương Nhất Đao không phải dễ dàng bị đánh lui như vậy, một đao không được lại đến một đao, một đao kia so với một đao mới vừa rồi nhanh hơn, uy lực càng lớn, toàn bộ thân đao hóa thành một đạo hư ảnh, hướng phía cổ Phong Ngưu chém tới.

Đ-A-N-G. . .

Cự chùy vừa nhấc, lần nữa chặn một kích này của Vương Nhất Đao.

Mà lần này Vương Nhất Đao sớm có chuẩn bị, nhưng vẫn bị lực phản chấn đẩy lui, hơn nữa bị thụ tổn thương nhỏ.

- Tiếp ta một kích, Hám Thiên Đoạt Mệnh chùy, cự chùy lay Thiên Địa.

Theo thanh âm Phong Ngưu quát lớn, trên cánh tay Phong Ngưu cơ bắp bạo lên, cự chùy trong tay cũng tựa hồ biến lớn thêm vài phần, cái khí thế kia gần như có thể rung chuyển trời đất, trong đó ẩn chứa lực phá hoại rất mạnh, tựa hồ muốn phá hủy toàn bộ Thiên Địa.

- Tránh, tránh, tránh.

Lực lượng quá cường đại, quyết không có thể đón đỡ, chỉ có thể tránh lui.

Vương Nhất Đao lập tức trốn tránh ra, tốc độ cực nhanh, nhưng vẫn bị kình khí liên lụy, khăn trùm đầu trên tóc bị kình phong cắt đứt, trên trán tràn ra tí ti vết máu, tóc tứ tán, thiếu một ít, thiếu một ít liền đầu nở hoa, mất mạng, Vương Nhất Đao chưa từng có cảm nhận được tử vong rõ ràng cách mình gần như vậy.

Vương Nhất Đao là trốn tránh đi qua, bất quá chùy kia uy thế không giảm, thuận thế hướng vòng phòng hộ trận pháp oanh kích qua, toàn bộ trận pháp không ngừng lắc lư, tựa hồ bị lực đạo cường hãn này đánh tan.

- Hô. . .

Tránh thoát một kích cường hãn này, Vương Nhất Đao thở phào một cái, bây giờ còn có chút ít nghĩ mà sợ, Vương Nhất Đao cũng là người trải qua vô số đại chiến, đối mặt cự chùy này, áp lực không thể bảo là không lớn, uy lực một búa kia, đúng là khủng bố như vậy, hơn nữa mang theo tinh thần áp lực cực lớn.

- Không tệ, rõ ràng có thể né tránh một búa này.

Phong Ngưu cũng thập phần kinh ngạc, tuy hắn thoạt nhìn có chút ngây ngốc, bất quá thực sự tinh tường, một búa kia cảu mình uy lực như thế nào, người chết ở dưới một chiêu này số lượng cũng không ít, trong đó không thiếu Võ Thánh Đại viên mãn cấp cường giả.

- Hừ, lực lớn mà thôi.

Mặc dù đối với lực đạo cường hãn kia có chút cảm thấy sợ hãi, nhưng Vương Nhất Đao tinh tường, mình vẫn có ưu thế đấy, là tốc độ của mình nhanh, mình hoàn toàn có thể nương tựa theo cái ưu thế này tới dây dưa, không thể cùng đối phương cứng đối cứng, cứng đối cứng mà nói, cái kia quả thực là muốn chết.

- Một con khỉ ốm mà thôi, vừa rồi thiếu chút nữa bị lão Ngưu ta đánh thành thịt nát rồi, rõ ràng còn dám hung hăng càn quấy như thế, xem lão Ngưu ta đem ngươi đánh thành thịt vụn như thế nào.

Phong Ngưu oa oa vài tiếng, giơ lên cự chùy lần nữa hướng phía Vương Nhất Đao nện đi qua, tốc độ so với trước nhanh gần như gấp đôi.

©¨£u G\ʏÈjX ¨·©I dà_ ?à_ gƷ§ [ǰ_u

Vương Nhất Đao chấn động, cái này thật xúi quẩy, mình vốn chính là ở trên tốc độ có ưu thế, Phong Ngưu này lực đạo mạnh mẽ như vậy, lại tăng tốc độ, mình chẳng phải là hẳn phải chết không thể nghi ngờ sao?

Không kịp suy nghĩ nhiều hơn nữa, Vương Nhất Đao vội vàng lui về phía sau.

Bành, bành, bành. . .

Một búa hợp với một búa, một búa nhanh hơn một búa.

Vương Nhất Đao ở vào bên bờ nguy hiểm, trong lòng của hắn rất rõ ràng, Phong Ngưu đạt tới Vũ Thần cảnh giới khí tức kéo dài, mà mình tuy cũng rất không tồi, nhưng ở dưới tình huống như vậy, tiếp tục xuống dưới đối với mình tuyệt đối là bất lợi, nhất định phải nghĩ biện pháp mới được.

Uống. . .

Lại là một búa, một búa này mắt thấy muốn nện ở trên đầu Vương Nhất Đao, lúc này lại suy nghĩ đã không còn kịp rồi.

- Nhân đao hợp nhất, trảm cho ta.

Giờ khắc này Vương Nhất Đao bay lên, hai tay cầm đao, cả người tựa hồ cùng đao trong tay hắn đã trở thành một chỉnh thể, uy lực cực lớn, hướng phía Phong Ngưu xông kích qua.

- Hám Thiên Chùy, cự chùy lay Thiên Địa.

Phong Ngưu chợt quát một tiếng, cự chùy trong tay hướng phía Vương Nhất Đao oanh kích qua, tốc độ nhìn như chậm chạp, nhưng uy lực xác thực khủng bố dị thường.

Rầm rầm rầm.

Bành bành bành.

Tiếng va đập không ngừng truyền đến.

Hai người liên tục va chạm, nhao nhao thối lui đến biên giới lôi đài.

- Thật là lợi hại.

Phong Ngưu lau vết máu khóe miệng.

- Rõ ràng lại để cho ta chảy máu rồi.

Sau đó tròng mắt dần hiện ra hào quang hồng sắc khát máu, lóe lên, ngữ khí nói chuyện cũng so với trước lớn rất nhiều, cái khí thế cuồng bạo kia không ngừng kéo lên.

Huyết mạch Phong Ngưu rõ ràng bị kích phát, Phong Ngưu này muốn nổi giận rồi, lần này Vương Nhất Đao nguy hiểm.

Dương Lỗi nhìn thấy trâu điên xuất hiện tình huống như vậy, trong nội tâm đã biết rõ, lần này trận thứ năm đoán chừng phải thua.

Phong Ngưu nổi giận sẽ đánh mất bản tính, hoàn toàn bằng vào bản năng của mình chiến đấu, hơn nữa tu vi cũng sẽ tăng cường, càng ngày càng mạnh, lực lượng cũng sẽ trở nên cực kỳ khủng bố.

Hống hống hống. . .

Gào thét vài tiếng, Phong Ngưu hướng phía Vương Nhất Đao lao đến, giờ phút này Vương Nhất Đao thi triển nhân đao hợp nhất, tiêu hao thật lớn, gần như hao tổn mất hơn phân nửa chân khí, có thể nói là nỏ mạnh hết đà rồi, nhìn xem Phong Ngưu lúc này hùng hổ, càng hơn trước kia, làm sao có thể ngăn cản?

Chẳng lẽ mình phải thua? Phải chết ở chỗ này sao?

Không, không, Vương Nhất Đao ta thiên tư cực cao, từ một chi thứ đệ tử địa vị thấp, trải qua bao nhiêu chua xót cố gắng, mới đạt tới tình trạng hôm nay, mới đạt tới Võ Thánh Đại viên mãn cảnh giới, nếu chết như vậy, không cam lòng, Vương Cừu Thành ta không cam lòng.

Trong ánh mắt Vương Nhất Đao đã hiện lên một tia kiên quyết.

Cho dù chết, Vương Nhất Đao ta cũng muốn kéo cái đệm lưng, muốn nở mày nở mặt, ít nhất, Vương Nhất Đao ta còn có thể đánh chết một vị Vũ Thần.

- Dùng tánh mạng ta làm dẫn, khai mở linh hồn chi đao, hủy diệt, hủy diệt hết thảy.

Đây là một chiêu cuối cùng của Thiểm Điện Đao, linh hồn chi đao, thiêu đốt tánh mạng bản thân, đến đề thăng công lực của mình, hơn nữa một chiêu này công kích không phải là thân thể, mà là linh hồn, một chiêu này uy lực vô cùng, bất quá hậu hoạn cực lớn, có thể nói, sử dụng chiêu này, chẳng khác nào là thiêu đốt tánh mạng của mình, kết quả là công lực toàn bộ phế.

Bất quá một chiêu này uy lực kinh người, có thể để cho Vương Nhất Đao lập tức tăng lên tới Vũ Thần cảnh giới, hơn nữa linh hồn chi đao, trừ khi là có được hồn khí, bằng không thì căn bản ngăn ngăn không được.

Cái này nói cho cùng là một loại đấu pháp dùng mệnh đổi mệnh.

- Đi chết.

Theo một chiêu này sử xuất, Trường Đao trong tay Vương Nhất Đao biến mất không thấy gì nữa, nhưng cả người lại hóa thành một đạo hắc mang, sau đó biến thành một thanh Trường Đao cực lớn, hướng phía Phong Ngưu nghênh đón tiếp lấy.

Hống hống hống.

Phong Ngưu lại không có chút nào sợ hãi, lúc này Phong Ngưu sớm đã mất đi ý thức của mình, cho nên căn bản không biết cái gì là sợ hãi, một đao mạnh mẽ như vậy của Vương Nhất Đao, không chỉ không để cho hắn lui bước, trái lại hưng phấn nghênh đón tiếp lấy.

Một đao, một búa.

Lập tức trên không trung phanh đụng vào nhau.

Không trung bắn ra ánh sáng mãnh liệt, giống như một tiểu Thái Dương, để cho người gần như mắt mở không ra.

Năng lượng cường hoành kia ở trên lôi đài kích phát ra, làm cho cả đại địa đều run rẩy, khủng bố, năng lượng khủng bố như thế, có thể so sánh Vũ Thần trung kỳ cường giả tranh đấu.

Rầm rầm rầm.

Liên tiếp tiếng nổ mạnh, đem trọn lôi đài tạc nhão nhoẹt.

Vòng phòng hộ trận pháp, bởi vì năng lượng cường hãn này không ngừng lắc lư.

Phốc. . .

Sau khi va chạm, Vương Nhất Đao nặng nề bay đi ra ngoài, mà Phong Ngưu cũng không khá hơn chút nào, toàn bộ bị đụng ngã lăn ra.

- Khục khục. . . Khục khục. . .

Lúc này Phong Ngưu dĩ nhiên thanh tỉnh lại, cũng không có ở trong đối chiến kia bị oanh kích chí tử, ngược lại lảo đảo đứng lên.

Mà bên kia Vương Nhất Đao, toàn bộ cánh tay đều bị đánh nát, người cũng không có động tĩnh.

Thắng bại đã phân.

Một trận chiến này, đánh cho kịch liệt như thế, cuối cùng vẫn là một phương Yên Sơn ma thú chiến thắng, dù sao cảnh giới chênh lệch, hơn nữa Phong Ngưu không chỉ là lực lớn vô cùng, phòng ngự cũng là cực kỳ cường hãn.

Một kích cuối cùng, cùng Vương Nhất Đao liều lại với nhau, tuy bị thương không nhẹ, nhưng không có suy giảm tới căn cốt, ngược lại kích phát ra Ma chi huyết.

Truyền thuyết Phong Ngưu chính là hậu đại của Thượng Cổ Yêu thú Ngưu Ma Vương, mà một trận chiến này lại kích phát lực lượng bên trong huyết mạch của hắn, cho nên mới có thể đứng lên, nếu không Phong Ngưu sẽ không có khả năng lại đứng lên.

- Vương Cừu Thành, ngươi đứng lên ah, ngươi đứng lên ah.

Lúc này Vương Bá Đạo hô lớn.

- Lão Ngưu ta thắng! Là lão Ngưu ta chiến thắng rồi.

Phong Ngưu giơ lên đại chùy tử của mình, phấn chấn vung vẩy lấy.

So sánh với Phong Ngưu, Vương Nhất Đao không còn có vận khí tốt như vậy, lúc này Vương Nhất Đao kinh mạch hủy hết, sinh mệnh lực cực yếu, muốn bảo trụ tính mệnh cũng khó khăn, hơn nữa coi như là bảo trụ tính mệnh, toàn thân tu vi cũng không có khả năng trở về rồi, thậm chí về sau cũng khó tu luyện ra chân khí nữa.

Giờ phút này, Thiên Vương Hổ đắc ý nhìn xem Thiên Nhất trường lão.

- Trận này là phương ta thắng lợi rồi, còn có năm tràng, năm tràng chỉ cần bên ta chiến thắng hai trận liền ở vào thế bất bại, mà trong năm tràng này, ta cùng Phần Hỏa là tuyệt không khả năng có người có thể chiến thắng, cho nên Thiên Nhất, ta khuyên ngươi vẫn là hiện tại liền nhận thua, nói như vậy, ta có lẽ còn có thể lưu cho ngươi chút mặt mũi, ha ha. . . Ha ha. . .

Nói xong Thiên Vương Hổ đắc ý cười lên ha hả.

- Hừ, không nên cao hứng quá sớm, không phải còn có năm tràng sao? Chẳng lẽ ngươi tự tin như vậy, ta tin tưởng sẽ có kỳ tích xuất hiện.

Thiên Nhất trường lão hừ một tiếng.

©¨¢u G\ʏỀjX ¨·¨I ¦_Ɛj b\∂y ros

- Kỳ tích, ha ha, ha ha, ngươi rõ ràng còn ôm lấy tưởng tượng, muốn chiến thắng, ha ha, Thiên Nhất ngươi quá ngây thơ rồi, quá ngây thơ rồi, ta cùng Phần Hỏa hai trận này là tất thắng không thể nghi ngờ, hơn

nữa. . . hơn nữa còn lại ba tràng khác, chẳng lẽ một hồi cũng thắng không được?

Thiên Vương Hổ cười ha ha.

- Hừ, chờ là được.

Thiên Nhất trường lão nói.

Thiên Vương Hổ chứng kiến giờ phút này Huyền Cơ Môn Thiên Nhất trưởng lão rõ ràng còn trấn định như thế, chẳng lẽ còn có hậu chiêu gì?

Đột nhiên Thiên Vương Hổ nghĩ đến, có phải hay không là lão gia hỏa này muốn chờ đợi viện binh Huyền Cơ Môn tới? Nếu như nói như vậy, như vậy thật đúng là phiền toái, mặc dù mình cùng Phần Hỏa có thể chiến thắng, ba người khác bất quá là Võ Thánh Đại viên mãn cảnh giới mà thôi, nếu như bọn hắn phái ra Vũ Thần cảnh giới cao thủ mà nói, như vậy thì phiền toái.

Như vậy làm sao bây giờ?

Chẳng lẽ lại để cho người đi Yên Sơn thỉnh cao nhân rời núi? Như vậy không được, nếu như mình trở về như vậy, tất nhiên sẽ trở thành chuyện cười, như vậy mình cần phải nghĩ biện pháp mới được.

- Đại nhân, lần này để cho tiểu nhân xuất mã, tất nhiên có thể đắc thắng trở về.

Lúc này Lộc Trượng Khách lên tiếng nói.

- Chờ chút.

Thiên Vương Hổ vung tay lên, nhìn xem Thiên Nhất trường lão nói.

- Thiên Nhất, ngươi không phải là muốn đợi viện binh chứ? Nếu như là như vậy ngươi liền đánh sai chủ ý rồi, hừ hừ, chúng ta lần này lôi đài thi đấu, chỉ có thể là người ở chỗ này, người tới sau, không thể tính toán, không thể gia nhập lôi đài thi đấu.

Thiên Nhất trường lão lắc đầu cười cười nói:

- Yên tâm, không có viện binh, chính là người trong chỗ này.

Năm người còn lại của Yên Sơn ngoại trừ Thiên Vương Hổ cùng Phần Hỏa là Vũ Thần cảnh giới ra, ba người khác đều là Võ Thánh, ba Võ Thánh, cạnh mình có ba cái là Vũ Thần, hơn nữa một người khác chính là Ô Đồ, mặc dù Ô Đồ không có đạt tới Vũ Thần cảnh giới, nhưng trong tay có một kiện pháp bảo, dùng kiện Pháp Bảo kia đối phó Phần Hỏa, tuy không thể chiến thắng, không có thể đánh bại, bất quá muốn tự bảo vệ mình, giữ chặt đối phương, lại dư xài rồi, mà ba tràng phía trước chiến thắng không có vấn đề gì, một trận hòa, mà Thiên Vương Hổ chiến thắng, cũng chẳng qua là bốn so bốn chiến thành ngang tay. Về phần sự tình khác về sau lại luận.

Bất quá nếu cái này trên đường ngoài ý muốn nổi lên mà nói, như vậy thì phiền toái, cho nên bốn tràng rất trọng yếu, nếu có một hồi ngoài ý muốn nổi lên mà nói, như vậy sự tình sẽ phiền toái.

- Vậy là tốt rồi, chúng ta đã chiến thắng ba tràng, các ngươi chiến thắng một hồi, một hồi khác thế hoà không phân thắng bại, nói như vậy, một phương Yên Sơn chúng ta là tất thắng không thể nghi ngờ.

Thiên Vương Hổ nghe xong cười nói.

- Thiên Nhất, ta xem ngươi vẫn là nhận thua, không nên làm vùng vẫy vô vị.

- Thắng bại còn chưa phân, còn có cơ hội, nói không chừng chúng ta bốn tràng toàn thắng thì sao?

Thiên Nhất trường lão lạnh lùng cười cười.

- Ngươi không cần nhiều lời, bắt đầu.

- Tốt, tốt, Thiên Nhất, ngươi đã kiên trì như vậy mà nói, như vậy hi vọng ngươi không nên hối hận.

Thiên Vương Hổ hừ lạnh một tiếng.

- Lộc Trượng Khách, trước kia ngươi nói muốn lên, như vậy trận này ngươi lên, nhớ kỹ không được lưu tình, giết bọn họ cho ta.

- Đại nhân, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ không lưu tình.

Lộc Trượng Khách um tùm cười cười, sừng hươu trên đầu lay một cái, đặc biệt chướng mắt.

- Ta đến tiếp ngươi.

Dương Hữu phi thân lên đài.

- Vũ Thần nhất giai?

Lộc Trượng Khách tròng mắt hơi híp.

- Vũ Thần nhất giai cũng phải chết.

- Nói khoác không biết ngượng.

Tròng mắt Dương Hữu hơi híp, một đạo hàn quang lòe ra, bàn tay lớn run lên, một đạo bạch quang xuất hiện, lập tức chui vào chỗ mi tâm Lộc Trượng Khách, Lộc Trượng Khách ngay cả phản ứng cũng không kịp phản ứng liền lập tức tử vong.

Mọi người trừng to mắt, khủng bố, vậy mà khủng bố như vậy, ai cũng không có nhìn rõ ràng Dương Hữu là như thế nào ra tay, ngay cả Thiên Vương Hổ cũng chưa kịp nhìn rõ ràng.

- Tốt.

Thật lâu mọi người mới kịp phản ứng, một phương nhân loại võ giả lập tức truyền đến từng đợt tiếng vỗ tay.

Mà Thiên Vương Hổ lại sắc mặt tái nhợt, như thế nào cũng thật không ngờ, sẽ là kết quả như vậy, Lộc Trượng Khách căn bản ngay cả phản ứng cũng không kịp đã bị đánh chết, Lộc Trượng Khách này là có tuyệt kỹ của hắn đấy, uy lực rất mạnh, mặc dù là Vũ Thần cảnh giới cũng có thể tới liều mạng, nếu như đối phương hơi không lưu ý, thậm chí có thể cho hắn vạn kiếp bất phục, nhưng thật không ngờ, Dương Hữu kia ra tay rõ ràng nhanh như vậy, không có cho Lộc Trượng Khách cơ hội chút nào.

Tràng thứ sáu, Dương Hữu chiến thắng, đây cũng là nhân loại võ giả đạt được trận thắng lợi thứ hai.

Lúc này một phương nhân loại võ giả cùng Yên Sơn ma thú so sánh, nhân loại võ giả chiến thắng hai trận, mà một phương Yên Sơn chiến thắng ba tràng, một hồi khác bất phân thắng bại.

Nhưng lúc này nhân loại võ giả vẫn là rơi xuống hạ phong.

- Trận tiếp theo Phần Hỏa ngươi lên, giết đối phương cho ta.

Thiên Vương Hổ nổi giận, trực tiếp để cho Phần Diễm Thần Thú Phần Hỏa lên sân khấu, Phần Hỏa là Vũ Thần thất giai Thần Thú, tu vi cực kỳ khủng bố, ngày ấy nếu như không phải mình có nô lệ khế ước tạp mà nói, mình không chết cũng sẽ trọng thương.

Hôm nay Phần Hỏa đã thành nô lệ của mình, là người của mình, Dương Lỗi tự nhiên sẽ không lo lắng, bất quá Dương Lỗi không có ý định để cho Phần Hỏa cứ như vậy bại lộ, Phần Hỏa là Phần Diễm Thần Thú, là ma thú huyết thống cao cấp bên trong ma thú, địa vị tự nhiên không phải chuyện đùa, để cho hắn đánh vào nội bộ tự nhiên là lựa chọn tốt nhất, nếu như ở thời điểm này để cho hắn phóng nước giả vờ đánh thua mà nói, đây chẳng phải là bại lộ, vậy thì xa xa không đáng rồi, cho nên Dương Lỗi không có ý định để cho Phần Hỏa bạo lộ, cũng không có phát ra mệnh lệnh.

- Tốt

Phần Hỏa lên tiếng, từ từ đi lên lôi đài, quét mắt nhìn xem Thiên Nhất trưởng lão nói.

- Các ngươi ai lên đi tìm cái chết?

- Ta đến tiếp ngươi.

Lại để cho Thiên Vương Hổ ngoài ý muốn không thôi chính là, lần này Huyền Cơ Môn Thiên Nhất rõ ràng phái ra một tên tiểu tử, một tiểu bối của Huyền Cơ Môn, Ô Đồ.

Chứng kiến cái này, lại để cho Thiên Vương Hổ không khỏi nở nụ cười, châm chọc nói:

- Thiên Nhất, các ngươi không có ai sao? Như thế nào phái ra một tiểu tử đi tìm cái chết rồi hả?

Thực lực Phần Hỏa là khủng bố không thôi, Phần Hỏa bổn mạng Hỏa Diễm uy lực vô cùng, có thể đốt hết vạn vật, uy lực có thể so với địa mạch tâm hoả.

- Nhìn xem sẽ biết.

Thiên Nhất trưởng lão hừ lạnh một tiếng nói.

- Tiểu tử, cọng lông còn không có dài đủ liền dám ra đây, ta xem tiểu tử ngươi là về nhà bú mẹ đi.

Phần Hỏa nhìn xem Ô Đồ giễu cợt nói.

- Hừ.

Ô Đồ cũng không nói chuyện, nhắm mắt lại, từ chỗ mi tâm của hắn bay ra một tòa bảo tháp.

©¨Pu G\yỀjX ¨·VI ¦_Ļj b\∂y r©s

Cái bảo tháp này kim quang lóng lánh, để cho người gần như mở mắt không ra. Hơn nữa bảo tháp tiên khí vờn quanh, ẩn ẩn hiện ra tiên quang, để cho Dương Lỗi không khỏi chấn động.

Cái tiên quang vờn quanh này người bình thường là nhìn không tới đấy, chỉ có Dương Lỗi có Chân Thực Ưng Nhãn mới có thể thấy rõ ràng, đương nhiên nếu như tu vi đạt đến cảnh giới nhất định cũng có thể thấy được.

Có tiên quang lóng lánh, cái kia nói rõ kiện vũ khí kia tuyệt đối không phải vũ khí pháp bảo bình thường.

Giám Định Thuật.

- Đinh, Giám Định Thuật thất bại, độ thuần thục tăng lên.

Đã thất bại, rõ ràng thất bại, Dương Lỗi càng là kinh ngạc, phải biết hôm nay Giám Định Thuật của Dương Lỗi đã đạt đến một cấp bậc rất cao rồi, trừ khi là trang bị siêu việt Thần cấp mới không thể xem xét, đây cũng chính là nói, kiện bảo tháp này không giống người thường, rất có thể là Tiên khí, tối thiểu nhất cũng là Bán Tiên Khí.

Một lần xem xét thất bại Dương Lỗi cũng chưa từ bỏ ý định, mà là lại một lần nữa thi triển Giám Định Thuật.

- Đinh, xem xét thất bại.

Dương Lỗi thật đúng là có một loại tâm không đến Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định.

Giám Định Thuật.

- Đinh, người chơi xem xét thất bại, độ thuần thục tăng lên.

Giám Định Thuật.

- Đinh, người chơi xem xét thất bại, độ thuần thục tăng lên.

Giám Định Thuật.

- Đinh, người chơi xem xét thất bại, độ thuần thục tăng lên.

… …

Giám Định Thuật.

- Đinh, người chơi xem xét thất bại, độ thuần thục tăng lên.

Mấy lần sau, còn không có thành công, làm Dương Lỗi phiền muộn không thôi, bất quá có thể khẳng định chính là, cái bảo tháp này của Ô Đồ, không tầm thường, mình nhiều lần xem xét như vậy đều thất bại.

- Tốt một tòa bảo tháp, bất quá ngươi cho rằng ở bên trong, ta liền không đối phó được ngươi rồi sao? Quá ngây thơ rồi.

Nhìn xem Ô Đồ đem mình hộ ở trong bảo tháp, Phần Hỏa cười nói.

Thanh âm Ô Đồ từ trong bảo tháp truyền ra.

- Chỉ cần ngươi có thể đánh vỡ bảo tháp này phòng ngự, ta liền nhận thua.

Ngừng một chút, Ô Đồ nói tiếp.

- Bất quá, ta không cho rằng Phần Hỏa ngươi có năng lực lớn như vậy, một đầu Phần Diễm Thú mà thôi, đừng nói là ngươi, coi như là 10 cái, một trăm, một ngàn cái cùng một chỗ, cũng không làm nên chuyện gì.

Phần Hỏa nghe xong, lập tức khí xông lên não, quá ghê tởm, quả thực quá ghê tởm, mình đường đường Phần Diễm Thần Thú, tu vi Vũ Thần thất giai, đánh chết Thần Thú, Vũ Thần, Võ Thánh không tới một ngàn, cũng có 800, hắn lại còn nói mình ngay cả một cái tháp rách rưới cũng phá không nổi, đây không phải có chủ tâm khiêu khích sao?

- Ah ah ah.

Phần Hỏa giận dữ hét.

- Tiểu tử, ngươi thành công chọc giận ta rồi, ta muốn đem ngươi bầm thây vạn đoạn, nghiền xương thành tro.

Phần Hỏa hai mắt đỏ thẫm, như muốn ăn thịt người, nộ, nộ tới cực điểm.

Chỉ thấy thân hình hắn nhanh chóng biến lớn, trong nháy mắt từ 1-2m, biến thành một Cự Nhân hơn ba mét, quanh thân hiện đầy Hỏa Diễm khủng bố, Hỏa Diễm này đúng là Phần Diễm Thú bổn mạng Hỏa Diễm, Địa Ngục Viêm Hỏa.

- Ah ah, phá hủy cho ta, Địa Ngục Viêm Hỏa.

Phần Hỏa đánh ra một quyền, một quyền này hóa thành một đạo hắc sắc Hỏa Diễm, hướng phía bảo tháp bảo vệ Ô Đồ oanh kích qua.

Vù vù…

Lập tức Địa Ngục Viêm Hỏa kia đem bảo tháp bao vây lại, đúng vào lúc này, cái bảo tháp kia vốn là yên tĩnh, lập tức bộc phát ra hào quang chói mắt, kim quang bốn phía.

Theo sát lấy, bảo tháp kia chuyển động một hồi, quanh thân tháp phun ra một ít hoàng sắc sương mù mông lung, những đồ vật hình dáng sương mù này, lập tức đem Địa Ngục Viêm Hỏa kia đập chết rồi.

Híz-khà-zzz…

Mọi người thấy mà ngạc nhiên không thôi, cái bảo tháp này quả thực là lợi hại, rõ ràng dễ dàng đem Địa Ngục Viêm Hỏa của Phần Hỏa tiêu diệt như thế.

Thiên Vương Hổ chứng kiến cũng khiếp sợ không thôi, một tòa tháp này rốt cuộc là cái gì? Thật không ngờ cường đại? Phải biết Địa Ngục Viêm Hỏa kia, mặc dù là mình cũng muốn tránh đi mũi nhọn, không dám cường tiếp, mà bảo tháp này chỉ là phun ra một ít hoàng sắc sương mù liền đem nó đơn giản tiêu diệt, có thể thấy được cái bảo tháp này lợi hại.

Dương Lỗi chớp mắt, thầm nghĩ, cái bảo tháp này, ta xem xét không đi ra, nhưng đồ vật hoàng sắc hình dáng sương mù kai, lại có thể xem xét đi ra.

Giám Định Thuật.

- Đinh, người chơi xem xét thất bại, Giám Định Thuật độ thuần thục tăng lên.

Dương Lỗi không khỏi bó tay rồi, cái bảo tháp này xem xét không đi ra cũng thôi, nhưng hoàng sắc sương mù kia, rõ ràng cũng xem xét không đi ra, làm Dương Lỗi cảm thấy thập phần bất đắc dĩ, bất quá bất đắc dĩ đồng thời cũng thập phần khiếp sợ, đây hết thảy cũng có thể chứng minh, cái bảo tháp này, không đơn giản, phi thường không đơn giản, sương khói kia cũng xem xét không đi ra, như vậy nói đúng là, cái đồ vật

Thiên Nhất trường lão lắc đầu.

- Chính là vì ngươi đánh chết Quán Trư, chém rụng một cánh tay Thiên Vương Hổ, cho nên nếu như ngươi đi mà nói, chỉ sợ Thiên Vương Hổ sẽ không hạ thủ lưu tình, cho nên. . . Dương Lỗi, ta xem lần này ngươi vẫn là không nên đi.

- Nếu như ta đi mà nói, còn có một tia cơ hội, ta có phù triện, Ẩn Thân Phù, một khi thi triển Ẩn Thân Phù, Thiên Vương Hổ liền không cách nào phát hiện đến ta, đến lúc đó có thể tìm cơ hội đánh lén.

Dương Lỗi nói ra.

- Hơn nữa đây là sớm đã quyết định tốt, huống hồ, nếu như một trận chiến này ta không đi, hắn cũng sẽ không bỏ qua ta, cho nên Thiên Nhất trường lão, ngươi không cần nhiều lời, một trận chiến này, ta là thế tất phải làm.

Nhưng trong nội tâm Dương Lỗi thầm nghĩ, nếu như Phong Ẩn Đao của mình kích phát ra một kích tất sát mà nói, như vậy tiếp theo đánh chết Thiên Vương Hổ cái Vũ Thần Đại viên mãn cảnh giới này, đây chính là Vũ Thần Đại viên mãn cảnh giới, nói cách khác, nếu như mình đánh chết hắn mà nói, như vậy có thể đạt được hơn chín trăm triệu điểm kinh nghiệm, nói như vậy, mình liền có thể trực tiếp tăng lên tới Võ Thánh cảnh giới, lại có thể đạt được chín trăm triệu điểm tích lũy giá trị, ngẫm lại, trong nội tâm Dương Lỗi liền ngứa, chín trăm triệu điểm tích lũy giá trị, đó cũng không phải là số lượng nhỏ, liền ý nghĩa hệ thống có thể lần nữa tăng lên một cấp bậc, hơn nữa có thể mua xuống vũ khí cường đại hơn, công pháp lợi hại hơn thích hợp bản thân tu luyện.

Bất quá Dương Lỗi biết rõ, đây cũng chỉ là ngẫm lại mà thôi, một kích tất sát, như thế nào dễ dàng có thể kích phát ra như vậy, mặc dù hôm nay Phong Ẩn Đao của mình phẩm cấp đã tăng lên tới Cực phẩm Linh khí, nhưng phát động một kích tất sát khả năng cũng chỉ là 1% mà thôi, xác suất quá thấp.

Nếu như chính diện xuất đao mà nói, mình có thể đánh ra mấy lần công kích?

Chỉ sợ tối đa bất quá là hai lần, không, hẳn là ba lượt cơ hội, nếu như ba lượt cơ hội mình không có gây ra Nhất Kích Tất Sát mà nói, như vậy Thiên Vương Hổ liền sẽ không ình bất kỳ cơ hội nào.

Cho nên đây hoàn toàn là không thể làm, muốn dựa vào vận khí, phát động Nhất Kích Tất Sát, căn bản không có khả năng.

Như vậy muốn đạt được thắng lợi, biện pháp tốt nhất không phải đánh chết Thiên Vương Hổ, mà là đem Thiên Vương Hổ đánh ra bên ngoài lôi đài, muốn đem Thiên Vương Hổ đánh ra bên ngoài lôi đài, lại phải làm như thế nào đây?

Vậy thì quan hệ đến hai vấn đề, một cái là như thế nào đánh vỡ trận pháp này phòng hộ, mà cái khác là như thế nào đem Thiên Vương Hổ bức lui.

Đem Thiên Vương Hổ bức lui, Dương Lỗi vẫn có biện pháp làm được đấy, cái kia chính là Thiên Đao nhất thức, mình phục dụng Đại Lực Kim Cương hoàn, lại thi triển Thiên Đao Nhất Thức, có thể đem Thiên Vương Hổ bức lui.

Cho nên cái này nan đề duy nhất là như thế nào vô thanh vô tức đem trận pháp phòng hộ lôi đài phá vỡ một trống rỗng.

Thiên Đao nhất thức tự nhiên cũng có thể, nhưng vấn đề là Thiên Đao nhất thức là phương pháp mình bức lui Thiên Vương Hổ, hơn nữa Thiên Đao nhất thức mỗi ngày chỉ có thể thi triển một lần, cho nên tự nhiên không có khả năng sử dụng Thiên Đao nhất thức đi trước kích phá trận pháp phòng hộ, cho nên nhất định phải nghĩ những biện pháp khác.

Bởi vì phải nghĩ biện pháp vô thanh vô tức đánh vỡ trận pháp, hoặc là đem vòng phòng hộ trận pháp phá vỡ một lổ hổng, cho nên Dương Lỗi chỉ có thể ở bên trong hệ thống nghĩ biện pháp. Không nghĩ tới thật đúng là đã tìm được một vật.

Hủ Thực tạp.

Cái Hủ Thực tạp này có thể tan rã vạn vật, không chỉ là trận pháp bích chướng, dù là cấm chế gì, cũng có thể bị tiêu tan sạch, đương nhiên đây cũng là có yêu cầu, Hủ Thực tạp phân đẳng cấp, bất quá coi như là đẳng cấp thấp nhất Hủ Thực tạp cần điểm tích lũy hối đoái cũng là cực kỳ kinh người.

Hủ Thực tạp có thể căn cứ đẳng cấp chia làm một cấp, hai cấp, ba cấp,… không có hạn mức cao nhất.

©V¨u G\yỀjX ¨·kI G_Łj -fŋ ¦\Ôj Ĥà_ -_Ŀj g ûjш

Mà một cấp Hủ Thực tạp có thể phá hư trận pháp cấp thấp, cấp hai Hủ Thực tạp có thể phá hư trung cấp trận pháp, mà lôi đài này bố trí trận pháp lại là trận pháp cấp Đại Sư.

Cho nên muốn phá hư trận pháp này, cần Hủ Thực tạp là tứ cấp. Mà tứ cấp Hủ Thực tạp này hối đoái một tấm cần 1000 vạn, một tấm này chỉ có thể phá hư một cái chỗ trống không lớn, muốn hoàn toàn phá hư tan rã, một tấm là tuyệt đối không đủ, nếu như muốn triệt để phá hư trận pháp này mà nói, cần Hủ Thực tạp là cực kỳ kinh người, tối thiểu nhất cần mười cái, nói cách khác, cần 100 triệu điểm tích lũy giá trị.

Nhưng cũng may Dương Lỗi không cần triệt để phá hư trận pháp này, có một cái không gian có thể dung người thông qua cũng đã đủ rồi, cho nên Dương Lỗi chỉ hối đoái một tấm Hủ Thực tạp.

Đương nhiên vì làm được không sơ hở tý nào, Dương Lỗi hối đoái ba tấm Hủ Thực tạp, ba tấm này có thể không rẻ, ba tấm là 3000 vạn điểm tích lũy, mặc dù nói hiện tại điểm tích lũy của Dương Lỗi không ít, nhưng cũng không nhiều, hơn ba ức, nếu như dùng như thế này mà nói, như vậy thật đúng là không được bao lâu sẽ triệt để dùng hết.

Bởi vì hiện tại không thể so với trước kia, nếu là lúc trước mà nói, mình luyện đan, vẽ phù, luyện khí,… tất cả hệ thống phụ thuộc cũng có thể sinh ra điểm tích lũy, thế nhưng mà hiện tại hết thảy đều hủy bỏ, mình chỉ có thông qua đánh quái hoặc là làm nhiệm vụ mới có thể đạt được điểm tích lũy giá trị.

Bất quá vì hoàn thành nhiệm vụ ma thú bạo động này, đây hết thảy cũng đáng, bởi vì ma thú bạo động này ban thưởng nhất định sẽ đem điểm tích lũy tiêu hao hoàn toàn bổ trở về.

Đây chính là nhiệm vụ cấp độ S, hắn ban thưởng Dương Lỗi không chút nào hoài nghi.

Chính là bởi vì đã có Hủ Thực tạp, cho nên Dương Lỗi mới có nắm chắc có thể đối phó Thiên Vương Hổ.

… …

- Ngươi phải cẩn thận, nếu như thật sự không được, liền lập tức nhận thua, biết không?

Dương Vô Địch nói.

Dương Hữu cũng quan tâm Dương Lỗi, tuy hắn không rõ ràng lắm, Dương Lỗi tự tin đến cùng đến từ đâu, nhưng lại biết, lúc ấy mẫu thân Dương Lỗi đã từng để lại cho hắn cái nhẫn, khẳng định không phải là phàm vật, bởi vậy suy đoán, Dương Lỗi tự tin như thế, mười phần cùng mẫu thân hắn lưu lại đồ vật có quan hệ.

Mẫu thân hắn là người nào, trong nội tâm Dương Hữu tuy không rõ ràng lắm, nhưng mà, mẫu thân Dương Lỗi tuyệt đối là đến từ một địa phương thập phần cường đại, để ình nhìn lên, cho nên nàng lưu lại đồ vật, khẳng định không tầm thường.

- Các ngươi yên tâm, ta đều có ý định.

Dương Lỗi cười cười, liền quay người phi lên lôi đài.

Thiên Vương Hổ đứng trên lôi đài ngược lại là kinh ngạc, như thế nào cũng không ngờ rằng, bọn hắn rõ ràng phái ra Dương Lỗi, phải biết Dương Lỗi là kích giết thủ hạ Quán Trư của mình.

- Ngươi đi tìm cái chết, rất tốt, rất tốt, ta đang định tìm ngươi tính sổ, chỉ là tạm thời không có cơ hội, không nghĩ tới lần này ngươi tự đưa đến cửa.

Thiên Vương Hổ nhìn xem Dương Lỗi ngữ khí thản nhiên nói.

- Khẩu khí thật lớn, cũng không sợ gió lớn đau đầu lưỡi.

Dương Lỗi lạnh giọng nói ra, trong nội tâm cười lạnh, ai thu thập ai còn không nhất định đây này, tu vi cảnh giới cao, cũng không có nghĩa là có thể chiến thắng, nếu như cảnh giới ạnh hơn, như vậy mình đã chết không dưới vài chục lần rồi, nhưng mình vẫn đang hảo hảo đấy, mà những người tới giết mình kia, cả đám đều đã hóa thành điểm kinh nghiệm.

- Tiểu tử, khẩu khí thực không nhỏ, rõ ràng dám cùng ta nói chuyện như vậy, Thiên Vương Hổ ta từ khi tiến vào Vũ Thần cảnh giới đến nay, liền không có người dám đối với ta nói chuyện như vậy, ngươi vẫn là thứ nhất.

Thiên Vương Hổ nghe được Dương Lỗi thật không ngờ hung hăng càn quấy, giận quá thành cười, hoàn toàn chính xác Thiên Vương Hổ với tư cách Yên Sơn ma thú ra thiên tài xuất sắc nhất, lại đạt được vị kia thưởng thức, thu làm đệ tử, địa vị cao thượng, tự nhiên không có người nào dám khiêu khích hắn.

Hôm nay rõ ràng lại để cho Dương Lỗi một gia hỏa mới đạt tới Vũ Đế khiêu khích như vậy, trong nội tâm phẫn nộ, đồng thời lại nhiều hơn một phần ngạc nhiên, kinh ngạc, là cái gì để cho hắn tự tin như vậy, muốn biết mình là Vũ Thần Đại viên mãn cảnh giới, ngay cả Thiên Nhất cũng thắng không được mình, mà hắn mới là Vũ Đế cảnh giới mà thôi, chẳng lẽ là đi tìm chết? Điều này hiển nhiên không có khả năng, không có ai nguyện ý chịu chết, hơn nữa thằng này tuyệt đối là một thiên tài, so với mình còn muốn thiên tài, điểm này Thiên Vương Hổ tuy không muốn thừa nhận, nhưng đây là sự thật, một thiên tài như vậy, bọn người Thiên Nhất chắc chắn sẽ không để cho hắn đi tìm cái chết, mà bọn hắn đã để cho hắn lên đài, liền khẳng định có nắm chắc.

Bởi vậy, Thiên Vương Hổ suy đoán, lão gia hỏa Thiên Nhất kia nhất định là có âm mưu gì, hoặc là cho tiểu tử Dương Lỗi kia một kiện bảo vật lợi hại.

Hoặc là sau lưng Dương Lỗi, lão gia hỏa tu vi khủng bố kia ẩn dấu ở sau lưng.

Thiên Vương Hổ nhớ tới lão gia hỏa ngày đó, tu vi người kia thật sự là quá kinh khủng, nếu như hắn động thủ, mình tuyệt đối không là đối thủ.

Nghĩ tới đây Thiên Vương Hổ không khỏi cười khổ, xem ra mình thật sự là không thể đối với Dương Lỗi thế nào, nếu quả thật đem người sau lưng Dương Lỗi kia ép quá mà nói, như vậy mình khẳng định không có kết cục tốt gì, bất quá Thiên Vương Hổ là càng ngày càng hiếu kỳ, tiểu tử này đến cùng có bối cảnh gì, vì cái gì sau lưng của hắn sẽ có người thủ hộ cường đại như vậy?

Nhìn xem Dương Lỗi, Thiên Vương Hổ biết rõ mình không thể quá phận, nhưng cũng sẽ không dễ dàng buông tha Dương Lỗi, dù cho đối phương có cường giả thủ hộ, mình cũng là Vũ Thần Đại viên mãn cường giả, cũng có cường giả tôn nghiêm, hơn nữa thằng này kích giết thủ hạ của mình, một Vũ Thần cảnh giới cường giả, một cánh tay đắc lực, nếu như lần này đơn giản buông tha hắn mà nói, như vậy sau này mình làm sao khống chế thủ hạ, thành lập uy vọng của mình? Như thế nào lại để cho người đầu nhập vào, cho nên mình tuy không thể giết hắn, nhưng phải cho hắn một bài học.

- Cái thứ nhất?

Dương Lỗi khóe miệng có chút giơ lên, nhàn nhạt cười nói.

- Thật đúng là vinh hạnh của ta.

Lời nói tuy nói như vậy, nhưng mặc cho ai cũng nhìn ra được, đây là ngữ khí khinh thường.

- Bất quá đây cũng là một lần cuối cùng, bởi vì ngươi về sau không có cơ hội kia.

- Thật to gan, thật sự là to gan.

Thiên Vương Hổ âm thầm áp chế lửa giận trong lòng, hắn tự nhiên biết rõ Dương Lỗi nói lời này là có ý gì.

- Bất quá chỉ sợ bằng ngươi còn không có năng lực kia, đừng tưởng rằng sau lưng ngươi có một tồn tại cường đại ta liền không dám thế nào, ngươi có tin ta hiện tại sẽ giết ngươi hay không, cho dù vị cường giả sau lưng ngươi kia phẫn nộ, ta cũng có thể làm được, giết ngươi, vị cường giả kia, cũng chưa chắc có thể

giết được ta.

©VVu G\yỀjX ¨o·I G_Łj ¦\ÂjXu ros

Thiên Vương Hổ này nói, thật ra khiến Dương Lỗi hơi sững sờ, nhưng rất nhanh liền hiểu ngọn nguồn ở trong đó, Thiên Vương Hổ này nguyên lai là kiêng kị lão tửu quỷ.

Bất quá Dương Lỗi cũng không ngốc, tự nhiên sẽ không giải thích nhiều như vậy, mà chỉ nói:

- Có thể làm được hay không, thử xem chẳng phải sẽ biết rồi hả?

- Tốt, ta ngược lại muốn nhìn, ngươi có năng lực gì, rõ ràng kiêu ngạo như vậy.

Thiên Vương Hổ quát.

Dương Lỗi tròng mắt hơi híp, một đạo hàn quang hiện lên, trong tay phải lập tức xuất hiện một tấm phù triện, Định Thân Phù, không sai là Định Thân Phù, hơn nữa là Định Thân Phù tốt nhất trong tay Dương Lỗi, đây là Dương Lỗi ở ba ngày trước chế tác, Định Thân Phù này so với chút ít trước kia muốn xịn nhiều lắm, đây là phù triện duy nhất của Dương Lỗi có thể định trụ Vũ Thần Đại viên mãn cảnh giới cao thủ một giây đồng hồ.

Mặc dù chỉ là một giây đồng hồ, nhưng cái phù triện này là Dương Lỗi sau khi đã làm ra mấy trăm tấm mới đạt được đấy.

Định trụ Thiên Vương Hổ một giây đồng hồ, có thể đưa hắn ra lôi đài.

Bên tay phải cầm ra Định Thân Phù, đồng thời tay trái lấy ra Hủ Thực tạp, tự nhiên là trước sử dụng Hủ Thực tạp, lập tức đem vòng phòng hộ trận pháp cách Thiên Vương Hổ không xa hòa tan một lỗ hổng.

Hòa tan hoàn thành, ngay sau đó Dương Lỗi liền bóp nát Định Thân Phù.

- Định Thân Phù, định cho ta!

Định Thân Phù bị bóp nát, hóa thành một đạo hào quang vô hình, định trụ Thiên Vương Hổ.

Ở một sát na bị định trụ kia, trong nội tâm Thiên Vương Hổ hồi hộp không thôi, mình rõ ràng không thể nhúc nhích rồi, vô luận giãy dụa như thế nào cũng không được, hắn như thế nào không sợ hãi, chẳng lẽ là vị cường giả kia động thủ?

Mà lúc này Dương Lỗi đã lấy ra Phong Ẩn Đao của mình, hai tay nắm chặt chuôi đao, trước đây Dương Lỗi đã ăn vào một quả Đại Lực Kim Cương hoàn, thực lực ở trong thời gian ngắn gia tăng gấp hai mươi lần.

- Thiên Đao nhất thức, phá cho ta.

Một đao kia Dương Lỗi không có do dự chút nào, chân khí toàn thân quán chú thân đao, một đạo ánh đao cự đại phóng lên trời, hướng phía Thiên Vương Hổ chém xuống dưới.

- Pháp tắc? Đáng chết.

Thiên Vương Hổ nhìn xem một đao kia trong nội tâm một hồi hồi hộp, hắn là tinh tường nhớ rõ, lúc trước Quán Trư là chết ở dưới đao này, hôm nay hắn rõ ràng dùng một đao kia đối phó mình, hơn nữa hiện tại mình căn bản là không nhúc nhích được, đây là địa phương hắn căm tức nhất.

Một đao kia uy lực khủng bố, nhưng còn không có thể lấy mạng của mình, bất quá trúng một đao kia, mình cũng sẽ bị trọng thương, mình đường đường Vũ Thần Đại viên mãn cảnh giới, còn bị một gia hỏa không tới Võ Thánh đánh thành trọng thương, cái này mặt của mình để vào đâu?

Bất quá dù cho Thiên Vương Hổ không muốn bị đánh trúng, muốn tách rời khỏi, lại không có cách nào, bị Định Thân Phù định trụ, căn bản là không nhúc nhích được.

Rầm rầm rầm.

Dương Lỗi Phong Ẩn Đao không hề giữ lại oanh kích ở trên người Thiên Vương Hổ.

Trong nháy mắt Thiên Vương Hổ bị đánh trúng, trên thân thể xuất hiện một bộ khôi giáp, Thiên Vương giáp, đây là một cực phẩm Thần khí, phòng ngự rất mạnh, chặn đại bộ phận công kích một đao kia của Dương Lỗi, nhưng lực trùng kích cường đại kia vẫn là đem Thiên Vương Hổ đánh ra bên ngoài lôi đài.

Mà ở trong nháy mắt Thiên Vương Hổ rơi ra ngoài lôi đài, một giây đồng hồ qua, Định Thân Phù mất đi hiệu lực.

- Ah. . . Đáng giận ah, đáng giận, ngươi rõ ràng đem ta đả thương.

Bị đánh ra lôi đài, Thiên Vương Hổ lửa giận ngút trời, lần nữa về tới trên lôi đài.

Hai tay nắm chặt, ngưng tụ năng lượng khổng lồ, muốn hướng phía Dương Lỗi oanh kích qua.

Mà lúc này Dương Lỗi lại nói:

- Ngươi thua.

Thiên Vương Hổ sững sờ, sau đó giận dữ hét:

- Thua, ta như thế nào thất bại, ta còn không có thua, ta muốn giết ngươi.

Dương Lỗi lại không có cho hắn cơ hội công kích.

- Thuấn Tức Thiên Lý.

Một đạo quang mang hiện lên, Dương Lỗi lập tức biến mất ở trên lôi đài, hiện ra ở dưới đài, tới bên người Thiên Nhất trưởng lão.

- Thiên Vương Hổ, ngươi thua, nhiều người như vậy đều nhìn thấy, ngươi chống chế cũng không có tác dụng.

Dương Lỗi lớn tiếng nói.

Thiên Vương Hổ nổi giận thấy Dương Lỗi hạ đến dưới đài, phục hồi tinh thần lại, mới nhớ tới mình trước kia bị đánh ra bên ngoài lôi đài, trước kia có quy định, phàm là bị đánh ra lôi đài, hoặc là mình chủ động ra lôi đài, đều bị tính toán là thua rồi.

- Ngươi thắng.

Thiên Vương Hổ xuống lôi đài, những lời này tựa hồ đã tiêu hao hết khí lực đang có của hắn, kết quả này hắn như thế nào cũng không ngờ, trước kia Phần Hỏa thua, không nghĩ tới mình cũng thua, hơn nữa thua so với Phần Hỏa thảm hại hơn.

- Đại nhân, không thể nhận thua, chúng ta cứ khai chiến, Yên Sơn ma thú chúng ta phần đông, tại sao phải sợ bọn hắn?

Nghe Thiên Vương Hổ nhận thua, các ma thú phía sau hắn lập tức không bình tĩnh nữa, cả đám đều gào thét.

- Đúng vậy a, đại nhân, chúng ta không sợ chết, chúng ta sao có thể nhận thua.

- Tất cả im miệng cho ta.

Thiên Vương Hổ hét lớn một tiếng, tuy trong lòng hắn cũng biệt khuất không thôi, mình cứ như vậy không hiểu thấubị thua, nhưng mà, thua là thua, không có gì có thể nói, cũng không có cái gì có thể giải thích, thắng là thắng, thua thì thua.

- Chúng ta thua, đây là sự thật, ta trước kia đã từng nói qua, chúng ta thua sẽ rút vào Yên Sơn một trăm dặm, Thiên Vương Hổ ta nói được thì làm được.

Thiên Vương Hổ ngừng tạm, nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Bất quá lần này mặc dù ta thua, nhưng ta nhất định sẽ trở lại tìm ngươi, tuy ta không biết ngươi là như thế nào để cho ta không nhúc nhích được, nhưng lần sau ngươi sẽ không có vận khí tốt như vậy rồi.

- Tùy thời xin đợi.

Đối với Thiên Vương Hổ uy hiếp, Dương Lỗi không chút nào để ý, muốn tìm mình phiền toái, muốn mạng của mình, cái kia phải xem ngươi có thể nắm được ta không đã, Dương Lỗi thầm nghĩ trong long.

- Nói giỡn, mình tuy chỉ có thể thi triển hai lần Thuấn Tức Thiên Lý, nhưng chỉ cần ngươi không có giống Kim Liên có thể sử dụng không gian pháp tắc, đem mình vây khốn, như vậy cũng đừng nghĩ bắt lấy mình.

- Hừ, chúng ta đi.

Thiên Vương Hổ hừ lạnh một tiếng, quay người liền rời đi, trận này, vốn là kết quả tất thắng, rõ ràng ngay lúc này lại thua, mặt mũi không còn chút nào, cho nên hiện tại Thiên Vương Hổ thầm nghĩ nhanh lên ly khai, bằng không thì thật đúng là hoài nghi mình nhẫn không nhịn được lửa giận trong lòng.

- Chờ chút.

Lúc này Thiên Nhất trường lão lên tiếng.

- Các ngươi cứ như vậy đi rồi hả?

Thiên Vương Hổ xoay người lại, nhìn xem Thiên Nhất trường lão phẫn nộ quát:

- Thiên Nhất, không nên quá phận rồi, chẳng lẽ ngươi còn muốn nhục nhã ta một phen hay sao?

- Ta tự nhiên sẽ không nhục nhã ngươi, bất quá. . . Bất quá trước kia chúng ta ước định, ngươi còn không có làm được? Ngoại trừ nhượng xuất Yên Sơn một trăm dặm địa phương có thể hoạt động, còn có những thứ khác đâu?

Thiên Nhất trường lão nhẹ nhàng lắc đầu, mỉm cười nói.

©VUu G\ʏỀjX ¨ooI G_Łj ¦\ÂjXu r©s

Thiên Vương Hổ nghe vậy nói:

- Ngươi yên tâm, Thiên Vương Hổ ta nói một là một, đồ đạc đã đáp ứng ngươi, sẽ không thiếu một thứ, sáng mai ta sẽ để cho người đưa tới.

Nói xong Thiên Vương Hổ cũng không quay đầu, tốc độ cực nhanh, để cho người sợ hãi thán phục.

- Đinh, chúc mừng người chơi hoàn thành nhiệm vụ ma thú bạo động cấp độ S, lấy được mười tỷ kinh nghiệm, điểm tích lũy 10.000 vạn.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Thú Vương lệnh.

- Đinh, chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, tiến vào Vũ Đế bát giai.

Lần này nhiệm vụ khó khăn như thế, không nghĩ tới thật đúng là hoàn thành, mười tỷ điểm kinh nghiệm, 10.000 vạn điểm tích lũy ban thưởng, để cho Dương Lỗi hưng phấn nhất chính là Thú Vương lệnh kia.

Đây là nhiệm vụ cấp độ S ban thưởng, duy nhất một kiện vật dụng thực tế ban thưởng, khẳng định không phải đơn giản như vậy.

Đang muốn xem xét thuộc tính Thú Vương lệnh, lại cảm giác được bả vai mình bị vỗ một cái.

Phục hồi tinh thần lại, Dương Lỗi nhìn lại, thấy mọi người đều đang nhìn mình, vội hỏi:

- Có chuyện gì sao? Các ngươi đều xem ta làm gì?

- Ngươi không có việc gì, vừa rồi gọi ngươi vài tiếng đều không đáp ứng?

Thiên Nhất trường lão thập phần lo lắng hỏi.

Dương Lỗi khẽ lắc đầu, nói ra:

- Không có việc gì, ta không sao, chỉ là đang nghĩ một sự tình mà thôi, thật sự là không tiện.

- Không có việc gì là tốt rồi, lần này ngươi là lập công lớn rồi, nếu như không phải ngươi đánh bại Thiên Vương Hổ mà nói, một phương chúng ta nhất định phải thua.

Thiên Nhất trường lão nói ra.

- Bất quá một đao kia của ngươi, thật sự là khủng bố, ta nghĩ nếu như thực lực của ngươi lại tăng cường một ít, chờ ngươi bước vào Vũ Thần cảnh giới mà nói, như vậy một đao kia căn bản không có bất luận kẻ nào có thể ngăn cản được, đến lúc đó coi như là Cổ Lão cũng chưa chắc dám tiếp.

Dương Lỗi có phần không tiện gãi gãi đầu nói:

- Vận khí mà thôi, cái này thuần túy là vận khí.

- Không cần khiêm tốn, vận khí cũng là một bộ phận của thực lực.

Thiên Nhất trường lão cười nói.

- Có một ít người, vừa ra đời liền đã chú định sẽ không bình thường, bọn hắn từ vừa mới bắt đầu đã bị thiên vận bao phủ, là người có Đại Khí Vận, những người này nhất định sẽ trở thành tuyệt thế cường giả, ta tin tưởng ngươi là một người trong đó.

- Ta. . .

- Không cần nhiều lời, tại đây cũng không phải chỗ nói chuyện, chúng ta vẫn là trở về, lần này, chúng ta phải hảo hảo ăn mừng mới được.

Thiên Nhất trường lão lần nữa vỗ vỗ bả vai Dương Lỗi.

- Tin tưởng nếu như Cổ Lão cùng Trương trưởng lão biết ngươi biểu hiện lần này, tất nhiên sẽ thật cao hứng đấy.

Cổ Lão, còn có tiện nghi sư phó của mình Trương Dật, Thiên Nhất trường lão nhắc tới, Dương Lỗi còn thật sự có chút tưởng niệm rồi, mình rất nhanh sẽ đi Huyền Cơ Môn, đến lúc đó cũng có thể nhìn thấy bọn hắn rồi, mặt khác mình cũng có thể nhìn thấy Tiểu Ngọc, không biết nàng hôm nay thế nào rồi.

Tiểu Ngọc là nữ nhân ở cái thế giới này quan tâm Dương Lỗi nhất, cũng là một nữ nhân hắn lo lắng nhất, mặc dù chỉ là thị nữ của mình, nhưng cảm tình cực kỳ thâm hậu.

Trên đường đi, mấy Chân truyền đệ tử của Huyền Cơ Môn, đối với Dương Lỗi là hiếu kỳ không thôi, hơn nữa đều biểu thị giao hảo, lôi kéo, thậm chí là nịnh bợ, bởi vì Dương Lỗi thật sự là quá lợi hại, còn không có chính thức tiến vào Huyền Cơ Môn liền ưu việt như vậy, thực lực cường đại như thế, thiên tư như thế, hơn nữa bọn hắn tinh tường, Dương Lỗi mới vừa vặn thông qua Phong Vân tuyển bạt, như vậy cũng ý nghĩa hắn rất tuổi trẻ, chỉ dưới hai mươi tuổi mà thôi, mới lớn như vậy là có thể đánh bại Thiên Vương Hổ, một Vũ Thần Đại viên mãn cảnh giới cường giả, như vậy nếu hắn lớn lên sẽ kinh khủng bực nào?

Đệ tử như vậy, một khi đến Huyền Cơ Môn nhất định sẽ bị môn phái trọng điểm bồi dưỡng, cho nên giao hảo Dương Lỗi là tuyệt đối có lợi, người như vậy, dù cho không thể làm bằng hữu, cũng tuyệt đối không thể làm địch nhân, cùng người như vậy là địch, quá kinh khủng, nếu như không thể nhất kích trí mạng, tuyệt đối không thể là địch, huống hồ, bọn hắn cũng nghe Thiên Nhất trường lão nói, Dương Lỗi rất được Cổ Lão cùng Trương Dật trưởng lão coi trọng, Cổ Lão cùng Trương Dật trưởng lão là người nào? Nói giỡn, bọn hắn làm sao có thể không biết, hai vị trưởng lão này, tại Huyền Cơ Môn địa vị cực cao, đạt được bọn hắn coi trọng, tại Huyền Cơ Môn, gần như có thể đi ngang rồi.

Thú Vương lệnh xem ra giống như là một khối ngọc bài bạch sắc, nhưng nhìn kỹ phía dưới, Dương Lỗi phát hiện thứ này cũng không phải ngọc chất, là một loại tài liệu không biết tên.

Ở trên điêu khắc lấy một đóa tường vân, trên đám mây là một thân ảnh mơ hồ, thấy không rõ bộ mặt, thấy không rõ lắm hình dạng, mông lung, như ẩn như hiện, nhưng mà say mê hấp dẫn mười phần, uy thế lăng thiên.

Giám Định Thuật.

Thú Vương lệnh.

Có thể hiệu lệnh Vạn Thú, trạng thái: bỏ niêm phong một cấp.

Hiện có thể hiệu lệnh tất cả ma thú dưới lục cấp, số lượng, một vạn.

- Hô. . .

Dương Lỗi không khỏi mở to hai mắt nhìn, cái này quá cường đại, lại là chính thức có thể hiệu lệnh Vạn Thú, bất quá đáng tiếc chính là, hôm nay Thú Vương lệnh này cũng là ở vào trạng thái phong ấn, hiện tại chỉ là bỏ niêm phong một cấp.

Bất quá mặc dù là bỏ niêm phong một cấp cũng đã rất cường đại rồi, phải biết, thứ này có thể hiệu lệnh tất cả ma thú lục cấp trở xuống, hơn nữa số lượng cực kỳ nhiều, rõ ràng đạt đến một vạn con.

Ma thú Lục cấp trở xuống phần đông, hơn nữa cũng không phải đồ bỏ đi cấp thấp, nếu như mình sử dụng Thú Vương lệnh này hiệu lệnh những ma thú kịch độc kia, thoáng cái một vạn con xông đi lên, đây chẳng phải là nghịch thiên?

Hơn nữa quan trọng nhất là, Thú Vương lệnh này bây giờ còn ở vào trạng thái bỏ niêm phong một cấp, nếu như tương lai bỏ niêm phong rất cao, đạt đến bỏ niêm phong cấp hai, bỏ niêm phong cấp ba, thậm chí là hoàn toàn bỏ niêm phong mà nói, cái kia sẽ đạt tới tình trạng dạng gì, có thể hiệu lệnh bao nhiêu ma thú? Mấy cấp ma thú?

Không cảm tưởng rồi, thật không dám suy nghĩ.

Thứ này, hẳn là cần nhỏ máu nhận chủ, Dương Lỗi nghĩ đến, Thú Vương lệnh này tựa hồ không có đẳng cấp, không phải là Linh Khí, cũng không phải Thần khí, lại càng không phải là Tiên khí, nhưng thứ này, tựa hồ cũng không kém Tiên khí.

Bình thường đồ vật cao cấp như vậy, cũng phải cần nhỏ máu nhận chủ đấy.

Dương Lỗi nghĩ đến liền cắt mở ngón tay, tích vài giọt huyết ở trên Thú Vương lệnh.

Thú Vương lệnh kia thật đúng là như Dương Lỗi suy nghĩ, đem giọt huyết của Dương Lỗi hấp thu đi vào, bất quá lại để cho Dương Lỗi kinh ngạc chính là, Thú Vương lệnh này tựa hồ hấp thu vài giọt huyết kia còn chưa đủ, bay lên, dán ở trên vết thương của Dương Lỗi, như là vòi rồng không ngừng rút ra bên ngoài.

Dương Lỗi khổ không thể tả, cảm giác trên ngón tay mình, giống như là bị Hấp Huyết Quỷ cắn, một cái máy bơm nước cỡ lớn, không ngừng hấp thụ huyết dịch trên người mình.

©V£u G\yỀjX ¨o©I ¦\ω -yỀjX dŃj\ ?Â i_Ł h p\njXu

Một phút đồng hồ.

Hai phút.

Ba phút.

Dương Lỗi cảm giác huyết dịch trong cơ thể mình đã bị hấp thu một phần mười rồi, đầu có chút chóng mặt, Dương Lỗi không dám khinh thường, bề bộn ăn vào mấy miếng Hồi Nguyên Đan.

Nhưng trong lòng thì âm thầm kêu khổ, không biết Thú Vương lệnh này rốt cuộc là muốn làm gì, chẳng lẽ là tà vật? Bằng không thì như thế nào sẽ không ngừng hút máu? Không phải là nhận chủ sao? Cần hấp thu nhiều máu như vậy làm gì, lại tiếp tục xuống dưới mà nói, mình thực có thể sẽ hết máu mà vong rồi.

Không biết đã qua bao lâu, Thú Vương lệnh kia rốt cục không hút máu nữa, mà là trả trở về một ít năng lượng cực kỳ tinh khiết, để cho Dương Lỗi khiếp sợ chính là, những năng lượng này so với mình tu luyện ra còn muốn tinh khiết rất nhiều, để cho Dương Lỗi lập tức trở nên tinh thần sáng láng.

Mà Huyền Nguyên bí quyết ẩn ẩn có dấu hiệu đột phá.

Mà lúc này Thú Vương lệnh kia cũng phát sanh biến hóa, đồ án ở trên đã không thấy rồi, mà chuyển biến thành chính là một chữ 'Huyền'.

Tuy Dương Lỗi không rõ đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, Thú Vương lệnh kia cũng không có truyền lại tin tức gì, nhưng Dương Lỗi lại biết cách dùng Thú Vương lệnh này. Mặt khác Dương Lỗi có một loại cảm giác cùng cái Thú Vương lệnh này huyết mạch tương liên, tựa hồ Thú Vương lệnh này căn bản chính là một bộ phận thân thể của mình.

- Đinh, chúc mừng người chơi nhận chủ Thú Vương lệnh thành công.

- Đinh, chúc mừng người chơi Thú Vương lệnh bỏ niêm phong một cấp, đạt tới bỏ niêm phong cấp hai.

Lúc này hệ thống truyền tới tiếng nhắc nhở.

Bỏ niêm phong cấp hai rồi, Dương Lỗi gần như không thể tin được lỗ tai của mình, không nghĩ tới thoáng cái thì đến được bỏ niêm phong cấp hai, quá ngoài ý muốn rồi.

Dương Lỗi đối với Thú Vương lệnh lần nữa thi triển cái Giám Định Thuật, xem xét thuộc tính Thú Vương lệnh.

Một cấp bỏ niêm phong là có thể hiệu lệnh một vạn lục cấp ma thú trở xuống, hôm nay bỏ niêm phong cấp hai thành công, có lẽ sẽ càng nhiều, đẳng cấp ma thú cũng có thể tăng lên.

Thú Vương lệnh.

Có thể hiệu lệnh Vạn Thú, đã nhận chủ, Dương Lỗi chuyên chúc.

Trạng thái: bỏ niêm phong cấp hai.

Hiện tại có thể hiệu lệnh ma thú dưới lục cấp một vạn con, ma thú lục cấp một ngàn con.

Tuy số lượng ma thú dưới lục cấp cũng không có đề thăng, nhưng lại nhiều hơn một ngàn lục cấp ma thú có thể hiệu lệnh, đối với điểm ấy, Dương Lỗi cũng không có bất kỳ bất mãn, phải biết một ngàn lục cấp ma thú này so với một vạn ma thú ngũ cấp còn phải cường đại hơn nhiều.

Ý niệm khẽ động, Thú Vương lệnh hóa thành một đạo bạch quang chui vào bên trong cánh tay trái của Dương Lỗi.

. . .

Đại Cam Thôn.

Dương Lỗi ngồi ở phía trên chủ vị, những người khác ngồi ở xung quanh Dương Lỗi.

- Tu luyện thế nào rồi?

Dương Lỗi hỏi, tuy Dương Lỗi đã sớm sử dụng Giám Định Thuật xem xét ra đẳng cấp mọi người, sớm đã đối với tu vi của bọn hắn rõ như lòng bàn tay, nhưng Dương Lỗi vẫn là muốn hỏi thăm, đây là một cái quá trình biểu hiện ra.

- Hồi bẩm Thiếu Gia, chúng ta đạt được Thiếu Gia cho công pháp, hôm nay tu vi tiến nhanh, kém cỏi nhất cũng tăng lên ba cấp, nhanh nhất tăng lên bảy cấp độ.

Hồn U vội nói.

- Tốt, tốt, rất không tồi, ta rất hài lòng.

Dương Lỗi cũng kinh ngạc không thôi, ba cấp độ, vậy thì ý nghĩa, nếu như ở vào Vũ Đế sơ kỳ trực tiếp tiến vào đến Vũ Đế trung kỳ, mà tăng lên sáu cấp độ, cái kia chính là tăng lên hai đại cảnh giới, trực tiếp từ sơ

kỳ đạt đến hậu kỳ, tốc độ như vậy có thể dùng bay vọt để hình dung, nhất là những cái vốn ở Vũ Vương trung kỳ, thậm chí trực tiếp tiến nhập Vũ Đế cảnh giới.

Dương Lỗi không thể không kinh ngạc tốc độ tu luyện của Hồn chi nhất tộc, quả nhiên không hổ là một trong chủng tộc thiên tài tu luyện.

Một khi đã lấy được công pháp phù hợp, cái kia chính là như cá gặp nước, tốc độ nhanh đến kinh người.

Hôm nay tu vi của Hồn U cũng đạt tới Vũ Đế Đại viên mãn cảnh giới, tùy thời có thể bước vào Võ Thánh cấp, làm Dương Lỗi kinh ngạc không thôi, tốc độ như vậy, ngay cả mình cũng ghen ghét, muốn biết Dương Lỗi hôm nay mới Vũ Đế bát giai mà thôi, cái này còn là bởi vì mình có được Tu luyện hệ thống, dựa vào Phong Ẩn Đao một kích tất sát, đánh chết một vị Vũ Thần, tăng thêm trước kia hoàn thành nhiệm vụ ma thú bạo động lấy được mười tỷ điểm kinh nghiệm, lúc này mới đạt tới tình trạng hiện tại.

Mà Hồn U thuần túy là dựa vào mình cố gắng tu luyện có được kết quả, Dương Lỗi như thế nào không hâm mộ.

Hôm nay Hồn chi nhất tộc đã nhiều ra bốn Võ Thánh, thì ra là hôm nay Hồn chi nhất tộc có sáu Võ Thánh, một Võ Thánh hậu kỳ, hai Võ Thánh trung kỳ, ba Võ Thánh sơ kỳ.

Ngắn ngủi thời gian, lại để cho thực lực Hồn chi nhất tộc lên một cái bậc thang, đây là kinh người, mặc dù là Tiên môn lớn như Huyền Cơ Môn, cũng là khó có thể làm được.

Mà Dương Lỗi xem xét qua Tín Ngưỡng hối đoái hệ thống, bởi vì thực lực Hồn chi nhất tộc tăng lên, bọn hắn đối với mình càng thêm tin phục, Tín Ngưỡng điểm tự nhiên cũng tăng lên, cho nên Tín Ngưỡng điểm từ 1500 điểm, đạt đến bốn ngàn điểm, bốn ngàn điểm nói nhiều lại cũng không nhiều, bất quá đầy đủ hối đoái bộ công pháp Hồn Sát thuật kia rồi. Đã có Hồn Sát thuật, lại tăng thêm lúc trước bọn hắn có Hồn Ẩn Thuật mà nói, như vậy thực lực Hồn chi nhất tộc sẽ lần nữa tăng lên.

Như thế nhiệm vụ mình muốn thay Thiên Tinh lâu, quả thực là dễ dàng, bất quá vẫn là cần không ít thời gian, dù sao Thiên Tinh lâu là có Vũ Thần cao thủ tọa trấn, mà hiện tại Hồn chi nhất tộc lại không có, tu vi cao nhất là Hồn Thiểm, hôm nay mới Võ Thánh hậu kỳ mà thôi.

Dương Lỗi hao phí 3000 điểm Tín Ngưỡng điểm hối đoái Hồn Sát thuật, lần này tới Hồn chi nhất tộc ngoại trừ nhìn xem tình huống tu luyện của bọn hắn, chính là vì đem Hồn Sát thuật này giao cho Hồn U cùng Hồn Thiểm.

Đương nhiên Dương Lỗi không có ý định đem Hồn Sát thuật này giao cho tất cả mọi người bọn họ tu luyện, đây cũng là cần phải có yêu cầu, Hồn Sát thuật này ngoại trừ Hồn U ra, những người khác nhất định phải tu vi đạt đến Võ Thánh cảnh giới mới có thể, nói cách khác, hôm nay Hồn chi nhất tộc ngoại trừ Hồn U, còn có sáu Võ Thánh cảnh giới, những người khác hiện tại còn chưa có tư cách tu luyện.

- Các ngươi nhất định phải hảo hảo tu luyện, Hồn chi nhất tộc hôm nay còn rất nhỏ yếu, thực lực của các ngươi căn bản không lên được mặt bàn, mặc dù là một nhị lưu gia tộc ở Càn Nguyên quốc cũng có thể tiêu diệt các ngươi, cho nên không thể tự cao tự đại, ta còn có một thời gian ngắn sẽ rời Càn Nguyên quốc, đi Huyền Cơ Môn tu luyện, cho nên trước đó, ta có một số việc muốn cùng các ngươi bàn giao tinh tường.

Dương Lỗi dừng một chút, thấy mọi người đều hết sức chăm chú nghe mình nói chuyện, Dương Lỗi hết sức hài lòng, nói tiếp.

©V¢u G\ʏỀjX ¨o¨I WÄq dà_ ~¾§ ¦\ʍ ¦_Ŀj K_ŃHu

- Ta có thể nói cho các ngươi biết, Hồn chi nhất tộc các ngươi là trời sinh sát thủ, so với Ám chi nhất tộc không chút nào yếu, cho nên, ta cho các ngươi một nhiệm vụ, là cho các ngươi thành lập một Tổ chức sát thủ, như vậy có thể dùng tốc độ nhanh nhất tăng thực lực lên."

Đối với điểm này, tất cả mọi người không có bất kỳ ý kiến, bởi vì trong lịch sử Hồn chi nhất tộc, đã từng là Tổ chức chuyên môn sát thủ, gọi là Thiên Hồn, cái Tổ chức này là tồn tại cao nhất của Hồn chi nhất tộc, người Hồn chi nhất tộc lúc ấy đều dùng có thể gia nhập Thiên Hồn mà vẻ vang.

- Đây là ta ở bên trong Hồn Châu lấy được một bộ công pháp khác, Hồn Sát thuật, bộ công pháp này lực sát thương thật lớn, cho nên trước khi cấp cho các ngươi, ta có một yêu cầu, cái kia chính là nếu như không có đạt tới Võ Thánh cảnh giới, không được truyền thụ bộ công pháp này, nếu có ai vi phạm, như vậy giết không tha.

Dương Lỗi nhìn xem Hồn U cùng Hồn Thiểm mấy vị tu vi đã đạt đến Võ Thánh nói ra.

Hồn U nghe xong, vẻ mặt đau khổ:

- Thiếu Gia, nhưng ta cũng còn không có đạt tới Võ Thánh ah, cái kia chính là nói, ta cũng không thể tu luyện rồi hả?

- Ngươi là Tộc Trưởng của Hồn chi nhất tộc, yêu cầu này tự nhiên có thể phá lệ, bất quá những người khác không được, nhất định phải đạt tới Võ Thánh cảnh giới mới có thể tu luyện, ta hiện tại liền giao cho các ngươi, các ngươi phải hảo hảo tu luyện, mười ngày sau, ta lại đến, đến lúc đó sẽ có nhiệm vụ cho các ngươi, cái kia chính là đi hang ổ Thiên Tinh lâu, triệt để khống chế Thiên Tinh lâu, lấy trụ sở của bọn hắn trở thành nơi đóng quân cho Thiên Hồn chúng ta. Các ngươi có lòng tin hay không?

Dương Lỗi nhìn xem chúng nhân nói.

- Có lòng tin.

- Thật tốt quá, rốt cục có thể động thủ, rất lâu không có hoạt động rồi, hôm nay rốt cục có thể buông tay hành động, buông tay giết chóc, thật làm cho người có chút không thể chờ đợi được.

Hồn Thủ liếm liếm bờ môi, trong ánh mắt tràn ngập hưng phấn.

Không chỉ là hắn, mấy người khác cũng là như thế, mà ngay cả Hồn Liên thân là nữ nhân cũng giống như vậy.

Dương Lỗi im lặng, tên gia hỏa này xem ra thực chất bên trong là điên cuồng đấy, đều là thị sát khát máu, hiếu chiến.

Đi ra Đại Cam Thôn không bao lâu, Dương Lỗi liền cảm giác được mình bị theo dõi, hơn nữa người tới tu vi không kém, vốn Dương Lỗi còn tưởng rằng là ai, Chân Thực Ưng Nhãn khẽ động, lại phát hiện thằng này là bại tướng dưới tay của mình, tu vi Võ Thánh hậu kỳ Thiên Diệc.

Dương Lỗi cũng không sợ hãi, mình hiện tại căn bản không cần lo lắng cái gì, trừ khi có người có thể đối với mình làm Nhất Kích Tất Sát, hơn nữa không ình thời gian phản ứng chút nào, bằng không thì căn bản không có khả năng giết được mình, huống chi người này còn là bại tướng dưới tay của mình, tu vi bất quá là Võ Thánh hậu kỳ mà thôi, đối với mình căn bản không có uy hiếp gì, cho nên Dương Lỗi cũng mặc cho hắn đi theo, xem hắn đến cùng muốn làm gì.

Vì vậy Dương Lỗi đi cũng không phải rất nhanh, cố ý kéo dài, nhìn xem hắn sẽ nhẫn tới khi nào.

10 phút sau, Dương Lỗi đi tới một địa phương thập phần vắng vẻ, nơi này thập phần thích hợp đánh phục kích, Dương Lỗi thầm nghĩ, cho ngươi cơ hội tốt như vậy, có lẽ sẽ ra ngoài rồi.

Quả nhiên thời điểm Dương Lỗi thoáng nhanh hơn bộ pháp, Thiên Diệc rốt cục kìm nén không được rồi.

Một cái phi thân, vọt ra.

Hắn như vậy, thật ra khiến Dương Lỗi ngoài ý muốn, vốn cho là hắn là tới ám sát mình, thật không nghĩ đến rõ ràng bộ dạng như vậy, không có chút nào che dấu liền nhảy ra ngoài, chẳng lẽ có âm mưu gì? Hoặc là ở bên trong này căn nay đã bày ra bẫy rập? Dương Lỗi khẽ chau mày, Chân Thực Ưng Nhãn không có chút nào dừng lại thi triển ra, tinh tế xem xét, bốn phía cũng không có bất kỳ người che dấu, cũng không có bất kỳ bẫy rập.

Bất quá Dương Lỗi vẫn là bày ra một bộ kính sợ, trong miệng nói:

- Ngươi còn dám ra đây, bại tướng dưới tay, một người cũng muốn đánh chết ta hay sao? Nếu như chỉ có một mình ngươi, cái kia cũng đừng nghĩ rồi, bằng thực lực của ngươi muốn đối phó ta, quả thực là nói chuyện hoang đường viển vông.

- Ngươi không nên hiểu lầm, ta không phải đến giết ngươi.

Thấy Dương Lỗi như vậy, Thiên Diệc nói gấp.

Hắn cũng không muốn cùng Dương Lỗi đánh nữa, vạn nhất Dương Lỗi một cái không cẩn thận, đem mạng nhỏ của mình thua rồi, vậy cũng sẽ không tốt. Tuy không rõ ràng lắm Dương Lỗi mới là Vũ Đế cảnh giới, đã có chiến lực cường hãn, có thể diệt sát Võ Thánh.

Dương Lỗi nghe vậy khí thế có chút buông lỏng, hắn cũng hoàn toàn chính xác cảm giác được, thằng này không có mang theo bất luận sát ý gì, cũng có thể khẳng định, thằng này hoàn toàn chính xác không phải tới giết mình, nhưng dù vậy, Dương Lỗi cũng sẽ không phớt lờ, cẩn thận sẽ không gây ra sai lầm lớn, trên thế giới này, hết thảy đều là có khả năng.

- Đã không phải tới giết ta, vậy ngươi còn tới tìm ta làm cái gì? Chẳng lẽ ngươi không sợ ta giết ngươi? Phải biết ngươi là địch nhân của ta.

Dương Lỗi nói ra.

- Giết ta, ngươi sẽ không đâu.

Thiên Diệc nói ra.

Dương Lỗi nghe vậy tròng mắt hơi híp, nhìn xem hắn:

- Ngươi ngược lại là có tự tin, bất quá, ngươi thực cho rằng ta không dám giết ngươi hay sao?

Nói xong Dương Lỗi lấy ra binh khí của mình, Phong Ẩn Đao, trường đao một ngón tay, đâm thẳng mi tâm Thiên Diệc.

"Ông" một tiếng, mũi đao dừng lại ở trước mặt Thiên Diệc hai thốn, chỉ cần Dương Lỗi tay thoáng khẽ động, như vậy cái mạng nhỏ của hắn liền khẳng định thua rồi.

- Ngươi còn thật không sợ chết ah.

Dương Lỗi đối với biểu hiện của hắn có chút tán dương, nếu như mình hãm không được mà nói, đầu tiểu tử này sẽ nở hoa rồi.

- Sợ chết, bất quá ta biết rõ ngươi sẽ không giết ta.

Thiên Diệc nói.

- Ngươi không có sát ý.

- Đúng vậy, ta xác thực không có ý giết ngươi, nhưng như vậy cũng không có nghĩa là ta có thể dễ dàng tha thứ ngươi, dù sao ngươi đã từng ám sát qua ta, là địch nhân của ta.

Dương Lỗi lạnh lùng nói.

- Không, chúng ta không phải là địch nhân.

Thiên Diệc lắc đầu nói.

Dương Lỗi nghe xong không khỏi nở nụ cười, Phong Ẩn Đao trong tay cũng đã thu vào, sau đó nhìn xem hắn nói:

- Không phải là địch nhân, ha ha, ngươi lại còn nói chúng ta không phải là địch nhân, ngươi đang nói đùa, ngươi là Thiên Tinh lâu sát thủ, đã từng ám sát qua ta, rõ ràng còn nói, giữa chúng ta không phải quan hệ đối địch, ngươi có phải đầu óc bị cháy hỏng hay không, hay là nói ngươi gặp tà rồi, lại còn nói ra lời như vậy, nếu như đổi lại là ngươi, ngươi cho rằng ngươi sẽ tin tưởng một người từng muốn giết ngươi sao?

- Không biết.

Trả lời ngắn gọn sáng tỏ, hoàn toàn chính xác, vô luận là ai, nếu như gặp được một người, trước kia còn muốn đưa ngươi vào chỗ chết, mà chỉ chớp mắt lại nói không có địch ý, không là địch nhân, ngươi như thế nào tin tưởng?

©VPu G\ʏỀjX ¨oVI g «Q̄j ?¾n ¦\ʊu ros

Dương Lỗi lắc đầu.

- Phải đấy, ta có một yêu cầu, hi vọng Dương công tử có thể đáp ứng.

Lúc này Lưu Vi nhìn xem Dương Lỗi, ánh mắt mang theo chờ mong chi sắc.

- Nói.

Nhìn xem Lưu Vi cái dạng này, Dương Lỗi cũng đại khái đoán được nàng muốn nói điều gì, đơn giản là vấn đề Tào Tư Nhã, hôm nay Lưu Vi tìm tới con gái tỷ tỷ mình, tự nhiên không muốn cho nàng ly khai mình, muốn cho nàng ở bên cạnh của mình, chăm sóc tốt, để đền bù hết thảy.

Chuyện này đối với Dương Lỗi mà nói, cũng không phải sự tình gì không thể, đối với Dương Lỗi mà nói, vô luận thế nào cũng có thể, chỉ cần là Tào Tư Nhã lựa chọn, như vậy không cần phải đi làm vượt, nếu như nàng muốn cùng Lưu Vi đi mà nói, như vậy mình không cần phải ngăn trở.

- Ta muốn, ta muốn mang Tư Nhã trở lại Thiên Ngọc Các.

Lưu Vi nhìn xem Dương Lỗi nói ra.

Dương Lỗi nghe vậy mỉm cười nói:

- Vấn đề này, chính ngươi đến hỏi Tư Nhã, nếu như nàng nguyện ý đi mà nói, ta sẽ không cưỡng lưu, nếu như nguyện ý lưu lại, như vậy ta cũng hoan nghênh.

- Tiểu di, thực xin lỗi, ta. . . ta sẽ không ly khai thiếu gia.

Tào Tư Nhã nhìn nhìn Dương Lỗi, sau đó cắn răng đối với Lưu Vi nói.

Nghe được Tào Tư Nhã trả lời, Lưu Vi hơi sững sờ, nói tiếp:

- Vì cái gì? Tư Nhã, ngươi. . . ngươi. . .

- Tiểu di ngươi không cần phải nói rồi, ta là tuyệt đối sẽ không ly khai thiếu gia, Tư Nhã cả đời này đều là người của thiếu gia, trừ khi, trừ khi thiếu gia không muốn Tư Nhã nữa.

Tào Tư Nhã ngữ khí rất kiên quyết.

- Ngươi. . . Ta. . .

Nghe được Tào Tư Nhã nói, Lưu Vi không có biện pháp rồi, đành phải nhìn xem Dương Lỗi.

Mà Dương Lỗi nghe được Tào Tư Nhã nói, trong nội tâm vẫn là cảm động hết sức, dù sao đi theo mình là làm thị nữ, làm bóng dáng của mình, nếu như cùng Lưu Vi đi mà nói, như vậy địa vị hiển nhiên liền không giống với lúc trước, Lưu Vi là Thiên Ngọc Các chân truyền đệ tử, hơn nữa địa vị còn không thấp, nếu như cùng Lưu Vi đi Thiên Ngọc Các mà nói, lấy căn cốt tư chất của nàng khẳng định cũng tìm được Thiên Ngọc Các thưởng thức, đến lúc đó rất có thể cũng sẽ trở thành Thiên Ngọc Các chân truyền đệ tử.

- Tư Nhã đã không muốn, như vậy cũng đừng có cưỡng cầu rồi.

Dương Lỗi nói.

- Tư Nhã đi theo ngươi có thể, nhưng ngươi có thể bảo hộ nàng sao? Ngươi có thể làm cho nàng không bị ủy khuất sao?

Lưu Vi nộ trừng Dương Lỗi nói ra.

- Nàng là cháu ngoại nữ duy nhất của ta.

- Ta không cần thiếu gia bảo hộ.

Mà Tào Tư Nhã lại nói.

- Ngươi. . .

- Bởi vì bảo vệ thiếu gia là trách nhiệm của Tư Nhã, cho nên Tư Nhã không cần thiếu gia bảo hộ, có lẽ là Tư Nhã bảo hộ thiếu gia.

©U©u G\ʏÈjX ¨oPI w«0j ?_Ł§ i\9«u r©s

Tào Tư Nhã nói ra.

Lưu Vi nghe vậy bó tay rồi, không khỏi gõ trán của mình.

Đã xong, đã xong, cháu ngoại nữ của mình không biết bị Dương Lỗi quán thâu cái dược gì, triệt để mê muội rồi.

Được rồi, Lưu Vi cũng không có cách nào, đành phải trừng Dương Lỗi nói:

- Tiểu tử, ngươi hảo hảo đối với Tư Nhã, nếu như nàng có cái gì không vui, có vấn đề gì mà nói, ta không tha cho ngươi.

Dương Lỗi nghe vậy lại không có đáp lời.

Mà lúc này, ngoài cửa truyền đến tiếng đập cửa.

Sau đó đi tới một thị nữ, Dương Lỗi nhìn nhìn, thị nữ này thực lực cũng không yếu, rõ ràng cũng đạt tới Võ Thánh cảnh giới, hơn nữa còn là Võ Thánh tứ giai. Có lẽ thị nữ này địa vị cũng không thấp.

Lưu Vi nhìn xem thị nữ kia nói:

- Sự tình gì?

Thị nữ kia nhìn nhìn Dương Lỗi cùng Tào Tư Nhã có chút do dự.

- Tiểu Hà, ngươi nói là được, bọn hắn không phải ngoại nhân.

Lưu Vi thấy nàng như thế, liền nói.

- Là như thế này, sư tỷ, Vương Khôi kia lại tới nữa.

Tiểu Hà nghe vậy nói ra.

- Vương Khôi?

Lúc này Dương Lỗi nheo lại con mắt, mà trong mắt Tào Tư Nhã tràn đầy hận ý, thân thể có chút run rẩy.

- Tốt, rốt cục đưa đến cửa rồi.

Dương Lỗi nói.

- Đi, Tư Nhã chúng ta đi, đi báo thù cho ngươi.

- Chờ chút.

Lúc này Lưu Vi ngăn cản hai người nói.

Dương Lỗi thấy thế nói:

- Chờ, chờ cái gì?

Tào Tư Nhã cũng nghi hoặc nhìn Tiểu di của mình, chẳng lẽ nàng không muốn báo thù ẫu thân sao?

- Các ngươi không nên hiểu lầm, ta không phải ngăn cản các ngươi báo thù, mà là, chuyện này chúng ta có lẽ bàn bạc kỹ hơn, dù sao Vương Khôi là đệ tử dòng chính Vương gia, rất được lão gia hỏa Vương Bá Đạo kia yêu thích, nếu như chúng ta cứ như vậy tùy tiện giết Vương Khôi mà nói, Vương gia nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ, dùng tình huống hiện tại của chúng ta, đối phó Vương gia là làm không được đấy.

Lưu Vi giải thích nói ra.

Dương Lỗi nghe vậy cười cười nói:

- Cái này không cần lo lắng, Vương gia ta đồng dạng sẽ tiêu diệt, sau khi giải quyết Vương Khôi, liền đến phiên Vương Chấn Quân cùng Vương gia rồi, lúc này đây ta sẽ đem Vương gia triệt để nhổ tận gốc.

- Cái này. . . Cái này. . . Ngươi được không?

Lưu Vi nhìn xem Dương Lỗi, đối với cái này biểu thị rất hoài nghi, nàng không rõ ràng lắm Dương Lỗi đến cùng là lai lịch gì, đối với thằng này khẩu khí lớn như vậy, không khỏi xì mũi coi thường, Vương gia với tư cách một trong Càn Nguyên quốc bốn đại gia tộc, nhiều năm như vậy không suy, khẳng định có nguyên nhân, có át chủ bài của nó, chỉ sợ coi như là có Vũ Thần cảnh giới cao thủ xuất động, cũng chưa chắc triệt để tiêu diệt Vương gia, mà tiểu tử này, bất quá mới là Vũ Đế cảnh giới, rõ ràng có khẩu khí lớn như vậy, chỉ sợ thằng này cũng là tử đệ đại thế gia, mà trong thế lực lớn của Càn Nguyên quốc, họ Dương, như vậy cũng chỉ có Dương gia rồi.

Cho nên Lưu Vi suy đoán tiểu tử này hẳn là Dương gia đệ tử, hơn nữa địa vị còn không thấp, bất quá mặc dù là như thế, muốn triệt để tiêu diệt Vương gia cũng là không thể nào, Dương gia cùng Vương gia tuy không đúng đường, nhưng cũng sẽ không bởi vì một câu nói của hắn mà cùng Vương gia triệt để cãi nhau trở mặt, như vậy đối với Dương gia tuyệt đối là bất lợi.

Lưu Vi nói, lại để cho Dương Lỗi tức giận đến không nhẹ, không được, nam nhân như thế nào có thể nói không được, nói đùa gì vậy, nếu như không phải Tào Tư Nhã ở đây, nếu như nàng không phải Tiểu di của Tào Tư Nhã, Dương Lỗi thật đúng là muốn trả lời một câu, được hay không được, chính ngươi đến thử xem sẽ biết.

Trong nội tâm tuy nghĩ như vậy, nhưng trong miệng nói:

- Yên tâm, một Vương gia nho nhỏ mà thôi, không cần để ở trong lòng.

Nói xong Dương Lỗi cũng không để ý tới Lưu Vi, trực tiếp bỏ qua nàng, hướng phía ngoài cửa đi đến.

Mà Tào Tư Nhã vội vàng đuổi theo.

Nhìn xem tình hình này, Lưu Vi không khỏi dậm chân, trong nội tâm thầm mắng, tên hỗn đản này, Tư Nhã đi theo tiểu tử này xem ra không phải một chuyện tốt, nhất định phải nghĩ biện pháp, để cho Tư Nhã ly khai tiểu tử này mới được. Bất quá, tiểu tử chết tiệt này, không biết cho Tư Nhã tưới cái thuốc gì, lại khăng khăng một mực như vậy.

- Diệu Diệu cô nương đâu? Tại sao lâu như thế Diệu Diệu cô nương còn chưa có đi ra, bản thiếu gia đã đợi được không kiên nhẫn nữa, nhanh đi thúc, nhanh đi thúc, bằng không thì ta sẽ tự mình xông vào.

Mới vừa bước vào cửa chợt nghe Vương Khôi lớn tiếng kêu to.

- Diệu Diệu cô nương vẫn còn trang điểm, xin Vương công tử chờ một chốc.

Một vị thị nữ nói.

- Cái gì chờ một chốc, ta đợi lâu như vậy rồi.

Vương Khôi nghe xong tức giận kêu lên.

- Không cần chờ, Diệu Diệu cô nương sẽ không tới.

Lúc này Dương Lỗi đi ra, nhìn xem hắn nói.

- Là ai?

Vương Khôi nghe xong giận tím mặt, xoay người nhìn lại, lập tức nghiến răng nghiến lợi, oán hận nói.

- Là ngươi? Dương Lỗi? Ngươi tại sao lại ở chỗ này?

- Ta làm sao lại không thể ở chỗ này, nói cho ngươi biết, Diệu Diệu cô nương đã bị ta chuộc thân rồi, nàng hiện tại là người của ta, ngươi còn muốn gặp nàng đó là không có khả năng.

Dương Lỗi có chủ tâm muốn đả kích hắn, vì vậy nói.

- Không có khả năng, điều đó không có khả năng, Diệu Diệu cô nương làm sao có thể để ý ngươi?

Vương Khôi nghe vậy tuyệt không tin tưởng, trong miệng lớn tiếng nói.

- Hừ, không tin, Tiểu Hà, đi gọi Diệu Diệu cô nương tới.

Dương Lỗi nói.

Mà Lưu Vi mặc dù đối với Dương Lỗi có chỗ bất mãn, nhưng ở thời điểm này cũng không tốt hủy đi mặt mũi hắn, đối với Tiểu Hà phân phó xuống.

Tiểu Hà nhẹ gật đầu, sau đó hướng phía bên trong sương phòng đi đến.

Mà Dương Lỗi mỉm cười ngồi xuống, một bên Tào Tư Nhã ánh mắt tràn đầy hận ý nhìn xem Vương Khôi, hận không thể đem hắn ăn sống nuốt tươi. Dương Lỗi nhẹ nhàng bắt được tay của nàng, ra hiệu nàng không được kích động.

- Ta không tin, hơn nữa nơi này là sản nghiệp của Vương gia ta, ta định đoạt, ngươi đi ra ngoài cho ta, tại đây không chào đón ngươi.

Trong nội tâm Vương Khôi đối với Dương Lỗi có một loại sợ hãi, đối với Dương Lỗi nói có phải thật hay không, cũng không dám khẳng định, bất quá Dương Lỗi người này hoàn toàn chính xác có vốn liếng kia.

Tuy không muốn thừa nhận, nhưng Dương Lỗi hoàn toàn chính xác so với Vương Khôi hắn có mị lực nhiều lắm.

- Đi ra ngoài, hừ, ta không đi ra ngoài, ngươi muốn như thế nào? Hôm nay ta không chỉ có muốn đem Diệu Diệu cô nương mang đi, hơn nữa Diệu Ngọc Phường này ta cũng muốn hủy nó.

Dương Lỗi ngữ khí lạnh nhạt nói.

- Khẩu khí thật là lớn, người tới, người tới, đem hắn đánh đi ra ngoài cho ta.

Vương Khôi nghe vậy không khỏi thẹn quá hoá giận, trong miệng hô.

Hai người sau lưng Vương Khôi, nghe vậy lập tức vọt lên, hướng phía Dương Lỗi hùng hổ công kích tới.

Dương Lỗi cũng không có ra tay, bất quá Tào Tư Nhã động, Ám Ma kiếm kia lập tức hiện ra trong tay.

- Muốn chết.

©U¨u G\yỀjX ¨okI W_Ł§ - yỀjX b\Q_u

Tào Tư Nhã hôm nay tu vi cũng đã đạt đến Vũ Vương cảnh giới, thậm chí cũng sắp muốn đột phá Vũ Vương tiến vào Vũ Đế rồi, hai hộ vệ của Vương Khôi bất quá là Vũ Vương hậu kỳ cảnh giới mà thôi, mặc dù nói tu vi so với Tào Tư Nhã chỉ kém một chút, bất quá Tào Tư Nhã có Thần khí nơi tay, đối phó hai người là quá dễ dàng.

Chỉ một hiệp, hai hộ vệ bị đá ngả lăn, nhổ ra mấy ngụm máu tươi, liền không một tiếng động.

- Ngươi. . . Ngươi lớn mật, rõ ràng giết hộ vệ của ta.

Vương Khôi sợ, sợ hãi, không nghĩ tới một thị nữ bên người Dương Lỗi rõ ràng có tu vi khủng bố như thế, hơn nữa thủ đoạn ngoan độc như thế, thoáng cái liền đem hai hộ vệ của mình sinh sinh đánh chết.

- Đã giết thì giết.

Dương Lỗi ngữ khí bình thản đến cực điểm, như cái gì cũng không có phát sinh.

- Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi sẽ không sợ khơi mào Vương gia cùng Dương gia đại chiến sao?

Vương Khôi biết rõ địa vị của Dương Lỗi tại Dương gia, hắn không bao giờ là phế vật mặc người khi dễ kia nữa rồi, hôm nay một bước lên trời, trở thành Phong Vân tuyển bạt đệ nhất danh, trở thành Huyền Cơ Môn nội môn đệ tử, địa vị của hắn đã sớm vượt khỏi mình quá nhiều, làm Vương Khôi ghen ghét không thôi.

- Vương gia, ta còn không để trong mắt.

Dương Lỗi lạnh lùng cười cười.

- Diệu Diệu gặp mặt Dương công tử, Dương công tử lại để cho Diệu Diệu đợi thật lâu.

Lúc này đi ra một nữ tử mềm mại, thanh âm dễ nghe êm tai, như là chim sơn ca, cái tư thái kia, cái khuôn mặt kia, kiều diễm động lòng người, rực rỡ như hoa. Một cái nhăn mày khẽ động tầm đó, tản ra mị lực vô hình.

Mà ngay cả Dương Lỗi cũng thiếu chút bị hấp dẫn, nếu như không phải Dương Lỗi tu luyện qua Băng Tâm quyết còn có Huyền Nguyên bí quyết mà nói, thật đúng là có thể sẽ lâm vào trong đó, cùng Dương Lỗi bất đồng, hai mắt Vương Khôi sớm đã nhìn thẳng tắp, hiển nhiên là bị Diệu Diệu này mê hoặc thật sâu.

Sau đó Dương Lỗi vẫy tay một cái nói:

- Tới, Diệu Diệu ngồi ở bên cạnh ta.

Lâm Diệu Diệu do dự, nhưng vẫn là đi tới bên người Dương Lỗi, lại không nghĩ Dương Lỗi khẽ vươn tay, đem Lâm Diệu Diệu kéo đến trong ngực của mình, Lâm Diệu Diệu không khỏi kinh hô một tiếng, sắc mặt ửng đỏ thẹn thùng nói:

- Dương công tử, tại đây nhiều người nhìn xem đây này?

- Không có việc gì, chứng kiến liền chứng kiến, coi hắn không tồn tại là được.

Dương Lỗi vỗ vai thơm của nàng nói.

Mà lúc này Vương Khôi sắp phun ra lửa, chứng kiến Dương Lỗi rõ ràng hèn mọn bỉ ổi ôm Nữ Thần trong suy nghĩ của mình như vậy, như thế nào chịu được, con mắt trừng sâu sắc, cả giận nói:

- Dương Lỗi, ngươi thả người ra, buông Diệu Diệu ra.

Dương Lỗi nghe vậy chẳng hề để ý ở trên bộ ngực của Lâm Diệu Diệu ngắt vào, cười nói:

- Buông ra, ta tại sao phải buông ra, hôm nay Diệu Diệu là nữ nhân của ta, ta muốn ôm như thế nào liền ôm như thế đó, ngươi có ý kiến? Có ý kiến cũng không thể nói, ngươi nghe rõ ràng, Diệu Diệu là nữ nhân của ta.

Mà lúc này trong nội tâm Lâm Diệu Diệu tức giận đến không nhẹ, hỗn đản này, rõ ràng chiếm tiện nghi của mình, rõ ràng còn trắng trợn sờ bảo bối của mình như vậy, hơn nữa mình phải phối hợp hắn, không thể tức giận, rất đáng hận rồi, hỗn đản này.

Không chỉ là Lâm Diệu Diệu, Lưu Vi cũng thở phì phì, răng ngà thẳng cắn, hận không thể đem Dương Lỗi chặt mất hai tay, móc xuống con mắt, lại đâm thêm mấy đao.

- Oa oa, ta muốn giết ngươi, buông Diệu Diệu ra, thả Diệu Diệu của ta ra.

Vương Khôi chịu đựng không nổi rồi, trong đầu nóng lên, quơ lấy trường đao của mình, hướng phía Dương Lỗi xông qua.

Dương Lỗi thấy thế tròng mắt hơi híp, lập tức đánh ra một quyền, kích ở trên cổ tay của Vương Khôi, lập tức nghe 'răng rắc' một tiếng, cổ tay bị sinh sinh bẻ gẫy.

- Ah. . .

Vương Khôi kêu thảm một tiếng, ngã nhào trên đất.

Quá yếu, quả thực nhược phát nổ, nhớ rõ lúc trước mình bị hắn khi dễ đến không hề có lực hoàn thủ, hôm nay phong thủy luân chuyển, tu vi của mình ở trong mấy tháng ngắn ngủn, đã có biến hóa nghiêng trời lệch

đất, mà Vương Khôi vẫn là cùng lúc trước giống như, không có chút tiến bộ nào, Dương Lỗi đã mất đi hào hứng hành hạ hắn.

Vì vậy liền đối với Tào Tư Nhã nói:

- Tư Nhã, ngươi đi báo thù, hắn giao cho ngươi xử trí.

- Cám ơn thiếu gia.

Tào Tư Nhã sớm liền không nhịn được rồi.

- Vương Khôi, còn nhớ rõ ta sao?

Tào Tư Nhã một cước dẫm nát tay kia của Vương Khôi, thoáng dùng lực, Vương Khôi lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết như giết heo.

Khá tốt Dương Lỗi sớm có chuẩn bị, sau khi vào cửa liền thuận tay bày ra một cái trận pháp nho nhỏ, có thể ngăn cách thanh âm, bằng không thì tiếng kêu thảm thiết này truyền đi, thật đúng là sẽ để cho người lo lắng hãi hùng.

- Ngươi. . . Ngươi là ai, thả ta ra, mau buông ta ra, bằng không thì ông nội của ta sẽ giết các ngươi.

Vương Khôi kêu thảm thiết nói.

- Ta họ Tào, lúc trước ngươi diệt đi cả nhà Tào gia ta, rõ ràng không nhớ rõ ta là ai rồi hả?

Tào Tư Nhã hận ý nồng đậm, đoản kiếm trong tay ở trên mặt Vương Khôi nhẹ nhàng một cắt, lập tức xuất hiện một vết rách, máu tươi chảy ròng.

- Ah. . .

- . . Ah. . .

Vương Khôi mở to hai mắt nhìn.

Tào Tư Nhã hung hăng giẫm một cước, truyền ra thanh âm như là cành khô bị giẫm vỡ, ngón tay của Vương Khôi bị giẫm nát bấy.

- Ah. . .

Vương Khôi lập tức đau nhức ngất đi, sau đó lại đau nhức tỉnh lại.

- Nghĩ tới, ngươi hủy cả nhà của ta, giết phụ mẫu ta, ngươi đi xuống Địa ngục đi.

Tào Tư Nhã con mắt đỏ bừng, trong miệng gào thét nói.

- Buông tha ta, buông tha ta, ah. . .

Vương Khôi hô.

- Ta cái gì cũng có thể cho ngươi, tiền, đan dược, Thần khí, ta cũng có thể cho ngươi, chỉ cần ngươi buông tha ta, bỏ qua cho ta một mạng.

- Buông tha ngươi, ngươi muốn ta buông tha ngươi ah.

Tào Tư Nhã lại một cước dẫm nát ngực Vương Khôi, lập tức giẫm vỡ mấy cây xương sườn.

- Mơ đi, lúc ấy phụ mẫu ta cầu xin tha thứ như vậy, tại sao ngươi không có buông tha bọn hắn?

Sau một phen giày vò, Vương Khôi đã hấp hối, ngay cả khí lực gọi cũng không có.

Lúc này Dương Lỗi nói:

- Giết hắn đi, sau đó đưa hắn về Vương gia, trả lại cho Vương Chấn Quân.

Ngừng tạm, Dương Lỗi lại bổ sung một câu.

- Vẫn là lưu lại một hơi.

- Tốt.

Tào Tư Nhã nói xong liền nhào tới trong ngực Lưu Vi, khóc ồ lên.

Vương gia.

Dương Lỗi để cho người đưa Vương Khôi đến Vương gia.

- Nhị Lão gia, không tốt rồi, việc lớn không tốt rồi.

Quản gia của Vương Chấn Quân vội vã đi tới thư phòng Vương gia.

- Xảy ra chuyện gì? Lại vội vàng hấp tấp như vậy.

Lúc này Vương Chấn Quân đang xem sách, thấy quản gia bối rối tiến đến như thế, không khỏi cả giận nói.

- Vương Khôi thiếu gia, Vương Khôi thiếu gia sắp chết.

Quản gia nói.

- Cái gì? Ngươi nói cái gì?

Vương Chấn Quân kinh hãi, một phát bắt được cổ áo quản gia nói.

©UVu G\yỀjX ¨©·I -yỀjX ?¾ Ĥàn p\Îj ¦∂H\u

- Khục khục. . . Khục khục. . .

Vương Chấn Quân buông lỏng hắn ra, thở dốc một hơi mới nói.

- Nhị Lão gia, thiếu gia bị người đưa đến ngoài cửa, bất quá. . . bất quá thiếu gia đã hấp hối rồi, ta đã phân phó đại phu đi thăm. Bất quá tình huống rất không lạc quan.

- Thiếu gia bây giờ đang ở đâu, dẫn ta qua.

Trong nội tâm Vương Chấn Quân kinh hãi, Vương Khôi là nhi tử mình sủng ái nhất, nếu như hắn xảy ra chuyện gì mà nói, Vương Chấn Quân như thế nào tiếp chịu được.

- Tại . . . Thiếu gia đã bị đưa đến trong phòng.

- Đi mau, nhanh, nhanh.

Vương Chấn Quân gấp đến độ không được.

Trong sương phòng, Vương Khôi bị phóng trên giường, lúc này Vương Khôi vô cùng thê thảm, hai tay hai chân còn có đan điền toàn bộ đều bị phế sạch rồi, con mắt cũng mù một cái, cả người chỉ còn lại có một hơi, đã ở biên giới gần chết, tàn nhẫn, tàn nhẫn đến cực điểm.

Chứng kiến bộ dáng nhi tử của mình, Vương Chấn Quân đau lòng không thôi:

- Khôi nhi, Khôi nhi, ngươi thế nào rồi, là ai? Là ai đem ngươi đánh thành như vậy?

Mà lúc này Vương Bá Đạo vừa mới xuất quan, nghe được báo cáo, cũng vội vội vàng vàng chạy tới.

- Chấn Quân, Khôi nhi thế nào rồi?

Vương Bá Đạo chứng kiến nhi tử của mình, liền nói.

- Phụ thân, Khôi nhi hắn, Khôi nhi hắn bị người phế đi, hơn nữa. . . hơn nữa sinh cơ đã tuyệt, chỉ sợ không được bao lâu.

Vương Chấn Quân nhìn thấy cha mình tới, khóc nói.

Vương Bá Đạo đi tới bên giường, nhìn xem Vương Khôi, trong nội tâm giận dữ, một chưởng đánh ra, cách đó không xa một cái bàn lập tức phấn thân toái cốt.

- Là ai, là ai, rõ ràng dám đối đãi Khôi nhi như vậy, nhất định phải tìm ra, đem hắn bầm thây vạn đoạn.

Vương Bá Đạo giận dữ, đây là trần trụi trắng trợn khiêu khích, khiêu khích đối với Vương gia.

- Phụ thân, Khôi nhi bây giờ còn có thể cứu về không?

Vương Chấn Quân nhìn phụ thân mình, dù sao là nhi tử của mình, nếu như có thể cứu trở lại, vô luận một cái giá lớn bao nhiêu cũng là đáng được đấy.

Khí tức Vương Bá Đạo thoáng bình tĩnh, tra nhìn xuống thương thế của Vương Khôi.

Nhưng đi theo mặt sắc tái nhợt, so với trước kia càng thêm phẫn nộ.

- Phụ thân, Khôi nhi thế nào rồi?

- Tâm địa thật ác độc, tâm cơ thật độc.

Vương Bá Đạo đưa vào chân khí, vì Vương Khôi trị liệu, nhưng Vương Bá Đạo tinh tường, như vậy cũng không quá đáng là kéo một tia sinh cơ mà thôi, chỉ có thể duy trì vài phút, vài phút sau, sẽ tuyệt sinh cơ, trừ khi, trừ khi có được Khởi Tử Hồi Sinh Đan trong truyền thuyết, mà Khởi Tử Hồi Sinh Đan này là cửu phẩm đan dược giá trên trời, toàn bộ Càn Nguyên quốc cũng chỉ có hai quả, trong đó Triệu gia có một quả, hoàng thất có một quả.

Khởi Tử Hồi Sinh Đan này sao mà trân quý, Triệu gia lão đầu còn có lão gia hỏa Càn gia kia làm sao có thể nhường lại?

Hơn nữa coi như là có được Khởi Tử Hồi Sinh Đan này, cũng sẽ không cho Vương Khôi sử dụng, mặc dù hắn là cháu trai của mình.

Một phút đồng hồ sau, Vương Khôi rốt cục ở dưới chân khí của Vương Bá Đạo trị liệu mở mắt, nhưng ngữ khí vẫn là cực kỳ suy yếu, tánh mạng đã đến cuối cùng, sắp chết.

- Khôi nhi, Khôi nhi.

Nhìn thấy nhi tử tỉnh, Vương Chấn Quân bề bộn hô.

- Phụ thân, ngươi phải báo thù cho ta, là. . . là Dương Lỗi, ngươi nhất định phải báo thù cho ta. . .

Vừa mới dứt lời, liền nuốt xuống một hơi cuối cùng.

- Dương gia, lại là Dương Lỗi.

Vương Bá Đạo lẩm bẩm nói, đối với Dương Lỗi Vương Bá Đạo là trong lòng còn có vài phần cảm kích, nếu như không phải Dương Lỗi mà nói, hắn sớm đã bị đánh chết trên lôi đài rồi, muốn biết những đan dược kia là thập thành đan cực kỳ trân quý, đan dược như vậy cũng có thể ình, Dương Lỗi này như thế nào lại đối đãi cháu trai mình như thế?

Vương Bá Đạo thập phần hoài nghi.

Hắn có chút không tin, cái này có thể là một âm mưu, một âm mưu khơi mào Dương gia cùng Vương gia mâu thuẫn, nếu như Vương gia cùng Dương gia triệt để cãi nhau trở mặt mà nói, như vậy đắc ý sẽ là ai? Đối với ai có lợi nhất?

- Dương Lỗi, lại là Dương Lỗi, phụ thân, ta muốn giết hắn, giết hắn vì Khôi nhi báo thù.

Vương Chấn Quân đứng lên, hai mắt đỏ thẫm, lần trước đã từng khi nhục qua mình còn có Khôi nhi, hôm nay thù mới hận cũ, ngay cả nhi tử cũng bị hắn giết chết, Vương Chấn Quân như thế nào nhẫn chịu được, quả thực nộ khí trùng thiên.

- Đứng lại.

Thấy nhi tử như vậy, Vương Bá Đạo bề bộn gọi hắ lại n, nói giỡn, nếu quả thật để cho hắn làm như vậy mà nói, như vậy Vương gia cùng Dương gia thật sự là sẽ một mất một còn, không chết không ngớt rồi, mà hiện

tại Vương gia cùng Dương gia thực lực kém quá lớn, nếu thật cùng Dương gia triệt để cãi nhau mà trở mặt, như vậy Vương gia cũng sẽ chấm dứt, thực lực Dương gia cũng không phải đơn giản như vậy, đầu tiên là Dương Hữu, thời điểm cùng ma thú một phương đối chiến, Vương Bá Đạo là tận mắt nhìn đến Dương Hữu cường đại, mình căn bản nhìn không ra hắn là như thế nào ra tay, đối thủ của hắn đã bị đánh chết, Vương Bá Đạo tự hỏi, mặc dù là mình đột phá đến Vũ Thần cảnh giới cũng làm không được.

Hơn nữa Dương gia cũng không chỉ có một Dương Hữu, Dương Vô Địch, Dương Vô Ngân, Dương Vô Hối, cả đám đều không phải dễ trêu, mặt khác nghe nói Dương gia còn có một lão bất tử, tu vi lão gia hỏa kia mới là kinh khủng nhất, mà Vương gia kém quá xa rồi, hôm nay Vương gia ngay cả một Vũ Thần cảnh giới cao thủ cũng không có, duy nhất đáng tin đúng là Vương Hoành, bởi vì Vương Hoành là Huyền Cơ Môn Chân truyền đệ tử, đạt được một vị trưởng lão trong môn coi trọng, vị trưởng lão này tại Huyền Cơ Môn địa vị cực cao. Bất quá cũng là nước xa không cứu được lửa gần, một khi thật sự đối lập, Vương Hoành cũng không có khả năng rất nhanh tới cứu viện.

Hơn nữa Dương Lỗi này cũng đồng dạng là Huyền Cơ Môn đệ tử, hắn đã lấy được thứ nhất Phong Vân tuyển bạt lần này, thành tích xa xa vượt qua, lại đánh bại Vũ Thần Đại viên mãn Thiên Vương Hổ, những cái này đủ để chứng minh hắn là một thiên tài có một không hai, người như vậy, Huyền Cơ Môn làm sao có thể đơn giản buông tha?

Vương Bá Đạo cũng không ngốc, một thiên tài như vậy không nói tại Sùng Vũ đại lục, chỉ sợ toàn bộ Huyền Nguyên tinh cũng là điên cuồng đấy, Huyền Cơ Môn lại làm sao có thể sẽ buông tha cho?

Hơn nữa cái này rất có thể là một âm mưu, nếu như Vương gia cùng Dương Lỗi triệt để đối chọi mà nói, lấy được ích lớn nhất chính là Tam gia khác rồi, hoàng thất, Đông Phương gia, còn có Triệu gia.

Kỳ thật Vương Bá Đạo hận nhất vẫn là Đông Phương gia rồi, em ruột của mình, Vương Bá Thiên là bị Đông Phương Bất Tử sinh sinh đánh chết đấy.

Cho nên Đông Phương gia rất có thể là thủ phạm khơi mào sự kiện lần này, nói cách khác, Đông Phương gia có hiềm nghi sát hại cháu trai Vương Khôi mình lớn nhất, sau đó giá họa cho Dương gia.

©UUu G\ʏỀjX ¨©oI ³Ł« i X«´Ń§ G_ ¦\àH\u ros

Những điều này đều là Vương Bá Đạo suy đoán, đương nhiên nếu như Dương Lỗi biết rõ những điều này mà nói, nhất định là dở khóc dở cười, mục đích của Dương Lỗi chính là vì để cho Vương Chấn Quân tìm mình báo thù, do đó dẫn xuất bọn chúng ra Vương gia, nói như vậy thu thập sẽ dễ dàng hơn nhiều, nếu như biết rõ giết Vương Khôi sẽ hoàn toàn ngược lại mà nói, liền sẽ không làm như vậy rồi.

Vương Chấn Quân thấy phụ thân gọi lại mình, trong nội tâm khó hiểu, trong miệng tức giận nói:

- Phụ thân, Khôi nhi chi thù, chẳng lẽ liền không báo? Khôi nhi bị chết thật thê thảm, hắn là thân tôn nhi của ngươi a?

- Ngươi biết cái gì? Nếu quả thật chính là hắn, vậy cũng phải bàn bạc kỹ hơn, huống chi Khôi nhi chết vẫn không thể xác định là Dương Lỗi gây nên.

Vương Bá Đạo quát khẽ.

- Phụ thân, Khôi nhi cũng chính miệng nói ra, chẳng lẽ còn có thể sai?

Vương Chấn Quân nói.

- Chẳng lẽ Khôi nhi nói liền là sự thật sao? Tận mắt thấy cũng chưa chắc là thật a? Ngươi tốt xấu cũng sống lớn tuổi như vậy rồi, ngay cả một ít đồ đạc cơ bản cũng nghĩ mãi mà không rõ, về sau Vương gia, ta như thế nào yên tâm giao cho ngươi?

Vương Bá Đạo hít một hơi nói.

- Phụ thân, ngươi nói như vậy là có ý gì? Chẳng lẽ còn có người giả mạo Dương Lỗi sát hại Khôi nhi hay sao?

Vương Chấn Quân tuy hận không thể lập tức giết Dương Lỗi vì nhi tử báo thù, nhưng cũng không phải kẻ ngu, nghe được cha mình nói như vậy, cũng nghĩ tới điều gì.

- Ngươi còn không tính ngốc về đến nhà.

Vương Bá Đạo nhìn xem hắn nói ra.

- Ngươi nghĩ, nếu như ngươi thật giết Dương Lỗi mà nói, như vậy Dương gia sẽ như thế nào?

- Không chết không ngớt.

Vương Chấn Quân sửng sốt nói.

Hắn cũng tinh tường, Dương Lỗi một thiên tài như vậy, nếu như bị giết, Dương gia nhất định sẽ không chết không ngớt, Dương Lỗi là có tư chất tấn cấp Vũ Thần, hơn nữa có thể nói là khẳng định có thể đạt tới Vũ Thần cảnh giới, một thiên tài như vậy, vô luận là gia tộc nào cũng bảo vệ, không cho hắn bị bất cứ thương tổn gì, nếu như giết hắn đi, vậy thì chính thức đút tổ ong vò vẽ, so với đánh chết một vị trưởng lão muốn nghiêm trọng nhiều lắm.

- Như vậy nếu như Vương gia chúng ta cùng Dương gia triệt để cãi nhau mà trở mặt, không chết không ngớt mà nói, Vương gia có thể chiếm được tiện nghi sao?

Vương Bá Đạo lại hỏi.

- Không thể, thực lực Vương gia ta so ra kém Dương gia, nếu như không chết không ngớt, như vậy Vương gia tuyệt đối sẽ ở hạ phong.

Vương Chấn Quân nói.

- Đúng vậy, nếu như Vương gia ta cùng Dương gia khai chiến, như vậy Vương gia ta sẽ ở hạ phong, lui một bước mà nói, coi như là cuối cùng Vương gia ta chiến thắng, nhưng cũng sẽ nguyên khí đại thương, đến lúc đó Vương gia ta còn có thể tồn tại sao?

- Nói như vậy, sự tình Khôi nhi không phải Dương Lỗi làm đúng không?

Vương Chấn Quân nói.

- Không, cái này cũng không nhất định, trước khi không có căn cứ tuyệt đối chính xác, căn bản không có thể xác định.

Vương Bá Đạo lắc đầu, Dương Lỗi này cũng không phải là không có hiềm nghi, bất kể nói thế nào, Khôi nhi cuối cùng nói ra người chính là hắn, chỉ cần điều tra một chút, liền có thể hiểu rõ, rốt cuộc là ai động tay.

- Cái kia chính là nói Dương Lỗi cũng có hiềm nghi?

- Tự nhiên, bất quá, chẳng qua nếu như thật là Dương Lỗi mà nói, như vậy sự tình sẽ phiền toái.

- Bất kể như thế nào, nếu thật là hắn đã giết Khôi nhi mà nói, vậy hắn phải chết, nhất định phải chết.

Vương Chấn Quân quát.

- Nếu thật là bị hắn giết, chúng ta cũng không thể chính mình động thủ, bằng không thì đối với Vương gia ta là tính đả kích hủy diệt, cái phiêu lưu này, Vương gia chúng ta đảm đương không nổi.

Vương Bá Đạo lắc đầu nói.

- Cái kia phải như thế nào?

Vương Chấn Quân nói.

- Mượn đao giết người, hoặc là mời sát thủ.

Vương Bá Đạo đứng lên, nhìn ngoài cửa sổ.

- Thiên Tinh lâu?

- Đúng vậy, theo ta được biết, Dương Lỗi đã bị Thiên Tinh lâu sát thủ ám sát qua nhiều lần, lần này xuất động Thiên Tinh lâu đệ nhất sát thủ, cho nên chỉ cần chúng ta giúp vào mà nói, như vậy Dương Lỗi hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Vương Bá Đạo nói ra.

- Như vậy mặc kệ, phải là Dương Lỗi giết Khôi nhi hay không, đối với chúng ta đều có lợi.

. . .

- Sao Vương gia không có phản ứng chút nào?

Lưu Vi trong phòng đi tới đi lui, có chút không kiên nhẫn.

Dương Lỗi cũng buồn bực, mình cũng đem Vương Khôi đánh thành như vậy, chỉ là treo khẩu khí, một khi trở lại Vương gia sẽ tất thở bỏ mình, Vương gia không có lý do gì không đi ra tìm phiền toái, dù sao Vương Khôi ở Vương gia địa vị thập phần cao, nghe nói Vương gia Vương Bá Đạo rất cưng chiều hắn, hơn nữa cũng là Vương Chấn Quân ưa thích trong lòng, sợ hắn chịu đựng ủy khuất gì.

- Khó nói Vương gia xảy ra đại sự gì rồi hả?

Lưu Vi nói.

- Có thể lão gia hỏa Vương Bá Đạo kia chết rồi?

Dương Lỗi lắc đầu.

- Cái này không có khả năng, Vương Bá Đạo tuy bản thân bị trọng thương, bất quá lại không phải dễ dàng chết như vậy.

- Cái kia Vương Khôi đều chết, bọn hắn còn không có động tác? Chẳng lẽ Vương Khôi bị Vương gia từ bỏ hay sao?

Lưu Vi nói.

- Cái này ta cũng không biết, hiện tại chúng ta có thể làm chỉ là chờ, nếu như tùy tiện tiến đến mà nói, rất có thể sẽ nguy hiểm, Vương Khôi vừa chết, Vương gia nhất định thủ vệ sâm nghiêm, như vậy xông vào, căn bản không có chỗ tốt gì. Cho nên chúng ta chỉ có tìm cơ hội.

Dương Lỗi cũng không hiểu, vì cái gì Vương gia không có truyền đến một điểm tin tức.

- Kỳ thật lúc trước, nếu như ngươi dịch dung trở thành Vương Khôi mà nói, ngược lại là một biện pháp tốt đánh vào nội bộ Vương gia.

Lúc này Lưu Vi nói ra.

Dương Lỗi nghe vậy phất phất tay nói:

- Cái này ngươi đừng nói, loại chuyện này ta là tuyệt đối sẽ không làm.

Nói giỡn, lại để ình dịch dung trở thành tên gia hỏa như Vương Khôi, làm sao có thể.

Ngày hôm sau.

Dương Lỗi tìm người nghe ngóng tin tức có quan hệ, Vương Khôi chết, cũng không có truyền tới, nói cách khác Vương Khôi chết bị Vương gia ẩn tàng.

Về phần tại sao làm như vậy, vậy thì không được biết rồi.

Mà lúc này trong thư phòng Vương gia Vương Bá Đạo, bọn người Vương gia Vương Chấn Quân đều có mặt.

- Phụ thân, có tin tức gì hay không, tin Khôi nhi chết cũng không có truyền ra.

Vương Chấn Hải nói.

- Ta ngược lại là tìm được một ít dấu vết để lại, hôm qua Khôi nhi đi Diệu Ngọc Phường tìm ca kỹ gọi là Diệu Diệu kia, mà khi đó Dương Lỗi cũng ở Diệu Ngọc Phường.

Vương Chấn Hổ nói tiếp.

- Dương Lỗi, khẳng định là Dương Lỗi rồi, nhất định chính là hắn giết, nhất định chính là hắn hại Khôi nhi.

Vương Chấn Quân nghe xong, lập tức la lớn.

- Như vậy xem ra Dương Lỗi hiềm nghi đích thật là lớn nhất.

Vương Bá Đạo nhẹ gật đầu.

- Như vậy, ta đi tìm Dương Lỗi tìm hiểu hư thật một chút, nếu quả thật chính là hắn mà nói, như vậy sẽ để cho hắn cho chúng ta một cái công đạo.

©U£u G\yỀjX ¨©©I ³Ł« iX«´Ń§ G_ ¦\àH\u r©s

- Phụ thân. . .

- Ngươi không cần nhiều lời, hết thảy dùng gia tộc làm trọng, coi như là Dương Lỗi làm, cũng nhất định phải nhẫn, Vương gia chúng ta đã đến thời khắc mấu chốt, nhịn vài năm nữa, chờ Hoành nhi rời núi, đó chính là thời điểm Vương gia chúng ta quật khởi, là thời điểm chúng ta triệt để khống chế Càn Nguyên quốc.

Vương Bá Đạo đã cắt đứt lời của con mình.

. . .

Tư Tinh cư.

- Thiếu gia, có người tới tìm ngươi.

Dương Lỗi đang luyện đan, lúc này Xuân Lan đi đến, đối với hắn nói.

- Có người tìm ta, là ai?

- Là Vương gia Gia Chủ.

Xuân Lan nói.

Lại là Vương Bá Đạo, Dương Lỗi lập tức đứng lên, hắn rốt cuộc đã tới sao?

Trong phòng khách.

Vương Bá Đạo đang ngồi ở trên bàn uống trà.

- Lại để cho Vương gia chủ đợi lâu.

Dương Lỗi đi vào phòng khách, nhìn xem hắn nói ra.

- Không có việc gì, mới trong chốc lát mà thôi.

Vương Bá Đạo chứng kiến Dương Lỗi, bề bộn đứng lên.

- Không biết Vương Gia Chủ lúc này đến tìm ta là có chuyện gì?

Dương Lỗi thấy Vương Bá Đạo này tựa hồ không phải tìm đến mình phiền toái, hơi có chút kinh ngạc, chẳng lẽ hắn còn không biết mình là người giết chết Vương Khôi? Hoặc là nói, Vương Khôi ở nửa đường liền chết rồi? Người của Vương gia căn bản cũng không có phát hiện là mình làm hay sao?

Dương Lỗi cũng có chút ít nghĩ thông suốt, khả năng này đoán chừng là bởi vì mình là người Dương gia, cho dù Vương Bá Đạo biết là mình giết Vương Khôi, cũng phải nghĩ kĩ, dù sao Vương gia hôm nay ở vào một

trạng thái vi diệu, nếu như một khi chuyện gì phát sinh, như vậy Vương gia tất nhiên vạn kiếp bất phục, cho nên Vương gia không thể không nén giận.

- Ta đến tìm Dương công tử có hai kiện sự tình, thứ nhất là cảm tạ Dương công tử ở ngày đó tặng cho lão hủ đan dược.

Vương Bá Đạo nói xong lấy ra một cái hộp, ở trước mặt mở ra, trong đó chứa một quả bảo thạch tinh sáng lóng lánh.

Dương Lỗi lắp bắp kinh hãi:

- Đây là. . . Yêu Nguyệt Chi Thạch?

- Đúng vậy, cái này là Yêu Nguyệt Chi Thạch, Yêu Nguyệt Chi Thạch này Vương gia ta đạt được đã nhiều năm, một mực không có cách nào cởi bỏ bí mật trong đó, ta nghĩ Yêu Nguyệt Chi Thạch này cùng Vương gia ta đoán chừng là không có duyên phận, lão hủ tính đem Yêu Nguyệt Chi Thạch giao cho Dương công tử ngươi, nhằm báo ân cứu mạng của Dương công tử.

Vương Bá Đạo nói xong đem Yêu Nguyệt Chi Thạch này đưa tới trước mặt Dương Lỗi.

Yêu Nguyệt Chi Thạch này Dương Lỗi là thập phần tinh tường, theo như truyền thuyết, Yêu Nguyệt Chi Thạch này là Yêu Thần Yêu Nguyệt trong truyền thuyết lưu lại, trong đó có một bí mật cực lớn, nếu như cởi bỏ bí mật này sẽ đạt được tất cả lực lượng của Yêu Thần Yêu Nguyệt, cũng là nói, Yêu Nguyệt Chi Thạch này là nguyên thần của Yêu Nguyệt biến thành, nói ngắn lại, trong Yêu Nguyệt Chi Thạch này đích thật là có một đại bí mật, mà bí mật này cùng Yêu Thần mật thiết tương quan, nhưng Yêu Nguyệt Chi Thạch này đến cùng có bí mật gì, truyền ngôn nói có phải thật hay không, cái này không thể nào biết được.

Mà Yêu Thần Yêu Nguyệt, là Yêu tu thời kỳ Thượng cổ, tu vi cực kỳ cường đại, là một trong chúa tể cường đại nhất ngay lúc đó, lúc kia trong thiên địa cường giả tung hoành, Vũ Thần cảnh giới võ giả căn bản là như là chỉ như con sâu cái kiến không đáng giá nhắc tới, đương nhiên khi đó Vũ Thần cảnh giới cũng không phải xưng là Vũ Thần, mà là pháo hôi.

- Cái này quá quý trọng rồi.

Dương Lỗi tuy muốn, nhưng vẫn là lắc đầu.

- Dương công tử ngươi thu đi, ở trong mắt lão hủ cái Yêu Nguyệt Chi Thạch này căn bản như là một khối phế thạch, không hề công dụng.

Vương Bá Đạo đem Yêu Nguyệt Chi Thạch lần nữa đẩy qua.

Dương Lỗi ngược lại là buồn bực, thằng này xem ra còn thực không biết mình là hung thủ sát hại cháu trai hắn, bằng không thì như thế nào sẽ đem Yêu Nguyệt Chi Thạch đưa ình.

- Vương gia chủ đã nói như vậy, như vậy tiểu tử từ chối thì bất kính rồi.

Dương Lỗi đem Yêu Nguyệt Chi Thạch thu vào, sau đó Dương Lỗi lại nói.

- Không biết Vương Gia Chủ còn có chuyện gì?

Vương Bá Đạo hít một hơi nói:

- Kỳ thật ta tới là có một chuyện khác trọng yếu, quan hệ đến Vương gia cùng Dương gia hai nhà sinh tử tồn vong.

Dương Lỗi nghe vậy ngược lại là ngẩn người.

- Vương gia chủ cớ gì nói ra lời ấy?

- Tôn nhi Vương Khôi của ta hôm qua bị người giết đi, trước khi về đến nhà chỉ để lại một hơi cuối cùng.

Vương Bá Đạo ngẩng đầu nói ra.

- Mà một hơi này là người nọ cố ý lưu lại, lúc Khôi nhi về đến nhà, nói ra người giết hắn là Dương công tử ngươi!

Lúc này ánh mắt Vương Bá Đạo một mực quan sát đến Dương Lỗi, muốn từ trên người hắn tìm ra cái gì khác thường.

Mà Dương Lỗi lại không có biểu hiện ra cái gì không đúng, trong nội tâm buồn bực, thằng này hôm qua không đến, rõ ràng đến hiện tại mới tìm mình, hơn nữa tựa hồ cũng không phải đến hưng sư vấn tội, tăng thêm lời nói trước kia..., Dương Lỗi suy đoán, thằng này đoán chừng hoài nghi có người giết Vương Khôi, sau đó giá họa ình, khơi mào Dương gia cùng Vương gia mâu thuẫn.

Nghĩ thông suốt điểm này, Dương Lỗi ngược lại là vui vẻ, lão gia hỏa này thật đúng là sức tưởng tượng phong phú, thông minh quá sẽ bị thông minh hại, Vương Khôi này căn bản chính là mình giết, bất quá như vậy cũng tốt, trước thu điểm tiền lãi, về phần những chuyện khác, tới đâu hay tới đó.

- Chẳng lẽ ngươi sẽ không sợ Vương Khôi căn bản chính là ta giết?

Dương Lỗi nhìn xem Vương Bá Đạo mỉm cười nói.

Nghe được lời này của Dương Lỗi, trong nội tâm Vương Bá Đạo nhẹ nhàng thở ra, có thể xác định cháu trai mình Vương Khôi cũng không phải là bị Dương Lỗi giết chết, nếu thật là bị hắn giết mà nói, còn có thể nói như vậy sao?

- Làm sao có thể, Dương công tử làm sao có thể sẽ giết Khôi nhi, điểm ấy lão hủ vẫn là có thể chia được tinh tường.

Vương Bá Đạo lắc đầu.

Mà lúc này Dương Lỗi mang trên mặt vui vẻ, nhưng trong lòng suy nghĩ, hiện tại mình có nên đem Vương Bá Đạo giết đi hay không, Vương Bá Đạo là người lợi hại nhất Vương gia, hơn nữa Sư Tử chiến thú cường hãn kia đã ở trên lôi đài bị đánh tàn rồi, đoán chừng thời gian ngắn là không thể nào khôi phục, hiện tại là thời cơ tốt nhất đánh chết Vương Bá Đạo.

Bất quá tinh tế nghĩ nghĩ, vẫn là buông tha cho, Vương gia phải đối phó, nhưng một khi mình đánh chết Vương Bá Đạo, Vương gia tuy đã mất đi một cao thủ, nhưng ai biết Vương gia còn có át chủ bài gì? Trước kia thời điểm mình đánh chết Vương Khôi thật đúng là nghĩ đến rất đơn giản, bất quá may mắn đánh bậy đánh bạ, lại để cho Vương Bá Đạo hiểu lầm.

Như thế, mình liền đem sự tình giết Vương Khôi này giá họa cho Càn gia hoặc là Triệu gia cũng có thể, về phần Đông Phương gia, dù sao cùng Dương gia vẫn là quan hệ hữu hảo, hơn nữa Đông Phương Tiểu Vũ cùng mình quan hệ không tệ, nếu như mình thu thập Đông Phương gia mà nói, mình thật đúng là không tốt gặp Đông Phương Tiểu Vũ rồi.

- Vương Khôi hoàn toàn chính xác không phải ta giết.

Lúc này Dương Lỗi nói.

©U¢u G\yỀjX ¨©¨I g yỲj Ĥ9n W_Ł§ i XyÎ_u

- Bất quá người giết Vương Khôi huynh đệ, cũng quá ghê tởm, tuy ta cùng Vương Khôi có chút hiểu lầm, nhưng cũng không đến mức sát hại hắn, huống chi giết Vương Khôi đối với ta một điểm chỗ tốt cũng không có, đối với Dương gia ta cũng không có bất kỳ chỗ tốt.

- Đây thật là như thế, bất quá rốt cuộc là ai giết Khôi nhi, muốn khơi mào hai nhà chúng ta ân oán?

Vương Bá Đạo mày nhăn lại, ở trong mắt hắn xem ra, trong đó hiềm nghi lớn nhất có lẽ là Đông Phương gia rồi.

- Cái này cũng không tốt suy đoán, ta đắc tội người hiện tại chỉ có Càn Vũ Dũng, bất quá có lẽ Càn Vũ Dũng này không có năng lực lớn như vậy, hơn nữa hắn cũng không có thông minh như vậy.

Dương Lỗi khẽ chau mày, đứng dậy nói ra.

- Càn gia?

Vương Bá Đạo nghĩ nghĩ, thật đúng là có khả năng này, hôm nay Càn gia cũng không phải chuyện đùa, Càn Thiên Phong tiến giai Vũ Thần, mà Càn gia còn bằng vào Thăng Tiên Lệnh đưa một cái tiến vào Huyền Cơ Môn, đây chính là Chân truyền đệ tử hàng thật giá thật, đoán chừng địa vị của hắn sẽ không so với Hoành nhi chênh lệch, kể từ đó, liền ý nghĩa Càn gia muốn quật khởi rồi, mà Càn gia quật khởi chướng ngại lớn nhất, hoặc là nói đối với Càn gia uy hiếp lớn nhất, hiện tại là Dương gia rồi, Dương gia Dương Hữu tu vi cực kỳ khủng bố, hơn nữa Dương Lỗi thiên phú cũng quá kinh người, một khi để cho Dương Lỗi lớn lên, như vậy Càn Nguyên quốc đoán chừng cũng không còn họ Càn, mặt khác còn có một nguyên nhân trọng yếu, nguyên nhân này bốn đại gia tộc kỳ thật đều tinh tường, giang sơn Càn Nguyên quốc này, nguyên vốn phải là của Dương gia, nhưng Càn gia lại sử dụng thủ đoạn vô sỉ cướp lấy trái cây thắng lợi của Dương gia, thù này, rất lớn.

Tuy Dương gia một mực ẩn nhẫn, nhưng thù lớn như vậy há có thể dễ dàng tiêu trừ như vậy hay sao?

Như thế xem ra, Càn gia này hiềm nghi thật đúng là không nhỏ, một khi khơi mào Dương gia cùng Vương gia ân oán, một khi hai nhà khai chiến mà nói, như vậy có lợi nhất thật đúng là Càn gia.

Bởi vì Vương gia cùng Triệu gia đi rất gần, mà Dương gia cùng Đông Phương gia đi gần, một khi khai chiến, Triệu gia cùng Đông Phương gia tất nhiên sẽ cuốn vào trong trận tranh đấu này, Tứ gia tranh chấp, mà Càn gia sống chết mặc bây, như vậy Triệu gia, Vương gia, Đông Phương gia, còn có Dương gia, Tứ gia vô luận là phương nào đạt được thắng lợi, đều bị suy yếu sâu sắc, kể từ đó, Càn gia liền chiếm tiện nghi rồi, thậm chí khả năng trực tiếp đối với Tứ gia phát động công kích, một lần hành động đem bốn đại gia tộc lau đi.

Bất quá Vương Bá Đạo lại nghĩ tới vị tuyệt thế cường giả sau lưng Dương Lỗi kia, người nọ là ngay cả Vũ Thần Đại viên mãn Thiên Vương Hổ cũng kiêng kị, có hắn ở đó, Dương gia căn bản chính là phòng thủ kiên cố, nếu như hắn muốn đối phó Vương gia mà nói, như vậy căn bản không cần hao phí bao nhiêu lực khí, chỉ cần vị cường giả kia xuất mã, như vậy Vương gia còn có cơ hội sao?

Cái này ngắn ngủn mấy hơi thở tầm đó, trong đầu Vương Bá Đạo chuyển đổi rất nhiều ý niệm.

Hồn, không phải việc khó, đương nhiên đây cũng là có thể sử dụng điểm tích lũy hối đoái, bất quá như vậy quá không đáng rồi, một Thần Hồn mặc dù là Vũ Thần nhất giai cấp thấp nhất cũng cần 5000 vạn điểm tích lũy, Vũ Thần nhất giai Thần Hồn hối đoái đi ra, chế tác chiến ngẫu, còn không nhất định có thể thành công, tăng thêm cũng cần thời gian nhất định, bởi vậy Dương Lỗi không có ý định mạo hiểm như vậy.

Bất quá Cuồng Bạo Chiến Ngẫu này không thể chữa trị, nhưng một cái chiến ngẫu khác lại có thể, cái chiến ngẫu này gọi là Vương Cực Chiến Ngẫu, muốn chữa trị chiến ngẫu này cũng không cần Thần Hồn, chỉ cần Vũ Hồn cùng Thánh thú ma hạch là được rồi.

- Đinh, người chơi phải chăng dung hợp chữa trị Vương Cực Chiến Ngẫu?

- Chữa trị.

- Đinh, chúc mừng người chơi Vương Cực Chiến Ngẫu chữa trị thành công.

Dương Lỗi nhìn chiến ngẫu trước mắt, kinh ngạc không thôi, thực lực chiến ngẫu này tuyệt đối không chỉ là Võ Thánh sơ kỳ, rõ ràng đạt đến Võ Thánh trung kỳ, nói cách khác chiến ngẫu này tương đương với một Võ Thánh trung kỳ võ giả, hơn nữa không sợ Sinh Tử, so với Võ Thánh trung kỳ võ giả bình thường còn muốn lăng lệ ác liệt vài phần.

. . .

Trong Dương gia đại viện.

- Vương gia đã động thủ, chúng ta có nên cùng một chỗ động thủ hay không?

Dương Vô Ngân nhìn xem chúng nhân nói.

- Không, chúng ta cứ đợi.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Chờ bọn hắn lưỡng bại câu thương nói sau.

- Đúng vậy, ngồi thu ngư ông đắc lợi, cái này mới là tốt nhất, chờ thời điểm Vương gia cùng Càn gia đánh cho ngươi chết ta sống, chúng ta động thủ lần nữa, nói như vậy, thu lợi mới là lớn nhất.

Dương Vô Địch nhẹ gật đầu.

- Có nên cùng Đông Phương gia thông báo một tiếng hay không?

Lúc này Dương Hữu nói ra.

- Cái này cũng là nên phải, Dương gia chúng ta cùng Đông Phương gia vốn chính là cộng đồng tiến thối.

Dương Vô Hối nói ra.

- Như vậy chẳng phải là để cho Đông Phương gia bạch chiếm tiện nghi rồi hả?

Dương Vô Ngân nghe vậy nói.

- Đông Phương gia là nhất định phải thông tri, Càn gia cùng Vương gia gia nghiệp lớn như vậy, hơn nữa thực lực cường hoành, tại Càn Nguyên quốc tuy không bằng Dương gia ta, nhưng mặc dù là cuối cùng trước mắt cũng không phải dễ đối phó như vậy, một khi bọn hắn chó cùng rứt giậu, liều chết đánh cược một lần mà nói, cũng có thể sẽ tạo thành thương tổn không nhỏ cho chúng ta.

Dương Vô Địch giải thích nói.

. . .

Đông Phương gia.

- Dương lão đệ ngươi nói là sự thật?

Đông Phương Bất Tử nhìn xem Dương Hữu nói.

- Đúng vậy, lần này chúng ta đã làm tốt chuẩn bị, chúng ta nhận được tin tức, Vương gia cùng Càn gia sẽ có một hồi đại chiến, nếu như chúng ta thừa cơ hội này vặn ngã Càn gia cùng Vương gia mà nói, như vậy toàn bộ Càn Nguyên quốc, là thiên hạ của hai gia chúng ta, đó là một cơ hội cực tốt.

Dương Hữu mỉm cười nói.

- Tốt, như vậy chúng ta liền liều một lần.

Đông Phương Bất Tử nói.

. . .

Trong hoàng cung.

- Lão Tổ tông không tốt rồi, việc lớn không tốt rồi.

Càn gia Càn Chính Khôn vội vàng hấp tấp đi tới địa phương Càn Thiên Phong bế quan.

- Sự tình gì vội vàng hấp tấp như vậy, ta cũng nói đã qua, nếu như không có chuyện trọng yếu đặc biệt gì thì không được quấy rầy ta sao?

Càn Thiên Phong tức giận nói.

Thời điểm cùng một phương Yên Sơn ma thú chiến đấu, Càn Thiên Phong lấy được ích không ít, nhất là một quả ma hạch Vũ Thần cảnh giới kia, đối với hắn trợ giúp thật lớn, ẩn ẩn có xu thế đột phá Vũ Thần nhất giai, tiến vào Vũ Thần cấp hai. Mà Càn Chính Khôn đúng lúc này tới quấy rầy hắn, để cho hắn như thế nào không cảm thấy căm tức.

- Việc lớn không tốt rồi, Vương gia, người của Vương gia giết Vũ Dũng cùng Vô Cực.

Càn Chính Khôn nói.

- Cái gì?

Càn Thiên Phong chấn động, bề bộn đứng lên, không dám tin tưởng hỏi.

- Ngươi nói cái gì? Vương gia lớn mật như vậy, giết Càn Vũ Dũng cùng Càn Vô Cực?

- Thật sự, bọn họ đều là chết ở dưới Vương gia Bá Thiên quyền, hơn nữa một kích bị mất mạng, hiện tại Vương gia Gia Chủ Vương Bá Đạo đang mang người oanh kích Hoàng Cung, hơn nữa. . . hơn nữa rất nhanh sẽ đánh vào rồi.

Càn Chính Khôn nói ra.

- Làm sao có thể, chẳng lẽ Vương Bá Đạo hắn điên rồi? Hắn tại sao phải đánh Hoàng Cung? Làm như vậy đối với hắn có chỗ tốt gì?

Càn Thiên Phong chau mày.

Đúng lúc này, ngoài cung truyền đến một tiếng quát lớn.

- Càn lão Ma ngươi đi ra cho ta, chui ngay ra đây cho ta.

Càn Thiên Phong nghe vậy nổi giận, thân hình khẽ động, lập tức hiện ra ở ngoài hoàng cung.

- Vương Bá Đạo, ngươi là có ý gì? Ngươi giết Càn gia Hoàng tử ta còn không đủ, rõ ràng còn xông nội viện hoàng cung Càn gia ta, nếu như hôm nay ngươi không để cho ta một giải thích thoả mãn mà nói, ta liền giết các ngươi tới dẹp loạn lửa giận của ta.

Lúc này trong nội tâm Càn Thiên Phong tuy lửa giận ngút trời, nhưng cũng biết lúc này phải tỉnh táo, một khi cùng Vương gia triệt để cãi nhau trở mặt mà nói, tuy có thể chiến thắng, nhưng Càn gia tất nhiên sẽ tổn thất thật lớn.

©£©u G\yỀjX ¨©PI Ĥ_j\ ĤÔ« ¦\Đ§ ¦_Łj ~¾H\u ros

- Càn lão Ma, ngươi còn có mặt mũi hỏi ta là có ý gì?

Vương Bá Đạo phẫn nộ quát.

- Càn lão Ma, ngươi nhìn ta là ai?

Lúc này Vương Bá Huyền đi ra, một chưởng đánh chết một Hoàng Cung hộ vệ bên người.

- Vương Bá Huyền, ngươi. . .

Càn Thiên Phong vẫn chưa nói xong liền bị Vương Bá Huyền cắt đứt.

- Thật bất ngờ a, thật bất ngờ ta còn chưa có chết ?

Ánh mắt Vương Bá Huyền bắn ra hận ý.

- Hừ, Càn Khôn Nhất Chỉ tuy lợi hại, nhưng ngươi thật không ngờ ta tu luyện Kim cương bất hoại công, lại tu luyện Bế Tức bí quyết, như vậy mới khiến cho ta may mắn đào thoát một kiếp, tăng thêm Linh Dược của Dương công tử, mới khiến cho ta còn sống, không chỉ có như thế, tu vi của ta còn tiến một bước, đạt đến nửa bước Vũ Thần cảnh giới.

- Cái gì? Ta giết ngươi? Đó là một hiểu lầm, thiên đại hiểu lầm, ta một mực ở chỗ sâu trong Hoàng Cung dốc lòng tu luyện, căn bản không có ra Hoàng Cung, làm sao có thể đi giết ngươi? Hơn nữa ta đi giết ngươi làm gì? Làm như vậy đối với ta căn bản cũng không có bất luận chỗ tốt gì.

Càn Thiên Phong nghe vậy mới ý thức tới đây là một âm mưu, âm mưu lớn nhằm vào Càn gia.

- Hiểu lầm, ha ha, ngươi một câu hiểu lầm liền muốn cho ta bỏ qua chuyện này, ngươi quá ngây thơ rồi, Càn Thiên Phong ngươi làm ác như vậy, quyết tuyệt như thế, ta. . .

Đúng vào lúc này một cái đầu lâu cao cao vứt lên.

- Chính Dương, Chính Dương. . . Ah. . . Vương gia các ngươi quá ghê tởm, rõ ràng giết Càn Nguyên quốc Hoàng thái tử ta, giết, tất cả tướng sĩ nghe lệnh, giết cho ta, giết, vì thái tử báo thù.

Hoàng Đế Càn Nguyên quốc quát to.

- Giết ah, giết. . .

Trong nháy mắt này tiếng giết rung trời, vô số quân đội hướng phía Vương gia xung phong liều chết qua.

- Giết được tốt, giết được tốt.

Vương Bá Huyền thấy không khỏi cuồng tiếu nói.

- Không chỉ muốn giết Thái tử bọn chúng đi, còn muốn giết Hoàng Đế của bọn hắn, Càn gia chiếm cứ Càn Nguyên quốc cũng quá lâu, là thời điểm thay đổi triều đại rồi.

- Giết ah, giết sạch bọn hắn.

Vương Bá Huyền đánh ra một quyền, lập tức đánh chết mấy trăm binh sĩ.

Dương Lỗi ra Dương gia, đang chuẩn bị đi Hoàng Cung, lại không nghĩ chứng kiến một người, người này đúng là người ở gia tộc thí luyện đưa Dương Lỗi vào chỗ chết, Dương Thiên Lôi. Ngày đó Dương Lỗi phế bỏ Dương Thiên Lôi, để cho hắn trở thành một phế nhân, hôm nay thực lực khôi phục không sai biệt lắm, bất quá cuối cùng không thể làm nam nhân, từ nay về sau tính tình đại biến.

Lần này ở chỗ này chứng kiến hắn, lại để cho Dương Lỗi kinh ngạc không thôi, thằng này trên cơ bản đều là ở trong nhà, lần này rõ ràng hiện ra ở chỗ này, lại một bộ cẩn thận từng li từng tí, cái này rất hiển nhiên có chuyện ẩn ở bên trong, vì vậy Dương Lỗi liền lén lút đi theo.

Dương Lỗi phát hiện Dương Thiên Lôi tiến vào một hẻm nhỏ, rẽ vào rất nhiều đường rẽ, cuối cùng đi tới một gian phòng ở cũ nát, tại đây ngược lại là che giấu không thôi. Hắn tới nơi này làm gì? Gạt mọi người, khẳng định có bí mật gì không thể cho ai biết.

Lúc này Dương Lỗi không dám khinh thường, mở ra Chân Thực Ưng Nhãn.

Cái phòng ở cũ nát này, hoàn toàn bạo lộ ở trước mắt Dương Lỗi, trong phòng có một người, Hắc y nhân, toàn bộ bộ mặt đều che lại, chỉ chừa ra một đôi mắt, đôi mắt này ngược lại là rất linh động, hiển nhiên người này tu vi không thấp.

Dương Lỗi ném qua một cái Giám Định Thuật.

Thiên Tinh Vũ, tu vi Vũ Thần cấp hai, Thiên Tinh lâu lâu chủ.

Dương Lỗi thấy thế kinh hãi không thôi, người này rõ ràng là Thiên Tinh lâu lâu chủ Thiên Tinh Vũ, quá khiến người ngoài ý rồi. Xem ra Thiên Tinh Vũ này thực ý định động thủ, Thiên Tinh lâu phái ra rất nhiều sát thủ, cả đám đều không có thể làm gì mình, đối phó mình, đều là có đến mà không có về, lần này Thiên Tinh Vũ xem ra là đối với mình ý quyết giết rồi.

Mà Dương Thiên Lôi thật khiến Dương Lỗi có chút giật mình, không nghĩ tới Thiên Tinh lâu sát thủ này lại cùng hắn có quan hệ.

Lúc này trong nội tâm Dương Lỗi đã vì hắn định ra tử hình, một lần lại một lần muốn đối phó mình, thỉnh động sát thủ đối phó mình, hắn phải chết, qua chút ít ngày nữa, mình liền phải ly khai, nếu như không xử lý tốt, không đem tất cả nguy hiểm đều bóp chết trong trứng nước, mình là không thể nào an tâm đi Huyền Cơ Môn đấy.

Dương Thiên Lôi chính là một cái trong đó, về phần mặt khác, Vương gia cùng Càn gia đã ở bên trong an bài, còn có Triệu gia, nếu như Triệu gia không cảm thấy được mà nói, cái kia cũng chỉ có cùng một chỗ thu thập, bất quá Dương Lỗi tinh tường, nếu như ngay cả Triệu gia cũng muốn thu thập mà nói, ở trong thời gian ngắn là không thể nào hoàn thành, trừ khi hạ độc, hoặc là để cho lão tửu quỷ xuất mã.

- Ngươi đã đến rồi, chúng ta chờ ngươi đã lâu, đồ đạc cần mang có tới không?

Thiên Tinh Vũ nhìn xem Dương Thiên Lôi nói.

- Đã mang đến, đây là đồ vật ngươi cần.

Dương Thiên Lôi lấy ra một vật.

Thiên Tinh Vũ mở ra xem xét, sau đó khép lại, ngẩng đầu lên, nhìn xem Dương Thiên Lôi nói:

- Ngươi xác định đây là thật hay sao? Cái này cũng không thể qua loa, nếu như xảy ra một chút sai lầm mà nói, sẽ thất bại trong gang tấc, còn bị cắn trả, thứ này cắn trả chi lực là cực kỳ khủng bố đấy.

- Yên tâm, cái này là đồ vật của Dương Lỗi, không có sai được, Dương Lỗi để cho ta thành phế nhân, ta cùng hắn thù không đội trời chung, ta nhất định phải làm cho hắn chết, để cho hắn vạn kiếp bất phục.

Dương Thiên Lôi khuôn mặt vặn vẹo, trong miệng cắn răng, hai mắt cừu hận như lửa, cả người bệnh tâm thần kêu, hắn đối với Dương Lỗi đã hận đến tận xương tủy.

- Thật sự là tốt rồi.

Thiên Tinh Vũ nhẹ gật đầu.

- Nếu như cái này xác định là đồ vật của Dương Lỗi mà nói, như vậy ta có bảy thành nắm chắc, nếu như ngươi có thể lấy tới huyết dịch của Dương Lỗi mà nói, như vậy xác xuất thành công sẽ đạt tới thập thành.

- Máu của hắn rất khó lấy tới, ta không có cách nào, hắn quá cường đại, ta hoàn toàn không phải là đối thủ.

Dương Thiên Lôi oán hận nói, ở nửa năm trước gia tộc thí luyện, Dương Lỗi bất quá là một phế vật ngay cả Luyện Khí cũng không có đạt tới mà thôi, nhưng chỉ chớp mắt, tu vi đột nhiên tăng mạnh, ngắn ngủn mấy tháng liền vượt qua mình, vượt qua Dương gia một đời trẻ tuổi, thậm chí đã vượt qua Càn Nguyên Quốc trẻ tuổi, trở thành Càn Nguyên quốc ngàn năm không ra thiên tài, thậm chí ở toàn bộ Sùng Vũ đại lục cũng là thiên tài cực kỳ hiếm thấy.

- Được rồi, máu của hắn, ta nghĩ biện pháp lấy tới.

Thiên Tinh Vũ hít một hơi nói.

- Buổi tối hôm nay ta sẽ tìm cơ hội đi tìm Dương Lỗi, hy vọng có thể lấy tới máu của hắn.

Thiên Tinh Vũ đối với Dương Lỗi là điều tra được rất rõ ràng, cảnh giới của hắn tuy bất quá là Vũ Đế, nhưng chiến lực lại cực kỳ khủng bố, đã từng đánh chết qua Vũ Thần cấp cao thủ, thậm chí nghe nói ngay cả Vũ Thần Đại viên mãn cao thủ cũng bại trong tay hắn, tuy cái này có đầu cơ trục lợi

©£¨u G\yỀjX ¨©kI Ĥ_j\ ĤÔ« ¦\Đ§ ¦_Łj ~¾H\u r©s

Nhưng cũng đủ để chứng minh Dương Lỗi khủng bố, cho nên Thiên Tinh Vũ cũng không có nắm chắc đi đánh chết hắn, dù là ám sát cũng không có khả năng, cho nên mới trăm phương ngàn kế muốn máu của hắn, sau khi đạt được máu của hắn, liền có thể thi triển bí pháp, cái bí pháp này quỷ dị vô cùng, cho dù cách ngàn dặm, vạn dặm cũng có thể phát ra hiệu quả, hơn nữa một khi trúng chiêu, trừ khi cảnh giới của hắn so với mình cao, nếu không căn bản không có khả năng hóa giải.

Thiên Tinh Vũ nói, lại để cho Dương Lỗi kính sợ không thôi, cũng làm cho Dương Lỗi hiếu kỳ không thôi, đến cùng là vì cái gì, cần đạt được máu của mình, mà cái túi kia, tăng thêm máu của mình đến cùng có chỗ lợi gì?

Bất quá đã nói như vậy, vậy thì tuyệt đối không thể để cho bọn hắn đạt được máu của mình, Dương Lỗi là người cẩn thận, hơn nữa Thiên Tinh Vũ này đã nói như vậy rồi, còn có nắm chắc như thế, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất.

Nhưng nói đi thì phải nói lại, hắn nói cắn trả rất mãnh liệt, như vậy nếu như lấy tới không phải là huyết của mình thì sao? Như vậy không quản xem bọn hắn làm khỉ gió gì, làm cái gì, chẳng phải là cũng khó thành công, hơn nữa khả năng tao ngộ cắn trả cực lớn? Nói như vậy, mình làm ra chút huyết dịch ma thú gì đó, nếu như bọn hắn không có phát hiện mà nói, chẳng phải là nhất cử lưỡng tiện, đã có thể phòng ngừa tổn thương ình, cũng có thể để cho Thiên Tinh Vũ lọt vào cắn trả.

Vốn Dương Lỗi ngược lại là muốn trực tiếp liền đánh chết Thiên Tinh Vũ, nhưng không biết làm sao hiện tại thực lực của mình còn chưa đủ, chặn giết Thiên Tinh Vũ trừ khi Phong Ẩn Đao hoặc là Tiểu Lý Phi Đao xuất hiện kỹ năng Nhất Kích Tất Sát, bằng không thì căn bản không có khả năng, nhưng muốn kích phát Nhất Kích Tất Sát, xác suất quá thấp, không cần phải đánh rắn động cỏ, cho nên Dương Lỗi ẩn núp không ra.

- Tốt, nếu như lấy tới máu của hắn mà nói, như vậy hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ, đáng tiếc, đáng tiếc, nếu như của ta là chân chính Đinh Đầu Thất Tiến Thư mà nói, như vậy không cần máu của hắn hắn cũng sẽ hẳn phải chết không thể nghi ngờ, cái Đinh Đầu Thất Tiến Thư phỏng chế này dù sao cũng kém xa.

Thiên Tinh Vũ thở dài.

Nghe được Thiên Tinh Vũ nói, Dương Lỗi tâm thần đại chấn, Đinh Đầu Thất Tiến Thư, đây không phải cấm thuật pháp bảo của Thượng Cổ Phong Thần diễn nghĩa Lục Áp trên địa cầu sao? Bất quá may mắn, hắn nói không phải Đinh Đầu Thất Tiến Thư chân chánh, nếu thật là Đinh Đầu Thất Tiến Thư trong truyền thuyết kia mà nói, thật sự là khủng bố cực kỳ.

Thứ này nhất định phải đến tay, bất kể như thế nào nhất định phải đem tới tay. Đây là ý nghĩ trong lòng Dương Lỗi, nếu như mình có thứ này mà nói, như vậy xem ai không vừa mắt, liền dùng Đinh Đầu Thất Tiến Thư yểm chết hắn.

- Ta phải trở về, bằng không thì bọn hắn sẽ hoài nghi ta rồi.

Lúc này Dương Thiên Lôi đứng dậy nói.

- Tốt, nhớ kỹ, nếu như có thể mà nói, nghĩ biện pháp lấy tới huyết dịch của Dương Lỗi.

- Cái này ngươi yên tâm, nếu như có thể lấy tới mà nói, ta nhất định sẽ lấy tới.

Dương Thiên Lôi hận ý nồng đậm.

- Hắn phế đi ta, ta muốn giết cả nhà hắn, phụ thân hắn Dương Hữu, còn có mấy lão già Dương Vô Địch, Dương Vô Ngân kia, cũng phải chết.

Nói xong Dương Thiên Lôi quay người liền rời đi.

Lúc này Dương Lỗi lại lạnh lùng cười cười, mình không phải là còn có Dịch Dung Đan sao? Dương Thiên Lôi đã không có tất yếu tồn tại rồi, trước kia là vì lo lắng đánh rắn động cỏ, mà hiện tại nha, chỉ cần mình đánh chết Dương Thiên Lôi, sau đó biến thành bộ dạng của Dương Thiên Lôi, cầm máu của hắn đi, như thế, chờ thời điểm Thiên Tinh Vũ tao ngộ cắn trả, mình liền có thể đến đánh lén, như vậy căn bản không cần Phong Ẩn Đao kích phát Nhất Kích Tất Sát cũng có thể giết chết hắn rồi.

Thiên Tinh lâu hai đại lâu chủ, Thiên Tinh Vũ vừa chết, như vậy một người khác cũng không đủ gây sợ, huống chi Thiên Tinh Vũ này chỉ là Vũ Thần cấp hai, mình giết hắn mà nói, liền có thể từ Vũ Đế bát giai tiến vào Vũ Đế Đại viên mãn cảnh giới, như vậy tu vi của mình sẽ tái tiến một bước, mà theo như lời Thiên Diệc, Thiên Tinh lâu lầu Nhị chủ tu là so với Thiên Tinh Vũ yếu nhược một bậc, bất quá là Vũ Thần nhất giai mà thôi, còn là mới bước vào Vũ Thần cảnh giới, như vậy đánh chết hắn vẫn có cơ hội.

Mình có thể biến hóa trở thành bộ dạng Thiên Tinh Vũ, lập lại chiêu cũ, một lần hành động đánh giết mà nói, mặc dù không thể thành công, cũng sẽ để cho hắn trọng thương, nói như vậy, đánh giết hắn mà nói, còn có độ khó gì sao? Bất quá khuyết điểm là mình mới Vũ Đế cảnh giới, khí thế khó có thể tăng lên, cái ngụy trang này có chút độ khó.

- Dương Thiên Lôi, ngươi đi nơi nào a? Như thế nào lén lén lút lút như vậy.

Thời điểm Dương Thiên Lôi ra căn phòng kia không xa, Dương Lỗi lạnh lùng nhìn xem hắn nói.

- Dương Lỗi, ngươi. . . ngươi tại sao lại ở chỗ này?

Đột nhiên chứng kiến Dương Lỗi xuất hiện, Dương Thiên Lôi sợ hãi kêu lên một cái.

- Ta tại sao lại ở chỗ này, đương nhiên là theo chân ngươi a, lá gan của ngươi không nhỏ ah, rõ ràng cấu kết ngoại nhân, muốn đối phó ta.

Dương Lỗi ánh mắt lăng lệ ác liệt, ngữ khí sâm lãnh.

Vốn Dương Thiên Lôi là đang hoảng sợ, nhưng nhớ tới Dương Lỗi để ình biến thành một tên phế nhân, lập tức nộ lên, trừng mắt nói:

- Hừ, đúng thì thế nào, ta muốn ngươi chết, muốn đem ngươi bầm thây vạn đoạn, ngươi làm hại ta như vậy, ngươi hủy cuộc đời của ta, ngươi nói ta muốn giết ngươi, có sai sao? Còn có lão già Dương Vô Địch kia kia, rõ ràng quan tâm ngươi như vậy, hừ, thậm chí ngay cả ông nội của ta cũng hướng về ngươi, ta đây đành phải tìm người đối phó ngươi rồi.

- Ngươi đáng chết.

- Ngươi muốn giết ta!

- Ngươi muốn chết, ta sẽ thanh toàn ngươi.

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng, trong tay xuất hiện một chuôi phi đao.

- Dù sao ngày như vậy ta đã sống đủ rồi, bất quá ngươi cũng trốn không thoát, không được bao lâu, ngươi sẽ đi theo ta, ha ha, ha ha!

Dương Thiên Lôi không sợ chút nào, khiến Dương Lỗi có chút kinh ngạc, thằng này làm người là rất sợ chết, không nghĩ tới lần này rõ ràng cứng như vậy, bất quá mặc dù là như thế, Dương Lỗi cũng sẽ không hạ thủ lưu tình.

Phi đao trong tay lập tức bay ra, hóa thành một đạo bạch quang, chui vào trái tim Dương Thiên Lôi.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Dương Thiên Lôi, lấy được kinh nghiệm giá trị 10000, khí công giá trị 100, điểm tích lũy giá trị 100.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Sát Lục Chi Chương.

Dương Lỗi im lặng, điểm kinh nghiệm của thằng này cũng quá ít, cho dù giết Vũ Sư cũng có điểm kinh nghiệm như vậy, bất quá tưởng tượng, thằng này bị mình phế đi, có thể có nhiều điểm kinh nghiệm như vậy cũng là khó được rồi.

©£Vu G\yỀjX ¨¨·I KyỀjX ¦ _Lj dQ_ G\Ł§u

Nhưng Sát Lục Chi Chương này lại để cho người ý vị sâu xa rồi, Sát Lục Chi Chương trước kia cũng từng tuôn ra, nhưng đó là thời điểm mình đánh chết Thiên Tinh lâu sát thủ thu hoạch được, nhưng hôm nay mình giết Dương Thiên Lôi, rõ ràng cũng sẽ xuất hiện thứ này, theo đạo lý mà nói là không thể nào, Dương Thiên Lôi tối đa cũng bất quá là liên hệ sát thủ mà thôi, sao có thể có thứ này chứ?

Không nghĩ ra cũng không cần nghĩ, bất quá Sát Lục Chi Chương này hôm nay mình đã lấy được ba miếng, tăng thêm một quả này chính là bốn miếng, hơn nữa mỗi một quả nhan sắc đều không giống, Sát Lục Chi Chương này rốt cuộc là dùng tới làm gì đây?

Giám Định Thuật cũng xem cũng không được.

Bất quá Dương Lỗi thông qua Giám Định Thuật biết rõ, Sát Lục Chi Chương này tổng cộng có bảy miếng, hiện tại mình mới lấy được bốn miếng, nói cách khác, còn thừa lại ba miếng, nếu như muốn biết bí mật trong đó mà nói, nhất định phải tập hợp đủ bảy miếng Sát Lục Chi Chương mới có thể, không cần phải nói, ba miếng Sát Lục Chi Chương còn lại nhất định là ở trên người Thiên Tinh Vũ còn có một vị lâu chủ khác.

Kỳ thật nếu không phải lần này giết Dương Thiên Lôi tuôn ra Sát Lục Chi Chương mà nói, Dương Lỗi sớm đã đem chuyện này ném qua sau đầu rồi.

Bất quá những đồ vật không hoàn chỉnh này, để cho Dương Lỗi muốn tề tựu nhất đúng là Độc Kinh kia rồi, Độc Kinh là đồ vật của Thượng Cổ Độc Vương, hiện tại mình mới lấy được một phần ba mà thôi, còn thừa lại hai phần ba bộ phận không có được, nếu như suy đoán đúng mà nói, trong tay Chu Độc Mị kia có lẽ có một phần ba, về phần một phần ba khác vẫn là hướng đi không rõ, đương nhiên cũng có khả năng hai phần ba còn lại toàn bộ ở chỗ Chu Độc Mị cũng nói không chừng.

Nhưng mình muốn từ trong tay Chu Độc Mị đạt được độc kinh, quá khó khăn, căn bản không có biện pháp, giết Chu Độc Mị? Đây là nói giỡn, trừ khi tu vi của mình tiến vào Võ Thánh cảnh giới, thậm chí cần Võ Thánh trung kỳ, đương nhiên nếu như vận khí tốt mà nói, Phong Ẩn Đao kích phát Nhất Kích Tất Sát, cũng là có khả năng đấy.

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi lông mày chặt chẽ nhăn lại, mình có nên cân nhắc cùng Chu Độc Mị tiến hành trao đổi hay không? Mình cũng có được một phần ba Độc Kinh, nếu như dùng một phần ba Độc Kinh này cùng nàng trao đổi bộ phận trong tay nàng, có lẽ nàng cũng sẽ rất hứng thú.

Nếu như muốn sớm chút đạt được bộ phận còn lại của Độc Kinh mà nói, cái này là biện pháp tốt nhất rồi.

Sau khi mình xử lý tốt sự tình Vương gia cùng hoàng thất, sẽ đi Yên Sơn một chuyến, đi tìm Chu Độc Mị thương lượng một chút, nếu như có thể thực hiện mà nói, cái kia tự nhiên không cần phải nói, nếu như không được, như vậy cũng chỉ có chờ thực lực của mình đầy đủ sau đó đem nàng đánh chết, Độc Kinh đối với Dương Lỗi mà nói là đồ vật tình thế bắt buộc.

Xử lý tốt sự tình Dương Thiên Lôi, Dương Lỗi trực tiếp hướng phía Hoàng Cung chạy đi, lúc này Hoàng Cung chiến sự có lẽ đã đạt đến gay cấn.

Quả nhiên dọc theo con đường này, đó là xác chết như núi, người chết nhiều lắm.

Trên cơ bản đều là Vương gia cùng Hoàng Cung cấm quân.

Những người này tu vi đều không cao, cường đại nhất cũng không quá đáng là Vũ Hoàng cảnh giới mà thôi, đối với Dương Lỗi mà nói, không có gì đáng tiếc, một chút điểm kinh nghiệm như vậy, bất quá là như muối bỏ biển, mà mục tiêu của Dương Lỗi chủ yếu chính là những cường giả trên Võ Thánh cấp kia, trong đó chủ yếu chính là bọn người Vương Bá Đạo còn có Càn Thiên Phong, bọn hắn mới là ánh vàng rực rỡ, những người khác, căn bản không cho Dương Lỗi để ở trong lòng, bất quá là một ít tạp ngư mà thôi.

Hoàng Cung đại trận đã bị đánh vỡ, Dương Lỗi một đường thông suốt.

Rất nhanh liền đi tới trên Hoàng Cung đại điện.

Lúc này tam phương nhân mã giằng co, trong đó một phương là hoàng thất, hai phe khác một phương là Dương gia Đông Phương gia, kẻ thứ ba chính là Vương gia cùng Triệu gia rồi.

Bất quá hiển nhiên lúc này Dương gia cùng Đông Phương gia chiếm cứ thượng phong.

- Dương Lỗi, ngươi phải cho ta giải thích.

Chứng kiến Dương Lỗi đến, Vương Bá Đạo hai mắt đỏ thẫm, Vương gia cùng Càn gia sống mái với nhau, tổn thất thật lớn, có thể nói, tại đây tổn thất lớn nhất chính là Vương gia rồi, Càn gia tiếp theo, mà Dương gia cùng Đông Phương gia còn có Triệu gia ngược lại là không có bao nhiêu tổn thất, có thể nói lúc này đây Vương gia cùng Càn gia nguyên khí đại thương.

- Giải thích? Cái gì giải thích?

Dương Lỗi cười nhạt một tiếng.

- Ta và ngươi có ước định gì sao? Ta đáp ứng ngươi cái gì sao?

- Ngươi. . .

Vương Bá Đạo khó thở, nhưng Dương Lỗi nói rất đúng sự thật, để cho hắn không có chút nào phản bác.

- Ta giết ngươi.

Lúc này Vương Bá Huyền nộ quát một tiếng, liền hướng phía Dương Lỗi lao đến, cái quyền kình bá đạo kia, căn bản nhìn không ra hắn như là chịu đựng qua tổn thương.

- Muốn đối phó nhi tử ta, trước qua cửa ải này của ta.

Thân hình Dương Hữu khẽ động, đánh ra một chưởng, lập tức chặn một quyền uy mãnh bá đạo này, không chỉ như thế, còn đem Vương Bá Huyền phản chấn đi ra ngoài.

- Ngươi động thủ lần nữa, ta trước hết giết ngươi.

Trong mắt Dương Hữu tràn đầy sát ý, không che dấu chút nào.

- Tứ đệ ngươi không có việc gì chứ?

Vương Bá Đạo nâng Vương Bá Huyền dậy, quan tâm hỏi.

- Khục khục. . . Khục khục. . . Đại ca ta không sao, không có việc gì, Dương gia khinh người quá đáng.

Vương Bá Huyền hung hăng trừng mắt nhìn Dương Hữu, thật sự là hắn không làm gì được Dương Hữu, tuy hắn đạt đến nửa bước Vũ Thần cảnh giới, nhưng cùng Dương Hữu vẫn là kém quá xa.

- Nói rõ ràng, các ngươi đến cùng là có ý gì, xâm nhập Hoàng Cung Càn gia ta, đến cùng muốn thế nào?

Lúc này Càn Thiên Phong lên tiếng, lúc này hắn cũng bị thương không nhẹ, vốn cho là Vương Bá Đạo đã không có chiến ngẫu, mình muốn giết hắn chính là dễ dàng, nhưng như thế nào cũng thật không ngờ, trong chiến đấu, Vương Bá Đạo rõ ràng đột phá, đạt đến Vũ Thần cảnh giới, tu vi bạo tăng, thi triển ra Bá Thiên quyền, uy thế hung mãnh, mà mình không dám phát huy toàn lực, lo lắng đem trọn Hoàng Cung hủy diệt, cho nên không thể không ngăn chặn tu vị, thu liễm khí kình.

- Ta muốn làm cái gì, chẳng lẽ ngươi còn không biết sao?

Dương Vô Địch lạnh lùng nhìn xem Càn Thiên Phong.

- Càn gia ngươi lấy đồ vật của Dương gia chúng ta, là thời điểm nên trả rồi.

- Ngươi nói cái gì, hoàng thất ta thiếu nợ Dương gia các ngươi cái gì sao? Chính Tiêu, ngươi cầm Dương ái khanh cái gì, còn không trả về.

Càn Thiên Phong suy đoán minh bạch lại giả bộ hồ đồ, đối với Hoàng Đế nói ra.

- Ta Lão Tổ tông, ta. . .

- Không cần đóng kịch, hừ, vẫn là ta nói a, giang sơn Càn Nguyên quốc này vốn chính là của Dương gia ta, mà Càn gia các ngươi âm hiểm xảo trá, lợi dụng tổ tiên nhân từ, rõ ràng cướp đoạt thành quả thuộc về Dương gia ta, hôm nay ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, giang sơn Càn Nguyên quốc này cũng là thời điểm thay người rồi.

Dương Vô Địch lãnh đạm nói.

©£Uu G\ʏỀjX ¨¨oI dûn ¦Ć« w«² ±«Đ§ [_Ńju

- Không sai, Càn Nguyên quốc này vốn chính là của Dương gia, Đông Phương gia ta cũng ủng hộ Dương Hữu đảm đương vị trí Hoàng Đế, Càn lão Ma ngươi vẫn là nhận mệnh đi.

Đông Phương Bất Tử cũng phụ họa nói.

Đông Phương Bất Tử tuy cũng có dã tâm, cũng muốn đem Càn Nguyên quốc khống chế trong tay, nhưng hắn biết rõ, cái này là không thể nào, Đông Phương gia cùng Dương gia thế lực chênh lệch tuy không tính quá lớn, nhưng bởi vì Dương Lỗi tồn tại, tồn tại cường đại sau lưng Dương Lỗi kia, cho nên Đông Phương Bất Tử cũng sẽ không ngốc đến cùng Dương gia là địch, một nguyên nhân khác chính là, cái hoàng thất này là Dương gia hay là Càn gia, đối với Đông Phương gia mà nói, rất hiển nhiên, cùng Càn gia quan hệ không bằng Dương gia tốt, hơn nữa thực lực Càn gia so với Dương gia chênh lệch quá xa.

Dương Lỗi cười nói:

- Vương gia chủ, ngươi thấy thế nào?

- Thấy thế nào, chúng ta tự nhiên sẽ không đáp ứng, Dương gia các ngươi muốn chiếm tiện nghi, các ngươi nằm mơ.

Vương Bá Đạo vẫn không nói gì, Vương Bá Huyền liền hô.

- Vương gia chủ, hắn nói, là ý của ngươi sao?

Dương Lỗi tuyệt không để ý, mà là cười nói.

- Cái này. . .

Vương Bá Đạo do dự.

- Đại ca, cùng bọn họ dong dài cái gì?

Vương Bá Huyền nói.

- Nếu để cho bọn Dương gia hắn kiêu ngạo, như vậy Vương gia chúng ta xong rồi.

- Câm miệng.

Vương Bá Đạo hét lớn một tiếng.

- Đại ca, ngươi. . .

Vương Bá Huyền nghĩ mãi mà không rõ tại sao đại ca của mình lại mắng mình.

Không có biện pháp, Vương Bá Đạo tinh tường, nếu như không đáp ứng, như vậy Vương gia tất nhiên sẽ xong đời, cùng Càn gia đồng dạng, tuyệt đối không có kết cục tốt, hôm nay Dương gia thế lớn, mặc dù là Tam gia, không, mặc dù là Tứ gia cùng một chỗ, cũng chưa chắc có thể đối kháng được Dương gia, bởi vì Dương gia có một tồn tại cường đại.

- Vương gia chúng ta cũng đồng ý.

- Triệu gia cũng đồng ý.

Triệu Nguyên Thần cũng không có cách nào, trong nội tâm Triệu gia Lão Tổ rõ ràng nhất, vị kia của Dương gia quá kinh khủng, dù Vũ Thần Đại viên mãn Thần Thú như Thiên Vương Hổ cũng sợ hãi, như thế, ai có thể làm gì được Dương gia? Cùng Dương gia đối nghịch, đây chẳng phải là muốn chết?

Cho nên thời điểm Dương Hữu nói ra những lời kia, Triệu Nguyên Thần không nói lời nào.

- Không được, ta mới là Hoàng Đế, ta mới là chính thống, các ngươi đây là đại nghịch bất đạo, đây là mưu phản.

Càn Chính Tiêu Hoàng Đế hô, nói đùa gì vậy, mình là Hoàng Đế, Tam Cung Lục Viện bảy mươi hai phi, cẩm y ngọc thực, nắm quyền cực lớn, muốn làm gì liền làm cái đó, làm sao có thể buông tha cho ngôi vị hoàng đế, làm sao có thể nhượng xuất quyền lợi này?

- Đại nghịch bất đạo? Mưu phản?

Dương Vô Địch hừ lạnh nói.

- Càn gia các ngươi còn không biết nhục nói lời như vậy, các ngươi đầu hàng hay là muốn chết?

- Các ngươi. . . Các ngươi. . .

- Câm miệng, không được nhiều lời.

Càn Thiên Phong quát.

- Lão Tổ tông. . . Thế nhưng mà. . . Thế nhưng mà. . .

- Ta bảo ngươi câm miệng, ngươi không nghe thấy sao?

Càn Thiên Phong trừng mắt liếc hắn một cái, sau đó quay người đối với mọi người nói:

- Càn gia chúng ta nguyện ý nhượng xuất hoàng thất, nhượng xuất ngôi vị hoàng đế, ly khai Hoàng Cung.

- Tốt, như thế hạn các ngươi ba ngày toàn bộ chuyển ra Hoàng Cung, còn có, đồ vật trong nội viện hoàng cung, đều không cho thiếu một thứ.

Dương Vô Địch nói.

- Các ngươi. . .

- Tốt, chúng ta đáp ứng.

Càn Thiên Phong biệt khuất không thôi, nhưng cũng là không có cách nào, ai bảo hôm nay Càn gia thế nhược đây.

Đúng vào lúc này, một thanh âm hiện ra ở trong tai mọi người, một thân hình nhanh chóng xuất hiện trước mắt mọi người.

- Các ngươi quá để cho ta thất vọng rồi, Càn gia chúng ta không có người nhu nhược.

- Lão Tổ tông.

Càn Thiên Phong nhìn xem người tới, lập tức đại hỉ.

- Thật là Lão Tổ tông?

Chứng kiến người tới, Càn Thiên Phong mừng rỡ không thôi, người tới chính là Càn gia đời thứ ba Hoàng Đế Càn Dược Long, là một đời thiên tài, 30 tuổi liền đi vào Vũ Thần cảnh giới, 120 tuổi đạt tới Vũ Thần Đại viên mãn cảnh giới, vì đột phá Vũ Thần Đại viên mãn, tiến vào tầng thứ càng cao, ly khai Càn Nguyên quốc đi tìm đột phá.

Giám Định Thuật.

- Đinh, Giám Định Thuật thất bại, độ thuần thục tăng lên.

Giám Định Thuật rõ ràng thất bại, Dương Lỗi chấn động, người này tu vi chẳng phải là đã vượt qua Vũ Thần cảnh giới, cái này phiền toái, xem ra một hồi đại chiến khó tránh khỏi rồi, chẳng qua nếu như có thể đánh chết thằng này, như vậy tu vi của mình sẽ tiến bộ bao nhiêu đây? Cái BOSS này, mới thật sự là đại BOSS ah, thì ra Càn Nguyên quốc hoàng thất còn có tồn tại cường đại như vậy.

- Hừ, các ngươi lớn mật, lại muốn mưu phản, hôm nay, ta liền giết sạch các ngươi, hiện uy danh Càn gia ta.

Càn Dược Long chém ra một chưởng, kình phong nổi lên bốn phía, mọi người tại đây lập tức cảm nhận được áp lực khổng lồ, Thiên Địa tựa hồ cũng cũng bị một chưởng này hủy diệt.

- Không tốt.

Dương Vô Địch hét lớn một tiếng.

- Mọi người cùng nhau liên thủ.

Bọn người Đông Phương Bất Tử, Triệu Nguyên Thần, Vương Bá Đạo biết rõ chuyện nghiêm trọng, lão gia hỏa này tu vi quá cường hãn, một chưởng chi uy sao mà khủng bố.

Bành bành bành.

Càn Dược Long một chưởng này nhao nhao đánh lui đám đông, đều bị thụ tổn thương trình độ nhất định.

- Lão Ma, tiếp ta một chiêu.

Dương Lỗi ăn vào một quả Đại Lực Kim Cương hoàn, nắm Trường Đao trong tay.

- Thiên Đao nhất thức.

Hôm nay tu vi Dương Lỗi đạt đến Vũ Đế bát giai, uy lực tự nhiên so với trước kia muốn cường hoành nhiều lắm.

Một đao kia tuyệt đối có thể so với Vũ Thần cảnh giới, nhưng trong nội tâm Dương Lỗi rất rõ ràng, lão gia hỏa này tu vi quá cường hãn, trừ khi kích phát Nhất Kích Tất Sát, bằng không thì căn bản không làm gì được hắn cả.

- Pháp tắc chi lực, tuổi còn trẻ rõ ràng lĩnh Ngộ Pháp tắc chi lực, tha cho ngươi không được.

Càn Dược Long kinh ngạc không thôi, người trẻ tuổi trước mắt kia, tuổi không lớn lắm, tu vi không cao, nhưng rõ ràng lĩnh ngộ pháp tắc chi lực, tư chất của hắn quá nghịch thiên, thiên tài như vậy, đã không phải Càn gia chi nhân, như vậy nhất định phải diệt sát, bóp chết trong trứng nước, bằng không thì về sau lớn lên, mình căn bản khó có thể ngăn chặn, cái kia chính là uy hiếp cực lớn của Càn gia.

- Càn Khôn Nhất Chỉ.

Càn Dược Long hướng phía trước phóng ra một bước, nhưng biên độ lại thật lớn, lập tức vượt qua hơn mười mét, để cho người líu lưỡi.

Bành bành bành.

Một ngón tay này cùng ánh đao của Dương Lỗi đụng vào nhau, Dương Lỗi Thiên Đao nhất thức lập tức bị đánh tan, thân hình Càn Dược Long cũng dừng bỗng chốc, bất quá cũng không có như vậy dừng lại, mà là tiếp tục hướng phía Dương Lỗi công kích qua.

Dương Lỗi gặp tình huống như vậy, kinh hãi mất sắc, tu vi thằng này quả nhiên khủng bố, rõ ràng ngay cả Thiên đao nhất thức cũng đơn giản tiếp nhận, tựa hồ ngay cả một vết thương nhẹ cũng không có, quá mạnh mẽ rồi, đang chuẩn bị thi triển Thuấn Tức Thiên Lý bỏ chạy, né tránh một kích này, mà vào lúc này một bàn tay đưa ra ngoài, tiếp nhận một kích này.

©££u G\ʏỀjX ¨¨©I Ĥ¾j\ G\Ł§ ¦\QjX [«´Ņj Gèj\u ros

Dương Lỗi kinh dị một chút, nguyên lai là lão tửu quỷ động thủ.

- Ai, ai dám ngăn cản ta?

Trong nội tâm Càn Dược Long đại chấn, một kích của mình uy thế, lực lượng, mình rõ ràng quá rồi, Vũ Thần cảnh giới võ giả tuyệt đối là tiếp không nổi, trừ khi là đạt đến Thông Huyền Cảnh, mới có thể dễ dàng tiếp được như thế, chẳng lẽ Dương gia rõ ràng cũng xuất hiện Thông Huyền cường giả?

Nếu như là nói như vậy, vậy lần này Càn gia thật là phiền toái.

- Làm gì nhúng tay chuyện giữa tiểu bối đây?

Lão tửu quỷ một tay cầm hồ lô rượu lảo đảo đi ra, sắc mặt đỏ ửng thành từng mảnh, như đã uống say.

Cái dạng này, lại để cho người như thế nào cũng khó có thể liên tưởng, lão tửu quỷ này là trước kia tiếp được Càn Dược Long Càn Khôn Nhất Chỉ.

- Ngươi là ai?

Trong nội tâm Càn Dược Long kính sợ, nheo lại con mắt, đánh giá người trước mắt, muốn nhìn xuyên tu vi người đến, nhưng lại để cho hắn kinh ngạc không thôi chính là, mình căn bản nhìn không thấu tu vi của hắn, có thể thấy được người này khủng bố, nếu như không phải có pháp bảo gì đem tu vi bản thân ẩn nấp, như vậy là người này tu vi cường đại hơn mình rất nhiều, nói cách khác, tu vi người này khả năng đạt đến Nhị Khí Âm Dương cảnh giới.

- Ta là ai không trọng yếu, ta chỉ biết rõ, sự tình tiểu bối, ngươi tốt nhất là không được nhúng tay.

Lão tửu quỷ uống một hớp rượu, nhổ ra một ngụm trọc khí, sau đó không hề nhìn Càn Dược Long, ngược lại đối với Dương Lỗi nói.

- Thiếu Gia, ngươi không có việc gì chứ?

- Thiếu Gia?

Càn Dược Long nhức đầu không thôi, người này lại là người hầu của Dương Lỗi, làm hắn như thế nào cũng không tiếp thụ được, bất quá cũng khó trách, Dương Lỗi này tuổi còn trẻ là có thể lĩnh ngộ Pháp tắc chi lực, thiên tư người này, nhất định là bị đại năng nào đó coi trọng, thu làm đệ tử, mà lão tửu quỷ trước mắt này chính là người hầu mà vị đại năng kia vì bảo hộ đệ tử của mình an bài.

- Ta không sao, may mắn ngươi tới kịp lúc, bằng không thì mạng nhỏ của ta liền xong đời, thằng này giao cho ngươi xử lý a.

Dương Lỗi thầm nghĩ, có tay chân cường đại như vậy, ngu sao không dung.

- Ân, đánh hắn tàn phế là được rồi, sau đó giao cho ta, thằng này lại muốn giết ta, ta muốn cho hắn biết thế nào là lợi hại.

Lão tửu quỷ nghe vậy không khỏi cười khổ không thôi, cảm tình vị đại thiếu gia này, đem mình làm tay chân tùy tiện sai sử rồi, bất quá trước khi đến, vị kia từng từng nói qua, trừ khi là dưới tình huống tánh mạng hắn bị uy hiếp, nếu như không ra tay sẽ chết mới động thủ, cho nên Dương Lỗi muốn mình đánh chết gia hỏa Thông Huyền nhất giai này, hắn là sẽ không làm đấy.

Vì vậy lắc đầu nói:

- Thiếu Gia, chuyện này lão tửu quỷ làm không được.

- Ngươi. . .

Dương Lỗi khó thở.

Mà Càn Dược Long nghe nói như thế lại nhẹ nhàng thở ra, nếu như lão tửu quỷ này thực muốn giết mình mà nói, chỉ sợ thật đúng là khó có thể chạy trốn được, hơn nữa cho dù có thể chạy trốn, cũng sẽ bị thương không nhẹ.

- Hai đàn.

- Cái gì?

Lão Tửu Quỷ Nhãn con ngươi sáng ngời.

- Hai đàn Túy Sinh Mộng Tử Tửu như thế nào?

Lão tửu quỷ nuốt một ngụm nước bọt, nhưng vẫn lắc đầu, rượu ngon này mặc dù tốt, nhưng không thể vi phạm thượng cấp an bài.

- Không được, không được.

Lão tửu quỷ vẫn là lắc đầu.

- Ngươi nói cái gì cũng không được, chuyện này, ta sẽ không nghe lời ngươi.

- Vì cái gì không được, ba hũ được hay không?

Dương Lỗi lại nói.

Lão tửu quỷ nghe xong, nước miếng đều nhanh muốn chảy xuống rồi, yết hầu ừng ực ừng ực nuốt nước miếng, nhưng vẫn là lắc đầu:

- Không được, vẫn chưa được.

- Không phải chứ, lão tửu quỷ, ngươi đừng lòng tham như vậy, chớ quên, ngươi bây giờ là người hầu của ta ah, ta làm chủ nhân đấy, muốn ngươi làm chút chuyện, cũng không chịu? Bốn đàn, tối đa bốn đàn, nhiều hơn không có rồi.

Dương Lỗi nói.

Càn Dược Long nghe xong, khóe miệng co giật, tức giận không thôi, mình còn so ra kém vài hũ rượu.

Bất quá Càn Dược Long cũng không dám nói gì, dù sao Lão Tửu Quỷ này tu vi quá kinh khủng, nếu như lão tửu quỷ này thật sự cải biến chủ ý mà nói, cái kia mình có thể thật sự sẽ thua rồi.

- Lão Tổ tông, giết hắn đi, giết bọn chúng đi.

Lúc này Càn Chính Tiêu hô.

- Giết chúng ta, ngươi khẩu khí thật là lớn ah.

Trong mắt Dương Vô Địch hàn quang hiện lên.

Càn Chính Tiêu lại càng hoảng sợ, bề bộn núp ở sau lưng Càn Thiên Phong.

Dương Lỗi cũng phiền muộn, lão gia tử dọa hắn làm gì, nếu để cho hắn động tay, chọc giận mọi người, để cho Càn gia lão ma kia động thủ, như vậy sự tình liền dễ làm rồi, nếu như mình giết lão gia hỏa này mà nói, như vậy sẽ đạt được bao nhiêu điểm kinh nghiệm, bao nhiêu điểm tích lũy giá trị ah, thằng này là cường giả siêu việt Vũ Thần cảnh giới. Một Vũ Thần Đại viên mãn võ giả ít nhất có thể ình đạt được chín trăm ngàn tỷ điểm kinh nghiệm, mà thằng này là thứ siêu việt Vũ Thần gia hỏa, như vậy mình liền có thể đạt được bao nhiêu điểm kinh nghiệm ah, tối thiểu nhất hơn một ngàn tỷ, như thế, mình tuyệt đối có thể tiến vào Võ Thánh cảnh giới, một khi tiến vào Võ Thánh cảnh giới, đánh chết Vũ Thần, không có bất cứ vấn đề gì.

- Ta chỉ hỏi một câu, Càn gia các ngươi thật sự là không muốn ly khai Hoàng Cung, nhượng xuất ngôi vị hoàng đế?

Dương Lỗi cảm thấy lúc này có lẽ thêm một mồi lửa.

- Điều này sao có thể, các ngươi đám nghịch tặc này.

Càn Chính Tiêu kêu lên.

- Lời này ý tứ, cái kia chính là không muốn, như vậy, Dương gia đệ tử nghe lệnh, giết cho ta.

Dương Lỗi quát.

Lưu Vi xem qua liền cực kỳ khủng khiếp, những đan dược này đều là thập thành đan, đều là cực phẩm đan dược.

- Vi di, cái này ngươi cứ yên tâm nhận lấy, những đan dược này cũng không phải tuyệt thế Tiên Đan gì, đều là một ít đan dược ta tự chính mình luyện chế cả, ở đây vẫn còn rất nhiều, cho nên Vi di ngươi không nên khách khí, bất quá xin Vi di không nên nói cho người khác biết.

Dương Lỗi thấy nàng chối từ, đành phải giải thích nói.

- Chính ngươi luyện chế sao?

Lưu Vi lần nữa mở to hai mắt nhìn, điểm này khiến nàng càng thêm kinh ngạc, đây đều là thập thành đan ah, Luyện Đan Sư có thể luyện chế thập thành đan, cái này coi như là ở trong một ít tiên tông đại phái cũng là thượng khách, không nghĩ tới Dương Lỗi tuổi còn nhỏ đã là Luyện Đan Đại Sư, cái này khiến Lưu Vi hoài nghi, Dương Lỗi có phải là người hay không, hay là một vị lão tiền bối nào đó phản lão hoàn đồng.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu.

- Đã như vậy thì ta cũng không khách khí nữa.

Thấy Dương Lỗi nói như vậy, Lưu Vi cũng không khách khí nữa, nếu những đan dược này đã là do hắn luyện, vậy khẳng định sẽ không thiếu, nhiều lắm thì về sau tìm cho hắn một ít dược liệu là được, dù sao Tư Nhã cũng là người của hắn, cho nhà mẹ đẻ một ít gì cũng là việc nên làm.

Lúc này Lưu Vi cảm giác chất nữ mình đi theo bên người theo Dương Lỗi ngược lại cũng không phải chuyện xấu mà còn là đại hảo sự rồi, Dương Lỗi tuổi còn trẻ, tu vị rất mạnh, tư chất biến thái, lại có thể luyện đan, là một Luyện Đan Đại Sư, người như vậy về sau nhất định bất phàm, ở bên cạnh hắn, tiền đồ và thành tựu của Tư Nhã khẳng định tốt hơn mình nhiều lắm.

- Cám ơn thiếu gia.

Tào Tư Nhã lộ ra nụ cười cảm kích.

- Đều là người một nhà, cũng không cần phải khách khí.

Mà lúc này Lão Tửu Quỷ cũng từ trong ngẩn người hoàn hồn lại, thiếu gia này của mình không đơn giản, xa xa không đơn giản như mình tưởng, trước kia, dùng tu vi của hắn đánh chết Càn Dược Long cảnh giới Thông Huyền, cái này đã khiến người chấn kinh rồi, tuy rằng Lão Tửu Quỷ khẳng định đây là do sử dụng bí pháp nào đó, nhưng như vậy đã rất rất giỏi rồi, vốn hắn nghĩ Dương Lỗi sau khi thi triển bí pháp này, thân thể sẽ chịu tổn thương rất lớn, nhưng những ngày này quan sát lại không phát hiện vấn đề gì, cái này khiến hắn vừa mừng rỡ lại lo lắng.

Buổi tối một mình Dương Lỗi ở trong phòng.

- Đinh, có thăng cấp hệ thông hay không?

Hiện giờ không thể thăng cấp, cần hối đoái một ít gì đó đã nói sau.

Hiện giờ thứ Dương Lỗi muốn hối đoái, một cái là Tử Điện Lôi Kích Pháo, một cái là Bạch Long kiếm pháp, còn có Phù Văn Thuật nữa.

Ba loại này đều cần thiết cả, Tử Điện Lôi Kích Pháo là thứ cần thiết để đánh chết Vũ Thần Đại viên mãn, Bạch Long kiếm là thứ Bạch Tố Trinh cần, bởi vì lúc trước mình chỉ hối đối mười tám cuốn trước mà thôi, Bạch Long kiếm pháp này tổng cộng có 108 cuốn, vốn chỉ cầ 500 vạn giá trị điểm tích lũy nhưng hôm nay đã biến thành 5000 vạn giá trị điểm tích lũy.

Kỳ thật Dương Lỗi từ sớm đã có thể hối đoái rồi, bất quá bởi vì Bạch Tố Trinh đang trong trạng thái tu luyện, không thanh tỉnh, cho nên hối đoái ra cũng không có bao nhiêu tác dụng.

©¢©u G\ʏỀjX ¨¨PI [Q̄_ Ĥn¾_ ¦Ɔ Ĥ_Ńj dQ_ b∂H\ p\¾nu

Về phần phù văn chi thuật cũng là thứ cần hối đoái, phù văn chi thuật, hối đoái ra liền có thể trợ giúp mình luyện khí, hôm nay Luyện Khí Thuật của mình muốn thăng cấp, muốn luyện chế đồ vật cao cấp hơn thì nhất định phải sử dụng đến phù văn cấm chế mới có thể làm được.

- Đinh, người chơi có hối đoái Tử Điện Lôi Kích Pháo hay không?

- Hối đoái.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Tử Điện Lôi Kích Pháo.

Sau khi hối đoái Tử Điện Lôi Kích Pháo, Dương Lỗi phát hiện Tử Điện Lôi Kích Pháo này lại cần đạn pháo, đạn pháo này nói đến cũng giống như là linh thạch vậy, nói ngắn gọn chính là thứ chứa đựng năng lượng, hiện giờ Tử Điện Lôi Kích Pháo đã hối đoái ra, trong đó chỉ có một quả đạn pháo, cũng có nghĩa là chỉ có thể phát ra một kích.

Nhìn kỹ xuống, đạn pháo của Tử Điện Lôi Kích Pháo mỗi một quả đều cần một quả cực phẩm linh thạch, uy lực của nó có thể đánh chết cảnh giới Thông Huyền. một cực phẩm linh thạch tương đương 100 thượng phẩm linh thạch tương đương một vạn trung phẩm linh thạch tương đương một trăm vạn hạ phẩm linh thạch, tỉ giá hối đoái là gấp trăm lần

Dương Lỗi không khỏi mở to hai mắt nhìn, vốn cho là có thể đánh chết Vũ Thần Đại viên mãn, nhưng hiện giờ xem ra uy lực của Tử Điện Lôi Kích Pháo quả thật không phải chuyện đùa, rõ ràng có thể đánh chết Thông Huyền chi cảnh, đáng tiếc chính là giá đạn pháo thật sự quá mắc, một quả đạn pháo đã cần một cực phẩm linh thạch, cực phẩm linh thạch cũng tương đương với 100 miếng thượng phẩm linh thạch, hiện giờ Dương Lỗi tổng cộng mới chỉ có được 100 miếng thượng phẩm linh thạch, không, tăng thêm linh thạch ở trong Vô Cực Giới thì tổng cộng là một trăm linh sáu miếng thượng phẩm linh thạch, 50 miếng trung phẩm linh thạch còn có hơn ba nghìn miếng hạ phẩm linh thạch, tính ra bản thân mình hiện giờ chỉ có thể hối đoái một quả đạn pháo Tử Điện Lôi Kích Pháo, cái này thật sự khiến người quá biệt khuất, chênh lệch rất lớn.

Bất đắc dĩ rồi, 1. 5 tỷ giá trị điểm tích lũy lại đổi phải thứ này.

Nhìn nhìn lại, Dương gia lại thở phào một cái, phát hiện còn có một loại đạn pháo uy lực nhỏ một chút, đạn pháo uy lực nhỏ một chút này có thể đánh chết võ giả cảnh giới Vũ Thần Đại viên mãn, bất quá linh thạch cần thiết cũng không ít, cần mười miếng thượng phẩm linh thạch một quả đạn pháo, nói cách khác, linh thạch của mình bây giờ có thể chỉ hối đoái mười miếng đạn pháo uy lực nhỏ.

Cắn răng một cái, Dương Lỗi quyết định trước không hối đoái, xem tình huống trước đã tính sau.

Dù sao nếu như sau này gặp phải địch nhânu, mình có thể chạy trốn rước, sau đó lại tiến hành hối đoái cũng không muộn.

- Đinh, người chơi có muốn hối đoái Bạch Long kiếm pháp nguyên vẹn không?

- Hối đoái.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Bạch Long kiếm pháp nguyên vẹn, tổng cộng108 cuốn, tiêu hao 5000 vạn giá trị điểm tích lũy.

5000 vạn giá trị điểm tích lũy đối với Dương Lỗi mà nói, không đáng kể chút nào, không chút chút thương gân động cốt, Dương Lỗi hiện giờ chính là một đại phú ông, đánh chết Càn Dược Long đã lấy được 10 tỷ giá trị điểm tích lũy, trước kia hối đoái Tử Điện Lôi Kích Pháo tiêu hao 1. 5 tỷ, hôm nay còn thừa lại hơn 8 tỷ, lại tiêu hao 5000 vạn giá trị điểm tích lũy, còn thừa lại tám mươi tám trăm triệu giá trị điểm tích lũy.

Bỗng nhiên Dương Lỗi nhớ tới một chuyện rất nghiêm trọng, hệ thống thăng cấp cần một trăm vạn giá trị điểm tích lũy, nhưng mình hối đoái các loại đồ vật như Tử Điện Lôi Kích Pháo liền chỉ còn lại hơn tám tỷ thôi, cũng không đủ giá trị điểm tích lũy để thăng cấp hệ thống.

Dương Lỗi vỗ vỗ đầu của mình, thầm mắng mình ngốc, thật sự là quá choáng váng, nếu như thăng cấp hệ thống thì tuy rằng những vật này có lẽ sẽ đắt hơn một chút, nhưng sẽ có những vật khác để hối đoái. Biết

hệ thống sau khi thăng cấp sẽ có thêm đồ vật nào khác, tiện nghi một chút nhưng cũng có thể đánh chết cường giả Vũ Thần Đại viên mãn thì sao?

Hối hận, thập phần hối hận, Dương Lỗi không khỏi đấm ngực dậm chân, mình thật sự quá mức choáng váng.

Nhưng cho tới bây giờ, hối hận cũng không làm được gì nữa, chỉ có thể đợi sau này đủ giá trị điểm tích lũy.

Phù Văn Thuật chỉ là sơ cấp Phù Văn Thuật, trung cấp Phù Văn Thuật, sơ cấp Phù Văn Thuật cần đến 100 vạn giá trị điểm tích lũy, trung cấp Phù Văn Thuật cần 3000 vạn, cái này đối với Dương Lỗi mà nói cũng không là gì, hối đoái, lập tức hối đoái trung cấp Phù Văn Thuật, đáng tiếc lại không có cao cấp Phù Văn Thuật, nếu như có thì Dương Lỗi tự nhiên chọn hối đoái cao cấp Phù Văn Thuật rồi.

- Đinh, có hối đoái trung cấp Phù Văn Thuật hay không?

- Hối đoái.

"Đinh, chúc mừng người chơi đạt được trung cấp Phù Văn Thuật.

Đã lấy được trung cấp Phù Văn Thuật, tự nhiên phải học tập, cho nên Dương Lỗi lập tức lựa chọn học tập.

- Đinh, có học tập trung cấp Phù Văn Thuật hay không?

- Học tập.

"Đinh, chúc mừng người chơi đã học được trung cấp Phù Văn Thuật.

Đương nhiên, chỉ là học được trung cấp Phù Văn Thuật, còn chưa đủ, chỉ là học được mà thôi, không có phù văn chính thức sao có thể điêu khắc Phù văn được? Cho nên học được Phù Văn Thuật, còn phải có phù văn, phù văn này cũng có hối đoái, Dương Lỗi nhìn nhìn phù văn có thể hối đoái bên trong hệ thống, trong đó có Gia Tốc phù văn, có Tụ Linh phù văn, có Duệ Lợi phù văn, hôm nay cũng chỉ có ba loại này thôi, hơn nữa tốt nhất cũng chỉ là trung cấp phù văn, cao cấp phù văn không hề có.

Ba loại trung cấp phù văn, hối đoái một loại phù văn đều cần 1000 vạn giá trị điểm tích lũy, như thế ba loại trung cấp phù văn, tổng cộng chính là chín trăm ngàn giá trị điểm tích lũy.

- Đinh, người chơi có hối đoái trung cấp Gia Tốc phù văn hay không?

- Hối đoái.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được trung cấp Gia Tốc phù văn.

- Đinh, người có hối đoái trung cấp Tụ Linh phù văn hay không?

- Hối đoái.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được trung cấp Tụ Linh phù văn.

- Đinh, người chơi có hối đoái trung cấp Duệ Lợi phù văn hay không?

- Hối đoái.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được trung cấp Duệ Lợi phù văn.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ, bản thân có cần hối đoái một loại sơ cấp phù văn hay không đây? Dù sao Phù Văn Thuật của mình tuy rằng đạt đến trung cấp, nhưng cũng không có nghĩa là khi mình luyện chế vũ khí có thể nhanh chóng dung nhập Phù Văn Thuật vào trong luyện khí, hơn nữa còn là khắc chế trung cấp phù văn?

Nghĩ nghĩ, Dương Lỗi vẫn lắc đầu, vấn đề này, đợi về sau lúc luyện khí nếu như không thể khắc chế trung cấp phù văn lời thì đến khi đó lại hối đoái cũng không muộn.

Hối đoái nhiều đồ như vậy, tổng cộng cũng chỉ mới tiêu hao chưa tới mười bảy ức giá trị điểm tích lũy, hiện giờ Dương Lỗi còn thừa lại hơn tám trăm bảy mươi triệu một chút.

Tiêu hao hơn một tỷ, mình muốn lại đạt tới hơn mười tỷ giá trị điểm tích lũy, ít nhất cần đánh chết hai cường giả cảnh giới Vũ Thần mới có thể đạt tới mười tỷ, mới có thể khiến hệ thống thăng cấp.

©¢¨u G\ʏÈjX ¨¨kI [«´Ņj iX«´Ŀj w«´Ł§ ¦ÔjX ¦\ƶ o·u ros

Như thế, chính mình có nên hối đoái hai quả đạn pháo Tử Điện Lôi Kích Pháo uy lực nhỏ hay không đây?

Nghĩ nghĩ, Dương Lỗi cuối cùng vẫn quyết định hối đoái.

Mặc dù nói, mình qua ít ngày nữa liền có thể hoàn thành nhiệm vụ của Thiên Tinh Lâu, sau đó mình liền có thể triệt để thay thế Thiên Tinh lâu, hoàn thành nhiệm vụ, nếu vậy, chính mình liền có thể đạt được ban thưởng phong phú rồi, như vậy giá trị điểm tích lũy chắc chắn sẽ không ít.

Bất quá Dương Lỗi lo lắng nhiệm vụ này cũng không dễ hoàn thành như vậy, gia hỏa Sở Tường này cũng không dễ chọc, vì tránh sơ hở nên hối đoái mấy miếng đạn pháo uy lực nhỏ cũng là điều cần thiết, không cần quá nhiều, hai quả, hai quả là được.

- Đinh, người chơi có hối đoái đạn pháo Tử Điện Lôi Kích Pháo uy lực nhỏ hay không?

- Hối đoái, hối đoái hai quả đạn pháo Tử Điện Lôi Kích Pháo uy lực nhỏ.

- Đinh, hai quả đạn pháo Tử Điện Lôi Kích Pháo uy lực nhỏ cần tiêu hao hai mươi miếng thượng phẩm linh thạch, xin hỏi người chơi xác định chưa?

- Xác định.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được hai quả đạn pháo Tử Điện Lôi Kích Pháo uy lực nhỏ, tiêu hao hai mươi miếng thượng phẩm linh thạch.

Đây cũng là chuyện không có cách nào, hai mươi miếng thượng phẩm linh thạch, cũng thật sự khiến Dương Lỗi có chút thịt đau. Tiêu hao hai mươi miếng thượng phẩm linh thạch, hiện giờ Dương Lỗi cũng chỉ còn lại tám mươi sáu miếng thượng phẩm linh thạch thôi, nếu như muốn đạt được một quả đạn pháp Tử Điện Lôi Kích Pháo uy lực lớn là chuyện không thể nào, Dương Lỗi chỉ hi vọng sau khi mình đánh chết Sở Tường có thể đạt được một ít linh thạch, hoặc là hoàn thành thay thế linh thạch mà nhiệm vụ ban thương

Bất quá sau khi hối đoái hai quả đạn pháo Tử Điện Lôi Kích Pháo uy lực nhỏ này trong lòng hắn cũng yên ổn không ít, lần này mặc dù có cường giả Vũ Thần Đại viên mãn như Thiên Vương Hổ đến tìm mình gây phiền toái thì cũng có thể đánh chết, triệt để đánh chết, khiến hắn thành biến thành giá trị điểm tích lũy của mình.

Tâm như băng thanh, trời sập cũng không sợ hãi.

Dương Lỗi tu luyệnBăng Tâm Quyết, rất nhanh khiến mình tiến nhập vào trong một trạng thái huyền diệu, tiếp theo Dương Lỗi cảm giác được tinh thần lực của mình bạo tăng, đột phá, Băng Tâm Quyết cứ vậy nhẹ nhàng đột phá, tiến nhập tầng thứ bảy.

Từ mấy tháng trước, Băng Tâm Quyết của Dương Lỗi đã đến được tầng thứ sáu, nhưng đến bây giờ mới đột phá, tiến vào tầng thứ bảy, mà Huyền Nguyên Quyết lại đã sớm đến cảnh giới tầng thứ 9, hôm nay đã đạt đến tầng thứ 9 Đại viên mãn, tùy thời đều có thể đột phá tầng thứ 9 tiến vào tầng thứ 10.

Lúc Dương Lỗi lần nữa vận chuyển Huyền Nguyên Quyết, chuyện khiến hắn kinh ngạc đã xảy ra, Huyền Nguyên Quyết nguyên bản vốn khó có thể đột phá, lần này dĩ nhiên lại đột phá không hề có chút trở ngại, từ tầng thứ 9 tiến nhập tầng thứ 10.

Huyền Nguyên Quyết từ tầng thứ 9 tiến nhập tầng thứ 10, chân khí của Dương Lỗi gia tăng lên không chỉ gấp ba lần.

Hiện giờ giá trị chân khí của Dương Lỗi hùng hồn hơn người bình thường nhiều lắm, giá trị chân khí hiện giờ của hắn tuy không thể so với cường giả cảnh giới Vũ Thần nhưng so với Võ Thánh Đại viên mãn bình thường chỉ mạnh hơn chứ không yếu.

Hiện giờ cảnh giới Dương Lỗi mặc dù chưa đạt tới Võ Thánh Đại viên mãn, nhưng nếu như thi triển Phong Đao Thất Sát thì tuyệt đối là có thể đơn giản giết chết Võ Thánh Đại viên mãn, có thể nói, Dương Lỗi hiện giờ đã vô địch dưới Vũ Thần rồi.

Hai ngày này, Dương Lỗi tu vị đột phá, cũng không làm những chuyện khác, chỉ một mực luyện đan, còn có chế phù, luyện đan đương nhiên là các loại đan dược như Giải Độc Đan, Hồi Khí Đan, Đại Lực Kim Cương Hoàn, về phần phù triện, tự nhiên là Ẩn Thân Phù, còn có Định Thân Phù, hai loại phù triện này chính là thứ thực dụng nhất hiện giờ rồi.

Mặt khác Dương Lỗi còn thử luyện chế một lò Dịch Dung Đan, bất quá đáng tiếc chính là, cũng không thê thành công được.

…

Ba ngày sau.

- Thiên Diệc, chuyện điều tra thế nào rồi?

Dương Lỗi nhìn lên Thiên Diệc nói.

- Bẩm thiếu gia, ta đã điều tra rõ ràng, Sở Tường đang tu luyện một môn kỳ công, hiện giờ Thiên Tinh Lâu bị nhi tử Thiên Tinh Vũ là Thiên Tinh Hồng cầm giữ, chẳng qua Thiên Tinh Hồng hiện nay còn không biết phụ thân hắn Thiên Tinh Vũ đã bị đánh chết.

- Ân.

Dương Lỗi gật:

- Như vậy vị trí cụ thể mà Sở Tường tu luyện ngươi đã điều tra rõ ràng chưa?

Đối với Dương Lỗi mà nói, Thiên Tinh Hồng không đủ gây sợ, tu vi của hắn chẳng qua chỉ là Võ Thánh trung kỳ thôi, so với Thiên Diệc cũng không bằng, hơn nữa Thiên Diệc cũng từng nói qua Thiên Tinh Hồng để hắn giết, Dương Lỗi tự nhiên cũng không có bất kỳ đề nghị, cho nên hiện giờ Thiên Tinh Lâu uy hiếp lớn nhất chính là Sở Tường, Sở Tường là cường giả Vũ Thần nhất giai, nhưng hắn quá mức thần bí, rốt cuộc tu luyện công pháp gì cũng không biết, bất quá Dương Lỗi cũng không sợ, chỉ cần tìm được hắn, mình sử dụng {Giám Định Thuật} liền có thể dễ dàng biết được tình huống.

- Âm Hồn Đông!

- Âm Hồn Động? Âm Hồn Động kia là nơi nào?

Cái tên này nghe xong đã biết không phải nơi tốt lành gì, thật đúng là khiến người có chút đáy lòng phát lạnh.

- Âm Hồn Động là nơi sát thủ Thiên Tinh Lâu lịch lãm rèn luyện, nơi này là nơi Thiên Tinh Lâu dùng để khảo nghiệm nghị lực và ý chí của sát thủ, người ý chí không kiên định căn bản không sống quá một giờ, người có thể kiên trì trong Âm Hồn Động một ngày mới xem như sát thủ hợp cách, mới có thể xuất đạo giết người.

Thiên Diệc giải thích nói.

- Âm Hồn Động, có ý tứ.

Dương Lỗi khóe miệng có chút giơ lên, Âm Hồn Động này có thể nào cũng giống như Không Huyễn Động của Dương gia hay không? Bên trong có lẽ nào cũng có bảo vật thần bí không? Chờ mong, thật sự là chờ mong.

…

Giữa trưa, Đại Cam Thôn.

- Các ngươi hiện giờ tu luyện thế nào rồi?

Nhìn xem mọi người, Dương Lỗi phát hiện thực lực bọn người Hồn Thiểm so với trước kia đã có tăng lên, mặc dù đại đa số người cảnh giới vẫn không đề thăng, nhưng sức chiến đấu lại tiến triển rất lớn, Hồn Sát Thuật quả nhiên cường hãn.

Đáng tiếc là mình không thể tu luyện.

- Thiếu gia, ngươi đã đến rồi, chúng ta cũng đã chuẩn bị xong, lúc nào xuất phát?

Bọn người Hồn Thiểm, Hồn U thập phần kích động, Thiên Hồn, Thiên Hồn lần nữa trùng kiến, như vậy cũng có nghĩa là uy danh của hồn chi nhất tộc rốt cục có thể lần nữa dương cao.

Dương Lỗi nhìn bọn hắn mỉm cười nói:

- Thành tích tu luyện của các ngươi khiến ta hết sức hài lòng, về phần lúc nào xuất phát, ta lần này chính là vì chuyện này, ngày mai, ngày mai chúng ta có thể xuất phát, mục tiêu của chúng ta chính là tổ chức sát thủ lớn nhất Càn Nguyên quốc, Thiên Tinh Lâu, mục đích của các ngươi chính là giết những người phản kháng, lâu chủ Thiên Tinh Lâu đã có ta xử trí, các ngươi hiểu chưa?

- Hiểu rõ!

Mọi người cùng kêu lên nói.

- Có lòng tin không?

Dương Lỗi lại nói.

- Có.

Thanh âm rung trời.

©¢Vu G\yỀjX ¨V·I [«´Ņj iX«´Ľj w«´Ł§ ¦ÔjX ¦\z o·u r©s

Trong lòng Dương Lỗi không khỏi thầm nghĩ, đám gia hỏa này quả nhiên là phần tử bạo lực, vừa nghe đến đi giết người, đều hưng phấn như vậy, chẳng là do Luyện Hồn Quyết mà mình cho bọn hắn tu luyện sao?

Bọn hắn trước kia tựa hồ cũng không bạo lực như vậy a?

- Tốt, có lòng tin là tốt, bất quá hành động lần này có thể sẽ vứt bỏ tánh mạng, cho nên trong các ngươi tu vị không đạt tới cảnh giới Vũ Đế thì không cần đi.

Dương Lỗi nói.

- Ah, vì sao? Chúng ta cũng muốn đi, ta rất nhanh liền có thể đột phá Võ Hoàng đạt tới cảnh giới Vũ Đế rồi!

Một người hô.

- Không được, nói không được là không được, đây là mệnh lệnh.

Dương Lỗi lạnh lùng nói.

- Aizz. . .

Người không đạt tới cảnh giới Vũ Đế nhao nhao thở dài, mà người tu vị trên Vũ Đế cả đám đều mặt mày hớn hở, hưng phấn không thôi.

Dương Lỗi nhẹ nhàng lắc đầu, đám người này đã có mười người đạt tới Võ Thánh rồi, Vũ Đế cũng có hai mươi bảy, cho nên lần này người có thể tham gia hành động liền có ba mươi bảy.

Tốc độ tu luyện của bọn hắn cũng quá biến thái rồi, Dương Lỗi trong nội tâm nghĩ như vậy, nhưng lại không biết tốc độ tu luyện của hắn càng thêm biến thái, thời gian ngắn đã là Võ Thánh tam giai, hơn nữa sức chiến đấu càng thêm biến thái, đã là vô địch dưới Vũ Thần rồi, đó là yêu nghiệt bực nào chứ, những người hồn chi nhất tộc này so với hắn .. quả thực là khác nhau một trời một vực.

- Tốt rồi, hôm nay nghỉ ngơi thật tốt, đánh tốt tinh thần, ngày mai hành động.

Dương Lỗi phất tay giải tán mọi người.

...

Dương Lỗi lắc đầu, quay người nhưng lại nhướng mày, Chân Thực Ưng Nhãn mở ra, phát hiện Lão Tửu Quỷ rõ ràng lại ở ngay đằng sau mình, nếu như không phải lần này Lão Tửu Quỷ chủ quan thì mình quả thật không cách nào phát hiện ra hắn được.

Dương Lỗi đi ra Đại Cam Thôn không xa, liền ngừng lại, nói:

- Lâm lão, ngươi xuất hiện đi.

Lão Tửu Quỷ lắp bắp kinh hãi, tu vi của mình sớm đã vượt qua Thông Huyền, hơn nữa công phu ẩn nấp cũng thuộc hàng nhất lưu, lại không nghĩ rằng Dương Lỗi rõ ràng có thể phát hiện mình.

Bất quá hắn đã phát hiện, liền không cần phải che dấu nữa.

- Thiếu gia.

- Ngươi đi theo ta làm cái gì? Chuyện của ta ngươi cũng biết?

Đối với Lão Tửu Quỷ Dương Lỗi bây giờ không thể không phòng, lão gia hỏa này không có việc gì lại đi theo mình, nếu như hắn muốn có âm mưu gì thì mình thật sự khó có thể ứng phó được.

- Thiếu gia, ngươi yên tâm ta đối với ngươi không có ác ý, sẽ không gây bất lợi cho ngươi đâu.

Lão Tửu Quỷ là người nào, đây chính là lão hồ ly đã tu luyện nhiều năm.

- Được rồi, nếu ngươi đã nói như vậy, như vậy ta cũng tin tưởng ngươi, nếu như ngươi có âm mưu gì, hoặc là đánh chủ ý quái quỷ gì đó..., như vậy ngươi cứ thử xem xem, xem thử ta có thể tiêu diệt ngươi hay không?

Dương Lỗi lúc nói lời này, trong mắt hiện lên một đạo hàn quang lăng liệt.

Cái này khiến Lão Tửu Quỷ trong lòng chấn động, rất là giật mình, khí thế như vậy, tự tin như vậy, thật không hổ là con của nàng.

- Yên tâm, ta nói rồi sẽ không gây chút bất lợi nào cho ngươi đâu.

Lão Tửu Quỷ cười cười:

- Ta là người hầu tùy tùng của ngươi, sao lại gây bất lợi cho ngươi được?

- Ngươi cũng đã nói người là người hầu tùy tùng của ta, như vậy ta cho ngươi làm việc, ngươi đến cùng có làm hay không?

Dương Lỗi nhìn hắn nói.

- Ta. . .

Lời này khiến Lão Tửu Quỷ do dự, mình tuy rằng muốn giúp hắn, nhưng lời vị kia nói mình lại không thể không nghe, nhưng nếu như không giúp, như vậy Dương Lỗi sẽ có thành kiến với mình, khó ah, làm người sao lại khó vậy chứ!

- Ta không phải không nguyện ý, mà là. . . Mà là ta có nổi khổ tâm riêng của mình.

Dương Lỗi đã sớm biết hắn sẽ có bộ dáng này, bộ dạng như đã đoán trước

- Aizz. . . Ta biết ngay, ngươi tùy tùng này căn bản chính là nói một đàng làm một nẻo mà.

Dương Lỗi không khỏi nói.

- Ta thật sự là có nỗi khổ tâm mà!

Lão Tửu Quỷ nói

- Vậy ngươi nói cho ta biết, rốt cuộc là ai phái ngươi tới không? Có mục đích gì?

Dương Lỗi hai mắt chăm chú nhìn chằm chằm hắn hỏi.

- Cái này ta không thể nói, thật sự không thể nói.

Lão Tửu Quỷ vẫn lắc đầu.

- ó cái gì không thể nói chứ, chẳng lẽ nói rồi, ngươi còn có thể tiêu tùng mạng nhỏ sao? Dùng tu vi của ngươi chỉ sợ ở Càn Nguyên quốc không ai có thể uy hiếp được ngươi đi?

Dương Lỗi cau mày:

- Chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ ngươi có quan hệ với Sâm La Điện?

Dương Lỗi nhớ tới Tư Đồ Hổ từng từng nói qua, đại nhân vật của Sâm La Điện tựa hồ rất coi trọng mình, muốn kéo mình nhập Sâm La Điện, nói như vậy, khiến Dương Lỗi thập phần hoài nghi, Lão Tửu Quỷ này có phải là do vị đại nhân vật Sâm La Điện kia phái tới không?

- Sâm La Điện?

Lão Tửu Quỷ ngược lại sửng sờ một chút, hắn nhìn Dương Lỗi nói:

- Ngươi sao lại có ý nghĩ như vậy?

Dương Lỗi nói:

- Ngươi là một siêu cấp cao thủ, không có khả năng lại vô duyên vô cớ đến bảo hộ ta được, cho nên ở trong đó khẳng định có nguyên nhân.

- Ý của ngươi là, ngươi có quan hệ với người Sâm La Điện?

Lão Tửu Quỷ cũng có chút giật mình, Sâm La Điện rất nhiều năm chưa từng xuất hiện, hiện giờ Sâm La Điện xuất thế, hắn cũng đã được nghe nói một ít, nhưng cũng không rõ ràng lắm.

- Không có, bất quá ta đã từng gặp được qua người của Sâm La Điện, bọn hắn nói có một đại nhân vật của bọn hắn rất coi trọng ta, muốn ta gia nhập Sâm La Điện, nhưng ta không đáp ứng, ta giết bọn chúng đi.

Dương Lỗi nhìn Lão Tửu Quỷ:

- Ta không biết Sâm La Điện có đại nhân vật nào để ý đến một tiểu nhân vật như ta, nhưng ta không nghĩ ra còn có người nào có năng lực lớn như vậy, có thể phái ra một siêu cấp cường giả như ngươi đến bảo hộ ta!

- Ngươi rõ ràng chọc Sâm La Điện?

Lão Tửu Quỷ không nghĩ tới, Dương Lỗi thật sự có liên quan đến Sâm La Điện, cái này khiến hắn cũng có chút khó xử, Sâm La Điện cũng không phải dễ trêu vào, xem ra chuyện này cần phải nói với vị kia một câu rồi

- Ngươi không phải người Sâm La Điện

Dương Lỗi ngược lại không quá kinh ngạc, bất quá cũng không nghĩ ra được là ai phái hắn tới, chẳng lẽ là mẫu thân mình? Nếu vậy thì cũng có khả năng, nhưng hắn không chịu nói, cái này cũng không có cách nào.

- Không phải, về phần ta đến cùng là người nào, cái này cần chờ tu vị ngươi đột phá đến cảnh giới Thông Huyền mới có thể nói cho ngươi biết được, thực lực ngươi bây giờ quá yếu, biết quá nhiều đối với ngươi không có bất kỳ chỗ tốt nào cả, nói ngắn lại, ta sẽ không thương tổn ngươi đâu.

Lão Tửu Quỷ nhìn Dương Lỗi nói.

- Ngươi không muốn thì thôi, cần gì tìm nhiều lý do như vậy chứ, mặt khác ngươi đến cùng có giúp ta hay không?

Dương Lỗi nhìn hắn:

- Lần này ta muốn đi Thiên Tinh Lâu, ta nghĩ ngươi có lẽ sẽ đi bảo hộ ta đúng không? Nếu như ta xảy ra chuyện gì đó…, vậy ngươi cũng thoát không khỏi liên quan đâu.

Lão Tửu Quỷ nghe vậy dở khóc dở cười, tên này.

©¢Uu G\ʏỀjX ¨VoI dûn ¦Ɔ« w«² |Î_ Ĥ_u

- Ta chỉ phụ trách an toàn của ngươi, hơn nữa chờ sau khi ngươi tiến vào Huyền Cơ Môn ta sẽ lập tức rời đi, tất cả điều này đều phải nhờ vào bản thân ngươi, kỳ thật ta chẳng qua chỉ nhìn xem ngươi vượt qua thế nào thôi.

Lão Tửu Quỷ nói.

Dương Lỗi trợn trắng mắt:

- Đi cũng tốt, còn tiết kiệm được rất nhiều rượu ngon.

- Ừng ực.

Lão Tửu Quỷ vừa nghe đến rượu ngon, không khỏi nuốt nuốt nước miếng.

Dương Lỗi vì hấp dẫn hắn, tiện tay lấy ra một vò rượu ngon, vò rượu này không phải là Túy Sinh Mộng Tử Tửu, mà gọi là Liệt Dương, rượu này uống vào sẽ liệt như lửa, so với Túy Sinh Mộng Tử Tửu hoàn toàn là hai tư vị khác nhau, so với Túy Sinh Mộng Tử Tửu cũng không kém chút nào, thậm chí còn đắt hơn rất nhiều.

- Ọt ọt.

Lão Tửu Quỷ trơ mắt nhìn rượu ngon trong tay Dương Lỗi, cái mũi của Lão Tửu Quỷ cực kỳ linh nghiệm, ở phương diện rượu ngon hắn tuyệt đối là cấp bậc tông sư, mùi rượu nồng đậm kia vừa ngửi liền có thể biết rõ, rượu này không tầm thường, rượu này tuyệt đối là rượu ngon, rượu ngon cực phẩm, rượu ngon tuyệt thế.

- Thiếu gia, đây là rượu gì thế?

Lão Tửu Quỷ Nhãn tròng mắt vẫn không nhúc nhích nhìn chằm chằm vào rượu trong tay Dương Lỗi.

Dương Lỗi uống một ngụm, tiếp theo nhổ ra một ngụm trọc khí.

- Hảo tửu ah, đây mới là nam nhân uống rượu.

Thấy Dương Lỗi không để ý tới hắn, trong lòng Lão Tửu Quỷ cực kỳ ngứa ngáy, lại nói:

- Thiếu gia, có thể cho ta uống một ngụm không, chỉ một ngụm thôi.

- Muốn uống rượu sao?

Dương Lỗi buông vò rượu, nhìn hắn nói.

Lão Tửu Quỷ liên tục gật đầu.

Dương Lỗi giơ bình rượu lên trước mặt hắn, rồi lại dời đi nơi khác.

- Không được, ngươi cũng không chịu làm việc, tại sao phải cho ngươi uống?

Dương Lỗi nói:

- Rượu này gọi là Liệt Dương, là một loại rượu ngon mà nam nhân chân chính đều uống, so với Túy Sinh Mộng Tử Tửu còn ngon hơn nhiều!

- Ngon hơn Túy Sinh Mộng Tử Tửu?

Nghe hắn nói như vậy, Lão Tửu Quỷ càng thêm muốn.

- Thiếu gia, cái này, cái này ngươi muốn cái gì mới bằng lòng cho ta một vò Liệt Dương?

Lão Tửu Quỷ lần nữa nuốt nuốt nước miếng.

- Nói cho ta biết, ngươi là ai phái ngươi tới?

Dương Lỗi nhìn hắn nói.

- Không được, cái này không được, thiếu gia ngươi hay là đổi điều kiện khác đi?

Lão Tửu Quỷ lắc đầu.

- Như vậy ah, ân, như vậy ta muốn đài sen của Thiên Niên Tử Liên.

Dương Lỗi khóe miệng giương lên, nhìn hắn nói.

Lão Tửu Quỷ ánh mắt tối sầm, nói giỡn, đài sen của Thiên Niên Tử Liên, đó là vật gì, sao mình có thể có được, bất quá trong tay vị kia ngược lại vẫn có, nếu như Dương Lỗi muốn thì nàng cũng sẽ tuyệt đối không keo kiệt, bất quá cho dù hắn muốn, hiện giờ cũng sẽ không cho hắn, vật đó quá trân quý, hơn nữa cần đạt tới cấp độ Luyện Cương mới có thể sử dụng, bằng không thì căn bản không thể khống chế luyện hóa.

- Cái này không có khả năng, cho dù ta có, cho ngươi, ngươi cũng không dùng được, thiếu gia ngươi vẫn nên đổi điều kiện khác đi.

Lão Tửu Quỷ lắc đầu.

- Cái này cũng không được, cái kia cũng không được, như vậy ta cũng không có cách nào rồi, rượu ngon này vẫn nên để lại ình chậm rãi uống thôi.

Dương Lỗi mang theo vò rượu, một bên uống, một bên đi về phía trước, trong miệng còn nói:

- Rượu ngon này hiện giờ ta chỉ có một vò, nếu như lại muốn thì… cần một tháng sau mới có, đáng tiếc ah đáng tiếc, người nào đó không có cơ hội rồi.

Lão Tửu Quỷ nghe xong nhịn không được, thật sự lại không nhịn được cái hấp dẫn này, phải cần cả một tháng, một tháng sau mình đã phải rời khỏi Dương Lỗi rồi, như vậy mình sẽ không có cơ hội rồi, sao có thể ngồi yên được, hắn lập tức vội vã đuổi theo.

- Thiếu gia, thiếu gia, ngươi chờ một chút.

- Còn việc gì sao?

Khóe miệng Dương Lỗi mang theo vẻ tươi cười, biết rõ con cá đã mắc câu rồi.

- Thiếu gia, nếu không, nếu không ta giúp ngươi giết Sở Tường đi?

Lão Tửu Quỷ nói.

Lão Tửu Quỷ rõ ràng biết rõ người mình muốn đối phó là ai, Lão Tửu Quỷ quả thật không đơn giản, bất quá cũng không có gì phải bất ngờ cả, Lão Tửu Quỷ này xuất quỷ nhập thần, mánh khoé thông thiên, biết rõ Sở Tường cũng không kỳ quái, thoáng tìm hiểu một chút liền có thể biết rõ.

- Sở Tường, một tên Sở Tường mà thôi, tự ta có thể đối phó, không nhọc lão nhân gia ngài đại giá.

Dương Lỗi cự tuyệt nói.

- Nhưng. . . Nhưng, thiếu gia tu vi ngươi hiện giờ mặc dù đã đến cấp độ Võ Thánh, nhưng muốn đối phó Sở Tường vẫn không đủ đâu.

Lão Tửu Quỷ nói.

- Hắc. . . Hắc hắc. . . Lâm lão, chẳng lẽ ngươi đã quên, ta đã từng đánh chết qua Vũ Thần, cũng đã từng đánh chết qua cường giả cảnh giới Thông Huyền sao? Ta cũng không tin Sở Tường kia còn lợi hại hơn cả lão gia hỏa Càn Dược Long.

Dương Lỗi không cho là đúng, trừ phi tu vị Sở Tường đạt đến cảnh giới Thông Huyền, nếu không mình căn bản không cần lo lắng, trong tay mình có vũ khí bí mật, Tử Điện Lôi Kích Pháo, Tử Điện Lôi Kích Pháo này chính là vũ khí có thể đánh chết Vũ Thần Đại viên mãn, mình mặc dù mới hối đoái hai quả thôi, nhưng đối phó với Sở Tường tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì, hắn chung quy không có khả năng đạt đến cảnh giới Thông Huyền được.

- Nếu như ta không đoán sa thì thiếu gia ngươi đánh chết Càn Dược Long không chỉ nhờ vận khí tốt mà còn nhờ sử dụng bí pháp nào đó a, loại bí pháp này khẳng định không thể tùy tiện sử dụng, một khi sử dụng tất nhiên sẽ trả một cái giá lớn nào đó.

Lão Tửu Quỷ nói.

Dương Lỗi cũng không giải thích, mà nhìn hắn nói:

- Ngươi muốn uống rượu, cũng không phải là không được, ta cần linh thạch, ân, có thể dùng linh thạch để đổi, ngươi xem rượu trong vò rượu này của ta có thể đổi bao nhiêu linh thạch?

Nghĩ tới đạn pháo của Tử Điện Lôi Kích Pháo, Dương Lỗi liền ý thức được đây là một cơ hội tốt, một cơ hội đạt được linh thạch, nếu như có thể từ chỗ Lão Tửu Quỷ kiếm được linh thạch, tốt nhất là thượng phẩm linh thạch và cực phẩm linh thạch, vậy thì mình giàu to rồi.

- Thật sự có thể dùng linh thạch để đổi sao?

- Đương nhiên, ta không cần phải lừa ngươi.

Dương Lỗi nói:

- Tự ngươi đánh giá thoáng một chút, cần bao nhiêu linh thạch.

- Một ngàn miếng linh thạch, ngươi xem có được hay không?

Bản thân Lão Tửu Quỷ vẫn có không ít linh thạch, một ngàn miếng linh thạch với hắn mà nói còn không coi vào đâu.

- Một ngàn miếng thượng phẩm linh thạch?

Dương Lỗi không khỏi con mắt sáng ngời, lão gia hỏa này thật sự là đại tài chủ ah, một ngàn miếng thượng phẩm linh thạch, vậy chẳng phải mình lời to rồi sao, một vò rượu một ngàn miếng thượng phẩm linh thạch, vậy nếu mình có thể đổi hơn mười bình Liệt Dương thì há không phải có thể đạt được mấy trăm miếng cực phẩm linh thạch sao?

Mà Lão Tửu Quỷ nghe vậy trên mặt tối sầm, thiếu chút nữa té ngã.

Một ngàn miếng thượng phẩm linh thạch, nói đùa gì vậy, tài sản của mình tổng cộng cũng chỉ có mấy mấy ngàn miếng thượng phẩm linh thạch thôi, rượu này coi như có đắt nhưng cũng không đắt đến mức đó chứ.

- Thiếu gia, ngươi đừng mang ta ra đùa giỡn nữa, ta nói chính là một ngàn miếng hạ phẩm linh thạch.

©¢£u G\yỀjX ¨V©I ¦\ÈjX [yÊjX ¦_Ej ¦_j\ dÎ«u ros

- Cái này quá ít a? Một ngàn miếng hạ phẩm linh thạch, còn không bằng ta tự mình uống.

Dương Lỗi nói, một ngàn miếng hạ phẩm linh thạch quá ít, nếu như là một ngàn miếng miếng trung phẩm linh thạch, vậy còn không sai biệt lắm.

- Vậy một vạn miếng hạ phẩm linh thạch?

Lão Tửu Quỷ nói.

Dương Lỗi lần nữa lắc đầu, Dương Lỗi rất rõ ràng, lão gia hỏa này thật sự thích rượu như mạng, nếu như không xảo trá nhiều một chút chẳng phải sẽ phụ lòng bản thân sao? Vì vậy nhìn hắn nói:

- Vẫn quá ít, ít nhất cũng cần một ngàn miếng trung phẩm linh thạch, cũng là mười miếng thượng phẩm linh thạch.

- Tốt.

Cái giá tiền này so với dự đoán của Lão Tửu Quỷ còn ít hơn một chút, tự nhiên mừng rỡ giao dịch, rất sảng khoái lấy ra mười miếng thượng phẩm linh thạch đưa cho Dương Lỗi:

- Thiếu gia, cho ngươi.

Lão Tửu Quỷ ném linh thạch cho Dương Lỗi, lập tức rất nhanh đoạt lấy vò rượu ngon trong tay Dương Lỗi.

Dương Lỗi ngẩn ngơ, lão gia hỏa này cũng quá sảng khoái đi, xem ra mình vẫn còn ra giá quá thấp.

- Hảo tửu, quả nhiên là hảo tửu.

Lão Tửu Quỷ uống một ngụm, lập tức cảm thấy toàn thân khoan khoái dễ chịu, cả người tựa hồ như bị Liệt Dương linh khí vờn quanh cùng một chỗ.

Dĩ nhiên là muốn đột phá, không tệ, một ngụm rượu này, rõ ràng khiến bình cảnh đã nhiều năm không đột phá của hắn đã có một tia lổ hổng, cái này khiến Lão Tửu Quỷ đại hỉ.

Vội hỏi:

- Thiếu gia, ta gần đây có thể không bảo hộ ngươi được rồi, ta phải sớm rời đi, cám ơn Liệt Dương của thiếu gia.

Nói xong cũng không để cho Dương Lỗi cơ hội giải thích, lập tức biến mất ở trước mặt hắn.

Dương Lỗi vốn còn muốn xảo trá thêm mấy miếng linh thạch, nhưng tên này không biết xảy ra chuyện gì lại chạy nhanh như vậy, cũng không có cách nào, hắn đành bất đắc dĩ lắc đầu đi về phía trước.

Bất quá thế cũng không tệ rồi, mười miếng thượng phẩm linh thạch, cũng có nghĩa là một quả đạn pháo uy lực nhỏ, như vậy cũng có nghĩa là mình có thể đánh chết một vị võ giả Vũ Thần Đại viên mãn, tương đương với vài tỷ a

- Tha cho ngươi một mạng? Cái này không có khả năng, ngươi phải chết.

Dương Lỗi có chút không kiên nhẫn nhìn hắn:

- Ngươi thành thành thật thật trả lời vấn đề của ta, để tránh phải chịu khổ.

Thấy ngữ khí Dương Lỗi kiên quyết như vậy, Thiên Tinh Hồng biết rõ Dương Lỗi tuyệt đối sẽ không bỏ qua ình, trong mắt lập loè, trong miệng cầu xin tha thứ, nhưng lại đột nhiên bạo lên, muốn bắt Dương Lỗi vào tay, như vậy liền có thể uy hiếp đám người kia, nếu thế thì mình có khả năng thoát chết rồi.

Nhưng Dương Lỗi là người nào, làm sao có thể bị hắn uy hiếp được, vốn còn muốn từ chỗ hắn hỏi mấy vấn đề, bất quá Thiên Tinh Hồng làm vậy đã khiến Dương Lỗi triệt để nổi giận.

Ưng Trảo Công.

Một trảo liền bóp nát tay phải Thiên Tinh Hồng, sau đó hắn lập tức đá ra một cước khiến Thiên Tinh Hồng bay ra xa, tiếp theo lạnh lùng nhìn hắn:

- Lá gan không nhỏ, chủ ý không tệ, bất quá ngươi tìm nhầm đối tượng rồi.

Dương Lỗi cũng không có ý định hỏi gì nữa, nếu hắn không muốn nói, như vậy mình giết hắn, cũng sẽ tuôn ra một ít gì đó, chỉ cần mình giết được Sở Tường thì mọi việc coi như hoàn thành, những thứ khác hoàn toàn có thể để Hồn U và Thiên Diệc đến xử lý.

Phi đao vừa ra.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Võ Thánh nhị cấp Thiên Tinh Hồng, lấy được 200 triệu giá trị kinh nghiệm, hai trăm vạn giá trị khí công, hai trăm vạn giá trị điểm tích lũy.

©P·u G\ʏỀjX ¨V£I ~Ồ ¦ʏÎjX w«² Kɱu ros

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Sát Lục Chi Chương.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Trữ Vật Giới Chỉ một quả.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được gia tốc linh phù.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được chìa khóa bảo khố Thiên Tinh Lâu.

Thu hoạch như vậy coi như miễn cưỡng chấp nhận được, tuy rằng điểm kinh nghiệm và giá trị điểm tích lũy không đáng kể chút nào, chỉ như muối bỏ biển, nhưng Sát Lục Chi Chương là thứ Dương Lỗi muốn lấy được, còn có gia tốc linh phu kia` cũng là đồ vật không tệ, đương nhiên quan trọng nhất chính là chìa khóa bảo khố Thiên Tinh Lâu. Không nghĩ tới Thiên Tinh Vũ thật sự giao Thiên Tinh Lâu cho con của mình, nếu như không phải như thế thì cũng không thể nào giao chìa khóa bảo khố cho hắn được.

- Chúng ta đi.

Dương Lỗi nói:

- Thiên Diệc, ngươi dẫn đường, chúng ta trực tiếp đi Âm Hồn Động, chờ sau khi đến Âm Hồn Động, ngươi đi xử lý những chuyện khác.

Thiên Tinh Lâu này ngoại trừ Thiên Tinh Hồng thì địa vị Thiên Diệc là cao nhất, đương nhiên còn có một ít trưởng lão, bất quá những người này đều chuyên tâm tu luyện, không hỏi thế sự, tự nhiên cũng không cần lo lắng.

Rất nhanh bọn người Dương Lỗi đã đi tới cửa vào Âm Hồn Động, Âm Hồn Động này cần phương thức đặc thù để mở ra, hơn nữa có người đặc biệt thủ hộ.

Đứng xa xa nhìn qua, người thủ hộ anyf tu vị thật sự không kém, cũng đạt đến cảnh giới Võ Thánh Đại viên mãn, hơn nữa tinh thần lực của hắn cực kỳ cường đại, so với Võ Thánh Đại viên mãn bình thường mạnh hơn rất nhiều, Dương Lỗi đoán chừng cái này có quan hệ đến công pháp hắn tu luyện, hoặc là có quan hệ với Âm Hồn Động.

- Đứng lại.

Lúc này Thiên Diệc đứng dậy, lấy ra một tấm lệnh bài nói:

- Có thể tiến vào chưa?

Hai người kia nhìn nhìn, nhẹ gật đầu, liền mở ra cửa đá.

Sau khi cửa đá mở ra, Dương Lỗi xoay người nói:

- Các ngươi cũng đừng tiến vào, một mình ta vào là được, nhớ kỹ lời ta nói.

- Thiếu gia, như vậy sao được, chúng ta…

Nghe Dương Lỗi nói như vậy, Hồn Thiểm liền lo lắng không thôi, nhưng lời còn chưa nói hết đã bị cắt đứt.

- Không cần nhiều lời, chiếu theo đó làm là được, yên tâm ta không có việc gì đâu.

Dương Lỗi phất phất tay, trực tiếp đi vào trong Âm Hồn Động.

Hồn Thiểm thấy ngữ khí Dương Lỗi kiên quyết như vậy cũng biết, muốn thay đổi chủ ý của hắn là chuyện không thể nào, nhưng trong lòng vẫn lo lắng Dương Lỗi sẽ xảy ra chuyện gì đó, phải biết rằng Dương Lỗi chính là chủ nhân của hồn chi nhất tộc, là người mệnh trung chú định, nếu như hắn xảy ra chuyện gì đó thì sao được?

- Thiểm thúc, không cần lo lắng, thiếu gia là người ông trời chú định, không có việc gì đâu.

Hồn U nói.

- Chúng ta đi thôi.

Hai người thủ hộ kia biết rõ những người này rất có thể không phải người Thiên Tinh Lâu, nhưng bọn hắn cũng mặc kệ những thứ khác, trách nhiệm của bọn hắn chỉ là trông coi Âm Hồn Động, Thiên Diệc đã lấy ra lệnh bài, như vậy những chuyện khác đều không cần để ý tới nữa.

Vừa tiến vào trong cửa vào Âm Hồn Động liền có mối lối đi, ở bên ngoài căn bản không chịu ảnh hưởng gì.

Sau khi tiến vào thông đạo ước chừng ba mươi thước, thông đạo bắt đầu trở nên khoáng đạt hơn, nhưng hào khí lại lộ ra cực kỳ âm trầm, bên tai không ngừng truyền đến thanh âm ‘ ô ô ’ khiến người lạnh cả gáy.

Chân Thực Ưng Nhãn mở ra, tất cả đồ vật biến ảo đều hiện ra trước mặt Dương Lỗi, thì ra nơi này sở dĩ được gọi là Âm Hồn Động là bởi vì nơi này có vô số âm hồn, du đãng bốn phía, càng hướng bên trong, thực lực những âm hồn này cũng càng cường đại hơn.

Âm hồn ở lối vào này căn bản không có thực lực gì cả, ngược lại cũng không cần lo lắng, mặc dù không có ảnh hưởng gì đối với Dương Lỗi, nhưng đối với những người khác mà nói, vẫn có thể sinh ra ảo giác, ảnh hưởng đến tinh thần ý chí của bọn hắn.

Cửa vào một khu vực, có một tấm bia đá dựng đó, tấm bia đá này cũng không phải dễ khiến người khác chú ý, bất quá một chữ cổ trên đó lại khiến Dương Lỗi phải chú ý.

Đó là một chữ “Trấn”, toàn bộ chữ “Trấn” mang đến cho Dương Lỗi một loại rất cảm giác quen thuộc, đến cùng đã gặp ở đâu? Trong lúc nhất thời, Dương Lỗi thật sự nghĩ không ra rốt cuộc là hắn đã thấy qua ở nơi nào rồi.

Bỗng nhiên Dương Lỗi vỗ đầu của mình, nghĩ tới, đây không phải là chữ cổ trên Phong Ma Thiên Bi trước kia sao.

Như thế xem ra, bí mật của Âm Hồn Động rất có thể là nằm trên bia đá này.

Dương Lỗi cũng không nóng nảy tiến lên, mà đi tới bên cạnh bia đá, dùng ra {Giám Định Thuật}

- Đinh, xem xét thất bại, {Giám Định Thuật} độ thuần thục tăng lên!

Đã thất bại, rõ ràng đã thất bại, chỉ là một khối bia đá thôi, ở trong đó quả nhiên có bí mật.

{Giám Định Thuật}.

Dương Lỗi không thể nào tin được, lần nữa thi triển một cái {Giám Định Thuật}.

- Đinh, xem xét thất bại, {Giám Định Thuật} độ thuần thục tăng lên.

{Giám Định Thuật}.

- Đinh, xem xét thất bại, {Giám Định Thuật} độ thuần thục tăng lên.

{Giám Định Thuật}.

- Đinh. . .

Thất bại, lần lượt thất bại, Dương Lỗi có thể khẳng định, khối bia đá này có 80% chính là hạch tâm của Âm Hồn Động này, hoặc là nói, khối bia đá cổ quái này chính là thứ khống chế toàn bộ Âm Hồn Động, cũng như ngày đó trong thí luyện mình luyện hóa được đầu mối then chốt của Tiên Khí, nếu Âm Hồn Động này giống như một Tiên Khí pháp bảo thì đây chính là đầu mối then chốt rồi.

Bất quá theo tình huống này xem ra, muốn luyện hóa cũng không dễ dàng, hơn nữa Dương Lỗi cũng không dám đơn giản nhỏ máu nhận chủ nó.

Ai biết vật này có phải là ma khí hay không, Âm Hồn Động ah, hơn nữa nơi này âm khí um tùm, thập phần khủng bố.

Lắc lắc đầu, hắn xua tan đi hết những tạm niệm kia.

- Hống hống hống, trả mạng cho ta.

Khi Dương Lỗi đi được hơn mười mét liền nghe được một tiếng quát tháo u ám cực kỳ khủng bố vang lên.

Bất quá Dương Lỗi căn bản không sợ hãi, mà phía trước quả thật có một bóng dáng nhàn nhạt, dưới Thực Ưng Nhãn của Dương Lỗi Chân lập tức hiện ra nguyên hình.

Đó là một gia hỏa tóc tai bù xù, sắc mặt trắng bệch, khóe mắt còn chảy ra máu, thoạt nhìn thật sự rất dọa người, khiến Dương Lỗi nghĩ tới bộ dạng tên kia giống như quỷ trong phim kinh dị trên địa cầu vậy.

Bất quá Dương Lỗi cũng không sợ hãi, tên này tuy rằng tướng mạo hơi chút khó coi, nhưng căn bản không có lực uy hiếp gì cả.

Một cái {Giám Định Thuật} đi qua.

Cổ Sài, âm hồn, tu vi Võ Sư tam giai.

Mới chỉ là Võ sư tam giai thôi, Dương Lỗi căn bản không để trong lòng.

- Cổ Sài đúng không, ngươi chẳng qua chỉ là một âm hồn thôi, rõ ràng dám tới quấy rầy ta, dám làm ta sợ, tránh ra, bằng không thì ta tiêu diệt ngươi.

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng.

- Hống hống hống.

Cổ Sài kia rõ ràng nổi cơn điên, giương nanh múa vuốt đánh tới Dương Lỗi.

- Móa, ặt mũi lại không biết điều, tha cho ngươi một cái mạng, rõ ràng còn không biết dừng lại, rõ ràng còn dám tìm ta gây phiền toái, muốn chết.

Dương Lỗi tròng mắt hơi híp, Phong Ẩn Đao ra.

©Pou G\ʏỀjX ¨V¢I ~Ồ ¦ʏÎjX w«² Kɳu r©s

- Phong Đao Thất Sát, Phong Lôi Sát.

Âm hồn là âm ám chi vật, mà lôi điện thuộc về dương cương chi vật, vừa vặn khắc chế chúng.

- Ah. . .

Một đao kia đánh lên trên người Cổ Sài, chỉ nghe thấy hắn kêu thảm một tiếng, cả người liền như hóa thành hư vô.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết âm hồn Võ sư tam giai Cổ Sài, lấy được ba vạn giá trị kinh nghiệm, 300 giá trị khí công, 300 giá trị điểm tích lũy.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được một điểm âm hồn chi lực.

Âm hồn chi lực, đây là vật gì, âm hồn chi lực này lại có tác dụng gì?

Hệ thống cũng không có nhắc nhở gì, cũng không có giới thiệu cụ thể nào, điểm này khiến Dương Lỗi rất bất đắc dĩ.

Nếu như giống lúc trước mình ở trong Không Huyễn Động đạt được mảnh vỡ [Chân Thực Chi Nhãn] ít nhất còn có thể biết rõ, tề tựu mảnh vỡ có thể đạt được [Chân Thực Chi Nhãn], nhưng âm hồn chi lực này lại không hề có giới thiệu cụ thể nào cả.

Bất đắc dĩ Dương Lỗi đành phải tiếp tục đi tới.

Lại là một đầu âm hồn.

Dương Lỗi không chút do dự lựa chọn xuất kích.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết âm hồn Võ Vương nhất giai, lấy được mười vạn giá trị kinh nghiệm, một ngàn giá trị khí công, một ngàn giá trị điểm tích lũy.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được mười điểm âm hồn chi lực.

...

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết âm hồn Võ Hoàng nhất giai, lấy được một trăm vạn giá trị kinh nghiệm, một vạn giá trị khí công, một vạn giá trị điểm tích lũy.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được 100 điểm âm hồn chi lực.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết âm hồn Võ Hoàng tam giai, lấy được 300 vạn giá trị kinh nghiệm, ba vạn giá trị khí công, ba vạn giá trị điểm tích lũy.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được 300 điểm âm hồn chi lực.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết âm hồn Vũ Đế ngũ giai, lấy được 5000 vạn giá trị kinh nghiệm, 50 vạn giá trị khí công, 50 vạn giá trị điểm tích lũy.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được 5000 điểm âm hồn chi lực.

...

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Võ Thánh nhất giai, lấy được một trăm triệu giá trị kinh nghiệm, một trăm vạn giá trị khí công, một trăm vạn giá trị điểm tích lũy.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được một vạn điểm âm hồn chi lực.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được ba vạn điểm âm hồn chi lực

- Đinh, người chơi tính gộp lại đạt được một trăm vạn điểm âm hồn chi lực, có muốn tiến hành dung hợp hay không?

Dung hợp, còn có thể dung hợp, sau khi dung hợp có thể đạt được gì? Bất quá đã có thể dung hợp, như vậy sẽ có kinh hỉ gì đây?

- Dung hợp!

"- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được một quả âm hồn chi châu.

Âm hồn chi châu, âm hồn chi châu này đến cùng là vật gì thế?

{Giám Định Thuật}.

- Đinh, chúc mừng người chơi giám định thành công.

Âm hồn chi châu, quỷ tu hoặc là thi tu đạt được âm hồn chi châu tốc độ tu luyện có thể gia tăng gấp mấy trăm lần, cũng có thể dùng để luyện chế thành quỷ khí.

Quỷ tu, thi tu, cái này. . . Cái này khiến Dương Lỗi rất là im lặng, mình đánh chết nhiều âm hồn như vậy, đã lấy được âm hồn chi châu, nhưng âm hồn chi châu này lại không có bất kỳ tác dụng nào với mình cả.

Luyện chế thành quỷ khí, bất quá quỷ khí này đối với mình cũng không hề có tác dụng gì a?

Nhưng nếu Thượng Thiên đã để mình đạt được âm hồn chi châu này thì hẳn sẽ có tác dụng nào đó.

Càng đi vào trong, đẳng cấp âm hồn càng ngày càng cao, tu vị càng ngày càng mạnh, nếu như lại tiếp tục nữa, nếu như gặp được âm hồn Võ Thánh hậu kỳ vậy thì mình thật sự khó có thể làm gì được đối phương.

Đang lúc Dương Lỗi do dự thì phát hiện cách đó không xa rõ ràng có một gian thạch thất, trong thạch thất có một trận pháp, bên trong trận pháp không phải ai khác mà chính là người mình muốn tìm, một vị lâu chủ khác của Thiên Tinh Lâu, Sở Tường.

{Giám Định Thuật}.

- Đinh, chúc mừng người chơi giám định thành công, {Giám Định Thuật} độ thuần thục tăng lên.

Sở Tường, tu vị Vũ Thần tứ giai, tu luyện Thái Âm Luyện Thi Thiên.

Thái Âm Luyện Thi Thiên, đây là công pháp gì? Bất quá Dương Lỗi suy đoán, Thái Âm Luyện Thi Thiên này khẳng định không phải công pháp chính đạo gì cả, luyện thi, đó chính là tu luyện thi thể, chẳng phải giống như tu luyện cương thi sao? Mao Sơn Thuật?

Nếu nói vậy thì tên này khó chơi rồi, cương thi, bình thường mà nói, cương thi đều cực kỳ khó chơi, đao thương bất nhập, bất tử bất diệt.

Dương Lỗi tinh tế quan sát, phát hiện phía trước tên kia có bày bốn cỗ quan tài.

Quả nhiên, tên này có lẽ có thể khống chế thi thể, bốn cỗ quan tài này, một cái lớn nhất trong đó là dùng Huyền Âm Mộc thượng đẳng luyện chế thành, đây là tài liệu thượng đẳng để dưỡng thi luyện thi.

Đông. . . Đông. . . Thùng thùng. . . Đông đông đông. . .

Thanh âm này khiến Dương Lỗi cảm thấy sởn hết cả gai ốc.

Chỉ thấy Sở Tường hai tay kết ấn, tốc độ càng lúc càng nhanh, tiếp theo một màn khiến người kinh ngạc xuất hiện, thần hồn của Sở Tường rõ ràng xuất khiếu ra.

Thần hồn xuất khiếu, đây là chuyện phi thường nguy hiểm, hơn nữa chỉ có người đạt tới Vũ Thần Đại viên mãn mới có thể hiểu rõ, mà tu vị của Sở Tường này chỉ mới là Vũ Thần trung kỳ thôi, rõ ràng có thể làm được thần hồn xuất khiếu quả thật khiến người cực kỳ kinh ngạc.

Sau khi thần hồn Sở Tường xuất khiếu, ánh mắt của hắn hồng hồng, lóe lên lóe lên, thập phần quỷ dị, ngay sau đó hóa thành một đạo hồng quang, chui vào trong quan tài Huyền Âm Mộc ở chính giữa .

Ken két. . . Ken két. . .

Chỉ nghe thanh âm cơ giới khiến người sởn hết cả gai ốc, Dương Lỗi cũng cảm thấy tim có chút đập nhanh.

"Ầm ầm" một tiếng, một thân hình xuất hiện ngay trước mặt, một người cao lớn uy mãnh xuất hiện ở trước mặt Dương Lỗi.

Quỷ dị, thật sự quá quỷ dị.

Dương Lỗi giảm thấp xuống hô hấp, lại lần nữa dùng {Giám Định Thuật}.

Dịch Vũ Hàn, tu vị Vũ Thần Đại viên mãn, đã chết, hiện bị Sở Tường nhập vào thân, đã luyện thành Cương Thi Chi Thể, đao thương bất nhập, thủy hỏa bất xâm, không phải Vũ Thần Đại viên mãn bình thường có thể sánh được. Nhược điểm, e ngại chí cương chí dương chi vật, công pháp Quang Minh thuộc tính có thể tạo thành tổn thương rất lớn với hắn, ví dụ như Phật hiệu.

Khó làm rồi, cái này thật sự là khó làm rồi, tên này rõ ràng tu luyện loại công pháp quỷ dị này, phụ thân vào trên thân thể một Cương Thi Vũ Thần Đại viên mãn, đao thương bất nhập thủy hỏa bất xâm, nói cách khác mình bây giờ căn bản không làm gì được hắn cả.

Không đúng, Dương Lỗi chợt nhớ tới, Tử Điện Lôi Kích Pháo kia không phải là vũ khí chí cương chí dương sao? Cái này chẳng phải là vừa hay khắc chế Sở Tường nhập vào thân Dịch Vũ Hàn sao?

Như vậy nếu mình đánh chết Sở Tường, hoặc là nói Dịch Vũ Hàn, vậy xem như là đánh chết Sở Tường Vũ Thần tứ giai hay sao? Hay là xem như mình đánh chết một boss Vũ Thần Đại viên mãn?

Răng rắc.

Dương Lỗi dưới chân không cẩn thận đạp vỡ một khối xương cốt.

©P©u G\yỀjX ¨VPI GyỀjX ¦_ G_ ¦\Ňu

- Người nào?

Lúc này một âm thanh chói tai phát ra từ trong miệng Cương Thi Chi Thể Dịch Vũ Hàn bị Sở Tường nhập vào thân, đặc biệt khó nghe.

Sở Tường xoay người lại, Dương Lỗi muốn trốn tránh nhưng đã không kịp nữa.

- Ngươi là ai? Sao có thể đi vào đây?

Hai mắt đỏ thẫm của Sở Tường nhìn chằm chằm vào Dương Lỗi.

- Sở Tường, Sở lâu chủ đúng không?

Dương Lỗi nhìn hắn lạnh lùng nói.

- Ngươi là. . Ngươi là tiểu tử kia

Sở Tường nhìn rõ ràng mặt Dương Lỗi liền cực kỳ sửng sốt:

- Ngươi rõ ràng còn chưa chết, xem ra Thiên Tinh Vũ thật sự vô dụng, một tên tiểu bối cũng không thể thu thập được.

- Ngươi rõ ràng biết ta?

Dương Lỗi cũng kinh ngạc, không phải nói Sở Tường này chỉ lo tu luyện, cơ hồ chuyện gì cũng mặc kệ sao? Xem ra cũng không phải như vậy, hơn nữa tu vị Sở Tường rõ ràng vượt qua Thiên Tinh Vũ rất nhiều, hơn nữa tên này tu luyện tà thuật, chỉ sợ Thiên Tinh Vũ coi như có đến mười tên cũng không phải là đối thủ của Sở Tường.

- Qua nhiều năm như vậy, ngươi là người đầu tiên Thiên Tinh Lâu nhiều lần xuất động cũng không thể đánh chết, nếu lần này ngươi đã xâm nhập Thiên Tinh Lâu, xâm nhập Âm Hồn Động, vậy thì cứ vĩnh viễn lưu lại đây làm bạn với chúng nó đi.

Sở Tường kêu lên khặc khặ-x-xxxxx, thanh âm chói tai khó nghe, khiến người toàn thân lạnh buốt.

- Hừ, tà ma ngoại đạo, còn muốn giết ta, ngươi thật sự quá ngây thơ rồi, bộ dạng quái quỷ này mặc dù thực lực không tệ, nhưng ta đã từng đánh chết qua cao thủ cảnh giới Thông Huyền, chỉ bằng một Cương Thi Chi Thể nho nhỏ như ngươi cư nhiên lại cuồng vọng tự đại như thế.

Dương Lỗi tuy rằng nói thế, nhưng cũng không dám khinh thường, biết rõ nếu lần này mình không sử dụng Tử Điện Lôi Kích Pháo thì không thể nào kích giết được Sở Tường, cho nên trong lúc nói chuyện cũng đã lấy ra. Tử Điện Lôi Kích Pháo.

Tử Điện Lôi Kích Pháo chính là Tử Điện Thiên Lôi chí cương chí dương, có thể đánh chết võ giả Vũ Thần Đại viên mãn, mà Sở Tường trước mặt này là Cương Thi Chi Thể, so với Vũ Thần Đại viên mãn bình thường còn mạnh mẽ hơn nhiều lắm, trình độ cường hãn của cơ thể so với cường giả cảnh giới Thông Huyền còn cường hãn hơn, bất quá bởi vì là Cương Thi Chi Thể nên nhất e ngại lôi điện, thế nên Tử Điện Lôi Kích Pháo vừa hay có thể khắc chế nó, cho nên Dương Lỗi cũng tin tưởng mười phần.

Đó là cái gì? Khi Dương Lỗi xuất ra Tử Điện Lôi Kích Pháo liền khiến Sở Tường có một loại cảm giác tim đập nhanh, một loại sợ hãi theo bản năng nổi lên, tựa hồ như vật kia có thể tạo thành tổn thương cực lớn cho bản thân vậy.

Bất quá bản thân Sở Tường là một người cực kỳ cường đại, trong nội tâm nghĩ đến thân thể mình hiện giờ là Cương Thi Chi Thể Vũ Thần Đại viên mãn, đao thương bất nhập, thủy hỏa bất xâm, sao có thể sợ một đứa con nít ngay cả cảnh giới Võ Thánh cũng chưa đạt tới chứ, nếu như cái này truyền đi, thể diện của mình sẽ để ở đâu?

Kỳ thật hắn không biết là, Dương Lỗi đã sớm đạt đến cảnh giới Võ Thánh, chẳng qua giờ đang sử dụng Liễm Tức Giới Chỉ thôi, về phần lúc trước hắn cảm thấy tim đập nhanh, cảm thấy uy hiếp, lại là uy hiếp chân chính. Cương Thi Chi Thể của hắn chính là chí âm, mà Tử Điện Lôi Kích Pháo trong tay Dương Lỗi là thuần dương, Âm Dương tương khắc, tự nhiên khiến hắn cảm nhận được uy hiếp theo bản năng rồi.

- Khẩu khí thật lớn, hôm nay ta sẽ giết ngươi.

Vì vượt qua cảm giác sợ hãi trước kia, Sở Tường liền động thủ trước, tuy rằng là Cương Thi Chi Thể, nhưng tốc độ của hắn lại đạt đến cực hạn, so với Thiên Vương Hổ lúc trước còn kinh người hơn nhiều.

Chỉ nháy mắt đã đến trước mặt Dương Lỗi.

Bất quá Dương Lỗi đã sớm chuẩn bị kỹ càng, hơn nữa Chân Thực Ưng Nhãn vẫn một mức không nhắm lại, tự nhiên có thể bắt được hành động của Sở Tường, mặc dù là cường giả cảnh giới Thông Huyền như Càn Dược Long lúc trước, ở trước mặt Chân Thực Ưng Nhãn của Dương Lỗi vẫn có chỗ thua kém, huống chi hắn mới chỉ là Vũ Thần Đại viên mãn mà thôi.

Vũ Thần Đại viên mãn tuy rằng chỉ kém cảnh giới Thông Huyền một cấp độ nhỏ, nhưng chỉ một cấp độ này, khác biệt trong đó lại như một trời một vực, chênh lệch quá xa, một võ giả cảnh giới Thông Huyền có thể không tốn sức chút nào đánh bại mấy chục võ giả Vũ Thần Đại viên mãn, có thể thấy chênh lệch trong đó kinh người cỡ nào.

Dương Lỗi lạnh lùng cười cười:

- Sở Tường ah Sở Tường, Thiên Đường có đường ngươi không đi, Địa Ngục không cửa ngươi xông tới, vốn ta còn muốn thu phục ngươi, tha cho ngươi một mạng, nhưng chính ngươi lại tự muốn chết, vậy thì không trách được ta rồi.

Dương Lỗi ngoài miệng nói như vậy, nhưng căn bản không hề muốn thu phục Sở Tường.

- Chết, chết, chết.

Sở Tường giận dữ, ba chữ ‘ chết ’ liên tục đã cho thấy phẫn nộ trong lòng hắn.

Mà Dương Lỗi giờ phút này cũng động thủ.

- Tử Điện Lôi Kích Pháo, phóng cho ta!

Lôi Kích Pháo trong tay Dương Lỗi phóng ra ra tử sắc thiểm điện vô cùng chói mắt bắn tới Sở Tường, tốc độ kia so với tia chớp chính thức còn nhanh hơn ba phần.

Trong tích tắc này, Sở Tường cảm nhận được nguy cơ và sợ hãi cường liệt nhất, đây là sỡ hãi tử vong, nhưng muốn né tránh, nhưng giờ đã không còn kịp nữa, tốc độ quá nhanh, hơn nữa khoảng cách lại gần, căn bản không thể trốn được.

- Không. . .

Sở Tường không cam lòng rống lên, đây là thanh âm cuối cùng hắn lưu lại trên thế giới này.

Mà lúc này hệ thống truyền đến tiếng nhắc nhở âm.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Vũ Thần tứ giai Sở Tường, lấy được bốn mươi tỷ giá trị kinh nghiệm, đạt được bốn trăm triệu giá trị khí công, đạt được bốn trăm triệu giá trị điểm tích lũy.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Thái Âm Luyện Thi Thiên.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được thần hồn Sở Tường.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Cương Thi Chi Thể Vũ Thần Đại viên mãn.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được thần khí Trấn Hồn Linh.

- Đinh, chúc mừng người chơi tăng lên đẳng cấp, đạt tới Võ Thánh ngũ giai.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được một quả Âm Hồn Chi Châu.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được một quả Sát Lục Chi Chương.

Cứ như vậy đánh chết Sở Tường, thực nằm ngoài dự tính của Dương Lỗi, vốn đang có chút bận tâm, lúc này cuối cùng cũng có thể nhẹ nhàng thở ra, nếu như ngay cả Tử Điện Lôi Kích Pháo cũng không kích sát được hắn, vậy thì mình cũng chỉ có thể thi triển Thuấn Tức Thiên Lý tiến hành chạy trốn.

Bất quá đáng tiếc chính là lần này chỉ xem như đánh chết Sở Tường Vũ Thần tứ giai, mà không phải là đánh chết Dịch Vũ Hàn Vũ Thần Đại viên mãn, thật sự đáng tiếc, khiến người phiền muộn nhất chính là tên này rõ ràng không tuôn ra linh thạch, bất đắc dĩ, bất đắc dĩ, lần này sử dụng Tử Điện Lôi Kích Pháo hao phí mười miếng thượng phẩm linh thạch, nhưng lại không thu lại linh thạch, tính ra vẫn có chút thiệt thòi.

Bất quá khi Dương Lỗi trông thấy đồ vật tuôn ra, nhất là Cương Thi Chi Thể Dịch Vũ Hàn thì trong lòng liền bình thường trở lại, tên này là Cương Thi, nếu như có thể lợi dụng tốt thì mình chẳng phải tương đương với nhiều hơn một cao thủ bảo tiêu cảnh giới Vũ Thần Đại viên mãn sao? Như vậy tính toán ra thì vẫn rất lợi.

©P¨u G\yỀjX ¨VkI ¦}Đj [ǰj d_j\u ros

Hơn nữ bí mật Âm Hồn Động vẫn chưa được khám phá? Bên trong còn có nơi càng sâu hơn, nếu như có thể tìm ra bí mật Âm Hồn Động, vậy thì thu hoạch của mình sẽ càng nhiều hơn nữa, đương nhiên, trong đó cũng có nguy hiểm, có thể là cực kỳ nguy hiểm, mình có cần mạo hiểm như vậy không? Còn một vấn đề nữa, vạn nhất trong đó có gia hỏa càng cường đại hơn, hoặc là một ít lão ngoan đồng đã sớm đạt tới cảnh giới Thông Huyền vậy thì mình có thể ngay cả chạy trốn cũng không được.

Giống như Kim Liên ngày đó gặp phải vậy, nếu như là người lĩnh ngộ pháp tắc, nhất là lĩnh ngộ không gian pháp tắc, một khi phong tỏa không gian thì mình chỉ còn đường chết.

Thận trọng, thận trọng, mình nhất định phải thận trọng cân nhắc.

Vạn nhất nếu mạng nhỏ không còn, vậy thì cũng không còn gì nữa, mình có thể trọng sinh một lần, nhưng cũng không có nghĩa là có thể trọng sinh lần thứ hai.

Thái Âm Luyện Thi Thiên, tinh tế xem xét, phát ra một cái {Giám Định Thuật}, phát hiện Thái Âm Luyện Thi Thiên này rõ ràng chính là chi nhánh của Mao Sơn Thuật.

Mao Sơn Thuật ah, đáng tiếc, đáng tiếc đây chẳng qua chỉ là một loại trong Mao Sơn Thuật mà thôi, Mao Sơn Thuật trong trí nhớ Dương Lỗi coi như là có thể, bất quá Thái Âm Luyện Thi Thiên này quả thật rất cường đại, trong đó vừa vặn có phương pháp luyện thi, rốt cuộc có nên học hay không đây? Dương Lỗi có chút do dự.

Vẫn nên thu lại trước, đợi có thời gian lại nói sau.

Mặt khác chính là thần hồn của Sở Tường, không nghĩ tới rõ ràng lại lấy được thứ này, thần hồn Sở Tường hiện giờ đang nằm trong một thủy tinh cầu màu trắng trong suốt.

Trông thấy linh hồn Sở Tường, Dương Lỗi không khỏi nhớ tới cuồng bạo chi tâm kia, đã có thần hồn này rồi, vậy mình liền có thể luyện chế ra cuồng bạo chiến ngẫu rồi, nếu chế tạo ra cuồng bạo chiến ngẫu thì thực lực tất không bình thường, như vậy mình chẳng khác nào lần nữa nhiều hơn một hộ vệ cảnh giới Vũ Thần.

Đây là thiên ý, đây là chuyện đã chú định trong số mệnh Sở Tường.

Mặt khác chính là Cương Thi Chi Thể Vũ Thần Đại viên mãn, hiện giờ cỗ cương thi này ý thức cũng không có, Dương Lỗi thở dài, nếu như mình không tu luyện Thái Âm Luyện Thi Thiên kia thì Cương Thi Chi Thể Vũ Thần Đại viên mãn này sẽ không có chút tác dụng nào cả, đáng tiếc, đáng tiếc.

Mặt khác còn lại chính là thần khí Trấn Hồn Linh.

{Giám Định Thuật}.

- Đinh, chúc mừng người chơi giám định thành công, {Giám Định Thuật} độ thuần thục tăng lên.

Trấn Hồn Linh, trạng thái tổn hại, có thể chấn nhiếp thần hồn, trực tiếp công kích linh hồn, tăng thêm tổn thương đối với thần hồn.

Lại là trạng thái tổn hại, tổn thương gấp bội đối với âm hồn? Trực tiếp công kích linh hồn, đây quả thật là một vũ khí không tệ, nhận chủ, có thể nhận chủ.

Dương Lỗi nhỏ một giọt máu lên trên Trấn Hồn Linh.

- Đinh, có muốn nhận chủ Trấn Hồn Linh hay không?

- Vâng.

- Đinh, chúc mừng người chơi nhận chủ thành công.

Vừa nhận chủ thành công, Dương Lỗi liền cảm giác được một cổ tin tức truyền đến trong óc.

Trấn Hồn Linh này rõ ràng thu linh hồn Dịch Vũ Hàn, cái này khiến Dương Lỗi cực kỳ kinh ngạc, nói cách khác, nếu như mình rót linh hồn Dịch Vũ Hàn vào trong Cương Thi Chi Thể kia thì chẳng phải tương đương với sống lại Dịch Vũ Hàn sao?

Mà Dịch Vũ Hàn này đến cùng là ai?

Cảnh giới Vũ Thần Đại viên mãn, cái này ở trong cảnh nội Càn Nguyên quốc cũng không thấy nhiều, hơn nữa vào nhiều năm trước cũng không nghe nói qua có cường giản nào gọi là Dịch Vũ Hàn cả, không có chút ghi chép nào.

Xem thử có thể câu thông với Dịch Vũ Hàn không.

Dương Lỗi rót ý niệm vào trong đó đã nghe Dịch Vũ Hàn hô to:

- Sở Tường, tiểu nhân hèn hạ ngươi, mau thả ta ra, thả ta, bằng không ta sẽ khiến ngươi vĩnh viễn không siêu sinh, chết không yên lành.

Nghe lời này của hắn thì hẳn là bị Sở Tường ám toán, không biết Sở Tường có năng lực gì, rõ ràng đánh chết một cường giả Vũ Thần Đại viên mãn, coi như là sử dụng âm mưu quỷ kế, đó cũng là phi thường giỏi rồi, Vũ Thần Đại viên mãn, nếu như mình không có hệ thống vậy thì tuyệt đối không thể nào làm được.

- Đừng nháo nữa.

- Ồ, ngươi không phải tên khốn Sở Tường kia, ngươi là ai?

Dịch Vũ Hàn thấy Dương Lỗi cũng lắp bắp kinh hãi, không nghĩ tới ở chỗ này lại gặp phải người khác:

- Ngươi cũng bị Sở Tường bắt vào sao?

- Không phải, Sở Tường đã bị ta giết, bất quá ta rất ngạc nhiên, nếu như ta đoán không sai, ngươi hẳn là võ giả Vũ Thần Đại viên mãn a, mà Sở Tường chẳng qua chỉ là Vũ Thần tứ giai mà thôi, chênh lệch lớn như vậy, sao ngươi lại bị hắn giết thế?

Dương Lỗi nhìn hắn hỏi.

- Aizz. . . Vấn đề này nói ra thì rất dài, đúng rồi, đợi một tý, vừa mới ngươi nói Sở Tường đã bị ngươi giết đi? Cái này. . . Đây là có chuyện gì? Có phải thật không, ngươi sẽ không phải là ưu mưu mà Sở Tường bố trí xuống đấy chứ?

Vẻ hoài nghi của Dịch Vũ Hàn càng ngày càng đậm, hắn biết rõ, Sở Tường đối với mình vẫn một mức không hết hy vọng.

- Yên tâm, lừa ngươi, ta không có hứng thú kia, ta chẳng qua chỉ hiếu kỳ ngươi sao lại bị Sở Tường ám toán thôi, nếu như ngươi không muốn nói, vậy thì ta cũng không tổn thất gì, bất quá ta nghĩ, ngươi hẳn là cực kỳ muốn rời khỏi đây hả?

Dương Lỗi nói.

- Đúng vậy, ta quả thật muốn rời khỏi đây, ngươi thật sự giết Sở Tường? Ngươi không lừa gạt ta đấy chứ?

Dịch Vũ Hàn vẫn hoài nghi.

- Ta nói rồi, ta không hề có hứng thú lừa ngươi, nếu như ngươi không tin thì ta cũng không có cách nào, bất quá sau khi ta giết Sở Tường đã lấy được một cỗ Cương Thi Chi Thể, đây là do thi thể một cường giả Vũ Thần Đại viên mãn luyện chế thành, rất tương tự với ngươi, ta nghĩ đó hẳn là thi thể ngươi.

Dương Lỗi nói.

- Cái gì? Ngươi nói cái gì?

Dịch Vũ Hàn nghe xong giận dữ:

- Ngươi nói Sở Tường đã luyện thân thể ta thành Cương Thi Chi Thể?

Dịch Vũ Hàn là người nào? Đó là người nổi bật trong lớp trẻ Dịch gia thuộc một trong Thượng Cổ tứ đại gia tộc, hôm nay mới bốn mươi bảy tuổi đã đạt đến cấp độ Vũ Thần Đại viên mãn. Lúc trước trong khi tu luyện bị Sở Tường quấy rầy, bởi thế nên ẩu hỏa nhập ma, thần hồn xuất khiếu, bởi vì Sở Tường có được Trấn Hồn Linh vừa hay khắc chế thần hồn Dịch Vũ Hàn, cho nên mới bị Sở Tường nhốt ở chỗ này, nhưng hắn thật không ngờ đến, Sở Tường rõ ràng đã luyện thân thể mình thành Cương Thi Chi Thể.

- Đúng vậy, lúc ta gặp được hắn, hắn vừa mới phụ thân vào trong cơ thể của ngươi, nếu như không phải ta có vũ khí chí cương chí dương thì chỉ sợ lần này ai thắng ai thua còn không nhất định.

Dương Lỗi nhớ tới, vẫn cảm thấy thái độ của mình quá mức lỗ mãng, nếu như xảy ra sai lầm nào đó, vậy thì hậu quả thật khó mà tưởng tượng.

- Đáng giận, ghê tớm, thật sự quá ghê tởm, không nghĩ tới tên hỗn đản Sở Tường kia rõ ràng luyện thân thể ta thành cương thi, cái này bảo ta làm sao gặp người đây, đáng chết, đáng chết, ta muốn bầm thây vạn đoạn hắn, chỉ có thế mới tiêu được mối hận trong lòng.

Dịch Vũ Hàn phẫn nộ không thôi.

©PVu G\ʏỀjX ¨U·I ¦}Đj [ǰj d_j\u r©s

Dương Lỗi âm thầm lắc đầu:

- Ngươi muốn đi ra ngoài sao?

- Dĩ nhiên muốn đi ra ngoài, ngươi xác định chịu thả ta ra ngoài sao?

Dịch Vũ Hàn nói.

- Đương nhiên.

Kỳ thật Dương Lỗi cũng từng nghĩ qua muốn giết Dịch Vũ Hàn, dù sao tên này chính là cường giả Vũ Thần Đại viên mãn hàng thật giá thật, mặc dù chỉ là linh hồn, nhưng cũng là cảnh giới Vũ Thần Đại viên mãn ah, nếu như đánh chết thì ban thưởng nhất định sẽ không ít, bất quá nghĩ nghĩ, Dương Lỗi cảm thấy tên này có lẽ vẫn còn giá trị, nhất là thân phận của hắn mình vẫn chưa rõ ràng.

- Bất quá trước đó, ngươi phải nói cho ta biết thân phận của ngươi rốt cuộc là cái gì? Ngươi đến cùng có lai lịch gì? Hơn nữa tại sao lại bị Sở Tường ám toán, nếu như ngươi không nói rõ ràng ta sẽ rất lo lắng, nếu như ngươi không phải là người tốt, vậy thì một khi đi ra ngoài liền gây bất lợi với ta, vậy ta chẳng phải thua thiệt lớn sao?

Kỳ thật Dương Lỗi căn bản không lo lắng hắn sẽ gây bất lợi với mình, cho dù hắn muốn động tay, Dương Lỗi cũng không sợ, mình có được Tử Điện Lôi Kích Pháo, hơn nữa Trấn Hồn Linh đối với hắn cũng có hiệu quả khắc chế, cho nên nói vậy bất quá chỉ là muốn biết lai lịch rõ ràng cụ thể của Dịch Vũ Hàn thôi.

Bất quá Dịch Vũ Hàn cũng là người thông minh, bằng không sẽ không thể nào trong thời gian ngắn như vậy đã đạt đến tầng thứ Vũ Thần Đại viên mãn, bởi vậy liền hiểu ý trong lời nói của Dương Lỗi hắn liền nói:

- Ngươi là muốn biết lai lịch của ta, hiểu rõ tin tức của ta sao?

- Không sai!

Dương Lỗi gật đầu:

- Cừu gia của ta rất nhiều, nếu như ngươi muốn là địch nhân của ta, vậy chẳng phải tha ngươi ra ngoài sẽ nhiều thêm một địch nhân sao, chuyện như vậy, kẻ đần mới đi làm.

Dịch Vũ Hàn nói:

- Làm như vậy cũng là nhân chi thường tình, không có gì, nếu như ta là ngươi thì không nhất định sẽ thả ngươi đâu!

- Ngươi hiểu rõ là tốt rồi.

- Ta nghĩ ta và ngươi không có khả năng có cừu oán gì, gia tộc bọn ta đã hơn một ngàn năm không xuất thế, cho nên nếu như ngươi không phải người của hồn chi nhất tộc, vậy thì giữa chúng ta không có bất kỳ liên quan nào, điểm ấy ngươi yên tâm là được.

Dịch Vũ Hàn nói.

- Hồn chi nhất tộc?

Dương Lỗi lắp bắp kinh hãi:

- Ngươi là người Dịch gia, một trong Thượng Cổ tứ đại gia tộc sao?

- Làm sao ngươi biết, chẳng lẽ ngươi cũng là một trong Thượng Cổ tứ đại gia tộc? Hoặc là, ngươi chính là người Hồn chi nhất tộc?

Dịch Vũ Hàn sắc mặt biến hóa, nếu như thật sự là người hồn chi nhất tộc, như vậy đây là số mệnh rồi.

- Ta không phải người hồn chi nhất tộc.

Dương Lỗi liền nói.

Mà Dịch Vũ Hàn nghe Dương Lỗi nói vậy, lập tức nhẹ nhàng thở ra, chỉ cần không phải người Hồn chi nhất tộc, vậy là tốt rồi, nếu hắn đã không phải người hồn chi nhất tộc, vậy thì rất có thể là người tam đại gia tộc khác, như vậy cũng sẽ không lo lắng, Dương Lỗi sẽ hại mình. Quan hệ giữa Dịch gia với tam đại gia tộc khác cũng không tệ lắm.

- Bất quá, ngươi đừng cao hứng quá sớm, ta tuy rằng không phải người hồn chi nhất tộc, cũng không phải người Thượng Cổ tứ đại gia tộc, lại nói tiếp ta còn có chút quan hệ với người hồn chi nhất tộc, nếu ngươi đã là người của Thượng Cổ tứ đại gia tộc, vậy thì thạt xin lỗi rồi, ta không thể thả ngươi đi ra ngoài được.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Ngươi không phải là người của Hồn chi nhất tộc, nhưng có quan hệ với Hồn chi nhất tộc, ai… Đây là mệnh, đây là số mệnh rồi, vốn cho là Sở Tường chết rồi, ta hẳn là có thể đi ra ngoiaf, nhưng không nghĩ tới ngươi lại có quan hệ với Hồn chi nhất tộc.

Dịch Vũ Hàn thập phần đưa đám nói.

- Bất quá… Bất quá nếu như ngươi muốn đi ra ngoiaf cũng không phải là không được!

Dương Lỗi suy nghĩ một chút nói.

- Thật có thể? ngươi… Ngươi có yêu cầu gì?

Ánh mắt của Dịch Vũ Hàn sáng lên, có thể đi ra ngoài thì tự nhiên sẽ không muốn ở trong cái địa phương quỷ quái này làm gì cả, cái gì cũng đều không có, ngay cả linh khí tu luyện cũng không có, một mực cứ đợi mà nói, sợ rằng sớm muộn sẽ nổi điên, mình đã ở chỗ này gần nửa năm rồi, sắp đạt đến cực hạn nhẫn nại rồi.

Bất quá Dịch Vũ Hàn cũng rõ ràng, nếu muốn đi ra ngoài nhất định là phải trả giá thật nhiều, về phần đó là cái giá gì sẽ phải đợi Dương Lỗi nói ra mới biết.

Mà Dương Lỗi sở dĩ nói như vậy là đang nhớ ại mình còn có một cái nô đãi khế ước tạp còn chưa sử dụng, nếu như thành công, như vậy liền không cần lo lắng Dịch Vũ Hàn nữa, không duyên cớ lại nhiều ra một cái họ vệ cấp bậc Vũ Thần đại viên mãn, người nào sẽ ngu đến nỗi buông tha cho, hơn nữa Dịch Vũ Hàn còn có thể cùng bản thể của hắn, cũng chính là cái thân thể cương thi kia dung hợp lại, như vậy chiến lực kia tuyệt đối là kinh khủng, thậm chí có thể nói ở dưới cảnh giới Thông Huyền đã đạt đến trạng thái vô địch.

- Yêu cầu tự nhiên là có, ta muốn ngươi làm nô bộc mười năm cho ta!

Dương Lỗi nói.

- Nô bộc, cái gì, ngươi nói gì? Muốn ta làm nô bộc mười năm, không thể nào, cái này không thể nào, Dịch Vũ Hàn ta làm sao có thể làm nô bộc của ngươi, nếu như vậy ta tình nguyện đợi ở địa phương quỷ quái này, hoặc là ngươi vẫn là giết ta đi.

Dịch Vũ Hàn vừa nghe, lại để ình làm nô bộc của hắn, nói đùa gì vậy, chính mình là ai, đường đường là thiên tài trẻ tuổi của Dịch gia, làm sao có thể làm nô bộc cho hắn được?

- Ngươi không nguyện ý, như vậy ta cũng không có cách nào rồi!

Dương Lỗi không thèm để ý chút nào mà nói:

- Kỳ thật thì không dối gạt ngươi, ta đánh chết Sở Tường rồi, còn chiếm được công pháp tu luyện của hắn, Thái Âm Luyện Thi Thiên, nếu như ta học xong công pháp ghi ở trên đó, đem thân thể của ngươ, cũng chính là thân thể bị luyện chế thành cương thi kia lợi dụng mà nói, ta cũng đồng dạng có thể hoàn mỹ khống chế nó, chỉ bất quá cần tiêu hao một chút thời gian mà thôi.

- Ngươi… Ngươi….

Cái này để cho Dịch Vũ Hàn khó có thể iếp nhận, chỉ vào Dương Lỗi mà nói không ra lời.

- Chính ngươi hiểu rõ ràng, nếu như ngươi nguyện ý nhận ta làm chủ nhân mà nói, như vậy ta có thể để cho ngươi một lần nữa trở lại thân thể của ngươi, mặc dù trở thành thân thể cương thi, nhưng ngươi vẫn là có thể dung hợp hoàn mỹ với thân thể của mình, hơn nữa thân thể hiện tại của ngươi là thân thể cương thi, lực lượng kia, lực phòng ngự kia cũng là tăng lên gấp bội, có thể nói là đạt đến cảnh giới Nửa bước Thông Huyền, trừ phi là cao thủ cảnh giới Thông Huyền, nếu không ngươi liền là vô địch.

Dương Lỗi nói xong liền thối lui ra khỏi Trấn Hồn Linh.

Trừ đạt được những thứ như Trấn Hồn Linh ra, còn đạt được một quả Âm Hồn Châu, như thế chính mình tổng cộng đạt được hai quả Âm Hồn Châu, hơn nữa Âm Hồn Châu này là đồ vật mà Thi tu hoặc là Quỷ tu mới có thể dùng đến, như thế chính mình hiện tại có một cỗ thân thể cương thi cũng là phải dùng tới rồi, nếu như Dịch Vũ Hàn này thật sự không muốn trở thành nô bộc của mình.

©PUu G\yỀjX ¨UoI -Ò§ p\Öh ¦\Ôj ?∂u

Như vậy mình có thể tìm biện pháp đem thân thể cương thi này luyện thành thân ngoại hóa thân, bất quá thân ngoại hóa thân này tựa hồ là một môn thần thông rất khó luyện, không biết hệ thống có đổi được hay không, điểm này Dương Lỗi cũng không phải là rất khẳng định, nếu không thì cũng có thể học Mao Sơn thuật, vật này ở bên trong hệ thống hẳn là có thể tìm được.

Hít một hơi thật sâu, nhìn bốn phía một cái, quan tài ở trước mặt để cho Dương Lỗi thật sự là chướng mắt, tính thiêu hủy nó.

Dương Lỗi nhớ tới thời điểm lúc ấy chính mình đánh chết Hắc Viêm Hổ đạt được Hắc Viêm, vẫn còn chưa dùng đến, hôm nay dùng để phóng hỏa thì không còn gì tốt hơn rồi.

Ý niệm vừa động, Hắc viêm kia xuất hiện ở trong ta Dương Lỗi, nhẹ nhàng vung lên, nhất thời rơi lên trên quan tài kia, trong khoảng thời gian ngắn liền hóa thành tro bụi.

Nhưng để cho Dương Lỗi kinh ngạc là quan tài kia mặc dù hóa thành tro bụi, bất quá có một cỗ thi thể ở trong quan tài lại là lông tóc không tổn hao gì.

Ba cỗ thi thể trong ba cỗ quan tài này, hai cỗ trong đó hóa thành hư vô, mà một cỗ trong đó lông tóc không tổn hao gì, cái này để cho Dương Lỗi kinh ngạc, chẳng lẽ một cỗ thi thể này, không, phải nói là cương thi này có chỗ gì kỳ lạ sao?

Giám Đinh Thuật!

- Đinh, giám định thất bại, độ thuần thục của Giám Định Thuật tăng lên!

Thất bại, cư nhiên là giám định thất bại, bởi vậy có thể thấy được người này, cỗ cương thi này rất không tầm thường a, nhưng đây cũng không đúng, nếu như tu vi của gia hỏa này rất cao, rất cường đại mà nói, như vậy Sở Tường không có lý do gì sẽ không phụ lên trên thân thể của hắn mà là lựa chọn Dịch Vũ Hàn, huống chi vừa nhìn cũng biết địa vị của gia hỏa này ở trong lòng Sở Tường không bằng Dịch Vũ Hàn.

Cứ như vậy xem ra, gia hỏa này cũng không phải là tu vi cao, mà là có đồ vật gì đó trên người, đó là một kiện bảo vậy, một kiện bảo vật mà ngay cả Giám Định Thuật của mình cũng không giám định ra.

Bất quá Dương Lỗi cũng không dám dễ dàng đi đụng vào, ai biết đây có thể gặp phải đồ vật quỷ quái gì đó hay không, ở chỗ này hết thảy lấy an toàn làm trọng.

Chân Thực Ưng Nhãn mở ra.

Ánh mắt của Dương Lỗi dời đi trên thi thể kia.

Không có phát hiện cái gì, điều này làm cho Dương Lỗi cảm thấy ngoài ý muốn, chẳng lẽ thật không có bảo vật gì? Đây là không có đạo lý a.

Có phải hay không là ở trong cơ thể của gia hỏa này? Nghĩ tới đây, Dương Lỗi không khỏi lần nữa đem tầm mắt chuyển dời đến trên người hắn.

Đầu, có phải hay không là ở trong đầu?

Không có, trong đầu tựa hồ không có, như vậy thân thể, dần dần đi xuống, lục phủ ngũ tạng cũng không thể bỏ qua.

Trái tim, trái tim có thể nói là bộ vị trọng yếu của cả người, với tư cách là một cái cương thi, đầu bị chặt đứt còn có thể hành động, nhưng nếu như trái tim bị phá hủy, vậy thì hoàn toàn xong, cho nên trong đầu không có, hẳn là ở trong trái tim.

Quả nhiên Dương Lỗi nhìn tới phát hiện ở trong trái tim của hắn tựa hồ có một vật, bất quá cụ thể còn không xác định được, như thế chính mình phải như thế nào mới có thể đem nó lấy ra đây? Đây ngược lại là một cái vấn đề.

Bỗng nhiễn Dương Lỗi liền nghĩ tới, mình không phải là có một cái Chiến Ngẫu sao? Vương cực Chiến Ngẫu, lực chiến đấu yếu kém, bất quá chỉ là tầng thứ Võ Thánh mà thôi, nhưng ở dưới tình huống này lấy nó đi hành động thì không còn gì tốt hơn rồi.

Dương Lỗi vung tay lên, Vương Cực chiến ngẫu liền xuất hiện ở trước mắt, Dương Lỗi hạ đạt cho nó một cái mệnh lệnh, để cho nó đi đem trái tim của cương thi kia lấy ra.

Để cho Dương Lỗi kinh ngạc là Vương Cực chiến ngẫu căn bản không cách nào phá vỡ phòng ngự của nó, điều này làm cho Dương Lỗi hết chỗ nói rồi, xem ra cái đồ vật này thật đúng là bất phàm. Như thế Dương Lỗi cũng không còn cách nào nữa, dĩ nhiên có lẽ chính mình cũng có thể thi triển Thiên Đao nhất thức đi phá vỡ phòng ngực của nó, bất quá suy nghĩ một chút, bây giờ còn không phải lúc, vạn nhất gặp phải chuyện gì mà nói, chính mình há không phải là không còn thủ đoạn nữa rồi sao? Thiên Đao nhất thức này vẫn là ở thời khắc mấu chốt dùng thì tốt hơn.

Nếu đã là như vậy, chỉ có đem gia hỏa này thu lại rồi, Dương Lỗi dĩ nhiên không thể nào đem gia hỏa này

Chỉ chốc lát sau, bốn nàng cùng nhau đi vào.

- Thiếu gia, ngươi tìm chúng ta có chuyện gì sao?

Hạ Trúc nhìn Dương Lỗi hỏi.

Đoạn Dong cũng là vẻ mặt mơ hồ, bất quá nhưng trong lòng cũng có chút cao hứng, Dương Lỗi có thể gọi mình tới đây liền chứng minh hắn đã không còn đem mình làm thành người ngoài rồi, cái này có ý nghĩa là địa vị của chính mình ở trong lòng hắn đã được đề cao, cho nên trong lòng Đoạn Dong rất cao hứng, vẻ mặt tươi cười nhìn Dương Lỗi, liền đợi hắn mở miệng.

- Tự nhiên là chuyện tốt!

Dương Lỗi cười nhìn bốn nàng:

- Đây là bốn đàn hảo tửu, tên là Túy Sinh Mộng Tử tửu, cho các ngươi!

- Uống rượu?

Hạ Trúc cùng Xuân Lan nhất thời sắc mặt đỏ hồng, thẹn thùng không dứt, trong lòng đều nghĩ, thiếu gia cho chúng ta uống rượu chẳng lẽ là muốn cùng chúng ta thành tựu chuyện tốt, để cho nhóm người mình thị tẩm? Nhưng mà… Nhưng mà như vậy thiếu gia cũng quá gấp gáp đi, hơn nữa còn nhiều người cùng nhau như vậy, ai nha, thật khó xử a.

Nhất là Xuân Lan, càng là ngượng ngùng.

Dương Lỗi không biết, một câu nói như vậy của chính mình ngược lại là để cho các nàng hiểu lầm rồi, các nàng ở Dương gia, đối với loại chuyện này lại cũng hiểu rõ không ít, bởi vì Dương Thiên chính là đối đãi với thị nữ bên người hắn như vậy, thường thường là đem các nàng uống chút rượu, lại để cho các nàng thị tẩm.

- Thiếu gia, chúng ta… Chúng ta cùng nhau sao?

Hạ Trúc đỏ mặt, cố lấy dũng khí ngẩng đầu nhìn Dương Lỗi nói.

- Ừ, dĩ nhiên!

Dương Lỗi không biết trong lòng các nàng nghĩ gì, nhưng rõ ràng linh khí của rượu này rất khổng lồ, nếu như để cho các nàng một mình uống hết còn là có chút lo lắng, cho nên muốn xem các nàng vạn nhất có chuyện gì, cũng tốt xử lý kịp thời.

- Vậy… Vậy liền uống đi!Hạ Trúc mắc cỡ không thôi.

Dương Lỗi liền buồn bực rồi, nhìn bộ dạng của hai nàng hết sức không giải thích được, hỏi:

- Hạ Trúc, Xuân Lan, các ngươi đây là thế nào a? Người nào cũng đỏ mặt?

- Thiếu gia, ngươi… Ngươ cho chúng ta uống rượu, chẳng lẽ không phải là để cho chúng ta…. Cho chúng ta thị tẩm sao?

Hạ Trúc nói.

Tào Tư Nhã cùng Đoạn Dong vừa nghe, trên mặt trong nháy mắt trở nên đỏ hồng, cũng là ngượng ngùng không dứt.

Tào Tư Nhã ngược lại là không có gì, đã sớm đem mình hoàn toàn làm thành người của Dương Lỗi rồi, hắn muốn làm gì tự nhiên sẽ không cự tuyệt, nhưng Đoạn Dong, tuy nói cùng Dương Lỗi là nhân duyên do trời chú định, nhưng nếu như hiện tại muốn thành tựu chuyện tốt mà nói, đó còn là chưa chuẩn bị sẵn sàng.

Dương Lỗi nghe vậy nhất thời dở khóc dở cười:

- Đây là cái gì vậy, các ngươi nghĩ đi nơi nào rồi?

- Thiếu gia, ngươi… Ngươi không phải là muốn chúng ta thị tẩm à?

Hạ Trúc nhất thời ngẩn ngơ, không nghĩ tới chính mình lại hiểu lầm, trên mặt nóng bừng.

- Dĩ nhiên là không phải, đây không phải là hảo tửu bình thường, rượu này có thể làm tăng lên tư chất của các ngươi, dĩ nhiên đối với Dung tỷ ngươi mà nói, mặc dù chưa chắc có thể tăng lên tư chất căn cốt, nhưng đối với tu vi của ngươi vẫn là rất có trợ giúp, nói với các ngươi, rượu này nhưng không rẻ, căn bản liền là giá trị liên thành, cũng liền là các ngươi, những người khác muốn ta còn không bỏ được đâu.

Dương Lỗi tức giận trừng mắt với các nàng một cái, trong lòng thầm nghĩ, chẳng lẽ mình là một sắc lang sao? Tựa hồ chính mình vẫn không có đối với các nàng từng có cái hành động gì đi?

Mặc dù Dương Lỗi cũng là nam nhân, cũng có ý nghĩ của nam nhân, nhưng dù sao mục đích chủ yếu ở trước mắt Dương Lỗi vẫn là muốn đem tu vi tăng lên, những chuyện khác tạm thời sẽ không suy tính cái gì.

- Dương Lỗi, ngươi… Ngươi nói gì? Rượu này có thể tăng lên tư chất căn cốt của võ giả?

Đoạn Dong kinh hãi, nếu quả thật là như vậy mà nói, như vậy rượu này thật sự quá trân quý rồi, đâu chỉ là giá trị liên thành, quả thực có thể nói là bảo vật vô giá, để cho những người ở bên trong môn biết còn không phải là điên cuồng lên sao?

Dương Lỗi gật đầu:

- Đúng vậy, bất quá ta nghĩ rượu này hẳn là có cực hạn, đối với cảnh giới Vũ Thánh trở lên, còn có căn cốt của người đạt đến trên mười, hẳn là không có hiệu quả quá lớn.

Đoạn Dong nhìn Dương Lỗi hỏi:

- Như vậy nói cách khác, nếu như võ giả có tu vi ở dưới Vũ THánh, căn cốt tư chất ở dưới mười sẽ có hiệu quả rất tốt sao?

- Hẳn là như vậy!

- Rượu này, quá trân quý, chúng ta… Thiếu gia, chúng ta không thể nhận!

Xuân Lan nghe vậy vội vàng cự tuyệt, mặc dù nàng cũng muốn tăng lên thực lực nhanh một chút, nhưng rượu này thật sự là quá quý giá rồi, có thể nói so với chính mình phải nặng hơn rất nhiều, Dương Lỗi tuy nói muốn chính mình uống tiên nhưỡng này, nhưng Xuân Lan lại là không chịu, chính mình bất quá là một cái hạ nhân, một cái thị nữ mà thôi.

- Đúng vậy a, thiếu gia, rượu này chúng ta không thể nhận, quá quý trọng rồi, thiếu gia ngươi còn là tự mình giữ lại đi!

Tào Tư Nhã cũng phụ họa nói.

Dương Lỗi lại cười nói:

- Ta nếu cho các ngươi uống, vậy các ngươi liền uống đi, rượu này ta đa uống rồi, sau khi uống một lần liền không có hiệu quả gì, cho nên cho các ngươi, hơn nữa thực lực của các ngươi tăng lên đối với ta cũng có trợ giúp rất lớn, lại nói rượu này mặc dù trân quý nhưng ta còn có.

- Vậy… Ta đây liền cảm ơn ngươi!

Đoạn Dong đầu tiên cầm lên một vò Túy Sinh Mộng Tử tửu.

- Giữa chúng ta còn cần cảm ơn sao? Ba người các ngươi cũng như vậy đi, không nên cô phụ một phen hảo tâm của ta!Dương Lỗi nói:

- Chỉ có các ngươi nhanh chóng cường đại lên một chút mới có thể trợ giúp cho ta!

Tam nữ thấy Dương Lỗi nói như vậy, nhìn nhau một cái, đi tới trước mặt cầm lấy rượu.

- Cô đông cô đông!

Sau khi bốn nàng đem Túy Sinh Mộng Tử tửu uống vào, liền cảm thấy hiệu quả chân chính của rượu này, rối rít khoanh chân mà ngồi, luyện hóa linh khí ở trong rượu này.

©k·u G\ʏỀjX ¨U£I ¦_Ł§ ?Q̄ ~9h Ĥà_ -_Ŀj gûju ros

Dương Lỗi lại là vì các nàng mà hộ pháp, tránh cho các nàng gặp chuyện không may.

Đã qua nửa giờ, Đoạn Dong dẫn đầu mở mắt, mặc dù nàng cũng không có đề thăng, tu vi cũng không có đột phá, nhưng nàng cảm giác được tu vi của mình so với lúc trước càng thêm tinh thuần rồi, trong nội tâm của nàng rất rõ ràng đây đối vói một cường giả có cảnh giới Vũ Thánh đại viên mãn mà nói là ý vị như thế nào.

- Cảm ơn ngươi!

Đoạn Dong mừng rỡ không dứt, ở trên khuôn mặt của Dương Lỗi nhẹ nhàng hôn một cái, tiếp theo ngượng ngùng xoay người rời đi.

Dương Lỗi sờ sờ chỗ mình bị hôn, trên mặt mang theo vẻ mỉm cười.

Lại qua nửa giờ, Xuân Lan, Hạ Trúc, Tào Tư Nhã tam nữ cũng liên tục tỉnh lại, các nàng không chỉ là tu vi đột phá một cái tiểu tầng thứ, tư chất căn cốt cũng là được đề thăng.

Dĩ nhiên sau khi tam nữ tỉnh lại đều là cao hứng không thôi, đối với Dương Lỗi cảm kích không dứt, cả đám đều đánh bạo ở trên mặt của Dương Lỗi hôn một cái.

Dương Lỗi tự nhiên cũng là vui vẻ tiếp nhận, chuyện tốt như vậy, nếu cự tuyệt liền là người ngu rồi.

Sau khi tam nữ rời đi, Dương Lỗi cảm giác Bạch Tố Trinh có chút khác thường, liền biết được nàng muốn tỉnh rồi.

Nàng thức tỉnh cũng tốt, nói như vậy chính mình liền lại có một trợ thủ rồi, đây nhưng là chuyện tốt, chính mình đang tính toán muốn đi Yên Sơn, nếu có trợ thủ Vũ Thần cảnh giới như Bạch Tố Trinh mà nói, như vậy phải an toàn hơn nhiều lắm, hơn nữa mình có thể không kiêng kỵ mà thu thập những ma thú kia rồi, nửa tháng, cấp bậc của mình hẳn là sẽ đề thăng không ít.

Quả nhiên Bạch Tố Trinh hóa thành một đạo bạch quang xuất hiện ở trước mặt Dương Lỗi.

- THiếu gia!

Bạch Tố Trinh vừa xuất hiện, thanh âm dễ nghe kia liền vang lên ở bên cạnh Dương Lỗi.

- Tỉnh rồi, ngươi hiện tại như thế nào?Dương Lỗi muốn biết tình huống hiện tại của Bạch Tố Trinh rốt cuộc là như thế nào, có thể khẳng định là tu vi hôm nay của Bạch Tố Trinh đã ổn định lại rồi, đoán chừng võ giả Vũ Thần sơ kỳ bình thường hẳn không phải là đối thủ của nàng, nhưng nếu như là chống lại võ giả Vũ Thần trung kỳ mà nói, như vậy liền không nhất định rồi.

- Thiếu gia yên tâm, Tố Tố không có chuyện gì, hôm nay tu vi của Tố Tố đã hoàn toàn vững chắc rồi, cho dù là chống lại võ giả Vũ Thần trung kỳ cũng có nắm chắc toàn thân trở lui.

Ngoài ý liệu của Dương Lỗi, Bạch Tố Trinh cư nhiên nói có thể ở trước mặt võ giả Vũ Thần trung kỳ toàn thân trở lui, xem ra lần này Bạch Tố Trinh không chỉ là củng cố tu vi của mình, hơn nữa còn có điều đột phá, đây thật là một chuyện tốt.

Bạch Tố Trinh là sẽ không phản bội chính mình, tu vi của nàng tăng lên đối với mình tuyệt đối là có chỗ tốt mà không có chỗ xấu, cho nên đối với Dương Lỗi mà nói, tu vi của Bạch Tố Trinh càng cao càng tốt.

- Vậy thì tốt, vậy thì tốt, chúng ta không thể không hảo hảo ăn mừng một chút.

Dương Lỗi ha hả cười nói.

- Tố Tố nghe theo thiếu gia!

Giọng nói của Bạch Tố Trinh hết sức ôn hòa mà gật đầu nói.

- Tốt lắm, ta để cho Xuân Lan các nàng chuẩn bị rượu cùng thức ăn ngon!Dương Lỗi cũng cao hứng, chính mình gần đây vận khí không tệ, hôm nay hệ thống thăng cấp, qua một chút thời gian là có thể hoàn thành thăng cấp, mà Bạch Tố Trinh cũng đã thức tỉnh, nếu như mình lại còn đem Cuồng Bạo chiến ngẫu kia chữa

trị mà nói, như vậy chính mình liền có hai cường giả cảnh giới Vũ Thần hộ thân rồi, mặt khác còn có, nếu như Dịch Vũ Hàn chịu quy phục mà nói, như vậy chính mình còn có thể nhiều ra một cường giả có cảnh giới Vũ Thần đại viên mãn, nói như vậy chính mình thậm chí có thể ở trong thời gian ngắn đột phá cảnh giới Vũ Thánh, đạt tới tầng thứ Vũ Thần.

Dĩ nhiên Dương Lỗi ngược lại cũng còn có chút lo lắng, dù sao nếu như mình thật đi Yên Sơn đại sát đặc sát mà nói, chỉ sợ là sẽ trêu chọc phiền toái, Yên Sơn cũng không phải là đơn giản như vậy, những ma thú kia đều là có tổ chức, sợ rằng Theien Vương Hổ bất quá là một cái tiểu đầu mục mà thôi, cường giả chân chính sợ rằng không ít, tối thiểu cường giả cảnh giới Thông Huyền khẳng định không chỉ có một hai cái, nếu như là trêu chọc tới cường giả cảnh giới Thông Huyền mà nói, đây chính là vô cùng không tốt.

Cho nên Dương Lỗi vẫn là hết sức do dự, bất quá Yên Sơn vẫn là phải đi, thứ nhất là vì đi hái một chút linh dược, thứ hai là vì truyền thừa của Thượng cổ Độc Vương kia, cũng chính là độc kinh trong tay Chu Độc Mị.

Thứ ba, chính mình hẳn là đi tới đáy hồ ngày đó xem một chút, nếu như có thể đi vào mà nói, đó tự nhiên là cầu cũng không được, nếu như không đi vào được mà nói, cũng cần tìm kiếm một chút có phải là còn có đồ vật gì đó hay không.

Dĩ nhiên nếu như là thật có thể tiến vào truyền thừa chi địa của bích yên thủy kia mà nói, như vậy chính mình liền có thể đạt được quáng mạch Thủy Linh Tinh kia, Thủy Linh Tinh nhưng là đồ vật cực kỳ trân quý, mặc dù mình không thể sử dụng nhưng so với linh thạch còn phải trân quý hơn, tất nhiên cần dùng tới.

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi không khỏi nhớ lại Điền Thi Vận ở trong thân thể của mình, nàng đi vào bên trong thân thể của mình đã một đoạn thời gian rất dài rồi, đã hơn nửa năm nhưng không có bất kỳ tin tức gì, ngược lại là để cho Dương Lỗi hoài nghi nàng có phải hay không đã xong rồi, nếu như là bởi vì chính mình mà nói, thật đúng là xin lỗi nàng.

- Đúng rồi, đây là bộ phận còn lại của Bạch Long kiếm pháp!

Từ trong suy nghĩ phục hồi lại tinh thần, Dương Lỗi liền đem Bạch Long kiếm pháp mà chính mình đổi được đưa cho Bạch Tố Trinh.

- Thiếu gia, đây…. Đây… Thật tốt quá, có phần sau của Bạch Long kiếm pháp này, thực lực của ta tất nhiên sẽ tiếp tục tăng lên một tầng, đến lúc đó là có thể trợ giúp cho thiếu gia tốt hơn rồi.

Bạch Tố Trinh vui mừng nhận lấy.

Bạch Long kiếm phá có trọn vẹn 108 quyển, uy lực vô cùng, hôm nay Bạch Tố Trinh cũng bất quá là tu luyện xong mười lăm quyển phía trước mà thôi, bất quá hơn mười cuốn phía tước cũng không phải là rất khó, nhưng trợ giúp đối với Bạch Tố Trinh đó là không cần nói cũng biết, nhất là ở phương diện chiến đấu, tu luyện Bạch Long kiếm pháp so sánh với lúc chưa tu luyện quả thật là khác biệt một trời một mực.

….

Mười hai giờ rất nhanh liền trôi qua, lúc này đã là buổi tối rồi, bất quá Dương Lỗi còn không thể nào ngủ được, bởi vì hệ thống sẽ ở vào lúc này hoàn thành thăng cấp, Dương Lỗi một mực hưng phấn, một mực chờ đợi.

- Đinh, hệ thống thăng cấp hoàn thành, có lần nữa khởi động hệ thống hay không?

- Có!

- Đinh, hi vọng ở trong khởi động, người chơi kiên nhẫn chờ đợi.

- Đinh, hệ thống khởi động hoàn thành!Thăng cấp thành công, Dương Lỗi khẩn cấp mở hệ thống ra, xem xét sau khi hệ thống thăng cấp rốt cuộc có thay đổi gì.

Đầu tiên chính là nhìn hệ thống hoán đổi, bởi vì hệ thống hoán đổi này là Dương Lỗi mong đợi nhất, xem một chút có công pháp gì, có đan dược gì, phù triện gì có thể đổi được, nhất là bộ phận công pháp, Dương Lỗi nhưng là chờ đợi đã lâu.

©kou G\ʏỀjX ¨U¢I ¦ _Ł§ ?Q̄ ~9h Ĥà_ -_Ŀj gûju r©s

Những thứ khác không để ý, đầu tiên chính là tìm kiếm có quyển thứ tư của Thiết Bố Sam hay không.

Xem xét một cái, vui mừng, vui mừng cực lớn, quả nhiên là có bản đầy đủ của Thiết Bố Sam.

Thiết Bố Sam, tổng cộng bốn quyển, cần năm ức tích phân trị để đổi.

Năm ức tích phân trị không coi là nhiều, ở trong phạm vi cho phép của Dương Lỗi , nếu có quyển thứ tư của Thiết Bố Sam, đừng nói là năm ức, coi như là năm mươi ức Dương Lỗi cũng sẽ không chút do dự.

- Đinh, người chơi có đổi bản đầy đủ của Thiết Bố Sam hay không?

- Đổi!

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được bản đầy đủ của Thiết Bố Sam, tổng cộng bốn quyển, tiêu hao năm ức tích phân trị.

Rốt cuộc chiếm được Thiết Bố Sam đầy đủ rồi, Dương Lỗi hưng phấn không thôi, một khi học xong quyển thứ tư của Thiết Bố Sam, Thiết Bố Sam đại thành, như vậy cho dù là không sử dụng Phong Đao Thất Sát, mình cũng có thể thu thập võ giả cảnh giới Vũ Thần.

Nếu chiếm được, Dương Lỗi liền khẩn cấp ấn vào học tập.

- Đinh, người chơi có muốn học tập quyển thứ tư của Thiết Bố Sam hay không?

- Học tập!

- Đinh, chúc mừng người chơi học xong quyển thứ tư của Thiết Bố Sam!

- Đinh, chúc mừng Thiết Bố Sam của người chơi đã đạt đến đại viên mãn, phần thưởng kỹ năng Vô Địch Thủ Hộ!

Vui mừng, đây là thiên đại vui mừng, Vô Địch Thủ Hộ a, không nghĩ tới chính mình tu luyện Thiết Bố Sam đầy đủ còn có thể đạt được một cái kỹ năng như vậy, vô địch, vừa nghe đến cái tên này liền cảm thấy hết sức khí phách.

Vô Địch Thủ Hộ: Trong vòng ba mươi giây, phòng ngự vô địch!

Cường hãn, cực kỳ cường hãn, cư nhiên là phòng ngự vô địch trong vòng ba mươi giây, quá biến thái, mặc dù chỉ có ba muwoi giây nhưng ba mươi giây này cũng không tính là ngắn rồi, có thể làm rất nhiều chuyện, phòng ngự vô địch ba mươi giây, nếu như là cộng thêm một kích tất sát của Phong Ẩn Đao nữa mà nói, vậy thì càng cường đại hơn.

Đáng tiếc kỹ năng một kích tất sát này của Phong Ẩn Đao là có tỷ lệ đánh ra, cũng không phải là một trăm phần trăm.

Đây thật là một cái tiếc nuối, bất quá Phong Ẩn Đao vẫn là có thể tăng lên cấp bậc, hoặc là mình có thể đem Phong Ẩn Đao cường hóa một chút, lấy luyện khí thuật hiện tại của chính mình đến xem, đây trên cơ bản là không thể nào rồi, trừ phi mình đạt tới luyện khí thuật đại tông sư, nếu không căn bản không có khả năng này. Nhưng vấn đề là muốn đạt tới luyện khí thuật đại tong sư nói dễ vậy sao, hơn nữa mình cũng không có nhiều thời giờ đi luyện khí, học tập luyện khí thuật.

- Đinh, người chơi có học tập kỹ năng Vô Địch Thủ Hộ hay không?

- Học tập!

Chỉ cần không phải là giết chính mình, vậy thì đều sẽ lựa chọn học tập, rất rõ ràng rồi.

- Đinh, chúc mừng người chơi học xong kỹ năng Vô Địch Thủ Hộ.

Học xong quyển thứ tư của Thiết Bố Sam, còn có Vô Địch Thủ Hộ sau đó, Dương Lỗi cảm giác cả người mình đều tràn đầy lực lượng, tựa hồ có tinh lực dùng không hết, để cho Dương Lỗi có một loại vọng động buông thả mà hét lên.

Nhưng Dương Lỗi biết, nếu như mình hét lên như vậy mà nói, sợ rằng mọi người của cả Đô thành đều sẽ biết.

Hiện tại đã hoàn toàn học xong Thiết Bố Sam, còn có Vô Địch Thủ Hộ này, cộng thêm Thuấn Tức Thiên Lý, có thể nói Dương Lỗi bảo vệ tính mạng tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì rồi, cho dù là gặp phải cường giả cảnh giới Thông Huyền, Dương Lỗi cũng có một tia nắm chắc có thể thoát đi.

Thiết Bố Sam đã học xong, như vậy những công pháp luyện thể khác càng cao cấp hơn có phải hay không cũng có thể trao đổi? Tỷ như Kim Chung Tráo, tỷ như Kim Cương Bất Hoại thần công, tỷ như Bất Diệt Kim Thân.

Kim Chung Tráo mặc dù là cùng một đẳng cấp với Thiết Bố Sam, nhưng Thiết Bố Sam chủ yếu là ngoại cung, rèn luyện thân thể, mà Kim Chung Tráo lại là luyện khí, lợi dụng chân khí trong cơ thể tạo thành một cái vòng phòng hộ giống như chuông lớn, hai lợi công pháp này có thể nói là tương hỗ cho nhau, nếu như có thể học được Kim Chung Tráo, như vậy thực lực không cần nói cũng sẽ lần nữa tăng lên một cái cấp bậc.

Mặc dù Dương Lỗi rất muốn đạt được công pháp giống như Kim Chung Tráo, Kim Cương Bất Hoại thần công, nhưng mà hệ thống không có hào phóng như vậy, có thể cho quyển thứ tư của Thiết Bố Sam đã là thiên đại chỗ tốt rồi, làm sao có thể còn cho vui mừng lớn hơn nữa chứ?

Như vậy còn có những công pháp khác hay không, hoặc là kỹ năng, Dương Lỗi đối với lần này tỏ vẻ hết sức mong đợi.

Bất quá một dạng công pháp ngược lại là khiến cho Dương Lỗi ngoài ý muốn, cư nhiên là Đại Từ Đại Bi Quan Âm chưởng, Dương Lỗi nhất thời im lặng, đổi lại một cái Như Lai Thần Chưởng thì tốt rồi, cư nhiên là Đại Từ Đại Bi Quan Âm chưởn, hơn nữa tích phân để đổi cũng không ít, lại cần ba ức tích phân trị, bộ chưởng pháp này mặc dù không tồi bất quá Dương Lỗi cũng không thích, không có loại cảm giác khí pháp kia, ngược lại có một loại cảm giác âm nhu, điều này làm cho Dương Lỗi cảm giác không được tự nhiên.

Bất quá còn có một bộ kinh văn kỳ thật khiến ánh mắt của Dương Lỗi sáng lên.

Đó chính là Vãng Sinh kinh!

Vãng Sinh kinh cũng không phải là công pháp có tính công kích, mà là Phật gia kinh điển, đối với thường nhân không có lực công kích gì, nhưng có một chỗ tốt, đó chính là siêu độ âm hồn, còn có sinh hồn, đối với quỷ vật có hiệu quả cực kỳ rõ ràng.

Mặc dù kinh văn này đối với Dương Lỗi hiện tại mà nói có thể nói là cũng không có tác dụng gì quá lớn, nhưng sau này liền không nhất định rồi, tỷ như Âm Hồn động, ở trong Âm Hồn động, Vãng Sinh kinh này liền sẽ đưa đến hiệu quả không tưởng được, hơn nữa sau này mình còn muốn đi Vô Tận chi hải kia, đi Huyết Sắc động, những chỗ này đều là cực kỳ nguy hiểm, cao thủ chết đi đếm không hết, nếu có Vãng Sinh kinh mà nói, nhất định sẽ giảm đi không ít phiền toái.

Bất quá Vãng Sinh kinh cần tích phân trị cũng không ít, cư nhiên cần mười ức, mười ức tích phân trị nhưng cũng không phải là số lượng nhỏ rồi, hôm nay còn có hơn chín mươi ức.

Suy nghĩ một chút, Dương Lỗi vẫn là quyết định đổi lấy, thừa dịp tích phân trị hiện tại của chính mình còn đầy đủ.

- Đinh, người chơi có đổi Phật kinh Vãng Sinh kinh hay không?

- Đổi!

- Chúc mừng người chơi đạt được Vãng Sinh kinh, tiêu hao mười ức tích phân trị.

- Đinh, xin hỏi người chơi có học tập Vãng Sinh kinh hay không?

- Học tập!

- Đinh, chúc mừng người chơi học xong Vãng Sinh kinh.

Vãng Sinh kinh đã tới tay, hiện tại còn dư lại hơn tám mươi ức tích phân trị, tiếp tục xem, còn có những cái gì khác có thể đổi.

Một đường xem tiếp, kinh văn cũng là có một thiên, Kim Cương kinh, Kim Cương kinh này cần có tích phân trị để đổi cao đến không hợp lẽ thường, lại cần một trăm ức, điều này làm cho Dương Lỗi hết chỗ nói rồi, Kim Cương kinh này sẽ cường đại như vậy sao? Cư nhiên cần một trăm ức tích phân trị, so với Bạch Long kiếm pháp đắt hơn gấp hai mươi lần a, đây quả thực là làm cho người ta không nói được lời nào rồi.

©k©u G\yỀjX ¨UPI i\Đ§ G\«´Ňj ¦àn [G9 Ĥ9ju

Không nghĩ đến cư nhiên sẽ có nhiều công pháp kinh văn có liên quan đến Phật môn như vậy, chẳng lẽ là sắp có rất nhiều người thuộc tà môn ma đạo xuất hiện sao? Nếu không hệ thống làm sao sẽ đột nhiên xuất hiện nhiều Phật môn công pháp như vậy?

Dương Lỗi không khỏi lắc đầu, tiếp tục xem, nhưng không có cái gì khác thích hợp với công pháp tu luyện hiện tại, dĩ nhiên cũng có một ít công pháp rất tốt, bất quá tích phân trị cần có để đổi lại nhiều đến dọa người, Dịch Cân Kinh cùng với Tẩy Tủy Kinh kia của Thiếu Lâm sa mỗi lần hệ thống tăng cấp, tích phân trị cần có luôn là cao đến thái quá, mong muốn mà không thể thành.

Xem xong bộ phận công pháp vũ kỹ rồi, như vậy nhìn đến bộ phận đan dược, phù triện, luyện khí.

Đan dược, tự nhiên rước nhìn đan phương.

Hôm nay Dương Lỗi đã có thể luyện chế Địa giai cửu phẩm đan dược, về phần Thiên giai đan dược vẫn chưa luyện chế được, cấp bậc của luyện đan thuật còn chưa đủ.

Đan phương đầu tiên nhìn tới là Vong Trần đan, Vong Trần đan này là Thiên giai cửu phẩm đan dược, Vong Trần, Vong Trần, quên đi hồng trần.

Đan dược này để cho người ta sau khi phục dụng sẽ mất đi tất cả trí nhớ trước đó, ngay cả cường giả cảnh giới Thông Huyền cũng không ngoại lệ, cường đại không giống bình thường.

Nói như vậy, Vong Trần đan này có đôi khi còn rất có tác dụng.

Trừ đan phương của Vong Trần đan, còn có hai cái đan phương khác, thứ nhất là cực phẩm Giải Độc đan, cực phẩm Giải Độc đan này cũng là Thiên giai đan dược, Thiên giai lục phẩm, so sánh với cao cấp Giải Độc đan trước đó cao hơn một tầng, như nhìn đến mình cũng là không luyện chế được, không có cách nào.

Mà một tấm đan phương cuối cùng cũng là cực kỳ thực dụng, Cấp Tốc Khôi Phục đan.

Đây là Thiên giai nhất phẩm đan dược, có thể làm cho võ giả cảnh giới Vũ Thần nhanh chóng hồi phục thể lực, hồi phục chân khí, so với Hồi Nguyên đan mạnh hơn không chỉ mấy lần.

Nói đến ba loại đan được này của hệ thống, liền một loại này đối với Dương Lỗi mà nói là nhu cầu cấp bách.

Nhưng tích phân trị cần để đổi lấy cũng là không ít, trọn vẹn cần hai mươi ức tích phân trị, hai mươi ức cũng không phải là hai mươi vạn, nhiều lắm, chính mình đánh chết hai Vũ Thần đại viên mãn, tích phân trị thu hoạch được tổng cộng lại cũng còn chưa đủ, nhưng đan phương này đối với mình bây giờ lại là cực kỳ trọng yếu.

Không có cách nào, đổi thôi, cái gọi là mài đao cũng không làm mất kỹ thuật đốn củi, những thứ này là đồ vật căn bản, là cần thiết, mình còn có nửa tháng nữa liền phải đi vào Huyền Cơ môn, làm ra một chút chuẩn bị là hoàn toàn cần thiết.

- Đinh, người chơi có muốn đổi Cấp Tốc Khôi Phục đan phương hay không?

- Đổi!

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Cấp Tốc Khôi Phục đan phương, tiêu hao hai mươi ức tích phân trị.

Thịt đau a, thoáng cái tiêu hao hai mươi ức tích phân trị, làm cho người ta hết sức thịt đau, một trăm ức tích phân trị thoáng cái liền biến thành hơn sáu mươi ức, tốc độ tiêu hao cực nhanh, điều này làm cho Dương Lỗi không khỏi thầm mắng, hệ thống thật quá keo kiệt rồi, đồ vật đắt như vậy, hơn nữa còn là đắt đến dọa người.

Bất quá may là dược liệu luyện chế Cấp Tốc Khôi Phục đan này cũng không phải là rất khó tìm, cũng không phải là quá đắt, chỉ là cần một vị chủ dược đã ngoài năm ngàn năm làm thuốc dẫn, cái này có chút khó khăn, ít nhất ở Càn Nguyê quóc cũng là không thấy nhiều, liền là Dương gia mà nói, cũng chỉ có ba gốc mà thôi.

Xem xong đan phương rồi, như vậy đổi lấy đan dược, để cho Dương Lỗi cảm thấy hứng thú nhất cũng là một viên đan dược tốt nhất, Nhất Chuyển Tạo Hóa đan, phẩm cấp của Nhất Chuyển Tạo Hóa đan này đã vượt ra khỏi Thiên giai, đan dược này tuyệt đối là tồn tại nghịch thiên, đan dược này có thể làm cho tất cả võ giả dưới cảnh giới Thông Huyền, trên cảnh giới Vũ Thánh, bất luận là tư chất như thế nào cũng có thể đạt tới cảnh giới Thông Huyền.

Điều này làm cho Dương Lỗi cơ hồ đều không dám tin vào hai mắt của mình rồi, một viên đan dược cư nhiên cường đại như vậy, trên Vũ Thánh, dưới Thông Huyền, vô luận tư chất như thế nào chỉ cần ăn vào là có thể đạt tới cảnh giới Thông Huyền, đây… Đây quả thật là quá nghịch thiên, nếu như đan dược này bị truyền ra, sợ rằng thiên hạ sẽ đại loạn.

Dương Lỗi cảm giác tim của mình đều nhảy lên thình thịch không ngừng, cơ hồ là muốn nổ tung.

Mặc dù Nhất Chuyển Tạo Hóa đan này có hiệu quả cường đại như vậy, nhưng là khuyết điểm kia, đó chính là một khi phục dụng Nhất Chuyển Tạo Hóa đan này liền không còn có khả năng lên cấp, cũng là ý nghĩa tu vi của hắn cả đời dừng bước ở chỗ này.

Bất quá khuyết điểm nho nhỏ này cũng không thể đủ che dấu ánh sáng kia, chỗ cường đại kia, phải biết rằng người có thể đọt phá cảnh giới Thông Huyền có được bao nhiêu? Không nhiều lắm, tuyệt đối là không nhiều lắm, võ giả có thể đạt tới cảnh giới Thông Huyền đã ít lại càng ít, hơn nữa tư chất nghịch thiên, số mệnh cường đại mới có thể, bao nhiêu người cuối cùng cả đời cũng là không thể làm được.

Mà Nhất Chuyển Tạo Hóa đan này có thể làm được, cho nên coi như là tu vi cả đời dừng bước thì như thế nào? Những người vốn không có hi vọng đạt tới cảnh giới Thông Huyền như thế nào lại để ý tới đây?

Mà đối với Dương Lỗi mà nói, đan dược này có thể để cho hắn rất nhanh đạt tới cảnh giới Thông Huyền, mình cũng là dựa vào giết địch giết quái thăng cấp, nhưng hắn vẫn là không dám dễ dàng dùng thử, vạn nhất sau khi chính mình phục dụng đan dược này, tu vi cấp bậc không thể lại tăng lên được mà nói, như vậy chính mình chẳng phải là thiệt thòi lớn?

Bất quá như vậy cũng không có nghĩa là Nhất Chuyển Tạo Hóa đan đối với mình không dùng được, chính mình mặc dù không cần sử dụng Nhất Chuyển Tạo Hóa đan này, nhưng những người khác có thể sử dụng a, đặc biệt là những thủ hạ kia của mình, thủ hạ trung thành như một, tỷ như một ít người có tư chất không tốt trong Hồn chi nhất tộc, bọn họ có thể sử dụng những đan dược này.

Cho nên một khi có đan dược này, như vậy dùng để bồi dưỡng thế lực của mình thật sự là không thể tốt hơn rồi.

Một viên đan được chính là một siêu cấp cao thủ cảnh giới Thông Huyền, như vậy chính mình nếu như thu được mấy trăm, mấy ngàn viên mà nói, có thể làm ra một cái siêu cấp cao thủ đoàn đội rồi.

Dương Lỗi tựa hồ thấy được tràng diện chính mình quét ngang đại lục, quét ngang cả Huyền Nguyên tinh, chính mình hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến ở Huyền Nguyên tinh rồi, tu vi đạt tới một cái trình độ cực kỳ cường đại, cuối cùng là cảnh tượng phá vỡ hư không.

Nhưng đây bất quá là tưởng tượng mà thôi, lúc Dương Lỗi nhìn thấy tích phân trị cần để đổi Nhất Chuyển Tạo Hóa đan này không khỏi muốn mắng người.

Nhất Chuyển Tạo Hóa đan này cực kỳ cường hãn, bất quá tích phân trị cần đổi cũng là nhiều đến kinh người, một viên Nhất Chuyển Tạo Hóa đan liền cần một trăm ức tích phân trị, đây chính là một trăm ức, chính mình hiện tại bất quá là hơn sáu mươi ức mà thôi, quá không thực tế rồi.

©k¨u G\ʏỀjX ¨UkI G\Îj ¦\Îj ¦}_Ń« [n¾j p\ʊ ¦\QjX [«´Ņj Ĥà_ -_Ŀj gûjш ros

Xem ra nếu muốn bồi dưỡng được một nhóm cao thủ cảnh giới Thông Huyền ở trong thời gian ngắn thì đó là chuyện không có khả năng, Dương Lỗi có chút mất mát, ở Càn Nguyên quốc, nếu có một cái cường giả cảnh giới Thông Huyền, như vậy tuyệt đối là có thể hoành hành vô kỵ rồi, cái gì cũng không cần lo lắng.

Dù sao hệ thống rất thích những chuyện này, thứ tốt đều là câu dẫn người, chính là không để cho ngươi lấy được, điểm này Dương Lỗi đã sớm nhìn thấu rồi.

Đan dược, đan phương cũng đã xem rồi, còn có phù triện thì sao? Lại nói công dụng của phù triện một chút cũng không kém hơn so với đan dược, thậm chí còn có phần hơn.

Tỷ như Ẩn Thân phù lúc đầu, tỷ như Định Thân phù, hai loại phù triện này tuyệt đối là thực dụng, nếu như không có hai loại phù triện này mà nói, chính mình đoán chừng còn không có thành tựu hiện tại.

Phù triện nhìn thấy đầu tiên là một tấm Vạn Lý Hoàng Sa phù, đây là một tấm phù triện bẫy rập công kích Thổ thuộc tính, điều này làm cho Dương Lỗi nhớ lại một cái trận pháp, Vạn Lý Hoàng Sa trận kia nhưng không phải là tầm thường, một khi lâm vào trong đó, nếu như không có đại nghị lực, hoặc là người hiểu được trận pháp, như vậy không chết cũng phải lột một lớp da.

Nếu như Vạn Dặm Hoàng Sa phù này cường hãn giống như Vạn Lý Hoàng Sa trận kia mà nói, đó cũng thật sự là quá khủng khiếp rồi.

Chính mình đổi lấy phù phương của phù triện này, luyện chế ra mấy chục đến trăm tấm mà nói, một phát đánh ra, đó quả thực liền là vô địch, nhưng trong lòng Dương Lỗi cũng là rõ ràng, đây bất quá chỉ là suy nghĩ mà thôi, một tấm phù triện có hiệu quả dài nhất cũng bất quá là mấy ngày, nhưng trận pháp bất đồng, cho dù là hiệu quả giống nhau, nhưng thời gian kéo dài của trận pháp là rất dài, chỉ cần trận pháp còn có đầy đủ năng lượng, như vậy cũng sẽ không biến mất, mà phù triện, năng lượng được chứa đựng trong một tấm phù triện cũng không phải là rất nhiều, kéo dài không được bao lâu.

Cho nên phù triện cùng trận pháp thật sự là không thể so sánh.

Nhưng lúc Dương Lỗi mở ra thuộc tính của Vạn Lý Hoàng Sa phù này vẫn là bị kinh ngạc một phen, Vạn Dặm Hoàng Sa phù này lại có thể vây khốn cao thủ cảnh giới Vũ Thần đại viên mãn, mặc dù thời gian không lâu, chỉ có ba phút đồng hồ, nhưng cái này cũng đã là lợi hại kinh người rồi, phẩm cấp của phù triện này nhưng cũng đạt tới Thiên giai nhất phẩm.

Thiên giai nhất phẩm phù triện, không biết mình có thể luyện chế ra được hay không, chính mình lúc trước nhưng cũng là chưa từng luyện chế qua Thiên giai phù triện, nói như vậy chỉ có nhìn một chút rồi lại nói. Dù sao phù phương của phù triện này cần tích phân trị để đổi cũng là không ít, mười lăm ức tích phân trị.

Phù phương tiếp theo, đó là một tấm Ngưng Huyết phù, từ danh tự của phù triện này đến xem là có thể biết, phù triện này rất không tầm thường, ngưng huyết ngưng huyết, danh như ý nghĩa, liền là có thể để cho huyết dịch của người ngưng động lại, bất quá uy lực của phù triện Ngưng Huyết này nhưng là không tầm thường, không giống như những phù triện cầm máu bình thường kia, mà là có thể đem máu huyết đang vận chuyển trong cơ thể con người hoàn toàn ngưng đọng lại. Cái này liền vô cùng kinh khủng rồi, hơn nữa phù triện này không chỉ là có hiệu quả đối với người bình thường, ngay cả Vũ Thánh, thậm chí là cường giả cảnh giới Vũ Thần cũng không nhất định có thể đối phó được.

Sau khi Dương Lỗi thấy được thuộc tính của Ngưng Huyết phù này cũng đã quyết định, phù phương của cái phù triện này phải hoán đổi, không có một chút do dự.

Ngưng Huyết phù, Địa giai cửu phẩm phù triện, phù phương cần tích phân trị là năm ức.

Địa giai cửu phẩm, chính mình hoàn toàn có thể luyện chế ra, hơn nữa tích phân trị cần để đổi cũng không nhiều, chỉ là năm ức mà thôi, hoàn toàn không có vấn đề.

- Đinh, người chơi có muốn đổi phù phương của Ngưng Huyết phù hay không?

- Đổi!- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được phù phương của Ngưng Huyết phù, tiêu hao năm ức tích phân trị.

Lại một lần nữa tiêu hao năm ức tích phân trị, tích phân trị hiện tại Dương Lỗi còn dư lại chỉ còn có sáu mươi ức, còn có thể đổi được không ít đồ vật, hi vọng phía dưới còn có vui mừng đem đến ình.

Dĩ nhiên phù phương còn dư lại có thể đổi là có hai loại, một loại trong đó là Vạn Dặm Truy Tung phù, loại phù triện này là vật dùng để chuẩn bị truy tung địch nhân, bất quá Dương Lỗi tạm thời không cần đổi, hơn nữa tích phân trị cần có để đổi phù triện này cũng không nhiều, cho nên sẽ không lo lắng không có tích phân trị để đổi.

Mà một loại phù triện khác chính là Kim Duệ phù, phù triện này là Kim hệ phù triện, phù triện này nếu như sử dụng ở trên vũ khí, đó tuyệt đối có thể làm cho trình độ sắc bén của vũ khí gia tăng gấp mấy lần.

Bởi vì Kim thuộc tính là thuộc tính có lực công kích cực mạnh, cho nên bình thường được gia trì trên vũ khí Kim thuộc tính, lực công kích kia cũng sẽ tăng cường, về phần gia tăng bao nhiêu, như vậy cần phải nhìn xem là gia trì bao nhiêu.

Mà Kim Duệ phù có thể khiến ột thanh trường đao bình thường biến thành một thanh thần binh lợi khí, nói cách khác, nó có thể làm ột vũ khí Hoàng giai nhất phẩm bình thường biến thành một thanh vũ khí Huyền giai, thậm chí là Địa giai.

Hiệu quả của Kim Duệ phù có thể chồng chất, Kim Duệ phù này có thể làm cho lực công kích của một thanh Huyền giai trường kiếm gia tăng gấp năm lần, vũ khí Địa giai cũng chính là Linh khí gia tăng gấp ba, Thiên giai vũ khí cũng chính là Thần khí gia tăng gấp đôi.

Kim Duệ phù nhiều nhất có thể chồng chất ba tấm, nói cách khác, Kim Duệ phù nhiều nhất có thể khiến cho lực công kích của Huyền giai vũ khí gia tăng mười lăm lần, Địa giai vũ khí gia tăng chín lần, Thiên giai vũ khí gia tăng ba lần.

Dĩ nhiên, Kim Duệ phù này cũng là có khuyết điểm, đó chính là hiệu quả gia trì kia có thời gian không lâu, nhiều nhất là hai canh giờ, hơn nữa nếu như phẩm chất tài liệu của vũ khí không tốt, có thể sẽ không chịu đựng được gia trì của Kim Duệ phù, cho nên sẽ tạo thành tổn thương đến vũ khí, thậm chí là hoàn toàn hủy hoại.

Tích phân trị cần để đổi Kim Duệ phù so với Ngưng Huyết phù còn nhiều hơn, Ngưng Huyết phù bất quá là năm ức tích phân trị mà thôi, nhưng Kim Duệ phù lại là cần mười lăm ức, gấp ba lần Ngưng Huyết phù, có muốn đổi hay không đây? Dương Lỗi suy nghĩ một chút, vẫn là quyết định đổi, Kim Duệ phù này có lẽ chính mình sẽ không dùng đến trong nhiều tình huống, nhưng cũng sẽ không ít, mặt khác còn có thể dùng để bán, đi đổi một ít linh thạch, linh dược..., tin tưởng tiến vào trong Huyền Cơ môn, đồ có thể đổi được hẳn là có rất nhiều.

- Đinh, người chơi có muốn đổi Kim Duệ phù triện hay không?

- Đổi!- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Kim Duệ phù phù triện, tiêu hao mười lăm ức tích phân trị.

Thoáng cái lại tiêu hao mười lăm ức tích phân trị, còn dư lại bốn mươi lăm ức tích phân trị, bốn mươi lăm ức p này Dương Lỗi chuẩn bị lấy ra thêm hai mươi lăm ức dùng để đổi những vật khác, lưu lại hai mươi ức để dự phòng.

©kVu G\ʏỀjX ¨£·I G\Îj ¦\Îj ¦}_Ń« [n¾j p\υ ¦\QjX [«´Ņj Ĥà_ -_Ŀj gûjш r©s

Phù phương của phù triện là xem xong rồi, nhưng còn một cái phù triện, tấm phù triện kia cần tích phân trị để đổi là ba mươi ức, nhưng thuộc tính của phù triện lại làm cho Dương Lỗi thèm thuồng không dứt. Đó là một tấm Chân Thân Triệu Hoán phù võ giả cảnh giới Thông Huyền đại viên mãn, có thể triệu hồi là chân thân của một gã Thông Huyền đại viên mãn, thời gian kéo dài một phút đồng hồ, triệu hoán được ba lần.

Đây cũng là có chút tương tự với Chân Linh phù mà lúc đầu chính mình đạt được, bất quá cái đó là triệu hồi võ giả Vũ Thánh đại viên mãn, mà cái này là võ giả cảnh giới Thông Huyền đại viên mãn, chênh lệch giữa hai cái quả thực là khác biệt một trời một vực.

Cảnh giới Thông Huyền đại viên mãn cũng là ý nghĩa ở cảnh giới Thông Huyền có thể nói là vô địch, chỉ cần tu vi của đối phương không đạt tới Thông Huyền đại viên mãn liền là có thể thu thập được đối phương, mặc dù thời gian chỉ là ngắn ngủi một phút đồng hồ, nhưng một phút đồng hồ này tuyệt đối có thể đưa tới tác dụng mang tính mấu chốt.

Một khi chính mình đổi một tấm phù triện này mà nói, chính mình liền không cần phải lo lắng khi gặp phải cao thủ cảnh giới Thông Huyền, cho dù gặp phải, chính mình thậm chí có thể kích sát đối phương.

Nhưng phù triện này chỉ có một tấm, hơn nữa cần ba mươi ức tích phân trị, hôm nay dự tính của mình là hai mươi lăm ức, lưu lại hai mươi ức làm dự bị, nếu như đổi một tấm Chân Thân Triệu Hoán phù Thông Huyền đại viên mãn này mà nói, đó cũng chỉ còn lại có mười lăm ức tích phân trị làm dự trữ, hơn nữa phía dưới liền không chừng còn có vật gì khác cần đổi thì sao?

Dương Lỗi lo lắng chính mình xem xét đồ vật phía dưới liền không muốn đổi một tấm phù triện này rồi, tấm phù triện này mặc dù chỉ có thể sử dụng ba lần, hơn nữa hiệu quả của mỗi một lần bất quá là một phút đồng hồ mà thôi, nhưng không thể không nói một tấm phù triện này cũng là rất cường đại, ít nhất phù triện nhìn thấy ở trước mắt liền là một tấm như vậy, một phút đồng hồ, nếu như ở trước lúc mình sử dụng tấm phù triện này, lại sử dụng một tấm Định Thân Phù cao cấp mà nói, như vậy tuyệt đối có thể cấp cho người khác đả kích trí mạng, mặc dù đối phương là cảnh giới Thông Huyền cũng có thể dễ dàng đánh chết.

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi cắn răng một cái, ba mươi ức tích phân trị liền ba mươi ức tích phân trị, tích phân trị không có thì còn có thể đi kiếm, mà tấm phù triện này ở thời điểm nào đó tuyệt đối là có thể cứu được tính mạng của mình.

- Đinh, người chơi có đổi Chân Thân Triệu Hoán phù Thông Huyền đại viên mãn hay không?

- Đổi!

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Chân Thân Triệu Hoán phù Thông Huyền đại viên mãn, tiêu hao ba mươi ức tích phân trị.

Đổi xong Chân Thân Triệu Hoán phù Thông Huyền đại viên mãn này, tiêu hao ba mươi ức tích phân trị để cho tích phân trị vốn coi như là đầy đủ trở nên ít ỏi, chỉ còn lại có mười lăm ức, mười lăm ức này là để dự phòng, nói cách khác, cho dù ở phía dưới còn có thứ tốt có thể đổi, vậy cũng nhất định phải nhịn, điểm này cũng là biệt khuất, cho nên Dương Lỗi quyết định ở trong khoảng thời gian ngắn không lại đi xem hệ thống trao đổi nữa.

Bởi vì tích phân trị đã không còn nhiều lắm, những phương diện khác, tỷ như bộ phận có liên quan đến luyện khí cũng là không nhìn tới rồi.

Dĩ nhiên không thể không nói, lần này đổi được không ít đồ, đều là hết sức có lợi đối với chính mình, tốt nhất trong đó không nghi ngờ chút nào chính là Chân Thân Triệu Hoán phù Thông Huyền đại viên mãn kia.

Nếu như đã hoàn thành trao đổi, như vậy liền bắt đầu luyện đan chế phù, bất quá luyện đan mà nói, Cấp Tốc Khôi Phục đan kia, chính mình không có dược liệu đã ngoài năm ngàn năm, nếu cần mà nói, nhất định phải đi Dương gia lấy, dĩ nhiên cũng có thể đi Trường Phong thương hành, mình nói như thế nào cũng là khách khanh trưởng lão của Trường Phong thương hành.

Hơn nữa mình đãcó một thời gian ngắn chưa đi Trường Phong thương hành rồi, cũng là nên đi cấp cho bọn họ một nhóm Tinh Huyết đan.

Cho nên Dương Lỗi liền lấy ra đan lô, chuẩn bị luyện chế Tinh Huyết đan.

Chính mình lúc trước mặc dù còn dư lại một chút Tinh Huyết đan, nhưng những Tinh Huyết đan kia đã cho đám người Dương Vô Địch, cho nên úc này đi Trường Phong thương hành mà nói, chỉ có thể lại luyện chế một lô rồi.

Luyện đan thuật.

Gia nhập tài liệu.

- Đinh, chúc mừng Tinh Huyết Đan của người chơi luyện chế thành công, độ thuần thục của luyện đan thuật tăng lên.

Một lô đan dược này thành công, khóe miệng của Dương Lỗi không khỏi giương lên vẻ tươi cười, một lô đan dược này mặc dù chỉ là mười một viên mà thôi, nhưng cũng đã đầy đủ rồi.

Mà mười một viên đan dược, trong đó mười viên là Tinh Huyết đan, một viên khác lại là Tinh Lực đan.

Sau khi hoàn thành luyện đan, Dương Lỗi liền thở phào một cái, mình cũng đã đến lúc đi ra ngoài hoạt động một chút rồi.

Đẩy cửa phòng ra, thấy Bạch Tố Trinh đang canh giữ ở cửa, trong lòng có chút cảm động, nàng hẳn là cùng Đoạn Dong các nàng ở chung một chỗ, không nghĩ tới lại ở chỗ này hộ pháp ình.

- Tố Tố, cảm ơn ngươi!

Dương Lỗi nói.

- Không, đây là Tố Tố phải làm!

Bạch Tố Trinh vội nói.

- Tóm lại là muốn cảm ơn ngươi, bất quá lần sau không nên ngốc như vậy, ở nhà cũng sẽ không có chuyện gì, cho nên không cần khẩn trương như thế!

Dương Lỗi vỗ nhẹ vai thơm của nàng nói.

- Không, an toàn của thiếu gia tuyệt đối không thể buông lỏng.

Bạch Tố Trinh nói.

Dương Lỗi khẽ mỉm cười, lấy ra viên Tinh Lực đan kia giao cho Bạch Tố Trinh:

- Tố Tố, viên đan dược này đối với ngươi hẳn là hữu dụng, ngươi cầm lấy đi!

- Tinh Lực đan?

Bạch Tố Trinh hơi có chút kinh ngạc.

Dương Lỗi gật đầu:

- Đúng vậy, ngươi cầm lấy, cái này đối với ta không có gì dùng, ta không cần đan dược này.

- Thiếu gia…. Ta…

- Ngươi nhận lấy đi!Bạch Tố Trinh gật đầu, đem đan dược thu vào.

- Tạ ơn, tạ ơn thiếu gia!

- Tóm lại, phải cảm ơn ngươi, nếu như ngươi không giúp ta mà nói, như vậy ta căn bản không có biện pháp nhận được Thuần Dương đan.

Thần sắc của Triệu Lục hết sức cảm kích, hướng Dương Lỗi bái một cái, liền xoay người rời đi.

Luyện chế xong Thuần Dương đan cho nàng, Dương Lỗi liền muốn thử chế phù, tự nhiên là Ngưng Huyết phù, Ngưng Huyết phù này là Địa giai cửu phẩm phù triện, chính mình luyện chế phải dễ dàng một chút, mà Kim Duệ phù là Thiên giai phù triện, đương nhiên lúc luyện chế thì khó hơn.

Chế phù thuật.

- Đinh, luyện chế Ngưng Huyết phù thất bại, độ thuần thục của chế phù thuật tăng lên.

Một lần thất bại ở trong dự liệu của Dương Lỗi, lần đầu tiên không được thì lại đến lần thứ hai.

Chế phù thuật.

- Đinh, chúc mừng người chơi luyện chế Ngưng Huyết phù thành công, độ thuần thục của Chế phù thuật tăng lên.

Lần thứ hai liền thành công, ngược lại cũng có chút ngoài ý muốn, vốn cho là còn phải thất bại một lần nữa, Ngưng Huyết phù này thật đúng là Dương Lỗi muốn thử một lần xem hiệu quả rốt cuộc như thế nào, bất quá là không có đối tượng.

Thoáng cái Dương Lỗi liền luyện chế ra mười tấm Ngưng Huyết phù, dĩ nhiên trong đó thất bại mười lăm lần, tính toán lên tỷ lệ thành công của Ngưng Huyết phù này vẫn còn quá thấp, chỉ có bốn mươi phần trăm.

Kế tiếp Dương Lỗi liền thử luyện chế Kim Duệ phù, Kim Duệ phù này nhưng so với Ngưng Huyết phù thì khó hơn rất nhiều.

Chế phù thuật.

- Đinh, luyện chế Kim Duệ phù thất bại, độ thuần thục của chế phù thuật tăng lên.

Tiếp tục.

Chế phù thuật.

- Đinh, luyện chế Kim Duệ phù thất bại, độ thuần thục của chế phù thuật tăng lên.

Chế phù thuật.

- Đinh, luyện chế Kim Duệ phù thất bại, độ thuần thục của chế phù thuật tăng lên.

Liên tiếp thất bại ba lần, không thể không nói tỷ lệ luyện chế thành công của Kim Duệ phù này so với Ngưng Huyết phù phải kém hơn nhiều lắm, cũng không biết phải mấy lần mới sẽ thành công.

Tiếp tục luyện chế, nhất định phải thành công.

©kku G\ʏỀjX ¨£UI d«´Ńj G\Ł GĐq ¦Q̄H b\Q_ p\ʉH Ĥ9j u

Chế phù thuật.

- Đinh, chúc mừng người chơi luyện chế Kim Duệ phù thành công, độ thuần thục của chế phù thuật tăng lên.

Cuối cùng thành công một lần, Dương Lỗi mừng rỡ nhìn vào kim sắc phù triện ở trong tay, đây là một tấm ngũ tinh linh phù, uy lực của Kim Duệ phù này như thế nào đây? Dương Lỗi khẩn cấp muốn thử một lần, dĩ nhiên Dương Lỗi không thể nào vừa mới bắt đầu liền lấy Phong Ẩn đao của chính mình tới làm thí nghiệm, vạn nhất nếu như đem Phong Ẩn đao làm hỏng rồi, vậy thì cái được không bù nổi cái mất, cho nên Dương

Lỗi trước lấy ra một thanh trường đao bình thường, đây là một thanh trường đao mà Dương Lỗi luyện chế ở thời điểm lúc vừa mới bắt đầu học luyện khí, đây là một chuôi Huyền giai nhất phẩm đường đao.

Dương Lỗi đem Kim Duệ phù bóp nát, một đạo kim quang trong nháy mắt đánh vào trong thân đao của thanh đường đao này.

Tiếp theo đường đao lóe lên kim quang, rõ ràng phát sinh biến hóa.

Một cái Giám Định Thuật tới.

Đường đao, Địa giai nhất phẩm, thêm vào kỹ năng Tê Liệt.

- Hí...

Dương Lỗi không khỏi hút vào một ngụm khí lạnh, đao này lại là từ Huyền giai nhất phẩm đạt tới Địa giai nhất phẩm, tính chất này há lại chỉ mạnh hơn gấp ba lần, đoán chừng không chỉ là gấp mười lần, cộng thêm kỹ năng tê liệt kia, vậy thì càng thêm không thể so sánh, giá trị kia tăng hơn trăm lần.

Chẳng lẽ thuộc tính trước đó sai lầm?

Thử một lần.

Dương Lỗi tay cầm trường đao, hướng giả sơn ở trước mặt trong viện tử chém một đao nhẹ nhàng, không có sử dụng chân khí, hơn nữa cũng không có sử dụng bao nhiêu khí lực, lực đao như vậy cho dù là Linh khí chân chính cũng không thể bổ đôi giả sơn.

Nhưng chuyện làm cho người ta không ngờ tới xảy ra rồi, chỉ nghe thấy "Ầm" một tiếng, giả sơn bị phách ra.

Dương Lỗi không khỏi há to miệng, đường đao này cũng quá mãnh liệt đi?

Nhưng ở thời điểm Dương Lỗi giật mình, đường đao trong tay cũng là răng rắc một tiếng, vỡ ra đầy đất.

Tính chất của đường đao này không tốt, không chịu được Kim Duệ khí của Kim Duệ phù, nhưng điều này cũng chứng minh chỗ kinh khủng của Kim Duệ phù rồi.

Bất quá sử dụng một tấm phù triện này sẽ phải hủy diệt một binh khí, như vậy cũng rất không đáng, nếu như là thi triển ở trên linh khí, hoặc là thần khí mà cũng phát sinh tình huống như thế, cái Kim Duệ phù này liên thành gân gà rồi, Dương Lỗi không khỏi có chút nhức đầu, bất quá ở trước lúc chưa nếm thử, hi vọng đây chỉ là suy đoán của mình đi.

Chế phù thuật.

- Đinh, chúc mừng người chơi luyện chế Kim Duệ phù thành công, độ thuần thục của chế phù thuật tăng lên.

Lại thành công một tấm, nhưng Dương Lỗi nhìn kỹ một chút, tấm Kim Duệ phù này tựa hồ chênh lệch không nhỏ với tấm lúc trước, màu sắc không có lóng lánh như vậy.

Chẳng lẽ tấm Kim Duệ phù lúc trước là một tấm biến dị hay sao? Nếu nói như vậy ngược lại cũng không kỳ quái rồi.

Bất kể nói như thế nào, có thể chế tạo ra mấy tấm liền trước hết chế tạo ra từng đó đi, làm sao cũng phải chuẩn bị chừng mười tấm, nếu không thì không đủ dùng, thời khắc mấu chốt sẽ dùng đến nó.

Như thế Dương Lỗi không ngừng chế luyện, đương nhiên là có thành công, cũng có thất bại, chỉ là chế tác ra mười tấm phù triện cũng tốn hao nửa giờ của Dương Lỗi, tốc độ không thể nói là không chậm.

Nếu như phù sư chuyên môn kia biết Dương Lỗi luyện chế ra mười tấm Kim Duệ phù bất quá sử dụng nửa giờ, hơn nữa còn chê là quá chậm mà nói, không biết sẽ có cảm tưởng gì.

Luyện chế phù triện không sai biệt lắm, như vậy liền lại luyện đna, Cấp Tốc Khôi Phục đan.

Cấp Tốc Khôi Phục đan này là Thiên giai nhất phẩm đan dược, tốc độ khôi phục cực nhanh, bất quá luyện chế khẳng định không phải dễ dàng như vậy, nhưng còn có một vấn đề, đó là dược liệu của mình không

nhiều, hiện tại chỉ có hai gốc Dã Sơn Sâm năm ngàn năm mà thôi, có thể luyện chế ra bốn lô đan dược, một gốc Dã Sơn Sâm có thể phân thành hai lần luyện chế.

Kỳ thật nếu như vậy lần sử dụng một gốc luyện chế mà nói, cũng là có thể, chỉ là nếu như vậy thì một khi thất bại, toàn bộ liền không còn rồi, cho nên vì để đạt được mục đích an toàn, Dương Lỗi vẫn là đem hai gốc Dã Sơn Sâm chia làm bốn phần, phân thành bốn lần luyện chế, nói như vậy cho dù là thất bại một hai lần cũng còn là có khả năng, tối thiểu tổng không thể nào bốn lần đều thất bại.

Nếu như là hai gốc phân làm hai lần luyện chế mà nói, hai lần thất bại liền không còn dược liệu nữa rồi, đây nhưng là chịu không nổi.

Bất quá còn có Tử Long đỉnh, có gia tăng tỉ lệ thành công của Tử Tương quả, nếu không Dương Lỗi là một chút nắm chắc cũng không có, lần này luyện đna, Dương Lỗi chuẩn bị một lần liền gia nhập hai trái Tử Tương quả, đây là hạn độ lớn nhất rồi, Tử Tương quả mặc dù tốt nhưng nhiều nhất chỉ có thể gia nhập hai quả, nhiều hơn mà nói, ngược lại sẽ đưa đến phản tác dụng.

Luyện đan thuật.

Chân khí gia trì.

- Đinh, luyện chế Cấp Tốc Khôi Phục đan thất bại, độ thuần thục của luyện đan thuật tăng lên.

Thất bại, vẫn là thất bại rồi, đây cũng không phải là luyện chế Kim Duệ phù, lần thất bại này để cho Dương Lỗi thịt đau a, linh dược đã ngoài năm ngàn năm kia cũng không phải là dễ tìm như vậy, thất bại một lần liền ít đi một phần rồi.

Bỗng nhiên Dương Lỗi nghĩ tới Hắc Viêm mà chính mình đạt được, nếu như dùng Hắc Viêm hỏa diễm gia trì mà nói, có thể đề cao tỷ lệ thành đan hay không?

Thử một lần đi, dù sao còn có ba phần Dương Lỗi, nếu như tỷ lệ thành đan có thể đề à nói, đó cũng là một đại hảo sự. Suy nghĩ một chút, Dương Lỗi quyết định trước không luyện chế Cấp Tốc Khôi Phục đan, mà là dùng Hắc Viêm luyện chế một loại đan dược khác, thử một chút Hắc VIêm không phải là có thể hay không, dù sao thí nghiệm mà nói, vẫn không nỡ bỏ được linh dược như vậy.

Luyện đan thuật.

Chân khí gia trì.

Hắc Viêm gia trì.

- Đinh, chúc mừng người chơi luyện chế Tinh Huyết đan thành công, độ thuần thục của luyện đan thuật tăng lên.

Dương Lỗi nhìn một cái kinh ngạc không dứt, Hắc Viêm này thật đúng là có hiệu quả, Tinh Huyết đan lần này luyện chế ra lại đạt đến mười tám viên, hơn nữa mỗi một viên đều là thượng phẩm, một viên có thể gia tăng bốn mươi năm thọ nguyên.

Xem ra Hắc Viêm này đúng là có thể làm cho tỷ lệ thành đan, phẩm chất đan dược của luyện đan thuật tăng lên.

Dương Lỗi ăn vào một viên Hồi Nguyên đan, vận chuyển chân khí, khôi phục thể lực của mình.

Sau nửa giờ, Dương Lỗi mở mắt, lần nữa mở ra đan lô, chuẩn bị luyện chế Cấp Tốc Khôi Phục đan.

Luyện đan thuật.

Chân khí gia trì.

Hắc Viêm gia trì.

Nửa giờ đi qua, trên trán Dương Lỗi đã đổ mồ hôi, lần luyện đan này so với lúc trước đều khổ cực hơn nhiều, cảm giác chân khí trong cơ thể cũng tiêu hao hơn phân nửa rồi, nhưng còn chưa nghe được nhắc nhở của hệ thống, hơn nữa năng lượng của Hắc Viêm đã sắp tiêu hao hết rồi, thật sự nếu không thành công, vậy thì phiền toái.

Sau mười phút đồng hồ, hệ thống rốt cuộc truyền đến thanh âm nhắc nhở.

- Đinh, chúc mừng người chơi luyện chế Cấp Tốc Khôi Phục đan thành công, độ thuần thục của luyện đan thuật tăng lên.

¨··u G\ʏỀjX ¨££I Ĥ_Ņj ¦_ -Òj ¦\ƶH ¦ℚj\u ros

Thành công, cuối cùng thành công, Dương Lỗi cảm giác cả người mình đều sắp hư thoát rồi, tiêu hao quá lớn, không kịp xem xét thuộc tính của đan dược, vội khoanh chân mà ngồi, ăn vào mấy viên Hồi Nguyên đan, vận chuyển Huyền Nguyên quyết khôi phục.

Một canh giờ qua đi.

Dương Lỗi lần nữa mở mắt, lần này chân khí cùng Hắc Viêm tiêu hao mặc dù lợi hại, nhưng cũng không phải là không có thu hoạch, tu vi có điều tiến cảnh.

Sau khi hít một hơi thật sâu, Dương Lỗi mở ra đan lô.

Một cỗ dược hương nồng nặc xông vào mũi, làm cho người ta thần thanh khí sảng.

Cấp Tốc Khôi Phục đan, Thiên giai nhất phẩm đan dược, đều là thập thành đan.

Vốn cho là có thể có mười viên đan dược liền là không tệ, nhưng để cho Dương Lỗi kinh ngạc là lần này lại luyện chế ra được hai mươi mốt viên đan dược, đây là một lần thành đan nhiều nhất trong một lò từ trước đến nay của Dương Lỗi rồi, như vậy nói cách khác, linh khí trong những dược liệu này cơ hồ đạt đến tỷ số chuyển hóa chín lăm phần trăm trở lên.

Đã như vậy, vậy thì một tiếng trống làm tinh thần hăng hái, lại luyện chế một lô, bất quá hiện tại phải ăn vào một viên khôi phục nguyên khí.

Ăn vào một viên Cấp Tốc Khôi Phục đan, dược lực mênh mông kia trong nháy mắt từ trong đan điền xông ra, chảy thông tứ chi bát mạch, chân khí tiêu hao trước đó ở trong nháy mắt ngắn ngủi liền khôi phục hơn phân nửa, dược lực cũng bất quá là tiêu hao một nửa mà thôi.

Sau một phút đồng hồ, Dương Lỗi hoàn toàn khôi hục đến trạng thái đỉnh phong, Cấp Tốc Khôi Phục đan này quả nhiên cường đại, nếu như sử dụng Hồi Nguyên đan mà nói, ngắn nhất cũng cần hơn mười phút đồng hồ, thậm chỉ phải là nửa giờ, không nghĩ tới Cấp Tốc Khôi Phục đan bất quá là ngắn ngủi một phút đồng hồ mà thôi, liền để ình hoàn toàn đạt đến trạng thái cao nhất.

Như thế, tiếp tục luyện chế, còn dư lại dược liệu của hai lô đan dược, nhất định toàn bộ luyện chế ra.

Ba giờ sau, Dương Lỗi hoàn thành hai lô đan dược này, vận khí cũng không tệ lắm, cư nhiên hai lô đều thành công, bất quá hai lô đan dược này tổng cộng cũng chỉ đạt tới ba mươi viên Cấp Tốc Khôi Phục đan, so với một lô đan dược trước đó thì ít hơn.

Như thế Cấp Tốc Khôi Phục đan này liền có được năm mươi viên rồi.

Đây đã hoàn toàn ra ngoài dự liệu của Dương Lỗi rồi, đối với lần này hắn rất ahif lòng.

Đan dược luyện chế ra, phù triện cũng đã chế tạo thành, như vậy liền chỉ chuẩn bị một chuyện khác, cái này ý nghĩa ngày mai có thể xuất hành đi Yên sơn rồi.

….

- Dịch Vũ Hàn, ngươi nghĩ thông suốt chưa?

Dương Lỗi nhìn Dịch Vũ Hàn, chỉ cần hắn thần phục mà nói, như vậy chính mình có thể có một cao thủ cảnh giới Vũ Thần đại viên mãn, như vậy hành trình Yên sơn này liền sẽ nắm chắc hơn, bất quá Dương Lỗi

biết Dịch Vũ Hàn này sợ rằng không dễ dàng khuất phục như vậy, bằng không Sở Tường đã sớm đắc thủ rồi.

Dĩ nhiên Dương Lỗi cũng không biết Sở Tường rốt cuộc muốn ở trong miệng của Dịch Vũ Hàn đạt được bí mật gì, Dịch Vũ Hàn nhất định là có một cái bí mật để cho Sở Tường thèm thuồng, nếu không Dịch Vũ Hàn sớm đã bị Sở Tường tiêu diệt rồi, làm sao còn sẽ lưu lại hắn như vậy.

Kỳ thật Dương Lỗi đối với cái bí mật này cũng là có hứng thú, bất quá Dương Lỗi cũng không nóng nảy, huống chi nếu như lúc này đánh chủ ý về cái bí mật kia căn bản là không thể nào thành công, nhưng nếu như mình có thể thu phục hắn liền không giống với lúc trước rồi, chờ hắn trở thành nô bộc của mình, cùng mình ký kết khế ước, muốn biết được bí mật trong đó còn không dễ dàng sao?

- Ngươi đừng nằm mơ, Dịch Vũ Hàn ta tuyệt đối sẽ không đáp ứng ngươi, ngươi giết ta đi!

Dịch Vũ Hàn khinh thường hô lên.

- Giết ngươi?

Dương Lỗi cười:

- Yên tâm, không cần kích động ta, ta sẽ không giết ngươi, sớm muộn có một ngày ngươi sẽ khất phục.

Nếu Dịch Vũ Hàn hiện tại không chịu khuất phục, Dương Lỗi cũng không thèm để ý tới, ở trong Trấn Hồn Linh này, ở một cái địa phương tối tăm hắc ám này là cái gì cũng không có, nhìn xem hắn có thể kiên trì được bao lâu.

Dương Lỗi cố ý thiết định một chút, để cho chính hắn ngay cả một chút thanh âm, một chút ánh sáng cũng không có, tự sát cũng là không thể nào, nơi này hoàn toàn đem hắn giam cầm lại, động cũng không được.

Dịch Vũ Hàn không chịu khuất phục, như vậy thân thể cương thi của Vũ Thần đại viên mãn hiện tại liền lợi dụng không được rồi, bất quá Cuồng Bạo chiến ngẫu kia nhưng là có thể chế tác rồi.

Hơn nữa tài liệu luyện chế Cuồng Bạo chiến ngẫu cũng đã chuẩn bị xong, liền dùng Tinh Không thạch kia, đây là một loại tài liệu luyện khí cực phẩm, hơn nữa còn là không gian thuộc tính, hôm nay mình cũng đã hoạc xong phù văn thuật, trung cấp phù văn thuật cộng thêm cao cấp luyện khí thuật, hắn là có thể thử luyện chế.

DĨ nhiên Tinh Không thạch này cũng không phải là rất nhiều, muốn luyện chế một Cuồng Bạo chiến ngẫu hình người, không có nhiều Tinh Không Thạch như vậy, cho nên nhất định phải gia nhập những tài liệu khác.

Suy nghĩ một chút, ánh mắt của Dương Lỗi sáng lên, có thể luyện chế một cái Thiên Sứ Chiến Đấu nho nhỏ.

Nghĩ đến liền làm.

Luyện khí thuật.

Chân khí gia trì.

Hắc Viêm gia trì.

Tinh Không thạch cũng là cực kỳ khó hòa tan.

Một canh giờ trôi qua, Tinh Không thạch mới khó khăn lắm bắt đầu có một chút dấu hiệu hòa tan.

Hai canh giờ trôi qua, Tinh Không thạch mới hòa tan một phần mà thôi, lúc này Dương Lỗi cảm giác chân khí của mình tiêu hao thật sự là quá lớn, vội vàng ăn vào một viên Hồi Nguyên đan.

Nhưng đây bất quá là như muối bỏ biển mà thôi, chân khí tiêu hao càng lúc càng lớn, càng lúc càng nhanh.

Mà lúc này Tinh Không thạch sắp sửa hòa tan hoàn toàn, Dương Lỗi vội vàng lấy ra một viên Cấp Tốc Khôi Phục đan ăn vào.

Hòa tan, hoàn toàn hòa tan.

Tố hình.

Phù văn thuật.

Khắc chế phù văn.

Bố trận thuật.

Ở trên mặt mô hình bố trí trận pháp, trận pháp Tứ Tượng, Tiểu Phá Không trận pháp, Tụ Linh trận pháp đơn giản hóa.

Một loạt trận pháp toàn bộ đều bố trí ở bên trong Thiên Sứ Chiến Đấu nho nhỏ kia, hạch tâm cần phải gia nhập Cuồng Bạo chi tâm làm thành lực lượng hạch tâm của nó, là chỗ then chốt của nó.

Khi hết thảy đều hoàn thành rồi, như vậy chỉ còn lại một bước cuối cùng, gia nhập thần hòn, rót vào sinh cơ, làm cho nó trở thành Thiên Sứ Chiến Đấu chân chính.

Dương Lỗi lấy ra thần hồn của Sở Tường.

Luyện hóa.

Dương Lỗi dùng Hắc Viêm đem thần hồn của Sở Tường hoàn toàn luyện hóa, đem ý thức của hắn hoàn toàn xóa đi, sau khi làm xong hết thảy liền đi vào bước kế tiếp, đem thần hồn của Sở Tường rót vào Thiên Sứ Chiến đấu chính mình luyện chế, để cho nó thức tỉnh, trở thành chiến ngẫu chân chính của mình.

Đang ở úc Dương Lỗi vui mừng, một màn để cho hắn kinh ngạc xuất hiện, Thiên Sứ Chiến Đấu này lại sinh ra phản ứng bài xích, lại bài xích thần hồn của Sở Tường, vô luận Dương Lỗi tự mình rót vào đều không thể đem nó gia nhập vào trong đó.

Đây là xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ xuất hiện sai lầm ở chỗ nào? Làm sao sẽ bài xích chứ?

¨·ou G\ʏÈjX ¨£¢I Ĥ_Ņj ¦_ -Òj ¦\ʒH ¦ℚj\u r©s

Dương Lỗi chau mày, cái này không thể nào a, chẳng lẽ? Chẳng lẽ Thiên Sứ Chiến Đấu này tự sinh ra ý thức của mình? Cho nên mới muốn bài xích thần hồn của Sở Tường?

Mà đang ở thời điểm Dương Lỗi vạn phần không giải thích được, hắn cảm giác được ở chỗ sâu trong thức hải của mình sinh ra dị động.

Điền Thi Vận, cư nhiên là Điền Thi Vận, Điền Thi Vận này sau khi mới thức tỉnh liền là không có tiếng động, lần này cư nhiên lại xuất hiện dị động, thức tỉnh, chẳng lẽ là cùng cái Thiên Sứ Chiến Đấu này có liên quan hay sao?

- Dương Lỗi, Dương Lỗi!

Thanh âm của Điền Thi Vận ở trong đầu Dương Lỗi vang lên.

- Điền Thi Vận, ngươi đã tỉnh rồi?

Ý thức của Dương Lỗi lần nữa bị kéo vào trong thức hải, nhìn thân ảnh uyển chuyển kia của Điền Thi Vận, Dương Lỗi cũng có chút mừng rỡ, Điền Thi Vận này là nữ nhi của cốc chủ Thiên Y cốc, như vậy hẳn là sẽ biết rất nhiều đan phương, còn có rất nhiều kỹ năng liên quan đến y thuật.

Điền Thi Vận gật đầu:

- Ta cảm nhận được một cỗ năng lượng quen thuộc rót vào trong linh hồn của ta, để cho ta khôi phục rất nhiều, hiện tại ta đã có thể giữ vững cái trạng thái này.

- Một cỗ năng lượng quen thuộc rót vào linh hồn của ngươi?

Dương Lỗi buồn bực, năng lượng này có cái gì quen thuộc, rất là khó giải thích, chẳng lẽ là Cuồng Bạo chi tâm kia?

Dương Lỗi chợt nhớ tới, năng lượng rót vào liền chỉ có Cuồng Bạo chi tâm kia, Dương Lỗi liền sớm phát hiện Cuồng Bạo chi tâm kia tựa hồ không phải là vật đơn giản, năng lượng trong đó cực kỳ khổng lồ.

- Không sai!

Điền Thi Vận nói:

- Cỗ năng lượng này cùng với năng lượng mà trước kia ta ở Thiên Y cốc hấp thu tu luyện giống nhau, cho nên ta mới có thể khôi phục được nhanh như vậy.

Theo đó Dương Lỗi nghĩ tới, nếu quả thật là như vậy mà nói, như vậy có thể đem linh hồn của Điền Thi Vận rót vào trong Thiên Sứ Chiến Đấu mà chính mình luyện chế, như vậy chẳng khác nào cho Điền Thi Vận một cái thân thể khác, hơn nữa nàng nếu quả thật là có thể dung hợp hoàn mỹ với Cuồng Bạo chi tâm kia mà nói, chính mình liền tương đương có nhiều hơn một cái cường giả siêu cấp.

Quan trọng nhất là Điền Thi Vận là người của Thiên Y cốc, mà Thiên Y cốc là địa phương nào? ĐÓ là một trong những siêu cấp thế lực của vài ngàn năm trước. Với tư cách là nữ nhi của cốc chủ Thiên Y cốc, đồ vật biết được khẳng định không ít, hơn nữa Dương Lỗi tin tưởng, nàng còn có rất nhiều thứ tốt, chính mình ngày đó ở động phủ của nàng chiếm được bất quá là một chút đan dược mà thôi, nếu như nàng thật sự là nữ nhi của cốc chủ Thiên Y cốc, như vậy đồ vật vốn có khẳng định không chỉ là một chút như vậy.

Nghĩ tới đây, khóe miệng của Dương Lỗi khẽ giương lên, nhìn nàng nói:

- Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, ngươi sẽ có một cỗ thân thể rồi.

- Thna thể? Không…

Điền Thi Vận lắc đầu:

- Lấy tu vi của ngươi không thể nào tìm udwojc thân thể thích hợp với ta, linh hòn lực lượng của ta quá mạnh mẽ, người bình thường căn bản không chịu nổi, thức hải của ngươi có thể thừa nhận được linh hồn của ta, thứ nhất là bởi vì linh hồn lực của ta đã tiêu hao hầu như không còn, cơ hồ là đèn cạn dầu, một cái khắc chính là thể chất của ngươi đặc thù, người bình thường căn bản chịu không được, trừ phi là cảnh giới Luyện Cương.

Dương Lỗi nghe vậy nhưng cười nói:

- Không phải là ngươi, thân thể mà ta cấp cho ngươi là một cỗ chiến ngẫu do ta luyện chế ả.

- Chiến ngẫu? Ngươi có thể luyện chế chiến ngẫu?

Điền Thi Vận cũng là lấy làm kinh hãi, nàng dĩ nhiên cũng rõ ràng, bất quá Chiến Ngẫu thuật này ở trong cái thời kỳ kia đều là cực kỳ khó có được.

- Bất quá, chiến ngẫu bình thường không thể nào thừa nhận linh hồn của ta được.

Dương Lỗi gật đầu:

- Ta đã luyện chế ra rồi, khi ta chuẩn bị đem thần hồn rót vào trong đó lại là sinh ra bài xích, mà lúc này ngươi liền thức tỉnh, cho nên theo ta đoán, chiến ngẫu do ta chế tạo ra hẳn là có quan hệ với ngươi thức tỉnh.

- Ngươi để cho ta nhìn một chút!

Lúc này Điền Thi Vận nói.

- Ngươi có thể nhìn được sao?

Dương Lỗi nói.

- Có thể, ta nhưng thông qua tầm nhìn của ngươi để nhìn, bất quá ngươi phải phóng khai tâm thần mới được.

Điền Thi Vận nhìn Dương Lỗi nói.

- Cái này…

Dương Lỗi có chút khó khăn, nói giỡn, buông ra tâm thần của mình, đây nhưng là một chuyện rất nguy hiểm, nếu như nàng đối với mình bất lợi mà nói, vậy thì phiền toái rồi.

- Yên tâm đi, ta sẽ không thương tổn đến ngươi, lại nói, ta hiện tại cũng không có năng lực thương tổn đến ngươi, từ một khắc kia ngươi cứu ta, linh hồn lực của ta căn bản đối với ngươi không thể khởi lên thương tổn, nếu như không tin mà nói, ngươi có thể tự mình cảm thụ một chút.

Điền Thi Vận thấy Dương Lỗi do dự, cũng đoán được ý nghĩ ở trong lòng hắn, mỉm cười nói.

- Được rồi!

Cuối cùng Dương Lỗi vẫn gật đầu, buông lỏng tinh thần của mình.

Một lúc lâu, thanh âm của Điền Thi Vận lần nữa vang lên ở trong thức hải của Dương Lỗi.

- Quả nhiên là, đó là Kim đan của ta!

Điền Thi Vận kích động không thôi.

- Kim đan?

Dương Lỗi sửng sốt, từ trước đến giờ không có nghe qua võ giả có Kim đan nói như thế, ít nhất ở trên thế giới này là như vậy, dĩ nhiên thời điểm ở Địa Cầu xem tiểu thueyets ngược lại là cũng thấu có ít không chuyện liên quan đến Kim đan.

Nói thật ra, Dương Lỗi đối với võ giả có cảnh giới sau Vũ Thần vẫn là không biết gì cả, chỉ biết trên tầng thứ Vũ Thần còn có tầng thứ khác, đó chính là Thông Huyền cảnh cùng Âm Dương cảnh.

- Đúng vậy, đó chính là kim đan của ta, bất quá bị phong ấn lại rồi, nếu không ta đã sớm cảm nhận được.

Điền Thi Vận nói, nếu như kim đan không bị phong ấn mà nói, chính mình tuyệt đối có thể dễ dàng cảm nhận được.

- Phong ấn, vậy làm sao giải trừ phong ấn?

Dương Lỗi hỏi, hắn biết Điền Thi Vận tuyệt đối là một cường giả siêu cấp, nếu như kim đan của nàng được giải phong ấn mà nói, như vậy thực lực sẽ đạt đến mức nào, Dương Lỗi cũng không biết, nhưng có thể khẳng định là tuyệt đối so với cường giả cảnh giới Thông Huyền phải lợi hại hơn nhiều lắm.

Điền Thi Vận nghe vậy thở dài:

- Muốn giải trừ phong ấn nhưng không phải dễ dàng như vậy, trừ phi tu vi của ngươi đạt đến Tạo Hóa cảnh, nếu không căn bản không thể.

- Tạo Hóa cảnh?

Dương Lỗi ngẩn người:

- Tạo Hóa cảnh là cảnh giới gì, ngươi vẫn là nói cho ta biết trước, tầng thứ ở trên cảnh giới Vũ Thần là những gì đi?

- Trên cảnh giới mà các ngươi gọi là Vũ Thần có thể chia làm chín cấp độ, chín cấp độ này mỗi một cấp đều có thể chia làm mười cái tầng thứ nhỏ, là nhất giai đến đại viên mãn. Chênh lệch ở giữa mỗi cấp độ rất lớn, chín cấp độ này theo thứ tự là là Nhất Thể Thông Huyền, Âm Dương Nhị Khí, Tam Hoa Tụ ĐỈnh, Tứ Tượng Quy Chân, Ngũ Khí Triều Nguyên, Lục Đạo Luân Hồi, Thất Tinh Luyện Cương, Bát Quái Ngưng Thần, Cửu Cực Tạo Hóa, mà ở trên cảnh giới này còn có tầng thứ cao hơn, bất quá cảnh giới sau này biết được nhiều rồi, đối với tu vi của ngươi không có lợi.

Điền Thi Vận nói.

¨·©u G\yỀjX ¨£PI ¦_Ļj ~ƶ G_Łj ĤĐ«u

- Nói cách khác, muốn giải phong cho kim đan của ngươi tối thiểu phải đạt tới cảnh giới Cửu Cực Tạo Hóa, đó thật sự là ta không thể ra sức.

Nói giỡn, cảnh giới Cửu Cực Tạo Hóa kia chính mình phải tu luyện bao lâu, hôm nay chính mình ngay cả cảnh giới Thông Huyền cũng còn cách rất xa, bất quá nói như vậy, ở trong chín cấp độ này cũng không có Kim đan, như vậy điều này cũng ý nghĩa Kim đan là cảnh giới ở trên chín cấp bậc này, lại không biết chính mình khi nào có thể tu luyện tới cảnh giới Kim đan đây?

Trong lúc nhất thời Dương Lỗi không khỏi cảm khái vô cùng, tốc độ tu luyện của chính mình đúng là cũng được coi là cực nhanh rồi, nhưng muốn đạt tới cảnh giới Tạo Hóa cũng là không biết đến khi nào, như vậy muốn đạt tới cái gọi là Kim Đan kỳ kia càng thêm không biết cần thời gian bao lâu.

- Bất quá trước đây ta cùng tu vi của ngươi quan hệ mật thiết, theo tu vi của ngươi không ngừng gia tăng, ta cũng có thể dần dần sử dụng lực lượng trong kim đan, hơn nữa còn là theo tu vi của ngươi tăng lên mà gia tăng không ngừng.

Điền Thi Vận lại nói.

Nghe nàng nói như vậy, trong lòng Dương Lỗi là hết sức không giải thích được, tu vi của chính mình tăng lên, lực lượng của kim đan mà nàng có thể sử dụng cũng càng ngày càng mạnh, điều này làm cho Dương Lỗi rất là không giải thích được, cái này cùng mình có quan hệ gì?

- Ta biết nghi hoặc ở trong lòng ngươi, bất quá những chuyện này sau này ngươi sẽ biết, hiện tại biết nhiều đối với ngươi không có lợi, sẽ bất lợi đối với tu luyện của ngươi!

Điền Thi Vận nhìn bộ dáng kia của Dương Lỗi, cũng biết suy nghĩ trong lòng hắn, bất quá không phải là mình không muốn nói, mà là đây là sự thật, bởi vì tu vi của hắn còn quá nhỏ bé, hiện tại bất quá là tầng thứ Vũ Thánh mà thôi, ở trước mặt chút ít cường giả chân chính, ngay cả là một con kiến nho nhỏ cũng không bằng.

Bất quá trong lòng Dương Lỗi lại xem thường, chính mình có Hệ thống tu luyện toàn năng, chuyện tăng lên cấp bậc còn cần lo lắng sao? Đáp án dĩ nhiên là phủ định rồi, chính mình muốn thăng cấp, như vậy liền chỉ cần điên cuồng giết chóc là được, cũng không cần phải giống như những người khác, phải tân tân khổ khổ tu luyện, chính mình chẳng khác gì là cướp đoạt tu vi của người khác ình dùng, đây mới thực sự là hại người lợi mình.

Dĩ nhiên ở trong mắt của Dương Lỗi, hết thảy người mà chính mình muốn giết đều là thuộc về NPC, đại boss trong trò chơi mà thôi, căn bản không cần phải có gánh nặng gì ở trong lòng.

- Như vậy ngươi làm sao đây? Ngươi có phải là có thể tiến vào trong Thiên Sứ Chiến Ngẫu mà ta luyện chế hay không?

Dương Lỗi hỏi, đây là chuyện tình mà Dương Lỗi quan tâm nhất, có một người chung quy ở trong thức hải của chính mình cũng không phải là chuyện tốt, hơn nữa tu vi của nàng quá cường đại, mặc dù bây giờ là thời kỳ suy yếu, Dương Lỗi nhưng là biết rất rõ, một khi nàng khôi phục như cũ, tuyệt đối là cực kỳ khủng bố, muốn cái mạng nhỏ của mình mà nói, đó là dễ dàng, mặc dù nàng nói vận mệnh của nàng cùng chính mình đã tương liên cùng một chỗ, nàng sẽ không thương tổn chính mình, nhưng Dương Lỗi lại cũng không thể không đề phòng, ai biết nàng nói có phải là sự thật hay không? Mọi sự vẫn là cẩn thận thì tốt hơn.

- Không biết, mặc dù tài liệu mà ngươi dùng để luyện chế chiến ngẫu này không tệ, nhưng ta không dám khẳng định nó có thể thừa nhận được linh hồn lực của ta hay không, hơn nữa một khi ta tiến vào sẽ cùng kim đan dung hợp, khi đó lực lượng bộc phát ra là cực kỳ khủng bố, điểm này ta cũng không có bất kỳ nắm chắc nào.

Điền Thi Vận lắc đầu, nàng cũng không nguyện ý một mực sống ở trong thức hải của Dương Lỗi, mặc dù ở trong thức hải của hắn, chính mình khôi phục rất nhanh.

- Thử một lần đi, nếu như không được ngươi sẽ không có việc gì chứ?

Đây là một cái vấn đề mà Dương Lỗi lo lắng, dù sao nàng là mỹ nữ, hơn nữa còn là mỹ nữ cực kỳ cường đại, ấn tượng của Dương Lỗi đối với nàng vẫn là không tệ, còn nữa, Dương Lỗi chung quy là cảm giác được nàng và mình thật đúng là có liên hệ gì đó, tựa hồ nhất định phải dây dưa cùng một chỗ.

Cho nên bất kể nói như thế nào, Dương Lỗi vẫn là không hi vọng nàng có chuyện gì, dù sao nàng vẫn là nữ nhân thứ nhất từng có tiếp xúc thân mật với mình.

- Sẽ không, cái này ngươi yên tâm, nhiều nhất là bởi vì linh hồn lực tiêu hao quá lớn mà lâm vào trong hôn mê mà thôi.

Điền Thi Vận lắc đầu, đối với quan tâm của Dương Lỗi có một loại cảm động không hiểu.

- Vậy thì tốt, như vậy chúng ta hiện tại liền bắt đầu, ngươi nhìn còn có cái gì cần phải chú ý không?

Dương Lỗi lại nói

- Chúng ta giữ vững tinh thần lực cao độ nhất trí, không thể có chút sai lầm.

Điền Thi Vận nói.

- Tốt, như vậy chúng ta hiện tại bắt đầu.

Dương Lỗi gật đầu, tỏ vẻ tự mình biết rồi, tiếp theo liền thối lui ra khỏi thức hải.

Song thủ đè chặt nơi tim của Thiên Sứ Chiến Đấu, cũng chính là Cuồng Bạo chi tâm, không, phải nói là chỗ kim đan của Điền Thi Vận, hai mắt nhắm lại, tập trung tinh thần.

- Không được, như vậy không được!

Lúc này thanh âm của Điền Thi Vận xuất hiện ở trong đầu Dương Lỗi.

- Vậy phải làm như thế nào?

Dương Lỗi cũng là có chút gấp gáp.

- Ngươi hôn lên môi của Thiên Sứ Chiến Đấu, tập trung tinh thần, những cái khác không cần lo.

Điền Thi Vận nói.

Dương Lỗi nghe vậy nói:

- Tốt!

Để cho chính mình hôn Thiên Sứ Chiến Đấu do chính mình luyện chế ra, mặc dù cảm giác có chút không được tự nhiên, nhưng không có biện pháp, vẫn là có thể tiếp nhận, dù sao ban đầu là chính mình lấy một hình tượng mỹ nữ để luyện chế, nếu không nếu luyện chế là Thiên Sứ Chiến Đấu nam thân mà nói, vậy thì buồn bực rồi.

Ngay một khắc này Dương Lỗi cảm giác cả người chấn động, một cỗ linh hồn lực mênh mông trong nháy mắt chạy ra khỏi thức hải của mình, ngay sau đó nhập vào trong cơ thể của Thiên Sứ Chiến Đấu.

Lúc này hệ thống truyền đến tiếng nhắc nhở.

- Đinh, chúc mừng người chơi luyện chế Thiên Sứ Chiến Đấu thành công, độ thuần thục của luyện khí thuật tăng lên.

- Đinh, chúc mừng cấp bậc luyện khí thuật của người chơi tăng lên, đạt đến cấp bậc đại sư!

Thành công, lần này thành công.

- Dương Lỗi!

Lúc này thanh âm của Điền Thi Vận từ bên tai truyền đến, hình thái của Thiên Sứ Chiến Đấu do Điền Thi Vận biến thành dần dần phát sinh biến hóa, biến thành hình tượng đã gặp qua ở trong đầu, chỉ bất quá sau lưng nhiều hơn một đôi cánh tuyết trắng.

- Điền Thi Vận, chúng ta thành công?

Dương Lỗi thấy Điền Thi Vận như vậy, tâm tình hết sức cao hứng, dù sao nàng không cần phải lại sống ở trong thức hải của mình rồi.

Giám Định Thuật.

Thiên Sứ Chiến Đấu Điền Thi Vận, tu vi Vũ Thánh đại viên mãn, có thể trưởng thành, những thuộc tính khác không biết.

¨·¨u G\ʏỀjX ¨£kI dà_ i\Òj i_Ńh -ʉu

Thuộc tính không biết, có thể trưởng thành, như vậy là không ngoài ý liệu quá nhiều, Điền Thi Vận hôm nay bất quá là tầng thứ Vũ Thánh đại viên mãn mà thôi, nhưng Dương Lỗi có thể khẳng định, lực chiến đấu chân chính của nàng tuyệt đối có thể sánh ngang với cường giả cảnh giới Vũ Thần, thân thể của nàng nhưng là dùng Tinh Không thành luyện chế mà thành, cộng thêm Kim đan của Điền Thi Vận là cường đại cỡ nào, kinh khủng bực nào, một khi lực lượng của kim đan toàn bộ phóng ra sẽ là cái tràng diện gì, đây căn bản là không cách nào có thể tưởng tượng được.

- Cảm ơn ngươi, Dương Lỗi, nếu như không có ngươi mà nói, ta không biết phải lúc nào mới có thể lại thấy ánh mặt trời.

Ngữ khí của Điền Thi Vận hết sức cảm kích, hơn nữa Dương Lỗi cũng là người mệnh trung chú định của chính mình, tương lai của Dương Lỗi sẽ là tiền đồ vô lượng, nhưng cũng là nguy cơ tứ phía, rốt cuộc hắn sẽ đạt đến cái tầng thứ gì cần phải nhìn đến chính hắn rồi, dĩ nhiên Điền Thi Vận tự mình sẽ vẫn ở bên cạnh hắn.

- Cái này không cần cảm ơn!

Dương Lỗi lắc đầu:

- Sau này ngươi có tính toán gì không?

Điền Thi Vận là người của Thiên Y cốc, hơn nữa còn có đại thù chưa báo, cho nên trong tính toán sau này của nàng, báo thù nhất định là một chuyện trọng yếu nhất trong đó, nhưng sợ rằng cừu gia của nàng không phải là đơn giản như vậy, nếu như muốn báo thù mà nói, không biết cần bao nhiêu năm, bởi vì nàng coi như là khôi phục toàn bộ tu vi cũng không đối phó được với cừu gia, mà nếu muốn khôi phục toàn bộ tu vi cũng không phải là chuyện dễ dàng, nhanh thì trăm năm, lâu thì ngàn năm, thậm chí thời gian càng dài hơn.

- Tính toán của ta là sẽ ở bên cạnh ngươi!

Điền Thi Vận nhìn Điền Thi Vận nói:

- Bởi vì ngươi là người mệnh trung chú định của ta, hơn nữa ngươi là ân nhân cứu mạng của ta, còn có một nguyên nhân khác đó chính là ta nếu muốn báo thù, chính mình căn bản không cách nào thực hiện, ngươi là cơ hội duy nhất của ta, chỉ có ngươi mới có thể giúp ta báo thù, giúp ta xây dựng lại Thiên Y cốc.

Điền Thi Vận nói thẳng ra như vậy ngược lại là khiến cho Dương Lỗi hết sức kinh ngạc, đồng thời cũng hết sức cao hứng, cao hứng nàng có thể tin tưởng mình như vậy, nếu như nàng không nói ra, mà là giấu ở tận đáy lòng, tính toán âm thầm lợi dụng mình mà nói, như vậy rất có thể chính là công dã tràng, Dương Lỗi không phải là loại người có thể nhịn được để cho người khác lợi dụng mình, nói rõ ràng, hết thảy đều bày ra trên mặt bàn, như vậy Dương Lỗi là càng dễ dàng tiếp nhận.

- Đi theo ta cũng tốt, bất quá ta cũng không cho là ta có thể giúp ngươi báo thù, cừu gia của ngươi quá cường đại, ta hiện tại bất quá là một cái Vũ Thánh nho nhỏ, muốn đạt tới cấp đọ kia của bọn họ không biết cần bao nhiêu năm, có lẽ mấy ngàn năm, mấy vạn năm cũng không nhất định là có thể đạt tới.

Dương Lỗi cười nhìn nàng mà nói.

- Không, ta tin tưởng vận mệnh, cũng tin tưởng ngươi, ngươi chú định bất phàm, hơn nữa tốc độ tu luyện của ngươi nhanh như vậy, hiện mới ngắn ngủi mấy tháng mà thôi, đều chưa tới một năm, ngươi liền từ cảnh giới Vũ Sư đạt đến tầng thứ Vũ Thánh như hôm nay, đây là tốc độ tu luyện mà ta chưa từng thấy qua, cũng chỉ có những người được trời cao chiếu cố mới có thể có được tốc độ như vậy. Cho nên ta tin tưởng ngươi nhất định có thể trở thành Thiên Long bay lượn ở trên chín tầng trời.

Ánh mắt của Điền Thi Vận cực kỳ kiên định.

Tự tin, là cái gì làm cho nàng đối với mình tự tin cường đại như vậy, đối với lần này Dương Lỗi cũng là kinh ngạc, một lời tiên đoán hư vô phiêu miễu mà thôi, nàng lại tin tưởng mình như vậy, ngược lại là khiến cho Dương Lỗi vô cùng ngoài ý muốn rồi, dĩ nhiên Dương Lỗi chính mình là tình huống như thế nào thì hắn cũng không quá rõ ràng, chính mình có Hệ thống tu luyện toàn năng, đạt tới tầng thứ đỉnh phong, trở thành chí cường giả kia chỉ là chuyện sớm hay muộn, chỉ cần không chết, có thể từng bước từng bước trở thành tối cường giả của Huyền Nguyên tinh, trở thành tối cường giả của cả vũ trụ.

- Ta còn là gọi ngươi Thi Vận tỷ đi!

Dương Lỗi mỉm cười nói:

- Thi Vận tỷ coi trọng ta như vậy, nguojc lại kiến cho ta thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà lo sợ), trở thành cường giả đỉnh phong, đó là mơ ước của ta, ta một mực đều hướng cái này cố gắng, ta tin tưởng cuối cùng ta sẽ có một ngày trở thành cường giả ở trên đỉnh kia, nếu quả thật có một ngày đó mà nói, ta đây chắc chắn vì Thi Vận tỷ ngươi báo thù, vì ngươi gây dựng lại Thiên Y cốc.

Lúc này thanh âm của hệ thống vang lên.

- Đinh, người chơi kích khởi nhiệm vụ S+, vì Điền Thi Vận báo thù, gây dựng lại Thiên Y cốc, thời gian nhiệm vụ không hạn chế, trừng phạt nhiệm vụ không biết.

Nhiệm vụ, đây lại bất quá là nhiệm vụ S+, như vậy nếu là cấp độ SSS, thậm chí là nhiệm vụ cấp độ SSS sẽ là cái khó khăn gì, đối với Dương Lỗi mà nói, nhiệm vụ này đã là rất khó rồi, hơn nữa không có mấy chục năm, trên trăm năm, mình tuyệt đối là khó có thể hoàn thành.

Bất quá nhiệm vụ này đã có, như vậy mình cũng liền không có bất cứ lý do nào từ chối rồi.

- Cảm ơn ngươi, Tiểu Lỗi!

Điền Thi Vận cảm kích nhìn Dương Lỗi, nàng biết, chuyện này Dương Lỗi căn bản cũng không cần thiết xông vào vũng nước đục này, nhưng hắn vẫn là hứa hẹn, mà Dương Lỗi chính là người nhất ngôn cửu đỉnh, hắn đã nói liền sẽ không đổi ý, điểm này Điền Thi Vận ở trong thức hải của hắn lâu như vậy là có thể cảm giác được, lúc này trong lòng Điền Thi Vận rất cảm động.

… …

- Chúng ta đã sắp tới rồi!

Dương Lỗi nhìn vị trí của địa phương kia một chút, nơi này cách thủy hạ cung điện lúc ban đầu đã không xa, đó cũng chính là địa phương lần đàu tiên chính mình gặp được Điền Thi Vận, cũng là địa phương mà nhị tỷ Dương Nguyệt của mình nhận được truyền thừa Bích Yên Thủy.

Dương Lỗi cũng đã hỏi Điền Thi Vận chuyện tình có liên quan đến Bích Yên Thủy, bất quá nàng nhưng không phải là rất rõ ràng, bởi vì thời điểm nàng đến đây đã là ở trong cảnh đèn cạn dầu rồi, căn bản cái gì cũng không biết.

Sau mấy phút đồng hồ, Dương Lỗi, Điền Thi Vận, Bạch Tố Trinh ba người đi tới bên hồ.

- Chúng ta đi xuống!

Dương Lỗi cùng Chân Thực Ưng Nhãn quét một vòng, phát hiện không có gì nguy hiểm, liền quay đầu lại nói.

- Thiếu gia, vẫn là ta đi trước xuống xem một chút đi!

Lúc này Bạch Tố Trinh lại nói.

Dương Lỗi biết nàng lo lắng cho an toàn của mình, lại là mỉm cười lắc đầu, Chân Thực Ưng Nhãn của chính mình cũng không phải là đơn giản như vậy, nếu như một phiến thủy vực này thật sự có sinh vật cường đại gì đó mà nói, như vậy căn bản không thể nào che dấu dưới Chân Thực Ưng Nhãn của mình, Chân Thực Ưng Nhãn của mình chính là có thể nhìn thấu hết thảy ngụy trang cùng giấu diếm, cho nên Dương Lỗi một chút cũng không lo lắng.

- Không có chuyện gì, phía dưới không có gì nguy hiểm.

Dương Lỗi nói.

¨·Vu G\ʏỀjX ¨¢·I iXʏÎ_ Gʍ9 ¦« d9 Ĥ_Ńjy ros

- Tiểu Lỗi, ta cảm thấy Tố Tố nói đúng, hãy để cho ta hoặc là Tố Tố trước xuống đó đi xem xét đường mới tốt.

Lúc này Điền Thi Vận cũng nói.

- Không có chuyện gì, chúng ta cùng nhau đi xuống, hơn nữa coi như là gặp nguy hiểm, ta cũng có thể chạy trốn.

Kỹ năng Thuấn Tức Thiên Lý của Dương Lỗi, Điền Thi Vận cùng Bạch Tố Trinh tất cả đều là biết đến.

- Vậy cũng được, bất quá, thiếu gia ngươi vẫn là ở phía sau chúng ta, ta ở phía trước dò đường.

Bạch Tố Trinh nói.

- Như vậy sao được, ta là nam nhân, làm sao để ột nữ nhân ở phía trước dò đường, đây cũng không phải là tác phong của ta.

Dương Lỗi lắc đầu liên tục.

- Thiếu gia…

- Ta đi xuống trước!

Dương Lỗi cũng không nhiều lời, bước ra một cái, trong nháy mắt nhập vào trong hồ nước.

Bạch Tố Trinh cùng Điền Thi Vận hai người bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là đi theo.

Tốc độ của ba người đi ở trong nước cũng không chậm, rất nhanh liền đi tới động phủ trước đó của Điền Thi Vận.

- Di, nơi này cư nhiên bị bố trí cấm chế!

Ở dưới điều tra của Chân Thực Ưng Nhãn, cấm chế nơi cửa động phù không cách nào che dấu, cấm chế này để cho Dương Lỗi kinh ngạc không dứt, nhớ được thời điểm lần trước tới đây căn bản là không có cấm chế

- Được rồi, ta đáp ứng ngươi, bất quá những chuyện tình giết người làm ác kia ta sẽ không đi làm.

Minh Ám nhìn Dương Lỗi, ngữ khí có chút kinh ngạc hỏi:

- Mặt khác, ngươi cần phải hiểu rõ, ngươi là người của tiên tông chính đạo, mà ta là người của ma đạo, ngươi sẽ không sợ ta mang đến phiền toái cho ngươi sao?

- Cái này thì có gì, trong mắt ta không có phân biệt về chính đạo cùng ma đạo, như thế nào là chính, như thế nào là ma đều chỉ là ở trong một niệm, nếu như tâm chính, như vậy liền là chính, nếu như lòng có tà niệm, như vậy liền là ma, chỉ cần làm được chính, vô luận xuất thân như thế nào, vô luận tu luyện công pháp như thế nào cũng đồng dạng là chính đạo, nhưng nếu như lòng có tà niệm, làm việc hổ thẹn, như vậy chính là ma, bất kể là ở trong chính đạo tiên tông hay là thân ở trong ma môn tông phái cũng là tà đạo.

Dương Lỗi dừng một chút:

- Có ít người mặc dù thân ở danh môn chính phái, nhưng làm việc lại là ra vẻ đạo mạo, mặt ngoài là một bộ, sau lưng lại là một bộ, người như vậy mới là ma chân chính.

Minh Ám nghe vậy ngược lại là ngạc nhiên, không nghĩ tới từ trong miệng Dương Lỗi cư nhiên nói ra lời như vậy, bất quá cái này rất đúng với khẩu vị của hắn, hắn ha ha cười một tiếng, nói:

- Tốt, tốt, chỉ bằng những lời này của ngươi, Minh Ám ta liền đáp ứng đi theo ngươi rồi.

- Cho ngươi!

Dương Lỗi lấy ra một cái bình ngọc, trong cái bình ngọc này chứa một viên Tuyết Sơn Ngọc Thiềm hoàn.

- Đan dược này có thể trợ giúp ngươi khôi phục thương thế!

Dương Lỗi liền nghe được nhắc nhở của hệ thống, cho thấy Minh Ám đã nhận chủ, chính mình lại có thêm một thủ hạ, mặc dù độ trung thành không cao, mới đạt tới 70 mà thôi, nhưng điều này cũng làm cho người ta rất kinh ngạc, phải biết rằng Minh Ám bất quá là mới vừa nhận chủ mà thôi, từ trên độ trung thành của hệ thống có thể xác định Minh Ám không nói láo, điều này làm cho Dương Lỗi vô cùng yên tâm, cho nên một viên đan được không đáng kể chút nào.

- Đây là, hảo đan!

Mở bình ngọc ra,một cỗ dược hương nồng nặc xông vào mũi, Minh Ám không khỏi khen, hắn là đệ tử nội môn của Tu La điện, hơn nữa còn là đệ tử hạch tâm, tự nhiên gặp qua không ít hảo dược, bất quá đan dược giống như vậy còn thật là ít thấy.

Tiếp đó Dương Lỗi lại đổi một quyển công pháp, Thanh Tâm chú, đó cũng không phải là công pháp gì quá cao cấp, bất quá đối với Minh Ám hiện tại mà nói lại rất thích hợp rồi.

- Sát khí của ngươi quá nặng, hơn nữa tâm tình dễ dàng bất ổn, bản công pháp này đối với ngươi mà nói là rất thích hợp.

Dương Lỗi đem công pháp đổi ra ném cho hắn.

Minh Ám chiếm được công pháp, trong lòng mừng rỡ không cần nói cũng biết, có môn công pháp Thanh Tâm chú này liền không cần lo lắng ình lại không kiểm soát được tâm tình.

- Công tử!

Dương Lỗi lắc đầu:

- Không cần gọi ta là công tử, ta gọi là Dương Lỗi, ngươi kêu thiếu gia hoặc là gọi tên của ta cũng có thể, ngươi còn có những vấn đề khác hay không, nếu như có, liền nói ra, ta tận lực giúp ngươi giải quyết.

Minh Ám lắc đầu.

- Ngươi hiện tại là tính toán rời đi hay là ở chỗ này tu luyện?

Minh Ám suy nghĩ một chút nói:

- Ta còn là rời đi nơi này đi!

Dương Lỗi lấy ra một tấm lệnh bài, nói:

- Nếu đã như vậy, ngươi hãy giúp ta huấn luyện một số người, ta nghĩ lấy năng lực của ngươi hẳn là không có vấn đề gì, tu vi của bọn họ đều là Vũ Thánh, hoặc là Vũ Thánh trở xuống.

- Cái này không có vấn đề!

- Tốt lắm!

Dương Lỗi đem lệnh bài đưa cho hắn:

- Ngươi chỉ cần cầm tấm lệnh bài này đi tìm một người, hắn sẽ an bài chuyện của ngươi.

Minh Ám gật đầu.

Sau khi thấy Minh Ám rời đi, Dương Lỗi nhưng cũng là thở phào nhẹ nhõm, không nghĩ tới chuyện lại có thể thuận lợi như vậy, chính mình lại có thể một thủ hạ.

- Ra đi!

Minh Ám đã rời đi, Dương Lỗi liền đem Bạch Tố Trinh cùng Điền Thi Vận gọi ra.

- Lời của hắn có thể tin tưởng sao?

Lúc này Bạch Tố Trinh nói.

- Đúng vậy a, Tiểu Lỗi, ngươi sẽ không sợ hắn lừa gạt ngươi sao?

Điền Thi Vận cũng có chút bận tâm:

- Hắn nhưng là người tu luyện công pháp ma đạo.

Dương Lỗi lại là không cho là đúng, trên mặt hết sức lạnh nhạt nói:

- Yên tâm, không có chuyện gì, ta nhìn người rất chuẩn!

Nếu Dương Lỗi đã nói như vậy, hai nàng liền không tốt nói thêm cái gì nữa, dù sao chuyện đã như vậy, về phần vấn đề sau này như vậy thì sau này hãy nói.

Huống chi những chuyện này đối với Điền Thi Vận mà nói cũng không coi là cái gì, chỉ cần mình khôi phục thực lực, hắn căn bản không bằng một đầu ngón tay của mình, rất dễ dàng là có thể đưa hắn vào chỗ chết.

- Thi Vận tỷ, ngươi nói đồ vật ở chỗ nào?

Dương Lỗi nói sang chuyện khác.

- Đi theo ta!

Điền Thi Vận nói xong, hướng một bức tường đá đi tới, để cho Dương Lỗi kinh ngạc không dứt chính là Chân Thực Ưng Nhãn của mình lại nhìn không ra nơi này có cái huyền cơ gì.

Chỉ thấy Điền Thi Vận ở trên bức tường này vỗ nhẹ ba cái, ngay sau đó nghe được thanh âm trát trát trát.

Rất nhanh bức tường đá kia liền bị dời đi, xuất hiện một cái lối đi sâu thẳm.

Chân Thực Ưng Nhãn mở ra!

Nhìn kỹ một chút, nơi này lại cái cấm chế gì cũng không có, bình thường, hết sức bình thường.

- Đi theo cước bộ của ta, phải cẩn thận!

Vốn tưởng rằng không có gì, nhưng lời của Điền Thi Vận ngược lại là khiến cho Điền Thi Vận có chút kinh ngạc, chẳng lẽ cấm chế nới này chính mình lại nhìn chưa ra? Chân Thực Ưng Nhãn của mình chính là có thể nhìn thấu hết thảy ngụy trang, làm sao sẽ nhìn không ra cấm chế nơi này? Hoặc là nói Điền Thi Vận đã quên mất rồi?

Dương Lỗi rất là không giải thích được, liền nói:

- Thi Vận tỷ, nơi này có cần thiết cẩn thận như vậy sao? Nơi này thật giống như căn bản cũng không có cấm chế, cũng không có bẫy rập đi?

- Ngươi dĩ nhiên là không thể nào nhìn ra, nếu như ngươi có thể nhìn ra mà noi, như vậy tu vi của ngươi đá sớm Thông Huyền Tạo Hóa rồi.

Điền Thi Vận cười nói.

- Ách... Lời này của Thi Vận tỷ là có ý gì? Nếu như là cấm chế hoặc trận pháp bình thường, ta có thể nhìn ra được, nhưng nơi này đích xác là không có bất kỳ trận pháp nào, cũng không có cái cấm chế gì, thậm chí cơ quan cũng không có.

Ngữ khí của Dương Lỗi hết sức khẳng định nói.

- Vậy sao? Ngươi nhìn thật kỹ đi!

Điền Thi Vận cầm lấy một cục đá ở dưới chân, hướng nơi xa dùng sức ném tới.

¨·ku G\yỀjX ¨¢UI GQj d«Îj bðj\y

Ở trong nháy mắt cục đá rơi xuống đất, trên mặt đất đột nhiên sinh ra một đạo thương bạch sắc hỏa quang, trong nháy mắt đem cục đá hóa thành tro bụi, điều này làm cho Dương Lỗi mở to hai mắt nhìn, không thể tin nhìn tình cảnh trước mắt, độ cứng của cục đá kia là Dương Lỗi biết được, hỏa diễm bình thường căn bản không làm được điểm này, cho dù là chính mình sử dụng Hắc Viêm cũng là không làm được.

Hơn nữa trong nay, mình là dùng Chân Thực Ưng Nhãn xem xét, đích xác phát hiện không tới tung tích của đối phương, điều này làm cho Dương Lỗi không khỏi kinh hãi xuất ra một thân mồ hôi lạnh, hoàn hảo, chính mình không có tự tiện hành động, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Sử dụng Chân Thực Ưng Nhãn nhìn không ra cấm chế nơi này, vậy thì có nghĩ là cấm chế nơi này có cấp bậc quá cao, vượt ra khỏi phạm vi của Chân Thực Ưng Nhãn, nói như vậy, người bày cấm chế này liền kinh khủng rồi, mà điều này cũng là để cho người ta có thể rõ ràng hiểu được, tu vi trước kia của Điền Thi Vận là kinh khủng cỡ nào, biến thái cỡ nào.

Nếu như không phải như thế mà nói, đó chính là có thể có một cái nguyên nhân khác, là nơi này có một trang bị rất lợi hại, đem trận pháp, cấm chế, vân vân ở nơi này hết thảy đều ẩn tàng, cho nên Chân Thực Ưng Nhãn của mình mới không tra xét ra.

- Thi Vận tỷ nơi này là trước kia ngươi bố trí hay sao? Cấm chế này thật lợi hại, ta cư nhiên một chút cũng nhìn không ra.

Điền Thi Vận cười cười nói:

- Ngươi nhìn không ra là rất bình thường, cho dù những cường giả Tạo Hóa cảnh kia cũng nhìn không ra, huống chi là ngươi. Cho nên ngươi không cần quá mất mác.

Điền Thi Vận vừa đi vừa nói:

- Hết thảy nơi này sở dĩ bị che giấu là bởi vì một vật.

- Vật gì?

Dương Lỗi nghe đến cũng là thở phào nhẹ nhõm, thì ra không phải là loại suy đoán thứ nhất, nguyên nhân là do bảo vật.

- Côn Luân Kính!

- Cái gì? Thi Vận tỷ nói gì?

Dương Lỗi nghe vậy thất kinh, thếu chút nữa đạp nhầm một bước.

Mặc dù không rõ Dương Lỗi tại sao lại kích động như thế, nhưng Điền Thi Vận vẫn là lặp lại một lần nữa:

- Là bởi vì Côn Luân Kính, bởi vì có Côn Luân Kính, coi như là võ giả Tạo Hóa cảnh tới đây cũng nhìn không thấu ngụy trang nơi này.

Côn Luân Kính, cư nhiên là Côn Luân Kính, vật phẩm thần thoại ở trên Địa Cầu, từng vật đều là xuất hiện ở nơi này, Hòa Thị Bích, Cửu Xỉ Đinh Ba, Côn Luân Kính, những vật phẩm này đều là vật phẩm trong thần thoại trên Địa Cầu, từng kiện đều xuất hiện, như vậy ý vị này là như thế nào?

Mà Côn Luân Kính lại không giống bình thường, so với Hòa Thị Bích phải lợi hại hơn nhiều lắm, Côn Luân Kính ở trong thần thoại trên Địa Cầu, đây chính là một trong mười món Tiên Thiên pháp bảo đỉnh cấp, hôm nay Côn Luân Kính đều xuất hiện, như vậy những Tiên Thiên pháp bảo đỉnh cấp khác có phải hay không cũng sẽ xuất hiện?

- Côn Luân Kính, không nghĩ tới lại là Côn Luân Kính!

Dương Lỗi lẩm bẩm một chút.

- Làm sao vậy Tiểu Lỗi, ngươi biết Côn Luân Kính?

Điền Thi Vận cũng là kinh ngạc rồi, người biết Côn Luân Kính không nhiều lắm, có thể nói trừ chính Điền Thi Vận ra liền chỉ có cha của nàng biết, ngay cả tên phản đồ kia cũng không rõ ràng lắm, nếu như không phải tu vi của mình quá yếu, không thể đánh ra Côn Luân Kính mà nói, cũng sẽ không để cho Thiên Y cốc luân lạc đến tình trạng như vậy.

Dương Lỗi gật đầu nói:

- Nghe nói qua, theo như truyền thuyết, trong Côn Luân Kính có một thế giới, trong cái thế giới kia linh khí sung túc, là thánh địa của tu luyện giả, ở bên trong tu luyện một năm, ở bên ngoài mới là qua một ngày mà thôi.

Điền Thi Vận nghe vậy ngẩn người, nói:

- Ngươi nói là sự thật? Ta làm sao không biết?

Thời gian mà mình lấy được Côn Luân Kính cũng không tính là ngắn rồi, nhưng mà không có nghe được trong Côn Luân Kính có phải là có một cái thế giới hay không, nếu quả thật đúng như lời của Dương Lỗi, như vậy chính mình hoàn toàn khôi phục liền không cần bao nhiêu thời gian rồi, nói tóm lại, nếu như lời của Dương Lỗi là sự thật, như vậy đây là một chuyện tốt, một đại hảo sự.

Dĩ nhiên trong Côn Luân Kính này đích xác là có một không gian trữ vật, cái không gian này cũng còn không nhỏ, nhưng cùng với lời của Dương Lỗi là có một cái thế giới thì liền chênh lệch quá lớn.

Ban đầu phần lớn vật trân quý như bảo vật, linh dược, công pháp bí tịch của Thiên Y cốc đều bị để vào trong không gian này.

- Bất quá cục thể có phải là thật hay không thì ta cũng không rõ ràng lắm, chỉ là ta trong lúc vô tình ở trên một quyển cổ thư nhìn qua.

Dương Lỗi mỉm cười nói:

- Có phải là thật hay không có một cái thế giới như vậy, Thi Vận tỷ, chính ngươi xem một chút chẳng phải là sẽ biết sao? Ngươi nhưng là chủ nhân của Côn Luân Kính!

- Cái này ta cũng không biết, nếu quả thật giống như lời của ngươi là tốt.

Điền Thi Vận thở dài, tiếp theo nhìn về đạo thạch môn kia ở phíatr ước, một tay lại ở chính giữa thạch môn vỗ ba cái, thạch môn kia giống như cửa đá lúc trước, từ từ mở ra:

- Tốt lắm, đến rồi, chúng ta hiện tại đi vào đi.

Dương Lỗi cùng Bạch Tố Trinh cẩn thận theo sát ở phía sau.

Thấy hai người vẫn cẩn thận như cũ, Điền Thi Vận nhẹ nhàng cười nói:

- Hai người các ngươi không cần khẩn trương như vậy, nơi này đã không có cấm chế, cho nên không cần cẩn thận như vậy.

- Hô...

Dương Lỗi thở phào một cái, một mực căng thẳng cũng không phải là chuyện dễ dàng, sau khi tâm tình buông lỏng xuống, liền nói:

- Thi Vận tỷ, đó là ngươi không nói sớm!

- Thật xin lỗi, ta quên mất, ha hả, Tiểu Lỗi ngươi không nên tức giận!

Điền Thi Vận nghe vậy thè lưỡi, giống như một thiếu nữ bình tường, hợp với khuôn mặt thanh lệ của nàng, Dương Lỗi làm sao còn có tức giận ngày thường.

- Đó là?

Dương Lỗi ngẩng đầu chú ý tới một cái tiêu ký ở phía trước, đó là một pho tượng của Ngũ trảo Kim Long, khí thế uy vũ, khí phách lăng nhiên, cao ngạo mà thần thánh, almf cho người ta không dám nhìn thẳng.

- Cái đó a, là một kiện điêu khác ở bên trong Côn Luân Kính lúc ta lấy được, ta cũng không rõ ràng lắm Kim Long này rốt cuộc có ý vị như thế nào, bất quá có thể khẳng định là bức tượng Kim Long này không phải đơn giản như vậy.

Điền Thi Vận nghe vậy liền nói.

Long, Ngũ trảo Kim Long, đây đúng là đồ đằng của Trung Hoa danh tộc chính mình, Hoa Hạ danh tộc tự nhận là tử tôn của Long, nhìn từ điểm này Hoa Hạ tử tôn cùng Long nhất định là có liên hệ nào đó, hơn nữa Dương Lỗi mơ hồ cảm giác được điêu khắc Ngũ trảo Kim Long này hình như là đang sống.

Không giống với Dương Lỗi, Bạch Tố Trinh ở trên người Ngũ trảo Kim Long này cảm nhận được một cỗ uy áp đến từ sâu trong linh hồn, điều này làm cho nàng không khỏi giật mình, bất quá cỗ uy áp này cũng chỉ là trong nháy mắt mà thôi, tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, tựa hồ giống như căn bản không tồn tại, nhưng Bạch Tố Trinh rõ ràng cảm giác được.

¨o·u G\yỀjX ¨¢£I -_ȵj GDz ?àn dnjXu

- Bức tượng Ngũ trảo Kim Long này có thể cho ta không?

Dương Lỗi đi tới trước mặt Kim Long, đi quanh một vòng nói.

- Không thành vấn đề, ta để ở chỗ này bất quá chỉ là bài biện mà thôi, hơn nữa giữa chúng ta còn cần thiết phải khách khí như vậy sao?

Điền Thi Vận nói.

Dương Lỗi nghe vậy liền đưa tay đem Kim Long thu vào trong trữ vật giới chỉ của mình, nhưng phá hiện Kim Long này cư nhiên không thu vào được, ngược lại là kinh ngạc rồi, không có biện pháp, nếu thu không vào, như vậy chỉ có thể mang ở trên người rồi, bất quá gia hỏa này tựa hồ hơi lớn một chút, nếu như có thể nhỏ một chút liền thích hợp rồi.

Để cho Dương Lỗi kinh ngạc là Kim Long này lại nhỏ đi, biến thành chỉ còn hai đầu ngón tay, mang ở trên người rất thích hợp.

Bảo vật có linh, Kim Long này có linh tính của mình, tuyệt đối không phải là đơn giản như pho tượng bình thường.

Giám Định Thuật.

- Đinh, người chơi giám định thất bại, độ thuần thục của Giám Định Thuật tăng lên.

Giám Định Thuật thất bại, như thế xem ra Kim Long này còn thật không phải đơn giản như vậy?

Mà Điền Thi Vận ở bên kia đi tới trước mặt một khối ngọc thạch, khối ngọc thạch này tinh khiết hoàn mỹ, trong sốt phản quang, giống như là một khối ngọc thạch bình thường, phái trên tựa hồ phủ lên một tầng quang ảnh nhàn nhạt.

Chỉ thấy Điền Thi Vận vung tay lên, trong miệng mặc niệm cái gì đó, khối ngọc thạch kia dần dần nhỏ đi, hóa thành đồ vật lớn nhỏ bằng bàn tay rơi vào trong tay của nàng, đó là một khối cổ kính, kiểu dáng phong cách cổ xưa, phía sau có điêu khắc hoa điểu ngư trùng, sơn hà minh nguyệt.

- Đây chính là Côn Luân Kính sao?

Bạch Tố Trinh nhìn cái gương nhỏ ở trong tay nàng nói.

Điền Thi Vận gật đầu:

- Đúng vậy, đây chính là Côn Luân Kính!

Lúc này Dương Lỗi cũng đem lực chú ý chuyển đến cổ kính ở trong tay Điền Thi Vận, đây chính là Tiên thiên pháp bảo Côn Luân Kính ở trong truyền thuyết? Thoạt nhìn còn thật không có loại cảm giác kia như trong tưởng tượng, mặc dù phong cách cổ xưa, nhưng tựa hồ cùng với cổ kính bình thường không có gì khác biệt, đây là ý nghĩ trong lòng của Dương Lỗi.

Bất quá Dương Lỗi rõ ràng, người không thể nhìn ở bên ngoài, đồ vật cũng là như vậy, thoạt nhìn chất phác tự nhiên, bình bình đạm đạm, đơn đơn giản giản, nhưng bản chất lại không phải tầm thường, liền giống như ngọc thạch ở trước khi khai thác ra cũng là bị tảng đá bao phủ, nếu như không có cắt ra, ai cũng không thể suy đoán được bên trong sẽ có một khối tuyệt thế mỹ ngọc?

- Có thể cho ta nhìn xem hay không?

Dương Lỗi nhìn Điền Thi Vận, do dự một chút nói.

Điền Thi Vận lại không cảm thấy có cái gì không ổn, gật đầu.

- Có thể!

Liền đem cổ kính trong tay đưa cho Dương Lỗi:

- Ta cũng nhìn không ra Côn Luân Kính này có phải là có một cái thế giới hay không. Bất quá ngươi muốn nhìn vẫn là chú ý một chút, đừng cố gắng thu phục nó, nếu không ngươi có thể sẽ bị thương tổn, bị cắn trả.

Lúc Côn Luân Kính này bị mình lấy được đã từng đưa cho cha mình xem, nhưng lúc ấy hắn muốn thử nhận chủ, đem chân khí đưa vào trong Côn Luân Kính, lại không nghĩ rằng bị chấn thương nội phủ, thiếu chút nữa ngay cả thần thức cũng bị chấn tan.

Bất quá chuyện làm cho người ta kinh ngạc xảy ra, Côn Luân Kính kia vừa tiếp xúc với tay của Dương Lỗi liền phát ra một trận thất thải quang mang, quang mang này đem ba người bao trùm lại, tiếp theo liền cảm giác được một trận mê muội, đợi đến sau khi thanh tỉnh, ba người liền phát hiện mình đã không còn ở trong thạch thất trước đó.

- Đây là địa phương nào?

Điền Thi Vận nói:

- Các ngươi không sao chứ?

- Không có chuyện gì.

- Ta cũng không có chuyện gì!

Dương Lỗi nói:

- Nếu như ta đoán không sai, đây chính là không gian ở trong Côn Luân Kính rồi.

- Không gian của Côn Luân Kính?

Điền Thi Vận giật mình không dứt, không nghĩ tới chính mình không thể mở ra không gian của Côn Luân Kính, lại đến trong tay của Dương Lỗi liền mở ra, chính mình dù gì cũng là chủ nhân của Côn Luân Kính, chủ nhân cũng không thể mở ra, ngược lại là để cho Dương Lỗi mở ra, điều này làm cho Điền Thi Vận kinh ngạc, đồng thời lại cũng có chút mất mác.

- Không sai!

Dương Lỗi gật đầu.

- Linh khí nơi này thật nồng nặc, ở chỗ này tu luyện mà nói, tốc độ đích xác là có thể một ngày ngàn dặm, Thi Vận tỷ, ngươi thử một chút, xem có thể cảm nhận được tin tức của Côn Luân Kính hay không.

Điền Thi Vận gật đầu, nhắm hai mắt lại, nhưng rất nhanh liền mở ra, nhìn Dương Lỗi mà lắc đầu:

- Không được, ta không có một chút cảm giác, tựa hồ mất đi liên hệ với Côn Luân Kính rồi!

- Tại sao có thể như vậy?

Bạch Tố Trinh nói:

- Vậy mà sao bây giờ?

Điền Thi Vận suy nghĩ một chút nói:

- Tiểu Lỗi, nếu không ngươi thử cảm ứng một chút đi, không gian này là ngươi mở ra, ta nghĩ ngươi hẳn là có thể khống chế.

Dương Lỗi lắc đầu, chính hắn đã sớm thử cảm ứng qua, nhưng cũng là không có chút phản ứng nào.

- Vậy… Vậy chúng ta chẳng phải là bị vây ở chỗ này rồi?

Điền Thi Vận ngẩn ngơ nói.

- Đi một bước tính một bước!

Dương Lỗi nhún vai, vào lúc này phải giữ vững trấn định, nếu đây là Côn Luân Kính, mà Tiên thiên linh bảo giống như Côn Luân Kính nhất định là có khí linh của nó, hơn nữa nó nếu đem ba người chính mình đi vào bên trong, lại không có ý tứ thương hại, nghĩ đến là có mục đích nào đó, cho nên Dương Lỗi lại cũng không lo lắng sẽ có nguy hiểm gì:

- Côn Luân Kính nhưng không phải là vũ khí bình thường, tối thiểu cũng là tin khí, cho nên hẳn là có khí linh, ta nghĩ hiện tại không thể cảm ứng được đó là bởi vì khí linh của Côn Luân Kính đã thức tỉnh.

Điền Thi Vận cùng Bạch Tố Trinh cũng là gật đầu tỏ vẻ đồng ý, nếu như khí linh của Côn Luân Kính đã thức tỉnh mà nói, như vậy hết thảy cũng liền có thể giải thích rồi.

- Hống hống hống!

Vào lúc này, tiếng hống cực lớn từ chỗ xa truyền tới.

- Thanh âm gì?

Tiếng hống như vậy, cộng thêm chấn động từ mặt đất truyền đến làm cho người ta không khỏi có chút sợ run.

- Long, ta cảm giác có khí tức của Long!

Bạch Tố Trinh lúc này lên tiếng nói, Bạch Tố Trinh hôm nay mặc dù không có hóa thân thành Long, nhưng dù sao có huyết mạch Bạch Long, cho nên đối với khí tức của Long đặc biệt nhạy cảm.

Thời điểm khi ba người xoay người nhìn về nơi phát ra thanh âm kia, cả đám đều mở to hai mắt nhìn.

- Viễn cổ bạo long?

- Đây…. Đây…. Con mẹ nó là khủng long a!

Dương Lỗi nuốt nuốt nước miếng, một loạt đại gia hỏa này điên cuồng chạy nhanh, tràng diện khí thế rộng rãi, mắt thấy hướng dến bên cạnh chính mình chạy tới, nếu như bị trùng kích lên mà nói, kết quả là chỉ có một, bị dẫm đạp thành thịt nát.

- Làm sao bây giờ?

Chúng ta làm sao bây giờ?

Bạch Tố Trinh vội nói.

- Làm sao bây giờ? Ân, bọn chúng hẳn là không biết bay, chúng ta liền bay lên trời là được.

Dương Lỗi lúc này mới nhớ tới mình còn có hai cánh, chỉ cần mình bay lên trời là có thể né tránh trùng kích của bọn chúng rồi.

¨oou G\yỀjX ¨¢¢I G\à´ ¦}Q̃_ G\Ł§u ros

Mà Điền Thi Vận cũng không có bất cứ vấn đề gì, nàng hôm nay là chiến ngẫu chi thân của Thiên Sứ Chiến Đấu, vốn là có thể phi hành, cho nên không có bất cứ vấn đề gì, mà Bạch Tố Trinh mặc dù đã đạt đến cảnh giới Vũ Thần, nhưng lăng không phi hành vẫn không kiên trì được thời gian quá dài, hơn nữa tiêu hao cũng quá lớn, cho nên Bạch Tố Trinh không thể làm gì khác hơn là lần nữa trở lại trên người Dương Lỗi.

Nhìn nhóm đại gia hỏa này đã chạy tới trước mặt, khiến cho người ta rung động không dứt, một cái Giám Định Thuật đánh qua.

Viễn cổ Bạo Long, cấp bậc, trưởng thành liền đạt tới cảnh giới Vũ Thần, lực lớn vô cùng, phòng ngự vô song, tính tình cực độ tàn bạo.

Cảnh giới Vũ Thần, một khi trưởng thành chính là Vũ Thần, đây cũng quá biến thái, hơn nữa đây chỉ là tiêu chuẩn thấp nhất, mà một con dẫn đầu ở phía trước, hình thể lớn nhất, Dương Lỗi không khỏi đánh tới một cái Giám Định Thuật.

Viễn cổ Bạo Long tiểu đầu lĩnh, cấp bậc Thông Huyền tam giai.

Gia hỏa Thông Huyền tam giai, cư nhiên là Thông Huyền cảnh, Viễn cổ Bạo Long nơi này cộng lại sợ rằng có gần ngàn đầu, trong đó Thông Huyền cảnh cũng có vài đầu, gần ngàn đầu Bạo Long cảnh giới Vũ Thần, cộng thêm vài đầu cảnh giới Thông Huyền, đây là một cỗ lực lượng kinh khủng tới bực nào. Nếu như mình có thể thu phục mà nói, vậy liền sảng khoái rồi.

Nhìn một đám đại gia hỏa kia, trong lòng Dương Lỗi chuyển động, nếu như không thể thu phục, như vậy đánh chết đám đại gia hỏa kia mà nói, như vậy chính mình có thể đạt được bao nhiêu kinh nghiệm trị? Hơn một ngàn cảnh giới Vũ Thần, Thông Huyền, nếu như mình có thể đánh giết bọn nó mà nói, như vậy sử dụng kinh nghiệm tạp gia trì, chính mình có thể đủ đột phá đến Vũ Thần đại viên mãn, thậm chí có thể đạt tới cảnh giới Thông Huyền cũng không phải là không có khả năng.

Bất quá Dương Lỗi cũng là thử nghĩ một chút mà thôi, hôm nay chính mình mặc dù có thể kích sát Vũ Thần bình thường, nhưng đối mặt với những đại gia hỏa này còn rất khó để kích sát, lực phòng ngự của bọn nó quá cường đại, trừ phi sử dụng Thiên Đao nhất thức, nếu không có thể phá vỡ phòng ngự của những Bạo Long cấp bậc Vũ Thần hậu kỳ kia hay không còn là không biết được, mà Bạo Long cảnh giới Thông HUyền kia cũng không cần phải suy nghĩ, trừ phi là sử dụng tấm Chân Thân Triệu Hoán phù Thông Huyền đại viên mãn kia mới có thể, nếu không căn bản không thực tế, dĩ nhiên nếu như Phong Ẩn đao kích phát nhất kích tất sát kia một chút mà nói, đó cũng là có thể, nhưng xác suất này rất nhỏ, phải biết rằng nơi này chính là có mấy ngàn đầu, như vậy chính mình có chưa có đánh chết vài đầu thì cũng đã mệt đến chết rồi.

Thời điểm khi những Bạo Long kia đi tới bên cạnh cách Dương Lỗi không xa, chuyện tình khiến người ta ngoài ý muốn xảy ra, bọn họ tựa hồ đối với Dương Lỗi giống như là kính sợ liền tránh ra xa xa, hướng hai

bên chạy qua, sau khi vượt qua Dương Lỗi cùng Điền Thi Vận, tiếp theo lại hội hợp cùng một chỗ.

- Đây là chuyện gì xảy ra?

Điền Thi Vận kinh ngạc nhìn một màn trước mắt nói.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút, đem pho tượng Kim Long đeo ở trên cổ cầm vào trong tay nói:

- Nếu như ta đoán không sai mà nói, hẳn là có liên quan đến nó.

Bạch Tố Trinh gật đầu:

- Ta nghĩ thiếu gia nói không sai, bọn chúng đối với khí tức của Kim Long có cảm giác kính sợ, cho nên mới tránh ra.

- Nếu là như vậy, vậy có phải có thể lợi dụng Kim Long này đi khu sử những Bạo Long kia hay không?

Điền Thi Vận suy nghĩ một chút nói.

Dương Lỗi kỳ thật cũng đã nghĩ đến điểm này, nếu như có thể lợi dụng Kim Long này tới khu sử những gia hỏa kia mà nói, như vậy chính mình chẳng khác nào có thể một chi quân đội cường hãn, thậm chí có thể bồi dưỡng được một chi Long Kỵ quân.

- Thiếu gia, Thi Vận tỷ nói không sai, thiếu gia có thể thử một lần a!

Bạch Tố Trinh nói.

Dương Lỗi gật đầu:

- Ta thử một chút.

Lấy ra Kim Long đi tới phía trước đám Bạo Long kia, nhưng không có hiệu quả gì, địa phương mà Dương Lỗi đi đến, đám Bạo Long tự động tránh ra, nhưng cũng không có đình chỉ, vô luận là Dương Lỗi thử như thế nào cũng không có cách nào thành công.

- Có phải là cần nhận chủ mới được hay không?

Điền Thi Vận nhìn Dương Lỗi nói:

- Nếu không ngươi trước nhỏ máu nhận chủ thử một lần đi?

Đây ngược lại cũng là một cái chủ ý không tệ, nếu Kim Long này là một kiện bảo vật không phải tầm thường, như vậy nhận chủ hẳn là có thể được.

Cho nên Dương Lỗi ở trên ngón cái của chính mình đâm xuống mấy giọt máu tươi nhỏ ở trên Kim Long này.

Giọt máu của Dương Lỗi trong nháy mắt nhập vào trong cơ thể của Kim Long, ngay sau đó kim sắc quang mang hiện lên, quang mang càng ngày càng sáng, chỉ chốc lát sau Kim Long tự động bay lên, hóa thành một đạo kim mang tiến vào trong cơ thể của Dương Lỗi.

- Nhận chủ thành công?

Nhìn một màn này, Dương Lỗi cùng Bạch Tố Trinh đều hết sức vui mừng, Bạch Tố Trinh ở trong cơ thể của Dương Lỗi rõ ràng cảm nhận được một cỗ long lực khổng lồ rót vào trong cơ thể của hắn, hơn nữa đang không ngừng cải tạo cơ thể của hắn, không ngừng cường hóa, ngay cả chính Bạch Tố Trinh cũng đạt được không ít chỗ tốt, làm cho con đường hóa long của nàng lại tiếp cận một bước.

Lúc này Dương Lỗi chậm rãi mơ mắt, trong con ngươi, một đạo ấn kí hình rồng chợt lóe lên rồi biến mất.

- Tiểu Lỗi, ngươi hiện tại cảm giác như thế nào?

Điền Thi Vận vội hỏi.

Dương Lỗi nhìn Điền Thi Vận, lắc đầu.

- Không có cách nào, kim sắc tiểu long kia sau khi tiến vào cơ thể của ta, liền ẩn nấp ở trong đan điền, căn bản bất động, bất luận ta điều động như thế nào cũng không có cách nào khu sử được nó.

Dương Lỗi kêu lên một cái bất đắc dĩ, trong đan điền của mình trước kia đã bị Âm Dương nhị khí chiếm cứ một cái góc nhỏ, hôm nay lại bị kim sắc tiểu long chiếm cứ một phần địa bàn, cộng thêm hai khỏa hạt châu, một là Hồn Châu, một là Huyễn Diệt Châu, còn có một cái chính là tháp châu của Linh Lung tháp, trong đan điền đều sắp chất đầy rồi, chân khí của mình đều đang ở trong một cái phạm vi tương đối nhỏ, bị áp súc không ngừng, bất quá đây cũng không phải là không có lợi, đan điền của Dương Lỗi càng ngày càng được mở rộng, hơn nữa chân khí sau khi bị đè nén, độ tinh thuần kia không phải là người bình thường có thể so sánh.

- Vậy sẽ không có vấn đề gì đi?

Nghe Dương Lỗi vừa nói như thế, Điền Thi Vận cũng là có chút lo lắng rồi, nếu như Dương Lỗi có chuyện gì xảy ra mà nói, đó cũng là phiền toái, đây không phải là Điền Thi Vận nguyện ý nhìn thấy, như vậy liền để cho nàng có chút hối hận, nếu như không phải là mình đem Kim Long kia cho Dương Lỗi, còn kiến nghị hắn nhỏ máu nhận chủ mà nói, liền không cần phải lo lắng cái này rồi.

Dương Lỗi lắc đầu nói:

- Không có gì, mặc dù không chỉ huy được nó, nhưng nghĩ đến nó cũng sẽ không bất lợi đối với ta.

¨o©u G\yỀjX ¨¢PI G\à´ ¦}Q̄_ G\Ł§u r©s

Trong lòng không cho là đúng, Kim Long này ở trong cơ thể mình mặc dù coi là thứ lợi hại, nhưng chắc hẳn so với ba dạng đồ vậy kia trong cơ thể mình cũng không lợi hại hơn được, Hồn Châu cùng Huyễn Diệt Châu thì không cần phải nói, hai cái này lợi hại vô cùng, giữa hai cái là thế lực ngang nhau, Kim Long hẳn là không thể cường đại hơn so với bọn nó, phải biết rằng hai cái này đã nhận chính mình làm chủ, nếu như mình gặp nguy hiểm gì hẳn là sẽ có động tĩnh, mà tháp châu kia là hạch tâm của tiên khí, mặc dù so với hai gia hỏa này thua kém một chút nhưng cũng là nhân vật không dễ trêu chọc, nhưng bản thể của nó không có ở đây, bất quá tháp châu của Linh Lung tháp là thứ duy nhất mà chính mình có thể khu sử một bộ phận.

- Không có chuyện gì là tốt rồi, để cho ta rất lo lắng!

Điền Thi Vận nghe vậy thở phào nhẹ nhõm.

Dương Lỗi khẽ cười cười:

- Yên tâm đi, Thi Vận tỷ, ta nhưng còn không có giúp ngươi gây dựng lại Thiên Y cốc, không có trở thành tuyệt thế cao thủ, làm sao sẽ có chuyện gì được.

- Ừ, ta tin tưởng ngươi nhất định sẽ làm được!

Điền Thi Vận nói.

Lúc này đám Bạo Long kia đã đi xa, bất quá ở chân trời kia lại là đông nghịt một mảnh, không biết là vật gì đang chậm rãi bay tới gần.

Trong lòng Dương Lỗi cả kinh, những thứ đó có phải là nguyên nhân khiến cho Viễn cổ Bạo Long điên cuồng chạy trốn hay không? Nếu nói như vậy thì cái này liền kinh khủng rồi, những thứ này có thể làm cho Viễn Cổ Bạo Long đều phải chạy trốn, bởi vậy có thể thấy được chỗ kinh khủng của chúng.

Ở dưới điều tra của Chân Thực Ưng Nhãn, những thứ đó đều được nhìn thấy rõ ràng.

Một đáp cự điểu đông nghịt, cánh giống như cương cân thiết cốt, miệng cùng móng vuốt sắc bén như đao, hai mắt sắc bén kia lóe ra hàn quang, mấy ngàn đầu khiến cho người ta không rét mà run, khó trách những Viễn cổ Bạo Long kia đều e sợ như vậy, liều lĩnh mà hướng về phía trước chạy trối chết.

- Giám Định Thuật.

Kình Thiên Chuẩn, là một loại mãnh cầm cực kỳ hung mãnh, là một trong liê[j thực giả ở trong thiên không, cái gì cũng ăn, mỗi một con đều có chiến lực cảnh giới Thông Huyền.

Tin tức do Giám Định Thuật lấy được để ồ hôi lạnh sau lưng của Dương Lỗi chảy ròng ròng, cả người giống như bị rơi vào hầm băng.

- Chúng ta phiền toái rồi, Thi Vận tỷ, chạy mau, chúng ta chạy mau, nếu không thì không còn kịp rồi!

Dương Lỗi vội vàng hô lên.

- A… Cái gì?

Điền Thi Vận nghe được lời của Dương Lỗi khiến cho hồ đồ rồi, không khỏi nói.

- Không còn kịp để giải thích nhiều như vậy, tóm lại chúng ta trước tìm một chỗ ẩn nấp, nếu không chúng ta sẽ trả giá ở chỗ này.

Dương Lỗi kéo tay của Điền Thi Vận, một cái tay khác nắm lấy một tấm phù triện, Vạn Dặm Thần Hành phù, phù triện này chỉ có một tấm, có thể làm cho người ta di chuyển tức thời đến vạn dặm.

Suy nghĩ một chút cảm thấy như vậy quá lãng phí rồi, lại đem phù triện thu vào, mình không phải là có thể thi triển Thuấn Tức Thiên Lý sao, Thuấn Tức Thiên Lý là mỗi ngày có thể sử dụng được hai lần, bất quá Thuấn Tức Thiên Lý là không thể mang theo người, như vậy liền cần để cho Điền Thi Vận giống như Bạch Tố Trinh, trước nhập vào trên thân thể của mình mới được.

- Thi Vận tỷ, ngươi trước nhập vào thân thể ta, lát nữa ta sẽ giải thích với ngươi.

Thấy thần sắc của Dương Lỗi lo lắng như thế, không giống như đang nói đùa, cũng ý thức được tầm quan trọng của chuyện này, cho nên Điền Thi Vận cũng không hỏi nhiều, gật đầu, cả người hóa thành một đạo bạch quang bám vào cánh tay của Dương Lỗi.

Sau khi Điền Thi Vận nhập vào trên thân, Dương Lỗi nhìn Kình Thiên Chuẩn ở phương xa nhanh chóng mà đến, thở dài một cái, phát động Thuấn Tức Thiên Lý, cả người biến mất ở nguyên chỗ, sau vài giây đồng hồ, Dương Lỗi xuất hiện ở một chỗ ngoài ngàn dặm.

Đây là một chỗ sâm lâm, cổ thụ chọc trời, lá cây rậm rạp đem ánh mặt trời cũng che lại, chỉ để lại mấy tia nắng thưa thớt chiếu xuống mà thôi.

- Hô…

Lúc này Dương Lỗi mới thở phào nhẹ nhõm, nơi này cách địa phương lúc trước đã mấy ngàn dặm, hơn nữa nơi này cây cối cao lớn, cực kỳ rậm rạp, ở trên bầu trời căn bản không thể nào nhìn được tới nơi này, cộng thêm bản thân Dương Lỗi sử dụng liễm tức giới chỉ, thu liễm khí tức của mình, những Kình Thiên Chuẩn kinh khủng kia hẳn là không tìm được mình.

Lúc này Dương Lỗi mới đem Điền Thi Vận phóng ra, về phần Bạch Tố Trinh vẫn là để cho nàng phụ lên trên thân thể của chính mình, bởi vì khí tức của Điền Thi Vận vốn chính là nội liễm, sẽ không bại lộ, nhưng Bạch Tố Trinh thì không giống, nàng còn không có năng lực hoàn toàn thu liễm hơi thở của chính mình, cho nên không thể đem nàng thả ra.

Sau khi đi ra, Điền Thi Vận liền nhìn chằm chằm vào Dương Lỗi nói:

- Tiểu Lỗi, ngươi rốt cuộc nhìn thấy vật gì mà khẩn trương như vậy?

- Thi Vận tỷ, chẳng lẽ ngươi không kỳ quái tại sao những Bạo Long kia lại sẽ sợ hãi như thế, tựa như phát điên mà hướng phía trước chạy trốn?

Dương Lỗi hỏi.

- Bọn nó là đang chạy trốn sao?

Điền Thi Vận kinh ngạc nói.

Dương Lỗi nghe vậy bất đắc dĩ:

- Không phải là đang chạy trốn, vậy ngươi cho là tại sao tốc độ chạy đi của chúng nó lại nhanh như vậy? Có cần thiết không? Chạy đi như vậy lại cũng hao phí thể lực, đối với bọn chúng có thân thể cao lớn như vậy mà nói càng là hao phí rất nhiều, bình thường mà nói, quy mô săn mồi lớn như vậy trừ phi là thời điểm đi săn mới sẽ xuất hiện tình huống chạy đi như thế, nếu như không phải, như vậy cũng chỉ có một cái khả năng khác rồi, bọn chúng đang chạy trối chết.

Điền Thi Vận nghe vậy cảm thấy hết sức có đạo lý, nhưng lại là vật gì khiến bá chủ như chúng nó cảm thấy sợ hãi, cần phải chạy trối chết như vậy đây? Điều này làm cho Điền Thi Vận càng thêm tò mò rồi.

- Bởi vì đó là một loại Chuẩn (giống như chim Cắt), một loại hung cầm tên là Kình Thiên Chuẩn, chính là một phiến hắc vân kia mà chúng ta nhìn qua, hơn nữa thực lực cường hoành.

- Kình Thiên Chuẩn?

Điền Thi Vận nghe xong sắc mặt biến đổi, nàng cũng đã được nghe nói đến Kình Thiên Chuẩn này, nếu như là ở thời điểm tu vi trước đó chưa bị thụt lùi liền cũng không cần sợ hãi, nhưng hiện tại tu vi của mình căn bản không thể nào đối phó được với Kình Thiên Chuẩn kia, cho dù là một con cũng không đối phó được.

- Ngươi nghe được cái gì không thế?

Lúc này Dương Lỗi lại nói.

- Cái gì?

Tính nhảy vọt trong lời nói của Dương Lỗi để cho Điền Thi Vận trong lúc nhất thời không kịp phản ứng.

- Thật giống như có thanh âm gì đang kêu gọi chúng ta!

Dương Lỗi nói.

Điền Thi Vận nghe vậy yên tĩnh lại, nghe ngóng, thật đúng là tựa hồ nghe được có người đang triệu hoán.

- Là thật, ta cũng nghe được rồi!

Hai người nhìn nhau một cái, đi? Hya là không đi? Đây là một cái vấn đề đáng giá suy nghĩ.

- Có đi hay không?

¨o¨u G\ʏỀjX ¨¢kI Gʒ iXàH Gèj ĤʏÎjXu

Điền Thi Vận nhìn Dương Lỗi nói, nàng mặc dù sống lâu hơn so với Dương Lỗi, kinh nghiệm so với hắn nhiều hơn nhiều lắm, nhưng dù sao cũng là một nữ tử, trong lúc nhất thời nhưng không quyết định được chủ ý.

Dương Lỗi suy đi nghĩ lại, cảm thấy ba người chính mình lần này bị đem vào nơi đây, đoán chừng là khảo nghiệm của Côn Luân Kính đưa ra, nếu như thông qua khảo nghiệm mà nói, như vậy có thể chính thức nắm Côn Luân Kính trong tay rồi, mặc dù là không hoàn toàn nhưng cũng có thể nắm trong tay một phần chức năng, cho nên Dương Lỗi cuối cùng là vẫn gật đầu:

- Đi, chúng ta đi!

Nếu đã làm ra lựa chọn, như vậy liền không cần phải do dự nữa, hướng chỗ phát ra thanh âm đi tới.

Ước chừng sau khi qua thêm vài phút đồng hồ, sâm lâm rậm rạp trước đó liền biến mất không thấy, thay vào đó là một phiến hồ nước rộng rãi.

Phía trên là hoa sen tràn đầy, bướm bay tán loạn, rất là xinh đẹp.

- Thật là đẹp!

Điền Thi Vận bị cảnh đẹp này mê hoặc, không khỏi thở dài nói.

Mà Dương Lỗi mặc dù giật mình nhưng cũng không có bị mê hoặc, nơi này bất thường.

Huyễn trận?

Trong đầu Dương Lỗi đã hiện lên từ ngữ này, nếu quả thật là huyễn trận mà nói, như vậy trước mắt mình quả thực là không cần lo lắng, Chân Thực Ưng Nhãn mở ra.

Quả nhiên hoa sen tràn ngập ở phía trước biến mất không thấy gì nữa, xuất hiện là một đám Viễn cổ Cự NGạc vô cùng đói bụng, dài đến mười mấy thước, cái miệng dài một thước kia đặc biệt dọa người.

Điền Thi Vận không có Chân Thực Ưng Nhãn, nhìn không ra tình huống chân thật, nữ hài tử nhìn thấy cảnh đẹp như thế cũng là không nhịn được vui mừng, cho nên liền mở ra cước bộ hướng phía trước chạy đi.

Dương Lỗi thấy vậy liền vội vàng giữ nàng lại:

- Đợi một chút, Thi Vận tỷ, ngàn vạn lần đừng đi!

- Lại có chuyện gì sao? Chẳng lẽ ngươi vừa phát hiện ra cái gì sao?

Điền Thi Vận bị Dương Lỗi kéo lại, thấy thần sắc khẩn trương của hắn, không khỏi hỏi.

- Phía trước cũng không phải là hoa sen, đều là huyễn tượng.

Dương Lỗi nói.

- Huyễn tượng?

Điền Thi Vận lấy làm kinh hãi, mặc dù tu vi cấp bậc của nàng giảm xuống, nhưng mà cảnh giới đang còn, Dương Lỗi có thể nhìn thấu huyễn tượng, chính mình lại là không thể, cái này ít nhiều có chút kinh ngạc.

Dương Lỗi gật đầu:

- Đúng vậy, đây thực sự là huyễn tượng, phía trước không phải là hoa sen, mà là từng cái miệng lớn của Viễn cổ Cự Ngạc.

Quả nhiên Dương Lỗi vừa dứt lời, Điền Thi Vận liền thấy được từng đầu Cự Ngạc giương miệng rộng ở trong nước không ngừng đung đưa, làm cho người ta mao cốt tủng nhiên.

Bất quá Dương Lỗi cũng buồn bực, Chân Thực Ưng Nhãn của mình không phải là nhìn không thấu bố trí của Côn Luân Kính sao? Lúc trước những cấm chế kia mình cũng không thể nhìn thấu, nhưng nơi này? Nơi này lại bị chính mình nhìn ra, đây lại là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ những thứ này cũng là ảo cảnh?

Nếu quả thật như vậy mà nói, vậy thì liền phiền toái lớn rồi, nhưng bất kể Cự Ngạc ở trước mặt này là thật hay giả, nếu muốn đi qua nhất định phải thu thập bọn chúng, bay qua là lựa chọn tốt nhất.

- Đây là Viễn cổ Cự Ngạc, chúng ta muốn đi qua chỉ sợ không phải là chuyện dễ dàng.

Điền Thi Vận khẽ nhíu mày, hoàn hảo những Cự Ngạc này cũng không có đồng tác bò lên trên bờ, nếu không phiền toái có thể lớn lắm.

- Không tốt, bọn chúng lên bờ rồi!

Mà lúc này chuyện tình để cho Dương Lỗi lo lắng xảy ra, từng đầu cự ngạc tựa hồ không chịu đựng nổi đói bụng mà muốn bò lên trên bờ nuốt sống bữa mỹ vị này, không sai, hai người Dương Lỗi ở trong mắt bọn chúng bất quá là một bữa ăn ngon mà thôi.

Ở trong trí nhớ của Dương Lỗi, ngạc ngư bình thường đều là ở trong nước, có thể lên bờ, nhưng cũng bất quá là ở bên cạnh bờ mà thôi, cho nên nhìn thấy đám gia hỏa này bò tới trên bờ, lui về phía sau là lựa chọn đầu tiên.

- Lui về phía sau!

Dương Lỗi kéo tay của Điền Thi Vận nhanh chóng lùi về.

Ba người bước chân vào trong kiếm trủng, trong nháy mắt bước vào, cảnh sắc liền thay đổi.

Con đường phía sau biến mất rồi, ngay cả Dương Lỗi thi triển Chân Thực Ưng Nhãn cũng không nhìn thấy bất kỳ đường ra nào, nói cách khác, chỉ có thể đi tới mà không có bất kỳ đường lui nào nữa rồi.

- Thiếu gia, ta đi phía trước đi!

Lúc này Bạch Tố Trinh nói.

Dương Lỗi nghe vậy lắc đầu:

- Không, không được, các ngươi trước hết nhập vào thân ta đi!

- Không được, chúng ta phải cùng nhau, như vậy mà nói cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Điền Thi Vận vừa nghe liền cự tuyệt, trên mặt hiện lên tức giận.

- Ta là lo lắng…

- Lo lắng cái gì? Chúng ta cũng không phải là hạng người ham sống sợ chết, muốn chết thì cùng chết!

Điền Thi Vận cả giận nói.

Bạch Tố Trinh nghe vậy cũng nói:

- Tố Tố phải bảo vệ thiếu gia, không để cho thiếu gia có bất kỳ thương tổn gì, nếu như người nào muốn đối phó với thiếu gia, trước tiên phải bước qua thi thể của Tố Tố.

Thấy vẻ mặt của hai nàng, trong lòng Dương Lỗi cảm động không thôi.

- Được rồi, cùng nhau liền cùng nhau!

Một đoạn đường phía trước hết sức bình tĩnh kỳ thật khiến ba người chạy tới có chút bất an rồi, dọc theo con đường này cũng chỉ có vô số kiếm, có tốt, có xấu, mà không có bất kỳ vật gì khác, bình tĩnh đến làm cho lòng người sợ hãi.

- Làm sao không có gì cả, lại chỉ có những thanh kiếm này?

Điền Thi Vận thật sự là có chút không chịu được không khí bị đè nén như vậy, không khỏi hỏi.

- Ta…

Dương Lỗi đang muốn đáp lời, nhưng cảm nhận được một cỗ kiếm ý mãnh liệt ở phía trước hướng Dương Lỗi trùng kích mà đến.

Dương Lỗi trong nháy mắt rút đao, trong miệng khẽ quát một tiếng:

- Phong Đao Thất Sát, Phong Lôi sát!

Một đao chém xuống, kiếm khí cùng đao khí đụng vào nhau trong nháy mắt bắn ra kình khí mãnh liệt, kiếm ở trên mặt đất liên tục bị đánh bay, tiếp đó rơi lả tả đầy đất, một ít trường kiếm có tính chất không tốt gãy thành mấy đoạn.

- Kiếm ý thật cường liệt!

Điền Thi Vận kinh ngạc nói.

Sau một cỗ kiếm ý này, lại khôi phục bình tĩnh.

- Đi, chúng ta tiếp tục đi tới!

Dương Lỗi cảm giác được cỗ lực lượng triệu hoán kia càng ngày càng mạnh rồi, hẳn là đang ở cách đó không xa.

Đoạn đường này, phẩm chất của những bảo kiếm này càng ngày càng tốt, hơn nữa thỉnh thoảng gặp phải một cỗ kiếm khí, những kiếm khí này có cương mãnh, có bá đạo, có nhẹ nhàng, có hậu trọng, có tràn đầy chính khí, có tà ý vô cùng, có mang theo sát ý nồng đậm, có khi là xuân thủy kéo dài, có để cho người ta như gặp phải gió xuân, có làm cho người ta lạnh đến thấu xương.

- Đó là một tòa bảo tháp!

- Ta cảm thấy được kiếm ý cường đại ở phía trước!

Dương Lỗi đứng xa xa nhìn tòa bảo tháp này, loại thanh âm triệu hoán kia chính là từ trong bảo tháp truyền đến, Dương Lỗi có thể cảm nhận được rõ ràng, trong bảo tháp này rốt cuộc là có đồ vật gì tại sao muốn triệu hoán chính mình tới đây?

Ba người đi tới một chút, lúc này mới nhìn rõ diện mục thật sự của bảo tháp.

- Đây không phải là bảo tháp bình thường, đây là kiếm tháp!

Điền Thi Vận nhìn kiếm tháp ở trước mắt thở dài nói:

- Ta trước kia cũng bất quá là từng gặp ở trên cổ thư, không nghĩ tới lại thấy ở chỗ này.

- Quản nó là cái gì, chúng ta đi vào thôi, ta cảm giác nơi này là lực chọn duy nhất đem chúng ta rời đi không gian của Côn Luân Kính.

Dương Lỗi nói.

- Ân, chúng ta đi!

Điền Thi Vận gật đầu.

Đối với Bạch Tố Trinh mà nói, Dương Lỗi nói cái gì chính là cái đấy, đều sẽ không phản đối.

Dương Lỗi dẫn đầu tiến vào đại môn kiếm tháp, mà Bạch Tố Trinh cùng Điền Thi Vận theo sát ở phía sau, sau khi Dương Lỗi tiến vào, Bạch Tố Trinh cùng Điền Thi Vận nhưng là bị một tầng bình chướng vô hình cản trở ở phía ngoài.

- Tiểu Lỗi, ta cùng Tố Tố không vào được!

- Vậy làm sao bây giờ?

Dương Lỗi cũng không nghĩ tới sẽ có tình huống như thế phát sinh.

- Ngươi đi trước đi, chúng ta ở chỗ này chờ ngươi!

Điền Thi Vận nói, nếu không có cách nào đi vào, đó chỉ có thể như thế rồi.

Dương Lỗi khẽ nhíu mày, kỳ thật thì đây cũng không tính là chuyện xấu, bất quá lại có chút bận tâm, vạn nhất các nàng ở bê ngoài gặp phải nguy hiểm gì mà nói, đây chẳng phải là hỏng bét, nếu không nhập vào trong cơ thể của mình, đợi sau khi tiến vào trong bảo tháp rồi lại đi ra thì sao? Nghĩ tới đây Dương Lỗi lại đi ra cửa tháp kiếm.

- Thi Vận tỷ, Tố Tố, các ngươi nhập vào trên thân thể của ta đi!

Dương Lỗi nhìn hai nàng nói.

Điền Thi Vận cùng Bạch Tố Trinh nghe vậy gật đầu, hai người kia chia ra hóa thành hai đạo quang mang nhập vào trong cơ thể của Dương Lỗi.

Dương Lỗi hít một hơi thật sâu, lần nữa bước chân vào trong kiếm tháp.

Cái phương pháp này quả nhiên có thể được, sau khi tiến vào, Dương Lỗi muốn để cho hai nàng lần nữa đi ra ngoài, nhưng kinh ngạc phát hiện chính mình không cách nào đem các nàng phóng xuất ra, cũng không cách nào cùng hai nàng tiến hành liên lạc, tiến hành câu thông.

Như vậy Dương Lỗi cũng không có cách nào rồi, đây chỉ có thể đi một bước tính một bước, bất quá nghĩ lại đây cũng không phải là chuyện xấu, chính mình một người hành động còn thuận tiện một chút.

¨oPu G\yỀjX ¨PVI -àj b_Ł h ¦}Òju r©s

Dương Lỗi từng đối với kiếm tháp này thi triển Giám Định Thuật, nhưng căn bản là không có giám định thành công, không có biện pháp, chỉ có thể dựa vào quan sát của mình rồi, Giám Định Thuật mặc dù không có biện pháp giám định thành công, nhưng may là Chân Thực Ưng Nhãn của mình vẫn có thể nhìn thấu huyễn trận nơi này.

Mình sẽ ở trong kiếm tháp này gặp phải cái gì, Dương Lỗi mơ hồ có chút mong đợi.

Kiếm tháp đệ nhất tầng, Vạn Kiếm trận!

Lúc này thanh âm nhắc nhở của hệ thống vang lên.

- ĐInh, người chơi kích khởi ra nhiệm vụ tùy cơ, xông qua Vạn Kiếm trận, phần thưởng nhiệm vụ là kiếm tháp nhận chủ, đạt được truyền tống phù xuất nhập truyền tống trận của Côn Luân Kính, nhiệm vụ thất bại, cấp bậc hạ xuống một cấp, chịu nỗi khổ vạn kiếm xuyên tâm.

- Hô…

Dương Lỗi không khỏi nặng nề thở phào một cái, trên trán khẽ đổ mồ hôi, nhất định phải thành công, nếu không liền thảm rồi, cấp bậc rớt xuống một cấp thì không nói, còn phải thừa nhận nỗi khổ vạn kiếm xuyên tâm, đây là người chịu được sao? Đối với Dương Lỗi mà nói, tình nguyện đi chiến đấu với một vị cường giả Thông Huyền đại viên mãn cũng không muốn thừa nhận loại nỗi khổ vạn kiếm xuyên tâm này, danh tự này vừa nghe liền làm cho người ta run như cầy sấy.

- Trấn định, nhất định phải trấn định, cũng chỉ là một cái Vạn Kiếm trận mà thôi!

Dương Lỗi hít một hơi thật sâu, yên lặng vận hành Băng Tâm quyết làm cho chính mình rất nhanh bình tĩnh lại.

Chỉ cần bước ra một bước liền tiến nhập Vạn Kiếm trận rồi, ở trước lúc chưa tiến vào Vạn Kiếm trận, Dương Lỗi cho dù là thi triển Chân Thực Ưng Nhãn cũng nhìn không ra Vạn Kiếm trận kia rốt cuộc là trận pháp gì, bất quá trong lòng suy đoán, Vạn Kiếm trận này hẳn là có vô số bảo kiếm bố trí mà thành trận pháp, muốn vượt qua sợ rằng thật đúng là không quá dễ dàng.

Nhưng nhất định phải thành công, nếu như tầng thứ nhất của kiếm tháp là Vạn Kiếm trận cũng không xông qua được, như vậy những tầng khác của kiếm tháp này thì sao? Thời điểm Dương Lỗi ở bên ngoài kiếm tháp nhưng là thấy được rõ ràng, kiếm tháp này có chín chín tám mốt tầng, tầng thứ nhất cũng không xông qua được, như vậy làm sao có thể xông qua được những tầng khác? Như thế nào đi tới tầng tám mươi mốt?

Sau khi một bước đạp vào giới hạn, vô số bảo kiếm ở trong bầu trời phi vũ, phát ra thanh âm “sưu sưu”.

Vạn Kiếm trận quả nhiên không hổ là Vạn Kiếm trận, bảo kiếm nhiều lắm, sợ rằng thật có hơn vạn thanh kiếm.

- Sưu!

Một thanh trường kiếm hướng trái tim của Dương Lỗi đâm tới, tốc độ rất nhanh.

Dương Lỗi vội vàng tránh né, bảo kiếm kia dán sát lưng áo của Dương Lỗi mà qua, y phục bị cắt mất một khối.

Tốc độ thật nhah? Dương Lỗi không khỏi kinh hãi xuất ra một phen mồ hôi lạnh, tự mình phân thần như vậy liền thiếu chút nữa bị cắt rồi.

Một thanh kiếm thoáng qua, tiếp theo chính là thanh thứ hai, thanh thứ ba.

Dương Lỗi tập trung tinh thần đối phó với những trường kiếm này.

Một thanh thoáng qua, hai thanh, ba thanh, ngắn ngủi vài giây đồng hồ, Dương Lỗi liền vượt qua mấy chục thanh trường kiếm.

- Không được, không thể tiếp tục như vậy rồi, nếu như chỉ là một mực né tránh mà nói, sợ rằng chính mệt mỏi đến chết mất, nhất định phải nghĩ biện pháp mới được!

Dương Lỗi một bên tránh né, một bên suy tư.

- Ba ba!

Y phục của Dương Lỗi lần nữa bị phá vỡ một đạo vết rách.

- Phong Ẩn đao!

Dương Lỗi muốn lấy ra binh khí Phong Ẩn đao của mình, nhưng mà để cho hắn kinh ngạc chính là Phong Ẩn đao tựa hồ biến mất không thấy, căn bản cầm không ra.

Lại tới một lần, vẫn là không có, chẳng lẽ là hệ thống đã hạn chế rồi? Hay là do kiếm tháp này hạn chế? Dương Lỗi không còn cách nào, Phong Ẩn đao không có, vậy dùng Truy Hồn cũng là có thể đi?

Nghĩ muốn xuất ra Truy Hồn, kết quả lại cũng giống như vậy, căn bản không có bất kỳ phản ứng nào, ngay cả tiểu lý phi đao cũng là như vậy, cầm không ra.

Dương Lỗi né tránh, trong lòng phát đắng, đây cũng quá lừa người rồi, lại khi dễ như vậy.

Nếu Phong Ẩn Đao không thể dùng, tiểu lý phi đao cũng không thể sử dụng, ngay cả Truy Hồn Cung cũng không cầm ra được, cái này phải như thế nào mới tốt đây?

Kiếm, đúng rồi, chính mình cần có một thanh kiếm mới được.

Nhìn trường kiếm bay múa đầy trời, đây còn tìm không được một thanh vũ khí sao? Dương Lỗi vỗ đầu của mình, thật là quá ngu xuẩn.

- Sưu!

Lại là một thanh bảo kiếm bay tới, bay sát đầu, lướt mặt mà qua, thiếu chút nữa mặt mày vàng vọt rồi.

Nhất định phải bắt được một thanh bảo kiếm.

Nhìn đúng thời cơ.

Một thanh trường kiếm phong cách cổ xưa hướng Dương Lỗi công kích tới, kiếm khí lăng lệ, thanh kiếm này xem ra không giống bình thường.

Trường kiếm kia càng ngày càng gần, càng ngày càng gần, thời cơ đến, nhanh chóng xuất thủ, nhanh như thiểm diện, Dương Lỗi một phát bắt được chuôi bảo kiếm bay tới này.

- Ông ông ông!

Trường kiếm ở trong tay Dương Lỗi không ngừng lay động, giãy dụa, tựa hồ muốn từ trong tay Dương Lỗi tránh thoát ra.

- Bá bá!

Bốn bề lại là mấy thanh trường kiếm công kích mà tới.

Dương Lỗi nắm chặt trường kiếm trong tay, hướng những thanh trường kiếm bay tới kia huy vũ qua.

- Đinh đinh đinh!

Trường kiếm công kích tới đều bị Dương Lỗi ngăn cản lại, bất quá bảo kiếm trong tay còn giãy dụa, Dương Lỗi nổi giận, một thanh kiếm mà thôi, chính mình nếu như ngay cả nó cũng khống chế không được, như vậy còn thế nào thông qua Vạn Kiếm trận này.

Dương Lỗi đem chân khí của chính mình điên cuồng rót vào trong thân kiếm, cố gắng thu phục nó.

Dĩ nhiên thời điểm chân khí của Dương Lỗi quán chú, trường kiếm kia tựa hồ giống như bị thuần phục, không hề lại có bất kỳ giãy dụa nào, Dương Lỗi mừng rỡ, bảo kiếm này cũng không tệ lắm, chính mình có vũ khí rồi.

Mười phút trôi qua, nửa giờ trôi qua, vô số trường kiếm không gián đoạn hướng Dương Lỗi công kích tới.

Lúc này y phục trên người của Dương Lỗi đã bị cắt ra không ít vết rách, trên trán đã sớm là mồ hôi trong suốt.

Thở ra gấp gáp rồi!

Lại là nửa giờ đi qua, lúc này không chỉ là y phục bị phá rách nhiều chỗ, trên người đã gia tăng chút ít vết thương.

Hai canh giờ đi qua.

Ba canh giờ đi qua.

Di động của Dương Lỗi trở nên chậm lại, vết thương trên người rõ ràng có thể thấy được, y phục trước đó đã sớm biến thành mảnh vải, vết máu loang lổ.

- Tiếp tục như vậy mà nói, sợ rằng muốn xong đời!

Dương Lỗi điên cuồng vận chuyển Huyền Nguyên quyết cùng Băng Tâm quyết, cả người điên cuồng huy vũ trường kiếm trong tay.

- Rốt cuộc phải như thế nào mới có thể phá giải Vạn Kiếm trận này? Chẳng lẽ liền là một mực như vậy? Đây là khảo nghiệm nghị lực của mình hay là cái gì? Chỉ sợ không phải?

Dương Lỗi phân tâm nhị dụng, nếu như không phải là đem Thiết Bố Sam tu luyện đến tầng thứ đại viên mãn mà nói, đã sớm xong đời rồi.

- Oanh long!

Đột nhiên Dương Lỗi cảm giác trong cơ thể mình được mở ra một đạo áp môn, chân khí trong cơ thể điên cuồng hướng đạo áp môn kia lao tới.

Dương Lỗi mừng rỡ, đây là Huyền Nguyên quyết đột phá, từ tầng mười một đột phá đến tầng thứ mười hai.

¨oku G\yỀjX ¨PUI dy« -Îj ¦\Îj p\¾qu

Chân khí vốn là tiêu hao thật lớn trong nháy mắt khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, thân thể vốn là mỏi mệt lần nữa biến thành thần thái sáng láng, tốc độ so với lúc trước tăng thêm gần gấp đôi.

Chẳng lẽ là muốn nhanh?

Như vậy liền nhanh, ta nhanh, nhanh hơn nữa, nhanh hơn nữa.

Dương Lỗi điên cuồng tăng thêm tốc độ.

Nếu như có gia tốc phù mà nói, như vậy liền tốt rồi, nhưng cho dù là có, Dương Lỗi cũng không có cách nào đổi, cũng không có cách nào lấy ra sử dụng.

Trường kiếm ở bốn phía càng ngày càng nhiều, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, Dương Lỗi nhanh, những trường kiếm kia cũng theo đó biến nhanh, số lượng cũng biến nhiều, càng ngày càng nhiều.

Mặc dù Huyền Nguyên quyết đột phá tầng mười một đạt đến tầng mười hai, chân khí tăng lên gấp mấy lần, thể lực cũng khôi phục, tốc độ so với lúc trước tăng lên rất nhiều, nhưng Dương Lỗi lúc này lại là lộ ra vẻ càng thêm chật vật.

Làm sao bây giờ? Phải như thế nào mới có thể né tránh vô số bảo kiếm này?

Những bảo kiếm này mặc dù không có kiếm khí, nhưng tốc độ kia lại là quá nhanh, một thanh kiếm đối với mình mà nói là không có thương tổn gì, mười thanh kiếm đối với mình mà nói cũng không có vấn đề gì, thậm chí một trăm cũng có thể ứng phó, nhưng một ngàn thanh kiếm thì sao? Một vạn thanh kiếm thì sao?

Tốc độ?

Quỹ tích?

Gió?

Khí lưu?

- Bá bá!

Trên mặt Dương Lỗi bị chém rách hai vết lớn, máu tươi theo vết thương chảy ra.

Nhưng Dương Lỗi lúc này lại là quên mất đau đớn, cả người tiến vào một loại trạng thái huyền diệu, hai mắt nhắm nghiền, trường kiếm vốn là bị cầm ở trong tay cũng không cần.

Nhưng làm cho người ta kinh ngạc là vô số trường kiếm kia mặc dù hướng Dương Lỗi đâm tới, nhưng quanh thân Dương Lỗi tựa hồ tạo thành một loại khí lưu đặc thù, đem những trường kiếm kia đẩy ra.

- Ta hiểu được rồi, ha ha, ta hiểu làm sao phá giải Vạn Kiếm trận này rồi, ha ha…

Dương Lỗi chợt mở mắt, cười như điên.

Cả người hóa thành một đạo hắc ảnh, ở trong vô số trường kiếm tự do đi lại, những trường kiếm kia thế nhưng không thể đánh trúng được hắn chút nào.

- Đinh, chúc mừng người chơi lĩnh ngộ thân pháp, mời người chơi đặt tên?

- Lưu Vân thân pháp!

- Đinh, danh tự Lưu Vân thân pháp thành công!

- Đinh, chúc mừng người chơi xông qua Vạn Kiếm trận, hoàn thành nhiệm vụ tùy cơ, nhận được một ngàn ức kinh nghiệm trị, đạt được mười ức khí công trị, đạt được mười ức tích phân trị.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được kiếm tháp thừa nhận, kiếm tháp nhận chủ!

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được giấy thông hành Côn Luân tiên cảnh — Côn Luân tiên cảnh Truyền tống trận Truyền tống phù!

Thành công, thật sự thành công rồi, Dương Lỗi mừng rỡ vô cùng, lúc này kiếm tháp nhận chủ, vô số trường kiếm kia trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, còn dư lại là một cái cung điện cực lớn, chính giữa cung điện đặt một thanh trường kiếm, thanh trường kiếm này Dương Lỗi nhận ra, đúng là thanh trường kiếm mà mình đã thu phục kia.

- Thiếu gia, ngươi không sao chứ?

Lúc này thanh âm của Bạch Tố Trinh vang lên trong đầu của Dương Lỗi.

Lúc này Dương Lỗi mới nhớ tới Bạch Tố Trinh cùng Điền Thi Vận, mang hai nàng phóng xuất ra.

- Tiểu Lỗi, ngươi không sao chứ?

Điền Thi Vận được phóng xuất ra liền quan tâm mà hỏi.

Dương Lỗi lắc đầu:

- Ta không sao!

- A… Tiểu Lỗi, y phục của ngươi!

Điền Thi Vận bỗng nhiên hét lên một tiếng, che hai mắt của mình, xoay người sang chỗ khác, Bạch Tố Trinh cũng như vậy, sắc mặt trở nên hồng.

- Cái gì?

Dương Lỗi vừa nhìn, lúc này mới chú ý tới y phục của mình đã hoàn toàn bị phá nát, có thể nói là quần áo không đủ che thân, vội vàng lấy y phục khác ra thay.

- Có thể rồi, các ngươi có thể quay lại!

Lúc này hai nàng vẫn là sắc mặt hồng hồng, Dương Lỗi cũng có chút lúng túng, chính mình lúc đó thật cao hứng lại quên mất thay quần áo.

- Tiểu Lỗi, sau khi chúng ta nhập vào thân thể thì có chuyện gì xảy ra? Làm sao cũng không liên lạc được với ngươi?

Điền Thi Vận nói.

- Không có chuyện gì, hiện tại đã qua, chúng ta có thể rời không gian của Côn Luân Kính này rồi.

Dương Lỗi vừa nói, lấy ra tấm Côn Luân tiên cảnh Truyền tống phù kia:

- Các ngươi xem, đây là cái gì?

- Truyền tống phù?

Điền Thi Vận cao hứng nói.

- Đúng vậy, đây chính là truyền tống phù của Côn Luân tiên cảnh, có nó, chúng ta có thể tự do tiến vào trong Côn Luân tiên cảnh này rồi!

Dương Lỗi nói.

- Đó thật là quá tốt rồi!

Điền Thi Vận nói:

- Đây là nói chúng ta có thể rời đi chỗ này rồi!

Dương Lỗi gật dầu:

- Đúng như vậy!

- Chúng ta không phải là bây giờ rời đi nơi này?

- Ân!

Sau khi ra khỏi Côn Luân tiên cảnh, đi tới trong cung điện ở thạch thất trước đó.

- Đi, chúng ta đi động phủ của Bích Yên Thủy xem một chút, nhìn xem có thể tiến vào hay không.

Toàn bộ vật mà Điền Thi Vận lưu lại đều ở trong không gian trữ vật của Côn Luân Kính, cho nên sau khi lấy được Côn Luân Kính cũng chưa có lấy ra những vật khác. Cho nên ba người liền hướng động phủ của Bích Yên Thủy đi tới.

Bởi vì nơi đó có Thủy Linh Tinh quáng mạch, Thủy Linh Tinh nhưng là đồ tốt, ở thời đại kia của Điền Thi Vận cũng là không thấy nhiều, từ đó có thể thấy được chỗ trân quý của Thủy Linh Tinh.

Như cũ là đạo thạch môn kia.

Dương Lỗi vận đủ khí lực, hướng của đá đẩy đi.

Nhưng cửa đá này vẫn không nhúc nhích, Dương Lỗi hơi có vẻ kinh ngạc, phải biết mình hôm nay đã là cảnh giới Vũ Thần, hơn nữa Thiết Bố Sam tu luyện tới cảnh giới đại viên mãn, lực lượng so với lúc trước tăng thêm mấy chục lần, thậm chí là gấp mấy trăm lần.

- Thi Vận tỷ, ngươi tới thử một chút!

Dương Lỗi xoay người nói với Điền Thi Vận.

Nàng gật đầu, tiến lên một bước, hướng cửa đá đẩy đi.

Nhưng kết quả cũng là giống như vậy, cửa đá căn bản không có bất kỳ biến hóa, nàng lắc đầu:

- Ta cũng không đẩy được, để cho Tố Tố tới thử một chút đi!

Bạch Tố Trinh cũng thử, căn bản là không cách nào làm dịch chuyển cửa đá, Dương Lỗi biết, cửa đá này chỉ sợ rằng chỉ có Nhị tỷ Dương Nguyệt của mình mới có thể đẩy ra được.

Không có cách nào, muốn nhận được Thủy Linh Tinh quáng mạch kia chỉ có chờ đến sau này cùng Nhị tỷ Dương Nguyệt cùng nhau tới mới được.

Nhắc tới Nhị tỷ Dương Nguyệt, Dương Lỗi ngược lại là có chút tưởng niệm rồi, không biết nàng ở Bích Thủy cung thế nào, tu vi hẳn là đề cao rất nhanh đi, nàng đạt được truyền thừa của Bích Yên Thủy, ở trong nội cung của Bích Thủy tu luyện, tu vi hẳn là một ngày ngàn dặm, đoán chừng lúc này cũng là cảnh giới Vũ Thánh.

Chính mình còn là đáp ứng với nàng phải đi gặp nàng, bất quá hiện tại khẳng định không được, ít nhất sau khi phải đi Huyền Cơ môn mới được.

- Tiểu Lỗi, chúng ta làm sao bây giờ?

Điền Thi Vận nhìn Dương Lỗi nói:

- Cửa đá này đẩy không ra, chẳng lẽ cứ bỏ qua như vậy?

- Coi như xong, chúng ta đi!

Nếu cửa đá đẩy không ra, tự nhiên cũng không có biện pháp cưỡng cầu rồi.

- Yên sơn, ta lại tới rồi!

Dương Lỗi đi ở trong Yến sơn, trong lòng cảm khái ngàn vạn, có thể nói, thành công của chính mình liền là bắt đầu ở chỗ này.

¨©·u G\yỀjX ¨P£I ¦¾_ i \Òq ³Lj ~Ềju

Một đường hành tẩu, tìm kiếm chủ yếu là linh dược, dĩ nhiên một chút dược liệu có thể dùng để luyện đna cũng sẽ không bỏ qua, chỉ cần đối với mình hữu dụng.

Bất quá lần này quan trọng nhất là tìm được Chu Độc My, từ trong tay nàng ấy được một phần Độc kinh khác.

Độc kinh là truyền thừa của thượng cổ Độc Vương, đây là phải lấy được tới.

- Còn nhớ rõ chỗ này không?

Đi tới bên cạnh cái đầm nước kia, Dương Lỗi mỉm cười nói với Bạch Tố Trinh.

- Nhớ được, Tố Tố cả đời đều sẽ không quên, đây là địa phương mà Tố Tố cùng thiếu gia gặp nhau.

Trên mặt Bạch Tố Trinh nổi lên một tia ngọt ngào.

Thấy bộ dạng của Bạch Tố Trinh, Điền Thi Vận có chút ngạc nhiên, liền hỏi:

- Là chuyện gì xảy ra? Nói với ta một chút đi?

- Cái này không có gì hay mà nói!

Dương Lỗi cười cười:

- Chúng ta ở chỗ này nghỉ ngơi một chút đi!

- Ừ!

Bạch Tố Trinh vui mừng gật đầu.

- Ta đi kiếm chút ít con mồi!

Nói xong Dương Lỗi liền đứng lên, hướng nơi xa đi tới, một lát sau liền mang theo ba con thỏ to mập trở lại.

Sau khi xử lý, Dương Lỗi liền bắt đầu nướng, hôm nay Dương Lỗi nhưng là mở ra chức nghiệp đầu bếp, cho nên đồ vật làm được so với lúc trước dễ ăn hơn rất nhiều.

Bất quá đối với Điền Thi Vận mà nói, nàng căn bản không cần ăn cái gì, cũng là bất đắc dĩ.

Chỉ có thể nhìn hai người Dương Lỗi cùng Bạch Tố Trinh ăn được ngon như vậy, hơi có chút bất mãn.

- Ăn xong chưa/ Ăn xong thì chúng ta phải lên đường rồi!

Dương Lỗi cười cười:

- Thật xin lỗi a, Thi Vận tỷ, ta quên mất ngươi không cần ăn thứ gì rồi.

- Không có chuyện gì!

Mặc dù trả lời như vậy, nhưng vẻ bất mãn để lộ ra trong giọng nói là người nào cũng nghe ra được.

Dương Lỗi nói:

- Yên tâm đi Thi Vận tỷ, ta nhất định sẽ nghĩ biện pháp để cho ngươi đoàn tụ thân thể.

- Ân!

Lúc này Điền Thi Vận mới hài lòng gật đầu:

- Nhớ lời ngươi đã nói!

……

Qua một ngày sau, ba người Dương Lỗi đã bước chân vào phạm vi thế lực của Yên sơn, nơi này cũng chính là đường ranh giới của ma thú bạo động cùng nhân loại.

Dương Lỗi cũng không lo lắng, kỹ năng Thiên Đao nhất thức hiện tại của chính mình đã hoàn toàn khôi phục, thuộc tính của Thiên Đao nhất thức cùng nhất kích tất sát của Phong Ẩn đao dung hợp rồi, biến thành kỹ năng Thiên Đao nhất thức mới, cái kỹ năng này vừa ra, chỉ cần cấp bậc của đối phương không cao hơn bản thân hai mươi cấp liền là hẳn phải chết không thể nghi ngờ, bất quá có chút buồn bực chính là thời gian hồi phục cần bốn mươi tám giờ.

Cũng chính là hai ngày mới có thể sử dụng một lần, đây là tin tức làm cho người ta đau đớn.

Nhưng so với thuộc tính nhất kích tất sát lúc trước của Phong Ẩn đao ngược lại là phải tốt hơn rất nhiều, nhất kích tất sát chỉ có cơ hội một phần trăm, mà đây lại là bách phát bách trúng.

Ba người một đường hành tẩu ngược lại cũng gặp phải không ít ma thú, bất quá những ma thú này lợi hại nhất cũng bất quá là bát cấp, cũng chính là Vũ Đế cấp, đây dĩ nhiên sẽ không được Dương Lỗi để ở trong mắt rồi, khinh thường giết bọn nó.

- Có khí tức của thần thú!

Bạch Tố Trinh dừng lại nói.

Dương Lỗi cười nói:

- Không có chuyện gì, chúng ta đi qua!

Khí tức này là Phần Hỏa, Phần Hỏa đã bị mình hoàn toàn thu phục rồi, trở thành ma sủng của chính mình, hôm nay cũng không cần nó âm thầm giúp đỡ mình đối phó với Thiên Vương Hổ, cho nên cũng là lúc nó trở về chỗ cũ rồi.

- THiếu gia, đối phương khó đối phó, chúng ta không phải là cẩn thận một chút thì tốt hơn?

Bạch Tố Trinh nói.

Dương Lỗi vẫn là lắc đầu:

- Không cần thiết!

- Tới!

Điền Thi Vận cũng đã sớm cảm nhận được, liền làm xong chuẩn bị đối địch.

Bỗng nhiên một cái thân thể khổng lồ lao đến.

Điền Thi Vận cùng Bạch Tố Trinh thấy thế liền muốn công kích, lúc này Dương Lỗi hô lên:

- Ngừng, không cần khẩn trương!

Điền Thi Vận nói:

- Nhưng mà...

- Chủ nhân!

Chỉ thấy thân thể khổng lồ kia đi tới trước mặt của Dương Lỗi, hóa thành một cái đại hán cung kính hô lên.

- Phần Hỏa, ngươi đã đến rồi!

Dương Lỗi nhìn:

- Biết Chu Độc Mẹ ở đâu không?

- Chủ nhân muốn tìm Độc Tri Chu kia?

Phần Hỏa lấy làm kinh hãi:

- Chủ nhân, Độc Tri Chu kia cũng không phải là dễ trêu, coi như là Thiên Vương Hổ cũng không dám dễ dàng đi trêu chọc nàng, độc thuật của nàng vừa tiến bộ, ta đề nghị chủ nhân vẫn là không nên đi tìm nàng thì tốt hơn.

- Không có chuyện gì, ngươi không cần lo lắng, ta không phải là đi tìm nàng phiền toái, mà là tìm nàng có chút việc.

Dương Lỗi nhưng không thèm để ý chút nào, độc thuật của Chu Độc Mẹ mặc dù lợi hại, nhưng hiện tại chính mình cũng đi vào cảnh giới Vũ Thần, cộng thêm mình cũng tu luyện một phần ba Độc kinh, coi như là độc thuật của Chu Độc Mẹ có lợi hại đi nữa cũng không nhất định có thể làm gì được mình, hơn nữa mình có hệ thống trong người, căn bản không có cái gì cần phải bận tâm, về phần Bạch Tố Trinh cùng Điền Thi Vận có thể nhập vào thân thể, mà Phần Hỏa cũng có thể tiến vào không gian sủng vật.

- Nhưng mà... Nhưng mà nàng lại là một nữ nhân điên, tuyệt đối không cho phép nam nhân tiến vào địa bàn của nàng, coi như là Thiên Vương Hổ cũng là để cho người mang tin tức của hắn đến.

Phần Hỏa nói:

- Nữ nhân kia một khi nổi giận lên nhưng là rất điên cuồng, cái gì cũng không cố kỵ.

Dương Lỗi nghe vậy ngược lại là sửng sốt, lại không nghĩ rằng Chu Độc Mẹ này lại còn có một mặt như vậy, Độc Tri Chu này chẳng lẽ bị nam nhân nào thương tổn qua hay sao? Bất quá bất kể như thế nào, chính mình phải đi một chuyến, mặc dù không đi đến chỗ ở của nàng cũng phải hẹn nàng đi ra ngoài, nếu không mình như thế nào nhận được một bộ phận khác của Độc kinh.

- Không sao, để cho nàng đi ra ngoài gặp mặt cũng được.

Dương Lỗi cười nói.

- Chủ nhân ngươi là nói, ngươi muốn đi Yên sơn?

Phần Hỏa lúc này mới lĩnh ngộ được, Dương Lỗi lại tính toán tiến vào trong Yên sơn, đây nhưng là không được rồi, Dương Lỗi đánh bại Thiên Vương Hổ, hôm nay đã bị ma thú của Yên sơn xem là địch nhân tuyệt đối rồi, một khi bị phát hiện, như vậy hậu quả nhưng là thiết tưởng không chịu nổi.

- Ân!

Dương Lỗi gật đầu:

- Như thế nào, có cái gì không đúng sao?

- Nhưng mà chủ nhân, ngài hiện taijd dã bị Yên sơn liệt vào danh sách người không được hoan nghênh nhất, nếu như đi vào mà nói, nếu như bị phát hiện nhất định sẽ bị đuổi giết.

Phần Hỏa nhỏ giọng nói:

- Đến lúc đó coi như là Phần Hỏa cũng không có cách nào bảo vệ an toàn của ngài!

Dương Lỗi nghe vậy ha ha cười một tiếng, đối với cái này căn bản không lo lắng, hôm nay mình coi như là gặp phải cường giả cảnh giới Thông Huyền cũng không sợ, chính mình vạn nhất đánh không lại còn có thể chạy trốn, mình có thể thi triển Thuấn Tức Thiên Lý, nếu không được, chính mình có Vạn Dặm Thần Hành phù, nếu như còn không được, mình cũng có thể lần nữa tiến vào Côn Luân tiên cảnh.

¨©ou G\yỀjX ¨P¢I WÄq G\« ĤƷH g ‘ u ros

- Phần Hỏa, cái này liền không cần ngươi lo lắng ồi, đến lúc đó nếu quả thật gặp phải tình huống như vậy, ta tự có biện pháp, hơn nữa ta còn có thể dịch dung, sau khi dịch dung, bọn họ căn bản không nhận ra ta được.

Dương Lỗi cười nói.

Chính mình trừ có những thủ đoạn chạy trối chết kia ra, còn có Dịch Dung đan, sau khi sử dụng Dịch Dung đan, đừng nói là những ma thú này, coi như là người thân cận nhất của chính mình cũng không cách nào đem mình nhận ra.

- Vậy tốt rồi, chủ nhân, ta đây liền dẫn ngươi đi qua, bất quá chủ nhân, ta nghĩ, ta nghĩ chủ nhân vẫn là che giấu môt chút, giả trang một chút thì vẫn tốt hơn.

Phần Hỏa thấy ngữ khí của Dương Lỗi kiên quyết như vậy, không thể làm gì khác hơn là đồng ý, nhưng suy nghĩ một chút cuối cùng vẫn là nói ra ý nghĩ của mình với Dương Lỗi.

- Cái này không có vấn đề!

Dương Lỗi ăn vào một viên Dịch Dung đan, đem dung mạo của mình hơi biến hóa một chút, rất nhanh liền thay đổi một cái bộ dáng, ngay cả khí tức cũng thay đổi.

Phần Hỏa nhìn Dương Lỗi biến hóa không khỏi trợn mắt hốc mồm, đây còn là chủ nhân của mình sao? Nếu như không phải là cùng Dương Lỗi có khế ước liên lạc đặc thfu mà nói, mình như thế nào cũng không thể tin tưởng đây là chủ nhân Dương Lỗi của mình.

- Như vậy được chưa?

Dương Lỗi cười nói.

- Có thể, có thể, chủ nhân ngươi thật là lợi hại!

Phần Hỏa vội vàng gật đầu.

Dương Lỗi nói:

- Đó là tự nhiên, thủ đoạn của chủ nhân ngươi rất nhiều, bất quá ngươi không biết mà thôi, sau này ngươi liền đi theo ta rồi, đến lúc đó ngươi cũng biết chủ nhân của ngươi rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại, ngươi sau này liền biết, đi theo ta là tạo hóa lớn nhất cả đời này của ngươi.

Điền Thi Vận cũng kinh ngạc không dứt, nàng là nữ nhi của cốc chủ Thiên Y cốc, đối với cái này tự nhiên là quá rõ ràng, Dịch Dung đan, đây nhất định là Dịch Dung đan, cũng chỉ có Dịch Dung đan mới có hiệu quả như vậy.

- Tiểu Lỗi, đây là Dịch Dung đan?

Dương Lỗi gật đầu:

- Đúng vậy, đây chính là Dịch Dung đan!

- Tiểu Lỗi ngươi thật là lợi hại, không nghĩ tới ngươi ngay cả Dịch Dung đan đều có thể luyện chế ra, ngươi thật là thiên tài.

Điền Thi Vận không khỏi khen ngợi, nàng nhưng là rõ ràng, tuổi qua Dương Lỗi không quá mười bảy mà thôi, tu vi đã đạt đến cảnh giới Vũ Thần, có thể nói là thiên tư trác tuyệt, hơn nữa luyện khí thuật rất tốt, hôm nay thân thể này của mình chính là hắn luyện chế, có thể làm được như vậy đã là không tệ rồi, nhưng không nghĩ tới Dương Lỗi còn có thể luyện đan, hơn nữa ngay cả đan dược giống như Dịch Dung đan đều có thể luyện chế ra, quả thực là kỳ tài toàn năng, người như vậy trên vạn năm đều chưa chắc có thể xuất hiện một người!

- Chủ nhân, chính là chỗ này, ta cho người đi tới gọi một tiếng đi!

Đến địa bàn của Chu Độc Mẹ, Phần Hỏa chính mình còn thật không dám đi vào, hắn mặc dù đã là Vũ Thần thất giai rồi, tu vi so với Chu Độc Mẹ còn phải cường hoành hơn nhưng cũng không dám dễ dàng xông vào. Bởi vì độc thuật của Chu Độc Mẹ rất lợi hại, xông vào như vậy không khác với cùng muốn chết là bao.

- Không cần, chúng ta đi vào!

Dương Lỗi vung tay lên nói.

- Chủ nhân, như vậy không được, nơi này khắp nơi đều là độc, nếu như trực tiếp xông vào như vậy mà nói, sợ rằng còn chưa nhìn thấy Chu Độc Mẹ, chúng ta cũng đã ngã xuống.

Nghe Dương Lỗi nói muốn xông thẳng vào như vậy, Phần Hỏa sợ hết hồn, nói đùa gì vậy, nơi này khắp nơi đều là độc, xông vào như vậy thật đúng là nguy hiểm vô cùng.

- Không có chuyện gì, Phần Hỏa, ta thu ngươi vào trong không gian đi!

Dương Lỗi nhìn Phần Hỏa, vung tay lên, Phần Hỏa liền biến mất không thấy gì nữa, lại xoay người nhìn Bạch Tố Trinh cùng Điền Thi Vận:

- Tố Tố, Thi Vận tỷ, các ngươi cũng nhập vào thân thể ta đi!

Bạch Tố Trinh nhìn Dương Lỗi nói:

- Thiếu gia, ta… Ta không, nếu nơi này nguy hiểm như vậy, ta… Ta muốn ở chung một chỗ với ngươi, phải bảo vệ ngươi!

- Nghe lời, ta có thể ứng phó, nhưng nếu như ngươi còn ở bên ngoài mà nói, đó là sẽ khiến ta lo lắng, thực lực bây giờ của ngươi quá yếu.

Dương Lỗi nói.

- Ta….

Bạch Tố Trinh biết thực lực của mình cùng thiếu gia chênh lệch quá xa, cuối cùng vẫn là gật đầu, trong lòng âm thầm tự nói với mình nhất định phải cố gắng tu luyện mới có thể trợ giúp thiếu gia.

- Tiểu Lỗi, ta liền không cần thiết đi, ta là Thiên Sứ Chiến Đấu, không sợ độc!

Điền Thi Vận nói:

- Hơn nữa ta còn có kim đan hộ thể, độc tố bình thường căn bản không có tác dụng, trừ phi độc thuật của nàng có thể xâm nhập kim đan của ta, nếu không đối với ta không có hiệu quả, cho nên ta liền không cần nhập vào thân của ngươi.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút, mình còn có Giải Độc đan, cộng thêm Chân Thực Ưng Nhãn cùng Giám Định Thuật, nơi nào có độc, nơi nào có bẫy rập vẫn có thể nhìn ra được, hẳn là không có vấn đề quá lớn, cho nên gật đầu nói:

- Tốt lắm, Thi Vận tỷ, vậy ngươi cẩn thận một chút.

Cho nên Dương Lỗi cùng Điền Thi Vận hướng động phủ của Chu Độc Mẹ đi tới.

Dọc theo đường đi, Dương Lỗi lại cũng hết sức cẩn thận, Chân Thực Ưng Nhãn một mực mở ra, hôm nay Dương Lỗi đạt đến cảnh giới Vũ Thần, tiêu hao của Chân Thực Ưng Nhãn cũng không cần lo lắng, coi như là mở ra cả ngày cũng không có chút vấn đề nào.

Nơi này thật đúng là giống như lời nói của Phần Hỏa, khắp nơi đều là độc, hơn nữa còn là độc trận, những độc dược dùng để bố trí này đều là kiến huyết phong hầu (thấy máu liền chết), một khi không cẩn thận lây dính phải, nếu như không có giải dược hoặc là tu vi không đủ, lập tức liền chết đi.

Dương Lỗi đềucó chút da đầu tê dại, nếu như không phải mình có Giải Độc đan, cũng tu luyện Độc kinh, còn có Chân Thực Ưng Nhãn mà nói, sợ rằng thật đúng là dữ nhiều lành ít, Chu Độc Mẹ này quả nhiên kinh khủng.

Nhìn mồ hôi trên trán của Dương Lỗi tràn dầy, Điền Thi Vận ngược lại là có chút kinh ngạc, nàng lại là không cảm giác được có chỗ nào kinh khủng, nói thật ra, dọc theo con đường này phong cảnh cũng không tệ lắm, đối với nàng mà nói cũng là một loại thưởng thức.

- Tiểu Lỗi ngươi không sao chứ?

- Không có chuyện gì, ta hiện tại rốt cuộc biết tại sao Phần Hỏa sẽ sợ hãi như vậy rồi, độc ở nơi này thật đúng là kinh khủng, chúng ta đi theo con đường này không biết đã bị hạ bao nhiêu độc rồi, cộng dồn lại ít nhất cũng có mấy trăm.

Dương Lỗi nặng nề thở ra một hơi, hắn đã cảm ứng được khí tức của Chu Độc Mẹ rồi, nàng liền ở phía trước cách đó không xa.

Để cho Dương Lỗi kinh ngạc là nơi này lại kiến tạo một tòa lâu các, hết sức xinh đẹp hài hòa, làm cho người ta cảm thấy hết sức tự nhiên thanh tân, còn có một tia khí tức ưu nhã, Chu Độc Mẹ này còn là một nữ nhân hiểu được hưởng thụ.

Dương Lỗi cùng Điền Thi Vận xuất hiện ở trước mặt lâu các.

Lâu tên là Di Nhiên các.

Danh tự này rất không sai, để cho ánh mắt người ta sáng lên, có một loại cảm giác vẽ rồng điểm mắt.

¨©©u G\yỀjX ¨PPI WÄq G\« ĤƵH g ‘ u r©s

Chu Độc Mẹ cũng kinh ngạc, nàng lúc trước liền biết rõ có người tới nơi này của nàng, vốn tưởng rằng đối phương sẽ bị độc trận cả mình mà bị độc ngã, nhưng không nghĩ tới bọn họ lại dễ dàng đi tới Di Nhiên các.

- Các ngươi là ai? Cư nhiên có thể lông tóc không tổn hao gì mà xông vào nơi đây?

Chu Độc Mẹ đối với hai người còn có chút kiêng kỵ, nếu hai người có thể không có chút tổn thương nào mà tiến vào nơi này, đây liền ý nghĩa độc thuật của hai người này khẳng định bất phàm, ít nhất có biện pháp tránh được độc thuật của mình, chẳng lẽ bọn họ có Tị Độc châu hay sao?

Chu Độc Mẹ hiện lên một tia dị sắc, nếu như đối phương thật có Tị Độc châu mà nói, như vậy nhất định phải lấy được, Tị Độc châu này đối với mình mà nói là quá trọng yếu.

- Chu Độc Mẹ, ngươi không cần khẩn trương, ta lần này tới không có ác ý!

Dương Lỗi nhìn nàng, lại không thấy nàng tức giận gì, không phải là nói Chu Độc Mẹ không thích nam nhân tiến vào địa bàn của nàng sao? Chẳng lẽ lời của Phần Hỏa có sai lầm?

Thật ra thì cũng không phải là lời của Phần Hỏa sai lầm, bất quá Chu Độc Mẹ đối với Dương Lỗi sinh ra hứng thú, bởi vì hắn có thể dễ dàng né tránh độc mà nàng bố trí, hoài nghi trong tay hắn có Tị Độc châu.

- Không có ác ý sao? Ha hả, ngươi vẫn là trước tiên nói cho ta biết ngươi rốt cuộc là người nào đi?

Chu Độc Mỵ lạnh lùng cười một tiếng.

Dương Lỗi nhìn nàng nói:

- Không ngại nói cho ngươi biết, ta là Dương Lỗi, lần này tới tìm ngươi là muốn làm một cái giao dịch với ngươi.

Vừa nói, Dương Lỗi đem hiệu quả của Dịch Dung đan tiêu trừ, khôi phục bộ dáng lúc trước.

- Dương Lỗi, cư nhiên là ngươi?

Chu Độc Mỵ mở to hai mắt nhìn, không có ý tứ nhìn hắn, làm sao cũng không nghĩ tới hắn lại dám xuất hiện ở Yên sơn, phải biết rằng Dương Lỗi hôm nay đã trở thành công địch của Yên sơn ma thú rồi, cả đám đều hận không giết được hắn, không nghĩ tới hắn lại dám xuất hiện ở chỗ này, làm cho nàng như thế nào không kinh ngạc, mặt khác Dịch Dung thuật của hắn lại đạt đến loại cảnh giới này, chính mình thế nhưng không phát hiện một chút sơ hở, cái này ý nghĩa Dịch Dung thuật của hắn sợ rằng đã đạt đến đỉnh phong.

- Ngươi thật to gan, lại dám xông vào Yên sơn, chẳng lẽ ngươi không sợ chết sao?

- Chết tự nhiên là sợ, bất quá ngươi cho là có người biết ta tới Yên sơn sao? Hơn nữa ta muốn rời đi mà nói, ngươi cho là có người có thể ngăn cản được ta sao?

Dương Lỗi nheo mắt lại, hai tay ôm ngực, cười nói.

Chu Độc Mỵ trầm mặc, Dương Lỗi nói chính là sự thật, có cái Dịch Dung thuật quỷ thần khó lường kia, nếu muốn chạy ra Yên sơn thật đúng là chuyện tình dễ dàng.

Bất quá Chu Độc Mỵ ngay sau đó liền phản ứng lại, ếu như mình đem hắn vây khốn mà nói, như vậy coi như là có Dịch Dung thuật cũng trốn không thoát a, cho nên nói:

- Vậy sao? Vậy nếu như ta hiện tại động thủ thì sao?

Dương Lỗi nghe vậy cười:

- Ngươi thật cho là như vậy sao? Chẳng lẽ ngươi cho là ta không giết được ngươi sao?

Vừa nói, khí thế khổng lồ trên người phát ra, cảnh giới của bản thân Dương Lỗi bất quá là Vũ Thần nhất giai mà thôi, nhưng khí thế của hắn lại không yếu hơn so với võ giả Vũ Thần trung kỳ, thậm chí có thể so với Vũ Thần hậu kỳ.

- Ngươi nhưng đừng nên quên, ta nhưng là từng đánh chết người có cảnh giới Thông Huyền, chẳng lẽ ngươi cho rằng ngươi so với Thông Huyền cường giả còn lợi hại hơn sao? Ta muốn giết ngươi mà nói, bất quá là chuyện trong nháy mắt mà thôi!

Dương Lỗi nhìn Chu Độc Mỵ, ngữ khí thản nhiên nói.

Chu Độc Mỵ còn thật không dám trở mặt với Dương Lỗi, nếu quả thật muốn động thủ, ai biết hắn nói có phải là sự thật hay không đây? Huống chi thật sự là hắn đã đánh chết cường giả Thông Huyền, điểm này nàng đã sớm biết rồi, bất kể là vận khí hay là do cái gì khác, tóm lại có thể đánh chết cường giả cảnh giới Thông Huyền, đây đã nói lên thực lực của hắn không tầm thường.

Hơn nữa phối hợp với Dịch Dung thuật của hắn, muốn trả thù mà nói, thật sự là quá kinh khủng, mấu chốt chính là hắn còn có đồ vật có thể tránh được độc thuật của mình, đây là khắc tinh của mình, độc thuật mà chính mình một mực lấy làm kiêu ngạo đối với hắn không có tác dụng, như vậy chính mình căn bản không tồn tại bất kỳ ưu thế nào, không có độc thuật, như vậy thực lực của mình bất quá là Vũ Thần bình thường mà thôi.

Nhìn bộ dáng của nàng, Dương Lỗi biết nội tâm của nàng đã bị mình thuyết phục.

- Chu cô nương không cần khẩn trương, ta bất quá là tới làm một cái giao dịch với ngươi mà thôi, giao dịch này đối với ngươi, đối với ta đều có chỗ tốt, là cả hai cùng có lợi, chẳng lẽ Chu cô nương không muốn để cho độc thuật của mình đề cao sao?

Chu Độc Mỵ nghe đến đó, thần sắc phát sinh biến hóa rất nhỏ, bất quá đây cũng không tránh được ánh mắt của Dương Lỗi.

- Giao dịch gì, ngươi nói xem?

Chu Độc Mỵ nói.

- Chu cô nương, ở chỗ này chỉ sợ không phải là chỗ nói chuyện đi?

Dương Lỗi nhìn xung quanh một chút, mỉm cười nói.

Chu Độc Mỵ nghe vậy chân mày hơi nhíu, bất quá vẫn gật đầu:

- Đi theo ta!

Chu Độc Mỵ mang theo Dương Lỗi đi tới một gian nhã thất, đây hoàn toàn là dựa theo phòng ốc của nhân loại mà bố trí, giống như là khuê phòng của nữ tử, điều này làm cho Dương Lỗi cũng kinh ngạc.

- Hiện tại có thể nói chưa?

- Ân!

Dương Lỗi ngồi xuống, nhẹ nhàng gật đầu, nhìn nàng một cái, thần sắc lạnh nhạt nói:

- Nếu như ta không có đoán sai, độc thuật của Chu cô nương hẳn là đến từ một quyển Độc kinh không trọn vẹn đi?

- Làm sao ngươi biết được?

Chu Độc Mỵ nghe vậy kích động đến đứng lên, chuyện này trừ nàng ra đều không có ai biết, hắn như thế nào mà biết được? Điều này để cho Chu Độc Mỵ cảm thấy bất an.

Dương Lỗi mỉm cười nói:

- Ngươi không cần khẩn trương như thế!

- Nói đi, ngươi làm sao mà biết được? Nếu không ta liền liều mạng với ố

- Nếu như sư đệ ngươi nhìn trúng nàng, vậy thì phải nỗ lực, nàng nhưng là nữ nhi của Huyền Thiên tông tông chủ Tiêu Dạ, là tiểu công chúa của Huyền Thiên tông, ngươi muốn theo đuổi nàng sợ rằng không dễ dàng đâu?

Dương Lỗi cười mỉm, lắc đầu nói:

- Không phải, ta chỉ là nhìn nàng thấy tương đối quen mắt, thật giống như đã biết.

- Biết?

Hậu Uyên cười cười, lại cho là Dương Lỗi đang nói dối, nhất định là che giấu, lại nói:

- Sư đệ ngươi cũng đừng có che giấu, theo đuổi nàng đi, ta ủng hộ ngươi, nếu như lão đệ ngươi có thể theo đuổ nàng, cùng nàng trở thành song tu đạo lữ mà nói, như vậy tiền đồ của ngươi sẽ là một phiến quang minh, Huyền Thiên tông này so với Huyền Cơ môn chúng ta một chút cũng không kém đâu, một khi ngươi cùng nàng trở thành song tu đạo lữ mà nói, như vậy ngươi chính là con rể của Huyền Thiên tông rồi, cái gì đan dược, linh thạch tư nguyên, muốn bao nhiêu liền có bấy nhiêu, ta cho ngươi biết, sư đệ, chúng ta là tu luyện giả, thiếu nhất đúng là tài nguyên, tu vi đều dựa vào tài nguyên chồng chất mà lên, nếu như một người có tư chất tốt hơn nữa nhưng không đủ tư nguyên mà nói, như vậy muốn trở thành tuyệt thế cao thủ cũng cơ hồ là không có khả năng.

Những thứ này Dương Lỗi cũng rõ ràng, người có tài nguyên phong phú, tốc độ tu luyện là cực nhanh, cho nên tài nguyên đối với võ giả mà nói, nhất là tu luyện giả tiến vào cảnh giới Vũ Thần là trọng yếu nhất, tại sao Càn Nguyên quốc có nhiều người có tư chất xuất chúng như vậy, mà đạt đến cảnh giới Vũ Thần lại không nhiều, nguyên nhân nếu không có đầy đủ tư nguyên, thành ra có thể đột phá Vũ Thần vô cùng ít, mà người đột phá Vũ Thần đã ít như vậy, muốn đạt tới cảnh giới Thông Huyền vậy thì càng ít.

Ở thời điểm Dương Lỗi nhìn Tiêu Tiêu, nàng tựa hồ cảm giác được cái gì, xoay đầu lại, liền thấy được Dương Lỗi, đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo chính là vui mừng.

- Dương Lỗi ca ca, là ngươi? Thật sự là ngươi? Ngươi sao lại ở chỗ này?

Ở trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Tiêu Tiêu hưng phấn hô lên.

- Ân, là ta, Tiêu Tiêu ngươi tại sao lại ở chỗ này, ngươi không phải là đệ tử của Huyền Thiên tông sao?

Dương Lỗi nói.

- Ta tới đây để tìm Thanh Liên cô cô!

Tiêu Tiêu vui mừng nói:

- Đúng rồi, Dương Lỗi ca ca, ngươi tại sao lại ở chỗ này?

Dương Lỗi cười nói:

- Ta tới nơi này để bái sư học nghệ!

- A!

Tiêu Tiêu mở ra cái miệng nhỏ nhắn, bộ dáng rất khả ái:

- Dương Lỗi ca ca ngươi tới nơi này để bái sư? Ngươi là đệ tử mà Huyền Cơ môn lựa chọn a?

Dương Lỗi gật đầu:

- Ân, là như vậy!

- Tại sao lại muốn tới Huyền Cơ môn? Tiêu Tiêu nhưng là cho Dương Lỗi ca ca một khối ngọc bội, Dương Lỗi ca ca sao không đi Huyền Thiên tông, Dương Lỗi ca ca một chút cũng không cần Tiêu Tiêu.

Lúc này Tiêu Tiêu quệt miệng, hết sức bất mãn nhìn Dương Lỗi nói.

Thấy biểu hiện của Tiêu Tiêu, Thiên Nhất trưởng lão cùng Hậu Uyên không khỏi con ngươi lồi ra, lúc trước Dương Lỗi cũng không phải là nói dối, mà là thật sự biết Tiêu Tiêu, hơn nữa nhìn đến quan hệ còn là vô cùng không tầm thường.

- Cái này… Cái này…

Dương Lỗi không khỏi đổ mồ hôi, đây cũng đã quá muộn một chút rồi, nếu như mình trước đây không đem Tiểu Ngọc đưa đến Huyền Cơ môn mà nói, như vậy có lẽ sẽ suy nghĩ đi Huyền Thiên tông, nhưng Tiểu Ngọc ở Huyền Cơ môn, hơn nữa Đông Phương Tiểu Vũ đã ở Huyền Cơ môn, còn có Đoạn Dong, còn có Dương Thanh Thủy, vân vân, các nàng đều ở Huyền Cơ môn, mình tại sao có thể còn chọn Huyền Thiên tông?

¨©¢u G\yỀjX ¨k¨I ¦_j ¦zH Gм9 ¦_Ň« i XẮHu

Đối với Dương Lỗi mà nói, cách tu luyện của mình bất đồng, cho nên ở môn phái nào cũng là giống nhau.

Thiên Nhất trưởng lão cũng xấu hổ, tiểu công chúa này của Huyền Thiên tông lại công khai kéo người, nếu là thật đem Dương Lỗi kéo đến Huyền Thiên tông mà nói, như vậy Huyền Cơ môn chẳng phải là thiệt thòi lớn? Phải biết rằng Dương Lỗi nhưng là tiềm lực vô cùng.

Cho nên Thiên Nhất trưởng lão cảm thấy lúc này chính mình tất phải nhắc nhở một chút, cho nên nhẹ nhàng ho khan hai tiếng:

- Khụ khụ, ta nói Tiêu Tiêu cô nương, ngươi không phải là muốn đi tìm Thanh Liên trưởng lão sao? Nàng hẳn là đang chờ ngươi?

Mà Tiêu Tiêu nghe lời này, chớp chớp mắt to xinh đẹp khả ái nói:

- Đúng nha, ta muốn tìm Thanh Liên cô cô, bất quá không có quan hệ, ta mang Dương Lỗi ca ca cùng đi là được, đúng không, Dương Lỗi ca ca?

Dương Lỗi lại không đành lòng cự tuyệt, không thể làm gì khác hơn là nhìn Thiên Nhất trưởng lão.

- Tiểu thư, chúng ta vẫn là trước đi tìm Thanh Liên đi!

Lúc này trung niên nam tử đi theo Tiêu Tiêu liền là cung thanh nói.

- Ân ân, đúng vậy a, phải đi tìm Thanh Liên cô cô rồi, bất quá ta muốn Dương Lỗi ca ca cùng đi với ta!

Tiêu Tiêu nói.

- Cái này không tốt đi?

Dương Lỗi nói:

- Ta còn muốn cùng Thiên Nhất trưởng lão đi tìm sư tôn của ta, mặt khác thật giống còn phải tiến hành cái nghi thức nhập môn gì đó.

- Hừ, đây có nghi thức nhập môn gì, không cần mới tốt, Dương Lỗi ca ca, ngươi vẫn là theo ta trở về Huyền Thiên tông đi, ta để cho phụ thân thu ngươi làm đồ đệ.

Tiêu Tiêu vểnh lên cái miệng nho nhắn nói.

Dương Lỗi bất đắc dĩ rồi.

Mà lúc này lại đi tới một người, chính là Cổ Tĩnh.

- Tiểu Lỗi đệ đệ, ngươi đã đến rồi?

Thấy Dương Lỗi, Cổ Tĩnh liền tiến lên đón, thời điểm đi tới trước mặt Dương Lỗi mới nhìn đến Tiêu Tiêu ở bên người, sửng sốt:

- Tiêu Tiêu, ngươi tại sao lại ở chỗ này?

- Tĩnh tỷ tỷ, ta tới tìm Thanh Liên cô cô a!

Tiêu Tiêu nói.

- Ngươi tới tìm tiểu di a!

Cổ Tĩnh nghe vậy cũng bừng tỉnh đại ngộ:

- Vậy làm sao ngươi còn không đi tìm tiểu di đi, còn ở nơi này làm cái gì?

- Ta muốn Dương Lỗi ca ca cùng đi với ta!

Tiêu Tiêu nhíu mũi chỉ vào Thiên Nhất trưởng lão nói:

- Nhưng mà bại hoại kia không để cho Dương Lỗi ca ca cùng đi với ta.

Thiên Nhất trưởng lão kêu lên một tiếng ủy khuất, chính mình lúc nào biến thành người xấu rồi, hơn nữa để cho Dương Lỗi tìm Trương trưởng lão cũng không phải là ý tứ của mình, cái nghi thức nhập môn kia liên quan gì đến mình, nằm yên cũng trúng đạn, đây là cái thế đạo gì a.

- Phốc xuy…

Cổ Tĩnh nghe vậy cũng không khỏi cười ra tiếng, nhưng lại cảm thấy như vậy không tốt, không thể làm gì khác hơn là cố nén, không chỉ có Cổ Tĩnh như thế, Dương Lỗi, còn có mấy người Hậu Uyển cũng che miệng của mình, không nhịn được muốn bật cười, nghẹn đến khổ vô cùng.

Thiên Nhất trưởng lão mất mặt, thở dài:

- Các ngươi muốn cười thì cứ việc cười đi!

- Cái kia… Ha… Thiên Nhất trưởng lão thật là không có ý tứ, ngươi… Ngươi vẫn là trước đi đi, để cho ta mang Dương Lỗi đi tìm Trương thúc thúc.

Cổ Tĩnh nín cười, nhìn Thiên Nhất trưởng lão nói.

- Cũng chỉ có như vậy rồi!

Thiên Nhất trưởng lão nhìn Tiêu Tiêu một chút, lại nhìn Cổ Tĩnh cùng Dương Lỗi, cuối cùng vẫn là gật đầu, đột nhiên xoay người lại nói với mấy người Hậu Uyên:

- Các ngươi đi theo ta!

Sau khi đám người Thiên Nhất trưởng lão rời đi, Dương Lỗi nhìn Cổ Tĩnh nói:

- Đúng rồi, Thanh Thủy nàng thế nào rồi, còn tốt chứ?

Cổ Tĩnh nghe vậy, cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng vểnh lên:

- Ngươi cứ như vậy quan tâm tới Thanh Thủy muội muội, không thấy ngươi quan tâm tới ta, ta liền không nói cho ngươi.

Dương Lỗi không khỏi tức cười, cô nàng này như vậy liền ghen tỵ rồi, nữ nhân a.

Nhìn vẻ mặt của Dương Lỗi, Cổ Tĩnh mới ý thức tới lời của mình có chút mập mờ, mắc cỡ đỏ mặt nói:

- Ngươi yên tâm đi, Thanh Thủy muội muội không có chuyện gì, nàng hiện tại cũng đã đạt đến cảnh giới Vũ Đế rồi.

Cảnh giới Vũ Đế? Thực cũng để cho Dương Lỗi kinh ngạc không dứt, xem ra Huyền Cơ môn cũng thật không hổ là một trong thất đại tiên tông, mới thời gian ngắn ngủi như vậy lại để cho Dương Thanh Thủy đạt tới tầng thứ Vũ Đế.

Thời gian ngắn như vậy liền làm cho Dương Thanh Thủy đạt đến tầng thứ Vũ Đế, như vậy Tiểu Ngọc thì sao? Nàng cùng Đông Phương Tiểu Vũ tới Huyền Cơ môn cũng đã có một năm, tu vi của các nàng sẽ tăng lên bao nhiêu đây? Sẽ không phải cũng đạt tới Vũ Thánh đi?

- Vậy thì tốt, đúng rồi, các ngươi có nhận thức Đông Phương Tiểu Vũ hay không?

Dương Lỗi suy nghĩ một chút nói:

- Sư phụ nàng là Liên Nhã Đình!

Dương Lỗi nhớ tới sư phụ tiện nghi kia của chính mình đã nói, sư tôn của Đông Phương Tiểu Vũ chính là Liên Nhã Đình.

- Ngươi nói Tiểu Vũ muội muội cùng Đình di?

Cổ Tĩnh nói:

- Biết, như thế nào lại không biết chứ? Ta cùng Đình di có giao tình rất tốt đó.

- Thật tốt quá, như vậy ngươi có biết bên cạnh Tiểu Vũ có một nữ hài tử tên là Tiểu Ngọc hay không?

Dương Lỗi vui vẻ nói.

- Biết a, Tiểu Ngọc ta cũng biết, nàng thiên tư thông minh, lại cố gắng, được Đình di thu làm đồ đệ rồi, tu vi bây giờ là Vũ Thánh tam giai.

Dương Lỗi lần nữa bị kinh hãi, Tiểu Ngọc lại cũng đạt tới cảnh giới Vũ Thánh, hơn nữa còn là Vũ Thánh tam giai, cái này làm cho người ta kinh ngạc rồi, đây chính là Vũ Thánh a, hiện tại Vũ Thánh đều không đáng giá rồi.

Có chút không tin tưởng:

- Ngươi có phải là nhớ sai rồi hay không, ta nhớ được Tiểu Ngọc một năm trước còn bất quá là cảnh giới Luyện Khí mà thôi, một năm trở thành Vũ Thánh, ngươi cũng quá nói chuyện giật gân đi?

- Ngươi không tin ta sao?

Cổ Tĩnh bất mãn nhìn Dương Lỗi nói:

- Không tin coi như xong!

- Khụ khụ, ta không phải là ý tứ này, chỉ là cảm thấy khó có thể tin mà thôI!

Dương Lỗi ho khan hai tiếng nói.

- Dương Lỗi ca ca, ngươi muốn tìm người đúng không, sau khi cùng ta đi gặp Thanh Liên cô cô, ta cùng người đi có được không, để cho Thanh Liên cô cô đi cùng chúng ta cũng được.

Lúc này Tiêu Tiêu thấy hai người lại đem mình để sang một bên, có chút bất mãn, xen vào nói.

- Được rồi!

Dương Lỗi chỉ đành gật đầu, nếu Thiên Nhất trưởng lão cũng đã rời đi, mình cũng chỉ có thể như vậy, dù sao mình mới tới Huyền Cơ môn, cái gì cũng chưa quen thuộc, mà Huyền Cơ môn lại lớn như vậy, xông loạn mà nói, làm không tốt còn có thể gây ra phiền toái, như vậy sẽ không hay.

- Thật tốt quá, nha nha, thật sự là quá tốt, Dương Lỗi ca ca, chúng ta đi!

Tiêu Tiêu vui mừng nhảy lên, kéo tay của Dương Lỗi một phen, hướng phía trước đi tới.

Cổ Tĩnh vốn là còn có chút tức giận, nhưng nàng vẫn là không nhịn được, nàng phát hiện Dương Lỗi căn bản không có toát ra một chút khí tức, nàng cảm thấy hết sức kinh ngạc, phải biết nàng hôm nay đã đột phá tới Vũ Thánh bát giai, lại còn nhìn không ra tu vi của Dương Lỗi rốt cuộc đạt đến trình độ nào, làm cho nàng rất là hiếu kỳ.

¨©Pu G\ʏỀjX ¨kVI ¦Ơj\ ĤηH\y ros

Nếu như nói tu vi cảnh giới của Dương Lỗi cao hơn so với chính mình mà nói, Cổ Tĩnh là sẽ không tin tưởng, bởi vì chuyện tình Sâm La điện, trong môn hao tốn đại khí lực mở ra thời gian pháp tắc của tu luyện tháp bồi dưỡng nội môn đệ tử, ở bên trong tu luyện một năm tương đương với một tháng ở bên ngoài mà thôi, cho nên bọn họ mới có thể tăng lên nhanh như vậy. Nội môn đệ tử đều như thế, như vậy chân truyền đệ

tử càng không cần phải nói, cho nên ở trong thời gian mấy tháng ngắn ngủi này, thực lực của nhất đại đệ tử này của Huyền Cơ môn đều tăng lên rất lớn, trên căn bản không có tiến nhập vào cảnh giới Vũ Thánh cũng liền chỉ có một nhóm người mới tiến vào thôi.

- Dương Lỗi, ngươi bây giờ là tu vi gì, ta làm sao vẫn là nhìn không thấu?

Cổ Tĩnh nói.

- Ân, ngươi đoán thử xem, nếu như ngươi đoán trúng mà nói, ta có thể đáp ứng một cái điều kiện của ngươi nha.

Dương Lỗi vừa đi, một bên cười nói.

- Vũ Thánh trung kỳ?

- Không phải!

Dương Lỗi lắc đầu:

- Ta còn cho ngươi một lần cơ hội!

- Chẳng lẽ ngươi đạt đến Vũ Thánh hậu kỳ rồi? Cái này không thể nào!

Cổ Tĩnh như thế nào cũng không tin, chính mình dựa vào thời gian pháp tắc của tu luyện tháp mới đạt tới tầng thứ như vậy, Dương Lỗi lại không có, làm sao có thể trong thời gian ngắn như vậy đạt đến cảnh giới Vũ Thánh hậu kỳ được, cho nên Cổ Tĩnh làm sao cũng không tin Dương Lỗi đã đạt đến Vũ Thánh hậu kỳ.

Nhưng nếu nói Dương Lỗi còn dừng lại ở Vũ Thánh sơ kỳ, căn bản không có bất kỳ tiến bộ nào mà nói, nàng cũng là không tin, phải biết rằng tốc độ tu luyện lúc đó của Dương Lỗi nhưng là cực kỳ kinh người, không thể nào trong thời gian dài như vậy không có một chút tiến bộ nào.

- Thật đáng tiếc, ngươi vẫn là đoán sai rồi.

Dương Lỗi lắc đầu.

- Ngươi rốt cuộc là cái tu vi gì?

Cổ Tĩnh bất mãn nhìn hắn:

- Chẳng lẽ người vẫn còn là Vũ Thánh sơ kỳ, nhanh một chút đem hiệu quả phụ gia của liễm tức giới chỉ loại trừ đi.

- Dương Lỗi ca ca, ngươi liền nói cho ta biết ngươi hôm nay là cái tu vi gì đi, lén nói cho ta biết, ta nhất định sẽ không tiết lộ ra ngoài.

Lúc này Tiêu Tiêu nhỏ giọng nói ở bên tai của Dương Lỗi.

- Quên đi, vẫn là không nói, tránh để cho các ngươi bị đả kích!

Dương Lỗi ha hả cười một tiếng, nói.

- Ta mới sẽ không bị đả kích đâu, chẳng lẽ ngươi còn đạt đến cảnh giới Vũ Thần rồi hay sao?

Cổ Tĩnh nghe vậy không khỏi xem thường.

Khóe miệng của Dương Lỗi cũng là nhẹ nhàng giương lên, thầm nghĩ, ca còn thật là đạt đến cảnh giới Vũ Thần rồi, không nói chính là sợ các ngươi bị đả kích quá lớn.

Rất nhanh liền đi tới Thanh Liên cư.

Thanh Liên cư giống như danh tự, là một tòa lâu các trên nước, trên mặt nước tràn đầy hoa sen, nhìn một cái liền thấy mỹ lệ yên tĩnh, là một địa phương tu tâm tốt.

Bước vào Thanh Liên cư liền có thị nữ đi đến, vì mọi người bưng trà đưa nước.

- Thanh Liên cô cô, Tiêu Tiêu tới!

Tiêu Tiêu vừa bước vào phòng, liền nũng nịu hô.

- Tiêu Tiêu, ngươi lại nghịch ngợm rồi!

Lúc này một mỹ nhân tuyệt sắc đi ra ngoài, một thân bạch y như tuyết, dáng người thon thả, tinh tế, da thịt trong suốt như ngọc.

- Tốt ột cái mỹ nhân tuyệt sắc!

Dương Lỗi không khỏi thở dài nói.

Nữ tử này cùng Cổ Tĩnh có mấy phần giống nhau, bất quá nhiều hơn vài phần khí chất lạnh nhạt xuất trần, thật giống như tiên tử bị lạc phàm trần.

- Thanh Liên cô cô, ngươi đi ra rồi, tới đây, ta giới thiệu cho ngươi, đây là Dương Lỗi ca ca, lần trước ta đã nói với ngươi, đây là….

Thời điểm giới thiệu Hạ Trúc tam nữ ở phía sau Dương Lỗi, mới nhớ tới chính mình cũng không biết tên của đối phương, cho nên thè lưỡi mà nói:

- Dương Lỗi ca ca, mấy vị tỷ tỷ kia tên là gì?

Lúc này Dương Lỗi đứng lên đi ra:

- Xin chào Thanh Liên tiền bối, ta là Dương Lỗi, các nàng là thị nữ của ta.

- Tiền bối!

Mấy người đều lên tiếng nói.

Tiêu Thanh Liên kinh ngạc phát hiện chính mình lại nhìn không thấu người trẻ tuổi này, mình đã là võ giả Luân Hồi cảnh, thiếu niên này coi như là có lợi hại hơn nữa cũng không thể có tu vi cao hơn so với mình, nhưng lại để ình nhìn không thấu, thiếu niên này xem ra lai lịch bất phàm. Mặc dù TIêu Tiêu lúc trước đã nói chuyện tình Dương Lỗi với mình, nhưng cũng bất quá là cười trừ mà thôi, nhưng hôm nay thấy chân thân của Dương Lỗi lại là đối với hắn sinh ra một tia tò mò.

- Ngươi cũng không cần gọi ta là tiền bối rồi, gọi ta là Thanh Liên sư thúc đi!

Tiêu Thanh Liên ngữ khí thản nhiên nói.

- Vâng, Thanh Liên sư thúc!

Nếu nàng đã nói như vậy, Dương Lỗi liền không cự tuyệt.

- Các ngươi tất cả đi theo ta đi!

Tiêu Thanh Liên xoay người, hướng bên trong đi tới.

Đám người Dương Lỗi theo ở phía sau.

Tiến vào một gian tiểu viện, nơi này bố trí trang nhã, thanh u, cũng là rất hợp với tính cách của Tiêu Thanh Liên.

- Tiêu Tiêu, ngươi tới tìm ta rốt cuộc là có chuyện gì? Nói đi, có phải hay không lại làm ra cái họa gì, tới chỗ của ta tị nạn?

Tiêu Thanh Liên là biết tính cách của chất nữ này, nhất định là đã gây ra họa rồi.

- Cô cô, ngươi nói gì vậy, nhân gia chẳng lẽ là không thể nhớ ngươi sao?

Tiêu Tiêu làm nũng nói.

- Tiểu nha đầu, ngươi có cái tính tình gì chẳng lẽ ta còn không biết?

Tiêu Thanh Liên ấn vào cái trán của nàng nói.

- Thanh Liên tiểu thư, đây là lão gia để cho ta tới giao cho ngươi!

Lúc này tùy tùng của Tiêu Tiêu lấy ra một phong thư đưa cho Tiêu Thanh Liên.

- Ân!

Sau khi Tiêu Thanh Liên nhận lấy, nhìn một cái, nhất thời hiểu được là chuyện gì xảy ra rồi, thật đúng là giống như chính mình nghĩ, Tiêu Tiêu đã gây họa, lại đem người ta phế đi.

- Ngươi cái tiểu nha đầu này, còn nói là không gây họa, đều đem mệnh căn của nhân gia phế bỏ rồi!

Lúc Tiêu Thanh Liên nói, sắc mặt trở nên hồng hào.

- Cái này… Nhân gia cũng chỉ là đá hắn một cước a, ai bảo bại hoại kia cư nhiên khi dễ nữ đệ tử chứ, ta không giết hắn đã là phá lệ khai ân rồi!

Tiêu Tiêu giương lên cái miệng nhỏ nhắn nói.

Dương Lỗi nghe vậy cũng là đoán ra chuyện gì rồi, xem ra tiểu muội muội này thật đúng là hung tàn, động một chút là phế bỏ tiểu đệ đệ của người ta, để cho hắn biến thành thái giám.

- Tốt lắm, ngươi liền ở tại chỗ này đi, chờ thêm một thời gian nữa rồi trở về.

Tiêu Thanh Liên vỗ đầu của nàng nói:

- Bất quá ngươi nhưng không thể gây họa cho ta, nếu không ta liền để cho cha ngươi đem ngươi nhốt tiểu hắc ốc.

- Sẽ không đâu, sẽ không đâu, Tiêu Tiêu ngoan nhất, chắc chắn là sẽ không gây họa cho cô cô đâu!

Tiêu Tiêu vui mừng nói.

Lúc này Tiêu Thanh Liên nhìn Cổ Tĩnh nói:

- Tiểu Tĩnh, ngươi tìm ta có việc sao?

Cổ Tĩnh nói:

- Không phải là chuyện của ta, chúng ta muốn dẫn Dương Lỗi đi chỗ của Trương Dật trưởng lão, chỉ là Tiêu Tiêu nhất định muốn kéo Dương Lỗi tới nơi này, cho nên ta cũng không thể làm gì khác hơn là đi theo, đúng rồi tiểu di, Thanh Thủy đâu rồi? Nàng nhưng là rất nhớ Dương Lỗi đệ đệ, làm sao không thấy nàng vậy?

¨©ku G\ʏỀjX ¨kUI ¦ʊj\ ĤηH\y r©s

Lúc này Tiêu Thanh Liên cũng là bừng tỉnh đại ngộ:

- Thì ra Dương Lỗi chính là Dương đại ca ở trong miệng Thanh Thủy a!

- Thanh Thủy cũng ở chỗ này sao?

Dương Lỗi nói.

- Đúng vậy, Thanh Thủy đã bái tiểu di ta là sư phụ rồi, tự nhiên là ở chỗ này!

Cổ Tĩnh giải thích.

Nguyên lai là như vậy, xem ra Thanh Thủy thật là tìm được một cái lão sư không tệ rồi, địa vị của Tiêu Thanh Liên ở Huyền Cơ môn xem ra cũng không kém, hơn nữa tu vi cũng cao, có một người sư phụ như vậy cũng là một địa hảo sự, giảm đi một phen phiền toái cho chính mình.

- Muốn gặp Thanh Thủy mà nói, mấy ngày này nhưng không được, Thanh Thủy ở vài ngày trước đó đã bế quan, đoán chừng cần nửa tháng mới có thể xuất quan.

Tiêu Thanh Liên nói.

Dương Lỗi khẽ lắc đầu:

- Không có chuyện gì, Thanh Liên sư thúc, dù sao cũng không vội ở nhất thời, tu luyện trọng yêu nhất.

Đối với lời của Dương Lỗi, Tiêu Thanh Liên rất hài lòng:

- Ngươi là đệ tử của Trương Dật đại ca?

Dương Lỗi gật đầu.

- Vậy ngươi cũng đừng để cho Trương Dật đại ca thất vọng, Trương Dật đại ca nhưng từ trước đến giờ không thu đồ đệ, xem ra tư chất của ngươi không tệ!

Tiêu Thanh Liên nhìn Dương Lỗi nói:

- Sau này gặp phải cái khó khăn gì có thể tới tìm ta, ta sẽ hết sức giúp ngươi.

Dương Lỗi nghe vậy vội nói:

- Cảm ơn sư thúc!

Nếu nàng đã nói như vậy, tự nhiên phải cảm tạ, nói như thế nào nàng cũng coi như là một cái đại mỹ nhân rồi, ở trong những người mình từng gặp qua, trừ Tiêu Ly ra, cơ hồ không có ai có thể so sánh với nàng.

.....

Ra khỏi Thanh Liên cư, Cổ Tĩnh mang theo đám người Dương Lỗi hướng về phía chỗ ở của Trương Dật đi tới.

Vốn là Tiêu Tiêu chết sống đều muốn đi theo, ngay cả Tiêu Thanh Liên cũng không có cách nào, cuối cùng là Dương Lỗi cho nàng một vật nhỏ, còn đáp ứng ngày mai sẽ đi tìm nàng, lúc này mới hài lòng buông tha cho Dương Lỗi.

Trên đường Cổ Tĩnh vì đám người Dương Lỗi giới thiệu một chút chuyện căn bản của Huyền Cơ môn, rất nhanh liền đi đến Điêu Linh phong của Trương Dật.

- Tĩnh Tĩnh!

Thời điểm mấy người đang vui vẻ hàn huyên, một giọng nam tử từ chỗ không xa truyền đến.

Đám người Dương Lỗi theo thanh âm nhìn sang, chỉ thấy một bạch y nam tử đeo kiếm mà đứng, bộ dáng nhìn Cổ Tĩnh có chút ân cần, vui mừng, vừa nhìn cũng biết người này nhất định là thích Cổ Tĩnh.

- Huyền Chính, ngươi không nên gọi thân thiết như vậy, ta và ngươi còn không có quen thuộc như thế.

Cổ Tĩnh thấy người này lại là hết sức chán ghét, tức giận mắng.

- Tĩnh Tĩnh, ngươi cũng không phải là không biết tâm ý của ta đối với ngươi, ta…

Lời còn chưa nói hết liền để cho Cổ Tĩnh cắt đứt:

- Ngươi yêu thích người nào liền thích người đó, chuyện này không liên quan đến ta, tóm lại ta không thích ngươi, còn có, mời ngươi rời đi, sau này lại không nên gọi ta là Tĩnh Tĩnh, cái tên này không phải là ngươi có thể gọi.

Vừa nghe hắn nói với mình như vậy, hơn nữa bên cạnh còn có Dương Lỗi, trong lòng Cổ Tĩnh lại càng tức giận hơn.

- Được được, Cổ Tĩnh sư muội, ta liền đi đây!

Huyền Chính thấy Cổ Tĩnh tức giận, vội vàng đổi lại cách xưng hô.

- Ngươi hiện tại nhường đường cho ta, không nên cản trở ta!

Cổ Tĩnh lo lắng Dương Lỗi tức giận, cho nên phẫn nộ quát.

- Ta…

Lúc này hắn mới phát hiện Dương Lỗi ở bên cạnh Cổ Tĩnh, lại thấy bộ dạng của nàng cùng Dương Lỗi tựa hồ rất thân cận, nhất thời nổi giận, chỉ vào Dương Lỗi quát lên:

- Tiểu tử, ngươi là ai? Tại sao cùng sư muội ở chung một chỗ?

- Hắn là ai thì mắc mớ gì đến ngươi, ngươi tránh ra cho ta!

Cổ Tĩnh vừa nhìn thấy hắn lại chỉ vào Dương Lỗi, lại tức giận hơn.

- Sư muội, ta…

Hắn không dám nổi giận với Dương Lỗi, hơn nữa thấy Cổ Tĩnh bao che Dương Lỗi như vậy, trong lòng tức giận cùng ghen tỵ càng lớn, hướng Dương Lỗi quát lên:

- Tiểu tử, ta không quan tâm ngươi là ai, sư muội không phải là ngươi có thể nhúng chàm, ngươi tốt nhất là cách Cổ Tĩnh sư muội xa một chút, nếu không ta sẽ để cho ngươi chết được khó coi.

- Chó ngoan không càn đường, cút cho ta!

Lúc này Dương Lỗi lên tiếng, Dương Lỗi cũng không phải là loại người nén giận, mặc người khi dễ giống như Dương Lỗi lúc trước, chính mình hôm nay há lại để cho hắn ở trước mặt mình hô quát, uy hiếp.

- Ngươi… Ngươi khẩu khí thật lớn, lại dám nói chuyện như vậy với ta, hôm nay ta sẽ giết ngươi!

Huyền Chính nổi giận, tiểu tử này lại không biết trời cao đất rộng, đối với mình hô quát, mình là đệ tử chân truyền của Huyền Cơ môn, ở trong hàng ngũ đệ tử chân truyền coi như là đứng hàng thượng đẳng, hơn nữa còn là tôn tử của Huyền gia trong tứ đại gia tộc, mà tiểu tử ở trước mắt này tu vi bất quá là Vũ Thánh mà thôi, hiển nhiên là một cái đệ tử nội môn tân tấn, lại dám kiêu ngạo với mình như vậy, mà không thể tha thứ được nhất chính là tiểu tử này lại có quan hệ tốt hơn với Cổ Tĩnh sư muội mà mình nhìn trúng, bộ dáng còn là tình ý liên miên, để cho hắn làm sao nhẫn nhịn được, lòng đố kỵ của hắn điên cuồng phun ra, trong nháy mắt rút ra trường kiếm sau lưng mình, nhắm thẳng vào mi tâm của Dương Lỗi, ý muốn đem Dương Lỗi chém giết tại chỗ.

- Dương Lỗi cẩn thận!

Cổ Tĩnh thấy Huyền chính cư nhiên động thủ rồi, không khỏi lo lắng hô lên, nàng rõ ràng Huyền Chính nhưng là cảnh giới Vũ Thần thất giai, Dương Lỗi có lợi hại đi nữa cũng bất quá là tầng thứ Vũ Thánh mà thôi, một kích kia làm sao có thể tiếp được.

Nhìn Huyền Chính cư nhiên muốn chém giết chính mình, Dương Lỗi nổi giận rồi.

- Ngươi muốn chết!

Vốn còn muốn điệu thấp một chút, không nghĩ đến mới tới Huyền Cơ môn liền gặp phải chuyện như vậy, còn muốn chém giết mình, mới gặp qua một lần mà thôi, để cho Dương Lỗi làm sao mà không giận, bất kể hắn là ai, nếu muốn hạ sát thủ với chính mình, vậy thì phải có giác ngộ với cái chết.

Phong Ẩn đao nắm chặt nơi tay, hoành ngang bổ ra, không có chút kỹ xảo nào, chỉ bằng vào lực lượng tự thân, ngay cả chân khí cũng không quán chú.

Nhưng dù vậy một đao kia của Dương Lỗi cũng là cực kỳ khủng bố, phải biết rằng Thiết Bố Sam của Dương Lỗi đã đạt đến cảnh giới đại viên mãn, lực đạo kia so với Vũ Thần bình thường phải cường hoành hơn nhiều lắm.

- Chết… Chết cho ta!

Trường kiếm của Huyền Chính họa xuất một đạo hồ quang, đối với một đao của Dương Lỗi căn bản không có để ở trong lòng, ngay cả đao khí cũng không có, một đao kia có thể cường đại đi nơi nào? Hơn nữa Huyền Vũ quyết của mình đã tu luyện đến một cái tầng thứ rất cao, phòng ngự cực kỳ cường hãn, cho dù là Vũ Thần cửu giai cũng chưa chắc có thể phá vỡ, hắn bất quá là một cái Vũ Thánh nho nhỏ, căn bản không thể nào phá vỡ phòng ngự của mình, cho nên trong ánh mắt của Huyền Chính mang theo khinh miệt.

- Chết?

Dương Lỗi không khỏi cười như điên:

- Ngươi còn không có cái khả năng này!

- Thình thịch!

Đao kiếm tương giao, Dương Lỗi lùi về phía sau ba bước, mà Huyền Chính lùi về phía sau một bước.

¨¨·u G\yỀjX ¨k£I m9j\ ~¾§u

Ngoài măt nhìn Dương Lỗi đang ở thế hạ phong, nhưng lại cũng để cho người ta cảm thấy kinh hãi, Huyền Chính là đệ tử chân truyền lâu năm, tu vi đạt đến tầng thứ Vũ Thần thất giai, mà Dương Lỗi bất quá là đệ tử mới nhập môn, tu vi có cường thịnh đi nữa cũng không thể đạt tới cảnh giới Vũ Thần, làm sao lại cùng Huyền Chính liều mạng một kích mà không có bị thương?

Thấy kết quả như thế, Cổ Tĩnh vui mừng rât nhiều, nhưng cũng thở phào nhẹ nhõm, Dương Lỗi không có chuyện gì là tốt rồi.

- Ngươi có thể tiếp một chiêu này của ta, rất tốt, nhưng ngươi như cũ phải chết, ai bảo ngươi muốn cùng sư muội ở chung một chỗ chứ?

Huyền Chính cũng kinh ngạc, nhưng chỉ là một tia kinh ngạc mà thôi, trường kiếm lần nữa vung tới, một kiếm này so với lúc trước cường hãn hơn không chỉ mấy lần, kiếm quang âm u kia không khỏi làm cho người ta sợ.

- Huyền Vũ kiếm pháp đệ nhất thức, Huyền Vũ Đạp Lãng!

Kiếm thế liên miên không ngừng, kiếm khí tung hoành, kiếm quang thiểm diệu, một kiếm này uy lực cực mạnh, cỏ cây bốn phía bị kiếm khí liên lụy, trong nháy mắt dập nát tán loạn.

Một kiếm này nhìn như cường hãn, nhưng Dương Lỗi lại đã nhìn ra, gia hỏa này tựa cho là đúng, một kiếm này căn bản cũng không có nắm giữ đến chỗ tinh túy, có một nhược điểm trí mạng, dĩ nhiên là người bình thường còn thật là khó nhìn ra được, nhưng Dương Lỗi là ai? Có Chân Thực Ưng Nhãn, hết thảy cái này làm sao có thể chạy thoát được hai mắt của hắn, cái nhược điểm trí mạng này tự nhiên cũng là rõ ràng rơi vào trong mắt Dương Lỗi.

Vốn là Dương Lỗi còn tưởng rằng phải phí một phen khí lực, nhưng không nghĩ tới lại phát hiện nhược điểm trong kiếm chiêu, như thế nào không lợi dụng một chút.

Lùi, nhanh chóng lùi ba bước.

Tiếp theo Tiểu lý phi đao nơi tay.

Nắm đúng thời cơ, xuất, Tiểu lý phi đao trong nháy mắt hóa thành một đạo bạch quang bắn thẳng tới Huyền Chính.

Đinh một tiếng, Tiểu lý phi đao đụng vào một chỗ chuôi kiếm, Huyền Chính chỉ cảm thấy tay phải chấn động, trường kiếm rời khỏi tay.

Dương Lỗi đưa tay lên đem kiếm của Huyền Chính tiếp lấy trong tay.

- Ghê tởm, ta muốn giết ngươi!

Huyền Chính đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo nổi giận, cảm thấy cực kỳ sỉ nhục, đúng là sỉ nhục, bảo kiếm của mình cư nhiên bị Dương Lỗi đoạt đi, điều này làm cho hắn như thế nào chịu được. Cả người bay lên trời thật giống như một con đại bàng hướng Dương Lỗi bắn tới.

- Còn kiêu ngạo như vậy, ngươi đã muốn chết, như vậy ta liền tiễn ngươi một đoạn!

Dương Lỗi đem bảo kiếm kia thu vào trong trữ vật giới chỉ, trường đao trong tay vung lên, kêu lên một tiếng cũng hướng Huyền Chính vọt tới.

- Phong Đao Thất Sát, Ngũ sát hợp nhất.

Trường đao trong tay Dương Lỗi trong nháy mắt tản ra quang mang chói mắt, một đạo đao khí kinh khủng bị đánh ra ngoài, hướng Huyền Chính oanh kích mà qua, tốc độ cực nhanh.

Huyền Chính nhìn thấy không dám khinh thường, trong miệng chợt quát một tiếng, toàn thân chân khí quán chú, đánh ra một chưởng.

- Huyền Vũ thần chưởng!

Chưởng ảnh khổng lồ đem cả người Huyền Chính đều che chắn lại, thủ chưởng khổng lồ kia tựa hồ muốn đem Dương Lỗi bóp thành thịt vụn.

- Thình thịch, thình thịch!

Chỉ thấy đao quang của Dương Lỗi trong nháy mắt phá tan cự chưởng, trực tiếp đánh lên trên người Huyền Chính.

- Phốc xuy!

Sau khi bị đao quang đánh trúng, Huyền Chính phun ra một búng máu, cả người giống như diều đứt dây bay ra ngoài, tiếp theo nặng nề đụng ở trên cây to ở phía xa.

- Thình thịch thình thịch!

Những cổ thụ khổng lồ cao lớn đứng vững kia nhất thời liên tiếp bị đụng ngã.

Nếu tính toán muốn hạ sát thủ, Dương Lỗi cũng sẽ không hạ thủ lưu tình, Dương Lỗi rõ ràng cảm giác được khí cơ của Huyền Chính này mặc dù yếu đi không ít, nhưng còn chưa đủ để lấy mạng hắn, tay phải của Dương Lỗi vung lên, bảo kiếm của Huyền Chính lần nữa xuất hiện ở trong tay của hắn, khóe miệng hắn hiện lên một tia cười lạnh, nếu muốn giết ta, như vậy phải làm tốt chuẩn bị bị giết.

- Sưu!

Dương Lỗi đem bảo kiếm của Huyền Chính hướng về phía trái tim của hắn, lấy phương pháp Tiểu lý phi đao phóng ra ngoài, Dương Lỗi cũng không có thêm vào chân khí, mà là đánh ra khí lực toàn thân.

Trường kiếm hóa thành một đạo hắc mang giống như lợi tiễn rời cung, bắn thẳng đến trái tim của Huyền Chính.

- Xì.....

Trường kiếm đâm vào trong lồng ngực của hắn, bắn xuyên qua.

- Ngươi… Ngươi giết ta!

Vừa dứt lời, đầu nghiêng một cái, tắt thở tại chỗ.

Lúc này hệ thống cũng vang lên thanh âm nhắc nhở:

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Vũ Thần thất giai Huyền Chính, được bảy mươi ức kinh nghiệm trị, đạt được bảy ức khí công trị, đạt được bảy ức tích phân trị.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Huyền Vũ quyết!

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được một viên thượng phẩm linh thạch, 311 viên trung phẩm linh thạch, 4325 viên hạ phẩm linh thạch.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được một tấm lệnh bài Huyền Vũ.

Dương Lỗi mừng rỡ, không nghĩ tới gia hảo này thân gia cư nhiên phong hậu như vậy, lại có nhiều linh thạch như thế, thượng phẩm linh thạch một viên, trung phẩm linh thạch mấy trăm, đây có thể giải quyết được cấp bách của chính mình rồi, có nhiều linh thạch như vậy, chính mình là có thể đổi được Tử Điện Lôi Kích Pháo, tính toán lên chính mình hiện tại liền có bốn viên thượng phẩm linh thạch, cũng ý nghĩa mình có thể đổi được bốn phiến Đại uy lực Tử Điện Lôi Kích Pháo.

Có Đại uy lực Tử Điện Lôi Kích Pháo này, chính mình là có thể đánh chết bốn vị võ giả cảnh giới Thông Huyền, lại thêm Chân Thân triệu hoán phù Thông Huyền đại viên mãn kia mà nói, võ giả Thông Huyền cảnh còn cần phải lo lắng sao?

- Ngươi… Ngươi…. Dương Lỗi ngươi cư nhiên giết hắn rồi, ngươi giết Huyền Chính?

Cổ Tĩnh một chút cũng không thể tin được, Huyền Chính Vũ Thần thất giai cư nhiên khinh địch như vậy bị Dương Lỗi đánh chết, phải biết rằng đây là Vũ Thần thất giai a, đó liền ý nghĩa tu vi của Dương Lỗi ít nhất cũng đạt tới cảnh giới Vũ Thần rồi, hắn là tu luyện như thế nào? Lúc này mới qua bao nhiêu thời gian? Hắn liền từ tầng thứ Vũ Thánh đi vào cảnh giới Vũ Thần, chẳng lẽ hắn tiến vào trong một chỗ bí mật nào đó, cũng đạt được truyền thừa của một vị cường giả, chiếm được bảo vật có thời gian pháp tắc, do đó để cho chính mình ở trong khoảng thời gian ngắn đột phá tầng thứ Vũ Thánh, đi vào cảnh giới Vũ Thần?

- Như thế nào, chẳng lẽ ngươi cho là hắn không nên giết, hay cho là ta hẳn là để cho hắn giết?

Dương Lỗi nheo mắt lại nói.

- Không, ta không có ý tứ này!

Cổ Tĩnh nghe Dương Lỗi nói như vậy, vội vàng giải thích:

- Ta là nói, hắn là cảnh giới Vũ Thần, ngươi… Tu vi của ngươi chẳng lẽ… Chẳng lẽ sớm đã đột phá đến tầng thứ Vũ Thần?

- Ha hả, ta hiện tại đích xác là Vũ Thần sơ kỳ, sở dĩ dễ dàng giết gia hỏa kia như vậy đó là bởi vì hắn quá mức tự cho là đúng, kiếm pháp của hắn có một nhược điểm trí mạng, mà ta vừa vặn lại phát hiện, cho nên hắn mới dễ dàng bị ta đánh bại như vậy, nếu không ai thua ai thắng còn không nhất định.

Dương Lỗi cười nói.

- Ngươi thật là lợi hại, khó trách hỏi ngươi có tu vi gì ngươi lại không nói, thật đúng là sợ đả kích chúng ta.

¨¨ou G\yÈjX ¨k¢I gʒ§ GʏÊH Ĥ¾ ?ànu ros

Cổ Tĩnh vì Dương Lỗi cảm thấy cao hứng, đồng thời trong lòng cũng buồn bực, vốn cho là mình hôm nay có thể áp được Dương Lỗi một đầu, lại không nghĩ rằng tu vi của hắn lại tăng lên nhanh như vậy, cư nhiên đột phá Vũ Thánh, đạt đến cảnh giới Vũ Thần, tốc độ này mình là vỗ ngựa cũng đuổi không kịp rồi.

Bất quá vấn đề trước mắt có chút phiền phức rồi, lai lịch của Huyền Chính này không nhỏ, là đệ tử của Cẩu trưởng lão, cũng là người của Huyền gia Thượng cổ tứ đại gia tộc có Huyền Vũ huyết mạch.

- Các ngươi đừng nói ra ngoài, ta còn tính toán giả trư ăn thịt cọp, đánh lén mới là vương đạo a!

Dương Lỗi cười hắc hắc nói.

- Ngươi người này thật không phân biệt tốt xấu, cũng biết đánh lén, môn nhân của Huyền Cơ môn chúng ta chú ý chính là quang minh chính đại, đánh lén vô sỉ đó là cách làm của tà ma ngoại đạo.

Cổ Tĩnh nghe vậy đảo cặp mắt trắng dã nói:

- Mặt khác ngươi coi như là muốn giấu diếm tu vi cũng không được rồi, ngươi giết Huyền Chính, gia hỏa này nhưng là Vũ Thần hậu kỳ danh phù kỳ thực, ngươi có thể giết được hắn, tu vi của ngươi cũng được xác định là ở Vũ Thần hậu kỳ, thậm chí là cảnh giới Vũ Thần đại viên mãn, cho nên ngươi không thể nào lại ẩn tàng, hơn nữa hiện tại chúng ta có phiền toái, không, phải nói là ngươi có phiền toái, giết Huyền Chính, Cẩu trưởng lão là sẽ không từ bỏ ý đồ, còn có Huyền gia cũng là như thế, chúng ta nhanh đi tìm sư tôn Trương trưởng lão của ngươi, còn có gia gia ta, tìm bọn hắn thương lượng xử lý chuyện này như thế nào.

- Giết liền giết rồi, có cái gì phải lo lắng, bọn họ nếu tìm tới ta mà nói, ta cũng không phải là dễ khi dễ!

Dương Lỗi không thèm để ý chút nào, Thiên Đao nhất thức hôm nay của chính mình hoàn toàn có thể nhất kích tất sát, chỉ cần tu vi của đối phương không mạnh hơn chính mình hai mươi cấp liền có thể triệt để chém giết, như thế cần gì lo lắng, ở Huyền Cơ môn này tổng không thể nào có rất nhiều người so với mình cao hơn hai mươi cấp đi? Chính mình hôm nay nhưng là cảnh giới Vũ Thần, nói cách khác, chỉ cần bọn họ không đột phá Âm Dương cảnh mà nói, như vậy chính mình là có thể chém giết.

Huống chi cho dù là gặp cao thủ đạt tới Âm Dương cảnh, mình cũng có thể sử dụng Thuấn Tức Thiên Lý để chạy trốn.

Bất quá hiện tại nhớ tới, Thiên Đao nhất thức này cũng có chút buồn bực rồi, mặc dù là có thể trăm phần trăm nhất kích tất sát, nhưng nếu như là thuộc tính nhất kích tất sát trước kia của Phong Ẩn đao mà nói, vô luận là đối thủ mạnh bao nhiêu đều có thể đánh chết, nhưng hiện tại nếu như tu vi của đối phương cao hơn Âm Dương cảnh mà nói, chính mình căn bản liền không có biện pháp rồi, đây cũng là chuyện bất đắc dĩ.

Bất quá tựa hồ Thiên Đao nhất thức cũng là có thể thăng cấp, chỉ cần cấp bậc tăng lên mà nói, như vậy chính mình có thể đánh chết người có đẳng cấp càng cao hơn hơn chính mình, với lại, cái thời gian hồi phục kia cũng là có thể rút ngắn, cho nên Thiên Đao nhất thức, chính mình nhất định phải sử dụng nhiều hơn a.

- Hừ, ngươi… Ngươi thật là làm ta tức chết!

Cổ Tĩnh nghe vậy tức giận.

- Tốt lắm, tốt lắm, là ta không đúng, chúng ta vẫn là đi tìm sư phụ của ta đi, nói như thế nào hắn cũng là sư phụ của ta, đồ đệ xảy ra chuyện, tự nhiên có sư phụ ra tay.

Dương Lỗi bất đắc dĩ nói.

- Khụ khụ…

Cổ Tĩnh không khỏi xem thường, Hạ Trúc cùng mấy người Tào Tư Nhã cũng là cười thầm không dứt, thiếu gia của mình cũng thật là.

- Ta xem Trương thúc thúc coi trọng cái đồ đệ như ngươi hẳn là thất bại tám đời rồi.

Dương Lỗi nghe vậy không khỏi lảo đảo, tàn bạo trừng mắt nhìn nàng một cái:

- Cái gì gọi là thất bại tám đời, đồ đệ như ta, thiên tư như vậy, có thể làm đồ đệ của hắn đó là phúc phận mà hắn đã tu luyện mấy đời.

Bất quá Dương Lỗi nhớ tới, thời điểm Giám Định Thuật của mình giám định Trương Dật, tựa hồ hắn bất quá là cảnh giới Vũ Thần mà thôi, chẳng lẽ hắn ẩn tàng? Nếu quả thật chỉ là Vũ Thần mà nói, mình cũng quá mất mặt rồi, bất quá vừa nghĩ hẳn là không thể nào, ngay cả tu vi của Tiêu Thanh Liên đều ở trên Thông Huyền, hắn hẳn là cũng không kém đi nơi nào.

Sau mấy phút đồng hồ Dương Lỗi cùng đám người Cổ Tĩnh rốt cuộc đi vào chỗ ở của Trương Dật.

Về phần thi thể của Huyền Chính đã có người đi xử lý rồi, vốn là Dương Lỗi tính toán hủy thi diệt tích, bất quá suy nghĩ một chút cũng là không sao cả, dù sao chính mình cùng Huyền gia có huyết mạch Huyền Vũ kia đã trở mặt rồi, cũng không cần thiết phải sợ hắn.

Huống chi chính mình còn có người hỗ trợ, phía sau mình tựa hồ vẫn có một cỗ thế lực cường hãn bảo vệ mình, hơn nữa ngay cả thực lực Cổ lão cũng là sâu không lường được, địa vị ở Huyền Cơ môn nhất định là siêu nhiên, như vậy chính mình còn lo lắng quan tâm cái gì.

- Trương thúc thúc, Trương thúc thúc!

Còn chưa tiến vào, Cổ Tĩnh liền hướng vào bên trong hô.

- Dừng lại, là ai?

Lúc này một tên tạp dịch chặn lại đám người Dương Lỗi.

- Ngươi là ai, tránh ra cho ta, ta tới tìm Trương thúc thúc!

Cổ Tĩnh cũng mặc kệ nhiều như vậy, quát lên.

- Các ngươi là ai mà lại dám xông vào Điêu Linh phong?

Người nọ nhướng mày, giọng nói vẫn lớn lối như cũ.

- Ta là ai? Ngươi cư nhiên hỏi ta là ai? Ta còn muốn hỏi ngươi là ai đây? Thậm chí ngay cả ta cũng không nhận ra, còn kiêu ngạo như vậy, ngươi là như thế nào ở chỗ của Trương thúc thúc?

Cổ Tĩnh nghe xong ầm ĩ lên, ở Huyền Cơ môn có ai mà không biết mình? Có ai dám ngăn đường của mình, gia hỏa này cư nhiên không mở mắt như vậy.

- Ta tại sao phải biết ngươi là ai, Điêu Linh phong này chính là địa bàn của Trương Nguyên ta, ngươi cái bà nương này ở địa bàn của ta lại làm càn như vậy, xem ra ta phải cho ngươi một chút màu sắc nhìn mới được.

Người nọ hừ hừ hai tiếng, một chút cũng không đem Cổ Tĩnh cùng đám người Dương Lỗi để vào trong mắt, thần sắc lại càng cao ngạo.

- Nha nha, tức chết ta, thật sự là tức chết ta, coi như là Trương thúc thúc cũng không dám nói với ta như vậy, ngươi cái tên hỗn đản này lại kiêu ngạo như thế, ta… Cổ Tĩnh ta hôm nay không thể không phế tên hỗn đản ngươi rồi!

Tâm tình của Cổ Tĩnh vốn là không tốt, lúc này để cho lửa giận của nàng hoàn toàn bộc phát, một cái liêu âm thối liền đá tới, tốc độ cực nhanh, Cổ Tĩnh hôm nay là Vũ Thánh hậu kỳ, mà người cản đường tự xưng là Trương Nguyên có tu vi bất quá là Vũ Đế tam giai mà thôi, chênh lệch to lớn vừa xem liền biết, kết quả này tự nhiên không cần nghĩ cũng biết.

Sau một khắc, Trương Nguyên kia liền là thống khổ che hạ thân của mình, cả khuôn mặt đều vặn vẹo thành một đoàn, không ngừng kêu rên.

- Hừ hừ, đáng đời!

Cổ Tĩnh thu chân lại, phủi tay, tựa hồ giống như làm một chuyện bé nhỏ không đáng kể, Dương Lỗi nhìn tới mồ hôi lạnh ứa ra, cô nàng này lại bạo lực như vậy, thật đúng là không nhìn ra, may mắn chính mình so sánh với nàng còn mạnh hơn, không có bị nàng công kích, nếu không chính mình mặc dù tu luyện Thiết Bố Sam, nhưng cũng là không chịu nổi cú đá như vậy a.

¨¨©u G\yÈjX ¨kPI g Ǯ§ GyÊH Ĥ¾ ?ànu r©s

- Trương Nguyên, ngươi ở nơi này làm cái gì, ta không phải là để cho ngươi hảo hảo ở một chỗ sao?

Lúc này một cái thanh âm vang dội truyền đến, thanh âm tự nhiên là quen thuộc không thôi, liền là sư phụ tiện nghi Trương Dật kia của mình.

- Sư phụ, là ta tới rồi, bất quá nơi này tựa hồ có người ngăn cản không cho chúng ta đi vào, còn giáo huấn chúng ta, kết quả là bị Cổ Tĩnh thu thập một phen.

Dương Lỗi nghe vậy liền la lớn.

- Tiểu tử thúi, ngươi đến rồi.

Nghe được thanh âm của Dương Lỗi, thân hình của Trương Dật trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt mấy người, ngay cả Dương Lỗi cũng nhìn không ra, thật là làm cho người ta kinh ngạc, tốc độ này sợ rằng có thể so sánh với Thuấn Tức Thiên Lý của mình rồi. Xem ra tu vi của cái sư tôn này thật đúng là sâu không lường được a.

Vốn là Trương Dật cảm nhận được mấy người rồi, một người trong đó là Cổ Tĩnh ngược lại cũng không có cái gì kinh ngạc, bất quá lại có một cái võ giả cảnh giới Vũ Thần khác, đồ đệ Dương Lỗi kia của chính

mình coi như là tu luyện nhanh hơn nữa cũng không thể đạt tới cấp độ này, cho nên cũng không nghĩ tới là Dương Lỗi đã đến.

- Nga, đó là Xích Giác Hổ, ma thú cảnh giới Thông Huyền cảnh, nó là sủng vật trông con của hộ viện của Liên sư thúc.

Cổ Tĩnh giải thích:

- Nó bình thường sẽ không công kích loạn người khác, trừ phi là có người xông vào sơn môn, nó mới có thể tức giận.

- Thì ra là vậy, gia hỏa này thật giống như ghét người lạ!

Thời điểm hai người Dương Lỗi đi tới gần, lại hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, một bộ nếu như ngươi dám tới gần chút nữa mà nói, lão tử liền ăn ngươi.

- Yên tâm đi, không có chuyện gì!

Thấy Dương Lỗi lui về phía sau một bước, Cổ Tĩnh kéo tay của hắn nói.

- Ngươi xác định gia hỏa này sẽ không cắn người?

Dương Lỗi vẫn còn có chút lo lắng, gia hỏa này nhưng là cảnh giới Thông Huyền a, nếu như cắn mình một phát, đây chẳng phải là bi kịch sao, cẩn thận dùng thuyền được vạn năm, vạn nhất gia hỏa này nếu là thật cắn người mà nói, chính mình cho dù tu luyện Thiết Bố Sam nhưng là gánh không được.

- Xích Diễm tỷ tỷ, ngươi cũng đừng hù dọa hắn, chúng ta là đến tìm Liên sư thúc.

Xích Giác Hổ kia trong nháy mắt hóa thành một nữ tử mặc hao ban quần, trên trán còn có một cái tiểu giác màu đỏ, trong suốt như ngọc.

- Hắn là ai vậy, ta chưa từng thấy qua?

Xích Diễm nói.

- Hắn là tiểu tình nhân của Tiểu Ngọc muội muội!

Cổ Tĩnh ngữ khí chua chua nói.

- Tiểu tình nhân của Tiểu Vũ muội muội là hắn? Hắn lớn lên cũng không có gì đặc biệt a? Tu vi cũng không tốt, mới bất quá là tầng thứ Vũ Thánh mà thôi.

Xích Diễm đánh giá Dương Lỗi mấy lần nói.

Dương Lỗi lúc này đã sử dụng liễm tức giới chỉ thu liễm khí tức, chỉ cần không có người cao hơn bản thân mấy đại cấp bậc căn bản là nhìn không thấu tu vi của mình, mà Xích Giác Hổ bất quá là Thông Huyền tam giai mà thôi, còn kém xa lắm, tự nhiên là không nhìn ra tu vi của Dương Lỗi mạnh như thế nào.

- Ta làm sao biết Tiểu Ngọc muội muội sẽ coi trọng hắn chứ? Nhưng sự thật chính là như vậy!

Cổ Tĩnh nhìn Dương Lỗi một cái nói:

- Tốt lắm, đừng chậm trễ thời gian, nếu không hắn lại tức giận!

- Sợ hắn làm gì, hừ hừ, nếu như hắn dám tức giận, ta liền đánh hắn!

Xích Diễm khiêu khích nhìn Dương Lỗi một cái.

Điều này làm cho Dương Lỗi rất là không nói được gì, đánh ta, nếu quả thật đánh nhau mà nói, rốt cuộc là người nào thu thập người nào, người nào đánh người nào cũng còn chưa nhất định đâu, bất quá Dương Lỗi hiện tại là sẽ không nói ra, dù sao nàng còn là người của sư tôn Tiểu Ngọc, nếu như bây ở liền ở trước sơn môn nàng đánh hộ sơn thần thú của nàng mà nói, như vậy Liên Nhã ĐÌnh tất hiên sẽ không có ấn tượng tốt gì đối với mình.

- Ngươi vẫn là hiện tại đừng thu thập hắn, nếu không Tiểu Ngọc sư muội, còn có Tiểu Vũ sư muội đều sẽ không cao hứng, đến lúc đó các nàng tức giận mà nói, ngươi có thể bị xui xẻo.

Cổ Tĩnh tiếp tục khích bác ly gián, Dương Lỗi nghe xong liền là xem thường, dùng đến rõ ràng như vậy sao? Cứ như vậy hi vọng chính mình bị tiểu Xích Giác Hổ này thu thập một trận?

- Xích Diễm tỷ, ngươi ở đây vậy?

Lúc này một giọng nữ truyền đến:

- Sư phụ tìm ngơi có việc!

Dương Lỗi nghe được thanh âm này, thân thể nhất thời chấn động, đây… Đây chẳng phải là thị nữ của mình, là Tiểu Ngọc mà chính mình muốn tìm sao?

- Tiểu Ngọc, ta ở chỗ này!

Xích Diễm nghe vậy hô lên.

Mà Dương Lỗi theo thanh âm nhìn lại, chỉ thấy một đạo thân ảnh mềm mại hướng phương hướng của hắn bay vọt tới.

Nàng trưởng thành so với trước kia càng thêm xinh đẹp rồi, bộ dáng kia cũng làm cho lòng người sinh trìu mến.

- Thiếu… Thiếu gia!

Khi Tiểu Ngọc thấy được Dương Lỗi ở bên cạnh Cổ Tĩnh, trường kiếm trong tay nháy mắt rơi xuống, trong mắt lệ thủy rớt xuống, tiếp theo bước nhanh về phía Dương Lỗi, một cái liền lao vào trong ngực của Dương Lỗi.

- Ngoan, đừng khóc, thiếu gia đây không phải là đã đến rồi sao, đừng khóc, lại khóc mà nói, liền khó coi, không xinh đẹp mà nói, thiếu gia có thể sẽ không thích ngươi!

Dương Lỗi nhẹ nhàng vì nàng lau nước mắt nơi khóe mắt.

- Thiếu gia, Tiểu Ngọc thật nhớ ngươi!

Tiểu Ngọc nức nở nói.

- Không có chuyện gì rồi, không có chuyện gì rồi, thiếu gia sau này đều sẽ không để cho ngươi rời khỏi ta.

Dương Lỗi vỗ nhẹ ở phía sau lưng của nàng, ở bên tai nàng ôn nhu nói.

Cổ Tĩnh ở một bên nhìn hai người, trong lòng chua xót từng đợt, chính mình lúc nào cũng có thể nhào vào trong ngực của hắn, làm nũng đây? Cổ Tĩnh biết mình thật ra đã sớm yêu Dương Lỗi rồi, nhưng… Nhưng rụt rè của phái nữ lại làm cho nàng một mực không có chủ động biểu lộ, cũng lo lắng Dương Lỗi sẽ không tiếp nhận chính mình, sợ Dương Lỗi cự tuyệt yêu mình.

- Ừ, thiếu gia, Tiểu Ngọc không bao giờ lại muốn rời đi thiếu gia rồi, thiếu gia không được không cần Tiểu Ngọc.

Tiểu Ngọc ngừng tiếng khóc, thanh âm rất nhỏ, nhưng ngữ khí lại là kiên định không thôi.

- Yên tâm đi, thiếu gia mới không nỡ buông ra Tiểu Ngọc, cho dù Tiểu Ngọc muốn đi, thiếu gia cũng sẽ không cho phép!

Dương Lỗi ôn nhu nói.

- Tiểu Ngọc, ngươi làm sao còn ở nơi này, di… Tiểu Lỗi, là Tiểu Lỗi ngươi?

Lúc này một nữ tử thân thể linh lung đi tới, nữ tử này mặc tử sắc la quần, tóc dài xõa vai, hai mắt như nước, không phải là Đông Phương Tiểu Vũ thì là ai.

- Tiểu Vũ tỷ, là ta, ta tới rồi!

Dương Lỗi thấy Đông Phương Tiểu Vũ cũng là cảm khái ngàn vạn, ban đầu nàng là người đối với mình tốt nhất ngoại trừ Tiểu Ngọc cùng Dương Nguyệt ra, Dương Lỗi làm sao có thể quên được.

- Ngươi cái tên tiểu tử thúi này, làm sao hiện tại mới đến, ta… Tiểu Ngọc mỗi ngày đều vì ngươi cơm nước không ngon.

Trong mắt của Đông Phương Tiểu Vũ cũng hiện lên sương mù, kỳ thật thì nàng cũng nhớ Dương Lỗi.

- Thật xin lỗi! Để cho các ngươi đợi lâu rồi!

Dương Lỗi cũng biết, mình quả thật là đến hơi trễ.

- Thiếu gia, chúng ta đi gặp sư tôn đi!

Tiểu Ngọc nhớ tới sư tôn của mình vẫn còn đang chờ, cho nên liền nói.

- Đúng, đúng, đúng, để cho sư tôn nổi giận nhưng sẽ không tốt!

Xích Diễm đã sớm không thể nhìn Dương Lỗi cùng Tiểu Ngọc ngươi ôm ta ấp như vậy, rất buồn nôn, Cổ Tĩnh cũng là bình thường, nàng nhìn thấy Dương Lỗi cùng Tiểu Ngọc tình ý liên miên, trong lòng liền không thoải mái.

- Ân, là nên hảo hảo cảm tạ sư tôn ngươi rồi, cảm ơn nàng thời gian dài chiếu cố tới ngươi như vậy!

Dương Lỗi gật đầu, kéo tay của Tiểu Ngọc hướng phía trước đi tới.

Một nhóm mấy người rất nhanh liền đi tới trong một cái tiểu viện.

Đây là chỗ ở của Liên Nhã Đình, không phải là trưởng lão bình thường, nhìn tới đều là cung điện, chỗ của nàng cùng với thế tục giới không sai biệt lắm, là một ít tiểu viện, bất quá những tiểu viện ày lại có bất đồng, linh khí đầy đủ, tiên khí liễu nhiễu, thật giống như là tiên cảnh, làm cho người ta thần thanh khí sảng, không muốn rời đi.

¨¨¢u G\yỀjX V·¨I ¦\ʁH iʙ d_Ŀj i\û ĤƱj\u

Ở chỗ này tu luyện có thể nói là một ngày ngàn dặm.

Cả môn phái Huyền Cơ môn này là xây dựng trên một tòa linh mạch, mà mỗi cái đỉnh núi đều là một cái tiểu linh mạch, dĩ nhiên đây cũng không phải là tất cả mọi người có tư cách ở lại đỉnh núi có linh mạch, chỉ có những trưởng lão có tu vi đạt đến cảnh giới Ngũ Khí Triều Nguyên mới có tư cách có đỉnh núi có linh mạch của chính mình, người bình thường là không đủ tư cách.

Dĩ nhiên còn có một ít đệ tử hạch tâm có tư chất xuất chúng kia, bình thường là đệ tử ở trong 50 năm đạt đến cảnh giới Thông Huyền mới có tư cách, nếu không nhất định phải đợi tu vi đột phá đến cảnh giới Ngũ Khí Triều Nguyên.

- Sư tôn!

- Tiểu Ngọc, Tĩnh nha đầu, di, hắn là ai, các ngươi làm sao để cho hắn lên núi, không biết Liên Nhã Phong của ta không cho người ngoài tiến vào sao?

Liên Nhã Đình vừa thấy Dương Lỗi, sắc mặt nhất thời không vui, nói.

- Sư tôn, hắn là thiếu gia của Tiểu Ngọc, là Tiểu Ngọc mang hắn tiến vào.

Tiểu Ngọc nghe vậy nhìn Liên Nhã Đình nhỏ giọng nói.

Lúc ày Dương Lỗi đánh giá Liên Nhã Đình, bộ dạng thoạt nhìn ước chừng 27, 28 tuổi, thành thục quyến rũ, dáng người xinh đẹp, trong quyến rũ nhưng lại mang theo từng tia khí chất xuất trần, hai loại khí chất hoàn toàn bất đồng này ngược lại là hoàn mỹ dung hợp lại với nhau, làm cho lòng người sinh ra một loại cảm giác hổ thẹn.

- Ngươi chính là Dương Lỗi?

Liên Nhã Đình nhướng mày, nhìn Dương Lỗi, trong lòng có chút bất mãn, đệ tử này của mình thiên tư thông minh, không ở dưới Đông Phương Tiểu Vũ, đags tiếc chính là trong nội tâm nàng cỉ là nghĩ tới Dương Lỗi này là một cái thiếu gia, mỗi ngày đều là như thế, không đem toàn bộ tinh lực đặt ở trên tu hành, nếu

không thành tựu của nàng xa xa không chỉ như thế, chính mình có nên nhân cơ hội này chặt đứt ý nghĩ của nàng hay không đây?

Thấy Liên Nhã Đình hỏi, Dương Lỗi đứng thẳng người, hai mắt lấp lánh nhìn thẳng nàng, một chút cũng không khiếp nhuojc, mặc dù bị mỹ mạo của nàng làm cho kinh ngạc, nhưng cũng không có biểu lộ ra ở trên mặt, hơn nữa Dương Lỗi nhìn ra, sư tôn Liên Nhã Đình này của Tiểu Ngọc tựa hồ đối với mình có điều bất mãn, Dương Lỗi vừa nhìn Tiểu Ngọc cũng đoán được rồi, có thể nguyên nhân là bởi vì Tiểu Ngọc, cũng không có ý định so đo với nàng.

- Liên sư thúc, ta chính là Dương Lỗi, lần này tới là muốn mang Tiểu Ngọc rời đi!

Tay của Dương Lỗi vẫn nắm bàn tay nhỏ bé mềm mại kia của Tiểu Ngọc thật chặt.

- Mang Tiểu Ngọc rời đi, ngươi có thể cho Tiểu Ngọc tài nguyên tốt nhất, để cho nàng hảo hảo trưởng thành sao?

Liên Nhã Đình nghe vậy ngữ khí liền thay đổi:

- Tư chất của Tiểu Ngọc vô cùng tốt, tương lai có cơ hội vượt xa tầng thứ của ta, ngươi làm như vậy chính là hại nàng, ngươi biết không?

Dương Lỗi nghe vậy lại là lắc lắc đầu:

- Ta không cho là như vậy, ở bên cạnh ta, thành tựu trong tương lai của Tiểu Ngọc đồng dạng sẽ không thấp hơn so với ở bên cạnh ngươi, thậm chí sẽ cao hơn.

- Miệng còn hôi sữa, khẩu khí thật lớn!

Liên Nhã Đình nghe vậy liền nổi giận, một cái Vũ Thần nho nhỏ cư nhiên khẩu khí lớn như vậy, điều này làm cho hảo cảm của Liên Nhã Đình đối với Dương Lỗi rơi xuống thẳng tắp, phải nói, vốn là bởi vì Tiểu Ngọc mà đối với Dương Lỗi không có bao nhiêu hảo cảm, thoáng cái biến thành chán ghét.

- Sư phụ, Tiểu Ngọc vốn là thiếp thân thị nữ của Dương Lỗi, là hắn để cho ta bảo vệ Tiểu Ngọc một năm, ta...

- Tiểu Vũ, ngươi đừng nói chuyện, bản thân ta muốn nhìn tiểu tử này có bao nhiêu khả năng lại dám xuất khẩu cuồng ngôn!

Liên Nhã Đình phất phất tay, nhìn chằm chằm vào Dương Lỗi nói.

- Thiếu gia!

Tiểu Ngọc kéo tay của Dương Lỗi, sau đó nhìn Liên Nhã Đình nói:

- Sư tôn, Tiểu Ngọc rất cảm kích sư tôn chiếu cố cho Tiểu Ngọc, nhưng mà Tiểu Ngọc là người của thiếu gia, cả đời đều là người của thiếu gia, sư phụ cùng thiếu gia đều là người thân cận nhất của Tiểu Ngọc, Tiểu Ngọc không muốn nhìn đến sư phụ cùng thiếu gia cãi nhau, sư phụ ngài đừng nóng giận có được không?

- Tiểu Ngọc, làm sao ngươi cũng không thông suốt vậy? Hắn mặc dù trước kia là thiếu gia của ngươi, nhưng hiện tại địa vị của ngươi không còn là thị nữ nữa rồi, ngươi là đồ đệ của Liên Nhã Đình ta, ta xem ai dám đem ngươi làm thành thị nữ, nếu như người nào dám có nửa phần bất kính đối với ngươi, ta liền giết hắn.

Liên Nhã Đình mặt đầy sát khí.

Dương Lỗi thấy thế, thầm nghĩ, cô nàng này thật là đại sát khí, đoán chừng là thời kỳ mãn kinh đến rôi, cô nàng này dường như còn là một lão xử nữ, chẳng lẽ là bởi vì duyên cơ này cho nên lòng ghen tỵ rất mạnh?

- Tiểu Ngọc, kỳ thật thì sư phụ của ngươi nói cũng đúng, ngươi hiện tại cũng không còn là thân phận thị nữ rồi, nếu như ngươi không nguyện ý, hoàn toàn không cần phải đem mình làm thị nữ, dĩ nhiên, nếu như ngươi nguyện ý đi theo ta, như vậy lời ta đã nói cũng là chắc chắn!

Dương Lỗi nhìn nàng ôn nhu nói.

Ở thời điểm đem Tiểu Ngọc đến Huyền Cơ môn, Dương Lỗi liền từng nói qua, cho Tiểu Ngọc một cái danh phận, tự nhiên cũng sẽ không nuốt lời, nhưng nếu như Tiểu Ngọc không muốn, Dương Lỗi cũng sẽ không cưỡng cầu.

- Thiếu gia, ngươi không cần Tiểu Ngọc sao?

Vừa nghe Dương Lỗi nói như vậy, nước mắt của Tiểu Ngọc liền rơi xuống, thấy đến làm cho người ta đau lòng không dứt.

- Không phải... Không phải là ý tứ này, thiếu gia làm sao bỏ được mà không cần Tiểu Ngọc chứ, ta nói rồi, nếu như Tiểu Ngọc còn thích thiếu gia, nguyện ý đi theo thiếu gia, như vậy thiếu gia cũng sẽ không đuổi Tiểu Ngọc rời đi, hơn nữa đáp ứng cho Tiểu Ngọc một cái danh phận.

Dương Lỗi nói gấp.

- Tiểu Ngọc sống là người của thiếu gia, chết là quỷ của thiếu gia, nếu như thiếu gia không cần Tiểu Ngọc nữa, vậy Tiểu Ngọc sống cũng không còn ý nghĩa gì, tình nguyện đi tìm chết!

Tiểu Ngọc nắm lấy tay của Dương Lỗi thật chặt.

Dương Lỗi nghe vậy cảm động không thôi, có thể có được nữ nhân như vậy là phúc phận mà mình đã tu luyện mấy đời a.

Nhưng nhìn ở trong mắt của Liên Nhã Đình, đó liền không có cái tư vị nào, chính nàng làm sư phụ, cuối cùng là không trọng yế bằng một một cái mao đầu tiểu tử ở trong lòng Tiểu Ngọc, không khỏi nặng nề thở dài:

- Tiểu Ngọc, ngươi quyết định rồi sao?

- Sư tôn, thật xin lỗi, Tiểu Ngọc... Tiểu Ngọc cô phụ kỳ vọng của ngài rồi.

Tiểu Ngọc cúi đầu, trên mặt tràn đầy xin lỗi cùng tự trách, dù sao mình chỉ là một người, muốn đi theo thiếu gia cũng chỉ có thể xin lỗi sư tôn, trong nội tâm nàng cũng là không có tư vị gì.

- Tiểu Ngọc ngốc này, đi theo Tiểu Lỗi liền cũng không có nghĩa là tình nghĩa thầy trò của ngươi cùng sư tôn liền muốn buông tha cho, ngươi có thể đi theo Tiểu Lỗi, nhưng vẫn là đệ tử của sư phụ, còn có thể tới nơi này học nghệ.

Lúc này Đông Phương Tiểu Vũ nói.

Liên Nhã Đình nghe vậy trong lòng cũng thư thái không ít, lời này đích xác là sự thật, chính mình cũng hãm nhập vào trong ngõ cụt, Tiểu Ngọc cũng là như vậy, bất quá dù là như thế, Liên Nhã Đình vẫn là nhìn Dương Lỗi không thoải mái.

¨¨Pu G\ʏỀjX V·VI ?ÀjX ¦Î h w«´Ł§ ĤƵ§ p\¾u ros

- Đúng, Tiểu Vũ nói đúng, ngươi mặc dù trở thành thê tử của tiểu tử thúi này, cũng đồng dạng là đồ đệ của Liên Nhã Đình ta, sau này nếu như hắn dám khi dễ ngươi mà nói, ta đây liền không tha cho hắn!

Liên Nhã Đình hung hăng trừng mắt nhìn Dương Lỗi một cái, nói.

Dương Lỗi không khỏi sờ sờ mũi của mình, cô nàng này luôn là nhằm vào chính mình, chẳng lẽ mình thật sự nhìn không vừa mắt như vậy, không đúng, chính mình lớn lên xuất chúng, tướng mạo đường đường, mặc dù còn chưa thành thục nhưng tuyệt đối là một cái mỹ thiếu niên, tướng mạo so sánh với Phan An, tài so với Tống Ngọc, người như vậy tuyệt đối là sát thủ của nữ nhân, chẳng lẽ cô nàng này là bị đồng tính hay sao? Dương Lỗi ác độc thầm nghĩ.

- Cảm ơn sư tôn!

Tiểu Ngọc nghe vậy mừng rỡ không thôi, vốn cho là mình không thể lại cùng sư tôn ở chung một chỗ, lại không nghĩ rằng có thể dễ dàng giải quyết như vậy:

- Bất quá Tiểu Ngọc biết, thiếu gia chắc chắn sẽ không khi dễ Tiểu Ngọc.

Liên Nhã Đình thiếu chút nữa liền bị sặc, trợn mắt nhìn Dương Lỗi một cái:

- Tiểu tử ngươi phải đối xử tốt với Tiểu Ngọc, nếu như ta phát hiện ngươi thật có lỗi với Tiểu Ngọc mà nói, ta sẽ để cho ngươi đẹp mặt, nam nhân, không có một người nào là tốt đẹp.

Dương Lỗi nhất thời im lặng, mà Cổ Tĩnh cùng Đông Phương Tiểu Vũ lại là che miệng cười khẽ.

- Các ngươi đi theo ta!

Liên Nhã Đình nhìn Dương Lỗi một cái, xoay người hướng trong nhà đi tới.

- Tiểu Ngọc ngươi cũng thật lợi hại, lại trong thời gian ngắn như vậy đạt đến tu vi Vũ Thánh tam giai!

Dương Lỗi kéo tay của Tiểu Ngọc, vừa đi vừa hỏi:

- Tiểu Ngọc ngươi ở nơi này có khổ cực hay không?

- Không khổ cực, vì thiếu gia, Tiểu Ngọc cho dù lại khổ cực đi nữa cũng là đáng giá, nếu như Tiểu Ngọc lợi hại, có thể bảo vệ thiếu gia, không để cho thiếu gia bị người khác khi dễ.

Tiểu Ngọc vừa nói, liền là nhớ lại cuộc sống ở trong Dương phủ:

- Đều là Tiểu Ngọc vô dụng, nếu như Tiểu Ngọc có thể sớm một chút tu luyện mà nói, cũng sẽ không để cho thiếu gia bị khi dễ.

- Nha đầu ngốc, sau này thiếu gia tới bảo vệ ngươi!

Dương Lỗi trìu mến vuốt vuốt tóc của nàng.

Đi vào bên trong, Liên Nhã Đình liền nói:

- Tiểu Ngọc, Tiểu Vũ, Tĩnh nha đầu các ngươi đi nghỉ ngơi trước đi, tiểu tử thúi, ngươi đi theo ta!

- Sư tôn!

Vừa nghe sư tôn của mình tìm Dương Lỗi, Tiểu Ngọc nhất thời có chút bận tâm, vội vàng hô lên.

Liên Nhã Đình bất đắc dĩ, đồ đệ này của mình xem ra là quyết tâm đi theo Dương Lỗi rồi, cũng không biết tiểu tử thúi này có cái gì tốt, lại khăng khăng một mực đi theo hắn như vậy.

- Tiểu Ngọc ngươi yên tâm, sư phụ sẽ không đối với thiếu gia bảo bối của ngươi làm cái gì.

- Ta…

- Tiểu Ngọc, yên tâm đi, không có chuyện gì, Liên sư thúc sẽ không làm gì ta, kỳ thật đã quên nói cho ngươi biết, ta hôm nay cũng là đệ tử của Huyền Cơ môn rồi, bối phận của sư tôn ta hẳn là cao hơn so với sư tôn ngươi, tu vi cũng lợi hại hơn, cho nên Tiểu Ngọc ngươi không cần lo lắng, sư tôn ngươi sẽ không làm gì ta!

Thấy Tiểu Ngọc lo lắng, Dương Lỗi nhẹ giọng an ủi.

- Vậy thiếu gia, ta chờ ngươi!

Nghe Dương Lỗi nói như thế, lúc này Tiểu Ngọc mới yên lòng lại, gật đầu, nhỏ giọng nói.

- Ừ, yên tâm đi, ta lập tức tìm ngươi, ta còn thật có nhiều đồ cho ngươi!

Dương Lỗi nói xong liền đi theo Liên Nhã Đình, nữ nhân này làm cái âm mưu gì, Dương Lỗi cũng không lo lắng chút nào, nàng cuối cùng là không có giết mình. Bất quá tu vi của nữ nhân này cường hãn, tuyệt đối là có tu vi Ngũ Khí Triều Nguyên, mình và nàng kém xa vạn dặm, nàng muốn làm gì mình mà nói còn thật sự là khó có thể chạy trốn.

Bất quá Dương Lỗi cũng không lo lắng, mình không phải là còn có Thuấn Tức Thiên Lý, còn có Vạn Dặm Thần Hành phù sao? Đây nhưng là thủ đoạn chạy trối chết, mặc dù không biết Thuấn Tức Thiên Lý có thể chạy trốn hay không, nhưng Vạn Dặm Thần Hành phù này còn là có thể.

Sau khi đi tới bên cạnh một cái ao nhỏ ưu nhã an tĩnh, Liên Nhã Đình xoay người, nhìn Dương Lỗi:

- Ngươi dám đi theo ta như vậy, sẽ không sợ ta giết ngươi sao?

Liên Nhã Đình ngược lại là kinh ngạc, phải biết tu vi của ình nhưng là so với hắn mạnh hơn nhiều lắm, hơn nữa rất rõ ràng, chính mình đối với hắn không chào đón, không thích, thậm chí có thể nói là cực kỳ chán ghét, hắn lại dám đi cùng tới đây, hơn nữa bộ dạng không chút lo lắng nào, hắn chẳng lẽ liền không lo lắng chính mình ở dưới cơn nóng giận mà đem hắn chém giết.

Dương Lỗi mỉm cười lắc đầu:

- Không, ngươi sẽ không đâu!

- Ngươi tự tin như vậy?

Liên Nhã Đình cười lạnh, khí thế cường đại trên người đột nhiên phát ra.

Dương Lỗi cảm thấy có chút khó thở, tu vi Triều Nguyên cảnh này quả nhiên là kinh khủng, bất quá Dương Lỗi nhưng cũng không có bị dọa lui, mặc dù cực khổ nhưng lại chịu đựng được, đứng thẳng lên, chân khí trong cơ thể điên cuồng vận chuyển.

Huyền Nguyên quyết cùng Băng Tâm quyết cộng lại, phân tâm nhị dụng.

Huyền Nguyên quyết hôm nay đạt đến tầng thứ mười hai, muốn ở trong thời gian ngắn đột phá lên căn bản là rất khó, bất quá như vậy ma luyện một chút cũng là chuyện tốt, áp lực càng lớn, như vậy khả năng đột phá lại càng lớn.

Mặc dù Huyền Nguyên quyết chưa chắc có thể đột phá, nhưng Băng Tâm quyết lại đã bị vây ở đệ thất tầng đỉnh phong thời gian rất dài rồi, lần này mượn cơ hội này xem một chút có thể đột phá tầng thứ bảy của Băng Tâm quyết, đạt đến tầng thứ tám hay không.

Cho nên Dương Lỗi mặc dù cảm thấy áp lực rất lớn, cả người hô hấp đều khó khăn, nhưng là vẫn ngẩng đầu lên, nâng cao ngực, trong miệng khó khăn hô:

- Như thế nào, Liên sư thúc, ngươi liền chỉ có chút năng lực ấy ao? Nếu chỉ là như vậy mà nói, vậy còn thật chưa ra hình dáng gì.

Liên Nhã Đình nghe vậy nhất thời hơi giận, vốn là tính toán cho ngươi một chút giáo huấn coi như xong, không nghĩ tới tiểu tử ngươi lại không biết tốt xấu, vậy thì xem một chút ngươi có thể kiên trì tới khi nào, cho nên khí thế lần nữa tăng lên, nguyên lai là cảnh giới Tam Hoa Tụ Đỉnh lần nữa tăng lên một tầng, đạt đến tầng thứ Tứ Tượng Quy Chân.

Áp lực như vậy cho dù là Vũ Thần đại viên mãn, thậm chí là võ giả cảnh giới Thông Huyền cũng khó có thể thừa nhận được, tiểu tử này làm sao có thể chịu đựng được.

Nhưng làm cho nàng giật mình chính là đầu gối của Dương Lỗi chùng xuống một phần, nhưng vẫn kiên trì, hơn nữa không ngừng thẳng lên, cứ thế mà đứng thẳng dậy.

Mồ hôi trên trán to như hạt đậu thẳng tắp rơi xuống.

- Cư nhiên còn có thể kiên trì, ta đây liền xem một chút ngươi có thể kiên trì được bao lâu?

Liên Nhã Đình lần nữa tăng lên khí thế của mình, từ cảnh giới Tứ Tượng Quy Chân lại hướng lên, khí thế đạt đến cảnh giới Ngũ Khí Triều Nguyên.

Lúc này Dương Lỗi cảm giác được xương cốt toàn thân mình đều muốn bị ép vụn rồi, trên người thật giống như bị ép xuống mấy vạn cân.

Không được, ta nhất định phải đứng vững, nhất định phải đứng vững, Băng Tâm quyết trong cơ thể điên cuồng vận chuyển.

¨¨kш G\ʏЁjX V·UI ?ÀjX ¦Î h w«´Ł§ ĤƵ§ p\¾u r©s

Thấy Dương Lỗi sắp kiên trì không nổi nữa, hai chân lần nữa cong lại, liền muốn chạm vào mặt đất, áp lực này thật sự là quá lớn, quá kinh khủng.

Đây chính là võ giả Triêu Nguyên cảnh sao?

Không, ta không thể khuất phục như vậy, không được, tuyệt đối không được.

Trong lòng Dương Lỗi nổi giận gầm lên một tiếng.

"Thình thịch" một tiếng, Băng Tâm quyết đột phá, từ tầng thứ bảy đi vào tầng thứ tám, tinh thần lực tăng vọt, áp lực nhất thời giảm bớt rất nhiều, cả người lần nữa đứng thẳng lên.

- Di…

Liên Nhã Đình kinh ngạc không thôi, không nghĩ đến tiểu tử này lại còn có thể đứng lên, ở dưới áp lực của mình lại đột phá, tiểu tử này quả nhiên là tiềm lực vô hạn, bằng chừng ấy tuổi liền đạt tới cảnh giới Vũ Thần rồi, xem ra quả nhiên là có chỗ hơn người.

Sau khi thu lại khí thế của mình, nhìn hắn nói:

- Ngươi để cho ta rất kinh ngạc, không nghĩ tới ngươi bất quá là Vũ Thần nhất giai mà thôi, lại còn có thể đối phó được khí thế của ta áp bách.

Thấy nàng thu khí thế, Dương Lỗi lại cũng thở phào nhẹ nhõm, lúc này Băng Tâm quyết của mình mặc dù từ tầng thứ bảy tiến vào tầng thứ tám rồi, nhưng dù sao có tồn tại chênh lệch trên thực lực, nếu như lại tiếp tục nữa, chính mình thật đúng là kiên trì không được bao lâu.

- Thật ra thì còn phải cảm ơn Liên sư thúc ngươi, nếu như không có ngươi, ta sợ rằng phải muộn một chutsmowis có thể đọt phá công pháp tu luyện rồi!

Dương Lỗi cười a a nhìn Liên Nhã Đình nói.

- Hỗn tiểu tử ngươi, đừng tưởng rằng như vậy là ta liền sẽ cải biến cái nhìn đối với ngươi, nếu như ngươi dám đối với Tiểu Ngọc không tốt, hậu quả tự ngươi biết!

Liên Nhã Đình nghe vậy nhất thời tức giận nói.

Dương Lỗi cười ha hả nói:

- Liên sư thúc ngươi không nói thì ta cũng sẽ đối tốt với Tiểu Ngọc, Tiểu Ngọc từ nhỏ cùng ta sống nương tựa lẫn nhau, nàng thật ra chính là người thân cận nhất của ta, ta coi như là chính mình chết đi cũng sẽ không để cho nàng bị thương tổn.

- Lời này nhưng là ngươi nói, nếu như sau này Tiểu Ngọc có cái gì ủy khuất, hư hừ, đừng trách ta không khách khí.

Liên Nhã Đình nghe vậy, tức giận trong lòng cũng là nhỏ đi rất nhiều, dù sao lấy những cái khác đến xem, tiểu tử này còn là rất không tệ, tuổi còn trẻ đã đến cảnh giới Vũ Thần rồi, nghe nói ở hơn một năm trước còn là một người bình thường không có chút tu vi nào, chỉ chớp mắt qua một năm, tu vi của gia hỏa này đột nhiên tăng mạnh, thực lực cuồng tăng, từ tầng thứ luyện khí một mực chạy đến cảnh giới Vũ Thần.

Đây còn là ở phàm nhân giới, cho dù là vận khí, đó cũng là khó lường, thiên tư như vậy cho dù là ở những đại phái tiên tông kia, ở dưới thời gian gia tốc của tu luyện tháp Huyền Cơ môn, có vô số tài nguyên cung cấp nhưng cũng là không thể nào làm được, bởi vậy có thể thấy được tiểu tử này đích xác là có đại khí vận, tiền đồ không thể hạn lượng.

Bất quá cũng chính là như thế, tương lai của tiểu tử này chỉ sợ sẽ không thuận buồm xuôi gió, con đường phía trước nhấp nhô, khó khăn không biết bao nhiêu, người như vậy từ xưa tới nay đều là ứng vận mà sinh,

nhất định là nguy cơ tứ phía, như vậy nếu như Tiểu Ngọc đi theo hắn mà nói, chỉ sợ cũng gặp phải liên lụy, đây lại là Liên Nhã Đình không nguyện ý nhìn qua.

- Yên tâm đi, Liên sư thúc, nam tử hán đại trượng phu, nói một liền là một, lời của Dương Lỗi ta từ trước đến nay đều là nhất ngôn cửu đỉnh.

Dương Lỗi vỗ vỗ bộ ngực nói.

- Hừ, bây giờ nói tốt cũng vô dụng, muốn ngươi sau này dùng hành động tới chứng minh mới được.

Liên Nhã Đình hừ lạnh một tiếng.

- Cái này là tự nhiên, bất quá Liên sư thúc, ngài gọi ta tới không phải là vì những thứ này chứ? Liền là muốn dạy dỗ ta một chút đi?

Dương Lỗi nhìn Liên Nhã Đình nói.

Dương Lỗi tự nhiên sẽ không cho là nàng chỉ là vì cùng mình nói những lời này, hẳn là còn có chuyện khác, tám chín phần mười là chuyện tình có liên quan đến Huyền Chính kia, đoán chừng trước đây tiện nghi sư tôn kia của chính mình liền đã đi tới chỗ Liên Nhã Đình đánh tiếng.

- Cái này cho ngươi!

Liên Nhã Đình nghe vậy đem một vật ném vào trong tay Dương Lỗi.

- Đây là cái gì?

Dương Lỗi nhận lấy vừa nhìn, đây là một kiện bối tâm (giống như áo lót ba lỗ), tựa hồ là một kiện bối tâm phòng ngự, thoạt nhìn tính chất không tệ.

- Đây là Tử La y, sư phụ của ngươi để cho ta chuẩn bị cho ngươi!

Liên Nhã Đình tức giận nói:

- Hắn lo lắng ngươi bị người đánh lén giết chết, cho nên đem cái Tử La y này cấp cho ngươi, Tử La y này là một kiện Bán tiên khí, lực phòng ngự cực mạnh, cho dù là võ giả Triêu Nguyên cảnh cũng không thể ở trong thời gian ngắn phá vỡ phòng ngự, ngươi mặc vào đi.

Dương Lỗi thi triển một cái Giám Định Thuật, nhưng hệ thống truyền đến nhắc nhở Giám Định thất bại, bởi vậy có thể thấy dược Tử La y này đúng là không thể khinh thường, nếu quả thật có thể ngăn cản công kích của Triêu Nguyên cảnh, bộ y phục này liền là khủng khiếp rồi.

Sau khi cười hì hì thu hồi, Dương Lỗi nói:

- Cảm ơn Liên sư thúc rồi!

- Không cần cảm ơn ta, đây là sư phụ ngươi đã sớm chuẩn bị cho ngươi!

Liên Nhã Đình nói.

- Bất kể như thế nào, vẫn là muốn tạ ơn sư thúc ngươi!

- Tốt lắm, một mình ngươi đi ra ngoài đi, tránh cho Tiểu Ngọc cho là ta đem ngươi làm thành cái gì.

Liên Nhã Đình tức giận phất phất tay.

Cầm lấy Tử La y, Dương Lỗi xoay người rời đi, nhưng trong lòng đang suy nghĩ, Dương Lỗi xoay người rời đi, nhưng trong lòng đang suy nghĩ mặc dù Tử La y này lợi hại, nhưng ình mà ói, đúng là có tác dụng nhất thời, bất quá nếu như có bộ y phục này rồi, như vậy rất có thể sẽ đối với nó sinh ra cảm giác lệ thuộc, chính mình tu luyện Thiết Bố Sam, nếu như có thể đạt được Kim Cương Bất Hoại thần công mà nói, như vậy liền càng tốt rồi, chính mình lần này đi tới Huyền Cơ môn, đợi sau khi tiến hành nghi thức nhập môn chân chính, chính mình là có thể mở ra nhiệm vụ tạp tình tiết đặc thù, đi hoàn thành nhiệm vụ tình tiết kia rồi, nghĩ đến cái nhiệm vụ tình tiết này hẳn là nhận được rất nhiều thứ tốt.

Ba lựa chọn, tam quốc, xạ điêu, phúc vũ phiên vân, ba cái tình tiết thế giới, Dương Lỗi cảm thấy vẫn là đi Xạ Điêu thế giới thì tương đối thích hợp một chút, bởi vì nơi đó dù sao cũng đơn giản, có thể nói hẳn là thế giới đơn giản nhất cũng là dễ dàng thông qua nhất trong ba nhiệm vụ tình tiết.

Bất quá muốn mở ra nhiệm vụ tình tiết đặc thù này cũng phải đợi mấy ngày, dù sao vẫn chưa hoàn thành nghi thức nhập môn, một khi thực sự trở thành đệ tử của Huyền Cơ môn, như vậy chính mình là có thể lấy lý do bế quan để tiến vào nhiệm vụ tình tiết rồi.

Ra cửa, liền nhìn thấy Tiểu Ngọc đã sớm chờ ở nơi đó.

- Thiếu gia, sư tôn không có làm khó dễ ngươi đi?

Thấy Dương Lỗi đi ra ngoài, ngữ khí của Tiểu Ngọc hết sức quan tâm hỏi.

- Nha đầu ngốc, không có chuyện gì, sư tôn ngươi sẽ không làm gì ta, lần này làm phiền sư tôn ngươi, để cho tu vi của ta lại tiến lên một tầng.

Dương Lỗi mỉm cười nói.

¨V·u G\yỀjX V·£I ¦C d9 ?èn ³u

- Vậy thì tốt, vậy thì tốt, ta biết ngay sư tôn sẽ không làm khó thiếu gia mà!

Tiểu Ngọc nghe vậy vui mừng nói.

Dương Lỗi nhìn Tiểu Ngọc như vậy, trong lòng lại nói, không có làm khó, đó là giả dối, bất quá là không có cách nào mà thôi, mình nói như thế nào cũng là đệ tử của Trương Dật, Liên Nhã Đình này chỉ sợ cùng Trương Dật có quan hệ không giống bình thường, nói không chừng còn là tình nhân, đây cũng là có thể.

Nếu như Liên Nhã Đình biết được ý nghĩ lúc này của Dương Lỗi mà nói, liền muốn đem hắn chặt thành tám khúc, từng khúc vứt xuống trong sông cho cá ăn.

- Đúng rồi, Tiểu Ngọc, cái này cho ngươi!

Dương Lỗi đưa tay lấy ra kiện Tử La y kia, Tử La y này chính mình mặc dù mà nói là có chỗ hữu dụng, nhưng giao cho Tiểu Ngọc cũng là để cho Dương Lỗi càng thêm yên tâm, bởi vì hắn không cho phép Tiểu Ngọc phát sinh bất cứ chuyện gì, ở trên thế giới này, Tiểu Ngọc liền là một trong những người trọng yếu nhất của mình.

- Đây là cái gì?

- Đây là Tử La y, là một kiện bảo y có tính phòng ngự, ngươi phải thời thời khắc khắc mặc nó vào, tránh để cho ta lo lắng!

Dương Lỗi nói.

- Không được, thiếu gia, Tiểu Ngọc sao có thể cần nó, bảo y này còn là thiếu gia mặc vào mới tốt, thiếu gia cần nó, thiếu gia không cần lo lắng cho an toàn của Tiểu Ngọc, bảo y này Tiểu Ngọc không cần thiết.

Tiểu Ngọc nghe vậy vội vàng lắc đầu nói.

- Ngoan, Tiểu Ngọc phải nghe lời, công pháp thiếu gia tu luyện không giống bình thường, tu luyện là ngoại công, nếu như mặc kiện bảo y này mà nói, vậy thì không có hiệu qua tu luyện, cho nên Tiểu Ngọc phải nghe lời, huống chi gần đây có thể sẽ phát sinh một ít chuyện, Tiểu Ngọc không thể để cho thiếu gia lo lắng, ngươi biết không?

Dương Lỗi đem Tử La bảo y nhét vào trong ngực của Tiểu Ngọc, nói.

- Thiếu gia, cảm ơn thiếu gia!

Tiểu Ngọc thấy Dương Lỗi như vậy, cũng biết Dương Lỗi là đang quan tâm chính mình, cũng rõ ràng, nếu như mình không thu mà nói, thiếu gia sẽ mất hứng.

Một màn này cũng là để cho Liên Nhã Đình thấy được, nàng giật mình không dứt, không nghĩ tới Dương Lỗi lại có thể đem bảo vật trọng yếu như vậy giao cho Tiểu Ngọc, bởi vậy có thể thấy được vị trí của Tiểu Ngọc ở trong lòng hắn là trọng yếu bậc nào, phải biết rằng Tử La bảo y này nhưng là Bán tiên khí, phòng ngự vô song, nếu có người nào nhận được bảo y như vậy, nhất định là lập tức nhận chủ, làm sao bỏ được mà đi cho người khác? Coi như là võ giả Luân Hồi cảnh cũng không nỡ lấy ra, huống chi Dương Lỗi bất quá là Vũ Thần nhất giai mà thôi, nhiều thêm một cái bảo y này chẳng khác nào là có bảo đảm về tình mạng, nhưng hắn vẫn là dễ dàng đem nó cho Tiểu Ngọc như vậy, điều này làm cho Liên Nhã Đình làm sao không kinh hãi.

Cách nhìn đối với Dương Lỗi ở trong lòng cũng là có thay đổi lớn.

- Tiểu Ngọc, ngươi ở chỗ nào? Mang ta đi đến chỗ ở của ngươi xem một chút?

Lúc này Chân Thực Ưng Nhãn của Dương Lỗi thấy được Liên Nhã Đình lại ở một bên nhìn lén, liền là một phen ôm lấy eo của Tiểu Ngọc.

Thân thể của Tiểu Ngọc cứng đờ, tiếp theo liền mềm mại ngã vào trong ngực của Dương Lỗi, trên mặt hồng nhuận một mảnh, ý xấu hổ vô hạn, hấp dẫn vô cùng, để cho Dương Lỗi cũng không khỏi nuốt nuốt nước miếng, thầm nghĩ trong lòng, cô nàng này ở Huyền Cơ môn nuôi dưỡng một năm trở nên càng ngày càng xinh đẹp, càng ngày càng mê người rồi.

- Đăng đồ tử chết tiệt này, tên khốn này, lại đối với Tiểu Ngọc như vậy, chẳng lẽ hắn muốn làm hư thân thể của Tiểu Ngọc hay sao? Cái này không được, tuyệt đối không được, ta không thể để cho tiểu tử này cứ như vậy làm hư thân thể của Tiểu Ngọc.

Liên Nhã Đình vừa nhìn một cái liền không chịu được, tiếp tục như vậy liền xong rồi, đồ đệ bảo bối Tiểu Ngọc của mình khẳng định sẽ bị ăn sạch sẽ, đoán chừng ngay cả xương đều không còn, tiểu sắc lang này.

- Khụ khụ, Tiểu Ngọc, ngươi còn không đi luyện công?

Lúc này Liên Nhã Đình giả trang một bộ dáng vừa đi tới, nhìn hai người Dương Lỗi cùng Tiểu Ngọc nói.

Tiểu Ngọc thấy sư tôn mình đi tới, vội vàng đẩy ra một phen, từ trong ngực của Dương Lỗi giãy dụa ra ngoài.

- Sư tôn, ta… Thiếu gia vừa tới đây, ta mang thiếu gia đi xem xét xung quanh.

Sắc mặt của Tiểu Ngọc càng thêm hồng nhuận, trong lòng tim nhảy lên thình thịch, thiếu gia mới vừa rồi là có ý gì đây? Là đang ám chỉ chính mình sao?

- Tu vi hiện tại của ngươi còn chưa vững chắc, hảo hảo đi tu luyện, để cho Tiểu Vũ theo hắn đi dạo cũng như vậy.

Liên Nhã Đình thầm hận, hỗn tiểu tử này rốt cuộc rót cho Tiểu Ngọc cái mê hồn thang gì lại làm cho nàng bảo vệ hắn như vậy, hiện tại cũng nói dối với sư phụ rồi, đây là chuyện tình chưa bao giờ có.

Ở thời điểm Dương Lỗi chưa tới đây, Tiểu Ngọc nhưng là đối với Liên Nhã Đình nói gì nghe nấy, để cho nàng làm cái gì thì nàng làm cái đó, hôm nay Dương Lỗi vừa đến liền làm cho Tiểu Ngọc học xong cự tuyệt mình, điều này làm cho trong lòng Liên Nhã Đình càng thêm khó chịu rồi.

Dương Lỗi là ai, là từ thế kỷ 21 tới, đối với tâm tư của nữ nhân vẫn có thể nắm được, tự nhiên nhìn thấu Liên Nhã Đình đánh cái chủ ý gì, bất quá Dương Lỗi lại không nghĩ để cho nàng làm hư chuyện tốt, chính mình vừa mới gặp Tiểu Ngọc, rất nhiều chuyện còn chưa nói rõ ràng, hơn nữa hai ngày sau chính mình lại phải đi hoàn thành nhiệm vụ rồi, ai biết cần bao nhiêu thời gian, cho nên làm sao có thể để cho Liên Nhã Đình phá hư việc chính mình cùng Tiểu Ngọc ở chung được?

Cho nên hắn nói:

- Liên sư thúc, ta cùng Tiểu Ngọc đã lâu chưa gặp, ngươi có cần thiết đề phòng ta như vậy không? Hơn nữa con đường tu luyện không thể vội vàng xao động, cái gọi là dục tốc thì bất đạt, cần giữ vững một trái tim bình tĩnh, điểm này Liên sư thúc ngươi sẽ không phải là không rõ ràng chứ?

- Ta... Ta... Cái này ta làm sao lại không rõ ràng, còn cần ngươi tới dạy sao? Ta chỉ là lo lắng Tiểu Ngọc ở chung một chỗ với ngươi liền đem mọi việc đều quên đi, mặc dù nói con đường tu luyện phải tuần tự mà tiến, nhưng cũng không thể có chút lơi lỏng, một khi lơi lỏng, như vậy tu luyện liền không thể đi lên rồi, cổ ngữ có nói, quyền không rời tay, khúc không rời miệng, không phải là đạo lý này sao, cho nên tu luyện là không thể lơi lỏng, còn tiểu tử ngươi cũng như vậy, ta nhưng là nghe nói sư tôn ngươi cho ngươi ở trong ba ngày phải hoàn thành một con mộc điêu cấp bậc Vũ Thánh, nếu như ngươi không hoàn thành mà nói, sư phụ của ngươi chỉ sợ sẽ để cho ngươi đẹp mặt, cho nên ngươi vẫn là đàng hoàng đi luyện tập điêu khắc thuật đi.

Liên Nhã Đình không nghĩ tới tiểu tử thúi Dương Lỗi này còn là miệng đầy ngụy biện, chính mình thiếu chút nữa bị hắn hù dọa rồi.

- Cái này sư thúc liền không cần lo lắng rồi, tiểu tử sớm đã định liệu trước, bất quá là môt con mộc điêu Thánh thú mà thôi, là chuyện nửa giờ mà thôi, sư thúc chẳng lẽ còn có chuyện gì sao? Không có mà nói, như vậy ta cùng Tiểu Ngọc liền muốn ôn chuyện rồi, liền không quấy rầy sư thúc lão nhân gia ngài, Tiểu Ngọc cáo biệt với sư tôn đi, chúng ta không nên quấy rầy lão nhân gia nàng tu luyện.

¨Vou G\yỀjX V·¢I d_Ļj i\û i\yu

Dương Lỗi lần nữa kéo lấy bàn tay nhỏ bé mềm mại của Tiểu Ngọc, hướng về phía Liên Nhã Đình nói.

- Vậy sư tôn, chúng ta đi nha.

Tiểu Ngọc nói xong, liền bị Dương Lỗi kéo đi.

Nhìn bóng lưng hai người, Liên Nhã Đình tức giận đến ngực kịch liệt phập phồng, thật lâu mới run rẩy tay nói:

- Thật là tức chết ta mà!

- Tỷ tỷ, làm sao vậy, bảo bối đồ đệ của ngươi bị bắt cóc rồi sao?

Lúc này một nữ tử đi ra, cô gái này giống Liên Nhã Đình đến kinh người.

- Nhã Như, ngươi nói Tiểu Ngọc sao hết lần này tới lần khác lại vừa ý hắn chứ?

Trông thấy muội muội mình, Liên Nhã Đình bất đắc dĩ nói.

- Khanh khách, tỷ tỷ, ta thấy lo lắng của ngươi là dư thừa rồi, tiểu tử này không phải người bình thường, bảo bối đồ đệ của ngươi đi theo hắn, tuyệt đối không có chỗ xấu đâu, tiền đồ bất khả hạn lượng ah!

Trên mặt Liên Nhã Như treo nụ cười thản nhiên.

Nhìn bóng lưng Dương Lỗi, ánh mắt lóe ra hào quang khác thường, vận mệnh của mình sẽ liên hệ cùng một chỗ với tiểu tử này sao?

- Ngươi. . .

Liên Nhã Đình kinh ngạc nhìn muội muội mình, trong lòng nàng rất rõ ràng, muội muội này của mình không hề để mắt đến nam nhân nào, mặc dù đối phương dù lợi hại thế nào, thiên tư cao, tu vị lợi hại bao nhiêu, cũng chưa từng thấy nàng tán thưởng qua bất kỳ nam nhân nào, cho nên Liên Nhã Đình sao lại không kinh ngạc cho được.

- Nhã Như, đây cũng không phải là người bình thường sao? Ta chưa bao giờ thấy qua ngươi đánh giá nam nhân nào như vậy cả?

- Vậy sao?

Nụ cười nhàn nhạt của Liên Nhã Như vẫn không thay đổi:

- Tỷ tỷ ngươi không phải cũng chưa từng thất thố như vậy vì bất kỳ nam nhân nào hay sao?

- Thất thố?

Liên Nhã Đình nghe được muội muội nói vậy lúc này mới tỉnh ngộ, đúng vậy a, mình hôm nay làm sao vậy, sao ở trước mặt Dương Lỗi đã mất đi một tấc vuông? Sao lại luôn không khống chế được cảm xúc như thế chứ?

...

- Cổ Tịnh, Tiểu Vũ tỷ, chúng ta đi thôi.

Dương Lỗi và Tiểu Ngọc sau khi đi ra liền thấy được Đông Phương Tiểu Vũ và Cổ Tịnh đang luận bàn, liền hô.

- Đi ra? Liên sư thúc có làm gì ngươi không?

Cổ Tịnh và Đông Phương Tiểu Vũ song song ngừng lại, nhìn Dương Lỗi bộ dạng không chút tổn hao nào liền không khỏi có chút kinh ngạc.

Dương Lỗi nghe vậy không khỏi trợn trắng mắt:

- Lời này của ngươi là có ý gì, chẳng lẽ ngươi muốn nhìn thấy ta bị đánh sao?

- Ha ha, đúng vậy a, sao hả?

Cổ Tịnh không hề phản bác:

- Ai bảo tu vị ngươi đã đến cảnh giới Vũ Thần còn nhanh hơn cả ta, ta ghen ghét đấy.

Ngoài miệng tuy rằng nói như thế, nhưng trong lòng Cổ Tịnh lại không có chút ý ghen ghét nào cả, có chăng chỉ là cao hứng, cảm thấy cao hứng vì Dương Lỗi, cảm thấy mừng rỡ.

Dương Lỗi chợt quát một tiếng, hai tay cầm đao, trong mắt hiện lên một đạo tinh mang, một đạo khí kình mãnh liệt đánh ra, nhưng vào lúc đó, Dương Lỗi lại cảm giác khí tức cứng lại, tiếp theo chợt phun ra một búng máu.

Đã thất bại, mình cưỡng ép thi triển Thất Sát hợp nhất trong Phong Đao Thất Sát khiến bản thân bị cắn trả, chịu nội thương không nhẹ.

Sau khi điều tức một lúc, Dương Lỗi bất đắc dĩ cười khổ, mình thật quá mức nóng lòng cầu trở thành, đáng lẽ phải sớm nên rõ ràng, mình kẹt ở ngũ sát hợp nhất lâu như vậy, hôm nay luyện thành lục sát hợp nhất trong Phong Đao Thất Sát, giờ lại muốn tiếp tục luyện đến Thất sát hợp nhất thì sao có thể được?

Lần này cần chuẩn bị bế quan, cũng chính là tiến vào nội dung nhiệm vụ đặc thù, cho nên có một chuyện nhất định phải thông báo một chút, bởi vì chuyện không thể nói cho người biết cho nên Dương Lỗi cần thông báo một chút.

Dương Lỗi đi tới chỗ ở của Trương Dật, khẽ gõ cửa.

- Vào đi.

- Sư phó.

- Có chuyện gì?

Trương Dật trông thấy là Dương Lỗi liền nhân tiện nói.

- Ta định bế quan, nhưng có thể phải cần một khoảng thời gian, cho nên có một số việc muốn thông báo một chút.

Dương Lỗi nói.

- Đã biết, ngươi còn có chuyện gì?

Trương Dật nhẹ gật đầu, bế quan, đây là chuyện tốt, khiến hắn có chút vui mừng.

- Ta thấy cần nói cho Tiểu Ngọc các nàng, miễn cho các nàng lo lắng.

Dương Lỗi nói.

- Đi đi.

Trương Dật phất phất tay:

- Đúng rồi, ngươi còn cần đi tới chỗ Cổ lão một chuyến, chuyện của ngươi hắn đã ra lực rất lớn đấy!

Dương Lỗi đi ra hai bước, Trương Dật lại bổ sung nói.

- Ta đã biết sư phó, ngươi xin cứ yên tâm.

Dương Lỗi nói xong liền ra khỏi phòng.

Dương Lỗi lần nữa đi tới chỗ ở của Tiểu Ngọc, cũng chính là Liên Nhã Phong

- Ngươi sao lại đến nữa? Lần này có chuyện gì không?

Gặp phải vẫn là Xích Diễm, tên này trông thấy Dương Lỗi, ánh mắt lại không hề không hữu hão như trước kia nữa, nhưng cũng không hề chào đón, bởi vì Liên Nhã Đình cho nên Xích Diễm đối với Dương Lỗi cũng không có ánh mắt tốt gì.

- Ta tìm Tiểu Ngọc, còn có Tiểu Vũ nữa.

Dương Lỗi nói.

- Tiểu Ngọc bế quan, Tiểu Vũ nha, đi tìm đệ đệ của nàng đi.

Xích Diễm suy nghĩ một chút nói.

- Cái này. . . Như vậy ah.

Dương Lỗi mặc dù có chút không tin lời Xích Diễm nói nhưng cuối cùng cũng không nói nhiều, mà chỉ nói:

- Nếu vậy thì phiền người chuyển lời giúp, nói cho Tiểu Ngọc các nàng biết ta phải bế quan tu luyện, bảo các nàng không nên lo lắng, đây xem như là thù lao của ngươi.

Dương Lỗi lấy ra mấy cái phù triện đưa cho Xích Diễm nói:

- Đây là Ẩn Thân Phù, chỉ cần không sử dụng chân khí công kích thì coi như là cao thủ cảnh giới Quy Chân cũng chưa chắc có thể phát hiện, bất quá thời gian không dài, hi vọng ngươi không ghét bỏ.

Xích Diễm nghe vậy mở to hai mắt nhìn, nhìn Dương Lỗi không dám tin tưởng hỏi:

- Ngươi nói là sự thật? Cái này. . . Đây quả thật là Ẩn Thân Phù?

Dương Lỗi nhẹ gật đầu:

- Tự nhiên là thật, ta sao dám lừa gạt Xích Diễm tiểu thư xinh đẹp đây chứ? Nếu ngươi không tin thì có thể thử tại chỗ xem sao?

- Để ta thử xem.

Xích Diễm nghe vậy nhận lấy phù triện trong tay Dương Lỗi, bóp nát một tấm, ngay sau đó Xích Diễm liền hóa thành không khí, biến mất khỏi chỗ đứng.

- Thật sự ah, thật sự có thể sao?

Xích Diễm mừng rỡ không thôi:

- Không nghĩ tới thật sự có thể tàng hình, thật tốt quá, thật sự là quá tốt, bất quá. . . Cái này phải làm như thế nào để đi trừ hiệu quả tàng hình đây?

Dương Lỗi nói:

- Cái này đơn giản, chỉ cần ngươi vận khởi chân khí thì hiệu quả tự nhiên biến mất, bất quá sau khi biến mất, nếu như còn muốn tàng hình thì phải sử dụng phù triện khác mới được.

Dương Lỗi vừa dứt lời, Xích Diễm lần nữa xuất hiện ở trước mặt Dương Lỗi:

- Phù triện này thật tốt, có phù triện này rồi, ta có thể đi thu thập đầu báo chết tiệt kia rồi.

Xích Diễm nhìn Dương Lỗi, thập phần vui mừng:

- Ngươi thật tốt, yên tâm đi, lời của ngươi, ta nhất định sẽ nói cho Tiểu Ngọc các nàng, mặt khác, ngươi sau này sẽ là bằng hữu của Xích Diễm ta, nếu có ai khi dễ ngươi thì cứ nói cho bổn cô nương, ta sẽ giúp ngươi hả giận, tại một mẫu ba phần Huyền Cơ Môn này, Xích Diễm ta vẫn có chút mặt mũi.

Xích Diễm vỗ vỗ bả vãi Dương Lỗi, ngữ khí thập phần sảng khoái, bộ dạng như ta sẽ bảo kê ngươi.

- Vậy tiểu tử xin cám ơn Xích Diễm cô nương.

Dương Lỗi mỉm cười nói.

- Dễ nói, dễ nói.

Xích Diễm hào sảng nói.

...

Sau khi ra khỏi Liên Nhã Phong, Dương Lỗi đi thẳng đến chỗ Cổ lão, Cổ lão ở tại Thiên Bi Phong, Cổ Tịnh cũng ở chỗ này.

Cho nên cái này cũng tránh cho Dương Lỗi phải đi nhiều thêm một chuyến.

Sau khi đi vào Thiên Bi Phong, liền có người đến tiếp Dương Lỗi, tựa hồ sớm đã biết Dương Lỗi muốn tới, cái này khiến Dương Lỗi cảm thấy kinh ngạc, chẳng lẽ sư tôn tiện nghi kia của mình nói cho Cổ lão? Nếu không, chẳng lẽ Cổ lão có thể biết trước sao? Nếu như vậy thì tu vị của Cổ lão không biết đã đạt đến loại tình trạng nào rồi, nhưng tiếp theo hắn liền vỗ vỗ đầu của mình, mình thật sự quá ngu ngốc, dùng tu vị của

Cổ lão, ý niệm có thể đơn giản bao trùm cả ngọn núi, mình còn chưa bước vào, Cổ lão cũng đã sớm cảm giác được rồi.

Dưới sự dẫn dắt của tạp dịch đệ tử, Dương Lỗi tiến nhập vào tiểu viện Cổ lão.

¨V£u G\ʏỀjX Vo©I ¦}ʏÊH b_ ¦_Łj -æn iǯ_ K«jX i_Ńh -ʉu r©s

Lúc này Cổ Tịnh đang đánh cờ với Cổ lão, Cổ Tịnh cầm đen, Cổ lão cầm trắng, Cổ lão một bộ khí định thần nhàn, mà Cổ Tịnh lại trầm tư suy nghĩ.

Dương Lỗi đi qua xem xét, thực sự kinh ngạc, trông thấy song phương Hắc Bạch tranh chấp, Dương Lỗi mặc dù cũng không có nghiên cứu gì với cờ vây, nhưng dù sao cũng hiểu sơ sơ, nhìn ra được tình huống trước mắt tựa hồ Hắc ẩn ẩn chiếm cứ thượng phong, nhưng Cổ Tịnh lại có bộ dạng trầm tư suy nghĩ, đây là có chuyện gì?

Dương Lỗi đang muốn nói chuyện, đã thấy Cổ lão nhẹ khẽ lắc đầu, ý bảo Dương Lỗi không nên lên tiếng.

Thấy Cổ lão như vậy, Dương Lỗi cũng chỉ có thể lẳng lặng yên đứng ở một bên.

Sau khi qua nửa giờ Cổ Tịnh rốt cục hạ cờ, sắc mặt nàng lúc này giãn ra, trên trán đã xuất hiện mồ hôi lấm tấm, bất quá vẻ vui mừng trên mặt lại không cần nói cũng biết, nàng nói:

- Gia gia, ván này ta thắng rồi.

Vừa dứt lời nàng liền thấy được Dương Lỗi, kinh hỉ nói:

- Dương Lỗi, sao ngươi lại ở chỗ này, ngươi đã đến bao lâu rồi?

Dương Lỗi cười cười nói:

- Không bao lâu, mới chỉ chốc lát.

- Ngươi là tới tìm gia gia ta sao?

Cổ Tịnh nói.

Dương Lỗi thấy nàng hỏi như vậy lại cười nói:

- Sao hả, ta không thể tới tìm ngươi sao?

- Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi là tới tìm ta sao?

Cổ Tịnh có chút không tin vào tai mình, trên mặt nổi lên một tia hồng nhuận phơn phớt, trong lời nói có chút ý xấu hổ, thầm nghĩ, hắn. . . Hắn đây là xemn như ám chỉ sao? Hắn sao lại nói trước mặt gia gia thế chứ? Thật là một đồ xấu xa, cũng không biết thẹn thùng.

Dương Lỗi nào biết trong lòng Cổ Tịnh lại phức tạp như vậy.

- Tự nhiên là tới tìm ngươi rồi, thuận tiện, tìm Cổ lão.

Cổ Mặc nhìn nhìn Dương Lỗi, lại nhìn cháu gái của mình một chút, không khỏi âm thầm lắc đầu, cháu gái của mình chỉ sợ đã vừa ý tiểu tử Dương Lỗi này rồi, bất quá tiểu tử này tựa hồ đa tình một chút, trên mặt hoa đào, về sau nữ tử chắc chắn sẽ không thiếu, nhưng thế thì đã sao? Nàng thích là tốt rồi, thuận theo tự nhiên, tất c ả không thể cưỡng cầu.

- Xú tiểu tử, ngươi có lời gì cứ nói đi?

Cổ lão nhìn Dương Lỗi nói.

- Là như thế này, Cổ lão, ta gần đây định bế quan tu luyện, không biết mất bao lâu, ta hi vọng ngươi giúp ta chú ý động tác Huyền gia và Cẩu Tư Nhiên một chút, ta lo lắng bọn hắn sẽ động thủ với Tiểu Ngọc các nàng.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút nói.

- Ngươi sao lại không nói với sư phó mình?

Cổ lão nghe vậy sửng sốt một chút.

- Sư tôn ta gần đây phải đi ra ngoài một chuyến, cho nên ta chỉ có đến tìm Cổ lão ngài.

Dương Lỗi biết rõ Trương Dật muốn ra ngoài một chuyến, đoán chừng cũng phải cần một khoảng thời gian, cho nên đành phải tìm Cổ lão.

- Yên tâm đi, chuyện này ta sẽ chú ý, sẽ không để cho tiểu tình nhân của ngươi gặp chuyện không may đâu, tốt rồi, người trẻ tuổi các ngươi nhiều tâm sự, ta sẽ không quấy rầy các ngươi nữa.

Nói xong Cổ lão liền quay người rời đi.

Cổ lão đi rồi, Cổ Tịnh và Dương Lỗi đi trong sân.

- Ngươi thật sự muốn bế quan? Muốn bế quan bao lâu?

Cổ Tịnh nhìn Dương Lỗi hỏi.

- Cái này thời gian cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm, cho nên sớm đến nói trước, đúng rồi, những thứ này ngươi nhận lấy đi, sẽ rất có ích cho ngươi đấy.

Dương Lỗi lấy ra một ít phù triện, còn có một chút đan dược, đan dược là cấp tốc khôi phục đan, giá trị cực cao, ở Huyền Cơ Môn cũng không có ai luyện chế ra được, điểm ấy Dương Lỗi cũng đã sớm rõ ràng, Huyền Cơ Môn mặc dù có Luyện Đan Sư, hơn nữa phẩm cấp luyện chế đan dược so với tự mình luyện chế còn cao hơn, bất quá lại không có đan dược như vậy, nhiều nhất chỉ có thể luyện chế ra cửu thành đan, cũng không giống như Dương Lỗi, đều là thập thành đan.

- Cảm ơn ngươi.

Cổ Tịnh cũng biết, đồ vật Dương Lỗi lấy ra tất nhiên không phải phàm vật, cũng không nhìn kỹ liền thu vào.

- Ngươi. . .

- Ngươi. . .

- Hay là ngươi nói trước đi.

Dương Lỗi nói.

Cổ Tịnh trên mặt ửng đỏ:

- Ta, đây là ngọc bội ta tùy thân mang theo, ngươi muốn hảo hảo mang theo đấy.

- Cái này. . . Cái này quá quý trọng rồi, ta không thể thu.

Dương Lỗi dùng {Giám Định Thuật}, lập tức lắp bắp kinh hãi, mảnh ngọc bội này dùng năng lực của mình bây giờ rõ ràng không xem xét được, bởi vậy có thể thấy được chỗ trân quý của nó.

- Ta cho ngươi thì ngươi cứ giữ lấy đi, chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ ngươi xem thường ta sao?

Thấy Dương Lỗi cự tuyệt, Cổ Tịnh lập tức tức giận, cả giận nói.

- Không phải, ta không phải có ý đó.

Dương Lỗi vội vàng giải thích.

- Đã không phải, vậy thì thu đi, dù sao. . . Dù sao sớm muộn cũng phải đưa cho ngươi.

Nói xong Cổ Tịnh nhanh chóng chạy đi, khiến cho Dương Lỗi không hiểu ra sao.

Dương Lỗi vẫn theo lời, đeo ngọc bội ở trên người, như thế, chính mình liền đeo hai khối ngọc bội, hai khối ngọc bội này đều là cực phẩm, một khối là của Cổ Tịnh, một khối khác là của nha đầu Tiêu Tiêu kia

Ngay khi hai khối ngọc bội tiếp xúc cùng một chỗ, chuyện khiến Dương Lỗi ngoài ý muốn đã xảy ra, hai khối ngọc bội này rõ ràng hợp hai làm một, đã trở thành một khối ngọc bội, khối ngọc bội này, so với hai khối trước càng thêm sáng rõ, càng thêm rực rỡ, Dương Lỗi có thể cảm giác được rõ ràng, khối ngọc bội này, năng lượng so với hai khối ngọc bội trước kia đều cường đại hơn, khối ngọc bội mới này, khiến chân khí trong cơ thể Dương Lỗi vận hành nhanh hơn gần một nửa.

Cái này chẳng khác nào trong lúc vô hình đẩy nhanh tốc độ tu luyện của Dương Lỗi.

Hơn nữa Dương Lỗi cảm giác mang theo khối ngọc bội này, cả người đặc biệt tinh thần.

Mang ngọc bội ra xem xét, ngọc bội kia ngoại trừ có một ít biến hóa ra, những thứ khác cũng không có bất kỳ khác thường nào cả.

Dương Lỗi trong lòng nghi ngờ, hai khối ngọc bội này, không, phải nói là khối ngọc bội này đến cùng có lai lịch gì? Sao lại xảy ra biến hóa như thế?

Không biết sao {Giám Định Thuật} của mình lại căn bản không xem xét được.

Cho nên tất cả những gì mình muốn biết đều không thể nào biết được.

Đã không làm rõ được, vậy thì dứt khoát không thèm nghĩ nữa, về sau có cơ hội thì đi hỏi thăm Cổ Tịnh và Tiêu Tiêu thử, các nàng hẳn sẽ biết.

Sau khi đeo ngọc bội lên, Dương Lỗi đi tới chỗ Đoạn Dung

Đoạn Dung dù sao cũng là người mệnh trung chú định của mình, mình cũng đến lúc nên giúp nàng rồi, hôm nay tu vị Đoạn Dung đã đột phá Võ Thánh Đại viên mãn tiến vào Vũ Thần nhất giai được một thời gian ngắn rồi, muốn đột phá chẳng qua chỉ là vấn đề thời gian thôi, mà mình hôm nay muốn nghĩ biện pháp, có lẽ có thể trợ nàng đột phá tầng bích chướng này, tiến vào cảnh giới cao hơn.

Bất quá Dương Lỗi cảm thấy tu vị Đoạn Dung sở dĩ chậm như vậy hẳn là có quan hệ rất lớn với mình, tất cả cũng vì nhân duyên thạch kia, hơn nữa Đoạn Dung sau khi gặp được mình, vốn đã ở vào Võ Thánh Đại viên mãn rất lâu rồi cũng không có chút tiến triển, rõ ràng trong khoảng thời gian ngắn đã đột phá, từ cảnh giới Võ Thánh đơn giản đạt đến Vũ Thần nhất giai.

¨V¢u G\ʏỀjX Vo¨I ?_Łj [G9 Gм9 iXẤH ?Ƶ_u

Cho nên muốn khiến tu vị Đoạn Dung nhanh chóng tăng lên, chỉ sợ không thoát khỏi quan hệ tới mình.

Nhưng đến cùng phải thế nào mới có thể trợ giúp được Đoạn Dung, cái này khiến Dương Lỗi cảm thấy có chút đau đầu.

Chẳng qua hiện nay Dương Lỗi có thể cho Đoạn Dung chính là linh thạch, còn có trận pháp nữa, đẳng cấp bày trận thuật của mình hiện giờ đã tăng lên, có thể bố trí được Tụ Linh Trận, nếu như tăng thêm cực phẩm linh thạch làm căn cơ vậy thì tu vị Đoạn Dung sẽ mau chóng tăng lên, bất quá khối cực phẩm linh thạch này đến cùng có dùng hay không cũng khiến Dương Lỗi có chút xoắn xuýt đấy, dù sao cực phẩm linh thạch của mình cũng chỉ có một khối như vyaja mà thôi, còn lại chính là thượng phẩm linh thạch.

Xem xét hệ thống thử, xem có đan dược nào trợ giúp tiến giai không.

Nhìn kỹ phía cũng không phát hiện ra đan dược nào có thể khiến võ giả cảnh giới Vũ Thần tăng lên, nếu như có, mình ngược lại có thể luyện chế ra, nhưng không biết sao căn bản lại không có.

Như thế, vậy cũng chỉ có bố trí xuống Tụ Linh Trận rồi, nhớ tới mình cũng không có bố trí, bất quá vì Đoạn Dung tăng lên tu vị ngược lại cũng không có vấn đề gì, mình tu luyện cũng không cần những thứ này, bất quá để Tào Tư Nhã các nàng cũng cùng một chỗ liền tốt hơn nhiều.

Nghĩ nghĩ, Dương Lỗi quyết định an trí Đoạn Dung cùng Tào Tư Nhã các nàng cùng một chỗ, nếu vậy thì chúng nữ có thể cùng nhau tu luyện, hơn nữa Đoạn Dung còn có thể chỉ điểm các nàng, đây chính là một chuyện tốt, Dương Lỗi ngược lại rất hi vọng lúc mình hoàn thành nội dung nhiệm vụ trở lại, Tào Tư Nhã Hạ Trúc còn có Xuân Lan tam nữ tu vị đều có thể đột phá, tốt nhất có thể tiến vào cấp độ Võ Thánh.

Rất nhanh liền đi tới chỗ Đoạn Dung.

Đoạn Dung là chấp sự tông môn, tuy rằng tu vị bất quá chỉ là Võ Thánh Đại viên mãn, nhưng chỗ ở cũng coi như không tệ, vốn Dương Lỗi cho rằng tiến vào Võ Thánh chính là chân truyền đệ tử, lại không nghĩ rằng phải trở thành Vũ Thần mới là chân truyền đệ tử, mà hôm nay tu vị Đoạn Dung đã đạt tới cảnh giới Vũ Thần, thân phận địa vị tự nhiên cũng hơn trước rất nhiều.

- Đứng lại, người nào?

Dương Lỗi đi vào ngoài cửa, liền có một thị nữ ngăn cản.

- Ta là tới tìm đoạn chấp sự, làm phiền thông báo một tiếng, cứ nói là Dương Lỗi tới chơi.

Sau khi đi vào Huyền Cơ Môn, Dương Lỗi còn chưa từng tới chỗ của Đoạn Dung, cho nên thị nữ không biết, Dương Lỗi cũng không thèm để ý.

- Ngươi chính là Dương công tử?

Thị nữ kia hoảng sợ nói.

Dương Lỗi nghe vậy hơi sững sờ, nghĩ đến hẳn là trước khi mình đến Đoạn Dung đã thông báo rồi.

- Chính là ta!

- Công tử đi theo ta, tiểu thư đã chờ đợi công tử rất nhiều ngày rồi, công tử một mực không tới, gần đây tiểu thư cũng gầy hơn rất nhiều

Thị nữ kia vừa đi vừa nói.

Gầy rất nhiều? Nếu thật như vậy, vậy thì mình thật không đúng, sau khi đi vào Huyền Cơ Môn mình chưa từng đi gặp này, đây thật là lỗi của mình, bất quá trong khoảng thời gian này xảy ra quá nhiều chuyện, nhưng bất kể nói thế nào, đây cũng là mình sai, cũng không có lý do gì cả, đợi chút nữa cùng lắm thì nói xin lỗi a, mặc dù mình và nàng còn chưa chính thức định ra quan hệ, nhưng cũng không xê xích gì nhiều, đây là sự thật không thể thay đổi được.

- Tiểu thư, tiểu thư, ngươi xem ai đến này!

- Tiểu Hoàn sao, là ai đến thế?

Thanh âm Đoạn Dung từ trong sương phòng truyền tới.

- Tiểu thư ngươi mau ra đây, là Dương Lỗi công tử đến đấy.

Tiểu Hoàn lại nói.

- Tiểu Hoàn, ngươi nói cái gì Dương Lỗi đã đến?

Đoạn Dung nghe vậy thanh âm đề cao hơn rất nhiều, mang theo sợ hãi lẫn vui mừng:

- Ngươi đừng gạt ta đấy, bằng không ta sẽ đánh mông ngươi.

- Thật sự đấy… Tiểu Hoàn sao dám lừa gạt ngươi chứ!

- Dung tỷ, là ta.

Dương Lỗi lên tiếng hô.

- Dương Lỗi thật là ngươi?

Đoạn Dung nghe được thanh âm của Dương Lỗi liền mừng rỡ không thôi, bước nhanh ra:

- Ngươi thật không có lương tâm, sao đến giờ mới tìm ta?

Trông thấy Dương Lỗi trong lòng Đoạn Dung cực kỳ vui mừng, nhưng trên mặt lại lộ bộ dáng tức giận.

- Thực xin lỗi, ngươi biết đấy, ta gần đây giết một tên chân truyền đệ tử, bởi vì lo lắng đưa tới phiền toái cho ngươi cho nên mới không tới gặp ngươi!

Dương Lỗi nói kỳ thật cũng là tình hình thực tế, Đoạn Dung dù sao không giống với Tiểu Ngọc các nàng, có người che chở, sư phó Đoạn Dung đã sớm chết ở trong tay Ma Đạo, hôm nay có thể để nàng trở thành chấp sự tông môn, để nàng quản lý tuyển nhận đệ tử cũng đều là xem trên mặt mũi sư tôn nàng cả.

- Coi như ngươi vượt qua kiểm tra rồi.

Đoạn Dung thấy Dương Lỗi nói như vậy, biết rõ hắn kỳ thật cũng quan tâm đến mình, trong nội tâm thập phần vui mừng, dù sao hắn kỳ thật đã tiếp nhận mình rồi.

- Lần này tới, ta là muốn ngươi tới chỗ của ta.

Dương Lỗi nhìn nàng nói.

- Ngươi. . . Ngươi nói ta đến chỗ ngươi ở sao?

Đoạn Dung há to miệng, cơ hồ không tin vào tai mình nữa, cái này xem như ám chỉ sao

- Như vậy có nhanh quá không?

Dương Lỗi nghe vậy liền biết rõ nàng đã hiểu lầm, mình bây giờ còn chưa trưởng thành nữa, lại nói tiếp trong lòng của mình tuổi mặc dù đã gần ba mươi, nhưng trên thế giới này, mình chẳng qua mới mười bảy tuổi thôi, khoảng cách mười tám tuổi còn kém mấy tháng nữa.

- Ta không phải có ý kia, chuyện của chúng ta, chỉ sợ phải chờ đến khi tu vị ta đột phá Thông Huyền mới được.

- Nha. . .

Đoạn Dung nghe vậy nhẹ nhàng thở ra, nhưng trong nội tâm lại có chút thất lạc:

- Vậy ý của ngươi là bảo ta đi qua tu luyện?

Dương Lỗi nhẹ gật đầu:

- Bên chỗ ta linh khí tốt hơn đây, hơn nữa ta định bố trí Tụ Linh Trận, nếu vậy sẽ rất có lợi cho việc tu luyện, hơn nữa ngươi ở chỗ ta, ta cũng không cần lo lắng cho an toàn của ngươi nữa, ta chuẩn bị bế quan một thời gian ngắn.

- Bế quan?

- Đúng vậy.

- Lúc nào?

Đoạn Dung hỏi.

- Hai ngày tới, ta cũng không biết sẽ cần bao lâu nữa, bất quá chắc có lẽ không quá dài.

Dương Lỗi khẽ cười nói.

Dương Lỗi và Đoạn Dung cùng nhau quay ại Điêu Linh Phong, trong tiểu viện của Dương Lỗi, lúc này tam nưqx Tào Tư Nhã Hạ Trúc, còn có Bạch Tố Trinh đang ở trong nội viện tu tập các loại chiêu thức võ học.

- Dung tỷ ngươi đã đến rồi.

- Ân, các ngươi đều không đi tìm ta.

Đoạn Dung liếc nhìn Dương Lỗi, có chỗ chỉ nói.

- Cái này không phải chúng ta không đi tìm ngươi, là thiếu gia không cho chúng ta đi ra ngoài, lo lắng Cẩu Tư Nhiên còn có Huyền gia kia trả thù.

Bạch Tố Trinh nghe xong liền vội vàng biện hộ cho Dương Lỗi.

- Đúng vậy a, đúng vậy a, chúng ta không phải cố ý không tới tìm ngươi đâu.

Xuân Lan cũng ở một bên phụ họa.

Dương Lỗi ngược lại không có ý tứ sờ lên cái mũi, nàng này vậy mà vẫn còn nắm lấy không buông.

- Tốt rồi, về sau đều ở cùng một chỗ, bất quá ta ngẫm lại, mọi người vẫn nên cùng tới chỗ Tiểu Ngọc đi, nơi này là chỗ ở của ta, ta lo lắng bọn hắn sẽ tìm tới nơi này.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ, đúng là vẫn không yên tâm bao nhiêu, vì vậy nói.

¨VPu G\yỀjX VoVI ±èn ¦}¾ GDz dûnu

- Ta nghĩ có lẽ không có chuyện gì đâu, hơn nữa ngươi cũng phải ở chỗ này bế quan, chúng ta ở nơi này, cũng có thể hộ pháp cho ngươi nữa.

Đoạn Dung lại nói.

- Đúng vậy a, ta cũng thấy ở lại đây vẫn tốt hơn.

Điền Thi Vận cũng nhìn Dương Lỗi nói.

- Hay là đi qua Liên Nhã Phong bên kia vẫn tương đối an toàn hơn, nơi này, qua ít ngày nữa sư tôn ta cũng sẽ đi ra ngoài, như vậy các ngươi ở lại đây không đảm bảo được an toànm khó tránh khỏi sẽ khiến ta phải lo lắng.

Dương Lỗi vẫn lắc đầu, nói đùa, an toàn của các nàng luôn được đặt lên đầu tiên, nếu như các nàng xảy ra chuyện gì thì cả đời này mình khó mà bình an được

- Nếu không như vậy đi, các ngươi nếu như không muốn đi Liên Nhã Phong vậy thì tới chỗ Cổ Tịnh đi, có Cổ lão ở đó, ta mới yên tâm.

- Vậy được rồi.

Biết rõ chuyện quan trọng, Tào Tư Nhã vẫn gật đầu.

Vì vậy Dương Lỗi liền đưa chúng nữ tới Thiên Bi Phong chỗ Cổ lão.

- Tiểu tử ngươi thật là một hạt giống đa tình a!

Cổ lão thấy thế có chút bất mãn, nhưng cũng không thể tránh được.

Dương Lỗi cười ha ha, sau đó vô liêm sỉ nhìn Cổ Mặc hỏi:

- Cổ lão, ngài lão nhân gia có lẽ có linh thạch a, cho tiểu tử mượn một chút cực phẩm linh thạch sử dụng được không?

- Tiểu tử ngươi muốn linh thạch làm gì? Tu vị ngươi hiện giờ không cần đến cực phẩm linh thạch, có trung phẩm linh thạch là đủ rồi.

Cổ lão nghe xong, tức giận nói.

Hiện giờ tu vị Dương Lỗi chẳng qua chỉ là Vũ Thần nhất giai thôi, ngược lại có thể dùng linh thạch tu luyện, nhưng dùng linh thạch tu luyện, cũng chỉ có thể là trung phẩm linh thạch và hạ phẩm linh thạch, nếu như là thượng phẩm linh thạch thì quả thật có chút lãng phí, chớ đừng nói chi đến cực phẩm linh thạch.

- Ta muốn đương nhiên là có chỗ dùng, cũng không phải tự mình dùng để tu luyện đâu, ta không cần những vật kia, chỉ là ta muốn dùng linh thạch bố trí một cái Tụ Linh Trận, sau đó để cho Dung tỷ các nàng tu luyện thôi.

Dương Lỗi cũng không giấu diếm, nhìn Cổ lão nói:

- Tụ Linh Trận do cực phẩm linh thạch bố trí ra hiệu quả sẽ tốt hơn nhiều lắm, nếu như là hạ phẩm linh thạch hoặc là trung phẩm linh thạch thì sẽ kém hơn rất nhiều.

Cổ Mặc nghe vậy ngược lại lắp bắp kinh hãi:

- Tiểu tử ngươi còn có thể bày trận? Không phải là nói bậy đấy chứ?

Hắn thật sự không thể nào tin được Dương Lỗi biết bày trận, Dương Lỗi có thể luyện đan, hắn mới bao nhiêu tuổi chứ, có thể luyện đan, lại biết bày trận, cái này cần bao nhiêu thời gian chứ? Nếu như nói là trận pháp bình thường thì cũng thôi đi, nhưng hết lần này tới lần khác lại là Tụ Linh Trận, Tụ Linh Trận này ở trong Huyền Cơ Môn cũng không ai biết được, theo như truyền thuyết, Tụ Linh Trận nguyên vẹn đã thất truyền từ lâu rồi.

Hiện giờ có người biết cũng chỉ là Tụ Linh Trận không trọn vẹn không được đầy đủ mà thôi, hiệu quả tuy có, bất quá cũng không được biến thái như trong truyền thuyết, nhưng dù vậy, Tụ Linh Trận không trọn vẹn hiệu quả cũng rất tốt, người biết cũng không nhiều, hơn nữa rất dễ dàng xuất hiện đường rẽ.

- Tự nhiên không phải nói bậy, đợi tiểu tử bố trí ra, Cổ lão ngài sẽ rõ thôi mà.

Dương Lỗi tự tin nói.

- Cái này không được, hiện giờ Tụ Linh Trận cũng không nghe nói có người biết Tụ Linh Trận nguyên vẹn, bình thường đều là không trọn vẹn cả, hơn nữa Tụ Linh Trận không trọn vẹn này bố trí xuống sẽ gặp nguy hiểm, linh khí tuy rằng nồng đậm hơn, nhưng hơi không cẩn thận sẽ phát sinh linh khí hỗn loạn, nếu vậy thì tu luyện thập phần nguy hiểm.

Cổ Mặc vẫn không quá tin tưởng, dù sao đây cũng không phải là chuyện đùa, nếu như Tụ Linh Trận được bố trí ra không có gì bảo đảm vậy thì một khi có nguy hiểm, hậu quả thật không thể lường được.

- Yên tâm đi, Cổ lão, Dương Lỗi ta cũng không nói mạnh miệng, không dám nói dối.

Dương Lỗi thấy Cổ lão như vậy, bất đắc dĩ thề nói:

- Tụ Linh Trận ta biết là Tụ Linh Trận bản đầy đủ, là ta trong lúc vô tình lấy được, Tụ Linh Trận này ta cũng đã thí nghiệm đã qua, không tin, ngươi có thể hỏi Dung tỷ, có thể hỏi Hạ Trúc các nàng, lúc ta ở Càn Nguyên Quốc đã từng bố trí ra Tụ Linh Trận, chỉ có điều khi đó bởi vì linh thạch chưa đủ, không cách nào bố trí Tụ Linh Trận cỡ lớn, hiệu quả cũng kém rất nhiều, bất quá so với không sử dụng Tụ Linh Trận quả thật tốt hơn nhiều lắm.

Cổ Mặc nhìn về phía chúng nữ:

- Hắn nói là sự thật?

Đoạn Dung gật đầu nói:

- Cổ lão, hắn nói những điều này thật sự đều là thật, ta có thể cam đoan, hơn nữa ta cũng vì có Tụ Linh Trận hắn bố trí mới dễ dàng đột phá Võ Thánh Đại viên mãn tiến vào cảnh giới Vũ Thần như vậy, bằng không thì ta muốn tiến nhập cấp độ Vũ Thần chỉ sợ còn phải cần một khoảng thời gian nữa, sẽ không nhanh như vậy đâu.

- Gia gia, thật sự, ta cũng biết.

Cổ Tịnh cũng nói:

- Nếu như gia gia thật sự không tin, đợi Dương Lỗi bố trí xuống trận pháp chẳng phải rõ ràng sao?

- Thế nhưng mà, nhưng mà…

Cổ Mặc cũng là thịt đau, tiểu tử này mới mở miệng đã là cực phẩm linh thạch, cực phẩm linh thạch chính là vật hi hữu, mình cũng không có có bao nhiêu, mình tu luyện cần linh thạch cũng không nỡ lấy ra sử dụng, hôm nay cho tiểu tử này chà đạp, bảo hắn sao có thể cam lòng được, phải biết rằng mặc dù mình ở Huyền Cơ Môn có địa vị cực cao, nhưng cực phẩm linh thạch có được mỗi tháng cũng cũng chỉ có hơn trăm khối thôi, hơn nữa mỗi tháng tu luyện đều cần mấy chục khối, bỏ một ít tiêu dùng khác, có đôi khi còn không đủ để dùng nữa.

Cổ Mặc cuối cùng vẫn gật đầu, hắn thập phần thịt đau lấy ra một cái cái túi tơ, đưa cho Dương Lỗi, thổi râu ria nói:

- Xú tiểu tử, nơi này là 100 miếng cực phẩm linh thạch, hừ, tiểu tử ngươi nếu như không làm ra trò gì thì xem ta thu thập ngươi thế nào.

Dương Lỗi nghe vậy cuống quít tiếp nhận lấy, lần này thật sự đại phát, nơi này chính là 100 miếng cực phẩm linh thạch ah, đây chính là suốt 100 miếng, mình vốn cho rằng Cổ lão có thể ình mấy miếng cũng không tệ rồi, nhiều nhất chỉ tầm mười miếng thôi, không nghĩ tới Cổ lão lại hào phóng như vậy, vừa ra tay đã là 100 miếng, thật sự khiến cho người ta kinh ngạc, xem ra trong tay Cổ lão còn có rất nhiều cực phẩm linh thạch, về sau phải xảo trá nhiều hơn mới được.

Để không như vậy chẳng phải quá lãng phí sao?

Nghĩ tới đây, trong mắt Dương Lỗi liền tỏa ra quang mang.

Thấy Cổ lão kinh hãi lạnh mình, hỗn tiểu tử này vừa nhìn đã biết đang đánh chủ ý gì rồi, cái ánh mắt này, so với ánh mắt của cháu gái khi cướp của mình còn muốn khiến lòng sợ run hơn nhiều, Cổ lão thầm nghĩ trong lòng, tiểu tử này rất xấu xa, đồ đạc của mình nhất định phải cất kỹ, hơn nữa cũng phải bảo Tĩnh nha đầu tận lực cách hắn xa một chút, nếu không tài sản của mình không chừng sẽ bị hắn lấy hết mất.

¨Vku G\ʏỀjX VoUI ¦_Łj -æn iƵ_ K«jX GQ§ ¦}«´Ńju ros

- Cảm ơn Cổ lão, Cổ lão ngài thật ghê gớm, ta vốn tưởng rằng Cổ lão ười khối tám khối đã tốt lắm rồi, không nghĩ tới Cổ lão lại là một đại tài chủ, thoáng cái đã cho tiểu tử 100 miếng.

Dương Lỗi được tiện nghi còn khoe mã, tặc tặc cười nói:

- Về sau nếu như tiểu tử thiếu khuyết linh thạch thì phải mượn Cổ lão nhân gia ngài rồi.

- Xú tiểu tử, ngươi. . . Ngươi tức chết ta rồi, ta thật quá thua lỗ, 100 khối cực phẩm linh thạch này ngươi có biết lão phu phải tích lũy bao lâu không, hiện giờ toàn bộ đều cho ngươi rồi, ngươi tiểu khốn nạn này rõ ràng còn nói ngồi châm chọc, về sau còn muốn đánh chủ ý vào ta, không có cửa đâu, nhanh lên, Xú tiểu tử tranh thủ thời gian bày trận, nếu để ta thấy được ngươi bố trí không phải Tụ Linh Trận gì đó, hoặc là căn bản không giống như ngươi nói, là Tụ Linh Trận nguyên vẹn thì ta không đánh chết tiểu tử ngươi không được, hừ hừ, đừng tưởng rằng lão phu nói đùa.

Cổ lão tức giận đến dựng râu trừng mắt, cả giận nói.

Trong lòng Cổ lão cực kỳ tức giận, tiểu tử này, linh thạch của mình cũng đã cho hắn rồi, rõ ràng còn nói như vậy, về sau không chỉnh tiểu tử này một chút không được, nếu không mặt mo mình đặt ở đâu đây.

- Hắc hắc, Cổ lão, chỉ đùa với ngươi một chút thôi, ta tự nhiên sẽ không tham ô linh thạch này rồi, nhìn xem là được, về phần linh thạch coi như là tiểu tử mượn ngài, đợi về sau tiểu tử có năng lực rồi, cam đoan trả lại ngươi gấp đôi, gấp ba cũng được.

Dương Lỗi cười ha hả nói.

- Tốt, đây chính là tiểu tử ngươi nói ah, ta sẽ nhớ kỹ, ở đây còn nhiều người như vậy làm chứng, nếu như tiểu tử ngươi nói không giữ lời.., vậy cũng đừng trách lão phu ta không biết xấu hổ.

Cổ lão trừng mắt liếc hắn một cái nói.

- Yên tâm đi, Cổ lão, chúng ta đều nghe thấy, đều làm chứng cho ngài mà!

Đoạn Dung nghe vậy cười ha hả nói.

Đã nhận được linh thạch, Dương Lỗi liền bắt đầu bày trận.

Bố Trận Thuật.

Linh thạch từ trong tay Dương Lỗi không ngừng bay về bốn phương tám hướng, vây trọn tiểu viện vào trong, Dương Lỗi cũng không sử dụng hết 100 miếng cực phẩm linh thạch kia, mà chỉ là số lượng cửu cửu, cũng chính là chín chín tám mươi mốt miếng cực phẩm linh thạch.

Hai tay không ngừng kết thủ ấn, tốc độ càng lúc càng nhanh, tiếp theo một đạo hào quang trùng thiên, bốn phía dần hiện ra linh khí nồng đậm, đây là linh khí do linh thạch kích phát ra, hơn nữa linh khí này tụ tập toàn bộ linh khí ở bốn phía tới, hình thành một vòng xoáy cự đại, Dương Lỗi cảm giác áp lực đột nhiên tăng lớn, tinh thần lực của mình tiêu hao cũng cực kỳ nhanh chóng.

Trong lòng Dương Lỗi thầm giật mình, không nghĩ tới lần này sử dụng cực phẩm linh thạch bố trí Tụ Linh Trận dĩ nhiên lại lợi hại như vậy, tinh thần lực tiêu hao lại khổng lồ như thế, nếu như không phải Băng Tâm Quyết của mình đã đột phá đã đến tầng thứ 8 thì chỉ sợ khó mà làm được, ăn vào một quả cấp tốc khôi phục đan, thể lực nhanh chóng khôi phục lại hơn phân nửa.

Kết xong thủ ấn, Dương Lỗi khẽ quát một tiếng:

- Trận thành.

Hệ thống vang lên thanh âm nhắc nhở trận pháp bố trí thành công, Dương Lỗi cũng nhẹ nhàng thở ra, lần này Tụ Linh Trận không còn là sơ cấp trận pháp nữa, mà tăng lên đẳng cấp, bởi vì đẳng cấp linh thạch sử dụng bất đồng, tăng thêm linh khí ở đây đầy đủ, bởi thế nên Tụ Linh Trận lần này so với Tụ Linh Trận Dương Lỗi bố trí chỗ Tư Tinh quả thực là cách biệt một trời, không thể so sánh nổi.

Nếu như ở chỗ này tu luyện vậy thì tốc độ sẽ nhanh hơn rất nhiều, mặc dù không tu luyện, vậy thì tu vị cũng sẽ tự nhiên tăng trưởng, hơn nữa tốc độ còn cực nhanh.

Vũ Thần bình thường nêu ở chỗ này tu luyện thì chỉ cần ước chừng hai giờ là đủ đến đạt đến tình trạng bão hòa rồi, bởi vì linh khí ở đây thật sự quá nồng đậm.

Tu luyện tuyệt đối là tiến triển cực nhanh, so với phòng tu luyện thượng phẩm trong tu luyện tháp cũng không hề có chút thua kém, cái này khiến Cổ Mặc không khỏi mở to hai mắt nhìn, không nghĩ tới, lời Dương Lỗi nói trước kia rõ ràng là sự thật, cũng không hề khuyếch đại.

Tụ Linh Trận ah, đây là Tụ Linh Trận, là Tụ Linh Trận bản đầy đủ, Huyền Cơ Môn nếu như có thể sử dụng Tụ Linh Trận này, vậy thì thực lực Huyền Cơ Môn tất nhiên sẽ tăng lên một cấp độ.

- Tốt, hảo tiểu tử, quả nhiên bản lĩnh, không nghĩ tới ngươi thật sự có nghề, Tụ Linh Trận này thật đúng là bị ngươi cho bố trí ra, hơn nữa hiệu quả còn vượt quá dự liệu của ta, nếu như Huyền Cơ Môn ta có thể phổ cập Tụ Linh Trận này, vậy thì thực lực Huyền Cơ Môn sẽ tăng lên rất nhiều.

Cổ Mặc mừng rỡ vỗ vỗ đầu vai Dương Lỗi:

- Tụ Linh Trận này ta rất hài lòng, về phần 100 cực phẩm linh thạch kia cũng không cần ngươi trả nữa.

Dương Lỗi nghe vậy ngược lại kinh hỉ:

- Vậy thì tốt quá, Cổ lão ngươi thật là một người tốt.

- Người tốt không cần ngươi nói, Cổ Mặc ta vốn là thế, ta không cần những linh thạch kia của ngươi, bất quá ngươi phải cống hiến ra Tụ Linh Trận, cống hiến cho Huyền Cơ Môn ta, ngươi thấy chuyện này có được không? Đương nhiên nếu như ngươi không muốn thì ta cũng không cưỡng cầu ngươi.

Cổ Mặc ngữ khí nghiêm túc nhìn Dương Lỗi.

Dương Lỗi nghe vậy liền lắc đầu:

- Cổ lão, đây không phải ta không muốn, trận pháp này, người khác căn bản không học được, bởi vì phương pháp bố trí rất đặc thù, căn bản chỉ có ta mới bố ra được Tụ Linh Trận này.

Cũng không thể nói chuyện mình có toàn năng tu luyện hệ thống ra được a? Hơn nữa, mình cũng là mượn nhờ toàn năng tu luyện hệ thống này mới có thể bố trí ra được, người bình thường thật sự khó mà học được, bởi vì cái này yêu cầu đối với khống chế thật sự quá nghiêm khắc, chỉ một chút sai lầm cũng không được, giống như mình có thể luyện chế thập thành đan, mà những người khác luyện chế không được vậy.

- Mặt khác, loại trận pháp này căn bản không có khả năng sử dụng phổ biến được, bởi vì số lượng linh thạch tiêu hao quá lớn, những linh thạch này chỉ đủ để sử dụng ba tháng.

Dương Lỗi căn cứ theo nhắc nhở của hệ thống, Tụ Linh Trận bố trí lần này tổng cộng hao phí chín chín tám mươi mốt miếng cực phẩm linh thạch, nhiều cực phẩm linh thạch như vậy chỉ có thể sử dụng trong ba tháng thôi, ba tháng sau, năng lượng linh thạch hoàn toàn tiêu hao, vậy thì linh khí ở đây chỉ mạnh hơn ở bên ngoài trận pháp một chút thôi.

- Thì ra là thế.

Nếu thật sự vậy thì linh thạch tiêu hao thật sự quá khổng lồ, đích thật không cách nào phổ biến được, hôm nay thu nhập linh thạch mỗi tháng của Huyền Cơ Môn, nhất là cực phẩm linh thạch cũng chỉ có hơn một vạn mà thôi, sao chịu nổi tiêu hao chứ? Cho nên chỉ có thể ngẫm lại.

Mà Dương Lỗi cảm thấy chuyện cũng đã sắp xếp không sai biệt lắm, mình cũng đến lúc phải đi vào nội dung nhiệm vụ rồi, vì vậy nhân tiện nói:

- Cổ lão, Dung tỷ các nàng hi vọng ngươi chiếu cố nhiều ngươi, ta phải bế quan tu luyện, lần này thật không biết cần bao lâu, đoán chừng ít nhất cũng phải ba tháng, thậm chí lâu hơn nữa cũng không chừng.

¨U·u G\ʏỀjX Vo£I ¦_Łj -æn iƵ_ K«jX GQ§ ¦}«´Ńju r©s

- Tiểu tử ngươi cứ yên tâm đi, Thiên Bi Phong này của ta vẫn chưa có người nào dám đến làm càn đâu.

Đối với lo lắng trong lòng Dương Lỗi, Cổ Mặc lại không cho là đúng, ở Huyền Cơ Môn, thậm chí là Huyền Thiên sơn mạch, còn không có có ai dám khiêu khích mình, mặc dù là những lão gia hỏa Huyền Thiên Tông kia cũng không có can đảm đó.

Dương Lỗi quay người muốn đi gấp, Điền Thi Vận và Bạch Tố Trinh liền cùng đi qua.

- Các ngươi đi theo ta làm gì?

Dương Lỗi nói:

- Ta phải đi bế quan đấy.

- Ta và Thi Vận tỷ hộ pháp cho thiếu gia!

Bạch Tố Trinh nói.

Dương Lỗi lại lắc đầu:

- Cái này không cần, nơi ta bế quan các ngươi không đi được, là một chỗ cực kỳ chỗ thần bí, chỉ có một mình ta là có thể vào được.

Lúc trước Dương Lỗi đã xem qua thuộc tính nội dung nhiệm vụ tạp lần này, mình tiến vào trong nhiệm vụ, ngay cả tu vị bản thân cũng không phát huy ra được, vũ khí gì đó đều không có, lại càng không nói đến cái gì mà ma sủng, chiến ngẫu các loại, mình có thể vận dụng chỉ là một ít đan dược thôi, những thứ khác đều không được.

Nói cách khác, mình ở trong thế giới kia tương đương với bắt đầu lại lần nữa, cụ thể tình huống thế nào bản thân Dương Lỗi cũng không rõ ràng lắm, phải chờ tới khi tiến vào trong nội dung nhiệm vụ mới có thể hoàn toàn rõ ràng.

Nếu như không phải thế thì Dương Lỗi cũng sẽ không lựa chọn, Xạ Điêu nội dung cốt truyện dễ dàng nhất trong ba nội dung cốt truyện rồi.

Trong ba nội dung cốt truyện này, nội dung cốt truyện Tam quốc là phức tạp nhất, hệ số độ khó đoán chừng cũng là lớn nhất, mà nội dung cốt truyện Phúc Vũ Phiên Vân là thứ hai, bởi vì trong Phúc Vũ Phiên Vân đã liên quan đến lực lượng phá toái hư không, loại lực lượng này cũng không phải hiện giờ mình có thể nắm giữ được, nói cách khác, đẳng cấp Phúc Vũ Phiên Vân so với Xạ Điêu còn cao hơn một cấp độ, mà nội dung cốt truyện Xạ Điêu sở dĩ dễ dàng nhất, bởi vì võ giả tu vị mạnh nhất trong đó cũng không đạt đến tình trạng bài sơn đảo hải, Dương Lỗi đoán chừng không sai biệt lắm với cao thủ nhất lưu trong cấp độ Võ Thánh, mà Vũ Thần, liền đủ để so sánh với siêu cao thủ nhất lưu trong đó rồi, thậm chí càng mạnh hơn nữa.

Đương nhiên Dương Lỗi đoán chừng, mình tiến vào trong Xạ Điêu nội dung cốt truyện, hệ thống sẽ suy yếu thực lực của mình, bằng không thì hệ thống cũng sẽ không khiến mình ngay cả binh khí phù triện cũng không thể mang đi được.

Bất quá không biết mình có thể chế phù, luyện khí trong Xạ Điêu nội dung cốt truyện thế giới không, nếu như có thể thì mình cũng không cần phải quá lo lắng.

- Chúng ta không thể đi vào?

Điền Thi Vận khó hiểu:

- Đó là nơi nào?

Dương Lỗi nhìn hai nữ nói:

- Đó là một chỗ cực kỳ đặc thù, ta cũng không rõ lắm, bởi vì hạn chế, chỉ có mình ta có thể đi vào, cụ thể là cái gì, ta hiện giờ không tiện nói cho các ngươi biết, đợi về sau thời cơ chín muồi thì ta sẽ nói cho các ngươi biết tất cả, nhưng không phải hiện giờ, chuyện nơi đó, nói cho các ngươi biết chỉ có hại.

Đối với lời Dương Lỗi, Điền Thi Vận rất bất mãn, đến hiện giờ, mình cùng hắn căn bản đã là một thể rồi, không nghĩ tới hắn còn có điều giấu diếm, cái này khiến Điền Thi Vận hết sức tức giận, bất quá nàng cũng không phải là người không nói đạo lý, nếu Dương Lỗi đã nói như vậy rồi, nàng cũng tin tưởng Dương Lỗi sẽ không nói dối, bởi vậy cũng không hỏi nhiều nữa.

- Vậy được rồi, bất quá ngươi nhất định phải cẩn thận, mọi chuyện không thể cưỡng cầu, con đường tu luyện phải tiến hành theo chất lượng, không thể liều lĩnh, nếu như gặp được chuyện gì không giải quyết được thì không nên liều mạng, không nên khiến cho chúng ta lo lắng, ngươi chính là hy vọng của chúng ta, nếu như ngươi xảy ra chuyện gì thì hậu quả chính ngươi hiểu rõ đấy.

Điền Thi Vận vẻ mặt nghiêm túc nhìn hắn nói.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu:

- Yên tâm đi, tính cách ta thế nào các ngươi còn không rõ sao? Chuyện không nắm chắc, ta sẽ không đi làm đâu.

Nói xong Dương Lỗi đi ra ngoài.

Sau khi về tới tiểu viện của mình, Dương Lỗi ấn mở hệ thống.

- Đinh, người chơi có muốn mở ra nội dung nhiệm vụ đặc thù hay không?

- Mở ra.

- Đinh, nội dung nhiệm vụ đặc thù mở ra, thỉnh người chơi lựa chọn nội dung cốt truyện.

- Xạ Điêu thế giới.

- Đinh, người chơi thành công mở ra nội dung nhiệm vụ đặc thù, Xạ Điêu thế giới, người chơi sau mười giây đồng hồ sẽ tiến vào Xạ Điêu nội dung cốt truyện thế giới, thỉnh người chơi chuẩn bị sẵn sàng, đếm ngược hiện giờ bắt đầu: Mười, chín, tám, bảy, sáu, năm, bốn, ba, hai, một. Đinh, người chơi thành công tiến vào Xạ Điêu nội dung cốt truyện thế giới.

Dương Lỗi chỉ cảm thấy một cổ khí lưu nhu hòa bao vây lấy mình, tiếp theo trước mắt tối sầm, lúc lần nữa mở hai mắt ra thì Dương Lỗi liền xuất hiện ở một nơi sơn minh thủy tú.

- Đinh, người chơi thành công tiến vào Xạ Điêu nội dung cốt truyện thế giới, thời gian nhiệm vụ ba năm, thời gian trong Xạ Điêu nội dung cốt truyện thế giới chênh lệch với bên ngoài là 10: 1.

- Nhiệm vụ một, đánh bại ngũ tuyệt, cướp lấy đệ nhất thiên hạ, ban thưởng một trăm tỷ điểm kinh nghiệm, ban thưởng cơ hội rút ra một bộ võ học kinh điển.

- Mang ta đi tìm Mai Siêu Phong, bằng không thì ta giết ngươi.

Dương Lỗi ngữ khí lạnh như băng, không mang theo chút sinh khí nào, khiến người Hoàn Nhan Khang cảm thấy sau lưng lạnh toát, nếu như mình dám nói một chữ "không" vậy hắn nhất định sẽ vặn gảy cổ của mình, giết mình.

- Ta, ta mang ngươi đi, ngươi không nên xằng bậy.

Tánh mạng rất đáng quý, Hoàn Nhan Khang vốn rất sợ chết, người hưởng thụ vinh hoa phú quý sao lại dám cầm tánh mạng của mình ra đùa giỡn chứ? Bị Dương Lỗi uy hiếp như vậy nào dám nhiều lời nữa, liên tục gật đầu.

Dương Lỗi tháy Hoàn Nhan Khang gật đầu, trong nội tâm thoả mãn, quay đầu nói với Hoàng Dung:

- Dung nhi, chúng ta đi, đi tìm Mai Siêu Phong thôi.

Hoàng Dung cuống quít nhẹ gật đầu, hôm nay thấy Dương Lỗi đại phát uy phong, trong nội tâm đã in dấu xuống bóng dáng của Dương Lỗi rồi.

Dưới sự dẫn dắt của Hoàn Nhan Khang, Dương Lỗi và Hoàng Dung rất nhanh đã đi tới chỗ cửa động nơi Mai Siêu Phong ở.

- Chính là chỗ này.

Hoàn Nhan Khang chỉ chỉ cửa động tối như mực ở trước mặt nói.

- Tốt rồi, không có chuyện của ngươi nữa, ngươi đi đi, lần này coi như số ngươi gặp may, bổn thiếu gia tâm tình tốt, bằng không thì mạng nhỏ của ngươi đã xong đời rồi.

Dương Lỗi dứt lời, một cước đạp Hoàn Nhan Khang ra ngoài.

Ở đây tối như mực, Dương Lỗi ngược lại không sao cả, hoàn toàn có thể thấy rõ ràng, nhưng Hoàng Dung lại không giống thế, dù sao tu vị nàng còn không đạt tới tình trạng nhìn ban đêm.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ, tại chỗ nhặt lên một đoạn gỗ ngắn, sau đó đốt lên.

Hoàng Dung thấy Dương Lỗi bận tâm mình như vậy, trong nội tâm điềm mật, vô cùng ngọt ngào.

Nàng chăm chú theo sát sau lưng Dương Lỗi.

- Ai?

Mai Siêu Phong con mắt tuy rằng mù, nhưng thính lực lại vô cùng tốt, Mai Siêu Phong lúc này bởi vì tu luyện sai lầm nửa bộ dưới Cửu Âm Chân Kinh nên khiến thân thể tê liệt, căn bản không thể động đậy được.

- Ngươi là Mai Siêu Phong a?

Dương Lỗi nhìn nàng, đối với Mai Siêu Phong, Dương Lỗi cảm giác nàng kỳ thật cũng rất đáng thương, trượng phu bị người giết, con mắt cũng mù mất, hôm nay thân thể tê liệt, trở thành bộ dạng người không ra người quỷ không ra quỷ thế này.

- Ngươi… Ngươi là ai? Đã biết rõ danh hào của ta còn dám như thế, chẳng lẽ không sợ ta giết ngươi sao?

Mai Siêu Phong trong lời nói tràn đầy sát khí.

¨UUu G\ʏỀjX V©oI ¦}ŋ d_Ń«u

Dương Lỗi lại nở nụ cười:

- Giết ta? Mai Siêu Phong ngươi ngược lại khẩu khí thật là lớn, ngươi bây giờ, ngay cả động cũng là một vấn đề, lại muốn giếtta? Coi như ngươi thân thể hoàn hảo, con mắt không mù, trong mắt ta cũng không

đáng giá nhắc tới, huống chi hiện giờ lại thế. Mặc dù sư phụ Đông Tà Hoàng Dược Sư của ngươi có đến, ta cũng không phải sợ, cho nên uy hiếp, đe dọa, đối với ta mà nói không hề có chút tác dụng nào cả.

Nghe được Dương Lỗi nói sư phụ mình Hoàng Dược Sư không làm được, Mai Siêu Phong lại nổi giận:

- Ngươi nói bậy, sư phụ ta võ công thiên hạ ít có địch thủ, nghe thanh âm ngươi thì chẳng qua chỉ là một tiểu tử còn chưa mọc lông thôi, lại dám khẩu xuất cuồng ngôn như vậy, ta giết ngươi.

Mai Siêu Phong nói xong, một tay quất ra trường tiên.

Dương Lỗi thấy thế lại không nhanh không chậm vươn tay túm lấy roi, ở trong mắt Dương Lỗi, tốc độ này thật sự là quá chậm, tu vị Mai Siêu Phong chẳng qua chỉ là Vũ Đế trung kỳ mà thôi, kém đến quá xa.

- Ngươi không được đâu, ta nói rồi, ngươi căn bản không lọt vào mắt ta, muốn giết ngươi, quá dễ dàng.

Dương Lỗi vất trường tiên qua một bên nói:

- Ngươi nếu như lại gian ngoan mất linh, vậy thì ta sẽ giết ngươi.

- Dương đại ca, ngươi… Ngươi để ta nói chuyện với nàng được không.

Lúc này Hoàng Dung mở miệng nói.

Dương Lỗi thấy Hoàng Dung nói như vậy, liền gật đầu:

- Tốt.

Hoàng Dung cảm kích nhìn thoáng qua Dương Lỗi, nói:

- Mai Nhược Hoa, ngươi còn nhớ rõ đạn chỉ phong, thanh âm động, lục lâm, thử kiếm đình của Đông Hải Đào Hoa đảo không?

Nghe được lời Hoàng Dung nói…, Mai Siêu Phong thân thể run lên:

- Ngươi… Ngươi… Ngươi là ai?

Hoàng Dung cất cao giọng nói:

- Đào hoa ảnh lạc phi thần kiếm, bích hải triều sinh án ngọc tiêu tam quốc chi vân động càn khôn! Ta họ Hoàng.

- Ngươi… Ngươi là thế nào với sư tôn?

Mai Siêu Phong nghe vậy giật mình không thôi.

Hoàng Dung nói:

- Xem ra ngươi còn không có quên cha ta.

Mai Siêu Phong nghe vậy càng kinh ngạc:

- Sư tôn, sư tôn, ta… Ta…

Mai Siêu Phong vừa nghe đến sư tôn Đông Tà Hoàng Dược Sư của mình liền kinh hoảng không thôi, lúc trước nàng cùng Trần Huyền Phong trộm Cửu Âm Chân Kinh, chạy ra Đào Hoa đảo, tự biết phạm phải sai lầm lớn, bởi vậy nên mười mấy năm qua cả ngày lo lắng, đối với Hoàng Dược Sư vừa sợ vừa kính, thân thể không ngừng di động, ngã nhào trên đất.

Lúc này Dương Lỗi nói:

- Mai Siêu Phong, ngươi không cần lo lắng, sư phụ của ngươi Đông Tà Hoàng Dược Sư còn chưa tới.

- Ngươi là ai?

Mai Siêu Phong nghe được sư tôn mình không tới liền nhẹ nhàng thở ra.

- Ta là ai không trọng yếu, quan trọng là …, ta muốn nửa bộ dưới Cửu Âm Chân Kinh trong tay ngươi.

Dương Lỗi nói.

- Không… Điều đó không có khả năng.

Mai Siêu Phong nghe vậy lắc đầu liên tục:

- Ngươi cho dù giết ta, ta cũng sẽ không cho ngươi đâu

Dương Lỗi thấy nàng như vậy, nhân tiện nói:

- Ngươi không cần phải gấp, mà hãy nghe ta nói rõ ràng, ta và ngươi làm giao dịch, ta giúp ngươi chữa tốt thương thế của ngươi, kể cả ánh mắt của ngươi, với tư cách trao đổi, ngươi đưa nửa bộ dưới Cửu Âm Chân Kinh cho ta, sao hả?

Mai Siêu Phong nghe vậy đã động tâm, chữa tốt thương thế, ngay cả con mắt cũng chữa tốt, cái này bảo nàng sao không động tâm cho được, không ai rõ ràng tư vị đang từ một người bình thường đột nhiên mất đi con mắt là thế nào cả.

Hoàng Dung ở bên cũng giật mình không thôi, Dương đại ca là đạt gạt ngươi sao? Phải biết rằng con mắt của Mai Siêu Phong coi như là Hoa Đà tái sinh cũng chưa chắc có thể trị được tốt, bất quá Hoàng Dung nghĩ tới chỗ thần kỳ của Dương Lỗi nên cũng không hiếu kỳ nữa.

- Ngươi… Ngươi nói là thật sao?

Mai Siêu Phong ngữ khí kích động nói:

- Ngươi thực có thể giúp ta chữa tốt ánh mắt sao?

- Đương nhiên, ngươi cho rằng ta cần thiết phải ngươi không? Nếu như ta muốn, ta hoàn toàn có thể trước tiên giết chết ngươi, sau đó cướp lấy Cửu Âm Chân Kinh, bằng võ công của ta, muốn giết ngươi, rất đơn giản.

Dương Lỗi ngữ khí thập phần bình thản, tựa hồ như đây chỉ là một chuyện cực kỳ không có ý nghĩa vậy.

Bất quá Mai Siêu Phong cũng không có chút mất hứng nào, bởi vì trong lòng nàng rõ ràng, người tước mắt này nói là sự thật, hắn nếu như giết chính mình, bất quá chỉ trong một lượt hô hấp, thật sự quá mức đơn giản.

Thật lâu, Mai Siêu Phong rốt cục vẫn phải gật đầu:

- Tốt, ta đáp ứng ngươi.

Dương Lỗi nghe vậy nở nụ cười:

- Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, như vậy, ta trước tiên chữa tốt thương thế cho ngươi đã, về phần con mắt, chỉ sợ phải trì hoãn một ít thời gian, ở chỗ này, ta không có biện pháp trị cho ngươi.

- Không có việc gì, nhiều năm như vậy ta cũng đã chịu được.

Mai Siêu Phong cũng không lo lắng Dương Lỗi sẽ đổi ý, dù sao hắn muốn Cửu Âm Chân Kinh, hoàn toàn có thể giết mình, không cần phải quanh co lòng vòng.

Dương Lỗi đi tới bên người Mai Siêu Phong, đả thông gân mạch bế tắc cho Mai Siêu Phong, tiếp theo dùng ra {trị liệu thuật}, lập tức giải trừ toàn bộ bệnh tật trên thân thể Mai Siêu Phong, bất quá vẫn có chút suy yếu, Dương Lỗi lần nữa lấy ra một khỏa Hồi Nguyên Đan, bảo Mai Siêu Phong ăn vào, để Mai Siêu Phong khôi phục đến trạng thái đỉnh phong.

Đối với Dương Lỗi mà nói, đây chỉ là chuyện đơn giản, nếu như tu vị Mai Siêu Phong đạt đến cấp độ Võ Thánh thì cũng không dễ dàng như vậy, bất quá Mai Siêu Phong hiện giờ chỉ là cấp độ Vũ Đế thôi, cho nên đây chỉ là một việc rất nhỏ.

Hoàng Dung ở một bên giật mình không thôi, Mai Siêu Phong cũng giống như vậy, quả thực không thể tin được, phiền toái quấn lấy mình bấy lâu, rõ ràng thoáng cái đã được giải quyết, y thuật như vậy thật sự quá thần kỳ, xưng là thần y cũng tuyệt không quá đáng. Đối với Dương Lỗi nói trị liệu ánh mắt của mình, Mai Siêu Phong hiện giờ cũng đã tin tưởng, vốn còn một tia hoài nghi nhưng giờ đã hoàn toàn biến mất.

- Tốt rồi, thương thế của ngươi đã hoàn toàn khôi phục, hiện giờ chúng ta đi thôi.

Dương Lỗi nói xong liền quay người đi ra ngoài.

Hoàng Dung cùng Mai Siêu Phong vội vàng đuổi theo.

Vừa đi, Dương Lỗi nói với Hoàng Dung:

- Dung nhi, ngươi rõ ràng không nói cho ta biết, cha ngươi lại là Đông Tà Hoàng Dược Sư đại danh đỉnh đỉnh đấy?

- Dương đại ca thực xin lỗi, Dung nhi không phải cố ý giấu diếm ngươi đâu.

Hoàng Dung không có ý tứ cúi đầu.

Dương Lỗi thấy nàng như vậy, liền cười cười:

- Không có chuyện gì đâu, ta cũng không phải trách cứ ngươi, dù sao chúng ta chỉ mới quen biết không lâu.

- Dương đại ca, ngươi thật không tức giận sao?

Hoàng Dung kinh hỉ nhìn Dương Lỗi nói.

- Không tức giận, ta sao lại giận Dung nhi được? Là ngươi quá lo lắng rồi.

Dương Lỗi đáp.

- Thật tốt quá, ta biết ngay Dương đại ca sẽ không tức giận mà.

- Biết rõ ngươi còn hỏi.

Dương Lỗi nói.

- Dung nhi đây không phải lo lắng sao? Vạn nhất Dương đại ca ngươi thật sự tức giận thì sao?

Hoàng Dung vui vẻ vừa cười vừa nói.

Nhìn Dương Lỗi và Hoàng Dung nhu tình mật ý như vậy, Mai Siêu Phong lại nhớ tới trượng phu Trần Huyền Phong của mình, trong nội tâm không khỏi có chút ưu thương.

¨U£u G\ʏỀjX V©©I ¦\« p\ʁH gÁ_ iXʏÎ_ ¦}_Ń« -ʏỀjX p\ʍu ros

Ra khỏi sơn động, ba người Dương Lỗi lại gặp được một trung niên nam tử hoa phục mang theo một đoàn hộ vệ, ngăn ở trước mặt, trong đó có mấy người Dương Lỗi ngược lại rõ ràng, Lương Tử Ông, Sa Thông Thiên, Linh Trí Thượng Nhân, Âu Dương Khắc v… v, những người này, toàn bộ đều ở đây, kể cả Hoàn Nhan Khang cũng vậy.

Xem bộ dáng bọn hắn phô trương như vậy, Dương Lỗi ngược lại cũng cười.

Những người này Dương Lỗi căn bản không để vào mắt, trong bọn họ tu vị cao nhất thậm chí ngay cả Mai Siêu Phong cũng đánh không lại, trong mắt hắn bất quá chỉ là một đám gà đất chó kiểng mà thôi, không đáng giá nhắc tới.

- Hoàn Nhan Khang, ngươi xác định ngươi muốn làm vậy sao?

Dương Lỗi ngữ khí thản nhiên nói:

- Ngươi cũng đã biết, nếu quả thật động thủ thì đám các ngươi toàn bộ phải chết ở đây đấy?

- Cuồng vọng.

Quỷ môn Long Vương Sa Thông Thiên quát:

- Để Long Vương ta đến chơi với ngươi.

- Yên lặng.

Dương Lỗi con mắt hiện lên một đạo hàn quang, một cước đá nghiêng, trong nháy mắt đã đá bay Sa Thông Thiên, chỉ thấy Sa Thông Thiên kia giống như một đống cát vậy, bay lên, ngã xuống, tiếp theo phun ra một búng máu nước, ngay sau đó liền ngất đi

- Ngươi. . . Ngươi. . .

Hoàn Nhan Hồng Liệt thấy thế giận dữ, người này rõ ràng dám ở trước mặt mình động thủ đả thương người, cái này bảo hắn để mặt mũi ở đâu, cả giận nói:

- Lên, lên cho ta, giết bọn chúng đi.

Mọi người nghe vậy liền xông lên, mà Âu Dương Khắc hai mắt sáng ngời nhìn Hoàng Dung.

Cái này đã rơi vào mắt Dương Lỗi, xem ra Âu Dương Khắc này cũng không vì mình mà có thay đổi, giống như nội dung cốt truyện vậy, vẫn ưu thích Hoàng Dung.

- Các ngươi đây là muốn chết.

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng, trong tay xuất hiện một quả phù triện.

Sau khi bóp nát phù triện liền xuất hiện vô số băng trùy đánh qua mọi người, lần này trừ mấy người Âu Dương Khắc, Linh Trí Thượng Nhân tu vị cao thâm một chút ra, những hộ vệ khác đều nhao nhao bị đánh chết.

Khiến Dương Lỗi kinh ngạc chính là, hệ thống rõ ràng không có thanh âm, nói cách khác, mình ở trong thế giới này đánh chết người, cũng không lấy được giá trị kinh nghiệm.

Điểm này thật ra khiến Dương Lỗi phiền muộn.

Nói cách khác, mình rất khó dùng cách đánh quái thăng cấp để đạt được công phu bí tịch, mình mặc dù đi Thiếu Lâm tự, muốn đạt được bí tịch võ công cũng chỉ có thể theo cách thông thường, muốn tuôn ra, trên căn bản là chuyện không thể, cái này khiến Dương Lỗi thập phần bất đắc dĩ, nói như vậy, mình liền thiếu đi một cách tốt rồi.

Bất quá Dương Lỗi vẫn còn một tia hi vọng, bởi vì những người mình đánh chết đều là một ít tiểu binh thôi, nếu như mình đánh chết boss cấp độ S thì sao? Như vậy có thể hay tuôn ra đồ hay không?

- Ngươi. . . Ngươi dùng yêu thuật gì thế?

Hoàn Nhan Hồng Liệt bị dọa sợ, trông thấy Dương Lỗi rõ ràng lấy ra một tờ phù, bóp nát liền xuất hiện nhiều băng trùy như vậy, giết chết hết hộ vệ của mình, cái này sao không khiến hắn kinh hãi cho được.

Nếu như hắn lại lấy ra mấy tấm phù triện như vậy thì chẳng phải là ngay cả toàn bộ Triệu vương phủ cũng dễ dàng bị hủy hoại sao, cái này cũng quá kinh khủng đi, đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi tư tưởng của hắn rồi, mà lúc này bọn người Âu Dương Khắc, Lương Tử Ông cũng bị sợ đến ngây người, đây là người sao? Thủ đoạn như vậy, quá kinh khủng, nếu như hắn nếu muốn giết chết đám người mình thì căn bản chỉ là một chuyện dễ dàng, chỉ cần tiếp tục sử dụng mấy phù triện, như vậy đám người mình sẽ không hề có đường phán kháng.

- Yêu thuật?

Dương Lỗi ha ha cười cười:

- Bất kể là cái gì, các ngươi chỉ cần biết rằng, ta muốn giết các ngươi quá dễ dàng, hừ.

- Thượng tiên, thực xin lỗi, thực xin lỗi, là tiểu nhân sai, cầu ngài bỏ qua cho tiểu nhân.

Lúc này Hoàn Nhan Hồng Liệt cũng biết, cái mạng nhỏ của mình đã nằm trong tay người khác, nếu không làm ra biểu hiện phù hợp vậy thì người này nhất định sẽ giết mình, Hoàn Nhan Hồng Liệt cũng là người tham sống sợ chết, không ai nguyện ý đi chết, Hoàn Nhan Hồng Liệt cũng giống như vậy, hắn thân quyền cao chức trọng sao lại cam lòng chết đi uất ức như vậy chứ.

- Hừ, các ngươi thì sao? Hoàn Nhan Hồng Liệt cầu xin tha thứ rồi, các ngươi hiện giờ tính sao?

Dương Lỗi không để ý tới lời Hoàn Nhan Hồng Liệt, nhìn bọn người Âu Dương Khắc hỏi.

- Thượng tiên, ta biết sai rồi, cầu thượng tiên tha thứ.

Lúc này Lương Tử Ông là người đầu tiên cầu xin tha thứ, nói đùa, người này thoạt nhìn tuổi còn trẻ, rõ ràng có thủ đoạn tiên pháp như vậy, nếu như được hắn tha thứ, nếu như được hắn thưởng thức thì..? Vì vậy Lương Tử Ông liền cầu xin:

- Thượng tiên, tiểu nhân nguyện ý vì thượng tiên ra sức khuyển mã.

Dương Lỗi nhìn hắn:

- Ngươi ngược lại thức thời, tốt, đã như vậy thì ta sẽ thu tên cẩu nô tài nhà ngươi, nhớ kỹ, ngươi về sau chính là thủ hạ của ta, ta giao cho ngươi một cái nhiệm vụ, chính là giúp ta tuyển nhận một ít võ lâm nhân sĩ, nhớ kỹ, cả đám đều phải trung tâm với ta, nếu như ta phát hiện ngươi có ý tứ gì xấu, vậy thì hậu quả ngươi tự mình biết, đây là một lọ đan dược, có thể giúp ngươi đột phá tu vi cảnh giới hiện tại.

Tu vị Lương Tử Ông này chẳng qua chỉ là cấp độ Võ Hoàng đỉnh phong mà thôi, Dương Lỗi cho hắn một ít Thông Mạch Đan, đan dược này chính là thập thành đan, có thể trợ giúp hắn đột phá tu vi cảnh giới hiện tại .

- Tạ chủ nhân ban thưởng.

Lương Tử Ông nghe vậy đại hỉ, trong mắt hắn, Dương Lỗi chẳng khác nào tiên nhân cả, nếu là thứ hắn cho thì tất nhiên sẽ bất phàm, liền vội nhận lấy đan dược, trên mặt lộ vẻ vui mừng.

Mọi người thấy Lương Tử Ông rõ ràng nhận được chỗ tốt như vyaaj, những người khác cũng đứng không yên, tiếp theo linh trí thượng nhân cũng tỏ vẻ thần phục, dù sao Dương Lỗi biểu hiện quá mức khí phách, đánh một cái tát ột trái táo ngọt, có thể đi theo một chủ tử tốt tuyệt đối là chuyện tốt, bọn hắn đi theo Hoàn Nhan Hồng Liệt cũng là vì vinh hoa phú quý thôi, huống chi thiếu niên trước mắt này càng thêm kinh khủng, thậm chí có thể địa vị rất cao, có thể cho bọn hắn thứ bọn hắn muốn, thậm chí trở nên trường sanh bất lão, nếu như hắn thật là tiên nhân thì…

Trông thấy đám kia đều đã trở thành người hầu của Dương Lỗi, Âu Dương Khắc do dự nửa khắc, cũng quỳ xuống, tỏ vẻ tâm phục khẩu phục, bất quá Dương Lỗi trông thấy trong mắt Âu Dương Khắc cũng không phải giống như bọn người Lương Tử Ông, chính thức thần phục, mà tâm có dị tâm, Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng, một đạo pháp quyết đánh qua.

Rất nhanh Âu Dương Khắc liền cảm thấy toàn thân kịch liệt đau nhức, khó có thể chịu được.

- Ta không muốn thấy có người không phải thật tâm thuần phục, ngươi tâm có dị tâm, đây là trừng phạt dành cho ngươi.

Dương Lỗi quát.

- Ta không dám, ta không dám, ta nguyện ý thần phục, thật tình thần phục, cầu chủ nhân tha thứ ta, cầu chủ nhân tha thứ.

Âu Dương Khắc vội vàng dập đầu cầu xin tha thứ.

Dương Lỗi lúc này mới thoả mãn gật đầu, vung tay lên, giải trừ đau nhức kịch liệt của Âu Dương Khắc, lúc này Âu Dương Khắc đang quỳ rạp xuống đất, không ngừng thở hổn hển.

¨U¢u G\yỀjX V©¨I ¦\« p\ʁH g Á_ i XyÎ_ ¦}_Ń« - yỀjX p\ʍu r©s

Mọi người thấy thế, cả đám da đầu đều run lên, cũng may, mình là thật tâm thần phục, không đùa nghịch tâm tư không chính đáng gì, nếu không khẳng định cũng giống vậy rồi

- Hoàn Nhan Hồng Liệt, Hoàn Nhan Khang, các ngươi thì sao?

Dương Lỗi lạnh lùng nhìn hai người:

- Các ngươi có nguyện ý trở thành thủ hạ của ta, làm việc cho ta không?

Bị ánh mắt Dương Lỗi quét trúng, Hoàn Nhan Hồng Liệt và Hoàn Nhan Khang cảm giác như sa vào hầm băng, quá kinh khủng, khiến hai người cảm giác mình chẳng khác nào con kiến, nếu như hắn muốn giết mình thì chẳng qua chỉ như động ngón tay, căn bản không cần cố sức.

Dưới áp lực khủng bố như thế, Hoàn Nhan Hồng Liệt và Hoàn Nhan Khang đã hoàn toàn không có lòng phản kháng nữa, vội vàng quỳ xuống, tỏ vẻ chân thành.

- Hai cha con ta nguyện ý thần phục.

- Tốt, đã như vậy, vậy sau này đều là người một nhà rồi, những đan dược này, các ngươi một người một lọ, rất có lợi với các ngươi đấy.

Dương Lỗi lần nữa lấy ra một ít Thông Mạch Đan, những đan dược này, ở trong mắt mình cái gì cũng không phải, bất quá đối với bọn người Hoàn Nhan Hồng Liệt lại có chỗ tốt rất lớn, Dương Lỗi tra nhìn hệ thống, phát hiện, độ trung thành của những người này cũng không cao lắm, đều khiếp sợ mình thôi, cao nhất cũng chỉ có 60, đó là Lương Tử Ông, những người khác chỉ là 50, ba người Hoàn Nhan Khang và Âu Dương Khắc, còn có Hoàn Nhan Hồng Liệt là kém cỏi nhất, đều chỉ có 40, bất quá Dương Lỗi cũng không lo lắng, nếu như bọn hắn có can đảm phản kháng lời của mình, vậy thì sẽ không đơn giản như vậy nữa, giết, càng bớt việc.

Dương Lỗi hiện giờ ngược lại phiền muộn, nếu như mình tiến vào chính là nội dung cốt truyện thế giới Thiên Long Bát Bộ thì tốt rồi, mình chỉ cần thu hoạch Thiên Sơn Lục Dương Chưởng, vậy thì liền có thể sử dụng sinh tử phù, nếu gieo xuống sinh tử phù cho bọn hắn thì mình cũng không cần lo lắng phản bội nữa, đương nhiên mình cũng có thể khiến bọn hắn cưỡng ép nhận chủ, nhưng Dương Lỗi lại không muốn, nếu vậy thì quả thực lãng phí, phải biết rằng, tinh thần lực của mình tuy rằng cường đại, nhưng cũng không cần gánh nặng nhiều rác rưởi như vậy trở thành nô lệ làm gì.

Tựu như nô lệ khế ước tạp vậy, hôm nay ít nhất tu vị phải đạt tới cảnh giới Thông Huyền mới có thể khiến Dương Lỗi hứng thú, bất quá võ giả cảnh giới Thông Huyền lại không dễ thu phục như vậy, hôm nay mình ngay cả Dịch Vũ Hàn kia cũng không thu phục được, gia hỏa cảnh giới Thông Huyền lại càng không phải nói.

- Các ngươi nhớ kỹ, các ngươi bây giờ là thủ hạ của ta, nô lệ của ta, nếu như có người mang lòng phản loạn, vậy ta sẽ cho hắn biết cái gì là sống không bằng chết, hừ.

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng, ánh mắt sâm lãnh nhìn quét tứ phương, người bị ánh mắt hắn quét qua, trong nội tâm đều sinh ra một loại cảm giác e ngại vô hình, tu vị Dương Lỗi mặc dù bị áp chế, nhưng tinh thần lực lại không vấn đề gì, đây chính là tinh thần lực cấp độ Vũ Thần hàng thật giá thật.

Mọi người nguyên một đám đều lộ ra trung tâm.

- Tốt.

Trải qua Dương Lỗi lần nữa đe dọa, hiện giờ độ trung thành của những người này được đề cao rất lớn, thấp nhất cũng đạt tới 60, độ trung thành tăng lên nhanh như vậy, thật ra khiến Dương Lỗi kinh ngạc, bất quá Dương Lỗi rõ ràng, nếu như có người nào đó cường đại hơn mình, có thể giải trừ những uy hiếp này thì bọn hắn chỉ sợ sẽ lập tức làm phản ngay, bất quá Dương Lỗi không để ý chút nào, ở trong nội dung cốt truyện thế giới này, người cường đại hơn mình chỉ sợ khó có thể tìm được.

- Tốt, rất tốt.

Dương Lỗi nhìn mọi người:

- Ta có một mục tiêu, cái kia chính là thành lập một đế quốc cường đại, nhét Tống quốc, Kim quốc, Mông Cổ vào trong đó, ta từ giờ trở đi sẽ hành động, mà các ngươi chính là đám thủ hạ đầu tiên của ta, đương nhiên, các ngươi có thể lựa chọn rời đi, bất quá rời đi có nghĩa là phản bội, ta đối với phản đồ chưa bao giờ nương tay cả, luôn là giết không tha, chỉ cần các ngươi cảm thấy có thể tránh thoát khỏi ta đuổi giết, vậy thì các ngươi có thể lựa chọn tự động rời đi.

- Thề chết theo chủ nhân.

Bọn người Lương Tử Ông vội nói.

Mà Âu Dương Khắc và Hoàn Nhan Hồng Liệt còn có Hoàn Nhan Khang cũng chỉ có thể gật đầu, mạng nhỏ của mình quan trọng hơn.

- Ta biết rõ các ngươi cho rằng ta khẩu khí lớn, cũng có thể có thể cho rằng ta là tên điên, ta còn biết, trong các ngươi có người trong lòng bất mãn, nhưng ta sẽ không nói ra, ta chỉ muốn các ngươi hoàn thành nhiệm vụ của ta, nếu như trong các ngươi, nếu ai phản bội ta, vậy thì ta sẽ cho các ngươi biết hậu quả.

Dương Lỗi nhìn bọn hắn:

- Các ngươi chỉ cần phục tùng mệnh lệnh, chỉ cần trung thành, các ngươi mới có lợi, nhớ kỹ, phục tùng, phục tùng, lại phục tùng.

- Vâng.

- Ta về sau sẽ tìm các ngươi.

Dương Lỗi quay người nói với Hoàng Dung đã choáng váng đứng đó:

- Chúng ta đi.

Thấy bọn người Dương Lỗi đi rồi, Hoàn Nhan Hồng Liệt sắc mặt tái nhợt.

- Phụ vương, hiện giờ chúng ta nên làm gì bây giờ?

Hoàn Nhan Khang nhìn Hoàn Nhan Hồng Liệt nói.

- Đúng vậy a, Vương gia, hiện giờ chúng ta nên làm gì bây giờ?

Âu Dương Khắc nói.

- Đi một bước tính toán từng bước, còn có thể như thế nào nữa, người nọ thật sự quá quỷ dị.

Hoàn Nhan Hồng Liệt trong nội tâm đắng chát, chưa bao giờ thấy qua nhân vật khủng bố như vậy, mặc dù là Khâu Xử Cơ lúc trước cũng không khiến hắn cảm thấy khủng bố như thế, những võ lâm cao thủ mình tìm đến này, rõ ràng nguyên một đám không hề địch nổi, nếu hắn muốn lấy mạng thì chỉ đơn giản như lấy đồ trong túi vậy.

- Kỳ thật cũng không cần quá mức lo lắng, người nọ tuy rằng lợi hại, nhưng hắn khẩu khí quá lớn, rõ ràng vọng tưởng đối kháng với Tống, Kim, Mông Cổ, hắn cũng chỉ có một người thôi, làm sao có thể đối kháng với quốc gia được, quả thực là tự tìm đường chết.

Hoàn Nhan Khang cười lạnh nói.

Không giống với bọn người Hoàn Nhan Hồng Liệt, mấy người Lương Tử Ông lại có tâm tư khác, người nọ lợi hại như vậy, hơn nữa có dã tâm lớn như vậy, nếu như hắn thật sự thành công, vậy đám người mình chẳng phải trở thành khai quốc công thần rồi sao? Như vậy vinh hoa phú quý còn có thể thiếu sao?

Cho nên liền âm thầm lưu lại tâm.

… …

Lời nói phân hai đầu, ba người Dương Lỗi ra khỏi Triệu vương phủ liền đi tới một khách sạn.

Mai Siêu Phong đối với cách làm của Dương Lỗi tuy rằng giật mình, nhưng cũng không nói gì, chỉ là Hoàng Dung lại kinh ngạc, không nghĩ tới Dương đại ca rõ ràng có dã tâm lớn như vậy .

- Dương công tử, đây là nửa bộ dưới Cửu Âm Chân Kinh, ngài hảo hảo thu về.

Mai Siêu Phong vẫn còn có chút không bỏ, bất quá cuối cùng vẫn lấy ra đưa cho Dương Lỗi.

- Ta nhìn xem liền trả lại cho ngươi.

Dương Lỗi cũng biết, đây chỉ sợ là đồ vật cuối cùng mà Trần Huyền Phong lưu lại, không nỡ cũng là việc thường tình.

- Cảm ơn.

Mai Siêu Phong liên tục nói.

- Không cần.

Nửa bộ dưới Cửu Âm Chân Kinh này cũng không dài bao nhiêu, Dương Lỗi thoáng cái liền nhớ kỹ.

¨UPu G\yỀjX V©VI [Ń ¦\Q̃jX [Q̃_ Ĥn¾_ [àj G\Łu

Lúc này tiếng nhắc nhở hệ thống vang lên:

- Chúc mừng người chơi đạt được nửa bộ dưới Cửu Âm Chân Kinh.

Bất quá lại không nói là có thể tu luyện, nhưng Dương Lỗi cũng không cảm thấy gì, không thể tu luyện thì đã sao, có lẽ chờ mình lấy được nửa phần trên Cửu Âm Chân Kinh thì có thể rồi.

- Cái này trả lại cho ngươi.

Dương Lỗi lại trả thứ đó lại cho Mai Siêu Phong.

- Cảm ơn.

Mai Siêu Phong lần nữa nói lời cảm tạ, thu nó lại.

- Dương đại ca, ngươi… Ngươi thật sự muốn thu phục thiên hạ? Muốn làm hoàng đế sao?

Hoàng Dung rốt cục vẫn phải hỏi ra nghi vấn trong lòng.

Dương Lỗi trùng trùng điệp điệp gật gật đầu:

- Đúng vậy, ta muốn trong vòng ba năm thu hết toàn bộ giang sơn, trả lại cho Trung Nguyên một ngày tươi sáng.

- Thế nhưng mà, nhưng mà…

- Không có nhưng nhị gì hết, yên tâm đi, Dung nhi, ngươi đã quên, ta là người như thế nào sao? Ta rất lợi hại, cho dù ta không được, còn có sư tôn ta mà?

Dương Lỗi cười nói:

- Đây không phải là cách bắt đầu tốt sao? Ta hiện giờ đã thu phục được một tên Kim quốc Triệu Vương, còn thu được một ít võ lâm cao thủ, nếu không được thì ta trực tiếp sát nhập hoàng cung, làm thịt hoàng đế vậy là được rồi.

Phốc phốc

Hoàng Dung không khỏi nhoẻn miệng cười:

- Dương đại ca, miệng ngươi khí ghê gớm thật, bất quá Hoàn Nhan Hồng Liệt bọn hắn ngươi không thể tin được, bọn hắn chẳng qua chỉ vì tánh mạng nên nhất thời khuất phục thôi, còn có Âu Dương Khắc, nghe nói thúc thúc hắn là Tây Độc Âu Dương Phong, làm sao có thể bị ngươi quản chế được.

- Sợ chết là được rồi, nếu như bọn hắn không sợ chết, vậy quả thật khó đối phó, chỉ cần sợ chết, ta có thể buộc đám bọn hắn đi vào khuôn khổ, nếu như bọn hắn dám phản bội, như vậy ta liền giết, giết là được, nguyện ý làm người của ta có rất nhiều, cũng không thiếu bọn hắn.

Dương Lỗi hào khí nói ra.

- Dương đại ca, ngươi thực không phải nói giỡn sao?

Hoàng Dung thấy hắn như vậy, vốn còn cho rằng là đang nói đùa, nhưng bây giờ đã có chút tin tưởng.

- Tự nhiên không phải, đến lúc đó Dung nhi có thể làm nữ tướng quân, tranh giành thiên hạ cho ta cũng nên đấy?

Dương Lỗi vừa cười vừa nói.

- Ân, vậy Dương đại ca một lời đã định nha.

Hoàng Dung vui mừng gật đầu, dù sao hôm nay Hoàng Dung chẳng qua chỉ là một thiếu nữ mười mấy tuổi thôi, hơn nữa còn là con gái Đông Tà, nhiễm lên tính tình của hắn, đầy vẻ tinh quái.

… …

Buổi tối, Dương Lỗi trị liệu con mắt cho Mai Siêu Phong, con mắt Mai Siêu Phong đã mù hơn mười năm rồi, muốn muốn trị hết, tự nhiên không phải chuyện đơn giản, mặc dù là cấp tốc khôi phục đan của Dương Lỗi cũng không có khả năng, cho nên chỉ có thể bắt đầu từ phù triện, xem thử có phù triện nào hối đoái được không

Tìm tìm, thật đúng là có một loại phù triện, Quang Minh Trị Liệu Phù, Quang Minh Trị Liệu Phù là một loại trị liệu phù triện cực kỳ lợi hại, thậm chí có thể sinh tử nhân nhục bạch cốt, bất quá phù triện này Dương Lỗi không thể luyện chế được, nhưng lại có thể dễ dàng hối đoái, bất quá giá trị điểm tích lũy hối đoái lại không ít, cần năm trăm triệu giá trị điểm tích lũy.

Như thế khiến Dương Lỗi có chút khó xử, đây chính là năm trăm triệu giá trị điểm tích lũy ah, tuy nói, mình bây giờ giá trị điểm tích lũy không ít, nhưng cũng không thể tiêu xài hoang phí vậy được.

Bất quá cuối cùng Dương Lỗi vẫn quyết định hối đoái, một quả phù triện, năm trăm triệu giá trị điểm tích lũy, tuy rằng quá mắc, nhưng dù sao mình đã đáp ứng, nam tử hán đại trượng phu, nói được thì làm được.

- Đinh, người có muốn hối đoái Quang Minh Trị Liệu Phù hay không?

- Hối đoái.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được một tấm Quang Minh Trị Liệu Phù, tiêu hao năm trăm triệu giá trị điểm tích lũy.

- Đinh, bởi vì người chơi đang ở trong nội dung nhiệm vụ đặc thù nên số lần hối đoái bị hạn chế, người chơi tổng cộng có thể hối đoái mười lần, hiện giờ còn lại chín lần.

Dương Lỗi nghe được hệ thống nhắc nhở, thiếu chút nữa đã thổ huyết, không mang theo thứ gì đã là khi dễ người rồi, rõ ràng hối đoái cũng bị hạn chế, chỉ có thể hối đoái mười lần, hôm nay dùng một lần rồi, như vậy chỉ còn lại có chín lần, thật sự khiến người buồn bực, sớm biết như vậy mình nên hối đoái nhiều hơn một chút, bất quá nghĩ lại, mặc dù hối đoái rồi cũng vô dụng, mình căn bản không lấy ra được, chỉ có thể chế đan dược.

Đây quả thực là biệt khuất, bất quá nói thật, người trong nội dung cốt truyện thế giới này cũng quá yếu.

Lắc lắc đầu của mình, hiện giờ nửa bộ dưới Cửu Âm Chân Kinh đã tới tay, như vậy lấy tới nửa phần trên coi như là hoàn thành nhiệm vụ thứ hai, nửa phần trên này ngược lại dễ dàng, đi Chung Nam sơn có thể đơn giản vào tay, bất quá chỉ là vấn đề thời gian thôi.

Dương Lỗi xuất ra phù triện, đi đến bên cạnh Mai Siêu Phong.

- Ta muốn trị liệu cho ngươi, có thể sẽ có chút thống khổ đấy.

- Đến đây đi, ta nhịn được.

Mai Siêu Phong nói.

- Vậy tốt.

Dương Lỗi bóp nát phù triện, một cổ hào quang nhu hòa từ trong tay Dương Lỗi phát ra, trực tiếp sáp nhập vào trong thân thể Mai Siêu Phong.

Mà Mai Siêu Phong lúc này toàn bộ thân hình không ngừng run rẩy, nhìn ra được, nàng đang phải chịu đau đớn cực kỳ kịch liệt.

Hai tay cầm lấy cái bàn, năm ngón tay đâm thật sâu vào đó.

Một giờ qua đi, Mai Siêu Phong không hề run run nữa, hai mắt dần dần mở ra.

- Ta… Ta thấy được rồi, ta thực thấy được rồi.

- Mai sư tỷ, ngươi thực thấy được rồi sao?

Hoàng Dung nhìn Mai Siêu Phong nói.

- Đúng vậy, ta thấy được rồi, thực thấy được rồi.

Mai Siêu Phong kích động không thôi:

- Tiểu sư muội, ta thực thấy được rồi, cám ơn Dương công tử, cám ơn Dương công tử.

- Tốt, như vậy cũng tốt, ta đây coi như là công đức viên mãn rồi.

Dương Lỗi cũng có chút cao hứng, phù triện do mình tốn năm trăm triệu giá trị điểm tích lũy đổi lấy, nếu không có hiệu quả vậy thì cũng chẳng biết nói thế nào nữa.

- Dương công tử, hôm nay Mai Siêu Phong được công tử trợ giúp, có thể lại thấy ánh mặt trời, Mai Siêu Phong nguyện hiệu lực cho công tử, mong công tử đáp ứng?

Mai Siêu Phong sau khi thích ứng ánh sáng liền quỳ xuống.

- Tốt, ta sẽ thu ngươi.

Mai Siêu Phong cũng là cao thủ, mình giờ đang thiếu người, nếu nàng đã chủ động đưa đến, Dương Lỗi tự nhiên rất mừng rỡ, nào có lý do cự tuyệt chứ.

- Dương đại ca, chúng ta đi ra ngoài dạo chơi có được không?

Ngày kế tiếp, Hoàng Dung nhìn Dương Lỗi nói.

Nhìn ánh mắt chờ mong kia của Hoàng Dung, Dương Lỗi nhẹ gật đầu, đi dạo chơi cũng không có gì, ngược lại mình còn có ý định ngốc lại ở Kim quốc mấy ngày đây.

- Cảm ơn Dương đại ca.

Hoàng Dung nghe vậy vui mừng không thôi.

- Nha đầu ngốc, cái này có gì mà cảm ơn chứ, ta cũng đang định đi ra ngoài dạo chơi đây.

Dương Lỗi còn định xem thử Quách Tĩnh có tới không, còn có luận võ chọn rể của Mục Niệm Từ, đoán chừng cung sắp diễn ra.

¨Uku G\yỀjX V©UI d«Òj -8 G\Ấj |Ňu

Mai Siêu Phong đã hoàn toàn tốt rồi, hôm nay đã trở thành tùy tùng của Dương Lỗi, không thể không nói, Mai Siêu Phong ăn mặc lại một chút quả thật là một đại mỹ nhân, so với Hoàng Dung còn nhiều hơn một phần thành thục thùy mị, bất quá lại vì bệnh trạng nên lộ ra có chút tái nhợt, không hề đầy đặn, nhưng có một loại cảm giác cốt mỹ.

Đương nhiên Dương Lỗi đối với nàng cũng không hề có ý nghĩ gì, thậm chí ngay cả đối với Hoàng Dung cũng ôm thái độ thuận theo tự nhiên.

Ở trên đường cái, Hoàng Dung nhìn xem bốn phía, ngược lại rất hưng phấn, Dương Lỗi mỉm cười theo ở phía sau.

- Chỗ đó thật náo nhiệt, hình như là luận võ chọn rể thì phải?

Hoàng Dung trông thấy phía trước một đống lớn người, liền càng thêm cao hứng rồi, kéo Dương Lỗi lách tới phía trước, bàn tay nhỏ bé nhu nhược không xương kia của nàng khiến Dương Lỗi cảm giác thật sự thoải mái.

Luận võ chọn rể, Dương Lỗi liền đoán được, đây chính là Mục Niệm Từ và Dương Thiết Tâm, nhìn nữ tử trên đài, tướng mạo quả nhiên xinh đẹp, so với Hoàng Dung chỉ kém một chút, bất quá tính cách Mục Niệm Từ xác thực ôn nhu như nước, so với Hoàng Dung, càng khiến cho người ưa thích, đó là một thê tử hoàn mỹ.

Mà Dương Lỗi cũng không định đánh chủ ý gì vào nàng, bất quá chỉ là nhìn xem thôi.

Thấy Dương Lỗi nhìn nữ tử trên đài như vậy, Mai Siêu Phong nói:

- Thiếu gia gì không đi lên thử xem, nhất định sẽ ôm mỹ nhân về đấy.

Lúc này Mục Niệm Từ đang đánh bại một đối thủ, ôm quyền với mọi người.

- Hừ.

Hoàng Dung nghe vậy bất mãn hừ một tiếng.

Dương Lỗi cười cười không nói chuyện.

Nói thật ra, Dương Lỗi đối với Mục Niệm Từ này vẫn cảm thấy rất đồng tình.

Lúc này Hoàn Nhan Khang cũng đã đến đây giống như trong nội dung cốt truyện, hắn tung người một cái bay lên trên lôi đài.

Dương Lỗi lại không định để Mục Niệm Từ giẫm lên vết xe đổ, dù sao mình đã gặp được, có thể giúp thì giúp một phe, dù sao người ta cũng là một mỹ nữ.

- Hoàn Nhan Khang, ngươi tốt.

Hoàn Nhan Khang đang định động thủ vừa nghe thấy thanh âm, lập tức run lên, xoay người lại, nhìn Dương Lỗi ngữ khí cung kính nói:

- Công tử, ngài cũng ở đây sao?

- Sao hả, chẳng lẽ ta không thể ở đây sao? Hay là nói, ta ở chỗ này nhất định phải được sự đồng ý của ngươi?

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng.

- Không phải, ta không phải có ý đó, công tử ngài đã hiểu lầm rồi, ta không biết vị cô nương này là người ngươi nhìn trúng, ta lập tức đi ngay, lập tức đi ngay!

Hoàn Nhan Khang lại càng hoảng sợ, nói đùa gì vậy, đối nghịch với hắn, đây không phải là tìm chết sao, vạn nhất hắn tức giận, thoáng cái là đã có thấy lấy cái mạng nhỏ của mình, mình còn rất trẻ, còn có thời gian rất dài, vinh hoa phú quý hưởng không hết, sao lại cam lòng chết đi vậy được.

Nói xong Hoàn Nhan Khang muốn đi, bất quá Dương Lỗi sao có thể để hắn rời đi vậy được, nếu cứ vậy rời đi thì chẳng phải sẽ không có chuyện gì để xem sao? Nếu hắn đi thì sao có thể dẫn xuất Bao Tích Nhược? Sao có thể khiến Dương Thiết Tâm cùng Bao Tích Nhược lại gặp nhau?

- Đợi một chút, đi vội vã làm gì vậy?

- Đúng, đúng, đúng, công tử, ta không đi.

Ngữ khí của Hoàn Nhan Khang có thể dùng khúm núm để hình dung, một vương tử lại có bộ dạng như vậy, khiến những hộ vệ bên cạnh hắn kinh ngạc không thôi, bất quá lại cũng không dám nhiều lời, mơ hồ đoán

được Dương Lỗi, rất có thể chính là người đại náo vương phủ hôm đó, bằng không thì Tiểu vương gia sao lại nghe lời như thế chứ?

Lúc này Mục Niệm Từ trông thấy Dương Lỗi lên đài, lập tức con mắt sáng ngời, bắt đầu nàng đã chú ý tới sự tồn tại của Dương Lỗi rồi, nhưng thấy hắn không có ý lên đài không khỏi có chút thất vọng, nhưng bây giờ lên lôi đài khiến lòng nàng rất vui mừng.

Nhưng Dương Thiết Tâm lại âm thầm thở dài, công tử ca mặc hoa phục trước kia cũng đã khiến hắn cảm thấy không ổn rồi, không nghĩ vị công tử lên lúc sau tựa hồ địa vị càng lớn, hơn nữa bên người vị kia còn có một cô gái tuyệt sắc, như thế, nếu thật sự vừa ý nữ nhi của mình thì sao có thể là chuyện tốt được.

Mà lúc này Hoàn Nhan Khang sớm đã thức thời đứng ở dưới đài.

- Công tử, mời?

Mục Niệm Từ đứng ở trước mặt Dương Lỗi, nhẹ nhàng thi lễ.

Mà Hoàng Dung trông thấy tình huống này trong lòng hết sức bất mãn, rất chua xót, tức giận mở to hai mắt nhìn, Mai Siêu Phong thấy Tiểu sư muội mình như thế không khỏi ngầm thở dài, tiếp theo thấp giọng nói vài câu bên tai nàng, Hoàng Dung lập tức sắc mặt ửng đỏ.

Lúc này Hoàn Nhan Khang cũng chú ý tới Mai Siêu Phong, hắn kinh ngạc phát hiện hai mắt Mai Siêu Phong rõ ràng đã sáng lại, hơn nữa thân thể cũng có thể hành động, khiếp sợ không thôi, chẳng lẽ hắn thật sự là tiên nhân hạ phàm? Bằng không thì con mắt Mai Siêu Phong căn bản không cách nào trị tốt, hắn làm sao làm được?

Cử động kia của Mục Niệm Từ khiến Dương Lỗi bất đắc dĩ, nói:

- Cái này… cô nương này, không có ý tứ, ta… Ta kỳ thật…

- Thỉnh công tử chỉ giáo.

Mục Niệm Từ lần nữa nói.

- Đánh đi, mau đánh, mau đánh, mau mau đánh xong là có thể nhập động phòng, sinh trẻ con rồi.

- Đúng, đúng, mau đánh đi.

- Sinh trẻ con.

- Sinh trẻ con.

Lúc này dưới đài lập tức hống lên, hai người trên đài nam thì tuấn dật, nữ xinh đẹp tuyệt trần, quả thực là một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ, trai tài gái sắc, vô cùng xứng đôi.

Mục Niệm Từ sắc mặt trở nên hồng, lại một lần nữa nói:

- Công tử, thỉnh chỉ giáo.

- Cái này chỉ giáo thì không cần, cô nương võ công cao cường, tại hạ tự nhận không phải đối thủ.

Dương Lỗi chỉ đành nói.

Thấy Dương Lỗi chối từ như vậy, Mục Niệm Từ con mắt đỏ lên:

- Công tử, chẳng lẽ chướng mắt Niệm Từ sao? Hay là Niệm Từ lớn lên xấu xí không chịu nổi, không lọt được vào mắt công tử, vũ nhục thân phận công tử sao?

Thấy bộ dạng Mục Niệm Từ điềm đạm đáng yêu muốn khóc lên như vậy, Dương Lỗi sao có thể chịu được, hắn sợ nhất đúng là bộ dáng này.

- Không, không, không phải ý tứ này, cô nương đã hiểu lầm, tại hạ cũng không phải ý tứ này, chỉ có điều, chỉ có điều tại hạ là người đã có gia đình, làm sao có thể luận võ chọn rể được nữa?

Không có cách nào, Dương Lỗi đành phải ra hạ sách này, tuy rằng Mục Niệm Từ đích thật là một đại mỹ nữ, nhưng cũng giống như Hoàng Dung, Dương Lỗi cũng không dám xác định mình có thể mang các nàng

Về phần Quách Tĩnh Quách đại hiệp kia, Dương Lỗi cho hắn một ít đan dược, đan dược kia cũng đủ cho tu vị hắn tăng lên tới tầng thứ Vũ Đế, bất quá muốn đề cao lên cấp độ cao hơn nữa thì phải xem vận mệnh hắn thế nào rồi.

Bất quá người giống như hắn, có nghị lực, mới chính là đại trí tuệ, muốn trở thành Võ Thánh, chẳng qua chỉ là vấn đề thời gian thôi, đan dược mình đưa chỉ là khiến hắn tăng lên nhanh hơn thôi.

Bất quá Quách đại hiệp hôm nay đã không có một Hoàng Dung tính cách tinh quái ở bên trợ giúp, chuyện tương lai cũng có chút khó nói. Bất quá tất cả những chuyện đó cũng không liên quan gì đến Dương Lỗi, bản thân hắn không nợ nần gì, về phần cho hắn đan dược chẳng qua là xem ở tính cách vì nước vì dân của hắn thôi.

¨£Vu G\ʏỀjX V¨·I dÔj ĤÔ« WÄq [ǰjX ¦ \Đ§ GQjXu r©s

Trên đường đi, Dương Lỗi cũng cho tam nữ một ít đan dược, đương nhiên cho Hoàng Dung và Mục Niệm Từ nhiều hơn một chút, về phần Mai Siêu Phong thì hơi kém hơn.

Không thể không nói, Hoàng Dung và Mục Niệm Từ đều là kỳ tài luyện võ, tốc độ tu luyện cực nhanh, lúc này mới qua vài ngày thôi nhưng đã có tiến bộ rất lớn.

Một đoàn người bởi vì nhị nữ tu luyện nên đi cũng không nhanh lắm, đoạn đường này, Vương Xử Nhất đã hoàn toàn bị chấn kinh rồi, không nghĩ tới đan dược của Dương Lỗi rõ ràng lợi hại như vậy, trong thời gian ngắn như vậy đã khiến tu vị nhị nữ tăng lên cực lớn, nếu cứ tiếp tục như vậy, chỉ sợ không được bao lâu nữa là nhị nữ này có thể đuổi kịp mình rồi

Tuy rằng Vương Xử Nhất cũng muốn đan dược, nhưng dù sao vẫn không có mặt mũi đi cầu Dương Lỗi.

- Gà ăn mày, thơm quá, thơm quá, phao câu gà lưu cho ta.

Bọn người Dương Lỗi ở trong rừng làm món ăn, lúc này một thanh âm từ thật xa truyền đến, chỉ thấy một lão giả bộ dáng như ăn mày dùng tốc độ cực nhanh nhảy qua, muốn cướp đoạt gà ăn mày trong tay Dương Lỗi.

Dương Lỗi thấy người này liền đoán được, người này hắn là Bắc Cái Hồng Thất Công rồi.

Hồng Thất Công tay chân mặc dù nhanh, nhưng lại không nhanh bằng Dương Lỗi, trước kia Dương Lỗi đã dùng {giám định thuật}, tu vị Hồng Thất Công quả nhiên chỉ là cấp độ Võ Thánh Đại viên mãn thôi, cũng chính là siêu cao thủ nhất lưu trong Xạ Điêu thế giới.

Mình dù sao cũng là cảnh giới Vũ Thần, tuy rằng tu vị bị áp chế, nhưng đối phó với Hồng Thất Công vẫn dư sức.

- Ồ. . .

Thấy thiếu niên trước mắt rõ ràng tránh được đòn đánh lén của mình lão ăn mày kia liền kinh ngạc không thôi, thiếu niên này tuổi chẳng qua chỉ chừng mười tám mười chín thôi, rõ ràng có thể né tránh, cái này bảo hắn sao không kinh ngạc cho được, có thể gặp được thiếu niên thế này Hồng Thất Công cũng là rất mừng rỡ.

- Tiểu huynh đệ không tệ, lại đến

Hồng Thất Công lần nữa vươn tay chụp tới gà ăn mày trong tay Dương Lỗi, tốc độ so với trước kia còn nhanh hơn gấp đôi.

Dương Lỗi mỉm cười:

- Tiền bối, như vậy không tốt đâu, cướp đồ ngươi khác không hay đâu.

Nói xong tay cầm gà ăn mày của Dương Lỗi co rụt lại, tay kia, sử xuất Ưng Trảo Công chụp tới cổ tay Hồng Thất Công.

Bành. . .

Hai tay va chạm, Hồng Thất Công lui một bước.

Quả thật khiến người kinh ngạc, thiếu niên này võ công thâm bất khả trắc.

- Tiểu huynh đệ hảo công phu.

- Hồng bang chủ.

Lúc này Vương Xử Nhất ở một bên lên tiếng nói.

- Vương Xử Nhất, giới thiệu cho ta vị tiểu hunh đệ này một chút đi?

Hồng Thất Công thấy là Vương Xử Nhất, cũng không khách khí, nhân tiện nói.

Vương Xử Nhất nghe vậy cười khổ, mình bây giờ còn khôn biết hắn rốt cục có địa vị gì, tên gọi là gì, chỉ biết là hắn họ Dương thôi.

- Tiền bối, ta gọi Dương Lỗi, đối với Bắc Cái Hồng Thất Công thanh danh hiển hách vãn bối vẫn rất kính ngưỡng, không giống với đám lỗ mũi trâu Toàn Chân giáo kia, thật sự tự cho là đúng.

Dương Lỗi nhìn Vương Xử Nhất cười nói.

- Ha. . . Ha ha. . .

Hồng Thất Công thấy thế lại cũng nhịn cười không được, nghĩ đến Vương Trùng Dương cả đời tên tuổi anh hùng, hôm nay đồ tử đồ tôn lại đến mức này, còn bị một thiếu niên giễu cợt, quả thật khiến hắn buồn cười không thôi, hắn thấy sắc mặt Vương Xử Nhất tái nhợt liền nhìn Dương Lỗi nói:

- Tiểu huynh đệ, Vương Trùng Dương vẫn đáng giá bội phục, lão ăn mày ta tử tự hỏi không bằng, bất quá đồ tử đồ tôn của hắn công phu tuy rằng thiếu chút nữa, nhưng quả thật cũng không làm hư mấy thanh danh Vương Trùng Dương.

Toàn Chân thất tử, công phu tuy rằng không được tốt lắm, nhưng vẫn vì võ lâm làm ra nhiều chuyện, điểm ấy Hồng Thất Công rất rõ ràng.

- Bất quá tiểu huynh đệ, võ công của ngươi rất tốt, không biết sư thừa người phương nào?

Hồng Thất Công nhìn Dương Lỗi hỏi, hắn thật sự hiếu kỳ, là người nào, rõ ràng có năng lực như vậy, bồi dưỡng ra được một thanh niên tuấn kiệt như thế?

Dương Lỗi cười cười:

- Về phần sư thừa ta là người phương nào quả thật không tiện nói cho tiền bối.

Cứ nói đùa, coi như có nói cho ngươi biết, vậy ngươi cũng không cách nào nhìn thấy a, huống chi tu vi của ngươi so với ta còn kém xa, so sánh với sư phó tiện nghi kia của mình quả thực là kém xa cả vạn dặm, căn bản không cách nào so sánh được

- Tiểu huynh đệ có lời khó nói ah, là do lão ăn mày ta mạo muội rồi.

Hồng Thất Công cũng không phải người thích truy hỏi bí mật của người khác, tâm tính cũng rộng rãi, đối với chuyện này tuyệt không để ý, huống chi, thiếu niên trước mắt này hắn nhìn rất thuận mắt.

- Tiền bối, cái này cho ngươi.

Dương Lỗi đưa thịt gà kể cả phao câu trong tay qua cho Hồng Thất Công, Dương Lỗi đương nhiên biết rõ, Hồng Thất Công rất thích ăn ngon, tựa hồ đặc biệt thích phao câu gà, hơn nữa thứ này, Dương Lỗi cũng không thích, về phần tam nữ lại càng không phải nói rồi.

- Tiểu huynh đệ, ba vị này là?

Sau khi ăn xong, Hồng Thất Công nhìn tam nữ nói.

- Hồng tiền bối, ta là Mục Niệm Từ à? Lão nhân gia ngài còn từng dạy công phu cho ta nữa?

Mục Niệm Từ thấy Hồng Thất Công hỏi thăm, vội hỏi.

- Ah, thì ra là nha đầu ngươi.

Hồng Thất Công được Mục Niệm Từ nhắc nhở một phen cũng nghĩ tới, quả thật có chuyện như vậy, lúc trước thấy nha đầu kia tâm địa thiện lương, liền dạy nàng chút ít công phu võ công.

- Hồng tiền bối, ngài còn nhớ rõ ta sao?

Mục Niệm Từ cao hứng không thôi.

- Không tệ ah, võ công tiến bộ rất nhanh.

Trông thấy tu vị võ công của Mục Niệm Từ, Hồng Thất Công kinh ngạc không thôi, không nghĩ tới chỉ trong thời gian ngắn ngủi như vậy võ công nàng rõ ràng có tiến bộ lớn như vậy, cái này bảo hắn sao không kinh ngạc cho được.

- Đều là Dương đại ca trợ giúp đấy.

Mục Niệm Từ ngượng ngùng nhìn Dương Lỗi nói.

- Tiểu huynh đệ rất lợi hại, còn hai vị kia thì sao?

Hồng Thất Công chuyện dời lực chú ý đến trên người Hoàng Dung và Mai Siêu Phong.

- Ta gọi Hoàng Dung

Hoàng Dung nói.

- Ngươi họ Hoàng, ngươi cùng Hoàng Lão Tà có quan hệ thế nào?

Hồng Thất Công nhớ tới tựa hồ đã thấy tiểu cô nương này ở đâu rồi, nàng nói mình họ Hoàng, liền mới nghĩ đến, cô gái này quả thật có chút tương tự với thê tử của Hoàng Lão Tà.

- Là cha ta.

Hoàng Dung cũng không giấu diếm.

- Thì ra là nữ nhi của hắn, cái này khó trách.

Nếu Hoàng Dung đã là con gái của Hoàng Lão Tà vậy thì còn trẻ như vậy đã có tu vị như vậy cũng không có gì lạ.

- Vậy vị cô nương này là?

- Mai Siêu Phong.

Mai Siêu Phong lạnh lùng nói.

- Một trong Hắc phong song sát, Mai Siêu Phong?

Hồng Thất Công ngược lại kinh ngạc không thôi, tên tuổi của Mai Siêu Phong vào hơn mười năm trước quả thật rất lớn

- Tiền bối không cần kích động.

Dương Lỗi cười cười nói:

- Đúng rồi, tiền bối lần này muốn đi đâu thế?

Dương Lỗi cũng không muốn để Hồng Thất Công dây dưa ở vấn đề Mai Siêu Phong, đối với hiệp danh của lão ăn mày này, Dương Lỗi vẫn có chút tán thưởng, cho nên không muốn chính thức đối lập với hắn, đương nhiên, nếu như cần thiết thì hắn cũng sẽ không hạ thủ lưu tình, Dương Lỗi tới giờ cũng không phải là người không kiên quyết.

¨£Uu G\yỀjX V¨oI dĿj ¦næj G\Îj W_¾nu

- Ta nha, không có việc gì khắp nơi tìm kiếm đồ ăn ngon thôi.

Hồng Thất Công cũng không hề hỏi thăm chuyện của Mai Siêu Phong nữa mà cười nói.

- Đã như thế, vậy tiền bối sao không cùng ta cùng tiến đến Chung Nam sơn, kiến thức Thiên Cương Bắc Đẩu Trận của Toàn Chân thất tử kia? Ta ngược lại muốn xem, Thiên Cương Bắc Đẩu Trận này lợi hại cỡ nào?

Dương Lỗi nói xong liền nhìn về phía Vương Xử Nhất.

- Ngươi muốn đi khiêu chiến Thiên Cương Bắc Đẩu Trận của Toàn Chân thất tử?

Hồng Thất Công cũng kinh ngạc, hắn biết rõ Dương Lỗi tu vị không kém, nhưng lại không nghĩ rằng hắn rõ ràng có khẩu khí lớn như vậy, Toàn Chân thất tử, nguyên một đám tu vị không kém, tuy rằng đơn đả độc đấu không được, nhưng nếu như tạo thành Thiên Cương Bắc Đẩu Trận thì mặc dù là mình cũng không dám tranh phong.

- Đúng vậy, đang muốn đi kiến thức một phen.

Dương Lỗi gật đầu.

- Như thế thì lão gia hỏa ta cũng đang rãnh rỗi không có chuyện gì, liền đi xem đi.

Hồng Thất Công cũng bị Dương Lỗi nhấc lên hứng thú, liền gật đầu đáp ứng.

Như thế quả thật nằm ngoài dự kiến của Dương Lỗi, nếu như Hồng Thất Công này cùng mình đi Toàn Chân giáo thì chỉ sợ Quách Tĩnh cũng chưa hẳn đã học được Hàng Long Thập Bát Chưởng.

Cứ như vậy Hồng Thất Công cũng gia nhập vào đội ngũ.

Trên đường đi, Dương Lỗi cùng Hồng Thất Công giao thủ rất nhiều, võ công tu vị của Dương Lỗi khiến Hồng Thất Công kinh ngạc không thôi, mình đã dùng hết toàn lực vậy mà cũng đánh không lại Dương Lỗi, cái này khiến hắn quá kinh ngạc.

Cái này coi như là tu luyện từ trong bụng mẹ cũng chưa chắc với độ tuổi này đã có tu vị như thế a? Không nghĩ ra nhưng Hồng Thất Công cũng không hỏi nhiều, dù sao đây là tư ẩn của người ta, người trong võ lâm, kiêng kỵ nhất chính là đi hỏi thăm công pháp tu luyện của người khác.

Lại nói tiếp dọc theo con đường này, Hồng Thất Công thu hoạch cũng thật lớn, cùng Dương Lỗi không ngừng luận bàn, mặc dù thua, nhưng kinh nghiệm đạt được không ít, mà Dương Lỗi cũng đạt được lợi ích không nhỏ, dù sao kinh nghiệm chiến đấu của mình quá ít, bình thường đều dùng Phong Đao Thất Sát, nhưng hôm nay mình lại không dùng đến Phong Đao Thất Sát, cũng không thể dùng "tiểu Lý phi đao", như vậy cũng chỉ có thể thi triển Ưng Trảo Công thôi, bất quá nếu thế quả thật quá đơn điệu, hơn nữa Ưng Trảo Công cực kỳ hung hãn, thi triển ra cũng khó mà kiềm chế, cho nên Dương Lỗi cùng Hồng Thất Công giao thủ, cũng không sử dụng Ưng Trảo Công, mà dựa vào một ít chiêu thức trụ cột đơn giản đối chiến với Hồng Thất Công, cái này khiến kinh nghiệm chiến đấu của Dương Lỗi được tăng lên rất nhanh.

Nhất là đối với khống chế chân khí được tăng lên gần một cấp độ.

Mà dọc theo con đường này, Vương Xử Nhất cũng kinh hãi không thôi rồi, tu vị thiếu niên này cư nhiên khủng bố như thế, rõ ràng ngay cả một trong ngũ tuyệt là Bắc Cái Hồng Thất Công cũng không thắng được hắn, như vậy võ công tu vị của hắn đến cùng đạt đến loại tình trạng nào? Quá kinh khủng, xem ra hắn nói sư tôn mình cũng không hơn gì cái này ngược lại cũng không phải là nói mạnh miệng, hôm nay mặt mũi Toàn Chân giáo chỉ sợ phải mất hết.

Lúc này Vương Xử Nhất cực kỳ hối hận, tại sao mình xúc động như vậy, nói ra lời kia làm gì, nếu như không phải vậy thì cũng không trêu chọc đến sát tinh này, như vậy danh dự của Toàn Chân giáo cũng sẽ không vì vậy mà hao tổn.

Nhưng chuyện đã đến bước này, phải làm thế nào mới có thể khiến thiếu niên này hủy đi khiêu chiến đây? Vương Xử Nhất nghĩ tới nghĩ lui, cũng không nghĩ được thứ gì có ích cả.

Mà Dương Lỗi cùng Hồng Thất Công chiến đấu thắng lợi hệ thống cũng không nhắc nhở mình hoàn thành một bộ phận nhiệm vụ, điều này khiến Dương Lỗi cực kỳ kỳ quái, kết quả ấn mở hệ thống, tinh tế xem xét, lúc mới phát hiện, thì ra là phải đánh bại ngũ tuyệt liên thủ.

Điểm này lại khiến Dương Lỗi hoàn toàn bó tay rồi, ngũ tuyệt liên thủ, cái này sao có khả năng? Vương Trùng Dương kia đã bị chết rất nhiều năm, mình sao có thể đánh bại ngũ tuyệt liên thủ? Đây không phải lừa người sao?

Nhưng nghĩ lại, hệ thống dĩ nhiên lại nhắc nhở như vậy, nhiệm vụ như vậy có phải là muốn nói với mình, Vương Trùng Dương cũng chưa chết không? Nếu Vương Trùng Dương không chết thì còn được, bất quá Vương Trùng Dương tại sao phải giả chết chứ? Đây là một điều bí ẩn a, bất quá Dương Lỗi cũng không thèm để ý, dù sao đây đang là trong Xạ Điêu nội dung cốt truyện thế giới, tất cả nghi hoặc, cuối cùng sẽ được giải khai thôi.

… …

Chung Nam sơn, Toàn Chân giáo.

Bọn người Dương Lỗi rốt cục đi tới Toàn Chân giáo rồi, đương nhiên cũng không phải cùng một chỗ với Vương Xử Nhất, Vương Xử Nhất vào hai ngày trước đã một người chạy đi trước, mà bọn người Dương Lỗi lại chậm rãi theo sau.

Lúc này ở trong đại điện Toàn Chân giáo, Vương Xử Nhất đang cùng mấy vị sư huynh đệ cùng nhau thương lượng

- Chưởng giáo sư huynh, chuyện này phải làm thế nào cho phải? Dương Lỗi kia tuổi còn trẻ, nhưng tu vị quả thực khủng bố, so với Bắc Cái Hồng Thất Công còn cường đại hơn, chúng ta chưa hẳn đã vây khốn được hắn a?

Vương Xử Nhất nói.

- Hắn thực lợi hại như vậy? Sư đệ, ngươi không phải đang gạt người đấy chứ? Hồng Thất Công Hồng bang chủ là người nào? Bang chủ Cái bang, một trong Trung Nguyên ngũ tuyệt, cùng sư tôn nổi danh, hắn là một hậu bối trẻ tuổi, cứ cho là từ trong bụng mẹ đã bắt đầu tu luyện, chỉ sợ cũng không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy đạt tới cảnh giới đó a, ta thấy sư đệ ngươi đã bị hắn lừa gạt rồi.

Khâu Xử Cơ lắc đầu nói.

- Không… Ta không phải gạt người đâu, ta tận mắt nhìn thấy, hôm nay hắn sắp đến Toàn Chân giáo rồi, cũng trách ta, nếu như không phải ta nói vậy thì cũng sẽ không trở mặt với hắn, hôm nay liên quan đến danh dự toàn bộ Toàn Chân giáo ta, phải làm thế nào cho phải đây?

Vương Xử Nhất thấy các sư huynh đệ không tin lại sốt ruột không thôi.

- Nếu thật như vậy, ta ngược lại muốn kiến thức một chút thiếu niên kia lợi hại cỡ nào, cùng hắn đấu một trận.

Khâu Xử Cơ nói.

- Chưởng môn sư huynh, ngươi xem, chúng ta nên làm thế nào cho phải?

Hác Đại Thông là ngươi tương đối có ý nghĩ trong các sư huynh đệ:

- Nếu Vương sư đệ đã nói như vậy rồi, tự nhiên không giả, nếu thật là vậy, chúng ta bắt buộc phải chuẩn bị sẵn sàng, bằng không nếu danh dự Toàn Chân giáo thật sự mất hết thì chẳng phải đã phụ lòng sư tôn sao?

- Ân, chính là vậy, nếu thật vậy thì trong chúng ta có người bế quan, có người đi xa du lịch, gom góp không đủ Toàn Chân thất tử, không bày ra được Thiên Cương Bắc Đẩu Trận, cứ thế từ chối cũng là một biện pháp tốt.

Mã Ngọc nghĩ nghĩ, nói.

Nếu như thiếu niên gọi là Dương Lỗi kia thực lợi hại như vậy thì chỉ có cách này thôi.

Lúc này bọn người Dương Lỗi đã đi tới trước đại điện của Toàn Chân giáo.

- Người nào dám xâm nhập Toàn Chân giáo ta?

Một đạo sĩ thấy bọn người Dương Lỗi liền quát.

- Đi bẩm báo một tiếng, cứ nói Dương Lỗi ta và Hồng Thất Công Hồng bang chủ đã đến.

Dương Lỗi cũng không định khó xử đạo sĩ kia, chỉ nói.

¨££u G\ʏỀjX V¨©I d«Òj ¦_Ŀj [à Ĥà_ ¦\Łu

Đạo sĩ kia nghe xong, lại là Hồng Thất Công, tự nhiên không dám lãnh đạm nên vội chạy vào trong bẩm báo.

Vài phút sau, liền nhìn thấy mấy lão đạo đi ra.

- Hồng tiền bối.

Khiến Dương Lỗi kinh ngạc chính là, những đạo sĩ này, tựa hồ cũng không đến toàn bộ, chỉ có bốn người Mã Ngọc, Khâu Xử Cơ, Vương Xử Nhất, còn có Tôn Bất Nhị, theo lý mà nói, những lão đạo sĩ này lẽ ra toàn bộ phải ra nghênh đón mới đúng chứ.

- Đừng đa lễ, ta cũng không phải nhân vật chính, lần này ta chỉ tới xem náo nhiệt thôi, các ngươi vẫn nên hảo hảo chào hỏi vị tiểu huynh đệ này đi.

Hồng Thất Công một ngón tay chỉ Dương Lỗi nói.

- Vương Xử Nhất, ngươi không phải muốn ta lĩnh giáo Thiên Cương Bắc Đẩu Trận của Toàn Chân giáo, muốn tìm về mặt mũi sao? Hiện giờ ta đã đến, bày trận đi?

Dương Lỗi lại không dài dòng, đi thẳng vào vấn đề nói.

- Cái này. . .

- Dương công tử, điều này thật sự là không có ý tứ, sư đệ ta hơi xúc động một chút, cũng không phải có ý đó, về phần công tử muốn kiến thức Thiên Cương Bắc Đẩu Trận của chúng ta thì chỉ sợ không được, Toàn Chân thất tử chúng ta hôm nay chỉ có bốn người này, cho nên không cách nào bố trí xuống Thiên Cương Bắc Đẩu Trận, chỉ sợ khiến Dương công tử thất vọng rồi.

Lúc này Mã Ngọc đứng ra nói.

- Là không có người ở đây hay là không dám?

Dương Lỗi không chút nào nhượng bộ, ngược lại hùng hổ dọa người, kỳ thật trong lòng Dương Lỗi đã sớm có ý định, Toàn Chân giáo này là một đại trợ lực, nếu đạt được sự trợ giúp của Toàn Chân giáo thì mình muốn đạt thành mục đích sẽ dễ dàng hơn nhiều, dù sao thanh danh của Toàn Chân giáo vẫn phải có, lực ảnh hưởng tuy rằng không bằng Cái Bang, nhưng cũng rất lớn.

Mặt khác Dương Lỗi còn đánh chủ ý vào Cái Bang, hôm nay bang chủ Cái Bang, Hồng Thất Công đã ở đây, vậy thì mình muốn thuyết phục hắn, cũng không phải là không có cơ hội, bất quá chuyện này chỉ sợ không phải dễ dàng như vậy, cho nên Dương Lỗi cũng không nóng nảy, tất cả phải đợi thời cơ chín muồi rồi nói sau, trước cứ nói bóng nói gió, chuyện này gấp.

Nhưng chuyện Toàn Chân giáo chỉ có trước tiến đánh phục đối phương rồi nói sau, dù sao đám lỗ mũi trâu này tính tình đều tương đối quật cường, nếu như hiện giờ không thể nói phục, Dương Lỗi cũng vẫn có cách, Toàn Chân giáo, không phải còn một tên Chu Bá Thông đấy sao, Chu Bá Thông chính là một Lão Ngoan Đồng, tính trẻ con rất nặng, đối phó loại người này, phương pháp nhiều lắm, cho hắn chút trò chơi đùa mới mẻ là được, cho nên nếu như Toàn Chân thất tử khó có thể thuyết phục vậy thì có thể đi Đào Hoa đảo, ra

tay ở trên người Lão Ngoan Đồng Chu Bá Thông, muốn thu phục Lão Ngoan Đồng Chu Bá Thông, đối với Dương Lỗi mà nói, quả thực quá dễ dàng.

- Ngươi. . . Ngươi không nên quá kiêu ngạo.

Khâu Xử Cơ tính tình cũng rất táo bạo, hắn sao chịu được lời như vậy, nghe Dương Lỗi nói vậy lập tức liền không nhịn được nữa:

- Ra, ra, Toàn Chân giáo ta chả lẽ lại sợ ngươi, Khâu Xử Cơ ta chơi với ngươi.

Nói xong liền rút trường kiếm ra.

- Tốt, bất quá một mình ngươi chỉ sợ không được, quá yếu.

Dương Lỗi vẻ mặt khinh thường.

- Sư đệ, đừng xúc động.

Mã Ngọc kéo Khâu Xử Cơ lại.

Bên này Hồng Thất Công cũng không nghĩ tới, Dương Lỗi rõ ràng không cho Toàn Chân giáo chút mặt mũi, ngược lại cũng có chút nhìn không được, nhân tiện nói:

- Dương tiểu huynh đệ, chuyện này ta thấy từ từ nói đi, về sau vẫn có cơ hội mà, ngươi nói đúng không?

- Tốt, xem ở phân thượng Thất công, ta cũng không so đo nữa.

Nếu Hồng Thất Công đã lên tiếng thì mình cũng nên cho hắn chút mặt mũi, nếu không, mình sao có thể thu phục được Cái Bang làm việc ình đây? Cho nên mặt mũi của Hồng Thất Công nhất định phải cho, không thể bởi vì chuyện của Toàn Chân thất tử mà khiến Hồng Thất Công sinh ra ấn tượng không tốt với mình được, cái này quả thật là được không bù mất.

Phải biết rằng Cái Bang có thể nói là bang phái đệ nhất thiên hạ, bang chúng rất nhiều, phân bố rộng khắp, hơn nữa không dễ gây hoài nghi, nếu có Cái Bang tương trợ, như vậy tìm hiểu tin tức hay làm gì đấy là chuyện rất dễ dàng, hơn nữa lại nói tiếp bang chủ Cái bang Hồng Thất Công uy vọng còn hơn xa Toàn Chân thất tử, nếu như Hồng Thất Công chịu đáp ứng trợ giúp mình vậy thì hoàn thành nhiệm vụ thứ tư sẽ dễ dàng hơn không ít.

- Thất công, Dương công tử, chúng ta đi vào trước nói sau có được không?

Thấy hắn nói như vậy, vốn Khâu Xử Cơ còn muốn nói gì đó đã bị Mã Ngọc kéo lại, bảo chớ có lên tiếng rồi, Mã Ngọc nhìn Hồng Thất Công và Dương Lỗi nói.

- Tốt.

Dương Lỗi cũng liền gật đầu, nếu ngươi ta đã vậy, nếu mình còn dây dưa nữa vậy thì quá mất phong độ rồi, được thế lại tạm tha người, liền cũng cho thấy sự rộng lượng của mình.

Bất quá hắn cũng không biết, đây chính là hành vi đến thăm khiêu khích, rộng lượng, ở trong mắt Toàn Chân thất tử chỉ sợ không thể coi là rộng lượng được.

Vào Toàn Chân giáo, Mã Ngọc liền sai người mang đồ ăn đã sớm chuẩn bị tốt vào sương phòng, hảo hảo chiêu đãi mấy người kia.

Sau khi ăn uông no say, Dương Lỗi liền nghĩ đến, lúc này cuối cùng đã tới Chung Nam sơn rồi, như vậy mục đích chủ yếu của mình cũng có thể đi thực hiện, đó chính là đi Cổ Mộ tìm kiếm cửa phần trên của Cửu Âm Chân Kinh.

- Không biết Thất công đối với thiên hạ đại thế hôm nay có cái nhìn thế nào?

Dương Lỗi nhìn Hồng Thất Công nói.

Muốn Hồng Thất Công trợ giúp mình, liền phải phí một phen công phu, đầu tiên phải tìm hiểu một chút xem Hồng Thất Công đối với thiên hạ có cái nhìn thế nào, từ đó nói bóng nói gió.

- Thiên hạ này, aizz. . .

Hồng Thất Công thở dài:

- Đại Tống ta. . . Aizz. . . Gian thần giữa đường ah.

- Đúng là như thế, hôm nay hoàng đế Đại Tống căn bản chỉ như một cỗ khôi lỗi, bị gian thần che mắt, tăng thêm bản thân hắn cũng không phải là hoàng đế tốt, cho nên, Đại Tống đã xấu đến tận xương tủy rồi, toàn bộ Tống triều đã mục nát, muốn trị tận gốc, dĩ nhiên không có khả năng nữa.

Dương Lỗi nói.

- Tiểu huynh đệ, lời này ta và ngươi nói vậy thôi, nếu như truyền đi, chỉ sợ sẽ đưa tới phiền toái, tuy rằng Dương tiểu huynh đệ võ công lợi hại, nhưng dù sao cũng không ngăn được thiên quân vạn mã ah.

Hồng Thất Công thấy Dương Lỗi nói thẳng như vậy lại rất kinh ngạc, Đại Tống hôm nay tuy rằng suy nhược lâu ngày, nhưng dù sao lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo, một người làm sao đối kháng với cả triều đình được.

- Không ngại.

Dương Lỗi mỉm cười lắc đầu:

- Thất công, ngươi nói lời ta nói có đúng không? Hôm nay Đại Tống đã không còn sức mạnh nữa, nếu như muốn cho dân chúng thiên hạ này trải qua những ngày tốt lành, chi bằng phá rồi lại lập, cái này cũng giống như người tập võ chúng ta, nếu như thân thể đạt đến một tình trạng cực điểm, vậy thì chỉ có phá rồi lại lập, huỷ bỏ võ công bản thân mới có thể lần nữa đạt đến độ ới, thậm chí đạt tới một đỉnh phong khó có thế với tới.

¨£¢u G\ʏỀjX V¨¨I dQ_ bĹn G¾_ ?9jXu ros

Lời Dương Lỗi nói khiến Hồng Thất Công con mắt sáng ngời, nhưng lập tức ảm đạm xuống:

- Cái này nói dễ vậy sao, không cẩn thận sẽ là vạn kiếp bất phục, phấn thân toái cốt.

- Nhưng như vậy dù sao vẫn có cơ hội không phải sao?

Dương Lỗi mỉm cười, nhìn Hồng Thất Công nói .

- Tiểu huynh đệ điểm xuất phát tuy tốt, nhưng ngươi có nghĩ tới, một khi thất bại, sẽ gặp mang đến cho dân chúng tổn thương thế nào, sẽ chết mất bao nhiêu người không? Sẽ có bao nhiêu gia đình vỡ tan? Sẽ có bao nhiêu người không nhà để về? Thây ngang khắp đồng, thậm chí sẽ khiến cho cả Trung Nguyên đi về hướng diệt vong ah.

Hồng Thất Công cũng nghe ra dã tâm của Dương Lỗi, hắn nói như vậy, nếu mình còn không rõ thì cũng không phải là Hồng Thất Công rồi.

Dương Lỗi không trả lời, mà chỉ nói:

- Không biết, Thất công đối với Kim quốchôm nay thấy thế nào?

- Tốt hơn Đại Tống.

Hồng Thất Công ăn ngay nói thật, chiến lực của Kim quốc quả thật không phải Đại Tống có thể so sánh được.

- Như vậy uy hiếp lớn nhất đối với Đại Tống chính là Kim quốc?

Dương Lỗi lại nói.

- Không sai!

Hồng Thất Công không rõ ràng cho lắm liền gật đầu.

- Như vậy, Thất công đối với Đại Tống và Mông Cổ liên thủ đối phó Kim quốc cảm thấy thế nào?

Dương Lỗi nhìn Hồng Thất Công nói.

- Nếu thật là vậy, vậy thì Kim quốc có thể diệt, Đại Tống ta thu phục được Yên Vân 16 châu ở trong tầm tay.

Hồng Thất Công nghe vậy có chút kinh ngạc, bất quá vẫn nói ra ý nghĩ của mình.

Dương Lỗi n lại ha ha cười cười:

- Thất công, ngươi sai rồi, hôm nay Kim quốc nhìn như cường đại, nhưng cũng như Liêu quốc trước kia, nhìn như cường đại, nhưng đã mục nát rồi, mà Mông Cổ phương bắc mới thật sự là cường đại, mới chính là địa địch chính thức của Tống triều ta.

Hồng Thất Công giật mình nhìn Dương Lỗi:

- Cái này. . . Cái này. . .

Dương Lỗi không để ý tới vẻ giật mình của Hồng Thất Công mà nói tiếp:

- Kim quốc cùng Đại Tống ta là tử địch, cái này không sai, nhưng không thể chỉ nhìn mặt ngoài, nếu như Kim quốc bị Đại Tống ta cùng Mông Cổ liên thủ tiêu diệt, như vậy Đại Tống cùng Mông Cổ ai mạnh ai yếu, đối với Mông Cổ mà nói, bọn hắn sẽ buông tha cho cơ hội này sao? Người Mông Cổ trời sinh tính hiếu chiến, hơn nữa cực kỳ tàn nhẫn, nếu như đến lúc đó, Mông Cổ tất nhiên tiến quân thần tốc, Tống quốc tất nhiên khó mà ngăn nổi, chắc chắn diệt vong, Triệu thị vương triều cũng không đáng tiếc, nhưng dân chúng Trung Nguyên ta sẽ biến thành tù nhân trong tay Mông Cổ, lấy tính cách người Mông Cổ, dân chúng Trung Nguyên ta sẽ thế nào đã quá rõ ràng.

- Cái này. . . Aizz. . . Là lão ăn mày ta quá mức hồ đồ rồi.

Hồng Thất Công thở dài:

- Bây giờ là thiên hạ của ngươi, bất quá lão ăn mày ta rất hiếu kỳ, là người nào có thể bồi dưỡng ra được thiếu niên thiên tài như ngươi thế?

Dương Lỗi nghe vậy biết rõ, Hồng Thất Công đã bị mình nói động rồi, nếu vậy chuyện sẽ dễ dàng hơn nhiều, nếu như mình lúc này lại lộ ra một ít thứ, chắc hẳn sẽ thu phục được Hồng Thất Công, để hắn làm việc ình cũng không phải việc gì khó.

- Kỳ thật thân phận của ta, nói cho ngươi biết cũng không sao, bất quá ngươi phải cam đoan không tiết lộ ra ngoài, đương nhiên nếu như ngươi thật lộ ra ngoài thì cái mạng nhỏ của ngươi cũng coi như xong đời, trên thế giới này, vô luận ngươi nấp ở đâu, ta cũng có thể dễ dàng đánh chết được ngươi.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ nhìn Hồng Thất Công nói

Lời này khiến Hồng Thất Công lại càng hoảng sợ, không nghĩ tới địa vị của Dương Lỗi lớn như vậy, chỉ cần để lộ ra thân phận sẽ phải mất mạng, hơn nữa mình chính là một trong ngũ tuyệt, tu vị tự nhận là khắp toàn bộ võ lâm Trung Nguyên tuyệt đối là cao thủ hàng đầu, người có thể chống lại mình cũng không bao nhiêu, bất quá hắn lại nghĩ đến một việc, võ lâm Trung Nguyên ngọa hổ t àng long, những cao thủ chân chính chỉ sợ đều khinh thường thanh danh a, nghĩ tới đây, Hồng Thất Công không khỏi có chút chán nản, xem ra mình vẫn có chút quá mức tự đại, chẳng qua chỉ là ếch ngồi đáy giếng thôi.

- Thỉnh Dương công tử chỉ rõ?

Lúc này Hồng Thất Công cũng không dám lại xưng hô Dương Lỗi là tiểu huynh đệ nữa, rõ ràng địa vị của người ta cao hơn mình rất nhiều, trong mắt hắn, mình chỉ sợ chẳng là gì cả.

Dương Lỗi tự nhiên cũng chú ý tới ngữ khí và thái độ của Hồng Thất Công biến hóa, liền cười cười:

- Thất công không cần câu nệ như thế, giống như trước đây, gọi ta tiểu đệ là được rồi.

Nghe Dương Lỗi nói như vậy, Hồng Thất Công cũng nhẹ nhàng thở ra:

- Vậy lão ăn mày ta cung kính không bằng tuân mệnh, tiểu huynh đệ.

- Như vậy mới đúng nha.

Dương Lỗi nghe vậy cao hứng cười nói:

- Kỳ thật lai lịch của ta, đối với các ngươi mà nói có chút quỷ dị, nói như thế nào đây? Ta có lẽ không được xem là người của thế giới này.

Lúc này Dương Lỗi lăng không lấy ra một quả phù triện, phù triện này lập tức hóa thành một đạo bạch quang, chui vào trong cơ thể Hồng Thất Công, Hồng Thất Công chỉ cảm thấy toàn thân mình ấm áp nói không nên lời cực kỳ thoải mái, tiếp theo cảm thấy mình tựa hồ như trẻ hơn mười mấy tuổi, ngay cả tóc tai râu ria bạc trắng cũng trở nên đen hơn một chút.

Đây là Dương Lỗi sử dụng một quả sinh cơ phù, loại phù triện này đối với người cấp độ Võ Thánh cũng không có trợ giúp gì, đối với người trẻ tuổi cũng không có trợ giúp, nhưng đối với người dưới Vũ Thần, đã lớn tuổi, sinh cơ đã suy yếu lại có chỗ tốt rất lớn, phù triện này chính là do Dương Lỗi trước kia vô ý thấy trong hệ thống nên đã hối đoái một tấm, vốn có thể hối đoái phù phương, bất quá Dương Lỗi lại không rãnh mà luyện chế, loại phù triện này kỳ thật đối với Dương Lỗi cũng không có trọng dụng gì, lại không nghĩ tới lần này lại có tác dụng.

- Cái này. . . Cái này. . . Lão ăn mày đa tiểu huynh đệ ngươi, không nghĩ tới, không nghĩ tới tiểu huynh đệ dĩ nhiên lại là tiên nhân hạ phàm.

Hồng Thất Công kích động không thôi.

- Thất công nói đùa, tiên nhân hạ phàm, ngược lại cũng không phải, ta chỉ là tu vị cường đại hơn các ngươi một ít thôi, hơn nữa trong thế giới của ngươi chỉ sợ cũng có một ít cao thủ lánh đời, mục đích của ta lần này chính là muốn hoàn thành một nhiệm vụ, đó chính là thành lập một quốc gia mới, khiến dân chúng thiên hạ không bao giờ phải chịu nổi khổ chiến loạn nữa, hơn nữa chỉ có ba năm, cho nên lần trước gặp được Thất công ngươi, ta đã có chủ ý này rồi, dù sao Thất công với tư cách là bang chủ Cái Bang, thanh danh vang dội, đệ tử Cái Bang đông đảo, nếu như được Thất công trợ giúp vậy thì sẽ giảm bớt rất nhiều chuyện, rất nhiều phiền toái, kế hoạch của ta cũng sẽ thuận lợi hơn rất nhiều.

Dương Lỗi ngữ khí cực kỳ chân thành, hai mắt nhìn chăm chú vào Hồng Thất Công.

Hồng Thất Công suy nghĩ thật lâu, rốt cục vẫn gật đầu:

- Tốt, ta lão ăn mày ta đáp ứng ngươi chuyện này, thay ngươi xuất lực, chẳng qua nếu như bảo lão ăn mày ta làm chuyện gì đó vi phạm lương tâm vậy thì thật xin lỗi, mặc dù là ngươi giết ta, ta cũng sẽ không đáp ứng đâu.

¨£Pu G\yỀjX V¨VI dQ_ bĹn G¾_ ?9jXu r©s

Dương Lỗi nghe vậy nở nụ cười, có thể được Hồng Thất Công thừa nhận, như vậy chuyện của mình cũng sẽ dễ dàng hơn nhiều, bất kể nói thế nào, chỉ riêng tình báo đã dễ dàng hơn nhiều.

- Thất công, ngươi yên tâm, ta sẽ không để ngươi làm những chuyện vi phạm lương tâm đâu, gần đây ta cũng không cần ngươi làm nhiều lắm, chỉ cần hay ta tìm hiểu tin tức, tìm hiểu chuyện Đại Tống cùng Mông Cổ liên minh, còn có hành tung của mấy tên gian thần Tống triều, chừng đó thôi là đủ rồi.

Vốn Dương Lỗi còn định bảo Hồng Thất Công tìm kiếm một ít cô nhi tư chất tương đối tốt, nhưng nghĩ lại liền thôi, bởi vì thời gian của mình chỉ có ba năm thôi, tìm kiếm cô nhi, quá phiền toái, thời gian căn bản không đủ, bởi thế nên cũng chỉ có thể buông tha cho, còn không bằng trực tiếp tìm một ít người trong quân đội, sau đó huấn luyện một chút, như vậy mình liền có thể rất nhanh đạt được một chi quân đội rất cường đại rồi.

Võ lâm nhân sĩ lại không được, bởi vì quan niệm kỷ luật của bọn hắn rất kém.

Mà Dương Lỗi cần chính là một chi quân đội chính thức, kỷ luật nghiêm minh, nhất định phải làm được kỷ luật nghiêm minh chính thức, hơn nữa là tuyệt đối phục tùng, cho nên những võ lâm nhân sĩ kiệt ngao bất tuần kia tuyệt đối không thích hợp, huống chi, coi như là người bình thường, chỉ cần tư chất tốt một chút, mình cũng có thể xuất ra đan dược khiến tu vị bọn hắn tăng lên, hơn nữa mình có thể làm ra một bộ công pháp phù hợp, lại lập một bộ trận pháp, như thế, uy lực tuyệt đối sẽ rất khủng bố, không cần ba năm, nhiều nhất nửa năm là có thể huấn luyện ra một chi quân đội như sắt thép rồi.

Còn có, mình có thể thử đại lượng luyện chế vũ khí, một ít súng ống đạn dược, nếu như trang bị ột chi quân đội thì tuyệt đối có thể quét ngang chiến trường

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi cảm thấy trong ba năm muốn đánh xuống một mảnh giang sơn cũng không phải việc khó gì, mà bây giờ mình thiếu nhất chính là nhân tài, không sai, chính là nhân tài, không có nhân tài, mình không bột đố gột nên hồ, không có bất kỳ biện pháp nào cả .

Nhân tài hôm nay, tiểu tử Quách Tĩnh kia xem là một người, mà Hoàng Dung coi như là một quân sự, cực kỳ túc trí đa mưu.

Đương nhiên những người khác, Dương Lỗi lại không thể nghĩ ra, ở trong Xạ Điêu thế giới này, ngược lại không nhớ ra có danh tướng nào, hơn nữa bản thân Dương Lỗi cũng không hiểu rõ lịch sử Tống triều lắm, điểm ấy cũng có chút phiền phức.

Bất quá xe tới núi ắt có đường, chuyện luôn có cách giải quyết, huống chi hiện giờ chỉ mới bắt đầu, mình vẫn phải chuẩn bị thêm rất nhiều.

- Vậy thì không còn gì tốt hơn rồi.

Hồng Thất Công nghe hắn nói như vậy, ngược lại nhẹ nhàng thở ra, nếu quả thật muốn hắn làm một ít chuyện phải xin lỗi dân chúng, một ít chuyện trái lương tâm, Hồng Thất Công tuyệt đối sẽ không đáp ứng.

- Bất quá không biết Thất công có thể giúp một việc?

Dương Lỗi lúc này lại nói.

- Chuyện gì cứ nói là được, hôm nay ngươi cũng được coi là chúa công của lão ăn mày rồi, có chuyện gì cứ phân phó là được.

Hồng Thất Công nói.

- Thất công không cần như thế, ta muốn cho Thất công hỗ trợ, xem thử có thể thuyết phục Toàn Chân thất tử không?

Dương Lỗi nói.

- Cái này. . .

Nghĩ nghĩ, Hồng Thất Công nói:

- Kỳ thật đây cũng không phải việc gì khó, công tử không phải từ thượng giới xuống sao? Chỉ cần công tử lộ ra với bọn họ tiên gia pháp thuật, như vậy muốn bọn họ đáp ứng cũng không phải việc khó gì.

Dương Lỗi nghe hắn nói như vậy, ngược lại có chút kinh ngạc, nhưng nghĩ lại, cảm thấy đây cũng là một cách, mình cứ làm vậy xem sao, nếu quả thật dễ dàng giống như Hồng Thất Công nói, như vậy liền không thể tốt hơn rồi, vì vậy nhẹ gật đầu:

- Ta sẽ thử xem, nếu như thành công, liền xem như là công lao của Thất công.

...

Ở trong phòng khách của Toàn Chân giáo.

Mã Ngọc của Toàn Chân giáo cùng Dương Lỗi ngồi đối diện nhau.

- Không biết Dương công tử tới tìm ta có chuyện gì?

Mã Ngọc nhìn Dương Lỗi nói.

- Có một đại sự muốn thương lượng với đạo trưởng.

Dương Lỗi cũng không dài dòng:

- Ta muốn Toàn Chân giáo giúp ta cướp lấy giang sơn này, thành lập một vương triều chính thức, khiến dân chúng thiên hạ không chìm trong bể khổ nữa.

Mã Ngọc nghe vậy chấn động, vốn hắn cho rằng Dương Lỗi tìm mình chẳng qua chỉ vì chuyện luận võ, nhưng không ngờ tới, lại là đại sự như vậy, là tạo phản, cái này bảo hắn sao không kinh hãi cho được, bởi vậy cự tuyệt nói:

- Dương công tử, trò đùa này không được đâu, Toàn Chân giáo ta như thế nào cũng được coi là danh môn chính phái, làm sao có thể làm ra chuyện đại nghịch bất đạo như thế chứ.

Dương Lỗi đã sớm đoán được phản ứng của Mã Ngọc, cũng không kinh ngạc, mà nói tiếp:

- Đạo trưởng không cần khẩn trương, trước hãy tạm nghe ta nói rõ đã.

- Tốt, ngươi nói.

Mã Ngọc nói.

- Đại Tống hiện giờ như thế nào?

Dương Lỗi nhìn hắn nói.

- Suy nhược lâu ngày.

Dương Lỗi mỉm cười lắc đầu nói:

- Đây chỉ là một điểm trong đó, Đại Tống, hôm nay đã mục nát, trên căn bản đã mục nát rồi, nói cách khác, đã hết thuốc chữa rồi, phương bắc có một đầu Mãnh Hổ vẫn đang rình mò Trung Nguyên ta, đó chính là Mông Cổ.

- Kim quốc thì sao?

- Kim quốc, cũng không khác Đại Tống lắm, đã suy bại rồi, đã không còn là Kim quốc cường đại trước kia nữa rồi.

Dương Lỗi dừng một chút:

- Hơn nữa bất kể là Kim quốc hay Mông Cổ đều là địch nhân của chúng ta cả, huống chi Mông Cổ so với người Kim càng thêm tàn nhẫn, càng thêm ngoan độc, một khi bọn hắn đánh vào Trung Nguyên, như vậy hậu quả thật không thể lường được.

- Nhưng thế thì đã sao, cũng không phải lý do chúng ta cùng tạo phản với ngươi.

Mã Ngọc vẫn lắc đầu cự tuyệt.

- Chẳng lẽ đạo trưởng, thật sự một nhìn dân chúng Trung Nguyên ta phải chịu khổ đồ thán sao? Hay là nhìn dân chúng bị những quan lại tham quan ô kia bóc lột, giết hại?

Dương Lỗi thấy Mã Ngọc như vậy, lại nói.

- Mặc kệ ngươi nói như thế nào cũng không thể thay đổi ý nghĩ của ta được, ta sẽ không đáp ứng để Toàn Chân giáo cùng tạo phản với ngươi đâu, Toàn Chân giáo ta chính là danh môn chính phái, sẽ không làm ra những chuyện đại nghịch bất đạo như vậy.

Mã Ngọc nghĩa chính ngôn từ cự tuyệt.

Dương Lỗi nói:

- Thất công đã đáp ứng trợ giúp ta rồi, chẳng lẽ đạo trưởng còn không tin vào nhân phẩm của Thất công sao? Hay là đạo trưởng vẫn còn canh cánh trong lòng chuyện lúc trước?

- Cái gì, điều này sao có thể?

Mã Ngọc nghe vậy chợt chấn động, hơn nữa nhìn bộ dạng Dương Lỗi tựa hồ cũng không giống như đang nói dối, nếu như đây là thật, vậy thì… vậy thì quả thực thật bất khả tư nghị, Hồng Thất Công là người nào? Đó chính là một trong Ngũ Tuyệt, hơn nữa tấm lòng hiệp nghĩa, đức cao vọng trọng, làm sao có thể làm ra chuyện đại nghịch bất đạo như thế chứ? Nếu như nói là Tây Độc Âu Dương Phong, hoặc là Đông Tà Hoàng Dược Sư thì ngược lại vẫn có thể tin tưởng, nhưng nêu là Hồng Thất Công thì… vậy thì thật bất khả tư nghị.

¨£ku G\yỀjX V¨UI ¦_Łj ĤŁj GD g ƷU

- Không cần kinh ngạc, đây thật là sự thật.

- Ngươi… Dương công tử, thứ cho ta mạo muội, ngươi làm sao thuyết phục Hồng bang chủ thế?

Mã Ngọc cảm thấy chuyện này thật bất khả tư nghị, liền hỏi.

Dương Lỗi không nói lời nào, mà lấy ra một tấm phù triện, đây là một tấm Ẩn Thân Phù.

Sau khi bóp nát, thân ảnh Dương Lỗi lập tức biến mất trước mặt Mã Ngọc.

Cái này khiến Mã Ngọc quá mức sợ hãi.

Đây quả thực khiến người quá mức chấn kinh, không thấy đâu nữa, đột nhiên biến mất ngay trước mắt

jdjX *?QÆM; 9jN, G•K GmM; EQ+? æ°M;X

@ E?¬M; M¦B i?b i?¬B- bÈK Km°M ;b i +kM; b) i?m i?”T M;QÆBX

G•K GmM; ?’i ®M; i v €Q M- ç˜v .QÆM; G¶B ` - HB M çB p¨Q # M i`QM;X

@ h +?Ì ç•v- #’i [m€ +?d bÊ M;QÆB F?¬M; +¦ +Æ ?°B FB - i`W T?B M;QÆB Hmv M
ç¦ T?®B ?ÊT pÈB M°B HU+ +O *Ym •K *?•M EBM?- /MM; ` L;¼+ L[FB K T?€T- M
M?QM; M;QÆB +,M #ªM F?¬M; ibK i?’v K°i M;QÌB KbM? v m- F?¬M; +€+? M¨Q T?€
+O L;¼+ L[FB K T?€T- +?Q M M- M;QÆB Km®M ?ÆM i - t€+ tm’i +Æ ?² H¨ F?¬M

.QÆM; G¶B M?bM M¨M; H„+ ç–m- K¨ H9+ M¨v G•K GmM; ç½ iB M p¨Q i`QM; i?¢+
çm´B i?2QX

@ L;QÆB M¦B +¦ hB M h?B M *¬M;- hB M h?B M *¬M; Î MÆB M¨Q i? \

G•K GmM; ç®B pÈB M?[M; i¨B p”i ?Q¨M; FBK FB F?¬M; ? ç K„i ç M- i`QÈ+ K„i im
?Q¨M; FBK +MM; #¢+? M;•M HÈM- M?QM; M¨M; H¢B +?ŠM; i? K M;¦ iÈB- p T?–M
F?B M ? B K„i M¨M; b€M; `U+ H M- M?QM; bQ pÈB +?m¶B /•v K¨ .QÆM; G¶B tm’i `
H„K- +?Q M M M¨M; +kM; F?¬M; t2K M[X

.QÆM; G¶B çB ç M T?Q i`QÈ+ M¨M;- *?•M h?U+ PM; L?½M t2K tûi tm®M;- i’i +ª
i`€M? çQÊ+X

hB M h?B M *¬M; +¦ T?ªB Î +?¶ M¨v ? v F?¬M;- .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; i?”i bU t€

@ ±X

.QÆM; G¶B FBM? M;¢+ M?bM +€+? ç¦ F?¬M; t - i¢B ç•v `ä `¨M; +¦ i`”M T?€T- ?ÆM
;B®M; #bM? i?QÌM;- H¢B H¨ K°i h`mv M h®M; h`”MX L?Q i? F?B M .QÆM; G¶B `’
+®i i`mv M i? ;BÈB M¨v t2K ` +kM; F?¬M; T?ªB çÆM ;BªM M?Q p”v- `ä `¨M; +¦ i²M
+?d bÊ i`QM; s¢ æB m i? ;BÈB M¨v [mª i?”i +¦ i²M i¢B K°i Qi + Q i?O F?¬M; i? #B
M¨v `’i +¦ i? ç½ ç°i T?€ ok h?–M- i?”K +?Q +¦ F?ª M,M; ç¢i iÈB +ªM? ;BÈB h?¬M;

E?¬M; #B i i`”M T?€T M¨v i`mv M i®M; ç M ç•m- M m M?Q i`mv M ` F?ÄB F?¬M; ;
iQ€B `²B- +¦ i? i`Î p ? v F?¬M; pšM +?Q #B i- +?Q M M F?¬M; i? ?¨M? ç°M; i?B
i?Y +kM; T?ªB +?Ì b m F?B KbM? ?Q¨M i?¨M? M?B K pK i¢B s¢ æB m i? ;BÈB ç½
F?¬M; ?Q¨M i?¨M? K¨ iB M p¨Q h`mv M h®M; h`”M- p¢M M?’i F?¬M; p çQÊ+ p”v i?

@ æ•v H¨ +€B ;b\

G•K GmM; i?’v .QÆM; G¶B M;˜M M;QÌB M?bM- F?¬M; F?ÄB M¦B,

@ *¦ T?ªB M;QÆB T?€i ?B M çQÊ+ ;b F?¬M;\

@ ?

.QÆM; G¶B T?K+ ?²B iBM? i?–M H¢B- p°B H„+ ç–m M¦B,

@ E?¬M; +¦ ;b- F?¬M; +¦ ;b- M;QÆB çWM; +¦ çB [m X

h?’v G•K GmM; çB iÈB i`QÈ+- .QÆM; G¶B FûQ M¨M; H¢BX

@ L;QÆB- M;QÆB #m¬M; ` +?Q i X

G•K GmM; T?šM M° [m€iX

@ h®i- i®i- i #m¬M; ` X

.QÆM; G¶B i?’v M¨M; M?Q p”v- +kM; +?d +¦ i? #m¬M; i v,

@ "’i [m€ M;QÆB F?¬M; M M H°M t°M- Î ç•v +ÁM +¦ +Æ [m M- F?¬M; +˜M i?”M b) K

.QÆM; G¶B F?¬M; #B i+Æ [m M M¨v ç M +MM; +¦ T?ªB /Q oQÆM; h`MM; .QÆM; #
[m M M¨v-[mª i?"i F?¬M; T?ªB K°i pä ;Bª oä h?€M? bÆ F€ M?Q G•K GmM; +¦ i? M

J°i F?B bÆ tm'i +?QM? H¨ p¢M i M +MM; #„M- ç¦ +kM; F?¬M; T?ªB +?mv M çM -
;BÈB ok h?–M M?QM; +kM; F?¬M; i? HÆ H¨- +?Q M M K°i F?B G•K GmM; t9+ ç°M
F?¬M; #ªQ ?° çQÊ+ M¨M;- K°i imv ib„+ ç¢B K„ M?•M M?Q p"v H¢B ?QÆM; iB m M;
+?mv M M¨v +kM; F?¬M; T?ªB .QÆM; G¶B KQM; M?bM i?'vX

@ L;QÆB HW ;¢ii b Q\

G•K GmM; ;B"M /[i`WM; .QÆM; G¶B-ç®B pÈB HÌB .QÆM; G¶B M¦B +kM; F?¬M; +

@ L;QÆB

.QÆM; G¶B F?¦i?Î,

@ L;QÆB H¨ Km®M i ç€M? p¨Q K¬M; M;QÆB +¦ ç9M; F?¬M;\

@ h >W- F?¬M; çKM; i?b F?¬M; çKM;- +¦ ;b ç†+ #B i?ÆM M;QÌB +?SX

.QÆM; G¶B pW M¦B M?Q p"v-M¨M; [mª i?"i;B"i KbM?-#Ì K¬M; +O KbM? `ä ``¨M;
çÊi +ªK ;B€+ M¦M; #ÄM;X

h?'v #° /¢M; G•K GmM; M?Q p"v .QÆM; G¶B M;QÊ+ H¢B ``'i pmB KWM;- +¬ M¨M; M
K°i M[iY M;•v i?Æ- +€+? M;?o M¨v F?B M M; v +ª #ªM i?•M .QÆM; G¶B +kM; T?ªB
M¨v i?Q+? KbM? `²B\ JbM? iÈB s¢ æB m M°B /mM; +®i i`mv M i? ;BÈB +kM; F?¬
iU ?² ç¨Q ?Q ?ÆB ç"K K°i +?9i- Hm¬M +¦ K„ M[çQ iÈB +Y -.QÆM; G¶B iU F,i?

.QÆM; G¶B HQ H„M; M¨M; +ÁM +¦ i? ç M ç•v- +?Q M M M;?o M;?o HB M #¨v ` K°i
T?€T M¨v imv `^M; çÆM ;BªM- M?QM; H'v im p` oä h?€M? bÆ F€ +O M¨M; pšM F?
KbM? H¢B /MM; HBM? i?¢+? ç #®i`Q-Km®M T?€ ?Q Qi M?'i +kM; +–M im p` oä h
M?Q i? -.QÆM; G¶B KÈB M? M?¨M; i?Î ` X

h`¬M; i?'v K°i HQ¢i ç°M; i€+ +O .QÆM; G¶B-G•K GmM; ;B"i KbM? F?¬M; i?¬B,

@ L;QÆB-M;QÆB H¨K +€B ;b p"v\

@ L?[M; +?mv M M¨v-M;QÆB +kM; F?¬M; #B i-i®i`²B-hB M h?B M *¬M; K†+ /M
•K *?•M EBM? ç M i v-?ÆM M[M?[M; i¨B p"i M¨v ç½ ibK çQÊ+-M?B K pK ?Q¨M i?
çB `²BX

.QÆM; G¶B M?bM M?bM `QÆM; ?ÁK ç–v ç'i-pmM; i v H M-`QÆM; ?ÁK i` M K†i
i?'v ;b M[X

@ L;QÆB L;QÆB /MM; v m T?€T ;b i? \

G•K GmM; i?'v M?B m `QÆM; ?ÁK M?Q p"v i?Q€M; +€B HB M #B M K'i F?¬M; i?'v
M?Q i?'v [m, p"v-M?bM +?^K +?^K p¨Q .QÆM; G¶BX

@ æWM; +¦ F m- +€B ;b K¨ v m T?€T ? v F?¬M; v m T?€T +?SX

.QÆM; G¶B i`ÊM i`„M; K„i-#'i [m€ +?d H¨ /MM; h`[o"i :BÈB *?d i?¬B,

@ *?ŠM; [m +?d H¨ i?O çQ¢M i`[p"i çÆM ;BªM i?¬B K¨-Î i? ;BÈB FB +O i +kM

@h? ;BÈB FB +O M;QÆB-M;QÆB L;QÆB F?¬M; T?ªB M;QÌB +O i? ;BÈB M¨v\

G•K GmM; +?9 wiÈB HÌB +O ?„MX

@ æ9M; p"v-i +?QM? H¨ iB M M?•M ?¢ T?¨K-ç M MÆB M¨v +?QM? H¨ pb K°i pB
oQÆM; i`B m po ç¢B-F?B M /•M +?9M; i?B M ?¢ F?¬M; T?ªB +?`m M¶B F?´ +?B

.QÆM; G¶B i?'v #B m H° ;B"i KbM? +O M¨M;-# M;Q¨B +QÌB M¦B,

@ L m M?Q M;QÆB M`M? #Êi K°i +?9i- +¦ H)i +¦ i? ;B9T M;QÆB H¨K pB + M? X

@ L;QÆB L;QÆB i?"i bU +¦ i? ;B9T i b Q\ *?mv M ;b +kM; çQÊ+\

oQÊi [m€ w HB m +O .QÆM; G¶B- G•K GmM; FQ+? ç°M; #„i H'v i v .QÆM; G¶BX

L?Q i? F?B M .QÆM; G¶B t'm ?´ F?¬M; i?¬B- imv ``^M; +?¶ MQ çO FB +O M¨M;
KbM?- F?B M .QÆM; G¶B i?QªB K€B ç M F?¬M; Km®M `ÌBX L?QM; [m M i`¼M; H¨
b) F?¬M; T?ªB i?U+ +?Q ``^M; KbM? H¨ iB M M?•M- +€B ;b +kM; H¨K çQÊ+ ç'v +?S

@ L;QÆB L;QÆB i`QÈ+ iB M i?ªi ` +¦ çQÊ+ F?¬M;\

.QÆM; G¶B imv ``^M; F?¬M; #B i- M¨M; Km®M KbM? H¨K ;b- M?QM; i?Q¢i M?bM +k

G•K GmM; K†i çÄ H M- M?QM; H¢B F?¬M; #m¬M; .QÆM; G¶B- K¨ +?d M¦B,

@ L;QÆB H¨ iB M M?•M +¦ T?ªB +?mv M ;b +kM; H¨K çQÊ+ F?¬M;\ L m M?Q M;QÆ
+kM; +¦ i? ç€T SM; M;QÆB- +?Q /M *?Q /M M;QÆB Km®M i T?K+ i?` M;QÆB-

@ E?K+ F?K+

.QÆM; G¶B H¢B +¨M; ?QªM; bÊ- çB m FB M M¨v +kM; ` - t2K ` +?mv M M¨M; M?Ì
[m M? M,K Î i`QM; *´ J° M¨v- +¦ +?mv M ;b ç€M; ç M¨M; i`ª ;B€ HÈM M?Q p"v +?S\
ç–m .QÆM; G¶B ?B M H M K°i ç¢Q [m M; K M;- +€B M¨v

jd9X *?QÆM; 99y, G•K h`B m M?X

*?QÆM; Ree,

*?QÆM; Red,

*?QÆM; Re3,

*?QÆM; ReN,

*€B M¨v i€K +?QM T?–M KQÌB H¨ p G•K h`B m M? `²B- M m M?Q F?¬M; T?ªB G•K
b) F?¬M; FQ+? ç°M; M?Q p"v- b) F?¬M; M; v +ª i?•M i? +O KbM? +kM; #€M ` X

"'i [m€ G•K h`B m M? F?¬M; T?ªB ç½ +? i `²B b Q\ *ÁM +¦ ;b +–m iÈB KbM? +?S\
KbM? +Sm b®M; G•K h`B m M? ç'v +?S\ .QÆM; G¶B H¢B +¨M; ?QªM; bÊ- #^M; F
iB M M?•M b Q H¢B FQ+? ç°M; M?Q i? +?S\ .QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB +QÌB F?´-
i?"i bU F?¬M; ;BªB [mv i çQÊ+- M m M?Q KbM? i?"i bU H¨ iB M M?•M +ÁM K v- M
K¢Q - #'i [m€ +?d H¨ K°i im Hmv M M?•M bo K¨ i?¬B- iB M M?•M- KbM? F?¬M; #
KÈB +¦ i? i`Î i?¨M? iB M M?•M +?•M +?QM? M[X

@ L;QÆB L;QÆB

.QÆM; G¶B M?bM G•K GmM;,

@ L;QÆB b) F?¬M; T?ªB i?U+ +?Q ``^M; i H¨ iB M M?•M ç'v +?S\ h +?ŠM; [m +?d
i? H¨ iB M M?•M çQÊ+\ *?d çM K°i +?9i- çWM; +¦ M;?B K i9+ [m€ M?Q p"v +?SX

@ E?¬M;- i #B i `ä M;QÆB M?'i ç`M? +¦ +€+?- i *?d +–M M;QÆB ;B9T i K°i +?m
M;QÆB Km®M J¢+ a–m +kM; +¦ i? X

h?'v ibM? ?bM? M?Q p"v- G•K GmM; bÊ .QÆM; G¶B b) +U imv i KbM? M M p°B p¨M

.QÆM; G¶B pm®i pm®i KB i•K +O KbM?- +?mv M M¨v T?B M iQ€B `²B- +¬ M¨M; M
`ä `¨M; +ÁM #´ bmM; i? K K°i M;QÌB- i?–v i`Á ? B +MM; iB M H M ?- M;?2 i?"i bU

@ L;QÆB h h F?¬M; T?ªB w iS- i i?U+ F?¬M; T?ªB iB M M?•M- +€B M¨v *?mv
H¨ ?B m H–K i?¬BX

.QÆM; G¶B i`QM; H9+ M?'i i?ÌB +kM; F?¬M; M;?o çQÊ+ +€+? M¨Q- M?QM; +kM; F
+?d M¦B,

@ "'i [m€- +?ŠM; [m M m M?Q i +¦ i? i?b M?'i ç`M? b) i`Ê ;B9T M;QÆBX

.M b Q KbM? +–K *Ym •K *?•M EBM? i`QM; *´ J°- +ÁM H'v çB M?B m i¨B p"i M?Q p
K¨ F?¬M; ;B9T- ç¦ +kM; F?¬M; T?ªB H¨ iQM? +€+? +O .QÆM; G¶BX

@ h?"i bU\ L;QÆB i?"i bU ç€T SM; i b Q\

G•K GmM; M;?2 p"v ç¢B ?d- M m M?Q ?„M i?"i bU H¨ iB M M?•M- p"v i?b iB m i?Q

@ hU M?B M H¨ i?"i `²B- #'i [m€ H¢B- i +kM; F?¬M; T?ªB iB M M?•M- +kM; F?¬M
+?Q M M M;QÆB T?ªB +?m˜M #` i•K Hw +?Q i?"i i®i- çWM; ç M H9+ ç¦ F?¬M; pmB
F?¬M; i®i ç•mX

.QÆM; G¶B M;?o M;?o- pšM T?ªB M¦B +?Q `ä `¨M;- #^M; F?¬M; i?b tªv ` p'M ç ;b
+?ŠM; T?ªB [m€ KS+ T?B M iQ€B b Q- +?Q M M +¦ K°i b® pB + pšM T?ªB M¦B `ä i

@ u M i•K- M m M?Q F?¬M; i?¨M? +¬M; i +kM; b) F?¬M; i`€+? +S M;QÆB ç•m- #'i
ç`M? H¨K çQÊ+- M;QÆB M; v +ª M?B m p¨M; #¢+ i¨B #ªQ M?Q p"v +kM; +¦ i? i?
M;QÆB F?ŠM; ç`M? +¦ #B M T?€TX

G•K GmM; M;?2 .QÆM; G¶B ç€T SM;- i`QM; M°B i•K M¨Q [mªM çQÊ+ M?B m M?Q
i®i `²B- .QÆM; G¶B +¦ i?O çQ¢M i?–M F€ M?Q p"v- i'i M?B M +¦ i? ?Q¨M i?¨M? M

@ •M- i ç€T SM; M;QÆB `²B- ç M +MM; H¨ +?mv M ;b- M;QÆB #•v ;BÌ +S M¦B çB-
M[\ h?ÌB ;B M `'i ;'T ;€TX

.QÆM; G¶B M?bM M¨M; M¦BX

@ •M- •M- M;QÆB çB i?2Q i X

G•K GmM; M¦B tQM; HB M ` F?ÄB i?¢+? i?'iX

oÁM; pQ K'v +€B i?¢+? i?'i- F?B M .QÆM; G¶B FBM? M;¢+ +?QM? H¨- H9+ M¨v `ä
FB - F?B M .QÆM; G¶B +¦ +?9i ç m ç–m- +€B M¨v a) F?¬M; T?ªB i?"i bU #ªQ KbM
ç'v +?S\ L m M?Q H¨ p"v i?b KbM? [mª i?"i F?¬M; +¦ +€+? M¨Q- KbM? +kM; F?¬M;

@ L;QÆB /šM i iÈB MÆB M¨v H¨K ;b\ L;QÆB b) F?¬M; T?ªB Km®M i +Sm b®M;
M;QÆB ç'v +?S\ æB m ç¦ F?¬M; +¦ F?ª M,M; ç•m- M m M?Q iB m i?Q M;QÆB ç½
M¨Q +Sm b®M; çQÊ+- M m M?Q F?¬M; +? i p"v i?b i pšM +ÁM +¦ +€+?- M?QM; M
M?Q p"v- i +QB +¦ HÊB ?¢B ?ÆM M[+kM; F?¬M; i? H¨K çQÊ+X

.QÆM; G¶B H„+ ç–m M¦BX

L¦B çM - M;šK H¢B- H9+ i`QÈ+ M;k imv i i¢B >Q aÆM Gm"M EB K- oQÆM; h`MM;
ç¦ G•K h`B m M? +¦ H) +ÁM +?Q +? i- M?QM; +QB M?Q H¨ G•K h`B m M? +? i b
i?b i?ÌB ;B M +kM; FûK F?¬M; t - K¨ iQM? iQ€M ` - ç M i"M ;BÌ +kM; ç½ çQÊ+ K°i
ç½ +? i çB K°i ? B +?K+ M,K H¢B Km®M KbM? +Sm b®M;- M¦B çM ;b p"v\ >²M T?€
bÈK i M i?¨M? K•v F?¦B- #^M; F?¬M; i?b +kM; +?mv M i? ç–m i? B iW H•m `²BX

@ hB m i?Q M?¨ i F?¬M; +? i- i?"i bU F?¬M; +? i- +?ŠM; [m H¨ Î p¨Q K°i HQ¢B i`

G•K GmM; M;?2 p"v HÈM iB M; M¦BX

@ h®i- i®i- i®i- F?¬M; +? i- F?¬M; +? iX

h?'v M¨M; M?Q p"v- .QÆM; G¶B H¢B +¨M; ?QªM; bÊ- KbM? pšM F?¬M; M M i` m +
M?•M K°i F?B M´B ;B"M imv i ç®B H¨ `'i F?OM; #®X

h`QÈ+ FB .QÆM; G¶B imv `^M; bY /KM; *?•M h?U+ PM; L?½M- M?QM; F?¬M; çB i
+O G•K h`B m M?- #'i [m€ ?„M H¨K +ªK i?K çQÊ+ `ä `¨M; i?¢+? [m M FB +U+ F€
[m M FB bQ pÈB M?[M; +€B F?€+ +ÁM HÈM ?ÆM M?B m- K¨ H9+ i`QÈ+ .QÆM; G¶

>¬K M v t2K ` i?¢+? [m M +O G•K h`B m M? i?"i bU +¦ +?9i #® i`Q ç† + i?M- +¦ H
+kM; F?¬M; +?WM;X

@ hB m i?Q M?¨i +kM; +?Q +? i çB- H9+ i`QÈ+ iB m i?Q #` i`¼M; i?QÆM;- H•K p
[mv iS+- i /MM; h?B M LB M >¨M ",M; ç¦M; #,M; iB m i?Q Î i`QM; i?¢+? [m M- çÉ
b®M; iB m i?Q- #'i [m€ i ibK `'i M?B m +€+? M?QM; ç m F?¬M; i? F?B M iB m i?
H¨ iB M M?•M- M;QÆB F?ŠM; ç`M? +¦ +€+?- +¦ ç9M; F?¬M;\

G•K GmM; M?bM .QÆM; G¶B- i`¨M ç–v +?Ì KQM;X

.QÆM; G¶B #'i ç„+ /o M¦B,

@ h +?d +¦ i? M¦B b) M¶ HU+ ? i bS+- M m [mª i?"i +¦ i? +Sm çQÊ+ p"v i?b i iU
M m M?Q æQÊ+ `²B- i¦K H¢B i ? i bS+ M¶ HU+ H¨ çQÊ+X

@ •MX

G•K GmM; çB iÈB i`QÈ+ i?¢+? [m M +O G•K h`B m M?- F?) ç°M; K°i +Æ [m M # M
KÎ ` X

*?d i?'v i`QM; i?¢+? [m M H¨ K°i [m M i¨B #,M; iBM? ¦M; €M?- # M i`QM; M^K K°i K
M?bM #° /€M; +?WM; ? B KQÆB- H¨M / i`„M; MäM- M;k [m M iBM? tªQX

h®i K°i p` K„ M?•M imv i b„+5 .QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB +ªK i?€MX

@ æ•v H¨ iB m i?Q M?¨ M;QÆB G•K h`B m M? b Q\ Zmª M?B M H¨ K°i imv i i? K„
.QÆM; FB i?U+ F?¬M; M?bM çQÊ+ ?¨M;- K°i ç¢B K„ M?•M M?Q p"v +?mM; ibM?
i?"i bU H¨ F?¬M; #B i T?•M #B iX

@ æ¦ H¨ iU M?B M- iB m i?Q M?¨ i çQÆM; M?B M H¨ [m®+ b„+ i?B M ?QÆM;X

G•K GmM; M?bM iB m i?Q KbM?- i`QM; M°B i•K FQ+? ç°M;,

@ L;QÆB M? M? +Sm iB m i?Q M?¨ i çB\

@ h®i- i M?bM t2KX

.QÆM; G¶B çB iÈB i`QÈ+ i?¢+? [m M- K°i +€B &:B€K æ`M? h?m"i' çB [m X

G•K h`B m M?, im p` oä h?€M? ?"m F€- MB M F, jN im´B- ç iY T?€B h?B M aÆM
#ÎB pb i•K K¢+? çSi çQ¢M M M H•K p¨Q i`¢M; i?€B ;–M +? iX

G¢B H¨ i•K K¢+? çSi çQ¢M- i•K K¢+? çSi çQ¢M `ä `¨M; +ÁM +¦ i? FB M i`b- M m
M;QÊ+ H¢B +kM; F?¬M; +QB p¨Q ç•m- M?QM; Î i`QM; s¢ æB m i? ;BÈB M¨v [mª i?

jd8X *?QÆM; 99R, hm Gmv M *Ym •K *?•M EBM?X URV

*?d H¨ i•K K¢+? çSi çQ¢M i?¬B- p"v i?b KbM? pšM +ÁM +Sm çQÊ+- +?d +–M F?¬M
+ÁM #B M T?€TX

@ a Q ?ª\ *¦ +€+? +Sm iB m i?Q M?¨ i F?¬M;\

G•K GmM; F?˜M i`QÆM; M?bM .QÆM; G¶B ?ÄB- bÊ ?„M M¦B ` +•m i`ª HÌB K¨ #ªM

.QÆM; G¶B KdK +QÌB M¦B,

@ u M i•K- +ÁM +Sm çQÊ+X

@ h?"i bU\

G•K GmM; KWM; `Ð F?¬M; i?¬B- M;[F?Q ? i bS+ FQ+? ç°M;,

@ h?”i +¦ i? +Sm iB m i?Q M?¨ i \

@ hU M?B M H¨ i?”i `²B- F?¬M; +–M T?ªB HW M;QÆBX

.QÆM; G¶B M¦B- imv ``^M; +¦ i? +Sm i`Ê- #’i [m€ KbM? H¢B T?ªB H½M; T?Q K°i H
H½M; T?Q K°i H–M- ?B M ;BÌ H¢B i? K H–M M[- +ÁM T?ªB iB m ? Q K’v S+ ;B€
i`QM; s¢ æB m M°B /mM; +®i i`mv M i? ;BÈB M¨v +€B ;b +kM; +?Q ç¢i çQÊ+ ç½
Km°M F?¬M; i?¬BX

@ æBM?- M;QÌB +?ÆB +¦ ?®B çQ€B Zm M; JBM? h`` GB m S?M ? v F?¬M;\

@ >®B çQ€BX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ K°i i’K Zm M; JBM? h`` GB m S?M- i
iQ+? HkvX

@ æBM?- M;QÌB +?ÆB +ÁM i?W H¢B i€K H–M ?®B çQ€BX

Zm M; JBM? h`` GB m S?M M¨v ?B m [mª `’i i®i- /MM; ç +Sm G•K h`B m M? H¢B

L,K S+ ;B€ i`` çB K iQ+? Hkv +S M?Q p”v iB m ? Q- H¢B +ÁM iB m ? Q K°i H–M iQ
+U+ F€ #’i ç„+ /oX

.QÆM; G¶B +–K Zm M; JBM? h`` GB m S?M i`QM; i v- iB T i?2Q #¦T M€i T?M i`B M
iB M;,

@ æBX

hB T i?2Q Zm M; JBM? h`` GB m S?M ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q [m M; K M;- +?mB p¨Q +
iB T i?2Q i?•M i? G•K h`B m M? i`¬B M´B H M- +ª M;QÌB #` K°i ?²B #¢+? b„+ [m

.QÆM; G¶B #B i `ä i€+ /KM; +O Zm M; JBM? h`` GB m S?M- G•K h`B m M? F?¬M;
aB m S?QM; +?ŠM; [m +?d H¨ +QM K„i #` KM i?¬B- K¨ G•K h`B m M? H¢B H¨ i•K K
K¢+? +kM; F?¬M; / /¨M; M?Q i`` HB m +QM K„i- +?Q M M M,M; HQÊM; iB m ? Q ?

a m MY ;BÌ- G•K h`B m M? i`Î tm®M; i`QM; i?¢+? [m M- .QÆM; G¶B #B i `ä G•K
pB + ;b `²B- +?ŠM; [m ?B M M v +ÁM [m€ ?Q M?QÊ+- T?ªB K°i i?ÌB ;B M M;„M KÈ
+kM; F?¬M; +–M i?B i T?ªB +?Ì çÊB M[- +kM; ç M H9+ M M çB ` `²B- >Q¨M; .mM;

J†i F?€+ +kM; T?ªB M?bM t2K- KbM? b m F?B ?Q¨M i?¨M? M?B K pK *Ym •K *?•M
i?QÎM; ;b- ç•v +?QM? H¨ M?B K pK ç–m iB M KbM? ?Q¨M i?¨M? b m F?B çB p¨Q s¢
;BÈBX

@ h®i `²B- iB m i?Q M?¨ M;QÆB +¦ H) F?¬M; +¦ p’M ç ;b M[ `²B- ç†i iB m i?Q M?¨
F?¬M; M M Î +?¶ M¨v M[X

.QÆM; G¶B M¦B,

@ h +kM; T?ªB çB `²BX

@ L;QÆB L;QÆB +?Ì K°i +?9i- i hB m i?Q M?¨ i i?U+ F?¬M; +¦ +?mv M ;b b Q\

G•K GmM; pšM +ÁM +¦ +?9i F?¬M; iBMX

@ E?¬M; +¦ pB + ;b `²B- iU M;QÆB t2K F?¬M; çQÊ+ b Q\

.QÆM; G¶B M¦BX

@ h F?¬M; T?ªB w M¨v- i

@ u M i•K çB- i M¦B i?QÆM; i? iB m i?Q M?¨ M;QÆB ç½ i®i `²B- b) F?¬M; +¦ +?m
;BÌ [m€ ?Q M?QÊ+- M m M?Q Km®M idM? i€Q H¢B- +?d bÊ +ÁM +–M K°i Qi i?ÌB ;B

.QÆM; G¶B H„+ ç–m- F?¬M; ? ç w iÈB G•K GmM;- +?QM? KbM? [m v M;QÌB çB `

hQ¨M *?•M ;B€Q- i`QM; T?ÁM; F?€+?X

@ .QÆM; ç¢B + - M;QÆB çB ç•m p”v çB\ æB F?„T MÆB +kM; F?¬M; i?’v M;QÆB- J
F?„T MÆB ç’v\

>Q¨M; .mM; i`¬M; i?’v .QÆM; G¶B i`Î p - F?¬M; F?ÄB ?ÄBX

@ E?¬M; +¦ pB + ;b- ç M T?Q b m M9B çB #° K°i pÁM; i?¬BX

.QÆM; G¶B KdK +QÌB M¦B,

@ a Q ?ª- M?[M; i M ç¢Q bo KkB i`•m FB F?¬M; F?B / +€+ M;QÆB ç’v +?S\

@ E?¬M; +¦ ç•m\ "¼M ?„M /€K F?B / i \ >W- i +kM; F?¬M; T?ªB ,M +? v

>Q¨M; .mM; ?W ?W M¦BX

@ æ9M;- ç9M;- ç9M;- >Q¨M; M[?B T M? X

.QÆM; G¶B +QÌB M¦B,

@ h®i `²B- p”v J½ L;¼+ FB M¦B M?Q i? M¨Q\

>Q¨M; .mM; M¦B,

@ h M H¶ KkB i`•m FB #•v ;BÌ ç M; Î +?¶ +O h?’i +¬M;X

@ G¨ i? b Q- i çB [m K°i +?9i- t2K i?Y ?„M ç M +MM; M¦B i? M¨QX

.QÆM; G¶B bmv M;?o K°i +?9i M¦BX

@ h®i- p”v .QÆM; ç¢B + - M;QÆB çB M? M? `²B p - i +ÁM +¦ +?mv M ?ÄB M;QÆB

>Q¨M; .mM; i?’v ?„M M¦B M?Q p”v- +kM; #B i ç•v H¨ +?QM? bU- +?Q M M M?m i?m

@ •M- M;QÆB çB M¦B pÈB LB K hW +€+ M¨M; K°i iB M;- #ªQ +€+ M¨M; F?¬M; +–M

@ "B i `²BX

>Q¨M; .mM; M¦BX

.QÆM; G¶B +QÌB +QÌB- [m v M;QÌB ` F?ÄB T?ÁM;- çB ibK >²M; h?’i *¬M; +MM; J

@ a Q ?ª\ æ¢Q i`QÎM;- M;?o i?¬M; bm®i `²B b Q\

.QÆM; G¶B çB p¨Q i`QM; T?ÁM;- HB M i`¬M; i?’v J½ L;¼+ p¨ >²M; h?’i *¬M; M;²B

@ .QÆM; +¬M; iY- i `®i +K+ +kM; çÊB çQÊ+ M;QÆB `²B- M;QÆB F?B M i ibK i?”

J½ L;¼+ i`¬M; i?’v .QÆM; G¶B ç½ ç M- HB M F m ;¼B M?B i ibM?- p°B p¨M; çSM;

@ hB m ?mvM? ç - J½ L;¼+ ç½ +?Ì i?”i H•m `²B- ?„M +kM; [mv i ç`M?- ç€T SM; i
i?B M ?¢X

>²M; h?’i *¬M; i?’v .QÆM; G¶B ç½ ç M- p”v +kM; ç½ +?SM; KbM? +?mv M M¨v ?„
+kM; +¦ +?9i + Q ?SM;- /M b Q FûQ hQ¨M *?•M ;B€Q tm®M; MQÈ+- +kM; M?B m i?

@ æ9M; p”v - h?’i +¬M; M¦B F?¬M; b B- +?9M; i ç½ M;?o F„- hQ¨M *?•M ;B€Q +
M;?B T HÈM +O +¬M; iYX

J½ L;¼+ ç½ #B i .QÆM; G¶B +¦ T?€T i?m”i i?–M F€ M?Q p”v- +QB M?Q KbM? F?¬M
i?b ?„M F?ŠM; ç`M? +kM; +¦ i? ?Q¨M i?¨M? M?B K pK i?®M; M?’i i?B M ?¢- T?ª
L;¼+ +?QM? H¨ K°i +?QÎM; ;B€Q æ¢Q ;B€Q hQ¨M *?•M ;B€Q- ç®B pÈB ç¢Q i?m”i
?B m `ä- M?QM; +?Q # Q ;BÌ i?’v [m M;QÌB M¨Q +¦ i? i?B i`B M ` - K¨ i?O çQ¢M
bU i?”iX

L?Q i? +¦ i? F?ŠM; ç`M? .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; T?ªB K°i T?¨K M?•M- ?ÆM M[I
+¦ +Æ ?°B i?¨M? ç¢Q i?b b Q H¢B F?¬M; #„i H’v +?S\ h`ªB [m K°i T?2M i?QÆM; H

ç½ ç²M; w- ?ÆM M[K°i F?B .QÆM; G¶B i?¨M? iUm M;?B T HÈM- hQ¨M *?•M ;B€Q
b) i`Î i?¨M? [m®+ ;B€Q- ç®B pÈB æ¢Q ;B€Q- ç®B pÈB hQ¨M *?•M ;B€Q +U+ F€ +¦
H¨K +?S\

@ h®i- +?9M; i çÊB +?QM? H¨ M?[M; HÌB M¨v- MÆB M¨v +¦ K°i Qi ç M /QÊ+- +ÁM
i?S M¨v `'i +¦ Q+? +?Q +€+ M;QÆB ç'vX

.QÆM; G¶B +kM; F?¬M; F2Q FB i- H'v ` K°i Qi ç M /QÊ+- +ÁM +¦ K°i +?9i T?M i
ç m H¨ o•M ok S?M- S?QM; G¬B S?M çÆM ;BªM- çQÆM; M?B M +ÁM +¦ K°i Qi E?¬

.M b Q M?[M; p"i M¨v +?QM? H¨ +¬M; +K /mv M?'i +¦ i? HmM; H¢+ #¼M ?„M- ç®B
iQM? +€+? #ªv i M ç² ç H¶ KkB i`•m hQ¨M *?•M i?'i iY +O oQÆM; h`MM; .QÆM; M
i?S +¦ i? HmM; H¢+ çQÊ+ #¼M ?„M F?¬M; M?B m H„K- iB M i¨B- K„ M[iU M?B M
+¦ i? M? / M? p¨ pä +¬M; ;b ç¦ i?¬B- çQÆM; M?B M hB M ç¢Q S?B m JB m ?Q p¬ +

@ *?mv M +K i? - i +kM; ç½ M¦B ç¢B F?€B [m pÈB h?'i +¬M;- hQ¨M *?•M ;B€Q +€
# M M;Q¨B- i Km®M +€+ M;QÆB ;B9T i HB M ? K°i Qi / M? K¬M +?QM? T?€B- i
+?S\

.QÆM; G¶B M?bM J½ L;¼+X

jdeX *?QÆM; 99k, hm Gmv M *Ym •K *?•M EBM?X UkV

@ *€B M¨v F?¬M; F?¦- ;B Q +?Q H½Q ç¢Q H¨ çQÊ+X

J½ L;¼+ M;?2 p"v ç¢B ?d- ç•v +kM; F?¬M; T?ªB pB + F?¦ ;b- H¢B M¦B iB T- +?mv
h?'i *¬M; tY Hw i?b +kM; `'i / /¨M;- i? M? / M? +O ?„M bQ pÈB hQ¨M *?•M ;B€Q
F?¬M; v m- .QÆM; G¶B ç½ ;B Q +?mv M M¨v +?Q hQ¨M *?•M ;B€Q ç M tY Hw i?b
M;?B K /¨M? +?Q hQ¨M *?•M ;B€QX

@ h®i- M?Q p"v +?mv M M¨v HB M M?Ì p¨Q M;QÆBX

.QÆM; G¶B +QÌB M¦B- ç®B pÈB hQ¨M *?•M ;B€Q- .QÆM; G¶B pšM iQÆM; ç®B v M
i?¨M? +O i M ;B ?Ä M¨v +ÁM F?¬M; i?'T- ç¢i ç M ?ÆM #ªv KQÆB- .QÆM; G¶B +
T?–M >²M; h?'i *¬M; ?B M ;BÌ- ç° i`mM; i?¨M? +O ?„M ç½ ç¢i ç M i€K KQÆB- çB
+¨M; FBM? M;¢+- #'i [m€ ç•v +?QM? H¨ +?mv M i®i\ E?¬M; T?ªB b Q\

a m F?B p iÈB T?ÁM; KbM?- i` tûi ibM? ?m®M; im Hmv M +O >Q¨M; .mM; p¨ JK+
G¶B HB M +?d çB K K°i T?2M- çÊB +€+ M¨M; `ÌB çB .QÆM; G¶B HB M 'M KÎ ? i?
M?B K pK *Ym •K *?•M EBM?X

@ æBM?- #ÎB pb M;QÌB +?ÆB i?¨M? +¬M; ç¢i çQÊ+ +ª #° *Ym •K *?•M EBM?- ?Q¨M
? B- ç¢i çQÊ+ M,K KQÆB i, ;B€ i`` FBM? M;?B K- ç¢i çQÊ+ M,K i, ;B€ i`` çB K iQ
Hmv M *Ym •K *?•M EBM?X

@ æBM?- M;QÌB +?ÆB +¦ im Hmv M *Ym •K *?•M EBM? ? v F?¬M;\

@ im Hmv MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB im Hmv M *Ym •K *?•M EBM?- iB M p¨Q *Ym •K

.QÆM; G¶B +?d +ªK i?'v K°i +´ F?Q HQm iB M M?"T ç M çB M- F?B M ?„M FBM? M
•K *?•M EBM? `ä `¨M; FûQ H'v •K F?Q i`QM; •K .QÆM; M?` F?Q K¨ KbM? i?m ?Q¢
•K .QÆM; M?` F?Q FB Î i`QM; ç M çB M .QÆM; G¶B +?QM? H¨ ? B +?•M F?Q +´ H
i?'v ç°M; ç"v- ?¬K M v `ä `¨M; +¦ ç°M; ioM? `²B- +€B M¨v F?B M .QÆM; G¶B b Q F
çQÊ+ +?SX

.QÆM; G¶B KÆ ?² #B i `ä- •K .QÆM; M?` F?Q M¨v H¨ #B m iQÊM; F?B im Hmv M
>mv M- ç¢i iÈB +'T ç° •K .QÆM; M?` F?Q- iB M p¨Q •K .QÆM; *ªM?- ?Q¨M iQ¨M
F?Q- +kM; +?QM? H¨ +ªM? ;BÈB •K .QÆM; *ªM? æ¢B pB M K½MX J¨ KbM? ç½ bÈ
#'i [m€ H¢B F?¬M; T?ªB H¨ +O KbM?- H¢B M¦B iB T- +€B M¨v +kM; H¨ pb ç€M?
•K .QÆM; M?` F?Q i?¬B- ç•v +kM; +?QM? H¨ M¦B- #bM? i?QÌM; M;QÌB +¦ çQÊ+ •K
>mv M æ¢B pB M K½M iB M p¨Q •K .QÆM; *ªM? b) / /¨M; ?ÆM `'i M?B mX

æQÆM; M?B M +€B M¨v ç®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B- +kM; F?¬M; +¦ ;b- KbM? H¨
+?Q M M KbM? iB M p¨Q •K .QÆM; *ªM?- +,M #ªM F?¬M; ? +¦ #bM? +ªM? ;b +ª- +?
FBM? M;?B K i?b çWM; M¦B iB M p¨Q •K .QÆM; *ªM?- +?Q /M H¨ ç¢i iÈB h¢Q >¦ *ª
;B M i?¬BX

>¬K M v •K F?Q i`QM; •K .QÆM; M?` F?Q p¢M M,K #'i ç°M; i`QM; +Æ i? H¢B #`
+kM; F?¬M; +¦ ;b- M?QM; i?2Q b€i H'v- .QÆM; G¶B HB M +ªK ;B€+ çQÊ+ F?¬M; ç
p¨Q K°i HQ¢B +•M ç®B pB /B m- M?QM; ?B M ;BÌ- •K F?Q #` /šM ç°M;- M?Q p"v .Q
F?¬M; +?`m M´BX

•K .QÆM; M?` F?Q #„i ç–m F?ÎB ç°M;- F?B M .QÆM; G¶B i?®M; F?´ F?¬M; +?`m I

*ª M;QÌB i`QM; +?®+ H€i M?Q b„ii?ûT #` MmM; çÄ- i`QM; +?®+ H€i M?Q H¨ o¢M L

J°i H¢M? K°i M¦M;- F?B M .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ KbM? M?Q Î i`QM; æ` L;K+ p"vX

*ª M;QÌB iU ?² M?Q Km®M pÐ pKM ` - F?¦2 KB M; +kM; i`¨M ` p iK€mX

.QÆM; G¶B i`QM; M°B i•K FBM? ?½B- +€B M¨v T?ªB H¨K i? M¨Q +?Q T?ªB- iB T i
çÌB- .QÆM; G¶B i?–K K„M;- +€B ? i?®M; +? iiB i M¨v +kM; F?¬M; M?„+ M?Î i`QÈ
T?–M ?®B ?"M pb ç½ im Hmv M *Ym •K *?•M EBM?- M m M?Q KbM? F?¬M; im Hm
+kM; b) F?¬M; tªv ` +?mv M M?Q p"v `²BX

L?QM; H9+ M¨v ?®B ?"M +kM; F?¬M; H¨K çQÊ+ ;b- pb F ?Q¢+? ?¬K M v- HB M +?
pQÊi [m +Y ªB F?¦ F?,M M¨v- F?B M KbM? +¦ i? ;BªB i`W i?®M; F?´ F`+? HB i M
#bM? ioM? i`Î H¢BX

•K .QÆM;- •K .QÆM;- .QÆM; G¶B M;?o iÈB h?€B *U+- h?€B *U+ +?QM? H¨ K°i •
M? m- ?Q¨M K„ /mM; ?ÊT •K .QÆM; H¢B pÈB M? m- M?QM; KbM? +kM; F?¬M; ?½
p"v T?ªB H¨K i? M¨Q +?Q T?ªB- i`QM; ? i?®M; F?¬M; #B i +¦ +¦ h?€B *U+ [mv M

.QÆM; G¶B +® MûM ç m M?S+ F`+? HB i- 'M KÎ ? i?®M;- çB p¨Q i`QM; ? i?®M; ?

E?¬M; M;WM; ibK FB K- t2K tûiX

h?€B *U+ [mv M- h?€B *U+ [mv MX

L?QM; F i [mª H¢B F?B M .QÆM; G¶B #m²M #U+- KbM? i? M¨Q +kM; F?¬M; ibK i
.QÆM; G¶B ç½ iS+ ;B"M KS+ Km®M +?YB iK+X

h?€B *U+ [mv M F?¬M; +¦- M?Q p"v KbM? T?ªB H¨K b Q KÈB +¦ i? ;BªB [mv i •K
ç•v\

•T +? - F?¬M; M;WM; €T +? X

.QÆM; G¶B #„i ç–m çB M +m²M; p"M +?mv M >mv M L;mv M Zmv i- M?Q p"v- i?®
M?QM; ç•v +kM; +?d H¨ ?ÆB ;BªK #Èi i?¬B- +,M #ªM F?¬M; €T +? M´BX

"'i [m€ +kM; F?¬M; [mªM M?B m M?Q i? - .QÆM; G¶B /Si F?Q€i K†+ F - ?„M #„i ç-
i'i +ª +¬M; T?m KbM? iU Hmv M [m -",M; h•K Zmv i- >mv M L;mv M Zmv i- F +ª h

J¨ •K .QÆM; M?` F?Q i`QM; +Æ i? +¨M; H9+ +¨M; +QÌM; ?½M- F?¬M; M;WM; tmM
FBM? K¢+? i`QM; +Æ i? KbM? ç½ #` T?€ ?Q ?Q¨M iQ¨M- M m +S iB T iK+ M?Q p"v
F?¬M;X

E?¬M; #B i ç½ [m # Q H•m- .QÆM; G¶B KÎ K„i- H9+ M¨v .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ çQ
çÆM- FB K i` K°i +?9i- T?€i ?B M FBM? K¢+? i`QM; +Æ i? KbM? [mª i?"i ;B®M;
+ÁM ;b- M m M?Q KbM? F?¬M; T?ªB /U p¨Q ? i?®M; i?,M; +'T p"v i?b +?d bÊ p b
i,M; H M ? v F?¬M; +kM; H¨ K°i p'M ç X

*kM; K v H¨ KbM? +¦ ç M /QÊ+- H"T iS+ ,M p¨Q K°i [mª +'T i®+ F?¬B T?K+ ç M ?„M
M?QM; Km®M Km®M ?Q¨M iQ¨M F?¬B T?K+- iU ?² F?¬M; i? i?Q€M; +€B H¨K M;

.QÆM; G¶B çQ€M +?WM; H–M M¨v KbM? Km®M ?Q¨M iQ¨M F?¬B T?K+- çQ€M +?
çQÆM; M?B M M m M?Q KbM? +¦ i? i,M; H M K°i +'T #"+- ç¢i iÈB ok h?–M M?` ;
M?B mX

"'i [m€ Km®M çB p¨Q ok h?–M M?` ;B B- çB K FBM? M;?B K +–M i?B i +kM; F?¬M;
i,M; H M K°i +'T #"+- +kM; +?QM? H¨ M¦B KbM? iW ok h?–M M?'i ;B B ç¢i iÈB ok h
K°i M;¨M i, çB K FBM? M;?B K- M?QM; KbM? #•v ;BÌ imv ``^M; ?Q¨M i?¨M? M?B K
ç½ M?"M çQÊ+ M,K KQÆB i, çB K FBM? M;?B K- +°M; i? K çB K FBM? M;?B K +Á
*¬M Gm•M hB M *ªM? i,M; H M iÈB ok h?–M i?b Km®M ç¢i iÈB ok h?–M M?` ;B B p
S+ çB K FBM? M;?B K

>ÆM K°i M;¨M S+ çB K FBM? M;?B K +kM; F?¬M; T?ªB b® Qi- Î i`QM; s¢ æB m M°B
çB K FBM? M;?B K Qi ç M i?QÆM; +ªK- #ÎB pb ç€M? +? ipä ;Bª +,M #ªM F?¬M; iQ
M;?o- ?„M i?B m +?9i M[[m M ç€M? #¢B M;k imv i F?¬M; T?ªB pšM +ÁM K°i i`,K i,

jddX *?QÆM; 99j, aQM; J„ Zmv h•KX

æ•v +?ŠM; T?ªB H¨ pW çO ç im p` KbM? i,M; H M ç M ok h?–M M?` ;B B b Q\

*?QM? KbM? ç€M? #¢B M;k imv i ? v UpšMV H¨ ``i / /¨M; ç'v- +?QM? KbM? +?d +
HÌB K¨ M¦B - Km®M H'v i?„M;- H¨ çQÊ+ K°i FB M i?"T T?–M +?mv M / /¨M;X

æQÆM; M?B M M m M?Q i?QÆM; i? F?ÄB ?ŠM- K†+ /M F?¬M; bY /KM; T?M i`B M
pB + `'i / /¨M;- #'i [m€ +?mv M t'm /mv M?'i i`QM; ç¦ +?QM? H¨ oQÆM; h`MM; .Q

L m M?Q im p` oQÆM; h`MM; .QÆM; ç¢i ç M +ªM? ;BÈB ok h?–M K¨ KbM? H¢B F?-
h?'i a€i +ÁM +¦ h?B M æ Q M?'i i?S+- M m p"v Km®M ç€M? i?„M; M,K M;QÌB HB M
F?,MX

*ÁM +¦ K°i M;mv M M?•M M[H¨ oQÆM; h`MM; .QÆM; ç M +MM; Î MÆB M¨Q\ *¦
F?¬M;\ æ•v H¨ K°i M M ç X

"'i [m€ *Ym •K *?•M EBM? H–M M¨v F?B M KbM? i?"i T?B M Km°M- M m M?Q F?¬M
H¨ K°i #° çB M i`+? pä ?¼+ imv i i? i?b KbM? i?"i bU Km®M tû M€i *Ym •K *?•M E

J¨ H9+ M¨v .QÆM; G¶B H¢B M;?o iÈB- *Ym •K *?•M EBM? F?B M •K .QÆM; M?` F
´M ç`M?- p"v i?b M m KbM? ç¢i çQÊ+ *Ym .QÆM; *?•M EBM?- +kM; +?QM? H¨ *Ym
KbM? +¦ i? M¨Q F?B M •K .QÆM; M?` F?Q H–M M[ç¢i iÈB +•M ç®B ? v F?¬M;\ L
+¦ i? F?B M im p` +O KbM? i,M; H M K°i +'T ç° M[X

h€B ¬M; K'i M;U - H¨K b Q #B i F?¬M; T?ªB T?9+\

æ˜v +Y ` - ç½ i?'v #¼M M;QÌB >Q¨M; .mM; bÈK ç½ çÊB Î K°i # MX `

@ *€+ M;QÆB Î +?¶ M¨v H¨K ;b i? \

.QÆM; G¶B M¦BX

@ .QÆM; ç¢B + - M;QÆB ç½ K°i M;¨v K°i ç K F?¬M; çB ` `²BX

>Q¨M; .mM; i?'v .QÆM; G¶B çB ` - i`QM; M°B i•K M? M?¨M; i?Î ` - i`QM; KB M; ç

@ *€B ;b\ *€+ M;QÆB F?¬M; +¦ HW ;¢i i ç'v +?S\

.QÆM; G¶B H„T #„T FBM? ?½B- `ä `¨M; ç½ K°i M;¨v `²B- +?QM? KbM? H¢B +ªK ;B
F?¬M; M;?o `^M; ç½ K°i M;¨v i`¬B [m X

@ h?"i bU- i +MM; .mM; M?B i, i,- ç m `'i HQ H„M; +?Q M;QÆB ç'vX

JK+ LB K hW M¦BX

L;?2 JK+ LB K hW `ä `¨M; ;¼B H¨ >Q¨M; .mM; i, i,- M?Q i? F?B M .QÆM; G¶B +¦ +
JK+ LB K hW ?B M M?B M +ÁM HÈM ?ÆM >Q¨M; .mM; K°i Qi- ?¬K M v `ä `¨M; ;¼B

@ L;QÆB M?bM i p¨ LB K hW Km°B Km°B M?Q p"v H¨K ;b\

>Q¨M; .mM; i` M K†i YM; çÄ- #'i K½M ;„i ;B¼M;X

@ E?¬M; +¦ ;b- F?¬M; +¦ ;bX

.QÆM; G¶B p°B ?ÄB,

@ æ9M; `²B- F?B i # [m M +¦ M;QÌB iÈB ibK i ? v F?¬M;\

@ *¦ K°i #¢+? v M[iY iÈB ibK M;QÆBX

JK+ LB K hW M¦BX

@ L¨M; +¦ M¦B ;b F?¬M;\

.QÆM; G¶B çQ€M +?WM; M¨M; FB +?QM? H¨ G•K GmM;- ?Q†+ H¨ Gw J¢+ a–m- ç
h`B m M?- ?¬K M v G•K h`B m M? +¦ H) ç½ idM? H¢B `²BX

@ E?¬M; +¦- i M¦B +?Q M¨M; #B i .QÆM; ç¢B + F?¬M; Î ç•v M M M¨M; `ÌB çB `²B

>Q¨M; .mM; p M? H M +€B KB M; M?Ä M?„M- +¦ +?9i ;?2M im¬M; M¦BX

h?'v >Q¨M; .mM; M?Q p"v .QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB +QÌB +QÌB- F?¬M; M¦B i? K ;b

J¨ H9+ M¨v #¼M M;QÌB >²M; h?'i *¬M; +kM; iÈBX

@ *?9 +¬M;- M;QÆB F?¬M; b Q +?S\

L¦B +?mv M +?QM? H¨ E?•m sY *Æ- ?¬K M v hQ¨M *?•M ;B€Q ç½ M?"M .QÆM; G¶B
ç´B- M; v +ª >²M; h?'i *¬M; +kM; F?¬M; ? tQM; ?¬ .QÆM; G¶B H¨ iB m ?mvM? ç
p®M .QÆM; G¶B F?¬M; ç²M; w- M?QM; #¼M ?„M +® w M?Q i? - .QÆM; G¶B i?'v i
ç¨M? T?ªB iMv iB M ç K†+ #¼M ?„M i?¬BX

@ E?¬M; +¦ pB + ;b- +€+ M;QÆB v M i•K- #'i [m€ H¨ +¦ HBM? +ªK M M im Hmv M
+?mv M i ;B Q +?Q +€+ M;QÆB ?B M ;BÌ +¦ H) ç½ T?€B M;QÌB çB H¨K `²B- +?S\

.QÆM; G¶B M?bM K'v M;QÌB M¦BX

@ *?QÎM; ;B€Q ç½ T?€B ç iY çB H¨K `²B- +?9 +¬M; M;QÆB +S v M i•K çBX

E?•m sY *Æ M¦BX

@ >¬K M v M?bM i?'v +?9 +¬M; F?¬M; +¦ pB + ;b `²B- i +kM; +?m~M #` çB i´M; ç¨
ç tY Hw +¬M; pB +X

G9+ M¨v >²M; h?'i *¬M; +kM; M¦BX

@ •M- çB çB- i +?m~M #` p¨Q # i?€M; p b m b) çB æ¢B h®M; ?Q¨M; +mM; K°i +?m
H9+ ç¦ +¦ i? H¨K +?m~M #` p M iQ¨MX

.QÆM; G¶B bmv M;?o K°i +?9i M¦BX

@ " i?€M; b m çB æ¢B h®M; ?Q¨M; +mM;\ *€B M¨v *€B M¨v sBM ?ÄB +?O +¬M; ç½

J¼B M;QÌB M;?2 p”v H„T #„T FBM? ?½B- p°B ?ÄBX

@ *€+ M;QÆB F?¬M; +–M FBM? ?Qª M;X

h`¬M; i?’v K¼B M;QÌB [m€ KS+ bÊ ?½B M?Q p”v- .QÆM; G¶B +¦ +?9i H„+ ç–m,

@ *?mv M F?¬M; M?Q +€+ M;QÆB M;?o ç•m- F?¬M; T?ªB Km®M ç€M? ?Q¨M; +mM
+mM; çB mi` K°iT?2M- +?m˜M #` bŒM b¨M; +?Q iQÆM; H¢B +?B K ç€M? ?Q¨M; +
M¦B +?Q J½ L;¼+- #ªQ ?„M ç€M? i®i +Ì tQ- T?M i`B M i +?Q +€+ M;QÆB +?QM? H
FB i ç½ M¦B `ä `¨M; +?Q +€+ M;QÆB `²B- +?mv M T?M i`B M +€+ M;QÆB F?¬M;
`²B b) ;B9T +€+ M;QÆB +?m˜M #` K°i ç€K- +€+? +? T?M i +kM; b) ;B Q +?Q +€+
M;QÌB +¦ i? +? T?M i`QM; +€+ M;QÆB b) `’i `’i QiX

@ *?9 +¬M; v M i•K- +?mv M M;¨B M?„M M?O +?QÎM; ;B€Q bQ ?mvM? ç½ iU KbM?
+¬M; ?Q¨M iQ¨M F?¬M; +–M T?ªB HQ H„M;X

E?•m sY *Æ M;?2 p”v KWM; `Ð i`QM; HÁM;- ;B Q T?QÆM; T?€T +? T?M +?Q hQ¨M
i®i ?ÆM `²B- ç•v +?QM? H¨ K°i # M i?QÎM; HÈM X

"¼M M;QÌB >²M; h?’i *¬M; çB `²B- .QÆM; G¶B #ªQ >Q¨M; .mM; p¨ JK+ LB K hW iB
KbM?X

@ .QÆM; ç¢B + M;QÆB +¦ +?mv M ;b Km®M +?9M; i H¨K b Q\

>Q¨M; .mM; M¦BX

.QÆM; G¶B #ªQ ? B M[M;²B tm®M;X

@ LB K iW- M;QÆB b Q H¢B ;¼B H¨ .mM; M?B i, i, i? \ hU ?² im´B .mM; M?B +kM

.QÆM; G¶B KdK +QÌB M?bM ? B M[?ÄBX

@ s’m ç¢B + - +€B M¨v +kM; F?¬M; `ä- i?”i H¨ t’m +? i`²BX

>Q¨M; .mM; M;?2 p”v F?¬M; i?m”M i?2Q F?¬M; #m¬M; i? - ;„i ;B¼M;X

@ h i?”i F?¬M; #B iX

.QÆM; G¶B #¨v ` K°i #° /¢M; t’m ?´X

> B M[H9+ M¨v b„+ K†i YM; çÄ- i?Q€M; M?bM HšM M? m- pšM H¨ JK+ LB K hW M¦

@ æ•v H¨ #ÎB pb .QÆM; ç¢B + +MM; .mM; M?B i, i, bÈK +MM; K°i +?¶- +?Q M M L
i, +kM; H¨ M M H¨KX

>Q¨M; .mM; +kM; +® H’v /kM; F?Q- M?bM .QÆM; G¶B M¦B,

@ .QÆM; ç¢B + - M;QÆB ç®B pÈB +?9M; i `®i +m°+ H¨ +ªK ;B€+ ;b\

>Q¨M; .mM; p¨ JK+ LB K hW ?B M ;BÌ ç½ #B i F?€i p¼M; po ç¢B +O .QÆM; G¶B-
b„+ M?Q ?„M- iQÆM; H B M[M?•M +?„+ +?„M b) F?¬M; i?B m- ?ÆM M[?„M H¨ M
imv `^M; F?¬M; M?’i ç`M? T?ªB H¨ i K +mM; HK+ pB M i?’i i?”T M?` T?B- M?QM; M
T?ªB +?d K°i ? B M;QÌB- i? v pb ç M H9+ ç¦ KÈB KÎ KB M;- F?¬M; #^M; ?B M ;BÌ t
?ÆMX

.QÆM; G¶B i?’v €M? K„i +?Ì KQM; +O ? B M[- F?¬M; F?ÄB i?Î /¨BX

@ *€+ M;QÆB

@ .QÆM; ç¢B + - +?9M; i

*?SM; FB M .QÆM; G¶B i?Î /¨B- ? B M[#B M b„+X

@ *€+ M;QÆB F?¬M; +–M F?˜M i`QÆM;- ?½v M;?2 i M¦B ? iX

*m®B +MM; .QÆM; G¶B pšM +ªK i?'v- +?mv M +O KbM? M?'i ç`M? T?ªB M¦B `ä
i?"i bU F?¬M; i? K M; +€+ M¨M; ` M;Q¨B i?b +?ŠM; T?ªB b) ?¢B +ª çÌB +€+ M¨M;

@ *€+ M;QÆB +kM; M?bM i?'v i?O çQ¢M +O i `²B- +€B M¨v +kM; F?¬M; T?ªB +€-

jd3X *?QÆM; 999, L?"M J°i h, h,X URV

> B M[M;?2 p"v ç²M; HQ¢i ;"i ç–m- .QÆM; G¶B M¦B `'i ç9M;- i?O çQ¢M +O .QÆ
M?Q M;QÌB #bM? i?QÌM; `²BX

@ h F€ i?"i F?¬M; T?ªB M;QÌB +O i? ;BÈB M¨v- i ç M i? ;BÈB M¨v H¨ +¦ K°i M?I
ç€M? #¢B EBK [m®+- h®M; [m®+- J¬M; *´- i?®M; M?'i i?B M ?¢- i?¨M? H"T K°i ç
i?B M ?¢ F?¬M; T?ªB +?`m M¶B F?´ +?B M HQ¢M M[X

.QÆM; G¶B /WM; K°i +?9i,

@ J¨ b m F?B ?Q¨M i?¨M? M?B K pK- i b) T?ªB `ÌB F?ÄB i? ;BÈB M¨v- ibM? w +O
#B i- i +kM; F?¬M; T?ªB M;QÌB p¬ ibM?- +€+ M;QÆB H¨K i'i +ª i ç m i?'v `ä- M?
M,K b m i +¦ i? K M; +€+ M;QÆB +MM; ç M i? ;BÈB FB çQÊ+ F?¬M;\

@ L m M?Q i F?¬M; i? K M; +€+ M;QÆB ç M i? ;BÈB FB p"v +?ŠM; T?ªB H¨K ?
M¨v #ªQ i b Q +¦ i? M?šK i•K +?Q çQÊ+\

> B M[M?bM M? m- i?b ` +¦ +?mv M M?Q p"v- i`QM; M°B i•K +kM; ? i bS+ +ªK ç°
bmv M;?o bM?X

a m F?B i`–K K†+ p¨B ;B•v ç²M; ?²- ? B M[+MM; F m H M M¦B,

G•K h`B m M? M¦BX

@ æ9M; p”v- pk i`K `°M; HÈM p¬ #B M- H¨K b Q +¦ i? +?d +¦ K°i F?¬M; ;B M\

.QÆM; G¶B M?bM G•K h`B m M? M¦B,

@ E€ i?”i- i`QM; pk i`K +¦ ``i M?B m F?¬M; ;B M p` /B M +MM; HQ¢B- K¨ MÆB M¨v
ç¦ i?¬B- +ÁM +¦ ``i M?B m p` /B M F?€+ M? m- iBM? +–m F?€+ M? m- i?”K +?Q H¨
F?€+ M? mX

@ E€ i?”i iB M M?•M i?2Q M?Q HÌB +?9M; i - hB M :BÈB K¨ +?9M; i ? v M¦B +kM
+QÌM; ç¢B- #¼M ?„M +?B K +S K°i Qi F?¬M; ;B M pk i`K p` /B M iQÆM; ç®B °i +?9
;BÌ H¨ K°i p` /B M iQÆM; ç®B i?’T- i M?Q p”v M¦B- M? i, M;QÆB +¦ ?B m çQÊ+ F

j3kX *?QÆM; 993, h?B i *?QÎM; h?Ov h?QÊM; S?B mX

@ æ½ ?B mX

G•K h`B m M? +m®B +MM; +kM; H¨ M;QÌB i?¬M; KBM?- .QÆM; G¶B ;BªB i?Q+? M

@ L;QÆB M¦B H¨- i`QM; pk i`K M¨v +¦ ``i M?B m F?¬M; ;B M p` /B M F?¬M; b B #B
?B M ;BÌ +O +?9M; i H¨ K°i +€B p` /B M iQÆM; ç®B i?’T +’T +¦ ç9M; F?¬M;\

@ æ9M; p”v- +?QM? H¨ M?Q p”v- b m F?B +€+ M;QÆB im Hmv M ç¢i ç M K°i +’T ç
+?QÈM; +O F?¬M; ;B M M¨v- ç M çQÊ+ K°i p` /B M +¨M; + Q +’T ?ÆMX

.QÆM; G¶B M?bM G•K h`B m M? M¦B,

@ L m M?Q i bmv çQ€M ç9M; i?b KB M; F?¬M; ;B M ;BÈB +?d M¨v +O M;QÆB +?
ç¦ `ÆB K’i i¢B p` /B M M¨v- K¨ i`”M T?€T FB i`QM; *´ J° +?QM? H¨ K°i +€B h`mv M
h`”M M¨v ç M +MM; b) i`mv M i®M; ç M MÆB M¨Q- H¨ /Q p` +QÌM; ;Bª M¨Q HQm H¢

s2K ` i? ;BÈB M¨v +kM; F?¬M; çÆM ;BªM M?Q p”v- ?¬K M v .QÆM; G¶B +¦ i? F?
M¨v- F?ŠM; ç`M? pšM +ÁM K°i Qi ç¢B M,M; ;Bª i²M i¢B- ç M +MM; #¼M ?„M Î ç•m-
Î i? ;BÈB M¨v- p”v i?b F?¬M; çQÊ+ #B i çQÊ+- çQÆM; M?B M +kM; +¦ F?ª M,M; #

L?QM; i’i +ª +kM; F?¬M; +¦ [m M ? [m€ HÈM pÈB KbM?- KbM? +–M H¨K +?QM? H
KbM?- b m ç¦ M;?o +€+? K M; ? B M;QÌB >Q¨M; .mM; JK+ LB K hW `ÌB F?ÄB i? ;B

@ L m h`[o”i :BÈB *?d M¨v ç½ i®i ?ÆM +O M;QÆB- p”v i?b hB m G¶B- çQ ? B +€
+O i +?Q M;QÆB H¨ çQÊ+ `²BX

G•K h`B m M? M;?o M;?o M¦B ` X

.QÆM; G¶B M;?2 p”v H„+ ç–m- KbM? ?B M ;BÌ ç½ +¦ o¬ *U+ :BÈB- +–M ;b ç M F?-
T?QÆM; M?Q M?Ä +?S\ >ÆM M[- KbM? +ÁM +¦ FB K i?€T- +ÁM +¦ GBM? GmM; iB
+?d K°i p¢M H”T T?QÆM; H¨K ;b\ hU M?B M H¨ +?QÈM; K„i `²BX

@ M? i,- +?B + M?šM FB M;QÆB pšM M M ;B[H’v çB- ? B KB M; h`[o”i :BÈB *?d
F?¬M; +¦ +?¶ /MM; [m€ HÈMX

L; v +ª ? B KB M; h`[o”i :BÈB *?d FB +kM; çQÊ+ i†M; çB- KbM? ;B[H’v +kM; F?
? B M[>Q¨M; .mM; p¨ JK+ LB K hW i?b .QÆM; G¶B [mv i ç`M? iU KbM? ?ªQ ?ªQ H

@ æB m M¨v b Q +¦ i? \

@ ob b Q F?¬M; i? - M;QÆB +kM; ç½ M?”M i H¨K ç ç `²B- F?¬M; +¦ ;b F?¬M; i?

.QÆM; G¶B M¦B,

@ h?”i bU- +?B + M?šM FB i?U+ F?¬M; +QB p¨Q ç•m- ç m H¨ /Q iU i Hmv M +?
i Km®M ç m +¦ i? iMv i?ÌB +? i€+- +?d +–M +¦ i¨B HB m H¨ çQÊ+X

@ o”v i®i- M m i? i HB M i?m p”vX

G•K h`B m M? M;?o M;?o- pšM i?m H’v- +?B + M?šM FB +?Q G•K GmM; +€+ M¨M

_ F?ÄB *´ J°- p iÈB hQ¨M *?•M ;B€Q- .QÆM; G¶B ç`M? çB æ¨Q >Q çªQ- +ÁM +¦ T
K°i +?mv M- çB ibK ok JK+ /B i?Q K¨ L?¢+ S?B HQm H¢B- M m ç¢i çQÊ+ ok JK+
[m•M ç°B +kM; b) / /¨M; ?ÆM M?B m- KbM? +kM; F?¬M; +¦ M?B m i•K iQ M?Q p”v
M?B M H¨ ;B Q +?Q M;QÌB ç€M; iQM M?B K `²BX

hB m iY Zm€+? hoM? FB +kM; ç€M; #²B /QÐM; K°i i?Q€M;- iB m iY FB i¢B J¬M; *
?ªQ ?ªQ #²B /QÐM; i?b çQ+? i?”i H¨ K°i ç¢B / M? iQÈM;- F?¬M; #B i h?’i +¬M; H
;†T çQÊ+ ?„M F?¬M;- M m M?Q ;†T çQÊ+ i?b +¦ i? ;B®M; M?Q i`QÈ+ FB - i?m ?„

” M;¨v b m- ç€K M;QÌB .QÆM; G¶B- >Q¨M; .mM;- JK+ LB K hW +ÁM +¦ J B aB m S
h?B i *?QÎM; ” M;X

o®M G•K h`B m M? +kM; Km®M çB- #’i [m€ +ÁM +¦ K°i b® pB + T?ªB tY Hw- .QÆ
M M G•K h`B m M? +m®B +MM; pšM F?¬M; çB i?2Q +MM;X

æQÆM; M?B M G•K h`B m M? #B i `ä .QÆM; G¶B Km®M ibK oQÆM; h`MM; .QÆM
M m M?Q M?bM i?’v oQÆM; h`MM; .QÆM; p”v i?b çQ +?Q ?„M K°i T?QM; i?Q- +Á

æ¦ H¨ K°i +•v M;¼+ i`•K- p T?–M M°B /KM; i`QM; T?QM; i?Q H¨ ;b .QÆM; G¶B +kM
F?¬M; HB M [m M ç M KbM? H¨ çQÊ+- oQÆM; h`MM; .QÆM;- ç½ +¦ F?ª M,M; Î i`Q
MÆB M¨v .QÆM; G¶B bÈK Km°M +kM; T?ªB çB- /M b Q KbM? +ÁM +¦ K°i M?B K pK
ç æ¢B h®M;- çQ€M +?WM; M m M?Q oQÆM; h`MM; .QÆM; i?”i bU Î MÆB M¨v i?b

@ æB MÆB M¨Q ibK ok JK+ /B i?Q\

>Q¨M; .mM; M?bM +?mM; [m M?- T?ÁM; ?° +O h?B i *?QÎM; ” M; +QB M?Q F?¬M
+QB M?Q +kM; i¢K- bQ pÈB # M; T?€B #bM? i?QÌM; T?ªB K¢M? ?ÆM `’i M?B mX

.QÆM; G¶B `ä ``¨M;- h?B i *?QÎM; ” M; M¨v ç m T?ªB /U p¨Q h?B i *?QÎM; h?Ov h?
L?šM +?®M; çÐ- i?U+ HU+ pä +¬M; +O ?„M F?¬M; i - bQ pÈB M;k imv i +?d ?ÆB
;BÈB oä h?€M? ?”m F€- i?”K +?Q +¦ F?ª M,M; ç½ ç¢i ç M i–M; i?S oä h?€M? æ¢B p

.QÆM; G¶B KÎ ` *?•M h?U+ PM; L?½M- T?€i ?B M *Wm h?B M L?šM Î i`QM; h?B
Hmv M h?B i a *?QÎM;X

h?B i a *?QÎM; +kM; H¨ K°i K¬M +¬M; T?€T +QÌM; ?½M- #’i [m€ i?m°+ p T?¢K
M?B M M m M?Q T?®B ?ÊT Hmv M i”T pÈB h?B i ”® a K i?b b) T?€i ?mv ` çQÊ+
h?B M L?šM H¢B F?¬M; im Hmv M h?B i ”® a K- #’i [m€ ?„M H¨ M°B M;Q¢B FB K i
a *?QÎM; ç M +U+ ?¢MX

@ h?B i +?QÎM; bÆM- +?9M; i t¬M; p¨QX

.QÆM; G¶B pmM; i v H M- h?B i *?QÎM; ” M; M¨v +,M #ªM F?¬M; K°i B ç`+? M´B-
+kM; +¦ i? ç€M? #¢B / /¨M;X

@ h®i- t¬M; p¨Q- i M;QÊ+ H¢B Km®M t2K *Wm h?B M L?šM +ªM? ;BÈB i? M¨Q- ç

>Q¨M; .mM; ?¬K M v im p` iB M M? M?- imv `^M; +ÁM F?¬M; iB M p¨Q +’T ç° oä h
t tQ+? ;b M?B m- +?d +–M +¦ +Æ ?°B- HB M +¦ i? iB M i? K K°i #QÈ+- #QÈ+ p¨Q
G¶B +¦ i? ;B9T M¨M; K°i T?2M- #’i [m€ M;?o M;?o- M m M?Q ç iU M¨M; ç°i T?€-
K°i +?9i- ?ÆM M[+kM; F?¬M; ;’T ;€T i`QM; M?’i i?ÌBX

J°i ç€K #®M M;QÌB- #Ä [m T?ÁM; M;U +O h?B i *?QÎM; ” M;- K°i çQÌM; ç€M? p¨

L?[M; # M; +?9M; FB #` >Q¨M; .mM; +?9M; M[ç€M? +?Q F?¬M; ? +¦ HU+ ?Q¨M
+,M #ªM F?BM? i?QÌM; ` i v- M?[M; M;QÌB M¨v im p` [m€ v mX

J¨ >Q¨M; .mM; +?9M; M[M;QÊ+ H¢B ç€M? ç M +U+ F€ pmB p X

*?WM; KQÌB T?9i ç²M; ?² b m- .QÆM; G¶B i`¬M; i?'v *Wm h?B M L?šM çB ` X

@ L;QÌB M¨Q- /€K t¬M; p¨Q h?B i *?QÎM; " M; i \

*Wm h?B M L?šM pW ` K†i- HB M [m€i HÈMX

L m M?Q im p` v m- #` K°i `®M; M?Q p"v +ÁM +¦ i? #` ;B"i KbM?- #ÎB pb i`QM; iB
#'i [m€ #¼M M;QÌB .QÆM; G¶B im p` + Q i?•K- M°B HU+ ?MM; ?"m- +,M #ªM F?¬M

L?bM #° /¢M; `„K i?Q M¨v +O *Wm h?B M L?šM- .QÆM; G¶B +ªK i?'v F?¦ +?`m-
M?Q F?¬M; T?ªB i?'v ç€K # M; +?9M; M¨v [m€ v m i?b KbM? ç½ /MM; ç M aQ hY >

hmv `^M; .QÆM; G¶B `'i Km®M i?B i`B M aQ hY >®M;- M?QM; pšM T?ªB M?šM M
i?b ç€K ;B ?Ä M¨v F?¬M; +? i +kM; b) i`¼M; i?QÆM;- T?ªB #B i``^M; M?[M; M;Q
bM? /MM;- KbM? Km®M ç€M? h®M; i`B m- EBK [m®+- J¬M; *´- M;QÌB iW ç•m iÈB
iW i`QM; M?[M; M;QÌB M¨v `²B5

j3jX *?QÆM; 99N, h?Y æ°+X URV

:B i M?[M; M;QÌB M¨v çB- KbM? M;QÊ+ H¢B K'i çB K°i ç€K i`Ê HU+- ç¦ H¨ çB m .C
i?'vX

@ E m H +€B ;b- v i ?–m HÈM b Q\

.QÆM; G¶B i`WM; K„i HB + ?„M K°i +€B,

@ L;QÆB +?QM? H¨ h?B i *?QÎM; h?Ov h?QÊM; S?B m *Wm h?B M L?šM b Q\ L;?
pÈB M;k imv i- ?¬K M v i ç M h?B i *?QÎM; " M; M;QÆB H¨ +¦ K°i KK+ çQ+?- K°i +
i?m T?K+ M;QÆB H¨K pB + +?Q i - ? B H¨ ibK FB K ok JK+ /B i?QX

.QÆM; G¶B F?¬M; ç`M? H½M; T?Q i?ÌB ;B M- M; v iW ç–m ç½ M¦B ` KK+ çQ+? +?

@ hB m iY- F?˜m F?Q i?"i H¨ HÈMX

*Wm h?B M L?šM M;?2 p"v F?¬M; F?ÄB MÎ MK +QÌB- iB m iY M¨v- +QB M?Q H¨ iW i
+¬M;- +kM; F?¬M; +¦ F?ª M,M; HÊB ?¢B ?ÆM KbM?- KbM? çQÌM; çQÌM; h?B i *?QÎ
?Q¨M? ;B M; ?² M?B m M,K- `ä ``¨M; #` K°i iB m iY +?Q K¼+ H¬M; mv ?B T- +€B
+ªK i?'v +¦ +?9i #m²M +QÌBX

@ E?˜m F?Q i?"i H¨ HÈM- ?W- J B aB m S?QM;- .mM; M?B- LB K hW- +€+ M;QÆB
M;QÆB HQÊ+ i`"M- +€B M¨v `'i +¦ Q+? +?Q +€+ M;QÆB ç'vX

æ•v H¨ K°i #²B Hmv M i®i- ?¬K M v # M;QÌB J B aB m S?QM; ç®B T?¦ KbM? ?„M
+¦ i? +?B M i?„M;- M?QM; i?ÌB ;B M M;„M imv i ç®B b) F?¬M; #` i?m X

@ h®iX

>Q¨M; .mM; i K M[M? ;"i ç–m- iWM; M;QÌB i ` pk F?Q +O KbM?- ç€M? iÈB *Wm

h`QM; b® i K M[- pk F?Q +O >Q¨M; .mM; H¨ K°i i? M? i`QÌM; FB K- bY tm'i +?QM
+O æ¨Q >Q çªQ- K¨ J B aB m S?QM; H¢B /MM; i`QÌM; iB M- p T?–M JK+ LB K
K°i ç¬B h?B M h¨K hB h?O a€Q- ç•v H¨ .QÆM; G¶B +?Q M¨M;- K°i #° hB m . Q +?Q
ç M +U+ ?¢MX

h K M[T?®B ?ÊT H¢B- iB M i?®B +U+ F€ ,M w- i?Q€M; +€B `ä `¨M; +?B K +S i?Q
+O *Wm h?B M L?šM imv `^M; HÊB ?¢B- M?QM; H¢B F?¬M; +?B K çQÊ+ +?9i iB

*€B M¨v F?B M *Wm h?B M L?šM FBM? M;¢+ F?¬M; i?¬B- i`QM; b® i K M[M¨v- ?
v m K°i Qi- M?QM; F?¬M; i? F?BM? i?QÌM;- mv ?B T HÈM M?'i +?QM? H¨ J B aB
FB X

a m K'v ?B T- *Wm h?B M L?šM +kM; #B i- M m +S /•v /Q M?Q p"v b) `'i #'i HÊB
KbM? T?ªB HÊB /KM; Qm i? - pb p"v i?B i +?QÎM; ` - h?B i a *?QÎM;- H'v +SM; +

J°i +?QÎM; +QÆM; K½M? b„+ #ûM ç€M? ` - ç½ i?'v J B aB m S?QM; pSi #Ä i`QÌM;
i?¨M? i`ªQ- /MM; K°i ;¦+ ç° [m, /` +?KT p¨Q K†i *Wm h?B M L?šMX

*Wm h?B M L?šM +?'M ç°M;- HB M p°B `9i i?•M HmB p T?Q b mX

@ *Ym •K "¢+? *®i h`ªQ\ L;QÆBX X X >„+ T?QM; bQM; b€i J B aB m S?QM; H¨ ;b

@ G½Q ;B ?Ä M?"M H'v +€B +? iX

J B aB m S?QM; M¨Q ç w ç M ?„M- H¢B H¨ K°i +?B m *Ym •K "¢+? *®i h`ªQ ç€M? [
p¨ JK+ LB K hW +kM; F?¬M; + K +?`m v m i? - T?•M #B i iW ? B # M ;B€T +¬M; [m

@ >W- +€+ M;QÆB +ÁM FûK t H„KX

h?'v # M;QÌB F?¬M; /WM; H¢B- *Wm h?B M L?šM ?W H¢M? K°i iB M;- bQM; +?QÎ
p¨B #QÈ+- b m F?B i?Q€i F?ÄB i? +¬M; +O # M;QÌB HB M H¢B H–M M[ç€M? 9
h?B i a *?QÎM; +QÆM; K½M? +O KbM?- /o M?B M H–M M[+?B K +S i?QÊM; T?

@ E?¬M; i®iX

.QÆM; G¶B i`¬M; i?'v +?B m +O *Wm h?B M L?šM imv `^M; H¨ +¬M; FQ+? >Q¨M;
KK+ çQ+? +O ?„M H¨ +¬M; FQ+? JK+ LB K hW # M FB - K¨ H9+ M¨v JK+ LB K hW
#`- K°i +?B m M¨v M m M?Q #` ç€M? i`9M; p"v i?b i'i M?B M b) i`¼M; i?QÆM;- ç¦ +
G¶B M;mv M w M?bM i?'vX

.QÆM; G¶B # v p9i K¨ H M- i`QM; KB M; ?ûi HÈM K°i iB M;,

@ L;QÆB /€KX

h`QM; i v ?„M #®+ H M K°i +K+ ç€ MûK iÈB KB i•K *Wm h?B M L?šM- p•v L;m} +Sm
;B[X

h`¬M; i?'v +K+ ç€ .QÆM; G¶B MûK [m - *Wm h?B M L?šM +?'M ç°M;- +K+ ç€ M¨v H
+U+ M? M?- +kM; F?¬M; T?ªB + Q i?O M?'i HQm #bM? i?QÌM; +¦ i? ç€M? ` çQÊ+

*Wm h?B M L?šM #m¬M; i? +¬M; FQ+? ? B M[- p°B p¨M; Mû i`€M?X

óæ¬M;ô K°i iB M;- +K+ ç€ ç€M? p¨Q i` M +•v F?¬M; t - H"T iS+ ç€M? ` K°i +€B H
–K –K ç´ tm®M;X

@ æ¢M *?d i?–M +¬M;\

*Wm h?B M L?šM M?bM [m .QÆM; G¶B,

@ L;QÆB H¨ M;QÌB M¨Q +O æ¬M; h¨ >Q¨M; .QÊ+ aQ\

@ *€B ;b æ¢M *?d i?–M +¬M;\ h?"i bU H¨ +? +QÌBX

.QÆM; G¶B ?W H¢M? K°i iB M;,

@ "'i [m€ M;QÆB ?ÄB i H¨ M;QÌB M¨Q +O æ¬M; h¨ >Q¨M; .QÊ+ aQ- i M;QÊ+ H¢B
i H¨ +QM ` ?„M- M;QÆB H¢B Km®M i´M i?QÆM; M[M?•M +O i - ?¬K M v i T?ªB
çQÊ+- #^M; F?¬M; i?b i? /B M i ç p¨Q ç•m ç•v\

L¦B tQM; .QÆM; G¶B T?¦M; ` K°i #QÈ+- F?B M M;QÌB M?bM t2K +Æ ?² ç½ ç¢i ç
h?®M- K°i #QÈ+ çB ` t K'v Kûi- i`QM; M?€v K„i ç½ iÈB i`QÈ+ K†i *Wm h?B M L?

@ PM; h`ªQ *¬M;- +?Q M;QÆB M K i?Y bU HÊB ?¢B +O PM; h`ªQ *¬M;X

.QÆM; G¶B ? B i v ?B M H M ?bM? QM; i`ªQ- K½M? HB i +?°T iÈB K†i *Wm h?B
*¬M; M¨v K†+ /M F?¬M; çQÊ+ iBM? /B m M?Q *Ym •K "¢+? *®i h`ªQ- M?QM; çQÊ
?¦ KK+ M€i i?¨M? i?–M F€- F?B M M;QÌB T?ªB i`–K i`²X

J¨ F?B M *Wm h?B M L?šM +ªK i?'v F?¬M; i? H¨K ;b- i`€M? +kM; F?¬M; i? i`€M?
+?d +¦ /MM; h?B i a *?QÎM; +SM; ç®B +SM;X

@ _,M; `„+X

h?B i +?QÎM; +O *Wm h?B M L?šM +MM; QM; i`ªQ +O .QÆM; G¶B p +?¢K pÈB M
;½v tQÆM; i? M? i?9v i`mv M ç MX

> B M;QÌB bQM; bQM; i?®B HmBX

.QÆM; G¶B +QÌB H¢M?- i M M¨v [mª i?"i Km®M +? i- `ä `¨M; +SM; ç®B +SM; pÈB
+QÌM; ç¢B ?ÆM ?„M M?B m- ?ÆM M[PM; h`ªQ *¬M; +O KbM?- h?B i "® a K +O
+U+ ?¢M- ç Q i?QÆM; #'i M?"T- i?Ov ?Ä #'i t•KX

@ ?X X X

hWM; çÊi ç m M?S+ F`+? HB i iWi` M i v *Wm h?B M L?šM i`mv M ç M M½Q #° i`ı

>„M F?¬M; M;?o iÈB- h?B i a *?QÎM; +O KbM? H¢B #` T?€ / /¨M; M?Q i? - ?ÆM
#` # ;½v- H–M M¨v ç½ iQÆM; çQÆM; pÈB T? çB h?B i a *?QÎM; +O KbM? `²B-
i'i M?B M F?¬M; i? F?¬B T?K+ çQÊ+- *Wm h?B M L?šM H9+ M¨v i`¨M ç–v +Wm ?"
M m M?Q €M? K„i +¦ i? ;B i M;QÌB i?b .QÆM; G¶B ç½ #` +? i ?ÆM p¢M H–M `²BX

hmv `^M; *Wm h?B M L?šM H9+ M¨v `'i T?šM M°- ?"M F?¬M; i? #,K .QÆM; G¶B
i`QM; HÁM; +O ?„M `ä `¨M;- KbM? [mv i F?¬M; T?ªB H¨ ç®B i?O +O ?„M- ?ÆM M
+?Q ?ŠM çQÊ+- #ÎB pb iW #B m ?B M +O .QÆM; G¶B K¨ t2K i?b F?BM? +¬M; +
Q M?B m- i?"K +?Q +ÁM K¢M? ?ÆM K°i #"+X

@ *Wm h?B M L?šM- ç M;QÆB i`U+ iB T [mv i?m"M i?b +kM; F?¬M; +¦ M?B m #B
+?`m ç m F?´ `ÁB +?S\

.QÆM; G¶B ? B i v ¬K M;U+- €M? K„i M?bM i?ŠM; *Wm h?B M L?šM- >Q¨M; .mM; i
b m HQM; .QÆM; G¶BX

@ L;QÆB Km®M M?Q i? M¨Q\

*Wm h?B M L?šM +® MûM i?®M; F?´- H¢M? HMM; M?bM ?„MX

@ h Km®M M?Q i? M¨Q\

.QÆM; G¶B +QÌB M?¢i K°i iB M;,

@ h M¦B `²B- Km®M M;QÆB ?B m HU+ +?Q i - i`Îi?¨M? i?O ?¢ +O i - i #ªQ M;Q
F +ª h?B i *?QÎM; " M; M¨v +O M;QÆB i +kM; i?m Hm¬MX

j39X *?QÆM; 98y, h?Y æ°+X UkV

@ o¼M; iQÎM;X

*Wm h?B M L?šM ?W H¢M? K°i iB M;X

@ Å - F?¬M; M;?o iÈB M;QÆB +ÁM H¨ K°i M;QÌB `„M `ÄB iY- `ä `¨M; +U imv i v m
H"T iS+ ;B i M;QÆB b Q\

.QÆM; G¶B +¦ +?9i FBM? M;¢+- F?¬M; M;?o iÈB *Wm h?B M L?šM M¨v `ä `¨M; +Á

@ L;QÆB M M #B i i?U+ HU+ +O i - bQ pÈB M;QÆB K¢M? ?ÆM M?B m H„KX

@ >W- Km®M ;B i +S ;B iX

*Wm h?B M L?šM M?bM .QÆM; G¶B M;[F?Q H,M; M?B M M¦B,

@ *Wm h?B M L?šMi M m M¦B MY +?[F?¬M;- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ h?B i*?QÎM;

@ Å - i?"i ç9M; H¨ i`BM? iB i HB i iY ç'vX

.QÆM; G¶B +QÌB H¢M? K°i iB M;- *Wm h?B M L?šM H¨ M;QÌB M¨Q- .QÆM; G¶B
M? >MM; h`mv M- KbM? F?¬M; T?ªB +?Q iWM; t2K [m - *Wm h?B M L?šM M¨v pb
;b +kM; H¨K çQÊ+- b Q +¦ i? /M +? i +kM; F?¬M; ç–m ?¨M; +?S\ *€B M¨v M¦B `ä ?
p"v i?¬B- M m [mª i?"i ç Mi?ÌB F?„+ bBM? iY- ?„M +ÁM +SM; çQÊ+ i? b Q\ æ€T

@ h t2K M;QÆB K¢M? KB M; iÈB F?B M¨QX

.QÆM; G¶B H'v ` K°i i'K T?M i`B M- +?QM? H¨ æ`M? h?•M S?M- ?¬K M v im p` .
h?B M L?šM M?B m H„K- æ`M? h?•M S?M HB M +¦ i? çÆM ;BªM +? i`K ?„MX

@ L;QÆBX X X L;QÆB H¨K ;b i i? \

*Wm h?B M L?šM p¬ +MM; ;B"i KbM?- ?„M +?d +ªK i?'v #¢+? [m M; H¦2 H M KbM
çQÊ+ M[- [m€ FBM? F?OM;X

@ G¨K ;b b Q\

.QÆM; G¶B H¢M? HMM; +QÌB +QÌB,

@ *?Ì K°i +?9i M;QÆB b) #B i i Km®M H¨K ;bX

.QÆM; G¶B çB ç M # M +¢M? *Wm h?B M L?šM- H'v ` K°i pB Mi?m®+- ç•v F?¬M; T
K¨ H¨ ç°+ /QÊ+- H¨ K°i HQ¢B ç°+ ?Q¨M .QÆM; G¶B M?"M çQÊ+ H9+ ç¢i çQÊ+ K°i
ç°+ ?Q¨M M¨v +¦ +€B i M `'i / M;?2- ;¼B H¨ L?Q J°M; hU >mv MX

h M M?Q w M;?o - HQ¢B ç°+ ?Q¨M M¨v M; v iW ç–m b) F?B M M;QÌB ;B®M; M?Q
çB- b) +ªK i?'v iQ¨M i?•M p¬ +MM; M;S M;€v- ?ÆM M[HQ¢B M;S M;€v ç m M?S
F?¬M; M;WM; t•K M?"T- +m®B +MM; iB M p¨Q +®i iOv- M°B i¢M;- ç¢B M½QX

>ÆM M[HQ¢B +ªK ;B€+ M¨v i?ÌB ;B M F?¬M; /¨B- +?d +?WM; Ry T?9i i?¬B- #'i [
H¢B F?B M M;QÌB +ªK ;B€+ ;B®M; M?Q ç½ [m MY i? F, p"vX æQÆM; ªQ +ªM? #
ç M; i`QM; i?B M çQÌM;- #'i [m€ `'i M? M? b) +€+? #B i K°i i`ÌB K°i pU+- i?Q€M;
M?"T æ` L;K+- +? M? H +? iQ HÈM- F?B M M;QÌB F?¦ K¨ iB T M?"M M´BX

>B m [mª HQ¢B ç°+ ?Q¨M iQ¨M T?€i i€+ +¦ iQM? ;B€M çQ¢M- i?ÌB ;B M T?€i i€+ F

*kM; +?QM? H¨ Ry T?9i T?€i i€+- ;B€M çQ¢M b m MY ;BÌ H¢B T?€i i€+- +S i? F?I

@ L;QÆBX X X L;QÆB +?Q i ,M ;b i? \

*Wm h?B M L?šM ?QªM; bÊ M?bM .QÆM; G¶BX

@ E?¬M; M M ;'T ;€T- +?Ì K°i +?9i- +?Ì K°i +?9i M[b) #B iX

æ`M? h?•M S?M ç9M; H9+ M¨v +kM; ç½ K'i çB ?B m [mª- #'i [m€ .QÆM; G¶B +kM;
+O ?„M- K¨ i?®B HmB [m K°i # M- +QÌB iOK idK M?bM ?„MX

æ®B pÈB ?B m [mª +K i? +O HQ¢B ç°+ ?Q¨M M¨v- #ªM i?•M .QÆM; G¶B +kM; F?¬
M¨v Hmv M +? ` KbM? pšM +ÁM +?Q i?Q M;?B K [m - +kM; +?d iW i` M æ°+ EBM

@ Jm®M #„i ç–m `²BX

E?¦2 KB M; .QÆM; G¶B M? +? H M p KoK +QÌBX

@ .QÆM; ç¢B + - M;QÆB +?Q ?„M ,M ;b i? X

*?SM; FB M .QÆM; G¶B M?Q p”v- >Q¨M; .mM; F?¬M; F?ÄB ?ÄB- JK+ LB K hW p¨ J
M?bM .QÆM; G¶B- +?Ì çÊB ?„M ;BªB i?Q+?X

@ æ°+ /QÊ+- ç•v H¨ ç°+ /QÊ+ i Hmv M +? ` - pšM +?Q i?Q M;?B K [m - ?„M ;†
F?¬M; #B i T?•M #B i- +?Q ?„M +Æ ?°B ?„M +ÁM F?¬M; ç–m ?¨M;- i ``i +?Ì KQM;
ç’vX

.QÆM; G¶B M?bM *Wm h?B M L?šM- +?Ì çÊB /QÊ+ ?B m T?€i i€+X

@ æ°+ ;b\

JK+ LB K hW ?ÄBX

@ L?Q J°M; hU >mv MX

.QÆM; G¶B pW +QÌB pW M¦B,

@ GQ¢B ç°+ /QÊ+ M¨v- M; v iW ç–m b) F?B M M;QÌB M?Q i¢B hB M *ªM?- M?QM; ç
M;€v- i?®M; F?´ ?ÆM +ª i`QM; ç` M;K+- +S i? Hm•M +?mv M im–M ?Q¨M- F?¬M;

@ •MX X X L? X X X

G9+ M¨v *Wm h?B M L?šM ç½ Î p¨Q i`QM; K°M; ªQ- b„+ K†i çÄ YM;- +ª M;QÌB F?¬
i? F?¬M; M;WM; p†M p Q- iB T i?2Q HB M çB M +m²M; +m²M; iB mX

.QÆM; G¶B i?–K M;?o- i M M¨v +¦ H) ç M; i`QM; K°M; ç T `²B- F m iQ- M?’i ç`M? I
+m²M; iB m- F?ŠM; ç`M? i M M¨v ç M; KÎ KbM? i`Î i?¨M? ç M?’i i?B M ?¢ `²B- .Q
*Wm h?B M L?šM M¨v pb i`Î i?¨M? ç M?’i i?B M ?¢ ç½ H¨K ``i M?B m +?mv M t’m
+O +QM *?m "€ h?¬M; p¨ M? +¬- H9+ i`QÈ+ +?QM? H¨ ?„M ç€M? +? i M?B iY +O
Km®M L K æ æQ¨M *?Q >QM; /MM; L?’i .QÆM; +?d i`` HB m- M?QM; F?¬M; #B i H
i`QÈ+ H¢B F?¬M; ` i v- +?Q M M ç½ i¢Q i?¨M? K°i çQ¢M #B F`+? M?Q p”v- +kM; F
K¨ tm’i ;B - ç½ i`Î i?¨M? L?’i æ,M; ç¢B bQ ç¢B / M? çdM? çdM?X

@ h`Á ? v Km®M KÎ K¨M `²BX

.QÆM; G¶B t2K +?WM; i?ÌB ;B M +kM; b„T ç M `²B- M?•M iB M M¦BX

Zmª M?B M .QÆM; G¶B +ÁM +?Q /Si HÌB- HB M M?bM i?’v *Wm h?B M L?šM çB
KbM?- ? B K„i çÄ i?šK- i`QM; KB M; F m H M,

@ L;Q M;S [m€- M;S +? i `²B- M;S +? i `²BX

> B i v ?„M F?¬M; M;WM; +–K H’v- [m–M €Q H”T iS+ #` M„K +?Q M?¨m M€i- H¨M /
K†i +kM; +¨Q- +ª M;QÌB F?¬M; M;WM; [m v +m²M; i` M K†i ç’i- iU ?² M?Q p”v +¦
p”v- F?B M ?„M i?Q€M; +€B i`Î M M p¬ +MM; i? i?ªKX

>Q¨M; .mM; p¨ JK+ LB K hW ç m F?¬M; M?bM çQÊ+ M[- tQ v M;QÌB b M; +?¶ F?€

J¨ J B aB m S?QM; H¢B F?¬M; +ªK i?’v ;b- M¨M; iWM; ;B i [m ``i M?B m M;QÌB- +
[m - +ªM? iQÊM; M?Q p”v ç½ +? i H†M; `²BX

@ :B i i çB- K m ;B i i X

*Wm h?B M L?šM +?`m F?¬M; çQÊ+ M[ - i` i’M M?Q p”v [mª i?U+ b®M; F?¬M; #^M
?ÆM +ª +? iX

æÊB Ry T?9i [m çB- /QÊ+ ?B m M;WM; H¢B- H9+ M¨v *Wm h?B M L?šM bÈK ç½ ?

.QÆM; G¶B T?¦M; ` K°i +€B ;BªB ç°+ i?m”i p¨ +?[ # M? i?m”i- ;BªB i`W ç°+ iQM?

@ *Wm h?B M L?šM- b Q ?ª\ æ½ bmv M;?o F„ +?Q \ *¦ Km®M [mv i?m”M i F?¬M;\

.QÆM; G¶B M;[F?Q M?¨M M?¢i- ç®B pÈB M;QÌB M?Q *Wm h?B M L?šM- .QÆM; G
[m€ M?B m i?ÌB ;B M- +€B M¨v pšM iQÆM; ç®B ?[m ?B m- F?¬M; +?d +¦ i? / /¨M

L?šM- +ÁM +¦ i? i?Y t2K ç°+ ?Q¨M K¨ KbM? Hmv M +? - i?"i F?¬M; i? i®i ?ÆM çQ
i M i`9M; ? B +QM M?¢MX

>B M ;BÌ t2K ` ç°+ /QÊ+ L?Q J°M; hU >mv M K¨ KbM? iU Hmv M +? [mª i?"i ?B
Km®M i` i'M #S+ +mM; i?b +S /MM; HQ¢B ç°+ /QÊ+ M¨v- [mª i?U+ i?"i [m€ i®i- im
i?QÌM; i?"i bU F?¦ K¨ +?`m çQÊ+- çQÆM; M?B M M m M?Q im p` +U+ F€ +QÌM; ç¢
i? i?b H¢B F?€+- M?QM; M;QÌB +¦ i? ç¢i iÈB +'T ç° M?Q p"v- im p` imv i ç®B H¨

@ L;QÆB M¦B ;b ç m çQÊ+ +ª- i ç€T SM; H¨ çQÊ+- i +?d +–m M;QÆB ;BªB i`W ç°

G9+ M¨v *Wm h?B M L?šM M¨Q +ÁM T?QM; i?€B ç¢B i¬M; bQ h?B i *?QÎM; h?Ov h
+?"i p"i F?¬M; +?`m M´B- bQ pÈB ,M K¨v +ÁM F?¬M; #^M;- #° /¢M; m QªB F?¬M;
K†+ /M H¨ iB m ?¨B iW # im´B +kM; +¦ i? ç€M? +? i ?„MX

j38X *?QÆM; 98R, ok JK+ .B h?QX

ok HU+ imv `^M; pšM +ÁM- M?QM; i•K HBM? #` i?QÆM;- ?¬K M v +¦ +?Q ?„M KQ
/€K H¢B H¨K i`€B HÌB .QÆM; G¶B M[X

@ h®i- F i?S+ i?ÌB KÈB H¨ im'M FB i- i + K çQ M M;QÆB çB i?2Q i +¦ i? ç¢i çQÊ
T?9 [mw F?ŠM; ç`M? F?¬M; +¦ p'M ç - ?ÆM M[ i +ÁM +¦ i? F?B M im p` M;QÆB

.QÆM; G¶B i`QM; HÁM; `ä `¨M;- *Wm h?B M L?šM H9+ i`QÈ+ +ÁM [mv i?m"M æ¢
[m®+ i? v m- +kM; #` iB m /B iX

@ h¢ # M; +?OX

L;QÌB Î /QÈB K€B ?B M- F?¬M; i? F?¬M; +9B ç–m- ?¬K M v i•K ?mv i +O KbM?-
ç½ i? v +?O- ç€v HÁM; iU M?B M F?¬M; çQÊ+ / +?`m- #'i [m€ bQ pÈB i€M? K¢M;
M?Ä +¦ H¨ ;b ç•m +?S\ *ÁM +¦ M m M?Q KbM? F?¬M; ç€T SM; i?b HQ¢B i` i'M ;B®
h?B M L?šM +¦ +? i +kM; F?¬M; Km®M i`ªB [m M[X

@ " M; +?O\

.QÆM; G¶B M;QÊ+ H¢B #m²M #U+- #'i [m€ ?„M p®M i?¬M; KBM? iU M?B M ?B m `
KbM? M?Q p"v- #'i [m€ # M; +?O- .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; i? K- HB M H„+ ç–m M¦

@ E?¬M; M M ;¼B i H¨ # M; +?O- h?B i *?QÎM; " M; pšM /Q M;QÆB F?®M; +? -
H¨K pB +- M;QÆB T?ªB M;?2 i?2Q T?•M T?¦ +O i - p b m M;QÆB ;¼B i H¨ i?B
çQÊ+- çQÊ+ `²B- M;QÆB +S ;¼B i H¨ +?9 +¬M; çBX

@ o•M;- +?9 +¬M;X

*Wm h?B M L?šM p°B p¨M; ;"i ç–mX

@ h?QÆM; i? i` M i v M;QÆB ç i i`` HB m K°i +?9i çBX

.QÆM; G¶B H'v ` K°i [mª i`` HB m T?M i`B M #bM? i?QÌM;- ``'i M? M? ç½ F?B M i
M?Q +kX

h?'v K°i K¨M M?Q p"v- *Wm h?B M L?šM ç®B pÈB .QÆM; G¶B +¨M; i? K F?,M; F?
i?–M F€ M?Q p"v M;QÌB i?QÌM; b Q +¦ i? i?B i`B M ` çQÊ+ +?S\ hB M M?•M ?¢
+?d bÊ +kM; +?d +¦ iB M M?•M i` M #–m i`ÌB KÈB +¦ i? H¨K çQÊ+ \ *Wm h?B M L?
çQ¢M i`QÈ+ FB /MM; ç ç®B T?¦ ?„M- ç°+ /QÊ+ FB i?"i [m€ /¼ M;QÌB `²B- +?9 +
T?ªB iB M M?•M- K¨ H¨X X X J [m, X

"'i [m€ iB M M?•M i?b b Q- K [m, i?b b Q +?S\ h¦K H¢B- KbM? ç½ F?¬M; i? +?¢v
+?Q /M +¦ i? i?Q€i F?ÄB i?b KbM? +–M T?ªB p"v b Q\ >„M M m i?"i H¨ K [m,- ?Q†
KbM? Km®M- ?„M iU M?B M +¦ i? bM?- +?d +–M KbM? ?ªQ ?ªQ ;B9T ?„M H¨K pB
i?B m çQÊ+- ç9M; M?Q HÌB ?„M M¦B- pBM? ?Q T?9 [mw- iB M i¨B K„ M[- +ÁM bÊ

h?”K +?Q KbM? +ÁM +¦ +¦ F?ª M,M; i?¨M? iB M ç„+ ç¢Q M[- +?mv M i®i M?Q p”v-
F?¬M; çQÊ+ ’v +?SX

@ h¢ +?9 +¬M;X

æQÊ+ .QÆM; G¶B +Sm i``- *Wm h?B M L?šM p°B [m€ tm®M;- +mM; FQM? ?¬X

@ L;QÆB F?¬M; +–M M?Q i? - çSM; H M çB- +?d +–M M;QÆB ?ªQ ?ªQ ;B9T i H¨K
i?B m çQÊ+X

.QÆM; G¶B M?bM ?„M M¦BX

@ o•M;- +?9 +¬M;- i?m°+ ?¢ M?’i ç`M? pb +?O +¬M; t¬M; T? F?¦B HY - F?¬M; +?

/m M`M? ?¦i *Wm h?B M L?šM +kM; #B i- i`ÌB bBM? ç½ #B i `²BX

@ h®i `²B- ?B p¼M; M;QÆB M¦B çQÊ+ i?b H¨K çQÊ+- +?ŠM; [m M m M?Q b m M¨v
?B m [mª iU M;QÆB ?B m H’vX

.QÆM; G¶B H¢M? HMM; M?bM ?„M K°i +€B- i M M¨v +kM; F?¬M; T?ªB p”i ;b i®i- M
M?’i tªv ` bÆ b¦i ;b +kM; F?¬M; T?ªB +?mv M i®iX

@ E?¬M; /€K- F?¬M; /€KX

*Wm h?B M L?šM M;?2 p”v K² ?¬B H¢M? S ` - M¦B ;BÐM- +ÁM /€K T?ªM #°B ?„M-
iQ p` FB +?`m K°i H–M H¨ çO `²B- B +ÁM Km®M i?W M?”M H–M i?S ? B +?SX

L;QÊ+ H¢B H¨ .QÆM; G¶B iQM? b B- *Wm h?B M L?šM M¨Q +¦ + M çªK FB - ?¬K M
#^M; i`ÌB ?„M +kM; F?¬M; /€K H¢B ç®B M;?`+? pÈB .QÆM; G¶B M[X

@ h®i `²B- ?B M ;BÌ +?mv M i?S M?’i t2K M?Q ?Q¨M i?¨M? M?B K pK- K¼B +?mv
M;QÆB T?K i`€+?- ?B M ;BÌ K M; i çB ibK ok JK+ /B i?Q çBX

.QÆM; G¶B M¦BX

@ ok JK+ /B i?Q\

*Wm h?B M L?šM b[M; bÌ- ok JK+ /B i?Q b Q H¢B Î +?¶ +O KbM?\ JbM? b Q H¢B
?B m H–K- *Wm h?B M L?šM p°B ?ÄB,

@ *?9 +¬M;- ok JK+ /B i?Q FB F?¬M; +¦ F?ª M,M; Î i¢B h?B i *?QÎM; " M; ç•mX

@ h M¦B Î ç•v H¨ Î ç•v- v M i•K- iU i ibK H¨ çQÊ+X

.QÆM; G¶B M¦B,

@ J M; i çB h?B i *?QÎM; S?QM;X

.QÆM; G¶B KÆ ?² M?È `ä- ok JK+ /B i?Q FB Î M; v i`QM; K°i bÆM ç°M; i` M h?B

"’i [m€ +K i? +?¶ M¨Q iÈB ç¦ /Á tûi H¨ #B i i?¬BX

*Wm h?B M L?šM +kM; F?¬M; /€K T?ªM #€+- HB M /šM #¼M M;QÌB .QÆM; G¶B H

J°i çQÌM; ibK FB K- /QÈB *?•M h?U+ PM; L?½M +O .QÆM; G¶B- i’i +ª F?¬M; +?¶
M? M? ç½ ibK çQÊ+ ç°M; T?O +’i /’m ok JK+ /B i?QX

hB M p¨Q i`QM; ç°M;- ``i M? M? ç½ ibK çQÊ+ ok JK+ /B i?Q FB X

JÎ ok JK+ /B i?Q ` t2K tûi- [mª M?B M ç9M; p”v- ok JK+ /B i?Q [mª i?”i ;?B H¢B +
#BM? +? ç`+? H9+ i`QÈ+X

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç¢i çQÊ+ ok JK+ /B i?Q- tBM ?ÄB M;QÌB +?ÆB

.QÆM; G¶B F?¬M; M;?o iÈB ok JK+ /B i?Q +kM; +¦ i? ?¼+ i”T- ç¦ iU M?B M H¨ +?
?¼+ i”T- +€B ;¼B H¨ M;? M?B m F?¬M; €T i?•M- ok JK+ /B i?Q M¨v M¦B F?¬M; +
[mª F?¬M; iQÎM; i?b b Q\

.QÆM; G¶B [mv i çQ€M HU +?¼M ?¼+ i”TX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ?¼+ çQÊ ok JK+ /B i?QX

@ æBM?- #ÎB pb M;QÌB +?ÆB ?¼+ çQÊ+ ok JK+ /B i?Q- ç¢i çQÊ+ F„ M,M; ao E?Q

_ä `¨M; +¦ F„ M,M;- ?¼+ i”T ok JK+ /B i?Q ? i?®M; `ä `¨M; bM? K°i F„ M,M;- M?Q
+ªK i?'v M;Q¨B w Km®M F?¬M; i?¬BX

‘M KÎ ? i?®M;- t2K tûi F„ M,M;X

ao E?Q hmM; >Q¨M?, b m F?B bY /KM; +¦ i? F?B M bo F?Q # M T?Q M;QÌB +?ÆB
H M K°i T?–M # X *?9 i?Q+?, F„ M,M; M¨v +?d +¦ i? /MM; i`QM; +?B M ç•m M?•M

EBM? ?d- ç•v imv i ç®B H¨ FBM? ?d- F?B M bo F?Q #BM? bo i,M; M?B m- çQÆM
+?B M ç'm i,M; H M K°i T?–M # -i€+ /KM; M¨v i?”i bU HÈM H„K- i?Q€M; +€B ç½ F?
i,M; H M K°i T?–M # - M¦B +€+? F?€+- M m KbM? +¦ # M;¨M M;QÌB- p”v HB M +¦ çQ
i?”K +?Q +¨M; K¢M? ?ÆM M[- ç•v imv i ç®B H¨ F„ M,M; i®i F?B ç€M? [m–M +?B M

@ .QÆM; ç¢B + - i?”i H¨ ok JK+ /B i?Q b Q\ G¨ #Q i`+? pä +¬M; /¢M; ;b i? \

JK+ LB K hW i?'v .QÆM; G¶B #° /¢M; M?”T i?–M- F?¬M; F?ÄB ?B m F€ ?ÄBX

.QÆM; G¶B `ÌB F?ÄB ? i?®M; M;?2 p”v MÎ MK +QÌB- H”T iS+ çQ iÈB ok JK+ /B i?

@ E?¬M; T?ªB #Q i`+? pä +¬M; ;b +ª- K¨ H¨ +€+? Hmv M #BM? +O L?¢+ S?B L?¢+

@ h?b ` H¨ p”v- i +ÁM iQÎM; `^M; H¨ #Q i`+? pä +¬M; imv i i? ;b ç¦ +?SX

>Q¨M; .mM; i?Î /¨B M¦BX

@ hmv `^M; F?¬M; T?ªB #Q i`+? pä +¬M;- M?QM; i€+ /KM; H¢B `'i HÈM- +¦ [mv Mo
i?Q+? ?ÊT b) i?¨M? H”T çQÊ+ K°i +?B +QÌM; #BM? ?mM; K½M?- ç M H9+ ç¦ M;?B
?¢ +O i T?ªB /U p¨Q #¼M ?„M ç ?Q¨M i?¨M?- .mM; M?B M;QÆB i?¬M; KBM? M?
M;QÆB M;mv M w p”v i?b +¦ i? i`Îi?¨M? K°i çÌB M[ [m•M bQ- ?Q†+ H¨ i`Îi?¨M? K°

.QÆM; G¶B M?bM >Q¨M; .mM; M¦BX

j3eX *?QÆM; 98k, h` M h?€B >²X

@ L[[m•M bQ- M[iQÈM; [m•M- •M- +€B M¨v /QÌM; M?Q `'i F?¬M; i X

>Q¨M; .mM; M;?2 p”v i` M K†i H° ` p ?QM; T?'M- M mi?”i bU p”v i?b +kM; ç€M; i

@ ok JK+ /B i?Q M¨v i`QÈ+ ? i ç†i Î +?¶ .mM; M?B M;QÆB çB- +?Ì M;QÆB M?È F„

.QÆM; G¶B M?bM M¨M; M¦BX

@ h +kM; Km®M ?¼+X

J¨ H9+ M¨v JK+ LB K hW +kM; H M iB M; M¦BX

@ h®i- +€+ M;QÆB +MM; ?¼+ çB- ç M H9+ ç¦ +?Q +€+ M;QÆB i?¨M? H”T K°i +?B
H¨K iQÈM; [m•MX

.QÆM; G¶B M;?2 p”v ? ? +QÌB +QÌBX

@ *?9 +¬M;- +€B M¨v i?”i bU H¨ ok JK+ /B i?Q b Q\ E?¬M; M;?o iÈB `ä `¨M; ç†
*?QÎM; " M; i - #'i [m€ +?O +¬M; H¨K b Q #B i çQÊ+ i? \

*Wm h?B M L?šM M;QÊ+ H¢B ? ibS+ iÁ KÁ- +?mv M M¨v .QÆM; G¶B H¨K b Q #B

@ *€B M¨v M;QÆB +kM; F ?¬M; +–M #B i- i¦K H¢B- M;QÆB +QB M?Q ç½ H¨K K°i +
M¨v +?Q M;QÆB- `'i +¦ i`Ê ;B9T +?Q im p` +O M;QÆB ç'v- ?ªQ ?ªQ H¨K pB + +?Q
i®i +?Q M;QÆB ç•mX

.QÆM; G¶B MûK +?Q ?„M K°i +€B #bM? bS- b m ç¦ tQ v M;QÌB `ÌB çBX

>¬K M v ç½ i?m T?K+ çQÊ+ h?B i *?QÎM; " M;- ok JK+ /B i?Q +kM; ç½ ç M i v- M?
F?¬M; +¦ w M;?o [m€ HÈM M[- ?¬K M v T?ªB çB æ¨Q >Q çªQ- M?Q i? M¨Q +kM;
.QÊ+ aQ FB K°i H–M- ?„M /M b Q +kM; H¨ M?¢+ T?K ç¢B M?•M +O KbM?- F?¬M; +
+?WM; >Q¨M; .mM; b) K'i ?SM;X

æQÆM; M?B M çB ;†T #¼M M;QÌB .QÆM; h?B i h•K +kM; `'i +–M i?B iX

L¦B M?Q i? M¨Q- .QÆM; h?B i h•K p¨ " Q hQ+? L?QÊ+ +kM; +QB M?Q H¨ +? K JK
+?9i H¨ pB + M M H¨K- M?QM; F?¬M; #B i ?B M ;BÌ #¼M ?„M i? M¨Q `²B- T?ªB #B
hQ+? L?QÊ+ p¨ .QÆM; h?B i h•K +m®B +MM; +kM; F?¦ i?Q€i F?ÄB +€B +? i- ?¬K
b) F?¬M; pb KbM? tm'i ?B M K¨ +¦ i? v ç´B +?S\

@ *?9 +¬M;- M m +¦ pB + H¨K b Q ibK çQÊ+ M;QÆB\

*Wm h?B M L?šM bmv M;?o K°i +?9i M¦BX

.QÆM; G¶B M;?2 tQM;- F?¬M; F?ÄB p¶ ç–m K°i +€B- i?B m +?9i M[ç½ [m M Qi
K°i [mv M b€+? M?Ä- +€B M¨v H¨ KbM? H9+ i`QÈ+ Î *?mM; L K bÆM hQ¨M *?•M ;B
H¢B M?B K pK KbM? Km®M *Wm h?B M L?šM h?B i *?QÎM; " M; ?Q¨M i?¨M?- çQÆ
HB M ? pÈB KbM?- .QÆM; G¶B [mv i ç`M? i´M; #° +O KbM? Î M; v i¢B hQÆM; .Q
H¨ K°i MÆB i®i- iW tQ ç½ H¨ pMM; #BM? ;B ;B Q i` M? `²BX

L;mv M M?•M .QÆM; G¶B ç`M? H"T +,M +S i¢B hQÆM; .QÆM; +?QM? H¨ /Q bÆM
+?QM? H¨ +?¶ +O æ°+ *¬ *–m "¢B- .QÆM; G¶B F?ŠM; ç`M?- i`QM; bÆM +®+ M¨v
F?¬M; T?ªB K°i Qi ç² H9+ i`QÈ+ .QÆM; Zm€ i?m ?Q¢+? çQÊ+ FB X .QÆM; Zm€
F?¬M; +¦ *?•M h?U+ PM; L?½M M?Q KbM?- K°i Qi ç² p"i #Q K"i ?„M iU M?B M F?
çQÆM; M?B M ç•v +kM; +?d H¨ bmv çQ€M +O .QÆM; G¶B i?¬B- +K i? i? M¨Q i?

@ h®i `²B- M?[M; +?mv M i Km®M M;QÆB H¨K ç½ ;?B Î i`QM; M¨v `²B- M;QÆB i"
HB M ? - ?¬K M v *€B " M; p¨ hQ¨M *?•M ;B€Q ç½ [mv i?m"M i - çQÆM; M?B M +Á
M;QÆB ibK +Æ ?°B çB t2K EBK [m®+ K°i +?9i- M m M?Q >Q¨M L? M >²M; GB i +¦
+?Q i #B i- i M;QÊ+ H¢B Km®M t2K i?Y- ?„M +¦ T?ªB i?"i i•K [mv i?m"M i ? v F?

.QÆM; G¶B +kM; F?¬M; i? M¨Q iBM çQÊ+ >Q¨M L? M >²M; GB i- T?K iY >Q¨M L?
T?ªB ç M ç½ +¢M /–m- i,M; i? K T?K iY h•v æ°+ •m .QÆM; S?QM; p¨ •m .QÆM; E?„
/ /¨M; F?m'i T?K+ M?Q p"vX

@ o•M; +?9 +¬M;- i M?'i ç`M? b) pb +?9 +¬M; H¨K i®i i'i +ª- pb M;?B T HÈM +O
HY X

*Wm h?B M L?šM i`QM; HÁM; +U+ F€ FQ+? ç°M;- i?b ` +?O +¬M; KbM? +¦ /½ i•K
M?Q p"vX

_ h?B i *?QÎM; " M;- #¼M M;QÌB .QÆM; G¶B HB M ç`M? çB L;Qm ;B i?¬M M?bM
M;Q¨B w Km®M i?b +¦ H) .QÆM; h?B i h•K Î M; v i¢B ç¦X

"®M M;QÌB K°i çQÌM; M?¨M M?½- ;B®M; M?Q /¢Q +?ÆB p"vX

.QÆM; G¶B #'i ç„+ /o- K†+ /M KbM? Km®M M? M? H M- M?QM; >Q¨M; .mM; p¨ JK
F?¬M; +¦ +€+? M¨Q- +€+ M¨M; H¨ HÈM M?'iX

*ÁM +?Q iÈB G•K M T?O- .QÆM; G¶B H¢B M?È iÈB K°i pB +- ç¦ +?QM? H¨ +?mv
M m M?Q F?¬M; +¦ ;b #'i M;Ì tªv ` p"v i?b æ¬M; h¨ >Q¨M; .QÊ+ aQ b) çB p¨Q i`QM

+¦ H) +kM; b) #` GK+ Zm€M M?- +QM i` B GK+ h?W S?QM;- K°i i`QM; +€+ ç iY +
h?€B >² Zmv o•M h` M;X

@ *?9M; i çB h?€B >² t2K K°i +?9i +¦ çQÊ+ F?¬M;\

.QÆM; G¶B M?bM >Q¨M; .mM; p¨ JK+ LB K hW M¦B,

@ L;?2 M¦B h?€B >² T?QM; +ªM? F?¬M; i - MÆB M¨v +€+? h?€B >² F?¬M; t - Î i` I
M;Q¢M K¨ çB- ?ŠM H¨ K°i +?O w F?¬M; i X

@ h®i- i®iX

>Q¨M; .mM; M;?2 p”v HB M iK+ ;”i ç–m- +?mv M i®i M?Q p”v b Q H¢B F?¬M; ç€T S
ç°M; i•K F?¬M; i?¬BX

ob p”v K°i çQ¨M M;QÌB bY H¢B H° imv M- çB iÈB h?€B >² M?bM t2K- b m ç¦ H¢B tn
+MM; çB æ¨Q >Q çªQX

@ G¢B M¦B iB T i¢B h?€B >² Zmv o•M h` M; +ÁM +¦ M;QÌB [m2M +O M;QÆB M[ç'

.QÆM; G¶B +QÌB M¦B,

@ h` M; +?O Zmv o•M h` M; M¨v +MM; .mM; M?B M;QÆB- +ÁM +¦ J B L?Q >Q M;Q

@ *MM; i +¦ [m M ? \ *ÁM +¦ [m M ? pÈB +ª J B bQ i,\

>Q¨M; .mM; M¦BX

@ æ9M; p”v- i` M; +?Oh?€B >² Zmv o•M h` M; +?QM? H¨ K°i i`QM; +€+ ç iY +O a
+? M;QÆB- ;¼B H¨ GK+ h?W S?QM;- M;QÆB M¦B- +¦ [m M ? ? v F?¬M; ç•v\

.QÆM; G¶B +kM; F?¬M; ;B'm /B K- M¦BX L?[M; +?mv M M¨v- /M b Q bÈK Km°M +k

@ *?ŠM; [m ?B M M v GK+ h?W S?QM; ? B +?•M i¨M T? - +¬M; HU+ F?¬M; #^M;
+kM; H¨ pb M;QÆBX

.QÆM; G¶B M?bM J B aB m S?QM; M¦BX

@ h?b ` H¨ GK+ bQ ç X

J B aB m S?QM; M;QÊ+ H¢B +¦ +?9i €v M€v- /M b Q GK+ h?W S?QM; H9+ ç¦ [mª i?
F?¬M; T?ªB pb KbM? i?b ? B +?•M GK+ h?W S?QM; +?d bÊ +kM; b) F?¬M; #` bQ

@ *€+ M;QÆB F?¬M; +–M HQ H„M;- ? B +?•M +O ?„M i +¦ i? +?[çQÊ+- K„i M;Q
+O ?„M- iU M?B M F?¬M; T?ªB p'M ç X

.QÆM; G¶B KdK +QÌB M¦B- Km®M i`` HB m +?Q ? B +?•M +O GK+ h?W S?QM; F€
T?M i`B M #bM? i?QÌM; H¨ çQÊ+ `²B- +kM; F?¬M; +–M ?®B çQ€B i?S ? Q T?Q i¨
GB m S?MX

@ h i?B m +?9i M[ç½ [m M .QÆM; ç¢B + +ÁM #ªM HoM? M¨v M[X

>Q¨M; .mM; +QÌB M¦BX

@ >B p¼M; +?9 +¬M; +¦ i? ;B9T çÐ GK+ bQ ç +?[i?QÆM;X

J B aB m S?QM; +kM; M¦BX

@ u M i•K- i b) H¨K- çB Zmv o•M h` M; +¦ i? +ÁM FBM? ?d M[ç'vX

.QÆM; G¶B M;?o i?–K- M m M?Q #¼M ?„M i`¬M; i?'v >Q¨M; G½Q h¨ b) +¦ #B m H°

E€ i?”i ç®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B- Zmv o•M h` M; +kM; H¨ K°i +´ HU+ HQ
>² i?Ov i†+- M m M?Q ?Q¨M iQ¨M i?m T?K+ çQÊ+ i?b KbM? b) +¦ i? K K°i ç°
ç¦ KbM? b) ?®B çQ€B K°i ç°B i?mv M F?´M; H²- M m p”v i?b b) p¬ ç`+? i` M MQ
M?B M ç®B pÈB ç€M? J¬M; *´ F?¬M; +¦ +?¶ i®i ;b- #'i [m€ M m ç€M? EBK [m®+ p¨ h

j3dX *?QÆM; 98j, h`QM; Zmv o•M h` M;X URV

_'i M? M? #®M M;QÌB HB M iB M M?"T i` M h?€B >²X

æSM; Î ç–m i?mv M- M?bM t2K +ªM? MQÈ+ h?€B >²- .QÆM; G¶B M;QÊ+ H¢B +ªK P
KQÆB K®i +kM; F?¬M; i? M?bM i?'v +ªM? MQÈ+ M?Q p"v- i¢B ç•v- .QÆM; G¶B M
i? F, ? B KQÆB K®i- M?QM; H9+ ç¦ i?"i bU ç½ [m€ KS+ ¬ M?B K- K¨ #•v ;BÌ- M?bM
çQÊ+ `'i M?B m +€ #ÆB [m #ÆB H¢B- +?'i MQÈ+ i? M? i`M?- [mª i?U+ +¦ i? /MM
i?U+ H¨ +€+? #B i K°i i`ÌB K°i pU+X

@ Zmv o•M h` M;- ç¦ +?QM? H¨ Zmv o•M h` M; `²BX

s t ç½ i?'v çQÊ+ Zmv o•M h` M;- F?¬M; i? F?¬M; M¦B- Zmv o•M h` M; M¨v [mª i
iBM? /B m- +ÁM +¦ i`"M T?€T- +€B M¨v iU M?B M H¨ i`"M T?€T +O æ¨Q >Q çªQ- M
#¼M M;QÌB .QÆM; G¶B- i?"K +?Q F?¬M; +–M .QÆM; G¶B ` i v- >Q¨M; .mM; p¨ J
/¨M; T?€ çQÊ+X

@ æB i?¬B- i`"M T?€T M¨v i M;?o F?¬M; M;,M çQÊ+ .mM; M?B M;QÆB çB\

.QÆM; G¶B KdK +QÌB M¦BX

@ æ¦ H¨ iU M?B M- i`"M T?€T M¨v F?¬M; F?€+ ;b i` M æ¨Q >Q çªQ- #'i [m€ bQ p
çªQ T?ªB FûK ?ÆM `'i M?B m- Km®M #¨B i`W i`"M T?€T M¨v- [m€ / /¨M;X

>Q¨M; .mM; +€B KkB M?Qm K°i +€B- M¦BX

@ h®i- +?9M; i çB p¨Q i?¬BX

h`QM; #®M M;QÌB- >Q¨M; .mM; Î T?Q i`QÈ+- .QÆM; G¶B Î +m®B +MM;X

.M b Q F?¬M; +¦ ;b M;mv ?B K- .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; i? K ç w- ?m®M; +?B ?¬K
ç°i T?€ ç M +'T ç° oä h?€M? M?'i ;B B- K¨ im p` JK+ LB K hW i imv `^M; FûK K°i +
ç°i T?€- ?¬K M v Î p¨Q +ªM? ;BÈB ok æ æ¢B pB M K½M- H¢B M¦B iB T i®+ ç° im
M? M?- i?"K +?Q +¦ i? M¦B- bQ pÈB +?9M; M[i¢B aMM; ok ç¢B HK+ +kM; F?¬M; F

æÊB #¼M M;QÌB .QÆM; G¶B iB M p¨Q Zmv o•M h` M;- pQÊi M;Q¨B w ç`M? +?QM
M;QÊ+ H¢B `'i M€Q M?B iX

æ½ F?¬M; +¦ J B aB m S?QM;- :B M; L K i?'i [m€B- F?¬M;- ?ŠM H¨ :B M; L K HK
M?Q i? F?B M .QÆM; G¶B +¦ +?9i ?B m F€X

*?ŠM; H) #¼M ?„M ;†T T?ªB mv ?B T ;b F?€+\ L?Q i? F?B M .QÆM; G¶B Fb [m€B

@ *?9M; i çB [m X

im´B- K†+ /M H¨ iW i`QM; #KM; K ç½ #„i ç–m im Hmv M +kM; F?¬M; i? M¨Q H¨ c
/ M? M?Q h•v æ°+ •m .QÆM; S?QM; çQÊ+- +?Q M M KÈB #ªQ ?„M K m `ÌB çB ç i`

@ GK+ bQ ?mvM?- M;QÆB +kM; çWM; HQ H„M;- M; v +ª h?'i +¬M; +kM; F?¬M; T?
+?d K°i i M h•v æ°+ •m .QÆM; S?QM; +,M #ªM +?ŠM; H¨ ;bX

>Q¨M; .mM; i?'v GK+ h?W S?QM; F?¬M; iBM- HB M ;BªB i?Q+? M¦BX

@ *€B M¨v æB m M¨v b Q +¦ i? \

GK+ h?W S?QM; M?bM >Q¨M; .mM;- i`¨M ç–v F?¬M; iBM,

@ hB m bQ Km°B- ç•v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ M¦B ;BÐM ç•m- •m .QÆM; S?QM; ç½ b
+¦ çB +kM; F?¬M; F`T ç•mX

@ E?¬M; +¦ +?mv M ;b ç•m- M;QÆB v M i•K H¨ çQÊ+- ?m®M; +?B- K†+ /M i F?¬M
æ¬M; h¨ >Q¨M; .QÊ+ aQ +O +€+ M;QÆB M[b Q\

.QÆM; G¶B F?) +QÌB M¦BX

@ L;QÆB L;QÆB M¦B- bQ T?¦ ?„M ç½ ç M\

GK+ h?W S?QM; M;?2 p"v M;[F?Q #B M ç´BX

jNRX *?QÆM; 98d, æ€M? *? i •m .QÆM; E?„+X URV

J¨ J B aB m S?QM; Î K°i # M i?•M i? `mM `˜v K°i +?9i- #„i H'v +€M? i v .QÆM; G¶

@ *?9 +¬M;- M;QÆB L;QÆB M¦B bQ i¬M i i?"i bU ç½ ç M `²B b Q\

@ æ9M; p"v -.QÆM; ç¢B + - +? i ?„M i?U+ ç½ ç M `²B b Q\ a Q ?„M +ÁM F?¬M;

>Q¨M; .mM; +kM; M¦BX

@ E?¬M; +–M FQ+? ç°M;- ?„M i?"i bU ç M `²B- #'i [m€ ?B M ;BÌ çQ€M +?WM; b) F
t2K i`QÈ+ K°i +?9i •m .QÆM; S?QM; M¨v ç M +MM; M?Q i? M¨Q- M m M?Q ?„M F
+kM; +?d +¦ i? H¨K i?`i ?„M i?¬BX

.QÆM; G¶B M;[F?Q `'i #bM? i?ªM- M?QM; >Q¨M; .mM; p¨ J B aB m S?QM; +ÁM +¦
HÌB M¨v H¨ M¦B ?„M- ?„M [mª i?"i i?"i +¦ M,M; HU+ M¨vX

@ Bxx

GK+ h?W S?QM; i?Î /¨B- M?QM; M¦B iB T,

@ L m M?Q bQ T?¦ i?U+ ç½ ç M- M;QÊ+ H¢B +kM; i®iX

G9+ M¨v •m .QÆM; S?QM; p¨ •m .QÆM; E?„+ M?ªv H M K°i +€B- bQM; bQM; ç€T H

@ L;QÆB +?QM? H¨ Zmv o•M h` M; i` M; +?O- GK+ h?W S?QM; b Q\ hB m pQÆM
ç•v- #^M; F?¬M; i?b i ?mv i i˜v Zmv o•M h` M; M;QÆBX

•m .QÆM; S?QM; F?¬M; M?bM M;QÌB F?€+- i`U+ iB T HB M çB iÈB i`QÈ+ K†i GK
?„MX

@ EBK +˜m ç½ #` i ;B i- M;QÆB pšM M M K m +?¦M; `ÌB çB çBX

GK+ h?W S?QM; +kM; F?¬M; T?ªB ?¢M; M;QÌB ? K b®M; bÊ +? i- ?ÆM M[M m
i?"i- bQ i¬M KbM? i?"i bU ç½ iÈB p"v i?b +¦ ;b T?ªB bÊ\ >m®M; ?²- K†+ /M bQ i
F?¬M; i? HMB #QÈ+- H¨K #¬B M?¼ i? M? / M? æ¨Q >Q çªQ çQÊ+X

@ L;QÆB

•m .QÆM; S?QM; ;B”M /[- ç M; Km®M M¦B ;b ç¦- H9+ M¨v .QÆM; G¶B H¢B çSM; `

@ •m .QÆM; E?„+- M;QÆB iW F?B +?B i v ç M ;BÌ F?¬M; +¦ p'M ç ;b +?S- i`¬M;
?¨M? H - M;QÆB i?”i HÈM K”iX

@ h?B m h?B m ;B h

G9+ M¨v •m .QÆM; E?„+ i`¬M; i?'v .QÆM; G¶B- F?¬M; F?ÄB +¦ +?9i `mM `˜v- .QÆ
[m€ KS+ F?„+ b•m- M;QÌB M¨v- [mª i?”i p¬ +MM; ç€M; bÊX

"'i [m€ M;?o iÈB i?9+ i?9+ KbM? +ÁM Î K°i # M- ç½ +¦ çQÊ+ +?¶ /U M M ?„M M?b

@ L;QÆB >W- i KÈB F?¬M; bÊ M;QÆB- ?¬K M v i?9+ i?9+ i Î ç•v- M m M?Q M;Q
#ªQ i?9+ i?9+ i? +?Q M;QÆB K°i K¢M;X

@ h? i K°i K¢M;- ? ? > ? #m²M +QÌBX

.QÆM; G¶B +QÌB p M; M¦B- K°i i M •m .QÆM; S?QM; K¨ i?¬B- im p` +?ŠM; [m K
K½M- KbM? +,M #ªM F?¬M; ç p¨Q K„i- ?ÆM M[+?9i ç°+ i?m”i FB - Î i`QM; K„i Kb
iÈBX

•m .QÆM; S?QM; tQ v M;QÌB H¢B- M?bM .QÆM; G¶B,

@ E?„+ M?B- ?„M +?QM? H¨ M;QÌB M;QÆB M¦B b Q\

@ æ9M; p”v- i?9+ i?9+- +?QM? H¨ ?„M- ?„M H¢B #ªQ i [m€ tm®M;- i?9+ i?9+- ;B

•m .QÆM; E?„+ H¢M? HMM; M¦B- H–M i`QM; pQÆM; T?O FB +?QM? H¨ bd M?K+
+?¨Q iÈB ç M M v- ?¬K M v- F?¬M; ç€M? +? i .QÆM; G¶B i?b F?¦ iB m çQÊ+ K®B
;¼B H¨ >Q¨M; .mM; Î # M M;QÌB .QÆM; G¶B M[- H–M ç–m iB M ;†T K†i- ?„M ç½
M?QM; M;¢B mv ?B T iW .QÆM; G¶B +?Q M M +kM; F?¬M; M¦B ;b i? K- M?QM; ?-
ibM? ?m®M; /o M?B M F?¬M; ;B®M; i`QÈ+ `²BX

@ :B i i \

.QÆM; G¶B ?W H¢M? K°i iB M;,

@ h i?'v M;QÆB F?¬M; Km®M b®M; M[+?,M;- `ä `¨M; /€K T?ªM #°B i - i M¦B `²B
i - ç m F?¬M; +¦ F i +K+ i®i- ?¬K M v M;QÆB H¨ M;QÌB i?S M?'i- M?Q p”v L;QÆB

@ E?˜m F?Q i?”i H¨ HÈM- ?¬K M v- i b) ;B i iB m Q M?B M;QÆB- #€Q i?M +?Q E

.QÆM; G¶B pšM F?¬M; ç°M; i?O- •m .QÆM; S?QM; ç½ /MM; K°i #° HBM? t¨ i`QÊM

h?ÌB ;B M [m HBM? t¨ i`QÊM; T?€T +O •m .QÆM; S?QM; ç½ ç¢i ç M ibM? i`¢M;
F?¬M; T?ªB M;QÌB #bM? i?QÌM; +¦ i? ç®B T?¦ çQÊ+- T?ªB #B i `^M; Î i`QM; M°B
>B T G[- H9+ i`QÈ+ •m .QÆM; S?QM; p¨ >²M; h?'i *¬M; Î i` M çdM? >Q aÆM- •m
/U p¨Q ç¦ ç ?Q¨M iQ¨M T?€ pÐ çª +˜m #´M; T?€T- çª +˜m #´M; T?€T FB i?”i bU p
+?B m iWM; i?S+ ç m ?Q¨M iQ¨M # ` •m .QÆM; S?QM; T?€ ;BªB- +¦ i? i?'v i?B M
T?9 + Q +Ð M¨Q- K¨ HBM? t¨ i`QÊM; T?€T +kM; iU M?B M F?¬M; T?ªB +?mv M çM

*?d Hm”M p +?B m i?S+ i?b .QÆM; G¶B i?”i bU F?¬M; T?ªB H¨ ç®B i?O +O •m .Q
HU+ .QÆM; G¶B ? i bS+ +QÌM; ç¢B- i®+ ç° M? M?- M?½M HU+ i®i- i?B M ?¢ pä +
H¨ •m .QÆM; S?QM; +?B m i?S+ +¦ iBM? /B m ç M i? M¨Q çB M[- M?QM; im p` .
M?B m- i®+ ç° M? M? ?ÆM ?„M M?B m H„KX

.QÆM; G¶B i?'v ?„M K°i i`QÊM; ç€M? iÈB HB M çÆM ;BªM i`€M? çQÊ+- H”T iS+ K
.QÆM; S?QM;- M m #` i`ªQ H'v i?b F?ŠM; ç`M? b) M;mv ?B K ç M i€M? K¢M;- T?ª
+O .QÆM; G¶B imv i ç®B H¨ +ªM? ;BÈB ç¢B i?¨M?- i,M; i? K h?B i "® a K +kM;
T?QM;- /QÈB K°i i`ªQ M¨v- K†+ /M H¨ +QÆM; +•M i?B i +®i +kM; b) #` +?KT M€i ?

•m .QÆM; S?QM; +?'M ç°M;- i?B m MB M M¨v [mª i?U+ HÊB ?¢B- i®+ ç° [m€ bS+ M
+ªK i?'v +¦ +?9i HU+ #'i iÁM; i•K- KbM? çQÌM; çQÌM; h•v æ°+ •m .QÆM; S?QM; M?
çQÊ+ i®+ ç° +O K°i i?B m MB M- +€B M¨v M m i`mv M çB- p”v KbM? +ÁM K†i KkB

:B i ?„M çB- M?'i ç`M? T?ªB ;B i ?„M çB- iB K HU+ +O i?B m MB M M¨v [m€ FBM?
i?¨M? mv ?B T ç®B pÈB KbM?- çÊB K°i i?ÌB ;B M M[i?b b Q- i?"K +?Q +ÁM FBM
.QÆM; H9+ i`QÈ+- çQ€M +?WM; F?¬M; iÈB # M,K- i?B m MB M M¨v imv i ç®B +ÁM
.QÆM;- ç M H9+ ç¦ i?B M ?¢ ç M?'i + Q i?O- +ÁM +¦ T?–M +O KbM? b Q\ E i [mª
T?ªB i?W /`T ?„M +ÁM +?Q HÈM H M #¦T +? i ?„M- F?¬M; +?Q ?„M #'i +S +Æ ?°B

L;?o ç M- b€i w +O •m .QÆM; S?QM; +¨M; M;¨v +¨M; ç"K- +?B m i?S+ i`QM; i v +k
+?B m +?B m i`Q K¢M;- K°i #° M?Q Km®M ç˜v .QÆM; G¶B p¨Q +?¶ +? i p"vX

.QÆM; G¶B H¨ M;QÌB M¨Q- ?¬K M v im p` ç½ ç¢i ç M +ªM? ;BÈB ok h?–M- ?ÆM M[
#B M ?¦ +O •m .QÆM; S?QM; b Q ?„M H¢B F?¬M; +ªK ;B€+ çQÊ+ +?SX

.QÆM; G¶B +kM; M´B ;B"M- +QM +¦+ +? i iB i M¨v H¢B Km®M ;B i KbM?- ç•v [mª
i? i?S- KbM? #•v ;BÌ +ÁM +?Q Km®M ;B i ?„M- ?¬K M v +QM +¦+ M¨v `ä `¨M; H¢B
M M .QÆM; G¶B M´B ;B"M- +kM; Km®M ç€M? +? i ?„M- #'i [m€ pW M;?o H¢B- M
.QÆM; S?QM; p"v i?b KbM? +?ŠM; T?ªB b) F?¬M; +¦ +Æ ?°B ç€M? #¢B M;k imv i H
pK +O KbM? b) F?¬M; +€+? M¨Q ?Q¨M i?¨M? çQÊ+- #'i ç„+ /o- ?„M ç¨M? T?ªB #m
b m ç€M? #¢B M;k imv i HB M i?O `²B M¦B b m- F?B ç¦ +kM; F?¬M; i?B i T?ªB ˜M

E?¬M; ;B i ?„M- M?QM; F?¬M; T?ªB F?¬M; i? ç€M? ?„M- ç€M? +?Q ?„M i¨M T?
M;?o M;?o i?b i? +kM; F?¬M; çQÊ+- ç€M? +?Q ?„M i¨M T? - p"v i?b b m M¨v
M;k imv i HB M i?O- ?ÆM M[i?2Q +€+? M¦B +O pä H•K M?•M bo i?b #B M i?¨
F?¬B T?K+ +kM; +?ŠM; F?€+ M¨Q T? çB pä +¬M; M;QÌB i - T? çB pä +¬M;- ç¦ [mª i

jNkX *?QÆM; 983, æ€M? *? i •m .QÆM; E?„+X UkV

o"v i?b KbM? +?d +¦ i? ç€M? +?Q ?„M #` i?QÆM; M†M;- #'i [m€ F?¬M; i? ;B i •m
;B i +? i •m .QÆM; E?„+ +?ŠM; H) F?¬M; çQÊ+ b Q\ .QÆM; G¶B H¢M? HMM; +QÌB
/€K T?ªM #°B M¨v- M m M?Q F?¬M; tY Hw ?„M i?b b Q H"T M M mv iQM +O KbM?
M;¨v ç¦ +?ŠM; T?ªB F?¬M; F?€+ ;b +?¦ K€ b Q\ æ½ M¦B çQÊ+ T?ªB H¨K çQÊ+- •m

.QÆM; G¶B ç€M? ` K°i +?QÎM;- #S+ HmB •m .QÆM; S?QM;- H"T iS+ ç€M? iÈB •m

h®+ ç° +U+ M? M?- F?B M M;QÌB +,M #ªM F?¬M; +¦ i?ÌB ;B M T?ªM SM;- K¨ •m .Q
iB m +O .QÆM; G¶B F?¬M; T?ªB KbM?- K¨ H¨ +QM KbM? •m .QÆM; E?„+- H"T iS

@ a9+ bBM?- M;QÆB /€KX

•m .QÆM; S?QM; +?Êi [m€i K°i iB M;- #S+ ` iB K HU+ +O KbM?- *€T J¬ *¬M; H"T
i?QÌM; i®+ ç° M? M? ;–M ;'T ç¬B- ?„M H"T iS+ ç€M? iÈB b m HQM; .QÆM; G¶BX

@ .QÆM; ç¢B + - +QB +?WM;X

>Q¨M; .mM; p¨ JK+ LB K hW i?'v i? # p°B ?¬ H MX

J¨ .QÆM; G¶B H¢B F?¬M; [m M i•K- M?„K i?ŠM; p¨Q +´ ?¼M; •m .QÆM; E?„+X

•m .QÆM; E?„+ i?'v .QÆM; G¶B H Q iÈB KbM? M? M? M?Q p"v- H"T iS+ i`ÊM i`ÁM
T?ªM SM; i? M¨QX

æQÆM; M?B M K†+ /M i`QM; HÁM; ?„M +U+ F€ i? M? idM? i?b +kM; F?¬M; +¦ F?ª
+O .QÆM; G¶B `²BX

h v .QÆM; G¶B M; v K°i b€iM FB #„i H'v +´ •m .QÆM; E?„- M? M?¨M; F?) /MM; H
ó_,M; `„+ô- +´ •m .QÆM; E?„ H"T iS+ #` #¦T M€iX

J¨ #ÎB pb •m .QÆM; S?QM; ç°i T?€ +U+ ?¢M M MK°i [mv M FB +O ?„M +kM; ç€M?

E?B M •m .QÆM; S?QM; FBM? M;¢+ +?QM? H¨ .QÆM; G¶B `ä `¨M; F?¬M; ç w +¬M
;B i+? i•m .QÆM; E?„+ +QM KbM?- •m .QÆM; S?QM; T?šM M°- H–M M[ç€M? ` I
bQ pÈB [mv M i`QÈ+ +?d +¦ K¢M? ?ÆM- #ÎB pb .QÆM; G¶B ;B içB +QM ?„M- F?B
S?QM; b Q +¦ i? F?¬M; T?šM M° +?Q çQÊ+- ?„M H9+ M¨v ç½ ?Q¨M iQ¨M H•K p¨Q
i?M ;B i+QM #'i +°M; ç€B i?B MX

h`¬M; i?'v .QÆM; G¶B +?`m çUM; ? B [mv M +O •m .QÆM; S?QM;- >Q¨M; .mM;
F?¬M; i?¬B- ? B M;QÌB- iQM? +ª J B aB m S?QM; H"T iS+ p¼i H M- Km®M ç€M? +

L?QM; F?¬M; M;?o iÈB +?QM? H¨- .QÆM; G¶B KdK +QÌB- T?'i T?'i i v- iÄ p KbM

G9+ M¨v K°i M;QÌB €Q t M? tm'i ?B M Î i`QM; i`¨M;- ç¦ +?QM? H¨ æ¬M; h¨ >Q¨M;
çdM?- ?„M i?'v .QÆM; G¶B b„T +? i/QÈB i v •m .QÆM; S?QM;- F?¬M; ç¨M? HÁM;
tm'i +?9M; M?Q p"v #` ;B i M M H9+ •m .QÆM; S?QM; ç€M? ` [mv M i?S M?'i ç½
i?–M +¬M;X

Jm®M M;,M +ªM •m .QÆM; S?QM;- M?QM; F?¬M; M;?o iÈB •m .QÆM; S?QM; H¢B
+O KbM?X

*¨M; F?B M +?Q ?„M +ªK i?'v FBM? M;¢+ +?QM? H¨- i?B m MB M FB i`9M; T?ªB +
•m .QÆM; S?QM; M?QM; pšM M?Q F?¬M; +¦ pB + ;b p"vX

>„M M¨Q #B iç•m ``^M;- im p` #ªM i?•M .QÆM; G¶B ?ÆM •m .QÆM; S?QM; M?B m H
K½M p¨ ok h?–M imv ``^M; +?d +€+? K°i çQÌM;- M?QM; i?U+ HU+ b B #B i H¢B +¦ i
#QÈ+ ` ç¢Q F?ªK M¨v- i?U+ HU+ +¦ i? M¦B H¨ b)i,M; H M ;'T ç¬B- imv ``^M; i?U+
ç¢B HK+ iB M p¨Q s¢ æB m M°B /mM; +®i i`mv M i? ;BÈB ç½ #` bmv v m ``'i M?B
i?QÌM;- i,M; i? K .QÆM; G¶B ç½ im Hmv M h?B i"® a K ç M +ªM?;BÈB æ¢B pB M
M¨Q +?S- +?d /MM; i?•M i? +kM; çO i?m i?"T h•v æ°+ •m .QÆM; S?QM; `²BX

.QÆM; G¶B [m v M;QÌB H¢B- MûK i?B i? •m .QÆM; E?„+ ç M i`QÈ+ K†i•m .QÆM;
i?2Q /€M; iQÆB +QÌB M?¨M M?¢i- iU ?² M?Q +€B +? i+O •m .QÆM; E?„+ +?d H
M;?o p"v- +,M #ªM F?¬M; ç€M; ;B€ M?„+ iÈBX

•m .QÆM; S?QM; M?bM i?B i? •m .QÆM; E?„+ +QM KbM?- H"T iS+ çB M +m²M; ;¨

@ E?„+ M?B- F?„+ M?B +O i - M;QÆB L;QÆB i¢B b Q T?ªB ;B i E?„+ M?B +mª i
M?B\

hB T i?2Q •m .QÆM; S?QM; T?mM ` K°i M;KK K€m iQÆB- i`QÈ+ FB •m .QÆM; S?
+O æ¬M; h¨ >Q¨M; .QÊ+ aQ FQ+? i?QÆM;- i,M; i? K HU+ T?ªM +?'M H9+ [mv M
ç€M? p¨Q i` M M;QÌB .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; T?ªB +?mv M çM - +?Q M M ?„M ç½
i? K +€B +? i+O •m .QÆM; E?„+ çª FQ+?- F?B M •m .QÆM; S?QM; i?Q€M; ;'T ?Ä
` K€m iQÆB- ç½ H¨ MÄ K¢M? ? i ç¨- •m .QÆM; S?QM; H9+ M¨v- iMv iB M K°i + Q
HB m ?„MX

h?'v •m .QÆM; S?QM; i?QÆM; i•K M?Q i? - +?mM; [mv +kM; +¦ M;QÌB +¦ +?9i F?¬M
i'K HÁM; +O +? K i`QM; i?B M ?¢- •m .QÆM; S?QM; M¨v K†+ /M +¦ i? M¦B H¨ M;
?„M H9+ M¨v +?d H¨ K°i T?K i?•M i?QÆM; i•K ;–M +? i- K°i T?K i?•M ç½ K'i çB M?

@ •m .QÆM; S?QM;- M;QÆB çB çB- ?¬K M v i F?¬M; ;B i M;QÆB- +?Q M;QÆB +A

.QÆM; G¶B p®M F?¬M; Km®M ;B i ?„M- M m M?Q F?¬M; T?ªB •m .QÆM; E?„+ H¨
+O /Q KbM? ç†i ` i?b .QÆM; G¶B i?"i bU F?¬M; +¦ w ç`M? ;B i ?„M çB- M;QÊ+ H
?„M •m .QÆM; S?QM; bM? /MM;X L?QM; ?B M ;BÌ i?m T?K+ •m .QÆM; S?QM; ç½
F?¬M; i? ;B i ?„M- M?Q p"v +kM; +?d +¦ i? i? +?Q ?„M i?¬BX

@ h bÈK Km°M +kM; b) ;B i M;QÆBX

@ h +?Ì M;QÆB ç M #€Q i?M- #'i [m€/MM; pä +¬M; im p` +O M;QÆB +?d bÊ H¨ FB
M;QÆB #B i- i +?Q M;QÆB K°i +Æ ?°B- ç M H9+ ç¦ M;k imv i +€+ M;QÆB +MM; H

.QÆM; G¶B M;[F?Q i?ªM M?B M M¦BX

G¢M? ;B¦ i?´B [m - •m .QÆM; S?QM; H9+ M¨v +kM; i? M? idM? K°i +?9i- ?„M #B i
i?”i [m€ F?¦ F?,M- i?B m MB M M¨v F?OM; #® M?Q i? - KÈB KQÌB i€K KQÌB +?QM
ç M ibM? i`¢M; F?OM; #® M?Q i? - i`QM; HÁM; +O ?„M `'i `ä `¨M;- K†+ /M H¨ oQA
M m M?Q i`9M; ? B [mv M +O KbM? bÊ `^M; +kM; T?ªB #` K'i K¢M;- K¨ i?B m MB
pB + ;b- +¦ i? i?'v +¬M; T?m ?„M + Q ç M +Ð M¨QX

•m .QÆM; S?QM; ¬K H'v i?B i? •m .QÆM; E?„+- H”T iS+ `ÌB F?ÄB Zmv o•M h` M;

J¼B M;QÌB Î ç•v ç m FBM? M;¢+ F?¬M; i?¬B- M?'i H¨ GK+ h?W S?QM; p¨ GK+ Zm
pä +¬M; +O i?B m MB M M¨v + Q i?•K +Ð M¨Q +?S- •m .QÆM; S?QM; `ä `¨M; F?¬
[mv M ç€M? p¨Q HQM; ?„M `ä `¨M; F?¬M; +?9i pB + ;b- +?ŠM; H) H¢B ?„M im Hmv
HÊB ?¢B- ?Q†+ H¨ EBK *QÆM; "'i >Q¢B h?–M *¬M; i`QM; i`mv M i?mv i b Q\

@ S?K i?•M- T?K i?•M H¨ M;QÆB b Q\

J¨ H9+ M¨v .QÆM; G¶B ç½ M;?2 çQÊ+ iB M; H +O >Q¨M; .mM;X

.QÆM; G¶B çQÆM; M?B M `'i `ä >Q¨M; .QÊ+ aQ ç½ iÈB `²B- +ÁM ;B9T KbM? K°i T
+,M #ªM F?¬M; +–MX

@ .mM; M?BX

@ aQ T?¦X

GK+ h?W S?QM; M;?2 p”v FQ+? ç°M; F?¬M; i?¬B- iû tm®M; ç'i H i iÈB +?¶ >Q¨M

J¨ J B aB m S?QM; +kM; i?•M i? +?'M ç°M;- ? B K„i tQ v [m +?¶ F?€+- M?bM æ¬

@ S?K i?•M- M;QÆB i?€Q K†i M¢ tm®M; çB- #° /¢M; M?Q p”v F?¦ +QB +? i çB çQÊ

>Q¨M; .mM; #´ M?¨Q p¨Q i`QM; M;U+ +? KbM? H¨K MkM; M¦BX

jNjX *?QÆM; 98N, *–m >¬MX

@ L;QÆB iB m M? ç–m M¨v- F?¬M; M;?o iÈB pä +¬M; iB M #° M? M? M?Q p”vX

>Q¨M; .QÊ+ aQ FBM? M;¢+ F?¬M; i?¬B- F?¬M; M;?o iÈB pä +¬M; im p` +O >Q¨M
;BÈB + Q i?O M?'i HQm- H9+ M¨v KÈB [m K'v M;¨v +?S- [m€ KS+ M? M? çB- i`Q
iQM? +€+? M[M?B KbM?- +,M #ªM F?¬M; i?Q+? im Hmv M- M;QÊ+ H¢B i?Q+? H¨K
#ªM i?•M M;QÊ+ H¢B F€ ?ªQ- +?Q M M pä +¬M; +QM ;€B iB M #° M? M? M?Q p”v-
i?B i pÈB i?B m MB M i`QÈ+ K„i M¨v- ?ÆM M[?„M iW H•m ç½ +?9 w iÈB- M[M?B
`'i , H¢B- çB K 'v F?B M >Q¨M; .QÊ+ aQ F?¦ +?`m- M[M?B +O KbM? ç½ +¦ i`QÊM
M?QM; i?'v +QM ;€B H¨K MkM; i`QM; M;U+ KbM? M?Q p”v- i`QM; HÁM; H¢B `'i pm

@ aQ i¬M- ç iY æ iY #€B FB M bQ i¬MX

J B aB m S?QM; /Q /U K°i +?9i- +m®B +MM; pšM çB iÈB i`QÈ+ K†i >Q¨M; .QÊ+ aQ

J¨ æ¬M; h¨ H¨ M;QÌB M¨Q- H9+ i`QÈ+ ç iY J B aB m S?QM; M¨v ç½ H¨K ` pB + ;b
i`ÌB- /€K iU KbM? i`®MKD H'v *Ym •K *?•M EBM?- F?B M +?Q i? iY KbM? pb *Ym
HU+ iB m iKv K¨ pQM;- +€B M¨v F?B M ?„M H9+ 'v iS+ ;B”M F?¦ K¨ FB K M´B- +kM
+?¦ ç€M? K Q +€+ ç iY F?€+X

L?QM; ?¬K M v +?mv M ç½ [m M?B m M,K M?Q p”v- i?ÌB ;B M +?QM? H¨ i?m®+ +?
K®B i?M +O ?„M ?”M ç½ T? B M?¢i `'i M?B m- +kM; `'i ?®B ?”M- M?bM J B aB m
F?€B M;¨M p¢MX

"'i [m€ ?„M +kM; F?¬M; H¢B M?bM J B aB m S?QM; M[K¨ [m v M;QÌB M¦B pÈB GI

@ h?W S?QM;- M;QÆB `'i i®i- H9+ i`QÈ+ H¨ pB bQ i?U+ tBM H¶B M;QÆBX

@ aQ i¬M- F?¬M;- F?¬M;- ç iY +?d +–m bQ i¬M +¦ i? ç ç iY H¢B i`Î p bQ K¬M H

GK+ h?W S?QM; M;[F?Q ç½ M;? M M;¨Q,

@ æ iY ?¬K M v M?bM i?'v bQ i¬M- i`QM; HÁM; +kM; + Q ?SM; F?¬M; i?¬BX

@ h?W S?QM;- +€B M¨v M;QÆB +–K çB- ç®B pÈB +?•M +O M;QÆB `'i +¦ HÊB ç'v

>Q¨M; .QÊ+ aQ H'v ` K°i #ªM #Q i`+?X

@ h¢ bQ i¬MX

GK+ h?W S?QM; KWM; `Ð M?Q çB M- bQ i¬M `®i +K+ ç€T SM; ç KbM? [m v p bQ çÌB +O GK+ h?W S?QM;- ?¬K M v i•K M;mv M çQÊ+ ç M #M- F?B M ?„M b Q F?- çQÊ+ +?SX

hB T i?2Q GK+ h?W S?QM; H¢B M¦B pÈB GK+ Zm€M M? Î # M,

@ Zm M M?- iÈB ç•v- #€B FB M bQ i´X

GK+ Zm€M M? i?'v +? KbM? H¢B H¨ K¬M ?¢ +O æ¬M; h¨ >Q¨M; .QÊ+ aQ K°i i`Q KbM? M¦B HB M p°B p¨M; çB iÈB- [m€ tm®M; M¦B,

@ æ² i¬M GK+ Zm€M M? #€B FB M bQ i´X

>Q¨M; .QÊ+ aQ F?¬M; ç€T HÌB- +kM; F?¬M; +¦ ç ?„M /"T ç–m- K¨ M?'+ i v- iB T i GK+ Zm€M M? çˆM; çˆM; p¨B +€B- M;½ M?¨Q i` M ç'iX

GK+ h?W S?QM; +?'M ç°M;- p°B ?ÄB,

@ aQ i¬M- ç iY- +?d +¦ K¬i çS +QM i` B M?Q p"vX

@ L;QÆB `'i i®i- F?¬M; i`mv M +¬M; T?m +?Q ?„MX

>Q¨M; .QÊ+ aQ M¦B,

@ >„M #€B p¨Q K¬M ?¢ hB M >¨ T?€B b Q\

GK+ h?W S?QM; KÈB #B i bQ T?K H¨K i? H¨ ç M; i?Y pä +¬M; +QM ?„M- HB M p°

@ æ iY F?¬M; /€K H¨K i`€B pÈB [mv +O bQ K¬M- F?¬M; çQÊ+ •M bQ +?Q T?ûT- | +¬M; T?m +O •M bQ +?Q M;QÌB M;Q¨BX æS M?Ä M¨v ç9M; H¨ #€Q p¨Q K¬M ?¢ hI

@ E?¬M; +¦ bQ i¬M +?Q T?ûT- ç iY F?¬M; /€K i`mv M +¬M; T?m æ¨Q >Q çªQ +?Q

GK+ h?W S?QM; i`mM; i?U+ M¦BX

>Q¨M; .QÊ+ aQ M;?2 p"v +QÌB H¢M?,

@ E?¬ J°+ ç¢B bQ FB M; v +ª t€+? ;B¨v +?Q æ¨Q >Q çªQ i +kM; F?¬M; tSM;- p

@ *ªK ÆM bQ i¬MX

GK+ h?W S?QM; ç¢B ?d- H¢B [m€i GK+ Zm€M M?,

@ *ÁM F?¬M; K m +?¦M; +€K ÆM i´ bQX

GK+ Zm€M M? p°B p¨M; /"T ç–m,

@ *ªK ÆM i´ bQ- +€K ÆM i´ bQX

>Q¨M; .QÊ+ aQ M? ;"i ç–m- [m v M;QÌB M?bM J B aB m S?QM; M¦B,

@ L;QÆB #B i b B +?Q \

@ æ iY #B i b B- ç iY #B i b B- +?d +–m bQ i¬M tY Hw M? - F?¬M;- F?¬M;- bQ i +¨M; M;?B K +¨M; i®i- ç iY ç m b) +?'T M?"MX

J B aB m S?QM; i?•M i? `mM; ç°M; M¦BX

@ h®i- *Ym •K *?•M EBM? ç•m `²B\

>Q¨M; .QÊ+ aQ M?bM M¨M; M¦BX

@ Í +?¶ M¨v +O i X

J B aB m S?QM; K M; [mv M *Ym •K *?•M EBM? FB ` - çQ +?Q >Q¨M; .QÊ+ aQX

@ *Ym •K *?•M EBM? i`W M;QÆB ` +¦ B t2K [m F?¬M; p”v\

>Q¨M; .QÊ+ aQ M¦BX

@ h h

*Ym •K *?•M EBM? i`W KbM? t2K [m ` - ?¬K M v .QÆM; G¶B t2K [m - JK+ LB K
>Q¨M; .mM; +kM; i? - +ÁM +¦ KbM? +kM; /¢v +?Q >Q¨M L? M E? M; *Ym •K "¢+?
M?'i i?ÌB +¦ +?9i H9M; i9M;X

J¨ >Q¨M; .QÊ+ aQ F?¬M; ç +?Q M¨M; +Æ ?°B M¦B +?mv M H¢M? HMM; M?bM M¨M

@ LB K ibM? M;QÆB ,M M,M- M;QÆB H¢B ?Q¨M i?¨M? ? B +?mv M i b) +?Q M;QÆ
i®i i´M i?QÆM; +?Q GK+ bQ ç M;QÆB- i?S ? B- B t2K [m *Ym •K *?•M EBM? i?b

hB T i?2Q ?„M p¶ p¨Q HQM; J B aB m S?QM; K°i +€B- J B aB m S?QM; +?d +ªK i?
M?S+- i`QM; HÁM; #B i ç•v H¨ K°i HQ¢B ç°+ +?•K +O bQ K¬M- ;¼B H¨ T?K +®i +
p¨Q M;QÌB- +€B +?•K FB HB M t•K M?”T p¨Q i`QM; i?`i- K°i KU+ ç€K i`QM; +€+
h` M +?•K imv `^M; +¦ ç°+ /QÊ+- /QÊ+ iQM? H¢B +?”K `½B T?€i i€+- K¶B M;¨v b€m
?¨M?- F?B M M;QÌB H–M HQÊi M K [m M?B m HQ¢B ç m M?S+ F`+? HB i F?¦ +¦ i?
+? i çQÊ+- T?ªB i` i'M ç M K°i ? B M,K KÈB H'v i€M? K¢M; M;QÌBX oä +¬M; i®i +
M?QM; +¨M; M;,M +ªM H¢B +¨M; ç m M?S+- F?´ bÎ ;B®M; M?Q HY +?€v ç´ i? K /-
M;QÌB +¦ +¬M; T?m- ç M i`bM? ç° M¨v- H¢B F?¬M; i? F?¬M; +„M +?†i `,M;- +QÌM;
`QÊm ç°+ ;BªB F?€i- H–M b m ç°+ T?€i b) +¨M; i? K K½M? HB i- M?QM; K¨ +kM; +
S?QM; #B i `ä +?d +–M i`9M; K°i +?•K ç½ M?Q iB M p¨Q M?•M ;B M æ` L;K+- ?m

J B aB m S?QM; HB M tm'i` `QB- Km®M ç€M? p¨Q ¦i KbM?X

.QÆM; G¶B i?'v i? H”T iS+ FûQ `QB H¢BX iB T i?2Q p¶ p¨Q +?¶ >Q¨M; H½Q bQ ç
p”M F?ÎB F?Q FbM?- çB m i` K°i +?9i HB M çÆM ;BªM ibK ` T?K +®i +?•K- /MM; M
H'v ` T?K +®i +?•K [mª i?”i `'i / /¨M;- .QÆM; G¶B F?¬M; [m2M M?bM- /M b Q ç•v
/Si F?Q€i HB M ;BªB i`W M¦X

@ L;QÆB L;QÆB

L?bM .QÆM; G¶B çÆM ;BªM ç½ T?€ i`W T?K +®i +?•K +O KbM?- >Q¨M; .QÊ+ aQ
ç°M; i?OX

G¢B #` >Q¨M; .mM; ¬K H'v,

@ S?K i?•M- M;QÆB çWM; ç°M; i?O pÈB .QÆM; ç¢B + - M;QÆB F?¬M; #B i J B b
F?¬M; +?`m M´B- ? B K„i #` KM- h`–M >mv M S?QM; bQ + +kM; #` ?¢B- +?Q M M
T?¢i M¨M; M[X

@ >Q¨M; iB M #®B- M;QÆB +kM; F?¬M; +–M T?ªB #ªQ J B aB m S?QM; çB H¨K
h?W S?QM; i +¦ i? i`` HB m- p T?–M M;QÆB Km®M ;B i M;QÌB ç½ t2K [m *Ym
F?¬M; +–M M[- *Ym •K *?•M EBM?- i ç½ t2K [m - ?ÆM M[+ÁM /¢v +?Q .mM; M
M v .mM; M?B +MM; i ibM? w ?ÊT M? m- ç•v H¨ *Ym •K *?•M EBM? #ªM ç–v çO- +?Q

jN9X *?QÆM; 9ey, æ¬M; h¨ *?mv M "B MX

.QÆM; G¶B M¦B tQM; iW i`QM; i`[p"i ;BÈB +?d tm'i` K°i [mv M b€+?- ç¦ +?QM? ç–v çO- ?¬K M v KbM? ç½ ?¼+ tQM; *Ym •K *?•M EBM?- +€B M¨v +kM; F?¬M; +– ?ÆM M[ *Ym •K *?•M EBM? ?„M ç½ ;?B i¢+ i`QM; ¦+ `²BX

>Q¨M; .mM; M;?2 p"v b„+ K†i çÄ #WM;- M;¦M i v i`„M; MäM F?¬M; M;WM; pûQ H'v HÌB M¨QX

h?'v +QM ;€B KbM? #° /¢M; M?Q p"v- i,M; i? K #` .QÆM; G¶B +?¼+ ;B"M- >Q¨M; iB M;,

@ L;QÆB i M H¨ ;b- M;QÆB +?Q ``^M; i +?„+ +?„M b) ;ª +QM ;€B +?Q M;QÆB b Q\

.QÆM; G¶B +kM; F?¬M; iS+ ;B"M- KdK +QÌB M¦B,

@ a) p"v- #ÎB pb M;QÆB H¨ æ¬M; h¨- b) F?¬M; M?bM +QM ;€B KbM? K'i ?SM;- ?Æ K°i Qi i?S- F?B M pä +¬M; +O M;QÆB +¨M; iB M K°i i–M;- +?Q M;QÆB i?'v +€B ; H¨ pä ç¢QX

>Q¨M; .QÊ+ aQ p®M ``'i iS+ ;B"M H¢B H¢M? HMM; M?bM ?„M M¦B,

@ h®i- p"v M;QÆB M;QÊ+ H¢B M¦B t2K i?Y- M;QÆB +¦ i? +?Q i +€B ;b\ E?B M p L;QÆB +kM; #B i ç'v- ç½ ç M +'T ç° M¨v +O i - Km®M H¢B iB M K°i #QÈ+- M;QÆ ç'v b Q\ L;QÆB +¦ #B i i ç½ Î +ªM? ;BÈB M¨v # Q M?B m M,K F?¬M;\

.QÆM; G¶B M;?2 p"v MÎ MK +QÌB,

@ L;QÆB +?Q ``^M; pä +¬M; +O i M?Q i? M¨Q\

.QÆM; G¶B F?¬M; i`U+ iB T ;BªB i?Q+?- K¨ KdK +QÌB M?bM >Q¨M; .QÊ+ aQX

@ Íim´B +O M;QÆB- +¦ i? ç€M? #¢B •m .QÆM; S?QM;- ``'i K¢M?- i iU M?"M F? M;QÆB +?Q ``^M; M?Q p"v HB M Km®M #S+ #€+? i ;ª .mM; M?B +?Q M;QÆB- p"v M

E€ i?"i ç®B pÈB pB + >Q¨M; .mM; i`Î i?¨M? i? iY +O i? M? MB M im'M FB i M? >Q¨M; .QÊ+ aQ pšM ``'i ?¨B HÁM;- M?QM; i`QM; HÁM; pšM +¦ +?9i #'i K½M ç®B pÈ

@ h +?Q M;QÆB #B i- im pB +O i ç½ bÈK ç½ pQÊi [m +'T ç° +O M;QÆB `²B- K +MM; K°i +?¶- +kM; F?¬M; T?ªB ç®B i?O +O i X

.QÆM; G¶B M;?o M;?o- iB T i?2Q +ÁM #´ bmM; M¦B,

@ *¦ K°i b® pB + F?¬M; iB M M¦B Î ç•v- M m +¦ ?SM; i?9 i?b p b m +?9M; i ibK K°

@ >WX

æ®B pÈB HÌB .QÆM; G¶B M¦B- >Q¨M; .QÊ+ aQ ?B M M?B M F?¬M; iBM- ?„M +kM M?Q p"v- ?ÆM M[æ¬M; h¨ >Q¨M; .QÊ+ aQ ?„M +kM; H¨ K°i M;QÌB +U+ F€ + Q M F?¬M; i?Q+? çQÊ+ M;QÌB F?€+ i`Ê ;B9T- K¨ .QÆM; G¶B M?Q p"v- i?"K +?Q +¦ i? ?„M b Q +¦ i? +?`m çQÊ+ +?SX

@ S?K i?•M- .QÆM; ç¢B + i?"i bU ``'i HÊB ?¢B ç'vX

>Q¨M; .mM; Î K°i # M M¦BX

@ GÊB ?¢B +kM; H¨ +?mv M +O ?„MX h®i `²B- +?9M; i p æ¨Q >Q çªQ- p T?–M i K†+ F X

>Q¨M; .QÊ+ aQ +kM; `ä ``¨M;- M m pB + ç½ ç M MQÈ+ M¨v- KbM? +¦ M?B m HÌB + +O KbM? ç½ ç¢i i?¨M?- *Ym •K *?•M EBM? iQ¨M #° ç½ çQÊ+ ç M- +kM; ç M H9+ K M; T?–M #Q i`+? M¨v ç M i?B m ç®i i`QÈ+ K° i? iY `²BX

>„M M?bM >Q¨M; .mM; M¦B,

@ .mM; M?B- +MM; i [m v H¢B æ¨Q >Q çªQX

>Q¨M; .mM; M;?2 tQM;- H”T iS+ F?¬M; ?¨B HÁM;- [m i K²K H„+ ç–m M¦B,

@ E?¬M;- i F?¬M; [m v p - i Km®M Î +MM; pÈB .QÆM; ç¢B + X

L;?2 ;B¼M; çB m M¨v +O >Q¨M; .mM;- >Q¨M; .QÊ+ aQ H”T iS+ b„+ K†i i®B b–K-
M?QM; H”T iS+ HB M i?Î /¨B- +QM ;€B `®i +K+ pšM T?ªB i`QÎM; i?¨M?- +¦ w M;?o

@ æQÊ+ `²B- iMv M;QÆBX

ôh?”i bU- T?K i?•M- M;QÆB i?”i i®i [m€X

>Q¨M; .mM; M;?2 p”v + Q ?SM; F?¬M; i?¬BX

.QÆM; G¶B +kM; i?”T T?–M FBM? M;¢+- p®M +?Q ``^M; >Q¨M; .QÊ+ aQ b) ;B®M;
ç`M? #„i >Q¨M; .mM; i`Î p - M?QM; F?¬M; M;?o iÈB ?„M `ä `¨M; ç€T SM; ç >Q¨M
i?”i bU F?¦ K¨ iQÎM; M´BX

E€ i?”i >Q¨M; .QÊ+ aQ i`QM; M°B i•K b Q H¢B F?¬M; Km®M M[M?B +kM; p pÈB K
+O >Q¨M; .mM; ?„M ?B m ``i `ä- /M b Q +kM; M[M?B +O KbM?- +€B ;¼B H¨ #B i
/M KbM? +¦ K M; M¨M; p i?b i•K iQ +O M¨M; +kM; F?¬M; Î i¢B æ¨Q >Q çªQ- pšM
+ÁM F?¬M; #^M; ?B M ;BÌ HB M ç M¨M; H¢B ç•v- çB i?2Q # M M;QÌB i?B m MB M
K°i +?9iX

>„M M?bM ` çQÊ+- i?B m MB M i`QÈ+ K„i M¨v +kM; F?¬M; T?ªB M;QÌB t’m ;b- K°i
+®- +kM; F?¬M; +–M HQ H„M;X

>ÆM M[i•K iQ .mM; M?B ç½ bÈK ç†i i` M M;QÌB ?„M- M m KbM? €T ç†i M;,M i`Î p
;€B ;?B ?”M- +?Q M M >Q¨M; .QÊ+ aQ +kM; F?¬M; +QÐM; +–m M[

h?2Q >Q¨M; .QÊ+ aQ p¨ h•v æ°+ •m .QÆM; S?QM; `ÌB çB- Zmv o•M h` M; HB M /Q

æQÆM; M?B M KK+ çQ+? .QÆM; G¶B H–M M¨v iÈB Zmv o•M h` M; ç½ ``i `ä `¨M;
>Q¨M; .QÊ+ aQ- +kM; +?QM? H¨ M?¢+ T?K iQÆM; H B +O KbM?- i?S ? B- +kM; H
i?m T?K+ Zmv o•M h` M; bM? /MM;- i?S # - +?QM? H¨ t2K i?Y >Q¨M L? M E? M; M
i`mM; i?¨M? +O >Q¨M L? M E? M; +?d +ÁM H¢B +¦ 8y- >Q¨M L? M >²M; GB i +k
M;QÊ+ H¢B ç° i`mM; i?¨M? +O Zm, K¬M GQM; oQÆM; a h?¬M; h?B M- +ÁM +¦ C
F?¬M; ;BªK #Èi +?9i M¨Q- i?”K +?Q +ÁM ?ÆB +¦ ;B i,M;- +€B M¨v F?B M .QÆM; C

æ° i`mM; i?¨M? +O >Q¨M L? M E? M; #¼M ?„M ;BªK tm®M;- +€B M¨v +kM; +¦ M;?c
HQ¢M- +?d +¦ çB m +?Q t€+ ç`M? •m .QÆM; S?QM; +¦ i? ç€M? #¢B- i?m i?”T Kb
+ÁM +¦ +?9i /Q /U #²B ?²B- M m M?Q •m .QÆM; S?QM; F?¬M; i? ç´B T?¦ KbM? i
çQÌM; HmBX

L?[M; pB + M¨v i`QM; HÁM; .QÆM; G¶B ``i `ä `¨M;- +?Q M M +m®B +MM; M M ;BªB
GB ii? M¨Q- .QÆM; G¶B +ªK i?’v pšM M M çÊB H–M M[;†T çQÊ+ >Q¨M L? M >²M
>Q¨M L? M >²M; GB i pÈB iQ +€+? H¨ h`B m oQÆM;- +O EBK [m®+- ``i çQÊ+ ?Q
i`QM; i v M„K ;B[ #BM? [mv M- +¦ ?„M i`Ê ;B9T i?b KbM? Km®M +?B K +S EBK [m®

@ hbK K°i +?¶ v M ioM?- i i`` HB m +?•M +?Q M;QÆBX

.QÆM; G¶B M?bM GK+ h?W S?QM; M¦BX

@ .QÆM; +¬M; iY- i?”i bU +¦ i? +?S\

GK+ h?W S?QM; pšM +ÁM +¦ +?9i ?Q¨B M;?B- /M b Q pä +¬M; .QÆM; G¶B K†+ /M
M?Ä- F?¬M; +¦ F?ª M,M; pä +¬M; i®i M?Q p”v- v i?m”i +kM; FBM? M;QÌB \ L m i?”
KS+ v m M;?B i `²B\

@ u M i•K- i M¦B +¦ i? H¨ +¦ i? - K„i +O J B bQ i, M;QÆB +?QM? H¨ /Q i i`` i®i- K
+O M;QÆB [mª i?U+ [m€ / /¨M;- F?¬M; +–M i®M M?B m bS+X

.QÆM; G¶B +QÌB M¦B- ç®B pÈB ?Q¨B M;?B +O GK+ h?W S?QM; i`QM; HÁM; ?„M
/ /¨M; iBM HÌB KbM? p”v i?b KÈB Fb [m€B- /M b Q KbM? i?Q¢i M?bM [m€ i` im´B-
T? M?B m M,K- F?ŠM; ç`M? ç½ ibK F?¬M; Qi / M? v- H¢B F?¬M; i? +?[i®i- M?C
+¦ ;b F€ [m€BX

@ h +¦ i? + K çQ M- M?B m M?’i K°i ;BÌ- HB M +¦ i? F?B M M;QÆB F?¬B T?K+ ç

.QÆM; G¶B i?”T T?–M iU iBM- KbM? +?d +–M # ;½v +?•M ?„M- b m ç¦ M®B ;•M
M? T?M H¨ çQÊ+ `²BX

jN8X *?QÆM; 9eR, E?®M; *? Zmv o•M h` M;X URV

@ æB m M¨v b Q +¦ i? \

L;?2 çQÊ+ HÌB .QÆM; G¶B M¦B- ?„M p®M ç M; +¦ +?9i iBM iQÎM; M?QM; ;BÌ ç½ F
+?mv M ç¦ +,M #ªM F?¬M; i?U+ i - i`W T?B H¨ iB M M?•M i?b +ÁM çQÊ+X

@ GK+ bQ ?mvM?- .QÆM; ç¢B + M¦B +?d +–M K°i ;BÌ- p”v i?b F?ŠM; ç`M? +?d +–

>Q¨M; .mM; i?’v #¼M ?¼ F?¬M; iBM- ?ÆB +¦ +?9i #’i K½M- i`QM; KB M; M¦BX

@ > ? - F?¬M; iBM +kM; H¨ #bM? i?QÌM;- çÊB H€i M[t2K F i [mª i?b b) #B iX

.QÆM; G¶B KdK +QÌB,

@ Í ç•m +¦ ;B M T?ÁM;- /šM i çB [m X

GK+ Zm€M M? i?’v .QÆM; G¶B M¦B M?Q p”v HB M p°B T?K ;B9T +? KbM?- b m ç

@ " M M¨v- # M M¨vX

>„M +kM; F?¬M; HQ H„M; .QÆM; G¶B b) H¨K ;b +? KbM?- /MM; pä +¬M; +O ?„M
KbM? i?b [mª i?U+ [m€ / /¨M;- K†i F?€+ ?„M H¨ i`QÊM; T?m +O hB m bQ Km°B +?
ç°M; i?O pÈB +? KbM? `²B- F?¬M; +¦ Hw /Q ;b T?ªB H¨K i? +ª- +?Q M M +kM; F?

@ .mM; M?B- MB K iW- +€+ M;QÆB i`QÈ+ Î +?¶ M¨v +?Ìi K°i +?9i- i çB K°i +?9i

.QÆM; G¶B [m v M;QÌB M¦B pÈB >Q¨M; .mM; p¨ JK+ LB K hWX

@ æ½ #B i- .QÆM; ç¢B + X

>Q¨M; .mM; ;”i ç–m M¦B,

@ L;QÆB F?¬M; +–M HQ H„M; +?Q i p¨ LB K hW Km°B Km°B ç•mX

.QÆM; G¶B b m F?B çB i?2Q GK+ Zm€M M? iB M p¨Q T?ÁM; HB M M¦B pÈB GK+ Z

@ L;QÆB çB H’v +?9i Qi MQÈ+ ç M ç•vX

GK+ Zm€M M? M;?2 p”v ;”i ç–m- [m v M;QÌB çB ` M;Q¨B K9+ MQÈ+X

J¨ .QÆM; G¶B çB ç M # M M;QÌB GK+ h?W S?QM;- i` M?bM tm®M;- ;•M +?•M i`
`²B- Km®M M®B H¢B +kM; +¦ +?9i T?B M iQ€B- #’i [m€ +kM; +?d H¨ +¦ +?9i T?B M

@ h? M¨Q- .QÆM; +¬M; iY- +€B +?•M M¨v +O i +ÁM i`` çQÊ+ F?¬M;\

h?’v .QÆM; G¶B +¦ +?9i M?Qm K¨v- GK+ h?W S?QM; M¦BX

@ hU M?B M +¦ i? - M;QÆB FûQ ®M; [m–M H M- i +–M H–M M[ç€M? ;½v ? B +?•
i` M ? B +?•M M;QÆBX

.QÆM; G¶B +kM; F?¬M; ;B’m /B K M?bM ?„M M¦B i?ŠM;X

æQÆM; M?B M F€ i?"i .QÆM; G¶B +kM; +¦ i? bY /KM; Zm M; JBM? h`` GB m S?M
F?¬M; Km®M H–M M[? Q T?Q M,K S+ ;B€ i`` çB K iQ+? Hkv- M m p"v [mª i?"i [m¢

L;?2 M¦B M?Q i? - GK+ h?W S?QM; M;QÊ+ H¢B /Q /U- ç€M? ;½v +?•M- i?®M; F?
M;QÌB #bM? i?QÌM; +¦ i? +?`m çUM; M´BX

h?'v GK+ h?W S?QM; /Q /U- .QÆM; G¶B +QÌB M¦B,

@ L m M?Q M;QÆB F?¬M; Km®M H¨K M?Q p"v- +kM; F?¬M; +¦ p'M ç ;b- #'i [m€ ç´
b) +?"K ?ÆM M?B mX

L m M?Q F?¬M; i`` HB m M?Q p"v- M?Q p"v KbM? T?ªB KÎ ` ? i?®M; +?[# M?-
i`Î i?¨M? K°i i?–v i?m®+- M m p"v i?b KbM? +kM; +–M ?®B çQ€B K°i #ªM (b€+? F„
b m F?B KbM? ?¼+ çQÊ+ i`mM; +'T +?•K +Sm +?B i?m"i i?b HB M +¦ i? i`` HB m
i`` HB m b) /¨B ?ÆM- ç•v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ çB m .QÆM; G¶B M;mv M wX

æQÆM; M?B M M m M?Q- ?„M M?'i ç`M? T?ªB H¨K M?Q p"v- +kM; +?d T?ªB çÊB-
;B M M;„M +?Q ?„M i`` HB m K°i H–MX

@ L;QÆB iÈB çB- i +?`m çQÊ+ çQÊ+X

GK+ h?W S?QM; M¦BX

.QÆM; G¶B M?bM ?„M ;"i ç–m- i`QM; M°B i•K M? M?¨M; i?Î ` - ç€T SM; H¨ i®i `²B

@ L;QÆB FB M M?šM K°i +?9i- i b) #„i ç–m ç•vX

.QÆM; G¶B K°i # M M¦B +?mv M T?B K pÈB GK+ h?W S?QM;- K°i # M H¢B M? M
p¨Q ? v +?•M ç½ #` T? +O GK+ h?W S?QM;- iB T i?2Q p"M /KM; +?•M F?Q H–M i
ç¦ HB M /€M tm®M; K°i i'K T?M i`B MX

Zm€ i`bM? M¨v +U+ M? M?- +?Q iÈB K°i T?9i ç²M; ?² ç½ tQM; tm¬BX

æQÆM; M?B M GK+ h?W S?QM; H9+ M¨v ç M; ç m M?U+ F`+? HB i- i` M K†i ç´ ç

@ h®i `²B- M;?d M;ÆB K°i +?9i +¦ H) b) F?¬M; +¦ +?mv M ;b M[ç•mX

.QÈB bU çB m i` +O *?•M h?U+ PM; L?½M- ;•M +?•M i` M ? B +?•M ?„M ç½ çQÊ+
M?'i # M;¨v M[H¨ ?„M +¦ i? ?Q¨M iQ¨M F?¬B T?K+ H¢B- K¨ #•v ;BÌ- M;?d M;ÆB
çB H¢B çQÊ+ `²B- #'i [m€ +kM; i?"T T?–M KB M +QÐM;X

G9+ M¨v GK+ Zm€M M? #QM; MQÈ+ çB ç M- M?bM i` M çMB T?K i?•M KbM? ç–v p
ç M; Km®M ?ÄB M?QM; .QÆM; G¶B H¢B F?¬M; +?Q ?„M +Æ ?°B M¦B +?mv M

@ L;QÆB iÈB ç9M; H9+ H„K- i˜v `Y +?Q T?K i?•M M;QÆB K°i +?9i çB- ?„M ?B M ;
ç ;b `²B- M;?d M;ÆB K°i +?9i H¨ +¦ i? tm®M; ;BQÌM;- #'i [m€ Km®M Km®M +?QM
+–M p¨B M;¨v- #'i [m€ b m MY ;BÌ H¨ ç½ +¦ i? KB M +QÐM; çB H¢B çQÊ+ `²BX

L¦B tQM;- .QÆM; G¶B HB M [m v M;QÌB çB ` F?ÄB +Y X

a m F?B ` F?ÄB ?ÁM;- ?ÄB i?,K +?¶ Î +O i K M[JK+ LB K hW >Q¨M; .mM; .QÆM;

*ÁM çB +?Q çQÊ+ K'v #QÈ+- +?Êi M;?2 ç M iB M; ? i?®M; M?„+ M?ÎX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB +?[i®i +?ä ? B +?•M GK+ h?W S?QM;- H'v çQ
M;?B K- K°i i`,K p¢M ;B€ i`` çB K iQ+? HkvX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB KÎ ` ? i?®M; +?[# M?- ç¢i çQÊ+ t M? tQM;
çQÊ+ F„ M,M; bÆ +'T +?•K +Sm i?m"iX

.QÆM; G¶B bYM; b®i K°i +?9i- p®M ç M; +?Q `^M; T?ªB ?®B çQ€B KÈB +¦- F?¬M
`¨M; H¢B iU ç°M; #Ä K'i- M?Q i? [mª i?"i +¦ +?9i FBM? M;¢+X

L?QM; +€B / M? tQM; v ;Bª M¨v ç®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B +kM; +¦ i`Ê ;B9T `'i HÈ
G¶B +¦ i? +? i€+ i`` HB m T?M i`B M- M?QM i`` HB m T?M i`B M FB +?d +¦ i?

K°i Qi M?[M; i"i # M? F?€+ H¢B F?¬M; H¨K ;b çQÊ+- K¨ v ;Bª H¢B +¦ i? bY /KM; v
i?m"i- +€B M¨v +¦ i? i``2 HB m `'i M?B m i"i # M?X

L m M?Q KbM? bÈK ç¢i çQÊ+ +?•K +Sm i?m"i M¨v i?b .QÆM; G¶B i?"i ç9M; H¨ K
t2KX

h`` HB m GK+ h?W S?QM; H¢B M?"M çQÊ+ çB K FBM? M;?B K- +kM; H'v çQÊ+ ;B
i?"i t€+ i?U+ F?B M .QÆM; G¶B +¦ +?9i FBM? M;¢+- +¦ +?9i M;Q¨B w Km®MX JbM
+QM K„i +O J B aB m S?QM;- M?QM; H9+ 'v +kM; F?¬M; ç¢i çQÊ+ M,M; HU+- +kM
K¨ #•v ;BÌ H¢B M?"M çQÊ+- +?Q M M .QÆM; G¶B +?mM; [mv pšM +¦ +?9i #m²M #U

L?QM; ç½ F?¬M; M;?o ` +?mv M ;b M M ?„M +kM; /Si F?Q€i F?¬M; M;?o ç M M[X

æB iÈB +?¶ +O i K M[>Q¨M; .mM;- i`¬M; i?'v >Q¨M; .mM; p¨ JK+ LB K hW ç m Î ç¦
F?¬M; +¦ iBM? i?–M p"vX

"'i [m€ pW M?bM i?'v .QÆM; G¶B- i` M K†i ? B M[ HB M H°` p iQÆB +QÌB- p°B

@ .QÆM; ç¢B + - M;QÆB ç½ iÈB- +?mv M b Q `²B\

>Q¨M; .mM; KÎ KB M; i`QÈ+- K¨ JK+ LB K hW Î K°i # M- ? B +QM K„i ç2M H€v M?b

@ oB + M?Ä K¨ i?¬BX

.QÆM; G¶B KdK +QÌB M¦B,

@ *kM; F?¬M; t2K i?Y .QÆM; ç¢B + M;QÆB H¨ M;QÌB M¨Q- i pW ` i v i?b K¼B -
#¨M i v- ç9M; `²B- i M;?o tY Hw i®i K°i +?mv M H¨ +¦ i? `ÌB F?ÄB ç•v `²B- ç M H
çQÊ+ F?¬M;\

@ •MX

>Q¨M; .mM; pmB KWM; F?¬M; i?¬B,

@ æ¨Q >Q çªQ `'i tBM? ç T- iBM `^M; .QÆM; ç¢B + M?'i ç`M? b) i?Q+?X

@ æ¦ H¨ iU M?B M- M m M?Q æ¨Q >Q çªQ F?¬M; i®i- H¨K b Q +¦ i? /QÐM; /K+ ` K
.mM; M?B çQÊ+ +?S\

.QÆM; G¶B M¦BX

jNeX *?QÆM; 9ek, E?®M; *? Zmv o•M h` M;X UkV

@ .QÆM; ç¢B + i` m +?¼+ i X

@ æ•v H¨ HÌB M¦B i?"i- M;QÆB F?¬M; iBM i?b ?ÄB LB K hW t2K- .mM; M?B +¦ T
æQÆM; M?B M LB K hW +O +?9M; i +kM; p"vX

.QÆM; G¶B KdK +QÌB M?bM ? B M[M¦BX

X X X

o®M .QÆM; G¶B Km®M bÈK +?'K /Si +?mv M Î Zmv o•M h` M; K°i +?9i- #'i [m€ +m
ç`M? HQm H¢B i? K K°i iQ- ?ÆM M[- ?„M ç½ iWM; M¦B [m b) +MM; >Q¨M; .mM; J
M;Q¢M T?QM; +ªM? h?€B >² K°i +?mv M- H9+ i`QÈ+ #ÎB pb +¦ +?9i ;'T M M +kM;
M M #m´B +?B m HB M H–M M[+? Q i?mv M /m M;Q¢M i` M h?€B >²X

" M;QÌB +MM; K°i +?¶- [mª i?"i +U+ F€ pmB p X

L;¨v i?S ? B- ? B +?•M GK+ h?W S?QM; ç½ i®i ?ÆM T?•M MY - ç½ bÈK +¦ i? çB
F?¬B T?K+ H¢B i`¢M; i?€B i`QÈ+ F?B #` i?QÆM; +kM; F?¬M; T?ªB H¨ +?mv M M;¨

+¦ [m€ i`bM?X æQÆM; M?B M M m M?Q .QÆM; G¶B /MM; Zm M; JBM? h`` HB m T
/¨B M?Q p”v H¨K ;bX

h`QM; +?QM? çB M Zmv o•M h` M;- .QÆM; G¶B M;²B Î i` M +?O p`X

@ E€ i?”i H–M M¨v i ç M Zmv o•M h` M;- H¨ +¦ KK+ çQ+?X

.QÆM; G¶B M?bM GK+ h?W S?QM;- M;WM; +?9i H¢B M¦B iB T,

@ h Km®M Zmv o•M h` M; +€+ M;QÆB iB T M?”M bU H½M? ç¢Q +O i - M¦B +€+?
i`Î i?¨M? i? HU+ /QÈB i`QÈM; i - i` M? ;B¨M? i?B M ?¢ +?Q i X

@ *€B M¨vX X X *€B M¨v .QÆM; +¬M; iY +¦ w H¨\

GK+ h?W S?QM; i`QM; M°B i•K imv `^M; F?B T bÊ- M?QM; pšM +ÁM +¦ +?9i F?¬M
;BªM ?¢ [mv i ç`M?- /M b Q ç•v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ +?mv M M?Ä- w i`QM; HÌB M¦
Km®M i¢Q T?ªM- ç•v +?QM? H¨ i°B HÈM T?ªB i`m +Ym i°+- +U+ F€ ç¢B M;?`+? #'i

E?¦2 KB M; .QÆM; G¶B +¦ +?9i M? +? H M- M?bM K¼B M;QÌB- M;[F?Q #bM? i?ªM

@ E€ i?”i M¦B K°i +€+? F?€+- i +?QM? H¨ Km®M i¢Q T?ªM- çª çªQ æ¢B h®M; pQÆ
i?m i?”T J¬M; *´- i?¨M? H”T K°i pQÆM; i`B m i?®M; M?'i- F?B M /•M +?9M; i?B
F?´ +?B M HQ¢M M[- F?¬M; #` M?[M; i M [m M i? K ¬ pÆ pûi #¦+ H°i M[X

@ L?QM;X X X *€B M¨vX X X *€B M¨vX X X .QÆM; +¬M; iY- Zmv o•M h` M; +O i
M m [mª i?”i +?®M; H¢B i`B m çbM? i?b +?d bÊ +kM; F?¬M; T?ªB H¨ K°i +?mv M /

GK+ Zm€M M? M;?2 i? imv `^M; `'i FQ+? ç°M;- M?QM; H¢B `ä `¨M;- M m M?Q +?d
KbM? i?b +,M #ªM F?¬M; +¦ +?9i F?ª M,M; M¨Q +ªX

@ > ? - M¦B M?Q p”v- ?¬K M v hQ¨M *?•M ;B€Q- *€B " M;- +ÁM +¦ h?B i *?QÎM; "
i vX

.QÆM; G¶B +QÌB M¦B,

@ L m M?Q F?¬M; +¦ ;b #'i M;Ì tªv ` - h`B m oQÆM; >Q¨M L? M >²M; GB i +O EBK
i?O ?¢ +O i - >Q¨M L? M E? M; F?¬M; T?ªB pšM +ÁM Î ç•v b Q\ E€ i?”i i`QÈ+ FB
>Q¨M L? M E? M;- •m .QÆM; E?„+ ç m H¨ i?O ?¢ +O i - #'i [m€ •m .QÆM; E?„+ +
çB ibK i?9+ i?9+ ?„M •m .QÆM; S?QM;- +?Q `^M; •m .QÆM; S?QM; +¦ i? ç®B T?¦
M;QÌB ç–m iB M T?ªM #°B i - +?Q M M i b) ;B i +? i ?„MX

.WM; K°i +?9i- .QÆM; G¶B H¢B M¦B,

@ h #B i `ä >Q¨M L? M >²M; GB i +kM; F?¬M; T?ªB / /¨M; F?m'i T?K+ [mv i?m”M

.QÆM; G¶B +QÌB +QÌB,

@ *?9M; i çB [m çB- ?„M +¦ H) +?QM? H¨ *?m "€ h?¬M; +O hQ¨M *?•M ;B€Q `²B- M¨v +kM; F?¬M; i X

@ •M- •M- +?9M; i çB [m çB- H½Q M?•M M¨v `'i i?9 p`- H¨ hQ¨M *?•M ;B€Q b Q\

>Q¨M; .mM; M¦BX

@ •M- ?„M +?QM? H¨ M;QÌB +¦ #®B T?"M + Q M?'i i`QM; hQ¨M *?•M ;B€Q- H¨ bQ ç

.QÆM; G¶B ;BªB i?Q+? M¦BX

@ h?b ` ?„M +?QM? H¨ bQ ç +O oQÆM; h`MM; .QÆM; ?- p"v pä +¬M; M?'i ç`M?

>Q¨M; .mM; M?bM M?bM *?m "€ h?¬M;- H¢B M¦BX

.QÆM; G¶B M;?2 p"v ;"i ç–m M¦B,

@ æ9M; p"v- pä +¬M; +O *?m "€ h?¬M; M¨v ?B M ;BÌ [mª i?"i `'i HÊB ?¢B- M m ? KbM? i?b ç€M? #¢B +? M;QÆB F?ŠM; ç`M? F?¬M; +¦ p'M ç X

@ h F?¬M; iBM ç•m- M m M?Q ?„M i?"i bU ç€M? i?„M; çQÊ+ +? i i?b b Q +ÁM #`

>Q¨M; .mM; M? +? KB M;- €M? K„i H° ` p i F?¬M; iBMX

.QÆM; G¶B F?) H„+ ç–m- +QÌB M¦B,

@ h F?¬M; T?ªB ç½ M¦B b Q- ?„M ?B M ;BÌ F?¬M; #B i /MM; M?Q i? M¨Q- M m M +O KbM? ` b Q- p"v i?b ç½ +¦ i? ç€M? #¢B +? M;QÆB `²B- +ÁM +¦- i +?Q M;QÆ +ÁM +¦ çQÊ+ [mv M i` M +O *Ym •K *?•M EBM? ç'v- #'i [m€ ?„M F?¬M; im Hmv M p"v i?b ç€M? #¢B +? M;QÆB H¢B +¨M; i? K / /¨M;X

@ *Ym •K *?•M EBM?\

@ æ9M; p"v- *Ym •K *?•M EBM? +O +? M;QÆB +?QM? H¨ K M;QÆB H'v çQÊ+ Î +

.QÆM; G¶B M¦B,

@ G¢B M¦B iB T- K M;QÆB i?"i bU H¨ M;QÌB i?¬M; KBM?- ;B®M; M?Q M;QÆB p"v M;QÆB K°i +?9i ?- M¨M; +¦ i? M?bM [m K°i H–M H¨ F?¬M; [m M- i`Q M?È +O .r bQ pÈB K M;QÆB pšM FûK K°i +?9i- #'i [m€- +?Ì im p` M;QÆB ç °i +?9i H¨ +¦ i?

@ æQÆM; M?B M- K i F?ŠM; ç`M? i?¬M; KBM? ?ÆM i X

>Q¨M; .mM; M;?2 .QÆM; G¶B i€M i?QÎM; Kšm i?•M KbM?- i`QM; HÁM; +ªK i?'v + M¨M; iW M?Ä ç½ F?¬M; +¦ Kšm i?•M- M?QM; ç®B pÈB Kšm i?•M KbM? pšM +¦ ibM?

@ *˜M i?"M K°i +?9i- çWM; çB H M T?Q i`QÈ+ M[X

h`¬M; i?'v >Q¨M; .mM; b¬B M´B çB H M T?Q i`QÈ+- .QÆM; G¶B p°B ;B[M¨M; H¢B- T?Q i`QÈ+ ç½ #` *?m "€ h?¬M; ?¢ #˜v `"T- ç•v +?QM? H¨ ç¢B iB M ?- *?•M h?U+ bÈK ç½ T?€i ?B M ` `²B- .QÆM; G¶B KÆ ?² M?È `ä- Î i`QM; M;mv M i€+- /QÌM; M i`9M; +?B mX

L m M?Q >Q¨M; .mM; i`9M; +?B m p"v i?b i?"i F?¬M; i®iX

G½Q L;Q M æ²M; [mª M?B M H¨ G½Q L;Q M æ²M;- MB M F, imv HÈM- M?QM; iQM? M;QÌB M?Q p"v- HÁM; +O ?„M +U+ F€ çÆM i?m–M- im Hmv M pä +¬M; +kM; / /¨M

E?¬M; i? F?¬M; M¦B G½Q L;Q M æ²M; M¨v iQ +?'i +U+ + Q- M m M?Q M m ?„M im i?b +?d bÊ ç½ bÈK ç°i T?€ oä h?€M? æ¢B pB M K½M- iB M p¨Q +ªM? ;BÈB ok h?–

@ .QÆM; ç¢B + - M;QÆB ;B[+?†i i H¨K ;b p"v\ *?ŠM; H) F?¬M; çQÊ+ çB iÈB T?Q

>Q¨M; .mM; i?'v .QÆM; G¶B ;B[+?†i KbM?- +¦ +?9i F?¦ ?B m- HB M ?ÄBX

.QÆM; G¶B +?d +?d K†i ç'i M¦B,

@ L;QÆB M?bM F„ t2K- M m M?Q i F?¬M; ;B[M;QÆB H¢B- ?"m [mª F?¬M; i? H
M¨v çQÊ+ tQM; H¨ G½Q L;Q M æ²M;- ?„M i?Q+? M?'i +?QM? H¨ i` m M;QÌB- MÆB
M;QÆB F?¬M; M;YB i?'v Î ç•v ``'i i?®B b Q\

@ h?U+ ``'i i?®B ?- ç¦ H¨\ ?X X X "m²M M¬M +? i `²B- s9 H½Q ç–m M¨v- m´M; +?
ç M +?Q ?„M- F?¬M; M;?o iÈB ?„M `ä ``¨M; ?Q ?ÄM; M?Q p"v- H¨K ?¢B .mM; M?B i'
`²BX

oW i?'v `ä #šv `"T /Q *?m "€ h?¬M; #® i`Q- >Q¨M; .mM; H"T iS+ iS+ ;B"M ?ûi HÈM

.QÆM; G¶B i?'v #° /€M; >Q¨M; .mM; iS+ ;B"M HB M FûQ H'v #¨M i v M?Ä #û +O M

@ *?m "€ h?¬M; M¨v `ä ``¨M; /€K ç®B ç½B pÈB +?9M; i M?Q p"v- p"v +?9M; i +¦ M
F?¬M;\

@ •M- •M- M?'i ç`M? T?ªB +?Q ?„M +?9i ;B€Q ?m'MX

>Q¨M; .mM; HB M iK+ ;"i ç–m,

@ S?ªB /Q ?„M /"K p¨Q #šv +O KbM?- ?W ?W- t2K ?„M p b m +ÁM /€K i` m M;QÌB

>Q¨M; .mM; i`QM; KB M; H–m #–m M¦BX

.QÆM; G¶B KdK +QÌB M? ;"i ç–m- /MM; im p` +O .QÆM; G¶B- Km®M /K *?m "€ h?
+O KbM? +kM; F?¬M; T?ªB pB + ;b F?¦- .QÆM; G¶B ?¬K M v K†+ /M +?d H¨ ok h?
*?m "€ h?¬M; K¢M? ?ÆM M?B m H„KX

@ G½Q L;Q M æ²M;- çB ` - K m ` ç•v- ç½ K M; ç M ç² ,M M;QM +?Q M;QÆB ç•vX

.QÆM; G¶B H HÈM H MX

*?m "€ h?¬M; M;?2 i?'v +¦ M;QÌB ç M- +ÁM H¨ K°i M;QÌB t H¢- i`QM; HÁM; +¦ +?9
ç M- M?QM; H"T iS+ H¬M; K¨v H¢ M?Qm K°i +€B- M;QÌB M¨v F?¬M; T?ªB H¨ >Q¨M
•K *?•M EBM? +O KbM? ç'v +?S- F?¬M; çQÊ+- F?¬M; çQÊ+- M?'i ç`M? F?¬M; i?
?W- i F?¬M; çB- t2K ?„M H¨K b Q #•v ;BÌX h` M K†i G½Q L;Q M æ²M; H° p KdK +

@ E?¬M; çB- G½Q L;Q M æ²M; i b) F?¬M; K„+ HW ç•m- M;QÆB M?'i ç`M? H¨ /Q
ibK ç M HW ;¢i G½Q L;Q M æ²M;- Km®M G½Q L;Q M æ²M; K„+ HW - F?¬M; +¦ +Y
i +kM; F?¬M; M;®+ p"v ç•mX

@ hS+ +? i i ``²B- iS+ +? i i ``²B- .QÆM; ç¢B + M;QÆB M?'i ç`M? T?ªB ?ªQ ?ªQ i?

>Q¨M; .mM; M;?2 i?'v G½Q L;Q M æ²M; M¨v `ä ``¨M; ;¼B T?K i?•M KbM? H¨ H½Q ¬ [
+?Q çQÊ+- >Q¨M; .mM; pšM Hm¬M `'i #°B T?K+ T?K i?•M- ?¬K M v ç½ +¦ .QÆM; C
aQ i`QM; HÁM; M¨M; imv ;BªK #Èi K°i Qi M?QM; pšM F?¬M; +?Q T?ûT M;Q¢B M?•
*?m "€ h?¬M; M¨v K„M; >Q¨M; .QÊ+ aQ M?Q p"v- >Q¨M; .mM; iU M?B M iS+ ;B"M P

.QÆM; G¶B i`QM; M°B i•K +QÌB i?–K- G½Q L;Q M æ²M; M¨v +kM; i?"i H¨- `ä ``¨M;
¬ [mv- Î i` M çÌB M¨v- /€K K„M; >Q¨M; .QÊ+ aQ H¨ H½Q ¬ [mv +?d bÊ +kM; +?d +¦ I

@ •M- .mM; M?B M;QÆB v M i•K- G½Q L;Q M æ²M; M¨v `ä ``¨M; /€K K„M; M?¢+ T?
?ªQ ?ªQ i?m i?"T ?„M F?¬M; çQÊ+- T?ªB +?Q ?„M #B i- M;QÌB M¨Q +¦ i? K„M;- M

@ G½Q L;Q M æ²M;- çB ` - M;QÆB M m F?¬M; çB ` i?b i +kM; F?¬M; F?€+? F?Q

.QÆM; G¶B ?¬X

@ E?¬M; çB ` - F?¬M; çB ` - G½Q L;Q M æ²M; F?¬M; ` - t2K M;QÆB H¨K ;b i - ?
p¨Q- F?¬M; t2M p¨QX

G½Q L;Q M æ²M; *?m "€ h?¬M; +QÌB ç„+ w M¦BX

9yRX *?QÆM; 9ed, :B2Q :B¦ :†i "½QX

@ h?U+ F?¬M; çB ` b Q- M m F?¬M; çB ` i?b i b)` imv i +?B m ç'vX

.QÆM; G¶B M¦BX

@ >W ?W- ` imv i +?B m i?b i? M¨Q- i M?'i [mv i F?¬M; ` ç•mX

G½Q L;Q M æ²M; ?W ?W ? B iB M;- M;[F?Q ç„+ w M¦B F?¬M; M M HÌBX

.QÆM; G¶B F?) H„+ ç–m- ç®B pÈB *?m "€ h?¬M; M¨v .QÆM; G¶B pšM +ÁM ?ÆB M'
L;Q M æ²M; bÊ M?'i +?QM? H¨ M? +¬ p¨ L?'i æ,M; ç¢B bQ- çQÆM; M?B M bÊ M;?

@ G½Q L;Q M æ²M;- M;QÆB ?½v M;?2 +?Q F„ õ iS i`QÆM; +Æ- mv M QÆM; +?S+

oW M;?2 i?'v .QÆM; G¶B M¦B ` ? B +•m M¨v- *?m "€ h?¬M; H"T iS+ M?`M F?¬M;

@ L;QÆB çWM; M¦B M[- çWM; M¦B M[- i h çB ` F?¬M; çQÊ+ b QX

>Q¨M; .mM; ;B"i KbM? F?¬M; i?¬B- M?bM .QÆM; G¶B M¦B,

@ .QÆM; ç¢B + - b Q M;QÆB M¦B i? ?„M H¢B çB ` \

.QÆM; G¶B KdK +QÌB- ;Bª B i?Q+? # M i B >Q¨M; .mM; K°i T?2M,

@ .mM; M?B- M;QÆB +?d +–M /MM; +€B M¨v mv ?B T G½Q L;Q M æ²M; *?m "€ h?
çQÊ+- ?„M bÊ M?'i +?QM? H¨ +?mv M M¨v ç'vX

@ h?"i bU\

>Q¨M; .mM; +¦ +?9i #€M iQM #€M M;?B- M?bM .QÆM; G¶B ?ÄBX

@ hU M?B M H¨ i?"i `²BX

.QÆM; G¶B ;"i ç–m,

@ L m M?Q F?¬M; iBM i?b iU M;QÆB i?Y K°i +?9i çBX

@ G½Q L;Q M æ²M; *?m "€ h?¬M; ç9M; F?¬M;- ?W ?WX

>Q¨M; .mM; M?bM ?„M H¢M? HMM; M¦BX

@ ?- H¨ iB m M? ç–m M;QÆB b Q- b Q ;–M ç•v F?¬M; i?'v M;QÆB i? - G½Q L;Q
M;QÆB ç'v- +¦ ç² ,M M;QM +?Q G½Q L;Q M æ²M; F?¬M; p"v\

*?m "€ h?¬M; M?bM i?'v H¨ >Q¨M; .mM;- ?„M i`Q M?È `'i i®i- H9+ i`QÈ+ >Q¨M; .m
`'i M?B m ç² ,M KQM- ?„M iU M?B M M?È `'i `äX

@ L;QÆB +ÁM Km®M i K M; ç² ,M M;QM +?Q M;QÆB b Q- KÆ çB- M;QÆB /€K K„M

>Q¨M; .mM; ?W H¢M? M¦BX

@ E?¬M; +¦- G½Q L;Q M æ²M; i b Q H¢B K„M; +? M;QÆB +?S- i +kM; F?¬M; M?

G½Q L;Q M æ²M; H„+ ç–m HB M iK+- ;B®M; M?Q +€B i`¬M; H9+ H„+ p"vX

@ h¢B b Q F?¬M; +¦- M;QÆB pW `²B +ÁM K„M;- +?ŠM; H) M;QÆB +?Q i H¨ F çB

>Q¨M; .mM; iS+ ;B"M M¦BX

? h *?ŠM; H) M;QÆB H¨ +QM ;€B +O >Q¨M; G½Q h¨\

*?m "€ h?¬M; b[M; bÌ- iB T i?2Q p K†i ç m F?´,

@ L;QÆB i¢B b Q H¢B H¨ +QM ;€B +O >Q¨M; G½Q h¨ +?S- M;QÆB +¦ T?ªB ç M
F?¬M;\

@ GW *Ym •K *?•M EBM? +O M;QÆB- +? +QÌB- i +–M HW ;¢i *Ym •K *?•M EBM

.QÆM; G¶B M¦B,

@ *Ym •K *?•M EBM? iU i +kM; +¦ çO +ª #°- +?¶ M;QÆB +?ŠM; [m +?d H¨ MY T?

@ E?¬M; +¦ F?ª M,M;- imv i ç®B F?¬M; +¦ F?ª M,M;X

G½Q L;Q M æ²M; M;[F?Q +¦ +?9i FQ+? ç°M;,

@ *Ym •K *?•M EBM? #° i` M +?d +¦ +?¶ i KÈB +¦- M;QÆB H¨K b Q +¦ i? +¦\ æW
æ²M; +kM; F?¬M; M;®+ ç•mX

@ a Q H¢B F?¬M; +¦ F?ª M,M;- i M¦B i?"i +?Q M;QÆB #B i - i ibK çQÊ+ Î i`QM;
ç'vX

.QÆM; G¶B +kM; F?¬M; ;B'm /B K- i`U+ iB T M¦B ` - H¢B M¦B iB T- .QÆM; G¶B
L;Q M æ²M; *?m "€ h?¬M; M¨v- `ä `¨M; +¦ i? M?`M çQÊ+- T?ªB #B i `^M;- +€B M¨v
+¬M; HÊB ?¢B M?'i- [mª i?"i +U+ F€ +¦ HU+ ?'T /šM ç®B pÈB M;QÌB i"T pä- F?¬M
`¨M; M?`M çQÊ+- M m M?Q ç´B H¢B H¨ KbM? i?b çWM; M¦B ? B KQÆB M,K- +QB M
M?`M çQÊ+

@ *€B M¨v *€B M¨v

h?'v ?„M M?Q p"v- .QÆM; G¶B +QÌB M¦B,

@ L m M?Q M;QÆB F?¬M; iBM i?b +¦ +–M i ç¼+ +?Q M;QÆB M;?2 F?¬M;\

@ h®i- p"v M;QÆB ç¼+ çBX

G½Q L;Q M æ²M; *?m "€ h?¬M; +kM; #€M iQM #€M M;?BX

@ h ç¼+ ç•v .QÆM; G¶B KdK +QÌB- i`QM; KB M; M¦B,

@ +?B ç¢Q- i´M ?[m /Q M?B #´ #'i i9+- i?` +® ?Q i?„M; i?U+- #'i i9+ i?„M; ?[m /Q
i?9 i?•K- i?B M ç` +?B iQÊM; T?–M- •K /QÆM; +?B ?"m HB i- #B M ?¦ +?B /Q #I
#'i KQm M?B /B iQ+? iU ç²M;

æ¼+ çQÊ+ K°i çQ¢M- .QÆM; G¶B M?bM ?„M, ,

@ a Q ?ª- +¦ b B F?¬M;\ æ•v +¦ T?ªB H¨ *Ym •K *?•M EBM? F?¬M;\

@ L;QÆB L;QÆB G¨K b Q +¦ i? - +€B M¨v M?'i ç`M? H¨ i M;?2 H–K- M?'i ç`M? H

G½Q L;Q M æ²M; i`QM; KB M; H–K #–K M¦BX

@ G½Q L;Q M æ²M;- M;QÆB +ÁM H–K #–K +€B ;b i? \

.QÆM; G¶B i?'v ?„M H˜K #˜K- HB M ?¬,

@ sm'i ?B M çB- +kM; çWM; ç i ç°M; i?O- i +¦ i? M¦B +?Q M;QÆB #B i- K°i F?B
i?b M;QÆB b) T?ªB +?`m ç m F?´ ç'vX

@ "m²M +QÌB- iB m Q M?B M?Q M;QÆB +¦ i? H¨K ;b çQÊ+ G½Q L;Q M æ²M; +?S'

G½Q L;Q M æ²M; H¢B +?ÆB t'm `²BX

@ hS i`QÆM; +Æ- mv M QÆM; +?S+ iUm /K+ bQM; T?B

>Q¨M; .mM; i?'v ?„M +?ÆB t'm- HB M ?€i H M i?O iW FB X

@ æWM;- çWM;- i H"T iS+ b) ` - H"T iS+ ` M; v ç•vX

G½Q L;Q M æ²M; *?m "€ h?¬M; pW M;?2 ç M +€B M¨v i?O iW iUm v M H†M;X

L?bM *?m "€ h?¬M; ç½ ç M ;–M #šv `"T /Q +?QM? ?„M #® i`Q tm®M;- F?¦2 KB M;
H M- i v T?ªB #„M ` K°i ç¢Q FbM? F?Q- i?W /`T *?m "€ h?¬M; F?¬M; T?ÁM; #`- ç

h?•M i? *?m "€ h?¬M; M;?B M; [m - /QÈB +?•M M;?B M; K°i +€B- HB M #QÈ+ +?
+?QM? KbM?X

@ P - i?®B [m€- i?®B [m€X

G½Q L;Q M æ²M; p°B M?ªv ` - Q Q ?¬ iQX

@ >b ?b- i?9 p`- +€B M¨v ;¼B H¨ iU H¨K iU +?`m- ?W ?WX

>Q¨M; .mM; M?bM G½Q L;Q M æ²M; ç½ /šK p¨Q #˜v `"T /Q +?QM? ?„M #® i`Q tm®
i v +QÌB F?¬M; M;WM;X

@ G½Q L;Q M æ²M; i i?¬M; KBM? +ª çÌB- `ä `¨M; H¢B +?`m i?B i i`QM; i v ? B iB
H¨- F?¬M; çQÊ+- G½Q L;Q M æ²M; M?'i ç`M? T?ªB #€Q i?MX

L¦B tQM; G½Q L;Q M æ²M; T?B i?•M M?ªv H M- M?ªv iÈB +?¶ .QÆM; G¶B p¨ >Q¨M

.QÆM; G¶B M?bM [m - b Q +¦ i? ç ?„M M?Q M;mv M çQÊ+- H"T iS+ FûQ H'v i v >(
tm'i ?B M Î # M M;Q¨B ?ÆM KQÌB KûiX

G½Q L;Q M æ²M; i?'v i? HB M p¬ +MM; FBM? M;¢+,

@ æ•v H¨ F?BM? +¬M; ;b- HÊB ?¢B M?Q p"v- H¨ ªQ i?m"i b Q\ h +kM; F?¬M; iBM (
F`T M;QÆBX

L¦B tQM; G½Q L;Q M æ²M; bªB #QÈ+ +?•M- H–M M[+?¢v p°B iÈB +?¶ .QÆM; G¶B

.QÆM; G¶B M? M?¨M; H„+ ç–m- Km®M çm´B F`T KbM?- G½Q L;Q M æ²M; +ÁM Fû
+ªM? ;BÈB ok h?–M- ?„M +?ŠM; [m +?d H¨ oä h?€M? æ¢B pB M K½M K¨ i?¬B- Km
H¨ F?¬M; #B i iU HQÊM; bS+X

"'i [m€ G½Q L;Q M æ²M; M¨v i?"i bU H¨ i?9B [m€- Î i?"i t +kM; M;?2 i?'v KMB i?9B
H'v ` K°i i'K T?M i`B M- ç•v H¨ K°i i'K o•M pk T?M i`B M- b m F?B bY /KM; +¦ i?
/B M iQ+? HÈM- çQÆM; M?B M +kM; +¦ i? F?®M; +? i`QM; T?¢K pB M?Ä- M?Q
i„K KQ K°i +?9i +kM; F?¬M; i X

.QÆM; G¶B H"T iS+ #¦T M€i T?M i`B M- i`QM; K°i b€i M FB - i`QM; i v .QÆM; G
[m M;- #„M i?ŠM; p¨Q i` M #–m i`ÌB- iB T i?2Q M;QM; iK i?¨M? K°i ç¦ K•v ç2M- `
i`9i tm®M;- #'i [m€ i`"M KQ M¨v H¢B ``i [m, /`- +?d Î i`QM; T?¢K pB # Kûi +?mM;
çQÆM; M?B M ç•v H¨ /Q .QÆM; G¶B +® w F?®M; +? - M m M?Q F?¬M; F?®M; +?
T?¢K pB i`,K /†K F?„T iQ¨M #° æ¨Q >Q çªQ i`9i tm®M; KQ HÈMX

@ qPq- `ä `¨M; i`ÌB KQ `²BX

9ykX *?QÆM; 9e3, _ÌB E?ÄB æ¨Q >Q æªQX URV

G½Q L;Q M æ²M; ç M; Km®M çm´B i?2Q .QÆM; G¶B- i?'v i`ÌB KQ tm®M; HB M M

@ h`ÌB KQ i®i- i`ÌB KQ i®i- G½Q L;Q M æ²M; F?¬M; i?9B M[`²B- HÈM +?9i çB-

.QÆM; G¶B p¨ >Q¨M; .mM; M;?2 p"v T?B M Km°M F?¬M; i?¬B- G½Q L;Q M æ²M; M
/MM; +€+? M;?o M;QÌB i?QÌM; çB bmv tûi çQÊ+X

h`¬M; i?'v G½Q L;Q M æ²M; p"v K¨ F?¬M; çB- K¨ çSM; ç¦ pmB bQÈM; F miQ H'v- F
i?QªB K€B- ç•v H¨ +?¦ bO ? v H¨ b¦B ?®M; i? F?¬M; #B iX

@ G½Q L;Q M æ²M;- M;QÆB +¦ çB ? v F?¬M;- i?'v M;QÆB +¦ p F?¬M; Km®M `ÌB F
M;QÆB +S iB T iK+ b®M; Î +?¶ M¨v çBX

.QÆM; G¶B M¦B tQM;- FûQ >Q¨M; .mM; tQ v M;QÌB `ÌB çB- H–M M¨v .QÆM; G¶B
æ²M; M¨v- /M b Q G½Q L;Q M æ²M; M¨v imv `^M; iBM? M;?`+? K°i +?9i- M?QM; p
?Q¢B H¢B ç†+ #B i H¨M? M;? - ç ?„M çB J¬M; *´- çB æ¢B h®M;- ?Q†+ H¨ çB EBK
i®i ?ÆM `²BX

@ ? æB- çB- i KÈB F?¬M; Km®M Î H¢B MÆB [m, [m€B M¨v- G½Q L;Q M æ²M; ç½
ç½ bÈK Km®M çB ` M;Q¨B `²B- ç€M; iB + >Q¨M; G½Q h¨ Î ç¦- i ç€M? F?¬M; H¢B

G½Q L;Q M æ²M; M?È iÈB KbM? #` >Q¨M; .QÊ+ aQ K i M?¼+ M?B m M,K M?Q p”v-
F?¬M; i?¬BX

@ u M i•K- H–M M¨v ?„M b) F?¬M; M;,M M;QÆB M[ç•m- •K *?•M EBM? ç½ ç M i
+kM; F?¬M; +¦ w M;?o ;b M[X

.QÆM; G¶B H„+ ç–m M¦BX

@ >Q¨M; G½Q h¨ +kM; +¦ *Ym •K *?•M EBM? `²B b Q\ G¨ G¨ M;QÆB +?Q ?„M b Q\

G½Q L;Q M æ²M; çm´B i?2Q- iQ¨M i?•M ç m QÈi bkM;- ?„M +kM; F?¬M; ç w M?B
H¢B p¬ +MM; iB m b€BX

@ æQÆM; M?B M- ç•v +?QM? H¨ bQM? H ç i H’v .mM; M?B- *Ym •K *?•M EBM? +
M?B >Q¨M; .QÊ+ aQ i? i?B i QÈ+ KÆ- i iU M?B M b) F?¬M; M?Ä M?2M- bQ pÈB .
+¦ ;b H¨ ;b +?S- F?¬M; ç€M; ;B€ M?„+ iÈBX

.QÆM; G¶B M?bM M?bM >Q¨M; .mM;- M¦BX

L;?2 M;QÌB i`QM; HÁM; KbM? M¦B M?Q p”v- >Q¨M; .mM; +U+ F€ pmB p - i?”i ;B®
HÁM; M;¼i M;¨Q- #¨M i v M?m M?QÊ+ F?¬M; +¦ tQÆM; M„K +?†i H’v #¨M i v HÈM

@ hB m ?mvM? ç - F?¬M; T?ªB G½Q L;Q M æ²M; i M¦B M;QÆB ?- H’v H½Q #¨ +¦ -
M?B m pä +¬M; F?¬M; i? ?¼+ çQÊ+- M;?o iÈB G½Q L;Q M æ²M; i X X X

oW M¦B ç M ç•v- G½Q L;Q M æ²M; *?m "€ h?¬M; +ªK i?’v F?¬M; ç9M;- p°B p¨M; /

@ h¦K H¢B- iB m ?mvM? ç - i F?mv M M;QÆB pšM M M çWM; +QÈB H½Q #¨- /M
+?mv M ;b i®iX

>Q¨M; .mM; M;?2 p”v ?mM; ?,M; i`WM; K„i ?„M- iU ?² M?Q Km®M ,M iQÆB Mm®i

.QÆM; G¶B H¢B +QÌB +QÌB- ç®B pÈB +€B M¨v +kM; F?¬M; ? ç w ç MX

.QÆM; G¶B M;•v M;QÌB i` M æ¨Q >Q çªQ K’v M;¨v- M?[M; M;¨v M¨v ?„M ç½ #® i`C
æ¨Q >Q çªQ- çQÆM; M?B M F?¬M; T?ªB H¨ æ¨Q >Q çªQ- /M b Q F?¬M; +–M HÈM
HÈM M?Q p”v i?b ?B m [mª b) FûK M?B m H„K- +?Q M M i`”M T?€T .QÆM; G¶B #C
iQÆM; ç®B M?Ä- QÈ+ +?WM; ? B +€B iB m pB M i?¬BX

o T?–M +?mv M im FB M iB m pB M- p”v i?b F?¬M; +–M .QÆM; G¶B ç w iÈB `²B- >
tY Hw- çQÆM; M?B M >Q¨M; .QÊ+ aQ ç®B pÈB çS +QM ` .QÆM; G¶B M¨v +ªK i?’
M;?o iÈB i¢Q M;? i`”M T?€T H¢B + Q M?Q p”v- +ÁM +¦ i? #® i`Q hK GBM? h`”M
hK GBM? h`”M M¨v- >Q¨M; .QÊ+ aQ +kM; +¦ +?¶ ?B m `ä- #’i [m€ ç¦ +?d H¨ i?’v [m
M v M?bM i?’v hK GBM? h`”M +?QM? i?S+ ?„M HB M +ªK i?’v FBM? M;¢+ p¢M T?–

L m M?Q F?¬M; T?ªB ?„M im p` F?¬M; çO- F?¬M; i? #® i`Q i?b ?„M ç½ #€B bQ ?¼

æQÆM; M?B M M m M?¢+ T?K KbM? ç½ Km®M ?¼+- .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; F2Q
i`K +°i- +€B M¨v imv `^M; +?ŠM; [m +?d H¨ i`”M T?€T i`K +°i M?QM; bQ pÈB +?9i
.QÊ+ aQ [mª i?”i ?ÆM M?B m H„K- `’i M?B m i?S F?B M >Q¨M; .QÊ+ aQ ?B m ` - F
T?€T K¨ M; v +ª T?QÆM; /B M iBM? i?–M HU+ +kM; +¦ iB M #° F?¬M; M?ÄX

h`QM; M?[M; M;¨v M¨v- .QÆM; G¶B Î æ¨Q >Q çªQ ç½ ç`M? tm®M; ?¬M bU pÈB >Q
p®M >Q¨M; .QÊ+ aQ +ÁM +¦ +?9i #’i K½M- #’i [m€ b m F?B .QÆM; G¶B #® i`Q ` hK

M¦B i? K ;b M[- M[M?B KbM? ç½ M¦B M m F?¬M; T?ªB .QÆM; G¶B i?b F?¬M; H'v
Km®M M;,M +ªM- p"v i?b H'v iQM? +€+? +O >Q¨M; .mM; F?¬M; #B i b) tªv ` +?mv

a m F?B ç`M? ` ?¬M bU- .QÆM; G¶B HB M H M çQÌM; tY Hw +?mv M +O KbM?-
T?ªB / /¨M; M?Q p"vX

>m®M; +?B KbM? +ÁM +–M çB æ¢B h®M; ?Q¨M; +mM; ç€M? +? i æ¢B h®M; ?Q¨M
h`MM; .QÆM;- K†i F?€+ +kM; T?ªB çB h?B m G•K iU K°i +?mv M- çB ibK EBK *QÆ
FB - p T?–M *Ym .QÆM; h?–M *¬M; i?b T?ªB ibK çQÊ+- #ªM i?•M .QÆM; G¶B i
h?B M h?m–M .QÆM; *¬M;- M?QM; +€B M¨v /M b Q F?¬M; T?ªB #ªM ç–v çO- +?d H

L m M?Q *Ym •K *?•M EBM? +O KbM? +¦ iBM? iB M i?b •K .QÆM; M?` F?Q +?d b
ç•v +kM; F?¬M; T?ªB +?mv M i®iX

L;?2 .QÆM; G¶B Km®M ` æ¨Q >Q çªQ- >Q¨M; .mM; iU M?B M F?¬M; M¦B ? B H
.QÆM; G¶B H–M M¨v +?QM? H¨ çB æ¢B h®M; ?Q¨M; +mM;- +?¶ ç¦ +¦ i? + Q i?O M
.mM; çB i?2Q i?b [mª i?"i `'i T?B M iQ€B- +?Q M M .QÆM; G¶B i?Ov +?mM; F?¬M
iS+ ;B"M iÈB KS+ /"K +?•MX

*m®B +MM; pšM H¨ >Q¨M; .QÊ+ aQ F?mv M + M- i,M; i? K JK+ LB K hW +kM; F?¬
T?ªB QM; i?m"M K°i HQ¢i çB m FB M- KÈB F?B M +?Q >Q¨M; .mM; ç²M; w F?¬M;

hQÆM; .QÆM;X

.QÆM; G¶B +MM; G½Q L;Q M æ²M; Î i`QM; K°i F?€+? b¢MX

@ h M¦B G½Q L;Q M æ²M;- M;QÆB çWM; ,M M[+¦ çQÊ+ F?¬M;\

G½Q L;Q M æ²M; M¨v [mª i?"i F?B M .QÆM; G¶B +¦ +?9i ç m ç–m- M m M?Q F?¬
+Æô FB i?b i?"i bU F?¦ K¨ [mªM çQÊ+ i M M¨vX

hmv `^M; .QÆM; G¶B pä +¬M; + Q +QÌM;- M?QM; /M b Q G½Q L;Q M æ²M; M¨v +k
i? +QB +?WM;- M?QM; .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; Km®M H½M; T?Q M?B m iBM? HU

*?Q M M #B M T?€T /mv M?'i +?QM? H¨ /U p¨Q i?O iW FB mv ?B T ?„M- M m M?Q
HB M mv ?B T ?„M- M¦B H¨ b) imv M /QÆM; +?mv M M¨v ` M;Q¨B- ç M H9+ ç¦ i'i +
?„M H¨K i? M¨Q\

æ•v H¨ iY ?mv i +O G½Q L;Q M æ²M; ?- M;?2 .QÆM; G¶B mv ?B T M?Q p"v- G½Q
+€+? M¨Q- ç¨M? T?ªB ç–m ?¨M;- M;Q M M;Q½M çB p¨Q F?m¬M F?´X

æQÆM; M?B M i`QM; ç¦ +ÁM K°i M;mv M M?•M F?€+- ç¦ +?QM? H¨- .QÆM; G¶B M
ibK bQ ?mvM? oQÆM; h`MM; .QÆM; +O ?„M- p®M ?„M iBM iQÎM; bQ ?mvM? KbM
G¶B H¨K ` K'v i`Á ªQ i?m"i- HB M F?B M G½Q L;Q M æ²M; ç®B pÈB .QÆM; G¶B i

"'i [m€ M¦B çB i?b M¦B H¢B- oQÆM; h`MM; .QÆM; +¦ i?"i bU F?¬M; +? i ? v F?¬M
[m€ F?ŠM; ç`M?X

"ÎB pb ? i?®M; çQ ` M?B K pK bM? H¨ ç€M? #¢B M;k imv i- M m M?Q H¨ M;k imv

9yjX *?QÆM; 9eN, _ÌB E?ÄB æ¨Q >Q æªQX UkV

J°i H–M M[+?¼M ` M;k imv i- ç¦ +kM; H¨ M;k imv i ?- ç•v +kM; H¨ +?mv M K¨ .Q
i?"i bU p"v i?b T?ªB +?Ì ç M >Q aÆM Gm"M EB K `²B ? B M,K b m- çQÆM; M?B
i?•M .QÆM; G¶B F?¬M; Km®M i?b +kM; +¦ i? bY ç´B- pQ /K M?Q- #ªM i?•M ?„M

bÈK- +€B M¨v +kM; F?¬M; b Q- /M b Q .QÆM; G¶B ç½ ç i?m T?K+ çQÊ+ *€B " M; p
H¢B i? K K°i Qi pä H•K ç¢B T?€B M[- pQ /K M?Q h?B m G•K p”v i?b Km®M i´ +?S

>m®M; +?B KbM? Km®M F?ÎB tQÈM; +?B M i` M?- Km®M F?®M; +? i?B M ?¢- ç
i? /MM; / M? M;?o +O KbM? F?ÎB tQÈM; ç¢B ?°B pä ç¢Q i?B M ?¢- ç M H9+ ç¦ p
?¢ +ÁM bÊ F?¬M; +¦ M;QÌB ç M b Q\

æWM; i?'v >Q¨M; .QÊ+ aQ- L?'i æ,M; ç¢B bQ- +ÁM +¦ >²M; h?'i *¬M; M?[M; + Q M
p M?Q #¨M; [m M- M?QM; H¨ ç®B pÈB / M? tQM; + Q i?O ç M?'i i?B M ?¢ FB pš

h` M çQÌM; iW æ¨Q >Q çªQ ç M hQÆM; .QÆM;- .QÆM; G¶B T?€i ?B M +¦ `'i M?B
L K bÆM- ?ÄB [m KÈB #B i çQÊ+- ç•v H¨ /Q ?B m [mª T?M i`B M +O KbM?- ?¬K
KbM?- hQ¨M *?•M ;B€Q T?€i i`B M i?”i bU [m€ M? M?- iQM ç² ?ŠM; M;¨v i,M; H M

h?ÌB ç¢B ?¬K M v- i`B m çbM? æ¢B h®M; ç½ bmv M?QÊ+ H•m M;¨v- ;B M i?–M ç–
ç m ,M F?¬M; çO MQ K†+ F?¬M; çO 'K- H¢B +ÁM T?ªB +?`m M?[M; i? K [m M FB

J¨ hQ¨M *?•M ;B€Q J½ L;¼+ #¼M ?„M i¢B *?mM; L K bÆM imv M /QÆM;- i,M; i? K
i`B M FB F?B M p¬ b® /•M +?9M; iB M ç M *?mM; L K bÆM- ?¬K M v hQ¨M *?•M ;B
ç¢B ;B€Q +kM; F?¬M; çOX

J¨ i`B m çbM?- #'i F H¨ h®M; i`B m- ? v H¨ EBK [m®+- i?”K +?Q H¨ J¬M; *´ ç m +¦
+?•M M?•M hQ¨M *?•M ;B€QX

h?”K +?Q ç€T SM; T?QM; H¨K [m®+ ;B€QX

"'i [m€ hQ¨M *?•M ;B€Q ?¬K M v ç m MˆK /QÈB bU F?®M; +? +O .QÆM; G¶B- H
Km®M pb .QÆM; G¶B ;B¨M? +?QM? [mv M M M F?¬M; +¦ .QÆM; G¶B ç€T SM;- #¼

L¦B M;„M H¢B- bU T?€i i`B M +O hQ¨M *?•M ;B€Q ç®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B H¨

@ æB i?¬B- G½Q L;Q M æ²M;X

.QÆM; G¶B i?'v G½Q L;Q M æ²M; Î +?¶ M¨v +?ÆB çM - F?¬M; F?ÄB H„+ ç–m

G–M M¨v ç M hQÆM; .QÆM; +?QM? H¨ Km®M t2K i?Y Zm€+? hoM? M?Q i? M¨Q- +
*¬M; iB M ?¨M? i? M¨Q `²BX

_'i / /¨M; HB M ç½ ibK çQÊ+ i´M; ç¨ +O *€B " M;X

>²M; h?'i *¬M; +¦ i? M¦B H¨ K°i ç² i? K ,M- ,M M;QM +?QM? H¨ +?mv M ?„M i?Q+
+O .QÆM; G¶B- >²M; h?'i *¬M; +kM; F?¬M; i? +?¢v HQ¢M F?„T MÆB çQÊ+ M[X

@ *?9 +¬M;X

*?SM; FB M .QÆM; G¶B- >²M; h?'i *¬M; HB M FQ+? ç°M; F?¬M; i?¬B- ?¬K M v im
˜M +¦ /'m ?B m ç°i T?€- ç•v ç m H¨ M?Ì bU i`Ê ;B9T +O .QÆM; G¶B- M m M?Q F?¬
F?¬M; #B i çÌB M¨v FB T M¨v +¦ +Æ ?°B ç°i T?€ ? v F?¬M;- i'i +ª çB m M¨v ç m H¨
+?9 +¬M; M¨v HÁM; K M; i?B M ?¢- +¦ F?€i p¼M; HÈM M?Q i? - KbM? iU M?B M T
i”M i`€+?- pB +?9 +¬M; H¨K ` +® ;,M; HÈM M?'iX

@ h?'i +¬M;- M;QÆB +U+ F?´ `²BX

.QÆM; G¶B p¶ p¶ #Ì p B +O ?„M- M¦B i?”i- ç®B pÈB #B m ?B M +O >²M; h?'i *¬M
bS+ ?¨B HÁM;X

@ E?¬M; F?´ +U+- pb +?9 +¬M; H¨K pB +- ç¦ H¨ +?S+ i`€+? +O i X

>²M; h?'i *¬M; M¦BX

.QÆM; G¶B +QÌB +QÌB- [m v M;QÌB M¦B pÈB *?m "€ h?¬M;,

@ G½Q L;Q M æ²M;- iÈB- i M;?o +€+ M;QÆB +¦ H) [m2M #B i \

@ *?m "€ h?¬M;\

@ *€B FB - >²M; H½Q ç–m M;QÆB F?Ä2 +?S\

*?m "€ h?¬M; i`¬M; i?'v >²M; h?'i *¬M; +QM K„i b€M; M;ÌB,

@ æ M- pä +¬M; i ?B M ;BÌ ç½ iB M #° F?¬M; Qi- +?9M; i iÈB ç€M? M? m- M¨Q M

E?B M .QÆM; G¶B +MM; >²M; h?'i *¬M; /Î F?¦+ /Î +QÌB +?QM? H¨- i M M¨v `ä `¨M; *¬M; ç€M? M? mX

@ G½Q L;Q M æ²M;X

.QÆM; G¶B i`WM; K„i HB + ?„M K°i +€BX

@ *€B FB - F?¬M; ç€M? M? m i?b F?¬M; ç€M? M? mX

"` .QÆM; G¶B i`WM; M?Q p"v- G½Q L;Q M æ²M; H"T iS+ `Ki `Ki ç–mX

@ h?'i +¬M;- ?¬K M v ibM? ?m®M; M?Q i? M¨Q\

.QÆM; G¶B M?bM >²M; h?'i *¬M; ?ÄBX

ç½ T?€B M;QÌB i` iBM iS+ +?9 +¬M; Km®M `²B- +?„+ ?ŠM F?¬M; # Q H•m M[H

>²M; h?'i *¬M; M¦BX

@ o"v i®i- h?'i +¬M; M;QÆB ;B9T i i?,K /Á i? K K°i +?9i p iQÈM; H½M? [m•M ç°B- T?ªB M?È F„- [m M i`¼M; M?'i H¨ M?•M T?˜K- M m M?Q M?•M T?˜K F?¬M; çQÊ+ +•M M?„+ ç MX

@ *?9 +¬M; v M i•K- çB K 'v i #B i `ä- M;QÌB M?•M T?˜K F?¬M; çQÊ+- imv i ç®B

>²M; h?'i *¬M; M¦BX

@ *¦ M;QÌB M¨Q ;¼B H¨ Zm€+? hoM? iÈB ibK M;QÆB F?¬M;\

.QÆM; G¶B M?È iÈB Zm€+? hoM?- iB m iY M;®+ M¨v M m M?Q M;?2 HÌB KbM? i?b

@ *?9 +¬M;- M;QÆB M¦B H¨ Zm€+? hoM? ?- ?„M ç½ iÈB hQÆM; .QÆM; `²B- ?Æ F?¬M; i - +kM; `'i +¦ M;?` HU+- +?Q M M i ç½ i?m ?„M H¨K ç² ç `²B

>²M; h?'i *¬M; M;?2 p"v M¦BX

@ L;QÆB ç½ i?m ?„M H¨K ç² ç `²B b Q\ E?¬M; i - F?¬M; i - Zm€+? hoM? H¨ K°i M ?„M H¨K ç² ç H¨ T?9+ F?Q +O M;QÆB- +kM; H¨ p"M K M? +O ?„MX

.QÆM; G¶B M¦B,

@ Zm€+? hoM? M;QÌB M¨v +¦ ç¢B M;?` HU+- iQÆM; H B i'i i?¨M? +?•m #€mX

@ L?"M +€i M;¬M +O +?9 +¬M;X

>²M; h?'i *¬M; M;?2 i?'v .QÆM; G¶B ç€M? ;B€ M?Q p"v i`QM; HÁM; + Q ?SM; F?- imv M;®+ K°i +?9i- #'i [m€ i?„M; Î M;?` HU+ i `'i HÈM- +€B ;¼B H¨ +–M +¦ i? #´ Fú ç–m bÈK- K†+ /M H¨ M;QÌB i?¬M; KBM? M?QM; M m F?¬M; +?,K +?d im Hmv M i? i?¨M? iUm HÈMX

S?ªB #B i `^M; i?B M i¨B +kM; T?ªB /U p¨Q NN T?–M K² ?¬B KÈB +¦ i? i?¨M? +¬M

.QÆM; G¶B +QÌB +QÌB- H'v ` K°i p"i- çQ +?Q >²M; h?'i *¬M;,

@ L;QÆB çQ p"i M¨v +?Q ?„M- #ªQ ?„M Hmv M #BM? +?Q i - ?B p¼M; ?„M +¦ i? ` +¦ i? b€M? pÈB L?¢+ :B [m•M +O L?¢+ S?B H9+ i`QÈ+X

@ æ•v H¨ æ•v H¨ ok JK+ /B i?Q\

>²M; h?'i *¬M; +–K i`QM; i v t2K tûi HB M FQ+? ç°M; F?¬M; i?¬B- >²M; h?'i *¬M; #B i p"i i`QM; i v H¨ i?S ;b- ç•v +?QM? H¨ ok JK+ /B i?Q- H¨ +€+? H½M? #BM? Hr ç¦- +¦ ok JK+ /B i?Q M¨v i?b HB M +¦ i? i?¨M? H"T M M K°i +?B [m•M ç°B +QÌM; ç

@ æ9M; p”v- ç•v +?QM? H¨ ok JK+ /B i?Q +O L?¢+ iQÈM; [m•M- +¦ M¦ `²B- i M;?o F?¬M; F?B M M;QÆB i?’i p¼M; ç•mX

.QÆM; G¶B KdK +QÌB M¦B,

@ *ÁM +¦- F?®M; +? çQÊ+ hQÆM; .QÆM; i?¨M?- i M;?o +¦ H) F?¬M; H¨K F?¦ çQ +¦ +–M i?b +¦ i? ibK hQ¨M *?•M ;B€Q- ibK J½ L;¼+ #¼M ?„M i`Ê ;B9T- ?B M ;BÌ H #¼M ?„M ç½ F?¬M; M?Q i`QÈ+ `²B- M m M?Q h?’i +¬M; F?¬M; +¦ +€+? M¨Q p”v i i¦K H¢B- i`QM; # i?€M;- M;„M M?’i H¨ i`QM; # i?€M; Î M;QÆB T?ªB M„K ;B[hQÆ i v +?Q i X

@ *?9 +¬M;- v M i•K- M m +¦ hQ¨M *?•M ;B€Q iQÆM; i`Ê i?b F?¬M; +–M ç M # i? i M„K +?„+ +¦ i? F?®M; +? i hQÆM; .QÆM; i?¨M? i`QM; i v `²BX

>²M; h?’i *¬M; M;?2 p”v p¶ #° M;U+ M¦BX

9y9X *?QÆM; 9dy, EB K J æ°+ *¬ *–m "¢BX

@ h®i- M m M?Q +¦ i? i`QM; pÁM; K°i i?€M; ?Q¨M i?¨M? M?B K pK M¨v i?b i b) +

.QÆM; G¶B #B i `ä >¨M; GQM; h?”T "€i *?QÎM; +O >²M; h?’i *¬M; F€ i?”i +kM; GQM; h?”T "€i *?QÎM; M;mv M #ªM- >¨M; GQM; h?”T "€i *?QÎM; M;mv M #ªM +?Q EB m S?QM; M?ªv M9B M,K ç¦ +kM; ç½ i?’i i`mv M i¢B *€B " M; `²B- K¨ >¨M; GQM >²M; h?’i *¬M; ?B M ;BÌ +?ŠM; [m H¨ /Q #ªM i?•M ?„M b€M; i¢Q ` i?¬BX

hmv `^M; >²M; h?’i *¬M; iU M?”M H¨ >¨M; GQM; h?”T "€i *?QÎM; /Q ?„M b€M; i¢Q ` +?9i- M?QM; .QÆM; G¶B `’i `ä `¨M;- >¨M; GQM; h?”T "€i *?QÎM; +?QM? i?S+ bQ b€M; +? HÊB ?¢B ?ÆM M?B m H„K- H9+ i`QÈ+ EB m S?QM; +?QM? H¨ /U p¨Q >¨ ç€M? F?„T i?B M ?¢ p¬ ç`+? i?O- i`W T?B ;†T T?ªB M?[M; H½Q ;B ?Ä +?QM? i? B +¦ i? +?®M; H¢B M´BX >¨M; GQM; h?”T "€i *?QÎM; M¨v imv `^M; +QÌM; ?½M- M ?®B çQ€B çQÊ+- #’i [m€ ;B€ i`` çB K iQ+? Hkv +–M i?B i H¢B F?¬M; Qi- +–M ç M i`B m 8yyy p¢M ;B€ i`` çB K iQ+? Hkv- ç®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B +kM; F?¬M; iQ

@ * K çQ M ?Q¨M i?¨M? M?B K pKX

>²M; h?’i *¬M; M;?2 i?’v +¦ FBM? ?d- HB M +¦ +?9i FQ+? ç°M;- .QÆM; G¶B H¨ M;Q h?’i *¬M;- ?„M +?QM? H¨ iB M M?•M ?¢ T?¨K- ?„M M¦B H¨ FBM? ?d- M?Q p”v i?b M

@ G½Q L;Q M æ²M;X

@ *?mv M ;b\ Jm®M /šM G½Q L;Q M æ²M; çB ç€M? M? m b Q\

*?m "€ h?¬M; M;?2 i?’v i? M? •K +O .QÆM; G¶B H”T iS+ çSM; H M M¦BX

@ L;QÆB çB i?2Q h?’i +¬M; çB- M?È F„ T?ªB M;?2 HÌB +O h?’i +¬M;- M m M;QÆ i®i i?b i +¦ i? +•M M?„+ /¢v M;QÆB K°i Qi ;b ç¦X

.QÆM; G¶B #B i `ä G½Q L;Q M æ²M; b) F?¬M; i?¨M? i?”i- +kM; `’i `ä i M M¨v Km H”T iS+ #B M K’i p”i +O KbM?- ç®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B- +€B M¨v +kM; F?¬M +€B h`[o”i :BÈB *?d K¨ i?¬B- ?¬K M v KbM? ç½ çQ ` M;Q¨B `’i M?B m `²B- JK+ I .mM; K°i +€B- >Q¨M; .QÊ+ aQ K°i +€B- ç½ çQ ` M;Q¨B # +€B `²B- i,M; i? K Î *? ` M;Q¨B ? B +€B- i´M; +°M; ç½ H¨ M,K +€B `²B- h`[o”i :BÈB *?d i`QÈ+ FB Hmv .QÆM; G¶B +ÁM +¦ `’i M?B m i¨B HB m- Hmv M +? K°i Qi h`[o”i :BÈB *?d iB m F?

æWM; M¦B H¨ K°i +€B- /M H¨ +?Q ?„M K’v +€B +kM; H¨ +?9i HÁM; i?¨M?X

@ L;QÆB M¦B i?”i\ æWM; +¦ HW ;¢i G½Q L;Q M æ²M; ç’v- M;QÆB M m ;¢i G½Q G½Q L;Q M æ²M; b) i?m H¶ HÈM- G½Q L;Q M æ²M; +kM; F?¬M; ç€M? H¢B M;QÆ

*?m "€ h?¬M; M¦BX

@ h HW ;¢i M;QÆB H¨K ;b +?SX

.QÆM; G¶B /Î F?¦+ /Î +QÌB- i M M¨v i?"i ç9M; H¨ F?B M M;QÌB F?¬M; #B i M¦B HÌ

@ u M i•K çB- .QÆM; G¶B i M¦B K°i H¨ K°i- M¦B ? B H¨ ? B- b) F?¬M; HW ;¢i M;Q
+¬M; Î K°i # M b Q- ?„M +¦ i? H¨K +?SM; +?Q M;QÆBX

@ æ9M;- i +¦ i? H¨K +?SM; +?Q +?9 +¬M;X

>²M; h?'i *¬M; M;?2 p"v p°B p¨M; ;"i ç–m- Km®M G½Q L;Q M æ²M; HQm H¢B i`Ê ;
ç¢B ?ªQ bU- G½Q L;Q M æ²M; +?QM? H¨ K°i bB m +'T + Q i?O- pä +¬M; im p` +O
+?9i M¨Q- M m +¦ ?„M i`Ê ;B9T i?b `'i M?B m +?mv M b) iB M ?ÆM M?B mX

@ o"v M;QÆB T?ªB i? - M m M?Q M;QÆB F?¬M; H¨K çQÊ++- H¨ ;¢i M;QÌB p"v i?b

G½Q L;Q M æ²M; *?m "€ h?¬M; M?bM .QÆM; G¶B- p M? H M +€B +^K- M•M; + Q `

.QÆM; G¶B #'i ç„+ /o +QÌB +QÌB- G½Q L;Q M æ²M; M¨v iQM? +€+? i?"i i` +QM- M
/M b Q M m G½Q L;Q M æ²M; M¨v [m'v `®B i?b +kM; F?¬M; çQÊ+ ? v H„KX

@ h®i i i? - M m M?Q M;QÆB i`Ê ;B9T h?'i +¬M; ?Q¨M i?¨M? M?B K pK- +QÈT H'v
i?S #B M K'i ç² p"i FB +?Q M;QÆB- M m M?Q F?¬M; H¨K çQÊ+- p"v i +?QM? H¨ i

L;WM; +?9i- .QÆM; G¶B H¢B M¦B,

@ "'i [m€- G½Q L;Q M æ²M;- M;QÆB T?ªB M?È F„- M m M?Q M;QÆB [m'v `®B K¨
i b) M¦B +?mv M FB +O M;QÆB ` +?Q +ª i?B M ?¢ ç m #B iX

@ u M i•K- G½Q L;Q M æ²M; i +kM; M¦B çQÊ+ i?b H¨K çQÊ+- M m M?Q G½Q L;Q
p"v i?b G½Q L;Q M æ²M; i +?QM? H¨ iB m *˜mX

*?m "€ h?¬M; M¦B,

@ *?9M; i M;QûQ i vX

.QÆM; G¶B, ô

.QÆM; G¶B H–M M¨v iÈB hQÆM; .QÆM; M;Q¢B i`W #ªQ >²M; h?'i *¬M; +QÈT H'v
pB +- ç¦ +?QM? H¨ ` M;Q¨B hQÆM; .QÆM; i?¨M?- ibK FB K FB K i`OM; +O æ°+ *

J¨ Km®M ibK çQÊ+ FB K i`OM; +O æ°+ *¬ *–m "¢B +kM; F?¬M; T?ªB pB + F?¦- #Î
T?K +"M MÆB ç¦ +¦ K°i HQ¢B ç°+ K½M;- HQ¢B ç°+ K½M; M¨v F?¬M; T?ªB +?mv M
M?È `ä i M M¦- M?QM; HQ¨B ç°+ K½M; M¨v i?"T T?–M ç†+ #B i- i9B K"i `„M +O M¦
HU+- M?Q p"v ç°+ K½M; M¨v M?'i ç`M? H¨ HQ¨B `„M ?B K i?'v X

Í # M M;Q¨B hQÆM; .QÆM; i?¨M? pÁM; pQ ?²B H•m- /QÈB bU [m M b€i +O *?•M
+kM; ibK çQÊ+ FB K i`OM; +O æ°+ *¬ *–m "¢BX

æ¦ H¨ K°i +€B bÆM +®+- i`QM; bÆM +®+ M¨v- +¦ K°i ç–m ç¢B çB m- ç¢B çB m FB
?ÆM +ª M;QÌB- iQÈM; K¢Q HÈM H M +U+ F€ t'm tQ- iQ¨M i?•M H¬M; pk i2 im - ;B
T?•M MY p"v- K¨m H¬M; ?Q¨M; ?„+- i`¬M; +U+ F€ /Æ #˜MX

.QÆM; G¶B HB M #B i `ä- ç¢B çB m M¨v +?QM? H¨ ç–m /Q æ°+ *¬ *–m "¢B FB Mm

J°i +€B &:B€K æ`M? h?m"i' çB [m - i?m°+ iQM? +O ç¢B çB m HB M ?B M ` i`QÈ-

EBK aQ æ¢B æB m, ?"m /m +O EBK aQ æ¢B "^M;- +'T ç° oä h?€M? i`mM; F€- #Î
K½M; t¨ çªK- F?B M i? M°B iQ+? Hkv ç°+ i®- H¨K +?Q #° H¬M; i`¦+ ` - i` M M;QÌB

.QÆM; G¶B i?–K i? M- M m M?Q i M M¨v F?¬M; T?ªB i?Q+? ,M i9B K"i +O ç°+ K½
ç°+ i® i?b +kM; b) F?¬M; #B M i?¨M? t'm M?Q p"v `²B- ?ÆM M[çŠM; +'T çQ€M +?
?B M ;BÌ- +?ŠM; [m +?d KÈB H¨ oä h?€M? i`mM; F€- +?d bÊ ç½ bÈK ç¢i ç M oä h?

"ÎB pb .QÆM; G¶B ?¼+ i"T [m h?¬M; GBM? i?m"i- +?Q M M ç®B pÈB M;¬M M;[+
K°i +?9i- +¦ i? +•m i?¬M; çQÊ+X

@ æ¢B çB m- M;QÆB +?QM? H¨ ç–m ç¢B çB m /Q æ°+ *¬ *–m "¢B Mm¬B b Q\

.QÆM; G¶B M?bM M¦ M¦BX

æ¢B çB m FB ;B"i KbM? F?¬M; i?¬B- M;QÌB M¨v H¢B +¦ i? i` Q ç´B pÈB KbM?- ;
H¨ çB m #B M i?¨M? b Q\

@ L;QÆB L;QÆB b Q +¦ i? M¦B +?mv M pÈB i çQÊ+\

@ *€B M¨v M;QÆB F?¬M; +–M [mªM- i¦K H¢B i +¦ i? i` Q ç´B pÈB M;QÆB H¨ çQÊ+
M;QÆB +¦ T?ªB H¨ ç¢B çB m /Q æ°+ *¬ *–m "¢B iB M #®B Mm¬B /QÐM; F?¬M; ç'v

@ æ9M;- H¨K b Q M;QÆB #B i çQÊ+\

æ¢B çB m M¦BX

@ h H¨K b Q #B i çQÊ+- +€B M¨v +kM; F?¬M; +–M M¦B +?Q M;QÆB- M m M;QÆB H
#®B Mm¬B- M?Q p"v ç•v +?QM? H¨ FB K i`OM; +O æ°+ *¬ *–m "¢B iB M #®B `²B-
i #B i æ°+ *¬ *–m "¢B iB M #®B çB ç•m `²B F?¬M;\ L;QÆB çWM; M¦B pÈB i æ°+
`²B- i #B i `ä K°i F?B pä +¬M; im p` ç¢i ç M +'T ç° M?Q æ°+ *¬ *–m "¢B iB M #®B
T?ªB H¨ ç½ ?¢M +? M[- ?„M Qi M?'i +¦ M,K i`,K M,K i?¼ M;mv M- +kM; F?¬M; T?

9y8X *?QÆM; 9dR, æ¢B æB m Jm®M l®M; _QÊm •M h?`iX

.QÆM; G¶B M?bM ç¢B çB m M¦B- EB K J æ°+ *¬ *–m "¢B- ç M?'i i?B M ?¢- i M i
i?´B ` - imv i ç®B ç½ ç¢i ç M +'T ç° ok h?–M- i?"K +?Q +ÁM F?ª M,M; ç½ pQÊi [m
h?¬M; >mv M- ?Q†+ H¨ +ªM? ;BÈB + Q ?ÆM M[X

@ L;QÆB H¨ M;QÌB M¨Q\ L;QÆB iÈB MÆB M¨v H¨K ;b\ L;QÆB +?ŠM; H) H¨ ç`+? M
M¦B +?Q M;QÆB #B i ç•mX

æ¢B çB m M;?2 p"v +U+ F€ +ªM? ;B€+ M?bM .QÆM; G¶B- K°i #° M?Q M m M;QÆB
i b) HB m K¢M; pÈB M;QÆB p"vX

.QÆM; G¶B çQÆM; M?B M M?bM ` HÁM; ç T?ÁM; +O M¦- pb p"v +QÌB +QÌB M¦B

@ h M¦B- ç¢B ;B ?Ä - M;QÆB F?¬M; +–M HQ H„M;- i b) F?¬M; ;•v #'i HÊB pÈB M
ibK æ°+ *¬ hB M #®B ;•v T?B M iQ€B- ?m®M; +?B /MM; im p` +O æ°+ *¬ *–m "¢B
i?O +O ?„M\ *?Q M M M;QÆB +kM; F?¬M; +–M HQ H„M; M?Q p"v- i +?d H¨ Km®M
+¦ +ÁM HQm H¢B i¢B i? ;BÈB M¨v F?¬M; i?¬BX

@ L;QÆB L;QÆB i?U+ F?¬M; T?ªB H¨ ç`+? M?•M +O +?O M?•M\ E?¬M; T?ªB ç M

æ–m ç¢B çB m M¨v imv `^M; HÊB ?¢B- +kM; çB i?2Q æ°+ *¬ *–m "¢B M?B m M,K-
imv `^M; i?¬M; KBM? M?QM; /M b Q +kM; +?d H¨ /Q pÈB +–K i?9 #bM? i?QÌM;- b
i,M; i? K M¦ +ªK ;B€+ çQÊ+ .QÆM; G¶B F?¬M; +¦ €+ w- #ÎB p"v HB M #m¬M; HÄM;

@ æQÆM; M?B M F?¬M; T?ªB- i M m i?"i H¨ ç`+? M?•M +O +?O M?•M M;QÆB p"
i`U+ iB T ;B i M;QÆB H¨ çQÊ+- i #B i `ä M;QÆB K†+ /M F?¬M; i - M?QM; bQ pÈB

L¦B tQM; .QÆM; G¶B HB M H,M; F?¬M; #´ ` K°i +?QÎM;- +U i?¢+? Î t t H"T iS+ p

h?'v i;22b ç¢B çB m `mM M?Q +–v b'v- K°i +?QÎM; M¨v M m ç"T p¨Q i` M M;QÌB i?

æˆM; çˆM; çˆM;- ç¢B çB m HmB p b m K'v #QÈ+- iBK ç"T M? M? +¦ i?W M?bM .Q
i?"M p¶ p¨Q KbM? p"v i?b +€B K¢M; M?Ä M¨v +kM; iB m `²BX

h?'v ç¢B çB m bÊ ?½B M?Q p"v- .QÆM; G¶B +QÌB +QÌB- /¼ +?9i M?Q p"v H¨ çQ
+?mv M M¨v .QÆM; G¶B pšM `'i `ä `¨M;X

@ L;QÆB F?¬M; +–M bÊ ?½B- i b) F?¬M; H¨K p”v pÈB M;QÆB F?¬M;- M m M?Q i
+?Ì iÈB ;BÌ- +kM; F?¬M; +–M /QM; /¨B pÈB M;QÆB M?Q p”v `²BX

@ o”v M;QÆB H–M M¨v iÈB- i?U+ +?d H¨ pb ?ÄB +?O M?•M i çB MÆB M¨Q b Q\

æ¢B çB m H–M M[?ÄBX

.QÆM; G¶B M? ;”i ç–m,

@ æ9M; p”v- i H–M M¨v ç M +?O v m H¨ Km®M ;†T H¢B æ°+ *¬ *–m "¢B iB M #®B
i?¬B- +kM; F?¬M; +¦ ;b wiS F?€+- çQÆM; M?B M M m M?Q æ°+ *¬ *–m "¢B iB M #
p”v i?b iU M?B M +kM; F?¬M; +–M M?B m HÌB M[X

@ E€ i?”i- F€ i?”i +?O M?•M M?¨ i +ÁM b®M; ? v F?¬M; +ÁM b®M;- i +kM; F?¬M;
iB M M?”T K°i +?¶- ç½ `’i M?B m M,K F?¬M; çB ` X

æ¢B çB m +¦ +?9i i?QÆM; +ªK M¦B- ç¢B çB m ?¬K M v M?È iÈB æ°+ *¬ *–m "¢B-
*–m "¢B- +¦ ?„M Î ç•v- KbM? +,M #ªM F?¬M; +–M ,M i?`i b®M;- +¦ i? çQÊ+ ,M i?`i
M;¢i- iW b m F?B F?B +?O M?•M æ°+ *¬ *–m "¢B `ÌB F?ÄB- KbM? +kM; +?Q iWM
F?¬M; çQÊ+ m®M; [m `QÊm `²BX

@ hB M p¨Q K°i +?¶\

.QÆM; G¶B M;?2 p”v M;QÊ+ H¢B +kM; F?¬M; FBM? M;¢+- M m M?Q æ°+ *¬ *–m
+?QM T?–M KQÌB H¨ ç½ `ÌB F?ÄB ç•v ç M p` /B M + Q +’T ?ÆM `²B- M?Q p”v iB M
F?¬M; +¦ ;b H¢ +ªX

@ LÆB M¨Q\ *¦ i? K M; i çB t2K çQÊ+ F?¬M;\

æ®B pÈB i? ;BÈB M¨v .QÆM; G¶B +¦ i? M¦B H¨ +¨M; M;¨v +¨M; F?¬M; ?B m `ä- Î
i`mv M i? ;BÈB t2K ` pšM +¦ `’i M?B m i?S F?¬M; #B iX

@ æQÆM; M?B M +¦ i? - #’i [m€- #’i [m€- M;QÆB +¦ `QÊm F?¬M;\ *ÁM +¦- M;QÆ
çQÊ+ F?¬M;\ L m M?Q M;QÆB +?Q i `QÊm- MQÈM; i?`i +?Q i ,M- i b) K M; M
F?¬M; H¨K ç•mX

æ¢B çB m FB i?’v .QÆM; G¶B Km®M çB MÆB +?O M?•M +O KbM? iWM; çB HB M

.QÆM; G¶B M;?2 p”v M;QÊ+ H¢B b[M; bÌ- i M M¨v +?ŠM; [m +?d H¨ b9+ bBM? i?
`QÊm- `ä `¨M; +ÁM Km®M KbM? MQÈM; i?`i +?Q M¦ ,M- ç•v H¨ i? ç¢Q ;b i? - +€B
`²B- KbM? `ä `¨M; #` K°i ç–m b9+ bBM? #„i #m°+ T?ªB i?Ä ?B T b Q\

"’i [m€ M;?o M;?o +kM; F?¬M; +¦- +?Q M¦ `QÊm m®M; +kM; F?¬M; T?ªB pB + ;b H
M;QÊ+ H¢B +kM; +¦ +?9i ç¦B #KM;- ç M; Km®M ,M Qi ç²- t2K M?Q iB M M;?B +?Q
i? M- æ°+ *¬ *–m "¢B ç®B pÈB bOM; p”i ç¢B çB m +O KbM? M;QÊ+ H¢B `’i i®i- `ä
M¦B- H¢B +ÁM +?Q M¦ ,M i?`i MQÈM;- +kM; F?¦ i`€+?- ç¢B çB m M¨v b m F?B æ°
K°i KU+ i?O ?° MÆB M¨vX

o¨B +?K+ M,K b m- M m M?Q F?¬M; T?ªB pb +¦ .QÆM; Zm€ t•K M?”T- æ°+ *¬ *–m
.QÆM; Zm€ FB i?b +?d bÊ ç¢B çB m M¨v b) Î ç•v b®M; ç M F?B +? iX

S?–M i`mM; i•K M¨v [mª i?”i F?B M .QÆM; G¶B ? ibS+ +ªK ç°M;- T?ªB #B i `^M;- ª
F?¬M; Fw F? QÈ+ pÈB ç¢B çB m M¨vX

@ *?Q M;QÆB m®M; `QÊm- +€B M¨v F?¬M; +¦ p’M ç ;b- p T?–M MQÈM; i?`i- p”v
ç•v- +?„+ ?ŠM /MM; M,M; HU+ +O M;QÆB- ibK K°i Qi i?9 `WM; +kM; F?¬M; T?ªB
M;QÆB +¦ i? K M; iÈB i?b i MQÈM; i?`i +?Q M;QÆB ,M- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?-

.QÆM; G¶B M?bM ç¢B çB m i`QÈ+ K„i M¦BX

@ h®i- i®i- i?”i i®i [m€- M;QÆB +?Ì- i H”T iS+ çB #„i +QM K²B p M; v- F?¬M; #
ç’vX

h¢ æ¢Q h? M? Î b m ç¦ i`Î i?¨M? >Q¨M; >"m- M?Q p"v +kM; çO ç +?SM; KBM? M,M;
?ÆM M[h¢ æ¢Q h? M? iU M?B M i?'v çQÊ+ ibM? ?m®M; .QÆM; G¶B ç°i M?B M
M¨M; imv ``^M; ç M; i„K- M?QM; K°i K¨M .QÆM; G¶B ç°i M?B M tm'i ?B M FB - H¨
?„M pšM M;? M? M; M; çB Î i`QM; ?Q¨M; +mM; M°B pB M- M¨v HB M +¦ i? M?bM
M¨v +kM; F?¬M; T?ªB M;QÌB #bM? i?QÌM;X

@ >Q¨M; >"m\

.QÆM; G¶B M;?2 p"v F?¬M; F?ÄB i`ÊM iQ ? B K„i- ç®B pÈB H`+? bY h®M; h`B m- I
T?ªB ``'i i?¬M; ?B m- #•v ;BÌ >Q¨M; æ H¨ h`B m Zm•M- H¨ h®M; Gw h¬M; M;QÊ+
>"m H¨ B- pšM ç9M; H¨ F?¬M; #B i- imv ``^M; ?„M çB iÈB s¢ æB m h? :BÈB ç½ +¦
#ªM F?¬M; +¦ +?9 w M?[M; +?mv M M¨v- æ¢B h®M; >Q¨M; æ +?d H¨ #B i i M- /o M
M i`QM; h®M; h`B m +kM; #B i K°i Qi- i, M?Q aY .B oB M- #•v ;BÌ ?ŠM H¨ L K h
#¼M ?¼ ç m H¨ t9 / M? `ä ``¨M;- +¦ i? M¦B H¨ ç iB M; t'm Km¬M çÌB- +?Q M M ?B
+ÁM EBK Zm®+ >Q¨M; æ H¨ B\ .QÆM; G¶B H¨ i?"i F?¬M; #B iX

@ L;QÆB F?¬M; +¦ ;¢i i +?S\ L m M?Q M;QÆB H¨ >Q¨M; >"m- ?Q¨M; ç FB H¨K
bOM; ?¢M? M;QÆB\ æ•v +,M #ªM H¨ F?¬M; i? M¨QX

h¢ æ¢Q h? M? M;?2 p"v +QÌB F?´ F?¬M; M;Èi,

@ *?mv M M¨v M¨v i?"i bU H¨- i ç9M; H¨ çQÆM; FBK >Q¨M; >"m- #'i [m€ ?Q¨M; ?"r
#` €T HU+ KÈB H"T tm®M;- >Q¨M; h?QÊM; #•v ;BÌ bOM; €B M?'i +?QM? H¨ *´ T?B-
/ M? p¬ i?U+ K¨ i?¬BX

@ *€B M¨v F?¬M; i? M¨Q\

.QÆM; G¶B +¦ +?9i F?¬M; iBM- h¢ æ¢Q h? M? M¨v imv ç2M K°i +?9i- M?QM; t€+
ç†i K°i æ¢B K„ M?•M M?Q i? F?¬M; ç°M; p¨Q- p"v +ÁM H¨ M K M?•M b Q\ L K h®
HQ¢M- K°i Qi [m M iQ [mw i°+ v m i?Q+? M K bOM;- v m i?Q+? Hmv M ç²M;- M;QÉ
;b- H) M¨Q ?Q¨M; ç FB +kM; ;B®M; M?Q p"v- +¦ K°i Qi b v K F€ [m€B ? v b Q\ .Q

@ æ•v H¨ bU i?U+- ?ÆM M[M m M?Q i i?"i çQÊ+ >Q¨M; h?QÊM; bOM; €B- M;QÆ
M?B m HÌB b Q\

h¢ æ¢Q h? M? M?bM .QÆM; G¶B M¦BX

s2K h¢ æ¢Q h? M? M¨v F?¬M; ;B®M; M?Q H¨ ç M; M¦B /®B- .QÆM; G¶B +kM; +¦ K
+€B :B€K ç`M? i?m"iX

h¢ æ¢Q h? M?, kR im´B- L K h®M; Gw h¬M; h`B m Zm•M >Q¨M; >"mX

G9+ M¨v .QÆM; G¶B KÈB ?B m çQÊ+- h¢ æ¢Q h? M? M¨v t€+ i?U+ +?QM? H¨ >Q¨M
æ h®M; Gw h¬M; h`B m Zm•M- #'i [m€ ?Q¨M; ?"m M¨v H¢B +¦ i? H¨ i'K i?•M tY M
+?mv M H¢X

@ L?Q p"v 5

.QÆM; G¶B bmv M;?o K°i +?9i M?bM M¨M; M¦B,

@ E€ i?U+ +¦ ç¬B F?B M?bM M?Q +?mv M t'm M?QM; F?¬M; M?'i ç`M? HB M i?"i b

h¢ æ¢Q h? M? FBM? M;¢+ M?bM .QÆM; G¶B- F?¬M; `ä HÌB +O ?„M M¦B `®i +m°+

J¨ H9+ M¨v .QÆM; G¶B H¢B M¦B,

@ L m i`ÌB + Q +?Q +?9M; i ;†T M? m M?Q p"v- M?Q p"v +kM; H¨ K°i HQ¢B /mv M
M;QÆB K°i HÌB F?mv MX

@ .mv M T?"M\

h¢ æ¢Q h? M? i?–K M;?o i`QM; HQM;X

9RyX *?QÆM; 9de, >Q¨M; >”m Zmv i æ`M?X URV

L¨v i?”i bU H¨ /mv M T?”M b Q\

h¢ æ¢Q h? M? F?¬M; `ä `¨M;- /M b Q ç®B pÈB M¨M; K¨ M¦B- M K iY i`QÈ+ K„i #’i
i?¬B- ?„M +¦ i? iBM iQÎM; b Q\ h`QM; HÁM; h¢ æ¢Q h? M? F?¬M; +¦ ç€T €M- M?
+O .QÆM; G¶B- p¦+ M;QÌB + Q iQ FB - i`QM; HÁM; h¢ æ¢Q h? M? M?B m ?ÆM K
çQÊ+ +kM; F?¬M; iª `ä çQÊ+X

E?¬M; #B i H¨K b Q h¢ æ¢Q h? M? M?bM .QÆM; G¶B M¦B,

@ L;QÆB +¦ i? K M;i i?Q€i çB H Q iM M¨v- +?Q i i?Q€i Hv F?´ ?ªB b Q\

h¢ æ¢Q h? M? ç .QÆM; G¶B +U+ F€ FBM? M;¢+- F?¬M; M;?o iÈB p` >Q¨M; >”m
ç M?Q i? - T?ªB #B i H¨ K°i >Q¨M; >”m- ç` p` +O M¨M; imv i ç®B H¨ /QÈB K°i M
M[pBM? ?Q T?9 [mw ?QÎM; +?B #’i i”M- M¨M; H¨K b Q b) +¦ w M;?o M?Q p”v\ L
#bM? i?QÌM; i`Î H¢B- h¢ æ¢Q h? M? M¨v H¨K >Q¨M; >”m- K†+ /M ç` p` + Q +ª- i?
>Q¨M; æ bOM; ?¢M?- M?Q p”v M¨M; Î i`QM; ?”m +mM; +ÁM +¦ ç` p` +¦ i? M¦B b C
?Q¨M; ?”m M¨v ç` p` #’i [m€ H¨ i¢K i?ÌB K¨ i?¬B- F?¬M; +?B K çQÊ+ >Q¨M; æ b
>”m #` T? çB #’i [m€ H¨ p’M ç i?ÌB ;B M K¨ i?¬BX

>”m +mM; i` M? ç’m #B i # Q i¨M F?®+- M¨v i?”i F?¬M; T?ªB M;QÌB #bM? i?QÌM
F?¬M; +˜M i?”M b) K’i iQM? K¢M;X

o®M h¢ æ¢Q h? M? +kM; H¨ M?”M K M?- +?m˜M #` b m ç¦ #` T? çB p` i`Q >Q¨M; >
+ª çÌB M¨v- M?QM; F?¬M; M;?o #•v ;BÌ .QÆM; G¶B tm’i ?B M- ?ÆM M[+ÁM H¨ H’
M?Q p”v tm’i ?B MX

*?Q M M bU tm’i ?B M +O ?„M +?Q h¢ æ¢Q h? M? K°i ?v p¼M;- K°i ?B p¼M; i?Q
#ÎB pb M?Q p”v- h¢ æ¢Q h? M? KÈB +¦ i? M¦B HÌB FBM? M;QÌBX

aYM; b®i K°i +?9i- .QÆM; G¶B KÈB M?bM M¨M; M¦B,

@ L;QÆB Km®M i K M; M;QÆB `ÌB F?ÄB ?Q¨M; +mM;\

@ S?ªBX

h¢ æ¢Q h? M? +m®B +MM; pšM ;”i ç–m- #•v ;BÌ +¦ +Æ ?°B- `ÌB F?ÄB +ªM? +?BK H
æ¢Q h? M? +ªK ;B€+ M K iY M¨v bM? K°i HQ¢B +ªK ;B€+ F€ H¢- K°i HQ¢B +ªK ;B
F?¬M; ?Q¨B tm•M- imv `^M; h¢ æ¢Q h? M? ç½ [m€ im´B i€+ ?Q¨B tm•M- M?QM; H
M¨v #’i [m€ H¨ #` M¨M; +?¬M /’m /QÈB ç€v HÁM; K¨ i?¬B- K°i F?B t9+ ç°M;- ç¦ H¨ M
T?€i F?¬M; i? p½M ?²BX

@ Jm®M i K M; M;QÆB `ÌB F?ÄB +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; çQÊ+- #’i [m€ M;QÆ
?Q T?9 [mw b Q\

.M b Q M?[M; +?mv M M¨v T?ªB M¦B `ä `¨M;- p¢M M?’i b m F?B KbM? /šM M¨M; `
F?¬M; T?ªB H¨ i°B H¶B +O KbM?\ .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; Km®M i` M HQM; K M
i? X

L;?2 .QÆM; G¶B M¦B M?Q p”v- h¢ æ¢Q h? M? ;”i ç–m,

@ * K HÁM;- ç®B pÈB i K¨ M¦B- M¨v iQM? H¨ +€B ;b\ oBM? ?Q T?9 [mw\ æ•v #’i [
i +?d Km®M +m°+ b®M; +O +?QM? i X

@ h®i H„K- i ç€T SM; K M; M;QÆB çB ` M;Q¨B- #’i [m€ K°i F?B ` M;Q¨B- M;QÆB

.QÆM; G¶B #B i- K°i F?B M¨M; ` M;Q¨B- H¨K b Q i?m t T- HB M H¨ K°i ç¢B p’M ç
?ÊT i?m t T- +€B FB KbM? +?ŠM; T?ªB H¨ ?¢B M¨M;\ h?2Q KbM?- p”v F?ŠM; ç`M

@ E?¬M; +¦- i #•v ;BÌ #•v ;BÌ- M;QÆB M?bM H¢B bU i`QM; b¢+? +O i - imv `^
i?•M i? +O i - M;Q¢B i`W +€+ +mM; M[- +?Q # Q ;BÌ #` M;QÌB F?€+ t2K [m - +?Q
M;QÆBX

a m F?B h¢ æ¢Q h? M? M¦B tQM; b„+ K†i YM; çÄ K°i KªM?- M?QM; i`QM; HÁM; +
M m M?Q .QÆM; G¶B iW +?®B- M¨M; +kM; i?"i H¨ F?¬M; #B i H¨K b Q #•v ;BÌX

.QÆM; G¶B bmv M;?o K°i +?9i- ç•v i?"i H¨ K°i M M ç - i?2Q KbM? ç¦ H¨ F?¬M; +¦
h¢ æ¢Q h? M? M¨v- M;QÌB i +kM; H¨ i?•M i?m–M F?B i- M; v +ª >Q¨M; æ +kM; F?
KbM? t€+ i?U+ H¨ M?bM i?•M i? i?m–M F?B i +O M;QÌB i - i¢B i?ÌB ç¢B M¨v K¨ M
i`BM? iB i bQ pÈB iQM? K¢M; +¨M; i`¼M; v m ?ÆMX

"¶M; M?B M €M? K„i .QÆM; G¶B b€M; H M- M;?o iÈB K°i +?¶- M;QÊ+ H¢B H¨ i?Q
b m F?B KbM? /B i æ¢B h®M;- HB M +¦ i? +?Q M¨M; H–M i?S ? B çB ` - M¦B M?Q
F?¬M; iQM? H¨ +€B ;bX

@ æQÊ+- i ç€T SM; M;QÆB- #'i [m€ M;QÆB F?¬M; i? M¨Q Hm¬M i?2Q i - i +¦ `'
M Mi b) çQ M;QÆB i?m t T Î K°i +?¶- MÆB M¨v M;QÊ+ H¢B H¨ T?QM; +ªM? i9 H
H¨- MÆB M¨v `'i v M ioM?- ?ÆM M[- M;QÆB +kM; +¦ i? ?¼+ i"T K°i Qi pä +¬M;- ç

.QÆM; G¶B M?bM h¢ æ¢Q h? M? M¦BX

æQÆM; M?B M +€B M¨v +kM; H¨ ?ÄB /Á- M m M?Q M¨M; F?¬M; M;mv M w- KbM? +

.M b Q M¨v F?¬M; T?ªB H¨ bU ibM? +O KbM?- K¨ H¨ bU ibM? +O h¢ æ¢Q h? M?-
+?ŠM; H) KbM? +ÁM +¦ i? ûT #m°+ M¨M; ? v b Q\ JbM? T?¢K b B H–K i`QÈ+- M?
M;QÌB T?€i ?B M- M¨v H¢B +¦ #B M T?€T ;b\

h¢ æ¢Q h? M? M;?2 p"v- ?ÆB +¦ +?9i K'i K€i- F?¬M; i? çB i?2Q # M M;QÌB .QÆ
p¼M;- #'i [m€ M;?2 çQÊ+ +•m M¦B F iB T +O ?„M- HB M #bM? i?QÌM; i`Î H¢B- ?„
w KbM?- K¨ H¨ ?„M F?ª M,M; +¦ [m€ M?B m +?mv M- +kM; +¦ i? Hw ;BªB- /M b Q ?
KbM? +?d H¨ #'i M;Ì- +¦ i? H¨ +¦ K°i pB + i`¼M; v m Km®M çB H¨KX

h¢ æ¢Q h? M? ;"i ç–m,

@ h #B i i F?¬M; i? M¨Q Hm¬M i?2Q M;QÆB- +?d H¨ ?v p¼M;- M;QÆB b m ç¦ +¦

"¢M i?•M K` HU+ +kM; [m€ K¢M? K) çB\ h`QM; HÁM; .QÆM; G¶B M;?o M?Q i? - M;
#ÎB pb KbM? M?bM M¨M; i„K HB M i?Q+? KbM? `²B- Km®M çB i?2Q KbM?- t2K ` K
H¨ +?mv M i®i ;b- #'i [m€ K°i ?Q¨M; ?"m +S M?Q p"v Km®M çB i?2Q KbM?- ç i`Q
`'i ç„+ wX

@ h®i H„K- M;QÆB +?Ìi K°i i?Q€M;- i çB ibK ? B M;QÌB- i?ÌB çB K `ÌB çB- HB M

o®M .QÆM; G¶B +ÁM Km®M +?Q M¨M; ? B i'K T?M i`B M- #'i [m€ pW M;?o- M¨M
+?•M F?Q- +?Q M M F?¬M; +€+? M¨Q bY /KM; T?M i`B M- +?Q M¨M; +kM; F?¬M; +
çB w M;?o M¨vX

@ o"v i +?Ì M;QÆB- M;QÆB +˜M i`¼M; K°i +?9iXô

h¢ æ¢Q h? M? M?bM .QÆM; G¶B i`¨M ç–v [m M i•K- /M b Q Î i`QM; ?Q¨M; +mM; M
ç¬M; çªQ- K†+ /M .QÆM; G¶B F?¬M; T?ªB H¨ K°i T?¨K M?•M- +kM; +–M +˜M i`¼M

.QÆM; G¶B +QÌB M¦B,

@ L;QÆB ç•v F?¬M; +–M HQ H„M;- i`QM; ?Q¨M; +mM; M¨v- pšM F?¬M; +¦ M;QÌB M
i´M- +kM; F?¬M; B +¦ i? M;,M çQÊ+ i X

@ L?QM; K¨

@ E?¬M; +¦ +€B ;b +ª- ç9M; `²B- pB M ç M /QÊ+ M¨v- M;QÆB i`QÈ+ iB M ,M p¨Q- ç
+?Ì i tY Hw i®i bU ibM? HB M iÈB ibK M;QÆBX

.QÆM; G¶B H'v ` K°i pB M ç M /QÊ+ T?´ i?¬M;- M?[M; ç M /QÊ+ M¨v ç®B pÈB M; i? .`+? EBM? h˜v hOv- FûQ /¨B im´B i?¼ ? B KQÆB M,KX

@ h #B i `²B- p"v M;QÆB T?ªB +˜M i?"M- +ÁM +¦- M;QÆB M?'i ç`M? F?¬M; i? [m

9RRX *?QÆM; 9dd, >Q¨M; >"m Zmv i æ`M?X UkV

h¢ æ¢Q h? M? M?bM .QÆM; G¶B M¦B- M¨M; i?"i ç9M; H¨ +¦ +?9i HQ H„M;- .QÆM; F?¬M; #B i H¨K b Q- h¢ æ¢Q h? M? T?€i ?B M- M m M?Q .QÆM; G¶B i?"i bU F?¬ F?¬M; #B i KbM? +¦ i? b®M; ? v F?¬M;X

h•K M¨M; ç½ ?Q¨M iQ¨M #` M K iY i`QÈ+ K„i M¨v +?B K H'v `²B- K†+ /M +?d H¨ i?Ì ç½ H¢+ 'M Fw F?¬M; i? t¦ M?Á X

.QÆM; G¶B iU M?B M F?¬M; #B i- >Q¨M; >"m i`QÈ+ K„i M¨v ç½ ç®B pÈB KbM? F? M¨v M;?o iÈB H¨- K m çB t2K ? B p` oä h?–M +ªM? ;BÈB FB K°i +?9i- t2K t2K `® .QÆM;- b m ç¦ i`Î p K M; i?2Q ?Q¨M; ?"m h¢ æ¢Q h? M? M¨v çB *´ J°- çQ M¨M; iÈB h?B m G•KX

@ u M i•K- .QÆM; G¶B i F?¬M; T?ªB +€B HQ¢B M;QÌB M¦B F?¬M; ;B[HÌB M¨v- i HB M b) F?¬M; #Ä M;QÆB- /M +?Q b m M¨v M;QÆB Km®M `ÌB F?ÄB i - ç¦ +kM; H¨ M;QÆB ?¢ [mv i i•K- p"v M;QÆB F?¬M; +¦ #'i F€ çQÌM; HmB- çB K 'v M;QÆB T?ª #€ ç¢Q- K°i F?B M[M?•M i?2Q i - b) F?¬M; +¦ #'i F€ +Æ ?°B HU +?¼MX

.QÆM; G¶B i?ªM M¦BX

@ h¢ æ¢Q h? M? i +kM; F?¬M; T?ªB M[M?•M H,M; HQ¨M;- M m i?B T i?•M [mv i i?b imv i b) F?¬M; +ÁM +¦ M?` i•K- M m F?¬M;- i?B M H¬B ç€M? tm®M;- +? i F?¬

h¢ æ¢Q h? M? M;?2 p"v- p°B M?'+ i v i? X

.QÆM; G¶B i?'v- p°B p½ t2M HÌB M¨M;,

@ h iBM iQÎM; M;QÆB- i +kM; F?¬M; +–M M;QÆB i? X æQÊ+ `²B- i?ÌB ;B M F?¬M ?Q¨M i?¨M? +?mv M +O i - b m ç¦ iÈB ibK M;QÆB- M;QÆB v M i•K- M¨v F?¬M; +–

@ •M- M;QÆB çB çBX

h¢ æ¢Q h? M? T?'i T?'i i v- ? B K„i pšM M?bM +?,K +?9 p¨Q .QÆM; G¶BX

_ÌB F?ÄB MÆB h¢ æ¢Q h? M?- .QÆM; G¶B i`U+ iB T ?QÈM; p ç` T?QÆM; i`QÈ+

G'v i®+ ç° +O .QÆM; G¶B- `'i M? M? HB M ç½ iÈB p` i`Q T?Q ç¬M; +¦ oä h?–M +

LÆB M¨v ?B M M?B M F?¬M; t ?Q #^M; p` i`Q +O h¢ æ¢Q h? M?- i`€B H¢B +¦ p çQÌM; çB- M; v +ª K°i +€B ?° p - K°i +€B +mM; M[+kM; F?¬M; +¦- .QÆM; G¶B +? ;B€K i²M i¢B K¨ i?¬BX

*¦ i? i?'v çQÊ+ MÆB M¨v H¨ ç` T?QÆM; Qi M;QÌB HmB iÈB- çB m M¨v HB M w M; HBM? F?Q M;QÊ+ H¢B H¨ bQ pÈB M?[M; ç` T?QÆM; F?€+ i`QM; ?Q¨M; +mM; M²M

>ÆM M[.QÆM; G¶B T?€i ?B M- HQM; F?Q MÆB M¨v- bQ pÈB MÆB #bM? i?QÌM;

G) M¨Q M;QÌB Î +?¶ M¨v- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ K°i i?€B ;B€M\

.QÆM; G¶B ?ÆB ;B"i KbM?- F?¬M; T?ªB i?€B ;B€K- M?Q p"v b) H¨ B\ *?ŠM; H) h®M; h`B m >Q¨M; i?'i\ >Q†+ H¨ M?[M; pä ;Bª F?€+- pb KQÊM æ >Q¨M; F?Q im M¨v\

L m H¨ M?Q p"v- p"v M;QÌB M¨v b) H¨ B\ æ oQÆM; F?Q- HB M F?¬M; i? M¨Q H¨

L;QÌB M¨v im pB H¨ oä h?–M +'T ? B- .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ çQÊ+- i` M M;QÌB M
M;?B K M?¨M M?¢i- K°i +´ GQM; F?Q p¬ ?bM?X

>B M M?B M M;QÌB M¨v F?ŠM; ç`M? F?¬M; T?ªB oQÆM; h`MM; .QÆM;- ?ÆM M[
F?¬M; M?Ä- Qi M?'i i` M ? B i`,K im´B- K¨ oQÆM; h`MM; .QÆM; imv i ç®B b) F?¬

.QÆM; G¶B K°i +QÈ+ #QÈ+ p¨Q i`QM; M?¨X

L;QÌB FB i`QM; M?€v K„i KÎ K„i- K°i +¶ F?Q iS+ +QÌM; ?½M # Q T?O .QÆM; G¶B

L m M?Q .QÆM; G¶B H¨ oä h?–M +'T K°i #bM? i?QÌM;- 2 bÊ +ÁM +¦ i? #` F?Q iS+
#'i [m€ .QÆM; G¶B H¨ M;QÌB M¨Q\ Jm®M bQ mv €T- bQ F?Q i? - M¦B ;BÐM- +?Q /
+QÌM; ;Bª- #•v ;BÌ .QÆM; G¶B +kM; b) F?¬M; ç w- K¨ M K iY i`QÈ+ K„i #'i [m€ H
K¨ i?¬B- ;†T ;Ð M?B m H„K- KbM? M; v +ª h?¬M; >mv M pk ;Bª +kM; ç€M? ;B i [m
i?¬B- H¨K b Q b) i?ª Î i`QM; K„iX

L;QÌB FB M?bM i?'v .QÆM; G¶B H¢B F?¬M; #` F?Q i? +O KbM? €T +? +?9i M¨C
?½B- ?ÆM M[i`QÈ+ F?B ?„M çB p¨Q- KbM? F?¬M; +¦ +ªK ;B€+ ç M +?9i /` /¢M;
+ªK M?"M çQÊ+ i` M M;QÌB M K iY i`QÈ+ K„i +¦ #'i F€ F?Q iS+ oä :Bª- M?Q p"v i
FBM? F?OM;- imv i F?¬M; T?ªB H¨ KbM? +¦ i? ç®B T?¦X

@ sBM ?ÄB hB M #®B- iÈB ç•v +¦ ;b +?d ;B€Q\

>„M KÎ KB M; i`QÈ+- /M b Q M;QÌB M¨v ?„M F?¬M; ç„+ i°B çQÊ+- ?„M +QB M?Q H
+?d bÊ +kM; H¨ +?mv M / /¨M;- KbM? b®M; M?B m M,K M?Q p"v- F?¬M; Km®M /

"bM? i?QÌM; M¦B ç M- M;QÌB b®M; +¨M; H•m- +¨M; H¨ bÊ +? i- ?„M +kM; F?¬M; M

.QÆM; G¶B K°i +€B :B€K ç`M? i?m"i [m X

h`B m E? M;- im pB oä h?–M +'T ? B- +¬M; T?€T *?•M GQM; [mv i [mv M i?S M?'i

*?•M GQM; [mv i- +?ŠM; i`€+? +–M Î i`QM; ?Q¨M; +mM; M¨v im Hmv M- ?ÆM M[+
?¼ h`B m- ;B ?Qª M¨v b) F?¬M; T?ªB H¨ h®M; h`B m >Q¨M; i?'i +?S\ L m H¨ M?Q
M;?2 çQÊ+X

"'i [m€ ;B ?Qª M¨v im Hmv M *?•M GQM; [mv i +kM; F?¬M; T?ªB H¨ #ªM *?•M GQ
[m€ H¨ [mv M i?S M?'i K¨ i?¬B- .QÆM; G¶B M;QÊ+ H¢B ç®B pÈB *?•M GQM; [mv
GQM; [mv i ?Q¨M +?dM? `®i +m°+ H¨ ibM? ?bM? ;b\ o®M H¨ Km®M i` ? i?®M; K°i
T?ªB H9+- M¦B F?¬M; +?„+ KbM? pšM +¦ i? iW i` M M;QÌB ;B ?Qª FB H¨K ` Qi ç

@ hB M #®B\ L;QÆB +kM; F?¬M; +–M ;¼B iB M #®B i - im´B +O i F?¬M; HÈM M?
M¦B- i H–M M¨v H¨ iÈB MÆB M¨v ibK M;QÌB- T?€i ?B M i`QM; ?Q¨M; +mM; +¦ ? B
HB M /U ç`M? M?bM- #'i [m€ M;QÆB F?¬M; T?ªB M;QÌB i Km®M ibKX

.QÆM; G¶B M?2Q K„i H¢B M?bM ?„MX

h`B m E? M; M¨v M;QÊ+ H¢B +kM; H¨ M;QÌB +Q çQÊ+ /½M çQÊ+- +ÁM ç®B pÈB .Q
ç¢i ç M +'T #"+ M¨v- +ÁM b®M; M?B m M,K M?Q p"v- ç®B pÈB K°i Qi +?mv M +?„+

L m M?Q p"v- M;QÊ+ H¢B H¨ #Èi çB KbM? `'i M?B m F?Q HU+- +kM; F?¬M; +–M iB

@ hB M #®B- p"v M;¨B Km®M ibK M;QÌB T?QÆM; M¨Q\ *¦ +?mv M ;b\ o½M #®B +¦

h`B m E? M; +kM; F?¬M; #ÎB pb .QÆM; G¶B M¦B KbM? im´B F?¬M; M?B m H„K- H
#®B- ç•v H¨ K°i HQ¢B +?m˜M i„+- +QÌM; ;Bª +?m˜M i„+- i`QM; i? ;BÈB oä :Bª- ç`
T?•M- +QÌM; ;Bª pB i¬MX

>ÆM M[?„M M;?2 çQÊ+ M;QÌB i`QÈ+ K„i M¨v- +kM; F?¬M; T?ªB iÈB ibK KbM? T?
T?¨Q M? M?äK- M m [mª i?"i Km®M ibK KbM? T?B M T?S+- h`B m E? M; iU M?"M

J°i +QÌM; ;Bª im pB M?Q i? - h`B m E? M; çQÆM; M?B M F?¬M; Km®M i` m +?¼+-
#•v ;BÌ ç½ M;WM; M?B m M,K- i`QÈ+ K„i +¦ K°i M;QÌB im pB bB m ` #ªM i?•M M?

F?¬M; T?ªB H¨ K°i +Æ ?°B +O KbM? ç•v\ L;QÌB i`QÈ+ K„i M¨v im pB +QÌM; ç¢B M
M?Ä [m€ M?B mX

"ÎB p"v- M m M?Q ç¢i çQÊ+ ?„M +?d çB K- M?Q p"v KbM? Km®M ç°i T?€- 2 `^M; /

@ h M;QÊ+ H¢B +¦ +?9i p'M ç Km®M ?ÄB M;QÆBX

.QÆM; G¶B i?'v ?„M pW #„i ç–m /€M; p `'i H¨ bÊ b i- K¨ #•v ;BÌ H¢B K°i #° H'v
i?€M- ;B ?Qª M¨v i®+ ç° i`Î K†i i?"i bU H¨ F?B M M;QÌB i FBM? M;¢+X

9RkX *?QÆM; 9d3, hm *?•M :BÈB\

@ hB M #®B +?d ç w ?ÄB H¨ çQÊ+ `²B- +?d +–M h`B m E? M; #B i- i'i M?B M H¨ #

h`B m E? M; pW M;?2- ç•v H¨ +?mv M i®i - +?mv M i?"i i®i- +?d +–M ç p`iB M
M?Q p"v KbM? Km®M ?„M +?d çB K KbM? K°i i?Q€M;- ç•v +ÁM F?¬M; T?ªB H¨ çÆ

@ h Km®M ?ÄB K°i +?9i- M;QÆB Î i`QM; ?Q¨M; +mM; M¨v ?ŠM H¨ +¦ M?B m M,K
+MM; M;QÆB +€+? M? m ;–M M?Q p"v- im pB +MM; M;QÆB H¢B b'T td- i M;?o- I
?B m `ä\

.QÆM; G¶B ?ÄBX

@ ±- hB M #®B- M;QÌB M;QÆB Km®M ibK +?QM? H¨ hB m .QÆM; iY - hB m .QÆM
+?Q iÈB i`,K im´B HB M ç¢i ç M +'T #"+ M?Q i - [mª i?"i F?¬M; i - çQÆM; M?B M
+kM; H¨ FûK t X

h?ÌB çB K h`B m E? M; M¦B- +ÁM F?¬M; [m M ç"T K½ i?Q i•M; #®+ .QÆM; G¶B K°

hB m .QÆM; iY- .QÆM; G¶B ç–m ç–v ?„+ imv M- M¨v M m M?Q ç9M; H¨ oQÆM; h`
L;mv M ç M?'i + Q i?O M¨v- bÊ H¨ b) ç # Q M?B m pä H•K M?•M bo i?QÆM; i•KX

>bM? iQÊM; æ M?'i + Q i?O H"T iS+ T?€ iQ€BX

@ >„M ;¼B H¨ oQÆM; h`MM; .QÆM;\

.QÆM; G¶B ?ÄBX

@ hB M #®B H¨Ki? M¨Q #B i\ G) M¨Q M;QÌB hB M #®B Km®M ibK- +?QM? H¨ hB m
h`MM; .QÆM; b Q\

h`B m E? M; M;?2 .QÆM; G¶B M¦B M?Q p"v- F?¬M; F?ÄB M¦BX

.QÆM; G¶B ;"i ç–m,

@ E?¬M; b B- M m M?Q ?„M H¨ oQÆM; h`MM; .QÆM;- ç¦ +?QM? H¨ M;QÌB i Km®M

@ >„M i`QÈ+ ç•v i M t€+ i?U+ ;¼B H¨ oQÆM; h`MM; .QÆM;- +ÁM ;B®M; M?Q H¨ +
L;k hmv iX

h`B m E? M; M¦BX

@ G¨ ?„M `²BX

.QÆM; G¶B pW M;?2 M;QÌB M¨v i?U+ bU H¨ oQÆM; h`MM; .QÆM;- p"v +kM; i?Î
oQÆM; h`MM; .QÆM; M¨v- M?Q p"v M?B K pK KbM? ç€M? #¢B L;k hmv i- ç•v +kM;

@ hB M #®B ibK ?„M +¦ +?mv M ;b\ h +¦ i? K M; hB M #®B [m X

h`B m E? M; ;†T M;QÌB .QÆM; G¶B Km®M ibK i?"i H¨ oQÆM; h`MM; .QÆM;- M;C
çQÆM; M?B M .QÆM; G¶B Km®M ç®B oQÆM; h`MM; .QÆM; H¨K +€B ;b- ç•v +kM;
i•KX *QB M?Q H¨ Km®M ;B i- p"v +kM; F?¬M; +¦ [m M? ;b pÈB KbM?X

@ L;QÊ+ H¢B +kM; F?¬M; M¦M; Mªv- i +ÁM +¦ +?9i p'M ç +–M ?ÄB M;QÆB- im´B +
F?¬M; iQM? M?QÊ+- #'i [m€ i +kM; iÁ KÁ- ?B M i¢B Î i` M i? ;BÈB M¨v- iU ?² F'
M i`QM; M;QÌB i M?bM i?'v- im pB +O M;QÆB H¨ K°i +€B + Q M?'iX

.QÆM; G¶B M?bM h`B m E? M; M¦B- ç•v H¨ p'M ç .QÆM; G¶B [m M i•K M?'i- çWM
i?®M; M?'i i?B M ?¢- HB M #®+ H M K°i ç®M; HÈM + Q i?O ç M- M¦B M?Q p"v- .QÁ
[m€ H¢B F?¬M; Km®M T?B M T?S+X

@ hB M #®B +?ŠM; H) F?¬M; T?ªB H¨ iW +?¶ FB çB ` \

h`B m E? M; M;?2 p"v FBM? ?½B- /U i?2Q ç¢Q Hw K¨ M¦B- .QÆM; G¶B im pB + Q
HÈM H„K- i`W F?B H¨ M?[M; +?¶ FB çB ` - M m F?¬M; T?ªB M?Q p"v- M;QÌB #bM
M,M; +¦ im pB +QÌM; ?½M M?Q p"vX

@ æ` T?QÆM; M¨Q\

.QÆM; G¶B FBM? M;¢+ ?ÄBX

@ *?¶ ç¦- i iWM; M;?2 aQ S?K iWM; M¦B- MÆB ç¦ #` ;¼B H¨ hm *?•M ;BÈB- ç¢i ç M
L?"T J¬MX

h`B m E? M; ;BªB i?Q+?X

hm *?•M ;BÈB\ .QÆM; G¶B F?) M?Qm K¨v- hm *?•M ;BÈB +kM; çB ` - +€B FB hm
/B M ;b- H) M¨Q +MM; i?ÌB çB K KbM? i` M ç` +–m- M?bM i?'v M?[M; i?S FB H¨ M

L?bM i?'v .QÆM; G¶B #° /€M; M¨v- h`B m E? M; +kM; +QB M?Q H¨ `ä `¨M;- i`QÈ+
+QÌM;- M?QM; 2 bÊ ç®B pÈB M?[M; +?mv M M¨v +,M #ªM F?¬M; #B i- çQ€M +?WM
K¬M hB M #®B- +?Q M¦B +?Q ?„M #B i- ? v ?Q†+ H¨- p` M¨v ?ŠM H¨ iU KbM? i`°K

@ hB M #®B F?¬M; T?ªB iW hm *?•M ;BÈB çB ` b Q\

@ E?¬M; T?ªB- i +kM; H¨ H–M ç–m iB M M;?2 çQÊ+ +€B iW hm *?•M ;BÈB M¨v- #'
#B i hm *?•M ;BÈB- M?Q p"v hm *?•M ;BÈB T?ªB M?Q i? M¨Q KÈB +¦ i? çB p¨Q\ I
hm *?•M ;BÈB ?ŠM H¨ K°i p` /B M bQ pÈB MÆB M¨v +¨M; + Q ?ÆM- MÆB ç¦ HBM?
K¨ +€+ M;QÆB im pB bÎ /o i`b i` F?¬M; iB M- +?QM? H¨ pb M;mv M M?•M M¨v- i?
çB p¨Q hm *?•M ;BÈB- M?Q p"v ?¢M +? M¨v b) F?¬M; +ÁMX

.QÆM; G¶B M?bM h`B m E? M; ?ÄB- M m M?Q ?„M i?"i #B i çQÌM; çB hm *?•M ;BI
çB M?bM hm *?•M ;BÈB M¨v- +MM; aMM; ok æ¢B GK+- >mv M L;mv M iBM? +?¶ Î
?Q†+ H¨ M¦B- >mv M L;mv M iBM? +O KbM? +?d H¨ K°i iBM? +–m i`QM; hm *?•M

@ *€B M¨v p½M #®B HB M F?¬M; `ä `¨M; H„K- ç®B pÈB bU ibM? hm *?•M ;BÈB- p
M;?2 M¦B- +ÁM H¨K b Q KÈB +¦ i? iB M p¨Q hm *?•M ;BÈB- M m M?Q hB M #®B K
T?ªB F?¬M; +¦ +€+? M¨Q- i M;?o H'v im pB +O iB M #®B i'i M?B M H¨ `'i / /¨M;X

h`B m E? M; bmv M;?o K°i +?9i M¦BX

@ hm *?•M ;BÈB K¶B +€+? K°i i`,K M,K b) ` M;Q¨B +?¼M HU K°i H–M- +?¼M HU
p¨Q i`QM; hm *?•M ;BÈB- #•v ;BÌ F?QªM; +€+? K°i i`,K M,K i`QÈ+ ç½ [m N3 M,K
M,K- hm *?•M ;BÈB b) H–M i?S ? B KÎ ` X

@ L;mv M H B H¨ M?Q p"vX

.QÆM; G¶B ;"i ç–mX

@ J°i i`,K M,K K°i H–M- M?Q p"v ç` çB K +K i? Î MÆB ç•m\ *ÁM +¦- #¼M ?¼ ?Š
i?B i i`Q HQ¢B ?bM? i`K bÎ +?S\

@ *K i? ç` çB K +MM; i`K bÎ ç m H¨ i¢B h?B M aÆM- #'i [m€ +kM; F?¬M; T?ªB H¨
K¨ H¨ /Q #¼M ?¼ iB M ?¨M? FB K i` - b m ç¦ T?€i i?B T KÌB- M;QÌB çQÊ+ +?Q T?û
ªB- iB M p¨Q h`mv M h®M; i`"MX

h`B m E? M; M¦BX

@ h`mv M h®M; i`"M\ E?¬M; M;?o iÈB +ÁM +¦ ç² p"i M¨v- i?"i F?B M i F€ [m€B-
M?B M #'i T?¨KX

.QÆM; G¶B ç®B pÈB +€B M¨v +kM; F?¬M; T?ªB [m€ ?B m F€- h`mv M h®M; i`"M K¨
çQÆM; M?B M ç•v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ iMv iB M M;QÌB M¨Q +kM; +¦ i? #® i`Q çQ
GK+- +¦ i? #® i`Q ` h`mv M h®M; i`"M ç m H¨ M;QÌB ç¢B ;B i°+- ?Q†+ H¨ æ¢B i¬

>ÆM M[h`mv M h®M; i`"M +–M ç m H¨ HBM? i?¢+?- #® i`Q h`mv M h®M; i`"M i®
HBM? i?¢+?- K¨ i`mv M i®M;- +,M +S i`mv M i®M; /¨B M;„M- +–M HBM? i?¢+? +kM

@ hB M #®B M;?2 [m h`mv M h®M; i`"M\

h`B m E? M; M¦BX

@ h`mv M h®M; i`"M K¨ i?¬B- +?QM? i +¦ i? #® i`Q çB ` - F?¬M; +¦ +€B ;b [m€ F?

.QÆM; G¶B F?¬M; T?ªM ç®B M¦BX

@ æQÊ+ `²B- ?B M i¢B M;QÆB /šM i çB ibK oQÆM; h`MM; .QÆM;- +?Ì b m F?B t
+O M;QÆB +?Q i M?bM K°i +?9i- i +?d çB K M;QÆB K°i i?Q€M;X

@ æQÊ+- çQÊ+- i H"T iS+ K M; hB M #®B [m X

h`B m E? M; M;?2 p"v ç¢B ?d- p` iB M #®B M¨v imv `^M; F?¬M; T?ªB hm *?•M
F?¬M; i? bQ hm *?•M ;BÈB çB ` FûK- T?ªB #B i h`mv M h®M; i`"M- +?Q /M H
;BÈB- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ K¶B M;QÌB +kM; +¦ i? #® i`Q çQÊ+ çB ` - M m ?„M
+¦ i? F?ŠM; ç`M? ?„M imv i ç®B H¨ K°i M?•M p"i HÊB ?¢B- M m M?Q KbM? +¦
?„M- M?Q p"v pä +¬M; im pB +O KbM?- Km®M ç°i T?€ +'T #"+ M¨v- iU M?B M +kM; F

9RjX *?QÆM; 9dN, h`mM; h?–M h?¬M; oQÆM; h`MM; .QÆM;X

h`B m E? M; M¦B HB M ?QÈM; p M;Q¨B +Y çB ç MX

.QÆM; G¶B iU M?B M çm´B iÈBX

E€ i?U+ .QÆM; G¶B F?¬M; +–M h`B m E? M;- +kM; +¦ i? ibK çQÊ+- #'i [m€- t2K
i?S+ i?ÌB- ç ?„M /šM çQÌM; +kM; F?¬M; b Q- ?m®M; ?²- ?„M +MM; oQÆM; h`MM;

_'i M? M?- .QÆM; G¶B +MM; h`B m E? M; HB M iÈB p` i`Q +O oQÆM; h`MM; .QÆ

@ hB m .QÆM; iY- çB ` çBX

JÈB çB p¨Q i`QM; b•M- h`B m E? M; HB M H HÈMX

G9+ M¨v tm'i ?B M K°i M K iY K†i i`„M; F?¬M; `•m- t2K /€M; /'T F?QªM; M,K KQÆ

@ h M¦B h`B m iB M #®B- M;QÆB iÈB MÆB M¨v +¦ +?mv M ;b F?¬M;\ G) M¨Q hB M

h? M? •K +O oQÆM; h`MM; .QÆM; +¦ +?9i •K M?m- .QÆM; G¶B #B i- M¨v +kM; H
+mM;- /M b Q K°i M;QÌB- F?¬M; +¦ ç² p"i FB - b„+ i® bBM? /K+ T?•M #® F?¬M; ç
i® i,M; M? M?- iU M?B M b) /šM ç M ç M?` M K iQM? ç†+ i?M #B M ?¦ - çB K 'v +
i`QM; +mM;- M;QÌB M¨Q F?¬M; T?ªB M?Q p"vX

"'i [m€ M;?2 iÈB pšM ç +?Q .QÆM; G¶B F?¦ +?`mX

@ hB m .QÆM; iY- H–M M¨v F?¬M; T?ªB H¨ i iÈB ibK M;QÆB- K¨ H¨ +¦ K°i M;QÌB

h`B m E? M; +?d +?d .QÆM; G¶B M¦BX

@ G¨ p` iB M #®B M¨v Km®M ibK M;QÆBX

@ hB M #®B\

oQÆM; h`MM; .QÆM; H'v H¨K FBM? ?½B- +¦ i? H¨K +?Q h`B m E? M; ;¼B H¨ hB
#®- oQÆM; h`MM; .QÆM; H¨ KQÌB T?•M `ä `¨M;- im pB h`B m E? M; M¨v- #•v ;BÌ +
tQM; ?¬ hB M #®B- H¨K b Q F?¬M; +?Q oQÆM; h`MM; .QÆM; F?B T bÊX

>ÆM M[oQÆM; h`MM; .QÆM; T?€i ?B M- M KiY i`QÈ+ K„i imv im´B i` - M?QM;
?„M +ªK i?K F?¬M; iÈB K°i iB F?Q iS+ oä :Bª- tm'i ?B M ibM? ?m®M; M?Q i? - +k
K°i i`QM; b® ç¦- H¨ M;QÌB M¨v +,M #ªM H¨ K°i M;QÌB #bM? i?QÌM;- F?¬M; +¦ #'i F€
M?B M +ªK i?K F?¬M; iÈB ?ÆB i?Î +O ?„M- i?S ? B H¨ M;QÌB M¨v im pB bQ pÈB #
M M KbM? +,M #ªM F?¬M; i? +ªK M?"M çQÊ+X

"'i [m€ ibM? ?m®M; i`QÈ+ K„i- ?B M M?B M H¨ HQ¢B F?ª M,M; i?S ? B- #ÎB pb- +
H¨ hB M #®B- b Q +¦ i? H¨ K°i M;QÌB #bM? i?QÌM; ç•v\

"'i [m€ M;QÌB i`QÈ+ K„i M¨v im pB F?OM; #®- ibK ç M KbM?- H¢B H¨ M;mv M M?•M
#ªM H¨ F?¬M; M?"M ` ?„M- +kM; F?¬M; M?È `ä- KbM? +¦ +?¶ M¨Q ç„+ i°B [m ?„M
ç M +kM; F?¬M; T?ªB H¨ +¦ €+ w- M;QÊ+ H¢B +kM; ç oQÆM; h`MM; .QÆM; i?Î T?

@ hB M #®B ibK i b Q\

oQÆM; h`MM; .QÆM; M;[F?Q +mM; FQM? M?bM .QÆM; G¶B M¦BX

@ L;QÆB +?QM? H¨ oQÆM; h`MM; .QÆM;\ *€B oQÆM; h`MM; .QÆM; b€M; H"T hQ

.QÆM; G¶B M?bM ?„M M¦BX

@ o•M;- p½M #®B +?QM? H¨ oQÆM; h`MM; .QÆM; b€M; H"T hQ¨M *?•M :B€Q FB X

:†T .QÆM; G¶B ?ÄB M?Q i? - ?„M imv `^M; F?¬M; `ä- M;QÌB i`QÈ+ K„i- ç M +MM
M?QM; M m ç®B T?QÆM; F?¬M; +¦ €+ w- KbM? +kM; F?¬M; +–M +?2 ;B'm- ?ÆM M
i?•M T?"M- p"v +kM; F?¬M; +¦ F?ª M,M;X

@ o"v i?b i®iX

.QÆM; G¶B i?'v ?„M i?W M?"M- HB M iB T i?2Q M¦B,

@ h p¨ hQ¨M *?•M :B€Q +€+ M;QÆB iQM? iQ€M H¨ +¦ +?9i M;¼M M;m²M çB- #•v ;B
h?'i hY- +MM; hQ¨M *?•M :B€Q +O M;QÆB- ç½ [mv i?m"M i - H¨K pB + +?Q i X

oQÆM; h`MM; .QÆM; M;?2 .QÆM; G¶B M¦B K'v ç² ç - +ÁM +¦ hQ¨M *?•M :B€Q +O
?„M- ?B M M?B M H¨ bYM; b®i K°i +?9i- #'i [m€ `'i M? M? HB M F?¬B T?K+ M?Q +

@ *¦ i? pb hB M #®B H¨K pB +- +€B FB H¨ T?9+ F?Q +O #¼M ?„MX

@ L;QÆB M;QÊ+ H¢B H¨ #B i M¦BX

.QÆM; G¶B F?¬M; M;?o iÈB oQÆM; h`MM; .QÆM; M¨v H¢B b) M¦B ` K°i +•m M`
M;?o- 2 bÊ H¨ #ÎB pb /mv M +È ?„M im Hmv M Zm€ >Q "ªQ æB M çB- çQÆM; M?
i?U+ T?ÄM; +?WM; +?QM? H¨ +ªB #ªM +O hB M h?B M h?m–M .QÆM; *¬M;X

"'i [m€ oQÆM; h`MM; .QÆM; +¦ [mv i i•K im Hmv M iQ HÈM M?Q p"v- M;QÊ+ H¢B +
F?¬M; i?¬BX

@ E?¬M; #B i hB M #®B ibK i +¦ +?mv M ;b\

oQÆM; h`MM; .QÆM; iB T i?2Q M;[F?Q +mM; FQM? M¦BX

@ hbK M;QÆB çQÆM; M?B M H¨ +¦ pB +- i M;?o ç ? B M;QÌB +€+ M;QÆB- pb i ?
M;QÆB +?¶ i®i- +?¶ i®i M¨v ç¦ H¨- +¦ i? H¨K +?Q im pB pä +¬M; +O +€+ M;QÆB

i +¦ i? #M ç„T +¬M; T?€T +O +€+ M;QÆB K°i i?Q€M;- ?Q†+ H¨- i #B i +€+ M;Q
iB M p¨Q hm *?•M ;BÈB- M m M?Q +€+ M;QÆB i?"i Km®M çB- i`Ê ;B9T i ?Q¨M i?¨M
+?Q +€+ M;QÆB çBX

.QÆM; G¶B M?bM ? B M;QÌB M¦BX

> B M;QÌB HB + K„i M?bM M? m- ç m i?'v çQÊ+ FBM? ?d i`QM; K„i ç®B T?QÆM;
+€B K pä M;? - M m M?Q F?¬M; T?ªB M?Q i? - +kM; b) F?¬M; iU +mM; K¨ im Hmv

@ h M;mv M w pb hB M #®B çB i?2Q H¨K iMv iMM;X

h`B m E? M; p°B p¨M; F?QK M;QÌB M¦BX

oQÆM; h`MM; .QÆM; +kM; M?Q i? M¦B,

@ oQÆM; h`MM; .QÆM; +kM; M;mv M w pb hB M #®B ?B m HU+X

@ æQÊ+- çQÊ+- M m +€+ M;QÆB M;mv M w pb i ?B m HU+- p"v +kM; H¨ K°i +?mv
?ÄB K°i i?Q€M;- i Km®M ?Q¨M i?¨M? M?B K pK ;b- i Km®M +€+ M;QÆB H¨K H¢B

.QÆM; G¶B +kM; FBM? M;¢+- ? B M;QÌB M¨v H¢B F?¬M; M;?o [m€ M?B m HB M ;'
.QÆM; G¶B +ªK ;B€+ i?'v ?ÆB [m€ çÆM ;BªMX

"'i [m€ K†+ /M #¼M ?¼ F?¬M; T?ªB i?"i i•K [mv i?m"M- .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; i
.QÆM; G¶B #B i- #¼M ?¼ +¦ 3y W H¨ tm'i T?€i iW i?"i ibM?- K¨ +€B i?"i ibM? M¨v-
i,M; H MX

@ hB M #®B F?¬M; +–M ?Q¨B M;?B HÁM; i`mM; i?¨M? +O +?9M; i - #'i Hm"M hB
ç m b) ç€T SM;X E?¬M; /®B ;¢i hB M #®B- Î i`QM; K„i +?9M; i - +?9M; i i`mv +–m
+–M +¦ i? ç im pB i,M; H M- +¦ i? +¦ +Æ ?°B çB ibK FB K pä ç¢Q +U+ ?¢M- #'i Hm
iB +X

h`B m E? M; M¦BX

oQÆM; h`MM; .QÆM; +kM; Î K°i # M ;"i ç–mX

@ æQÊ+- çQÊ+- M m +€+ M;QÆB M¦B M?Q p"v- i HB M iBM iQÎM; +€+ M;QÆB- ?
H¨K pB + +?Q i - i H¨ b) F?¬M; #¢+ ç½B +€+ M;QÆB- MÆB M¨v +¦ ? B pB M ç M
pB +O +€+ M;QÆB H"T iS+ i,M; H M- M?QM; +¦ i? +ªB i?B M i? +?'i +O +€+ M;
im´B ç½ HÈM- i?•M i? ;B¨ v m- +Æ M,M; FûK t i`QÈ+ ç•vX

.QÆM; G¶B H'v ` ? B +€B #bM? bS- K°i +€B çQ +?Q h`B m E? M;- K°i +€B F?€+
i`QM; ? B #bM? bS M¨v- +?S ç¦ H¨ hBM? >mv i ç M- +¦ ? B #bM? hBM? >mv i ç M
? B M;QÌB ç¢i çQÊ+ +ªB i?B M `'i HÈM- çQÆM; M?B M M m M?Q H¨ M;QÌB Î aMM
[mª M?Q p"v- bÎ /o #¼M ?¼ +¦ i? /MM;- H¨ #ÎB pb F?¬M; ;B M M¨v ?¢M +? #¼M
F?¬M; ? M?Q M;QÌB aMM; ok æ¢B GK+- /MM; `'i M?B m ç M /QÊ+ i,M; H M i?U+ H

hm pB +O #¼M ?¼- ç m H¨ K°i #QÈ+ K°i p i +?•M- +?"K `½B im Hmv M ç M- +,M +Æ
æ M M¨v- F?¬M; +?d +¦ i? i,M; i? K im´B i?¼ +O #¼M ?„M- +ÁM +¦ i? +ªB i?B M i?

9R9X *?QÆM; 93y, *?•M GQM; Zmv iX URV

æQÆM; M?B M .QÆM; G¶B +ÁM +¦ ç M /QÊ+ +¨M; i®i ?ÆM- #'i [m€ .QÆM; G¶B
#¼M ?„M- çQÆM; M?B M M m M?Q b m ç¦ #¼M ?¼ #B m ?B M i®i- +€B FB KbM?
#¼M ?„M K°i pB MX

æ M /QÊ+- +kM; F?¬M; ç†i Î i`QM; K„i .QÆM; G¶B- +?d +–M +¦ ç–v çO /QÊ+ HB m
/QÊ+ M¨v i?"i bU H¨ [m€ / /¨M;- çQÆM; M?B M M?[M; ç M /QÊ+ [m€ + Q +'T F?€

+?Q i? Hmv M +? ` -/M b Q i?m”i Hmv M ç M +O .QÆM; G¶B #•v ;BÌ- pšM F?¬M p”vX

@ æ i¢ iB M #®B- F?¬M;- +ªK i¢ +?O M?•MX

@ *ªK i¢ +?O M?•MX

> B M;QÌB M?”M H’v ç M /QÊ+- KWM; `Ð F?¬M; M;Èi- ç M /QÊ+ h`B m E? M; H¨ ; pB +QÌM; ç¢B ç M KS+ M¨Q- M?Q p”v ?„M tm’i ` ç M /QÊ+- +ÁM H¨ T?¨K p”i\ aÊ F?¬M; bÊ- +QÌM; ;Bª M?Q p”v- ç m +¦ i¬M M;?B K +O KbM?- H¨ t2K i?QÌM; ç2K K /®B M;QÌB F?€+- +?Q M M ? B M;QÌB #B i- ? B #bM? ç M /QÊ+ M¨v- F?ŠM; ç`M? I

> B M;QÌB imv `^M; i`QM; HÁM; `’i Km®M H”T iS+ ,M p¨Q ç M /QÊ+- M?bM ?B m [ i`QÈ+ K†i .QÆM; G¶B i?’i H - M m M?Q +?Q ?„M ’M iQÊM; t’m- p”v i?b çQÊ+ F?¬M

@ *€+ M;QÆB ;¼B i H¨ *?9 *¬M; çBX

.QÆM; G¶B M?bM ? B M;QÌB M¦B- ;¼B +?O M?•M KbM? +ªK ;B€+ H¨ H¢- M m M?Q pmB K„i- ç i`QM; HÁM; KbM? bªM; F?Q€B K°i i?Q€M;- M?QM; ? B ç¢B L K M?•M- ç†+ #B i K°i +€B +ÁM H¨ ;B ?Ä K†i i`„M; F?¬M; `•m- K°i i?€B ;B€K- i? M? •K FI M;šK H¢B HB M +ªK i?’v #m²M M¬MX

@ o•M;- *?9 *¬M;X

> B M;QÌB p°B p¨M; ;”i ç–m M¦BX

@ E€ i?U+ +?mv M i +–M H¨K- T?ÄM; +?WM; i`QM; HÁM; +€+ M;QÆB F?¦ i`€M? F

.QÆM; G¶B M¦B,

@ h Km®M H¨K +?QM? H¨ M?’i i?®M; i?B M ?¢- i?¨M? H”T K°i h•M oQÆM; h`B m- i`` K°i iBM? +–m- K¨ Î i`QM; pÁM; # M,K- M?’i ç`M? T?ªB i?®M; M?’i h®M; h`B m- *´- +ÁM [m®+ ;B F?€+- +¦ i? iW iW b) ç M- M?QM; # [m®+ ;B M¨v- M?’i ç`M? F?¬M;- ?ŠM H¨ i`QM; pÁM; ? B M,K ?Q¨M i?¨M?X

h`B m E? M; +MM; oQÆM; h`MM; .QÆM; M;?2 tQM;- ?ÆB FBM? M;¢+- F?¬M; `ä im b) ç w [mv M HÊB i? iK+ ;BÈB b QX

"’i [m€ ? B M;QÌB pšM H¨ M¦B,

@ L;mv M pb +?O +¬M; ` bS+X

@ æQÊ+- ``i i®i- ? B M;QÌB +€+ M;QÆB- i`QÈ+ iB M Î i`QM; æ¢B h®M; ?Q¨M; +mM çB K i i’M +¬M; æ¢B h®M;- +€+ M;QÆB +¦ i? T?®B ?ÊT i - ç M i`QM; SM; M;Q¨B ?¢ ?Q¨M; i?¨M? M¨v- HB M / /¨M; ?ÆM M?B mX

.QÆM; G¶B M?bM ? B M;QÌB M¦B,

@ h M;?o i`QM; HÁM; +€+ M;QÆB +kM; +¦ M;?B ?Q†+- i¢B b Q i b) ç w [mv M H M?Q F?¬M; +¦ +?¶ i®i F?€+- i çQÆM; M?B M b) F?¬M; çB H¨K bU ibM? p’i pª F?- H¨K M?Q p”v- ç¦ H¨ #ÎB pb bQ K¬M /mv M +È- ç•v H¨ K°i i`QM; b® ç¦- +ÁM i?S ? B i?B M ?¢- HB M +¦ i? i?m çQÊ+ ç¢B +¬M; çS+- F€ i?U+ +QM çQÌM; im Hmv M- M? ?¨M? pšM H¨ `’i +¦ i`Ê ;B9T- çB K M¨v b m ç¦ +€+ M;QÆB b) ?B mX

*€B ;b +¬M; çS+- ç•v +?QM? H¨ .QÆM; G¶B H„+ HQ #¼M ?¼- +ÁM +¦ T?ªB +¦ +?m G¶B +kM; F?¬M; `ä ``M;- ? v H¨ b m ç¦ +¦ i? KÎ ` +¬M; çS+ ? i?®M;- M;QÊ+ H¢B HB M H¨K- +kM; F?¬M; +€B +?¶ ?ÄM; ;b- ?ÆM M[+¦ ç¬B F?B +¦ i•K Hw M OBX

"’i [m€ .QÆM; G¶B ``i `ä ``M;- HQ¢B ?bM? M;?B T HU+- ç¦ H¨ M?’i ç`M? b) +¦- K° [m€ M†M;- M?Q p”v h•K J HB M ``i / /¨M; t•K H’M- çQÆM; M?B M im Hmv M +kM; /¨M; i˜m ?Ä M?”T K - M;?B K i`¼M; b) i`B i ç ç€M? K’i Hw i`QX

J¨ ç² p”i HQ¢B ?bM? +¬M; çS+ M¨v- .QÆM; G¶B M;?o- +kM; H¨ +¦- /M b Q KbM? +¦ ? S?”i ?¼+- +€B F?€+- F?ŠM; ç`M? +kM; H¨ +¦X

*?Q M M M¦B M?Q p”v +?Q h`B m E? M; +MM; oQÆM; h`MM; .QÆM;- +kM; F?¬M; i
+,M +S M?’i ç`M?X

h?”K +?Q- M m M?Q hm *?•M ;BÈB M¨v +MM; i?ÌB Fb KbM? i` M ç` +–m- i`QM; iB
p”v i?b +¦ h?B M EB T- K¨ i?B M FB T M¨v +QÌM; ç¢B ? v F?¬M;- HB M +MM; +¬M
+¨M; HÈM- M?Q p”v +?`m ç M h?B M EB T +¨M; M?Ä- M;QÊ+ H¢B- M;?B T HU+ +
h?B M EB T +kM; H¨ +¨M; K¢M?X

æQÆM; M?B M H¨ +¦ M?[M; M;QÌB bQ b€M? ç†+ i?M- M;?B T HU+ F?¬M; +€+? M
>²M; GB M- M;QÌB M„K ;B[L;?B T >Ä >²M; GB M- HB M F?¬M; +–M HQ H„M; M;?E
i`ÌB- .B i h? +?B i°B- +?d +–M L;?B T >Ä >²M; GB M çO +QÌM; ç¢B- HB M F?¬M

@ o•M;- *?9 *¬M;X

> B M;QÌB +ÁM iQÎM; `^M; .QÆM; G¶B b) +?Q ? B M;QÌB KbM? i?2Q ?„M ;B¨M? +?
+?B M- F?¬M; M;?o iÈB b) H¨ K°i F i [mª M?Q i? - #’i [m€ ç•v +?QM? H¨ ? B M;QÌ

@ æQÊ+ `²B- H’v +¬M; T?€T +O +€+ M;QÆB +?Q i t2K- i +¦ i? M?bM ;B9T +€+ M
+?[K°i i?Q€M; +?Q +€+ M;QÆB- ç®B pÈB +€+ M;QÆB M?Q p”v im Hmv M b) +¦ -
M?Q +€+ M;QÆB F?¬M; Km®M- i +kM; F?¬M; #„i #m°+X

.QÆM; G¶B M?bM ? B M;QÌB M¦B- /M b Q imv `^M; #¼M ?¼ H¨ i?m°+ ?¢ +O KbM?
Hmv M M¨v- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ K¼B M;QÌB ç m M;mv M w H’v ` +?Q M;QÌB i t2
+O K°i pä ;Bª- +?Q /M H¨ M;QÌB i?•M K”i M?’i +O KbM?- +kM; F?¬M; M?’i ç`M? b
G¶B KÈB ?ÄB M?Q i? - K¨ F?¬M; T?ªB i`U+ iB T +QÐM; +–mX

æ®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B- M?[M; +¬M; T?€T M¨v- pšM F?¬M; i? M¨Q ç K„i- Zm
`’i HÊB ?¢B- `’i i`•m- M?QM; çQ€M +?WM; H¨ iW hB M h?B M *¬M; +ªB #B M ç M-
/M Zm€ >Q "ªQ æB M M¨v +U+ F€ +QÌM; ç¢B- .QÆM; G¶B +kM; b) F?¬M; çB im Hm
M K M?•M- H¨K b Q +¦ F?ª M,M; b) t¦ çB +,M #ªM +O K°i L K M?•M- i?¨M? K°i M;C

L;QÊ+ H¢B H¨ h`B m E? M; +€B *?•M GQM; [mv i FB - .QÆM; G¶B +¦ +?9i ?SM; i?9
GQM; F?Q im Hmv M- M m M?Q KbM? Î s¢ æB m h? :BÈB i`Î i?¨M? æ oQÆM; /mv
GQM; [mv i- ?ŠM H¨ `’i / /¨M;- çQÆM; M?B M M m M?Q *?•M GQM; [mv i M¨v HÊB
M; v +ª KbM? im Hmv M *Ym •K *?•M EBM? +MM; hB M h?B M h?m–M .QÆM; *¬M;
im Hmv M +kM; F?¬M; +¦ +?9i w M;?o M¨QX

hmv M¦B +¦ +•m ;¼B H¨ M;? M?B m F?¬M; ûT i?•M- M?QM; +ÁM +¦ +•m M¦B- i¢T K
iBM?- ç•v H¨ i®B F} +O M;QÌB i”T pä- K°i M;QÌB iBM? HU+ H¨ ?[m ?¢M- K¼B i?S
#ˆM; ?¼+ K°i +€B i?’m i`B iX

æ½ iWM; +¦ [m pQ /K M?Q p”v- +¦ ? B M;QÌB- +MM; ?¼+ pä- K°i M;QÌB H¨ i?B M i
iQ +?’i F?€+ i?QÌM; i?QÌM;- +,M #ªM F?¬M; çQÊ+ t2K i`¼M;X

J¨ ? B M;QÌB M¨v- M;QÌB i?B M iQ i?¬M; KBM? FB - ?¼+ ç² p”i +U+ M? M?- ç² p”
K°i M;QÌB F?€+- H¢B ?¼+ +€B ;b ç m `’i +?”K- K°i #° +¬M; T?m çÆM ;BªM- ç m T
+? M? H +? +U+ F€ `ä `¨M;X

9R8X *?QÆM; 93R, *?•M GQM; Zmv iX UkV

> B M;QÌB ç²M; i?ÌB ?¼+ M;? - b m # i?€M;- iQ +?’i M;QÌB +U+ + Q FB - ç½ #Q
i?–M i®+- K¨ M;QÌB iQ +?’i i?QÌM; i?QÌM;- H¢B ;–M M?Q H¨ /”K +?•M i¢B +?¶- HB
+MM; +¬M; T?m [mv M +QÈ+ +Æ #ªM +kM; F?¬M; +¦ Hmv M ç M M?¨X

"’i [m€ ? B M;QÌB t€+ i?U+ +¦ F?€+ M? m `’i HÈM- M;QÌB i?B M iQ +U+ + Q +€B H

.QÆM; G¶B ;"i ç–mX

G•K h`B m M? M?Ì KbM? K M; ç² p"i +?Q oQÆM; h`MM; .QÆM;- t€+ i?U+ H¨ +?Q K¨ F?B oQÆM; h`MM; .QÆM; M?"M çQÊ+- H¢B i?Î /¨B- #'i [m€ b m F?B ?„M #B i G +Sm b®M;- i`QM; HÁM; pšM H¨ `'i + Q ?SM;X

@ *?Q ?„M `²B- M;QÆB v M i•KX

.QÆM; G¶B M¦B,

@ G–M M¨v ç M- i H¨ +¦ +?mv M Km®M M;QÆB ?¶ i`ÊX

@ *?mv M ;b- M;QÆB M¦B H¨ çQÊ+- +?d +–M i +¦ i? H¨K- M?'i ç`M? ;B9T M;QÆB

G•K h`B m M? M;?2 .QÆM; G¶B M¦B +¦ +?mv M +–M KbM? ?¶ i`Ê- i`QM; HÁM; iU

@ E€ i?U+ +kM; F?¬M; T?ªB H¨ ç¢B bU ;b- +?QM? H¨ T?B M T?S+ M;QÆB ;B9T i

.QÆM; G¶B +?d p¨Q h¢ æ¢Q h? M?X

@ o` +¬ MQÆM; M¨v H¨\

L?bM h¢ æ¢Q h? M?- G•K h`B m M? HQû H M K°i iB /` /¢M;- M;[F?Q +¦ +?9i m Q

@ s2K i X

.QÆM; G¶B KÈB M?È iÈB- KbM? pšM F?¬M; +¦ ;BÈB i?B m - M?•M iB M M¦B,

@ M? i,- ç•v H¨ h¢ æ¢Q h? M?X h? M? M?B- ç•v H¨ M;QÌB b€M; H"T T?€B *´ J°- çQÊ+ `²BX

@ M? i,X

h¢ æ¢Q h? M? M;?2 p"v p°B p¨M; iB M H M K°i #QÈ+X

9RNX *?QÆM; 938, G M h?B m G•K hUX UkV

@ h? M? M?B- F?¬M; M;¢B i ;¼B M;QÆB M?Q p"v +?S\

J†+ /M G•K h`B m M? +¦ +?9i ;?2M im¬M;- M?QM; +kM; F?¬M; #B m H° ` - #ªM i? ? M;?o iÈB bU ibM? +MM; .QÆM; G¶B- +?Q M M i`QM; HÁM; K†+ /M +¦ +?9i ;?2M #B m H° ` - KbM? p¨ ?„M +? M? H +? [m€ t - #•v ;BÌ KbM? ç½ ?ÆM # KQÆB- b„T i?•M +O ?„MX

@ VKX

h¢ æ¢Q h? M? M? M? M?¨M; ;"i ç–mX

@ h? M? M?B i?"i ` H¨ æ¢B h®M; >Q¨M; >"m- #'i [m€ F?¬M; #` >Q¨M; æ iB T ç½B

.QÆM; G¶B +kM; F?¬M; #B i M¦B M?Q i? M¨Q- H) M¨Q ç2K bU ibM? KbM? M?bM ` b Q\ æ•v M?'i ç`M? H¨ F?¬M; çQÊ+X

@ h F?¬M; ç¨M? HÁM; i?'v h? M? M?B K°i M[iY i•K ç` i?B M HQÆM; M?Q i? - +S +?Q M M ç2K h? M? M?B K M; çB ` X

@ E?¬M; ç9M;- F?¬M; T?ªB M?Q i? - H¨ i ç .QÆM; ç¢B + K M; ` X

h¢ æ¢Q h? M? im´B K†+ /M bQ pÈB .QÆM; G¶B HÈM ?ÆM K°i Qi- M?QM; pšM H¨ ç®B pÈB +€B M¨v .QÆM; G¶B +kM; b) F?¬M; ç wX

@ h? M? M?B Km°B Km°B- ç M- +?9M; i çB p¨Q M¦B +?mv MX

:†T h¢ æ¢Q h? M? M?Q p”v- G•K h`B m M? FûQ i v +O M¨M;X

æ®B pÈB .QÆM; G¶B H¢B ç2K æ¢B h®M; >Q¨M; >”m +QÈT çB ` - M¨v M;QÊ+ H¢B H
*´ J°- F?¬M; F?ÄB i`„M; K„i M?bM .QÆM; G¶B K°i +?9iX

.QÆM; G¶B i?’v i? #’i ç„+ /o H„+ H„+ ç–mX

@ .QÆM; ç¢B + - /•v +?mv M +O i ç•m\

G9+ M¨v Gw J¢+ a–m çB iÈB i`QÈ+ K†i .QÆM; G¶B çQ ` i v M?Ä i`„M; MäMX

@ *?Q M;QÆBX

.QÆM; G¶B H’v ` ? B +?m¶B /•v +?mv M- K°i +?m¶B /•v +?mv M çQ +?Q M¨M;- K
çQ +?Q G•K GmM;,

@ G•K GmM; i,- +€B M¨v +?Q M;QÆB- +–K çBX

@ *?Q i \

G•K GmM; €M? K„i +?ÈT ç°M;X

@ •MX

.QÆM; G¶B ;”i ç–mX

@ o®M H¨ H–M i`QÈ+ Km®M +?Q M;QÆB- F i [mª [m M K'i- ç9M; `²B- K°i +?m¶B M

hB T i?2Q .QÆM; G¶B H–M i?S ? B H’v ` K°i +?m¶B /•v +?mv MX

@ *?QM? M;QÆB çQ +?Q iB m i?Q çBX

G•K GmM; +–K K°i +?m¶B +O KbM?- M?bM K°i +?m¶B F?€+ i`QM; i v .QÆM; G¶B

a m K°i M;¨v- .QÆM; G¶B ç½ tm’i ?B M Î /QÈB +?•M M9B hmM; bÆM h?B m G•K hU

G–M M¨v .QÆM; G¶B ç M h?B m G•K hU- +?O v m H¨ pb EBK *QÆM; "’i >Q¢B h?–M
*Ym .QÆM; *?•M EBM?- *Ym .QÆM; *?•M EBM? M¨v +¦ i? +MM; hB M h?B M h?m
? ? v F?¬M;\ æ•v #’i [m€ H¨ .QÆM; G¶B bmv çQ€M K¨ i?¬BX

æQÆM; M?B M .QÆM; G¶B ç M h?B m G•K hU- +kM; F?¬M; iQM? FBM? ç°M; i,M;
KbM? ç M h?B m G•K hU H¨ pb ?¼+ pä +¬M; +O #¼M ?„M- M m M?Q [m M; KBM?
+?„+ +?„M b) F?¬M; +?Q .QÆM; G¶B- M m M?Q p”v- +kM; +?d +¦ ?¼+ HûMX

oW çB iÈB h?B m G•K hU- .QÆM; G¶B +kM; +ªK ;B€+ çQÊ+ # M i`QM; h?B m G•K
K)- ? B M;QÌB H¨ oä h?–M bÆ F€- i`QM; ç¦ +¦ K°i M;QÌB ç½ ç¢i iÈB oä h?–M i`m
.QÆM; G¶B FBM? M;¢+ F?¬M; M;Èi- F?¬M; M;?o iÈB h?B m G•K hU +¦ M?B m + Q
F?¬M; F`T +?m˜M #`- t2K ` h?B m G•K hU M¨v H¨ h¨M; GQM; L;¼ >´- F?¬M; ?´ +
` h?B m G•KX

.QÆM; G¶B p¶ p¶ +€M? EBK ok- ?B m ` +?QM? M¦ `ÌB çB i`QÈ+X

EBK ok ;”i ç–m- F?) p¶ +€M?- H–M i?S ? B # v H M i` M F?¬M;- b m F?B M?bM EB
M€i K°i i’K —M h?•M T?M- M;? M? M; M; ?QÈM; p h?B m G•K hU çB ç MX

*?¶ .QÆM; G¶B +–M ç M iU M?B M H¨ h¨M; EBM? *€+- h?B m G•K hU M;Q¢B i`W .`
EBM? ` - FBM? i?Q- pä ?¼+ çB M i`+? F?€+- ç m #` ç†i Î # M i`QM; h¨M; EBM? *€
*QÆM; "’i >Q¢B h?–M *¬M; H¨ M’T i`QM; h¨M; EBM? *€+X

h¨M; EBM? *€+

" M i`QM; h¨M; EBM? *€+ M¨v +?QM? H¨ K°i M;QÌB +QÌM; ç¢B M?’i i`QM; # oä h?
oä h?–M i`mM; F€X

.QÆM; G¶B `ä `¨M;- +¦ i? Î i`QM; i? ;BÈB M¨v- im pB ç¢i ç M oä h?–M i`mM; F€-
M;QÌB M¨v iQ +?'i ç¢i ç M HQ¢B KS+ ç° M¨Q- ?ÆM M[F?ŠM; ç`M? im Hmv M +¬M
#^M; F?¬M; i?b +,M #ªM H¨ F?¬M; i? M¨Q i?W M?"M çQÊ+ T?€T i„+ €T +? - F€ i
h? :BÈB M¨v- +¦ `'i M?B m M;QÌB +¦ i? ç°i T?€ oä h?–M +ªM? ;BÈB- M?QM; #ÎB T
+m®B +MM; +?d +¦ i? +m®B çÌB +? i çBX

"'i [m€ .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; Km®M çB +MM; ;B ?Ä oä h?–M i`mM; F€ FB ;B Ç
Fb- i?ÌB ;B M `'i Qi- +kM; F?¬M; Km®M ;•v +?mv M M?B m- p¢M K°i # oä h?–M +ª
` - KbM? ç½ +¦ i? T?B M iQ€BX

hB M p¨Q H–m ? B h¨M; EBM? *€+- H–m K°i .QÆM; G¶B F?¬M; Km®M H½M; T?Q
i`+?- ? v H¨ T?"i T?€T FBM? çB M- /M b Q T?¨K H¨ i?Q i`+? i`•M [mw- ç m #` ç†i Î

hB M p¨Q H–m ? B- H9+ M¨v ?B m [mª —M h?•M T?M +kM; ç½ ç M- M?bM K°i +?9i
+kM; F?¬M; /MM; —M h?•M T?M M[X

EBM? EBK *QÆM;- o½M; aBM? FBM?- K°i Qi FBM? i?Q .QÆM; G¶B #'i [m€ H¨ i?Q
M?[M; FBM? i?Q M¨v +kM; F?¬M; ? i?–M #Q- +MM; KbM? Î # M i`QM; ? i?®M; ç´
M? mX æB m M¨v H¨K +?Q .QÆM; G¶B ?ÆB +¦ +?9i i?'i p¼M;X

"'i [m€ G,M; :B¨ EBM? FB H¨ M?'i ç`M? T?ªB ibK FB K-.QÆM; G¶B M?È iÈB- *Ym
H¨ :B€+ oB M Î # M i`QM; G,M; :B¨ EBM? ibK FB K çQÊ+X "'i [m€ .QÆM; G¶B H"i t
H¨ KÎ ` *?•M h?U+ PM; L?½M- imv ``^M; ibK çQÊ+ ? B #° G,M; :B¨ EBM?- #'i [m€
? +¦ *Ym .QÆM; *?•M EBM?- çQ€M +?WM; H¨ KbM? ibK H°M- ?Q†+ H¨ M¦B- KbM
:B¨ EBM? FB X

L m K¶B K°i HQ¢B ibK iÈB- M?Q p"v ?B M i¢B H¨ ibK EBK *QÆM; "'i >Q¢B h?–M
v m +O KbM?- M m M?Q M¨v +kM; ibK F?¬M; çQÊ+- M?Q p"v KbM? HB M K°i +?m

_'i M? M? Î .QÆM; G¶B +˜M i?"M FB K i` -.QÆM; G¶B ibK çQÊ+ p` i`Q h?B m G•K

LÆB M¨v H¨ pä ?¼+ FBM? çB M +O h?B m G•K hU- h?B m G•K dk imv i F„ T?•M
*QÆM; "'i >Q¢B h?–M *¬M; H¨K L°B *¬M; h•K S?€T # M i`QM; h?B m G•K hU dk im
+€+ pB M KÈB +¦ +Æ ?°B M;?B M +Sm- i,M; M?•M F?€+ H¨ F?¬M; çQÊ+ ibK ?B mX

.QÆM; G¶B M?bM F„- ``i / /¨M; HB M ibK çQÊ+ # M i`QM; h?B m G•K dk imv i F„ M
i`QM; b® ç¦ H¨ EBK *?mM; h`€Q- ç•v H¨ K°i K¬M i•K T?€T F?€ + Q i?•K i`QM; dk im
pÈB EBK *QÆM; "'i >Q¢B h?–M *¬M; T?ªB FûK ?ÆM K°i +?9i- +?Q Qi .QÆM; G¶B

L;Q¢B i`W ? B +¬M; T?€T M¨v- .QÆM; G¶B +ÁM +¦ w M;?o- ç¦ H¨ LB K >Q *?dX

LB K >Q *?d #„i M;m²M iW çB M +® S?"i ;B óS?"i i´ LB K >Q :B¨ .B T L?'i hB mĉ
G•K dk imv i F„X LB K >Q *?d H¨ M?mv M +¬M;- i?m–M •K M?m K¢M?- +?mv M H
M°B M;Q¢B FB K im- •K M?m FB K /QÆM;X a m F?B +¬M; i?¨M?- # +?d MB K p"i-
+kM; +¦ i? SM; +?d K¨ M€iX æª i?QÆM; M;QÌB i`QM; p¬ ?bM?- H¨ imv i F„ T?ÁM;

"'i [m€ .QÆM; G¶B M;QÊ+ H¢B H¨ pšM Km®M M?bM K°i +?9i +¦ T?ªB +¦ L?Q G E
M?QM; ç9M; H¨ F?¬M; +¦ ibK çQÊ+X

" K¬M +¬M; T?€T M¨v .QÆM; G¶B H¨ ibK çQÊ+- F?¬M; i? +?Ì çÊB çQÊ+ M[KÎ `

9kyX *?QÆM; 93e, h?B m G•K hU h¨M; EBM? *€+X

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB i?m çQÊ+ EBK *?mM; h`€Q K°i i`QM; h?B m G•

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB i?m çQÊ+ EBK *QÆM; "'i >Q¢B h?–M *¬M; K°i i

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB i?m çQÊ+ LB K >Q *?d K°i i`QM; h?B m G•K d

E?B .QÆM; G¶B ç2K # K¬M +¬M; T?€T M?bM tm®M;- H9+ M¨v KÈB +?9 w iÈB /Q
b€+? h?B m G•K dk imv i F„ M¨v- i?ª K°i [mv M FBM? i?Q H¦i +?•MX

"ªM FBM? i?Q FB ç½ +?2 FQM i`Q #KB- `'i /¨vX

*?•M h?U+ PM; L?½M M?bM b M;- ç .QÆM; G¶B FBM? M;¢+ F?¬M; i?¬B- +€B M¨v
EBM?- ç M +MM; T?ªB H¨ G,M; :B¨ EBM? KbM? Km®M ibK FB ? v F?¬M;\

.QÆM; G¶B K M; i?2Q FBM? ?d- M m M?Q ç•v i?U+ bU H¨ #ªM FBM? i?Q KbM? Km
M M +¦ *Ym .QÆM; *?•M EBM? i²M i¢B- *Ym .QÆM; *?•M EBM? M¨v H¨ ?¼+ FBM?
EBM? M´B / M? pä- çQÆM; M?B M F?¬M; i? F?BM? i?QÌM;X

.QÆM; G¶B ibK K'v [mv M FBM? S?"i F?€+- ç2K #° G,M; :B¨ EBM? FB i? v ç´B çB

a m F?B T?OB i`Q #KB K†i i` M- H"i t2K iÌ i?S M?'iX

GB M M;?2 çQÊ+ ? i?®M; çQ ` •K i? M?X

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB i?m çQÊ+ G,M; :B¨ EBM?X

@ æBM?- M;QÌB +?ÆB +¦ ?¼+ i"T G,M; :B¨ EBM? ? v F?¬M;\

@ >¼+ i"TX

ob M?bM Î # M i`QM; +¦ *Ym .QÆM; *?•M EBM? ? v F?¬M;- +?Q M M H9+ M¨v .QÆ
M¨v ?¼+ i"T G,M; :B¨ EBM?- #^M; F?¬M; i?b .QÆM; G¶B b) F?¬M; ;'T ;€T M?Q p"v

>ÆM M[#ªM FBM? i?Q M¨v +MM; FBM? i?Q F?€+ F?¬M; ;B®M; M? m- +¦ i? /Q ?
+?Q M M +kM; +?SM; KBM? #ªM G,M; :B¨ EBM? M¨v #'i T?¨KX

J°i Qi FBM? i?Q Î H–m K°i- M?[M; FBM? S?"i M¨v- ç m H¨ F?¬M; i? i`U+ iB T ?¼+
ç¼+- .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; +¦ M?B m i?ÌB ;BÌ M?Q p"v- T?¨K H¨ F?¬M; i? +¦ ?
bM? i?¬M; [m ? i?®M; ?¼+ i"T- .QÆM; G¶B ç m b) F?¬M; çB t2K- #'i [m€ h?B m
?ŠM ç m H¨ +¦ i? ç ? i?®M; i?m ?9iX

L?QM; ?B M i¢B .QÆM; G¶B pšM +?d H¨ HÊB /KM; ? i?®M; i?m ?9i # #ªM K¨ i?¬
EBK *QÆM; "'i >Q¢B h?–M *¬M;- +ÁM +¦ LB K >Q *?d- +€B F?€+- .QÆM; G¶B +A
?B M p` i`Q +m®M G,M; :B¨ EBM? M¨vX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ?¼+ çQÊ+ G,M; :B¨ EBM?X

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB T?€i ?B M *Ym .QÆM; *?•M EBM?- +¦ ?¼+ i"T

*Ym .QÆM; *?•M EBM?- [mª M?B M +¦ *Ym .QÆM; *?•M EBM?- .QÆM; G¶B ç¢B ?
M;mv M H B T?Q i`QÈ+ *Ym .QÆM; *?•M EBM? M¨v H¢B +?QM? H¨ hB M h?B M h
H¢B F?¬M; ;B®M;X

L;mv M H B *Ym .QÆM; *?•M EBM? M¨v- H¢B +?QM? H¨ ? B [mv M i`QÈ+ +O hB M

.QÆM; G¶B ç¢B ?d- ?¼+ i"T M;QÊ+ H¢B F?¬M; T?ªB H¨ ?B M i¢B- /M b Q i?ÌB ;B
;BÌ pšM M^K Î # M i`QM; h?B m G•K hU- M m M?Q ?B M i¢B ?¼+ i"T- /šM ç M •K .Q
KbM? K'i çB +•M #^M;- T?€i bBM? #¢Q ç°M;- M?Q p"v KbM? +?ŠM; T?ªB H¨ iU ;•v T
M?•M h?B m G•K hU T?€i ?B M- K¨ KbM? H¢B H¨ +?Q •K .QÆM; M?` F?Q #¢Q ç°M
F?¬M; +€+? M¨Q ç°M;- +MM; H–M i`QÈ+ M?Q i? - M?Q p"v i?b T?B M iQ€BX

*?Q M M +?Q /M Km®M ?¼+ i"T *Ym .QÆM; *?•M EBM? M¨v- M?Q p"v +kM; +–M +?

L;?o `ä `¨M; M?[M; +?mv M M¨v- .QÆM; G¶B H"T iS+ HB M M¦B,

@ E?¬M; ?¼+ i"TX

JK+ çQ+? +O KbM? ç¢i ç M- M?Q p"v +ÁM H¢B- M?[M; h?B m G•K dk imv i F„ M¨v
i?®M; ? v F?¬M;\

.QÆM; G¶B bmv M;?o K°i +?9i- pšM H¨ i?m i®i ?ÆM- K†+ /M KbM? F?¬M; ?¼+ i"T
? i?®M;- +kM; F?¬M; +¦ +?¶ ?ÄM; ;b F?¬M; T?ªB b Q\ >m®M; ?²- KbM? +ÁM +¦ i
ç•v M¨v\

æQÆM; M?B M # M i`QM; h?B m G•K hU M¨v- i'i M?B M F?¬M; +?d H¨ M?[M; i?S M
G >€M ç¢B i`"M- +kM; H¨ .QÆM; G¶B Km®M H'v çQÊ+- h?"T "€i G >€M ç¢B i`"M
+QÌM;- H¨ K°i HQ¢B i?m"i ?ÊT FQ+? `'i i®iX

*ÁM +¦ K°i HQ¢B +¬M; T?m- ;¼B H¨ EBK *QÆM; S?K+ J [mv M- +€B M¨v +kM; H¨
imv i F„- M?È iÈB Î # M i`QM; • h?B M æ² GQM; Fw- h`QÆM; o¬ E}im *Ym .QÆM; h
æ¢B L .B æ¢B i?¨M? +kM; F?¬M; i? T?€ ;BªB- +¦ i? i?'v çQÊ+ EBK *QÆM; S?K+

*?WM; KQÌB T?9i ç²M; ?² b m- .QÆM; G¶B ç2K ? i i?ªv #Q i`+? pä +¬M; +¦ i? i?m
+MM; pÈB FBM? i?Q çB M i`+? ç m MûK p¨Q # M i`QM; ? i?®M;- i`QM; ç¦ #Q i`+
[m€i h?B m G•K hU dk imv i F„- +ÁM # Q ;²K K°i Qi +¬M; T?€T çÆM ;BªM- pä +¬M
>€M [mv M

@ hB m i?Q +?OX

@ B\

.QÆM; G¶B i?'i FBM?- B p"v- H¢B p¬ i? M? p¬ iS+ çB iÈB # M +¢M? KbM?- .QÆM
i?'v K°i ?Á i?QÊM; iQÈM; K¢Q F?€ H¨ i`mM; MB M çSM; Î T?Q b m .QÆM; G¶B-
M?QM; K¨ `'i b¢+? b)- H¨K +?Q M;QÌB i +¦ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ F€ /B mX

.QÆM; G¶B i?'i FBM?- KbM? H¢B F?¬M; +ªK ;B€+ çQÊ+ ?ÆB i?Î +O ?„M- +MM;
p"v- M?QM; .QÆM; G¶B F?ŠM; ç`M?- ?Á i?QÊM; M¨v F?¬M; T?ªB ?Á i?QÊM; #b
F?OM; #®X

J°i +€B :B€K ç`M? i?m"i ç€M? [m - .QÆM; G¶B T?€i ?B M H¢B ;B€K ç`M? i?'i #
KBM?- ?Á i?QÊM; M¨v im pB b•m F?¬M; HQÌM; çQÊ+- im pB Qi M?'i H¨ •K .QÆM;

Í +€B i? ;BÈB M¨v H¢B +¦ +QÌM; ;Bª M?Q p"v- ç .QÆM; G¶B [m€ FBM? ?½B- h?B
G•K hUX

"'i [m€ .QÆM; G¶B +kM; `ä `¨M;- i¢B s¢ çB mi? ;BÈB- M?'i ç`M? H¨ F?¬M; +¦ i?
+ªM? ;BÈB- K¨ ?Á i?QÊM; M¨v i'i M?B M H¨ iW p` /B M F?€+ ?¢ tm®M;- +?d bÊ +
h`B m E? M; M¦B iÈB- ?ÆM M[i¢B s¢ çB mi? ;BÈB- F?¬M; +?d H¨ h?B M aÆM +
+¦ M?[M; ç` T?QÆM; F?€+- 2 bÊ h?B m G•K hU M¨v HB M H¨ K°i i`QM; b® ç¦X

@ hB m i?Q +?O F?¬M; +–M F?˜M i`QÆM;X

:†T .QÆM; G¶B /€M; p M?Q ;†T ç¢B ç`+?- ?Á i?QÊM; F?¬M; F?ÄB +QÌB +QÌBX

>Á i?QÊM; ;¼B H¨ >¨M- iK+ ;B i M H¨ S?QÆM; >¨M- H¨ M;QÌB hm *?•M ;BÈB S?"i
i?'T- H¨ pb ibK FB K ç iY i?Q+? ?ÊT çB iÈB hm *?•M ;BÈB- F?¬M; M;?o iÈB b m F
?B M .QÆM; G¶B Î # M i`QM; h?B m G•K hU h¨M; EBM? *€+ M?bM HûM pä +¬M; çI

G'v im pB +ªM? ;BÈB +O S?QÆM; >¨M- iU M?B M +¦ i? i?'v `ä im pB .QÆM; G¶B
i?¬B- iQ +?'i +O i?B m MB M M¨v [mª i?U+ t2K M?Q H¨ M;?`+? i?B M- #^M; +?W
;BÈB M?Q p"v- M m M?Q i`QÎM; i?¨M? i?b +ÁM ç M ç•mX

æQÆM; M?B M H¨K +?Q S?QÆM; >¨M i?'i i?® M?'i F?¬M; T?ªB +€B M¨v- K¨ H¨ ?
MB M M¨v- i? +?'i i?B m MB M M¨v H¢B +¦ i? H¨ *´ S?"i *?B h? i`QM; i`mv M i?m

*?Q M M #'i F M?Q i? M¨Q- M m M?Q +¦ i? ç2K i?B m MB M M¨v i?m p¨Q K¬M i
F?ŠM; ç`M? HB M +¦ i? T?€i i`B M H M- *´ S?"i *?B h? im Hmv M S?"i i¬M; +¬M;
M;¨v M;¨M /†KX

@ L;QÆB ç M +MM; H¨ B\ E?¬M; T?ªB M;QÌB Î # M i`QM; h?B m G•K hU M¨v +?S\

9kRX *?QÆM; 93d, >¼+ h`°K "` L„KX

.QÆM; G¶B M?bM ?„M- iMv i?ÌB +?m˜M #` +?¢v F?ÄB MÆB M¨v- KK+ çQ+? +O
i?QÊM; M¨v +¦ +€B ;b F?¬M; ç9M;- M?Q p”v KbM? +¦ i? i?B i`B M h?m'M hS+ h?B
hUX

@ .B æ¨ S?”i5 "–M i,M; S?QÆM; >¨M- iB m i?Q +?O F?¬M; +–M F?˜M i`QÆM;- M
ç®B pÈB i?Q +?O #'i HÊB- +€B FB #–M i,M; HB M imv i ç®B b) F?¬M; ç°M; i?O p
M¦B /®BX

S?QÆM; >¨M imv M T?”i ?B m M¦BX

:†T ?Á i?QÊM; M¦B M?Q p”v- ?ÆM M[€M? K„i +kM; `'i i?”i- HB M i?Î T?¨Q M? M
M¨v i?”i Km®M +MM; KbM? ç€M? M? m- M?Q p”v KbM? ç9M; H¨ +?d +¦ +QM çQÌM; i
KbM? M; v +ª +Æ ?°B +?¢v i`®M +kM; F?¬M; +¦- ;B ?Qª M¨v im pB F?¬M; #B i ç¢i
#®X

@>¨M ç¢B bQ- F?¬M; #B i æ¢B aQ +¦ ;b +?d ;B€Q\

h`QM; HÁM; .QÆM; G¶B +kM; +¦ +?9i +?°i /¢- ?Á i?QÊM; M¨v F€ i?U+ 3y W M?'i
G•K iU- F?¬M;- ?ŠM F?¬M; T?ªB H¨ M;QÌB +O h?B m G•K iU M¨v- KbM? Î# M i`Q
pä +¬M;- #` M;QÌB T?€i ?B M- i`QM; HÁM; iU M?B M +¦ +?9i F?¬M; çQÊ+ iU M?B

@ h?Q +?O pä +¬M; T?B T?¨K- iQ +?'i i`€+ imv i- F?¬M; #B i i?Q +?O +¦ Km®M i
F?¬M;\ h M;?o iÈB +'T #”+ +O i?Q +?O M¨v- T?€i ?B M i®+ ç° im Hmv M ç½ H¨ ç

S?QÆM; >¨M +kM; F?¬M; +?Q H¨ .QÆM; G¶B F?¬M; T?ªB M;QÌB +O i? ;BÈB M¨
K¬M M¨Q ç p¨Q i? ;BÈB M¨v- #ÎB pb i? ;BÈB M¨v +?d +¦ ? B h`mv M h®M; i`”M +
ç¦ +?QM? H¨ h?B M aÆM h`mv M h®M; i`”M- MÆB ç¦ #` M;QÌB h?B M aÆM T?€B +?
h?B m G•K hU- MÆB M¨v #` S?”i i¬M; +?B K- K¶B +€+? K°i i`,K M,K- S?”i i¬M; +M
i? ;BÈB M?Ä M¨v imv M +?¼M M;QÌB iQ +?'i imv i ?ªQ- i?m p¨Q K¬M iQÌM;X

"•v ;BÌ F?QªM; +€+? F€ ?¢M i`,K M,K ç½ F?¬M; t - +?Q M M S?”i i¬M; +MM; h?B M
iY +O KbM? iB M p¨Q i`QM; iB m i? ;BÈB M¨vX

S?QÆM; >¨M H¨K M;QÌB S?”i i¬M; H–M M¨v iÈB iB m i? ;BÈB +?¼M HU ç iY- ç®
?ÆM M[i?B m MB M M¨v iQ +?'i + Q M?Q p”v- M m M?Q ç9M; H¨ M;QÌB +O h?B
çB K #²B /QÐM;- F?¬M; i? M¨Q K†+ F - ?ÆM M[b m # i`,K M,K +?QM? H¨ K°i
+?B M KÈB- b m M,K i`,K M,K H¨ h?B M L?•M /U #` #ªM; #¨B p` +?B MX

.o p½M; S?”i bÆM #ªM;- h?B m G•K hU i¢B S?”i i¬M; +,M #ªM +?d +¦ i? çB p¨Q p
M?Q M;QÌB M¨v +¦ i? i`Î i?¨M? ç iY +O h?B m G•K iU- M?Q p”v h?B m G•K iB M
#ªM; p` i`Q i?S # - F?¬M;- i?”K +?Q H¨ i?S M?'i +kM; +¦ +Æ ?°BX

h?”K +?Q H¨ b m M,K i`,K M,K h?B M L?•M /U #` #ªM;- i?B m MB M i`QÈ+ K„i M¨v
M,M; iB M p¨Q M,K p` i`Q ç–mX

*?Q M M /M M?Q i? M¨Q +kM; T?ªB H¨K +?Q i?B m MB M M¨v ;B M?”T h?B m G•K
G•K ç iYX

"ÎB p”v €M? K„i S?QÆM; >¨M M?bM p T?Q .QÆM; G¶B +¨M; M;¨v +¨M; M¦M;- ç .
i?QÊM; M¨v- b) F?¬M; T?ªB H¨ +¦ ç K K FB +?S\ J¨ KbM? H¨ F?¬M; i?Q+? +€B H

*¨M; t2K .QÆM; G¶B +¨M; +ªK i?'v b m HQM; H¢M? +ª M;QÌB- F?¬M; F?ÄB iWM; #
i?QÊM; M¨v Km®M ç®B pÈB KbM? H¨K +€B ;b ç¦- .QÆM; G¶B iQÎM; iQÊM; +kM; +ª

@ L;QÆB L;QÆB æ¢B aQ- M;QÆB ç M +MM; +¦ HÌB ;b- ?B M i¢B HB M M¦B çBX

.QÆM; G¶B M?bM ?„M M¦B,

@ "'i [m€ M m M?Q M;QÆB Km®M +?mv M FB - p”v M;QÆB +? i i•K ç¦ çB- .QÆM; C
çQÌM;- F?¬M; i? M¨Q +MM; M;QÆB H¨K M?[M; bU ibM? #m²M M¬M M¨vX

S?QÆM; >¨M M;?2 p”v K°i K†i K K M- i M iB m iY M¨v ç M +MM; +¦ w ;bX

@ h?Q +?O- M;QÆB M¦B +€B ;b #–M i,M; F?¬M; `ä- #'i [m€ #–M i,M; +¦ i? M¦B +'
F?¬M; Km®M ç®B pÈB M;QÆB H¨K b Q- t2K i?Q +?O H–M M¨v iÈB h?B m G•K- +?C
T?€ +ªM? ;BÈB #•v ;BÌ- M m M?Q i?Q +?O M;mv M w- M?Q p”v #–M i,M; M;mv M v
S?”i ?¼+ FBM? çB M +¨M; i? K i?QÊM; i?W X

S?QÆM; >¨M M?bM .QÆM; G¶B M¦B- ?„M iU M?”M H¨ i?B m MB M M¨v i'i M?B M F
/šM FB X .M b Q +¦ i? Î pä ç¢Q +¦ iB M #°- ç¦ H¨ bU ibM? K¶B M;QÌB im Hmv M
i?B m MB M i`QÈ+ K„i M¨v- M m çB iÈB # M i`QM; h?B m G•K hU- ibK FB K #Q i`-
ç +?SM; KBM?- i?B m MB M M¨v- M?'i ç`M? H¨ ;†T çQÊ+ #bM? +ªM?X

@ h®i M?Q p”v\

.QÆM; G¶B ç€M? ;B€ ?Á i?QÊM; M¨v- .QÆM; G¶B iU M?B M F?¬M; T?ªB M;QÌB M
M¨v M¦B M?Q p”v- M?'i ç`M? H¨ +¦ çB m FB M- #'i [m€ M¦B ç M- .QÆM; G¶B t€+ i
h?B m G•K hU dk imv i F„ M¨v- HB M ç .QÆM; G¶B çQÊ+ Q+? HÊB p¬ +MM;- K„i i'
T?€T +¨M; + Q +'T ?ÆM- +€B FB H¢B ç M i`bM? ç° M¨Q\ *?ŠM; H) M¦B- M?[M; +€
bÎ ? v b Q\ L m M?Q ç9M; H¨ M?Q p”v- M?Q p”v ?”m i`QÌM; ?Á i?QÊM; M¨v +QÌM;

@ >ŠM H¨ +¦ çB m FB M +?S\ L;QÆB M¦B ` - i bmv M;?o K°i +?9iX

.QÆM; G¶B M?bM ?„M M¦B,

@ æQÆM; M?B M- M m M?Q H¨ h?B m G•K hU .`+? *•M EBM? +ÁM +¦ h˜v hOv EBM
F?¬M; +¦ +–M i?B iX

L¦B ;BÐM- M m M?Q H¨ .`+? *•M EBM? +MM; h˜v hOv EBM?- iU M?B M F?¬M; +¦ ;b

@ •+?

S?QÆM; >¨M bYM; b®i K°i +?9i- iB T i?2Q +QÌB M¦BX

@ hU M?B M F?¬M; T?ªB M?[M; i?S M¨v- #–M i,M; +¦ i? +mM; +'T +?Q i?Q +?O -
M?[M; i?S M¨v + Q i?•K M?B m H„KX

@ h?”i b Q\

.QÆM; G¶B ?QT K„i M?bM ?„M M¦B,

@ h H¨ M;?2 M¦B- h?B m G•K hU pä +¬M; HÊB ?¢B M?'i +?QM? H¨ .`+? *•M EBM?
M¨v H¨ i`'M iU +?B #ªQ +O h?B m G•K hU- H¨K b Q +¦ F?ª M,M; +¦ pä +¬M; bQ pÈ
?ÆM ç•v\ >Á i?QÊM; M;QÆB H¨ M¦B /®B X

@ h?Q +?O i?”i bU +?Q H¨ M?Q i? b Q\

S?QÆM; >¨M M;?2 p”v +?'T i v ?¨M? H - KdK +QÌB M¦BX

@ G) M¨Q h?B m G•K hU +€+ M;QÆB +ÁM +¦ +¬M; T?€T ;b +¨M; HÊB ?¢B ?ÆM ? v

.QÆM; G¶B M¦B,

@ L m M?Q ç9M; H¨ M?Q p”v- p”v M;QÆB H'v ` +?Q i +?SM; KBM? X

.QÆM; G¶B pšM i?”i bU Km®M #B i- ?Á i?QÊM; M¨v ç M +MM; H¨ im Hmv M i? M'

@ >ªQX

_ M;Q¨B .QÆM; G¶B /U HB m- S?QÆM; >¨M H¢B ç€T SM;- .QÆM; G¶B p®M iQÎM;
ç€T SM;- H¢B F?¬M; M;?o `^M; ?„M ç€T SM; M? M?¨M; M?Q p”v- M;?o +kM; F?¬M
HB M H'v ` K°i i?S- +€B FB H¨ K°i i? M;¼+X

.QÆM; G¶B i?'i FBM?- i?S M¨v H¢B +¦ i? H¨ i? M;¼+- .QÆM; G¶B :B€K ç`M? i?m
M[? i?®M; +kM; +¦ ;ÊB w- ç•v i?"i H¨ ç² p"i +O hm *?•M ;BÈB- ?ÆM M[i` M i? M
+'K +? M¨v- KbM? +,M #ªM F?¬M; +¦ +€+? M¨Q KÎ ` - i?"K +?Q M; v +ª ? i?®M; +
T?€T i`QM; ç¦- M¨v çO ç F?ŠM; ç`M?- ç² p"i # M i`QM; i? M;¼+ M¨v F?¬M; i–K i?

@ æ•v H¨ +€B ;b\ L;QÆB H'v ` K°i F?®B M;¼+ +?Q i t2K b Q\ G) M¨Q i`QM; M¨v
b Q\

.QÆM; G¶B i` M; H¨K ` K°i #° M;QÆB HW i X

9kkX *?QÆM; 933, *?•M GQM; *?B h? X

@ h?Q +?O F?¬M; +–M b®i `m°i- +?Ì b m ç¦ M;QÆB b) #B iX

*?d ;†T i`QM; i v S?QÆM; >¨M ç€M? ` K°i HQ¢i i?O 'M- i` M i? M;¼+ FB H¦2 H
T?K+ M?Q i?QÌM;- #'i [m€ i? M;¼+ H9+ M¨v- bQ pÈB i`QÈ+ ç¦ M?B m ?ÆM K°i T?

@ æQÊ+ `²B- i?Q +?O +¦ i? M?bM- /MM; i?–M i?S+ ç M t2K HB M +¦ i? X

S?QÆM; >¨M ç2K i? M;¼+ çQ +?Q .QÆM; G¶B M¦B,

@ æ•v H¨ K°i i`QM; imv i ?¼+ +O h?B m G•K hU +?9M; i - æ¢i J FBM?- +?QM?
i?QÊM; +´ +O S?"i J¬M b€M; +? - M m M?Q ?¼+ çQÊ+ æ¢i J FBM? M¨v- +¦ i? T
F?¬M; H¨K çQÊ+- im Hmv M iÈB +U+ ?¢M- +¦ i? i?•M i? T?B i?,M;- i?¨M? iUm S?

.QÆM; G¶B M;?2 p"v F?¬M; F?ÄB H° ` K°i iB FBM? M;¢+- t2K ` ?Á i?QÊM; M¨v

:B€K ç`M? i?m"i [m X

G9+ M¨v iBM iS+ i? M;¼+ ?Q¨M iQ¨M +?Q i?'v çB ` X

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB i?m çQÊ+ i?QÊM; i?W S?"i +¬M; æ¢i J FBM?

æ¢i J FBM?- t€+ i?U+ H¨ æ¢i J b€M; +? - æ¢i J M¨v H¨ S?"i im ç¢B M,M; i?ÌB F€

æ¢i J FBM?- +kM; i?"i H¨ i?QÊM; i?W +¬M; T?€T- #'i [m€ .QÆM; G¶B +kM; +?
F?¬M; ? /U ç`M? im Hmv M- hm S?"i- M¦B ;BÐM- KbM? +kM; F?¬M; Km®M +„i çSi

@ Zm M çB- i pšM H¨ F?¬M; M?bMX

.QÆM; G¶B ç2K i? M;¼+ çQ +?Q S?QÆM; >¨MX

@ L;QÆB L;QÆB +¦ #B i- ?¼+ çQÊ+ ç² p"i # M i`QM; i? M;¼+ M¨v- HB M +¦ i?
F?¬M; H¨K çQÊ+ F?¬M;\

S?QÆM; >¨M ;†T .QÆM; G¶B H¢B ç2K i? M;¼+ i`ª H¢B bM?- ;B"i KbM? F?¬M; M
çQÊ+ HQ¢B K ?Q†+ M¨v b Q\

@ S?B i?B M ç°M ç` - p"v i?b M?Q i? M¨Q\ h F?¬M; +–M- i H¨ M;QÌB +¦ H½Q #¨-
H¨K ?Á i?QÊM;\ L m M?Q H¨ M¦B M?Q p"v- i ibM? M;mv M F?¬M; +–MX

.QÆM; G¶B H„+ ç–m M¦BX

@ *?mv M M¨v

S?QÆM; >¨M M;?2 p"v bmv M;?o K°i +?9i- M?'i ç`M? T?ªB ç2K i?B m MB M M¨v i?
KÎ +€B F?ÆB /ÁM; +kM; +¦ i? X

h?B m G•K hU- F?¬M; T?ªB H¨ S?"i i¬M; F?€+- h?B m G•K hU i?m°+ p h?B M i¬
bQM; im- M;QÊ+ H¢B H¨ J"i h¬M; +¦ bQM; im >Q M >d S?"iX

@ *?Q M M- M;QÆB Km®M i im S?"i- ç¦ H¨ F?¬M; +¦ F?ª M,M;- i M;QÌB M¨v- M?'i H¨K b Q +¦ F?ª M,M; pb im Hmv M K¨ imv i ibM?- iW #Ä MÆB T?²M ?Q FB - M;QÆ im Hmv M +?QM? H¨ pb +¦ i? ibK +¨M; M?B m K„ M[- T?ªB +¦ h K *mM; GK+ oB M H'v iB M M[- i?–M M[i` M i`ÌB- +?Q M M i KÈB M¶ HU+ im Hmv MX

.QÆM; G¶B M?bM ?„M M¦B- M?QM; i`QM; HÁM; ç M; bmv M;?o- i ç½ M¦B M?Q p" b) F?¬M; H¢B [m'M [mQi H'v i çBX

@ E?¬M; +¦ +?mv M ;b- H'v iQ +?'i +O M;QÆB M?Q p"v- +¦ i? KÎ i`QÌM; ?ÊT ç† M;QÆB +¦ i? iY M[M?•M- ?ÆM M[S?"i i¬M; +?9M; i +kM; +¦ >Q M >d h?B MX

S?QÆM; >¨M M¦B,

@ *?Q M M- M m M?Q M;QÆB ;B M?"T S?"i i¬M;- +?9M; i +¦ i? +?Q M;QÆB i?m +O M;QÆB H'v i®+ ç° M? M? M?'i i,M; H MX

@ E?¬M; çB- ç•v +ÁM F?¬M; Km®M +¢Q ç–mX

.QÆM; G¶B H„+ ç–mX

@ E?¬M; H¨K ?Á i?QÊM; +kM; çQÊ+ - M;QÆB +¦ i? H¨K hK+ :B æ hY +O h?B r

S?QÆM; >¨M HmB i? K #QÈ+ M[M¦BX

@ L¨v F?€+ M? m Î +?¶ M¨Q- H¢B M¦B M[- i H¨ M;QÌB +¦ bQ T?K- F?¬M; +¦ çQÊ+ F?¬M; ;B M?"T +€+ K¬M T?€B F?€+- +QM M;QÌB +O i - H¨ +¦ M;mv M i„+- b) F? T?ªM #°B bQ K¬M- ?m®M; ?²- +¬M; T?€T bQ K¬M i - +kM; F?¬M; M?'i ç`M? +¦ i? F ûKX

.QÆM; G¶B H„+ ç–m M¦BX

@ aQ K¬M +O M;QÆB\

S?QÆM; >¨M MÎ MK +QÌBX

@ aQ K¬M M;QÆB bQ pÈB h?B m G•K i HÊB ?¢B b Q\ L¦B +?Q M;QÆB #B i- +?9M ?¢ tm®M;- +?QM? H¨ hm *?•M ;BÈB- M;QÆB M;QÊ+ H¢B H¨ M¦B K°i +?9i- bQ K¬M i #B i- i çB ibK aQ S?K M;QÆB M¦B `ä `¨M;- M¦B p"v #¼M ?¼ +kM; b) F?¬M; +?9

.QÆM; G¶B ç m ç–m F?¬M; M;Èi- ?Á i?QÊM; M¨v- t2K ` H¨ F?¬M; #Ä çB i•K iQ- i?QÊM;- +?mv M M¨v F?¬M; pmB +?9i M¨QX

@ Zm M çB- K†+ M;QÆB KB M; HQÐB M?Q p¨M;- i +kM; b) F?¬M; H¨K ?Á i?QÊM; hU M;QÆB- M;QÆB HB M #Ä w M;?o M¨v çBX

.QÆM; G¶B #'i ç„+ /oX

@ æQÊ+ `²B- M m M?Q F?¬M; +¦ M?[M; +?mv M F?€+- p"v i HB M çB- i i?ÌB ;B M M¦B +?Q M;QÆB #B i K°i pB +- ç¦ +?QM? H¨ i /U ç`M? H"i ç´ h®M; h`B m- H"i ç´ i?¨M? H"T K°i æ Zm®+ +QÌM; ç¢B- K¨ i +?QM? H¨ >Q¨M; æ +O æ Zm®+ M¨v- +? SM; i`Ê ;B9T i - i b) ç€T SM; +?Q +€+ M;QÆB K°i +Æ ?°B- K°i +Æ ?°B imv M /Q M;QÆB #B i- M;QÌB F?€+ H¨ F?¬M; B H¨K çQÊ+ çB K M¨v ç•mX

S?QÆM; >¨M M;?2 p"v i?'i FBM?- M;mv M H B KbM? bmv iQM? +?Q ?„M H¢B tm'i M¨v F?¬M; +?d H¨ h?QÊM; *´ S?"i i? - ?ÆM M[+ÁM H¨ *?•M GQM; *?B h? - HQ¢B H¨K æ oQÆM;X

L m M?Q p"v- ç ?„M +?•M +?QM? i`Î i?¨M? ç iY +Y S?"i- +€B FB H¨ F?¬M; i? M +?QM? H¨- ç ?„M i`Î i?¨M? h?B m G•K hK+ :B æ hY- +?Q /M F?¬M; i? - p"v +kM ç`+?- pb HQ¢B M;QÌB M¨v +¦ ç¢B F?Q p"M- M m ;B i ?„M- S?"i K¬M +kM; tQM; çÌB

@ L;QÆB [mª M?B M Km®M i` M? ;B¨M? i?B M ?¢ b Q\

S?QÆM; >¨M M¦BX

@ E?¬M; b B- i Km®M Î i`QM; # M,K i?ÌB ;B M- ç i?B M ?¢ ?Q¨M i?¨M? M?'i i?®
M;,M +ªM #QÈ+ +?•M +O i - p"v M;QÆB HB M i?Y t2KX

.QÆM; G¶B ?W H¢M? M¦BX

>Á i?QÊM; M¨v- ç .QÆM; G¶B pšM H¨ F?€ FB M; F}X

@ L m M?Q M;QÆB /€K M;,M i`Î i - M?Q p"v i tBM i? Î i` M i? ;BÈB M¨v- S?"i i¬M
F?¬M; +ÁM +¦ S?"i M¦B +?mv MX

.QÆM; G¶B M;[F?Q mv M;?B K ç€M; bÊX

S?QÆM; >¨M M;?2 p"v F?¬M; F?ÄB ?Qi K°i ?ÆB F?Q H¢M?- M m M?Q F?¬M; +¦ M
GQM; *?B h? - M m M?Q H¨ M;QÌB #bM? i?QÌM; mv ?B T KbM? M?Q i? - ç–m iB M
K¨ M;QÌB M„K ;B[*?•M GQM; *?B h? - S?QÆM; >¨M H¢B F?¬M; /€K H¨K M?Q i?
/€K H¨K M?Q p"v- i? v ç´B #'i Hm"M H¨ K°i M;QÌB M¨Q- +kM; F?¬M; /€K H¨K M?Q p"
M„K ;B[*?•M GQM; *?B h? - h?B M æ¢Q b) ?¢ tm®M; p¬ #B M M;?B T HU+- HQ¢B
/šM ç M +€ M?•M i Q M;° h?B M T?¢i- ?ÆM M[bQ K¬M +O ?„M- +kM; +?¢v F?¬M

"'i [m€ i'i +ª M?[M; i?S M¨v .QÆM; G¶B H¨ F?¬M; `ä `¨M;- +kM; F?¬M; #B i KbM?
GQM; *?B h? ;b- M?QM; +¦ ? i?®M; MÆB i v- .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; bÊ ?Á i
i?QÊM; M¨v ç®B pÈB KbM? +,M #ªM F?¬M; +¦ b€i w- +?Q /M ?„M im pB +QÌM; ç¢B-
HQ H„M;- .QÆM; G¶B #B i +ªK ;B€+ +O KbM? Hm¬M Hm¬M `'i +?m~MX

@ h?Q +?O F?¬M; +–M M´B ;B"M- #–M i,M; iWM; M¦B- b) F?¬M; #'i HÊB ç®B pÈB
F?¬M; T?€i ?B M M;mv M H B i?Q +?O /o M?B M H¨ *?•M GQM; *?B h? - M?'i ç`M?
M?Q p"v- ç i?Q +?O tm'i ;B H¨K i,M;- ç¦ H¨ H¨K F?¦ / i?Q +?O- ?ÆM M[?B M i¢
F?¬M; /€K ç i?Q +?O tm'i ;B H¨K i,M;- #'i [m€ i?Q +?O- M m M?Q Km®M ?¼+- M?
i - h?B m G•K hU i iQ¨M HU+ +?®M; çÐ i?Q +?O- #'i Hm"M i?Q +?O Km®M +€B ;b
+?®M; çÐ- +?d +–M i?Q +?O M;mv M w i`Î i?¨M? hK+ :B æ hY h?B m G•K i X

9kjX *?QÆM; 93N, "'i hY EBK h?•MX URV

S?QÆM; >¨M /Q /U K°i +?9i- M?bM .QÆM; G¶B +?'T i v ?¨M? H - b m ç¦ M¦BX

@ *?•M GQM; *?B h? \

.QÆM; G¶B +¨M; M;?2 +¨M; KÆ ?²- #'i [m€ *?•M GQM; *?B h? - M;QÊ+ H¢B +kM;
KbM? i?"i H¨ *?•M GQM; *?B h? - M?Q p"v im Hmv M *?•M GQM; [mv i- +?ŠM; H) +
Qi K¨ +¬M; M?B m\ >ÆM M[>Q¨ h?`"Q+?- iU ?² F?¬M; T?ªB H¨ KbM? t2K çÆM ;
KÎ` +¬M; M,M; >Q¨ h?`"Q+?- ?ÆM M[im Hmv M *?•M GQM; [mv i- M?Q p"v i?U
T?€i bBM? #B M ?¦ M;?B M; i`ÌB H +? ç'iX

GQ¢B #B M ?¦ M¨v- ç M +MM; b) ç¢i iÈB i`bM? ç° M¨Q- ?B M i¢B .QÆM; G¶B F?¬M
HQ¢B +ªK ;B€+ M?Q i? X

@ E?¬M; b B- i?Q +?O t€+ i?U+ H¨ *?•M GQM; *?B h? - #'i [m€ M m i?Q +?O Km®
h?B M >¢ M¨v M?'i i?®M;- +?d bÊ +kM; F?¬M; T?ªB çÆM ;BªM M?Q p"v- #'i F H¨
?Q†+ EBK Zm®+- b m HQM; ç m +¦ i²M i¢B i?U+ HU+ +QÌM; ç¢B- M m M?Q +?d /U
+¦ M,M; HU+ FB X

S?QÆM; >¨M H¢B M¦BX

@ •+?- M¦B M?Q i? M¨Q\

.QÆM; G¶B +¦ +?9i #'i M;Ì M?bM S?QÆM; >¨M- +?ŠM; H) Î i` M i? ;BÈB M¨v- +Á
? v b Q\ .QÆM; G¶B i?W M?"M- h?B m G•K hU M¨v t€+ i?U+ ;? ;ÈK- ?Q†+ H¨ h?

+U+ F€ +QÌM; ?½M- M?QM; M¨v +MM; h®M; [m®+- EBK Zm®+- +ÁM +¦ J¬M; *´ H¢
i`QÌM; H¨ +€B ;b\ JbM? iWM; p¨Q i`QM; ?Q¨M; +mM; h®M; [m®+- M?QM; +kM; F?¬
#B i +QÌM; ç¢B ;b \

S?QÆM; >¨M çQÆM; M?B M M?bM i?'m M;?B p'M i`QM; HÁM; .QÆM; G¶B- M?¨M

@ h?Q +?O F?¬M; #B i +kM; #bM? i?QÌM;- K¶B >Q¨M; i?'i ç m b) +¦ K°i i²M i¢B i
F?¬M; T?ªB ç M i`bM? ç° /B i i°+- #¼M ?¼ H¨ b) F?¬M; tm'i ?B M- M m M?Q i?Q +
+?9i Qi i?O ?° +QÌM; ç¢B M¨v- HB M b) F?¬M; i? M¨Q ç€T SM;X

.QÆM; G¶B F?) M?Qm K¨v- M m [mª i?"i M?Q S?QÆM; >¨M M¦B- M?Q p"v +?mv M
ç€M? ;B i æ¢B h®M; >Q¨M; æ / /¨M;- ç€M? #¢B L;k hmv i +kM; çÆM ;BªM- M?Q
HQM; # [m®+ ;B M¨v- ç m K¢M? M?Q ?Á i?QÊM; M¨v- M?Q p"v H¨ `'i F?¦ H¨K çQ
M¨v +?ŠM; H) KbM? F?¬M; i? ?Q¨M i?¨M?\

@ L?•M p"i +QÌM; ç¢B >Q¨M; i?'i\ o"v i?b M?Q i? M¨Q\ L;QÆB F?¬M; T?ªB M¦B-
M?'i ç`M? i`Î i?¨M? i?B M ?¢ æ oQÆM;- H¨ +?O M?•M i?B M ?¢ b Q\

.QÆM; G¶B M¦BX

@ h?Q +?O M;?o iÈB [m€ çÆM ;BªM- imv i?Q +?O H¨ *?•M GQM; *?B h? - M?QM;
M;QÌB M¨Q /€K ;B i i?Q +?O- +?d +–M ç²M; /¢M; H¨ M;QÌB M„K ;B[*?•M GQM; F?
*?B h? - M?QM; #¼M ?„M +kM; +¦ i? ;B i +? i M;QÆB- ?ÆM M[;B i +? i M;QÆB
i? i?¬M T? *?•M GQM; F?Q +O M;QÆB- iW ç¦ +?mv M ?¦ i?¨M? *?•M GQM; *?B

S?QÆM; >¨M M¦BX

@ >W- +?mv M +QÌB- +?mv M M¨v [mª i?"i H¨ +?mv M +QÌB- i M;QÊ+ H¢B Km®M
i?¬M T? *?•M GQM; F?Q +O i - +QÈT çQ¢i *?•M GQM; *?B h? +O i X

.QÆM; G¶B M; M; M?B M M¦BX

@ h?Q +?O +¦ ?¨Q ?MM; M?Q i? - iU M?B M H¨ i®i- #'i [m€ G) M¨Q i?Q +?O i?"i b

S?QÆM; >¨M M¦BX

@ GQ H„M; i?b H¢B H¨K b Q\ *€B ;¼B H¨ #BM? iÈB iQÈM; çÐ MQÈ+ ç M ç'i M;,M-
GQM; *?B h? - +ÁM bÊ K°i Qi K Q i†+ #¼M ?„M ? v b Q\

.QÆM; G¶B imv ``^M; i•K iQ #€+? +?mv M- #'i [m€ +kM; F?¬M; +¦ Î i` M K†i #B m ?

@ h M¦B æ¢B aQ- M;QÆB ç M +MM; +¦ HÌB ;b +S pB + M¦B i?ŠM;- çQÆM; M?B M M
M;QÆB- çB H¨K ?Á i?QÊM;- +€B FB H¨ imv i ç®B F?¬M; i? M¨Q- #'i [m€ Km®M
æ hY +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; i? - M?QM; M;QÆB M?'i ç`M? T?ªB pb i ç†i tm
i`QM; pÁM; # M,K ?Q¨M i?¨M?- i M;?o ?"m i`QÌM; EBK Zm®+- æ¢B h®M;- +ÁM +¦
M;QÆB ?ŠM H¨ F?¬M; +?¶ M¨Q 2 M;¢BX

.QÆM; G¶B `ä ``¨M;- M m S?QÆM; >¨M ç½ M¦B ` - M?Q p"v HB M +?SM; KBM?- ?Á
ç¢B h®M;- EBK [m®+- +ÁM +¦ J¬M; *´ F?¬M; HQ H„M; +?9i M¨Q- M m H¨ M?Q i? -
H¢B H¨K b Q- KbM? M;QÊ+ H¢B +kM; #'i [m€ H¨K hK+ :B æ hY K¨ i?¬B- +¬M; T?
?Á i?QÊM; +?•M +?QM?- +?mv M M¨v [m M çBX

@ æQÊ+- +?d +–M i?Q +?O +?`m i`Î i?¨M? h?B m G•K hU hK+ :B æ hY- M?Q p"v
iQ¨M HU+ +?®M; çÐ i?Q +?O i?®M; M?'i i?B M ?¢- +?d +–M i?Q +?O i?m i?"T M;Q
i`QÌM; h K Zm®+ M¨v- M?Q p"v HB M /Q h?B m G•K i tY i`QX

S?QÆM; >¨M M;?2 p"v + Q ?SM; M¦BX

hmv `^M; F?¬M; i? ç .QÆM; G¶B i?¨M? M°B K¬M ç iY +?•M +?QM? +O h?B m G
hK+ :B æ hY- +kM; H¨ K°i +?mv M i®i- i?B m MB M M¨v- H¨ M„K ;B[*?•M GQM;
M;QÌB M„K ;B[ç¢B F?Q p"M- +¦ i? +MM; ?„M F i/mv M- ç ?„M i`Î i?¨M? h?B m G•
p"v ç®B pÈB h?B m G•K hU b m ç¦ T?€i i`B M- H¨ +¦ +?¶ i®i +U+ HÈM- +?Ì ?„M i`
G•K hU HB M +¦ i? +?B K çQÊ+ b® K M? ?„M ;B i`b- M?Q p"v h?B m G•K hU K'v p

@ æQÊ+- ç½ M?Q p"v- i ç€T SM; M;QÆB H¢B H¨K b QX

.QÆM; G¶B M¦BX

@ L?Q p"v- +?9M; i HB M +?„+ +?„M `²B- M mi?Q +?O ç½ i`Îi?¨M? h?B m G•K hU
i,M; +kM; F?¬M; F2Q FB i- æ¢i J FBM? M¨v HB M i†M; i?Q +?O çB- ?B p¼M; i?Q

S?QÆM; >¨M ç2K i? M;¼+ çQ +?Q .QÆM; G¶B- iB T i?2Q H¢B H'v ` K°i i?S- ç¦
>Q - +kM; çQ +?Q .QÆM; G¶BX

@ æ•v H¨ i?•M T?"M + Q M?'i +O h?B m G•K hU hK+ :B æ hY- +?d +–M M„K ;B[
i?Q +?O i¢B h?B m G•K- ç¦ H¨ iQÆM; çQÆM; pÈB h`QÎM; H½QX

.QÆM; G¶B ;B"i KbM? F?¬M; M;Èi- i?"i H¨ #¢Q i v- K°i KªM? EBK a„+ GB M >Q M'
M?Q p"v- .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ çQÊ+ i`QM; ç¦ M,M; HQÊM; K¢M? K)X

J°i +€B :B€K ç`M? i?m"i [m X

EBK GB M >Q "B M- h?QÊM; *´ h?"T L?` EBK GB M HQm H¢B K°i KªM?- M„K ;B[
i`¢M; i?€B T?QM; 'MX

G¢B +¦ i? H¨ K°i KªM? +€M? ?Q +O h?QÊM; *´ h?"T L?` EBK GB M- M¨v ç½ +¦ i?
i? i"T ?ÊT KQÌB ? B #B M- i¢B i"T ?ÊT iQ¨M #° ç¨B b2M- i? K p¨Q #° T?"M F?€+-
L?` S?˜K EBK GB M- h?"T L?` S?˜K EBK GB M M¨v +?QM? H¨ hB M h?B M S?€T "ª

"'i [m€ M?[M; +?mv M M¨v .QÆM; G¶B F?¬M; `ä `¨M;- ? i?®M; +kM; +?d +¦ i? M'
T?¨K- imv i ç®B F?¬M; T?ªB #ªQ p"i #bM? i?QÌM;- i?"K +?Q +¦ i? +MM; iB M F?
b€M?X

@ o"v i HB M F?¬M; F?€+? F?Q- +ÁM æ¢i J FBM? M¨v- i +kM; im Hmv M F?¬M
EBM? +ÁM +¦ h˜v hOv EBM? FB H¨ çQÊ+- çQÆM; M?B M- i T?ªB M¦B `ä- i i€K +
M;QÌB F?€+ im Hmv M- ç M i?ÌB çB K ç¦- M m M;QÆB ç M ibK i ;•v bU- i t2K +Q
>Q "B M M¨v- i HB M M?"M H'vX

.QÆM; G¶B M¦BX

9k9X *?QÆM; 9Ny, "'i hY EBK h?•MX UkV

:†T .QÆM; G¶B H¢B F?¬M; Km®M æ¢i J FBM?- S?QÆM; >¨M M;QÊ+ H¢B +kM; +¦
M¨v F?¬M; T?ªB i•K T?€T #bM? i?QÌM;- çQ€M +?WM; H¨ ?„M F?¬M; #B i æ¢i J F
M¦B,

@ L;QÆB ;¼B .QÆM; G¶B ç9M; F?¬M;- M;QÆB +–M T?ªB ?B m `ä- æ¢i J FBM? M'
i?QÌM;- bQ pÈB .`+? *•M EBM? +MM; h˜v hOv EBM? FB - T?ªB +QÌM; ç¢B ?ÆM M
bm®i çÌB +O æ¢i K H½Q i´- .`+? *•M EBM? +MM; æ¢i J FBM?- +ÁM M;QÆB i`QÈ
dk imv i F„- ç m H¨ tm'i i?•M iW M¦X

.QÆM; G¶B pšM H„+ ç–m- KbM? F€ i?U+ ç½ +?B K çQÊ+ æ¢i J FBM?- ?¨ i'i H¢B
K°i +€B M?•M ibM?- M?Q p"v M?B m F?¬M; i®i- p¢M M?'i M m #¼M ?„M ç®B pÈB K
KbM? F?¬M; M;¢B M;MM; iW +?®B b Q\ æ€T €M ?B M M?B M H¨ +?„+ +?„M- KbM?
M?Q F?¬M; i?m- M?Q p"v i?b F?¬M; M?Q p"vX

@ Zm M çB- i®i i?b H¢B H¨K b Q- F€ i?U+ h?B m G•K hU dk imv i F„ M¨v- i +kM; #
h`€Q +MM; EBK *QÆM; "'i >Q¢B h?–M *¬M; K¨ i?¬BX

.QÆM; G¶B M¦B,

@ h`QÈ+ i im Hmv M [m h?B i"® a K- +?Q M M i Km®M im Hmv M EBK *QÆM; "'

@ h?Q +?O im Hmv M h?B i "® a K\ .U ç`M? im Hmv M EBK *QÆM; "'i >Q¢B h?–M
M;?2 M¦B [m S?"i J¬M i?–M +¬M; F?€+ H¨ "€i *Ym *?mv M >mv M +¬M; +MM; "'i h

?„M +kM; H¨ #B i `²B- EBK Zm®+ #•v ;BÌ ç½ H¨ M;¨M +•M i`2Q bÊB i¦+- +?Q M MÎ /'m +?'KX

æ†+ #B i H¨ ç` T?QÆM; ;B Q ;BÈB +MM; J¬M; *´- +ÁM H¨K ç†+ #B i `äX

@ L;QÆB H¨ B\

>Q¨M L? M h¬M; +?9 w iÈB .QÆM; G¶B i²M i¢B- i?'v çQÊ+ .QÆM; G¶B- i`QM; HÁM ?„M #B i# M i`QM; T?O æ¢B iQÈM; [m•M +O KbM? T?ÁM; M;U b•K M;?B K ç M K H¢B p¬ i? M? p¬ iS+ HB M iB M p¨Q ç M MÆB ç•v- ç ?„M H¨K b Q F?¬M; +ªK i?'v

@ h H¨ B\ L;QÆB F?¬M; i'i v m #B i- M;QÆB +?d T?ªB ?B m- M;¨v ?¬K M v M;Q [mv i?m"M i - i`Îi?¨M? i?m°+ ?¢ +O i - H¨K pB + +?Q i - K¨ K°i +QM çQÌM; F?€+-

.QÆM; G¶B M?bM ?„M i?ªM M?B M M¦BX

@ >W- M;QÆB F?˜m F?Q i?"i H¨ HÈMX

>Q¨M L? M h¬M; M;?2 p"v ?W H¢M? K°i iB M;X

@ *¦ ç9M; ? v F?¬M;- M;?2 M;[F?Q +O M;QÆB- t2K ` M;QÆB H¨ F?¬M; Km®M i`

.QÆM; G¶B M?bM ?„M H¢M? HMM; M¦BX

@ *?mv M +QÌB- M;QÆB +¦ M,M; HU+ ;b- H¨K +?Q >Q¨M L? M h¬M; i i`Îi?¨M? i?m h¬M; i H¨K EBK Zm®+ æ¢B hQÈM; Zm•M- /QÈB K°i M;QÌB i` M p¢M M;QÌB- +–K Km®M i i`Îi?¨M? ç–v iÈ +O M;QÆB- M;QÆB +kM; [m€ #m²M +QÌB çBX

>Q¨M L? M h¬M; ? ? +QÌB M¦B- `•m KûT `mM H MX

>Q¨M L? M h¬M; M¨v- i?•M ?bM? + Q HÈM- ç–v K†i +?ÁK `•m- +ª M;QÌB H¨K +?Q M mv pkX

L m M?Q H¨ M;QÌB #bM? i?QÌM;- ç9M; H¨ b) #` F?Q i? +O ?„M €T +? H¢B- M?QM /M ?„M H¨ h?¬M; >mv M +ªM? ;BÈB oä :Bª- +€B FB +kM; b) F?¬M; +¦ +?9i M¨Q 2 K†+ /M H¨ oä :Bª- M?QM; im pB F?¬M; + Q- #'i [m€ H¨ oä h?€M? i`mM; F€ K¨ i?¬B F?¬M; ç€M; ;B€ M?„+ iÈBX

o T?–M +¶ F?Q i? iQÈM; HoM? M?B m M,K K M; #BM? ?bM? i?¨M? FB - +kM; +¦ i

.QÆM; G¶B +QÌB H¢M? K°i iB M;- bQ F?Q i? - p"v ?½v ç +?Q M;QÆB M K i?Y- # .QÆM; G¶B #¶M; M?B M i?ª` F?Q i? K¢M? K) +O KbM?- +ªM? ;BÈB #ªM i?•M .C h?–M +'T K°i K¨ i?¬B- M?QM; iBM? i?–M HU+ +O ?„M- H¨ pQÊi ` F?ÄB oä h?–M + >mv M +ªM? ;BÈB oä :Bª bQ b€M?X

>Q¨M L? M h¬M; #'i [m€ H¨ K°i oä h?€M? +ªM? ;BÈB oä :Bª K¨ i?¬B- H¨K b Q +¦ i? i? M¨v- M?'i i?ÌB HB M ç–v K†i çÄ +?¦i- +ª M;QÌB #` ç ûT tm®M;- ? B ç–m ;®B [m

L?bM ?„M b„T F?¬M; çQÊ+- H9+ M¨v .QÆM; G¶B KÈB i?ª` F?Q i? +O KbM?- H¢

@ >Q¨M L? M h¬M;- M;QÆB +kM; F?¬M; M M F?,M; F?,M; K°i KU+- bBM? K M? +? ?B m `ä- ç9M; `²B- ç½ [m M M¦B +?Q M;QÆB #B i- M m M?Q M;QÆB F?¬M; ç€T S HU +?¼M +? i- M?Q p"v # M i`QM; T?O iQÈM; [m•M M¨v +O M;QÆB- iW i` M tm© ç m b) +? i ? iX

@ L;QÆB L;QÆB ç M +MM; Km®M i? M¨Q\

>Q¨M L? M h¬M; ?Qi K°i ?ÆB i?"i b•m- H¨K KbM? #bM? T?K+ H¢B- M?bM .QÆM; G

@ h Km®M i? M¨Q\ L;QÆB +ÁM ?ÄB i \ h ç½ +?Q M;QÆB ç€T €M- #•v ;BÌ M?bM M¨Q- +?d +¦ ? B +QM çQÌM;- K°i +€B H¨ iY H°- K°i +€B H¨ çQÌM; b®M;- H¨ iY- H¨ b

.QÆM; G¶B M?bM ?„M M¦B,

@ æ9M; `²B- ç½ [m M M¦B +?Q M;QÆB #B i- #•v ;BÌ >Q¨M L? M >²M; GB i- +kM; +?
+O +€+ M;QÆB ç½ i`Î i?¨M? i?m°+ ?¢ +O i X

@ *?Q M;QÆB K°i MûM M? M; i?ÌB ;B M +•M M?„+- K°i MûM M? M; [m çB- pšM F?
M;QÆB- +MM; iQ¨M #° T?O iQÈM; [m•MX

.QÆM; G¶B M;[F?Q M?Q i`QÈ+ ``i #bM? i?ªMX

>Q¨M L? M h¬M; i`–K K†+ F?¬M; M¦B- M;QÌB M¨v [m€ ç°+ €+- t2K ` KB i? M? KK+
ç€T SM;- H¢B Km®M ;B i +? i K¼B M;QÌBX

>Q¨M L? M h¬M; F?¬M; T?ªB M;QÌB bÊ +? i- #'i [m€ ç•v H¨ iQM? K¢M; ?ÆM K°i M
Q ;²K i? iY +O KbM?- # Q [m€i M?B M[+?QM? KbM?X

L?QM; M m M?Q KbM? ç€T SM; ?„M- M?Q p"v KbM? HB M i`Î i?¨M? [m•M #€M MQ
h?QÊM;- imv `^M; >Q¨M L? M h¬M; i v +–K [mv M iQ- M?QM; /M b Q +kM; H¨ M;QÌ
i•K ;bX

J°i MûM M? M; i?ÌB ;B M `'i M? M? b) ç M- H9+ M¨v >Q¨M L? M h¬M; pšM F?¬M; +

" M M;Q¨B ?° p ç½ iÈB K'v H–M- #'i [m€ ç m #` >Q¨M L? M h¬M; ?¬ i`Î H¢BX "ÎB
M m M?Q ç +?Q #¼M ?„M çB p¨Q- HB M H¨ ibK çQÌM; +? iX

@ L?Q i? M¨Q\ L;?o tQM; +?Q \

.QÆM; G¶B M?bM ?„M i?ªM M?B M M¦BX

@ æ M +MM; H¨ [mv i?m"M i - ? v H¨ +?`m +? i\

@ h X X X

>Q¨M L? M h¬M; i?Î /¨BX

.QÆM; G¶B M?bM #° /€M; M¨v +O ?„M- M;QÊ+ H¢B KbM? M?Q H¨ K°i ç¢B T?ªM T
H¨ /B M M?Q i? - /MM; iQM? K¢M; M?[M; M;QÌB F?€+ ç M mv ?B T M?•M p"i +?QM
M?Q p"vX

S?ªM T?€B- T?ªM T?€B i?b H¢B H¨K b Q- .QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB H„+ ç–mX

@ s2K ` M;QÆB H¨ HU +?¼M +? i `²B- i®i H„K- i b) i?¨M? iQ¨M +?Q M;QÆBX

.QÆM; G¶B M?'+ H M >Q¨M L? M h¬M;- +?QM? H¨ K°i [mv M- ç2K >Q¨M L? M h¬M
:B[H9+ i?ÌB çB K .QÆM; G¶B ç€M? ;B i >Q¨M L? M h¬M;- K°i +¶ F?RB i? K¢M?
H MX

.QÆM; G¶B i?'i FBM?- M;QÌB M¨v im pB imv i ç®B H¨ F?OM; #®- oä h?–M +ªM? ;
;BÈB M¨v #` €T +? - F?¬M; i? bY /KM; S?QM; æ Q h?'i a€i- F?¬M; +¦ S?QM; —M
i?B i`B M h?B M æ Q L?'i h?S+- Km®M ;B i +? i oä h?–M æ¢B oB M J½M oä :Bª M¨
K°i +?mv M / /¨M;- #'i [m€ +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; i? ;B i +? i- KbM? ç½ im
?ÆM M[im Hmv M ç M i–M; i?S +?QMX

"'i [m€ +?†M ;B i ?„M- KbM? F?ª M,M; +–M i?ÌB ;B M M?'i ç`M?- M m M?Q +¦ i?
h?S+- M?Q p"v K°i ç Q H¨ +¦ i? ;BªB [mv i- çQÆM; M?B M- M m M?Q +¦ i? i?B
+kM; ç²M; /¢M; +¦ i? K°i ç Q ;BªB [mv i- #'i [m€ #•v ;BÌ p'M ç H¨- KbM? +,M #ªM
—M ç Q- M m M?Q p"v- KbM? HB M F?¬M; +¦ +€+? M¨Q i?B i`B M ç Q T?€TX

@ L;QÆB H¨ M;QÌB M¨Q\

9kNX *?QÆM; 9N8, :B Q h?OX

.QÆM; G¶B M?bM M;QÌB i`QÈ+ K„i- ?„M p¦+ M;QÌB F?¬M; + Q- F?QªM; +?WM; R
/ / M;,K ç2M- #'i [m€ i` M ? B i v #„T i?`i +U+ F€ +?„+- K°i +¶ K°i +¶- ;B®M; M?C

?²M; ?²M;- K°i ç¬B K„i H'T H€M? +¦ i?–M- M;QÌB #bM? i?QÌM; i?"i H¨ F?¬M; /€K M

æB m M¨v H¨K +?Q .QÆM; G¶B M;?o iÈB ©B L?•M # M i`QM; K°i Qi iB m i?mv i ?m

E?¬M; b B +?QM? H¨ ©B L?•M- p¦+ M;QÌB #¼M ?¼ F?¬M; + Q- i? M?QM; `'i +QÌM

L;QÌB M¨v +kM; ;B®M; M?Q p"v- pk F?Q i`QM; i v H¨ K°i +€B #9 HÈM- iQ¨M #° +•v
?„M i?•M + Q t tQ+? F?¬M; M?B m- t2K ` p¬ +MM; #m²M +QÌBX

"'i [m€ .QÆM; G¶B F?¬M; /€K F?BM? i?` K°i +?9i M¨Q- # M i`QM; +•v #9 iQ HÈM
K¢M? K)- i?"K +?Q bQ pÈB +?9 HMM M¨v +ÁM Km®M +?Q .QÆM; G¶B FBM? M;¢+X

J°i +€B :B€K ç`M? i?m"i [m X

>Q¨M L? M GB i- K°i i`QM; M;QÌB i?O ?° EBK Zm®+- im pB oä h?–M æ¢B oB M J½
EBK *?MvX

@ >W- iB m iY ; M HÈM- H¢B /€K t¬M; p¨Q EBK Zm®+ i - ;B i iY i¬M i X

*€B FB >Q¨M L? M GB i•K i? M?- /QÌM; M?Q b'K M´ #bM? i?QÌM; p M; H MX

.QÆM; G¶B F?) M?Qm K¨v- +¦ +?9i iS+ ;B"M- i M F?®M M¨v H¢B ç€M? HûM- M;QÆ

.QÆM; G¶B ?û KB M;- p"M /KM; +?•M F?QX

aQ hY >®M;X

J°i iB M; ;–K ;W +QÌM; ç¢B p M; H M- i`QÈ+ K†i i¢Q i?¨M? K°i ?bM? /¢M; bQ ?®M
+?mM; [m M? i€M çBX

h`QM; ç¦ ç®B iQÊM; +?O i•K Km®M i`MM; FQ+? iU M?B M +?QM? H¨ >Q¨M L? M GI
M;QÌB M¨v #•v ;BÌ i`Î i?¨M? M;QÌB .QÆM; G¶B T?ªB ;B i- +?Q M M .QÆM; G¶B +kI

"®M T?Q #` F?Q FbM? +m®M H M- K€B M;¦B # v HQÊM- K°i # M +•v +®B ç m çSi
;B®M; M?Q #` H®+ tQ€v [m K°i H–MX

>Q¨M L? M h¬M; #QM; H¶ i B +O KbM?- +ª M;QÌB H•K p¨Q i`¢M; i?€B T?€i çB M-
M?€v K„i M;'i çBX

J¨ H9+ M¨v >Q¨M L? M GB i imv ``^M; i?'v çQÊ+ >Q¨M L? M h¬M; i?ªK i`¢M;- M?QM
#ªQ ?° ?„M- .QÆM; G¶B iQ¨M HU+ ` i v- mv HU+ +¦ i? iQÎM; iQÊM; çQÊ+ ` - F?-
iQ¨M i?•M- ç M #ªQ p +?QM? KbM?X

L;QÌB H¨ Q+? F,- >Q¨M L? M GB i b®M; H•m M?Q p"v- F?¬M; i? M¨Q pb >Q¨M L?
+O KbM?X

*?Q M M >Q¨M L? M h¬M; F?¬M; +¦ +?`m ç M #ªQ ?°- HB M #` K°i +€B aQ hY >®M;

>Q¨M L? M GB i +kM; +?"i p"i F?¬M; i? iª- K¨M; M?o #` +?'M M€i- M;?2 F?¬M; çQ

.QÆM; G¶B i?m ?²B aQ hY >®M;- ,M p¨Q K°i pB M >²B E?Q ç M- b m ç¦ M?bM >Q
GB i M¨v im pB +QB M?Q F?¬M; i - M m M?Q +¦ i? i?¨M? i?m°+ ?¢ +O KbM?- ç¦ +
Qi- i? HU+ i?O ?° EBK Zm®+ M¨v HÈM # Q M?B m- ?„M M?'i ç`M? H¨ #B iX

JbM? +¦ i? iW i`QM; KB M; ?„M ç¢i çQÊ+ K°i Qi p"i ?[m /KM;X

.QÆM; G¶B M?bM >Q¨M L? M h¬M;- +kM; #B i ?„M #•v ;BÌ H¶ i B F?ŠM; ç`M? M;?
iQ¨M HU+ i?B i`B M aQ hY >®M;- imv ``^M; mv HU+ bQ pÈB i?B i`B M S?QM; æ Q
M?QM; ç"T pÐ i M H¶ i B +O ?„M- +kM; H¨ +?mv M / /¨M;X

J†+ /M M?Q KbM? M?Q p"v- im Hmv M EBK *?mM; h`€Q- im Hmv M h?B i "® a K-
K¨M; M?o KbM? im Hmv M iÈB +U+ ?¢M- +?Q M M >Q¨M L? M GB i #` KbM? ç"T pÐ

*?Q M M ?B M i¢B .QÆM; G¶B bY /KM; HU+ HQÊM; iBM? i?–M +MM; >Q¨M L? M G

@ L;QÆB H¨ >Q¨M L? M GB i ç9M; F?¬M;\ L;QÆB Km®M +? i ? v H¨ Km®M b®M;\

.QÆM; G¶B M?bM ?„M- ? B i v ¬K M;U+- K°i #° ?Ì ?[M;- #•v ;BÌ >Q¨M L? M GB i M
ç'm- M?QM; .QÆM; G¶B +,M #ªM F?¬M; +–M HQ H„M;- M m M?Q F?¬M; bY /KM; pk
?„M ç€M?- p"v +kM; F?¬M; M?'i ç`M? +¦ i? T?€ i M T?ÁM; M;U +O KbM?X

@ L;QÆBX X X L;QÆB H¨ B\ aQ hY >®M;- M;QÆB H¨ ç iY h?B m G•K\

>Q¨M L? M h¬M; H¨K K°i im Hmv M ;Bª- H¨K M;QÌB i?O ?° EBK Zm®+- iU M?B M #E
;b- aQ hY >®M; M¨v t€+ i?U+ +?QM? H¨ h?B m G•K imv i F„- ?ÆM M[+¦ i? ç2K a
+'T #"+ M¨v- i`W F?B /ÁM; +?QM? +O h?B m G•K- #^M; F?¬M; i?b F?¬M; +¦ iQ +€

@ h?B m G•K ç iY\

.QÆM; G¶B H„+ ç–m M¦BX

@ E?¬M; T?ªB- #'i [m€ M;QÆB Km®M +?Q H¨ M?Q i? +kM; +¦ i? - #•v ;BÌ h?B m G
Km®M iB m /B i EBK Zm®+ M¨v- h?B m G•K b) ;B9T i ç w ç M +€+ M;QÆB M?[M;
M¨v- M¦B p"v M;QÆB +?QM? H¨ K°i i?¨M? pB M # M i`QM; HU+ HQÊM; i?O ?° EBK
F€- EBK Zm®+ +€+ M;QÆB +¦ # Q M?B m M;QÌB ;B®M; M?Q M;QÆB i²M i¢B\

@ L;QÆBX X X L;QÆBX X X h?U+ bU H¨ h?B m G•K ç iY\

>Q¨M L? M GB i +ÁM F?¬M; ? i ?B p¼M;- M m [mª i?"i M?Q HÌB ?„M M¦B- ?„M i?
i?¨M? HB M KBM?- M?Q p"v EBK Zm®+ H¨ +?¢v i`ÌB F?¬M; F?ÄB M„M;X h?B m G•
`ä `¨M;- ?„M iU M?B M H¨ `ä `¨M;- M;mv M #ªM h?B m G•K pšM H¨ #¨M; [m M- ç®E
#ªM F?¬M; ç w iÈB- çQÆM; M?B M h?B M aÆM +kM; ;B®M; M?Q p"v- ? B i? HU+
i? ;BÈB M¨v- ? B M?¨ M¨v- iMv iMv iB M iB M tm'i ç°M; K'v M;QÌB- ç m +¦ i? iB
EBK Zm®+- +ÁM +¦ J¬M; *´X

@ L¦B F?¬M; T?ªB- +ÁM +¦- +¦ T?ªB ? v F?¬M; +MM; M;QÆB +kM; F?¬M; +¦ # Q M
T?ªB imv M +?¼M- T?ªB [m M i•K bU ibM? +?QM? H¨- +?QM? M;QÆB Km®M +? i-
b®M; b¦i- M?Q p"v M;QÆB T?ªB M;?2 i?2Q i - i`Î i?¨M? i?m°+ ?¢ +O i - #^M; F?
h¬M; M?Q i? - ?„M +kM; H¨ #ÎB pb F?¬M; Km®M M;?2 i - F?¬M; Km®M i`Î i?¨M? i?
KÈB ;B i ?„M- M;QÆB Km®M çB i?2Q ?„M b Q\

.QÆM; G¶B M?bM ?„M- M;[F?Q i`Î M M H¢M? H)Q- #ÎB pb .QÆM; G¶B ç½ F?¬M; I
;B M- B #B i MÆB M¨v +¦ T?ªB +ÁM +¦ M;QÌB i?O ?° EBK Zm®+ F?€+ ? v F?¬M;-
ç¢B ?ÆM- M?Q p"v KbM? ç½ +¦ i? T?B M iQ€B- #•v ;BÌ h?B m G•K hU- S?QÆM; >

@ h #B i im pB +O M;QÆB F?¬M; i - #'i [m€ i Km®M ;B i M;QÆB- pšM H¨ `'i /
pB +O i - F?¬M; M M i`¬M; +"v p¨Q FûQ /¨B i?ÌB ;B M- +?Q M;QÆB KQÌB ?¬ ?'T
M;QÆB F?¬M; +¦ +?Q i ç€T €M- M?Q p"v +?QM? H¨ HU +?¼M +? iX

.QÆM; G¶B H¨ M;QÌB M¨Q- ?„M +¦ +?O w ;b- .QÆM; G¶B iU M?B M M?bM ` çQÊ+-
G¶B i?–K M;?o i`QM; HÁM;- ç2K KbM? M;?o ç M [m€ çÆM ;BªM- M m M?Q çB K
F?¬M; ` - M?Q p"v KbM? +?QM? H¨ +€B M;m M;®+X

@ æQÊ+- KQÌB +€B ?¬ ?'T ç½ ç M ;BÌ- +?Q i bU HU +?¼M +O M;QÆBX

JQÌB +€B ?¬ ?'T pW ç M- .QÆM; G¶B KÎ KB M; M¦BX

@ h ç€T SM; i`Î i?¨M? i?m°+ ?¢ +O M;QÆBX

>Q¨M L? M GB i MûK çB >€K h?B M hY EBK *?Mv- [m€ tm®M; M¦BX

@ æQÊ+- F i?S+ i?ÌB KÈB H¨ im'M FB i- i HB M i?QÎM; i?S+ M;QÌB M?Q M;QÆB

.QÆM; G¶B KdK +QÌB #QÈ+ [m X

J¨ H9+ M¨v i`QM; K„i >Q¨M L? M GB i HQû ` K°i iB FBM? /`- çÊB .QÆM; G¶B
L? M h¬M;- ?„M #¶M; M?B M çSM; /"v- +?Ov i?O i`QM; i v i`QM; M?€v K„i ç•K ?QÈ

9jyX *?QÆM; 9Ne, >Q aÆM ædM?X

h®+ ç° +U+ M? M?- +¦ i? bQ pÈB h?B K æB MX

L?QM; F?¬M; M;?o .QÆM; G¶B bÈK +¦ T?ÁM; #`- ibM? ?m®M; M?Q i? - .QÆM; G¶
M?B m- M;QÌB t'm #bM? i?QÌM; Î+m®B +MM;- ç m b) +¦ K°i i v M?Q i? - ?¨M? ç°M
M€i iÈB +U+ çB KX

*?Q M M .QÆM; G¶B Î K°i b€i M ?„M pQÆM i v- ç•K ` +?Ov i?O FB - HB M ` i v `
G¶B PM; h`ªQ +¬M; ç½ im Hmv M ç M +U+ ?¢M- i`QM; M?€v K„i M;,M M;„M- i v .Q
i v >Q¨M L? M GB i M„K +?Ov i?OX

*?d M;?2 `,M; `„+ K°i iB M;X

>Q¨M L? M GB i #` # ;švX

hB T i?2Q .QÆM; G¶B #¶M; M?B M pmM; K°i +€B- +ª M;QÌB >Q¨M L? M GB i# v `

*?Ov i?O i`QM; i v +kM; çBM? çQÆM; `ÆB tm®M; ç'iX

@ Jm®M +? iX

.QÆM; G¶B ?W H¢M? K°i iB M;- ç®B pÈB ;B ?Qª M¨v- .QÆM; G¶B ç½ F?¬M; i?
H¢B M?B m H–M ` i v- M?Q p"v HB M M?'i ç`M? ?„M ?ŠM T?ªB +? i- p®M +ÁM Km
?B M i¢B t2K ` - F?¬M; +¦ #'i F€ +–M T?ªB- EBK Zm®+- æ¢B h®M;- +ÁM +¦ J¬M; *´
M¨v- ç m ;B Q +?Q h?B m G•K çB tY Hw- M m #¼M ?„M ç½ ç€T SM;- M?Q p"v M m
?ÊT F?¬M; T?ªB b Q\

L m M?Q KbM? K°i M;QÌB tY Hw- p"v +kM; [m€ K i KÄB- +?Ì KbM? ?Q¨M i?¨M? M?B
+ÁM +¦ M?B K pK ç€M? ;B i æ¢B h®M; >Q¨M; æ - KbM? HB M +?d +?Ì M?'i i?®M; i
F?ÄB s¢ çB m i? ;BÈB M¨v- ç` çB K KbM? +?O v m im Hmv M- /M b Q +kM; H¨ >m

.QÆM; G¶B K°i +€B pQÊi [m - çB iÈB i`QÈ+ K†i >Q¨M L? M GB i- [m v p i`€B iBK +
K°i [mv MX

"QM?X X X

h?•M i? >Q¨M L? M GB i #` b•m b„+ ç"T p¨Q HÁM; ç'iX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ç€M? ;B i oä h?–M æ¢B oB M J½M >Q¨M L? M
Ny id- F?Q +¬M; ;B€ i`` +?QM i`,K i`B m- iQ+? T?•M ;B€ i`` +?QM i`,K i`B mX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB i?m çQÊ+ >€K h?B M *?MvX

.QÆM; G¶B FBM? M;¢+ F?¬M; i?¬B- F?¬M; T?ªB Î i`QM; i? ;BÈB M¨v ç€M? ;B i F
;B€ i`` b Q\ G¨K b Q ?B M i¢B ç€M? +? i >Q¨M L? M GB i M¨v H¢B +¦ FBM? M;?B
;B€ i``\ *€B M¨v ç®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B M;QÊ+ H¢B H¨ MB K pmB M;Q¨B w K

L¦B M?Q p"v- +?d +–M KbM? H¢B ç€M? ;B i K°i oä h?–M- M?Q p"v HB M +¦ i? i?m
p"v- KbM? HB M +¦ i? ç°i T?€ oä h?–M +'T K°i- çB p¨Q oä h?–M +'T ? BX

s2K ` ibM? ?m®M; M¨v- +?d +¦ ç€M? ;B i oä h?–M +ªM? ;BÈB- KÈB +¦ i? i?m ?Q
KbM? pšM +–M T?ªB çB ç€M? ;B i oä h?–M +ªM? ;BÈB pä ;BªX

o T?–M oä h?–M +ªM? ;BÈB pä ;Bª M¨v H¨ B\ .QÆM; G¶B i`QM; H9+ M?'i i?ÌB pš
KbM? #B i oä :Bª pQÊi [m +'T ç° oä h?–M- +kM; +?d +¦ K'v M;QÌB- K¨ K'v M;QÌ
M?B m +kM; +¦ [m M ? - KbM? +kM; F?¬M; i? ç€M? ;B i i?m°+ ?¢ +O KbM? +?S\
?° EBK Zm®+ M¨v ?ŠM H¨ b) F?¬M; ;BªM; ?Q¨- M?Q i? - KbM? M;QÊ+ H¢B +kM; #

L m M?B K pK ç½ ?Q¨M i?¨M?- >Q¨M L? M h¬M; +MM; >Q¨M L? M GB i ç m #` KbM
+kM; F?¬M; +¦ i'i v m T?ªB Î H¢B +?¶ M¨v- ?ÆM M[MÆB M¨v- M?[M; M;QÌB F?€+
FB - ?ŠM H¨ b) iÈB- imv `^M; .QÆM; G¶B F?¬M; bÊ- +kM; Km®M FBM? M;?B K ;B
+ÁM F?¬M; `ä `¨M; H„K- ç®B T?QÆM; im pB ç M +MM; H¨K b QX

*€B ;¼B H¨ #B i M;QÌB #B i i i`,K i`"M i`,K i?„M;- ?B M i¢B KbM? +,M #ªM F?¬M;
+O ç®B T?QÆM;- +?Q M M pšM H¨ i€+? ` i®i M?'iX

a m F?B i`Î H¢B oQÆM; T?O +O >Q¨M L? M >²M; GB i- .QÆM; G¶B HB M +?m˜M
æªQ K°i +?mv MX

@ >Q¨M L? M >²M; GB i- #•v ;BÌ bU ibM? ç½ H¨K i?Ä ç€M;- p®M i Km®M i?m T?K
?„M i?¨ +? i F?¬M; ?¨M;- #•v ;BÌ i Km®M M;QÆB Î i`QM; K'v i?€M;- i®B ç i`QM; ?
F?®M; +'K [m•M- +?QÎM; F?®M; EBK Zm®+ ?Q¨M; +mM; M¨v- M;QÆB H¨K çQÊ+ b

.QÆM; G¶B M?bM ?„M M¦BX

EBK Zm®+ M¨v- bQ pÈB J¬M; *´ M?Ä v m M?B m H„K- +?Q M M i`QÈ+ ? i i?m T?K+
h®M;- çQÆM; M?B M- T?ªB ç2K æ¢B h®M; i?m p¨Q i`QM; i9B- M?QM; +kM; F?¬M
+ÁM M?[M; i? K [m M ¬ H¢B M¨v- KbM? HB M HQÌB tY i`Q- ç M i?ÌB çB K ç ç€K M
H¨ çQÊ+X

@ L;¨B +S v M i•K çB- *?9 *¬M;- i M?'i ç`M? Î i`QM; MY M,K i?ÌB ;B M ?Q¨M i?¨

>Q¨M L? M >²M; GB i p¶ #° M;U+ #ªQ çªKX

@ æQÊ+- p"v i b) +?Ì iBM iS+ +O M;QÆB- +ÁM #¼M M;QÌB a h?¬M; h?B M- HB
i?U+ HU+ +O #¼M ?¼ i,M; K¢M?- +kM; +¦ i? ;B9T M;QÆB H¨K M?B m +?mv M-
Km®M H¨K b B +?mv M ;b- +ÁM +?mv M .QÆM; h?B i h•K- i +kM; F?¬M; +MM; M;
#^M; F?¬M; i?b +€B K¢M; M?Ä +O M;QÆB b) F?¦ ;B[çQÊ+X

>Q¨M L? M >²M; GB i M¨v M?'i ç`M? T?ªB ;ä K°i T?2M- M m F?¬M; M?Q p"v- pšM
iQÎM;- ;B ?Qª M¨v b) v i?2Q +?O w +O KbM? H¨K pB +X

.M b Q ?„M ç½ iWM; +¦ i`ªB [m +MM; HQ¢B- .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; Km®M +?mv
i?S ? BX

@ *?9 *¬M; M;QÆB v M i•K- i?m°+ ?¢ imv i F?¬M; i€B T?¢K- M m M?Q i?m°+ ?¢ H
iU T?€i bBM?- *?O i?QÊM; +S tY iY i?m°+ ?¢X

:BÌ F?„+ M¨v b m HQM; >Q¨M L? M >²M; GB i K² ?¬B H¢M? +?ªv `ÁM;- H9+ ç¦ KbM?
M;šK H¢B +kM; +ªK i?'v M;?o K¨ bÊ- M m M?Q .QÆM; G¶B i?"i bU +MM; KbM? iQM
H¨ +¦ i? K KQÌB +€B K¢M;- +kM; F?¬M; çO ?„M i?m i?"TX

@ VKX

.QÆM; G¶B ;"i ç–m- #B m i?` iU KbM? #B iX

@ *ÁM +¦- +QM M;QÆB >Q¨M L? M E? M;- +¦ i? i?Q+? ?ÊT i?ª K°i Qi [mv M HU+ +
+?¶ i®i +kM; b) +¦- M?QM; M m M?Q T?K iY +€+ M;QÆB F?¬M; i? ?Q¨M i?¨M? M
[mª- +€+ M;QÆB H¨ #B i- i F?¬M; Km®M t2K M;QÌB p¬ /KM;X

L¦B tQM; .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; +?Q ?„M +Æ ?°B M¦B +?mv M- K°i +€B M?ªv H M

a m K°i i?€M;X

>Q aÆM çdM?X

G9+ M¨v >Q aÆM +¦ i? M¦B H¨ pä H•K M?•M bo i iK K°i çQÌM;- + Q i?O ç¬M; çªQ
* Q h?O ˜M M'T +kM; çB ` - ` M;Q¨B .QÆM; G¶B /U HB m +?QM? H¨- i`QM; +?mv
h?–M +ªM? ;BÈB- i?"K +?Q +ÁM +¦ ? B h?¬M; >mv M +ªM? ;BÈB oä :BªX

æQÆM; M?B M ? B p` h?¬M; >mv M +ªM? ;BÈB oä :Bª M¨v- K°i M;QÌB H¨ h?B m C
+€B F?€+ H¨ M?•M p"i h?B M aÆM- .QÆM; G¶B i?¬M; [m :B€K ç`M? i?m"i- iBM i
F?¬M; +¦ #B M T?€T ;B'm /B K çQÊ+ ? B K„i .QÆM; G¶BX

h?B m G•K hU +?QM? H¨ K°i ?Á i?QÊM; i` im´B- M?QM; .QÆM; G¶B `ä `¨M;- ?Á
` im´B i` K¨ i?¬B- im´B +?•M +?QM?- ç½ H¨ K'v i`,K- K¨ K°i p` h?B M aÆM FB - H
K M; [m–M €Q K¨m i`„M;- K°i i? M? çQªM FB K MÆB i v- t2K ` F?B M M;QÌB i +
F?¬M; i? pÈB iÈBX

L[iY M¨v im´B +kM; F?¬M; M?Ä- #'i [m€ bQ pÈB p` h?B m G•K ç iY FB Km®M i`
pB H¢B K¢M? ?ÆM K°i #"+- M¨M; +¦ i? M¦B H¨ .QÆM; G¶B Î # M i`QM; s¢ æB m
>¨M- im pB H¨ i®B +QÌM; M?'iX

9jRX *?QÆM; 9Nd, æ®B *?B M L;k hmv iX URV

æQÆM; M?B M ç M F?¬M; +?d H¨ M?[M; M;QÌB M¨v- L;k hmv iiQ¨M #° ç m ç M- o
.QÊ+ aQ- •m .QÆM; S?QM;- >²M; h?'i *¬M;- +MM; L?'i æ,M; æ¢B aQ- M,K M;QÌB ç
M,K M;QÌB ç M; Î +?mM; K°i +?¶ M¦B +?mv M T?B K- ç†+ #B i H¨ oQÆM; h`MM; .C
+? i- ?¬K M v tm'i ?B M Î i`QÈ+ K„i K¼B M;QÌB- F?B M M;QÌB i +ªK i?'v F?¦ K¨ iE

J¨ H¨K M;QÌB i /Î F?¦+ /Î +QÌB M?'i +?QM? H¨- *?•m "€ h?¬M; M¨v H¢B ¬K oQÆM;
KQÈi- ibM? ?bM? M¨v F?B M M;QÌB i F?¬M; M?`M çQÊ+ +QÌBX

h`W çB M?[M; M;QÌB M¨v ` - H¢B ç M K°i +?9i pä H•K M?•M bo +¦ iB M;X

*€B ;b i¢T i?'i i¢T #€i i? HU+ ç m iÈB- i`QM; ç¦ F +ª *¬ h¬ J° .mM;- +kM; +?QM
.mM; S?K+ J° .mM; S?QM;- M;QÌB GBM? h?Sm +mM; +kM; +¦- GBM? h?Sm +mM;
+?QM? H¨ b B #B i K°i i`ÌB- F€ i?U+ GBM? h?Sm +mM; +kM; F?¬M; Î h?B M aÆM
>Q >¨M;- pä +¬M; im pB +kM; F?¬M; i²B- oä h?€M? æ¢B oB M J½M- #'i [m€ ç2K b
pšM H¨ v m ?ÆM K°i #"+- J° .mM; S?QM; M¨v H¢B ç½ ç¢i iÈB oä h?–M +'T K°iX

"'i [m€ ;B ?Qª M¨v im pB imv `^M; + Q- M?QM; ç .QÆM; G¶B F?€ H¨ F?¦ +?`m- ;B
ç M?'i i?B M ?¢- iU ?² F?¬M; ç2K #'i Hm"M M;QÌB M¨Q ç p¨Q i`QM; K„i- çB m M
+?€M ;?ûiX

h`W i?S M¨v ` +ÁM +¦ JBM? :B€Q +kM; iÈB- M;QÌB ç M ;¼B H¨ S?QÆM; h?B M h
M¨v im pB +kM; F?¬M; i? F?BM? i?QÌM;- +kM; H¨ oä h?–M +ªM? ;BÈB- im Hmv M
?¼+ *¨M E?¬M æ¢B L .B- *¨M E?¬M æ¢B L .B M¨v M;QÊ+ H¢B +kM; H¨K .QÆM; G
+¦ +Æ ?°B- iU M?B M F?¬M; i? #m¬M; i? X

æQÆM; M?B M +kM; F?¬M; +?d +?WM; M¨v K¬M T?€B- +ÁM +¦ L;k >´ K¬M H'v L;k
?¼+- K†i F?€+ +ÁM +¦ h?–M h?•m J¬M- EBK *QÆM; K¬M- K°i Qi K¬M T?€B ç m i
K¬M T?€B M¨v- +kM; F?¬M; ? +¦ M;QÌB M¨Q +QÌM; ç¢BX J¢M? K) M?'i- im pB +kM
F€ K¨ i?¬B- F?¬M; +¦ ç†i Î i`QM; K„i .QÆM; G¶BX

æQÆM; M?B M M?[M; M;QÌB M¨v- M m M?Q +¦ i? i?m ç #ªM i?•M bY /KM;- ç¦ +k
FûKX

J¨ Î # M i`QM; M?[M; M;QÌB çB iÈB M¨v- +¦ K°i ç°B M;QÌB ç .QÆM; G¶B p¬ +MM; F
H¢B +¦ i? H¨ K°i ç€K M;QÌB i•v T?QÆM;- i¦+ p¨M;- K„it M?- M?[M; M;QÌB M¨v H¨ I
;¼B H¨ J¬M; h•v- H¨ K°i M K iY p¦+ M;QÌB F?¬B M;¬- KkB + Q i?ŠM;- pk F?Q +O
i?QÆM;- T?QM; +€+? F} bo ç†+ #B i +O S?QÆM; h•vX

h?U+ HU+ +O M;QÌB M¨v M;QÊ+ H¢B +kM; F?¬M; FûK- +kM; H¨ oä h?–M +'T ç°- o
M;QÌB M¨v- +¦ i? pQÊi [m ?„M- +kM; +?d +¦ KbM?- +ÁM +¦ h`B m E? M;- K†i F?€-
;BÈB + Q i?O K¨ i?¬BX

.QÆM; G¶B çSM; Î i` M H¬B ç¨B i`mM; QÆM;- M?bM M;QÌB #®M T?Q - +'i + Q ;B½

@ >¬K M v H¨ M;¨v i®i- H¨ K°i H–M oä G•K ;B Q HQm i?`M? ?°B- i Î ç•v ç®B pÈB K
M;? M?X

.QÈB ç¨B iB M; p¶ i v p M; H M- `'i M?B m M;QÌB pšM H¨ +?Q .QÆM; G¶B K†i KkB
oä G•K ç¢B ?°B H–M M¨vX

@ æQÊ+ `²B- i +kM; F?¬M; M?B m HÌB- M?Q p"v i imv M #® ?B M i¢B oä G•K ç¢
ç–mX

.QÆM; G¶B pmM; i v H MX

@ o` M? ?MM; M¨Q iÈB H¨K +€B i?S M?'i\

.QÆM; G¶B pW /Si HÌB- +?d +¦ K°i M;QÌB H M H¬B ç¨B- H¨ K°i ?Á i?QÊM; p¦+ M;
M?Q H¨ M;QÌB h`mM; M;mv M- .QÆM; G¶B K°i +€B :B€K ç`M? i?m"i [m - T?€i ?B
S?€T oQÆM;- EBK Gm•M S?€T oQÆM; M¨v F?¬M; +¦ Î # M i`QM; s¢ çB m iWM; tm
çB m i? ;BÈB- H¨ ç¢B ç¢B +¦ iB M;- #'i [m€ H9+ M¨v EBK Gm•M S?€T oQÆM; im p
p"v- #•v ;BÌ #'i [m€ H¨ oä h?€M? i`mM; F€ K¨ i?¬B- im Hmv M oä *¬M; h•K S?€T H¨
+¬M;X

GQM; hQÊM; " L?QÊ+ +¬M; M¨v- K¶B K°i i–M;- ç m +¦ HU+ HQÊM; +U+ ç¢B- #•v
im Hmv M ç M i–M; i?S i€K- HU+ HQÊM; +U+ ç¢B- ?–m M?Q +¦ i? +MM; oä h?€M?

L?È iÈB # M i`QM; h?–M çB m i? ;BÈB- EBK Gm•M S?€T oQÆM; GQM; hQÊM; "
ç M i–M; i?S KQÌBX

@ hB m i,M; EBK Gm•M ç M i?dM? ;B€Q +€+ p` h`mM; L;mv M oä G•K * Q h?OX

EBK Gm•M S?€T oQÆM; +?'T i v ?¨M? H - M?2Q K„i H¢B M¦BX

L?bM F?BM? +¬M; +O EBK Gm•M M¨v H M ç¨B- i'i +ª K¼B M;QÌB #B i- EBK Gm•M
M;QÌB M¨v- H¢B F?¬M; T?ªB M;QÌB h`mM; M;mv M- M;QÊ+ H¢B +kM; ;B"i KbM?X

@ hQ¨M *?•M :B€Q E?•m sY *Æ i ç M ;†T ;Ð M;QÆB K°i H–MX

G–M M¨v ` i`"M H¨ hQ¨M *?•M :B€Q E?•m sY *Æ- E?•m sY *Æ M¨v ?B m +?B M-
:B€Q iQM? ibM? M¦M; Mªv M?'iX

@ æQÊ+- i HB M HoM? ;B€Q hQ¨M *?•M :B€Q E?•m æ¢Q h`QÎM;X

h` M K†i EBK Gm•M K M; i?2Q MK +QÌB M?¨M M?¢i- ?QÈM; p E?•m sY *Æ #€B K°i
i`QM; KB M; M¦B,

@ JÌBX

@ JÌBX

E?•m sY *Æ bY /KM; FB K- hQ¨M *?•M EB K S?€TX L?'i i?S+ tm•M w `½ `ÌB ?QÈ
oQÆM; +¬M; ç€M? iÈBX

EBK Gm•M S?€T oQÆM; imv `^M; /MM; +?QM? H¨ bQM; +?QÎM;- M?QM; mv HU+
hQÊM; " L?QÊ+ +¬M;- #®M T?Q KÆ ?² +¦ iB M; GQM; hQÊM; ;¨Q i?ûi- F?B M M;
+?'M M?B TX

:†T EBK Gm•M S?€T oQÆM; K°i +?QÎM; #S+ HmB i`QÌM; FB K +O KbM?- E?•m sY
F i i?9+- +?mv M i?¨M? M?'i i?S+ F?€+- €M? FB K # Q T?O [m M? i?•M EBK Gm•M

J„i i?'v i`QÌM; FB K HB M Km®M +¬M; FQ+? çQÊ+ i` M M;QÌB EBK Gm•M S?€T oQ
oQÆM; F?¬M; M? M? F?¬M; +?"K- F?¬M; +¦ ?Q M; K M; +?9i M¨Q- H¢B H¨ ç€M?
M¨v F?Q i? +¨M; i? K ?MM; ?²M- mv HU+ +¨M; ?ÆM # T?–M- iB M; HQM; M;•K- +
FbM? F?Q K½M? HB i- Q M? FQ+? i` M i`QÌM; FB K +O E?•m sY *ÆX

E?•m sY *Æ HMB H¢B K'v #QÈ+- H9+ M¨v KÈB M;WM; H¢B- F?¦2 KB M; i`¨M ` K°i
M?Êi- ?B M M?B M H¨ #` M°B i?QÆM; F?¬M; M? X

E?¬M; M;?o iÈB EBK Gm•M M¨v H¢B ?Q¨M iQ¨M F?¬M; ç w FB K i? +O KbM?- K
+QÌM; ç T?€- M°B HU+ KbM? FûK t ?„M- +?Q M M çÁM ç€M? M¨v HB M #` M°B i
M?"M i`"M +?B M M¨v KbM? i?m - i?m i`B i ç - E?•m sY *Æ imv +ªK ;B€+ KbM? I
:B€Q- K'i K†i aQ S?K oQÆM; h`MM; .QÆM;- M?QM; +kM; F?¬M; T?ªB H¨ M;QÌB i
i?m FB K HMB H¢B- F?QK M;QÌB M¦B,

@ h i?m X

@ æ i¢X

EBK Gm•M +kM; F?¬M; +¦ #B m ?B M ` ç„+ w +?9i M¨Q- ?„M #B i h`mM; L;mv M +
+¦ KQÌB K'v M;QÌB ç m H¨ KbM? M?bM F?¬M; i?'m- ?B M M?B M +¬M; HU+ +O #
?ÆM- K¨ i`QÈ+ K„i E?•m sY *Æ imv M¨v `^M; #¢B i`QM; i v KbM?- M?QM; M m M?Q
GQM; hQÊM; " L?QÊ+ +¬M;- K¨ H'v T?QÆM; i?S+ +SM; +?¼B +SM;- KbM? ç9M; I
M¨QX

J°i ?²B K°i ?²B- +S M?Q p"v çB [m - i?ÌB ;B M i`ªB [m M? M? +?¦M;- H"T iS+ HB
iB T i?2Q H¢B iW #m´B i®B ç M b€M; bÈKX

L;Q¢B i`W M;QÌB oä h?€M? æ¢B oB M J½M i`Î H M- +€B F?€+ ç m +¦ ;B Q i?OX

.QÆM; G¶B #B i- M¨v +kM; ç M H9+ `²B- KbM? M M ç2K M?[M; M;QÌB M¨v ç€M? #

9jkX *?QÆM; 9N3, æ®B *?B M L;k hmv iX UkV

.QÆM; G¶B +,M #ªM F?¬M; HQ H„M; KbM? iB m ? Q- KbM? +¦ *'T i®+ >²B E?Q ç
M¨Q HQ H„M;- ?m®M; ?² h?B i"® a K +O KbM? æ¢B oB M J½M- EBK *?mM; h`€Q
KQÌB- H9+ i`QÈ+ i`QM; pÁM; K°i i?€M;- .QÆM; G¶B ç2K EBK *?mM; h`€Q iW i–M;
i?S KQÌB- HU+ T?ÁM; M;U i,M; i? K K'v H–M M[X

.QÆM; G¶B K°i [mv M Q M? HmB >Q >¨M;- çSM; Î i` M ç¨B- ?¨Q F?Q + M p•M- + Q

@ L m M?Q ?¢ i?'T M?Q p"v- M?Q p"v i?ÌB ;B M +kM; [m€ H•m- çÆM ;BªM HB M /Q
+€B iWM; +€B H M- +kM; +¦ i? +MM; iB M H MX

L;?2 .QÆM; G¶B M¦B- i'i +ª K¼B M;QÌB K'i ?SM;- i?B m MB M M¨v- H¢B iQ K²K M
#B i MÆB M¨v h`mM; L;mv M L;k hmv i pšM F?¬M; +¦ ç°M; i?O- #'i [m€ ç¢B ç b®
i?B m MB M M¨v F?¬M; i? F?BM? i?QÌM;- +?Q Qi- ?„M K°i [mv M HB M ç2K >Q >'
H¬B ç¨BX

L m M?Q ?„M H¨K p"v- ç¦ H¨ #ÎB pb i?U+ HU+ +O #ªM i?•M ?„M +QÌM; ?½MX

o` ç iY h?B m G•K FB +MM; h?B M aÆM hB M hY M?bM .QÆM; G¶B ?¨Q F?Q M?C
imv ? B M;QÌB +kM; #B i- .QÆM; G¶B M¨v F?¬M; çÆM ;BªM- ?ÆM M[M;QÌB K M;
M;?o iÈB- ?„M H¢B Km®M H'v bS+ K°i M;QÌB F?B m +?B M ? i i?ªv + Q i?O- imv `
M?"T i`QM; ç¦- M?QM; +kM; F?¬M; i? ?B m `ä- M?B m M;QÌB M?Q p"v- oä h?–M
ç²M; i?ÌB p•v +¬M;- FB +kM; F?¬M; i? F?BM? i?QÌM;X

@ æ¬M; h¨- h•v æ°+- "„+ *€B- L K æ - h`mM; h?–M h?¬M;- +€+ M;QÆB +MM; H M ç
HU+ H¨K b QX

.QÆM; G¶B i?'v F?¬M; +¦ ç°M; ioM?- HB M +?d K†i ;¼B i M ?¬X

æ€K M;QÌB oQÆM; h`MM; .QÆM; >Q¨M; .QÊ+ aQ HB + K„i M?bM M? m- /²M /"T T?

L,K M;QÌB ç2K .QÆM; G¶B # Q #¼+ p•v [m M?X

"¼M ?„M ç m F?¬M; HQ H„M;- #ÎB pb #¼M ?„M #B i i?U+ HU+ .QÆM; G¶B- i?U+
ç¢B- +?Q /M H¨ M,K M;QÌB KbM? HB M i?O +kM; +?Q +?„+ +¦ i? ç€M? i?„M; ?„M-
HU+ ` i vX

"` L;k hmv i p•v M?®i- .QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB p¬ +MM; FBM? M;¢+- i?2Q ç¢Q Hw
HU+ ç®B pÈB KbM? +,M #ªM F?¬M; +¦ #'i Hm"M €T HU+ M¨Q- M?QM; M;Q¨B w Km®
G¶B +ªK M?"M çQÊ+ K°i +¶ mv €T +QÌM; ç¢B- M,K M;QÌB M¨v iU ?² i`QM; +äB m
F€ /` #B M /`X

GQ¢B #B M /` M¨v ç i?U+ HU+ M,K M;QÌB i,M; i? K K'v H–M- +?Q .QÆM; G¶B i,M

"•v ;BÌ M,K M;QÌB HB M i?O- i?U+ HU+ H¢B iQÆM; çQÆM; pÈB K°i oä h?–M æ¢B
/'m ?B m pQÊi [m - çB m M¨v H¨K +?Q .QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB FBM? ?½BX

E?¬M; +?d H¨ .QÆM; G¶B- h?B m G•K ?Á i?QÊM; FB +MM; h?B M aÆM hB M hY
F?¬M; F?ÄB ;B"i KbM? M?bM H M H¬B ç¨B- +¶ €T HU+ M¨v- M;QÌB #bM? i?QÌM;
? B M;QÌB H¨ h?¬M; >mv M +ªM? ;BÈB + Q i?O- +ªK SM; iU M?B M F?¬M; ;B®M; M
i? i?„M; ç M H–M H¬B ç¨B M¨v ? v F?¬M;- ? B M;QÌB +kM; i`¨M M;"T iÁ KÁX

L,K M;QÌB +kM; +ªK ;B€+ çQÊ+- i?U+ HU+ M,K M;QÌB KbM? iU ?² +¦ i? +?²M; +?
+?d H¨ K°i +°M; K°i çÆM ;BªM M?Q p"v- i?U+ HU+ i,M; H M K'v H–M- KÆ ?² T?M ?
+ªK ;B€+ ?mv M /B m iW i` M i?•M i? M,K M;QÌB bBM? ` X

.QÆM; G¶B Î i`mM; i•K M,K M;QÌB p•v FQM- +ªK ;B€+ çQÊ+ HU+ HQÊM; M,K M;QÌ
M?Q p"v- M;mv M H B M,K M;QÌB /o M?B M M;–K +¦ w L;k ?¨M? +?B ç¢QX

EBK K°+ i?Ov ?Ä i?´- HU+ L;k >¨M? ç2K KbM? €T +? H¢BX

"'i [m€ .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; HQ H„M;- i?U+ HU+ M,K M;QÌB imv i,M; +QÌM; K
T?ªB H¨ / /¨M; #` ç€M? #¢B M?Q p"v- h?B i "® a K +O KbM? æ¢B oB M J½M- EBK
ç M i–M; i?S KQÌB- ?€ H¨ M,K M;QÌB +¦ i? M?®i H¢B- M m M?Q M,K M;QÌB im pB
;BÈB- pšM H¨ +¦ i? ç®B pÈB KbM? i¢Q i?¨M? [m'v M?B m M?'i ç`M?- M?QM; +kM
K¨ i?¬B- M m M?Q +¦ i? ç¢i ç M oä h?–M i`mM; F€- M?Q p"v KbM? HB M F?¬M; +¦

æ®B pÈB i`"M T?€T HoM? M;°- .QÆM; G¶B H¨ +U+ +QÌM;- KbM? +ÁM +¦ *?•M h?U
i'i +ª M;Kv i` M;- ?ÆM M[M,K M;QÌB T?®B ?ÊT +kM; F?¬M; ? ç¢i ç M +ªM? ;BÈ
M M M,K M;QÌB ?B M i¢B pšM ;B[F?¬M; M´B KbM?X

L;mv M #ªM .QÆM; G¶B pšM HQ H„M; i?QÆM; i´M M,K M;QÌB- ?B M i¢B .QÆM; G
KbM?- i?2Q F?Q i? .QÆM; G¶B i,M; H M- M,K M;QÌB oQÆM; h`MM; .QÆM; +kM;
F?¬M; M;WM; i,M; HÈM- M;,M M;„M K'v ;B•v K¨ i?¬B- €T HU+ HB M i,M; K'v H–MX

_'i M? M? F?Q i? .QÆM; G¶B HB M €T +? H¢B M,K M;QÌB HB M i?O- iQ i? M,K M
mv ?B T- F?Q i? M,K M;QÌB ;B®M; M?Q #` K°i i? M? i`QÌM; ç Q b„+ #ûM +?ûK ` X

L?QM; H¨K M;QÌB i ;B"i KbM? +?QM? H¨- F?Q i? +O .QÆM; G¶B F?¬M; M;WM; i
€T +? - H¢B ç M; F?¬M; M;WM; ` M Hmv M- M,K M;QÌB ,M w F?¬M; M;WM; i,M; i?

Í /QÈB H¬B ç¨B K°i Qi M?•M bo pä H•K pä +¬M; i?'T F?¬M; M?bM ` K¬M ç¢Q ;b- p
M¨v b) p¬ +MM; F`+? HB i- M?QM; F?¬M; M;?o F?¬ F? M M?Q i? - b€m M;QÌB çS
M?Q+?X

"'i [m€ K°i Qi im pB ç¢i ç M oä h?€M? ?"m F€ ?Q†+ H¨ + Q ?ÆM- HB M +¦ i? M?bM
t2K i`Á pmB- i`QM; M;? i`¬M; K¬M ç¢Q- pä +¬M; im pB ç¢i ç M +'T ç° M?'i ç`M?- H
çQÊ+- b€m M;QÌB imv ``^M; M?bM M?Q F?¬M; ? ç°M; i?O- #'i [m€ H¨ H'v iBM? i?–

aQM; T?QÆM; F?Q i? F?¬M; M;WM; FûQ H M- [m–M €Q i¦+- F?¬M; ;B¦ K¨ # vX

L,K M;QÌB oQÆM; h`MM; .QÆM;- i` M i`€M ç½ M´B H M HQi M? HQi M?Qi K² ?¬
M?Q +k K°i #° p¬ +MM; ?Ì ?[M;- F?¦2 K¬B M? +? H M K°i iB w +QÌB M?¨M M?¢iX

@ æ°M;- ç°M;X

L;QÌB /QÈB ç¨B T?€i ?B M M,K M;QÌB #„i ç–m ?¨M? ç°M;- ?QÈM; p .QÆM; G¶B ç

"¼M ?¼iU ?² i?'v çQÊ+ .QÆM; G¶B H¨i?B m MB M iU + Q iU ç¢B- #` M,K M;QÌB
M?QM; F?¬M; #B i H9+ M¨v bÎ /o M,K M;QÌB oQÆM; h`MM; .QÆM; ç°M; i?O- ç¦ H
H¨ #` ûT K¨ p¨Q +¬M;- #ÎB pb #¼M ?„M `ä `¨M;- M mi?"ibU F?¬M; iB M +¬M;- +?d

L?bM M,K M;QÌB iB M +¬M;- .QÆM; G¶B F?¬M; ? bÊ ?½B- #ÎB pb .QÆM; G¶B #B
;BQÆM; ? i ç¨- #•v ;BÌ iB M +¬M;- #'i [m€ H¨ pb +MM; KbM? H¨K ;„M; bS+ +m®B +

æ½ M?Q p"v- p"v ?½v ç +?Q +€+ M;QÆB bKT ç´ çB- .QÆM; G¶B H–M i?S ? B i,M;
iBM? i?–M +QÌM; ?½M- FB K w çB M +m²M;- ?QÈM; p M,K M;QÌB M;?B M ûT çB H
H¨ ?„M Î# M i`QM; EB K h?€T HoM? M;°- # M ç–m Î# M i`QM; *¬M Gm•M iB M +ªM
M;° i?•M T?€T ` - ç®B pÈB FB K w mv €T- +kM; +¦ HoM? M;°X

J¨ .QÆM; G¶B iMv w T?¦M; i?Q+? FB K w +O KbM?- H¢B H¨K +?Q M,K M;QÌB F?
M;QÌB p®M F?¬M; +¦ +QÌM; ?½M M?Q .QÆM; G¶BX

9jjX *?QÆM; 9NN, æ€M? "¢B L;k hmv i- L?B K oK >Q¨M h?¨M?X

"•v ;BÌ +¦ i? +MM; .QÆM; G¶B +?®M; H¢B- #'i [m€ H¨ #ÎB pb M,K M;QÌB HB M i?Q
i`"M T?€T ç†+ i?M K¨ i?¬B- M?QM; #•v ;BÌ M,K M;QÌB pšM F?¬M; i? ç¢i ç M KS+
+,M #ªM F?¬M; +€+? M¨Q ?Q¨M K„ ,M w T?®B ?ÊT- i? K p¨Q im pB M,K M;QÌB- +k
i?–M +MM; .QÆM; G¶B +? M? H +? i?"ibU H¨ [m€ iQ HÈM- i`QÈ+ ç¦ HU+ HQÊM; iE
.QÆM; G¶B- iBM? i?–M HU+ +O ?„M iU ?² +m²M +m°M F?¬M; /Si- M,K M;QÌB H¨
?„M\

@ æ¢M +?d i?–M +¬M;X

@ *€T J¬ h?–M *¬M;X

@ >¨M; GQM; h?"T "€i *?QÎM;X

@ L?'i .QÆM; *?dX

@ Zm€ >Q "ªQ æB MX

L,K M;QÌB K°i +MM; H9+ ` i v- i?B i`B M ` +¬M; T?€T K¢M? M?'i +O iWM; M;QÌE
i? p•v FQM- iW M,K T?QÆM; ?QÈM; +¬M; FQ+? .QÆM; G¶B- M,K ç¢Q FbM? F?Q
i M M?¼M- ?QÈM; p .QÆM; G¶B +¬M; FQ+? [m X

L;k ç¢Q FbM? F?Q +kM; F?¬M; T?ªB H¨ T?•M i€M- M?bM M?Q i€+? ` - H¢B +¦ K°i H
mv HU+ i,M; ;'T #°BX

.QÆM; G¶B +ªK ;B€+ çQÊ+ €T HU+ ç°i M?B M i,M; HÈM- ;–M M?Q H¨ K'v H–M i`Q

"'i [m€ .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; bÊ- +kM; F?¬M; HQ H„M;- i`€B H¢B MÎ MK +QÌB-
#^M; F?¬M; i?b [m€ / /¨M; HB M ç€M? #¢B L;k hmv i HB M i?O- M?Q p"v KbM? H
iUm +kM; F?¬M; +¦X

.QÆM; G¶B ? B i v +?"K `½B ;BÆ H M- ç2K +?•M F?Q i`QM; +Æ i? T?¦M; i?Q+? Î
F?Q +–m- +?•M F?Q +–m Î i`QM; i v .QÆM; G¶B F?¬M; M;WM; tQ v i`ÁM- iB T i?
FB K- +€B M¨v +kM; H¨ .QÆM; G¶B Î# M i`QM; EB K h?€T HoM? M;° ç M K°i +?B
[m - K°i +?B m M¨v mv HU+ H¨K b Q- .QÆM; G¶B F?¬M; /€K F?ŠM; ç`M?- #'i [m€
;BªK M?Ä- H9+ M¨v mv HU+- +,M #ªM F?¬M; #^M; i?ÌB çB K KbM? iQ¨M HU+ i?B i
HB M i?O ?ŠM H¨ +¦ i? F?¬M; #` i?QÆM; i´M [m€ KS+ M;?B K i`¼M;X

*?m¬B iB m FB K M¨v Î i`QÈ+ M;U+ .QÆM; G¶B F?¬M; M;WM; tQ v i`ÁM- iB T i?2(
KB M; .QÆM; G¶B F?) [m€i K°i iB M;- M,K +?m¬B çQªM FB K /Q +?•M F?Q ?bM? i'
K M; ?QÈM; p M,K T?QÆM; ?QÈM; M? M? +?¦M; #„M ` X

Í # M i`QM; iB M; K¼B M;QÌB FBM? ?¬- M,K M;QÌB oQÆM; h`MM; .QÆM; /²M /"T
ç¨BX

L?bM i?'v ibM? ?m®M; M?Q p"v- i'i +ª K¼B M;QÌB t¬M t Q- H¨K b Q +kM; F?¬M;
p"v- ç•v +kM; H¨ L;k hmv i- M,K M;QÌB ç¢B /B M +?Q h`mM; L;mv M K¢M? K) M?'i
F?¬M; H¢B K°i i?B m MB M KQÌB i€K- KQÌB +?QM im´B- [m€ K'i K†i- F?¬M; b B H
b Q +kM; F?¬M; i? iBM çQÊ+- i?B m MB M M¨v- /o M?B M HÊB ?¢B M?Q p"vX

@ h?"i HÊB ?¢BX

J° .mM; S?QM; F?¬M; F?ÄB FBM? ?¬- p®M i`QM; HÁM; J° .mM; S?QM; +U+ F€ iU
+?B m M¨v +O .QÆM; G¶B- iU M?"M H¨ F?¬M; #^M;- ç®B ç–m L;k hmv i- M m M'
*¬M;- >Q¨M; .QÊ+ aQ +ÁM +¦ L?'i æ,M; h•v æ°+ •m .QÆM; S?QM;- i?„M; HÊB H¨ +¦

æQÆM; M?B M i`QM; HÁM; K¶B M;QÌB #¼M ?„M +¦ iQM? iQ€M- +?mv M M¨v M?'i
p'M ç i`¼M; ç¢BX æ†+ #B i H¨ EBK Gm•M S?€T oQÆM;- EBK Gm•M S?€T oQÆM; M
;BÌ .QÆM; G¶B Km®M ç®B pÈB J¬M; *´ ç°M; i?O- ?„M iU M?B M FBM? ?½B F?¬M
*´ €K b€i J¬M; *´ æ¢B >½M- €K b€i [m M HÈM iQÈM; HoM? J¬M; *´- M?Q p"v B +¦

E i [mª +O M¦ `ä `¨M;- #'i [m€ ?B p¼M; ?„M b) F?¬M; /MM; i?O çQ¢M M?Q p"vX

J¨ bmv M;?o i`QM; HÁM; S?QÆM; h?B M hQÌM;- +ÁM +¦ bmv M;?o +O J° .mM; S?
oQÆM; bmv M;?o H¨ F?¬M; ;B®M; M? m- .QÆM; G¶B Km®M F?ÎB #BM? i¢Q T?ªM-
+S M?Q p"v- KbM? b) +¦ +Æ ?°B HÊB /KM;- JBM? :B€Q iW b m F?B +m°+ F?ÎB M;
+? i i•K- K¨ S?QÆM; h?B M hQÌM; +?QM? H¨ i¬M iY S?QÆM; h`+?- ?„M H¨K b Q
?°B i®i M?Q p"vX *¨M; HQ¢M- p"v H¢B +¨M; çQÊ+- JBM? :B€Q HB M +¦ i? M?•M +

æQÆM; M?B M J° .mM; S?QM; +?O w- F€ i?U+ +kM; ;B®M; M?Q p"v- J° .mM; S?
.mM; S?K+- H¨ ?"m M?•M ?Q¨M; i?'i MQÈ+ u M- pšM pb T?K+ [m®+ K¨ M¶ HU+- +?

*?Q M M M m M?Q .QÆM; G¶B F?ÎB M;?o - M?Q p"v i?B M ?¢ M¨v ç m b) H–M i?S
HB M +¦ +Æ ?°B- +¦ +Æ ?°B T?K+ [m®+- i`MM; FB M æ¢B u MX

J¼B M;QÌB i•K iQ F?€+ M? mX

J¨ H9+ M¨v- .QÆM; G¶B i v ;BÆ H M- K¼B M;QÌB M?'i i?ÌB v M ioM? H¢BX

@ æQÊ+- M m K¼B M;QÌB i€M i?¨M? M?Q p"v- M;mv M w [mv i?m"M .QÆM; G¶B
F?¬M; #¢+ ç½B K¼B M;QÌB- F?¬M; M;¢B M¦B +?Q +€+ p`- #•v ;BÌ hQ¨M *?•M :B€Q
*?QÎM; " M;- M?[M; # M; T?€B M¨v +kM; ç½ ç€T SM; i`Ê ;B9T i - ;B9T i i?®M; I
+?Q M M +€+ M;QÆB T?ªB +•M M?„+- M m M?Q +€+ M;QÆB M;mv M w- M?Q p"v +
M; +?O *€B # M; >²M; h?'i *¬M;- çQÆM; M?B M- +€+ M;QÆB +kM; +¦ i? çB ibK
ç¢Q i`QÎM;- +kM; +¦ i? çB ibK h?B i *?QÎM; h?Ov h?QÊM; S?B m *Wm h?B M L?"
+€+ M;QÆB- #'i [m€- +¦ K°i +?9i i Km®M M¦B `ä `¨M;- +?B M i` M?- H¨ b) +¦ M;QÌ
K°i H–MX

.QÆM; G¶B M;WM; K°i +?9i M¦BX

@ æQÆM; M?B M M;QÌB [mv i?m"M i - M;mv M w i`Î i?¨M? i?m°+ ?¢ +O i - i H¨ im
?„M- K°i Qi M;QÌB +¬M; H Q F?€ HÈM- i b) i?QÎM; +?Q #¼M ?„M K°i Qi ç M /QÊ+
ç®B F?¬M; T?ªB ç M /QÊ+ #bM? i?QÌM;- M?[M; ç M /QÊ+ M¨v H¨ pä H•K M?•M bo
+?Q +€+ M;QÆB ç°i T?€ +'T ç° ?B M i¢B- çQÆM; M?B M +€+ M;QÆB +kM; +¦ i?
i?Q+? ?ÊT +€+ M;QÆB im Hmv M- #'i [m€ i'i +ª M?[M; i?S M¨v +kM; T?ªB +–M +¬M
+¦ M;QÆB ç¢i çQÊ+ ç–v çO +¬M; H Q- KÈB +¦ i? ç´B- M;QÆB i?m ?Q¢+? ç M +¬M
i? ç´B ç² p"i +¨M; i®i- i?"K +?Q +¦ ç M /QÊ+ +?Q +€+ M;QÆB i`U+ iB T ç¢i ç M K°

@ h M;mv M w- i M;mv M wX

J°i i? M? •K ?¬X

@ h +kM; M;mv M w- *?9 *¬M;- i M;mv M w i`Î i?¨M? i?m°+ ?¢ +O *?9 *¬M;- M;m
+¬M; H"T M;?B TX

J°i +€B •K i? M? F?€+ +kM; ?¬X

@ h M;mv M wX

@ h M;mv M wX

h?'v çQÊ+ im pB .QÆM; G¶B +QÌM; ç¢B M?Q p"v- K¼B M;QÌB +kM; M?`M F?¬M; ç
b Q\ *kM; +¦ i? +¦- M?QM; K ?Q†+ ç + Q pä +¬M; im pB +O KbM? i?"i bU H¨ [m
M?B m M;QÌB ç½ /WM; H¢B +ªM? ;BÈB +k K'v +?K+ M,K- MˆK K°M; +kM; Km®M ç°
?°B- #¼M ?¼ H¨K b Q +¦ F?ª M,M; b) #m¬M; i? \

@ æQÊ+- `'i i®i- +€+ M;QÆB H¨ i`QÈ+ ? i H M iB M;- M;mv M w i`Î i?¨M? i?m°+ ?
M?Q p"v i i`QÈ+ iB M i?QÎM; +?Q +€+ M;QÆB # pB M ç M /QÊ+- +€+ M;QÆB H"T

i,M; H M im pB- M¨v +kM; +¦ i? +?SM; KBM?- i F?¬M; H¨ M¦B ?Q M;- çQÆM; M?
+–M i?B i HQ H„M;- ç•v H¨ ;Bª- H¨ ç°+ /QÊ+- M m >²M; h?'i *¬M;- >²M; # M; +?O
+ÁM +¦ hQ¨M *?•M :B€Q . M? J¬M æ¢B S?€B M?Q p"v- çB K 'v K¼B M;QÌB ?ŠM H¨

L¦B tQM; .QÆM; G¶B pmM; i v H M- HB M tm'i ?B M # pB M ç M /QÊ+- T?•M #B
? i H M iB M;X

" M;QÌB ç¢B ?d- M?"M H'v ç M /QÊ+- K°i KMB i?ÆK M²M; M†+ iW # M i`QM; pB M

J¼B M;QÌB i?'v ç M ç M /QÊ+- F?¬M; +¦ ?Q¨B M;?B- ç M /QÊ+ M¨v imv i ç®B H¨ i?

9j3X *?QÆM; 8y9, Jm®M >ÊT h€+\ URV

*?Q M M H¨ M[M?•M +kM; F?¬M; +¦ /Q /U +?9i M¨Q- HB M ,M p¨Q- # M;QÌB M¨v im
ç¢B- #'i [m€ H¨ oä >Q¨M; +ªM? ;BÈB K¨ i?¬B- K°i M;QÌB H¨ oä >Q¨M; æ¢B oB M
M;QÌB H¨ oä >Q¨M; +'T #ªv- K°i M;QÌB H¨ oä >Q¨M; +'T +?QM- Km®M ç°i T?€ oä >Q
b Q iQ +?'i +O #¼M ?„M- i?"i bU H¨ F?¬M; /€K F?B M M;QÌB i F?2M i†M;X

"'i [m€ M;Q¨B /U HB m +O K¼B M;QÌB +?QM? H¨- b m F?B # M;QÌB M¨v ,M p¨Q
M;WM; i,M; +QÌM;X

a m KQÌB T?9i oä >Q¨M; æ¢B oB M J½M FB i`QÈ+ iB M ç°i T?€- iB M p¨Q oä æ -
H¨ oä :Bª oä >Q¨M; +'T +?QM FB ç°i T?€- +kM; ç²M; /¢M; H¨ iB M p¨Q oä æ bÆ F

*€B +m®B +MM;- imv `^M; F?¬M; +¦ H"T iS+ ç°i T?€ oä >Q¨M; +ªM? ;BÈB- iB M p¨
ç¢i iÈB oä >Q¨M; æ¢B oB M J½M- iB M p¨Q oä æ +ªM? ;BÈB- #'i [m€ H¨ p'M ç i?
H¨K °i Qi M;QÌB M;mv M #ªM M^K Î i`¢M; i?€B [m M b€i- ç m FBM? ?½B- ç•v H¨ bU
G¶B t€+ i?U+ +¦ i? ç M;QÌB i ç°i T?€X

æ M /QÊ+ M?Q p"v M?B m b Q\ æ€T €M F?¬M; +¦ B #B i- M?QM; +¦ i? F?ŠM; ç
+¨M; bÈK +®M; ?B M- b) +¨M; bÈK +¦ i? ç¢i çQÊ+ ç M /QÊ+- ?ÆM M[M?bM ç M
M;QÌB ç m ?®B ?"M- M m M?Q KbM? bÈK K°i +?9i ç€T SM;- bÈK K°i +?9i ;¼B ` -
/QÊ+- ç°i T?€ im pB- F?¬M; T?ªB H¨ KbM? b Q\

@ h M;mv M w pb +?O +¬M; ` bS+X

@ *?9M; i M;mv M w pb +?O +¬M; ` bS+X

L¨v t2K iB M; H K°i +€B bQ pÈB K°i +€B p M; /°B- i`QM; M?€v K„i- iB M; H `mM;

G9+ M¨v #¼M M;QÌB J° .mM; S?QM;- S?QÆM; h?B M hQÌM;- EBK Gm•M S?€T oQÆ
M;?o iÈB ?„M H¢B +¦ ç M /QÊ+ i?–M F€ M?Q p"v- K¨ Gw h?m o"M K†+ /M +¦ +?9i ;
[m€ H¨ +¦ +?9i ;B"i KbM? K¨ i?¬B- ç M /QÊ+ M?Q p"v- i¢B hm *?•M ;BÈB F?¬M; +Q
H¢B H¨ HBM? ç M /B m /QÊ+- i?B M FBK F?¦ +–mX

"'i [m€ #¼M ?„M +kM; `ä `¨M;- M?[M; ç M /QÊ+ M¨v imv `^M; F?¬M; iQM? H¨ ;b- i?
M¨v- +kM; H¨ H½M; T?QX

h?"K +?Q M; v +ª J° .mM; S?QM;- EBK Gm•M- +ÁM +¦ S?QÆM; h?B M hQÌM; ç m ;?
+kM; H¨ ç M /QÊ+ +¦ i? H¨K bM? ç°i T?€ #ªM i?•M #Q+? +?QÈM;- M m M?Q +¦ i?
/QÊ+ M?Q p"v- M?Q p"v KbM? HB M +¦ i? ç°i T?€- K†+ /M KbM? F?¬M; i? ç°i T?
M;QÌB F?€+ i`QM; M?¨ KbM?X

æQÆM; M?B M EBK Gm•M S?€T oQÆM; imv `^M; M;?o M?Q p"v- M?QM; KbM? F?
`m²M; #Ä [m®+ ;B +O KbM?X *?Q M M ?„M +® MûM w M;?o i`QM; HÁM;- tQ v M;

.QÆM; G¶B ç½ bÈK +?9 w ç M EBK Gm•M S?€T oQÆM;- i?'v ?„M `ÌB çB- +?d H¨ +Q
i?ª ?„M i`Î H¢B M?Q i? b Q\ EBK Gm•M S?€T oQÆM; M¦B ç M +kM; H¨ K°i M?•M p

i`Î H¢B- M?Q p”v F?¬M; F?€+ i?ª ?´ p M9B- bU ibM? ç®B pÈB KbM? F?¬M; +¦ HÊB
b) çB H¨K ç•v\

*?Q M M .QÆM; G¶B bÈK ç½ M #¨B M;QÌB- M;QÌB FB iU M?B M +?QM? H¨ h`B m
Gm•M S?€T oQÆM; M¨v K†+ /M +¦ +?9i ç¢B i¨B iB m /KM;- M?QM; M?Q i? bQ b€M

.QÆM; G¶B +kM; `ä `¨M;- b m HQM; EBK Gm•M S?€T oQÆM; M¨v +¦ K°i ;B ?Ä +Q
aQ i`QÈ+ +O J¬M; *´- +?QM? H¨ aQ S?K +O EBK Gm•M S?€T oQÆM;- " hQ æ¢iX

" hQ æ¢i M¨v .QÆM; G¶B F?¬M; `ä `¨M; ç M +MM; H¨K b Q- M?QM; +¦ i? H¨K J¬M
b) H¨ M;QÌB çÆM ;BªM\ *?Q M M /M M?Q i? M¨Q EBK Gm•M S?€T oQÆM; M¨v +kM
M?B M M m M?Q " hQ æ¢i FB /€K ç M- p”v i?b +¨M; i®i ?ÆM- ç ?„M +?d +¦ iÈB +

a m F?B tY Hw i®i K°i Qi +?mv M- .QÆM; G¶B HB M Km®M `ÌB çB- +ÁM M?[M; M;
M¨v- .QÆM; G¶B HB M ;B Q +?Q hQ¨M *?•M :B€Q J½ L;¼+- +ÁM +¦ *€B " M; >²M
M;QÌB H½M? ç¢Q- M?[M; +?mv M M¨v H¨ F?¬M; +–M M?9M; i v [m€ M?B m- ?ÆM
+?QM? H¨ Hmv M ç M- çQÆM; M?B M i`¼M; v m M?'i H¨- KbM? T?ªB çB ?Q¨M i?¨M
ç€M? ;B i h®M; Gw h¬M; h`B m Zm•M- +kM; ç M H9+ `²B- K°i F?B ?Q¨M i?¨M? M?B
im Hmv M *?•M GQM; [mv i i®+ ç° i'i M?B M b) i,M; M?B mX

hW F?B .QÆM; G¶B im Hmv M *?•M GQM; [mv i iÈB M v- T?€i ?B M *?•M GQM; [m
#ªM i?•M- ?ÆM M[EBK GQM; [mv i M¨v iU ?² +¦ i? ªM? ?QÎM; >Q¨ h?` "Q+?- #'
"Q+?- +kM; F?¬M; +¦ F?ª M,M; KÎ ` - p”v +?QM? H¨ K°i F?®B M;¼+ i, T?´ i?¬M; K¨
H¨ H¨K bM? i?ÌB çB K im Hmv M *?•M GQM; [mv i i®+ ç° M? M? ?ÆM K°i Qi- +€B I

L?QM; .QÆM; G¶B `'i `ä `¨M;- >Q¨ h?` "Q+? imv i ç®B F?¬M; +?d H¨ K°i F?®B M
.QÆM; G¶B i?”K +?Q M;?o iÈB- F?®B M;¼+ i, M¨v ?ŠM H¨ K°i #ªQ p”i +QÌM; ç¢B-
oQÆM; +QÌM; ç¢B- æ oQÆM; M¨v- +kM; F?¬M; T?ªB æ oQÆM; #bM? i?QÌM; K¨ i?
æ oQÆM;- M¦B i?Q /K M?Q hB M ;BÈB\ æQÆM; M?B M M¨v +kM; #'i [m€ H¨ bmv ç
bU i?U+- M?'i ç`M? T?ªB +ÐB #Ä T?QM; 'M +O >Q¨ h?` "Q+?- KÎ ` #Q K”i i`QM; ç¦
çQÊ+ >Q¨ h?` "Q+? i?W M?”M- T?€ ;BªB T?QM; 'M +O >Q¨ h?` "Q+?- M?Q p”v i'
"Q+? H°` #° K†i i?”i- #B i çQÊ+ /B M K¢Q +?•M +?QM? +O >Q¨ h?` "Q+? M¨vX

L; v i?ÌB çB K .QÆM; G¶B M?ªv H M i` M HQM; EBK ok- S?QÆM; h?B M hQÌM; +
i?ÌB ?¬,

@ .QÆM; KBM? +?O- tBM +?Ì K°i +?9i- i +¦ +?mv M [m M i`¼M; i?QÆM; HQÊM;X

S?QÆM; h?B M hQÌM; +MM; J° .mM; S?QM; i?'v ç®B T?QÆM; ç m M¦B M?Q p”v- H
çQÊ+ KK+ çQ+? i`QM; K„i ç®B T?QÆM;- ? B M;QÌB +kM; H¨ pb M?[M; ç M /QÊ+ F

h? M?QM;- bU ibM? i?”i bU +¦ çÆM ;BªM M?Q p”v b Q\ .QÆM; G¶B i?”i bU / #` H
H¨ / /¨M; ç¢i çQÊ+ M?Q p”v b Q\

æ®B pÈB i•K iQ +O ? B M;QÌB- .QÆM; G¶B +kM; çQ€M ç¢B F?€B- ? B M;QÌB M¨v
;BªM- /½ i•K +U+ ç¢B- çQÆM; M?B M F?¬M; T?ªB / i?m T?K+ M?Q p”v- #'i [m€ .
? B M;QÌB M¨v- +?Q /M i? K p¨Q i? HU+ T?Q b m ? B M;QÌB- +kM; F?¬M; +¦ +–M
?Ä - KbM? ?Q¨M iQ¨M +¦ i? iB m /B i i? HU+ T?Q b m ? B M;QÌBX

Jm®M M¦B +?mv M- +¦ +?mv M [m M i`¼M;- M?Q p”v +?Q #¼M ?„M K°i +Æ ?°B i'
.QÆM; G¶B pmM; H M p KdK +QÌB- #•v ;BÌ EBK ok +MM; .QÆM; G¶B Î H•m M?Q
+–M H¨K +€B ;BªB i?Q+? ;b- EBK ok HB M +¦ i? +ªK i?K çQÊ+ w iS +O .QÆM; G
i?S ? B `ÆB tm®M; i` M ç'iX

.QÆM; G¶B M?bM J° .mM; S?QM;- +ÁM +¦ S?QÆM; h?B M hQÌM; M¦B,

@ J° .mM; +¬M; iY- S?QÆM; +¬M; iY- F?¬M; #B i ? B M;QÌB +€+ M;QÆB +ÁM +¦ +

@ .QÆM; KBM? +?O- i M;?o +?9M; i +¦ i? KQÊM K°i #QÈ+ M¦B +?mv M ? v F?¬

J° .mM; S?QM; M?bM S?QÆM; h?B M hQÌM; Î K°i # M K°i +?9i- ç®B pÈB .QÆM; G

9jNX *?QÆM; 8y8, Jm®M >ÊT h€+\ UkV

@ .QÆM; KBM? +?O- F?¬M; M M M;?2 J° .mM; ?„M- H¨ i i`QÈ+ iB M ;¼B JBM? +?
#QÈ+ M¦B +?mv MX

G9+ M¨v S?QÆM; h?B M hQÌM; M;?2 J° .mM; S?QM;- i`QM; HÁM; F?¬M; pmB- HQÌ
G¶B M¦BX

*€B iW JBM? +?O M¨v- ç .QÆM; G¶B M;?2 F?¬M; i? M¨Q i?Qª B K€B- #'i [m€ JBM?
H¢B i?¨M? JBM? *?O oä G•K- +kM; iQM? H¨ i¢Q ?¦ X

@ æQÊ+ `²B- +€+ M;QÆB F?¬M; Km®M –K o- M m F?¬M; M?Q p"v- +?QM? +€+ M;
+?9i- H9+ M¨Q [mv i ç`M? `²B ?½v iÈB ibK i - i?ÌB ;B M +O i H¨ `'i [mw i`¼M;X

:†T ? B M;QÌB M?Q p"v- i`QM; HÁM; .QÆM; G¶B M;QÊ+ H¢B +kM; KWM; `Ð t2K- #

@ JBM? +?O- M;QÆB +MM; ?„M i`QÈ+ iB M M¦B çBX

L;?2 tQM; HÌB M¨v +O .QÆM; G¶B- S?QÆM; h?B M hQÌM; #B i .QÆM; G¶B F?ª M
pmB- HB M +?O ç°M; M?QÌM; K°i #QÈ+- M¦BX

@ o"v i HB M F?¬M; F?€+? F?QX

J° .mM; S?QM; F?¬M; +¦ +?®B iW- ;†T S?QÆM; h?B M hQÌM; M?Q p"v- HB M +QÌ

s2K p K†i +O J° .mM; S?QM;- S?QÆM; h?B M hQÌM; `'i H¨ F?¦ +?`m- #'i [m€ M m
ç`M?- M?Q p"v HB M ?Q¨M iQ¨M F?¬M; i'i v m iQM? iQ€M M?B m M?Q p"v- M m M
i`QÈ+ K†i .QÆM; G¶B HQm H¢B 'M iQÊM; t'm- +?Q M M KbM? çÆM ;BªM HB M ?¨Q
#€+ ç M K°i iB ?ªQ +ªK +O .QÆM; G¶B +kM; F?¦ M¦BX

.QÆM; G¶B M?bM ? B M;QÌB M¦B,

@ L?Q i? M¨Q\ G¨K ` [mv i ç`M?\

@ •M- JBM? +?O- +?9M; i [m # M M¨v M¦BX

J° .mM; S?QM; H¨K ` +€B iQ i? KÌBX

.QÆM; G¶B çB [m # M ç¦- M?bM J° .mM; S?QM; M¨v ç M +MM; b) +?Q ` çB m FB
+?9i- ç¦ +kM; H¨ F?¬M; i X

æB iÈB ç` T?QÆM; +€+? S?QÆM; h?B M hQÌM; ?ÆM K°i i`,K Kûi- .QÆM; G¶B HB
S?QM; M¦B,

@ *¦ +?mv M ;b- M;QÆB HB M Î +?¶ M¨v M¦B çBX

J° .mM; S?QM; /Q /U- pšM H¨ ;"i ç–m- t M?Q p"v- M?Ä ;B¼M; K°i +?9i- S?QÆM; h
F?¬M; çQÊ+- HB M M¦B,

@ JBM? +?O- F€ i?U+ F€ i?U+- i H¨ Km®M +MM; JBM? +?O M¦B +?mv M ?ÊT i€+

@ ±\ >ÊT i€+- M;QÆB /U ç`M? H¨K b Q ?ÊT i€+ pÈB i \

.QÆM; G¶B K°i K†i KdK +QÌB M?bM ?„M- i?–K M;?o i`QM; HÁM;- ?ÊT i€+ pÈB i
b Q\ L m M?Q i?U+ HU+ +O +€+ M;QÆB +QÌM; ç¢B M?Q h?B M aÆM +MM; h?B
M;QÆB- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; i? X

@ E?¬M; /®B ;¢i JBM? +?O- J° .mM; i°+ i - i?"i ` H¨ ?"m /m u M [m®+- +?9M; i p
HU+- *¬ h¬ J° .mM; i i?U+ HU+ pšM T?ªB +¦- ç½ +?m˜M #` K'v +?K+ M,K- i´ iB M
S?K+ pb i? K¨ #Ä ` ;B€ +ª iQ HÈM- M?QM; i?ÌB +Æ F?¬M; +¦ i?¨M? i?K+- #•v ;BÌ .
ç´ ç¢B h®M;- EBK [m®+- J¬M; *´- i?¨M? H"T K°i oQÆM; h`B m i?m°+ p KbM?- M?

+?Q M M JBM? +?O +–M i`Ê HU+- +–M KBM? ?[m- +?Q M M i M;?o- M m M?Q +?9
ç¢B M;?B T b) / /¨M; ?ÆM M?B mX

J° .mM; S?QM; M¦BX

@ ±- i?"i b Q\

.QÆM; G¶B iU M?Q +QÌB K¨ F?¬M; T?ªB +QÌB M?bM J° .mM; S?QM; M¦B,

@ *€+ M;QÆB +¦ i?U+ HU+ ` b Q\ *¦ i? ;B9T i ç®B T?¦ æ¢B h®M;- ? v H¨ EBK Zm

æ®B pÈB J° .mM; S?QM;- i`QM; HÁM; .QÆM; G¶B `'i H¨ t2K i?QÌM;- +–M KBM? ?[
KBM? ?[m b Q\ JbM? +–M +?QM? H¨ i?O ?¢- i?O ?¢ i`mM; i?U+- K¨ F?¬M; T?ªB
+¦ h?B m G•K- M?B m M?'i H¨ i? K h?B M aÆM- +?d +¦ i?U+ HU+ M?Q p"v- KÈB +¦
KbM?- *¬ h¬ J° .mM; ?„M- +ÁM FûK t H„+X

*?Q M M .QÆM; G¶B KÈB M¦B M?Q p"vX

L;?2 çQÊ+ .QÆM; G¶B M¦B- i`QM; HÁM; J° .mM; S?QM; F?¬M; F?ÄB +QÌB F?´- ç®
Zm®+- ç®B T?¦ J¬M; *´\ L m M?Q KbM? +¦ i?U+ HU+ M?Q p"v- +ÁM +¦ i? ibK M;Q
i?¨M? +¬M;X

@ JBM? +?O- +?mv M M¨v *¬ h¬ J° .mM; i H¨ F?¬M; H¨K çQÊ+- #'i [m€ i +¦ i? pb
iS+- +ÁM +¦ iB M i¨B- *¬ h¬ J° .mM; i imv `^M; F?¬M; +¦ [m•M ç°B +QÌM; ç¢B- M
HQÈB iBM iS+ +U+ F€ i®i- +ÁM +¦- *¬ h¬ J° .mM; i iWM; 'v M,K iÈB M v- iQ+? Hkv
JBM? +?O +¦ M;?2 M¦B [m *¬ h¬ >Q¨M h?B h?Ov +€+ ? v F?¬M;\ >Q¨M h?B h?Ov
#Q i`+? pä +¬M; i?B M ?¢- +?d +–M JBM? +?O M;mv M w ?ÊT i€+ pÈB i - M?Q p"v
JBM? +?O t2KX

JÎ ` >Q¨M h?B h?Ov +€+- ç .QÆM; G¶B çB p¨Q iU /Q t2K- M¨v t2K M?Q J° .mM; S
i~v HÈM M?'i- T?ªB #B i- H¨ K°i oä :Bª- +¦ i? t2K M?B m #Q i`+? pä +¬M; i`QM; i?
ç`M? H¨ +?mv M i? i?B i QÈ+ KÆ- +kM; F?¬M; iBM .QÆM; G¶B b) F?¬M; ç€T SM;

L?QM; ?„M i? M¨Q M;?o iÈB- .QÆM; G¶B ç®B pÈB M?[M; +€B çQÊ+ ;¼B H¨ #Q i`-
i? K M;¦ iÈB- >Q¨M h?B h?Ov +€+- +ÁM FûK t H„K- K°i Qi #Q i`+? pä +¬M; +'T i
M?Q p"v HB M +¦ i? i?¬M; [m ? i?®M; ç´B- Km®M # Q M?B m +¦ i? +¦ # Q M?B
i`QM; K„i ?„M b Q\ *,M #ªM F?¬M; i? X

.QÆM; G¶B +QÌB +QÌB- H„+ ç–m M¦B,

@ L;QÆB +?Q H¨ pä +¬M; im pB +O i ?B M i¢B- +–M T?ªB çB M?bM +€B ;¼B H¨ >
*ÁM +¦- M;QÆB M¦B K¢M; HQÈB iBM iS+ ibM? #€Q- M;QÆB +?Q `^M; M;QÆB +¦ i?
*€B " M; ?ÄB i?,K iBM iS+- i?m ?Q¢+? ibM? #€Q- p"v ç½ H¨ çO `²BX

.WM; K°i +?9i- .QÆM; G¶B H¢B M¦B iB T,

@ .mv M?'i +¦ i? H'v +?QM? H¨ iB M i¨B- i t€+ i?U+ +–M iB M i¨B- /M b Q +?B M
M?QM; M;QÆB +¦ i? +mM; +'T +?Q i # Q M?B m\ *ÁM +¦ K°i pB +- M m i Km®M
+?Q `^M; K°i Qi iB m [m®+ +ÁM i'i v m i²M i¢B b Q\ L m M?Q i #Ä K†+ *¬ h¬ J° .
M;mv M i?¨M? H"T K°i [m®+ i`mM; [m®+- +€B FB i?¨M? +€B ?bM? /€M; ` b Q\

.QÆM; G¶B M¦B- M?'i i?ÌB ç J° .mM; S?QM; € F?˜m F?¬M; i`ª HÌB çQÊ+- ?„M M¦B
i`+? pä +¬M;- #•v ;BÌ im pB +O ?„M ç¢i ç M KS+ ç° KbM? i?2Q F?¬M; F`T- +ÁM +-
>Q¨M h?B h?Ov +€+ +O KbM? b Q\ L?bM F?¬M; M´B- ?„M ç½ H¨ M?bM F?¬M; M´B

o T?–M ibM? #€Q- +kM; ç9M; M?Q .QÆM; G¶B M¦B- +¦ *€B " M; i?m iBM iS+ ibM?
h¬ J° .mM; ;B - *€B " M; ibM? #€Q t€+ i?U+ Km®M pQÊi [m K°i #"+- /mv M?'i- ç¦ H
i¨B J° .mM; ;B KbM?- +¦ i? tm'i` # Q M?B m\ L?B m- ç•v +?QM? H¨ J° .mM; ;B
M,K- K'v çÌB M;QÌB F?´ +U+ çQ¢i çQÊ+- Qi- M;QÌB i F?¬M; ?ŠM ç K„i- i`QM; HA
#U+- i`QM; H9+ M?'i i?ÌB F?¬M; #B i HU +?¼M M?Q i? M¨QX

o T?–M K°i çB m +m®B +MM;- M m M?Q KbM? +¦ i? i?®M; M?'i i?B M ?¢- +¦ i? +
b Q\ *¦ i? F?Q M /mM; [m®+ i`mM; [m®+ b Q\ E i [mª M¨v H¨ `ä `¨M;X

@ æQÊ+ `²B- +?Ì b m F?B M;QÆB M;?o F„ `²B ?½v iÈB ibK i - i Km®M +?QM? H¨ i
;b- çB K M¨v M;QÆB T?ªB `ä `¨M;- çQÆM; M?B M- M m M?Q M;QÆB +¦ i? +¦ çQÊ
h?B M aÆM- M?Q p"v H¨K KBM? ?[m- +kM; +?Q +?„+ F?¬M; i? M¨QX

.QÆM; G¶B M¦B tQM;- HB M tQ v M;QÌB- ?QÈM; p S?QÆM; h?B M hQÌM; çB ç MX

99yX *?QÆM; 8ye, Jm®M *¨M E?¬M æ¢B L .BX

@ JBM? +?OX

S?QÆM; h?B M hQÌM; i?'v .QÆM; G¶B ç M- F?€ H¨ pmB p - t2K ` - bU ibM? +MM;
S?QM; +kM; F?¬M; +¦ çQÊ+ +?¶ i®i ;bX

@ VK- M;QÆB +¦ +?mv M ;b- ?B M i¢B +S M¦B çBX

.QÆM; G¶B M¦BX

S?QÆM; h?B M hQÌM; M;?2 p"v M¦B,

@ L?Q p"v JBM? +?O- i HB M çB i?ŠM; p¨Q p'M ç - F€ i?U+ i Km®M +MM; JBM? +

S?QÆM; h?B M hQÌM; ;†T J° .mM; S?QM; i?'i #¢B- F?ŠM; ç`M? +¦ M;mv M M?•M
hQÌM; i? v ç´B +?O w M;mv M H BX

@ :B Q /`+? ;b- M;QÆB M;QÊ+ H¢B H¨ M¦B K°i +?9i t2KX

.QÆM; G¶B KdK +QÌB M¦BX

@ L¦B p"v JBM? +?O ç®B pÈB i +kM; +¦ +?9i ?B m `ä- i H¨ M;QÌB +O JBM? :B€Q

S?QÆM; h?B M hQÌM; M?bM .QÆM; G¶B M¦BX

@ *€B M¨v- i i?"i bU H¨ #B i K°i Qi- F?¬M; #B i- M¨v +MM; M;QÆB Km®M M¦B ;B

.QÆM; G¶B M?bM ?„M M¦BX

@ JBM? :B€Q i ç½ iWM; F?ÎB M;?o - #'i [m€ #` i`'M €T- M¦B p"v M?[M; +?mv M M

S?QÆM; h?B M hQÌM; F?¬M; +¦ i`U+ iB T M¦B i?ŠM; KbM? Km®M +€B ;b- K¨ H¨ iW

.QÆM; G¶B M;?2 p"v +QÌB +QÌB M¦B,

@ æB K 'v i +kM; `ä `¨M;X

h`QM; HÁM; ç®B pÈB S?QÆM; h?B M hQÌM; M¨v pšM H¨ +¦ +?9i ?ªQ +ªK- ?„M i®B i
pK M?Q J° .mM; S?QM;- H¢B M;®+ ç M +?Q `^M;- KbM? Km®M +MM; ?„M i`Î i?¨M
hQÌM; M¨v pW #„i ç–m K†+ /M M¦B Km®M +MM; KbM? H¨K ;B Q /`+?- M?QM; ?„M
ç M KS+ `'i i?'T- çB K 'v H¨ `'i i®iX *kM; H¨K .QÆM; G¶B +U+ F€ i?QÎM; i?S+- M
ç°M; i€+ ;b- KbM? +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; i? +MM; #¼M ?„M H¨K K°i T?2M ;B

@ JBM? :B€Q i H9+ i`QÈ+ i?B m +?9i M[ ç½ #` æ¢B h®M; /B i- +?Q M M- M m M?
p"v JBM? :B€Q i M;mv M w pb JBM? +?O ` K°i T?–M HU+- ç®B T?¦ æ¢B h®M;- H¨
M;?o #'i /mM; iWX

S?QÆM; h?B M hQÌM; M¦BX

@ ±- M¨v `'i i®iX

.QÆM; G¶B çQÆM; M?B M +kM; `ä `¨M;- K°i Qi +?mv M JBM? :B€Q +MM; æ¢B h®M
+Æ ?² ç2K + Q i–M; JBM? :B€Q ;B iimv i- # Q M?B m + Q i?O ç m +? iÎ`QM; i v
JBM? :B€Q + Q i?O ` ? i- KÈB +?®M; H¢B >Q¨M; h?QÌM; - b m ç¦ JBM? :B€Q ;B i
#€Q i?M- >Q¨M; h?QÌM; F?´ i•K M;?B M +Sm K'v +?K+ M,K- H9+ M¨v KÈB b€M; +?
/ M? +?'M i?B M ?¢- #'i [m€ b m ç¦- M?[M; M;QÌB JBM? :B€Q FB ç m +? i? i- H9+
+Sm- F€ i?U+ +?QM? H¨ pb /B i F i?M- M?QM; ?B M i¢B F i?M ç m +? i? i- +?Q

@ L?Q p"v- M;QÆB Km®M çQÊ+ +€B ;b ç•v\ >Q†+ H¨- M;QÆB Km®M +MM; i H¨K -

.QÆM; G¶B pW +QÌB pW M?bM ?„M ?ÄBX

.QÆM; G¶B çQ€M çQÊ+- S?QÆM; h?B M hQÌM; M¨v +kM; F?¬M; +¦ /½ i•K iQ HÈM
[m€ /½ i•K +O ?„M F€ i?U+ +kM; F?¬M; M?Ä- #'i [m€ ? B M;QÌB KK+ çQ+? F?¬M; ;
Km®M T?K+ [m®+- M?QM; KK+ çQ+? +O S?QÆM; h?B M hQÌM; F?¬M; ;B®M;- 2
KbM? K¨ ç M- çQÆM; M?B M +ÁM +¦ K°i +€B F?€+- ç¦ +?QM? H¨ æ¢B h®M;- M¨v +
+O .QÆM; G¶B +MM; JBM? :B€Q i`QM; H9+ ç¦- æ¢B h®M; b) H¨ +MM; +?mM; ç`+
.QÆM; G¶B i'M +¬M; æ¢B h®M;- M?Q p"v JBM? :B€Q H¨ +–m +kM; F?¬M; çQÊ+- i?
i`Ê ;B9T .QÆM; G¶B i'M +¬M; æ¢B h®M;X

*¦ K°i çB K ;B®M; M? m M?Q i? - ?ÊT i€+ F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; +¦ F?ª M,M;- i?"K
?B M ` i?U+ HU+ +QÌM; ç¢B- M?Q p"v Km®M JBM? :B€Q i?–M T?K+ [mv T?K KbM
i? çQÊ+- +?Q M M- ç®B pÈB JBM? :B€Q- .QÆM; G¶B pšM H¨ `'i +?Ì KQM;X

@ E€ i?U+ F?¬M; /®B ;¢i JBM? +?O- i Km®M H¨ ç M /QÊ+- ç–v çO ç M /QÊ+- M m
+'T +?Q JBM? :B€Q i çv çO ç M /QÊ+- M?Q p"v JBM? :B€Q M;mv M w +?Q JBM?

S?QÆM; h?B M hQÌM; `®i +K+ M¦B ` w M;?o i`QM; HÁM; KbM?- ?„M +?QM? H¨ pb
M¨vX

.QÆM; G¶B M?bM ?„M M¦B,

@ æ M /QÊ+- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; i? M¨Q- #'i [m€ M;QÆB #B i i–K [m M i`
ç•v ç m H¨ `'i i`•M [mw- +¦ i? M¦B- ;B€ i`` HB M i?¨M? +kM; F?¬M; [m€ ç€M;- i?"K
i? i`Ê ;B9T M;QÆB ç°i T?€- çQÆM; M?B M M?[M; ç M /QÊ+ M¨v- [m€ [mw ;B€- ?
F?,M- i M¦B `²B- Km®M ç M /QÊ+- HB M +–M +¬M; H Q- i F?¬M; i? M¨Q pb JBM
+?Q M M- M m M?Q JBM? :B€Q +€+ M;QÆB +¦ i? +¦ çQÊ+ ç–v çO +¬M; H Q ç M ç´
+¦ p'M ç ;bX

@ JBM? +?O HÌB M¨v M¦B +kM; ç9M;- H¨ h?B M hQÌM; +¨M `ÎX

S?QÆM; h?B M hQÌM; ;†T .QÆM; G¶B M¦B M?Q p"v- +kM; M;?o ç M çB K i?2M +?
K°i M;QÌB i?¬M; KBM?- i`QM; +?mv M M¨v M;¼M M;m²M iU M?B M `'i / /¨M; #„i H
M¨v t€+ i?U+ F?¬M; T?ªB çÆM ;BªM M?Q p"v- F?ŠM; ç`M? `'i i`•M [mw- F?¬M; i? M
G¶B tm'i` ç M /QÊ+ bM?- M?'i ç`M? T?ªB +¦ i`ª ;B€- Km®M +?B K çQÊ+ M?'i ç`M'
Hw M?Q p"v- S?QÆM; h?B M hQÌM; pšM H¨ ?B m `äX

@ L;QÆB `ä `¨M; H¨ i®i `²B- ç M /QÊ+ M¨v H¨ F?¬M; i? / /¨M; +?Q M;QÌB- +?Q M
M;QÆB Km®M ç M /QÊ+- M?'i ç`M? T?ªB H¨K ` bU ibM? ç–v çO +?Q i i?Qª K½M-
i? +MM; i ;B Q /`+?- ç² p"i i Km®M- JBM? :B€Q +€+ M;QÆB +kM; +¦- K°i i`QM;
*¨M E?¬M æ¢B L .B- +€B FB i M;QÊ+ H¢B H¨ ? ibS+ iÁ KÁ- *¨M E?¬M æ¢B L .B
Hmv M [m F?¬M;\

.QÆM; G¶B KdK +QÌB M?bM ?„MX

@ h?2Q i çQÊ+ #B i- *¨M E?¬M æ¢B L .B M¨v +kM; H¨ K°i HQ¢B i?O çQ¢M i€ HU+
;B H'v ç¢Q +O M;QÌB i`ª H¢B +?Q M;QÌB æ'm *?mv M hBM? .B iQÆM; iUX

L;?2 .QÆM; G¶B M?'+ H M +€B M¨v- S?QÆM; h?B M hQÌM; HB M +,K ;B"M F?¬M;

@ *MM; æ'm *?mv M hBM? .B +O *¬ h¬ J° .mM; ;B #¼M ?„M iQÆM; iU\ JBM? +?
J° .mM; ;B #¼M ?¼ M?[M; M;Kv [m•M iY M¨v +?2 K„i- +€B æ'm *?mv M hBM? .B FB

*¨M E?¬M æ¢B L .B i /B M #B M K¨ ç M-# M ç–m H¨ i´ iB M J° .mM; ;B ?„M-HûM
i-i`°K H'v K°i #° T?"M *¨M E?¬M æ¢B L .B-pšM p¬ bd tQM; H¨ *¬ h¬ J° .mM; ;B
imv i F„ æ'm *?mv M hBM? .BX

L?bM /€M; p ?„M FQ+? ç°M; M?Q p"v-.QÆM; G¶B +kM; F?¬M; +¦ç w-+?mv M M¨v
F?¬M; i? M¨Q T?€i bBM?-çQÆM; M?B M M¨v H¨ i?"i ? v ;Bª-.QÆM; G¶B +kM; F?

J¨ H9+ M¨v S?QÆM; h?B M hQÌM; #bM? T?K+ i•K ibM? FQ+? ç°M; +O KbM?-M?b

@ JBM? +?O-ç M;¨B +? +QÌB-i #'i [m€ H¨ F?¬M; Q *¬ h¬ J° .mM; ;B M?[M; M;

@ E?¬M; +¦ +?mv M ;bX

.QÆM; G¶B T?'i T?'i i v M¦BX

@ h +?d H¨ iÁ KÁ-JBM? :B€Q *¨M E?¬M æ¢B L .B +€+ M;QÆB-#'i [m€ +¦ M;QÌB
;B€Q +O +€+ M;QÆB-+?d +¦:B€Q *?O KÈB +¦ i? ?¼+ i"T-F?¬M; #B i-i +¦ +Æ ?
M¨v ? v F?¬M;\

@ *?mv M M¨v *€B M¨v-JBM? +?O +kM; #B i-ç•v H¨ i`'M ;B€Q i?–M +¬M; +O JB
h?B M hQÌM;-+kM; F?¬M; +¦ iQ +€+? ?¼+ i"T-+?Q M M M m M?Q JBM? +?O Km®

S?QÆM; h?B M hQÌM; H„+ ç–m M¦BX

99RX *?QÆM; 8yd, Jm®M :B i h®M; Gw h¬M;X

@ _'i F?¦-M?Q p"v M¦B +€+? F?€+-F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; +¦ +Æ ?°B F?¬M; T?ªB
K°i p¨B i?S i` Q ç´B-i, M?Q *Ym •K *?•M EBM?-i M;?o-ç•v ?ŠM H¨ +¦ i? +?S\

.QÆM; G¶B M?bM ?„M KdK +QÌB M¦BX

*Ym •K *?•M EBM? H¨ >Q¨M; h?QÌM; bm®i çÌB i•K ?mv i-H9+ i`QÈ+ ?„M +?QM? H
EBM? M¨v ç€M? +? i F?¬M; #B i# Q M?B m JBM? :B€Q + Q i?O-+kM; F?¬M; iB
b) F?¬M; ç°M; HÁM;-?ÆM M[#•v ;BÌ ç²M ç¢B-*Ym •K *?•M EBM? M¨v +?QM? H¨
i`QM; +?®M pä H•K-+¦ B +¦ i? +?®M; H¢B ?„M ?'T /šM +?S\

E?¬M; +¦ ?SM; i?9-i?"i bU `'i Qi-i`QM; s¢ çB m i? ;BÈB +?Q /M H¨ *?•m "€ h?¬M
M?Q p"v-+m®B +MM; +kM; F?¬M; i? M;,M +ªM çQÊ+ *Ym •K *?•M EBM? K ?Q†+
*?•M EBM?X >m®M; ?² H¨ M?[M; M;QÌB F?€+-?ÆM M[+ÁM H¨ M;QÌB JBM? :B€Q
•K *?•M EBM? +¦ i? M¦B H¨ +¦ ibM? +ªK +U+ F€ ç†+ i?MX *?Q M M .QÆM; G¶B +k
:B€Q b) F?¬M; ç€T SM;-?m®M; ?² *¨M E?¬M æ¢B L .B M¨v-H¨ F?¬M; ?Q¨M +?dM
+¦ i? Hmv M i?¨M?X

@ *?mv M M¨v h ç•v F?¬M; H¨K +?O çQÊ+X

S?QÆM; h?B M hQÌM; iU M?B M H¨ ç°M; HÁM; `²B-M?QM; ?„M F?¬M; +¦ [mv M H
H¨K +?O-#'i ç„+ /o M¦BX

@ E?¬M; [m M ? -+€B M¨v ?Q¨M iQ¨M F?¬M; [m M ? -i #B i M;QÆB +kM; F?¬M;
+¦ i? i`Î H¢B-+MM; M?[M; H½Q ;B ?Ä JBM? :B€Q FB i?QÆM; HQÊM; K°i +?9i b
H¨K b Q ibK çQÊ+ i-F€ i?"i +kM; F?¬M; F?¦-M;QÆB Km®M ibK i-+¦ i? i`U+ iB
>²M; h?'i *¬M;-?Q†+ H¨ çB hQ¨M *?•M :B€Q ibK J½ L;¼+ ç m +¦ i? X

.QÆM; G¶B +QÌB M¦BX

@ h®i H„K-+?mv M M¨v +?Ì i i`Î H¢B #˜K #€Q b m ç¦ H¢B H¨K [mv i ç`M?-i #•v
+?QM? H¨-M m M?Q JBM? +?O i'M +¬M; æ¢B h®M;-M?Q p"v JBM? :B€Q i b) iQ¨M

S?QÆM; h?B M hQÌM; M¦BX

.QÆM; G¶B M?bM ?„M M¦B,

@ æQÊ+-i ç•viU M?B M H¨?Q M M;? M?-M m M?Q +€+ M;QÆB +¦i? ;B9Ti-M?
+¬M;-M?bM +€+ M;QÆB tm'i HU+ # Q M?B m-i b)/¨M? +?Q +€+ M;QÆB ç M/Q
M?Q p"v +?Q +€+ M;QÆB ç M/QÊ+ +kM; +¨M; M?B m-i`QM; M¨v +¦? B pB M ç M
M?Q H¨iB M ç†i +¼+ +?Q +€+ M;QÆBX

.QÆM; G¶B H'v` K°i +€B #bM? bS-i`QM; #bM? bS M¨v #¨v ç†i? B pB M h?QÊM;
H¨ç M/QÊ+ KbM? i`QÈ+ ç¦ +?Q # M;QÌB FB ,M- +?Q M M .QÆM; G¶B F?¬M; ç m

L?QM; S?QÆM; h?B M hQÌM; H¨ pmB KWM; [m€ ç¶B-ç M/QÊ+ M¨v F?¬M; T?ªB H
`¨M;-F?ª M,M; ç M/QÊ+ M¨v ç®B pÈB KbM? F?¬M; +¦?B m[mª[m€ iQ HÈM-M?QM
iQÆM; ç®B i?'T-im´B +ÁM M?Ä-iQ +?'i ?ÆM M;QÌB-ç¦ H¨ +¦ HÊB Q+? iQ HÈM-
H'v p +?Q M?B iY KbM? /MM; K°i pB M-K°i pB M F?€+ HB M ?B M +?Q JBM? :B€

a m F?B +MM; S?QÆM; h?B M hQÌM; M¦B ?ªQ-.QÆM; G¶B HB M #QÈ+ H M EBK
+mM; # v[m X

G–M M¨v KK+ çQ+? +?O v m-ç¦ H¨ +?†M ;B i æ¢B h®M; >Q¨M; æ -h®M; Gw h¬M
M?B K pK i?S # -/Q ç¦ i?m ?Q¢+? K°i #° T?"M M,M; HU+ +O >Q¨h?`"Q+?-M?bM
T?QM; 'M-ç M +MM; H¨ ibM? ?m®M; FB m ;bX

.QÆM; G¶B iBM iQÎM;-KÎ` T?QM; 'M >Q¨h?`"Q+?-M?'i ç`M? b) bM? K°i FBM? ?
+?mv M M¨v p¬ +MM; +?Ì KQM;X

h¢B EBK ok ? i i®+ HU+ # v ?¢-``'i M? M? .QÆM; G¶B HB M çB iÈB ?Q¨M; +mM; a
H–M-.QÆM; G¶B ç®B pÈB ?Q¨M; +mM; M¨v +¦i? M¦B H¨t2 M? +?¢v çQÌM; [m2M
T?M-.QÆM; G¶B ``'i M? M? HB M H M p¨Q i`QM; ?Q¨M; +mM;X

G9+ M¨v ç½ H¨ #m´B i®B-F?QªM; +?WM; KQÌB ;BÌ-p¨Q H9+ M¨v-M;QÌB +´ ç¢B ç
F?¬M; M;Q¢B H X

"ÎB pb HQ H„M; i`QM; ?Q¨M; +mM; M¨v +¦M?•M p"i +¨M; +QÌM; ç¢B ?ÆM-+¨M; i?
?¨M? ç°M;-.QÆM; G¶B pšM iQÆM; ç®B +~M i`¼M;-imv ``^M; h?B m G•K iWM; M¦
HU+ b m HQM; M¨v-M?QM; #•v ;BÌ F?¬M; T?ªB pšM F?¬M; +¦ +?•M +?QM? iB M ?
` iÈB K°i M;QÌB +MM; S?QÆM; >¨M HÊB ?¢B M?Q p"v-KbM? +¦i? T?B M iQ€B-i
H„M; #`;B i +? i-#'i[m€ K°i F?B T?€i ?B M-M?B K pK +O KbM? +?d bÊ F?¬M; T
p"v-+?Q M M-pb +¦i? ?Q¨M i?¨M? M?B K pK-.QÆM; G¶B F?¬M; i? F?¬M; p¢M
F?¬M; +¦ bÆ ?Î M¨QX

*?Q M M H–M M¨v.QÆM; G¶B ç2K GB K hS+ ;BÈB +?d KÎ` ç M +U+ ?¢M-#•v ;BÌ G
ç•v ç½ ``'i F?€+ M? m

GB K hS+ ;BÈB +?d ç½ i?,M; +'T[m -i`W F?B im pB bQ pÈB #ªM i?•M + Q ?ÆM ?
+¦i? M?bM i?'m i?U+ HU+ +?•M i?"i +O KbM?-#^M; F?¬M; i?b +,M #ªM F?¬M; +
+O KbM?X

GB K hS+ ;BÈB +?d-i? K p¨Q —M h?•M T?M-.QÆM; G¶B +kM; +?Q +¦ HQ H„M; M
KbM? + Q ?ÆM ? B KQÆB çŠM; +'T-# M i`QM; s¢ æB m h? :BÈB M¨v-+?d bÊ b
S?QÆM; >¨M ?Á i?QÊM; #B M i?€B M?Q i? H¨M;Q¢B H -ç M M v.QÆM; G¶B +k
M¨v ç M +MM; H¨ i?U+ HU+ ` b Q-2 bÊ imv i ç®B ç¢i ç M hS hQÊM; +ªM? ;BÈB i`

a m F?B ;†T T?ªB K'v i?` p -+kM; ç®B pÈB ?„M i?B i`B M bQm ?²M-.QÆM; G¶B
+O h®M; Gw h¬M; h`B m Zm•M-M;mv M H B h®M; Gw h¬M; M¨v #ÎB pb b m F?B >
i?–M ç®B pÈB ?„M bBM? ` ?Q¨B M;?B-+?Q H¨ ?„M ç2K >Q¨M; >"m h¢ æ¢Q h? M?
M¨v ``'i H¨ #'i K½MX

>„M p®M M;?o ?Q¨M; ?"m M¨v K'i iQ+? HB M K'i iQ+?-M;QÊ+ H¢B H¨ +?mv M i®i-
M?•M i`QM; HÁM; KbM? i`Î i?¨M? >Q¨M; >"m-M?QM; F?¬M; M;?o iÈB H¢B ` M?[M
H"T *´[mw T?B i?¨M? >Q¨M; >"m-+kM; i` M +,M #ªM F?¬M; i? M¨Q-K¨K'v M;¨v M

+?9i- h®M; Gw h¬M; M?Ì p¨Q ç¦ ?ªQ ?ªQ pmB çM K°i T?2M- #•v ;BÌ +kM; F?¬M; Î
çB i? M? H•mX

.QÆM; G¶B i?–K M¦B ?Q M; çQÌM;- bU ibM? ?Q M; çQÌM; M?Q p”v- >Q¨M; æ M¨v
M?Q p”v H¨K b Q +¦ F?ª M,M; i?`M? pQÊM;- H¨K b Q +¦ F?ª M,M; ;B[çQÊ+X

"•v ;BÌ h®M; Gw h¬M; bOM; iQM aY .B oB M- K¨ aY .B oB M H¨ ;B M i?–M i`,K T?–
FûK- ç¢B ç¢B ;B M i?–M- F?¬M; #B i# Q M?B m i`mM; HQÆM; / M? iQÈM; #` aY .
M¨v H¨ F?¬M; +?9i M¨Q #B i- çQÆM; M?B M K†+ /M #B i- +kM; b) F?¬M; ç®B pÈB
.B oB M M¨v [mv M F?mvM? i`B m +?QM?- +,M #ªM F?¬M; +¦ # Q M?B m M;QÌB /€

*kM; +?QM? #ÎB pb p”v- æ¢B h®M; M¨v KÈB +¦ i? bmv v m M? M? M?Q p”v- ç EB
M¢i M?Q p”v- K M? K¬M; æ¢B h®M;- M;,M M;„M K’v +?K+ M,K HB M i`Î i?¨M? #KB

"’i [m€ #•v ;BÌ æ¢B h®M; b) F?¬M; #` J¬M; *´ iB m /B i- M?QM; K¨ b) #` KbM? i?m

99kX *?QÆM; 8y3, :B M h?–M aY .B oB MX URV

G–M M¨v- h®M; Gw h¬M; çB i? M? H•m i?ª HÄM;- pmB çM - +kM; H¨ +?O w +O aY
+kM; pb h®M; Gw h¬M; M;?o F„- H¨K b Q KÈB +¦ i? ç *´ [mw T?B i`Î i?¨M? >Q¨M;
h®M; Gw h¬M; iU M?B M ç¢B ?d- ç2K ? i i?ªv F?¬M; pmB #Ä [m b m ç–mX

>m®M; ?²- ?„M ç®B pÈB FBM? i?¨M? / M? F„ h®M; oB M oB M i? K M?Ä /½B ç½ H
M?’i i?•M T?QÆM; i`¢+?- i’i M?B M H¨ ?QM; T?’M F?¬M; i?¬B- +€B ;b i`B m çbM
ç Î i`QM; HÁM;\ hW H•m #Ä H M +?QM i–M; K•v `²BX

.QÆM; G¶B `’i M? M? çB ` ?Q¨M; +mM;- çB iÈB G sm•M pB MX

hB M p¨Q # M i`QM; G sm•M pB M- .QÆM; G¶B F?) + m K¨v- F?Q iS+ MÆB M¨v ç

JÎ ` *?•M h?U+ PM; L?½M- .QÆM; G¶B `’i M? M? çB iÈB H–m +€+ bQ b€M? t ?Q
pB MX

G¨ K°i >Q¨M; æ - ç` T?QÆM; H¨K +?mv M FB - i’i M?B M bQ pÈB M;QÌB #bM? i?Q
Km®M M[iY- iU M?B M +kM; H¨ + Q +’T F„ M[X

"’i [m€ .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; #B i h®M; Gw h¬M; ç M +MM; H¨ B- M¨v H¢B T?B
iB M p¨Q MÆB ç•v- KbM? +,M #ªM F?¬M; #B i ?„M Î ç•m- M;QÌB #B i /mv M?’i +?d
+ÁM +¦ iB m i?€B ;B€K i?2Q # M M;QÌB h®M; Gw h¬M; h`B m Zm•M- +?ŠM; H) Kb
/Á t2K +¦ T?ªB i?€B ;B€K ? v F?¬M; b Q\

*€B M¨v H¨ imv i ç®B F?¬M; çQÊ+- +?mv M M?Q p”v- [m€ H¨K +?Q M;QÌB i #m²M
h®M; Gw h¬M;- KbM? H¢B M M M?Q i? M¨Q KÈB +¦ i? ?Q¨M i?¨M? M?B K pK ç•v
+?Ì ç M M;¨v K B KÈB çQÊ+\ amv M;?o K°i +?9i- +?mv M M¨v i?U+ bU H¨ `’i #’i ç„
aY .B oB M- aY .B oB M M¨v K†+ /M H¨ ç¢B ;B M i?–M- i? M?QM; M m M?Q KbM?
p”v KbM? Km®M i’M +¬M; æ¢B h®M;- HB M / /¨M; ?ÆM M?B mX

L m M?Q p”v- M?Q p”v KbM? +kM; +?d +¦ i? çB ibK aY .B oB M- ibK çQÊ+ aY .B oB
ibK çQÊ+ h®M; Gw h¬M; h`B m Zm•M b Q\

.QÆM; G¶B `’i M? M? HB M iÈB T?O h?W iQÈM; +O aY .B oB M- *?•M h?U+ PM; L
p` i`Q +O ?„MX

G9+ M¨v i?•M i? K”T K¢T +O aY .B oB M ç M; M^K Î i` M K°i i?•M i? / i?`i i`„M;
`^M; ç¦ H¨ K°i K„ M[- M?QM; +˜M i?”M M?bM K°i +?9i- .QÆM; G¶B M?’i i?ÌB #m²M
oB M M¨v H¢B Hmv M ç²M;- ç¦ +kM; F?¬M; T?ªB M[iY- K¨ H¨ K°i M K iY / / i`„M; M
M[ç .QÆM; G¶B ç2K +ÆK i®B T?mM ` X

aY .B oB M M¨v i?”i +QM K M¦ [m€ €+ i•KX

.QÆM; G¶B +kM; F?¬M; i? K M?bM iÈB- iW M¦+ M?¨ iB M p¨Q- K°i +QÈ+ ç2K M;Q
v- iB T i?2Q ç2K aY .B oB M M?’+ H M- K°i +€B M?ªv H M- HB M çB iÈB K°i ;¦+

o T?–M H9+ M¨v- M;QÌB FB b®M; ? v +? i- HB M F?¬M; HB M [m M +?mv M +O
#S+ ûT- M?QM; M;¨M p¢M H–M F?¬M; M M H¨K bM? i?’v bU ibM? #m²M M?Q p”v M
p”v +kM; +?d i`€+? ?„M tmB t Q `²BX

@ L;QÆB L;QÆB L;QÆB H¨ B\

aY .B oB M M?bM i?’v #ªQ #®B +O KbM? #` K°i +QÈ+ ç¢T # v- KbM? #` M;QÌB #„
ç M ?²M T?B T?€+? i€M- i`QM; HÁM; bÊ b iiÈB +U+ çB KX

@ h H¨ B\ > ? X

.QÆM; G¶B F?) +QÌB K°i iB M; M¦B,

@ *€B M¨v M;QÆB F?¬M; +–M i?B i T?ªB #B i- M;QÆB #•v ;BÌ +–M HQ H„M; +?Q
i? H¨K +?Q i i?Qª K½M- M?Q p”v +€B K¢M; M?Ä +O M;QÆB `’i F?ª M,M; HB M +
HB M F?¬M; +¦ +Æ ?°B ?QÎM; H¢+ M[X

@ L;QÆB L;QÆB ç M +MM; Km®M i? M¨Q\ Jm®M +€B ;b\ h H¨ æ¢B h®M; h?W iQ
+€B ;b\ h ç m +¦ i? +?Q M;QÆB- iB M i¨B ? v H¨ K„ M[- ? v [mv M HU+- Km®M +€
ç¦- +?d +–M M;QÆB F?¬M; ;B i i X

aY .B oB M M?bM .QÆM; G¶B- i•K ibM? +kM; /–M /–M #bM? T?K+ tm®M;- M m M
p”v i`QÈ+ ç¦ H¨ +¦ i? ç2K KbM? ;B i çB- aY .B oB M +¦ i? H¨K iÈB ç` p` #•v ;BÌ-
M;m bB- iQÆM; T?ªM ?„M `’i i?¬M; KBM?- bQ pÈB M;QÌB #bM? i?QÌM; Km®M i?¬M

@ E?¬M; ;B i M;QÆB- +kM; +¦ i? - i M¦B `²B- +?d +–M M;QÆB +¦ i? H¨K +?Q i i
H¨ b) F?¬M; ;B i M;QÆB- M?QM; M m M?Q M;QÆB H¨K +?Q i i?’i p¼M;- M?Q p”v
F?€+ ?ÆM H¨ ;B i M;QÆBX

.QÆM; G¶B iB M i v +–K H M K°i i? M? ç Q- i`QÌM; ç Q `d b„i- K†i i` M t2K ` +¦ +
S?QM; +kM; F?¬M; b„+ #ûM- ?ÆM M[+ÁM +¦ i?”i M?B m +?¶ ?´M;- K†i i` M K¨m
`d bûi- ? v H¨ p iK€m- M¦B +?mM;- ç Q M¨v ç aY .B oB M +¦ +?9i `mM bÊX

@ L;QÆB L;QÆB +¦ i? i`QÈ+ iB M ç2K p”i M¨v H’v ` ? v F?¬M;\

aY .B oB M `mM i v H M- ç˜v i`QÌM; ç Q `d bûi HQ M; H´ i`QM; i v .QÆM; G¶BX

@ *¦ i? - i M¦B `²B- M¨v +¦ i? - #’i [m€ M;QÆB T?ªB i`QÈ+ i`ª HÌB i K°i p’M ç X

.QÆM; G¶B M?bM ?„M M¦BX

@ o’M ç ;b- M;QÆB ?ÄB H¨ çQÊ+- i M?’i ç`M? #B i b) M¦B- +?d +–M i #B i- i M
ç ç ç m M¦B +?Q M;QÆB #B i- +?d +–M M;QÆB F?¬M; M M i?QÆM; i´M i X

aY .B oB M ç–m i?ŠM; i„T çB Kð@ +–M M;“= ?#B0•À¥ ÐIÀÐ° ç `M?

@ G) M¨Q i`”M T?€T M¨v H¨ bQ i, +O M;QÆB #® i`Q\

@ E?¬M; b B- ç•v H¨ bQ i, i #® i`Q- bQ i, +O i im pB imv `^M; + Q ?ÆM i - #’i [m
i`”M T?€T- Î i` M i`”M T?€T i`bM? ç° M; v +ª aQ S?K i +kM; i?2Q ç¦ i€M i?QÎM;-
bQ i, i¢B h?B M aÆM T?€B i`W K°i Qi i`QÎM; H½Q- HB M F?¬M; +¦ M;QÌB bQ pÈB

L¦B iÈB ç•v- Gw h?m o”M +¦ p ç„+ w- ;B®M; M?Q M;QÌB FB +?QM? H¨ M¨M; M?Q i

h`QM; HÁM; .QÆM; G¶B +QÌB +QÌB- ç®B pÈB +€B M¨v F?¬M; +¦ +ªK ;B€+ [m€ iQ
i? bQ pÈB KbM? HÊB ?¢B imv `^M; +¦- M?QM; KbM? Km®M pQÊi [m - +kM; F?¬M;

æQÆM; M?B M i`QM; HÁM; M;?o M?Q p”v- M;Q¨B KB M; iU M?B M F?¬M; i? M¦B

@ *€B FB t€+ i?U+ `’i HÊB ?¢B- i `’i +?Ì KQM; +¦ i? M?bM i?’v bQ i, +O M;QÆB

@ _’i M? M? b) +¦ i? M?bM i?’v bQ i,- ç M i?ÌB çB K ç¦ M;QÆB çWM; M?bM +?^K +
ç¢B K„ M[- #’i [m€ i`bM? ç° i`”M T?€T +O M;QÆB i®i M?Q p”v- M?’i ç`M? M?”M çQ
bQ i,- M m M?Q M;QÆB Km®M i`mv +–m bQ i,- +Æ ?°B bQ pÈB M;QÌB F?€+ Km®M

Gw h?m o”M iU M?Q +MM; .QÆM; G¶B `’i [m2M i?m°+- +QÌB /mv M M¦BX

G9+ M¨v Gw h?m o”M +kM; F?¬M; K M; i?2Q F?,M +?2 K†i- +?Q M M MK +QÌB M¨v
i?¨M? +kM; F?¬M; [m€ ç€M;- Gw h?m o”M M¨v t€+ i?U+ H¨ K°i ç¢B K„ M[- bQ pÈB >
F?¬M; FûK +?9i M¨QX

@ ±- pb b Q H¢B M;?o M?Q p”v\ h +?Q `^M; h?m o”M iB M iY M;QÆB +kM; F?¬M; F
K¨ iÈB M v i KÈB M?bM i?’vX

s2K Gw h?m o”M M¦B M?Q p”v- .QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB i` m ;? Q M¦BX

@ JB M; HQÐB i`ÆM i`m- F?¬M; M;?o iÈB M;QÆB +kM; F?¬M; T?ªB H¨ M;QÌB i®iX

Gw h?m o”M M;?2 p”v i`WM; .QÆM; G¶B K°i +?9i- M?QM; iB T i?2Q HB M +QÌB H

> B M;QÌB çB iÈB i`QM; çbM? pB M h?B M aÆM T?€B- MÆB M¨v ?° p ç m H¨ M[i
M;¢+- h?B M aÆM T?€B- K¶B +€+? i`,K M,K i?m ç iY- +kM; F?¬M; ?Q¨M iQ¨M H¨
M[iY- ?° p +kM; M?Q p”v- +,M #ªM F?¬M; M?bM iÈB K°i M K iY- i?”K +?Q .QÆM;
L?½M FB K i` +kM; F?¬M; +¦- M¨v M;QÊ+ H¢B H¨ ç .QÆM; G¶B #m²M #U+ F?¬M;

@ h?m o”M iB M iY- i `’i ?B m Fb- h?B M aÆM T?€B +€+ M;QÆB F?¬M; +¦ M K ç

_®i +K+ pšM H¨ ?ÄB M;?B ?Q†+ i`QM; HÁM; KbM?- /M b Q K¶B H–M h?B M aÆM T

@ L;QÆB ?ÄB +€B M¨v - F€ i?U+ h?B M aÆM T?€B +?9M; i +?O v m pšM H¨ M[ç
M¨v- i` M +,M #ªM #` çQ çB hm *?•M ;BÈB- MÆB M¨v +?O v m H¨ i +MM; bQ i, +?O
Î M;Q¢B i¬M;X

Gw h?m o”M M;?2 p”v ;BªB i?Q+?X

@ L;mv M H B H¨ +¦ +?mv M M?Q p”vX

a m F?B ? B M;QÌB çB [m K’v iB m pB M- çB iÈB K°i iB m pB M Qm M?½- MÆB M
+?OM; HQ¢B F?€ M?B m- ?ÆM M[M?[M; ?Q K B M¨v ç m €K ?ÊT h?B M æ¢Q- KÆ

LÆB M¨v M?B m ?Q K B M?Q p”v- i` M +,M #ªM ç m H¨ id Kd i`²M;- t2K ` +?O M?•
F?B #Ä [m K°i ç¢Q i`9+ Hv- HB M çB iÈB ;B[b•M- MÆB M¨v /QÈB K°i +•v K B +
ç€ #¨v K°i +€B ç¨M +´X

J°i M[iY €Q i`„M;- M;²B M; v M;„M Î i`QÈ+ #¨M ç€- K°i ç¬B M;¦M i v i?QM /¨B- Î
iB M; ç¨M Qm M?½ K i B i`mv M p¨Q i`QM; i B- F?B M M;QÌB i #’i ;B€+ +?bK p¨Q

>ªQ K°i #S+ K„ +ªM?- ç .QÆM; G¶B +ªK i?€M F?¬M; i?¬B- M[iY M¨v [mª M?B M H
h?m o”M Km®M ?ÆM K°i +?9i- ç†+ #B i H¨ Î F?Q +?’i Km®M pQÊi [m `’i M?B mX

L[iY M¨v M¦B p”v +?QM? H¨ bQ i, K¨ Gw h?m o”M M¦B iÈBX

.QÆM; G¶B K°i +€B :B€K ç`M? i?m”i MûK [m X

Gw hmv i J B- im pB •K .QÆM; +ªM? æ¢B oB M J½M- h¬M; aQ +’T h`”M S?€T aQ- pk F?Q h?B M J *–KX

h?B M J *–K- .QÆM; G¶B +ÁM iQÎM; `^M; ç•v H¨ S?K+ >B *–K- M m M?Q H¨ S?K+ #¢QX "’i [m€ .QÆM; G¶B i´M; i? +ªK ;B€+ #° ç¨M +´ FB F?¬M; çÆM ;BªM- pšM +

"’i [m€ M¨v +MM; KbM? +¦ [m M ? ;b\ J†+ /M ç¨M +´ i`QM; i v +O M¨M; ç9M; H¨ S +MM; KbM? F?¬M; +¦ [m M ? [m€ HÈM- i`QM; HÁM; .QÆM; G¶B +QÌB +QÌBX

G9+ M¨v Gw hmv i J B ç½ çSM; /”v- #QÈ+ HB M iK+ M? M?¨M;- çB iÈB # M M;QÌB

99dX *?QÆM; 8Rj, "¢+? u hmv i J BX UkV

@ aQ i,- +¬M; HU+ +O M;QÆB H¢B iB M #°X

Gw h?m o”M pmB KWM; çB iÈB # M +¢M? Gw hmv i J B- i` M K†i K M; i?2Q MK +Qì i?®i H MX

@ L;QÆB - +?QM? H¨ M;?`+? M;ÊK- +ÁM F?¬M; K m ;BÈB i?B m +?Q i \ G) M¨Q ?, +QB i`¼M; ? v b Q\ "’i [m€ im pB v m K°i +?9i X

Gw hmv i J B /m¶B ` M;¦M i v i?QM /¨B i`„M; MäM Î i` M i`€M M¨M; çB K K°i +€B-

Gw hmv i J B M¨v •K i? M? +kM; K„ iÈB +U+ çB K- F?¬M; #B i Î i` M ;BQÌM; +¦ T?ª ?ÆM ? v F?¬M;\ .QÆM; G¶B ç°i M?B M +¦ K°i HQ¢B FQ+? ç°M;- K°i HQ¢B FQ+? Gw hmv i J B M;•KX

GQ¢B +ªK ;B€+ M¨v pW bBM? ` -.QÆM; G¶B HB M +ªK SM; çQÊ+- i`QM; HÁM; +ª Zmv iX

J’v +?m i?B M b m- .QÆM; G¶B KÈB ?Qi K°i ?ÆB i?”i b•m- Gw hmv i J B M¨v i?” /mM; K` +¬M;- M?QM; M¨v p¬ ?bM? i`mM;- H¢B i?B m +?9i M[#` M¨M; K ?Q†+- i?–M +QÌM; ?½M- +kM; FûK K°i +?9i HB M ?½K p¨Q- Gw hmv i J B M¨v i?U+ bU H¨ iBM? i?–M p”M /KM; ç½ ç¢i ç M +U+ ?¢M- i¢B p¬ ?bM? i`mM; H¨ +¦ i? ªM? ?QÎM;

Gw hmv i J B M?bM i?’v .QÆM; G¶B #B m ?B M- i`QM; HÁM; +kM; FBM? M;¢+ K°i ;B€ ’v T?–M- +¦ i? i`QM; M?€v K„i HB M iW # M i`QM; K` HU+ +O KbM? i`€M? i? ç†+ #B i H¨ +€B im´B M¨v +O ?„M- im pB +’T ç° M?Q i? - T?ªB #B i- K` +¬M; M¨v æ¢B i?¨M?- ç¢i ç M +ªM? ;BÈB T?ªM T?€+ [mv +?•M- +?Q /M H¨ h¬M; K¬M h`QÎM M? M? M?Q p”v i`€M? i?Q€i- i?”K +?Q M; v +ª M[iY +kM; F?¬M; M;Q¢B H - F?¬M; i v K°i ok h?–M M?Q M?Ä i?’i #¢B- çB m M¨v H¨K +?Q M¨M; ç®B pÈB .QÆM; G¶B F

@ aQ i,- KÈB F?¬M; T?ªB ç•v M¨v- M;QÆB t’m H„K- H¢B ç€M? M;QÌB i M?Q p”v- i G¶B- ?„M H¨ M;QÌB K M; *?•M GQM; *?B h? - +¨M; HÊB ?¢B ?ÆM +?QM? H¨- ?„ i?QÊM; HB M i?OX

Gw h?m o”M ?ÌM /¶B K°i iB M;- iB T i?2Q ;BÈB i?B m-

@ .QÆM; G¶B ç•v H¨ bQ i, i Gw hmv i J BX

Gw hmv i J B M;?2 bQ Km°B KbM? ;BÈB i?B m- ç½ F?¬M; +¦ p FBM? M;¢+- #ÎB p i?Q€i K` HU+ +O KbM?- M?Q p”v +¦ i? ç€M? #¢B bQ Km°B KbM? +MM; S?QÆM; +¦ ;b H¢X

J¨ p¨Q H9+ M¨v .QÆM; G¶B M?bM Gw hmv i J B M¦B,

@ L;QÆB ?ªQ- hmv i J B iB M iYX

@ L;QÆB ?ªQ- .QÆM; +¬M; iYX

Gw hmv i J B çQ ` i v M;¼+ i?QM /¨B i`„M; MäMX

.QÆM; G¶B i?'v i? - +kM; çQ i v T?ªB ` - M„K +?†i i v M;¼+ ç®B T?QÆM;- +ªK K€B- ç .QÆM; G¶B +¦ HQ¢B w M;?o F?¬M; Km®M i?ª ` X

"'i [m€ .QÆM; G¶B /M b Q +kM; H¨ M;QÌB im Hmv M >mv M L;mv M Zmv i +MM; ",M GQM; [mv i +kM; F?¬M; T?ªB H¨ pä +¬M; #bM? i?QÌM;- +?Q M M .QÆM; G¶B iU F i?Q+? ?ÊT HB M #m¬M; HÄM; i v +O ç®B T?QÆM; ` X

@ L;QÆB çWM; ;¼B i hB M hY- ;¼B hmv i J B H¨ çQÊ+ `²B- #^M; ?[m i ç m ;¼B i

.WM; K°i +?9i- Gw hmv i J B M?bM Gw h?m o"M- H¢B #´ bmM; M¦B,

@ æQÆM; M?B M M;QÆB +kM; +¦ i? +MM; h?m o"M M?Q i? - ;¼B i bQ i, +kM; +¦

h`QM; HÌB M¨v K M; i?2Q K°i M;[F?Q iB €K Km°B- ç .QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB i?'

@ o"v i HB M +mM; FQM? F?¬M; #^M; im•M K M?- hmv i J B M;QÆB +kM; F?¬M; M ;¼B i .QÆM; G¶B çB- çQÆM; M?B M +kM; +¦ i? ;¼B i iB m G¶BX

@ VKX

Gw hmv i J B M? M?¨M; ;"i ç–mX

Gw h?m o"M i?'v bQ i, KbM? H¢B i` m ;? Q KbM? M?Q p"v- +¨M; H¨ K†+ F - /"K +?•

@ aQ i,- ç½ M¦B F?¬M; T?ªB- M;QÆB H¨K b Q pšM M¦B M?Q i? X

@ æQÊ+- çQÊ+- çQÊ+- i F?¬M; M¦B +ÁM F?¬M; çQÊ+ b Q- #'i [m€ iB m G¶B H¨ K FB i- M m M?Q ?B M i¢B F?¬M; M„K H'v +Æ ?°B- b m ç¦ +kM; F?¬M; M M F?¦+ X

Gw hmv i J B M¦BX

@ E?¬M; ç w iÈB M;QÆBX

Gw h?m o"M /"K +?•M [m v K†iX

@ æQÊ+ `²B- H–M M¨v i?"i bU F?¬M; M¦BX

Gw hmv i J B i?'v i? ;B[M¨M; H¢B M¦BX

@ aQ i,- M;QÆB i?U+ bU H¨- M;QÌB i H¨ K M; .QÆM; G¶B H¢B ç•v +MM; M;QÆB ;B G¶B Î i` M i`"M T?€T i`bM? ç° H¨ `'i + Q- ?„M M?bM ` ç¢B i`"M ?° bÆM +O +?9M T?€T +O h?B M aÆM M¨v /B M #B M T?9+ ?ÊT K¨ ç MX

Gw h?m o"M M?bM bQ i, KbM? M¦BX

G9+ M¨v Gw hmv i J B FBM? M;¢+ i`ÊM iQ ? B K„i- M?Ä ;B¼M; Î # M i B bQ Km°B

@ h?m o"M- M;QÆB F?¬M; T?ªB +MM; i M¦B çM +?S\

@ hU M?B M H¨ i?"i- F?¬M; iBM- M;QÆB +¦ i? +?QM? KbM? çB ?ÄB .QÆM; G¶B

Gw h?m o"M i?'v bQ i, H¢B F?¬M; iBM KbM?- i`QM; HÁM; +¦ +?9i #'i K½M- F?¬M;

G9+ M¨v Gw hmv i J B +kM; #'i +?'T bQ Km°B +O KbM?- +¦ i? +ÁM i` M?Q p"v- i` p"v- ç•v +?ŠM; T?ªB H¨ M;QÌB KbM? Km®M ibK b Q\

*?Q M M M¨M; M?bM .QÆM; G¶B M¦B,

@ hB m G¶B- M;QÆB M;QÆB i?U+ bU H¨ M?bM ` - ç¢B i`"M ?° bÆM # M M;Q¨B H i`Q ` \

.QÆM; G¶B ;†T Gw hmv i J B M?Q p"v- F?) KdK +QÌB M¦B,

@ o•M;- i`"M T?€T FB H¨ hmv i J B #® i`Q çB- i?U+ bU H¨ HÊB ?¢B- M m M?Q i -
M,K KÈB +¦ i? ç¢i ç M i`bM? ç° M?Q p"vX

E€ i?U+- ç•v #'i [m€ H¨ .QÆM; G¶B i?mv i T?€T F?B K i®M K¨ i?¬B- M m M?Q .QÆ
i`"M i?m"i +O KbM? i,M; H M iÈB h¬M; aQ +'T- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; +¦ #B
Î i`QM; pÁM; K°i M,K- F?¬M; M;WM; Hmv M i"T #® i`Q i`"M T?€T- ?Q†+ H¨ iB m ?
i`` çB ç´B F„ M,M; h¬M; aQ +'T i`"M T?€T- Km®M i`Î i?¨M? h¬M; aQ +'T h`"M S?€T
pB + F?¦ ;bX

æQÆM; M?B M M m M?Q Km®M T?€ i`"M- M¨v HB M / /¨M; ?ÆM M?B m- +¦ *?•M h
i? M;?B M;Ì H¨ M?Q +€ ;†T MQÈ+- mM; /mM; +U+ FbX

@ L;QÆB i?"i bU M?bM ` - i [m€ + Q ?SM;X Zm M?B m M,K M?Q p"v- M;QÆB H¨ M
?° bÆM M¨v H¨ i?B M M?B M i`"M T?€T H¨K +Æ bÎ #® i`Q ` - iB m G¶B M;QÆB i?U

Gw hmv i J B i? v ç´B ?bM? iQÊM; i`QÈ+ ç¦- •K i? M? +kM; HÈM H M- +ª M;QÌB i
i` M K†i i`„M; M?Q imv i- M´B H M iWM; iB iWM; iB çÄ YM;- ?B M M?B M H¨ i•K
pÈB K°i oä :Bª im pB ç¢i ç M •K .QÆM; +ªM? æ¢B oB M J½M K¨ M¦B- i•K ibM? FQ
i?'v çQÊ+ i`QM; HÁM; M¨M; H¨ pmB p +Ð M¨QX

h`B F, F?¦ +–m- +?d bÊ +?QM? H¨ pb +€B /mv M +È M¨v- M?B m M,K [m pšM F?¬
K°i M;QÌB +¦ i? ç¼+ ?B m KbM?- #•v ;BÌ .QÆM; G¶B HB M H¨ K°i M;QÌB M?Q p"v
Gw hmv i J B ç°M; HÁM; `²B- ç9M; H¨ ç°M; HÁM; `²BX G9+ M¨v M¨M; M?È H¢B H9
M?Q .QÆM; G¶B +¦ i? H'v HU+ HQÊM; K°i M;QÌB HB M #¨B i`W ?° bÆM ç¢B i`"M
K†i Gw hmv i J B +¨M; çÄ YM;X

@ *€B FB *€B FB iB m G¶B- M;QÆB +¦ i? #¨B i`W ç¢B i`"M FB b Q\

993X *?QÆM; 8R9, h K >Q hK ædM?X

Zm, i?–M tmB F?B M- Gw hmv i J B ?ÄB +€B p'M ç M¨v- M?QM; pW ?ÄB H M- i`Q
M?Q .QÆM; G¶B i?"i +¦ i? #¨B i`W i`"M T?€T- KbM? +?ŠM; T?ªB H¨- +?ŠM; T?ªB
M;¬M b Q\

h`QM; H9+ M?'i i?ÌB Gw hmv i J B +¦ +?9i HQ çQÊ+ HQ K'i- K v H¨ bQ Km°B KbM?
M?Q #B i- +€B FB +ÁM F?¬M; #B i M¨M; b) H¨K ` +?mv M +QÌB ;b ç•vX

.QÆM; G¶B i?'v M¨M; ?ÄB M?Q i? - +QÌB M¦B,

@ J†+ /M +¦ +?9i T?B M T?S+- #'i [m€ M m M?Q M?B m +?9i i?ÌB ;B M- Km®M #¨B
i? X

oW M;?2 M?Q p"v- .QÆM; G¶B H¢B +¦ i? #¨B i`W i`"M T?€T M¨v- i`QM; HÁM; Gw h
+¦ i? #¨B i`W i`"M T?€T M¨v- i?"i bU +¦ i? #¨B i`W i`"M T?€T M¨v- +€B FB +€B
T?ªB H¨ Km®M T?€\

.QÆM; G¶B iU M?B M F?¬M; #B i H9+ M¨v Gw hmv i J B ç M; bmv M;?o ;b- K¨ H¨ +
p'M ç HB M [m M iÈB i`"M T?€T- .QÆM; G¶B #B i Gw hmv i J B H¨ i`"M T?€T h¬M
Gw hmv i J B ?¼+ Qi i?S- ç®B pÈB KbM? i¢B T?QÆM; /B M i`"M T?€T ç°i T?€- +k

Gw hmv i J B +kM; `'i M? M? T?K+ ?²B iBM? i?–M H¢B- +MM; .QÆM; G¶B i? K i?ª
T?€T- ? B M;QÌB ç m +¦ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ ?"M ;†T Km°M- imv `^M; .QÆM; G¶B
aQ- M?QM; K¨ ç®B pÈB T?€ i`"M +?B ç¢Q H¨ +¦ FB M ;BªB ç°+ ç€Q- #ÎB pb .QÆM
i²M i¢B- +¦ i? / /¨M; M?bM ` p`i`QF?mv içB K +O K°ii`"M T?€T- +?Q M M imv
/B M #¨v i`"M FûK t iQi i„T Gw hmv i J B- #'i [m€ Î T?QÆM; /B M T?€ i`"M imv i ç

ç®B pÈB i`"M T?€T K¨ M¦B- M m M?Q +¦ i? #B i M?QÊ+ çB K +MM; F?mv i çB K
+¨M; / /¨M; ?ÆM +?9 w iÈB M?[M; i?S M¨v- +¨M; +¦ i? ç2K i`"M T?€T #® i`Q ?Q¨M

h¢B T?QÆM; /B M i`"M T?€T +¦ i?"i M?B m +?¶ M;?o F?¬M; `ä- i`ªB [m +MM; .Q
hmv i J B +¦ HQ¢B +ªK ;B€+ i?¬M; i?Q€M; b€M; bO X

a m F?B +?'K /Si- .QÆM; G¶B ;B"i KbM? M?bM Gw hmv i J B- #ÎB pb H9+ M¨v F?Q
F?¬M; M;WM; i,M; H M- i` M çdM? ç–m- KÆ ?² F i` # ç¦ GB M >Q K¨m i`„M;X

æ°i T?€- H¢B p¨Q H9+ M¨v Km®M ç°i T?€- iW •K .QÆM; M?` F?Q +ªM? ;BÈB iB M
+kM; H¨ i,M; H M iQ HÈM- [m€ F?¦ K¨ iBM M´B- +€B M¨v +?ŠM; H) +?QM? H¨ M;° ç

J°i # M Gw h?m o"M M?bM i?'v bQ i, KbM? +MM; .QÆM; G¶B i€M ;šm pmB p M?Q p
M- i`QM; HÁM; p®M H¨ ``i #'i K½M- #'i [m€ H9+ M¨v H¢B ç2K #'i K½M H9+ i`QI
+kM; F?¬M; M;?o iÈB- bQ i, KbM? H¢B b„T ç°i T?€ `²B- M?È iÈB j i?€M; i`QÈ+- b
KÈB iW •K .QÆM; M?` F?Q +'T +?QM ç°i T?€ ç M æ¢B oB M J½M- ?B M i¢B H¢B #,
ædM? +ªM? ;BÈBX

h®+ ç° M¨v +kM; [m€ M? M?- +?ŠM; H) H¨ #ÎB pb .QÆM; G¶B\

L¨v ``i +¦ i? - Km®M #B i bQ i, KbM? iW •K .QÆM; M?` F?Q +'T +?QM ç°i T?€ ç M
ç–v çO /MM; #ªv M,K- #•v ;BÌ iB M p¨Q æ¢B oB M J½M KÈB #'i [m€ # i?€M; K¨ i?
M;QÌB iB M p¨Q æ¢B oB M J½M K'v i`,K M,K- +kM; F?¬M; i? i?¨M? +¬M; ç°i T?€
ædM? +ªM? ;BÈBX

J†+ /M KbM? ç®B pÈB bQ i, +U+ F€ iU iBM- M?QM; K¨ F?¬M; M;?o iÈB bQ i, Gw hm
p"v- ç M ç°i M?B M M?Q p"vX

L?Q p"v t2K ` - M?'i ç`M? H¨ /mv M +È iW .QÆM; G¶B- F?¬M; M;?o iÈB KbM? ç .Q
i? K i?ªQ ;B Q HQm FB K ç¢Q- H¢B H +? K°i i`ÌB K°i pU+ H¨K +?Q bQ i, KbM? ç°i
bQ i, ç°i T?€ +ªK i?'v pmB p - M?QM; H¢B +¦ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ K'i K€+- KbM? +€
t X

aQ i, ç°i T?€- M?QM; K¨ KbM? M m Km®M ç°i T?€- +ÁM F?¬M; #B i /MM; i?ÌB ;B M
h?m o"M F?¬M; F?ÄB m Q€M M?bM .QÆM; G¶B K°i +?9iX

J¨ H9+ M¨v .QÆM; G¶B i?'v €M? K„i Gw h?m o"M m Q€M M?bM KbM? M?Q i? - i`QM
K°i i?Q€M;- €M? K„i M¨v- M?Q KbM? H¨ T?K ibM? iW #Ä M¨M; M?Q p"vX

*¬ M¨M; M¨v i¢B b Q +¦ i? +¦ €M? K„i M?Q i? - p"v +kM; [m€ ? i +?¶ M¦B `²B- KbM
i?S+ F?¬M; # Q H•m- +?ŠM; H) i`QÈ+ ç•v M¨M; #` M;QÌB pSi #Ä [m - K¨ KbM? +MI

h?ÌB çB K ç M; bmv M;?o HmM; imM;- Gw h?m o"M M¦B,

@ .QÆM; G¶B- +?9M; i çB i?¬B- bQ i, Km®M ç°i T?€- +?9M; i i`QÈ+ iB M `ÌB MÆ
M¨M;X

.QÆM; G¶B ;"i ç–m- HÌB M¨v M¦B F?¬M; b B- Î +?¶ M¨v- +¦ i? b) ç®B pÈB Gw hmv
?QÎM;- çQÆM; M?B M M m M?Q im pB KbM? bQ pÈB ç®B T?QÆM; + Q- ?Q†+ H¨ t
M¨M; ?° T?€T- #'i [m€ M m M?Q im pB i?'T ``i M?B m- +€B FB +¦ i? b) i¢Q i?¨M?

GQ¢B t€+ bm'i M¨v imv `^M; M?Ä- M?QM; F?¬M; bÊ M?'i p¢M +?d bÊ p¢M M?'i- i'i

> B M;QÌB çB iÈB K°i +?¶ çbM? pB M- MÆB M¨v +MM; p` i`Q çbM? pB M +O Gw h
F?¬M; T?ªB ?Q K B- K¨ H¨ K°i KªM? HÈM `WM; i`9+- MÆB M¨v ;"v i`9+ t M? mK iQ
K°i HQ¢B +ªK ;B€+ i`¨M i` bS+ b®M;X

>ÆM M[i`QM; `WM; i`9+ M¨v F?¬M; Qi ;"v i`9+ +ÁM +¦ p i iQ+? #` +„i ;¼i [m - ``i
.QÆM; G¶B #B i- M¨v çQ€M +?WM; H¨ #ÎB pb Gw h?m o"M Hmv M FB K K¨ ` X

@ LÆB M¨v +?QM? H¨ +?¶ Î +O i - M;QÆB t2K +?¶ M¨v +O i M?Q i? M¨Q\ aQ pI
b Q\

Gw h?m o”M M?bM .QÆM; G¶B ?ÄBX

@ >¨M J B +Q- iB m pB M +O bQ i, M;QÆB FB ;¼B H¨ >¨M J B +Q- p”v MÆB M¨v +¦ i M b Q\

.QÆM; G¶B ç€M? ;B€ +?mM; [m M?- MÆB M¨Q i?U+ H¨ F?¬M; i²B- F?B M M;QÌB i? M? i•MX

@ *¦ - +?¶ M¨v +O i ;¼B H¨ L?½ h`9+ *€+X

Gw h?m o”M K M; i?2Q .QÆM; G¶B çB iÈB i`QÈ+- t t +¦ K°i H–m +€+- MÆB M¨v i€+- K†i i` M +¦ # +?[iQ L?½ h`9+ *€+- # +?[ FB i`¨M ç–v FB K w- .QÆM; G¶B # pB i` X

EB K w M¨v +¦ K°i +¶ i? M? i9- M?QM; +kM; ç H°` +ªK ;B€+ K¢M? K)- +?QM? H h?Ov FB K T?€TX :B®M; M?Q i?m i?Ov p”v- M?bM M?Q M?m ?Á i? M? i9- M?QM H¢M? H)Q- h?m h?Ov FB K T?€T #„i ç–m pk ç°M;- K„ i?b H¨ K„ `²B- M?QM; i`QM; F?Q- iMv i?ÌB +¦ i? i?m ;†i bBM? K M? F ç`+?X

@ *?[i®i5

.QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB F?2M- # +?[FB - ?Q¨M iQ¨M i? ?B M ` FB K w +O h? o”M +¦ i? ç2K FB K w +O h?m h?Ov FB K T?€T M¨v +?mv M ?¦ i?¨M? i?Q T?€T- h?Ov FB K T?€T HoM? M;° ç½ ç¢i ç M K°i i–M; i?S +U+ b•m- M¨M; Km®M ç°i T?€ HB M +¦ i? X

@ *ªK ÆM F?Q+? H - t2K .QÆM; G¶B M;QÆB iU ?² ç®B pÈB i?Q T?€T +kM; +¦ i¢ K°i #S+ +?Q i i?QÎM; i?S+ ? v F?¬M;\

Gw h?m o”M M?bM t2K .QÆM; G¶B M¦BX

99NX *?QÆM; 8R8, h?Q S?€T *MM; EB K S?€TX URV

@ h?m o”M Km®M M?bM i +?mv M +QÌB b Q\

.QÆM; G¶B +QÌB M?¢i K°i iB M;- i?Q T?€T .QÆM; G¶B H¨ F?¬M; HQ H„M;- ?¬K M ç¢i ç M h¬M; aQ +’T- i?Q T?€T +O Gw h?m o”M K†+ /M F?¬M; i - M?QM; K¨ +€+? +?9i +? M? H +?- K¨ K°i ç¢Q F?ªK M¨v- +kM; F?¬M; T?ªB / /¨M; pQÊi [m M?Q p”v

@ L?Q i? M¨Q b) M?Q p”v- pW KÈB M;?2 çQÊ+ HÌB #bM? +O hB m G¶B M;QÆB- +kM; H¨ / M? ;B i?Q T?€T ç•v M¨v\ *?ŠM; H) M;QÆB F?¬M; Km®M ;?B +?Q h?m o

Gw h?m o”M M?bM t2K .QÆM; G¶B M;[F?Q m Q€M M¦BX

@ h®i- i ç•v HB M ;?B K°i #S+- #’i [m€ h?m o”M M;QÆB +kM; F?¬M; i? +QÌB ?X

h`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B pmB p - Km®M t2K KbM? t’m K†i- +€B M¨v i?”i ç9M; H¨ .QÆM; G¶B H¨ K°i +?9i +kM; F?¬M; HQ H„M;- # M i`QM; M°B /mM; s¢ æB m i? ;BÈ G¶B iU iBM +ÁM i?U+ F?¬M; +¦ K’v M;QÌB

@ h?”i bU- i b Q +¦ i? +QÌB M;QÆBX

Gw h?m o”M ;†T .QÆM; G¶B ç€T SM; bªM; F?Q€B M?Q p”v- i`QM; M°B i•K ?B M H H) ?„M Î T?QÆM; /B M i?Q T?€T i?U+ `’i HÊB ?¢B\ æ®B pÈB +€B M¨v i`QM; HÁM F?¬M; M;?o [m€ M?B m- çB Î T?Q i`QÈ+ /šM çQÌM;

_’i M? M? ? B M;QÌB iB M p¨Q i`QM; H–m +€+- çB iÈB i`QM; i?Q T?ÁM; +O Gw h?

@ h K¨B KU+ +?Q M;QÆBX

.Si HÌB Gw h?m o”M HB M çB iÈB i`QÈ+ #¨M b€+?- KÎ ` ;B’v hmv M h?¨M?- b m
ç°M; i€+ M? M?¨M; iBM? i - K¼B +Y ç°M; ç +?Q M;QÌB +ªM? ç T w pmB- .QÆM
M;QÌB M¨M; /ÌB ` - `ÆB p¨Q i` M #¨M b€+?- +–K H’v K°i G M; >¨Q #9i

E?QªM M¨v +kM; F?¬M; çÆM ;BªM- bQ pÈB ?Q¨M; i?’i M;U /KM; +ÁM Km®M t`M ?A

*–K i`QM; i v +ªK ;B€+ K°i +¶ K€i H¢M? +?B F?Q i?’K p¨Q i`QM; i v

.QÆM; G¶B M;?o M;?o- HB M #„i ç–m pB i- M?Q GQM; s¨ pB i M? M?X

oB i tm®M; K°i #¨B i?Æ- ç¦ H¨ >B T E?€+? >¨M? +O æQÌM; ç¢B i?B M?•M Gw "¢+

h`B m F?€+? K¢M ?² M?-

L;¬ +•m bQÆM; imv i KBM?

L;•M v M +?B m #¢+? K½

h€T M¢T M?Q HQm iBM?

h?”T #° b€i M?’i M?•M

h?B M Hw #’i HQm ?¨M?

aU HB m T?’i v F?S

h?•K i¨M; i?•M /[/ M?

L?¨M [m€ hQM H,M; ˜K

h?’i FB K i’i iB M ?Q¨M?

hQÆM; +?Q+? ç¢K *?m >ÊB

h`b h`QÌM; F?mv M >–m .Q M?

h K #¬B i?´ M?B M M†+

L;k M?¢+ çªQ pB F?BM?

L?½M ?Q M?o M?B i ?”m

v F?Q i® M;? bBM?

*Sm h`B m ?mv FBK +?Mv

>¨K æ MiB M +?’M FBM?

h?B M i?m M?` i`€M; bo

>mv M ?€+? æ¢B GQÆM; i?¨M?

h9M; iY ?B T +®i ?QÆM;

"’i i¨K i? i?QÊM; M?

h?Mv M,M; i?Q +€+ ?¢

"¢+? i?O h?€B ?mv M FBM?

h¢K /`+?,

oªB Kk +O F?€+? MQÈ+ i`B m # v T?’i T?ÈB

:QÆK L;¬ +•m b€M; M?Q bQÆM; imv i

u M #¢+ i` M HQM; #¢+? K½

G’T H€M? M?Q b Q b X

*€+? KQÌB #QÈ+ +¦ i? ;B i +? i K°i M;QÌB

L M F?¬M; +–M T?ªB çB t t¬B M;¨M /†K
sQM; pB + i?b pSi €Q ` çB
—M i¨M; i?•M i? HšM iB M; i,K
_ªM? `¶B [m M?¨ hQM G,M; Zm•M m®M; `QÊm
hm®i ;QÆK ç M; M; ç–m ;®B
JÌB +?ª pÈB *?m >ÊB
L•M; +?ûM +MM; >–m .Q M?
" +?ûM- ?ÆB `QÊm #®+ H M
s2K M;k M?¢+ M? M?Q H¬M; ?²M;
J„i ?Q - H¶ i B #WM; #WM;
v F?Q iÄ H M M;MM M;Ki M?Q K•v i`„M;
omM; FBK +?Mv +Sm MQÈ+ h`B m
G¨K +?'M ç°M; +ª i?¨M? >¨K æ M
L;¨M M,K b m ? B p` i`€M; b„
h M im´B pšM ?B M ?€+? Î æ¢B GQÆM;
.M +¦ +? i çB M?QM; tQÆM; +O ?B T F?€+? pšM +ÁM i?ÆK K½B
E?¬M; i? M pÈB M? ?MM; ?¨Q FB i i` M çÌB
B H¨ M;QÌB +?ûT b€+? /QÈB ;€+
"¢+ ç–m pÈB #° h?€B ?mv M FBM? \
.`+? i?Æ
E?€+? h`B m pªB Kk # v
•M? ;QÆK bQÆM; imv i H v
u M #¢+ HQM; M;U i`„M;
G'T H€M? b Q /†K /¨BX
JQÌB #QÈ+ ;B i K°i M;QÌB
*–M çB ç•m t t¬B
sQM; pB + +ÎB #Ä €Q
hB M; i,K K†+ F çÌBX
Zm hQM G,M; m®M; `QÊm
L; M; ;®B FB K K°i i? M?
:„T +?ª KÌB *?m >ÊB
L•M; +?ûM +MM; >–m /Q M?
" +?ûM HÁM; ?WM; ?U+
L;k M?¢+ +QB M? i M?
J„i ?Q - i B #WM; HY
v +?Q M;MM M;Ki H MX

omM; +?Mv +Sm MQÈ+ h`B m

*?'M ç°M; >¨K æ M i?¨M?

L;¨M i?m ? B i`€M; b„

æ¢B GQÆM; +ÁM HQm / M?X

.M +? i tQÆM; pšM i?ÆK

E?¬M; i? M +MM; M? ?MM;

B +?ûT FBM? /QÈB ;€+ \

"¢+ ç–m +ÁM +?Q tQM;X

*?B m i?S+ ?¨Q F?Q 'v FQ+? ç°M; >B T E?€+? >¨M?- i,M; i? K .QÆM; G¶B p"M /KM
HoM? M;° ç M FB K F?Q- +¦ i? M¦B H¨ F?Q i? imM; ?Q¨M?- FB K F?Q #¨M; #¢+
M; M; /UM; H M M?Q H¨ K°i i? M? #ªQ FB K b„+ #ûM- .QÆM; G¶B F?¬M; +?d +¦ ç2
ç¦- +kM; ç2K HU+ HQÊM; iBM? i?–M +O KbM? /mM; M?"T i`QM; ç¦- +¦ i? M¦B- +
EB K ç¢Q Hw ;BªB

h?ÌB çB K ;?B K°i #S+ +?[M¨v- .QÆM; G¶B +kM; iB M M?"T K°i HQ¢B i`¢M; i?€B
;?B tQM;- .QÆM; G¶B +kM; F?B T bÊ F?¬M; i?¬B- F?¬M; M;?o iÈB KbM? `ä `¨M;
HU+ ç°i T?€- +?[M¨v pB i +kM; F?€- imv i?Q T?€T F?¬M; +¦ ç°i T?€ h¬M; aQ +ªM
h¬M; aQ- M?QM; K¨ iBM? i?–M HU+ H¢B ç°i T?€ +ªM? ;BÈBX

.QÆM; G¶B iBM? iQÌM; +ªK ;B€+ çQÊ+- iBM? i?–M HU+ +O KbM? ?¬K M v- bQ pÈ

@ *?[i®i- [mª M?B M H¨ +?[i®iX

Gw h?m o"M F?¬M; F?ÄB +ªK i?€M- M?bM t2K +?[+O .QÆM; G¶B- Gw h?m o"M F
;B®M; M?Q iB M M?"T K°i i? ;BÈB FB K ç¢Q- +kM; iB M M?"T K°i >B T F?€+? i?

@ h?"i i®i [m€- i?"i bU H¨ [m€ i®iX

h?"i H•m Gw h?m o"M KÈB iW # M i`QM; i?Q T?€T +O .QÆM; G¶B idM? i€Q H¢B
çQÊ+- #bM? +ªM? +O KbM? #m¬M; HÄM; `²B- ?Q¨M iQ¨M +?QM? t€+ i?"i H¨ #m¬
? B M;¨v H¨ +¦ i? ç°i T?€ +'T ç°- H9+ M¨v €M? K„i Gw h?m o"M M?bM p T?Q .QÆ

E?¬M; M;?o iÈB .QÆM; G¶B F?¬M; +?d H¨ ç®B pÈB i`"M T?€T i¢Q M;? + Q M?Q p
+¨M; F?¦ çQÊ+ +?QM? H¨- i?Q T?€T- Î i` M i?Q T?€T i¢Q M;? i?„M; `'i M?B m- `ä
/mM; M?"T # M i`QM; i?Q T?€T- ç•v imv i ç®B H¨ h¬M; aQ +'T i?Q T?€T ;B - ç²M
K°i FB K ç¢Q h¬M; bQ- Qi M?'i Gw h?m o"M +?Q H¨ M?Q p"v

J°i #S+ i?Q T?€T >B T E?€+? >¨M? M¨v- H¢B ç +?Q Gw h?m o"M i?"i bU H¨ H'v çQ

@ h?"i F?¬M; M;?o iÈB M;QÆB HÊB ?¢B M?Q p"v- F?¬M; +?d +¦ ;BÄB i`"M T?€T- i
T?€T M¨v çQ +?Q i \

Gw h?m o"M +–K H'v #S+ >B T E?€+? >¨M? +O .QÆM; G¶B- v m i?Q+? F?¬M; #m

L?bM t2K M¨M; #° /¢M; M?Q p"v- .QÆM; G¶B F?¬M; M?`M F?¬M; çQÊ+ +QÌB H M-
F?¬M; ç +?Q çQÊ+ b Q- M;QÆB #° /¢M; M?Q p"v- +–K Î i`QM; i v- K°i #° +€B M¨
?ÄB M?Q p"v- p®M #S+ i?Q T?€T M¨v- .QÆM; G¶B +kM; Km®M +?QM? KbM? bQm
M?Q p"v- Km®M H'v i`Î H¢B +,M #ªM F?¬M; +¦ F?ª M,M;

E?¬M; +–K F€ i?"i +kM; F?¬M; +¦ +€B ;b- M?B m M?'i H¨ KbM? H'v H¨K F, MB K K
+kM; F?¬M; +¦ +€B ;b- KbM? +¦ i? ;?B M?B m p¨B #S+- M?QM; Km®M H–M M[iB
p"v- H¢B F?¬M; T?ªB K°i +?mv M / /¨M;- i`¢M; i?€B M?Q p"v H¨ +?d +¦ i? M;° K
M¨v i`QM; HÁM; .QÆM; G¶B H¨ iBM? iQÌM;

@ E?¬M; T?ªB H¨ K°i #° i?Q T?€T Q- +?Q M;QÆB H¨ çQÊ+- ?ÆM M[- K°i #S+ M¨v
M;QÆB- M m M?Q h?m o"M F?¬M; +? +?[pB i +O i t'm K¨ M¦B- H¢B ;?B K'v i'K

.QÆM; G¶B M¦B M?Q p”vX

98yX *?QÆM; 8Re, h?Q S?€T *MM; EB K S?€TX UkV

@ h?”i p”v +?,M;\

Gw h?m o”M M;?2 p”v FBM? ?d M?bM t2K .QÆM; G¶BX

@ æQÆM; M?B M i?”i bU- +¦ i? pB i +?[„M[imv i i? M?Q h?m o”M hB M hY- H¨ p

.QÆM; G¶B ç€TX

@ hB m G¶B- M;QÆB i?U+ M;?o M?Q p”v K¨ M¦B- p”v i?b K°i H–M M[;?B +?Q i ?

Gw h?m o”M M¦B ` X

.QÆM; G¶B M;?2 p”v H”T iS+ +¦ +?9i #¦ i v `²B- KbM? #’i [m€ H¨ M¦B K¨ i?¬B- Gw
ç€M? `„M T?K +¬M- T?ªB #B i pB i ` ? B #S+ M?Q p”v- +kM; H¨ +–M iB m ? Q iBM
ç½ M¦B ` `²B- M m M?Q ç´B w K¨ M¦B- +kM; F?¬M; i®i- #’i ç„+ /o- .QÆM; G¶B H–I

Gw h?m o”M i?’v i? ç¢B ?d- ç2K #S+ >B T E?€+? >¨M? i`QÈ+ FB +’i FoX a m ç¦
M¨M; F?¬M; +?d H¨ Q i?Q+? Hmv M FB K- +ÁM `’i Q i?Q+? i?Q T?€T- M?bM i?’v
p”v- M?Q i? M¨Q +¦ i? çÆM ;BªM #m¬M; i? - ?ÆM M[.QÆM; G¶B +?QM? KbM?
çQÊ+- i`QÈ+ FB i?ÌB çB K t2K .QÆM; G¶B pB i tm®M; >B T E?€+? >¨M? HB M ç
K’v i’K ç’v- ?¬K M v t2K M?Q H¨ i?Ä K½M i•K w

.QÆM; G¶B H¢B pB i ? B #S+- K°i #S+ /MM; +?QM? H¨ E?ªB i?Q- K¨ ç´B i?¨M? K
i,M; i? K i`QÈ+ FB K°i #S+ >B T E?€+? >¨M? ;?B +?QM? H¨ ?¨M? i?Q- M?Q i? H¢
i? K FBM? ?dX

” #S+ +?[- +¦ # HQ¢B T?QM; +€+? #’i ç²M;- M?QM; i`QM; ç¦ç m ˜M +?S o¬ h?QÊ
i?m°+ #S+ >B T E?€+? >¨M? i?S M?’i K¢M? M?’i- ? B #S+ +ÁM H¢B- ?ÆB FûK K°i

”’i [m€ +kM; ;B®M; M? m H¨ +?[i®i F?¦ çQÊ+ X

oB itQM; i?Q T?€T- .QÆM; G¶B +MM; Gw h?m o”M çB iÈB i`QM; `WM; i`9+- #ÎB p
.QÆM; G¶B iÈB- +MM; KbM? i` Q ç´B FB K T?€T ç’v- +Æ ?°B M?Q p”v- Gw h?m o”

*?Q M M .QÆM; G¶B pB itQM; +?[- M;?d M;ÆB K°i +?9i- HB M #` Gw h?m o”M Fû
H¨ MÆB Gw h?m o”M Hmv M FB KX

*?QM? #ÎB pb MÆB M¨v H¨ MÆB Gw h?m o”M Hmv M FB K- #ªQ FB K MÆB M¨v +k
/ M? Î +?¶ M¨v ç m +¦- çQÆM; M?B M ç•v ç m H¨ #ªQ FB K # M i`QM; s¢ æB m i?
pä H•K- K¶B K°i +?m¬B ç m H¨ imv i i? ?ªQ FB K- pä H•K M?•M bo i? i?B i QÈ+
H¨ #ªQ FB K M¨v- Î i`QM; K„i .QÆM; G¶B H¢B F?¬M; +QB p¨Q ç•m

æ½ +¦ S?QM; —M æ Q- .QÆM; G¶B ç®B pÈB pk F?Q F?€+- i` M +Æ #ªM F?¬M; i?
H¨ iB M F?Q ?Q†+ H¨ hB M h?B M HBM? #ªQX

@ hB m G¶B- M;QÆB iMv iB M imv M K°i i? M? FB KX

Gw h?m o”M F?¬M; +¦ HU +?¼M M?[M; i`QÌM; FB K F?€+- K¨ H¨ `9i ` h?m h?Ov E
+¦ h?m h?Ov EB K- Gw h?m o”M HB M F?¬M; +¦ bY /KM; [m M?[M; FB K F?€+- p¬
bQ pÈB h?m h?Ov EB K M?Q i? M¨Q- M¨M; +kM; b) F?¬M; H¢B çB bY /KM;- +kM;
h?m h?Ov #ªQ FB K T?M ?ÊT KÈB ç¢i iÈB K°i KS+ ç° FBM? M;QÌB- ç¢i ç M i•K w
M?Q K°iX

æB K M¨v H¢B ç +?Q .QÆM; G¶B FBM? M;¢+ F?¬M; i?¬B- h?m h?Ov EB K- H¨ iBI
M¨v +kM; F?¬M; T?ªB çÆM ;BªM M?Q p"v- i`QM; ç¦ H¨ +¦ EB K GBM? i²M i¢B- M?(
F?¬M; +¦ i?S+ idM?- Gw h?m o"M +¦ i? ç¢i iÈB +'T ç° M?Q p"v- +MM; h?m h?Ov EB
M?Q i? - /M KbM? +MM; S?QM; —M æ Q +kM; F?¬M; +¦ ç¢i iÈB ibM? i`¢M; M?Q p
;B"i KbM? `²B- M m M?Q h?m h?Ov EB K EB K GBM? i?S+ idM? K¨ M¦B- +€B FB b)
G¶B +kM; F?¬M; /€K bmv M;?oX

L?QM; +¦ K°i çB K +¦ i? F?ŠM; ç`M?- K°i F?B h?m h?Ov EB K EB K GBM? i?S+ id
h?m o"M b) i,M; H M ;'T #°B- çQ€M +?WM; bQ pÈB i`QÈ+ F?B EB K GBM? F?¬M; +
i®B i?B m i,M; +QÌM; ;'T Ry H–M i`Î H MX

a m F?B Gw hmv i J B ç°i T?€- ç½ H¨ bU ibM? M;¨v ?¬K b m- H9+ M¨v Gw h?m o"M
H¨ +MM; Gw hmv i J B ç¨K p +?mv M ?ÊT i€+X

a m F?B i`ªB [m i?QÆM; HQÊM;- Gw hmv i J B +MM; .QÆM; G¶B ç½ ç¢i i?¨M? ?B
M;mv M w ;B9T i`Ê .QÆM; G¶B +QÈT H'v i?B M ?¢X

L?QM; +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; +¦ v m +–m- v m +–m +O M¨M; H¨ bU ibM? K¶B
H–M ç iY- ç´B i?¨M? M,K KQÆB M,K- # M i`QM; M,K KQÆB M,K K°i H–M imv M #¢i
+?B K b€m i`QM; KQÌB M;QÌB iQ +?'i i®i M?'i- +?mv M M¨v ç®B pÈB .QÆM; G¶B I
bªM; F?Q€B ç€T SM;X

o T?–M +MM; h?B m G•K i?QÆM; HQÊM; M?Q i? M¨Q- +€B FB +kM; F?¬M; T?ª
+QÌM; ç¢B- M?QM; +MM; h?B M aÆM bQ b€M? H¢B v m M?QÊ+ K°i Qi- # M i`QM
h?B m G•K p®M H¨ +?B K +S ?Q¨M +ªM? t'mX

*S M?Q p"v- .QÆM; G¶B ç²M; i?ÌB ç½ M?"M çQÊ+ h?B m G•K +MM; h?B M aÆM-
i`QM; s¢ æB m i? ;BÈB M¨v i€M i?¨M? +MM; i`Ê ;B9T- +?Q M M i? HU+ b m HQM
s¢ æB m i? ;BÈB- EBK [m®+- æ¢B h®M; +ÁM +¦ J¬M; *´ M¨v- +,M #ªM F?¬M; +?`m

h? +?Q M M .QÆM; G¶B Î M,K i?S ? B +kM; ç½ i?m i?"T tQM; EBK [m®+ +MM; æ¢
Zm®+ :B M¨v ?Q¨M iQ¨M i?m T?K+- /B i pQM;- K¨ H9+ M¨v J¬M; *´ imv +QÌM; ?½
[m®+ Km®M K¢M? ?ÆM `'i M?B m- M?QM; +kM; F?¬M; +¦ i? M;,M +ªM çQÊ+ i? +
#ªM ç² +O J¬M; *´ +kM; `9i H¢B M?'i i?ÌB M[F?„+- +¦ i? M¦B- ?¬K M v J¬M; *´ +
H¨ MÄ K¢M? ? i ç¨ K¨ i?¬BX

>¬K M v ? B M,K i?ÌB ;B M p°B p¨M; K¨ [m - im pB +O .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; +¦ i
H M K°i +'T #"+ +–M çB K FBM? M;?B K i?"i bU H¨ M?B m H„KX

*?Q M M ?ÆM K°i M,K M¨v- imv .QÆM; G¶B ç€M? +? i F?¬M; Qi ok h?–M- #'i [m€ ç(
pšM H¨ M?Q Km®B #Ä #B M- FûK [m€ t X

G9+ M¨v K†+ /M .QÆM; G¶B F?¬M; +¦ ç,M; +Æ tQM; ç - #'i [m€ +kM; ç½ tQM; oQ
F?¬M; Km®M M? M? M?Q p"v HB M tQM; oQÆM;- M?QM; #ÎB pb i?O ?¢ i`mM; i•K
ç²M; ûT #m°+- .QÆM; G¶B #'i ç„+ /o KÈB tQM; oQÆM;- p T?–M bU ibM? tQM; æ
;¦T HÌB M?B m H–M- #'i [m€ .QÆM; G¶B +m®B +MM; F?¬M; +¦ ;"i ç–m- ç®B pÈB +€
`'i H¨ #'i ç„+ /oX

ob F ?Q¢+? ?¬K M v- +kM; +?d +?Ì ç€M? `Èi tm®M; J¬M; *´- M¦B M?Q p"v- .QÆM;
iW +?®BX

"ÎB p"v ç®B pÈB ç€M? J¬M; *´- +?9M; iQÈM; bo +ÁM +¦ +?9M; ç¢B i?–M ç m #B m
M?Q F?¬M; T?ªB .QÆM; G¶B F?¬M; M¦B ;b- Km®M T?€i ç°M; i´M; iB M +¬M; K¨
T?€iX

æQÆM; M?B M .QÆM; G¶B tQM; oQÆM;- oQÆM; S?B iU M?B M +kM; T?ªB +¦- #'
i?¬B- M?QM; i'i +ª K¼B M;QÌB #B i `ä- >Q¨M; .mM; +?QM? H¨ oQÆM; S?B i?S M?
M[F?€+- JK+ LB K hW- Gw J¢+ a–m +kM; H¨ T?B iY +O .QÆM; G¶B- i?"K +?Q
GmM; +MM; .QÆM; G¶B +kM; +¦ +?9i Qi F?¬M; KBM? #¢+?- +ÁM +¦ Gw hmv i J B-
çB i?2Q # M M;QÌB .QÆM; G¶B X

98RX *?QÆM; 8Rd, > B L,KX

"'i [m€ K°i Qi ç¢B i?–M t2K .QÆM; G¶B +ÁM F?¬M; +¦ +¦ +QM M®B /äB- oQÆM; iY M½Q- K°i Qi ç¢B i?–M M¦B i?ŠM; Km®M .QÆM; G¶B +€B M¨v +€B oQÆM; ;B ç M i?W ç•v +?QM? H¨ ç¢B bUX

L?QM; imv ibM? +ªK +O .QÆM; G¶B +MM; >Q¨M; .mM; +€+ M¨M; ç½ b€M; iÄ `²B- i? t€+ ç`M? +¦ i? ç2K +€+ M¨M; K M; çB ` M;Q¨B ? v F?¬M;- +?Q M M K°i KU+ +k i? +O +€+ M¨M;- +?Q M M F?¬M; +¦ +QM M®B /äB- ç•v H¨ +?mv M `'i #bM? i?QÌM

"ÎB pb pB + M¨v- /MM; >Q¨M; .mM; +–K ç–m +?9M; M[- ç m H¨ `'i m Q€MX

J¨ .QÆM; G¶B M?[M; M;¨v M¨v- +kM; +¦ H'v +È- /M b Q T?ªB p°B p¨M; M K +?BM? # +MM; +?9M; M[K°i +?¶ +kM; F?¬M; +QB H¨ M?B m- K†+ /M +MM; K°i +?¶- +kM; i`QÌM; #B M ?¦ - F€ i?"i ç®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B- +,M #ªM F?¬M; +–M M?Q p"v KbM? +® w M?Q i? - +?9M; M[F?¬M; #B i K¨ i?¬B

hmv +?9M; M[`'i Km®M +MM; .QÆM; G¶B K°i KU+ +?mM; K°i +?¶- M?QM; +?9M; `¨M; HQ H)- #B i `ä .QÆM; G¶B # #°M H¨ Zm®+ :B ç¢B bU- +kM; F?¬M; +¦ +? i [m

G¢B M¦B iB T ç®B pÈB .QÆM; G¶B i`Ê ;B9T HÈM M?'i- +?QM? H¨ >Q¨M; .mM; +M +¦ i? M¦B ç m H¨ M[ M? ?MM;- ? B M;QÌB ç m ?¼+ çQÊ+ ok JK+ .B h?Q- ?ÆM M[ ?¨M? [m•M #¨v i`"M- iU ?² +¦ i`ÌB bBM? Qm i? - bQ pÈB `'i M?B m M K iY +ÁM + iQÈM; H½M? M´B / M?- K°i Qi H½Q iQÈM; i?•M FBM? #€+? +?B M +kM; K†+ +ªKX

"ÎB p"v- ? B M[+kM; ç½ i`Î i?¨M? M[ [m•M bQ +O .QÆM; G¶B- `'i M?B m bU ibM' .QÆM; G¶B +kM; KWM; `Ð F?¬M; i?¬BX

X X X

h`ªB [m K°i i?€M; +?m~M #`- K°i i`"M +?B M +m®B +MM; M¨v `®i +K+ ç½ ç M- .QÆ ç°M; i´M; iB M +¬M; ç®B pÈB J¬M; *´X

>¬K M v .QÆM; G¶B +¦ i? M¦B +?B K +S Qm i? #BM? HU+ imv i ç®B- [m•M ç°B J¬M; *´ +?d +¦ 3y p¢M K¨ i?¬BX

æQÆM; M?B M [m•M ç°B J¬M; *´ +kM; H¨ +U+ F€ +QÌM; ?½M- 3y p¢M [m•M ç°B i`QM; ç¦ dy p¢M F?BM? F} #BM?- +°M; i? K KQÌB p¢M i`¼M; ;B€T F} #BM?X

æQÆM; M?B M J¬M; *´ +kM; +¦ #° #BM?- #'i [m€ #` .QÆM; G¶B ç€M? +?Q i¨M T? h?B i J°+ *?•M KÈB F?¬M; /€K +MM; .QÆM; G¶B +SM; ç®B +SM;- ?¬K M v +?d /U G¶B /•v /Q K¨ i?¬BX

E€ i?"i +kM; F?¬M; T?ªB .QÆM; G¶B F?¬M; +€+? M¨Q i?m i?"T F} #BM? +O h?B i FB .QÆM; G¶B F?¬M; +¦ /¼M ` ç–v çO i?ÌB ;B M K¨ i?¬B- /M b Q KbM? T?ªB +OM i? HU+ +O KbM? +?dM? ç®M i®i- +kM; F?¬M; T?ªB K°i +?mv M / /¨M;X

G¢B M¦B iB T- i?ÌB ;B M .QÆM; G¶B +?B M i` M? F?¬M; M?B m H„K- K¨ M?B m H

>¬K M v .QÆM; G¶B ç½ ?Q¨M iQ¨M ç2K bU ibM? H½M? i?´ +O KbM? tY Hw i®i- ç J¬M; *´ +kM; ç M- J¬M; *´ F} #BM? i?Q¢i M?bM +QÌM; ?½M p¬ +MM;- M?QM; Î i`QÊ F?¬M; +?`m M´B K°i FQ+?X

æQÆM; M?B M +€B M¨v +¦ K°i çB m FB M iB M [mv i- +?QM? H¨ .QÆM; G¶B iU KbM +?BM?X

"ÎB pb .QÆM; G¶B #B i h?¬M; GBM? h?m"i- +¦ i? +MM; ç°M; p"i +•m i?¬M;- K¨ +? H¨ ç°M; p"i +¦ i? h?¬M; GBM?- KbM? ç½ +¦ çQÊ+ M,M; HU+ M?Q p"v- HB M +¦ i? ç +O ç®B T?QÆM;- T?ªB #B i F} #BM? K°i F?B ç½ K'i çB +?B M K½ b) H¨ ?"m [mª `,M;- F?¬M; +¦ #'i F€ mv ?B TX

*kM; +?QM? H¨ pb .QÆM; G¶B #B i h?¬M; GBM? h?m”i- KÈB +¦ i? Î M;„M M;„M F
ç2K æ¢B h®M; +MM; EBK [m®+ i`B i ç i’M +¬M; tQM;- #^M; F?¬M; i?b Km®M Î i`Q
ç€M? `Èi tm®M; ;B M; bÆ iQ HÈM- H¨ +?mv M / /¨M; M?Q p”v b Q\

"’i [m€ +?mv M h?¬M; GBM? h?m”i M¨v- M;Q¢B i`W .QÆM; G¶B ` - B +kM; F?¬M;

G9+ M¨v .QÆM; G¶B çSM; Î ç–m iQÌM;- G•K h`B m M? +MM; >Q¨M; .mM; K°i i`€
M;QÌB .QÆM; G¶BX

>Q¨M; .mM; KÎ KB M; M¦B,

@ .QÆM; ç¢B + - M;QÆB M¦B- H–M M¨v +?9M; i +¦ i? i?m”M HÊB çª #¢B h?B i J°

@ *€B M¨v iU M?B M F?¬M; +¦ p’M ç - Km®M #B i +?9M; i ?¬K M v H¨ +?B K +S C
M;QÆB i?’v i i?’i #¢B b Q\

.QÆM; G¶B F?) +QÌB M¦B- M?bM t2K T?QÆM; t - K°i #° F?Q F?€B +?d çB K ;B M

L¦B i?”i- i?ÌB çB K KÈB pW iB M p¨Q s¢ æB m i? ;BÈB- .QÆM; G¶B +kM; F?¬M;
?Q¨M i?¨M? M?B K pK M?’i i?®M; i?B M ?¢ M¨v- M?QM; F?¬M; M;?o iÈB ?¬K M v #
K°i M,K- KbM? Km®M ?Q¨M i?¨M? M?B K pK- ç•v H¨ .QÆM; G¶B +?m˜M #` F?¬M; I

:BÌ F?„+ M¨v- .QÆM; G¶B ?²B iQÎM; H¢B KbM? +MM; M? m çB iÈB- iWM; #QÈ+ K°i
H² M?Q p”v- i?”i bU H¨ iU ?¨Q F?¬M; i?¬B- imv Î i`QM; ç¦- KbM? +¦ i? M¦B H¨ ,M ;B
HQ¢B i?U+ HU+ F?¬M; T?ªB b Q\

G9+ M¨v G•K h`B m M? pm®i pm®i K€B i¦+ +O KbM?- i` M K†i i`2Q K°i MK +QÌB

@ h?B i J°+ *?•M ;B¨ `²B- M m M?Q H¨ h?B i J°+ *?•M K’v M,K i`QÈ+ +¦ H) b) +¦
h?B i J°+ *?•M ?¬K M v ç½ F?¬M; +ÁM ?MM; i•K M,K ç¦ M[- +?Q M M +?9M; i Km
+kM; F?¬M; +¦ # Q M?B m ç° F?¦X

.QÆM; G¶B M;?2 p”v H¢B H„+ ç–m M¦B,

@ M? i,- M;QÆB +?È t2K i?QÌM; h?B i J°+ *?•M- ?„M imv ;B¨ `²B- M?QM; M?Q i`Q
K°i ç–m bQ iY ;B¨ çB- M¦ v M;mv M +¦ mv T?QM; +O oQÆM; :Bª- çQÆM; M?B M K
M?B iY ?„M- +?€m i` B ?„M +ÁM F?¬M; +¦ ;B¨- # M i`QM; M?B iY- +?€m i` B +O h?
i¨B # X

.QÆM; G¶B #B i `ä H`+? bY iU M?B M iBM? iQÌM;- #®M M?B iY +O h?B i J°+ *?•M
+MM; +¦ M,M; HU+- +QM i` B i`QÎM; h?m”i sQ+?- i?S iY >´ æ - i?S # - i?b ` H¨ L;m
æ¨B >½M- K¨ iS iY Î # M i`QM; s¢ æB m i? ;BÈB- H¨ ç +?Q M;QÌB #B i `ä M?’i- ?
h?B i J°+ *?•MX

"®M M?B iY +O h?B i J°+ *?•M- F?¬M; +¦ K°i +€B M¨Q H¨ m’i S+- +ª ç€K ç m i?2
+?BM? #„+ +?B M- +kM; F?¬M; T?ªB ç M ç½ +¢M /–mX

G¢B +¦ K°i +?€m i` B- i?b ` H¨ >®i h’i GB i- ç¦ KÈB H¨ M;QÌB ç½ i?¨M? H”T M M L
p”i HÊB ?¢BX

*?ŠM; [m ?B M M v >®i h’i GB i +ÁM M?Ä- M?QM; #®M M?B iY +O ?„M- M;mv M K
F?mv M iYX

J¬M; *´ ç¢B /Q M?X

h`QM; ç¢B i`QÈM;- K°i iQÈM; [m•M M¦B,

ç,M; +Æ tQM; ç - çÊB ç M H9+ tQM; ç - M?Q p”v M?B K pK +O KbM?- KÈB t2K M
M?Q i? - K°i i`,K p¢M S+ çB K FBM? M;?B K- b m ç¦ bY /KM; FBM? M;?B K i¢T K¨
M;?B K +O KbM? H¨ +¦ i? ç¢i çQÊ+ Ryyy i`B m S+X

L¦B M?Q p”v- i?U+ HU+ +O KbM? b) +¦ K°i i,M; H M # v p¼i- .QÆM; G¶B +¦ +?9i F

æQÆM; M?B M M?[M; çB m M¨v ç m H¨ #Q K”i i`QM; M°B i•K .QÆM; G¶B- b) F?¬M

L?B K pK ?Q¨M i?¨M?- M?Q p”v +kM; w M;?o KbM? T?ªB Hv F? B MÆB M¨v `²B- /
i?ÌB ;B M- +ªK ibM? i´M; +kM; +¦- ç®B pÈB +?9M; M[- .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; #E
p¢M M?'i KbM? F?¬M; +¦ +€+? M¨Q ç2K +€+ M¨M; K M; çB ` M;Q¨B- ?Q†+ H¨ M¦B-
H¢B M°B /mM; i? ;BÈB M¨v M[K¨ M¦B- +€B FB H¢B M M H¨K +€B ;b #•v ;BÌ\

æ•v H¨ p'M ç .QÆM; G¶B HQ H„M; M?'i ?B M i¢BX

>¬K M v .QÆM; G¶B H¨ F?¬M; i? #Ä +€+ M¨M; `²B- /M b Q +ªK ibM? ç½ ç¢i ç M
F?¬M; MÐ- +kM; F?¬M; ç¨M? HÁM; i´M i?QÆM; +€+ M¨M;- M m M?Q KbM? i?”i Km
M¦B- ?”m [mª FB b) H¨ M?Q i? M¨Q\ .QÆM; G¶B M;?o +kM; F?¬M; /€K M;?oX

"'i [m€ .QÆM; G¶B iQÎM; iQÊM;- M m M?Q +¦ i? ibK çQÊ+ HB M ? +O hm *?•M
iBM? K¨ M¦B- M?Q p”v çB m M¨v +kM; F?¬M; +–M HQ H„M;- pb +€+ i? ;BÈB +MM;
ç•v +¦ i? iB M p¨Q hm *?•M ;BÈB- +?d +–M +¦ i? ibK çQÊ+ p` i`Q +K i? +O >mv I
p”v ç•v ? i i?ªv +¦ i? ;BªB [mv i/ /¨M; `²B- çQÆM; M?B M .QÆM; G¶B #B i `ä- ç•v
+?mv M / /¨M;X Pi M?'i i`QÈ+ K„i K¨ M¦B- KbM? pšM H¨ F?¬M; +¦ ç–m K®BX

J°i i?€M; b mX

EBM? i?¨M?- i?b ` H¨ ç¢B ç¬- i¢B ç•v #` .QÆM; G¶B ç`M? H¨K æ¬ i?¨M?- ?¬K M v
H¨ >Q >¢- p®M +¦ Qi M;QÌB ç®B pÈB +€B M¨v #B m i?` +¦ /` M;?`- M?QM; .QÆM; G
imv i ç®B- KÎ KB M; ç`M? ` [m®+ ?B m- F?¬M; M;QÌB M¨Q /€K T?ªM #€+- +¦ /` M;

æ,M; +Æ ç¢B çB M ç`M? Î # M;¨v b m- K¨ ?Q¨M; ?”m +kM; ç`M? tm®M; /QÈB- +?
JK+ LB K hW- Gw J¢+ a–m- h`bM? . Q :B¨- G•K h`B m M?- G•K GmM;- Gw hmv i J
ç m H¨ Zmw T?B X

æ,M; +Æ ç¢B çB M +MM; ç¢B ?¬M #` .QÆM; G¶B ç`M? +MM; K°i M;¨v- p®M i?2Q ç¢
.QÆM; G¶B +?€M ;?ûi T?B M iQ€B- +?d ç,M; +Æ ç¢B çB M- +kM; ç½ [m€ T?B M i
`QÌK `¨- .QÆM; G¶B i?”i bU H¨ T?B M Km°M- p®M Km®M çÆM ;BªM K°i Qi- #'i [m€
M?Q bBM? +´ ;Bª FB ç m H'v +€B +? i T?ªM ç®B- .QÆM; G¶B +kM; ç¨M? +?`m `²B
`²B- +kM; +?d iMv iB M #¼M ?„M H¨K M?Q i? M¨Q- ? i i?ªv ç m ;B Q +?Q #¼M ?„M

>Q¨M; *mM;- i`QM; i?Q T?ÁM;X

.QÆM; G¶B M;²B Î i` M M; B p¨M;- K°i # M H¨ >Q¨M; .mM;X

.QÆM; G¶B ç2K M¨M; ¬K p¨Q i`QM; M;U+- M?m ?Á M¦B,

@ .mM; M?B- i F?¬M; +¦ # Q M?B m i?ÌB ;B M HB M T?ªB Hv F? B i? ;BÈB M¨v
F?¬M; +€+? M¨Q ç2K #¼M M;QÆB K M; çB ` M;Q¨B K¨ M¦B- p”v H¨K b Q #•v ;BÌ\

98eX *?QÆM; 8kk, æŠM; *'T h,M; G M- h?¬M; >mv M *'T " X

@ .QÆM; ç¢B + - M;QÆB ç½ H¨ >Q¨M; æ `²B- >Q¨M; æ +O >Q >¢ ç [m®+- M m
+?ŠM; T?ªB H¨ H¢B Km®M i?B M ?¢ ç¢B HQ¢M\ h?B M ?¢ H¢B H•K p¨Q i`QM; +?

i`¬B ;B¢i F?'T MÆB- # Q M?B m /•M +?9M; b) +? i Q M +? i m´M;\ .QÆM; ç¢B + -

>Q¨M; .mM; +?†i +?) K¨ ¬K H'v 2Q ?´ +O .QÆM; G¶B- bÊ KbM? #m¬M; HÄM;- ?„M

@ *?Q /M pb +?9M; i - M;QÆB +?ŠM; H F?¬M; +¦ i? HQm H¢B b Q\

a m # M;¨v- ç,M; +Æ ç¢B çB MX

æ•v H¨ +?mv M ç .QÆM; G¶B i?®M; F?´ M?'i- `ÁM; `½ ;BˆM; +Q K°i M;¨v- ç,M; +A
?Q¨M i?¨M?X

.QÆM; G¶B +kM; +?QM? i?S+ i`Î i?¨M? >Q¨M; æ X

L; v F?B .QÆM; G¶B ?Q¨M i?¨M? ? i i?ªv #QÈ+ çB- +?•M +?QM? M;²B i` M HQM;
i? M? ? i?®M; p M; H MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ?Q¨M i?¨M? M?B K pK- i?m ?Q¢+? FBM? M;?B
;B€ i`` Ryyy id- F?Q +¬M; ;B€ i`` Ryyy idX

@ æBM?- #ÎB M;QÌB +?ÆB ?Q¨M i?¨M? M?B K pK i?S iQ- E?¬M; æ°M; 'M ;BªB i`W

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB i?m çQÊ+ F„ M,M; GQM; E?B m *Ym h?B MX

@ æBM?- #ÎB M;QÌB +?ÆB bY /KM; FBM? M;?B K i¢T- FBM? M;?B K ;B€ i`` i,M; i'

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB i?m ?Q¢+? FBM? M;?B K ;B€ i`` Ry i`B m S+X

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB çŠM; +'T i,M; H M- iB M p¨Q oä h?–M +'T # X

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB çŠM; +'T i,M; H M- iB M p¨Q oä h?–M +'T #®MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB çŠM; +'T i,M; H M- iB M p¨Q X

@ æBM?-

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB çŠM; +'T i,M; H M- iB M p¨Q h?¬M; >mv M +'T

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB çŠM; +'T i,M; H M- iB M p¨Q h?¬M; >mv M +'T

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB çŠM; +'T i,M; H M- iB M p¨Q h?¬M; >mv M +'T

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB >mv M L;mv M Zmv i çŠM; +'T i,M; H MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB ",M; h•K Zmv i çŠM; +'T i,M; H MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB *?•M GQM; [mv i çŠM; +'T i,M; H MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB EBK *?mM; h`€Q ç¢i ç M ç¢B pB M K½MX

EBM? ?d- ç•v imv i ç®B H¨ FBM? ?d- H–M M¨v i?U+ bU H¨ FB K #°M `²B- KbM? #•v
M¨v- H"T iS+ i,M; H M ?ÆM KQÌB çŠM; +'T- i`U+ iB T iB M p¨Q h?¬M; >mv M +ªM'
>mv M +'T # X

o®M M;?o KbM? Km®M çB p¨Q h?¬M; >mv M +'T # - +?mv M F?¬M; T?ªB / /¨M; M?
KbM? #•v ;BÌ HB M i?U+ ?B MX

EBM? M;?B K i¢T [mª M?B M H¨ ç² i®i- F?¬M; #B i H9+ M¨Q- KbM? +¦ i? iÈB K°i

L?QM; # M i`QM; ?Q€B ç®B ? i?®M; H¨ F?¬M; +¦ HQ¢B ç² i®i M¨v- KbM? +–M T?
i?m çQÊ+ ç² i®i M?Q p"v- ?ÆM M[- T?ÄM; +?WM; KbM? Km®M F?B m +?B M ;B
tm'i ?B M ç² i®iX

"•v ;BÌ im pB KbM? ç¢i ç M h?¬M; >mv M +'T # - F?QªM; +€+? h?¬M; >mv M +'T #®
H +? K'v i`,K M;¨M S+ FBM? M;?B K K¨ i?¬B- p"v +?QM? H¨ ç€M? ;B i K'v +?K+ h
:Bª- M m M?Q H¨ i`QÈ+ ç¦- K'v +?K+ oä :Bª h?¬M; >mv M +ªM? ;BÈB- .QÆM; G¶B
M?QM; ?B M i¢B .QÆM; G¶B +,M #ªM F?¬M; ç w- ?„M H9+ M¨v- KÎ` h?B M æ Q

ç€M? ;B i h K >Q +ªM? ;BÈB pä ;Bª- çQÆM; M?B M i?B i`B M S?QM; æ Q h?'i a
.QÆM; +ªM? H¨ çB m +?„+ +?„MX

> B F„ M,M; M¨v +O KbM?- K°i H¨ h?B M æ Q L?'i h?S+- +¦ i? pQÊi ? B KQÆB ç
M[+ÁM H¨ K°i çÁM ;B i +? i- S?QM; æ Q h?'i a€i +kM; +¦ i? pQÊi +'T ;B i M;QÌB
i?€B M?Q p"v- F?¬M; +¦ F?ª M,M; K°i çÁM ;B i +? i- M?QM; S?QM; æ Q h?'i a€i +
?¢M +? bY /KM;- +?d +–M +?•M F?Q KbM? bmM; i9+- HB M F?¬M; +–M HQ H„M;X

G9+ M¨v .QÆM; G¶B M;²B Î i` M HQM; ,- F?Q i? i` M M;QÌB F?¬M; M;WM; i,M; +
?ÆM M[i` M #–m i`ÌB ;B€M; tm®M; EBK a„+ iQÌM; p•MX

*?QM EBK a„+ *U GQM; ç M; F?¬M; M;WM; tQ v [m M?- iB M; HQM; M;•K F?¬M; M

h?B M ?¨M; /` iQÊM;- ç•v H¨ i?B M ?¨M; /` iQÊM;- K¼B M;QÌB i?'v ç M ibM? ?m®M
F?¬M; i?¬B- /²M /"T [m€ tm®M; ç'i- F?¬M; M;WM; /"T ç–mX æ•v KÈB i?U+ bU H¨ *

E€ i?U+ ç¦ +kM; F?¬M; T?ªB i?B M ?¨M; /` iQÊM; ;b- K¨ H¨ #ÎB pb .QÆM; G¶B ?¼-
*Ym h?B M- çQÆM; M?B M +MM; >Q¨ h?` "Q+?- +kM; +?QM? H¨ E?¬M; æ°M; 'M +

Gw hmv i J B Î K°i # M FBM? M;¢+ F?¬M; i?¬B- M¨M; `ä `¨M; +ªK ;B€+ çQÊ+ F?Q i
hmv i J B H¨ h K >Q hK ædM? +ªM? ;BÈB pä ;Bª- .QÆM; G¶B ç°i T?€- iU M?B M F
+O M¨M;- p®M .QÆM; G¶B #'i [m€ H¨ oä h?–M +'T ? B K¨ i?¬B- ?B M i¢B H"T iS+
oä h?–M +'T ? B- /QÌM; M?Q M;²B ?Ä iB M- pšM FûQ H M- ?ÆM M[F?¬M; +¦ K°i
M¨M; FBM? ?½B F?¬M; M;Èi- K½B ç M i"M ç¢i ç M h?¬M; >mv M +'T # - H9+ M¨v K

Zm€ FBM? F?OM;- M¨M; #•v ;BÌ KÈB T?€i ?B M- KbM? imv `^M; +MM; .QÆM; G¶B
M,K- M?QM; pšM F?¬M; +¦ ?B m `ä ?„M +?9i M¨QX

G9+ M¨v Gw hmv i J B +ªK ;B€+ çQÊ+- +?Q /M H¨ KbM? ç¢i ç M h K >Q hK ædM?
M?'i ç`M? +¦ i? / /¨M; pQÊi [m .QÆM; G¶BX

æ•v H¨ bU ibM? +?Q # Q ;BÌ +¦- T?ªB #B i- ç¢i ç M h K >Q hK ædM? +ªM? ;BÈB- +
+,M #ªM H¨ F?¬M; i? ;B®M; M? m- +?Q /M H¨ oä :Bª •K .QÆM; +ªM?- +kM; +¦ i?
K'v +€B HB M i?OX "•v ;BÌ M¨M; H¢B +ªK ;B€+ KbM? F?¬M; +€+? M¨Q p[M; p¨M; p
b Q F?¬M; FBM? bÊX

•M? K„i +¦ +?9i m Q€M- KbM? p¨ ?„M ç½ ç M i`bM? ç° M?Q p"v- ?„M pšM +¦ M?B m

L; v b m ç¦ ? i?®M; H¢B i`mv M iÈB i? M? •KX

@ æBM?- ? i?®M; ç¢i ç M v m +–m i?,M; +'T- tBM ?ÄB M;QÌB +?ÆB +¦ ?B M i¢B i

@ E?¬M;X

>B M i¢B iU M?B M F?¬M; +¦ +–M i?B i i?,M; +'T- KbM? +ÁM +¦ bU ibM? T?ªB tY
F?¬M; M¦M; MªvX

@ æBM?- #ÎB M;QÌB +?ÆB ?Q¨M i?¨M? M?B K pK s¢ æB m h? :BÈB- ç° ?Q¨M i?¨M
+¦ K°i H–M +Æ ?°B- +¦ i? i?m çQÊ+ +Æ ?°B iU /Q ` p¨Q s¢ çB m i? ;BÈBX

> i?®M; pW M¦B- ç .QÆM; G¶B KWM; `Ð F?¬M; i?¬BX

L m M?Q KbM? +¦ i? iU /Q iB M p¨Q s¢ çB m i? ;BÈB- M?Q p"v KbM? +kM; F?¬M
>Q¨M; .mM; +€+ M¨M;- ?ÆM M[+¦ i? iU /Q iB M p¨Q K°i i? ;BÈB- ç•v H¨ bU ibM
M?Q Î # M M;Q¨B- i¢B aMM; ok æ¢B GK+- i¢B hm *?•M ;BÈB- KbM? ç€M? F?¬M; H
çB m i? ;BÈB- ç•v +?ŠM; T?ªB H¨ #^M; +¦ i? K K°i bB m +'T K€v HW /®B\

hmv `^M; F?¬M; +¦ i`•m #Á M?Q hQ¨M L,M; hm Gmv M > h?®M; +ªm KbM?- M?QM;
K¢M; i®i M?'iX

æ M +MM; H¨ ibM? ?m®M; M¨Q- H¨ +Æ ?°B ;b- .QÆM; G¶B +kM; +¦ +?9i F?¬M; i?

a m F?B KÎ ` ? i?®M;- .QÆM; G¶B KÈB T?€i ?B M- i?S M¨v H¢B +¦ i? H¨ K°i H–
[m v i?QÎM;- i`QM; ç¦ +¦ # imv M ?¢M;- # +€B ç m +¦ i? t2K çQÊ+ ;BÈB i?B m +

J°i i`QM; b® ç¦ H¨ K°i F?®B M;¼+ #¨B- F?®B M;¼+ #¨B M¨v H¨ +?SM; KBM? +¦ i? ;BÈB- F€ i?U+ M¦ +?QM? H¨ K°i F?®B i`mv M i®M; M;¼+ T?MX

98dX *?QÆM; 8kj, "´M L;mv M *?•mX URV

h?S ? B H¨ K°i +Æ ?°B /mM; ?ÊT s¢ çB m i? ;BÈB- K°i +Æ ?°B +¦ i? K M; s¢ æB i?•M i? +O KbM?- i`Î i?¨M? L°B h? :BÈB +O #ªM i?•MX

h?S # H¨ K°i H–M F?B m +?B M- b m F?B F?B m +?B M i?¨M? +¬M;- +¦ i? iW s¢ M,K M;QÌBX

" +€B ç m H¨ T?–M i?QÎM; ç®B pÈB KbM?- #'i [m€ # M i`QM; # +€B imv M ?¢M; M +?9i M¨Q +?QM? H¨ +€B i?S ? B- +€B i?S M?'i K†+ /M F?¬M; i - M?QM; F?¬M; +¦ imv +¦ T?B m HQm- M?QM; K°i F?B i?¨M? +¬M;- i?b #ˆM; pÈB KbM? +¦ s¢ æB m h?

o T?–M +€B i?S # i?b çWM; M¦B- ç¦ H¨ +m®B +MM;- çQÆM; M?B M M¨v +kM; +¦ .mM; +€+ M[X

o¬ Hm"M M¦B M?Q i? M¨Q- H–M M¨v ç m H¨ FB K çQÊ+- H9+ M¨Q ? i?®M; +kM; i` M;QÊ+ H¢B H¨ ?B K i?'vX .QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB i?–K M?O i`QM; HÁM;X

h?ÌB çB K .QÆM; G¶B M?bM F„ [mv i„+ KÈB T?€i ?B M- # +€B imv M ?¢M; M¨v +k b) tm'i ?B M K°i +€B- K¨ H¨ # +€B ;°T H¢B i, H +kM; #'i [m€ H¨ ? B KQÆB H,K T? H¨ K°i T?–M iQ +Æ ?°BX æB m M¨v H¨K +?Q .QÆM; G¶B i?–K K„M; F?¬M; M;Èi- ? pW KÈB M;?o- ? i?®M; M¨v H9+ M¨Q i`Î M M ?¨Q T?¦M; M?Q p"v- M;mv M H B- +€ t€+ bm'iX

hmv `ˆM; i`QM; HÁM; iS+ ;B"M- M?QM; +€B M¨v +kM; H¨ bU ibM? F?¬M; +¦ +€+? +?QÎM; F?®M; ? i?®M;- +€B ;¼B H¨ M;QÌB Î /QÈB K€B ?B M F?¬M; i? F?¬M; +9B H¨ ç¢B ;B - KbM? #'i [m€ H¨ K°i [m•M +Ì M?Q M?Ä K¨ i?¬BX

L;QÊ+ H¢B +kM; Km®M H'v ` - +?d +¦ i? ?B p¼M; KbM? p"M F?Q i®i çB KX

*kM; K v +¦ K°i T?–M iQ +Æ ?°B- ?ÆM M[KbM? ;–M ç•v p"M K v pšM F?¬M; i - M imv M ?¢M; i?S ? B- p"v i?b F?¬M; i? i®i ?ÆMX

@ æBM?- tBM ?ÄB M;QÌB +?ÆB ?B M i¢B +¦ #„i ç–m H'v ` ? v F?¬M;\

.QÆM; G¶B bmv M;?o K°i +?9i- +„M `,M; K°i +€B- M;QÊ+ H¢B +Q +kM; H¨ K°i ç Q ;BªM HB M ?B M i¢B H'v ` çBX

.QÆM; G¶B HU +?¼M #„i ç–m H'v ` X

a m F?B .QÆM; G¶B HU +?¼M #„i ç–m- # +€B imv M ?¢M; FB HB M #„i ç–m H¦M

h?2Q # +€B imv M ?¢M; M¨v T?€i b€M;- i•K .QÆM; G¶B +kM; #„i ç–m iMv i?2Q M G¶B ç½ ç¢i ç M h?¬M; >mv M +ªM? ;BÈB- M?QM; ç®B K†i HQ¢B +?mv M M¨v- pšM /M H¨ im Hmv M ",M; h•K Zmv i +kM; F?¬M; çQÊ+X

.QÆM; G¶B M;WM; H¢B ?¬ ?'T- iBM? i?–M i"T i`mM; p¨Q i` M # +€B imv M ?¢M;X

Jm®M M;WM;- Km®M M;WM;- +€B imv M ?¢M; i?S M?'i- +€B imv M ?¢M; i?S ? B- F?¬M; +¦\ L?bM i?'v # +€B imv M ?¢M; ç m F?¬M; +¦ T?ªM SM;- .QÆM; G¶B M?'i L; v i?ÌB çB K .QÆM; G¶B +ªK i?'v H–M M¨v F?¬M; +¦ +Æ ?°B- +€B imv M ?¢M; i?

@ æBM?- +?9+ KWM; M;QÌB +?ÆB i?m çQÊ+ +Æ ?°B /mM; ?ÊT s¢ æB m h? :BÈB- F?¬M;\

> i?®M; çQ ` i? M? •K- H9+ M¨v KÈB F?B M .QÆM; G¶B T?K+ ?²B iBM? i?–M H¢
+¬M; ç€M? p¨Q +Æ ?°B /mM; ?ÊT s¢ æB m h? :BÈBX

G¢B #` KbM? `9i i`9M;- ç•v H¨ .QÆM; G¶B F?¬M; F`T +?m˜M #`- çQÆM; M?B M .
#'i [m€ #•v ;BÌ F?ŠM; ç`M? F?¬M; /mM; ?ÊT- Km®M /mM; ?ÊT- +kM; T?ªB +?Ì bU
bU ibM? ç¢B ?¬M F i i?9+ H¢B M¦BX B #B i KbM? /mM; ?ÊT s¢ æB m h? :BÈB M¨
ibM? M;Q¨B w Km®M ? v F?¬M;\

@ E?¬M; /mM; ?ÊTX

@ >Q¨M; h?QÊM; p¢M im - p¢M im - p¢M p¢M im X

G9+ M¨v K¼B M;QÌB [m€ tm®M; ?¬ iQX

@ *€+ F? M? ;B #bM? i?•MX

.QÆM; G¶B F?Q€i i v- M?bM K¼B M;QÌB [m€ ;®B /QÈB ç¨B M¦BX

G9+ M¨v- K°i HQ¢B +ªK ;B€+ M„K ç¢B [mv M bBM? iY- KbM? Km®M ;B i B- HB M ;
çB m M¨v H¨K +?Q i`QM; HÁM; .QÆM; G¶B +ª FBM?- K°i pä ;Bª- M m M?Q HQm H
F?¬M; T?ªB H¨ +?mv M ;b i®iX o°B p"M +?mv M >mv M L;mv M Zmv i- M?QM; H9
ç°M; p"M ?¨M?X

æB m M¨v H¨K +?Q .QÆM; G¶B +¨M; HQ H„M;- *?•M GQM; [mv i M¨v- b) F?¬M; ` +

"'i [m€ HQ¢B +ªK ;B€+ M¨v +kM; #'i [m€ M?€v K„i K¨ i?¬B- b m F?B *?•M GQM; [m
;B€+ M¨v HB M #B M K'i- ç9M; p"v- HQ¢B +ªK ;B€+ + Q + Q i¢B i?QÊM; HB M #B

L¨v KÈB F?B M .QÆM; G¶B i?Î T?¨Q M? M?äKX

E?¬M; M;?o iÈB H–M M¨v i?B m +?9i M[ç .QÆM; G¶B i˜m ?Ä M?"T K - M;QÊ+
#'i [m€ i`ªB [m K°i i?Q€M; M?Q i? - +kM; H¨K +?Q HU+ HQÊM; iBM? i?–M +O .Q
i•K ibM? i,M; + Q F?¬M; QiX

" M i`QM; ?Q¨M; +mM; ?"m pB MX

@ .QÆM; ç¢B + - `®i +K+ i`Î i?¨M? pÊ +O M;QÆB b Q\ h +¦ T?ªB ç M; M^K KÆ ? v
i ?B p¼M; +ª çÌB F?¬M; idM? H¢BX

>Q¨M; .mM; M^K Î i` M M;QÌB .QÆM; G¶B- ¬M M?m M¦BX

J°i # M JK+ LB K hW K'v M[b„+ K†i +kM; çÄ #WM;- M?QM; i'i +ª ç m H¨ p ?¢M? T

@ æ•v +kM; F?¬M; T?ªB K°M;- i M¦B +?Q +€+ M;QÆB K°i iBM iS+ i®i- #•v ;BÌ +€-
M?[M; +?mv M M¨v +kM; M M M¦B +?Q +€+ M;QÆB- F€ i?U+ `'i bÈK H9+ i`QÈ+ i
T?ªB H¨ M;QÌB +O i? ;BÈB M¨v- iÈB MÆB M¨v # M,K- i b) `ÌB F?ÄB ç•vX

.QÆM; G¶B M?bM +?9M; M[M¦BX

L;?2 çQÊ+ HÌB M¨v +O .QÆM; G¶B- p K†i +?9M; M[M;mv M #ªM ?¢M? T?9+- i`Î

@ E?¬M; +¦ #B M T?€T F?€+ b Q\ L?'i ç`M? T?ªB `ÌB F?ÄB\

JK+ LB K hW i?,K i?ŠK M?bM .QÆM; G¶B M¦BX

@ æ•v +?QM? H¨ +?mv M i Km®M +MM; +€+ M;QÆB M¦BX

.QÆM; G¶B M?bM +?9M; M[M¦B,

@ h ç½ ibK çQÊ+ #B M T?€T- ç M i?ÌB çB K ç¦- +?9M; i H¨ +¦ i? F?¬M; i'i v m i€

@ h?"i bUX

L;?2 çQÊ+ HÌB M¨v +O .QÆM; G¶B- G•K h`B m M? #„i çQÊ+ +€M? i v .QÆM; G¶

J’v M[F?€+ +kM; ç–v K†i b„+ K†i pmB KWM;- +€+ M¨M; iU M?B M F?¬M; Km®M M
` X

@ æQÆM; M?B M H¨ i?”i bU- #’i [m€ i F?¬M; #B i +¦ i? i?¨M? +¬M; ? v F?¬M;- M
?ŠM H¨ +¦ dyW i`Î H MX

.QÆM; G¶B KdK +QÌB M¦BX

@ o”v i?b i®i [m€X

Gw h?m o”M KdK +QÌB M¦BX

@ *¦ T?ªB +MM; im pB M;QÆB pW i,M; H M +¦ [m M ? ? v F?¬M;\

Gw hmv iJ B H¨ K°i M;QÌB /mv M?’i im pB + Q ?ÆM .QÆM; G¶B ;–M ? B KQÆB çŠM
G¶B #B M ?¦ iQ HÈM- #B i `’i `äX

@ hmv iJ B M;QÆB çQ€M F?¬M; b B- M¨v +MM; i?U+ HU+ +O i i,M; H M +¦ [m M
#ÎB pb i i?¨M? H”T >Q >¢ æ Zm®+X

.QÆM; G¶B KdK +QÌB M¦BX

@ E€ i?U+ i ç M i? ;BÈB M¨v- çB iÈB MÆB M¨v- i?¨M? H”T >Q >¢ æ Zm®+ +?d I
M?B K pK M¨v- im pB i,M; H M- #’i [m€ H¨ K°i HQ¢B F?2M i?QÎM; K¨ i?¬B- K†i F
çQÊ+ K°i M,M; HU+ +¦ i? iU /Q ` p¨Q i? ;BÈB M¨v- i?”K +?Q- i +ÁM +¦ i? +?QÎM

@ *?mv M M¨v *€B M¨v F?¬M; i? M¨QX

Gw hmv iJ B +MM; Gw h?m o”M M;?2 p”v ;B”i KbM? F?¬M; M;Èi- +?QÎM; F?®M;
+?mv M F?¬M; i? M¨Q- +?Q /M ç¢i ç M *Ym *U+ h¢Q >¦ +ªM? ;BÈB- +kM; +?QÎM
i? ;BÈBX

983X *?QÆM; 8k9, "´M L;mv M *?•mX UkV

o T?–M >Q¨M; .mM; +€+ M[- HB M +,M #ªM H¨ K°i K†i KÆ ?²- ç®B pÈB bU ibM? .Q
iÈB- +,M #ªM F?¬M; `ä `¨M;- +€+ M¨M; p M p M H¨ #B i- .QÆM; G¶B F?¬M; T?ªB M
+ÁM +¦ `’i M?B m i? ;BÈB F?€+- #•v ;BÌ pB im pB +O +€+ M¨M; pšM [m€ v m- F?-
+?mv M FB - +?Q M M- Gw hmv iJ B +ÁM +¦ Gw h?m o”M- i?”K +?Q .QÆM; G¶B- ç
M¦B +?Q +€+ M¨M; #B iX

@ > ? X

.QÆM; G¶B +QÌB M?¢iX

@ o®M H¨ F?¬M; i? M¨Q- i? M?QM; i ibK çQÊ+ K°i i?SX

*¦ K°i b® pB +- pšM F?¬M; i? M¦B ` - K†+ /M +€+ M¨M; ç½ i?¨M? M;QÌB i?•M K”i
M?[M; +?mv M M¨v [m€ F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´BX *?Q M M .QÆM; G¶B F?¬M;
HÌB M¦B /®BX

@ æ² p”i ;b\

*?9M; M[ç m M?bM .QÆM; G¶BX

@ J°i pB M ?¢i +?•m- ?¢i +?•m M¨v H¨K +?Q i +ªK ;B€+- +¦ i? +?QÎM; F?®M; i? ;
F?¬M; i? çO M„K ;B[- M m M?Q i +?•M +?QM? M„K ;B[?¢i +?•m M¨v- M?Q p”v i M

•M? K„i .QÆM; G¶B +U+ F€ b€M; bO - ç H° ` bU iU iBM +QÌM; ç¢BX

@ G) M¨Q G) M¨Q hB m G¶B- M;QÆB ibK çQÊ+ "´M L;mv M *?•m +O i? ;BÈB M¨

Gw hmv i J B FBM? M;¢+ F?¬M; i?¬B- M?bM .QÆM; G¶B- /MM; M;[F?Q `mM ``v ?
F?¦ K¨ iBM M´B- +¦ i? +¦ çQÊ+ ibM? ?m®M; M?Q p"v- ç•v +kM; H¨ M¦B.QÆM; G¶B
+O i? ;BÈB M¨v- ?ÆM M[+?B K çQÊ+ "´M L;mv M *?•m i?W M?"M- M?Q p"v- K
+?QÎM; F?®M; K°i i? ;BÈB- ?ÆM M[çB m M¨v +kM; p M p M H¨ +Æ ?°B M„K ;B[i
;BÈB +kM; F?¬M; T?ªB H¨ / /¨M; M„K ;B[- +?Q Qi i¢B hm *?•M ;BÈB [m M?B m M,K
iWM; M„K ;B[[m - p¨B i`,K p¢M M,K [m - +kM; +?d +¦ KQÌB M;QÌB K¨ i?¬B- ?ÆM M
+¦ i€K M;QÌB H¨ ç¢i çQÊ+ K°i F?¬M; ;B M +U+ F€ M?Ä v m- ç²M; i?ÌB +?"K `½B iI
F?€+- ç m H¨ +?QM? KbM? bBM? i?¨M? F?¬M; ;B MX

L m M?Q Km®M ç¢i çQÊ+ i? ;BÈB ç½ i?¨M? ?bM? +U ç¢B M?Q p"v- +,M #ªM F?¬M;
M;QÌB M¨v- ç m H¨ bB m +'T +QÌM; ;Bª pQÊi ` F?ÄB h¢Q >¦ *ªM?X

L?[M; +?mv M M¨v +kM; +?d H¨ h?QÊM; *´ i`mv M i?mv i- +K i? +¦ T?ªB i?"i p"v
#B i- M?[M; +?mv M M¨v +kM; +?d H¨ ;?B +?ûT i`QM; i`mv M i?mv i K¨ i?¬BX

Gw hmv i J B #B i M?[M; +?mv M M¨v- H¨ #ÎB pb M¨M; #bM? i?QÌM; v m i?Q+? H
F?¬M; T?ªB M?Q p"v- M?[M; +?mv M M¨v- M¨M; +kM; b) F?¬M; #B i- HB M +MM; b
i? - M¨M; ç®B pÈB bU ibM? "´M L;mv M *?•m- +,M #ªM H¨ F?¬M; +¦ +?9i M¨Q ?B m

@ "´M L;mv M *?•m H¨ +€B ;b\

.QÆM; G¶B M?bM Gw hmv i J B M¦BX

@ hB m G¶B- "´M L;mv M *?•m M¨v +?QM? H¨ #´M M;mv M +O K°i i? ;BÈB- +,M #
K°i i? ;BÈB bBM? i?¨M?- ç m H¨ K°i pB M "´M L;mv M *?•m- i?2Q "´M L;mv M *?•
?bM? i?¨M? i? ;BÈB- +?Q M M M m M?Q +¦ M;QÌB ç¢i çQÊ+ "´M L;mv M *?•m- ç
M?"M- +ÁM +¦ çO i?U+ HU+- M?Q p"v ?„M b) M„K ;B[i? ;BÈB M¨vX

Gw hmv i J B ;BªB i?Q+? M¦BX

@ aQ i,- +?mv M M¨v M¨v +¦ i?"i F?¬M;\ h i H¨K b Q +?Q iWM; +¦ M;?2 M¦B [m

Gw h?m o"M FûQ i v bQ i, KbM? ?ÄBX

Gw hmv i J B M;?2 çQÊ+ bQ Km°B KbM? ?ÄB- F?¬M; F?ÄB Î i` M i`€M M¨M; ?ÆB ç

@ L;QÆB - M;QÆB +ª M;¨v +?d #B i +?ÆB- M?[M; ç² p"i M¨v Î i`QM; bQ K¬M ç m
ç¼+ b€+? T?€i ?B MX

@ L;QÌB i K¶B H–M çB h¨M; h?Q *€+- ç m H¨ ç M t2K +¬M; T?€T #Q i`+? K¨ i?¬BX

Gw h?m o"M p¬ i°B M¦BX

.QÆM; G¶B +QÌB +QÌB- H¢B M¦B,

@ hmv i J B- i¢B hm *?•M ;BÈB +¦ M?B m M;QÌB M„K ;B["´M L;mv M *?•m F?¬M;\

Gw hmv i J B H„+ H„+ ç–m,

@ E?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; M?B m- K¨ #•v ;BÌ +,M #ªM H¨ F?¬M; +¦- M?[M; i?S M¨v ç
+?ûT- hm *?•M ;BÈB K'v p¢M M,K [m - +,M #ªM F?¬M; +¦ M;?2 çQÊ+ +¦ B M„K ;B[i
H¨ hm *?•M ;BÈB ç M?'i + Q i?O #•v ;BÌ S?¢K L?Q L?'i +kM; F?¬M; i? M„K ;B[i?

@ L„K ;B[i? ;BÈB F?¦ F?,M M?Q p"v b Q\ *€B FB M m M?Q H¨ F?¬M; ;B M # Mi`

.QÆM; G¶B M;?o iÈB KbM? i?m çQÊ+ F?¬M; ;B M hB M F?Q GBM? GmM; h?€T- +

@ L?[M; i?S M¨v F?¬M; i? t2K M?Q H¨ i? ;BÈB- K†+ /M +¦ +?9i hB M F?Q # M i
M?QM; F?¬M; i? +QB H¨ i? ;BÈB- +¦ M;QÌB M¦B i? ;BÈB +?•M +?QM? H¨ +¦ i?
i`QM; F?¬M; ;B M hB M F?Q imv `^M; +¦ bBM? K M?- M?QM; +?9i Qi M¨v +kM; F?
H¨ M;QÌB #Ä p¨Q- +'v ;?ûT çB p¨QX

Gw hmv i J B /WM; K°i +?9i H¢B M¦BX

@ >ÆM M[hB M F?Q H¨ T?€T #ªQ +U+ F€ ?B K i?'v- K†+ /M i¢B hm *?•M ;BÈB +k
i`W F?B H¨ h¢Q >¦ h?–M E?Q i`QM; i`mv M i?mv i- +€B FB KÈB +¦ i? ?bM? i?¨M
KbM?X

@ aQ i, M;QÆB +kM; i?"i H¨ HÊB ?¢B- H¢B #B i M?B m ç² p"i M?Q p"vX

Gw h?m o"M +U+ F€ bMM; #€B M?bM bQ i, +O KbM?X

.QÆM; G¶B +kM; ;B"i KbM? F?¬M; M;Èi- ç®B pÈB i? iY M¨v +O KbM? ?¼+ i?S+
M;Èi- KbM? imv `^M; M„K ;B[? i?®M;- M?QM; M?[M; +?mv M M¨v pšM i?"i F?¬M;

Gw hmv i J B i`„M; K„i M?bM bQ Km°B KbM? K°i +?9i M¦B,

@ L m M;QÆB +?,K +?d ç¼+ b€+?- +kM; b) #B iX

@ L?[M; +?mv M M¨v pšM H¨ F?¬M; +–M M¦B M?B m- M;¨v ?¬K M v H¨ M;¨v ç¢B ?d

.QÆM; G¶B ç2K +?mv M F?€+ #Ä b m ç–m- M m p'M ç HÈM M?'i ç½ ;BªB [mv i- M
H½M; T?Q K°i F?„+ tm•M iB m\

*?9M; M[ç m H¨ b„+ K†i çÄ #WM;X

@ h i pšM F?¬M; +¦ +?m˜M #` F„ +¨M;- M;¨v ?¬K M v ?ŠM H¨ .mM; M?B Km°B Km

L¦B tQM; Gw hmv i J B +?9M; M[K¶B K°i M;QÌB ç m tQ v M;QÌB ç˜v +Y Km®M +?

L?QM; .QÆM; G¶B MÆB M¨Q b) +?Q +€+ M¨M; M?Q M;mv M- K°i ç¢Q FbM? F?Q ç
+'T i®+ çSM; /"v- ç2K K'v M[ç m M;,M H¢BX

@ L;¨v ?¬K M v H¨ M;¨v ç¢B ?d +O +?9M; i - b Q +¦ i? çB ç•v\ sm•M iB m K°i F?
+?9M; i M ;B'+ çBX

L m .QÆM; G¶B i?ª` i•K iQ- HB M b) F?¬M; bmv M;?o M?B m M?Q p"v- +€+ M¨M;
pÈB KbM? +kM; H¨ ibM? i?•K w M†M;- M m M?Q KbM? +¦ +Æ ?°B M?Q p"v +kM; F
M;m M;®+ çBX

L;¨v F - .QÆM; G¶B idM? H¢B- FBM? M;¢+ T?€i ?B M i?U+ HU+ +O KbM? H¢B +¦
[mv i- H¢B H–M i?S ? B +¦ i,M; H M iQ HÈM- M;mv M #ªM .QÆM; G¶B M„K ;B[+?Q
[mv i- #•v ;BÌ .QÆM; G¶B ç½ im Hmv M ç M i–M; i?S KQÌB- i®+ ç° M?Q p"v +kM; +

æQÆM; M?B M .QÆM; G¶B +kM; `ä `¨M;- M¨v çQ€M +?WM; H¨ #ÎB pb +MM; K'v M[

"•v ;BÌ im pB K'v M[+kM; `'i iB M #°- >Q¨M; .mM; +€+ M¨M; K¶B K°i M;QÌB ç m #
+ªM? ;BÈBX

Gw hmv i J B +kM; iB M i? K K°i #QÈ+ M[- ç¢i ç M h K >Q hK ædM? +'T i?S # -
#QÈ+ +?•M p¨Q •K .QÆM; +ªM? +'T ? BX

98NX *?QÆM; 8k8, .mM; >ÊT "´M L;mv M *?•mX

æQÆM; M?B M +ªM? ;BÈB +O .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; ? H–M i?S ? B i,M; H M- p
[m€ imv `^M; +ªM? ;BÈB F?¬M; ? i,M; H M- M?QM; i?U+ HU+ +O #ªM i?•M H¢B i,

.QÆM; G¶B M;²B Î i`QM; T?ÁM; +?mv M K¬M im Hmv M- H–M M¨v .QÆM; G¶B +?
:BÈB- +?d +¦ +?•M +?QM? /mM; ?ÊT- .QÆM; G¶B KÈB +¦ i? v M HÁM;X

o®M H¨ ? i?®M; +kM; +¦ i? i?,M; +'T- #'i [m€ .QÆM; G¶B F?¬M; Km®M ?B M i¢B
KbM? i`QÈ+ iB M /mM; ?ÊT s¢ æB m h? :BÈB M¨v H¢B M¦BX

@ æBM?- M;QÌB +?ÆB +¦ /mM; ?ÊT s¢ æB m h? :BÈB ? v F?¬M;\

h? M? •K > i?®M; p M; H MX

@ .mM; ?ÊTX

@ æBM?- /mM; ?ÊT #„i ç–m- /mM; ?ÊT +–M i?ÌB ;B M M?'i ç`M?- tBM M;QÌB +?ÆB

> i?®M; pW /Si HÌB- .QÆM; G¶B +kM; +ªK ;B€+ K°i pB M ?¢i +?•m iB M p¨Q i`QM
ç .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ çQÊ+ F?€ H¨ F€ [m€BX

o®M ?¢i +?•m M¨v- H¨ .QÆM; G¶B +?QM? KbM? #` +?mv M- F?¬M; M;?o iÈB H¢B
+?•m M¨v ç .QÆM; G¶B +ªK i?'v +¦ +?9i [m2M i?m°+- H"T iS+ idM? M;°- M;mv M
i¢B aMM; ok æ¢B GK+ ç¢i çQÊ+ ? B ?¢i +?•m ;B®M; M? m v ? i- K°i i`QM; b® ç¦
æ°M; çQÊ+ ç M >mv M .B i *?•m- i?S ? B H¨ KbM? Î# M i`QM; >²M i°+ +?B K çQÊ

L?bM i?'v ?¢i +?•m s¢ çB m i? ;BÈB M¨v- .QÆM; G¶B T?€i ?B M # M;QÌB M¨v i`Q
iU M?Q p"v- HU+ HQÊM; imv +¦ F?€+ M? m `'i HÈM- M?QM; +?¶ iQÆM; iU +kM; H¨

L;mv M H B >mv M .B i *?•m +MM; >²M +?•m FB ç m H¨ "´M L;mv M *?•m +O K°i

L¦B M?Q p"v- KbM? /o M?B M ç½ +¦ i`QÈ+ ? B pB M i? ;BÈB "´M L;mv M *?•m- M?
KÎ` ? B pB M "´M L;mv M *?•m- ?Q†+ H¨ M¦B- KÎ` ? B i? ;BÈB FB X

>ÆM M[>mv M .B i *?•m +MM; >²M +?•m Î i`QM; +Æ i? KbM? +,M #ªM F?¬M; M;
+?Q M; v +ª HB M ? +•m i?¬M; +kM; F?¬M; +¦ #'i F€ #B M T?€T M¨Q- M?Q p"v s¢
*?•m M¨v i?b b Q\

oB M "´M L;mv M *?•m M¨v ?ŠM H¨ b) F?¬M; M?Q p"v- T?ªB #B i- pB M "´M L;mv
/mM; ?ÊT- M?Q p"v KbM? +¦ i? F?®M; +? ? v F?¬M;\ L m M?Q KbM? +kM; F?¬M
+?ŠM; T?ªB H¨ i®M bS+ F?¬M;\ æ•v H¨ .QÆM; G¶B F?¬M; i? iB T i?m- #'i [m€ .Q
+€+? M¨Q- +?d +¦ i? ?v p¼M; p¨Q hQ¨M L,M; hm Gmv M > h?®M;X

a m F?B ?¢i +?•m iB M p¨Q i`QM; +Æ i? .QÆM; G¶B- #„i ç–m T?¦M; i?Q+? HU+ H
K)- ç M; F?¬M; M;WM; +ªB i?B M i?•M i? .QÆM; G¶B- +kM; F?¬M; M;WM; i,M; +Q
i?•M .QÆM; G¶BX

h?ÌB çB K i'i +ª M?[M; i?S M¨v iB M ?¨M? i?m"M HÊB- bU ibM? #'i M;Ì tªv ` - ?
.QÆM; G¶B- >mv M .B i *?•m +ÁM +¦ >²M +?•m ç m #„i ç–m ç°M;X

hU ?² "´M L;mv M *?•m M¨v çB p¨Q mv ?B T ç M ç` p` +O #¼M M¦- ? B pB M ?¢i +
+QÌM; ?½M +O #ªM i?•M KbM?X

>mv M .B i *?•m +MM; >²M +?•m i?ª ` HU+ HQÊM;- F?¬M; M;WM; +?®M; çÐ- €T
L;mv M *?•mX

h`QM; HÁM; .QÆM; G¶B FBM? ?½B ç M #B M b„+- M m M?Q ? B pB M ?¢i +?•m M
F?¬M; i? ?Q¨M iQ¨M /mM; ?ÊT s¢ æB m h? :BÈB M¨v- +€B FB KbM? +?ŠM; T?ªB

"ÎB p"v- .QÆM; G¶B M´B ;B"M- ç2K HU+ HQÊM; iBM? i?–M +O KbM? #„i ç–m çB m
?¢i +?•m i€+ [m€B M¨v- M?QM; #•v ;BÌ HU+ HQÊM; iBM? i?–M +O .QÆM; G¶B imv
F?®M; +? >mv M .B i *?•m +MM; >²M +?•m M¨v- +ÁM FûK t H„KX *,M #ªM F?¬M;
M;QÌB K°i +?9i- ? B M;QÌB M¨v- ;B®M; M?Q H¨ ? B €+ #€- ç®B pÈB +?O M?•M .QÆ
F?¬M; +¦ i?ÌB ;B M ç w +?9i M¨QX

G9+ M¨v s¢ çB m i? ;BÈB "´M L;mv M *?•m iU ?² +kM; +ªK ;B€+ çQÊ+ mv ?B T-
HU+ HQÊM; i? ;BÈB #´M M;mv M- F?¬M; +® F} +?9i M¨Q i?ª ` - Km®M €T +? ?
F?Q+? M?¨ KbM? M¨vX

G9+ M¨v ç M çB M .QÆM; G¶B H¨ F?´ F?¬M; i? iª- #ÎB pb # pB M ?¢i +?•m M¨v i
;B€+ ç M çB M KbM? b„T #` +,M; MSi- H9+ M¨v .QÆM; G¶B MÆB M¨Q +ÁM +¦ iBM
*?•m +MM; >²M +?•mX

*?ŠM; H) KbM? +kM; #` +,M; MSi\ JbM? M;¨v ?¬K M v HB M T?ªB +? i Î +?¶ M¨v\

v MB K M¨v KÈB pW HQÈi [m - .QÆM; G¶B HB M +ªK ;B€+ çQÊ+ K°i +¶ HU+ HQÊ HQÊM; iQ HÈM # Q /mM; K¨ M H¨M?- #¶M; /QM; iW i`QM; ç M çB M bBM? ` X

G9+ M¨v ? i?®M; +kM; çQ ` i? M? •K,

@ "ÎB pb HU+ HQÊM; +O >mv M .B i *?•m +MM; >²M +?•m- /šM ç M M;QÌB +?ÆB F æB m h? :BÈB "´M L;mv M *?•m- +?Q M M ? i?®M; b) iU ç°M; çB m +?dM?- i?ÌB p¼M; M;QÌB +?ÆB FB M i`b +?Ì çÊBX

G9+ M¨v .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ # M i`QM; ç M çB M ç m M?S+ #B M K'i `²B- M;mv ?Q- ç m #` +¶ HU+ HQÊM; M H¨M? M¨v im #´X

.QÆM; G¶B #B i- ç•v +?QM? H¨ ? i?®M; H¨K ` X

æB m M¨v H¨K +?Q .QÆM; G¶B F?¬M; F?ÄB i?Î T?¨Q M? M?äK- M m M?Q iB T iK +¦ i? b) tQM; çÌB- #'i [m€ K v K¨ +¦ ? i?®M; M¨v i`Ê ;B9TX

o T?–M i?ÌB ;B M- ?B M i¢B KbM? F?¬M; i?B m ?Ki M?'i +?QM? H¨ i?ÌB ;B M- i´M /mM; ?ÊT M¨v b) +¦ K°i M,K i?"K +?Q K'v M,K +?S\

E?¬M; #B i [m # Q H•m- .QÆM; G¶B KÎ K„i- H9+ M¨v ? i?®M; /mM; ?ÊT HB M Km +¦ i? `ä `¨M; +ªK ;B€+ çQÊ+ HU+ HQÊM; #´M M;mv M +O s¢ çB m i? ;BÈB- KbM M¦B H¨ h?–M- +¦ i? / /¨M; +ªK ;B€+ çQÊ+ K¶B ç` T?QÆM; i`QM; i? ;BÈB M¨vX iQ¨M # Q i`MK H¢B iQ¨M #° F?¬M; ;B MX

J'v +€B h`mv M h®M; i`"M HB M i?¬M; ?QÈM; p hm *?•M ;BÈB- +ÁM +¦ M?[M; +€ iQÌM; +ªK ;B€+ çQÊ+- çQÆM; M?B M .QÆM; G¶B F?¬M; i? T?€i ?B M K'v +€B h`r H¨ i`mv M ?QÈM; p MÆB M¨Q- /mv M?'i `ä `¨M; H¨ ? B h`mv M h®M; i`"M +O h?B FB t€+ i?U+ H¨ h`mv M h®M; i`"M iB M p¨Q hm *?•M ;BÈBX

"'i [m€ .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ H9+ M¨v KbM? +¦ i? / /¨M; T?QM; 'M ? B h`mv M h® /¨M; M;,M +€+? i? ;BÈB M¨v +MM; # M M;Q¨B HB M ? - M¦B +€+? F?€+- s¢ æB m h ;BÈB ?Q¨M iQ¨M ç°+ H"T- K¨ i? ;BÈB M¨v Î i`QM; HÁM; #¨M i v +O KbM?X

hBM iQÎM; [m F?¬M; çQÊ+ # Q H•m- KbM? +¦ i? ?Q¨M iQ¨M M„K ;B[i? ;BÈB M¨v

G9+ M¨v .QÆM; G¶B ç2K w MB K +O KbM? ç p¨Q i`QM; ç M çB M- H¢B FBM? M; KbM?- M;mv M #ªM # pB M ?¢i +?•m- i¢Q i?¨M? iQ i? +?•M p¢+- #'i [m€ ibM? ?m `½B i? v ç´B- # ?¢i +?•m M¨v H¢B #„i ç–m +?"K `½B /mM; ?ÊTX

.mM; ?ÊT- ç9M; p"v- +?QM? H¨ /mM; ?ÊT- Î /QÈB HU+ HQÊM; +O ? i?®M;- # ?¢i >²M +?•m- +ÁM +¦ s¢ æB m h? :BÈB "´M L;mv M *?•m H¢B #„i ç–m /mM; ?ÊTX

*¦ i? +MM; s¢ æB m h? :BÈB "´M L;mv M *?•m +?®M; H¢B- M?Q p"v +QÌM; ç¢B H M?Q ? B ?¢i +?•m M¨v F?¬M; T?ªB i? ;BÈB "´M L;mv M *?•m- M?Q p"v +¦ i? /mM

9eyX *?QÆM; 8ke, h`Î G¢B >mv M *Æ J¬MX

L m +¦ i? /mM; ?ÊT- M?Q p"v +¦ T?ªB K M; w M;?o ? B ?¢i +?•m M¨v +kM; H¨ i? ? v F?¬M;\ L m M?Q ç9M; H¨ i? ;BÈB "´M L;mv M *?•m- M?Q p"v b m F?B # i? M¨v /mM; ?ÊT- b) T?€i bBM? +€B #B M /` /¢M; ;b ç•v\ *€B s¢ æB m h? :BÈB M¨v i? M¨Q\

h'i +ª M?[M; i?S M¨v- .QÆM; G¶B ç m F?¬M; `ä `¨M;X *kM; F?¬M; +¦ +€+? M¨Q çB G¶B /mv M?'i +¦ i? H¨K +?QM? H¨ +?Ì çÊBX

" pB M ?¢i +?•m F?¬M; M;WM; /mM; ?ÊT- .QÆM; G¶B T?€i ?B M i`QM; s¢ çB m
T?QÆM; F?¬M; ;B®M; M? m- ? B MÆB M¨v K°i +?¶ T?ªM; T?'i H¨ K°i F?¬M; ;B M
K¨ K°i MÆB F?€+ H¨ •K S?QM; iWM; i`"M- # M i`QM; ?²M HU+ /²B /¨Q- ? B MÆB M
+ªK ;B€+ KbM? imv ç½ #„i ç–m +?QÎM; F?®M; s¢ æB m h? :BÈB- M?QM; K¨ ç®B
F?¬M; +€+? M¨Q i?˜K i?'m çB p¨Q- M¦B +€+? F?€+- KbM? F?¬M; +€+? M¨Q ç®B pÈ
F?®M;X

h`QM; HÁM; .QÆM; G¶B `'i `ä `¨M;- ? B MÆB M¨v- +?d bÊ +?QM? H¨ b m F?B +M
+?•m /mM; ?ÊT bªM bBM? F?¬M; ;B MX

>mv M .B i *?•m +MM; >²M +?•m imv ç½ M?"M +?O- M?QM; .QÆM; G¶B F?¬M; +€+
#'i [m€ #•v ;BÌ +MM; s¢ çB m i? ;BÈB "´M L;mv M *?•m /mM; ?ÊT- M;QÊ+ H¢B +k
+Æ H¨K bM? +¦ i? i`B i ç M„K ;B[+?9M; M¦X

a m K°i ;BÌ- # ?¢i +?•m `®i +K+ /mM; ?ÊT +MM; M? m- .QÆM; G¶B FBM? M;¢+ T?
;BÈB bQ pÈB M;mv M H B HÈM ?ÆM F?¬M; +?d K°i H–M- i`QM; +?mv M M¨v M?B
#Q- ? B F?¬M; ;B M M¨v +MM; s¢ çB m i? ;BÈB ?Q¨M iQ¨M F i?ÊT H¢B pÈB M? m

J¨ H9+ M¨v .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ KbM? ç½ i`B i ç +?QÎM; F?®M; s¢ çB m i? ;BÈB
ç–v çO- i?U+ HU+ ç–v çO- M?Q p"v Î i`QM; i? ;BÈB M¨v- Km®M H¨K +€B ;b ç m ç
KbM? ç½ i`Î i?¨M? +?•M h?–M +O s¢ çB m i? ;BÈB- +?QÎM; F?®M; i? ;BÈB M¨v›

*?d +–M .QÆM; G¶B Km®M- HB M +¦ i? iMv w çB m ç°M; iQ¨M #° i?B M ç` M;mv

"'i [m€ H'v HU+ HQÊM; iBM? i?–M +O .QÆM; G¶B ?B M i¢B K¨ M¦B- imv +¦ i? çB
i`QM; i? ;BÈB M¨v- M?QM; +¦ i? çB m ç°M; H¢B F?¬M; M?B m- FB H¨ pb i?U+ H

"•v ;BÌ i`QM; ç M çB M .QÆM; G¶B- # ?¢i +?•m ?Q¨M iQ¨M #B M i?¨M? K°i pB MX

>ÆM M[?¢i +?•m M¨v- +¨M; / /¨M; +?QÎM; F?®M; ?ÆM- Î i`QM; ç M çB M .QÆM
?QÈM; p ç•m +?¢v çB- HB M ?QÈM; MÆB ç¦ +?¢v çB- ?ÆM M[KbM? pšM i? çB n
?¨M? +¬M; FQ+?- çB m M¨v H¨K +?Q .QÆM; G¶B KWM; `Ð F?¬M; i?¬B- #'i [m€ ç
+?•m M¨v +¬M; FQ+? K°i H–M- iB m ? Q +U+ ç¢B- b m K°i H–M- M?'i ç`M? T?ªB i
i?–MX

æ•v H¨ K°i i? ;BÈB- K°i i? ;BÈB KÈB /mM; ?ÊT s¢ çB m i? ;BÈB- /mM; ?ÊT >m
>²M +?•m- bmv M;?o K°i +?9i- .QÆM; G¶B çÆM ;BªM +?Q i? ;BÈB KÈB M¨v K°i +

J°M; ©Q h? :BÈBX

L m s¢ çB m i? ;BÈB +¦ i? /mM; ?ÊT- M?Q p"v b m ç¦ KbM? +kM; b)iB M p¨Q i? ;
+¦ i? /mM; ?ÊT i? ;BÈB F?€+ ? v F?¬M;\ L¦B M?Q p"v- i? ;BÈB +O ?„M +?ŠM; T
HÈM\ h?"K +?Q +¦ i? T?€i i`B M i`Î i?¨M? K°i pk i`K\

"•v ;BÌ .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ KbM? imv F?¬M; i? ç2K M;QÌB i`QM; i? ;BÈB M¨v K
i?ÌB ;B M i`QM; i? ;BÈB M¨v i?¨M? K°i id H ç†+ i?M- i`QÈ+ FB KbM? Î i? ;BÈB
æ¢B GK+ id H H¨ KQÌB bQ pÈB K°i- ?B M i¢B KbM? +¦ i? çB m +?dM? H¨K K°i bQ
?ÆM- KS+ ç° HÈM M?'i +¦ i? çB m iB i H¨ K°i bQ K°i i`,K- p"v +?QM? H¨ KbM? Î
K¨ i`QM; M¨v #'i [m€ H¨ K°i M;¨v K¨ i?¬B- +kM; +¦ i? ç2K id H i?ÌB ;B M M¨v çB
pÈB K°i- MÆB M¨v K°i i`,K M;¨v- K¨ # M M;Q¨B KÈB K°i M;¨vX

æB m M¨v H¨K +?Q .QÆM; G¶B ?QM; T?'M F?¬M; i?¬B- M m M?Q p"v- M?Q p"v Kb
ç ;b- +?Ì b m F?B KbM? ` M;Q¨B- +¦ i? ç2K id H i?ÌB ;B M MÆB M¨v çB m iB i
b m F?B iB M p¨Q i? ;BÈB M¨v- M?Q p"v KbM? H¢B ç2K id H i?ÌB ;B M çB m iB i

L¨v bQ pÈB >mv M *Æ J¬M im Hmv M i?€T +ÁM +QÌM; ?½M ?ÆM M?B mX

.mv M?'i F?¬M; çO +?QM? H¨- HBM? F?Q i`QM; i? ;BÈB M¨v +ÁM H•m KÈB b€M?

o˜v p˜v ç–m- ç2K +?mv M M¨v #Ä [m b m ç–m- +?QM? KbM? i?¨M? +¬M;- i?¨M? +
;BÈB- F?¬M;- T?ªB M¦B H¨ J°M; ©Q h? :BÈBX

"•v ;BÌ KbM? i`Î i?¨M? +?O M?•M +O J°M; ©Q h? :BÈB- imv pšM F?¬M; +¦ i`B i ç
M¨v- M?QM; KK+ çQ+? +O KbM? ç½ ?Q¨M iQ¨M ç¢i ç M- M?B K pK +kM; ?Q¨M i?¨
M¨v +O KbM?- i?m ?Q¢+? i?"i H¨ [m€ HÈM- K°i H–M çQÊ+ KM HÈMX

@ .QÆM; ç¢B + - i? M¨Q `²B\ *¦ i?¨M? +¬M; F?¬M;\

L?bM i?'v .QÆM; G¶B ç˜v +Y çB ` - +?9M; M[ç m p•v [m M? H¢B ç•vX

.QÆM; G¶B p K†i ç m F?´- M?bM +?9M; M[- K°i #° /€M; p +U+ F€ i?'i H¢+X

@ h?'i #¢B\

L?bM i?'v .QÆM; G¶B +€B /¢M; M¨v- G•K h`B m M? +€+ M[ç m +ªK i?'v F?¬M; ´M

@ E?¬M; +¦ +?mv M ;b- +?9M; i +ÁM +¦ +Æ ?°B- i iBM iQÎM; .QÆM; ç¢B + M?'i ç

>Q¨M; .mM; +?,K +?9 #„i çQÊ+ i v T?m [m•M KbM? M¦BX

G9+ M¨v .QÆM; G¶B H¢B H¨ K°i p K†i i`€B M;QÊ+ i`QÈ+ ç¦- M?bM +?9M; M[- H° `

@ GW +€+ M;QÆB `²B- T?m [m•M +€+ M;QÆB H¨ B\ æQÆM; M?B M H¨ i?¨M? +¬M
;B[i? ;BÈB M¨v- +¦ i? iMv w iB M p¨Q i? ;BÈB M¨v- #'i [m€ ç€M; iB + +?QM? H
M;QÆB çB ` M;Q¨BX

æB K 'v ç .QÆM; G¶B F?€ H¨ O `k- imv KbM? ç½ M„K ;B[ i?B M ç` M;mv M F?Q +C
+? K°i #° T?"M- M?QM; KbM? H¢B F?¬M; i? ç2K +?9M; M[K M; çB ` M;Q¨B- M¨v
#B i- M m KbM? Km®M /šM +€+ M¨M; ` i? ;BÈB M¨v- M?'i ç`M? T?ªB ç¢i ç M L;k B
KÈB çQÊ+- #•v ;BÌ KbM? KÈB ç¢i ç M L?'i h? h?¬M; >mv M +ªM? ;BÈB- F?QªM; +
pšM [m€ t X Í i`QM; i?ÌB ;B M M;„M- +,M #ªM F?¬M; i? M¨Q H¨K çQÊ+X

@ .QÆM; ç¢B + - M;QÆB i?"i H¨ t'm +? i `²B- ?¢B +?9M; i HQ H„M; M?Q p"vX

>Q¨M; .mM; F?¬M; M;?2 i?2Q F?¬M; #m¬M; i? M¦B,

@ "¼M i, Km°B- +?9M; i ç²M; i?ÌB i`WM; i`` ?„MX

*?9M; M[M;?2 p"v +MM; M? m ;"i ç–m- iWM; +€B iWM; +€B M„K H M T?'M [mv M-
iÈBX

a m K°i i?€M;X

o®M H¨ i`QÈ+ ç¦ .QÆM; G¶B ç½ [mv i ç`M? çB ? B h`mv M h®M; i`"M FB M?bM K°
i?ÌB +¦ i? i`Î p i? ;BÈB M¨v- +?Q M M .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; M¦M; Mªv- KbM? c
i`Î H¢B aMM; ok æ¢B GK+- ç½ +¦ +?9i F?¬M; i? +?Ì çÊB çQÊ+ M[- +?Q M M .QÆ
bÈK +?9i çB ` M;Q¨BX

æ®B pÈB +?9M; M[- pb KbM? ç½ i`Î i?¨M? +?O M?•M i? ;BÈB M¨v- M?Q p"v i`QM
#B M K'i `²B- .QÆM; G¶B Hmv M +? `'i M?B m ç M /QÊ+- M¨v +kM; H¨ pb +?9M; M
Qi ç M /QÊ+ iQÆM; ç®B FûK- .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; F2Q FB i +?Q M?[M; M;QÌB

9eRX *?QÆM; 8kd, *´ hoM? aBM? E?QX URV

o T?–M M m M?Q #¼M ?„M Km®M ç M /QÊ+ +¨M; i®i ?ÆM- M?Q p"v HB M +–M /MI
[mw ?B K ç ç´BX

ob i? ;BÈB M¨v +O KbM? M iQ¨M- .QÆM; G¶B ç¦M; H¢B i? ;BÈB M¨v +MM; pÈB M
;BÌ +QB M?Q H¨ M;QÌB hm *?•M ;BÈB- +kM; çWM; Km®M HÊB /KM; h`mv M h®M; i

æQÆM; M?B M M?[M; #B M ?Q€ M¨v- +kM; +?d +¦ M[M?•M +O .QÆM; G¶B #B i-
+,M #ªM F?¬M; +¦ M¦B +?Q- +?Q /M H¨ ç€K M;QÌB J½ L;¼+- >²M; h?'i *¬M;- i?"K
>Q¨M; .QÊ+ aQ- .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; M¦B +?Q #¼M ?„M #B iX

æQÆM; M?B M çÊB im pB +O #¼M ?¼ ç¢i ç M ç° + Q M?'i ç`M?- ?Q†+ H¨ #¼M ?
.QÆM; G¶B +¦ i? +?Q #¼M ?¼ iB M p¨Q- +ÁM +¦ i? ç h?B M aÆM T?€B +MM;
i?Q€M;X

J†i F?€+ .QÆM; G¶B +ÁM HQm H¢B K°i pB M i`mv M iBM M;¼+ T?M- +€B M;¼+ T?
M?Q +?9M; M[;†T çQÊ+ F?¦ F?,M ;b- +¦ i? i`U+ iB T bY /KM; M;¼+ T?M HB M ?
#'i +S H9+ M¨Q iB M p¨Q # M i`QM; J°M; ©Q h? :BÈB M¨v- Î +?¶ M¨v- .QÆM; G¶B +
+? i?B M ç` M;mv M F?Q +O i? ;BÈB M¨v- +?Q /M H¨ GK+ æ¢Q Gm•M >²B +QÌM;
M?Q p"v +kM; +?d +¦ K°i +QM çQÌM; +? iX

o T?–M ç¢i ç M h?'i hBM? Gmv M *QÆM; +ªM? ;BÈB oä :Bª- KbM? +¦ i? ç€M? ;B
+€B FB +kM; F?¬M; #B i- +?Q Qi ç€M? ;B i GK+ æ¢Q Gm•M >²B +ªM? ;BÈB oä :B

a m F?B i'i +ª ç m #¨M ;B Q `ä `¨M;- .QÆM; G¶B KÎ ` ? i?®M;- HU +?¼M i`Î H¢B

J°i ç¢Q #¢+? [m M; i`€M? [m - .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ K°i i`"M K Km°B- iB T i?2Q
ok æ¢B GK+- >mv M *Æ J¬M æB m GBM? S?QM;- i`QM; K"i i?'i KbM? # [m MX

Í # M i`QM; J°M; ©Q h? :BÈB pQÊi [m ? B M,K `QÐB i?ÌB ;B M- K¨ Î +?¶ M¨v- #'i
i?€M; K¨ i?¬BX

Sau khi Dương Lỗi nhấp ngụm trà, để chén trà xuống, thở phào một cái, mỉm cười nói.

- Này là được rồi, ngày hôm qua Tĩnh tỷ rất thương tâm, Thiếu gia, ngươi làm thật có chút quá, hảo hảo cùng Tĩnh tỷ nói một chút đi.

Tiểu Ngọc gặp Dương Lỗi nói như vậy, trên mặt mang theo nụ cười thỏa mãn.

… …

Dương Lỗi rất nhanh đi tới chỗ Cổ Tĩnh, lúc này Cổ Tĩnh đang ở trong sương phòng, trên giấy viết tên Dương Lỗi, sau đó như là đang nguyền rủa.

Thấy cảnh này, Dương Lỗi dở khóc dở cười, xem ra nàng đối với mình cũng thật là hận thấu xương.

Bất quá điều này cũng đủ để nhìn ra, tình cảm của nàng đối với mình, mình thật là có điểm phản ứng chậm chạp.

- Ai?

Cổ Tĩnh cảm giác được có người tới gần, vội xoay người lại, nhìn thấy là Dương Lỗi nhất thời mặt đen lại, tràn đầy vẻ giận dữ quát lên:

- Sao ngươi lại tới đây, đi ra ngoài, mau đi ra, là ai để cho ngươi đi vào?

- Tĩnh Tĩnh, đừng nóng giận, ngày hôm qua là ta không tốt, ta đến bồi tội cho ngươi.

Dương Lỗi một mặt đáng thương nhìn Cổ Tĩnh, dáng vẻ tha thiết mong chờ.

Tĩnh Tĩnh, hắn lại gọi mình Tĩnh Tĩnh, Cổ Tĩnh nghe được cái xưng hô này, không khỏi mặt cười ửng đỏ, hắn lại gọi mình như vậy, hắn này xem như là biểu lộ sao? Ai nha, xấu hổ chết người.

- Ngươi… Ngươi đừng gọi loạn, ai… ai bảo ngươi gọi như thế?

Tuy trong lòng Cổ Tĩnh là nghĩ như vậy, trên mặt đỏ lên, nhưng vẫn là nghiêm mặt, nhìn Dương Lỗi nói.

Nhìn thấy vẻ mặt của Cổ Tĩnh, Dương Lỗi làm sao không biết, vào lúc này, nàng kỳ thực đã tha thứ mình, bất quá mặt mũi vẫn là không bỏ xuống được mà thôi.

V£Uu G\ʏỀjX U¨oI G\ʏỒjX gQj GDz ¦\« [æju ros

Lúc này Dương Lỗi lấy ra một thứ, đây là Dương Lỗi cố ý luyện chế một bộ dây chuyền, dây chuyền bảy màu, ở dưới ánh mặt trời chiếu rọi xuống có vẻ đặc biệt mỹ lệ, đặc biệt mê người.

Dây chuyền này là Dương Lỗi căn cứ đồ trang sức có tiếng ở hậu thế chế tác, bởi vì tài liệu, hơn nữa gia nhập trận pháp, cấm chế,… để đồ trang sức này xem ra càng đẹp, đây tuyệt đối không có nữ nhân có thể chống lại nó mê hoặc, Dương Lỗi có tự tin như vậy.

Loại dây chuyền này, Dương Lỗi chế tác vài cái, hao tốn Dương Lỗi không nhỏ tâm tư.

Chế tạo ra một sợi dây chuyền như vậy, chính là vì lấy lòng niềm vui nữ hài, mà một cái này, cũng là cái thứ nhất Dương Lỗi đưa ra.

- Thật xinh đẹp!

Thấy được sợi dây chuyền như vậy, Cổ Tĩnh không khỏi trợn to hai mắt, trừng trừng nhìn dây chuyền này, thật sự là quá đẹp, nếu như mang ở trên người, sẽ là dáng vẻ kiểu gì đây? Như vậy mình nhất định rất đẹp, nhất định rất xinh đẹp, Cổ Tĩnh nghĩ như vậy.

- Tĩnh Tĩnh, dây chuyền này là ta vì ngươi cố ý chế tác, tiêu hao tâm tư rất lớn đấy?

Dương Lỗi nhìn thấy vẻ mặt Cổ Tĩnh như thế, liền biết, bé gái quả nhiên là yêu thích đồ vật đẹp đẽ, quả nhiên là không chống đỡ được mê hoặc như vậy.

- Đến, Tĩnh Tĩnh, ta mang cho ngươi có được hay không?

- Ta…

Lúc này Cổ Tĩnh thanh tỉnh một thoáng, trong lòng vốn là muốn cự tuyệt, nhưng làm sao cũng nói không nên lời, dây chuyền này, làm cho nàng làm sao cũng không nỡ lòng bỏ, hai mắt căn bản không thể dời đi.

- Đến, Tĩnh Tĩnh, ta mang cho ngươi, ngươi đeo dây chuyền này nhất định là xinh đẹp nhất.

Dương Lỗi nói, liền nhích tới gần Cổ Tĩnh, đem dây chuyền trong tay hướng về trên cổ trắng nõn thon dài của nàng mang đi.

Ai biết lúc này thân thể Cổ Tĩnh tránh ra.

Tình huống này thật ra khiến Dương Lỗi kinh ngạc, không nghĩ tới nàng vào lúc này lại còn di động.

- Hừ, ai muốn dây chuyền của ngươi, ngươi vẫn là cho Tiểu Ngọc của ngươi đi.

Cổ Tĩnh quệt mồm nói.

Trong lòng đối với dây chuyền kia muốn cực kì, hận không thể lập tức đoạt lấy, nhưng vẫn là nhịn được, quệt mồm, một bộ dáng rất tức giận.

Tuy rằng làm như vậy, nhưng ánh mắt vẫn thỉnh thoảng liếc hướng bên kia.

Dương Lỗi bắt đầu kinh ngạc, nhưng tiếp theo con ngươi đảo một vòng, nảy ra ý hay.

- Tĩnh Tĩnh, ngươi thật sự không thích dây chuyền này sao?

Dương Lỗi thưởng thức dây chuyền trong tay, nhìn nàng nói.

- Ai yêu thích, ngươi mau rời khỏi phòng ta.

Cổ Tĩnh đứng lên, làm ra một cái tư thế mời, à không, đuổi khách.

Nhìn nàng động tác như vậy, Dương Lỗi cũng đứng lên, giả vờ giả vịt thở dài nói:

- Xem ra, dây chuyền này Tĩnh Tĩnh thật sự là không thích, như thế, ta cũng không miễn cưỡng, ta nghĩ tiểu Vũ tỷ khẳng định yêu thích, ta vẫn là đưa cho tiểu Vũ tỷ thôi.

Nói xong Dương Lỗi liền xoay người muốn đi.

Nhìn thấy Dương Lỗi lại làm như vậy, Cổ Tĩnh tức giận, trong lòng cũng có chút hối hận, thầm mắng, bại hoại, thật là xấu xa, một điểm thành ý cũng không có, rõ ràng là dây chuyền ình, làm sao có thể cho người khác đây? Ngươi cái ngu si này, liền không biết kiên trì hơn một lúc nữa sao?

- Hỗn đản, Đại hỗn đản.

Cổ Tĩnh thấy Dương Lỗi thật đi, không khỏi đem tờ giấy trên bàn vò thành một đoàn, tàn nhẫn ném đến soạt rác.

- Tĩnh Tĩnh, ngươi nói cái gì đó? Đến, ta mang cho ngươi?

Mà Dương Lỗi lại đột nhiên xuất hiện ở phía sau Cổ Tĩnh, cầm dây chuyền, hướng về cổ của Cổ Tĩnh đeo lên.

Cổ Tĩnh nghe được âm thanh của Dương Lỗi, trong lòng ngọt ngào, hắn còn chưa đi, bất quá là hù dọa mình mà thôi.

- Thật xinh đẹp, liền như tiên nữ trên trời hạ phàm!

Dương Lỗi khen.

- Ngươi… Ngươi không phải đi rồi sao?

Cổ Tĩnh nhìn Dương Lỗi, lúc này không tức giận nữa, mà là nhìn hắn nói.

- Làm sao có khả năng, không được Tĩnh Tĩnh tha thứ, ta sẽ không đi, này xem ra, không giận ta nữa chứ?

Dương Lỗi nhìn nàng, một mặt mỉm cười nói.

- Hừ, ai nói ta không tức giận, một sợi dây chuyền đã muốn làm cho ta thoả mãn, không thể nào.

Cổ Tĩnh hừ nhẹ một tiếng, quay đầu, nhưng khóe miệng là treo lên vẻ tươi cười.

- Tiểu thư, Dương công tử.

Giữa lúc Dương Lỗi muốn nói chuyện, thị nữ gõ cửa.

- Chuyện gì? Sao vội vàng như thế?.

Cổ Tĩnh khá là bất mãn, vào lúc này lại tới quấy rầy mình cùng Dương Lỗi, thực sự là quá làm cho người ta tức giận.

- Vâng... Là Tổ sư gia có chuyện tìm Dương công tử, nói là sự tình khẩn cấp, nhất định phải lập tức đi tới.

Thị nữ kia thấy tiểu thư nhà mình tựa hồ mất hứng, nhưng mà không có cách nào, giải thích.

- Chuyện gì, gấp gáp như vậy?

Cổ Tĩnh hỏi.

- Không biết, nô tỳ không biết.

Thị nữ kia lắc đầu.

- Được rồi, bây giờ chúng ta đi qua, nếu Cổ lão gấp gáp như vậy, khẳng định không phải việc nhỏ, nếu như trì hoãn, e sợ sẽ phiền toái.

Dương Lỗi biết, này chỉ sợ là liên quan tới Tu La Điện. Ngoại trừ sự tình Tu La Điện, cũng không có cái gì có thể để Cổ lão cuống lên như vậy.

- Vậy chúng ta cùng đi.

Cổ Tĩnh gật đầu nói.

Hai người tăng nhanh bước tiến, lập tức đi tới chỗ Cổ lão, lúc này không chỉ là Cổ lão, Sư phụ Dương Lỗi Trương Dật cũng có mặt, mặt khác còn có một người, người này là trung niên nam tử, tướng mạo khá anh tuấn, một cổ khí thế vô hình từ trên người hắn tản mát ra, Dương Lỗi không khỏi bỏ cái Giám định thuật, lại phát hiện giám định thất bại. Người này tu vi sâu không lường được, hơn nữa tựa hồ người này địa vị cực cao, cũng không kém Cổ lão.

- Gia gia, Nhị thúc, Trương thúc các ngươi gấp gáp như vậy, có chuyện gì sao?

Cổ Tĩnh nhìn thấy ba người, liền hỏi.

- Tĩnh nha đầu, ngươi đi ra ngoài trước một thoáng, chúng ta có chuyện quan trọng thương lượng.

Cổ lão nhìn tôn nữ của mình, phất phất tay nói.

- Gia gia, tại sao ta phải đi ra ngoài? Có chuyện gì, ta không thể nghe sao?

Cổ Tĩnh vừa nghe, này liền không hài lòng, lại ình đi ra ngoài, điều này làm cho nàng sao không tức giận, quyệt miệng nhỏ, tức giận nhìn gia gia mình, không nghe theo không buông tha nói.

Cổ Mặc vừa nhìn, cũng đau đầu không ngớt, tính cách tôn nữ mình, hắn là quá rõ rãng, một khi nàng khởi xướng tính khí đến, không có ai có thể áp chế được, mình cũng không ngoại lệ.

- Tĩnh nha đầu, chuyện này quan hệ trọng đại, không thể tiết lộ mảy may, ngươi vẫn là đi ra ngoài một chút đi, nghe lời, sau đó Nhị thúc cho ngươi kiện bảo bối tốt, xem như là xin lỗi, ngươi xem coi thế nào?

Nam tử trung niên kia nhìn nàng nói.

- Không, ta không đi, tại sao tiểu Lỗi có thể biết, mà ta không thể biết?

Cổ Tĩnh lớn tiếng nói.

Ba người Cổ lão nhìn nhau, đều là bất đắc dĩ không ngớt, đối với tiểu Công chúa, Tiểu Ma Nữ này, đều không có một biện pháp nào.

Lúc này Dương Lỗi nhìn Cổ Tĩnh nói:

- Tĩnh tỷ, nếu không ngươi đi ra ngoài trước đi.

- Ta… hừ…

Cổ Tĩnh thấy Dương Lỗi nhìn mình, thở phì phò hừ một tiếng, vẫn là xoay người đi ra ngoài.

Ba người Cổ lão nhìn thấy tình huống này, không khỏi trợn to hai mắt, không nghĩ tới Cổ Tĩnh lại nghe theo Dương Lỗi, như vậy liền đi ra ngoài, này ở ba người xem ra, quá khó mà tin nổi, mỗi một người đều nhìn chằm chằm Dương Lỗi, tựa hồ xem quái vật.

V££u G\ʏỀjX U¨©I G\ʏỒjX gQj GDz ¦\« [æju r©s

Ánh mắt ba người để Dương Lỗi sợ hết hồn, nhìn mình như thế, dường như muốn xem xuyên thân thể của mình. Bất quá Dương Lỗi cũng cảm thấy kỳ quái, Cổ Tĩnh làm sao nghe lời của mình như thế, để hắn không kịp chuẩn bị.

- Cổ lão, các ngươi… các ngươi nhìn ta như thế làm gì?

Thân thể Dương Lỗi hơi di chuyển ra sau, nhìn ba người nói.

- Tiểu tử, nhìn chưa ra, ngươi vẫn đúng là rất oai a?

Trương Dật vỗ vỗ bả vai Dương Lỗi nói.

- Không nghĩ tới Tĩnh nha đầu tính tình quật cường như vậy, cũng bị ngươi một câu nói quyết định, thật sự là không nhìn ra, ngươi vẫn có bản lãnh này.

Đối với đồ đệ này của mình, Trương Dật là giật mình không ngớt, không nghĩ tới Cổ Tĩnh lại nghe lời Dương Lỗi, tại Huyền Cơ Môn này, Cổ Tĩnh là có thể nói Tiểu Ma Nữ, một khi nàng chơi lên tính tình, gần như là ai cũng sẽ không nghe. Cho dù là Cổ lão, cũng không có bất kỳ biện pháp bắt nàng.

Cổ lão là một người từng trải, nhìn thấy cháu gái của mình như vậy, trong lòng kinh ngạc, đồng thời có chút mất mát, cháu gái của mình rốt cục vẫn là trưởng thành, có người yêu thích.

- Tiểu tử, ngươi không tệ, rất tốt.

Lúc này trung niên nam tử kia nhìn Dương Lỗi mỉm cười nói.

- Tiền bối…

Nam tử trung niên nghe vậy cắt đứt Dương Lỗi, cười nói:

- Đừng gọi ta Tiền bối, ta là Nhị thúc của Cổ Tĩnh, Cổ Thu Hàn, ngươi cũng gọi Nhị thúc là được rồi.

Dương Lỗi đầu tiên là kinh ngạc, sau đó nói:

- Nhị thúc.

- Được, được, được.

Liên tiếp ba chữ "được", có thể thấy Cổ Thu Hàn đối với Dương Lỗi là cực kì thoả mãn.

- Đến, tiểu Lỗi, này xem như là Nhị thúc cho ngươi lễ ra mắt.

Cổ Thu Hàn lấy ra hai viên ngọc thạch óng ánh, Dương Lỗi vừa nhìn, giật mình không ngớt, chuyện này… thứ này lại có thể là linh thạch, hơn nữa còn là cực phẩm linh thạch cực kỳ hiếm thấy, cực phẩm linh thạch này Dương Lỗi là vẫn không có qua, bây giờ Cổ Thu Hàn một nắm chính là hai viên, cực phẩm linh thạch cực kỳ trân quý, đối với người tu luyện có chỗ tốt rất lớn.

- Đây là cực phẩm linh thạch? Chuyện này… Nhị thúc, ta không thể nhận.

Tuy rằng Dương Lỗi thầm nghĩ muốn vô cùng, nhưng ngoài miệng vẫn là cự tuyệt nói.

Cổ Thu Hàn thấy Dương Lỗi lại chối từ, có chút bất mãn nói:

- Tiểu Lỗi, ngươi cũng đã gọi ta Nhị thúc, này là ta cho ngươi lễ ra mắt, lẽ nào liền cái này cũng không thu sao? Hay là ngươi ghét bỏ lễ ra mắt của Nhị thúc ta quá nhẹ? Không lọt nổi mắt?

- Đây là không phải, ta không phải ý này.

Dương Lỗi cũng có chút cảm giác thụ sủng nhược kinh, vội vã lắc đầu nói.

- Vậy ngươi liền nhận lấy.

Cổ Thu Hàn trợn mắt nói.

- Nếu cho ngươi, vậy ngươi liền nhận lấy đi.

Cổ lão cũng nói.

- Cái kia… ta liền cúng kính không bằng tuân mệnh.

Dương Lỗi vươn tay tiếp nhận hai viên cực phẩm linh thạch này.

- Như vậy mới đúng, nam nhân nên sảng khoái một chút, không nên lề mề, như đàn bà như thế.

Cổ Thu Hàn thấy Dương Lỗi nhận lấy linh thạch, lúc này mới sang sảng cười nói.

- Được rồi, hiện tại chúng ta vẫn là nói vấn đề liên quan tới Tu La Điện đi.

Lúc này Cổ lão nhìn ba người nói.

- Ân, không sai, chuyện quá khẩn cấp, nhất định phải biết rõ cụ thể là chuyện gì xảy ra.

Sắc mặt Cổ Thu Hàn nghiêm túc, gật đầu trả lời.

- Dương Lỗi, ngươi đem sự tình ngươi biết đều nói cho Cổ lão cùng Chưởng môn một lần.

Trương Dật đối với Dương Lỗi nói.

Chưởng môn, Dương Lỗi kinh ngạc, không nghĩ tới Cổ Thu Hàn này lại có thể là Chưởng môn Huyền Cơ Môn, ngược lại là ngoài ý muốn, nhưng chỉ là hơi có kinh ngạc mà thôi, cũng không hề biểu hiện ra.

Dương Lỗi gật đầu, nhìn ba người nói:

- Cổ lão, Nhị thúc, sự tình là như vậy, thời điểm ta ở Càn Nguyên Quốc Yên Sơn gặp được một người, người này bị thương nặng, ta cứu hắn, cũng từ chỗ hắn biết được, hắn là người Tu La Điện, bất quá hắn là từ Tu La Điện trốn ra, trong đó một nguyên nhân cũng là bởi vì Tu La Điện đang bố trí Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận.

Thấy dáng vẻ Dương Lỗi không có một chút nào nói dối, sắc mặt Cổ lão cùng Cổ Thu Hàn nhất thời thay đổi, sự tình nghiêm trọng, nếu chuyện này là thật, như vậy sẽ phiền toái, nhất định phải ngăn cản Tu La Điện bố trí Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận này, hơn nữa có thể tiêu diệt Tu La Điện, nhất định phải tiêu diệt.

Hơn nữa chuyện này cũng tất yếu cùng Huyền Thiên Tông nói một tiếng, dù sao Huyền Cơ Môn cùng Huyền Thiên Tông đều tại Huyền Thiên sơn mạch, mà bây giờ Tu La Điện dư nghiệt lại xuất hiện ở Càn Nguyên Quốc, chuyện này quan hệ đến vận mệnh hai tông, cho nên không thể không cẩn thận hành sự, hơn nữa Tu La Điện ẩn nấp nhiều năm như vậy, bây giờ nghỉ ngơi lấy lại sức, e sợ thực lực không kém, Huyền Cơ Môn

đơn độc hành động, e sợ khó có thể triệt để tiêu diệt Tu La Điện, cho nên cùng Huyền Thiên Tông hợp tác, cũng là tất nhiên.

Cổ Thu Hàn nhìn Cổ lão cùng Trương Dật nói:

- Chuyện này, phải sớm hành sự, càng sớm càng tốt, không thể có chút kéo dài, ta lập tức đưa tin cho Huyền Thiên Tông.

- Không sai, nếu như chuyện này là thật sự, như vậy Tu Luyện giới sẽ có phiền toái lớn.

Cổ lão cũng gật đầu.

- Chuyện này xác thực không được kéo dài, như vậy, Thu Hàn, ngươi trước tiên cùng Huyền Thiên Tông liên hệ, ta đi triệu tập các vị Trưởng lão, tại đại điện nghị sự.

- Được, ta lập tức đi làm.

Cổ Thu Hàn gật đầu.

- Vậy ta cùng Dương Lỗi đi Càn Nguyên Quốc một chuyến, trước tiên đem tên đệ tử phản bội Tu La Điện kia mang về, hắn là một nhân vật trọng yếu, tuyệt đối không thể xuất hiện sai lầm gì.

Trương Dật nói.

- Ân, cái kia cứ làm như thế đi, việc này không nên chậm trễ, chúng ta phân công nhau hành động.

Cổ Thu Hàn nói.

… …

Thời gian cấp bách, Dương Lỗi vốn còn muốn đến xem Đoạn Dung, xem nàng bây giờ bế quan tình huống làm sao, nhưng bởi vì phải đi tìm Minh Ám, cho nên không có thời gian, Dương Lỗi khá là bất đắc dĩ, ngay cả kiểm tra hệ thống cũng là ở trên đường.

Bây giờ sau khi hệ thống thăng cấp, xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trong đó hàng đầu chính là sau khi đánh giết kẻ địch, thu hoạch đến không còn là kinh nghiệm giá trị cùng tích phân, mà là nguyên khí giá trị cùng Hoái đối.

Tỉ lệ chính là một điểm nguyên khí bằng một trăm triệu điểm kinh nghiệm, mà một điểm Hoái đối tương đương với một trăm triệu điểm tích phân.

Này cũng làm cho Dương Lỗi cảm thấy khá là thoả mãn, dù sao trước đó kinh nghiệm giá trị thật sự là quá lớn, lớn nhất cũng hơn ngàn ngàn tỉ, cái dạng này, cũng quá làm cho người ta buồn bực, những số 0 liên tiếp kia, nhìn cũng có chút đau đầu, hiện tại được rồi, lập tức ít đi nhiều số 0 như vậy, xem ra cũng thoải mái hơn nhiều, đánh giết một Võ Giả Thông Huyền cảnh giới, cũng bất quá là 10 ngàn điểm nguyên khí mà thôi, vậy chính là một trăm điểm Hoái đối.

Này liền tương đương với giá trị tiền mặt như thế, dễ dàng rất nhiều.

V£¢u G\ʏỀjX U¨¨I [Ń ¦\QjX ?_Łj [G9 ~9« b_ ¦\ÀjX GĐqu

Nhưng như thế này, cũng là có khuyết điểm, đó chính là mình không thể nào lại đổi những đồ vật cần tích phân giá trị ít, hôm nay là điểm Hoái đối, một điểm Hoái đối liền tương đương với một trăm triệu tích phân giá trị, những đồ vật giá trị mấy chục triệu, mấy triệu, mấy vạn tích phân này, bây giờ căn bản là đổi không được.

Vốn cho rằng những đồ vật kia đều sẽ biến mất, không thể đổi, nhưng sau khi nhìn, ngược lại cũng thở phào nhẹ nhõm, nguyên lai những đồ vật này, cần đổi, đều sẽ đổi thành một trăm triệu tích phân giá trị, vậy chính là đổi đi một điểm Hoái đối.

Nói thí dụ như, một vài thứ đổi một cái cần 10 triệu tích phân giá trị, như vậy đổi thành điểm Hoái đối, cần đổi, ít nhất phải đổi 10 phần.

Tính ra bây giờ mình có hơn 11,000 ức tích phân giá trị, đổi thành điểm Hoái đối bất quá là hơn 11,000 điểm mà thôi.

Tuy rằng dựa theo tỉ lệ mà nói, không có ít, bất quá nhìn mấy con số kia, để Dương Lỗi cảm giác, tựa hồ mình ít đi một khoản tài phú thật lớn như thế.

Đây là chủ yếu nhất, biến hóa nhìn thấy trước nhất. Nói tóm lại, sự biến hóa này, là đối với mình có lợi, để Dương Lỗi cảm giác dễ dàng rất nhiều.

Cái biến hóa thứ hai, chính là rất nhiều hệ thống biến mất rồi, tỷ như đánh bạc hệ thống, rút thưởng hệ thống, tín ngưỡng hệ thống.

Mấy cái hệ thống này, nói đến, đối với Dương Lỗi trợ giúp vẫn rất lớn, đặc biệt là đánh bạc hệ thống, đánh bạc hệ thống này biến mất, để Dương Lỗi rất là khó chịu, tuy rằng đánh bạc này thu được đồ tốt tỷ lệ cực thấp, nhưng mỗi ngày đánh bạc một lần, tuy rằng Dương Lỗi trên căn bản đều là không có được đồ tốt, nhưng thời gian dài như vậy tới nay, vẫn là đến rất nhiều vật phẩm hữu dụng. Bây giờ đánh bạc hệ thống biến mất, mình cũng buồn bực, nguyên bản có nhiều đồ vật mình vừa ý, vẫn không thể đạt được, hiện tại đánh bạc hệ thống biến mất, những đồ vật kia, mình cũng không có cơ hội đạt được, điều này làm cho trong lòng Dương Lỗi tự nhiên cảm thấy phiền muộn, khó chịu.

Đương nhiên cơ hội rút thưởng đồng dạng là như vậy, rút thưởng này có thể nói, chính là một hạng phúc lợi, một hạng phúc lợi đưa ình, bây giờ hệ thống này biến mất, cũng bằng với hủy bỏ một hạng phúc lợi của mình, này đối với mình mà nói, cũng là một loại đả kích, tuy rằng rút thưởng, mình trên căn bản không có được vật gì tốt qua, đặc biệt là đồ tốt vừa ý, nhưng muỗi lại nhỏ, nó cũng là thịt a, ai sẽ ghét bỏ trên người mình tiền tài quá nhiều?

Về phần tín ngưỡng hệ thống, như vậy biến mất, mình cũng không còn có tín ngưỡng điểm, như vậy một vài thứ có thể đổi cho thủ hạ mình, liền ít đi một bộ phận, cái này cũng để Dương Lỗi cảm thấy bất đắc dĩ.

Hệ thống này vừa thăng cấp, mới một ít biến hóa như thế, liền để Dương Lỗi cảm thấy buồn bực, mấy hạng hệ thống này huỷ bỏ, ình tổn thất rất lớn, lẽ nào hệ thống này thăng cấp, kỳ thực chính là vì hạn chế mình phát triển? Từ vài điểm này xem ra, sự thật xác thực là như thế.

Nhìn kỹ xuống dưới, nguyên lai nhiều thêm một hệ thống.

Đó chính là hệ thống phụ trợ Mộng Ảo Thế Giới, bên trong hệ thống này có một loại Thế Giới điểm, Thế Giới điểm có thể dùng đến phát triển Mộng Ảo Thế Giới của mình, cũng có thể dùng để đổi nhân vật bên trong thế giới đi ra.

Điểm này, để Dương Lỗi vẫn khá là thoả mãn, hệ thống cuối cùng cũng làm được người tốt, bằng không thì luôn hạn chế mình, vậy cũng quá không có nhân đạo.

Nếu có thể lợi dụng Thế Giới điểm đến đổi nhân vật đi ra, như vậy mình có thể đem Hoàng Dung chúng nữ đổi đi ra, đây là một chuyện thật tốt, đương nhiên thế giới điểm này nếu có thể mang nhân vật bên trong, thông qua tiêu hao Thế Giới điểm mang ra, như vậy tự nhiên cũng có thể thông qua tiêu hao Thế Giới điểm, đem nhân vật mang vào.

Từ bên trong thế giới của mình mang ra một người, hoặc là mang vào một người, cần Thế Giới điểm là căn cứ tu vi nhân vật cao thấp đến đánh giá, thấp hơn Võ Thần, đều là một thế giới điểm, Võ Thần cấp một, đến Võ Thần Đại Viên Mãn, cần Thế Giới điểm chính là một điểm đến mười giờ, mà Thông Huyền cấp một đến Thông Huyền Đại Viên Mãn, đó chính là mười một giờ đến hai mươi Thế Giới điểm. Cứ thế suy ra, như vậy một Võ Giả tu vi là Nhị Khí Âm Dương cảnh giới cần mang ra, như vậy liền muốn hai mươi mốt điểm đến ba mươi điểm.

Nói cách khác, nếu mình muốn mang Lý Tuyết Mai đi ra, như vậy liền cần ba mươi hai Thế Giới điểm, nhưng Thế Giới điểm của mình bây giờ, thực sự là ít đến đáng thương, bất quá chỉ là hai điểm mà thôi.

Hai điểm có thể mang ra hai Võ Thần cấp một, hoặc là một Võ Thần cấp hai, đối với Dương Lỗi mà nói, còn thiếu rất nhiều, nếu như mình muốn dẫn người đi vào, căn bản là không cần nghĩ.

Thế Giới điểm là trọng yếu như vậy, như vậy phải thế nào mới có thể thu được Thế Giới điểm đây? Dương Lỗi là không thể chờ đợi được nữa muốn thu hoạch Thế Giới điểm.

Muốn thu được Thế Giới điểm, có ba loại biện pháp, loại thứ nhất, cũng là một loại dễ dàng nhất thu được Thế Giới điểm, đó chính là dùng điểm Hoái đối đến đổi, một trăm điểm Hoái đối có thể thu hoạch một điểm Thế Giới điểm, tỉ lệ như vậy, cũng có chút xa xỉ. Dù sao hiện tại điểm Hoái đối của mình cũng mới hơn 11,000, như vậy hợp lại, mình cũng vẻn vẹn có thể đổi ra hơn 110 Thế Giới điểm mà thôi, có thể thấy được trình độ quý trọng của thế giới điểm này.

Loại biện pháp thứ hai thu hoạch Thế Giới điểm, đó chính là làm nhiệm vụ kích tình đặc thù, nếu như vận khí tốt, vậy thì có thể ở bên trong nhiệm vụ kích tình đặc thù thu được Thế Giới điểm, đương nhiên thu được Thế Giới điểm bao nhiêu, liền căn cứ độ khó nhiệm vụ kích tình, còn có sau khi tiếp thu nhiệm vụ, đối với độ hoàn thành nhiệm vụ đến xem.

Một loại biện pháp cuối cùng, đó chính là phát triển thế giới của mình, hoặc là đi dung hợp thế giới khác.

Mỗi để thế giới của mình tăng lên một cấp bậc, liền có thể thu được Thế Giới điểm tương ứng.

Bây giờ Mộng Ảo Thế Giới của Dương Lỗi mới bất quá là thế giới cấp 2 mà thôi, cho nên chỉ có hai thế giới điểm.

Đương nhiên đem so sánh mà nói, dung hợp thế giới là có lời nhất, dung hợp một thế giới sẽ thu được Thế Giới điểm, thu được bao nhiêu, là căn cứ đẳng cấp thế giới dung hợp đến phán định, đương nhiên dung hợp thế giới, cũng là con đường để đẳng cấp thế giới bản thân tăng lên tốt nhất, kể từ đó dung hợp thế giới, không chỉ có thể thu được Thế Giới điểm khi dung hợp thế giới, cũng có thể thu được Thế Giới điểm sau khi đẳng cấp thế giới bản thân tăng lên.

Tỷ như bây giờ Mộng Ảo Thế Giới của Dương Lỗi bất quá là cấp2, thế nhưng sau khi dung hợp một thế giới cấp 3, có thể thu được Thế Giới điểm dung hợp thế giới, 3 nhân với 10 sẽ thu được 30 điểm Thế Giới điểm, còn có thể đem thế giới tăng lên một cấp bậc, từ cấp 2 biến thành cấp 3, như vậy, cũng có thể thu được 3 điểm Thế Giới điểm.

V£Pu G\yỀjX U¨VI ¦}9j\ d«Òj d_Ŀj w«9j ¦Ê_ ¦_Ŀj ¦æ_u ros

Bất quá nếu muốn dung hợp thế giới, không phải là một chuyện dễ dàng. Đầu tiên nếu muốn dung hợp một thế giới, như vậy nhất định phải nắm giữ một thế giới khác, nói cách khác, trước tiên phải tìm được một thế giới, sau đó lại nghĩ cách thu hoạch thế giới này, sau khi thu hoạch, lại dung hợp, hơn nữa dung hợp nhưng không nhất định có thể thành công. Cái độ khó này liền không nhỏ, cho nên từ ba cái biện pháp này xem ra, dễ dàng thu được Thế Giới điểm nhất, vẫn là thứ nhất, thông qua đổi đến thu được Thế Giới điểm.

- Đi Càn Nguyên Quốc ? Ta cũng muốn đi.

Dương Lỗi cùng Trương Dật mới xuống sơn môn, liền gặp được một người, người này không phải là người khác, chính là Tiêu Tiêu.

Nàng nhanh chóng đi tới trước mặt Dương Lỗi, không cao hứng nói:

- Dương đại ca xấu lắm, xuất quan cũng không đến tìm người ta.

- Tiêu Tiêu, sao ngươi lại tới đây?

Dương Lỗi nhìn thấy Tiêu Tiêu lấy làm kinh hãi, mình lại không có phát hiện khí tức của nàng, nhìn về phía Trương Dật, hắn ngược lại là không cảm thấy kinh ngạc, Tiêu Tiêu là Huyền Thiên Tông tiểu Công chúa, có chút đồ tốt là rất bình thường, bất quá để hắn giật mình chính là, tiểu nha đầu này tựa hồ đối với

đồ đệ này của mình đặc biệt yêu thích, Trương Dật không khỏi âm thầm lắc đầu, đồ đệ này, số đào hoa thật sự là quá vượng một chút.

- Ta làm sao không thể tới, Dương đại ca ngươi bại hoại, hừ.

Tiêu Tiêu chu cái miệng nhỏ nhắn, hừ nhẹ nói.

- Được rồi, là ta không đúng, là ta không đúng được chưa, Tiêu Tiêu, ngươi bây giờ trước về Huyền Cơ Môn có được hay không, lần này ta là có việc trọng yếu đi làm, mà không phải đi chơi.

Dương Lỗi nhìn khuôn mặt mỹ lệ của Tiêu Tiêu, ôn nhu nói.

- Không, ta mới không đi trở về, hừ, trở lại không có chút nào vui, vẫn là cùng Dương đại ca đồng thời tốt nhất, lẽ nào Dương đại ca ngươi không thích Tiêu Tiêu nữa?

Con mắt Tiêu Tiêu nước long lanh, nổi lên nhiều tia sương mù, tựa hồ bất cứ lúc nào cũng có thể khóc lên.

- Làm sao có thể?

Tiêu Tiêu biểu hiện để Dương Lỗi rất là đau đầu, Dương Lỗi sợ nhất chính là nữ nhân khóc. Không khỏi ngược lại nhìn sư phụ mình Trương Dật, hi vọng hắn có biện pháp.

Ai biết Trương Dật cũng cười khổ không ngớt, Tiêu Tiêu này, tại Huyền Thiên Tông là so với Cổ Tĩnh còn khó dây dưa hơn, mình ngay cả Cổ Tĩnh cũng không cách nào bãi bình, thì càng khỏi nói Tiêu Tiêu, huống hồ mình là Huyền Cơ Môn Trưởng lão, mà không phải người Huyền Thiên Tông, càng thêm không có tư cách đi quản Tiêu Tiêu.

- Tiêu Tiêu muốn đi thì đi, bất quá không cho dính vào, phải nghe lời.

Ra ngoài Dương Lỗi dự liệu, Trương Dật lại đáp ứng Tiêu Tiêu yêu cầu.

- Thật sự là quá tốt, ta liền biết Trương thúc thúc tốt nhất.

Tiêu Tiêu nghe vậy vui mừng nhảy lên.

Nhìn tình huống này, Dương Lỗi biểu thị rất không nói gì.

Vốn là hai người, hiện tại đã biến thành ba người, dọc theo đường đi Tiêu Tiêu quấn quít lấy Dương Lỗi hỏi cái này hỏi cái kia, đối với chuyện này Dương Lỗi cảm thấy bất đắc dĩ.

Chỗ chết người nhất chính là, có đôi khi Tiêu Tiêu vẫn chết sống muốn Dương Lỗi cõng lấy nàng, Tiêu Tiêu là một mỹ nữ trăm phần trăm không hơn không kém, tuy vẫn không có thành thục, nhưng mà hơi có quy mô, ở trên người Dương Lỗi ma sát, để Dương Lỗi bị làm cho hỏa khí dâng lên. Mà Tiêu Tiêu tựa hồ căn bản không có cảm giác giống như vậy, như cũ là làm theo ý mình, ở trên người Dương Lỗi, không ngừng diêu diêu, cái mông vẫn thỉnh thoảng uốn một cái.

Mà đối với Dương Lỗi mà nói, đây là thống khổ và vui sướng cùng tồn tại.

Tốc độ của ba người cực nhanh, không tới một ngày, liền tới trong Yến sơn.

Bất quá lần này Dương Lỗi đi cũng không phải là Yên Sơn, mà là Lạc Nhật Sơn Mạch, bởi vì Thiên Hồn là ở chỗ này, mà Minh Ám ngay ở bên trong Thiên Hồn, vì mình huấn luyện Thiên Hồn.

Mình rời khỏi Càn Nguyên Quốc đã mấy tháng, không biết hôm nay Thiên Hồn phát triển như thế nào, dù sao là thế lực lớn số một của mình, nếu như Thiên Hồn cũng không hề tăng cao quá lớn, mình sẽ rất thất vọng, bất quá đối với Hồn tộc, Dương Lỗi vẫn là khá có lòng tin, dù sao thiên phú Hồn tộc là cực cường, thêm vào mình cho bọn họ công pháp tu luyện thích hợp, bốn tháng, nói dài không dài, nhưng nói ngắn, cũng không tính là ngắn, đối với chủng tộc có năng khiếu như Hồn tộc, bốn tháng, hẳn là sẽ có biến hoá rất lớn, duy nhất khó chịu chính là, nhân số Hồn tộc thật sự là quá ít, mặc dù mỗi người đều là thiên tài, nhưng cũng sẽ không có quá nhiều cao thủ, đây chính là điểm yếu của Hồn tộc.

Lạc Nhật Sơn Mạch, Thiên Hồn, chính là vị trí Thiên Tinh Lâu trước đó, vẫn là vô cùng bí ẩn, nếu như Dương Lỗi không có người dẫn đường, không có Chân Thực Ưng Nhãn, muốn tìm đến vị trí Thiên Tinh lâu này, cũng gần như là không thể nào.

- Thật sự ở nơi này sao?

Đối với Dương Lỗi, Trương Dật có chút hoài nghi, ở chỗ này đi lâu như vậy, hơn nữa hiện tại căn bản không có một tia phát hiện, nhưng Dương Lỗi lại nói bọn họ liền ở chỗ này, điều này làm cho Trương Dật có chút không tin.

Tu vi Trương Dật tuy rằng cao cường, ở trên điêu khắc thuật trình độ cực cao, bất quá đối với phương diện trận pháp này, vẫn là không hiểu nhiều lắm, đồ vật hiểu được cũng không phải là rất nhiều, vị trí Thiên Hồn này, bị Dương Lỗi bố trí một trận pháp đặc biệt, thêm vào trước đó Thiên Hồn liền nắm giữ hộ sơn đại trận, cho nên Thiên Hồn mới có thể bí ẩn như vậy, mới không có để Trương Dật cái siêu cấp cường giả này phát hiện ra.

- Tự nhiên là ở chỗ này, sở dĩ Sư Phụ ngươi không nhìn thấy, là bởi vì nơi này bị bố trí trận pháp.

Dương Lỗi cười nói.

- Trận pháp?

Trương Dật lấy làm kinh hãi.

- Trận pháp gì? Trận pháp bình thường, ta vẫn có thể phát hiện, nhưng trước mắt, ta không có một chút cảm giác nào, người bày trận này, rất lợi hại a.

Xác thực, lấy tu vi của Trương Dật, tuy rằng ở phương diện trận pháp không tinh thông ra sao, nhưng cũng không phải người bình thường có thể so sánh, tuy rằng hắn phát hiện trận pháp này có chút khó khăn, nhưng muốn phá giải trận pháp này, cũng không phải một chuyện khó. Sở dĩ không thể phát hiện, kỳ thực cũng là bởi vì hắn chưa có tiếp xúc qua loại trận pháp này mà thôi, nếu như cẩn thận một điểm, muốn phát hiện trận pháp này, đồng thời bài trừ đi, cũng không cần thời gian quá dài.

Dương Lỗi đi tới trước mặt, đánh ra mấy cái thủ ấn, liền rất dễ dàng mở ra trận pháp.

- Quả nhiên ở chỗ này, trận pháp này là vị Trận Pháp Đại Sư nào bố trí?

Trương Dật hỏi.

- Nhất định là Dương đại ca bố trí rồi, này còn hỏi sao.

Tiêu Tiêu nghểnh lên đầu nhỏ, nhìn Dương Lỗi nói:

- Đúng không, Dương đại ca?

Dương Lỗi gật đầu, cười hì hì:

- Không sai, trận pháp này là ta bố trí, Đại Sư coi như xong, đệ tử bây giờ đối với trận pháp nghiên cứu, vẫn không xưng được Đại Sư.

- Ngươi cái tiểu tử thúi, không biết tạp mà không tinh sao? Học đồ vật quá nhiều, tương lai thành tựu của ngươi sẽ hữu hạn, sau đó những cái này liền ít nghiên cứu, ở phương diện điêu khắc học nổi danh lại nói.

V£ku G\yỀjX U¨UI ¦}9j\ d«Òj d_Ŀj w«9j ¦Ê_ ¦_Ŀj ¦æ_u r©s

Trương Dật trên mặt mũi có chút không nhịn được nữa, Dương Lỗi dù sao là đệ tử của mình, bây giờ mình ngay cả đồ đệ bố trí ra trận pháp cũng không thể nhìn thấu, này nếu như truyền đi, vậy thì thật là mất mặt ném quá độ.

Nhưng lúc này Dương Lỗi lại không biết ý nghĩ tiện nghi sư phụ của mình, mà là khẽ cười, sau đó nhìn Trương Dật nói:

- Sư phụ yên tâm, ta tự có chừng mực, sẽ không làm lỡ học tập phương diện điêu khắc.

Nói giỡn, phương diện trận pháp này là tuyệt đối không thể từ bỏ, cho dù từ bỏ điêu khắc, thì trận pháp chi đạo cũng không thể từ bỏ, hơn nữa lần này nếu như mình không có thể hoàn thành nhiệm vụ, như vậy mình liền không cần nói trận pháp chi đạo gì, một khi nhiệm vụ thất bại, trận pháp hệ thống cũng sẽ bị cướp đoạt, nhưng nếu như mình có thể hoàn thành nhiệm vụ lần này, thành công ngăn cản Tu La Điện bày xuống Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận kia, là có thể thu được kỹ năng Tông Sư cấp trận pháp, cái kia mình liền có thể trở thành Tông Sư cấp Trận Pháp Sư, như vậy lực chiến đấu của mình lại tăng lên không ít, hơn nữa có Chân Thực Ưng Nhãn phối hợp, cho dù là gặp phải Đại Tông Sư cảnh giới Trận Pháp Sư, Dương Lỗi cũng nắm chặt nằm ở thế bất bại.

Đương nhiên này chỉ chính là ở phương diện trận pháp, nếu như thực lực đối phương quá mạnh mẽ, một khi gặp gỡ, kết quả liền không biết được.

- Yên tâm, ta có thể yên tâm mới là lạ, trước đó ta không ở bên cạnh ngươi đốc xúc, tiểu tử ngươi liền đem ta bàn giao quên sạch sẽ, ta xem ngươi bây giờ cũng là tai trái nghe tai phải ra, căn bản cũng không có đem ta nói để ở trong lòng.

Trương Dật nhìn thấy vẻ mặt Dương Lỗi như thế, ở trên đầu Dương Lỗi gõ một cái nói.

- Sư phụ a, ngươi phải đối với ta có lòng tin, thiên tài giống như ta, là thiên tài chân chính, ngươi nói ta học điêu khắc thuật bao lâu? Có ai so với ta ở phương diện này lĩnh ngộ nhanh hơn sao? Còn có, tại phương diện trận pháp? Có ai ở vào tuổi của ta, liền có thể có trình độ như vậy? Còn tu luyện, cái kia càng không cần phải nói, tốc độ tu luyện của ta, không nói là chưa từng có ai, sau này không còn ai, nhưng là cao cấp nhất? Chí ít, tại Huyền Cơ Môn, tốc độ tu luyện so với ta nhanh, ta xem là không có mấy cái.

Dương Lỗi một mặt cười hì hì nhìn Trương Dật nói.

- Ngươi cái tiểu tử thúi, ngươi biết cái gì? Tuy rằng ngươi thiên tư rất tốt, nhưng ngươi phải biết, thiên tư hảo là một mặt, này cũng không có nghĩa là toàn bộ, cái gọi là thiên tài, là chín mươi chín phần trăm mồ hôi và một phần trăm thiên phú, coi như thiên tư của ngươi tốt hơn nữa, nếu như không nỗ lực, như vậy tương lai cũng không thành được Võ Đạo đỉnh phong.

Trương Dật nghe vậy tức giận lườm hắn một cái, nói.

- Sư phụ, lời này ngươi liền nói sai rồi.

Dương Lỗi cười híp mắt nhìn Trương Dật nói.

- Ta nói sai? Ngươi cái hỗn tiểu tử, ngươi ngược lại là nói một chút, ta sai nơi nào? Nếu như ngươi không nói ra rõ ràng, xem ta làm sao trừng trị ngươi?

Trương Dật tức giận đến không nhẹ, tiểu tử này, lại còn nói mình nói sai, điều này làm cho hắn nhất thời sắc mặt tái nhợt, đây cũng là bao nhiêu năm qua tổng kết ra chân lý, làm sao có khả năng phạm sai lầm.

- Sư phụ ngươi không nên tức giận, nghe ta nói, kỳ thực Sư phụ ngươi nói thiên tài là chín mươi chín phần trăm mồ hôi cộng thêm một phần trăm thiên phú, đây bất quá là một câu phía trước mà thôi, mặt sau còn thiếu một câu, đó chính là một phần trăm thiên phú kia, trọng yếu hơn chín mươi chín phần trăm mồ hôi kia nhiều.

Dương Lỗi cười ha ha nói.

- Ngươi… Ngươi cái tiểu tử thúi.

Trương Dật một cái lòng bàn tay vỗ vào trên đầu Dương Lỗi.

Dương Lỗi vội chạy trối chết, Tiêu Tiêu nhìn cười duyên không ngớt.

- Vèo…

Đột nhiên một mũi tên màu đen cấp xạ mà ra, tốc độ cực nhanh, bất quá đám người Dương Lỗi phản ứng cũng nhanh, ánh đao lóe lên, mũi tên bị đánh rơi trong nháy mắt.

Vèo vèo…

Ngay sau đó là một trận mưa tên, Dương Lỗi vội vã đem Tiêu Tiêu hộ ở phía sau, mặc dù tu vi của nàng không tệ, nhưng mũi tên này quá mau, quá dày đặc, Tiêu Tiêu là không thể có chút sơ xuất.

Trường đao vung vẩy, hết thảy mũi tên đều bị đánh rơi, tiếp theo Dương Lỗi gầm một tiếng, đây là Sư Tử Hống.

Những người này có thể đều là người của Thiên Hồn, là thủ hạ của mình, mình cũng không thể đánh giết bọn hắn, cho bọn hắn chút giáo huấn là tốt rồi.

Nhìn thấy Sư Phụ Trương Dật của mình muốn nổi giận, Dương Lỗi vội nói:

- Sư Phụ, hạ thủ lưu tình.

Trương Dật vốn là muốn cho bọn hắn chút giáo huấn, nhưng nghe đến đồ đệ mình nói, liền thu hồi lực đạo, đem người đánh bất tỉnh mà thôi, không có hạ nặng tay.

Rất nhanh một đội người này gần như toàn bộ bị đánh bại, bất quá ngăn ngắn nháy mắt này, một đạo tên lệnh phóng lên trời.

Một người đứng ở nơi không xa, quát lên:

- Một nhánh Xuyên Vân tiễn, thiên quân vạn mã đến đối đầu.

Dương Lỗi thấy nhất thời không nói gì, này ngược lại là thành hình tượng bên trong Phủ Đầu Bang.

Viện binh liền viện binh, lại còn khiến ọi người đều biết như thế, đây không phải là tìm đánh sao? Trong lòng Dương Lỗi khó chịu, muốn biết là ai nghĩ ra ý này, thực sự là nên thu thập một phen.

Trương Dật nhìn thấy tình huống như thế, ngược lại cũng nhiều hứng thú nhìn người kia, cũng không hề động thủ.

Dương Lỗi đứng ở một bên, mà Tiêu Tiêu khá là hưng phấn nhìn tên lệnh kia, dĩ nhiên đem vật kia xem là khói hoa bình thường đến xem, còn bình phẩm từ đầu đến chân nói:

- Mầu sắc có chút nhạt, chủng loại cũng có chút ít.

Nghe nói như thế, người thả tên lệnh kia nổi giận, quát lên:

- Các ngươi chờ, dám xông vào Thiên Hồn chúng ta, chờ sau đó chính là giờ chết của các ngươi.

- Ta ngược lại muốn xem xem, có phải thật lợi hại như ngươi nói hay không.

Dương Lỗi lạnh lùng nở nụ cười, đối với tính cảnh giác của những gia hoả này là khá thoả mãn, bất quá, tu vi những người này, thật sự không đặt ở trong mắt, nếu như những cái này bất quá là một ít kém cỏi nhất cũng còn tốt, nhưng nếu như là tốt nhất, vậy thì mất mặt, cùng mình trước đó lúc rời đi, trên căn bản không có tiến bộ gì.

Dựa theo đạo lý mà nói, hẳn là không đến nỗi kém cỏi như vậy.

Nhưng tiếp theo Dương Lỗi không khỏi lắc đầu nở nụ cười, mình bây giờ so với trước đó tu vi phải mạnh hơn, không phải là bọn hắn tiến bộ quá nhỏ, bất quá là mình tiến bộ quá lớn, cho nên, bây giờ xem ra, mới sẽ cảm thấy bọn họ quá kém, liền trước đó biểu hiện mà nói, nếu như Võ Thần cảnh giới bình thường xông vào, tuyệt đối sẽ không ung dung, thậm chí nếu như đến không có chuẩn bị, rất có thể sẽ chết ở nơi này.

- Tốc độ của các ngươi không đủ nhanh a, hiện tại đã qua lâu như vậy, lại hưa có người nào chạy tới.

Dương Lỗi nghĩ thông suốt, cũng không phải là bọn hắn tiến bộ quá nhỏ, mà là bởi vì tu vi mình tăng cao quá nhiều, xảy ra biến hóa to lớn, cho nên cười híp mắt nhìn người thả ra tên lệnh kia nói.

V¢·u G\ʏỀjX U¨£I ¦9n iXǯ p\ʉH bðH\u

- Hừ, chờ một chút các ngươi liền cười không nổi.

Dương Lỗi đang muốn nói chuyện, liền cảm giác được xa xa tới một đội người, những người này, tu vi cũng không tệ, yếu nhất cũng đạt tới Võ Thánh trung kỳ, mạnh nhất đạt đến Võ Thần cảnh giới, điều này làm cho Dương Lỗi giật mình không nhỏ, phải biết lúc mình rời đi, căn bản không có Võ Thần cảnh giới, nhưng hiện tại lại xuất hiện Võ Thần cảnh giới, cái kia cũng đủ để chứng minh bọn họ xác thực tiến bộ rất lớn.

Mình rời khỏi, bất quá chỉ là hơn ba tháng mà thôi, hơn ba tháng này, liền có đột phá khổng lồ như vậy, nếu như là ở đại môn phái như Huyền Cơ Môn, cái này ngược lại cũng không có cái gì, nhưng bây giờ xuất hiện ở đây, không có nhiều tài nguyên như vậy, nhưng ở trong thời gian ngắn có người đột phá Võ Thần, đương nhiên khiến người ta khó có thể tin.

- Tới, tu vi cũng không tệ lắm, lại có ba Võ Thần .

Dương Lỗi nói:

- Một người là Thiên Diệc, một cái... Ồ, còn có một cái, liền là người chúng ta muốn tìm kia, sư phụ, cái tu vi cao nhất kia là người chúng ta muốn tìm, Minh Ám, không nghĩ tới tu vi của hắn hoàn toàn khôi phục, lại có thể là Thông Huyền cảnh giới, thật không tệ.

Minh Ám này tu vi lại có thể là Thông Huyền cảnh giới, thật ra khiến Dương Lỗi giật mình không nhỏ, tuổi của hắn không lớn, lại đạt tới Thông Huyền cảnh giới, chẳng trách sẽ bị sư phó của hắn coi trọng như vậy.

Ở độ tuổi như Minh Ám, cho dù tu vi chỉ có Võ Thần cảnh giới, cũng là thiên tư cực cao, thiên tài cực kỳ hiếm thấy, không nghĩ tới tu vi chân chính của Minh Ám lại có thể là Thông Huyền cảnh giới, mặc dù so với mình mà nói kém hơn quá nhiều, nhưng so với người bình thường, đây tuyệt đối có thể được xưng là siêu cấp thiên tài.

- Thực sự là kỳ quái, là người nào, dĩ nhiên có thể dễ dàng đánh tan Nhân tổ, tuy rằng thực lực Nhân tổ không phải mạnh nhất, nhưng cũng không kém, cho dù là gặp phải Võ Thần, cũng không nên nhanh như vậy liền bị đánh tan, xem ra đối phương tu vi không kém.

Thiên Diệc vừa đi vừa hướng Minh Ám nói.

- Không sai, lần này địch nhân của chúng ta chỉ sợ không phải đơn giản như vậy.

Ngữ khí của Minh Ám có vẻ vô cùng lo lắng.

- Nếu như lần này người đến là Tu La Điện, là hướng về phía ta mà đến, chuyện kia có thể phiền toái, bọn họ quá cường đại, cho dù là toàn bộ người của Thiên Hồn lên, cũng không nhất định có thể làm cho bọn họ lui bước, cho nên chúng ta nhất định phải biết rõ, người đến đến cùng là ai, lai lịch như thế nào, nếu như đối phương thực là Tu La Điện, như vậy chúng ta tuyệt đối không có thể liều mạng, biện pháp tốt nhất chính là nghĩ biện pháp rời nơi này, sau đó đi tìm Thiếu gia, đi Huyền Cơ Môn, chỉ có Huyền Cơ môn mới có thực lực cùng Tu La Điện chống lại.

- Nếu như chúng ta cứ như vậy liền đi tìm Thiếu gia, cái kia... Đây chẳng phải là quá mất mặt, ta cũng không có mặt mũi đi gặp Thiếu gia.

Thiên Diệc lắc đầu nói.

Minh Ám lạnh lùng nhìn hắn một cái, nói:

- Hiện tại không phải là lúc nói những chuyện này, nếu quả thật là bọn hắn, như vậy chúng ta sẽ phiền toái lớn, nếu như lui lại trễ, cái kia chỉ có thể là để Thiên Hồn toàn bộ diệt vong, như vậy, ngươi vẫn cho rằng là không có mặt mũi sao? Là mặt mũi trọng yếu? Hay là bảo tồn thực lực trọng yếu? Là một sát thủ, một sát thủ ưu tú, ngươi ngay cả chuyện nhỏ này cũng không rõ sao?

Trầm ngâm một chút, Thiên Diệc thở dài nói:

- Ngươi nói xác thực là sự thực, nếu như đúng là ngươi nói, như vậy chúng ta nhất định phải bảo tồn thực lực, mặt mũi có thể sau đó lại đánh trở về, nếu như căn cơ không còn, vậy thì thật sự không còn.

- Ngươi, ngươi, làm sao có khả năng, hừ, Trương Dật ta tự nhiên sẽ toàn lực đào tạo hắn, cái này cũng không cần ngươi lo lắng, Huyền Cơ Môn ta điểm ấy tài nguyên, vẫn phải có.

Trương Dật căm giận vẩy vẩy ống tay áo nói.

- Được rồi, được rồi, lần này chúng ta không phải nói vấn đề này, mà là liên quan tới sự tình Tu La Điện, không nghĩ tới Tu La Điện biến mất nhiều năm, lại một lần nữa xuất hiện, hơn nữa còn là muốn bố trí Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận.

Cổ Thu Hàn ở một bên giảng hòa nói.

Bên này đại biểu hai phái ở chung một chỗ thương lượng cụ thể xử lý sự tình Tu La Điện như thế nào, mà Dương Lỗi lại bị Tiêu Tiêu kéo qua một bên, vừa chạy vẫn cùng Tiêu Vô Trần hô:

- Tiểu Trần Trần, nhanh lại đây một chút.

Tiêu Vô Trần có chút cười khổ, đối với đồng bào tỷ tỷ này, từ nhỏ đã có cảm giác sợ hãi, vừa xuất sinh đã bị nàng bắt nạt không ít, cho nên mặc dù trong lòng không muốn qua, nhưng hành động lại không dám làm như vậy.

V¢Uu G\yỀjX UVoI ¦_Ł« ¦_Ł« G_ ĤŃu

- Mau gọi Dương đại ca.

Tiêu Tiêu gõ đầu Tiêu Vô Trần một cái.

- Đừng tưởng rằng ngươi bây giờ cũng là Võ Thần cảnh giới, thế nhưng cùng Dương đại ca so sánh, ngươi kém xa.

- Dương đại ca.

Tiêu Vô Trần nhìn thiếu niên này so với mình lớn hơn không được bao nhiêu, nhưng trong lòng thì thật tình bội phục, không tới hai năm từ Võ Sư cảnh giới đạt đến Võ Thần, này là sự tình mình nghĩ cũng không dám nghĩ tới, mình có thể ở cái tuổi này, đạt đến Võ Thần cảnh giới, không biết dùng bao nhiêu Linh Dược phụ trợ, tiêu hao bao nhiêu tài nguyên, lúc này mới ở trước đây không lâu tiến vào Võ Thần cảnh giới.

Hơn nữa mình và hắn cùng là Võ Thần, bất quá một chút cũng không cảm giác được khí thế của hắn, nhìn không thấu đối phương chút nào, này liền cho thấy, tu vi của hắn so với bản thân muốn lợi hại hơn nhiều.

- Tiêu Vô Trần, ta gọi ngươi Vô Trần có thể chứ?

Dương Lỗi nhìn thiếu niên có chút ngại ngùng, thiên tư kỳ cao, nhưng hết sức e ngại tỷ tỷ mình này, có chút ngạc nhiên, tu vi của hắn so với Tiêu Tiêu mà nói, muốn cao hơn không ít, lại không nghĩ rằng hắn sẽ sợ Tiêu Tiêu như thế, đối với nàng nói gì nghe nấy.

- Dương đại ca gọi ta tiểu Trần là được rồi.

Tiêu Vô Trần nói:

- Không biết Dương đại ca bây giờ là cảnh giới gì, làm sao ta không cảm giác được khí thế của Dương đại ca chút nào?

Dương Lỗi cười cười nói:

- Cái này rất đơn giản, bởi vì ta có Liễm Tức giới chỉ, cho nên ngươi không cảm giác được khí thế của ta.

Ngoài miệng nói như thế, nhưng trong lòng thầm nói, mình bây giờ đã là Thông Huyền cảnh giới, tiểu tử ngươi nếu có thể cảm thụ được hơi thở của ta, cái kia mới là lạ, trừ khi chính mình đem khí tức thả ra, bằng không thì thêm vào Liễm Tức giới chỉ, cho dù là Lục Đạo Luân Hồi, thậm chí là Thất Tinh Luyện Cương cảnh giới Võ Giả, cũng không thể phát hiện mảy may.

Ngược lại là Cổ Thu Hàn còn có Tiêu Thanh Thạch để Dương Lỗi cảm giác có một loại cảm giác bị nhìn thấu, mình ẩn giấu đi tu vi, bọn họ không phải là xem thấu chứ? Dương Lỗi liền không rõ ràng lắm, dù sao tu vi của bọn họ cực kỳ lợi hại, e sợ cho dù không có đạt đến Tạo Hóa Cảnh, hoặc là Ngưng Thần cảnh giới, nhưng cũng cách biệt không xa.

- Liễm Tức giới chỉ?

Tiêu Vô Trần kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới là trả lời như vậy.

Lúc này Dương Lỗi lại nói:

- Tiểu Trần ngươi là tiền đồ không thể đo lường a, so với tỷ tỷ ngươi mạnh hơn nhiều.

- Dương đại ca, này nói chính là nói cái gì, chúng ta cùng Dương đại ca so sánh, quả thực là một trời một vực.

Tiêu Vô Trần vội nói.

- Ta cái này không giống, có kỳ ngộ mới có thể như vậy, phải biết, ta ở trước đó nhìn thấy tỷ tỷ của ngươi Tiêu Tiêu, là cái phế vật nổi danh, mười sáu tuổi ngay cả Luyện Khí cũng không thể đột phá, có lẽ là ông trời mở mắt, để ta chiếm được Vô Danh cường giả truyền thừa, đạt được Dịch Kinh Tẩy Tủy Đan, lúc này mới thay đổi thể chất, tu vi tăng nhanh như gió, nhưng cùng ngươi so với, chung quy là căn cơ bất ổn, cho nên tiểu Trần ngươi không cần cho ta lời tâng bốc, tình huống của ta, chính mình biết rất rõ.

Dương Lỗi cười cười nói.

- Mới không phải, tiểu Trần Trần, ngươi đừng nghe Dương đại ca nói bậy, Dương đại ca thật lợi hại, còn có thể bày trận, còn có thể chế phù, Dương đại ca còn có thể chế tác Ẩn Thân phù đây này.

Tiêu Tiêu nghe xong bất mãn, nghĩ không ra Dương Lỗi vì sao lại ẩn giấu thiên phú của mình, liền đối với đệ đệ mình nói.

- Thật sự sao? Dương đại ca, ngươi lại biết chế tác Ẩn Thân phù?

Tiêu Vô Trần trợn to hai mắt, một bộ sùng bái, Ẩn Thân phù là Tiêu Vô Trần ngay cả trong mơ cũng thèm khát, đây chính là Tông Sư cấp Phù sư cũng chưa chắc có thể chế tạo ra, vậy mà Dương Lỗi, rất có thể là Đại Tông Sư Phù sư, điều này làm cho hắn sao không cảm thấy khiếp sợ.

Ánh mắt của Tiêu Vô Trần, để Dương Lỗi sợ hết hồn, giống như nhìn thấy đại mỹ nữ gì như thế, ghê gớm, tiểu tử này sẽ không phải là có loại khuynh hướng kia chứ? Đáng tiếc một mỹ thiếu niên như thế, trong lòng Dương Lỗi không khỏi hít một tiếng, mình phải cách tiểu tử này xa một chút, nghĩ đến hắn là loại người kia, trong lòng Dương Lỗi liền sợ hãi.

- Tiểu Trần, ngươi đừng nhìn ta như vậy, khiến người ta cảm thấy trong lòng có điểm là lạ.

Dương Lỗi ho khan một tiếng nói.

- Dương đại ca, ngươi… ngươi…

- Cái gì? Ta không phải là loại người ngươi nghĩ tới kia, ngươi tuyệt vọng đi.

Dương Lỗi sợ hết hồn, vội nói.

Tiêu Vô Trần ánh mắt tối sầm lại:

- Dương đại ca không muốn dạy ta chế phù sao? Cũng đúng, đây là tuyệt kỹ của Dương đại ca, là không thể tùy tiện ngoại truyện, bất quá… bất quá, Dương đại ca, ta… ta có thể bái ngươi làm thầy.

Ánh mắt Tiêu Vô Trần cực kỳ kiên nghị, nhìn Dương Lỗi nói.

Dương Lỗi nghe vậy trong lòng thở phào nhẹ nhõm, nguyên lai là vì học chế phù thuật, thực sự là dọa mình nhảy một cái, còn tưởng rằng hắn là một tên Gay. Chỉ cần không phải cái loại này, như vậy liền tốt.

- Dương đại ca, ta có thể bái ngươi làm thầy, theo ngươi học tập chế phù sao?

Tiêu Vô Trần lại nói.

- Không được, cái này không được.

Dương Lỗi vẫn không nói gì, một bên Tiêu Tiêu lập tức không đồng ý, la lớn.

Dương Lỗi cùng Tiêu Vô Trần đồng thời nhìn Tiêu Tiêu, trong lòng buồn bực, chuyện này cùng nàng quan hệ gì? Làm cho nàng phản ứng to lớn như vậy?

Gặp Dương Lỗi cùng đệ đệ Tiêu Vô Trần đều nhìn mình, Tiêu Tiêu trên mặt ửng đỏ.

- Tại sao không thể?

Tiêu Vô Trần nói.

- Ta nói không được là không được.

Tiêu Tiêu gặp đệ đệ mình chất vấn, không khỏi cả giận nói.

- Tại sao không được, ngươi phải nói ra lý do mới được.

Tiêu Vô Trần cũng mặc kệ, cao giọng nói, Tiêu Vô Trần ngoại trừ muốn trở thành một cao thủ ra, mơ ước lớn nhất, nguyện vọng lớn nhất là có thể trở thành một tên Phù sư xuất sắc, cho nên luôn luôn muốn tìm một Đại Tông Sư cấp Phù sư bái sư học nghệ, bất quá trong Huyền Thiên tông, căn bản không có một Đại Tông Sư cấp Phù sư, bởi vậy tâm nguyện vẫn không có được đền bù, bất quá ý nghĩ này chưa từng từ bỏ, tuy rằng không có bái sư, nhưng hắn ngoại trừ tu luyện ra, chính là học tập tri thức phương diện phù triện, đương nhiên những thứ này đều là mình lén lút tiến hành, dù sao hắn thiên tư cao như vậy, cha mình Tiêu Thanh Thạch, còn có mẹ cũng không thể đồng ý mình chia một bộ phận tinh lực đi học tập chế phù.

- Không có lý do gì, ta nói không cho chính là không cho.

Tiêu Tiêu trừng mắt, nhìn đệ đệ mình nói.

- Tại sao không cho?

Tiêu Vô Trần lần này gan lớn, mắt mở thật to, lớn tiếng nói.

- Ngươi… Ngươi thực sự là tức chết ta rồi, ta đánh ngươi a.

Tiêu Tiêu nổi giận, giơ lên một cước đá vào trên người Tiêu Vô Trần, Tiêu Vô Trần nhất thời chưa sẵn sàng đánh cái lảo đảo.

- Ngươi… Ngươi thực sự là không thể nói lý.

Tiêu Vô Trần tức đến nổ phổi, đối với tỷ tỷ này, lại không dám động thủ.

V¢£u G\ʏỀjX UV©I G\Áj |Ňy

- Hừ.

Tiêu Tiêu đắc ý nhìn đệ đệ mình một chút, tiếp theo đối với Dương Lỗi nói:

- Dương đại ca, ngươi không thể thu hắn làm đồ đệ a, tuyệt đối không thể.

Dương Lỗi cũng hiếu kì, tại sao Tiêu Tiêu chết sống cũng không chịu để đệ đệ mình bái Dương Lỗi làm thầy, học tập chế phù thuật, liền nói:

- Tiêu Tiêu, ngươi làm sao không muốn cho tiểu Trần bái ta làm thầy đây?

Tiêu Vô Trần ở một bên gật đầu:

- Đúng vậy, đúng vậy, này tổng thể phải có cái lý do chứ?

Tiêu Tiêu suy nghĩ một chút nói:

- Tiểu Trần Trần thiên phú tốt như vậy, tương lai nhất định sẽ phi thăng lên Tiên giới, vạn nhất nếu như học phù triện, đem tu hành bỏ qua một bên, đây chẳng phải là được không bù nổi mất?

- Chỉ sợ không phải như vậy chứ?

Dương Lỗi hoài nghi nhìn Tiêu Tiêu nói, lấy tính cách của nàng sẽ để ý những chuyện này sao? Đáp án là chắc chắn không, những chuyện này, căn bản sẽ không để ở trong lòng, cho nên có thể khẳng định, Tiêu Tiêu trước đó nghĩ một đằng nói một nẻo, đây bất quá là một cái lý do gượng ép mà thôi, trong lòng đến cùng nghĩ cái gì? Trong lúc nhất thời cũng khó có thể đoán nghĩ ra, e sợ chỉ có bản thân nàng mới biết được.

- Chính là... Chính là... Nếu hắn bái Dương đại ca làm thầy, cái kia... vậy ta chẳng phải là so với Dương đại ca thấp hơn một cái bối phận sao?

- Ách...

Dương Lỗi cùng Tiêu Vô Trần nhất thời không nói gì, nguyên lai là vì lý do như thế, đây cũng quá vô nghĩa, bất quá ngẫm lại cũng đúng, Tiêu Tiêu là cái tính cách gì, ngược lại là vô cùng hợp lý.

- Nhị tỷ, cái này hoàn toàn không là vấn đề, ta bái Dương đại ca làm thầy, cùng ngươi căn bản không có quan hệ gì. Chúng ta có thể mỗi người giao một vật.

Tiêu Vô Trần vẫn chưa từ bỏ ý định, nhìn tỷ tỷ mình nói.

- Không được, không được.

Tiêu Tiêu nói:

- Chuyện này không có chỗ thương lượng, tiểu Trần Trần, ngươi liền bỏ ý nghĩ này đi.

- Tại sao?

- Đã vừa mới nói.

Tiêu Tiêu nhìn đệ đệ mình nói:

- Ngươi làm sao đần như vậy, đã nói đến mức rõ ràng như vậy, không được, không được, liền không được.

Dứt lời Tiêu Tiêu kéo Dương Lỗi.

- Dương đại ca, chúng ta đi, không để ý tới hắn, gặp hắn liền phiền, làm sao đầu óc lại chậm chạp như thế.

Tiêu Tiêu thở phì phò, mặt đỏ rần.

- Hừ, Dương đại ca, đừng đi với nàng, nàng người này luôn không nói lý.

Tiêu Vô Trần cũng kéo một cái tay khác của Dương Lỗi nói:

- Dương đại ca nhất định phải thu ta làm đồ đệ, chuyện này không phải là ngươi định đoạt, là Dương đại ca nói mới có thể tính. Đúng không, Dương đại ca?

Hai người một người kéo một cái tay, đều thành kéo co.

Dương Lỗi nhất thời không nói gì, vung tay quát lên:

- Được rồi, không nên ầm ĩ.

Hai người gặp Dương Lỗi sinh khí, vội thả ra, cúi đầu.

Tiêu Tiêu nhẹ nhàng lôi kéo tay Dương Lỗi:

- Dương đại ca, ngươi... ngươi đừng nóng giận, ta... ta...

- Được rồi, đừng ta... ta nữa.

Nhìn nàng bộ dáng này, Dương Lỗi ngược lại là nở nụ cười, cô gái nhỏ này...

- Dương đại ca, ngươi không tức giận?

Tiêu Tiêu thấy Dương Lỗi nở nụ cười, mừng rỡ không ngớt nói.

- Ta làm sao có khả năng vì chút ít sự tình như thế mà tức giận đây?

Dương Lỗi cười vỗ vỗ đầu của nàng nói.

- Không tức giận là tốt rồi, không tức giận là tốt rồi, ta liền biết Dương đại ca tốt nhất.

Tiêu Tiêu lần thứ hai nắm một cánh tay của Dương Lỗi.

Dương Lỗi nhẹ nhàng lắc đầu, sau đó đối với Tiêu Vô Trần nói:

- Tiểu Trần, ta là không thể làm sư phụ của ngươi, còn nếu ngươi muốn học tập đồ vật phương diện phù triện, chúng ta có thể đồng thời giao lưu, bái sư, cái này thì không cần, nói thật cho ngươi biết, ta đối với phương diện phù triện này, cũng không phải là rất tinh thông.

- Dương đại ca ngươi đừng khiêm nhường, Ẩn Thân phù này không phải người bình thường có thể làm ra được, Tông Sư cấp Phù sư cũng không được, nếu Dương đại ca có thể chế tạo ra Ẩn Thân phù, vậy khẳng định là Đại Tông Sư cấp Phù sư, nếu như Dương đại ca nói mình ở phương diện phù triện không phải quá tinh thông, như vậy những người khác chẳng phải là thất cổ tự sát? Cho nên, bây giờ có thể cùng Dương đại ca học tập phù triện thuật, đó là vinh hạnh lớn nhất của ta.

- Được rồi, tiểu tử ngươi cũng đừng cho ta lời tâng bốc, ta thật sự không là Đại Tông Sư cấp Phù sư gì, có thể chế tác Ẩn Thân phù, chính ta cũng không làm rõ được, có thể là phù phương của ta cùng người khác không giống nhau lắm.

Dương Lỗi vỗ vỗ bả vai của hắn.

- Bên kia đang chờ chúng ta, hiện tại chúng ta cũng qua đi.

- Ừm.

Tiêu Vô Trần hưng phấn không thôi, bất kể nói thế nào, Dương đại ca là đáp ứng dạy mình phù triện thuật, đây là một sự tình đáng giá hưng phấn.

Nhìn Tiêu Vô Trần như vậy, Tiêu Tiêu không còn gì để nói.

… …

- Tiểu Lỗi, ngươi đi theo ta, Tiêu Tiêu còn có Vô Trần, các ngươi không cần tới.

Cổ Thu Hàn đối với ba người nói.

- Không đi liền không đi, có gì đặc biệt hơn người , chờ sau đó ta hỏi Dương đại ca liền biết.

Tiêu Tiêu thấy thế tức giận nói.

Dương Lỗi theo Cổ Thu Hàn, đi vào trong phòng, lúc này trong phòng cũng chỉ có hai người, một người là Tiêu Thanh Thạch, một cái khác chính là Trương Dật.

Nhìn thấy Dương Lỗi đi vào, Tiêu Thanh Thạch vội nói:

- Tiểu Lỗi, ngươi ngồi đi.

Dương Lỗi cũng không khách khí, ngồi xuống, nói tiếp:

- Tiêu tiền bối, ngươi tìm vãn bối có chuyện gì, cứ nói thẳng là được.

- Tiểu Lỗi a, gọi Tiêu tiền bối, quá khách khí, ngươi gọi ta Tiêu thúc thúc đi.

Tiêu Thanh Thạch nheo mắt lại nhìn Dương Lỗi nói.

- Thanh Thạch tiểu tử, liền biết ngươi thấy sang bắt quàng làm họ.

Trương Dật bất mãn nhìn hắn một cái, bất quá trong mắt mang theo ý cười, đối với Dương Lỗi nói:

- Hắn bảo ngươi gọi như thế, cứ gọi như vậy đi, hai con gái của hắn dung mạo không kém, Tiêu Tiêu xem ra là chạy không thoát, ta ủng hộ ngươi, đem một con gái bảo bối khác của hắn cũng thông đồng lại đây, đơn giản, ngươi liền trực tiếp gọi nhạc phụ là được.

Dương Lỗi nghe Trương Dật nói như vậy, hơi có chút phát quẫn.

Mà Tiêu Thanh Thạch nghe vậy nhất thời xạm mặt lại, nhưng tiếp theo lại nở nụ cười, đối với Dương Lỗi nói:

- Tiểu Lỗi, ta nhìn ra được, Tiêu nhi đối ngươi thật sự là có cảm tình, nếu như Tiêu nhi có thể theo ngươi mà nói, ta là rất vui mừng, thậm chí, chỉ cần ngươi có năng lực, để Ly nhi cũng thích ngươi, vậy ta cũng sẽ không ngăn cản các ngươi.

Dương Lỗi ngơ ngác nhìn Tiêu Thanh Thạch, chuyện này… chuyện này… Có phụ thân như thế sao? Đây là đang quảng cáo cho nữ nhi của mình, quá mẹ nó vô nghĩa.

Không chỉ là Dương Lỗi, ngay cả Trương Dật cũng bị Tiêu Thanh Thạch nói làm kinh hãi, nhất thời có chút sững sờ, hai tỷ muội Tiêu Ly cùng Tiêu Tiêu là minh châu trên tay của hắn a, ngậm trong miệng còn sợ tan, bảo bối vô cùng, sợ các nàng chịu đến thương tổn gì, cho tới nay đối với hai nữ là muốn gì được đó, có thể thấy được hắn đối với hai tỷ muội Tiêu Tiêu sủng nịch yêu thích đến mức độ nào, bây giờ lại còn nói ra những lời này, để Trương Dật là trợn mắt ngoác mồm.

V¢¢u G\yỀjX UV¨I g «Q̄j p\¾§ ¦æ_u

Một hồi lâu Trương Dật mới phục hồi tinh thần lại, nhìn Dương Lỗi nói:

- Tiểu Lỗi, nếu hắn đã nói như vậy, đừng cho sư phụ mất mặt, nhất định đem hai nữ nhi bảo bối của Thanh Thạch tiểu tử bắt lại cho ta.

- Ha ha, chỉ cần tiểu Lỗi ngươi nguyện ý đến Huyền Thiên Tông ta, ta có thể lập tức định ra hôn ước cho các ngươi.

Tiêu Thanh Thạch nhìn Trương Dật một chút, cao giọng đối với Dương Lỗi nói rằng.

- Khục khục…

Lần này nghe được Tiêu Thanh Thạch nói, đến phiên Trương Dật đen mặt, đây là khiêu khích, trả thù a, bây giờ Dương Lỗi ý vị như thế nào, hắn tự nhiên rõ ràng, có thể ở không tới hai năm thời gian đạt đến Võ Thần cảnh giới, tư chất như vậy, tại toàn bộ Sùng Vũ Đại Lục e sợ không bao giờ tìm được nữa.

Người như vậy là người nắm giữ đại khí vận, sư thừa môn phái nào, tất nhiên sẽ dẫn đến đại khí vận ôn phái kia, người như vậy, nếu như từ trong tay thả ra, đó mới thật là ngu ngốc.

Cho nên khi Trương Dật nghe đến Tiêu Thanh Thạch trực tiếp như vậy, không khỏi ho khan hai tiếng, biểu thị mình bất mãn, trong lòng cũng là đang suy nghĩ, nếu như Dương Lỗi thật bị Tiêu Thanh Thạch lợi dụng mỹ nhân kế câu qua, cái kia Huyền Cơ Môn chẳng phải là thiệt thòi lớn rồi, không được, phải nghĩ một biện pháp, mỹ nhân mà thôi, Huyền Thiên Tông có, lẽ nào Huyền Cơ Môn không có sao?

Dương Lỗi cũng không biết sư phụ mình Trương Dật đang suy nghĩ cái gì, nếu như biết, e sợ sẽ lộ ra vui vẻ.

- Tiểu Lỗi, ngươi thấy thế nào? Tiêu Tiêu ngươi cũng biết, lớn lên quốc sắc thiên hương, còn con gái lớn Tiêu Ly, cái kia càng không cần phải nói, cũng là xuất trần thoát tục, dung mạo như thiên tiên, so với Tiêu Tiêu không chút nào kém, bởi vì tuổi quan hệ, Ly nhi so với Tiêu nhi còn muốn cao hơn một bậc.

Tiêu Thanh Thạch nhìn Dương Lỗi nghiêm mặt nói.

- Tiêu thúc thúc, ngươi lần này tới tìm ta, đến cùng là có chuyện gì?

Dương Lỗi nhìn hắn nói:

- Các ngươi cứ việc nói thẳng là được?

- Đây là sự tình liên quan tới Ẩn Thân phù, nghe nói ngươi còn là một Phù sư, Ẩn Thân phù chính là ngươi chế tác thật sao?

Tiêu Thanh Thạch nhìn Dương Lỗi hỏi, Ẩn Thân phù này là phù triện ghê gớm, bây giờ trong các môn phái lớn, không có nghe nói có ai có thể chế tạo ra Ẩn Thân phù lợi hại như vậy, nhiều nhất chỉ có thể ẩn thân mấy phút mà thôi, nhưng mà kia còn là Tông Sư cấp Phù sư chế tạo ra, tiêu hao thời gian tinh lực là cực đại.

Nhưng cái Ẩn Thân phù này của Dương Lỗi lại có thể ẩn thân dài đến hơn một giờ, thậm chí hai ba giờ, điều này làm cho Tiêu Thanh Thạch còn có Cổ Thu Hàn, làm sao không cảm thấy giật mình? Nếu như những Ẩn Thân phù này, đúng là Dương Lỗi chế tác, như vậy nói cách khác, những Ẩn Thân phù này đối với Dương Lỗi mà nói không coi là cái gì, muốn bao nhiêu có bao nhiêu, nếu như vậy, đối với hai phái phát triển, đó là không cần phải nói, có những phù triện này, nguyên bản rất nhiều nhiệm vụ không làm được, đều có thể mượn Ẩn Thân phù này hoàn thành.

Dương Lỗi gật đầu, này ngược lại cũng đã nói ra, không có cái gì phải che giấu:

- Không sai, Ẩn Thân phù này là ta chế tạo ra, làm sao, Tiêu thúc thúc cũng muốn Ẩn Thân phù nho nhỏ này sao?

- Khục khục...

Nghe được lời này của Dương Lỗi, đám người Cổ Thu Hàn, Tiêu Thanh Thạch thiếu chút nữa bị sặc, tiểu tử này, thực sự là đang ở trong phúc không biết phúc, Ẩn Thân phù này là phù triện nho nhỏ, như vậy phù triện nào là lớn.

Dương Lỗi nghe vậy đảo cặp mắt trắng dã, phải biết mình luyện chế ra một ít phù triện có thể triệu hoán chân thân, đây chẳng phải là ghê gớm, Ẩn Thân phù ở trong lòng bọn hắn địa vị cao như vậy, như vậy Định Thân phù thì sao? Nói vậy, Định Thân phù này, cũng không kém chút nào chứ? Phải biết cao thủ so chiêu, đó là trong lúc hô hấp liền có thể quyết định thắng bại, một tấm Định Thân phù, mặc dù chỉ có thể định đối phương một phần trăm giây, cái kia cũng có thể quyết định thắng bại một trận chiến đấu.

- Nói như vậy, Ẩn Thân phù này thật là ngươi chế tạo ra? Bây giờ ngươi còn có bao nhiêu Ẩn Thân phù? Có bao nhiêu ta muốn bao nhiêu, đương nhiên, ta sẽ không cho ngươi chịu thiệt.

Tiêu Thanh Thạch nhìn Dương Lỗi nói.

- Đi, đi, đi.

Cổ Thu Hàn nghe vậy không khỏi phất phất tay nói.

- Tiểu tử ngươi, tiểu Lỗi là đệ tử Huyền Cơ Môn ta, Ẩn Thân phù này, hắn là trước tiên cung cấp cho Huyền Cơ Môn ta, sau đó nếu như có dư, cái kia lại cho ngươi.

- Cổ Đại ca, ngươi lời này liền không đúng, mặc dù tiểu Lỗi là đệ tử Huyền Cơ Môn ngươi, thế nhưng Ẩn Thân phù này cho ai, cái kia là quyền tự do của hắn, hơn nữa cho Huyền Cơ Môn ngươi, ngươi có thể cho tiểu Lỗi bao nhiêu chỗ tốt? Sẽ không phải lấy không chứ?

Tiêu Thanh Thạch thản nhiên nói.

- Ta thì không như vậy, Huyền Thiên Tông chúng ta, cái kia là tuyệt đối sẽ không để tiểu Lỗi chịu thiệt, loại Ẩn Thân phù này, một tấm phù triện ta có thể cho ra một khối Thượng phẩm linh thạch, có bao nhiêu muốn bao nhiêu, như thế nào? Tiểu Lỗi, cái giá tiền này của ta vẫn tính là công đạo chứ?

Nghe được Tiêu Thanh Thạch nói như vậy, Dương Lỗi không khỏi nuốt nuốt nước miếng, đây cũng là Thượng phẩm linh thạch a, bây giờ mình thiếu hụt nhất chính là linh thạch, chiếu như thế xem ra, mình bây giờ mỗi ngày có thể chế tạo ra ba mươi tấm Ẩn Thân phù, như vậy chính là nói, mình mỗi ngày có thể thu được ba

mươi viên Thượng phẩm linh thạch, như vậy bỏ tiêu hao ở ngoài, mình ít nhất có thể kiếm không hai mươi tám viên linh thạch, chuyện tốt như vậy, đi nơi nào tìm?

Ngẫm lại, Dương Lỗi phiền muộn không ngớt a, trước đó mình lấy ra mấy chục tấm Ẩn Thân phù, như vậy thứ này cũng ngang với mình không công đưa đi mấy chục khối Thượng phẩm linh thạch, thiệt thòi lớn rồi, thực sự là thiệt thòi lớn rồi.

- Tiểu Thạch tử, ngươi quá không tử tế, làm sao có thể nói như vậy, Huyền Cơ Môn chúng ta tuy rằng không có giàu có như Huyền Thiên Tông các ngươi, điểm này ta thừa nhận, nhưng chỉ là Thượng phẩm linh thạch ta còn cấp nổi, tiểu Lỗi, tương tự, một tấm Ẩn Thân phù, ta cũng có thể cho ngươi một khối Thượng phẩm linh thạch, hơn nữa, ta còn có thể làm chủ, cho ngươi tiến vào bên trong tu luyện tháp tu luyện, hơn nữa có thể cho ngươi phòng tu luyện số một tu luyện một tháng.

Cổ Thu Hàn khiêu khích nhìn Tiêu Thanh Thạch một chút.

Huyền Cơ Môn này, phòng tu luyện số một bên trong tu luyện tháp, không phải là đơn giản như vậy, nơi này linh khí sung túc, có thể nói, là bảo địa tu luyện tốt nhất của Huyền Cơ Môn, trong đó linh khí sung túc không là trọng yếu nhất, trọng yếu nhất là, nơi này tỉ lệ thời gian, có thể điều tiết đến 365 so với một, nói cách khác, ở bên trong tu luyện một năm, ở bên ngoài bất quá là một ngày mà thôi.

Bất quá trong đó tiêu hao linh thạch cũng cực kỳ khổng lồ, một ngày ít nhất cần tiêu hao ba khối cực phẩm linh thạch, tốc độ tiêu hao như thế, cái kia không phải người bình thường có thể thừa nhận nổi.

V¢Pu G\yỀjX UVVI KyỀjX dǴ_ G\«Öj ¦ÂHu ros

Mà muốn tiến vào phòng tu luyện số một tu luyện, không chỉ cần thiên tư xuất chúng, hơn nữa còn phải có đầy đủ tài nguyên mới được, người bình thường căn bản không có tư cách tiến vào bên trong tu luyện, cho dù là Cổ Tĩnh cũng bất quá ở nơi này tu luyện ba ngày mà thôi.

Cổ Thu Hàn đáp ứng tặng cho Dương Lỗi tu luyện một tháng, đó chính là bằng đưa cho Dương Lỗi ba mươi khối cực phẩm linh thạch, đương nhiên có thể tiến vào phòng tu luyện số một tu luyện một tháng, giá trị tuyệt đối là lớn hơn nhiều so với ba mươi khối cực phẩm linh thạch.

Đại thủ bút như vậy, coi như là Tiêu Thanh Thạch cũng kinh ngạc không ngớt, nhìn Cổ Thu Hàn nói:

- Vô cùng bạo tay, quả nhiên là rất bạo tay, ngươi thật cam lòng, theo ta được biết, ngay cả đệ tử kiệt xuất nhất của Huyền Cơ Môn các ngươi Thu Phong cũng không có đãi ngộ như vậy?

- Ha ha, lấy tư chất của tiểu Lỗi, so với Thu Phong chỉ có hơn chứ không kém, hơn nữa tiểu Lỗi tuổi còn nhỏ, nếu như có thể ở trước hai mươi tuổi đột phá Võ Thần đi vào Thông Huyền cảnh giới, vậy Huyền Cơ Môn ta liền thật sự có hi vọng lần thứ hai siêu việt Huyền Thiên Tông ngươi.

Cổ Thu Hàn hơi có chút đắc ý nói.

- Siêu việt Huyền Thiên Tông ta, ân, cái lý tưởng này không tệ, có tiểu Lỗi, vẫn đúng là có khả năng.

Tiêu Thanh Thạch không thể không thừa nhận Cổ Thu Hàn nói, Dương Lỗi không chỉ là ở phương diện chế phù biến thái, phương diện tu luyện, cũng là không chút nào kém, so với những thập đại thiên tài kia còn muốn mạnh hơn nhiều lắm.

- Nhưng tối thiểu cũng cần đợi tiểu Lỗi trưởng thành chứ? Thời gian này làm sao cũng cần mấy trăm, thậm chí mấy ngàn năm.

Dương Lỗi nghe vậy khinh thường, mấy trăm năm, mấy ngàn năm, thời gian dài như vậy, mình đã sớm phi thăng Tiên giới, mình có Toàn Năng Tu Luyện Hệ Thống nơi tay, thiếu hụt chính là thời gian, nhưng cũng không cần hơn mấy trăm ngàn năm mới có thể đạt đến cảnh giới kia?

- Vậy thì như thế nào? Ngàn năm mà thôi, đối với người tu luyện chúng ta mà nói, chớp mắt liền qua.

Nhớ tới tư chất Dương Lỗi nghịch thiên như thế, lại có thể là đệ tử Huyền Cơ Môn, Huyền Thiên Tông mình cũng không có vận khí tốt như vậy, điều này làm cho Tiêu Thanh Thạch phiền muộn không ngớt, liền không tiếp tục để ý Cổ Thu Hàn, mà là nhìn Dương Lỗi nói:

- Tiểu Lỗi, ta cho ngươi hai khối Thượng phẩm linh thạch, bất quá nếu như có những phù triện gì khác, ưu tiên cung cấp cho ta, ngươi thấy thế nào?

Nói xong Tiêu Thanh Thạch lấy ra mười khối cực phẩm linh thạch, bỏ vào trước mặt Dương Lỗi.

- Đây là mười khối cực phẩm linh thạch, cũng tương đương với hơn một vạn khối Thượng phẩm linh thạch, xem như là tiền đặt cọc.

- Tiêu Thanh Thạch ngươi… ngươi… thực làm người tức giận, ngươi có cực phẩm linh thạch, lẽ nào ta không có sao?

Cổ Thu Hàn quát lên.

- Nơi này có hai mươi viên cực phẩm linh thạch, tiểu Lỗi, ngươi nhận lấy, còn sự tình phù triện, ngươi bây giờ có thể cho bao nhiêu liền cho bao nhiêu, không đủ, sau đó cho cũng giống như vậy.

- Này, làm ăn tóm lại phải có i thứ tự đến trước và sau chứ?

Tiêu Thanh Thạch nói.

Lại là hai mươi viên cực phẩm linh thạch, để Dương Lỗi nhìn ra hai mắt đăm đăm, cực phẩm linh thạch này mình là trông mà thèm vô cùng, nhưng đáng tiếc bây giờ trên người mình, căn bản không có nhiều Ẩn Thân phù như vậy, bất đắc dĩ nói:

- Hai vị thúc thúc, kỳ thực tiểu tử cũng không có bao nhiêu Ẩn Thân phù, tổng cộng gộp lại, ta xem một chút, ừm, mới ba trăm bảy mươi hai tấm Ẩn Thân phù mà thôi.

Dương Lỗi nói xong đem hết thảy Ẩn Thân phù đều lấy ra.

- Nếu không, hai vị một người 186 tấm như thế nào?

Dương Lỗi nhìn hai người này, không có biện pháp, hai tên này đều là Chưởng môn, một người là Huyền Cơ Môn Chưởng môn, một người là Huyền Thiên Tông Chưởng môn, mình là một cái cũng không đắc tội được a.

- Không được, này toàn bộ đều là của ta.

Tiêu Thanh Thạch tay mắt lanh lẹ, một cái liền đem hết thảy linh phù trên bàn đều thu vào.

- Ngươi… Ngươi…

Nhìn thấy hơn ba trăm Ẩn Thân phù kia đều bị Tiêu Thanh Thạch lấy đi, Cổ Thu Hàn tức đến nổ phổi, chỉ vào Tiêu Thanh Thạch nói:

- Tiêu Thanh Thạch, ngươi quá đáng, đem phù triện đều lấy đi ra cho ta, đây là Huyền Cơ Môn ta.

- Không lấy ra, hừ hừ, đồ vật đến trong tay ta, còn muốn làm cho ta phun ra, Cổ Đại ca, ngươi thực sự là quá ngây thơ rồi.

Tiêu Thanh Thạch đắc ý cười nói.

- Ngươi… Ngươi có lấy ra hay không?

Cổ Thu Hàn một cái kéo lại cổ áo của Tiêu Thanh Thạch.

Tiêu Thanh Thạch cũng không cam lòng yếu thế, bắt được cánh tay của hắn.

Hai người cứ như vậy cùng lưu manh bình thường đánh nhau không khác, nhìn mà Dương Lỗi mở to mắt, đây là Chưởng môn hai phái sao? Đánh nhau lại là cái đức hạnh như vậy? Nhất thời hết chỗ nói rồi. Ngược lại là Trương Dật ở một bên, không cảm thấy kinh ngạc, hai người này xuất hiện tình huống như thế, quá

bình thường. Mỗi lần gặp gỡ, trên căn bản đều là sự tình tránh không khỏi, cho nên lâu dần, cũng thành thói quen.

- Hai vị thúc thúc, ân, các ngươi nghe ta nói một câu, Ẩn Thân phù này tuy rằng không còn, nhưng ta còn có những phù triện khác, cũng không thể kém Ẩn Thân phù.

Dương Lỗi xem hai người đánh nhau như vậy, đều đã biến thành dáng dấp ăn mày, không khỏi muốn cười, bất quá lại không thể bật cười, nhẫn nhịn thật là cực khổ.

Hai người nghe được Dương Lỗi nói, nhất thời ngừng lại, mà Cổ Thu Hàn tựa hồ không tin Dương Lỗi còn có phù triện càng tốt hơn, lớn tiếng nói:

- Phí lời, phù triện gì so với Ẩn Thân phù càng tốt hơn, càng thực dụng? Chỉ sợ sẽ không đi.

- Hai vị thúc thúc nhìn xem, đây là Định Thân phù.

Dương Lỗi lần thứ hai lấy ra Định Thân phù mình trước đây chế tạo ra, Định Thân phù này mình cũng chế tác không ít, bất quá bởi vì hạn chế, thêm vào thời điểm mình tại Xạ điêu thế giới không có chế làm cái gì, dù sao cũng vô dụng, cho nên bây giờ Định Thân phù của Dương Lỗi, cũng vẻn vẹn là hơn hai trăm tấm mà thôi. Lúc này Dương Lỗi lấy ra hai trăm tấm, cái khác, không có lấy ra.

- Chuyện này… này hữu hiệu sao? Có thể định thời gian bao lâu?

Cổ Thu Hàn nửa tin nửa ngờ nắm quá một tấm phù triện.

- Định Thân phù, định cho ta.

Sau khi lấy được Định Thân phù, Cổ Thu Hàn liền bóp nát phù triện, hướng về Tiêu Thanh Thạch sử dụng, mà Tiêu Thanh Thạch chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng không biết tên, đem mình nhốt lại, động cũng không được, tuy rằng chỉ là trong nháy mắt, nhưng đủ để Tiêu Thanh Thạch kinh hãi.

Cao thủ so chiêu, chỉ là trong nháy mắt này, vậy thì đầy đủ quyết định thắng bại, đặc biệt là thời điểm tu vi hai người chênh lệch không lớn.

Sau khi khôi phục, Tiêu Thanh Thạch cũng mặc kệ nhiều như vậy, đưa tay phải đi chộp mới Định Thân phù kia, bất quá lần này Cổ Thu Hàn so với hắn càng nhanh hơn, sớm trước một bước đem hết thảy Định Thân phù thu vào.

- Lúc này ngươi còn muốn theo ta cướp, ngươi người này thực sự là quá tham lam không biết chừng mực.

Sau khi Cổ Thu Hàn thu hồi phù triện, mới trợn lên giận dữ nhìn hắn nói.

Cảm ơn bác Satga đã ủng hộ truyện nhé.

V¢ku G\yỀjX UVUI KyỀjX dǴ_ G\«Öj ¦ÂHu r©s

- Cái gì lòng tham không đáy, ngươi không phải là không tin Định Thân phù của tiểu Lỗi sao? Không tin, ngươi toàn bộ đều cho ta a.

Tiêu Thanh Thạch đối chọi gay gắt hô.

- Ta khi nào thì nói như vậy? Ta làm sao không tin tiểu Lỗi?

Cổ Thu Hàn thô cái cổ hô.

- Ngươi đừng ở chỗ này nói bậy, ta sẽ không rút lui, tiểu Lỗi cũng sẽ không vào bẫy của ngươi, ngươi muốn đem tiểu Lỗi từ Huyền Cơ Môn ta kéo qua, hừ hừ, không nói cửa, ngay cả cửa sổ cũng không có.

- Yêu a, Cổ Phong tử, hừ hừ, ta xem tiểu Lỗi vẫn là đi Huyền Thiên Tông ta tốt hơn, ta là nghe nói, tiểu Lỗi giết cái gì gọi là Chân truyền đệ tử của Huyền Chính, sư phụ, gia tộc người ta đều muốn bắt tiểu Lỗi

hả giận, tựa hồ là không chết không thôi, nhưng cái này Cổ Phong tử ngươi không có động tác gì, nếu như ta, khẳng định trước tiên đem Sư Phụ chó má của Huyền Chính kia thu thập, giáo đồ vô phương, còn dám hả hê, cái gì Huyền gia, vẫn là cái gì một trong Thượng Cổ Tứ đại thế gia, Hắc hắc, vừa vặn cùng nhau thu thập, bảo đảm tiểu Lỗi không có bất luận lo lắng gì.

Tiêu Thanh Thạch nhìn Cổ Thu Hàn cười híp mắt, tiếp theo hướng Dương Lỗi nói:

- Cho nên a, tiểu Lỗi, ngươi vẫn là đến Huyền Thiên Tông chúng ta cho thỏa đáng, Huyền Cơ Môn này có mấy người, là cái gì cũng làm ra được, cái gọi là minh thương dễ tránh ám tiễn khó phòng a, thiên tư của ngươi tiểu Lỗi kỳ cao, tương lai nhất định trở thành một Siêu Cấp cường giả, tại Huyền Cơ Môn, quá nguy hiểm, một cái không cẩn thận bị người ám toán cũng không biết.

Cổ Thu Hàn nghe vậy không khỏi kêu lên:

- Tiêu Thanh Thạch, ngươi cái tảng đá vừa xú lại cứng, đừng ở chỗ này nói bậy, Huyền Cơ Môn chúng ta còn không đến mức phát sinh chuyện như vậy, tiểu Lỗi, ngươi yên tâm, tại Huyền Cơ Môn nếu ai dám động ngươi, liền tới tìm ta, ta xem ai lớn mật như thế, dám động ngươi một cọng tóc gáy, ta liền lấy mạng của hắn.

Cổ Thu Hàn vẫn đúng là sợ Dương Lỗi bị đầu độc, nếu thật là đi tới Huyền Thiên Tông, như vậy Huyền Cơ Môn mình thực sự là thiệt thòi lớn, lúc này Cổ Thu Hàn đối với Huyền Chính, Cẩu Tư Nhiên, còn có Huyền gia là hận thấu xương, không có chuyện gì quấn quít lấy cháu gái mình làm cái gì? Còn muốn cóc ăn thịt thiên nga, sao không chết sạch sẽ đi.

- Hai vị thúc thúc hà tất như vậy? Bất quá là một chút chuyện nhỏ mà thôi.

Tiếp theo Dương Lỗi lại nói.

- Tiêu thúc thúc, không cần phải lo lắng, một cái Huyền Chính, giết thì giết, còn Cẩu trưởng lão, Huyền gia, bọn họ dám tìm ta báo thù, đến là được rồi, Dương Lỗi ta không sợ bọn họ, tuy rằng tu vi ta không có mạnh như bọn hắn, nhưng cũng không phải là dễ chọc, tới một tên ta giết một tên, đến hai cái ta liền giết một đôi, Dương Lỗi ta làm người chuẩn tắc chính là người không phạm ta ta không phạm người, nếu như phạm ta, ta diệt cả nhà hắn.

Cổ Thu Hàn nghe vậy vui vẻ không ngớt, cười vang nói:

- Được, được, được, nên như vậy, nếu như sớm một chút nhìn thấy ngươi, ta nhất định thu ngươi làm đồ đệ, làm người nên như vậy, quả đoán sát phạt, đây mới là khí thế Huyền Cơ Môn ta nên có.

Trương Dật nghe vậy là xuất mồ hôi trán, đồ đệ này, sát khí quá nặng, như vậy đối với tu luyện bất lợi, sát khí quá nặng, đối với cảnh giới lĩnh ngộ sẽ có trở ngại.

Sau đó đến tìm cái thời gian hảo hảo giáo dục một phen mới được, bằng không thì sát khí quá nặng, nếu như tẩu hỏa nhập ma, vậy thì phiền toái.

- Tiểu Lỗi a, ngươi còn có phù triện gì tốt không?

Tiêu Thanh Thạch không để ý tới Cổ Thu Hàn, nhìn Dương Lỗi nói:

- Ngươi xem, Tiêu thúc thúc ta thân là Chưởng môn một phái, ngay cả vài tờ phù triện ra dáng cũng không có, nói ra cũng quá mất mặt, nếu như ngươi có, liền cho thúc thúc nhiều vài tờ?

- Tiểu Lỗi, đừng để ý đến hắn, tảng đá nát này, cũng không phải là đồ tốt, không một câu nói thật, ngươi tuyệt đối không nên bị hắn lừa gạt.

Cổ Thu Hàn râu mép vễnh lên, đem Dương Lỗi kéo qua một bên.

Dương Lỗi gãi gãi đầu, nói:

- Phù triện này ngược lại không phải là không có, bất quá những phù triện này, nói vậy các ngươi đều không lọt nổi mắt xanh, đối với các ngươi mà nói, tác dụng không lớn.

- Không quan hệ, ngươi nói xem, nói không chắc có tác dụng lớn?

Tiêu Thanh Thạch chưa từ bỏ ý định, nếu Dương Lỗi đã đưa ra hai kinh hỉ to lớn như vậy, khẳng định còn sẽ có kinh hỉ khác.

- Được rồi.

Dương Lỗi bất đắc dĩ gật đầu, đem mình trước đây chế tác hết thảy phù triện, lấy ra một tấm đến, bày ra trên bàn nói:

- Chính là những thứ này, hai vị thúc thúc, các ngươi nhìn, nếu cần loại nào ta sẽ lấy ra, chủng loại liền chỉ có bao nhiêu thôi, không có cái khác.

Hai người thêm vào Trương Dật, ba người đều lật xem phù triện trên bàn, nhìn xem có đặc biệt xuất chúng hay không.

Sau mấy phút, Cổ Thu Hàn cầm một tấm phù triện, kinh ngạc không thôi:

- Đây là… Đây là Thần Hành phù?

Dương Lỗi gật đầu:

- Đây là ngàn dặm Thần Hành phù, chỉ cần tu vi đạt đến Võ Hoàng cảnh giới đều có thể sử dụng phù triện này, có thể ở trong thời gian cực ngắn đạt đến ngàn dặm bên ngoài.

- Đồ tốt, đồ tốt.

Cổ Thu Hàn mừng rỡ không thôi.

- Thần Hành phù này có bao nhiêu?

- Có một ít, chừng trăm tấm.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút nói.

- Thần Hành phù này có cái khuyết điểm, chính là không thể liên tục sử dụng, mặt khác nếu như không phải địa phương trống trải, hoặc là có trận pháp cấm chế hạn chế, hiệu quả sẽ kém rất nhiều.

- Điểm ấy khuyết điểm tính là gì, cho dù có những khuyết điểm này, đó cũng là cực kỳ cường đại.

Cổ Thu Hàn vội nói.

- Tiểu Lỗi, ngươi đem Thần Hành phù toàn bộ đều đưa cho ta.

- Không được, ta muốn một nửa.

Tiêu Thanh Thạch vừa nghe, làm sao chịu đáp ứng, vội tiến tới gần, quay về Dương Lỗi nói.

- Đi, tránh xa ta ra một chút.

Cổ Thu Hàn đẩy hắn một cái nói:

- Đây là ta phát hiện trước, ngươi muốn, cửa cũng không có.

- Ngươi… Được, hừ hừ. Xem phù triện này, như vậy những phù triện này toàn bộ thuộc về ta.

Tiêu Thanh Thạch lấy ra một tấm phù triện, đó là một loại phù triện chữa thương, đang ở bên trong đại chiến, có thể phát huy hiệu quả cực kỳ lợi hại, chữa thương khôi phục tốc độ cực nhanh, so với Cấp tốc khôi phục đan kia không kém chút nào.

- Cực tốc khôi phục phù?

- Không sai.

Tiêu Thanh Thạch đắc ý nói.

- Phù triện này, so với những Liệu Thương Đan kia, tốc độ phải nhanh rất nhiều, hiệu quả cũng tốt hơn gấp đôi, tiểu Lỗi, những phù triện này có bao nhiêu, toàn bộ đều đưa cho ta.

- Đừng cho hắn.

Bất quá bất đắc dĩ, một Lục Đạo Luân Hồi cảnh giới Võ Giả, không phải là mình có thể đối phó được, bây giờ mình sử dụng Thiên Đao Nhất Thức, có thể đánh giết Võ Giả so với bản thân cao hơn hai mươi đẳng cấp, nói cách khác, bây giờ mình là Thông Huyền cảnh giới, như vậy có thể đánh giết Âm Dương cảnh Võ Giả, lên trên nữa, mình liền không có cách nào.

Mà Huyết Quỳ Trưởng lão này, tu vi ít nhất là Lục Đạo Luân Hồi cảnh giới, thậm chí còn có thể đạt đến Thất Tinh Luyện Cương, so sánh với, tu vi mình kém quá xa, đánh giết hắn, đó là sự tình đừng có mơ, chênh lệch ròng rã hơn ba mươi đẳng cấp, thậm chí là bốn mươi đẳng cấp, đi tìm hắn, ám sát, hoặc là đánh lén, cũng chưa chắc có thể thành công, nếu như trực tiếp va chạm, đối chiến, chuyện này quả là cùng muốn chết không khác.

VPVu G\yÈjX UU·I [«´Ł§ ¦}0 ¦n dÊju

Hơn nữa tỷ lệ mình bị phát hiện cũng không nhỏ, Dương Lỗi nhìn Liễm Tức giới chỉ trên tay mình một chút, trong lòng yên lặng nói:

- Liễm Tức giới chỉ a, này muốn nhờ vào ngươi.

Liễm Tức giới chỉ có thể thu liễm khí tức, khiến người ta cảm thấy không tới tu vi cảnh giới chân thực của mình, còn có khí tức, nói như vậy, mình liền không dễ dàng bại lộ hơn.

- Huyết Quỳ Trưởng lão lợi hại như vậy? Có phải hết thảy Trưởng lão đều cường đại như vậy hay không? Nếu có thể bái Trưởng lão làm thầy, thật là tốt biết bao a.

Dương Lỗi nói.

- Tiểu tử ngươi ngược lại là nghĩ khá lắm, chuyện bái sư như vậy, khó lại càng khó, trừ khi bản thân ngươi thiên phú cực cao, cái kia còn tạm được, bằng không thì đừng có mơ.

Hà Siêu nói:

- Bất quá, cũng không phải là không có cơ hội, có người nói Huyết Quỳ Trưởng lão nguyên lai là người giống như chúng ta, tạp dịch hầu hạ ngoại môn Trưởng lão, bất quá Huyết Quỳ Trưởng lão thiên phú vô cùng tốt, bị Trưởng lão đời trước nhìn trúng, truyền cho hắn công pháp tu luyện, Huyết Quỳ Trưởng lão cũng cực kỳ lợi hại, ngăn ngắn ba ngàn năm liền đạt đến cảnh giới bây giờ, chính vì như thế, Huyết Quỳ Trưởng lão đối với chúng ta những ngoại môn tạp dịch đệ tử này, cũng là vô cùng tốt, không giống những trưởng lão khác như vậy, nếu như hơi có một chút sai lầm, sẽ khó giữ được cái mạng nhỏ, tiểu tử ngươi mới tới, đã bị phái đến nơi đây, cũng coi như là vận khí của ngươi.

- Hắc Hắc, lẽ nào Siêu ca ngươi liền không muốn sao?

Dương Lỗi nói.

- Tự nhiên muốn, bất quá này không phải mình muốn là có thể.

Hà Siêu nói:

- Được rồi, lúc đến, nhớ kỹ không nên nói lung tung, bằng không thì Trưởng lão tức giận, có thể sẽ phiền toái.

Dương Lỗi gật đầu, nhỏ giọng nói:

- Nếu không, nếu không, ta liền ở bên ngoài đi.

- Tiểu tử ngươi, đây là cơ hội, nói không chắc ngươi có thể bị Trưởng lão nhìn trúng đó? Ta là không có cơ hội, nếu như tiểu tử ngươi có thể trở thành Trưởng lão đệ tử, như vậy đại ca ta cũng thơm lây a.

Hà Siêu kéo hắn lại nói.

Dương Lỗi nghe vậy cười khổ không ngớt, vốn là nghĩ, thừa cơ hội này chạy trốn, nhưng không ngờ Siêu ca này quá nhiệt tình, nhiệt tình có chút quá mức, lại chiếu cố mình như thế. Bất quá nghĩ đến, điều này cũng bình thường, nếu như mình thật bị trưởng lão kia nhìn trúng, thu làm đệ tử, đối với hắn cũng là có chỗ tốt cực lớn.

- Không thể nào, tiểu đệ làm sao dám nghĩ, ngay cả Siêu ca ngươi cũng không được, ta làm sao có khả năng.

Dương Lỗi cự tuyệt nói.

- Đi thôi, không thử xem làm sao có thể biết? Tuy xác suất này rất nhỏ, nhưng vẫn là có thể có, vạn nhất trưởng lão thật nhìn trúng ngươi thì sao? Vậy ngươi đã có thể một bước lên trời, đến thời điểm, ngươi cũng không nên quên huynh đệ ta là được rồi.

Hà Siêu đem mâm đưa cho Dương Lỗi, vỗ vỗ bả vai của hắn, đi theo phía sau ta là tốt rồi, đến thời điểm đó ngươi đem mâm đưa tới.

Lời nói đến đây, Dương Lỗi cũng không dễ lại từ chối, nếu như lại từ chối, chỉ sợ hắn sẽ hoài nghi mình. Không có biện pháp, Dương Lỗi không thể làm gì khác hơn là làm.

Nói xong Hà Siêu nhẹ nhàng đẩy ra cửa đá một cái, sau khi cửa đá này đẩy ra, một mùi máu tươi nồng nặc truyền đến, để Dương Lỗi không khỏi âm thầm cau mày.

Quá tàn nhẫn, mùi máu tươi dày đặc như vậy, không biết giết bao nhiêu người.

-Nhanh lên một chút, chúng ta đi vào, đừng làm cho Huyết Quỳ Trưởng lão chờ sốt ruột.

Hà Siêu thấy Dương Lỗi như vậy, lôi hắn một cái.

- Biết ngươi không quen, nhưng ngươi đã gia nhập Tu La Điện, nhất định phải học quen thuộc cuộc sống như thế, sau này còn dài đấy.

Dương Lỗi gật đầu, đi theo phía sau hắn.

Qua cửa đá này, đó là một cái nhà đá rộng rãi, nhà đá rất lớn, bên trong không có quá nhiều đồ vật, chủ yếu là một ít pho tượng, mặt khác, xa xa, còn có một cánh cửa, trên cánh cửa kia có đồ án Khô Lâu màu đỏ như máu, phía trên đồ án, là một đóa hoa hướng dương màu máu quỷ dị, hoa hướng dương kia vô cùng yêu dị, tựa hồ có thể đem ánh mắt người hút đi vào.

- Không nên nhìn loạn chung quanh.

Một bên Hà Siêu thấy Dương Lỗi nhìn loạn chung quanh, vội nhẹ giọng quát lên.

- Ồ.

- Theo ta, không nên đi sai.

Hà Siêu thoả mãn gật đầu.

- Theo sát, nếu như đi nhầm, sẽ rất phiền phức.

Dương Lỗi mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, nơi này lại còn có cấm chế, Dương Lỗi không nói gì, xem ra nơi này phi thường không bình thường.

Có phải có chút đồ tốt hay không? Có thể mượn gió bẻ măng một thoáng.

Vừa nghĩ tới, nơi này có cao thủ biến thái, Dương Lỗi cũng có chút cười khổ, cái này, vẫn là quên đi, vạn nhất nếu như không may, bị bắt được, vậy cũng liền thảm, vốn Dương Lỗi cho rằng thời khắc then chốt như thế, những trưởng lão này tất nhiên đều là ở cấm địa thủ vệ, không nghĩ tới, nơi này còn có một Trưởng lão cường đại, hơn nữa mình không hiểu ra sao bị bắt làm tráng đinh.

- Yên tâm đi, Siêu ca, ta sẽ cẩn thận.

Dương Lỗi hỏi.

- Bất quá, tại sao không thể xem chung quanh a?

- Nơi này bị Trưởng lão bày ra cấm chế, cho nên không muốn mất mạng, liền không nên xem loạn, nếu như ngươi loạn xem, rất có thể sẽ phát động cấm chế, ngươi không có tu vi gì, đó là rất nguy hiểm, phải biết nơi này cấm chế tầng tầng, cho dù là Thông Huyền cảnh giới cường giả, cũng phải cẩn thận từng li từng tí, ngươi không có tu vi gì, nếu như đụng phải, vậy khẳng định là lập tức mất mạng.

Hà Siêu thấy Dương Lỗi hỏi lại, liền nhắc nhở.

- Lợi hại như vậy?

- Đó là tự nhiên.

Hà Siêu phất phất tay nói.

- Được rồi, không cần nói nhiều, chúng ta đi.

Đi tới trước mặt cửa đá kia, Hà Siêu ở trên đầu lâu màu máu nhẹ nhàng chụp ba lần, cửa đá kia liền hướng trên nâng đi lên.

Cơ quan này cũng không tệ lắm, Dương Lỗi không khỏi cảm thán, những cơ quan này, so với mình đã từng thấy hết thảy cơ quan đều muốn tinh diệu, cho dù là ở bên trong Huyền Cơ Môn, cũng khó gặp, cái nhà đá này, chỉ sợ là cơ quan luyện khí Đại Sư bố trí. Nếu như không tinh thông cơ quan cùng luyện khí, cơ quan như vậy căn bản rất khó bố trí ra.

Xuyên qua cửa đá, trước mặt là mùi máu tươi để Dương Lỗi có một loại cảm giác buồn nôn, nếu như là người bình thường, căn bản không chịu nổi. Mặc dù Dương Lỗi lần đầu nhìn thấy, sắc mặt cũng không tự nhiên.

- Đến, ngươi đem cái này ăn vào, lần thứ nhất đi vào đều sẽ không thoải mái, bất quá ngươi tính toán không tệ, so với năm đó ta, cũng chỉ kém một chút mà thôi.

Hà Siêu tựa hồ liệu đến Dương Lỗi sẽ có phản ứng như thế, lấy ra một viên đan dược, Dương Lỗi vừa nhìn, đây là đan dược ngưng thần tĩnh khí rất tầm thường. Tuy rằng không đặt ở trong mắt Dương Lỗi, nhưng Dương Lỗi vẫn là nhận lấy, trang làm ra một bộ dáng vẻ rất không thích ứng, sau đó nói tiếng cám ơn.

- Không cần, ngươi ăn vào đi, sau khi ăn vào liền khá, rất nhiều người lần thứ nhất tiến vào tới đây đều là như vậy, phần lớn, so với ngươi còn không thể tả hơn, tiểu tử ngươi đã rất thần kỳ.

VPUu G\yỀjX UUoI [«´Ł§ w«ʾu

Dương Lỗi gật đầu, đem đan dược kia ăn vào, sau khi ăn vào, mùi máu tươi này cảm giác ngược lại là không có nồng như vậy.

Tiếp tục đi phía trước, đập vào mi mắt chính là một Huyết Trì to lớn, trong huyết trì này, đều là huyết dịch đỏ sẫm, không ngừng lăn lộn, cái mùi máu tươi nồng nặc kia chính là từ bên trong này tản mát ra, ở trung tâm Huyết Trì, có một bình đài, trên bình đài ngồi xếp bằng một nam tử, nam tử kia đầu đầy tóc màu đỏ, ngay cả lông mi cũng là màu đỏ, không có râu, sắc mặt cùng màu đỏ kia so sánh, là hoàn toàn trắng bệch, không có một chút huyết sắc nào.

Mặc quần áo, cũng là màu xanh, bất quá trước ngực thêu một đóa hoa hướng dương màu đỏ như máu, ở giữa hoa hướng dương là một chữ 'Huyết'.

Khuôn mặt nam tử này xem ra ước chừng bốn mươi tuổi, cả người mơ hồ tản mát ra một cỗ uy áp nhàn nhạt.

Nói vậy đây chính là Huyết Quỳ trưởng lão kia, người này tu vi quả thật là sâu không lường được, mình căn bản giám định không ra, như vậy xem ra, mình muốn giết hắn, trên căn bản không có khả năng.

Đánh lén? Nói giỡn, tu vi như thế, có gió thổi cỏ lay gì, liền có thể cảm giác được, một khi tu vi đạt đến Lục Đạo Luân Hồi cảnh giới trở lên, chỉ cần có nguy hiểm tính mạng, đều có thể sớm báo trước, trừ khi tu vi của ngươi cùng hắn gần như, hoặc là cách biệt không phải quá xa, nói như vậy, vẫn có thể đánh lén thành công, còn nữa chính là người thân cận hắn nhất, đối với hắn không hề phòng bị, như vậy cũng có thể đánh lén thành công.

Hạ độc, đúng rồi, mình có thể hạ độc, bất quá... cũng không được, tu vi quá cường hãn, trừ khi mình có thể thu hoạch được Độc kinh hoàn chỉnh, chân chính thu được Độc Vương truyền thừa, như vậy vẫn là có thể, hiện tại, tuy rằng mình đạt được hai phần ba Độc kinh, nhưng dù sao không có thu được Độc Vương truyền thừa, căn bản không có cách nào hạ độc được hắn.

Nhìn đại BOSS vàng rực rỡ này, trong lòng Dương Lỗi được kêu là một cái uất ức a, chỉ cần mình giết chết hắn, như vậy thì có lượng lớn chỗ tốt có thể nắm, trước mắt, lại không có biện pháp nào, loại tâm tình này liền có thể tưởng tượng ra được.

Trước mặt Huyết Quỳ này, bày đặt một thanh trường đao, đao này toàn thân huyết hồng, hơn nữa mang theo răng cưa, rãnh máu, một khi đâm vào bên trong thân thể, cái kia có thể tưởng tượng được ra, đây tuyệt đối là lợi khí giết người, đối với một ít Võ Giả cường đại đến mức độ này mà nói, vũ khí, bình thường đều sẽ không có vẻ thâm độc như vậy, chí ít không phải ở bề ngoài thâm độc như vậy.

Mà chuôi đao này, làm thành như vậy, là có chút ra ngoài ý liệu.

Trên chuôi đao này, là một hình dạng đầu hổ, đây là một thanh hổ đầu đao quỷ dị.

Đao, cũng không thể giám định thành công, có thể thấy được chuôi này đao, cũng không phải là vật phàm, hơn nữa thân đao kia tản mát ra sát khí, để Dương Lỗi ứa ra mồ hôi lạnh, nếu như không phải có Băng Tâm Quyết, Huyền Thiên quyết, Chân Long quyết, ba loại thần công phụ thể, đạo thần thức mình vừa thăm dò kia, bị kích thích một thoáng, liền đủ để làm ình tẩu hỏa nhập ma.

Thời điểm Dương Lỗi đang đánh giá Huyết Quỳ, một bên Hà Siêu vỗ vỗ bả vai Dương Lỗi, nhỏ giọng nói:

- A Lỗi, đi, đem đồ vật phóng tới trên bàn trước mặt kia, thả xuống là được, những đồ vật khác, không nên sờ loạn, biết không?

Dương Lỗi nghe vậy gật đầu, bưng mâm lên, hướng về phái trước đi.

Bên phải có một tiểu đạo rộng nửa thước, vừa vặn có thể để người ta đi tới, Dương Lỗi cẩn trọng đạp ở phía trên, nhìn phía dưới huyết dịch cuồn cuộn hừng hực, trong lòng rất là không thoải mái, lại không thể vận chuyển tâm pháp, để tránh khỏi bị hắn phát hiện, cho nên trên mặt biểu hiện cực kì quái dị.

Rất nhanh Dương Lỗi liền bước qua tiểu đạo, tiến vào trên bình đài, sau khi Dương Lỗi đến gần, đem mâm gác ở bên cạnh hổ đầu đao, nhìn kỹ, lại phát hiện trên thân đao có hai chữ phồn thể, đây là Hoa Hạ giáp cốt văn. Hai chữ này, Dương Lỗi biết rất rõ.

Hổ Phách, lại có thể là Hổ Phách.

Lẽ nào chuôi đao này lại có thể là Hổ Phách Đao trong truyền thuyết?

Nếu như đây thật sự là Hổ Phách Đao, vậy Huyết Quỳ này tu luyện chính là công pháp nào? Hắn là từ chỗ nào đạt được Hổ Phách Đao này?

Hổ Phách Đao là tiếng tăm lừng lẫy, đó là chiến đao của Xi Vưu Ma Đế trong truyền thuyết cùng Hoàng Đế đại chiến.

Đây là một thanh tà ác chi binh, trên người không biết nhiễm bao nhiêu máu tươi, hơn nữa mỗi một người đều là vô cùng cường đại, nhưng Hổ Phách Đao trước mắt này, nếu như là thật sự, như vậy vì sao không có loại khí thế kia? Nếu như Hổ Phách Đao chân chính, e sợ cho dù là Tạo Hóa Cảnh giới cũng chưa chắc có thể chưởng khống?

Tục truyền nói, lúc trước Xi Vưu binh bại, cũng không phải là giúp đỡ của Hoàng Đế quá cường đại, mà là một nguyên do khác, Hoàng Đế giúp đỡ đông đảo, đây chỉ là một cái trong đó, nguyên nhân chủ yếu nhất là do ở Hổ Phách Đao lệ khí quá nặng, tuy rằng Xi Vưu cường hãn, nhưng cũng bởi vì giết địch quá nhiều,

dẫn đến mình không cách nào triệt để chưởng khống Hổ Phách Đao, tao ngộ Hổ Phách Đao phản phệ, lúc này mới bại bởi Hoàng Đế.

Này đến cùng phải thật sự hay không, Dương Lỗi không rõ ràng, nhưng Hổ Phách Đao này xác thực là vũ khí cực kỳ cường hãn, Hổ Phách Đao này là tồn tại ngang hàng cùng Không Động Ấn.

Khi Dương Lỗi đem mâm thả xuống, chuẩn bị rời đi, sự tình quỷ dị xảy ra, Hổ Phách Đao kia lại phát ra run run chấn động, tiếp theo nổi lên hào quang màu đỏ.

Dương Lỗi thấy thế vội lùi về sau vài bước, sau khi Hổ Phách Đao kia ong ong vài tiếng, lại tung bay lên.

Lúc này Huyết Quỳ Trưởng lão bỗng nhiên mở mắt, một tay lấy một loại tốc độ quỷ dị đưa về phía Hổ Phách Đao, trong nháy mắt bắt được chuôi đao, tốc độ kia, khiến người ta líu lưỡi.

Dương Lỗi căn bản không thể thấy rõ, tuy rằng không có mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, nhưng tốc độ này quá nhanh, mình căn bản không cách nào bắt giữ đến, từ điểm đó xem ra, nếu mình có ý đồ với hắn, cái kia căn bản là muốn chết, bất quá lúc này Dương Lỗi lưu ý cũng không phải Huyết Quỳ này tu vi làm sao khủng bố, mà là nghĩ, Hổ Phách Đao kia đến cùng xuất hiện tình huống nào, mình căn bản không có tiếp xúc đến Hổ Phách Đao, nó lại động, tựa hồ mục tiêu là mình, điều này làm cho Dương Lỗi cười khổ không ngớt.

Nếu như để cho Huyết Quỳ này hiểu lầm, cái kia mạng nhỏ của mình nói không chắc sẽ chơi xong rồi.

Sau khi thấy được tốc độ quỷ dị kia của Huyết Quỳ, Dương Lỗi đối với mình có thể chạy trốn khỏi nơi quỷ quái này hay không, cũng biểu thị hoài nghi, bất quá lúc này vẫn không có bại lộ, mình không thể hành động thiếu suy nghĩ.

Hổ Phách Đao bị Huyết Quỳ Trưởng lão nắm ở trong tay, nhưng không ngừng giãy dụa, càng ngày càng mãnh liệt, lực đạo càng ngày càng kinh khủng, từng đạo từng đạo đao khí bỗng dưng đánh ra, mục tiêu công kích chính là Huyết Quỳ, tựa hồ muốn tránh thoát Huyết Quỳ khống chế.

VP£u G\yỀjX UU©I W_Ł§ iXyÎ_ iXÎ -ʒHu

Nhìn thấy tình huống trước mắt, Dương Lỗi vội vàng lùi về sau, nói giỡn, Hổ Phách Đao này đao khí kinh khủng như vậy, một đạo liền đem vách tường xa xa cắt ra, như cắt đậu hũ, cường đại như vậy, Dương Lỗi là biết rất rõ, vách tường bốn phía này đều là đặc chế, hơn nữa bố trí cấm chế cường đại, bây giờ lại bị Hổ Phách Đao đao khí này dễ dàng cắt mở, có thể thấy được Hổ Phách Đao này là hung tàn ra sao, nếu như bị bắn trúng, cái kia mạng nhỏ còn sao?

- Đáng ghét, dừng lại cho ta.

Huyết Quỳ Trưởng lão tựa hồ khống chế không được Hổ Phách Đao, chợt quát một tiếng, trong mắt tinh mang lóe lên, trong tay nổi lên một trận hào quang màu máu, cả người dường như khí cầu, không ngừng lớn lên, hai ống tay áo trong nháy mắt bạo liệt, cánh tay kia nỗi lên bắp thịt, giống như từng cái từng cái tinh thiết, một cỗ một cỗ, mặc cho ai cũng có thể thấy được, trong này ẩn chứa năng lượng khủng bố cỡ nào.

Nhưng Hổ Phách Đao là dễ dàng bị hàng phục, bị tóm lấy như vậy sao?

Đáp án là phủ định, nếu như Hổ Phách Đao bị hắn khống chế được như vậy, đây cũng không phải Hổ Phách Đao, tuy rằng Huyết Quỳ tu vi cường hãn, nhưng vẫn là không làm được, chí ít, không phải trong thời gian ngắn có thể làm được.

Hổ Phách Đao bị Huyết Quỳ kích thích như thế, trong nháy mắt bộc phát ra hồng mang chói mắt, hào quang này cực kỳ quỷ dị, làm cho tâm thần người mê hoặc, có một loại kích động phát cuồng.

Dương Lỗi vội vận chuyển Băng Tâm Quyết, Huyền Thiên quyết, Chân Long quyết cũng tự động vận hành, lúc này mới khắc chế kích động trong lòng, nhưng một bên Hà Siêu lại không có may mắn như thế, Hà Siêu

tu vi quá yếu, cũng không có tâm pháp chuyên môn khắc chế, cho nên con mắt đỏ đậm, mi tâm lộ ra hắc khí, khuôn mặt dữ tợn, dĩ nhiên là thần trí không rõ, nhập ma.

Dương Lỗi vốn muốn cứu hắn một chút, nhưng không thể bại lộ, một khi bại lộ, liền có thể sẽ đưa tới họa sát thân, cho nên Dương Lỗi chỉ có bỏ qua, hi vọng hắn đừng chết ở chỗ này.

- Đáng ghét.

Bên kia Huyết Quỳ Trưởng lão chợt quát một tiếng, cả người bị Hổ Phách Đao dẫn tới không trung.

"Bính" một tiếng, tầng tầng đánh vào trên tường, tiếp theo gảy đến trong huyết trì.

Hổ Phách Đao bị huyết dịch ngâm, càng hiện ra quỷ dị, toàn thân hiện ra hồng sắc, lực đạo càng cường đại hơn, đột nhiên một thoáng, đem Huyết Quỳ đánh văng ra, vù một tiếng, Hổ Phách Đao lần thứ hai bay đến không trung, quơ quơ, hóa thành một đạo hồng quang, hướng về Dương Lỗi nhẹ nhàng lại đây.

Dương Lỗi kinh hãi, này có thể như thế nào cho phải, vốn là không muốn trêu chọc hắn chú ý, nhưng trước mắt xảy ra chuyện như vậy, không muốn trêu chọc cũng khó khăn.

Muốn né tránh, nhưng không biết làm sao, Hổ Phách Đao tốc độ quá nhanh, trong nháy mắt nhập vào trong mi tâm Dương Lỗi.

thân thể Dương Lỗi quơ quơ, trong thức hải, xuất hiện một thanh trường đao màu máu, trường đao này cùng Không Động Ấn xa xa đối lập.

Quả nhiên là Hổ Phách Đao, lại cũng nhận chủ.

Mình bây giờ là vận may sao?

Dương Lỗi không khỏi cười khổ, này không biết là tốt hay xấu.

Hổ Phách Đao là vũ khí trang bị gì, bây giờ là rõ ràng đặt ở trước mắt, bất quá Dương Lỗi lại có phiền toái lớn, bây giờ Hổ Phách Đao tao ngộ Không Động Ấn kiềm chế, cũng không cần phải lo lắng, nhưng phiền toái trước mắt là tới rồi.

Đó chính là Huyết Quỳ Trưởng lão, lão già này tu vi khủng bố, không phải mình bây giờ có thể chống đối, có thể chạy ra nơi này hay không, vẫn là ẩn số.

Bên kia Huyết Quỳ Trưởng lão ho khan hai tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, quơ quơ thân thể đứng lên.

Hắn vô cùng kinh ngạc nhìn xem tạp dịch đệ tử trước mặt này, không nghĩ tới, một tạp dịch đệ tử lại đưa tới bảo đao của mình mãnh liệt phản ứng, cây đao này tuỳ tùng mình đã nhiều năm, Nam Chinh Bắc Chiến, không biết ẩm qua bao nhiêu huyết dịch của cường giả, nhưng không nghĩ tới, ở trước mặt thiếu niên này, lại xảy ra chuyện như vậy, bảo đao lại mất đi khống chế, tránh thoát mình ràng buộc.

Lẽ nào đây là thiên ý?

Từ lúc ba năm trước, mình đột phá Lục Đạo Luân Hồi cảnh giới, tiến vào Thất Tinh Luyện Cương, cũng đã cảm giác được, bảo đao này không phải đơn giản như vậy, đao này có linh hồn của mình, hơn nữa cực kỳ cường đại, cường đại đến một mức độ doạ người, tuy trong lòng cũng rõ ràng, mình căn bản không phát huy được uy lực của bảo đao, cũng không thể chân chính đạt được bảo đao tán thành, nhưng trong lòng Huyết Quỳ luôn luôn ham muốn Hổ Phách đao này chân chính nhận chủ, như vậy thực lực của mình sẽ tăng lên một đại cấp độ, đến thời điểm cho dù là những lão quái vật kia, mình cũng không tất yếu lo lắng, không tất yếu nhìn sắc mặt bọn hắn.

Nhưng người định không bằng trời định, không phải là của mình, chung quy không phải là của mình, Thần khí có linh, sẽ tự mình lựa chọn chủ nhân, xác thực là như vậy, mình không chiếm được Hổ Phách Đao thừa nhận, không nghĩ tới, một ngoại môn tạp dịch đệ tử, lại đạt được Hổ Phách Đao tán thành, để Huyết Quỳ Trưởng lão cười khổ không ngớt.

Chẳng lẽ muốn từ bỏ?

Không, tuyệt đối không thể cứ như vậy bỏ qua, nếu như mình đem thiếu niên này giết đi, như vậy Hổ Phách Đao, vẫn như cũ là của mình.

Không còn Hổ Phách Đao, thực lực của mình, ít nhất giảm đi bốn thành, này là tuyệt đối không cho phép. Mà nếu như mình có thể chân chính đạt được Hổ Phách Đao thừa nhận, như vậy thực lực, nhất định sẽ cường ra mấy lần.

Bây giờ Huyết Quỳ đã thấy được Hổ Phách Đao cường đại, kinh khủng như vậy, trước đó mình phát huy ra uy lực, e sợ ngay cả một phần mười cũng chưa tới.

Ở dưới thực lực cường đại mê hoặc, Huyết Quỳ căn bản không muốn từ bỏ Hổ Phách Đao này, Huyết Quỳ rõ ràng, Hổ Phách Đao này tuyệt đối là Tiên khí, hơn nữa không phải Tiên khí bình thường.

Đối với một võ giả mà nói, Tiên khí ý vị như thế nào? Hắn đương nhiên rõ ràng, tại toàn bộ Sùng Vũ Đại Lục, người nắm giữ Tiên khí đã ít lại càng ít, mà toàn bộ Tu La Điện cũng vẻn vẹn chỉ có một Tiên khí, Tiên khí kia chính là Tu La Ma Đao, mà Tu La Ma Đao làm bảo vật trấn phái Tu La Điện, uy lực của nó, Huyết Quỳ chính mình đương nhiên rõ ràng.

Bây giờ Tu La Điện xuất ra cái thế thiên tài, chiếm được Tu La Ma Đao nhận chủ, thực lực tăng mấy lần, trước mắt bất quá là ba trăm tuổi liền đạt đến Tứ Tượng Quy Chân cảnh giới, thêm vào Tu La Ma Đao nơi tay, nếu như mình không có Hổ Phách Đao, cũng phải tránh mũi nhọn, không dám cùng hắn cứng đối cứng, có thể thấy được Tu La Ma Đao khủng bố.

Mà bây giờ Hổ Phách Đao tuyệt đối là một Tiên khí, một Tiên khí không thấp hơn Tu La Ma Đao.

Nhưng mình không cách nào triệt để chưởng khống mà thôi, nếu như mình hoàn toàn chưởng khống Tu La Ma Đao? Vậy thì như thế nào?

Huyết Quỳ kéo thân thể uể oải, lấy ra một viên đan dược ăn vào, liền hướng về Dương Lỗi đi tới, bản thân Huyết Quỳ liền bị thương, bây giờ ở trong Huyết Trì tu luyện, nhưng không nghĩ tới lần này Hổ Phách Đao xuất hiện dị động, mình bị Hổ Phách Đao gây thương tích, một thân tu vi mười không tổn một, cũng không phải là trong thời gian ngắn có thể khôi phục.

VP¢u G\ʏỀjX UU¨I GÔ« p\ω w«ɬ ¦Ʃ ¦}njX [_Ňh iX«´u ros

Cho nên lúc này muốn thu phục Hổ Phách Đao căn bản không thể nào, như vậy cũng chỉ có trước tiên ổn định thiếu niên này, hơn nữa thiếu niên này, tu vi quá yếu, bất quá chỉ là Võ Vương cảnh giới mà thôi, cho hắn ala1 gan hắn cũng không dám đối với mình làm sao, huống hồ hắn căn bản phát huy không ra lực lượng mạnh mẽ của Hổ Phách Đao, mình muốn giết hắn, trừ khi Hổ Phách Đao hộ chủ, bằng không thì giết hắn, như ép chết một con kiến đơn giản như vậy.

Nhìn sắc mặt Huyết Quỳ trắng bệch hướng về mình đi tới, trong lòng cũng lo lắng không ngớt, bất quá Dương Lỗi suy đoán, Huyết Quỳ Trưởng lão này, trước đó bị Hổ Phách Đao phản phệ, e sợ thương thế khá là nghiêm trọng, mà vừa bắt đầu, giống như cũng là đang chữa thương, bị Hổ Phách Đao phản phệ, đó là thương càng thêm tổn thương.

Mình không phải là có cơ hội sao?

Cái gọi là cầu phú quý trong hiểm nguy, nếu như có cơ hội, liền ra tay, hơn nữa, một khi ra tay, chính là một đòn trí mạng, bằng không thì đánh rắn không chết phản chịu hại, cái kia thì phiền toái.

Trước mắt, mình cần cùng hắn lá mặt lá trái, trấn định, phải trấn định, đây là thời điểm thử thách mình đến.

Huyết Quỳ từng bước từng bước hướng về Dương Lỗi đi tới, vẫn cố ý tản mát ra khí thế nhàn nhạt, cho Dương Lỗi áp lực.

Nhưng không hề nghĩ rằng, một bên Hà Siêu hai mắt đỏ đậm, cầm trong tay một thanh trường đao, điên cuồng hướng về Huyết Quỳ Trưởng lão đánh tới, ý muốn đem hắn chém thành hai khúc.

Hà Siêu tu vi không mạnh, nhưng là Võ Đế cấp độ, lúc này tẩu hỏa nhập ma, sức chiến đấu tăng lên mấy lần, kích phát toàn bộ tiềm lực, đủ để cùng Võ Thánh Võ Giả chống lại.

Bất ngờ không đề phòng, Huyết Quỳ bị Hà Siêu một đao bổ trúng.

Nhưng Huyết Quỳ là tu vi cỡ nào, tuy rằng thụ thương, nhưng dù sao cũng là Thất Tinh Luyện Cương cảnh giới, một đao kia chỉ vẻn vẹn là cắt y phục của hắn, ở trên người lưu lại một đao ấn ký mà thôi.

Một đao kia tuy rằng không cách nào phá tan phòng ngự của hắn, bởi vì bản thân thương thế nghiêm trọng, một đao kia không hề tạo thành thương thế gì, nhưng dẫn phát nội thương áp chế trong cơ thể.

Lần thứ hai phun ra một búng máu, lúc này Huyết Quỳ Trưởng lão, sắc mặt càng khó coi, bất quá ánh mắt không giống trước đó xem ra hiền lành như vậy, trở nên cực kỳ hung tàn, một tay hóa thành trảo hình, trong nháy mắt chộp tới trái tim Hà Siêu.

"Đùng" một tiếng, tay Huyết Quỳ xuyên thủng lồng ngực của Hà Siêu, tiếp theo một trái tim máu dầm dề liền bị bắt đi ra, Huyết Quỳ đem trái tim vẫn nhảy lên, trực tiếp liền để vào trong miệng.

Dương Lỗi nhìn không khỏi nuốt nuốt nước miếng, người này, quá tàn nhẫn, Dương Lỗi đối với Hà Siêu vẫn còn có chút hảo cảm, vốn Hà Siêu đối với Huyết Quỳ Trưởng lão này hầu hạ có thể nói tận tâm tận lực, thời điểm mình đến vẫn nói cho hắn lời hay, không nghĩ tới bây giờ đã bị Huyết Quỳ đào trái tim, Dương Lỗi không khỏi vì hắn cảm thấy bi ai.

Bất quá cử động trước đó của Hà Siêu, cũng vì Dương Lỗi thăm dò ra rất nhiều đồ vật, đó chính là bây giờ Huyết Quỳ Trưởng lão này thương thế vô cùng nghiêm trọng, đã là cung giương hết đà, nếu như mình thi triển Thiên Đao Nhất Thức, có lẽ có cơ hội giết hắn.

Sau khi Huyết Quỳ Trưởng lão nuốt vào trái tim kia, sắc mặt tựa hồ hồng hào rất nhiều.

Khóe miệng, trên tay còn có vết máu đỏ tươi lưu lại.

Quả nhiên là dùng trái tim chữa thương, gia hoả này tu luyện công pháp, cực độ tà ác, ma công, này tuyệt đối là ma công.

Giờ khắc này Huyết Quỳ quay người sang nhìn Dương Lỗi nói:

- Ngươi là tạp dịch đệ tử mới tới?

- Trưởng lão, ta... ta...

Dương Lỗi trang làm ra một bộ sợ hãi, nhìn Huyết Quỳ, không ngừng lùi về sau.

Huyết Quỳ nhìn thấy Dương Lỗi bộ dáng này, miễn cưỡng lộ ra vẻ mỉm cười:

- Ngươi không cần lo lắng, ta sẽ không đối với ngươi như vậy, sẽ không thương hại ngươi.

- Trưởng lão, ngươi... ngươi không nên đào trái tim của ta, không nên ăn ta.

Dương Lỗi không ngừng lùi về sau, con mắt chuyển loạn, biểu diễn giống y như thật.

- Yên tâm, bản Trưởng lão nói sẽ không thương hại ngươi, nếu như ngươi cử động nữa, cái kia cũng đừng trách bản Trưởng lão không khách khí.

Nhìn Dương Lỗi biểu hiện, trong lòng Huyết Quỳ hết sức hài lòng, bất quá hắn không ngừng lùi về sau, lại để Huyết Quỳ hơi có chút bất mãn.

- Ta... Ta... Ta, Trưởng lão ngươi thật sự không đào trái tim của ta?

Dương Lỗi tựa ở góc tường, vẫn còn có chút run rẩy.

- Đương nhiên, bản Trưởng lão nhất ngôn cửu đỉnh, nói một là một nói hai là hai, còn cần lừa dối ngươi cái tạp dịch đệ tử như thế hay sao?

Huyết Quỳ ôn hòa nói.

Dương Lỗi thở phào nhẹ nhõm, thân thể không lại căng thẳng như vậy, bất quá trong ánh mắt, vẫn là mang theo ý sợ hãi.

- Trưởng lão... Ngài... Ngài có chuyện gì phân phó đệ tử đi làm?

- Ngươi có bằng lòng làm đệ tử ta hay không?

Huyết Quỳ Trưởng lão nói.

- Ta...

Trong mắt Dương Lỗi loé ra vẻ vui mừng, nhưng vẫn là vô cùng sợ hãi, vô cùng sợ sệt.

- Làm sao? Ta không đủ tư cách làm sư phụ của ngươi sao?

Huyết Quỳ nheo mắt lại, ngữ khí vô cùng bình thản, nhìn Dương Lỗi nói.

Dương Lỗi rất rõ ràng, Huyết Quỳ này sợ là không phải thật muốn thu mình làm đồ đệ, cũng không phải là nhìn trúng tư chất của mình, mà là bởi vì Hổ Phách Đao, bây giờ Hổ Phách Đao đã nhập vào trong mi tâm mình, mà hắn bị thương nặng, căn bản vô lực lập tức thu hồi Hổ Phách Đao, nếu muốn lần thứ hai đạt được Hổ Phách Đao, nhất định phải chờ thương thế tu vi khôi phục mới được.

Người này nếu tu luyện loại ma công tàn nhẫn như vậy, làm sao có khả năng vì một ngoại môn tạp dịch đệ tử nho nhỏ, mà từ bỏ một thần binh lợi khí?

Cho dù mình thiên tư lại cao hơn, cũng không thể nào từ bỏ vũ khí như Hổ Phách Đao. Cho nên rất hiển nhiên, Huyết Quỳ bây giờ bất quá là vì ổn định mình mà thôi.

- Làm sao có thể? Trưởng lão có thể để mắt đệ tử, đó là vinh hạnh của đệ tử.

Dương Lỗi cuống quít nói.

Nhưng trong lòng lại nói thầm, ngươi cái lão gia hoả, muốn thu ta làm đồ đệ, làm sao có khả năng, coi như là thật tình, vậy cũng không hiện thực, huống hồ, vẫn là có ý đồ riêng.

Đối với gia hỏa tàn nhẫn như vậy, Dương Lỗi là rất căm ghét, giết hắn, đây chính là vì dân trừ hại, giết hắn, có thể cứu bao nhiêu tính mạng.

- Tốt lắm, ngươi dập đầu bái sư đi.

Huyết Quỳ thoả mãn gật đầu, nếu như Dương Lỗi có một tia không muốn, như vậy Huyết Quỳ liền chuẩn bị trước đem Dương Lỗi dùng bạo lực khống chế lại, trước mắt, tiểu tử này vẫn tính là thức thời, vốn là Hà Siêu kia coi như không tệ, lại không nghĩ rằng bị ma hóa, mình không thể làm gì khác hơn là giết hắn, cứ như vậy, mình liền thiếu hụt đệ tử hầu hạ mình, mà trước mắt tiểu tử này chiếm được Hổ Phách Đao, cái kia là mình nhất định phải thu hồi, kể từ đó, để hắn ở bên cạnh mình, đó là nhất cử lưỡng tiện, cũng không thèm lại đi tìm đệ tử.

VPPu G\yỀjX UUVI GÔ« p\ω w«ɬ ¦Ʀ ¦}njX [_Ňh iX«´u r©s

Dương Lỗi quyết định chủ ý, hiện tại liền nhân lúc hắn bệnh muốn hắn mệnh, lão già này lại còn muốn mình bái sư, đây chẳng phải là ình một cơ hội cực kỳ tốt, chờ thời điểm mình dập đầu cho hắn, đây cũng chính là thời điểm hắn tính cảnh giác thấp nhất, hắn thế nào nghĩ tới mình một tạp dịch đệ tử, lại có năng lực giết chết Võ Giả như hắn.

Bây giờ Huyết Quỳ thương thế nghiêm trọng, giờ khắc này, nhiều nhất có thể đối phó Tam Hoa Tụ Đỉnh cảnh giới Võ Giả, mà nếu như mình thi triển Thiên Đao Nhất Thức, liền có thể giết chết Tam Hoa Tụ Đỉnh cường giả, một chiêu Thiên Đao Nhất Thức kia, khả năng còn chưa thể đẩy hắn vào chỗ chết, bất quá mình vừa học được Huyễn Ảnh Phân Thân thuật, lúc đánh ra Thiên Đao Nhất Thức đồng thời thi triển Huyễn

Ảnh Phân Thân thuật, như vậy nói cách khác, mình đồng thời có thể đánh ra hai lần Thiên Đao Nhất Thức, ở tình huống này, cũng là không có sơ hở nào.

Hơn nữa cho dù mình thất bại, còn có thể đào tẩu, Dương Lỗi không cho là, lão già này chống được hai lần Thiên Đao Nhất Thức, còn có dư lực.

- Trưởng lão, ta thật sự có thể không?

- Tiểu tử ngươi, ta đã cho ngươi dập đầu bái sư, cái này chẳng lẽ còn giả hay sao?

Huyết Quỳ vừa bực mình vừa buồn cười, tiểu tử này quả nhiên là trẻ con miệng còn hôi sữa, vào lúc này vẫn đần độn, bất quá như vậy cũng tốt, dễ dàng mình khống chế hơn, trong lúc tu vi thương thế mình không có khôi phục, miễn cho xuất hiện sự cố gì.

- Trưởng lão, không, hẳn là Sư Phụ, ta chuyện này… ta quá cao hứng.

Dương Lỗi ở bề ngoài rất kinh hỉ nói.

- Bái sư đi.

Huyết Quỳ lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, lúc này không nhìn ra hắn có thương tích trên thân, nhưng Dương Lỗi biết, vào lúc này là thời cơ tốt nhất đánh giết hắn, chỉ cần mình đánh chết hắn cái Luyện Cương cảnh này, như vậy mình thu hoạch đến nguyên khí giá trị sẽ là cực kỳ khủng bố, đến thời điểm đó thực lực của mình sẽ có một tăng lên to lớn.

Như vậy mình ở bên trong Tu La Điện, đi tìm bảo khố, thu hoạch bảo vật trong đó độ khả thi thành công cũng là lớn hơn nhiều.

Dương Lỗi chậm rãi đi tới trước mặt Huyết Quỳ, sau đó khom người quỳ xuống.

Nhìn thấy Dương Lỗi như vậy, Huyết Quỳ hết sức hài lòng, tiểu tử này, nếu như sau đó có thể đàng hoàng nghe lời, như vậy thật đem hắn làm truyền nhân của mình cũng không tồi, Huyết Quỳ nhìn thấy Dương Lỗi tư chất vẫn được, so với đệ tử bình thường mạnh hơn rất nhiều, cũng khó trách Hổ Phách Đao sẽ chọn tiến vào trong cơ thể hắn, mà không phải tiến vào trong cơ thể Hà Siêu.

Ngay một sát na Dương Lỗi quỳ xuống kia, Dương Lỗi động, Huyễn Ảnh Phân Thân thuật, cùng Phong Ẩn đao trong nháy mắt xuất hiện, tiếp theo hai Dương Lỗi đồng thời thi triển ra Thiên Đao Nhất Thức, đem Huyết Quỳ tập trung.

- Thiên Đao Nhất Thức, diệt cho ta.

Hai Dương Lỗi đều cầm Phong Ẩn đao, một trận ánh đao chói mắt, khiến người ta không mở mắt ra được, Huyết Quỳ dù sao cũng là Luyện Cương cảnh Võ Giả, nhìn thấy tình huống này, lập tức liền ý thức được không đúng, trong lòng hồi hộp không ngớt, trong nháy mắt vận công, muốn trốn khỏi, bởi vì hắn cảm giác được, ánh đao này quá khủng bố.

Nhưng lúc này đã muộn, một khi Thiên Đao Nhất Thức tập trung vào, làm sao có khả năng để cho chạy trốn.

Thiên Đao Nhất Thức này là pháp tắc chi lực, sau khi bị tập trung, căn bản không cách nào thoát đi, mà Huyết Quỳ nếu muốn chống lại, cũng chỉ có vận dụng pháp tắc lực bản thân, Võ Giả tu vi đạt đến Lục Đạo Luân Hồi cảnh giới, đều là có thể vận dụng pháp tắc lực, không giống mới vừa đi vào Thông Huyền, Võ Giả vừa đi vào Thông Huyền, bất quá là đụng chạm đến pháp tắc lực mà thôi, muốn vận dụng, căn bản không thể nào.

Hai tia đao quang trong nháy mắt bổ trúng Huyết Quỳ, để cả người hắn như một viên đạn pháo, nổ đi ra thật xa, sau đó đụng vào trên tường, ngay sau đó dường như một con chó chết, mềm oặt rơi trên mặt đất.

Không nghe thấy hệ thống đưa ra, gia hoả này chính là không chết, bây giờ không nhúc nhích, lão già này hiển nhiên là muốn giả chết, sau đó đánh lén mình, bất quá hắn tính sai, nếu như không có hệ thống, hắn vẫn đúng là có thể thành công.

Dương Lỗi cho Huyễn Ảnh Phân Thân của mình qua, mà Dương Lỗi lại dùng một viên Cấp tốc khôi phục đan, khôi phục chân khí, thể lực.

Mà Huyễn Ảnh Phân Thân lại không sao, ngược lại chỉ có thể kiên trì mười phút, bây giờ đã qua một phút đồng hồ, thời gian còn dư lại, có thể hảo hảo lợi dụng một phen.

Huyễn Ảnh Phân Thân từng bước hướng về Huyết Quỳ đến gần, trường đao vẫn nắm trong tay, không có một chút nào thả lỏng, bởi vì Dương Lỗi biết, lúc này Huyết Quỳ căn bản không có chết, chính đang tìm cơ hội đối phó mình.

Chờ Huyễn Ảnh Phân Thân đi tới bên người Huyết Quỳ, hắn vẫn không có động tác chút nào, ngay cả tim đập cũng ngưng, tựa hồ đúng là tử vong.

Dương Lỗi cười lạnh một tiếng, Huyễn Ảnh Phân Thân nhấc lên trường đao, vận dụng hết lực đạo, liền hướng về đầu Huyết Quỳ chém đi xuống.

Ngay một sát na đao hạ xuống kia, Huyết Quỳ động, thân thể trong nháy mắt bắn lên, một chưởng đánh về vị trí trái tim Huyễn Ảnh Phân Thân.

Dương Lỗi đã sớm liệu đến, ở một sát na hắn động kia, Dương Lỗi liền động thủ.

Phong Đao Thất Sát, Lục sát hợp nhất.

Đây là một chiêu mạnh nhất của Dương Lỗi hiện tại ngoại trừ Thiên Đao Nhất Thức.

Bây giờ Dương Lỗi lần thứ hai toàn lực ra tay, uy lực mặc dù so với Thiên Đao Nhất Thức kém không ít, nhưng mà cực kỳ khủng bố.

Đao khí, giống như mưa xối xả đầy trời, che ngợp bầu trời hướng về Huyết Quỳ đánh tới.

Đao khí đến đâu, dòng máu tung toé, huyết dịch của Huyết Trì kia bị trong nháy mắt bốc hơi một nửa.

Bành bành bành…

Huyễn Ảnh Phân Thân bị Huyết Quỳ bắn trúng tán đi, nhưng một chiêu Phong Đao Thất Sát này của Dương Lỗi, là chân thực oanh kích ở trên người Huyết Quỳ.

Y giáp của Huyết Quỳ Trưởng lão ở dưới Dương Lỗi công kích kinh khủng như vậy, trong nháy mắt hóa thành mảnh vụn, phiêu tán trong mưa máu.

Cả người không ngừng co quắp, đòn đánh này tuy rằng vẫn không có đem Huyết Quỳ đánh giết, bất quá Huyết Quỳ bây giờ thực sự là không thể chống đỡ một chút nào, ngay cả khí lực đứng lên cũng không có.

Mà Dương Lỗi lần thứ hai ăn vào một viên Cấp tốc khôi phục đan, liên tục thi triển chiêu thức cường đại mấy lần, để Dương Lỗi tiêu hao nghiêm trọng, nếu như không phải tu luyện công pháp đặc thù, còn có mình thể chất đặc thù, lúc này Dương Lỗi cũng không đứng lên nổi.

Bất quá Dương Lỗi biết, vào lúc này nhất định phải kiên trì, chỉ cần giết Huyết Quỳ, như vậy mình có thể hoàn toàn khôi phục, lần thứ hai đột phá tu vi cảnh giới hiện tại.

Cho nên Dương Lỗi cũng không hề có sau khi ăn vào đan dược liền đả tọa khôi phục, mà là lên tinh thần, nhấc đao, kéo bước tiến uể oải hướng về Huyết Quỳ bước qua.

- Khục khục…

Nhìn Dương Lỗi càng ngày càng gần, hai mắt Huyết Quỳ vô thần, vô cùng tuyệt vọng, làm sao cũng không nghĩ tới, thiếu niên này, lại giả trư ăn lão hổ, mình một đời ngang dọc, lại lưu lạc tới bị một mao tiểu tử nho nhỏ không biết tên đánh giết.

VPkư G\ʏỀjX UUUI d«´Ńj GʏỀjX Gèj\ GʏÎjX [ûjư

- Ngươi… ngươi đến cùng là ai? Làm cho ta chết cái rõ ràng?

Huyết Quỳ nhìn Dương Lỗi, ngữ khí gian nan hỏi.

- Ta là ai? Này có trọng yếu sao? Ngươi một người sắp chết, biết cũng vô ích, lẽ nào ngươi cho rằng ta sẽ cho ngươi cơ hội?

Dương Lỗi ngữ khí thản nhiên nói.

Huyết Quỳ này là nhân vật cỡ nào, Dương Lỗi là không dám có chút bất cẩn, trước đó bị mình dung Thiên Đao Nhất Thức đánh trúng, lại còn có thừa lực phản kích, đây chính là hai chiêu Thiên Đao Nhất Thức,

Trước đó đạt được một trăm triệu điểm Hoái đối, liền tiêu hao 20 triệu.

- Đinh, người chơi có đem Ngộ Đạo Linh Hương Thảo cấy ghép tiến vào bên trong Mộng Ảo Thế Giới hay không, cần tiêu hao một trăm ngàn Thế Giới điểm?

- Cấy ghép.

Vk¨u G\yỀjX UUkI dà_ ¦Ê_ ±à Ĥ_Ł«u

Sau khi cấy ghép, cả người Dương Lỗi cũng theo tiến vào bên trong Mộng Ảo Thế Giới, mình ở bên trong Sùng Vũ Đại Lục đã qua gần một tháng, mà mình lần thứ hai trở lại Mộng Ảo Thế Giới, nơi này bất quá đã qua nửa ngày mà thôi.

- Dương đại ca, ngươi trở lại?

Nhìn thấy Dương Lỗi xuất hiện, Hoàng Dung mừng rỡ không thôi.

- Phu quân, ngươi không phải nói muốn đi một tháng sao? Làm sao như thế liền trở về rồi?

Lý Tuyết Mai nhìn thấy Dương Lỗi, trên mặt cũng là vô cùng kinh hỉ, vốn cho rằng phải sau một tháng mới sẽ gặp hắn, không nghĩ tới bây giờ Dương Lỗi liền xuất hiện, mới cưới, một ngày không gặp như là ba năm, nữ nhân nào muốn cùng người yêu mình tách ra.

- Đúng vậy, phu quân, ồ, đây là hoa gì, thơm quá a.

Dương Lỗi nâng Ngộ Đạo Linh Hương Thảo kia, Dương Lỗi kể cả Ngộ Đạo Linh Hương Thảo cùng bùn đất, đều lấy vào.

- Hoa này, chuyện này… Đây chẳng lẽ là Ngộ Đạo Linh Hương Thảo?

Lúc này Lý Tuyết Mai mới chú ý tới Dương Lỗi nâng Ngộ Đạo Linh Hương Thảo, không khỏi trợn to hai mắt, Lý Tuyết Mai đọc nhiều sách vở, Ngộ Đạo Linh Hương Thảo này tự nhiên cũng biết.

- Không sai, đây chính là Ngộ Đạo Linh Hương Thảo, không nghĩ tới Tuyết nhi ngươi dĩ nhiên biết Ngộ Đạo Linh Hương Thảo này, quả nhiên không hổ là tài nữ a.

Dương Lỗi đem Ngộ Đạo Linh Hương Thảo cấy ghép ở trong hoa viên, ở chỗ này, Dương Lỗi cố ý kiến tạo một chỗ tu luyện.

- Phu quân, Ngộ Đạo Linh Hương Thảo này, ngươi là từ nơi nào làm ra? Này tại Tu Chân giới là kỳ bảo, theo ta được biết, cũng chỉ có Tu Chân giới thần bí nhất Tử Vi Các mới có một cây.

Lý Tuyết Mai nhìn Dương Lỗi, trong lòng tràn đầy khiếp sợ, nếu như để người ta biết Ngộ Đạo Linh Hương Thảo ở nơi này, e sợ những môn phái lớn trong Tu Chân giới, sẽ không tiếc bất cứ giá nào tới đây cướp giật.

- Đây là ta ở Sùng Vũ Đại Lục thu hoạch, các ngươi không tất yếu lo lắng, còn cái Tử Vi Các gì kia, ta căn bản không có từng nghe nói.

Dương Lỗi cười cười, nói.

- Đồ vật này đối với ta mà nói, tuy rằng không có tác dụng lớn gì, bất quá có Ngộ Đạo Linh Hương Thảo này, các ngươi tu luyện sẽ làm ít mà hiệu quả nhiều.

- Không sai, nếu như có Ngộ Đạo Linh Hương Thảo này, ta có nắm chắc trong vòng mười năm đạt đến Tứ Tượng Quy Chân cảnh giới.

Lý Tuyết Mai nói.

- Cái Ngộ Đạo Linh Hương Thảo này thật sự lợi hại như vậy sao?

Hoàng Dung nói.

- Đương nhiên, ngươi cho rằng ta lừa các ngươi làm cái gì.

Dương Lỗi cười nói.

- Có Ngộ Đạo Linh Hương Thảo này, tốc độ tu luyện của các ngươi sẽ nhanh hơn mấy lần, không tới ba năm, các ngươi đều có thể tiến vào Thông Huyền cảnh giới.

- Thật sự?

- Phải.

- Vậy chúng ta lúc nào có thể cùng ngươi đi thế giới vị diện kia của ngươi?

Lâm Triều Anh nói.

Nói đến cái vấn đề này, chúng nữ đều nhìn về Dương Lỗi.

- Cái này, kỳ thực hiện tại là được rồi, bất quá tu vi của các ngươi quá yếu, mà bây giờ một khi ta đi ra ngoài, chính là bên trong hiểm địa, nơi này cường giả rất nhiều, coi như là Cửu Cực Tạo Hóa cảnh giới cũng có, các ngươi đi tới ngược lại sẽ nguy hiểm.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

Bây giờ Thế Giới điểm của mình không thiếu, nếu muốn đem chúng nữ tiếp đi ra ngoài, cũng không phải là việc khó gì, nhưng bây giờ mình phải đi ngăn cản Tu La Điện, đi phá giải Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận, mang theo các nàng chẳng phải là trói buộc? Vạn nhất các nàng có cái gì bất trắc, mình chẳng phải là muốn hối hận vạn phần?

- Cái kia mang Tuyết Mai tỷ có thể chứ? Tuyết Mai tỷ tỷ tu vi là đạt đến Tam Hoa Tụ Đỉnh cảnh giới, so với Dương đại ca ngươi còn mạnh hơn một ít, Tuyết Mai tỷ có thể giúp ngươi.

Hoàng Dung nói.

Dương Lỗi lắc đầu:

- Ta nói rồi, đối phương khả năng có Cửu Cực Tạo Hóa cảnh giới cường giả xuất hiện, ta không muốn làm cho bất luận một ai trong các ngươi mạo hiểm, hơn nữa cảnh giới bây giờ của ta không phải là Thông Huyền, đã đạt đến Tứ Tượng Quy Chân.

- Cái gì? Phu quân ngươi nói là sự thật?

Chúng nữ giật mình không ngớt, Lý Thu Vận căn bản không tin tưởng, phải biết thời gian Dương Lỗi rời đi, tu vi cũng bất quá là Thông Huyền mà thôi, làm sao có khả năng sẽ nhanh như vậy? Coi như là phục dụng linh đan diệu dược gì, cũng không làm được đến mức này.

- Đương nhiên là thật sự.

Dương Lỗi đem khí thế của mình thoáng thả ra một ít, để chúng nữ cảm giác một thoáng.

- Đúng là Tứ Tượng Quy Chân cảnh giới, phu quân, ngươi quá lợi hại.

Lý Tuyết Mai xác định Dương Lỗi thực sự là đạt đến Tứ Tượng Quy Chân cảnh giới, vốn Dương Lỗi so với nàng tu vi thấp rất nhiều, bây giờ đã so với nàng muốn lợi hại, không có đố kị, trong lòng có chỉ là mừng rỡ, có chỉ là vui vẻ.

- Này không cái gì, có Ngộ Đạo Linh Hương Thảo này trợ giúp, tu vi của các ngươi cũng sẽ rất nhanh tăng lên.

Dương Lỗi mỉm cười nói.

- Cho nên các ngươi phải cố gắng tu luyện gấp bội mới tốt, nói như vậy, ta mới yên tâm mang theo các ngươi cùng đi ra.

- Yên tâm đi, Dương đại ca, ta nhất định sẽ nỗ lực tu luyện.

- Đúng, Dung nhi muội muội nói đúng, phu quân, ngươi có thể yên tâm, chúng ta sẽ cố gắng tu luyện.

Lâm Lung cũng nói.

- Phu quân, Ngộ Đạo Linh Hương Thảo này để ở chỗ này vẫn là không thích hợp, vạn nhất bị người phát hiện, vậy chúng ta sẽ phiền toái.

Lúc này Lý Tuyết Mai nói.

- Tuyết Mai, ngươi nói bây giờ bên trong vị diện này, trừ ngươi ra, còn có ai mạnh mẽ hơn ngươi?

Dương Lỗi hỏi.

Lý Tuyết Mai hơi sững sờ, không rõ, này cùng mình nói sự tình có quan hệ gì, bất quá vẫn là trả lời:

- Tại vị diện này, người mạnh mẽ hơn ta, tuyệt đối sẽ không vượt quá ba người.

- Có ngươi ở đây thủ hộ, ba người kia có thể đoạt lấy Ngộ Đạo Linh Hương Thảo hay không?

Dương Lỗi lại nói.

- Bây giờ còn có khả năng, nhưng nếu như ta ở dưới Ngộ Đạo Linh Hương Thảo phụ trợ tu luyện mấy ngày, tu vi cảnh giới tất nhiên sẽ tiến cảnh rất nhiều, thêm vào nơi này có trận pháp phụ trợ, bọn họ căn bản không thể nào từ nơi này cướp đi Ngộ Đạo Linh Hương Thảo.

Lý Tuyết Mai nói rằng.

- Cái kia không phải an toàn sao, còn lo lắng cái gì?

Dương Lỗi cười nói.

- Thế nhưng… Thế nhưng phu quân, thế giới vị diện này không ai có thể từ trong tay của ta cướp đi Ngộ Đạo Linh Hương Thảo, còn có người vị diện không gian khác có thể làm được a? Tỷ như, nếu là có cường giả Tu Chân giới hạ xuống, cái kia thiếp thân là không ngăn được.

Lý Tuyết Mai lo lắng nói.

- Ha ha.

Dương Lỗi hờ hững cười nói.

- Tuyết Mai, ngươi không cần lo lắng chuyện này, bây giờ thế giới vị diện này đã bị ta khống chế, ta chính là chủ nhân thế giới vị diện này, không có được ta cho phép, người khác không cách nào tiến vào thế giới vị diện này, cho dù là Cửu Cực Tạo Hóa cảnh giới cường giả, trừ khi bọn họ đã đột phá cực hạn, đạt đến cấp độ trong truyền thuyết, có thể ngón tay phá tan hư không, nhưng nếu như đến cảnh giới như vậy, Ngộ Đạo Linh Hương Thảo này, đối với bọn hắn cũng không có hiệu quả quá lớn, đối với bọn hắn mà nói, đồ vật như vậy có cũng được mà không có cũng được, cho nên bọn hắn là xem thường tranh đoạt.

VkVu G\yỀjX U£·I dà_ GG ¦\Ň dæ i XyÎ_ dæh -yÎju

- Phu quân, ngươi nói ngươi đã chưởng khống thế giới này? Ngoại trừ đạt được ngươi cho phép, ai cũng không thể tiến vào thế giới này?

Lý Thu Vận nói.

- Không sai, là như vậy.

- Quá tốt rồi, như vậy quá tốt rồi, vậy chúng ta có thể đi trừng trị những điểu nhân Phương Tây kia.

Lý Thu Vận vỗ tay nói.

Dương Lỗi sửng sốt một chút, nhìn Lý Thu Vận nói:

- Thu Vận, ngươi nói cái gì? Cái gì Phương Tây điểu nhân?

- Chính là lần trước ta cùng sư tỷ đi xem biển rộng, không nghĩ tới gặp phải một điểu nhân, lại muốn bắt ta cùng sư tỷ đi làm cái gì Thánh Nữ, sau đó chúng ta cùng hắn đánh nhau, điểu nhân kia ban đầu đánh không lại chúng ta, nhưng không nghĩ tới bọn họ có thể triệu hoán điểu nhân càng cao cấp hơn, để sư tỷ bị thương, sau đó chúng ta là sử dụng ngàn dặm Thần Hành phù của phu quân mới có thể chạy trốn.

Lý Thu Vận trong lòng rất phẫn nộ nói.

Dương Lỗi vừa nghe, rất tức giận nói:

- Các ngươi làm sao không nói cho ta biết?

Lý Thu Vận nói:

- Phu quân, không phải ta không nói cho ngươi, là sư tỷ không cho ta cho ngươi biết.

- Lẽ nào có lí đó, lại dám bắt nạt nữ nhân của ta, Tuyết Mai, đây là ngươi không đúng, các ngươi bị khi dễ, sao có thể gạt ta? Đúng rồi, ngươi bây giờ thương thế như thế nào?

Dương Lỗi quan tâm hỏi.

- Yên tâm đi, phu quân, ta đã không có đáng ngại.

Nghe được Dương Lỗi quan tâm mình như vậy, Lý Tuyết Mai trong lòng ấm áp.

- Phu quân, ngươi bây giờ lợi hại như vậy, chúng ta đi tìm về mặt mũi, đi cắt cánh của điểu nhân kia.

Lý Thu Vận kêu lớn.

Dương Lỗi cũng muốn lập tức đi thu thập những Phương Tây điểu nhân này, bất quá bây giờ vẫn không phải lúc, dù sao bây giờ gấp gáp nhất chính là hoàn thành nhiệm vụ Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận kia, một khi tên trưởng lão kia xuất quan, sự tình sẽ phiền toái, này có thể nói là tranh thủ thời gian, một khi nhiệm vụ chưa hoàn thành, mình sẽ mất đi trận pháp hệ thống, cái này đối với Dương Lỗi mà nói là một tuyệt đại đả kích, cho nên nhiệm vụ này là phải thành công không cho thất bại, còn đi thu thập Phương Tây điểu nhân, cũng không phải gấp gáp như vậy.

Dương Lỗi nói:

- Hiện tại không được, ta phải lập tức đi cứu người, đi Sùng Vũ Đại Lục hoàn thành một nhiệm vụ.

- Như vậy a.

Lý Thu Vận có chút thất vọng.

Dương Lỗi thấy thế nói:

- Thu Vận, ngươi yên tâm, sẽ không chờ bao lâu, nhiều nhất một ngày thời gian, ta sẽ lần thứ hai trở về, đến thời điểm, chúng ta cùng đi thu thập những điểu nhân kia.

- Ừm.

Lý Thu Vận gật đầu lia lịa.

- Phu quân, muốn đi sao?

Mục Niệm Từ nhìn Dương Lỗi, ánh mắt không muốn.

Dương Lỗi hôn nàng một cái nói:

- Yên tâm, phu quân rất nhanh sẽ trở về, nhiều nhất một ngày thời gian.

- Phu quân ngươi phải cẩn thận.

Chúng nữ cùng kêu lên nói.

- Biết rồi, các ngươi yên tâm đi, phu quân không nỡ bỏ các ngươi.

Dương Lỗi ở trên mặt chúng nữ hôn một cái, liền mở ra cánh cửa thế giới, hóa thành một đạo hư ảnh biến mất ở trước mắt chúng nữ.

Thân hình Dương Lỗi vừa hiện, lần nữa xuất hiện ở trong tiểu viện rách nát, nơi này không còn Ngộ Đạo Linh Hương Thảo, liền không có mùi thơm ngát đặc thù, bất quá cũng khiến người ta rất sảng khoái.

Trước mặt cách đó không xa là một gian phòng ốc.

Trên mặt đất lá rụng chồng chất, cửa sổ đã rách tả tơi, bệ cửa sổ là một chậu Tiểu Hồng hoa không đáng chú ý, mà đối diện cửa chính là một cây Ngưng Thần thụ có thể toả ra mùi hương ngưng thần.

Dương Lỗi đến tới cửa, nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra.

Bên trong bài biện rất nhã trí, bất quá bởi vì không có ai quét tước, đã chồng chất tro bụi dày đặc.

Ngoại trừ tro bụi, cái khác ngược lại cũng không có cái gì, ngay cả mạng nhện cũng không có.

Dương Lỗi biết, đây là vì ngay giữa phòng có cái lư hương kia.

Lư hương này là một bảo vật không tệ, trong đó chứa đựng hương liệu đủ để thiêu đốt mấy ngàn năm, loại lư hương này tại Huyền Cơ Môn cũng không ít.

Bên cạnh bàn trong thư phòng, là một chiếc giường đá, trên giường đá kia ngồi thẳng một bộ xương khô, trong tay vẫn cầm một phong thư.

Lại còn dùng hình thức thư, Dương Lỗi biết, khả năng này chính là di thư, bình thường nói đến, chỉ cần tu vi đạt đến Thông Huyền cảnh giới, liền sẽ không dùng thư nhấn lại, đều là dùng thẻ ngọc hoặc là phù triện, dùng thư này ngược lại vô cùng hiếm thấy, trừ khi tu vi ngay cả Thông Huyền cấp cũng không có đạt đến.

Dương Lỗi đi tới bên cạnh xương khô kia, cầm lấy thư trên tay hắn.

Bìa ngoài là năm chữ Lý Đinh Viên di thư.

Nguyên lai người này tên là Lý Đinh Viên, mở ra di thư, lật xem nội dung bên trong.

Dương Lỗi mới hiểu được, tại sao nơi này sẽ rách nát như vậy, nguyên lai Lý Đinh Viên này bất quá là một Võ Thánh cấp mà thôi, mà hắn cũng không phải là nội môn đệ tử của Tu La Điện, thậm chí ngay cả ngoại môn đệ tử cũng không phải, bất quá là một tạp dịch, hơn nữa còn là một tạp dịch chỉ có thể dưỡng hoa làm cỏ.

Như vậy liền có thể giải thích tại sao ở chỗ này rách nát như thế, ngay cả chết đi cũng không có ai nhặt xác.

Bất quá Lý Đinh Viên này cũng là cường nhân, cái gọi là 360 nghề nghề nào cũng có trạng nguyên, Lý Đinh Viên này ở phương diện trồng hoa cỏ tuyệt đối có một tay, bằng không thì cũng sẽ không trồng ra bảo bối như Ngộ Đạo Linh Hương Thảo.

Hơn nữa ở trong viện này, cũng không có thiếu hoa cỏ quý trọng, đều là khó gặp, nhưng đáng tiếc, nhưng đáng tiếc hắn thời vận không ăn thua, không có gặp phải Bá Nhạc có thể thưởng thức hắn.

Nếu như sớm một chút gặp phải mình mà nói, vẫn là có thể bồi dưỡng được một đời Đại Tông Sư.

Dương Lỗi nhớ rõ ràng, ở trong tư liệu công pháp Điền Thi Vận ình, có công pháp cùng bí tịch như vậy.

Xem xong di thư, Dương Lỗi thở dài, sau đó từ trên tay phải hắn gỡ xuống chiếc nhẫn trữ vật kia, đồ vật bên trong, Dương Lỗi cũng không nghĩ nhìn bây giờ.

Trên di thư Lý Đinh Viên là muốn tìm truyền nhân, cho nên đem hắn một đời tâm đắc lĩnh hội đều ghi chép ở trên một quyển bút ký, mà bản bút ký này, thêm vào một ít công cụ, còn có chút hắn cất chứa hơn trăm năm dược liệu cùng hạt giống đều thả ở bên trong.

Trong đó để Dương Lỗi kinh hỉ chính là, bên trong lại còn có hai hạt giống Ngộ Đạo Linh Hương Thảo, mà trong viện này Ngộ Đạo Linh Hương Thảo chính là dựa vào những hạt giống này gieo trồng bồi dưỡng thành công.

Những hạt giống này nếu như có thể bồi dưỡng thành công, như vậy mình đã có thể phát đạt, muốn bồi dưỡng, như vậy phải nhìn hệ thống có phải có kỹ năng tương quan, nghề nghiệp tương quan hay không, tỷ như người làm vườn? Tỷ như trồng thuật?

Đương nhiên nếu quả thật có hệ thống nghề nghiệp người làm vườn này, như vậy mình vẫn là vô cùng có ưu thế. Mình nắm giữ Thông Linh thuật, có thể cùng cây cỏ câu thông, nếu như vậy, trồng cây sẽ dẫn đến quá nhiều chỗ tốt, có thể cùng thực vật câu thông, đối với một trồng giả, đối với một người làm vườn mà nói, cái kia ý vị như thế nào, trong lòng Dương Lỗi tự nhiên rõ ràng.

VkUu G\yỀjX U£oI gÁ_ iXyÎ_ [Ǯ_ [Ìqu ros

Bất quá tuy rằng Dương Lỗi muốn kiểm tra hệ thống, đến cùng có kỹ năng liên quan tới phương diện người làm vườn này, hoặc là nghề nghiệp hệ thống hay không, nhưng dù sao vào lúc này, chủ yếu không phải phương diện này, mà là muốn liên lạc với đám người Cổ Thu Hàn.

Nếu như không liên lạc được, như vậy sự tình thì phiền toái, một khi mình không thể ở bên trong thời gian quy định hoàn thành nhiệm vụ này, như vậy mình đã có thể thật sự xem như thảm.

Mất đi trận pháp hệ thống, không phải là Dương Lỗi muốn, một khi mất đi trận pháp hệ thống, như vậy mình chỉ còn có mấy kỹ năng, ở bên trong nhiều phụ thuộc hệ thống như thế, trận pháp hệ thống, cái kia là tuyệt đối không thể thiếu.

Sau khi Dương Lỗi thu hồi đồ vật, liền lấy ra đưa tin phù.

- Là Dương Lỗi? Tiểu tử ngươi đi nơi nào? Lại không thấy người, ngươi cái hỗn tiểu tử, ngươi có biết, trong này là địa phương nào không, đây là sào huyệt Tu La Điện a, tiểu tử ngươi khắp nơi tán loạn, vạn nhất có chuyện gì xảy ra, vậy phải làm sao bây giờ? Tiểu tử ngươi muốn đem chúng ta lo lắng chết có phải hay không?

Bên kia truyền đến thanh âm phẫn nộ của Cổ Thu Hàn.

- Hư, nhỏ giọng một chút, Nhị thúc, ngươi nhỏ giọng một chút, khiến người ta nghe được sẽ không tốt.

Dương Lỗi gặp Cổ Thu Hàn phản ứng cường liệt như vậy, vội nói.

- Ngươi… Tiểu tử ngươi hiện tại đến cùng ở nơi nào?

Cổ Thu Hàn nghe được Dương Lỗi nói như vậy, cũng nhỏ giọng, xác thực, Dương Lỗi nói không sai, ở chỗ này, nếu quả thật bị bại lộ, như vậy sự tình liền kết thúc. Xong không được nhiệm vụ, đó chính là tội lỗi.

- Ta ở trong một chỗ tiểu viện bỏ đi, nơi này cực kì an toàn, Nhị thúc, bây giờ chúng ta phiền toái, ta nhận được tin tức, bọn họ có một cái gọi là Văn Không Trưởng lão, rất lợi hại, có thể tìm được vị trí chúng ta, cho nên ở trước khi Văn Không Trưởng lão này chưa xuất hiện, chúng ta nhất định phải bài trừ trận pháp, hoàn thành nhiệm vụ.

Dương Lỗi nói.

- Ta biết, các ngươi căn bản không thể tiến vào bên trong cấm địa của bọn họ, đó là bởi vì trận pháp duyên cớ, mà ta có thể tìm tới nhược điểm của trận pháp, tiến vào bên trong.

- Cái gì? Tiểu tử ngươi thật sự có thể? Ngươi đừng gạt ta?

Cổ Thu Hàn thất kinh, tiểu tử này, vẫn đúng là cái gì cũng biết, nhóm người mình không cách nào tiến vào bên trong cấm địa, là duyên cớ gì, hắn cũng biết, xem ra tiểu tử này cách đó không xa, nếu hắn có thể trợ giúp, tại sao không xuất hiện?

Hay là tiểu tử này có chuyện gì khác, Cổ Thu Hàn nghĩ như vậy.

Bất quá nếu tiểu tử này nói, có thể tìm ra nhược điểm ngoại vi trận pháp của cấm địa, đó cũng là một công lớn.

Nếu không những người mình bên này, đúng là không có ai có thể giải quyết vấn đề này.

- Tiểu tử ngươi, hiện tại ở nơi đâu, vị trí cụ thể, chúng ta lập tức liền chạy tới.

Cổ Thu Hàn nói.

Dương Lỗi đem vị trí cụ thể chỗ ở mình, nói cho Cổ Thu Hàn, liền chặt đứt liên hệ, Dương Lỗi rõ ràng, tại địa bàn Tu La Điện này, tuyệt đối phải cẩn thận, mình bây giờ ngược lại là không có vấn đề gì, nơi này trên căn bản không có ai sẽ đến, nhưng bọn người Cổ Thu Hàn thì không như vậy, lúc nào cũng có thể sẽ bại lộ, cho nên vì cẩn thận để đạt được mục đích, vẫn là tận lực ít sử dụng thông tin phù liên hệ, bởi vì sử dụng thông tin phù, vậy thì sẽ dùng đến chân khí, như vậy Ẩn Thân phù sẽ mất đi hiệu quả, như vậy liền rất dễ dàng bại lộ.

- Là ai đưa tin phù, vào lúc này, ngươi lại còn tiếp?

Một bên Tiêu Thanh Thạch không khỏi khẽ cau mày, vào lúc này lại tiếp đưa tin phù, đó là rất nguy hiểm, một khi bại lộ, vậy thì phiền phức lớn rồi, không nói nhiệm vụ rất khó hoàn thành, thậm chí khả năng có nguy hiểm tính mạng, tuy rằng mấy người tu vi cao thâm, nhưng nếu như gặp được đám lão già Tu La Điện kia vây công, cái kia kết cục làm sao, vẫn là không biết.

Cổ Thu Hàn nói:

- Yên tâm, ta tự có chừng mực, hơn nữa ngươi không lo lắng tiểu tử kia sao?

- Ngươi nói Dương Lỗi? Là Dương Lỗi đưa tin phù?

Tiêu Thanh Thạch kinh ngạc nói.

- Không sai, chính là hắn, hắn có biện pháp bài trừ trận pháp, hiện tại đang chờ chúng ta qua.

Cổ Thu Hàn nói.

- Được, được, ta liền biết tiểu tử kia khẳng định có biện pháp, người Tiêu Thanh Thạch ta coi trọng, há lại dễ dàng chết như vậy.

Tiêu Thanh Thạch sang sảng cười nói.

- Ngươi tên khốn kiếp, cười lớn tiếng như vậy làm gì, vạn nhất bại lộ thì phiền toái, Trương Dật Trưởng lão, chúng ta đi, đi bên Dương Lỗi kia.

Cổ Thu Hàn lườm hắn một cái, tiếp theo đối với Trương Dật nói.

- Tiểu tử thối Dương Lỗi kia có tin tức? Hắn không sao chứ?

Trương Dật đối với đồ đệ này của mình, lo lắng không ngớt, không nghĩ tới, hỗn đãn kia, lại ở dưới mí mắt nhóm người mình cứ như vậy không hiểu ra sao biến mất, lúc đó để hắn sợ đến không nhẹ, hiện tại vừa nghe đến tin tức của Dương Lỗi, vội hỏi tới.

- Trương Dật Trưởng lão, ngươi yên tâm đi, tiểu tử kia rất tốt, không có chuyện gì, chúng ta bây giờ liền qua.

- Không có chuyện gì là tốt rồi.

Trương Dật nghe vậy thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ trong lòng, lần này sau khi trở lại, nhất định phải hảo hảo dọn dẹp hắn một chút, bằng không thì tiểu tử này, cũng thật là coi trời bằng vung.

… …

- Văn Không Trưởng lão làm sao vẫn không xuất quan?

Một trung niên nam tử có mái tóc đỏ đậm nhìn một hắc y đệ tử tu vi Thông Huyền cấp chín ở bên cạnh nói.

- Bẩm Sư Bá, sư phụ hắn nằm ở thời khắc mấu chốt đột phá, hắn trước khi nhập quan từng nói qua, ở trong lúc hắn bế quan bất luận người nào cũng không thể quấy nhiễu, cho dù là trời sập xuống cũng không được.

Hắc y đệ tử kia nói.

- Chuyện này... Chuyện này... Thực sự là gấp chết người, Văn Không sư đệ cũng thực sự là, lúc nào bế quan không được, hết lần này tới lần khác vào lúc này bế quan.

Tóc đỏ nam tử gọi là Văn Huyết, là sư huynh của Văn Không, hôm nay là Chưởng môn Tu La Điện, một thân tu vi đã đạt đến Bát Quái Ngưng Thần cảnh giới, bỏ mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão kia, không có một cái là đối thủ của hắn, cho nên Tu La Điện bây giờ, có thể nói là hắn chủ trì đại cục, đương nhiên người chủ trì Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận, cũng không phải hắn, chủ trì giả Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận này, không thể nào là Chưởng môn hắn, nói đến người chưởng khống Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận này, kỳ thực chính là vì tế luyện Hồn trận mà tồn tại, làm trung tâm trận pháp, vậy chính là vị trí trận hồn.

- Sư đệ hắn có nói qua muốn thời gian bao lâu mới có thể xuất quan không?

Văn Huyết lại nói.

- Không biết, Sư Phụ lần này từng nói, nếu như không đột phá đến Ngưng Thần cảnh giới, tuyệt không xuất quan.

Đệ tử kia lại nói.

- Chuyện này... Chuyện này... Ai...

Văn Huyết tầng tầng thở dài, nói tiếp.

- Điền Dương, chờ sau khi sư đệ xuất quan, ngươi để hắn lập tức đi cấm địa.

- Biết rồi Sư Bá.

Vk£u G\yỀjX U£©I gÁ_ iXyÎ_ [Ǯ_ [Ìqu r©s

Trong tiểu viện rách nát.

Lúc này cách Dương Lỗi đưa tin liên hệ cho Cổ Thu Hàn, đã qua một phút thời gian.

- Làm sao còn chưa tới? Lẽ nào có chuyện gì xảy ra?

Dương Lỗi cau mày, nếu như đúng là bại lộ, cái kia liền càng phiền toái hơn.

Lúc này Dương Lỗi cũng phiền muộn không ngớt, lo lắng vạn phần, một khi bọn họ có chuyện, như vậy mình muốn ngăn cản, muốn bài trừ Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận, liền khó khăn.

Năm phút đồng hồ.

Rốt cục cảm giác được phía trước tiểu viện có động tĩnh, Chân Thực Ưng Nhãn mở ra, quả nhiên có người đến, là bọn hắn.

Tảng đá lớn trong lòng Dương Lỗi cũng buông ra, bọn họ không có bị phát hiện, đó chính là chuyện tốt.

Dương Lỗi lắc mình một cái, đã xuất hiện ở trước tiểu viện.

- Sư Phụ, Nhị thúc, Tiêu thúc thúc, các ngươi không có sao chứ?

Dương Lỗi nhìn bọn hắn nói:

- Nơi này, không có chuyện gì, không cần ẩn thân.

Mọi người nghe vậy hiện ra thân hình.

- Chỗ này linh khí thật là khó tìm, tiểu tử ngươi, là thế nào tới đây?

Cổ Thu Hàn nói.

- Ta trong lúc vô tình phát hiện.

Dương Lỗi cười cười.

- Chúng ta đi bên này, ở chỗ này cũng không tiện nói chuyện.

- Ân, không sai, chúng ta đi vào trước lại nói.

Tiêu Thanh Thạch gật đầu nói.

Đoàn người tiến vào trong nội viện.

Sau khi ngồi xuống, Trương Dật hướng về phía Dương Lỗi nói:

- Ngươi cái tiểu tử thúi, lại ở trước mặt ta mồm mép bịp người, rồi âm thầm rời đi, ngươi có biết nơi này là sào huyệt Tu La Điện không? Lấy tu vi của ngươi, nếu như gặp phải Tam Hoa cảnh giới Võ Giả, cũng đủ để muốn cái mạng nhỏ của ngươi.

Gặp Trương Dật quan tâm mình như vậy, trong lòng Dương Lỗi loé lên một tia ấm áp, nhìn Trương Dật nói:

- Sư Phụ, ngươi xem ta là loại người lỗ mãng, không đem tính mạng mình an toàn để ý này sao? Ta nếu rời khỏi, liền có nắm chắc có thể bảo đảm mình sẽ không bị phát hiện, cho nên Sư Phụ ngươi lo lắng hoàn toàn là dư thừa.

- Ngươi cái hỗn tiểu tử, Tu La Điện này cao thủ như mây, cho dù là Cổ lão tự mình đến đây cũng không dám khoa trương như vậy, tiểu tử ngươi mới Võ Thần cảnh giới mà thôi, có cái gì tự tin?

Trương Dật nghe vậy cả giận nói.

- Sư Phụ, ta đây không phải là không có chuyện gì sao?

- Tiểu tử ngươi còn dám nói? Này vạn nhất nếu như xảy ra chuyện thì sao?

Trương Dật cả giận nói.

- Không sai, tiểu Lỗi, ngươi quá vọng động, vạn nhất có chuyện gì xảy ra, có thể là chúng ta tổn thất lớn, cho nên sau đó không cho ngươi rời chúng ta nửa bước.

Cổ Thu Hàn cũng gật đầu phụ họa nói.

- Ngươi là hi vọng của Huyền Cơ Môn chúng ta, mặc dù chúng ta đều xảy ra chuyện, tiểu tử ngươi cũng phải hảo hảo sống sót.

Dương Lỗi nghe lời này, không khỏi kinh ngạc, mình đối với Huyền Cơ Môn mà nói thật sự trở nên trọng yếu như vậy sao?

- Đúng vậy, tiểu Lỗi, tiểu tử ngươi thật sự là quá vọng động, vạn nhất ngươi có chuyện gì xảy ra, ta làm sao hướng về Tiêu nhi bàn giao?

Tiêu Thanh Thạch cũng nói.

Dương Lỗi nghe vậy cảm động không ngớt, bọn họ đều là chân tâm thật ý quan tâm mình, trong lòng cũng có chút áy náy, mình xác thực là để bọn hắn lo lắng, liền thả ra khí thế Tam Hoa Tụ Đỉnh cảnh giới.

- Kỳ thực, ta là có nỗi khổ tâm trong lòng, bởi vì ta cảm giác được cơ duyên của chính ta, cơ duyên đột phá, cho nên mới tự ý rời khỏi.

- Đây là… Đây là Tam Hoa cảnh giới?

Cổ Thu Hàn kinh ngạc không ngớt.

- Chuyện này… Điều này sao có thể?

Tiêu Thanh Thạch cũng trợn to hai mắt.

Một bên Minh Ám càng giật mình, chẳng lẽ Chúa Công này của mình trước đó còn ẩn giấu thực lực? Chưa hai mươi tuổi Tam Hoa cảnh giới, tư chất này quá kinh khủng?

- Ngươi... Tiểu tử ngươi, đã đạt đến Tam Hoa Tụ Đỉnh cảnh giới?

Trương Dật vừa vui vừa sợ, hỉ là đồ đệ của hắn còn không tới hai mươi tuổi, liền đã đạt đến Tam Hoa Tụ Đỉnh cảnh giới, kinh sợ là, bây giờ tốc độ tu luyện của Dương Lỗi cũng quá nhanh, mới bao lâu thời gian, liền đạt đến Tam Hoa Tụ Đỉnh cảnh giới, tu luyện nhanh như vậy, đây cũng không phải là chuyện tốt gì, tu vi tăng lên quá nhanh, cảnh giới theo không kịp, một khi tao ngộ Tâm Ma, đó chính là phiền toái lớn, một cái không cẩn thận, liền có thể rơi vào hoàn cảnh vạn kiếp bất phục.

Dương Lỗi gật đầu nói:

- Không sai, ta đã đạt đến Tam Hoa Tụ Đỉnh cảnh giới.

Còn ẩn giấu tu vi của mình, nếu như nói cho bọn họ biết, tu vi mình bây giờ đã đạt đến Tứ Tượng Quy Chân cảnh giới, cái kia không biết sẽ kinh ngạc thành hình dáng ra sao.

Mình không tới hai mươi tuổi đã là Tam Hoa Tụ Đỉnh cảnh giới, cũng đã làm người nghe kinh hãi, nếu như biết mình đã là Tứ Tượng Quy Chân trung kỳ, thì còn đến đâu?

- Ghê gớm, thực sự là ghê gớm a, Cổ Phong tử, ta là rất đố kị a.

Tiêu Thanh Thạch trợn to hai mắt, cực kì ước ao, nhìn Cổ Thu Hàn nói:

- Cổ Phong tử, ta dùng một kiện Tiên khí cùng ngươi đổi Dương Lỗi đến Huyền Thiên Tông ta, như thế nào?

- Ngươi nghĩ khá lắm, đừng nói một Tiên khí, coi như là mười Tiên khí, ta cũng sẽ không đồng ý.

Cổ Thu Hàn nói.

- Mười Tiên khí, ngươi còn không bằng đi cướp đoạt đi, chỉ sợ Huyền Cơ Môn ngươi cũng không có hai cái Tiên khí a?

Tiêu Thanh Thạch không khỏi thổi râu mép trừng mắt, khi Tiên khí là rau cải trắng sao? Toàn bộ Sùng Vũ Đại Lục cũng không có vài món Tiên khí, có thể có một Tiên khí làm bảo vật trấn phái, mới có tư cách trở thành một trong bảy đại Tiên tông.

- Bất quá nếu thật có mười cái Tiên khí, ta ngược lại thật là có thể suy nghĩ một chút.

Cổ Thu Hàn mỉm cười nói.

- Lăn xa một chút.

- Ha ha.

- Tiểu Lỗi, tu vi ngươi tăng lên nhanh như vậy, không thích hợp, không thích hợp, con đường tu luyện chú ý chính là tiến lên dần dần, làm đến nơi đến chốn, một bước một vết chân, nếu như tu vi tăng lên quá nhanh, trái lại không tốt, cái gọi là dục tốc bất đạt, tiến cảnh quá nhanh, nhưng cảnh giới không có theo sau, dễ dàng tẩu hỏa nhập ma.

Trương Dật lời nói ý vị sâu xa nhìn Dương Lỗi nói.

- Đúng vậy, tiểu Lỗi, ngươi ngàn vạn lần không thể vì nhanh đề cao tu vi mình, mà đi con đường tà đạo, cảnh giới là trọng yếu nhất, làm đến nơi đến chốn, mới có thể đi được xa hơn, chỉ muốn nhất thời, là không được, chuyện này đối với ngươi phát triển sau này rất bất lợi.

Cổ Thu Hàn cũng gật đầu phụ họa nói.

- Sư Phụ, các ngươi yên tâm đi, cái này chính ta rõ ràng.

Dương Lỗi cười nói, đối với Dương Lỗi mà nói, những chuyện này, căn bản không cần phải lo lắng, đối với những người khác mà nói, tu vi tăng lên quá nhanh, có thể sẽ tẩu hỏa nhập ma, nhưng đối với mình mà nói, những vấn đề này căn bản không tồn tại.

- Ngươi cái hỗn tiểu tử, ngươi rõ ràng cái rắm, mỗi lần đều là xằng bậy.

Trương Dật quát lên.

- Nếu như rõ ràng, tiểu tử ngươi còn âm thầm trốn đi? Làm cho chúng ta những trưởng bối này vì ngươi lo lắng.

Vừa nghe lời này của Dương Lỗi, Trương Dật liền có hỏa khí.

- Sư Phụ, đừng nóng giận, ta đây không phải là không có chuyện gì sao?

Dương Lỗi vội nói.

Vk¢u G\ʏỀjX U£¨I ¦}ʏÊH b_ p\¾ ¦}Òju

- Không có chuyện gì, này vạn nhất nếu như xảy ra chuyện gì thì sao?

Trương Dật chợt quát lên.

- Được rồi, được rồi, Trương Dật Trưởng lão, ngươi cũng đừng nóng giận, chỉ cần không có chuyện gì là tốt rồi.

Cổ Thu Hàn nói.

- Hừ, lần này xem ở Chưởng môn, không cùng ngươi so đo.

Trương Dật hừ nhẹ một tiếng.

- Sư Phụ, Nhị thúc, Tiêu thúc thúc, hiện tại việc khẩn cấp trước mắt là muốn đi vào bên trong cấm địa của Tu La Điện, đi ngăn cản Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận kia, bằng không thì chúng ta có thể phiền toái.

Dương Lỗi dời đi đề tài.

- Không sai, tiểu Lỗi nói không sai, Văn Không kia ta cũng biết, hắn là một con Khiếu Nguyệt Thiên Lang, đối với mùi có biện pháp truy tung đặc biệt, hơn nữa tu vi của hắn sâu không lường được, bây giờ e sợ đã đạt đến Bát Quái Ngưng Thần, nếu như hắn xuất động, là rất dễ dàng tìm tới vị trí của chúng ta, cho nên chúng ta nhất định phải kịp lúc tiến vào bên trong cấm địa, bài trừ Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận.

Cổ Thu Hàn nói.

- Tốt lắm, bây giờ chúng ta liền đi, trận pháp bên ngoài cấm địa, ta có biện pháp bài trừ.

Dương Lỗi nhìn mọi người, vô cùng tự tin nói.

Dương Lỗi nắm giữ Chân Thực Ưng Nhãn, có thể nhìn thấu nhược điểm của bất kỳ trận pháp, nhưng cũng không nhất định có thể bài trừ, bất quá có Cổ Thu Hàn những cao thủ này ở đây, e sợ Sùng Vũ Đại Lục này, vẫn không có trận pháp không phá giải nổi.

- Tiểu Lỗi, ngươi có bao nhiêu nắm chặt?

- Tám phần mười.

- Tám phần mười? Vậy thì quá tốt.

Tiêu Thanh Thạch nghe xong, ngược lại là giật mình không ngớt, bất quá lại hết sức cao hứng, bởi vì trước đó bọn hắn đối với cấm địa trận pháp kia, là không có chút đầu mối nào, bây giờ có thể bài trừ trận pháp, vừa vặn tiết đi cảm giác uất ức trước đó.

- Việc này không nên chậm trễ, chúng ta lập tức liền hành động.

Dương Lỗi đứng lên.

… …

- Không thể.

Lúc này Cổ Thu Hàn lắc đầu nói.

- Cổ Phong tử, ngươi còn có lời gì muốn nói? Không muốn phiền phiền nhiễu nhiễu, phải biết chuyện bây giờ khẩn cấp, không thể làm trễ nãi.

Tiêu Thanh Thạch nói.

- Trước đó chúng ta bị phát hiện, hiện tại cấm địa Tu La Điện hẳn là phòng bị càng sâm nghiêm hơn, cho nên chúng ta nhất định phải bàn bạc kỹ càng, không thể hành động thiếu suy nghĩ, vạn nhất lần này lại có cái gì sơ xuất, như vậy muốn đạt đến mục đích, liền càng khó khăn hơn, cho nên chúng ta nhất định phải vạn phần cẩn thận, không thể có chút sơ suất.

Cổ Thu Hàn nhìn mọi người nói.

- Chúng ta đương nhiên biết, bất quá bây giờ có nhiều thời giờ cho chúng ta chuẩn bị như vậy sao?

Tiêu Thanh Thạch nghe vậy tức giận nói.

- Ngươi nói ngược lại tốt, vạn nhất làm trễ nãi, để Tu La Điện đem Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận kia bố trí thành công, Tu Luyện giới ta liền đối mặt tai hoạ ngập đầu.

- Đúng vậy, Chưởng môn, chúng ta không có thời gian.

Trương Dật cũng nói.

- Những chuyện này, ta đương nhiên rõ ràng, nhưng vạn nhất bị phát hiện lần thứ hai, chúng ta không thể hoàn thành nhiệm vụ không nói, rất khả năng ngay cả chúng ta cũng sẽ bàn giao ở nơi này.

Cổ Thu Hàn nói:

- Cho nên ta nghĩ, lần này do ta đi hấp dẫn sự chú ý của bọn hắn, đem lực lượng chủ yếu của bọn họ chuyển đi, mà các ngươi đi bài trừ trận pháp, tiến vào bên trong cấm địa ngăn cản Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận.

- Chuyện này… Ngươi đây chẳng phải là rất nguy hiểm? Cổ Phong tử, tuy rằng tu vi ngươi không tệ, bản lĩnh đào mạng cũng rất mạnh, nhưng nếu như vậy, thì bằng với đem lực chú ý của Tu La Điện hoàn toàn hấp dẫn qua, đó cũng không phải là việc nhỏ, làm không tốt, mạng nhỏ của ngươi đã có thể bàn giao ở nơi này?

Tiêu Thanh Thạch nghe vậy không khỏi thay đổi sắc mặt, trước đó thăm dò một lần, tất cả mọi người rõ ràng, ở bên trong Tu La Điện cấm địa, đến cùng lực lượng cường hãn đến mức nào bảo vệ.

Lúc này Dương Lỗi suy nghĩ một chút, nhìn mấy người nói:

- Nhị thúc, Tiêu thúc thúc, hay là ta đi hấp dẫn sự chú ý của bọn hắn đi.

- Không được.

- Không thể.

- Tuyệt đối không được.

Ba người Cổ Thu Hàn cùng kêu lên nói:

- Tu vi của ngươi quá yếu, hơn nữa nhiệm vụ của ngươi là bài trừ trận pháp bên ngoài cấm địa, tuyệt đối không thể để cho ngươi mạo hiểm.

- Hay là ta đi thôi.

Lúc này Minh Ám lên tiếng nói.

- Không được, tu vi của ngươi quá yếu, căn bản không đạt tới yêu cầu, một khi ngươi xuất hiện, cũng sẽ bị giữ lại, cho nên ngươi đi không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Dương Lỗi vội lắc đầu, tu vi của Minh Ám mặc dù không tệ, nhưng còn kém xa lắc.

- Không, tuy rằng tu vi ta rất yếu, nhưng ta đối với Tu La Điện quen thuộc nhất, lẽ nào Thiếu gia ngươi quên, ta là thế nào trốn ra được sao?

Trong lòng Minh Ám loé lên một tia cảm động, nhìn Dương Lỗi nói.

- Không nên cãi.

Dương Lỗi lắc đầu.

- Kỳ thực lẽ nào các ngươi quên mất, ta làm sao tránh đi?

- Đúng, trước đó tiểu tử ngươi là thế nào từ dưới mí mắt chúng ta trốn đi?

Nói chưa dứt lời, đám người Cổ Thu Hàn liền nghĩ tới, đến cùng tiểu tử này làm như thế nào, trong nháy mắt liền biến mất rồi, một tia khí tức cũng không cảm giác được.

- Huyễn Ảnh Phân Thân thuật.

Dương Lỗi nói.

- Cái gì Huyễn Ảnh Phân Thân thuật? Ngươi là nói, trước đó ngươi có thể vô thanh vô tức biến mất, là bởi vì ngươi sử dụng Huyễn Ảnh Phân Thân?

Cổ Thu Hàn giật mình nhìn Dương Lỗi nói.

- Không sai, đó là ta trong lúc vô tình học được một môn vô thượng bí pháp, nhưng đáng tiếc môn bí pháp này rất khó tu luyện, ta cho đến bây giờ cũng vẻn vẹn là tu luyện ra một vị phân thân, hơn nữa phân thân này kéo dài thời gian, cũng chỉ có mười phút mà thôi, thời gian quá ngắn.

Dương Lỗi có chút tiếc nuối nói.

- Này đã rất lợi hại, huyễn ảnh phân thân của ngươi ngay cả chúng ta cũng không nhìn ra cái gì, này cũng đủ để chứng minh Huyễn Ảnh Phân Thân thuật này lợi hại, nói vậy tại Sùng Vũ Đại Lục này, người có thể nhìn thấu Huyễn Ảnh Phân Thân của ngươi, sẽ không vượt quá ba người.

Tiêu Thanh Thạch nói.

- Ba người? Này cũng quá nhiều đi, Huyễn Ảnh Phân Thân này của ta, tu vi cùng bản thân không khác, trên căn bản chính là ta, ngoại trừ chỉ có thể tồn tại mười phút mà thôi.

Dương Lỗi nói.

- Tiểu tử ngươi nên biết đủ đi, ba người còn nhiều? Cõi đời này cao thủ nhiều không kể xiết, nếu như tính luôn những siêu cấp cao thủ ẩn với thế gian, hừ hừ…

Cổ Thu Hàn gặp Dương Lỗi còn không mãn ý, không khỏi dở khóc dở cười, tiểu tử này, lại còn chưa biết thế nào là đủ, Huyễn Ảnh Phân Thân thuật này có thể coi là cường đại đến cực điểm, phải biết hắn bây giờ bất quá là hai mươi tuổi, tu vi bất quá là Tam Hoa Tụ Đỉnh mà thôi? Người cùng đẳng cấp, cái kia là bất luận như thế nào cũng không thể nhìn thấu.

- Tiểu tử thối này, môn Huyễn Ảnh Phân Thân bí pháp này, ngươi hảo hảo tu luyện, sau đó có tác dụng lớn.

Vào lúc này Trương Dật nói.

- Đã biết.

VkPu G\yỀjX U£VI ¦_Łj -æn GĐh Ĥŋ9u

Dương Lỗi nói:

- Sư Phụ ngươi cứ yên tâm đi, ta nhất định sẽ đem môn công pháp này phát dương quang đại, nhưng đáng tiếc môn công pháp này không thể truyền thụ, nếu không phải như vậy, cũng có thể truyền cho sư môn.

- Ngươi có cái tâm này là được.

Cổ Thu Hàn vỗ vỗ vai Dương Lỗi nói:

- Thời gian cũng không còn nhiều, bây giờ chúng ta liền đi Tu La Điện cấm địa, lần này chỉ cho phép thành công không cho thất bại.

- Chỉ cho phép thành công không cho thất bại.

Mọi người cùng nói.

… …

Một nhóm mấy người, lần thứ hai sử dụng Ẩn Thân phù, hướng về Tu La Điện cấm địa xuất phát.

Một phút sau, đi tới ở ngoài cấm địa.

- Chính là chỗ này, tiếp tục tiến lên, sẽ chạm tới trận pháp.

Cổ Thu Hàn ngừng lại, nhìn Dương Lỗi nói:

- Tiểu Lỗi, ngươi có biện pháp gì, có thể giải trừ trận pháp này?

Dương Lỗi gật đầu, mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, trận pháp này trước đó nghe tên Tử Viêm của Tu La Điện kia từng nói, gọi là Thức Linh Biện Vi Trận.

Một khi có người xông vào, liền sẽ công kích, mặc dù đối phương có thuật ẩn thân.

Sau khi mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, toàn cảnh Thức Linh Biện Vi Trận này, rõ ràng xuất hiện ở trong đầu Dương Lỗi.

Thức Linh Biện Vi Trận này lại có thể là do mấy vạn trận pháp loại nhỏ tạo thành, cho nên bất luận tiếp xúc tới chỗ nào, toàn bộ đại trận đều sẽ vận chuyển lại.

Điều này làm cho Dương Lỗi giật mình không nhỏ, một cái đại trận, do mấy vạn trận pháp loại nhỏ tạo thành, cái này quá là hiếm thấy, chí ít Dương Lỗi vẫn chưa từng thấy qua.

Nhìn dáng vẻ Dương Lỗi giật mình không nhỏ, trong lòng mọi người cũng nghi hoặc không ngớt.

- Như thế nào? Nhìn ra manh mối gì không?

Trương Dật hỏi.

- Có biện pháp phá giải không?

Cổ Thu Hàn nói.

- Cái phiền toái này lớn, trận pháp này gọi là Thức Linh Biện Vi Trận.

Dương Lỗi nói.

- Thức Linh Biện Vi Trận? Danh tự này ngược lại cũng kỳ lạ.

Tiêu Thanh Thạch nhìn Dương Lỗi nói.

- Có biện pháp nào làm cho chúng ta vô thanh vô tức tiến vào bên trong cấm địa hay không?

- Chuyện này… có điểm phiền phức, Thức Linh Biện Vi Trận này là do hơn vạn tiểu trận pháp tạo thành…

- Ngươi nói cái gì? Hơn vạn tiểu trận pháp tạo thành, chuyện này… này quá kinh khủng đi.

Minh Ám ở một bên nhỏ giọng nói.

- Không tốt, có người.

Mọi người vừa nhìn, giật nảy cả lên, thật đúng là có người đến, người này tu vi bất quá là Thông Huyền Đại Viên Mãn, là một tử sam nữ tử, bên hông treo một thanh đoản kiếm.

Tướng mạo cũng vô cùng thanh tú, thế nhưng giữa hai lông mày che kín sát khí, sát ý lăng nhiên, vừa nhìn nữ tử này liền biết giết qua không ít người, bằng không thì không thể nào sẽ có một loại cảm giác như vậy.

Mặt sau đuổi theo một nam tử, nam tử này chính là Tử Viêm trước đó bản thân Dương Lỗi nhìn thấy.

- Tinh nhi, ngươi chờ ta một chút.

Nam tử kia đuổi lại đây.

Cho nên thời gian cấp bách, Dương Lỗi không muốn làm trễ nãi.

- Kỳ thực, chúng ta không thể trực tiếp phá hoại trận pháp, nhưng chúng ta có thể từ một phương diện khác bắt tay.

Chu Chính nói.

- Ngươi ngược lại là nói một chút xem? Chúng ta có thể từ chỗ nào bắt tay?

Dương Lỗi cũng hiếu kì, gia hoả này đến cùng có biện pháp tốt gì? Nếu như có thể được, liền dựa theo lời hắn nói đi làm.

- Ngươi suy nghĩ một chút, Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận trọng yếu nhất là cái gì?

- Mắt trận.

Dương Lỗi không chút suy nghĩ liền trả lời, một trận pháp, mắt trận trọng yếu nhất, một khi mắt trận bị phá, như vậy trận pháp này, cũng sẽ bị phá.

Nhưng Chu Chính nghe vậy lại cười lắc đầu.

- Không đúng, không phải mắt trận, mắt trận này mặc dù trọng yếu, nhưng mà đối với Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận mà nói, trọng yếu nhất không phải mắt trận.

- Không phải mắt trận? Điều này sao có thể, đối với bất luận trận pháp nào mà nói, mắt trận chính là lực lượng cội nguồn của trận pháp, một khi mắt trận mất đi hiệu lực, như vậy trận pháp coi như là lợi hại hơn nữa, cũng vô ích, nếu như không phải mắt trận, vậy ngươi nói cái gì trọng yếu nhất?

Dương Lỗi nhìn Chu Chính, trong lòng bất mãn hỏi.

- Ngươi nói không sai, lực lượng cội nguồn, một trận pháp trọng yếu nhất là lực lượng cội nguồn, không còn lực lượng cội nguồn, như vậy toàn bộ trận pháp này, liền vô dụng, mà mắt trận Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận, xác thực cũng là lực lượng cội nguồn, bất quá lực lượng cội nguồn này, lại là do cái gì tới cung cấp đây?

Chu Chính mỉm cười nhìn Dương Lỗi, kỳ thực nói là mắt trận cũng không tính sai.

- Linh thạch? Hay là tiên thạch?

Dương Lỗi suy nghĩ một chút, ngoại trừ hai thứ đồ này, cũng sẽ không có cái khác, nói như vậy, vi trận pháp cung cấp nguồn năng lượng, một cái chính là thiên địa nguyên khí, nhưng bình thường trận pháp đặc biệt lợi hại, chỉ dựa vào hấp thu thiên địa linh khí đến chống đỡ trận pháp, cái kia là còn thiếu rất nhiều, cho nên bình thường trận pháp uy lực cực cường, đều là có linh thạch hoặc là tiên thạch làm nguồn cung cấp năng lượng.

- Không phải, trận pháp bình thường cần chính là linh thạch, nhưng nếu như ngươi nghĩ trận pháp này cần chính là linh thạch, cái kia cũng không cần suy tính.

Chu Chính nói:

- Đương nhiên Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận này cũng cần linh thạch nhất định, bất quá không nhiều, còn tiên thạch, tại Sùng Vũ Đại Lục này ta là chưa từng thấy qua môn phái nào nắm giữ tiên thạch, đó là đồ vật trong truyền thuyết.

- Đến cùng là cái gì? Ngươi cũng đừng quanh co, bây giờ thời gian cấp bách, ta cũng không có nhiều thời giờ cùng ngươi làm lỡ như vậy, cho nên, làm phiền ngươi nhanh lên một chút, nói thẳng ra chính đề.

Dương Lỗi có chút không nói gì, gia hoả này, nói nhiều như vậy, dài dòng văn tự, lãng phí thời gian.

- Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận, danh như ý nghĩa, kỳ chủ muốn năng lượng khởi nguồn, là hồn phách, sinh hồn 100 ngàn người kia mới là cực kì trọng yếu.

Chu Chính nói.

Dương Lỗi vừa nghe, này xác thực không sai, Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận trọng yếu nhất, chính là một trăm ngàn sinh hồn kia, nếu như một trăm ngàn sinh hồn này xảy ra sự cố gì, như vậy trận pháp này, cũng bố trí không được.

- Ngươi là nói, chúng ta có thể đối với 100 ngàn người kia ra tay?

Dương Lỗi nói.

- Không sai, này là biện pháp tốt nhất, chỉ cần chúng ta nghĩ biện pháp, để 100 ngàn người này thiếu mấy cái như vậy, chúng ta liền có thể nhiều ra thời gian.

Chu Chính nói.

- 100 ngàn người, thiếu mấy cái.

- Không sai, nếu như có thể thần không biết quỷ không hay, cái kia càng tốt hơn.

Chu Chính nói.

- Bất quá, điều này cũng có khó khăn, tuy rằng nơi này không phải vị trí phòng ngự chủ yếu của Tu La Điện, nhưng cũng không thể khinh thường. Cho nên, chúng ta nếu muốn làm ra mấy người, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

- Cái này ngươi yên tâm, đối với ta mà nói, nếu như là 100 ngàn người, có lẽ có độ khó, nhưng nếu như chỉ là một bộ phận, ta còn có biện pháp, ngươi chỉ muốn nói cho ta biết cụ thể ở địa phương nào là được rồi.

Dương Lỗi mỉm cười nói.

- Ngươi có biện pháp? Đây chính là vô cùng nguy hiểm, tuy rằng nơi này phòng ngự không có nghiêm mật như nơi trận pháp, nhưng mà cực kỳ sâm nghiêm, trong đó có một Tạo Hóa Cảnh giới Trưởng lão thủ hộ, cho nên, ngươi muốn những người đó, chuyện không phải dễ dàng như vậy, bằng tu vi của ngươi, rất khó, khó như lên trời, trừ khi là có Tạo Hóa Cảnh cao thủ đi vào, như vậy còn có cơ hội.

Chu Chính nhìn Dương Lỗi một chút, lắc đầu nói.

- Điểm ấy, ngươi liền không cần lo lắng, ta tự có biện pháp.

Mặc dù đối với phương là một Tạo Hóa Cảnh cường giả, nhưng Dương Lỗi vẫn có chút nắm chặt, mình sử dụng Mộng Ảo Thế Giới, đem những người kia mang đi, nói như vậy, Tạo Hóa Cảnh cường giả kia, cho dù là phát hiện mình, cũng không có để tâm, bởi vì đã muộn.

- Ngươi đã tự tin như vậy, vậy ta sẽ không nói, đây là vật ngươi cần.

Chu Chính ném cho Dương Lỗi một thẻ ngọc.

- Được rồi, còn có cái gì muốn ta trợ giúp, khẩn trương nói, ta phải rời đi.

- Không có cái gì muốn hỏi, bất quá ta nghĩ, ngươi vẫn là rời khỏi Tu La Điện đi, Tu La Điện này rất nhanh sẽ bị bảy đại tiên tông vây quét, đến thời điểm đó đại quân bảy đại tiên tông vừa đến, Tu La Điện khẳng định không chống đỡ được, hơn nữa Tu La Điện này, cũng không phải là nơi lâu dài, dù sao Tu La Điện thuộc về Tà đạo, chuyện ác làm tận, ngươi không tất yếu cùng bọn hắn thông đồng làm bậy.

Dương Lỗi nhìn Chu Chính, tự đáy lòng hi vọng, hắn có thể rời khỏi Tu La Điện, dù sao, trên người hắn không có cỗ sát khí kia, có thể thấy được hai tay của hắn cũng không hề dính lên bao nhiêu huyết dịch.

- Tu La Điện, ta là sẽ rời đi, bất quá không phải hiện tại.

Chu Chính lắc lắc đầu.

- Tại sao? Ngươi tâm đã không ở Tu La Điện, cần gì phải sống ở chỗ này?

Dương Lỗi nói.

- Cái này ngươi không nên hỏi nhiều, nói chung, nếu như ngươi không có những chuyện gì khác, như vậy ta muốn đi, miễn cho Sư Phụ ta nghi kỵ.

Chu Chính lắc đầu nói.

Dương Lỗi thở dài, không biết gia hoả này trong lòng đến cùng là nghĩ gì, bất quá hắn biểu hiện như vậy, thật ra khiến Dương Lỗi khá là hoài nghi, tuy Chu Chính này không có nhiễm qua bao nhiêu máu tươi, nhưng cũng không có nghĩa là, mình phải trăm phần trăm tin tưởng hắn, dù sao nên có tâm phòng bị người đều là không có chỗ xấu.

U·¨u G\ʏỀjX U£kI ±QjX ¦}Òju

- Tốt lắm, ngươi cẩn trọng một chút, nếu như có chuyện gì phát sinh, liền đi Huyền Cơ Môn tìm ta. Ta gọi Dương Lỗi, đây là tín vật của ta.

Dương Lỗi lấy ra một khối ngọc bội, ngọc bội kia là Dương Lỗi cố ý chế tác, dùng để phân biệt thân phận, bất quá không thể tiến vào bên trong Huyền Cơ Môn, nhưng có thể thông qua người khác tìm kiếm mình.

- Ta nhận, ngươi vạn sự cẩn trọng, đúng rồi, đây là lệnh bài nội môn đệ tử, có tấm lệnh bài này, ngươi hành sự muốn thuận tiện rất nhiều.

Nhận lệnh bài của Dương Lỗi, Chu Chính cũng lấy ra một khối lệnh bài, đây là nội môn đệ tử Tu La Điện ở bên trong cấm địa bình thường mang theo.

Nhìn Chu Chính rời đi, Dương Lỗi đem khối lệnh bài này của Chu Chính trực tiếp để vào Mộng Ảo Thế Giới của mình, cho dù hắn ở trên lệnh bài gian lận, vào bên trong thế giới của mình, vậy hắn cũng không cảm giác được, đương nhiên kỳ thực Dương Lỗi cũng có thể đem lệnh bài để vào bên trong Vô Cực giới, bất quá để vào trong thế giới, liền bảo hiểm một chút.

Mà Dương Lỗi không có chú ý tới chính là, khóe miệng Chu Chính kia lại giương lên một nụ cười nhàn nhạt, một bộ dáng vẻ âm mưu thực hiện được.

… …

Dương Lỗi tra nhìn xuống ngọc giản địa đồ, dựa theo địa đồ phân bố, tìm được vị trí cần đến.

Thứ này lại có thể là hướng đông bắc, cách nơi này ngược lại cũng không có bao xa.

Cho dù là cạm bẫy, mình cũng phải đến xem, chỉ cần mình có thể đem những người kia lấy đi một bộ phận, nhiệm vụ trên căn bản liền hoàn thành, phải biết, một trăm ngàn sinh hồn của Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận này, không phải người bình thường là có thể.

Bằng không thì Tu La Điện cũng sẽ không chuẩn bị nhiều năm như vậy.

Dương Lỗi tính toán một chút, những người này, một cái thu vào bên trong Mộng Ảo Thế Giới, cần ba Thế Giới điểm, như vậy 100 ngàn người, liền cần 300 ngàn điểm.

Mà bây giờ mình bất quá là một trăm ngàn điểm mà thôi, lại đổi 200 ngàn, liền cần 20 triệu điểm hối đoái, thêm vào mình trước đó đổi 20 triệu, tổng cộng liền muốn tiêu hao 40 triệu, như vậy là một trăm triệu, liền chỉ còn lại 60 triệu.

Suy nghĩ một chút, vẫn là đổi đi, đơn giản lại đổi 300 ngàn Thế Giới điểm, vậy chính là lưu lại 50 triệu điểm hối đoái.

- Đinh, người chơi có đổi 300 ngàn Thế Giới điểm hay không?

- Đổi.

- Đinh, chúc mừng người chơi thu được 300 ngàn Thế Giới điểm, tiêu hao 30 triệu điểm hối đoái.

Mặc dù có chút thịt đau, nhưng những thứ này cũng là cần phải, nếu như mình thành công hoàn thành nhiệm vụ này, khen thưởng, hẳn cũng sẽ không thiếu, ngoại trừ làm ình trở thành Tông Sư cấp Trận Pháp Sư, cái khác nguyên khí giá trị, điểm hối đoái, hẳn là cũng sẽ không thiếu, mặc dù không thể toàn bộ bù đắp lại, nhưng cũng sẽ không tiêu hao quá nhiều.

… …

Dương Lỗi lần thứ hai bóp nát Ẩn Thân phù, hướng về phía đông bắc đi đến.

Không tiến lên bao xa, liền thấy được một trận pháp, đây là một ảo trận cùng sát trận kết hợp, tạo thành một liên hoàn huyễn sát trận, có thể bố trí trận pháp như vậy, tuyệt đối là Tông Sư cấp Trận Pháp Sư.

Chẳng trách, nơi này phòng ngự không có nghiêm mật như vậy, có trận pháp như thế bảo vệ, trừ khi là có Tông Sư cấp Trận Pháp Sư đến đây, bằng không thì chỉ ảo trận này, cũng không có thể phá giải, muốn tiến vào bên trong, đây quả thực là người ngốc nói mê. Bất quá gặp được Dương Lỗi, ảo trận đối với Dương Lỗi mà nói, không đáng giá nhắc tới, ngược lại là sát trận có một vài vấn đề, nhưng vấn đề cũng không lớn lắm, mặc dù là từng bước sát khí, bất quá ở dưới Chân Thực Ưng Nhãn của Dương Lỗi, hoàn toàn có thể phòng ngừa.

Ảo trận, Dương Lỗi cười lạnh một tiếng, người bày trận, ngược lại cũng tự đại, trận pháp này, tuy rằng cực kỳ huyền diệu, nếu như gặp phải người khác mà nói, ngược lại đúng là có chút phiền phức , nhưng đáng tiếc gặp phải mình.

Không có do dự chút nào, Dương Lỗi liền bước chân vào trong trận pháp.

Chân Thực Ưng Nhãn mở ra, từng bước từng bước, như đi dạo trong sân vắng, dễ dàng liền đi qua đạo ảo trận thứ nhất.

Bảy bảy bốn mươi chín ảo trận, dung hợp sáu mươi bốn loại sát trận nhỏ hình thành trận pháp, tuyệt đối là một đại trận, không cẩn thận, liền có thể rơi vào trong đó, chết không có chỗ chôn, cho dù có cường giả Tạo Hóa Cảnh giới đến đây, muốn bài trừ, biện pháp duy nhất chỉ có thể dựa vào thực lực bản thân cường đại, dốc hết sức phá.

Nói như vậy, bài trừ trận pháp, liền không có cách nào đối phó Tạo Hóa Cảnh cường giả trong đó rồi.

Trong sân nhỏ giữa trận pháp, một lão giả trong nháy mắt mở mắt, cảm giác được có người xông vào trận pháp, vốn là cả kinh, nhưng tiếp theo lại nở nụ cười, nhỏ giọng nói:

- Thú vị, một Thông Huyền Võ Giả nho nhỏ, lại dám xông vào trong đại trận của ta, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có năng lực gì.

Tiến vào trong trận pháp, Dương Lỗi Ẩn Thân phù mất đi hiệu lực, dù sao Dương Lỗi không thể nào ở trong trận pháp không sử dụng chân khí, cho nên không có cách nào bảo trì ẩn thân.

Người kia chính là Tam Trưởng Lão, cũng chính là Sư Phó của Chu Chính, tu vi là Tạo Hóa Cảnh, bản thân cũng là Tông Sư cấp Trận Pháp Sư, gọi là Chu Nhiên, bây giờ tu vi trì trệ không tiến, vốn là hắn không muốn tham dự tiến vào bên trong sự tình Tu La Điện, chuyên tâm tu luyện, nhưng nếu Chưởng môn Tu La Điện cầu đến mình, như vậy mình cũng không tiện cự tuyệt.

Mà nhìn Thông Huyền gia hỏa nho nhỏ này, lại dám xông vào bên trong đại trận của mình, thật ra khiến hắn hiếu kỳ, nếu như thiếu niên này có thể xông qua một phần ba trận pháp, như vậy mình liền nhiều ra một đệ tử đắc ý, dù cho rời khỏi Tu La Điện cũng sẽ không tiếc.

Lúc này Dương Lỗi cũng không biết, mình đã bị người giám thị.

Lúc này Dương Lỗi một bước, một bước, vận dụng Lưu Vân bộ, dễ dàng liền đi qua ảo trận thứ hai.

Tốc độ nhanh chóng, khiến người ta líu lưỡi.

Chu Nhiên đang chú ý Dương Lỗi trợn to hai mắt, tên tiểu tử này tốc độ phá trận quá nhanh, cho dù đối với trận pháp rõ như lòng bàn tay, cũng không thể nào nhanh như vậy liền đi qua ảo trận phía trước, cho dù là mình, cũng không thể nào đi dạo trong sân vắng như vậy.

Lẽ nào tiểu tử này là một cao thủ? Là giả trư ăn lão hổ hay sao?

Hẳn là vận khí, tiểu tử này, phỏng chừng không có phát hiện trận pháp, bất quá là vận may mà thôi, trong lòng Chu Nhiên an ủi mình như vậy. Nếu như trận pháp của mình, thật ở trước mặt người trẻ tuổi kia, không đáng nhắc tới như vậy, như vậy mình chẳng phải là sống uổng rồi?

Bất tri bất giác, Chu Nhiên đối với Dương Lỗi độ quan tâm đề cao, Dương Lỗi ở trước mặt ảo trận thứ ba ngừng lại, bởi vì Dương Lỗi cảm giác mình tựa hồ bị giám thị, không sai chính là bị giám thị, loại cảm giác này rất mãnh liệt.

Chân Thực Ưng Nhãn toàn bộ mở ra, chung quanh kiểm tra, nhưng tu vi quá yếu, tuy Dương Lỗi đã đạt đến Tứ Tượng Quy Chân cảnh giới, nhưng mình đón lấy còn có sát trận, sát trận này tiêu hao lực lượng tinh thần rất lớn, tra nhìn một chút, không thể tìm tới đối phương, như vậy người giám thị mình này, tu vi chắc chắn sẽ không nhược, ít nhất, so với Huyết Quỳ phải mạnh mẽ hơn nhiều.

Nhưng bây giờ đã đến trình độ này, mình liền từ bỏ sao?

U·Vu G\yỀjX U¢·I ¦}Òj p\¾q ¦QjX ~yu

Dương Lỗi không phải loại người dễ dàng chịu thua, nếu đối phương không có phát động sát trận, như vậy liền chứng minh hắn bây giờ không muốn đối phó mình, hoặc là, hắn căn bản không đem mình để vào trong mắt.

Chu Nhiên ở trong phòng chú ý Dương Lỗi sợ hết hồn, tiểu tử này tính cảnh giác cũng quá mạnh mẽ, lực lượng tinh thần viễn xa Thông Huyền cảnh giới.

Có thể có cảm quan linh mẫn như thế, này cũng đủ để ình thu làm đồ đệ, đối với một trận pháp sư mà nói, có ba nhân tố trọng yếu, để hắn có thể thành một Trận Pháp Sư ưu tú hay không.

Số một, lực lĩnh ngộ đối với trận pháp, thứ hai là tu vi lực lượng tinh thần bản thân, thứ ba, đó chính là nghị lực.

Thiếu niên trước mắt này, điểm thứ nhất cùng điểm thứ hai, hoàn toàn liền không cần thiết suy tính, lực lĩnh ngộ đối với trận pháp, nếu như là vận may, vậy cũng đủ để chứng minh hắn đối với trận pháp có lực lĩnh ngộ không phải chuyện đùa, bằng không thì không thể nào sẽ dễ dàng đột phá hai cái ảo trận phía trước, điểm thứ hai, tu vi lực lượng tinh thần, đó là không nghi ngờ chút nào, tu vi tinh thần lực của hắn, vượt xa người bình thường, còn điểm thứ ba, nghị lực, vậy thì còn chờ khảo chứng, bất quá đồ vật nghị lực này, là có thể bồi dưỡng, bây giờ hắn đã đem thiếu niên này liệt thành đệ tử của mình đến nuôi dưỡng, đệ tử này, sẽ làm Chân truyền đệ tử của mình, kế thừa y bát của mình.

Dương Lỗi cũng không nghĩ ngợi nhiều được, tiếp tục xông trận.

Rất nhanh ảo trận sát trận, bị Dương Lỗi không trở ngại liền xông qua hơn một nửa.

Mặc dù Sát trận là sát khí tứ phía, bất quá ở dưới Chân Thực Ưng Nhãn của Dương Lỗi, thêm vào Lưu Vân bộ, hữu kinh vô hiểm đã qua, hơn nữa tốc độ qua cực kỳ nhanh, bất quá ngăn ngắn nửa giờ mà thôi, điều này làm cho Chu Nhiên trợn to hai mắt, quá kinh ngạc, nửa giờ? Đây cũng quá nhanh một chút, cho dù là Đại Tông Sư cảnh giới Trận Pháp Sư, ở trong vòng nửa giờ, cũng không nhất định có thể đi xong hơn nửa.

Dương Lỗi nghỉ ngơi một thoáng, sau khi khôi phục lực lượng tinh thần, lần thứ hai bắt đầu.

Rất nhanh, lại qua nửa giờ, Dương Lỗi đi xong trận pháp.

Nếu như thay đổi là những người khác, một canh giờ, đừng nói đi ra toàn bộ trận pháp này, cho dù muốn đi ra cái ảo trận thứ nhất, cũng không phải một chuyện dễ dàng.

Cái gọi là sai một ly đi một dặm, như vậy ở trong trận pháp, chỉ cần đi nhầm từng chút từng chút, cái kia khác biệt là ngàn dặm, cho dù biết trận pháp này, không có Chân Thực Ưng Nhãn như Dương Lỗi, như vậy định vị tinh chuẩn, cũng không thể nào ở trong vòng một giờ đi xong.

Mà Chu Nhiên ở trong phòng đã triệt để trợn tròn mắt, tiểu tử này, quá lợi hại, Đại Tông Sư cảnh giới Trận Pháp Sư? Hoặc là, đã đạt đến cảnh giới trong truyền thuyết?

Nhưng cái này không thể nào, xem tuổi của hắn, rất rõ ràng bất quá là khoảng hai mươi tuổi mà thôi.

Tại tu luyện giới, tu vi đạt đến Tạo Hóa Cảnh, đối với một người, tuổi càng nhỏ, càng là dễ dàng nhìn ra, rất hiển nhiên, thiếu niên đi ra bản thân tỉ mỉ bố trí trận pháp này, tuổi của hắn tuyệt đối sẽ không vượt quá năm mươi tuổi, xem ra hẳn là khoảng hai mươi tuổi.

Mà lúc này Dương Lỗi đi xong trận pháp, Chân Thực Ưng Nhãn toàn lực triển khai, tìm vị trí mục tiêu của mình.

Khi Dương Lỗi nhìn quét đến phòng ốc phía trước, không khỏi giật mình, người này biểu hiện giống như là người bình thường, khí tức không có một chút nào lộ ra ngoài, cao thủ, đây tuyệt đối là cao thủ, hơn nữa còn là siêu cấp cao thủ, so với Huyết Quỳ cường ra nhiều lắm, bây giờ tu vi của mình đã là Tứ Tượng Quy Chân, lực lượng tinh thần so với Ngũ Khí Triều Nguyên cảnh giới bình thường còn muốn mạnh hơn rất nhiều, thậm chí có thể so với Lục Đạo Luân Hồi cảnh giới võ giả, nhưng lão giả này, một tia khí tức cũng không có làm ình cảm giác được, như vậy tu vi lão giả này, thực là quá kinh khủng.

Giữa lúc Dương Lỗi lòng sinh ý lui, Chu Nhiên mở mắt, thân hình cấp tốc biến mất, lập tức đã xuất hiện ở trước mặt Dương Lỗi.

- Tiểu hữu, ngươi rất tốt, lại có thể dễ dàng đi ra trận pháp của ta như vậy.

Chu Nhiên nhìn Dương Lỗi nói.

- Tiền bối, ngài… Ha ha… Cái kia… Tiền bối kia ngài quá khen, thật có lỗi, tiểu tử đi nhầm đường quấy rối ngài, lúc này liền đi, tiểu tử cáo từ.

Dương Lỗi nhìn thấy Chu Nhiên, trong lòng chấn động mạnh, ngoài miệng đánh ha ha nói.

- Tiểu hữu, chớ khẩn trương, ta sẽ không đối với ngươi bất lợi.

Chu Nhiên nhìn thấy Dương Lỗi khẩn trương như vậy, khẽ cười, ôn hòa nói.

- Ha ha… Cái kia… Tiền bối, ngài thật sự sẽ không đối với ta bất lợi?

Dương Lỗi vẫn còn có chút lo lắng, dù sao những lão già này, đều là lão quái vật đã sống mấy ngàn năm, thậm chí là mấy chục ngàn năm, tính cách đều là cực kỳ quỷ dị, ai biết hắn có phát rồ, muốn giết mình hay không, vừa nãy cái tốc độ biến thái kia, tựa hồ cũng không so với Thuấn Tức Thiên Lý của mình chậm.

Nếu như mình dùng Thuấn Tức Thiên Lý, thật không biết có thể đi được hay không, đương nhiên nếu như tiến vào Mộng Ảo Thế Giới, hẳn là không có vấn đề quá lớn, dù sao bất quá là chuyện trong nháy mắt, đương nhiên cái kia cũng cần phải thời gian.

Chu Nhiên nghe vậy không khỏi trừng mắt, tiểu tử này, lại không tin mình.

- Lão phu nói chuyện xưa nay đều là nhất ngôn cửu đỉnh, nói sẽ không đối với ngươi bất lợi, cái kia dĩ nhiên là sẽ không đối với ngươi bất lợi.

- Vậy ta an tâm.

Dương Lỗi thở phào nhẹ nhõm, lão giả này nếu nói như vậy, cái kia trên căn bản sẽ không đổi ý, tu vi đạt đến cấp độ như vậy, trên căn bản đều sẽ không đổi ý, đương nhiên làm người Ma Đạo lại không nhất định, bất quá lão giả này cho Dương Lỗi ấn tượng, nhưng không phải loại người như vậy.

Tuy rằng không biết lão giả này tên gì, lai lịch, thậm chí là tu vi, Dương Lỗi cũng không sử dụng Giám định thuật, ngược lại giám định, cũng là giám định không ra.

- Tiểu hữu, mời ngồi.

Chu Nhiên vung tay lên, liền xuất hiện một cái bàn, hai cái ghế.

Bàn là bàn đá Bạch Ngọc, cái ghế, cũng là Thượng đẳng Hoàng Hoa Lê Mộc chế tác, hơn nữa còn là hơn vạn năm, đồ tốt bực này, tại Huyền Cơ Môn cũng không có mấy bộ.

Chỉ cái bàn này, đó quả thực là giá trị liên thành, một bộ bàn ghế như thế, ít nhất cần mấy trăm viên cực phẩm linh thạch.

- Tiền bối, ngài gọi tiểu tử có chuyện gì sao?

Dương Lỗi nhìn Chu Nhiên hỏi, đối với lão giả này, Dương Lỗi cũng tò mò, hắn hẳn là Tu La Điện Trưởng lão, hơn nữa địa vị cực cao, lẽ nào hắn chính là Sư Phụ của Chu Chính? Bất quá cũng không có khả năng lắm, Chu Chính nói Sư Phụ hắn ở bên trong cấm địa, xử lý sự tình Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận, lão giả trước mắt này vô cùng nhàn nhã, cũng không có cỗ huyết tinh chi khí kia, bình thường người bố trí Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận, muốn tế luyện một trăm ngàn sinh hồn, không thể nào không có một tia huyết tinh chi khí.

- Tiểu hữu, ngươi nên là người chính đạo tới ngăn cản bọn họ bố trí Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận chứ? Ngươi là đệ tử Huyền Thiên Tông?

U·Uu G\ʏÈjX U¢oI ¦Î h ¦ʏ G\« i _Ŀjш

Chu Nhiên hỏi, thiên tư của thiếu niên này ở trên trận pháp, để Chu Nhiên tâm động không ngừng, mà có thể bồi dưỡng được đệ tử xuất sắc như vậy, e sợ ngoại trừ Sùng Vũ Đại Lục đệ nhất đại môn phái Huyền Thiên Tông, sáu phái khác, e sợ không có thực lực này.

- Tiền bối mắt sáng như đuốc, tiểu tử xác thực là tới ngăn cản quý phái bố trí Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận, bất quá tiểu tử cũng không phải là đệ tử Huyền Thiên Tông.

Gặp lão giả này hỏi như thế, Dương Lỗi cũng không ẩn giấu, lão giả trước mắt một bộ dáng vẻ hòa khí, trên người không có lộ ra một tia sát ý, Dương Lỗi biết, lão giả này hẳn là thật sự sẽ không đối với mình làm sao, chí ít tính mạng vô ưu.

Chỉ cần hắn không đối với mình động thủ, như vậy muốn rời khỏi nơi này, dễ dàng, cho nên Dương Lỗi cũng yên tâm trong lòng.

- Không phải Huyền Thiên Tông, làm sao có khả năng, trên đời này ngoại trừ lão già kia, còn có ai có thể bồi dưỡng được đệ tử xuất sắc như vậy, hơn nữa nắm giữ thiên phú trận pháp như vậy?

Chu Nhiên kinh ngạc hỏi.

- Tiểu hữu, Sư Phụ ngươi là người phương nào? Có thể nói cho lão hủ hay không?

Chu Nhiên vẫn là chưa tin, tại Sùng Vũ Đại Lục, trừ mình ra, liền chỉ có lão già Huyền Thiên Tông kia mới là trận pháp tông sư, căn bản không có trận pháp Tông Sư thứ ba, lẽ nào sư tôn của hắn là từ Vô Cực Đại Lục lại đây hay sao?

Bất quá bây giờ nếu muốn từ Vô Cực Đại Lục tiến vào Huyền Thiên đại lục, căn bản không thể nào, Vô Tận Chi Hải, một khi tu vi đạt đến Ngũ Khí Triều Nguyên cảnh giới, căn bản không cách nào thông qua Vô Tận Chi Hải .

Hoặc là thiếu niên này căn bản không phải người Sùng Vũ Đại Lục, mà là từ Vô Cực Đại Lục lại đây? Nếu là như vậy, ngược lại cũng có thể có.

- Tiểu tử sư thừa từ Huyền Cơ Môn Trương Dật.

Tuy rằng Dương Lỗi không biết lão giả này muốn làm gì, nhưng nói cho hắn biết cũng không sao, ngược lại lấy địa vị của lão giả này tại Tu La Điện, lấy tu vi lão giả này, muốn làm rõ thân phận địa vị của mình, cũng không phải là một chuyện khó, đơn giản chính mình hào phóng một điểm.

Huống hồ mình qua một quãng thời gian liền muốn đi tới Vô Cực Đại Lục, cho nên Dương Lỗi cũng không lo lắng.

- Trương Dật tiểu tử? Làm sao có khả năng, Trương Dật tiểu tử kia, lúc nào có trình độ trận pháp tốt như vậy, bồi dưỡng được đệ tử có thiên phú trận pháp như vậy?

Chu Nhiên kinh ngạc, không nghĩ tới đáp án là như vậy.

- Tiền bối hiểu lầm, Sư Phụ cũng không hề dạy tiểu tử trận pháp, mà là điêu khắc.

- Vậy trận pháp chi đạo này của ngươi là cùng người phương nào học, có thể báo cho lão phu, để lão phu đi bái phỏng hay không?

Chu Nhiên hai mắt nhìn chằm chằm vào Dương Lỗi, Chu Nhiên ở phương diện trận pháp nghiên cứu từ lâu đạt đến một bình cảnh, căn bản khó có thể tiến thêm, nếu như có thể cùng một Trận Pháp Đại Sư như thế giao lưu lĩnh giáo một phen, mình có thể sẽ đột phá cấp độ hiện tại, tiến vào Đại Tông Sư cấp Trận Pháp Sư.

- Cái kia, không dối gạt Tiền bối, trận pháp là tiểu tử tự học.

Dương Lỗi nói.

Dương Lỗi ở bề ngoài cùng lão giả này giao lưu, nhưng mà mở ra Chân Thực Ưng Nhãn tìm kiếm vị trí một trăm ngàn người muốn tế luyện kia, trong đó chín chín tám mươi mốt Cực Âm Chi Thể là cực kì trọng yếu.

Nếu như mình tìm tới chín chín tám mươi mốt Cực Âm Chi Thể kia, dẫn đi bọn họ như vậy là đủ rồi.

Để Dương Lỗi phiền muộn chính là, nơi này trong vòng trăm mét đều đã tra xét, nhưng không có phát hiện vị trí 100 ngàn người này, thật ra khiến Dương Lỗi phiền muộn không ngớt, lẽ nào Chu Chính kia căn bản là lừa gạt mình?

- Tự học?

Dương Lỗi nói, để Chu Nhiên không nói gì mà chống đỡ, nếu như tiểu tử này tự học, tự học liền có thể bài trừ trận pháp mình trăm năm tỉ mỉ bố trí, chuyện này… Đây chẳng phải là muốn làm ình xấu hổ chết rồi sao?

- Không sai, trận pháp chi đạo này, chính là tiểu tử tự học.

Trong lòng Dương Lỗi phiền muộn, nhưng trên mặt không có biểu hiện ra một chút ít, cực kỳ bình thản, bất quá ngữ khí vô cùng cung kính.

- Được, được, thực sự là niên thiểu hữu vi a, thiên phú của ngươi tại trận pháp, để lão phu cảm thấy cực kỳ xấu hổ a, tiểu hữu, ngươi có biết, trước ngươi xông qua trận pháp lão phu bố trí, dùng thời gian bao lâu không?

Chu Nhiên thở dài, cảm giác mình thật là có chút già.

Dương Lỗi có chút không rõ vì sao, bất quá vừa nghĩ, liền cũng đoán đại khái, phỏng chừng là bởi vì mình đem trận pháp của hắn bài trừ, để hắn có chút mất mát, dù sao mình bất quá là một tiểu tử tuổi không lớn lắm, tu vi còn thấp bài trừ, dù là ai cũng không nhất định có thể tiếp thu được.

- Cái này… Tiền bối, tiểu tử có thể bài trừ trận pháp của Tiền bối chỉ do ngẫu nhiên, bởi vì tiểu tử thể chất đặc thù, không bị ảo trận hạn chế, tất cả ảo trận, đối với tiểu tử đều là vô hiệu.

Dương Lỗi nhìn lão giả này, biểu tình như vậy, nhưng trong lòng sinh ra một tia không đành lòng, liền an ủi, lúc này lão giả trước mắt, để Dương Lỗi nghĩ tới gia gia khi mình còn bé, vẻ mặt đối với mình thở dài.

- Thể chất? Ngươi có thể để ta xem một chút, ngươi bây giờ đến cùng là thể chất gì hay không? Có cái gì không giống?

Nghe được Dương Lỗi nói, ánh mắt Chu Nhiên sáng lên, tri thức của hắn liên quan tới phương diện trận pháp đều là tự học, như vậy liền ý nghĩa hắn ở phương diện trận pháp vẫn không có qua hệ thống học tập, nếu như có thể có một người ở phương diện trận pháp chỉ điểm cho hắn, như vậy hắn nhất định có thể trở thành trận pháp Tông Sư, không, hắn là Đại Tông Sư cấp Trận Pháp Sư.

Nếu như mình có thể thu hắn làm đệ tử, như vậy mình cũng liền chân chính có người kế nghiệp.

Đối với một võ giả mà nói, đặc biệt là một Võ Giả tu vi đã đạt đến đỉnh cao, có thể tìm tới một đồ đệ thích hợp, cái kia là trọng yếu nhất, rất nhiều người, vì tìm một đồ đệ, là không tiếc bất cứ giá nào.

Ở trong mắt bọn hắn mà nói, một đồ đệ thích hợp có thể kế thừa y bát của mình, thậm chí so với con trai ruột càng trọng yếu hơn.

Chu Nhiên bây giờ đã đạt đến một bình cảnh, hơn nữa nằm ở bình cảnh này đã mấy ngàn năm, tuổi thọ không nhiều, nếu như đột phá thất bại, vậy thì ý nghĩa mình muốn tan thành mây khói, như vậy, tìm tới một đệ tử thích hợp, đem một đời sở học của mình truyền thừa xuống, liền là trọng yếu nhất.

Cho nên gặp phải Dương Lỗi một thiếu niên thiên tư xuất chúng như thế, đối với trận pháp lĩnh ngộ cực cường, để hắn làm sao không cảm thấy động lòng?

Đương nhiên muốn hắn làm đệ tử của mình, cũng không phải là một chuyện dễ dàng, dù sao mình bây giờ là người Tu La Điện, Tu La Điện cùng Huyền Cơ Môn Huyền Thiên Tông những Chính Đạo môn phái này, vẫn là tử địch, nếu muốn để hắn tiếp thu mình, không dễ dàng như vậy, bất quá may là, thiếu niên trước mắt này, xem ra không phải loại người cứng nhắc kia.

U·£u G\yỀjX U¢©I ?¾_ ~yy

Dương Lỗi nghe lão giả này nói, cũng ngây ngẩn cả người, để hắn kiểm tra thể chất của mình, này nói đùa gì vậy, mình chẳng phải là bằng đưa đi lên cửa? Vạn nhất nếu hắn muốn đối với mình bất lợi, cái kia, lấy tu vi của hắn, mình ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có, mặc dù mình nắm giữ Mộng Ảo Thế Giới, cũng không thể nào chạy trốn.

Nhìn thấy Dương Lỗi do dự, Chu Nhiên cũng ý thức được, mình và hắn căn bản chưa quen thuộc, chưa quen thuộc như vậy, mình muốn xem thể chất của hắn, điều này cũng quá trực tiếp một điểm, đổi làm bất luận một người nào, cũng sẽ không đáp ứng.

- Cái này… Tiền bối, này liền không có cần thiết đi.

Dương Lỗi tuy rằng từ chối, nhưng cũng không quá cường ngạnh, bằng không thì nếu như chọc giận lão già này, có thể phiền toái.

- Này ngược lại là ta quá gấp gáp.

Bị cự tuyệt, Chu Nhiên cũng không hề tức giận.

- Đa tạ tiền bối thông cảm.

Nếu lão già này không có cưỡng cầu, Dương Lỗi ngược lại cũng vô cùng cảm kích, này cũng đủ để chứng minh, hắn đối với mình không có ác ý.

- Không biết Tiền bối còn có gì phân phó?

Nếu ở chỗ này, không có tìm được mình muốn, mà thời gian lại khẩn trương như vậy, cho nên Dương Lỗi muốn sớm một chút rời nơi này, đi tìm mục tiêu của mình, dù sao hoàn thành nhiệm vụ mới là trọng yếu nhất.

- Không biết tiểu hữu hiện tại ở phương diện trận pháp là cấp bậc gì? Có phải đạt đến mức độ Trận pháp sư cao cấp hay không?

Chu Nhiên nhìn Dương Lỗi, đối với ý niệm thu Dương Lỗi làm đồ đệ càng ngày càng mãnh liệt, một hảo đồ đệ như thế, tuyệt đối không thể bỏ qua, mình không có quá nhiều thời gian đi tìm một đệ tử thích hợp, cho dù là có, muốn tìm ra, cũng là mò kim đáy biển, bây giờ mình không đi tìm, hắn lại đưa tới cửa, cái này chẳng lẽ không phải là ý trời khó tránh sao?

Cho nên giờ khắc này Chu Nhiên đã nhận định Dương Lỗi là đồ đệ, cho nên giờ khắc này, Chu Nhiên nghĩ tới là làm sao mới có thể để Dương Lỗi bái mình làm sư phụ , còn Huyền Cơ Môn Trương Dật, tu vi mặc dù không tệ, nhưng so với bản thân vẫn là chênh lệch một bậc, hắn bất quá là Ngưng Thần cảnh giới đại viên mãn mà thôi, nếu muốn trở thành Tạo Hóa Cảnh cao thủ, còn kém xa lắc, tu vi của mình là đạt đến Tạo

Hóa Cảnh giới đỉnh cao, hơn nữa Trương Dật cũng không thể nào dạy hắn trận pháp, dựa vào Chu Nhiên biết, Trương Dật ở phương diện trận pháp, kém đến quá xa, ngay cả một nửa Trận Pháp Sư cũng không bằng.

- Tiền bối, ngươi thực sự là mắt sáng như đuốc, tiểu tử chính là Trận pháp sư cao cấp, bất quá nếu muốn đi vào Tông Sư cảnh giới, không biết phải mất bao nhiêu thời gian mới có thể đạt đến.

Dương Lỗi không khỏi cảm thán.

- Không sai, tiểu hữu có thể ở cái tuổi này, liền có thành tựu như thế, tương lai tiền đồ không thể đo lường.

Chu Nhiên nói.

- Không biết Tiền bối, còn có chuyện gì khác muốn hỏi vãn bối sao? Nếu như không có, như vậy vãn bối liền cáo từ.

Dương Lỗi không muốn ở chỗ này ở lâu thêm, nhìn Chu Nhiên nói thẳng.

- Chờ một chút, không biết... không biết ngươi có thể nguyện ý theo ta học tập trận pháp chi đạo hay không, lão phu tự nhận là ở phương diện trận pháp trình độ vẫn là không tồi, ta nghĩ, nếu như ngươi có thể theo ta học tập, như vậy tại phương diện trận pháp, tiến vào Tông Sư cấp Trận Pháp Sư, sẽ dễ dàng rất nhiều.

Chu Nhiên gặp Dương Lỗi nghĩ muốn rời đi, rốt cục nói ra ý nghĩ trong lòng mình.

Dương Lỗi tuy rằng trước đó có suy đoán, thế nhưng thật nghe được Chu Nhiên nói ra, trong lòng vẫn là sợ hết hồn, lão già này, muốn mình làm đệ tử hắn?

Nói giỡn, cái này không thể nào, mình là đệ tử Huyền Cơ Môn, tại sao có thể cải đầu bọn họ, hơn nữa còn là Tu La Điện, tà phái như vậy, này là tuyệt đối không thể nào, Dương Lỗi liền nói:

- Tiền bối, ngài biết, tiểu tử đã có Sư Phụ.

- Cái này không quan hệ, ta cũng không cần ngươi cùng Trương Dật tiểu tử thoát ly quan hệ thầy trò.

Chu Nhiên nói gấp.

- Nhưng mà, nhưng mà, Tiền bối, vãn bối là chính đạo đệ tử, mà ngài là Tu La Điện, Tu La Điện này là thuộc về tà môn ma đạo, cùng Huyền Cơ Môn ta là bất tương lưỡng lập, cho nên lão nhân gia ngài hẳn là rõ ràng, nếu như ta bái ngài làm thầy, vậy thì tương đương với gia nhập Tu La Điện, như vậy, ta ở bên trong chính đạo, liền không cách nào đặt chân.

Dương Lỗi lại nói.

Trong lòng đang suy nghĩ, mình sớm biết liền không nên cùng lão đầu này nói nhiều như vậy, để hắn coi trọng, lại muốn thu mình làm đồ đệ, này thật là khiến người ta không nói gì.

- Không quan hệ, kỳ thực ta cũng xem không được Tu La Điện, chỉ cần ngươi chịu bái ta làm thầy, như vậy ta có thể rời khỏi Tu La Điện.

Chu Nhiên gặp Dương Lỗi nói như vậy, vội vàng nói.

Lời này để Dương Lỗi sợ hết hồn, vì mình, lại có thể ruồng bỏ môn phái của mình, quá làm cho người ta hoài nghi, phản bội môn phái của mình, không phải là người nào đều sẽ làm, nói như vậy, nếu như không có nguyên nhân đặc thù gì, không có ai sẽ phản bội môn phái mình.

Hơn nữa một khi phản phái, hắn cần chịu đựng hậu quả, không phải là đơn giản như vậy, làm không tốt sẽ chết không có chỗ chôn, đối với Tu La Điện mà nói, một khi phản lại, vậy thì sẽ chịu toàn bộ Tu La Điện truy sát, cho dù là Cửu Cực Tạo Hóa cảnh giới cường giả, cũng không nhất định có thể lẫn mất.

Thực lực Tu La Điện, không phải cường đại bình thường, đặc biệt là hiện tại, trải qua nhiều năm nghỉ ngơi lấy lại sức, thực lực Tu La Điện bây giờ, tuy rằng không hùng mạnh bằng lúc trước, nhưng phỏng chừng cũng cách biệt không xa.

- Rời khỏi Tu La Điện? Tiền bối lão nhân gia ngài cũng đừng cùng ta nói giỡn như vậy.

Dương Lỗi vẻ mặt đau khổ, nhìn Chu Nhiên nói.

- Làm sao? Ngươi không tin?

Chu Nhiên gặp Dương Lỗi không tin mình, không khỏi cuống lên, nắm chặt tay Dương Lỗi nói:

- Ngươi nói, ngươi muốn thế nào mới có thể tin tưởng ta?

- Tiền bối, ngài cần gì phải thu ta làm đồ đệ đây? Tư chất ta không tốt, trận pháp chi đạo, mặc dù có chút trình độ, nhưng người so với ta lợi hại, ở khắp nơi.

Dương Lỗi bất đắc dĩ nói.

- Khắp nơi, ngươi nói bậy, nếu như người so với ngươi lợi hại ở khắp nơi, lão nhân gia ta cần phải mấy ngàn năm cũng không có tìm được một đệ tử thích hợp sao? Ngươi tìm xem xem, nếu như ngươi thật có thể tìm ra một cái so với ngươi lợi hại, tư chất tốt hơn so với ngươi, dù cho ngươi muốn ta làm người hầu của ngươi cũng được.

Vừa nghe đến Dương Lỗi nói như vậy, Chu Nhiên nổi giận, quát lớn nói.

Mình tìm đồ đệ cũng đã tìm nhiều năm như vậy, cho tới nay, đều không có một cái thích hợp, mình trước đó thu đệ tử kia, cũng chính là Tam Trưởng Lão Chu Nghị của Tu La Điện hiện tại, hắn là mình từ nhỏ bồi dưỡng, tuy rằng tư chất không tệ, thế nhưng cách đệ tử trong lòng mình kém quá xa, hơn nữa tính cách của hắn, quá độc ác, quá tà ác, làm việc không chừa thủ đoạn nào, vì đạt đến mục đích cái gì cũng dám làm.

Hắn sát nghiệt quá nặng, cho nên Chu Nhiên cũng không hề đem hết thảy đồ vật của mình đều giao cho hắn.

U·¢u G\yÈjX U¢¨I GʒH Í h G_ ¦\Ňu ros

Vốn Chu Nhiên coi mình cả đời này đều không có cơ hội tìm tới một đệ tử càng thích hợp, lại không nghĩ rằng ở thời điểm mình sắp liều mạng một lần, lại gặp được Dương Lỗi, gặp được một đệ tử thích hợp như vậy, quả thực chính là trời cao đưa ình lễ vật, vì để ột đời sở học của mình truyền thừa xuống mà xuất hiện, cho nên mình vô luận như thế nào cũng phải thu hắn làm đệ tử.

Nghe Chu Nhiên nói, Dương Lỗi sợ hết hồn, lão đầu này thật kinh khủng, lỗ tai cũng muốn chấn động điếc.

- Tiền bối, ngài, ngài…

Dương Lỗi cũng bất đắc dĩ, muốn tìm ra một cái so với mình càng lợi hại, xác thực là không hiện thực, chí ít, tại Sùng Vũ Đại Lục, chỉ sợ là không hiện thực, dĩ nhiên đối với trận pháp lĩnh ngộ, vợ mình Lý Tuyết Mai là không chút nào kém mình, tuy rằng tuổi của nàng so với mình lớn hơn rất nhiều, bất quá bây giờ nàng đã là Tông Sư cấp Trận Pháp Sư, mà mình vẫn ở Trận pháp sư cao cấp cảnh giới, mình muốn tiến vào Tông Sư cấp Trận Pháp Sư, như vậy nhất định phải ngăn cản Tu La Điện bố trí Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận, một khi thành công ngăn cản, liền mang ý nghĩa mình hoàn thành nhiệm vụ, như vậy mình sẽ thu được khen thưởng trở thành Tông Sư cấp Trận Pháp Sư.

Đương nhiên Lý Tuyết Mai ở phương diện trận pháp tư chất thật là tốt, bất quá Dương Lỗi cũng không muốn làm cho nàng bái sư, lão già này, dù sao cũng là người Tu La Điện, hơn nữa còn là lão quái vật trong Tu La Điện, hắn từng giết bao nhiêu người? Làm qua bao nhiêu sự tình vi phạm lương tâm?

Mà Lý Tuyết Mai là một người thiện lương, một nữ tử tâm địa cực kỳ thiện lương, tuy rằng tu vi đã là Tam Hoa Tụ Đỉnh cảnh giới, nhưng từ khi ra đời tới nay, liền chưa từng giết qua một người. Bảo nàng bái một ma đầu làm sư phụ? Dương Lỗi làm sao nhẫn tâm?

- Tiểu tử, ngươi không phản đối chứ?

Gặp Dương Lỗi không nói, Chu Nhiên lại nói.

- Ta biết các ngươi lần này đến Tu La Điện có phải là vì ngăn cản bọn họ bố trí Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận hay không?

Dương Lỗi gật đầu, cũng không có phủ nhận.

Mạo hiểm như vậy tiến vào cấm địa Tu La Điện, không phải là vì ngăn cản Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận bố trí, bằng không thì ai ngu như vậy?

- Không sai, chúng ta đến Tu La Điện xác thực là vì Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận, Tiền bối, nếu như ngài có thể giúp ta ngăn cản Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận bố trí, phá hoại Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận, như vậy để vãn bối bái ngài làm thầy, cũng không phải là không thể.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút, nhìn Chu Nhiên nói.

- Thật sự? Ngươi nói có phải thật không?

Chu Nhiên nghe vậy mừng rỡ trong lòng, phá hoại Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận, hoặc là ngăn cản Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận bố trí thành công, đối với hắn mà nói, cũng không có gì khó khăn, bởi vì Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận bố trí cần thiết chín chín tám mươi mốt Cực Âm Chi Thể, còn có 100 ngàn người dùng để tế luyện kia, đều ở chỗ của mình.

Cho nên muốn ngăn cản Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận, chỉ cần đem những người này xử lý là được rồi.

- Lão phu xưa nay đều là nhất ngôn cửu đỉnh, chỉ cần ngươi nguyện ý trở thành đệ tử của lão phu, cùng lão phu học tập trận pháp chi đạo, kế thừa y bát của lão phu, như vậy lão phu liền giúp ngươi hoàn thành nhiệm vụ này.

Chu Nhiên nói.

- Cái này ta có thể đáp ứng ngươi, bất quá ta sẽ không rời khỏi Huyền Cơ Môn, cũng sẽ không gia nhập Tu La Điện.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút nhìn Chu Nhiên nói.

- Đây là tự nhiên, một khi lão phu ngăn trở Tu La Điện bố trí Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận này, như vậy lão phu cũng không có khả năng ở lại Tu La Điện, tất nhiên sẽ tao ngộ mọi người Tu La Điện truy sát.

Chu Nhiên nhìn Dương Lỗi nói:

- Cho nên, theo ngươi đi Huyền Cơ Môn, cũng chưa chắc không phải là một chuyện tốt.

- Tốt lắm, chỉ cần Tiền bối giúp ta phá hỏng Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận, như vậy ta liền lập tức bái ngài làm thầy.

Dương Lỗi nói.

- Được, được, được, không nghĩ tới Chu Nhiên ta ở thời điểm trăm năm tuổi thọ cuối cùng, lại ngộ đến một đệ tử tư chất cao như thế, dù chết, cũng đáng được.

Chu Nhiên ha ha cười nói.

- Trăm năm tuổi thọ? Ngài, Tiền bối ngài tuổi thọ đã hết?

Dương Lỗi vô cùng kinh ngạc nhìn hắn, khó trách hắn nhất định phải thu mình làm đồ đệ, hơn nữa cho dù là phản lại Tu La Điện cũng sẽ không tiếc, một người tuổi thọ đã hết, tìm tới một truyền nhân thích hợp, cái kia mới là trọng yếu nhất, kể từ đó, ngược lại cũng hợp tình hợp lý.

- Không sai, lão phu bây giờ đã là đèn cạn dầu, trừ khi ở trong vòng một trăm năm này đột phá, bằng không thì sẽ bởi vì tuổi thọ hết mà chết đi, cho nên lão phu mới không tiếc bất cứ giá nào, tìm một truyền nhân thích hợp.

Trong lòng Chu Nhiên thất lạc không ngớt, hắn nằm ở cánh cửa Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh cao này đã hơn vạn năm, vẫn không có thể đột phá, cho nên nếu như lại không có tìm được truyền nhân thích hợp, liền dự định buông tay liều một phen, không nghĩ tới bây giờ gặp được Dương Lỗi một hạt giống tốt như thế, đem mình một đời sở học truyền thừa xuống, như vậy mình cũng không còn bất kỳ lo lắng, có thể yên tâm đi đột phá cánh cửa này, mặc dù chết, đó cũng là không hề có lời oán hận.

- Tiền bối, còn có một trăm năm, ta tin tưởng Tiền bối nhất định có thể tìm tới cơ hội đột phá.

thiếu hụt trận pháp này, như vậy Tế Đàn không có khả năng dẫn năng lượng tiến vào trong trung tâm trận pháp, hơn nữa còn sử dụng nó .

- Điều này sao có thể. Bị thiếu đi Dẫn Linh Trận, không đúng, không đúng, Chu Nghị không có khả năng sẽ bỏ qua vấn đề quan trọng như vậy, trong đó hẳn là có ẩn tình.

Chu Nhiên cẩn thận xem xét Tế Đàn, rồi mở miệng nói.

- Không phải không có Dẫn Linh Trận, sư phụ người nhìn kỹ đi.

Dương Lỗi lên tiếng nhắc nhở. Dẫn Linh Trận là có, nhưng mà không phải bố trí bên trên bề mặt, mà là đang che giấu ở bên dưới Tế Đàn, còn ở mặt trên không dễ dàng nhìn ra. Nhưng mà nếu như cẩn thận thì vẫn có thể nhìn ra được một chút manh mối.

- Cái. .. Dẫn Linh Trận này đang bố trí ở bên dưới?

Nhờ có Dương Lỗi nhắc nhở, rốt cục lão đã phát hiện Dẫn Linh Trận ở bên dưới Tế Đàn. Dẫn Linh Trận này làm sao có thể bố trí ở phía dưới? Như vậy liền có khả năng khẳng định, đích thật là có chuyện.

Dương Lỗi gật đầu:

- Không sai, Dẫn Linh Trận này đích đích xác xác là đang bố trí ở bên dưới, cho nên có khả năng khẳng định, phía dưới này mới thật sự là Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận. Mà thứ chúng ta cần phải tìm kiếm, hẳn là đang ở phía dưới Tế Đàn này .

- Ngươi làm thế nào mà phát hiện ra được ?

Đối với việc Dương Lỗi lại có thể phát hiện ra vấn đề mà chính mình đều không phát hiện được, Chu Nhiên cực kì kinh ngạc. Phải biết rằng bản thân lão chính là cấp bậc tạo hóa đỉnh cao, tinh thần lực cực kỳ cường đại. Khi dùng thần thức bao trùm, trừ phi là có tình huống đặc thù nào đó, nếu không đều sẽ không có chỗ nào che dấu nổi.

Nhưng mà nơi này bố trí cấm chế đặc thù làm cho thần thức không thể đủ sức thi triển bao trùm cả Tế Đàn, chỉ có thể dùng mắt xem xét đến cự ly không xa. Mà Dương Lỗi có tu vi còn yếu như thế, tinh thần lực mặc dù không tồi, nhưng mà so sánh với chính mình thì đó vẫn là cách biệt một trời.

Vậy mà chính mình đều không hề phát hiện ra, lại để cho hắn nhìn ra manh mối. Điều này chỉ có thể nói, đồ đệ này có thiên phú bẩm sinh về mặt trận pháp đã đạt tới một tình trạng làm cho người ta cảm thấy khó có thể tin nổi.

Dương Lỗi tự nhiên không cách nào nói ra chính mình có được Chân Thực Ưng Nhãn có khả năng nhìn thấu tất cả ngụy trang, tất cả ma thuật, có khả năng nhìn thấu đầy đủ mọi thứ chuyện thiệt giả. Cho nên đối với với câu hỏi như thế của Chu Nhiên thì hắn chỉ có thể đủ nói chính mình là vận khí tốt gặp may mắn .

Chu Nhiên suy nghĩ một chút, điều này đích thật là giải thích tốt nhất. Nếu như lão nói không phải may mắn, vậy thì điều đó liền chứng minh tại phương diện trận pháp hắn đã là hoàn toàn cao hơn chính mình.

Có điều trong lòng Chu Nhiên cũng biết rõ ràng, hiện nay Dương Lỗi tuy rằng có thiên phú bẩm sinh cực cao tại phương diện trận pháp, nhưng chẳng qua cũng là Trận Pháp Sư cao cấp mà thôi, còn cách chính mình có lẽ vẫn là một đoạn chênh lệch rất lớn.

Chính mình hiện nay mặc dù vẫn chưa có thể đột phá tiến vào cảnh giới đại tông sư, nhưng đã là Trận Pháp Sư cấp tông sư, hơn nữa đã đạt tới trình độ đỉnh cao, chỉ cần có cơ hội là có thể đủ sức bước vào trình độ đại tông sư .

Nhưng điều đáng tiếc chính là, bản thân Chu Nhiên một mực không thể đột phá giới hạn của trận pháp tông sư để đi vào cấp bậc trình độ đại tông sư. Nếu muốn đột phá tiến vào đại tông sư, không biết còn cần bao nhiêu thời gian. Có lẽ vài ngày, có lẽ mấy tháng, thậm chí vẫn còn có khả năng cho đến cuối đời đều không đạt được mục đích này.

Mà hiện nay tuổi thọ của bản thân Chu Nhiên sắp hết, đã không còn nhiều thời giờ. Cho nên lần này nếu muốn có chỗ đột phá tại cảnh giới võ đạo, để nhìn một chút xem sau khi đột phá, có đúng là có thể cũng kéo theo đột phá tại phương diện trận pháp .

- Chúng ta cứ đến mà nhìn kỹ vài lượt .

Nếu đã phát hiện manh mối, lại không thể lựa chọn cách làm như vậy, hơn nữa Chu Nhiên cũng muốn nhìn một chút xem suy đoán của Dương Lỗi có đúng là chính xác thế không. Có điều từ tình huống hiện tại xem ra, suy đoán của hắn mười phần chính xác, mọi thứ đều là sự thật.

Dương Lỗi gật đầu. Hắn nghĩ rằng với tu vi của Chu Nhiên thì hẳn là sẽ không e ngại Chu Nghị. Nhưng điều lo lắng duy nhất chính là, Chu Nghị này làm chuyện bại lộ ra ngoài. Khi đó nói vậy sẽ chính là kết cục lưỡng bại câu thương. Mặc dù tình huống như thế rất khó phát sinh, nhưng ai lại cam đoan trăm phần trăm đây?

Loại người như Chu Nghị, một khi ép vào tình trạng khẩn cấp chuyện gì hắn cũng đều làm được .

Mà lúc này, Chu Nghị tựa hồ có chuyện gì nên rời đi theo một mật đạo từ phía dưới Tế Đàn. Điều này thực sự cũng đã khiến cho Dương Lỗi thở phào nhẹ nhõm. Cứ như vậy, điều khiến chính mình lo lắng cũng không cần phải để ý nữa, Chu Nghị đã không có mặt thì cũng không cần lo lắng sẽ bị bại lộ ra ngoài.

Dương Lỗi dưới sự trợ giúp Chân Thực Ưng Nhãn chả mấy chốc liền tìm được lối vào Tế Đàn ở dưới đất .

Thấy lối vào này, trong lòng Chu Nhiên giật mình, xem ra chuyện không phải đơn giản như vậy. Quả là đồ đệ kia của mình, thật sự là có dã tâm không nhỏ. Hai Tế Đàn một thật một giả, ngay cả chính mình cũng không biết. Như vậy, chỉ sợ là chưởng môn Tu La Điện này cũng sẽ không biết ? Như thế, có thể thấy được, chính hắn một đại đồ đệ, tính toán không nhỏ, hắn cực kì thèm khát muốn cướp lấy lực lượng của Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận, nhập hết thu hoạch vào bản thân. Nói như vậy thì thực lực của hắn, ở trong cả đại lục Sùng Võ, phỏng đoán cũng không còn người nào dám tranh giành đỉnh cao .

Đối với tính cách của đại đồ đệ Chu Nghị này thì trong lòng Chu Nhiên hiểu rất rõ ràng. Nếu như không phải là do tính cách của hắn thì Chu Nhiên cũng sẽ không hao phí tâm tư muốn tìm kiếm một đồ đệ khác .

Sau khi hai người tiến vào Tế Đàn bên dưới thì liền cảm giác được sát khí nồng đậm.

Cả Tế Đàn có vẻ thập phần âm u lạnh lẽo, nhưng dẫu sao vẫn lại có khả năng tiếp thu được. Còn ở nơi này có lực lượng khủng bố đang không ngừng thai nghén, nhưng bởi vì nơi này có trận pháp cấm chế đặc thù hạn chế ngăn cách, cho nên Tế Đàn giả mạo ở bên trên căn bản là không tiếp thu được. Nơi này và trên bề mặt, quả thực là cách biệt một trời.

- Âm Sát Châu?

Đến khi hai người nhìn thấy ở quanh bốn phía Tế Đàn có treo những hạt châu đang không ngừng tản mát ra sát khí đen tuyền liền mở to hai mắt nhìn. Cái này đích xác là Âm Sát Châu. Ở đây có cửu cửu tám mươi mốt viên Âm Sát Châu, mỗi một viên Âm Sát Châu này đều ẩn chứa năng lượng cực kỳ khủng bố.

Nếu như hoàn toàn phát huy ra được năng lượng của cửu cửu tám mươi mốt viên Âm Sát Châu thì sẽ bồi dưỡng ra được một siêu cấp cao thủ. Đó cũng chính là uy lực của đại trận Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận đích thực. Đương nhiên Âm Sát Châu này cần phải hút lấy mười vạn sinh hồn lực lượng mới có thể làm được như vậy, nếu không căn bản không phát huy ra ngoài nổi.

Như thế đúng là khiến cho Chu Nhiên đã nghĩ ra, tại sao Chu Nghị định làm sớm hơn. Thì ra lão còn tưởng rằng nguyên nhân thật sự là hắn lo lắng cho bảy đại Tiên Tông duyên cớ, lại không nghĩ rằng là chính hắn nghĩ muốn lợi dụng Âm Sát Châu.

Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận này dùng nữ nhân với Cực Âm thân thể làm trận nhãn,. So với dùng Âm Sát Châu làm trận nhãn thì uy lực của nó xem ra cũng không phải rất lớn. Nhưng mà thời gian lập xong trận pháp thậtsự là có điểm khác nhau, sử dụng Âm Sát Châu cần đến thời gian cũng phải dài hơn một chút. Mà sử dụng Cực Âm thân thể thì thời gian bố trí lại ngắn hơn một chút .

Mặt khác dùng Cực Âm thân thể và dùng Âm Sát Châu thì vẫn còn có một chút khác biệt, đó chính là tính nguy hiểm. Nếu như sử dụng Âm Sát Châu thì trong quá trình bố trí, tính nguy hiểm càng lớn hơn, khả năng thất bại có thể tính là tương đối cao. Còn sử dụng nữ nhân với Cực Âm thân thể để tế hiến như vậy thì những lực lượng này sẽ ôn hòa hơn rất nhiều, xác xuất thành công cũng sẽ cao hơn rất nhiều.

Nhưng còn có một khác biệt nữa, cũng chính là lợi ích khi sử dụng Âm Sát Châu. Nếu như sử dụng Âm Sát Châu, như vậy sau khi thành công thì Âm Sát Châu này sẽ trở thành một món báu vật. Báu vật này có uy lực cực mạnh, so với Tiên Khí bình thường thì chỉ mạnh hơn chứ không kém.

Đúng ra xác thực mà nói, luyện chế ra Âm Sát Châu như vậy thì sẽ thành một món Ma Khí. Ma Khí này dẫu có cấp bậc tương đương cùng Tiên Khí, nhưng uy lực của nó càng khủng bố hơn, càng hung ác độc địa hơn, cứ xuất thủ liền phải đưa người vào chỗ chết. Không thể so với Tiên Khí, Ma Khí như vậy thông thường mà nói đều là một khi xuất ra thì nhất định thấy huyết. Nếu nó không thấy huyết, như vậy Ma Khí sẽ cắn trả, hút lấy huyết dịch của chủ nhân để đền bù .

Cho nên so sánh giữa Ma Khí và Tiên Khí, uy lực mặc dù lớn hơn một chút, nhưng chính là không dễ dàng khống chế. Nếu gặp quá nhiều cơ hội cắn trả thì thậm chí vẫn còn có khả năng sẽ bị Ma Khí khống chế, trở thành nô lệ cho Khí Linh của Ma Khí. Trở thành một con ma đích thực chỉ biết tới giết chóc mà không có bất cứ ý thức bản thân gì .

- Thế nào, sư tôn, con suy đoán không sai chứ?

Lúc này Dương Lỗi hỏi.

- Quả nhiên như thế.

Chu Nhiên gật đầu, tiếp theo thở phào một hơi. Nếu mà Chu Nghị đã luyện chế thành công Âm Sát Châu này, như vậy trên tay khẳng định dính đầy máu tươi. Khó trách trước đây khi gặp Chu Nghị đã phát hiện hắn có sát khí quấn thân, thì ra nguyên nhân là vì luyện chế Âm Sát Châu. Xem ra đại đồ đệ này của mình đã chuẩn bị từ rất lâu. Báu vật Thuần Dương Châu để chế luyện Âm Sát Châu này đều đã tìm được rồi, quả thực là lợi hại.

- Sư tôn, lần này chúng ta thu lấy Âm Sát Châu này, hơn nữa cửu cửu tám mươi mốt Cực Âm thân thể kia cũng không còn. Con nghĩ bọn họ liền vô phương bố trí Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận kia.

Dương Lỗi có vẻ hơi không thể chờ đợi được. Hắn không nghĩ tới Chu Nghị lại cất giấu Âm Sát Châu kia ở lại chỗ này.

Uo¨u G\yỀjX U¢kI b\∂ d_j\u ros

Chu Nghị hẳn là sẽ không có chuẩn bị được món thứ ba nữa. Nếu như hắn thật sự là vẫn còn chuẩn bị làm một đám Cực Âm thân thể thứ ba nữa, như vậy cũng thật sự là rất biến thái.

Chu Nhiên gật đầu.

Thấy Chu Nhiên gật đầu, Dương Lỗi liền tính toán ra tay. Thân hình vừa động, hắn liền muốn đi cầm lấy Âm Sát Châu kia. Chu Nhiên thấy thế thì bị dọa đến hoảng sợ, vội vàng kéo Dương Lỗi lại mà nói:

- Đợi đã, không nên gấp gáp.

- Tại sao lại thế ?

Dương Lỗi không giải thích được, đành hỏi.

- Cái đồ tiểu tử thúi nhà ngươi. Ngươi không muốn sống nữa sao. Đây chính là Âm Sát Châu, nó có sát khí rất nặng. Mặc dù so ra kém khủng bố như sát khí ở Cực Âm Chi Địa, nhưng mà vẫn không phải chuyện đùa. Một khi tiếp xúc với nó, nếu như tu vi không đủ thì sẽ bị Âm Sát Chi Khí này xâm nhập trong cơ thể. Đến lúc đó trừ phi tu luyện công pháp Thuần Âm hoặc là Thuần Dương, nói cách khác nhẹ thì công lực bị phế sạch, nặng thì bỏ mạng hồn tiêu.

Chu Nhiên mở miệng giải thích .

Dương Lỗi nghe vậy há hốc miệng hỏi:

- Sư tôn, cái này sẽ không khủng bố như vậy chứ ?

Âm Sát Chi Khí này, Dương Lỗi mặc dù cảm nhận ra được , nhưng cũng không có cảm giác có cái gì không dễ chịu, cũng không hề cảm giác thấy không thoải mái gì gì đó. Chẳng qua chỉ cảm giác có hơi mát mà thôi.

- Không khủng bố? Hừ hừ, tiểu tử ngươi, Âm Sát Chi Khí của Âm Sát Châu này ngay cả ta đều là cực kỳ kiêng kỵ, tuyệt đối không dám dễ dàng dùng tay để cầm lên như thế. Tiểu tử ngươi thật sự là to gan lớn mật. Thứ mà ngay cả ta đều không đối phó được, ngươi cho rằng ngươi so sánh lão phu ta còn lợi hại hơn sao?

Chu Nhiên tức giận hỏi.

- Sư tôn, không phải là người đang dối gạt ta đi? Tại sao con không có cảm giác gì quá lớn, chỉ là cảm giác Âm Sát Châu này gây ra cảm giác có hơi mà thôi. Còn mặt khác thì con cũng không hề bị ảnh hưởng.

Dương Lỗi cất tiếng giải thích .

- Ngươi… Ngươi nói là sự thật? Ngươi vừa rồi cũng chỉ là cảm giác được hơi man mát mà thôi sao ?

Trên mặt Chu Nhiên hiện ra nét cực kì kinh dị. Vừa rồi hai tay Dương Lỗi chỉ thiếu chút nữa liền tiếp xúc với Âm Sát Châu. Dựa theo lẽ thường, dẫu chỉ hơi cách xa một chút mà cũng đều có thể bị Âm Sát Chi Khí xâm nhập vào người, Nhưng Dương Lỗi lại chỉ cảm thấy đã có chút cảm giác mát mà thôi, điều này làm cho Chu Nhiên rất giật mình. Không hợp với lẽ thường, chẳng lẽ là bởi vì thể chất của Dương Lỗi có duyên cớ đặc thù?

Dương Lỗi gật đầu nói nghiêm túc:

- Đúng vậy, sư tôn, xác thực con chỉ là cảm thấy có một chút cảm giác man mát mà thôi. Con nghĩ, điều này đại khái là có nguyên nhân bởi vì thể chất của con. Cho nên nếu con cầm Âm Sát Châu, hẳn là không có vấn đề gì.

Kỳ thật Dương Lỗi cũng có thể không cần thiết dùng tay để cầm lấy. Hắn hoàn toàn có khả năng trực tiếp thu hút vào trong thế giới Mộng Huyễn của mình. Nói vậy, căn bản không có bất cứ phải lo lắng về chuyện gì. Mặc dù là sát khí này cực kỳ dũng mãnh, có thể sẽ ảnh hưởng đến chính mình, thậm chí khiến cho chính mình tẩu hỏa nhập ma thì cũng không cần thiết lo lắng vì nó chỉ vào không gian thế giới kia.

- Ngươi xác định? Nếu quả thật là như vậy thì cũng không có việc gì. Nhưng nếu như không phải như thế, ngươi cầm lấy Âm Sát Châu như vậy thì hậu quả thiết tưởng không chịu nổi. Không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, ngươi có lẽ cẩn thận một chút thì tốt nhất. Âm Sát Châu này, liền để ta đến thu đi.

Tuy nói, Chu Nhiên tin tưởng Dương Lỗi như thế. Nhưng vì nghĩ đến an toàn cho Dương Lỗi, Chu Nhiên lại không muốn để cho đồ đệ chính lão vừa mới thu hoạch đi mạo hiểm.

Dương Lỗi cũng là cười, trước mắt sư tôn này đối với chính mình có lẽ cực kì quan tâm. Như vậy cũng nhìn ra, Chu Nhiên cũng không phải là kẻ đại gian đại ác. Bái ông ta làm thầy, xem ra cũng không có việc gì. Trong lòng Dương Lỗi lại có thêm một phân thiện cảm đối với Chu Nhiên .

- Sư tôn, không có việc gì, con có thể chất đặc thù, ngay cả Huyễn Trận đều không phải sợ hãi. Âm Sát Châu này, mặc dù là có Âm Sát Chi Khí cường thịnh hơn đi chăng nữa, nhưng căn bản không mê hoặc được con. Hơn nữa Âm Sát Chi Khí này tựa hồ đối với con không có bất cứ ảnh hưởng gì. Nếu như Âm Sát Châu này thật lợi hại và khủng bố như sư tôn ngươi nói, vậy thì có lẽ cứ để con cầm cho thỏa đáng. Vạn nhất sư

tôn ngài cầm vào, nếu mà lại gặp cắn trả thì hậu quả kia có thể rất phiền toái. Đến lúc đó chúng ta chưa chắc có thể trở ra khỏi Tu La Điện này.

Dương Lỗi nhìn Chu Nhiên mà nói, đó cũng là suy nghĩ ở trong lòng Dương Lỗi. Nếu như Âm Sát Chi Khí này gây tổn thương đến Chu Nhiên như thế, một khi gặp phải cao thủ cảnh giới Tạo Hóa thì thật là liền có chút phiền phức.

Nếu như là chỉ có một mình một người như thế, vậy thật sự cũng không phải cần lo lắng điều gì. Nhưng vẫn còn Cổ Thu Hàn Tiêu Thanh Thạch bọn họ, bọn họ cũng không có Chân Thực Ưng Nhãn như mình, nên một khi bị trận pháp hoặc là cơ quan cấm chế vây khốn như vậy, đó chính là một chuyện đại phiền toái .

- Ngươi nói như vậy, thật cũng không sai.

Chu Nhiên đã ở tại Tu La Điện này nhiều năm như vậy, đối với thực lực của Tu La Điện này thì lão biết một ít đại khái. Nhưng vẫn còn có rất nhiều điều vẫn không hiểu được hết.

Tối thiểu ở trong tay chưởng môn có một chi đội ngũ bí mật. Chi đội ngũ này có thực lực vô cùng dũng mãnh. Nghe nói, tu vi yếu nhất đều đạt tới cảnh giới Luân Hồi, hơn nữa cao thủ cảnh giới Tạo Hóa lại có nhiều hơn hai người.

Tổng nhân số của nó đạt tới hơn trăm người, hơn nữa có khả năng tạo thành trận pháp. Một khi đã tạo thành thì uy lực của trận pháp là vô cùng vô tận. Mặc dù là cao thủ cấp bậc cảnh giới Tạo Hóa đỉnh cao thì cũng không nhất thiết có thể sống sót.

Có điều là chi đội ngũ này sẽ không dễ dàng xuất hiện, trừ phi là Tu La Điện này rơi vào tình trạng sinh tử tồn vong. Phải đến tình trạng đó thì chưởng môn mới có thể điều động bọn họ. Nếu không vào lúc bình thường, mặc dù là chưởng môn cũng phải được những người đó gật đầu mới có thể sủ dụng.

- Vậy. .. Nếu như là ngươi đến lấy thì nhất định phải cẩn thận. Nếu như không được, lập tức liền nói cho ta biết.

- Yên tâm đi, sư tôn. Con còn trẻ, con còn có chặng đường còn phải đi rất dài, cho nên không biết dùng tánh mạng của mình để đùa giỡn .

Dương Lỗi thấy Chu Nhiên đồng ý, liền nói mấy câu .

Nói xong, Dương Lỗi liền lại lần nữa mở Chân Thực Ưng Nhãn ra, tránh qua cấm chế để đi tới viên Âm Sát Châu thứ nhất ngay trước mặt. Ở chung quanh viên Âm Sát Châu này cũng tịnh không hề bố trí cấm chế đặc thù gì khiến cho Dương Lỗi thấy khác biệt.

UoVu G\yỀjX UP·I b\∂ d_j\u r©s

Nhưng mà hắn nghĩ, nếu như phỏng đoán là Chu Nghị tương đối tự tin đối với chính mình, hắn cho rằng nơi này không có người phát hiện. Còn khả năng thứ hai là Âm Sát Châu này thật sự vô cùng khủng bố, nếu như không có biện pháp đặc biệt thì không có khả năng tiếp xúc với nó .

Ngay từ đầu, Dương Lỗi đã chuẩn bị trực tiếp thu vào trong thế giới Mộng Huyễn. Nhưng kết quả của nó cũng khiến cho Dương Lỗi lấy làm kinh hãi. Âm Sát Châu này lại không thể thu vào được, điều này làm cho Dương Lỗi cảm thấy có hơi khó giải quyết.

Âm Sát Châu này không thể thu vào trong thế giới Mộng Huyễn, đó là nó có một nguyên nhân quan trọng. Đó chính là nếu như có sinh mệnh, mọi vật sẽ có lối suy nghĩ giống người hoặc là động vật của bản thân, hoặc là của vật gì khác. Nếu như nó có ý chí của mình, hơn nữa không đồng ý tiến vào trong thế giới Mộng Huyễn, thì sẽ không có khả năng tiến vào trong đó.

Mà cái này cũng cho Dương Lỗi một nhắc nhở. Đó chính là những Âm Sát Châu này đã có ý thức của mình, hoặc là nói, Âm Sát Châu này có Khí Linh.

- Tại sao lại thế? Hẳn là không có vấn đề gì chứ ? Nếu mà có vấn đề phát sinh thì ngàn vạn lần không nên gượng ép.

Chu Nhiên cho là Dương Lỗi gặp phải phiền toái , vì vậy lại nói.

- Không phải, sư tôn, người không cần thiết lo lắng.

Dương Lỗi lắc đầu đáp

- Âm Sát Châu này có ý thức của mình. Nếu muốn thu thì cũng cần một chút thời gian. Con đang suy nghĩ biện pháp, xem làm thế nào mới có thể dùng phương pháp nhanh nhất, thích hợp nhất để thu Âm Sát Châu này, nhưng lại không thể làm kinh động đến Chu Nghị. Nếu không một khi kinh động Chu Nghị, như vậy chuyện liền phiền toái .

Dương Lỗi ngẫm nghĩ trong lòng, Âm Sát Châu này lại thai nghén ra linh trí của chính mình. Như vậy xem ra, thời gian luyện chế ra Âm Sát Châu này cũng không phải đã lâu. Nếu như Âm Sát Châu này đã nhận thức Chu Nghị làm chủ như vậy thì chuyện thật đúng là cực kì khó làm.

Một khi vũ khí trang bị đã nhận chủ, nếu muốn cướp lấy thì đâu phải là khó khăn ở mức bình thường. Nếu như đối phương có tu vi yếu thì còn dễ nói. Nhưng mấu chốt là Chu Nghị này có tu vi cực kỳ khủng bố, mặc dù không thể so với Chu Nhiên, nhưng vẫn là vô cùng lợi hại, so với chính Dương Lỗi mà nói thì cao hơn vài cấp bậc .

- Sinh ra ý thức của bản thân? Cái này... cái này... Ngươi không có nói sai?

Chu Nhiên cũng thất kinh. Mặc dù Âm Sát Châu một khi hình thành, phần lớn đều sẽ sinh ra linh trí của mình, nhưng hiện tại Âm Sát Châu này lại có linh trí của mình, chỉ sợ Âm Sát Châu này có phẩm chất tuyệt đối không thua Tiên Khí bình thường. Một khi cửu cửu tám mươi mốt viên Âm Sát Châu liên hợp tạo thành một trận pháp, vậy uy lực của nó quả thực rất khủng bố.

- Cái này đích thật là đúng sao.

- Nếu như đích thật là đúng, vậy thì liền phiền toái .

Âm Sát Châu này có ý thức của mình, tuyệt đối không phải sẽ dễ dàng khuất phục như vậy. Dạng Khí Linh như vậy đều là cực kỳ cao ngạo, hơn nữa uy lực cực mạnh. Cho nên nếu muốn thu phục Âm Sát Châu có Khí Linh như vậy làm vũ khí, trang bị thì đều rất khó, trừ phi là người có duyên, nếu không thật là hiếm có làm được .

- Không có việc gì, sư tôn, con có biện pháp. Con nghĩ Âm Sát Châu này hẳn là còn chưa hề nhận chủ.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút rồi nói .

- Nếu như còn chưa nhận chủ như vậy thì còn khá hơn rất nhiều.

Chu Nghị nghe vậy thở phào nhẹ nhõm. Nếu như thực sự Âm Sát Châu bị Chu Nghị nhận chủ , như vậy hai người mình mà muốn mang Âm Sát Châu đi, phá hư Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận này thì liền gặp khó khăn nặng nề.

Mà Dương Lỗi cũng là nhớ ra Thông Linh Thuật của mình. Hiện nay Dương Lỗi học xong vạn vật Thông Linh Thuật, nên hắn cũng có thể có khả năng trao đổi cùng với mọi thứ có được tính mạng của mình, có được ý thức của mình. Mà Khí Linh cũng đã có được linh trí của mình, có được loại ý thức riêng. Như vậy dưới sự trợ giúp của Vạn Vật Thông Linh Thuật, nếu muốn trao đổi, thậm chí muốn cho Âm Sát Châu nhận thức chính mình làm chủ, thì cũng không phải việc khó không có khả năng.

Dương Lỗi thử tiến hành bắt chuyện với Khí Linh của Âm Sát Châu. Nói thật, đó cũng không khác gì là một lần dụ đại cô nương lên kiệu. Chính mình mặc dù có Tiên Khí, nhưng hắn cũng còn chưa bắt chuyện được với chúng.

Tiên Khí, Tiên Thiên Linh Bảo khẳng định là có linh tính của chính mình, có được ý thức của mình, cũng chính là Khí Linh. Có điều bọn hắn rất cao cấp, tu vi của chính mình quá thấp nên nếu muốn trao đổi cùng bọn họ thì với thực lực bây giờ của chính mình, hiển nhiên là không được, thực lực của chính mình còn chưa đủ.

Kém đến quá xa. Thông thường mà nói, nếu như một người có thực lực bản thân lại chênh lệch quá lớn với Khí Linh của vũ khí mà hắn thu hoạch được. Khí Linh mặc dù bởi vì nguyên nhân nào đó mà chấp nhận hắn làm chủ, nhưng khi mà hắn với thực lực của chính mình không hề tăng lên đến mức độ được Khí Linh đồng ý thì nó vẫn khinh thường trao đổi cùng chính mình.

Hiện tại chính là hắn đang gặp tình huống này. Chính mình hiện nay có được Tiên Khí Linh Lung Tháp, có được Tiên Thiên Linh Bảo Không Động ấn, nhưng hai món này đều là có được linh trí của mình, nhưng do tu vi của chính mình hiện nay kém quá xa, bọn họ căn bản sẽ không trao đổi cùng chính mình.

Đương nhiên cũng có khả năng là bởi vì thực lực của chính mình quá kém, không đủ để gắng sức trao đổi. Nhưng cho dù nói như thế nào, nguyên nhân quan trọng nhất chính là thực lực của chính mình không đủ.

Nếu như thực lực của mình gia tăng thì tình huống như thế cũng không sẽ xuất hiện. Nhưng hiện nay Âm Sát Châu này, có lẽ có khả năng trao đổi.

Đương nhiên tình huống cụ thể thì cũng phải thử nhìn một chút mới có thể đủ biết.

Cho nên đối với tất cả điều này, Dương Lỗi mặc dù nắm chắc mười phần, nhưng mà vấn đề cuối cùng vẫn cứ phải chờ tới sau khi thử qua mới có thể biết kết quả.

Dương Lỗi đi tới bên cạnh Âm Sát Châu rồi thi triển Thông Linh Thuật.

Quả nhiên hắn cảm giác được vị trí Khí Linh của Âm Sát Châu trong số tám mốt viên.

Khí Linh của Âm Sát Châu thập phần âm u lạnh lẽo, nhưng mà cũng là thập phần non nớt, nhỏ yếu, hoàn toàn còn chưa được thành thục. Điểm này, Dương Lỗi có khả năng cảm giác được rõ ràng .

- Ngươi là Khí Linh của Âm Sát Châu à?

Dương Lỗi hỏi với giọng điệu thập phần hiền lành. Đối với loại Khí Linh mới ra đời, nếu như giọng điệu quá mức kích thích thì có thể sẽ làm Khí Linh khó chịu.

Nói cho cùng loại Khí Linh mới ra đời liền giống như tiểu hài tử vậy, chỉ cần là tìm đúng phương pháp thì muốn thu phục nó rất dễ dàng.

- Ngươi là ai? Ngươi… Làm sao có thể nói chuyện được với ta?

Âm Sát Châu giật mình hỏi lại. Từ khi nó sinh ra tới nay cũng muốn trao đổi với người khác. Nhưng mà dẫu cố thử như thế nào thì cũng không làm được, điều này làm cho nó cực kì buồn bực. Lần này bỗng nhiên nghe được âm thanh của Dương Lỗi khiến cho nó cũng là cực kì tò mò, cực kì hưng phấn.

UoUu G\yỀjX UPoI Í h ~¾§ G\Î« i \Òj G\ʍu

Mà Dương Lỗi nghe được âm thanh này thì cũng là vô cùng kích động. Từ giọng điệu xem ra, Âm Sát Châu này đối với việc có thể nghe được âm thanh của mình thì cảm thấy vô cùng vui mừng cao hứng, chứ cũng không có bất cứ ác ý gì. Trái ngược là một vẻ vô cùng tò mò. Nói như vậy thì xác suất thành công của mình có lẽ cực kì lớn .

- Ta là bằng hữu của ngươi. Ta gọi là Dương Lỗi, lần này tới là muốn mang ngươi đi.

Dương Lỗi nói.

- Dẫn ta đi? Mang ta đi nơi nào?

Âm Sát Châu nghe nói nói muốn dẫn nó đi thì giọng điệu lại càng là hưng phấn. Nó đã ngây người rất lâu ở chỗ này, căn bản không thể rời khỏi đây. Âm Sát Châu mới là vừa sinh ra mà thôi, liền giống như đứa trẻ tiểu hài tử. Mà tiểu hài tử đều là hiếu động, hiện nay sống ở một chỗ này thì tự nhiên cảm thấy cực kì ngột ngạt trầm lắng, làm nó không thích.

- Mang ngươi rời khỏi nơi này, đi ra bên ngoài. Bên ngoài có rất nhiều đồ chơi hay, đến lúc đó ngươi muốn làm cái gì, liền có khả năng làm cái đó.

Dương Lỗi nói.

- Oa, thật tốt quá. Vậy bây giờ ngươi liền dẫn ta rời khỏi nơi này đi?

Âm Sát Châu hưng phấn hô lên, nhìn Khí Linh của Âm Sát Châu này mà có cảm giác nó đang nhảy tưng tưng bên trong Âm Sát Châu. Dương Lỗi thầm nghĩ, thế này quả là rất dễ dàng. Hắn không nghĩ tới, chuyện lại dễ dàng như vậy.

Chuyện về Âm Sát Châu này liền giải quyết đơn giản như vậy. Đang lúc Dương Lỗi vui mừng không thôi, Âm Sát Châu đột nhiên không nói ra lời, hơn nữa vẻ mặt trông thật đau khổ .

- Tại sao lại thế, Âm Sát Châu, tại sao ngươi lại có vẻ mặt đau khổ, không cao hứng vui mừng?

Dương Lỗi nhìn thấy tình huống này, liền hỏi .

- Ta… Ta không thể đủ sức rời khỏi nơi này.

Âm Sát Châu ngẩng đầu lên mà nói.

- Tại sao? Tại sao không thể đủ sức rời khỏi nơi này?

Dương Lỗi sửng sốt

- Một mình ngươi không phải muốn rời khỏi nơi này sao? Ta biết ngươi không thể đủ sức tự mình đi, nhưng mà ta có khả năng mang theo ngươi rời khỏi đây a?

- Không phải, ta đang bị nhốt. Ngươi không mang ta đi được. Nơi này có tên vô lại, tên kia rất xấu, luôn bắt nạt ta. Nếu mà ta chạy trốn, hắn sẽ đánh ta.

Âm Sát Châu nói tới đây, thì có hơi sợ hãi.

Dương Lỗi sửng sốt, chẳng lẽ nó nói về Chu Nghị? Với thực lực của Chu Nghị, hiện tại Âm Sát Châu này mới sinh ra nên đích xác không phải là đối thủ. Hắn còn có thể đủ sức khống chế được. Hơn nữa, Chu Nghị có được Thuần Dương Châu, Thuần Dương Châu này khẳng định là đã nhận chủ. Có Thuần Dương Châu áp chế, Âm Sát Châu căn bản không có lực để đánh lại, chỉ có phục tòng.

Nhưng mà Dương Lỗi tò mò, tại sao Chu Nghị đến bây giờ không có bắt Âm Sát Châu nhận chủ? Dựa theo đạo lý mà nói, với thực lực của Chu Nghị, nếu muốn khiến cho Âm Sát Châu nhận chủ thì cũng không phải việc gì khó.

Đột nhiên, Dương Lỗi trong óc lóe lên một đạo ánh sáng.

Chu Nghị không cho Âm Sát Châu nhận chủ, phỏng đoán là do một vấn đề như vậy. Bởi vì là nguyên nhân từ Thuần Dương Châu. Thuần Dương Châu và Âm Sát Châu là tương khắc, Chu Nghị đã bắt Thuần Dương Châu nhận chủ , nếu như lại khiến Âm Sát Châu nhận chủ như thế thì có thể sẽ tạo thành phiền toái, vì một núi không thể chứa hai cọp. Âm Sát Châu này và Thuần Dương Châu là tương khắc, hơn nữa Thuần Dương Châu đâu phải là giống như Âm Sát Châu vậy, chỉ là mới sinh. Nó đã là một Tiên Khí trưởng thành, cực kỳ lợi hại.

Thuần Dương Châu này thật sự kiêu ngạo, làm sao có thể dễ dàng tha thứ Âm Sát Châu lại nhận chủ? Phải biết rằng, Âm Sát Châu này mặc dù là nhờ sự giúp đỡ của Thuần Dương Châu mới luyện chế ra, nhưng Thuần Dương Châu làm thế nào mà lại không biết rõ ràng lắm về tiềm lực của Âm Sát Châu này ?

Âm Sát Châu một khi dung hợp với Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận, sau đó thu hoạch lực lượng của mười vạn sinh hồn thì liền thật sự đã trưởng thành ., Đến sau lúc đó, thực lực của Âm Sát Châu có thể liền tăng vọt. Thuần Dương Châu tất nhiên không thể đủ sức chống lại , cho nên đối với với một Âm Sát Châu có khả năng cao hơn chính mình, lại còn là đối đầu đến chết với chính mình, thì Thuần Dương Châu làm sao có thể cùng tồn tại?

Nghĩ thông suốt điểm ấy, như vậy liền hiểu Âm Sát Châu nói tên vô lại kia là ai. Cũng nhờ có miêu tả sinh động mà tên vô lại này khẳng định chính là chỉ Thuần Dương Châu. Thuần Dương Châu này hạn chế hoạt

động của Âm Sát Châu. Như vậy nói cách khác, Thuần Dương Châu này giữ một phần lực lượng ở chỗ này, hoặc là, Thuần Dương Châu này cũng đang ở đây ?

Chân Thực Ưng Nhãn lại mở ra một lần nữa. Chính mình trước đây sau khi thấy được Âm Sát Châu liền cũng không xem xét lại cẩn thận, cho nên không hề chú ý tới ở trên Âm Sát Châu rốt cuộc còn có cái gì.

Xem xét mọi nơi mà cũng không hề phát hiện ra thứ gì, Dương Lỗi không khỏi buồn bực. Chân Thực Ưng Nhãn của chính mình lợi hại như thế nào, cấm chế nào, trận pháp nào, ma thuật nào, tất cả đều không có khả năng giấu diếm được. Mà hiện tại chính mình căn bản không hề phát hiện ra bất cứ thứ gì, chẳng lẽ Âm Sát Châu lại nói dối ?

Đây là điều không có khả năng.

Vì vậy Dương Lỗi hỏi:

- Âm Sát Châu, ngươi không phải lo lắng. Ngươi nói cho ta biết, phải làm như thế nào mới có thể mang ngươi rời khỏi đây là được. Còn những mặt khác, ta sẽ nghĩ biện pháp.

- Ngươi nghĩ biện pháp? Tốt, tốt, chỉ cần ngươi túm chặt chỗ năng lượng Thuần Dương trong cơ thể này rồi trừ đi là được.

Âm Sát Châu nghe vậy vui vẻ đáp. Nếu như có thể loại bỏ chỗ năng lượng chết tiệt này đi, vậy thì liền dễ chịu rồi. Âm Sát Châu là thuần âm, mà lực lượng của Thuần Dương Châu là thuần dương.

Hiện nay Âm Sát Châu chẳng qua là mới sinh, còn năng lượng của Thuần Dương Châu đã sớm thuần thục. So với Âm Sát Châu thì nó cao hơn không phải chỉ có một cấp bậc. Cho nên năng lượng của Thuần Dương Châu mới có thể đủ sức áp chế Âm Sát Châu .

- Lực lượng của Thuần Dương Châu?

Dương Lỗi nhíu mày, chính mình trước đây không tìm được điều gì đó khác thường. Thì ra là năng lượng của Thuần Dương Châu đang trong cơ thể của Âm Sát Châu, do đó làm cho Âm Sát Châu đã bị hạn chế, căn bản vô phương rời khỏi nơi này.

Muốn trừ khử chỗ lực lượng Thuần Dương này, đối với Dương Lỗi mà nói lại là chuyện rất dễ dàng. Hiện nay Dương Lỗi đã cao hơn cảnh giới Âm Dương Nhị Khí, hoàn toàn có khả năng khống chế Âm Dương Chi Lực .

Âm Dương Chi Lực của Dương Lỗi đâu phải là đạt tới cảnh giới Âm Dương Nhị Khí bình thường. Âm Dương Chi Lực của Dương Lỗi, đó là thuộc về Âm Dương Bản Nguyên Chi Lực, so với Võ Giả bình thường đạt tới cảnh giới Âm Dương Nhị Khí thì hắn sinh ra Âm Dương Chi Lực cao hơn vài cấp bậc.

Có thể nói, Âm Dương Chi Lực của Dương Lỗi là thủy tổ của tất cả Âm Dương Chi Lực. Nếu như Dương Lỗi lại nâng cao thêm nữa thì có khả năng Âm Dương Chi Lực sẽ chuyển hóa thành Hỗn Độn Chi Lực, thậm chí là Hồng Mông Chi Lực.

Uo£u G\yỀjX UP©I Ĥà_ G_Łju ros

- Đúng đúng, chính là Thuần Dương Châu, cái tên bại hoại kia. Hơn nữa còn có cái lão chết tiệt kia đã luyện chế ra ta mà lại không giúp ta, còn muốn Thuần Dương Châu bắt nạt ta. Hừ, rất đáng ghét. Chờ sau khi ta trưởng thành thì nhất định phải báo thù, nhất định phải đánh cho bọn họ hoa rơi nước chảy, răng rơi đầy đất.

Âm Sát Châu thở hổn hển mà nói.

Dương Lỗi nghe vậy sửng sốt, rồi cười vui vẻ.

Âm Sát Châu này, chẳng qua là tiểu hài tử mà thôi, vậy mà lại còn có thể sử dụng nhiều thành ngữ như vậy, cái này quả thật cũng là cực kì làm cho người ta ngạc nhiên.

- Hảo, hảo. Ta nghĩ không được bao lâu, ngươi liền có khả năng thu thập lão nhân kia, còn có cả Thuần Dương Châu nữa .

Dương Lỗi cười nói .

- Ừ, trong cơ thể ngươi ta cảm giác được có một cỗ khí tức thoải mái. Một cỗ lực lượng khí tức khiến cho ta thật thoải mái. Cỗ lực lượng kia, so với những nơi ta mới ra đời thì những Thuần Âm Chi Lực này còn phải thuần khiết hơn, còn cao cấp hơn. Nếu như ta nhận ngươi làm chủ, mượn cỗ lực lượng kia trong cơ thể ngươi để mà tu luyện như thế thì hẳn là có khả năng nhanh chóng tiến hóa. Đến lúc đó ta cũng sẽ không sợ hãi Thuần Dương Châu.

Âm Sát Châu nhìn Dương Lỗi mà nói vui vẻ .

Dương Lỗi biết, đây là lực lượng Cực Âm Chi Lực từ Âm Dương Nhị Khí ở trong cơ thể của chính mình. Hoặc là chân khí do chính mình tu luyện ra. Hiện nay Dương Lỗi đã sớm cảm giác được Huyền Nguyên Quyết mà chính mình tu luyện không phải tầm thường. Loại lực lượng này cơ hồ có khả năng dung hợp cùng tất cả chân khí, thậm chí so với Âm Dương Nhị Khí còn cao hơn một cấp độ.

Hiện nay hắn đã bắt đầu đồng hóa Âm Dương Nhị Khí. Hiện nay chính mình đã tu luyện Huyền Nguyên Quyết tới tầng thứ mười sáu, chỉ còn cách tu luyện tới tầng cao nhất thứ mười tám cũng vẻn vẹn còn lại có hai tầng mà thôi. Nếu như có thể tu luyện tới đại viên mãn như vậy thì Huyền Nguyên Quyết này không biết sẽ đạt tới tình trạng gì.

- Hảo, hiện tại ngươi nhận thức ta làm chủ, ta giúp ngươi loại trừ lực lượng Thuần Dương trong cơ thể .

Dương Lỗi nói với Âm Sát Châu .

Khí Linh của Âm Sát Châu nghe vậy gật đầu. Trong đó có một viên Âm Sát Châu lớn nhất, lực lượng mạnh nhất liền bay lên. Cửu cửu tám mươi mốt viên Âm Sát Châu này, chủ yếu nhất cũng chính là Khí Linh bản thể. Còn tám mươi viên Âm Sát Châu khác đều là thông qua một viên Âm Sát Châu này để liên lạc.

Dương Lỗi bức ra một giọt máu huyết, nhỏ giọt ở trên Âm Sát Châu .

Khế ước vừa thành, tinh thần lực của Dương Lỗi liền in dấu bên trên mặt viên châu. Mà vào giờ khắc này, lực lượng do Thuần Dương Châu lưu lại bên trong Âm Sát Châu lập tức xông về hướng tới vị trí Dương Lỗi đột phá vào, tựa hồ phải xóa hết dấu ấn của Dương Lỗi .

Nhưng mà Dương Lỗi là ai, Thuần Dương Châu này mặc dù lợi hại, nhưng Âm Dương Nhị Khí trong cơ thể Dương Lỗi đâu phải là dễ chọc. Dương Lỗi tu luyện ra Thuần Dương Chi Lực trong Âm Dương Nhị Khí là cường đại như thế nào, cho nên một chút năng lượng Thuần Dương này trong nháy mắt biến thành chất dinh dưỡng, bị hấp thu bằng sạch .

Tức thì lực lượng Thuần Dương trong cơ thể Âm Sát Châu liền bị Dương Lỗi cấp hoàn toàn hấp thu , Âm Sát Châu hoàn toàn thu được tự do.

- Thật tốt quá, thật tốt quá, ta rốt cục không còn bị hạn chế.

Âm Sát Châu vui vẻ kêu lên, tám mươi mốt viên hạt châu trong nháy mắt hóa thành một viên, tiếp theo hóa thành một tia sáng đen nhập vào trong cơ thể Dương Lỗi .

- Nha nha, nơi này… Nơi này lại có nhiều tiền bối lợi hại như vậy.

Đến khi Âm Sát Châu tiến vào trong cơ thể Dương Lỗi liền lập tức lại kêu lên. Trong cơ thể Dương Lỗi, trong Thức Hải và đan điền cũng đều có Tiên Khí Linh Bảo chiếm cứ.

Có Linh Lung Tháp, có Không Động ấn, còn có Kiếm Tháp, có thế giới Mộng Huyễn Châu, những thứ này đều không phải Âm Sát Châu có thể đối phó. Điều này làm cho Âm Sát Châu bị đả kích lớn.

- Hiện tại ngươi cứ cố gắng ở lại là được. Chờ khi rời khỏi nơi này, ta sẽ để ngươi ra ngoài chơi đùa .

Dương Lỗi cố ý lưu ra một phần không gian trong Thức Hải cho Âm Sát Châu .

- A, tốt, tốt, có điều ngươi phải sớm để cho ta đi ra ngoài a.

Âm Sát Châu gật lấy gật để.

Lại nói Chu Nhiên nhìn Âm Sát Châu nhập vào trong cơ thể Dương Lỗi thì bị dọa đến hoảng sợ. Cái này đâu phải là việc nhỏ.

Âm Sát Châu là vật gì vậy thì Chu Nhiên biết. Một khi bị cái đó xâm nhập vào trong cơ thể, đó là vạn phần nguy hiểm. Cho nên thấy Dương Lỗi lại bị Âm Sát Châu nhập thể thì lão lo lắng không thôi.

Thấy Dương Lỗi mở mắt, vừa lui xuống thì Chu Nhiên vội vàng tóm lấy cổ tay của hắn, thăm hỏi ân cần:

- Ngươi không sao chớ? Âm Sát Châu đâu? Làm thế nào mà lại tiến vào trong cơ thể ngươi ?

- Không có việc gì, con không sao. Âm Sát Châu đã nhận thức đồ đệ làm chủ, sư tôn ngươi không cần lo lắng.

Dương Lỗi thấy Chu Nhiên quan tâm đến mình như vậy, trong lòng lóe lên một tia ấm áp, hắn mở miệng nói .

- Thật sự?

- Thật mà.

Dương Lỗi gật đầu nói.

- Như vậy là tốt rồi.

Chu Nhiên thấy Dương Lỗi không có khác thường chút nào thì không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Chỉ cần người không có việc gì là tốt rồi, về phần Âm Sát Châu, mặc dù không thể thu được thì cũng không có vấn đề gì.

Mà lúc này, Dương Lỗi lại nghe được Hệ Thống nhắc nhở.

- Nhiệm vụ xong cơ bản, hãy quay trở về .

Nhiệm vụ mặc dù còn chưa hoàn toàn hoàn thành, nhưng mà đã hoàn thành hơn phân nửa. Chỉ cần chính mình an toàn rời khỏi nơi này, trở lại Huyền Cơ Môn, như vậy nhiệm vụ này cũng coi như là đích thực hoàn thành.

Dương Lỗi thở phào nhẹ nhõm, cũng nhờ có ý nghĩa này mà Tu La Điện này sẽ không có cơ hội bố trí lại Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận.

Trừ phi, đợi thêm vào mấy vạn năm chúng lại tập trung đầy đủ cửu cửu tám mươi mốt vị Cực Âm thân thể nữ nhân, hoặc là để Chu Nghị đi luyện chế cửu cửu tám mươi mốt viên Âm Sát Châu. Có điều Âm Sát Châu này cũng không phải dễ dàng luyện chế như vậy.

Hiện nay Âm Sát Châu này bị chính mình thu. Hơn nữa năng lượng bên trong của Thuần Dương Châu đã bị chính mình phá giải hấp thu, cho nên Thuần Dương Châu đã bị hao tổn không nhỏ.

Mà muốn luyện chế Âm Sát Châu thì cần phải có Thuần Dương Châu hoàn toàn khôi phục. Nhưng muốn hoàn toàn khôi phục nó thì đâu phải là trong một thời gian ngắn là có khả năng làm được.

Lại nói lúc này Chu Nghị đang ở trong mật thất của mình để tu luyện. Đột nhiên cảm giác được Thuần Dương Châu ở trong cơ thể đang bất an và rung động. Nhưng mà hắn lại không có cách nào trao đổi với Thuần Dương Châu.

Có điều hắn lại cảm giác được Thuần Dương Châu sau khi bị rung động thì năng lượng tựa hồ giảm xuống rất nhiều, uy lực giảm đi không sai biệt lắm áng chừng một phần năm.

Trong lòng Chu Nghị cả kinh. Hắn lập tức nghĩ rằng có thể là Âm Sát Châu đã xảy ra vấn đề. Ngoại trừ Âm Sát Châu ra thì cũng không có gì có thể làm cho Thuần Dương Châu của mình như thế.

Uo¢u G\yỀjX UP¨I Ĥà_ G_Łju r©s

Cho nên Chu Nghị lúc này rất là sốt ruột.

Lập tức hắn ra khỏi mật thất, chạy về hướng tới Cửu Thiên Luyện Hồn Đại Trận Tế Đàn .

- Bên phải phía trước áng chừng một trăm thước, có một gia hỏa tu vi cực kỳ khủng bố. Tu vi của hắn, so với Chu Nhiên sư tôn ngài càng lợi hại hơn .

Dương Lỗi giải thích .

- Áng chừng một trăm thước ở phía trước ?

Chu Nhiên nghe vậy liền phát tán thần trí của mình về phía trước, nhưng ngay sau đó toàn thân chấn động, còn sắc mặt có hơi trắng bệch.

Thấy Chu Nhiên như vậy, trong lòng mọi người đều run lên.

- Tình huống thế nào?

- Mọi người không nên hành động thiếu suy nghĩ. Người kia tu vi rất khủng bố , tiểu Lỗi nói đúng, tu vi của người kia hơn xa ta.

Chu Nhiên nói.

- Tên này… Hắn là người của Tu La Điện này ?

- Sư tôn, người ở Tu La Điện này lâu như vậy, chẳng lẽ vẫn không biết ở chỗ này có cường giả như vậy sao?

Dương Lỗi suy đoán, người này, chỉ sợ là hiện nay chính là nhân vật cường đại nhất Tu La Điện này. Lão thân là một vị trưởng lão từng trải của Tu La Điện này, không có khả năng không biết đến sự tồn tại của một vị cường giả siêu cấp như vậy .

- Chẳng lẽ là hắn?

Chu Nhiên trong lòng cả kinh, bật thốt ra khe khẽ trong miệng .

U©ou G\yỀjX UP¢I ±¾H G\Ł§ ¦_Ŀj i\Îju ros

- Hắn? Tiền bối, ngài biết đó là người nào? Là địch hay là bạn?

Cổ Thu Hàn vội hỏi .

- Nếu như là hắn thì chúng ta còn có một tia cơ hội.

Chu Nhiên hít một hơi thật sâu rồi nói

- Hai trăm vạn năm trước, Tu La Điện này vẫn còn mới chỉ đến vị nhậm chức chưởng môn thứ ba Tu Viễn Minh. Khi đó Tu Viễn Minh có bằng hữu tốt tên là Diệp Hạo. Diệp Hạo có tu vi cực cao, tu luyện còn chưa quá năm vạn năm mà cũng đã nửa chân bước vào cấp bậc kia.

- Lúc ấy Diệp Hạo chiếm được một món Tiên Khí, Tiên Khí này chính là Thuần Dương Châu. Có Thuần Dương Châu này trợ giúp, Diệp Hạo nắm chắc trong vòng trăm năm sẽ phi thăng thượng giới.

- Tu Viễn Minh mặc dù cực kì tốt với Diệp Hạo, nhưng quan hệ đến vấn đề phi thăng thượng giới như vậy, Tu Viễn Minh liền nảy ra ý định trong lòng. Nếu như có được Thuần Dương Châu, Tu Viễn Minh cũng có cơ hội phi thăng thượng giới.

- Với tư chất của Tu Viễn Minh mà nói, so với Diệp Hạo thì kém hơn rất nhiều. Nhưng nếu như có được Thuần Dương Châu, Tu Viễn Minh cũng liền có cơ hội phi thăng thượng giới. Cho nên vì muốn có được cơ hội này, thu được Thuần Dương Châu, Tu Viễn Minh đã xếp đặt một độc kế, muốn hại chết Diệp Hạo, cướp lấy Thuần Dương Châu.

- Trải qua sự chuẩn bị tỉ mỉ, hơn nữa Diệp Hạo đối với Tu Viễn Minh không hề đề phòng chút nào. Dù như thế nào hắn cũng không nghĩ ra bạn tốt sinh tử mà chính mình kết giao lại sinh ra tâm tư như vậy đối với chính mình, muốn đẩy chính mình vào chỗ chết.

- Trong tình huống không hề đề phòng, Diệp Hạo bị Tu Viễn Minh đánh cho trọng thương. Có điều Diệp Hạo dù sao cũng là Diệp Hạo, mặc dù bị đánh cho bị thương nặng, nhưng hắn lại thiêu đốt tính mạng của mình đánh cho Tu Viễn Minh bị trọng thương, bao gồm Thuần Dương Châu cũng bị đánh bay đi ra ngoài.

- Cuối cùng Tu Viễn Minh mặc dù giết chết được Diệp Hạo, nhưng cũng bị thương nghiêm trọng, Thuần Dương Châu cũng không có được. Bởi vì thẹn quá hóa giận, Tu Viễn Minh dùng Liệt Dương hỏa thiêu đốt linh hồn của Diệp Hạo, sau khi nghiền vụn xác chết thì đem ra phơi thây .

- Ta nghĩ người có thể có tu vi khủng bố như vậy thì cũng chỉ có hắn.

- Sư tôn, ngài nói rằng, người này chính là Diệp Hạo kia?

Dương Lỗi hỏi.

Chu Nhiên gật đầu:

- Chỉ sợ cũng người này, liền chỉ có Diệp Hạo.

- Ha ha… Ha ha ha ha ha ha… Không nghĩ tới, không nghĩ tới đã trôi qua nhiều năm như vậy mà lại còn có người còn nhớ Lão Tử.

Lúc này, một âm thanh nặng trình trịch chợt vang lên bên tai mọi người. Âm thanh này tựa hồ là truyền tới từ bốn phương tám hướng, làm cho người ta không cảm giác được vị trí của người nói chuyện .

Mọi người lập tức cả kinh, làm động tác chuẩn bị chiến đấu mà nhìn về phía trước trăm thước. Dương Lỗi dùng Chân Thực Ưng Nhãn phát hiện, vầng ánh sáng màu đen kia bắt đầu trở nên rõ ràng hơn, đó là một người nam nhân trung niên vóc dáng dong dỏng cao.

Hư ảnh của nam nhân kia nhoáng lên. Nó biến mất trong nháy mắt, ngay sau đó xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Tiền bối, chúng ta vô ý xúc phạm. Nhưng mà vì chạy trốn Tu La Điện này đuổi giết, cho nên đành mượn đường mà đi.

Chu Nhiên đứng dậy, nhìn Diệp Hạo nói.

- Bọn họ đã đến đây rồi.

Lúc này khóe miệng Diệp Hạo nhếch lên một nụ cười lạnh lùng khắc nghiệt. Thì ra lão vốn tính toán thu thập mấy người này để giúp khôi phục nguyên khí của chính mình. Nhưng mà nếu những người này là kẻ địch của Tu La Điện, vậy thì liền thả bọn họ một con đường sống. Hơn nữa phía sau có những gia hỏa của Tu La Điện này chạy tới, chúng có tu vi không kém, vậy là đủ rồi.

- Các ngươi đi thôi, lúc trước ta muốn giết các ngươi, nhưng mà nếu như các ngươi là kẻ địch của Tu La Điện này, ta liền tha các ngươi một con đường sống.

Diệp Hạo vung tay lên, thân hình hắn lại biến mất lần nữa. Lão bay về hướng mấy người của Tu La Điện .

Sau khi Chu Nhiên nhìn Diệp Hạo rời đi liền thở phào nhẹ nhõm. Còn những người khác cũng là mồ hôi lạnh ứa ra đầy lưng. Kẻ này tạo ra áp lực quá lớn.

- Chúng ta đi thôi.

Cổ Thu Hàn nói .

Mọi người gật đầu.

Nán lại thêm ở chỗ này một phần mười canh giờ, liền sẽ có nhiều hơn một phần nguy hiểm. Ai mà biết, Diệp Hạo kia có thể đổi ý hay không. Một khi lão ta đổi ý quay lại tìm đám người mình để gây phiền toái, vậy thì có thể bị thảm.

Chu Nhiên mang theo mọi người tiếp tục hướng về phía trước, chạy tới chỗ mật đạo kia .

Chả mấy chốc một nhóm mấy người liền đi tới lối vào mật đạo, nơi này là lối vào một cổ mộ, xem ra cực kì u ám. Quả là không nghĩ rằng Tu La Điện này lại còn có một mật đạo như vậy, chỉ sợ người bình thường không biết.

Nơi này cũng là như thế, Âm Khí rất nặng, là một chỗ âm u hiếm có. Người nào có thể chất hắc ám, hoặc là người tu luyện thuần âm công pháp mà tu luyện ở chỗ này, thì có khả năng đạt được hiệu quả tăng lên gấp nhiều lần. Nơi này mặc dù linh khí không phải rất sung túc, đối với những người tu luyện thuần âm công pháp này thì tuyệt đối là cực kỳ có lợi.

Chu Nhiên đi tới lối vào, lão đánh ra vài đạo thủ ấn. Cửa hầm mộ kia mở ra trong nháy mắt .

- Đi, chúng ta chạy mau.

Chu Nhiên vung tay lên, dẫn đầu tiến vào trong mộ, đám người Dương Lỗi theo sát sau đó.

Mộ đạo cũng không phải rất rộng rãi, vẻn vẹn có khả năng cho phép hai người cùng đi qua mà thôi. Nhưng mà điều làm cho Dương Lỗi giật mình chính là, khi hắn dùng Chân Thực Ưng Nhãn để xem xét thì trong ngôi mộ này lại toàn bộ đều là Cương Thi. Những Cương Thi này, cái nào cái nấy đều có thể so với Võ Giả cảnh giới Luân Hồi, còn cường đại nhất lại đạt tới cấp bậc Ngưng Thần .

- Không nên xông loạn, đi theo ta là được, nơi này cực kì nguy hiểm.

Chu Nhiên lên tiếng nhắc nhở

- Trong mộ huyệt này, trận pháp cấm chế rất nhiều. Hơn nữa không phải người bình thường có khả năng phá giải. Hồi đó lúc ta phát hiện nơi này, đều thiếu chút nữa không ra được. Mà lần này đây là ta mạo hiểm mang theo mọi người vào.

Chu Nhiên cũng không hề giấu diếm, chuyện đích thật là như thế. Hồi đó lúc phát hiện nơi này và đồng thời xông vào, Chu Nhiên thiếu chút nữa đành để lại mạng nhỏ ở chỗ này. Nhưng mà cũng là bởi vì ở chỗ này, Chu Nhiên được lòng một vị tiền bối bày trận thuật, nên đã giúp cho Chu Nhiên có thể đột phá đến Trận Pháp Sư cấp tông sư .

Cho nên nơi này mặc dù cực kì nguy hiểm, nhưng với thực lực hiện tại Chu Nhiên mà nói thì cũng là không có nỗi lo cho tính mạng. Mà trước đây lão coi như là tương đối quen thuộc đối với nơi này, nên chỉ cần không xông loạn liền không có vấn đề. Đương nhiên nếu như mà không cẩn thận để động chạm đến cơ quan, tác động tới cấm chế của trận pháp, như vậy chuyện liền có chút phiền phức.

Tuy nhiên điều lão không biết chính là, những cấm chế trận pháp này trái lại không đáng khiến cho Dương Lỗi để ý trong lòng. Điều làm cho Dương Lỗi lo lắng chính là những Cương Thi này.

U©©u G\yỀjX UPPI ±¾H G\Ł§ ¦_Ŀj i \Îju r©s

Nơi này nhiều Cương Thi như thế, hơn nữa tu vi của bọn chúng đều cực kỳ khủng bố.

Cương Thi không thể so với Võ Giả bình thường, mặc dù là cảnh giới tu vi ngang bằng giống hệt như Võ Giả, nhưng khí bắt đầu đích thực chiến đấu thì Cương Thi có khả năng dựa vào thể chất dũng mãnh của bản thân để chiếm cứ thượng phong .

Cho nên thứ làm cho Dương Lỗi lo lắng nhất, không phải cường đại cấm chế hoặc là trận pháp cơ quan ở nơi này. Dương Lỗi lo lắng chính là Cương Thi nơi này, hơn nữa những Cương Thi này tựa hồ là đang bảo vệ vật gì đó.

Vật này lại làm cho Dương Lỗi cực kì tò mò. Thứ mà có thể làm cho nhiều Cương Thi với tu vi biến thái như vậy phải bảo vệ, tất nhiên không phải là thứ đơn giản. Có lẽ là vương của bọn hắn hoặc là một món báu vật.

Nhưng mà lúc này Dương Lỗi mặc dù là tò mò, nhưng cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, một khi làm kinh động những Cương Thi này, như vậy mấy người kia ở nơi này, tuyệt đối là gặp đại phiền toái.

Nơi này mộ huyệt rất lớn, Cương Thi nhiều không kể xiết, mặc dù là đơn đả độc đấu cũng không lo lắng. Nhưng những Cương Thi này có số lượng nhiều, thậm chí cũng có thể làm cho đám người của mình kiệt lực mà chết ở chỗ này.

- Yên tâm đi, cái này chúng ta đều biết đến.

Cổ Thu Hàn đáp.

Nơi này khiến cho Cổ Thu Hàn có một loại cảm giác bất an, cho nên trong lòng cũng là cực kì cảnh giác. Đối với lời dặn dò của Chu Nhiên thì đương nhiên sẽ không làm trái. Dù sao nơi này chính mình căn bản chưa quen thuộc. Mặc dù tu vi của chính mình không tồi, lại có báu vật hộ thân, nhưng ở dạng địa phương chưa biết gì như thế này thì còn phải cẩn thận thì tốt hơn.

Mọi người một mạch cứ thế mà đi về phía trước ở trong mộ đạo. Sau khi đi ước chừng nửa giờ thì đi tới một chỗ rộng rãi. Nơi này Âm Khí rất nặng, làm cho người ta cảm thấy thân thể phát lạnh.

Dương Lỗi một mực mở Chân Thực Ưng Nhãn ra. Lúc này xuyên thấu qua vách đá, trong một chỗ thạch thất (phòng đá) cực lớn ở cách đó không xa, điều khiển cho Dương Lỗi kinh ngạc, đó là một chiếc quan tài đá thật lớn. Ở trong quan tài đá là một khối xác chết. Nó cực kỳ cao lớn, người mặc áo giáp vàng, ở chỗ mi tâm có một ấn ký làm cho người ta phải rung động theo.

Đó là một ấn kí giọt lệ màu vàng bình thường. Lúc ở tại Huyền Cơ Môn, Dương Lỗi đã từng nhìn thấy ở trong sách cổ. Đó là Tiên Thai Ấn Kí sau khi đắc đạo thành tiên .

Người này không ngờ là một tiên nhân, nhưng lại không phải tiên nhân bình thường .

Một vị tiên nhân bị mai táng ở chỗ này, khó trách chết đi, cũng có uy áp khủng bố như thế. Khí thế này đều không phải chính mình có khả năng chống lại. Nếu như tu vi của chính mình đột phá đến cảnh giới Tạo Hóa thì có lẽ có khả năng suy nghĩ đến ý định đánh nhau với hắn. Nhưng hiện tại, chính mình căn bản không có khả năng, chỉ sợ ngay cả là Diệp Hạo kia thì cũng không có năng lực đấu lại.

Diệp Hạo ở chỗ này lâu như vậy, không có khả năng hắn không hề phát hiện ra. Nhưng mà hắn vẫn không nhúc nhích chân tay, vậy giải thích duy nhất chính là hắn không hề có một chút nắm chắc.

Cho nên, hắn không dám dễ dàng mạo hiểm hành động.

- Tại sao lại thế, tiểu Lỗi, ngươi có chuyện gì không?

Trương Dật đi ở bên cạnh Dương Lỗi phát hiện Dương Lỗi có vẻ khác thường, liền lên tiếng hỏi .

- Không có… Không có gì.

Dương Lỗi lắc đầu, chuyện này, có lẽ trước tiêm tạm không nói đi ra ngoài thì tốt hơn. Nói cách khác có thể nó sẽ tạo thành đại phiền toái.

- Không có việc gì là tốt rồi, không nên phân tâm. Chu Nhiên tiền bối nói nơi này rất nhiều cấm chế, hơn nữa vùng này đặc biệt nguy hiểm, cho nên chúng ta càng cần hành động cẩn thận hơn. Không thể có một chút ít sai lầm, nếu không rất có thể không đi ra khỏi nơi này.

Đám người Trương Dật cũng sớm hơn cảm giác được bầu không khí đặc biệt đè nén ở nơi này .

Lại đi qua một đoạn đường. Dương Lỗi nhìn Chu Nhiên lại dẫn theo mọi người đi về hướng tới căn phòng đá lớn kia, cũng chính là đi tới phòng của chủ mộ. Dương Lỗi lập tức quá sợ hãi, nếu như cứ đi tới theo con đường này như vậy, rồi tiến vào trong phòng chủ mộ kia, thì có thể bị phiền toái lớn.

Tám chín phần mười sẽ làm kinh động những Cương Thi này, đương nhiên thậm chí có khả năng làm kinh động cả tên kia. Ai mà biết, gia hỏa khủng bố như vậy rốt cuộc có thể thức tỉnh hay không? Có thể cho rằng những người này của bọn mình đến đây là vì định ăn trộm mộ hay không?

Nếu như là như vậy, thế thì toàn bộ đám người của thêm vào đến, chỉ sợ cũng không đủ một đầu ngón tay của người ta dí xuống .

Vì vậy Dương Lỗi vội vàng hô:

- Đợi đã đợi đã, trước hết cứ dừng lại.

Mọi người nghe vậy vội vàng ngừng lại, nhìn Dương Lỗi rồi hỏi:

- Tại sao lại thế?

- Đúng vậy, tiểu Lỗi, ngươi có vấn đề gì sao?

Cổ Thu Hàn cũng nghi vấn.

- Con đường này chỉ sợ không thể đi được. Ta cảm thấy bất an mãnh liệt.

Dương Lỗi nhìn mọi người mà nói. Thấy mọi người đều nhìn mình, Dương Lỗi lại bổ sung một câu

- Cảm giác của ta từ trước đến giờ đều là rất linh.

Thấy Dương Lỗi nói năng có vẻ nghiêm túc như thế, mọi người cũng do dự. Không chỉ có là Dương Lỗi, kỳ thật đám người Cổ Thu Hàn, cũng cảm giác được bất an. Loại cảm giác này càng ngày càng mãnh liệt, tựa hồ có chuyện gì nghiêm trọng sắp sửa phát sinh.

Lúc đầu đám người Cổ Thu Hàn còn tưởng rằng là cảm giác sai, nhưng bây giờ Dương Lỗi vừa nói như thế, mọi người cũng hiểu là không ổn, phải cần coi trọng. Nhưng hiện tại vấn đề là, nếu như không đi đường này, như vậy thì đi theo con đường nào?

Dù sao trước đây con đường này chính là vị tiền bối Chu Nhiên này dẫn vào. Lão là người duy nhất đã từng tiến vào nơi này .

- Chu Nhiên tiền bối, ngài thấy thế nào?

Cổ Thu Hàn nhìn Chu Nhiên mà hỏi, dù sao đối với nơi này thì lão là người quen thuộc nhất, nên có lẽ có chủ ý. Nhưng mà trong lòng chính Cổ Thu Hàn đã là dao động. Dù sao Dương Lỗi không phải người ngoài, mà Chu Nhiên mặc dù đã phát lời thề, nhưng dưới đáy lòng Cổ Thu Hàn thì có lẽ tương đối tin tưởng Dương Lỗi hơn một chút.

- Cái này.. .

Chu Nhiên thấy điệu bộ Dương Lỗi nghiêm túc như vậy thì trong lòng cũng có chút hơi không được chắc chắn. Nơi này mặc dù chính mình đã đến, nhưng đối với nơi này thì lão cũng không phải rất quen thuộc. Hơn nữa hiện tại đã cách khi tới đây lần trước tới cả vạn năm, trí nhớ có hơi sai lầm thì cũng là có thể

- Kỳ thật không dối gạt các vị, ấn tượng của ta đối với nơi này hiện nay cũng không phải quá sâu sắc. Nhất là nơi này, ta cũng chỉ là cảm giác nơi này có thể có tính tương đối lớn một chút.

- Các ngươi thử xem làm sao bây giờ?

Cổ Thu Hàn nhìn Trương Dật Tiêu Thanh Thạch mà hỏi.

- Ta cảm giác rằng hay là chúng ta thử nghe ý kiến của tiểu Lỗi một lần đi .

Tiêu Thanh Thạch suy nghĩ một chút rồi nói.

U©¨u G\yỀjX UPkI b\∂ ¦\Ł b\ʍjX ?Q̄u

- Còn ngươi thì sao? Trương Dật trưởng lão, ngươi thấy thế nào?

Cổ Thu Hàn nhìn Trương Dật mà hỏi.

- Ta cảm giác được, cũng suy nghĩ một phen đến ý kiến của tiểu Lỗi. Dù sao tiểu Lỗi đã nhiều lần cho chúng ta những niềm vui bất ngờ.

Trương Dật nhìn mọi người nói

- Cho nên, lần này đây, lắng nghe một phen ý kiến của tiểu Lỗi, ta cảm giác được cũng là cần thiết.

Cổ Thu Hàn nhìn mọi người đạo:

- Nếu tất cả mọi người cho rằng, suy xét một phen đến ý kiến của tiểu Lỗi, như vậy chúng ta liền lựa chọn một con đường khác đi.

- Nếu như vậy, chúng ta phải lựa chọn một con đường nào?

Chu Nhiên đối với việc mọi người phú định phương hướng của chính mình lúc đầu thì cũng không có ý kiến gì, mà là hỏi lại.

- Tiểu Lỗi, ngươi xem chúng ta lựa chọn con đường nào thì tương đối tốt hơn?

Cổ Thu Hàn nhìn Dương Lỗi mà hỏi. Nếu là hắn nói ra, vậy thì cứ để cho hắn đến lựa chọn, đây là tốt nhất trên đời.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút. Do dùng Chân Thực Ưng Nhãn để xem xét, lựa chọn rời bỏ con đường đi qua phòng chủ mộ. Mặc dù lối ra gần nhất liền ở bên cạnh phòng chủ mộ thì Dương Lỗi cũng không muốn lựa chọn đường này. Phòng chủ mộ thật sự là quá nguy hiểm. Vậy mặc dù là lựa chọn một con đường khác xa hơn một chút, nhưng ngược lại an toàn hơn một chút thì tương đối tốt hơn.

Thận trọng một chút thì tương đối tốt hơn. Mặc dù Dương Lỗi cũng không có nhìn ra ,rốt cuộc con đường này có đúng là có khả năng rời khỏi cổ mộ này hay không .

Lần này, Dương Lỗi đi ở phía trước nhất. Dù sao đối với ngôi chủ mộ kia, Dương Lỗi sẽ tuyệt đối không tới gần, nơi đó quá nguy hiểm.

Mọi người đi theo phía sau Dương Lỗi. Nhìn bước chân không hề do dự kia của Dương Lỗi, đám người Cổ Thu Hàn giật mình không thôi. Tốc độ này so với Chu Nhiên dẫn đường còn nhanh hơn, tựa hồ căn bản không cần thiết suy nghĩ.

Nhưng dọc theo đường đi, cũng không hề gặp phải bất cứ vấn đề gì, không có va chạm vào bất cứ cơ quan bẫy rập hoặc là trận pháp cấm chế gì.

- Không tốt, chúng ta phải nhanh hơn một chút.

Dương Lỗi cảm giác được vẫn còn có người xông vào nơi này. Những Cương Thi này đã bắt đầu thức tỉnh, một khi bị chúng bò lên người thì đó đâu chỉ có là đại phiền toái. Cho nên Dương Lỗi không thể không lại lần nữa tăng tốc nhanh hơn .

Hắn dùng tốc độ nhanh nhất để lao đi trong mộ đạo, tốc độ cực nhanh.

Rốt cục sau nửa giờ, mọi người đi tới cuối mộ đạo. Nơi này có một cái cửa đá, trên cửa đá có cấm chế. Nếu muốn rời khỏi nơi này, nhất định phải phá giải cấm chế trên cửa đá này.

Dương Lỗi nhíu mày, cấm chế này tựa hồ không phải đơn giản như vậy, phải cần huyết dịch mới có thể bài trừ được. Hơn nữa huyết dịch này không phải huyết dịch bình thường, nhất định phải có Chân Long Huyết Mạch mới được .

Dương Lỗi biết, chính mình tu luyện Chân Long Quyết nên hắn có Chân Long Huyết Mạch. Nhưng vấn đề còn có, tu vi của chính mình hiện nay không đủ, vẫn còn quá yếu. Nên mặc dù có Chân Long Huyết Mạch, nhưng thực lực cũng là không đủ để mở cửa đá ra.

- Làm sao bây giờ?

- Tiểu Lỗi, cái này chẳng qua là một cái cửa đá mà thôi, chúng ta liền có khả năng phá vỡ .

Cổ Thu Hàn nói.

- Không, cửa đá này không phải đơn giản như vậy.

Chu Nhiên lắc đầu nói.

- Không sai, cửa đá này quỷ dị, phải cần phương pháp đặc thù mới có thể đủ sức mở ra. Một khi muốn dùng Bạo Lực để loại trừ, chúng ta chẳng những vô phương mở cửa đá được mà ngược lại còn sẽ lâm vào trong tuyệt cảnh .

Dương Lỗi gật đầu, cấm chế trên cửa đá này nối liền với một nơi dùng để xử tử Địa Tướng. Một khi dùng Bạo Lực công kích cửa đá, liền sẽ bị truyền tống tiến vào trong tử địa, nơi đó là có đi không về. Tử địa tuyệt đối này, mặc dù là tiên nhân bình thường cũng chỉ có một con đường chết khi vào đó, huống chi những người ở đây cũng không có tu vi đạt tới trình tự tiên nhân .

- Vậy thì phải như thế nào mới có thể mở cửa đá ra được? Phía sau cửa đá này là lối ra sao?

Tiêu Thanh Thạch hỏi.

Dương Lỗi gật đầu, giọng điệu trả lời cực kì khẳng định:

- Ta có khả năng trăm phần trăm đích xác định, ở phía sau cửa đá này chính là lối ra. Nhưng phải như thế nào mở cửa đá này ra thì mới là quan trọng hàng đầu.

- Nếu muốn mở cửa đá này ra phải cần có Chân Long Huyết Mạch làm chất dẫn. Không có Chân Long Huyết Mạch là vô phương mở cửa đá ra.

Chu Nhiên cũng nhìn ra mấu chốt của trận pháp này .

- Chân Long Huyết Mạch? Thế này… vậy phải đi đâu để kiếm ra Chân Long Huyết Mạch?

Trương Dật giang hai tay ra mà nói.

Nơi này căn bản không có khả năng kiếm đâu ra Chân Long Huyết Mạch, vậy thì làm sao có thể mở được cửa đá ra?

Dừng lại một lúc, Dương Lỗi nói:

- Chân Long Huyết Mạch trái lại không cần thiết phải lo lắng, ta có Chân Long Huyết Mạch. Nhưng mấu chốt là tu vi của ta không đủ, căn bản vô phương mở cửa đá ra. Muốn mở cửa đá này ra tối thiểu cũng phải có tu vi cảnh giới Luân Hồi thì mới có thể. Mà tu vi hiện tại của ta còn kém xa lắm.

- Tiểu Lỗi, ngươi thật sự có Chân Long Huyết Mạch?

Chu Nhiên cực kì kinh ngạc mà lên tiếng hỏi. Phải biết rằng Chân Long Huyết Mạch đâu phải là người bình thường có được. Người có được Chân Long Huyết Mạch, đó là trong vạn người không có một. Đó đều là khí thế trời sinh của Hoàng gia, tiền đồ không có giới hạn, đều sẽ trở thành nhân kiệt của thế hệ. Mà ở trên đời vẻn vẹn xuất hiện ba vị cường giả có được Chân Long Huyết Mạch.

Dương Lỗi gật đầu đáp:

- Mặc dù ta không biết cụ thể là xảy ra chuyện gì , nhưng ta đích thật là có được Chân Long Huyết Mạch.

Kỳ thật Dương Lỗi biết, Chân Long Huyết Mạch này hẳn chính là huyết mạch của tộc Hoa Hạ Viêm Hoàng. Thân thể của mình tự nhiên không có khả năng là huyết mạch của Hoa Hạ Viêm Hoàng, nhưng mà linh hồn của chính mình lại là đến từ Địa Cầu. Mà Hoa Hạ trên Địa Cầu được xưng là Long truyền nhân, đó cũng không phải tin đồn vô căn cứ.

- Có điều mặc dù ta có được Chân Long Huyết Mạch, nhưng vẫn không đủ để mở cửa đá này ra.

Dương Lỗi nói với giọng điệu thập phần bất đắc dĩ. Chính mình che giấu thực lực, nhưng mà cả khi hắn muốn mở cửa đá này ra thì có lẽ vẫn không đủ.

Đương nhiên chính mình bây giờ còn có Đại Lực Kim Cương Hoàn, nhưng hiện nay Đại Lực Kim Cương Hoàn trên cơ bản đã không còn dùng được gì. Sau khi thực lực đạt tới cấp bậc Thông Huyền, Đại Lực Kim Cương Hoàn liền không có hiệu quả gì, trừ phi là có thêm một lần thăng cấp. Nhưng mặc dù là có một lần thăng cấp Đại Lực Kim Cương Hoàn thì cũng không có khả năng lập tức để cho thực lực của mình tăng lên nhiều như vậy.

Cổ Thu Hàn nghe mà cau mày. Lão đang muốn nói liệu có cần phải thay đổi sang đi theo một con đường khác chăng, thì lại cảm giác được một cỗ khí tức khủng bố. Cỗ khí tức này làm cho người ta ngạc nhiên, so với lúc mà cường giả Tạo Hóa tuyệt đỉnh đột phá cực hạn, phá bỏ trói buộc của thiên địa để phi thăng thượng giới, thừa nhận Thiên Kiếp thì còn khủng bố hơn nhiều lắm.

U©Vu G\ʏỀjX Uk·I ?_Ńj p\¾q W_è_ w«´Ł§u ros

Cỗ khí thế này rốt cuộc là của ai? Làm sao lại là khủng bố như thế? Chẳng lẽ là Diệp Hạo lúc nãy kia sao ? Cái này cũng không đúng, tu vi của hắn hẳn là cũng còn chưa đạt tới tình trạng như thế.

Như vậy rốt cuộc là ai đây? Có lẽ là vị tiên nhân nào đó giáng xuống hạ giới ? Nếu mà là như vậy nói, thì cũng phải nói tới quá khứ.

Mà sắc mặt Dương Lỗi cũng là đại biến. Hắn biết, có thể có được uy áp khủng bố như vậy, ở chỗ này vẻn vẹn chỉ có một. Đó chính là vị cường giả chưa biết chủ mộ kia. Có thể hắn đã thức tỉnh , hoặc là nói ý chí của hắn đã thức tỉnh , bị người ta quấy rầy mà thức tỉnh.

Bình thường hay nói đến, cường giả siêu cấp như vậy đều sẽ lưu lại truyền thừa.Nếu gặp người có duyên thích hợp yêu cầu của hắn mà xông vào trong đó, thì sẽ được tuyển làm truyền nhân, trao hết một đời học hành để truyền thừa cho hắn. Nhưng nếu như là gặp phải không người thích hợp, như vậy sau đó có thể nghĩ tới kết quả.

Có điều từ tình huống trước mắt mà xét thì cũng không phải vị cường giả siêu cấp kia đã tìm được người thích hợp để truyền thừa, mà đó là lửa giận sau khi bị quấy rầy .

Đi, hiện tại nhất định phải mau mau rời khỏi nơi này, nếu không phiền toái liền lớn.

Dương Lỗi nhìn mọi người nói:

- Chúng ta cần phải nhanh chóng rời khỏi nơi này. Người này, coi như là cả Huyền Cơ Môn và Huyền Thiên Tông cũng chưa chắc có thể ngăn cản. Cho nên nếu nghĩ biện pháp mở cửa đá này ra thì chúng ta không có lựa chọn khác .

- Làm sao bây giờ? Phải làm thế nào mới tốt?

- Có đúng là chỉ cần tu vi của tiểu Lỗi tăng lên tới cảnh giới Luân Hồi trong thời gian ngắn liền có khả năng phá bỏ cấm chế của cửa đá này ?

Lúc này Tiêu Thanh Thạch nhìn Chu Nhiên mà hỏi.

- Không sai, chỉ cần có thời gian nửa khắc chung như vậy là đủ rồi.

Chu Nhiên gật đầu đáp

- Chỉ cần tiểu Lỗi có thời gian nửa khắc chung đạt tới cảnh giới Luân Hồi là có thể đủ để phá vỡ cấm chế của cửa đá này để rời khỏi nơi này.

- Thời gian nửa khắc chung, vậy là đủ rồi.

Tiêu Thanh Thạch ngẩng đầu lên nói

- Ta có biện pháp có thể làm cho tiểu Lỗi, trong thời gian nửa khắc chung có thể đạt tới cảnh giới Luân Hồi đỉnh cao.

- Tiêu thúc thúc, người có biện pháp nào?

Dương Lỗi nhìn Tiêu Thanh Thạch mà hỏi.

- Ngươi… không phải là ngươi đang nghĩ dùng phương pháp kia sao?

Cổ Thu Hàn trong lòng chấn động, nhìn Tiêu Thanh Thạch liền hỏi lại.

- Chúng ta còn có lựa chọn khác sao?

Tiêu Thanh Thạch bất đắc dĩ nhìn Cổ Thu Hàn hỏi ngược lại

- Ngươi cho rằng ta muốn dùng biện pháp này sao? Hiện tại chúng ta đã bị buộc đến tuyệt lộ, cho nên chỉ có thể đành làm như thế.

Cổ Thu Hàn trầm lặng. Đích xác, hiện tại đã đến thời khắc mấu chốt như vậy, đó cũng là biện pháp duy nhất. Tu vi bị giảm đi một cảnh giới, đem so với bị chết ở chỗ này thì vẫn còn tốt chán. Cảnh giới tu vi bị rớt thì vẫn có khả năng tu luyện lại, chẳng qua là vấn đề thời gian mà thôi.

- Rốt cuộc là biện pháp gì?

Dương Lỗi cũng giật mình. Biện pháp gì mà lại có thể để cho chính mình đạt tới cảnh giới Luân Hồi trong khoảng thời gian ngắn. Phải biết rằng hiện tại bọn họ không biết rõ ràng lắm thực lực thật sự của chính mình là do người khác làm.

Chính mình chẳng qua là cảnh giới Thông Huyền mà thôi, từ Thông Huyền đến cảnh giới Luân Hồi, chênh lệch đâu phải là lớn bình thường. Mặc dù ai thiêu đốt linh hồn của chính mình, thiêu đốt năng lượng tính mạng của mình, cũng không nhất thiết có thể đạt tới cấp bậc này

- Có di chứng gì sao?

Thấy dáng vẻ của Cổ Thu Hàn và Tiêu Thanh Thạch, Dương Lỗi liền suy đoán. Ảnh hưởng còn lưu lại này tất nhiên là có, nhưng mà di chứng không quan hệ đến mình mà thôi. Tám chín phần mười sẽ tạo thành thương tổn rất lớn đối với Tiêu Thanh Thạch .

- Tiểu Lỗi, chuyện này ngươi không phải lo lắng, đối với ngươi không có ảnh hưởng. Nhưng mà cảnh giới tu vi Tiêu thúc thúc của ngươi sẽ bị rơi rụng một cấp độ mà thôi.

Cổ Thu Hàn nhìn thấy Dương Lỗi căng thẳng như thế, liền cười cười trả lời.

- Không được, thế này… Như vậy sao được.

Dương Lỗi nghe vậy lập tức lắc đầu.

- Không sai, thế này không được. Thanh Thạch chính là chưởng môn của Huyền Thiên Tông, nếu như cảnh giới bị tổn thất như thế, ít nhất phải cần ngàn năm mới có thể lần thứ hai tu luyện lại được. Thế này không được.

Trương Dật nghe vậy cũng là lắc đầu

- Ta xem ra, chuyện này có lẽ để ta làm đi. Thanh Thạch ngươi nói bí pháp cho ta biết, để ta thi triển.

- Không được, bí pháp này không phải trong thời gian ngắn có thể tu luyện thành công. Mà để thi triển ra, nếu như thay đổi thành những người khác như thế thì cũng không có nhiều thời gian như vậy .

Tiêu Thanh Thạch lắc đầu đáp.

- Thanh Thạch nói không sai, hiện nay chúng ta đã không có thời gian.

Cổ Thu Hàn cũng bất đắc dĩ đành lên tiếng.

- Cứ quyết định như vậy đi, nhưng mà sau này tiểu Lỗi coi như là đệ tử của Huyền Thiên Tông ta, không chỉ có là đệ tử của Huyền Cơ Môn ngươi. Về điểm ấy, ta nghĩ Cổ Phong Tử ngươi hẳn là phải đồng ý với ta chứ?

Tiêu Thanh Thạch cười ha hả nhìn Cổ Thu Hàn mà nói. Đó là một cơ hội tốt, nếu như không thừa dịp hiện tại nói ra mà thừa nước đục thả câu, như vậy sau này liền không có cơ hội tốt như vậy. Hơn nữa, chính mình lần này hy sinh đúng là rất lớn, thu hoạch như vậy cũng coi như một chút bồi thường. Đó cũng hẳn là trong lòng Tiêu Thanh Thạch nghĩ như thế .

Cổ Thu Hàn nghe vậy mà dở khóc dở cười. Tiêu Thanh Thạch này, đúng vào lúc này mà còn có tâm tư quan tâm tới những việc lặt vặt này. Nhưng rồi Cổ Thu Hàn vẫn nói:

- Chuyện này, ngươi đừng tới hỏi ta, ta không làm chủ được. Chỉ cần tiểu Lỗi và Trương Dật đồng ý như thế thì ta không có bất cứ vấn đề gì.

- Đây chính là ngươi nói vậy, không cho đổi ý a, Cổ Phong Tử.

Tiêu Thanh Thạch nghe vậy mừng rỡ không thôi. Tư chất của Dương Lỗi, tất cả mọi người là biết quá rõ ràng. Lúc này lại vẫn còn biết hắn có được Chân Long Huyết Mạch, như vậy càng khó lường hơn. Cùng với thời gian, hắn tuyệt đối là người có hi vọng nhất đạt tới trình tự kia.

- Ta biết tiểu Lỗi nhất định sẽ đồng ý, về phần Trương đại ca, tự nhiên cũng sẽ không phản đối, đúng như vậy chứ ?

Tiêu Thanh Thạch nhìn sang phía Trương Dật và Dương Lỗi.

- Ta đương nhiên là cầu còn không được. Nếu như tiểu Lỗi có thể được Thanh Thạch ngươi trợ giúp như thế, được đi Huyền Thiên Tông học tập một đoạn thời gian thì ta nghĩ, sự trợ giúp đối với tiểu Lỗi kia khẳng định là rất lớn. Chuyện tốt như vậy, làm thế nào mà ta cự tuyệt được. Chỉ cần tiểu Lỗi đồng ý, thì ta không có bất cứ vấn đề gì.

Trương Dật cũng là cười nói.

Đối với lão mà nói, Dương Lỗi lại bái sư thêm một người thì tịnh không có gì. Chỉ cần có lợi đối với sự trưởng thành của hắn, đối với sự phát triển của hắn, như vậy là đủ rồi.

- Tiểu Lỗi, ý của ngươi thì sao?

Tiêu Thanh Thạch nhìn Dương Lỗi hỏi.

U©Uu G\ʏỀjX UkoI ?_Ńj p\¾q W_è_ w«´Ł§u r©s

- Cái này, nếu Nhị thúc và sư tôn đều nói như vậy thì ta cũng không có ý kiến. Huống chi, có thể đi Huyền Thiên Tông học tập tu luyện, thì đó cũng là một lựa chọn không tồi.

Dương Lỗi gật đầu nói. Chuyện tốt như vậy, không đáp ứng mới là chuyện lạ. Huyền Thiên Tông, hiện nay chính là đứng đầu bảy đại Tiên Tông của đại lục Sùng Võ. Thứ tốt ở nơi đó khẳng định không ít nên chính mình không có lý do gì mà không đáp ứng. Thấy có lợi thì tự nhiên muốn, không cần thì đó chính là kẻ ngu .

- Hảo, hảo, hảo.

Tiêu Thanh Thạch vỗ vỗ bả vai Dương Lỗi

- Chờ ra khỏi nơi này, sau khi quay trở lại Huyền Cơ Môn xử lý một ít chuyện thì ngươi liền cùng đi với ta đến Huyền Thiên Tông. Rồi tìm ngày hoàng đạo để làm lễ bái sư đi.

Đám người Cổ Thu Hàn nghe vậy mà mặt mày đen kịt .

- Thanh Thạch, chúng ta bây giờ phải nhanh chóng bắt đầu đi. Nếu không thể còn sống đi ra ngoài thì vẫn là vấn đề.

Cổ Thu Hàn thấy Tiêu Thanh Thạch như vậy, bất đắc dĩ mở miệng thúc giục .

- Nhìn kìa, quá cao hứng nên ngay cả cái này cũng đều quên. Các ngươi hộ pháp cho ta và tiểu Lỗi, ta cần thi triển bí pháp .

Tiêu Thanh Thạch lúc này sắc mặt nghiêm túc, đã không có vẻ tươi cười như trước đây .

- Ngươi yên tâm đi, chỉ cần chúng ta không chết, các ngươi liền không có việc gì.

Cổ Thu Hàn nói.

- Hảo.

Tiêu Thanh Thạch tiện tay xuất ra một trận đồ. Trận đồ này hóa thành một quầng sáng bao bọc Dương Lỗi cùng lão ở trong đó, mà đám người Cổ Thu Hàn chính là bị chắn tại bên ngoài.

Sau khi Dương Lỗi bị bao lại thì không thấy được tình huống bên ngoài. Nơi này cũng không nghe được bất cứ âm thanh gì ở bên ngoài, cực kì im lặng. Hơn nữa linh khí nơi này so với bên ngoài phải đậm đặc hơn nhiều lắm, cực kì thích hợp để tu luyện. Xem ra trận đồ này cũng không đơn giản.

- Tiêu thúc thúc, muốn ta làm như thế nào?

Dương Lỗi nhìn Tiêu Thanh Thạch hỏi.

- Ngươi không cần làm cái gì, chỉ cần khoanh chân ngồi đàng hoàng. Sau đó xóa hết toàn bộ tạp niệm trong lòng, chuyên tâm vận chuyển tâm pháp tu luyện của ngươi là được. Tất cả mọi thứ khác đều không phải lo lắng vì đã có ta. Có điều cả quá trình này sẽ có chút đau đớn, ngươi nhất định phải chịu nhịn. Nhưng mà ta nghĩ, cái này đối với ngươi mà nói thì không có bất cứ vấn đề gì.

Tiêu Thanh Thạch nhìn Dương Lỗi mà nói.

- Tiêu thúc thúc, người yên tâm. Về phần đau đớn thì ta còn là có khả năng chịu được.

Đối với đau đớn gì đó thì Dương Lỗi cũng không thèm để ý, có thể có đau đớn hơn sao? Lúc ban đầu, chính mình cũng đã phải chịu đựng trong suốt thời gian như vậy, thậm chí là tử vong đều trải qua. Vậy còn có cái gì không chịu đựng được?

- Vậy ngươi chuẩn bị tốt , ta đây lại bắt đầu.

Tiêu Thanh Thạch cũng khoanh chân ngồi xuống

- Ngươi chuẩn bị tốt chưa .

- Ta đã chuẩn bị tốt.

Dương Lỗi nhẹ nhàng gật đầu. Hắn bắt đầu vận chuyển tâm pháp Băng Tâm Quyết, Huyền Nguyên Quyết, còn có Chân Long Quyết trong cơ thể .

Ngay sau đó, Dương Lỗi liền cảm giác được một cỗ năng lượng cường đại từ trên lưng mình đang điên cuồng tràn vào trong kinh mạch của mình. Sau đó từ kinh mạch không ngừng tràn vào đan điền. Những năng lượng này thật sự là rất khổng lồ , tương tự như kinh mạch của mình đều muốn căng phồng sắp sửa bùng nổ.

Nếu như không phải chính mình tu luyện Kim Cương Bất Hoại Thần Công và Luyện Thể công pháp như vậy, Dương Lỗi thật đúng là sẽ phải chịu loại đau đớn do kinh mạch liên tục bị trương ra rồi nghiền nát.

Nhưng mà bởi vì Dương Lỗi có thể chất đặc thù, hơn nữa tu luyện công pháp Thiết Bố Sam, Kim Chung Tráo đều là đạt mức đại viên mãn như vậy, mặt khác Kim Cương Bất Hoại Thần Công cũng đã đạt tới tình trạng tầng thứ tám. Cho nên, lúc này năng lượng do Tiêu Thanh Thạch truyền lại chảy vào mặc dù khổng lồ, nhưng Dương Lỗi vẫn chịu đựng được.

Mà Tiêu Thanh Thạch cũng là kinh ngạc không thôi. Vốn tưởng rằng chính mình còn cần cẩn thận che chở, từ từ đi từng bước. Nhưng hiện tại phát hiện, thể chất của Dương Lỗi đã vượt quá người bình thường, kinh mạch trong cơ thể so với người bình thường to ra mấy lần không thôi. Thậm chí so với chính mình đều không kém nhiều lắm. Từ đó có thể thấy được thể chất khủng bố của Dương Lỗi.

Phải biết rằng, tu vi của chính mình là Ngưng Thần đỉnh cao, nửa bước chân đã bước vào cảnh giới Tạo Hóa. Mà Dương Lỗi hiện nay chẳng qua là cấp bậc Thông Huyền mà thôi. Nếu như là hắn đạt tới một cấp bậc như chính mình, vậy thì kinh mạch của hắn sẽ biến thành kiểu dáng gì nữa đây?

So với người bình thường, nhất là so sánh giữa các Võ Giả có cấp bậc ngang nhau. Nếu như kinh mạch người khác là dòng suối nhỏ, như vậy kinh mạch của Dương Lỗi liền có thể gọi là sông lớn biển khơi, chênh lệch giữa đôi bên là quá lớn .

Dương Lỗi có thể chất như thế đúng là đã làm cho Tiêu Thanh Thạch tiết kiệm đi rất nhiều phiền toái, có khả năng yên tâm dồn sức triển khai .

Cho nên Tiêu Thanh Thạch không có bất cứ do dự nào nữa, khỏi phải kiềm chế, cứ như vậy dốc hết chân khí trong cơ thể của chính mình, không hề giữ lại đưa vào trong cơ thể Dương Lỗi

Tức thì, Dương Lỗi liền cảm giác trong cơ thể minh tu vi đang không ngừng tăng lên với tốc độ cực nhanh làm cho người ta líu lưỡi. Tốc độ tăng lên này quá nhanh , lập tức, Dương Lỗi liền cảm giác toàn thân mình tràn ngập lực lượng. Lực lượng này tăng lên, làm cho Dương Lỗi có một loại kích động muốn phát tiết đi ra ngoài.

Tu vi của Dương Lỗi đã tăng lên tới cảnh giới Ngũ Khí Triêu Nguyên, tức thì lại vẫn còn tăng lên lần nữa đến cảnh giới Lục Đạo Luân Hồi, cho đến khi tu vi của Dương Lỗi tăng lên tới cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương thì lúc này mới dịu đi. Điều khiến cho Dương Lỗi giật mình không thôi, là không ngờ lại để cho chính mình tăng lên tới cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương .

Mặc dù cấp bậc này duy trì được quá ngắn ngủi, nhưng mà đủ để làm cho Dương Lỗi kinh ngạc không thôi. Cảnh giới Thất Tinh Luyện Cương, nếu như bắt chính mình tu luyện thì còn cần không biết ý muốn thời gia dài hơn.

Lúc này Dương Lỗi có cảm giác mặc dù là gặp phải Võ Giả cảnh giới Tạo Hóa Cửu Cấp .

, chính mình cũng có thể kích sát.

Tức thì Dương Lỗi cảm giác được trong cơ thể đã không còn có năng lượng mới, không có chân khí lại đưa vào. Hắn dần dần mở mắt thì thấy, lúc này Cổ Thu Hàn cả người đều đầy mồ hôi, có vẻ cực kì mỏi mệt. Cả người thật giống như đã già đi đến mười tuổi, hai bên thái dương đều thấp thoáng hiện lên những sợi tóc bạc.

Dương Lỗi hiểu, đây là bởi vì Tiêu Thanh Thạch đã mất đi quá nhiều năng lượng, là nguyên nhân làm cho bản thân già yếu .

- Tiêu thúc thúc, tuổi thọ không có việc gì chứ?

Dương Lỗi đỡ lão mà hỏi với giọng điệu cực kì quan tâm .

- Không có việc gì, ta không sao, không phải lo lắng.

Tiêu Thanh Thạch cười cười nói tiếp

- Sau này, ngươi cũng không cần thiết gọi Tiêu thúc thúc. Cứ gọi sư tôn, hoặc là ngươi gọi, ừ, gọi nhạc phụ cũng có thể.

Dương Lỗi nghe vậy lập tức sửng sốt.

U©£u G\yỀjX Uk©I ¦}Qj ¦\n¾§J zqjX dnjX ±«Đ§ [_Ńju

Nhìn dáng vẻ này của Dương Lỗi, Tiêu Thanh Thạch cười, vỗ vỗ bờ vai của hắn mà nói:

- Được rồi, lúc này chúng ta nên mau mau đi ra ngoài đi. Bọn họ ở bên ngoài khẳng định đang sốt ruột chờ.

Dương Lỗi gật đầu. Hắn cũng cảm giác được cỗ khí tức dũng mãnh kia đang càng ngày càng gần. Phỏng đoán rằng không đến mấy phút đồng hồ là có thể kịp chạy tới nơi này. Thật sự nếu không đi ra ngoài kịp thời, như vậy chuyện liền phiền toái.

Tiêu Thanh Thạch đẩy Dương Lỗi ra, hai tay kết lại bắt tay vào làm ấn. Trận đồ kia lập tức hóa thành một đạo hào quang, rồi nhập vào trong tay phải của Tiêu Thanh Thạch .

- Không có việc gì chứ? Thành công sao?

Thấy hai người đi ra, Cổ Thu Hàn vội hỏi. Còn mấy người khác cũng có vẻ mặt quan tâm.

Dương Lỗi gật đầu:

- Không có việc gì , hiện nay tu vi của ta đã đạt tới cảnh giới Lục Đạo Luân Hồi, đã không cần lo lắng. Việc

ta biết rõ ràng. Đương nhiên, ngươi còn có thể đi hỏi Từ Cổ Lão. Cổ Lão là ai, ngươi hẳn là đã biết rõ ràng. Lão nhân gia ngài tuyệt đối sẽ không gạt người.

-Ta… Ngươi đang gạt ta, ta không tin, ta không tin .

Tiểu Linh sắp sửa sụp đổ, cả người không ngừng gầm rống,niềm tin trong lòng bị đả phá. Vốn nàng một mực cho rằng Huyền Chính căn bản là yêu mình, nhưng hiện nay sự thật bị vô tình vạch trần khiến nàng biết chịu đựng được như thế nào.

- Thiếu gia.

Lúc này Tiểu Ngọc lôi kéo cánh tay Dương Lỗi. Tiểu Ngọc là người tâm địa lương thiện, thấy Tiểu Linh bị ép buộc thành như vậy, trong lòng không nỡ .

Dương Lỗi nhẹ nhàng vuốt ve búi tóc của Tiểu Ngọc mà nói:

- Tiểu Ngọc, nàng đừng lo lắng. Ta làm như vậy kỳ thật là vì muốn tốt cho nàng ta. Hơn nữa, ta muốn tìm ra người đứng phía sau, lôi bọn họ ra để một lưới bắt hết. Như vậy mới có thể khiến cho ta an tâm, tránh khỏi những ngày lo lắng đề phòng. Quả thật ta không muốn các nàng lại gặp chuyện không may. Nếu như một khi các nàng xảy ra chuyện gì, ta sẽ bị tổn thương cõi lòng đến chết.

Nghe được Dương Lỗi nói như vậy, Tiểu Ngọc không nói gì. Nàng biết, chuyện này là nhằm vào thiếu gia Dương Lỗi. Nếu như không bắt được kẻ sai khiến phía sau màn, nếu như quỷ kế của bọn chúng thành công, như vậy hậu quả là thiết tưởng không chịu nổi.

U¨·u G\ʏỀjX Uk£I ¦\Â9 [_Ńqu r©s

Chính mình xảy ra sự việc, mặc dù là chết cũng không có điều gì, nhưng nếu như thiếu gia bởi vì chính mình mà xảy ra chuyện gì? Khi đó chính mình liền chết ngàn lần cũng không bù đắp lại nổi .

Tiểu Ngọc không nói, lúc này Tiểu Linh kia đã hôn mê bất tỉnh.

Dương Lỗi sử dụng thuật chữa bệnh, lúc này nàng mới yếu ớt mở mắt, nhìn Dương Lỗi:

- Các ngươi giết ta đi.

Chính người mình yêu, thì ra cũng không yêu mình. Đả kích này đối với nàng mà nói thật sự là quá lớn, làm cho cõi lòng nàng đã chết, đã không có dũng khí để sống.

- Giết ngươi?

Dương Lỗi lắc đầu

- Chẳng lẽ ngươi không muốn biết rõ ràng chân tướng?

- Trái tim ta đã chết, không muốn sống nữa. Ngươi giết ta đi.

Tiểu Linh nói.

- Chết vì một người như thế, ngươi thấy đáng giá sao?

Dương Lỗi lại nói

- Ngươi có khả năng tự mình ngươi hồi sinh, tương lai sẽ tìm được một người đích thực yêu ngươi. Phải chết vì một kẻ như Huyền Chính vậy, không đáng.

Tiểu Linh không nói lời nào.

- Ngươi không suy nghĩ cho bản thân ngươi, nhưng dù sao ngươi cũng phải suy nghĩ vì thân nhân của mình chứ?

Từ phương diện này không được, như vậy cũng chỉ có thể tác động từ trên người thân nhân của nàng .

Những lời Dương Lỗi đã nói, đã khiến cho nàng nhớ tới sư tôn của mình. Sư tôn một mực kỳ vọng chính mình có thể sớm ngày đột phá cảnh giới Thông Huyền, sau đó làm rạng rỡ truyền thống Thủy Nhu Công, tu luyện tới tầng cao nhất để cho cung Thủy Nhu lại lần nữa trở thành trụ cột của Huyền Cơ Môn .

Nhìn thấy nàng như vậy, Dương Lỗi biết chính mình đã thành công , vì vậy nói tiếp:

- Tiểu Linh, ngươi phải nghĩ minh mẫn .

Một lúc lâu, Tiểu Linh mới nhìn Dương Lỗi, gật đầu:

- Hảo, ta đồng ý nói điều ta biết cho ngươi.

Dương Lỗi mừng rỡ, Tiểu Ngọc cũng vô cùng vui mừng cao hứng, như vậy là kết cục tốt nhất .

Thông qua một hồi trao đổi, quả nhiên, kẻ xúi bẩy phía sau màn là Cẩu Tư Nhiên. Do ngay từ đầu vốn quan hệ của Tiểu Linh cùng Tiểu Ngọc và Đông Phương Tiểu Vũ cũng không tệ lắm, mà Cẩu Tư Nhiên đã biết quan hệ giữa Dương Lỗi và Tiểu Ngọc, liền tìm đến Phương Tiểu Linh, nói cho nàng rằng Huyền Chính là Dương Lỗi giết chết.

Sau đó để cho nàng nghĩ biện pháp dụ dỗ Tiểu Ngọc hoặc là Đông Phương Tiểu Vũ ra ngoài, sau đó lợi dụng Tiểu Ngọc hoặc là Đông Phương Tiểu Vũ để đối phó Dương Lỗi.

Dương Lỗi ánh mắt lạnh như băng. Sát ý lạnh lẽo chậm chạp lan tới làm cho Phương Tiểu Linh và Tiểu Ngọc đều cảm thấy lạnh toát dưới đáy lòng .

- Thiếu gia.

Thấy sắc mặt Tiểu Ngọc tái nhợt, Dương Lỗi mới ý thức được, chính mình đang phóng sát khí ra ngoài, Tiểu Ngọc bọn họ lại không chịu nổi sát khí khủng bố như vậy. Hắn vội vàng che giấu khí tức này của mình .

- Thật xin lỗi, Tiểu Ngọc.

- Thiếu gia, đừng nóng giận , tức giận không tốt đối với thân thể .

Trên gương mặt tái nhợt của Tiểu Ngọc lộ ra vẻ tươi cười, nàng cầm tay Dương Lỗi thật chặt mà nói

- Biết rồi, Tiểu Ngọc ngươi không phải lo lắng. Nhưng mà những kẻ dám có chủ ý động tới các nàng, ta sẽ để cho bọn họ chết không có chỗ chôn.

Dương Lỗi lạnh lùng nói.

Những người này đã như vậy, thế thì chính mình liền có khả năng tương kế tựu kế. Bản thân mình không phải có Dịch Dung Đan sao? Lợi dụng Dịch Dung Đan và thuật biến hình của mình là có khả năng biến thành dáng vẻ của Tiểu Ngọc.

Sau đó chính mình liền có thể đối phó Cẩu Tư Nhiên và Huyền Si. Tu vi của mình hiện nay đạt tới cấp bậc Tứ Tượng Quy Chân, hơn nữa lại có các chiêu thức Phong Đao Thất Sát và Thiên Đao thì chuyện chặn giết bọn hắn đúng là dễ dàng.

.. .

Ánh trăng mông lung, đúng là thời tiết thật là tốt cho tình nhân hẹn hò .

Mà lúc này Phương Tiểu Linh mang theo Dương Lỗi hoá trang thành Tiểu Ngọc, đi tới phía sau núi Ngọc Hổ Phong .

Ngọc Hổ Phong là một tòa núi nhỏ trong Huyền Cơ Môn. Linh khí nơi này tương đối loãng, nên rất ít có người tới nơi này. Mà Cẩu Tư Nhiên đúng là lựa chọn một chỗ như vậy để bố trí bẫy rập, bố trí mai phục nhằm đối phó Dương Lỗi.

Dương Lỗi mở Chân Thực Ưng Nhãn ra. Hơn nữa hiện nay Dương Lỗi chính là Trận Pháp Sư cảnh giới tông sư, cho nên trận pháp mà hai người Cẩu Tư Nhiên và Huyền Si bố trí ở trên đỉnh Ngọc Hổ Phong này, thực sự nắm chắc như trong lòng bàn tay.

Những trận pháp này, những cấm chế này, đúng lúc Dương Lỗi bước vào trên Ngọc Hổ Phong liền sửa chữa bố trí lại một phen.

Dương Lỗi cười lạnh, những bố trí này sẽ trở thành vũ khí trí mạng đối với chính các ngươi .

Trình độ trận pháp như vậy, cũng dám múa búa trước cửa Lỗ Ban ở trước mặt mình, quả thực chính là muốn chết.

Nơi này trừ trận pháp và cấm chế ra còn có vài đội nhân mã. Cái này chính là Huyền Giáp Vệ của Huyền gia. Còn có một chút tử sĩ, những tử sĩ này là Cẩu Tư Nhiên luyện chế. Lợi dụng phương pháp luyện chế đặc thù, điều này thuộc về công pháp tà đạo.

Đó là Cẩu Tư Nhiên trong lúc vô tình có được, lão không cam lòng thua kém đành phải ở dưới người ta, cho nên len lén tu luyện loại tà môn công pháp.

Ba trăm tử sĩ, chính là hao phí thời gian ba trăm năm của Cẩu Tư Nhiên. Những người này, đều là người không sợ hãi sinh tử, tu vi của mọi người đều có thể so với cảnh giới Thông Huyền. Hơn nữa do uy lực trận pháp, ba trăm người này đủ sánh bằng một cường giả cảnh giới Thất Tinh Luyện Cương.

Nếu như là tử sĩ trận pháp này đại thành, có đủ ba trăm sáu mươi lăm người như vậy thì thậm chí có khả năng đấu cùng Võ Giả cảnh giới Ngưng Thần. Có thể thấy được môn tà thuật này là khủng bố đến đâu.

Nhưng mà ngoài phương pháp đặc thù luyện chế tử sĩ, còn có phải cần vật phẩm. Cái đó cũng không phải dễ dàng thu được như vậy, cho nên ba trăm năm qua, Cẩu Tư Nhiên vẫn không thể tiếp cận đầy đủ ba trăm sáu mươi lăm vị tử sĩ.

Hiện nay còn thiếu sáu mươi lăm người. Trong số sáu mươi lăm người này thì có bảy bảy bốn mươi chín vị tử sĩ cần phải có thể chất đặc thù, không thể hoàn toàn luyện chế. Cho nên lão trì hoãn đến hiện tại, còn chưa đích thực thành công.

Có điều bọn hắn gặp phải Dương Lỗi. Dương Lỗi là ai, không chỉ có phương diện trận pháp đạt tới cấp bậc Tông Sư, mà vẫn còn có được Chân Thực Ưng Nhãn. Trận pháp tử sĩ này đối với người bình thường mà nói thì hiệu quả phi phàm, uy lực vô cùng vô tận. Nhưng mà đối với Dương Lỗi mà nói, cái này căn bản là không chịu nổi một kích.

- Di chuyển cho ta .

Dương Lỗi hiện nay đã là tông sư trận pháp, hơn nữa về mặt Luyện khí thuật cũng có chỗ tiến bộ cho nên cố ý luyện chế ra một bộ trận kỳ. Bộ trận kỳ này sử dụng phối hợp với Gia Cát Bát Trận Đồ kia đúng là có uy lực vô cùng vô tận. Nó có thể làm cho Dương Lỗi phát huy ra được ưu thế lớn nhất về mặt trận pháp.

Mà lúc này, thi triển Gia Cát Bát Trận Đồ kia, lợi dụng trận kỳ để kiềm chế ba trăm sáu mươi tên tử sĩ này thì quả là chuyện cực kì dễ dàng. Cho nên Dương Lỗi cũng không tính toán hao phí sức lực lớn vào đó .

U¨ou G\yỀjX Uk¢I iX_ b ‘ dØj i\9«u

Cẩu Tư Nhiên và Huyền Si đang ở trong trận pháp lập tức cảm giác được sự tình có gì đó không đúng. Trận pháp xảy ra biến hóa , mặc dù biến hóa này là cực kì nhỏ bé nhưng vẫn có khả năng nhận ra được .

- Không tốt, có người xông vào .

Huyền Si cả kinh nói.

- Xảy ra chuyện gì? Là ai?

- Không biết, ta cũng không hề cảm nhận được có những người khác tiến vào, nhưng trận pháp xảy ra một chút biến hóa. Dựa theo đạo lý mà nói thì sẽ không phát sinh biến hóa, trừ phi là có người xông vào trong trận. Nhưng cụ thể là ai thì lại cũng không có một chút cảm giác. Ở trong trận pháp ngoài nhóm mấy người chúng ta ra thì không hề cảm nhận được có khí tức của người khác.

Huyền Si cau mày

- Đây là chỗ kỳ quái. Rõ ràng không ai xông vào, nhưng trận pháp đã có khác thường.

- Cái đó có thể là ngươi căng thẳng quá mức hay không ?

Lúc này Cẩu Tư Nhiên cũng cười nói.

- Cái gì mà căng thẳng quá mức ? Thật sự là buồn cười.

Huyền Si cười lạnh một tiếng. Lão cực kỳ tự tin đối với trận pháp của chính mình, nhưng mà lại chợt gật đầu mà đáp

- Có lẽ là như vậy .

Bọn chúng không biết, nhất cử nhất động của chúng đều đã bị Dương Lỗi nhìn thấy rành rành.

Dương Lỗi lạnh lùng cười một tiếng. Đám gia hỏa này không biết sống chết, lại dám có ý định động đến nữ nhân của mình. Không cho bọn chúng biết tay một chút, thì chúng còn tưởng rằng chính mình thật sự là có khả năng tùy ý để chúng nhào nặn đùa giỡn.

Hiện nay tu vi của chính mình đã đạt tới cảnh giới Tứ Tượng Quy Chân, nhưng lại là trận pháp tông sư. Vậy muốn thu thập bọn họ không khó. Lần này đây, hắn muốn một lần giải quyết bọn chúng cho xong.

Còn về phần những kẻ khác muốn đối phó với người của mình, nhân thể cũng cho bọn họ một chút uy hiếp. Nếu không con chó con mèo gì cũng dám ra tay đối với chính mình .

Trong lòng Dương Lỗi cực kì rõ ràng. Chính mình hiện nay tại Huyền Cơ Môn, chỉ là một đệ tử mới gia nhập Huyền Cơ Môn, nhưng lại được nhiều người khen ngợi như thế, thậm chí lại được chưởng môn nhân Cổ Thu Hàn coi trọng. Nên tự nhiên sẽ có rất nhiều người bất mãn đối với chính mình, ghen ghét đối với chính mình.

Đảm bảo nói không chừng bọn họ sẽ ở vụng trộm làm một chút ngáng chân gì đó đối với chính mình. Cho nên để bọn họ nếm chút uy hiếp là điều nhất định phải có.

Một chùm những tia sáng tím ngắt lóe ra từ trong tay Dương Lỗi, cả trận pháp trong nháy mắt xảy ra biến hóa. Cả một vùng vốn cực kì u ám, trong nháy mắt trở nên bừng sáng, cả mặt đất đều được chiếu sáng.

Lúc này sắc mặt Cẩu Tư Nhiên và Huyền Si trong nháy mắt đại biến, mà ba trăm sáu mươi vị tử sĩ kia, nét mặt ai nấy đều lộ vẻ đau đớn. Hiển nhiên những ánh sáng này có khả năng gây ra thương tổn rất lớn.

Trong lòng Dương Lỗi biết rõ ràng. Đây là bởi vì bộ kỳ trận này của mình không chỉ có là một bộ kỳ trận đơn giản, hơn nữa trong đó xen lẫn Hạo Nhiên Chính Khí.

Những tử sĩ này đều là thuộc về tà môn ma đạo, tự nhiên đã bị Hạo Nhiên Chính Khí này áp chế. Điểm ấy trái lại khiến cho Dương Lỗi hơi không chuẩn bị kịp, bởi đây là thu hoạch ngoài ý muốn .

- Đáng chết, quả thực là có người.

Huyền Si mắng to .

- Hừ, ngươi không phải nói không có sai sót sao?

Sắc mặt Cẩu Tư Nhiên cũng không tốt. Bởi vì căn bản lão không nhận ra được vị trí kẻ địch, không tìm được tung tích của đối phương.

- Đừng làm ầm lên, hiện tại nhiệm vụ hàng đầu của chúng ta chính là phải tìm ra vị trí của đối phương. Hơn nữa trong những ánh sáng này có xen lẫn Hạo Nhiên Chính Khí từ thiên địa, cái này đối với tử sĩ của ta mà nói thì là một đả kích nghiêm trọng. Cho nên nhất định phải nghĩ biện pháp giữ được, những tử sĩ này, nếu không chúng ta liền không có cách nào bố trí đại trận .

Huyền Si nhìn thấy các tử sĩ này đều giãy dụa đau đớn ở dưới ánh sáng này mà trong lòng lo lắng không thôi.

- Phương Tiểu Linh đâu?

Mà lúc này Cẩu Tư Nhiên mới chú ý tới vừa rồi Phương Tiểu Linh ở phía sau nay lại biến mất, lập tức nhớ ra điều gì nên hỏi

- Kỹ nữ kia không phải chạy mất rồi chứ?

- Không có khả năng, Phương Tiểu Linh không có khả năng phản bội.

Mặt Huyền Si cũng liền biến sắc. Lão cực kì rõ ràng, Phương Tiểu Linh đối với con của mình, chính là một lòng một dạ, thậm chí có khả năng chết theo con mình. Làm sao có thể phản bội ở thời khắc mấu chốt này?

Cho nên Huyền Si một chút đều không tin. Có điều trước mắt Phương Tiểu Linh biến mất, lại sinh ra nhiễu loạn kia. Phương Tiểu Linh có tu vi quá yếu, đối với người có tu vi như vậy thì cũng có bí pháp. Nhưng mà Huyền Si không cho rằng Dương Lỗi có thực lực kia.

Nếu muốn khống chế Phương Tiểu Linh mà không bị chính mình phát hiện, như vậy đối phương ít nhất phải có cảnh giới tu vi cao hơn hai cấp bậc so với chính mình .

- Cái gì mà không có khả năng, hừ.

Cẩu Tư Nhiên lạnh nhạt hầm hừ một tiếng, cực kì bất mãn đối với điều này. Hiện nay đã lâm vào tình cảnh nguy hiểm, Cẩu Tư Nhiên cực kỳ coi trọng đối với tính mạng của mình, cực kì sợ chết. Lão không muốn gửi mạng nhỏ của mình ở lại chỗ này. Hiện nay xảy ra chuyện như vậy, trong lòng Cẩu Tư Nhiên đương nhiên khó chịu.

Sắc mặt Huyền Si mất tự nhiên. Vào những lúc như thế này mà Cẩu Tư Nhiên lại dám để ình phải mất mặt, điều này khiến cho lão rất khó chịu. Nhưng rồi lão vẫn nhịn xuống, mà nói nhẹ nhàng:

- Hiện tại chúng ta không phải thảo luận ai đúng ai không mà phải đoàn kết nhất trí. Lúc này tình huống bên địch thì chúng ta cũng không biết một chút gì, phải nghĩ biện pháp loại trừ trận pháp này.

- Có thể là súc sinh Dương Lỗi kia hay không?

Cẩu Tư Nhiên suy nghĩ một chút. Đúng vậy, lúc này nếu như tranh cãi nội chiến, như vậy chuyện thực sự liền phiền toái, làm không tốt có khi phải chết ở chỗ này. Cẩu Tư Nhiên có thể sống đến bây giờ, hơn nữa có địa vị như thế trong Huyền Cơ Môn, tự nhiên không phải nhân vật bình thường. Cho nên vừa rồi trong lòng rất khó chịu, rất lo lắng. Nhưng lão lập tức nhanh chóng liền điều chỉnh tâm trạng .

Huyền Si nghe vậy lắc đầu:

- Điều đó không có khả năng, theo tin tức mà ta có được, súc sinh kia cũng không có năng lực này. Ngươi thử ngẫm lại, với thực lực của súc sinh kia mà có thể vây khốn hai người chúng ta sao? Hơn nữa hiện tại chúng ta ngay cả đối phương bóng dáng đều không hề nhìn thấy? Hắn có năng lực kia sao?

Tại Huyền Si xem ra, Dương Lỗi cho dù được coi như là thiên tài trong thiên tài, thì cũng không có khả năng trong thời gian ngắn ngủi như vậy, chỉ sau một lần bế quan thì tu vi liền tăng lên nhiều như vậy. Mức độ khiến cho chính mấy người bên mình phải kiêng kỵ, hiển nhiên không đủ.

Mà lần này đây trừ phi là có cao nhân xuất thủ ra tay, Trương Dật hoặc là Cổ Lão từ thuở xa xưa kia ra tay, nếu không không có bản lĩnh lớn như vậy. Mà tu vi Trương Dật mặc dù rất cao, nhưng tại phương diện trận pháp cũng không có được trình độ cao như vậy.

U¨©u G\ʏỀjX UkPI dàH ?èn b_h ¦_ʼnju

Cho nên Huyền Si suy đoán, trận pháp này rất có khả năng do Cổ Lão từ thuở xa xưa xuất thủ. Cổ Lão này là người lâu năm, tu vi bản thân là sâu không lường được. Hơn nữa tại các phương diện trận pháp Luyện khí thì tất cả cũng có trình độ không tầm thường.

Có điều, việc khiến cho Huyền Si nghi hoặc chính là, kế hoạch của lão thì trừ Cẩu Tư Nhiên ra thật đúng là không có người khác biết.Đương nhiên còn có một Phương Tiểu Linh, mà Phương Tiểu Linh sẽ phản bội sao? Một nữ nhân báo thù cho nam nhân chính mình yêu mến? Đó là kẻ dám dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, làm sao có thể liền thay đổi tâm tư đơn giản như vậy, hơn nữa còn phản bội?

Cho nên Huyền Si không cho rằng Phương Tiểu Linh thay đổi, ngược lại sinh ra hoài nghi đối với Cẩu Tư Nhiên. Nói cho cùng, cái chết của con mình Huyền Chính không tránh khỏi có quan hệ cùng Cẩu Tư Nhiên .

- Các ngươi rất có năng lực, lá gan rất lớn, lại dám có chủ ý nhằm vào nữ nhân của ta. Hôm nay, ta muốn lưu mạng của bọn ngươi lại.

Lúc này một âm thanh vang lên từ bốn phương tám hướng .

Cẩu Tư Nhiên cùng Huyền Si lập tức quá sợ hãi.

- Ai? Là ai, đi ra cho ta.

Huyền Si la lớn.

- Hừ, ta là ai các ngươi cũng không biết. Các ngươi không phải vẫn còn thương lượng đối phó với ta sao? Làm thế nào hiện tại ngay cả ta là ai cũng không biết ?

Dương Lỗi hừ nhẹ một tiếng, thân hình chậm rãi hiện ra.

- Dương Lỗi, ngươi là Dương Lỗi?

Huyền Si nghe được những lời Dương Lỗi đã nói thì nghiến răng nghiến lợi, trong ánh mắt tựa hồ muốn phun ra lửa .

- Không sai, ta chính là Dương Lỗi, hai người các ngươi là lão hỗn đản, lại dám có chủ ý nhằm vào nữ nhân của ta, các ngươi đều đáng chết.

Dương Lỗi nhìn hai người mà nói gằn từng chữ một. Bởi trong mắt Dương Lỗi, hai người kia đã không khác người chết.

- Đồ trẻ ranh, hay cho khẩu khí thật lớn. Ngươi giết hại con ta Huyền Chính, hôm nay ta liền báo thù rửa hận cho con ta, cắt lấy đầu lâu ngươi đặt lên mộ phần con ta, để tế hắn trên trời có linh thiêng.

- Ngươi thật đúng là mở miệng xuất ra những lời cuồng ngôn. Hiện tại sinh tử của các ngươi nằm trong tay ta, lại vẫn còn dám kiêu ngạo như vậy. Thật sự là không biết trời cao đất rộng. Ngươi cho là có một chút trận pháp liền vô địch thiên hạ , ếch ngồi đáy giếng mà thôi, hừ.

Dương Lỗi cười lạnh, hai người này trận pháp đều mất đi hiệu quả, bị chính mình hoàn toàn thay đổi. Đến ngay cả sinh tử đều không thể quyết được , lại còn không tự biết. Thật sự là buồn cười, thật đáng buồn.

- Huyền Giáp Vệ, đều lên cho ta, giết hắn.

Huyền Si lúc này vung tay lên, lớn tiếng quát.

Nhưng những tử sĩ Huyền Giáp Vệ này tựa hồ không hề nghe được mệnh lệnh của Huyền Si ,căn bản vẫn không nhúc nhích. Chúng đứng ở nơi đó, thật giống như bị điểm trúng huyệt đạo, không hề có phản ứng.

- Làm sao có thể?

Huyền Si thất kinh, gương mặt tràn ngập vẻ không tin. Làm sao có thể sẽ xuất hiện tình huống như vậy? Tại sao tử sĩ của mình ai nấy đều cũng bất động, không nghe mệnh lệnh do chính mình ban xuống .

- Không có gì là không có khả năng, hiện nay trận pháp đã bị ta khống chế. Một chút năng lực nho nhỏ này của các ngươi, ở trước mặt ta không đáng giá nhắc tới. Nếu như các ngươi thức thời một chút thì có lẽ ta sẽ cho các ngươi một cái chết toàn thây.

Âm thanh lạnh lùng kia của Dương Lỗi vang lên trong tai hai người.

- Súc sinh, ngươi dám ra tay đối với ta? Ta chính là trưởng lão Huyền Cơ Môn, chẳng lẽ ngươi sẽ không sợ môn quy, không sợ Trưởng Lão Hội trừng trị ngươi sao?

Cẩu Tư Nhiên biết chuyện không ổn, trong lòng khẩn trương, nhưng mà ngoài miệng cũng vẫn quát lên đầy vẻ đường đường chính chính .

- Súc sinh? Lão tặc, ngươi dám mắng ta súc sinh?

Dương Lỗi nổi giận. Hắn lắc mình một cái, trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt Cẩu Tư Nhiên, lập tức một bạt tai nện lên trên mặt Cẩu Tư Nhiên.

Một cái tát này, Dương Lỗi chưa hề sử dụng chân khí, không có đẩy lão ta vào chỗ chết. Nhưng mà một bạt tai này cũng là đập cực kì mạnh mẽ ở trên mặt Cẩu Tư Nhiên. "Bốp" một tiếng mà vang vọng tứ phương, trên mặt Cẩu Tư Nhiên sưng lên một cục u lớn .

Một cái tát này cũng không tạo thành thương tổn lớn cỡ nào cho Cẩu Tư Nhiên, nhưng mà lại làm cho trong lòng Cẩu Tư Nhiên phẫn nộ không thôi.

Một cái tát này chẳng qua là để cho lão bị chút vết thương ngoài da, căn bản không đáng giá nhắc tới, nhưng làm cho lão bị mất mặt mũi. Đối với Cẩu Tư Nhiên mà nói, mặt mũi là quan trọng.

Ngoài ra bị một kẻ mồm còn hôi sữa, so với chính mình thấp hơn nhiều như vậy mà làm nhục như thế, khiến trong lòng lão phẫn nộ không thôi. Thậm chí lão đều quên, lúc này tính mạng của mình đang ở trong tay người khác.

Lão cũng thật không ngờ, người ta có thể dễ dàng như thế, làm cho chính mình không có chút phản ứng nào liền bị dính một cái bạt tai vang dội. Điều đó đủ để chứng minh, tu vi của hắn, ít nhất ở trong trận pháp này, nếu như Dương Lỗi muốn lấy tính mạng của Cẩu Tư Nhiên, quả thực là một việc cỏn con, không cần tốn nhiều sức liền có khả năng làm được.

Từ trong tay Cẩu Tư Nhiên có đồng tiền bay ra. Đồng tiền này trong nháy mắt trở nên to lớn, hóa thành cái đĩa bay thật lớn đang tỏa ánh vàng rực rỡ bốn phía rồi công kích về hướng tới Dương Lỗi .

Lúc này Cẩu Tư Nhiên ôm hận ra tay, uy lực của nó không phải chuyện đùa khiến cho Dương Lỗi giật mình không thôi. Những đồng tiền này còn không phải vũ khí bình thường.

Báu vật này, tối thiểu đều là những thứ cấp bậc bán Tiên Khí, thậm chí còn làm cho Dương Lỗi phỏng đoán, vật này liệu có phải là đồ vật Lạc Bảo Kim Tiễn từ thời kỳ phong thần trong thần thoại Hoa Hạ Thượng Cổ. Nếu như là món đồ kia, lần này chính mình có thể coi như là phát đạt.

Một chiêu này khí thế phi phàm, làm cho Dương Lỗi đều cảm nhận được uy hiếp lớn lao. Phải biết rằng lúc này, Dương Lỗi đã hoàn toàn thay đổi trận pháp.

Có thể nói, nếu như tu vi cảnh giới của đối phương không thể cao hơn bản thân một đại cấp bậc, như thế căn bản vô phương phát huy ra được toàn bộ thực lực của bản thân.

Nếu như tu vi so với chính mình thấp hơn mà có thể phát huy ra được tám phần thực lực của bản thân thì cũng đã không tồi.

Mặc dù là tu vi Võ Giả cao hơn so với chính mình, nếu không cao hơn một cấp độ, như vậy nhiều nhất cũng chỉ có thể phát huy ra được tám thành mà thôi. Đương nhiên nếu như tu vi so với chính mình cao hơn hai cấp bậc, thì vẫn có thể phát huy ra được toàn bộ thực lực của bản thân.

Nhưng việc phải loại trừ trận pháp cũng tạo thành cho hắn hao tổn không nhỏ. Đến lúc đó, chính mình đang là trạng thái đỉnh cao, nên đối phó bọn họ liền càng dễ dàng hơn.

Đồng tiền cực lớn kia có khí thế khủng bố, tựa hồ phải bao phủ Dương Lỗi vào trong, phải hút cả người Dương Lỗi qua lỗ vào trong đồng tiền .

U¨¨u G\ʏỀjX UkkI GÔ« ±_j ¦\9 ¦\ƶu ros

Nó khiến cho khí tức của Dương Lỗi đều hơi chậm lại, nhưng mà Dương Lỗi là ai? Loại áp lực, loại khí tức này mặc dù khủng bố, nhưng thực lực bản thân của Dương Lỗi so với Cẩu Tư Nhiên chỉ mạnh hơn chứ không kém.

Hơn nữa tinh thần lực của Dương Lỗi vượt quá người bình thường, lại đang được vây trong trận pháp, khống chế được quyền chủ động. Cho nên khí tức của Dương Lỗi mặc dù hơi chậm lại, nhưng căn bản hắn không sợ hãi. Dương Lỗi đã biết rõ ràng lai lịch của đồng tiền này.

Đồng tiền này mặc dù không phải Lạc Bảo Kim Tiễn đích thực, nhưng cùng với Lạc Bảo Kim Tiễn kia thì nó lại có thêm quan hệ không tầm thường. Có thể nói, vài miếng đồng tiền này chính là lấy Lạc Bảo Kim Tiễn làm bản gốc mà luyện chế tạo ra.

Đồng tiền này của Cẩu Tư Nhiên kỳ thật cũng là Tiên Khí, nhưng là bán thành phẩm. Bàn Cổ sáng tạo đất trời, hơn nữa sau khi thành tựu Bàn Cổ vũ trụ, thì có Hồng Quân có Tam Thanh, bọn họ đều là người tu đạo cường đại.

Mà Nguyên Thủy Thiên Tôn trong Tam Thanh có mười hai đệ tử, trong đó còn có một người gọi là Quảng Thành Tử. Quảng Thành Tử này am hiểu Luyện khí, càng là am hiểu phỏng chế các loại pháp bảo bẩm sinh.

Lão đã qua phỏng chế Không Động Ấn mà lại có được một kiện pháp bảo Phiên Thiên Ấn với uy lực không phải chuyện đùa. Đương nhiên Lạc Bảo Kim Tiễn này là một kiện pháp bảo bẩm sinh nên cũng bị lão phỏng chế qua.

Mà hiện nay đồng tiền trong tay Cẩu Tư Nhiên kỳ thật chính là Quảng Thành Tử mô phỏng chế ra. Thế nhưng cái này cũng không phải đích thực phỏng chế thành công, chẳng qua chỉ là một kiện sản phẩm thất bại vứt đi.

Nhưng mặc dù là sản phẩm thất bại thì uy lực của nó cũng là không phải tầm thường. Nếu như là người bình thường, đối với này đồng tiền này có lẽ có chỗ sợ hãi. Nhưng mà Dương Lỗi có được vũ khí, có được pháp bảo, so với loại bán thành phẩm này, phế phẩm này thì đương nhiên dũng mãnh hơn nhiều lắm.

Phải biết rằng, Dương Lỗi liền có được pháp bảo bẩm sinh đích thực, đó là Không Động Ấn kia trong truyền thuyết. Không Động Ấn này mặc dù vẫn chưa được hoàn toàn giải phong, nhưng căn bản không phải chế phẩm thất bại kia có khả năng bằng được.

Một kiện phỏng chế, nhưng còn là loại thứ phẩm phỏng chế thất bại mà lại dám nhằm vào chính mình để khiêu khích. Nó khiến cho Không Động Ấn trong cơ thể Dương Lỗi khó chịu. Tức thì ánh vàng rực rỡ lấp lóe, không đợi Dương Lỗi tự mình ra tay thì nó đã liền bay ra, hóa thành một quả đại ấn mà hung hăng đánh ở trên đồng tiền thật lớn kia .

Vài miếng tiền đồng này mặc dù cũng thuộc về bán Tiên Khí , nhưng so sánh với pháp bảo tầm cỡ như Không Động Ấn thì căn bản là chênh lệch khác nhau một trời một vực, không có bất cứ khía cạnh nào có thể sánh bằng. Cho nên ở dưới dạng va chạm này, đồng tiền kia lập tức liền bị đánh văng ra. Ở trên đồng tiền thật lớn liền xuất hiện vết nứt, hào quang ảm đạm đi không hề sáng nổi nữa.

Cẩu Tư Nhiên phun ra một ngụm máu. Sản phẩm phỏng chế Lạc Bảo Kim Tiễn này đã được lão luyện chế trở thành bổn mạng pháp bảo, mà hiện nay nó đã bị Không Động Ấn đánh. Bổn mạng pháp bảo bị rạn nứt hao tổn, đã làm cho người lão bị thương nặng.

- Ngươi không sao chớ?

Thấy Cẩu Tư Nhiên bị đánh lui, khóe miệng ứa máu, Huyền Si đúng là không còn lại hoài nghi lão. Dù sao hiện nay Cẩu Tư Nhiên bị thương là sự thật, hơn nữa xem ra vẫn còn bị thương không nhẹ. Cái này tuyệt đối là không làm giả được.

Mặt khác kẻ trước mắt này là Dương Lỗi, là Dương Lỗi đã sát hại đứa con mình yêu quí, là kẻ thù không đội trời chung của mình. Hiện nay kẻ địch thế lớn, chính mình một người căn bản khó có thể chống lại, thậm

chí muốn giữ được tánh mạng cũng là không biết có thể hay không .

Cẩu Tư Nhiên lau vết máu ở khóe miệng mà nhìn Dương Lỗi. Trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi. Lão không nghĩ tới pháp bảo làm chính mình luôn kiêu ngạo vì mang đến chiến thắng đều bị hao tổn. Chính mình đúng là đã dùng năm miếng tiền đồng này để đánh bại biết bao nhiêu cao thủ đồng cấp, thậm chí cả người có tu vi cao hơn so sánh với mình cũng đều thua ở dưới tay.

Hiện nay lại ngay cả một tiểu tử hậu bối nho nhỏ như thế lại cũng không thể giết được. Điều này làm cho trong lòng Cẩu Tư Nhiên là ngạc nhiên như thế. Nhưng đồng thời với việc kinh ngạc thì trong lòng lại khủng hoảng không thôi.

Tiểu tử này sẽ bỏ qua ình sao?

Cầu xin tha thứ, chỉ có cầu xin tha thứ, hoặc là lợi dụng Huyền Cơ Môn để uy hiếp hắn.

Mà Dương Lỗi cũng bất chấp rất nhiều. Lần này Không Động Ấn lại chủ động xuất kích, đúng là đã khiến cho chính bản thân Dương Lỗi cũng cảm thấy giật mình. Bởi vì Dương Lỗi cũng không có hiểu quá nhiều về năng lực của Không Động Ấn này. Mặc dù Không Động Ấn đã nhận thức chính mình làm chủ chủ, thế nhưng Dương Lỗi căn bản không biết Không Động Ấn này rốt cuộc còn có kỹ năng nào.

Mà thực lực của chính mình bây giờ quá mức nhỏ yếu, căn bản là không có cách nào hoàn toàn khống chế Không Động Ấn này, để phát huy ra được uy lực lớn nhất của nó, điều này làm cho trong lòng Dương Lỗi buồn bực không thôi.

Nếu như chính mình nếu có thể đủ sức phát huy toàn bộ uy lực của Không Động Ấn như đã nói, chỉ sợ ngay cả Võ Giả cảnh giới Thất Tinh Luyện Cương, chính mình đều có thể thu thập rơi rụng.

Dương Lỗi lạnh lùng nghiêm mặt. Hắn đi từng bước từng bước về hướng tới hai người Cẩu Tư Nhiên và Huyền Si. Nếu Không Động Ấn này dũng mãnh như vậy, hơn nữa chính mình có trận pháp phụ trợ, nên hai người này, hiện nay ở trước mặt mình liền giống như con kiến hôi, căn bản không cần quan tâm.

- Làm sao bây giờ?

- Dương Lỗi ngươi là đồ súc sinh, thật lớn mật. Ta chính là trưởng lão Huyền Cơ Môn, ngươi dám xuống tay đối với ta ?

Nhìn Dương Lỗi từng bước tới gần, trong lòng Cẩu Tư Nhiên cũng lo lắng không thôi. Hiện nay tính mạng của mình đã nằm ở trong tay hắn, trong lòng lão cực kì căng thẳng nhưng ngoài miệng vẫn lớn tiếng quát.

- Hừ, lão súc sinh, giết ngươi thì đã làm sao?

Dương Lỗi lạnh lùng nhìn lão, trường đao trong tay ẩn hiện, Phong Ẩn Đao lại muốn uống máu. Tu vi của Cẩu Tư Nhiên cũng không tệ lắm, đã đạt tới cảnh giới Ngũ Khí Triêu Nguyên, hơn nữa lại có thêm món hàng Lạc Bảo Kim Tiễn phỏng chế kia. Ít nhất lão có khả năng chống cự lại được Võ Giả cảnh giới Lục Đạo Luân Hồi.

Nhưng mà hiện nay trong trận pháp của mình, năm miếng tiền đồng của lão cũng bị Không Động Ấn của mình nện cho nứt nẻ, bản thân lão đã là người bị thương nặng. Lúc này mà lão có thể phát huy ra được sáu thành tu vi bản thân hiện nay thì đã thật là không tồi.

Mà mặc dù lão đang ở vào thời kỳ đỉnh cao, nhưng chính mình có Phong Ẩn Đao trong tay nên cũng sẽ không có bất cứ lo lắng nào.

Ngay vào lúc này, lão có thể phát huy thực lực nhiều nhất chẳng qua là cấp bậc Ngũ Khí Triêu Nguyên đại viên mãn. Còn chính mình thi triển phong đao Thất Sát, tuyệt đối nắm chắc giết chêt lão.

U¨Vu G\ʏỀjX £··I GÔ« ±_j ¦\9 ¦\ʑu r©s

Về phần Huyền Si đang đứng một bên, Dương Lỗi cũng không lo lắng. Tu vi của Huyền Si so với Cẩu Tư Nhiên yếu hơn không ít, chỗ trông cậy lớn nhất của lão là tử sĩ trận pháp kia. Hiện nay trận pháp bị chính

mình khống chế, nên càng thêm không cần lo lắng về đối thủ này .

- Ngươi… Ngươi… Sát hại trưởng lão trong môn phái chính là tử tội, ngươi dám giết ta?

Cẩu Tư Nhiên trong lòng quá sợ hãi, một tay giơ lên, run rẩy chỉ vào Dương Lỗi.

- Hừ, loại súc sinh, loại bại hoại như ngươi mà có thể trở thành trưởng lão Huyền Cơ Môn, quả thực chính là bất hạnh của Huyền Cơ Môn. Không trách được Huyền Cơ Môn không thể so với Huyền Thiên Tông, nếu như không có loại bại hoại như ngươi thì Huyền Cơ Môn đã sớm trở thành đứng đầu bảy đại Tiên Tông, làm sao phải rơi vào tình trạng hiện nay.

Trường đao trong tay Dương Lỗi lóe ra những trận hàn quang, làm cho người ta cảm thấy chói mắt.

- Ngươi… Ngươi.. .

Cẩu Tư Nhiên tức đến thổ huyết. Tiểu tử này muốn giết chính mình không nói, lại còn mở miệng nói ra những lời như thế để làm nhục kích thích chính mình. Thật sự là ác độc, quá độc ác.

Cẩu Tư Nhiên chưa từng bị loại làm nhục như thế, trong lòng đã bị kích thích. Hơn nữa bản thân đã bị trọng thương nên lập tức bắt đầu thở gấp, đôi mắt vừa trợn ngược thì lão liền hôn mê bất tỉnh.

Thấy tình huống này, Dương Lỗi cũng có hơi sửng sốt. Lão súc sinh này vô tích sự như thế, lại không chịu đựng nổi lời mắng của mình, bị mắng đến hôn mê bất tỉnh, thật sự là vô năng.

Thấy Cẩu Tư Nhiên bị mắng ngất xỉu đi, Huyền Si cũng làm sửng sốt. Lão không nghĩ tới Cẩu Tư Nhiên đường đường là trưởng lão Huyền Cơ Môn, cường giả cảnh giới Ngũ Khí Triêu Nguyênmà lại vô tích sự như thế.

Bị người mắng đến hôn mê, quả thực là rất vô năng khiến cho Huyền Si đều xem thường. Lúc này Huyền Si hối hận không thôi, chính mình hồi đó làm thế nào để cho con mình bái ông ta làm thầy ? Nếu như không phải bái ông ta làm thầy thì con mình cũng sẽ không xảy ra sự việc, cũng sẽ không chết. Để hiện nay chính mình cũng sẽ không rơi xuống loại tình trạng này.

Hiện nay Huyền Si là hối hận không kịp, nhưng hiện nay hối hận đã vô dụng , đã chậm, con mình đã chết, lúc này cái nhỏ cũng là nguy tại sớm tối.

- Các ngươi muốn chết như thế nào?

Dương Lỗi phóng xuất ra sát ý lạnh lùng. Lúc Dương Lỗi ở trong thế giới xạ điêu, đã trải qua quá nhiều sự giết chóc. Khi đó Dương Lỗi chính là một vị tướng quân thống trị ngàn vạn quân mã. Trải qua trận chém giết quá to lớn kia mà sát khí trên người so với người tu luyện bình thường thì mạnh hơn hoành nhiều lắm.

Hơn nữa, bản thân Dương Lỗi tu luyện Chân Long Quyết, nên uy áp vô hình kia lại có thêm trận pháp để phóng đại lên nữa. Tất cả những điều này làm cho cả người Huyền Si đều chấn động theo.

Huyền Si vội nói:

- Dương Lỗi, ta… Đó là một phát sinh hiểu lầm, ta vốn không muốn tới tìm ngươi gây phiền toái, đều là Cẩu Tư Nhiên. Là hắn, là hắn muốn giết ngươi, là hắn khuyến khích ta.

- Phải không?

Lúc này Cẩu Tư Nhiên cũng tỉnh lại, nghe được chính đồng minh Huyền Si của mình lại còn nói ra những lời như vậy thì trong lòng càng là căm hận.

Lão không nghĩ tới, dù như thế nào cũng không nghĩ ra từ trước tới nay chỉ có chính mình bán đứng người khác, nhưng ngay vào lúc này lại bị người khác đem ra bán. Trong lòng lão hận, thật hận. Chính mình là báo thù vì con của hắn, nên lại rơi vào kết quả như vậy.

Cẩu Tư Nhiên ánh mắt bốc lửa, lão nhìn Huyền Si mà rống lớn:

- Huyền Si, ngươi… Ngươi… Không nghĩ tới ngươi lại còn nói ra được những lời như vậy, rốt cuộc là chủ ý của ai? Rốt cuộc là ai muốn báo thù cho con mình, bầm thây Dương Lỗi vạn đoạn? Rốt cuộc là ai đưa ra chủ ý, muốn bắt nữ nhân bên cạnh Dương Lỗi để đối phó Dương Lỗi?

- Ngươi… Ha ha, ha ha, không nghĩ tới Cẩu Tư Nhiên ta cũng có lúc bị bán đứng .

Đột nhiên Cẩu Tư Nhiên cuồng nở nụ cười.

- Ngươi cười cái gì? Chẳng lẽ ta có nói sai sao?

Huyền Si thấy Cẩu Tư Nhiên như thế, trong lòng bất an

- Dương Lỗi, ngươi mau giết hắn. Đúng, giết hắn, giết hắn để báo thù cho nữ nhân của ngươi.

- Không sai, ngươi nói không sai. Là ta có chủ ý như vậy. Có điều người nào đó chính là coi trọng nữ nhân của Dương Lỗi ngươi, nói muốn thưởng thức thật tốt nữ nhân của ngươi, sau đó bán cho thanh lâu kỹ viện ở giới thế tục .

Cẩu Tư Nhiên điên cuồng cười nói. Lúc này trong lòng Cẩu Tư Nhiên biết, Dương Lỗi tất nhiên sẽ không bỏ qua ình. Như vậy biện pháp duy nhất là tìm đường sống trong cõi chết.

Dương Lỗi nghe vậy lửa giận trong lòng bùng lên, nhưng mà khóe miệng cũng nhếch lên một nụ cười lạnh. Hai kẻ này đều đáng chết, có điều sẽ không để cho bọn họ dễ dàng chết đi như vậy.

Phải cho bọn họ biết biết sự lợi hại của mình, mang bọn họ vào thế giới của mình để xử trí là một lựa chọn không tồi. Để cho bọn họ nếm thử cái gì là mười đại khổ hình thời mãn thanh. Đương nhiên trước tiên phải phế trừ tu vi của bọn họ. Nói cách khác, thực lực của bọn họ căn bản không e ngại những hình phạt này .

- Ta nói rồi, các ngươi có khả năng lựa chọn một cái chết như thế nào là do chính mình nghĩ muốn. Nhưng hiện tại ta thay đổi chủ ý. Hiện tại ta sẽ không giết các ngươi, ta muốn cho các ngươi hưởng thụ thật tốt một phen, cho các ngươi biết cái gì là sống không bằng chết, cho các ngươi hối hận vì đã sinh ra trên thế giới này.

Trong âm thanh của Dương Lỗi tràn ngập sự lạnh lùng khắc nghiệt.

- Ngươi.. .

Nghe thấy Dương Lỗi nói như vậy, nhìn hắn từng bước đi tới, Cẩu Tư Nhiên và Huyền Si đều cực kì sợ hãi, không ngừng lui về phía sau

- Ngươi muốn làm gì?

Có đôi khi chết cũng không sợ, đáng sợ chính là sống không bằng chết.

- Làm gì?

Dương Lỗi lạnh lùng cười lạnh nói

- Trước hết ta sẽ phế bỏ tu vi các ngươi, cho các ngươi trở thành một người bình thường. Không, so với người bình thường còn không bằng.

- Không… Ngươi không thể như vậy.

Cẩu Tư Nhiên và Huyền Si nghe những lời Dương Lỗi đã nói, lập tức quá sợ hãi.

Phế bỏ tu vi của chính mình, để cho chính mình từ một người tu luyện cao cao tại thượng bị mất đi tu vi bản thân, biến thành một con kiến hôi đê tiện. Đây là chuyện không thể đón nhận cỡ nào, như vậy so với giết mình đi thì còn khó chịu hơn, còn không bằng đi tìm chết.

- Không thể như vậy, tại sao không thể như vậy, cái này là các ngươi tự tìm.

Dương Lỗi không hề cho bọn họ cơ hội dài dòng nữa, cả người hóa thành một trận gió trong nháy mắt xuất hiện ở bên cạnh hai người. Phong Ẩn Đao trong tay tức thì chém tới, trong nháy mắt cắt qua đan điền hai người bọn họ .

- Ngươi… Ngươi phế đi tu vi của chúng ta, ngươi… Ta liều mạng với ngươi.

Cẩu Tư Nhiên phẫn nộ điên cuồng bật đứng lên, lão vọt về hướng tới Dương Lỗi. Nhưng còn chưa đứng lại, liền ngã bệt xuống đất.

Lúc này Cẩu Tư Nhiên so ra còn không bằng người bình thường, hơn nữa lão vẫn còn đang bị thương nặng.

U¨Uu G\yỀjX £·oI [«² ?Â ¦« -_u

Bởi vì đánh bất ngờ, Dương Lỗi rất dễ dàng liền phế bỏ tu vi của hai người, làm cho bọn họ không có một chút ít cơ hội phản kháng. Hiện nay tu vi hai người bị phế, Dương Lỗi liền cũng không cần lo lắng bọn họ tự bạo gì gì đó. Hiện tại muốn khống chế bọn họ quả thực dễ dàng.

- Muốn liều mạng cùng ta, hừ, quả thực là buồn cười. Các ngươi bây giờ còn có năng lực kia sao?

Dương Lỗi nhìn hai người cười lạnh.

- Ngươi… Ngươi.. .

- Ngươi cái gì mà ngươi, hừ hừ, ta sẽ dẫn các ngươi đi một nơi tốt, sau đó cho người chiêu đãi các ngươi thật tốt .

Dương Lỗi vừa nói liền mở thế giới Mộng Huyễn ra.

- Đinh, bởi vì mục tiêu có ý thức kháng cự, cho nên người chơi không thể dẫn mục tiêu vào trong thế giới Mộng Huyễn.

Nghe được âm thanh Hệ Thống nhắc nhở, Dương Lỗi hơi bị sửng sốt. Hắn không nghĩ tới chính mình lại quên đi một điểm như vậy. Nếu muốn đưa một số vật có sinh mệnh vào trong thế giới Mộng Huyễn của mình, nhất định phải sẽ đối phó để nó không có ý thức kháng cự thì mới có thể được. Nếu không, đối phương sẽ không thể bị thu nhập vào bên trong thế giới của mình .

Lúc này Cẩu Tư Nhiên và Huyền Si sắc mặt trắng bệch, hai người bọn họ cảm giác được một cỗ lực hấp dẫn kỳ dị, tựa hồ phải hút chính hai người mình vào trong một không gian kỳ dị. Bọn họ tự nhiên không biết không gian này chính là bản thân thế giới Mộng Huyễn của Dương Lỗi. Nếu có thể có được một cái thuộc về thế giới của mình, thì tu vi kia quả thực sâu không lường được. Mặc dù là cường giả đạt tới cảnh giới Tạo Hóa, cũng không có khả năng nhất thiết có được nó .

Có ý thức kháng cự, như vậy nói cách khác, muốn cho bọn họ không có ý thức kháng cự thì mới có khả năng làm được. Dương Lỗi suy nghĩ một chút, cái này kỳ thật cũng rất dễ dàng, chỉ cần đánh hôn mê hai người này thì chẳng phải liền dễ dàng giải quyết vấn đề sao?

- Té xỉu cho ta đi.

Dương Lỗi lạnh lùng thốt ra một n có ật c ta

kỳ cường đại, cường đại đến mức khiến cho Dương Lỗi đều cảm thấy tim đập nhanh.

Thế giới kia cường đại như vậy, lại để cho chính mình đều cảm thấy tim đập nhanh, hơn nữa so với Tu Chân Giới càng cao cấp hơn. Như vậy có thể là Tiên Giới hay không? Thậm chí có thể là thế giới so với Tiên Giới thì ở đẳng cấp càng cao hơn hay không ?

Đối với những điều này thì Dương Lỗi không biết. Hiện nay với thực lực của mình, chính Dương Lỗi cũng không dám đi thăm dò. Dù sao thực lực của mình vẫn còn quá yếu ớt. Nếu như tiến vào thế giới kia như thế, tương đương là muốn đi chết. Phỏng đoán người ta dùng một đầu ngón tay cũng có thể nghiền nát chính mình.

Một con kiến hôi đi đến một thế giới cường đại như vậy ? Có hay ho gì mà chơi. Thà làm đầu gà không làm đuôi phượng, nên việc ngốc như vậy thì Dương Lỗi sẽ không đi làm. Đương nhiên nếu như qua bên kia thì cũng có một chỗ tốt, chính là ở chỗ đó linh khí thật sự là quá dầy đặc.

Đối với Tu Chân Giới, hoặc là nói, đối với Huyền Nguyên Tinh, đối với Huyền Cơ Môn và Huyền Thiên Tông, những lão gia hỏa cường đại này đứng ở cấp bậc đỉnh cao Huyền Nguyên Tinh và Tu Chân Giới mà nói, tiến vào một địa phương linh khí đầy đủ như vậy thì đó là cầu còn không được.

Do tu vi của bọn họ đã đạt tới một mức cực hạn, căn bản khó có thể tiến bộ. Nên nếu như tiến vào một thế giới như vậy, nếu mà muốn đột phá thì căn bản không phải việc khó.

Hoặc là nói cách khác, tại Huyền Nguyên Tinh và Tu Chân Giới, lực lượng của bọn họ đã là tồn tại đỉnh cao. Một sự cường đại sẽ khiến bọn họ lọt vào qui luật hạn chế lực lượng của cả vị diện, cả ở trong không gian.

U¨ku G\yỀjX £·UI [æj ¦Ê_ G\Ề_u r©s

Nhưng nếu như thay đổi sang một vị diện thế giới càng cao cấp hơn, thì loại hạn chế tự nhiên liền không tồn tại, thực lực đương nhiên dễ dàng tăng lên. Có điều, bọn họ tại Tu Chân Giới, hoặc là nói tại Huyền Nguyên Tinh, nếu muốn đột phá cũng chỉ có Độ Kiếp, phá vỡ thông đạo tiến vào thế giới vị diện có trình tự cao hơn.

Độ Kiếp, đây là một chuyện khiến cho vô số người tu luyện, vô số cường giả đạt tới cảnh giới Cửu Cực Tạo Hóa đều cảm thấy sợ hãi.

Một khi dẫn động Thiên Kiếp, như vậy liền có ý nghĩa cửu tử nhất sanh, thậm chí còn là suốt mấy vạn năm qua, những ai đã dẫn động Thiên Kiếp thì căn bản là chết nhiều hơn sống. Mấy vạn năm vừa rồi, cho tới bây giờ liền không ai Độ Kiếp thành công.

Cho nên, chuyện này cũng làm cho Võ Giả đạt tới cấp bậc tạo hóa đỉnh cao, trừ phi là đạt tới ngày đại nạn, nếu không sẽ không có ai chịu đi dẫn động Thiên Kiếp.

Bình thường chỉ có đạt tới đại nạn thì mới có thể làm những chuyện như vậy, coi như buông tay đánh cược một lần. Nếu không chính là những ai có được cũng đủ sự tự tin lớn lao, thế nhưng có loại người đủ tự tin sao? Cho tới bây giờ, cũng không có ai dám cho rằng như vậy .

Những việc lặt vặt này, có lẽ chính sư tôn Trương Dật của mình còn có Chu Nhiên cũng đã nhắc tới với mình. Chu Nhiên có thực lực đạt tới cấp bậc cảnh giới Tạo Hóa đỉnh cao, hơn nữa thọ nguyên cũng đã không còn nhiều lắm, cho nên lão chuẩn bị buông tay đánh cược một lần.

.. .

Điều làm cho Dương Lỗi cười khổ không thôi chính là, Hàn, hòa thượng nọ, cũng không thèm để ý chính mình đang tới hoàng cung. Hắn cứ một mình một người liền xông vào, với thực lực của Hàn thì thật đúng là rất khó có người giữ nổi được lão.

Nhưng mà lần này có thể xem như đã khiến cho lão phải kinh ngạc. Ở chỗ này, hiện nay có một nhóm nữ nhân có được Cực Âm thân thể do chính mình mang vào từ đại lục Sùng Võ. Ở trong số đó có mấy người thực lực cùng lão không sai biệt lắm, thậm chí có mấy người mà thực lực so với lão vẫn còn cao hơn một bậc .

Những thiếu nữ này tâm tư đơn thuần, thế nhưng không ý nghĩa bọn họ không có bất cứ sức phản kháng nào. Hiện nay trải qua Lý Tuyết Mai dạy dỗ, những thiếu nữ này, mặc dù không thể đủ sức hoàn toàn phát huy ra được thực lực của bản thân, nhưng cũng có thể phát huy nổi đại bộ phận.

Mà những thiếu nữ này, rất nghe Dương Lỗi nói. Có lẽ là nguyên nhân bởi vì là thể chất của Dương Lỗi, còn có nguyên nhân do hắn tu luyện Chân Long Quyết. Những thiếu nữ này đối với Dương Lỗi có một loại tín nhiệm và ỷ lại không sao diễn tả nổi.

Cho nên những lời Dương Lỗi đã nói, bọn họ đều là cẩn thận tỉ mỉ chấp hành. Ban đầu Dương Lỗi để cho bọn họ nghe lời Lý Tuyết Mai đã nói, hơn nữa nếu như là có người dám xông vào nơi này thì liền để cho bọn họ hung hăng thu thập.

Cho nên, lúc này đối mặt gia hỏa ngoại lai như Hàn này xông vào, liền bị bọn họ coi như là kẻ địch lớn nhất. Một đám người liền tức thì vây quanh lão, ai nấy đều phát huy ra toàn bộ thực lực. Nhưng mà nguyên nhân bởi vì tu vi thể hiện ra ở nơi này mà Hàn bị đánh cho không sao đỡ nổi, vô cùng khó chịu.

Chính mình đường đường là cao thủ Thiếu Lâm tự, lại bị một đám nữ nhân bắt nạt không còn sức lực để đánh lại chút nào. Muốn đè nén tới đâu thì áp chế tới đó .

Bọn họ nảy sinh ý niệm, đó là sinh ra dao động năng lượng cường đại nên tự nhiên cũng khiến ấy nàng Lý Tuyết Mai cảm nhận được.

- Xảy ra chuyện gì? Có người xâm lấn?

Lý Tuyết Mai nói.

- Thật lớn mật, lại có người dám xông vào hoàng cung. Chúng ta đi nhìn một chút, là ai có thể to gan lớn mật như thế, không biết sống chết mà xông vào hoàng cung Hoa Hạ chúng ta .

Hoàng Dung ngoài miệng nói như vậy, mà cũng là có chút hưng phấn. Lý Thu Vận đứng ở một bên cũng là dáng vẻ chỉ e sợ thiên hạ không loạn .

Từ khi kiến quốc tới nay, vẫn còn không người nào dám xông vào Hoàng Thành làm loạn, liền càng khỏi phải nói xông vào bên trong hoàng cung viện. Một lần có chuyện như là đại cô nương lên kiệu như vậy, Hoàng Dung và Lý Thu Vận là hai con quỷ tinh linh nên với tính cách như thế, gặp được chuyện như vậy, thì hai người đều là cực kì hưng phấn, cho nên là tích cực nhất.

Mục Niệm Từ và Tạ Đạo Thanh có hơi lo lắng nhìn Dương Lỗi:

- Phu quân, chàng cẩn thận một chút.

Hiện nay tu vi của Mục Niệm Từ và Tạ Đạo Thanh coi như là không tầm thường , nhưng mà so với Hoàng Dung bọn họ vẫn còn có hơi chênh lệch. Còn khi so với Lý Tuyết Mai thì mức chênh lệch của bọn họ liền càng lớn. Cho nên bọn họ cũng biết, thực lực của mình căn bản có đi cũng không giúp được gì, chỉ có thể ở chỗ này âm thầm cầu khẩn cho Dương Lỗi .

Dương Lỗi gật đầu:

- Yên tâm đi, không có việc gì. Đó không phải kẻ địch, mà là Hàn Đại sư, không biết hắn lần này xông vào hoàng cung của ta là có chuyện gì. Thiết nghĩ, lần này hắn gặp phải phiền toái. Nếu không sẽ không đến nỗi khẩn cấp như vậy, chẳng để ai thông báo liền xông vào.

Dương Lỗi suy nghĩ không sai. Lần này, đích thật là Hàn gặp phải phiền toái, nhưng lại không phải phiền toái nhỏ. Cho nên lão phải tìm bằng được Lý Tuyết Mai, tìm phái Thiên Sơn để thương lượng làm việc.

Dù sao hiện nay thế giới này đã mất đi liên lạc cùng Tu Chân Giới, vô phương nghĩ đến chuyện cầu viện Tu Chân Giới.

Nếu như thế giới này không bị mất đi liên lạc cùng Tu Chân Giới như đã nói, thì Hàn cũng sẽ không khẩn cấp như vậy. Đây là một nguyên nhân trong đó. Ngoài ra còn có một nguyên nhân khác, đó chính là Dương Lỗi.

Hàn đã biết Dương Lỗi xuất quan, lúc này không tìm Dương Lỗi, một khi hắn lại bế quan lần nữa, muốn tìm được ra hắn cũng không phải một chuyện dễ dàng .

Đối với Dương Lỗi này, những điều Hàn biết được có thể nói là không ít, nhưng cũng không có được bao nhiêu. Những thứ lão biết đến, vẻn vẹn là Dương Lỗi có được Chân Long thân thể. Mà người có được Chân Long thân thể đều là đã được Thiên đạo chiếu cố, là người có được mạng lớn.

Còn những mặt khác, lai lịch sư môn của Dương Lỗi cũng là thập phần thần bí. Hơn nữa hơn nữa hắn có tốc độ tu luyện kia làm cho người ta bị khủng bố, để cho người đời đố kỵ .Lại thêm Chân Long thân thể của hắn có tính đặc thù.

Do đó sự kiện lần này nếu mà có lời của hắn, như vậy giải trừ vấn đề có thể suy tính là sẽ lớn hơn rất nhiều. Hơn nữa, hắn hiện nay là đấng chí tôn một nước Hoa Hạ, tập hợp chỉnh tề số mệnh của Hoa Hạ vào một thể, đối phương căn bản không dám bắt bí gì Dương Lỗi. Cái này chẳng khác nào là một vương bài.

Cho nên, nếu Dương Lỗi đã trở về, như vậy phải tóm chặt lấy hắn. Lần này nắm chắc liền có khả năng càng lớn. Cơ hội như vậy, Hàn tự nhiên sẽ không bỏ qua, nếu như bỏ lỡ, như vậy lão chính là kẻ ngu.

Còn nữa, Hoa Hạ là phạm vi thế lực lãnh thổ của Dương Lỗi hắn, thiết nghĩ là hắn cũng sẽ không nhìn lãnh thổ của mình bị người xâm lấn chứ?

UV·u G\ʏỀjX £·£I G\Îj ¦\Îj ?æj GDzu

Cho nên tổng thể mà nói, đó cũng không phải chuyện của riêng một nhà Thiếu Lâm, mà là chuyện của cả giới tu luyện phương đông. Đây là việc của phương đông phương tây, hai bên tranh đấu trong phạm vi lớn .

Chỉ dựa vào một môn phái, một người, đó là không có khả năng giành thắng lợi. Nhất định phải cần các môn phái đều liên hợp lại thì mới được. Đương nhiên nếu có một nhóm nữ nhân này với tu vi dũng mãnh như thế, thì sẽ đối phó với những gia hỏa phương tây này hẳn không phải là việc gì khó.

Lúc này, Dương Lỗi và cùng các nàng Lý Tuyết Mai đã đi tới trong sân. Lúc này dáng vẻ của Hàn chật vật không chịu nổi, mắt thấy hắn sẽ bị một kiếm đâm trúng nên Dương Lỗi vội vàng hô:

- Dừng tay!

Những nữ nhân này thu tay lại cũng nhanh. Biết là Dương Lỗi nên lập tức ngừng lại.Nhìn thấy Dương Lỗi, trên mặt bọn họ ai nấy đều hiện ra sắc thái vui mừng, nhưng lại không nói gì mà là lui lại có tổ chức đến phía sau Dương Lỗi .

Hàn thở phào một hơi, vừa mới rồi thiếu chút nữa liền bị đâm trúng một kiếm. Nếu như bị đâm trúng thì mặc dù tu luyện hộ thể thần công, nhưng bọn họ có tu vi quá ư mạnh mẽ, nên dẫu rằng có khả năng giữ được mạng nhỏ. Nhưng mà bị thương thì đó là tất nhiên.

Chính mình là cao thủ đệ nhất Thiếu Lâm tại thế giới này, hiện nay bị buộc đến tình trạng như thế thì quả là dọa người, thật sự là cực kỳ dọa người. Ngoài ra đối phương còn là nữ nhân, những thiếu nữ này tựa hồ đối với Dương Lỗi là nói gì nghe nấy. Chẳng lẽ những thiếu nữ này đều là sư môn của hắn phái ra bảo vệ hắn?

Điều này có lẽ cũng là có thể. Hàn suy đoán như thế. Nếu như những người này đều là người của sư môn Dương Lỗi, như vậy địa vị của Dương Lỗi tại sư môn hắn khẳng định là không nhỏ. Có thể phái đi đội hộ vệ như vậy thì hiển nhiên là thân phận không thấp.

Đương nhiên, nếu như là Dương Lỗi nguyện ý gia nhập Thiếu Lâm, như vậy Thiếu Lâm đối với việc bảo vệ Dương Lỗi tuyệt đối là chỉ có hơn chớ không kém. Người như vậy, là người đã được Thiên đạo chiếu cố, chỉ có những kẻ ngu mới buông xuôi bỏ mặc mà không đi bảo vệ.

Nhưng lão nào biết đâu rằng, những thiếu nữ này căn bản là không phải sư môn của Dương Lỗi phái ra hộ vệ, mà là nữ nhân có số khổ được Dương Lỗi cứu ra mà thôi.

- Dương Lỗi tiểu tử, ngươi có thể xem như đến đúng lúc đi. Nếu như ngươi không tới thì Lão hòa thượng ta sẽ phải bị đánh chết.

Sau khi thở phào nhẹ nhõm một chút, Hàn nhìn Dương Lỗi mà cười khổ nói.

Dương Lỗi thấy thế ha ha cười một tiếng, đi đến đỡ Hàn lên mà nói:

- Hàn đại sư, ngươi nói đùa. Với tu vi của ngài, bọn họ làm sao có thể đả thương được ngài ? Đây là ngài nhường cho bọn họ. Ngài có thần công hộ thể, bọn họ căn bản không phá được phòng ngự của ngài. Chẳng qua là ngài không muốn chấp nhặt cùng một đám thiếu nữ bọn họ mà thôi.

Hàn nghe vậy mà không khỏi khóe miệng giật giật một hồi, thiếu nữ ư? Cái này cũng chỉ có Dương Lỗi mới nói được. Những nữ nhân này nếu là thiếu nữ như thế, làm cho những nam nhân như chính mình sao mà chịu đựng nổi?

Bọn họ ai nấy đều có tu vi dũng mãnh, so với chính mình thì mạnh mẽ hơn nhiều lắm. Hiển nhiên xem ra, chiêu thức của không phải chỉ có tuyệt diệu như vậy, nó vẫn còn chưa thể phát huy ra được toàn bộ thực lực của bọn họ, nhưng đó là một vấn đề sao?

Điều này căn bản bởi vì là bọn họ đánh nhau quá ít cùng người khác, kinh nghiệm không đủ mà thôi. Chỉ cần chú ý thêm một chút thì chính mình có thể cũng sẽ không đến chỉ mấy cái hô hấp liền bị chế phục. Nếu như chính mình không xuất ra tuyệt chiêu như thế thì không đỡ nổi .

Kỳ thật những thiếu nữ này mặc dù tu vi so với chính mình có mạnh hơn một chút, nhưng mà Hàn có tự tin vẫn toàn thân rút lui được. Thân làm một người ăn to nói lớn tại một tiểu thế giới Thiếu Lâm tự, nếu không có một chút thực lực như thế, một chút con bài chưa lật, một chút thủ đoạn bảo vệ tính mạng như vậy thì làm sao có thể được?

- Ngươi… Tiểu tử ngươi thật sự là, hiện nay đều đã là bá chủ một chốn, làm đế vương cao quí như thế, lại vẫn còn là một giọng điệu như vậy, thật sự là không biết nên nói với ngươi như thế nào .

Dương Lỗi có giọng điệu này khiến cho Hàn cực kì không nói nổi .

- Ha hả.

Dương Lỗi nhẹ nhàng cười một tiếng, kéo tay Hàn lên mà nói:

- Xin mời đến đây. Nói cho cùng, ta còn phải đa tạ Hàn sư phụ, nếu như không phải có lời của ngài, thì ta cũng không chiếm được Kim Cương Bất Hoại Thần Công kia .

Kim Cương Bất Hoại Thần Công này đối với Dương Lỗi chính là có ý nghĩa phi phàm. Mặc dù chính Dương Lỗi bây giờ còn chưa tu luyện tới đỉnh cao đại viên mãn, thế nhưng Kim Cương Bất Hoại Thần Công này đã khiến cho thực lực của hắn chính là tăng lên một cấp bậc.

Nếu như chính mình muốn tu luyện Kim Cương Bất Hoại Thần Công tới cấp bậc đỉnh cao đại viên mãn, e rằng chỉ dựa vào lực lượng thân thể của mình mà Dương Lỗi cũng có thể chống lại cảnh giới Thất Tinh Luyện Cương. Có điều hiện nay, Dương Lỗi còn kém xa lắm .

Trong lòng Dương Lỗi rõ ràng, Kim Cương Bất Hoại Thần Công mà thăng cấp thì sẽ thành Bất Tử Kim Thân, đó tuyệt đối là dũng mãnh vô cùng. Mà Bất Tử Kim Thân tựa hồ là thoát thai từ Cửu Chuyển Huyền Công. Cửu Chuyển Huyền Công này chính là lợi hại vô cùng.

Truyền thuyết thần thoại ở trên địa cầu về Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không kia tu luyện Bát Cửu Chuyển Huyền Công chính là Bồ Đề lão tổ sửa chữa Cửu Chuyển Huyền Công mà thành. Còn Dương Tiễn chính là tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công chánh tông.

Còn Cửu Chuyển Huyền Công này chính là đến từ Tam Thanh ,mà Tam Thanh bắt đầu do đạo tổ Hồng Quân diễn giải mà được. Còn Hồng Quân cũng là ngộ ra được từ trong Tạo Hóa Ngọc Điệp. Còn về phần Tạo Hóa Ngọc Điệp này thì có truyền thuyết là xuất xứ từ tay của Bàn Cổ đại thần .

Tổng thể mà nói đến, Cửu Chuyển Huyền Công này là thoát thai từ phép tu luyện của Bàn Cổ đại thần. Mà Bất Tử Kim Thân này thoát thai từ Bàn Cổ chân thân, là Bàn Cổ đại thần dùng làm chứng cứ có sức thuyết phục đạo pháp môn.

Đương nhiên tất cả điều này rốt cuộc có phải thật vậy hay không, thì chính bản thân Dương Lỗi cũng không rõ ràng lắm. Bởi tất cả điều này, chẳng qua đều là Dương Lỗi tự mình suy đoán mà thôi.

Thế nhưng nếu muốn tu luyện Bất Tử Kim Thân, như vậy Dương Lỗi trước hết phải tu luyện hoàn thành Kim Cương Bất Hoại Thần Công. Nếu không căn bản không có khả năng tu luyện Bất Tử Kim Thân.

Hơn nữa hiện tại Dương Lỗi chính mình cũng không có tu luyện pháp môn cho Bất Tử Kim Thân, Hệ Thống có lẽ có khả năng đổi Bất Tử Kim Thân, có điều hiện tại là không có. Hơn nữa coi như là có thì chính mình cũng không có được nhiều điểm như vậy để có thể đi đổi.

Đối với Dương Lỗi hiện tại mà nói, điều cần phải làm là cứ theo dấu vết tu luyện một bước một.

UVo▯ G\ʏỀjX £·¢I p\ʏỀjX ¦Î´ ±Îh dĐj▯

Không, phải nói là đi bước một. Hắn cứ đánh quái thăng cấp, hoàn thành nhiệm vụ, thu hoạch Nguyên Khí Trị, để cho cấp bậc của chính mình tăng lên. Chỉ có chờ cho cấp bậc tăng lên , đổi điểm được nhiều hơn thì mới có thể thu được càng nhiều lợi ích hơn.

Nói thật, sự thay đổi của Dương Lỗi đã làm cho Hàn kinh ngạc không thôi. Điều giật mình lớn nhất liền ở chỗ, Dương Lỗi hiện nay lại tu luyện Kim Cương Bất Hoại Thần Công tới một cấp độ như thế, lại trong tình huống không ai chỉ dẫn mà vẫn đạt tới cấp bậc như vậy.

Phải biết rằng, tại Thiếu Lâm, mặc dù là có lão tiền bối chỉ đạo, hơn nữa dùng bản thân chân khí dẫn dắt mà đều không thể nhập môn chỉ trong khoảng thời gian ngắn. Còn Dương Lỗi hiện nay đã tu luyện tới một cấp bậc tương đối uyên thâm .

Điều này làm cho Hàn không khỏi cảm khái. Quả nhiên không hổ là người có được mạng lớn là người có được phật thể, bắt đầu tu luyện chính là không giống với bình thường. Thiết nghĩ hắn có thể sẽ phá bỏ được hiện tượng Thiếu Lâm nhiều năm trước tới nay, không có ai tu luyện hoàn thành Kim Cương Bất Hoại Thần Công này.

Hơn nữa từ tình huống này xem ra, để phá bỏ hiện tượng này thì căn bản hắn không cần bao nhiêu thời gian. Có điều thật đáng buồn chính là, Dương Lỗi cũng không phải đệ tử Nội Môn của Thiếu Lâm tự, thậm chí ngay cả đệ tử bình thường cũng đều không phải .

- Đây là cơ duyên của một mình ngươi .

Đối với những lời Dương Lỗi đã nói, thì Hàn cũng có hơi lắc đầu. Chính mình chẳng qua là để kết một thiện duyên mà thôi.

Bởi mặc dù là không có Thiếu Lâm tự cung cấp, Dương Lỗi muốn có được Kim Cương Bất Hoại Thần Công, hoặc là công pháp tương tự như Kim Cương Bất Hoại Thần Công thì cũng không phải việc gì khó, Hàn thật cũng không có ý đem nguyên nhân này mà kể công.

- Ha hả, Hàn sư phụ nói lời này cũng không đúng rồi. Kim Cương Bất Hoại Thần Công này có trợ giúp đích xác rất lớn đối với ta. Mà sự trợ giúp của ngài cho ta thì ta đều ghi tạc trong lòng.

Dương Lỗi cười nói.

Nói cho cùng, từ khi Dương Lỗi kiến quốc tới nay, vì Thiếu Lâm tự có lẽ hắn đã bàn giao không ít đệ tử có tư chất tốt. Điểm này, chính bản thân Hàn cũng biết rõ ràng. Đây đều là nhìn đến Thiếu Lâm tự trước đây chiếu cố đối với hắn.

Đối với điểm này, chính bản thân Hàn, còn có Thiếu Lâm tự đều là cực kì cảm kích. Trong số một lượng lớn đệ tử kia, thậm chí vẫn còn có mấy người được trưởng lão cao cấp Thiếu Lâm trong Tu Chân Giới nhìn trúng , thu hoạch làm đệ tử cũng có.

Đoàn người đi tới trong hoàng cung, đến trong Ẩn Võ Điện chuyên môn dùng để chiêu đãi Võ Giả tu vi uyên thâm giống như Hàn này. Ẩn Võ Điện này là Dương Lỗi cố ý trang bị, nơi này, còn có Diễn Vũ Tràng thật lớn, có thể để cho những cao thủ tới chơi này trao đổi so chiêu với nhau.

Sân bãi cực kỳ rộng lớn, nguyên liệu kiến tạo cũng đặc thù. Mặc dù là tu vi đạt tới cảnh giới Ngũ Khí Triêu Nguyên cũng chưa chắc có khả năng phá hư.

Sau khi ngồi xuống, có cung nữ dâng lên trên trà rượu ngon. Dương Lỗi nhấp một cái rồi mới nhìn Hàn mà hỏi:

- Không biết lần này Hàn sư phụ tới tìm ta rốt cuộc có câu chuyện quan trọng gì? Sao có thể sốt ruột như thế ?

Sắc mặt Hàn ửng đỏ, tiếp theo thở dài một hơi mà nói:

- Nói ra thật xấu hổ, lần này hòa thượng ta tới là để van cầu viện trợ.

- Cầu viện?

Dương Lỗi lấy làm kinh hãi. Vừa nói một câu là để van cầu viện, chuyện này, xem ra không phải đơn giản như vậy. Khiến cho Thiếu Lâm tự đi van cầu cứu viện, chuyện này tất nhiên không phải là việc gì nhỏ.

Mà tu vi của Hàn thì Dương Lỗi tự nhiên lại biết hết sức rõ ràng. Tu vi của lão hiện nay cũng đã là Tam Hoa Tụ Đỉnh đại viên mãn. Không, phải nói đã đạt tới cảnh giới Tứ Tượng Quy Chân. Nói cho cùng, hiện nay thực lực chân chính của lão so với Lý Tuyết Mai còn mạnh hơn một bậc.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết là, Lý Tuyết Mai chính mình không có bố trí trận pháp. Nếu không với trận pháp cảnh giới Tông Sư của Lý Tuyết Mai mà muốn đối phó Hàn thì có lẽ dễ dàng.

- Không sai, chính là cầu viện. Lần này kẻ địch cực kì cường đại, hơn nữa có ý định xấu. Không chỉ có là nhằm về phía Thiếu Lâm ta, mà là hướng về phía cả giới tu luyện phương đông mà đến.

Hàn lúc này nhìn Dương Lỗi, lão nói với giọng điệu cực kì nghiêm túc .

- Hướng về phía phương đông? Chẳng lẽ bọn họ cũng không phải Trung Nguyên ta, không phải là người Hoa Hạ phương đông ?

Dương Lỗi mơ hồ đoán được một chút, không phải phương đông, như vậy đám gia hỏa này rất có khả năng là người phương tây. Cũng chỉ có phía tây mới có một chút gia hỏa tương đối cường đại mà chính mình không biết.

Phương đông mặc dù có mấy gia hỏa tu vi cường đại, nhưng đó đều là một chút lão gia hỏa, đều sống ở địa bàn của mình mà dốc lòng tu luyện, sống ở trong chính một mảnh thiên địa nhỏ của bọn họ, không có bất cứ hành động gì.

Hơn nữa mấy người kia, Dương Lỗi đều đặc biệt chú ý. Tại động phủ của bọn họ thì hắn đã thiết lập cấm chế đặc thù. Những cấm chế này là Dương Lỗi thân là chủ nhân thế giới này mới có thể trang bị nổi, người khác không tiếp thu được. Chỉ có chính bản thân Dương Lỗi mới có thể cảm giác được. Một khi tu vi bọn họ rời khỏi chỗ đó thì nhất cử nhất động của bọn họ đều sẽ khống chế trong tay Dương Lỗi .

Chỉ có phương tây, Dương Lỗi mới chưa có khống chế. Cho nên, Hàn vừa nói như thế, Dương Lỗi liền cũng suy đoán ra. Phỏng đoán đây là vấn đề phương tây, đám man di phương tây này, lão Mao tử (bọn mũi lõ) phương tây này hiện nay muốn chết, lại tìm đến phương đông gây phiền toái.

Dương Lỗi tức giận, tự nhiên cơn tức giận này làm cho Dương Lỗi nhớ tới những lịch sử ở trên địa cầu. Nhất là chuyện liên minh tám đạo quân quốc tế xâm lược Trung hoa, liên quân quốc tế tám nước lúc ấy đã gây cho Hoa Hạ, tạo thành cho dân chúng Hoa Hạ tổn thất lớn tới đâu, khiến cho bao nhiêu đồ cổ Hoa Hạ bị lưu lạc ở hải ngoại.

Hoa Hạ rộng mênh mông đã gặp sỉ nhục như thế, làm cho người ta phẫn nộ không thôi. Ngày đó chính bản thân Dương Lỗi vào lúc học tập đoạn lịch sử này, trong lòng đâu chỉ phẫn nộ. Mỗi lần nhớ tới thì trong lòng đều tức giận khó nén .

Hiện nay bọn người phương tây kia, cùng với đám khi đó thì có cái gì khác nhau đâu ?

- Ngươi đoán không sai, bọn họ đích xác không phải là người phương đông, mà là người tu luyện phương tây. Trong lịch sử không phải chưa từng có chuyện như vậy. Đó là chuyện của ngàn năm trước, khi đó phương tây cũng từng gây nên đại chiến hai phương đông tây, cố gắng xâm chiếm ruộng đất phương đông ta.

- Khi đó, thế giới này có thông đạo Tu Chân Giới cũng chưa bị phong bế, Tu Chân Giới ta quá cường đại, phương tây man di nho nhỏ bọn họ tự nhiên không đủ phải lo lắng. Một chút Võ Giả cường đại phương đông chúng ta, hơn nữa Thiếu Lâm ta đi tới Tu Chân Giới gọi kêu mấy vị tiền bối nên đã rất dễ dàng liền đánh cho đám những man di phương tây này đến bị thương tích đầy mình, thậm chí đều đánh tới căn cơ phương tây bọn họ .

UV©u G\yỀjX £·PI Ĥ_Ň« i\Îju ros

- Có điều đối vớinhững giống nòi phương tây đó, đối với ruộng đất cằn cỗi của bọn họ thì chúng ta căn bản ngoảnh mặt xem thường. Hơn nữa bọn họ cũng không thích hợp tu luyện võ thuật phương đông, cho nên cũng không hề xâm chiếm lãnh thổ phương tây của bọn họ.

- Không nghĩ tới sau ngàn năm, bọn họ lại một lần nữa kéo nhau trở lại. Hoặc là nói, bọn họ cũng biết thông đạo giữa vị diện này của chúng ta và Tu Chân Giới đã bế quan, cho nên không hề sợ hãi, cho rằng có thể đối phó được với chúng ta, mới dám lại lần nữa khơi mào chiến tranh.

- Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, nếu như bọn họ chuẩn bị đầy đủ, nếu như bên phía bọn họ mà thông đạo với giới tu luyện cấp cao hơn không bị bế quan, như vậy chúng ta thật sự liền phiền toái. Bọn họ có hậu thuẫn, mà chúng ta không có tiếp viện phía sau, đây là một vấn đề cực kì nghiêm trọng.

Hàn nói xong nhìn Dương Lỗi, lúc này lão chỉ còn gửi gắm hy vọng dựa vào Dương Lỗi. Những nữ nhân này của Dương Lỗi có tu vi uyên thâm, mặc dù không đối phó được với một chút cường giả cực lợi hại do thượng giới bọn họ bên kia phái xuống. Nhưng nếu như bọn họ phát huy ra được toàn bộ thực lực, lại phối hợp với trận pháp thì có lẽ có khả năng đọ sức cùng đối phương .

Hơn nữa quan trọng nhất là Dương Lỗi người này. Chỉ cần có hắn, cũng không tất lo lắng, loại người mang mạng lớn hẳn chính là người được số kiếp ưng thuận. Cho nên một kiếp lần này của thế giới này, hẳn là phải nhờ vào hắn đến hóa giải. Hàn nghĩ như thế .

Nghe được lời Hàn đã nói, Dương Lỗi không có gì lo lắng, mà là có hơi nhíu nhíu mày bảo:

- Tình huống mà ngài nói, trên cơ bản không có khả năng. Nếu thông đạo phương đông chúng ta bế quan, như vậy thông đạo phương tây cũng khẳng định bế quan. Cho nên điểm này, ngài không cần lo lắng.

Dương Lỗi không lo lắng cái này. Trong suy nghĩ của Dương Lỗi, chỗ lo lắng chính là, những gia hỏa phương tây này tu luyện hẳn là ma pháp. Nếu như những gia hỏa này tu luyện ma pháp lại không bị chính mình hạn chế như vậy, thì trái lại mới là phiền toái.

Đối với ma pháp, Dương Lỗi chỉ là nghe nói qua ở địa cầu mà thôi. Còn cụ thể là cái dạng gì thì căn bản không biết. Không biết là xảy ra chuyện gì thì đến lúc đó có thể sẽ có chút phiền phức. Có điều hắn lại

nghĩ, nếu Hàn bọn họ và đối phương đã giao đấu như thế, đã biết rõ ma pháp của bọn họ là xảy ra chuyện gì, vậy cứ hỏi han rõ ràng một phen, cũng tiện cho chính mình có cách chuẩn bị.

Thông đạo phương tây đích thật là bế quan , có điều Dương Lỗi cảm giác có điểm khác thường. Điểm khác thường ấy khiến cho Dương Lỗi mơ hồ có hơi lo lắng, tựa hồ sẽ xảy ra chuyện gì.

Dương Lỗi biết dự cảm của chính mình vẫn luôn rất tốt, hiện tại xuất hiện dự cảm như vậy, khiến cho Dương Lỗi có hơi cau mày. Rốt cuộc đối phương có âm mưu gì, hoặc là nói, có cái gì có thể đối phó chính mình?

Lúc này Hàn nghe xong lời Dương Lỗi đã nói, lại là có hơi kinh ngạc. Dương Lỗi nói với giọng điệu khẳng định như vậy, hắn lại là làm sao mà biết? Chẳng lẽ là hắn đã đến phương tây? Hoặc là nói, hắn và phương tây thông đồng thì hay rồi? Nhưng mà ý nghĩ thế này, nhanh chóng liền bị phủ định. Hắn và phương tây thông đồng, chuyện này căn bản là không có khả năng.

Hơn nữa nếu như phương tây thật sự có năng lực lớn như vậy thì cũng sẽ không thảm bại đến thế tại ngàn năm trước .

Có lẽ, hắn thực sự đi qua phương tây, điều này cũng nói không chừng.

- Ngươi xác định thế sao?

Đầu tiên Hàn muốn hỏi hắn là làm sao lại biết, nhưng mà lời này còn không nói ra miệng liền thay đổi.

Dương Lỗi gật đầu, đáp:

- Điểm ấy ta là có khả năng xác định. Kỳ thật ta có một loại bản lĩnh đặc thù, có khả năng tiếp thu được tất cả thông đạo bên trong thế giới này. Bất luận là đi thông Tu Chân Giới, hay là thông đạo của giới tu luyện phương tây. Đối với linh khí trên thế giới này thì ta đặc biệt mẫn cảm, về phần rốt cuộc tại sao thì chính bản thân ta cũng không biết. Trong tích tắc thông đạo bế quan, ta cũng đã cảm giác được .

Dừng một chút, Dương Lỗi lại nói:

- Chỉ có ta mới có thể đủ tự do xuất nhập thế giới này. Đương nhiên ta cũng có thể đem người ra khỏi thế giới này, thậm chí có khả năng tiến vào Tu Chân Giới.

- Ngươi nói thật?

Nghe được lời Dương Lỗi đã nói, Hàn tức thì giật mình mà mừng vui bất ngờ không thôi. Nếu như Dương Lỗi thực sự có khả năng mang chính mình tiến vào Tu Chân Giới như thế, vậy đó có thể thật sự là một tin tức tốt rất lớn.

Thế giới này mặc dù tốt, mặc dù không có tranh đấu gì, chính mình cao cao tại thượng, không có bất luận kẻ nào có khả năng ràng buộc chính mình, muốn làm cái gì thì làm cái đó, không như lúc ở tại Tu Chân Giới, nhiều khuôn phép như vậy.

Lão cũng không có bất cứ áp lực gì, nhưng tại thế giới này linh khí cũng là quá yếu, so với Tu Chân Giới thì kém quá nhiều, chính mình tu luyện thong thả, tu vi cơ hồ là trì trệ không tiến. Đối với một người Võ Giả mà nói, đây là điều không thể dễ dàng tha thứ nhất. Cho nên, mặc dù là nơi này cho dù tốt, tu vi vô phương tiến bộ thì Hàn cũng không nghĩ muốn chờ đợi ở chỗ này.

Một người Võ Giả, chính là theo đuổi cảnh giới cao hơn. Một khi tu vi trì trệ không tiến, như vậy liền mất đi ý nghĩa. Cho nên đối với Hàn mà nói, mặc dù lão là hòa thượng, nhưng đầu tiên, lão là một Võ Giả, ý nghĩ trong lòng thông thường đều là giống như Võ Giả. Nếu như có thể lần nữa trở lại Tu Chân Giới, đó đương nhiên là tốt nhất.

Thấy được Hàn kích động như vậy, Dương Lỗi không khỏi cười khổ, Tu Chân Giới liền tốt như vậy sao? Dương Lỗi có khả năng cảm giác được, linh khí Tu Chân Giới so với nơi này đích thật là phải đậm đặc hơn rất nhiều, nhưng mà so cùng Huyền Thiên tinh tương đối mà nói, trái lại còn mỏng hơn một chút.

Xem ra chính mình sau khi xử lý tốt chuyện ở đại lục Vô Cực, liền có thể đi Tu Chân Giới nhìn một chút. Xem một chút Tu Chân Giới rốt cuộc như thế nào, rốt cuộc có cường giả nào, có đúng là có khả năng tìm được con đường quay về Địa Cầu. Đây mới là điều Dương Lỗi chú ý nhất. Nếu như có thể từ Tu Chân Giới trở lại Địa Cầu, thì thật tốt quá .

- Tự nhiên là thật, ta xác thực có khả năng tìm được phương pháp đi Tu Chân Giới, nếu như ngài thật sự muốn quay về Tu Chân Giới như thế, ta cũng có khả năng đưa ngài trở về. Nhưng mà hiện nay tu vi của ta quá yếu, nhiều nhất chỉ có thể đủ đưa một người trở về. Hơn nữa, một khi ngài đã đi sang đó mà muốn trở về, ta có thể không có cách nào làm nổi .

Dương Lỗi nhìn Hàn mà nói với vẻ bất đắc dĩ .

Kỳ thật nếu Dương Lỗi muốn lại lần nữa mang Hàn về đây thì cũng có biện pháp. Nhưng mà như vậy phải tiêu hao quá nhiều điểm thế giới. Có thể tiêu hao thì cũng không phải tiêu hao như vậy. Vả lại, có Hàn tại thế giới này, cũng có thể giúp chính mình bàn bạc công việc, bảo vệ nơi này, không phải vậy sao?

UV¨u G\yỀjX £·kI Ĥ_Ň« i \Îju r©s

Huống chi đến lúc đó chính mình nếu như muốn đi Tu Chân Giới, cũng không thể thiếu phần phải làm phiền toái đến lão. Nếu như đi cùng như vậy thì cũng không phải một chuyện không tốt.

Chuyện trọng yếu nhất, chính mình nếu như tu luyện thành công Kim Cương Bất Hoại Thần Công, như vậy phải cần Bất Tử Kim Thân trình tự cao hơn, cực kì chắc chắn là nó có thể sẽ ở Thiếu Lâm. Coi như không có thì cũng có mối liên lạc rất lớn cùng Thiếu Lâm.

Nhưng mà nếu như lúc này Hàn nhất định phải quay về Tu Chân Giới như đã nói, vậy chính mình cũng chỉ có thể hảo tâm đưa lão qua đó. Cái này cũng không có biện pháp gì, dù sao đối với chính mình thì lão đã trợ giúp cũng không ít, chính mình không tiện một mực làm phiền toái lão.

- Thật tốt quá, nếu như nói như vậy thì thật tốt quá. Chờ sau khi chuyện nơi đây xử lý tốt, ta muốn về Tu Chân Giới. Có một đại sự là không trì hoãn được.

Hàn tựa hồ thở phào nhẹ nhõm. Trở về Tu Chân Giới, về một phương diện bởi vì là nơi đó có linh khí sung túc, mà tu vi của chính mình đã đạt tới một ngưỡng cản khó có thể đột phá. Mà một phương diện khác bởi vì là có một giao hẹn, một giao hẹn giữa Thiếu Lâm tự và Thiên Long tự.

Thiếu Lâm tự và Thiên Long tự đều là thuộc về phật tu, hơn nữa là luôn ở trong trạng thái cạnh tranh. Chính mình là thế hệ đệ tử của Thiếu Lâm tự, nhưng lại là đệ tử dẫn đầu nên nhất định phải xuất chiến. Nếu như chính mình đến lúc đó không thể xuất chiến như thế, có thể bị quan hệ đến danh dự của Thiếu Lâm tự, đây là điều không thể để mất .

- Chuyện gì quan trọng như thế?

Dương Lỗi lúc trước cho là Hàn vì tu vi của chính mình mà không nghĩ tới là có chuyện khác, điều đó trái lại khiến cho chính bản thân Dương Lỗi cảm thấy xấu hổ.

- Việc này liên quan đến danh dự của Thiếu Lâm, qua loa đại khái không được. Đương nhiên so với chuyện lần này giới tu luyện phương tây xâm lấn, nếu như đem ra so sánh thì cũng… thì cũng.. .

Nói tới đây, Hàn vẫn còn thật sự không biết nói như thế nào. Nếu như nói thật sự ra, Hàn có lẽ cho rằng, danh dự của Thiếu Lâm là quan trọng hơn. Còn về phần thế giới này, chuyện phương tây xâm lấn dù sao cũng là của thế giới này, mà Tu Chân Giới mới là chỗ căn cơ của Thiếu Lâm .

Hơn nữa bản thân Hàn cũng không phải là người của thế giới này, mà là người từ Tu Chân Giới xuống. Cho nên đối với với thế giới này, mặc dù có tình cảm, nhưng dù sao so ra kém Tu Chân Giới.

Thấy lão như vậy, Dương Lỗi cũng biết ý nghĩ trong lòng lão bèn cười cười:

- Hàn sư phụ, không có việc gì, tâm tình của ngài ta có thể hiểu rõ.Nếu như thật sự không còn kịp nữa thì ta trước tiên có thể đưa ngài nhập vào Tu Chân Giới. Còn về phần hạng người bọn đạo chích phương tây kia, liền để ta đến xử trí. Bọn chúng không khơi dậy nổi sóng to gió lớn gì đâu .

Trong giọng nói của Dương Lỗi lộ ra sự tự tin cực kỳ lớn lao. Chỉ là một chút người tây phương mà thôi, tu vi cao tới đâu thì đã làm sao. Nói cho cùng, chính mình vẫn là chủ nhân thế giới này, trừ phi đối phương đã đạt tới cấp độ kia, nếu không căn bản vô phương làm rung chuyển chính mình.

- Cái này… Hoàng thượng nói đùa.

Hàn nghe vậy, trái lại xấu hổ không thôi, tiếp theo nói mấy câu giải thích

- Đến lúc sự kiện kia thì vẫn còn nhiều ngày. Chờ thu thập xong bọn đạo chích phương tây kia rồi lại trở về cũng kịp. Bọn đạo chích phương tây này thật sự là khinh người quá đáng, quả thực không để ở trong mắt Tu Chân Giới phương đông chúng ta.

Nói tới đây, Hàn cực kì tức giận. Những kẻ phương tây này, phương pháp tu luyện so cùng Tu Chân Giới phương đông quả thực là cách biệt một trời. Bọn họ không phải tu luyện võ đạo, mà là tu luyện ma pháp.

Hơn nữa tại ngàn năm trước trong cuộc chiến lần đó, có một vị tiền bối Thiếu Lâm, đó là ông nội của Hàn, chính là tại lần chiến đấu đó đã bị chết đi. Cho nên đối với người tu luyện phương tây thì Hàn cũng là hận thấu xương.

- Lần này bọn họ muốn khiêu khích phương đông ta, vậy có bao nhiêu người đến đây ?

Dương Lỗi thấy lão như vậy thì cũng không nói thêm gì, mà là chỉ hỏi .

- Cụ thể bao nhiêu người thì ta còn không biết. Nhưng mà bọn hắn lần này có ý định xấu, hai tên đánh nhau cùng ta thì có tu vi không thấp hơn ta. Ta nghĩ bọn chúng rất có thể còn có trợ thủ cường đại hơn.

Hàn suy nghĩ một chút rồi nói.

Tu vi không thấp hơn Hàn, điều này làm cho Dương Lỗi có hơi nhăn mày lại.Nếu như tu vi của đối phương thực sự cường đại như vậy, thì thật đúng là một phiền toái. Một tên hai tên thì đúng là dễ đối phó, nếu như là có nhiều hơn, vậy liền có chút phiền phức.

Mặc dù Dương Ngọc Hương (cũng chính là đám nữ nhân kia mà Dương Lỗi mang về từ Tu La Điện), tu vi của bọn họ rất khá, nếu như phát huy ra được toàn bộ thực lực thì là một đại trợ lực. Nhưng hiện tại vấn đề là bọn họ bây giờ còn không thể phát huy ra hết toàn bộ thực lực, hơn nữa lần này người tu luyện phương tây dám đến đây khiêu khích, liền khẳng định là đến có chuẩn bị.

Mà trước đây Dương Lỗi cảm giác được một tia bất an, cho nên Dương Lỗi cũng không dám để cho Dương Ngọc Hương, còn có để cho Lý Tuyết Mai và Hoàng Dung bọn họ đi trước. Chuyện này đâu phải là đùa giỡn.

Thế này vạn nhất nếu có chuyện gì xảy ra, đâu phải là chính mình có thể gánh chịu được. Dương Lỗi không muốn để cho bất cứ người nào trong bọn họ xảy ra chuyện .

Cho nên, Dương Lỗi quyết định, trước cứ để chính mình một người và Hàn hòa thượng đi nhìn kỹ rồi hẵng nói. Nếu như chính mình có thể đối phó như vậy, thế thì sẽ để chính mình thu thập bọn chúng rồi hãy nói sau. Nếu như không được, vậy thì sẽ lại nghĩ đến phương pháp khác.

Vì vậy Dương Lỗi nói với Hàn:

- Nếu như vậy, thì ta và ngài trước hết đi tìm hiểu tình huống một phen rồi hãy nói sau.

Hàn nghe xong, có hơi do dự mà nói:

- Dương Lỗi, bọn chúng đều không phải người lương thiện. Phải biết rằng, trong bọn chúng thì người có tu vi mạnh hơn so với ta khẳng định là tồn tại, hơn nữa không ít. Nếu như hai người chúng ta tùy tiện như vậy đi trước như thế, chỉ sợ không ổn .

Đối với Hàn mà nói, chạy trối chết tự nhiên là không có vấn đề, nhưng mà Dương Lỗi liền không giống. Tu vi của hắn mặc dù không tồi, nhưng đối mặt những người đó, chỉ sợ còn không kịp đến ứng phó. Hơn nữa nếu Dương Lỗi bị bắt, như vậy chuyện có thể bị phiền toái. Đây là chỗ mà Hàn lo lắng nhất.

Nếu như đối phương cũng có được người có Chân Long thể chất, hoặc là nói, có người có Chân Long Huyết Mạch thì liền càng không ổn hơn. Cho dù nói như thế nào, an toàn của Dương Lỗi là quan trọng nhất.

Như vậy nếu nói chỉ có một chút chuẩn bị mà đã đi như thế thì chính Hàn là không đồng ý. Trừ phi Dương Lỗi có hậu chiêu gì đó, nếu nói như vậy thì cũng là có khả năng.

UVVu G\yỀjX £o·I ¦ \yỀjX dyỈjX ĤQ_ ~¾H\u

Dương Lỗi cười cười. Nếu chính mình cũng có một tia bất an, như vậy khẳng định sẽ không cứ như thế mà đi trước. Nói vậy, nếu như đối phương thật sự có bố trí, có bẫy rập chờ mình thì đó chẳng phải là tương đương với tự chui đầu vào lưới, tương đương là đi tìm chết? Việc ngốc như vậy, chính bản thân Dương Lỗi cũng sẽ không đi làm.

Ẩn Thân Phù, pháp bảo này của Dương Lỗi, có Ẩn Thân Phù, tất cả điều này đều không là vấn đề. Hơn nữa chính mình có được Chân Thực Ưng Nhãn, có khả năng nhìn thấu tất cả ngụy trang, tất cả điều này liền không có bất cứ lo lắng nào.

Sau khi Dương Lỗi xuất ra Ẩn Thân Phù, Hàn cũng bình thường trở lại.Lão không nghĩ tới Dương Lỗi lại còn có thứ tốt như vậy, trái lại khiến cho Hàn giật mình không thôi.

Hai người thi triển Ẩn Thân Phù, đi tới trong đại bản doanh phương tây. Điều khiến cho Dương Lỗi cực kì kinh ngạc, giờ thì hắn cũng rõ ràng , tại sao bang gia hỏa này lại không hề sợ hãi như thế. Thì ra bọn chúng lại triệu hoán Thiên sứ. Nhưng mà đối với Dương Lỗi mà nói, đây chỉ là điểu nhân, điểu nhân cánh dài.

Nhìn những điểu nhân này, Dương Lỗi nhíu mày. Giám Định Thuật của chính mình cũng không cách nào xem xét ra được, hiển nhiên bọn người kia có tu vi rất cao. Phỏng đoán, điều này cũng chính là nơi phát ra bất an của mình.

Điểu nhân, hiển nhiên không phải người tu luyện ở thế giới này , phỏng đoán cũng không phải người tu luyện sánh ngang cấp Tu Chân Giới bên phía giới tu luyện phương tây.

Dương Lỗi suy đoán, đây thuộc về người tu luyện Thiên Giới của phương tây , hẳn là tương đương với tiên nhân linh tinh các loại của giới tu luyện phương đông . Đương nhiên đây là đẳng cấp thấp nhất, nếu không căn bản vô phương đi tới thế giới này, xâm nhập vị diện này.

Hơn nữa chính là, lực lượng của bọn họ khẳng định là tuyệt đại bộ phận đều đã bị áp chế. Nếu không Dương Lỗi mặc dù không xem xét được cấp bậc đích thực của bọn họ , thì lại cũng sẽ không cảm nhận được khí tức của bọn họ.

Thậm chí, bọn họ có thể sẽ nhìn xuyên thấu hiệu quả của Ẩn Thân Phù. Nếu như người thượng giới mà ngay cả chút thực lực ấy đều không thể có được, như vậy cũng không thể trở thành tiên nhân, hoặc là thiên sứ .

Nhưng mặc dù là như vậy, Dương Lỗi vẫn cực kì lo lắng. Dù sao bọn họ so với chính mình lại vẫn cao hơn một cấp bậc , thuộc về cấp bậc tiên nhân . Cho dù chỉ là đẳng cấp thấp nhất thì đó cũng vẫn là cấp bậc Tiên Nhân, chẳng qua bọn hắn hẳn là nên gọi bằng cái tên điểu nhân.

Nhưng cũng còn may chính là, nơi này chỉ có hai tên điểu nhân, cũng không có quá nhiều, một nam một nữ. Xem ra, nữ nhân kia tựa hồ so với nam nhân là có cấp bậc cao hơn một chút, địa vị cũng cao hơn một chút.

Về phần những người khác, như lời Hàn nói, những kẻ này có tu vi không sai biệt lắm với lão,mà thật sự cũng không có bao nhiêu, chẳng qua là năm sáu người mà thôi. Những người này, Dương Lỗi cũng không thèm để ý tới, quan trọng là hai tên điểu nhân kia. Hiện nay Dương Lỗi cũng không thể nhìn ra, rốt cuộc hai điểu nhân này có sức chiến đấu như thế nào.

Nếu như đối phương có sức chiến đấu quá cường đại, ngay cả chính mình dùng một thức Thiên Đao đều không thể giết chết nổi , như vậy cũng có phiền toái . Có lẽ, phải đánh lén mới được.

Đối với Dương Lỗi mà nói, thủ đoạn cũng không quan trọng, thậm chí không có gì mà coi như không thể làm. Bọn chúng là kẻ địch của mình, hơn nữa còn diễu võ dương oai trên địa bàn của chính mình . Đây là điều không thể tha thứ.

Mặt khác cả thế giới này đều là chính mình, đây là lãnh thổ của mình, chốn này là thuộc về thế giới của mình, bọn họ làm thế nào đi tới được thế giới này? Thậm chí ngay cả chính mình đều không hề phát giác.

Điểm này quả là khiến cho Dương Lỗi quá lo lắng , vạn nhất chính mình không có ở trong thế giới này , bọn chúng gây ra thương tổn đối với Hoàng Dung các nàng như thế, đó là điều không thể tha thứ . Loại chuyện này, nhất định phải đề phòng cho dù chưa xảy ra.

Đương nhiên hiện nay Dương Lỗi quan tâm hai vấn đề. Thứ nhất là bọn hắn rốt cuộc làm như thế nào để đi tới trên thế giới này. Là thông qua Truyền Tống Trận đặc thù, hay là thông qua người triệu hoán mà đến.

Có điều Dương Lỗi suy đoán, trong vấn đề này thì cái sau là một loại khả năng có vẻ tương đối lớn. Nếu như là loại khả năng sau, là triệu hoán mà đến như thế. Vậy thì rốt cuộc bọn chúng vẫn còn có năng lực triệu hoán hay không. Nếu có, vậy phải cần nghĩ ra biện pháp gì để ngăn cản.

Nếu như không phải, là dựa vào Truyền Tống Trận, hoặc là thông đạo truyền tống đặc thù nào đó, hay là bọn chúng dựa vào thực lực bản thân để phá vỡ không gian Bích Chướng mà đến?

Nếu như là dùng Truyền Tống Trận, hoặc là truyền tống thông đạo, như vậy thông đạo này rốt cuộc là ở địa phương nào? Nếu là bọn chúng tự mình phá vỡ không gian Bích Chướng như thế thì đây sẽ là điều mà Dương Lỗi lo lắng nhất .

Nếu hai điểu nhân này cũng có thể phá vỡ không gian Bích Chướng mà đến đây, như vậy còn các điểu nhân khác thì sao? Có đúng là chúng cũng có thể phá vỡ không gian Bích Chướng không? Nói vậy chẳng phải là điều tồi tệ đến cực độ ?

Dương Lỗi nhớ lại, nếu như những điểu nhân tu luyện phương tây này là dựa vào việc được người khác tín ngưỡng, do đó sinh ra Tín Ngưỡng Chi Lực để tu luyện như đã nói, có lẽ chúng sẽ để ý những không gian vị diện cấp thấp hơn này.

Bởi vì một thế giới, mặc dù là một thế giới thấp hơn, thì số lượng sinh linh ở trong đó cũng là thật lớn. Việc dựa vào những sinh linh này để làm sinh ra Tín Ngưỡng Chi Lực thì làm sao có thể là một số lượng nhỏ? Chỉ sợ đủ để chống đỡ nổi ột tiên nhân có cấp bậc thấp hơn. Không, hẳn là điểu nhân sẽ có được cấp bậc tăng lên mấy giai tầng, để trở thành điểu nhân cao cấp chứ ?

Dương Lỗi cũng không phải cái loại người hay xúc động, cho nên vào giờ này khắc này, Dương Lỗi cũng không tính toán đi đánh lén. Bởi vì không tuyệt đối nắm chắc, như vậy tùy tiện đi đánh lén như thế thì có thể không chắc thành công sẽ nắm chắc được không biết bao nhiêu. Vạn nhất mà không thành công thì sẽ thành đánh rắn động cỏ, đưa tới chúng sẽ trả thù nghiêm trọng, đó là mất nhiều hơn được .

Chính mình mặc dù không sợ, các nữ nhân của mình thì hắn cũng có thể trong nháy mắt đem bọn họ đi ra ngoài, mang đến đại lục Sùng Võ, mang đi Huyền Cơ Môn. Nhưng mà thế giới này dù sao cũng là thế giới của mình, hơn nữa Thế Giới Châu của thế giới này đều đã nhận thức chính mình là chủ .

Lại có Huyễn Diệt Châu, còn có Hồn Châu cũng đã dung hợp , tồn tại ở trong Thức Hải của chính mình . Có thể nói, thế giới này chính là xuất phát từ trong thế giới Thức Hải của mình, thuộc về thế giới của mình.

Nếu như bị những điểu nhân này chiếm cứ, vậy điều đó không biết sẽ tạo thành dạng hậu quả gì, đối với chính mình sẽ tạo thành dạng thương tổn gì.

- Đi.

Dương Lỗi hô một tiếng với Hàn, liền xoay người rời khỏi nơi này.

UVUu G\ʏỀjX £ooI dà_ ¦\Đ´ [Ń ¦\Q̃jX i_Ńh -ʉu ros

Hàn hiểu ý, đi theo phía sau Dương Lỗi. Hai người Dương Lỗi nhanh chóng ra khỏi nơi đóng quân của đối phương , sau khi đi tới một chỗ an toàn thì triệt hồi hiệu quả của Ẩn Thân Phù.

- Dương Lỗi, hiện tại chúng ta nên làm gì bây giờ?

Một màn này khiến cho Hàn kinh ngạc, thật sự là khó có thể dùng lời nói mà hình dung được . Trong trận đại chiến ngàn năm trước cũng đã xuất hiện những người cánh dài này.

Ngay từ đầu, người tu luyện phương đông còn tưởng rằng những sinh vật này là do thuộc về phạm trù yêu tu . Thế nhưng sau này mới phát hiện những người cánh dài này cũng không thuộc về yêu tu. Tu vi của bọn họ so với yêu tu bình thường thì còn cao hơn một bậc. Trừ phi là những ai có tu vi đạt tới cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần, nếu không căn bản không đủ để đánh nhau cùng với chúng .

Đây chính là nói, những người tu luyện phương tây có được cánh này là cực kỳ cường đại. Mặc dù là nhỏ yếu nhất thì cũng có thể chống lại Võ Giả cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần, mà cao cấp hơn một chút thì thậm chí ngay cả Võ Giả đạt tới cường giả cảnh giới Tạo Hóa, cũng không nhất thiết có khả năng giành thắng lợi.

Trong trận chiến đấu tại ngàn năm trước đã từng xuất hiện một người tu luyện có ba đôi cánh lớn. Người tu luyện được ghi nhận lại rất thích ngang ngạnh, lúc ấy là phải dựa vào một vị cường giả tu vi đạt tới cảnh giới Tạo Hóa phải tự bạo cùng đồng quy vu tận với hắn.

Cho nên sau khi nhìn thấy những người này , trong lòng của Hàn liền giật thột một cái . Tình huống không ổn , bọn người kia có tu vi quá lợi hại . Nếu muốn đối phó bọn chúng thì e rằng không phải một chuyện dễ dàng . Hơn nữa điều quan trọng là hiện nay căn bản vô phương bắt được liên lạc với Tu Chân Giới, để cho người từ Tu Chân Giới xuống viện trợ.

- Biện pháp, phải cần từ từ suy nghĩ . Hiện tại điều chúng ta cần phải làm là tận lực trì hoãn thời gian, sau đó tìm được nhược điểm của bọn họ.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút, rồi nói với Hàn

- Nếu như ta không có đoán sai, bọn họ hẳn là người có trình tự cao hơn . Rất có thể chính là người tu luyện phương tây đã tu luyện tới một cấp độ nào đó, phi thăng đến thượng giới. Sau đó lại từ thượng giới bị triệu hoán xuống, điều này tương đương với tiên nhân ở Tu Chân Giới phương đông chúng ta. Có điều cấp bậc địa vị của hai người này hẳn không phải là rất cao, hơn nữa đã bị qui luật ở chỗ này áp chế. Nên bọn họ hẳn là vô phương phát huy ra được toàn bộ thực lực, tất nhiên sẽ không ra ngoài cảnh giới Tạo Hóa, hoặc là, hoặc là ngay cả tu vi cảnh giới Ngưng Thần cũng không có.

- Hy vọng như thế.

Hàn nghe vậy thở phào một hơi

- Có điều mặc dù là đối phương chỉ có thể phát huy ra được tu vi cảnh giới Ngưng Thần, nhưng cũng không phải cấp bậc chúng ta có thể đối phó a. Nếu như là có Tu Chân Giới viện trợ thù chúng ta vẫn còn có khả năng đối phó bọn họ. Mà hiện tại, bên phía chúng ta căn bản không có người có khả năng đối kháng cùng cấp bậc Ngưng Thần a?

Dương Lỗi cau mày ,cái này đích thật là vấn đề lớn. Nhưng mà bây giờ thì cứ tạm trở về rồi hãy nói sau. Bởi chính mình mặc dù có thể đối phó một tên nhưng còn có một tên khác thì sao? Chính mình là vô phương đối phó.

Có điều, chẳng lẽ phương đông chúng ta không có cao thủ chân chính tồn tại sao? Hoặc là, bên phía mình liền không có cách nào khiến cho ai đó có trình tự cao hơn cử xuống một người sao?

Suy nghĩ một chút, Dương Lỗi sáng mắt lên, Huyền Cơ Môn không có cao thủ sao? Đương nhiên là có, mang một người tu luyện cấp bậc Tạo Hóa đỉnh cao tiến vào thế giới này cũng không phải việc khó chứ?

Chẳng qua là phải tiêu hao một chút điểm thế giới mà thôi. Mặc dù có hơi đau lòng nhưng điều này cũng không phải là chuyện không thể làm được .

Nhưng mà vì đối phó bọn người kia, tiêu hao một chút điểm thế giới thì tính sao đây? Nếu như một người không đủ, như vậy có khả năng mang hai người đi vào, ba người, thậm chí càng nhiều hơn . Dùng số đông cũng đủ để tiêu hao hết bọn chúng .

Mà vào lúc này lại vang lên âm thanh của Hệ Thống: ”

- Đinh, người chơi kích động nhiệm vụ cấp S+, đánh lui kẻ xâm lấn Thiên Giới phương tây , bảo vệ thế giới Mộng Huyễn.

Lại là nhiệm vụ, nhưng lại là nhiệm vụ cấp bậc S+, xem ra chuyện không phải đơn giản như vậy . Không biết chính mình có thể mang cao thủ Huyền Cơ Môn vào trong thế giới Mộng Huyễn này hay không.

Dù sao đây là nhiệm vụ, Hệ Thống có hạn chế. Nếu như không phải nhiệm vụ được giao thì trái lại có khả năng khẳng định là có thể mang vào. Nhưng một khi Hệ Thống tham gia, đã hình thành nhiệm vụ, như vậy chuyện liền không đơn giản như vậy.

Hy vọng Hệ Thống không có hạn chế, Dương Lỗi vội vàng ấn nút mở Hệ Thống để xem xét cặn kẽ tình huống của nhiệm vụ. Hắn nhìn một chút xem có đúng là có khả năng được mời “Ngoại viện” hay không. Nếu như không được , như vậy chuyện có thể hơi khó giải quyết . Dương Lỗi không hy vọng xảy ra điều gì ngoài ý muốn.

Quả nhiên, sau khi xem xét cặn kẽ tin tức của nhiệm vụ , lập tức khiến cho Dương Lỗi hết chỗ nói rồi.

Yêu cầu của Hệ Thống đối với nhiệm vụ thật đúng là bị Dương Lỗi suy đoán chính xác . Vào lúc trước khi hoàn thành nhiệm vụ này , chính mình căn bản là vô phương rời khỏi thế giới này. Cũng chính là bản thân mình hiện tại bị hạn chế ở trong thế giới của mình .

Nói cách khác, chính mình căn bản là vô phương rời khỏi thế giới này. Trước khi hoàn thành nhiệm vụ này, hắn đều không thể rời khỏi thế giới này. Như vậy nếu muốn đi bên ngoài, đi đại lục Sùng Võ đến Huyền Cơ Môn để tìm người trợ giúp là không có khả năng .

Điều này làm cho Dương Lỗi có cảm giác, tựa hồ là chính mình tiến vào thì Hệ Thống liền trang bị ình một cái bẫy . Đương nhiên có lẽ gọi là rèn luyện càng thích hợp hơn. Có lẽ Hệ Thống thấy chính mình gần đây thật sự làm gì cũng rất thuận buồm xuôi gió , cho nên muốn tìm vấn đề khó khăn ình , để giao cho chính mình hoàn thành.

- Tại sao lại thế?

Thấy Dương Lỗi đột nhiên không nói, đúng là khiến cho Hàn có hơi lo lắng.

- A. . . Không có gì, chúng ta đi về trước đi. Hai kẻ này thật sự là cường đại ngoài sự tưởng tượng của ta. Cho nên, cho nên chúng ta trước hết trở về bàn bạc kỹ hơn, thương lượng một kế hoạch tốt, nếu không chuyện sẽ rất phiền toái.

Dương Lỗi thở dài một hơi mà nói. Chuyện đích xác rất là phiền toái, điều này làm cho chính bản thân Dương Lỗi cảm thấy có hơi, không, không phải là có hơi, mà hẳn là cực kì khó giải quyết. Nhưng mà may là, may là, nhiệm vụ lần này tịnh không có hạn chế thời gian .

Nhưng mặc dù là Hệ Thống không có hạn chế thời gian, thì những điểu nhân phương tây này cũng sẽ không lưu ình quá nhiều thời giờ. Cho nên thời gian vẫn là cực kì căng thẳng.

UV£u G\ʏỀjX £o©I dà_ ¦\Đ´ [Ń ¦\Q̃jX i_Ńh -ʉu r©s

Cho nên hiện nay, chính mình nhất định phải trong thời gian ngắn ngủi nhất mà tìm kiếm được biện pháp, một biện pháp giải quyết hai tên thiên sứ này. Nếu như hắn không thể trong thời gian ngắn nhất tìm được biện pháp có thể đối phó bọn chúng, như vậy chuyện này tình thật đúng là có chút phiền phức .

Hàn gật đầu, hai người này nếu là người tu luyện thượng giới phương tây thì đương nhiên không phải dễ đối phó như vậy. Hiện nay biện pháp duy nhất chính là tìm kiếm những ẩn sĩ này . Tại Trung Nguyên , có lẽ có mấy vị cao thủ ẩn tu lánh đời , tu vi của bọn họ uyên thâm, nhưng mà tính cách cổ quái. Mặc dù là tìm được bọn họ, nếu muốn nhờ vả được bọn họ thì cũng không phải một chuyện dễ dàng .

Đương nhiên, nếu như tìm được bọn họ thì còn có một đường hy vọng. Còn nếu như không đi tìm, không đi tìm kiếm trợ giúp , như vậy liền không có hi vọng, không có hy vọng thành công. Cho nên biện pháp này có lẽ đáng giá thử một lần.

Những cao thủ, mặc dù có say mê tu luyện như vậy hoặc là cổ quái như vậy , nhưng mà có thể có cao thủ hơi lánh đời thì vẫn rất có ý thức. Một vài người thậm chí đã trải qua trận chiến đấu kia, bọn họ đối với người tu luyện phương tây cũng là căm giận đến cực điểm.

Chả mấy chốc, hai người lại một lần nữa trở lại hoàng cung.

- Chuyện thế nào ? Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Sau khi thấy Dương Lỗi và Hàn trở về , Lý Tuyết Mai lên tiếng hỏi. Mấy nàng khác cũng nhìn Dương Lỗi, trong ánh mắt tiết lộ vẻ quan tâm .

Dương Lỗi nhìn về phía bọn họ cười cười mà nói:

- Không có việc gì, các nàng không phải lo lắng, không có việc gì.

Dương Lỗi tự nhiên không muốn để bọn họ lo lắng, đây là chuyện của nam nhân . Nam nhân hẳn là phải bảo vệ nữ nhân, cho nên không cần để bọn họ biết quá nhiều. Hơn nữa mặc dù là để cho bọn họ biết thì cũng không làm nên chuyện gì.

Thực lực của đối phương quá cường đại, trừ phi, trừ phi giúp cho Dương Ngọc Hương bọn họ hoàn toàn nắm giữ thực lực của mình, phát huy ra được hoàn mỹ, sau đó phối hợp trận pháp. Điều này có lẽ có khả năng ngăn cản một người.

Nhưng đương nhiên có thể vây khốn được bao lâu, ngăn chặn trong bao lâu thì đó cũng là vấn đề. Mặc dù thực lực của điểu nhân kia tại thế giới này sẽ phải chịu qui luật hạn chế, thế nhưng bọn họ tiêu hao ở mức không có ý nghĩa.

Cho nên không thể đủ sức tiến hành tiêu hao cùng bọn chúng, thực lực của bọn chúng đủ để gắng sức chống cự được . Thế nhưng mà chúng ta không được, tu vi không đủ để đánh tiêu hao cùng bọn họ.

Cho nên đó cũng là một chỗ đau đầu . Một thức Thiên Đao, mặc dù lợi hại, nhưng tu vi cảnh giới của bọn họ, cấp bậc của bọn họ so với chính mình lại cao hơn không chỉ là hai mươi cấp bậc. Cho nên chính mình căn bản không làm thương tổn được bọn họ, bởi vì, thực lực của bọn họ mặc dù đã bị áp chế, có điều phòng ngự của bọn họ cũng không hề bị áp chế.

Khả năng bọn họ khôi phục thực lực, so với bên phía chính mình thì phải mạnh hơn nhiều. Đương nhiên có lẽ chỉ có chính bản thân Dương Lỗi mới có thể đủ sánh cùng bọn họ được. Còn những người khác, cho dù có muốn hay là không muốn , mặc dù là cường giả Tạo Hóa đại viên mãn, cũng không có khả năng sánh với tốc độ khôi phục nhanh chóng của bọn họ.

Thế nhưng, điều khác biệt duy nhất chính là một cường giả Cửu Cực Tạo Hóa đại viên mãn, tu vi cũng sẽ không phải chịu áp chế.

Chỉ cần chính bản thân Dương Lỗi khống chế tốt, như vậy bản thân liền có khả năng không kiêng nể gì phát huy. Tuy nhiên bọn họ chính là không giống, bọn họ sẽ phải chịu áp chế. Cho nên nếu muốn đối phó bọn họ, có khả năng nghĩ biện pháp từ phương diện này.

Nhưng mà cái này cũng không phải một chuyện dễ dàng .

- Còn nói không có việc gì, chúng ta đều đã nghe nói.

Lúc này Hoàng Dung tức giận nhìn Dương Lỗi bảo

- Chàng vẫn còn không chịu coi chúng ta là vợ của mình. Nguy hiểm như vậy, chuyện quan trọng như vậy mà chàng lại cũng không nói cho chúng ta biết, chàng . . . chàng thật sự là làm chúng ta tức đến chết .

- Ta. . . Ta. . .

Dương Lỗi kinh ngạc nhìn các nàng. Hắn cũng là thật không ngờ, bọn họ làm sao lại biết chuyện này, chẳng lẽ bọn họ cũng đi theo phía sau mình sao? Cái này không có khả năng. Nếu như bọn họ cũng áp dụng Ẩn Thân Phù đi theo phía sau chính mình như thế, vậy chính mình không có khả năng không biết.

- Ta cái gì mà ta? Hiện tại chàng không phản đối chứ ?

Hoàng Dung trợn mắt nhìn hắn mà hỏi vặn lại .

- Được rồi, Dung nhi tỷ tỷ, tỷ tỷ cũng đừng trách cứ phu quân . Chàng cũng chỉ là không muốn để cho chúng ta lo lắng mà thôi.

Lúc này Mục Niệm Từ lên tiếng. Nói cho cùng tuổi của Mục Niệm Từ so với Hoàng Dung thì lớn hơn một chút. Nhưng mà nàng vẫn gọi Hoàng Dung là tỷ tỷ, Dương Lỗi và Hoàng Dung đã từng khuyên bảo nhiều lần mà cũng không chịu sửa.

Bản thân Hoàng Dung cũng cực kì bất đắc dĩ, rõ ràng so với chính mình thì nhiều tuổi hơn một chút, vậy mà còn muốn gọi chính mình là tỷ tỷ.

- Hừ, không trách hắn à. Dù sao chúng ta cũng là vợ chồng phu thê, làm phu quân của chúng ta mà chuyện gì cũng không để cho chúng ta biết. Nếu mà chàng có chuyện gì xảy ra, để cho tỷ muội chúng ta biết làm sao bây giờ?

Vừa nói, ánh mắt của Hoàng Dung có hơi ướt át.

- Được rồi , được rồi, là lỗi của ta. Có điều chẳng qua là ta không muốn để cho các nàng lo lắng mà thôi. Hơn nữa lần này kẻ địch không phải tầm thường, bọn họ. . . Bọn họ cũng không phải là người của vị diện thế giới này , bọn họ tương đương với một cấp bậc tiên nhân. Cho nên mặc dù là các nàng có biết thì cũng không có cách nào trợ giúp ta.

Dương Lỗi bất đắc dĩ giang hai tay ra mà nói

- Hơn nữa, hơn nữa lần này chẳng qua ta cũng phải đi điều tra địch tình một phen , nhìn một chút xem thực lực đối phương rốt cuộc như thế nào. Binh pháp có nói, biết người biết ta, mới có thể bách chiến bách thắng. Nếu như chúng ta ngay cả kẻ địch rốt cuộc là lai lịch gì, có thực lực gì mà cũng không biết , như vậy chúng ta liền thật sự nguy hiểm . Mà lần này cũng là may mắn vì ta sớm đi tìm hiểu tình huống cụ thể của kẻ địch , nếu không, nếu như chúng ta hành động tùy tiện thì tình huống sẽ trở nên rất xấu .

- Vậy tình huống rốt cuộc như thế nào, phu quân cần phải nói cho chúng ta biết trước mới được ?

Lý Thu Vận chớp chớp mắt nhìn Dương Lỗi mà hỏi.

- Nếu như chỉ dựa vào mấy người chúng ta như thế này , nếu muốn liều mạng mà đi đối phó cùng bọn họ thì đó là tuyệt đối không thực tế. Chúng ta phải cần một kế hoạch, cũng cần người giúp đỡ. Đương nhiên Tuyết Mai làm tông sư trận pháp thì cũng có thể giúp được chút ít, bọn họ chưa quen thuộc đối với trận pháp của chúng ta . Cho nên, bố trí trận pháp thì hiện tại là biện pháp tốt nhất.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút, rồi nói với các nàng ..

UV¢u G\ʏỀjX £o¨I Gϲ« dnjX b\Q̄j ¦_Ɫj ¦}Òju ros

Đích xác, những điểu nhân phương tây này, tu vi mặc dù dũng mãnh, thế nhưng bọn hắn đối với trận pháp căn bản là hoàn toàn mù tịt. Mà hiện ở chỗ này có Dương Lỗi, còn có Lý Tuyết Mai là hai người tông sư trận pháp.

Nếu như bố trí được trận pháp tốt thì tuyệt đối là có khả năng trì hoãn thời gian. Ít nhất, khiến cho bọn họ trong thời gian ngắn vô phương tạo thành tổn thương gì đối với nơi này . Như vậy chính mình liền có thời gian đi tìm biện pháp giải quyết .

- Thiếu chút nữa quên .Tuyết Mai cô nương là tông sư trận pháp, còn có Hoàng thượng cũng là cao thủ trận pháp. Nếu như bố trí đại trận bảo vệ như thế thì chúng ta liền vẫn còn thời gian.

Hàn nhìn Dương Lỗi nói tiếp

- Lợi dụng khoảng thời gian này, chúng ta có thể đi tìm kiếm những tiền bối ẩn dật lánh đời. Tu vi của bọn họ sâu xa khó dò, mặc dù tính tình có thể có hơi kì dị cổ quái một chút, nhưng mà đối với chuyện như vậy, hẳn là bọn họ sẽ xuất ra một phần lực.

Dương Lỗi nghe vậy thì nhìn Hàn mà hỏi:

- Đại Sư, ngài có biết những tiền bối này? Biết bọn họ ở nơi nào?

Mặc dù có mấy người thì Dương Lỗi đã biết chỗ bọn họ ẩn thân tu luyện . Có điều mấy người này, tu vi mặc dù không tồi, nhưng chẳng qua cũng chỉ là đạt tới cảnh giới Thất Tinh Luyện Cương mà thôi, người cường đại nhất cũng mới là Bát Quái Ngưng Thần sơ kỳ mà thôi. Nhưng dẫu vừa mới đi vào Bát Quái Ngưng Thần, thì đương nhiên cũng là một sự trợ lực lớn.

Về phần cao thủ cảnh giới Tạo Hóa, thật đúng là không hề phát hiện. Có lẽ bọn họ có báu vật đặc thù , hoặc là trận pháp che giấu chỗ ẩn nấp của chính mình , hoặc là khí tức của bản thân cũng nói không chừng.

Dương Lỗi mặc dù có Chân Thực Ưng Nhãn có khả năng nhìn thấu tất cả ngụy trang, tất cả ảo giác, có điều tu vi tương đối nông cạn nên cũng không có khả năng xem xét ở trong phạm vi lớn. Sở dĩ hắn có thể cảm giác được Khí Ki của vài người cùng vị trí bọn họ , cũng là bởi vì chính bản thân Dương Lỗi là chủ nhân của thế giới này.

Đương nhiên nếu như chính bản thân Dương Lỗi triệt triệt để để khống chế thế giới này như thế thì đúng là lại có thể dễ dàng tìm ra bọn họ. Nhưng mà nếu như là hắn hoàn toàn khống chế lực lượng của thế giới này thì khi đó cũng không cần phải e ngại hai điểu nhân này .

Hàn gật đầu đáp:

- Có biết một hai người, nhưng mà ta cũng không tuyệt đối nắm chắc.

Thiếu Lâm Tự là đại môn đại phái, bất kể là người kia thế nào thì cũng đều phải nể mặt nể mũi. Mà Hàn làm người phụ trách Thiếu Lâm Tự nên tự nhiên ít nhiều có biết một số tiền bối.

Đương nhiên cũng không tuyệt đối nắm chắc ư? Cái này rất bình thường, quen biết thì quen biết, nhưng người khác cũng không nhất định phải nghe lão, không nhất thiết dẫu thế nào cũng phải nể mặt mũi lão.

- Biết được là tốt rồi, nhưng mà thực lực của bọn họ như thế nào? Có thể đối phó được hay không ?

Vấn đề này thì dù sao Dương Lỗi cũng phải hiểu cho rõ . Không biết người mà Hàn nói đến rốt cuộc có phải là mấy người kia mà chính mình cảm ứng được hay không. Nếu như là mấy người đó thì cũng không có tác dụng quá lớn. Nếu như muốn đi cầu cứu bọn họ thì còn không bằng không đi.

Hàn nghe vậy lại trầm lặng một hồi rồi mới nói:

- Nói thật, tình huống này, ta cũng không phải hiểu rất rõ. Có điều có người giúp đỡ thì dù sao so sánh với không có trợ thủ là vẫn tốt hơn. Dù sao thử xem thì cũng luôn không có chỗ xấu.

- Nói đến ý này thì được rồi, chờ bọn ta và Tuyết Mai bố trí một trận pháp, sau đó ta và ngài đi tìm những tiền bối này, nhìn một chút xem có thể mời được bọn họ hay không .

Dương Lỗi suy nghĩ một chút rồi đáp. Chính mình hiện nay dẫu sao cũng là chủ nhân thế giới này, đương nhiên đó là một bí mật. Nhưng mà thiếu chút nữa chính mình làm Hoa Hạ hoàng đế, dù thế nào cũng là Nhân Hoàng, nên rốt cuộc lời nói cũng có chút quyền hành. Mặt khác thực lực của mình cũng không yếu, nói tóm lại, chính mình hẳn là cũng có khả năng có một ít lực ảnh hưởng.

- Phu quân, chàng lại muốn một mình đi ra ngoài? Làm sao có thể được, hiện ở bên ngoài nguy hiểm như vậy?

Vừa nghe Dương Lỗi lại muốn bỏ lại các tỷ muội để ra ngoài đi mạo hiểm, Hoàng Dung liền mở miệng với vẻ có hơi không đồng ý .

Dương Lỗi nghe vậy bất đắc dĩ, hắn nói:

- Nếu như ta không đi tìm cứu viện như vậy thì Hoa Hạ mênh mông của chúng ta có thể sẽ diệt vong .

Dương Lỗi cũng biết rõ ràng, đây là bọn họ lo lắng cho an toàn của mình mà thôi, vì vậy hắn lại nói:

- Các nàng không cần lo lắng, chẳng lẽ các nàng quên thủ đoạn của ta sao?

Hoàng Dung nhớ ra bản lĩnh của Dương Lỗi, có Ẩn Thân Phù trong tay, còn có kỹ năng có khả năng dịch chuyển trong nháy mắt . Vì thế nàng cũng không lại dây dưa , nhưng mà vẫn nói:

- Vậy. . . vậy chàng cũng phải cẩn thận, nếu như gặp phải nguy hiểm thì quay trở lại ngay.

Dương Lỗi gật đầu:

- Cái này ta biết , ta không nỡ bỏ các nàng.

Vừa nói Dương Lỗi lại quay đầu bảo Lý Tuyết Mai

- Tuyết Mai, trước tiên chúng ta bố trí trận pháp đi.

Dương Lỗi và nữ nhân của mình đang liếc mắt đưa tình, còn Hàn chính là đứng một bên mà tụng A Di Đà Phật.

Âm thanh của Hàn tuy nhỏ, nhưng với tu vi của Dương Lỗi và các nàng thì đương nhiên vẫn nghe được rõ ràng. Dương Lỗi đúng là không có gì, nhưng mà các nàng đều là mặt mày đỏ bừng. Dù sao vẫn đang còn có người ngoài ở đây .

- Hoàng thượng cần Thiếu Lâm cung cấp trợ giúp sao? Nếu như Hoàng thượng có gì cần thì cứ nói, Thiếu Lâm tất nhiên sẽ toàn lực ứng phó cung cấp.

Hiện nay Hàn cũng không lại trực tiếp xưng hô Dương Lỗi là tiểu tử . Dù sao thân phân địa vị của Dương Lỗi không phải tầm thường, hơn nữa tu vi cũng hiện ra ở nơi này.

Nếu như nói trước đây chính mình có khả năng dễ dàng thu thập Dương Lỗi, nhưng hiện tại thì Hàn đều không dám khẳng định, xem chính mình có thể tiếp đón được mấy chiêu của Dương Lỗi hay không . Bởi vì chính bản thân Hàn hiện nay căn bản không tiếp thu được một chút khí tức nào của Dương Lỗi . Có thể thấy được, thực lực của Dương Lỗi so với chính mình ắt cao hơn rất nhiều .

Điều này cũng khiến cho trong lòng Hàn có hơi cảm khái. Thật sự là hậu sanh khả úy, Trường Giang sóng sau đè sóng trước, chính mình có đúng là đã già hay không ? Đương nhiên cái này chẳng qua cũng chỉ là cảm khái trong lúc nhất thời mà thôi.

Dù sao lão cũng là người tu luyện nhiều năm, tâm trí kiên định ra sao. Nếu như ngay cả một chút đả kích như vậy đều không chịu được thì cũng không có khả năng trở thành một Võ Giả cảnh giới Tứ Tượng Quy Chân .

Đối với người tập võ mà nói, phàm là Võ Giả có thể đạt tới cấp bậc Thông Huyền thì tâm trí đều là cực kỳ kiên định. Nếu như không có ý chí cứng cỏi , tâm trí hạng nhất như thế, nếu muốn có chút thành tựu trên con đường tu luyện thì điều đó căn bản là không có khả năng.

UVPu G\ʏỀjX £oVI Gϲ« dnjX b\Q̄j ¦_Ɫj ¦}Òju r©s

- Vật tư, trợ giúp?

Dương Lỗi suy nghĩ một chút, Thiếu Lâm Tự có căn cơ tại Tu Chân Giới, cũng tương tự như phái Thiên Sơn . Thân làm một đại phái của Tu Chân Giới thì tích lũy trong đó tất nhiên không ít, chỗ đó tuyệt đối là cực kỳ giàu có. Cho dù chỉ là ở trong một thế giới nho nhỏ này thì cũng có không ít thứ tốt.

Nếu lấy gì đó của Thiên Sơn , chính bản thân Dương Lỗi không thể nào không biết xấu hổ. Mặc dù Lý Tuyết Mai là thê thiếp của chính mình , hơn nữa, chính mình nếu như lấy nhiều đồ của nữ nhân thì đó thật là mất mặt.

Cho nên lúc ban đầu Lý Tuyết Mai nói cấp cho Dương Lỗi, đều làm cho hắn tức thì cự tuyệt . Dương Lỗi là người mặt mũi tương đối tốt, là người trọng danh dự, ngoài ra chính mình vẫn là nam nhân, sự tôn nghiêm của nam nhân , đó là rất coi trọng.

Có điều Thiếu Lâm lại không giống với . Thiếu Lâm không phải nữ nhân của chính mình, như vậy những thứ Thiếu Lâm Tự ình thì cũng có khả năng thu nhận. Hơn nữa, cái này là suy nghĩ vì đại cục , huống chi có lợi mà không chiếm thì cũng hơi uổng .

Vì vậy Dương Lỗi gật đầu đáp:

- Những vật tư cần thiết cũng không có cái gì. Nhưng mà bày trận, nhất là trận pháp đặc biệt hay đại trận thì đều cần linh thạch bổ trợ cho Năng Nguyên. Ta nghĩ điểm này, bản thân Hàn Đại sư hẳn là đã biết ?

Nếu thịt đều đã dâng lên tận miệng , như vậy chính mình cũng không khách khí . Dương Lỗi nhìn Hàn mà nói:

- Cho nên, hiện tại ta phải cần linh thạch, số linh thạch này thì ta cũng không có bao nhiêu. Linh thạch trên người không đủ để bố trí một trận pháp cường đại có thể đối phó với tiên nhân .

Lý Tuyết Mai nghe Dương Lỗi nói như vậy, đang muốn mở miệng thì trong đầu lại nhận được âm thanh từ Dương Lỗi truyền đến , bảo cho nàng không nên lên tiếng.

Vốn là nàng muốn nói cho Dương Lỗi, rằng chính mình có cũng đủ linh thạch. Nhưng mà Dương Lỗi vừa nói như thế, khiến nàng cũng không tiện làm xấu mặt mũi phu quân của mình. Hơn nữa muốn bố trí một trận pháp đủ để chống cự tiên nhân thì số lượng linh thạch cần thiết cũng đích xác không phải nhỏ.

Phái Thiên Sơn làm một môn phái có khả năng đối đầu cùng Thiếu Lâm , thậm chí tại Tu Chân Giới so với Thiếu Lâm thì còn mạnh hơn một chút , tài nguyên tự nhiên không ít. Mà ở trong thế giới này cũng có tài nguyên, nhưng muốn bố trí một đại trận như vậy , ít nhất phải tiêu hao sáu thành linh thạch của chính mình . Cho nên Dương Lỗi vừa nói như thế, làm nàng cũng nói không ra lời .

Nhưng Hàn lại không hề lưu ý, cũng không hề phát hiện sự mờ ám của Dương Lỗi và Lý Tuyết Mai . Đối với Hàn mà nói thì chỉ là linh thạch mà thôi, Thiếu Lâm Tự là vẫn phải có.

Hơn nữa lão cũng đã biết rõ ràng, một trận pháp cường đại như thế thì số linh thạch cần có khẳng định là không ít.. Đương nhiên mặc dù là số lượng nhiều hơn một chút, nhưng cũng sẽ không mất đi nơi nào. Nếu như linh thạch mà không có , như vậy Thiếu Lâm đặt chân ở đây như thế nào?

- Hoàng thượng, ngươi cứ việc nói thẳng đi, rốt cuộc phải cần bao nhiêu linh thạch. Nếu như số lượng không phải đến mức thái quá, thì Thiếu Lâm ta có lẽ gắng sức bù đắp được .

Hàn nói lời này thì ý tứ chính là, ngươi mà cần linh thạch thì Thiếu Lâm Tự ta có khả năng cung cấp, mặc dù là ngươi muốn nhiều hơn một chút, nhưng mà ngươi không thể quá phận là được.

Mà Dương Lỗi là ai, một người từ thế kỷ hai mươi mốt tới. Hơn nữa Hậu Hắc Học (thuật hiểu ngầm ý) cũng coi như là học được không ít. Thêm vào cũng đã rèn luyện tại đại lục Sùng Võ . Nếu như ý tứ này đều không hiểu thì coi như là sống uổng phí . Cho nên Dương Lỗi cười cười mà bảo:

- Hàn Đại sư, việc bố trí Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận phải cần linh thạch thật đúng là không ít. Nhưng lại phải cần loại cực phẩm linh thạch, cho nên lúc này mới mặt dày nhờ tới Đại sư ngài giúp đỡ .

Nói cho cùng, hiện nay Dương Lỗi thiếu nhất chính là linh thạch . Linh thạch này chính bản thân Dương Lỗi mặc dù không cần phải dùng để tu luyện, nhưng mà tác dụng cũng rất nhiều. Nhưng số linh thạch bản thân có được lại ít, hơn nữa Hệ Thống lại vô phương đổi. Điểm này khiến cho Dương Lỗi thật là buồn bực.

Lần này, Hàn ình linh thạch, Dương Lỗi đương nhiên sẽ không cự tuyệt . Cự tuyệt như thế , đó chính là kẻ ngu .

Hàn nghe vậy mặt mũi lập tức tối sầm. Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận, Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này thì làm người Tu Chân Giới, với một đại trận nổi danh như Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này thì làm sao mà lão lại không biết cho được ?

Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này đâu phải là trận pháp bình thường, nếu như đích thực phát huy ra được uy lực của nó thì quả thực chính là khủng bố. Coi như là hàng chục Võ Giả cảnh giới Cửu Cực Tạo Hóa cũng đừng hòng có thể phá vỡ trận pháp này.

Cho nên, trận pháp này là cực kỳ cường đại, có điều bố trí trận pháp này cũng cực kì khó khăn, tối thiểu cần phải có ba vị tông sư trận pháp. Tại Tu Chân Giới, tông sư trận pháp quả là rất ít, một môn phái có thể có một người tông sư trận pháp đã là danh môn đại phái , huống chi nói đến môn phái bình thường.

Mặt khác, bố trí Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận còn cần có Chân Long Chi Huyết, đây mới là quan trọng nhất. Không có Chân Long Chi Huyết, căn bản là khó có thể khống chế Trận Pháp Chi Linh. Trận pháp đạt tới cấp bậc này cũng đều có ý thức của mình, đều cũng có linh.

Cửu Long Khốn Tiên, tên như ý nghĩa, Trận Pháp Chi Linh của nó chính là chín con rồng, cho nên phải cần Chân Long Chi Huyết mới có thể đủ sức dễ dàng khống chế.Nếu không cũng chỉ có dùng đến thực lực tuyệt đối mới có thể đủ sức làm cho nó khuất phục. Nếu không như vậy thì mặc dù là có khả năng khống chế, nhưng cũng có thể sẽ biến thành công kích không khác biệt gì bình thường.

Hiện nay Chân Long Chi Huyết không cần lo lắng, mà tông sư trận pháp, hiện tại chỉ có hai người. Nhưng mà nếu như Dương Lỗi đã nói như vậy , cái đó liền chứng minh hắn cực kì nắm chắc.

Điều khiến cho Hàn cau mày lo lắng chính là, bố trí trận pháp này thì lượng linh thạch cần thiết khẳng định không ít. Liệu Dương Lỗi có thể làm như sư tử há miệng hay không, đây chính là điều khiến lão lo lắng. Hy vọng hắn bố trí không phải là loại Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận đích thực đầy đủ đi. Trong lòng Hàn nghĩ như thế .

- Phải cần bao nhiêu linh thạch thì nói đi?

Mặc dù lo lắng Dương Lỗi sẽ giở công phu sư tử ngoạm như sư tử há miệng nuốt mồi, có điều để đối phó với người thượng giới thì Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận có lẽ là lựa chọn tốt nhất. Nếu như có thể bố trí ra được, như vậy cũng không cần lo lắng hai người phương tây kia .

Kỳ thật Dương Lỗi bố trí Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này thật đúng là không phải nguyên bản, mà là loại đã trải qua Hệ Thống cải thiện. Uy lực của Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này so cùng nguyên bản thì có kém hơn một chút, nhưng mà lượng linh thạch cần thiết cũng ít đi một chút.

UVku G\yỀjX £oUI ¦}Òj p\¾q ¦\æj\u ros

Đương nhiên yêu cầu đối với số người bày trận cũng muốn ít hơn một chút, cũng không cần đến ba vị tông sư trận pháp. Kỳ thật một mình Dương Lỗi liền đủ để triển khai, nhưng mà nếu có hai người như vậy thì càng dễ dàng hơn rất nhiều.

- Phải cần một ngàn cực phẩm linh thạch, không biết. . . Không biết Hàn Đại sư có thể đưa ra được đủ hay không ?

Dương Lỗi cũng có chút ngại ngần. Một ngàn cực phẩm linh thạch, nếu như là Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận đích thực thì một ngàn cực phẩm linh thạch là không đủ. Nhưng Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này,

so với Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận đích thực thì uy lực sẽ nhỏ hơn một nửa , cho nên số lượng linh thạch cần thiết tự nhiên cũng không cần đến một nửa.

Hơn nữa Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này chỉ có năng lực vây khốn người , cho nên số lượng linh thạch này cũng không quá một phần ba Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận đích thực mà thôi. Nhưng mặc dù là một phần ba này thì cũng không phải số lượng nhỏ.

Một ngàn cực phẩm linh thạch, loại cực phẩm linh thạch thuần khiết kia mà không phải Thượng Phẩm linh thạch a? Nếu đổi lại là Thượng Phẩm linh thạch thì đó chính là mười vạn Thượng Phẩm linh thạch, cái này đâu phải là số lượng nhỏ. Cho nên vào lúc nói ra thì Dương Lỗi cũng lo lắng. Hắn lo lắng Hàn trở mặt .

Nhưng một ngàn này mặc dù hơi nhiều một chút, thực ra cũng không phải dùng cho bằng hết. Bố trí Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận, vốn là phải cần hơn chín trăm cực phẩm linh thạch. Còn chính mình chẳng qua là có lời được mấy chục viên mà thôi.

Mấy chục viên kia xem như khổ cực phí của mình cũng là có khả năng. Hơn nữa, vào lúc chính mình đổi lấy trận pháp thì cũng đã phải hao phí đổi điểm, mà số đó cũng không ít . Cho nên mấy chục cực phẩm linh thạch này, cũng có thể coi như bù đắp trở về mà thôi.

Nghe được lời Dương Lỗi đã nói, trái lại Hàn thở phào nhẹ nhõm. Một ngàn cực phẩm linh thạch, chẳng qua là cũng không đến một phần ba Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận đích thực . Xem ra, bên phía Thiên Sơn sẽ cung cấp đại bộ phận.

Nếu như chính mình ngay cả một phần ba này đều không muốn cung cấp , vậy cũng xấu hổ vô cùng . Điều Hàn không biết chính là, Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này không phải nguyên bản đích thực. Nên chỗ cực phẩm linh thạch cần thiết còn không đến một ngàn, nếu như biết thế thì e rằng lão cũng không nghĩ như vậy .

Lý Tuyết Mai cũng không nói thêm gì . Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận đối với tông sư trận pháp như Lý Tuyết Mai này, đương nhiên cũng là nghe thấy rất nhiều.

Nhưng mà điều làm nàng lo lắng chính là, hiện tại chỉ có chính mình và Dương Lỗi là tông sư trận pháp.Hai người có thể bố trí ra được Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận sao?

Mà lúc này Hàn vui vẻ xuất ra một cái túi nhỏ màu đen không biết là chất liệu gì. Túi xem ra cực kỳ bình thường, nhưng Dương Lỗi biết, đây là một cái Càn Khôn Đại (túi càn khôn) để chứa đồ.

- Đây là một ngàn một trăm cực phẩm linh thạch.

Sau khi Hàn giao Càn Khôn Đại đến tận tay Dương Lỗi rồi mới nói

- Không biết phải mất bao lâu mới có thể hoàn toàn bố trí xong được trận pháp? Chúng ta cũng không còn nhiều thời giờ.

Dương Lỗi nhìn thấy Hàn hào phóng như vậy, trong lòng quả là có hơi thầm xấu hổ . Chính mình chỉ cần một ngàn, lão lại đưa ra một ngàn một trăm cực phẩm linh thạch, điều này làm cho bản thân đều cảm giác xấu hổ . Nhưng mà những điều này, Dương Lỗi đều không biểu hiện ra ngoài, mà là chỉ nói:

- Yên tâm đi, Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này so với uy lực của Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận đích thực mặc dù có chỗ yếu hơn, nhưng mà hoàn toàn có khả năng vây khốn hai tên điểu nhân phương tây kia. Hơn nữa điều kiện bố trí cũng không còn ngặt nghèo như vậy, chỉ cần năm canh giờ liền hoàn toàn là đủ rồi.

Hàn vừa nghe ra đó cũng không phải là Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận đích thực, nhưng mà nghĩ kĩ thì cũng bình thường trở lại. Bởi vì chỉ có hai người tông sư trận pháp thì căn bản là vô phương bố trí Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận đích thực. Hiện nay có khả năng bố trí ra được thì hiển nhiên là sẽ có khuyết điểm, vì vậy lão cũng không hề hỏi thêm mà chỉ nói:

- Vậy không có việc gì, chỉ cần có thể đủ sức vây khốn hai người kia, như vậy là đủ rồi.

- Như thế cũng đã rất tốt.

Hàn gật đầu.

- Việc này không nên chậm trễ, chúng ta hiện tại hành động được rồi.

Dương Lỗi thấy Hàn không có biểu hiện tức giận gì thì liền nói.

- Còn có cái gì phải cần ta hỗ trợ sao?

Hàn lại hỏi.

- Phiền toái Hàn Đại sư hộ pháp, vào lúc bày trận này tuyệt đối không cho phép có người quấy rầy. Nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Dương Lỗi nói cực kì nghiêm túc .

- Cái này ta hiểu rõ, các ngươi cứ việc yên tâm . Chỉ cần tánh mạng của ta vẫn còn, liền cam đoan các ngươi không sẽ phải chịu một chút ít quấy rầy.

Hàn đưa ra cam đoan.

Dương Lỗi cùng Lý Tuyết Mai nhìn nhau, liền đi về phía ra ngoài hoàng cung . Hai người đi tới trên tường thành hoàng cung, nơi này là giới hạn của Hoàng Thành. Hơn nữa chỗ này thì Dương Lỗi đã sớm trang bị ổn thỏa, trước đây cũng đã bố trí trận pháp.

Có điều trận pháp này chẳng qua là loại trận pháp bình thường mà thôi, ngăn cản người bình thường thì đúng là có khả năng, nhưng đối mặt cao thủ đích thực thì nó cũng không chịu nổi một kích .

- Liền nơi này đi, ta bắt đầu từ bên này. Tuyết Mai, nàng bắt đầu từ phía đối diện . Mọi thứ để ta chủ đạo, rồi ta đến phối hợp với nàng

Dương Lỗi nói với Lý Tuyết Mai .

- Không được, có lẽ để ta chủ đạo đi.

Lý Tuyết Mai vừa nghe liền cự tuyệt .

Lý Tuyết Mai cũng biết tính nguy hiểm của việc bố trí trận pháp này, nhất là với người chủ đạo . Chỉ hơi có một chút sai lầm, liền có thể đã bị trận pháp cắn trả. Nhẹ thì người bị thương nặng, nặng thì tính mạng khó giữ được.

Vì thế Lý Tuyết Mai không muốn để cho Dương Lỗi mạo hiểm. Tình yêu đối với mỗi người đều là lớn lao, có khả năng vì người thương của mình mà trả giá tất cả, cho dù là tánh mạng của mình.

- Yên tâm đi, ta không có việc gì. Ta có thể nhìn ra bất cứ đường hướng nào của trận pháp . Điểm ấy thì nàng đã biết rồi. Tất cả trận pháp ta đều có thể hiểu rõ, cho nên Tuyết Mai nàng hoàn toàn không cần lo lắng. Nếu như để nàng làm chủ đạo, khiến cho ta lo lắng mới là đúng hơn. Nàng chỉ cần làm tốt việc phụ trợ là được. Huống chi, ta còn cần phải nhỏ Chân Long Chi Huyết, đây mới là một khâu mấu chốt nhất . Đây là chỗ tuyệt đối không thể xuất hiện sai lầm, nếu như để nàng làm chủ đạo như thế thì khó khăn của bước này liền gia tăng rất nhiều.

Dương Lỗi lắc đầu, cự tuyệt đề nghị của Lý Tuyết Mai. Nới giỡn à, chính mình một người đàn ông, làm sao có thể dễ dàng tha thứ, để ột nữ nhân phải gánh chịu nguy hiểm như vậy. Ngoài ra nữ nhân này vẫn còn là thê tử chính mình yêu mến .

UU·u G\yỀjX £o£I ¦}Òj p\¾q ¦\æj\u r©s

Nhìn thấy Dương Lỗi kiên định như vậy , Lý Tuyết Mai cũng biết, chính mình dẫu có nói gì đi chăng nữa thì hắn cũng sẽ không thay đổi chủ ý .

Hơn nữa hắn nói cũng đúng, nếu như nếu đổi lại là mình, thì công đoạn Chân Long Chi Huyết kia là nguy hiểm nhất. Một khi xuất hiện một chút nguy hiểm nhỏ nhoi liền có thể khiến cho hai người đều sẽ lâm vào trong nguy hiểm.

- Vậy chàng nhất định phải cẩn thận, vạn nhất không có thể khống chế, liền vứt bỏ trận pháp.

Lý Tuyết Mai dặn.

- Cái này ta biết, nhưng mà ta tin tưởng, ta nhất định sẽ không thất bại. Vì quê hương của chúng ta , chúng ta cũng nhất định không thể thất bại.

Ánh mắt Dương Lỗi lóe ra những tia tự tin .

Sau khi nói xong, hai người liền bắt đầu hành động . Hai người đồng thời bỏ ra mấy chục viên linh thạch. Những linh thạch này có chân khí dẫn dắt bay về khắp tứ phía, phơi bày ra quy tắc linh khí.

Chỗ linh khí này cùng với việc hai người không ngừng bắt quyết đánh võ ấn mà từ từ hội tụ chung một chỗ, tiếp theo dần dần hình thành những con Chân Long từ linh khí. Có điều những con rồng này xem ra còn chưa hình thành xong, cũng không phải rất linh hoạt mà có vẻ có hơi cứng nhắc, không có sức sống .

Trên trán hai người hơi có thấy lấm tấm mồ hôi, hai tay đều là đang không ngừng thực hiện động tác. Ai nấy đều đánh ra thủ ấn với tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh. Những con linh khí biến hóa mà thành rồng càng ngày càng linh hoạt, thật giống như có linh hồn của chính mình hư thể chúng sắp sửa sống lại .

Nhưng mà cái này chỉ là hiện tượng bề ngoài mà thôi, những điều này thì Dương Lỗi và Lý Tuyết Mai đều biết rõ ràng. Lúc này đã trôi qua được ba canh giờ , chín con rồng lúc bắt đầu chỉ là những chú rồng con, hiện nay đã biến thành đám Cự Long dài mấy chục thước đầy uy vũ hiển hách, làm cho lòng người sinh ra sùng bái.

Dương Lỗi vốn là nhắm mắt lại, đột nhiên mở ra . Từ hai mắt hắn bắn ra một đạo kim quang, thủ ấn trong tay dừng lại, tiếp theo từ tay phải chợt lóe lên một tia sáng trắng. Ở tay Dương Lỗi cắt ra một lỗ thủng, trong nháy mắt văng ra chín giọt Chân Long Chi Huyết. Chín giọt Chân Long Chi Huyết này trong nháy mắt nhỏ vào mi tâm chín con Cự Long đang xoay quanh tại trước mặt Dương Lỗi .

Chín con Cự Long vốn là không có có mắt, mặc dù chúng uy vũ, có điều do không hề mở mắt nên tựa hồ chúng thiếu đi những thứ gì đó. Mà vào giờ khắc này, do Dương Lỗi nhỏ những giọt Chân Long Chi Huyết vào mi tâm của Cự Long nên đúng thời khắc đó, trong nháy mắt mà tiếng rồng ngâm rung trời.

Chín con Cự Long trong nháy mắt mở mắt, lúc này mới thật sự là trở nên sống động . Chín con Cự Long xoay ở chung quanh người Dương Lỗi . Sau khi Dương Lỗi ăn vào một quả đan dược , lần thứ hai hắn đánh ra một loạt thủ ấn.

Những thủ ấn này hóa thành từng đạo ánh vàng rực rỡ tiến vào trong cơ thể chín con Cự Long kia . Chín con linh khí ngưng tụ mà thành rồng tựa hồ cô đọng lại , nhưng mà cũng vẻn vẹn là chuyện trong tích tắc . Tiếp theo chín con Cự Long này liền biến thành ánh sáng vàng chói phân tán ở bốn phía Hoàng Thành.

Mà lúc này cả Hoàng Thành đã bị này chín đạo hào quang vàng chói bao phủ. Cái đó diễn ra trong thời gian cực nhanh, chẳng qua là trong nháy mắt mà thôi. Người bình thường căn bản không hề phát hiện một chút ít khác thường.

Mà Hàn đang hộ pháp cũng đã biết, Cửu Long Khốn Tiên trận pháp đã thành công. Lão cũng thở phào nhẹ nhõm.

Bởi vì nguyên nhân có Chân Long Chi Huyết mà Dương Lỗi cảm giác được rằng, chính mình có khả năng tùy ý điều động linh khí của trận pháp này. Hắn muốn phải khống chế như thế nào liền cứ khống chế như vậy.

Nói cho cùng, uy lực này chỉ sợ so sánh với Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận đích thực thì cũng không kém hơn bao nhiêu. Bất kể sự thực là như thế nào, chính bản thân Dương Lỗi đều cho là như vậy.

- Thành công .

Lý Tuyết Mai mừng rỡ không thôi. Có thể bố trí được trận pháp như vậy, đối với nàng mà nói là một việc phi thường đáng giá ăn mừng. Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này tại Tu Chân Giới đều là trận pháp siêu quần xuất chúng, những trận pháp lợi hại hơn so với Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận cũng thực sự không có mấy cái .

Dương Lỗi cũng thở phào nhẹ nhõm, có Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này, hai tên điểu nhân kia nếu như xông vào , mặc dù chính mình không thể đủ sức giết chết, nhưng mà tự bảo vệ mình thì có lẽ dư dả.

- Chúc mừng Hoàng thượng.

Lúc này Hàn đi ra.

- Hàn Đại sư chê cười, cái này có gì đáng giá chúc mừng. Chẳng qua là ít nhiều đều nhờ vào linh thạch của Đại sư, nếu như không có linh thạch của Đại sư, còn có Đại sư hộ pháp cho chúng ta, thì trận pháp này vẫn còn không nhất thiết có thể thành công.

Dương Lỗi mỉm cười đáp.

- Đây là điều mà hòa thượng ta phải làm.

Hàn trái lại rất khiêm nhường.

. . .

Trận pháp là nằm dưới sự khống chế của Dương Lỗi, cho nên trước khi Dương Lỗi rời đi đã sai khiến cho Trận Pháp Chi Linh phải bảo vệ hoàng cung cho tốt. Nếu như hai điểu nhân kia dám xông vào, như vậy liền vây khốn bọn họ.

Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này mặc dù là mới được lập ra, nhưng Trận Pháp Chi Linh này ,chín con rồng này cũng vẫn hiểu rõ ràng.

Như thế, Dương Lỗi liền cùng Hàn đi tìm cao thủ ẩn dật lánh đời ở trong lãnh thổ Hoa Hạ để cầu cứu bọn họ trợ giúp.

Mục tiêu thứ nhất là Tây hồ, Hàng Châu Tây Hồ.

Nói cho cùng vị cao thủ tuyệt thế này ở Tây hồ đúng là lại khiến cho Dương Lỗi cảm giác so với mấy vị làm kinh ngạc kia thì vị cao nhân này có thể nói là không người không biết không người không hiểu.

Câu chuyện Bạch Xà xưa kia có thể nói là nổi tiếng. Đương nhiên đó là trong thời hiện đại, mà ở thế giới này, thật sự cũng không hề nghe nói qua gì đến truyền thuyết bạch xà.

Mà ở trên Tây hồ này, trong Kim Sơn Tự trong có một vị cao tăng. Tên của vị cao tăng này lại cũng giống hệt với tên của vị Đại hòa thượng kia trong truyền thuyết bạch xà , gọi là Pháp Hải. Pháp Hải này có tu vi bản thân sâu không lường được, tại ngàn năm trước cũng đã là cao thủ nổi danh. Hiện nay đã trôi qua ngàn năm , càng là không biết tu vi của lão đã đạt tới loại tình trạng nào .

Pháp Hải này cũng là từ Tu Chân Giới xuống. Bản thân Hàn cũng không biết vị cao tăng này tại sao lại ở chỗ này. Nghe nói là vì để bảo vệ một thứ gì đó, vật này rất quan trọng. Đương nhiên điều này chẳng qua cũng chỉ là đồn đại mà thôi. Còn Pháp Hải này rốt cuộc tại sao phải ở lại chỗ này, liền chỉ có chính lão mới biết được .

Từ hoàng cung đi tới Tây hồ, căn bản không cần bao nhiêu thời gian, chẳng qua là chuyện mấy canh giờ thôi . Vốn đang có khả năng nhanh hơn, nhưng hiện nay có Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận, nên thời gian cũng không còn là vấn đề .

Có Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này, chỉ cần đối phương không nổi khùng liều mạng làm chính mình bị thương nặng để phá trừ trận pháp , như vậy cầm chân trì hoãn trong thời gian nửa tháng thì tuyệt đối là không có vấn đề.

UUou G\ʏỀjX £o¢I b_h ~Ềj ¦ʒu

Đương nhiên, nếu như là sau nửa tháng thì năng lượng của trận pháp bị tiêu hao nên phải tiếp tục bảo trì, liền cần thiết bổ sung linh thạch . Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận mặc dù lợi hại, thế nhưng tiêu hao linh thạch cũng là cực kỳ nhiều. Mặc dù là không ai công kích trận pháp thì số lượng linh thạch tiêu hao trong một ngày không sai biệt lắm cũng là một quả cực phẩm linh thạch. Mà nếu như là trận pháp bị Võ Giả có tu vi đạt tới cảnh giới Tạo Hóa công kích ,chỗ tiêu hao cực phẩm linh thạchtrong một ngày liền đạt tới hơn ba mươi quả .

Cho nên thời gian là nửa tháng, ngắn nhất chính là nửa tháng.

Chả mấy chốc hai người liền tìm được Kim Sơn Tự.

Kim Sơn Tự xem ra cũng không phải như Dương Lỗi suy nghĩ. Cấu trúc của Kim Sơn nhìn bề ngoài mà so với chùa miếu bình thường thì không có sự khác nhau quá lớn, thậm chí so với Thiếu Lâm Tự thì còn kém quá nhiều. Thế nhưng khi Dương Lỗi mở Chân Thực Ưng Nhãn ra thì hắn cũng là kinh ngạc vạn phần. Kim Sơn Tự này thật đúng là xứng đáng với tên , đích đích xác xác là có một tòa Kim Sơn (núi vàng) , Kim Sơn này liền ở bên trong chùa .

Kim Sơn này tựa hồ rất đặc thù, bên trong hẳn là đang phong ấn cái gì đó. Lúc đầu Dương Lỗi tò mò định xem bên trong rốt cuộc là phong ấn vật gì vậy, nhưng mà muốn lợi dụng Chân Thực Ưng Nhãn nhìn thấu Kim Sơn này như thế, thì sẽ tiêu hao quá lớn. Cho nên, Dương Lỗi do dự một chút rồi vẫn quyết định, chờ sau này có cơ hội rồi hãy nói sau, hiện tại không cần phải biết ngay ….

Đương nhiên Dương Lỗi suy đoán, về phương diện này hẳn không phải là phong ấn Bạch Tố Trinh chứ ? Nếu như truyền thuyết kia là thật sự, cái này cũng thật là có chút thực tế, hoặc là Bạch Tố Trinh thật sự bị phong ấn tại Lôi Phong Tháp?

Tây hồ đích xác cũng là có một tòa Lôi Phong Tháp, điểm ấy Dương Lỗi biết rõ ràng. Lúc còn ở tại Lâm An , Dương Lỗi còn muốn đi Lôi Phong Tháp nhìn một chút, nhưng mà cuối cùng thì hắn cũng không hề phát hiện cái gì.

Hai người bước vào Kim Sơn Tự, liền có sa di (hoà thượng mới xuất gia) tiếp đãi.

Hàn nhìn tiểu sa di kia mà nói:

- Làm phiền tiểu sư phụ vào báo cho phương trượng biết, nói rằng Hàn từ Thiếu Lâm và đương kim Thánh thượng đến thăm .

Tiểu sa di kia vừa nhìn thấy nam nhân tuấn tú này lại là đương kim Thánh thượng thì sợ hãi quá chừng. Hắn vội cuống quít gật đầu, bước nhanh rồi liền chạy đi vào bên trong chùa .

Hắn cũng quên trước hết mời hai người đi vào, trái lại Hàn cười cười mà nói:

- Hoàng thượng, chúng ta đi thôi.

Dương Lỗi không hề để ý. Nếu như đổi là một vị đương kim hoàng đế khác, nếu mà bị lãnh đạm như thế thì trong lòng khẳng định là giận dữ. Nhưng mà Dương Lỗi là ai, đối với những việc vặt này thì hắn không quan tâm.

Bởi vì tiểu sa di này căn bản cũng không phải cố ý. Đương nhiên nếu như có kẻ thật sự là có ý định làm như thế ,vậy thì cái khác liền đừng nói , ít nhất chính mình vẫn là đương kim hoàng thượng, chủ nhân thiên hạ, ngồi trên ngôi cửu ngũ , nên phải có tôn nghiêm.

- Thôi cứ chờ một chút đi, dù sao chúng ta là đến để cầu xin người.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút rồi đáp. Đích xác, hiện nay hai người mình là đến Kim Sơn Tự để nhờ vả người khác, tư thế có lẽ hạ thấp một chút thì tốt hơn.

Hơn nữa vị Pháp Hải kia có tu vi cực cao. Một số cao nhân tự nhiên cũng đều là có tôn nghiêm, có tính cách tôn nghiêm của mình . Nếu như đến để cầu người giúp đỡ mà tư thế cũng không hơi hạ xuống , thì ngược lại là ngu. Việc cao giọng quát tháo khẳng định sẽ làm hỏng.

Thấy Dương Lỗi như vậy nên Hàn cũng không hề nhiều lời . Kỳ thật là lão chỉ bận tâm đến thái độ của Dương Lỗi, dù sao hắn hiện nay là vua của một nước, chủ nhân thiên hạ.

- Được rồi, chúng ta liền chờ một lát đi. Thiết nghĩ bọn họ cũng sẽ không để cho chúng ta phải chờ quá lâu.

Hàn cười cười mà nói .

Vừa rồi lúc Dương Lỗi dùng Chân Thực Ưng Nhãn để xem xét , hắn phát hiện có một vị hòa thượng chính là đang ngồi trên một cái đệm cói ở trên Kim Sơn . Hòa thượng nọ cũng không có vẻ gì là già cả, mà ngược lại xem ra còn giống như là một thư sinh khôi ngô tuấn tú mới rời khỏi nhà .

Nhưng mà Dương Lỗi thử xem xét thì hắn phát hiện không thể xem xét nổi, hơn nữa chính mình là làm chủ nhân của thế giới này mà cũng không nhìn thấu tin tức của đối phương . Hiển nhiên, người này không phải tầm thường, phỏng đoán hòa thượng nọ chính là Pháp Hải .

Tốc độ của tiểu sa di kia coi như cũng nhanh, không đến một phút đồng hồ, thì đã liền nhìn thấy một Lão hòa thượng mặc áo cà sa đang dẫn theo một đám hòa thượng vội vã chạy lại đây.

- Cung nghênh Thánh thượng.

Một đám hòa thượng nhìn thấy Dương Lỗi đều liền phải lạy .

Dương Lỗi thấy tình huống như vậy, vội vàng khoát tay mà bảo:

- Các vị cao tăng không cần như thế, mau mau xin đứng lên, mau mau xin đứng lên.

Các hòa thượng thấy Dương Lỗi nói như vậy, nên tất cả lền cũng đứng lên.

Hòa thượng dẫn đầu gọi là Vô Hồi, lão là chủ trì Kim Sơn Tự này. Trên mặt lão hiện ra nụ cười rạng rỡ mà nói với Dương Lỗi:

- Thánh thượng, Hàn Đại sư đang ở bên trong, xin mời!

- Thỉnh Vương gia thiên tuế!

Hai người Dương Lỗi và Hàn liền đi cùng với Vô Hồi tiến vào trong Kim Sơn Tự .

Vô Hồi làm chủ trì hiện tại của Kim Sơn Tự , đối với vị hoàng đế Dương Lỗi này thì đương nhiên cũng là có chỗ hiểu rõ. Vị Thánh thượng này có thủ đoạn kinh người, thực lực siêu nhiên, chỉ trong thời gian ngắn ngủi mấy năm liền thành lập một quốc gia lớn như thế. Đây là chuyện mà cho tới nay lịch sử cũng không có . Có thể thấy được vị hoàng đế này không phải tầm thường.

Đương nhiên hoàng đế lần này tới Kim Sơn Tự, chỉ sợ là có việc. Nếu như không có chuyện gì thì Kim Sơn Tự thật đúng là không có dịp được thấy Chân Long. Vì thế cho dù nói như thế nào, đây đều là chuyện tốt.

Kim Sơn Tự mặc dù hương khói không tính là quá tốt, nhưng cũng có thể nói đã đi vào quá khứ. Có điều thân làm chủ trì Kim Sơn Tự thì rốt cuộc lão vẫn hy vọng Kim Sơn Tự có thể khôi phục lại huy hoàng ngày xưa .

Nhiều năm trước, Kim Sơn Tự mặc dù không phải ngôi chùa Đệ Nhất Thiên Hạ , nhưng mà so với Thiếu Lâm thì cũng không kém bao nhiêu. Hiện nay Kim Sơn Tự đã xuống dốc , nếu như chính mình có thể làm cho Kim Sơn Tự khôi phục huy hoàng ngày xưa như vậy thì đó chính là vinh quang của mình .

- Thánh thượng, Hàn Đại sư, xin dùng trà!

Sau khi ngồi xuống , Vô Hồi lệnh cho sa di bưng tới loại trà thượng hạng chính mình trân quý .

Dương Lỗi và Hàn đều là người biết mặt hàng . Trà này thật đúng là tốt, loại này tuyệt đối là người bình thường không có. Mặc dù là tại hoàng cung đại nội cũng chưa chắc có thể uống được. Trà này có công dụng thanh tĩnh ngưng thần , tại thế giới này đã cũng coi là đỉnh cao .

- Trà ngon!

Dương Lỗi không khỏi khen ngợi .

UU©u G\ʏỀjX £oPI p\¾q [è_ ?_Łj ¦\¾_u ros

- Thánh thượng khích lệ .

Vô Hồi nghe vậy mà nụ cười trên mặt càng thêm tươi rói

- Không biết Thánh thượng lần này tới Kim Sơn Tự ta, rốt cuộc là có chuyện quan trọng gì? Nếu như lão nạp có khả năng làm được, nhất định sẽ dốc toàn lực ứng phó.

Dương Lỗi dừng một chút rồi nói:

- Thực không dám đấu diếm, lần này là có việc cần nhờ tới quý tự.

- Thánh thượng mời nói.

Vô Hồi bảo.

- Nghe thấy tiếng tăm biết Pháp Hải thiền sư của quý tự có tu vi sâu xa khó dò. Lần này người tu luyện phương tây xâm lấn phương đông ta. Bất đắc dĩ, ta không thể làm gì khác hơn là đến quý tự đây, hy vọng lại được Pháp Hải thiền sư giúp đỡ.

Dương Lỗi đứng lên, nói với giọng điệu chân thành tha thiết thành khẩn .

Vô Hồi nghe vậy cũng là biến sắc. Nhưng lập tức lão liền bình tĩnh trở lại. Vô Hồi cũng là một cao thủ cảnh giới Thông Huyền , tu luyện đến nước này nên tự nhiên có thể rất dễ dàng điều tiết tâm tình của mình .

- Cái…này. . . Lão nạp không thể làm chủ.

Vô Hồi nhìn Dương Lỗi và Hàn rồi lắc đầu đáp

- Pháp Hải tổ sư đã bế quan trăm năm, lão nạp căn bản không dám quấy rầy.

Pháp Hải từ lúc trăm năm trước cũng đã tiến vào trong Kim Quang Các để bế quan tu luyện . Suốt trăm năm qua chưa bao giờ bước ra. Cho nên Vô Hồi cũng là không dám tự mình đi quấy rầy.

Mặc dù lão là chủ trì Kim Sơn Tự , nhưng Kim Sơn Tự đâu phải đơn giản như ở mặt ngoài. Những chuyện mà lão có thể làm chủ vẻn vẹn là một chút việc vặt linh tinh bên ngoài Kim Sơn Tự , còn những chuyện đích thực quan trọng thì lão không làm chủ được.

- Bế quan hơn trăm năm ?

Đối với cái này Dương Lỗi không phải rất lưu ý. Đối với một Võ Giả tu vi đạt tới cấp bậc như vậy mà nói, bế quan rất điều bình thường. Bế quan đừng nói là trăm năm, coi như là bế quan mấy trăm năm cũng thường xuyên có.

Đương nhiên nếu như đang đắm chìm trong thời khắc mấu chốt đột phá mà bị quấy rầy , thì đó thật sự là phiền toái. Có điều ngay vào lúc này lại đã không phải rất phiền toái . Nếu như chủ trì Kim Sơn Tự này không muốn đi thông tri , như vậy chính mình có nên xông vào một lần hay không ?

Dương Lỗi đã thông qua Chân Thực Ưng Nhãn do thám nên biết , hiện nay Pháp Hải cũng không phải đang tu luyện . Nói cách khác, lão đã tỉnh lại từ trong tu luyện .

- Đúng vậy, sư tổ đã bế quan hơn trăm năm , chưa bao giờ bước ra, cho nên chúng ta cũng là chịu bó tay.

Vô Hồi trong lòng cũng buồn bực . Lần này kỳ thật là một dịp vô cùng tốt, khiến cho Kim Sơn Tự lại có được cơ hội phát triển . Nhưng hiện nay Hoàng thượng này đưa ra yêu cầu thì chính mình lại vô phương làm được.

Vô Hồi rất buồn bực. Trong lòng lão đang âm thầm suy nghĩ, nếu như hiện tại Pháp Hải tổ sư xuất quan là tốt, như vậy Kim Sơn Tự là có thể lấy nắm bắt lấy cơ hội lần này , để lại lần nữa hồi phục vinh quang ngày xưa .

- Vô Hồi, ngươi cứ dẫn bọn hắn lại đây đi.

Lúc này bên tai Vô Hồi truyền đến một âm thanh, đúng là Pháp Hải đang truyền âm.

Vô Hồi nghe vậy trong lòng cả kinh, không nghĩ tới lần này dĩ nhiên thật sự kinh động đến Pháp Hải sư tổ, điều đó khiến cho lão kinh dị không thôi.

Nhưng mà trong lòng cũng là cực kì vui mừng, điều này cũng có ý nghĩa, Kim Sơn Tự sắp quật khởi trong tay mình, hơn nữa chính mình rất có khả năng sẽ được tiến vào bên trong Kim Sơn Tự, trở thành một thành viên đích thực của Kim Sơn Tự.

Niềm vui như lên trời đến thế khiến cho lão làm sao mà không cao hứng.

Vô Hồi vốn là tư chất không được tốt lắm, từ sau khi tiến vào Kim Sơn Tự , tính cho đầy đủ thì lão đã tu luyện gần ba giáp, hiện nay chẳng qua cũng chỉ là ở tại cấp bậc Thông Huyền mà thôi. Nếu như có thể lại được Pháp Hải tổ sư tán thưởng thức , tu vi của chính mình lại tiến thêm một bước, khẳng định là chuyện dễ dàng.

- Thánh thượng, Hàn Đại sư, mời.

Vô Hồi vội vàng đứng lên, nói với Dương Lỗi và Hàn

- Pháp Hải tổ sư ời hai vị.

Dương Lỗi mặc dù tu vi chỉ là Tứ Tượng Quy Chân, so cùng Pháp Hải thì cách biệt khá xa. Nhưng mà làm chủ nhân của thế giới này, hơn nữa Dương Lỗi vừa rồi đang lúc chú ý đến Pháp Hải, cho nên đối với lời Pháp Hải truyền âm thì đương nhiên hắn cũng nghe được rõ ràng, cũng không có kinh ngạc. Thế nhưng Hàn lại cũng là có hơi hơi kinh ngạc, hơi bất mãn đối với Vô Hồi. Vừa mới rồi còn nói Pháp Hải bế quan, hiện tại liền nói Pháp Hải thiền sư ời, đây không phải đang trêu mình sao? Có điều ý nghĩ như vậy, chẳng qua cũng là một cái chớp mắt mà thôi, lão nhanh chóng điều chỉnh tâm trạng, trên mặt lại hiện ra nụ cười.

- Xin Đại sư đi ở phía trước dẫn đường.

Dương Lỗi và Hàn nhìn nhau, rồi đi theo mà cũng không hề quay lại nhìn về phía sau.

Tức thì Dương Lỗi và Hàn liền đi theo Vô Hồi, đi tới chỗ mà Dương Lỗi trước đây dùng Chân Thực Ưng Nhãn để thăm dò, đó cũng chính là Kim Quang Các ở phía trước.

Nhìn Lâu Các này có vẻ cực kì bình thường thì cũng không ai biết, bên dưới tòa lầu các này còn có tầng hầm ngầm.

Mà cái phía dưới mới thật sự là Kim Quang Các. Kim Sơn Tự, phỏng đoán cũng là bởi vì tầng hầm ngầm này mà được gọi là như vậy. Nếu như không có tầng hầm ngầm phía dưới gò Kim Sơn , chỉ sợ Kim Sơn Tự này cũng là hữu danh vô thực .

- Hai vị, ta chỉ đưa đến nơi này , xin hai vị tự động vào đi thôi, lão tăng cũng không đi theo hai vị vào trong.

Vô Hồi đi tới ngoài cửa Kim Quang Các liền đứng lại, lão xoay người nói với Dương Lỗi và Hàn .

- Làm phiền Đại sư .

- Thánh thượng nói quá , lão tăng chẳng qua là dẫn đường mà thôi.

Vô Hồi chấp tay hành lễ đáp lễ lại.

Dương Lỗi gật đầu ra hiệu đối với lão, đợi cho Vô Hồi đi rồi, liền chuẩn bị bước vào bên trong Kim Quang Các . Mà Hàn ở một bên cũng là ôm lấy cánh tay Dương Lỗi:

- Chậm đã.

- Tại sao lại thế?

Dương Lỗi có hơi nghi hoặc nhìn Hàn. Hắn không nghĩ ra, tại sao lão ta lại kéo chính mình.

Hàn hỏi:

- Thánh thượng, ngài cứ như vậy mà đi vào sao?

- Đúng vậy, chẳng lẽ có cái gì không đúng?

Dương Lỗi nhìn dáng vẻ của Hàn mà còn có chút nghi hoặc, nhưng rồi lập tức hắn liền hiểu được. Phỏng đoán là Hàn lo lắng ở bên trong này có cơ quan gì đó, hoặc là có bẫy rập gì đó. Nhưng mà mặc dù là có cơ quan có bẫy rập, thì làm sao có thể dấu diếm được chính bản thân Dương Lỗi đây? Hắn cả cười mà nói

- Đại sư có lo lắng về phương diện không an toàn là có bẫy rập ở đây đúng không?

- Không sai, nếu như chúng ta tùy tiện đi vào như vậy, bên trong nếu như là có nguy hiểm thì chúng ta khó lòng phòng bị. Cho nên có lẽ cẩn thận một chút .

Hàn nói.

UU¨u G\yỀjX £okI p\¾q [è_ ?_Łj ¦\¾_u r©s

- Không đến mức như vậy chứ? Kim Sơn Tự, dù nói như thế nào, coi như là danh môn đại phái thì cũng sẽ không sử dụng phương pháp hèn hạ như vậy . Hơn nữa, bọn họ làm như vậy là có ý nghĩa gì đây? Căn bản là cũng không có động cơ. Cho nên Hàn Đại sư, ta nghĩ ngài là suy nghĩ hơi nhiều , không có việc gì đâu, cứ tin tưởng ta.

Dương Lỗi có hơi lắc đầu mà đáp.

Hàn hít vào một hơi, rồi nhẹ nhàng nói:

- Hy vọng như thế đi.

Dương Lỗi xoay người, liền đi về hướng tới bên trong Kim Quang Các .

Tiến vào trong phòng , hắn liền thấy được vị hòa thượng Pháp Hải mà trước đây hắn đã sử dụng Chân Thực Ưng Nhãn để trông thấy . Lúc này Pháp Hải mặc một y tăng trắng tinh, đang đưa lưng về phía hai người Dương Lỗi. Đợi đến khi Hàn cũng đi theo vào, Pháp Hải mới từ từ xoay người lại, mỉm cười với hai người rồi đưa tay ra hiệu hai người ngồi xuống.

Hai người Dương Lỗi cũng không khách khí, liền ngồi ở trên đệm cói trước mặt .

- Đại sư. . .

- Ý định của các ngươi đến đây thì ta đã biết.

Dương Lỗi còn chưa nói xong, Pháp Hải liền cắt đứt lời của Dương Lỗi rồi nói

- Hai người phương tây lần này không phải thuộc về thế giới này, cũng không phải người ở trong giới tu luyện phương tây bọn họ , mà là người từ Thiên Giới phương tây giáng xuống . Trong hai người đó có một người gọi là Mã Đinh, một kẻ khác gọi là Lộ Ti. Mã Đinh là Thiên Sứ hai cánh , mà Lộ Ti là Thiên Sứ bốn cánh, tu vi của bọn họ đúng là phi phàm. Mã Đinh tương đương với cấp Thiên Tiên bình thường , mà Lộ Ti chính là tương đương với Huyền Tiên. Hai người đi tới thế giới này, mặc dù tu vi đã bị áp chế, nhưng mà cũng không phải các ngươi có thể đối phó được rồi.

Dương Lỗi và Hàn giật mình không thôi. Không nghĩ tới Pháp Hải này lại thần thông quảng đại như thế. Không chỉ có ngay cả lai lịch hai người kia là gì, thậm chí ngay cả tu vi tên tuổi của hai người đều mười phần rõ ràng.

- Đã như vậy, thế thì Đại Sư, chúng ta nên làm thế nào cho phải? Thế nào mới có thể đủ đối phó được với hắn?

Giật mình chẳng qua cũng chỉ là trong nháy mắt mà thôi. Lập tức hai người liền phục hồi tinh thần lại từ trong kinh ngạc, nhìn Pháp Hải mà hỏi.

Pháp Hải mỉm cười:

- Dương thí chủ, ngươi làm chủ nhân của thế giới này, để đối phó được với bọn họ, liền cần ngươi nắm giữ qui luật chi lực của thế giới này mới được.

Dương Lỗi nghe vậy lập tức trong lòng giật thột một cái mà kinh hãi không thôi. Pháp Hải này rốt cuộc là ai mà lại biết chính mình là chủ nhân của thế giới này. Quả là rất khủng bố, rất biến thái . Bí mật này, Dương Lỗi rất tự tin, mặc dù là Tiên Nhân cũng chưa chắc biết đến.

Không nghĩ tới Pháp Hải lại đã biết, có thể thấy được Pháp Hải này có tu vi khủng bố ra sao. Nếu như lão ta muốn gây ra bất lợi đối với chính mình , như vậy chính mình có chỗ lùi để mà phản kháng sao? Dương Lỗi chỉ cảm thấy sau lưng mình lạnh cả người.

- Đại sư, đây là ngài có ý tứ gì, ta không hiểu ngài đang nói cái gì.

Dương Lỗi cũng không chịu cứ như vậy mà thừa nhận. Hắn vội vàng làm ra điệu bộ ta không biết ngươi đang nói cái gì .

- Ngươi không cần phải căng thẳng, ta sẽ không gây ra bất lợi đối với ngươi. Hơn nữa hiện tại hắn cũng không nghe được những lời chúng ta đối thoại.

Trên mặt Pháp Hải hiện ra nụ cười, giọng điệu cực kì bình thản.

Dương Lỗi xoay người vừa nhìn, hắn liền phát hiện không biết Hàn đã bị cứng đờ từ lúc nào. Phảng phất là một pho tượng điêu khắc vậy. Một cơn ớn lạnh bộc phát ra ở chỗ sâu trong đầu khớp xương. Pháp Hải này rất khủng bố , chính mình căn bản không biết, là lão đã động tay như thế nào.

Phải biết rằng, chính mình hiện tại chính là đang mở Chân Thực Ưng Nhãn ra, vậy mà đều không hề phát hiện ngay cả một chút manh mối . Như thế có thể thấy được Pháp Hải này đã vượt thật xa ra ngoài phạm vi năng lực của mình .

Ngay cả Chân Thực Ưng Nhãn đều không thể bắt giữ động tác của lão, người này tuyệt đối không phải hòa thượng bình thường, tu vi càng không thể chỉ là Cửu Cực Tạo Hóa. Tu vi như thế, mặc dù là Tiên Nhân, Thiên Tiên, Huyền Tiên thì phỏng đoán cũng không làm được.

- Ngươi rốt cuộc là ai? Làm sao biết ta là chủ nhân của thế giới này?

Dương Lỗi nhìn Pháp Hải mà hỏi. Hiện nay Dương Lỗi đối với Pháp Hải này thật sự là cảm thấy sợ hãi.

Người nầy thật là biến thái, không biết thế giới này còn có cái gì mà hắn không biết. Chẳng lẽ bí mật lớn nhất của mình, chính mình có được toàn năng tu luyện Hệ Thống thì hắn cũng biết đến? Nếu mà nói như vậy thì chính mình ở trước mặt hắn, còn có bí mật đáng nói sao?

Hơn nữa nếu như tất cả bí mật của mình đều bại lộ ở trước mặt hắn, như vậy đây là một việc làm cho người ta sợ hãi cỡ nào . Thấy Dương Lỗi có vẻ căng thẳng như vậy, Pháp Hải trái lại cười:

- Ngươi không cần lo lắng, ta không muốn dọa người như ngươi nghĩ . Còn về phần ta là người như thế nào, thì ngươi không biết phải không? Ta gọi là Pháp Hải.

- Không, ta hỏi không phải cái này.

Dương Lỗi hai mắt nhìn chằm chằm vào hắn mà nói

- Điều ta muốn biết chính là, ngươi rốt cuộc có lai lịch gì, là Thần Tiên trên thượng giới, hay là Phật tổ, hoặc là yêu ma? Mặt khác ngươi làm sao thấy được ta là chủ nhân của thế giới này?

Mặc dù Dương Lỗi không trông cậy vào việc Pháp Hải nói ra toàn bộ những điều này cho chính mình, nhưng vẫn lên tiếng hỏi lại.

Còn nói hay không là ở chỗ hắn, hơn nữa nói không chừng hắn sẽ nói cho chính mình chăng? Dương Lỗi cảm giác được , đối với chính mình thì hắn thật đúng là không có sát ý. Cho nên vốn hắn lo lắng, cũng dần dần thả lỏng xuống.

- Lai lịch của ta , ngươi đoán không sai, ta là người thượng giới, không phải tiên nhân, mà là phật. Nếu nói Phật tổ thì cũng là phù hợp.

Pháp Hải cười cười nói tiếp

- Về phần ngươi hỏi, ta làm thế nào mà biết ngươi là chủ nhân của thế giới này, đây sẽ là bởi vì chính duyên cớ từ ngươi . Bởi vì ngươi vừa mới được thế giới này nhận chủ, thu được sự thừa nhận của Thế Giới Châu. Có điều ngươi lại không che kín khí tức của Thế Giới Châu, cho nên ở trên người của ngươi thì ta cảm nhận được khí tức của Thế Giới Châu.

- Mà cỗ khí tức này và khí tức của bản thân ngươi có một mối liên lạc như có như không. Cái này đủ để chứng minh ngươi là chủ nhân của thế giới này . Có điều ngươi vẫn chưa thể hoàn toàn khống chế thế giới này, hoàn toàn phát huy ra qui luật chi lực của thế giới này, cho nên ta mới có thể biết được những việc lặt vặt này.

Phật, quả nhiên là phật, nhưng mà nếu là người thượng giới, là người phật giới thì làm như thế nào lại lưu lạc đến tình trạng như vậy. Làm sao có thể ở lại tại một thế giới nho nhỏ như vậy được? Điểm này khiến cho Dương Lỗi tò mò vạn phần, ngài ở lại chỗ này rốt cuộc là vì cái gì? Trông chừng cái gì?

UUVu G\yỀjX £©·I p\¾q [è_ dà_ dæ p\Ò§u

Còn có, ngài là Phật tổ, là vị phật nào? Phật tổ nào hạ phàm? Tất cả điều này đều khiến cho Dương Lỗi vạn phần tò mò. Đương nhiên Dương Lỗi cũng biết, nếu như Pháp Hải mà nói được như thế thì ngài đã sớm nói ra . Nếu như không nói, như vậy chính mình có hỏi thêm nữa thì cũng là không tốt .

Đương nhiên làm một Phật tổ thượng giới hạ phàm , nếu có nhìn ra được một chút bí mật của chính mình cũng là đương nhiên, nhờ đó hắn cũng bình thường trở lại.

Hơn nữa tựa hồ Pháp Hải không phát hiện chính mình có được toàn năng tu luyện Hệ Thống, đương nhiên kiếm tháp kia hay là Không Động Ấn trong cơ thể của mình, chẳng lẽ ngài cũng không phát hiện ra? Hay là ngài phát hiện nhưng không hề nói ra mà thôi?

Đương nhiên từ ý tứ trong lời nói của Pháp Hải thì mơ hồ để lộ ra, tựa hồ ngài có thể làm cho chính mình hoàn toàn nắm giữ qui luật chi lực của thế giới này.

Nếu như chính mình thật có thể hoàn toàn, hoàn toàn nắm giữ thế giới này, khống chế được qui luật chi lực của thế giới này như thế. Như vậy chuyện sẽ đối phó Mã Đinh và Lộ Ti kia thật đúng là không phải một việc khó, mặc dù bọn họ là người từ Thiên Giới phương tây xuống , là cao thủ cấp bậc Tiên Nhân .

Cho nên Dương Lỗi do dự một lát, rồi nói với ngài:

- Không biết Phật tổ có thể có biện pháp khiến cho tiểu tử hoàn toàn khống chế thế giới này? Nếu như Phật tổ chịu ra tay, như vậy tiểu tử tất nhiên vô cùng cảm kích, sẽ dựng miếu thờ Phật tổ, để Cung Phụng Phật tổ ngài.

Dương Lỗi biết, những vị tu phật này, nhất là đạt tới tình trạng như Phật tổ, đối với cái này hẳn là tương đối ham thích .

Được người Cung Phụng, thu hoạch Tín Ngưỡng Chi Lực, đây là thứ mà Võ Giả có tu vi đạt tới trình độ nhất định muốn thu được nhất . Mặc dù hiện tại, Dương Lỗi vẫn còn không rõ ràng lắm, Tín Ngưỡng Chi Lực này rốt cuộc là có hiệu quả gì.

Có lẽ hẳn là có khả năng trợ giúp tu luyện, đương nhiên công đức chi lực thì trái lại Dương Lỗi biết, hiệu quả rất lớn. Tín Ngưỡng Chi Lực, chính bản thân Dương Lỗi cũng có, hiện nay chính mình đã sớm thành là Hoa Hạ hoàng đế trong thế giới này , Tín Ngưỡng Chi Lực đích xác không ít.

Có điều hiện nay, chính bản thân Dương Lỗi vẫn còn vô phương lợi dụng được nó. Cho nên đối với với những thứ này thì hắn không hiểu nhiều lắm. Hệ Thống cũng không có nhắc nhở đúng đắn , có lẽ vì nguyên nhân là tu vi của chính mình còn quá yếu .

Pháp Hải nghe vậy nhẹ nhàng cười một tiếng, xua xua tay, lắc đầu nói:

- Cái này không cần phải thế. Đến cảnh giới này của ta, một chút Tín Ngưỡng Chi Lực là không thỏa mãn được . Hơn nữa ta cũng ghê tởm một chút Tín Ngưỡng Chi Lực nho nhỏ như vậy . Còn về phần nói cho ngươi làm thế nào khống chế thế giới này thì cũng là có khả năng. Nhưng mà mặc dù là ta nói cho ngươi, nếu muốn làm được thì cũng không phải một chuyện dễ dàng . Dù sao, tu vi hiện tại của ngươi vẫn quá yếu, trừ phi tu vi của ngươi có thể đạt tới cấp bậc Thiên Tiên.

Dương Lỗi nghe vậy không khỏi đảo cặp mắt trắng dã, đồ con lừa ngốc chết tiệt nhà ngươi này, đây không phải lừa dối ta sao? Nếu ta bây giờ còn vô phương làm được, như vậy ngươi vừa rồi vẫn còn nói như vậy để trêu ta đây sao? Nhìn thấy ta tu vi quá kém, dễ dàng ức hiếp sao?

Có điều những câu này Dương Lỗi cũng chỉ để ở trong lòng suy nghĩ một chút mà thôi. Hắn cũng không dám nói ra thành lời. Dù sao mấy chữ con lừa ngốc chết tiệt này cũng rất biến thái .

- Không được sao?

Trên mặt Dương Lỗi lộ ra vẻ thất vọng .

- Đương nhiên, cũng không phải hoàn toàn không được, nhưng mà . . .

Pháp Hải dừng lại mà nhìn Dương Lỗi, trên mặt vẫn giữ nụ cười, không nhìn ra trong lòng ngài rốt cuộc suy nghĩ cái gì.

- Nhưng mà cái gì?

Dương Lỗi vừa nghe, thấy còn có đường sống liền vội vàng truy vấn .

- Nhưng mà ngươi có cái giá phải trả , có thể sẽ lớn một chút.

Pháp Hải nói tiếp.

- Là trả giá gì ?

Dương Lỗi nhìn chăm chú Pháp Hải mà hỏi, đối với Dương Lỗi mà nói, trả giá chỉ cần không phải tước đoạt toàn năng tu luyện Hệ Thống của mình, thì tất cả trả giá đều là có khả năng suy nghĩ. Mặc dù là khiến cho chính mình hiện tại phải phế bỏ tu vi, nhưng mà như vậy có thể sao?

Đương nhiên cũng có khả năng người nầy nhìn trúng báu vật trên người mình, ví dụ như nói, Kiếm Tháp, ví dụ như nói Không Động Ấn? Hoặc là còn có món đồ gì khác . Cái đó cũng là có thể, là người tu phật cũng không phải liền ý nghĩa rất lương thiện rất ôn hòa, phải vô tư như trong truyền thuyết vậy .

Bởi trong trí nhớ, có vài vị Phật tổ thật là vô sỉ. Ví dụ như Chuẩn Đề thánh nhân trong truyền thuyết là một người sáng lập Phật giáo, người nầy có vẻ chính là gia hỏa cực kì vô sỉ . Đương nhiên sư huynh Tiếp Dẫn của hắn cũng là bình thường.

Có điều Dương Lỗi không rõ ràng lắm, rốt cuộc có hai vị thánh nhân này hay không . Nhưng mà từ tình huống này xem ra, chuyện này tựa hồ cũng là có. Dù sao vật như Không Động Ấn đều xuất ra, nhưng lại có Pháp Hải. Đương nhiên cũng có khả năng không có chuyện như thế. Nói tóm lại, tất cả điều này với chính mình thì cũng không có quan hệ quá lớn.

- Trả giá liền là tu vi của ngươi sẽ bị sụt xuống. Hiện tại của ngươi tu vi đã đạt tới cấp bậc Tứ Tượng Quy Chân, với tuổi của ngươi mà có thể đạt tới tình trạng như vậy, thì xem như là thiên tài trong thiên tài . Mặc dù là tại Tiên Giới, Phật giới thì người có tư chất như vậy cũng không được nhiều lắm. Hơn nữa trả giá thế này không chỉ có sẽ làm tu vi của ngươi giảm xuống, mà rất có thể sẽ gây trở ngại con đường tu luyện của ngươi sau này.

Pháp Hải nhìn Dương Lỗi mà nói với giọng điệu cực kì nghiêm trang .

Gây trở ngại tốc độ tu luyện? Tu vi sụt giảm? Dương Lỗi không khỏi cười. Kỳ thật cái này đối với Dương Lỗi mà nói, đều không là vấn đề.

Bởi vì chính hắn tu luyện, căn bản không phải giống như người bình thường là dựa vào hấp thu năng lượng tự do trong thiên địa để tu luyện, cũng không phải dựa vào linh khí trong linh thạch để tu luyện.

Mặc dù như vậy thì cũng có thể, có điều nếu như Dương Lỗi mà dựa vào phương pháp tu luyện này mà nói thì không biết phải đến lúc nào mới có thể đạt tới cấp bậc Thông Huyền, mà không phải chỉ cần thời gian vài năm là có thể làm được.

Chính mình là dựa vào Hệ Thống, toàn năng tu luyện Hệ Thống. Nếu như là không có toàn năng tu luyện Hệ Thống , như vậy tu vi của chính mình hiện nay rất có thể vẫn còn ở cấp bậc Luyện Khí , hoặc là quanh quẩn cấp bậc Võ Giả, căn bản là không có khả năng đạt tới độ cao bây giờ. Cho nên vấn đề mà Pháp Hải nói thì căn bản không cần lo lắng.

- Cái này không là vấn đề, không biết Pháp Hải Đại sư có biện pháp nào thì cứ nói thẳng là được, ta không lo lắng.

UUUu G\yỀjX £©oI G9n ¦\ʍ ¦_Ŀj Ĥànu ros

Dương Lỗi mỉm cười nhìn Pháp Hải. Vấn đề này ở trong mắt người khác có lẽ là cực kỳ nghiêm trọng, thế nhưng ở trong mắt Dương Lỗi thì lại cũng không phải là gì. Chỉ cần Hệ Thống vẫn còn, như vậy tất cả đều không là vấn đề.

Pháp Hải nghe vậy giật mình nhìn Dương Lỗi. Dù như thế nào ngài cũng không nghĩ ra, Dương Lỗi lại sẽ có câu trả lời như vậy. Chẳng lẽ hắn không quan tâm tu vi của chính mình? Không quan tâm đến thành tựu sau này của chính mình ?

Phải biết rằng, nếu như thật sự làm như vậy thì rất có thể sẽ phá hủy tiền đồ của hắn, hủy hoại một đời hắn .

Như vậy hắn mặc dù thu được sự đồng ý của thế giới này, đích thực khống chế thế giới nho nhỏ này, nhưng mà hắn sẽ vĩnh viễn mất đi cơ hội tìm kiếm Thiên đạo. Điều này đối với một người tu luyện mà nói, là cực kỳ tàn nhẫn.

Dương Lỗi có tư chất như thế nào, Pháp Hải chính mình biết rất rõ ràng. Tư chất như vậy, thành tựu trong tương lai khẳng định sẽ không kém. Với một thế giới nho nhỏ như vậy, chỉ cần đột phá đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, như vậy muốn sáng tạo ra được một thế giới tương tự thì căn bản không phải việc gì khó.

- Ngươi cũng đã biết nếu như ngươi làm như vậy thì ngươi sẽ có thể vĩnh viễn mất đi cơ hội trở thành cao thủ Thiên Đạo?

Pháp Hải nhìn hắn mà nói.

- Cao thủ Thiên Đạo? Cái gì là cao thủ Thiên Đạo?

Đối với những việc lặt vặt này thì Dương Lỗi đều không phải biết rất rõ ràng. Hắn vừa nghe thì đúng là cực kì tò mò. Tiên Giới hắn là tiên nhân, ví dụ như Thiên Tiên, Huyền Tiên, Đại La Kim Tiên gì gì đó. Bây giờ lại mọc ra một cái tên cao thủ Thiên Đạo, chẳng lẽ đó là cấp bậc trên thánh nhân ?

- Vì cao thủ Thiên Đạo, đó là một loại tên gọi chung ở Thiên Giới, cũng chính là tu vi đạt tới Chuẩn Thánh. Người mà mở ra được thế giới bên trong mình, thì người như vậy liền được gọi là cao thủ Thiên Đạo .

Pháp Hải lên tiếng giải thích.

- Đại sư, ngài có đúng là cao thủ Thiên Đạo không?

Dương Lỗi nhìn Pháp Hải hỏi.

Pháp Hải này tuyệt không giống như chính mình lúc ở địa cầu , lúc nghe đến chuyện xưa về Pháp Hải kia. Pháp Hải này nghiễm nhiên là một cao tăng đắc đạo đích thực . Tu vi cao không nói, tựa hồ địa vị tại phật giới tuyệt đối không thấp. Dương Lỗi thậm chí đều hoài nghi, địa vị của người nầy so với Như Lai cũng không thấp hơn bao nhiêu .

Lúc ở địa cầu , hắn đã xem không ít tiểu thuyết về tây du, hồng hoang linh tinh các loại . Như Lai cũng là nhân vật lợi hại , nghe nói tu vi tại cấp bậc Chuẩn Thánh đỉnh cao , chính là được xưng đệ nhất nhân bên dưới thánh nhân. Nhưng mà tất cả điều này đều là ảo tưởng trong tiểu thuyết mà thôi. Còn về phần tình huống đích thực như thế nào, Dương Lỗi đương nhiên không biết.

Mà chính mình nếu như hỏi mà Pháp Hải nói, chỉ sợ ngài cũng sẽ không nói cho chính mình. Hỏi như thế, chỉ sợ cũng là hỏi mất công.

Pháp Hải mỉm cười, thở phào một hơi mà nói:

- Cứ xem như vậy đi. Nhưng mà hiện nay, là cao thủ Thiên Đạo hay không phải cao thủ Thiên Đạo thì có cái gì khác nhau đâu? Ta nhất định phải bảo vệ ở chỗ này, trừ phi tu vi của ngươi đạt tới cấp bậc thánh nhân , nếu không, nếu không cả đời này ta nhất định phải bảo vệ ở chỗ này.

Dương Lỗi nghe vậy sửng sốt, nhưng đúng là hắn không biết rõ ràng đây là xảy ra chuyện gì. Có điều vừa nghĩ, nguyên nhân chỉ sợ là dưới Kim Sơn kia có phong ấn thứ gì đó. Vật kia, xem ra cực kì khủng bố.

Hơn nữa Pháp Hải này lai lịch phi phàm, không phải Phật tổ bình thường. Chỉ sợ theo như chính mình suy đoán trước đây thì địa vị của Pháp Hải, so với Như Lai còn cao hơn. Như vậy. . . Trong Phật giáo , người có thể có địa vị như thế cũng chỉ có hai người .

Ngoại trừ Chuẩn Đề ra thì cũng chỉ có Tiếp Dẫn , rốt cuộc là ai? Cái đó liền không được biết rồi. Đương nhiên chẳng qua cái này là Dương Lỗi suy đoán. Thế nhưng mặc dù là suy đoán như vậy, Dương Lỗi cũng là kinh ngạc vạn phần. Một vị đại thần như thế lại ở trong một không gian vị diện nho nhỏ thế này, quả là rất khó có thể tin nổi .

Thậm chí, thậm chí Dương Lỗi suy đoán, thế giới này, căn bản chính là vì để phong ấn tồn tại cường đại đối địch Phật giáo kia mà được thành lập ra .

Thế nhưng, Dương Lỗi có điều kỳ quái . Nếu như gia hỏa này , không, nếu như Pháp Hải này thật sự là hai vị kia như thế, thì với trình độ vô sỉ của bọn họ , những Tiên Thiên Linh Bảo có được trên người mình như Không Động Ấn, như vậy, làm sao bọn họ có thể không muốn thu ? Hơn nữa, với năng lực hiện tại của Pháp Hải, nếu muốn thu được một kiện vũ khí thế này từ trên người mình, tựa hồ cũng không phải việc khó chứ?

Có lẽ, Phật Tổ này không phải hai gia hỏa kia? Có lẽ, bọn họ cũng không có trong truyền thuyết. Vô sỉ như vậy , có lẽ Pháp Hải cũng không phải hai gia hỏa kia? Lại có lẽ, người nầy có cái gì đó khó nói ra, hoặc là nói, nguyên nhân bởi vì nơi này phong ấn cái tên kia nên ông ta căn bản không có biện pháp ra tay mà thôi?

Tất cả điều này, đều cũng có thể.

- Tại sao nói như vậy?

Ý nghĩ trong lòng Dương Lỗi thì đương nhiên hắn sẽ không nói ra . Hơn nữa đối với Pháp Hải hắn duy trì một độ cảnh giác cao.

Nếu như Pháp Hải này thật sự là một trong hai người kia , như vậy nhất định là có chủ ý. Hơn nữa đối với một cao thủ Thiên Đạo cao cao tại thượng mà nói, chính mình tại trước mặt bọn họ chẳng qua là con kiến hôi mà thôi, làm sao mà cần phải để ở trong mắt?

Đương nhiên mặt khác cũng có thể là bởi vì trong cơ thể mình có được toàn năng tu luyện Hệ Thống, cho nên ông ta không thể phát hiện Không Động Ấn trong cơ thể của mình. Còn về phần khí tức Thế Giới Châu tại sao lại bị phát hiện, cái đó có lẽ có nguyên nhân khác.

Nếu như có thể đủ sức giết chết lão gia hỏa này, thì Dương Lỗi thật đúng là đã muốn giết luôn. Nếu như đột ngột diệt được ông ta, như vậy chính mình sẽ lấy được biết bao nhiêu Nguyên Khí Trị, cấp bậc sẽ tăng

lên bao nhiêu? Biết đâu là trực tiếp liền trở thành Đại La Kim Tiên cũng nói không chừng. Thế nhưng hắn không hề nắm chắc, căn bản nắm được một phần vạn cũng không có.

- Ha hả. . .

Pháp Hải cay đắng cười một tiếng

- Ngươi đây liền không cần biết đến điều đó, với thực lực bây giờ của ngươi mà biết được, đối với ngươi là tịnh không có lợi. Nếu như ngươi thật sự nghĩ muốn giúp ta , như vậy liền cố gắng tu luyện, chờ đến lúc nào tu vi của ngươi có thể đạt tới Đại La Kim Tiên là có thể được biết. Hiện tại ngươi, thật sự là quá yếu ớt , hy vọng ngươi bắt đầu trưởng thành nhanh lên một chút .

Trong lòng Dương Lỗi thầm mắng dối trá, đối với thân phận Pháp Hải này, Dương Lỗi đã đoán ra tám chín phần mười.

Đương nhiên đây là căn cứ một chút trí nhớ của chính mình ở trên địa cầu mà suy đoán ra. Hơn nữa hỏi han cũng đã nói đến phần này, nên Dương Lỗi đương nhiên cũng sẽ không tiếp tục hỏi tới. Dù sao có hỏi nữa thì cũng sẽ không có kết quả gì .

UU£u G\ʏỀjX £©©I G9n ¦\ʍ ¦_Ŀj Ĥànu r©s

- Pháp Hải Đại sư, như vậy có biện pháp nào mà có thể làm cho ta hoàn toàn khống chế thế giới này, sau đó đối phó hai điểu nhân phương tây kia từ thượng giới xuống ?

Dương Lỗi hiện nay quan tâm chính là cái này. Nếu Pháp Hải nói rằng có khả năng trợ giúp chính mình khống chế, hoàn toàn khống chế thế giới này, như vậy cũng rất có thể là thật sự.

Bởi vì Dương Lỗi suy đoán, thế giới này thật sự là đang phong ấn một vị tồn tại vô cùng cường đại, còn Pháp Hải thì là vì trấn áp tồn tại này. Vào lúc Pháp Hải đang nói điều này , Dương Lỗi đã dùng Chân Thực Ưng Nhãn điều tra qua, bên trong đích đích xác xác tồn tại một siêu cấp tồn tại. Có điều cụ thể là hình dáng gì nữa, là ai, thì Dương Lỗi không có biện pháp nhìn rõ ràng, chỉ là hoàn toàn mờ mờ ảo ảo .

- Kỳ thật ta thật sự không muốn phá hủy như vậy

Pháp Hải nhìn Dương Lỗi thở dài nói tiếp

- Ta nói rồi, với tư chất của ngươi muốn thành cao thủ Thiên Đạo thì cũng không phải việc gì khó. Nhiều nhất là hơn trăm vạn năm , ngươi hẳn là liền có khả năng đạt tới cấp độ kia.

Dương Lỗi lắc đầu đáp:

- Hiện nay, ta không có nhiều thời gian như vậy , vấn đề trước mắt đều khó có thể giải quyết thì nói đến chuyện sau này làm gì? Vì da không còn thì tóc mọc ở đâu? Đạo lý như vậy, ta nghĩ Pháp Hải Đại sư, ngươi hẳn là so với ta còn biết rõ ràng hơn. Nhưng mà nếu như Đại sư nguyện ý ra tay đối phó hai kẻ kia thì hẳn là dễ dàng hơn, không cần tốn nhiều sức.

Pháp Hải lắc đầu:

- Ta nói rồi, ta không thể, ta không thể vận dụng lực lượng của bản thân, cũng không thể rời khỏi nơi này. Cho nên, ta không có cách nào đối phó hai người kia. Vậy đối phó bọn chúng thì chỉ có thể dựa vào một mình ngươi.

Dương Lỗi không khỏi cười khổ:

- Đã như thế, vậy thì khẩn cầu Đại sư dạy tiểu tử biện pháp hoàn toàn khống chế thế giới này.

- Ai. . .

Pháp Hải nặng nề thở dài một hơi, lão nhìn ngọn đèn lóe ra trên bàn cách đó không xa

- Xem ra đây là thiên ý.

Dương Lỗi bị Pháp Hải làm cho không hiểu ra sao cả, không hiểu rốt cuộc ông ta đang nói cái gì đó? Thiên ý? Cái gì thiên ý?

- Ngươi thật sự đã quyết định ?

Pháp Hải nhìn Dương Lỗi, giọng điệu cực kì nghiêm túc, phảng phất một vị trưởng bối đưa ra câu hỏi cuối cùng đối với vãn bối của chính mình .

Dương Lỗi nhìn ông ta mà gật đầu, trong lòng nghĩ , người nầy, nếu muốn đối phó mình thì đích thật là dễ dàng, hẳn là không đến mức đánh lén.

Chính mình là chủ nhân của thế giới này, nếu như vạn nhất mà ông ta dám gây ra bất lợi đối với chính mình, thì chính mình chỉ còn có thể liều chết đánh cược một lần, làm nổ tung Thế Giới Châu khiến cho thế giới này chôn vùi. Đến lúc đó, là đồng quy vu tận.

Kỳ thật nếu như Pháp Hải thật sự muốn đối phó Dương Lỗi , vậy việc tự bạo, với tu vi như thế mà tự bạo thì căn bản không có được tác dụng gì. Mặc dù là làm nổ tung thế giới này, thì cũng là không làm thương tổn được Pháp Hải. Chẳng qua chính bản thân Dương Lỗi không biết rõ ràng lắm mà thôi.

- Quyết định, vì thế giới này, ta nhất định phải làm như vậy.

Dương Lỗi gật đầu nói.

Pháp Hải nghe vậy nhắm hai mắt lại, tiếp theo chậm rãi vươn tay phải. Sau đó có một viên hạt châu màu vàng, từ từ trôi nổi bay lên từ lòng bàn tay trái của ông ta .

Viên hạt châu màu vàng này tản mát ra những vầng sáng vàng chói mãnh liệt , khiến cho Dương Lỗi cảm giác ánh mắt cũng có hơi không mở ra được . Hơn nữa hạt châu màu vàng này tản mát ra năng lượng, cũng khiến cho Dương Lỗi kinh ngạc không thôi. Năng lượng như thế, thật sự là khủng bố.

Nhưng mà năng lượng này cũng không hề làm cho người ta cảm thấy bất an, ngược lại làm cho người ta có một loại cảm giác ấm áp, bình yên.Thật giống bậc trưởng bối an ủi , làm cho người ta cực kì thoải mái.

- Cái này là một viên Xá Lợi Tử của ta . Nếu như ngươi hấp thu năng lượng của viên Xá Lợi Tử này, tu vi của ngươi sẽ tăng trưởng trong thời gian ngắn, đạt tới cấp bậc Luyện Cương. Đến lúc đó, là có thể hoàn toàn luyện hóa khống chế Thế Giới Châu. Có điều một khi khống chế xong xuôi thì ngươi chỉ có thời gian một ngày. Sau một ngày , tu vi của ngươi sẽ tụt xuống, cho đến lúc rơi rụng mất cấp bậc Thông Huyền vừa rồi.

- Ngươi quyết định rồi sao?

Pháp Hải nhìn Dương Lỗi mà hỏi.

Tu vi bị giảm, rơi rụng mất cấp bậc Thông Huyền. Nói cách khác, tu vi của chính mình sẽ từ Tứ Tượng Quy Chân một mực rơi rụng đến cảnh giới Võ Thần đại viên mãn? Điều này đối với Dương Lỗi mà nói, trong thời gian ngắn là làm cho người ta buồn bực.

Nhưng rồi hắn nghĩ lại, điều này cũng chưa chắc không phải một cơ hội. Tu vi mặc dù bị giảm, nhưng chính mình cũng hoàn toàn khống chế thế giới Mộng Huyễn. Hơn nữa tu vi đạt tới cấp bậc Võ Thần cũng còn có một chỗ tốt, đó chính là việc chính mình phải tiến vào Vô Tận Chi Hải liền không cần lo lắng .

- Quyết định .

Dương Lỗi gật đầu.

Đối với Dương Lỗi lại khẳng định đồng ý như vậy, Pháp Hải cũng là cực kỳ bội phục. Một người Võ Giả mà phải nguyện nhận việc từ bỏ tiền đồ của chính mình, từ bỏ tu vi của bản thân mình, cái đó khó khăn ra sao.

Chỉ thấy tay phải Pháp Hải vừa động, viên Xá Lợi Tử màu vàng kia liền bay đến trong không trung chỗ Dương Lỗi , tiếp theo rơi xuống rồi liền nhanh chóng nhập vào huyệt Bách Hội của Dương Lỗi.

Thân thể Dương Lỗi chấn động, cảm giác một cỗ lực lượng cường đại đang rót vào trong cơ thể. Cả người hắn bắt đầu run rẩy, loại cảm giác này làm cho người ta khó chịu, cảm thấy có hơi đau đớn. Nhưng mà nhất định phải kiên trì, cắn răng kiên trì.

Đương nhiên trong lòng Dương Lỗi cũng bất mãn đối với Pháp Hải. Người này, lão gia hỏa này cũng không trước tiên cho biết một tiếng. Đau chết đi như vậy , lại đau như vậy thì cũng quá bắt nạt người ta.

Không biết qua bao lâu, Dương Lỗi mới mở mắt. Cái loại đau đớn thống khổ này, so với lúc chính mình bắt đầu tu luyện Thiết Bố Sam thì đó là chỉ có hơn chớ không kém.

Lúc này Dương Lỗi cảm giác lực lượng trong cơ thể mình thật mênh mông. So với trước đây, thì phải cao hơn rất nhiều lần. Lực lượng như thế , khiến cho Dương Lỗi có một loại ý nghĩ kích động muốn phát tiết .

Mà vào lúc này âm thanh của Pháp Hải vang lên:

- Ngươi tỉnh lại đi.

Dương Lỗi nhìn Pháp Hải, lúc này Pháp Hải tựa hồ sắc mặt có vẻ có hơi đỏ hồng , nhưng lộ ra một tia mỏi mệt. Trước đây lão nói, đó là Xá Lợi Tử của chính mình.

Đối với một người tu phật mà nói, Xá Lợi Tử, liền tương đương với ma thú Ma Hạch , là nơi chứa đựng lực lượng của hắn, là lực lượng cội nguồn của hắn . Hiện nay Pháp Hải này cống hiến ra một viên Xá Lợi Tử, xem ra có hơi mỏi mệt thì đó cũng là thật sự bình thường .

- Tạ Đại sư tương trợ.

UU¢u G\ʏÈjX £©¨I iÀjX dʏÌjX -ɱ ¦}ʉ iX«´Ɛj ¦\ʍ´u

Dương Lỗi biết tu vi hiện tại của mình đã là trong thời gian ngắn đạt tới cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương . Hơn nữa Dương Lỗi có khả năng rõ ràng cảm giác được, sự khống chế của chính mình hiện tại đối với thế giới này, và mối liên lạc với Thế Giới Châu càng mật thiết hơn.

Chỉ cần ý niệm vừa động, chính mình tùy tiện có khả năng chạy tới bất cứ một địa phương nào của thế giới này . Hơn nữa ở trong cả thế giới này có bao nhiêu cường giả, chỉ cần Dương Lỗi muốn biết, liền có thể biết.

- Ngươi không cần cám ơn, cái này đối với ngươi mà nói cũng không phải chuyện gì tốt. Nhưng mà tu vi của ngươi tại cấp bậc này chỉ được trong thời gian ngắn mà thôi. Sau khi thời gian đó trôi qua , tu vi của ngươi sẽ rơi xuống.

- Nói cho cùng, chẳng qua ta là giúp ngươi một tay, để ngươi gia tốc khống chế thế giới này. Nhưng mà lại tổn thương trụ cột của ngươi như vậy, hy vọng ngươi sau này không hận ta là được. Có điều thể chất của ngươi cũng ngoài dự liệu của ta, không nghĩ tới ngươi có thể tu luyện Kim Cương Bất Hoại Thần Công tới cấp bậc như vậy, rất khá.

- Như vậy, thực sự cũng đã tiết kiệm không ít khí lực cho ta. Mà nếu ngươi muốn khôi phục trạng thái trước đây, thì cũng không phải không có khả năng. Nhưng mà cần phải đến Tiên Giới mới có biện pháp .

Pháp Hải nhìn Dương Lỗi. Đối với thiếu niên này, Pháp Hải là giật mình không thôi. Không nghĩ tới người nầy lại có thể chất tốt như vậy, tu luyện chính là loại bộ phận đơn giản hoá Kim Cương Bất Hoại Thần Công do biến hóa Bát Cửu Chuyển Thần Công mà được Bất Tử Kim Thân. Hơn nữa cũng có hỏa hầu nhất định .

Pháp Hải không nói cái này thì Dương Lỗi còn không hề chú ý, té ra là chính mình tu luyện Kim Cương Bất Hoại Thần Công đã bất tri bất giác đột phá đến tầng thứ mười Thập Trọng, đạt tới tầng thứ mười.

Hiện nay thân thể của mình có thể nói là vô cùng dũng mãnh , chỉ dựa vào thân thể dũng mãnh liền đủ để lấy cứng đối cứng cùng cường giả Ngũ Khí Triêu Nguyên, thậm chí có khả năng rất dễ dàng đánh bại cường giả Ngũ Khí Triêu Nguyên.

Đây là lợi ích đến ngoài dự đoán, phần thân thể tăng cường của chính mình rốt cuộc sẽ không bị suy giảm. Cho nên, khi đã đến giờ , mặc dù là tu vi cảnh giới của chính mình bị rơi rụng đến cấp bậc Võ Thần, nhưng thân thể của mình thì vẫn dũng mãnh như vậy, có khả năng đối kháng được với cường giả Ngũ Khí Triêu Nguyên. Như vậy, đối với nhiệm vụ ở Vô Tận Chi Hải liền càng nắm chắc hơn .

Hơn nữa thực lực chân chính của mình có thể đối phó Ngũ Khí Triêu Nguyên, chính mình tu luyện phương pháp lại là cực kỳ đặc thù. Như vậy, nếu muốn tăng tu vi lên, thì căn bản là chuyện dễ dàng . Từ cấp bậc Võ Thần, lần thứ hai đạt tới Tứ Tượng Quy Chân thì cũng không cần thời gian rất dài.

- Phải khôi phục như thế nào? Xin Pháp Hải tiền bối chỉ điểm.

Lúc này Pháp Hải biến thành tiền bối , mặc dù Dương Lỗi đối với điều này không phải rất lưu ý, nhưng hỏi một câu, biết một chút thì cũng không sao. Hoặc là vấn đề này sau này thực sự sẽ tạo thành ảnh hưởng không tốt ình ư? Cho nên, có lẽ cẩn thận một chút, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, biết nhiều hơn một chút luôn không có chỗ xấu.

- Hiện có nói cho ngươi thì cũng vô dụng. Muốn ta nói, phải đợi tu vi của ngươi đạt tới cấp bậc Thiên Tiên, phi thăng thượng giới mới có khả năng làm được. Hiện tại, tại thế giới này, là không có khả năng.

Pháp Hải lắc đầu.

Thấy Pháp Hải không chịu nói thì Dương Lỗi cũng không có biện pháp gì. Lúc này Dương Lỗi muốn sớm nhìn một chút Hệ Thống, xem rốt cuộc là xảy ra chuyện gì. Nhưng mà lại bởi vì lo lắng Lão hòa thượng biến thái Pháp Hải này , cho nên không dám xem xét Hệ Thống. Ai mà biết được, lão biến thái này có thể cảm giác được hay không? Phải biết rằng, tu vi của lão gia hỏa này chính là đạt tới cấp bậc mà bản thân mình không thể tưởng tượng .

- Tiền bối, kỳ thật, ngài có nói cho tiểu tử cũng không có gì. Vạn nhất tiểu tử có thể phi thăng thượng giới , nhưng lại không biết phương pháp thì khi đó tiểu tử chẳng phải là rất buồn bực?

- Tiểu tử ngươi, chờ sau khi ngươi phi thăng đến thượng giới thì tự nhiên cũng sẽ biết.

Pháp Hải cười cười, đối với tiểu tử này thì Pháp Hải có lẽ rất xem trọng. Lúc trước vốn lão cho là hắn đón nhận năng lượng của chính mình sẽ thành dục tốc bất đạt, sau khi hoàn toàn khống chế Thế Giới Châu sẽ trở nên rất cam go.

Nhưng mà có lẽ chính mình đã đánh giá thấp hắn, thể chất của hắn cực kỳ đặc thù, mặc dù phương pháp vừa rồi của chính mình có ảnh hưởng đối với hắn, nhưng cũng không hề đạt tới tình trạng không thể vãn hồi.

Nếu như hắn có thể cố gắng tu luyện Bất Tử Kim Thân, hơn nữa có chính mình trợ giúp, như vậy có lẽ hắn vẫn còn có cơ hội trở thành cao thủ Thiên Đạo. Nhưng mà điều kiện tiên quyết là chính mình trợ giúp.

Nếu như không có chính mình trợ giúp, nếu hắn muốn khôi phục, nếu muốn trở thành cao thủ Thiên Đạo thì cũng không phải khó khăn bình thường . Bởi vì Thế Giới Châu trong cơ thể , vốn cũng chính là chính mình, năng lượng của xá lợi cũng là chính mình.

Dương Lỗi đương nhiên không biết rõ ràng lắm Thế Giới Châu kỳ thật chính là Pháp Hải. Thế giới này cũng là một thế giới Nguyên Thủy mà Pháp Hải tìm được . Mà Thế Giới Châu đã bị hắn luyện hóa , chỉ là vẫn chưa hoàn toàn luyện hóa mà thôi.

Đương nhiên không phải hắn không muốn hoàn toàn luyện hóa, mà là không có cách nào hoàn toàn luyện hóa mà nguyên nhân bởi vì gia hỏa kia . Một thế giới như vậy , mặc dù nhỏ, nếu đặt ở Bàn Cổ Thần Giới thì căn bản không coi là cái gì. Nhưng quan trọng không phải điều này, mà vì thế giới này là một thế giới Nguyên Thủy .

Có được năng lượng vũ trụ Nguyên Thủy, đây mới là điều quan trọng. Năng lượng Nguyên Thủy này là cực kỳ thưa thớt, nó là điều kiện tiên quyết ột vị diện thế giới nào đó trưởng thành làm đại vũ trụ .

- Được rồi, thời gian không còn nhiều lắm , ngươi phải nhanh một chút đi hoàn thành nhiệm vụ của ngươi.

Pháp Hải xua xua tay, liền quay người đi.

- Pháp Hải tiền bối, ngài. . .

- Được rồi, đừng nhiều lời nữa, ta làm liên lụy, ngươi đi đi.

Dương Lỗi bất đắc dĩ, Pháp Hải không chịu nói thêm nữa thì chính mình cũng chỉ còn cách kéo Hàn đang bị cứng đờ ở một bên, rồi liền đi ra khỏi phòng.

- Ta đây là tại sao lại bị như thế?

Sau khi vừa ra khỏi cửa thì Hàn liền tỉnh lại, lão lên tiếng hỏi Dương Lỗi

- Tại sao ta lại như thế? Pháp Hải thiền sư đâu?

- Chúng ta đi thôi, Pháp Hải thiền sư đã bế quan.

Dương Lỗi cũng không nói được bao nhiêu , rất nhiều bí mật đều là không thể nói ra. Dù sao Hàn cũng không phải người thân thiết của chính mình . Những việc lặt vặt này, trừ nữ nhân của mình ra thì những người khác là không thể cho biết được.

- Cái gì? Thánh thượng, người nói Pháp Hải thiền sư không đồng ý ra tay sao?

UUPu G\yỀjX £©VI [næjX ¦\æj\ ?ŋ -Î´u ros

Hàn nghe vậy lập tức hỏi lại. Đối với Hàn mà nói, Pháp Hải thiền sư này theo như lão biết là người có tu vi tối cao, cũng là người có tính tình tốt nhất, là người dễ dàng thuyết phục nhất. Nếu như người đó có thể ra tay thì trên cơ bản liền có khả năng thành công. Nhưng nếu như ngay cả ông ta cũng không thể thuyết phục nổi, như vậy những người khác căn bản không có khả năng nói cho thông suốt.

Dương Lỗi lắc đầu.

- Nếu như Pháp Hải thiền sư đều không đồng ý ra tay, như vậy chúng ta làm thế nào để đối phó với đám người tu luyện phương tây?

Hàn vội hỏi.

- Không cần tìm người nữa , hiện tại ta có thể đối phó được rồi.

Dương Lỗi vừa đi, vừa lên tiếng giải thích.

- Thánh thượng, cái này cũng không thể nói giỡn.

Hàn nghe vậy vội vàng nói, bởi lão không tin Dương Lỗi có thể đối phó được với hai người kia. Hai người kia đều là gia hỏa từ phương tây Thiên Giới xuống. Dương Lỗi mặc dù lợi hại, chỉ ngắn ngủi vài năm mà tu vi liền mạnh mẽ hơn so với chính mình .

Nhưng so cùng hai người kia thì còn kém quá xa, hắn lại làm sao có thể chống chọi lại với tiên nhân cơ chứ? Trừ phi hắn có cơ may gì, mà coi như là có cơ may thì cũng không có khả năng nhanh như vậy mà làm tăng tu vi lên tới cấp bậc như thế .

- Đương nhiên không hề nói giỡn.

Dương Lỗi cười nói

- Ta có cần phải lừa ngài sao? Ta là Thiên Tử, ngồi trên ngôi cửu ngũ, miệng vàng lời ngọc. Nếu đã nói sao thì đó liền nhất định là như vậy . Hơn nữa, ngài thấy ta sẽ mang tính mạng của chính mình ra đùa giỡn?

- Cái này . . . nhưng . . . nhưng chuyện này, Thánh thượng, ngài quả thực có thể đối phó với mấy người Lộ Ti và Mã Đinh phương tây sao?

Hàn thấy Dương Lỗi tự tin như vậy, thì cũng tin vài phần.

- Đương nhiên là có biện pháp, bọn họ hiện nay căn bản vô phương phát huy ra được toàn bộ tu vi của bản thân. Hơn nữa có trận pháp phụ trợ nên việc sẽ đối phó bọn họ cũng không khó khăn.

Dương Lỗi hiện nay có được truyền thừa từ xá lợi của Pháp Hải , tu vi tăng lên tới cảnh giới Thất Tinh Luyện Cương . Hơn nữa sức mạnh của một thức Thiên Đao, nếu đối phó Mã Đinh kia thì có lẽ dư dả.

Chẳng qua hắn chỉ là Thiên Sứ hai cánh , lại còn bị Pháp Tắc Chi Lực của thế giới này áp chế. Nếu như hắn có thể phát huy ra được tu vi cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần cũng đã rất khá rồi .

Còn về phần Lộ Ti kia thì quả là có hơi khó giải quyết. Nàng là Thiên Sứ bốn cánh, mặc dù so cùng Mã Đinh chẳng qua mới chênh lệch một cấp độ, nhưng khác biệt lại là rất lớn .

Nếu như là áp chế tại cùng cảnh giới, cùng một lực lượng như nhau, vậy thì khi hai người bắt đầu phát huy uy lực, khẳng định Lộ Ti so với Mã Đinh sẽ mạnh hơn đến mấy cấp bậc . Đây chính là bởi vì nguyên nhân từ tinh thần lực .

Mặc dù tu vi của bọn họ bị áp chế , thế nhưng cảnh giới tinh thần vẫn còn. Hơn nữa đối với tình huống cụ thể của bọn chúng thì Dương Lỗi cũng không biết hết, đó cũng là một vấn đề phiền toái. Phỏng đoán sẽ có một trận khổ chiến, cho nên, chỗ dựa lớn nhất hiện nay của Dương Lỗi là trận pháp này.

Đương nhiên còn có thế giới này, đó là sân nhà của chính mình, cần phải lợi dụng Pháp Tắc Chi Lực để đối phó bọn họ mới được. Hơn nữa còn phải tách ra đối phó, từng bước từng bước mà làm, nếu không là khó có thể thành công.

- Có điều là, tu vi của bọn họ mặc dù bị áp chế , nhưng cũng không phải dễ dàng đối phó như vậy. Nếu như là Pháp Hải thiền sư chịu ra tay , như vậy phần thắng nhất định sẽ lớn hơn nhiều.

Hàn thở dài một hơi

- Nhưng mà nói đi còn nói lại, Pháp Hải thiền sư liền không có chỉ điểm gì sao? Hơn nữa, tại sao ta lại bị mất đi ý thức?

Hàn rất hiếu kỳ, Pháp Hải thiền sư rốt cuộc đã nói gì đó với Dương Lỗi. Mặc dù lão biết, nếu như hắn không muốn để ình biết vậy thì có hỏi cũng là hỏi mất công, nhưng rồi lão vẫn không đành lòng nên lại lên tiếng hỏi.

- Kỳ thật cũng không có gì?

Như thể đã dự đoán sẵn, Dương Lỗi nói

- Sau khi ngài mất đi ý thức , Pháp Hải thiền sư liền truyền công cho ta, khiến cho tu vi của ta tăng lên trong khoảng thời gian ngắn , như vậy mới có thể đối phó được với người tu luyện phương tây kia. Hiện nay ta là tu vi Thất Tinh Luyện Cương đỉnh cao , nhưng mà thời gian chỉ có một ngày. Cho nên chúng ta cần phải tăng tốc chạy đi, nếu không thời gian không còn kịp nữa.

- Truyền công? Thất Tinh Luyện Cương đỉnh cao?

Hàn thất kinh

- Vậy. . . vậy. . . Pháp Hải thiền sư thực sự truyền công cho ngươi ?

Làm một đệ tử kiệt xuất của đại phái phật gia tại Tu Chân Giới , đối với truyền công vừa nói thì Hàn cũng biết cực kỳ rõ ràng. Có thể tăng tu vi lên nhiều như thế trong thời gian ngắn như vậy cũng đích xác chỉ có con đường truyền công.

Nhưng mà truyền công này chỉ sợ không phải phương pháp truyền công bình thường . Trong lòng Hàn cực kì rõ ràng, truyền công có khả năng chia làm hai chủng loại.

Một loại là truyền toàn bộ tu vi của bản thân cho đối phương, đầu tiên cứ chứa đựng trong đan điền đối phương rồi từ từ luyện hóa. Cùng với việc từ từ luyện hóa những tu vi này, mà tu vi của người được truyền công sẽ từ từ tăng lên.

Loại như thế này không hề đả thương làm hại gì, có điều người truyền công sẽ bị tổn thương rất lớn, phải trong thời gian dài mới có thể tu luyện lại được.

Mà một loại cách thức khác chính là mạnh mẽ trút vào trong kinh mạch cơ thể, khiến cho tu vi đối phương trong thời gian ngắn tăng lên mấy cấp bậc.

Loại phương pháp truyền công này đối với người truyền công mà nói, tu vi mặc dù cũng bị tổn thất, cũng sẽ phải chịu thương tổn, nhưng sự thương tổn mà loại truyền công này mang đến liền kém rất xa phương thức trước , còn chu kỳ khôi phục so với cách trước phải nhanh hơn rất nhiều.

Có điều loại cách thức sau đối với người được truyền công, thì thương tổn chính là rất lớn. Bình thường mà nói đến, loại truyền công là trong thời gian ngắn làm tăng lên tu vi của người được truyền công .

Có điều sau khi truyền công , tu vi của người được truyền công mặc dù nâng cao . Chỉ có điều là, nếu muốn lại tiến thêm một bước thì liền quá khó khăn , cơ hồ là không có cơ hội lại tăng lên .

Dương Lỗi gật đầu, nói:

- Pháp Hải thiền sư đang có chuyện quan trọng , không tiện động thủ, cho nên chỉ có phương pháp duy nhất này .

- Cái này. . .

Hàn nhìn Dương Lỗi, sắc mặt quả là rất khó coi

- Thánh thượng, người cũng đã biết, hiện nay người bị Pháp Hải làm hại?

Dương Lỗi nghe vậy trái lại sửng sốt, hỏi:

- Làm sao lại nói lời này ?

- Thánh thượng không biết, cách truyền công này có chỗ tốt mà cũng có cái xấu. Chỗ tốt chính là tổn hại chính mình mà lợi người, nhưng chỗ xấu cũng là tổn hại chính mình lẫn tổn hại người. Hiện nay Thánh thượng bị Pháp Hải truyền công, chính là loại thứ hai.

UUku G\yỀjX £©UI [næjX ¦ \æj\ ?ɳ - Î´u r©s

- Loại truyền công pháp này có thể làm cho Thánh thượng trong thời gian ngắn thu được tu vi cường đại. Nhưng sau khi Thánh thượng thu được tu vi như thế , liền cả đời khó khăn mới tiến được nửa bước. Nói cách khác, sau này tu vi của Thánh thượng sẽ gặp sự trì trệ không tiến như vậy, đừng hòng có thể tăng lên nữa .

Vừa nói Hàn nặng nề thở dài một hơi

- Ai. . . Nói cho cùng, cái này đều phải trách ta. Nếu như không phải ta mang theo Thánh thượng đến Kim Sơn Tự này tìm kiếm Pháp Hải để cầu viện như thế, vậy thì cũng không sẽ phát sinh chuyện như vậy . Đều là ta hại Thánh thượng a.

Giọng điệu của Hàn rất là chân thành, thật sự là lão cảm thấy cực kì hối hận, không có một chút gì là làm bộ .

Điều đó trái lại khiến cho Dương Lỗi có chút cảm động. Hòa thượng nọ vẫn còn thật là lo lắng cho chính mình . Nhìn thấy lão tự trách như thế , Dương Lỗi chỉ là nói:

- Không có việc gì, tình huống của mình thì chính bản thân ta biết rõ ràng. Pháp Hải thiền sư mặc dù truyền công, nhưng không có tai hoạ ngầm lớn như vậy. Không phải ta đã nói rồi sao, hiện nay tu vi bản thân này của ta chỉ có thể đủ sức liên tục trong thời gian một ngày mà thôi. Sau một ngày , tu vi của ta sẽ lại bị rơi xuống, hơn nữa sẽ rơi rụng đến cấp bậc Võ Thần. Cho nên đối với bản thân ta thì cũng không có thương tổn quá lớn, chẳng qua là tu vi rớt mà thôi.

- Điều này. . . điều này. . . Thánh thượng ngài nói là sự thật?

Hàn nghe được Dương Lỗi giải thích như vậy, đúng là có một loại sợ hãi lẫn vui mừng.

Dương Lỗi gật đầu, nhẹ nhàng nói:

- Đương nhiên là thế. Nếu không ta sẽ không dễ dàng đón nhận, tu vi của ta mặc dù sẽ rơi rụng đến cấp bậc Võ Thần, nhưng nếu cần tu luyện lại thì chẳng qua cũng là thời gian một hai năm mà thôi. Đối với ta mà nói thì không có gì đáng ngại. Để có thể đối phó người tu luyện phương tây xâm lấn, thì việc gánh chịu hy sinh như vậy tuyệt đối là đáng giá.

- Thánh thượng nhân từ, hòa thượng bội phục.

Đối với vệc Dương Lỗi hy sinh chính mình như thế, sau khi Hàn nghe xong thì đúng là thật sự bội phục.

- Chúng ta nhất định phải nhanh lên một chút, nếu không thời gian không còn kịp rồi.

Dương Lỗi nhìn về phương xa mà huýt sáo một tiếng .

Lập tức trên bầu trời, liền xuất hiện một điểm nhỏ màu vàng . Điểm nhỏ màu vàng này càng lúc càng lớn. Kim Vũ, con này chính là chỉ thần điêu ngày đó, hiện nay tu vi của Kim Vũ cũng không phải chỉ như trước đây .

Lúc này vóc dáng Kim Vũ trở nên lớn hơn nữa, càng khí thế hơn. Hai cánh cực lớn rộng chừng năm thước , mặc dù là Võ Giả cấp bậc Thông Huyền cũng không phải đối thủ của Kim Vũ . Có thể thấy được nó trưởng thành là khủng bố ra sao.

Sau khi Kim Vũ hạ xuống , Dương Lỗi một mình liền nhảy trên phía sau lưng nó, rồi vẫy vẫy tay với Hàn, ra hiệu cho lão cũng nhảy lên .

Hàn biết đây là vật cưỡi của Dương Lỗi, đã lâu lão không thấy. Không nghĩ tới vật cưỡi của Dương Lỗi đều đã trở nên cường đại như thế , điều này làm cho Hàn giật mình không thôi.

Rất rõ ràng nhìn ra được, con Kim Điêu này tuyệt đối có được thần thú huyết mạch. Thậm chí nó có thể biến thành thần thú đích thực, Kim Sí Đại Bàng cũng nói không chừng.

Kim Vũ có tốc độ phi hành cực nhanh, lộ trình vốn phải cần mấy giờ , chẳng qua là một giờ liền chạy tới.

Sau khi thấy hoàng cung , hai người Dương Lỗi biến sắc. Bên ngoài đã vây quanh một nhóm người tu luyện phương tây, trong đó dẫn đầu đúng là Thiên Sứ bốn cánh Lộ Ti. Mà Thiên Sứ hai cánh Mã Đinh kia cũng là không hề nhìn thấy.

Nhưng mà Dương Lỗi cũng là hiểu rõ ràng, Mã Đinh này đã xông vào trong trận pháp .

Dương Lỗi và Hàn vời mới hạ xuống, Lộ Ti liền cảm giác được .

- Ra đi.

Lộ Ti âm thanh rất duyên dáng, tuyệt không thua so với nữ nhân của mình. Điều đó làm cho người ta không nhịn được phải động tâm. Hơn nữa Dương Lỗi phát hiện, nàng này tựa hồ có lẽ xử lí xong, nếu có năng lực thu hoạch cho chính mình dùng thì trái lại không tồi.

Một thiên sứ làm nô lệ, hẳn là sẽ rất có cảm giác thành tựu. Hơn nữa nếu như có một cao thủ bảo vệ như thế, chính mình trái lại có thể đi phương tây Thiên Giới nhìn một cái.

Đương nhiên nghĩ gì thì nghĩ, Dương Lỗi cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Nữ nhân này, nếu muốn thu phục, sợ rằng chuyện không phải dễ dàng như vậy . Trừ khi có khế ước nô lệ , nhưng khế ước nô lệ này đã bị chính mình sử dụng .

- Đại nhân, chính là bọn họ.Hai người kia một người là Hàn ở Thiếu Lâm Tự , một người là Hoa Hạ hoàng đế hiện nay. Chỉ cần chúng ta bắt được hai người này, như vậy muốn khống chế phương đông liền dễ dàng hơn nhiều.

Ở phía sau Lộ Ti, một người nam nhân tóc vàng thân hình cao lớn, người mặc áo giáp, cầm trong tay trường thương chỉ vào Dương Lỗi và Hàn mà nói.

- Những tên man di phương tây các ngươi có khẩu khí thật lớn .

Lúc này Hàn tiến lên một bước, lãnh đạm nói.

- Dám vũ nhục đại nhân của chúng ta, ngươi. . . Đáng chết.

Nam nhân kia không đợi hạ lệnh, liền vung trường thương của mình lên. Hắn tung người một cái, nhằm hướng tới Hàn mà đâm với tốc độ mau lẹ vô cùng.

Nhưng Hàn cũng không phải dễ chọc, so với tu vi của nam nhân kia thậm chí còn hơi hơn một bậc. Phật Châu trong tay vừa chuyển, trong nháy mắt đã đánh đi ra ngoài.

"Keng" một tiếng, hai người đối đầu một chiêu này rồi chẳng phân biệt được thắng bại, đều tự lui về phía sau ba bước.

Dương Lỗi giật mình không thôi. Đây là những kỵ sĩ phương tây , tu vi của bọn họ thật đúng là không tồi, có điều về phương diện kỹ xảo thì kém hơn rất nhiều.

Hàn tự nhiên cũng thấy được điểm này, cho nên, lão cũng không tính toán lại lấy cứng đối cứng để chọi với đối phương , mà là lợi dụng kinh nghiệm chiến đấu nhiều năm qua của chính mình và võ kỹ huyền diệu để cùng đối kháng.

Hai người ngươi tới ta đi, xem ra cũng náo nhiệt.

Trong mắt người bình thường xem ra, có lẽ Hàn rơi vào hạ phong, chỉ là biết tránh né mà không lấy cứng đối cứng cùng chính diện. Thế nhưng Dương Lỗi biết rõ ràng, người có thể chiến thắng tuyệt đối đúng là Hàn, chẳng qua là vấn đề thời gian lâu mau mà thôi.

- Các ngươi đi hạ tên kia.

Lúc này Lộ Ti mở miệng , hạ lệnh ột đám thuộc hạ bên người một tiếng, tiếp theo bọn họ liền xông thẳng về hướng tới Dương Lỗi .

Nói cho cùng, Dương Lỗi thật đúng là không thèm để ý tới những người này . Tu vi của bọn chúng mặc dù không tồi, thậm chí rất có thể còn có khả năng phối hợp. Mà khi phối hợp lại thì so với Võ Giả bình thường cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương sẽ không kém bao nhiêu.

Có điều tu vi hiện nay của bản thân Dương Lỗi liền đạt tới Thất Tinh Luyện Cương, hơn nữa lại có Chân Thực Ưng Nhãn, còn có thể khống chế Pháp Tắc Chi Lực. Cho nên đối phó những người này chẳng qua là chuyện vài phút vài giây. Mặc dù là hắn đứng bất động thì bọn họ đều không thể làm gì nổi .

U£·u G\yỀjX £©£I [næjX ¦ \æj\ ~È G_Łju

Mắt thấy đám người này vây quanh Dương Lỗi, cùng nhau đánh thẳng về phía hắn.

Mà lúc này Dương Lỗi cũng là không đổi sắc mặt, ánh mắt cũng không hề chớp một cái. Đúng vào lúc trường kiếm muốn đâm trúng tim Dương Lỗi, thì Dương Lỗi nhẹ nhàng nói một tiếng:

- Định.

Nhóm người này người trong nháy mắt đã không thể động đậy được.

Vào lúc này , Dương Lỗi sử dụng cũng không phải Định Thân Phù, mà là Pháp Tắc Chi Lực, Pháp Tắc Chi Lực của thế giới này. Do hiện nay Dương Lỗi đã hoàn toàn khống chế thế giới Mộng Huyễn, có khả năng rất dễ dàng, rất tự do sử dụng Pháp Tắc Chi Lực. Nên đối với những ai tu vi yếu hơn so với chính mình thì hắn có khả năng giải quyết rất dễ dàng. Còn đối với những người tu vi cao hơn mình thì cũng có thể phát ra tác dụng áp chế rất lớn .

Sau khi làm cứng đờ , Dương Lỗi khẽ động ý niệm . Tức thì bỗng đột ngột xuất hiện mấy đạo Phong Nhận (lưỡi đao gió) , những Phong Nhận này liền thổi về hướng tới cổ của mấy người kia .

Bên kia Lộ Ti nhìn không chịu được liền nhúng tay vào .

Chỉ thấy có ánh sáng trắng chợt lóe, những người bị Dương Lỗi làm cứng đờ trong nháy mắt đã bị na di mà dịch chuyển đi với tốc độ kinh người, nhưng mà Dương Lỗi vẫn thấy rõ .

Thủ đoạn của Dương Lỗi khiến cho Lộ Ti kinh ngạc không thôi.Nàng nhìn ra được, tu vi của Dương Lỗi mặc dù cũng khá, đạt tới cảnh giới Thất Tinh Luyện Cương . Nhưng mà như vậy vẫn không có khả năng dễ dàng như thế làm cứng đờ người khác.

Chẳng lẽ đây sẽ là đạo pháp phương đông thần bí sao? Lúc trước nàng cũng vẫn còn muốn chứng kiến một phen, nhưng rồi suy nghĩ một chút, những kẻ này dù sao cũng là thuộc hạ của chính mình.

Mặc dù tu vi của chúng vẫn chưa đủ, có vẻ hơi giống tình trạng "được việc không đủ làm hỏng có thừa ", khiến cho Lộ Ti rất khó chịu, thế nhưng dù sao cũng là thuộc hạ của chính mình. Nếu như cứ bị giết như vậy ,liền sẽ làm chính mình bị mất mặt mũi .

Chính mình đường đường là Thiên Sứ bốn cánh, nếu mặc kệ để cho người phương đông giết chết thuộc hạ của chính mình thì cũng là điều không thể tha thứ .

Chiêu thức ấy của Lộ Ti khiến cho Dương Lỗi cũng kinh ngạc không thôi, quả nhiên không hổ là cao thủ từ thượng giới xuống. Bằng vào chiêu thức ấy, nàng liền đủ để khinh thường thiên hạ.

Giật mình thì giật mình, nhưng mà Dương Lỗi cũng không sợ hãi. Điểm này, nếu như chính bản thân Dương Lỗi muốn làm thì rất dễ dàng liền có khả năng làm được, so sánh với nàng càng dễ dàng hơn.

Vào lúc Dương Lỗi và Lộ Ti giằng co thì bên kia đã phân ra thắng bại. Hàn dùng một chưởng nện lui nam nhân tóc vàng. Một chưởng này có uy thế cực mạnh, nếu trúng một chưởng này, với tu vi của nam nhân kia thì mặc dù sẽ không chết , nhưng cũng không có sức chiến đấu.

- Phế vật.

Lộ Ti lạnh nhạt hầm hừ một tiếng, không hề để ý tới nam nhân kia nữa, mà là nhìn chằm chằm vào Dương Lỗi

- Ngươi là Hoa Hạ hoàng đế? Không sai, rất khá. Nếu như ngươi nguyện ý quy thuận ta, trở thành nô lệ của ta , như vậy ta sẽ cho ngươi bất cứ thứ gì mà ngươi muốn. Ngươi muốn thành kẻ thống trị thế giới này đều là chỉ cần một câu ?

Nghe được lời của nàng, Dương Lỗi trái lại cười. Hắn cười đến cợt nhả. Mở miệng nói đùa gì vậy, thế giới này vốn chính là thuộc về mình, còn cần nàng trợ giúp?

Chính mình đã hoàn toàn nắm giữ Pháp Tắc Chi Lực của thế giới này, nếu nói cách khác , chính mình ở trên thế giới này nếu bảo là Sáng Thế Thần cũng không sai.

Chỉ cần thực lực của chính mình được nâng cao , như vậy là có thể trong thế giới này sáng tạo ra bất cứ đồ vật gì mà bản thân nghĩ tới. Nhưng mà điều kiện tiên quyết là tu vi của chính mình phải đạt tới cấp độ kia.

- Ngươi cười cái gì?

Thấy hoàng đế phương đông chẳng những không hề đồng ý với chính mình, ngược lại đứng ở nơi này mà cười nhạo, điều này làm cho trong lòng Lộ Ti cảm thấy xấu hổ lẫn tức tối không thôi.

- Lớn mật, ngươi có biết ngươi đã phạm vào tử tội.

Lúc này lại một tên kỵ sĩ mở miệng quát.

- Tử tội? Này thật sự là buồn cười, cực kì chê cười. Tại Hoa Hạ của ta, ta chính là hoàng đế, ta chính là Thiên Tử, ta mà có tội? Ai dám định tội ta?

Dương Lỗi lạnh nhạt hầm hừ một tiếng, nam nhân kia lập tức như bị sét đánh.

- Kẻ nào xúc phạm , sẽ bị hình phạt đưa lên giá treo cổ .

- Muốn chết, đến phương đông chúng ta giương oai, lại vẫn còn mở miệng xuất ra cuồng ngôn, đáng chết.

Dương Lỗi ánh mắt như điện, hắn đã hoàn toàn khống chế thế giới . Mặc dù là dùng ánh mắt thì hắn cũng có thể giết chết những người tu vi yếu hơn so với chính mình . Kẻ mở miệng chọc giận Dương Lỗi, tức thì Pháp Tắc Chi Lực của thế giới được phóng hết ra không hề giữ lại .

Vào lúc nó đang muốn giết chết người này , thì Lộ Ti làm Thiên Sứ bốn cánh, nên có cái nhìn và cảm giác sắc bén ra sao . Vì thế làm sao nàng có thể để cho Dương Lỗi dễ dàng thành công như vậy.

Nếu như để hắn thành công dễ dàng như thế, vậy thì cái danh Thiên Sứ bốn cánh này cũng rất tầm thường, rất không đáng giá tiền .

Lộ Ti vung tay lên, một đạo hào quang vàng chói bao trùm lấy hắn, ngăn chặn công kích của Dương Lỗi .

Sau khi đỡ được một kích này , Lộ Ti cuối cùng cũng đã hiểu rõ ràng . Nàng khẽ chu môi rồi hé mở, đôi mắt to màu lam ngập nước nhìn thẳng vào Dương Lỗi mà hỏi với vẻ không thể tin được:

- Pháp Tắc Chi Lực? Ngươi chính là đang dùng Pháp Tắc Chi Lực?

Giọng điệu cực kì kinh ngạc, nàng đương nhiên hiểu rõ ràng Pháp Tắc Chi Lực là chuyện đáng để ý đến như thế nào.

Cứ theo cấp bậc thiên sứ mà nói, một khi đạt tới thực lực Thiên Sứ hai cánh là có thể đủ sức bắt đầu thi triển Pháp Tắc Chi Lực . Nhưng cái đó chẳng qua là nắm giữ sơ bộ, có thể thi triển mà thôi.

Còn nếu muốn thuần thục khống chế bản thân Pháp Tắc Chi Lực như thế, vậy thì ít nhất phải có thực lực của Thiên Sứ bốn cánh. Nhưng đối với Thiên Sứ bốn cánh mà nói, vẻn vẹn chỉ có thể thao tác nắm giữ được hai chủng loại Pháp Tắc Chi Lực mà thôi.

Dương Lỗi sở dĩ khiến cho nàng giật mình, bởi vì là tu vi của Dương Lỗi căn bản không hề đạt tới cấp bậc Thiên Sứ .

Nhưng xét từ hai lần hắn ra tay thì thấy, hắn cũng đã nắm giữ được hai chủng loại Pháp Tắc Chi Lực. Một loại có khả năng dùng để công kích, một loại khác chính là có thể làm cho người ta cứng đờ.

Hai chủng loại Pháp Tắc Chi Lực này mặc dù còn yếu, nhưng Lộ Ti rút ra cảm giác hai chủng loại Pháp Tắc Chi Lực này tựa hồ cực kỳ thuần khiết. Hoặc là, cấp bậc rất cao, so với Thiên Sứ hai cánh bình thường tu luyện ra Pháp Tắc Chi Lực thì phải đạt đến cấp cao hơn một chút.

Thậm chí đem so sánh với Pháp Tắc Chi Lực do chính mình tu luyện thì còn phải thuần khiết hơn. Chẳng lẽ hoàng đế này là từ Tiên Giới phương đông giáng xuống?

Lộ Ti nói như thế cũng khiến cho Dương Lỗi khá là giật mình. Thật không nghĩ tới, nàng ta cũng biết Pháp Tắc Chi Lực, điều đó khiến cho Dương Lỗi rất kinh ngạc .

U£o▯ G\ʏỀjX £©¢I -Òj ¦ǪH ½j\ ~¾jX dnà_ gƷ§ b_Ł h▯ ros

Có điều hắn vừa nghĩ, kỳ thật tu luyện trăm sông đổ về một biển, bất kể là võ đạo, hay là ma pháp, kỳ thật đều là như nhau. Mục đích cuối cùng đều là như nhau, đều là bước lên con đường vô thượng đỉnh cao kia, chẳng qua là phương thức không giống với nhau mà thôi.

- Thì tính sao? Muốn nắm giữ Pháp Tắc Chi Lực cũng không phải việc khó, mà ngươi có gan xâm nhập phương đông ta, muốn tấn công Hoàng Thành ta. Hôm nay, ta muốn bắt các ngươi đều nằm lại chỗ này, cho các ngươi biết, phương đông ta không phải dễ đến như vậy . Một ngàn năm trước các ngươi đã thất bại , đành phải thảm bại mà về. Lần này, các ngươi cũng sẽ không ngoại lệ.

Dương Lỗi lạnh lùng nhìn nàng mà nói .

- Thật buồn cười, khẩu khí của ngươi thật lớn, chẳng qua là tu vi Thất Tinh Luyện Cương mà thôi. Vậy mà có thể mở miệng xuất ra cuồng ngôn. Lộ Ti ta tung hoành Thiên Sứ Giới đã nhiều năm như vậy, đối phó một Võ Giả nho nhỏ cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương thì cực kì đơn giản

Đối với người tu luyện phương đông, Lộ Ti có lẽ hiểu được rất nhiều. Bởi vì tại Thiên Sứ Giới, hàng năm, đều sẽ có giao tranh với Tiên Giới phương đông ở những mức độ khác nhau.

Mà Lộ Ti chính mình liền nắm giữ được một đội quân đã đánh là tất thắng. Số tiên nhân chết ở trong tay nàng không đến một ngàn thì cũng có tám trăm. Mà Dương Lỗi ở trước mắt chẳng qua là một vị tu tiên cấp bậc Luyện Cương, căn bản không đáng để ý tới .

- Ha ha, ta mở miệng xuất ra cuồng ngôn? Thật sự là quá buồn cười, ta biết ngươi là Thiên Sứ bốn cánh, nhưng như thế thì đã làm sao? Mặc dù là ngươi đạt tới cảnh giới Thiên Sứ sáu cánh thì ta cũng sẽ không sợ hãi. Mặc dù tu vi hiện tại của ta chẳng qua là cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương. Nhưng, ngươi hiện nay có thể phát huy ra được toàn bộ thực lực sao?

Dương Lỗi cười thoải mái, đối với nàng này , Dương Lỗi mặc dù có hơi lo lắng, nhưng càng tự tin nhiều hơn. Đúng, chính là tự tin.

Lộ Ti vừa nghe lời này, ánh mắt có hơi lóe ra. Điều này đích thật là chỗ mà nàng lo lắng . Chính mình đã bị qui luật lực lượng áp chế, căn bản vô phương phát huy ra được toàn bộ thực lực, thậm chí ngay cả một phần trăm thực lực đều khó có thể phát huy ra được.

Nếu như gượng ép thi triển toàn bộ thực lực như thế, như vậy rất có thể sẽ gặp phải tình cảnh bị trời phạt. Chuyện như vậy, tự nhiên nàng không muốn làm.

- Đối phó ngươi, không cần phát huy ra toàn bộ thực lực, mặc dù là một phần trăm thì cũng đã là đủ rồi.

Lộ Ti lạnh nhạt hầm hừ một tiếng.

- Phong Ẩn Đao, ra khỏi vỏ.

Dương Lỗi khẽ quát một tiếng, một đạo hào quang trắng vọt lóe ra, một thanh trường đao trắng tinh như tuyết trong nháy mắt xuất hiện ở trong tay Dương Lỗi . Phong Ẩn Đao này so với trước đây lại tăng lên một cấp bậc.

Hiện nay Phong Ẩn Đao uy thế vẫn như xưa, mặc dù Phong Ẩn Đao này đem ra so sánh thì vẫn còn không thể hơn được Không Động Ấn, so ra còn kém Kiếm Tháp, thậm chí cũng so ra vẫn kém Linh Lung Tháp. Nhưng mà hiện tại nó cũng là hữu dụng nhất đối với Dương Lỗi , có thể dễ dàng nhất trong việc phát huy ra được tiềm lực của bản thân vũ khí .

Hơn nữa Dương Lỗi có thể nói đã hoàn toàn hợp nhất hai thành một với Phong Ẩn Đao . Khi hắn sử dụng Phong Ẩn Đao, liền tựa như sử dụng cánh tay của mình một cách bình thường, không có khác nhau chút nào.

Thấy đao trong tay Dương Lỗi, Lộ Ti trái lại sáng mắt lên:

- Đao rất tốt, nhưng mà quá đáng tiếc, ở trong tay ngươi xem như lãng phí . Có lẽ giao cho ta bảo quản đi.

Lộ Ti làm Thiên Sứ bốn cánh ở Thiên Sứ Giới, số thần binh lợi khí đã nhìn thấy tự nhiên không phải số ít. Mà Phong Ẩn Đao trong tay Dương Lỗi, mặc dù hiện tại cấp bậc so sánh còn thấp, nhưng tiềm lực phát triển tăng lên của nó thì tuyệt đối là rất lớn .

Loại vũ khí có khả năng bản thân tiến hóa , tại Thiên Sứ Giới và Tiên Giới đều là cực kỳ hiếm thấy. Cho nên, Lộ Ti mới nói, đao này rất tốt. Còn vũ khí của Lộ Ti chính là một thanh trường kiếm, trường kiếm thạch anh , là loại vũ khí có thể trưởng thành với băng thuộc tính, uy lực cực mạnh, cực có tính công kích.

Có điều cũng giống như chính bản thân Lộ Ti , tại thế giới này thì lực lượng kiếm thạch anh của Lộ Ti cũng đã bị qui luật lực lượng áp chế, điều này làm cho Lộ Ti rất không thoải mái.

- Muốn đao của ta, chỉ sợ ngươi còn không có năng lực đó .

Dương Lỗi lạnh lùng nhìn nàng, trường đao vừa chỉ, lập tức sát ý lao thẳng về hướng nàng, giống như một mũi tên đoạt mệnh sắc bén .

- Nếu như ngươi đồng ý đi theo ta, trở thành thuộc hạ của ta , hiện tại còn kịp. Ta sẽ cho ngươi một cơ hội cuối cùng .

Lộ Ti cầm trường kiếm thạch anh trong tay , hai cánh trắng nõn như tuyết sau lưng hơi vỗ vỗ, trên trán lóng lánh ánh sáng trắng nhàn nhạt làm cho người ta có một loại cảm giác sùng bái muốn quỳ xuống .

Có điều khí thế uy áp như vậy đối với Dương Lỗi mà nói, là vô dụng. Nhất là tại thế giới này, thế giới do mình làm chủ.

Đương nhiên nếu như thay đổi một chỗ khác, là đại lục Sùng Võ, hoặc là Tu Chân Giới, Thiên Sứ Giới .... thì Dương Lỗi có lẽ sẽ bị cỗ khí thế này hạn chế.

Nhưng tại thế giới Mộng Huyễn này thì hắn tuyệt đối không hề chịu áp lực. Khí thế như vậy, làm sao có thể so sánh được với khí thế của cả thế giới Mộng Huyễn cho được ?

Cũng là do tu vi của bản thân Dương Lỗi quá yếu, nếu như tu vi bản thân Dương Lỗi mà đạt tới cấp bậc Đại La Kim Tiên, như vậy hoàn toàn có khả năng dùng khí thế áp đảo đối phương.

Đáng tiếc, Dương Lỗi mặc dù hoàn toàn khống chế cả thế giới Mộng Huyễn này, nhưng không có tinh thần lực cường đại như vậy để thao tác cả thế giới Mộng Huyễn.

- Ta đường đường là chủ nhân Hoa Hạ , làm sao có thể thần phục với một man di phương tây như ngươi. Đây là điều không có khả năng. Ngươi muốn đánh, vậy thì liền đánh. Thử nhìn một chút rốt cuộc là ai sống ai chết.

Dương Lỗi nói xong, Phong Ẩn Đao nổi lên một hồi cuồng phong cuồn cuộn hướng tới Lộ Ti. Nó điên cuồng quét về phía trước , giống như một cơn Long Quyển Phong (lốc xoáy) điên cuồng thịnh nộ vô cùng. Nó quét đến chỗ nào, ruộng đất trở nên nhấp nhô cuồn cuộn tầng tầng .

Một chiêu này, Dương Lỗi chẳng qua là sử dụng song sát hợp nhất mà thôi. Tuy chỉ là một lần thử dò xét tính công kích, nhưng mà mặc dù như thế, thì uy lực của nó có thể so với lục sát hợp nhất mạnh nhất trước đây của chính mình. Có thể thấy được, cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương cùng cấp bậc Tứ Tượng Quy Chân khác biệt đến đâu .

Lộ Ti ánh mắt lạnh lẽo, nhếch mép nén giận. Tiểu tử này rất không biết điều, chẳng qua là một tu tiên giả nho nhỏ mà thôi, ngay cả Thiên Tiên đều không phải mà lại dám lớn mật như thế, lại dám ra tay đối với chính mình .

U£©u G\yÈjX £©PI -Òj ¦ǪH ½j\ ~¾jX dnà_ gǯ§ b_Łhu r©s

Điều này làm cho làm có thể nào không giận cho được? Uy nghiêm của chính mình đã bị đả kích, làm một Thiên Sứ bốn cánh, đó là người cực kỳ cao ngạo. Tôn nghiêm của chính mình, tuyệt đối không cho phép xâm phạm.

Cho nên Lộ Ti hành động , trường kiếm thạch anh trong tay bắt đầu chậm rãi giơ lên, tiếp theo nó vẽ ra một vòng tròn. Lập tức xuất hiện mấy chục cái Băng Trùy, chúng nhất loạt công kích về hướng tới đạo Long Quyển Phong kia .

- Thịch thịch thịch .

Long Quyển Phong cùng Băng Trùy chạm vào nhau, lập tức phát ra những vụ nổ cực kì mạnh. Kình khí lan đến đâu, đá vụn bắn tung toé tới đó. Long Quyển Phong kia bị tan biến, mà Băng Trùy cũng tiêu tan ngay trước mắt.

Dương Lỗi cảm giác so với tưởng tượng trong suy nghĩ của mình thì Lộ Ti cường đại hơn rất nhiều. Hơn nữa một kích này của nàng tựa hồ không có sử dụng bao nhiêu thực lực, thậm chí một phần ba cũng không đến. Ngược lại mà nói, Dương Lỗi cảm giác chính mình lần này thật sự sẽ có một trận khổ chiến.

- Điểu nhân, đi tìm chết cho ta.

Dương Lỗi chợt quát một tiếng, khí thế nhanh chóng dâng lên, cả người tản mát ra chiến ý , sát ý mãnh liệt. Đao trong tay thật giống cảm nhận được tâm tình của chủ nhân , nên nó cũng tỏa ra hào quang lóng lánh .

- Phong Đao Thất Sát, Ngũ Sát hợp nhất.

Lần này đây Dương Lỗi trong nháy mắt đã nâng cao Phong Đao Thất Sát từ Nhị Sát hợp nhất, tăng lên tới Ngũ Sát hợp nhất, uy lực thành ra tăng lên gấp bội . Cả thân đao không ngừng trở nên to lớn, trong nháy mắt đã phóng ra uy lực cường đại làm cho người ta rơi vào tình trạng run rẩy.

Trong nháy mắt ngắn ngủi , tay Dương Lỗi khẽ động . Phong Ẩn Đao trong tay liền hóa thành một đạo sấm chớp, bổ thẳng về hướng tới vị trí của Lộ Ti mà không hề chệch bao nhiêu. Một kích nhằm đúng chỗ mà bổ tới này, thực sự tương đương với một kích toàn lực của cường giả Bát Quái Ngưng Thần .

Có thể thấy được, một chiêu này khủng bố ra sao . Hơn nữa, Dương Lỗi lợi dụng Pháp Tắc Chi Lực, dung nhập hòa tan vào trong đó càng làm cho không người nào có thể tránh né.

Lộ Ti thấy một chiêu này, sắc mặt hơi hiện ra vẻ cảnh giác. Một kích này, so cùng một kích trước đây quả thực là một cái trên trời ột cái ở dưới đất.

- Đại nhân, cẩn thận.

Thấy một chiêu này của Dương Lỗi, mà Lộ Ti tựa hồ không hề nhìn thấy , không có chút phản ứng nào, thì mấy người tu luyện phương tây đang đứng ở một bên lập tức khẩn cấp, ai nấy đều la lớn.

Đạo đao mang kia trong nháy mắt liền phá tan thân thể Lộ Ti . Trong đám tu luyện phương tây đều không thể tin được , đường đường đại nhân Thiên Sứ bốn cánh lại bị một phàm nhân nho nhỏ phương đông giết chết. Điều này làm cho bọn họ lập tức liền mất đi niềm tin chiến đấu .

Mà Hàn đứng tại một bên cũng là vui mừng không thôi. Lão không nghĩ tới Dương Lỗi lại trở nên lợi hại như thế , đối phó một thiên sứ của Thiên Sứ Giới phương tây mà đều là như thế dễ dàng, phảng phất đều không hề cần phải thi triển ra toàn lực của bản thân.

Dương Lỗi cũng biết, một kích này của chính mình căn bản không hề giết chết được nàng, thậm chí cũng không thể đánh trúng nàng. Tốc độ của nàng quá nhanh , hẳn là vì sử dụng thuấn di, trong nháy mắt liền vọt sang một bên từ chỗ đao mang chém tới.

Chính mình đánh trúng, chẳng qua là một hư ảnh của Lộ Ti mà thôi. Cho nên Hệ Thống cũng không hề nhắc nhở tin tức về việc Lộ Ti bị chính mình nện chết .

Cho nên Dương Lỗi có khả năng trăm phần trăm khẳng định, Lộ Ti cũng chưa chết. Thậm chí bị thương hay không bị thương thì hắn cũng không biết.

Mà những người khác chính là cho rằng, Lộ Ti đã bị Dương Lỗi xuất một chiêu khủng bố như thế đánh chết, biến thành tro bụi, biến mất sạch trơn.

Mà Dương Lỗi cũng là cực kỳ cảnh giác, trong nháy mắt hắn mở Chân Thực Ưng Nhãn ra để xem xét mọi nơi.

Quả nhiên trên bầu trời có một bóng dáng áo trắng trong nháy mắt dần hiện ra . Một thanh kiếm thạch anh vô cùng lợi hại, nó tản mát ra loại khí tức khủng bố tử vong đang vát về hướng tới Dương Lỗi , tựa hồ muốn cắt đứt cổ Dương Lỗi .

Dương Lỗi hét lớn một tiếng, trường đao trong tay vung lên nghênh đón.

Dương Lỗi cũng không sợ cứng đối cứng, bởi vì Dương Lỗi biết, một kiếm này tốc độ mặc dù nhanh, so với trước đây nhanh hơn mấy lần, khiến cho cơ hồ ngay cả chính Chân Thực Ưng Nhãn của mình đều cảm thấy

hơi khó có thể nắm bắt. Có thể thấy được một kiếm này có tốc độ đã đạt tới dạng cảnh giới gì, tuyệt đối có khả năng so sánh cùng vận tốc ánh sáng .

Thế nhưng Dương Lỗi là người dễ dàng đối phó như vậy sao? Đương nhiên không phải. Đối với tốc độ một kiếm này, chính bản thân Dương Lỗi là tự thẹn không bằng. Thế nhưng Dương Lỗi cũng không ngốc đến nức sử dụng nhược điểm của chính mình để đi đối phó với sở trường của người khác. Mặc dù, chính bản thân Dương Lỗi còn có thể tăng thêm tốc độ.

Dương Lỗi biết, một chiêu này có tốc độ nhanh như vậy, thế thì lực lượng còn có cường đại như vậy sao?

Không có khả năng, tuyệt đối là không có khả năng.

Ở trên thế giới này, tốc độ ánh sáng đã là cực hạn, không có khả năng nhanh hơn so với vận tốc ánh sáng . Trừ phi là người tu luyện qui luật thời gian , nhưng mà Lộ Ti trước mắt khẳng định không phải là người tu luyện thời gian.

Thứ mà nàng tu luyện hẳn là qui luật hệ thủy, mà một chiêu này nhất là dùng đến tốc độ thì khẳng định là sẽ từ bỏ lực lượng. Có điều mặc dù lực lượng thì không đủ , nên lực công kích sẽ không quá mạnh, nhưng Dương Lỗi cũng không dám phớt lờ.

Lúc trước Dương Lỗi tính toán lợi dụng vô địch bảo vệ, để chống đỡ với lần công kích này đây. Nhưng mà suy nghĩ một chút, nếu như nói như vậy, chẳng phải là quá lãng phí . Lực công kích này không cao lắm, đương nhiên, Lộ Ti này làm một vị Thiên Sứ bốn cánh, ai biết, trong một chiêu này thì nàng còn ẩn chứa sát chiêu gì đây?

Cho nên lấy cứng đối cứng như thế, nếu như không sử dụng vô địch bảo vệ thì Dương Lỗi cũng có hơi lo lắng. Như vậy cũng chỉ có lựa chọn tránh né , mà muốn tránh né công kích nhanh như vậy thì cũng chỉ có một biện pháp, đó chính là sử dụng Thuấn Tức Thiên Lý .

Mỗi ngày có được hai cơ hội sử dụng Thuấn Tức Thiên Lý , sử dụng một lần thì có ngại gì .

Nhưng rồi chỉ trong thời gian ngắn ngủi vài giây, thậm chí là khoảnh khắc cực kì ngắn, trong đầu Dương Lỗi liền lóe lên rất nhiều ý nghĩ và suy tính .

- Thuấn Tức Thiên Lý.

Nhìn một đạo kiếm quang kia, Dương Lỗi trong nháy mắt đưa ra phản ứng, cả người lập tức biến mất.

- Tàn ảnh?

-Thuấn di?

Vào lúc Dương Lỗi lại xuất hiện lần nữa , thì hắn đã xuất hiện ở sau lưng Lộ Ti , trường đao giơ lên rồi ra sức chém xuống .

Ánh đao chói mắt giống như tia chớp trong đêm tối phá vỡ không trung .

- Muốn chết.

Tinh thần lực của Lộ Ti chính là cảnh giới Thiên Sứ bốn cánh. Nay Dương Lỗi đột nhiên xuất hiện ở phía sau thì đương nhiên nàng cảm nhận được . Có điều nếu muốn phản chiêu thì khẳng định là không còn kịp rồi, cho nên Lộ Ti chỉ có trốn tránh .

U£¨u G\yỀjX £©kI p\ójX iXʒ gàj\ i\Đ§u

- Lại là tàn ảnh.

Dương Lỗi đánh xuống một đao mà không có bất cứ cảm giác gì, cho nên Dương Lỗi biết, một đao kia lại chém xuông . Điều khiến cho Dương Lỗi cực kì tức tối là chính mình chỉ có hai lần Thuấn Tức Thiên Lý , mà nàng Lộ Ti này không biết có khả năng sử dụng chiêu đó mấy lần.

Nếu như tiếp tục như vậy, người có hại tất nhiên là chính mình. Hắn không thể lại tiếp tục như vậy , nếu cứ tiếp tục như thế thì liền phiền toái .

Trận pháp, đúng, còn có trận pháp. Ưu thế này, chính mình nhất định phải lợi dụng .

Cho nên một kích không trúng, Dương Lỗi nhanh chóng rút lui, chạy thẳng về hướng tới Hoàng Thành .

Lộ Ti làm một Thiên Sứ bốn cánh, đã sống mấy chục vạn năm, làm sao có thể không nhìn ra ý đồ của Dương Lỗi cho được? Cho nên một khi Dương Lỗi vừa di động, nàng liền đã biết hắn muốn đi vào trong trận pháp .

Hơn nữa trong lòng nàng cũng biết rõ ràng, một khi Dương Lỗi tiến vào trong trận pháp kia, chính mình thật đúng là không có cách nào để bắt hắn.

Thực lực của mình mặc dù chắc chắn ngăn chặn được Dương Lỗi, nhưng đối với trận pháp phương đông thì Lộ Ti cũng biết rất ít. Mặc dù nàng cũng hiểu rõ một chút, nhưng thứ biết vẻn vẹn là một chút da lông mà thôi.

Trong dĩ vãng khi nàng gặp phải trận pháp, đều là lợi dụng vũ lực cường đại để mạnh mẽ phá đi . Nhưng trận pháp này khiến cho Lộ Ti cảm thấy rất khó giải quyết, bởi vì Mã Đinh đúng là đã tiến vào trong trận pháp, đến bây giờ đều vẫn còn không hề trả lời.

Chính mình cố gắng lợi dụng thần thức điều tra, cũng bị trận pháp chắn ở bên ngoài, cho nên Lộ Ti không dám dễ dàng xông vào trong trận.

Như vậy, chính mình mà muốn đối phó Dương Lỗi, thế thì biện pháp duy nhất chính là ngăn cản hắn tiến vào trong trận pháp. Một khi hắn tiến vào trong trận pháp, chính mình căn bản là vô phương lại thu thập hắn .

Nếu như chính mình đi vào theo, thậm chí ngay cả chính mình đều lâm vào trong đó vô phương tự kềm chế. Cho nên Lộ Ti vừa mới chớp mắt , nàng lại lần nữa thuấn di trong nháy mắt , rồi xuất hiện ở trước mặt Dương Lỗi để chặn đường đi của hắn.

- Ngươi muốn tiến vào phương diện này ư, quả là người si nói mộng.

Dương Lỗi không có bất cứ lo lắng gì, cũng không căng thẳng, mà là cười nhạt đáp:

- Không nghĩ tới, ngươi là thiên sứ phương tây mà lại biết đến thành ngữ của Hoa Hạ ta. Không tồi, thật sự là không tồi. Nhưng mà nếu ngươi muốn ngăn cản ta, vậy chỉ sợ không thực tế. Hiện tại mặc dù ta không giết được ngươi, nhưng ngươi cũng không giết được ta. Có điều nếu như tiến vào trận pháp , như vậy ngươi liền không phải là đối thủ của ta .

- Buồn cười, ngươi quá đề cao chính mình , ngươi căn bản không phải đối thủ của ta.

Lộ Ti cười lạnh một tiếng, trường kiếm thạch anh lại lần nữa cắt một cái. Lập tức xuất hiện một đường cong duyên dáng. Có điều Dương Lỗi cảm giác được, đạo đường cong nhìn như duyên dáng này cũng ẩn chứa ý định giết người vô hạn, khiến cho Dương Lỗi cảm thấy tim hơi đập nhanh.

Cường đại, chỉ có từ này để giải thích.

Dương Lỗi vốn là nghĩ đến việc sử dụng Thuấn Tức Thiên Lý để lại lần nữa né tránh . Nhưng hắn cũng kinh ngạc cảm giác , một chiêu này lại là tập trung vào linh hồn của chính mình, trốn không thể trốn.

Một chiêu này dĩ nhiên là khủng bố như vậy, nếu trốn không nổi, như vậy liền chỉ có đối mặt .

Chính mình cũng đến lúc xuất một chiêu, dùng một thức Thiên Đao để lấy cứng đối cứng với nàng sao?

Hiện nay chính mình đang có tu vi Thất Tinh Luyện Cương đỉnh cao đại viên mãn , nếu như thi triển một thức Thiên Đao như thế, ai mạnh ai yếu có lẽ điều chưa được biết bao nhiêu, có lẽ đây là kết quả lưỡng bại câu thương.

Dương Lỗi quả thật không muốn như vậy, lưỡng bại câu thương quả là rất không đáng. Chính mình còn có vô địch bảo vệ, vô địch bảo vệ này mặc dù chỉ có là trong thời gian vài giây , nhưng tuyệt đối vậy là đủ rồi.

Hơn nữa một chiêu này khủng bố như thế, chỉ sợ, đối với nàng ta mà nói, tiêu hao cũng là rất lớn ?

Đương nhiên vừa nghĩ tới, nữ nhân này là Thiên Sứ bốn cánh. Một chiêu này nếu như là toàn lực thi triển chỉ sợ tiêu hao rất lớn, nhưng mà hiện nay tại thế giới này, khả năng nàng phát huy đã bị hạn chế. Như vậy rất có thể nàng có khả năng thi triển mấy lần. Mỗi lần như vậy, chính mình chẳng phải là rơi vào tình huống rất xấu? Chỉ có thể chạy trốn ?

Cho nên, sau khi chính mình đối kháng được lần này đây thì nhất định phải tiến vào trong trận pháp. Như vậy, chính mình trước tiên cứ thu thập Mã Đinh rồi hãy nói sau.

Ở trong trận pháp, muốn thu thập Mã Đinh lại rất dễ dàng. Mặc dù không phải ở trong trận pháp, muốn thu thập tên kia thì cũng là chuyện dễ dàng , hắn đâu phải khó chơi như Lộ Ti này.

Mắt thấy đạo đường cong sẽ đánh trúng đầu Dương Lỗi , Dương Lỗi lại vẫn mặt không đổi sắc, trong miệng nói nhỏ:

- Vô địch bảo vệ.

Kỹ năng này vừa mở ra, quanh thân Dương Lỗi liền được một tầng quầng sáng nhàn nhạt bảo vệ. Vầng sáng của đạo đường cong kia công kích ở trên quầng sáng , đúng là không có tác dụng chút nào , chẳng qua là khiến cho quầng sáng kia dập dờn một phen mà thôi.

Thật giống như là ném một viên hòn đá nhỏ vào trong biển khơi vô biên vô hạn, nó không hề gây ra sóng gió, không có một chút ảnh hưởng nào .

Điều này làm cho Lộ Ti kinh ngạc không thôi. Vốn nàng có trăm phần trăm nắm chắc, lần này đây sẽ giết chết được Dương Lỗi, nhưng mà thật không ngờ nó lại liền bị chặn dễ dàng như vậy .

Đây chính là một chiêu mạnh nhất của chính mình , mặc dù đã bị Pháp Tắc Chi Lực áp chế làm cho uy lực của một chiêu này yếu bớt đi rất nhiều, không thể phát huy ra nổi một phần trăm uy năng . Nhưng như thế cũng là cực kỳ khủng bố.

Bởi vì là trên thế giới này, ngay cả Thiên Sứ hai cánh cũng không có đỡ được một kích này. Mặc dù là Thiên Tiên, mặc dù là Thiên Sứ hai cánh , cũng tuyệt đối không có khả năng ngăn cản dễ dàng như thế. Vậy mà hiện nay hắn cũng đã chặn được, khiến cho Lộ Ti làm sao dám tin tưởng?

Điều này quả thực rất khó có thể tin nổi .

Chiêu thức như vậy, tại Thiên Sứ Giới chính mình vẻn vẹn có khả năng sử dụng hai lần. Mà ở chỗ này, tiêu hao năng lượng trong cơ thể không lớn, nhưng mà cũng lại chỉ có thể thi triển hai lần. Đó cũng không phải vấn đề năng lượng tiêu hao, mà là tinh thần lực bị tiêu hao rất lớn .

- Một chiêu này không tồi, đáng tiếc, đáng tiếc gặp phải ta.

Lúc bắt đầu Dương Lỗi còn có chút căng thẳng, nhưng rồi sau khi công kích qua đi, hắn đã phát hiện, vô địch bảo vệ này thật là vô địch , phòng ngự quá ư mạnh mẽ . Một chiêu công kích khủng bố như vậy bên trên bề mặt, lại không có một chút cảm giác nào, không hổ là danh tiếng vô địch.

Tiến vào trong trận pháp, Dương Lỗi như cá gặp nước, trận pháp hoàn toàn nằm trong sự khống chế của Dương Lỗi , hắn rất dễ dàng liền cảm giác được khí tức của Mã Đinh .

U£Vu G\yỀjX £¨·I ¦}njX ¦}Òj p\¾qu

Lộ Ti thấy Dương Lỗi lại tiến vào trong trận pháp, thì tức tối không còn gì hơn được. Mặc dù phẫn nộ, nhưng nàng cũng không dám dễ dàng xông vào trong trận pháp. Trận pháp này thật sự quỷ dị , nàng cũng

không dám thử nghiệm.

Mà vào lúc Lộ Ti đang tức giận , Hàn đã bất tri bất giác liền xông vào trong trận pháp. Bởi vì Hàn biết, nếu như cứ ở bên ngoài , chính mình khẳng định là không đánh lại được Lộ Ti, nên chỉ có một con đường chết . Còn sau khi vào trận pháp , lão phải nhờ vào Dương Lỗi trợ giúp chính mình .

Đến lúc Hàn tiến vào trận pháp , những người tu luyện phương tây mới phát hiện ra.

- Đại nhân, không tốt, cái tên đầu trọc kia cũng đã tiến vào bên trong trận.

Một nam nhân vội nói.

- Một lũ vô dụng.

Lộ Ti vừa nghe thì tức không thể hơn được, một đám người đông như vậy lại cũng không có cản được tên đầu trọc kia, khiến cho tâm tình nàng lúc trước đã tức giận, trở nên càng phẫn nộ hơn.

Cánh tay thon thả vung lên, một đám người trong nháy mắt bị nàng ném xuống trên mặt đất. Khóe miệng mọi người đều thấy ứa vết máu, nhưng mà đối mặt với sự phẫn nộ của Lộ Ti, bọn họ ai nấy đều cũng không dám nói.

Nhưng mà Lộ Ti cũng không có cách nào. Hiện nay người đã đi vào, hối hận cũng không có tác dụng.

Nhìn đám phế vật này, Lộ Ti suy nghĩ một chút định sai khiến bọn họ đi vào. Dầu gì thì đó cũng là biện pháp không tồi . Nếu có thể để cho bọn họ thay thế Mã Đinh ra ngoài thì đó cũng đã là đáng giá .

Mã Đinh là người đi theo mình từ Thiên Sứ Giới xuống, tu vi mặc dù cũng phải chịu áp chế, nhưng mà Mã Đinh ít nhất có khả năng biết rõ ràng tâm tư của mình. Không giống một bang Tát Đán ma vương này, toàn là phế vật như vậy .

- Đại nhân. . .

Hắn còn chưa nói xong, liền bị Lộ Ti cắt đứt:

- Được rồi, các ngươi hiện tại đi vào trong trận, mang Mã Đinh ra ngoài cho ta . Như vậy ta sẽ cho các ngươi một chút chỗ tốt, khiến cho tu luyện của các ngươi lại tiến một tầng, còn có thể ỗi người các ngươi chọn lựa một kiện vũ khí thích hợp.

Vừa nghe được những lời này, mọi người đều là hưng phấn không thôi. Vũ khí, tu vi, đây đều là thứ bọn họ rất muốn, nhất là vũ khí. Làm thiên sứ thượng giới, vũ khí mà ngài đưa ra há phải là vật phàm sao?

Mặc dù trong mắt bọn họ không tính là cái gì, chẳng qua là một chút hàng hóa bình thường mà thôi. Nhưng đối với phàm nhân bình thường mà nói, đó tuyệt đối là thần binh lợi khí , có khả năng nâng cao sức chiến đấu của bản thân lên một mức lớn . Thậm chí nó còn có khả năng trợ giúp tu luyện, đây là thứ chỉ nhờ may mắn mà có được.

- Vâng .

Nói xong bọn họ vội vàng hướng tới Hoàng Thành, xông vào bên trong Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận kia.

...

Lại nói, lúc này Dương Lỗi đã đi tới trước mặt Mã Đinh. Mã Đinh này là Thiên Sứ hai cánh , tính cho đầy đủ thì tu vi cũng là phi thường không tầm thường. Nếu như đánh nhau đích thực, mặc dù là hàng chục Dương Lỗi cũng sẽ không phải là đối thủ của hắn.

Nhưng vấn đề mấu chốt là, hiện tại cũng không phải đang ở Thiên Sứ Giới, cũng không phải Tu Chân Giới. Cho nên, tu vi của Mã Đinh là đã bị hạn chế, nên hắn cũng không thể phát huy ra được một phần mười tu vi .

Hơn nữa đã bị trận pháp hạn chế, lúc này thực lực của Mã Đinh nhiều nhất cũng chỉ có cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương , ngay cả tu vi Bát Quái Ngưng Thần cũng không có.

Hơn nữa trong khoảng thời gian này, hắn điên cuồng công kích mà cũng không thể đi ra khỏi trận pháp này, phá bỏ địa phương quỷ quái có tính năng trói buộc này. Điều đó khiến cho Mã Đinh cảm thấy thể xác và tinh thần đều mỏi mệt.

Thời gian Mã Đinh đi theo Lộ Ti thật sự cũng không coi là ngắn, cũng từng Nam chinh Bắc chiến cùng với nàng . Đương nhiên đã từng gặp phải trận pháp thì cũng có, nhưng vấn đề là, mỗi lần gặp phải trận pháp, đều là Lộ Ti dùng lực mạnh mẽ phá vỡ . Ngay cả Lộ Ti đối với trận pháp phương đông cũng là hoàn toàn không biết gì cả, còn chính hắn liền càng đừng nói nữa .

Cho nên bị nhốt trong trận pháp này, Mã Đinh căn bản là đành chịu bó tay, không có một chút biện pháp. Hắn cũng chỉ sử dụng thủ đoạn Bạo Lực, nhưng chuyện thường thường không đơn giản như trong tưởng tượng vậy.

Nếu muốn phá vỡ trận pháp, thủ đoạn dùng Bạo Lực cũng không thể thành công. Chính mình đã xuất ra năng lực toàn thân , một kích mạnh nhất cũng không thể phá bỏ cục diện bế tắc. Cho nên, sau mấy lần thí nghiệm, Mã Đinh cũng đành từ bỏ .

Lúc này Mã Đinh cực kì hối hận, hối hận tại sao mình lại kích động như vậy , tại sao không chút nghĩ ngợi liền xông đi vào trong trận.

Hắn cũng hối hận, nếu như chính mình lần này đây không phải vì muốn được chút món lợi mà đi theo Lộ Ti xuống hạ giới , vậy thì cũng sẽ không xuất hiện kết quả như vậy .

Chính mình tại Thiên Sứ Giới, nhàn nhã bao nhiêu, thoải mái bao nhiêu, nay đi tới thế giới nho nhỏ này, linh khí loãng không nói, tu vi vẫn còn bị áp chế. Và rồi lại chịu nguy hiểm bị nhốt ở trong trận pháp quỉ quái này, cho nên lúc này tâm tình Mã Đinh là cực kì khó chịu.

- Thật tốt a, không nghĩ tới ngươi vẫn còn rất nhàn nhã.

Lúc này âm thanh của Dương Lỗi truyền tới bên tai Mã Đinh , khiến cho Mã Đinh bị dọa đến hoảng sợ. Hắn vội vàng chấn chỉnh tư thế, làm tốt việc chuẩn bị chiến đấu, thần sắc cực kì căng thẳng, hàng mi có hơi nhăn lại.

- Là ai? Đi ra, đi ra cho ta.

Mã Đinh mở miệng hô.

Nhìn vẻ căng thẳng kia của Mã Đinh , Dương Lỗi nhẹ nhàng cười một tiếng tràn đầy khinh thường. Nhưng mà Dương Lỗi cũng không cứ như vậy xuất hiện, mà là nói với vẻ tràn đầy hứng thú:

- Thiên sứ sao? Nhìn biểu hiện hiện tại của ngươi , thật sự là kém cỏi a. Ta xem thiên thỉ (bãi phân giời) vẫn còn không khác lắm, ha ha. . . Ha ha. . .

Mã Đinh nổi giận, làm một thiên sứ, một thiên sứ chiến đấu mà lại bị làm nhục như vậy , hỏi hắn làm sao có thể chịu đựng được. Sự tôn nghiêm của chính mình là không thể bị làm nhục, cho nên Mã Đinh phẫn nộ, cây thương kỵ sĩ trong tay đâm loạn mọi nơi khiến cho kình khí nổi lên bốn phía.

Con Độc Giác Mã mà hắn cưỡi cũng ngửa đầu gầm rống, tựa hồ cảm nhận được cơn tức giận trong lòng chủ nhân .

Nhìn dáng vẻ con Độc Giác Mã trắng tinh mà Mã Đinh cưỡi này, Dương Lỗi không thể không thừa nhận. Người nầy có vóc người có lẽ cực kì điển trai, nếu như là rơi vào Địa Cầu thế kỷ hai mươi mốt thì không biết sẽ làm mê hoặc bao nhiêu cô gái xinh đẹp.

Nhưng mà phối hợp thế này, hơn nữa lúc này hắn phẫn nộ mà lại đầy vẻ bối rối thì cũng lại có vẻ cực kỳ buồn cười. Nhất là điệu bộ của hắn không hề mục đích cứ vung cây thương kỵ sĩ mà đâm loạn.

Bởi Dương Lỗi xem ra, người nầy chính là một tên ngốc , so với một con heo ngốc tựa hồ cũng không mạnh hơn bao nhiêu. Thậm chí, nói hắn là heo cũng đã có chút nhẹ tay . Đương nhiên đây là chính ý nghĩ trong lòng của bản thân Dương Lỗi.

U£Uu G\ʏỀjX £¨oI g «Q̄j dæh i Dz ¦9j [Âju ros

Cho nên đối với Mã Đinh này, Dương Lỗi căn bản không thèm để ý. Thậm chí Dương Lỗi có tự tin, mặc dù là tại Thiên Sứ Giới mà đối phó người nầy thì cũng không phải việc gì khó.

Cũng không biết làm sao Lộ Ti kia lại coi trọng một kẻ thủ hạ ngu xuẩn như vậy. Lộ Ti kia tựa hồ vẫn còn có chút năng lực, có đầu não, diện mạo cũng khá, đáng tiếc ! Trong lòng Dương Lỗi thở dài một tiếng, có lẽ đây là ý muốn sở hữu của nam nhân , đối với điều này, Dương Lỗi dĩ nhiên có một tia ghen tuông. Bất quá chính bản thân hắn không hề cảm nhận được mà thôi.

Nam nhân đều là háo sắc. Mặc dù là những nam nhân chuyên tình, kỳ thật là ai cũng háo sắc. Nếu như không ham nữ sắc , như vậy hắn cũng không là nam nhân .

Đương nhiên cũng có chút trường hợp đặc biệt, nhưng đó là rất ít. Mà những nam nhân thật là tốt này, không háo sắc, nam nhân một lòng một dạ chuyên tình, kỳ thật sâu trong nội tâm cũng là có một tia tình cảm kia. Chẳng qua là không hề biểu lộ ra mà thôi.

Về phần những ai khoe khoang chính mình là nam nhân tốt, là nam nhân một lòng đối với tình cảm , kỳ thật là không đáng tin nhất. Khoe khoang chính mình như vậy, kỳ thật chính là để che dấu thói háo sắc rung động ở sâu trong nội tâm mà thôi.

- Ra đây, đi ra cho ta. Đừng để ta phải tìm .

Mã Đinh nổi giận quát lớn, hắn giống như một con sư tử đang tức giận mà điên cuồng gào thét.

Dương Lỗi đứng một bên, trái lại rất vui vẻ. Người nầy quá kém, cảnh giới kém như vậy, dễ dàng để cho chính mình chọc giận như thế , không biết làm thế nào mà hắn tu luyện đến được cấp độ kia.

- Là nam nhân thì ra đây, ra đây đánh một trận với ta, để cho ta giết chết ngươi, giết chết ngươi!

Nam nhân, lại đề cập đến vấn đề này, Dương Lỗi không khỏi lạnh lùng cười một tiếng. Thật sự là muốn chết, vốn đang định để hắn sống thêm một chút thời gian, không nghĩ tới hắn lại không biết niềm vui như vậy mà muốn tự tìm tử lộ.

Thân hình Dương Lỗi trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt Mã Đinh, trường đao trong tay lại xuất hiện lần nữa.

- Ngươi chính là kẻ vừa mới lên tiếng kia ?

Mã Đinh nhìn Dương Lỗi đột nhiên xuất hiện mà nổi giận đùng đùng, hắn lớn tiếng chất vấn .

- Không sai, chính là ta, nếu ngươi muốn tìm chết, như vậy ta liền tiễn ngươi một đoạn đường.

Dương Lỗi vừa nói vừa nhẹ nhàng xoay trường đao . Thân đao phát ra âm thanh “Ong ong” , tựa hồ nó cũng cảm thấy hưng phấn .

- Giết ta, ha ha, buồn cười, ngươi lại muốn giết chết ta. Hừ, ngươi mới không biết sống chết, một Võ Giả chỉ mới cấp bậc Luyện Cương mà thôi.

Lúc này Mã Đinh, đã quên hết sạch, ngay cả chuyện chính mình đang bị nhốt trong trận pháp hắn cũng đều quên .

Hiện nay chỉ là một Võ Giả nho nhỏ cấp bậc Luyện Cương mà thôi, sao có thể lớn lối không biết xấu hổ như thế . Phải biết rằng, trong mấy lần đại chiến tại Thiên Sứ Giới và Tiên Giới , chính mình đã giết chết Võ Giả có tu vi là cảnh giới Luyện Cương, quả thực có thể nói là vô số kể.

- Rất nực cười sao?

Dương Lỗi lạnh lùng nhìn hắn

- Chờ một chút, ngươi liền không cười nổi .

Vừa nói, đao ở trong tay Dương Lỗi đã chĩa ra phía trước. Tay cầm thanh đao, trong nháy mắt đã chém tới. Phong Ẩn Đao vẽ ra một tia sáng trắng chói mắt, tia sáng trắng đó tức thì hướng tới Mã Đinh .

- Sát.

Nhìn thấy Dương Lỗi đã động thủ tiến công, Mã Đinh cũng vung lên vũ khí của mình. Trường thương đâm một nhát làm xuất ra một đóa thương hoa, nó hướng tới chỗ Dương Lỗi để nghênh đón đao mang bổ ra .

Thấy tình huống này, Dương Lỗi không khỏi cười lạnh một tiếng:

- Ánh sáng đom đóm làm sao dám sánh cùng ánh trăng sáng ngời ngời!

Dứt lời, Dương Lỗi lại lần nữa phát huy ra một đao.

Một đạo đao mang liền đuổi theo cái trước, một đao này có lực lượng mạnh hơn, tốc độ nhanh hơn. Khoảng cách thời gian giữa hai đao cũng không lâu, hơn nữa một đao đầu tiên là Dương Lỗi cố ý làm bộ, căn bản là không có xuất ra bao nhiêu lực lượng. Còn một đao thứ hai mới là sát chiêu đích thực.

Mã Đinh vừa nhìn, cảm giác được có hơi không ổn. Mã Đinh dù sao cũng là Thiên Sứ hai cánh , mặc dù từ Thiên Sứ Giới đi tới thế giới này thì tu vi bị chế trụ , nhưng mà tinh thần lực và nhãn lực lại không hề bị áp chế nên vẫn tồn tại.

Vì thế hắn thấy Dương Lỗi lại lần nữa đánh ra một đao, hắn liền biết rõ ràng, một đao kia chỉ sợ là có điều huyền diệu rất lớn ẩn giấu ở bên trong. Mã Đinh mặc dù phẫn nộ, nhưng từ lúc bắt đầu chiến đấu thì lại cũng không phải mãng phu bình thường, chỉ biết đấu đá lung tung.

Nếu như hắn có tính cách như vậy, e rằng đã sớm chết trận trong đại chiến tại Tiên Giới .Sở dĩ có thể sống sót, Mã Đinh chính là dựa vào sức quan sát nhạy cảm kia.

Trước đây hắn phẫn nộ, đó là bởi vì trong trận pháp, suốt thời gian dài như vậy mà cũng không có một chút tiến triển, không hề tìm được bất cứ biện pháp gì, cho nên hắn có hơi lo âu.

Hơn nữa Dương Lỗi vừa kích động khiến hắn liền có hơi mất đi sự khống chế, đương nhiên cũng còn bởi tính tình chính hắn vừa rồi còn có chút nóng nảy, đó cũng là một phần nguyên nhân trong đó . Nhưng mà một khi tiến vào trạng thái chiến đấu, bản thân loại lực quan sát nhạy cảm này lúc nào cũng có thể tùy thời biểu hiện ra ngoài .

Một đao kia của Dương Lỗi đúng là huyền diệu mà người bình thường căn bản không thấy rõ lắm, nhất là Mã Đinh.

Dương Lỗi cực kì có tự tin, sự tự tin rằng điều huyền diệu của một đao kia thì Mã Đinh hắn tuyệt không có khả năng nhìn ra được. Ở trên thế giới này, trừ Pháp Hải ra, cùng với nhân vật thần bí bị phong ấn ra thì tuyệt đối không ai đó có thể thấy được sự huyền diệu trong một chiêu này của chính mình .

Mã Đinh cũng lại ra tay lần nữa , đôi cánh trắng tinh kia vỗ mạnh một cái, cây thương kỵ sĩ trong tay nhảy múa lần thứ hai phảng phất như có mấy chục cánh tay . Có thể thấy được nó múa vù vù với tốc độ nhanh hơn nhiều .

Nhưng chỉ vẻn vẹn sau một phần năm hô hấp, Mã Đinh thu lại cây thương mà đứng thẳng, thương ảnh đầy trời kia biến mất không thấy tăm tích đâu nữa.

Mà thay vào đó chính là một điểm sáng màu vàng . Điểm sáng này dùng tốc độ cực nhanh để bổ ra đao mang công kích về hướng tới Dương Lỗi .

Dương Lỗi nhìn thấy tình huống này cũng là giật mình không thôi. Ở trong điểm sáng màu vàng kia ẩn chứa năng lượng rất lớn, tuyệt đối là có khả năng so sánh với một kích toàn lực của cường giả cấp bậc Ngưng Thần .

Hơn nữa điều khiến cho Dương Lỗi càng kinh ngạc hơn không phải điểm này. Một Thiên Sứ hai cánh bị áp chế tu vi mà có thể phát ra một kích toàn lực tương đương cường giả cấp bậc Ngưng Thần , như vậy là tịnh không có khả năng.

Mấu chốt nhất chính là, Dương Lỗi là người khống chế thế giới này nên hắn phát hiện, lực lượng của điểm sáng này lại không sợ hãi qui luật lực lượng của mình. Nói cách khác, chính mình vô phương trói buộc điểm sáng màu vàng này, có thể thấy được một kích này là cực kì quỷ dị.

U££u G\ʏỀjX £¨©I g «Q̄j dæh i𝔻 ¦9j [Âju r©s

Nếu như một khi không phù hợp, nếu như một đao kia của chính mình mà vô phương ngăn cản , như vậy chính mình nhất định phải tránh né một kích này. Cho nên, vào lúc này Dương Lỗi liền lợi dụng lực lượng của trận pháp, để khiến cho chính mình trong nháy mắt rời đi một khoảng cách.

Đương nhiên ở trong nháy mắt ngắn ngủi này, một đạo đao mang và thương hoa của một kích kia đã va đập vào nhau dữ dội . Rồi đến đao mang tiếp theo và điểm sáng màu vàng kia cũng không cam yếu thế, trong nháy mắt cũng nghênh đón nhau .

Dương Lỗi buồn bực, chính mình tung ra một chiêu thuộc dạng sát chiêu này, đó là chính mình sử dụng Pháp Tắc Chi Lực. Nó khiến ột đao kia, đích thực chỉ có lực đạo không một tiếng động xen lẫn trong đao mang phía trước. Nhìn thấy đao mang trắng xóa kia, thế nhưng là chỉ có hình dáng mà thôi, chẳng qua là làm bộ làm dáng.

Trong nháy mắt va chạm lập tức phát ra những tiếng nổ "Rầm rầm rầm."

Những tia lửa bắn ra bốn phía, năng lượng dữ tợn kia đột nhiên nổ tung kéo theo những âm thanh đinh tai nhức óc.

Chỉ có điều là đang trong trận pháp, uy lực của Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận tuyệt đối là khủng bố.

Không hổ là Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận, công kích như vậy, vụ nổ điên cuồng thịnh nộ như vậy với năng lượng vô phương khống chế , nhưng ở bên trong Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận lại vẫn không gây ra nổi bất kì sóng gió nào. Chẳng qua chỉ là xao động trong nháy mắt mà thôi, rồi tất cả mây khói trước đây đều tan đi, lần thứ hai lại khôi phục sự yên tĩnh.

Dương Lỗi bởi vì kịp thời tránh né, hơn nữa hơn nữa có trận pháp ngăn trởnên căn bản là không hề bị bất cứ thương tổn gì.

Thế nhưng mà Mã Đinh lại không giống , hắn cũng không có vận khí tốt như vậy. Không có trận pháp bảo vệ, cho nên đại bộ phận kình khí do công kích lần này đây sinh ra đều hướng tới hắn mà nện .

Đương nhiên làm một Thiên Sứ hai cánh , có thể nói là một trong những cánh tay đắc lực của Lộ Ti, nên trang bị trên người đương nhiên cũng không hề kém. Không giống như những người tu luyện phương tây bình thường trước đây , đều là thủy hóa, loại khôi giáp kỵ sĩ mà hắn mặc chính là hàng thật giá thật. Có thể đem so với Tiên Khí, kỳ thật nó chính là cùng một đẳng cấp với Tiên Khí .

Bộ khôi giáp này đã triệt tiêu đại bộ phận lực đạo cho hắn, nhưng kình khí cũng vẫn khiến cho hắn bị thương.

Lúc này Mã Đinh có vẻ hơi chật vật, khóe miệng ri rỉ một vết máu vàng vàng, nhưng ánh mắt lại vẫn lấp lánh hữu thần, thật giống như con cọp đang nhìn chằm chằm vào con mồi của mình .

- Cái đồ nhân loại thoái hóa nhà ngươi, lại khiến cho ta bị thương. Khiến cho ta bị thương thì không thể tha thứ, quả thực là không thể tha thứ. Ta phải xé xác nhà ngươi , hoàn toàn xé nát rơi rụng.

Mã Đinh lau một vệt huyết dịch trên khóe miệng , diện mạo trở nên cực kì hung ác, giọng điệu cực kỳ càn rỡ.

Ở trong mắt hắn, Dương Lỗi mặc dù có tu vi đạt tới cảnh giới Thất Tinh Luyện Cương , nhưng mà hắn nghĩ chính mình là một Thiên Sứ hai cánh , mà tu vi Dương Lỗi so sánh cùng hắn thì quả thực là cách biệt một trời.

Ở trong lòng hắn, Dương Lỗi chẳng qua là một tồn tại như con kiến hôi . Thử nghĩ, nếu như bản thân ngươi là người cường đại , lại bị một con kiến hôi không đáng để mắt tới chút nào, nhẹ nhàng miết một cái liền có khả năng bóp chết , bị con kiến này làm cho bị thương, vậy ngươi phải có suy nghĩ như thế nào ?

Phẫn nộ, khẳng định là cực kỳ phẫn nộ.

Lúc này tình huống của Mã Đinh liền là như vậy.

Dương Lỗi nghe vậy thì cũng cười ha ha, hắn nhìn Mã Đinh với ánh mắt hoàn toàn xem thường.

- Ngươi. . . Không xong rồi, quá yếu, một đống phân mà thôi.

Dương Lỗi lại lên tiếng kích động hắn .

- A. . . A. . . A. . .

Cây thương kỵ sĩ trong tay Mã Đinh lóe ra không chừng, con Độc Giác Mã dưới thân cũng đã bị thương.Mặc dù nó vẫn có khả năng hành động, nhưng dù sao so với trước đây thì phải chậm hơn một chút . Mã Đinh, cự kì nổi giận , nhưng cũng bận tâm đến đồng bọn của mình. Hắn thu con Độc Giác Mã kia vào trong cơ thể của mình.

- Sát. . . Sát. . . Sát. . .

Lúc này ánh mắt của Mã Đinh đã trở nên đỏ đòng đọc, cả người đã nổi giận như vậy . Hắn điên cuồng thiêu đốt lực lượng của bản thân, cả người đều tựa hồ muốn bốc cháy lên . Hắn tỏa ra ánh sáng mãnh liệt , thật giống một vầng thái dương loại nhỏ .

Dương Lỗi cười lạnh không thôi, tình huống trước mắt, nhìn như khí thế oai phong lẫm liệt, nhưng kì thực, là bên ngoài mạnh bên trong yếu.

Mà dưới vẻ rực rỡ bề ngoài này, lực lượng đích thực bên trong đã bị qui luật hạn chế . Nên mạnh nhất, hắn cũng vẻn vẹn chỉ có khả năng phát huy ra nổi lực lượng Bát Quái Ngưng Thần mà thôi. So với một chiêu trước đây , phỏng đoán chỉ hơi mạnh hơn một chút.

Cho nên Dương Lỗi tuyệt không lo lắng, một chiêu vừa rồi khiến cho Dương Lỗi đã có được đánh giá đối với thực lực hiện tại của mình, đương nhiên còn có cả thực lực của Mã Đinh . Chỉ cần thi triển Phong Đao Thất Sát trong Ngũ Sát hợp nhất, vậy tuyệt đối liền không có bất cứ vấn đề gì .

Nếu mà giết chết Mã Đinh này, chính mình sẽ có phần thưởng gì? Mã Đinh hiện tại có thể xem như Thiên Sứ hai cánh , cũng chẳng khác nào là tương đương với Thiên Tiên. Thiên Tiên này, so với cường giả Cửu Cực Tạo Hóa thì còn cao hơn một cấp bậc.

Như vậy nếu sau khi giét chết được hắn, thì sẽ thu hoạch được bao nhiêu Nguyên Khí Trị đây?

Đó chẳng phải là mười vạn vạn ức Nguyên Khí Trị? Nhiều Nguyên Khí Trị như vậy thực sự có thể làm cho tu vi của chính mình đạt tới cấp bậc Tạo Hóa , điều này quả là quá sung sướng.

Bởi vì chính mình hiện tại đang là cấp bậc Luyện Cương, hơn nữa mặc dù là chờ sau khi hết một ngày , tu vi của chính mình sẽ lại rơi xuống. Nhưng nhiều Nguyên Khí Trị như vậy , ít nhất cũng có thể khiến cho chính mình đích thực đạt tới cấp bậc Luyện Cương chứ?

Cho nên, lúc này Dương Lỗi nhìn Mã Đinh thật giống như là một con sói đói bụng mấy ngày mấy đêm đang nhìn một con dê béo , cơ hồ ngay cả nước bọt đều phải ứa ra khỏi miệng .

Cho nên Dương Lỗi giơ lên Phong Ẩn Đao, ánh mắt có hơi nheo lại. Chân phải hơi hướng phía trước bước ra một bước, tiếp theo chân trái cùng phát lực, hắn há miệng chợt quát một tiếng:

- Phong Đao Thất Sát, Ngũ Sát hợp nhất, nổ đi, nổ cho ta , nổ mạnh đi. . .

Phong Ẩn Đao trong tay Dương Lỗi trong nháy mắt bổ ra một đạo đao mang dài mấy thước . Một đạo đao mang này so với đạo trước đây , thì một đao kia có uy lực mạnh hơn nhiều lắm.

Ngay cả không khí chung quanh đều phẳng phất đã bị ngưng đọng. Đao mang lướt qua chỗ nào, trong nháy mắt nơi đó biến thành chân không. Một chiêu này, tựa hồ làm ngay cả không gian chung quanh đều phải

bị nghiền nát , từ bên tai truyền đến âm thanh tiếng thủy tinh bị nghiền nát , bốn phía xuất hiện từng đạo vết rạn trắng lóa.

U£¢u G\yỀjX £¨¨I ¦ \ÂjXu

Mã Đinh nổi cơn điên, tựa hồ hắn cũng cảm giác đang bị uy hiếp nên thân hình ngừng lại một chút.

Nhưng lập tức hắn liền bị lửa giận làm mất phương hướng. Lúc này hắn đã hoàn toàn mê muội, chỉ nghĩ sẽ không tiếc tất cả vốn liếng, để nhanh chóng giết chết kẻ có gan miệt thị sự uy nghiêm của chính mình.

Trường thương tỏa ra ánh sáng vàng chói rồi đột nhiên bùng phát ra ngoài. Nó đâm thẳng đằng trước về hướng tới Dương Lỗi, rất nhanh mà trực diện. Với lực lượng cực kì cứng rắn mạnh mẽ dũng mãnh, một kích này ngưng tụ được lực lượng mạnh nhất của hắn có thể phát huy ra tại thế giới này .

- Rầm rầm rầm.

Hai cỗ lực lượng hùng mạnh va chạm chung một chỗ, làm cho cả mặt đất đều bị chấn động theo. Mặc dù là ở trong Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này, thì cả mặt đất cũng bị nện lõm xuống một cái hố thật lớn .

Bụi đất tung bay khắp nơi, chúng hình thành một đám mây nấm thật lớn . Thế nhưng người ở ngoài trận pháp lại căn bản không thấy được . Chỉ có Dương Lỗi khống chế trận pháp, lại dùng thêm Chân Thực Ưng Nhãn nên mới có thể thấy rõ ràng, thật sự là nhìn thấy rõ ràng tình hình thực tế của lần va chạm này.

Một kích này, oai phong lẫm liệt vô cùng, chính bản thân Dương Lỗi cũng bị lực lượng dũng mãnh kia phản chấn, nện cho bị thương. Nhưng mà còn tịnh không có gì đáng ngại. Hiện nay Dương Lỗi đã tu luyện Kim Cương Bất Hoại Thần Công, khiến cho thân thể hắn trở nên cực kỳ cường đại. Một chút lực phản chấn này tự nhiên sẽ không tạo thành thương tổn quá lớn cho hắn.

Mà Mã Đinh thì liền thảm . Hắn mặc dù là Thiên Sứ hai cánh , tu vi bản thân cực kỳ dũng mãnh, nhưng thực lực ở trên thế giới này đã bị áp chế, căn bản không phát huy ra ngoài nổi.

Thân thể hắn cũng không được dũng mãnh như Dương Lỗi , có khả năng không thèm để ý công kích từ cảnh giới Luyện Cương trở xuống. Mặc dù nói, áo giáp kỵ sĩ trên người có khả năng ngăn cản một bộ phận công kích, nhưng mà công kích của Dương Lỗi là dễ dàng đón nhận như vậy sao?

Đáp án là phủ định. Ở trong thế giới này , Dương Lỗi là chủ nhân thế giới Mộng Huyễn, một kích này được Dương Lỗi gia nhập Pháp Tắc Chi Lực, lực lượng của qui luật hệ Không Gian, cho nên mặc dù áo giáp của Mã Đinh đã chặn được một bộ phận công kích, nhưng một bộ phận trong đó cũng hoàn toàn thật sự rơi trên người của hắn, hơn nữa còn vào đúng vị trí trái tim .

Không hề nghe được Hệ Thống nhắc nhở nên Dương Lỗi biết, tiểu tử này còn chưa chết. Cho nên, Dương Lỗi vội vàng ăn vào một viên Cấp Tốc Khôi Phục Đan, khiến cho những nơi vốn đang bị thương được khôi phục rồi hãy nói sau.

Tiếp theo hắn đang chuẩn bị lợi dụng Phong Ẩn Đao để giáng trở lại một kích. Có điều hắn nhìn lại một chút, Phong Ẩn Đao mặc dù dũng mãnh, nhưng dù sao cấp bậc quá thấp. Một kích vừa rồi khiến cho Phong Ẩn Đao bị tổn thương nhỏ, dưới tình huống bất đắc dĩ, Dương Lỗi không thể làm gì khác hơn là thu hồi Phong Ẩn Đao lại, rồi tính toán xuất ra Hổ Phách Đao.

Hổ Phách Đao vốn cường đại, đó là điều không thể nghi ngờ. Có điều bởi vì chính bản thân Dương Lỗi căn bản là vô phương phát huy ra hết uy lực của Hổ Phách Đao , cho nên, từ khi Dương Lỗi có được Hổ Phách Đao tới nay, căn bản là chưa hề sử dụng nó.

Thế nhưng mà hiện tại, Phong Ẩn Đao bị hao tổn, không có vũ khí thích hợp khác, cho nên hắn chỉ có thể lấy ra Hổ Phách Đao .

Hổ Phách Đao vừa ra, lập tức một sát khí mùi máu tanh tưởi tràn ngập xuất lai, khiến cho Dương Lỗi khẽ nhíu mày. Hổ Phách Đao này, chính mình còn chưa thể nắm giữ, nếu như không phải đang ở bên trong thế giới Mộng Huyễn như lúc này , thì chính bản thân Dương Lỗi vẫn còn thật sự không dám dễ dàng sử dụng nó.

- Khụ khụ. . .

Lúc này Mã Đinh đã đứng lên, khôi giáp trên người mặc dù không có bị vỡ tan, nhưng cũng mất đi vẻ sáng bóng trước đây .

Cả người hắn không còn có vẻ tiêu sái như vậy, đầu tóc trở nên cực kì xốc xếch, trông thật rối bời. Còn sắc mặt thì tái nhợt, khóe miệng tràn đầy vết máu. Ánh mắt cũng không còn sắc bén như lúc bắt đầu , xem ra cực kì suy yếu.

Mã Đinh thật không ngờ, chính mình lại bị buộc đến tình trạng như vậy. Hơn nữa xem ra, tình huống của đối phương so với chính mình lại tốt hơn quá nhiều, căn bản không có bị thương tổn gì.

Lúc trước hắn cho rằng, Dương Lỗi dưới một chiêu này của mình sẽ bị nện thành mảnh vụn, lại không nghĩ rằng xuất hiện kết cục như vậy. Đối phương căn bản vẫn chưa chết, hơn nữa hình như căn bản là không có bị thương .

Điều này làm cho Mã Đinh cảm thấy sợ hãi , đích thật là cảm thấy sợ hãi . Cho dù là vào lúc đối mặt tiên nhân ở Tiên Giới phương đông thì hắn đều không hề xuất hiện tình trạng như vậy trong lòng, không hề có sợ hãi .

Thế nhưng đối mặt với nam nhân trước mắt này chỉ có tu vi chẳng qua là cấp bậc Luyện Cương, một mực bị chính mình cho là con kiến hôi , thì hắn lại cảm thấy sợ hãi .

Lúc này, Mã Đinh biết, tình huống của mình là bị thương rất nghiêm trọng , căn bản không có bất cứ sức phản kháng nào nếu như đối phương muốn ra tay đối với chính mình .

Hắn thầm nghĩ trong lòng:

- Chẳng lẽ ta hôm nay, sẽ chết ở chỗ này, chết ở trong tay một con kiến hôi ?

- Ngươi không phải rất kiêu ngạo sao? Thiên thỉ (phân trời)đại nhân của ta?

Dương Lỗi mang theo đao, từng bước từng bước đi về hướng tới Mã Đinh .Mỗi một bước đi, Dương Lỗi đều đạp nặng nề lên trên mặt đất. Đây là Dương Lỗi cố ý làm như vậy để gây áp lực cho hắn, khiến cho tâm thần hắn sụp đổ.

Đối phương dù sao cũng là thiên sứ, tu vi mặc dù bị áp chế , nhưng quỷ mới biết liệu hắn có còn có bí pháp thủ đoạn gì nữa hay không.

Mặc dù là đối phương thì người bị thương nặng, đã là kế cận tử vong , nhưng cũng không thể buông lỏng. Sinh tử thường thường đi với nhau trong nháy mắt, một số người đều luôn có khả năng phản kích trong cơn tuyệt vọng của bước đường cùng.

Dương Lỗi nghĩ quả là không sai, Mã Đinh đích đích xác xác là có con bài chưa lật của mình. Nhưng mà với tình huống hiện tại của hắn, nếu như thi triển ra thì đó quả thực chính là muốn chết.

Mã Đinh mặc dù là Thiên Sứ hai cánh , trải qua vô số lần chiến đấu, cũng có thể nói rất là dũng mãnh. Thế nhưng hắn vẫn sợ chết, cho nên dưới tình huống như vậy , Mã Đinh căn bản là không muốn thi triển con bài chưa lật của chính mình, đồng quy vu tận cùng đối phương .

Hơn nữa, mặc dù sử dụng một chiêu kia thì cũng chưa chắc là có thể đủ sức giết chết đối phương, cùng đồng quy vu tận.

Cầu xin tha thứ, như vậy nếu muốn giữu được mạng sống, cũng chỉ có con đường cầu xin tha thứ .

Vứt đi mặt mũi, bỏ qua sự kiêu ngạo trong lòng mình, vứt đi vinh quang tiếp tục làm kỵ sĩ sao? Mã Đinh tự hỏi ở trong lòng.

Nhìn Dương Lỗi mang theo một thanh trường đao khủng bố , trong lòng Mã Đinh không hề do dự nữa , cao ngạo là cái gì? Mặt mũi là cái gì? Vinh quang là cái gì? Tất cả điều này đều là trống rỗng.

U£Pu G\yỀjX £¨VI g «9 gŃj\u ros

Nếu như không có tính mệnh, như vậy cái gì cũng không có . Sinh mệnh mới là quan trọng nhất, chỉ cần có thể còn sống, như vậy cái gì cũng tốt, cái gì cũng có thể trở lại. Đã không có tính mệnh, tất cả đều là giả dối.

- Đừng, tha ta một mạng, cái gì ta đều có thể làm. Ta là thiên sứ, ta có rất nhiều thứ tốt. Ngươi muốn như thế nào, ta liền có khả năng cho ngươi cái đó? Kim tiền, hay là mỹ nữ, ta cũng có thể cho ngươi.

Mã Đinh nhìn Dương Lỗi đang từng bước tới gần, vội vàng mở miệng cầu xin tha thứ .

Dương Lỗi nhìn hắn, trong lòng khinh thường. Tên nầy vừa rồi vẫn còn kiêu ngạo như vậy, nhưng thoáng một cái liền thay đổi, biến thành một con chó cầu xin tha thứ .

- Không muốn chết? Ngươi có lí do gì khiến cho ta không thể giết ngươi . Về phần kim tiền mỹ nữ, ta đây không cần. Ta là Hoa Hạ hoàng đế, vua của một nước, kim tiền mỹ nữ hay là quyền lực, ta đều không cần.

Dương Lỗi đặt Hổ Phách Đao ngang trước mặt, nhìn Mã Đinh mà thản nhiên nói .

Dương Lỗi tuyệt không lo lắng hắn đang trì hoãn thời gian. Mặc dù là hắn có thể khôi phục lần thứ hai, nhưng chính mình cũng có thể dễ dàng thu thập hắn nên căn bản không cần lo lắng cái gì.

Lúc này thứ Dương Lỗi muốn chính là, bản thân mình có thể từ trên người hắn móc ra một điểm gì đó . Mặc dù sau khi giết chết hắn thì sẽ vẫn có cái gì đó rơi ra , nhưng thứ đó chỉ là một chút mấu chốt nhỏ nhoi, còn có rất nhiều thứ cũng sẽ không xuất hiện ra .

Vừa nghe thấy chính mình vẫn còn có cơ hội, Mã Đinh lập tức liền thấy tinh thần tỉnh táo, cơ hội sống sót duy nhất này, nhất định phải nắm bắt được . Kim tiền, mỹ nữ, hắn đều không cần, như vậy chính mình còn có báu vật gì có khả năng cứu mạng đây?

Vũ khí? Trang bị? Đúng rồi, Mã Đinh đột nhiên nhớ ra, chính mình vào lúc giao chiến cùng Tiên Giới phương đông , trong lúc vô tình chiếm được một cái Bạch Ngọc Hồ Lô. Cái Hồ Lô kia tựa hồ là món báu vật rất quí, có điều chính mình cũng không thể sử dụng. Hiện nay, có lẽ có khả năng dùng món đồ này để cứu ình một mạng .

- Ta có một thứ gì đó mà ta nghĩ ngươi nhất định sẽ thích. Đó là một món báu vật mà ta thu được tại Tiên Giới phương đông.

Mã Đinh nhìn Dương Lỗi, trên mặt lộ ra một chút dáng vẻ vui mừng.

- Lấy ra nữa đi, xem một chút có thể lọt vào mắt của ta hay không

Trong lòng Dương Lỗi mặc dù hiếu kì, nhưng mà trên mặt lại không có chút biểu hiện nào

- Nếu như ngươi dám gạt ta, như vậy, hậu quả. . . Ngươi chính là biết đến

- Đương nhiên, nhất định sẽ không để ngươi thất vọng. Ta đã từng thấy chủ nhân của bảo bối kia giết chết vô số Thiên Sứ bốn cánh, thậm chí còn giết chết Thiên Sứ sáu cánh.

Nói tới đây, Mã Đinh đều còn có chút tim đập nhanh, đích xác, người kia rất khủng bố , một cái Hồ Lô nho nhỏ lại giết chết được nhiều người như vậy. Nếu như không phải hắn tự cao tự đại mà rơi vào trong bẫy rập thì hắn vẫn còn không chết.

Vừa nói Mã Đinh xuất ra một món đồ, một cái Bạch Ngọc Hồ Lô xem ra rất bình thường, căn bản không có chỗ kỳ ngộ gì. Đó chính là ngọc thạch phẩm chất cũng không tệ lắm.

Đối với người bình thường mà nói, tuyệt đối là có giá trị liên thành, nhưng với cái nhìn của người tu luyện đích thực thì xem ra Hồ Lô căn bản không có cái gì đáng giá chú ý.

Đương nhiên, Dương Lỗi sẽ không bị bề ngoài làm mê hoặc, báu vật ngọc thạch mà Dương Lỗi đã từng chứng kiến thì có nhiều lắm. Làm vua của một nước, những vật như vậy đương nhiên hắn sẽ không để ý quan tâm đến.

Thế nhưng Dương Lỗi tò mò chính là, vật này thật sự lợi hại như vậy sao? Nếu như có thể đủ sức giết chết Thiên Sứ sáu cánh như hắn nói, như vậy vị tiên nhân kia có tu vi tối thiểu cũng là cấp bậc Kim Tiên , so với Huyền Tiên còn cao hơn một cảnh giới. Đương nhiên thậm chí có khả năng là Thái Ất Kim Tiên thậm chí là Đại La Kim Tiên.

Nói ngắn lại, nếu như chủ nhân Ngọc Hồ Lô là cường đại như thế, vậy thì Ngọc Hồ Lô này khẳng định cũng là phi phàm, ít nhất đều là Tiên Khí.

Mặc dù trên bề ngoài không nhìn ra cái gì, nhưng mà Dương Lỗi không lo lắng. Bởi vì chính mình có Giám Định Thuật, món đồ rốt cuộc như thế nào, chỉ cần chính mình thi triển Giám Định Thuật một phen liền biết ngay, thật là chuyện dễ dàng .

Dương Lỗi cầm Ngọc Hồ Lô ở trong tay, xem xét tường tận bề mặt của Ngọc Hồ Lô .

Ngọc Hồ Lô này so với Hồ Lô bình thường tựa hồ phải nặng hơn, nhưng tính chất, đích đích xác xác là ngọc. Mà bên trong Ngọc Hồ Lô này rốt cuộc có bố trí vật gì vậy thì hắn cũng không nhận ra được, trái lại khiến cho Dương Lỗi khá là có hứng thú.

Từ tình huống này xem ra, Ngọc Hồ Lô này tuyệt đối không phải bình thường. Đương nhiên nếu như trong lời của hắn mà không có câu nào nói dối, như vậy Hồ Lô này tối thiểu cũng là Tiên Khí . Một món Tiên Khí, ở trên thế giới này đúng là tuyệt đối cường đại. Không chỉ có như thế, tại đại lục Sùng Võ, tại Tu Chân Giới, một kiện Tiên Khí dẫu như thế nào cũng là cực kỳ trân quý.

Giám Định Thuật.

- Đinh, xem xét thất bại, cần phải tăng lên độ thuần thục của Giám Định Thuật .

Xem xét thất bại, cái này nằm trong dự liệu của Dương Lỗi . Chỉ cần là cấp bậc Tiên Khí này không phải quá thấp, như vậy chính mình đều không thể giám định ra nổi.

Đương nhiên nếu như có khả năng nhận chủ , như vậy là có thể đủ biết lai lịch của vật này . Nhưng mà hiện tại Dương Lỗi không có khả năng liền thử nghiệm nhận chủ như vậy . Dù sao điều nhân này vẫn còn ở đây .

- Thế nào?

Trong lòng Mã Đinh thật sự căng thẳng, hắn nhìn Dương Lỗi cẩn thận xem xét Ngọc Hồ Lô này mà trong lòng lo lắng. Vạn nhất Dương Lỗi tư lợi bội ước , lại muốn tánh mạng của mình thì chính mình chẳng phải là mệt sao ? Mã Đinh có hơi hối hận, nếu như khiến cho đối phương phát ra lời thề trước rồi đưa đồ thì mới đúng .

- Coi như không tồi, có điều nếu như ngươi cho rằng như vậy liền có khả năng thoát chết thì liền mười phần sai . Vật này, mặc dù cũng là món đồ rất khá, nhưng đối với ta mà nói lại cũng không có tác dụng quá lớn. Bởi vì căn bản là ta không dùng đến, cũng không biết cách sử dụng như thế nào. Một món đồ không thể sử dụng , mặc dù là cường đại tới đâu, dẫu có lợi hại đến đâu thì đó cũng là giả, còn không bằng đổi lấy một thứ kém thiếu chút nhưng khả năng sử dụng lại mạnh hơn một chút .

Dương Lỗi nhìn Mã Đinh mà nói.

Dương Lỗi căn bản là không tính toán tha cho hắn, hơn nữa có nói như thế nào thì hắn cũng là Thiên Sứ hai cánh . Mặc dù là yếu ớt nhất trong thiên sứ , nhưng so với thế giới người tu luyện này mà nói, khẳng định sẽ phải giàu có hơn nhiều lắm, so với những lão gia hỏa tu luyện nhiều năm thì mức độ gom góp cất dấu còn phải hơn rất nhiều.

Nếu mới như vậy liền tha bổng thì đó liền rất đần độn.

U£ku G\yỀjX £¨UI g «9 gŃj\u r©s

Huống chi, đối với Dương Lỗi mà nói, thứ thiếu hụt nhất chính là linh thạch . Mặc dù nói Tiên Giới phương đông và Thiên Sứ Giới phương tây là có khác nhau, nhưng mà linh thạch hẳn là cũng có. Những tài nguyên này tóm lại là như nhau, đương nhiên còn có những báu vật thiên địa thì cũng là như nhau .

Phỏng đoán trên người tiểu tử này hẳn là có không ít, những thứ này còn chưa bắt bí xuất ra thì Dương Lỗi thật đúng là không muốn sẽ giết hắn dễ dàng như thế .

- Ngươi. . . Ngươi. . .

- Ta cái gì ta, nếu ngươi muốn giữ mạng sống, từng đó vốn liếng còn chưa đủ. Đương nhiên, nếu như ngươi không muốn sống , như vậy ta sẽ không để ý. Mặc dù ta rất muốn một chút báu vật của Thiên Sứ Giới, nhưng mà nếu như ngươi không chịu đưa ra thì ta cũng không có cách nào, chỉ còn đưa ngươi đi gặp thượng đế của các ngươi. Đương nhiên có lẽ là đưa ngươi đi gặp Minh Thần.

Dương Lỗi cười nhìn hắn

- A, không đúng, ở chỗ này là phương đông, ngươi chết thì không nhất thiết sẽ tiến vào được Diêm Giới của phương tây các ngươi , mà có lẽ sẽ tiến vào địa phủ phương đông chúng ta . Địa phủ chính là địa phương tốt a, hình pháp nơi đó so với Địa Ngục phương tây các ngươi hẳn là có nhiều thứ thú vị hơn rất nhiều, có lẽ ngươi có thể đi nếm trải thử nghiệm.

- Được rồi, ngươi vẫn còn muốn cái gì? Chỉ cần ta có, liền có khả năng cho ngươi. Nhưng mà ngươi phải thề, lời thề đối với Thượng Đế , nếu như ta cho ngươi, như vậy ngươi sẽ buông tha ta.

Mã Đinh bất đắc dĩ, nhìn Dương Lỗi mà nói.

Dương Lỗi nghe vậy, đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo cười thầm không thôi. Lời thề đối với Thượng Đế , điều này quả thực là quá buồn cười .

Làm một người tu luyện phương đông, hắn lại khiến cho chính mình đi thề đối với Thượng Đế . Đối với người tu luyện phương đông mà nói, lời thề bình thường đều là thề với trời, hoặc là lời thề đối với Tâm Ma .

Đây chính là lời thề Thiên đạo và lời thề Tâm Ma . Hai chủng loại lời thề này là nặng nhất, một khi thề, như vậy nhất định phải tuân thủ, nếu không sẽ bị trời phạt, hoặc là Tâm Ma cắn trả.

Về phần các lời thề khác, thì đều là giả, không có ý nghĩa. Về phần lời thề đối với Thượng Đế , cái đó liền càng buồn cười , đừng nói là một câu thề, coi như là một ngàn câu, một vạn lời thề thì cũng đều không sao cả.

Cho nên Dương Lỗi gật đầu:

- Hảo, chỉ cần ngươi xuất ra món đồ có thể làm cho ta động tâm , như vậy ta liền có khả năng tha cho ngươi một mạng, ta sẽ thề với Thượng Đế .

- Ngươi cứ thề trước đi đã .

Mã Đinh đối với Dương Lỗi vẫn còn có hơi không tin. Dù sao vừa rồi Dương Lỗi đã từng có một lần nói đến tình huống không tính toán gì hết. Cho nên để đảm bảo thuận tiện, Mã Đinh muốn để cho Dương Lỗi thề trước rồi hãy nói sau.

- Không được, ít nhất phải chờ ta thấy món đồ ta muốn mới được.

Dương Lỗi lắc đầu.

- Cũng được, nhưng mà rốt cuộc nhà ngươi muốn cái gì?

Mã Đinh nhìn Dương Lỗi, giọng điệu có hơi hổn hển

- Ta chỉ có một kiện báu vật Tiên Giới phương đông như vậy, cái khác liền đã không có .

- Thứ mà ta muốn có nhất , khẳng định là ngươi có. Đương nhiên mặc dù không phải phương đông, mà là của Thiên Sứ Giới phương tây các ngươi cũng được. Mấy thứ này ngươi nhất định là có.

Dương Lỗi cười híp mắt nói.

- Vật gì vậy? Ngươi nói đi, chỉ cần ta có, ta nhất định lấy ra nữa.

Mã Đinh tuyệt không che dấu chút nào khát vọng giữ được mạng sống của chính mình . Một người, mặc dù là tiên nhân, thiên sứ, cũng đều là sợ chết. Có thể có cơ hội giữ được mạng sống, ai sẽ ngốc rồi đâm đầu đi tìm chết đây?

- Linh thạch, còn có các món báu vật thiên địa linh tinh các loại . Nhưng đừng nói cho ta, ngay cả những thứ này mà ngươi cũng không có a.

Dương Lỗi nhìn hắn mà bảo.

- Linh thạch?

Mã Đinh nghe vậy sửng sốt, tại phương tây thật đúng là không có vật như vậy.

- Không sai.

- Linh thạch ta không biết là cái gì, ta cũng không có. Nhưng mà nếu như ngươi nói báu vật thiên địa linh tinh các loại thì ta chỉ có một chút, không tính là rất nhiều.

Mã Đinh nói

- Nhưng mà ngươi phải thề trước thì ta mới lấy ra nữa cho ngươi xem.

Lần này đây Mã Đinh đã có kinh nghiệm, không muốn lại giẫm lên vết xe đổ. Cho nên, trước khi Dương Lỗi không thề thì hắn không tính toán lấy ra mấy thứ này nữa.

Có thể nhìn ra được, người trước mắt nầy chính là một con quỷ hút máu, hoặc nói là những con Cự Long tham lam.

Tại phương tây, chỉ cần là Cự Long thì đều là tham lam. Một khi bị bọn chúng đánh bại, hoặc là bị chúng bắt , như vậy bọn chúng đều sẽ cướp đi tất cả những món đồ có giá trị trên người của ngươi. So với cường đạo càng đáng hận hơn.

Đương nhiên Cự Long phương tây có thực lực cường đại, đó là không thể nghi ngờ. Một con Cự Long trưởng thành, thực lực của nó đủ sức sánh cùng Thiên Sứ sáu cánh .

- Đương nhiên có khả năng. Về phần linh thạch, phương tây các ngươi không có khả năng không có. Có lẽ, là do tên không giống nhau thôi. Linh thạch chính là Thạch Đầu (hòn đá) có được linh khí, có khả năng dùng để tu luyện. Ví dụ như cái này.

Dương Lỗi xuất ra một quả linh thạch hạ phẩm .

- Ngươi nói về năng lượng thạch a, những thứ này, đích thật là ta có. Nhưng mà trước hết ngươi phải thề, thì ta mới có thể cho ngươi.

Mã Đinh vừa nhìn liền hiểu rõ ràng , khái niệm linh thạch trong miệng hắn chính là năng lượng thạch dùng cho tu luyện. Vạn nhất chính mình đưa đồ ra, hắn lại đổi ý lại muốn giết mình, đó chẳng phải là thiệt thòi quá đáng hay sao. Cho nên phải cẩn thận cho thỏa đáng.

- Ta muốn cực phẩm linh thạch, ngươi có bao nhiêu? Nếu như là có quá ít thì quên đi, ta không thiếu gì .

Dương Lỗi lạnh lùng nhìn hắn mà nói .

- Linh thạch cực phẩm, ừ, ta có khả năng cho ngươi mười vạn miếng.

Mã Đinh suy nghĩ một chút rồi nói .

- Quá ít.

Vừa mới mở miệng chính là mười vạn viên linh thạch cực phẩm, trong lòng Dương Lỗi kinh hoàng. Mười vạn cực phẩm linh thạch, tại đại lục Sùng Võ thì đó là khó có thể tưởng tượng , phỏng đoán trong kho của cả Huyền Cơ Môn cũng không có nhiều đến như vậy .

Mặc dù trong lòng kích động, nhưng Dương Lỗi tịnh không hề biểu hiện ra ngoài. Tên nầy vừa mới mở miệng chính là mười vạn, như vậy linh thạch cực phẩm trong tay của hắn khẳng định không chỉ có ít như vậy , phỏng đoán phải có đến năm mươi vạn , có lẽ có thể lấy được nhiều hơn nữa.

- Mười vạn vẫn còn quá ít? Ngươi. . . Ngươi tại sao không đi cướp đoạt?

Mã Đinh không nghĩ tới khẩu vị người nầy lại lớn như vậy, mười vạn linh thạch cực phẩm đã làm hắn đau đứt ruột đứt gan không thôi. Đây chính là chính mình một phần mười kho tàng của mình a.

Dương Lỗi nghe vậy cười cười, Hổ Phách Đao trong tay quơ quơ:

- Không sai, ta đây chẳng phải là đang cướp đoạt sao? Mười vạn thật sự là quá ít. Làm một thiên sứ, ta liền không tin ngươi chỉ có một chút như vậy . Một trăm vạn, nếu có một trăm vạn thì ta sẽ bỏ qua cho ngươi. Đương nhiên những thứ khác thì ta cũng không cần.

U¢·u G\yỀjX £¨£I Ĥà_ ¦\« [nàH\u

- Một trăm vạn, ta không có, ngươi giết ta đi.

Mã Đinh vừa nghe, lập tức sắc mặt xanh mét. Một trăm vạn, nhiều lắm, như thế chẳng khác nào toàn bộ tích góp của mình. Nếu như đưa toàn bộ cho hắn, như vậy chính mình liền đã hết sạch , điều đó là không có khả năng. Vậy tình nguyện chết, cũng không thể cho hắn.

Nhìn giọng điệu kiên quyết như vậy, đúng là khiến cho Dương Lỗi hoài nghi , một trăm vạn phỏng đoán thật đúng là hắn không có được, vì vậy nói:

- Một trăm vạn, ta không tin ngươi ngay cả một trăm vạn linh thạch cực phẩm cũng không có, ngươi chính là thiên sứ a?

- Thiên sứ thì thế nào, một trăm vạn linh thạch, là ta thực sự không có. Nhiều nhất ba mươi vạn, nhiều hơn cũng không có .

Mã Đinh biết, người nầy chính là một con quỷ hút máu, nhưng không có cách nào. Hiện nay tính mạng của chính mình nắm giữ ở trong tay người ta , nếu muốn mạng sống, vậy nhất định phải cho hắn chỗ tốt, đó cũng là chuyện bất đắc dĩ .

- Ba mươi vạn linh thạch, quá ít , ngươi định lừa dối ai? Nếu như ngươi thật sự không muốn, vậy thì ta chỉ còn cách giết ngươi. Có lẽ, sau khi giết ngươi thì có lẽ ta còn có thể thu được Trữ Vật Giới Chỉ của ngươi. Những thứ bên trong , toàn bộ đều là của ta.

Dương Lỗi cười nói.

- Không có khả năng, sau khi ngươi giết chết ta , Trữ Vật Giới Chỉ của ta sẽ tự nổ mà hóa thành Hư Vô, ngươi cũng đừng muốn nhận được gì

Mã Đinh vừa nghe thì cũng là cười, tịnh không thèm để ý chút nào. Sau khi giết chết một thiên sứ lại còn muốn thu được Trữ Vật Giới Chỉ của đối phương, cái này căn bản không có khả năng. Trừ phi tu vi của hắn đạt tới cấp bậc Thiên Sứ tám cánh, nếu không không ngăn cản được tất cả điều này phát sinh.

- Bốn mươi vạn, bốn mươi vạn linh thạch. Mặt khác ta còn có thể cho ngươi một quả Tinh Thần Quả.

Mã Đinh đề xuất .

- Quá ít.

Dương Lỗi nhìn hắn mà nói

- Chín mươi vạn linh thạch, tối thiểu phải cần chín mươi vạn, nếu không thì không bàn nữa.

- Nhiều lắm, toàn bộ của ta cũng không có nhiều như vậy. Ngươi cho rằng linh thạch cực phẩm là hòn đá bình thường , tùy ý cũng có sao? Thiên Sứ Giới mặc dù so với thế giới này có tài nguyên tốt hơn, thế nhưng, những vật giống như linh thạch cũng là rất rất thưa thớt. Hơn nữa những mỏ quặng linh thạch cực lớn đều là nắm giữ ở trong tay những đại thiên sứ. Cho dù là Lộ Ti cũng không có bao nhiêu, loại nhân vật nho nhỏ giống như ta vậy thì liền càng ít hơn

Mã Đinh nói.

- Phải không? Ta thấy thế nào mà giống ngươi đang nói dối vậy ?

Dương Lỗi lạnh lùng cười một tiếng

- Mặc dù ta thích linh thạch, phải cần linh thạch. Có điều ở trên thế giới này cũng không cần quá nhiều linh thạch. Nếu như ngươi thật sự không muốn, vậy thì ta đành giết ngươi , ta không muốn lại dông dài với ngươi .

Vừa nói, Dương Lỗi liền nhắc Hổ Phách Đao lên. Lúc này sát khí của Hổ Phách Đao đột nhiên tăng lên, sát khí này nhằm vào chính là Mã Đinh.

Hổ Phách Đao vốn chính là một thanh hung khí, giết người vô số. Khi nó tích lũy tức giận lên đỉnh điểm, mặc dù là Đại La Kim Tiên cũng phải nể sợ hơn ba phần, huống chi là Mã Đinh.

Ở dưới sát khí khủng bố này, cả người Mã Đinh đều bắt đầu phát run, sắc mặt hoàn toàn tái nhợt. Khủng bố, rất khủng bố , thế này quả thực là luyện ngục nhân gian , núi thây biển cốt .

Mặc dù Mã Đinh là người đã trải qua vô số chiến tranh như vậy, mà cũng cảm thấy sự sợ hãi phát ra từ nội tâm . Sát khí như vậy, không biết đã giết chết bao nhiêu người.

Mà lúc này Dương Lỗi cũng không chịu nổi, trong lúc nhất thời cũng không khống chế được. Sát khí của Hổ Phách Đao bị kích động xuất ra , ma tính trong đó cũng được khơi dậy. Nếu như không phải Dương Lỗi có ý chí kiên định như thế, chỉ sợ lúc này đã bị ma hóa, hoàn toàn bị Hổ Phách Đao khống chế.

Nhưng mà dù sao hiện nay Hổ Phách Đao đã nhận chủ, hơn nữa Dương Lỗi đã tu luyện Băng Tâm Quyết, mặt khác còn có thêm Huyền Nguyên Quyết thần kỳ kia, cho nên, giờ phút này có lẽ trước mắt có khả năng khắc chế được.

Thu hồi Hổ Phách Đao? Nếu như hiện tại thu lại thì sẽ rất khó đạt tới hiệu quả uy hiếp. Nếu như không thu, như vậy vạn nhất xảy ra, Hổ Phách Đao không bị khống chế như thế thì liền phiền toái lớn. Cho nên tình huống hiện tại này khiến cho Dương Lỗi cảm thấy cực kì gặp khó khăn.

Cuối cùng Dương Lỗi vẫn quyết định, khống chế, cố gắng khống chế Hổ Phách Đao.

Nhưng mà chỉ là ngắn ngủi mấy phút đồng hồ mà thôi, chẳng lẽ chính mình vẫn còn không tiếp tục kiên trì nổi ư? Phải biết rằng bản thân mình chính là chủ nhân của Hổ Phách Đao, nếu như chính mình đều không thể khống chế, vô phương khống chế được Hổ Phách Đao, như vậy chính mình dựa vào cái gì để dùng nó giết địch?

Kiên trì, chính mình phải kiên trì, Dương Lỗi yên lặng vận chuyển Băng Tâm Quyết. Băng Tâm Quyết này là pháp môn tu luyện tinh thần lực , cũng là pháp quyết tu luyện làm cho nội tâm người ta bình tĩnh . Nó có hiệu quả thần kỳ đối với áp chế Tâm Ma, áp chế Hổ Phách Đao .

Mặc dù như thế, tay của Dương Lỗi vẫn không ngừng run rẩy. Hổ Phách Đao, đâu phải là dễ dàng khống chế được như vậy . Mặc dù là hiện nay Hổ Phách Đao so với ban đầu đã yếu đi không biết bao nhiêu, nhưng dù sao cũng là Hổ Phách Đao. Uy thế của nó cũng tuyệt đối không phải người bình thường có khả năng đối kháng được .

- Ngươi là ma quỷ gì.

Nhìn Dương Lỗi lần thứ hai đến gần, Mã Đinh cảm thấy khủng bố . Sát khí kia giống như đã thực chất hóa mang đến cho hắn áp lực quá lớn.

Hơn nữa ảo cảnh trước đây khiến cho Mã Đinh vô cùng khủng bố, mặc dù hắn biết rõ ràng là ảo cảnh, nhưng sát khí kia cũng là hoàn toàn chân thật. Sát khí như vậy, e rằng chỉ có ma quỉ như Diêm Vương mới có thể có được.

- Ngươi không nên lại đây, mau thu hồi đao của ngươi . Chín mươi vạn thì chín mươi vạn, ta cho ngươi.

Mã Đinh không chịu được , hắn không chịu nổi áp lực như vậy đành hô lớn.

Dương Lỗi nghe thấy hắn rốt cục thỏa hiệp , hắn liền thu hồi Hổ Phách Đao . Nói thật ra, nếu như hắn không chịu khuất phục thì chính mình không biết vẫn còn có thể kiên trì được hay không .

Thu hồi Hổ Phách Đao mà trong lòng Dương Lỗi cũng thở phào nhẹ nhõm, vạn nhất Hổ Phách Đao lần thứ hai nổi giận đùng đùng như thế, chính mình sẽ bị hại.

Còn Mã Đinh cảm nhận được sát khí biến mất, liền thở phào một cái như trút được gánh nặng. Sát khí như vậy rất khủng bố , cho dù chết thì hắn cũng không muốn lại tiếp thu một lần nữa.

- Lấy đồ ra nữa đi?

Dương Lỗi nhìn Mã Đinh mà nói.

Mã Đinh toàn thân đều bị ướt đẫm mồ hôi, đây là mồ hôi lạnh bị hù dọa mà chảy ra. Thậm chí không sai biệt lắm ngay cả đại tiểu tiện đều không khống chế nổi .

- Ngươi cứ thề trước, lời thề đối với Thượng Đế .

U¢ou G\ʏÈjX £¨¢I i\ʏỲH Ĥ_Ňh Gʍ9 dƷ ¦_u ros

Mã Đinh run rẩy hai tay bắt lấy nhau. Hắn lau lau những giọt mồ hôi trên trán to như hạt châu đang lăn xuống, cả người mềm nhũn, không có chút sức lực nào nhìn Dương Lỗi mà nói.

- Hảo, ta thề, ta thề với Thượng Đế . Nếu như ta mà chiếm được linh thạch, thì tạm tha Mã Đinh một mạng, nếu không sẽ không chết tử tế được.

Sau khi phát xong lời thề, Dương Lỗi nhìn Mã Đinh rồi hỏi

- Như vậy là có khả năng được chứ ?

Mã Đinh gật đầu, như vậy mới yên tâm. Vì vậy hắn xuất ra một cái túi, đây là một cái Trữ Vật Đại . Dương Lỗi xem xét một lần, bên trong quả nhiên có chín mươi vạn miếng linh thạch cực phẩm.

- Cho ngươi, hiện tại có khả năng thả ta đi chứ?

Mã Đinh vạn phần không muốn mà đành đưa Trữ Vật Đại cho Dương Lỗi, sau đó liền hỏi .

- Còn có Tinh Thần Quả đâu?

Dương Lỗi mặc dù không biết Tinh Thần Quả là vật gì vậy, nhưng mà thiết nghĩ nó cũng không phải cái gì rác rưởi , tối thiểu cũng là một loại Linh Quả linh tinh gì đó ở Thiên Sứ Giới .

- Ngươi. . . Làm người không nên như vậy tham lam, ta. . .

Mã Đinh nói còn chưa nói xong, Dương Lỗi liền trợn mắt liếc nhìn hắn . Mã Đinh hậm hực không thôi, không thể làm gì khác hơn là lấy ra từ trong không gian Giấu Đồ một cái hộp. Cái hộp có phong cách rất cổ xưa, vừa nhìn đã biết rõ, cái hộp này cũng không phải vật tầm thường.

Dương Lỗi vừa nhìn, trong nháy mắt đã đoạt lấy cái hộp . Mã Đinh mặc dù trong lòng không vui , nhưng cũng không dám biểu lộ ra .

Dương Lỗi cũng không dám dễ dàng mở ra. Trước dùng Chân Thực Ưng Nhãn xem xét, sau khi phát hiện không có gì khác thường thì hắn mới từ từ mở ra. Cái hộp vừa mở ra, lập tức một mùi thơm ngát toát ra , làm cho tinh thần người ta sảng khoái.

Dương Lỗi vui vẻ vội vàng đậy cái hộp lại đểtránh cho linh khí tiết ra ngoài.

Lần này xem như đại thu hoạch . Chín mươi vạn linh thạch cực phẩm này không nói, mà Tinh Thần Quả này hiển nhiên cũng không phải món đồ bình thường .

Không nói chín mươi vạn linh thạch, phỏng đoán đổi được mười mấy hai mươi vạn năm thì khẳng định là có khả năng. Nhưng Dương Lỗi có khả năng cảm giác được rõ ràng , bên trong Tinh Thần Quả này ẩn chứa năng lượng khổng lồ. Đó cũng không phải linh khí bình thường, mà là Tinh Thần Chi Lực.

Tinh Thần Chi Lực, đó là thứ cực kỳ hiếm hoi, so với tiên linh khí đều phải tốt hơn nhiều lắm. Còn về phần sử dụng cụ thể, chính bản thân Dương Lỗi đúng là không rõ lắm. Đương nhiên, đối với Dương Lỗi mà nói, chính mình cũng không cần thiết lắm, nhưng nữ nhân của mình có lẽ có khả năng sử dụng.

Sau khi thu hoạch xong xuôi Tinh Thần Quả , Dương Lỗi nhìn Mã Đinh mà nở nụ cười lạnh.

Nhìn thấy điệu bộ này của Dương Lỗi , Mã Đinh thầm nghĩ không ổn, liền mở miệng nói:

- Ta đã đưa đồ cho ngươi , hiện tại ngươi có khả năng thả ta đi chứ?

- Thả ngươi? Ha hả.

Dương Lỗi cười, nhìn hắn với ánh mắt tràn đầy hài hước

- Ta có nói sẽ thả ngươi sao?

- Ngươi. . . Ngươi không giữ chữ tín .

Mã Đinh nghe vậy lập tức phẫn nộ quát, chính mình đều đã đưa đồ cho hắn , hắn lại đổi ý muốn giết mình. Điều này khiến cho Mã Đinh làm sao mà không phẫn nộ cho được

- Ngươi sẽ không chết tử tế được, một mình ngươi chính là đã phát lời thề. Nếu như ngươi dám giết chết ta, thượng đế sẽ trừng phạt ngươi.

- Ha ha, ha ha, thượng đế. Ngươi chẳng lẽ quên , ta chính là người tu luyện phương đông, vốn không tin thượng đế. Đắc tội thượng đế, cái đó lại có quan hệ gì ?

Dương Lỗi quả thực là ngoảnh mặt xem thường đối với điều này . Giết Mã Đinh, chính mình là có thể thu được vạn ức Nguyên Khí Trị. Chuyện tốt như vậy, Dương Lỗi mới không ngốc đến mức bỏ qua

- Nhưng mà, ta đích thật là nói không giết ngươi, nhưng điều này không có nghĩa là ta sẽ bỏ qua cho ngươi. Đương nhiên ta không nuốt lời, nhưng ta có thể để cho người khác tới giết ngươi a.

Bạch Tố Tố chính là đã lâu không được thăng cấp, từ sau khi nó tiến vào cấp bậc Thông Huyền, liền không có trở ra .Đương nhiên còn có Điền Thi Vận và Phần Hỏa cũng đang ngủ say, Điền Thi Vận đang ở trong quá trình khôi phục , trong một hồi lâu cũng sẽ không tỉnh táo lại.

Liền tại trước đây, vào lúc Dương Lỗi thề thì hắn cảm nhận được Bạch Tố Trinh đã thức tỉnh . Cho nên Dương Lỗi chuẩn bị để cho Bạch Tố Trinh tới giết hắn. Nói vậy, Bạch Tố Trinh liền có khả năng thu được cũng đủ Kinh Nghiệm Trị, trong nháy mắt làm tăng lên thực lực của mình.

Kỳ thật nói cho cùng, Bạch Tố Trinh giết hắn, và chính mình giết hắn thì cũng không có gì khác nhau. Cái gì đó nên nổ tung thì cũng sẽ vẫn phải nổ tung .

- Tố Tố, ra đi.

Dương Lỗi vung tay lên, trong nháy mắt Bạch Tố Trinh xuất hiện ở trước mặt.

- Thiếu gia.

- Giết hắn.

Dương Lỗi chỉ vào Mã Đinh mà nói .

- Không, ngươi không thể như vậy, ngươi không thể giết ta.

Mã Đinh vừa nhìn thì trong lòng sợ hãi không thôi, thân thể không ngừng run rẩy giống như một con chó nhà có tang đã bị gãy một chân, vẻ hoảng sợ trên mặt biểu lộ không bỏ sót chút nào

- Ngươi không thể như vậy, ngươi không thể nói không giữ lời.

- Hừ, ngươi nói nhiều quá. Ai khiến ngươi muốn tới tìm ta gây phiền toái, cho nên, ngươi đáng chết .

Dương Lỗi không để ý tới hắn, liền lợi dụng Pháp Tắc Chi Lực để giam cầm hắn, khiến cho hắn không động đậy được.

Bạch Tố Trinh lấy ra bảo kiếm của mình, bước chân tao nhã nhẹ nhàng đi tới trước mặt Mã Đinh, liền chuẩn bị động thủ.

Mã Đinh lại lớn tiếng kêu:

- Ngươi không nên thế, ta có khả năng làm nô lệ cho ngươi, làm việc cho ngươi. Ngươi không biết Lộ Ti lợi hại, nếu như không có sự trợ giúp của ta, ngươi không có khả năng giết được nàng.

Dương Lỗi duỗi ra tay, ra hiệu Bạch Tố Trinh dừng lại, tiếp theo lạnh lùng nhìn hắn mà nói:

- Ngươi nói xem, tại sao ta không giết được Lộ Ti, chỉ là một Thiên Sứ bốn cánh mà thôi. Mặc dù so sánh với ngươi thì có lợi hại hơn một chút, nhưng chỉ cần nàng dám xông vào trong trận pháp này, ta sẽ khiến cho nàng ta chết không có chỗ chôn.

- Đúng, ta thừa nhận, trận pháp này của ngươi thật lợi hại, nhưng Lộ Ti sẽ không ngu như vậy. Nàng sẽ không bị lừa, hơn nữa, nàng giữ ấn ký trên người của ta. Nếu như ta chết đi, nàng lập tức liền sẽ biết, nên lại càng sẽ không tiến vào trong trận pháp này .

Mã Đinh lúc này cũng bất chấp rất nhiều , Lộ Ti là hận nhất kẻ phản bội, phàm là người của nàng mà phản bội thì cũng sẽ không thu được kết cục gì tốt. Có điều trong tình huống hiện tại, chính mình vẫn còn cố được nhiều như vậy sao?

Nếu như không phản bội , chính mình lập tức sẽ chết đi. Nhưng nếu như phản bội , tìm nơi nương tựa chỗ người phương đông này, như vậy chính mình có lẽ còn có một tia cơ hội. Hơn nữa người phương đông này có tiền đồ vô lượng, có đôi khi đi theo một chủ nhân tốt, thì cũng không phải là một chuyện làm hỏng.

- Phải không? Nhưng mà cho dù nàng không tiến vào trong trận pháp, ta cũng có biện pháp đối phó nàng.

U¢©u G\ʏỀjX £¨PI i\ʏỲH Ĥ_Ňh Gʍ9 dǰ ¦_u r©s

Dương Lỗi khẽ mỉm cười, kỳ thật trong lòng Dương Lỗi vẫn còn có hơi lo lắng. Nếu như Lộ Ti tiến vào trong trận pháp như vậy thì chính mình đích xác không cần sợ hãi. Nhưng nếu như đối phương không tiến vào trong trận pháp thì sao ? Như vậy đích xác chính là phiền toái .

Đương nhiên nếu như sau khi giết Mã Đinh , những Nguyên Khí Trị này cũng đủ cho cấp bậc của mình tăng lên mấy cấp bậc . Chỉ cần chính mình lại tăng lên hai cấp bậc như thế, như vậy chính mình giết chết Lộ Ti cũng không phải việc gì khó.

Hơn nữa, hiện tại chính mình cũng có được đủ linh thạch, hoàn toàn có khả năng bố trí trận pháp càng lợi hại hơn . Ít nhất, Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này, chính mình liền có khả năng bố trí bản đầy đủ . Đến lúc đó nếu muốn đối phó nàng ta liền càng dễ dàng hơn.

Cho nên, Dương Lỗi không lo lắng, trừ phi, trừ phi còn có bất ngờ.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút, Mã Đinh này là từ Thiên Sứ Giới xuống, mặc dù cấp bậc đích thực chỉ là Thiên Sứ hai cánh , nhưng mà hiện tại, trong thế giới này thì tu vi bị áp chế , như vậy chính mình nếu như đánh nhau với nàng thì sẽ dựa theo cấp bậc tại Thiên Sứ Giới mà tính ư?

Có lẽ dựa theo tính toán cấp bậc tại thế giới này . Nếu như là dựa theo cấp bậc tại thế giới này để tính, như vậy cái đồ bại hoại này , hiện nay Mã Đinh chẳng qua là cấp bậc Luyện Cương mà thôi. Tu vi bị áp chế nhiều như vậy, nếu như chính mình đánh giết hắn, như vậy thu được Nguyên Khí Trị nhiều nhất chẳng qua cũng là trăm vạn mà thôi.

Trăm vạn Nguyên Khí Trị, trong tình huống hiện tại căn bản không đủ để khiến cho cấp bậc của mình được tăng lên. Bởi vì giờ phút này, tu vi của chính mình đã đạt tới mối liên hệ với cảnh giới Luyện Cương.

Trừ phi lại giết chết hai mươi tên như Mã Đinh, như vậy chính mình mới có khả năng lại tăng lên một cấp bậc, nếu không căn bản là không tốt .

Cho nên, cái này mới là chuyện làm cho Dương Lỗi lo lắng nhất . Nếu như thật sự là như vậy một kết quả như thế, vậy thì thu Mã Đinh làm nô lệ của mình cũng là sự lựa chọn không tồi.

- Không, không có khả năng. Kỳ thật Lộ Ti có một kiện pháp bảo, để cho nàng có khả năng phát huy ra được toàn bộ thực lực trong khoảng thời gian ngắn mà không phải lo lắng qui luật lực lượng áp chế, cũng không cần lo lắng Thiên Phạt.

Mã Đinh nói ra một tin tức khiến cho Dương Lỗi kinh ngạc .

- Cái gì? Ngươi nói cái gì?

Dương Lỗi nghe vậy thì tóm lấy áo Mã Đinh mà giật, trong lòng rất giật mình . Nếu như chuyện này là thật sự, như vậy lần này liền gặp đại phiền toái .

Nếu có thể không bị qui luật lực lượng áp chế trong thời gian ngắn , phát huy ra được toàn bộ thực lực thì đó là khủng bố. Phải biết rằng Lộ Ti chính là đạt tới cấp bậc Thiên Sứ bốn cánh đỉnh cao, cũng chính là cơ hồ có khả năng so sánh cùng Kim Tiên .

Nếu như so sánh cùng chính mình thì chênh lệch quá lớn, trừ phi chính mình có thể trong thời gian ngắn ngủi như vậy , khiến cho tu vi của chính mình lại tăng lên mấy cấp bậc, đạt tới cảnh giới Thiên Tiên. Nếu không căn bản là vô phương chiến thắng nàng ta .

- Ta nói Lộ Ti có một kiện pháp bảo, có thể làm cho nàng trong thời gian ngắn không bị Pháp Tắc Chi Lực áp chế, khiến cho nàng có thể phát huy ra được toàn bộ thực lực trong khoảng thời gian ngắn .

Mã Đinh ho khù khụ, mặt mũi đỏ bừng .

- Không bị Pháp Tắc Chi Lực áp chế, cái này. . . Đây là thật sự? Nếu như ngươi dám nói dối , thì ta sẽ khiến cho ngươi biết cái gì là sống không bằng chết.

Dương Lỗi lạnh lùng nhìn hắn, trong ánh mắt tràn ngập sát ý.

- Hoàn toàn chính xác, ta làm sao dám lừa ngươi. Tánh mạng của ta đều đã nắm giữ ở trong tay ngươi , ta còn có cần phải lừa gạt ngươi sao?

Mã Đinh nói một cách bất đắc dĩ .

Dương Lỗi quăng hắn trên mặt đất mà chau mày, nếu như chuyện này là thật sự, như vậy đây cũng chính là tin tức xấu nhất mà giờ này khắc này nghe được . Một cường giả siêu cấp với tu vi gần đạt tới Kim Tiên, đủ để tung hoành khắp thế giới này. Hủy diệt cả Hoa Hạ, khi đó chẳng qua là chuyện rất dễ dàng .

Đau đầu không thôi, chính mình làm thế nào mới có thể đủ sức đối phó được ?

Dương Lỗi xoay người lại, gắt gao trợn mắt nhìn Mã Đinh mà nói:

- Ngươi cũng đã biết rốt cuộc nàng có nhược điểm gì? Thời gian mà nàng có thể phát huy ra được toàn bộ thực lực là bao nhiêu? Còn nữa, vậy món báu vật kia của nàng ta là cái gì?

Liên tiếp hỏi đến mấy vấn đề, vì biết người biết ta bách chiến bách thắng, lúc này không thể quá khẩn cấp, khiến cho chính mình bối rối. Nhất định phải giữ được điềm tĩnh, chỉ có điềm tĩnh mới có thể nghĩ ra được biện pháp . Chính là vì trời không tuyệt đường người, nên rốt cuộc sẽ có biện pháp giải quyết. Dương Lỗi hít một hơi thật sâu, nhìn Mã Đinh.

- Cụ thể là báu vật gì đó thì ta không biết. Về phần thời gian, phỏng đoán áng chừng một canh giờ

Mã Đinh suy nghĩ một chút rồi nói.

Một canh giờ? Dương Lỗi hít một hơi thật sâu. Một canh giờ này, đó chính là nói hai tiếng đồng hồ.

Một Thiên Sứ bốn cánh, hơn nữa là cấp bậc Thiên Sứ bốn cánh đỉnh cao lập tức có thể đột phá. Lộ Ti mà tiến vào cấp bậc Thiên Sứ sáu cánh thì sẽ đối phó với chính mình. Nếu như phát huy ra được toàn bộ thực lực, thì lại còn không cần hai tiếng đồng hồ , chỉ cần mười phút đồng hồ vậy là đủ rồi.

Đương nhiên nếu như nàng phát huy ra được toàn bộ thực lực như thế, muốn bài trừ trận pháp này thì Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận, chăng qua cũng chỉ là chuyện một giờ đã xong xuôi.

Nói cách khác, chính mình nhiều nhất chỉ có thể trì hoãn mười phút đồng hồ. Còn lại năm mươi phút đồng hồ sau đó thì chính mình căn bản không có biện pháp.

- Nhược điểm ? Rốt cuộc nàng có nhược điểm gì ?

Dương Lỗi lại hỏi.

- Nhược điểm?

Mã Đinh có hơi lắc đầu rồi nói tiếp

- Nhược điểm thì chỉ có một , đó chính là muội muội Mộng Na của Lộ Ti . Mộng Na là nhược điểm duy nhất của nàng ta, đúng là bởi vì Mộng Na, Lộ Ti mới thuần phục với Gia Long đại nhân.

-Muội muội Mộng Na của nàng?

Dương Lỗi sửng sốt .

- Không sai, chính là muội muội Mộng Na của nàng.

Mã Đinh nói

- Mộng Na có thể nói là nhược điểm duy nhất của Lộ Ti . Đương nhiên, đó cũng là ưu điểm của nàng ta. Nếu như một khi muội muội của nàng có việc gì, thì nàng sẽ điên cuồng. Khi đó tu vi tăng lên rất nhiều, đủ để so sánh với Thiên Sứ tám cánh.

Nói tới đây, trong ánh mắt Mã Đinh tràn đầy sợ hãi.

- So sánh Thiên Sứ tám cánh? Bùng nổ?

Dương Lỗi hỏi.

Mã Đinh gật đầu.

- Chẳng lẽ là bởi vì huyết mạch?

- Cái này ta cũng không biết.

Mã Đinh đáp .

- Như vậy Lộ Ti muội muội đâu? Hiện tại ở nơi nào?

Dương Lỗi lại hỏi.

- Đương nhiên là tại Thiên Sứ Giới.

Mã Đinh lên tiếng giải thích.

U¢¨u G\yỀjX £¨kI b↓ zH g 9 p\¾q ¦ \àH\u

- Đang ở Thiên Sứ Giới, đây chẳng phải là những gì ngươi nói tương đương với vô ích?

Dương Lỗi có hơi tức giận. Mụ nội nó, thế này so với chưa nói thì có cái gì khác nhau đâu. Rất rõ ràng, đây là đang khiêu khích sự kiên nhẫn của mình. Có nhược điểm, nhưng mà nhược điểm này không ở trong thế giới này, như vậy thì so với không có nhược điểm thì không có bất cứ khác nhau gì hết .

- Cái này. . . cái này đương nhiên không phải.

Thấy Dương Lỗi tựa hồ muốn tức giận , Mã Đinh vội vàng nói.

- A, vậy thì ngươi nói xem. Nếu như ngươi không để cho ta một câu giải thích vừa lòng, như vậy ta sẽ khiến cho ngươi biết cái gì là sống không bằng chết.

Dương Lỗi nói với giọng điệu lạnh lẽo .

Kỳ thật Dương Lỗi cũng nghĩ tới một biện pháp, đó chính là dùng Dịch Dung Đan. Nếu nhược điểm của Lộ Ti là muội muội của nàng, nếu như chính mình lợi dụng Dịch Dung Đan để cải trang trở thành muội muội Mộng Na của Lộ Ti , như vậy liền có cơ hội .

Mã Đinh lau mồ hôi trên trán của mình mà nói:

- Là như vậy, đại nhân, nếu như ngài biết thuật dịch dung , tìm người dịch dung trở thành muội muội Mộng Na của Lộ Ti, như vậy chuyện chẳng phải là liền được giải quyết sao? Chỉ cần nắm chắc điểm này, sẽ không sợ nàng không đi vào khuôn khổ.

- Cái này quả là cũng có thể dùng được .

Người nầy coi như là thông minh, lại cũng có thể nghĩ ra được điểm như vậy .

Có điều Dương Lỗi lại hơi lo lắng , nếu như bị đoán ra thì sao ? Dù sao chính mình chính cũng chưa từng gặp qua muội muội Mộng Na của Lộ Ti. Hơn nữa một khi bại lộ, Lộ Ti này biết đâu là càng điên cuồng hơn. Một khi nàng bùng phát thì như vậy phiền toái càng lớn hơn nữa.

Đó đâu phải là thứ chính mình có thể chấp nhận được , cho nên tất cả đều vẫn là vấn đề.

Nếu như khiến cho Lộ Ti nổi giận, muốn phá hủy nơi này thì đó chính là ăn trộm gà không được còn mất nắm gạo, tuyệt đối không đáng.

- Nói là nói như vậy, nhưng mà Lộ Ti là dễ dàng bị lừa như vậy sao? Ngươi thử nghĩ thứ gì đơn giản hơn một chút đi? Nếu như phương pháp này là dễ dàng như vậy , chỉ sợ kẻ địch của Lộ Ti đã sớm nghĩ tới, đâu có cần dùng ngươi tới nhắc nhở?

Dương Lỗi cười lạnh một tiếng, lại nói tiếp

- Còn nữa, coi như phương pháp này có thể được, như vậy ai đi giả trang muội muội Mộng Na này của Lộ Ti? Ngươi sao? Nếu như ngươi cải trang , như vậy ai đi khiến cho nàng tin tưởng đây là sự thật? Nếu như một khi nàng có phát hiện gì đó, như vậy hậu quả phải là thế nào? Những cái này nói vậy không cần ta nhiều lời chứ!

Muốn giả trang một người thì dễ dàng, nhưng nếu muốn không bị đoán ra được, cái đó liền quá khó khăn . Nhất là để người thân cận với nàng đoán được.

- Cái này. . . cái này. . . .

Mã Đinh bị Dương Lỗi nói những lời như thế này thì cũng đúng là á khẩu không trả lời được.

Kỳ thật Mã Đinh vốn là muốn thông qua muội muội của Lộ Ti , để khiến cho nàng yêu chính mình, để thực hiện nâng cao địa vị của chính mình. Lộ Ti là một thiên tài, tuyệt đối thiên tài, tại Thiên Sứ Giới đó là tiền đồ hoàn toàn rạng rỡ, không sao lường được.

Nếu như chính mình có thể có được Mộng Na, như vậy chính mình liền sẽ nhận được sự ủng hộ toàn lực của Lộ Ti . Như vậy đến lúc đó, quyền thế, địa vị của chính mình còn cần phải nói sao?

Có điều chuyện không phải đơn giản như vậy, trải qua nhiều lần tiếp xúc đã khiến cho Mã Đinh nản lòng thoái chí. Mộng Na này căn bản đối với hắn là ngoảnh mặt xem thường, tựa hồ. . . Tựa hồ, Mộng Na kia chính là thích nữ nhân, hơn nữa người đó chính là tỷ tỷ Lộ Ti của nàng .

Đã biết bí mật này, khiến cho hắn bất đắc dĩ, cũng không hề có biện pháp.

- Biện pháp này của ngươi, trong tình huống đặc thù có lẽ có khả năng trì hoãn thời gian một phen, lợi dụng một phen.

Suy nghĩ một chút, Dương Lỗi lại nói.

- Phải không? Vậy . . . vậy đại nhân, ngài vẫn còn muốn hiểu rõ cái gì?

Mã Đinh vốn đã tuyệt vọng, thế nhưng vừa nghe Dương Lỗi nói như thế thì hắn lập tức vui mừng quá đỗi. Lời này chính là cho hắn một hy vọng. Có hi vọng, tự nhiên khiến cho hắn mừng vui bất ngờ, vội vàng lên tiếng nịnh nọt .

- Tướng mạo của Mộng Na, tính cách và yêu thích của nàng ta. Ngươi đều miêu tả ra hết cho ta tin tưởng. Tốt nhất có thể có hình ảnh của nàng.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút rồi nói .

- Hình ảnh. Có, có, ta cố ý dùng Ký Ức Ma Pháp Thạch ghi chép lại .

Mã Đinh vội vàng lấy ra một khối Thạch Đầu màu đen, trên mặt có những vòng hoa văn . Thạch Đầu (hòn đá) có hơi trong suốt, mơ hồ có khả năng thấy bóng dáng bên trong .

- Đây là Ký Ức Ma Pháp Thạch sao? Sử dụng như thế nào?

Dương Lỗi cầm ở trong tay, lật xem một phen, liền hỏi .

- Cái này rất đơn giản, chỉ cần dùng tinh thần lực thẩm thấu vào liền có khả năng xem xét .

Mã Đinh mỉm cười như vừa hiến vật quý vừa nói.

- Như vậy là không tồi.

Dương Lỗi cũng không xem xét ngay mà chỉ thu lại

- Ngươi cũng chỉ có những thứ này sao? Không có cái khác ?

Nghe được giọng điệu này của Dương Lỗi , trong lòng Mã Đinh giật thột một cái. Hắn vẫn còn chưa đủ? Chính mình có gì đã đều đưa ra hết, chẳng lẽ chính mình vẫn khó thoát khỏi cái chết?

Quả nhiên Dương Lỗi nói tiếp:

- Nếu như chỉ có điều này để nói, như vậy ngươi có lẽ đi tìm chết đi .

Bạch Tố Trinh đang ở một bên mang theo Bạch Long kiếm, đi bước một tới gần, sát ý từ từ lan tỏa rải rác , bản thân nó tùy thời chờ mệnh lệnh của thiếu gia.

- Ta. . .

- Ta cái gì? Ta cho ngươi thời gian một phút đồng hồ nữa. Nếu như ngươi không có một điều kiện có khả năng cứu được tính mệnh của ngươi , như vậy ta liền muốn động thủ .

Dương Lỗi cảm giác được, người nầy hẳn là vẫn còn có hơi giá trị, chính mình hiện nay đã chiếm được nhiều tin tức hữu dụng như vậy, thậm chí ngay cả những chuyện của Thiên Sứ Giới thì cũng biết một chút.

Đúng là hắn cực kì mừng rỡ.

Đương nhiên điều duy nhất làm cho người ta không muốn nghĩ, đó chính là Lộ Ti . Đó mới là chủ đề làm cho người ta đau đầu .

Nhưng mà nói tóm lại, chính mình có lẽ có biện pháp. Ngoài ra, Dương Lỗi liền không tin, tại thế giới này mà nàng thật sự có khả năng ở lại được lâu như vậy sao? Bọn họ bị triệu hoán xuống chẳng lẽ liền không có hạn chế gì khác ?

Cho nên, Dương Lỗi đánh giá , người nầy khẳng định là muốn trì hoãn thời gian , còn có một vài thứ không nói cho chính mình. Nếu như ai cũng có thể từ thượng giới mà tiến vào hạ giới, hơn nữa thời gian dài dừng lại kéo dài mãi, như vậy chẳng phải là liền loạn sao ? Cho nên khẳng định trong đó có lẽ có sự hạn chế khác .

Nghĩ thông suốt điểm này, sự lo lắng của Dương Lỗi đối với Lộ Ti , cũng đã liền hoàn toàn không còn. Lộ Ti cũng không có khả năng thực sự muốn chết, để cứ liều chết đối chọi với mình.

U¢Vu G\ʏỀjX £V·I W_Ł§ G\Ł§ ¦_Ŀj ~ƶ [9_ G¾j\u ros

Huống chi, nàng còn có muội muội cần phải chiếu cố. Vậy tất nhiên nàng sẽ không vì thế giới này, vì một chút tiểu tử như vậy mà tử chiến đến cùng với chính mình, thậm chí là đồng quy vu tận.

- Ta. . . Ngươi. . . Ngươi nói không giữ chữ tín . Ta. . . Ta và ngươi đồng quy vu tận.

Mã Đinh nổi giận. Chuyện lặp đi lặp lại nhiều lần làm Mã Đinh biết, hắn thuần túy chính là đang trêu chọc chính mình, ngay từ đầu liền không hề tính toán bỏ qua ình. Cho nên Mã Đinh cũng suy nghĩ cẩn thận , chết, dù sao là một con đường chết. Như vậy, còn không bằng đồng quy vu tận, lôi kéo một người chết theo.

Lúc này Mã Đinh đã lâm vào trạng thái điên cuồng . Hắn điên cuồng làm tăng lên thực lực của mình, thiêu đốt tính mạng của mình, hoàn toàn thích phóng ra thực lực của bản thân, làm cho khí thế bản thân không ngừng tăng lên.

Từ cấp bậc Luyện Cương, không ngừng tăng lên đến cấp bậc Ngưng Thần, lại đến cảnh giới Tạo Hóa , tiếp theo tiến vào một cảnh giới khủng bố, đạt tới thực lực đỉnh caocủa bản thân hắn, cấp bậc thiên sứ hai cánh .

Một đôi cánh giang ra cao cao , hai mắt tràn ngập lửa giận nhìn chăm chú Dương Lỗi, khí thế tập trung cao độ.

Mà lúc này, Dương Lỗi cảm giác được một cỗ lực lượng có tính hủy diệt càng dũng mãnh hơn. Dương Lỗi cảm giác rõ ràng như vậy. Đó là qui luật, là qui luật lực lượng, là qui luật lực lượng của thế giới này, đó là Thiên Phạt.

- Ta. . . Muốn. . . Ngươi. . . Chết . . .

Mã Đinh nhìn Dương Lỗi, gằn từng chữ một mà nói.

- Không tốt, thiếu gia, hắn muốn tự bạo .

Bạch Tố Trinh thấy vậy sắc mặt đại biến, không cần chờ lí giải liền đi tới trước mặt Dương Lỗi, nó muốn che cho Dương Lỗi .

Dương Lỗi cũng nhẹ nhàng đẩy Bạch Tố Trinh ra mà nhìn Mã Đinh, trên mặt hiện ra nụ cười nhàn nhạt:

- Ngươi muốn tự bạo? Tốt, để ta xem , ngươi có thể tự bạo được sao? Ta liền đứng ở chỗ này, để ngươi tự bạo?

- Làm sao có thể? Điều này sao có thể?

Trên mặt Mã Đinh lập tức thay đổi, hắn phát hiện đan điền của mình lại bị phong bế. Không sai, là bị phong bế nên hắn vô phương vận dụng lực lượng trong đan điền, căn bản không cảm giác được Đấu Khí Chi Nguyên trong cơ thể.

- Tại sao không có khả năng? Thủ đoạn của ta khá nhiều, dù sao hôm nay ngươi phải chết ở chỗ này. Đối với một người chết mà nói, không cần phải … Biết nhiều như vậy.

Dương Lỗi lạnh lùng cười một tiếng, ngược lại nói với Bạch Tố Trinh

- Tố Tố, giết hắn đi.

Bạch Tố Trinh gật đầu, vung trường kiếm lên, trong nháy mắt cắt đứt cổ họng của Mã Đinh.

Lúc này Hệ Thống cũng truyền đến âm thanh nhắc nhở:

- Đinh, bởi vì thú cưng Bạch Tố Trinh của người chơiđã giết được Mã Đinh, thu được Nguyên Khí Trị một trăm vạn, đổi điểm một vạn, thu được một quả Đấu Khí Chi Nguyên .

- Đinh, tu vi của Bạch Tố Trinh tăng lên, đạt tới cảnh giới Âm Dương Nhị Khí.

Sau khi Dương Lỗi nghe được thông báo, hắnkhông khỏi nhẹ nhàng vỗ vỗ trán mình. Có lẽ tính sai , chuyện sẽ không phải như ý như vậy . Chính mình chỉ thu được một trăm vạn Nguyên Khí Trị, căn bản không đủ cho tu vi của chính mình tăng lên. Còn về phần Bạch Tố Trinh, cũng chỉ là tăng lên một cấp bậc, từ Thông Huyền đi vào cấp bậc Âm Dương mà thôi.

Chỉ có Đấu Khí Chi Nguyên kia là khiến cho Dương Lỗi có chút niềm vui bất ngờ. Đây là Đấu Khí Chi Nguyên của một Thiên Sứ hai cánh , trong đó ẩn chứa năng lượng khổng lồ, hơn nữa thuộc về quang thuộc tính.

Mặc dù chính bản thân Dương Lỗi không cần tiết tới, nhưng mà sau này Luyện khí thuật của chính mình có tăng lên nữa, như vậy có khả năng dùng để tạo ra Tiên Khí. Nhưng hiện tại thì còn không được, hiện tại thực lực của mình quá yếu, không đủ để tạo ra Tiên Khí.

Sau khi thu hồi các món đồ, Dương Lỗi nhìn Bạch Tố Trinh. Lúc này Bạch Tố Trinh không phải đang lâm vào ngủ say như trước đây, mà là nhắm mắt lại, để tìm hiểu và củng cố tu vi cấp bậc mới của bản thân.

Dương Lỗi cũng không nóng nảy, liền chờ đợi ở chỗ này chờ . Sau khi trôi qua ước chừng một giờ , Bạch Tố Trinh mới mở mắt. Lúc này nó đã hoàn toàn nắm giữ tu vi của bản thân, nhìn Dương Lỗi mà nói:

- Tạ Tạ thiếu gia.

Đối với việc tại sao tu vi của mình lại tăng lên, Bạch Tố Trinh cũng đã hiểu rõ một chút . Đây là nguyên nhân bởi vì thiếu gia . Nó cũng không hề hỏi được bao nhiêu , dù sao chính mình là người của thiếu gia , cả đời cũng sẽ không rời khỏi chàng, cho dù là chết.

- Nha đầu ngốc, giữa chúng ta còn cần nói cám ơn sao? Kỳ thật hẳn là ta cám ơn ngươi mới phải .

Dương Lỗi sờ sờ cái trán của nó. Bạch Tố Trinh lúc này so với lúc mới bắt đầu càng thành thục hơn. Nó chỉ cần tu vi đạt cấp bậc Tạo Hóa, sau đó trải qua Thiên Kiếp , như vậy liền có khả năng Hóa Long đích thực .

Lúc này chẳng qua nó là Giao Long mà thôi, một khi Hóa Long, như vậy thực lực của nó sẽ tăng lên theo lần, so với thiên tiên bình thường thì mạnh hơn nhiều lắm.

Cho dù lúc này, Bạch Tố Trinh chẳng qua là Âm Dương Nhị Khí đỉnh à thôi, nhưng lực lượng chiến đấu chân chính của nó có khả năng bằng được võ giả Tam Hoa Tụ Đỉnh đại viên mãn. Đây là bởi vì Bạch Tố Trinh có Giao Long thân thể, hơn nữa đi theo bên người Dương Lỗi.

Bởi vì Dương Lỗi vốn có Chân Long Huyết Mạch, hơn nữa tu luyện Chân Long Quyết, nên lợi ích mang đến cho Bạch Tố Trinh tự nhiên đúng là không cần nói cũng biết.

...

Lại nói, Hàn tiến vào trận pháp đã được một đoạn thời gian . Trong khoảng thời gian này, lão cũng là vô cùng buồn bực vì căn bản không tìm được lối ra , cứ phải một mực vòng đi vòng lại . Lúc này, lão đành ngồi cố định tại một chỗ , chờ Dương Lỗi đến .

Kỳ thật khi lão vừa tiến vào trong trận pháp, Dương Lỗi liền cảm giác được . Nhưng mà bởi vì mải đối phó với Mã Đinh, cho nên mới không đi tìm lão. Lúc này cũng cần phải mang lão đi ra ngoài , để tránh sinh ra sự không hài lòng.

Nhưng mà dù sao Hàn cũng là người tu phật , thứ được đệ tử tu phật chú trọng nhất chính là tâm tình. Hàn cũng coi là một đệ tử Thiếu Lâm cực kỳ xuất sắc , nên về phương diện tu luyện tâm tình tự nhiên là không tồi. Thời gian ít ỏi như vậy không đến mức khiến cho tâm tình lão thất thủ.

Vào lúc Dương Lỗi xuất hiện ở trước mặt lão, thì phát hiện lão đang ngồi thiền .

Vì vậy hắn cười cười, nhẹ nhàng phóng xuất ra Khí Ki của chính mình . Hàn cảm giác được Dương Lỗi đã đến, liền lập tức mở mắt.

- Thánh thượng, ngài đã đến rồi.

Hàn vẫn có dáng dấp cao tăng , Dương Lỗi thấy vậy không khỏi cười nói:

- Hàn Đại sư, xem ra rất thanh nhàn a, nếu không, ta nên đợi lát nữa hãy tới đây?

Gương mặt già nua của Hàn không khỏi đỏ lên mà nói:

- Thánh thượng, ngài liền đừng nói giỡn. Sau khi ngài đi, ta thiếu chút nữa liền bị bọn họ lột da sống .

- Như vậy là ta không phải , trong lúc nhất thời quên mất .

U¢Uu G\yỀjX £VoI W_Ł§ G\Ł§ ¦ _Ŀj ~ƶ [9_ G¾j\u r©s

Dương Lỗi nghe vậy đúng là có hơi ngượng ngùng, đích thật là chính mình không có suy nghĩ kĩ . Nhưng mà trong tình huống như vậy, chính bản thân Dương Lỗi cũng không có nhiều thời gian suy nghĩ mấy vấn đề này .

Vào đúng lúc đó chính là nguy hiểm cực kỳ, chỉ hơi không cẩn thận liền để lại tánh mạng của mình , làm sao mà chú ý được nhiều như vậy.

- Thánh thượng, chúng ta bây giờ trước hết cứ vào trong hoàng cung đi, rồi lại nghĩ biện pháp. Nữ thí chủ kia quá cường đại, không phải chúng ta có thể đối phó được .

Hàn mặc dù là chỉ giao chiến với một đám thuộc hạ của Lộ Ti , nhưng lão cũng thấy được quá trình Dương Lỗi đánh nhau cùng Lộ Ti . Lộ Ti kia có tu vi rất khủng bố , nếu như là đánh với mình thì đó tuyệt đối là chết không có chỗ chôn. Mà Dương Lỗi có thể chống đỡ được thế công của nàng nên khiến cho Hàn bội phục không thôi.

Dương Lỗi gật đầu, chuyện này đích thật là cần phải bàn bạc kỹ hơn. Chính mình còn phải nhìn một cái, xem qua Ký Ức Ma Pháp Thạch, nhìn một chút muội muội Mộng Na của Lộ Ti rốt cuộc là hình dáng thế nào, để chính mình đến lúc đó có thể làm cho ảo ảnh phân thân của mình biến thành con người Mộng Na . Sau đó chân thân của mình đi đàm phán điều kiện với nàng .

Nhưng mà tất cả điều này, đều phải sớm chuẩn bị sẵn sàng mới được, không thể vội vàng hành động. Mặc dù hiện tại thời gian không còn nhiều lắm , nhưng đó cũng là việc không có cách nào khác .

…

- Mã Đinh lại đã chết?

Vào một khắc Mã Đinh bị Bạch Tố Trinh giết chết, hàng mi Lộ Ti gắt gao nhăn lại.Dù như thế nào thì nàng cũng không nghĩ ra, Mã Đinh lại sẽ chết . Thứ mà làm cho Lộ Ti cực kì kiêng kỵ cũng chính là trận pháp quỷ dị trước mắt này , trận pháp phương đông quả là thần bí khó lường, lúc đầu vốn làm cho Lộ Ti cực kì kiêng kỵ, mà hiện tại càng hơn như thế .

- Cái gì? Lộ Ti đại nhân, ngài nói Mã Đinh đại nhân bị giết chết ? Thế này. . . Điều này sao có thể, bọn họ làm sao có thể giết được Mã Đinh đại nhân? Mã Đinh đại nhân chính là Thiên Sứ hai cánh a?

Một người kỵ sĩ nghe vậy không thể tin được nên hỏi.

Lộ Ti lạnh lùng nhìn hắn một cái:

- Ngươi cho rằng ta đang nói sai sao?

- Không dám, không dám, thuộc hạ không dám.

Kỵ sĩ kia thấy Lộ Ti hỏi như thế, trong lòng bị hù dọa cực kì khiếp sợ, bèn vội đáp .

- Hừ, đều là bang phế vật các ngươi này, một chút sử dụng cũng không có. Còn không bằng đi chết đi.

Khi Lộ Ti biết Mã Đinh chết thì trong lòng cũng cực kì khó chịu. Mã Đinh này mặc dù không phải thứ giỏi giang gì, nhưng dẫu thế nào coi như là một thủ hạ tương đối đắc lực của chính mình, nhất là tại thế giới này.

Hắn lại đã chết như thế, như vậy chính mình cũng không có chân chạy khác, có khả năng trợ giúp chính mình . Còn gia hỏa trước mắt này, tu vi không đủ, làm việc cũng không được trôi chảy như vậy , ai nấy đều đều chỉ biết khoe khoang nịnh nọt, một chút tác dụng thực chất cũng không có khiến cho Lộ Ti căm tức không thôi.

Hơn nữa, những việc lặt vặt trước mắt này, đều là do bọn chúng gây ra. Nếu như không do lời bọn hắn đã đề xuất, như vậy chính mình cũng không rơi xuống đến tình trạng bất lợi như vậy , Mã Đinh cũng không đến mức sẽ chết. Cho nên lúc này Lộ Ti đối với những người này đã có lòng bất mãn .

- Đại nhân, thuộc hạ. . .

- Được rồi, các ngươi đừng nói ra. Hiện tại các ngươi đi tìm hiểu tình huống bốn phía xung quanh cho ta , sau đó cho người ta vây quanh toàn bộ nơi này cho ta, vây kín xung quanh, không cho để lọt một người, ngay cả một con ruồi cũng không cho phép rời khỏi.

Lộ Ti có hơi không nhịn được xua xua tay mà nói.

- Vâng, đại nhân, thuộc hạ đi làm cái này.

Nam nhân mặc áo giáp kỵ sĩ kia vung tay lên, mọi người lập tức bắt đầu hành động.

Tiếp theo Lộ Ti lại nói với một ông lão có chòm râu hoa râm:

- Khải Lặc giáo hoàng, ngươi đi đến chỗ đoàn Ma Pháp Sư , đều gọi đến đây hết cho ta , toàn bộ đều tập trung ở một chỗ cho ta.

- Vâng, Lộ Ti đại nhân, ta đây phải đi xử lý.

Khải Lặc giáo hoàng vội nói.

Sau khi Lộ Ti bố trí xong xuôi tất cả điều này , nàng nhìn Hoàng Thành ở trước mắt được Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận vây quanh , ánh mắt giống như một thanh đao nhọn sắc bén, trong miệng nói lẩm bẩm:

- Ta cũng muốn nhìn trận pháp này, xem có thể chịu được công kích cường đại cỡ nào, có thể duy trì được bao lâu. Ta cũng không tin, không nện được vỡ nó .

Mà Dương Lỗi đang ở trong Hoàng Thành đương nhiên cũng biết bố trí của Lộ Ti. Hắn không khỏi cười cười, cái gọi là một đám Ma Pháp Sư, nhóm Ma Pháp Sư phương tây này, tu vi cường đại nhất cũng không quá cấp bậc Tam Hoa Tụ Đỉnh .

Số lượng mặc dù cũng không tệ lắm, nhưng chẳng qua cũng là ngàn người mà thôi. Ma Pháp Sư đoàn ngàn người này chênh lệch không đồng đều, mạnh nhất chính là cũng chỉ tới mức Tam Hoa Tụ Đỉnh.

Không đúng, giáo hoàng kia, còn có hai lão bên cạnh Giáo Hoàng cũng có tu vi không tồi. Tinh thần lực của Giáo Hoàng đạt tới cảnh giới Ngũ Khí Triêu Nguyên. Mà hai người khác, một người là tinh thần lực tương đương với Tam Hoa Tụ Đỉnh đại viên mãn, một người khác tương đương với đạt tới cấp bậc Tứ Tượng Quy Chân.

Cộng thêm Ma Pháp Sư đoàn một ngàn người kia thì quả là cũng không tồi . Nếu như liên thủ công kích , mặc dù là cường giả Cửu Cực Tạo Hóa, nhưng đối mặt với công kích của bọn họ thì cũng phải tránh đi những lưỡi nhọn sắc bén.

Đương nhiên nếu như là cường giả Cửu Cực Tạo Hóa thì cũng không sợ hãi bọn họ. Mặc dù bọn họ liên thủ công kích cũng khá cường đại, nhưng mà muốn phá vỡ liên minh của bọn họ, phá bỏ liên thủ của bọn họ cũng lại không phải một việc khó. Một cường giả Cửu Cực Tạo Hóa, có tốc độ quá nhanh?

Hơn nữa mặc dù là bọn họ liên thủ công kích có cường độ đạt tới cấp bậc Thiên Tiên, thậm chí là cấp bậc Huyền Tiên, thì Dương Lỗi cũng không lo lắng.

Bởi vì Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này, Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận đâu phải là có thể bị công phá dễ dàng như vậy. Trừ phi bọn họ hiểu được trận pháp, biết vị trí của chín đạo Trận Linh chủ yếu trong Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận .

Như vậy đồng thời công kích chín vị trí, muốn phá giải trận pháp này có lẽ có khả năng. Đương nhiên, cũng chỉ là có khả năng mà thôi.

Còn thực sự muốn phá giải Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận, nhất định phải cần đến thiên thời địa lợi nhân hoà, nhất định phải đạt tới cường độ công kích nhất định trong thời gian đặc biệt.

Đương nhiên còn có một biện pháp, đó chính là là dùng Thuần Âm Chi Lực công kích. Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận sinh ra lực lượng, đều là Thuần Dương Chi Lực. Lợi dụng Thuần Âm Chi Lực để công kích, dùng Âm Dương tương khắc thì đại trận tất nhiên bị công phá.

Có điều người biết được điểm này quá ít . Hơn nữa mặc dù là biết điểm này, thì Thuần Âm Chi Lực kia lại cũng không phải dễ tìm như vậy. Huống chi cần phải đồng thời công kích từ chín phương vị .

U¢£u G\ʏÈjX £V©I dǯ ¦_ ?ɳ dʕ9u

Lúc này, Dương Lỗi cũng đã có hiểu biết tương đối toàn diện đối với muội muội Mộng Na của Lộ Ti . Mộng Na này kỳ thật chính là một tiểu cô nương tâm tư đơn thuần mà thôi, nếu muốn giả trang nàng trái lại khá khó khăn.

Lúc trước Dương Lỗi tính toán để cho Dương Ngọc Hương bọn họ giả trang, nhưng rồi hắn nghĩ bọn họ căn bản là không có tâm tư của nàng. Với tâm tư rất đơn thuần , để bọn họ giả trang người khác thì căn bản không có năng lực như vậy. Mặc dù cũng là đơn thuần như vậy, thậm chí càng hơn thế, nhưng mà vẫn là không thích hợp .

Cho nên Dương Lỗi quyết định, có lẽ để chính mình giả trang .

Sau nửa giờ, ở bên ngoài trận pháp, Ma Pháp Sư đoàn của Lộ Ti đang không ngừng công kích Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này.

Cả trận pháp, trái lại không hề bị hư hại nghiêm trọng nào . Có điều . . . có điều chính là linh thạch có tốc độ tiêu hao quá nhanh. May là, lần này Dương Lỗi từ chỗ Mã Đinh thu được mấy chục vạn linh thạch. Nếu không chuyện này, thật đúng là không biết nên làm gì bây giờ.

Dương Lỗi ra khỏi trận pháp, đứng xa xa nhìn Lộ Ti.

Trong khoảnh khắc Dương Lỗi xuất hiện , Lộ Ti liền cảm nhận được . Nàng lạnh lùng nhìn hắn:

- Ngươi giết thủ hạ Mã Đinh của ta ?

- Không sai, là ta giết.

Dương Lỗi không có một chút lo lắng nào. Hắn nhìn Lộ Ti, trưng ra một điệu bộ thản nhiên , tựa hồ cái này chẳng qua là một chuyện nhỏ nào đó cực kì không có ý nghĩa mà thôi.

- Ngươi. . . Rất tốt, giết thủ hạ dưới tay ta , lại vẫn còn dám xuất hiện ở trước mặt ta.

Lộ Ti cũng rất bội phục người tu luyện phương đông này. Sự lợi hại của chính mình, trước đây hắn cũng đã thử nghiệm qua.

Mặc dù không biết hắn dùng phương pháp gì để chặn một kích của mình ngay lúc đó, nhưng Lộ Ti biết, nếu như không có phương pháp đặc thù thì hắn nhất định liền bị chính mình giết chết .Hơn nữa phương pháp kia của hắn hẳn là không thể sử dụng nhiều lần, có thể tiếp nhận một kích kia của chính mình đã là phi thường rất giỏi

- Chẳng lẽ ngươi không sợ chết sao ?Ngươi cũng không lo lắng, ta muốn mạng của ngươi?

Dương Lỗi cười, nhìn nàng mà đáp:

- Đương nhiên ta sợ chết. Ở trên thế giới này, không ai là không sợ chết. Ta nghĩ ngươi cũng là như thế. Nhưng mà, nếu ngươi muốn giết ta thì có thể thực hiện sao? Ngươi làm được điều đó sao?

Lộ Ti nghe vậy thì thân hình đột nhiên biến mất, ngay sau đó xuất hiện ở trước mặt Dương Lỗi, một đôi tròng mắt không chớp nhìn Dương Lỗi:

- Ngươi đây là đang khiêu khích ta sao?

Thậm chí Dương Lỗi đều ngửi thấy được mùi hương từ người nàng, làm cho người ta có hơi mê say.

- Ha hả.

Lộ Ti đích xác đã gây cho Dương Lỗi một chút áp lực, nhưng mà Dương Lỗi cũng biểu hiện cực kì tự nhiên, khóe miệng có hơi nhếch lên mà nói:

- Ta không phải đang khiêu khích ngươi. Không biết ngươi có suy nghĩ hay không, thuộc hạ Mã Đinh của ngươi ở sau lưng ngươi đã làm chuyện gì ?

- Ngươi cứ nói? Nếu như ngươi không nói ra nguyên nhân đến từ đâu, ta sẽ khiến cho ngươi biết thủ đoạn của Lộ Ti ta . . . .

Giọng điệu Lộ Ti có vẻ rất bình tĩnh. Nhưng Dương Lỗi biết, nàng cũng không phải đang nói giỡn .Nếu như lời của mình khiến cho nàng không vừa lòng, phỏng đoán thực sự nàng sẽ nổi giận, do đó xuống tay đối với chính mình

- Giết ngươi mặc dù có phiền toái một chút, nhưng cũng chỉ là có chút phiền toái mà thôi, tuyệt đối không phải không giết được ngươi.

Dương Lỗi mỉm cười, vỗ vỗ tay đáp:

- Đối với những lời Lộ Ti đại nhân đã nói, ta tự nhiên không có hoài nghi. Ta biết, ngươi có một thứ đồ có thể làm cho ngươi trong thời gian ngắn phát huy ra được toàn bộ thực lực, không còn phải bị Pháp Tắc Chi Lực áp chế.

Lộ Ti có hơi giật mình. Bí mật này, người bình thường căn bản không biết. Không nghĩ tới, hắn lại đã biết. Như vậy duy nhất có khả năng, đó chính là Mã Đinh đã nói cho hắn. Có điều Mã Đinh lại là làm sao biết đây? Xem ra, Mã Đinh này cũng không phải trung thành đối với chính mình như vậy . Lúc này trên mặt Lộ Ti có hơi khó coi.

- Ngươi biết là tốt rồi.

Dừng một chút, Lộ Ti nói.

- Ha hả .

Dương Lỗi nhẹ nhàng cười cười

- Nhưng mà, không biết ngươi có đúng là biết rõ ràng hay không, Mã Đinh rốt cuộc đã làm gì đối với Mộng Na ?

- Cái gì?

Vừa nghe nói về chuyện muội muội của chính mình, Lộ Ti lập tức có hơi không kìm nổi

- Ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì? Nói cho ta biết Mã Đinh đã làm cái gì đối với muội muội của ta ?

- Không cần căng thẳng như thế, nếu mà ta nói cho ngươi, ta có chỗ tốt gì ?

Dương Lỗi lắc đầu đáp, nhưng trong lòng lại mừng rỡ. Nhược điểm của Lộ Ti này quả nhiên chính là muội muội của nàng. Vừa nghe nói tới chuyện có liên quan đến muội muội của mình, nàng liền trở nên mất đi sự có chừng mực.

Cho nên Dương Lỗi biết, đây là cơ hội, chỉ cần nắm bắt được điểm này, thì đối phó với nàng thật đúng là không có vấn đề. Không nói giết chết được nàng ,nhưng muốn khống chế nàng, ít nhất là trong thời gian ngắn , thì không có vấn đề.

- Chỗ tốt.

Lộ Ti lạnh lùng nhìn Dương Lỗi

- Nếu như ngươi không nói, ta sẽ giết ngươi.

- Ha hả.

Dương Lỗi không phải mỗi một câu liền bị hù dọa , lúc trước chính là đang nói dối, nếu như mà thực sự nói ra , như vậy chính mình chẳng phải là liền lộ tẩy

- Giết ta? Nếu như ngươi giết ta, vậy liền không ai biết, muội muội Mộng Na của ngươi rốt cuộc như thế nào, ngươi vĩnh viễn cũng không thấy được nàng .

- Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi rốt cuộc muốn thế nào mới bằng lòng nói ra?

Lộ Ti nghe vậy trái lại khẩn cấp, tóm lấy cánh tay của Dương Lỗi.

Bị túm lấy tay, Dương Lỗi cũng không hề lo lắng. Nếu như lúc này nàng động thủ , nói thật ra, Dương Lỗi thật đúng là không hề nắm chắc có khả năng chống đỡ được. Bởi vì Vô Địch Thủ Hộ cũng là có hạn chế.

Suy nghĩ một chút, nếu như chính mình sử dụng ảo ảnh phân thân , thì liền không phải có lo lắng về phương diện này . Nhưng mà nếu đã đến tình trạng này, như vậy sẽ đối kháng được. Nếu không một khi lộ tẩy, như vậy chuyện liền phiền toái .

- Ta muốn cái gì, một mình ngươi vẫn còn không rõ ràng lắm sao?

Dương Lỗi gạt bỏ tay nàng, giọng điệu vẫn rất bình tĩnh.

- Nếu như ngươi nói cho ta biết, ta lập tức liền rời khỏi nơi này, cam đoan không hề đến tìm ngươi gây phiền toái nữa .

Lộ Ti cũng không suy nghĩ nhiều liền thốt ra.

- Ngươi đơn giản sự việc một ít đi. Nếu như ngươi thật muốn giết ta, như vậy chính mình cũng phải trả giá đắt chứ? Hơn nữa trả giá này còn lớn đến mức không phải bình thường đi?

Dương Lỗi, nhìn Lộ Ti mà nghĩ thầm, Lộ Ti này thật đúng là tỷ tỷ tốt. Nhưng mà vấn đề mấu chốt là chính mình, căn bản không hề nắm giữ được tin tức gì về muội muội của nàng, tất cả đều là giả

- Huống chi, ta căn bản là không sợ. Mặc dù là ngươi toàn lực xuất thủ, cũng không nhất thiết có thể loại trừ trận pháp này.

U¢¢u G\yÈjX £V¨I ¦_Ł« G\ω§ iв9 iD_ W_Òju

Lúc này Lộ Ti là hận thấu xương đối với Mã Đinh , lại dám xuống tay đối với muội muội thân thiết nhất của chính mình . Nếu như là hắn còn sống , như vậy Lộ Ti tuyệt đối sẽ không nương tay, khiến cho hắn sống không bằng chết, khiến cho linh hồn của hắn nhận hết dày vò.

- Ngươi rốt cuộc muốn như thế nào? Nếu như muội muội của ta mà có chuyện gì xảy ra , ta sẽ giết ngươi, hủy diệt tất cả mọi thứ của ngươi.

Lộ Ti lạnh lùng nói.

Đó là một nữ nhân điên, Dương Lỗi không khỏi đau đầu. Lộ Ti này xem ra đã đạt tới trạng thái bùng phát dữ dội. Nếu như là lại muốn nói năng khiến nàng kích động, thì cũng không thể để cho nàng nổi giận . Một khi nổi giận, thực lực của cô nàng này sẽ nhanh chóng gia tăng, thậm chí có khả năng đạt tới tình trạng Thiên Sứ tám cánh.

Nếu như đạt tới cấp độ kia thì chuyện này liền thật sự phiền toái . Đến lúc đó, chính mình căn bản là vô phương khống chế, thậm chí. . . Thậm chí, có thể sẽ làm gia hỏa cường đại ở chỗ Pháp Hải phong ấn phá được phong ấn ra ngoài. Như vậy, chính là cả thế giới của hắn chẳng khác nào là sẽ hủy diệt.

- Chuyện gì?

Nhìn điệu bộ đỏ mặt của Lộ Ti, Dương Lỗi không khỏi nghĩ đến trêu chọc nàng một phen, vì vậy giả bộ hồ đồ hỏi.

- Chính là... Chính là cái loại...chuyện này .

Lộ Ti tức giận, hỗn đản này chính là đang cố ý trêu chọc mình.

Nhìn nàng tựa hồ có dấu hiệu tức giận, Dương Lỗi vội nói:

- A, ngươi cứ nói loại chuyện này a, yên tâm. Ta sẽ không như vậy đối với ngươi. Nhưng mà nếu như là ngươi tự nguyện, ta tự nhiên là cầu còn không được. Nhưng nói đi còn nói lại, nếu như là có một tầng quan hệ như vậy, ta thậm chí liền không cần ngươi nhận ta làm chủ nhân .

Lộ Ti kinh ngạc nhìn Dương Lỗi, điều này làm cho nàng có hơi không tin. Nếu như là ký kết khế ước, như vậy đã có khế ước thì chính mình muốn đổi ý đều không được. Nhưng nếu đúng như là hắn nói, như vậy chính mình trở thành nữ nhân của hắn. Cái này không giống, chính mình hoàn toàn là tự do, muốn phản bội hắn, cái đó cũng không phải tự do của chính mình.

- Ngươi nhìn ta như vậy để làm chi?

Dương Lỗi thấy nàng nhìn mình như thế, liền lên tiếng hỏi.

- Ta trở thành nữ nhân của ngươi, ngươi cũng không ký kết khế ước ?

Không thể không nói, Dương Lỗi cứ như vừa rồi, đối với hắn thì nàng có một tia xúc động. Cái này là đến từ sâu trong nội tâm.

- Thế nào? Ngươi nguyện ý trở thành nữ nhân của ta sao?

Dương Lỗi cười híp mắt nhìn nàng, nhưng trong lòng nghĩ, nàng này không phải là thực sự nguyện ý chứ? Nếu như nàng thực sự nguyện ý như thế, liệu chính mình là đồng ý sao? Hay là không đáp ứng? Nếu như đồng ý, vậy thì vạn nhất, nếu nàng phản bội chính mình thì phải làm sao ? Nói như vậy, chính mình chẳng phải là mang đá nện chân mình ư ?

Nhưng mà nghĩ lại, trên cơ bản nàng không có khả năng đồng ý với mình. Mặc dù chính mình mới cùng nàng tiếp xúc không quá vài canh giờ, nhưng lại là trạng thái đối địch. Có điều Dương Lỗi biết, khẳng định là nàng sẽ không đồng ý.

- Nếu như ta nguyện ý, vậy ngươi sẽ không sợ ta phản bội ngươi?

Lộ Ti nhìn hắn, trên mặt thoáng hiện vệt đỏ ửng. Dù sao nàng chính là thiếu nữ, nhưng lại là thiếu nữ chưa từng có tình yêu nam nữ. Hiện nay nói về vấn đề như vậy với Dương Lỗi, trong lòng tự nhiên có hơi xấu hổ.

- Nếu như ngươi thực sự trở thành nữ nhân của ta, ta còn phải lo lắng ngươi phản bội sao? Ta có tự tin, nhất là đối với nữ nhân của mình.

Dương Lỗi cười nói.

- Tự đại.

Lộ Ti có hơi khinh thường, nhưng mà trong lòng đối với lời của hắn thì có thêm vài phần suy nghĩ. Đối với Dương Lỗi lần thứ hai nàng đã xem trọng thêm vài phần. Nam nhân như vậy, đích xác hiếm có.

- Coi như là tự đại đi, ngươi nguyện ý ký kết khế ước? Vẫn nguyện ý bồi dưỡng tình cảm với ta, trở thành nữ nhân của ta?

Dương Lỗi nhìn nàng mà mỉm cười hỏi. Mặc dù biết khẳng định là nàng sẽ không ký kết khế ướcvới mình, nhưng mà trong lòng vẫn có một chút chờ mong như vậy. Cái này có lẽ là cội rễ nam nhân háo sắc đang tác quái đi.

- Ta… Nguyện ý ký kết khế ước với ngươi, có điều phải nói cho rõ, ngươi không thể bắt buộc ta làm bất cứ chuyện gì.

Lộ Ti vẫn còn có hơi lo lắng, mặc dù biểu hiện của nam nhân này khiến cho chính mình có thiện cảm hơn. Nhưng có một số việc vẫn cứ phải nói rõ mới được.

- Đương nhiên, chỉ cần ngươi cam tâm làm việc cho ta, ta tự nhiên sẽ không bắt buộc gì ngươi. Ta chỉ muốn ngươi thành lập cho ta thế lực thuộc về ta tại Thiên Sứ Giới. Đương nhiên, nó cũng là thuộc về ngươi. Có lẽ có một ngày ta sẽ trở thành chủ nhân của Thiên Sứ Giới, đến lúc đó, ta sẽ để ngươi cai quản cả Thiên Sứ Giới.

Dương Lỗi nói.

- Ta sẽ chờ đến ngày đó.

- Như vậy… Chúng ta hợp tác vui vẻ.

Dương Lỗi vươn tay phải, nắm chặt lấy tay ngọc trắng nõn của Lộ Ti cũng vươn ra .

Ngay sau đó Lộ Ti bức ra một tia linh hồn của chính mình, giao linh hồn ra để tỏ vẻ tất cả của chính mình đều nắm giữ ở trong tay Dương Lỗi.

Nhưng mà Lộ Ti cũng không hối hận, tin tưởng lựa chọn của mình. Hơn nữa, Sáng Thế Thần Điển kia có sức dụ dỗ thật sự là quá lớn. Có Sáng Thế Thần Điển, chính mình mới chính thức có cơ hội báo thù, đó mới là nguyện vọng cuối cùng của mình.

Lộ Ti chỉ sống vì hai động lực. Thứ nhất chính là bảo vệ và chăm nom muội muội Mộng Na của mình, một cái khác chính là báo thù. Báo thù vì cha mẹ của mình, vì gia tộc của mình.

Cũng không ai biết Lộ Ti có mối thù khắc sâu, nhưng bởi vì kẻ thù quá mức với cường đại, cường đại đến nỗi Lộ Ti căn bản không có bất cứ hy vọng gì. Cho đến khi Dương Lỗi xuất ra Sáng Thế Thần Điển, Lộ Ti mới nhìn thấy hy vọng.

Một khi chính mình có Sáng Thế Thần Điển, như vậy chính mình liền có khả năng nhanh chóng tăng thực lực lên, chỉ cần tu vi của chính mình đạt tới cấp độ kia thì việc báo thù mới có cơ hội.

Khế ước vừa ký kết xong, Dương Lỗi liền cảm giác được giữa chính mình và Lộ Ti đã thành lập được một sự liên lạc không sao diễn tả nổi.

Chính mình hoàn toàn có khả năng nắm giữ sinh tử của Lộ Ti.

Đương nhiên trong khoảnh khắc ký kết khế ước kia, Dương Lỗi đã giao bản Sáng Thế Thần Điển đầy đủ cho Lộ Ti. Khiến nàng mừng rỡ không thôi, liền mở miệng nói:

- Cám ơn, cám ơn ngươi.

- Không cần cám ơn, hiện tại chúng ta là một nhà.

Dương Lỗi mỉm cười đáp lại. Hiện nay chính mình thu phục được Lộ Ti, Lộ Ti chính là một Thiên Sứ bốn cánh. Không, phải nói, lập tức chính là Thiên Sứ sáu cánh. Bởi Dương Lỗi rõ ràng cảm giác được, Lộ Ti sắp đột phá.

Nhưng mà hiện tại nàng đang áp chế tu vi của chính mình mà thôi. Bởi vì nàng biết, Pháp Tắc Chi Lực của thế giới này đâu phải là nói giỡn. Nếu như đột phá đúng vào lúc này mà nói, khẳng định sẽ đưa tới Thiên Kiếp, đến lúc đó phiền toái có thể to lắm.

Mà Dương Lỗi đương nhiên có khả năng tiếp thu được.

Nhưng mà thế giới này hiện nay đang do chính mình khống chế, nay Lộ Ti đã trở thành người của mình, ở trong linh hồn của nàng có khí tức của chính mình, Lộ Ti hoàn toàn có khả năng tự do đột phá, không cần lo lắng Thiên Kiếp đến.

Có điều hiện tại Dương Lỗi cũng vẫn áp chế tu vi của Lộ Ti, nếu không một khi toàn bộ bùng phát dữ dội thì thế giới này quả là khó có thể thừa nhận được. Dù sao tu vi của chính mình quá yếu ớt, thế giới này cũng quá yếu ớt .

Bởi vì có sự tồn tại của Pháp Hải và cái tên kia, linh khí thế giới này hoàn toàn bị áp chế. Nếu như tu vi của Lộ Ti được hoàn toàn phóng ra như thế, vậy thì rất có thể sẽ phá vỡ sự thăng bằng của thế giới này. Đến lúc đó sự việc có khả năng trở nên khó lòng thu thập được .

- Thiếu gia, muội muội của ta hiện tại thế nào ? Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra với nó? Mã Đinh đã làm gì nó?

Sau khi Lộ Ti thu hồi Sáng Thế Thần Điển liền vội hỏi. Quả là Lộ Ti cực kỳ quan tâm tới muội muội của mình, xem ra so với tánh mạng của mình thì còn quan trọng hơn.

Dương Lỗi nhìn điệu bộ căng thẳng của nàng mà nhẹ nhàng nói:

- Mã Đinh không có làm gì muội muội của nàng cả. Nhưng mà. .. nhưng mà muội muội Mộng Na của nàng đích thật là có phiền toái. Kỳ thật Mã Đinh ở bề ngoài là người của nàng không sai, nhưng kỳ thật hắn cũng là người của Gia Long. Muội muội của nàng bị Gia Long khống chế, thứ nhất là vì kiềm chế nàng, thứ hai, đó là bởi vì muội muội Mộng Na của nàng có thể chất đặc thù, Gia Long cần phải lợi dụng huyết mạch của Mộng Na để làm tăng tu vi của chính mình, phá bỏ cửa ải bình cảnh.

- Cái gì?

Lộ Ti nghe vậy, đôi mắt trở nên đỏ đậm, khí thế đột nhiên tăng lên, hiển nhiên là sắp nổi giận .

Dương Lỗi bị dọa đến hoảng sợ. Cô nàng này, lại không biết khống chế chính bản thân mình như vậy. Mình vừa mới nói ra thì nàng liền nổi giận. Thế này thì hỏng mất, một khi nàng phóng ra toàn bộ tu vi của bản thân, vậy đến chính mình có thể bị phiền toái. Hắn vội vàng chợt quát một tiếng:

- Lộ Ti, ngươi bình tĩnh một chút cho ta.

Bởi vì Pháp Tắc Chi Lực, hơn nữa do khế ước hạn chế, Lộ Ti bị Dương Lỗi hô một câu như vậy thì từ từ bình tĩnh trở lại. Nàng biết, hiện tại chính mình có phẫn nộ đến đâu đi chăng nữa, cũng là không có tác dụng.

Lộ Na tức giận, đó là vì không giải quyết được vấn đề. Nếu muốn cứu muội muội của mình, nhất định phải quay về đến Thiên Sứ Giới. Trở về, đương nhiên là không có vấn đề, chẳng qua là cần một chút thời gian.

- Nàng không nên gấp gáp, nếu ta đã nói sẽ giúp nàng, như vậy tự nhiên liền có khả năng làm được. Ta không phải loại người khoe khoang nói mạnh miệng .

Dương Lỗi nói.

- Ngươi… lúc nãy ngươi đều là gạt ta?

Lộ Ti nhìn Dương Lỗi có hơi tức giận.

Dương Lỗi lắc đầu đáp:

- Trước đây, nàng và ta còn là trong trạng thái đối địch. Đối với kẻ địch, khẳng định cần phải có thủ đoạn đặc thù. Hơn nữa, mặc dù là không có chuyện muội muội của nàng, chẳng lẽ nàng cũng không đồng ý ta sao? Chẳng lẽ nàng cũng không muốn Sáng Thế Thần Điển?

Lộ Ti không hề lại nói tiếp. Đích xác, mặc dù là Dương Lỗi không đưa ra chuyện muội muội của mình, thì chính mình cũng sẽ đồng ý với hắn, Sáng Thế Thần Điển đối với chính mình mà nói là quá quan trọng .

- Được rồi, thiếu gia, ngươi cứ nói, ngươi sẽ giúp ta như thế nào? Đi cùng với ta đến Thiên Sứ Giới? Nếu như ngươi thật sự có thể giúp ta cứu muội muội Mộng Na của ta thì ngươi muốn thế nào được cái đó. Muốn ta trở thành nữ nhân của ngươi, cũng không phải là không thể được.

Sắc mặt Lộ Ti ửng đỏ, nàng nhìn Dương Lỗi mà nói với vẻ cực kì nghiêm túc .

Đối với Lộ Ti mà nói, báo thù là một đại sự, nhưng quan trọng hơn chính là an toàn muội muội của mình. Nó chính là thân nhân duy nhất của mình, vì nó mà nàng dốc tất cả nỗ lực .

- Thật sự?

Dương Lỗi cười nhìn nàng, không nghĩ tới tình cảm của nàng đối với muội muội lại đạt đến tình trạng như vậy, lại có khả năng đưa ra sự lựa chọn như vậy.

- Phải .

- Ha hả, ta sẽ không thừa gió bẻ măng, Dương Lỗi ta còn không phải người như vậy. Mặc dù điều kiện của nàng rất hấp dẫn ta, nhưng mà ta sẽ không bởi vì như thế mà từ bỏ nguyên tắc của mình. Còn về phần muốn như thế nào đi cứu muội muội của nàng, ta đã vạch kế hoạch để chuẩn bị cho nàng. Sau khi có hai thứ, nàng liền hoàn toàn có khả năng làm được.

Dương Lỗi nhìn Lộ Ti mà nói.

- Vật gì vậy? Ngươi mau lấy ra đi.

Vừa nghe Dương Lỗi sẽ không bởi vì chuyện muội muội của mình để áp chế bản thân, đúng là khiến cho thiện cảm của Lộ Ti đối với Dương Lỗi lần thứ hai tăng thêm vài phần. Đương nhiên đối với chuyện quan hệ đến an toàn sinh mệnh muội muội của mình, Lộ Ti là cực kì sốt ruột. Cho nên giọng điệu cũng rất sốt ruột.

Dương Lỗi cười cười, lấy ra vài thứ phù triện.

- Đây là cái gì? Đây là quyển trục sao?

Lộ Ti cầm trong tay mà hỏi.

- Không, đây không phải quyển trục của phương tây các ngươi, mà là bùa chú phù triện của người tu luyện phương đông chúng ta. Phù triện này và ma pháp quyển trục của người phương tây các ngươi kỳ thật cũng có được hiệu quả như nhau. Nhưng mà hai chủng loại phù triện này cực kì thần kỳ, là thứ mà ma pháp quyển trục ở Thiên Sứ Giới phương tây các ngươi không có.

Dương Lỗi cầm lấy một cái ở trong tay mà giải thích .

- Rốt cuộc có hiệu quả gì. Có những …. .. Những … phù triện này là có thể đủ cứu được muội muội của ta sao?

Lộ Ti quan tâm nhất chính là, mấy thứ này có thể giúp cho việc cứu được muội muội của mình hay không, phải sử dụng như thế nào mới có thể cứu được người .

- Đương nhiên là sẽ nói cho nàng. Đây là một loại Ẩn Thân Phù, có thể làm cho người tàng hình, hơn nữa Gia Long là tuyệt đối vô phương hiểu rõ. Đến lúc đó, sau khi nàng tiếp xúc với muội muội Mộng Na của mình, hai người sử dụng Ẩn Thân Phù này là có thể dễ dàng thoát khỏi Gia Long. Đương nhiên với thực lực của nàng, một khi tiến vào Thiên Sứ Giới liền sẽ đột phá, hơn nữa tu luyện Sáng Thế Thần Điển nên chuyện sẽ đối phó Gia Long hẳn không phải là việc khó. Vấn đề khó khăn duy nhất, cũng có thể lợi dụng ưu thế của Ẩn Thân Phù này, để cứu muội muội của nàng ra .

Dương Lỗi bóp nát một quả Ẩn Thân Phù để thực nghiệm một phen, liền khiến cho Lộ Ti trợn mắt há hốc mồm. Đích thật là tàng hình, tàng hình ngay trước mắt, không có một tia khí tức tồn tại. Tiếp theo Dương Lỗi lại xuất hiện ra.

- Thật lợi hại.

Đối với Ẩn Thân Phù thần kỳ này của Dương Lỗi, Lộ Ti quả là cũng bội phục ngay. Ma pháp tàng hình thật sự cũng không phải không có, nhưng chỉ cần tu vi cao hơn bản thân một cấp độ là có thể nhìn ra được. Hơn nữa ma pháp tàng hình cũng cực kỳ đặc thù, chỉ có người nào quang thuộc tính và ám thuộc tính mới có thể tu luyện.

Quang thuộc tính gọi là ma pháp tàng hình, ám thuộc tính gọi là ám ẩn thuật.

U¢ku G\yÈjX £VUI ¦ÄjXu r©s

Hơn nữa chỉ có người tu luyện ma pháp mới có thể tu luyện được. Về phần chính mình, cũng không xem như Ma Pháp Sư, mà là võ sĩ, cho nên đối với ma pháp cũng không phải rất tinh thông. Mặc dù là có ma pháp tàng hình, chính mình cũng không có khả năng tu luyện thành công trong thời gian ngắn, cho nên tịnh không thể được.

Đương nhiên ma pháp tàng hình ở trong Sáng Thế Thần Điển thì cũng có phương pháp tu luyện. Sáng Thế Thần Điển bao hàm toàn diện, trong đó ghi chép tất cả công pháp tu luyện của Sáng Thế Thần. Ma pháp tàng hình đương nhiên cũng chính là một loại trong đó, do vậy điều này không lấy làm kỳ quái.

- Có Ẩn Thân Phù này của ta xác thực có khả năng mang đi Mộng Na từ trong tay Gia Long, nhưng mà… Nhưng mà Gia Long sẽ không ngu như vậy. Khẳng định đối với Mộng Na thì hắn sẽ thi triển thủ đoạn, hạ độc hoặc là thủ đoạn nào đó của hắn để khống chế muội muội.

Lộ Ti lo lắng nhất chính là mấy vấn đề này. Gia Long là người cực kỳ nham hiểm. Nếu như không phải hắn vô phương trăm phần trăm đối phó được với mình thì đã sớm ra tay đối với chính mình. Sở dĩ hắn không dám, bởi vì là hắn sợ chết, lo lắng mình sẽ đồng quy vu tận cùng hắn.

- Cho nên a, ta chuẩn bị cho nàng một loại bùa chú phù triện khác. Phù triện này là Y Liệu (chữa bệnh) phù triện.

Nói cho cùng, Y Liệu phù triện này chỉ có hai quả. Có điều giá trị của hai quả Y Liệu phù triện cũng là hơn xa những Ẩn Thân Phù triện này. Y Liệu Phí này là loại Y Liệu Phí đẳng cấp cực cao, chính bản thân Dương Lỗi hiện tại đều vẫn còn vô phương chế tạo ra. Đây là Dương Lỗi đi đổi mà có được, hao phí mấy chục vạn Đoái Hoán Điểm, cho nên khiến cho Dương Lỗi cũng là rất đau lòng xót ruột. Có điều vì đại kế của mình tại Thiên Sứ Giới, vì muội muội Mộng Na của Lộ Ti nên hắn cũng đành không tiếc a,

- Đừng thấy chỗ này chỉ có hai quả Y Liệu Phí. Y Liệu Phí này, chính là so với những Ẩn Thân Phù này thì quý trọng hơn nhiều lắm. Độc dược bình thường, thậm chí, coi như là người bị đánh gần chết, chỉ cần còn có một hơi là có thể chữa trị sống lại. Có thể nói nó trị bách bệnh, đương nhiên, chữa bệnh chữa thương không là vấn đề. Có điều khôi phục tu vi thì phù triện này lại không làm được. Muốn khôi phục tu vi như thế, chỗ này của ta còn có đan dược.

Vừa nói, Dương Lỗi lại xuất ra một vài thứ. Đây là mấy cái bình sứ, hắn đưa bình sứ cho Lộ Ti rồi nói:

- Cái này là một chút đan dược. Những đan dược này, trên đó cũng có ghi chép. Lúc nào nàng muốn sử dụng thì tự mình nhìn là được. Chỗ này không chỉ có đan dược chữa thương khôi phục, còn có một loại cũng tốt, đó chính là Dịch Dung Đan. Có Dịch Dung Đan này, nàng có khả năng dịch dung trở thành người khác. Trong tình huống bình thường, chỉ cần không phải là người tu vi cao hơn nàng rất nhiều thì vô phương phân biệt được rõ. Cho nên, cái này đối với trợ giúp nàng, ta nghĩ cũng là phi thường lớn .

Nhìn Dương Lỗi xuất ra mấy thứ này, Lộ Ti không khỏi trợn mắt há hốc mồm. Mấy thứ này, đó đều là những đồ cực hiếm, có thể nói là ngàn vàng khó cầu, nhưng lại là đồ cực kỳ thực dụng. Có những thứ này, tại thời khắc mấu chốt có khả năng đưa ra trợ giúp rất lớn.

- Ta nghĩ có những bùa chú phù triện và đan dược này, khi nàng định cứu muội muội Mộng Na của nàng hẳn là không có vấn đề quá lớn chứ? Nếu như thế này mà nàng đều không thể làm được, như vậy… Ta chỉ có thể nói là nàng vô năng .

Dương Lỗi nhìn Lộ Ti đang ngơ ngác, vỗ nhẹ nhẹ lên vai nàng mà nói.

Bị Dương Lỗi vỗ một cái như vậy, lúc này Lộ Ti mới phục hồi tinh thần lại. Nàng nhìn Dương Lỗi, tràn đầy cảm kích:

- Cám ơn ngươi, cám ơn ngươi, thiếu gia.

- Giữa chúng ta, còn cần nói cám ơn sao? Chỉ cần sau này nàng chuyên tâm làm việc cho ta, tại Thiên Sứ Giới thành lập một thế lực lớn lao cho ta là được. Không cần nói những lời khách sáo này .

Dương Lỗi cười cười đáp.

- Ngươi yên tâm, chỉ cần một trăm năm, thời gian một trăm năm là ta sẽ gây dựng cho ngươi một mảnh giang sơn thật lớn, so sánh thế giới này còn phải lớn hơn, sẽ chờ ngươi đến Thiên Sứ Giới.

Lộ Ti thu đồ lại, nói với giọng điệu cực kì kiên định. Nam nhân này, mặc dù có lúc xem ra hơi háo sắc, nhưng không thể không nói, hắn rất tốt đối với chính mình. Có chủ nhân như vậy thì cũng không coi là thiệt thòi cái gì .

Nói cho cùng, chính mình mặc dù ký kết khế ước cùng hắn, nhưng kỳ thật hắn cũng không hề bắt buộc mình làm việc gì không muốn làm, trái ngược hắn còn giúp đỡ chính mình quá nhiều.

Trong lòng Lộ Ti âm thầm quyết định, chính mình sau này nhất định phải toàn tâm toàn ý trợ giúp hắn, đối xử với hắn, chẳng sợ… Chẳng sợ hắn thật sự muốn có được chính mình, khiến cho chính mình trở thành nữ nhân của hắn.

Nghĩ tới đây, trên mặt Lộ Ti bỗng ửng đỏ không sao diễn tả nổi, tốc độ nhịp tim đập không khỏi nhanh hơn rất nhiều.

- Đúng rồi.

Dương Lỗi lại nghĩ tới một việc. Sau khi chính mình hoàn toàn khống chế ở thế giới Mộng Huyễn này, thì mình còn có thêm một năng lực. Đó chính là, nếu như có được sự chấp thuận của mình, như vậy người nào được chính mình chấp thuận thì có khả năng chủ động tiến vào thế giới này.

Như vậy, nếu như Lộ Ti cứu được muội muội của nàng, nhưng nếu mà lại có các loại tình huống khiến nàng vô phương giải quyết, hoặc là chính nàng có khó khăn. Như vậy nàng có khả năng tiến vào trong thế giới của mình để tị nạn. Bất kể ở địa phương nào, chỉ cần nàng không hề bị qui luật áp chế, bị Pháp Tắc Chi Lực vây khốn thì nàng liền có khả năng tiến vào.

Nhưng mà nhất định phải có lực lượng của mình thêm vào, mà với lực lượng hiện tại của mình thì chỉ có khả năng chế luyện bốn miếng Truyện Tống Phù triện như vậy. Hơn nữa mỗi một cái phù triện, chỉ có thể sử dụng một lần. Nó cũng giống như Ẩn Thân Phù và Y Liệu Phí, đều là thứ dùng một lần duy nhất .

- Chỗ này của ta còn có bốn miếng phù triện, những phù triện này có thể làm cho nàng tùy thời tiến vào thế giới này.

Dương Lỗi nhìn nàng mà nói

- Nếu như nàng gặp phải vấn đề khó khăn không thể giải quyết, trước tiên có thể tiến vào trong thế giới này, tới nơi này tìm ta.

Lộ Ti thu hồi bốn miếng phù triện này, rồi lại lần nữa nói cám ơn với Dương Lỗi .

Kỳ thật những bùa chú phù triện này còn có một chỗ tốt.

Đó chính là Dương Lỗi chỉ cần muốn, vậy là hắn liền có khả năng tùy thời cảm ứng được vị trí phù triện. Hơn nữa có khả năng lợi dụng phù triện để tự động tiến vào vị diện thế giới có phù triện.

Đương nhiên như vậy tiêu hao vốn liếng là rất lớn, không chỉ có phù triện sẽ bị tiêu hao, hơn nữa năng lượng mà chính bản thân Dương Lỗi cần phải bỏ ra cũng là cực kỳ khổng lồ. Chỉ sợ với tu vi hiện tại Thất Tinh Luyện Cương của Dương Lỗi, thì cũng vẻn vẹn có khả năng thi triển một lần.

Đương nhiên, nếu như là sau khi Dương Lỗi đến vị diện thế giới kia thì lại không giống.

UP·u G\yỀjX £V£I ¦« -_ W_èh ±«Q̄jXu ros

Một khi Dương Lỗi tiến vào thế giới kia, liền tương đương với việc thành lập điểm tọa độ ở thế giới kia để từ đó tiến vào thế giới Mộng Huyễn. Đồng thời hắn cũng có khả năng từ thế giới Mộng Huyễn lại lần nữa tiến vào điểm kia .

Dương Lỗi cho Lộ Ti nhiều vật như vậy, Lộ Ti đương nhiên cũng không có ý định lấy không. Mặc dù Dương Lỗi nói là đưa cho nàng, cho nên Lộ Ti có lẽ cho Dương Lỗi một vài thứ.

Vốn Lộ Ti cấp cho Dương Lỗi chính là một chút vũ khí trang bị, đương nhiên không thể thiếu linh thạch. Linh thạch đối với Dương Lỗi mà nói, tự nhiên là càng nhiều càng tốt. Cho nên linh thạch thì Dương Lỗi nhận, ước chừng có năm mươi vạn linh thạch cực phẩm, coi như là không ít.

Phải biết rằng Mã Đinh bị chính mình bắt bí toàn bộ mà cũng chỉ có gần một trăm vạn mà thôi. Còn về phần các thứ khác, Dương Lỗi liền không muốn. Bởi vì một ít vũ khí trang bị phương tây này, đối với chính mình mà nói, trên cơ bản là không có tác dụng quá lớn. Ngược lại trong tay Lộ Ti, chúng còn có thể phát huy ra được hiệu quả rất lớn.

Nhiệm vụ hoàn thành, sau khi Lộ Ti rời đi, nhiệm vụ của Dương Lỗi cũng xem như đã hoàn thành. Đó chính là nhiệm vụ ngăn cản người tu luyện phương tây xâm lấn, mà Dương Lỗi đương nhiên cũng được nghe Hệ Thống thông báo .

- Đinh, chúc mừng người chơi hoàn thành nhiệm vụ cấp S, thu được Nguyên Khí Trị một trăm vạn, thu được Đoái Hoán Điểm một vạn, thu được linh thạch cực phẩm một trăm vạn.

- Đinh, chúc mừng người chơi thu được Bất Tử Kim Thân Quyết.

Niềm vui bất ngờ, cái này tuyệt đối là niềm vui lớn lao, không nghĩ tới chính mình lại thu được Bất Tử Kim Thân Quyết. Điều này làm cho Dương Lỗi rất bất ngờ.

Lúc trước Dương Lỗi cho là, Bất Tử Kim Thân Quyết này cần phải chờ tới lúc chính mình tu luyện Kim Cương Bất Hoại Thần Công tới cấp bậc đại viên mãn, khi đó mới có cơ hội thu được Bất Tử Kim Thân Quyết.

Hắn không nghĩ tới, đúng vào lúc này, sau khi hoàn thành nhiệm vụ này cũng đã thu được Bất Tử Kim Thân Quyết. Điều này khiến cho Dương Lỗi rất vui mừng .

Cho nên lúc này Dương Lỗi hưng phấn không thôi. Nhiệm vụ lần này, nói cho cùng, có lẽ được lợi.

Điều duy nhất khiến cho Dương Lỗi buồn bực chính là, chỉ một giờ sau, tu vi của chính mình sẽ từ cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương trực tiếp rơi xuống đến cảnh giới Võ Thần. Mà một trăm vạn Nguyên Khí Trị này đối với chính mình mà nói, tựa hồ không có trợ giúp quá lớn.

Nhưng mà cái này cũng mang đến ình lợi ích nhất định, đó chính là vào lúc bản thân mình đi đại lục Vô Cực, thì hành trình qua Vô Tận Chi Hải sẽ mang đến ình càng nhiều an toàn hơn.

Điểm này, khiến cho Dương Lỗi tăng thêm rất nhiều tin tưởng. Dù sao khi tiến vào Vô Tận Chi Hải, hơn nữa vào lúc băng qua nó để tiến vào đại lục Vô Cực, những người có tu vi cao hơn cấp bậc Võ Thần có thể sống sót thì cực kì ít ỏi đến đáng thương.

Còn đối với Dương Lỗi mà nói, mặc dù có được tuyệt chiêu sát quái vượt cấp, nhưng tuyệt chiêu này cũng không nhất thiết có thể mang đến ình những niềm vui bất ngờ.

Nhưng mà, mặc dù là tu vi rơi xuống, lực chiến đấu thực sự lại cũng là không bị rơi xuống quá nhiều.

Hiện nay Kim Cương Bất Hoại Thần Công đã đạt tới tầng thứ mười đại viên mãn, chả mấy chốc liền có khả năng đột phá tầng thứ mười một.

Tiến vào tầng thứ mười một, thậm chí chính mình còn có Bất Tử Kim Thân Quyết, một khi Kim Cương Bất Hoại Thần Công của mình đạt tới đại viên mãn, như vậy Dương Lỗi có khả năng khẳng định, chính mình hoàn toàn có thể đối phó được với Võ Giả cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương, thậm chí cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần đều cũng có thể.

- Thánh thượng.

- Phu quân.

Dương Lỗi vừa xuất hiện trong hoàng cung, mọi người liền vây quanh lại đây. Ai nấy đều là cực kì lo lắng, vấn đề hiện tại của Dương Lỗi dù sao quan hệ đến an nguy của cả hoàng cung.

- Phu quân, chuyện thế nào ? Đánh bại nữ nhân kia sao?

Lý Tuyết Mai nhìn Dương Lỗi

- Làm thế nào không dẫn nàng ta vào trong trận pháp? Có đúng thế là đã xuất hiện bất ngờ gì đó chăng ?

- Đúng vậy, phu quân, quả đúng là chàng nói thế a. Chàng như vậy khiến cho chúng ta thật lo lắng .

Lý Thu Vận nói xen.

Dương Lỗi lắc đầu, đáp:

- Không có việc gì, không hề xuất hiện bất ngờ, mọi người yên tâm là được. Vấn đề đã hoàn toàn giải quyết, Lộ Ti đã rời khỏi không gian vị diện này mà trở lại Thiên Sứ Giới. Về phần những gia hỏa phương tây này thì chúng đã đầu hàng chúng ta. Còn vấn đề bồi thường, vậy liền giao cho Hàn Đại sư đi đàm phán đi.

Đối với Dương Lỗi mà nói, bọn họ căn bản không có cái gì đáng giá cho chính mình đi bắt bí. Dù sao chính mình thu được cũng đã là đủ nhiều. Mà bọn họ có khả năng đưa ra, coi như có nhiều hơn rồi cấp toàn bộ ra hết thì cũng sẽ không nhiều mười vạn linh thạch.

Đây là chỗ Dương Lỗi phỏng đoán, huống chi, bọn họ căn bản không có khả năng xuất ra mười vạn linh thạch cực phẩm. Cho nên, đối với đàm phán về vấn đề bồi thường, Dương Lỗi không thể nào có được hứng thú .

Nói nữa, chính mình lần này thu được linh thạch cực phẩm, kỳ thật dầu sao còn phải hơn Hàn rất nhiều. Nay cho lão một dịp thuận nước giong thuyền, đó chẳng phải là tốt hơn nhiều lắm sao ?

- Thật sự là không có việc gì ?

Lý Tuyết Mai lại hỏi. Nàng có hơi không tin, nữ nhân kia có tu vi lợi hại như thế, làm sao có thể dễ dàng liền lui bước cho được ? Coi như là dùng muội muội của nàng ta để lừa bịp, thì hẳn là nàng ta cũng sẽ không dễ dàng liền tin tưởng như vậy chứ ?

- Thật sự không có việc gì. Lời của ta, các nàng đều không tin, thật sự là không thể không trừng phạt các nàng .

Dương Lỗi làm bộ có hơi tức giận. Hàn thấy Dương Lỗi như vậy liền thức thời rời khỏi phòng, để lại nơi này cho Dương Lỗi và các nữ nhân của hắn .

...

Một giờ sau, Hệ Thống truyền đến âm thanh nhắc nhở .

- Đinh, đinh, đinh, cảnh cáo, người chơi bởi vì tình huống đặc thù, cấp bậc rơi xuống đến Võ Thần đại viên mãn.

Tu vi rơi xuống, khí thế đột nhiên giảm xuống.

Cảm nhận được sự thay đổi của Dương Lỗi, các nàng đều là lo lắng không thôi, nhìn Dương Lỗi mà hỏi:

- Phu quân, chàng làm sao vậy? Làm thế nào mà tu vi đột nhiên giảm xuống ?

Đối với các nàng mà nói, Liễm Tức Giới Chỉ (nhẫn giấu khí tức) của Dương Lỗi cũng không có bao nhiêu hiệu quả.

Bởi vì bọn họ đều có quan hệ song tu cùng Dương Lỗi, cho nên đối với tình huống của Dương Lỗi thì đều nhận ra rất rõ ràng. Đến khi Dương Lỗi đột nhiên phát sinh thay đổi lớn như vậy, các nàng đương nhiên là mười phần rõ ràng.

Đối với việc tu vi của Dương Lỗi lúc này đột nhiên giảm mạnh, các nàng biểu hiện ra dáng vẻ cực kỳ lo lắng. Ai nấy đều căng thẳng nhìn Dương Lỗi, sợ hắn có gì đó bất ngờ.

- Vút.. .

Dương Lỗi hít sâu một phen, tu vi đột nhiên từ cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương rơi rụng thẳng xuống giai đoạn Võ Thần đại viên mãn khiến cho Dương Lỗi có cảm giác rất khó chịu.

UPou G\ʏÈjX £V¢I ¦« -_W_èh ±«Q̄jXu r©s

Một loại cảm giác này thật giống như là một đại phú hào, đại phú ông siêu cấp đột nhiên phá sản, biến thành một kẻ ăn mày khất cái vậy, thật sự làm cho người ta rất lo lắng .

Mặc dù, Dương Lỗi cũng sớm đã làm tốt việc chuẩn bị tâm lý, nhưng đến lúc giờ khắc này đích thực đến, thì Dương Lỗi vẫn có cảm giác trong lòng rất buồn bực, tâm tình thật là có điểm nặng nề .

Nhưng mà ở bề ngoài, thì hắn vẫn không thể để cho biểu hiện ra ngoài. Dương Lỗi không muốn làm cho các nàng lo lắng, mà là cười nói với các nàng:

- Các nương tử, các nàng đừng lo lắng. Cái này chẳng qua là một chút chuyện nhỏ mà thôi. Bởi vì ta đã hoàn toàn nắm giữ thế giới này, nhưng trả giá cho nó liền là tu vi của ta sẽ rơi xuống trở lại cấp bậc Võ Thần đại viên mãn. Nhưng mà không phải lo lắng, phu quân các nàng ta là người như thế nào? Tốc độ tu luyện của ta chính là kinh người. Mặc dù là rơi xuống đến cấp bậc Võ Thần, nếu như tu luyện trở lại thì cũng chỉ là vấn đề không quá một hai năm. Nhiều nhất chẳng qua là hai năm, thậm chí, vẫn còn không cần thời gian dài như vậy, có lẽ mấy tháng là có thể khôi phục tu vi lần thứ hai .

- Phu quân.. .

- Đã nói đừng lo lắng, huống chi chẳng qua là tu vi cảnh giới của ta rớt mà thôi. Còn nếu như tính cho đầy đủ, lực chiến đấu thực sự của ta cũng không có rơi xuống bao nhiêu. Ta đích thực nảy ra ý niệm, cho các nàng cùng hợp lực chung một chỗ, đều không đánh lại được ta.

Dương Lỗi nhìn vẻ mặt các nàng vẫn còn là có hơi mờ mịt, thì hắn liền nói.

- Phu quân, có đúng thế không… Có đúng thế vừa mới rồi, nguyên nhân là vì chàng trao tu vi cho chúng ta ?

Tạ Đạo Thanh nhìn Dương Lỗi mà hỏi.

- Đúng vậy, phu quân, kỳ thật… Kỳ thật chàng không cần như vậy.

Mấy nàng cùng Hoàng Dung cũng vội vàng gật đầu nói.

- Không có, không phải tình huống này. Thật sự, những điều ta vừa mới nói đều là sự thật. Đó cũng không phải vấn đề này, vào lúc trước đây ta đã biết rõ, tu vi sẽ rơi xuống trong thời gian ngắn .

Dương Lỗi lên tiếng giải thích

- Ta nói rồi, tu vi cảnh giới hiện tại của ta mặc dù chỉ là Võ Thần đại viên mãn, nhưng các naàng vẫn không đánh lại ta.

Hoàng Dung nghe vậy nín khóc mà cười, nhìn Dương Lỗi bảo:

- Nói khoác, hừ, ta cũng không tin đâu. Tu vi hiện tại của Dương đại ca chàng chẳng qua mới chỉ là Võ Thần đại viên mãn, người ta đều đã đạt tới cấp bậc Âm Dương Nhị Khí, ta liền không tin chàng có thể đánh bại ta.

Lúc này mấy nàng Hoàng Dung thấy tu vi lại có chỗ tiến bộ.

Bởi vì ở trong Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận này có linh khí cực kì đậm đặc. Hơn nữa trước đây tu vi của Dương Lỗi là cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương, đã song tu một hồi với bọn họ, các nàng đều chiếm được không ít lợi ích.

Lúc trước các nàng ngay từ đầu còn tưởng rằng nguyên nhân bởi vì là Dương Lỗi truyền tu vi của chính mình cho bọn họ. Nhưng mà nếu Dương Lỗi đã nói như vậy, các nàng cũng không hề dây dưa tại vấn đề này nữa.

Thế nhưng trong lòng bọn họ đều cảm giác rất hạnh phúc. Dù sao Dương Lỗi làm như vậy rất có thể chính là vì bọn họ. Cho nên, bọn họ lúc này cũng giấu tất cả điều này ở trong lòng.

- Ha hả, nếu như không tin, vậy chúng ta liền thử một lần. Nếu như các nàng đánh bại được ta, ta có khả năng đồng ý với ba điều kiện của các nàng a. Bất cứ ba điều kiện nào cũng đều được.

Dương Lỗi cười híp mắt nhìn các nàng mà nói.

- Phu quân, chàng nói là sự thật sao? Nam tử hán đại trượng phu, nói chuyện cần phải chắc chắn chứ ?

Lý Thu Vận đúng là hưng phấn không thôi. Tâm tư trước đây có hơi lo lắng lập tức liền quăng đi, trên mặt hiện lên nụ cười.

- Đương nhiên, lời nói của ta, tự nhiên là chắc chắn. Ta chính là vua của một nước, miệng vàng lời ngọc, nói chuyện nhất ngôn cửu đỉnh. Cho tới bây giờ cũng không nói gì mà không tính toán gì hết .

Dương Lỗi quả là hào khí đầy trời, giơ giơ nắm đấm của mình mà nói.

- Hảo, bây giờ chúng ta đây phải đi Diễn Vũ Tràng thôi?

Hoàng Dung hỏi.

- Hảo.

Diễn Vũ Tràng, là nơi chúng nữ luận bàn. Chỗ này và tẩm cung là như nhau, đều là không mở ra cho bên ngoài. Đây là Diễn Vũ Tràng đặc thù, bên trong cái gì cũng đều đầy đủ hết. Đương nhiên binh khí nào tự nhiên đều cũng có, mà các nàng Dương Ngọc Hương trên cơ bản cũng đều tu luyện ở chỗ này.

Lúc Dương Lỗi và các nàng tới đây, đám người Dương Ngọc Hương vẫn còn đang tu luyện.

Cũng không phải tu luyện tâm pháp, mà là đang luyện tập trận pháp. Đó là trận pháp mà Lý Tuyết Mai chuẩn bị cho bọn họ.

Vốn là chuẩn bị để đối phó Lộ Ti, dù sao tu vi bọn họ đều rất mạnh, hơn nữa tâm tư đơn thuần. Ở chung một chỗ nhiều năm như vậy, nên mức độ phối hợp ngầm hiểu cũng rất cao.

Trận pháp đang luyện tập gọi là Cửu Âm Tinh Thần Đại Trận. Cửu Âm Tinh Thần Đại Trận này có uy lực kỳ thật cũng không kém hơn bao nhiêu so với Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận. Nhưng mà nếu muốn phát huy ra được toàn bộ uy năng, như vậy còn có yêu cầu rất lớn của tu vi người bày trận.

Các nàng Dương Ngọc Hương có tu vi mặc dù đã coi như không tồi, nhưng đích thực bố trí Cửu Âm Tinh Thần Đại Trận như thế thì vẫn có chênh lệch tương đối lớn .

Tại phương diện công kích, cái đó tuyệt đối là có khả năng bằng được Cửu Long Khốn Tiên Đại Trận .

Đương nhiên vấn đề chính trong đó là tiêu hao quá lớn, với tu vi hiện tại như thế của các nàng Dương Ngọc Hương, nhiều nhất có thể kiên trì nửa giờ. Sau nửa giờ, trận pháp sẽ bởi vì tu vi các nàng kiệt sức mà vô phương duy trì cho trận pháp tiếp tục vận hành.

Đương nhiên, trong lúc cao thủ chân chính quyết chiến, nửa giờ đã hoàn toàn là đủ rồi. Thậm chí… Thậm chí đều vẫn không cần tới thời gian nửa giờ.

- Thiếu gia, Thiếu phu nhân.

Các nàng thấy Dương Lỗi và mấy nàng Hoàng Dung đi đến đây thì đều hành lễ chào.

- Được rồi, các ngươi không cần đa lễ, trước tiên cứ đi nghỉ ngơi đi, không cần khổ luyện như thế. Hiện nay nguy cơ đã giải trừ, không cần khổ cực như vậy nữa .

Dương Lỗi xua xua tay nói với các nàng.

- Vâng, thiếu gia.

- Thế nào? Ta không lừa các nàng chứ?

Dương Lỗi cười nhìn chúng nữ mà hỏi.

Trong cuộc đấu lần này đây, Dương Lỗi căn bản không hề động thủ, mà là bắt đầu vận dụng Kim Cương Bất Hoại Thần Công để mặc cho chúng nữ công kích chính mình.

Đương nhiên nếu như là chúng nữ sử dụng quả là vũ khí cực kỳ lợi hại thì Dương Lỗi có lẽ sẽ tránh né. Nhưng mà vì an toàn nên chúng nữ đương nhiên sẽ không sử dụng vũ khí như vậy.

- Thật sự, phu quân, quả là chàng thật lợi hại. Có đúng là Kim Cương Bất Hoại Thần Công của chàng đã tu luyện tới cấp bậc đại viên mãn ?

Lý Tuyết Mai nhìn cơ thể kiên cường dẻo dai cứng như sắt thép của Dương Lỗi mà hỏi .

Dương Lỗi lắc đầu:

- Đại viên mãn? Vẫn còn thiếu chút nữa, nhưng mà chả mấy chốc ta liền có khả năng đạt tới, đến lúc đó phu quân của các nàng sẽ càng lợi hại hơn.

UP©u G\yÈjX £VPI G\ωjX iв WÄq i\9«u

Dương Lỗi vươn một tay ôm lấy Lý Tuyết Mai vào trong lòng, mỉm cười nói.

- Đương nhiên, phu quân chúng ta là lợi hại nhất .

Hoàng Dung đáp.

Dương Lỗi cười cười, cũng bế nàng lên, ôm vào trong ngực. Hắn hôn trán nàng một cái cùng với Lý Tuyết Mai mỗi bên một người:

- Dung nhi, miệng nàng thật là ngọt .

- Ta cũng muốn ôm, ta cũng muốn ôm.

Lý Thu Vận thấy Hoàng Dung và Lý Tuyết Mai đều được Dương Lỗi ôm lấy, liền nhao vào vừa ôm vừa chộp một cái .

- A a… Ngươi… Lý Thu Vận, ngươi… A… Ta muốn giết ngươi.

Hoàng Dung bị Lý Thu Vận đánh lén một cái, bộ ngực bị hung hăng véo một phen thì tức giận không thôi, liền la lớn.

- Khanh khách… Muốn giết ta, hừ hừ, ngươi làm được không?

Lý Thu Vận thấy tình thế không ổn, vội vàng tụt xuống từ trên người Dương Lỗi, cười duyên chạy ra, mà Hoàng Dung chính là đuổi theo.

Nhìn một màn này, trong lòng Dương Lỗi cảm giác cực kì hạnh phúc.

.. .

- Thế giới kia rốt cuộc thế nào a?

Hoàng Dung có hơi căng thẳng cầm lấy tay Dương Lỗi .

- Thế giới kia kỳ thật cũng giống như thế giới này. Nhưng mà linh khí ở thế giới kia so với nơi này thì sung túc hơn mà thôi.

Dương Lỗi cười ha hả nói.

- Linh khí sung túc hơn một chút? Cũng chỉ có như vậy sao?

Lý Thu Vận hỏi.

- Đương nhiên không phải. Nếu linh khí tương đối sung túc, như vậy liền ý nghĩa người nơi đó có tu vi so với người ở tại thế giới này sẽ cao hơn rất nhiều. Kỳ thật thế giới kia, so với Tu Chân Giới không sai biệt lắm.

- Ta hoài nghi, nơi đó kỳ thật chính là một bộ phận của Tu Chân Giới, rất có thể chính là một hành tinh trong Tu Chân Giới mà thôi. Chỉ có điều là chúng ta không hề tìm được lối thông giữa Tu Chân Giới cùng hành tinh này, cho nên không thể từ nơi đó tiến vào Tu Chân Giới. Đương nhiên, cũng có khả năng là bởi vì tu vi của ta quá yếu, còn không đến mức đủ để tiếp xúc với loại chuyện này.

Đối với những điều này, Dương Lỗi cũng là suy đoán. Dù sao nơi đó có linh khí so với Tu Chân Giới, thật sự là so sánh không chênh lệch lớn, là tồn tại ở mức độ bình thường trong Tu Chân Giới.

Đương nhiên Dương Lỗi biết rất rõ, trong Tu Chân Giới, mức độ đậm đặc linh khí của các hành tinh này cũng là không đồng dạng như nhau. Có cái dù sao đậm đặc hơn một chút, nhưng mà có hành tinh cũng có vẻ có hơi loãng.

Tính cho đầy đủ, ngay cả chỗ thế giới Mộng Huyễn của Dương Lỗi cũng có thể nói là một bộ phận của Tu Chân Giới. Có điều hiện nay liên lạc giữa thế giới Mộng Huyễn cùng Tu Chân Giới cũng như các vị diện khác đã bị chặt đứt, cho nên không thể xem như một bộ phận của Tu Chân Giới .

- Như vậy a, Tu Chân Giới, ừ, chúng ta cũng chưa từng tới Tu Chân Giới. Đến lúc nào thì chúng ta đi Tu Chân Giới nhìn một chút đây?

Hoàng Dung hỏi

- Ở đó chính là chỗ môn phái của Tuyết Mai tỷ tỷ?

- Tuyết Mai, Thu Vận, các nàng có nhớ môn phái hay không?

Dương Lỗi nhìn hai nàng, lúc này Dương Lỗi có hơi băn khoăn. Dù sao bọn họ đều đã trở thành nữ nhân của mình, mà chính mình lại chưa từng đến chỗ sư môn của bọn họ. Hắn cảm giác chính mình thật là một hỗn đản, thật sự rất xin lỗi bọn họ .

- Không có, ở sư môn cũng không có chỗ chơi đùa tí nào. Các sư tỷ liền chỉ biết tu luyện, tuyệt không có gì vui.

Lý Thu Vận vừa nghe, lắc đầu nói

- Vẫn cứ là ở Hoa Hạ chúng ta chơi đùa thú hơn .

Dương Lỗi ha hả cười một tiếng

- Tuyết Mai, nàng thì sao ?

Lý Tuyết Mai lắc đầu:

- Phu quân ở nơi nào, tâm của ta liền ở nơi đó .

Dương Lỗi nghe vậy cảm động vô cùng. Liền chuẩn bị mang các nàng đi theo .

- Đinh, có mang theo Lý Tuyết Mai, Lý Thu Vận, Hoàng Dung, Tạ Đạo Thanh, Mục Niệm Từ rời khỏi thế giới Mộng Huyễn, tiến vào Huyền Nguyên Tinh hay không?

Lúc này Hệ Thống xuất hiện âm thanh nhắc nhở .

- Phải

- Đinh, điểm thế giới của người chơi tiêu hao một trăm ba mươi điểm.

- Đến rồi sao?

- Đến rồi, nơi này chính là Huyền Nguyên Tinh. Ừ, nơi này chính là chỗ ở của ta tại thế giới này .

Dương Lỗi giới thiệu .

- A… Thật sự đã đến. Linh khí nơi này quả nhiên đậm đặc hơn rất nhiều so với trong thế giới Mộng Huyễn .

Hoàng Dung vui vẻ xoay người một vòng .

Lý Tuyết Mai cũng gật đầu, nói:

- Nơi này linh khí so với Tu Chân Giới còn phải đậm đặc hơn một chút.

- Kỳ thật, đây là bởi vì nguyên nhân trận pháp nữa. Nơi này được ta bố trí một Tụ Linh Trận cỡ lớn, hơn nữa nơi này là một chỗ linh mạch, nên linh khí ở đâu đương nhiên so với những địa phương bình thường thì phải đậm đặc hơn nhiều lắm .

Dương Lỗi vừa mang theo chúng nữ đi tới bên trong, vừa giải thích cho chúng nữ .

- Phu quân, phòng của chàng ở nơi nào ni? Đúng rồi, Tiểu Ngọc muội muội lại ở nơi nào?

Hoàng Dung hỏi

- Còn có các tỷ muội khác đâu? Chúng ta có đúng cũng có thể gặp mặtmấy người đó không ?

Đây là chuyện sớm hay muộn, lần này đây chính là để cho bọn họ gặp mặt. Mặc dù song phương đều đã biết đến sự tồn tại của đối phương, nhưng là dù sao vẫn còn chưa từng gặp mặt nhau.

Cho nên lần này đây, mục đích của Dương Lỗi chủ yếu là để cho các nàng Hoàng Dung và Dương Tiểu Ngọc, còn có Đông Phương Tiểu Vũ bọn họ được gặp mặt lẫn nhau. Sau đó lại nói chuyện về việc để ấy nàng Đông Phương Tiểu Vũ tiến vào trong thế giới Mộng Huyễn .

Đối với Đông Phương Tiểu Vũ, Dương Lỗi vẫn có tự tin thuyết phục. Đương nhiên, Đoạn Dung cũng là như vậy .

Nhưng mà duy nhất khiến cho Dương Lỗi có hơi lo lắng chính là Cổ Tĩnh. Với tính cách của Cổ Tĩnh, Dương Lỗi biết rất rõ ràng, rốt cuộc nàng có đi hay là không thì trong lòng Dương Lỗi thật đúng là không có cơ sở nào để chắc chắn .

Hơn nữa quan trọng là, nàng còn không biết chính mình có nhiều nữ nhân như vậy. Nếu như được biết như thế, không hiểu được nàng sẽ có biểu hiện gì. Là trút ra phẫn nộ một phen, sau đó rời khỏi chính mình, hay là yên lặng đón nhận. Tất cả điều này, Dương Lỗi cũng không dám xác định.

Trong lòng hắn cực kì thấp thỏm.

- Tiểu Ngọc và Tiểu Vũ đều ở chỗ này, ta đây liền dẫn mấy nàng đi gặp mấy người bọn họ .

Dương Lỗi nói.

- Phu quân, chàng yên tâm đi, chúng ta biết làm như thế nào.

Nhìn dáng vẻ Dương Lỗi tựa hồ có hơi lo lắng, Tạ Đạo Thanh ở một bên bèn mở miệng an ủi.

Dương Lỗi cười cười

- Ta biết, thiệt thòi cho nàng, Thanh nhi.

- Phu quân, chàng ngàn vạn lần đừng nói như vậy. Nếu như không phải có lời của phu quân chàng, Thanh nhi còn không biết sẽ là dạng kết cục gì. Hơn nữa có thể gặp được phu quân, là chuyện may mắn nhất cả đời này của ta .

Trên mặt Tạ Đạo Thanh hiện lên nụ cười hạnh phúc, giọng điệu nói chuyện cũng rất là dịu dàng .

- Thiếu gia, người không sao chớ?

Tiểu Ngọc biết Dương Lỗi phải đi làm gì. Cho nên vừa biết Dương Lỗi trở về, liền vội vã chạy ra mà hỏi với vẻ cực kì quan tâm .

UP¨u G\yÈjX £VkI GDz ¦fj\ ¦\9´ ĤDz_u

- Không có việc gì, ta không sao. Tiểu Ngọc, đến đây để ta giới thiệu cho nàng. Bọn họ đều là nữ nhân của ta, cũng chính là tỷ muội của nàng. Trước đây ta đã nói với nàng, đây là Hoàng Dung, đây là Lý Tuyết Mai, Lý Thu Vận, Tạ Đạo Thanh, còn có Mục Niệm Từ.

- Các vị Thiếu phu nhân, xin chào .

Tiểu Ngọc thấy chúng nữ bèn vội vàng hành lễ.

- Thế này không được, Tiểu Ngọc muội muội, điều này sao có khả năng. Nói cho cùng, chúng ta mới hẳn là gọi nàng bằng tỷ tỷ .

Hoàng Dung đỡ Tiểu Ngọc mà nói .

- Đúng vậy, đúng vậy, Tiểu Ngọc muội muội. Nếu nàng gọi chúng ta là Thiếu phu nhân như thế, đó chính là đang trách cứ chúng ta .

Lý Thu Vận cũng nói thêm .

Lúc này Dương Lỗi cũng nói:

- Đúng vậy, nàng gọi bọn họ tỷ tỷ là được. Dù sao Tiểu Ngọc nàng sớm muộn cũng sẽ là nữ nhân của thiếu gia.

Nghe được lời Dương Lỗi đã nói, sắc mặt Tiểu Ngọc có hơi ửng đỏ, nhưng trong lòng lại cực kì ngọt ngào. Đây là thiếu gia ở trước mặt nhiều người như vậy nói chính mình là nữ nhân của hắn, nên ngoài miệng vội nói:

- Các tỷ tỷ hảo.

- Thế này là được rồi .

- Các vị tỷ tỷ, mời vào bên .

Tiểu Ngọc đi ở một bên, rồi nói

- Để ta đi gọi Tiểu Vũ tỷ tỷ.

Tiểu Ngọc đi vào trước, còn Dương Lỗi đúng là đi ở phía sau cùng mấy nàng. Chả mấy chốc liền đã tiến vào đến chỗ nhà Dương Lỗi ở.

Mà lúc này, Tiểu Ngọc cũng mang theo Đông Phương Tiểu Vũ đi ra. Thấy các nàng phía sau Dương Lỗi ai nấy đều là quốc sắc thiên hương, nói không ăn giấm thì đó là giả tạo.

Nhưng mà Đông Phương Tiểu Vũ cũng biết, Dương Lỗi không phải cái loại nam nhân mà một nữ nhân có khả năng giữ được. Cho nên, mặc dù là trong lòng hơi bất mãn nhưng cũng không biểu hiện ra ngoài, ai khiến cho chính mình đã yêu vào hắn ?

- Tiểu Vũ tỷ .

Dương Lỗi thấy Đông Phương Tiểu Vũ, liền nở nụ cười trên mặt mà đi tới.

Mà lúc này Đông Phương Tiểu Vũ cũng là ngoài dự liệu của Dương Lỗi, bắt đầu chạy vội rồi nhào một cái vào trong lòng Dương Lỗi:

- Tiểu Lỗi, ngươi không có lương tâm, chuyện gì cũng không nói cho ta biết.

Dương Lỗi nghe vậy có hơi lúng túng, hắn vỗ nhẹ nhẹ phía sau lưng nàng mà nói:

- Thật xin lỗi, Tiểu Vũ tỷ, sau này ta nhất định không để cho nàng lo lắng, có được không.

- Đây chính là lời ngươi nói.

Đông Phương Tiểu Vũ buông lỏng Dương Lỗi ra, rồi lại nói

- Còn không mau mau giới thiệu một phen cho ta các tỷ muội?

Dương Lỗi gãi gãi đầu, tiếp theo giới thiệu mấy nàng Hoàng Dung một lần.

Mà chúng nữ chính là nhanh chóng líu ríu nói chuyện với nhau chung một chỗ, chả mấy chốc liền quen thân, trái lại bỏ mặc Dương Lỗi sang một bên.

Nhìn tình huống này của chúng nữ, Dương Lỗi không khỏi tức cười. Dầu gì thì chính mình cũng là vai chính, vậy mà quăng chính mình sang một bên. Muốn tức giận cũng không có cách nào, ai khiến cho chính mình là nam nhân, mà bọn họ chính là nữ nhân của mình đây?

.. .

Vào lúc buổi tối, Dương Lỗi biết Đoạn Dung đã xuất quan. Nói cho cùng chính mình một thời gian đã lâu không hề nhìn thấy nàng. Không biết tu vi hiện nay của nàng như thế nào, dù sao nàng chính là nữ nhân chính mình chú ý .

Dương Lỗi cáo biệt chúng nữ, liền đi đến chỗ Đoạn Dung .

Chính lúc đi ra khỏi nhà không xa, liền thấy được một nàng. Không phải ai khác mà đúng là Cổ Tĩnh.

- Dương Lỗi.

- Tĩnh tỷ.

Chỉ thấy Cổ Tĩnh tức giận trợn mắt nhìn Dương Lỗi hỏi

- Ngươi thấy ta liền muốn đi, ta thật sự đáng ghét như vậy sao?

Vừa nói từ trong mắt đã thấy nước mắt rơi xuống lã chã .

Cổ Tĩnh vừa khóc, đúng là khiến cho Dương Lỗi luống cuống thất thần. Lúc đầu Dương Lỗi tính toán trước hết đến chỗ Đoạn Dung một phen, tiếp theo phải đi tìm Cổ Tĩnh. Dù sao chỗ Đoạn Dung ở so với nhà Cổ Tĩnh thì gần hơn rất nhiều.

Hơn nữa trước đây Cổ Tĩnh cũng là bế quan tu luyện, mà Dương Lỗi cũng không có nhận được tin tức Cổ Tĩnh đã xuất quan. Nếu như mà biết thì Dương Lỗi trước hết đã đưa tin cho Cổ lão.

- Làm thế nào lại như vậy. Làm thế nào mà nàng lại nghĩ như vậy cho được? Ta không phải chán ghét nàng, cũng không phải giống như nàng đang nghĩ vậy. Ta đang muốn đi tìm nàng .

Dương Lỗi bước nhanh đi tới bên cạnh Cổ Tĩnh, lau nước mắt cho nàng. Dù như thế nào hắn cũng thật không ngờ Cổ Tĩnh lại sẽ có biểu hiện như vậy, lại để rơi nước mắt, vì chính mình mà rơi nước mắt. Phải chăng là trước đây chính mình đã hiểu rõ Cổ Tĩnh sao?

- Ngươi… Ngươi thật sự chuẩn bị đi gặp ta?

Cổ Tĩnh tùy ý cho Dương Lỗi định đoạt, nhìn dáng vẻ dịu dàng của hắn, nỗi tủi thân trong lòng cũng đã biến mất hơn phân nửa, liền nhẹ nhàng hỏi.

Dương Lỗi vội vàng gật đầu:

- Đương nhiên là như vậy, ta sở dĩ hiện tại mới đến chỗ nàng, bởi vì nàng trước đây bế quan, ta cũng không biết chừng nào thì nàng xuất quan. Cho nên tính toán trước đến chỗ Đoạn Dung, sau đó đến chỗ nàng. Không nghĩ tới nàng đã xuất quan, hơn nữa phát sinh hiểu lầm ta .

Dương Lỗi giả bộ dáng vẻ oan uổng .

- Hừ, nói ngon nói ngọt, ta làm sao biết ngươi có đúng là đang lừa gạt ta? Hơn nữa, tại sao đến chỗ Đoạn Dung tỷ tỷ trước, mà không phải đến chỗ ta trước ? Ta so ra còn kém Đoạn Dung tỷ tỷ có đúng không? Dù sao… Ta… Ta… chính là ngươi không thích ta, có đúng thế không?

Dương Lỗi vừa nghe, bất đắc dĩ nói:

- Vậy nàng muốn đi đâu, kỳ thật… Kỳ thật tình cảm của ta đối với nàng thì nàng còn không biết sao? Nếu như nàng cho rằng ta không thích nàng, vậy nàng cứ một chưởng đánh chết ta, Dương Lỗi ta cam đoan đứng im, cũng không đánh trả. Hoặc là ta thề với trời, nếu như tình cảm của ta đối với Cổ Tĩnh là dối trá, vậy thì ta sẽ chịu Ngũ Lôi giáng xuống đầu, chết không có chỗ chôn .

Cổ Tĩnh nghe vậy, vội vàng bịt kín miệng Dương Lỗi mà nói:

- Đừng nói nữa, ta tin tưởng chàng còn không kịp .

Lúc này Cổ Tĩnh trong lòng ngọt ngào, hắn vẫn lo lắng ình, yêu chính mình, là chính mình phát sinh hiểu lầm hắn. Chẳng qua có đôi khi tính cách đùa đùa giỡn giỡn trẻ con một chút còn thì vẫn tốt.

Xem ra ghi chép trên quyển sách kia thật đúng là hơi có đạo lý. Cổ Tĩnh mặt mày ửng đỏ, kỳ thật hành vi này hôm nay là Cổ Tĩnh đọc được từ một quyển sách. Quyển sách kia có tựa đề, làm thế nào trói được trái tim nam nhân .

- Tĩnh nhi, không tức giận nữa chứ ?

Dương Lỗi nhìn Cổ Tĩnh mà hỏi .

- Người ta… Người ta chẳng qua là… chẳng qua là quan tâm ngươi thôi. Dương Lỗi, ngươi đừng nóng giận ?

Cổ Tĩnh nói nũng nịu, nghe thấy Dương Lỗi gọi chính mình là Tĩnh nhi, trong lòng Cổ Tĩnh càng là hoan hỉ.

Dương Lỗi thấy tình huống này thì trong lòng sửng sốt, tình cảm, đây đều là nàng đang thử dò xét chính mình, hắn bất đắc dĩ không thôi:

- Được rồi, ta cũng không hề tức giận. Nhưng mà, Tĩnh nhi, nàng không cần phải … thay đổi cái gì trước ta. Nếu như thay đổi, vậy nàng không phải Cổ Tĩnh kia trong lòng ta, biết không?

- Dương Lỗi, ta đã biết.

UPVu G\yỀjX £U·I GG p_Nj ¦n¾_u ros

Cổ Tĩnh nghe vậy mới đầu là sửng sốt, nam nhân không phải đều là thích dịu dàng, thích nữ nhân làm nũng sao? Nhưng nếu Dương Lỗi nói như vậy, vậy thì chính mình cũng không cần phải … Lại làm như vậy. Kỳ thật làm như vậy, thì chính mình cũng có cảm giác là lạ.

- Được rồi, chúng ta cùng đến chỗ Dung tỷ đi?

Dương Lỗi dứt khoát ôm vòng eo của Cổ Tĩnh mà thổi một hơi bên tai nàng rồi nói.

Lỗ tai là chỗ mẫn cảm của Cổ Tĩnh, bị Dương Lỗi thổi một hơi như vậy, lập tức thân thể mềm nhũn, toàn thân đều dựa vào trên người Dương Lỗi, đầu nhẹ nhàng gật gật

- Tốt, nhưng mà, nhưng mà chàng cõng ta.

Dương Lỗi gật đầu, mĩ nhân sai bảo như vậy, đương nhiên không có đạo lý cự tuyệt. Cổ Tĩnh chính là một Đại mỹ nhân, nhưng lại là một Đại mỹ nhân có tình có nghĩa đối với chính mình. Nếu mà chính mình cự tuyệt nàng, đó chính là kẻ ngu .

Dương Lỗi cõng Cổ Tĩnh trên lưng, chậm rãi bước đi về hướng tới chỗ Đoạn Dung ở .

Con đường vốn một phần mười canh giờ liền có khả năng chạy tới, nhưng hai người Dương Lỗi và Cổ Tĩnh cứ chậm rãi đi mất một giờ.

- Chúng ta đến rồi.

Dương Lỗi nhìn thấy căn nhà nhỏ của Đoạn Dung ở cách đó không xa, liền vỗ vỗ Cổ Tĩnh ở trên lưng mình mà nói .

- A... Đến rồi ư, nhanh như vậy?

Cổ Tĩnh cảm giác mới được một chốc thì đã đi hết đường, trong lòng có hơi không tình nguyện. Thời gian trôi qua thật nhanh, thật hy vọng có thể nằm trên lưng hắn cả đời.

- Còn nhanh sao?

Dương Lỗi này

- Tĩnh nhi, hiện tại đều đã qua một canh giờ, nếu tốc độ như vậy mà còn nói nhanh, như vậy cũng không biết nói sao nữa .

- A.. .

Mà lúc này Đoạn Dung đang ngồi tu luyện trong nhà, cảm nhận được khí tức của Dương Lỗi, liền vội vàng chạy ra.

- Tiểu Lỗi.

Đoạn Dung chạy đến bên người Dương Lỗi, nhìn nam nhân chính mình đã lựa trong đời, hai mắt không khỏi có hơi ướt át.

- Dung tỷ, nàng đã xuất quan?

Nhìn Đoạn Dung yêu kiều xinh đẹp kia, trong lòng Dương Lỗi cũng là ngàn vạn cảm xúc. Nữ nhân này, cũng đã sớm tiến vào chiếm giữ một chỗ trong lòng mình. Nàng là nữ nhân tốt, một nữ nhân chính mình đã lựa trong đời, thậm chí có thể nói là Thiên Chi Kiêu Nữ.

Vậy mà chính mình cũng không thể cho nàng một tình cảm đầy đủ. Không chỉ có Đoạn Dung như thế, các chúng nữ khác chẳng phải cũng là như thế sao ?

Đoạn Dung nhào vào trong lòng Dương Lỗi, dịu dàng nói:

- Ừ, đã xuất quan, hiện tại ta đã là cấp bậc Thông Huyền đại viên mãn đó .

- Dung tỷ tu luyện chính là rất khắc khổ.

Lúc này Cổ Tĩnh đang đứng một bên cũng nói. Nhìn Dương Lỗi ôm Đoạn Dung, trong lòng Cổ Tĩnh cũng không có ghen tuông, cũng không có tức giận.

Nàng biết, kỳ thật tình cảm của Đoạn Dung đối với Dương Lỗi so với chính mình cũng không kém bao nhiêu, hơn nữa ở trong giới tu luyện, nam nhân có năng lực phần lớn cũng không chỉ có một nữ nhân.

- Ta biết, những điều này ta cũng biết.

Dương Lỗi ôm hai nàng vào trong lòng, nói nhẹ nhàng

- Tình cảm của các nàng đối với ta, ta cũng biết. Mặc dù ta không thể cho các nàng một tình cảm trọn vẹn, nhưng ta có khả năng thề với trời. Cả đời này ta sẽ đối tốt với các nàng, nếu như ta không làm được, thiên lôi liền đánh xuống, chết không có chỗ chôn. Hơn nữa trọn đời không được siêu sinh.

- Đừng, chúng ta đều tin tưởng chàng.

Đoạn Dung vội vàng che kín miệng Dương Lỗi .

- Dung tỷ, Tĩnh nhi, chúng ta kết hôn đi?

Dương Lỗi nhìn hai nàng mà nói với vẻ cực kì nghiêm túc .

Hai nàng nghe vậy gần như không dám tin tưởng lỗ tai của mình.

- Ta… Ta… Ta không có nghe nhầm sao?

Đôi mắt Đoạn Dung rơm rớm nước mắt. Mặc dù quen biết với Dương Lỗi mới được thời gian vài năm, nhưng mà Đoạn Dung cũng biết, chính mình đã yêu sâu sắc nam nhân đã chọn cho cả đời này, vô phương tự kềm chế. Cho dù là chết vì hắn thì cũng là chết mà không oán.

- Tiểu Lỗi, là ngươi nói thật sao?

Cổ Tĩnh cũng là như thế, mặt đỏ hồng hồng, tim đập dồn dập .

Dương Lỗi gật đầu:

- Ừ, ta nói là sự thật, nhưng mà. .. nhưng mà tha thứ cho ta, ta vô phương chỉ lấy một hoặc là hai người các nàng. Bởi vì còn có Tiểu Ngọc, còn có Tiểu Vũ bọn họ. Hơn nữa… Hơn nữa ta còn có nữ nhân của mình .

- Có đúng là ngươi đang nói đến Hoàng Dung bọn họ trong thế giới Mộng Huyễn?

Đoạn Dung nhìn Dương Lỗi mà hỏi.

- Dung tỷ ngươi biết ?

Dương Lỗi còn nhớ chính mình còn chưa kịp nói chuyện này cho Đoạn Dung, bởi vì nàng một mực đều là đang trong lúc bế quan .

- Ừ, Tiểu Ngọc bọn họ đã nói với ta rồi.

Đoạn Dung nhẹ nhàng gật đầu nói.

- Thật xin lỗi, Dung tỷ, Tĩnh nhi .

Dương Lỗi cảm giác chính mình thật sự không là nam nhân gì tốt.

Tại thế kỷ hai mươi mốt, lúc ở trên địa cầu, chính mình tin tưởng bản thân mình là nam nhân một lòng chung tình. Mặc dù cũng thích nhìn mỹ nữ, nhưng chưa từng có làm điều gì phải thật xin lỗi bạn gái Tiêu Tình của mình.

Hiện nay chính mình mặc dù đối với Tiêu Tình vẫn là yêu như lúc ban đầu, nhưng trong lòng là ghép thêm nữ nhân khác, nhưng lại không chỉ một người. Trái tim mình đã bị chia làm rất nhiều phần, không hề là một trái tim trọn vẹn đầy đủ nữa .

Nếu như trở lại Địa Cầu, Dương Lỗi đều không thể tin được, chính mình phải làm thế nào mới có thể đối mặt Tiêu Tình. Nàng còn có thể quan tâm đến mình, còn có thể nguyện ý sống chung với chính mình sao? Dương Lỗi không biết, cũng không dám suy nghĩ nữa .

- Ngươi không nên nói câu thật xin lỗi. Tiểu Lỗi, chúng ta đều là tự nguyện. Hơn nữa ở trên thế giới này, cường giả vi tôn, ngươi nhất định không phải là nam nhân bình thường. Một người nam nhân không tầm thường là không có khả năng sẽ bị một nữ nhân ràng buộc.

- Nếu như ngươi chỉ là một nam nhân bình thường, ta nghĩ, ta cũng sẽ không yêu ngươi. Nếu chúng ta đã yêu ngươi, vậy cũng sẽ không bận tâm về tất cả điều này. Hơn nữa… Hơn nữa có nhiều tỷ muội như vậy, chẳng phải là tốt hơn sao? Càng thêm náo nhiệt sao?

- Ta biết tiểu Lỗi ngươi cuối cùng sẽ bước lên đỉnh cao võ đạo kia, trở thành đại tồn tại. Đến lúc đó, tánh mạng của ngươi sẽ là vô hạn. Ta không biết, chúng ta có thể đi cùng ngươi hay không, cho nên.. .

- Sẽ không phải thế. Nếu như ta có tuổi thọ vô hạn, như vậy các nàng cũng nhất định sẽ có. Ta nhất định sẽ khiến cho tu vi các nàng tăng lên cùng với ta. Nếu như không có các nàng, một mình ta cũng không có

ý nghĩa gì. Cho dù là ta bước lên đỉnh cao võ đạo kia, nếu như chỉ là một mình ta, như vậy còn sống cũng không có bất cứ ý nghĩa gì, còn không bằng chết.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Tiểu Lỗi.. .

Đoạn Dung nghe vậy mà kích động không thôi. Một người đàn ông, vì nữ nhân của mình mà có khả năng từ bỏ võ đạo của bản thân, điều này khiến cho nàng làm sao mà không kích động.

Sẽ có một người Võ Giả nguyện ý vì một nữ nhân mà từ bỏ cơ hội có thể đạt tới đỉnh cao võ đạo sao?

UPUu G\yỀjX £UoI GG p_Ņj ¦n¾_u r©s

Đáp án là rõ ràng, không phải nói không có, nhưng mà ít, cực kì ít ỏi đến đáng thương. Cho nên khi Dương Lỗi nói như vậy, khiến cho Đoạn Dung làm sao mà không kích động, không cảm động.

- Dương Lỗi, ta yêu chàng.

Không chỉ có là Đoạn Dung, Cổ Tĩnh cũng là như thế. Có một người đàn ông như vậy, yêu một người đàn ông như vậy, thế thì còn có tiếc nuối gì nữa? Cả đời này vậy là đủ rồi.

…

Ngày tiếp theo, tất cả nữ nhân của Dương Lỗi đều đi tới chỗ ở của Dương Lỗi. Trên đỉnh Điêu Linh Phong cũng là rất náo nhiệt. Lúc này cũng không ai ngủ, nguyên nhân không phải bởi vì tất cả nữ nhân của Dương Lỗi đều tới đây, mà là bởi vì một người khác.

Người này là sư phụ của Cẩu Tư Nhiên. Cẩu Tư Nhiên mặc dù tu vi không được tốt lắm, nhưng sở dĩ lão có thể không kiêng nể gì tại Huyền Cơ Môn, chính là bởi vì Cẩu Tư Nhiên có sư phụ lợi hại.

Sư phụ Long Phi Vũ của Cẩu Tư Nhiên làm một Thái Thượng trưởng lão của Huyền Cơ Môn. Địa vị của lão so với Cổ lão cũng không thấp hơn. Hơn nữa quan hệ giao du với mọi người cũng không tồi.

Trong tình huống bình thường, Long Phi Vũ đều bế quan, không có câu chuyện quan trọng nào thì cũng sẽ không xuất quan. Cho nên, mấy trăm năm qua, Huyền Cơ Môn đều không hề xuất hiện vị Thái Thượng trưởng lão Long Phi Vũ này.

Mà lần xuất quan này, nguyên nhân chính là bởi vì một tia tinh thần ấn ký của lão bám trên người Cẩu Tư Nhiên bị biến mất. Trải qua nghe ngóng, lão mới biết được, một tia tinh thần ấn ký biến mất này có liên quan đến đệ tử mới nhập môn Dương Lỗi .

Đối với Cẩu Tư Nhiên, Long Phi Vũ bình thường cũng sẽ không quản. Chỉ cần hắn không chết, như vậy quan hệ cũng không lớn.

Mặc dù Cẩu Tư Nhiên là đệ tử của lão, nhưng mà đối với Cẩu Tư Nhiên, Long Phi Vũ lại cũng không phải rất coi trọng. Hoặc là nói, nếu như không phải bởi vì một lời hứa hẹn đã nói ra thì Long Phi Vũ đã sớm không hề để ý tới Cẩu Tư Nhiên nữa .

Đương nhiên xảy ra chuyện lớn như vậy, đúng là khiến cho giới cao cấp Huyền Cơ Môn coi trọng.

Dương Lỗi là ai? Có thể nói là đệ tử xuất sắc nhất Huyền Cơ Môn. Mà hiện nay muốn tìm hắn gây phiền toái cũng là một vị Thái Thượng trưởng lão Long Phi Vũ của Huyền Cơ Môn.

Long Phi Vũ làm Thái Thượng trưởng lão Huyền Cơ Môn nên tu vi tự nhiên không kém, đã bị kẹt ở cảnh giới Cửu Cực Tạo Hóa biết bao nhiêu năm. Cả Huyền Cơ Môn, cũng không có mấy vị Thái Thượng trưởng lão, không có mấy người tu vi đạt tới cảnh giới Cửu Cực Tạo Hóa. Mà Long Phi Vũ này chính là một trong số đó .

Cho nên, địa vị của lão tại Huyền Cơ Môn cũng là siêu nhiên. Hiện nay Thái Thượng trưởng lão Huyền Cơ Môn muốn tìm đệ tử xuất sắc nhất của Huyền Cơ Môn, đệ tử có hi vọng nhất có khả năng đột phá cảnh giới Cửu Cực Tạo Hóa để gây phiền toái. Huyền Cơ Môn tự nhiên không phải là yên tĩnh như vậy .

Mà làm sư phụ của Dương Lỗi, Chu Nhiên cùng với Trương Dật quả quyết là sẽ không đứng ngoài cuộc mà nhìn. Trương Dật, mặc dù tu vi thấp hơn so với Long Phi Vũ, nhưng mà chắc chắn cũng là cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần.

Về phần Chu Nhiên, chính là một vị mà tu vi cũng đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh cao, mặc dù đã là sắp hết tuổi thọ, nhưng một vị Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh cao cường giả, lại há là dễ dàng đối phó như vậy?

Mặt khác, thân phận của Dương Lỗi, tiềm lực của Dương Lỗi là không thể bỏ qua.

Hơn nữa Dương Lỗi cùng đám người Cổ Mặc, Cổ Thu Hàn, lại thêm Tiêu Thanh Thạch cũng có quan hệ. Bọn họ sẽ trơ mắt nhìn Long Phi Vũ đối phó Dương Lỗi, thậm chí giết hắn sao? Đương nhiên không có khả năng.

Không nói Dương Lỗi kết giao tình cảm cùng bọn họ, Dương Lỗi có tình cảm cùng Cổ Tĩnh, dựa vào tầm quan trọng của Dương Lỗi đối với Huyền Cơ Môn, bọn họ liền hoàn toàn không thể ngồi yên không để ý đến.

Cho nên, hiện tại đỉnh Điêu Linh Phong Huyền Cơ Môn có thể nói là náo nhiệt phi phàm. Điêu Linh Phong lúc này đã trở thành tiêu điểm của cả Huyền Cơ Môn .

- Dương Lỗi tiểu tử, ngươi đi ra cho ta.

Lúc này, đám người Dương Lỗi còn không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Bởi vì Dương Lỗi và chúng nữ lúc này cũng không ở tại Huyền Cơ Môn, mà là đã đi tới thế giới Mộng Huyễn. Nhưng mà Dương Lỗi đã trang bị trận pháp đặc biệt ở ngoài khu nhà của mình. Một khi trận pháp đã bị kích động, chính mình là có thể cảm ứng được.

Cho nên trong khoảnh khắc Long Phi Vũ làm kích động trận pháp, Dương Lỗi liền cảm giác được. Cho nên Dương Lỗi đi một mình ra khỏi thế giới Mộng Huyễn, đi tới căn nhà nhỏ thuộc về mình trên đỉnh Điêu Linh Phong .

- Là ai dám xông vào khu nhà của ta, hơn nữa lại còn phá hủy trận pháp? Chẳng lẽ là có đại sự gì? Cho nên vị sư phụ tiện nghi kia của chính mình mới đưa ra hạ sách nầy?

Dương Lỗi biết, nếu như không phải có chuyện đặc biệt quan trọng, Trương Dật tự nhiên sẽ không phá hư trận pháp chính mình bố trí.

Đương nhiên Dương Lỗi tuyệt không lo lắng là có kẻ địch bên ngoài xâm lấn. Dù sao nơi này chính là tông môn bản bộ của Huyền Cơ Môn. Nơi này há là người bình thường có khả năng xông vào được ?

Mặc dù là có thể xông vào nơi này, vậy thì cũng sẽ không phải là chuyện một ngày hai ngày. Trừ phi có tiên nhân hạ phàm, đương nhiên mặc dù là có tiên nhân hạ phàm, muốn phá bỏ Hộ Sơn Đại Trận của Huyền Cơ Môn này, cũng không phải một chuyện dễ dàng .

Dương Lỗi vừa xuất hiện trong khu nhà, liền cảm giác được một cỗ khí thế lớn lao. Mà lúc này Trương Dật sắc mặt nghiêm chỉnh xanh mét đứng chắn ở trước mặt một nam nhân áo xanh.

Nam nhân kia cao to, to lớn khỏe mạnh, mặt mũi bình thường. Nhưng khí thế của lão, ngay cả Trương Dật đều cảm thấy cố hết sức. Từ đó có thể thấy được, tu vi người này tất nhiên là đạt tới cấp bậc Cửu Cực Tạo Hóa .

Dương Lỗi cực kỳ kinh ngạc. Đây là người nào, lại xông vào Huyền Cơ Môn, vẫn còn giằng co với sư phụ Trương Dật của mình. Chẳng lẽ Huyền Cơ Môn bị đánh lén ? Như vậy là cũng có thể.

Nhưng vừa nghĩ, người này rất rõ ràng là đang nhằm vào chính mình mà tới. Người chính mình đắc tội không nhiều lắm, chẳng lẽ người nọ là người của Tu La Điện ? Hoặc là… trong đầu Dương Lỗi lóe lên một tia ánh sáng, lại có thể người nọ là nhân vật thần bí?

Dương Lỗi đang lúc muốn lên tiếng, lại thấy cả những người khác của Huyền Cơ Môn. Một vị sư phụ khác của chính mình - Chu Nhiên, còn có Cổ lão bọn họ đều chạy lại đây.

- Long trưởng lão, không nên xúc động về chuyện của Cẩu trưởng lão. Vẫn còn không biết rõ ràng, ngươi ngàn vạn lần không nên kích động.

Cổ Mặc nhìn Long Phi Vũ, từ rất xa đã hô lớn .

Lúc này, Long Phi Vũ cũng chú ý tới sự có mặt của Dương Lỗi. Lão nhìn Dương Lỗi mà lạnh lùng hỏi:

- Ngươi chính là Dương Lỗi?"

- Không sai, ta chính là Dương Lỗi. Xin hỏi vị tiền bối này vì sao hủy diệt trận pháp bảo vệ nhà ta?

UP£u G\ʏỀjX £U©I b\ϑ ¦\Ł G_ ª ´u

Đối với cường giả siêu cấp này, Dương Lỗi tuyệt không sợ hãi. Mặc dù nói, chính mình hiện nay đối phó lão thì còn kém xa lắm, nhưng chính mình không phải còn có Thuấn Tức Thiên Lý sao?

Hơn nữa đám người Cổ lão ở một bên đều không phải ngồi không, Cổ lão và Chu Nhiên đều là tu vi cảnh giới Tạo Hóa. Có thể nói, tại thế giới này đã đứng ở đỉnh cao. Cho nên một khi động thủ, coi như đối phương dẫu có lợi hại đến đâu, cũng không có khả năng ngăn cản được hai người liên thủ.

- Ngươi… Lá gan rất lớn, Cẩu Tư Nhiên đâu? Hắn có đúng là do ngươi giế chết không?

Long Phi Vũ nhìn đệ tử này với tu vi chẳng qua là cảnh giới Võ Thần, lại dám như thế đối với chính mình thì cũng cảm thấy có vài phần kinh ngạc. Phải biết rằng, chính mình hiện tại phóng xuất ra khí thế, mặc dù bị suy yếu không ít, nhưng cũng không phải dễ dàng đối kháng như vậy được.

Võ Giả cấp bậc Thông Huyền bình thường, đều sẽ cảm thấy khó khăn. Mà hắn chẳng qua là một Võ Giả cảnh giới Võ Thần mà thôi, rất khiến cho lão giật mình .

Lúc này Trương Dật, Chu Nhiên còn có đám người Cổ Mặc cũng chú ý tới Dương Lỗi. Họ kinh ngạc phát hiện, lúc này tu vi Dương Lỗi lại chỉ là cảnh giới Võ Thần mà thôi. Điều này làm ấy người quá sợ hãi.

Phải biết rằng, trước đây tu vi Dương Lỗi chính là đạt tới cấp bậc Âm Dương Nhị Khí. Điểm này, tất cả mọi người là cực kỳ rõ ràng, nhưng hiện tại, hiện tại tu vi của Dương Lỗi lại biến thành cảnh giới Võ Thần. Điều này làm cho bọn họ như thế nào mà không cảm thấy kinh ngạc.

- Dương Lỗi, ngươi… Tu vi của ngươi tại sao lại biến thành cảnh giới Võ Thần ? Ngươi lại học xong công pháp đặc thù che giấu khí tức sao?

Trương Dật quan tâm nhất đệ tử này, thấy tình huống của Dương Lỗi thì cũng mặc kệ Long Phi Vũ ở đây, vội vàng đi tới bên người Dương Lỗi mà hỏi han rất là quan tâm .

- Sư phụ, con không sao, người không phải lo lắng, tu vi sẽ nhanh chóng luyện trở về.

Dương Lỗi nhìn thấy lão quan tâm đến mình như thế liền lên tiếng giải thích. Đối với Dương Lỗi mà nói, nếu muốn để tu vi đột phá thì rất dễ dàng.

Có điều thứ mà hiện tại Dương Lỗi muốn làm, cũng không phải khiến cho tu vi của chính mình tăng cảnh giới lên, mà là tính toán trước hết tu luyện Kim Cương Bất Hoại Thần Công tới cấp bậc đại viên mãn rồi hãy nói sau.

Nếu như Kim Cương Bất Hoại Thần Công có thể tu luyện tới đại viên mãn, đến lúc đó lại tu luyện Bất Tử Kim Thân Quyết, như vậy thực lực của mình lại sẽ tăng lên nhảy vọt.

Nói vậy, thông qua Vô Tận Chi Hải sẽ dễ dàng hơn rất nhiều. Mặc dù nói, Dương Lỗi đối với Vô Tận Chi Hải này rất có tự tin. Nhưng tự tin là một chuyện, thực lực cũng là cực kỳ quan trọng.

Thấy Dương Lỗi và Trương Dật chẳng để ý đến chính mình như thế, Long Phi Vũ nổi giận, lửa giận trong lòng bất ngờ bùng phát. Chính mình bế quan ngàn năm, vừa mới ra lại như thể không ai coi mình vào đâu.

Nhất là thằng nhãi này, chẳng qua chỉ là Võ Thần đại viên mãn, mà cũng dám không để ý tới vấn đề của mình. Điều này làm cho Long Phi Vũ cảm giác, sự tôn nghiêm và thể diện của chính mình đã bị chà đạp nghiêm trọng .

Lúc này cơn giận của Long Phi Vũ không ngừng làm tăng lên khí thế của lão. Rồi với sức mạnh dời núi lấp biển chèn ép về hướng tới Dương Lỗi và Trương Dật, tựa hồ phải nghiền vụn hai người thành thịt nát. Khí thế này giống như cơn hồng thủy cuồn cuộn, làm cho người ta có một loại cảm giác đang đứng trước thế lực không thể đỡ.

Nhưng Trương Dật là ai, tu vi mặc dù vẫn còn không hề đạt tới cảnh giới Tạo Hóa, nhưng mà dẫu sao cũng là một vị cường giả cảnh giới Ngưng Thần.

Khí thế của Long Phi Vũ mặc dù khủng bố, lại cũng không khiến cho Trương Dật rơi vào tình trạng chịu thua. Hơn nữa lão che chở cho Dương Lỗi tại phía sau mình, khiến cho hắn không bị khí thế của Long Phi Vũ đè ép đến .

- Đáng chết.. .

Chu Nhiên vẫn còn đang ở xa xa nổi giận không thôi, lão định ra tay đối với Long Phi Vũ, nhưng bị Cổ lão nhanh chóng kéo lại.

- Cổ lão đầu, tại sao ngươi lôi kéo ta, không thấy được tiểu Lỗi đã bị ức hiếp sao?

Chu Nhiên đối với đệ tử Dương Lỗi này, chính là thật sự quan tâm. Lão sợ hắn có chuyện gì xảy ra, nên lúc này bị Cổ Mặc kéo lại, làm sao có thể không tức giận. Trông điệu bộ lão đúng là, nếu như ngươi không cho ta một lời giải thích thuyết phục, ta sẽ không để yên cho ngươi.

- An tâm một chút chớ nóng, an tâm một chút chớ nóng .

Ở chung mấy ngày này hôm nay với Chu Nhiên, Cổ Mặc cũng nắm được rõ ràng tính tình của Chu Nhiên. Bình thường lão cũng không làm khó khăn với người ngoài, hoà nhã với người khác. Nhưng nếu như là chuyện của Dương Lỗi thế này thì coi như đã chạm đến điểm mấu chốt của lão.

Nếu mà ai dám ra tay đối với Dương Lỗi thì Chu Nhiên sẽ nổi giận. Mặc dù là tiên nhân trên thượng giới, Chu Nhiên phỏng đoán cũng dám liều mạng cùng đánh cược một lần.

- Cứ an tâm một chút đi, chớ nóng. Tên kia đều đã bỡn cợt trên đầu đồ đệ của ta. Lại còn không biết cảm thấy thẹn lấy lớn hiếp nhỏ, một lão gia hỏa tu hành vạn năm lại ra tay đối với một thằng nhãi không quá hai mươi tuổi. Thật sự là dọa người.

Chu Nhiên quát

- Hơn nữa hỗn đản này, người bị ức hiếp chính là tiểu Lỗi. Ngươi cho ta biết như thế nào có thể an tâm một chút chớ nóng ?

- Ha hả.. .

Cổ Mặc ha hả cười một tiếng.

- Cổ lão đầu, ngươi vẫn còn cười sao. Nể quan hệ bình thường giữa ngươi và tiểu Lỗi cũng không tệ lắm, ta coi ngươi là bằng hữu có thể kết giao. Không nghĩ tới ngươi lại là cái dạng này, khiến cho ta quá thất vọng rồi. Cổ lão đầu, ngươi tránh ra, tránh ra cho ta. Nếu như tránh ra thì chúng ta vẫn là bằng hữu. Nhưng nếu như ngươi còn muốn ngăn cản ta, vậy có thể đừng trách Chu Nhiên ta không khách khí .

Thấy Cổ Mặc vẫn còn ngăn cản chính mình, Chu Nhiên tức đến mức không thể hơn được. Lão đã bắt đầu ngưng tụ khí tức của bản thân.

- Đừng, ngươi hãy nghe ta nói, không nên xúc động. Đối với Dương Lỗi này mà nói, đây là một cơ hội. Chẳng lẽ ngươi muốn một mực che chở hắn. Nhưng nếu như làm như vậy, hắn rất khó trưởng thành. Một thiên tài, nếu như được sủng ái quá mức, như vậy sẽ phá hủy hắn.

- Làm một người Võ Giả, một người Võ Giả sắp bước vào võ đạo đỉnh cao, vậy nhất định phải là trưởng hành trỗi dậy trong sinh tử tồn vong. Đối với những người chưa từng trải qua sinh tử mà nói, nếu muốn trở thành cao thủ võ đạo đỉnh cao, căn bản không thể.

- Mà lần này đây là một cơ hội tốt nhất. Long Phi Vũ mặc dù tức giận, nhưng hắn cũng không có khả năng làm gì Dương Lỗi, chẳng qua nhiều nhất là hù hù dọa dọa hắn, cho hắn nếm một chút giáo huấn nho nhỏ mà thôi.

Cổ Mặc dừng một chút nói tiếp.

UP¢u G\yỀjX £U¨I [«´Ņj GỀ ¦_Ŀj ¦\Ŀu ros

- Hiện nay Dương Lỗi mới sống chẳng qua là thời gian ngắn ngủi hai ba năm, liền đạt tới một tình trạng như thế này, thật sự là rất thuận buồm xuôi gió. Nói như vậy, hắn căn bản không từng bị thất bại. Làm như vậy, có lẽ có thể làm cho hắn trở thành một Võ Giả cường đại làm cho người ta kính trọng ngưỡng mộ. Nhưng nếu như hắn muốn một mạng cường giả siêu cấp, một người cường giả võ đạo đỉnh cao, vậy liền tuyệt đối phải học như thế nào để đối mặt trở ngại, đối mặt thất bại.

Chu Nhiên nghe vậy, cũng là khẽ gật đầu nói:

- Không sai, ngươi nói cũng có đạo lý. Tiểu Lỗi, trong thời gian ngắn ngủi như vậy đã đột phá mà người bình thường vô phương làm được. Nhưng bởi vậy mang đến tai hoạ ngầm. Nhưng mà lần này, tiểu Lỗi hình như gặp phải vấn đề gì đó. Tu vi của hắn đối với cảnh giới Võ Thần đại viên mãn, chẳng lẽ hắn đang cố ý che giấu tu vi sao?

- Cái…này… vậy cần phải đi hỏi chính hắn. Nhưng mà mỗi người cũng có bí mật của mình, trừ phi có được thuật đọc tâm, nếu không thật là khó khăn đoán biết rõ ràng hiện tại rốt cuộc Dương Lỗi đã xảy ra vấn đề gì.

Có điều Dương Lỗi hiện nay không có một tia căng thẳng, sợ hãi. Bằng vào điểm này, liền đủ để ngăn chặn thật nhiều người, những vị thiên chi kiêu tử này.

- Hảo, nếu ngươi đã nói như vậy, ta liền nhìn một chút xem hiện nay rốt cuộc tiểu Lỗi đã trưởng thành đến tình trạng gì. Nhưng mà nếu như là lão nhân kia dám xuống nặng tay vậy thì liền đừng trách ta không nói chuyện tình cảm. Họ Long mặc dù cũng không tệ lắm, chính là ta cũng không sợ hắn. Cùng lắm thì đồng quy vu tận, dù sao lão già này đã tìm được truyền nhân rồi, hơn nữa tuổi thọ không còn nhiều lắm. Kéo một người chết theo thì cũng có nắm chắc.

Chu Nhiên lạnh nhạt hầm hừ một tiếng.

- Đương nhiên, đây là đương nhiên, nếu như Long trưởng lão dám xuống nặng tay, như vậy cho dù ngươi không ngăn cản thì ta cũng ra chiêu .

Cổ Mặc gật đầu nói. Trong lòng Cổ Mặc cực kì rõ ràng, Chu Nhiên là có tính cách gì.

Nếu như là Long Phi Vũ thật sự dám xuống nặng tay, như vậy lời Chu Nhiên nói thật sự là vẫn còn làm được. Một khi phát sinh chuyện như vậy, thế thì tổn thất của cả Huyền Cơ Môn có thể to lắm.

Phải biết rằng Võ Giả cảnh giới Cửu Cực Tạo Hóa, tại cả đại lục, trong mỗi cái đại môn phái chính là lực lượng trung kiên.

Thực lực của một môn phái như thế nào, thứ nhất là nhìn một chút tiền đồ tương lai phát triển tiền của môn phái này, cũng chính là nhìn đệ tử chân truyền như thế nào.

Thứ hai chính là nhìn xem những bậc lão niên trong môn phái, cũng chính là rốt cuộc có bao nhiêu trong số những Võ Giả đã đạt tới cấp bậc Ngưng Thần và cấp bậc Tạo Hóa.

Trong bảy đại Tiên Tông, Huyền Cơ Môn bị rơi ở thứ bậc phía sau, chính là bởi vì tiềm lực đệ tử chân truyền của Huyền Cơ Môn không bằng môn phái khác. Một nguyên nhân quan trọng khác, chính là trưởng lão đạt tới cảnh giới Tạo Hóa không có nhiều như những môn phái khác .

Huyền Thiên Tông làm người đứng đầu trong bảy đại Tiên Tông, có được trưởng lão mà tu vi đạt tới cảnh giới Tạo Hóa là nhiều nhất.

Nhưng lại có một người tu vi nghe nói là đã bước vào cảnh giới Thiên Tiên, có điều cứ như vậy hạ xuống tu vi của chính mình mà không chịu phá không bay đi mà thôi. Đó tuyệt đối là lão quái vật.

Huyền Thiên Tông có thể xếp hạng đứng đầu trong bảy đại Tiên Tông, nguyên nhân chủ yếu vẫn phải quy công cho lão. Có một vị cao thủ khủng bố như vậy tọa trấn, căn bản không có môn phái nào có thể khiêu chiến địa vị của Huyền Thiên Tông .

Lúc này khí thế của Long Phi Vũ không ngừng tăng lên, áp lực của khí thế này chính là đè về hướng Dương Lỗi và Trương Dật. Lúc này trên trán Trương Dật đều đã thấy mồ hôi, có thể thấy được lúc này Trương Dật đang phải hứng chịu áp lực như thế nào. Hơn nữa từ điểm này cũng đó có thể thấy được, tu vi của Long Phi Vũ là khủng bố đến đâu.

Có điều đối với Dương Lỗi mà nói, từng ấy khí thế thật đúng không tính là cái gì. Hồi đó đối mặt Lộ Ti, chính mình đều bình tĩnh như vậy. Mặc dù hiện tại không có trận pháp phụ trợ, nhưng chính mình cũng không phải dễ chọc.

Trong lòng Dương Lỗi đã rõ ràng, Trương Dật sở dĩ phải vất vả như vậy, đó là bởi vì đang giúp chính mình chia sẻ áp lực. Nếu như không phải chia sẻ áp lực cho chính mình, Trương Dật sẽ không có khả năng khổ cực như vậy.

- Sư phụ, người tránh ra đi, lão gia hỏa này chính là muốn tìm con.

Dương Lỗi đứng dậy, lạnh lùng nhìn Long Phi Vũ mà bảo

- Lão gia hỏa, ngươi muốn như thế nào? Về phần Cẩu Tư Nhiên ngươi nói, ta không biết, không thấy hỗn đản kia sao? Có đúng là đã chết không ? Nếu như đã chết thì nói cho ta biết một tiếng, ừ, ta sẽ bắn pháo hoa chào mừng .

- Tiểu Lỗi.

Nghe thấy Dương Lỗi lại nói như vậy, Trương Dật bị dọa đến hoảng sợ. Long Phi Vũ này đâu phải là người bình thường, mà là có tu vi cực kỳ khủng bố. Người có tu vi giống như chính mình, coi như là tám người trên hàng chục người cũng không phải đối thủ của lão.

Long Phi Vũ Long trưởng lão chính là vào mấy ngàn năm trước đây cũng đã có được uy danh hiển hách, cống hiến đối với Huyền Cơ Môn chính là gần bằng Thái Thượng trưởng lão Cổ Mặc.

Còn thực lực của lão, trong tình huống Cổ lão không thi triển pho thần bia kia thì Cổ lão vẫn còn không nhất thiết là đối thủ của Long Phi Vũ. Có thể thấy được tu vi của Long Phi Vũ đã đạt tới cảnh giới khủng bố như thế nào.

- Hảo tiểu tử, dám nói chuyện với ta như vậy, ngươi có lẽ là người thứ nhất.

Long Phi Vũ không giận ngược lại cười, nhìn Dương Lỗi mà nói. Vừa nói như thế, khí thế cũng từ từ giảm xuống.

Làm một Thái Thượng trưởng lão, một người có địa vị gần với Cổ Mặc Thái Thượng trưởng lão, địa vị của Long Phi Vũ trong Huyền Cơ Môn là siêu nhiên. Chưa từng có người nào dám tranh luận với chính mình, nhất là trong mấy ngàn năm lại đây.

Số người có thể tự mình nói được ngang hàng với lão đều cực kì ít ỏi đến đáng thương. Mà tên tiểu tử kia có tu vi mới đến Võ Thần đại viên mãn lại dám tự mình nói như vậy với bản thân, trái lại khiến cho Long Phi Vũ có vài phần kính trọng.

Đối với Dương Lỗi, Long Phi Vũ cũng chưa nói tới tức giận. Nếu như không phải bởi vì chuyện Cẩu Tư Nhiên, thật đúng là muốn vui vẻ trao đổi một phen cùng tiểu gia hỏa này, nói không chừng vẫn còn có thể trở thành bạn vong niên.

Nói thật ra, nhìn Dương Lỗi có tính cách như vậy, phong cách hành sự như vậy khiến cho Long Phi Vũ không khỏi nhớ lại chính mình lúc trẻ tuổi. Khi đó chính mình cũng tịnh không sợ trời không sợ đất, làm chuyện gì chưa bao giờ suy nghĩ hậu quả sẽ như thế nào, làm liền làm mà cũng sẽ không hối hận.

Cũng chính bởi vì bản thân mình có tính cách dám đánh dám chịu như vậy, mới khiến cho chính mình có địa vị hôm nay. Cho nên vào lúc Dương Lỗi biểu hiện ra tính cách như vậy, địch ý của Long Phi Vũ đối với Dương Lỗi đã yếu bớt đi nhiều lắm.

UPPu G\yỀjX £UVI [«´Ņj GỀ ¦_Ŀj ¦\Ŀu r©s

Hơn nữa trước đây cũng nghe Cổ Mặc nói, Dương Lỗi này hiện nay có thể nói là đệ tử xuất sắc nhất của Huyền Cơ Môn, trong thời gian ngắn ngủi vài năm liền từ một nhãi ranh cấp bậc Luyện Khí mà đạt tới tu vi cảnh giới Âm Dương Nhị Khí.

Nhưng mà từ bây giờ nhìn lại, tiểu tử này tư chất đích xác không tồi, nhưng mà tu vi của hắn lại không hề đạt tới cấp bậc Âm Dương Nhị Khí, mà là bị kẹt ở cảnh giới Võ Thần đại viên mãn. Chẳng lẽ là Cổ Mặc nhớ lầm ? Nhưng chuyện như vậy tồn tại sao?

Làm chưởng môn nhân thế hệ trước của Huyền Cơ Môn, Cổ Mặc có thể sẽ để xuất hiện sai lầm như vậy sao? Đáp án này đã rõ ràng, cho nên, Long Phi Vũ suy đoán, tiểu gia hỏa này còn có rất nhiều bí mật.

- Phải vậy không, ta đây có đúng là phải cảm thấy vinh hạnh không?

Dương Lỗi tịnh không thèm để ý chút nào nói, đối với Long Phi Vũ này, Dương Lỗi vẫn còn thật không sợ.

Đến ngay cả Thiên Sứ bốn cánh như Lộ Ti, tương đương với cường giả Huyền Tiên mà đều bị chính mình thu phục, ngay cả tồn tại khủng bố như Pháp Hải mà chính mình đều đã gặp qua. Thậm chí, khí thế của Long Phi Vũ này so với tên gia hỏa khủng bố kia mà hắn gặp phải trong mộ đạo tại Tu La Điện, thì đều còn kém xa lắm, có cái gì đáng sợ?

Khí thế này, so cùng xác chết tiên nhân cực lớn kia đều còn kém quá nhiều. Cho nên, ngày đó mà Dương Lỗi đều có thể đón nhận được khí thế của xác chết tiên nhân kia, thì hiện nay một chút áp lực ấy, tự nhiên khỏi phải bàn.

- Tiểu tử, ngươi coi như không nói, ta cũng biết. Cái chết của Cẩu Tư Nhiên có mối quan hệ rất lớn cùng ngươi. Nếu như ngươi nói chuyện rõ ràng cho ta biết, như vậy ta cũng nhẹ nhàng trừng phạt ngươi một phen. Chỉ cần ngươi có thể xông qua hai tầng đầu của Huyền Cơ Thiên Thê thì ta đây liền có khả năng đều không truy cứu một chút nào.

Long Phi Vũ cười híp mắt nhìn Dương Lỗi, phảng phất là một trưởng bối đối với tiểu bối trong nhà của mình. Thái độ cũng là cực kỳ ôn hòa, nhưng lại mang theo một chút uy nghiêm của bậc trưởng giả .

Trương Dật đứng ở một bên, nghe đến đó chính là sắc mặt đại biến. Huyền Cơ Thiên Thê là cái gì, lão đương nhiên biết thật sự rõ ràng.

Chỉ cần là đệ tử chân truyền trong Huyền Cơ Môn liền cũng biết. Huyền Cơ Thiên Thê kia là nơi quan trọng để Huyền Cơ Môn chọn lựa đệ tử, xếp hạng đệ tử chân truyền, cũng là để cho đệ tử rèn luyện.

Có điều nơi này không phải là chỗ đệ tử chân truyền bình thường có khả năng tiến vào. Người có thể tiến vào trong đó, tu vi tối thiểu cũng đều là đệ tử đạt cảnh giới Ngũ Khí Triêu Nguyên, mặc dù là trưởng lão bình thường cũng không có tư cách đi vào đó .

Cũng không phải trong Huyền Cơ Thiên Thê có tài nguyên gì không thể khiến cho đệ tử bình thường thu được, mà là bởi vì Huyền Cơ Thiên Thê này rất khủng bố. Nếu như tu vi không đạt tới cảnh giới Ngũ Khí Triêu Nguyên mà đi vào thì căn bản là không có bất cứ nghi vấn gì.

Các đời tới nay, vẫn còn chưa từng có đệ tử tu vi vượt quá cảnh giới Ngũ Khí Triêu Nguyên, sau khi tiến vào trong Huyền Cơ Thiên Thê mà có thể đi ra nguyên lành trọn vẹn .

Chính là năm đó có đệ tử thiên tài xuất sắc nhất Huyền Cơ Môn chẳng qua cũng là xông qua năm tầng mà thôi. Mà người đệ tử kia, cũng chính là người thứ nhất tu luyện nhanh nhất Huyền Cơ Môn .Nhưng mà cũng bởi vì hắn tu luyện quá nhanh, tu vi là đủ rồi, nhưng cảnh giới không đủ, cuối cùng ngã xuống dưới Thiên Kiếp .

- Huyền Cơ Thiên Thê gì cơ ?

Dương Lỗi ngây người sửng sốt, không hiểu vì sao.

Long Phi Vũ cũng kinh ngạc nhìn Dương Lỗi, tiểu tử này là người của Huyền Cơ Môn sao? Hắn không phải đệ tử chân truyền của Huyền Cơ Môn sao? Như thế nào ngay cả những việc lặt vặt này mà cũng không biết?

Làm đệ tử chân truyền của Huyền Cơ Môn, biết những việc lặt vặt này chính là điều cơ bản nhất. Ngay cả điểm ấy cũng không biết, vậy còn làm đệ tử chân truyền của Huyền Cơ Môn như thế nào ?

Long Phi Vũ nhìn qua Trương Dật ở bên cạnh hắn mà hỏi:

- Trương Dật tiểu tử, ngươi là sư phụ của tiểu tử này ?

- Đúng vậy, Long trưởng lão.

Trương Dật vội vàng gật đầu nói

- Dương Lỗi hắn còn nhỏ, mới nhập môn không lâu, nên cũng không biết gì. Hy vọng ngươi không nên so đo cùng hắn .

Trương Dật vừa nói kéo Dương Lỗi, ra hiệu hắn cung kính một chút đối với Long Phi Vũ. Nhưng mà Dương Lỗi là người dễ dàng cúi đầu như vậy sao? Đương nhiên không phải, Long Phi Vũ này có tu vi lợi hại thì đã làm sao, Dương Lỗi đâu phải là loại người có tính cách chịu cúi đầu khom lưng.

Cho nên mặc dù là Trương Dật này làm sư phụ đã giật ống tay áo của hắn, Dương Lỗi vẫn sẽ không thay đổi dự tính ban đầu của mình chút nào.

- Sư phụ, người đừng quản chuyện giữa con và lão gia hỏa này .

Dương Lỗi xua xua tay nói với Trương Dật, tiếp theo không để ý tới Trương Dật mà quay đầu nói với Long Phi Vũ

- Lão gia hỏa, ngươi nói Huyền Cơ Thiên Thê là vật gì vậy? Là chỗ nào trong Huyền Cơ Môn ? Dùng để tu luyện? Hay là khảo nghiệm người?

Mặc dù chưa từng nghe qua Huyền Cơ Thiên Thê kia rốt cuộc là cái gì, nhưng mà Dương Lỗi cũng suy đoán, Huyền Cơ Thiên Thê này phỏng đoán cũng chính là một nơi để khảo nghiệm tu vi người ta.

Nó cũng giống như Kiếm Tháp của chính mình. Kiếm Tháp của mình có chín tầng, hiện nay chính mình chẳng qua là mới xông qua tầng thứ nhất mà thôi.

Cái khác, chính bản thân Dương Lỗi đều còn không có thử nghiệm qua. Nhưng mà Dương Lỗi biết rõ ràng, muốn xông qua tầng thứ hai, chỉ sợ với thực lực bây giờ của mình thì có lẽ còn kém hơn một ít.

Phải biết rằng, chính mình ban đầu xông qua Vạn Kiếm Trận, được Kiếm Tháp thừa nhận thì chính là đã hao hết may mắn.

Nhưng lại là bởi vì chính mình có lực lĩnh ngộ cường đại, hơn nữa Kiếm Tháp giảm bớt yêu cầu đối với mình, mới khiến cho chính mình có cơ hội có thể đáp ứng. Nếu không, nếu muốn xông qua Vạn Kiếm Trận trong Kiếm Tháp thì tuyệt đối chuyện không phải dễ dàng như vậy .

- Không sai, ngươi nói không sai, Huyền Cơ Thiên Thê này đích thật là dùng để khảo nghiệm đệ tử, nhưng mà là nhằm vào những đệ tử chân truyền tu vi đạt tới cấp bậc Ngũ Khí Triêu Nguyên. Tu vi của ngươi chẳng qua là Võ Thần đại viên mãn, nếu như ngươi mà dám xông vào một lần, chỉ cần ngươi có thể xông qua cửa thứ hai, như vậy chuyện Cẩu Tư Nhiên ta liền không làm khó dễ ngươi .

Long Phi Vũ gật đầu, nhìn Dương Lỗi nói.

Dương Lỗi cũng là cười, nhìn Long Phi Vũ lắc đầu đáp:

- Lão gia hỏa, ngươi khiến cho ta đi, ta phải đi sao? Mặc dù ta không sợ khảo nghiệm gì, nhưng tại sao ta phải đi? Ta nói rồi, chuyện Cẩu Tư Nhiên có quan hệ cùng ta sao? Cho dù có, ngươi căn cứ vào đâu ? Hơn nữa, coi như ngươi sẽ đối phó ta, muốn tìm ta phiền toái, ta liền thực sự sẽ sợ hãi sao? Lão nhân gia, cũng không nên coi như đó là đương nhiên a? Mặc dù ngươi lớn tuổi, có thể nói là trưởng bối, nhưng nếu như trưởng bối này không hợp với sự đạo mạo của người già, như vậy ta cũng không cần phải … Tôn kính ngươi.

UPkш G\yỀjX £UUI K_Ń« ¦\м b\QjX b\QjXш

- Ha hả, hảo, quả nhiên có can đảm. Nhưng mà có đôi khi lá gan qua lớn cũng không phải chuyện tốt. Cần cân nhắc một phen thực lực của mình, thực lực mà quá yếu ớt, như vậy gan lớn cũng không là chuyện tốt .

Vừa nói Long Phi Vũ đột nhiên tăng khí thế của chính mình lên, trong nháy mắt chèn ép về hướng tới Dương Lỗi. Lão muốn cho tên Dương Lỗi trẻ tuổi không biết trời cao đất rộng này biết tay một chút.

Nhưng mà Dương Lỗi cũng không phải là người dễ dàng đối phó như vậy. Đối với khí thế đột nhiên mà tới này, ngay lúc đầu hắn không kịp thích ứng, thiếu chút nữa bị đè ngã xuống đất. Nhưng rồi hắn liền nhanh chóng thích ứng lại được, mặt không đổi sắc nhìn Long Phi Vũ:

- Lão gia hỏa, lão xấu xa, khí thế của ngươi cũng chỉ là như thế sao. Ngươi dám cường thịnh hơn chăng nữa một chút sao? Không chỉ nói đến ngay cả ta đây là Võ Thần nho nhỏ đều không áp chế được, như vậy, lão gia hỏa, ngươi liền rất mất mặt .

Mà vào lúc này từ trong đám người đi ra một thiếu niên, xem ra khoảng chừng hai mươi tuổi. Vóc người đúng là cực kì thanh tú, nhưng lại có sự kiêu ngạo tận xương cốt khó có thể che dấu:

- Ngươi chính là Dương Lỗi kia ? Ngươi dám nói chuyện như vậy đối với sư phụ của ta, ta đúng là rất tán thưởng khen ngợi ngươi.

Thấy thiếu niên này, khí thế của Long Phi Vũ lập tức tiêu tan thành vô hình:

- Tiểu Ly, sao ngươi lại tới đây?

Long Phi Vũ nhìn hắn, sắc mặt cực kì dễ gần.

- Sư phụ, ngài cũng đừng hạ thấp thân phận của mình mà đi so đo với tiểu tử này. Để cho đệ tử đấu một phen cùng hắn đi.

Mộ Dung Ly là một thiên tài kiệt xuất nhất của Mộ Dung gia, cũng là bởi vì thể chất đặc thù, tư chất lại tốt cho nên sau khi Long Phi Vũ xuất quan liền thu hoạch làm đệ tử, đối với hắn cũng là cực kỳ yêu thích.

Tu vi của Mộ Dung Ly hiện nay nói cao không cao, nhưng trong lớp người trẻ tuổi cũng xem như cực kì xuất chúng. Tu vi đã đạt tới cấp bậc Thông Huyền đại viên mãn, lúc nào cũng có thể đột phá Thông Huyền đi vào cảnh giới Âm Dương Nhị Khí.

Nếu như không phải Long Phi Vũ muốn hắn tuần tự như tiến như thế, Mộ Dung Ly đã sớm đột phá Thông Huyền tiến vào cấp bậc Âm Dương Nhị Khí .

- Tiểu Ly, ngươi.. .

- Sư phụ, người đừng lo lắng, con sẽ không giết hắn.

Mộ Dung Ly nhìn thấy sư phụ của mình còn muốn nói gì đó, vì vậy cười cười mà bảo.

Dương Lỗi nghe vậy, trong lòng cười to. Tiểu tử này chẳng qua là một Võ Giả cảnh giới Thông Huyền mà thôi, cảnh giới của hắn mặc dù mạnh hơn so với chính mình, nhưng muốn đối phó với mình thì hắn thật đúng là không đủ tư cách.

Mà Long Phi Vũ tự nhiên cũng rõ ràng Dương Lỗi có khả năng đón nhận được khí thế của mình. Mà đây chính là khí thế khiến cho cường giả đã đạt tới cấp bậc Ngưng Thần đều cảm thấy đau đầu, cảm thấy áp lực.

Khi Dương Lỗi có khả năng gánh chịu được, như vậy liền có thể chứng minh, hắn tuyệt đối không phải một người đơn giản, cũng không phải một Võ Thần nho nhỏ có khả năng làm được.

Hơn nữa, nếu như tiểu tử này thật sự dễ dàng đối phó như vậy, thì cũng sẽ không nhận được sự coi trọng như vậy từ Cổ lão bọn họ .

Cho nên nếu như Mộ Dung Ly thật sự muốn ra tay đấu cùng hắn, ai thắng ai thua thì rõ ràng đó sẽ là đệ tử mà chính lão vừa mới thu nhận.

Dẫu hắn có tư chất phi phàm, tu vi đích thực có khả năng so sánh cùng Võ Giả cấp bậc Âm Dương Nhị Khí, nhưng mà lại quá mức tự đại, quá mức kiêu ngạo.

Vốn lão muốn ngăn cản hắn, nhưng rồi nghĩ lại, nếu như để cho hắn chịu một chút thất bại, thì điều này cũng không phải là chuyện không tốt. Để cho hắn biết cái gì là thiên ngoại hữu thiên, núi cao còn có núi caao hơn nữa .

Nghĩ tới đây, Long Phi Vũ cũng không nói gì nữa .

- Tiểu tử kia, khẩu khí thật lớn a.

Nghe được tiểu tử Mộ Dung Ly này lại lớn lối không biết xấu hổ, nói sẽ không gây tổn thương đến tính mạng của mình, điều này quả thực rất khiến cho người ta chê cười .

Chính mình mặc dù ở vào cảnh giới Võ Thần đại viên mãn, người nầy là Thông Huyền đại viên mãn, so sánh chênh lệch đến một đại cấp bậc.

Thế nhưng, chính mình là tu luyện Kim Cương Bất Hoại Thần Công, hơn nữa đã đạt tới tầng thứ mười, thậm chí tình trạng chả mấy chốc liền có khả năng đột phá đến tầng thứ mười một, đủ để so sánh với Võ Giả Ngũ Khí Triêu Nguyên.

Một kẻ Thông Huyền nho nhỏ, công kích của hắn căn bản Dương Lỗi không coi vào đâu. Nếu như hắn không có thần binh lợi khí gì, thì công kích của hắn liền giống như gãi ngứa ình cũng không sai biệt lắm. Cho nên giọng điệu của Mộ Dung Ly khiến cho Dương Lỗi cảm thấy buồn cười.

- Tiểu tử kia, ngươi lại còn nói ta là tiểu tử sao ?

Mộ Dung Ly giận dữ ngược lại cười cười.

Tiểu tử này nghe nói là thiên tài hàng đầu của Huyền Cơ Môn, nhưng hiện tại thấy tu vi của hắn chẳng qua là cấp bậc Võ Thần mà thôi. Thiết nghĩ đến cái danh thiên tài hàng đầu này, chẳng qua cũng là khoe khoang mà thôi.

Dương Lỗi đúng là còn không hề biết rõ ràng, chính hắn từ sau khi xử lý chuyện ở Tu La Điện này thì đã trở thành đệ tử thiên tài hàng đầu của Huyền Cơ Môn.

Đương nhiên lúc đầu những đệ tử thiên tài của Huyền Cơ Môn đối với điều này đều bất mãn, có thể nói là mắt nhìn chằm chằm vào. Nếu không phải là không tìm được chính Dương Lỗi, thì những người tìm hắn khiêu chiến, những người tìm hắn gây phiền toái không biết sẽ có bao nhiêu.

- Không phải tiểu tử kia, chẳng lẽ còn là lão gia hỏa sao?

Dương Lỗi cười, người nầy cũng thú vị. Tư chất không tồi, tu vi cũng có thể, nhưng tính tình tựa hồ không được tốt lắm. Đúng là dáng vẻ Lão Tử Đệ Nhất Thiên Hạ, khiến cho Dương Lỗi không quen nhìn.

Hắn nghĩ thầm, ngay cả ta là thiên tài như vậy, là người có được Toàn Năng Tu Luyện Hệ Thống mà cũng không hề cao giọng như vậy, liều lĩnh như vậy. Chẳng qua hắn mới là cấp bậc Thông Huyền mà thôi, hiện nay đã hai mươi mốt tuổi. Có điều không thể không thừa nhận, tiểu tử này có vị sư phụ cũng giỏi, tựa hồ lão gia hỏa kia vẫn còn rất coi trọng hắn, đối với hắn là cực kì bao che .

- Nếu như ngươi muốn bảo ta gọi ngươi là lão gia hỏa như thế thì ta cũng sẽ không để ý. Có điều, nếu như nói vậy thì địa vị của ngươi chẳng phải là ngang vai ngang vế cùng lão nhân kia sao ? Chẳng lẽ nói, địa vị của ngươi với sư phụ ngươi là như nhau ? Hay là ngươi muốn thay thế địa vị của lão nhân kia ?

Dương Lỗi nói lời này không thể là không độc. Lời này nói rõ, chính là muốn phá hoại tình cảm hai thầy trò bọn họ .

Long Phi Vũ đứng ở một bên nghe xong cũng là dở khóc dở cười. Tiểu tử này, miệng lưỡi thật đúng là sắc bén. Có điều lão cũng không hề lưu ý, cũng không có vẻ tức giận gì.

Trái lại Mộ Dung Ly vừa nghe, sắc mặt đại biến. Nếu như chính mình thực sự như vậy, đây chính là tội đại nghịch bất đạo, phản loạn sư môn, phản bội sư phụ của mình, là người bất kính đối với sư phụ. Đây chính là sẽ phải bị người ta phỉ nhổ.

Uk·u G\ʏỀjX £U£I gƷ§ w«´Ņj Ĥ¾j\ ?9´u ros

- Ngươi… Ngươi… Khá lắm, gia hỏa miệng lưỡi bén nhọn, hôm nay Mộ Dung Ly ta không thể không rút đầu lưỡi nhà ngươi .

Mộ Dung Ly nói xong, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm. Thanh trường kiếm sắc bén mang phong cách cổ xưa đang tỏa ánh sáng lóng lánh. Hiển nhiên nó không phải thanh cổ kiếm bình thường, mà là một thanh bảo kiếm thượng thừa.

Mặc dù nó không được dũng mãnh như Tiên Khí, nhưng cũng là báu vật siêu quần xuất chúng. So với đồng tiền Lạc Bảo Kim Tiễn phỏng chế mà Dương Lỗi trước đây đoạt được thì cũng không kém là bao nhiêu.

- Hảo kiếm, kiếm này mà để ngươi dùng như vậy thì quá lãng phí, có lẽ cho ta đi.

Trên mặt Dương Lỗi hiện ra nụ cười, bước chân như gió, trong nháy mắt đã đi tới trước mặt Mộ Dung Ly. Tốc độ cực nhanh khiến cho Mộ Dung Ly còn không kịp phản ứng lại .Hắn thật không ngờ, Dương Lỗi lại không nói quy củ như vậy, nói động thủ liền động thủ.

Diệu Thủ Không Không, Dương Lỗi xuất ra một chiêu Diệu Thủ Không Không. Đây là Dương Lỗi học trong vở Xạ Điêu tại thế giới Mộng Huyễn, đó là kì tài của Chu Thông, nhưng mà đã được Dương Lỗi cải tiến một phen.

Tay không thành dao sắc có lẽ rất lợi hại. Chỉ hơi không lưu ý/, Mộ Dung Ly liền bị đoạt binh khí, lập tức sắc mặt sầm xuống, thật vô cùng khó coi. Hắn không nghĩ tới chính mình lại biểu hiện thành bất lực như vậy, điều này làm cho trong lòng hắn không phục lắm, lửa giận lập tức dâng lên đến đỉnh.

- Ngươi rất lợi hại sao? Chỉ đến như vậy đi, trình độ như vậy mà còn muốn giáo huấn ta. Ta xem ra tiểu tử ngươi có lẽ lại trở về tu luyện mấy trăm năm nữa đi. Có điều, nói đi còn nói lại, ngươi coi như tu luyện trên mấy trăm năm, hơn nữa không ăn không uống, liều mạng tu luyện thì cũng vẫn không theo kịp ta.

Dương Lỗi ha hả cười một tiếng, quơ quơ trường kiếm trong tay, nhìn hắn với vẻ tràn đầy khinh thường.

Đối với Mộ Dung Ly này, Dương Lỗi thật đúng là không thể nào quen nhìn. Người nầy, tu vi không được tốt lắm, rất chủ quan không khiêm tốn. Nếu không cho hắn biết tay một chút, hắn thật đúng là cho rằng mình chính là Đệ Nhất Thiên Hạ .

- Ngươi… Hảo, hảo, là ngươi bức ta.

Lửa giận của Mộ Dung Ly đã đạt tới mức độ cao nhất, hận không thể ăn sống nuốt tươi Dương Lỗi.

Từ khi ra đời tới nay, hắn liền một mực được coi là thiên tài, không người nào dám đối xử như vậy với hắn, cũng không từng phải chịu đựng tức tối như thế.

Hiện nay binh khí bị đoạt đi không nói, vẫn còn nhận hết ngôn ngữ xỉ nhục, điều này khiến cho hắn làm thế nào gánh chịu được. Sắc mặt hắn đều xanh mét, thật giống như bị quét một tầng sơn màu xanh .

- U a, thật lợi hại a. Ta không thể không nói, một chiêu này của ngươi so với ta mạnh hơn nhiều lắm, sắc mặt lại biến đổi a, lại biến thành màu xanh mét. Có điều, tại sao ngươi lại không đội thêm cái mũ xanh a? Như vậy mới là hợp màu với nhau lại càng tăng thêm sức mạnh a?

Dương Lỗi nói xong cười ha ha. Đích xác, nếu như người nầy mà đội thêm một cái mũ xanh, phải nói sẽ là tình cảnh như thế nào ?

Nghe được Dương Lỗi nói tiếp những lời này, Mộ Dung Ly càng là phẫn nộ, hắn phun ra một ngụm huyết. Rất độc, lời này rất độc, so với độc xà còn muốn độc hơn a.

Đám người Trương Dật, Cổ Mặc, Chu Nhiên kia kêu một tiếng mà trợn mắt há hốc mồm. Dẫu như thế nào cũng không nghĩ ra, Dương Lỗi mắng người lại sắc bén như vậy.

- Ta muốn giết ngươi.

Lúc này Mộ Dung Ly hai mắt đỏ kè, thật giống như Dương Lỗi có mối thù không đợi trời chung với hắn. Lúc này đã không phải tức giận, mà là chuyển hóa thành cừu hận.

Long Phi Vũ thấy tình huống này thì thầm nghĩ không ổn, xem ra lần này đồ đệ bảo bối Mộ Dung Ly của chính mình đã rơi vào trong bẫy rập của Dương Lỗi. Hiện nay nếu là hắn không thể nắm chắc tâm tình của mình, như vậy rất có thể sẽ tẩu hỏa nhập ma.

Đương nhiên nếu như mà hắn có thể thoát khỏi cửa ải này, như vậy tu vi của hắn tất nhiên sẽ tiến nhanh, đột phá cấp bậc Thông Huyền, đó là nước chảy thành sông. Hơn nữa đối với tâm tình của hắn là có thêm lợi ích phi thường lớn.

Nhưng từ bây giờ nhìn lại, hắn mặc dù là đã qua được cửa ải này trong lòng hắn, nhưng điều đó khẳng định cũng sẽ lưu lại bóng ma. Trừ phi hắn có thể đánh bại Dương Lỗi.

Nhưng mà, Long Phi Vũ biết, Dương Lỗi là dễ dàng đánh bại như vậy sao? Trừ phi là tu vi cảnh giới của Mộ Dung Ly đạt tới cấp bậc Ngũ Khí Triêu Nguyên, khi đó có lẽ mới có phần thắng.

Nếu như Dương Lỗi biết lúc này Long Phi Vũ suy nghĩ như thế ở trong lòng, tất nhiên sẽ giật mình không thôi.

Bởi vì Dương Lỗi hiện tại đích đích xác xác là có khả năng sánh cùng Võ Giả cấp bậc Ngũ Khí Triêu Nguyên, mà cảnh giới của chính mình mặc dù là cảnh giới Võ Thần, nhưng thực lực, đó là không hơn không kém có khả năng bằng được Ngũ Khí Triêu Nguyên .

Vốn muốn cảnh báo cho Mộ Dung Ly, nhưng mà Long Phi Vũ suy nghĩ một chút rồi vẫn không làm cho hắn tỉnh táo lại.

Điểm này, Long Phi Vũ làm một cường giả Cửu Cực Tạo Hóa tuyệt đỉnh nên đương nhiên biết rõ ràng. Nếu như chính mình hiện tại cảnh báo cho Mộ Dung Ly như vậy, mặc dù có tránh được mối nguy hiểm tẩu hỏa nhập ma, nhưng đối với sự phát triển sau này của hắn là bất lợi.

Còn nếu như chính hắn tự tỉnh táo lại thì cái đó lại không giống nữa, như thế sẽ khiến cho hắn có được sự tiến bộ rất lớn. Cho nên Long Phi Vũ do dự một chút, rồi vẫn không hề lên tiếng.

Đương nhiên đối với Dương Lỗi nầy, Long Phi Vũ lúc này cũng là tức giận không thôi. Tên nầy thật đúng là cũng không ình một chút mặt mũi, chờ sau khi xong chuyện, nhất định phải cho hắn biết tay để nhìn một chút. Nếu không thể diện của mình biết để ở nơi nào.

Mặc dù là đệ tử thiên tài, mặc dù là hy vọng của Huyền Cơ Môn, cũng không thể để cho hắn kiêu ngạo như vậy.

- Muốn giết ta? Ngươi có năng lực kia sao? Hiện tại ngươi ngay cả binh khí cũng không có, ngươi lại còn nói ngươi muốn giết ta? Điều này thật sự là buồn cười, ta giết ngươi vẫn còn không khác mấy bình thường .

Dương Lỗi lại lần nữa cười nhạo .

Cơn tức giận đã đạt tới cực đỉnh, Mộ Dung Ly xuất ra một cây quạt, xem ra cực kì bình thường. So cùng loại của thư sinh sử dụng thì cây quạt này tựa hồ không có gì khác nhau. Nhưng mà điều có khả năng nhìn thấy được chính là, trên bề mặt cây quạt kia có họa rất nhiều đóa hoa đào, phía dưới chính là mỹ nhân xinh xắn như ẩn như hiện .

Dương Lỗi sử dụng Giám Định Thuật xem xét một phen.

- Đinh, xem xét thành công, sơ cấp Tiên Khí, Đa Tình Phiến, trạng thái nửa phong ấn.

Lại là Tiên Khí, Dương Lỗi ngẩn người. Hắn không nghĩ tới tiểu tử này lại vẫn còn có được Tiên Khí, thật sự là làm cho người ta kinh ngạc.

Bởi vì cả Huyền Cơ Môn cũng không có vài món Tiên Khí, dù sao Dương Lỗi vẫn chưa hề thấy ai có Tiên Khí. Đương nhiên trừ Cổ lão ra thì còn có Cổ Thu Hàn, về phần những người khác, ngay cả sư phụ Trương Dật của chính mình thì Dương Lỗi cũng không hề thấy lão có Tiên Khí.

Ukou G\yỀjX £U¢I gŽ§ w«´Ņj Ĥ¾j\ ?9´u r©s

Cho nên Tiên Khí này tại cả đại lục Sùng Võ thật là rất ít ỏi. Đương nhiên đây là đối với người bình thường mà nói. Còn đối với Dương Lỗi, Tiên Khí thì hắn thật đúng là không ít, nhưng còn không phải là Tiên Khí bình thường.

Tiên Khí bình thường đối với người tu luyện mà nói, thậm chí đối với cường giả Cửu Cực Tạo Hóa mà nói, đều là cực kỳ muốn có, cực kỳ hâm mộ. Nhưng mà đối với Dương Lỗi mà nói lại cũng như quả bóng đồ chơi bình thường, vẫn còn nhìn không lọt vào mắt.

Bởi vì Dương Lỗi có được đâu phải là Tiên Khí, mà là pháp bảo bẩm sinh. Pháp bảo bẩm sinh này có ý nghĩa như thế nào? Người bình thường có lẽ không biết rõ ràng lắm, nhưng chính bản thân Dương Lỗi thì trong lòng hiểu rõ giống như gương sáng.

Nhưng mà điều khiến cho Dương Lỗi buồn bực chính là, với tu vi hiện tại của chính mình, cho dù là Tiên Khí hay pháp bảo bẩm sinh thì chúng đều không khác đồ bình thường. Đó là bởi vì chính mình căn bản vô phương thúc giục chúng.

Đương nhiên Tiên Khí bình thường ít nhất cũng có thể phát huy ra được một bộ phận uy năng. Mà pháp bảo bẩm sinh kia thì còn kém xa, có thể nói ngay cả một phần ngàn, một phần vạn uy năng đều không thể phát huy.

- Cây quạt a? Không sai, cây quạt hoa đào này xem ra cũng không tệ lắm. Trên mặt vẽ mỹ nữ cũng không tồi a, chẳng lẽ đó cũng là tính toán tặng cho ta?

Dương Lỗi nhìn người nầy xuất ra Tiên Khí, trong lòng cũng bắt đầu cảnh giác, không hề còn dáng vẻ coi như không có gì đáng kể nữa.

Dù sao đó cũng là Tiên Khí, thân thể hiện tại của chính mình đích thật là rất mạnh mẽ. Nhưng mà đối mặt Tiên Khí, mặc dù là Tiên Khí bán phong ấn thì đó cũng là Tiên Khí, uy lực tự nhiên không phải Kim Cương Bất Hoại Thần Công của chính mình đang lúc vẫn còn chưa đạt đến đại viên mãn có khả năng chống lại được.

Nếu như là chính mình tu luyện Kim Cương Bất Hoại Thần Công đạt tới đại viên mãn như vậy, thì có lẽ hắn có khả năng đối kháng một đôi lần .

- Tử.. .

Mà Mộ Dung Ly lúc này lại không nói gì thêm, mà là đưa chân khí vào trong Đa Tình Phiến, cả người giống như con bướm Hồ Điệp bình thường, nhanh chóng nhẹ nhàng lượn về hướng tới Dương Lỗi. Cả bề mặt cây quạt xòe ra, giống như một thanh đao nhọn sắc bén. Tức thì một đạo kình khí mạnh mẽ xé gió quét về hướng tới Dương Lỗi .

- Phách Thiên Quyền, phá cho ta

Dương Lỗi quát một tiếng mãnh liệt. Phách Thiên Quyền này là Dương Lỗi tu luyện được vào lúc ở tại Dương gia.

Một quyền này hóa thành một đạo gió giật đen tuyền, không khí chung quanh nổi lên cuồn cuộn, khiến cho bốn phía hình thành một đạo chân không. Ngay cả không gian đều tựa hồ bị xé rách toạc ra.

Chỗ mà quyền kình tập trung, thật giống một cái hắc động (hố đen) loại nhỏ, tựa hồ muốn hút hết tất cả mọi thứ chung quanh .

Đám người Cổ Mặc, Chu Nhiên, Long Phi Vũ thấy một quyền này, lập tức đều trợn to hai mắt, cảm thấy khó có thể tin nổi.

Một quyền này, đã ra ngoài tầm của Võ Giả thông thường, thậm chí, Võ Giả tu vi đạt tới cảnh giới Bát Quái Ngưng Thần, cũng không tất làm được.

Vậy mà trước mắt Dương Lỗi, tu vi chẳng qua là cấp bậc Võ Thần mà thôi. Võ Giả bình thường mặc dù là chiến lực đạt tới cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần, nhưng muốn xuất ra một quyền này thì tuyệt đối là không làm được nhẹ nhàng như vậy.

Bởi vì bên trong một quyền này lại ẩn chứa một tia lực lượng Thiên Đạo Pháp Tắc. Không sai, đúng là lực lượng Thiên Đạo Pháp Tắc.

Uy lực của nó mặc dù không thể bằng một kích toàn lực của cường giả Ngũ Khí Triêu Nguyên, thậm chí còn không chắc đạt đến cấp bậc Tam Hoa Tụ Đỉnh. Nhưng một tia Pháp Tắc Chi Lực này không phải chuyện đùa. Một khi hắn trưởng thành, tiền đồ thật sự là không có giới hạn.

Lúc này, Long Phi Vũ xem như rõ ràng, tiểu tử này thật sự là một tiểu tử khó lường. Chỉ dùng chiêu thức ấy, cũng đủ để cho hắn khinh thường tất cả lớp người trẻ tuổi.

Gọi là lớp người trẻ tuổi, có tiềm lực thiên tài nhất, điều này tuyệt đối không phải khoe khoang. Còn trẻ tuổi như thế mà có thể thi triển ra Pháp Tắc Chi Lực, một khi bắt đầu trưởng thành thì sẽ đạt tới tình trạng khủng bố như thế nào.

Chính bản thân Dương Lỗi cũng không biết rõ ràng lắm, rằng một quyền này lại ngưng tụ ra một tia lực lượng Thiên Đạo Pháp Tắc.

Kỳ thật điều này rất đơn giản, bởi vì Dương Lỗi đã hoàn toàn khống chế thế giới Mộng Huyễn, trở thành chủ nhân đích thực của thế giới Mộng Huyễn, nên hắn hoàn toàn có khả năng khống chế Pháp Tắc Chi Lực trong thế giới Mộng Huyễn.

Mà lúc này một quyền này có thể ẩn chứa lực lượng Thiên Đạo Pháp Tắc, chính là bởi vì nguyên nhân đã khống chế Pháp Tắc Chi Lực trong thế giới Mộng Huyễn.

Đám người Long Phi Vũ và Chu Nhiên nhìn ra chỗ phi phàm của một quyền này, nhưng Mộ Dung Ly cũng không có nhãn quan tốt như vậy, để có thể nhìn ra sự huyền bí của một quyền này .

Cho nên nhìn thấy Dương Lỗi lại không sử dụng vũ khí, mà là lợi dụng nắm đấm của bản thân để liều mạng với Tiên Khí của mình, Mộ Dung Ly không khỏi cười lạnh.

Hắn tựa hồ thấy được Dương Lỗi nằm trên mặt đất kêu rên, hơn thế thậm chí bị bị giết chết. Khóe miệng hắn có hơi nhếch lên, trong lòng cười thoải mái. Dám làm nhục ta như thế, chết đi, để cho ngươi biết hậu quả dám lăng nhục Mộ Dung Ly ta .

Kình chỉ của Đa Tình Phiến có màu trắng, trong đó vẫn còn lóe ra được một vầng sáng màu hồng nhạt. Còn quyền kình của Dương Lỗi chính là một vệt sáng đen, tốc độ so với một kích của Đa Tình Phiến kia, xem ra còn phải chậm hơn một ít.

Hai đạo kình khí này đột nhiên va đập vào nhau, Dương Lỗi bắt đầu vận dụng Kim Cương Bất Hoại Thần Công mà vẫn không nhúc nhích đứng ở tại chỗ. Chỗ kình khí lan đến, cũng không hề mang đến cho Dương Lỗi một chút thương tổn nào, một chút đá vụn bị kình khí cuốn theo đập vào trên người Dương Lỗi liền bị văng ra.

Mà Mộ Dung Ly liền không có may mắn như vậy.

Quyền kình của Dương Lỗi mặc dù bị Đa Tình Phiến ngăn chặn, nhưng mà một tia Pháp Tắc Chi Lực kia trong quyền kình Dương Lỗi cũng đã không chút lưu tình nện lên trên Đa Tình Phiến, thông qua Đa Tình Phiến mà dùng nó làm môi giới, hung hăng công kích lên trên cổ tay Mộ Dung Ly .

- Răng rắc.. .

Đầu khớp xương trên cổ tay Mộ Dung Ly liền vỡ vụn trong nháy mắt.

Cả người giống như bị chiếc ô tô đang lao rất nhanh đụng vào. Toàn thân đều đánh bay thật xa, tiếp theo hung hăng nện xuống ở trên mặt đất.

- Khụ khụ… Khụ khụ.. .

Lúc này Mộ Dung Ly mê mang không thôi, trong miệng phun ra mấy ngụm máu tươi.

Dẫu như thế nào hắn cũng muốn không hiểu, chính mình là dùng Tiên Khí, mà Dương Lỗi cũng không có vũ khí gì, vẻn vẹn là dựa vào nắm đấm của hắn. Vậy mà một quyền này lại khiến cho chính mình bại, nhưng lại là bị bại thảm thiết như thế.

- Không thể không nói, ngươi thật là một phế vật a. Lại ngay cả một quyền của ta mà đều không chịu nổi.

Dương Lỗi lần thứ hai lên tiếng đả kích hắn.

Uk©u G\yỀjX £UPI ¦}ỊjX p\à§ [9´ p\Ôj ¦\yỒjXy

Kỳ thật Dương Lỗi cũng thật không ngờ, một quyền này, mặc dù cực kì uy lực, nhưng chính bản thân Dương Lỗi vẫn chưa dốc hết sức. Dù như thế nào hắn cũng không ngờ rằng, người nầy có được Tiên Khí mà lại là vô tích sự như thế, bị một quyền của chính mình liền nện thành như vậy.

- Giết ta cũng.. .

Sau khi Mộ Dung Ly lần thứ hai phun ra một ngụm máu liền tức tối mà ngất đi, té xỉu.

Dương Lỗi không khỏi lắc đầu. Tiểu tử này rất không kiềm chế nổi cơn giận, chính mình mới nói vài câu như vậy, lại liền nổi giận đến hôn mê. Xem ra tiểu tử này thành tựu trong tương lai là có hạn.

Nhìn tình huống như vậy của tiểu tử này, Dương Lỗi không có một chút thương hại. Cái này cũng không trách được chính mình, ai khiến cho tiểu tửhắn lại muốn tới tìm chính mình để gây phiền toái ?

Đầu tiên là lão gia hỏa sư phụ của hắn tìm đến chính mình gây phiền toái, sau này lại là hắn. Chính mình không đối phó được lão gia hỏa thì thôi, tiểu tử lại tìm tới cửa, đây không phải dâng thức ăn lên tận miệng sao? Không giáo huấn một phen, thì cũng thật là quá xin lỗi chính mình .

Thấy đồ đệ của mình hôn mê bất tỉnh, Long Phi Vũ vội vàng chạy tới. Lão nâng Mộ Dung Ly lên, một đạo chân khí liền nhập vào trong cơ thể hắn, sơ cứu chân khí, điều trị kinh mạch cho hắn.

Long Phi Vũ cũng không có cứu cho Mộ Dung Ly đến tỉnh lại. Lão biết, Dương Lỗi hiện tại còn ở nơi này, nếu để cho đồ đệ của mình tỉnh lại, phỏng đoán vẫn còn có thể bị tiểu tử này lại chọc giận đến bất tỉnh.

Nếu như lặp lại mấy lần, vậy thì đồ đệ bảo bối này của mình có thể sẽ bị phá hủy. Cho nên Long Phi Vũ mới không có làm cho Mộ Dung Ly tỉnh táo lại.

- Tiểu tử ngươi, khá lắm, ngươi thành công nhen lên lửa giận của ta.

Long Phi Vũ nhìn Dương Lỗi, cực kì tức giận. Lão chưa từng có phẫn nộ như vậy. Mặc dù là thu được tin tức Cẩu Tư Nhiên bị giết thì lão cũng không hề phẫn nộ như vậy. Khí thế lão không ngừng tăng lên, trong nháy mắt liền đạt tới cấp Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh cao.

- Không tốt, lão tiểu tử đó, muốn tức giận .

Chu Nhiên vừa nhìn, biết tình huống không ổn. Lão lắc mình một cái, liền đi tới trước mặt Long Phi Vũ

- Long Phi Vũ, ngươi không nên khinh người quá đáng. Một cường giả cảnh giới Tạo Hóa, lại không biết xấu hổ đi đối phó một tiểu bối cảnh giới Võ Thần .Chuyện như vậy mà ngươi cũng làm được sao ?

Long Phi Vũ lập tức có hơi ngượng ngùng. Đích xác, điều này mà nói ra thì mặt mũi của mình thật đúng là chẳng dễ coi. Nhưng chính mình mà không giáo huấn tiểu tử này, vậy trong lòng lại khó chịu. Lần này, khiến cho Long Phi Vũ lâm vào thế có hơi khó xử .

Lúc này Cổ Mặc cũng đã đi tới, nhìn Dương Lỗi mà nói:

- Tiểu tử thúi, không biết tôn kính trưởng bối. Long trưởng lão chính là Thái Thượng trưởng lão Huyền Cơ Môn chúng ta, đã làm bao nhiêu công tích cho Huyền Cơ Môn ta. Tiểu tử ngươi lại không tôn kính Long trưởng lão không nói, vẫn còn chọc giận Long trưởng lão thành như vậy. Ta liền phạt ngươi đi diện bích Tư Quá suy nghĩ một trăm năm.

Dương Lỗi không khỏi hít một hơi thật sâu, xem ra lần này quả là độc, quá độc ác .Một trăm năm a, một trăm năm này, vậy củ cải của chính mình đều đã sa xuống.

Nếu như diện bích Tư Quá suy nghĩ một trăm năm, vậy chính mình còn có cái gì mà cạo đầu. Cái này quả thực chính là muốn lấy mạng mình a.

Phải biết rằng chính mình đâu phải là dùng phương pháp tu luyện bình thường, mà là dựa vào việc đánh quái thăng cấp.

Nếu như chính mình diện bích Tư Quá suy nghĩ, thì chuyện đó chỉ còn đánh rắm vì ngay cả bóng dáng quái vật đều không thấy được.

Nếu nói như vậy, vậy thì còn không bằng chính mình phản loạn ra khỏi Huyền Cơ Môn. Thời gian một trăm năm, chính mình tối thiểu có khả năng phi thăng thượng giới, thậm chí chính mình cũng có thể trở thành Đại La Kim Tiên cũng nói không chừng.

Cho nên vô luận như thế nào, Dương Lỗi này là không thể đồng ý .

- Cổ lão, cái này thứ cho việc khó lòng tuân mệnh. Tiểu tử tự nhận là không sai, tại sao phải đi diện bích Tư Quá để suy nghĩ ? Nhưng lại là phải nghĩ một trăm năm?

Dương Lỗi lập tức liền phản bác, lão nhìn Cổ Mặc, một chút cũng không có ý tứ nhượng bộ .

- Không sai, tiểu Lỗi nói không sai. Cổ lão đầu, ngươi đừng trách ta trở mặt. Dựa vào cái gì muốn cho tiểu Lỗi đi diện bích trăm năm?

Chu Nhiên tự nhiên cũng là đứng về phía đồ đệ của mình. Định đùa gì à, muốn cho đồ đệ của mình diện bích trăm năm, hắn lại không có gì sai.

Coi như là có sai, thì đó cũng là lỗi của Long Phi Vũ này, là hắn chủ động đi tìm đồ đệ Dương Lỗi của mình gây phiền toái.

Cho nên Chu Nhiên sẽ không nhượng bộ chút nào. Lão là cường giả cảnh giới Tạo Hóa, chính mình cũng là cảnh giới Tạo Hóa. Điều khác nhau duy nhất chính là hắn còn lực lượng dồi dào, sức sống ngoan cường. Hiện nay khó khăn lắm trải qua một nửa thọ nguyên, đúng là cơ hội hoàng kim.

Mà chính mình chính là tuổi thọ sắp hết không còn sự dư thừa mà thôi. Nhưng nếu như đích thực đánh nhau, vậy ai thắng ai thua vẫn còn không nhất thiết .

- Đúng vậy, Cổ lão, diện bích Tư Quá để suy nghĩ một trăm năm, thế này thật sự là rất nghiêm trọng .

Trương Dật làm sư phụ thứ nhất của Dương Lỗi, đương nhiên cũng cần nói hộ cho Dương Lỗi, tự nhiên cũng không muốn đồ đệ của mình bị giam tại Tư Quá để suy nghĩ hơn trăm năm.

Mặc dù nói đối với người tu luyện mà nói, một trăm năm không coi là cái gì, chỉ thoáng mà qua. Nhưng tại Huyền Cơ Môn, nếu như diện bích một trăm năm như vậy thì đích đích xác xác chính là trừng phạt, hơn nữa còn là trừng phạt tương đối nghiêm trọng.

Bởi vì ở trên Tư Quá Nhai, nơi đó linh khí loãng, hoàn cảnh cực kỳ ác liệt. Ở nơi này một trăm năm, có thể có được bao nhiêu tiến bộ?

Nghe đến đó, Long Phi Vũ cũng hiểu được có hơi làm quá. Cho dù nói như thế nào, Long Phi Vũ cũng là Thái Thượng trưởng lão Huyền Cơ Môn, tất cả đều phải lấy lợi ích Huyền Cơ Môn làm trọng.

Đệ tử thiên tài giống như Dương Lỗi, nếu như bắt đầu bồi dưỡng thì tuyệt đối là khiến cho Huyền Cơ Môn có cơ hội một bước lên trời. Mà cái dạng trừng phạt Dương Lỗi này, thì chẳng khác nào bỏ phí một trăm năm của hắn.

Thời gian một trăm năm này đủ để cho tu vi thiên tài như hắn đạt tới một cảnh giới rất cao. Theo phỏng đoán thận trọng nhất, tu vi của hắn tối thiểu cũng sẽ đạt tới Ngũ Khí Triêu Nguyên, thậm chí cao hơn.

Mà từ tình huống này để xét, hắn tại cấp bậc Võ Thần đã có thực lực Ngũ Khí Triêu Nguyên, nếu mà đích thực đạt tới Ngũ Khí Triêu Nguyên, vậy sẽ là một loại cảnh tượng như thế nào? Cho nên mặc dù Long Phi Vũ rất khó chịu với Dương Lỗi, nhưng mà nghe được Cổ Mặc đã nói như thế thì vẫn lắc đầu nói:

- Không có nghiêm trọng như vậy, Cổ lão cũng không tất như thế. Diện bích Tư Quá một trăm năm, trừng phạt như vậy đích đích xác xác là quá nặng. Theo ta thấy liền phạt hắn diện bích Tư Quá một năm.

Uk¨u G\yỀjX £UkI gyÎ_ iÀh ʌÊH [őju ros

Nghe được lão gia hỏa Long Phi Vũ đó lại là nói hộ ình, Dương Lỗi lúc đầu có hơi kinh ngạc. Nhưng rồi trong lòng lại suy nghĩ, lão tiểu tử đó không phải là lấy lui làm tiến chăng? Hắn nghĩ thầm, nếu quả thật là như vậy, thế thì lão gia hỏa này thật đúng là đủ thâm .

- Một năm rất nhẹ.

Cổ Mặc lắc đầu, kỳ thật bọn họ đều phát sinh hiểu lầm ý tứ của mình.

Với quan hệ giữa mình và Dương Lỗi, với quan hệ giữa Dương Lỗi và cháu gái Cổ Tĩnh của mình, nếu như chính mình thật muốn khiến cho Dương Lỗi đi Tư Quá Nhai diện bích một trăm năm như thế, vậy thì nguy rồi. Khi đó đứa cháu gái bảo bối kia mà không giật sạch toàn bộ râu của mình, đó mới là chuyện kỳ lạ .

- Ta xem ra vẫn một trăm năm, nhưng mà nơi diện bích Tư Quá không phải Tư Quá Nhai, mà để cho tiểu Lỗi đi Tĩnh Tư Các.

- Tĩnh Tư Các?

Trương Dật há miệng, đến Tĩnh Tư Các này nghĩ hơn trăm năm. Đó căn bản không phải trừng phạt, mà xem như phần thưởng?

Phải biết rằng trong Tĩnh Tư Các linh khí đầy đủ, nhưng lại có nhiều vô số kể bút tích tiền nhân lưu lại. Đây là để ột số người vào lúc tu vi đạt tới tắc nghẽn bình cảnh đi Ngộ Đạo, bên trong đó để lại nhiều vô số kể kinh nghiệm của tiền nhân, thậm chí còn có Ngộ Đạo cảnh giới.

Nếu như có thể tìm hiểu một chút, thì đối với tu hành kia của bản thân tuyệt đối là có thêm sự trợ giúp thật lớn. Lúc này Cổ lão lại là khiến cho Dương Lỗi đi Tĩnh Tư Các suy nghĩ trong hơn trăm năm, thế này nào có phải trừng phạt, mà là phần thưởng cực lớn a.

Long Phi Vũ cũng ngây ngẩn cả người. Đúng là lão thật không ngờ, Cổ Mặc lại là có ý tứ này. Cái này thì trừng phạt ở chỗ nào. Trong lòng lão quả thực cũng khó chịu, vì vậy lên tiếng:

- Cổ lão, như vậy chỉ sợ không tốt chứ? Tĩnh Tư Các chính là nơi để cho những người tu luyện có tu vi mắc vào chốt chặn bình cảnh được yên tĩnh suy nghĩ. Hiện nay tiểu tử Dương Lỗi này phạm vào sai lầm lại để cho hắn đi vào trong đó tu luyện? Thế này thì dù nói như thế nào, đều không thích hợp chứ?

- Cái gì gọi là phạm vào sai lầm, từ lúc nào mà ta trở thành người phạm sai lầm vậy? Chẳng lẽ nguyên nhân chính là bởi vì thu thập một phen cái tên tiểu tử mở miệng là nói ra những lời cuồng ngôn kia sao?

Trong lòng Dương Lỗi bất mãn, lại mở miệng nói tiếp

- Hơn nữa, ta đánh hắn cũng là bị bất đắc dĩ. Ta cũng không chủ động trêu chọc hắn, là chính hắn dâng lên tận miệng để chịu bị đánh.Ngoài ra, ta nghĩ, đây xem như luận bàn với nhau cũng được mà ?

- Miệng lưỡi bén nhọn.

Long Phi Vũ nói

- Tiểu tử, món nợ này của ngươi sớm muộn ta cũng sẽ thanh toán với ngươi. Yên tâm, ta sẽ không tự mình động thủ, ngươi cũng không đáng để cho ta động thủ. Ta sẽ để cho Tiểu Ly thu thập ngươi, đây là chuyện giữa ngươi và hắn .

- Lão cứ nói cái tên thủ hạ bại tướng này sao ? Ha ha, tiểu tử ta, nếu hắn muốn đánh thắng ta? Chỉ sợ đời này cũng không cơ hội. Chỉ có chờ kiếp sau, à, nhưng mà. .. Kiếp sau cũng không có khả năng. Nói ngắn lại, hắn vĩnh viễn đều không có cơ hội đánh thắng ta.

Dương Lỗi tràn đầy khinh thường.

- Tiểu tử, không biết trời cao đất rộng. Thu thập ngươi, không cần kiếp sau, chỉ sau một năm, Tiểu Ly tất nhiên có khả năng thu thập ngươi.

Long Phi Vũ trong lòng rất khó chịu. Lão nghĩ bản thân mình chính là nhân vật cấp bậc thiên tài. Ngày đó chính mình mới vừa vào Huyền Cơ Môn, trong cùng thế hệ thì luôn chiếm cứ ưu thế tuyệt đối.

Không chỉ có là đứng đầu trong cùng thế hệ ở Huyền Cơ Môn, mà lại còn là ở trong lớp người trẻ tuổi thiên tài hàng đầu tại cả đại lục Sùng Võ khi đó.

Mà hiện nay đệ tử của mình lại bị Dương Lỗi đánh giá như vậy thì trong lòng đương nhiên không thoải mái. Lão nhất định phải khiến cho đệ tử té ngã ở nơi nào, liền đứng lên tại chỗ đó.

- Một năm? Thế này chỉ sợ không được, quá ngắn. Ta cho lão mười năm, sau mười năm, ta sẽ quay về Huyền Cơ Môn chờ tiểu tử kia đến khiêu chiến.

Dương Lỗi phải lại ở chỗ này chờ một năm sao, chính mình còn cần đi đại lục Vô Cực.

Cả đại lục Vô Cực lớn như vậy, chính mình mà muốn trở thành người thống trị ở chỗ đó thì cũng không phải chỉ một năm hai năm là có khả năng làm được. Mười năm, phỏng đoán đã là mức thận trọng.

Trong thời gian mười năm, chính mình hẳn là cũng có thể trở thành Cửu Cực Tạo Hóa, thậm chí cao hơn cấp bậc Cửu Cực Tạo Hóa, thăng bậc tiến Giai đến cảnh giới Thiên Tiên .

- Mười năm? Hảo, liền mười năm. Sau mười năm, tại Huyền Cơ Môn, ngươi và Mộ Dung Ly trở lại một lần quyết đấu .

Long Phi Vũ suy nghĩ một chút, tiểu tử này không phải là tự tin quá … Nói thật, nếu như là thời gian vẻn vẹn một năm, chính mình thật đúng là không có quá lớn nắm chắc có thể khiến cho đồ đệ của mình Mộ Dung Ly vượt hơn Dương Lỗi.

Nhưng mà nếu như là thời gian mười năm như thế, vậy lão liền không cần thiết lo lắng. Với thực lực của mình, với tài nguyên phong phú của chính mình, thời gian mười năm thực sự là có thể làm cho Mộ Dung Ly tiến vào cảnh giới Lục Đạo Luân Hồi, thậm chí là cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương.

- Hảo, nơi này có nhiều nhân chứng như vậy, nếu ngươi định nghĩ tới chuyện không thừa nhận, thì đó cũng là không có khả năng. Ngươi xác định sao?

Dương Lỗi nheo mắt lại, cực kì tự tin nhìn Long Phi Vũ mà hỏi.

- Hừ, Long Phi Vũ ta cho tới bây giờ đều là nhất ngôn cửu đỉnh, tiểu tử kia, hy vọng ngươi sau mười năm vẫn còn có thể giữ được kiêu ngạo như vậy.

Long Phi Vũ lạnh nhạt hầm hừ một tiếng, tiểu gia hỏa này lại dám chất vấn chính mình, quả thực rất làm cho người ta căm tức

- Vì đạt được công bằng, như vậy lần này, chuyện ngươi vô lễ đối với ta thì ta cũng không so đo vớingươi, cho nên lần này cũng không cần phải … để ngươi đi diện bích Tư Quá. Nhưng mà chuyện Cẩu Tư Nhiên, ngươi còn phải cấp ta một thông báo. Cẩu Tư Nhiên rốt cuộc không phải là do ngươi giết? Yên tâm. Mặc dù là ngươi giết thì hiện tại ta cũng sẽ không làm gì đối với ngươi .Muốn thu thập ngươi, ta cũng phải chờ đợi sau khi nhận được ước hẹn mười năm này trôi qua .

Tiếp theo Long Phi Vũ nói với Cổ Mặc:

- Cổ lão, tiểu tử này liền không để cho hắn diện bích. Nếu không sau mười năm mà bị thua, tiểu tử này lại sẽ nói thắng không phục.

- Như vậy sao được, tiểu tử này không tôn kính Long trưởng lão ngươi. Ta cho rằng có lẽ để hắn bế quan một trăm năm thì tốt hơn .

Cổ Mặc nghe vậy lắc đầu nói.

- Không cần phải thế, nếu tiểu tử này đúng là bất kính đối với ta, thì ta cũng không trách cứ hắn. Cho nên, việc trừng phạt này cũng không cần phải có … .

Long Phi Vũ trong lòng vẫn còn mơ hồ không rõ ràng lắm. Nếu như là diện bích một trăm năm như thế, vậy thật sự là cơm canh đều đã nguội ngắt. Khi đó mà vẫn còn so sánh võ, thì cũng không có bất cứ ý nghĩa gì .

UkVu G\ʏỀjX ££·I gʏÎ_ iÀh ʎÊH [őju r©s

- Nếu Long trưởng lão nói như vậy thì việc này coi như xong .

Cổ Mặc thấy Long Phi Vũ kiên trì, cuối cùng cũng đành gật đầu, tiếp theo nói với Dương Lỗi

- Dương Lỗi, ngươi còn không mau cám ơn Long trưởng lão khoan hồng độ lượng?

Dương Lỗi nào có ý định nhận lỗi đối với lão tiểu tử đó. Mặc dù nhìn bề ngoài thì lão gia hỏa này thật sự là còn trẻ, nhưng tuổi thực tế cũng không ít. Ở chỗ này, chỉ sợ ngoại trừ Chu Nhiên và Cổ lão ra thì những người còn lại mà có tuổi tác lớn hơn so với lão, thật đúng là không có. Dáng dấp soái ca tiểu bạch kiểm kia của lão khiến cho Dương Lỗi không khỏi sinh ra ý nghĩ so sánh thú vị. Người nầy, phải chăng là ông già thỏ chứ?

- Như thế nào, lời của ta ngươi cũng không nghe sao ?

Cổ Mặc nhìn thấy Dương Lỗi bất động, liền trợn mắt liếc nhìn hắn mà nói .

Dương Lỗi bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là đi tới trước mặt, nhìn Long Phi Vũ rồi thi lễ mà nói tiếp:

- Thật xin lỗi, Long trưởng lão, là tiểu tử động chạm đến lão nhân gia ngài, hy vọng lão nhân gia ngài tha thứ.

- Được rồi, ta chấp nhận lời xin lỗi của ngươi, hy vọng ngươi tu luyện thật tốt. Mười năm sau sẽ không làm cho ta thất vọng, cũng không khiến ọi người thất vọng.

Long Phi Vũ xua xua tay, nhưng trong lòng cũng âm thầm vui mừng. Có thể làm cho tiểu tử này mở miệng nói xin lỗi, đúng là thật không dễ dàng. Ngoài ra, nhìn vẻ mặt ỉu xìu của Dương Lỗi mà tâm tình của Long Phi Vũ đúng là tốt hơn rất nhiều.

.. .

Sau khi đám người Long Phi Vũ rời khỏi đây, Dương Lỗi trở lại trong nhà mình. Lúc này chỉ còn có mấy người Chu Nhiên, Cổ Mặc, Trương Dật lưu lại.

- Tiểu tử ngươi, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Nói đi, Cẩu Tư Nhiên kia có đúng là ngươi giết không?

Vừa mới đi vào trong phòng ngồi xuống, Trương Dật liền nghiêm mặt, nhìn chăm chú Dương Lỗi mà hỏi.

- Là con giết. Tên kia lại dám uy hiếp con, còn muốn bắt Tiểu Ngọc để đối phó con. Trong cơn giận dữ con đã giết chết hai người hắn và Huyền Si .

Hai người này hiện tại mặc dù vẫn chưa chết, nhưng so với chết cũng không khác gì lắm, không có sự khác nhau quá lớn nào. Dù sao việc này cũng không cần phải … Giấu diếm. Mặc dù là nói ra thì cũng không có việc gì. Dương Lỗi liền không tin, chẳng lẽ mấy ông lão này, còn có thể bởi vì một trưởng lão xấu rành rành và một người của Huyền gia, mà trở mặt với chính mình hay sao ?

- Tiểu tử ngươi… Thực sự… Thật sự là to gan lớn mật .

Trương Dật thấy hắn thừa nhận thẳng thừng như vậy, thì vẫn sửng sốt một phen, rồi mới nói tiếp

- Mà ngay cả ta cũng không dám giết Cẩu Tư Nhiên, tiểu tử ngươi lại dám lấy tánh mạng của hắn. Ngươi cũng đã biết, nếu như là Long trưởng lão liều lĩnh muốn giết ngươi, báo thù cho Cẩu Tư Nhiên, thì mặc dù là Cổ lão cũng chưa chắc có khả năng chống đỡ được.

- Thôi đi, đừng trách hắn. Nếu chuyện đã như vậy, dẫu nói thêm nữa cũng không có tác dụng. Huống chi Long trưởng lão không phải không so đo chuyện này sao?

Cổ Mặc có hơi xua xua tay mà nói.

- Cổ lão, tiểu tử này nếu không đánh cho nó một trận, liền làm sập trời đó .

Trương Dật nói .

- Không có việc gì, người trẻ tuổi thì phải hoạt bát một chút rồi hãy nói sau. Cái con chó nhỏ kia, giết thì đã giết, lại dám nghĩ đến việc bắt được con dâu của ta làm mồi dụ, có giết hắn cũng xứng đáng. Người như vậy, ở lại Huyền Cơ Môn, cũng là lãng phí tài nguyên, giết rất hay .

Giọng điệu của Chu Nhiên cũng là cực kỳ bảo vệ Dương Lỗi.

- Hai vị sư phụ, Cổ lão. Những việc lặt vặt này mọi người liền không cần lo nữa. Chẳng qua là một chút chút việc nhỏ mà thôi, bản thân tiểu tử có lẽ có thể xử lý."

Dương Lỗi đáp.

- Hừ, cái đồ tiểu hỗn đản ngươi, ngươi vẫn còn mở miệng nói mà không biết xấu hổ. Nói cho ngươi, nếu như không phải có ta lại còn hai vị sư phụ của ngươi cùng nói thêm, thì tiểu tử ngươi có mấy cái mệnh nữa cũng không đủ giết.

Cổ lão thấy tiểu tử này vẫn có thái độ như không sao cả, thì lập tức cũng có chút giận, quát khẽ.

- Đây không phải không có việc gì sao? Cỗ lão ngài không cần lo lắng. Cho dù Long Phi Vũ kia thực sự muốn giết con, thì hắn cũng không có năng lực kia.

Dương Lỗi cười nói, hiện nay chính mình đã hoàn toàn khống chế thế giới Mộng Huyễn, mà Long Phi Vũ kia cũng không phải người tu luyện qui luật hệ Không Gian.

Cho nên nếu như chính mình không đối phó được lão ta, cho dù là đánh không thắng, chạy không thoát, như vậy chính mình cuối cùng vẫn có khả năng tiến vào trong thế giới Mộng Huyễn để tị nạn.

Cho nên đối với với Dương Lỗi mà nói, trừ phi đối phương nắm giữ lực lượng của qui luật hệ Không Gian, hơn nữa tu vi còn phải cao hơn mình, nếu không chính mình căn bản không có thời gian, khiến cho chính mình lại lần nữa tiến vào trong thế giới Mộng Huyễn.

- Được rồi, những việc lặt vặt này đừng nói .Nhưng mà một mình ngươi phải tu luyện thật tốt.

Chu Nhiên nhìn Dương Lỗi, nhớ ra tu vi cảnh giới hiện nay của Dương Lỗi đã biến thành như vậy, ngay cả Võ Giả với cảnh giới bình thường Thông Huyền cũng không hề biểu hiện ra ngoài.

Phải biết rằng, một lần vừa rồi, đây chính là kí ức của Chu Nhiên còn nhớ đầy đủ rõ ràng. Mà vào đúng lúc đó Dương Lỗi tu vi khá yếu, nhưng lại là Âm Dương Nhị Khí, thậm chí đạt tới cấp bậc Tam Hoa Tụ Đỉnh, vì vậy lão hỏi

- Tiểu Lỗi, thế này rốt cuộc là xảy ra chuyện gì. Tu vi của ngươi, hiện nay làm sao như thế nào có thể rơi rụng rơi xuống cấp bậc Võ Thần đại viên mãn ? Chẳng lẽ tiểu tử ngươi sử dụng bí pháp? Do đó làm xảy ra chuyện tu vi của ngươi giảm xuống?

Điểm này thật đúng là khiến cho Dương Lỗi có hơi đau đầu, giải thích như thế nào mà tu vi của chính mình rơi xuống đến cấp bậc Võ Thần. Điều này đích đích xác xác là một vấn đề lớn.

Nếu như không nói rõ ràng ra, như vậy bọn họ khẳng định sẽ không chịu để yên. Nhất định phải làm cho rõ ràng.

Mà hiện tại vấn đề là, chính mình phải nói dối như thế nào mới có thể lọt qua cửa ải này. Chính mình dẫu sao cũng không có khả năng nói ra chuyện bản thân mình có được một thế giới, nó ra việc của chính mình ở trong thế giới vị diện kia.

Đây chính là bí mật tuyệt đối của mình, khẳng định không thể nói cho những người khác.

- Thế nào, những việc lặt vặt này mà ngươi còn muốn gạt chúng ta?

Đối với biểu hiện như vậy của Dương Lỗi thì Cổ lão cũng có chút bất mãn. Tiểu tử này, chuyện quan trọng như vậy lại đều không nói ra .

- Kỳ thật… Kỳ thật, nó vẫn có liên quan đến Cẩu Tư Nhiên. Tu vi hai người Cẩu Tư Nhiên và Huyền Si không yếu, hơn nữa trên người Cẩu Tư Nhiên vẫn còn có một món Tiên Khí phỏng chế. Ở trong tay hắn, đó là có uy lực vô cùng vô tận. Đệ tử đành lợi dụng trận pháp, giết chết hai người bọn họ.

Dương Lỗi vừa nghĩ vừa nói

- Nếu như không phải nhờ có trận pháp, thì ai chết ai sống vẫn còn không chắc chắn. Có điều mặc dù con giết được hai người bọn họ, nhưng mà là thắng thảm. Tu vi của con bởi vì thi triển bí pháp đặc biệt, do đó làm cho tu vi sụt xuống .

UkUu G\ʏỀjX ₤₤oI G\«Öj ?ɳ ¦}ʏÊH b_ Ĥ_ Ĥà_ dʉH -Q GʒHu

- Cẩu Tư Nhiên lại thực sự cấu kết với người ngoài để đối phó đệ tử Huyền Cơ Môn ta, rất đáng hận. Giết được là tốt, giết được là tốt.

Trương Dật vỗ bàn quát lên .

Trương Dật là người ghét nhất những kẻ cấu kết cùng bên ngoài, làm hại đệ tử trong môn phái.

Cho nên đối với việc Dương Lỗi giết chết Cẩu Tư Nhiên thì vỗ tay trầm trồ khen ngợi. Nhưng mà điều khiến cho Trương Dật lo lắng chính là, tu vi của Dương Lỗi bị giảm xuống, liệu có phải lưu lại di chứng gì hay không. Nếu mà là như vậy, thế thì liền mất nhiều hơn được .

- Vậy tình huống của ngươi hiện tại thế nào? Để ta xem nào vết thương của ngươi như thế nào, có đúng là không có thể khôi phục được hay không ?

Chu Nhiên quan tâm hỏi, đây chính là chuyện quan hệ đến tương lai phát triển của Dương Lỗi, không đại khái được.

Mà hiện nay Dương Lỗi chính là đệ tử duy nhất của mình, còn về phần người đệ tử kia ở Tu La Điện, Chu Nhiên đã từ bỏ. Lúc này Dương Lỗi mới là đệ tử đích thực của mình. Đối với sự an toàn của Dương Lỗi, đương nhiên là lão phi thường quan tâm.

Dương Lỗi thấy bọn họ quan tâm đến mình như thế, trong lòng tự nhiên cũng là cảm động. Từ lúc chính mình đi tới thế giới này, không, hẳn là phải nói, chính mình bị phụ thân Dương Lỗi đè nén, hắn là một người chuyên môn ức hiếp.

Mười mấy năm trừ Dương Nguyệt và Đông Phương Tiểu Vũ quan tâm đến hắn, liền không ai đã để ý tới hắn. Mà ngay vào lúc này có nhiều người quan tâm đến mình như vậy, trong lòng Dương Lỗi vẫn cảm động hết sức.

- Sư phụ, con không sao, người yên tâm. Hiện tại tu vi cảnh giới của con mặc dù chỉ là Võ Thần đại viên mãn, nhưng sức chiến đấu đích thực của con thì người đã thấy được.Mặc dù là Võ Giả cảnh giới Tam Hoa Tụ Đỉnh, thì con cũng nắm chắc đánh bại, thậm chí còn giết chết đối phương. Cho nên, mọi người không cần thiết lo lắng.

- Cứ để ta nhìn một cái, xem có đúng là không có di chứng hay không. Nếu như mà có di chứng, đây chính là một chuyện phiền toái. Có lẽ cẩn thận hơn một chút thì thật là tốt.

Cổ Mặc cũng vừa nói

- Cho nên, Dương Lỗi, ngươi hãy để cho chúng ta nhìn một cái. Không có việc gì tốt nhất, nhưng không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất.

- Được rồi.

Thấy bọn họ kiên trì như thế, Dương Lỗi cũng chỉ đành gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Thấy Dương Lỗi gật đầu, Chu Nhiên liền tự đưa chân khí của mình vào trong cơ thể Dương Lỗi, để xem xét tình huống của Dương Lỗi .

Đương nhiên Dương Lỗi tận lực che giấu chân khí trong cơ thể, hơn nữa còn khiến cho những pháp bảo trong cơ thể, ví dụ như Không Động Ấn, ví dụ như Kiếm Tháp, còn có Thế Giới Châu kia, tất cả đều che giấu đi. Những thứ này là không thể để bị bại lộ.

Sau lần kiểm tra này, Chu Nhiên không hề phát hiện tình huống dị thường nào, cho nên liền cũng an tâm .

- Sau này nếu như gặp phải vấn đề tương tự như vậy thì nói cho chúng ta biết trước. Chúng ta có khả năng giúp ngươi giải quyết, ngàn vạn lần không nên hành động theo cảm tính, biết không? Vạn nhất nếu mà xảy ra vấn đề gì, thì ngươi để ấy lão gia hỏa chúng ta phải làm sao bây giờ?

Nhìn Dương Lỗi, Chu Nhiên vẫn rất tức giận. Tiểu tử hỗn này, chuyện như vậy, nếu nói ình thì căn bản là sẽ không sẽ phát sinh tình huống tu vi sụt giảm như vậy .

Nhưng bọn hắn nào biết đâu rằng, tu vi sụt giảm này, căn bản là không phải Cẩu Tư Nhiên và Huyền Si gây ra được. Tu vi của bọn họ mặc dù không tồi, nhưng vẫn còn không đến mức khiến cho Dương Lỗi phải chật vật như vậy.

Nguyên nhân đích thực của chuyện tu vi bị sụt giảm, bởi vì là thế giới Mộng Huyễn của mình bị Lộ Ti xâm lấn. Đương nhiên những việc lặt vặt này, Dương Lỗi vẫn không dám nói cho bọn họ. Mặc dù bọn họ đã xem như người mà chính mình có thể tín nhiệm .

- Lần sau sẽ không làm thế này nữa .

Dương Lỗi cười hắc hắc mà nói.

- Cái đồ tiểu tử thúi, còn dám có lần sau? Nếu mà có lần sau, ta liền cắt đứt chân của ngươi, hoặc là cấm đoán bế quan ngươi, để ngươi diện bích Tư Quá suốt ba trăm năm giá .

Trương Dật nghe vậy liền trợn trừng mắt lườm mà nói.

- Quá độc ác, sư phụ, người làm thế này cũng quá độc ác đi, ba trăm năm? Câu này mà người cũng nói được.

Dương Lỗi giật mình la lên.

- Chính là khiến cho tiểu tử ngươi sợ hãi, nếu không trí nhớ của tiểu tử ngươi là sẽ không kéo dài được lâu .

Trương Dật thấy Dương Lỗi sợ hãi, thì đúng là cực kỳ vừa lòng.

- Đúng rồi, hai vị sư phụ, còn có Cổ lão, con có chuyện muốn nói với mọi người

Dương Lỗi nhìn ba người mà nói.

- Chuyện gì, lề mề, nói ra là được. Có đúng là lại gây tai họa hay không ?

Trương Dật bảo.

- Cái này, các vị sư phụ phát sinh hiểu lầm .Con đương nhiên không phải gây họa, con đây là người an phận thủ thường thì làm sao có thể sẽ gây họa được ? Nhưng mà. .. nhưng mà con muốn đi tìm Nhị tỷ Dương Nguyệt của mình. Con đã đáp ứng với tỷ, muốn đi gặp tỷ .

Dương Lỗi nói .

- Là chuyện này a, không có việc gì, đi được.

Chu Nhiên nhìn Dương Lỗi gật đầu nói

- Nếu có vấn đề gì thì ta có khả năng đưa ngươi đến đó .

Dương Lỗi lắc đầu

- Cái này không cần, đệ tử vẫn còn có một việc, đó chính là con muốn đi tìm mẫu thân của mình .

- Mẫu thân của ngươi?

- Không sai, mẫu thân của con tại đại lục Vô Cực, cho nên lần này con tính toán sau khi đi gặp Nhị tỷ Dương Nguyệt của mình, sẽ phải xuất phát đi đại lục Vô Cực tìm kiếm mẫu thân của con.

Dương Lỗi nhìn ba người, trong lòng vẫn tương đối lo lắng.

Bọn họ đều là thật lòng quan tâm đến chính mình, nhưng cũng đúng là vì bọn họ quá quan tâm tới mình nên có thể sẽ không để cho chính mình đi đại lục Vô Cực.

Bởi vì đại lục Vô Cực không giống với đại lục Sùng Võ. Ở bên kia có thể nói là cao thủ nhiều như mây, cao thủ cảnh giới Tạo Hóa, cũng không ít ỏi giống như đại lục Sùng Võ.

Một đại môn phái của bọn họ, cao thủ cảnh giới Tạo Hóa trong đó còn có hơn mười người. Không giống đại lục Sùng Võ, bảy đại Tiên Tông thì Huyền Thiên Tông nhiều nhất cũng vẻn vẹn chỉ có năm người mà thôi.Có thể thấy được cao thủ cảnh giới Tạo Hóa quá mức ít ỏi ra sao .

- Ngươi muốn đi đại lục Vô Cực? Cái này không được, tuyệt đối không được.

Dương Lỗi vừa mới dứt lời, Cổ Mặc liền mở miệng cự tuyệt

- Đại lục Vô Cực quá nguy hiểm, hơn nữa hiện tại đường sang đại lục Vô Cực trở nên cực kì nguy hiểm. Đường đi duy nhất chính là thông qua Vô Tận Chi Hải. Nhưng mà Vô Tận Chi Hải là một trong tam đại cấm địa, nơi đó nguy cơ trùng trùng, đi vào đó là cửu tử nhất sanh. Hơn nữa chúng ta lại không thể đi cùng ngươi. Cho nên, việc đi đại lục Vô Cực này, ngươi có lẽ hết hy vọng đi.

- Đúng vậy, đại lục Vô Cực quá mức nguy hiểm, cho nên lần này đây, ta cũng không đồng ý.

Trương Dật lập tức phụ họa.

- Không sai, đại lục Vô Cực cường giả như mây, nguy cơ tứ phía. Chỉ một lần không cẩn thận chính là vạn kiếp bất phục. Tiểu Lỗi, đại lục Vô Cựcnày thì ta cũng không đồng ý để ngươi đi.

Chu Nhiên cũng nói. Đại lục Vô Cực, Chu Nhiên mặc dù đã từng đi qua, nhưng tại đại lục kia, cường giả thật sự là nhiều lắm.

Lúc ấy Chu Nhiên tại đại lục Sùng Võ cũng cũng coi là người nổi bật, nhưng mà khi đến đại lục Vô Cực mới phát hiện, thực lực của mình, căn bản kém đến quá xa, ngay cả xếp hàng ba mươi người đứng đầu đều không đạt được.

Mà ở đại lục Sùng Võ, tối thiểu lão có khả năng xếp hạng đến mười người đứng đầu. Có thể thấy được đại lục Vô Cực cường đại ra sao .

- Đại lục Vô Cực, con là không thể không đi. Cho nên hai vị sư phụ, Cổ lão, mọi người khuyên con cũng không có tác dụng. Trừ phi con chết, nếu không chuyện đại lục Vô Cực thì là con nhất định phải đi.

Dương Lỗi nói với giọng điệu cực kỳ kiên quyết. Nói giỡn, nếu như không đi đại lục Vô Cực, như vậy chính mình chẳng phải là thảm ? Nhiệm vụ vô phương hoàn thành, vậy thì chính mình còn nói gì đến chuyện thăng cấp?

Phải biết rằng khống chế đại lục Vô Cực, nhiệm vụ này mặc dù không có thời gian hạn chế, nhưng trong lòng Dương Lỗi thật sự rõ ràng. Nếu đây là nhiệm vụ chủ yếu của Hệ Thống, như vậy nếu như không được hoàn thành thì nhất định là có hạn chế, có trừng phạt.

Nếu như không hoàn thành, như vậy chính mình rất khó bay lên cấp bậc cao hơn. Mục tiêu của mình chính là đỉnh cao tồn tại, phải tìm được con đường quay về thế kỷ hai mươi mốt. Nên nhiệm vụ quan trọng này, nhất định phải hoàn thành.

- Tại sao mà ngươi lại không chịu mở mang đầu óc như vậy. Không nói đại lục Vô Cực nguy hiểm như thế nào, chỉ nói tới Vô Tận Chi Hải đi thông đại lục Vô Cực cũng là nguy cơ trùng trùng. Với tình huống hiện tại của ngươi, nếu muốn đi đến đại lục Vô Cực thì đó là cửu tử nhất sanh.

Trương Dật nhìn thấy Dương Lỗi kiên quyết như vậy, trong lòng cũng là bất đắc dĩ. Đối với tính cách của đệ tử Dương Lỗi này thì lão thật sự biết rõ ràng. Một khi chuyện đã quyết định thì căn bản hắn sẽ không thay đổi, mặc dù là bắt hắn xích lại thì hắn cũng nghĩ tất cả biện pháp để rời khỏi.

- Dẫu nguy hiểm cũng phải đi. Bởi vì vấn đề này quan hệ đến thân thế của con. Nếu như con không đi, liền không giải được bí ẩn này. Như vậy nếu con muốn đạt được vô thượng võ đạo thì căn bản không có khả năng. Cho nên vì tất cả điều này, con nhất định phải đi đại lục Vô Cực, bất kể nguy hiểm đến đâu .

Ánh mắt Dương Lỗi vô cùng kiên định.

- Được rồi, ta không nói được ngươi. Nhưng mà nếu ngươi muốn đi thì có khả năng để cho ta và Chu trưởng lão đi cùng với ngươi .

Trương Dật suy nghĩ một chút, giảm xuống một nấc thứ yếu .

- Cái này không được. Hai vị sư phụ, làm thế nào mà con có thể để cho hai người cùng đi theo con mà chịu mạo hiểm? Hơn nữa Vô Tận Chi Hải kia quá nguy hiểm, chỉ người nào có tu vi dưới cảnh giới Thông Huyền mới có một tia cơ hội nhỏ nhoi. Ai có tu vi cao hơn Thông Huyền mà đi thì quả thực chính là một con đường chết. Cho nên, hai vị sư phụ, ý tốt của hai người thì con xin lĩnh, còn chuyện đại lục Vô Cực này là việc của con, có lẽ do chính con đi giải quyết thì tốt hơn .

Dương Lỗi nghe Trương Dật nói muốn đi cùng chính mình, điều này khẳng định không được. Mặc dù nói, chính mình có lẽ có biện pháp mang bọn họ tới đó, nhưng dẫn bọn họ đi thì chính mình chẳng phải là bị buộc kìm tay kìm chân sao ? Bởi vì có rất nhiều chuyện, là không thể để cho bọn họ biết đến.

- Ai… Cái đồ tiểu tử thúi nhà ngươi, thật sự là… Thật sự là muốn làm chúng ta tức đến chết sao ?

Chu Nhiên đương nhiên cũng đã rõ tính cách tên đồ đệ này của mình. Nhưng mà điều hắn nói cũng đích thật là sự thật, Vô Tận Chi Hải kia đã xảy ra thay đổi, không hề là giống như trước nữa.

Hiện tại nếu như là người có tu vi vượt qua cấp bậc Thông Huyền xông qua đó, thì đấy thật sự chính là cửu tử nhất sanh. Không, phải nói là chết nhiều hơn sống.

Có thể nói, qua nhiều năm như vậy, cường giả xông vào Vô Tận Chi Hải nhiều không kể xiết, thế nhưng không có một người có thể sống sót. Cũng đúng là bởi vì nguyên nhân này mà mấy trăm năm nay, liền không còn có cường giả đi vào Vô Tận Chi Hải .

Có điều trong Vô Tận Chi Hải kia, mặc dù là nguy cơ trùng trùng, nhưng kho báu bên trong cũng là rất nhiều. Nghe nói Tiên Khí so với cả bảy đại Tiên Tông đại lục Sùng Võ tổng cộng vào thì vẫn còn phải hơn rất nhiều.

Cũng chính bởi vì như vậy mới hấp dẫn vô số cường giả đi vào đó mạo hiểm. Đúng như câu người vì tham mà chết, chim vì ăn mà vong. Tham lam, đó là bản tính của con người.

Mà trước đây, đi tới đại lục Vô Cực còn có một thông đạo khác. Có điều đáng tiếc, thông đạo này tại nhiều năm trước đã bị phá hủy.

Như thế làm cho giữa đại lục Vô Cực và đại lục Sùng Võ, cũng chỉ có Vô Tận Chi Hải kia là một con đường nối thông duy nhất. Cho nên nếu muốn đi đại lục Vô Cực, hoặc là người đại lục Vô Cực nếu muốn tiến vào đại lục Sùng Võ, thì cũng chỉ có một con đường này là có thể đi.

Đương nhiên con đường này so với một lối thông đạo trước kia, đó là nguy hiểm hơn nhiều lắm. Nhưng mà nếu như có được thực lực tuyệt đối, tu vi có thể đột phá cấp bậc Tạo Hóa thì có lẽ có khả năng đi qua Vô Tận Chi Hải.

Hoặc là dùng phong ấn áp chế tu vi cảnh giới, khiến cho cảnh giới bản thân duy trì tại cấp bậc Võ Thần, mà như vậy cũng cực kỳ nguy hiểm. Nhưng mà cũng chỉ có như vậy mới có một cơ hội có khả năng xông qua. Còn nếu như không áp chế, vậy tuyệt đối là không hề có cơ hội .

Hơn nữa người nào mà phong ấn tu vi, sau khi đi qua Vô Tận Chi Hải sẽ bị Pháp Tắc Chi Lực đặc thù của Vô Tận Chi Hải gia cố phong ấn. Khi đó nếu muốn chính mình mở phong ấn ra thì sẽ gặp khó khăn. Khó khăn, thật sự là quá khó khăn. Trừ phi là lợi dụng lực lượng Thiên Kiếp, nhưng ai dám lợi dụng lực lượng Thiên Kiếp để đi mở phong ấn ra đây? Cái đó quả thực chính là tự sát.

Nhiều năm qua, cả Huyền Nguyên Tinh liền không có mấy người Võ Giả đích thực phi thăng thượng giới. Những ai muốn đột phá để phi thăng thượng giới, không hề nghi ngờ, ai nấy đều là chết thảm dưới công kích của Thiên Kiếp .

- Chuyện này, một mình ngươi tự giải quyết cho tốt. Ta không muốn phải nghe tin tức tiểu tử ngươi đã ngã xuống .

Cổ lão bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là đồng ý với sự lựa chọn của Dương Lỗi.

- Yên tâm đi, Cổ lão cùng hai vị sư phụ. Đệ tử là ai, mọi người còn không biết sao? Con cũng sẽ không đánh trận chiến mà không có nắm chắc. Huống chi, mọi ngươi đều nói rằng con là người có được mạng lớn. Nếu có được mạng lớn, lại được trời cao chiếu cố, vậy thì lại làm sao có thể dễ dàng ngã xuống như vậy được ? Cho nên, cái này mọi người không cần thiết lo lắng, tiểu tử ta từ trước tới nay đều là phúc lớn mạng lớn, sẽ không thể chết dễ dàng như vậy.

Dương Lỗi cười ha hả nói tiếp .

- Hơn nữa, tiểu tử con mặc dù cảnh giới chỉ là cấp bậc Võ Thần, nhưng mà thực lực chân chính cũng không phải chuyện đùa. Mặc dù là cường giả Ngũ Khí Triêu Nguyên, con cũng nắm chắc chiến thắng hắn. Huống chi, nếu như không đánh lại, không phải con còn có tuyệt chiêu chạy trối chết a.

- Cho dù nói như thế nào, tiểu tử ngươi đều phải cẩn thận là trên hết. Vạn nhất nếu là không địch lại thì ngươi cứ quay trở lại, không cần miễn cưỡng xông qua .

Cổ lão vừa nói xuất ra một món đồ, đó là một quả phù triện, mặt trên có ký hiệu phong cách cổ xưa, nhưng khí tức cũng là thu kín. Không có một chút tia năng lượng nào tiết ra ngoài.

Nhưng mà nhìn ký hiệu kia, ký hiệu màu vàng liền có khả năng biết, phù triện này tuyệt đối không phải phù triện bình thường. Dương Lỗi làm một Phù Sư (làm bùa chú), đương nhiên có khả năng nhìn ra được một chút manh mối.

Phù triện này, cũng không phải linh phù bình thường, Nó đã là cao hơn linh phù tồn tại, phỏng đoán so với Tiên Phù cũng không kém là bao nhiêu. Tối thiểu hẳn là tồn tại ngụy Tiên Phù .

Vì ngụy Tiên Phù, đó chính là cao hơn linh phù, nhưng phẩm chất của nó lại vẫn còn không hề đạt tới cấp bậc Tiên Phù, cho nên gọi là ngụy Tiên Phù.

Ngụy Tiên Phù này có uy lực so cùng Tiên Phù thì không kém là bao nhiêu. Nhưng khác nhau duy nhất của nó chính là, Tiên Phù đích thực bình thường có khả năng sử dụng nhiều lần.

Căn cứ phẩm chất của Tiên Phù, Tiên Phù cấp bậc càng cao thì số lần có khả năng sử dụng cũng càng nhiều, uy lực cũng lại càng lớn. Mà Tiên Phù đẳng cấp phẩm chất càng thấp, thì số lần có thể sử dụng càng thấp, đồng dạng, uy lực cũng càng yếu .

Nhưng ngụy Tiên Phù này lại khác. Uy lực của ngụy Tiên Phù, bình thường chỉ là tương đương với Tiên Phù hạ phẩm, hơn nữa, còn hơi hơi kém một chút. Mặt khác ngụy Tiên Phù và Tiên Phù đích thực khác nhau ở chỗ, ngụy Tiên Phù nhiều nhất chỉ có thể sử dụng hai lần. Sau khi sử dụng hai lần, ngụy Tiên Phù này sẽ hóa thành Hư Vô.

Mà một chút Tiên Phù cấp bậc đặc biệt cao, Tiên Phù cực phẩm thì đây chính là sự vượt trội. Chỉ cần có bổ sung năng lượng thích hợp, những Tiên Phù cực phẩm này thậm chí có khả năng sử dụng tiếp tục không có hạn chế .

- Ngụy Tiên Phù? Cừ thật, Cổ lão ngươi thật đúng là không tiếc, đây lại là một quả ngụy Tiên Phù.

Chu Nhiên là người biết hàng, lão vừa nhìn liền nhận ra quả phù triện này.

- Cái này, Cổ lão, Tiên Phù này ta không thể nhận .

Dương Lỗi vội vàng cự tuyệt. Ngụy Tiên Phù này có giá trị còn thấp hơn ngụy Tiên Khí. Có thể nói, phù triện như vậy là dùng để cứu mạng. Vào thời khắc mấu chốt, nếu có vật này thì chẳng khác nào đã xuất ra một mạng.

Dương Lỗi suy đoán, miếng ngụy Tiên Phù này hẳn là Cổ lão chuẩn bị cho bản thân mình Độ Kiếp mà thôi, chính mình làm thế nào có thể nhận được miếng Tiên Phù này của lão?

Cho nên, mặc dù trong lòng có một chút ý nghĩ đối với miếng Tiên Phù này, nhưng Dương Lỗi cũng không tính toán nhận lấy miếng Tiên Phù này.

Huống chi, bản thân chính là vị Phù Sư, muốn luyện chế Tiên Phù thì mặc dù hiện tại còn kém xa lắm. Nhưng Dương Lỗi tin tưởng, không được bao lâu, chính mình tất nhiên có khả năng chế tạo ra Tiên Phù đích thực.

- Cho ngươi, coi như ngươi mượn. Lần đi đại lục Vô Cực, nguy hiểm chồng chất. Chỉ một lần không cẩn thận liền có thể ngã xuống. Cho nên, miếng phù triện này ngươi có lẽ cầm lấy, để ngừa vạn nhất. Miếng phù triện này có khả năng tại thời khắc mấu chốt, cứu hai lần tính mạng của ngươi. Cho nên, ngươi cầm lấy .

Cổ lão đưa hai quả phù triện kia vào trong tay Dương Lỗi.

- Không được, Cổ lão. Phù triện này rất trân quý, con không thể nhận. Phù triện này, hẳn là do Cổ lão ngài chuẩn bị vì Độ Kiếp phi thăng thượng giới. Làm sao mà con có khả năng cầm ?

Dương Lỗi biết chỗ quí giá của phù triện này. Mặc dù chính mình có khả năng luyện chế phù triện, nhưng ít ra, trong vòng vài năm tới thì chính mình có lẽ vô phương chế luyện.

- Nếu như ngươi mà không nhận, ta đây liền không cho phép ngươi đi đại lục Vô Cực. Ta sẽ giam ngươi lại.

Cổ lão thấy Dương Lỗi vẫn không chịu đón nhận, vì vậy trợn mắt mà nói.

- Được rồi, vậy con nhận lấy, chờ khi con trở về từ đại lục Vô Cực, sẽ trả lại cho Cổ lão ngài hai quả, thậm chí càng nhiều ngụy Tiên Phù. Vâng, không, con sẽ đưa cho Cổ lão ngài Tiên Phù đích thực.

Trong lòng Dương Lỗi kỳ thật cũng biết rõ ràng, nếu như chính mình trở về được từ đại lục Vô Cực, như vậy cái này có ý nghĩa chính mình đã hoàn thành nhiệm vụ ở đại lục Vô Cực. Đến lúc đó, luyện chế ngụy Tiên Phù thì hẳn là có khả năng, thậm chí đích thực Tiên Phù hắn cũng có thể chế luyện đưa ra được .

- Thế này là được rồi, ta chờ ngươi trở về từ đại lục Vô Cực, lại đưa ta Tiên Phù đích thực.

Cổ lão vỗ vỗ bả vai Dương Lỗi .

- Vâng, xin yên tâm. Nhiều nhất mười năm, mười năm con nhất định sẽ trở về. Đến lúc đó tu vi của con khẳng định sẽ đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh cao, thậm chí là đột phá cấp bậc Cửu Cực Tạo Hóa.

Dương Lỗi tin tưởng mười phần, hắn nắm chặt nắm đấm mà nói.

- Ta tin tưởng ngươi, nhưng mà ta vẫn còn có chuyện .

Cổ lão nhìn Dương Lỗi hỏi.

- Cổ lão, ngài còn có chuyện gì sao?

Dương Lỗi hỏi.

- Ừ, chuyện là như vậy, ta còn nhớ Cổ Tĩnh bọn họ hẳn là đều đã đến chỗ ngươi. Làm thế nào cũng không thấy bóng dáng bọn họ ?

Cổ lão hỏi ra vấn đề trong lòng mình. Dương Lỗi vừa mới trở về, Cổ Mặc đã biết rõ, cháu gái của mình, còn có mấy thiếu nữ kia, còn có Đông Phương Tiểu Vũ bọn họ, khẳng định đang ở chỗ Dương Lỗi. Chính là hiện tại, lão lại không cảm giác được khí tức của bọn họ, điều này làm cho Cổ lão có chút lo lắng.

Dương Lỗi cười cười bảo:

- Cổ lão, ngài cứ yên tâm đi, bọn họ không có việc gì. Bọn họ đã đi tới Dương gia .

- Như vậy a, ta đây an tâm.

Cổ lão thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần không có việc gì là tốt rồi.

...

Sau khi thu thập xong xuôi tất cả, Dương Lỗi liền chuẩn bị xuống núi. Vốn hắn đang muốn đi Huyền Thiên Tông, nhưng mà ngẫm lại, Huyền Thiên Tông, có lẽ chờ một chút rồi mới đi. Chờ sau khi mình trở về từ đại lục Vô Cực cũng không trễ.

Dương Lỗi đi một mình, cũng là cực kì thoải mái. Về phần chúng nữ đều ở trong thế giới Mộng Huyễn, cũng không cần Dương Lỗi lo lắng.

Không thể không nói, nữ nhân ở chung đều là nhanh chóng làm quen. Không tới một ngày, bọn họ cũng đã rất thuộc đường.

Vào ngày hôm qua, lúc chúng nữ tiến vào thế giới Mộng Huyễn thì mới biết được, Dương Lỗi lại cứu nhiều nữ nhân Dương Ngọc Hương như vậy. Hơn nữa ai nấy đều là quốc sắc thiên hương, khó tránh khỏi lên cơn ghen. Dương Lỗi cố gắng mà không chịu nổi, không thể làm gì khác hơn là trốn ra .

Dương Lỗi mới đi ra đại điện Huyền Cơ Môn, liền nghe có người gọi chính mình, nhưng lại là giọng nữ.

UkPu G\yỀjX ££VI dà_ ¦\Đ´ ¦_Lj b\∂u

Âm thanh này có vẻ hơi quen tai, nhưng mà hắncũng không nhớ ra được là ai. Người như thế này, hẳn là không quá quen thuộc với chính mình. Nếu như là người quen, như vậy chính mình khẳng định là có khả năng nhớ ra là ai .

- Dương Lỗi.

Dương Lỗi xoay người vừa nhìn, một người nữ nhân mặc quần áo trắng tinh, mặt mũi xinh đẹp trong nháy mắt đi tới trước mặt Dương Lỗi. Bên người vẫn còn một tiểu cô nương đi theo, thiếu nữ này là Tiêu Tiêu.

Mà nữ nhân có vẻ thành thục kia không phải người khác, đúng là sư phụ Liên Nhã Đình của Tiểu Ngọc. Nhưng mà Dương Lỗi lại cảm giác được nữ nhân này cũng không phải Liên Nhã Đình. Bởi vì nữ nhân này không được quyến rũ như Liên Nhã Đình, mà là có vẻ đơn thuần hơn một chút.

Chẳng lẽ bọn họ là sinh đôi? Hoặc là có lẽ duyên cớ khác?

- Dương đại ca, ngươi như thế nào cũng không nói một tiếng liền đi. Hơn nữa xuất quan mà cũng không tìm đến người ta. Ngươi có đúng là không thích Tiêu Tiêu ?

Tiêu Tiêu nhìn Dương Lỗi mà nước mắt lưng tròng, dáng vẻ đáng thương như vậy, làm cho người ta không khỏi đau lòng.

Dương Lỗi biết, Tiêu Tiêu nha đầu kia, mặc dù xem ra làm cho người ta thương xót, dáng vẻ cực kì đáng thương. Trên thực tế, nàng là đang giả bộ đáng thương, tại Huyền Cơ Môn, chính mình cũng không ít lần bị nàng lừa gạt.

- Tiêu Tiêu, được rồi, ngươi cũng đừng làm bộ.

Dương Lỗi xoa xoa đầu Tiêu Tiêu, liền nhìn Liên Nhã Đình mà hỏi:

- Liên sư thúc, không biết sư thúc tìm ta có gì muốn nhắn lại?

- Tiểu Ngọc bọn họ đâu?

- Bọn họ đã xuống núi trước.

Dương Lỗi đáp.

- Không có khả năng, ngươi gạt ta a. Đừng tưởng rằng ngươi là thiếu gia của Tiểu Ngọc, thì ta không có biện pháp làm khó dễ ngươi. Ta chính là sư phụ của Tiểu Ngọc, ngươi có lẽ thành thật một chút để cho Tiểu Ngọc tới gặp ta.

Nữ nhân này không phải Liên Nhã Đình, mà là muội muội Liên Nhã Như của Liên Nhã Đình.

Nàng chính là một mực chú ý đến Dương Lỗi, hơn nữa Dương Lỗi căn bản là vô phương phát hiện điều đó. Bởi vì Liên Nhã Như có cầm giữ một kiện Tiên Khí, Tiên Khí này là một mặt gương. Chiếc gương Côn Lôn Kính có khả năng theo dõi bất luận kẻ nào .

- Ta còn biết ngươi có các nữ nhân khác. Hoàng Dung, Lý Tuyết Mai, Lý Thu Vận, Mục Niệm Từ, Tạ Đạo Thanh, chuyện gì của ngươi đều không lừa được ta.

Liên Nhã Như cười ha hả nhìn Dương Lỗi.

Nghe được lời của nàng, Dương Lỗi lập tức cảm giác sau lưng lạnh cả người.

- Ngươi… Ngươi làm sao biết?

Dương Lỗi nhìn nàng mà hỏi .

- Làm sao ta biết? Ngươi đây cũng đừng quản .

Liên Nhã Như thấy Dương Lỗi căng thẳng như vậy thì không khỏi cười. Một tiếng cười này, làm ngay cả trăm hoa cũng đều thất sắc, khiến cho Dương Lỗi cũng là ngẩn ngơ. Không nghĩ tới dáng vẻ nàng cười rộ lên, lại xinh đẹp động lòng người như vậy.

- Hừ.

Mà lúc này, Tiêu Tiêu thấy dáng vẻ thất thố của Dương Lỗi thì khẽ hừ một tiếng không vui, lúc này mới khiến cho Dương Lỗi tỉnh táo lại. Dương Lỗi xấu hổ gãi gãi đầu.

- Liên sư thúc, là Tiểu Ngọc nói cho ngươi sao?

Dương Lỗi nhìn Liên Nhã Như mà hỏi

- Không đúng, Tiểu Ngọc không có khả năng nói cho ngươi, chẳng lẽ là Tiểu Vũ tỷ? Điều này cũng không có khả năng. Liên sư thúc, ờ, ngươi không phải Liên sư thúc, không phải sư phụ của Tiểu Ngọc, ngươi rốt cuộc là ai?

Lúc này Dương Lỗi sắc mặt đại biến. Hắn kéo Tiêu Tiêu sang một bên, cực kì cảnh giác nhìn thiếu nữ trước mắt. Thiếu nữ này không có khả năng là Liên Nhã Đình, bởi vì khí tức, khí tức không giống .

- Ta không phải Liên Nhã Đình, vậy ta là ai?

Liên Nhã Như nhìn Dương Lỗi với gương mặt tươi cười. Đối với việc Dương Lỗi có thể nhận ra bản thân không phải là tỷ tỷ Liên Nhã Đình, thật sự nàng cũng không có quá nhiều kinh ngạc mà chỉ là nhìn một chút, xem hắn có thể đoán ra bản thân là ai hay không.

Đương nhiên điều càng muốn hiểu cho rõ chính là, sau khi hắn biết chính mình không phải tỷ tỷ Liên Nhã Đình thì sẽ làm như thế nào.

Dương Lỗi bị nàng hỏi như vậy, trong đầu chợt lóe lên một đạo ánh sáng. Chính mình thật sự là ngốc đến chết, lại quên béng ngay cả chuyện chính mình có Giám Định Thuật. Chỉ cần chính mình xem xét như thế, vậy chẳng phải là sáng tỏ hay sao?

Vì vậy Dương Lỗi đối với Liên Nhã Như liền quét một tia Giám Định Thuật. Những tin tức về Liên Nhã Như, lập tức xuất hiện toàn bộ ở trong đầu Dương Lỗi .

Liên Nhã Như: muội muội của Liên Nhã Đình, tu vi lại cũng là cảnh giới Bát Quái Ngưng Thần, đúng là khiến cho Dương Lỗi kinh ngạc không thôi.Thế nhưng điều khiến cho Dương Lỗi tò mò chính là, làm sao nàng biết chuyện về Hoàng Dung ?

- Liên sư thúc, ngài là sư thúc muội muội của sư phụ Liên Nhã Đình của Tiểu Ngọc? Các ngươi có vóc người thật là giống nhau như đúc. Nhưng mà ngươi tìm ta có chuyện gì không?

Dương Lỗi đã biết thân phận của Liên Nhã Như, nên thật sự cũng không còn căng thẳng như thế. Vì vậy hắn nhìn Liên Nhã Như mà hỏi với vẻ mặt dễ dàng .

- Ngươi nhanh như vậy đã biết rõ ta là ai ? Không đúng, thân phận của ta, ngay cả Tiểu Ngọc và Tiểu Vũ, thậm chí ngay cả Cổ Tĩnh nha đầu kia cũng không biết. Mà ngươi làm sao biết?

Liên Nhã Như cũng là cực kì tò mò. Thân phận của mình, đó là rất ít người biết đến.Mặc dù là trong Huyền Cơ Môn, thì số người biết cũng là cực kì ít ỏi đến đáng thương.

- Ha hả, Liên sư thúc, ngươi muốn biết sao? Nếu như muốn biết thì cũng dễ dàng. Chỉ cần Liên sư thúc ngươi nói ngươi làm sao biết chuyện về Dung nhi bọn họ để trao đổi. Ta sẽ nó ra ta làm thế nào biết chuyện về sư thúc ngươi cho ngươi hay.

Lúc này tảng đá lớn trong lòng Dương Lỗi đã rơi xuống, nên hắn cũng không còn căng thẳng nữa. Trong lòng hắn biết rõ ràng, Liên Nhã Như tìm đến chính mình là vì cái gì. Mặc dù không rõ ràng lắm, nhưng điều có khả năng khẳng định chính là, nàng không phải tìm đến chính mình gây phiền toái là được rồi.

- Hảo, nói cho ngươi cũng không sao, đây là pháp bảo của ta. Ta nhìn thấy chính là từ mặt gương này .

Liên Nhã Như xuất ra một chiếc gương đồng cổ, gương đồng này có phong cách cực kỳ cổ xưa. Đương nhiên, mặt gương đồng này và gương đồng bình thường tựa hồ không khác nhau bao nhiêu, xem ra chỉ là gương đồng bình thường mà thôi.

Có điều sau khi Dương Lỗi dùng Giám Định Thuật quét qua một lần thì cũng là kinh ngạc cực kỳ.

Chiếc gương đồng này lại là một kiện Tiên Khí. Không nghĩ tới Liên Nhã Như lại cầm giữ một kiện Tiên Khí, đây là một kiện Tiên Khí đích thực. Đương nhiên nếu như chỉ là Tiên Khí như vậy, thật cũng không sẽ làm Dương Lỗi kinh ngạc như thế.

Điều khiến cho Dương Lỗi kinh ngạc chính là tên của kiện Tiên Khí này.

Côn Lôn Kính, món Tiên Khí này lại là Côn Lôn Kính. Đương nhiên nếu như là Côn Lôn Kính đích thực, chính mình chỉ sợ là không xem xét nổi.

Mà sở dĩ Dương Lỗi hiện nay có thể xem xét thành công, bởi vì mặt gương này là phỏng chế phẩm của Côn Lôn Kính. Nói cách khác, đây là một chiếc Côn Lôn Kính, Côn Lôn Kính đích thực chính là một kiện pháp bảo bẩm sinh. Mà cái gương này chỉ là một kiện Tiên Khí mà thôi, một kiện Tiên Khí cao cấp.

Ukku G\yỀjX ££UI ³Ł« GÔ« Gм9 g< iв i\û i\yu

Nếu biết mặt gương này là Côn Lôn Kính, như vậy Liên Nhã Như có thể từ trong gương thấy chuyện của mình thì cũng là không có gì kỳ quái. Ở trong thần thoại, Côn Lôn Kính đích thực, đó tuyệt đối là dũng mãnh. Trên có khả năng xem xét ba mươi ba tầng trời, dưới có khả năng xem tới được Địa Ngục Hoàng Tuyền.

- Côn Lôn Kính, không nghĩ tới cái này lại là Côn Lôn Kính. Liên sư thúc, ngươi thật sự là có cơ duyên tốt.

- Ngươi lại biết đây là Côn Lôn Kính?

Lần này trái lại đến phiên Liên Nhã Như giật mình. Lúc trước cho là chính mình đưa Côn Lôn Kính cho Dương Lỗi xem, thì hắn cũng không có khả năng nhìn ra cái gì. Không nghĩ tới, hắn lại biết đây là Côn Lôn Kính. Điều này rất khiến cho Liên Nhã Như kinh ngạc. Mặc dù là chính mình, thì cũng là sau khi Côn Lôn Kính nhận chủ mới biết được cái tên đích thực của Côn Lôn Kính.

- Ha hả.

Dương Lỗi nhẹ nhàng cười một tiếng

- Liên sư thúc, ta không chỉ có biết đây là Côn Lôn kính, mà vẫn còn biết, đó cũng không phải Côn Lôn Kính đích thực. Cái này chẳng qua là một kiện phỏng chế phẩm mà thôi. Côn Lôn Kính đích thực, so với mặt gương này phải lợi hại hơn ngàn lần vạn lần. Không phải sư thúc ngươi có khả năng khống chế được .

- Làm sao ngươi biết điều này?

Xem ra lần này Liên Nhã Như càng giật mình hơn. Nhưng mà đối với những lời Dương Lỗi đã nói, cũng là bán tín bán nghi, cái của chính mình đây lại vẫn là phỏng chế phẩm? Điểm ấy, khiến cho Liên Nhã Như liền không tin.

Uy lực Côn Lôn Kính này của mình, trong lòng Liên Nhã Như là biết hết sức rõ ràng. Nhưng nếu Dương Lỗi có khả năng gọi ra tên của bản thân gương này, như vậy liền chứng minh hắn không phải đang nói dối.

- Ta là từ một quyển cổ thư đọc thấy, nghe nói trong Côn Lôn Kính đích thực có một thế giới. Người có thể nắm giữ Côn Lôn Kính, tu vi tối thiểu phải đạt tới Đại La Kim Tiên.

Dương Lỗi đương nhiên rõ ràng, bởi vì Côn Lôn Kính đích thực chính mình đã từng thấy qua.

Chiếc Côn Lôn Kính đó vẫn còn trong tay Điền Thi Vận. Mặc dù nàng vẫn không thể đủ đích thực sử dụng, chỉ là nhận chủ mà thôi. Nhưng chính mình cũng đã đích thực tiến vào không gian của Côn Lôn Kính, hơn nữa Kiếm Tháp kia của mình chính là đoạt được tại Côn Lôn Tiên Cảnh trong Côn Lôn Kính .

Đương nhiên, Côn Lôn Kính phỏng chế trước mắt này, uy lực cũng là cực kỳ phi phàm. Mặc dù nó không thể cường đại như so với Côn Lôn Kính đích thực, nhưng so với mấy thứ gà mờ kia thì lại cường đại hơn nhiều lắm.

Có Côn Lôn Kính trên tay, chiến lực của Liên Nhã Như này so sánh với cường giả cảnh giới Tạo Hóa cũng không kém hơn bao nhiêu. Đương nhiên tự bảo vệ mình, đó là dư dả .

- Xem trong sách cổ, ở nơi nào, có khả năng cho ta xem được không?

Liên Nhã Như vội hỏi .

Dương Lỗi vừa nghe, chính mình lấy đâu ra sách cổ ghi chép về Côn Lôn Kính này, chẳng qua là đang bịa chuyện mà thôi. Không thể không nói rằng nói dối, thật đúng là nghệ thuật sinh sống hàng đầu, nói ra một câu nói dối, lại cần phải càng nhiều lời nói dối để che dấu:

- Thật xin lỗi a, Liên sư thúc, bản sách cổ kia đã không còn, ta không còn cầm nữa .

- Làm sao có không còn cầm? Ngươi có đúng là đang nói dối không?

Liên Nhã Như vừa nghe liền nghĩ hắn nói giỡn, chính mình mới hỏi nhờ hắn thì tiểu tử này liền nói sách cổ đã không còn, điều này sao có thể.

- Khụ khụ, cái này không thể trách ta. Người ta có ba thứ khẩn cấp, có đôi khi là vạn bất đắc dĩ. Hơn nữa, ta cũng không biết sách cổ kia có ý nghĩa quan trọng như vậy. Vừa vặn Liên sư thúc ngươi cần phải có nó ?

Dáng điệu Dương Lỗi đúng là kiểu ta rất vô tội, rất oan ức .

- Người nào có ba thứ khẩn cấp?

Liên Nhã Như mặc dù không từng đích thực trao đổi quá nhiều cùng Dương Lỗi, nhưng đối với tính cách của Dương Lỗi thì có lẽ hiểu rất rõ. Nàng biết hắn có năng lực nói hươu nói vượn, tuyệt đối thật là mạnh mẽ, đen nói thành trắng, trắng cũng có thể bị hắn nói thành đen .

- Nhanh lên một chút, thành thật nói cho ta biết, bản sách cổ kia hiện tại ngươi để ở nơi nào, nếu không… Hừ hừ, ta sẽ cho ngươi mất mặt .

Đối mặt uy hiếp của Liên Nhã Như, Dương Lỗi không khỏi cười khổ. Nàng này, thật đúng là sính mạnh .

- Liên sư thúc, cái này… cuốn sách cổ kia thật sự là đã không còn, lúc ấy… Lúc ấy.. .

- Lúc ấy cái gì? Ngươi buộc phải nói. Nếu như không nói ra câu giải thích khiến cho ta vừa lòng, ta sẽ cho ngươi mất mặt .

- Ta nói, nhưng ngươi không được tức giận, không được mắng ta, đánh ta a.

Dương Lỗi dè dặt mở miệng.

- Yên tâm, ta sẽ không tức giận.

Liên Nhã Như đúng là càng ngày càng hiếu kì. Tiểu tử này có bí mật gì, cuốn sách cổ kia bị hắn làm gì đây, chẳng lẽ thực sự bị hắn làm hỏng? Nghĩ tới đây, Liên Nhã Như vẫn còn thật sự có chút tức giận.

Ngay vào lúc này, chính mình đều còn không thể hoàn toàn nắm giữ, hơn nữa phát huy ra được uy lực lớn nhất Côn Lôn Kính, cho nên, vừa nghe nói Dương Lỗi lại từ một quyển sách cổ đọc được những điều có liên quan đến Côn Lôn Kính.

Việc kia có lẽ có khả năng trợ giúp chính mình thu được cách thúc giục Côn Lôn Kính, khiến cho chính mình đích thực nắm giữ Côn Lôn Kính, do đó phát huy uy năng lớn nhất của nó.

- Kỳ thật, kỳ thật bản sách cổ kia đã bị ta dùng để… Dùng để chùi đít .

- A… Khanh khách… Khanh khách… Dương đại ca, ngươi thật sự là rất khôi hài, oa oa… Cũng không sợ xấu hổ xấu hổ da!

Dương Lỗi vừa mới dứt lời, Tiêu Tiêu đứng ở một bên liền ôm bụng cười cười to, không có dáng điệu thục nữ chút nào .

- Không được cười, chả phải là nói, người ta có ba chuyện khẩn cấp sao. Loại chuyện này, làm sao có thể nhịn được. Lúc ấy không có giấy khác, trong tay chỉ có một quyển sách như vậy, đành cũng chỉ dùng quyển sách tốt kia để giải quyết .

Dương Lỗi nhìn Liên Nhã Như nói

- Quyển kia, Liên sư thúc, ta đã nói cho ngươi, quyển sách kia thực sự là đã không còn.

Liên Nhã Như sắc mặt đỏ bừng, trợn mắt liếc nhìn Dương Lỗi. Tiểu tử thúi này, thực sự là cái gì cũng dám nói, chính mình hiện tại là sư thúc của hắn, nếu để cho hắn biết chuyện của mình, vậy chính mình sau này chẳng phải là sẽ bị hắn bắt nạt đến chết sao? Nghĩ tới đây, sắc mặt Liên Nhã Như càng là đỏ tưng bừng .

- Ngươi, cái đồ tiểu tử hỗn xược, ta… Ta.. .

- Liên sư thúc, nói không được tức giận a. Rồi hãy nói sau đi, tức giận sẽ làm người ta có thêm nhiều nếp nhăn .

Dương Lỗi hắc hắc cười nói.

- Ngươi.. .

Liên Nhã Như nghe vậy dở khóc dở cười, tiểu tử này thật sự là làm cho người ta không nói được lời nào

- Được rồi, ta không tức giận, ta không tức giận, cũng sẽ không làm gì đối với ngươi. Hiện tại ta cho ngươi biết, ta muốn đi tìm Tiểu Ngọc, ta muốn ở chung một chỗ với bọn họ, ngươi dẫn ta đi đi.

Liên Nhã Như cũng không muốn dây dưa nữa về vấn đề này. Dù sao chuyện này cũng không phải khẩn cấp ngay trước mắt.

£··u G\ʏỀjX £££I d_Ŀj [n9 iXẤH ?Ǯ_u ros

Liên Nhã Như được biết, Dương Lỗi muốn đi đại lục Vô Cực. Một lần đi này, không biết sẽ phải vài năm. Hơn nữa vấn đề của chính mình nếu như vẫn còn chưa được giải quyết như vậy, thì liền phiền toái.

Gần đây Liên Nhã Như cảm giác được, chính mình đã không áp chế nổi thêm thời gian dài bao lâu. Nhiều nhất còn có thể áp chế một năm, nếu như vạn nhất để Dương Lỗi vô phương trở về trong vòng một năm, vậy thì chính mình sẽ phải xảy ra vấn đề lớn .

- Tiêu Tiêu cũng phải ở cùng nhau với các tỷ tỷ .

Tiểu nha đầu ở một bên cũng nói phụ họa theo

- Dù sao người ta đã quyết định, muốn làm thê tử của Dương đại ca. Cho nên, Dương đại ca đi nơi nào, Tiêu Tiêu liền đi nơi ấy.

Dương Lỗi vừa nghe, lập tức cốc một cái vào đầu chính mình, thật là đầu óc có hơi quay cuồng.

Tại sao Liên Nhã Như muốn đi theo chính mình? Mặc dù nàng là muội muội của sư phụ của Tiểu Ngọc và Tiểu Vũ tỷ, nhưng đây không phải lí do để nàng muốn đi theo Tiểu Ngọc bọn họ chứ ?

Về phần Tiêu Tiêu nha đầu kia, quả thực cũng có hơi quấn quít mình. Nhưng Dương Lỗi biết rõ ràng, Tiêu Tiêu chính là Tiểu ma nữ, căn bản không có ai có thể quản được nàng. Một khi nàng quyết định chuyện gì thì đó căn bản là vô phương thay đổi. Nếu như chính mình không đáp ứng, còn không biết sẽ phát sinh chuyện gì nữa đây .

Đồng ý? Đó cũng là vấn đề khó khăn. Nếu chính mình đồng ý với nàng ta, vậy thì sẽ phải mang nàng tiến vào trong thế giới Mộng Huyễn. Cái này thì sẽ coi là chuyện gì?

Phải biết rằng, Tiểu Ngọc, Tiểu Vũ tỷ, còn có Cổ Tĩnh, Đoạn Dung bọn họ đều là nữ nhân của mình. Mặc dù còn chưa cử hành hôn lễ, nhưng bọn họ cũng đã coi là thê tử của mình .

- Đưa chúng ta tiến vào thế giới Mộng Huyễn đi thôi.

Liên Nhã Như thấy Dương Lỗi vẫn còn ngây người, lại mở miệng nói .

- A.. .

Dương Lỗi kinh ngạc vạn phần, cái này mà nàng ta cũng biết ? Vậy chính mình chẳng phải là không có một chút bí mật đáng nói ? Còn may. .. còn may chính mình chưa thân mật cùng nữ nhân của mình tại thế giới này. Nếu không, nếu mà ngay cả chuyện này đều bị nhìn thấy như thế, vậy chính mình chẳng phải là mệt lớn.

- Cái…kia… Cái…kia.. .

- Nếu như ngươi mà không mang theo ta và Tiêu Tiêu đi vào, vậy ngươi đừng hòng bỏ rơi chúng ta.

Liên Nhã Như đúng là nói với giọng điệu quấy nhiễu .

- Liên sư thúc, cái này… Này… Ngươi.. .

- Ngươi cái gì mà ngươi. Rốt cuộc là ngươi đồng ý, hay là không đáp ứng?

Đôi mắt huyền của Liên Nhã Như lườm nguýt, nhìn Dương Lỗi, đúng kiểu ngươi không đáp ứng ta liền không để ngươi được yên thân .

Cuối cùng Dương Lỗi vẫn đành bại trận, hắn nói đầy bất đắc dĩ:

- Được rồi, nhưng mà. .. sau khi ngươi đến thế giới Mộng Huyễn thì phải tự đi mà giải thích rõ ràng cùng Tiểu Ngọc bọn họ, hơn nữa.. .

- Ta đã biết, yên tâm, ta sẽ giải thích rõ ràng.

Dương Lỗi lời còn chưa nói hết, thì đã bị Liên Nhã Như cắt đứt

- Được rồi, hiện tại ngươi để cho ta và Tiêu Tiêu vào đi thôi. Để ta xem trong thế giới của ngươi rốt cuộc là tình huống nào. Ta vẫn còn chưa hề đi vào thế giới của ngươi đấy .

Bất đắc dĩ, Dương Lỗi không thể làm gì khác hơn là đều đưa Liên Nhã Như và Tiêu Tiêu vào trong thế giới Mộng Huyễn.

Còn về phần ở trong thế giới Mộng Huyễn rốt cuộc sẽ phát sinh cái gì, chúng nữ nghĩ như thế nào đối với chính mình thì Dương Lỗi cũng là lười so đo.

Dù sao trước đây mọi chuyện đã đều nói rõ, chính mình muốn đi đại lục Vô Cực. Có chuyện quan trọng phải làm nên không biết mất bao lâu mới có thể lần thứ hai tiến vào trong thế giới Mộng Huyễn.

Cho nên Dương Lỗi trực tiếp đưa hai nàng vào trong hoàng cung, đưa đến chỗ ở của Tiểu Ngọc.

Đương nhiên, Dương Lỗi không hề tính toán gặp mặt chúng nữ. Chỉ có điều là vào lúc đưa hai nàng đến chỗ ở của Tiểu Ngọc, hắn nói rõ một tiếng với nàng, đương nhiên cũng nhắn lại chúng nữ một câu để tránh bọn họ xảy ra mâu thuẫn.

…

Sau đó một ngày, Dương Lỗi chậm rãi đi tới Dương gia. Dương Lỗi đương nhiên không thích đến hoàng cung. Hoàng cung của mình lớn như thế mà hắn đều lười ở, cho nên chính là đi tới ngôi nhà nhỏ của Dương gia mình .

Đến khi Dương Lỗi bước vào trong nhà, hắn phát hiện, trong nhà lại có người. Không sai, đích thật là có người.

Hắn dùng Giám Định Thuật dò qua một lần, điều đó khiến cho Dương Lỗi kinh ngạc không thôi. Lại xem xét thất bại, người này rốt cuộc là ai? Vừa nghĩ, Dương Lỗi liền nhớ ra.Người này, chính mình ban đầu sau khi tiến vào Yến Sơn tu luyện, lúc trở lại trong nhà thì cũng đã nhìn thấy người ấy .

Hiện nay xem ra, người này quả nhiên không đơn giản, chính mình lại không xem xét ra nổi.

Như thế có thể thấy được, thực lực của người này sâu không lường được. Tuyệt đối là cường giả siêu cấpcảnh giới Tạo Hóa. Thậm chí, Dương Lỗi có cảm giác, tu vi của người này thậm chí là cao hơn cấp bậc Tạo Hóa. Chỉ không biết người đó dùng phương pháp gì, để kiềm chế tu vi của bản thân .

- Tiểu tử kia, ngươi đã trở về.

Dương Lỗi vốn tưởng rằng không hề bị phát hiện, nhưng không nghĩ tới, lúc hắn đang chuẩn bị sử dụng Ẩn Thân Phù để xem xét một phen, thì liền bị phát hiện .

Nếu đã bị phát hiện, thì đúng là cũng không có gì để ẩn núp nữa. Dương Lỗi bước đi vào nhà của mình mới thấy, lúc này người này đang bưng một chén rượu, vừa tợp một ngụm .

- Ngươi là ai?

Dương Lỗi nhìn người này mà hỏi thêm

- Hiện tại có khả năng nói cho ta biết được chứ ?

- Không nghĩ tới ngươi còn nhớ rõ ta.

Người kia để chén rượu xuống, rồi nói với giọng điệu rất nhẹ nhàng .

- Làm sao có thể không nhớ rõ, ngươi rốt cuộc là ai? Tại sao lại ở chỗ này của ta? Chẳng lẽ ngươi biết ta sắp tới?

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi không khỏi kinh hãi. Nếu nói như vậy, điều đó thật sự là khủng bố. Chẳng lẽ nhất cử nhất động của mình đều nắm giữ ở trong tay hắn? Hoặc là hắn cũng giống như Liên Nhã Như, có một kiện pháp bảo tương tự Côn Lôn Kính, có khả năng dọ thám biết chuyện của mình sao ?

- Không sai, ta xác thực ở chỗ này chờ ngươi, ta đã đợi ngươi mấy tháng .

Nam nhân kia nhìn Dương Lỗi nói.

- Chờ ta, ngươi tại sao phải chờ ta? Ta và ngươi có quan hệ sao?

Dương Lỗi thấy người này không chịu nói ra chính mình rốt cuộc là ai, như vậy cũng chỉ có từ mục đích của hắn để thăm dò suy đoán.

Nếu hắn mà tìm chính mình, thì rốt cuộc có biện pháp có khả năng nghe được một chút tin tức. Mà hiện tại Dương Lỗi muốn biết chính là, người này, tại sao muốn tới tìm chính mình. Chẳng lẽ hắn và mẫu thân của mình có liên quan?

Trước đây, Dương Lỗi hoài nghi người này là người của Tê Hồn Cốc. Bởi vì tại đại lục Sùng Võ, cũng chỉ có Tê Hồn Cốc là thần bí nhất.

Đương nhiên còn có Sâm La Điện, Sâm La Điện kia cũng là thần bí vô cùng, nhất là đại nhân vật kia trong Sâm La. Hắn ta tựa hồ rất coi trọng đối với chính mình, như vậy tại sao hắn lại coi trọng chính mình đây ? Hắn cùng với chính mình có liên quan gì ?

£·ou G\yỀjX ££¢I d_Lj [n9 iXẮH ?Ǯ_u r©s

Nam nhân trước mắt này có thể là vị đại nhân vật kia ở Sâm La điện hay không? Một loạt mối liên hệ này bắt đầu móc xích, khiến cho Dương Lỗi không hiểu ra sao cả.

Tất cả điều này tựa hồ có một loại liên lạc thần bí, hơn nữa rốt cuộc tại sao bọn họ coi trọng chính mình, muốn khiến ình làm cái gì ư? Đều là những sự việc chưa biết, nhưng Dương Lỗi rất rõ ràng, chính mình tựa hồ đang lâm vào trong một chuyện bí ẩn lớn lao. Chuyện này, không phải đơn giản như vậy.

- Ta tới nơi này chờ ngươi, tự nhiên là có việc. Nếu không ta tới nơi này chờ ngươi làm gì.

Nam nhân kia đáp .

- Chuyện tốt hay là chuyện xấu? Nếu như là chuyện tốt thì ngươi có thể nói, nhưng nếu như là chuyện xấu thì có lẽ tính đã.

Đối với người thần bí này, Dương Lỗi là cũng không hề quan tâm một chút nào. Những điều chưa biết và những người chưa biết rốt cuộc làm cho người ta một loại cảm giác bất an. Dương Lỗi tự nhiên cũng là như vậy.

Đối với điều chưa biết gì đó thì cũng đương nhiên là có lúc đều có một loại bài xích, càng nhiều hơn là lòng hiếu kỳ. Nhưng mà hiện tại Dương Lỗi mặc dù có lòng hiếu kỳ, nhưng sẽ không bài xích mấy.

Dù sao cẩn thận là trên hết. Người này tu vi rất khủng bố, nếu như định đối phó chính mình, vậy thật đúng là một chuyện phiền toái .

- Chuyện tốt chuyện xấu? Ha hả, cái này phải xem bả thân ngươi nghĩ như thế nào. Nói là chuyện tốt cũng được, là chuyện xấu thì cũng không có trở ngại.

Người kia cười nhạt nói.

Dương Lỗi nghe vậy im lặng, mụ nội tên này có lẽ là cao nhân. Nói lời thế này, tương đương nói vô ích, chuyện tốt chuyện xấu mà còn không phân biệt rõ sao? Thật là một hỗn đản.

Nếu như không phải chính mình không đánh lại hắn, Dương Lỗi thực sự muốn thu thập hắn một trận, cho hắn biết choáng váng đầu óc là tại sao như vậy .

- Nói, rốt cuộc là chuyện gì?

Dương Lỗi biết, người này sẽ không gây ra bất lợi đối với chính mình. Nếu như hắn muốn đối phó với mình, thì từ lúc chính mình ban đầu vẫn còn chỉ là một võ sư, khi đó liền có khả năng thu thập mình. Đương nhiên hiện tại hắn nghĩ muốn thu thập chính mình, thì cũng vẫn còn là rất đơn giản.

- Cho ngươi cái này.

Người kia xuất ra một miếng ngọc bội màu trắng .

- Đây là cái gì?

Dương Lỗi tiếp nhận Ngọc Bài, đánh giá một phen. Hắn chỉ thấy trên mặt ngọc bội điêu khắc một đóa Liên Hoa (hoa sen) trắng như tuyết. Sau khi cầm ngọc bội kia, Dương Lỗi cũng còn chưa nhìn ra rốt cuộc nó có chỗ kỳ lạ nào.

Nhưng mà tựa hồ là nó có một thân phận tượng trưng. Người nầy, đưa miếng ngọc bội kia ình, rốt cuộc là có ý tứ gì? Chẳng lẽ là khiến cho chính mình đi tìm một cá nhân nào đó sao?

- Ngươi hẳn là đến lúc đi đại lục Vô Cực ?

Người kia không trả lời trực tiếp mà hỏi ngược lại.

- Làm sao ngươi biết?

Dương Lỗi có hơi kinh ngạc.Nhưng rồi nghĩ lại, điều này cũng không có gì lạ. Hắn ta hẳn là cũng biết không ít đối với chuyện của mình. Mẫu thân của mình là người đại lục Vô Cực, hiện tại cũng đang ở tại đại lục Vô Cực. Như vậy hắn biết chính mình muốn đi đại lục Vô Cực, điều này cũng không phải chuyện giỏi giang gì .

- Ngươi cầm miếng ngọc bội này, vào lúc đi đại lục Vô Cực, nó sẽ mang đến cho ngươi rất nhiều tiện lợi.

Người kia cũng không giải thích, nói xong một câu này, xoay người liền ra khỏi nhà. Dương Lỗi xoay người sang chỗ khác, thì phát hiện thân hình người kia đã biến mất trong màn đêm. Tốc độ hắn quá nhanh, ngay cả Chân Thực Ưng Nhãn cũng không thể phát hiện hắn rốt cuộc là rời đi như thế nào .

Dương Lỗi thi triển một lần Giám Định Thuật đối với ngọc bội.

Hắn phát hiện, ngọc bội kia ngoại trừ chất liệu vô cùng tốt ra, thì tại bề mặt ngọc thạch còn có cấm chế. Những cấm chế đặc thù này là để bảo vệ ngọc bội, ngoại trừ cái đó ra liền cũng không có chỗ đặc biệt nào. Cho nên hắn muốn từ trên bề ngoài ngọc bội tìm ra một chút tin tức, đó là có muốn cũng không muốn muốn nổi.

Liền vào lúc Dương Lỗi đang nhớ lại điều này thì có người mới đến nhà. Người đến là Dương Hữu, hiện nay Dương thị là hoàng triều hoàng đế. Vào lúc Dương Lỗi trở lại Dương gia, Dương Lỗi căn bản là không hề thông báo cho bất luận kẻ nào, không biết là làm thế nào mà hắn lại biết.

- Tiểu Lỗi, ngươi đã trở về.

Dương H ữu nhìn Dương Lỗi, tâm tình cực kì mừng rỡ. Lúc này Dương Hữu cũng không có mặc long bào, mà là một bộ nho phục.

- Sao ngươi lại tới đây.

Dương Lỗi nhìn Dương Hữu mà hỏi.

- Ngươi đã trở về, làm sao ta không thể đến được .

Dương Hữu vô cùng vui mừng cao hứng, rồi ngồi xuống bên cạnh bàn

- Lần này trở về, có chuyện gì không?

Dương Lỗi lắc đầu đáp:

- Cũng không có chuyện gì quan trọng. Chính là lần này ta chuẩn bị đi thăm Nhị tỷ, ngươi có gì cần phải ta mang sao?

Dù sao Dương Hữu là con ruột của phụ thân Dương Nguyệt. Chính mình đi tìm Dương Nguyệt, thuận tiện mang cho hắn ít đồ, thì cũng không có việc gì.

- Ngươi đi tìm Nguyệt Nhi, đây là chuyện tốt. Đáng tiếc hiện nay ta là hoàng đế, bằng không ta thật sự muốn đi cùng với ngươi thăm một chút Nguyệt Nhi .Thời gian dài như vậy không hề nhìn thấy Nguyệt Nhi, trong lòng cực kì nhớ nàng.

Dương Hữu nghe thấy Dương Lỗi nhắc tới Dương Nguyệt, trong mắt nổi lên sự nhớ nhung rõ rệt .

.. .

Sau khi Dương Hữu rời đi, Dương Lỗi liền đi tới Trường Phong Thương Hành, trực tiếp tìm được Triệu Viễn.

- Dương lão đệ, ngươi đã đến rồi, đã lâu không gặp. Có đúng là ngươi đã sớm quên lão ca chăng a?

Triệu Viễn thấy Dương Lỗi thì vẫn là vô cùng nhiệt tình. Hiện nay tu vi của Triệu Viễn cũng tăng lên không ít. Mặc dù còn chưa hề đột phá Võ Thánh, nhưng mà không kém bao nhiêu .

- Thật sự là thật xin lỗi lão ca, tiểu đệ bận về việc.. Tu luyện, cho nên không thể đến thăm lão ca. Hy vọng Triệu lão ca ngươi tha thứ.

Dương Lỗi vội nói.

- Dương lão đệ, ngươi nói lời này cũng không đúng rồi. Vừa rồi chẳng qua là chỉ đùa một chút với ngươi mà thôi. Có thể nào mà coi là thật. Ta biết lão đệ bận việc.. Tu luyện, cũng không có trách tội. Giờ đã đến, lão đệ, sang bên này đi. Ta lập tức cho người chuẩn bị rượu và thức ăn, hai huynh đệ chúng ta cùng uống một bữa thật tốt.

Triệu Viễn vô cùng nhiệt tình, liền kéo Dương Lỗi đi vào bên trong .

Sau khi dọn xong rượu và thức ăn, hai người vừa uống vừa trò chuyện.

Triệu Viễn giơ chén rượu lên, nói với Dương Lỗi:

- Lão đệ, chúng ta làm một chén.

Dương Lỗi tự nhiên cũng không khách khí:

- Cạn chén.

Uống xong một chén, rượu này mặc dù không bằng rượu ngon chính mình đổi từ trong Hệ Thống, nhưng tại giới thế tục đã được coi là rượu ngon phi thường .

- Rượu ngon.

- Rượu này là lão ca đổi lấy từ những chỗ đồ cổ, cũng coi là được. Nhưng mà so với rượu ngon đích thực mà lão đệ uống tại Huyền Cơ Môn, thì rượu này liền không lên được mặt bàn tiệc .

Triệu Viễn nghe Dương Lỗi tán dương, liền ha hả cười một tiếng mà nói.

£·©u G\ʏỀjX ££PI g Ê_ ¦Ê_ ?∂H\ ¦ \ʍ´ G«jXu ros

- Nào dám nói thế được, lão ca khiêm nhường. Tiểu đệ vốn cũng không uống rượu như thế, rượu ngon Huyền Cơ Môn thật sự cũng chưa từng uống qua. Nhưng mà rượu này của lão ca, thiết nghĩ so với rượu ngon của Huyền Cơ Môn thì cũng không kém là bao nhiêu.

Dương Lỗi để chén rượu xuống mà nói .

- Lão đệ thừa nhận là được. Đúng rồi, Dương lão đệ, lần này trở về tính toán ở lại bao lâu?

Triệu Viễn cũng đặt chén rượu xuống, nhìn Dương Lỗi hỏi.

- Chủ yếu là quay về để nhìn rồi lại đi .

- Cứ khẩn cấp như vậy? Sao không ở lại thêm .

Mặc dù trong lòng có chuẩn bị, nhưng nghe thấy Dương Lỗi nói như vậy thì trong lòng vẫn còn là có hơi thất vọng.

Đối với Triệu Viễn mà nói, hiện nay địa vị của Dương Lỗi, đây chính là trước đâu bằng bây giờ. Chính mình cùng hắn mặc dù có kết giao tình cảm, nhưng kết giao tình cảm là kết giao tình cảm, bằng hữu nếu như không thường xuyên đi lại, thì cũng là xa lánh.

- Không được, tiểu đệ còn có chuyện khác, cho nên đành phụ lòng ý tốt của lão ca .

Dương Lỗi đương nhiên cũng biết ý nghĩ trong lòng Triệu Viễn, cười cười đáp lại .

Sau khi ăn uống no say, Dương Lỗi xuất ra một quả Trữ Vật Giới Chỉ giao cho Triệu Viễn, bên trong là một chút phù triện và đan dược.

Triệu Viễn đương nhiên là vui mừng. Vật này, hắn đương nhiên biết sự quí giá trong đó. Hơn nữa Dương Lỗi vẫn còn đặc biệt chuẩn bị một chút đan dược cho bản thân hắn. Những đan dược này thực sự có thể làm cho tu vi của chính mình tiến một bước dài, đạt tới cấp bậc Võ Thần.

Điều này làm sao mà không khiến cho Triệu Viễn vui mừng? Đối với Triệu Viễn mà nói, tiến vào cấp bậc Võ Thần, đó là một giấc mộng nằm ngoài tầm với. Hiện nay Dương Lỗi cho hắn cơ hội thực hiện giấc mộng, hắn đương nhiên hưng phấn vạn phần, liên tục nói cám ơn.

Hơn nữa giao những thứ Dương Lỗi ưng ý mà hắn đã tích góp mấy năm qua, tất cả đều giao cho Dương Lỗi. Hắn biết Dương Lỗi không cần tiền tài, cho nên những gì chuẩn bị đều là một chút dược liệu, một chút

khoáng thạch .v..v… Những nguyên liệu này, đương nhiên còn có một chút công pháp bí tịch, bởi vì Dương Lỗi đã nhắn nhủ cho hắn đi thu thập một chút công pháp thấp hơn.

Dương Nguyệt hiện nay tu hành tại Bích Thủy Cung. Bích Thủy Cung kia rốt cuộc là có tình huống thế nào, Dương Lỗi căn bản không rõ ràng lắm. Nhưng mà đối với Dương Lỗi mà nói, chỉ cần bọn họ không làm thương tổn Dương Nguyệt, như vậy là đủ rồi.

Về phần Bích Yên Thủy kia, chỉ sợ cũng không phải đơn giản như vậy. Hiện tại Dương Lỗi mới biết rõ ràng, nếu tại chỗ Dương Nguyệt thu được truyền thừa có Tiên Thạch tồn tại, vậy Tiên Thạch kia so với linh thạch mà nói, là phải quý trọng hơn một chút.

Như vậy, Bích Yên Thủy kia, e rằng là một vị tiên nhân. Tu vi của hắn có lẽ so với Thiên Tiên bình thường đều phải mạnh mẽ hơn nhiều lắm.

Về phần vị trí của Bích Thủy Cung thì Dương Lỗi vẫn biết đến. Hồi đó trưởng lão của Bích Thủy Cung có để lại cho Dương Lỗi một quả ngọc giản. Trong ngọc giản có ghi chép lộ tuyến đi đường tới Bích Thủy Cung .

Bích Thủy Cung này ở cách Yến Sơn quá xa, coi như là Dương Lỗi toàn lực mà chạy thì cũng cần thời gian một ngày.

Phải biết rằng, nếu như Dương Lỗi dốc toàn lực chạy thì sẽ có tốc độ nhanh hơn nhiều. Chính bản thân Dương Lỗi hiểu rõ nhất, ngày đi ngàn dặm, kia quả thực là có chút ý nghĩa. Nói cách khác, Bích Thủy Cung này cơ hồ nằm ở ven rìa cả đại lục Sùng Võ .

Một mạch chạy về hướng nam, tốc độ đi đường của Dương Lỗi thật sự cũng không phải là quá nhanh.

Cứ theo tiến độ như vậy, ước chừng ba ngày sau là có thể tới chỗ Bích Thủy Cung .

Dọc theo đường đi ma thú trái lại không ít. Nhưng mà Dương Lỗi cứ thế bỏ qua mà không hề chém giết.

Bởi vì Dương Lỗi biết, chính mình đã là Võ Thần đại viên mãn. Một khi giết chết một con ma thú, cho dù là Thánh Thú thì chính mình cũng bị đột phá cảnh giới hiện tại, tiến vào cấp bậc Thông Huyền.

Tình huống tu luyện của mình không giống với người khác, không thể áp chế. Cho nên Dương Lỗi mặc dù trong lòng muốn giết chết những ma thú này, nhưng cũng chỉ có thể đành nhịn .

Lúc trước, Dương Lỗi cũng muốn bắt một số ma thú để nuôi nhốt trong thế giới Mộng Huyễn. Nhưng rồi cũng có một vấn đề khó khăn không giải quyết được.

Bởi vì trong thế giới Mộng Huyễn còn không có một địa phương thích hợp để nuôi nhốt những ma thú này.

Đương nhiên Dương Lỗi hiện tại không có thời gian quan sát, cho nên hắn cũng không dám dễ dàng đem những ma thú này vào trong thế giới Mộng Huyễn. Vạn nhất bỏ vào đó một loại làm cho dây chuyền sinh vật liền mất cân đối như vậy, khi đó có thể bị phiền toái.

Dù nói như thế nào, chính bản thân Dương Lỗi cũng là người của thế kỷ hai mươi mốt, đối với sự thăng bằng sinh thái thì vẫn có chỗ hiểu rõ. Một khi dây chuyền sinh vật phát sinh vấn đề, sinh thái thăng bằng bị phá bỏ, thì cả thế giới thậm chí có khả năng gặp phải nguy cơ hủy diệt.

Mặc dù chuyện phát sinh tình huống như vậy có thể tính sẽ không quá lớn, nhưng cũng không phải không có khả năng. Cho nên, trong trường hợp chính mình không có thời gian, có lẽ không nên đưa ra lựa chọn như vậy thì thỏa đáng hơn. Chờ sau khi mình đi vào đại lục Vô Cực thì có lẽ là thời điểm đó. Hiện tại không cần phải … khẩn cấp như thế .

Cho nên ở dọc theo đường đi lần này, Dương Lỗi mặc dù có chiến đấu, nhưng không giết chết ma thú.

Đương nhiên, Dương Lỗi đang không ngừng tu luyện Kim Cương Bất Hoại Thần Công, lúc trước Kim Cương Bất Hoại Thần Công cũng đã đạt tới tầng thứ mười đỉnh cao, cho nên sau hai ngày này thì Dương Lỗi đã đột phá giới hạn, khiến cho Kim Cương Bất Hoại Thần Công từ tầng thứ mười tiến vào đến tầng thứ mười một .

Tầng thứ mười một Kim Cương Bất Hoại Thần Công, so với tầng thứ mười lại là một đột phá thật lớn.

Cho dù gặp phải Võ Giả Ngũ Khí Triêu Nguyên đại viên mãn thì Dương Lỗi cũng có thể dễ dàng đánh bại đối phương. Nhưng nếu gặp phải Võ Giả Lục Đạo Luân Hồi, vậy ai thắng ai thua thì vẫn không được biết.

Dù sao hiện tại mặc dù Dương Lỗi có khả năng thi triển Thiên Đao Nhất Thức, nhưng Thiên Đao Nhất Thức này chỉ là có thể đủ sức giết chết Võ Giả có cấp bậc cao hơn hai mươi bước so với chính mình.

Mà hiện tại cấp bậc của mình, chẳng qua là Võ Thần đại viên mãn. Nói cách khác, sử dụng Thiên Đao Nhất Thức chỉ có thể đủ sức giết chết Võ Giả cảnh giới Âm Dương Nhị Khí. Cho nên, trong tình huống hiện tại, Thiên Đao Nhất Thức kia trên cơ bản chính là một cái gân gà .

Hiện tại thì là gân gà, nhưng Dương Lỗi không cho rằng sau này cũng là gân gà. Chờ cho cấp bậc tu vi của chính mình được nâng cao, cường đại hơn. Vậy chiêu Thiên Đao Nhất Thức kia liền phát huy ra được uy lực.

Hơn nữa Thiên Đao Nhất Thức cũng có khả năng tiến hóa, đang trong quá trình không ngừng tìm tòi thì Dương Lỗi phát hiện, Thiên Đao Nhất Thức là có thể phối hợp sử dụng cùng Phong Ẩn Đao. Nói cách khác Phong Ẩn Đao càng mạnh hơn, như vậy Thiên Đao Nhất Thức cũng nhờ đó mà càng lợi hại hơn.

£·¨u G\ʏỀjX ££kI g Ê_ ¦Ê_ ?∂H\ ¦ \ʍ´ G«jXu r©s

Nếu như chính mình có thể kết hợp Phong Ẩn Đao cùng Hổ Phách Đao, luyện hóa trở thành một thanh bảo đao. Như vậy Thiên Đao Nhất Thức sẽ cường đại đến tình trạng gì?

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi vô cùng kích động, có điều đây chỉ là một ý nghĩ mà thôi.

Hiện tại Luyện khí thuật của mình mặc dù sắp sửa đột phá cấp bậc tông sư, nhưng mà nếu muốn luyện hóa dung hợp Hổ Phách Đao và Phong Ẩn Đao trở thành một thanh bảo đao, thì đâu phải là một Luyện Khí Tông sư nho nhỏ có thể làm được. Mặc dù là Đại Tông Sư, thậm chí là Tiên Phẩm Luyện khí sư đều không nhất thiết có thể làm được.

Dọc theo đường đi Dương Lỗi không ngừng trui luyện thân thể của mình, cho nên trong chiến đấu trong, Dương Lỗi căn bản là chưa hề sử dụng binh khí, cũng chưa hề sử dụng chân khí. Mà là dựa vào lực lượng cơ thể thuần túy để đối phó những ma thú tìm đến chính mình gây phiền toái. Đương nhiên cũng có một chút cường đạo, còn có mã tặc (bọn cướp cưỡi ngựa).

Ba ngày sau, Dương Lỗi rốt cục đi tới chỗ mà ngọc giản ghi chép, cũng chính là vị trí của Bích Thủy Cung .

Điều khiến cho Dương Lỗi buồn bực chính là, chỗ mà ngọc giản này ghi chép căn bản là một cái hồ lớn. Nhìn ra thật xa cũng không thấy được gì.

Bích Thủy Cung này chẳng lẽ là tại đáy nước sao ?

Dương Lỗi mở Chân Thực Ưng Nhãn ra, không nghĩ tới, Bích Thủy Cung này thật đúng là tại đáy nước. Ở dưới mặt nước cái hồ lớn này, có một cung điện dưới nước. cung điện dưới nước này bị một tòa đại trận chặn lại, cho nên nước ở bên ngoài không vào được, khiến cho Dương Lỗi nhìn mà cực kì kinh ngạc.

Đại trận quanh Bích Thủy Cung này là một tòa đại trận rẽ nước.Tại bên ngoài đại trận còn có một tòa trận pháp bảo vệ. Trận pháp này càng khủng bố hơn, lại là Cửu Thiên Lạc Lôi Đại Trận.

Dương Lỗi thầm nghĩ, Cung Chủ Bích Yên Thủy của Bích Thủy Cung này cũng là nhân vật lớn. Vậy mà lại nghĩ tới việc bố trí một tòa Cửu Thiên Lạc Lôi Đại Trận ở dưới nước. Nếu mà trận pháp này bị kích động, vậy trong cả hồ chỉ sợ phải là cảnh sinh linh chết sạch, tất cả tôm cá đều phải bị điện giật chết a.

Lặn xuống nước đối với Dương Lỗi mà nói, cũng không phải vấn đề gì. Đương nhiên ở dưới nước, việc phát huy thực lực liền sẽ phải chịu ảnh hưởng. Cho nên Dương Lỗi liền bóp nát một quả phù triện, đây là Phân

Thủy Phù, là thứ mà Dương Lỗi trước kia nhàm chán luyện chế. Không nghĩ tới, lúc này nó lại phát huy công dụng.

Đương nhiên vào lúc Dương Lỗi xông qua đại trận, tiến vào Bích Thủy Cung, một con Giao Long thật lớn đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Dương Lỗi. Con Giao Long này cực kỳ uy phong, cả thân hình thực sự dài đến mấy trăm thước.

Dương Lỗi bị dọa cho hoảng sợ. Lúc đầu không có chú ý, hắn còn tưởng rằng đây là một pho tượng điêu khắc. Nhưng không nghĩ tới, con nầy lại là sinh vật còn sống.

- Ai dám xông vào Bích Thủy Cung ta?

Giao Long kia lên tiếng mở đầu

- Cấp tốc rời đi, nơi này là trọng địa của Bích Thủy Cung, người ngoài không được vào bên trong.

Vẫn còn có thể nói? Dương Lỗi quét một tia Giám Định Thuật về phía trước. Hệ Thống lại nhắc nhở "xem xét thất bại", khiến cho Dương Lỗi kinh hãi. Sinh vật này có thực lực quá cường đại, chính mình lại không thể xem xét ra được. Điều đó cũng có ý nghĩa tu vi sinh vật này có cấp bậc tuyệt đối là cấp bậc Tạo Hóa.

- Vị lão huynh này, không phải ta muốn xông vào Bích Thủy Cung, mà đến tìm người. Nhị tỷ Dương Nguyệt của ta đang tu luyện trong Bích Thủy Cung.

Dương Lỗi thấy sinh vật nầy dũng mãnh như thế, thật sự cũng không muốn làm tức giận nó. Chính mình ở trên đất bằng cũng sẽ không phải là đối thủ của nó, nay ở trong nước thì lại càng không phải .

- Thiếu Cung Chủ, ngươi là ai? Tìm thiếu Cung Chủ có chuyện gì?

Giao Long kia cực kì cảnh giác nhìn Dương Lỗi, một đôi mắt to như cái bát lớn nhìn Dương Lỗi.

- Phiền toái đại ca đi bẩm báo một phen, nói là Dương Lỗi tìm đến nàng .

Dương Lỗi nói.

- Ngươi và thiếu Cung Chủ có quan hệ gì?

Giao Long kia nhìn Dương Lỗi mà hỏi.

- Ta là đệ đệ của thiếu Cung Chủ các ngươi, lần này là đến gặp nàng, hy vọng đại ca vào bẩm báo một phen.

Dương Lỗi thấy Giao Long này còn muốn nói dong dài, trong lòng mặc dù khó chịu nhưng cũng không có cách nào. Ai bảo tên nầy lợi hại hơn so với chính mình. Sớm biết thế, chính mình dứt khoát tàng hình đi vào là được.

Có điều nếu như chính mình tàng hình đi vào thì cũng phiền toái vì chính mình không tìm được chỗ.

Bích Thủy Cung mặc dù không biết là đại môn phái gì, nhưng nội tình hẳn là không nhỏ. Chính mình phải tìm được chỗ của Dương Nguyệt, nên cũng không phải trong một hồi là có khả năng làm được. Làm không tốt còn có thể tạo thành phát sinh hiểu lầm.

- Cái gì? Ngươi là đệ đệ của thiếu Cung Chủ? Ngươi không phải gạt ta chứ ?

Kia Giao Long nghe vậy bị dọa đến hoảng sợ. Nếu như thiếu niên này thật sự là đệ đệ của thiếu Cung Chủ, vậy chính mình nếu mà đắc tội hắn, thì chính mình có thể bị nguy rồi. Vạn nhất hắn ghi hận chính mình, đến chỗ thiếu Cung Chủ nói sai về mình thì có thể bị thảm .

- Ta có cần phải lừa ngươi sao? Ngươi đi hỏi sẽ biết, dù sao cũng không làm chậm trễ bao nhiêu thời gian của đại ca ngươi.

Dương Lỗi nói với vẻ bất đắc dĩ. Còn trong lòng thì cực kì không nói nổi đối với con Giao Long này. Quá lắm mồm, chỉ là đi truyền lời mà thôi.

- Ta lập tức phải đi. Hừ hừ, nếu như là ngươi dám gạt ta, ta đây sẽ làm ngươi mất mặt. Tiêu Tam ta đâu phải là dễ lừa gạt.

Con Giao Long kia ngẩng cái đầu cực lớn

- Ngươi ở chỗ này chờ ta, không nên xông loạn. Ta trở về lập tức.

Nói xong Giao Long kia liền xoay người rời đi.

Dương Lỗi thở phào một hơi. Sớm biết vậy, thì chính mình hẳn là trước hết xuất ra cái tin phù để đưa tin. Vốn hắn đang muốn dành cho Nhị tỷ Dương Nguyệt một niềm vui bất ngờ, nhưng mà bây giờ nhìn lại thì căn bản là không thể thực hiện điều đó được rồi .

Dương Lỗi đợi ở cửa này ước chừng khoảng một phút đồng hồ, liền thấy một người chạy tới cực kì nhanh chóng.

Người kia không phải ai khác, đúng là Nhị tỷ Dương Nguyệt của mình .

- Tiểu Lỗi, tiểu Lỗi, ngươi thực bại hoại, ngươi rốt cục đến thăm ta .

Dương Nguyệt thấy Dương Lỗi, nhanh chóng nhào tới vào trong lòng Dương Lỗi, trong mắt hơi nhuộm nước mắt chứ không còn là Nhị tỷ Dương Nguyệt kiên cường ở nhà nữa. Lúc này nàng thật giống như là một thiếu nữ bình thường.

- Nhị tỷ, ta đến thăm tỷ.

Dương Lỗi vỗ nhẹ phía sau lưng Dương Nguyệt.

- Ngươi vẫn còn biết đến thăm ta, cái đồ tiểu tử hỗn nhà ngươi.

Dương Nguyệt buông Dương Lỗi ra, rồi nhằm mu bàn chân Dương Lỗi mà hung hăng đạp một cước.

Dương Lỗi bất ngờ không kịp đề phòng, bị đạp trúng. Hắn bất đắc dĩ cười khổ mà nói:

- Nhị tỷ, đệ đệ của tỉ đây mải mê tu luyện nên không có thời gian, nếu không đã sớm đến thăm Nhị tỷ ngươi .

- Thôi được, ta cũng không trách cứ ngươi. Nhưng mà ngươi sau này nhất định phải đến thăm Nhị tỷ nhiều hơn .

Dương Nguyệt kéo tay Dương Lỗi mà nói tiếp

£·Vu G\ʏỀjX £¢·I WÄq dà_ KʏỀjX iX«´Ń§u

- Chúng ta đi thôi, đến chỗ Nhị tỷ tu luyện .

Dương Lỗi gật đầu.

Dương Lỗi đi theo phía sau Dương Nguyệt, hai người đi qua biết bao nhiêu Lâu Các. Không thể không nói, nơi này rất đẹp. Bên ngoài có các loại tôm cá đang lượn lờ qua lại trong làn nước, xem ra màu sắc rực rỡ làm cho người ta lưu luyến quên về.

Dương Lỗi kêu lên, đây chính là nhà bảo tàng dưới nước thời cổ đại, là công viên đại dương a. Nếu như là đặt ở thời hiện đại thì chỉ riêng chi phí vào thăm, mỗi ngày đều phải thu rất nhiều tiền.

Hai người cũng không đi nhanh. Vừa đi, Dương Nguyệt vừa giới thiệu cho Dương Lỗi.

Chả mấy chốc liền đi tới một khu nhà nhỏ. Nhà cửa ở chỗ này mặc dù không lớn, nhưng mà linh khí cũng là nơi đậm đặc nhất trong cả Bích Thủy Cung. Về điểm này, Dương Lỗi rõ ràng tiếp thu được .

- Nơi này chính là chỗ ta tu luyện, thế nào? Tiểu Lỗi, so với ngươi tại Huyền Cơ Môn thì như thế nào?

Dương Nguyệt vẫy tay ra hiệu cho tôi tớ rời đi.

- Nơi này so với Huyền Cơ Môn thì xinh đẹp hơn nhiều, Nhị tỷ thật đúng là có phúc khí.

Dương Lỗi mỉm cười đáp.

- Đúng thế, nơi này của Nhị tỷ chính là xinh đẹp nhất. Đáng tiếc, nơi này mặc dù xinh đẹp nhưng lại rất nhàm chán. Ngoại trừ tu luyện ra thì vẫn chỉ có tu luyện. Ngươi là cái đồ không có lương tâm, đều phải thời gian dài như vậy mới đến thăm Nhị tỷ.

Nói tới đây, giọng điệu Dương Nguyệt trở nên vô cùng u oán.

- Nhị tỷ, kỳ thật lần này ta đến, là tính toán mang tỷ rời đi.

Sau khi hai người ngồi xuống, Dương Lỗi nói với Dương Nguyệt .

- Thật sự?

Ánh mắt Dương Nguyệt lóe lên một tia niềm vui bất ngờ.

- Đương nhiên là thật sự.

Dương Lỗi nhìn Dương Nguyệt. Lúc này hắn mới phát hiện, tu vi của Dương Nguyệt lại đã đạt tới tình trạng Tứ Tượng Quy Chân. Tốc độ tu luyện như vậy quá kinh người.

Phải biết rằng chính mình dựa vào Toàn Năng Tu Luyện Hệ Thống, lại vẫn làm rất nhiều nhiệm vụ, hơn nữa vừa vặn gặp may thì mới đạt tới cảnh giới Tứ Tượng Quy Chân. Hơn nữa sau này bởi vì nguyên nhân Lộ Ti mà tu vi rơi rụng xuống cấp bậc Võ Thần hiện nay.

- Ngươi không phải đang dối gạt Nhị tỷ chứ?

Dương Nguyệt có hơi không tin.

- Đương nhiên không phải, từ lúc nào mà ta đã mở miệng nói dối, từ lúc nào đã lừa gạt Nhị tỷ ?

Dương Lỗi đáp.

- Như vậy là, nhưng mà. .. nhưng mà.. .

Trong mắt Dương Nguyệt chợt lóe lên một tia buồn bã, nàng nhớ ra quy củ của Bích Thủy Cung này, đành nói đầy vẻ bất đắc dĩ

- Đệ đệ, nhưng. .. nhưng tu vi tỷ tỷ hiện tại mới là Tứ Tượng Quy Chân. Phải đạt tới cấp bậc Ngũ Khí Triêu Nguyên, mới có thể được rời khỏi Bích Thủy Cung.

Dương Lỗi cười, nói:

- Cái này kỳ thật không cần phải lo. Ta muốn dẫn tỷ rời khỏi đây, thật là chuyện dễ dàng. Nhị tỷ, ta cho tỷ biết, đệ đệ của tỷ có một thế giới của mình. Chỉ cần tỷ tiến vào trong thế giới đó thì bọn họ căn bản là vô phương phát hiện ra tỷ. Đến lúc đó ta lại sử dụng Ẩn Thân Phù, dễ dàng liền có khả năng rời khỏi Bích Thủy Cung.

- Có thật không?

Dương Nguyệt hỏi lại với niềm vui bất ngờ .

- Đương nhiên là thật sự. Nếu như Nhị tỷ không tin, ta hiện tại liền có khả năng mang Nhị tỷ đi vào đó. Tiểu Ngọc, Tiểu Vũ tỷ, còn có Cổ Tĩnh bọn họ đều ở bên trong ?

Dương Lỗi nói.

- Tốt, chúng ta đây hiện tại liền vào đi thôi.

Dương Nguyệt nghe vậy sáng mắt lên, ở chỗ này đều đã phiền muộn. Nếu có thể rời khỏi nơi này, tự nhiên là thật cao hứng.

Dương Lỗi gật đầu, liền mở thế giới Mộng Huyễn ra, mang theo Dương Nguyệt cùng nhau tiến vào trong hoàng cung thế giới Mộng Huyễn.

Hai người vừa tiến vào thế giới Mộng Huyễn, liền phát hiện chúng nữ đều ở hậu hoa viên.

Lúc này những đóa hoa trong hậu hoa viên đều đã nở. Mẫu Đơn, hoa thược dược, hoa đào, hoa lan,.v..v..., toàn bộ đều đang nở. Những bông hoa này cũng không phải nở cùng một mùa, nhưng nay cũng đồng loạt hé nở. Muốn làm được điểm này, chẳng qua là có chút lòng thành mà thôi.

- Phu quân, chàng đã trở về.

Thấy Dương Lỗi xuất hiện, các nàng Hoàng Dung đều là vui mừng không thôi. Nhưng mà vừa nhìn thấy Dương Nguyệt phía sau Dương Lỗi thì lại hơi bất mãn mà hỏi

- Vị tỷ tỷ này là ai?

Dương Lỗi sắc mặt có hơi xấu hổ, vội nói:

- Dung nhi, đây là Dương Nguyệt, là Nhị tỷ Dương Nguyệt của ta.

- Nhị tỷ.

Hoàng Dung nghe vậy lập tức có hơi ngượng ngùng, vì vậy nói

- Nhị tỷ, ta là Hoàng Dung, là thê tử của phu quân .

Nghe thấy Hoàng Dung tự giới thiệu, Dương Nguyệt lập tức u oán nhìn thoáng qua Dương Lỗi, nhưng vẫn kéo tay Hoàng Dung mà bảo:

- Chào Dung nhi, ngươi đừng gọi ta Nhị tỷ, khó nghe đến chết. Có lẽ gọi Nguyệt tỷ đi .

- Vâng, tốt, Nguyệt tỷ.

Hoàng Dung vui mừng kéo Dương Nguyệt

- Lại đây, Nguyệt Nhi tỷ, ta giới thiệu cho tỷ. Đây là Lý Tuyết Mai tỷ tỷ, đây là Tạ Đạo Thanh tỷ tỷ.. .

Ai cũng được Hoàng Dung giới thiệu

- Bọn họ đều là nữ nhân của phu quân .

- Sắc lang.

Dương Nguyệt nghe vậy trong lòng càng không vui vẻ gì. Ngay cả Tiểu Vũ, Cổ Tĩnh cũng là nữ nhân của hắn. Đệ đệ này của mình thật là một đại sắc lang, trong lòng cũng là đau xót, nếu chính mình không phải tỷ tỷ của hắn thì tốt biết bao.

Sau khi nhấn nhủ một phen, Dương Lỗi cũng không dám ở lâu. Chính mình quả thật không muốn lại sống ở chỗ này, nếu không sẽ gặp cảnh bị chúng nữ liên thủ công kích. Nữ nhân, đều không phải dễ chọc. Điểm này, Dương Lỗi đã biết thật rõ ràng .

- Hừ, phu quân thối, phu quân bại hoại. Lại chạy mất rồi. Người ta còn có rất nhiều chuyện cũng chưa kịp hỏi rõ ràng .

Người nói chính là Tiêu Tiêu, vốn là nàng còn chưa phải nữ nhân của Dương Lỗi, kết quả sau khi tiến vào thế giới Mộng Huyễn thì thấy những nữ nhân xinh đẹp này, ai nấy đều là thê tử của Dương Lỗi. Tiêu Tiêu tự nhiên trong lòng cũng không vui, cho nên cũng coi chính mình trở thành là thê tử của Dương Lỗi.

Chờ khi lại gặp Dương Lỗi lần nữa thì quấn quít lấy hắn rồi chính mình thành thân. Không nghĩ tới lần gặp mặt này, mới thoáng một cái, còn chưa kịp nói vọi gì thì hắn liền lại chạy thoát.

Dương Lỗi ra khỏi thế giới Mộng Huyễn mới thở phào nhẹ nhõm. Nhiều nữ nhân cũng không phải chuyện gì tốt.Nhưng mà hiện tại đã không còn kịp hối hận nữa .

Đang lúc Dương Lỗi thở phào, chuẩn bị đứng dậy rời đi thì một nữ nhân đi đến.

Thiếu nữ này, người mặc một bộ màu xanh nước biển, mái tóc dài đen trơn bóng thả đến bên hông. Một đôi mắt tuyệt đẹp, ngũ quan xinh xắn, dáng người tuyệt mỹ, bước đi vô cùng tao nhã.

Nữ nhân ở trong mắt Dương Lỗi, cũng chỉ vẻn vẹn có kia Nghĩ Hậu, Kim Liên với lại Lộ Ti mới có thể đủ so sánh cùng. Chính các nữ nhân của hắn, mặc dù cũng rất đẹp, nhưng về khí chất thì có lẽ kém một chút.

- Ngươi chính là đệ đệ Dương Lỗi của Tiểu Nguyệt chứ?

Nàng kia nhìn Dương Lỗi, giọng điệu nhẹ nhàng như vậy làm cho người ta có một loại cảm giác gần ngay trước mắt, nhưng mà cách xa nhau vạn dặm .

- Không sai, chính là ta, không biết tiền bối là …?

£·Uu G\ʏÈjX £¢oI |Î_ b\Â_ ?∂H\ ¦\ʍ´ G«jXu

Dương Lỗi không cảm giác được khí tức của thiếu nữ này. Điều này đủ để khẳng định, thiếu nữ này có tu vi cực kỳ khủng bố. Mặc dù Dương Lỗi có tu vi là Võ Thần đại viên mãn, nhưng mà cảnh giới tinh thần cũng là cực kỳ cường đại, thậm chí Võ Giả cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần đều không so sánh nổi .

- Ta là Cung Chủ hiện tại Bích Yên Vân của Bích Thủy Cung .

Nàng kia nhìn Dương Lỗi mà nói.

- Tiền bối tìm ta có chuyện gì?

Dương Lỗi nhìn Bích Yên Vân, không biết nàng tìm chính mình vì cái gì. Chẳng lẽ là nàng biết chính mình đưa Nhị tỷ Dương Nguyệt rời đi, muốn tới tìm chính mình gây phiền toái ?

- Nguyệt Nhi đâu? Ngươi đưa nàng đi nơi nào ? Ta rất hiếu kỳ, ta lại không cảm giác được khí tức của nàng ta .

Bích Yên Vân nhìn Dương Lỗi, chớp chớp đôi mắt to xinh đẹp mà nói.

- Ta không biết tiền bối đang nói cái gì.

Dương Lỗi vội vàng lắc đầu đáp, nói đùa gì vậy, chính mình làm sao có thể thừa nhận .

Hơn nữa thiếu nữ này có tu vi cực cao, nếu như thật sự muốn đối phó với mình thì thật đúng là chuyện đại phiền toái. Ai biết, Bích Yên Vân này có đúng là có Tiên Khí lợi hại nào hay không ?

- Ngươi đừng giả bộ, ta đều thấy được. Ngươi cùng nàng tại nửa giờ trước đây biến mất trong nháy mắt, mà vừa rồi ngươi lại xuất hiện, nhưng Nguyệt Nhi cũng không hề xuất hiện. Chẳng lẽ ngươi đã cho là ta không biết sao?

Bích Yên Vân nhìn Dương Lỗi, giọng điệu vẫn là lạnh nhạt như vậy, dáng vẻ nuốt hết khói lửa giận dữ .

Đã chứng kiến được? Dương Lỗi nhìn khắp bốn phía, chẳng lẽ nơi này còn có Hệ Thống giám thị sao? Hiện đại hoá như vậy ? Nhưng mà Dương Lỗi cũng không sợ. Dù sao chính mình sẽ không đồng ý với nàng lại để cho Dương Nguyệt ở lại chỗ này. Vì vậy hắn nói:

- Tiền bối, người đã thấy được, vậy thì khẳng định cũng biết. Nhị tỷcủa ta không muốn một mực sống ở chỗ này .

- Cái này ta cũng biết, nhưng mà tu vi Nguyệt Nhi hiện nay quá yếu. Hơn nữa nàng vẫn là thiếu Cung Chủ của Bích Thủy Cung ta, là người kế thừa tương lai, cho nên nàng không thích hợp rời khỏi Bích Thủy Cung. Hơn nữa chỉ có tại Bích Thủy Cung, nàng mới có thể nhận được bồi dưỡng tốt nhất .

Bích Yên Vân nhìn Dương Lỗi mà nói.

- Hừ, lời này có hơi nói quá. Cái gì mà chỉ có tại Bích Thủy Cung mới có thể đón nhận được bồi dưỡng tốt nhất. Ta xem chẳng qua là ngươi không muốn để cho Nhị tỷ ta đi ra ngoài giải sầu, nên mới nói ra như vậy .

Dương Lỗi đáp. Kỳ thật trong lòng Dương Lỗi biết rõ ràng, lời này đích xác không sai. Nếu như là Dương Nguyệt đi theo chính mình tu luyện, vậy tuyệt đối không có khả năng trong thời gian ngắn ngủi như vậy, mà khiến cho tu vi của nàng đạt tới cấp bậc Tứ Tượng Quy Chân .

- Kỳ thật ngươi không cần lo lắng, ta không phải có ý tứ này. Ta biết tâm tư Nguyệt Nhi không ở chỗ này, muốn cưỡng bức lưu nàng lại, bức bách nàng tu luyện như vậy, thì ngược lại là không tốt đối với nàng. Tu luyện không phải chuyên một lần là xong, chú trọng chính là thuận theo tự nhiên. Cho nên nếu nàng không có tâm tư sống ở Bích Thủy Cung, thì đó cũng là lúc để cho nàng đi ra ngoài giải sầu. Nhưng mà ta lo lắng chính là an nguy của nàng.

Bích Yên Vân thấy Dương Lỗi nói như vậy, không khỏi lắc đầu mà nói.

- Vậy thì ý của tiền bối là?

Dương Lỗi nhìn Bích Yên Vân hỏi.

- Ý của ta là, ngươi để cho Nguyệt Nhi ra ngoài một phen. Ta có một số thứ gửi lại cho nàng .

Bích Yên Vân nhìn Dương Lỗi mà nói.

Dương Lỗi lắc đầu

- Thật xin lỗi tiền bối, hiện tại vãn bối không làm được, ta mang Nhị tỷ đi đến địa phương đặc thù, trong thời gian ngắn ta chỉ có thể đủ sức đưa người đi vào, cũng là vô phương dẫn người đi ra. Cho nên, xin tiền bối thứ lỗi .

Dương Lỗi lo lắng, Bích Yên Vân này đổi ý, cho nên nói dối bừa .

- Phải vậy không?

Bích Yên Vân vừa nghe liền liếc mắt nhìn Dương Lỗi với hàm ý sâu sắc. Đối với lời của Dương Lỗi đã nói là thật hay giả, Bích Yên Vân làm sao mà không biết rõ ràng lắm, chỉ là không muốn vạch trần mà thôi. Vì vậy nói

- Như vậy a, việc này coi như xong. Ngươi giao miếng phù triện này cho Nguyệt Nhi là được, ngoài ra chỗ này còn có một chút đan dược và linh thạch, ngươi cũng giao cho nàng, nói cho nàng nhất định phải tu luyện thật tốt.

- Yên tâm đi, tiền bối, ta sẽ chuyển lại.

Dương Lỗi tiếp nhận phù triện cùng với đan dược và linh thạch.

- Được rồi.

Bích Yên Vân cười khẽ

- Ở đây ta cũng không có thứ gì tốt đưa cho ngươi, chỉ có chiếc Thăng Long Đỉnh liền đưa cho ngươi vậy .Ta từng nghe Nguyệt Nhi nói qua, ngươi là Luyện Đan Sư, hay là Luyện Khí Sư. Ta nghĩ chiếc Thăng Long Đỉnh này đối với ngươi hẳn là có trợ giúp đủ lớn.

Nhìn chiếc đỉnh cổ trong tay Bích Yên Vân, đích thật là khiến cho Dương Lỗi giật mình. Chiếc đỉnh cổ này lại là một món bán Tiên Khí. Đối với Dương Lỗi mà nói, Luyện khí hay là Luyện Đan thì đích thật là cần phải có một chiếc bảo đỉnh thượng hạng. Chính mình mặc dù có một chiếc bảo đỉnh, nhưng mà so sánh với Thăng Long Đỉnh này thì còn kém quá xa .

- Nhận lấy đi.

Nhìn vẻ mặt của Dương Lỗi, Bích Yên Vân cười cười. Chiếc Thăng Long Đỉnh này nói cho cùng cũng không phải là thứ tốt nhất trong Bích Thủy Cung, cho nên đưa Dương Lỗi một nhân tình cũng không sao cả.

Bích Yên Vân có khả năng cảm giác được Dương Lỗi này không phải đơn giản như vậy. Trên người hắn ẩn chứa số mệnh cường đại, số mệnh này, mặc dù là Dương Nguyệt được Cung Chủ tiền nhiệm Bích Yên Thủy của Bích Thủy Cung truyền thừa cũng đều là còn kém rất xa.

Cho nên đúng vào lúc này thì kết một thiện duyên cùng Dương Lỗi, khiến cho hắn mắc nợ chính mình một nhân tình. Đến sau này, sẽ có hồi báo lớn hơn nữa.

- Ta đây liền tạ Tạ tiền bối .

Nhìn chiếc đỉnh cổ này, Dương Lỗi có lẽ không cự tuyệt được. Nếu như có một chiếc Thăng Long Đỉnh này, như vậy cấp bậc Luyện Đan, Luyện khí của mình ít nhất có khả năng nâng ột cấp bậc lớn. Nói cách khác, Dương Lỗi nắm chắc có khả năng luyện chế ra được đan dược Thiên Phẩm. Còn về phần Luyện khí, có khả năng thử nghiệm luyện chế Thần Khí tuyệt phẩm .

Nói cách khác, nếu có mội chiếc đỉnh cổ cấp bậc bán Tiên Khí này, tuyệt đối hắn có thể làm cho chính mình trong thời gian ngắn đạt tới cấp tông sư Luyện Đan Sư và Luyện Khí Sư.

- Được rồi, ta cũng không có cái gì nữa để nhắn nhủ, những điều cần nói đều đã nói. Ta hy vọng vào lúc chúng ta lại gặp mặt nhau lần nữa, tu vi của ngươi có một sự tăng lên rất nhiều. Hy vọng đến lúc đó ngươi đã là một Luyện Đan Sư cảnh giới đại tông sư. Đến lúc đó hy vọng ngươi có thể giúp Bích Thủy Cung luyện chế một lò đan dược.

Bích Yên Vân nói.

- Yên tâm, nếu như ta trở thành Luyện Đan Sư cảnh giới đại tông sư, chắc chắn là tiền bối Luyện Đan, đừng nói một lò đan dược, coi như mười lò tám lò đan dược thì cũng không có vấn đề.

Dương Lỗi đáp .

£·£u G\ʏÈjX £¢©I ³Ł« ¦\ѡu ros

- Cái đó không cần, mười lò tám lò, mặc dù là ngươi muốn luyện chế, thì Bích Thủy Cung ta cũng không có nhiều nguyên liệu như vậy.

Bích Yên Vân mỉm cười, lắc đầu đáp

- Được rồi, ta nghĩ ngươi cũng sốt ruột muốn rời khỏi đây, ta sẽ sai người đưa ngươi đi ra ngoài.

Dương Lỗi gật đầu.

Sau khi rời khỏi Bích Thủy Cung, Dương Lỗi liền cầm các thứ mà Bích Yên Vân nhờ chính mình giao cho Dương Nguyệt, trực tiếp đưa vào trong thế giới Mộng Huyễn, giao cho Dương Nguyệt.

Kể cả những lời Bích Yên Vân đã nói, hắn đều nói cho Dương Nguyệt một chữ cũng không sai, để cho nàng khỏi phải lo lắng. Dương Nguyệt nhận được tin tức kia, bản thân đều vui mừng không thôi. Vốn trong lòng còn có một chút lo lắng, hiện tại cũng đều tan đi như mây khói .

Ngày hôm sau, Dương Lỗi mang theo Dương Nguyệt lần thứ hai đi tới quả núi phía sau Dương gia, tiến vào hồ nước hồi đó Dương Nguyệt thu được truyền thừa.

Lần này đến đây, là vì đào lấy Thủy Linh Tinh ở nơi này. Thủy Linh Tinh này là Tiên Thạch Thủy thuộc tính, cực kỳ hiếm có. Cho dù là tại Tiên Giới, Tu Chân Giới cũng là cực kỳ hiếm thấy, thậm chí tại Tiên Giới cũng không có bao nhiêu.

Thủy Linh Tinh này đối với Dương Lỗi mà nói thì không có tác dụng quá lớn. Bởi vì chính bản thân Dương Lỗi không phải chủ tu công pháp thủy hệ, cũng không phải đơn thuần Thủy thuộc tính.

Nhưng mà đối với Dương Nguyệt mà nói liền không giống, bản thân nàng là Thủy thuộc tính, tu luyện cũng là công pháp Thủy thuộc tính. Nếu có Thủy Linh Tinh phụ trợ, như vậy so sánh với lúc ở tại Bích Thủy Cung thì tốc độ tu luyện cũng không chậm hơn, thậm chí còn nhanh hơn vài phần.

Sau mười năm, Dương Nguyệt nói không chừng có khả năng trở thành một vị cường giả cảnh giới Ngưng Thần, thậm chí cấp bậc Tạo Hóa đều không biết chừng .

Trở lại chốn cũ, khiến cho Dương Lỗi cảm khái không thôi.

Nhưng mà lúc ấy là ba người Dương Lỗi, Dương Nguyệt, Dương Thanh Thủy, hiện tại cũng là thiếu đi Dương Thanh Thủy.

Kỳ thật hồi đó lúc Dương Lỗi ở tại Huyền Cơ Môn thì cũng nghĩ tới mang theo Dương Thanh Thủy, cuối cùng vẫn đành từ bỏ.

Mặc dù Dương Lỗi cũng biết tình cảm của Dương Thanh Thủy đối với mình, nhưng chính bản thân Dương Lỗi đối với Dương Thanh Thủy, lại tịnh không có cảm giác đặc biệt gì, cho nên mới không đem theo Dương Thanh Thủy vào trong thế giới Mộng Huyễn. Còn về phần chuyện tình từ nay về sau, thì để sau này nói nữa.

- Tiểu Lỗi, đến rồi, chúng ta đi xuống chỗ này sao?

Dương Nguyệt nhìn Dương Lỗi, trong lòng thật cao hứng. Có thể một mình ở chung một chỗ với Dương Lỗi, là điều làm Dương Nguyệt mừng rỡ nhất .

Nhưng mà trong lòng Dương Nguyệt rốt cuộc cũng có một vướng mắc, đó chính là Dương Lỗi là đệ đệ của mình. Chính mình cũng đã yêu hắn, đã vô phương tự kềm chế. Dương Nguyệt cũng từng nghĩ tới, để cho chính mình quên đi đoạn tình cảm này. Nhưng dù như thế nào cũng không cách nào quên nổi, tình cảm này đã xâm nhập vào tận xương tủy.

Dương Lỗi gật đầu, hiện tại căn bản không cần lo lắng điều gì. Vào lần trước không thể thu hoạch Thủy Linh Tinh, đó là bởi vì tu vi của chính mình không đủ, nơi này có thú bảo vệ. Nhưng đối với Dương Lỗi lúc này mà nói, thú bảo vệ kia quả thực không chịu nổi một kích, chỉ cần động đậy đầu ngón tay liền đủ để tiêu diệt nó.

Dương Lỗi còn nhớ rõ ràng, dị thú bảo vệ mỏ quặng mạch khoáng Thủy Linh Tinh kia là một con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương. Về phần cấp bậc, lúc ấy tu vi của chính mình quá thấp, cấp bậc Giám Định Thuật cũng quá kém cho nên không thể xem xét ra nổi cấp bậc của nó.

Nhưng Dương Lỗi phỏng đoán, cấp bậc của nó hẳn là sẽ không quá cao. Cấp bậc cuả nó phỏng đoán tương đương với cấp bậc Thông Huyền, cho nên Dương Lỗi cũng không phải rất lo lắng.

- Đi, chúng ta đi xuống.

Dương Lỗi bóp nát một quả Phân Thủy Phù, liền bước vào trong hồ nước.

Dương Nguyệt gắt gao đi theo phía sau Dương Lỗi .

Chả mấy chốc, hai người Dương Lỗi và Dương Nguyệt liền đi tới trong hang động kia.

Muốn đi vào mỏ mạch khoáng, nhất định phải thông qua một cửa đá. Mà cái cửa đá này, chỉ có Dương Nguyệt mới có thể thúc đẩy. Cho nên Dương Lỗi lần trước mặc dù một mình đã đến nơi này, nhưng rồi vẫn tay không mà về. Thế nhưng lần này đây không giống nữa. Lần này đây có Dương Nguyệt nên cửa đá này dễ dàng liền bị đẩy ra.

Sau khi hai người đi tới mạch chủ của mỏ mạch khoáng Thủy Linh Tinh, liền tìm kiếm con dị thú bảo vệ kia .

Nếu như mà có thể thu phục dị thú kia, thì cũng là sự lựa chọn không tồi. Xem ra dị thú kia có lẽ cực kì thích nhận người, nhất là thiếu nữ. Nếu có thể thu phục nó, để ở trong thế giới Mộng Huyễn thì cũng khiến cho chúng nữ có thêm một phần niềm vui .

Quả nhiên đi không bao xa, liền thấy được con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương kia. Có lẽ nó đang ngủ say. Dương Lỗi không có cứ như vậy đánh thức tỉnh nó, mà là quét một tia Giám Định Thuật tới chỗ nó .

- Đinh, xem xét thành công, Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương thuộc về yêu thú. Lúc còn nhỏ, tu vi tương đương với cường giả Ngũ Khí Triêu Nguyên, băng thuộc tính. Nó có tuyệt kỹ đóng băng, uy lực cực mạnh, chiến lực đích thực có thể so với Võ Giả cảnh giới Luyện Cương, Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương trưởng thành có tu vi tương đương với Đại La Kim Tiên, tuyệt kỹ là đóng băng tuyệt đối.

Dương Lỗi thấy thế giật mình không thôi. Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này lại là yêu thú, nhưng lại là vẫn còn đang nhỏ. Nếu như là đạt tới cấp bậc trưởng thành, như vậy liền càng khủng bố hơn. Khi đó nó lại có khả năng chống lại cường giả Đại La Kim Tiên.

Nhưng mà trước mắt cũng có một phiền toái. Con nầy lại có khả năng chống lại Võ Giả Thất Tinh Luyện Cương. Có điều chính mình mặc dù không tệ, nhưng nhiều nhất chỉ có thể đủ sức đối phó cường giả Lục Đạo Luân Hồi.

Còn đối đầu gia hỏa cảnh giới Thất Tinh Luyện Cương, cái đó tuyệt đối là không hề nắm phần thắng chút nào. Như vậy chính mình phải làm thế nào mới có thể thu phục được Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này đây?

Thấy Dương Lỗi có vẻ cau mày, Dương Nguyệt không khỏi hỏi lại:

- Tiểu Lỗi, tại sao lại thế?

Dương Lỗi thở ra một hơi rồi nói:

- Bây giờ chúng ta lại có phiền toái, con nầy rất lợi hại, hai người chúng ta không đối phó được với nó .

- Làm sao có thể?

Dương Nguyệt giật mình nhìn Dương Lỗi mà nói

- Ngươi có đúng nhìn lầm rồi không. Ta hiện tại chính là cường giả Tứ Tượng Quy Chân, cơ hồ có khả năng chống lại Võ Giả Ngũ Khí Triêu Nguyên, chẳng lẽ con ma thú này so sánh với ta vẫn còn lợi hại hơn sao?

Dương Lỗi lắc đầu đáp:

- Chuyện không hề đơn giản như vậy, ngươi nhìn thấy chẳng qua là bề ngoài mà thôi, đó cũng không phải ma thú. Hoặc là nói, đây không phải là ma thú bình thường, đây là một con yêu thú, nhưng lại là một con yêu thú còn nhỏ. Tu vi của nó tương đương với một Võ Giả cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương.

£·¢u G\ʏÈjX £¢¨I ³Ł« ¦\ѡu r©s

- Ngay từ đầu ta cũng cho là tu vi của ma thú này nhiều nhất tương đương với cấp bậc Thông Huyền. Nhưng tình huống so với suy nghĩ của chúng ta thì có chỗ sai biệt. Hơn nữa con yêu thú này là băng thuộc tính, một khi nó tức giận, có thể chúng ta sẽ bị đóng băng ở chỗ này.

Trong lòng Dương Lỗi biết rõ ràng, tuyệt kỹ của những dị thú này đâu phải là chuyện đơn giản như vậy. Một số con vừa mới sinh ra liền có được bản lĩnh, đều là cực kỳ đặc thù, thường được gọi là thần thông bẩm sinh.

Ví dụ như Hồng Hài Nhi con của Ngưu Ma Vương trong Tây du vừa sinh ra đã biết phun lửa. Ngọn lửa Hỏa Diễm kia đâu phải là Hỏa Diễm bình thường, mà là Tam Muội Chân Hỏa vô cùng dũng mãnh. Nó có khả năng đốt cháy hết vạn vật.

Đúng là bởi vì suy nghĩ đến điểm này, cho nên Dương Lỗi mới không dám hành động thiếu suy nghĩ. Ai mà biết khí tức đóng băng của con này có đúng là loại đóng băng đặc thù không. Nếu mà chính mình bị đông lạnh, mấy trăm năm, thậm chí mấy ngàn năm vạn năm cũng không thể phá vỡ ra được, thì đó chẳng phải là hỏng bét sao .

Cho nên trước khi có thể tuyệt đối nắm chắc, Dương Lỗi không dám động thủ. Tối thiểu cũng phải tìm người nào có tu vi khống chế được con này thì mới được.

Chẳng lẽ phải chờ sau khi tu vi của chính mình lần thứ hai đột phá thì lại mới tới nơi này thu hoạch mỏ mạch khoáng Thủy Linh Tinh này? Dương Lỗi buồn bực không thôi, chẳng lẽ là lần tay không mà về? Đây đâu phải là tính cách của mình, một lần tay không mà về cũng là đủ rồi. Lặp đi lặp lại nhiều lần, đó là tuyệt đối không cho phép phát sinh.

Đây là yêu thú, về phần cấp bậc như thế nào thì Dương Lỗi không rõ ràng lắm. Nhưng mà chính mình có được Chân Long Huyết Mạch, có đúng là có khả năng lợi dụng điểm này hay không? Dựa theo đạo lý mà nói, long hẳn là vua của tất cả yêu thú, tiên thú, thần thú.

Như vậy chính mình có đúng là có khả năng lợi dụng điểm này để hàng phục con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này ? Huống chi chính mình vẫn còn tu luyện Chân Long Quyết, chỉ cần chính mình toàn lực vận chuyển Chân Long Quyết, là có thể lấy huyễn hóa ra một con Chân Long đến.

Nhưng mà điều này mặc dù là ý nghĩ không tồi, nhưng vì đảm bảo thuận tiện, hẳn là tìm một người có tu vi vượt qua con thú vương kia để kiềm chế nó, tránh khỏi phát sinh bất ngờ.

Suy nghĩ một chút, Dương Lỗi nghĩ tới một người, đó là Liên Nhã Như. Hiện nay cũng cũng chỉ có Liên Nhã Như có khả năng chèn ép được con yêu thú còn nhỏ này.

Bởi vì tu vi của Liên Nhã Như là cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần, hơn nữa có được Côn Lôn Kính. Côn Lôn Kính này mặc dù là phỏng chế, nhưng dẫu sao cũng là Tiên Khí, có uy lực dũng mãnh. Nghĩ đến đều này, Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương kia mặc dù là nổi giận muốn đóng băng chính mình, nhưng cũng chưa chắc có thể đóng băng Côn Lôn Kính chứ ?

- Vậy làm sao bây giờ? Chúng ta dành từ bỏ sao?

Dương Nguyệt có hơi lo lắng. Nếu Dương Lỗi nói như vậy, cái kia khẳng định là sự thật. Nàng thật không ngờ lại có một con ma thú dễ thương như vậy, lại khủng bố như vậy.

Lúc trước Dương Nguyệt đã muốn bắt nó làm thú cưngcủa chính mình. Nhưng hiện tại xem ra, chuyện không phải dễ dàng như vậy, muốn cho con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này trở thành ma sủng của chính mình, chỉ sợ là không thể thực hiện được .

- Từ bỏ, tự nhiên không có khả năng. Thủy Linh Tinh kia đối với Nhị tỷ có tác năng trợ giúp tỉ rất lớn. Nếu có đủ Thủy Linh Tinh, liền có thể làm cho tu vi của Nhị tỷ đột nhiên tăng mạnh. Chính mình có nắm chắc với thời gian mười năm, khiến cho chính mình đạt tới Bát Quái Ngưng Thần, thậm chí là cảnh giới Cửu Cực Tạo Hóa. Mà Nhị tỷ các ngươi không giống với, ta không hề nắm chắc trong một thời gian ngắn ngủi liền đạt tới cấp bậc của các ngươi, Như vậy nhất định phải mượn ngoại lực khác, Thủy Linh Tinh này là một trong đó. Đương nhiên, nếu tồn tại Thủy Linh Tinh, như vậy hẳn là liền còn có Hỏa Linh Tinh, Mộc Linh Tinh, Thổ Linh Tinh,.v..v…

- Chỉ cần tồn tại, như vậy ta sẽ nghĩ biện pháp tìm được những thứ này, sau đó trợ giúp các ngươi tăng tu vi lên.

Dương Lỗi nói với giọng điệu cực kì kiên định. Đích xác, chúng nữ tư chất mặc dù không tệ, hơn nữa sau khi mấy nàng Hoàng Dung song tu với chính mình, tu vi tiến bộ có thể nói là thần tốc.

Nhưng dù vậy, nếu muốn trong vòng mười năm đạt tới cảnh giới Ngưng Thần thì có lẽ không đủ. Coi như không thể đạt tới cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần, thì cũng khiến cho chúng nữ có tu vi đạt tới Thất Tinh Luyện Cương.

Mà muốn làm đến điểm này, thật sự là không dễ dàng. Người bình thường, mặc dù là thiên tài, muốn tu luyện tới tình trạng như vậy cũng cần trăm năm, thậm chí là mấy trăm năm. Tuy nhiên nếu Dương Lỗi muốn khiến cho chúng nữ trong thời gian mười năm đạt tới cảnh giới này, đó là quá khó khăn.

Cho nên ngay từ đầu, Dương Lỗi lựa chọn này tìm kiếm báu vật thiên địa, một chút linh dược cực kỳ trân quý, loại mà có khả năng trợ giúp người tu luyện thay đổi thể chất, tăng tu vi lên. Thế nhưng những thứ này cũng cần phải có thời gian đi luyện hóa. Có điều đó là đối với người bình thường, nhưng đối với Dương Lỗi mà nói, một bước luyện hóa này có khả năng thông qua song tu để thực hiện.

Đương nhiên còn có một cách nữa. Chính là lợi dụng những báu vật thiên địa này luyện thành đan dược, nói vậy, luyện chế thành đan dược thì có hiệu quả tốt hơn. Có điều, bất quá trình độ Luyện Đan hiện nay hiển nhiên không hề đạt tới cấp đó. Nếu như chính mình có khả năng luyện chế ra Tiên Phẩm đan dược, chuyện kia liền dễ dàng hơn nhiều.

Nếu như có thể tìm được như vậy một chút năng lượng thạch có được Tiên Linh Chi Khí, lại thêm đan dược phụ trợ, vậy muốn đạt tới mục đích thì cũng không phải là chuyện không có khả năng .

- Chính là… Chính là, nếu như dựa theo lời ngươi nói, chúng ta căn bản là không có cách nào đối phó con yêu thú này a?

Dương Nguyệt nhìn Dương Lỗi nhỏ giọng hỏi .

Dương Lỗi cười cười đáp:

- Biện pháp là nghĩ ra được. Con yêu thú này mặc dù lợi hại, nhưng vẫn còn trong thời kì non nớt. Ta nghĩ linh trí của nó hẳn không phải là rất cao. Cho nên nếu muốn thu phục nó, có lẽ có biện pháp. Hơn nữa ta quên nói cho Nhị tỷ ngươi, kỳ thật ta có được Chân Long Huyết Mạch, nhưng lại từng tu luyện Chân Long Quyết. Nếu như ta toàn lực vận chuyển Chân Long Quyết thì sẽ có Thần Long uy áp. Bản thân ta có thần long khí, mà long hẳn là vị vương giả, long uy áp là đến từ huyết mạch, uy áp đến từ chỗ sâu thẳm trong linh hồn. Ta nghĩ, như vậy có lẽ đối với chúng ta tương đối có lợi. Mặt khác, con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương nầy có khả năng chống lại cường giả Thất Tinh Luyện Cương. Nhưng mà nếu như chúng ta tìm được một cường giả cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần tới thì cũng sẽ càng nắm chắc hơn .

- Cường giả Bát Quái Ngưng Thần? Ngươi là nói tìm Nhã Như tỉ tỉ sao?

Dương Nguyệt chớp chớp mắt mà hỏi .

£·Pu G\yỀjX £¢VI ?Ǯ_ ¦0j\ ?àH iX\f9y

Nhã Như tỉ tỉ? Dương Lỗi vừa nghe, lập tức trên mặt nổi lên một vệt đen. Liên Nhã Như chính là muội muội của sư phụ Tiểu Ngọc và Tiểu Vũ tỉ. Nay lại để cho chúng nữ ai nấy đều gọi là tỷ tỷ.

Cái này cũng may mà hắn mới nghĩ ra, chẳng qua nữ nhân đều là thích cái đẹp, đều là hy vọng chính mình trẻ tuổi. Liên Nhã Như là nữ nhân, nhưng lại là nữ nhân xinh đẹp. Nàng muốn như vậy thì về tình cũng có thể nguyên, nhưng khiến cho Dương Lỗi cảm giác có hơi không quen mà thôi.

- Thật tốt quá, để cho Nhã Như tỉ tỉ đến, hẳn là có khả năng hàng phục con yêu thú này. Nó là tu vi Thất Tinh Luyện Cương, mà Nhã Như tỉ tỉ đã là cường giả cảnh giới Ngưng Thần .

Giọng điệu Dương Nguyệt trở nên vô cùng vui mừng cao hứng.

Dương Lỗi nhìn Dương Nguyệt vui mừng như vậy, không khỏi đổ cho gáo nước lạnh:

- Có được hay không phải đợi thử nghiệm xong mới biết được, hiện tại kết luận có lẽ quá sớm. Tuy là nếu có Liên sư thúc như thế, mặc dù không thể hàng phục được con yêu thú này, nhưng mà thu được mỏ mạch khoáng Thủy Linh Tinh này thì vẫn có khả năng.

-Vậy thì còn chờ gì nữa, ngươi nhanh lên một chút để cho Nhã Như tỉ ra tay .

Dương Nguyệt nói.

Dương Lỗi gật đầu, liền một tay kéo Dương Nguyệt, lần thứ hai tiến vào trong thế giới Mộng Huyễn. Dương Lỗi cũng không dám để Dương Nguyệt ở lại chỗ này, vạn nhất nếu là tên kia tỉnh lại, đối với Dương Nguyệt gây chuyện bất lợi, vậy thì chẳng phải là hỏng bét ?

Hai người tiến vào trong thế giới Mộng Huyễn.

- Hơ, làm thế nào các ngươi đã trở lại a?

Liên Nhã Như phát hiện Dương Lỗi và Dương Nguyệt, không khỏi lên tiếng hỏi

- Chuyện xong xuôi rồi sao ?

- Đúng vậy, phu quân, ngươi không phải nói cần thời gian khoảng nửa ngày sao? Làm thế nào hiện tại mới chưa đến một giờ thì đã trở lại ?

Tiêu Tiêu cũng hỏi theo.

Dương Lỗi nghe Tiêu Tiêu gọi chính mình là phu quân, lập tức mặt đầy vệt đen:

- Tiêu Tiêu, làm thế nào mà ngươi cũng quấy rối theo a. Ngươi là muội muội của ta, tại sao lại gọi phu quân hả?

- Mặc kệ, dù sao ta cũng mặc kệ. Dương đại ca, đại ca chẳng lẽ ghét bỏ ta? Định bội tình bạc nghĩa đối với ta sao?

Tiêu Tiêu vừa nghe Dương Lỗi nói như vậy, lập tức trong mắt đã thấy ầng ậng hơi nước, đúng vẻ đau lòng muốn chết mà nhìn Dương Lỗi. Ánh mắt kia, tựa hồ Dương Lỗi chính là một kẻ bội bạc thay lòng đổi dạ vậy .

Dương Lỗi lập tức đau đầu không thôi:

- Này nói cái gì, tại sao ta lại là bội tình bạc nghĩa ?

Dương Lỗi cảm giác chính mình quả thực so với Đậu Nga còn bị oan hơn nhiều. Bình thường tiểu nha đầu này, nhiều nhất là trêu cợt một phen. Hiện tại lại giở trò như vậy, nếu là tại thế kỷ hai mươi mốt, chính mình xác định chắc chắn dính tội thành dụ dỗ La Lỵ .

- Vậy phu quân, chàng đón nhận ta ?

- Yên tâm, Tiêu Tiêu muội muội, ta giúp ngươi làm chủ. Nếu hắn mà dám bội tình bạc nghĩa đối với ngươi, chúng ta sẽ cùng nhau đối phó hắn. Đúng rồi, cả Tiểu Ngọc bọn họ cũng nhất loạt kêu gọi, cho hắn biết chúng ta lợi hại.

Liên Nhã Như cũng là e sợ thiên hạ không loạn, kéo tay Tiêu Tiêu mà nói.

Khác nhau quá lớn, Liên Nhã Như nói như thế nào cũng là muội muội của Liên Nhã Đình. Tại sao hai tỷ muội này lại có tính cách khác nhau lớn như vậy cơ chứ ?

- Lời này cũng không thể nói lung tung, chuyện này lại quan hệ đến danh tiết của Tiêu Tiêu. Tiêu Tiêu nó vẫn còn nhỏ, đối với những chuyện này cũng không hiểu gì. Nhưng mà Liên sư thúc, ngươi đều là người lớn như vậy, tại sao cũng mù quáng làm ồn ào theo Tiêu Tiêu a .

Dương Lỗi bất đắc dĩ nói.

- Cái gì? Ngươi nói ta mù quáng làm ồn ào? Dương Lỗi, ngươi nói lại rõ ràng cho ta.

Lúc này Liên Nhã Như vừa nghe Dương Lỗi thốt ra những lời như vậy, lập tức thật giống một con sư tử nổi giận, lúc nào cũng có khuynh hướng bùng phát dữ dội. Khiến cho Dương Lỗi không khỏi cảm giác sau lưng lạnh cả người.

Dương Lỗi thấy việc lớn không tốt, vì vậy xấu hổ cất tiếng cười:

- Không có, không có, khẳng định là ngươi nghe lầm .

- Hừ, thế này cũng không sai biệt lắm.

Liên Nhã Như lạnh nhạt hầm hừ một tiếng.

- Hự.. .

Dương Lỗi hít một hơi thật sâu. Đắc tội tiểu nhân đều cũng được, chính là ngàn vạn lần đừng đắc tội nữ nhân. Nữ nhân này một khi tức giận, khi đó quả thực quá chừng.

- Được rồi, chuyện của Tiêu Tiêu liền quyết định như vậy. À, còn nữa, ta cũng tính toán đến hoàng cung ở. Ta muốn ở Bắc Uyển.

Liên Nhã Như sắc mặt ửng đỏ, tiếp theo lại bổ sung

- Ta và Tiêu Tiêu cùng nhau ở đó .

Dương Lỗi lập tức kinh sợ, đến ở tại Bắc Uyển có ý nghĩa như thế nào, Dương Lỗi tự nhiên biết rõ ràng. Hoàng cung này bố trí đặc thù, hơn nữa là theo ý của Lý Tuyết Mai. Ban đầu vào lúc Lý Tuyết Mai xếp đặt, thì thiết kế ba mươi sáu viện phòng, từng viện phòng cũng có ý tứ đặc thù. Nơi này chỉ có thể là nữ nhân của Dương Lỗi mới được vào ở .

Cả bên trong hoàng cung được chia làm mấy khối lớn, chia làm bốn khối đông tây nam bắc và trung tâm. Mà ba mươi sáu viện phòng chính là nằm sát trung tâm, bên ngoài có bốn khối lớn là cho cung nữ, thái giám linh tinh các loại ở, đương nhiên còn có ví dụ như Dương Ngọc Hương bọn họ.

Còn về phần bộ phận ba mươi sáu viện phòng trung tâm, cũng là bao quanh một đại viện kiến tạo ở giữa.

Đại viện ở giữa này chính là tẩm cung của Dương Lỗi, mà những cái khác chính là tẩm cung của chúng nữ. Có thể vào ở trong những viện phòng này, nhất định phải có được Dương Lỗi gật đầu, lại còn cũng phải được chúng nữ thừa nhận là nữ nhân của Dương Lỗi mới có thể vào ở .

Chỗ ở vốn thu xếp cho hai nàng Tiêu Tiêu và Liên Nhã Như cũng là nằm sát nơi chúng nữ ở, đương nhiên hoàn cảnh cũng là vô cùng tốt. Các nàng Dương Ngọc Hương cũng ngụ ở nơi đó.

Mà Bắc Uyển thì chính là thuộc về ba mươi sáu viện, nằm sát chín viện phòng phía bắc kia, về phần mấy nàng Hoàng Dung đều ở Đông Uyển.

- Dù ngươi đồng ý hay không đồng ý, chúng ta đều quyết định đến ở đó .

Thấy Dương Lỗi còn muốn nói điều gì, nhưng Liên Nhã Như cũng là tuyệt không cho hắn cơ hội nói chuyện.

Dương Lỗi chỉ có cười khổ. Điều này dù sao cũng không sao cả, chẳng qua là danh nghĩa mà thôi. Chính mình cũng không thực sự tính toán làm như vậy, không thực sự tính toán muốn có ba mươi sáu nữ nhân.

Theo đạo lý mà nói, làm hoàng đế, khẳng định là tam cung lục viện bảy mươi hai phi tần. Sau khi đăng cơ không lâu, những đại thần này, mấy lão bảo thủ, ai nấy đều đều thôi thúc chính mình tuyển tú nạp phi, nhưng mà Dương Lỗi không đồng ý mà thôi.

Càng làm cho Dương Lỗi im lặng chính là, ai nấy đều tại vụng trộm thảo luận vấn đề con nối dõi của mình. Đã lâu như vậy mà cũng không có phi tử nào sinh được long tử, mà vì chuyện này, những đại thần đã không chỉ một lần muốn cho chính mình nạp phi tử nhiều hơn.

Đó cũng là Dương Lỗi cực kì không nói nổi. Dương Lỗi kỳ thật cũng muốn có đứa con, nhưng mà không có cách nào.

£·ku G\ʏȀjX £¢UI d_Ɛj i\û i\ʏ bƏH\ ĤƷjXu ros

Dương Lỗi là người tu hành, hơn nữa công pháp tu luyện cực kỳ đặc thù, cũng chính là Huyền Nguyên Quyết. Trước khi Huyền Nguyên Quyết không hề đạt tới đại thành, mà muốn có đứa con thì đó quả thực là chuyện không có khả năng. Đương nhiên một khi Huyền Nguyên Quyết đại thành thì chuyện này cũng trở nên không có bất cứ vấn đề gì .

Huyền Nguyên Quyết tổng cộng có mười tám tầng, hiện nay Dương Lỗi vốn đã tu luyện tới mười lăm tầng. Nhưng mà bởi vì tu vi rơi xuống, ngay cả cảnh giới Huyền Nguyên Quyết cũng cùng giảm xuống theo, hiện nay chỉ là đạt tới Huyền Nguyên Quyết tầng thứ tám, rơi rụng thật sự quá nhiều.

Nhưng mà Dương Lỗi rõ ràng cảm giác được, mặc dù cảnh giới rơi xuống rất nhiều, thế nhưng chân khí của chính mình lại vẫn cực kì hùng hồn. Có thể nói, nếu như chính mình lại lần nữa đạt tới tầng thứ mười lăm, như vậy mức độ dồi dào chân khí của mình hẳn là so với mười lăm tầng ban đầu sẽ mạnh hơn vài lần, thậm chí đều có khả năng đạt tới gấp hàng chục lần .

Cho nên, đối với Dương Lỗi mà nói, cảnh giới Huyền Nguyên Quyết rơi xuống cũng không phải cái gì xấu. Ngược lại đối với chính mình có lợi ích rất lớn.

Nếu như chính mình có thể tu luyện tới Huyền Nguyên Quyết tầng thứ mười tám, đạt tới đại viên mãn, thì Dương Lỗi có khả năng rõ ràng khẳng định, đến lúc đó chính mình hẳn là có khả năng đột phá Cửu Cực Tạo Hóa, tiến vào một cấp độ cao hơn, cũng chính là cảnh giới Thiên Tiên.

Hơn nữa đó là lúc tu vi của chính mình, tự nhiên không phải Thiên Tiên bình thường có khả năng sánh nổi. Mặc dù không sử dụng Thiên Đao Nhất Thức, nhưng mức độ chân khí dồi dào của mình phỏng đoán so với Thiên Tiên bình thường thì sẽ cường đại hơn mấy chục lần, thậm chí là gấp trên trăm lần ngàn lần.

Nói cách khác, đến lúc đó chính mình có khả năng chiến đấu vượt cấp với đối thủ cao hơn mấy cấp bậc. Hơn nữa là trong tình huống không sử dụng Thiên Đao Nhất Thức và Phong Đao Thất Sát. Còn nếu như chính mình lại thi triển Thiên Đao Nhất Thức hoặc là Phong Đao Thất Sát, như vậy thực lực càng là khủng bố.

Cho nên, sau khi cảm giác được tu vi cảnh giới Huyền Nguyên Quyết của mình rơi rụng đến tầng thứ tám, Dương Lỗi cũng không hề cảm thấy chán nản, ngược lại là đặc biệt mừng rỡ.

- Được rồi, ở thì ở, cũng không có gì.

Dương Lỗi bất đắc dĩ lắc đầu. Đối với bọn họ, chính mình thật đúng là chọc không nổi, đành tùy tiện để bọn họ làm theo ý thích. Dương Lỗi nhớ ra, chính mình lần này đến tìm Liên Nhã Như đâu phải là nói điều này, mà là có mục đích. Vì vậy Dương Lỗi nó

- Liên sư thúc, ta đây tới tìm ngươi có việc muốn ngươi hỗ trợ.

- Gọi Nhã Như tỉ, nếu như ngươi muốn gọi ta là Nhã Như thì cũng có thể. Nhưng không nên gọi sư thúc, lại khiến người ta bảo già .

Liên Nhã Như bất mãn nói.

- Nhã Như tỉ.

Bất đắc dĩ, Dương Lỗi không thể làm gì khác hơn là đồng ý.

- Như vậy mới ngoan, ngươi tìm ta có chuyện gì? Chỉ cần ta có thể làm được thì cũng không cự tuyệt ngươi.

Liên Nhã Như nhìn Dương Lỗi, tâm tình hiện tại là cực kì vui vẻ.

- Là như vậy, ta đây lần không phải mang Dương Nguyệt đi một chỗ làm việc sao? Kỳ thật phải đi thu một mỏ mạch khoáng. Mạch khoáng kia có dị thú bảo vệ, lúc trước ta cho là bằng vào thực lực của ta còn có Nhị tỷ thì đối phó dị thú kia hẳn là không có vấn đề. Nhưng đến cuối cùng mới phát hiện chuyện không hề đơn giản như vậy, dị thú kia cường đại ngoài dự tính. Thực lực chân chính của nó tương đương với một vị Võ Giả cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương. Cho nên không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là tìm đến Nhã Như tỉ xin giúp đỡ .

Dương Lỗi lên tiếng giải thích.

- À, là chuyện này? Không thành vấn đề, khi nào chúng ta xuất phát? Hiện tại phải đi sao?

Liên Nhã Như nhìn Dương Lỗi mà hỏi.

- Càng sớm càng tốt, hiện tại cũng có thể.

Dương Lỗi đương nhiên hy vọng mau chóng đối phó chuyện này, cũng khiến cho chính mình thở phào một hơi, có khả năng yên tâm đi Vô Tận Chi Hải.

- Được rồi, chúng ta liền đi bây giờ.

Liên Nhã Như hỏi thêm

- Còn muốn ta chuẩn bị cái gì sao?

Dương Lỗi lắc đầu:

- Cái này không cần thiết …, hết thảy đều đã chuẩn bị tốt. Nhưng mà Nhã Như tỉ không nên quên Côn Lôn Kính. Dị thú kia đâu phải là đơn giản như vậy, hẳn là nó có thần thông bẩm sinh của mình. Thần thông bẩm sinh này không phải chuyện đùa, cho nên để ngừa vạn nhất, hy vọng Nhã Như tỉ có lẽ mang theo Côn Lôn Kính.

- Yên tâm, Côn Lôn Kính cũng sớm đã trở thành bổn mạng pháp bảo của ta, cho nên Côn Lôn Kính, ta là một mực đều mang theo.

Liên Nhã Như vỗ vỗ lồng ngực của mình mà nói

- Được rồi, vẫn còn có vấn đề gì không ?

- Không có. Như vậy, chúng ta đi thôi.

Dương Lỗi đang muốn sai khiến cho Hệ Thống đem hai nàng Liên Nhã Như cùng với Dương Nguyệt và chính mình đi vào thế giới Mộng Huyễn. Mà lúc này Tiêu Tiêu mặc kệ, kéo tay Dương Lỗi lại mà nói

- Phu quân, ta đây? Ta cũng muốn.

- Ách.. .

Nhìn Tiêu Tiêu với dáng vẻ ngươi không cho ta đi, ta liền không để cho ngươi yên, Dương Lỗi bất đắc dĩ, gật đầu bảo

- Vậy được rồi, nhưng sau khi đến đó, ngàn vạn lần đừng chạy loạn, nhất định phải nghe lời, nếu không ta cũng không mang ngươi đi.

Dương Lỗi biết rõ ràng, Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương kia đâu phải là gia hỏa dễ đối phó. Hiện nay tu vi của Tiêu Tiêu phải xem như rất mạnh, nhưng mà chỉ là Âm Dương Nhị Khí sơ kỳ mà thôi, còn kém quá xa .

Nghe được Dương Lỗi đồng ý, Tiêu Tiêu vui mừng không thôi. Nàng vui mừng kêu một tiếng, kéo cánh tay Dương Lỗi, kiễng mũi chân mà trong nháy mắt hôn một cái trên mặt Dương Lỗi .

Dương Lỗi sờ sờ chỗ mình bị hôn mà lắc đầu. Nha đầu kia, thật sự là quá thể. Thế nhưng trong lòng có một loại cảm giác tự hào của nam nhân. Chính mình có mị lực quá lớn, tựa hồ có một mỹ nữ La Lỵ thích mình như vậy thì cũng không phải một chuyện xấu. Còn không biết có bao nhiêu người hâm mộ vì chính mình có diễm phúc .

- Được rồi, chúng ta đi.

Dương Lỗi mở Hệ Thống truyền tống ra, trong nháy mắt bốn người lại xuất hiện lần nữa ở chỗ mỏ mạch khoáng dưới đáy nước.

- Oa, nơi này có linh khí Thủy thuộc tính thật đậm đặc .

Mới vừa tiến vào, Tiêu Tiêu liền lớn tiếng la lên .

Dương Lỗi bị dọa cho hoảng sợ, vội vàng che miệng của nàng

- Ngươi nhỏ giọng một chút, nơi này có đại gia hỏa. Nếu như hiện tại đánh thức tên kia, thì chúng ta liền phiền toái nhiều lắm .

Tiêu Tiêu gật đầu, ra hiệu tự mình biết .

Dương Lỗi lúc này mới buông lỏng nàng ra:

- Được rồi, ngàn vạn lần đừng la to.

- Chính là cái tên kia?

Sau khi Dương Lỗi buông Tiêu Tiêu ra, nàng chỉ vào Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương mà hỏi.

- Ma thú này thật kỳ quái, ta chưa từng thấy, không biết là lai lịch gì.

Liên Nhã Như cũng là giật mình không thôi, loại ma thú, thật đúng là chưa từng có ra mắt, Liên Nhã Như cho dù đã đọc nhiều sách vở, thậm chí biết rất nhiều loài Thượng Cổ ma thú, nhưng gia hỏa trước mắt cũng là một chút tin tức cũng không có.

£o·u G\ʏỀjX £¢£I d_Lj i \û i \ʏ b∂H\ ĤƵjXu r©s

- Oa, thật đáng yêu da, nếu như là lại nhỏ đi một ít thì quá tốt .

Tiêu Tiêu thấy Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương thì cũng là thích vô cùng.

Trong lòng Dương Lỗi thầm nghĩ, quả nhiên chính mình không hề đoán sai. Thiếu nữ đối với con vật này thật đúng là không có lực miễn dịch lực.

Nếu như con nầy mà chỉ to như con chó nhỏ bình thường, phỏng đoán Tiêu Tiêu đã chạy qua đi ôm lấy tên kia, mà ngay cả Liên Nhã Như đã là cấp bậc Ngưng Thần cũng nhìn thích thú không thôi.

- Nó thật sự lợi hại như vậy?

Nhìn con này đúng là dáng vẻ vô hại, Liên Nhã Như trái lại không tin con này có khả năng chống lại cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương. Huống chi cũng không thể cảm nhận được khí tức cường đại của nó.

- Đương nhiên, Nhã Như tỉ ngươi chưa từng gặp qua loại ma thú này là chuyện rất bình thường. Kỳ thật nghiêm khắc mà nói thì con nầy không tính là ma thú, mà là yêu thú.

Dương Lỗi giải thích tiếp

- Con này chính là một loại trong yêu thú, gọi là Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú. Hơn nữa conTam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú thuộc về vương giả trong số Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú, chẳng qua là vẫn đang còn nhỏ mà thôi. Một khi đạt tới trưởng thành, con nầy tuyệt đối là lợi hại, có khả năng chống lại Đại La Kim Tiên.

Liên Nhã Như kinh ngạc nhìn Dương Lỗi. Nàng đương nhiên hiểu rõ ràng, Đại La Kim Tiên có ý nghĩa như thế nào.

Trong điển tịch thượng cổ mơ hồ có ghi chép, trên cấp bậc Cửu Cực Tạo Hóa có khả năng chia làm nhiều cấp bậc Thiên Tiên, Huyền Tiên, Kim Tiên, Đại La Kim Tiên. Đại La Kim Tiên này chính là tồn tại cực kỳ cường đại trong số tiên nhân.

Những người đó trong lúc khẽ động chân tay liền có khả năng hủy diệt một khối đại lục, giống như cả đại lục Sùng Võ liền dễ dàng có khả năng hủy diệt .

- Ngươi… Ngươi không phải nói giỡn chứ ?

- Ta thực sự không có nói giỡn, hiện tại vấn đề là, ta cần phải đào mỏ quặng mạch khoáng Thủy Linh Tinh ở nơi này. Nhưng một khi đào quặng, liền khẳng định sẽ làm thức tỉnh con nầy. Nơi này là địa bàn của nó, chúng ta gióng trống khua chiêng đào lấy mạch khoáng Thủy Linh Tinh này, khẳng định sẽ khiến cho nó phẫn nộ. Cho nên, ta nghĩ vào lúc trước đó phải thu phục, hoặc là giết chết con nầy.

Dương Lỗi nhìn Liên Nhã Như

- Cho nên, Nhã Như tỉ, lần này cần dựa vào tỉ hỗ trợ. Dù sao tu vi của ta quá yếu, đối phó nó là tâm có thừa mà lực không đủ.

- Dương đại ca, ngươi nói nơi này có mỏ mạch khoáng Thủy Linh Tinh?

Tiêu Tiêu trợn to hai mắt.

Liên Nhã Như cũng cảm thấy kinh ngạc, chẳng lẽ mạch khoáng mà Dương Lỗi nói là mạch khoáng Thủy Linh Tinh ? Điều này làm cho Liên Nhã Như cảm thấy chính mình có đúng là không nghe lầm.

Thủy Linh Tinh là cái gì, nàng thật sự biết rõ. Thủy Linh Tinh này chính là Linh Thạch có được Tiên Linh Chi Khí, so với những Linh Thạch tuyệt phẩm đều phải tốt hơn rất nhiều.

Nếu có Thủy Linh Tinh như thế, như vậy bắt đầu tu luyện tuyệt đối là tiến triển cực nhanh. Chỉ là điều đáng tiếc duy nhất chính là, Thủy Linh Tinh này chỉ có thể là người tinh thuần Thủy thuộc tính mới có thể dùng để tu luyện. Những người khác, căn bản là không được .

. Nhưng Liên Nhã Như cũng là vui mừng dị thường. Nếu quả thật là mỏ mạch khoáng Thủy Linh Tinh, chính mình có Thủy Linh Tinh trợ giúp thì tuyệt đối có khả năng trong vòng trăm năm sẽ thăng bậc tiến giai để đạt cấp bậc Cửu Cực Tạo Hóa.

Bởi vì chính bản thân Liên Nhã Như cũng là Thủy thuộc tính. Về phần Tiêu Tiêu kinh ngạc, đó là bởi vì mặc dù nàng không phải Thủy thuộc tính, nhưng mà tỉ tỉ Tiêu Ly của Tiêu Tiêu cũng là Băng thuộc tính.

Băng thuộc tính kỳ thật cũng chính là dạng thể chất biến dị của thể chất Thủy thuộc tính. Nói cho cùng thể chất băng thuộc tính khi bắt đầu tu luyện, thì công kích của hắn có lực mạnh mẽ hơn. Nhưng mà người có được Thủy thuộc tính thì tính cách bình thường đều là nhẹ nhàng như nước, đều là thuộc về dạng mẹ hiền vợ đảm .

Còn nữ nhân Băng thuộc tính thì tính cách lạnh như băng, lạnh như băng đối với người ta, tựa như là một khối Huyền Băng vạn năm không thay đổi, rất khó biểu lộ ra đối với người ngoài. Mà tỉ tỉ Tiêu Ly của Tiêu Tiêu có loại thể chất này .

Huyền Thiên Tông làm một siêu cấp đại môn phái, làm môn phái đứng đầu bảy đại Tiên Tông trên đại lục Sùng Võ, nên có lẽ có được vài khối Thủy Linh Tinh.

Mà Tiêu Ly gần đây chính là lợi dụng Thủy Linh Tinh này để tu luyện,tốc độ tu luyện có thể nói là tiến triển cực nhanh, so với trước đó thì nhanh hơn nhiều lắm. Hơn nữa còn có thời gian qui luật trợ giúp, nên thời gian ngắn ngủi không được một năm, mà tu vi của Tiêu Ly đã tăng lên thẳng tắp.

Hiện nay tu vi của nàng đã đạt tới Tứ Tượng Quy Chân hậu kỳ. Có thể thấy được tốc độ tu luyện nhanh cỡ nào, đây đều là công lao của Thủy Linh Tinh .

Dương Lỗi thấy hai nàng có dáng vẻ giật mình, thì không khỏi gật đầu:

- Không sai, mạch khoáng này chính là mạch khoáng Thủy Linh Tinh. Có mạch khoáng Thủy Linh Tinh này, Nhị tỷ, còn có Tạ Đạo Thanh bọn họ mà bắt đầu tu luyện sẽ tiến triển cực nhanh.

- Dương Lỗi, cái…kia… Cái…kia.. .

- Nhã Như tỉ, ngươi muốn nói cái gì?

Dương Lỗi nhìn Liên Nhã Như ấp a ấp úng như vậy, không khỏi hỏi lại có hơi kỳ quái .

- Dương Lỗi, ta… Ngươi có thể cho ta một phần Thủy Linh Tinh hay không?

Liên Nhã Như nhìn Dương Lỗi, ánh mắt cực kì chờ mong, như sợ Dương Lỗi sẽ cự tuyệt .

Dương Lỗi cười:

- Nhã Như tỉ nói gì vậy, mạch khoáng Thủy Linh Tinh này chứa đựng số lượng hẳn là rất lớn. Nếu như ta không có phỏng đoán lầm, nơi này hẳn là có chừng trên ức miếng Thủy Linh Tinh. Cho nên, Nhã Như tỉ cần gì phải nói như vậy. Cái đó tuyệt đối là không có vấn đề. Ta không dùng được nhiều như vậy, huống chi, Thủy Linh Tinh này có thể đào lấy được hay không, thì còn phải nhờ vào Nhã Như tỉ ngươi .

- Dương Lỗi ngươi nói thật? Ngươi thật sự không tiếc cho ta?

Liên Nhã Như không nghĩ tới Dương Lỗi dễ dàng đồng ý như vậy. Mức độ quí giá của Thủy Linh Tinh này, thì chính Liên Nhã Như biết đến khá rõ.

Vật này, cực kỳ rất ít ỏi. Mặc dù nó chỉ hữu dụng đối với người có thể chất Thủy thuộc tính, nhưng một khối Thủy Linh Tinh này có thể tương đương với mười miếng Linh Thạch tuyệt phẩm.

Linh Thạch tuyệt phẩm quí giá ra sao. Mặc dù là cả Huyền Cơ Môn cũng vẻn vẹn có mấy chục khối mà thôi. Mấy chục khối Linh Thạch tuyệt phẩm chẳng qua cũng là tương đương với vài khối Thủy Linh Tinh mà thôi.

Nói cách khác một môn phái cường đại như thế mà số lượng Linh Thạch tuyệt phẩm có được nếu qui đổi thì tính cho đầy đủ cũng vẻn vẹn là vài miếng Thủy Linh Tinh mà thôi. Như thế có thể thấy được Thủy Linh Tinh này quí giá đến đâu .

Hơn nữa vật này là chỉ nhờ may mắn mà có được. Mặc dù là ngươi xuất ra mười miếng Linh Thạch tuyệt phẩm, người khác cũng chưa chắc nguyện ý trao đổi với ngươi .

£oo\u G\ʏÈjX £¢¢I G_Łj ³Ł« ¦\ɷ\u

- Nhã Như tỉ, sao tỉ lại khách khí như vậy. Nếu như tỉ lại nói như vậy, thì việc này coi như xong, Thủy Linh Tinh này ta cũng không cho tỉ. Ta cũng không cần tỉ giúp ta đối phó Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú này .

Dương Lỗi giả bộ ta rất tức giận .

- Không, không... Tiểu Lỗi ta không phải có ý tứ này, dù sao... Dù sao ta... Ta không phải ý tứ này là được, ta không nói, tóm lại ta cám ơn ngươi.

Kỳ thật Liên Nhã Như muốn nói, dù sao tương lai ta cũng sẽ là người của ngươi, nhưng có lẽ không hề nói ra miệng .

- Chuyện nhỏ ấy cám ơn cái gì.

Dương Lỗi cười

- Tất cả mọi người không phải người ngoài. Được rồi, trước hết chúng ta có lẽ thương lượng nên làm như thế nào để đối phó với con nầy đi.

- Trực tiếp bắt nó không được sao, làm sao phải phiền toái như vậy.

Nhìn yêu thú xa xa, Liên Nhã Như nói

- Ngươi không phải nói yêu thú này chẳng qua là tương đương với cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương sao. Mặc dù là Thất Tinh Luyện Cương đỉnh cao, ta cũng có thể dễ dàng giết chết. Cho nên, tiểu Lỗi, ngươi hoàn toàn không phải lo lắng.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút, như vậy cũng có thể đi, chính mình là không cần lo lắng. Nhưng mà Dương Nguyệt và Tiêu Tiêu ở chỗ này liền không thích hợp. Vì vậy hắn xoay người nói với Dương Nguyệt và Tiêu Tiêu:

- Nhị tỷ, Tiêu Tiêu, các ngươi trước tạm tránh một phen, hoặc là trước hết vào trong thế giới Mộng Huyễn, để tránh yêu thú này nổi giận, làm tổn thương đến các ngươi.

Dương Nguyệt gật đầu. Yêu thú này nếu như thật sự lợi hại như Dương Lỗi nói vậy, lại có thần thông bẩm sinh đặc thù, như vậy có lẽ cẩn thận một chút thì hợp hơn, miễn thành vướng chân

- Vậy được rồi, ta và Tiêu Tiêu muội muội trước hết đi vào trong thế giới Mộng Huyễn đi.

- Không, không, ta không quay về đâu. Dương đại ca, ngươi để cho ta ở chỗ này, ta cam đoan sẽ núp rất xa, không để cho các ngươi lo lắng.

Tiêu Tiêu quả thật không muốn bỏ qua chuyện vui như vậy, làm sao có thể đồng ý trở lại trong thế giới Mộng Huyễn .

- Tiêu Tiêu, đừng làm rộn, chỗ này đâu phải là nói giỡn. Yêu thú này có thần thông bẩm sinh, đâu phải là nói giỡn. Chỉ hơi không cẩn thận sẽ bị đóng băng, ngay cả ta đều có hơi lo lắng, tu vi của ngươi quá yếu.

Dương Lỗi nhăn mặt nói.

- Đây không phải còn có Nhã Như tỉ tỉ sao. Nhã Như tỉ chính là cảnh giới Ngưng Thần, đối phó cấp bậc Luyện Cương nho nhỏ này chẳng qua là chuyện dễ dàng, làm sao có thể sẽ bị gây tổn thương đến ?

Tiêu Tiêu kéo tay Liên Nhã Như lại mà làm nũng

- Nhã Như tỉ, ngươi nói vậy có đúng hay không ?

Liên Nhã Như bảo:

- Tiểu Lỗi, ngươi để cho Tiêu Tiêu và Dương Nguyệt lưu lại đi. Ta che chở bọn họ hẳn là không có chuyện gì, cứ yên tâm, ta cam đoan bọn họ sẽ không phải chịu thương tổn. Hơn nữa ta còn có Tiên Khí hộ thân sao? Đến lúc đó nếu như xuất hiện vấn đề gì, lại dùng Côn Lôn Kính của ta đây để ngăn cản, xem ra lần này ngươi hẳn là yên tâm chứ ?

Côn Lôn Kính, Dương Lỗi suy nghĩ một chút, mặc dù vẫn còn có hơi lo lắng, nhưng nhìn ánh mắt của Tiêu Tiêu và Dương Nguyệt thì cuối cùng cũng vẫn đồng ý.

Dù sao Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú này chẳng qua là cảnh giới Luyện Cương mà thôi. Mặc dù là thần thông bẩm sinh của nó có cường thịnh hơn đi chăng nữa, thì cũng không có khả năng công phá phòng ngự của Tiên Khí.

- Được rồi.

Dương Lỗi thấy Liên Nhã Như đều nói như vậy, liền cũng chỉ đành đồng ý

- Nhưng mà, Tiêu Tiêu, ngươi không được quấy rối, đứng thật ngoan ngoãn ở bên người Nhã Như tỉ, biết không?

- Yên tâm đi, Dương Lỗi ca ca phu quân của ta, Tiêu Tiêu rất nghe lời .

Tiêu Tiêu vui vẻ đáp.

Dương Lỗi thầm nghĩ, ngươi mà vẫn còn biết nghe lời sao. Nếu như là ngươi còn nghe lời, vậy trên đời này liền không có người không nghe lời .

- Được rồi, chuẩn bị tốt, ta đây liền thu phục yêu thú .

Vừa nói, khí thế của Liên Nhã Như đột nhiên tăng lên, cả người phát ra những trận khí lạnh. Từ trong mắt một đạo sáng lạnh lóe lên, trong tay liền xuất hiện một mặt gương man phong cách cổ xưa.

Chiếc gương này là Côn Lôn Kính, từ Côn Lôn Kính này xuất hiện một đạo quầng sáng, nó bao bọc lấy hai người Dương Nguyệt Tiêu Tiêu để bảo vệ ở trong đó.

- Nhã Như tỉ, trước tiên để cho ta tới đi.

Liên Nhã Như vốn cũng muốn bảo vệ cả Dương Lỗi ở trong đó, lại thấy Dương Lỗi tiến lên vài bước, trong tay nắm một thanh trường đao, đó là Hổ Phách Đao. Lúc này Hổ Phách Đao đã không có sát khí khủng bố như ngày đó, nhưng cũng là cực kỳ khủng bố.

Dương Lỗi cầm đao trong tay, cảm giác chính mình như một vị chiến thần, tựa hồ có khả năng đánh một trận cùng thiên địa. Vẫn là yêu thú đó, nhưng trong cảm giác của mình thì nó phảng phất như con kiến hôi .

Có điều Dương Lỗi biết, đây là một loại ảo giác, đương nhiên nếu như chính mình liều lĩnh thúc dục Hổ Phách Đao này, thì đó tuyệt đối là có khả năng thu được lực lượng cường đại, để trong nháy mắt chém giết Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này.

Nhưng trong lòng Dương Lỗi cực kì rõ ràng, nếu như chính mình thật sự liều lĩnh thúc dục Hổ Phách Đao này, như vậy hậu quả khẳng định là chính mình trở thành một vị sát thần vô ý thức, trở thành một cỗ máy giết chóc, hoặc là cả người bị hút khô mà chết.

Tóm lại bất kể là dạng kết quả gì thì đều không phải chuyện tốt.

Dương Lỗi đối phó yêu thú này, cũng không tính toán sử dụng chân khí để đối chiến. Trong lòng hắn biết rõ ràng sự thật, chính mình hiện nay chẳng qua là Võ Thần đại viên mãn, cảnh giới quá yếu. Mặc dù chân khí dũng mãnh, cực kỳ hùng hậum nhưng mà không có khả năng đạt tới cấp bậc Luyện Cương. Khác biệt quá xa, hắn vẻn vẹn tương đương với cấp bậc Âm Dương Nhị Khí mà thôi.

Vốn Dương Lỗi tính toán sử dụng cách vật lộn, nhưng rồi vừa nghĩ, con nầy thần thông bẩm sinh không biết là cái gì, cho nên có lẽ cẩn thận nhất điểm, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất.

- Thế này không thích hợp lắm, Dương Lỗi, tu vi hiện tại của ngươi chẳng qua là cấp bậc Võ Thần mà thôi, kém quá xa. Có lẽ để ta tới thu thập nó đi. Nếu như là cấp bậc Luyện Cương, ngươi là vô phương đối phó.

Liên Nhã Như vừa nghe, vội vàng lắc đầu bảo.

- Không có việc gì, Nhã Như tỉ, chính mình ta sẽ có chừng mực. Mặc dù ta không đối phó được nó, nhưng nó muốn giết ta thì cũng là không có khả năng. Chẳng qua là ta muốn mượn con yêu thú này trợ gúp để tôi luyện tu vi của chính mình mà thôi.Ngươi biết, ta tu luyện ngoại công hàng đầu cực kỳ mạnh mẽ. Nếu có yêu thú này để cùng luyện như thế thì cũng là lựa chọn không tồi. Vạn nhất nếu là thật sự không địch lại, khi đó Nhã Như tỉ lại ra tay.

Dương Lỗi bảo.

- Được rồi, một mình ngươi cẩn thận.

Thấy Dương Lỗi tràn đầy tự tin như vậy, Liên Nhã Như cũng không tiện đả kích tính tích cực của hắn. Hơn nữa dịp này đích thật là một cơ hội khó được, lại thêm chính mình ở một bên nhìn nên cũng không lo lắng sẽ xuất hiện vấn đề gì, cho nên Liên Nhã Như vẫn đồng ý .

£o©u G\ʏỀjX £¢PI ?ÀjX ¦_ʾnj b\ʍjX ?Q̄u ros

Dương Lỗi tay cầm Hổ Phách Đao, cả người khí thế đạt tới đỉnh cao. Giờ khắc này, Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương tựa hồ cảm giác được cái gì, trong nháy mắt liền mở mắt. Một ánh sáng lành lạnh làm cho người ta sợ hãi chợt bùng nổ ra từ ba con mắt của nó.

- Hống! Hống! Hống! Hống! Hống! Hống!.. .

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú ngóc đầu lên, cả thân hình trong nháy mắt phình ra. Vốn thân hình nó là áng chừng ba thước, trong nháy mắt đã dài ra đến hơn gấp ba, ước chừng dài mười thước. Dương Lỗi đứng trước mặt Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này liền giống như một con kiến .

Đám người Liên Nhã Như biến sắc, lui lại mấy bước, nhìn tình huống này mà cũng giật mình không thôi. Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này xem ra thật là không đơn giản như vậy.

Yêu thú, quả nhiên là một loại sinh vật dũng mãnh, mặc dù là Võ Giả cảnh giới Luyện Cương, nhưng đối đầu với con nầy, thì cũng tuyệt đối vô phương chiến thắng. Lúc này Liên Nhã Như chuẩn bị sẵn sàng ra tay, để ngừa Dương Lỗi gặp phải cái gì bất trắc.

- Oa, đại gia hỏa này còn có thể biến thân, thật cao lớn a, thật uy vũ. Phu quân có thể đánh bại con đại cẩu cẩu này hay không ?

Tiêu Tiêu chớp chớp đôi mắt to, hô lớn.

- Lại lớn như vậy sao .

Dương Lỗi nhìn con này mà cảm giác được áp lực, áp lực rất lớn. Áp lực này, thật đúng là đừng nói, so với chính mình lần đó chém giết Võ Giả cảnh giới Luyện Cương thì còn lớn hơn nữa.

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương nhìn Dương Lỗi, trong ánh mắt cực kỳ khinh miệt. Nó thầm nghĩ một con Tiểu Trùng Tử (sâu) như vậy lại dám khiêu khích Bổn vương, thật sự là không biết sống chết.

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này mặc dù là bị kẹt trong trạng thái còn non, nhưng mà đã sinh sống mấy trăm năm. Mấy trăm năm qua, nó đã giết không biết bao nhiêu Thánh Thú, Thần Thú, sau này bị Bích Yên Thủy dẫn tới nơi này.

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương nhìn Tiểu Trùng Tử (con sâu) trước mắt này lại xông về hướng chính mình. Nó lập tức nổi giận, một con Tiểu Trùng Tử lại dám khiêu khích chính mình.

Kết quả là Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này giơ móng vuốt thật lớn của mình lên, bổ về hướng tới Dương Lỗi, tựa hồ muốn đè Dương Lỗi thành bánh thịt. Hơn nữa so cùng hình thể của nó thì tốc độ tuyệt không chậm, trong nháy mắt đã đến trên đỉnh đầu Dương Lỗi.

Dương Lỗi nhìn cự trảo hạ xuống, trong lòng tuyệt không lo lắng, ngược lại nở nụ cười. Con này lại muốn giết chết chính mình, quá ngây thơ rồi. Không thể không nói súc sinh này vẫn chính là súc sinh mặc dù là yêu thú cường đại, nhưng trí tuệ của nó vẫn quá kém.

Dương Lỗi trong nháy mắt né tránh, hắn bật nhảy lên cao cao, Hổ Phách Đao trong tay đột nhiên phát huy ra, một đạo đao mang thật lớn bổ ra trong nháy mắt.

Một đao kia không có chút kỹ xảo nào đáng nói, đao này hoàn toàn là vô cùng đơn giản chỉ chém thẳng vào. Nhưng mà một đao kia có lực đạo quá cường đại, ngay cả không khí đều bị xé rách.

Dương Lỗi toàn lực xuất thủ. Mặc dù hắn không hề vận dụng chân khí, nhưng hiện nay lực đạo của Dương Lỗi chính là so với cường giả Ngũ Khí Triêu Nguyên thì còn khủng bố hơn.

Hơn nữa Hổ Phách Đao đó là chém sắt như bùn, hơn nữa sát khí khủng bố kia khiến cho Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương cảm giác được sự sợ hãi đến từ đáy lòng.

Tiểu Trùng Tử trước mắt này lại uy hiếp đến chính mình, khiến cho Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương cảm giác được sự uy nghiêm của mình bị gặp sự xúc phạm, nên càng là phẫn nộ.

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương kia lần thứ hai nổi giận gầm lên một tiếng. Cả thân hình thật lớn vừa động, một móng vuốt đã hung hăng chụp ở trên mặt đất, lập tức khiến ặt đất đều bắt đầu chấn động.

Mắt thấy được trường đao của Dương Lỗi sẽ bổ vào trên người Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương, con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương kia trong nháy mắt phun ra một đạo khí lạnh. Đạo khí lạnh này có tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt liền chặn một đao kia của Dương Lỗi .

Nhưng mà một đao kia thật sự dễ dàng đón nhận như vậy sao? Mặc dù chưa hề sử dụng chân khí, nhưng đây chính là Hổ Phách Đao. Hổ Phách Đao dũng mãnh, tuyệt đối so với bản mô phỏng Côn Lôn Kính Tiên Khí kia của Liên Nhã Như thì mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Mặc dù hiện tại vô phương phát huy ra được uy năng lớn nhất của nó, nhưng Hổ Phách Đao chính là Hổ Phách Đao, một thanh vũ khí tuyệt thế.

Trong khoảnh khắc Hổ Phách Đao tiếp xúc cùng đạo khí lạnh kia, Hổ Phách Đao trong nháy mắt bị đông lạnh lại. Mà ngay cả Dương Lỗi đều cảm giác được cực kì giá lạnh, cả người đều tựa hồ sắp bị đông lạnh .

Có điều thân Hổ Phách Đao đao rung lên, một đạo sáng đỏ nhoáng lên một cái như chớp, theo sát sau đó chỉ nghe thấy răng rắc một tiếng. Hổ Phách Đao đã phá vỡ làn khí lạnh, lần thứ hai đánh tới về hướng Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương .

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương kia thấy thế thì bị dọa đến giật mình, kinh hoảng có thừa, nó vội vàng phun ra một đạo khí lạnh lớn hơn nữa.

- Keng.. .

Ánh đao lại lần nữa va đập cùng khí lạnh, một đạo khí lạnh này có uy lực cực kỳ cường đại, cả mặt đất trong nháy mắt bị đóng băng. Cả thân thể Dương Lỗi cũng cảm giác được nguy cơ cường đại. Dòng khí

lạnh này lạnh như băng đến cực điểm, khiến cho Dương Lỗi cảm giác hô hấp huyết mạch của mình đều tựa hồ bị đông lạnh .

Trong nháy mắt dưới chân bị đông lạnh, Dương Lỗi vừa động, trong nháy mắt nghe được âm thanh răng rắc răng rắc, cả mặt đất lại đông lạnh kêu rột rột rồi vỡ ra.

Dương Lỗi chợt quát một tiếng, chân khí trong cơ thể trong nháy mắt vận chuyển. Khí tức giá lạnh kia bị giảm đi từng chút một, trong nháy mắt hắn đã khôi phục khả năng vận động rất nhiều.

Dương Lỗi biết, nếu như con súc sinh này lại phun thêm một đợt khí lạnh nữa, vậy thì chính mình chỉ có nước bị đông lạnh đứng cứng lại, cho nên hắn vội vàng bứt ra lui về phía sau.

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này quả nhiên cực kỳ dũng mãnh, không hổ là yêu thú. Ma thú bình thường so với nó chính là kém quá xa .

Đối mặt dòng khí lạnh này, một khi bị đông lạnh lại thì đó tuyệt đối là khủng bố. Nếu như không phải chính mình có Hổ Phách Đao, nếu như khí lạnh này trực tiếp phun trên người mình, như vậy chính mình cũng bị đông lạnh trong nháy mắt .

Mà người bình thường, Võ Giả bình thường cấp bậc Luyện Cương thậm chí ngay cả thân thể đều có thể bị đông lạnh, giống như mặt đất dưới chân .

Ba nàng Liên Nhã Như và Dương Nguyệt đứng cách đó thật xa xem ra là kinh ngạc không thôi. Không nghĩ tới yêu thú kia có tốc độ công kích lại nhanh như vậy, hơn nữa khí lạnh phun ra tựa hồ khiến cho Dương Lỗi cực kỳ kiêng kỵ.

Dương Nguyệt và Tiêu Tiêu có tu vi tương đối thấp, không thể nhìn ra chỗ khủng bố của khí lạnh.

£o¨u G\ʏÈjX £¢kI ?ÀjX ¦_ʾnj b\ʍjX ?Q̄u r©s

Nhưng Liên Nhã Như lại cảm giác được .Bởi vì Liên Nhã Như trước đây một mực là thi triển thần thức quan sát, bởi vì lo lắng cho an toàn của Dương Lỗi, cũng đúng là như thế mà nàng cảm giác được khí lạnh khủng bố kia thậm chí làm cho ngay cả thần thức của người ta cũng có thể đông lại.

Như thế có thể thấy được, khí lạnh này thật sự là rất kinh người, rất khủng bố. Hơn nữa nó mới là một con yêu thú còn nhỏ, một khi trưởng thành thì tình huống quả là khủng bố. Mặc dù là cường giả tuyệt đỉnh cảnh giới Tạo Hóa, chỉ sợ một đạo khí lạnh mà cũng không ngăn cản được .

Dương Lỗi trong nháy mắt lui ra phía sau mấy thước. Đứng xa xa nhìn con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này.

Hắn ngẫm nghĩ, chính mình và con này mà lấy cứng đối cứng thì khẳng định không được. Chính mình mặc dù thân thể dũng mãnh, nhưng khí lạnh này quá mức bá đạo, chính mình phải cẩn thận một chút.

Hơn nữa chính mình là muốn hàng phục con này, chính mình dựa vào vũ lực khẳng định là vô phương thu thập con này.

Trừ phi là Liên Nhã Như động thủ, nhưng mà Dương Lỗi cũng sớm đã đưa ra quyết định, trừ phi là chính mình không có cách nào hàng phục con này, như vậy mới có thể để cho Liên Nhã Như động thủ. Hơn nữa dựa theo lẽ thường mà nói, chỉ có chính mình khiến cho nó phục, mới là tốt nhất.

Chân Long Quyết, Dương Lỗi trong nháy mắt thay đổi khí thế, cả người toàn lực vận chuyển Chân Long Quyết.

Lúc này Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương kia cũng không dám xem thường Tiểu Trùng Tử Dương Lỗi này nữa.

Thân hình Dương Lỗi trong mắt nó rất nhỏ, so với chính mình không là cùng một đẳng cấp. Nhưng đúng là Tiểu Trùng Tử này vừa rồi tung ra một kích kia đã cho nó một loại cảm giác khủng bố, tựa hồ có khả năng giết chết chính mình. Cho nên, Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương đã nhìn Dương Lỗi thành nhân vật nguy hiểm .

Giờ phút này khí thế toàn thân của Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương bắt đầu tăng lên, ba con mắt trợn trừng to hơn rất nhiều.

Tiếp theo nó lại ngửa đầu mà kêu một tiếng, âm thanh này rất lớn, tựa hồ muốn chấn vỡ màng nhĩ người ta .

Dương Lỗi biết, đây là dấu hiệu tiến công của Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này.

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương muốn bắt đầu phát uy, Dương Lỗi suy đoán trước đây con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này căn bản không có coi mình vào đâu. Nhưng hiện tại con này đã bắt đầu tức giận, đã bắt đầu đích thực coi chính mình trở thành đối thủ .

Dương Lỗi đã là toàn lực vận chuyển Chân Long Quyết, trong nháy mắt chân khí phá thể ra. Nó bốc lên đỉnh đầu hình thành một con Cự Long màu vàng óng đang không ngừng lắc lư .

Long Uy không ngừng đè ép về hướng tới Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương kia .

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương kia thấy Kim Long trên đỉnh đầu Dương Lỗi, khí tức của nó lập tức hơi khựng lại, trong mắt mang theo một chút sợ hãi và hoảng hốt .

Cái này là uy áp đến từ ở chỗ sâu thẳm trong linh hồn. Nó tựa hồ không có nhận ra rõ ràng, chỉ nghĩ Tiểu Trùng Tử này làm sao có thể có được Long Uy. Hơn nữa Long Uy này còn vẫn thuần khiết như thế.

Nhưng mà Long Uy này tựa hồ quá yếu. Có điều mặc dù là nhỏ yếu, cũng vẫn khiến cho nó cực kỳ lo lắng. Long là cái gì? Đó là vương giả đích thực, là tồn tại tuyệt đối dũng mãnh trong yêu thú .

Dương Lỗi thấy một màn như vậy, trong lòng vui mừng. Chính mình phỏng đoán quả nhiên không sai, chính mình có được Chân Long Huyết Mạch, hơn nữa tu luyện Chân Long Quyết, thật đúng là đối với con này đã tạo thành ảnh hưởng nhất định.

Súc sinh chính là súc sinh, linh trí còn không được hoàn toàn mở ra. Con này cũng không biết, thực lực chân chính của Dương Lỗi so với nó yếu hơn quá nhiều. Hơn nữa nó cũng không biết rõ ràng, Dương Lỗi cũng không phải Long đích thực .

Dương Lỗi đạp một bước hướng về phía trước, con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương kia lại lui về phía sau một bước.

Dương Lỗi biết cơ hội đến. Hắn vừa điên cuồng thúc dục Chân Long Quyết, vừa cầm Hổ Phách Đao trong tay, bắt đầu tích trữ lực lượng, chuẩn bị nện cho con này một đòn nghiêm trọng.

- Hống! Hống! Hống! Hống! Hống! Hống!.. .

Nhưng chuyện khiến cho Dương Lỗi không tưởng tượng được lại xảy ra. Con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này tựa hồ suy nghĩ cẩn thận về cái gì đó, làm cả khí thế đều xảy ra biến hóa. Nó không hề sợ hãi như trước đây nữa, thay vào đó chính là phẫn nộ, đúng, chính là phẫn nộ.

Đôi mắt cực lớn của nó nhìn Dương Lỗi, tựa hồ muốn nuốt sống Dương Lỗi. Từ trong lỗ mũi thở gấp phun ra những luồng khí tanh tưởi thật lớn, hô hấp vừa xuất ra liền làm cho không khí chung quanh bị đông lạnh, hình thành muôn vàn hạt băng nhỏ xíu .

Dương Lỗi thầm nghĩ không tốt, súc sinh này không biết xảy ra cái gì, lại không hề sợ hãi đối với chính mình nữa, cũng không còn sợ chân khí Chân Long Quyết đã ngưng tụ mà thành Kim Long nữa .

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương há ngoác cái miệng to lớn một cái. Nó phun ra một đạo khí lạnh kết thành mũi tên về hướng tới Dương Lỗi. Đạo khí lạnh kết thành mũi tên này so với hai đạo khí lạnh trước đây thì có tốc độ còn nhanh hơn gấp đôi.

Hơn nữa càng nguy hiểm là, Dương Lỗi cảm giác được ở trong đạo khí lạnh kết thành mũi tên này ẩn chứa năng lượng cực kỳ khủng bố, so với đạo khí lạnh trước đây không chỉ lớn hơn gấp hàng chục lần, nhiệt độ cũng thấp hơn nhiều, tựa hồ đạt tới độ không tuyệt đối vậy .

Độ không tuyệt đối, đó là khủng bố, làm một người thế kỷ hai mươi mốt xuyên qua mà đến, đương nhiên hắn biết hết sức rõ ràng. Tại độ không tuyệt đối, tất cả mọi thứ đều sẽ bị đông lại, trong nháy mắt đông lại. Thậm chí ngay cả không khí đều không ngoại lệ.

- Đáng ghét .

Trong lòng Dương Lỗi thầm mắng, cũng không dám lấy cứng đối cứng nữa.

Nói giỡn, một kích này quá cường đại, tu vi của chính mình quá yếu, chân khí không đủ cường đại. Mà thân thể của mình mặc dù mạnh mẽ, nhưng phải đối mặt băng tiễn cơ hồ là độ không tuyệt đối này thì Dương Lỗi không có tuyệt đối nắm chắc. Hắn không dám mang tánh mạng của mình ra đùa giỡn. Cho nên, lui, chỉ có né tránh một kích mạnh mẽ này mới là chính đạo.

- Thuấn Tức Thiên Lý.

Dương Lỗi mở Thuấn Tức Thiên Lý ra, cả người biến mất trong nháy mắt khỏi địa phương lúc đầu, rồi xuất hiện ở trên một tảng đá cách đó hơn trăm thước .

Sau khi Dương Lỗi thi triển Thuấn Tức Thiên Lý thối lui thì một dàn băng tiễn (mũi tên băng) kia trong nháy mắt đã đánh tại chỗ trước đây Dương Lỗi đứng. Cả mặt đất trong nháy mắt đóng băng, ngay cả tất cả chung quanh đều đông lạnh, tại chỗ đó hình thành một tầng băng thật dầy .

Tiếp theo tiếng răng rắc răng rắc vang lên, mọi thứ khắp bốn phía bắt đầu vỡ vụn. Cây cối chung quanh trong nháy mắt hóa thành Hư Vô, còn mặt đất ở chỗ kia trong nháy mắt hình thành một cái hố thật lớn.

Nhiệt độ chung quanh trong nháy mắt giảm bớt, hạ thấp đến một mức cực điểm. Đến ngay cả Dương Lỗi lui về phía sau xa như vậy, mà cũng cảm giác được cơn ớn lạnh thấu xương.

£oVu G\yỀjX £P·I iŃj G\n gǯ§ ¦}Òj u

Năng lượng băng tiễn đã đều chôn vùi tất cả mọi thứ chung quanh bị đánh trúng. Có thể thấy được băng tiễn này dũng mãnh ra sao.

Từ thật xa nhìn tất cả điều này, mấy nàng Dương Nguyệt sắc mặt trắng bệch. Không nghĩ tới con yêu thú này có thể khủng bố như thế, mà ngay cả Dương Lỗi cũng thật không ngờ, băng tiễn của yêu thú này lại có uy lực lớn như vậy .

Thấy Dương Lỗi lại tránh thoát được một kích này, Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương kia tựa hồ cảm giác khó có thể tin nổi.

Gia hỏa này, Tiểu Trùng Tử giả mạo thần Long đại nhân lại tránh né được một kích mạnh nhất của mình, rất khó có thể tin nổi.

Những đối thủ gặp phải trước kia, mặc dù là cường đại hơn so với chính mình, nhưng dưới một kích băng tiễn này của chính mình thì đều bị đông lạnh thành Hư Vô, không có một ngoại lệ. Mà gia hỏa này lại tránh né được, thật khó có thể tin nổi.

Phát ra một kích này, Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương tựa hồ có vẻ mỏi mệt đi rất nhiều. Dương Lỗi biết, một kích này chỉ sợ tiêu hao không ít năng lượng của Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương .

Liền vào thời khắc này, Dương Lỗi nhanh chóng hành động.

Trong nháy mắt hắn đã nhảy lên trên lưng Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương. Hổ Phách Đao cũng đã thu lại, còn bản thân túm chặt lấy cái sừng độc nhất của nó. Tức thì một quyền đã hung hăng nện xuống.

Một quyền, một quyền, lại một quyền. Mỗi một nắm đấm đều ngưng tụ khí lực toàn thân của Dương Lỗi, quyền nào quyền nấy ngấm vào đến tận xương cốt .

- Ngao ô.. .

Chiếc sừng này tựa hồ là nhược điểm của nó. Nó không ngừng rung động, muốn hất Dương Lỗi xuống khỏi lưng, nhưng mà Dương Lỗi sẽ để cho nó như nguyện sao? Đương nhiên không có khả năng, Dương Lỗi lần này nhìn chằm chằm vào mắt nó, rồi nhằm thẳng vào con mắt thứ ba, cứ thế quyền nọ nối tiếp quyền kia lần thứ hai hung hăng đánh tiếp.

Trong thời gian ngắn ngủi mấy hô hấp, Dương Lỗi đúng là đã đánh ra ba trăm quyền, hơn nữa mỗi một quyền đều đánh vào con mắt thứ ba của Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương .

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương bị Dương Lỗi đánh một trận như vậy, nên bật kêu rên không ngớt. Cả thân thể trong nháy mắt nhỏ đi. Nó quỳ rạp trên mặt đất, cũng không nhúc nhích, tựa hồ đang cầu xin tha thứ .

Dương Lỗi kinh ngạc, con này, không phải là có âm mưu gì chứ?

Dương Lỗi nhìn một chút, phát hiện hai con mắt khác của nó ngập nước, tựa hồ như đang khóc. Mà con mắt thứ ba thì nhắm tịt lại, lúc này đã là sưng đỏ quá chừng .

Dương Lỗi thầm nghĩ, liệu mình có đúng là đã xuống tay hơi nặng một chút không ? Nhưng mà lại nghĩ, con nầy vừa rồi có phóng ra một trận băng tiễn, thiếu chút nữa làm đông lạnh chính mình, nên trong bụng cũng không có sự thương hại .

Mà Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương lúc này trong lòng đau xót không ngớt. Tại sao chính mình lại không may như vậy, bị người ta nhốt ở chỗ này không nói, vẫn còn để cho người ta đánh đến nỗi sẽ phải chết, con mắt bị nện sắp vỡ.

Mặc dù chính mình không sử dụng đến con mắt thứ ba, nhưng cũng không phải là để cho người ta đánh như vậy a. Bị đánh hỏng mắt như thế, thực lực của bản thân mình chính là sẽ phải giảm xuống mấy cấp bậc.

Dương Lỗi còn muốn đánh nữa, lại nghe thấy Liên Nhã Như bảo:

- Đừng đánh, nó đã thần phục ngươi .

- Hả. .. Phải không? Ngươi chắc chắn chứ?

Dương Lỗi quả là thật không ngờ, chính mình thật đúng là có thể hàng phục nó. Chính mình chỉ sợ là chó ngáp phải ruồi, thực lực của con này khẳng định không phải kém cỏi như thế. Hơn nữa tuyệt kỹ đóng băng vạn dặm của con này đều vẫn còn chưa hề thi triển ra, liền bị chính mình thu thập thành dạng này.

- Đương nhiên, bình thường thì ma thú biểu hiện ra tình huống như vậy đều là dáng điều đã chịu khuất phục. Cho nên ta nghĩ, yêu thú này cũng có thể là bị ngươi đánh cho hàng phục.

Liên Nhã Như cười nói.

- Rất không kìm nổi ý muốn đánh tiếp. Gia hỏa này, ta vẫn còn chưa thấy đã tay, thì gia hỏa này cũng đã cầu xin tha thứ. Thế này thật đúng là làm cho người ta buồn bực.

Dương Lỗi nhớ lại, chính mình nếu như là bị đông lạnh, vậy sẽ có hình dáng thê thảm như thế nào, nên mở miệng than thở .

- Ngươi đừng có mà thân ở trong phúc lại không biết hưởng phúc.

Liên Nhã Như liếc xéo hắn một cái mà nói

- Ngươi không phải nói, đây là yêu thú, hơn nữa là một con yêu thú còn nhỏ sao? Một khi nó đã trưởng thành, năng lực của nó có thể so với Đại La Kim Tiên? Ngươi vẫn còn chưa chịu thỏa mãn ? Nói cách khác,

ngươi không mất gì mà thu được một con thú cưng lợi hại như vậy, mà ngươi vẫn còn không biết tự thỏa mãn ?

Dương Lỗi lắc đầu đáp:

- Lời này. .. mặc dù là nói như vậy. Nhưng vấn đề là, con này bây giờ vẫn còn là nhỏ, đợi tới lúc trưởng thành, thậm chí là thời kì thành thục thì còn không biết phải mất bao nhiêu thời gian ? Là một ngàn năm? Hay một vạn năm? Thậm chí là trăm vạn năm? Đây đều là có khả năng, nếu như mà thời gian dài như vậy, thực lực của ta so với con này đã có thể lợi hại hơn nhiều lắm. Cho nên, con nầy mặc dù tiềm lực không nhỏ, nhưng đối với ta mà nói, không có ý nghĩa gì quá lớn .

Liên Nhã Như nghe vậy mà tái mặt. Gia hỏa này, thật sự là, thật sự là không biết nói như thế nào với hắn .

- Vậy. .. vậy. .. Dương đại ca, con này có thể tặng cho ta hay không a?

Tiêu Tiêu tha thiết mong chờ nhìn Dương Lỗi mà hỏi.

- Tiêu Tiêu, thuộc tính của ngươi không phải Thủy thuộc tính, mà gia hỏa này là Thủy thuộc tính, ta nghĩ đưa cho Nhị tỷ thì tốt hơn .

Dương Lỗi suy nghĩ một chút, mặc dù bản thân mình không cần gia hỏa này, nhưng nếu như có thể trở thành ma sủng của Dương Nguyệt, vậy nó sẽ mang đến không ít ích lợi cho Nhị tỷ Dương Nguyệt .

- A.. .

Tiêu Tiêu bĩu môi, có hơi buồn bã không vui.

Thấy tình huống này, Dương Nguyệt vội vàng lắc đầu bảo:

- Thôi đi, ta không cần, có lẽ cứ đưa cho Tiêu Tiêu muội muội .

- Không được, cám ơn dương Nguyệt tỷ tỷ. Đại cẩu cẩu này mặc dù cũng dễ coi, thật đáng yêu, chính là nói với thuộc tính của Tiêu Tiêu lại không giống nhau. Cứ để cho Nguyệt tỷ tỷ giữ, có điều sau này Nguyệt tỷ tỷ nhất định phải để cho nó và Tiêu Tiêu chơi đùa a.

Tiêu Tiêu lắc đầu. Mặc dù trong lòng rất thích con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú này, nhưng nàng vẫn cự tuyệt đề nghị của Dương Nguyệt .

Lúc này Dương Lỗi cũng cười, nói với Tiêu Tiêu:

- Tiêu Tiêu, ngươi đừng có vội. Chờ sau này, ta nhất định sẽ giúp ngươi tìm một con yêu thú thích hợp càng lợi hại hơn để làm ma sủng của ngươi.

- Thật sự? Vậy Dương Lỗi ca ca, ta chính là nhớ kĩ lắm, ca ca không được đổi ý a.

Tiêu Tiêu nghe vậy, ánh mắt liền sáng ngời trong nháy mắt .

Dương Lỗi gật đầu:

- Đương nhiên, Dương Lỗi ca ca của ngươi từ lúc nào đã lừa gạt ngươi .

- Ừ, thật tốt quá. Ta đã biết rõ Dương Lỗi ca ca là tốt nhất .

Tiêu Tiêu hoan hỉ kêu lên.

£oUu G\yỀjX £PoI b↓ bŁ§ b\Ł ΛÊHu ros

Dương Lỗi trái lại thở phào một cái, chỉ cần tiểu nha đầu này, không luôn mồm dính hai chữ phu quân trên khóe miệng là tốt. Dù sao bây giờ nàng còn quá nhỏ, nếu mà để cho người khác nghe được, chính mình khẳng định sẽ bị chê cười, sẽ bị khinh thường.

- Thằng khốn nhà ngươi này, lại đây cho ta.

Dương Lỗi đạp Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương một cước.

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú kia lúc này đã hoàn toàn không còn uy phong như trước đây, bị Dương Lỗi đạp một cước lại không có dấu hiệu tức giận chút nào, mà là hộc tốc đứng lên, đi theo phía sau Dương Lỗi. Con mắt thứ ba trên đầu vẫn gắt gao nhắm tịt, sưng đỏ giống như cái bướu thịt, xem ra làm cho người ta bật cười.

- Nhị tỷ, tỷ nhìn con ma thú này cho tỷ thế nào?

Dương Lỗi nhìn Dương Nguyệt mà hỏi.

- Ta... thấy được rồi.

Dương Nguyệt nhìn qua một chút con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú này, gật đầu đáp .

- Tốt lắm, ta khiến cho con khốn này ký kết khế ước với tỉ.

Dương Lỗi xoay người lại nói

- Đồ chó chết, thật sự là có lợi cho ngươi. Để ngươi ký kết khế ước với một đại mỹ nữ. Trở thành ma sủng của mỹ nữ, đó là phúc khí ngươi tu mấy đời mới có.

Liên Nhã Như và Dương Nguyệt vừa nghe, không khỏi mỉm cười.

- Ô ô.. .

Điều khiến cho Dương Lỗi không nghĩ tới chính là, con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú này sau khi nhìn qua Dương Nguyệt một chút lại là lắc đầu. Nó co lại ở sau lưng Dương Lỗi, làm thế nào cũng không chịu tiến lên.

Dương Lỗi nổi giận, gia hỏa này lại không biết phân biệt, còn không chịu ký kết thoả thuận với Nhị tỷ Dương Nguyệt của mình. Hắn liền hung hăng đá một cước vào trên người nó.

Lúc này thân hình Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú đã sớm nhỏ đi, so với một con chó săn không sai biệt lắm. Xem ra trừ việc có thêm một cái sừng và một con mắt, thì hình dáng của nó cũng không khác gì với những con chó ngao lông trắng, lại cũng giống như là sư tử bình thường. Bộ dạng quả thực làm cho các yếu nhân thích.

- Ô ô.. .

Bị Dương Lỗi đạp một cước, Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú này cũng vẫn không chịu đi, dù thế nào thì sống chết chính là không chịu đến trước mặt Dương Nguyệt, chớ nói chi là ký kết khế ước với nàng .

- Hỗn đản, ngươi là tiểu súc sinh, có đúng là không muốn sống nữa chăng?

Dương Lỗi cả giận nói.

Ai biết gia hỏa này mặc kệ cho Dương Lỗi đá đấm mà cũng không tiến lên.

Dương Nguyệt nhìn không đành lòng mà nói:

- Coi như hết, nếu nó không chịu ký kết khế ước với ta thì coi như xong.

Dương Lỗi thấy thế đúng là bất đắc dĩ, suy nghĩ một chút xem tại sao gia hỏa này lại không muốn ký kết khế ước cùng Nhị tỷ Dương Nguyệt của mình đây? Tiếp theo Dương Lỗi tự cốc một cái. Chính mình không phải có khả năng trao đổi cùng nó sao, chỉ cần vận dụng Thông Linh Thuật thì không phải là hay sao, chính mình thật sự là ngốc tới cực điểm .

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi không thể chờ đợi được liền thi triển Thông Linh Thuật, sau đó tiến hành bắt chuyện cùng Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú này. Để xem một chút rốt cuộc tại sao gia hỏa này lại không chịu ký kết khế ước cùng Nhị tỷ Dương Nguyệt của mình .

- Ô ô... Tinh Tinh thật đáng thương, bị đánh đến sẽ phải chết, lại bị buộc đi ký kết khế ước với nữ nhân kia, làm nô lệ của nàng .

- Thằng khốn, ngươi có nghe hiểu lời của ta sao?

Thông Linh Thuật vừa mới mở ra, Dương Lỗi liền cảm giác chính mình có khả năng nghe hiểu Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú đã nói gì .

- Ô ô… Ngươi… Ngươi.. .

- Nghe hiểu được là như vậy, vậy là tốt rồi.

Dương Lỗi nhìn gia hỏa này, rồi hỏi

- Ta đã nói với ngươi, tại sao ngươi lại không muốn ký kết khế ước với Nhị tỷ của ta? Để cho ngươi kí kết cùng Nhị tỷ của ta là phúc khí của ngươi. Nhưng ngươi lại lựa lựa chọn chọn, vẫn còn không vui, có tin ta sẽ thiến ngươi hay không ?

- Ô ô, thiến?

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú kêu lên

- Người ta là nữ, hừ, ngươi đánh người ta đau đến chết, làm mắt người ta hiện tại đều không thấy rõ lắm, nhất định rất xấu.

- Ách.. .

Dương Lỗi im lặng, không nghĩ tới con yêu thú này lại là con cái, như vậy là thật không ngờ

- Con cái cũng có thể thiến.

- Ô ô… Ô ô… Tinh Tinh thật đáng thương a.

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú kia khóc lên.

Dương Lỗi im lặng, thở phào một hơi rồi hỏi:

- Được rồi, ngươi thử lại nói rõ ràng, nếu như ngươi nói cho rõ ràng đầu đuôi, thì ta cũng không bức ngươi ký kết khế ước cùng Nhị tỷ Dương Nguyệt của ta.

Dương Lỗi nhìn con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú này mà thật sự là bất đắc dĩ. Gia hỏa này cũng là yêu thú, hơn nữa lại là một con yêu thú cường đại. Vậy mà lại có tính cách này, chỉ hơi động một cái liền khóc, thật sự là dọa người.

- Tinh Tinh chính là không muốn cùng ký kết khế ước cùng nàng ta nữa. Bởi vì. .. Trên người nàng có khí tức mà Tinh Tinh chán ghét .

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú kia nói .

- Hả.. .

Dương Lỗi ngẩn người hỏi tiếp

- Khí tức chán ghét nào?

- Chính là khí tức của một nữ nhân đã bắt Tinh Tinh đến nơi này, trên người nàng ta có thứ mà Tinh Tinh ghét nhất .

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú thút thít .

- Khí tức nữ nhân đã bắt tới kia ?

Dương Lỗi sửng sốt, nhưng lập tức cũng nghĩ tới, nơi này là động phủ của Bích Yên Thủy, mà con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú này là bị bắt đến nơi đây. Như vậy nữ nhân kia mà nó nói, tám chín phần mười chính là Bích Yên Thủy.

Mà Dương Nguyệt hiện nay là thu được truyền thừa của Bích Yên Thủy, tu luyện công pháp của Bích Yên Thủy, nên đương nhiên có được khí tức của bà ta. Như vậy, Dương Lỗi cũng theo đó suy nghĩ cẩn thận, tại sao Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú này lại không muốn .

Cho dù là ai nếu mà bị bắt đến một chỗ như vậy, nhốt suốt mấy trăm năm thì đều sẽ cảm thấy phẫn nộ. Hơn nữa Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú vẫn đang thời kì còn nhỏ, linh trí của nó căn bản so với một đứa bé là không sai biệt lắm.

Bình thường mà nói, trẻ nhỏ kỳ thật là rất hay ghi hận, cho nên đối với Bích Yên Thủy là nó căm giận không thôi. Hiện nay Dương Nguyệt có khí tức của bà ta, cho nên liền cũng khiến cho con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này ghi hận .

- Nhị tỷ của ta cũng không phải nữ nhân kia đã bắt ngươi đến nơi này. Vì thế, ngươi không nên có thành kiến đối với ta Nhị tỷ của ta. Nếu như ngươi nguyện ý trở thành khế ước ma sủng Nhị tỷ của ta, ta có thể làm cho ngươi không ngừng trưởng thành, để ngươi sớm ngày trở thành cường giả chân chính, trở thành tiên thú.

Dương Lỗi nói.

- Không cần, dù sao Tinh Tinh cũng không ký kết khế ước với nàng ta. Trên người nàng có khí tức của người kia, đáng ghét đến chết.

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương ra sức lắc đầu quầy quậy .

- Hừ, ngươi… Dù sao ngươi phải thành ma sủng Nhị tỷ cho ta .

- Không, dù gì cũng không. Ngươi lại uy hiếp Tinh Tinh, Tinh Tinh liền đồng quy vu tận với ngươi .

£o£u G\ʏÈjX £P©I b↓ bŁ§ b\Ł ΛÊHu r©s

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương tựa hồ phẫn nộ, tứ chi không ngừng cào cào mặt đất mà rống lên một tiếng .

Đồng quy vu tận, Dương Lỗi đúng là khiến cho gia hỏa này bị dọa đến hoảng sợ. Ai biết gia hỏa này có phải thật sự có được năng lực như thế hay không. Dương Lỗi thật đúng là không dám bức bách khẩn cấp, hắn bất đắc dĩ hỏi:

- Vậy ngươi muốn thế nào? Dù sao ngươi nhất định phải thành ma sủng cho chúng ta .

- Người ta… Người ta… Trừ phi, trừ phi ký kết khế ước với ngươi vẫn còn chấp nhận được. Đồng ý ngươi làm chủ, Tinh Tinh nguyện ý. Bởi vì là ngươi đánh thắng Tinh Tinh, những người khác thì không được, Tinh Tinh sẽ không làm trái với nguyên tắc của mình.

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương suy nghĩ một chút rồi nói.

Chỉ đồng ý ký kết khế ước với chính mình ? Như vậy là khiến cho Dương Lỗi bất ngờ, tiếp theo hắn cười nói:

- Ký kết khế ước với ta? Hay là ký kết khế ước với Nhị tỷ Dương Nguyệt của ta, cái này thì có cái gì khác nhau sao?

- Bởi vì, trong cơ thể ngươi có Chân Long Huyết Mạch, nếu như ký kết khế ước với ngươi thì sẽ có trợ giúp rất lớn đối với sự trưởng thành của Tinh Tinh. Hơn nữa ngươi vẫn còn đánh bại Tinh Tinh. Nhưng nếu như ký kết khế ước với nữ nhân kia, sẽ không có trợ giúp đối với sự trưởng thành của Tinh Tinh. Hơn nữa… Hơn nữa trên người nàng ta còn có khí tức nữ nhân xấu xa kia.

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương suy nghĩ một chút rồi ngẩng đầu lên mà nói.

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này không muốn ký kết khế ước với Dương Nguyệt, Dương Lỗi cũng đành bất đắc dĩ, hắn suy nghĩ một chút rồi hỏi:

- Ngươi là muốn Chân Long Huyết Mạch?

- Vâng, nếu như… Nếu như ngươi nguyện ý cho Tinh Tinh một giọt tinh huyết như đã nói, Tinh Tinh có khả năng suy nghĩ ký kết Bình Đẳng Khế Ước với nữ nhân kia.Người ta nói về Bình Đẳng Khế Ước, còn nếu như nói về ngươi, người ta nguyện ý chấp nhận ngươi làm chủ.

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương suy nghĩ một chút rồi nói.

Nguyện ý nhận thức chính mình làm chủ, nhưng chỉ đồng ý trở thành bằng hữu với Dương Nguyệt, ký kết Bình Đẳng Khế Ước. Như vậy là khiến cho Dương Lỗi buồn bực, chính mình thật tốt như vậy sao? Cái này phỏng đoán nguyên nhân bởi vì là chính mình có Chân Long Huyết Mạch .

Lúc trước không chịu đồng ý. Nhưng nếu như chính mình cho nó một giọt máu huyết thì lại đồng ý. Chẳng lẽ máu huyết của chính mình thật sự cường đại như vậy? Vậy chính mình chẳng phải là thành Đường Tăng ? Nghĩ tới đây, Dương Lỗi không khỏi tức cười.

Sau khi Dương Lỗi nghe nói như thế, ngược lại bảo Dương Nguyệt:

- Nhị tỷ, ngươi có nguyện ý ký kết Bình Đẳng Khế Ước với Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này hay không ? Vừa rồi ta và nó trao đổi một phen, nó nguyện ý ký kết Bình Đẳng Khế Ước với tỉ.

Đối với Dương Lỗi mà nói, ký kết khế ước với một con yêu thú, đối với thực lực của mình sẽ có tác dụng gia tăng không lớn.

Hơn nữa Dương Lỗi muốn chính là, Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương này sau khi trưởng thành sẽ cực kỳ lợi hại, sự trợ giúp đối với Dương Nguyệt là rất lớn, có khả năng phát huy tác dụng bảo vệ nàng, mà chính mình là hoàn toàn không cần có mặt.

Huống hồ chính mình đã có Bạch Tố Trinh còn có Phần Hỏa và Tiểu Lang, nên không cần phải kí nữa. Mặc dù bọn chúng so với Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Vương thì có yếu hơn, nhưng Dương Lỗi lại tin tưởng, Bạch Tố Trinh Phần Hỏa cùng với Tiểu Lang sau này nhất định có khả năng trưởng thành hơn nữa.

Hiện nay ma sủng của mình có Bạch Tố Trinh Phần Hỏa và Tiểu Lang, trong đó Tiểu Lang là nhỏ yếu nhất. Hơn nữa từ lúc cho nó một quả thần thú Ma Hạch, thì nó đã ngủ say lâu rồi, không biết đến lúc nào mới có thể tỉnh lại. Hơn nữa sau khi tỉnh lại, không biết có thể trở thành thần thú hay không .

- Dương Lỗi ca ca, ngươi có khả năng trao đổi với nó?

Dương Nguyệt vẫn còn không nói gì, Tiêu Tiêu liền giật mình la lên.

Dương Lỗi cười cười, gật đầu nói:

- Ừ, đây là thật sự, một loại năng lực đặc thù mà thôi.

- Thật sự, vậy Dương Lỗi ca ca, ngươi có thể dạy ta hay không a?

Vừa nghe đến Dương Lỗi nói là sự thật, Tiêu Tiêu hưng phấn không thôi. Trong lòng suy tính nếu như chính mình nếu có thể tiến hành trao đổi với động vật ma thú như vậy, thì đó thật là chuyện hài lòng cỡ nào. Hơn nữa sau này chính mình liền có thể bảo đám ma thú làm việc ình, đi chọc ghẹo người ta liền càng thêm dễ dàng .

Nếu như Dương Lỗi mà biết trong lòng Tiêu Tiêu lại có ý nghĩ như vậy, không biết là sẽ có vẻ mặt như thế nào .

- Không được, Tiêu Tiêu, đây là một loại năng lực đặc thù của ta, ta không có cách nào dạy cho ngươi.

Dương Lỗi lắc đầu, chính mình tu luyện Vạn Vật Thông Linh Thuật, đâu phải là người bình thường có khả năng học xong, quá khó khăn. Chính mình vẫn phải dựa vào Hệ Thống mới học nổi, nếu như là cho những người khác thì căn bản là không có khả năng.

Nhưng mà nếu như thực lực của chính mình cường đại, có lẽ có khả năng cải biến loại kỹ năng này một phen. Nhưng hiện tại mà nói, chính mình là không có năng lực đó.

- A… Không được a.

Nghe được những lời Dương Lỗi đã nói, Tiêu Tiêu vô cùng thất vọng

- Dương Lỗi ca ca, thật sự không được sao? Ngươi cũng không nên gạt ta a?

- Thật sự.

Dương Lỗi dở khóc dở cười, nha đầu kia, làm thế nào mà cảm thấy hứng thú đối với loại chuyện này như vậy .

- A... vậy. .. vậy Dương Lỗi ca ca, sau này ngươi phải giúp ta làm phiên dịch. Đúng rồi, ta muốn nói chuyện cùng Tiểu Tuyết, ngươi phải nói cho ta nó nói cái gì.

Tiểu Tuyết là một con Tuyết Điêu mà Tiêu Tiêu nuôi dưỡng, đó là một con Thánh Thú, tu vi không được tốt lắm, nhưng thật là được Tiêu Tiêu yêu thích.

- Hảo.

Dương Lỗi cũng không dám không đồng ý. Nếu như chính mình lại tiếp tục cự tuyệt, còn không biết Tiêu Tiêu sẽ làm như thế nào.

Tiếp theo Dương Lỗi nhìn Dương Nguyệt mà hỏi:

- Thế nào, Nhị tỷ ngươi nguyện ý sao?

Dương Nguyệt gật đầu đáp:

- Tốt, tốt.

Kỳ thật Dương Nguyệt vẫn rất thích con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú này, nhất là hiện tại khi mà con Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú đã biến về hình dáng một con sư tử nhỏ, càng là làm cho nàng thích. Vừa rồi chính mình bị cự tuyệt, trong lòng vẫn cực kì thất vọng. Hiện tại nghe được tin tức kia, tâm tình liền vô cùng vui mừng cao hứng, nào có chuyện sẽ cự tuyệt.

Dương Lỗi thấy Dương Nguyệt gật đầu, liền nói với Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú:

- Hảo, Nhị tỷ của ta đồng ý rồi, các ngươi hiện tại liền ký kết khế ước đi.

Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú kia nói:

- Không được, ngươi trước hết cho ta một giọt Chân Long Chi Huyết.

- Ngươi... Ta cũng sẽ không từ chối cho ngươi, chờ sau khi ngươi ký kết khế ước cùng Nhị tỷ của ta thì ta liền cho ngươi. Đến lúc đó các ngươi đã ký kết khế ước, liền có khả năng trao đổi với nhau. Nếu như ta không muốn, ngươi chỉ việc nói chuyện này cho Nhị tỷ của ta biết là được, chẳng lẽ còn sợ ta đổi ý?

Dương Lỗi im lặng, gia hỏa này lại còn nói điều kiện.

£o¢u G\ʏỀjX £P¨I dæjX G\æ_ ?Ŀj ?Î ?_Ňju

Nó suy nghĩ một chút, cuối cùng gật đầu đáp:

- Vậy được rồi, ta đồng ý ngươi. Nhưng mà không cho ngươi đổi ý, nếu không Tinh Tinh sẽ tức giận.

Nghe nói như thế, Dương Lỗi không khỏi vui vẻ, gia hỏa này thật đúng là làm cho người ta thích.

Tiếp theo chỉ thấy đến nó đi tới trước mặt Dương Nguyệt, Dương Lỗi nhìn Dương Nguyệt mà gật đầu với nàng. Dương Nguyệt liền vươn ngón tay của mình ra, dùng châm đâm một cái để nhỏ ra một giọt máu tươi vào chỗ mi tâm của Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú. Tiếp theo từ trên trán nó xuất hiện một vệt sáng trắng, tiếp theo vệt sáng trắng này nhập vào mi tâm của Dương Nguyệt .

Khế ước thành.

Một lát sau nhi, Dương Nguyệt mở mắt, nhìn Dương Lỗi mà nói:

- Đệ đệ, Tinh Tinh nói, thứ mà ngươi đồng ý cho nó thì nó muốn ngươi lập tức đưa ra .

Dương Lỗi thấy thế im lặng, rồi vẫn bức ra một giọt máu huyết. Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú kia thấy, trong nháy mắt đi tới trước mặt Dương Lỗi, hút một giọt máu huyết này của Dương Lỗi vào trong miệng, tiếp theo cả thân hình tản mát ra một cỗ hào quang nhàn nhạt.

Sau khi hào quang xuất hiện, Dương Lỗi cảm giác chính mình tựa hồ thành lập nổi lên một loại liên lạc không sao diễn tả nổi với gia hỏa này .

- Tinh Tinh?

- Hì hì, thật là thoải mái, ngươi có thể cho Tinh Tinh thêm một giọt Chân Long Chi Huyết nữa hay không?

Âm thanh của Tinh Tinh âm thanh vang lên trong đầu Dương Lỗi .

- Còn muốn nữa à ? Ngươi nằm mơ đi.

Dương Lỗi cả giận nói.

- Không cho thì cũng thôi không cấp nữa, hà cớ gì phải tức giận .

Dương Lỗi đảo cặp mắt trắng dã, không hề để ý tới gia hỏa này nữa.

Hiện tại yêu thú Tinh Tinh này đã được thu phục, như vậy hiện tại đến lúc bắt tay vào đào lấy những khối Thủy Linh Tinh này. Mỏ mạch khoáng Thủy Linh Tinh này cực kỳ phong phú, Dương Lỗi đã xem xét qua một phen.

Muốn đào ngàn vạn, thậm chí trên ức miếng đều cũng có có thể. Có thể nói, đây là một đống gia tài thật lớn. Có được đống Thủy Linh Tinh này, như vậy sau này cũng không cần rầu rĩ về chuyện Linh Thạch .

Dương Lỗi một mình đi đào lấy Thủy Linh Tinh, mà ba nàng kia thì cũng là đứng trên lưng Tam Nhãn Thủy Tinh Độc Giác Thú Tinh Tinh mà đùa bất kể trời đất. Lúc này Tinh Tinh xem ra liền không có gì khác một chú sư tử con, chỉ có một sừng kia nhô ra, còn con mắt thứ ba kia đã được dấu đi.

Trừ phi là ai có được Giám Định Thuật giống như Dương Lỗi, nếu không căn bản là rất khó nhìn ra được đây lại là một con yêu thú.

- Nhã Như tỉ, không phải tỉ muốn Thủy Linh Tinh sao? Vậy chính mình nhanh nhanh đến đào a?

Dương Lỗi bảo .

- Ngươi cho ta là được. Người ta chính là mỹ nữ, ngươi nhẫn tâm khiến cho ta đi đào quặng?

Liên Nhã Như đáp .

Dương Lỗi nghe vậy lập tức im lặng, nhưng cũng không lại nhắc nàng đi đào quặng nữa. Bất đắc dĩ, Dương Lỗi triệu hồi Bạch Tố Trinh ra để cùng đi đào quặng với mình .

Tốc độ đào quặng đâu phải là nhanh chóng, mặc dù Thủy Linh Tinh nơi này có mật độ rất lớn, nhưng bắt đầu đào cũng không phải một chuyện dễ dàng. Một ngày, cũng có thể đào ra mấy vạn miếng mà thôi.

Một giờ sau, ba nàng cũng đào quặng cùng Dương Lỗi, đương nhiên cũng nhanh chóng kết thành bằng hữu với Bạch Tố Trinh.

Đương nhiên, Dương Nguyệt cũng đề nghị tìm người tới nơi này đào quặng, nhưng mà bị Dương Lỗi cự tuyệt. Nơi này là một bí mật cực lớn, nếu để tiết lộ ra ngoài, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi. Nhưng mà Dương Lỗi cũng là gọi các nàng trong thế giới Mộng Huyễn ,để cho bọn họ hỗ trợ.

Hơn mười ngày sau, sau khi ước chừng đã đào hơn một ngàn vạn miếng Thủy Linh Tinh, Dương Lỗi liền ngừng lại. Đào nhiều như vậy cũng đủ để sử dụng. Nếu như sử dụng hết, sau này cũng có thể trở lại đào. Dù sao chính mình còn phải đi đại lục Vô Cực, không có khả năng một mực sống ở chỗ này mà đào quặng.

.. .

- Cái gì? Ngươi nói, ngươi muốn đi đại lục Vô Cực?

.QÆM; L;mv i H'v H¨K FBM? ?½BX

@ E?¬M; b B- M?'i ç`M? T?ªB çB- F€ i?"iX XX E€ i?"i L?` id- i +kM; F?¬M; T?ªB
ç¢B HK+ o¬ *U+ ibK Kšm i?•M +O i X

.QÆM; G¶B M¦B X

@ *€B ;b\ æ ç - M;QÆB M¦B- M;QÆB F?¬M; H¨ ç ç `m°i i?`i +O i \

.QÆM; L;mv i M;?2 çQÊ+ iBM iS+ FB K¨ F?¬M; F?ÄB M;•v /¢B- M?QM; i`QM; HÁM

@ VX

@ h?"i bU b Q- i?"i H¨ i®i [m€X

@ hd M¦B +€B ;b\

@ E?¬M; +¦ E?¬M; +¦ ;bX

.QÆM; L;mv i p°B M¦B

@ æ ç - i M;?2 M¦B- ?B M M v çQÌM; çB i?¬M; b M; ç¢B HK+ o¬ *U+- M?'i ç`M? T
>ªBX o¬ h"M *?B >ªB FB M;mv +Æ i`MM; i`MM;- +Ym iY M?'i b M?- [m€ M;mv ?B K
` bU pB +X h M¦B H¨- p¢M M?'i M m K¨ M;QÆB +¦ +?mv M ;b tªv ` - i?b b) F?B M
Km°B Km°B #¼M ?¼ #B i H¨K b Q #•v ;BÌ\

.QÆM; G¶B +kM; H¨ +QÌB,

@ E?¬M; +¦ pB + ;b- id T?ªB iBM iQÎM; i - +QM çQÌM; çB i?¬M; [m o¬ h"M *?B >ª
#"+ h?¬M; >mv M i?b M;mv ?B K b) M?Ä çB `'i M?B mX L;Q¨B ` +ªM? ;BÈB +O i
M?QM; i?U+ HU+ +?•M +?QM? +kM; H¨ ç¢i iÈB +ªM? ;BÈB L;k E?Q h`B m L;mv M
hBM? hBM? ç m #`i ç€M? #¢B X*?Q M M L?` id- id ?Q¨M iQ¨M F?¬M; +–M HQ H„M
K¨ ;†T T?ªB M;mv ?B K ;b F?¬M; ;BªB [mv i çQÊ+- i +ÁM +¦ i? iB M p¨Q i`QM; i?

@ h h #B i -i F?¬M; M¦B çQÊ+ M;QÆBX L?QM; K¨ M;QÆB M?'i ç`M? T?ªB +˜M i
T?ªB M;mv ?B K HB M i`Î p i`QM; i? ;BÈB J°M; >mv MX

.QÆM; L;mv i M¦BX

@ u M i•K- i #B i X

.QÆM; G¶B M¦BX

@ S?m [m•M- +?¨M; T?ªB +˜M i?"M- M M iB M p¨Q i`QM; i? ;BÈB J°M; >mv M i?2C

>Q¨M; .mM; ç€TX

@ *€+ M;QÆB im Hmv M i?"i i®i- i i`Î p b) FB K i` im pB +€+ M;QÆBX L m im p
i`WM; T?¢i +€+ M;QÆB X

.QÆM; G¶B M?bM +€+ M¨M; >Q¨M; .mM; K¨ M¦B X

@ *?9M; i M?'i ç`M? im Hmv M i?"i i®iX

hm pB v m M?'i +?QM? H¨ JK+ LB K hW- M¨M; +¦ iQ +?'i FûK +ÄB M?'iX L?QM; K'
G¶B bQM; im- i? +?'i +kM; F?¬M; M;WM; T?€i bBM? #B M ?¦ X aQ pÈB M;QÌB #b
T?ªB M? M? ?ÆM M?B m H„K X

XX X

a m F?B `ÌB F?ÄB i? ;BÈB J°M; >mv M- .QÆM; G¶B çQ+? i?U+ #QÈ+ H M +QM çC

.QÆM; G¶B F?¬M; Km®M +?"K i` K'i M?B m i?ÌB ;BÌ- +?Q M M bY /KM; h?B M Gw

S?M i`B M M¨v H¨ .QÆM; G¶B +? Hmv M ;–M ç•vX >B M M v .QÆM; G¶B ç½ i`Î i?
+?Q M M +? Hmv M h?B M Gw h?–M >¨M? S?M i` M +Æ #ªM F?¬M; +¦ F?¦ F?,M ;b
h?•M S?M +kM; çQÊ+ M•M; + Q- `'i M?B m T?M i`B M +¦ iQM? +¬M; FQ+? +kM; H¨

S?M i`B M +¬M; FQ+? HÊB ?¢B M?'i- H¨ +€B K¨ .QÆM; G¶B HÊB /KM; [mB Hm"i #
+? i¢Q ` o¢M Gw ",M; S?QM; T?M i`B MX

S?M i`B M M¨v H¨ HQ¢B T?M i`B M +¦ mv HU+ HÈM M?'i K¨ .QÆM; G¶B +? i¢Q `
T?ªB +QÌM; ;Bª +ªM? ;BÈB h¢Q >¦ - i?b +kM; +¦ i? HÊB /KM; o¢M Gw ",M; S?QM; T?

eR3X *?QÆM; e39, h B >¼ J°i L,K h`QÈ+X URV

*¦ çB m t€+ tm'i +? Hmv M i?¨M? +¬M; +kM; H¨ +U+ i?'T- i?'T ç M ç€M; i?QÆM;X
KQÆB +€B T?M i`B M KÈB i?¨M? +¬M; K°i +€BX

o M p M +? Hmv M çQÊ+ ? B +€B i?b h K L?½M h?Ov hBM? æ°+ :B€+ h?9 oQÆM;
i? ;„M; ;QÊM; ?ÆM çQÊ+X L¦ b®M; +? i F?¬M; +?`m ç²M; w- .QÆM; G¶B +kM; ç¨

.M b Q +? Hmv M T?M i`B M M¨v +–M T?ªB +¦ S?€T h„+ *?B GU+ #,M; i?m°+ iQM? +
+?`m i?b +?QM? KbM? +kM; F?¬M; +¦ +€+? M¨QX

.QÆM; G¶B F?¬M; +¦ +€+? M¨Q #S+ #€+? M¦- #ÎB pb ç®B pÈB M¦ +?9M; M[ç m p¬
M¦ i?b .QÆM; G¶B #B i +?QM? KbM? F?ŠM; ç`M? b) T?ªB ?SM; +?`m +?9M; M[[m

a m KQÌB M;¨v- .QÆM; G¶B çB iÈB # M #Ì ç¢B HK+ aMM; oä- +kM; F?¬M; +¦ +?¶
+MM; ç¢B HK+ aMM; oä- # M #Ì o¬ h"M *?B >ªBX

LÆB M¨v t2K ` T?QM; +ªM? ç T ?ÆM- K†i i`ÌB +?"K `½B /B +?mv M- ;B¦ M? 'K €T
F?ÆB p¬ i"M FB [mª H¨ K M;QÌB M?Q p"v- imv i ç T M?Q i? X

æB m M¨v H¨K +?Q .QÆM; G¶B M?È iÈB > @Q B Î i` M ç` +–mX

LÆB M¨v +¦ F?ª M,M; +kM; +QB H¨ K°i #Ì #B M i?€M? ç` +?Q M?[M; B ?Qm M?¨M

L?QM; K¨ çB m H¨K +?Q M;QÌB i F€ [m€B +?QM? H¨- MÆB M¨v M;QÌB +kM; F?¬M
T?ªB T?²M ?Q M?Q p"v- p M p M H¨ K°i H¨M; +?¨B M?Q M?Ä K¨ i?¬BX

.QÆM; G¶B +¦ ?ÆB M?,M K†i H¢BX .QÆM; G¶B +?QM? H¨ ç½ t2K ç¢B HK+ /` +?Q

h`QM; ç¢B HK+ /` +?Q +¦ ;?B +?ûTX " M `b o¬ h"M *?B >ªB M¨v +¦ K°i i?¨M? i?` #Ì
H¨ K°i ç¢B i?¨M? i?` +O >ªB GB m Zm®+X >ÆM M[Î +?¶ M¨v +ÁM +¦ K°i ç¢B K¬M

>ªB h`B m h¬M; fK†+ /M F?¬M; T?ªB K°i i`QM; #ªv ç¢B hB M h¬M;- M?QM; H¨ i?U
pÈB #ªv ç¢B hB M h¬M; i?b +kM; F?¬M; FûK # Q M?B m- M?QM; ?B M i¢B +kM; H

*?Q M M çB m F?B M +?Q .QÆM; G¶B +U+ Fb M;Ð M;¨M;- +?ŠM; H) +?QM? ç½ çB i
H9+ HÊB /KM; h?B M Gw h?–M >¨M? S?M ç i`mv M i®M; i?b ç½ tm'i ?B M bU +® b

L m M¦B M?Q p"v- +?ŠM; T?ªB H¨ F?¬M; tmB t Q \

h`QM; HÁM; .QÆM; G¶B +QÌB F?´ F?¬M; i?¬B- K°i ç¢B i¬M; K¬M M?Q p"v- K°i ç
M,M; p¬ /mv M p¬ +È HB M #B M K'i- t2K ` +?QM? KbM? i?"i bU H¨ çB H–K çQÌM;

@ :BÌ iB T i?2Q i?b +kM; +?d +¦ i? +S çB p T?Q i`QÈ+ ç M H¨M; +?¨B M?Q M?Ä
+?9i- i?,K /Á K°i T?2M p p` i`Q +O MÆB M¨vX

.QÆM; G¶B #QÈ+ çB M? M? ?ÆM- +?•M i`ÌB t t ç½ #„i ç–m i`Î M M HÌ KÌ- iU ?²
HÈT K•v ç2M FB iU ?² H¨K +?Q M;QÌB i +ªK i?'v mv €T p¬ ?¢M- iU ?² T?ªB M;?E

L¦ F?B M +?Q .QÆM; G¶B M?È ` K°i +•m i?Æ õ>„+ p•M €T i?¨M? i?¨M? /K+ i² ö U
b„T bKT VX *ªM? iQÊM; i`QÈ+ K„i HB M i¢Q +?Q .QÆM; G¶B K°i HQ¢B +ªK ;B€+ M

a m ?ÆM KQÌB T?9i ç²M; ?²- .QÆM; G¶B çB iÈB i`QM; H¨M; +?¨BX LÆB M¨v ç9M;
+¦ +?9i M€Q M?B iX L?QM; K¨ çB m F?B M +?Q .QÆM; G¶B FBM? M;¢+ +?QM? H
F?¬M; v m- i?"K +?Q bQ pÈB K°i +?9i i?¨M? i?` HÈM +kM; F?¬M; FûK ?ÆMX

*¦ çB m ?B M i¢B M;QÌB i F?¬M; T?ªB ` Q ?¨M;- +kM; F?¬M; T?ªB i?ûi iQ KÌB Km
+'i /¼M ç²X

.QÆM; G¶B çB iÈB K°i [m€M iYm çB K- K°i MÆB ;¼B H¨ [m€M `QÊm hB M L?•M h9

@ E?€+? [m M- KÌB M;¨B p¨Q # M i`QM; X

h?'v .QÆM; G¶B ç M- iB m M?` +O [m€M i`€B H¢B +U+ Fb M?B i ibM?X

@ G¨K b Q i i?'v- #¼M ?¼ B M'v ç m ç M; i?m /¼M ç²- ç•v H¨ +¦ +?mv M ;b\

.QÆM; G¶B ?ÄBX

@ E?€+? [m M +¦ +?¶ F?¬M; #B i- i?ÌB iB i +?9M; i MÆB M¨v #B M ªQ p¬ i?QÌM;X
ç½ ç2M tm®M;- +€B M¨v +?SM; KBM? #½Q i€T H"T iS+ b) iÈBX*?Q M M i'i +ª K¼B
ç¦M; +Y X

hB m M?` +O [m€M pW /šM çQÌM;- pW M¦B X

@ o"v i¢B b Q [m€M `QÊm +€+ M;QÆB H¢B F?¬M; ç¦M; +Y \

.QÆM; G¶B iÁ KÁ ?ÄBX

hB m M?` +O [m€M +QÌB +QÌB M¦B,

@ E?€+? [m M M?bM çB- M;Q¨B KbM? [m€M `QÊm +O +?9M; i ` - +ÁM +¦ K°i b® +
+Y X "m°+ T?ªB ç¦M; +Y +?ŠM; [m H¨ K°i +?9i +Y ?¨M; #bM? i?QÌM; K¨ i?¬BX *Á
+?9M; i +kM; +¦ i`"M T?€T ç†+ #B i #ªQ p - +?Q M M F?¬M; +–M HQ H„M;X E?€+?
i m®M; `QÊm- +ÁM +¦ i? i€M i?QÎM; F?2M M;ÊB T?QM; +ªM? X

L?Q p"v [mª H¨ F?B M +?Q .QÆM; G¶B `'i FBM? M;¢+- i`QM; H9+ M?'i i?ÌB ç9M; H
H¢B +¦ #® i`Q i`"M T?€TX s2K ` - MÆB M¨v +kM; F?¬M; T?ªB çÆM ;BªM M?Q p"vX

@ h?b ` H¨ i? X

.QÆM; G¶B i?B i`B M *?•M h?U+ PM; L?½M t2K tûi K°i HQÊiX >„M T?€i ?B M #®
K°i i`"M T?€T ç†+ #B iX >ÆM M[+ª H¨M; +?¨B ç m çQÊ+ #ªQ p - M?QM; K¨ # M
?¨M; HÈM +kM; +¦ K°i i`"M T?€T #ªQ p HQ¢B M?ÄX L;QÌB +¦ i? #® i`Q i`"M T?€
#bM? i?QÌM;X .QÆM; G¶B T?ÄM; çQ€M- M;QÌB #¨v i`"M M¨v i'i M?B M H¨ K°i p` h`

@ E?€+? [m M Km®M ;¼B +€B ;b\

a m F?B ?„M M;²B tm®M;- iB m M?` FB +O [m€M H M iB M; ?ÄBX

.QÆM; G¶B T?€i ?B M- iB m M?` M¨v +O [m€M +kM; F?¬M; T?ªB çÆM ;BªM M?Q
H¨ K°i +QÌM; ;Bª L;k E?Q h`B m L;mv MX *?d H¨ K°i M;QÌB iB m M?` +O [m€M H
p"vX h? i?b iYm H•m M¨v HB M +¨M; F?¬M; ? çÆM ;BªM M?Q p"v M[X

L?QM; K¨ /M b Q .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; HQ H„M;X J†+ /M #¼M ?¼ +¦ Km®M ç®B
F?¬M; +¦ pB + ;bX *?QM? KbM? +¦ F?ª M,M; / /¨M; ç®B T?¦- K†+ /M H¨ +¦ +QÌM
+?QM? KbM? +kM; +¦ i? / /¨M; i?Q€i çBX

@ J M; H M ç•v `QÊm M;QM i®i- M?'i i?S+ ,M i®i M?'i +O +€+ M;QÆB Î MÆB M¨v

.QÆM; G¶B ç€TX

@ >ªQ HÈ- F?€+? [m M M;¨B +?`m F?¦ +?Ì K°i H€i X

L¦B tQM; iB m M?` FB +O [m€M HB M p°B p¨M; çB tm®M; H–mX

a m F?B ,M m®M; MQ çO- .QÆM; G¶B H¢B ;¼B iB m M?` +O [m€M ç M #¨M +?¶ K

@ hB m M?`- i ?ÄB M;QÆB K'v p'M ç X

a m F?B .QÆM; G¶B i? M? iQ€M iB M- ?„M M?bM iB m M?` +O [m€M- MÆB M¨v +kM; F?B M +?Q .QÆM; G¶B +U+ Fb iÁ KÁX

@ >ªQ- F?€+? [m M M;¨B Km®M #B i +€B ;b\ *?d +–M iB m M?•M #B i ç M- ç`M? ? iX

hB m M?` M¨v +O [m€M pmB KWM; F?¬M; i?¬B- p` F?€+? [m M i`QÈ+ K„i M¨v +? ?¨Q T?¦M; M?Q p"vX oW ` i v +?QM? H¨ K°i F?®B GBM? h?¢+? i`mM; T?˜KX S?ª ²B K†+ /M ç„i- M?QM; +?ŠM; [m +kM; +?d H¨ # F?®B GBM? h?¢+? ?¢ T?˜K K¨ i?

GBM? h?¢+? ç®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B i?b F?¬M; i?B mX æB m F?B M +?Q .Q M¨v H¢B H¨ /MM; GBM? h?¢+? H¨K iB MX oB + M¨v F?B M +?Q .QÆM; G¶B +¨M; ;

"bM? i?QÌM;- M?[M; MÆB bY /KM; GBM? h?¢+? H¨K iB M ç m H¨ K°i +?9iK¬M T?€B ç m H¨ bY /KM; p¨M; #¢+ H¨K iB MX *?Q M M +€B H¨M; +?¨B M?Ä H¨ +¨M; M;¨v +¨M; >ªB HB m +¦ ç9M; H¨ F?¬M; +¦ [m M ? b Q \ h`QM; HÁM; .QÆM; G¶B T?ÄM; çQ€M-

eRNX *?QÆM; e38, h B >¼ J°i L,K h`QÈ+X UkV

@ h M;?o ?ÄB K°i T?2M p +?mv M o¬ h"M *?B >ªBX E?¬M; #B i hB m M?` + M;Q

.QÆM; G¶B +kM; F?¬M; [m M? +Q HÁM; pÁM;- i`U+ iB T HB M ?ÄB ` +?mv M K¨ o¬ h"M *?B >ªBX æ•v H¨ çQ+? ç M +O .QÆM; G¶B M M ?„M HB M [mv i ç`M? çB i?

@ o¬ h"M *?B >ªB\ E?€+? [m M Km®M ?B m +?Q `ä +?mv M o¬ h"M *?B >ªB\

hB m M?` FB +O [m€M [mª H¨ +¦ ?ÆB FBM? M;¢+X

@ a Q M¨Q- hB m M?` + - +€B M¨v +¦ p'M ç ;b b Q\

o K†i +O .QÆM; G¶B M?bM iB m M?` +O [m€M M¨v +¨M; FBM? M;¢+ ?ÆM X

@ o'M ç M?Q p"v H¨ F?¬M; +¦X L?QM; K¨ i i?'v [m M M;¨B +¦ im pB F?¬M; + Q- M *?B >ªB M?Q p"v- i?b i M;?o +¦ H) F?¬M; M M çB b) i?Ä ç€M; ?ÆMX

hB m M?` M¨v +O [m€M M¦B pÈB ;B¼M; çB m +U+ Fb ç9M; i`¼M; i•KX

@ h? M¨v H¢B H¨ pb b Q\ h?2Q i çQÊ+ #B i- o¬ h"M *?B >ªB K†+ /M +U+ F€ M;m im pB pQÊi [m +'T #"+ oä h?–M- K°i F?B iB M p¨Q i?b ç¦ +?QM? H¨ M;mv +Æ i`M i?"K +?Q H¨ +? i M?B m ?ÆM b®M;X

.QÆM; G¶B +¨M; iÄ ` - p'M ç FB F?ŠM; ç`M? H¨ +¦ M;mv M M?•M +O M¦X

@ E?€+? [m M +¦ +?¶ F?¬M; #B i- i¢B o¬ h"M *?B >ªB M¨v p¨Q K°i M,K i`QÈ+ ç½ tª

hB m M?` FB +O [m€M ç€TX

@ - H¨ #B M +® ;b\

.QÆM; G¶B ?B m F€ ?ÄBX

@ J°i M,K i`QÈ+ p¨Q K°i # M ç K ç½ tªv ` ç¢B #B MX "¶M; ç°i M?B M tm'i ?B M ç¢ T?Q o¬ h"M *?B >ªB ç m i? v ç´BXX X

.QÆM; G¶B FBM? M;¢+ F?¬M; i?¬BX h?b ` +?QM? KbM? +kM; F?¬M; ? ibK H°M o¬ hšM *?B h?¨M?X L?QM; K¨ #ÎB pb K°i ?²B ç¢B #B M +® K°i M,K i`QÈ+ FB - ç½ h?¨M? #B M i?¨M? T? iQ+?X

J¨ pkM; ç'i p2M #Ì o¬ h"M *?B >ªB M¨v p®M H¨ +U+ Fb v M ioM?- M?QM; K¨ iW K°i
K¨ +kM; i`Î M M F?Q i`ÌB #'i i?QÌM;X

J¨ Î i`QM; K°i H–M ç¢B #½Q i€T FB - +ª o¬ hšM *?B h?¨M? #` T?€ ?OvX L; v +ª +ª >
+ÁM H¢B +¦ ?ÆM i`,K M;QÌBX >ÆM K°i i`,K M;QÌB M¨v ç m +¦ im pB pQÊi [m oä :
L;mv MX *ÁM M?[M; M;QÌB F?€+- ç m +? i F?¬M; +¦ +?¶ +?¬MX

a m #B M +® M¨v- >ªB h`B m h¬M; +kM; i M `½X *ÁM H¨M; +?¨B M?Ä MÆB M¨v- p
h`B m h¬M; i?¨M? H"T H M- +?O v m H¨ M;QÌB im Hmv M >ªB h`B m h¬M;- M;Q¨B
#bM? i?QÌM; i`QM; H–M ç¢B #B M +® ç¦X *?Q M M p®M H¨ K°i i?¨M? i`b T?²M ?
i?¨M? H¨M; +?¨B M?Ä ?B M M v X

æQÆM; M?B M K†+ /M tªv ` +?mv M HÈM M?Q i? - M?QM; b® M;QÌB H¢B iÈB ç•v
+kM; H¨ F?¬M; Qi- bQ pÈB p¨Q H9+ i`QÈ+ ç•v +kM; pšM F?¬M; QiX

*¦ çB m M?[M; M;QÌB çB p¨Q o¬ h"M *?B >ªB- im pB i?'T ?ÆM +'T #"+ h?¬M; >mv M
? ç¢i iÈB +'T ç° M iQ¨M çQ+? i?U+ i`QM; o¬ h"M *?B >ªB +kM; ç½ M;½ tm®M;X L
p M H¨ M?[M; M;QÌB +¦ im pB pQÊi [m +'T #"+ L;k E?Q h`B m L;mv MX

>ÆM M[K†+ /M H¨ ç M çQÊ+ o¬ h"M *?B >ªB- M?[M; oä :Bª +¦ im pB i¢B +'T #"+ oä
? i`Î p X *¦ i? i?'v çQÊ+ o¬ h"M *?B >ªB M¨v +kM; tªv ` #B M +® HÈM H QX J¨ /
:Bª [m v p iW o¬ h"M *?B >ªB- H¢B +?B K çQÊ+ K°i FB M hB M E?QX

*kM; +?QM? #ÎB pb M?Q p"v- HQÊM; M;QÌB iB M p¨Q o¬ h"M *?B >ªB- +?ŠM; M?[
H¢B M?B m ? i KS+ X

@ L m M?Q F?€+? [m M Km®M ?B m `ä +¨M; M?B m ?ÆM- iB m M?•M +¦ F?ª M,M;
[m MX æQÆM; M?B M M m M?Q F?€+? [m M i?"i bU Km®M çB o¬ h"M *?B >ªB M?
M M ibK K°i M;QÌB i?Q+? ?ÊT /šM çQÌM;- +ÁM +–M K°i +?9i ?° p - ?Q†+ H¨ K°i b®
K°i +?9i ç çB i?¨M? çQ¨MX L m F?¬M; i ç M;?` F?€+? [m M +¦ H) F?¬M; M M çB
h`QM; K°i M,K [m - b® M;QÌB çB p¨Q o¬ h"M *?B >ªB i` M +Æ #ªM F?¬M; +¦ K'v M;

hB m M?` FB +O [m€M M?"M ` .QÆM; G¶B iU ?² +U+ F€ iÁ KÁ ç®B pÈB o¬ h"M
ç`M? Km®M çB- +?Q M M M¦B M?Q p"v X

L?bM iB m M?` M¨v +O [m€M F?¬M; ;B®M; M?Q H¨ ç M; M¦B /®B- .QÆM; G¶B bmv
KbM? ç®B pÈB o¬ h"M *?B >ªB imv i F?¬M; [m2M i?m°+- K†+ /M *?•M h?U+ PM; L?
M?bM i?'m i'i +ª M;Kv i` M;- i'i +ª ªQ +ªM?X

L?QM; M m M?Q i?"i bU F?OM; #® M?Q p"v i?b K†+ /M +?QM? KbM? +¦ i? M?bM i
H¨K M M +?mv M ;bX *?Q M M ibK K°i +?9i ?° p - i?b +kM; F?¬M; b QX

@ æQÊ+ `²B- T?B M iQ€B hB m M?` + - ibK M;QÌB [m2M i?m°+ ?Q†+ H¨ B ç¦ çB [m
K°i T?2M X

.QÆM; G¶B H–M i?S ? B tm'i ` K°i [mª GBM? h?¢+? i`mM; T?˜K

@ *€B M¨v ç i`ª i?M H Q +?Q hB m M?` + M;QÆB X

hB m M?` FB +O [m€M KWM; `Ð M?"M H'vX Í +?¶ M¨v- M;QÌB ` i v ?¨Q T?¦M; M
i?'vX >¬K M v- ;†T çQÊ+ ¬M; +?O ?¨Q T?¦M; M?Q p"v- t2K M?Q H¨ p"M K v +O +?

a m F?B iB m M?` +O [m€M i?m ?Q¢+? GBM? h?¢+? tQM;- ?„M HB M K M; i?2Q .
+€M? +Y T?Q b m iYm H•m X

"Ä [m iYm H•m- iB M p¨Q ?"m pB M ç M K°i iB m H•mX hB m H•m M¨v +U+ Fb i? M
+€B hK GBM? h`"M HQ¢B M?ÄX

*¦ çB m /šm hK GBM? h`"M M¨v bQ pÈB hK GBM? h`"M /¦ +?QM? KbM? #® i`Q i?b p-
F?Q +kM; F?¬M; FûK ;b K'v bQ pÈB hK GBM? h`"M /Q +?QM? KbM? #® i`QX

.QÆM; G¶B T?€i ?B M- MÆB M¨v +ÁM +¦ K°i HBM? K¢+?- ç•v +kM; +?QM? H¨ M;m
M¨v p¬ T?QÆM; bQ b€M? +MM; +€B /Q +?QM? KbM? #® i`Q- M?QM; KS+ ç° ç”K ç
M?B m H„K bQ pÈB +€B /Q +?QM? KbM? #® i`Q X

.QÆM; G¶B bmv çQ€M- +?¶ M¨v T?ÄM; çQ€M +?QM? H¨ K°i +?¶ HBM? K¢+? +O >

@ h K i?9+- h K i?9+- M;¨B +¦ ç•v b Q\

hB m M?` FB +O [m€M çB iÈB i`QÈ+ +Y iB m H•m HB M ;¼B iQ X

@ hB m L;k ç'v - H¢B ç•v çBX

J°i •K i? M? ;B¨ Mm p M; H MX

hB m M?` FB +O [m€M M;?2 p”v HB M ç˜v +Y ` K¨ çB p¨Q- .QÆM; G¶B iU M?B M

a m F?B çB p¨Q # M i`QM;- .QÆM; G¶B KÈB T?€i ?B MX " M +¢M? K°i +€B #¨M ç
¬M; H½Q ç M; M;²BX L?bM K€B i¦+ i`„M; tQ€- ;QÆM; K†i i€B M?Êi- iU ?² H¨ ;–M
K„i +kM; H¨ +U+ Fb +¦ iBM? i?–M- T?ªM; T?'i H¨ €M? K„i /B m ?•m çB b,M K²B X

@ o` M¨v H¨\

@ h K i?9+- p` F?€+? [m M FB H¨ ibK ç M M;¨B ç ?ÄB +?mv M o¬ h”M *?B >ªB- ?„

hB m M?` FB +O [m€M M¦B X

.QÆM; G¶B ;”i ç–m- #ªQ,

@ G½Q M?•M ;B - i ;¼B H¨ .QÆM; G¶B- i Km®M çB ç¢B HK+ o¬ *U+- çB ibK i?•M
?B m `ä K°i T?2M p ibM? ?m®M; o¬ h”M *?B >ªB- M;?2 M¦B H½Q M?•M ;B ç½ çB
Km®M M?Ì H½Q M?•M ;B ?¶ i`ÊX

G½Q ;B¨ FB M;?2 çQÊ+ +€B i M o¬ h”M *?B >ªB M¨v- b„+ K†i i? v ç´B- i?Î T?¨Q K

ekyX *?QÆM; e3e, u M ok S?€B u M aÆMX

@ hB m iY- M;QÆB h F?mv M M;QÆB +¦ H) F?¬M; M M çB- o¬ h”M *?B >ªB M;mv
+?ŠM; [m H¨ oä h?–M ç¢B pB M K½M- çB +?d +¦ i? H¨ +?`m +? iX *?Q M M- i F?
'v çBX

@ G½Q M?•M ;B - i F?¬M; T?ªB çB i–K #ªQX hbM? ?bM? H–M M¨v ç M o¬ h”M *?B
H¨KX "ÎB pb Kšm i?•M +O iB m iY ?B M ç M; Î i¢B ç¢B HK+ o¬ *U+X *?Q M M pb K
i? F?¬M; çBX J†+ /M H¨ +? i- iB m iY +kM; F?¬M; bÊX

.QÆM; G¶B M¦BX

@ hm pB +O M;QÆB [m€ v mX h`W T?B- i`W T?B M;QÆB +–K ;B[+¦ K°i FB M hB
F?¬M; +,M #ªM p¬ T?QÆM; #,M; [m o¬ h”M *?B >ªBX

G½Q ;B¨ FB H„+ ç–m M¦B iB T

@ hB M E?Q [mQ ;B€ ` b Q- +?Q M M H½Q ?O F?mv M M;QÆB +¦ H) #m¬M; i? çE
iQM? K¢M;X h t2K iB m ?mvM? ç M;QÆB +¦ iQ +?'i +U+ + Q- H¨ i?B M i¨B ?B K +
ibK FB K ç M i`bM? ç° pä ç¢Q + Q M?'iX *?Q M M H½Q ?O F?¬M; Km®M K°i p` i?E

@ æQÆM; M?B M- K†+ /M H¨ +¦ hB M E?Q- K°i KbM? M;QÆB +kM; F?¬M; çB çQÊ+

G½Q ;B¨ FB H¢B M¦BX

@ h? M¨v H¢B H¨ pb b Q\

Trong lòng Dương Lỗi âm thầm cảnh giác, tất cả điều này tựa hồ xảy ra có hơi kỳ quái. Tiểu nhị này của quán, còn có Tam thúc của tiểu nhị này tựa hồ có hơi nhiệt tình quá đáng.

Đương nhiên Dương Lỗi có khả năng khẳng định, trong đó có một bộ phận là chân thật, nhưng khẳng định vẫn còn tồn tại những lời nói dối.

- Ha hả, nơi đó nguy cơ trùng trùng, ma thú cao cấp đông đảo. Muốn đi vào Vô Tận Chi Hải, nhất định phải đi qua một vùng hải vực nhỏ hẹp. Nơi đó là sào huyệt của hải thú. Nếu như một mình ngươi, mặc dù là tu vi đạt tới Tạo Hóa đỉnh cao thì cũng là có đi không về.

Lão già kia dừng một chút lại nói

- Đương nhiên, nếu như ngươi có pháp bảo phi hành thì đó cũng là một lựa chọn không tồi. Nhưng mà trừ phi ngươi có thể kiên trì phi hành với tốc độ cao. Thế nhưng nói vậy thì vẫn còn có một vấn đề. Có một đoạn khu vực là Lạc Lôi Khu, mặc dù là Võ Giả Lôi thuộc tính đều không đối phó được. Tốc độ càng nhanh, khả năng bị sấm sét đánh trúng cũng lại càng lớn.

Dương Lỗi nghe đến mấy cái này, phỏng đoán vấn đề hẳn là đều là sự thật. Sét giáng xuống, đối với Dương Lỗi mà nói, kỳ thật là một cơ hội tu luyện rất tốt. Pháp bảo phi hành thì chính mình cũng có, cho nên, đối với Dương Lỗi mà nói, đó cũng không phải vấn đề lớn gì.

Dương Lỗi đang muốn mở miệng thì lão già kia lại nói:

- Đương nhiên mặc dù là có phi hành pháp bảo, vẫn còn có một vấn đề lớn, đó chính là loài ma thú phi hành. Nếu như vận số tốt thì không có vấn đề xảy ra, nhưng vận số không tốt mà gặp phải một ít loài ma thú phi hành cường đại, đó quả thực chính là muốn chết. Cho nên ta khuyên ngươi có lẽ buông tha đi.

Dương Lỗi lắc đầu đáp:

- Lão nhân gia, ngươi cũng đừng khuyên ta, đến đại lục Vô Cực, tiểu tử ta ở thế phải làm. Không biết, lão nhân gia có thể tìm giúp ta mấy người bảo vệ thích hợp để hộ vệ? Đương nhiên thù lao không là vấn đề.

- Nếu ngươi đã kiên trì như vậy, ai.. .

Ông lão thở dài một hơi, rồi nói

- Trước đó vài ngày có mấy người người trẻ tuổi cũng chuẩn bị đi. Ngươi đi chung cùng bọn họ đi. Nể mặt mũi lão hủ, bọn họ hẳn là sẽ đồng ý ngươi.

- Đa tạ lão tiền bối .

Dương Lỗi ngoài miệng như thế nói, nhưng trong lòng là cực kì khinh thường.

- Ngươi không cần cám ơn ta.

Lão già kia xua xua tay mà bảo.

Sau khi Dương Lỗi đi ra cửa, trong mắt lão già kia lóe lên một tia sáng lạnh, khóe miệng nhếch lên một nụ cười âm u lạnh lẽo.

Đương nhiên cái này thì Dương Lỗi không thấy được. Còn sau khi Dương Lỗi ra ngoài, nghỉ ngơi một hồi, tiếp theo tiểu nhị kia liền dẫn theo Dương Lỗi đi tới một khu nhà khác. Nơi này, đúng là chỗ một đội mạo hiểm mà ông lão nói kia đang ở .

- Tiểu nhị, đây chính là tiểu tử mà Hồ lão tiền bối nói sao?

Vừa tiến vào trong khu nhà, một người nam nhân mặc trường sam màu xanh, nhìn Dương Lỗi mà hỏi.

Lúc này Dương Lỗi cũng chú ý tới nam nhân này. Tuổi xem ra không lớn, nhưng mà tu vi cũng không kém. Một tia Giám Định Thuật quét tới: Yến Vũ, tu vi Lục Đạo Luân Hồi, đại đệ tử đứng thứ ba của phái Yến Sơn .

Lại là phái Yến Sơn. Phái Yến Sơn này là một trong bảy đại Tiên Tông, so với Huyền Cơ Môn còn muốn mạnh hơn một chút, xếp hạng ở vị trí thứ tư.

Người sáng lập ra môn phái nghe nói là Yến Xích Hà, tu vi bản thân sâu không lường được. Yến Xích Hà này chính là đệ tử Huyền Tâm chánh tông mấy trăm vạn năm. Sau khi Huyền Tâm chánh tông tan rã thì mới sáng lập phái Yến Sơn.

- Yến công tử, vị Dương công tử này là vị thiếu hiệp tính toán đi tới Vô Tận Chi Hải. Tiểu nhân đã dẫn người tới, bây giờ xin đi.

Trong ánh mắt của Tiểu nhị kia lóe ra một phen, ngược lại nói với Dương Lỗi

- Dương công tử, tiểu nhân xin đi trước. Ngài và Yến công tử từ từ thương lượng.

Nói xong tiểu nhị của quán liền xoay người rời đi .

Một đạo ánh mắt lóe ra của tiểu nhị của quán kia chỉ thoáng chốc, nhưng vẫn rơi vào trong mắt Dương Lỗi .

Cho nên Dương Lỗi đối với hoài nghi lúc trước của chính mình liền càng chắc chắn hơn.

Mà vị Yến công tử trước mắt này, Yến Vũ của phái Yến Sơn, xem ra cũng là một thành viên trong đám đi lừa gạt. Không biết bọn họ bày ra âm mưu gì, nhưng mà Dương Lỗi không thèm để ý.

Dù sao Dương Lỗi nhất định phải đi qua Vô Tận Chi Hải, đến nơi đó, chính mình cũng không cần phải theo bọn họ nữa. Đương nhiên nếu như bọn họ muốn đối phó với mình, vậy thì cũng đừng tự trách ta đây lòng dạ độc ác .

- Tiểu tử, ngươi tên gì?

Yến Vũ kia nhìn Dương Lỗi với ánh mắt cực kì khinh thường.

- Dương Lỗi.

- Dương Lỗi, thì ra là như vậy.

Yến Vũ kia nhìn Dương Lỗi mà nói

- Tu vi của ngươi chẳng qua là cấp bậc Võ Thần mà thôi, đi Vô Tận Chi Hải, chính là nguy cơ trùng trùng, cửu tử nhất sanh. Ta xem ra là ngươi đi chịu chết sao ?

Dương Lỗi cười cười, không nói gì. Lúc này từ trong khu nhà đi ra một nữ nhân xinh đẹp. Thiếu nữ này vóc người đầy đặn, mái tóc dài đen nhánh, một đôi mắt cực kì hút hồn. Mà cái miệng nhỏ nhắn đỏ chót làm cho người ta muốn cắn nó một cái.

Trên người mặc một bộ quần áo màu đỏ, váy bó sát thân, bộ ngực cao ngất đầy đặn kia rung rinh rung rinh cũng cực kỳ hấp dẫn ánh mắt. Làm cho người bình thường nhìn qua đều khó có thể dời đi.

Hay ột Đại mỹ nhân, có điều theo Dương Lỗi xem ra thì hắn cũng ngoảnh mặt xem thường. Thiếu nữ này, đẹp thì đẹp, nhưng lại không phải nữ nhân tốt đẹp gì. Một cảm giác xinh tươi phóng đãng khiến cho Dương Lỗi cực kì chán ghét.

- Yến thiếu gia, vị công tử này là?

Nàng kia lắc mông, đi tới trước mặt hai người.

£©ou G\yỀjX £P¢I ?ÀjX ~Ềj g< iв ¦_Ł« d´u ros

- Hồng Diễm a, đây là Dương Lỗi. Hắc hắc, cũng không biết tiểu tử này có chủ ý gì, một Võ Thần nho nhỏ lại cũng muốn xông vào Vô Tận Chi Hải, đây không phải muốn chết sao?

Yến Vũ nhìn nữ nhân xinh đẹp đi tới, trong ánh mắt tràn đầy vui mừng liền vươn một tay ra muốn ôm nữ nhân xinh đẹp vào trong lòng.

Nữ nhân được gọi là Hồng Diễm kia khẽ lắc thân thể, khéo léo né tránh tay của Yến Vũ mà cười khanh khách nói:

- Yến thiếu gia, đừng nói như vậy. Ta xem vị Dương công tử này thiên đình đầy đủ, là người có phúc ? Mặc dù tu vi chẳng qua là cảnh giới Võ Thần, nhưng tu vi cảnh giới là có khả năng giấu đi, không phải sao? Dương công tử, ngươi thử nói xem những lời ta có đúng hay không ? Tiểu nữ tử gọi là Hoa Diễm Hồng, thật cao hứng được làm quen với công tử chứ?

Dương Lỗi mặc dù trong lòng chán ghét, nhưng trên mặt cũng không biểu hiện ra ngoài, mà là cười cười nói:

- Cô nương nói đùa, Dương mỗ tu vi cũng chính là cấp bậc Võ Thần mà thôi. Làm thế nào che giấu nổi, lần này đi Vô Tận Chi Hải, là ta tìm kiếm một lối đi thông tới đại lục Vô Cực, chứ cũng không phải vì tìm báu vật mà đến. Sự nguy hiểm của Vô Tận Chi Hải, trong lòng Dương mỗ cũng là rõ ràng thật sự. Nhưng vì tìm kiếm mẹ đẻ, nên không thể không xông vào đây một lần này .

Hoa Diễm Hồng kia nghe Dương Lỗi nói như vậy, liền đi vài bước về hướng phía trước. Nàng đi tới bên người Dương Lỗi, cả người cơ hồ đều dựa vào trên người Dương Lỗi:

- Không nghĩ tới, công tử còn là người con hiếu thuận như thế. Vô Tận Chi Hải cửu tử nhất sanh, chỉ vì là tìm mẹ, thật sự là làm cho người ta thật sự bội phục. Chỉ dựa vào lòng hiếu thảo thế này của công tử l, ta nghĩ, công tử tất nhiên có thể thuận lợi đi qua Vô Tận Chi Hải, đến đại lục Vô Cực.

Dương Lỗi ngửi thấy mùi thơm trên người thiếu nữ này liền lui ra phía sau một bước.

Mà Yến Vũ kia thấy Hoa Diễm Hồng lại sắp dựa vào trên người Dương Lỗi thì lập tức sắc mặt khó coi, hình như đã chuyện chết người. Hắn nổi giận liền bước nhanh đi tới mà nói:

- Diễm Hồng, ngươi và tiểu tử này nói dong dài cái gì. Tiểu tử này chẳng qua là một tiểu quỷ cảnh giới Võ Thần mà thôi. Lần này ta không đồng ý hắn gia nhập đoàn đội chúng ta. Có hắn đi cùng thì chẳng qua chỉ là vướng víu tay chân của chúng ta, sẽ khiến chúng ta phải phân tâm chiếu cố .

Nghe được lời của Yến Vũ, trong lòng Dương Lỗi cũng thấy khinh thường. Gia hỏa này có tu vi mặc dù không tệ, nhưng còn kém xa lắm, chẳng qua là Lục Đạo Luân Hồi mà thôi. Nếu chính mình thật sự muốn đối phó hắn, thì cũng không phải vấn đề gì.

Hơn nữa, tại Vô Tận Chi Hải, mặc dù nói tu vi cảnh giới quan trọng, nhưng là chỉ quan trọng hơn một chút, vì cảnh giới của mình chẳng qua là Võ Thần mà thôi. Thế nhưng về mặt thực lực, so với Ngũ Khí Triêu Nguyên lại còn cường đại hơn, đây đúng là ưu thế của mình .

Mặc dù là hiện nay Vô Tận Chi Hải đã xảy ra biến cố lớn lao, nhưng Dương Lỗi tin tưởng, cấp bậc Võ Thần đi vào đó, khẳng định so với những vị có cảnh giới đạt tới Lục Đạo Luân Hồi, Thất Tinh Luyện Cương, thậm chí là cường giả Cửu Cấp Tạo Hóa, thì phải dễ dàng hơn rất nhiều.

Hơn nữa những lời trước đây lão già kia đã nói, là nửa thật nửa giả. Đến lúc đó ai là kẻ trói buộc, vướng víu chân tay vẫn còn nói không chừng .

Huống chi, chính mình chẳng qua là thuận đường một đoạn mà thôi. Một khi tiến vào Vô Tận Chi Hải, căn bản khinh thường đồng hành cùng các ngươi.

Đương nhiên mấy lời Yến Vũ đã nói, Dương Lỗi mặc kệ không để ý quan tâm đến. Nhưng Hoa Diễm Hồng kia cũng lại mở miệng ngoài dự liệu của Dương Lỗi:

- Cũng không thể nói như vậy, ta tin tưởng là Dương công tử có thực lực. Nói không chừng, Hoa Diễm Hồng còn cần Dương công tử bảo vệ chứ?

Lời của Hoa Diễm Hồng khiến cho Dương Lỗi cực kì kinh ngạc, trong lòng âm thầm cảnh giác. Thiếu nữ này tựa hồ có hơi kỳ quái, ánh mắt kia hình như có thể nhìn thấu người bình thường.

Dương Lỗi không khỏi xuất ra một tia Giám Định Thuật quét qua nàng.

Hoa Diễm Hồng: đệ tử Bách Hoa Các, tu vi cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần, lấy phương pháp đặc thù để giấu đi tu vi của bản thân, biểu hiện ra cấp bậc Ngũ Khí Triêu Nguyên.

Dương Lỗi không khỏi lại hít một hơi thật sâu, Hoa Diễm Hồng này lại che giấu thực lực. Ở bề ngoài xem ra chẳng qua là Ngũ Khí Triêu Nguyên, nhưng tu vi bản thân nàng lại đạt tới cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần.

Như vậy thật sự là rất khiến cho Dương Lỗi giật mình. Cảnh giới Bát Quái Ngưng Thần, có khả năng so sánh với cùng Liên Nhã Như .

Có điều tại sao Hoa Diễm Hồng này lại phải che giấu đi tu vi của chính mình vậy?

Bách Hoa Các, cũng là một môn phái cực kỳ cường đại, thuộc về một trong bảy đại Tiên Tông nhưng mà xếp hạng thấp nhất. So sánh với Huyền Cơ Môn vẫn còn không bằng.

Đương nhiên đây là thực lực của môn phái, nhưng nếu như đích thực tính cho đầy đủ, Bách Hoa Các so với bảy đại Tiên Tông là không kém chút nào.

Bách Hoa Các là một môn phái chỉ thu nhận nữ nhân, trong đó cường giả cửu cực cảnh giới Tạo Hóa, chẳng qua là ba người mà thôi.

Nhưng đích thực lợi hại không phải bọn họ, mà là Bách Hoa Các cũng có thông gia cùng rất nhiều môn phái. Một khi có ai chủ ý dám đánh Bách Hoa Các, như vậy những môn phái thông gia này liền sẽ ra tay tương trợ Bách Hoa Các.

Cho nên nói, Bách Hoa Các ở mặt ngoài mặc dù là thấp nhất trong bảy đại Tiên Tông, nhưng đích thực tính cho đầy đủ, Bách Hoa Các thậm chí so với Huyền Thiên Tông cũng không hề thua kém .

- Ngươi… Diễm Hồng, ngươi chẳng lẽ coi trọng tiểu tử này ? Tiểu tử này chẳng qua là một kẻ điển trai mà thôi, tu vi rác rưởi. Ta chỉ cần dùng một đầu ngón tay cũng có thể nghiền chết hắn .

Yến Vũ thấy Hoa Diễm Hồng lại coi trọng Dương Lỗi tiểu tử này như vậy thì trong lòng lập tức xuất hiện lòng đố kị.

Đích xác, diện mạo của Dương Lỗi so với Yến Vũ mà nói thì mạnh hơn một kiếp. Dương Lỗi mặc dù tu luyện Kim Cương Bất Hoại Thần Công, là loại ngoại công dũng mãnh như vậy, nhưng cũng tịnh không ảnh hưởng đến làn da của Dương Lỗi.

Không chỉ không có làn da thô ráp như những người khác khi tu luyện Kim Cương Bất Hoại Thần Công, trái ngược, da của Dương Lỗi trắng nõn tinh tế, so với một số nữ nhân còn tốt hơn rất nhiều.

Với lại hơn nữa Dương Lỗi là Chân Long thể chất, có được Chân Long Chi Huyết, lại tu luyện Huyền Nguyên Quyết và Chân Long Quyết, thêm vào Băng Tâm Quyết làm cho khí chất cả người, đối với nữ nhân mà nói thì hắn đúng là có lực hấp dẫn.

Hoa Diễm Hồng thấy thế cười khanh khách mà bảo:

- Yến công tử phát sinh hiểu lầm ư? Chẳng qua cho dù là Diễm Hồng coi trọng Dương công tử, nhưng Dương công tử lại chưa chắc để ý tới tiểu nữ .

Đối với Yến Vũ lòng tham không đáy này, trong lòng Dương Lỗi cũng là cực kì khó chịu. Hắn lại bôi nhọ chính mình như vậy nên mặc dù không muốn để lộ chính mình quá nhiều, nhưng dù sao Dương Lỗi cũng là nam nhân.

£©©u G\ʏỀjX £PPI ?ÀjX ~Ềj g< iʙ ¦_Ł« d´u r©s

Lúc trước không tính toán so đo cùng hắn, hiện nay hắn châm chọc như vậy đối với chính mình. Mặc dù nói việc này có quan hệ cùng Hoa Diễm Hồng khiêu khích, nhưng đôi khi hơi hơi phản kích một phen cũng là cần thiết. Vì vậy Dương Lỗi mỉm cười nói:

- Đâu có, lại được cô nương Diễm Hồng coi trọng. Giai nhân tuyệt sắc giống như cô nương Diễm Hồng coi trọng, tiểu tử tự nhiên là động tâm. Có điều tiểu tử tự biết tu vi quá kém, so cùng cô nương Diễm Hồng rất bất tương xứng.

- Cô nương Diễm Hồng giống như thiên tiên giáng trần, có dung nhan chim sa cá lặn dung, dáng vẻ hoa nhường nguyệt thẹn, há là hạng người trần mắt thịt như chúng ta có khả năng xứng đôi. Chỉ sợ mặc dù là thiên tài hàng đầu Bộ Tùy Tâm ở đại lục Sùng Võ chúng ta cũng không tất xứng đôi với cô nương Diễm Hồng.

Yến Vũ nghe vậy tức đến thổ huyết. Tuy rằng Yến Vũ tại phái Yến Sơn là đệ tử kiệt xuất siêu quần xuất chúng, có thể nói, là nhân vật đại biểu cho Yến Sơn đời thứ ba. Nhưng nếu mà muốn so sánh với cùng thiên tài hàng đầu Bộ Tùy Tâm của Huyền Thiên Tông thì cũng là còn kém khá xa.

Bộ Tùy Tâm kia là người được đại lục Sùng Võ công nhận là thiên tài hàng đầu trong lớp người trẻ tuổi. Dù tuổi chưa quá hai trăm tuổi, nhưng tu vi bản thân cũng là sâu không lường được. Từ lúc một trăm năm trước cũng đã đạt tới cảnh giới Lục Đạo Luân Hồi.

Hiện nay mà so với một trăm năm trước đây, tu vi của hắn khẳng định là càng dũng mãnh hơn. Không nói Cửu Cực Tạo Hóa, nhưng cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần, khẳng định là không hề nghi ngờ.

Mà Dương Lỗi lôi Bộ Tùy Tâm kia ra để mà nói thì rất rõ ràng chính là đang làm mất mặt, không sai đây là trắng trợn bôi mặt.

- Ngươi… Tiểu tử, ngươi bị nói thế thì không nhịn được, có đúng thế không? Ngươi có tin hay không, hôm nay ta sẽ giết ngươi?

Yến Vũ kia thẹn quá hóa giận, hung tợn trợn mắt nhìn Dương Lỗi mà nói.

- Tại sao lại thế, chẳng lẽ ta nói không đúng sao? Cô nương Diễm Hồng vốn là là Thiên Chi Kiêu Nữ, dung mạo như thế, chẳng lẽ Yến Vũ công tử cho rằng lời của ta có cái gì không đúng? Có lẽ ta có cái gì đắc tội Yến Vũ công tử?

Dương Lỗi hỏi với giọng điệu kinh ngạc.

- Ngươi.. .

- Được rồi, Yến Vũ công tử.

Hoa Diễm Hồng quyến rũ liếc mắt nhìn Yến Vũ, tiếp theo nói với Dương Lỗi

- Dương công tử quá khích lệ Diễm Hồng rồi. Làm sao Diễm Hồng được xuất sắc như vậy.

Hoa Diễm Hồng ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng là giật mình không thôi, chẳng lẽ hắn nhìn ra cái gì? Hoa Diễm Hồng biết cực kì rõ ràng về thực lực bản thân mình. Hiện nay chính mình ở mặt ngoài mặc dù là Ngũ Khí Triêu Nguyên, nhưng tu vi đích thực đã đạt tới cảnh giới Bát Quái Ngưng Thần .

Hơn nữa chính mình tu luyện mới chưa đến ba trăm năm, có thể nói là thiên tư cực kỳ cao. Sư phụ của mình đã từng nói với chính mình, trong lớp người trẻ tuổi, trừ Bộ Tùy Tâm ra thì không ai càng xuất chúng hơn so với chính mình. Ở trong lớp người trẻ tuổi, có thể so sánh cùng chính mình cũng vẻn vẹn chỉ có một người Bộ Tùy Tâm.

Hiện nay chính mình giấu đi tu vi, mặc dù là cường giả Cửu Cực Tạo Hóa cũng chưa chắc có thể nhìn ra được. Vậy mà kẻ gọi là Dương Lỗi thiếu niên trước mắt này lại đánh đồng chính mình cùng Bộ Tùy Tâm. Thế này… đây rốt cuộc chỉ là hắn khen tặng chính mình ư? Hay là hắn thực sự xem thấu chính mình đang ngụy trang? Nếu như là cách sau, vậy thiếu niên này chỉ sợ không phải đơn giản như vậy.

Nhưng mà tiếp theo Hoa Diễm Hồng lại bình thường trở lại. Thiếu niên trước mắt này, tuổi so với chính mình vẫn còn nhỏ hơn rất nhiều, nếu như thật có một người thiên tài vô song như vậy, thế thì khẳng định đã truyền ra tin đồn.

Huống hồ, Hoa Diễm Hồng cũng không tin, đại lục Sùng Võ sẽ có thiên tài còn xuất chúng hơn so với chính mình và Bộ Tùy Tâm. Trừ phi là đại lục Vô Cực thì vẫn còn không sai biệt lắm .

Lần này đây, Hoa Diễm Hồng đến Vô Tận Chi Hải là có hai nguyên nhân. Một cái là tìm kiếm Bách Hoa Giám của Bách Hoa Các mất mát ngàn năm. Thứ hai là tu vi của chính mình đã đạt tới chốt chặn bình cảnh. Nay đến Vô Tận Chi Hải tìm kiếm Bách Hoa Cung Di chỉ, Bách Hoa Cung đời trước này của Bách Hoa Các. Mà Bách Hoa Cung năm đó liền ở chỗ sâu trong Vô Tận Chi Hải.

Nhưng lại có một nguyên nhân, đó chính là Bộ Tùy Tâm cũng đi tới Vô Tận Chi Hải, nghe nói là tìm kiếm bí mật đi thông đại lục Vô Cực .

- Hừ.. .

Lúc này Yến Vũ lạnh nhạt hầm hừ một tiếng. Mặc dù rất khó chịu, nhưng nếu như chính mình nói thêm nữa, chỉ sợ cũng khiến cho giai nhân bất mãn và khinh thường .

- Được rồi, chúng ta đều là chuẩn bị đi Vô Tận Chi Hải, cho nên mọi người cần đồng tâm hiệp lực mới được. Vô Tận Chi Hải nguy hiểm vạn phần, nhiều người thì cũng có nhiều hơn một phân khí lực.

Hoa Diễm Hồng nhìn thấy Yến Vũ như vậy, liền nói ra. Kỳ thật Hoa Diễm Hồng đối với Yến Vũ, đó là ngoảnh mặt xem thường. Yến Vũ tuy rằng trong cái nhìn của người bình thường, mặc dù cũng coi là thiên tài. Nhưng làm sao đã lọt vào trong mắt Hoa Diễm Hồng ?

Mà vào lúc này ở phía sau lại đi ra ba người, hai nam một nữ.

Nữ mặc một bộ quần áo màu vàng nhạt, lông mày lá liễu, mặt trái xoan, làn da trắng nõn tinh tế, ngũ quan xinh xắn. So với Hoa Diễm Hồng không kém điểm nào. Chỉ có thiếu đi một phân quyến rũ, một phân xinh đẹp, nhưng lại nhiều hơn một phân khí chất thanh tân vượt khỏi đời thường. So cùng Hoa Diễm Hồng là hai chủng loại khí chất hoàn toàn không giống nhau.

Điều khiến cho Dương Lỗi kinh dị không thôi chính là, thiếu nữ này không ngờ chính là tỉ tỉ của Tiêu Tiêu - Tiêu Ly. Lúc này Tiêu Ly có tu vi tiến nhanh, đã không hề giống như trước đây lúc Dương Lỗi thấy nàng ở cảnh giới Võ Đế. Lúc này tu vi của Tiêu Tiêu đã đạt tới cảnh giới Lục Đạo Luân Hồi .

Tốc độ tu luyện quá nhanh, quá kinh người. Mặc dù là có thời gian tu luyện pháp tháp phụ trợ, nhưng cũng không có khả năng nhanh như vậy chứ? Lúc này mới qua được bao lâu? Cách lúc lần trước chính mình gặp nàng chẳng qua là thời gian ngắn ngủi vài năm mà thôi, nàng liền từ cảnh giới Võ Đế, tiến vào đến cấp bậc Ngũ Khí Triêu Nguyên.

Nhưng mà điều này không phải cái mà Dương Lỗi tò mò, chuyện khiến cho Dương Lỗi hiếu kì nhất chính là, tại sao nàng lại ở chỗ này? Nàng cũng muốn đi Vô Tận Chi Hải ư? Cái này có điểm khiến cho Dương Lỗi kinh ngạc.

Vô Tận Chi Hải, nguy cơ trùng trùng, cửu tử nhất sanh, chỉ một lần không lưu ý, liền khó có thể giữ được cái mạng nhỏ này. Nhưng tại sao Tiêu Thanh Thạch, Tiêu thúc thúc lại cho nàng đến? Thế này không khoa học a, chẳng lẽ Tiêu thúc thúc bọn họ cũng đến đây sao? Hoặc là nói Vô Tận Chi Hải này, thật sự là xảy ra biến hóa gì rất lớn?

Chuyện không phải đơn giản như vậy, tuyệt đối không phải đơn giản như vậy. Hiển nhiên, ông lão mình gặp tại tiểu lâu kia cũng không hề nói ra tất cả điều này cho chính mình.

£©¨u G\yÈjX £PkI G\«´Ńj G\Îj ¦yÊjXu

Đồng thời với lúc Dương Lỗi trông thấy Tiêu Ly, thì Tiêu Ly cũng chú ý tới sự có mặt của Dương Lỗi. Nhìn thấy Dương Lỗi, Tiêu Ly cũng không hề giật mình, mà là đã đi tới. Nàng nhìn Dương Lỗi rồi nói với giọng điệu cực kì bình thản:

- Dương Lỗi, ngươi rốt cục lại đây, đi theo ta, ta có chuyện muốn hỏi ngươi.

Không để cho phân trần, Tiêu Ly đưa tay liền kéo tay Dương Lỗi, cũng không để ý ánh mắt giật mình của người bên ngoài, liền đi về hướng tới bên trong viện .

Hành vi này của Tiêu Ly đương nhiên làm cho Hoa Diễm Hồng, Yến Vũ, còn có hai người bọn họ, giật mình không thôi.

Tiêu Ly này là người của Huyền Thiên Tông, hơn nữa là con gái của tông chủ Huyền Thiên Tông. Bình thường đối xử với ai đều là một điệu bộ lạnh như băng. Không nghĩ tới giờ này khắc này lại xuất hiện một cảnh như vậy, điều này làm ấy người cũng có hơi không thể quay sang nhìn .

- Tiêu Ly, tại sao ngươi lại ở chỗ này?

Sau khi gạt tay Tiêu Ly đang lôi kéo tay của mình, Dương Lỗi liền hỏi .

Mặc dù nói, tay Tiêu Ly mềm mại tinh tế, lôi kéo cực kì thoải mái, nhưng Dương Lỗi cũng không thích dáng vẻ vẫn luôn cao cao tại thượng kia của Tiêu Ly. Từ lần đầu tiên nhìn thấy Tiêu Ly, Dương Lỗi liền cực kì không thích đối với nàng, thậm chí còn có thể nói là có hơi chán ghét.

- Tiêu Tiêu đâu? Tiêu Tiêu ở nơi nào?

Tiêu Ly không trả lời vấn đề của Dương Lỗi, mà là hỏi lại .

- Tiêu Tiêu? Ngươi tới nơi này tìm ta, chẳng lẽ chính là vì tìm kiếm Tiêu Tiêu sao?

Dương Lỗi nhìn nàng, có hơi kinh ngạc

- Ngươi không có đầu óc như vậy ? Ta là đi Vô Tận Chi Hải, đi đại lục Vô Cực, nơi đó nguy hiểm như thế, ngươi cho rằng ta sẽ dẫn Tiêu Tiêu đi theo?

Dương Lỗi làm bộ rất ngớ ngẩn .

- Không nên nói năng loanh quanh với ta. Ta hỏi ngươi hiện tại Tiêu Tiêu rốt cuộc ở nơi nào?

Tiêu Ly cả giận nói

- Ta cho ngươi biết, Dương Lỗi, ngươi đừng chọc khiến ta tức giận. Nếu không ta cũng sẽ không nhẹ tay thương xót.

Dương Lỗi nghe vậy vui vẻ, nàng này lại uy hiếp chính mình. Có điều xét đến nàng là vì suy nghĩ tới an toàn muội muội của mình, nên chính mình cũng không cần so đo với nàng. Vì vậy hắn đáp:

- Nói cũng chả sao. Tiêu Tiêu không ở chỗ này, ngươi không phải lo lắng. Hiện tại nàng rất an toàn, nàng đang ở chung một chỗ với với Liên Nhã Như sư thúc.

- Ngươi nói thật? Không có gạt ta?

Tiêu Ly vẫn còn có hơi nửa tin nửa ngờ, đối với lời Dương Lỗi đã nói, thì không phải cực kì tin tưởng.

- Có tin hay không là tùy ngươi.

Dương Lỗi cũng lười giải thích nhiều như vậy. Nàng này mặc dù xinh đẹp, nhưng mà không phải thức ăn của mình. Hơn nữa, nữ nhân của mình đã đủ nhiều, cũng không cần phải … Lại…đi trêu chọc thêm.

- Hảo, ta liền tin tưởng ngươi một lần. Nếu như là khiến cho ta biết, ngươi đang dối gạt ta, hừ hừ.. .

Tiêu Ly lạnh nhạt hầm hừ một tiếng.

- Được rồi, chuyện ngươi hỏi thì ta cũng đã nói cho ngươi. Hiện tại ngươi nói cho ta biết, ngươi không phải tới nơi này chính là chờ ta để tìm Tiêu Tiêu chứ?

Dương Lỗi không cho là như vậy, nhưng chỉ sợ vẫn còn có một số việc. Bởi nếu như vẻn vẹn chỉ là như thế, không cần phải … Khiến cho nàng chạy đến đây.

- Hảo, ta cũng nói cho ngươi. Lần này đây không ít người chạy đến chỗ này, cơ hồ cả bảy đại Tiên Tông cũng đều có người đến. Bởi vì hơn mười ngày trước, Vô Tận Chi Hải xảy ra thay đổi rất lớn, hiện nay báu

vật ở Vô Tận Chi Hải đã xuất hiện ra hết. Nghe nói là di chỉ Bách Hoa Cung năm đó cũng đã xuất thế. Hơn nữa nguy cơ của Vô Tận Chi Hải kia cũng giảm bớt rất nhiều.

Tiêu Ly nhìn Dương Lỗi mà nói .

- Thì ra là như vậy.

Dương Lỗi khẽ nhíu mày, nói tiếp

- Nhưng nếu như là như vậy, bảy đại Tiên Tông kia hẳn là sẽ phái rất nhiều người đến mới đúng a. Tại sao Huyền Thiên Tông các ngươi cũng chỉ là một mình ngươi đến đây vậy? Vẫn còn có Huyền Cơ Môn nữa? Huyền Cơ Môn không hề phái người đến?

- Huyền Thiên Tông chúng ta ngoài mình ta ra còn có hai người nữa. Một người là Bộ Tùy Tâm, còn có một người là Mã Tranh Nguyên.

Tiêu Ly đáp.

Bộ Tùy Tâm và Mã Tranh Nguyên này thì Dương Lỗi cũng đã nghe nói qua. Bọn họ là thiên tài đệ nhất và đệ nhị của Huyền Thiên Tông. Tu vi của Mã Tranh Nguyên nghe đồn nói cũng đã đạt tới cấp bậc Luyện Cương, là gần với thiên tài hàng đầu Bộ Tùy Tâm .

- Còn Huyền Cơ Môn của ta đây? Đừng nói Huyền Cơ Môn ta liền không hề phái người đến. Hơn nữa, chẳng lẽ lần này phái tới đều là một số trong lớp người trẻ tuổi sao? Không có trưởng lão của tông môn ?

Dương Lỗi nhìn Tiêu Ly, trong lòng càng ngày càng hiếu kì .

- Huyền Cơ Môn các ngươi à, chỉ có một người đi đến đây. Chính là Ứng Phóng Thiên nổi trội nhất nếu ngoại trừ ngươi ra. Còn về phần trưởng lão, đó là không có khả năng. Bởi vì nếu muốn tiến vào di chỉ Bách Hoa Cung thì tuổi tác nhất định phải không quá ba trăm tuổi. Mỗi đại tiên tông chỉ là phái ra đệ tử kiệt xuất nhất trong môn phái .

Tiêu Ly đáp .

Ứng Phóng Thiên, Dương Lỗi cũng là biết rõ ràng. Hắn là nhân vật cực kì lợi hại trong Huyền Cơ Môn, tu vi cũng không kém bao nhiêu so với Mã Tranh Nguyên, hiện nay cũng đã là cảnh giới Thất Tinh Luyện Cương sơ kỳ.

Hơn nữa trong tay cũng có một kiện bán Tiên Khí, đó là một cây Khốc Tang Bổng có uy lực vô cùng vô tận. Nó mà phối hợp với thần lực trời sinh của Ứng Phóng Thiên thì có thể nói là muốn gì được nấy. Cảnh giới của hắn so với Mã Tranh Nguyên có kém một chút, nhưng mà đích thực đánh nhau thì ai thắng ai thua có lẽ khó có thể dự liệu.

Đương nhiên Dương Lỗi từ lúc bắt đầu tiến vào Huyền Cơ Môn cũng chưa từng gặp qua gia hỏa này. Tên kia chính là một võ si, chỉ để ý tu luyện, còn những chuyện khác căn bản không quan tâm. Hắn chính là một cuồng nhân tu luyện, một mực ru rú ở bên trong tu luyện tháp. Trừ phi là phải ra ngoài để khảo nghiệm, nếu không căn bản không ra khỏi Tu Luyện Tháp.

Lần này đây Huyền Cơ Môn phái hắn đi, trái lại khiến cho Dương Lỗi tò mò.

- Bọn họ không ở chung một chỗ với ngươi?

Dương Lỗi hỏi.

- Ba người bọn họ đã đi trước tiến vào Vô Tận Chi Hải. Ta sở dĩ lưu lại, là vì chờ ngươi, cũng còn để nói những việc lặt vặt này cho ngươi biết.

Tiêu Ly nói.

- Thì ra chuyện là như vậy. Thế thì chúng ta có cần phải đuổi gấp theo ba người bọn họ hay không ?

Dương Lỗi suy nghĩ một chút rồi hỏi. Đối với Dương Lỗi mà nói, đi chung với mấy người Yến Vũ còn có Hoa Diễm Hồng kia, khẳng định sẽ sanh sự nhiều hơn, để tránh bớt phiền toái không cần thiết. Dương Lỗi thật đúng là không muốn ở chung một chỗ cùng bọn họ.

Trước đây chẳng qua bởi vì bất đắc dĩ. Nhưng hiện tại có Tiêu Ly, hai người đi chung thì tự nhiên cũng không cần đồng hành dọc đường cùng bọn họ .

Dương Lỗi chính là biết rõ ràng, Tiêu Ly này mặc dù tu vi chẳng qua là Ngũ Khí Triêu Nguyên. Nhưng tính cho đầy đủ, lực chiến đấu chân chính của nàng tuyệt đối sẽ không yếu.

£©Vu G\yỀjX £k·I g ŋ GQjX ¦«´Ń§ ¦\Łu ros

Nàng làm hòn ngọc quý trên tay Huyền Thiên Tông Tông chủ Tiêu Thanh Thạch, thiên tư lại cao, nên trong tay nhất định là có pháp bảo cường đại. Với mức độ sủng ái của Tiêu Thanh Thạch đối với nàng, nếu như trong tay nàng mà không có Tiên Khí hộ thân, thì đó mới kỳ quái .

- Không, không cần phải gấp … ngày di chỉ đích thực mở ra vẫn còn phải hơn một tháng nữa, cho nên chúng ta hoàn toàn không cần phải sốt ruột. Từ nơi này tiến vào trong di chỉ ở Vô Tận Chi Hải Di, nhiều nhất chẳng qua là thời gian nửa tháng. Mặc dù là chúng ta có đi chậm thì hai mươi ngày cũng đã là đủ rồi. Cho nên chúng ta không cần phải sốt ruột để đi sớm. Có lẽ trước tiên cứ tự mình điều dưỡng tinh thần cho tốt, để có một loại trạng thái đỉnh cao khi xông vào Di chỉ.

Tiêu Ly nói.

- Chúng ta sẽ chờ cùng xuất phát với Yến Vũ còn có Hoa Diễm Hồng kia sao?

Dương Lỗi nhìn Tiêu Ly nói

- Yến Vũ kia ta xem chính là gia hỏa được việc không đủ bại sự có thừa. Đi theo bọn họ, ta xem có lẽ như vậy. Hơn nữa Hoa Diễm Hồng kia thần bí vô cùng, tu vi uyên thâm. Mặc dù là ta và ngươi liên thủ, cũng chưa chắc có thể đánh thắng được nàng. Một khi nàng muốn gây bất lợi đối với chúng ta, đây chính là một đại phiền toái.

Tiêu Ly nghe vậy kinh ngạc nhìn Dương Lỗi:

- Ngươi nói cái gì? Hoa Diễm Hồng có cái gì lợi hại sao?

Dương Lỗi nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Hoa Diễm Hồng kia đâu chỉ lợi hại, mà quả thực là lợi hại vô cùng. Ta xem ở trong lớp người trẻ tuổi này, có thể so sánh với nàng thì trừ Bộ Tùy Tâm của Huyền Thiên Tông bọn ngươi ra, không ai có khả năng chống lại được .

- Ngươi… Ngươi là nói, nàng cũng là cường giả cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần?

Tiêu Ly không thể tin được mà hỏi.

- Không sai, nếu như ta không có nhìn lầm, nàng đích đích xác xác là cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần. Còn về phần rốt cuộc là có thể lợi hại so sánh được với Bộ Tùy Tâm của Huyền Thiên Tông các ngươi thì ta cũng không biết. Bởi vì ta chưa từng gặp qua Bộ Tùy Tâm, cho nên vô phương tiến hành so sánh cụ thể hai người bọn họ.

Dương Lỗi giải thích .

- Cái gì? Bát Quái Ngưng Thần, điều này sao có thể?

Tiêu Ly cảm thấy khó có thể tin. Nữ nhân kia, lẳng lơ như vậy, vừa nhìn đã biết rõ không phải là người tốt gì, làm sao có thể là cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần cho được?

Điều này làm cho Tiêu Ly, trong lúc nhất thời đều không thể nhìn lại, trong lòng thấy cực kì kinh ngạc. Nếu như điều Dương Lỗi nói là sự thật, như vậy Bách Hoa Các sẽ quật khởi .

Hơn nữa Bách Hoa Các là xuất xứ từ Bách Hoa Cung. Như vậy lần này đây di tích Bách Hoa Cung xuất hiện, đối với Bách Hoa Các mà nói liền là tình thế bắt buộc. Hơn nữa Bách Hoa Các chỉ sợ là có ưu thế rất lớn. Dù sao công pháp của Bách Hoa Các cùng Bách Hoa Cung là sự kế thừa tương ứng của môn phái .

- Không có gì không có khả năng, sự thật chính là như thế.

Nhìn thấy vẻ mặt của Tiêu Ly như thế, Dương Lỗi có hơi lắc đầu.

- Hảo, coi như điều ngươi nói là sự thật, vậy ngươi làm như thế nào mà biết được?

Tiêu Ly nhìn Dương Lỗi hỏi.

Dương Lỗi cười:

- Làm như thế nào mà ta biết được, cái này cũng không quan trọng, không phải thế sao? Quan trọng là ..., đây là thật sự. Được rồi, hiện tại chúng ta đã biết, Hoa Diễm Hồng kia có tu vi uyên thâm, nhưng mà nàng lại hoàn toàn ẩn dấu đi tu vi của chính mình. Cho nên có khả năng khẳng định, nàng có ý nghĩ của chính mình, hoặc là thay lời khác nói thì đó là âm mưu cũng nói không chừng.

- Đương nhiên nếu như chúng ta còn muốn đi theo bọn họ để cùng nhau hành động, thì lợi ích như vậy cũng không phải không có. Tối thiểu là đã có người có khả năng xông pha chiến đấu hộ chúng ta, chúng ta có thể đóng vai trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi, đó cũng là một lựa chọn không tồi.

- Nhưng mà ta muốn biết, ý nghĩ của chính bản thân ngươi như thế nào? Chúng ta dù sao cũng vẫn coi là người một nhà, cho nên, ngươi cứ việc đưa ra quyết định.

Dương Lỗi nói lời này cực kì mập mờ, Tiêu Ly nghe vậy tức giận, trợn mắt liếc nhìn Dương Lỗi mà nói:

- Ai là người một nhà với ngươi, không nên nói bậy nói bạ.

- Hảo, hảo, cứ coi như ta nói bậy, như vậy quyết định của ngươi là gì?

Dương Lỗi cũng ý thức được, lời của mình có hơi mập mờ cho nên ngượng ngùng cười cười.

- Cùng nhau hành động với bọn họ.

Suy nghĩ một chút, Tiêu Ly vẫn quyết định không đi trước.

- Tốt lắm, ngươi đã ra quyết định thì, ta đây cũng không hề nói thêm cái gì, bọn họ đang đến đây đó .

Dương Lỗi cảm giác được khí tức của Hoa Diễm Hồng, bèn xoay người lại mà nói

- Nếu đã đến đây, liền ra đi.

- Khanh khách, không nghĩ tới Dương công tử lại là một đôi với băng sơn mỹ nữ Tiêu Ly muội muội của nhóm chúng ta. Khó trách Dương công tử ngoảnh mặt xem thường đối với ta. Quả thực, nếu như ta là Dương công tử thì cũng sẽ lựa chọn Tiêu Ly muội muội.

Hoa Diễm Hồng đi ra, gương mặt tươi cười, giống như bông hoa hồng kiều diễm vậy .

- Ngươi tới làm cái gì?

Tiêu Ly hỏi .

- Muội muội không nên ghen, mặc dù tỉ tỉ ta cũng thích Dương công tử, nhưng mà trong lòng Dương công tử chỉ sợ không chịu có tỉ tỉ. Cho nên muội muội ngươi cứ yên tâm là được.

Hoa Diễm Hồng kia õng ẹo bước một đã đi tới. Với dáng vẻ trang điểm xinh đẹp, ở trong nhất cử nhất động đều tản mát ra mị lực vô hình khiến cho Dương Lỗi giật mình không thôi.

Nếu như không phải chính mình tu luyện Chân Long Quyết cùng với Huyền Nguyên Quyết, hơn nữa tinh thần pháp môn cũng là tu luyện Băng Tâm Quyết thì quả thật là khó lòng chống cự nổi dụ dỗ như vậy.

Hiển nhiên Mị Công của Hoa Diễm Hồng này đã đạt tới một tình trạng vô hình hóa thành hữu hình. Nếu như Mị Công của nàng lại tiến thêm một bước, chỉ sợ chính mình cũng không đối phó được .

Mà Hoa Diễm Hồng nhìn thấy Dương Lỗi lại có thể ngăn cản Mị Công của chính mình thì trong lòng càng là giật mình.

Nàng không nghĩ tới thiếu niên này có tu vi cảnh giới chẳng qua là Võ Thần đại viên mãn, nhưng ý chí của hắn lại là kiên định như vậy, lại có khả năng dễ dàng ngăn cản Mị Công của mình. Điều này làm cho Hoa Diễm Hồng đồng thời với việc cảm thấy tò mò, lại có chút chán nản.

Nhưng rồi nàng nghĩ đến, mặc dù là Bộ Tùy Tâm cũng chưa chắc có thể chống được Mị Công của chính mình, không nghĩ tới Dương Lỗi lại đối kháng được. Điều này làm cho Hoa Diễm Hồng có một loại cảm giác thất bại .

- Ta ghen cái gì?

Tiêu Ly vẫn có dáng vẻ không thèm để ý, mặc dù nàng không có thiện cảm gì đối với Hoa Diễm Hồng này, nhưng cũng không nói thêm điều gì. Đối với những lời Hoa Diễm Hồng đã nói, trong lòng có hơi không thoải mái khi thấy nàng ta nói như vậy. Vì vậy nàng lên tiếng

- Ngươi muốn tìm hắn thì cứ việc đi mà tìm hắn, ta quản gì chuyện này? Coi như ngươi thật sự nguyện ý làm nữ nhân của hắn, thì đó cũng là chuyện của ngươi, tất cả điều này không quan hệ với ta.

£©Uu G\yỀjX £koI gɳ GQjX ¦«´Ń§ ¦\Łu r©s

- Khanh khách… Khanh khách… Tiêu Ly muội muội, ngươi nói là sự thật sao? Nếu như muội muội là thật sự không thèm để ý như thế, vậy tỉ tỉ có thể cảm tạ muội muội. Thiếu niên anh kiệt giống như Dương công tử, nếu như có thể trở thành phu quân của Diễm Hồng, thì Diễm Hồng là cầu còn không được .

Hoa Diễm Hồng cười duyên mà nói, đôi mắt câu hồn đoạt phách nhìn Dương Lỗi. Trong nháy mắt, phảng phất muốn chích điện Dương Lỗi .

Mà Tiêu Ly thấy thế, định xoay người rời khỏi:

- Ta đi, không quấy rầy các ngươi nói chuyện yêu đương ở chỗ này .

Nói xong Tiêu Ly liền đích xác nhẹ nhàng rời đi.

Dương Lỗi nhìn theo bóng lưng Tiêu Ly mà cực kì im lặng. Tiêu Ly này thật đúng là, chẳng lẽ liền thật sự nàng không sợ chính mình bị Hoa Diễm Hồng làm ê hoặc? Hoặc là nói, Tiêu Ly này cũng ăn dấm chua ? Cho nên mới cố ý rời khỏi đây.

Mà vào lúc này thay vào đó Diễm Hồng đã đi tới bên cạnh Dương Lỗi, khẽ giọng nói yếu ớt:

- Dương công tử, ngươi sẽ không giận ta, trách ta đuổi Tiêu Ly muội muội đi chứ?

Nhìn Hoa Diễm Hồng gần trong gang tấc, ngửi thấy mùi hương trên người nàng mà Dương Lỗi không khỏi thầm than, Hoa Diễm Hồng này tuyệt đối là bảo vật tuyệt thế. Vóc người này tự không cần phải nói, diện mạo cũng là siêu quần xuất chúng làm cho người ta mê muội, chỉ sợ đây chính là Mị Công.

Đương nhiên Dương Lỗi tự hỏi, nữ nhân này đích thật là thu hút người ta, chính mình cơ hồ đều không đối phó được nên cũng muốn giữ một báu vật tuyệt thế như vậy làm của riêng. Có điều Dương Lỗi cũng biết rõ ràng, nữ nhân này không phải người bình thường có thể khống chế.

Ngay chính bản thân Dương Lỗi cũng không cho rằng có khả năng khống chế được. Hơn nữa nữ nhân này tư chất nghịch thiên, là một thiên tài. Tu vi hiện nay cũng đã đạt tới cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần, nhưng e rằng tuổi của nàng cũng chỉ có hơn hai trăm mà thôi.

Coi như nàng thật sự là đã yêu chính mình, cam tâm tình nguyện trở thành nữ nhân của mình, thì Dương Lỗi cũng phải suy nghĩ. Dù sao nữ nhân này rất mê người, hơn nữa nữ nhân này tu luyện Mị Công đạt tới cảnh giới như thế, thì thông thường về phương diện chuyện nam nữ kia sẽ cực kì hơn người.

Một khi trở thành nữ nhân của mình, làm không tốt sẽ khiến nội bộ mâu thuẫn. Cho nên, mặc dù trong lòng cực kì muốn chinh phục một báu vật tuyệt thế như vậy, nhưng rốt cuộc là ngẫm kĩ nên lại thôi. Dương Lỗi quả thật không muốn hậu viện của mình trở nên hỏng bét.

- Ha hả, cô nương Diễm Hồng tìm ta có chuyện gì không? Chẳng lẽ liền không lo lắng Yến Vũ công tử tức giận?

Dương Lỗi ha hả cười một tiếng, rồi hỏi ngược lại.

Đến phiên Diễm Hồng nghe vậy nhẹ nhàng hé miệng, ánh mắt cực kỳ u oán nhìn Dương Lỗi mà nói:

- Công tử phát sinh hiểu lầm chăng ? Diễm Hồng cùng Yến Vũ không hề có một chút quan hệ, Yến Vũ kia làm sao có thể so sánh được hơn công tử ? Mặc dù tu vi của công tử ở mặt ngoài chỉ là Võ Thần, nhưng Diễm Hồng biết, công tử so với Yến Vũ kia thì phải xuất sắc gấp trăm lần ngàn lần .

Dương Lỗi nghe vậy ha hả cười nói:

- Cô nương Diễm Hồng thật sự là biết khen ngợi. Tu vi của ta đích đích xác xác chẳng qua là Võ Thần đại viên mãn, so cùng với Yến Vũ công tử thì đó là cách biệt một trời.Hơn nữa lần này ta đây cũng đích đích xác xác là vì đi đại lục Vô Cực, để tìm thân nhân mà thôi. Cô nương Diễm Hồng suy nghĩ hơi nhiều đó .

- Phải vậy không?

Ánh mắt của Hoa Diễm Hồng nhìn về phía Dương Lỗi càng thêm u oán

- Công tử đến bây giờ vẫn còn lừa gạt Diễm Hồng. Chẳng lẽ Diễm Hồng ở trong mắt công tử liền không chịu nổi như vậy sao? Có lẽ Diễm Hồng đã rước lấy sự chán ghét của công tử ? Nếu như Diễm Hồng có chỗ nào trêu chọc làm công tử chán ghét, làm phiền công tử nói cho Diễm Hồng. Diễm Hồng sẽ sửa còn không được sao?

Ánh mắt u oán kia của Hoa Diễm Hồng, điệu bộ nhõng nhẽo như muốn khóc làm cho người ta phải thấy rất đau lòng. Trong lòng Dương Lỗi không khỏi hô to, nàng này thật sự là quá chừng, thật sự là quá chừng, chính mình sắp không đối phó được nữa rồi.

- Ta không phải có ý tứ này, cô nương Diễm Hồng phát sinh hiểu lầm. Ta không phải chán ghét cô nương, nhưng mà Dương Lỗi thật sự là không xứng với cô nương Diễm Hồng. Nhìn cô nương Diễm Hồng, trong lòng Dương Lỗi cảm thấy tự ti mặc cảm, cho nên cũng không phải Dương Lỗi chán ghét cô nương Diễm Hồng nàng. Hơn nữa lời của Dương Lỗi đúng là lời nói thật, lại thêm cô nương Diễm Hồng tài mạo song toàn, cần gì phải mang một Võ Giả nho nhỏ như Dương Lỗi ra để đùa giỡn .

Dương Lỗi bất đắc dĩ nói.

Đối với Hoa Diễm Hồng này, Dương Lỗi cảnh giác không thôi. Nếu không phải chính mình tu luyện Băng Tâm Quyết còn có Huyền Nguyên Quyết Chân Long Quyết là tam đại kỳ công thì chỉ sợ hiện tại thật sự đã bị Hoa Diễm Hồng mê hoặc. Mặc dù như thế, Dương Lỗi cảm giác chính mình vẫn còn thật sự là khó khăn để ngăn cản Mị Công của Hoa Diễm Hồng .

Dương Lỗi hoài nghi, thiếu nữ này không phải là hồ ly tinh biến hình à. Hơn nữa rất có thể là loại hồ ly tinh trong hồ ly tinh, phỏng đoán là hồ ly tinh tuyệt thế như Đát Kỷ biến hình.

Còn đối với Hoa Diễm Hồng mà nói, chính mình cũng không biết, tại sao đặc biệt chú ý đối với Dương Lỗi, tựa hồ trên người Dương Lỗi có vật gì đó hấp dẫn được chính mình, khiến cho chính mình không tự chủ được muốn tiếp cận hắn. Đây là một nguyên nhân chủ yếu.

Mặt khác còn có việc, trước đây Dương Lỗi đã nói cho chính mình, hắn nói chỉ có Bộ Tùy Tâm mới có thể xứng đôi cùng mình, do đó sinh ra hoài nghi.

Cho nên dẫn tới chuyện Hoa Diễm Hồng muốn biết rõ ràng, Dương Lỗi rốt cuộc là trong tình huống nào, có lai lịch gì. Mặt khác, lại thêm cung cách của Tiêu Ly đối với Dương Lỗi, khiến cho Hoa Diễm Hồng càng là tò mò.

Trước đây nàng vẫn còn hoài nghi Dương Lỗi này chính là Bộ Tùy Tâm, nhưng rồi sau này phủ quyết. Dương Lỗi không có khả năng là Bộ Tùy Tâm, bởi vì Bộ Tùy Tâm mặc dù trẻ tuổi, là thiên tài trong thiên tài, nhưng hắn cũng là hoàn toàn thật sự đã gần ba trăm tuổi .

Mà Dương Lỗi lại không giống thế, tính mạng của hắn dao động trong khoảng rất trẻ tuổi, đích thật, căn bản sẽ không vượt qua ba mươi tuổi, thậm chí là nhiều nhất có vẻ khoảng hai mươi tuổi.

Một người tu vi khoảng hai mươi tuổi, vậy mà đã có thể đủ sức ngăn cản được Mị Công của chính mình. Hơn nữa ở bề ngoài tu vi chẳng qua là cấp bậc Võ Thần đại viên mãn mà thôi.

Cho nên hắn càng ngày càng nhiều bí ẩn, khiến cho Hoa Diễm Hồng đối với Dương Lỗi là càng ngày càng hiếu kì, càng muốn tìm tòi đến tột cùng, muốn làm cho rõ ràng, trên người Dương Lỗi rốt cuộc có cái gì hấp dẫn được chính mình.

Trong lòng Hoa Diễm Hồng có ngàn vạn suy nghĩ lướt qua trong nháy mắt, mà ở mặt ngoài bày ra một điệu bộ mừng vui bất ngờ

- Có thật không? Không phải là công tử đang dối gạt Diễm Hồng, công tử thật sự cho rằng Diễm Hồng rất xinh đẹp? Thật sự thích Diễm Hồng?

£©£u G\ʏÈjX £k©I ?¾H\ [n9 iXʒ dnjX w«´Ł§u

Nhìn vẻ mặt của Hoa Diễm Hồng, trong lòng Dương Lỗi thầm nghĩ, ngươi cứ tiếp tục biểu diễn đi, tiếp theo lừa dối. Kĩ năng diễn này so với những diễn viên gạo cội đoạt giải Oscar nam nữ thì phải lợi hại hơn nhiều lắm .

- Cái này… Ta.. .

- Chẳng lẽ là công tử đang dối gạt Diễm Hồng?

Nhìn Dương Lỗi, trong mắt Hoa Diễm Hồng hiện lên một tầng hơi nước.

- Đương nhiên không phải, ta làm sao có thể lừa cô nương Diễm Hồng được?

Dương Lỗi không có cách nào. Nữ nhân này thật là đáng sợ, tu vi cao không nói, kĩ năng diễn này, Mị Công này thật sự là quá chừng, không đối phó được, sắp không đối phó được. Dương Lỗi không ngừng vận chuyển Băng Tâm Quyết.

- Vậy cũng là nói, công tử là yêu mến Diễm Hồng sao?

Dáng vẻ của Hoa Diễm Hồng thật là hoan hỉ .

- %&$#.. .

Thiếu nữ này quá khó chơi, khiến cho Dương Lỗi có hơi không biết làm thế nào.

- Ta đã biết rõ, công tử khẳng định sẽ không phải không thích Diễm Hồng.

Hoa Diễm Hồng nói.

- Được rồi, chẳng lẽ cô nương Diễm Hồng tới tìm ta, chính là vì để nói những điều này sao?

Dương Lỗi bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là nói sang chuyện khác. Nếu cứ tiếp tục như vậy, chính mình cũng không biết kết cục như thế nào .Mặc dù thiếu nữ này, thật sự là một báu vật tuyệt thế. Nhưng có một số nữ nhân là không thể trêu được. Ít nhất, chính mình hiện tại không hề nắm chắc quyền khống chế, cho nên không thể đi trêu chọc.

- Đương nhiên không phải .

Hoa Diễm Hồng kéo tay Dương Lỗi

- Nơi này nói chuyện bất tiện, đi đến chỗ ở của ta đi.

Dương Lỗi rút tay mình ra, nhưng Hoa Diễm Hồng túm chặt lại ngay, Dương Lỗi đành phải thôi.

Lúc này trong ngực Hoa Diễm Hồng cũng là tim đập rầm rầm rầm thật sự nhanh. Không nghĩ tới chính mình lại sẽ làm ra động tác như vậy. Phải biết rằng chính mình rốt cuộc vẫn còn chưa hề làm như thế đối với nam nhân nào .

Có điều càng tới gần Dương Lỗi, Hoa Diễm Hồng liền cảm giác chân khí trong cơ thể của mình không bị khống chế nữa, tất cả điều này khiến cho Hoa Diễm Hồng giật mình không thôi. Trong lòng Hoa Diễm Hồng biết rõ ràng, đây đều là Dương Lỗi khiến cho phát sinh tình huống như vậy.

Mà khả năng của cái đó chỉ có thể tính ra một đáp án, đó chính là công pháp Dương Lỗi tu luyện có ảnh hưởng đặc thù đối với công pháp của chính mình .

Cho tới nay truyền nhân của Bách Hoa Các đều là tu luyện Bách Hoa Thần Công. Mà bộ công pháp này lại là tích tụ sản sinh ra vì một bộ công pháp khác. Nó vì phụ trợ ột bộ công pháp kia mà được sinh ra, đó chính là Bách Hoa Ngự Long Quyết.

Mà người có thể tu luyện Bách Hoa Ngự Long Quyết, nhất định phải là Chân Long Chi Thể.

Nữ nhân tu luyện Bách Hoa Thần Công, nếu muốn đạt tới đại thành, đạt tới tầng cao nhất, vậy nhất định phải tiến hành song tu cùng nam nhân tu luyện Bách Hoa Ngự Long Quyết .

Mà Bách Hoa Ngự Long Quyết này đã thất truyền, nhưng Dương Lỗi trước mắt này không ngờ lại có thể khiến cho chân khí trong cơ thể của mình nảy sinh hành động khác thường.

Đáp án liền chỉ có một khả năng, đó chính là Dương Lỗi tu luyện Bách Hoa Ngự Long Quyết, cho nên có thể khiến cho chân khí của mình có hành động khác thường, khiến cho chính mình bất tri bất giác muốn tiếp cận, thân cận hắn.

Kỳ thật Dương Lỗi không biết. Bách Hoa Ngự Long Quyết này là bắt nguồn từ Chân Long Quyết đã bị biến đổi mà đến.

Chân Long Quyết mới thật sự là nguyên bản, so với Bách Hoa Ngự Long Quyết lợi hại hơn không biết bao nhiêu lần. Nếu như là bản Chân Long Quyết đầy đủ, tu luyện tới trình độ cao nhất thì đó tuyệt đối là có khả năng tu luyện Đại La Kim Tiên, thậm chí là cấp bậc Thánh Nhân.

Bởi vì Chân Long Quyết này là công pháp vào lúc Thượng Cổ Hồng Mông đã được Hồng Mông Thủy Long sáng chế. Mà Hồng Mông Thủy Long này vào lúc Hồng Mông còn chưa sơ khai thì nó đã là Chân Long thứ nhất, so với Hồng Hoang Tổ Long vẫn còn phải cường đại hơn nhiều.

Nhưng mà tất cả điều này Dương Lỗi cũng không biết, cũng chưa từng có nghe nói qua.

Đương nhiên Dương Lỗi tu luyện Chân Long Quyết, cũng không phải bản đầy đủ. Dương Lỗi thu hoạch được Chân Long Quyết chẳng qua là một bộ phận rất nhỏ mà thôi. Nhưng mặc dù là một bộ phận rất nhỏ này thì cũng đủ để cho Dương Lỗi tu luyện tới cấp bậc Tiên Nhân .

Mà Bách Hoa Thần Công do Hoa Diễm Hồng tu luyện lại còn có một cái tên khác, đó chính là Chân Phượng Quyết. Một con rồng một con phượng, long phượng tốt lành, Âm Dương Hòa Hợp, đó mới thật sự là đại đạo.

Đương nhiên Hoa Diễm Hồng tu luyện Bách Hoa Thần Công đã sớm không trọn vẹn cũng không hoàn toàn. Hiện nay Hoa Diễm Hồng dựa vào một bộ Bách Hoa Thần Công không hoàn chỉnh này, mà có thể đạt tới tình trạng như thế, thì cũng đủ để nhìn ra tư chất của Hoa Diễm Hồng .

Hoa Diễm Hồng có được đích thị là Tử Phong Chi Thể, huyết mạch cao quý, hiện nay mặc dù vẫn chưa hoàn toàn thức tỉnh, vẻn vẹn là thức tỉnh một bộ phận thôi, nhưng đã khiến cho Hoa Diễm Hồng thu được lợi ích không nhỏ. Chỉ trong thời gian ngắn ngủi hơn hai trăm năm liền đạt tới cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần.

Có điều hai người Hoa Diễm Hồng cùng Dương Lỗi đều không rõ ràng lắm tất cả điều này .

Dương Lỗi cùng với Hoa Diễm Hồng đi tới chỗ ở của nàng. Chỗ biệt viện của Hoa Diễm Hồng là rất khác biệt trong cả khu nhà này .

Đó là nơi quanh cảnh tốt nhất, linh khí đậm đặc nhất. Nơi này mặc dù không phải xanh vàng rực rỡ, không phải chạm rồng khắc phượng, nhưng nơi này lại cực kì thanh tịnh đẹp đẽ thanh nhã, hơn nữa có linh khí đầy đủ, tuyệt đối là một chỗ tu luyện cực kì tốt .

- Công tử, mời.

Hoa Diễm Hồng mang theo Dương Lỗi tiến vào một gian phòng. Dương Lỗi nghĩ thầm, dù sao ta cũng không sợ ngươi đùa giỡn kiểu gì. Nếu đã đến nơi này mà chính mình vẫn còn do dự, vậy thì chẳng phải là làm mất mặt mũi, để cho nàng xem thường?

Một người đàn ông, làm sao có thể dễ dàng tha thứ chính mình bị nữ nhân xem thường, bị mất mặt trước mặt nữ nhân ? Dương Lỗi là nam nhân, tự nhiên cũng là như thế.

Sau khi bước vào gian phòng, hắn mới phát hiện, nơi này bố trí hoàn toàn là một màu hồng nhạt. Vừa mới tiến vào phòng, liền có một mùi thơm tỏa ra. Hơn nữa tận cùng bên trong là một cái Phượng Sàng (giường phượng) phong cách cổ xưa. Ở gần cửa sổ là một bàn phấn trang điểm, tất cả điều này hiển nhiên là đã được bố trí tỉ mỉ .

Đây là khuê phòng nữ nhân, Dương Lỗi kinh ngạc không thôi. Hoa Diễm Hồng này lại mang chính mình tiến vào trong khuê phòng của nàng. Điều này… điều này rất ngoài dự liệu của Dương Lỗi .

- Cô nương Diễm Hồng, cái này… cái này… Tại hạ tiến vào nơi này chỉ sợ không thích hợp. Nơi này là khuê phòng của cô nương, ta là một người đàn ông tiến vào nơi này… Thật sự… Thật sự là… Có hơi không thích hợp .

Dương Lỗi nói .

- Không có gì là không thích hợp cả. Diễm Hồng đều không thèm để ý thì công tử căng thẳng cái gì? Chẳng lẽ công tử nghĩ muốn tránh đi sao?

Ánh mắt ngập nước của Hoa Diễm Hồng nhìn Dương Lỗi mà nói.

£©¢u G\yỀjX £k¨I G\Îj b\∂ [ø9 ¦}ǰju ros

- Chẳng lẽ ở trong mắt công tử, Diễm Hồng lại là quá mức không chịu nổi như vậy sao? Công tử phát sinh hiểu lầm rồi, Diễm Hồng không phải người như vậy.

Vừa nói, nàng có dáng vẻ như muốn khóc .

Dương Lỗi vội nói:

- Không phải, không phải, cô nương Diễm Hồng ngươi phát sinh hiểu lầm, tại hạ không phải ý tứ này. Chỉ có điều là tại hạ tiến vào trong khuê phòng của cô nương Diễm Hồng, nếu mà để cho người khác biết, chỉ sợ sẽ làm tổn hại danh tiếng đối với cô nương Diễm Hồng .

Dương Lỗi ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng hô to, yêu tinh, nàng này, tuyệt đối là yêu tinh.

- Như vậy a, không có việc gì, Diễm Hồng tin tưởng công tử. Mọi chuyện rồi hãy nói sau, ta và công tử thanh thanh bạch bạch, thiếp thân không thèm để ý .

Hoa Diễm Hồng lập tức thay đổi dáng vẻ, lộ ra nụ cười ngọt ngào, lắc mông, phủi phủi bụi trên ghế rồi nói

- Công tử, mời ngồi.

Công tử? Dương Lỗi nhìn điệu bộ này của Hoa Diễm Hồng mà không khỏi nhớ tới một câu nói:

- Quan nhân, ta muốn.

Dương Lỗi theo lời ngồi xuống, nhìn Hoa Diễm Hồng rồi nói:

- Cô nương Diễm Hồng, nơi này cũng không có những người khác, cũng không lo lắng sẽ bị người ta nghe được. Cô nương Diễm Hồng có cái gì cần nói, liền nói ra đi.

Hoa Diễm Hồng ngồi xuống trên đất trước mặt Dương Lỗi, rồi nhìn Dương Lỗi mà hỏi:

- Không biết công tử cảm giác được chân khí trong cơ thể có cái gì khác thường không ?

Dương Lỗi nghe vậy sắc mặt hơi đổi. Đích xác, chính mình từ lúc tới gần Hoa Diễm Hồng liền cảm giác Chân Long Quyết trong cơ thể sinh ra chân khí rục rịch. Nếu như không phải chính mình vẫn còn tu luyện Huyền Nguyên Quyết và Băng Tâm Quyết như đã nói, chỉ sợ thật đúng là khó có thể áp chế nổi .

- Cô nương Diễm Hồng ngươi nói cái gì?

Nghe được Hoa Diễm Hồng nhắc nhở, Dương Lỗi cực kì cảnh giác nhìn nàng.

Thiếu nữ này lai lịch là Bách Hoa Các, mà Bách Hoa Các kia kỳ thật thần bí vô cùng. Mặc dù là có thông gia cùng các môn phái, nhưng người biết đến cũng là cực kì ít ỏi đến đáng thương. Mà lúc này Hoa Diễm Hồng nói ra lời này, khiến cho Dương Lỗi tự nhiên là cực kì cảnh giác.

- Có đúng công tử cảm giác thấy gì đó khác thường không, có đúng vào lúc tới gần Diễm Hồng thì chân khí có hơi không bị khống chế không?

Hoa Diễm Hồng thấy dáng vẻ này của Dương Lỗi thì vội hỏi.

- Làm sao ngươi biết? Chẳng lẽ ngươi động tay chân gì chăng ?

Dương Lỗi đương nhiên không rõ ràng lắm, cái này rốt cuộc là chuyện đáng để ý đến như thế nào. Trong lòng tất nhiên cực kì cảnh giác, dẫu ở mặt ngoài trong nháy mắt đã bình tĩnh trở lại, nhưng trong giọng nói vẫn mang theo vẻ chất vấn.

- Công tử không cần căng thẳng, Diễm Hồng không có ác ý, bởi vì… Bởi vì chính Diễm Hồng cũng có cảm giác như thế. Vào lúc tới gần công tử, Diễm Hồng cảm giác chân khí của mình không bị khống chế. Hơn nữa càng tới gần công tử, loại cảm giác này liền càng mãnh liệt. Hình như, hình như công tử là phu quân nhiều năm… Nhiều năm của Diễm Hồng .

Vừa nói dứt lời, sắc mặt Hoa Diễm Hồng ửng đỏ, xấu hổ đến không thể hơn được.

- Cái này.. .

Dương Lỗi cũng kinh ngạc, tại sao lại có tình huống như thế? Trong lòng Dương Lỗi rõ ràng một sự thật. Mặc dù là Đoạn Dung cũng không gây ra ình cảm giác như thế.

Phải biết rằng Đoạn Dung chính là nữ nhân nhất định có trong đời của mình, là người mà Nhân Duyên Thạch (hòn đá nhân duyên) có cảm ứng, nhưng cũng không hề xuất hiện tình huống như vậy. Chẳng lẽ là vấn đề công pháp mà chính mình tu luyện ? Chính mình tu luyện Chân Long Quyết cùng công pháp mà nàng tu luyện tồn tại tính chất hấp dẫn lẫn nhau sao ?

Cẩn thận suy nghĩ một chút, e rằng cũng chỉ có loại khả năng này .

- Không biết công tử tu luyện loại công pháp nào? Có đúng là Bách Hoa Ngự Long Quyết không ?

Hoa Diễm Hồng nhìn Dương Lỗi mà hỏi với vẻ có hơi căng thẳng .

- Bách Hoa Ngự Long Quyết?

Dương Lỗi lắc đầu

- Tại hạ chưa từng nghe nói qua một loại công pháp như vậy. Nhưng mà. .. nhưng mà tại hạ tu luyện Chân Long Quyết. Hơn nữa vào lúc cô nương Diễm Hồng tới gần thì chân khí xao động. Đó là chân khí do Chân Long Quyết tu luyện ra .

- Chân Long Quyết?

Hoa Diễm Hồng sửng sốt, Chân Long Quyết này thì nàng cũng không chưa có nghe nói qua. Nhưng mà công phápcó thể khiến cho chân khí của mình cộng hưởng thì hẳn là cũng chỉ có Bách Hoa Ngự Long Quyết.

Chẳng lẽ Chân Long Quyết này chỉ là tên không giống nhau mà thôi? Tuy nhiên nếu có thể khiến cho chân khí của mình cộng hưởng, thì điều đó liền chứng minh ở trong đó khẳng định là có liên hệ.

- Không sai, công pháp tu luyện của tại hạ, đó là Chân Long Quyết. Không biết cô nương Diễm Hồng tu luyện loại công pháp nào? Cùng với Chân Long Quyết tại hạ tu luyện có liên lạc gì sao?

Dương Lỗi nhìn Hoa Diễm Hồng mà hỏi.

- Cái…này… Kỳ thật muốn xác nhận cũng dễ dàng. Chỉ cần chúng ta đều tự thi triển chân khí thử dò xét một phen, liền rõ ràng.

Hoa Diễm Hồng suy nghĩ một chút rồi nói.

Dương Lỗi nghe vậy gật đầu, như vậy cũng không có vấn đề gì, cũng không lo lắng nàng sẽ làm gì đó đối với chính mình .

Mặc dù tu vi của nàng đã là Bát Quái Ngưng Thần, so với chính mình cao hơn rất nhiều cấp bậc. Nhưng nếu như thật sự nàng muốn gây bất lợi đối với chính mình, khi đó mình muốn chạy trốn thoát có lẽ rất dễ dàng. Hơn nữa Dương Lỗi tin tưởng, cũng không phải nàng đang nói dối .

- Tốt lắm, chúng ta liền thử xem.

Hoa Diễm Hồng thấy Dương Lỗi đồng ý, thì mỉm cười bảo:

- Diễm Hồng xin cám ơn trước công tử, bởi vì chuyện này liên quan đến đại sự của tông môn chúng ta.

Dương Lỗi cười nói:

- Không có việc gì. Kỳ thật ta cũng hiếu kỳ, thử xem công pháp tu luyện của ta cùng công pháp môn phái các ngươi rốt cuộc có liên lạc gì.

- Vâng, vậy thì. .. vậy công tử, chúng ta liền bắt đầu đi.

Hoa Diễm Hồng nhìn Dương Lỗi mà nói.

Hoa Diễm Hồng vươn tay ngọc trắng nõn tinh tế mà lại thon thả của mình ra. Dương Lỗi nhìn, do dự một chút rồi vẫn đưa bàn tay của mình ra, đặt úp lên trên lòng bàn tay.Tay của hai người vừa áp sát chung một chỗ thì trong lòng Dương Lỗi run lên, bàn tay nhỏ bé này thật đúng là mềm mại .

Trên mặt Hoa Diễm Hồng lóe lên một vệt ửng đỏ, nàng dịu dàng nói:

- Công tử.

- A… Thật sự là xấu hổ quá, cô nương Diễm Hồng, ta… Ta.. .

Nhìn điệu bộ túng quẫn này của Dương Lỗi, Hoa Diễm Hồng đúng là cười. Dương Lỗi này lúc mới bắt đầu quả là ngoảnh mặt xem thường đối với chính mình, hiện tại lại vẫn còn thẹn thùng, thật sự là khiến cho nàng không nghĩ tới.

- Công tử, chúng ta bắt đầu đi.

- A, hảo, hảo.

Dương Lỗi vội vàng gật đầu.

Hai người đều tự phát ra một bộ phận chân khí, hai cỗ chân khí trong nháy mắt giao hòa chung vào nhau. Sự việc làm cho người ta kinh ngạc liền xảy ra khiến thân thể hai người chấn động khi phát hiện chân khí trong cơ thể đã hoàn toàn không chịu sự khống chế nữa.

£©Pu G\yỀjX £kVI G\Îj b\∂ [ø9 ¦}Ǯju r©s

Hai cỗ chân khí điên cuồng xoắn chặt chung một chỗ. Dương Lỗi thầm nghĩ không ổn, hắn muốn buông ra. Nhưng dẫu có làm gì thì lúc này căn bản không làm được. Hai cỗ chân khí thật giống như là các cực khác dấu, xoắn tít gắt gao thu hút lẫn nhau cùng một chỗ, không ngừng dây dưa.

Trong lòng Dương Lỗi cười khổ. Thế này thì nguy rồi, chân khí trong cơ thể của mình đang điên cuồng trào về hướng tới trong cơ thể Hoa Diễm Hồng, lúc này chính mình thật sự là bi thảm, tu vi rất có thể lại giáng bậc lần nữa. Biết đâu là còn phải thoái hóa đến trạng thái Nguyên Thủy, trở thành một người bình thường với cảnh giới Luyện Khí .

Mà lúc này Hoa Diễm Hồng so sánh với Dương Lỗi thì cũng không dễ chịu hơn bao nhiêu. Chân khí Thuần Dương Chân Long của Dương Lỗi xoắn chặt dây dưa cùng chân khí trong cơ thể nàng ở tại một chỗ, khiến cho nàng cảm giác toàn thân nóng lên.

Dòng chân khí dây dưa chung một chỗ này căn bản không bị khống chế, cả người cũng đã không chịu khống chế. Ngoài ra điều xấu hổ chính là thân thể của mình lại xảy ra cái loại cảm giác này.

Qua không được bao lâu, coi như lúc Dương Lỗi cảm giác Chân Long chân khí trong cơ thể của mình sắp sửa khô kiệt, thì hắn lại phát hiện chân khí của mình cùng với chân khí của Hoa Diễm Hồng cùng nhau phản hồi trở về. Điều này làm cho Dương Lỗi mừng vui bất ngờ không thôi. Quả là trời không tuyệt đường người.

Sau khi hai cỗ chân khí chạy hết một vòng đại tuần hoàn trong cơ thể Dương Lỗi thì chúng ra đi. Chân khí của chính bản thân Dương Lỗi quay trở lại trong đan điền, mà chân khí của Hoa Diễm Hồng thì lúc nào cũng có thể tùy thời quay trở lại trong cơ thể nàng.

Sau khi hai người buông hai tay ra, Dương Lỗi liền không thể chờ đợi được lập tức khoanh chân mà ngồi. Hắn bắt đầu xem xét tình huống chân khí trong cơ thể của mình. Sau khi kiểm tra một phen, Dương Lỗi phát hiện, chân khí Chân Long Quyết trong cơ thể của mình so với trước đây phải thuần khiết hơn nhiều, lượng chân khí đã gia tăng được gần hai thành.

Một lần tu luyện tăng thêm gần hai thành, điều này có ý nghĩa như thế nào, chính bản thân Dương Lỗi đương nhiên biết rõ ràng.

Nếu muốn gia tăng tu vi nhiều như vậy, trừ phi là dùng báu vật thiên địa, linh đan thần dược. Hơn nữa chỗ chân khí thu được như vậy cũng không có khả năng thuần khiết như thế .

Niềm vui bất ngờ, đây là niềm vui bất ngờ.

Lại nói tình huống lúc Dương Lỗi đang xem xét trong cơ thể của mình, Hoa Diễm Hồng cũng là buồn bực không thôi mà bĩu môi, nhìn Dương Lỗi, trong lòng thì mắng:

- Cái đồ Mộc Đầu này, đại Mộc Đầu(đồ đầu đất).

Nếu như Dương Lỗi mà biết đến câu đó thì trong lòng lại không biết sẽ có ý nghĩ gì .

Sau khoảng mười phút đồng hồ, Dương Lỗi mở mắt. Hắn thấy Hoa Diễm Hồng đang một mực nhìn mình, khiến cho Dương Lỗi đều hơi ngượng ngùng, hơn nữa trong lòng cũng giật mình. Tại sao chính mình liền yên tâm với nàng như vậy, nếu như là nàng định gây ra bất lợi gì đó đối với chính mình, vậy bản thân mình chẳng phải là thảm ?

Thế nhưng trong lòng hắn cũng là cực kì kỳ quái, chẳng lẽ trong lòng của mình liền tin tưởng nàng như vậy sao? Có lẽ nguyên nhân bởi vì vừa rồi chân khí hòa trộn ?

- Công tử, cám ơn ngươi .

Hoa Diễm Hồng nói.

- Thế nào? Cô nương Diễm Hồng, đã biết rõ ràng sao?

Dương Lỗi tò mò, Chân Long Quyết mà chính mình tu luyện cùng Bách Hoa Thần Công do Hoa Diễm Hồng tu luyện rốt cuộc có liên lạc gì đó chăng.

Điều này khiến cho Dương Lỗi cũng là càng ngày càng hiếu kì, chẳng lẽ hai chủng loại công pháp này là công pháp song tu hỗ trợ lẫn nhau sao? Nếu như chính mình và Hoa Diễm Hồng song tu thì chuyện này sẽ như thế nào?

Nếu như đích thực song tu, e rằng chân khí của mình sẽ lại tiến thêm một bước. Trải qua tình huống vừa rồi, Chân Long Quyết của Dương Lỗi mặc dù không hề đột phá cấp bậc vốn có, nhưng cũng có thể hơn hẳn mấy tháng khổ tu .

Hoa Diễm Hồng thẹn thùng gật đầu. Kỳ thật ngay từ đầu Hoa Diễm Hồng liền cảm giác được, Chân Long Quyết này mà Dương Lỗi tu luyện tám chín phần mười chính là có cùng nguồn gốc với Bách Hoa Thần Công mà chính mình tu luyện.

Hơn nữa Bách Hoa Thần Công chính mình tu luyện cùng với công pháp Dương Lỗi tu luyện chính là hỗ trợ lẫn nhau. Mới một lần hòa trộn chân khí như vậy, mà chân khí bản thân Hoa Diễm Hồng đã tăng thêm gần một thành, hơn nữa thuần khiết không ít.

Như vậy, đáp án liền có khả năng khẳng định. Mà nếu Dương Lỗi có thể tu luyện công pháp này, điều đó liền chứng minh, Dương Lỗi tất nhiên chính là Tiềm Long Chi Thể. Bởi vì chỉ có Tiềm Long Chi Thể, mới có thể tu luyện nổi.

Nếu Dương Lỗi là Tiềm Long Chi Thể, cũng tu luyện Bách Hoa Ngự Long Quyết, như vậy Dương Lỗi này sẽ là Bách Hoa Các Thánh Chủ. Điều đó cũng có ý nghĩa hắn sẽ là phu quân tương lai của mình, điều này làm sao mà không khiến cho tim mình đập gia tốc.

Mà Dương Lỗi thấy Hoa Diễm Hồng đột nhiên đỏ mặt, không hiểu vì sao bèn hỏi:

- Cô nương Diễm Hồng, ngươi làm sao vậy?

- A… Không có… Không có gì.

Hoa Diễm Hồng vội vàng lắc đầu mà nói tiếp

- Kỳ thật Diễm Hồng có khả năng khẳng định, công pháp mà công tử tu luyện, chính là Bách Hoa Ngự Long Quyết.

- Thật à?

Dương Lỗi nhìn Hoa Diễm Hồng lại nói

- Vậy.. .

- Công tử… Không biết… làm thế nào mà công tử lại có được bộ công pháp này? Có thể nói cho Diễm Hồng hay không?

Hoa Diễm Hồng nhìn Dương Lỗi mà hỏi.

- Công pháp này, là trong lúc vô tình ta có được.Nhưng mà cũng không phải toàn bộ, mà là một bộ phận mà thôi, chỉ một phần nhỏ.

Dương Lỗi đáp tiếp

- Ta cũng muốn thu được bộ phận phía sau. Có điều làm gì, thì từ đầu đến cuối vẫn không thể tìm được.

Dương Lỗi thở phào một hơi, kỳ thật đối với Dương Lỗi mà nói, muốn có được toàn bộ Chân Long Quyết cũng không phải việc khó. Nhưng mà vào hiện tại không cần đến nó …

Thôi, dù sao muốn đổi toàn bộ bản Chân Long Quyết thì cần phải dùng đến Đoái Hoán Điểm, mà số lượng kia đâu phải là con số nhỏ. Hơn nữa mặc dù là có đủ Đoái Hoán Điểm, chính mình cũng không có khả năng lập tức liền tu luyện hoàn thành. Cho nên cũng không cần phải đổi vội .

Muốn đổi, liền cũng chỉ có đợi tới lúc tu vi của chính mình đạt tới cấp độ kia. Chờ mình tu luyện xong thì đổi bộ phận, sau đó lại đi đổi lấy bộ phận phía sau.

-A.. .

Hoa Diễm Hồng nghe vậy thì thất vọng không thôi. Vốn nàng đang muốn từ trên người Dương Lỗi thu được tin tức có liên quan tới Bách Hoa Thần Công, xem ra hiện tại trên cơ bản không có khả năng. Nếu như là bản Bách Hoa Ngự Long Quyết đích thực đầy đủ, khẳng định có khả năng thu được Bách Hoa Thần Công.

- Cô nương Diễm Hồng, ngươi có thể nói với ta một câu hay không, Chân Long Quyết này cùng môn phái các ngươi rốt cuộc có liên lạc gì?

Dương Lỗi nhìn Hoa Diễm Hồng, đối với điều này đúng là hắn cực kì tò mò. Chân Long Quyết mà chính mình tu luyện, và công pháp Hoa Diễm Hồng tu luyện là công pháp song tu hỗ trợ lẫn nhau, như vậy trong đó rốt cuộc có bí mật gì ?

£©ku G\yỀjX £kUI ?¾H\ [n9 G¾H ¦\¾j\ G\ʍu

Nhìn dáng vẻ thất vọng của Hoa Diễm Hồng khi nghe thấy mình nói là không có được bản đầy đủ của Chân Long Quyết, nó liền đã gia tăng lòng hiếu kỳ của Dương Lỗi .

- Kỳ thật… Kỳ thật nói cho công tử cũng không sao cả, dù sao công tử sớm muộn cũng phải biết .

Hoa Diễm Hồng suy nghĩ một chút rồi nói

- Nếu như là công tử có được đích thị là bản đầy đủ của Bách Hoa Ngự Long Quyết, vậy là tốt rồi .

Nói tới đây, Hoa Diễm Hồng thở dài một hơi, khó có thể che dấu nỗi thất vọng trong lòng

- Không biết công tử có thể đưa công pháp cho Diễm Hồng xem một lần?

- Cái này.. .

- Thế nào, công tử không muốn sao?

Hoa Diễm Hồng thấy Dương Lỗi do dự, không khỏi thất vọng nhìn hắn rồi nói tiếp

- Cũng đúng, là Diễm Hồng đường đột .

Đối với một người Võ Giả mà nói, công pháp là căn bản, sẽ không ai tùy tiện giao công pháp tu luyện của mình cho người khác. Cho nên, Dương Lỗi không muốn đưa công pháp ình thì Hoa Diễm Hồng cũng vẻn vẹn có hơi thất vọng mà thôi.

- Cô nương Diễm Hồng, ngươi phát sinh hiểu lầm. Kỳ thật đưa cô nương Diễm Hồng nhìn một chút cũng không có gì. Công pháp này, cực kì kỳ lạ, nếu như là người không có Chân Long Huyết Mạch thì vô phương tu luyện.

Dương Lỗi cười cười, xuất ra một quyển công pháp. Đây là một bộ phận mà Dương Lỗi thu được tại Xạ Điêu Thế Giới vào lúc hoàn thành nhiệm vụ .

- Chính là cái này, cô nương Diễm Hồng ngươi nhìn đi. Đây là Chân Long Quyết mà ta tu luyện .

Dương Lỗi cũng không thèm để ý. Công pháp này, mặc dù là nàng có được thì cũng là vô phương tu luyện, càng không thể truyền cho người khác. Trừ phi đối phương và chính mình đều cùng có được Chân Long Huyết Mạch, nếu không tất cả đều là uổng công .

Huống chi, từ sau khi hòa trộn chân khí cùng Hoa Diễm Hồng, Dương Lỗi cảm giác với nàng thì hắn có nhiều hơn một phần cảm giác thân mật, đối với nàng đã có một loại tín nhiệm không sao diễn tả nổi.

- Công tử? Ngươi thật sự cho ta nhìn sao?

Hoa Diễm Hồng thấy Dương Lỗi đưa công pháp ình, trong lòng lập tức hoan hỉ không thôi, trên mặt đã có một vẻ hơi không thể tin được.

Dương Lỗi gật đầu đáp:

- Cô nương Diễm Hồng yên tâm đi, đây là bản thật đó.

- Không… Không, công tử, Diễm Hồng không phải nói ý tứ này.

Hoa Diễm Hồng thấy Dương Lỗi nói như vậy, vội vàng lắc đầu bảo

- Công tử đối đãi Diễm Hồng như thế, Diễm Hồng nhất định sẽ không khiến cho công tử thất vọng, cũng sẽ không truyền công pháp này ra ngoài. Điểm ấy công tử yên tâm được.

- Cô nương Diễm Hồng không cần như thế.

Thấy Hoa Diễm Hồng giải thích, Dương Lỗi tuyệt không lưu ý.

Hoa Diễm Hồng mở công pháp ra, cẩn thận xem xét thì phát hiện, Chân Long Quyết này cùng Bách Hoa Thần Công mà chính mình tu luyện đích đích xác xác là hỗ trợ lẫn nhau, cũng cực kì phù hợp cùng Bách Hoa Ngự Long Quyết trong ghi chép của môn phái. Nàng liền càng khẳng định hơn Chân Long Quyết này chính là công pháp mà môn phái của mình một mực tìm kiếm .

Sau khi xem xong, Hoa Diễm Hồng trả lại công pháp cho Dương Lỗi:

- Công tử, cảm tạ công tử.

- Không có gì.

Dương Lỗi cười khẽ mà hỏi

- Không biết cô nương Diễm Hồng có nhìn ra cái gì hay không ?

Hoa Diễm Hồng lúc này sắc mặt ửng đỏ, lấy lại bình tĩnh rồi nói với Dương Lỗi:

- Công tử, kỳ thật không dối gạt công tử, công pháp này chính là Bách Hoa Ngự Long Quyết mà Bách Hoa Các chúng ta đã tìm kiếm nhiều năm. Mà công tử hiện nay tu luyện môn công pháp này. Cái này… cái này có nghĩa là Thánh Chủ Bách Hoa Các của chúng ta. Biết bao thế hệ các đời Bách Hoa Các đã chờ đợi bao nhiêu năm, rốt cục mới đợi được một ngày này. Hy vọng công tử lần này sau khi trở về từ Vô Tận Chi Hải, có thể đi cùng Diễm Hồng một chuyến đến Bách Hoa Các.

- Thánh Chủ?

Dương Lỗi nghe vậy ngẩn ngơ, cái này không phải là tình tiết cẩu huyết trong tiểu thuyết chứ ? Tình tiết này cực kì tương tự sao?

- Không sai, công tử chính là Thánh Chủ Bách Hoa Các của chúng ta. Có điều chỉ có chờ sau khi công tử đi Bách Hoa Các chúng ta thu được truyền thừa, thì mới thật sự là Thánh Chủ.

Hoa Diễm Hồng đáp.

Dương Lỗi nghe vậy cười cười. Đối với việc đảm đương ngôi vị Thánh Chủ Bách Hoa Các thì Dương Lỗi là tuyệt không lưu ý. Mục tiêu của mình không phải cái này, mặc dù Bách Hoa Các coi như là đại tông môn, là một trong bảy đại Tiên Tông, nhưng mà Dương Lỗi tịnh không quan tâm chuyện thế lực ấy.

Hơn nữa toàn bộ Bách Hoa Các này đều là nữ nhân, nếu như chính mình đón nhận Bách Hoa Các, vậy chính mình chẳng phải là sẽ thành kẻ phong lưu lẳng lơ đào mỏ ?

Đương nhiên những điều này thì chính bản thân Dương Lỗi sẽ không nói ra .

- Cô nương Diễm Hồng, không phải đang nói giỡn chứ?

- Công tử, loại chuyện này Diễm Hồng làm sao có thể dám nói giỡn được?

Hoa Diễm Hồng nghe vậy có hơi hơi bất mãn nhìn Dương Lỗi mà hỏi ngược lại.

- Cái này. .. Cô nương Diễm Hồng, thật xin lỗi. Tại hạ chỉ là kinh ngạc mà thôi, không nghĩ tới tại hạ dĩ nhiên có cơ may như vậy. Nhưng mà lần này tại hạ đi Vô Tận Chi Hải không phải đơn giản như vậy. Nếu như có thể tìm được hướng đi tới đại lục Vô Cực, rồi đi đến đại lục Vô Cực như thế. Nếu không có mười năm tám năm là sẽ không quay về đại lục Sùng Võ được.

Dương Lỗi nhìn Hoa Diễm Hồng mà nói.

- Cái này. .. Công tử cũng không thể thay đổi hành trình một phen, chờ sau khi chúng ta đến Bách Hoa Các rồi mới lại đi đại lục Vô Cực?

Khi Hoa Diễm Hồng nghe Dương Lỗi nói nhất định phải đi đại lục Vô Cực thì sắc mặt khẽ biến. Đại lục Vô Cực, nơi đó cao thủ nhiều như mây, hơn nữa đường đi đến đó là cửu tử nhất sanh.

Nếu như Dương Lỗi đi đại lục Vô Cực như đã nói, vậy Bách Hoa Các cần phải chờ bao nhiêu năm nữa mới có thể đợi được nam nhân kế tiếp có được Tiềm Long Chi Thể ?

Tiềm Long Chi Thể này cũng chính là người có được thể chất Chân Long Huyết Mạch như cách nói của Dương Lỗi, cũng gọi là Chân Long Chi Thể. Điểm này, Hoa Diễm Hồng hoàn toàn có khả năng khẳng định.

Loại thể chất này cơ hồ là cơ may vạn năm khó thấy, cực kỳ khó được. Nó cũng giống như thể chất của mình .Chính mình có được Phượng Hoàng huyết mạch, hơn nữa chỉ người nào có được loại huyết mạch này thì mới có thể đích thực tu luyện Bách Hoa Thần Công tới trình độ cao nhất. Người thể chất bình thường mặc dù có khả năng tu luyện, nhưng mà tuyệt đối vô phương tu luyện tới tầng cao nhất .

- Cái này… cái này… Cô nương Diễm Hồng, lần này đi Vô Tận Chi Hải, nguy cơ trùng trùng, còn không biết tại hạ có thể thành công sống sót hay không. Cho nên tất cả điều này có lẽ sau này rồi hãy nói đi.

Dương Lỗi không thể làm gì khác hơn là trì hoãn. Nói giỡn, lần này đây, nếu chính mình đã hạ quyết tâm thì làm thế nào sẽ dễ dàng thay đổi chủ ý.

- Suy nghĩ của công tử, Diễm Hồng đã biết.Nhưng mà nếu như công tử thật sự không muốn cùng Diễm Hồng đi Bách Hoa Các như đã nói, vậy công tử có khả năng mang theo Diễm Hồng đi cùng đại lục Vô Cực được không ?

Hoa Diễm Hồng nhìn Dương Lỗi mà nói.

£¨·u G\yỀjX £k£I [n9 -Q ç j\u ros

- Diễm Hồng biết công tử là Thánh Chủ Bách Hoa Các, nên hoàn toàn không thể để cho công tử một mình đi mạo hiểm. Diễm Hồng mặc dù tư chất nông cạn, nhưng tự nhận là tu vi cũng không tệ lắm, có khả năng giúp công tử xử lý một chút việc nhỏ.

Tư chất nông cạn? Lời này nếu mà để cho những người khác nghe được, không biết sẽ có cảm tưởng gì. Một người Võ Giả mới hai trăm tuổi liền đạt tới cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần, thiên tư quá cao. Cả đại lục Sùng Võ, hiện tại cũng vẻn vẹn chỉ có Hoa Diễm Hồng và Bộ Tùy Tâm mà thôi.

- Cô nương Diễm Hồng, thế này không thích hợp lắm. Ta xem ra cô nương Diễm Hồng có địa vị cực cao tại Bách Hoa Các, hẳn là Các Chủ thế hệ sau, sẽ kế thừa Bách Hoa Các, dẫn dắt Bách Hoa Các đi theo hướng huy hoàng. Tại hạ làm sao có thể để cho cô nương Diễm Hồng đi theo mình đến đại lục Vô Cực được? Hơn nữa trong đại lục Vô Cực cao thủ nhiều như mây, nguy cơ trùng trùng. Cô nương Diễm Hồng cũng rõ ràng, vạn nhất có chuyện gì, tại hạ căn bản khó có thể đảm bảo an toàn của cô nương Diễm Hồng. Một khi có điều gì đó thì tại hạ sẽ trở thành tội nhân của Bách Hoa Các, cũng không cách nào nói lại với Bách Hoa Các, với sư phụ của cô nương Diễm Hồng. Cho nên… Cho nên cô nương Diễm Hồng, có lẽ nghĩ lại.

Dương Lỗi nhìn Hoa Diễm Hồng, rồi nói.

- Lời này công tử là nói không đúng. Mặc dù công tử còn chưa đi Bách Hoa Các thu hoạch truyền thừa của Thánh Chủ, nhưng thân phận công tử cũng đã xác nhận không nghi ngờ là Thánh Chủ Bách Hoa Các chúng ta. Diễm Hồng làm đệ tử của Bách Hoa Các, có thể đi theo bên cạnh công tử, hầu hạ công tử, là Diễm Hồng có phúc. Hơn nữa sau khi công tử trở thành Thánh Chủ Bách Hoa Các, cả Bách Hoa Các đều là của công tử, Diễm Hồng tự nhiên cũng không ngoại lệ. Có thể làm việc cho công tử, sư phụ vui mừng vẫn còn không còn kịp nữa .

Hoa Diễm Hồng đáp.

Trong Bách Hoa Các .

- Sư phụ, sư tỷ đưa tin.

Một người thiếu nữ mặc áo trắng, đầy vẻ bối rối đi vào trong một khu nhà nhỏ. Ở trong sân có một nữ nhân đồng dạng mặc áo trắng đang gảy đàn.

- Có chuyện gì mà khẩn cấp như vậy, Thanh nhi. Không phải sư phụ đã nói với ngươi, tu luyện phải tĩnh được tâm, bất kể gặp phải chuyện gì cũng không bị bối rối.

Nữ nhân được gọi là sư phụ vừa đánh đàn, vừa nói.

- Sư phụ, sư tỷ gửi tin tức.

Thiếu nữ được gọi là Thanh nhi kia hít sâu vài cái, khiến cho chính mình bình tĩnh trở lại rồi mới nói .

- Nó nói gì đó?

Nữ nhân đánh đàn hỏi .

- Sư tỷ nói, nàng đã tìm được Thánh Chủ .

Thanh nhi đáp.

"Băng" một tiếng, nữ nhân đánh đàn trong nháy mắt dừng lại, cả người bật đứng lên, nhìn Thanh nhi mà hỏi:

- Thanh nhi, ngươi nói cái gì?

Thanh nhi nhìn sư phụ của mình mà thầm nghĩ, còn nói người ta, chính mình cũng đều kích động như thế. Có điều cái đó cũng là nghĩ ở trong lòng mà thôi, không dám nói ra.

- Là như thế này, sư tỷ nói, tại Vô Tận Chi Thành thì nàng đã tìm được Thánh Chủ.

- Đưa tin phù cho ta.

Nữ nhân đánh đàn kia bảo.

- Vâng, sư phụ.

Thanh nhi xuất ra một quả phù triện, đưa cho nữ nhân đánh đàn.

Nàng kia bóp nát phù đưa tin, lập tức nối thông đến phòng riêng của Hoa Diễm Hồng .

- Sư phụ.

- Diễm Hồng, ngươi vừa mới đưa tin nói tìm được Thánh Chủ? Ngươi khẳng định sao?

Sư phụ của Hoa Diễm Hồng, Các Chủ Bách Hoa Các Hoa Vô Ảnh liền hỏi.

- Sư phụ, đệ tử không dám lừa gạt sư phụ. Chuyện này quan hệ đến đại sự sinh tử của Bách Hoa Các chúng ta, đệ tử làm sao dám nói bậy. Đệ tử đã xác định, hắn chính là Thánh Chủ Bách Hoa Các ta đã chờ đợi nhiều năm. Hơn nữa… Hơn nữa hắn vẫn còn tu luyện Bách Hoa Ngự Long Quyết.

Hoa Diễm Hồng lên tiếng giải thích.

- Ngươi nói là sự thật?

Tâm tình Hoa Vô Ảnh kích động không thôi. Tin tức kia, làm sao mà không khiến cho Hoa Vô Ảnh cảm thấy kinh ngạc.

Thánh Chủ này xuất hiện, điều đó liền có ý nghĩa Bách Hoa Các lần thứ hai quật khởi. Từ lúc mấy ngàn năm trước trưởng lão tiên tri của Bách Hoa Các lời liền đã có lời tiên đoán, một khi Thánh Chủ Bách Hoa Các xuất hiện lần thứ hai, như vậy Bách Hoa Các sẽ lần thứ hai tái hiện huy hoàng lúc đầu của Bách Hoa Cung .

Phải biết rằng Bách Hoa Cung khi đó chính là huy hoàng nhất thời, có thể nói là tông môn mạnh nhất trên cả đại lục Sùng Võ, không có bất cứ một môn phái nào có khả năng chống lại. Đó cũng là thánh địa trong lòng người tu luyện. Có thể thấy được, lúc ấy Bách Hoa Cung nở mày nở mặt ra sao, cường đại như thế nào.

- Là thật sự, đệ tử đã xác nhận. Nhưng Bách Hoa Ngự Long Quyết mà Thánh Chủ tu luyện cũng không phải Bách Hoa Ngự Long Quyết đầy đủ, cũng không cách nào bổ sung toàn bộ Bách Hoa Thần Công.

Hoa Diễm Hồng nói.

- Cái này không là vấn đề, nếu Thánh Chủ đã tìm được rồi, như vậy thời cơ Bách Hoa Các chúng ta quật khởi cũng sắp đến. Ta lập tức đi với sư thúc bọn họ của ngươi để tới tìm ngươi.

Hoa Vô Ảnh căn dặn .

- Sư phụ, chỉ sợ không có nhiều thời gian như vậy. Chỉ sau thời gian nửa tháng là Di chỉ Bách Hoa Cung sẽ mở ra .

Hoa Diễm Hồng suy nghĩ một chút rồi nói

- Hơn nữa đệ tử vô phương lưu lại Thánh Chủ.

- Không có việc gì, Diễm Hồng. Sư phụ sử dụng vạn dặm Truyện Tống Phù, chỉ cần ba ngày là có thể đi đến Vô Tận Chi Thành, cho nên Diễm Hồng ngươi chỉ cần lưu lại Thánh Chủ ba ngày là được.

Hoa Vô Ảnh nói.

- Vâng, sư phụ.

.. .

.. .

- Ngươi… có đúng là ngươi đi tìm Hoa Diễm Hồng không ?

Tiêu Ly nhìn Dương Lỗi lạnh lùng hỏi.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút, việc này cũng không cần phải giấu diếm. Hắn liền gật đầu đáp:

- Đúng vậy, nàng tìm ta có một số việc.

- Ngươi sau này bớt lui tới với nàng ta.

Tiêu Ly nghe hắn nói như vậy, trong lòng bất mãn, còn ngoài miệng lạnh lùng nói.

- Tại sao?

Dương Lỗi có hơi không hiểu ra sao cả. Tiêu Ly này mặc dù nói là tỉ tỉ của Tiêu Tiêu, nhưng mà chính mình có vẻ thực sự không có kết giao tình cảm gì với nàng ta. Vậy nàng dựa vào cái gì để mà cứ yêu cầu chính mình như vậy ?

- Không có tại sao, chính là không được.

Tiêu Ly giọng điệu vẫn lạnh lùng, cũng không giải thích gì.

Dương Lỗi nghe vậy im lặng, cô nàng này thật sự là làm cho người ta không nói được lời nào.

- Yên tâm đi, trong lòng ta cũng có suy tính, cái này không cần ngươi lo lắng.

Dương Lỗi đáp

- Ta cũng không phải tiểu hài tử, không có việc gì.

- Hừ.

Tiêu Ly lạnh lùng hừ lạnh một tiếng.

.. .

.. .

Ba ngày sau đó, Dương Lỗi cảm giác Chân Long Quyết của mình đột phá. Hiện nay đã đạt tới tầng thứ bảy, Chân Long Quyết xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Từ tầng thứ sáu đến tầng thứ bảy, Chân Long Quyết là một bước tiến lớn .

Sau khi tiến vào tầng thứ bảy, Chân Long Quyết của Dương Lỗi có lượng chân khí tăng thêm hơn gấp đôi. Hơn nữa khi chân khí phóng ra ngoài thì nó mơ hồ ngưng tụ thành hình rồng, đồng thời sinh ra một khí thế Long Uy nhàn nhạt.

£¨ou G\yỀjX £k¢I [n9 -Q ç j\u r©s

Điều này làm cho Dương Lỗi không chuẩn bị kịp. Vốn hắn cho là Chân Long Quyết mà muốn đột phá, ít nhất phải chờ tu vi của chính mình lần thứ hai đạt tới cấp bậc Thông Huyền thì mới có khả năng. Nhưng hiện tại cũng là đã đến sớm nên Dương Lỗi phỏng đoán, việc này và chuyện hòa trộn chân khí cùng Hoa Diễm Hồng có quan hệ rất lớn.

Sau khi Dương Lỗi thu công, hắn đang muốn đi ăn một bữa.

Vừa mới đi ra khỏi nhà, hắn liền nhìn thấy Hoa Diễm Hồng dẫn theo hai nữ nhân tuyệt sắc đã đi tới.

Hai nữ nhân kia, một người mặc áo trắng, một người khác mặc bộ võ phục màu đen đang đi sát theo bên người nữ nhân áo trắng, hình như là hộ vệ. Dương Lỗi quét một tia Giám Định Thuật tới, hắn liền kinh ngạc phát hiện, tu vi của hai người này cực cao, cho nên chính mình lại không tra xét ra nổi .

Nói cách khác, hai người này có tu vi hiện nay đều là cảnh giới Cửu Cực Tạo Hóa. Hơn nữa hai người này là do Hoa Diễm Hồng dẫn đến, như vậy… Hai người này tám chín phần mười là người của Bách Hoa Các.

Hơn nữa tu vi cao như thế, xem ra hai người này tám chín phần mười là nhân vật khác cấp trưởng lão của Bách Hoa Các. Còn nữ nhân áo trắng kia, rất có thể là Các Chủ đương đại của Bách Hoa Các .

- Công tử.

Hoa Diễm Hồng thấy Dương Lỗi vội vàng gọi.

- Là cô nương Diễm Hồng a, không biết hai vị tiền bối này là?

Dương Lỗi nhìn qua Hoa Diễm Hồng, rồi quay lại nhìn sang hai người kia .

- Công tử, đây là sư phụ Hoa Vô Ảnh của Diễm Hồng, cũng là Các Chủ Bách Hoa Các, vị này là trưởng lão Hoa U Lan.

Hoa Diễm Hồng lên tiếng giới thiệu .

- Chào hai vị tiền bối .

Dương Lỗi thi lễ. Hai nữ nhân này diện mạo so sánh Hoa Diễm Hồng tuyệt không kém gì. Hơn nữa tu vi đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa, một người là Các Chủ Bách Hoa Các, một người là trưởng lão Bách Hoa Các.

Hơn nữa Dương Lỗi biết, Võ Giả Bách Hoa Các đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa nhiều nhất sẽ không vượt qua bốn vị. Trước mắt đã tới đây hai người, có thể thấy được sự coi trọng của Bách Hoa Các đối với chính mình. Chẳng lẽ bọn họ thật đúng là muốn chính mình đi làm Thánh Chủ gì gì đó sao ?

- Công tử có khả năng cấp cho thiếp thân một giọt huyết?

Hoa Vô Ảnh sau khi đánh giá Dương Lỗi một hồi, mới chậm rãi mở miệng nói.

Thế này quả đúng là khiến cho Dương Lỗi kinh ngạc. Lúc này mới gặp mặt lần đầu tiên liền hỏi chính mình vì muốn một giọt huyết, thế này cũng quá thẳng thắn đi? Dương Lỗi thầm nghĩ, mặc dù ngươi là sư phụ

của Hoa Diễm Hồng, là cường giả Cửu Cực Tạo Hóa, hơn nữa cũng là Đại mỹ nhân. Nhưng vừa gặp mặt liền muốn người khác ột giọt huyết, thế này cũng quá thất lễ .

Có điều Dương Lỗi suy nghĩ một chút rồi vẫn quyết định cho nàng một giọt huyết. Dù sao, điều này cũng không có gì, một giọt huyết mà thôi. Với tu vi của bọn họ mà muốn cưỡng bức lấy ra một giọt huyết từ chính mình thì cũng không phải việc gì khó. Hắn liền thuận tiện mua một cái nhân tình .

- Hảo.

Dương Lỗi vươn tay phải, trong nháy mắt bức ra một giọt huyết. Đây là giọt huyết bình thường, Dương Lỗi tự nhiên sẽ không ngốc đến cho các nàng một giọt tinh huyết.

Hoa Vô Ảnh tiếp nhận một giọt huyết của Dương Lỗi. Điều khiến cho Dương Lỗi kinh ngạc chính là, giọt huyết kia sau khi nhỏ lên trên tay Hoa Vô Ảnh liền hóa thành một màn sương mù màu hồng nhạt. Ngay sau đó màn sương mù màu hồng nhạt kia lại hóa thành một con Kim Long, rất sống động.

- Quả nhiên là Tiềm Long Chi Thể.

Sau khi Kim Long Hoa trong tay Vô Ảnh biến mất thì mới lẩm bẩm nói.

- Các Chủ, chúng ta hiện tại dựa theo kế hoạch hành động sao?

Hoa U Lan đứng ở một bên truyền âm nói .

Mà lúc này Dương Lỗi nhìn hai nữ nhân này thì thấy hai mắt đang không chớp mắt nhìn mình, khiến cho hắn bị dọa đến hoảng sợ. Hai nữ nhân này hình như muốn ăn sống chính mình vậy, thật là có hơi dọa người khiến cho Dương Lỗi không khỏi lui về phía sau một bước.

Nếu như hai nữ nhân này muốn đối phó chính mình, vậy thật đúng là chuyện phiền toái. Chính mình cũng chỉ có thể thi triển Thuấn Tức Thiên Lý rời khỏi đây .

- Công tử có khả năng đi đến một chỗ để nói chuyện?

Hoa Vô Ảnh nhìn Dương Lỗi mà hỏi.

- Công tử yên tâm đi, chúng ta sẽ không làm chuyện bất lợi đối với ngươi. Nếu như công tử không tin, chúng ta có khả năng lấy Tâm Ma để thề. Huống chi, công tử cho là chúng ta muốn gây bất lợi đối với công tử, thì còn cần khách khí như vậy cùng công tử sao?

Hoa Vô Ảnh nhìn thấy Dương Lỗi do dự, cũng không hề tức giận, mà là thản nhiên cười nói.

Lời này đúng là khiến cho Dương Lỗi có hơi ngượng ngùng. Đích thật là như vậy. Nếu như bọn họ thật sự muốn làm chuyện bất lợi đối với chính mình thì cũng sẽ không khách khí như thế mà trực tiếp ra tay. Dù sao chính mình chẳng qua là kẻ tu vi Võ Thần đại viên mãn, so cùng bọn họ là cách biệt một trời.

- Được rồi.

- Cảm tạ công tử.

Hoa Diễm Hồng mặt giãn ra mà cười nói.

.. .

Bốn người đi tới chỗ ở của Hoa Diễm Hồng .

Hoa Vô Ảnh bày ra một cái kết giới, rồi mới yên lòng.

- Xin hỏi công tử là môn phái nào?

Hoa Vô Ảnh nhìn Dương Lỗi liền hỏi.

- Vãn bối là đệ tử Huyền Cơ Môn.

Dương Lỗi nhìn Hoa Vô Ảnh mà đáp, trong lòng biết rõ ràng rằng điều này cũng không có khả năng che giấu cái gì. Nếu như bọn họ muốn hiểu rõ sư môn của mình thì cũng rất dễ dàng. Chỉ hơi nghe một hồi liền có khả năng biết. Hơn nữa chính mình là đệ tử Huyền Cơ Môn, cái này cũng không phải bí mật gì.

- Thì ra công tử đúng là đệ tử Huyền Cơ Môn?

Hoa Vô Ảnh nói

- Như vậy cũng tốt. Nói cho cùng, Bách Hoa Các chúng ta cùng Huyền Cơ Môn còn có chung một đoạn nguồn gốc.

Dương Lỗi sửng sốt, có hơi nghi hoặc nhìn nàng.

- Công tử không cần hoài nghi. Ta còn quen biết Thái Thượng trưởng lão Cổ Mặc trưởng lão của Huyền Cơ Môn các ngươi, hơn nữa kết giao tình cảm coi như không tệ.

Hoa Vô Ảnh nói

- Con lớn nhất Cổ Thu Thanh của Cổ trưởng lão này là phu quân một vị sư muội của ta, đáng tiếc… Đáng tiếc trời ghen kỳ tài, Cổ Thu Thanh với sư muội ta do đó mất sớm.

Dương Lỗi tự nhiên biết Cổ Thu Thanh là ai. Cổ Thu Thanh này là phụ thân của Cổ Tĩnh, không nghĩ tới mẫu thân Cổ Tĩnh lại là đệ tử của Bách Hoa Các, như vậy là khiến cho Dương Lỗi cực kì bất ngờ .

- Không biết công tử đối với Bách Hoa Các ta thì hiểu biết bao nhiêu?

Sau khi dừng một chút, Hoa Vô Ảnh lại nói tiếp.

Dương Lỗi lắc đầu:

- Thực không dám dấu diếm, vãn bối mới từ giới thế tục tiến vào Huyền Cơ Môn không được bao lâu. Đối với chuyện của giới tu luyện thì hiểu biết không được nhiều lắm. Chỉ biết Bách Hoa Các là một trong bảy đại Tiên Tông, thực lực cực mạnh. Hơn nữa Bách Hoa Các đều là nữ đệ tử, ai nấy đều xinh đẹp như hoa, thật giống tiên nữ. Rất nhiều đệ tử đều muốn kết thành song tu đạo lữ cùng đệ tử của Bách Hoa Các .

£¨©u G\ʏỀjX £kPI ¦ \¾j \ G\ʍ ¦}«´Ņj ¦ \Ɋ9y

Dương Lỗi nói cũng là sự thật, đối với Bách Hoa Các, Dương Lỗi biết đến thật đúng là không nhiều lắm. Không chỉ có như thế, ngay cả năm đại tiên tông khác thì Dương Lỗi biết đến cũng không phải rất nhiều. Thậm chí ngay cả Huyền Cơ Môn, cũng có rất nhiều chuyện mà hắn không biết.

- Bách Hoa Các ta khởi nguồn từ Bách Hoa Cung, tổ sư lập phái chính là một vị đệ tử kiệt xuất của Bách Hoa Cung. Hồi đó Bách Hoa Cung gặp nạn, tổ sư lập phái mang theo một đám đệ tử có tiềm lực đi tới đại lục Sùng Võ. Sau khi nghỉ ngơi lấy lại sức đã sáng lập Bách Hoa Các. Thần công trấn phái của Bách Hoa Các ta chính là Bách Hoa Ngự Long Quyết cùng Bách Hoa Thần Công. Kỳ thật nói cho cùng, hai môn công pháp này hẳn nên gọi là Chân Long Quyết và Chân Phượng Quyết.

Hoa Vô Ảnh nói

- Chỉ có điều là những việc lặt vặt này thì duy có Các Chủ mới có thể biết, cho nên Diễm Hồng cũng không biết. Nhưng mà hiện nay đã tìm được người có được Chân Long Huyết Mạch, vậy những điều này cũng không cần phải che giấu nữa.

- Chân Long Quyết? Chân Long Huyết Mạch?

- Không sai, mà ngươi đúng là người có được Chân Long Huyết Mạch, cũng đúng là Thánh Chủ trong lời tiên đoán, là Thánh Chủ Bách Hoa Các chúng ta, là niềm hy vọng Bách Hoa Các lần thứ hai quật khởi, là người dẫn dắt Bách Hoa Các chúng ta đi tới huy hoàng .

Hoa Vô Ảnh gật đầu, nhìn Dương Lỗi mà nói với giọng điệu cực kỳ nghiêm trang .

- Các ngươi nói, ta chính là Thánh Chủ của các ngươi trong lời tiên đoán ?

Dương Lỗi nhìn ba nàng mà hỏi .

- Không sai, công tử liền là Thánh Chủ trong lời tiên đoán của Bách Hoa Các chúng ta. Đây là chuyện đã đinh trong số mệnh .

Hoa Vô Ảnh nói

- Trong lời tiên đoán, vị Thánh Chủ này sẽ dẫn dắt chúng ta đi tới huy hoàng, là một tồn tại mâu thuẫn. Đã là người thế giới này, nhưng lại là một người khách từ ngoài bầu trời tới.

Dương Lỗi nghe vậy lập tức chấn động, này lời tiên đoán có vẻ rất biến thái đi. Là người thế giới này, lại là người khách từ ngoài bầu trời tới, đây chẳng phải là nói chính mình sao? Thân thể của chính mình là thuộc về đại lục này, sinh ra tại đại lục này. Mà linh hồn của chính mình lại là đến từ Địa Cầu, điều này làm cho Dương Lỗi dẫu thế nào cũng không thể không cảm thấy kinh ngạc.

- Lời tiên đoán còn có cái gì sao?

Dương Lỗi hít một hơi thật sâu rồi hỏi.

- Trong lời tiên đoán, Thánh Chủ Bách Hoa Các chúng ta sẽ trở thành chúa tể hành tinh này, trở thành một bậc tồn tại vĩ đại, thành Chân Thần duy nhất của thế giới này .

Hoa Vô Ảnh không nói gì, Hoa Diễm Hồng đứng một bên bèn mở miệng bổ sung .

- Khụ khụ… Cái…này.. .

- Công tử không cần hoài nghi, lời tiên đoán này là lời mà trưởng lão tiên tri đã phải dùng hết sức sống của mình để tiên đoán ra. Chưa từng có xảy ra sai lầm, cho nên công tử nhất định liền là Thánh Chủ Bách Hoa Các chúng ta .

Hoa U Lan nói .

- Coi như là như vậy, coi như ta là Thánh Chủ Bách Hoa Các các ngươi, thì ta đây có quyền lợi gì. Hoặc là nói, ta có lợi ích gì, hơn nữa ta lại cần phải nỗ lực cái gì ? Trên đời này không có chuyện được ăn không bữa cơm trưa, cũng không có người sẽ vô duyên vô cớ tìm Thánh Chủ ình, để thống lĩnh chính mình.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút nhìn Hoa Vô Ảnh mà hỏi.

- Công tử nói rất đúng.

Hoa Vô Ảnh thật sự cũng không hề tức giận, đây là lời nói thật

- Công tử là Thánh Chủ Bách Hoa Các chúng ta, tất cả đệ tử Bách Hoa Các chúng ta đều nghe theo Thánh Chủ hạ lệnh. Thánh Chủ là người cao nhất trong Bách Hoa Các chúng ta, mặc dù là khiến cho chúng ta nphải trả giá bằng sinh mệnh thì cũng được chấp hành vô điều kiện. Nhưng điều kiện tiên quyết là, Thánh Chủ phải đi vào Bách Hoa Các ta để tiến hành truyền thừa, trở thành Thánh Chủ đích thực của Bách Hoa Các.

Hoa Vô Ảnh nói.

- Đi Bách Hoa Các tiến hành truyền thừa?

- Không sai, chỉ có công tử tiến vào đại điện truyền thừa của Bách Hoa Các ta, sau khi thu được truyền thừa của Thánh Chủ thì mới có thể đích thực trở thành Thánh Chủ Bách Hoa Các ta. Đến lúc đó Thánh Chủ muốn chúng ta làm cái gì cũng có thể, cho dù là muốn chúng ta trả giá bằng sinh mệnh .

Hoa Vô Ảnh lại nói lần nữa .

- Làm cái gì cũng có thể?

Dương Lỗi hỏi.

- Đúng vậy.

- Mặc dù là ta muốn các ngươi trở thành nữ nhân của ta cũng có thể?

Dương Lỗi muốn thử dò xét bọn họ một phen, liền cố ý hỏi.

- Đúng vậy.

Hoa Vô Ảnh sắc mặt ửng đỏ, nhưng vẫn đáp

- Chúng ta kỳ thật đều là tồn tại để giúp đỡ Thánh Chủ. Phàm là đệ tử của Bách Hoa Các, bao gồm cả ta, chỉ cần người ngỏ ý, cũng có thể hầu hạ Thánh Chủ.

Lời này khiến cho Dương Lỗi ngây người, không nghĩ tới sẽ là trả lời như vậy. Xem ra người sáng chế ra Bách Hoa Cung này khẳng định là đại sắc lang, nếu không sẽ không lập ra quy củ như vậy.

Nhìn ba nàng Hoa Vô Ảnh, nói thật, Dương Lỗi có lẽ cực kì động tâm. Ba nàng đều là dung mạo tuyệt thế, tuyệt sắc nhân gian ít có. Không có nam nhân nào mà không nảy sinh ý nghĩ, trừ phi hắn không phải người nam nhân đích thực. Huống chi, mặc dù là nữ nhân thì gặp là cũng bị động tâm.

- Không biết công tử có đi với chúng ta trở lại Bách Hoa Các để tiến hành Thánh Chủ truyền thừa?

Hoa Vô Ảnh nhìn Dương Lỗi mà hỏi.

Dương Lỗi quả là động tâm, nhưng mà cuối cùng vẫn còn lắc đầu đáp:

- Xin lỗi, Hoa Vô Ảnh tiền bối, vãn bối bây giờ còn không thể đồng ý với tiền bối. Bởi vì vãn bối muốn đi đại lục Vô Cực, chuyện này quan trọng nên không kéo dài được. Hơn nữa nếu như ngã xuống tại đại lục Vô Cực, vậy vãn bối cũng không là Thánh Chủ Bách Hoa Các.

- Mặt khác, mặc dù vãn bối có được Chân Long Chi Thể, nhưng thế giới rộng lớn, cũng không nhất thiết chỉ có một mình vãn bối có được Chân Long Chi Thể. Nếu như mà xuất hiện một người khác có được Chân Long Huyết Mạch thì đó cũng là chuyện có thể. Cho nên vãn bối hiện tại không có khả năng đi theo tiền bối đến Bách Hoa Các, ít nhất hiện tại không được.

- Công tử?

Hoa Diễm Hồng dẫu như thế nào cũng không nghĩ ra Dương Lỗi lại cự tuyệt. Đúng vậy, cự tuyệt. Cơ hội tốt như vậy mà đều cự tuyệt ? Chẳng lẽ chính mình không đủ xinh đẹp? Hoa Diễm Hồng giờ phút này lại nghĩ tới Tiêu Ly. Nghĩ tới băng sơn mỹ nhân thân cận với Dương Lỗi mà trong lòng không khỏi sinh ra từng đợt ghen tuông.

- Dương công tử nói đùa, người khác có Chân Long Chi Thể, đây là điều không có khả năng. Từ xưa tới nay, Chân Long Chi Thể cũng chỉ có thể tồn tại ở một người. Cho nên công tử nói tình huống này căn bản không có khả năng phát sinh. Hơn nữa từ khi sáng lập ra Bách Hoa Các tới nay, Bách Hoa Các ta tìm kiếm người có được Chân Long Huyết Mạch, thì cũng vẻn vẹn chỉ có một mình công tử mà thôi.

Hoa Vô Ảnh nói.

- Cái này… Điều này sao có thể.

Dương Lỗi lắc đầu, đối với cái này thật đúng là không thể nào tin được. Chỉ sợ không phải không có ai khác, mà là bọn họ vẫn còn chưa tìm được mà thôi.

£¨¨u G\ʏỀjX £kkI W\0j W\Ĺ§ Kʙ KƷ_u ros

- Đây là sự thật, đương nhiên công tử hiện tại không muốn đến Bách Hoa Các tiến hành truyền thừa, chúng ta cũng sẽ không cưỡng ép. Nhưng mà nếu như công tử muốn đi đại lục Vô Cực, hy vọng công tử có thể mang theo Diễm Hồng, hoặc là công tử muốn phải mang theo thiếp thân cũng là như nhau. Như vậy có khả năng chăm sóc và phục vụ công tử.

Hoa Vô Ảnh sắc mặt có hơi hồng lên mà nói.

Mặc dù Hoa Vô Ảnh hiện nay cũng đã là tu luyện ngàn năm, tu vi bản thân sâu không lường được. Nhưng dù sao cũng là nữ nhân, nhưng lại là nữ nhân chưa trải việc đời. Cho nên, nói ra lời này thì trong lòng vẫn có ngượng ngùng.

- Ách... Như vậy không tốt đâu?

Dương Lỗi mặc dù động tâm, nhưng vẫn lắc đầu đáp. Nói giỡn, chính mình đi đại lục Vô Cực, nếu như là mang theo nữ nhân như thế thì đúng là cũng thật không phải thuận tiện như vậy. Ngoài ra nữ nhân này chính mình vẫn là không thể nào quen thuộc. Mặc dù Dương Lỗi đối với những lời của Thánh Chủ Bách Hoa Các này thì trên cơ bản đã tin, nhưng vẫn có điểm mâu thuẫn

- Đại lục Vô Cực nguy cơ trùng trùng, hơn nữa phải băng qua Vô Tận Chi Hải cũng không phải một chuyện dễ dàng. Hai vị tiền bối và cô nương Diễm Hồng tu vi đều là trên Thông Huyền, nghe nói trong Vô Tận Chi Hải nếu như tu vi vượt qua cấp bậc Thông Huyền, vậy trên cơ bản là cửu tử nhất sanh, thậm chí chết nhiều hơn sống.

Cuối cùng Dương Lỗi vẫn đồng ý để cho Hoa Diễm Hồng đi theo mình đến đại lục Vô Cực, đương nhiên an toàn có lẽ được đảm bảo hơn. Bởi vì Bách Hoa Cung vốn là ở trong Vô Tận Chi Hải, cho nên đối với Vô Tận Chi Hải, không có ai biết rõ ràng hơn so với Bách Hoa Các. Hơn nữa trong Bách Hoa Các còn có một bộ bản đồ đỉnh cao về Vô Tận Chi Hải.

Cái này đối với Dương Lỗi mà nói, là một dụ dỗ rất lớn.Nếu như muốn chính mình tìm ra lối đi thì không biết phải mất bao lâu. Dù sao Vô Tận Chi Hải cũng không nhỏ, mà tu vi của chính mình quá yếu, thi triển Chân Thực Ưng Nhãn cũng không có khả năng tìm tòi cả Vô Tận Chi Hải. Nay có bản đồ này thì sẽ tiết kiệm ình rất nhiều thời giờ.

Sau khi ra khỏi chỗ ở của Hoa Diễm Hồng, Dương Lỗi liền gặp phải Yến Vũ.

Yến Vũ này đến tìm Hoa Diễm Hồng lại nhìn thấy Dương Lỗi, điều này làm cho lửa giận của hắn bỗng nhiên bốc cháy đùng đùng.

Dương Lỗi chẳng qua là một con kiến hôi tu vi vẫn còn không hề đạt tới Thông Huyền mà thôi. Vậy mà hắn lại tuyệt không thèm để ý đến chính mình, vẫn còn quấn quít dây dưa cùng nữ nhân chính mình nhìn trúng, điều này khiến cho hắn làm sao mà không phẫn nộ cho được?

- Tiểu tử, ngươi lại đây cho ta.

Yến Vũ nhìn Dương Lỗi lạnh lùng nói .

Dương Lỗi đối với Yến Vũ này căn bản không buồn để ý. Tu vi của hắn chẳng qua là cảnh giới Lục Đạo Luân Hồi mà thôi, đối với chính mình căn bản không tạo được uy hiếp. Hơn nữa một đệ tử quần áo lụa là như vậy, căn bản không đáng để ý quan tâm đến.

- Tiểu tử, ngươi có nghe hay không, ta bảo ngươi lại đây.

Thấy Dương Lỗi không để ý tới chính mình, trong lòng Yến Vũ hình như là bị vũ nhục .Ngươi chỉ là một Võ Giả cảnh giới Võ Thần nho nhỏ, lại dám không để ý tới ta, đối với lời của ta thì có tai như điếc, rất đáng ghét .

- Ai nha, đây không phải Yến thiếu gia sao? Không biết Yến thiếu gia tìm ta có chuyện gì?

Dương Lỗi thấy Yến Vũ như thế, trong lòng cười thầm. Tiểu tử này nổi giận, thôi thì mình tìm cách giải sầu cũng là tốt. Mấy ngày nay chính mình đều không hề hành động, quả là có hơi ngứa tay. Nay tiêu khiển một phen, coi như vận động trợ giúp tiêu hóa .

- Ngươi gọi là Dương Lỗi đúng không .Nói cho ta biết, ngươi đến chỗ Diễm Hồng làm cái gì?

Nghĩ tới Dương Lỗi này và Hoa Diễm Hồng cô nam quả nữ lại ở chung một chỗ, hơn nữa còn không biết ngây người bao lâu, điều này làm cho trong lòng Yến Vũ liền phẫn nộ không thôi.

Tiểu tử này và Tiêu Ly kia quan hệ không tồi, bây giờ còn thật sự không minh bạch với Hoa Diễm Hồng, nữ nhân chính mình nhìn trúng, điều này làm cho sự đố kị trong lòng Yến Vũ bất thình lình bộc phát .

- Ha hả, Yến thiếu gia, những việc lặt vặt này chỉ sợ Yến thiếu gia không xen vào được?

Dương Lỗi cười ha hả nói.

- Ngươi… Dương Lỗi ngươi muốn tìm cái chết sao?

Yến Vũ rốt cục không chịu đựng nổi lửa giận trong lòng .Hắn nhìn Dương Lỗi với đôi mắt muốn phun ra lửa

- Ngươi thành thật nói lại cho ta. Nếu như ngươi dám không nói, vậy thì liền đừng trách Yến Vũ ta không khách khí, ta sẽ giết ngươi.

- Yến thiếu gia, ngươi thật là oai phong a.

Giọng điệu Dương Lỗi vẫn là một kiểu khoan thai nhẹ nhàng, đối với uy hiếp của Yến Vũ thì căn bản là không để ý quan tâm đến, ngược lại nụ cười châm chọc càng thấy rõ hơn

- Nơi này đâu phải là phái Yến Sơn, mà Dương mỗ cũng không phải đệ tử phái Yến Sơn. Ngươi không quản được ta, cũng không quản được Diễm Hồng. Ta và Diễm Hồng có làm cái gì, càng là không cần nói lại với ngươi .

- Ngươi đã muốn tìm chết, vậy thì liền không trách được ta .

Yến Vũ giận dữ, đột ngột bước ra một bước, rồi một quyền nện ầm ầm về hướng tới Dương Lỗi. Lực đạo có mười phần thì cơ hồ đã xuất ra tám phần. Một quyền này không hề đẹp đẽ, mà cứ hướng tới Dương Lỗi nện ầm ầm lại đây. Tốc độ của nó cũng cực nhanh, khiến không khí đều bị xé rách, tiếng xé gió truyền đến.

Một quyền này tốc độ mặc dù nhanh, nhưng còn không chạm đến người Dương Lỗi. So sánh với nó thì tốc độ của hắn còn nhanh hơn. Vào khoảnh khắc một quyền này mắt thấy sẽ nện đến trên người Dương Lỗi thì thân hình Dương Lỗi chợt né sang một bên, vừa đủ tránh thoát một quyền này.

- Không có khả năng, điều này sao có thể.

Nhìn thấy một quyền mà mình tin tưởng mười phần lại bị Dương Lỗi tránh né được, điều này làm cho Yến Vũ dù như thế nào cũng không tin.

Dương Lỗi này chẳng qua là cảnh giới Võ Thần mà thôi, chính mình là cường giả Lục Đạo Luân Hồi, so sánh với hắn là cách biệt một trời. So với Dương Lỗi thì hắn cường đại hơn nhiều lắm. Không nói một người, mặc dù là đến một trăm Dương Lỗi, một ngàn Dương Lỗi cũng sẽ không phải là đối thủ của mình. Bất ngờ, cái này nhất định là nằm ngoài ý muốn .

- Rất tốt, rất tốt, không nghĩ tới ngươi lại tránh thoát được một quyền này của ta. Như vậy ta xem ngươi có thể tránh thoát được mấy quyền. Lần này đây ngươi gặp may mắn, tiếp theo, hừ, ta liền không tin ngươi vẫn còn tiếp tục gặp may như vậy .

Yến Vũ lạnh nhạt hầm hừ một tiếng. Hắn lại khẽ quát một tiếng, khí lực toàn thân ngưng tụ vào một quyền, rồi lần thứ hai nện ra một quyền về hướng tới Dương Lỗi. Một quyền này cũng là không hề hình thức, chính là thẳng tắp đánh ra một quyền, không hề có chiêu thức gì đáng nói.

Một quyền này so với lực đạo một quyền kia thì mạnh hơn, uy lực lớn hơn nữa, tốc độ nhanh hơn.

Quyền phong khiến cho lá rụng tro bụi trên mặt đất đều bị cuốn lên, thật giống một đạo Long Quyển Phong (vòi rồng) loại nhỏ, có thể thấy được một quyền này uy lực mạnh đến thế nào .

£¨Vu G\yỀjX ¢··I W\0j W\Ĺ§ Kв KƵ_u r©s

- Tới cũng hay, liền để ta xem nào, đệ tử kiệt xuất của phái Yến Sơn rốt cuộc có chỗ lợi hại nào.

Dương Lỗi lạnh nhạt hầm hừ một tiếng, cũng là nện ra một quyền .

Phách Thiên Quyền.

Phách thiên tuyệt địa (xẻ trời rạch đất).

Phách Thiên Quyền có uy lực cực mạnh, là chiêu thức Dương Lỗi thu được vào lúc ở tại Càn Nguyên Quốc.

Dương Lỗi tu luyện quyền pháp không nhiều lắm, Phách Thiên Quyền này chính là một thứ trong đó, cũng là một chiêu có uy lực mạnh mẽ nhất. Một chiêu này phách thiên tuyệt địa (xẻ trời rạch đất), cực kì cứng rắn mạnh mẽ vô cùng. Một quyền này có lực đạo giống như dời núi lấp biển .

- Rầm rầm rầm .

Hai quyền đụng vào nhau, Dương Lỗi vẫn không nhúc nhích.

Mà Yến Vũ thì là bị nện lui mấy bước.

- Không có khả năng, không có khả năng, ngươi ngay cả Thông Huyền cũng không đạt đến, mà ta đã là cường giả Lục Đạo Luân Hồi. Làm sao ta có thể bị ngươi đánh lui.

Trong lòng Yến Vũ dẫu như thế nào cũng không tin sự thật trước mắt, chính mình lại bị đánh lui .Bị một kẻ Võ Thần đánh lui, khiến cho Yến Vũ đã bị đả kích thật lớn. Thậm chí còn điên cuồng.

- Dương Lỗi, ta muốn ngươi chết.

Lúc này Yến Vũ hai mắt đỏ đậm, một chiếc Xà Kích trong nháy mắt xuất hiện ở trong tay của hắn.

- Kích phách thiên hạ.

Yến Vũ chợt quát một tiếng, Xà Kích trong tay hóa thành một đạo cầu vồng, thật giống như sao băng bay vụt qua trời cao, trong nháy mắt đã đâm về hướng tới mi tâm Dương Lỗi. Dương Lỗi cảm nhận được uy hiếp rất lớn. Một kích này, khủng bố, đáng sợ, uy lực không phải chuyện đùa, tuyệt đối đạt tới cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương.

Đây là một kích mạnh nhất của Yến Vũ. Lúc này Yến Vũ bởi vì hai lần đả kíchtrước đây mà đã say mê, Tâm Ma trong lòng đã sinh. Lúc này ý nghĩ duy nhất trong lòng Yến Vũ chính là phải giết chết Dương Lỗi. Đúng vậy, giết chết hắn .

Dương Lỗi cười lạnh. Một kích này mặc dù dũng mãnh, nhưng Dương Lỗi lại sợ sao? Mặc dù tu vi của chính mình đã giảm xuống, mặc dù một kích này cực kỳ cường đại, nhưng chính mình cũng sẽ không sợ.

Chính mình có được Vô Địch Thủ Hộ, không nói chỉ là một kích của cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương, mặc dù là một kích của Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh cao thì chính mình cũng không để ý tới .

Mặc dù không thi triển Vô Địch Thủ Hộ, chính mình cũng có thể lợi dụng Thuấn Tức Thiên Lý né tránh một kích này.

Thậm chí, coi như chính mình không thi triển Vô Địch Thủ Hộ, không thi triển Thuấn Tức Thiên Lý, lấy cứng đối cứng một kích này thì hắn cũng không cách nào giết chết chính mình. Nhiều nhất chỉ khiến cho chính mình bị thương nặng mà thôi.

Hiện nay Kim Cương Bất Hoại Thần Công của mình đã đạt tới tới tầng thứ mười một đỉnh cao, chỉ kém một bước liền có khả năng đại viên mãn, thân thể mạnh mẽ ra sao. Mặc dù là cường giả Cửu Cực Tạo Hóa, thì cũng không được dũng mãnh như vậy.

Đương nhiên Dương Lỗi sẽ không ngu như vậy. Đón đỡ một kích tất nhiên sẽ không chết, nhưng mà sẽ bị thương.

- Vô Địch Thủ Hộ .

Dương Lỗi khẽ quát một tiếng, Vô Địch Thủ Hộ mở ra. Cả người được một quầng sáng vàng rực vây quanh che kín, nhìn qua thì cả người thật giống như là thiên thần giáng trần, uy vũ siêu phàm.

Lúc này một kích mạnh nhất của Yến Vũ kia đã nện lên trên người Dương Lỗi, đánh vào trên quầng sáng vàng chói kia làm lóe ra hào quang mãnh liệt .

- Rầm.. .

- Bùng bùng bùng.. .

- Phốc.. .

Cả người Yến Vũ bị nện lùi lại mấy bước, thật vất vả mới dừng lại. Tiếp theo hắn há miệng phun ra một ngụm tiên huyết.

Một kích này quá khủng bố, đã là Yến Vũ dốc ra khí lực toàn thân. Nhưng khi đả kích trên người Dương Lỗi liền giống như đánh vào khối thép cứng rắn vô phương phá vỡ kia. Lực phản chấn cường đại khiến cho Yến Vũ trong nháy mắt bị nội thương, hơn nữa còn gây ra tổn thương không nhẹ.

- Khụ khụ… Khụ khụ… Tại sao?

Yến Vũ không thể tin được hai mắt của mình.Uy lực của một kích này thì trong lòng Yến Vũ biết hết sức rõ ràng .Mặc dù là cường giả tu vi đạt tới cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương thì cũng phải tránh đi những lưỡi nhọn sắc bén, không dám đón đỡ.

Vậy mà Dương Lỗi lại cứ như thế tiếp đón, nhưng lại không né không tránh, cả người vẫn là dễ dàng như vậy, vẫn còn phủi phủi quần áo. Phảng phất như khi tiếp đón một kích mạnh nhất này của mình, thì chẳng qua là một chuyện nhỏ không có ý nghĩa nào đó .

- Ngươi rốt cuộc là tu vi gì?

- Ha hả.

Dương Lỗi nhẹ nhàng cười một tiếng

- Yến thiếu gia, ngươi không phải thấy được sao, Dương mỗ chẳng qua chính là Võ Thần mà thôi.

- Không có khả năng, điều này tuyệt đối không có khả năng.

Yến Vũ gầm rống kêu lớn

- Cảnh giới Võ Thần, ha hả… Ha hả… Ngươi đã ép ta đến tình trạng này, lại còn không chịu nói thật ra.

Lúc này Yến Vũ cay đắng không thôi, đã sớm không có liều lĩnh không ai bì nổi như trước đây. Hiện tại cuối cùng hắn cũng đã biết rõ ràng nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên (người tài còn có người tài hơn).

Hắn tại phái Yến Sơn là đại đệ tử nổi bật đứng thứ ba của phái Yến Sơn. Tại Yến Sơn có thể nói là thiên tài hàng đầu. Bởi vì tu luyện chưa tới hai trăm chín mươi năm liền đạt tới cấp bậc Lục Đạo Luân Hồi, hơn nữa chả mấy chốc liền có khả năng đột phá cấp bậc Lục Đạo Luân Hồi.

Nhiều nhất không quá ba năm, Yến Vũ có nắm chắc là trong vòng ba năm sẽ đạt tới cảnh giới Thất Tinh Luyện Cương, tự nhận chính mình là thiên tài trong lớp người trẻ tuổi, ngoại trừ Bộ Tùy Tâm ra thì không có ai có khả năng so sánh cùng chính mình .

Thậm chí hắn cho rằng Bộ Tùy Tâm chẳng qua là gặp may mắn hơn một chút, chiếm được truyền thừa Thượng Cổ gì đó mà thôi.

Mà lần này đây một nhóm đến Vô Tận Chi Hải, nếu như chính mình có thể thu được một chút truyền thừa trong Bách Hoa Cung, vậy thì chính mình khẳng định liền có khả năng chống lại được Bộ Tùy Tâm, thậm chí cao hơn Bộ Tùy Tâm. Nhưng hiện tại… Yến Vũ hoàn toàn bị đả kích .

- Ngươi đi đi.

Dương Lỗi xua xua tay, chính mình lần này đây đã để lại trong lòng Yến Vũ một bóng ma. Nếu như Yến Vũ không thể đủ sức xóa đi bóng ma trong lòng này, vậy hắn cả đời này cũng chỉ còn dừng lại. Thậm chí ngay cả cảnh giới Luyện Cương cũng không nhất định có thể đạt tới.

- Ngươi… Ngươi không giết ta?

Yến Vũ không tin tưởng vào tai của mình. Nếu như là hắn thì tuyệt đối sẽ giết Dương Lỗi, không nghĩ tới Dương Lỗi lại buông tha ình.

- Vốn là ta liền không hề tính toán giết ngươi.

Dương Lỗi lắc đầu đáp

- Về phần chuyện giữa ta và Hoa Diễm Hồng, ngươi đừng có quản. Hơn nữa Hoa Diễm Hồng mà muốn giết ngươi thì rất dễ dàng. Nàng không phải là người mà ngươi có khả năng đụng đến .

- Khụ khụ.. .

Yến Vũ lần thứ hai phun ra một ngụm huyết, ánh mắt nhìn Dương Lỗi có hơi cảm kích. Yến Vũ vốn cũng không phải người rất xấu, chẳng qua là rất kiêu ngạo, rất tự đại. Hơn nữa hắn còn mê mẩn đối Hoa Diễm Hồng, cho nên mới ghen ghét dữ dội. Lúc này bị Dương Lỗi đánh ột trận như vậy nên cũng đã tỉnh táo hơn rất nhiều.

£¨Uu G\ʏỀjX ¢·oI ¦Đh K9 KŁ ¦ \Ôj ?∂u

Lúc này Hoa Diễm Hồng đi ra ngoài, thấy Yến Vũ liền cho là hắn muốn gây bất lợi đối với Dương Lỗi. Về tính cách của Yến Vũ thì nàng biết cực kì rõ ràng. Hẳn là lúc này Yến Vũ thấy Dương Lỗi đi ra từ chỗ ở của mình, khẳng định là muốn tìm hắn để gây phiền toái.

Mà Hoa Diễm Hồng biết, tu vi của Dương Lỗi chẳng qua là cấp bậc Võ Thần mà thôi. Còn Yến Vũ chính là đạt tới cảnh giới Lục Đạo Luân Hồi. Mặc dù là Dương Lỗi có khả năng khiêu chiến vượt cấp, nhưng mà không có khả năng vượt cao hơn nhiều cấp bậc như vậy. Lo lắng Dương Lỗi bị thương, Hoa Diễm Hồng lập tức phẫn nộ quát:

- Yến Vũ, ngươi muốn làm gì? Nếu như ngươi dám gây bất lợi đối với Dương công tử, vậy liền đừng trách ta không khách khí .

Yến Vũ nghe vậy cười khổ không thôi. Chính mình mặc dù muốn thu thập Dương Lỗi, nhưng mà chính mình căn bản không làm được. Không chỉ có không có thu thập nổi đối phương, ngược lại bị đối phương thu thập một trận.

Nhìn Hoa Diễm Hồng bảo vệ Dương Lỗi như thế, trong lòng Yến Vũ lại càng cay đắng, ghen ghét không thôi. Chính mình theo đuổi nàng lâu như vậy, đó là muốn gì được nấy, nhưng lại không nghĩ rằng chính mình đúng là vẫn còn không hề được nàng để ý quan tâm đến.

- Ta… Khụ khụ… Ta không có làm gì, Diễm Hồng, ta… Ta đi trước.

Nói xong Yến Vũ khập khiễng, thất tha thất thểu đi ra bên ngoài .

Thấy Yến Vũ rời khỏi đây, Hoa Diễm Hồng vội vàng đi tới bên cạnh Dương Lỗi, nhìn hắn mà hỏi:

- Công tử, ngươi không sao chớ?

Dương Lỗi lắc đầu đáp:

- Ngươi nhìn ta xem giống như là người có chuyện gì sao? Chỉ bằng Yến Vũ hắn còn chưa đủ tư cách đối phó ta.

Hoa Diễm Hồng nghe vậy, vốn là có hơi không tin. Nhưng mà lại nghĩ đến vừa rồi dáng vẻ Yến Vũ bước đi khập khiễng, hơn nữa khóe miệng vẫn còn có vết máu, hiển nhiên là bị thương không nhẹ.

Xem ra chính mình thật đúng là nghĩ sai lầm rồi. Dương Lỗi cũng không phải đơn giản như trong tưởng tượng của mình. Nhưng vừa nghĩ lại, nàng cảm giác thế này mới phù hợp, dù sao hắn là Thánh Chủ trong lời tiên đoán .

- Công tử không có việc gì là tốt rồi. Ta xem sau này công tử có lẽ chuyển sang chỗ ở của Diễm Hồng đi.

Suy nghĩ một chút Diễm Hồng nhìn Dương Lỗi mà nói.

- Không cần, cô nương Diễm Hồng không cần lo lắng, ta không có yếu như vậy .

Dương Lỗi xua tay cự tuyệt. Nói giỡn, chính mình làm sao có thể chuyển sang chỗ nàng. Chính mình mặc dù hiện tại chẳng qua là cấp bậc Võ Thần, nhưng còn không đến nỗi yếu ớt như vậy mà cần phải có sự bảo vệ của người khác.

Mặc dù là gặp phải cường giả cảnh giới Tạo Hóa, chính mình cũng có thể thoát đi. Hơn nữa, chính mình là nam nhân, cần phải có sự tôn nghiêm của mình. Làm sao có thể để ột nữ nhân bảo vệ, đây là chuyện dọa người cỡ nào .

- Vậy công tử nhất định cẩn thận, có việc liền đưa tin cho Diễm Hồng.

Đối với tâm lý nam nhân thì Hoa Diễm Hồng vẫn còn là có hơi hiểu được. Nên tự nhiên nàng biết rõ ràng tại sao Dương Lỗi lại cự tuyệt chính mình, cho nên cũng không có cưỡng ép hắn, mà là chỉ dặn lại .

.. .

Sau khi trở lại trong nhà của mình, hắn liền thấy được Tiêu Ly đang lạnh lùng nhìn mình trong sân nhà mình.

- Ngươi cũng ở chỗ này?

Dương Lỗi kinh ngạc, nàng này không có việc gì mà chạy đến chỗ mình làm cái gì, chẳng lẽ có chuyện gì quan trọng, vì vậy hắn hỏi

- Tiêu Ly ngươi tìm ta có chuyện gì không?

- Có đúng là ngươi lại đi tìm Hoa Diễm Hồng ? Cẩn thận chết ở trên bụng nữ nhân .

Tiêu Ly lạnh lùng nói.

- Khụ khụ.. .

Dương Lỗi dù như thế nào cũng không nghĩ rằng Tiêu Ly lại sẽ nói ra những lời như vậy, điều này quá nằm ngoài dự đoán của mọi người.

Chẳng lẽ nàng có ý định đối với chính mình ? Hình như mị lực của mình hẳn là không có lớn như vậy đi. Thời gian chính mình cùng nàng ở chung cũng không có được bao nhiêu, tổng cộng vào thậm chí cũng không nói qua mười câu .

- Cái…này… Đúng vậy, nhưng mà ngươi không nên lo lắng. Chính mình trong lòng đều biết, cám ơn sự quan tâm của ngươi.

- Ai quan tâm ngươi, không nên tự mình đa tình. Chẳng qua là ta nể tình Tiêu Tiêu còn có Cổ Tĩnh muội muội, nếu không ta cũng không để ý tới ngươi.

Tiêu Ly đáp

- Hơn nữa, ngươi không nên liên quan quá nhiều với người của Bách Hoa Các, bọn họ đều không phải nữ nhân tốt.

Dương Lỗi cười thầm, lời này rất rõ ràng. Đối với chính mình thì nàng có ý tứ. Nữ nhân a, chính là khẩu thị tâm phi. Bất quá Dương Lỗi cũng rất đắc ý, không nghĩ tới mị lực của mình lại lớn như vậy.

Chính mình vừa mới gặp mặt Tiêu Ly mấy lần, không nghĩ tới nàng lại bắt đầu quan tâm chính mình. Băng sơn này, chẳng lẽ sắp sửa tan chảy hay sao? Là điềm báo tốt a. Nếu như cứ tiếp tục như vậy, thì việc hoàn toàn làm tan chảy quả băng sơn này cũng không phải là chuyện không có khả năng .

- Yên tâm, chuyện ta và Bách Hoa Các sau này sẽ nói cho ngươi, nhưng không phải hiện tại.

Dương Lỗi đáp.

- Ai thích nghe gì, đến lúc đó coi như ngươi bị những yêu nữ này của Bách Hoa Các hại chết thì cũng không liên quan chuyện của ta. Dù sao ta đã cảnh cáo ngươi .

Giọng điệu của Tiêu Ly cũng vẫn là đúng kiểu lạnh lùng

- Hơn nữa, sau vài ngày nữa chúng ta sẽ đi Vô Tận Chi Hải, chỗ này một đống nguy cơ trùng trùng, cho nên ngươi tốt nhất là cố gắng tu luyện, điều chỉnh trạng thái của bản thân mình đến trạng thái tốt nhất. Ta quả thật không muốn đến lúc đó bị ngươi cản trở.

- Ta đã biết, những ngày này ta sẽ tu luyện thật tốt, ngươi có khả năng giám sát ta.

Dương Lỗi cười cười đáp.

- Được rồi, ta đi.

Nói xong Tiêu Ly đứng lên, liền muốn rời khỏi chỗ này. Nhưng mới đi hai bộ thì ngừng lại, ném cho Dương Lỗi một tờ giấy bằng da dê và một quyển sách hơi mỏng rồi nói

- Đây là bản đồ Vô Tận Chi Hải, mặc dù không hoàn toàn, nhưng cũng có thể tham khảo một phen. Một mình ngươi nhìn thật kĩ đi, mặt khác còn có một chút chuyện Vô Tận Chi Hải ghi chép bên trong quyển sách này .

Nói xong nàng cũng không chờ Dương Lỗi nói chuyện, Tiêu Ly liền rời khỏi sân nhỏ.

Nhìn nàng rời đi, Dương Lỗi liền cầm lên tấm bản đồ này, còn có quyển sách này. Hắn cẩn thận lật xem một lượt, bản đồ này và cái mà chính mình nhìn thấy tại chỗ Hoa Diễm Hồng thì có vẻ không lớn lắm, không có cặn kẽ như vậy, không có toàn diện như vậy.

Nó có vẻ cực kì thô ráp, rất nhiều địa phương cũng không có biểu thị đánh dấu ra. Chỉ có một số khu vực nguy hiểm chủ yếu thì lại cũng đánh dấu hiệu .

Mà quyển sách kia, chẳng qua cũng chỉ là sơ lược ghi chép một ít chuyện Vô Tận Chi Hải, có ma thú gì, có khu vực nguy hiểm nào, phải dự phòng nguy hiểm như thế nào .Trước khi tiến vào Vô Tận Chi Hải cần phải làm chuẩn bị, tất cả điều này cũng có ghi chép. Có điều ghi chép đối với những khu vực nguy hiểm này cũng là cực kì thiếu.

£¨£u G\yỀjX ¢·©I GĐh G\Łu ros

Sau khi Dương Lỗi vuốt quyển sách tựa hồ đặc biệt này, hắn nghĩ chẳng lẽ bên trong quyển sách này còn có cái gì đó sao ? Vì vậy Dương Lỗi mở Chân Thực Ưng Nhãn ra. Hắn vừa nhìn cẩn thận thì trong sách này thật đúng là có hai lớp, bên trong cũng là một tờ giấy bằng da dê hơi mỏng .

Không biết trên tờ giấy bằng da dê này có ghi chép cái gì đây? Vẫn còn thần bí như thế, chẳng lẽ phía sau liền có bí mật gì thật lớn sao? Là Tàng Bảo Đồ? Là thần công bí tịch?

Đối với Dương Lỗi mà nói, thần công bí tịch hiện nay đã không có lực hấp dẫn quá lớn gì. Chính mình như vậy đã là đủ rồi, không chỉ có tam đại thần côngChân Long Quyết, Huyền Nguyên Quyết, Băng Tâm Quyết.

Hơn nữa chính mình còn phải tu luyện một số công pháp cao cấp khác, cũng là có khả năng rất dễ dàng thu được. Chỉ cần có có đủ Đoái Hoán Điểm là được. Cho nên đối với Dương Lỗi mà nói, không lạ gì thần công bí tịch.

Cho nên Dương Lỗi tương đối chờ mong chính là, nếu như đây là một phần Tàng Bảo Đồ, vậy cũng vẫn còn coi là một món đồ không tệ .

Tay phải Dương Lỗi ngưng tụ lại một đạo chân khí, dè dặt xé rách trang sách hơi mỏng ra.Hắn mở ra vừa nhìn, phát hiện trang giấy bằng da dê ở bên trong đã ố vàng, niên đại phỏng đoán đã là cực kì xa xưa .

Sau khi trải phẳng tờ giấy bằng da dê ra, hắn phát hiện mặt trên cũng không có gì, cũng chỉ có một bàn tay cực lớn.

Rất kỳ quái, tờ giấy bằng da dê này có vẽ một bàn tay cực lớn ở trân đó, cái này rốt cuộc là có ý nghĩa gì? Chẳng lẽ có ý nghĩa đặc thù nào sao? Hoặc là vẫn còn có người cố ý lấy ra như vậy, là để trêu người?

Nhưng Dương Lỗi suy nghĩ một chút, điều này hiển nhiên sẽ không. Tấm da dê này cũng không phải da dê bình thường, mặc dù là tu vi đạt tới cấp bậc Tạo Hóa cũng không nhất thiết có thể xé rách nó. Hơn nữa nếu như đây là trò đùa dai, thì không cần phải ... Hao phí thời gian lớn như vậy .

Tấm da dê này hẳn là có bí mật gì đó, bàn tay này cũng không phải đơn giản như vậy.

- Chân Thực Ưng Nhãn mở ra.

Dương Lỗi dùng Chân Thực Ưng Nhãn quét một vòng, phát hiện trên bàn tay có rất nhiều điểm đỏ. Chẳng lẽ điểm đỏ này là huyệt vị, đây là một môn công pháp?

Dương Lỗi ghi chép lại bàn tay này, cẩn thận quan sát vị trí các điểm đỏ trên đó. Hắn phát hiện, vị trí các điểm đỏ này thật đúng là một số huyệt đạo. Nhưng mà lại có rất nhiều cái không phải. Một số đúng, một số không phải, điều này làm cho Dương Lỗi nghi hoặc .

Rốt cuộc đây là có ý tứ gì? Những điểm đỏ này đại biểu cho cái gì? Tại sao lại xuất hiện trên bàn tay này? Bàn tay này lại là ngụ ý một vật gì vậy? Càng ngày càng làm cho người ta mê hoặc, Dương Lỗi không khỏi nhíu mày.

Chẳng lẽ quyển da dê này chẳng qua là một bộ phận mà thôi?

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi cảm giác được, điều này cực kì có khả năng. Nếu như quyển da dê này chỉ là một bộ phận như thế, vậy nó khẳng định là không thể làm rõ được bí mật trong đó. Mà nếu là quyển da dê này chẳng qua là một bộ phận, như vậy một bộ phận khác sẽ ở nơi nào ?

Nếu có thể tìm được bộ phận khác của quyển da dê thì mới có thể biết rõ ràng bí mật trong đó. Nếu đây là một phần thần công bí pháp, mà cái này chẳng qua là một bộ phận quyển da dê, vậy thì quyển da dê đích thực thêm vào sẽ hẳn là cấu thành một bức đồ họa thân thể.

Nhưng mà chỗ này chỉ là một bộ phận, một bộ phận rất nhỏ. Hẳn muốn đầy đủ thì phải thêm vào ít nhất mười mấy thậm chí là mấy chục bức họa nữa .

Chẳng lẽ đây là một phần của tuyệt học cái thế sao? Nếu như không phải như vậy, thì làm sao có thể chia một bản công pháp hoàn chỉnh làm nhiều phần như vậy ?

Nhưng mà nếu như là thế này thì cũng có lỗ hổng. Nếu như quả thật là bức đồ họa thân thể, một phần lộ tuyến vận hành công pháp thì hoàn toàn không cần phải vẽ ra một bức lớn như vậy. Chỉ cần một bức này, hoặc là nói hai bức lớn như vậy thì cũng đã là đủ rồi.

Cho nên cái này tựa hồ cũng không quá hợp lý, như vậy điều này rốt cuộc là cái gì? Bên trong quyển da dê ghi chép cái gì? Điều đó khiến cho Dương Lỗi càng tỏ ra tò mò, vật này càng thần bí thì lại càng gợi lên lòng hiếu kỳ của Dương Lỗi, khiến cho hắn càng muốn biết rõ ràng, ở đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì.

Xem ra muốn biết rõ ràng những điều này, sẽ biết rõ ràng lai lịch quyển da dê này thì phải tìm kiếm bức đồ họa tương quan. Mà quyển sách này là Tiêu Ly ình. Như vậy hẳn là nàng biết lai lịch vật này. Chỉ cần tìm được lai lịch sách này, khi đó hẳn là có khả năng tìm được một chút dấu vết.

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi có hơi không thể chờ đợi được .

...

Đi tới chỗ ở của Tiêu Ly, Dương Lỗi gõ gõ cửa.

Sau khi Tiêu Ly mở cửa, vừa nhìn thấy đó là Dương Lỗi thì lạnh lùng nghiêm mặt hỏi:

- Ngươi tìm đến chỗ ta làm cái gì? Sao không đi tìm Hoa Diễm Hồng?

Dương Lỗi nghe vậy cười khổ. Nàng này, làm thế nào luôn lấy điều này để tra hỏi, xem ra thật đúng là ghen tị. Nếu không thì sẽ không một mực nhớ kỹ.

- Ta tới tìm ngươi là có việc .

- Chuyện gì, ngày mai rồi hãy nói sau. Hiện tại đã rất trễ, ta muốn nghỉ ngơi. Hơn nữa buổi tối cô nam quả nữ cùng một phòng thì không tốt .

Tiêu Ly nói xong định đóng cửa, Dương Lỗi làm sao mà để cho nàng đóng cửa. Hắn vội vàng đẩy cửa mà chen đi vào.

- Ngươi.. .

Thấy Dương Lỗi vô lại như thế, Tiêu Ly cũng đành ngừng đóng cửa lại

- Rốt cuộc có chuyện gì?

Dương Lỗi nhìn nàng, hắn đi tới bên bàn rồi ngồi xuống. Hắn lấy ra quyển sách trước đây nàng ình, cả quyển da dê cũng đem ra. Hắn mở cả ra rồi đặt ở trên bàn.

- Đây là thứ mà ta có được từ bên trong quyển sách ngươi cho ta, ngươi nhìn xem .

Dương Lỗi mở quyển da dê ra, đẩy đến trước mặt Tiêu Ly rồi nói.

- Đây là cái gì? Một bàn tay? Ngươi nói rằng cái này là tìm được từ bên trong quyển sách này ?

Nghe thấy Dương Lỗi nói như vậy, Tiêu Ly cũng bị khơi gợi một chút tò mò.

Bản Vô Tận Chi Hải dị chí kia thì đương nhiên nàng đã xem, bên trong cũng không có cái này. Mà Dương Lỗi hiện đang nói cho nàng đây là thu được từ trong sách, đương nhiên khiến cho nàng hiếu kỳ.

Hơn nữa bàn tay này nhìn như bình thường, nhưng quyển da dê này cũng là không đơn giản. Quyển da dê như vậy chính là cực kì hiếm có khó được, bình thường dùng loại quyển da dê thì đều là dùng để ghi chép một chút thần công bí pháp.

- Liền ở trong trang sách này. Quyển da dê này rốt cuộc có bí mật gì thì đến bây giờ ta cũng không hiểu rõ, cho nên ta mới tới tìm ngươi. Bởi vì quyển sách này là ngươi cho ta, trên bề mặt này hẳn là có cấm chế. Về phần phải làm như thế nào để giải trừ cấm chế này thì ta cũng không biết.

£¨¢u G\ʏỀjX ¢·¨I GĐh G\Łu r©s

Dương Lỗi dùng Chân Thực Ưng Nhãn cũng nhờ có chỉ có thể nhìn thấy có nhiều điểm đỏ mà thôi. Còn về phần mặt khác thì không hề phát hiện, vì vậy đương nhiên trên quyển da dê này đích thật là có một đạo cấm chế đặc thù, Dương Lỗi trước đây cũng thử giải trừ một tầng cấm chế này, nhưng căn bản không làm được.

Dương Lỗi phỏng đoán, nếu như muốn có được càng nhiều tin tức, có lẽ sau khi mở cấm chế này ra thì sẽ nhận được càng nhiều tin tức hơn.

Dương Lỗi dẫu rằng tại phương diện trận pháp đã đạt tới cấp bậc Tông Sư, có điều về phương diện cấm chế này thì cũng là cực kém, vẻn vẹn chỉ có thể đủ thông qua Chân Thực Ưng Nhãn để tránh né một chút cấm chế mà thôi.

Còn muốn giải trừ cấm chế, vậy đối với Dương Lỗi mà nói thì vẫn là một thách thức rất lớn .

Nhưng mà đối với Tiêu Ly thì Dương Lỗi cũng không có gửi gắm hy vọng lớn lao nào. Tiêu Ly này cũng không có khả năng là cái Đại sư cấm chế .

- Để ta xem .

Tiêu Ly cầm quyển da dê trong tay rồi cẩn thận quan sát, một lúc lâu mới đặt quyển da dê xuống bàn.

- Thế nào? Có phát hiện gì không ?

Dương Lỗi vẫn hy vọng Tiêu Ly có thể giải trừ bí ẩn trên bề mặt quyển da dê này. Dù sao nếu như không biết rõ ràng trong đó rốt cuộc có bí mật gì, nên cứ luôn luôn phải nhớ cho kỹ thì cũng không phải một chuyện tốt. Có đôi khi tò mò quá mức cũng không phải chuyện gì tốt.

Nghĩ tới đây, trong lòng Dương Lỗi đột nhiên chấn động. Chính mình trước kia đâu phải là hiếu kỳ như vậy, mà hiện tại nhìn thấy quyển da dê này, thì hắn lại để bụng như vậy đối với vật này. Quyển da dê này tựa hồ có ma lực gì đó, điều này làm cho Dương Lỗi kinh hãi không thôi, chuyện càng ngày càng không đơn giản .

Xem ra bí mật trong quyển da dê này cũng không phải bí mật bình thường, thậm chí có khả năng quan hệ đến bí mật của cả Vô Tận Chi Hải này .

- Quyển da dê như vậy thì ta đã từng thấy tại Tàng Thư Các trong Huyền Thiên Tông. Loại quyển da dê có cấm chế đặc thù, muốn giải trừ loại cấm chế đó thì cần phải dùng Khinh Nhu Chi Thủy mới được. Có điều hiện tại chúng ta căn bản không có biện pháp để thu được Khinh Nhu Chi Thủy. Cho nên, nếu muốn vén màn bí ẩn thì tạm thời là không có khả năng .

Tiêu Ly nhìn Dương Lỗi mà nói .

- Khinh Nhu Chi Thủy? Ngươi nói đến Khinh Nhu Chi Thủy sao?

Dương Lỗi vui mừng, Khinh Nhu Chi Thủy này đối với người khác mà nói thì có lẽ là một việc khó Nhưng đối với Dương Lỗi mà nói, Khinh Nhu Chi Thủy cũng lại không coi là cái gì. Chính mình có được Đoái Hoán Hệ Thống, muốn thu được Khinh Nhu Chi Thủy thì chẳng qua là tiêu hao một chút Đoái Hoán Điểm mà thôi.

- Không sai, là Khinh Nhu Chi Thủy. Nhưng mà ta cũng không phải khẳng định chắc chắn rằng có Khinh Nhu Chi Thủy là có thể giải trừ được cấm chế này. Liệu có đúng là không còn cần tới phương pháp khác hay không thì ta cũng không biết. Nhưng mà tại Huyền Thiên Tông thì quyển da dê kia và các quyển da dê khác là cùng một loại, là phải dùng Khinh Nhu Chi Thủy để bài trừ cấm chế. Quyển này phẩm chất mặc dù như nhau, nhưng cũng không ai biết, có đúng thế là không còn phương pháp đặc thù khác hay không .

Tiêu Ly suy nghĩ một chút, rồi mới nói.

- Cái này không quan hệ, chúng ta cứ thử một lần sẽ biết.

Dương Lỗi không thèm để ý chút nào liền nói.

- Ngươi có Khinh Nhu Chi Thủy?

Tiêu Ly thấy Dương Lỗi nói như vậy thì có hơi kinh ngạc nhìn hắn. Khinh Nhu Chi Thủy này đâu phải là món đồ bình thường. Mặc dù Khinh Nhu Chi Thủy không là Tiên Khí gì, không có nhiều tác dụng như vậy. Nhưng Khinh Nhu Chi Thủy này cùng quá khó lòng có được, nó quá ít .

Dương Lỗi gật đầu:

- Không sai, Khinh Nhu Chi Thủy thì ta có.

Dương Lỗi điểm một cái để mở Hệ Thống, tìm kiếm Khinh Nhu Chi Thủy.

Khinh Nhu Chi Thủy này chỉ cần một trăm Đoái Hoán Điểm mà thôi. Đối với Dương Lỗi mà nói, chẳng qua là mưa bụi mà thôi.

- Đinh, người chơi có cần đổi Khinh Nhu Chi Thủy hay không?

- Đổi.

- Đinh, chúc mừng người chơi thu được mười giọt Khinh Nhu Chi Thủy.

Âm thanh kia của Hệ Thống vang lên trong đầu Dương Lỗi, Khinh Nhu Chi Thủy này so với Khinh Nhu Chi Thủy mà chính mình đoạt được trước đây thì có phẩm chất tốt hơn rất nhiều. Đương nhiên, giá cả cũng phải đắt hơn. Mười giọt Khinh Nhu Chi Thủy này chính là một ngàn điểm Đoái Hoán Điểm.

Trước sự theo dõi của Tiêu Ly, Dương Lỗi lấy Khinh Nhu Chi Thủy ra, sau đó nhỏ một giọt trên nặt quyển da dê kia. Tiếp theo hai người vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chú vào quyển da dê xem biến hóa ra sao.

Sau khi giọt Khinh Nhu Chi Thủy kia nhỏ ở trên mặt quyển da dê, quyển da dê kia nhanh chóng hấp thu một giọt Khinh Nhu Chi Thủy này. Thế nhưng điều khiến cho hai người thất vọng chính là, quyển da dê

này mặc dù có hấp thu Khinh Nhu Chi Thủy, nhưng sau khi quyển da dê trở nên sạch sẽ hơn một chút, có thêm một vẻ bóng lộn thì cũng không còn có biến hóa gì nhiều hơn .

- Hình như không được.

Tiêu Ly có hơi áy náy nhìn Dương Lỗi. Khinh Nhu Chi Thủy này là cực kì trân quý, lần này liền tiêu hao một giọt Khinh Nhu Chi Thủy, khiến cho Tiêu Ly ít nhiều có hơi tự trách

- Thật xin lỗi, để ngươi lãng phí một giọt Khinh Nhu Chi Thủy.

- Không quan hệ, chẳng qua là một giọt Khinh Nhu Chi Thủy mà thôi, đối với ta mà nói, không có gì là đáng ngại .Ta còn có chín giọt mà.

Dương Lỗi tuyệt không lưu ý, nhưng lại là có hơi kinh ngạc. Băng sơn mỹ nhân Tiêu Ly này lại cũng mở miệng nói xin lỗi, lúc này Dương Lỗi cũng là có hơi buồn bực.

Tiêu hao một giọt Khinh Nhu Chi Thủy đối với Dương Lỗi mà nói thì không tính là cái gì. Nhưng không tìm được phương thức làm thế nào vén màn bí mật trong quyển da dê này, đó mới là chuyện khiến cho Dương Lỗi buồn bực .

- Có thể nguyên nhân là sử dụng Khinh Nhu Chi Thủy quá ít hay không ?

Dương Lỗi nhớ lại, dù sao Khinh Nhu Chi Thủy đã dùng một giọt. Lại nhỏ một giọt thử xem, vì vậy Dương Lỗi lại lần nữa xuất ra Khinh Nhu Chi Thủy, rồi chuẩn bị lại nhỏ một giọt.

- Ngươi đang làm gì?

Thấy động tác của Dương Lỗi, Tiêu Ly vội vàng túm lấy tay Dương Lỗi mà hỏi .

- Ta lại nhỏ một giọt Khinh Nhu Chi Thủy nữa để thử xem. Ta nghĩ có đúng là Khinh Nhu Chi Thủy quá ít hay không .

Tay của Tiêu Ly có cảm giác hơi lành lạnh, nhưng mà rất mịn màng khiến cho Dương Lỗi có một loại cảm giác rất thoải mái.

- Ngươi… Ngươi đã nhỏ một giọt mà không hề có phản ứng gì, ngươi có nhỏ thêm nhiều hơn thì cũng là lãng phí.

Tiêu Ly bảo.

- Không có việc gì, chẳng qua là vài giọt Khinh Nhu Chi Thủy mà thôi. Khinh Nhu Chi Thủy này cũng không phải vật trân quý gì.

Dương Lỗi cười cười nói

- Hơn nữa dù sao đều là nhỏ một giọt .Nói không chừng sau khi lại nhỏ một giọt Khinh Nhu Chi Thủy, cấm chế này liền giải tỏa thì sao?

- Ngươi.. .

Tiêu Ly cũng không biết nói gì nữa. Khinh Nhu Chi Thủy này chính là thứ cực kỳ hiếm thấy. Vậy mà Dương Lỗi lại còn nói, đó cũng không phải vật trân quý gì.

£¨Pu G\yỀjX ¢·VI ?∂ gÒ§ w«´Ňj K9 KLu

Đến sau khi Dương Lỗi lại nhỏ một giọt Khinh Nhu Chi Thủy lên trên bề mặt quyển da dê kia, thì chuyện làm cho người ta kinh ngạc đã xảy ra.

Hình vẽ trên quyển da dê kia vốn chỉ rộng bằng một bàn tay đã xảy ra biến hóa, ở trên bàn tay kia đã xuất hiện rất nhiều điểm đỏ, hơn nữa trên các điểm đỏ còn có những đường chỉ đỏ, chúng nối liền những điểm đỏ này lại với nhau .

Điều khiến cho Dương Lỗi giật mình không chỉ riêng những thứ này, mà là tại những chỗ còn trống lại hiện ra một đạo khẩu quyết.

Đại Tạo Hóa Chi Thủ.

Đây là một loại công pháp, hơn nữa là một loại công pháp hết sức lợi hại.

Dương Lỗi nhìn, Đại Tạo Hóa Chi Thủ, nghe nói đó là tu luyện tới trình độ cao nhất. Chỉ khẽ động chân tay liền có khả năng hủy diệt cả vũ trụ.

- Thế này... thế này cũng quá dối gạt đi.

Dương Lỗi ngẩn người nói .

Dương Lỗi vẫn còn không thể nào tin được công pháp này thực sự lợi hại như thế. Nếu như thật sự lợi hại như thế, chỉ sợ cũng sẽ không tồn tại ở thế giới này. Cái này cũng là công pháp khủng bố, mặc dù là tại Tiên Giới, thậm chí tại Thần Giới còn cao hơn cả Tiên Giới thì nó cũng là đối tượng cho vô số cường giả tranh đoạt .

- Là cái gì?

Dương Lỗi đưa quyển da dê cho Tiêu Ly

- Một mình ngươi nhìn một chút đi.

- Đại Tạo Hóa Chi Thủ, khẩu khí quả thật là lớn.

Tiêu Ly đối với công pháp này thì cũng không thể nào tin được. Có điều vừa nhìn thì nàng phát hiện công pháp này đích xác có chỗ độc đáo, nhưng khiến cho nàng cảm thấy bất đắc dĩ chính là, công pháp này cũng lại không thích hợp cho nàng tu luyện. Vì vậy nàng trả lại quyển da dê cho Dương Lỗi

- Công pháp này tựa hồ cũng rất thích hợp với ngươi, một mình ngươi tu luyện một phen. Ta nghĩ đối với đám người lần đi Vô Tận Chi Hải này hẳn là có trợ giúp rất lớn.

- Hả, đây là cái gì?

Dương Lỗi phát hiện trên một mặt khác trong quyển da dê này còn có một vài thứ. Hắn cầm trong tay vừa nhìn, đây là một bức bản đồ, một bức bản đồ Vô Tận Chi Hải .

- Thật tốt quá, lại là một bức bản đồ, bản đồ Vô Tận Chi Hải. Ơ, không đúng, không đúng, tựa hồ không đúng. So với bản đồ trước đây ngươi cho ta thì có chỗ khác biệt rất lớn.

Sau khi nhìn kỹ, Dương Lỗi phát hiện bản đồ này không so sánh được với tấm bản đồ kia mà Tiêu Ly ình, chúng khác nhau quá lớn .

- Tấm bản đồ này hẳn là có từ rất lâu trước tấm bản đồ kia. Hẳn là ghi chép lại từ trăm vạn năm trước .

Tiêu Ly vừa nhìn, liền nói

- Tại mấy trăm vạn năm trước, Vô Tận Chi Hải không có hung hiểm như vậy. Khi đó Vô Tận Chi Hải cũng không phải nước biển mênh mông, mà là một đại bình nguyên hoàn toàn bằng phẳng, rộng lớn phì nhiêu.

- Bình nguyên?

- Không sai, nhưng mà sau một lần đại thảm họa long trời lở đất đó, cả đại bình nguyên chỗ Vô Tận Chi Hải hiện nay, chỉ trong một đêm liền biến thành biển khơi mênh mông .

Tiêu Ly nói.

Trong một đêm biến thành biển khơi ? Điều này làm cho Dương Lỗi thật đúng là không quá tin tưởng, làm sao có thể?

Mặc dù là phát sinh các loại tai hoạ thiên nhiên động đất linh tinh gì đó thì cũng sẽ không chỉ trong một đêm khiến ột vùng bình nguyên rộng lớn biến thành biển khơi. Bởi dẫu như thế nào cũng có một quá trình quá độ, cho nên đối với điều này, Dương Lỗi là không tin.

- Bản đồ này, bản đồ này? Không đúng, không đúng.

Dương Lỗi cau mày

- Bộ phận ở chính giữa bản đồ này nhìn thấy thế nào mà có chút hơi giống một cái bàn tay cực lớn.

- Vẫn còn thật sự là có chút tương tự.

Tiêu Ly cũng phát hiện .

- Chẳng lẽ?

- Chẳng lẽ cái gì?

Tiêu Ly nhìn Dương Lỗi, đối với dáng vẻ như thế của hắn thì nàng cũng rất hiếu kỳ, rốt cuộc hắn nghĩ tới điều gì?

- Ngươi khẳng định Vô Tận Chi Hải này là tại trăm vạn năm trước, liền đã hình thành chỉ trong một đêm?

Dương Lỗi nhìn Tiêu Ly mà hỏi .

. Dương Lỗi nghĩ tới một khả năng đáng sợ. Hắn có thể nghĩ tới một nguyên nhân hình thành Vô Tận Chi Hải .

- Trong sách cổ là ghi chép như vậy. Còn rốt cuộc có phải thật sự hay không, cái đó cũng không thể khảo chứng.

Tiêu Ly không hiểu vì sao, nhưng vẫn trả lời vấn đề của Dương Lỗi

- Ngươi rốt cuộc nghĩ tới điều gì?

Dương Lỗi nhìn Tiêu Ly nói:

- Nếu như quả thật là thế này, vậy thì liền thật là đáng sợ. Ta nghĩ sự hình thành của Vô Tận Chi Hải này có thể không phải thiên nhiên, cũng không phải bởi vì đại thảm họa, mà là do người làm.

- Người làm? Điều này sao có thể, mặc dù là tu vi đạt tới cảnh giới Thiên Tiên, cũng không nhất thiết có thể làm được như thế chứ?

Nghe được những lời Dương Lỗi đã nói, Tiêu Ly không khỏi nhìn Dương Lỗi. Dù như thế nào cũng không tin, cái này làm sao có thể? Hơn nữa coi như là Thiên Tiên có khả năng làm được, nhưng mà một khi tu vi đạt tới cấp độ kia, thì căn bản không có khả năng ở lại cấp bậc này. Cho nên tình huống mà Dương Lỗi nói căn bản là không có khả năng.

- Không, ta nghĩ, cái này tám chín phần mười chính là do người làm. Chẳng lẽ ngươi không hề chú ý đến việc bản đồ này là có hình dáng của một bàn tay, cũng như là cả Vô Tận Chi Hải chính là một bàn tay cực lớn. Mà công pháp ghi chép ở trong quyển da dê này gọi bằng cái tên Đại Tạo Hóa Chi Thủ là như vậy? Nếu như Đại Tạo Hóa Chi Thủ này thật sự lợi hại như thế, thì nó đánh ra một dấu ấn bàn tay thật lớn cũng không phải không có khả năng, không phải sao?

Dương Lỗi nhìn Tiêu Ly hỏi ngược lại.

- Không có khả năng, cái này tuyệt đối không có khả năng. Mặc dù là Võ Giả Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh cao, mặc dù là nửa chân bước vào cấp độ kia thì cũng không có khả năng làm được điểm này.

Tiêu Ly lắc đầu, điều này rất làm cho người ta kinh ngạc, rất làm cho người ta khó có thể tin. Cái này với điều Dương Lỗi nói cho chính mình, nếu hiện nay đại lục Sùng Võ bị hủy diệt như thế, thì khó có thể làm cho người ta tin nổi .Phải biết rằng Vô Tận Chi Hải này thật là lớn, mặc dù không thể rộng lớn như so với cả đại lục Sùng Võ, nhưng cũng sẽ không nhỏ hơn bao nhiêu.

- Không có gì không có khả năng.

Dương Lỗi nhìn Tiêu Ly một mực lắc đầu vì không tin, không khỏi cười

- Ngươi chớ quên, đây chính là mấy trăm vạn năm trước. Tại mấy trăm vạn năm trước, cao thủ nhiều như mây, người có thể phi thăng thượng giới vô số kể, hơn nữa ai có được Tiên Khí cũng là nhiều vô số kể.

- Thì cũng không có khả năng. Nếu mà quả thật là như vậy, có nhiều nhân vật lợi hại như vậy thì cả Huyền Nguyên Tinh đã sớm bị hủy diệt rồi, làm sao có thể vẫn còn tồn tại?

Tiêu Ly vẫn cứ lắc đầu.

Dương Lỗi nói:

- Cái này không có gì là không có khả năng. Hơn nữa ta cũng không hề nói, lúc ấy cũng rất nhiều nhân vật lợi hại như thế đã tạo thành Vô Tận Chi Hải hôm nay.Ta nghĩ hẳn là hai cường giả tuyệt thế kia, hẳn là những nhân vật lợi hại nhất khi đó. Lại hoặc là, căn bản là tiên nhân trên thượng giới, mà lại còn không phải tiên nhân bình thường.

£¨ku G\yỀjX ¢·UI ¦Î h Ĥη9 ¦\9h d9hu ros

Tiêu Ly nghe xong, vẫn nói:

- Không có khả năng, mặc dù là tại lúc thượng cổ, thì tiên nhân cũng là đã bị hạn chế, điều này có ghi chép.

Dương Lỗi cười cười, lại nói:

- Ha hả, cái này không nhất thiết. Ai nói tiên nhân sẽ phải chịu hạn chế, huống chi mặc dù là đã bị hạn chế thì cũng không nhất thiết cũng không xuống đến hạ giới. Tại đại lục Sùng Võ ta liền đã gặp phải tiên nhân.

- Cái gì? Ngươi gặp phải tiên nhân?

Dương Lỗi vừa dứt lời, Tiêu Ly liền tóm lấy cổ tay của Dương Lỗi .

- Không sai, nhưng mà đó cũng không phải một tiên nhân còn sống, đương nhiên có lẽ hắn còn sống."

Dương Lỗi nhớ lại chính mình trong thông đạo cổ mộ ở Tu La Điện kia đã thấy một khối xác chết thật lớn. Khí thế khủng bố kia tuyệt đối không phải một phàm nhân, một người tu luyện bình thường có khả năng có được.

Mặc dù là tiên nhân bình thường thì cũng không có khả năng có được khí thế khủng bố như vậy .Nhưng đó lại là một người đã chết, mà còn có khí thế như vậy. Có thể thấy được người kia khi còn sống là khủng bố ra sao.

Dương Lỗi tin tưởng, nếu như là người kia ra tay như thế thì sẽ không chỉ nói đến một cái Vô Tận Chi Hải, mà coi như là hàng chục Vô Tận Chi Hải, hắn cũng có thể đủ sức đánh ra .

- Đó là một vị Tiên Nhân, cho dù là Tiên Nhân đã chết hay có lẽ còn sống, tóm lại hắn rất khủng bố. Ta có cảm giác, chỉ cần hắn muốn là có khả năng tùy ý hủy diệt Huyền Nguyên Tinh.

Dương Lỗi nhìn Tiêu Ly nói.

- Điều đó không có khả năng, quá khó lòng làm cho người ta tin nổi .

Tiêu Ly vẫn lắc đầu.

- Ha hả, cho dù có đúng thế hay không, đối với chúng ta mà nói thì cũng tịnh không có gì, không phải thế sao?

Dương Lỗi lại nói. Đích xác, cho dù Vô Tận Chi Hải này có đúng bởi vì hai vị cường giả siêu cấp chiến đấu mà hình thành hay không, thì đều không quan hệ cùng hiện tại.

Nếu hiện tại bí mật của quyển da dê cũng đã giải tỏa, như vậy điều Dương Lỗi cần phải làm là tu luyện Đại Tạo Hóa Chi Thủ này. Môn công pháp này, chính mình tu luyện mà thành, thì đích đích xác xác có khả năng lại có được sự trợ giúp rất lớn trong hành trình qua Vô Tận Chi Hải .

- Được rồi, nếu đáp án đã được lộ ra, như vậy ta cũng nên trở lại chỗ ở của ta. Trong khoảng thời gian này, ta sẽ tu luyện thật tốt Đại Tạo Hóa Chi Thủ này.Thử xem sau khi tu luyện thành công thì rốt cuộc lợi hại đến đâu.

Nói xong Dương Lỗi liền đi ra ngoài cửa .

Trở lại trong chỗ ở của mình, Dương Lỗi mở quyển da dê kia ra để chuẩn bị tu luyện Đại Tạo Hóa Chi Thủ này .

Không thể không thừa nhận, đây là một loại tuyệt kỹ vĩ đại. Mặc dù là chính mình tu luyện Phong Đao Thất Sát cũng còn kém rất xa. Nếu như Đại Tạo Hóa Chi Thủ này tu luyện tới cảnh giới đại thành, như vậy chính mình cơ hồ có khả năng phát huy ra được một trăm lần sức mạnh so với chiến lực của bản thân.

Một trăm lần, thử nghĩ, đó là khủng bố ra sao.

Phải biết rằng chính mình tu luyện Phong Đao Thất Sát, lớn nhất chẳng qua cũng chỉ là có thể phát huy ra được bảy bảy bốn mươi chín lần chiến lực mà thôi. Đại Tạo Hóa Chi Thủ này chính là có khả năng đánh ra chiến lực khủng bố cao hơn một trăm lần so với bản thân .

Nếu như chính mình tu luyện thành công, mặc dù chính mình hiện nay chẳng qua là Võ Thần đại viên mãn, nhưng cũng có thể dễ dàng giết chết Võ Giả Thất Tinh Luyện Cương, thậm chí với cấp Bát Quái Ngưng Thần thì chính mình cũng có nắm chắc liều mạng.

Cho nên, Dương Lỗi nhanh chóng bắt đầu tu luyện.

Sau khi ghi nhớ thành thục lộ tuyến vận hành Đại Tạo Hóa Chi Thủ ,ở trong lòng cũng nghiền ngẫm mấy chục lần cho đến khi thuộc làu. Cuối cùng cũng có nắm chắc thì Dương Lỗi mới bắt đầu tu luyện.

Đại Tạo Hóa Chi Thủ này, chủ yếu nhất là nó chuyển chân khí toàn thân phóng vào trong tay, rồi sau đó phát huy ra .

Đến lúc Dương Lỗi tu luyện, chân khí toàn thân bắt đầu khởi động, Tinh Khí Thần cả người đạt tới một tình trạng hoàn mỹ hài hòa. Tay phải chậm rãi nhấc lên, nó phát ra ánh sáng nhàn nhạt. Lúc này toàn bộ năng lượng của Dương Lỗi đều ngưng tụ ở trên tay phải.

Dương Lỗi cảm giác chính mình đã tiến vào một cảnh giới huyền diệu. Lực lượng của tay phải tựa hồ đã đạt tới một cực hạn, đạt tới một cảnh giới khủng bố. Dương Lỗi cảm giác, chỉ cần chính mình muốn, vậy chính mình liền có khả năng hủy thiên diệt địa.

Chỉ tay là hắn có khả năng xé rách không trung, hủy diệt vũ trụ.

Đương nhiên Dương Lỗi biết, cái này chẳng qua là ảo giác mà thôi.Nếu muốn đạt tới cấp bậc như vậy thì chính mình còn xa mới đủ. Nhưng mà thực lực của mình đích xác có sự tăng lên rất lớn.

Có thể nói, nếu như chính mình thi triển Đại Tạo Hóa Chi Thủ, vậy tuyệt đối có khả năng giết chết Thất Tinh Luyện Cương. Còn về phần cường giả cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần, Dương Lỗi cũng có tự tin có khả năng đấu cùng một trận.

Dương Lỗi che giấu lực đạo, nhẹ nhàng phát huy ra một chưởng. Một cái bàn trước mặt lập tức biến mất vào vô hình.

- Đại Tạo Hóa Chi Thủ, quả nhiên là đã đoạt tạo hóa của thiên địa .

Dương Lỗi nhìn tất cả trước mắt mà không khỏi thở phào nói .

Dương Lỗi rõ ràng cảm giác được, chính mình nắm chắc đối với lực đạo, khống chế đối với lực đạo đã đạt tới một cấp bậc cực kỳ tế nhị. Chỉ cần trong phạm vi một trăm thước quanh mình, Dương Lỗi sử dụng Đại Tạo Hóa Chi Thủ sẽ tuyệt đối có khả năng khống chế hoàn mỹ. Điều này làm cho Dương Lỗi không khỏi nhớ lại một cảnh giới đã chứng kiến ở địa cầu .

Nhập Vi, đúng, chính là Nhập Vi. Đây là một cảnh giới rất huyền diệu .

Sau khi chính mình tu luyện Đại Tạo Hóa Chi Thủ, phát hiện cái này rất tương tự với cảnh giới kia. Chỉ cần thực lực của chính mình không ngừng tăng lên, như vậy uy lực của Đại Tạo Hóa Chi Thủ lúc nào cũng có thể tùy thời không ngừng tăng lên.

Mà phạm vi chính mình có thể đủ sức điều khiển cũng sẽ càng ngày càng rộng hơn .Thậm chí, Dương Lỗi tin tưởng, chỉ cần thực lực của chính mình đạt tới tình trạng nhất định, mặc dù là cả vũ trụ cũng sẽ nằm trong khống chế của chính mình.

Hơn nữa vừa rồi chính mình nhẹ nhàng xuất một chưởng là có thể làm cho cái bàn trước mặt hóa thành Hư Vô mà các thứ đồ khác lại không tổn hao chút nào. Chỉ riêng là một chiêu này, liền có khả năng khinh thường quần hùng.

Trong lòng Dương Lỗi thật sự rõ ràng, chiêu thức ấy, mặc dù là Võ Giả tu vi đạt tới tạo hóa đỉnh cao, thậm chí là Võ Giả nửa bước chân đã bước vào cấp độ kia thì cũng không có khả năng làm được .Mà chính mình cũng đã làm được.

Có khả năng tưởng tượng, Đại Tạo Hóa Chi Thủ này khủng bố thế nào Chính mình.

Sau khi Dương Lỗi tu luyện Đại Tạo Hóa Chi Thủ, thậm chí hắn còn hoài nghi, Đại Tạo Hóa Chi Thủ này so với Huyền Nguyên Quyết chính mình hiện đang tu luyện, thậm chí so với Bất Tử Kim Thân Quyết chính mình vừa tu luyện không lâu thì còn phải lợi hại hơn rất nhiều.

Chính mình thật sự là quá may mắn, nhặt được một lợi ích lớn đến như vậy .

£V·u G\ʏỀjX ¢·£I ¦Î h Ĥɳ9 ¦\9h d9hu r©s

Vài ngày sau, đám người Dương Lỗi bước vào hành trình.

Thời gian đến ngày di chỉ Bách Hoa Cung trong Vô Tận Chi Hải mở ra đã không còn sớm .

Vốn ban đầu Dương Lỗi và Tiêu Ly trước đây là chuẩn bị sớm hành động, nhưng mà bởi vì Dương Lỗi tu luyện Đại Tạo Hóa Chi Thủ nên mới chậm trễ một chút thời gian. Hiện nay Đại Tạo Hóa Chi Thủ của Dương Lỗi đã cực kì thuần thục, chỗ thiếu hụt chẳng qua là thực chiến.

Đương nhiên cái này đối với Dương Lỗi mà nói không phải là vấn đề. Mặc dù không kinh qua thực chiến, nhưng Dương Lỗi biết, nếu như chính mình sử dụng chiêu Đại Tạo Hóa Chi Thủ này thì tuyệt đối là khủng bố.

Mấy ngày vừa qua, thực lực của Dương Lỗi so với ngay từ đầu ít nhất tăng lên một đại cấp bậc.

Dương Lỗi có tự tin, nếu như lại đánh nhau với Yến Vũ kia, mặc dù là chính mình không sử dụng Vô Địch Thủ Hộ thì cũng có thể dễ dàng đánh bại hắn.

Trên đường đi, ba người Dương Lỗi Hoa Diễm Hồng còn có Tiêu Ly đi cùng một chỗ. Còn mấy người Yến Vũ bọn họ chính là đi ở phía sau.

Mặt khác vẫn còn một người đi theo, người này là ông lão mà Dương Lỗi ban đầu đã chứng kiến. Ông lão này là đang âm thầm đi theo, có điều chỉ thế này thì làm sao có thể chạy thoát được Chân Thực Ưng Nhãn của Dương Lỗi ?

Ngay từ đầu Dương Lỗi liền cảm giác được ông lão này cùng với tiểu nhị của quán kia tựa hồ có gì đó không đúng .

Không thể không nói tu vi của ông lão này có lẽ cực kỳ khủng bố, đã đạt tới Bát Quái Ngưng Thần hậu kỳ. Mặc dù ở đây Hoa Diễm Hồng lợi hại nhất trong năm người thì cũng không nhất thiết là đối thủ của lão.

Hơn nữa lão đang âm thầm, nếu như không phải Dương Lỗi đã nói trước, một khi lão gia hỏa này ra tay thì chỉ sợ đoàn người của mình thật đúng là sẽ gửi xác lại ở chỗ này.

Mặc dù đã biết lão gia hỏa dấu ở sau lưng, nhưng mà Dương Lỗi cũng không hề bóc trần. Hắn muốn nhìn, lão gia hỏa này rốt cuộc muốn làm cái gì?

Dọc theo đường đi, đối với Dương Lỗi mà nói, là vừa có hoan hỉ lại có sầu lo.

Hoan hỉ chính là hai nàng mỹ nữ bên người. Nhưng buồn bực chính là hai nàng tựa hồ trời sinh không hợp nhau, Dương Lỗi cũng là lọt vào giữa hai gọng kìm .

- Sư huynh, ngươi cứ như vậy để cho tiểu tử kia chiếm lấy hai nàng Hoa Diễm Hồng và Tiêu Ly?

Nhìn Dương Lỗi và hai nàng chàng chàng thiếp thiếp, một người tên là Yến Thừa trong hai nam nhân đi cùng Yến Vũ ở phía sau bèn quay sang nhìn Yến Vũ .

Yến Vũ nghe vậy cay đắng không thôi, chính mình nhìn cũng thấy trong lòng khó chịu a. Nhưng biết làm thế nào khi tu vi của chính mình trước đây đi tìm người ta định gây phiền toái, ngược lại bị người ta thu thập cho nếm đòn một trận .

Nếu như chính mình lại đi lần nữa, căn bản là tự rước lấy nhục. Hơn nữa Yến Vũ cũng đã biết chỗ khủng bố của Dương Lỗi. Nếu như lại đi khiêu khích thêm, vậy quả thực chính là muốn chết, làm không tốt Dương Lỗi sẽ giết chính mình.

- Thừa sư đệ ngươi đừng nói nữa .

Yến Vũ có hơi đau khổ xua tay nói.

- Sư huynh, ta liền không quen nhìn tiểu tử kia kiêu ngạo như vậy. Nếu không ta đi bắt hắn về đánh một trận ?

Yến Thừa kia nhìn sư huynh của mình mà hỏi.

- Đúng vậy, Yến Vũ huynh, Yến Thừa nói đúng. Dương Lỗi này ta cũng không quen nhìn. Chúng ta đi trừng trị hắn một trận, cho hắn biết tay một chút.

Người nói chuyện gọi là Tiền Ích, là đại đệ tử Vân Môn, tu vi cũng không yếu, hiện nay là cảnh giới Lục Đạo Luân Hồi sơ kỳ.

- Các ngươi đừng xằng bậy, ta cũng sớm đã thử dò xét qua, Dương Lỗi kia có tu vi sâu không lường được.

Yến Vũ nói thêm

- Không nên đi trêu chọc hắn, nếu không chết như thế nào cũng không biết.

- Làm sao có thể? Yến Vũ huynh, ngươi không phải đang nói giỡn chứ?

Tiền Ích không thể tin nhìn Yến Vũ mà hỏi thêm

- Điều này sao có thể. Tiểu tử kia chẳng qua là tu vi Võ Thần đại viên mãn. So với Yến Vũ huynh ngươi đó là cách biệt một trời. Muốn đối phó một gia hỏa cấp bậc Võ Thần, một ngón tay liền cũng đủ nghiền chết hắn, làm sao có thể cho được ?

- Đúng vậy, sư huynh, ngươi không phải là sinh ra ngu ngốc đó chứ ?

Yến Thừa cũng không tin, nói phụ họa theo.

- Ta lừa các ngươi làm cái gì? Liền tại mấy ngày trước, ta phát hiện tiểu tử kia lại đi từ trong chỗ ở của Diễm Hồng ra, trong cơn giận dữ ta liền hận không thể bầm thây tiểu tử kia thành vạn đoạn. Vì vậy liền ra tay đối với tiểu tử kia, muốn cho hắn một bài học, để cho hắn rời xa Diễm Hồng. Nhưng không nghĩ tới, tiểu tử này thực sự giấu diếm kĩ. Một kích mạnh nhất của ta căn bản không hề khiến cho hắn bị thương một chút nào, ngược lại là còn làm chính mình bị chấn đến làm bị thương nặng.

Nhớ lại tình huống lúc đó, ký ức Yến Vũ vẫn còn mới mẻ. Một kích mạnh nhất của mình a, đó tuyệt đối là cấp bậc Thất Tinh Luyện Cương. Một kích cường đại nhất của mình lại không hề đả thương hắn một chút nào.

Nếu như là hắn tránh né thì chính mình cũng không có cảm thấy kinh ngạc như vậy, khủng bố như vậy. Nhưng sở dĩ như thế, đó là bởi vì Dương Lỗi cũng tịnh không tránh né, mà là lấy cứng đối cứng tùy ý ngăn cản công kích của mình.

- Không có khả năng, điều đó không có khả năng. Nếu như đây là thật sự, trừ phi là trên người tiểu tử kia có một kiện Tiên Khí cường đại.

Yến Thừa nghe vậy liền hô.

Tiền Ích nghe vậy ánh mắt cũng là sáng ngời, lộ ra dáng vẻ tham lam:

- Không sai, Yến Vũ huynh tu vi đã là cấp bậc Lục Đạo Luân Hồi đỉnh cao, tùy thời cũng có thể tiến vào cảnh giới Thất Tinh Luyện Cương. Không có khả năng ngay cả một tiểu tử cảnh giới Võ Thần đều không đối phó được. Yến Vũ huynh sở dĩ bị đối phương nện cho gây tổn thương, trăm phần trăm nguyên nhân là bởi vì trên người tiểu tử kia có được Tiên Khí .

- Nếu mà là như thế này, chúng ta đây hoàn toàn có khả năng cướp lấy Tiên Khí của hắn .

Trong mắt Yến Thừa cũng là một vẻ tham lam. Tiên Khí a, đây chính là Tiên Khí, Tiên Khí quí giá ra sao thì bọn họ cũng đều biết. Cả đại lục Sùng Võ cũng không có vài món.Từng có người thu được Tiên Khí, làm cho chiến lực của hắn phải tăng lên biết bao nhiêu lần.

Nếu như một Võ Giả Ngũ Khí Triêu Nguyên có được Tiên Khí, vậy tuyệt đối có khả năng chống lại Lục Đạo Luân Hồi, thậm chí có khả năng bằng được cường giả Thất Tinh Luyện Cương. Nếu như là Tiên Khí có tính công kích, thậm chí có khả năng chống lại Võ Giả cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần.

Yến Vũ vừa nghĩ thì thấy đúng vậy, cấp bậc Võ Thần của hắn làm sao có thể đối phó được với chính mình. Điều duy nhất có thể là trên người Dương Lỗi có một kiện Tiên Khí, hơn nữa tám chín phần mười chính là một kiện Tiên Khí có tính phòng ngự. Nghĩ tới đây, ánh mắt Yến Vũ lóe ra.

Một Võ Thần nho nhỏ mà trên người có được Tiên Khí, rất có thể là một kiện Tiên Khí có tính phòng ngự, điều này tự nhiên khiến cho ba người Yến Vũ, Yến Thừa còn có bao gồm cả Tiền Ích nổi lên tâm địa tham lam.

£Vou G\yỀjX ¢·¢I dǰ |9 |ÀjX i9j\u

- Không bằng chúng ta nghĩ biện pháp nào đó để dẫn dắt Hoa Diễm Hồng và Tiêu Ly rời đi.

Yến Thừa hạ thấp âm thanh mà nói với Yến Vũ và Tiền Ích .

- Đó là một chủ ý không tồi.

Tiền Ích gật đầu nói phụ họa theo.

- Vậy phải làm như thế nào?

Yến Vũ hỏi.

- Ừ, nhất định phải có biện pháp tốt.Nhưng mà muốn dẫn dắt Hoa Diễm Hồng và Tiêu Ly rời đi cũng không phải chuyện dễ dàng như vậy. Ba người bọn họ một mực đều đi chung một chỗ.

Yến Thừa nhìn thoáng qua hai người mà nói.

Tiền Ích nghe vậy cười nói:

- Cái này kỳ thật rất dễ dàng, các ngươi không hề phát hiện sao? Tiêu Ly một mực bất mãn đối với Hoa Diễm Hồng, ta xem hai nữ nhân này đều có ý tứ đối với Dương Lỗi tiểu tử kia. Chỉ cần chúng ta lợi dụng điểm này, muốn dẫn dắt hai người này rời đi thì cũng không phải việc gì khó.

Yến Vũ sắc mặt không thể nào vui được, hiển nhiên trong lòng có hơi khó chịu. Thế nhưng hắn vẫn nhìn Tiền Ích mà hỏi:

- Phải làm như thế nào?

- Cái này phải giao cho ngươi .

Tiền Ích đáp

- Trước kia không phải ngươi một mực có ý tứ đối với Hoa Diễm Hồng sao? Ngươi đi giả dạng đến nói xin lỗi, như vậy có khả năng dẫn dắt Hoa Diễm Hồng rời đi. Sau đó lại nghĩ biện pháp dẫn dắt Tiêu Ly rời đi .

- Không được, cái này không được.

Yến Vũ lắc đầu

- Nói như vậy, còn không bằng trực tiếp dẫn dắt Dương Lỗi rời đi .

- Đích xác, như vậy càng thích hợp hơn một chút.

- Được rồi, nếu như các ngươi nói như vậy thì ta không có có ý kiến.

Tiền Ích có vẻ không vấn đề gì, thế nào cũng được .

Điều khiến cho bọn họ không nghĩ tới chính là, Dương Lỗi kỳ thật một mực chú ý tới ba người. Hành vi của ba người đều rơi vào trong mắt Dương Lỗi.

Dương Lỗi cười lạnh không thôi, ba người muốn đối phó với mình, chính lúc hợp với tâm ý của mình. Đại Tạo Hóa Chi Thủ của mình đã tu luyện thành công, còn chưa có dịp thử qua chiêu. Nếu bọn họ muốn tự tìm cái chết mà dâng lên tận miệng, vậy thì chính mình liền thành toàn cho bọn họ.

Dương Lỗi cũng không chú ý bọn họ nữa, mà đi tới bên cạnh hai nàng, truyền âm nói:

- Tiêu Ly, Hoa Diễm Hồng cứ để cho ba người Tiền Ích Yến Vũ muốn tìm ta gây phiền toái. Các ngươi đi trước, không để cho bọn họ sinh lòng khả nghi.

- Thế này không được.

Hoa Diễm Hồng vội nói, nàng chính là cực kỳ quan tâm đến an nguy của Dương Lỗi. Nếu mà Dương Lỗi để xảy ra chuyện gì, vậy chính mình có thể bị lỗi lớn, như vậy hy vọng của Bách Hoa Các liền xong.

- Không có việc gì, ta nắm chắc mà.

Dương Lỗi cười nói

- Ngươi cứ việc yên tâm .

Mà Tiêu Ly nói:

- Bọn họ thật to gan.

- Các ngươi yên tâm là được. Mấy người bọn họ không đáng giá nhắc tới, kẻ địch đích thực không là bọn hắn, mà là có một người khác .

Dương Lỗi nói.

Đối với Dương Lỗi mà nói, ba người này thật đúng là không đáng để ý tới. Điều khiến cho Dương Lỗi đích thực lo lắng chính là ông lão kia. Ông ta có tu vi chính là đạt tới Bát Quái Ngưng Thần hậu kỳ, nếu như không cẩn thận trúng kế thì có thể bị phiền toái .

- Có một người khác ?

Hoa Diễm Hồng và Tiêu Ly nhìn thoáng qua lẫn nhau, đều thấy được vẻ kinh ngạc trong mắt đối phương.

- Không sai, cómột người khác, chẳng lẽ các ngươi quên ông lão kia? Tam thúc của Tiểu nhị kia.

Dương Lỗi ra hiệu bọn họ không nên kinh ngạc như vậy.

- Là hắn? Điều này sao có thể, tiền bối kia làm sao có thể sẽ gây bất lợi đối với chúng ta?

Tiêu Ly giật mình hỏi, đối với Tiêu Ly mà nói, ông lão này hoà nhã như vậy thật giống như là trưởng bối của mình, cũng quan tâm đến mình giống như trưởng bối trong sư môn, làm sao có thể làm điều bất lợi đối với chính mình cho được ?

- Tri nhân tri diện bất tri tâm (thấy người thấy mặt không biết tâm địa). Ông lão kia đã đi theo phía sau chúng ta, chỉ có điều là các ngươi đều không hề phát hiện mà thôi.

Dương Lỗi cười gằn nói. Không thể không nói, lão gia hỏa này có thủ đoạn thật đúng là không tệ, che giấu rất khá.Một mực đi theo lâu như vậy, mà Hoa Diễm Hồng và Tiêu Ly đều không hề phát hiện một tia dấu vết.

Hơn nữa ngay cả chính mình, nếu như không phải có Chân Thực Ưng Nhãn như thế, thì thật đúng là không phát hiện được.

Thuật ẩn nấp của lão chỉ sợ đã đạt tới cảnh giới tông sư. Mặc dù là cường giả Cửu Cực Tạo Hóa cũng chưa chắc có thể phát hiện.

-Ngươi… Ngươi làm sao lại biết?

- Ta làm sao biết thì các ngươi đừng hỏi nữa. Tóm lại, các ngươi cẩn thận một chút. Vào lúc ta đối phó ba người Yến Vũ, các ngươi đặc biệt phải chú ý. Ta sợ lão ta sẽ ra tay đúng vào lúc ấy

Ba gia hỏa Yến Vũ này cuối cùng là tai họa, nếu như ông lão kia liên thủ cùng ba người này, khi đó liền thực sự phiền toái .

- Chúng ta đã biết, vậy ngươi phải cẩn thận.

Hoa Diễm Hồng nói.

- Yên tâm, chuyện mà không nắm chắc thì ta sẽ không đi làm.

Dương Lỗi cười cười.

.. .

Vừa mới đi không được bao lâu, Tiền Ích liền bắt đầu chạy lên .

Hoa Diễm Hồng và Tiêu Ly thấy thế nhìn nhau, Dương Lỗi nói quả nhiên không sai. Tiền Ích này chỉ sợ sẽ tìm đến Dương Lỗi.

- Dương thiếu gia.

- Sao vậy, Tiền thiếu gia có chuyện gì không?

Dương Lỗi nhìn Tiền Ích, trên mặt không có một chút gì khác thường, dáng vẻ cực kì bình thản.

- Dương thiếu gia, chúng ta nhờ nói chuyện một đoạn, không ngại chứ?

Tiền Ích hỏi.

- Hảo.

Dương Lỗi gật đầu, thầm nghĩ đã sớm đợi các ngươi thật lâu, nay muốn nhìn các ngươi có phải thật sự muốn ra tay đối với chính mình hay không. Nếu như là không thì có khả năng tha mạng cho các ngươi một lần. Nhưng nếu như thực sự muốn ra tay động thủ, vậy liền không trách được Bổn thiếu gia .

- Dương công tử.. .

Hoa Diễm Hồng nhìn Dương Lỗi có vẻ muốn nói lại thôi.

Dương Lỗi nhìn Hoa Diễm Hồng, thầm khen nàng biểu diễn thật là đúng chỗ:

- Ha hả, cô nương Diễm Hồng, ngươi và Tiêu Ly sư tỷ đi trước đi, ta đây có chuyện nói với Tiền thiếu gia .

- Được rồi, ngươi phải nhanh lên một chút a.

Hoa Diễm Hồng nói.

- Chúng ta chờ ngươi ở phía trước.

Tiêu Ly cũng nói.

- Đã biết.

Dương Lỗi xoay người nói với Tiền Ích

- Chúng ta đi thôi.

Dương Lỗi và Tiền Ích đi tới một chỗ khô ráo, bởi vì dọc đường này đều là men theo bờ biển mà đi nên có vẻ tương đối ẩm ướt. Lúc này Yến Vũ và Yến Thừa đã chờ ở đó.

- Dương Lỗi.

Yến Vũ nhìn Dương Lỗi, lộ ra hận ý.

Dương Lỗi kinh ngạc, tiểu tử này lại liền nhe răng nanh nhanh như vậy .

- Yến Vũ, ngươi… Rất khá a, chẳng lẽ quên chuyện hôm đó rồi sao ?

Dương Lỗi lạnh lùng nhìn Yến Vũ.

-Ngươi là ai lại dám nói chuyện như vậy đối với sư huynh của ta?

Yến Thừa thấy Dương Lỗi kiêu ngạo như vậy, lập tức nổi giận tiến lên một bước, lạnh nhạt hầm hừ nói.

- Ba người các ngươi muốn đối phó ta à ?

Dương Lỗi thần sắc lạnh nhạt, nhìn ba người, giống như đang ngó đám kiến hôi, ánh mắt cực kì khinh thường.

£V©u G\ʏỀjX ¢·PI gǮ§ G_Ł« dæ ?à_u ros

- Thật thông minh a, nhưng mà người thông minh bình thường đều không sống lâu lâu.

Tiền Ích cũng không tức giận, vỗ tay khen ngợi.

- Các ngươi cũng sẽ không sợ Diễm Hồng còn có Tiêu Ly biết không? Bọn họ vẫn chưa đi xa ?

Dương Lỗi phát hiện nơi này được bố trí trận pháp.Trận pháp này có khả năng che dấu khí tức, cũng có thể ngăn cách âm thanh vũng với thần thức nữa.

Có điều đối với Dương Lỗi mà nói, cái này không đáng giá nhắc tới. Trận pháp như vậy, Dương Lỗi có khả năng dễ dàng loại trừ. Còn nếu muốn hủy diệt trận pháp này thì chỉ là chuyện trong nháy mắt mà thôi.

- Ha ha… Hoa Diễm Hồng và Tiêu Ly chúng ta sớm muộn gì cũng muốn thu thập. Nhưng mà nói cho cùng, Hoa Diễm Hồng kia và Tiêu Ly thật đúng là rất khá, hai người đều là Đại mỹ nhân, dung mạo đều là tuyển chọn tốt nhất. Không biết khi bắt đầu chơi đùa thì sẽ có cảm giác thế nào?

Tiền Ích nghe vậy cười ha ha đáp lại.

- Dương Lỗi, ngươi có lẽ giao Tiên Khí trong tay ngươi ra đây đi, để tránh nỗi đau đớn da thịt. Chúng ta có khả năng cho ngươi một cái chết thống khoái, nếu không… Hắc hắc, nếu không ta để ngươi sinh tử đều khó .

Yến Thừa hung ác nhìn Dương Lỗi mà nói.

- Tiên Khí?

- Không sai, chính là Tiên Khí, trước ngươi dùng Tiên Khí ngăn cản ta công kích của ta ?

Yến Vũ nhìn Dương Lỗi, khi nhớ lại lần chiến đấu đó thì tim vẫn còn đập nhanh hẳn lên. Nhưng trong nháy mắt hắn liền bị sự tham lam chiếm cứ.

Đây chính là Tiên Khí, nếu như chính mình có thể có được Tiên Khí kia, như vậy nếu đối phó Bộ Tùy Tâm thì chẳng qua cũng là chuyện dễ dàng. Đến lúc đó chính mình sẽ thành đệ nhất nhân trong lớp người trẻ tuổi .

- Các ngươi muốn?

Dương Lỗi nhìn ba người, trên mặt lộ ra nụ cười châm chọc .

- Hừ, Dương Lỗi ngươi còn muốn chờ Hoa Diễm Hồng và Tiêu Ly tới cứu ngươi, ngươi đây cũng đừng có nghĩ nữa, trì hoãn thời gian cũng là vô dụng. Nơi này đã bị ta bày ra trận pháp, mặc dù là bọn họ biết ngươi đã xảy ra chuyện, nhưng cũng là không có khả năng phát hiện khí tức của ngươi. Cho nên ngươi có lẽ thành thật ngoan ngoãn giao Tiên Khí ra đây. Nói như vậy, vẫn còn tránh cho da thịt của ngươi nỗi đau giày vò. Nếu không… Nếu không liền đừng trách chúng ta không khách khí .

Tiền Ích thấy Dương Lỗi như vậy, lạnh lùng nhìn Dương Lỗi mà bảo.

-Không khách khí, ta cũng muốn nhìn các ngươi nói từ không khách khí là như thế nào .

Dương Lỗi nhìn ba người bọn họ, tuyệt không lưu ý, mà là dáng vẻ vẫn giữ nụ cười hài hước.

- Ngươi… Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt. Thừa sư đệ, Tiền Ích, không nên chậm trễ thời gian .

Yến Vũ nói .

- Hảo, ra tay. Dương Lỗi, đây là ngươi tự tìm đến, ta cũng muốn nhìn món Tiên Khí kia của ngươi có thể đủ sức ngăn cản ba người chúng ta liên thủ công kích hay không.

Yến Thừa rút trường kiếm của mình ra, nhìn Yến Vũ mà nói.

Còn vũ khí của Tiền Ích là một thanh loan đao, xem ra thật giống như là đao Mông Cổ. Nhưng mà so với đao Mông Cổ kia thì phải dài hơn rất nhiều, trên mặt có rất nhiều hoa văn phong cách cổ xưa.

- Các ngươi đã cho là thật sự dễ đối phó như vậy với ta sao? Quá ngây thơ rồi, vốn đang muốn buông tha các ngươi một mạng, nhưng hiện tại xem ra, các ngươi là nhất định phải chết .Như thế, ta đây cũng không khách khí. Vừa lúc mấy ngày hôm trước ta tu luyện một môn võ kỹ. Lần này đây, có khả năng bắt các ngươi thử xem công pháp. Các ngươi hẳn là cảm thấy vinh hạnh, có thể chết ở dưới môn công pháp này của ta.

Dương Lỗi nhẹ nhàng bước ra một bước, khí thế toàn thân bỗng đột nhiên tăng lên, giống như biển khơi núi cao chèn ép về hướng tới ba người .

Đại Tạo Hóa Chi Thủ, cái này chính là uy thế của Đại Tạo Hóa Chi Thủ. Nó cũng không có bắt đầu, mà chỉ là khí thế. Khí thế của Đại Tạo Hóa Chi Thủ này quá cường đại, mà tinh thần lực của Dương Lỗi có tu vi cực mạnh nên lúc tản ra quả thực như cá gặp nước.

Cảm nhận được khí thế Dương Lỗi phóng ra, sắc mặt ba người đại biến. Dẫu như thế nào cũng không nghĩ ra, Dương Lỗi chỉ mới là dùng khí thế liền đã khủng bố như thế. Nếu như thật sự muốn động tay động chân như thế, vậy thì sẽ đạt tới tình trạng khủng bố nhưu thế nào .

- Động thủ, chúng ta động thủ. Ta liền không tin hắn một mình một người, chỉ là một tiểu tử Võ Thần đại viên mãn mà còn có thể đủ sức chống đỡ được ba người chúng ta. Cái này chẳng qua là Tiên Khí đang tác quái mà thôi, hắn không có nhiều chân khí như vậy để kéo dài .

Yến Vũ chợt quát một tiếng, liền dẫn đầu động thủ. Xà Kích trong tay vẽ ra một đạo đường cong, đánh về hướng tới Dương Lỗi.

Nhưng mà lần này đây, hắn cũng không có phát động toàn lực, đối với một lần trước đây, ký ức của hắn chính là hãy còn mới mẻ. Lực phản chấn kia khiến cho hắn bị thương nặng. Lần này đây có vết xe đổ, đương nhiên hắn sẽ không tái phạm sai lầm như thế.

Thấy Yến Vũ động thủ, Yến Thừa vung trường kiếm lên. Từng đạo kiếm quang bao phủ Dương Lỗi vào bên trong đó.

- Một đao cắt sinh tử.

Tiền Ích cũng không cam yếu thế, loan đao của hắn thật giống vầng trăng tròn, vẽ ra một đạo hào quang tử vong .

Dương Lỗi nhìn ba người ra tay mà sắc mặt hơi đổi.

Mặc dù Đại Tạo Hóa Chi Thủ cực kỳ huyền diệu, uy lực vô cùng, nhưng mà Dương Lỗi cũng chưa từng có đối chiến nên trong lòng vẫn còn là có hơi lo lắng.

Hắn âm thầm cố lấy chân khí phòng hộ, hiện nay đã đến cấp bậc này, Đại Lực Kim Cương Hoàn kia đã không có tác dụng quá lớn. Còn Đại Địa Hộ Thân Phù kia bởi vì chính mình đã tu luyện Kim Cương Bất Hoại Thần Công tới tình trạng tầng thứ mười một, cho nên cũng không có hiệu quả gì .

Dương Lỗi bứt ra lui lại phía sau một bước, trong mắt lóe lên một tia sáng lạnh.

Tay phải đột nhiên giơ lên, kình khí toàn thân ngưng tụ ở trên tay phải. Tinh Khí Thần cả người phát huy đến trình độ cao nhất.

Ba người Tiền Ích trong nháy mắt cảm giác được sự biến hóa của Dương Lỗi, áp lực chợt tăng lên mấy lần. Chúng đều thầm nghĩ không tốt, muốn động thủ .

- Nhanh, nhanh, không nên cho hắn cơ hội ra tay.

Yến Vũ chợt quát một tiếng.

- Hừ, các ngươi có thể sao?

Dương Lỗi lạnh nhạt hầm hừ một tiếng, hắn làm như không thấy đối với động tác của ba người. Bọn họ muốn ngăn cản chính mình thì căn bản không có khả năng. Nói giỡn, Đại Tạo Hóa Chi Thủ nếu như mà dễ dàng bị ngăn cản như vậy, thì đó quả thực chính là chuyện cười cực lớn .

- Đại Tạo Hóa Chi Thủ - diệt.

Cùng với âm thanh Dương Lỗi quát nhẹ, tay phải của Dương Lỗi hóa thành một bàn tay cực lớn, thật giống như muốn bạt núi lật biển, cả thiên địa đều phải thất sắc, tựa hồ phải hủy diệt tất cả .

Khủng bố, cả bầu trời đều bị kiềm chế, tựa hồ tất cả đều phải cứng lại. Trong thiên địa liền chỉ còn lại có một bàn tay cực lớn này. Tất cả mọi thứ ở trước mặt một bàn tay này đều không có ý nghĩa như vậy, đều là nhỏ bé như vậy.

£V¨u G\yỀjX ¢·kI g Ǯ§ G_L« dæ ?à_u r©s

Ba người Yến Vũ cảm giác hô hấp của mình đều đọng lại. Hình như đối mặt không phải đang đứng trước Dương Lỗi, mà là đối mặt với uy phong cả thiên địa, hình như chính mình chính là chú cừu con đợi làm thịt, không hề có sức phản kháng.

- A a.. .

- Rầm rầm rầm.

Bàn tay cực lớn này trong nháy mắt liền đánh vào trên thân ba người, ba người Yến Vũ lập tức không hề có sức phản kháng, liền bị đánh bay đi ra ngoài. Mặt đất đều bị đào xuống một cái hố thật lớn. Trận pháp

bố trí trong nháy mắt hóa thành Hư Vô. Bốn phía đá vụn bắn tung toé, còn kình khí thật lớn kia đã làm cả một vùng vài trăm thước, tất cả mọi thứ đều bị phá hư hầu như không còn.

- Khụ khụ.. .

- Khụ khụ.. .

- Phù phù..... .

Ba người đều phun ra một ngụm máu tươi, kinh mạch toàn thân ai nấy đều bị chấn đứt đoạn. Binh khí cũng bị đánh bay, không biết rơi xuống chỗ nào. Còn y phục trên người đã sớm hóa thành phấn vụn.

Lúc này ba người đều chịu những vết thương nghiêm trọng. Yến Thừa còn may thân thể đầy đủ, thế nhưng kinh mạch trong cơ thể đứt rời, bị gãy xương ở mấy chỗ mà thôi, bởi vì hắn là người đứng ở phía sau.

Còn Yến Vũ và Tiền Ích liền không giống thế. Tiền Ích là người đứng ở phía trước nhất, đứng mũi chịu sào nên tứ chi cả người hoàn toàn nát bấy, trên người nếu như không phải có một món hộ giáp cường đại thì đã sớm bỏ mạng thân vong .

Mà Yến Vũ so với Tiền Ích thì tốt hơn một chút, có điều cũng không khá hơn chút nào. Hắn mặc dù không phải đứng mũi chịu sào, nhưng bởi vì trên người không có hộ giáp tốt như của Tiền Ích, nên cả tay phải, ngay cả vai phải đều bị đánh nát, trở thành cụt một tay. Hai chân cũng gãy xương, vô phương di động đi lại .

Lúc này ba người Yến Vũ chỉ có thể dùng một chữ thảm để mô tả .

Khiến cho Dương Lỗi đều xem ra có hơi không đành lòng .

. Tình huống này rất thảm thiết .Dương Lỗi thật không ngờ, chính mình toàn lực thi triển ra Đại Tạo Hóa Chi Thủ thì uy lực lại là khủng bố như vậy. Một chiêu này uy lực tuyệt đối có khả năng so sánh Bát Quái Ngưng Thần đỉnh cao, thậm chí là cường giả siêu cấp Cửu Cực Tạo Hóa.

Nhưng mà một kích này cũng tiêu hao khí lực Dương Lỗi đúng là rất lớn. Một kích này, khiến cho chân khí của Dương Lỗi bên trong đan điền hoàn toàn khô kiệt, liền ngay cả tinh thần lực cũng cơ hồ bị biến thành không còn .

Sau khi Dương Lỗi ăn vào Cực Tốc Khôi Phục Đan mới khôi phục được một nửa. Còn về phần tinh thần lực, chẳng qua khôi phục cũng không đến một phần mười .

Dương Lỗi xem như hiểu rõ ràng, Đại Tạo Hóa Chi Thủ này tiêu hao nhiều nhất chính là tinh thần lực. Đối với chân khí, tiêu hao trái lại không có nhiều như vậy. Chỉ cần tinh thần lực của mình cũng đủ, khi đó chính mình thi triển hai lần Đại Tạo Hóa Chi Thủ với uy thế như vậy thì hẳn là không có vấn đề.

Thấy tất cả trước mắt, sau khi đã biết uy lực đích thực của Đại Tạo Hóa Chi Thủ, Dương Lỗi cũng không còn lo lắng đối với lão gia hỏa giấu ở trong bóng tối kia.

Chính mình thi triển Đại Tạo Hóa Chi Thủ tuyệt đối có thể đối phó được lão. Hơn nữa thi triển Đại Tạo Hóa Chi Thủ, khiến cho Dương Lỗi cảm giác cả thiên địa đều ở trong khống chế của chính mình. Rằng ở trong một chốn thiên địa này, chính mình chính là chúa tể.

Sau khi cảm giác đã khôi phục được hơn phân nửa, Dương Lỗi mới từng bước từng bước đi về hướng tới ba người Yến Vũ .

Lúc này ba người cũng mới tỉnh lại được một chút khí thế, nhưng mà nếu muốn khôi phục hoàn toàn thì căn bản là không có khả năng. Có thể nói, lúc này ba người này đã hoàn toàn bị phế bỏ. Sau này coi như được cứu chữa thì cũng tương đương thành một phế nhân. Đương nhiên trừ phi... Trừ phi có cường giả siêu cấp Cửu Cực Tạo Hóa nguyện ý đúc lại thân thể cho hắn.

Nhưng cái đó phải trả giá quá lớn, không chỉ có phải tiêu hao vô số báu vật thiên địa, còn muốn hy sinh một cường giả siêu cấp Cửu Cực Tạo Hóa, tình huống như thế thì làm sao có thể xảy ra? Hơn nữa mặc dù là sư môn của bọn họ có khả năng, thì Dương Lỗi cũng sẽ không thả hổ về núi a?

- Ba người các ngươi quả là có khẩu khí thật lớn a, không phải muốn giết ta sao? Không phải nghĩ muốn Tiên Khí sao? Thế nào? Hiện tại lại ỉu xìu vậy ? Các ngươi đứng lên a, đến đây a?

Dương Lỗi nhìn ba người Yến Vũ mà cười gằn nói. Đối với ba người này, Dương Lỗi là không có đồng tình chút nào. Bọn họ đều là tự tìm đến, nhất là Yến Vũ. Tiểu tử này chính mình lúc ấy đã bỏ qua hắn một mạng, không nghĩ tới hắn không chỉ có không thay đổi, mà lần này đây lại vẫn còn có chủ ý đánh chính mình.

- Khụ khụ... Khụ khụ... Dương Lỗi, ngươi... Ngươi rốt cuộc muốn thế nào? Buông tha chúng ta, ta... Ta cái gì cũng có thể cho ngươi, cho ngươi Linh Thạch, báu vật, ngươi muốn như thế nào? Nếu muốn... Chỉ cần... Chỉ cần ta... Khụ khụ... Chỉ cần chúng ta có... thì đều... Cũng có thể cho. .. Cho ngươi... Chỉ cần ngươi buông tha... Chúng ta.. .

Yến Vũ phun ra mấy ngụm máu tươi, cả người đau đớn không thôi. Hắn mở miệng nói chuyện cực kì gian nan.

- Buông tha các ngươi? Ha hả... Các ngươi trái lại nghĩ thật hay. Nếu như ngươi là ta, hoặc là, nếu như mà ta thất bại thì các ngươi sẽ bỏ qua ta sao?

Dương Lỗi cười lạnh không thôi, lúc này Yến Vũ và Yến Thừa vẫn còn tỉnh táo được, mà Tiền Ích cũng sớm đã hôn mê .

- Khụ khụ... Khụ khụ... Dương thiếu gia, ngài đại nhân không cần chấp tiểu nhân, tiểu tử... Bị ma quỷ ám ảnh. Ngài... Ngài tạm tha cho chúng ta một lần đi? Chúng ta... Chúng ta có khả năng làm chó, làm nô lệ cho ngài.

Yến Thừa ngoài miệng nói như thế, trong lòng đối với Dương Lỗi cũng là hận tới cực điểm. Chỉ cần ta tránh thoát một kiếp này, chờ sau khi trở lại trong sư môn, nhất định sẽ khiến cho hắn bầm thây vạn đoạn, khiến cho hắn sống không bằng chết.

Tính cách của ba người này, Dương Lỗi biết rõ ràng nhất.

Người như thế, chính là điển hình cho tiểu nhân hèn hạ. Nếu như chính mình mà buông tha bọn họ, sau này khẳng định hội tìm cơ hội trí mạng đẩy chính mình vào chỗ chết. Mặc dù ở mặt ngoài cầu xin tha thứ, nhưng đáy lòng, còn không biết đang mắng chính mình như thế nào.

- Buông tha các ngươi, không có khả năng, các ngươi có lẽ gửi lại di ngôn đi. Nếu như tâm tình ta tốt thì có lẽ sẽ giúp các ngươi hoàn thành.

Dương Lỗi nhìn ba người mà nói với giọng điệu nhàn nhạt .

Sau khi xử lý xong ba người Yến Vũ, Dương Lỗi thở phào một cái. Ba người này coi như là giàu có, lại có trên trăm miếng linh thạch cực phẩm, có thể thấy sư môn bọn họ có lẽ rất coi trọng đối với bọn họ.

Trừ Linh Thạch ra, còn có một vài thứ khác. Ví dụ như đan dược, ví dụ như phù triện gì gì đó, đầy đủ mọi thứ. Đương nhiên còn có binh khí của ba người, coi như là không tệ. Mặc dù chính mình không cần dùng tới, nhưng có khả năng dùng để tặng người gì gì đó .

£VVu G\yỀjX ¢o·I dy« d´ ?èn ¦\«´Ņju

Sau nửa giờ, Dương Lỗi đuổi kịp và vượt hai nàng. Mà lão nhân kia cũng không hề phát hiện tung tích ở đâu, chẳng lẽ lão đã rời khỏi đây? Có lẽ bắt đầu ẩn nấp làm chính mình cũng không thể phát hiện?

Nếu như là rời khỏi đây thì còn may, nhưng nếu như là bắt đầu ẩn nấp, chính mình lại vô phương phát hiện như thế thì có thể thật là phiền toái lớn. Cho nên, Dương Lỗi hy vọng là loại tình huống thứ nhất, mà không phải loại tình huống thứ hai .

- Công tử, ngươi không sao chớ?

Thấy Dương Lỗi đến, Hoa Diễm Hồng thở phào nhẹ nhõm, tiếp theo hỏi với vẻ cực kì quan tâm .

- Không có việc gì, các ngươi không phải lo lắng.

Dương Lỗi xua xua tay.

- Vậy còn ba gia hỏa kia thì sao?

Tiêu Ly nhìn qua Dương Lỗi, mặt mày có hơi cau lại. Hiện nay gây ra ầm ĩ cùng ba người kia, nếu như là truyền ra ngoài thì đó đâu phải là một chuyện tốt.

- Yên tâm, ta làm việc, tự nhiên sẽ không lưu lại dấu vết. Về phần ba gia hỏa kia, đã bị ta hoàn toàn giải quyết. Bọn họ không có khả năng lại tới tìm chúng ta để gây phiền toái. Hiện tại ta duy nhất lo lắng chính là, ở trên đường đi, lão nhân kia sẽ gây bất lợi đối với chúng ta. Hiện tại ta lại không cảm giác được sự tồn tại của lão nhân kia, lão quỷ này hiện tại rốt cuộc ở đâu? Đang có chủ ý gì thì ta cũng không rõ ràng lắm.

Dương Lỗi đáp.

- Không có việc gì, ngươi đều có thể giải quyết ba gia hỏa kia. Mà lão nhân này mặc dù tu vi cực cao, nhưng nếu như ba người chúng ta liên thủ thì lão cũng không nhất thiết có thể đối phó được với chúng ta. Lại lui một bước nói, mặc dù là chúng ta đấu không lại lão, nhưng chúng ta muốn chạy trốn thì cũng hẳn là không có vấn đề gì chứ?

Trên mặt Tiêu Ly không có biểu lộ chút nào .

- Đúng vậy, công tử, tu vi Diễm Hồng mặc dù vừa mới tiến vào cảnh giới Bát Quái Ngưng Thần, nhưng mà chỉ cần không gặp phải cường giả siêu cấp Cửu Cực Tạo Hóa, liền không cần thiết lo lắng.

Hoa Diễm Hồng cũng nói.

Nghe được lời này của Hoa Diễm Hồng, Tiêu Ly cũng là giật mình nhìn nàng một cái.

Không nghĩ tới Hoa Diễm Hồng này lại là cường giả cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần. Trẻ tuổi như thế, tu vi lại đạt tới Bát Quái Ngưng Thần. Thế này so với Bộ Tùy Tâm Huyền Thiên Tông của mình thì cũng không chênh nhau nhiều, đúng là khiến cho nàng có hơi bất ngờ.

Mà Dương Lỗi chính là cũng sớm đã biết, cho nên đối với việc Hoa Diễm Hồng nói ra tu vi của chính mình, thì Dương Lỗi cũng không có biến hóa quá lớn .

- Điều này cũng đúng sự thật. Nhưng mà có lẽ cẩn thận một chút vẫn tốt hơn. Dù sao thuyền cẩn thận chạy nhanh được vạn năm .

Dương Lỗi nhìn hai nàng mà nói

- Được rồi, chúng ta đi thôi, đã chậm trễ rất nhiều thời gian. Thật sự nếu không nhanh hơn một chút, chúng ta có thể liền không theo kịp thời cơ .

- Ừ.

Hoa Diễm Hồng gật đầu.

Mà vào lúc này Tiêu Ly đột nhiên xuất ra một món đồ, Dương Lỗi vừa nhìn thì đó là một món hình thuyền, một mô hình chiếc thuyền rất nhỏ. Nhưng mà Dương Lỗi cảm giác được, hình thuyền này không phải đơn giản như vậy.

Quả nhiên tiếp theo mô hình thuyền kia ở trong tay Tiêu Ly đang bắt đầu chậm rãi to ra, tiếp theo rơi vào trong biển mà biến thành một chiếc thuyền lớn, chiều dài ước chừng mười lăm thước, bề rộng chừng tám thước, thân thuyền có màu Lưu Ly .

Chiếc thuyền này cũng đủ cho ba người cưỡi, Dương Lỗi quét một tia Giám Định Thuật tới.

Lưu Ly bảo thuyền, Tiên Khí hạ phẩm, phòng ngự cực mạnh, đi tốc độ cực nhanh.

Lưu Ly bảo thuyền này là một kiện Tiên Khí, chủ yếu là phòng ngự, còn có tốc độ cực nhanh, dùng để bảo vệ tính mạng có hiệu quả vô cùng tốt. Chỉ cần có được đủ Linh Thạch, coi như là tiên nhân cũng chưa chắc có thể phá bỏ Lưu Ly bảo thuyền này .

Có một kiện Tiên Khí như vậy, ba người căn bản là không phải lo lắng bị đánh lén. Chỉ cần có đủ Linh Thạch liền có khả năng sử dụng.

Linh Thạch, Dương Lỗi chính là không thiếu, cũng đủ sử dụng .

Huống hồ chính mình không chỉ có Linh Thạch, còn có rất nhiều Thủy Linh Tinh. Thủy Linh Tinh này so với Linh Thạch mà nói, còn cao hơn một cấp bậc. Nó thuộc về tồn tại cấp bậc Tiên Thạch. Mà Lưu Ly bảo thuyền này hẳn Tiên Khí Thủy thuộc tính, hơn nữa Tiêu Ly cũng là Thủy thuộc tính, cho nên Thủy Linh Tinh của mình hoàn toàn có khả năng phát huy công dụng.

Nếu như không phải thấy Lưu Ly bảo thuyền này, chính mình cơ hồ đều quên rằng mình còn có Thủy Linh Tinh.

Mà trước đây mình chính là đã đồng ý với Tiêu Tiêu sẽ đưa Thủy Linh Tinh cho Tiêu Ly tu luyện. Hiện tại chính mình cho nàng thì đó là tốt nhất trên đời. Không chỉ có có khả năng trợ giúp nàng tu luyện, còn có thể dùng để thúc đẩy Lưu Ly bảo thuyền.

- Bảo thuyền này hẳn là phi phàm, nếu như ta không có nhìn lầm thì đây là bán Tiên Khí chăng?

Nhìn Lưu Ly bảo thuyền này, Hoa Diễm Hồng giật mình không thôi.

Quả nhiên không hổ là đệ tử Huyền Thiên Tông, lại dùng báu vật cường đại như vậy. Bán Tiên Khí a, một số tông môn nhỏ cũng không hề có. Mà Huyền Thiên Tông lại cấp cho đệ tử đều là bán Tiên Khí, có thể thấy được Huyền Thiên Tông cường đại ra sao.

Tiêu Ly cũng không giải thích, mà là gật đầu.

Nhưng mà Dương Lỗi biết, đó cũng không phải bán Tiên Khí, mà là một kiện Tiên Khí đích thực. Mặc dù là Tiên Khí hạ phẩm cấp thấp, nhưng tại đại lục Sùng Võ mà nói thì cũng là rất tốt rồi .

Về phần Dương Lỗi, đối với Tiên Khí hạ phẩm như vậy, thật đúng là hắn không thèm để ý. Trên người mình có rất nhiều Tiên Thiên Linh Bảo, cái này so với Tiên Khí còn cao hơn rất nhiều cấp bậc .

- Đi thôi, có Lưu Ly bảo thuyền này thì chúng ta liền không cần lo lắng không theo kịp .

Tiêu Ly dẫn đầu nhảy lên trên bảo thuyền, rồi nhẹ nhàng vẫy tay với Dương Lỗi và Hoa Diễm Hồng.

Dương Lỗi và Hoa Diễm Hồng nhìn nhau, cũng bật người bay vọt một cái liền nhảy lên trên bảo thuyền .

Ở trên thuyền, điều làm cho tinh thần người ta rung lên, chính là linh khí nơi này so với bên ngoài muốn đầy đủ hơn một chút. Hơn nữa tựa hồ có tác dụng điều tiết đối với tinh thần lực của người ta .

Hơn nữa ở trên thuyền rất yên tĩnh, ngay cả một tia gió nhẹ cũng không cảm giác được. Thân thuyền cũng không rung động, nó thật sự vững vàng giống như đang chạy trên đất bằng phẳng .

Nhìn bảo thuyền mở ra tốc độ cực nhanh, phong cảnh bốn phía trôi qua cực kì nhanh chóng .

Nếu là tại thế kỷ hai mươi mốt, ở trên địa cầu mà có một chiếc bảo thuyền như vậy, Thì đó là một pháp bảo thật là tốt để du ngoạn vòng quanh thế giới .

Sau khi cảm nhận được lợi ích của bảo thuyền, Dương Lỗi nghĩ thầm, chờ đến lúc Luyện Khí Thuật của mình thành thục, có khả năng luyện chế Tiên Khí, khi đó hắn sẽ lại luyện chế một chiếc bảo thuyền như vậy .

Sau khi bảo thuyền đi được vài dặm, gương mặt Dương Lỗi hơi đổi. Rốt cục hắn đã nhận ra khí tức của lão nhân kia .Điều khiến cho Dương Lỗi kinh ngạc chính là, tốc độ của lão nhân kia thật sự là rất nhanh, lại là bơi ở trong nước. Nhưng so với tốc độ của bảo thuyền, thì lại không chậm chút nào.

£VUu G\ʏỀjX ¢ooI ¦ÄjX iXʏÎ_ Ĥőq ¦\ʍ´ d_j\ ¦_j\u ros

Phải biết rằng hiện tại bảo thuyền mặc dù không phải chạy với tốc độ cao nhất, nhưng tốc độ của nó, mặc dù là Võ Giả cảnh giới Tạo Hóa cũng chưa chắc có khả năng theo kịp. Đương nhiên đây là chỉ thời gian chạy đủ dài. Đối với cường giả cảnh giới Tạo Hóa mà nói, nếu như khoảng cách ngắn thì vẫn rất dễ dàng có khả năng truy theo được .

Nhưng mà lão gia hỏa này có tu vi vẫn không hề đạt tới cảnh giới Tạo Hóa, mà là xuất phát từ cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần đỉnh cao. Thế nhưng lão lại có khả năng không nhanh không chậm đi theo bảo thuyền, tốc độ không thay đổi này có thể coi như cực kì hiếm có khó được .

Nhưng mà Dương Lỗi không lo lắng bảo thuyền này sẽ bị lão công phá. Hơn nữa từ tình huống hiện tại mà xét, lão gia hỏa này cũng không có ý định hành động vào lúc này, cho nên Dương Lỗi cũng không vội vã.

Hơn nữa mặc dù là hiện tại lão ra tay thì tính sao. Đây chính là Tiên Khí, đối với uy năng của Tiên Khí thì Dương Lỗi vẫn cực kì có tự tin. Nếu như là món bán Tiên Khí thì đúng là Dương Lỗi còn có thể lo lắng một chút.

Cho nên, hiện tại thật sự an toàn, hơn nữa chính mình cũng cần quan sát một phen. Nhìn một chút xem lão gia hỏa này rốt cuộc có con bài chưa lật gì, vì biết người biết ta mới có thể bách chiến bách thắng.

Chuyện lão gia hỏa này đi theo bảo thuyền, lúc này Dương Lỗi cũng không hề nói cho hai nàngTiêu Ly và Hoa Diễm Hồng, vì ngại sẽ đánh rắn động cỏ.

Nhưng mà lúc này Dương Lỗi nhớ ra chuyện đưa Thủy Linh Tinh cho Tiêu Ly, hắn liền đi tới bên người Tiêu Ly .

- Sư tỷ.

Mặc dù không muốn xưng hô như vậy, nhưng lúc này lại cũng không có cách nào khác. Chỉ có chính mình xưng hô nàng là sư tỷ thì Tiêu Ly mới có thể dễ chịu đối với chính mình. Nếu như trực tiếp xưng hô Tiêu Ly, sắc mặt nàng đối với chính mình liền không có gì tốt .

- Chuyện gì?

Tiêu Ly hỏi nhạt nhẽo.

- Ta muốn nhờ sang bên cạnh nói chuyện.

Dương Lỗi nhìn gương mặt tuyệt mỹ kia, nói với giọng điệu cực kì bình tĩnh.

- Có chuyện gì chẳng lẽ nói nơi này không được sao?

Tiêu Ly hỏi.

Dương Lỗi lắc đầu:

- Đây là chuyện về Tiêu Tiêu .

- Tiêu Tiêu?

Tiêu Ly nghe thấy Dương Lỗi nhắc tới muội muội Tiêu Tiêu của mình, lập tức sắc mặt hơi đổi. Hai mắt nhìn chằm chằm vào Dương Lỗi mà nói

- Tiêu Tiêu có chuyện gì.

- Nơi này bất tiện nói.

Dương Lỗi nhìn một chút Hoa Diễm Hồng cách đó không xa mà truyền âm nói.

- Hảo, ngươi đi theo ta.

Tiêu Ly xoay người liền đi về hướng tới khoang thuyền .

Khoang thuyền rất lớn, có chia ra rất nhiều phòng ốc. Trước đây vào lúc lên thuyền, Tiêu Ly liền đã thu xếp cho Dương Lỗi cùng với Hoa Diễm Hồng một gian, có khả năng dùng để nghỉ ngơi và tu luyện.

Mà lúc này Tiêu Ly mang theo Dương Lỗi tiến vào gian phòng của nàng.

Sau khi ngồi xuống, Tiêu Ly nhìn Dương Lỗi hỏi:

- Chuyện gì? Nói nhanh lên một chút, có đúng là Tiêu Tiêu đã xảy ra chuyện gì không ?

Nhìn dáng vẻ lo lắng của Tiêu Ly, Dương Lỗi lắc đầu đáp:

- Không có, Tiêu Tiêu không có chuyện gì, cái này ngươi yên tâm là được.

- Không phải là tốt rồi.

Nghe được Dương Lỗi trả lời khẳng định, Tiêu Ly thở phào nhẹ nhõm

- Nếu không phải Tiêu Tiêu có chuyện, như vậy ngươi tìm ta rốt cuộc có việc gì? Nếu như không có chuyện gì đặc biệt quan trọng, như vậy ngươi liền có khả năng rời khỏi đây.

Nhìn Tiêu Ly thay đổi với tốc độ cực nhanh thế này, Dương Lỗi không khỏi cười khổ.

Tiêu Ly ngay từ đầu đối với chính mình liền hơi có thành kiến. Mà hiện tại mặc dù thay đổi rất nhiều, cũng tựa hồ đối với chính mình có thêm một tia tình cảm không sao diễn tả nổi, nhưng thái độ đối xử với chính mình vẫn không có gì thay đổi mấy.

Như thế Dương Lỗi cũng không giải thích gì, mà là xuất ra một khối Thủy Linh Tinh:

- Ta nghĩ cái này hẳn là ngươi nhận biết chứ ?

- Cái này… Đây là Thủy Linh Tinh? Ngươi… Ngươi làm thế nào mà có những thứ này?

Sau khi thấy Dương Lỗi lấy ra thêm nữa, Tiêu Ly giật mình không thôi. Thủy Linh Tinh là cái gì, Tiêu Ly lại biết hết sức rõ ràng. Hiện nay chính mình có thể trong thời gian ngắn ngủi như vậy liền đạt tới cảnh giới như thế, trong đó có một nguyên nhân quan trọng chính là Thủy Linh Tinh này.

Có thể nói, nếu như không có Thủy Linh Tinh, chính mình liền tuyệt đối sẽ không đạt đến cảnh giới hiện tại. Phỏng đoán vẫn còn loanh quanh giữa Thông Huyền và cảnh giới Âm Dương Nhị Khí .

- Ta nghĩ những thứ này đối với ngươi hẳn là có trợ giúp chứ?

Dương Lỗi nhìn Tiêu Ly mà hỏi .

- Không sai, Thủy Linh Tinh này đích xác đối với ta có trợ giúp rất lớn. Ta rất hiếu kỳ, Thủy Linh Tinh này ngươi làm như thế nào có được? Là Cổ thúc thúc đưa cho ngươi? Không đúng, cái này cũng không có khả năng, ngươi cũng không phải Thủy thuộc tính. Thủy Linh Tinh này đối với ngươi mà nói không có hiệu quả gì, cho nên Cổ thúc thúc hẳn là sẽ không đưa Thủy Linh Tinh cho ngươi.

Dừng lại, Tiêu Ly sáng mắt lên mà hỏi

- Chẳng lẽ là Tiêu Tiêu đưa cho ngươi? Không, cái này cũng không có khả năng.

Nàng vừa nhớ ra Dương Lỗi là mượn danh nghĩa Tiêu Tiêu, như vậy Thủy Linh Tinh này có đúng là Tiêu Tiêu nha đầu kia đưa Dương Lỗi, bảo hắn mang ình chăng?

Thế rồi nàng lại bất chợt phủ quyết, Thủy Linh Tinh này là thứ quí giá ra sao, Tiêu Tiêu tự nhiên là không có. Hơn nữa, nó không phải người có thể chất Thủy thuộc tính, Thanh Liên cô cô mà có cũng sẽ không cho nó, mà là sẽ chủ động giao ình. Như vậy Thủy Linh Tinh này từ đâu tới đây?

Suy nghĩ rất nhiều, phỏng đoán Thủy Linh Tinh này là Dương Lỗi trong lúc vô tình nhặt được, khả năng này mới là lớn nhất.

Mà lúc này Dương Lỗi mỉm cười gật đầu, lại lắc đầu.

- Ngươi gật đầu lại lắc đầu, đây là có ý gì ?

Thủy Linh Tinh đối với Tiêu Ly mà nói rất quan trọng, cái này quan hệ đến tu vi của chính mình. Huyền Thiên Tông mặc dù là đứng đầu bảy đại Tiên Tông, Thủy Linh Tinh tự nhiên cũng có trong kho .

Thế nhưng Thủy Linh Tinh quá mức quí giá, Huyền Thiên Tông mặc dù có nhưng cũng không phải quá nhiều. Hơn nữa chính mình tu luyện đã tiêu hao không ít. Mà phụ thân của mình không có khả năng lấy tất cả Thủy Linh Tinh của Huyền Thiên Tông để tiêu hao ình.

- Thủy Linh Tinh này đích xác có liên quan cùng Tiêu Tiêu, cũng đích thật là chuẩn bị cho ngươi. Nhưng mà cũng không phải của Tiêu Tiêu, Thủy Linh Tinh này là thuộc về ta. Đương nhiên ngươi cũng rõ ràng thuộc tính của Thủy Linh Tinh này. Đối với ta mà nói, Thủy Linh Tinh này không có lợi gì, bởi vì ta cũng không phải Thủy thuộc tính. Cho nên Thủy Linh Tinh ta cũng không cần.

Dương Lỗi nhìn Tiêu Ly, tiếp theo còn nói thêm

- Nếu như cho ngươi đủ Thủy Linh Tinh, ngươi có biện pháp nào trong thời gian ngắn lại làm đột phá hay không ? Hơn nữa, Thủy Linh Tinh này hẳn là cũng có thể dùng để chuyển động Lưu Ly bảo thuyền này chứ ?

Nếu như ta suy đoán không sai, Linh Thạch trên người của ngươi mặc dù có không ít, nhưng nếu như một mực thúc dục bảo thuyền như vậy thì tiêu hao là rất lớn.

£V£u G\ʏỀjX ¢o©I ¦ÄjX iXʏÎ_ Ĥőq ¦\ʍ´ d_j\ ¦_j\u r©s

Bảo thuyền này hẳn là một kiện Tiên Khí, một kiện Tiên Khí đích thực. Mặc dù chỉ là một kiện Tiên Khí hạ phẩm, nhưng muốn thúc dục Tiên Khí thì tiêu hao thật lớn. Mặc dù là ngươi có cũng đủ Linh Thạch để chống đỡ, nhưng cũng không có khả năng thúc dục quá lâu. Nếu có Thủy Linh Tinh này trợ giúp, ta nghĩ, muốn tự nhiên thúc dục Lưu Ly bảo thuyền này liền dễ dàng hơn nhiều.

- Làm sao ngươi biết Lưu Ly bảo thuyền là Tiên Khí? Đúng rồi, hẳn là là Tiêu Tiêu nói cho ngươi hả.

Tiêu Ly bắt đầu sửng sốt, nhưng mà lập tức liền cho rằng đây là muội muội Tiêu Tiêu của mình nói cho hắn. Dù sao người biết Lưu Ly bảo thuyền này của mình là Tiên Khí cũng không nhiều. Lưu Ly bảo thuyền này là do ông nội mình vào lúc mạo hiểm một di tích Thượng Cổ mà có được.

Mà chính mình vào lúc nhận chủ thu được truyền thừa thì cũng đã được một phần công pháp tu luyện. Đáng tiếc chính là, trừ những thứ này ra liền không còn có thu được gì khác .

Nếu Tiêu Ly nói là Tiêu Tiêu nói cho chính mình, Dương Lỗi cũng không nói thêm nữa, mà là bảo:

- Thủy Linh Tinh ta có không ít, ta nghĩ hẳn là cũng đủ cho ngươi sử dụng .

- Ngươi rốt cuộc có bao nhiêu Thủy Linh Tinh?

Tiêu Ly nhìn Dương Lỗi thì cực kì kinh ngạc. Không nghĩ tới Dương Lỗi lại nói như vậy. Điều đó cũng có ý nghĩa trên người Dương Lỗi đích thật là có không ít Thủy Linh Tinh.

Thủy Linh Tinh là vật cực kỳ quí giá, mặc dù là Huyền Thiên Tông chẳng qua cũng chỉ có một ít mà thôi. Mà Dương Lỗi có khẩu khí lớn như vậy, nói Thủy Linh Tinh có không ít, cũng đủ ình tu luyện, đương nhiên khiến cho Tiêu Ly có lòng hiếu kỳ.

Hơn nữa Thủy Linh Tinh đối với Tiêu Ly mà nói là cực kì quan trọng, nếu có đủ Thủy Linh Tinh như thế thì tuyệt đối nắm chắc trong vòng một trăm năm sẽ đạt tới cấp bậc Cửu Cực Tạo Hóa .

Dương Lỗi cười cười:

- Ngươi cần bao nhiêu ta liền có bấy nhiêu, hơn nữa Thủy Linh Tinh mà ta có được, phẩm chất tuyệt đối đều là cấp bậc này, thậm chí còn có tốt hơn.

Tiêu Ly sử dụng Thủy Linh Tinh, phẩm chất so với chính mình đoạt được tại vùng núi phía sau Dương gia đều phải cao hơn không ít.

Dựa theo phẩm chất phân cấp, Thủy Linh Tinh Tiêu Ly trước đây tu luyện dùng hẳn là thuộc về hạ phẩm. Mà chính mình đoạt được, mặc dù đại đa số đều là hạ phẩm, nhưng Thủy Linh Tinh trung phẩm cũng có không ít, thậm chí vẫn còn thu được vài khối Thủy Linh Tinh thượng phẩm .

Về phần cực phẩm Thủy Linh Tinh, thì liền đã không có. Mặc dù Dương Lỗi cũng muốn, nhưng không biết làm thế nào. Trong mỏ mạch khoáng kia cũng không có Thủy Linh Tinh cực phẩm tồn tại. Nếu như là thêm trăm vạn năm, phỏng đoán trong mỏ mạch khoáng kia cũng có thể tích tụ sản sinh ra Thủy Linh Tinh cực phẩm .

- Những Thủy Linh Tinh này ngươi tạm thời cứ nhận lấy đi, chính mình tu luyện thật tốt, cũng không cần tiết kiệm.

Dương Lỗi xuất ra một quả Trữ Vật Giới Chỉ, trong Trữ Vật Giới Chỉ này có một vạn miếng Thủy Linh Tinh hạ phẩm, cộng thêm hai khối Thủy Linh Tinh trung phẩm.

Một vạn miếng Thủy Linh Tinh này so với số Thủy Linh Tinh chính mình đoạt được chẳng qua là không đáng kể mà thôi. Đương nhiên Dương Lỗi mặc dù có không ít, nhưng mang theo người thật sự cũng không xem như nhiều, chẳng qua là hai mươi vạn miếng mà thôi. Còn về phần chỗ khác đều ở trong thế giới Mộng Huyễn.

- Này… Này.. .

Tiêu Ly tiếp nhận Trữ Vật Giới Chỉ, dùng thần thức dò xét một phen liền lập tức kinh hãi. Đám Thủy Linh Tinh trắng ngần sáng bóng long lanh rực rỡ kia phân bố đầy cả Trữ Vật Giới Chỉ, sơ lược nhìn qua thì tuyệt đối đạt tới mấy ngàn trở lên, phỏng đoán có khoảng vạn miếng .

Điều này khiến cho Tiêu Ly làm sao không kinh ngạc. Thủy Linh Tinh vô cùng quí giá, cả bảy đại Tiên Tông mà tổng cộng Thủy Linh Tinh có được, chỉ sợ cũng không đủ một vạn miếng. Mà Dương Lỗi vừa ra tay cho nhiều như vậy, Tiêu Ly đương nhiên không thể tin được.

Qua một hồi lâu, Tiêu Ly mới phục hồi tinh thần lại. Nàng thở phào một cái thật dài, nhìn Dương Lỗi mà hỏi:

- Cái này… Đây là có thật không?

Dương Lỗi cười

- Đây là thật sự, hoàn toàn chính xác. Trong Giới Chỉ ta đưa cho ngươi có một vạn miếng Thủy Linh Tinh hạ phẩm, còn có hai khối Thủy Linh Tinh trung phẩm. Những thứ này hẳn là cũng đủ ngươi tu luyện trong khoảng thời gian này .

Tiêu Ly nghe vậy, trong lòng cười khổ. Nhiều Thủy Linh Tinh như vậy, so với tổng cộng bảy đại Tiên Tông cả đại lục Sùng Võ thì còn nhiều hơn, nhưng lại có Thủy Linh Tinh trung phẩm. Mỗi đại tiên tông cũng vẻn vẹn chỉ có vài khối Thủy Linh Tinh trung phẩm như vậy mà thôi.

Hơn nữa đây đều là những thứ cực kỳ quý giá. Chính mình tu luyện lúc sau này liền sử dụng một khối, khi đó trưởng lão chưởng quản bảo khố đưa ình thì có vẻ mặt vô cùng đau lòng, thật giống như là muốn lấy tánh mạng của lão.

Có thể thấy được Thủy Linh Tinh trung phẩm hiếm có ra sao, quý trọng như thế nào. So với Thủy Linh Tinh hạ phẩm mà nói, lại quý trọng hơn nhiều lắm.

- Chỗ này rất quý trọng, ta không thể cầm.

Do dự một hồi lâu, Tiêu Ly lắc đầu nói.

Thủy Linh Tinh này mặc dù đối với Tiêu Ly mà nói thì có trợ giúp rất lớn. Nhưng mà Dương Lỗi dù sao cũng là người ngoài, hơn nữa vật trân quý như thế, mặc dù là thân nhân của mình thì cũng không tiện cầm. Huống chi Dương Lỗi chẳng qua là một người ngoài mà thôi, chính mình làm sao không biết xấu hổ mà nhận lấy?

- Không có việc gì, ngươi hãy thu nhận đi. Thủy Linh Tinh này tuy rằng tại đại lục Sùng Võ thì rất quý trọng, nhưng đối với ta mà nói thì không đáng gì. Không dối gạt ngươi, Thủy Linh Tinh này đối với ta mà

nói, ngay cả một phần ngàn, thậm chí một phần vạn cũng không đến. Cho nên ngươi cũng không nên chối từ .

Tiêu Ly vẫn nhận Thủy Linh Tinh, sau khi nghe tiếng cảm tạ, Dương Lỗi liền đi ra khỏi phòng.

Hít một hơi thật sâu, Dương Lỗi lại lần nữa mở Chân Thực Ưng Nhãn ra.

Lão nhân kia tại đáy nước, tốc độ vẫn như cũ không nhanh không chậm. Đã theo mấy ngàn dặm, nên khiến cho Dương Lỗi không thể không bội phục nghị lực của lão tiểu tử đó.

Tốc độ dưới đáy nước nhanh như vậy, ai không biết thật đúng cho là lão tiểu tử đó có thuộc tính ngư.

Đang muốn thu hồi Chân Thực Ưng Nhãn, Dương Lỗi phát hiện, tốc độ của lão tiểu tử đó đột nhiên nhanh hơn, tựa hồ muốn đuổi kịp Lưu Ly bảo thuyền. Chẳng lẽ lão tiểu tử đó chuẩn bị ra tay ?

Quả nhiên tốc độ của lão tiểu tử kia so với trước đây cơ hồ nhanh hơn gấp đôi, chả mấy chốc liền đi tới phía sau bảo thuyền cách đó không xa, hơn nữa tốc độ vẫn còn tiếp tục tăng lên .

Không nhịn được muốn ra tay sao? Dương Lỗi cười lạnh. Lão tiểu tử đó dẫu như thế nào cũng không nghĩ ra, mặc dù thuật ẩn nấp của lão phi phàm, nhưng vẫn không thoát khỏi ánh mắt của mình .

Nếu lão tiểu tử đó muốn động thủ, như vậy chính mình cũng cần chuẩn bị thật tốt một phen .

Dương Lỗi lại lần nữa đi tới bên ngoài phòng của Tiêu Ly rồi nhẹ nhàng gõ gõ cửa.

£V¢u G\ʏÈjX ¢o¨I G\«Öj ?ɳ ĤǯjX ¦ \ʍu

- Chuyện gì?

Lúc này Tiêu Ly đang chuẩn bị tu luyện một phen, lại nghe thấy tiếng Dương Lỗi gõ cửa. Nàng liền mở cửa, nhìn Dương Lỗi mà hỏi. Dù sao Dương Lỗi vừa mới rời đi, hiện tại lại trở về thì khẳng định là có chuyện gì đó. Hắn sẽ không nhàm chán như vậy để đến tiêu khiển với mình.

- Có chút việc cần thương lượng với ngươi. Ừ, chúng ta đi cùng tìm Hoa Diễm Hồng.

Dương Lỗi nhìn nàng mà nói .

- Chuyện gì?

- Lão nhân kia muốn ra tay, ta đã nhận ra.

Dương Lỗi vừa đi vừa nói.

- Ngươi là nói.. .

- Không sai, chính là lão gia hỏa trong tửu lâu kia.

Dương Lỗi gật đầu, lão gia hỏa này khẳng định không phải dễ dàng đối phó như vậy, cho nên cần phải thương lượng một phen.

- Cái này không phải lo lắng, ngươi nếu đã biết bảo thuyền của ta đây là một kiện Tiên Khí, hơn nữa bây giờ còn có đủ Thủy Linh Tinh. Mặc dù lão nhân kia là cường giả Cửu Cực Tạo Hóa, cũng không có khả năng phá vỡ phòng ngự của bảo thuyền này.

Tiêu Ly cũng không có lo lắng như vậy, đối với Lưu Ly bảo thuyền của mình thì Tiêu Ly cực kì tự tin .Nếu như là ngay từ đầu, Tiêu Ly vẫn còn có hơi lo lắng về vấn đề năng lượng. Nhưng hiện tại chính mình có nhiều Thủy Linh Tinh như vậy, nếu như chỉ dùng để phát động Lưu Ly bảo thuyền thì mặc dù là hơn một ngàn năm cũng không phải vấn đề lớn gì.

- Tuy là nói như thế, nhưng chúng ta đến chỗ sâu trong Vô Tận Chi Hải, sau khi đến di chỉ Bách Hoa Cung thì rốt cuộc vẫn phải dừng lại đi? Không có khả năng một mực sử dụng Lưu Ly bảo thuyền này, như vậy rất khoe khoang .

Dương Lỗi lắc đầu nói tiếp

- Lưu Ly bảo thuyền vô cùng quí giá, lần đi di chỉ Bách Hoa Cung này nhất định là có rất nhiều cường giả. Hơn nữa thuật ẩn nấp của lão gia hỏa này mạnh như thế, nếu hiện tại không giải quyết thì sau này khẳng định sẽ mang đến phiền toái cho chúng ta. Cho nên ta nghĩ, chúng ta tốt nhất là hiện tại sẽ giải quyết lão ta, để tránh lưu lại hậu hoạ.

- Ngươi nói như vậy, cũng có đạo lý.

Tiêu Ly suy nghĩ một chút, Dương Lỗi nói cũng đúng, nếu như cuối cùng lại có một người, nhưng lại là cường giả có thuật ẩn nấp lợi hại như thế. Mà quan trọng hơn là, lão già kia chính là đã từng đi qua Vô Tận Chi Hải, đối nơi đó quá quen thuộc. Nếu như là hắn mai phục đám người mình ở nơi này thì thật đúng là cực kì phiền toái.

Hai người đi tới gian phòng của Hoa Diễm Hồng. Lúc này Hoa Diễm Hồng đang lúc tựa vào bên cửa sổ phòng để nhìn ra phong cảnh bên ngoài.

Thấy Dương Lỗi và Tiêu Ly đi vào, nàng vội vàng đứng lên.

- Công tử, Tiêu Ly muội muội, mời ngồi.

Dương Lỗi và Tiêu Ly ngồi xuống, Hoa Diễm Hồng vội vàng châm trà.

- Không cần lo cái đó .

Dương Lỗi xua xua tay nói.

Mặc dù Dương Lỗi nói không cần, nhưng Hoa Diễm Hồng vẫn cứ rót trà cho hai người Dương Lỗi Tiêu Ly .

- Không biết công tử, Tiêu Ly muội muội tìm đến Diễm Hồng là có câu chuyện quan trọng gì sao?

Hoa Diễm Hồng nhìn Dương Lỗi và Tiêu Ly. Nàng biết, Dương Lỗi và Tiêu Ly cùng đi thì khẳng định là có chuyện gì xảy ra. Nói cách khác, hai người tuyệt đối sẽ không đi chung một chỗ đến phòng mình .

Trong lòng nàng biết rõ ràng sự thật, Tiêu Ly đối với chính mình thì có thái độ gì. Cho nên căn bản nàng ta sẽ không chủ động đến nơi này của mình, trừ phi là có câu chuyện quan trọng .

- Chúng ta có phiền toái .

Dương Lỗi nói.

- Phiền toái?

- Không sai, chúng ta hiện tại có phiền toái. Còn nhớ lúc ta đi thu thập ba người Yến Vũ đã từng nói sao?

Dương Lỗi nhấp một ngụm, sau khi đặt chén trà xuống thì nhìn Hoa Diễm Hồng mà nói.

Hoa Diễm Hồng nghe vậy nhớ ra Dương Lỗi khi đó đã báo cho chính mình và Tiêu Ly chú ý đến ông lão là Tam thúc của tiểu nhị của quán rượu .

- Công tử là lão già tới tìm chúng ta gây phiền toái ?

Hoa Diễm Hồng là nữ nhân thông minh, Dương Lỗi vừa nhắc tới như vậy thì nàng liền đoán được đại khái người đang đến.

- Ừ.

Dương Lỗi gật đầu, nói tiếp:

- Ta đã cảm giác được khí tức của hắn. Lão tiểu tử kia lần này đúng là đang hướng về phía chúng ta để đi tới. Lão gia hỏa này một mực liền đi theo phía sau chúng ta cũng đã theo lâu rồi. Thực sự ngay từ đầu không động thủ, mà bây giờ nhìn lại, lão nhân kia tựa hồ sẽ ra tay đối với chúng ta .

- Công tử ngươi làm sao biết?

Hoa Diễm Hồng đối với Dương Lỗi cũng là càng ngày càng hiếu kì, tu vi của chính mình rõ ràng mạnh hơn một chút so với Dương Lỗi, nhưng không hề phát hiện lão già kia tồn tại. Mà hiện tại Dương Lỗi nói cho chính mình, lão già kia muốn làm chuyện bất lợi đối với ba người mình, điều này khiến cho Hoa Diễm Hồng làm sao không kinh ngạc?

- Ta làm sao biết, cái này ngươi liền không cần lo cho. Nói ngắn lại, ta không phải tại nói chuyện giật gân. Lần này, lão nhân kia đích đích xác xác là chuẩn bị ra tay.Ta phỏng đoán, nguyên nhân là bởi vì Lưu Ly bảo thuyền kích thích. Nếu như không có Lưu Ly bảo thuyền, lão nhân kia hẳn là sẽ không sớm ra tay như vậy .

Dương Lỗi suy nghĩ một chút rồi nói.

Lưu Ly bảo thuyền này không phải vật tầm thường, lão nhân kia làm sao mà không nhận ra được, thứ tốt như vậy, hắn đương nhiên muốn có.Nếu như hắn không có đoán sai, lão nhân kia cũng nhìn ra Lưu Ly bảo thuyền này là một kiện Tiên Khí .

Một kiện Tiên Khí, đối với một người Võ Giả mà nói thì dụ dỗ lớn tới đâu, trong lòng Dương Lỗi đương nhiên biết rõ ràng. Một cường giả Cửu Cực Tạo Hóa, nếu như có thể lại thu được một kiện Tiên Khí thì chiến lực của hắn tuyệt đối là tăng lên gấp nhiều lần.

Nói cách khác, một cường giả Cửu Cực Tạo Hóa sơ kỳ nếu có một kiện Tiên Khí trong tay, thậm chí có khả năng chống lại cường giả siêu cấp đã đặt nửa bàn chân bước vào cấp bậc Phá Toái Phi Thăng .

Đương nhiên đây là trong tình huống đối phương không có Tiên Khí .

Mà lão gia hỏa này hiện nay đã đạt tới cấp bậc đại viên mãn cảnh giới Bát Quái Ngưng Thần đỉnh cao, chỉ kém một bước liền có khả năng đột phá Bát Quái Ngưng Thần tiến vào Cửu Cực Tạo Hóa. Giữa Bát Quái Ngưng Thần và Cửu Cực Tạo Hóa là một khoảng trống thật lớn. Nếu như không có cơ duyên, thậm chí cả đời liền dừng lại ở đó .

Nhưng nếu như có thể có một kiện Tiên Khí thì lại sẽ không giống nữa. Nếu như có thể cầm giữ một kiện Tiên Khí, sau khi luyện hóa, có khả năng thu được một chút Tiên Đạo Pháp Tắc thượng giới. Đối với một Võ Giả bị kẹt ở Bát Quái Ngưng Thần đỉnh cao, nếu như có thể thu được một chút chút Tiên Đạo Pháp Tắc, như vậy tất nhiên sẽ có chỗ hiểu ra, như vậy muốn đột phá cấp bậc vốn có thì đó quả thực là dễ dàng.

Như thế là lão có thể đột phá Bát Quái Ngưng Thần mà vào nhập Cửu Cực Tạo Hóa, thậm chí vẫn còn có cơ hội có thể đột phá cực hạn Độ Kiếp để phi thăng thượng giới. Cái này cũng chưa chắc bị coi là không có khả năng.

Cho nên, xuất hiện trước mắt một kiện Tiên Khí Lưu Ly bảo thuyền này, đối với lão là dụ dỗ quá lớn.

£VPu G\ʏỀjX ¢oVI Ĥ_j\ ?Ʒ ¦\« ~Ì [û_u ros

Lúc trước Đinh Bộ Thu vẫn còn tính toán phải chờ tới tới chỗ sâu trong biển ở gần Vô Tận Chi Hải, tới một chỗ hiểm địa phía trước di chỉ Bách Hoa Cung thì mới ra tay, nhưng lại không nghĩ rằng Dương Lỗi bọn họ lại sử dụng một kiện Lưu Ly bảo thuyền này, cho nên lão cũng không nhịn được .

Lưu Ly bảo thuyền này một khi tiến vào nơi đó, khẳng định sẽ bị những cường giả khác cảm giác được. Đến lúc đó, chính mình chưa chắc có thể cướp lấy bảo thuyền này, thậm chí có thể là chuyện công dã tràng dùng giỏ trúc múc nước, cho nên Đinh Bộ Thu mới chuẩn bị hành động sớm .

Nhưng mà lão không biết chính là, lúc này lão có chủ ý gì, tất cả đều bị Dương Lỗi nhìn thấy rành rành.

.. .

- Lúc này lão nhân kia đang ở dưới đáy thuyền .

Dương Lỗi nói .

- Dưới đáy thuyền?

Tiêu Ly kinh ngạc nhìn Dương Lỗi, tiếp theo lắc đầu nói:

- Điều đó không có khả năng, trong một phạm vi trăm thước quanh Lưu Ly bảo thuyền, ta cũng có thể phát hiện ra được, nhưng lại không hề phát hiện a?

- Thuật ẩn nấp của lão ta quá lợi hại, ngươi không hề phát hiện là điều rất bình thường.

Dương Lỗi cười cười, nói giỡn, chính mình là dùng Chân Thực Ưng Nhãn. Nếu như chính mình không cẩn thận đều sẽ xem nhẹ bỏ qua, cho nên nếu Tiêu Ly có thể phát hiện thì đây mới là kỳ quái .

Vào lúc Dương Lỗi đang muốn giải thích thì phát hiện lão gia hỏa này đã hành động. Lão đã chậm rãi đi từ phía sau thân thuyền lên, tựa hồ lão muốn len lén lẻn vào trong thuyền. Nhưng rồi phát hiện, căn bản không tiến vào được vì thuyền này có phòng hộ đặc thù .

Thế nhưng vào lúc này Tiêu Ly cũng chấn động:

- Phía sau có người muốn lẻn vào Lưu Ly bảo thuyền.

- Ngươi cũng đã phát hiện ?

Dương Lỗi nhìn Tiêu Ly, đối với nhất cử nhất động của lão nhân kia, Dương Lỗi biết thật sự rõ ràng. Nhưng lại không nghĩ rằng lúc này Tiêu Ly cũng đã phát hiện ra đối phương.

- Ừ.

Tiêu Ly gật đầu

- Người kia đang ở tại đuôi thuyền, nếu như không phải hắn muốn đột phá phòng ngự của Lưu Ly bảo thuyền, tiến vào trong bảo thuyền thì ta còn thực sự không phát hiện được hắn.

- Chính là hắn, lão gia hỏa này gọi là Đinh Bộ Thu, là cường giả tuyệt đỉnh tu vi đã đạt tới Bát Quái Ngưng Thần đại viên mãn. Nếu như là đơn đấu đơn thì chúng ta tuyệt đối không có khả năng hơn được hắn.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút, Tạo Hóa Chi Thủ của mình mặc dù lợi hại, nhưng Dương Lỗi cũng không nắm chắc có khả năng một lượt là đánh bại lão. Dù sao lão gia hỏa này đâu phải là Yến Vũ bọn họ. Bản thân lão già này có tu vi cao không nói, ai mà biết được lão vẫn còn có trang bị hộ thể cường đại hay không ?

Nếu như tu vi của chính mình tăng lên một chút nữa thì may, nhưng hiện tại thực lực của mình thật sự là kém quá xa nên Dương Lỗi cũng không nắm chắc. Đương nhiên nếu như là ba người cùng nhau hành động một lượt thì có lẽ nắm chắc.

Ba người phối hợp, chính mình có được Chân Thực Ưng Nhãn. Thuật ẩn nấp của Đinh Bộ Thu mặc dù mạnh mẽ, nhưng ở trong mắt mình thì căn bản không đáng giá nhắc tới. Cho nên, thế này chẳng khác nào chém rớt một cánh tay của lão .

Đinh Bộ Thu này ở trước mặt cường giả Cửu Cực Tạo Hóa cũng có tự tin cực kì, những cường giả Cửu Cực Tạo Hóa bình thường đều không có cách nào bắt được lão, Trong đó một nguyên nhân quan trọng, chính là bởi vì thuật ẩn nấp khí tức lợi hại vô cùng. Một khi bắt đầu ẩn nấp thì căn bản là vô phương tìm được lão .

Lần này đây, ngược lại lão liền gặp phải quái thai Dương Lỗi này, thuật ẩn nấp vô dụng cho nên cũng trở thành bi kịch đã định của lão .

- Cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần đỉnh cao sao?

Hoa Diễm Hồng cười lạnh một tiếng

- Chẳng qua là Bát Quái Ngưng Thần đỉnh à thôi, Chỉ cần tu vi của hắn vẫn chưa đột phá, không hề đạt tới cấp bậc Cửu Cực Tạo Hóa thì Diễm Hồng còn không sợ.

Hoa Diễm Hồng làm đệ tử xuất sắc nhất Bách Hoa Các, cảnh giới mặc dù là cảnh giới Bát Quái Ngưng Thần, nhưng mà vào lúc xuất phát, sư phụ Hoa Vô Ảnh đã đưa cho nàng một kiện Tiên Khí hiện tại duy nhất trong môn phái. Tiên Khí này mặc dù không được cường đại như thứ đã bị mất mát tại Vô Tận Chi Hải, đó không phải chuyện đùa.

Đây là một kiện Tiên Khí đặc thù, Bách Hoa Mê Huyễn Bình.

Mê huyễn tên như ý nghĩa, chính là có khả năng phát ra tác dụng mê hoặc kẻ địch. Tiên Khí này nếu như phối hợp với thuật mị hoặc của chính mình, thì mặc dù là cường giả tu vi đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa cũng chưa chắc có thể thoát khỏi được.

Trừ phi là những ai là người tâm trí đặc biệt kiên định, nếu không khi bị trúng Mê Huyễn Chi Thuật của Bách Hoa Mê Huyễn Bình, nếu muốn tránh thoát thì căn bản không có khả năng.

Mà lão nhân kia, nếu muốn xuống tay đối với ba người mình, thì rất hiển nhiên là trong lòng bất chính, tâm trí khẳng định không được kiên định như vậy. Một người mang tâm địa tham lam, tâm trí có thể kiên định đi nơi nào? Cho nên đối với với lão nhân kia Hoa Diễm Hồng là cực kì khinh thường.

Nghe xong lời Hoa Diễm Hồng đã nói, Dương Lỗi cũng có chút kinh ngạc. Làm sao nàng có tự tin lớn như vậy .Mặc dù nói, tu vi của nàng là cảnh giới Bát Quái Ngưng Thần, nhưng mà so cùng Bát Quái Ngưng Thần đại viên mãn đỉnh cao thì vẫn có sự chênh lệch không hề nhỏ. Nếu có tự tin như vậy, khẳng định là có nguyên nhân. Là cái gì khiến cho nàng có tự tin như vậy, Dương Lỗi cũng là tò mò.

- Ngươi tự tin như vậy? Chẳng qua ngươi cũng chỉ là cảnh giới Lục Đạo Luân Hồi mà thôi, tu vi người kia chính là đạt tới Bát Quái Ngưng Thần đại viên mãn đỉnh cao.

Tiêu Ly thấy Hoa Diễm Hồng tự tin như vậy, không khỏi đả kích .

- Ha hả.

Hoa Diễm Hồng nghe vậy thản nhiên cười nói

- Tiêu Ly muội muội không biết cũng là bình thường. Nếu Tiêu Ly muội muội muốn biết, như vậy ta nói uội muội cũng không sao. Không chỉ là muội muội có Tiên Khí hộ thân, tỉ tỉ ta cũng có, nhưng lại là một kiện Tiên Khí đích thực. Hơn nữa tu vi của tỉ tỉ ta cũng không chỉ là Lục Đạo Luân Hồi mà thôi, tu vi đích thực của tỉ tỉ ta chính là đạt tới cảnh giới Bát Quái Ngưng Thần. Mặc dù chỉ là sơ kỳ, nhưng có thêm Tiên Khí Bách Hoa Mê Huyễn Bình của ta thì đối phó người kia đã là đủ rồi.

- Tiên Khí?

- Không sai, là Tiên Khí, mà không phải bán Tiên Khí.

Hoa Diễm Hồng cũng không lo lắng bị tiết lộ ra ngoài.

- Thế thì được, nếu tu vi của Diễm Hồng ngươi đạt tới Bát Quái Ngưng Thần, lại còn có thêm Tiên Khí trong tay, như vậy chúng ta liền hoàn toàn không cần thiết sợ hãi lão gia hỏa này. Thuật ẩn nấp của lão lợi hại, nhưng mà không thể gạt được ta. Chỉ cần hắn lọt vào trong cả một vùng đến ngàn thước, liền không chỗ nào che dấu.

Dương Lỗi nghe Hoa Diễm Hồng nói ra nàng vẫn còn có một kiện Tiên Khí, Dương Lỗi đúng là kinh ngạc một hồi. Nhưng rồi nghĩ thêm thì hắn cũng lại bình thường trở lại.

£Vku G\ʏỀjX ¢oUI Ĥ_j\ ?Ǯ ¦\« ~Ì [û_ш r©s

Thân làm đệ tử kiệt xuất nhất Bách Hoa Các, nhưng lại còn phải đi theo bảo vệ chính hắn như một Thánh Chủ. Vậy thì cho nàng một kiện Tiên Khí hộ thân thì cũng không có gì đáng bất ngờ .

- Đi, chúng ta đi thu thập hắn.

Đúng lúc này lại phát hiện lão tiểu tử kia lấy ra một món đồ, thật giống như mũi khoan bình thường. Cái này cũng không phải một vật tầm thường. Dương Lỗi biết rõ ràng, lão tiểu tử đó xuất ra cái mũi khoan này, chính là nghĩ muốn khoan qua lớp phòng hộ của bảo thuyền này.

Dương Lỗi chú ý tới lão gia hỏa này đã hành động, mũi khoan có tốc độ cực nhanh, thật giống một con Độc Long Toản đang điên cuồng xoay tròn.

- Không tốt, hắn muốn khoan xuyên qua lớp phòng hộ bảo thuyền .

Lúc này Tiêu Ly biến sắc.

- Chúng ta đây đi mau.

Dương Lỗi ba người liền nhanh chóng đi tới đuôi thuyền. Lúc này Đinh Bộ Thu kia đang ở đuôi thuyền chuyên tâm khoan. Lão cũng không hề chú ý đến ba người Dương Lỗi lại phát hiện ra hắn mà đi tới đuôi thuyền.

- Tiền bối, xin chào a?

Dương Lỗi nhìn Đinh Bộ Thu đang ở cố gắng hành động mà mỉm cười chào hỏi .

- Răng rắc.. .

Đinh Bộ Thu sửng sốt, mũi khoan trong tay ngừng lại mà nhìn ba người Dương Lỗi.Lão giật mình không thôi, không nghĩ tới chính mình lại bị phát hiện .

- Các ngươi làm thế nào mà phát hiện ra được?

Đinh Bộ Thu hỏi.

Tại lão xem ra, phát hiện thì cũng không có chuyện gì.

Tu vi của chính mình là cấp bậc Bát Quái Ngưng Thần đỉnh cao. Còn ba người này, một người là cảnh giới Lục Đạo Luân Hồi, một người là Ngũ Khí Triêu Nguyên, một kẻ khác, ngay cả cảnh giới Thông Huyền đều không hề đạt tới. Quả thực không chịu nổi một kích.

Trước mắt điều khiến cho lão cảm thấy có hơi gặp khó khăn, chính là chiếc Lưu Ly bảo thuyền này. Chiếc Lưu Ly bảo thuyền này có phòng hộ cực mạnh, chính mình tịnh không có khả năng trong thời gian ngắn phá bỏ được lớp phòng hộ.

- Tiền bối ở chỗ này đã lâu rồi, kỳ thật ta cũng sớm đã phát hiện .

Dương Lỗi nói

- Chỉ có điều là nhìn tiền bối ngươi có hứng thú ở trong nước như vậy nên cũng không hề quấy rầy .

- Ngươi… Ngươi lại biết ta ở trong nước đi theo các ngươi?

Đinh Bộ Thu kinh ngạc không thôi. Thuật ẩn nấp của bản thân, thì lão biết hết sức rõ ràng. Mặc dù là cường giả Cửu Cực Tạo Hóa cũng chưa chắc có thể phát hiện, mà tiểu tử này tu vi chẳng qua là Võ Thần đại viên mãn, ngay cả cấp bậc Thông Huyền cũng không có. Nhưng lại có thể phát hiện chính mình, chẳng lẽ? Chẳng lẽ tiểu tử này là đang giả heo ăn cọp, cố ý che giấu tu vi của chính mình sao ?

Tu vi của hắn chẳng lẽ là đã đạt tới cảnh giới Cửu Cực Tạo Hóa? Nếu như không phải như vậy, làm sao mà hắn có thể phát hiện chính mình, có thể nhìn thấu thuật ẩn nấp của mình? Nghĩ tới đây, Đinh Bộ Thu sởn gai ốc tóc gáy dựng ngược, sau lưng đều thật giống bị gió lạnh thấu xương thổi đến, một dòng mồ hôi lạnh ứa ra.

- Ha hả, Đinh tiền bối thật hăng hái a, đi theo chúng ta xa như vậy ?

Dương Lỗi cười ha hả nói

- Nhưng mà ta tò mò chính là, Đinh tiền bối giữa chừng sao lại rời khỏi vậy?

- Ngươi… Ngươi… Ngươi rốt cuộc là ai?

Nghe được Dương Lỗi nói nhưng lời này, Đinh Bộ Thu sợ đến giật thót tim. Tiểu tử này lại ngay cả chuyện chính mình nửa đường rời khỏi một lát, điều này làm thế nào mà không cho lão kinh ngạc, sợ hãi.

Chính mình đích đích xác xác rời khỏi một giờ. Không nghĩ tới, một giờ sau này liền phát hiện ba tiểu tử kia không thấy đâu nữa. Nhưng mà lão cũng không có bao nhiêu hoài nghi.

Nhưng trước mắt xem ra, ba tiểu tử kia rất có thể là bị bọn họ trừng trị rồi. Nếu như là như thế này, với tu vi này xem ra tiểu tử vẫn còn không hề đạt tới Thông Huyền, lại có tu vi sâu không lường được.

- Ta là người như thế nào? Ha hả, chẳng lẽ tiền bối sợ hãi sao? Nếu tiền bối muốn lên thuyền, vậy thì liền bắt đầu gặp mặt đi?

Dương Lỗi cười ha hả nói, tiếp theo vung tay lên ra hiệu Tiêu Ly mở lớp phòng hộ ra.

Tiêu Ly sau khi được Dương Lỗi nhắc nhở bỏ lớp phòng hộ, tức thì một lớp màn phòng hộ biến mất trong nháy mắt. Lúc này Lưu Ly bảo thuyền đã hoàn toàn không có phòng hộ.

- Đinh tiền bối, lên thuyền đi?

Trên mặt Dương Lỗi lộ ra nhàn nhạt nụ cười

- Đinh Bộ Thu tiền bối!

Đinh Bộ Thu lui ra phía sau mấy bước mà kinh hãi không thôi. Thiếu niên này quả là khủng bố. Làm thế nào lại ngay cả tính danh của chính mình cũng biết.

Đây chính là tính danh chân thật của mình, căn bản không có người biết. Ngay cả người chính mình thân cận nhất, đứa cháu Đinh Nhị Cẩu cũng vẻn vẹn là biết chính mình họ Đinh, trong nhà xếp hàng lão tam, cho nên mới gọi chính mình là Tam thúc.

Hắn cũng không biết tính danh chân thật của mình, mà thiếu niên trước mắt này lại hô lên cái tên đích thực của mình. Điều này khiến cho Đinh Bộ Thu làm saomà không cảm thấy sợ hãi.

- Ngươi… Ngươi, ngươi rốt cuộc là người hay quỷ?

Đinh Bộ Thu bị hù dọa đến không thể hơn được. Dương Lỗi này rất khủng bố, những việc lặt vặt này cũng chỉ có chính mình một người biết, còn những người khấc mà biết đều đã chết sạch.

- Đinh tiền bối, ngươi không nên sợ hãi như vậy chứ? Ngươi không phải sẽ đối phó chúng ta sao? Không phải muốn tới cướp đoạt chiếc bảo thuyền này sao?

Dương Lỗi mỉm cười nhìn lão

- Cái này đâu phải là bảo thuyền bình thường, đây là một kiện Tiên Khí ? Chẳng lẽ ngươi cũng không động tâm?

Thấy lão gia hỏa này lại bị chính mình nói mấy câu đến sợ hãi, quả đúng là khiến cho Dương Lỗi kinh ngạc. Lão gia hỏa này lại biết sợ hãi, liền bị khiếp sợ như vậy, thế này cũng quá vô dụng đi?

- Ngươi… Ngươi nói cái gì? Ta không có nghe rõ ràng. Chẳng qua là ta muốn đi theo Thuận Phong thuyền mà thôi.

Đinh Bộ Thu dù sao cũng là lão gia hỏa tu luyện mấy ngàn năm, tâm tình cũng đạt tới cấp bậc nhất định. Mặc dù bị dọa, nhưng trong khoảng thời gian này liền cũng kịp phục hồi lại .

- Đi theo Thuận Phong thuyền? Ha hả.. .

Dương Lỗi cười nhìn lão

- Ngươi cho ta là kẻ ngu sao?

- Đích xác chỉ là muốn đi theo Thuận Phong thuyền mà thôi. Nếu như các ngươi không muốn, ta đây đương nhiên cũng không bắt buộc, ta đi trước là được

Đinh Bộ Thu không có nắm chắc, mặc dù Dương Lỗi này xem ra chẳng qua là áng chừng hai ba mươi tuổi, sinh mệnh dao động nhiều nhất cũng sẽ không vượt qua năm mươi tuổi, nhưng mà lão không dám mạo hiểm như vậy.

Một tiểu tử mới chưa đầy năm mươi tuổi, lại khiến cho chính mình không nhìn thấu? Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng cái này cũng là sự thật.

- Đi? Hiện tại liền đi, vậy chẳng phải là rất không nể tình ?

Dương Lỗi lạnh lùng cười một tiếng, nói giỡn, sẽ cho ngươi rời khỏi đây sao. Nếu như chính mình hả cho lão ta rời khỏi đây, đó chính là kẻ ngu .

- Không sai, nếu đã đến đây, vậy liền lưu lại đi.

Hoa Diễm Hồng cười lạnh.

Mà Tiêu Ly dùng tốc độ cao nhất mở ra Lưu Ly bảo thuyền, trong nháy mắt liền chặn đường đi của Đinh Bộ Thu .

£U·u G\ʏỀjX ¢o£I ĤĐ« -8u

- Các ngươi, các ngươi đây là có ý tứ gì?

Đinh Bộ Thu mặt liền biến sắc, trong lòng thầm mắng. Chính mình nếu như sớm rời khỏi là tốt, hiện tại có muốn đi thì cũng không hề dễ dàng như vậy .

- Có ý tứ? Ngươi đã tưởng có chủ ý đánh chúng ta, như vậy lại để cho ngươi rời khỏi đây sao. Vậy đó đâu phải là phong cách của Dương Lỗi ta. Nói vậy ngươi cũng biết, mấy người Yến Vũ bọn họ có kết quả gì rồi. Bọn họ chính là bởi vì có chủ ý đánh ta, mà ngươi cũng là như thế. Cho nên kết quả của ngươi, ta có khả năng cam đoan sẽ không khác gì so với bọn hắn

Dương Lỗi nhìn Đinh Bộ Thu cười lạnh.

- Hừ, tiểu tử, ngươi đừng tưởng rằng các ngươi có ba người, nhưng lại có một kiện Tiên Khí liền có khả năng hoành hành không kiêng dè, cho là liền có thể đối phó được ta sao?

Đinh Bộ Thu thấy việc đã đến nước này, không khỏi lạnh lùng nhìn Dương Lỗi nói

- Ta đâu phải là cái đám ba tiểu tử Yến Vũ kia. Trong bọn họ tu vi mạnh nhất cũng chẳng qua là Lục Đạo Luân Hồi đại viên mãn đỉnh à thôi. Nhưng ta không giống, Đinh Bộ Thu Đinh lão tam ta tung hoành Vô Tận Chi Hải nhiều năm, là trưởng lão Chấp Pháp Hải Triêu Tông, tu vi bản thân đã sớm đạt tới Bát Quái Ngưng Thần đỉnh cao. Nếu không phải sự kiện kia, lão phu cũng sớm đã thăng bậc tiến Giai đến Cửu Cực Tạo Hóa. Ba kẻ tiểu bối các ngươi lại không biết trời cao đất rộng muốn đối phó ta, quá ngây thơ rồi.

- Ha ha… Ta phải sợ a, trưởng lão Chấp Pháp, trưởng lão Chấp Pháp Hải Triêu Tông thực sự khiến cho ta rất sợ hãi a?

Dương Lỗi làm ra vẻ hài hước. Hải Triêu Tông, hiện nay đã sớm không có Hải Triêu Tông. Hơn nữa mặc dù là Hải Triêu Tông vẫn còn, chính mình cũng không sợ.Một Hải Triêu Tông nho nhỏ sẽ đáng lọt vào mắt Bách Hoa Các cùng Huyền Cơ Môn sao?

- Hừ, tiểu bối, ngươi muốn chết .

Đinh Bộ Thu trong lòng phẫn nộ, chính mình dẫu gì cũng là trưởng lão Chấp Pháp của Hải Triêu Tông đã từng oai phong quát tháo Vô Tận Chi Hải, giết địch vô số. Thậm chí ngay cả cường giả Cửu Cực Tạo Hóa, cũng từng ngã xuống dưới tay chính mình.

Hiện nay lại bị ba kẻ tiểu bối trào phúng, trong lòng làm thế nào không giận. Lúc trước có chỗ kiêng nể, lúc này bị kích động như vậy, khiến lão đã sớm quăng hết lo lắng trước đây sang một bên .

Nếu như chính mình ngay cả ba kẻ tiểu bối này đều không trừng trị được, như vậy chính mình liền phá hủy toàn bộ danh tiếng Đinh lão tam, cũng không cần xông pha ở Vô Tận Chi Hải này nữa .

- Nếu như các ngươi hiện tại sớm thức thời, giao bảo thuyền này cho ta, ta có lẽ có khả năng tha các ngươi một con đường sống. Nhưng nếu như các ngươi không chịu dâng lên, ta đây liền không khách khí .

Đinh Bộ Thu nói .

- Không khách khí, tốt, ta cũng muốn nhìn, ngươi sẽ không khách khí như thế nào. Dương Lỗi ta lại không sợ, có thủ đoạn gì cứ xuất ra là được. Dương Lỗi ta mặc dù tuổi không lớn lắm, nhưng đối phó lão tiểu tử ngươi thì đã là đủ rồi. Chỉ bằng ngươi, còn chưa đủ tư cách.

Dương Lỗi lạnh lùng nhìn lão. Lão gia hỏa này tu vi không tệ, tâm tư so với người bình thường thì cũng cay độc hơn nhiều lắm. Nếu như là có thể kích động hắn bốc lửa giận, như vậy đối phó hắn liền sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

- Hảo tiểu tử, hảo tiểu tử nhà ngươi, thật sự là không biết sống chết.

Đinh Bộ Thu bị chọc tức đến sắc mặt xanh mét, tay phải hất chiếc trường bào màu đen, tức thì ở trong tay xuất hiện một thanh vũ khí kỳ lạ. Nó hình như là một thanh Giới Xích (cây thước), mặt trên có khắc rất nhiều văn tự. Nếu nhìn thật kĩ, thì đó lại là một chút pháp quy giới luật, tuyệt đối không phải đơn giản như vậy.

Một tia Giám Định Thuật quét tới, cái thanh Giới Xích này lại cũng là một kiện bán Tiên Khí. Thậm chí so với Tiên Khí hạ phẩm bình thường cũng không kém bao nhiêu.

Đây là chấp pháp Giới Xích Hải Triêu Tông, uy lực vô cùng vô tận. Nó có khả năng giam cầm tu vi của đối thủ, mặt trên có được Pháp Tắc Chi Lực.

- Hừ, đây là các ngươi tự tìm đến. Đinh chấp pháp ta hôm nay sẽ trừng trị bọn ngươi, dạy cho các ngươi cách tôn kính sư trưởng, thay trưởng bối các ngươi giáo huấn thật tốt một phen.

Nhìn vũ khí này, Dương Lỗi khẽ cau mày, tiếp theo nói với hai nàng:

- Cẩn thận, pháp bảo này không phải chuyện đùa. Là một kiện bán Tiên Khí, chúng ta không thể phớt lờ.

- Ừ, chúng ta đã biết, một mình ngươi phải cẩn thận.

Hoa Diễm Hồng nghe vậy gật đầu. Một kiện bán Tiên Khí, đích thật là tương đối khó giải quyết. Lão gia hỏa này tu vi vốn là cũng không yếu, lại có thêm một kiện bán Tiên Khí này liền càng lợi hại hơn. Một trận chiến này, xem ra thật đúng là có một phen khổ đấu .

- Tiểu tử, các ngươi có khẩu khí liều lĩnh như thế, ta cũng muốn nhìn xem bản thân các ngươi có đúng là cũng lợi hại như khẩu khí các ngươi hay không.

Đinh Bộ Thu giơ Giới Xích trong tay lên, hướng về phía trước vụt mãnh liệt .Một đạo hào quang vàng chói lòe ra, tại trước mặt hình thành một chữ "Pháp" thật lớn. Một chữ này càng lúc càng lớn, cứ thế công kích về hướng tới Dương Lỗi .

Nhìn chữ "Pháp" thật lớn này hướng tới chính mình đang nhanh chóng đột phá vào, sắc mặt Dương Lỗi đại biến. Chữ "Pháp" này, mặc dù ở mặt ngoài xem ra không có uy lực gì, nhưng Dương Lỗi chính là biết thật sự rõ ràng.

Chính mình là người khống chế mộng ảo không gian, lĩnh hội đối với Pháp Tắc Chi Lực đã đạt tới một cảnh giới rất cao. So với cường giả Cửu Cực Tạo Hóa bình thường thì mạnh hơn rất nhiều, thậm chí ngay cả người tu luyện cảnh giới Thiên Tiên, cũng phải thắng được rất nhiều.

- Tiểu tử, xem ngươi còn dám kiêu ngạo?

Đinh Bộ Thu nhìn Dương Lỗi không ngừng lui về phía sau mà không khỏi cười lạnh

- Lui, ngươi lui được rồi sao?

Vừa nói Đinh Bộ Thu hướng phía trước mà đi một bước, trên tay đánh ra một đạo ấn quyết. Chỉ thấy chữ "Pháp" màu vàng kia có tốc độ nhanh hơn gấp đôi.

Không thể lui sao? Dương Lỗi nhìn chữ "Pháp" kim sắc trước mắt mà đến này, ở trong đó Pháp Tắc Chi Lực không phải chuyện đùa, bất quá đó cũng không phải lão gia hỏa kia chính mình tu luyện được, mà là dựa vào thanh thước, từ Bán Tiên Khí này có được, nếu như cần nhờ chính hắn tu luyện, mặc dù đến chết, cũng không có khả năng tu luyện được ra.

Hống hống hống...

Dương Lỗi há miệng quát lớn, Sư Tử Hống.

Pháp Tắc Chi Lực cường đại ẩn chứa trong đó, đây đều là Pháp Tắc Chi Lực của Mộng Ảo thế giới.

Một viên cầu Kim Sắc cự đại, hướng phía chữ "Pháp" kia xung kích tới , theo va chạm, chữ "Pháp" cự đại kia trở nên yếu đi không ít, bất quá còn không thể đem chữ "Pháp" kia triệt để đánh nát.

Chỉ là dừng lại một chút , đón lấy hướng phía Dương Lỗi lần nữa công đánh tới.

Mà Dương Lỗi không kịp trốn tránh rồi, cái chữ "Pháp" được suy yếu đi này, đánh vào ngực Dương Lỗi.

Đằng đằng đằng...

Dương Lỗi lui về phía sau mấy bước.

Bất quá đối với Dương Lỗi mà nói, không có gì trở ngại, trước đó mình một cái Sư Tử Hống ẩn chứa Pháp Tắc Chi Lực, đem năng lượng một kích này tiêu hao không ít.

£Uou G\yỀjX ¢o¢I m9j\ bðH\ ¦\æj\ GÄj ?ûu ros

Cho nên mặc dù là đánh vào trên người Dương Lỗi, cũng không có cái gì trở ngại.

Bất quá đây cũng để cho Hoa Diễm Hồng cùng Tiêu Ly sợ tới mức không nhẹ, phải biết rằng tu vi chân chính của Dương Lỗi bất quá là Vũ Thần cảnh giới mà thôi.

- Công tử, ngươi không sao chớ?

Hoa Diễm Hồng vội quan tâm nói.

- Ta không sao.

Dương Lỗi xoay người một cái, đứng ở bên người hai nữ.

- Không có việc gì là tốt rồi.

- Tiểu tử, ngươi không tệ ah, lại có thể tiếp được ta một kích này, bất quá, ta ngược lại muốn xem xem ngươi đến cùng có thể tiếp được ta bao nhiêu lần công kích?

Đinh Bộ Thu chứng kiến Dương Lỗi bị thụ một kích của mình, rõ ràng còn như một bộ không liên quan tới mình, phải biết rằng một kích này, mặc dù là Tạo Hóa Cảnh giới, cũng muốn tránh né mũi nhọn, không dám cứng đối cứng, mà Dương Lỗi bất quá là một Võ Thần mà thôi, bị mình đánh trúng, một điểm thương tổn cũng không có, ngay cả trọc khí cũng không thả một ngụm.

- Hừ, lão gia hỏa , ngươi bất quá là ỷ vào mình có một kiện Bán Tiên Khí mà thôi, Pháp Tắc Chi Lực, hắc, cũng không phải chính ngươi tu luyện được, nếu như là chính ngươi tu luyện được, ta còn có chút bận tâm, nhưng đã không phải chính ngươi tu luyện được nha, không chỉ nói một kích, coi như là một ngàn lần, một vạn lần công kích, ta cũng không tốn sức chút nào, bất quá, mới vừa rồi là ngươi công kích, như vậy hiện tại đến phiên ta rồi.

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng, vén lên ống tay áo, vươn tay phải của mình.

- Tiểu tử, khẩu khí đến rất lớn.

Đối với Dương Lỗi , lúc này Đinh Bộ Thu tuy cũng có chút kiêng kị , nhưng lại không thể rơi xuống mặt mũi của mình.

- Khẩu khí lớn hay không lớn , chính ngươi thử một chút thì biết rồi.

Dương Lỗi ý bảo hai nữ lui về phía sau.

Ngay sau đó nâng lên tay phải, ánh mắt híp lại, chân khí toàn thân cổ động, trong mắt một vệt tinh mang hiện lên, chợt quát một tiếng:

- Đại Tạo Hóa Chi Thủ.

Tay phải lập tức hóa thành một cái trảo hình cực lớn, hướng phía Đinh Bộ Thu oanh kích tới , tốc độ cực nhanh , để cho Đinh Bộ Thu thiếu chút nữa không kịp phản ứng.

Một trảo này uy lực cực kỳ khủng bố , Dương Lỗi sử dụng tới công lực toàn thân , phảng phất có thể xé nát Thiên Địa , xé rách vũ trụ, làm cho người ta vô hạn uy áp , nhất là Đinh Bộ Thu , cảm thấy khí tức tử vong, không sai, là tử vong

Khí tức này, một kích này , là không chê vào đâu được như vậy, căn bản không có cách trốn tránh, khí thế của mình hoàn toàn bị khóa chặt lại rồi.

- Đáng giận , hừ.

Đinh Bộ Thu thấy thế, biết rõ sự tình không ổn, đã không thể trốn tránh, như vậy cũng chỉ có thể vững vàng đón đỡ lấy một kích này rồi, trong nội tâm Đinh Bộ Thu thầm hô, tiểu tử này tối đa bất quá năm mươi tuổi mà thôi, cho dù hắn từ trong bụng mẹ bắt đầu tu luyện, cũng không có khả năng so với tu vi của mình cao hơn, không có khả năng đạt tới Bát Quái Ngưng Thần cảnh giới, mặc dù hắn ẩn nấp tu vi của mình, tối đa cũng sẽ không vượt qua Ngũ Khí Triều Nguyên, một tiểu bối Ngũ Khí Triều Nguyên, như thế nào cùng mình chống lại? Mặc dù là công pháp của hắn lại thần diệu, cũng không có khả năng dùng Ngũ Khí Triều Nguyên cảnh giới, cùng mình đối kháng , hơn nữa mình còn có Chấp Pháp Thước nơi tay, Chấp Pháp Thước làm Bản Mệnh Pháp Bảo của mình, là một kiện Bán Tiên Khí, dựa vào Bán Tiên Khí này, mình đánh bại vô số đối thủ mạnh mẽ , chẳng lẽ ngay cả một kích của tiểu tử nho nhỏ này cũng không tiếp được?

Đinh Bộ Thu không tin , khẽ quát một tiếng , Chấp Pháp Thước trong tay lại lần nữa huy động lên.

- Pháp Định Thiên Địa, Luật Trấn Càn Khôn.

Chỉ nghe Đinh Bộ Thu nói ra tám chữ này, trên thước kia bay ra vô số chữ nhỏ, mỗi một cái đều là Kim sáng lóng lánh , tạo thành một đầu trường Long , hướng phía bàn tay khổng lồ của Dương Lỗi kia lao đến.

Dương Lỗi cười lạnh , đối với Đại Tạo Hóa Chi Thủ , Dương Lỗi là cực có lòng tin, Đại Tạo Hóa Chi Thủ này, không phải võ học, công pháp bình thường, tuyệt đối siêu thoát ra Pháp Tắc Chi Lực, ẩn chứa trong đó hủy diệt, cùng lực lượng Tạo Hóa.

Cái lực lượng hủy diệt cùng Tạo Hóa này, là sức mạnh huyền diệu nhất, mạnh nhất trong vũ trụ, Dương Lỗi cũng không có nắm giữ, càng không cách nào lĩnh ngộ, bất quá lại tinh tường, Đại Tạo Hóa Chi Thủ này, hoàn toàn chính xác là vận dụng Hủy Diệt Chi Lực, đương nhiên, nếu như tu vi mình rất cao, đạt tới cấp độ nhất định, như vậy mình liền có thể nắm giữ sức mạnh của sự sống, nói như vậy, Đại Tạo Hóa Chi Thủ cách đại thành cũng không xa.

Bất quá hiện tại nha, còn kém rất nhiều, nhưng mặc dù là như vậy, Dương Lỗi cũng tự tin , một kích này đủ để đánh tan Đinh Bộ Thu rồi, bởi vì Đinh Bộ Thu thi triển bất quá là Pháp Tắc Chi Lực, hơn nữa còn là Pháp Tắc Chi Lực gà mờ, cũng không là chính bản thân hắn tu luyện được, hoàn toàn là dựa vào kiện Bán Tiên Khí kia mà thôi.

Đối với một Võ Giả mà nói , vũ khí pháp bảo tuy trọng yếu , nhưng nếu như vô cùng ỷ lại vũ khí pháp bảo, như vậy thực lực của bản thân trên cơ bản sẽ rất khó tiến bộ, rất khó đạp vào võ đạo đỉnh phong, mà trước mắt cái Đinh Bộ Thu này chính là một người trong đó , Dương Lỗi có thể nhìn ra được , tư chất của Đinh

Bộ Thu này, kỳ thật vẫn tính là không tệ, lão gia hỏa này mặc dù coi như già rồi, nhưng niên kỷ kỳ thật cũng không tính quá lớn, nếu như hắn có thể buông tha cho Chấp Pháp Thước kia, cái Bán Tiên Khí này, như vậy hắn tuyệt đối có thể ở trong vòng mười năm Vấn Đỉnh cấp độ Cửu Cực Tạo Hóa, bất quá hắn bỏ được sao?

Cái đáp án này dĩ nhiên là khẳng định, Đinh Bộ Thu người này , làm sao có thể sẽ bỏ qua vũ khí mình yêu thích, cái Chấp Pháp Thước kia chứ?

Cho nên, thành cũng là bởi vì Chấp Pháp Thước này, bại, cũng là bởi vì Chấp Pháp Thước kia.

Đinh Bộ Thu ngừng ở cửa khẩu này, đã hơn một ngàn năm , nguyên nhân chính là do ở Chấp Pháp Thước.

Đối mặt Dương Lỗi, hắn chính là một bi kịch , mặc kệ là Ẩn Nặc Thuật của bản thân hắn, hay là công kích lợi hại của bản thân, đều bị Dương Lỗi áp chế.

Vô số chữ nhỏ kia, sau khi đón nhận Dương Lỗi Đại Tạo Hóa Chi Thủ, lại phảng phất giống như là đụng vào phía trên kim thạch vậy,

Căn bản không có đối với bàn tay khổng lồ kia tạo thành bất kỳ tổn thất nào, ngược lại bị bắn trở về.

Chứng kiến loại tình huống này, Đinh Bộ Thu hoảng hốt, như thế nào cũng không ngờ , một kích tuyệt cường, một kích tự tin như vậy của mình, rõ ràng ở trước mặt Dương Lỗi không hề có thành tựu.

Quá kinh khủng , thật là làm cho người ta khiếp sợ.

- Điều đó không có khả năng , tuyệt đối không có khả năng.

Lúc này trong nội tâm Đinh Bộ Thu điên cuồng hét lên.

Bành…

Một tiếng vang thật lớn, bàn tay khổng lồ kia của Dương Lỗi đánh vào trên người Đinh Bộ Thu, đem cả người Đinh Bộ Thu đều ép tiến vào đáy biển , lập tức tóe lên bọt nước ấy trăm thước.

£U©u G\ʏỀjX ¢oPI m9j\ b∂H\ ¦\æj\ GÄj ?ûu r©s

Hình như là đã xảy ra nổ tung cực lớn, toàn bộ mặt biển, vô số sinh vật loài cá bị đánh bay, ở chỗ chính giữa, nước biển kia lập tức khí hoá , tạo thành vô số hơi nước, đem trọn cái phương viên trăm mét đều bao phủ.

Hoa Diễm Hồng cùng Tiêu Ly không khỏi há to miệng, mở to hai mắt , nhìn xem đây hết thảy, cảm giác như đang ở trong mộng.

Quá khó mà tin nổi, quá cường đại , thì ra tu vi của Dương Lỗi khủng bố như vậy, nhìn bề ngoài bất quá là một Võ Thần Đại viên mãn mà thôi, nhưng lực chiến đấu chân chính, tuyệt đối không kém Cửu Cực Tạo Hóa cường giả, thậm chí so với những Võ Giả mới vừa tiến vào Cửu Cực Tạo Hóa kia, còn phải mạnh hơn vài phần.

Tuy Hoa Diễm Hồng khiếp sợ, nhưng hơn nữa là kinh hỉ, trong nội tâm đối với Dương Lỗi là kính nể rồi.

Mà Tiêu Ly không giống , lúc này tâm tình của Tiêu Ly như là nghiêng trời lệch đất, cho nàng kích thích thật sự là quá lớn.

Ở mấy năm trước , Tiêu Ly đã từng gặp qua Dương Lỗi , khi đó , Dương Lỗi bất quá là một Võ Sư nho nhỏ mà thôi, tuyệt đối là một Võ Sư , mặc dù mình cũng không quá đáng là Võ Đế , nhưng Tiêu Ly biết rõ , mình muốn giết chết Dương Lỗi , bất quá là một ngón tay mà thôi, vào lúc đó , Dương Lỗi ở trong mắt nàng cùng một con sâu cái kiến nho nhỏ không có bất kỳ khác biệt gì.

Nhưng lúc này mới ngắn ngủn mấy năm thời gian, Dương Lỗi đã phát triển đến trình độ này, để ình xa không thể chạm, phải biết rằng , mấy năm qua này , mình cũng đang tiến bộ , từ một Võ Đế , ở trong thời gian ngắn như vậy thì đến được Ngũ Khí Triều Nguyên cảnh giới , thậm chí không cần bao lâu, có thể đột phá cấp độ, tiến vào Lục Đạo Luân Hồi cảnh giới, ở toàn bộ Sùng Vũ đại lục xem ra, tiến độ, tốc độ tu luyện của mình, tuyệt đối là có thể nói thiên tài trong thiên tài, mặc dù Bộ Tùy Tâm đã từng là đại lục đệ nhất thiên tài, so với nàng, cũng là kém xa tít tắp , nhưng hiện tại Tiêu Ly mới biết mình sai rồi , hơn nữa là mười phần sai.

Thiên tư của mình mặc dù không tệ, ở trong mắt người bình thường cũng coi là thiên tài bên trong thiên tài, nhưng cùng Dương Lỗi so sánh, vậy mình quả thực là rác rưởi , kém đến quá xa rồi.

Dương Lỗi hít một hơi thật sâu, dùng một viên Cấp Tốc Khôi Phục đan, một kích này hao phí toàn bộ chân khí của mình, nếu như không thể đánh lui Đinh Bộ Thu, vậy mình chỉ có thể sử dụng Vô địch thủ hộ rồi.

Ăn vào đan dược, Dương Lỗi khôi phục một chút, nhìn xem hai nữ vẫn còn trợn mắt há hốc mồm nói:

- Diễm Hồng, sư tỷ, hiện tại tên kia có lẽ bị trọng thương rồi, các ngươi đi bắt hắn lại, hiện tại ta tiêu hao nghiêm trọng, cần lập tức khôi phục , lão gia hỏa Đinh Bộ Thu kia liền giao cho các ngươi.

Dương Lỗi nói xong, cũng không để cho hai nữ cơ hội nói chuyện, lập tức liền ngồi khoanh chân.

Lúc này , Dương Lỗi lần nữa thi triển Đại Tạo Hóa Chi Thủ , uy lực so với trước đó lần thứ nhất muốn cường hãn nhiều lắm, chính mình là không hề giữ lại, cho nên tiêu hao so với lần trước càng nghiêm trọng hơn.

Bất chấp nhiều như vậy , nhất định phải để ình mau chóng khôi phục , dù sao nơi này là Vô Tận Hải , Vô Tận Hải nguy cơ tứ phía , mặc dù có Tiên Khí Lưu Ly Bảo Thuyền này che chở, nhưng Dương Lỗi cũng không dám xem thường, hơn nữa hiện tại mình cũng không biết lão gia hỏa kia đến cùng như thế nào, có thể khẳng định chính là , không có chết , bằng không thì sẽ có gợi ý của hệ thống.

Đã qua ước chừng sau nửa giờ , Dương Lỗi mở mắt, lúc này Dương Lỗi đã hoàn toàn khôi phục , cả người tinh thần dồi dào , so với trước đó còn tốt hơn vài phần.

Tinh Thần lực tựa hồ lại có tiến bộ , nhưng cảnh giới không có đột phá.

Bất quá Dương Lỗi không quan tâm, cái này đúng là mình muốn, giả heo ăn thịt hổ, đây là rất thoải mái, hôm nay chiến lực của mình so với trước, là rất có tăng lên, Đại Tạo Hóa Chi Thủ để ình đủ để đối phó Cửu Cực Tạo Hóa cường giả , mà cảnh giới của mình bất quá là Võ Thần Đại viên mãn mà thôi, cái này có thể nói là hậu vô lai giả rồi, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể ở thời điểm Võ Thần liền có thể đối phó Cửu Cực Tạo Hóa cường giả, mặc dù là Bát Quái Ngưng Thần cảnh giới , có thể đối phó Cửu Cực Tạo Hóa cũng đã là khó lường rồi.

- Tỉnh rồi, thế nào, không có bị thương chứ?

Dương Lỗi vừa mở mắt , liền gặp được vẻ mặt hai nữ quan tâm.

- Không có, đúng rồi, lão gia hỏa kia đâu? Hiện tại thế nào?

Dương Lỗi nhìn xem hai nữ nói.

Lão gia hỏa này cũng không thể để cho hắn chạy, bất quá Dương Lỗi cũng tin tưởng, lão gia hỏa kia tuyệt đối là không chạy thoát được, bị Đại Tạo Hóa Chi Thủ của mình đánh trúng , có thể sống sót cũng đã không tồi , còn có thể chạy trốn? Cái này trên cơ bản không có khả năng.

- Thực xin lỗi.

Nghe Dương Lỗi hỏi Đinh Bộ Thu, Hoa Diễm Hồng hổ thẹn cúi đầu.

- Thực xin lỗi, công tử, lão gia hỏa kia,... lại để cho hắn chạy, chúng ta không có thể bắt được hắn.

- Chạy?

Dương Lỗi hầu như không tin lỗ tai của mình, Dương Lỗi là rất rõ ràng , lão gia hỏa kia trúng một kích của mình, tuyệt đối là bản thân bị trọng thương, mặc dù hắn là Bát Quái Ngưng Thần đỉnh phong cũng

vậy, trừ khi hắn cũng giống như Tiêu Ly, trên người còn có một kiện Tiên Khí hộ thể, nhưng điều này hiển nhiên không có khả năng , nếu quả thật có một kiện Tiên Khí hộ thể, như vậy hắn cũng không chật vật như vậy rồi.

Mà bây giờ nghe Hoa Diễm Hồng nói, lão gia hỏa kia rõ ràng chạy mất, điều này làm cho Dương Lỗi khiếp sợ không thôi, vốn cho rằng hai nữ là đang nói đùa, nhưng nhìn xem ánh mắt hai nữ, Dương Lỗi biết rõ, cái này chỉ sợ là sự thật, mặc dù mình không muốn, nhưng cái này đoán chừng chính là sự thật.

- Đến cùng chuyện gì xảy ra? Tên kia đã bị ta đánh trọng thương, dùng tu vi của các ngươi, hắn làm sao có thể chạy thoát?

Dương Lỗi nhìn xem Hoa Diễm Hồng cùng Tiêu Ly nói.

- Chúng ta tìm không thấy hắn, căn bản phát hiện không được tung tích của hắn, thật giống như hư không tiêu thất vậy.

Lúc này Tiêu Ly giải thích nói.

- Chúng ta cũng không muốn buông tha hắn, nhưng vấn đề là, chúng ta căn bản phát hiện không được khí tức của hắn.

Nghe đến đó, Dương Lỗi không khỏi vỗ vỗ đầu của mình, sự tình có chút lệch rồi, mình rõ ràng quên tên kia có Ẩn Nặc Thuật.

- Thực xin lỗi , ta đã quên.

Dương Lỗi xin lỗi.

Cái này là mình sơ sót, không nghĩ tới sự tình sẽ là kết quả như vậy, nếu như lúc ấy mình kiên trì một chút, tên kia có lẽ sẽ không đào thoát được, thật sự hắn là bị trọng thương, đoán chừng không có mấy tháng thì không cách nào khôi phục, hắn cũng không giống như mình , mặc dù là bản thân bị trọng thương cũng có thể rất dễ dàng khôi phục lại.

£U¨u G\ʏỀjX ¢okI d_j\ [ǰj Ïj b ɬu

- Bất quá, mặc dù chúng ta không có bắt được hắn, nhưng chúng ta nhặt được cái này.

Tiêu Ly lấy ra một vật, để lên bàn, đây chính là vũ khí Đinh Bộ Thu sử dụng, Bán Tiên Khí Giới Xích.

- Chuyện này. . . Vật này các ngươi đã nhận được?

Dương Lỗi ngược lại là kinh ngạc vô cùng, tên kia thậm chí ngay cả bổn mạng vũ khí của mình cũng không muốn, xem ra lúc này đây hắn bị thương quá nghiêm trọng, đoán chừng mạng nhỏ thiếu chút nữa xong đời, đối với một Võ Giả mà nói , bổn mạng vũ khí là hạng gì trọng yếu , liền cùng tánh mạng của mình giống như vậy, trừ khi tình huống đặc biệt , tuyệt đối là không thể nào vứt bỏ bổn mạng vũ khí của mình.

- Hừm, đây là thật sự.

Hoa Diễm Hồng nói.

- Đã có cái này , ta nghĩ hắn nhất định sẽ trở lại , đã mất đi vũ khí này, như vậy chiến lực của hắn ít nhất phải giảm bớt năm phần mười.

Nghe Hoa Diễm Hồng nói như vậy , Dương Lỗi nhẹ gật đầu , trên thực tế , chiến lực của Đinh Bộ Thu kia tuyệt đại bộ phận đều dựa vào cái Bán Tiên Khí này, hôm nay Bán Tiên Khí mất đi , như vậy chiến lực của Đinh Bộ Thu, không chỉ rơi xuống một nửa , mặc dù là tu vi thương thế đều khôi phục, gia hoả này tối đa cũng chỉ có thể cùng Bát Quái Ngưng Thần hậu kỳ chống lại.

Đối với lão gia hỏa này, hôm nay Dương Lỗi cũng không phải quá lo lắng, dù sao thời gian ngắn hắn sẽ không có động tác gì , nếu như hắn không muốn vứt bỏ cái mạng nhỏ của mình.

- Cái vũ khí này là đồ tốt , Bán Tiên Khí , không tệ, không tệ.

Dương Lỗi đem Giới Xích kia cầm trong tay , tinh tế xem xét một phen , cái Giới Xích này ở trong tay lão gia hỏa kia quả thực chính là tận diệt mọi vật, bất quá đối với Dương Lỗi mà nói , cái Giới Xích này, cũng không đủ trọng dụng.

- Đáng tiếc , cái Tiên Khí này mặc dù được, nhưng có Linh Hồn Ấn Ký của lão gia hỏa kia, đây là bổn mạng vũ khí hắn tế luyện, chúng ta căn bản là không có cách nhận chủ.

Hoa Diễm Hồng thập phần đáng tiếc thở dài.

Linh Hồn Ấn Ký? Dương Lỗi cười lạnh, cái Linh Hồn Ấn Ký này đối với người bình thường mà nói, không có cách nào làm được , nhưng mà đối với mình, cũng không phải việc khó gì, chỉ cần đem thứ này để vào bên trong Mộng Ảo thế giới của mình, liền hoàn toàn cách ly thế giới này, tăng thêm Pháp Tắc Chi Lực của mình, muốn tiêu trừ Linh Hồn Ấn Ký của Bán Tiên Khí kia, rất đơn giản, trừ khi là tu vi của đối phương đạt tới cấp độ Tiên Nhân , Đại La Kim Tiên, bằng không thì cái Linh Hồn Ấn Ký này, căn bản không phải vấn đề quá lớn, một Bát Quái Ngưng Thần Võ Giả mà thôi, cho dù là Tiên Nhân ấn ký, chỉ cần ình một chút thời gian, cũng có thể phá giải.

- Cái Tiên Khí này, nếu như các ngươi muốn, ta có biện pháp có thể lau đi ấn ký phía trên.

Dương Lỗi nhìn xem hai nữ nói ra.

- Cái gì đó? Ngươi nói cái gì? Ngươi có thể lau đi Linh Hồn Ấn Ký phía trên này?

Hoa Diễm Hồng lớn tiếng hô, nếu như là tinh thần lạc ấn, có thể lau đi , ngược lại vẫn có thể khiến người ta tin tưởng, bình thường vũ khí nhận chủ, đều là tinh thần lạc ấn, nhưng nếu như là bổn mạng vũ khí, liền là Linh Hồn Ấn Ký.

Về tinh thần lạc ấn mà nói , chỉ cần thực lực so với đối phương cường đại , như vậy muốn lau đi, vẫn là có thể làm được, chẳng qua nếu như tu vi chênh lệch không lớn, thập phần phiền toái mà thôi, nhưng nếu như là Linh Hồn Ấn Ký, vậy căn bản liền không cách nào lau đi.

Cho nên , Dương Lỗi nói như vậy , lại để cho Hoa Diễm Hồng không thể tin được.

- Đây chính là bổn mạng vũ khí của lão gia hỏa kia, mặt trên là Linh Hồn Ấn Ký, mà không phải tinh thần lạc ấn bình thường a?

- Ngươi không có nghe lầm, ta có thể nói cho ngươi biết, ta xác thực có thể hiểu rõ, bất quá cần một chút thời gian mà thôi, lão tiểu tử kia tu vi cũng không mạnh, ngay cả Tạo Hóa Cảnh cũng không có đạt tới, hơn nữa lại bị thụ trọng thương, cho nên, muốn lau đi linh hồn ấn ký của hắn, cũng không phải là không có khả năng, bất quá cần một chút thời gian mà thôi, nói sau, cái Tiên Khí này, chẳng lẽ các ngươi không muốn sao?

Dương Lỗi cười đem Giới Xích trong tay vuốt vuốt, cười ha hả nói.

- Thật sự có thể?

Tiêu Ly mắt sáng rực lên , đối với Tiêu Ly mà nói , mặc dù nàng có một kiện Tiên Khí, nhưng cái Tiên Khí này là thuộc về Tiên Khí tính phòng ngự, nàng không có một kiện vũ khí tốt kiểu công kích, nếu như có thể đạt được Giới Xích này, vậy khẳng định là như cá gặp nước, lực công kích sẽ tăng lên một mảng lớn.

- Đương nhiên có thể , ta biết cái Tiên Khí này, uhm, hẳn là Bán Tiên Khí , đối với ngươi có trợ giúp thật lớn, cho nên , ở trước khi chúng ta tới mục đích, ta sẽ mau chóng đem Linh Hồn Ấn Ký trên chấp pháp Giới Xích này lau đi.

Dương Lỗi nói ra.

- Không phải, không phải, ta tuy muốn Giới Xích này, nhưng nó dù sao cũng là chiến lợi phẩm của ngươi, nếu như không có ngươi , chúng ta căn bản không có khả năng đạt được.

Tiêu Ly nghe vậy lắc đầu, tuy nàng rất muốn đạt được vũ khí này, nhưng dù sao cái này không phải mình lấy được , đây hết thảy đều là công lao của Dương Lỗi.

Dương Lỗi nở nụ cười:

- Nói thật, cái chấp pháp Giới Xích này với ta mà nói , cũng không có lực hấp dẫn quá lớn gì. Ta cũng không cần, ta có vũ khí của mình , vũ khí thích hợp nhất của mình , đối với một Võ Giả mà nói , chỉ cần phù hợp là được , cũng chỉ có phù hợp với mình, cái kia mới là tốt nhất.

- Ta. . . Ta. . . Cám ơn ngươi, Dương Lỗi.

Tiêu Ly nghe Dương Lỗi nói như vậy , cũng không kiên trì nữa, mà chỉ nói.

Dương Lỗi ngẩng đầu , cười cười nói:

- Giữa chúng ta , còn cần nói cám ơn sao?

Tiêu Ly nghe vậy hơi đỏ mặt , cáu giận nói:

- Giữa chúng ta không có gì , ngươi không nên nói bậy , khiến người ta hiểu lầm.

- Yên tâm , ta sẽ không hiểu lầm đâu.

Hoa Diễm Hồng mỉm cười nhìn Tiêu Ly cùng Dương Lỗi nói, tuy sắc mặt Hoa Diễm Hồng lộ ra dáng tươi cười , nhưng trong nội tâm vẫn còn có chút chua xót.

Mà Dương Lỗi nói:

- Diễm Hồng , ngươi yên tâm , về sau ta cũng sẽ vì ngươi tìm một kiện vũ khí phù hợp.

- Công tử , ta. . . ta. . .

Hoa Diễm Hồng cảm động không thôi.

- Ngươi không cần như vậy , hơn nữa , ngươi về sau không phải còn muốn theo ta đi Vô Cực đại lục sao? Vô Cực đại lục cường giả như mây , nếu như không có vũ khí phù hợp, đó cũng không phải là sự tình tốt.

Dương Lỗi vỗ vỗ bờ vai của nàng, quay người đi ra buồng nhỏ trên tàu.

. . .

Chỗ biên giới Vô Tận Hải, trên một hòn đảo nhỏ.

Một lão giả quần áo rách nát, khập khiễng đi tới.

- Khục khục , chết tiệt , khốn nạn , rõ ràng đem ta thương thành như vậy , Giới Xích của ta, Tiên Khí của ta, khốn nạn , ta nhất định sẽ không để cho các ngươi an lành.

£UVu G\ʏỀjX ¢©·I ¦\Đ§ ¦\è_ ¦\Ôj dƵHu

Lão giả này đúng là Đinh Bộ Thu thoát đi, lúc này hắn một tay bị phế bỏ, toàn thân đều là vết thương, nếu như không phải Ẩn Nặc Thuật lợi hại, sớm đã bị Tiêu Ly cùng Hoa Diễm Hồng bắt được , khó giữ được cái mạng nhỏ này rồi, hắn lúc này , ánh mắt lộ ra khôn cùng hận ý.

Rống rống. . .

Lúc này một con Linh Cẩu cực lớn chui ra, hướng phía Đinh Bộ Thu mạnh mẽ nhào tới.

Đinh Bộ Thu giận dữ:

- Chết tiệt , ngay cả tên tiểu súc sinh nhà ngươi cũng đến bắt nạt ta.

Đinh Bộ Thu tuy bản thân bị trọng thương, cũng đoạn một cái tay, nhưng mà khôi phục không ít , một Linh Cẩu, bất quá là Võ Thần cấp độ mà thôi, Đinh Bộ Thu giận dữ, hung hăng liền đá ra một cước, một kích này , so với thời kỳ toàn thịnh, kém đến quá xa , nhưng lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo , mặc dù chỉ có 1% chiến lực, cũng đủ để đối phó con Linh Cẩu này rồi.

Linh Cẩu kia bị Đinh Bộ Thu một cước đá trên đầu, lập tức như viên đạn đạp bay, rơi ở phía xa , thống khổ kêu lên hai tiếng, cũng không nhúc nhích rồi.

Đinh Bộ Thu đi qua, tàn nhẫn mà giẫm vài cước, tựa hồ thi thể Linh Cẩu này, chính là Dương Lỗi.

Sau khi phát tiết một phen, trên trán Đinh Bộ Thu cũng đầy mồ hôi, lộ ra thập phần mệt mỏi, dù sao thương thế không được, mà ở thời điểm này, hắn đột nhiên phát hiện không đúng, ngẩng đầu lên xem hướng bốn phía , phát hiện vô số con mắt song xanh mơn mởn.

Sói, không, đều là Linh Cẩu.

Linh Cẩu này là động vật ở chung, hơn nữa thời điểm săn bắn, đều là đồng thời xuất động đấy.

- Đáng chết.

Đinh Bộ Thu sắc mặt đại biến , nếu như là bình thường, bầy súc sinh này, hắn là một chút cũng sẽ không để ở trong lòng, muốn trừng trị bọn nó, bất quá là chuyện dễ dàng, một kích có thể toàn bộ đánh chết, nhưng hiện tại không được , mình bản thân bị trọng thương , đối phó mấy con còn có thể , nhưng nhiều như vậy , tại đây đủ có mấy chục con.

- Đáng hận , đáng hận.

Trong lòng Đinh Bộ Thu lửa giận trùng thiên , thật sự là rồng bơi chỗ nước cạn bị tôm trêu.

Lúc này ba người Dương Lỗi tự nhiên không ngờ, Đinh Bộ Thu sẽ gặp tình huống như vậy , nếu như biết đến mà nói , đoán chừng sẽ cười ngất.

Suy nghĩ một chút , đường đường một Bát Quái Ngưng Thần Đại viên mãn đỉnh cao cường giả, thậm chí có thể chống lại Cửu Cực Tạo Hóa cường giả, rõ ràng bị một đám Linh Cẩu bất quá là Vũ Thần cảnh giới khi dễ , đó là sự tình buồn cười dường nào.

Bất quá ba người Dương Lỗi, lúc này đang đi hướng Vô Tận Hải, trên đường di chỉ của Bách Hoa cung, tự nhiên không có khả năng biết những chuyện này phát sinh.

Ở trên Lưu Ly Bảo Thuyền, ba người nhàn nhã tự đắc, trên đường đi, cơ hồ đem Vô Tận Hải trở thành nơi du lịch ngắm cảnh rồi, đương nhiên nhàn nhã chính là Hoa Diễm Hồng, mà Dương Lỗi tiếp theo, còn Tiêu Ly , thì là đang cố gắng tu luyện, nàng đã có Dương Lỗi cung cấp Thủy Linh Tinh , tu vi lại đạt đến Ngũ Khí Triều Nguyên Đại viên mãn đỉnh phong, chỉ thiếu một ít là có thể đột phá, cho nên đang bế quan , tranh thủ trước khi tới chỗ mục đích, có thể đột phá đến Lục Đạo Luân Hồi.

. . .

Một ngày này , trời trong nắng ấm.

Dương Lỗi cùng Hoa Diễm Hồng ở phía trên boong tàu.

- Đó là cái gì?

Hoa Diễm Hồng nhìn phía xa , đột nhiên nói.

Dương Lỗi nghe vậy , vội mở ra Chân Thực Ưng Nhãn , xa xa nhìn lại , trong nội tâm kinh hãi , chỗ đó lại có một trận đại chiến.

Hai gia hỏa to lớn đang chiến đấu , một con bạch tuộc cực lớn, cùng một đầu cá mập lớn , hai tên gia hỏa thân hình khổng lồ dài mấy trăm mét.

Đánh nhau kinh thiên động địa, lúc này Lưu Ly Bảo Thuyền cách hai tên gia hỏa này còn có mấy ngàn mét, cũng cảm giác kinh thiên động địa, phảng phất đã xảy ra biển cả rít gào, toàn bộ thân thuyền không ngừng

lắc lư, nếu như Lưu Ly Bảo Thuyền này không phải Tiên Khí, mà là đội thuyền bình thường, chỉ sợ sớm đã bị phá hủy rồi.

Con bạch tuộc cực lớn kia, toàn bộ quấn ở phía trên cá mập, càng ngày càng gấp, mà cá mập lớn kia, cũng không yếu thế, mạnh mẽ cắn xé xúc tu của bạch tuộc.

Ở trong vùng biển phương viên ngàn mét, lập tức nhuộm thành một mảnh đỏ tươi.

Dương Lỗi một cái Giám Định Thuật đi qua.

Hai tên gia hỏa đều là yêu thú , hơn nữa thực lực siêu cường , cả hai đều tương đương với Ngưng Thần cấp.

Đều là Thủy thuộc tính.

Một cái là Cuồng Sa Hấp Huyết, một cái là Ma Quỷ Chi Chương.

- Chúng ta tránh đi.

Dương Lỗi tỉnh táo nói, hai người này đang đại chiến, nếu như ba người mình tùy tiện xâm nhập, đoán chừng sẽ làm cho hai người này liên thủ công kích, đây cũng không phải là chuyện tốt, Dương Lỗi đương nhiên không muốn trở thành đối tượng cho hai người này công kích.

Tuy nói Lưu Ly Bảo Thuyền cường đại , hai người này bất quá là tương đương với Bát Quái Ngưng Thần cấp mà thôi, nếu muốn công phá Lưu Ly Bảo Thuyền phòng ngự, căn bản không có khả năng , nhưng này cũng phải cần tiêu hao năng lượng cực lớn, Thủy Linh Tinh, mình mặc dù có không ít , nhưng cũng không phải tiêu hao như vậy đấy.

Hơn nữa , chờ hai người này chết rồi, mình chẳng phải có thể kiếm tiện nghi rồi.

Hai tên gia hỏa kia tu luyện vô số năm , đã đạt đến Bát Quái Ngưng Thần đỉnh phong, Yêu đan của hắn tuyệt đối là đồ tốt, nếu như luyện chế thành đan dược, có thể giúp một Bát Quái Ngưng Thần Võ Giả đột phá bình chướng, tiến vào Cửu Cực Tạo Hóa, đương nhiên nếu như đem Yêu đan hai người này, cho Bạch Tố Trinh, một khi hấp thu, tu vi của nàng tất nhiên sẽ tiến nhanh, tuy không nhất định có thể đạt tới Bát Quái Ngưng Thần, nhưng mà đột phá một hai cấp độ , đây tuyệt đối là không hề nghi ngờ đấy.

Trải qua hai đại gia hỏa kia đánh túi bụi, một ít tôm cá nhỏ yếu trong vùng biển, lại gặp nạn rồi, đối với những tiểu tử này mà nói , đây quả thực là một tai họa thật lớn.

Vô số tiểu sinh mệnh bị ảnh hướng đến, toàn bộ vùng biển không chỉ là đỏ tươi một mảnh, tử thi trồi lên cũng là vô số, đương nhiên cái này đa số là loài cá, còn có một chút yêu thú loại nhỏ, cùng ma thú trên biển.

Dương Lỗi cũng nghĩ qua , nếu như mình đánh chết hai người này, đoán chừng sẽ đạt được nguyên khí giá trị xa xỉ, bất quá nghĩ nghĩ , vẫn là quyết định buông tha cho, bởi vì nếu như mình đánh chết hai người này , nguyên khí giá trị phong phú kia, đủ để ình đột phá cấp độ hiện tại, thậm chí lần nữa đạt tới Tứ Tượng Quy Chân hoặc là Ngũ Khí Triều Nguyên cảnh giới cũng khó nói.

Nhưng bởi vì đường đi Vô Tận Hải hướng Vô Cực đại lục vẫn là không biết , không dám khẳng định, những Võ Giả tu vi đột phá Thông Huyền cấp kia, có phải có áp chế cực lớn hay không, cho nên vẫn là cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Vô Cực đại lục là mấu chốt, dùng thực lực của mình, mặc dù là Võ Thần cấp độ , nhưng mà , chỉ cần mình tiến vào Vô Cực đại lục, có thể điên cuồng thăng cấp, nhiều nhất một tháng, mình tuyệt đối có thể khôi phục đến cấp độ lúc trước, thậm chí rất cao.

£UUu G\yỀjX ¢©·I ¦\Đ§ ¦\è_ ¦\Ôj dƷHu

Lão giả này đúng là Đinh Bộ Thu thoát đi, lúc này hắn một tay bị phế bỏ, toàn thân đều là vết thương, nếu như không phải Ẩn Nặc Thuật lợi hại, sớm đã bị Tiêu Ly cùng Hoa Diễm Hồng bắt được , khó giữ được cái

mạng nhỏ này rồi, hắn lúc này , ánh mắt lộ ra khôn cùng hận ý.

Rống rống. . .

Lúc này một con Linh Cẩu cực lớn chui ra, hướng phía Đinh Bộ Thu mạnh mẽ nhào tới.

Đinh Bộ Thu giận dữ:

- Chết tiệt , ngay cả tên tiểu súc sinh nhà ngươi cũng đến bắt nạt ta.

Đinh Bộ Thu tuy bản thân bị trọng thương, cũng đoạn một cái tay, nhưng mà khôi phục không ít , một Linh Cẩu, bất quá là Võ Thần cấp độ mà thôi, Đinh Bộ Thu giận dữ, hung hăng liền đá ra một cước, một kích này , so với thời kỳ toàn thịnh, kém đến quá xa , nhưng lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo , mặc dù chỉ có 1% chiến lực, cũng đủ để đối phó con Linh Cẩu này rồi.

Linh Cẩu kia bị Đinh Bộ Thu một cước đá trên đầu, lập tức như viên đạn đạp bay, rơi ở phía xa , thống khổ kêu lên hai tiếng, cũng không nhúc nhích rồi.

Đinh Bộ Thu đi qua, tàn nhẫn mà giẫm vài cước, tựa hồ thi thể Linh Cẩu này, chính là Dương Lỗi.

Sau khi phát tiết một phen, trên trán Đinh Bộ Thu cũng đầy mồ hôi, lộ ra thập phần mệt mỏi, dù sao thương thế không được, mà ở thời điểm này, hắn đột nhiên phát hiện không đúng, ngẩng đầu lên xem hướng bốn phía , phát hiện vô số con mắt song xanh mơn mởn.

Sói, không, đều là Linh Cẩu.

Linh Cẩu này là động vật ở chung, hơn nữa thời điểm săn bắn, đều là đồng thời xuất động đấy.

- Đáng chết.

Đinh Bộ Thu sắc mặt đại biến , nếu như là bình thường, bầy súc sinh này, hắn là một chút cũng sẽ không để ở trong lòng, muốn trừng trị bọn nó, bất quá là chuyện dễ dàng, một kích có thể toàn bộ đánh chết, nhưng hiện tại không được , mình bản thân bị trọng thương , đối phó mấy con còn có thể , nhưng nhiều như vậy , tại đây đủ có mấy chục con.

- Đáng hận , đáng hận.

Trong lòng Đinh Bộ Thu lửa giận trùng thiên , thật sự là rồng bơi chỗ nước cạn bị tôm trêu.

Lúc này ba người Dương Lỗi tự nhiên không ngờ, Đinh Bộ Thu sẽ gặp tình huống như vậy , nếu như biết đến mà nói , đoán chừng sẽ cười ngất.

Suy nghĩ một chút , đường đường một Bát Quái Ngưng Thần Đại viên mãn đỉnh cao cường giả, thậm chí có thể chống lại Cửu Cực Tạo Hóa cường giả, rõ ràng bị một đám Linh Cẩu bất quá là Vũ Thần cảnh giới khi dễ , đó là sự tình buồn cười dường nào.

Bất quá ba người Dương Lỗi, lúc này đang đi hướng Vô Tận Hải, trên đường di chỉ của Bách Hoa cung, tự nhiên không có khả năng biết những chuyện này phát sinh.

Ở trên Lưu Ly Bảo Thuyền, ba người nhàn nhã tự đắc, trên đường đi, cơ hồ đem Vô Tận Hải trở thành nơi du lịch ngắm cảnh rồi, đương nhiên nhàn nhã chính là Hoa Diễm Hồng, mà Dương Lỗi tiếp theo, còn Tiêu Ly , thì là đang cố gắng tu luyện, nàng đã có Dương Lỗi cung cấp Thủy Linh Tinh , tu vi lại đạt đến Ngũ Khí Triều Nguyên Đại viên mãn đỉnh phong, chỉ thiếu một ít là có thể đột phá, cho nên đang bế quan , tranh thủ trước khi tới chỗ mục đích, có thể đột phá đến Lục Đạo Luân Hồi.

. . .

Một ngày này , trời trong nắng ấm.

Dương Lỗi cùng Hoa Diễm Hồng ở phía trên boong tàu.

- Đó là cái gì?

Hoa Diễm Hồng nhìn phía xa , đột nhiên nói.

Dương Lỗi nghe vậy , vội mở ra Chân Thực Ưng Nhãn , xa xa nhìn lại , trong nội tâm kinh hãi , chỗ đó lại có một trận đại chiến.

Hai gia hỏa to lớn đang chiến đấu , một con bạch tuộc cực lớn, cùng một đầu cá mập lớn , hai tên gia hỏa thân hình khổng lồ dài mấy trăm mét.

Đánh nhau kinh thiên động địa, lúc này Lưu Ly Bảo Thuyền cách hai tên gia hỏa này còn có mấy ngàn mét, cũng cảm giác kinh thiên động địa, phẳng phất đã xảy ra biển cả rít gào, toàn bộ thân thuyền không ngừng lắc lư, nếu như Lưu Ly Bảo Thuyền này không phải Tiên Khí, mà là đội thuyền bình thường, chỉ sợ sớm đã bị phá hủy rồi.

Con bạch tuộc cực lớn kia, toàn bộ quấn ở phía trên cá mập, càng ngày càng gấp, mà cá mập lớn kia, cũng không yếu thế, mạnh mẽ cắn xé xúc tu của bạch tuộc.

Ở trong vùng biển phương viên ngàn mét, lập tức nhuộm thành một mảnh đỏ tươi.

Dương Lỗi một cái Giám Định Thuật đi qua.

Hai tên gia hỏa đều là yêu thú , hơn nữa thực lực siêu cường , cả hai đều tương đương với Ngưng Thần cấp.

Đều là Thủy thuộc tính.

Một cái là Cuồng Sa Hấp Huyết, một cái là Ma Quỷ Chi Chương.

- Chúng ta tránh đi.

Dương Lỗi tỉnh táo nói, hai người này đang đại chiến, nếu như ba người mình tùy tiện xâm nhập, đoán chừng sẽ làm cho hai người này liên thủ công kích, đây cũng không phải là chuyện tốt, Dương Lỗi đương nhiên không muốn trở thành đối tượng cho hai người này công kích.

Tuy nói Lưu Ly Bảo Thuyền cường đại , hai người này bất quá là tương đương với Bát Quái Ngưng Thần cấp mà thôi, nếu muốn công phá Lưu Ly Bảo Thuyền phòng ngự, căn bản không có khả năng , nhưng này cũng phải cần tiêu hao năng lượng cực lớn, Thủy Linh Tinh, mình mặc dù có không ít , nhưng cũng không phải tiêu hao như vậy đấy.

Hơn nữa , chờ hai người này chết rồi, mình chẳng phải có thể kiếm tiện nghi rồi.

Hai tên gia hỏa kia tu luyện vô số năm , đã đạt đến Bát Quái Ngưng Thần đỉnh phong, Yêu đan của hắn tuyệt đối là đồ tốt, nếu như luyện chế thành đan dược, có thể giúp một Bát Quái Ngưng Thần Võ Giả đột phá bình chướng, tiến vào Cửu Cực Tạo Hóa, đương nhiên nếu như đem Yêu đan hai người này, cho Bạch Tố Trinh, một khi hấp thu, tu vi của nàng tất nhiên sẽ tiến nhanh, tuy không nhất định có thể đạt tới Bát Quái Ngưng Thần, nhưng mà đột phá một hai cấp độ , đây tuyệt đối là không hề nghi ngờ đấy.

Trải qua hai đại gia hỏa kia đánh túi bụi, một ít tôm cá nhỏ yếu trong vùng biển, lại gặp nạn rồi, đối với những tiểu tử này mà nói , đây quả thực là một tai họa thật lớn.

Vô số tiểu sinh mệnh bị ảnh hướng đến, toàn bộ vùng biển không chỉ là đỏ tươi một mảnh, tử thi trồi lên cũng là vô số, đương nhiên cái này đa số là loài cá, còn có một chút yêu thú loại nhỏ, cùng ma thú trên biển.

Dương Lỗi cũng nghĩ qua , nếu như mình đánh chết hai người này, đoán chừng sẽ đạt được nguyên khí giá trị xa xỉ, bất quá nghĩ nghĩ , vẫn là quyết định buông tha cho, bởi vì nếu như mình đánh chết hai người này , nguyên khí giá trị phong phú kia, đủ để ình đột phá cấp độ hiện tại, thậm chí lần nữa đạt tới Tứ Tượng Quy Chân hoặc là Ngũ Khí Triều Nguyên cảnh giới cũng khó nói.

Nhưng bởi vì đường đi Vô Tận Hải hướng Vô Cực đại lục vẫn là không biết , không dám khẳng định, những Võ Giả tu vi đột phá Thông Huyền cấp kia, có phải có áp chế cực lớn hay không, cho nên vẫn là cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Vô Cực đại lục là mấu chốt, dùng thực lực của mình, mặc dù là Võ Thần cấp độ , nhưng mà , chỉ cần mình tiến vào Vô Cực đại lục, có thể điên cuồng thăng cấp, nhiều nhất một tháng, mình tuyệt đối có thể khôi phục đến cấp độ lúc trước, thậm chí rất cao.

£U£u G\ʏỀjX ¢©oI dà_ GG i XʏÎ_ ĤŁju

- Thực mãnh liệt ah, cái này mặc dù là Hộ sơn Thần thú của Bách Hoa các ta cũng không nhất định là đối thủ của bọn nó.

Hoa Diễm Hồng nhìn chiến đấu phía xa, không khỏi cảm thán nói.

- Hộ sơn thần thú?

- Đúng vậy a, chẳng lẽ công tử chưa từng gặp qua Huyền Cơ môn Hộ sơn thần thú sao?

Hoa Diễm Hồng chứng kiến Dương Lỗi biểu lộ khó hiểu, không khỏi hỏi.

- Bình thường nói đến , từng tông môn cường đại đều có Hộ sơn thần thú, Huyền Cơ môn với tư cách một trong bảy đại tiên tông, tự nhiên cũng không ngoại lệ, ta nhớ được Huyền Cơ môn Hộ sơn thần thú, hình như là một con Thần Lộc , Thất Thải Thần Lộc, đây chính là Thần Thú thời kỳ Thượng Cổ, mặc dù là Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh phong cũng chưa chắc có thể chiến thắng nó , hơn nữa Thất Thải Thần Lộc kia lợi hại nhất không phải chiến đấu, mà là trận pháp, nghe nói Huyền Cơ môn Hộ Sơn Đại Trận chính là do nó trông nom, duy trì.

Thất Thải Thần Lộc? Dương Lỗi còn thật sự là chưa từng nghe qua , Huyền Cơ môn có Thất Thải Thần Lộc làm Hộ sơn thần thú? Ngược lại là có ý tứ, hơn nữa còn là trận pháp Tông Sư? Thật ra khiến Dương Lỗi càng hiếu kỳ rồi, thầm nghĩ, chờ mình từ Vô Cực đại lục trở về, nhất định phải nhìn Thất Thải Thần Lộc kia là cái bộ dáng gì.

- Ngươi nói Hộ sơn thần thú của Huyền Cơ môn chúng ta lợi hại như vậy, vậy làm sao Hộ sơn thần thú của Bách Hoa các các ngươi chỉ có thể cùng Bát Quái Ngưng Thần Võ Giả chống lại?

Dương Lỗi tò mò hỏi, đã có thể trở thành Hộ sơn thần thú , có lẽ thực lực không kém, tuy Bát Quái Ngưng Thần cũng thập phần cường đại rồi, nhưng Huyền Cơ môn Hộ sơn thần thú cường hãn như vậy, như vậy Bách Hoa các đều là một trong bảy đại tiên tông như thế nào lại nhược? Còn có , Hộ sơn thần thú của mấy đại tiên tông khác là cái gì đây?

- Cái này. . . Nói rất dài dòng , Hộ sơn thần thú của Bách Hoa các chúng ta là một Cửu Thải Yêu Điệp, kỳ thật thực lực cũng cực kỳ cường hãn, thậm chí có thể cùng Thiên Tiên chống lại, không nghĩ qua đi đến Hóa Hình thất bại, đã trở thành một cái kén.

Dương Lỗi sững sờ, xem ra yêu thú này, nhất là Thượng Cổ Yêu thú cùng ma thú bình thường không giống, ma thú chỉ cần đạt đến cấp độ Thánh Thú, liền có thể Hóa Hình rồi, nhưng yêu thú, rõ ràng đạt tới cấp độ như vậy, so với Tạo Hóa Cảnh cường giả cũng không yếu, vẫn không thể Hóa Hình thành công, như thế lại để cho Dương Lỗi ngoài ý muốn rồi.

Cụ thể pháp tắc của cái thế giới này là như thế nào, Dương Lỗi cũng đoán không ra, có lẽ chờ mình triệt để nắm giữ tinh cầu này rồi, trở thành chủ nhân Huyền Nguyên tinh, sẽ biết rõ ràng đây hết thảy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

- Đó là?

Lúc này Tiêu Ly cũng đi ra, giờ phút này tu vi của Tiêu Ly rõ ràng đột phá đến Lục Đạo Luân Hồi cảnh giới, lại để cho Hoa Diễm Hồng giật mình không thôi, lúc này mới bao nhiêu thời gian, nàng lại có tiến bộ, đây cũng là một thiên tài, thậm chí so với Bộ Tùy Tâm còn muốn lợi hại hơn, Huyền Thiên Tông quả nhiên không hổ là Sùng Vũ đại lục đệ nhất đại tiên tông.

- Đó là hai con yêu thú chiến đấu, chờ chúng nó lưỡng bại câu thương, chúng ta đi nhặt tiện nghi.

Dương Lỗi cười cười nói.

Lúc này hai con yêu thú chiến đấu đã đạt đến gay cấn, đương nhiên chấn động lớn như vậy, cũng đưa tới cường giả chung quanh chú ý, Dương Lỗi hơi biến sắc, có thể cảm giác được tại Đông Phương, cùng phương

bắc, có hai cổ khí tức cường đại chạy tới, trong đó một cổ là Bát Quái Ngưng Thần đỉnh phong, một cổ khác đạt đến Cửu Cực Tạo Hóa sơ kỳ.

- Không được, ta cảm giác được có người đến.

Lúc này Hoa Diễm Hồng biến sắc, cũng cảm thấy, đồng thời Tiêu Ly cũng nhìn qua phương hướng hai người tới.

- Chúng ta làm sao bây giờ? Người tới khí tức không yếu, so với Đinh Bộ Thu kia chỉ mạnh không yếu.

Tiêu Ly ngữ khí có chút lo lắng hỏi.

- Chúng ta trước che dấu, đợi hai người đến kia, xem bọn hắn ý định như thế nào, nếu như bọn hắn đánh nhau mà nói, chúng ta liền làm tới một lần Hoàng Tước, bọ ngựa bắt ve chim sẻ núp đằng sau, nhưng nếu như bọn hắn không đánh, ta sẽ động thủ, lại để cho bọn hắn đánh nhau là được.

Mình có Huyễn Ảnh Phân Thân thuật, còn dùng Ẩn Thân Phù, muốn ly gián, thật đúng là không phải một việc khó gì.

- Cái này không thể, trước ngươi trải qua bị thương, tu vi của hai người kia so với Đinh Bộ Thu chỉ mạnh không yếu, không thể mạo hiểm, hơn nữa bất quá là hai con yêu thú mà thôi, chúng ta không cần phải mạo hiểm.

Hoa Diễm Hồng nghe vậy vội nói.

Tại Vô Tận Hải, nguy cơ trùng trùng , từng người có thể sinh tồn xuống, tất nhiên đều có chỗ hơn người của mình, có thủ đoạn bảo mệnh của mình, nói như vậy , cảm nhận được chấn động lớn như thế, có can đảm tới, cũng không phải mặt hàng đơn giản.

Dương Lỗi quay đầu , nhìn qua hai yêu thú xa xa kia:

- Yên tâm, không có việc gì , con người của ta , tuyệt đối sẽ không đi làm chuyện không có nắm chắc.

Tu vi của mình, Dương Lỗi rõ ràng nhất rồi, có Ẩn Thân Phù, căn bản là không ai có thể phát hiện sự hiện hữu của mình, tối thiểu nhất , tại đại lục này mà nói, trên căn bản là không có khả năng kia, đương nhiên người trong Tu La điện kia, liền không tính rồi, đó là biến thái trong biến thái.

- Đừng nhiều lời, bọn hắn tới.

Dương Lỗi nhìn xa xa , đến hai người , một cái là lão giả , chính là gia hỏa Cửu Cực Tạo Hóa sơ kỳ, một cái khác là người trẻ tuổi , xem ra ước chừng hai mươi tuổi, là một người trẻ tuổi anh tuấn, tu vi là Bát Quái Ngưng Thần đỉnh phong, đương nhiên Dương Lỗi có thể khẳng định , người này rất trẻ, niên kỷ sẽ không vượt qua 500 tuổi.

Một cái Giám Định Thuật đi qua, thân phận hai người, lập tức xuất hiện ở trong óc Dương Lỗi.

Trong đó , người trẻ tuổi kia rõ ràng chính là thiên tài Huyền Thiên Tông Bộ Tùy Tâm, mà đổi thành lão giả kia, gọi là Khang Thừa Quý, là một vị Thái Thượng trưởng lão của Hải Triêu Tông.

- Lại là hắn?

Chứng kiến Bộ Tùy Tâm kia, Hoa Diễm Hồng cùng Tiêu Ly đều sững sờ, không nghĩ tới người tới lại là Bộ Tùy Tâm, còn lão giả kia thì là xuất hiện sau một điểm, nhưng cùng Bộ Tùy Tâm so sánh , cũng kém không được vài giây đồng hồ.

- Các ngươi nhận biết hai tên gia hỏa kia?

Trong nội tâm Dương Lỗi rất rõ ràng , nhưng ngoài miệng lại giả trang ra một bộ kinh ngạc.

Tiêu Ly gật đầu nói:

- Hừm, người trẻ tuổi kia, chính là Bộ Tùy Tâm của Huyền Thiên Tông chúng ta, mà lão giả kia thì không biết.

Tuy Dương Lỗi không biết Bộ Tùy Tâm này làm người như thế nào, nhưng Dương Lỗi có thể cảm giác được, người này không phải biểu hiện ra đơn giản như vậy, tâm cơ sâu đậm, xem ra tuy anh tuấn tiêu sái, ánh mặt trời hòa ái , nhưng nội tâm lại như một con rắn độc, làm cho người ta có một loại cảm giác bất cứ lúc nào cũng sẽ ở sau lưng cắn ngươi một ngụm.

Mà Hải Triêu Tông trưởng lão kia, xem ra tuy hèn mọn bỉ ổi vô cùng, nhưng cho Dương Lỗi một loại khí tức chính trực, quang minh chính đại.

£U¢u G\ʏỀjX ¢©oI dà_ GG i XʏÎ_ ĤŁju

- Thực mãnh liệt ah, cái này mặc dù là Hộ sơn Thần thú của Bách Hoa các ta cũng không nhất định là đối thủ của bọn nó.

Hoa Diễm Hồng nhìn chiến đấu phía xa, không khỏi cảm thán nói.

- Hộ sơn thần thú?

- Đúng vậy a, chẳng lẽ công tử chưa từng gặp qua Huyền Cơ môn Hộ sơn thần thú sao?

Hoa Diễm Hồng chứng kiến Dương Lỗi biểu lộ khó hiểu, không khỏi hỏi.

- Bình thường nói đến , từng tông môn cường đại đều có Hộ sơn thần thú, Huyền Cơ môn với tư cách một trong bảy đại tiên tông, tự nhiên cũng không ngoại lệ, ta nhớ được Huyền Cơ môn Hộ sơn thần thú, hình như là một con Thần Lộc , Thất Thải Thần Lộc, đây chính là Thần Thú thời kỳ Thượng Cổ, mặc dù là Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh phong cũng chưa chắc có thể chiến thắng nó , hơn nữa Thất Thải Thần Lộc kia lợi hại nhất không phải chiến đấu, mà là trận pháp, nghe nói Huyền Cơ môn Hộ Sơn Đại Trận chính là do nó trông nom, duy trì.

Thất Thải Thần Lộc? Dương Lỗi còn thật sự là chưa từng nghe qua , Huyền Cơ môn có Thất Thải Thần Lộc làm Hộ sơn thần thú? Ngược lại là có ý tứ, hơn nữa còn là trận pháp Tông Sư? Thật ra khiến Dương Lỗi càng hiếu kỳ rồi, thầm nghĩ, chờ mình từ Vô Cực đại lục trở về, nhất định phải nhìn Thất Thải Thần Lộc kia là cái bộ dáng gì.

- Ngươi nói Hộ sơn thần thú của Huyền Cơ môn chúng ta lợi hại như vậy, vậy làm sao Hộ sơn thần thú của Bách Hoa các các ngươi chỉ có thể cùng Bát Quái Ngưng Thần Võ Giả chống lại?

Dương Lỗi tò mò hỏi, đã có thể trở thành Hộ sơn thần thú , có lẽ thực lực không kém, tuy Bát Quái Ngưng Thần cũng thập phần cường đại rồi, nhưng Huyền Cơ môn Hộ sơn thần thú cường hãn như vậy, như vậy Bách Hoa các đều là một trong bảy đại tiên tông như thế nào lại nhược? Còn có , Hộ sơn thần thú của mấy đại tiên tông khác là cái gì đây?

- Cái này. . . Nói rất dài dòng , Hộ sơn thần thú của Bách Hoa các chúng ta là một Cửu Thải Yêu Điệp, kỳ thật thực lực cũng cực kỳ cường hãn, thậm chí có thể cùng Thiên Tiên chống lại, không nghĩ qua đi đến Hóa Hình thất bại, đã trở thành một cái kén.

Dương Lỗi sững sờ, xem ra yêu thú này, nhất là Thượng Cổ Yêu thú cùng ma thú bình thường không giống, ma thú chỉ cần đạt đến cấp độ Thánh Thú, liền có thể Hóa Hình rồi, nhưng yêu thú, rõ ràng đạt tới cấp độ như vậy, so với Tạo Hóa Cảnh cường giả cũng không yếu, vẫn không thể Hóa Hình thành công, như thế lại để cho Dương Lỗi ngoài ý muốn rồi.

Cụ thể pháp tắc của cái thế giới này là như thế nào, Dương Lỗi cũng đoán không ra, có lẽ chờ mình triệt để nắm giữ tinh cầu này rồi, trở thành chủ nhân Huyền Nguyên tinh, sẽ biết rõ ràng đây hết thảy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

- Đó là?

Lúc này Tiêu Ly cũng đi ra, giờ phút này tu vi của Tiêu Ly rõ ràng đột phá đến Lục Đạo Luân Hồi cảnh giới, lại để cho Hoa Diễm Hồng giật mình không thôi, lúc này mới bao nhiêu thời gian, nàng lại có tiến bộ, đây cũng là một thiên tài, thậm chí so với Bộ Tùy Tâm còn muốn lợi hại hơn, Huyền Thiên Tông quả nhiên không hổ là Sùng Vũ đại lục đệ nhất đại tiên tông.

- Đó là hai con yêu thú chiến đấu, chờ chúng nó lưỡng bại câu thương, chúng ta đi nhặt tiện nghi.

Dương Lỗi cười cười nói.

Lúc này hai con yêu thú chiến đấu đã đạt đến gay cấn, đương nhiên chấn động lớn như vậy, cũng đưa tới cường giả chung quanh chú ý, Dương Lỗi hơi biến sắc, có thể cảm giác được tại Đông Phương, cùng phương bắc, có hai cổ khí tức cường đại chạy tới, trong đó một cổ là Bát Quái Ngưng Thần đỉnh phong, một cổ khác đạt đến Cửu Cực Tạo Hóa sơ kỳ.

- Không được, ta cảm giác được có người đến.

Lúc này Hoa Diễm Hồng biến sắc, cũng cảm thấy, đồng thời Tiêu Ly cũng nhìn qua phương hướng hai người tới.

- Chúng ta làm sao bây giờ? Người tới khí tức không yếu, so với Đinh Bộ Thu kia chỉ mạnh không yếu.

Tiêu Ly ngữ khí có chút lo lắng hỏi.

- Chúng ta trước che dấu, đợi hai người đến kia, xem bọn hắn ý định như thế nào, nếu như bọn hắn đánh nhau mà nói, chúng ta liền làm tới một lần Hoàng Tước, bọ ngựa bắt ve chim sẻ núp đằng sau, nhưng nếu như bọn hắn không đánh, ta sẽ động thủ, lại để cho bọn hắn đánh nhau là được.

Mình có Huyễn Ảnh Phân Thân thuật, còn dùng Ẩn Thân Phù, muốn ly gián, thật đúng là không phải một việc khó gì.

- Cái này không thể, trước ngươi trải qua bị thương, tu vi của hai người kia so với Đinh Bộ Thu chỉ mạnh không yếu, không thể mạo hiểm, hơn nữa bất quá là hai con yêu thú mà thôi, chúng ta không cần phải mạo hiểm.

Hoa Diễm Hồng nghe vậy vội nói.

Tại Vô Tận Hải, nguy cơ trùng trùng , từng người có thể sinh tồn xuống, tất nhiên đều có chỗ hơn người của mình, có thủ đoạn bảo mệnh của mình, nói như vậy , cảm nhận được chấn động lớn như thế, có can đảm tới, cũng không phải mặt hàng đơn giản.

Dương Lỗi quay đầu , nhìn qua hai yêu thú xa xa kia:

- Yên tâm, không có việc gì , con người của ta , tuyệt đối sẽ không đi làm chuyện không có nắm chắc.

Tu vi của mình, Dương Lỗi rõ ràng nhất rồi, có Ẩn Thân Phù, căn bản là không ai có thể phát hiện sự hiện hữu của mình, tối thiểu nhất , tại đại lục này mà nói, trên căn bản là không có khả năng kia, đương nhiên người trong Tu La điện kia, liền không tính rồi, đó là biến thái trong biến thái.

- Đừng nhiều lời, bọn hắn tới.

Dương Lỗi nhìn xa xa , đến hai người , một cái là lão giả , chính là gia hỏa Cửu Cực Tạo Hóa sơ kỳ, một cái khác là người trẻ tuổi , xem ra ước chừng hai mươi tuổi, là một người trẻ tuổi anh tuấn, tu vi là Bát Quái Ngưng Thần đỉnh phong, đương nhiên Dương Lỗi có thể khẳng định , người này rất trẻ, niên kỷ sẽ không vượt qua 500 tuổi.

Một cái Giám Định Thuật đi qua, thân phận hai người, lập tức xuất hiện ở trong óc Dương Lỗi.

Trong đó , người trẻ tuổi kia rõ ràng chính là thiên tài Huyền Thiên Tông Bộ Tùy Tâm, mà đổi thành lão giả kia, gọi là Khang Thừa Quý, là một vị Thái Thượng trưởng lão của Hải Triêu Tông.

- Lại là hắn?

Chứng kiến Bộ Tùy Tâm kia, Hoa Diễm Hồng cùng Tiêu Ly đều sững sờ, không nghĩ tới người tới lại là Bộ Tùy Tâm, còn lão giả kia thì là xuất hiện sau một điểm, nhưng cùng Bộ Tùy Tâm so sánh , cũng kém không được vài giây đồng hồ.

- Các ngươi nhận biết hai tên gia hỏa kia?

Trong nội tâm Dương Lỗi rất rõ ràng , nhưng ngoài miệng lại giả trang ra một bộ kinh ngạc.

Tiêu Ly gật đầu nói:

- Hừm, người trẻ tuổi kia, chính là Bộ Tùy Tâm của Huyền Thiên Tông chúng ta, mà lão giả kia thì không biết.

Tuy Dương Lỗi không biết Bộ Tùy Tâm này làm người như thế nào, nhưng Dương Lỗi có thể cảm giác được, người này không phải biểu hiện ra đơn giản như vậy, tâm cơ sâu đậm, xem ra tuy anh tuấn tiêu sái, ánh mặt trời hòa ái , nhưng nội tâm lại như một con rắn độc, làm cho người ta có một loại cảm giác bất cứ lúc nào cũng sẽ ở sau lưng cắn ngươi một ngụm.

Mà Hải Triêu Tông trưởng lão kia, xem ra tuy hèn mọn bỉ ổi vô cùng, nhưng cho Dương Lỗi một loại khí tức chính trực, quang minh chính đại.

£UPu G\yỀjX ¢©©I w«² b\∂u ros

Bất quá, đối với người bình thường mà nói , nhất là nữ tử, rất rõ ràng sẽ hướng về Bộ Tùy Tâm nghiêng.

Dương Lỗi lắc đầu, chẳng lẽ mình sinh ra ảo giác hay sao? Bộ Tùy Tâm này có thể trở thành đệ tử kiệt xuất của Huyền Thiên Tông, thậm chí có thể nói là đệ tử kiệt xuất nhất, hơn nữa dùng nhãn lực những lão gia hỏa Huyền Thiên Tông kia, như thế nào sẽ nhìn không ra? Chỉ sợ là mình đa tưởng rồi.

Chẳng lẽ là mình ghen ghét hắn sao? Nghĩ tới đây, Dương Lỗi không khỏi tự giễu cười cười, tên kia mặc dù không tệ, có vốn liếng thật lớn, nhưng mình cần ghen ghét sao? Qua mấy năm , hắn ngay cả xách giày ình cũng không xứng.

- Hắn chính là Bộ Tùy Tâm? Quả nhiên lợi hại, Bát Quái Ngưng Thần đỉnh phong, chiến lực chính thức, đoán chừng không kém lão giả kia bao nhiêu, một khi hai người tranh đấu, ai thắng ai thua cũng chưa biết, đoán chừng là cục diện lưỡng bại câu thương.

Dương Lỗi nhìn xem hai người nói.

- Bất quá nói thật, sư tỷ, ngươi đối với Bộ Tùy Tâm thấy thế nào?

- Ta không thích hắn.

Tiêu Ly nói.

- Nói như thế nào? Bộ Tùy Tâm coi như là thanh niên tuấn kiệt của Huyền Thiên Tông các ngươi, đệ tử xuất sắc nhất đi à nha?

Hoa Diễm Hồng lại nói.

- Lòng hắn quá thâm trầm , ta không thích.

Tiêu Ly lạnh lùng nhìn Hoa Diễm Hồng một chút, lạnh lùng nói.

- Ngươi không cần ly gián , không thích, chính là không thích, không có nhiều lý do như vậy.

- Ta vốn ý định suy tính một chút, sư tỷ đã nói như vậy, ta đây liền không khách khí, lại để cho hai người bọn họ đấu một trận rồi.

Dương Lỗi còn lo lắng Tiêu Ly sẽ ngăn cản mình, nàng cũng đã như vậy nói , Dương Lỗi liền nói thẳng.

- Ta không có ý kiến.

Đối với Tiêu Ly mà nói , Bộ Tùy Tâm kia thập phần chán ghét , tự cho là đúng , lại ưa thích quấn quít lấy mình, cho nên Dương Lỗi nói như vậy, Tiêu Ly căn bản là không thèm để ý , thậm chí ước gì tên Bộ Tùy Tâm kia ăn quả đắng.

- Bất quá ngươi phải cẩn thận một chút.

- Yên tâm , ta có Ẩn Thân Phù , muốn cho bọn hắn đánh nhau , rất dễ dàng.

Mặc dù Ẩn Thân Phù có chỗ thiếu hụt , nhưng một khi mình đánh lén, sẽ thi triển Thuấn Tức Thiên Lý bỏ chạy, bọn hắn căn bản là không có cách phát hiện mình.

Hơn nữa Dương Lỗi hạ quyết tâm, là hai người cùng một chỗ đánh lén, bởi vì mình có Huyễn Ảnh Phân Thân, một người đánh lén một cái, như vậy có thể không sơ hở tý nào rồi, cũng không tin bọn hắn không đánh nhau.

Lúc này Bộ Tùy Tâm đã cùng Hải Triêu Tông trưởng lão Khang Thừa Quý gặp nhau.

- Tiểu tử, đây không phải địa phương ngươi nên đến, mau tránh ra , bằng không thì khó giữ được mạng nhỏ.

Khang Thừa Quý kia cực kỳ bá đạo, chứng kiến Bộ Tùy Tâm bất quá là một đứa bé , tuy tu vi không tệ, nhưng còn không để ở trong mắt, Bộ Tùy Tâm hắn mặc dù đã đạt đến Bát Quái Ngưng Thần đỉnh phong, nhưng cùng Cửu Cực Tạo Hóa so sánh, chênh lệch là thật lớn, người có thể tiến hành vượt cấp khiêu chiến, cũng không phải là nhiều như vậy, cũng không phải dễ dàng như vậy, trừ khi hắn có Tiên Khí nơi tay.

Mà Tiên Khí là đồ vật khó được cỡ nào, Khang Thừa Quý không cho rằng tiểu tử này có được Tiên Khí.

Cho nên, đối với người trẻ tuổi Bộ Tùy Tâm này , Khang Thừa Quý căn bản không có để ở trong lòng , vừa nhìn thấy hắn, ngay cả danh tự cũng không hỏi , liền xua đuổi.

- Ha ha , lão gia hỏa , ngươi muốn ta có thể đi , bất quá ngươi phải có thực lực kia mới được. Hơn nữa hai con yêu thú này là ta phát hiện ra trước, hẳn là thuộc về ta mới đúng.

Bộ Tùy Tâm gặp lão gia hỏa này vô lễ như thế , vừa tới muốn đuổi mình đi, điều này làm cho hắn tâm cao khí ngạo, như thế nào nhẫn nhịn được, hơn nữa lúc này hai con yêu thú kia bị thương nặng, muốn chiếm được hai con yêu thú này, cũng không phải việc khó gì.

Miếng ngon đến miệng, làm sao có thể buông tha cho, mặc dù lão gia hỏa này tu vi đạt đến Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới , mình cũng không có khả năng nhường đi ra đấy.

- Nói như vậy, ngươi là không muốn rời đi rồi, tiểu tử , tuy tu vi của ngươi là Bát Quái Ngưng Thần đỉnh phong, xem ra ngươi cũng hết sức trẻ tuổi , tư chất vô cùng tốt , hẳn là đệ tử kiệt xuất của đại môn phái nào đó a? Tương lai của ngươi tiền đồ vô lượng , nếu vẫn lạc ở nơi này , vậy coi như chẳng còn gì nữa.

Khang Thừa Quý nhìn xem hắn cười nói, đối với thiếu niên này, hắn vẫn có một ít cố kỵ, bất quá Yêu đan hai con yêu thú này, quan hệ đến một bước mấu chốt mình có thể đột phá Cửu Cực Tạo Hóa sơ kỳ, tiến vào Cửu Cực Tạo Hóa trung kỳ hay không, cho nên , mặc dù là đắc tội một đại tông môn , cũng sẽ không tiếc , hơn nữa hắn cũng không tin , một đại tông môn , sẽ vì hai con yêu thú như vậy, mà cùng mình một Cửu Cực Tạo Hóa cường giả làm khó.

- Bản thiếu gia chính là Huyền Thiên Tông Bộ Tùy Tâm, hi vọng vị tiền bối này cho bản thiếu gia một chút mặt mũi, cho Huyền Thiên Tông một mặt , hai con yêu thú này, liền để cho bản thiếu gia được chứ?

Bộ Tùy Tâm tuy cao ngạo nhưng cũng biết , lão gia hỏa trước mắt này khó đối phó , tuy thật muốn đánh nhau mà nói , chiến thắng nhất định là mình, nhưng bởi vì còn có vài ngày, chính là thời gian Bách Hoa cung di chỉ mở ra rồi, nếu như bây giờ cùng một cường giả như vậy động thủ , như vậy mình liền rất có thể sẽ bị thương, như thế tiếp theo cái được không bù đắp đủ cái mất.

Nhưng lão gia hỏa này trước đó một chút cũng không nể mặt mình , lại để cho trong lòng của hắn rất khó chịu, cho nên lúc này mới báo ra danh hào của mình, nếu như nghe được danh hào của mình , lão gia hỏa này còn không nể mặt, cái kia cũng chỉ có đánh một trận.

- Huyền Thiên Tông, Bộ Tùy Tâm , ngươi là đệ tử xuất sắc nhất Huyền Thiên Tông Bộ Tùy Tâm , nghe nói có hi vọng đạt tới cảnh giới kia? Quả nhiên không tệ.

Nghe được Bộ Tùy Tâm tự giới thiệu, Khang Thừa Quý cũng là trong nội tâm cả kinh, tuy hắn biết rõ lai lịch tiểu tử này, hắn là đệ tử kiệt xuất nhất bên trong trẻ tuổi của bảy đại tiên tông, nhưng không nghĩ tới , tiểu tử này địa vị lớn như vậy, lại là đệ tử xuất sắc nhất của Huyền Thiên Tông.

Nếu như cùng gia hoả này chống lại , hậu quả kia thật đúng là có chút ít phiền toái.

- Tiền bối nếu biết bản thiếu gia, hai con yêu thú này có thể tặng cho bản thiếu gia chứ?

Bộ Tùy Tâm thấy lão giả kia khiếp sợ , trong nội tâm hết sức hài lòng lão gia hỏa này biểu hiện , miệng nói.

- Không được, tuyệt đối không được , hai con yêu thú này, ta chắc chắn phải có được.

Tuy Khang Thừa Quý kinh ngạc thân phận Bộ Tùy Tâm này, nhưng quan hệ đến hai con yêu thú kia, Khang Thừa Quý liền tuyệt đối sẽ không nhượng bộ. Yêu đan hai con yêu thú này, là mấu chốt mình có thể tiến thêm một bước nữa hay không, làm sao có thể nhường lại, cái này là không thể nào.

£Uku G\yỀjX ¢©¨I w«² b\∂u r©s

Nghe lão giả nói, sắc mặt Bộ Tùy Tâm cứng đờ , tái nhợt, rất khó nhìn , lão gia hỏa này quá không nể mặt mình rồi, nếu như không phải mình muốn đi Bách Hoa cung di chỉ, làm sao có thể dễ dàng tha thứ hắn như vậy, đã sớm động thủ giết chết lão gia hỏa này rồi, nhưng giờ khắc này , nhỏ không nhẫn sẽ bị loạn đại mưu.

- Ta lui thêm bước nữa, hai con yêu thú này, chúng ta một người một nửa, tiền bối cho rằng như thế nào?

Đây đã là Bộ Tùy Tâm nhường nhịn cực điểm rồi, đối với lão gia hỏa này , Bộ Tùy Tâm là ghi hận trong nội tâm, đợi Bách Hoa cung di chỉ xử lý xong , chính là tử kỳ của lão gia hỏa này.

- Không được, thi thể hai con yêu thú này ta có thể không muốn , nhưng mà yêu thú Yêu đan , ta phải đạt được.

Tuy Khang Thừa Quý cũng không muốn cùng Bộ Tùy Tâm trở mặt, nhưng không có cách nào , sự tình phát triển đến trình độ này, nhượng bộ , đó là không có khả năng , tuyệt đối không có khả năng, nếu như hắn không muốn để ình mà nói, như vậy cũng chỉ có giết tiểu tử này rồi.

- Ngươi. . . Lão gia hỏa , ngươi cũng không nên cho thể diện mà không cần?

Mình nhượng bộ nhiều như vậy rồi, lão gia hỏa này rõ ràng còn không thức thời, điều này làm cho trong nội tâm Bộ Tùy Tâm vô cùng phẫn nộ , rất đáng hận rồi, lão gia hỏa này quả thực là muốn chết.

- Cho thể diện mà không cần , hừ, thì tính sao, tóm lại , Yêu đan hai con yêu thú này, lão phu là chắc chắn phải có được , tiểu tử , ta mặc kệ ngươi là người môn phái nào, đệ tử thiên tài gì, mau tránh ra cho ta, bằng không thì ta liền không khách khí.

Hôm nay sự tình đến trình độ này , dù sao cũng không có đường lui rồi, dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì làm cho xong , đem tiểu tử này lưu lại là được rồi , quyết định cái chủ ý này , Khang Thừa Quý vận chuyển chân khí , đang tìm kiếm thời cơ, cho Bộ Tùy Tâm này một kích trí mạng.

- Tốt. . . Tốt. . . Tốt. . .

Bộ Tùy Tâm liên tiếp ba chữ "tốt", chưa từng có người vũ nhục qua như thế, cho tới nay , Bộ Tùy Tâm đều là tiêu điểm của cả Huyền Thiên Tông , thậm chí là toàn bộ Sùng Vũ đại lục, bất kể là ai, cho dù là chưởng môn nhân của tất cả đại tiên tông cũng ình mặt mũi , mà lão gia hỏa này không đem mình để vào mắt, còn tùy ý chà đạp tôn nghiêm của mình, để cho Bộ Tùy Tâm vô cùng nổi nóng.

- Lão gia hỏa , ngươi đã muốn chết , thì nên trách không được ta rồi.

Ngay tại lúc này, trong chớp mắt chứng kiến Bộ Tùy Tâm nheo mắt lại ấy, Khang Thừa Quý động thủ, vừa ra tay chính là sát chiêu mạnh nhất đưa người vào chỗ chết.

Trong khoảnh khắc đó , trong miệng tay áo của Khang Thừa Quý, dần hiện ra một đạo hắc quang , hắc quang này tốc độ cực nhanh , hơn nữa còn là đánh lén, cái kia là lợi hại bực nào.

Mắt thấy Bộ Tùy Tâm sẽ bị đánh chết , nhưng Bộ Tùy Tâm dù sao cũng là Bộ Tùy Tâm, với tư cách đệ tử kiệt xuất nhất Huyền Thiên Tông, thậm chí được xưng là Sùng Vũ đại lục đệ nhất thiên tài, làm sao có thể không có điểm thủ đoạn chứ?

Khang Thừa Quý vừa đánh lén, lại để cho hắn cảm nhận được mùi vị của tử vong, trong lòng giận dữ, bất quá không dám xem thường, lão gia hỏa này hiển nhiên là muốn đưa mình vào tử địa, cho nên đánh lén, hơn nữa còn là sát chiêu đánh lén.

Bộ Tùy Tâm biết mình không cách nào tránh ra, bất đắc dĩ chỉ có thể thi triển thủ đoạn mạnh nhất.

Trong tay xuất hiện một cái phù triện, chợt quát một tiếng:

- Kim cương hộ thể.

Tấm phù triện kia lập tức hóa thành một đạo ánh sáng màu vàng óng , đem cả người Bộ Tùy Tâm đều bảo vệ rồi.

Phía trên màn sáng kia, lóe ra vô số phù tự huyền diệu, Dương Lỗi giật mình không thôi, cái phù triện này không phải phù triện bình thường, tuyệt đối không phải phù triện bình thường, mặc dù là mình từ hệ thống lấy được Vạn Lý Thần Hành phù cường đại nhất kia, thậm chí là tiên phù kia, cũng không có cường hãn như vậy.

Cái phù triện kia sức mạnh đã vượt ra khỏi thế giới này, đây là một tấm Tiên phù , một tấm Cao cấp Tiên phù , tối thiểu nhất so với lúc trước Cổ Lão ình phù triện còn mạnh hơn.

Quá kinh ngạc , tiên phù như vậy, hắn là làm thế nào chiếm được, phải biết rằng tiên phù căn bản không có người có thể chế tác được, trừ khi là ở bên trong Tiên Nhân di tích đạt được , đương nhiên cũng có thể là từ Thượng Cổ lưu truyền tới nay, hoặc là người thượng giới cho xuống.

Nhưng Dương Lỗi tin tưởng, thứ này mặc dù là ở thượng giới , tại Tiên giới , cũng là đồ vật cực kỳ khó được, quá trân quý , hắn làm thế nào chiếm được, điều này làm cho Dương Lỗi rất hiếu kỳ , mặc dù nói , Bộ Tùy Tâm này là đệ tử kiệt xuất của Huyền Thiên Tông, nhưng cũng không thể bảo vệ hắn như vậy, tiên phù như vậy Tiêu Thanh Thạch là tuyệt đối không thể nào cho hắn.

Như vậy , hắn có tiên phù này, thứ nhất , là Bộ Tùy Tâm đã nhận được truyền thừa nào đó, ví dụ như đã nhận được Tiên Nhân nào đó truyền thừa , nói như vậy, cũng không có ngoài ý muốn rồi, huống hồ , gia hoả này , tu vi có thể đạt tới tình trạng như vậy, đoán chừng khả năng này lớn vô cùng.

Thứ hai , chính là Huyền Thiên Tông có người cho hắn, hoặc là hắn tổ truyền xuống.

Nhưng tổng quát mà nói , ba loại khả năng này, Dương Lỗi nghĩ loại khả năng thứ nhất tính lớn nhất.

Đạo hắc mang kia của Khang Thừa Quý đánh vào phía trên màn ánh sáng màu vàng, lập tức tiêu tán thành vô hình , màn sáng kia chỉ là quơ quơ , lóe lên một cái mà thôi, đón lấy màn sáng liền biến mất ở vô hình, như chưa từng xuất hiện.

- Không có khả năng, điều đó không có khả năng.

Khang Thừa Quý chứng kiến tình huống này, trong nội tâm lập tức nguội lạnh xuống dưới, điều này sao có thể , mình là đánh lén , hơn nữa một kích đánh lén này, mặc dù là Cửu Cực Tạo Hóa hậu kỳ cường giả, cũng không có khả năng gánh vác được , tiểu tử này , tiểu tử này , vậy mà chống lại rồi.

Tiên phù? Hai từ này thoáng hiện ở trong đầu Khang Thừa Quý.

Cái tiên phù này trân quý không chút nào thấp hơn Tiên Khí, thậm chí uy lực tiên phù so với Tiên Khí phải mạnh mẽ hơn nhiều, hơn nữa không cần tiêu hao quá nhiều chân khí, nhưng khuyết điểm duy nhất chính là

, cái tiên phù này có hạn chế sử dụng, sử dụng mấy lần, chẳng khác nào báo hỏng rồi, cùng phù triện bình thường không sai biệt lắm.

- Tiên phù , có tiên phù thì như thế nào , tiểu tử, hôm nay ngươi phải chết.

Khang Thừa Quý chợt quát một tiếng, trong tay áo tay phải, xuất hiện một đồ vật ngắn ngủn, như một cái pháp trượng, mặt trên có một viên đá quý màu đen cực lớn, vô cùng dễ thấy, còn có trên đầu pháp trượng, là một đầu lâu , quỷ dị nhất chính là , hai con mắt trống trơn trên cái đầu lâu kia, như có lực hấp dẫn vô hạn vậy, có thể nhiếp tâm hồn người.

Giám Định Thuật.

Khô Lâu pháp trượng, Quỷ khí , uy lực không rõ.

££·u G\ʏỀjX ¢©V

Thiếu, sẽ thêm vào sau.

££ou G\ʏỀjX ¢©UI ¦\Đ§ K_Ń« ¦_Ŀj b_Ł hu

- Tê. . .

Dương Lỗi không khỏi hút miệng khí lạnh , thứ này lại có thể là một kiện Quỷ khí , thật là làm cho người ta kinh ngạc, Tiên Khí tại Sùng Vũ đại lục ngược lại vẫn có vài món , nhưng Quỷ khí , tại toàn bộ Sùng Vũ đại lục chỉ từng xuất hiện một kiện , hơn nữa Quỷ khí này uy lực vô cùng , từng ở Sùng Vũ đại lục tạo thành đả kích khổng lồ.

Mà trước mắt cái Quỷ khí gọi là Khô Lâu pháp trượng này, cũng không phải đơn giản như vậy, hơn nữa uy lực không rõ, điều này làm cho Dương Lỗi quá khiếp sợ rồi.

Quỷ khí cùng Tiên Khí không giống, mặc dù là đẳng cấp tương tự, nhưng uy lực chân chính so với Tiên Khí muốn cường hãn nhiều lắm, hơn nữa muốn âm độc nhiều lắm.

Vũ khí , đều là dùng để giết người, đối với Quỷ khí mà nói, cái này là mục đích chủ yếu, hơn nữa luyện chế Quỷ khí, giống như đều cực kỳ âm tà, thậm chí cần tánh mạng của vô số người đến tế luyện nó.

Đẳng cấp Quỷ khí cùng Tiên Khí giống như vậy, tài liệu càng tốt, như vậy luyện chế ra đương nhiên cũng càng tốt, nhưng Quỷ khí cũng không có nghĩa là đẳng cấp càng cao , uy lực càng cường đại, có đôi khi , một kiện Hạ phẩm Quỷ khí , so với một kiện Trung phẩm Quỷ khí còn kinh khủng hơn.

Quỷ khí lợi hại, đều là nhằm vào linh hồn người, như Nhiếp Hồn phiên, Bách Quỷ phiên…

Bởi vì người sử dụng Quỷ khí, đều là Quỷ tu, cho nên chủ yếu đều là nhằm vào hồn phách , đương nhiên chính thức nhằm vào , là Vũ Hồn của tu luyện giả rồi.

Mà trước mắt kiện Khô Lâu pháp trượng kia của Khang Thừa Quý, là một kiện điển hình, Quỷ khí uy lực rất mạnh, cái kia đánh ra hắc mang , là nhằm vào linh hồn.

- Quỷ khí , ngươi rõ ràng có Quỷ khí?

Bộ Tùy Tâm chứng kiến Quỷ khí trong tay Khang Thừa Quý, lập tức thay đổi sắc mặt , cái Quỷ khí này cũng không phải là nói giỡn, nó so với một kiện Tiên Khí càng thêm kinh khủng, hơn nữa gia hoả này có Quỷ khí , rất có thể là Quỷ tu , một cái Quỷ tu , là phi thường khủng bố đấy.

- Đây là ngươi tự tìm, vốn ta không nghĩ giết ngươi, nhưng hiện tại...

Khang Thừa Quý hừ lạnh một tiếng, Khô Lâu pháp trượng trong tay lại lần nữa vung lên, cái miệng đầu lâu kia, lập tức phun ra một đạo khói đen, hướng phía Bộ Tùy Tâm bao phủ đi qua.

Bộ Tùy Tâm biến sắc, bứt ra lui về phía sau , muốn né tránh khói đen này. Bất quá khói đen này dường như có tánh mạng của mình, lập tức bao phủ đi lên.

- Đáng chết.

Bộ Tùy Tâm hừ lạnh một tiếng , trong tay xuất hiện một tấm bùa chú, đạo phù triện này hình thành một cơn gió mạnh , hướng phía sương khói kia đột nhiên thổi tới , đây là cuồng phong phù triện, loại phù triện này là linh phù tương đối thấp cấp, cũng không phải dùng để công kích , mà là dùng để phòng hộ.

Cuồng phong phù triện hình thành gió mạnh, thập phần mạnh mẽ, cái khói đen kia bị cuồng phong thổi đến , phân tán ra, điều này làm cho Bộ Tùy Tâm nhẹ nhàng thở phào, cái khói đen này không phải sương mù bình thường, trong đó khẳng định ngậm lấy kịch độc.

Quả nhiên mặt nước bị sương khói kia phủ đến, lập tức nổi lên tiếng vang tư tư, mà trên mặt nước cũng lập tức lật lên vô số cá chết , những cá này ở hơn mười giây sau, lại biến thành bạch cốt, hóa thành nước đặc, tiếp theo ở trong nước tản ra.

Khủng bố, tuyệt đối là cực kỳ khủng bố, điều này làm cho Dương Lỗi cũng hút miệng khí lạnh , cái khói đen này quá khủng bố.

Ở Dương Lỗi xem ra, nếu như Bộ Tùy Tâm không có thủ đoạn tuyệt đối gì, khẳng định như vậy là tìm cái chết. Nhưng Dương Lỗi biết rõ, có thể trở thành trẻ tuổi lợi hại nhất, xuất sắc nhất, đương nhiên sẽ không là nhân vật đơn giản như vậy.

Nếu như chỉ có điểm thủ đoạn như vậy, như vậy danh tiếng Sùng Vũ đại lục đệ nhất thiên tài, thật sự là hữu danh vô thực rồi.

- Hừ, ngươi cho rằng như vậy ngươi liền có thể đánh bại ta sao? Ngươi cũng quá coi thường ta, nếu muốn giết ta , lão gia hỏa, ngươi vẫn không có năng lực này.

Bộ Tùy Tâm cười lạnh không thôi, trên người xuất hiện một đạo hào quang bảy màu , ngay sau đó bên trong hào quang bảy màu xuất hiện bảy thanh trường kiếm, bảy thanh trường kiếm này kiểu dáng đều giống nhau, bất quá không có một thanh trường kiếm nào chuôi kiếm không nhau , hơn nữa thân kiếm tản mát ra hào quang không đồng dạng, bảy màu, không có một thanh kiếm ánh sáng giống nhau , bảy thanh trường kiếm , liền tạo thành một đạo hào quang bảy màu.

Bảy thanh trường kiếm xoay quanh ở cách đỉnh đầu Bộ Tùy Tâm không xa.

- Thất Diệu Tiên Kiếm?

Chứng kiến tia sáng này, Tiêu Ly ở bên người Dương Lỗi không khỏi hô.

- Thất Diệu Tiên Kiếm?

Dương Lỗi nhìn xem Tiêu Ly.

- Thất Diệu Tiên Kiếm này là vũ khí của Bộ Tùy Tâm, đó là một bộ Tiên Khí , uy lực vô cùng , Bộ Tùy Tâm có thể được xưng là Sùng Vũ đại lục đệ nhất thiên tài, cái kia cũng là bởi vì Thất Diệu Tiên Kiếm này, có Thất Diệu Tiên Kiếm này, hắn đánh bại vô số đối thủ , cũng là dựa vào lớn nhất mà hắn ở lần lượt trong chiến đấu sống sót. Nghe nói Thất Diệu Tiên Kiếm này là vũ khí của Thất Diệu Kiếm Tiên, uy lực mạnh nhất chính là , bảy thanh trường kiếm hợp lại làm một , thậm chí có thể phá hủy toàn bộ Sùng Vũ đại lục.

Tiêu Ly giải thích nói/

- Thất Diệu Tiên Kiếm này nghe nói là Bộ Tùy Tâm ở trong một chỗ di tích thời thượng cổ đạt được, hơn nữa hắn còn chiếm được Thất Diệu Kiếm Tiên truyền thừa.

- Thất Diệu Tiên Kiếm.

Dương Lỗi nghiên người, cái Thất Diệu Tiên Kiếm này xem ra tuyệt đối không kém , một cái Giám Định Thuật đi qua, rõ ràng xem xét thất bại, điều này cũng ý nghĩa, Thất Diệu Tiên Kiếm này, tuyệt đối không xem xét được, tối thiểu nhất là Trung phẩm Tiên Khí, thậm chí là Thượng phẩm , hoặc là Cực phẩm Tiên Khí.

Thất Diệu Tiên Kiếm này, phải nghĩ biện pháp đạt được liền sướng rồi, như vậy mặc dù mình không sử dụng, nhưng có thể cho những người khác, cho nữ nhân của mình, Thất Diệu Tiên Kiếm, đó là bảy thanh tiên kiếm , nếu như ỗi người một thanh , như vậy lại phối hợp một kiếm trận, càng có khả năng phát huy ra uy lực của Thất Diệu Tiên Kiếm, như vậy , cái kia cũng không phải là một cộng một đơn giản như vậy.

Nếu như là bảy Ngũ Khí Triều Nguyên Võ Giả , phối hợp lại , như vậy uy lực của nó tuyệt đối không phải Võ Giả bình thường có thể chống lại, thậm chí Cửu Cực Tạo Hóa Đại viên mãn cường giả , cũng phải tránh né mũi nhọn.

Cho nên lúc này Dương Lỗi cực muốn lấy được Thất Diệu Tiên Kiếm kia, Thất Diệu Tiên Kiếm này so với Quỷ khí Khô Lâu pháp trượng kia lực hấp dẫn phải lớn hơn nhiều.

- Thất Diệu Tiên Kiếm, Thất Tinh Diệu Thế.

Bộ Tùy Tâm hừ lạnh một tiếng , bảy thanh tiên kiếm toả ra quang mang rực rỡ , bay lên không trung , từ bảy cái phương hướng , hướng phía Khang Thừa Quý oanh kích tới.

Uy thế kinh người, dường như muốn đem Khang Thừa Quý chém thành mảnh vỡ, tốc độ cực nhanh , giống như bảy đạo màu sắc vạch phá bầu trời.

£€©u G\ʏỀjX ¢©£I G«ƷH G_Łj ~_j\ ¦Cu ros

Khang Thừa Quý thấy thế cũng quá sợ hãi , không nghĩ tới Bộ Tùy Tâm rõ ràng có thần binh lợi khí như vậy, bảy thanh trường kiếm này cho hắn áp lực thực lớn, thậm chí Khang Thừa Quý tinh tường cảm giác được , uy lực bảy thanh trường kiếm này, so với Khô Lâu pháp trượng còn muốn làm cho người ta sợ hãi.

Lui lui lui , tránh trở ra.

Một kích này , uy thế kinh người , Khang Thừa Quý không dám đón đở , chỉ có tránh né mũi nhọn , đối với Khang Thừa Quý mà nói , tu vi cảnh giới của mình mặc dù đã đạt đến Cửu Cực Tạo Hóa cảnh giới, so với Bộ Tùy Tâm ột cấp độ , thậm chí còn có Quỷ khí nơi tay , cũng không dám vững vàng đón đỡ lấy một kích phẫn nộ này của Bộ Tùy Tâm.

Lui về sau mấy mét, liền không thể lui được nữa , cảm giác bảy thanh tiên kiếm lập tức liền muốn công kích đến mình.

Khang Thừa Quý con mắt ngưng tụ, đối với Khang Thừa Quý mà nói , hắn cũng không cùng Bộ Tùy Tâm đồng dạng , có tiên phù hộ thân, cũng không có hộ thân pháp bảo cường đại, nhưng với tư cách Hải Triêu Tông Thái Thượng trưởng lão, đương nhiên sẽ có một ít tuyệt kỹ bảo vệ tánh mạng, nếu như không có những tuyệt kỹ này, làm sao có thể sống đến bây giờ?

Chỉ thấy cả người Khang Thừa Quý đột nhiên nhỏ đi , trước người xuất hiện một đạo bạch quang , đem hắn bao phủ.

Mà ở thời điểm này, một kích Thất Tinh Diệu Thế của Bộ Tùy Tâm, đã công kích đến rồi.

Bành bành bành…

Dương Lỗi mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, lập tức kinh ngạc không thôi , một chiêu này của Bộ Tùy Tâm thật sự oanh kích ở trên người tên tiểu nhân kia, nhưng xa xa lại xuất hiện thân ảnh của Khang Thừa Quý.

- Chuyện này. . . Điều này sao có thể?

Bộ Tùy Tâm giật mình không thôi , vốn nghĩ đến một kích của mình tuyệt đối có nắm chắc, hơn nữa rất rõ ràng đánh trúng vào , nhưng sự thật lại không phải, Khang Thừa Quý căn bản cũng không có bị tổn thương chút nào.

- Hừ.

Xa xa Khang Thừa Quý xuất hiện, nhưng trong lòng thì đang chảy máu , đây chính là tiêu hao đồ vật cực kỳ quý giá của mình, Hộ Thân Oa Oa , Hộ Thân Oa Oa này, là hắn ở bên trong một di tích thời thượng cổ, thu hoạch được pháp bảo bảo vệ tánh mạng, thứ này gần kề có thể sử dụng ba lượt, mỗi một lần có thể giúp hắn tránh thoát một kích trí mạng.

Cũng chẳng khác nào nhiều hơn ba cái mệnh.

Mà trước đó đã sứ dụng lần thứ nhất, lúc này là lần thứ hai.

Cái này làm sao không để cho hắn phẫn nộ, cái này đối với mình mà nói là mất đi một lần cơ hội bảo vệ tánh mạng, hơn nữa còn là ở trước mặt một tên tiểu bối, sử dụng cơ hội quý giá như vậy.

- Rất tốt. . .

Khang Thừa Quý không có nhiều lời, hai mắt trở nên đỏ thẫm, Khô Lâu pháp trượng màu đen kia quỷ dị trôi nổi , lập tức sáp nhập vào trong mi tâm của Khang Thừa Quý, đón lấy cả người Khang Thừa Quý dường như trở nên hư vô, thân hình tung bay ở trên không, vài giây đồng hồ sau, cả người Khang Thừa Quý đều hóa thành một đạo khói đen , theo sát lấy sương mù màu đen kia hóa thành một đầu lâu cự đại.

Bộ đầu lâu kia lóe ra hốc mắt đỏ thẫm, quỷ dị vô cùng , dường như muốn đem toàn bộ không gian , toàn bộ thế giới đều hấp dẫn đi vào.

Khủng bố , cực kỳ khủng bố , áp lực , toàn bộ bầu trời đều đen lại. Toàn bộ không gian cũng bắt đầu vặn vẹo, dường như tại đây không còn là nhân gian, mà biến thành Địa Ngục, bốn phía tiếng rít ô ô, khủng bố , áp lực, quỷ dị, làm cho người ta áp lực thực lớn , tinh thần cũng vì đó trói buộc.

Xa xa ba người Dương Lỗi ở một bên, cũng cảm thấy khủng bố , áp lực trong không gian kia.

Ở bốn phía Khang Thừa Quý tạo thành một không gian quỷ dị, cái không gian này, trở nên huyết hồng, bốn phía bay ra vô số Quỷ Hồn , mỗi một cái đều là khủng bố vô cùng, khuôn mặt dữ tợn.

- Khặc khặc. . . Rất tốt , tiểu tử , ngươi có thể buộc ta sử dụng một chiêu này, có thể chết ở dưới một chiêu này của ta, coi như là phúc khí của ngươi rồi, từ mấy ngàn năm nay, còn không có người buộc ta sử dụng một chiêu này.

Lúc này âm thanh của Khang Thừa Quý, tựa hồ là từ bốn phương tám hướng truyền đến , lại tựa hồ là từ vô tận xa xôi truyền đến.

Lúc này trong nội tâm Bộ Tùy Tâm vô cùng sợ hãi, một chiêu này quá kinh khủng , tuyệt đối không phải người bình thường có thể ngăn cản, điều này làm cho Bộ Tùy Tâm cảm thấy mùi vị của tử vong, mặc dù là ở bên trong di tích thời thượng cổ kia, cũng không có cho hắn cảm giác mãnh liệt như vậy.

Chẳng lẽ mình phải chết ở chỗ này?

Không , đây tuyệt đối không thể , Bộ Tùy Tâm ta là cả Sùng Vũ đại lục , toàn bộ Huyền Nguyên tinh mạnh nhất, đệ nhất thiên tài , làm sao có thể bị lão gia hỏa này đánh bại , làm sao có thể chết ở chỗ này?

Không , tuyệt đối không.

Con mắt Bộ Tùy Tâm đột nhiên trợn lên, khí thế cả người không ngừng tăng lên , từng đạo tia chớp màu tím xuất hiện ở chung quanh.

Cả người đều bay lên.

Đột phá, lại là dấu hiệu đột phá, không nghĩ tới ở thời điểm này, Bộ Tùy Tâm rõ ràng đột phá.

Thật là làm cho người ta kinh ngạc, trong sinh tử tuyệt cảnh, đột phá.

Dương Lỗi dùng Chân Thực Ưng Nhãn nhìn ra được, trước đó một kích kia , tuyệt đối là một chiêu cường hãn nhất của Bộ Tùy Tâm, một chiêu kia hầu như rút sạch tất cả lực lượng của Bộ Tùy Tâm, Dương Lỗi cũng cho rằng Khang Thừa Quý chắc chắn phải chết rồi, nhưng lại để cho Dương Lỗi thật không ngờ chính là, Khang Thừa Quý dùng một loại phương pháp quỷ dị, không biết dùng pháp bảo gì , tránh thoát một kích trí mạng kia.

Hơn nữa sử dụng tới một chiêu khủng bố như thế, Khang Thừa Quý đã không có chết , như vậy liền ý nghĩa Bộ Tùy Tâm chắc chắn phải chết rồi.

Nhưng khiến người ta càng thêm ngoài ý muốn, Bộ Tùy Tâm ở thời điểm này , ở thời điểm cực kỳ mấu chốt này, rõ ràng đột phá , từ Bát Quái Ngưng Thần Đại viên mãn đỉnh phong , đột phá đến Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới.

Bát Quái Ngưng Thần Đại viên mãn đỉnh phong, cùng Cửu Cực Tạo Hóa tuy gần kề chỉ là cách nhau một đường, nhưng chính là một đạo dây nhỏ này, một cánh cửa nho nhỏ kia tạo thành chênh lệch, đây tuyệt đối là cực kỳ lớn, một khi đạp phá , là biến hóa nghiêng trời lệch đất, chỉnh thể tu vi , tuyệt đối sẽ tăng lên một cấp độ cự đại.

Nếu như nói ở Bát Quái Ngưng Thần Đại viên mãn đỉnh phong là một trung niên Đại Hán, như vậy Cửu Cực Tạo Hóa chính là một cự nhân.

Như thế chênh lệch cực lớn.

Nói cách khác , lúc này Bộ Tùy Tâm tiến vào Cửu Cực Tạo Hóa, thực lực cùng lúc trước so sánh đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất , thực lực so với trước đó , tăng lên mấy lần không thôi.

Trước đó một chiêu kia của Bộ Tùy Tâm, lợi hại như vậy, khủng bố như vậy, hôm nay thực lực của Bộ Tùy Tâm lại lần nữa tiến bộ, nếu như thi triển ra một chiêu kia, sẽ là kết quả như thế nào?

££¨u G\ʏỀjX ¢©¢I G«ƷH G_Łj ~_j\ ¦Cu r©s

Dương Lỗi cũng không dám tưởng tượng, hai người này đoán chừng sẽ là lưỡng bại câu thương, như vậy tốt nhất, là sự tình Dương Lỗi muốn chứng kiến nhất, hay nói giỡn, nếu như là một chọi một, Dương Lỗi còn thực không có nắm chắc đối phó hai người này, mặc dù Đại Tạo Hóa Chi Thủ của mình huyền diệu như vậy , lợi hại như vậy.

Đến cùng ai thắng ai thua , đây đối với Dương Lỗi mà nói tuyệt không trọng yếu.

Dù sao một đòn cuối cùng kia, hai người còn có lực lượng tái chiến sao? Dương Lỗi cười lạnh không ngớt , cái gọi là bọ ngựa bắt ve chim sẻ núp đằng sau, mà mình chính là Hoàng Tước trốn ở sau lưng kia.

Đánh đi, đánh đi, các ngươi dùng sức đánh, tốt nhất là đồng quy vu tận.

Nhìn hai người trước mắt, Dương Lỗi ánh mắt lập loè.

Mà Tiêu Ly , Hoa Diễm Hồng ở bên người, chứng kiến Bộ Tùy Tâm đột phá, trong nội tâm kinh ngạc không thôi , nhất là Hoa Diễm Hồng, cho là mình cùng Bộ Tùy Tâm chênh lệch cũng không lớn, mặc dù là có, vậy tuyệt đối cũng chỉ là một chút mà thôi, nhưng từ tình huống trước mắt xem ra, mình và Bộ Tùy Tâm chênh lệch , thật đúng là không phải nhỏ tí tẹo, mặc dù là mình thi triển Tiên Khí, cũng không nhất định có thể lấy được tiện nghi , mặc dù là ở thời điểm Bộ Tùy Tâm bất quá là Bát Quái Ngưng Thần.

Mà bây giờ, Bộ Tùy Tâm dĩ nhiên đột phá, trở thành Cửu Cực Tạo Hóa cường giả siêu cấp , như vậy mình và hắn chênh lệch liền càng lớn, nếu như mình gặp được hắn mà nói , nhất định là chỉ có con đường trốn.

Chứng kiến Bộ Tùy Tâm đột phá, Khang Thừa Quý cũng cảm nhận được áp lực cực lớn , trước đó tiểu tử này không có đột phá, cũng đã khủng bố như vậy rồi, một khi đột phá vậy như thế nào được , cho nên , ở thời điểm Bộ Tùy Tâm đột phá, Khang Thừa Quý liền muốn đánh gãy hắn đột phá.

Nhưng cái này không thực tế, thời điểm một Võ Giả đột phá, nhất là thời điểm đột phá vào Cửu Cực Tạo Hóa, Pháp Tắc Chi Lực sẽ vờn quanh.

Muốn đánh vỡ loại đột phá này, hầu như là không thể nào. Trừ khi thực lực của hắn đã đạt đến một tình trạng có thể đánh vỡ Pháp Tắc Chi Lực của thế giới này, nhưng rất hiển nhiên, Khang Thừa Quý hắn còn đạt không đến nước này.

Một đạo màn sáng màu đen , từ bên trong đầu lâu cực lớn kia phun ra.

Nghĩ muốn đánh gãy Bộ Tùy Tâm đột phá, nhưng điều này có thể sao?

Kết quả của nó rõ ràng, một kích này của Khang Thừa Quý, mới tới trên người Bộ Tùy Tâm, đã bị một đạo màn sáng màu tím chặn chặn, hơn nữa bắn ngược trở về.

Một kích này uy lực cũng không yếu , bắn ngược trở về, lại để cho thân thể Khang Thừa Quý quơ quơ , hiển nhiên cũng nhận được một tí vết thương nhẹ.

Vù vù. . .

Một hồi hào quang huyền diệu loé lên, Bộ Tùy Tâm mãnh liệt rơi xuống mặt đất, cả người trở nên phấn chấn, con mắt cực kỳ sáng ngời , như bầu trời sao vô tận, ẩn chứa sức mạnh cường đại mà huyền diệu , dường như hiểu được Pháp Tắc Chi Lực huyền diệu nào đó.

Đối với một Võ Giả mà nói , chỉ cần đi vào Cửu Cực Tạo Hóa, sẽ có một ít Pháp Tắc Chi Lực, bổn mạng Pháp Tắc Chi Lực , cái loại Pháp Tắc Chi Lực này huyền diệu vô cùng.

Hơn nữa người cùng pháp tắc càng dung hợp, nắm giữ Pháp Tắc Chi Lực cũng càng mạnh , càng lợi hại , Bộ Tùy Tâm thiên tư xuất chúng, mặc dù chỉ là nắm giữ một ít Pháp Tắc Chi Lực, nhưng nắm giữ một ít Pháp Tắc Chi Lực này, làm cho thực lực của hắn tăng lên mấy lần.

Hơn nữa trước đó Bộ Tùy Tâm đã nhận được Thất Diệu Tiên Kiếm truyền thừa , tự nhiên có được Pháp Tắc Chi Lực, Kiếm Chi Pháp Tắc, bất quá những lực lượng pháp tắc kia, cũng không có triệt để nắm giữ, cũng không có lĩnh ngộ, mà là Thất Diệu Tiên Kiếm mang cho hắn, hiện tại hắn đột phá đến Cửu Cực Tạo Hóa , tăng thêm Thất Diệu Tiên Kiếm trợ giúp , tự nhiên đối với Kiếm Chi Pháp Tắc làm sâu sắc rất nhiều.

Lúc này Bộ Tùy Tâm thẳng tắp đứng ở nơi đó , sau lưng bảy thanh tiên kiếm phiêu phù ở trên đầu , nhưng khí tức lại cực mạnh, đem cả người Bộ Tùy Tâm làm nổi bật lên, phảng phất cả người Bộ Tùy Tâm chính là một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, uy thế kinh người, phảng phất muốn đem toàn bộ thế giới đều phá hủy.

Bộ Tùy Tâm đem ánh mắt ngưng tụ ở trên Khang Thừa Quý biến thành bộ xương màu đen, trong mắt loé ra một đạo hàn mang.

Đón lấy bảy thanh trường kiếm sau lưng xoay tròn , tốc độ càng lúc càng nhanh , càng lúc càng nhanh. Theo sát lấy hóa thành một thanh trường kiếm bảy màu, phía trên thanh trường kiếm kia tản ra khí tức phong cách cổ xưa, dường như đến từ Thượng Cổ Hồng Hoang. Kiếm, Chí Tôn, Thượng Cổ Chí Tôn.

Phảng phất toàn bộ Thiên Địa cũng vì đó mà mất đi nhan sắc.

Nguyên bản ở trong không gian thu hẹp màu đỏ như máu, lập tức bị phách mở một đạo khe nứt to lớn , cái khe nứt này càng lúc càng lớn.

- Thất Diệu Tiên Kiếm, Thất Tinh diệt thế.

Trường kiếm kia lập tức rơi vào trong tay Bộ Tùy Tâm, khí thế cả người đột nhiên tăng cường, giống như là biển gầm, dời núi lấp biển , thế không thể đỡ.

Thế kiếm kia hóa thành một đạo cầu vồng bảy màu, lập tức vạch phá không gian, hướng phía Khang Thừa Quý biến thành Khô Lâu oanh kích tới , tốc độ cực nhanh, mắt thường căn bản là không có cách phân biệt , mặc dù là Dương Lỗi thi triển Chân Thực Ưng Nhãn, cũng gần kề chỉ là quan sát được một đạo quỹ tích bảy màu mà thôi.

Khang Thừa Quý cảm thấy khí tức tử vong, cả người dường như bị đông cứng, mình thi triển ra toàn bộ không gian đều phải vì thế mà hủy diệt.

Sau khi Bộ Tùy Tâm phát ra một kiếm này, trong nội tâm Khang Thừa Quý tinh tường , một kích này lợi hại vô cùng, trốn? Đây tuyệt đối là không cách nào né tránh, mình khẳng định lại sẽ mất đi một lần cơ hội bảo vệ tánh mạng quý giá.

Nhưng Khang Thừa Quý cũng sẽ không nhận thua như vậy, mình khẳng định đã không gánh nổi cơ hội Hộ Thân Oa Oa quý giá kia, vậy mặc dù mình muốn tiêu hao, cũng sẽ làm cho Bộ Tùy Tâm lột ra một lớp da.

Cho nên lúc này Khang Thừa Quý ngưng tụ năng lượng toàn thân, toàn bộ đầu lâu co rụt lại, thập phần quỷ dị , hốc mắt hồng sắc cực lớn kia, phát ra một tia ánh sáng giống như hồng ngoại, hơn nữa càng ngày càng mãnh liệt, trong chốc lát sau , như là hai đạo hồng sắc quang trụ to lớn.

Hai cột sáng hồng sắc này lập tức hợp lại với nhau , mà lúc này cả người Khang Thừa Quý hóa thành đầu lâu cũng lập tức hóa ở trong đó.

Một loạt biến hóa này, tốc độ cực nhanh, bất quá là thời gian trong nháy mắt mà thôi.

Ken két. . .

Hào quang bảy màu cùng hồng mang lập tức va chạm vào nhau.

Ở bên trong không gian thu hẹp kia, đã xảy ra nổ tung cực lớn, toàn bộ không gian cũng vì đó hỏng mất.

Không Gian Chi Lực tan vỡ, vô tình cắt hai thân thể con người, linh hồn hai người.

Mấy hơi thở sau, sương mù tán đi, toàn bộ không gian cũng khôi phục nguyên dạng, lúc này Bộ Tùy Tâm cùng Khang Thừa Quý đã là bị thương nặng.

££Vu G\ʏỀjX ¢©PI ~¾§ ¦Î hu

Lưỡng bại câu thương, không sai, một trận chiến này của Bộ Tùy Tâm cùng Khang Thừa Quý, lưỡng bại câu thương.

Cái này mới chính là Dương Lỗi hy vọng.

- Chúng ta đi đi, hiện tại bọn hắn bị thương, cũng là thời điểm thu lưới rồi.

Dương Lỗi đứng lên , đối với hai nữ nói ra.

- Ừm.

Tiêu Ly nhẹ gật đầu, không nghĩ tới Bộ Tùy Tâm này rõ ràng nhân họa đắc phúc, đột phá, lại nói tiếp, vậy cũng là phúc khí của Huyền Thiên Tông, bất quá trong nội tâm Tiêu Ly rất là khó chịu, gia hoả này đột phá, vậy thì ý nghĩa, hắn đối với mình khẳng định càng thêm quấn quít chặt lấy rồi, hơn nữa quyền lên tiếng của Bộ Tùy Tâm này trong môn phái khẳng định sẽ rất có tăng lên, những lão gia hỏa kia, tựa hồ cũng đặt mưu đồ, để ình gả cho Bộ Tùy Tâm, điều này làm cho Tiêu Ly rất khó chịu.

Ba người ra, rất nhanh liền đi tới địa phương Bộ Tùy Tâm cùng Khang Thừa Quý chiến đấu.

Lúc này hai người cách xa nhau hơn 10 mét, hai người đều bị thụ thương tổn cực kỳ nghiêm trọng, nếu như không phải như vậy, hai người khẳng định động thủ, lúc này hai người đã là kết quả không chết không ngớt, ai khôi phục được nhanh một chút, như vậy chết khẳng định chính là một người khác rồi.

Cho nên lúc này, hai người đều khôi phục tu vi, giành giật từng giây.

- Thật náo nhiệt ah.

Dương Lỗi đi tới phụ cận hai người, đầu tiên đem hai đầu Yêu đan kia thu hồi, cũng đưa cho Tiêu Ly.

Hai quả Yêu đan này đều là Thủy thuộc tính, đối với Tiêu Ly trợ giúp là thật lớn, đương nhiên nếu như không phải Luyện Đan thuật của mình, vẫn không có đạt tới cấp bậc kia, mình có thể đem hai quả Yêu đan này luyện chế thành Thượng phẩm đan dược.

- Ngươi. . . Ngươi là ai?

Lúc này Bộ Tùy Tâm cùng Khang Thừa Quý thấy được Dương Lỗi , lập tức thay đổi sắc mặt, lúc này hai người đã không còn dư lực, nếu như Dương Lỗi gây bất lợi ình, chuyện này quả là một con đường chết.

- Sư muội? Ngươi. . . Ngươi đã đến rồi?

Đón lấy Bộ Tùy Tâm liền thấy được Tiêu Ly ở một bên, lập tức mừng rỡ không thôi, Tiêu Ly là đệ tử Huyền Thiên Tông, có nàng ở đây, Khang Thừa Quý kia nhất định phải chết.

Tiêu Ly không để ý đến Bộ Tùy Tâm, mà là nhìn xem Dương Lỗi nói:

- Tiểu Lỗi, ngươi xem phải làm sao?

Tiêu Ly chưa bao giờ đối với người nam nhân nào giả dối dùng sắc thái qua, mà nam tử trước mắt, xem ra cùng Tiêu Ly cảm tình không giống bình thường, điều này làm cho Bộ Tùy Tâm như thế nào chịu được, hắn cũng sớm đã đem Tiêu Ly trở thành nữ nhân của mình rồi, mà trước mắt, nữ nhân của mình rõ ràng cùng một nam nhân xa lạ thân cận như thế, để cho Bộ Tùy Tâm là trong cơn giận dữ, hận không thể đem Dương Lỗi phanh thây xé xác, ánh mắt nhìn về phía hắn tràn đầy vẻ âm độc.

- Sư muội? Hắn là ai.

Nhìn xem Dương Lỗi , Bộ Tùy Tâm ngữ khí rất là không tốt.

Dương Lỗi cười lạnh, biến hóa của hắn , nét mặt của hắn , không sót một chữ đã rơi vào trong mắt mình , gia hoả này rõ ràng đối với mình động sát ý , rất hiển nhiên , tiểu tử này không phải đồ gì tốt , đối với mình động sát tâm , đã đối với mình động sát tâm, như vậy mình liền không khách khí, chết, nhất định phải chết.

Dương Lỗi chưa bao giờ sẽ vì mình lưu lại hậu hoạn, mặc dù gia hoả này là một trong những đệ tử kiệt xuất nhất Huyền Thiên Tông, cái kia cũng không có lời gì để nói.

- Hắn là ai , cái đó và ngươi không có quan hệ gì chứ?

Tiêu Ly đối với Bộ Tùy Tâm cũng là rất không ưa, thậm chí có thể nói đạt đến trình độ chán ghét.

- Tại sao không có quan hệ, ngươi là vị hôn thê của ta, ngươi cùng một nam nhân xa lạ thân mật như thế, điều này làm cho ta làm người như thế nào?

Bộ Tùy Tâm không khỏi quát lên, mà miệng vết thương bị nhúc nhích, cả người lộ ra cực kỳ thống khổ. Cái dạng kia, xem ra muốn bao nhiêu dữ tợn , thì có bấy nhiêu dữ tợn.

Tiêu Ly nghe vậy cũng giận dữ, quát lên:

- Ngươi nói ai là vị hôn thê của ngươi? Ngươi cũng không nên ăn nói lung tung, ta sẽ không gả cho ngươi, ngươi liền bỏ cái ý nghĩ đó đi.

- Ngươi đã chú định là nữ nhân của ta.

Bộ Tùy Tâm gầm lên, Tiêu Ly bởi vì một nam tử xa lạ, một Võ Giả nho nhỏ, mà đối với mình tức giận như vậy, điều này làm cho trong lòng Bộ Tùy Tâm đố kị, thoáng cái liền mạnh mẽ cháy rừng rực, ánh mắt nhìn về phía Dương Lỗi, phảng phất muốn đem hắn ăn sống nuốt tươi.

- Tu vi của ta đã đột phá đến Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới rồi, mà tiểu tử này, bất quá là một Võ Thần nho nhỏ mà thôi, sau khi ta trở về sẽ cùng với Tiểu sư thúc nói, ta nghĩ Tiểu sư thúc là sẽ không cự tuyệt.

Nói đến đây Bộ Tùy Tâm cười lạnh không ngớt:

- Cho dù không chiếm được lòng của ngươi, ta cũng muốn chiếm được than thể của ngươi, ngươi cả đời này, nhất định chính là nữ nhân của Bộ Tùy Tâm ta.

- Ngươi. . . .

Tiêu Ly nghe vậy giận dữ, bất quá Bộ Tùy Tâm nói cũng đúng sự thật, bây giờ Bộ Tùy Tâm 300 tuổi cũng chưa tới, đã thành tựu Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới, tiền đồ không thể đo lường, mặc dù cha mình không nỡ bỏ cầm hạnh phúc của mình với tư cách hi sinh, nhưng dưới những lão gia hỏa kia áp lực, thật là có khả năng sẽ làm.

- Vô sỉ , ta còn chưa bao giờ thấy qua người vô sỉ như vậy.

Một bên Hoa Diễm Hồng nghe Bộ Tùy Tâm nói như vậy, lập tức nói, vì cách nghĩ ngay từ đầu của mình, cảm giác được quá xấu hổ chết người ta rồi, mình ngay từ đầu rõ ràng đem một người nam nhân như vậy, cùng mình đánh đồng.

- Ơ, dáng dấp không tệ a?

Bộ Tùy Tâm nhìn xem Hoa Diễm Hồng ánh mắt sáng lên, nữ nhân này xem xét cũng biết là Nội Mị thân thể, nữ nhân như vậy, đây tuyệt đối là vưu vật.

- Ngươi. . .

Hoa Diễm Hồng đang định mắng chửi người, nhưng Dương Lỗi giữ nàng lại nói:

- Ngươi không tất yếu cùng một người sắp chết so đo.

Người sắp chết? Bộ Tùy Tâm nghe vậy lập tức mồ hôi lạnh ứa ra, gia hoả này lại muốn giết chết mình, lúc này Bộ Tùy Tâm căn bản không có khôi phục nhiều ít, nếu như hắn muốn giết chết mình mà nói, thật đúng là không cần tốn nhiều sức, Bộ Tùy Tâm đã hối hận, lúc này bản thân mình bị trọng thương, tại sao phải đem ý nghĩ trong lòng nói ra.

Nếu như Tiêu Ly không để ý tình đồng môn, nhất định muốn giết mình, vậy mình là thật sự chết chắc rồi.

Tiêu Ly nghe vậy cũng lắp bắp kinh hãi, không nghĩ tới Dương Lỗi rõ ràng động sát tâm, đối với Tiêu Ly mà nói, tuy thập phần chán ghét Bộ Tùy Tâm này, nhưng Bộ Tùy Tâm với tư cách đệ tử kiệt xuất nhất Huyền Thiên Tông, hơn nữa bây giờ đột phá Tạo Hóa Cảnh giới, là người được chọn tốt nhất kế thừa vị trí Tông chủ Huyền Thiên Tông.

- Ngươi muốn giết ta?

Ánh mắt Bộ Tùy Tâm lập tức lạnh như băng, nhìn xem Dương Lỗi, lạnh lùng nói.

- Ngươi rõ ràng đối với ta nổi lên sát tâm? Ngươi một con sâu cái kiến nho nhỏ lại dám đối với ta nổi lên sát tâm?

££Uu G\yỀjX ¢©kI ?¾H\ [n9 G«jX ¦}«´Ņj ¦\Ɋ9u ros

- Con sâu cái kiến, ha ha, thật sự là buồn cười, rõ ràng còn kiêu ngạo như vậy, ngươi tuy được xưng là thiên tài xuất sắc nhất Sùng Vũ đại lục, nhưng ngươi bây giờ , mới thật sự là con sâu cái kiến, ta muốn giết ngươi, chỉ cần động ngón tay như vậy đủ rồi.

Dương Lỗi nhìn xem Bộ Tùy Tâm cười ha ha, nói ra.

- Hừ, cho dù bản thân ta bị trọng thương, ngươi cũng giết không được ta.

Bộ Tùy Tâm nhìn xem Dương Lỗi, trong nội tâm phẫn nộ, ngoài miệng lại quát lên, lúc này tu vi của hắn trải qua khôi phục một chút, muốn đối phó một gia hỏa Vũ Thần cảnh giới, vẫn có niềm tin, duy nhất để cho hắn khó xử đúng là Tiêu Ly, còn có nữ tử kiều diễm kia.

Tiêu Ly không cần phải nói, với tư cách thiên tài đồng lứa mới nhất của Huyền Thiên Tông, có thể nói, thiên tư của nàng , so với bản thân còn muốn lợi hại hơn, bây giờ đã đạt đến Ngũ Khí Triều Nguyên cảnh giới, nếu như là Ngũ Khí Triều Nguyên bình thường, ngược lại là không có gì , nhưng mấu chốt chính là,

niên kỷ của Tiêu Ly, bây giờ Tiêu Ly còn chưa đầy 30, một cái không đến 30 tuổi, tu vi lại đạt đến Ngũ Khí Triều Nguyên, cái này là biến thái bực nào.

- Không giết được ngươi? Ha ha, vậy thì thử một lần.

Dương Lỗi lạnh lùng nhìn xem hắn, trong tay xuất hiện một thanh trường đao, đây là một thanh trường đao cực kỳ bình thường, mặt trên sinh ra rất nhiều rỉ sắt, có thể thấy được thanh trường đao này, rác rưởi đã đến mức độ nào rồi. Dương Lỗi dẫn theo đao, trong miệng cười khẽ nói.

- Đối phó gia hỏa như ngươi, dùng đao như vậy đã đầy đủ rồi, chuôi đao này, là địa vị rất lớn a, ta không biết dùng trường đao này, giết nhiều ít súc sinh, đương nhiên cũng dùng nó đến chẻ củi, vốn tưởng rằng sẽ không lại dùng đến nó, thời gian cực nhanh, không nghĩ tới còn có cơ hội dùng đến a.

Bộ Tùy Tâm nghe vậy lập tức phun ra một búng máu, hôn mê rồi, vốn là bản thân hắn bị trọng thương, bị Dương Lỗi đâm một kích như vậy, thương thế càng thêm nghiêm trọng rồi.

Gặp Dương Lỗi thực động sát tâm, Tiêu Ly cũng giật mình không thôi, nhìn qua hắn nói:

- Ngươi sẽ không thực nghĩ muốn giết hắn đi chứ? Nói như thế nào hắn cũng là đệ tử kiệt xuất nhất của Huyền Thiên Tông chúng ta.

- Ngươi cho rằng ta bây giờ còn có lựa chọn sao?

Dương Lỗi cười khổ nói, gia hoả này đã đối với mình động sát tâm, như vậy mình liền tuyệt đối sẽ không lưu lại tai hoạ ngầm.

- Thế nhưng mà. . .

- Không có thế nhưng mà, hắn đối với ta động sát tâm, thả hắn chẳng khác nào thả hổ về rừng.

Dương Lỗi không có do dự chút nào, một đao đâm vào vùng đan điền của Bộ Tùy Tâm, như vậy tương đương phế bỏ tu vi của Bộ Tùy Tâm, để cho hắn trở thành một phế nhân, kỳ thật Dương Lỗi rất muốn cứ như vậy giết chết hắn, bất quá cân nhắc đến nếu như mình giết hắn, như vậy mình khẳng định liền sẽ tăng lên đẳng cấp, đạt tới Thông Huyền, bởi vậy mới bất quá là đâm rách đan điền của hắn, để cho hắn tự sanh tự diệt.

- Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi rõ ràng đâm rách đan điền của ta?

Lúc này Bộ Tùy Tâm mặt xám như tro, nhìn xem Dương Lỗi, trong ánh mắt tràn đầy vẻ oán hận.

- Không giết ngươi, đã là cho Huyền Thiên Tông mặt mũi, nếu như không phải xem ở trên mặt mũi sư tỷ, ta liền trực tiếp giết ngươi rồi.

Dương Lỗi lạnh lùng nhìn xem hắn, kỳ thật hủy diệt đan điền của hắn như vậy, cùng giết hắn đi, trên cơ bản cũng không có gì khác nhau.

- Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi thật độc ác, ta sẽ không bỏ qua ngươi, ngươi chờ.

Bộ Tùy Tâm nhìn xem Dương Lỗi, hận không thể đem Dương Lỗi ăn sống nuốt tươi.

- Ta chờ ngươi , ha ha. . . ha ha. . .

Dương Lỗi không khỏi cười lớn, lúc này Dương Lỗi cảm giác mình giống như là nhân vật phản diện trong phim ảnh.

- Công tử, ta xem chúng ta vẫn là giết hắn đi.

Hoa Diễm Hồng nhìn xem Bộ Tùy Tâm nói.

Dương Lỗi lắc đầu:

- Không cần, hắn không nổi lên được sóng to gió lớn gì rồi.

Dương Lỗi đưa tay phải ra, ở trên người Bộ Tùy Tâm rút ra Thất Diệu Tiên Kiếm.

- Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi muốn làm gì?

Bộ Tùy Tâm chứng kiến Dương Lỗi rõ ràng đem Thất Diệu Tiên Kiếm của mình rút ra, điều này làm cho hắn hoảng sợ rồi, đối với người bình thường mà nói, cái này thuộc về Bản Mệnh Pháp Bảo, nếu như không phải mình đồng ý, người khác căn bản không có khả năng rút ra, mà Dương Lỗi lại làm được, điều này làm cho Bộ Tùy Tâm sợ hãi không thôi, đan điền bị hủy diệt, tuy để cho Bộ Tùy Tâm thoáng cái mất đi tất cả tu vi, nhưng chỉ cần Thất Diệu Tiên Kiếm vẫn còn, như vậy mình có thể đúc lại đan điền, để ình lại lần nữa tu luyện, mà nếu như ngay cả Thất Diệu Tiên Kiếm cũng mất đi, vậy mình thật sự chẳng khác nào đã mất đi cơ hội đông sơn tái khởi rồi.

- Làm gì? Thất Diệu Tiên Kiếm này, ở trong tay ngươi thật sự là lãng phí , vẫn là giao cho ta đến sử dụng đi.

Dương Lỗi cười lạnh nói.

- Ngươi. . . Ngươi. . .

- Ngươi cái gì ngươi, dù sao ngươi cuối cùng cũng chết, kỳ thật. . . ta vốn không muốn cứ như vậy đối phó ngươi, nhưng ai bảo ngươi rõ ràng đối với ta động sát tâm, trọng yếu hơn là, ngươi đã động sát tâm, còn để cho ta nhận ra được, con người của ta, không thích nhất chính là lưu lại nhân tố không ổn định, sẽ không lưu lại nhân tố đối với ta tạo thành uy hiếp tồn tại.

Thất Diệu Tiên Kiếm được Dương Lỗi cầm trong tay , lập tức thu nhập vào trong Mộng Ảo thế giới.

Bộ Tùy Tâm cảm giác không thấy Thất Diệu Tiên Kiếm tồn tại, lập tức nản lòng thoái chí.

- Chúng ta đi thôi.

Dương Lỗi đối với hai nữ nói ra.

Tiêu Ly cùng Hoa Diễm Hồng nhẹ gật đầu, lúc này Khang Thừa Quý cũng thu thập vũ khí của hắn, tự nhiên cũng không ngoại lệ rơi vào trong tay Dương Lỗi.

Về tới trên bảo thuyền, Hoa Diễm Hồng mới đưa Khô Lâu pháp trượng kia cho Dương Lỗi.

Cầm Khô Lâu pháp trượng, lại để cho Dương Lỗi có một loại cảm giác quỷ dị , Khô Lâu pháp trượng này, rất hiển nhiên không phải đơn giản như vậy, đây là một Quỷ khí hàng thật giá thật, uy lực vô cùng, bất quá tuy cái Quỷ khí này uy lực rất mạnh, nhưng đối với Dương Lỗi mà nói, lại là một cái gân gà, bỏ thì lại tiếc, ăn vào vô vị.

Quỷ khí tuy cường đại , nhưng mình không dùng được , cái kia cũng là không tốt.

Tuy Quỷ khí này không dùng được, nhưng Dương Lỗi còn không ngốc đến mức đem ném đi, mà là đem để vào trong Mộng Ảo không gian, chờ sau này có cơ hội , có thể dùng hắn đổi mấy thứ gì đó, có lẽ có thể đổi một kiện Tiên Khí cũng khó nói, dù sao trên thế giới này, Quỷ tu cũng có không ít , nhất là một ít Quỷ tu cường đại, bọn hắn rất có thể có được Tiên Khí, mà đối với bọn hắn mà nói, Tiên Khí tác dụng không lớn, nếu như có Quỷ khí, liền có thể như cá gặp nước.

Lại qua một ngày, lúc này khoảng cách Bách Hoa cung di chỉ ở trung ương Vô Tận Hải, trải qua càng ngày càng gần rồi, đoán chừng tiếp qua một ngày, là có thể đạt tới nơi muốn đến, đối với Bách Hoa cung di chỉ, Dương Lỗi cũng là mười phần mong đợi.

£££u G\yỀjX ¢¨·I ?¾H\ [n9 G«jX ¦}«´Ņj ¦\Ɋ9u r©s

Dù sao Bách Hoa cung là một tông môn cường đại thời kỳ Thượng Cổ, trong đó thứ tốt khẳng định không ít, nếu như có thể đạt được một ít, liền thu hoạch vô cùng rồi. Đối với Dương Lỗi mà nói, ở bên trong Bách Hoa cung di chỉ, mình rất có thể sẽ tìm được bộ phận còn lại của Chân Long Quyết, mặc dù là tìm không thấy Chân Long Quyết nguyên vẹn, mình cũng chắc có lẽ không tay không mà về.

- Cái Giới Xích này, cho ngươi.

Dương Lỗi cảm giác được Linh Hồn Ấn Ký trên Chấp Pháp Giới Xích kia đã bị triệt để bôi trừ, nói cách khác , Chấp Pháp Giới Xích này, đã triệt để trở thành vật vô chủ , tiêu trừ Linh Hồn Ấn Ký, là hao phí không thiếu thời gian, so với Dương Lỗi bắt đầu đoán trước, còn nhiều hơn một ngày thời gian.

- Thật sự bôi trừ đi Linh Hồn Ấn Ký rồi hả?

Tiêu Ly kinh ngạc không thôi, nàng nguyên vốn cũng không có ôm bao nhiêu hi vọng, nhưng không nghĩ tới, Dương Lỗi rõ ràng thật sự làm được, điều này làm cho Tiêu Ly cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, đồng thời lại vui mừng vạn phần, đã có Chấp Pháp Giới Xích này, thực lực của mình lại sẽ tăng lên một mảng lớn.

Mà lúc này xa xa ở biên giới Vô Tận Hải, Đinh Bộ Thu trên một hải đảo, phun ra một ngụm máu tươi.

Trong miệng phát ra một tiếng rống lên thê lương:

- Chấp Pháp Giới Xích của ta, tội đáng chết vạn lần, thật sự là tội đáng chết vạn lần, Dương Lỗi, ta và ngươi không chết không ngớt, dám thu Chấp Pháp Giới Xích của ta, ah. . .

Bất quá Dương Lỗi nghe không được Đinh Bộ Thu kêu gào, mà là nhìn xem Tiêu Ly nói:

- Sư tỷ , ngươi trước nhận chủ đi.

Tiêu Ly nghe vậy nhẹ gật đầu, lập tức ngồi xếp bằng xuống, ở phía trên Giới Xích nhỏ một giọt máu tươi.

. . .

- Đã tới rồi, thật nhiều người, không nghĩ tới rõ ràng có nhiều người như vậy thủ tại chỗ này.

Khoảng cách di chỉ còn có mấy cây số, Dương Lỗi liền nương theo Chân Thực Ưng Nhãn quan sát được vị trí, ở đó là cửa vào một chỗ cung điện to lớn, bất quá lúc này cửa lớn cung điện đóng kín, không có chút động thái nào. Bất quá phía trên cung điện, có một khối bảng hiệu to lớn, khiến người ta nhận thức đến, cái này hoàn toàn chính xác là Bách Hoa cung di chỉ.

- Đem bảo thuyền thu lại đi.

Dương Lỗi nhìn xem Tiêu Ly nói, lúc này còn cưỡi bảo thuyền là một lựa chọn thập phần không sáng suốt, bảo thuyền làm một kiện Tiên Khí, đó là rất đáng chú ý, ở chỗ này tới tìm bảo, đủ loại người đều có, cho nên một khi ở chỗ này bị nhìn chằm chằm vào, không có thể là chuyện tốt đẹp gì, vì không chịu đến dây dưa như vậy, nhất định phải thu bảo thuyền.

Hạ xuống Lưu Ly Bảo Thuyền, ba người rất nhanh liền đi tới cách di chỉ không xa , lúc này hai nữ cũng mang khăn che mặt, đây là Dương Lỗi yêu cầu, dù sao hai nữ đều là sắc nước hương trời , khuynh quốc khuynh thành, sau khi mang lên khăn che mặt, cũng sẽ phòng ngừa một chút phiền toái, dù sao sắc đẹp cũng là có khả năng gây phiền toái đấy.

Đi tới phía trước di chỉ, nhìn xem ba chữ cổ xưa ở phía trên đại môn kia, lại để cho tâm thần Dương Lỗi run lên.

Ba chữ viết xa xưa kia, dường như có đồ vật gì đó đang hấp dẫn mình, lại để cho Dương Lỗi càng phát ra hiếu kỳ rồi, Dương Lỗi tinh tường, bên trong ba chữ này khẳng định có cái gì đó hấp dẫn mình, hơn nữa thứ này có lẽ cùng công pháp mình tu luyện có quan hệ.

Nếu cùng công pháp tu luyện của mình có quan hệ, cái kia cũng chỉ có Chân Long Quyết rồi, bởi vì chỉ có Chân Long Quyết mới cùng Bách Hoa cung có liên hệ, mà nếu là như vậy, vậy Hoa Diễm Hồng tu luyện Chân Phượng Quyết, cũng có thể có cảm giác, vì vậy Dương Lỗi quay đầu nhìn về phía Hoa Diễm Hồng, thấy nàng lúc này cả người tựa hồ bị cái gì đó định trụ, cả người vẫn không nhúc nhích.

Xem ra nàng cũng có cảm ứng, ba chữ viết kia, hiển nhiên có huyền diệu gì đó, Dương Lỗi suy đoán, cái này đoán chừng chính là nơi mấu chốt của Bách Hoa cung, nói không chừng ba văn tự cổ xưa kia, liền ghi lại thứ mình cần thiết, Chân Long Quyết, còn có Chân Phượng Quyết.

Dương Lỗi vốn nghĩ đem tinh thần lực của mình xâm nhập trong đó, lại phát hiện Hoa Diễm Hồng phục hồi tinh thần lại, trên mặt mang sợ hãi lẫn vui mừng, như thế Dương Lỗi cũng sẽ không sốt ruột, mà là nhìn về phía Hoa Diễm Hồng, muốn biết , nàng rốt cuộc chuyện gì xảy ra , đã lấy được tin tức gì.

- Diễm Hồng , ngươi biết cái gì đó?

- Công tử.

Lúc này sắc mặt Hoa Diễm Hồng cực kỳ mừng rỡ .

- Ta được đến Bách Hoa cung truyền thừa.

- Thật sự?

Dương Lỗi cũng theo đó cao hứng, cái này không phải là Hoa Diễm Hồng hy vọng sao?

- Hừm, công tử, ta nghĩ, ngươi cũng có thể đạt được đấy.

Mình đã nhận được Bách Hoa cung truyền thừa, nhận được Bách Hoa thần công, phải nói là Chân Phượng Quyết bản đầy đủ , như vậy Dương Lỗi có lẽ có thể lấy được Chân Long Quyết bản hoàn chỉnh rồi.

- Ta cũng cảm thấy, đúng là như thế , ta hiện tại thử xem, các ngươi giúp ta hộ pháp.

Dương Lỗi quay đầu lại nhìn xem các nàng nói.

- Được.

Hai nữ nhẹ gật đầu.

Dương Lỗi ngồi khoanh chân, lập tức đem tinh thần lực của mình thăm dò vào bên trong ba văn tự cổ xưa kia, mới tiếp xúc Dương Lỗi liền phát hiện một cổ lực hấp dẫn cường đại, cổ lực hấp dẫn cường đại này, đem Tinh Thần lực của Dương Lỗi lập tức kéo vào trong đó.

Lại để cho thân thể Dương Lỗi đột nhiên chấn động.

Sau đó sự tình để cho Dương Lỗi kinh ngạc đã xảy ra, tại đây chưa từng xuất hiện đồ vật trong tưởng tượng của Dương Lỗi, mà là một ít đoạn ngắn, một ít đoạn ngắn tựa hồ là trí nhớ, đây là một trận đại chiến, một hồi siêu cấp đại chiến.

Hai vị cường giả tuyệt thế, một nam một nữ, chỗ mi tâm hai vị cường giả tuyệt thế này, đều có được một loại ấn ký, cùng với Dương Lỗi ban đầu ở bên trong Tu La điện mộ đạo, gặp được cỗ Tiên Nhân thi thể kia không sai biệt lắm, tuy không hoàn toàn giống nhau, nhưng điều này làm cho Dương Lỗi biết rõ, cái này là Tiên Nhân, hơn nữa hai người cấp bậc không thấp, tối thiểu đạt đến Đại La Kim Tiên.

Hai người kia chiến đấu với nhau, dời núi lấp biển, vô số ngọn núi, vô số cự thạch, ở trong khi hai người giao chiến nhao nhao san thành bình địa, có thể thấy được lực lượng khủng bố cỡ nào, cỡ nào làm cho người ta sợ hãi.

Hai người này đại chiến, làm cho vô số mảnh đất biến thành hư vô, sanh linh đồ thán, vô số sinh linh, vô số động vật chết đi, sau đại chiến, hai người tinh bì lực tẫn, song song trọng thương, không hề có sức tái chiến, vì vậy thu tay lại ngưng chiến , từ nay về sau , hai người trăm năm ước chiến một lần.

Bất quá mấy ngàn năm trôi qua, như cũ là thắng bại chẳng phân biệt được.

Bởi vì thực lực hai người quá mức cường hoành rồi, mỗi một lần chiến đấu, đều sẽ tạo thành biến hóa nghiêng trời lệch đất, cho toàn bộ bốn phía chiến đấu, phương viên mấy vạn dặm, tạo thành sự đả kích mang tính chất hủy diệt , hết thảy đồ vật , đều bị phá hư hầu như không còn, mà như vậy, cũng đã tạo thành ảnh hưởng cực lớn cho hai người, để cho bọn hắn nghiệp lực quấn thân.

££¢u G\ʏỀjX ¢¨oI ¦\ʏỀjX GDz Ĥnàj iXÂj bɻ ʐHu

Vì giảm bớt phá hư, vì giảm bớt nghiệp lực, hai người không hẹn mà cùng nghĩ tới một biện pháp, cái kia chính là hai người tìm kiếm truyền nhân, lại để cho truyền nhân mình thay thế hai người chiến đấu, thẳng đến phân ra thắng bại.

Vì vậy hai người phân biệt thành lập nên một cái tông môn, trong đó một phương nữ đã thành lập nên Bách Hoa cung, mà một phương nam tử, thì thành lập Thần Long phủ.

Ngắn ngủn mấy ngàn năm, Bách Hoa cung cùng Thần Long phủ liền trở thành hai tông phái cường đại nhất toàn bộ đại lục.

Bất quá hai tông, đối với thống ngự toàn bộ đại lục Tu Luyện Giới cũng không có dã tâm gì, mà là một mực vì cuộc chiến đấu kia, vì cái ước định kia mà phân ra thắng bại.

Cho nên mỗi cách một trăm năm, hai đại tông môn, thì ra là Bách Hoa cung cùng Thần Long phủ, đều sẽ phái ra trẻ tuổi, đệ tử kiệt xuất nhất riêng phần mình đối chiến, nhưng khiến người ta ra ngoài ý định chính là, mỗi cách trăm năm chiến đấu, luôn bất phân thắng bại, không ngoài dự tính.

Thẳng đến năm ngàn năm trôi qua, một đại sự đã xảy ra.

Trên đại lục xuất hiện một tà tu cường đại, một tà tu tên là Hắc Huyết Tà Vương, tà tu kia tu vi cao đến dọa người, toàn bộ đại lục , hầu như không người là đối thủ của hắn.

Người kia vừa xuất hiện, hai vị siêu cấp cường giả của Bách Hoa cung cùng Thần Long phủ đều cảm ứng được rồi, người này , so với hai người đều mạnh hơn nhiều, nếu như đơn đả độc đấu, căn bản là không người nào có thể hơn hắn.

Tà tu kia vốn không phải người đại lục này, thậm chí không phải người trên tinh cầu này, mà là một tà tu bị khu trục, tà tu này việc ác bất tận, đều là lợi dụng máu huyết hồn phách người khác đến đề thăng tu vi của mình, hơn nữa hắn vốn là trọng thương, thời điểm đi vào đại lục này, tu vi vẫn không có khôi phục.

Chính vì hắn tu vi vẫn không có triệt để khôi phục, này mới khiến hai người cảm thấy lo lắng, vẫn không có khôi phục liền đã đạt đến tình trạng này rồi, nếu như là chân chính khôi phục tu vi, này sẽ là kinh khủng đến mức nào.

Cho nên trong lòng hai người đều rất rõ ràng, muốn đối phó người này, cũng chỉ có tiên hạ thủ vi cường, thừa dịp người này còn không có hoàn toàn khôi phục, liền muốn động thủ, hơn nữa một người, tuyệt đối không được, phải hai người liên thủ mới có thể chiến thắng.

Cách nghĩ của hai người là kinh người nhất trí, hơn nữa hai người vừa thấy mặt, căn bản không cần thương lượng, cũng không cần trao đổi, gần kề chỉ là ánh mắt đã biết rõ ý nghĩ của đối phương.

Đây là vạn năm qua hai người lần thứ nhất liên thủ , chỉ sợ cũng là một lần liên thủ cuối cùng, thậm chí không có về sau rồi, hai người đều thập phần ngưng trọng, bọn họ cũng đều biết, lần chiến đấu này nguy hiểm, đối thủ cường đại, cùng khủng bố trước nay chưa có, đoán chừng tu vi người nọ thời kỳ toàn thịnh, hẳn là Đại La Kim Tiên đại viên mãn cảnh giới, thậm chí có thể là Chuẩn Thánh, mà hai người tuy cũng là Đại La Kim Tiên, nhưng qua nhiều năm như vậy, mặc dù có chỗ đột phá, nhưng cũng chỉ là vừa bước vào Đại La Kim Tiên trung kỳ mà thôi, cùng Hắc Huyết Tà Vương kia có chênh lệch cực lớn.

Bất quá vì mảng đại lục này, vì Bách Hoa cung vì Thần Long phủ, cũng vì tiêu diệt tà tu việc ác bất tận này, hai người không có đường lui.

Vì vậy lại là một hồi đại chiến kinh thiên triển khai, trận chiến đấu này, cùng nhiều năm trước hai người chiến đấu so sánh, càng thêm kinh khủng, toàn bộ đại lục đều sôi trào, dời núi lấp biển, vô số người bình thường, thậm chí là tu luyện giả, đều ở trong chiến đấu này bị ảnh hướng đến, mà đánh mất tánh mạng.

Một trận chiến này, có thể nói là kinh thiên địa khiếp quỷ thần, che khuất bầu trời.

Một trận chiến này, trọn vẹn qua bảy ngày bảy đêm.

Một nam một nữ hai Đại La Kim Tiên kia liên thủ uy lực vô cùng, đối phó Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ không có chút vấn đề nào, mà Hắc Huyết Tà Vương kia tu vi không có hoàn toàn khôi phục, đối phó hai người này liên thủ, cũng có chút cố hết sức, tuy không có khả năng đánh bại đối phương, nhưng không có chút hiện tượng thất bại nào.

Hơn nữa Hắc Huyết Tà Vương là càng chiến càng hăng, tu vi không chỉ có không suy yếu , trái lại bởi vì người bị chết càng nhiều, tu vi của Hắc Huyết Tà Vương từng bước khôi phục, cùng hai người chiến đấu, tuy tiêu hao rất lớn , nhưng bởi vì hắn công pháp tu luyện đặc thù, cực kỳ tà ác, cực kỳ âm độc, không chỉ có đền bù tổn thất chiến đấu tiêu hao, thậm chí còn có khôi phục.

Bảy ngày bảy đêm sau, một nam một nữ ý thức được sự tình không ổn, hai người ngay từ đầu cùng Hắc Huyết Tà Vương so sánh, không kém bao nhiêu, nhưng đi qua lâu như vậy, hai người tiêu hao thập phần lớn, mà Hắc Huyết Tà Vương dường như càng ngày càng mạnh, nếu như tiếp tục như vậy, hai người nhất định sẽ không địch lại, bị thua, kết quả cuối cùng sẽ là tử vong.

Ý thức được điểm này, nam tử kia làm ra một lựa chọn , hắn cuối cùng nhìn thoáng qua tuyệt sắc giai nhân cùng mình dây dưa không ngớt, không có nhiều lời, sau đó thiêu đốt tiên thể của mình, thiêu đốt linh hồn của mình , thiêu đốt tiên anh của mình, hướng phía Hắc Huyết Tà Vương vọt tới.

Phát hiện nam tử ý đồ, nàng kia lập tức phát ra hung ác, lúc này nàng mới biết được, mình là cỡ nào quan tâm hắn, cỡ nào yêu hắn, bất quá hiện tại phát hiện lại đã quá muộn.

Nữ tử vốn cũng muốn tiến lên, nhưng nam tử đã sớm làm xong hết thảy, ở trước khi phóng tới Hắc Huyết Tà Vương, liền đem nữ tử đẩy ra.

Một Đại La Kim Tiên thiêu đốt tánh mạng của mình , thiêu đốt tiên thể của mình, tu vi hắn sẽ tăng lên bao nhiêu, là khủng bố cỡ nào, đủ có thể cùng Chuẩn Thánh so sánh, bất quá thời gian tiếp tục quá ngắn.

Nhưng điều này cũng vậy là đủ rồi, tuy tu vi của Hắc Huyết Tà Vương cường hoành, nhưng dù sao không có triệt để khôi phục.

Hắc Huyết Tà Vương cực kỳ cường hãn, hắn có thể sống sót, cũng không phải là bởi vì tu vi hắn cường hãn, mà là vì công pháp của hắn đặc thù, có thể nói không chết, chỉ cần linh hồn Bất Diệt, sẽ không phải chết đi.

Cho nên nam tử thiêu đốt tánh mạng , thiêu đốt hết thảy bản thân, tuy có thể chiến thắng Hắc Huyết Tà Vương, lại không cách nào giết chết hắn, mắt thấy thời gian không nhiều lắm , hắn làm ra lựa chọn cuối cùng, cái kia chính là tự bạo.

Đối với một vị Tiên nhân mà nói , nếu như trước đó thiêu đốt tánh mạng, thiêu đốt tiên thể của mình, như vậy còn có một tia cơ hội có thể Luân Hồi chuyển thế, nhưng nếu dưới tình huống như vậy lại tự bạo, vậy thì ngay cả cơ hội chuyển thế cũng không có, bất quá hắn lúc này đã không có cơ hội lựa chọn rồi.

- Ầm ầm! !

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ đại địa cũng vì đó văng tung tóe , toàn bộ bầu trời, đều đã mất đi nhan sắc.

Không gian lập tức vỡ vụn, vô số vết nứt không gian đem Hắc Huyết Tà Vương bao vây lại, cái nổ tung cực lớn kia, sinh ra uy lực khủng bố, đem hết thảy đều hủy diệt, kể cả thân thể Hắc Huyết Tà Vương, thậm chí linh hồn của hắn sụp đổ tiêu diệt.

££Pu G\yÈjX ¢¨©I ¦_Łj -æn K_ ¦∂H\u

Dương Lỗi mở mắt.

Đây hết thảy cho hắn rung động quá cường đại, không nghĩ tới Đại La Kim Tiên cấp độ chiến đấu là khủng bố như vậy, cùng những chiến đấu kia so sánh, mình trải qua hết thảy chiến đấu, căn bản là đom đóm so với ánh trăng.

Trong lúc phất tay hủy thiên diệt địa, khiến người ta nhiệt huyết sôi trào.

Một nam một nữ kia, Dương Lỗi cũng đoán được đại khái, nam tử kia tên gì không rõ ràng lắm, bất quá biết đến là, hắn rất có thể chính là vị Thánh Chủ mà Bách Hoa cung muốn kia, còn nữ tử, đoán chừng chính là người sáng lập Bách Hoa cung rồi.

Bất quá để cho Dương Lỗi hiếu kỳ chính là, Bách Hoa cung để lại truyền thừa, như vậy Thần Long phủ đâu này? Trên đại lục này, cho tới bây giờ liền chưa từng nghe nói một cái tông môn như Thần Long phủ vậy.

Còn có , sau lần chiến đấu đó, lại xảy ra chuyện gì?

Mà nữ tử kia nếu là Đại La Kim Tiên, không có khả năng dễ dàng vẫn lạc như vậy, nàng lại đi nơi nào? Vào lúc này, nữ tử kia đứng ở đỉnh phong đại lục này, tinh cầu này, sau lần chiến đấu kia, không có người nào có thể uy hiếp được nàng , như vậy nàng phải đi Tiên giới , hoặc là vị diện rất cao, hay vẫn lưu lại vị diện này?

Hơn nữa mình lấy được cũng chỉ là những thứ này sao? Ngay cả Chân Long Quyết , cái gì đó cũng không lưu lại ình? Đây cũng quá vô nghĩa rồi, tốt xấu Hoa Diễm Hồng còn lấy được Chân Phượng Quyết, đã lấy được Bách Hoa cung truyền thừa, nhưng mình lại chẳng có đạt được cái gì cả.

Bất quá kỳ thật mình lấy được chỗ tốt cũng không ít, trận chiến kinh thiên kia ình không ít kinh nghiệm, đối với cảnh giới của mình tăng lên có trợ giúp thật lớn, Dương Lỗi cảm giác tinh thần lực của mình lại tăng lên một cấp độ nữa, nhất là Băng Tâm quyết ở bất tri bất giác đã đột phá.

Bây giờ Băng Tâm quyết đã đạt đến tầng mười hai.

Băng Tâm quyết tổng cộng mười hai tầng, bây giờ mình ở bất tri bất giác thì đến được tầng cao nhất, bất quá Dương Lỗi cảm giác hết sức kỳ quái, cái Băng Tâm quyết này dường như không chỉ có mười hai tầng, có lẽ có tầng thứ càng cao hơn, bây giờ mình tu luyện đến tầng mười hai, Tinh Thần lực đã đạt đến một mức độ khủng bố, đủ để so sánh với Thiên Tiên rồi.

Dương Lỗi biết rõ, nếu như tinh thần lực của mình muốn có đề cao càng lớn, như vậy có hai biện pháp, một cái là tìm kiếm một phần pháp môn tu luyện Tinh Thần lực cao cấp hơn, mà một cái khác, là theo tu vi mình tăng lên, Tinh Thần lực tùy theo tăng lên, bất quá một loại trước, khó , rất khó, một loại đằng sau, tiến độ thật chậm, huống hồ Tinh Thần lực của mình đạt đến trình độ này, tu vi cảnh giới mới bất quá là Võ Thần Đại viên mãn mà thôi, mỗi một lần tiến bộ, sẽ không mang lại ình Tinh Thần lực tăng lên bao nhiêu, trừ khi là mình đi vào cấp độ Thiên Tiên.

Đương nhiên, mặc dù là Băng Tâm quyết có pháp môn tu luyện tầng thứ càng cao hơn, cũng không phải hiện tại đi đạt được, thời gian không chờ người, trước mắt cũng không phải thời cơ thích hợp.

- Thế nào, công tử?

Chứng kiến Dương Lỗi mở mắt, Hoa Diễm Hồng hỏi vội, một bên Tiêu Ly cũng nhìn qua hắn.

Dương Lỗi nhìn xem hai nữ, đứng dậy, nhẹ khẽ lắc đầu:

- Ta cũng không có đạt được Bách Hoa cung truyền thừa, bất quá. . . bất quá ta đã nhận được một ít đoạn ngắn ký ức , đó là một cuộc chiến kinh thế.

- Cuộc chiến kinh thế?

Hai nữ đều sững sờ, trên mặt tràn đầy vẻ nghi hoặc.

- Đúng vậy, cái kia thật là một cuộc chiến kinh thế, đó là một trận chiến đấu thời kỳ Thượng Cổ, nghiêng trời lệch đất, dời non lấp biển, toàn bộ Thiên Địa cũng vì đó thất sắc, ở trong tràng chiến đấu kia, tử thương vô số, cường giả vẫn lạc vô số kể , thậm chí ngay cả không gian cũng bị xé nứt rồi, đó là một hồi Tiên Nhân chiến đấu, chúng ta những người này, lúc đó ngay cả con sâu cái kiến cũng không bằng.

Dương Lỗi nói xong cười khổ không thôi, hoàn toàn chính xác, nếu như mình thật sự là thân ở trong đó, đây tuyệt đối là chắc chắn phải chết.

- Như thế nào ta không nhìn thấy?

Hoa Diễm Hồng có chút không tin.

- Ngươi không phải là đang nói bậy chứ?

Tiêu Ly cũng không thể nào tin được.

Dương Lỗi cười khổ, mở ra hai tay, nhìn xem hai nữ nói:

- Có cái tất yếu này sao? Hơn nữa, ta lừa các ngươi cũng không có chỗ tốt gì, không chiếm được cái gì, bất quá lại nói tiếp, thật là khiến người ta giật mình, nhưng này dù sao chỉ là đoạn ngắn ký ức mà thôi, rất nhiều chuyện cũng không biết rõ, không thèm nghĩ nữa, ta nghĩ di chỉ muốn mở ra, là thời điểm chúng ta chuẩn bị tiến vào.

Hai nữ cũng chú ý tới, lúc này cửa đá cực lớn kia đang chầm chậm mở ra, toàn bộ đại địa cũng bắt đầu run rẩy, châm châm rung động.

Toàn bộ hòn đảo đều đang rung động, bốn phía sắc trời cũng bắt đầu biến sắc, nguyên bản tinh không vạn lí, lập tức biến thành đông nghịt một mảnh, toàn bộ không gian hào khí đều trở nên cực kỳ đè nén.

Dương Lỗi nhíu mày, cảm thấy một ít dấu hiệu bất an, dường như có đại sự gì phát sinh, tại đây hiển nhiên không phải đơn giản như vậy, xem ra lúc này đây thăm dò Bách Hoa cung di chỉ, không phải là dễ dàng như vậy, không biết sẽ có bao nhiêu thiên tài vẫn lạc ở chỗ này.

Trước mắt có mấy ngàn người, hơn nữa từng cái đều là cực kỳ xuất sắc, Võ Giả yếu nhất, tu vi cũng đạt tới Tứ Tượng Quy Chân, đương nhiên muốn nói cảnh giới, chỉ sợ Dương Lỗi mình chính là người cảnh giới yếu nhất.

Mà mấy ngàn người này, lần này có thể sống sót chỉ sợ sẽ chưa đủ 1% , đương nhiên đây chỉ là Dương Lỗi dự cảm mà thôi, bất quá cái này cùng Dương Lỗi mà nói , không có quan hệ quá lớn, dù sao mình là có nắm chắc bảo vệ tánh mạng, chỉ cần mình tìm được đồ vật mong muốn, hơn nữa lại để cho hai nữ bên cạnh mình an toàn như vậy đủ rồi, những thứ khác, liên quan gì tới mình?

- Chúng ta đi.

Lúc này cửa lớn triệt để mở ra, vô số tu luyện giả tranh giành vọt vào.

Mà ra ngoài ý định chính là, một vị lão giả niên kỷ xem ra rất lớn xông lên phía trước nhất, cả người lập tức bị bắn ra, đón lấy cả người run rẩy vài cái, không một tiếng động.

Điều này làm cho vô số người vốn muốn xông vào lại càng hoảng sợ, nhao nhao chậm xuống bước chân, mà lúc này lại tiến vào không ít người.

Dương Lỗi cũng hiếu kì , không rõ ràng cho lắm:

- Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ di chỉ còn sẽ chọn người tiến vào hay sao?

Lúc này Tiêu Ly nhẹ gật đầu giải thích nói:

- Người kia niên kỷ quá lớn, có lẽ đã vượt qua 500 tuổi, mà người vượt qua 500 tuổi, thì không cách nào tiến vào Bách Hoa cung di chỉ.

Thì ra Bách Hoa cung di chỉ này không phải lần đầu tiên mở ra, thường cách một đoạn thời gian đều sẽ mở ra một lần, bất quá thời gian mở ra là không có quy luật, mà lần này cách lần trước mở ra đã qua năm trăm năm, lần trước mở ra, là ở bảy trăm năm trước.

Tuy không biết quy luật cụ thể, nhưng có thể khẳng định chính là, Bách Hoa cung di chỉ mở ra thời gian khoảng cách là càng ngày càng lâu rồi.

££ku G\yỀjX ¢¨¨I Ĥŋ9 Ĥ_Ňhu ros

Hơn nữa lúc này đây một trong những mục đích của Hoa Diễm Hồng, chính là một vị đệ tử kiệt xuất của Bách Hoa các năm trăm năm trước đi vào, ở chỗ này mất đi một kiện Tiên khí, Tiên Khí kia so với trong tay Hoa Diễm Hồng phải cường đại hơn nhiều, đó mới là bảo vật trấn phái chính thức của Bách Hoa các, nếu như không phải Tiên Khí này thất lạc, Bách Hoa các bây giờ cũng không là tình huống hiện tại này rồi.

- Hóa ra là như vậy, ta còn tưởng rằng là chuyện gì xảy ra, như vậy chúng ta vào đi thôi.

Biết rõ ràng những chuyện này, Dương Lỗi mỉm cười , cũng không hề để ý, 500 tuổi, mình rất trẻ a, mặc dù là tăng thêm niên kỷ của mình trên địa cầu, cũng còn kém xa lắm, nếu như ình 500 năm, mình sớm đã đột phá vị diện này rồi, còn có thể ở tại chỗ này, quả thực chê cười.

- Ừm.

Hai nữ nhẹ gật đầu, đi theo đằng sau Dương Lỗi.

Ba người cùng một chỗ bước chân vào trong cửa đá , sau khi bước vào cửa đá, có một màn ánh sáng, ba người đều trải qua màn sáng, Dương Lỗi nhướng mày, cái màn sáng này tựa hồ hơi có chút quỷ dị.

Bất quá mở ra Chân Thực Ưng Nhãn xem xét , lại không có phát hiện cái gì, điều này làm cho Dương Lỗi không khỏi tự giễu cười cười, có lẽ là mình quá mức khẩn trương.

Tuy như thế, nhưng Dương Lỗi còn không có buông lỏng cảnh giác, bởi vì Dương Lỗi luôn cảm giác nơi này có chút ít quỷ dị, có chút khiến người ta cảm giác bất an, nội tâm phi thường bất an, hơn nữa loại cảm giác này càng phát ra mãnh liệt.

Trực giác nói cho Dương Lỗi biết, có lẽ quay người rời đi nơi đây mới là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng đã tiến vào đây, tay không mà về, cũng không phải là chuẩn tắc làm người của Dương Lỗi, huống hồ nếu như hiện tại rời đi, chỉ sợ hai nữ cũng sẽ không đồng ý.

Cho nên lựa chọn duy nhất, chính là tiến lên, bất quá cần phải cẩn thận, cực kỳ cẩn thận, tuyệt không có thể sơ ý.

Mới đi vào trong đó, Dương Lỗi liền xoay người đối với hai nữ nói:

- Ta cảm giác tại đây quá đè nén, hơn nữa nguy cơ tứ phía, ta không biết trước đó những người đi vào kia gặp nguy hiểm gì, nhưng trực giác của ta nói cho ta biết, lúc này đây, chúng ta gặp được đồ vật, gặp được nguy hiểm, so với bọn hắn lần trước gặp được sẽ càng thêm nguy hiểm, càng thêm kinh khủng, cho nên , các ngươi phải đi theo bên cạnh của ta, không thể rời ta phạm vi ba mét, bởi vì ở bên ngoài phạm vi này, ta rất khó điều tra chứng kiến nguy hiểm xa hơn.

Trong lòng Dương Lỗi cũng giật mình không thôi, ở chỗ này, tinh thần lực của mình dường như nhận lấy áp chế , ngay cả Chân Thực Ưng Nhãn cũng bị hạn chế , phạm vi thấp xuống không ít, cho nên Dương Lỗi không thể không cẩn thận.

Nếu như là trước đó , hai nữ có lẽ sẽ hoài nghi, nhưng từ khi đã trải qua những chuyện trên đường đi kia, hai nữ đối với Dương Lỗi, liền không có bất kỳ hoài nghi nữa.

- Tốt lắm , chúng ta tiếp tục đi tới.

Dương Lỗi thoả mãn nhẹ gật đầu, Chân Thực Ưng Nhãn toàn lực mở ra.

Dù Chân Thực Ưng Nhãn phạm vi không lớn, nhưng đầy đủ có thể điều tra đến phạm vi trong tầm mắt rồi, cho nên chỉ cần không có tình huống đặc biệt, cũng có thể ứng phó hết thảy phát sinh trước mắt.

- Chúng ta nhanh lên, bằng không thì đồ vật sẽ bị bọn hắn lấy mất.

Lúc này vẻn vẹn chỉ còn lại ba người Dương Lỗi ở cuối cùng, mà những người khác sớm đã không thấy thân ảnh.

Dương Lỗi nghe vậy mỉm cười lắc đầu:

- Không cần, ngươi không cần phải lo lắng, là của ngươi như thế nào cũng chạy không thoát, hơn nữa coi như là bọn hắn đã nhận được, vẫn có thể cướp về, mặt khác ta nói rồi, đó cũng không phải đơn giản như vậy, những người nóng vội kia, hắc hắc, gặp được đồ vật bọn hắn không tưởng tượng được, có lẽ là kinh hỉ, đương nhiên ta khẳng định càng nhiều nữa sẽ là tai nạn.

- Được rồi , chúng ta đây hành sự cẩn thận.

Hoa Diễm Hồng suy nghĩ một chút nói.

- Đúng rồi , cái địa đồ kia của ngươi hiện tại có thể lấy ra rồi, tại đây ta nghĩ chúng ta sẽ dùng đến.

Dương Lỗi chợt nhớ tới tấm bản đồ kia của Hoa Diễm Hồng, tấm bản đồ kia cũng không phải là đơn giản như vậy, bất quá người bình thường không nhìn thấy bộ phận nguyên vẹn chính thức, Dương Lỗi có thể xác định, bên trong tấm bản đồ kia khẳng định có địa đồ bên trong Bách Hoa cung di chỉ này, đây chính là Bách Hoa cung lưu lại đấy.

Đương nhiên muốn bài trừ phong ấn phía trên kia, thu hoạch bộ phận che giấu trong đó, lại cũng không phải đơn giản như vậy, khẳng định có huyền cơ gì ở trong đó.

Nhưng đó là đối với người bình thường mà nói, mà đối với Dương Lỗi, bản đồ này tuy huyền diệu, bất quá bởi vì mình có Chân Thực Ưng Nhãn, có thể khám phá hết thảy ngụy trang, hết thảy ảo giác, cho nên tấm địa đồ chính thức kia mặc dù là ẩn dấu đi, mình cũng có thể khám phá.

- Bản đồ này bất quá là địa đồ Vô Tận Hải, chẳng lẽ ở chỗ này cũng có thể dùng sao? Điều đó không có khả năng a?

Hoa Diễm Hồng thập phần khó hiểu nhưng Dương Lỗi đã nói như vậy, như vậy khẳng định có nguyên nhân của hắn, cho nên nàng vẫn là theo lời đem bản đồ trong tay ra, đưa cho Dương Lỗi.

Nhìn địa đồ, Dương Lỗi mới mỉm cười nói:

- Bản đồ này không phải đơn giản như vậy, nếu như ta suy đoán đúng, đây là một vị tiền bối của Bách Hoa cung, thậm chí là nói , một vị cung chủ của Bách Hoa cung vẽ ra, cất giấu trong ấy một ít gì đó, trong đó liền kể cả địa đồ Bách Hoa cung này, thậm chí là cơ quan bẫy rập cũng khó nói , bất quá người bình thường là không có cách nào nhận ra địa đồ chính thức mà thôi.

- Ta đây cũng không biết, bất quá coi như là như vậy, công tử ngươi có thể tìm ra bộ phận che dấu chính thức sao?

Hoa Diễm Hồng nhìn xem Dương Lỗi hỏi.

- Đúng vậy a, chẳng lẽ Dương Lỗi ngươi có biện pháp? Ta xem bản đồ này cũng không có cái gì không đúng, phía trên này chỉ có địa đồ toàn bộ Vô Tận Hải, mà không có địa đồ bên trong Bách Hoa cung này.

Tiêu Ly cũng nói.

Dương Lỗi nghe vậy lại cười nhạt một tiếng, nói khẽ:

- Các ngươi không thể phát hiện, cũng không có nghĩa là sẽ không có, chẳng lẽ sư tỷ quên, ta trước đó đạt được công pháp là làm sao tới sao?

- Ngươi là nói bản đồ này cùng tấm kia cũng giống như vậy hay sao?

Dương Lỗi vừa nói như vậy, Tiêu Ly thực sự giật mình nhìn hắn, hoàn toàn chính xác , trước đó mình chẳng phải cho hắn một quyển sách, mình không có thể phát hiện huyền bí, lại bị hắn phát hiện, Tiêu Ly còn cho là hắn trong lúc vô tình phát hiện, hiện tại xem ra, thật đúng là không phải đơn giản như vậy, rất có thể hắn thật sự có thể tìm được chỗ huyền diệu trong đó, tìm ra địa đồ trong này, tin tức chính thức về Bách Hoa cung.

Dương Lỗi một bên đem địa đồ mở ra, vừa nói:

£¢·u G\ʏỀjX ¢¨VI Ĥη9 Ĥ_Ňhu r©s

- Cái này không nhất định, bất quá ta có thể tinh tường nói cho ngươi biết, trong địa đồ này, hoàn toàn chính xác đã ẩn tàng một ít tin tức, về phần có phải tin tức cùng địa đồ của Bách Hoa cung hay không, ta chẳng qua là suy đoán mà thôi, bất quá ta hi vọng đây là sự thực, đương nhiên mặc dù trong này ghi lại không phải tình huống về Bách Hoa cung, cũng không có gì ghê gớm lắm, coi như là không có cơ quan địa đồ của Bách Hoa cung, ta cũng có thể tìm được đồ vật chúng ta muốn.

Hoàn toàn chính xác, đối với Dương Lỗi mà nói, Chân Thực Ưng Nhãn tuy nhận lấy một ít hạn chế, nhưng cái hạn chế này, kỳ thật cũng không tính là gì, chỉ cần mình Tinh Thần lực dồi dào, như vậy đây hết thảy liền không phải vấn đề.

Mở ra địa đồ, Chân Thực Ưng Nhãn của Dương Lỗi nhìn quét địa đồ, đồng thời cũng đem tinh thần lực bám vào phía trên.

Phía trên kia loáng thoáng có thể thấy rõ ràng một ít chữ viết, bất quá thập phần mơ hồ, căn bản khó có thể phân biệt, mặc dù là Dương Lỗi ở dưới Chân Thực Ưng Nhãn, cũng khó có thể phân biệt, cái kia thì càng thêm không cần phải nhắc tới trực tiếp dùng mắt thường phân biệt rồi.

Hơn nữa dường như Tinh Thần lực cũng không được, điều này làm cho lông mày Dương Lỗi hơi nhíu, cái này phải làm sao cho phải đây? Chân Thực Ưng Nhãn không được, Tinh Thần lực không cách nào dọ thám, nhưng có thể biết rõ, trong này hoàn toàn chính xác thật có tin tức mình cần, chẳng lẽ mình muốn hủy diệt bản đồ này?

Ý nghĩ này mới xuất hiện, liền để Dương Lỗi bác bỏ, nói giỡn, bản đồ này bây giờ là tuyệt đối không thể hủy diệt, mình còn cần dựa vào bản đồ này tìm đường tắt đi thông Vô Cực đại lục, nếu như hủy diệt, sẽ để ình nhiều ra rất nhiều phiền toái, nhiều đi quá nhiều đường quanh co.

Đã không thể hủy diệt bản đồ này, mình lại muốn thu hoạch tin tức phía trên, nhất định phải nghĩ ra một phương pháp xử lý vạn toàn mới có thể , bất quá đây rốt cuộc phải làm sao đây? Dương Lỗi trong lúc nhất thời cũng là có chút buồn bực.

- Như thế nào? Trên bản đồ có đồ vật chúng ta muốn sao?

Lúc này Hoa Diễm Hồng lên tiếng nói.

- Nếu như không có coi như xong, chúng ta chậm rãi tìm kiếm cũng có thể đấy.

Nhìn xem bộ dạng Dương Lỗi nhíu mày, Tiêu Ly nói ra.

- Đúng vậy a, công tử, nếu như không được, chúng ta có thể chậm rãi tìm kiếm, không cần sốt ruột, dù sao cái di chỉ này phải chờ tới ba tháng sau mới có thể đóng cửa.

Hoa Diễm Hồng cũng phụ họa nói.

Dương Lỗi nghe vậy ngẩng đầu lên, nhìn xem hai nữ nói:

- Ta có thể khẳng định nói cho các ngươi biết, đây là sự thực, trong địa đồ này thật là có chút tin tức, ghi lại cái gì đó, bất quá ta hiện tại không có cách nào nhìn rõ ràng, cũng không có cách nào đem những tin tức này sao chép lại đến, cho nên, ta cần ngẫm lại biện pháp khác mới được.

- Thật sự có?

Hai nữ đều cảm thấy hơi kinh ngạc.

- Đúng vậy, bất quá ta không xác định phía trên này ghi lại là cái gì, có lẽ cũng là một môn công pháp kinh thiên địa khiếp quỷ thần cũng khó nói ah.

Dương Lỗi cười ha ha.

- Nếu thật sự là như thế ngươi liền phát đạt, bất quá ngươi cho rằng ngươi mỗi lần vận khí đều sẽ tốt như thế sao?

Tiêu Ly nghe vậy không khỏi trợn trắng mắt, đối với trước đó Dương Lỗi đạt được vũ kỹ Đại Tạo Hóa Chi Thủ kia, thật là quá kinh người , uy lực khủng bố vô cùng, mặc dù là ở bên trong Huyền Thiên Tông, cũng không có võ học khủng bố như thế, có thể thấy được bộ võ học này cường đại.

- Đó cũng là có khả năng, không phải sao? Vận khí của ta luôn luôn không tệ.

Dương Lỗi nói xong, bỗng nhiên trong đầu hiện lên một đạo linh quang, bản đồ này đã có thể là người Bách Hoa cung, hơn nữa rất có thể là một đời cung chủ nào đó ghi lại, như vậy muốn mở ra bí mật trong đó, có phải cần người Bách Hoa cung truyền thừa hay không, hoặc là nói người truyền thừa công pháp của Bách Hoa cung đây?

Nếu thật là như thế, như vậy thứ này liền cần Hoa Diễm Hồng đến thử xem, bất kể như thế nào, làm cho nàng thử xem tổng cũng không có chỗ xấu, vì vậy Dương Lỗi nhìn xem Hoa Diễm Hồng nói:

- Diễm Hồng, ta nghĩ, bản đồ này tám chín phần mười là tiền bối Bách Hoa cung vẽ ra, hơn nữa trải qua phương pháp đặc thù phong ấn, ngươi sử dụng chân khí mở ra thử xem.

Tuy không biết Dương Lỗi nói như vậy có phải chính xác hay không, bất quá Hoa Diễm Hồng vẫn gật đầu, đem tay của mình đặt ở trên bản đồ, chậm rãi đưa vào chân khí của mình.

Khi chân khí của Hoa Diễm Hồng đưa vào trong đó, sự tình lại để cho ba người giật mình xuất hiện, trên bản đồ kia nguyên bản màu vàng nhạt, rõ ràng nổi lên tí ti hào quang màu vàng, hào quang màu vàng óng này tạo thành từng đạo tuyến đường, mặt khác chỗ trống rỗng xuất hiện từng hàng chữ viết xa xưa.

Những văn tự này, tuy Dương Lỗi mình không biết, nhưng cũng biết cái văn tự này, nhất định ghi lại cái gì đó, cho nên Dương Lỗi đem nguyên một đám toàn bộ ghi xuống, phòng ngừa xuất hiện cái gì đó ngoài ý muốn, dù sao một ít truyền thừa huyền diệu, nhất là loại truyền thừa ghi lại này, sau khi bị người đọc, đều biến mất, Dương Lỗi lo lắng đúng là cái này, mới ghi nhớ rõ ràng.

Chờ đến tất cả ký tự đều hiện ra, lúc này Hoa Diễm Hồng mới buông lỏng ra tay của mình, không lại hướng trong đó đưa vào chân khí.

Làm cho nàng kinh ngạc chính là, đợi nàng đình chỉ đưa vào chân khí, những Kim Sắc ký tự kia, kể cả từng đạo đường cong kia, lại đều biến mất, cả tấm bản đồ lại lần nữa trở về hình dáng ban đầu, thời điểm nàng lại đưa vào chân khí, cái ký tự màu vàng kia xuất hiện lần nữa.

Dương Lỗi thở dài một hơi, xem ra mình suy đoán thật là không có vấn đề.

- Tốt rồi, ta đã suy đoán đúng, vậy cũng tốt, bản đồ này vẫn là ngươi cầm đi, dù sao cũng chỉ có trong tay ngươi mới có thể phát huy ra hiệu quả chính thức.

Dương Lỗi cười cười nói.

- Lần này địa phương chúng ta đi, chính là vị trí trung tâm bên trong địa đồ ghi lại, chỗ đó có một cung điện dưới mặt đất, trong cung điện dưới lòng đất có một mật thất, chỗ đó mới là chỗ bảo tàng chính thức của Bách Hoa cung.

Trí nhớ của Dương Lỗi còn là vô cùng tốt, chỉ cần nhìn một chút cũng đã xác định mục tiêu chủ yếu của hành trình lần này.

- Ừm.

Hai nữ đồng thời gật đầu, mà Hoa Diễm Hồng cũng y theo Dương Lỗi, đem địa đồ thu vào.

Ba người đã làm trễ nãi không ít thời gian, bất quá đó cũng không phải uổng phí, cái gọi là ngồi mài đao cũng không làm mất công đốn củi , sau khi thu thập xong hết thảy, tốc độ của ba người nhanh hơn không ít, rất nhanh liền đi tới chỗ đường rẽ thứ nhất, nơi này là cung điện thứ nhất, mà ở chỗ này có mấy người ở bên kia khổ chiến, trên mặt đất trải qua có vài người nằm ở chỗ đó, có lồng ngực bị mở ra , có thiếu cánh tay thiếu chân.

Hiển nhiên bọn hắn đã trải qua một hồi chiến đấu thảm thiết, đã bị chết ở tại đây.

£¢ou G\yỀjX ¢¨UI dĐ´ m¾j ¦}è â ju

Hướng xa xa nhìn lại, phát hiện những người kia đang đối mặt sáu, bảy đầu hầu tử mau lẹ, những hầu tử này bộ lông tối như mực, móng ngón tay cực dài, ước chừng có nửa tấc, hơn nữa cực kỳ sắc bén, từng con từng con hành động nhanh nhẹn, nhe răng trợn mắt, khuôn mặt dữ tợn, tựa hồ muốn đem người xâm nhập nơi này, cả đám đều xé nát.

Dương Lỗi một cái Giám Định Thuật đi qua.

Kinh ngạc phát hiện, hầu tử tại đây thực lực rõ ràng cũng đạt tới Ngũ Khí Triều Nguyên Đại viên mãn, hơn nữa tốc độ công kích của chúng cực kỳ biến thái, mặc dù là gặp được Lục Đạo Luân Hồi cường giả, cũng tuyệt đối là có thể liều mạng.

Khó chơi, cực độ khó chơi, nếu như không phải như vậy, cũng sẽ không biết có nhiều người chết ở chỗ này rồi.

Những người đang chiến đấu kia, cũng đã bị thương, mắt thấy liền gánh không được rồi.

Những người này mới vừa rồi cũng nhìn thấy ba người Dương Lỗi đến, mang trên mặt kinh hỉ, người đến, liền ý nghĩa có giúp đỡ, lúc này mấy người đã khổ không thể tả, có người trợ giúp, tự nhiên là mừng rỡ, vội hô:

- Bằng hữu, nhanh giúp chúng ta, nhanh, chúng ta sắp nhịn không được rồi.

Tiêu Ly vốn muốn động thủ, nhưng Dương Lỗi lại thò tay giữ nàng lại, miệng nói:

- Thực xin lỗi , chúng ta thời gian đang gấp.

Đối với những thứ này, Dương Lỗi là rất rõ ràng, Hoa Diễm Hồng cũng giống như vậy, mà Tiêu Ly bởi vì ít có tiếp xúc, vẫn luôn là ở trong Huyền Thiên Tông tu luyện, đối với lòng người hiểm ác còn không hiểu rõ lắm, cái này Dương Lỗi là biết đến.

- Bằng hữu, đừng, nếu như ngươi cứu chúng ta mà nói, chúng ta có thể cho các ngươi linh thạch, một ngàn Cực Phẩm Linh Thạch như thế nào?

Người dẫn đầu kia gặp Dương Lỗi muốn rời khỏi vội nói.

- Một ngàn Cực Phẩm Linh Thạch?

Dương Lỗi cũng nhịn không được nữa giật mình rồi, không có nghĩ tới những gia hỏa này ra tay rõ ràng hào phóng như vậy, Cực Phẩm Linh Thạch này cũng không phải là rau cải trắng, vừa ra tay chính là một ngàn Cực Phẩm Linh Thạch, cái này thậm chí đầy đủ ột Tạo Hóa Cảnh cường giả tu luyện mấy tháng rồi, xem ra những người này ở chỗ này thật đúng là đã nhận được không ít thứ tốt.

- Chính là một ngàn. . . một ngàn linh thạch. Chúng ta là đệ tử Linh Việt Các, chỉ cần bằng hữu cứu chúng ta, một ngàn linh thạch tuyệt đối sẽ không thiếu, hơn nữa Linh Việt Các chúng ta ghi nợ các ngươi một cái nhân tình, về sau nếu như cần muốn hỗ trợ, chúng ta có thể ra tay.

Người dẫn đầu kia bị một con khỉ bắt trúng cánh tay, một đạo huyết nhục bị xé nứt, lập tức hút miệng khí lạnh, dĩ nhiên là nỏ mạnh hết đà.

- Được.

Dương Lỗi nghe vậy gật đầu đáp ứng, đón lấy ý bảo hai nữ động thủ.

Những hầu tử này tuy cường đại, nhưng đối với Hoa Diễm Hồng mà nói, không hề áp lực, mà đối với Tiêu Ly mà nói, là lần thứ nhất lịch lãm rèn luyện không tệ, nàng mới vừa tiến vào Lục Đạo Luân Hồi không bao lâu thời gian, cần muốn hảo hảo thích ứng một chút, đây chính là một lựa chọn tốt.

Có hai nữ gia nhập, rất nhanh sáu người Linh Việt Các đã giải trừ khốn cảnh.

Tổng cộng có tám con khỉ, rất nhanh bị thu thập hết rồi, chỉ để lại trên mặt đất từng bãi từng bãi vết máu, rất nhiều chân cụt tay đứt.

Mà sáu người Linh Việt Các, cả đám đều bị thụ thương trình độ không giống, bất quá sau khi nguy cơ giải trừ , bọn hắn đều lấy ra đan dược nhanh chóng dùng, vài phút sau, trên cơ bản khôi phục tu vi, ngay cả ngoại thương đều không có để lại.

Chứng kiến thương thế của bọn hắn đều khôi phục, Dương Lỗi nhìn xem sáu người nói:

- Bằng hữu, nguy cơ của các ngươi đã giải trừ , như vậy đồ đạc đáp ứng cho chúng ta, cũng nên thực hiện đi à nha?

- Cái gì đó? Ta đáp ứng ngươi cái gì ư, ha ha. . . ha ha…

Lúc này nguy cơ đã giải trừ, Triển Nhạc Dương một bộ cười toe toét trêu tức, căn bản là không đem ba người Dương Lỗi để ở trong mắt , đối với bọn hắn mà nói, Dương Lỗi không đáng giá nhắc tới, chỉ cần lo lắng hai nữ nhân này, mà bên mình có sáu người , đối phó hai nữ nhân, bất quá là việc nhỏ mà thôi.

Lúc này sắc mặt Tiêu Ly tái xanh, không nghĩ tới bọn hắn sẽ là một bức sắc mặt như thế này.

Về phần Hoa Diễm Hồng dường như đã sớm thấy nhưng không thể trách, lôi kéo tay của nàng, đi tới sau lưng Dương Lỗi.

- Các ngươi không muốn cho sao?

Trên mặt Dương Lỗi mang dáng tươi cười lãnh đạm, ánh mắt nhìn về phía sáu người Triển Nhạc Dương thời gian dần qua lạnh xuống, đối với cách làm của những thứ này, Dương Lỗi đã sớm dự liệu được rồi.

- Ha ha, Triển đại ca, tiểu tử này còn không phục đây này?

Một người nam tử mặc áo đen trong đó nói.

- Triển đại ca, hai cô nàng này dường như không tệ, chờ một chút lại để ấy người chúng ta sung sướng lại giết đi?

Một nam tử tóc đỏ khác nhìn xem Hoa Diễm Hồng cùng Tiêu Ly hai nữ, liếm liếm bờ môi của mình, ánh mắt không kiêng nể gì cả ở trên người hai nữ quét mắt.

Triển Nhạc Dương kia cũng nuốt nước miếng một cái, trước đó bị những con khỉ kia quấn quít lấy, hắn căn bản không có chú ý hai nữ, lúc này mới phát hiện, hai nữ nhân này tuy mang mạng che mặt, nhưng nhìn tư thái , đã biết rõ tuyệt đối là mỹ nữ, hơn nữa tư sắc tuyệt đối không kém.

- Hay, hay, hai vị mỹ nữ, nếu như các ngươi đồng ý cùng mấy người chúng ta, ta tạm tha tiểu tử kia, các ngươi thấy thế nào?

Triển Nhạc Dương trừng trừng nhìn xem hai nữ, sắc sắc nói.

- Muốn chết.

Tiêu Ly giận dữ, Giới Xích trong tay vừa ra , chém ra một đạo tia sáng trắng thật dài, lập tức đem Triển Nhạc Dương bao phủ ở bên trong , đón lấy không khí bỗng nhiên giảm xuống hơn mười độ.

- Lạnh quá , đáng chết.

Triển Nhạc Dương vội vàng lui về phía sau, Triển Nhạc Dương này thực lực không yếu, cũng đạt tới Lục Đạo Luân Hồi cảnh giới, bất quá lúc này Tiêu Ly nén giận ra tay, tăng thêm vũ khí trong tay chính là Bán Tiên Khí, uy lực khủng bố, một kích này không chỉ có ẩn chứa Pháp Tắc Chi Lực bản thân Giới Xích, còn có lực lượng đóng băng đến từ bản thân Tiêu Ly.

Kình phong đến đâu , nổi lên tầng tầng băng hoa.

- HEAA..., Diễm Dương Đương Không.

Triển Nhạc Dương chợt quát một tiếng, đôi bàn tay lập tức đánh ra một đạo ngọn lửa màu vàng óng, như mặt trời rực rỡ, muốn ngăn trở một kích khủng bố này của Tiêu Ly.

Bành bành. . .

Sau hai tiếng, Triển Nhạc Dương ngăn không được, đằng đằng đằng lùi lại mấy bước, trên tay nổi lên nhiều băng hoa, trên tay áo đã bị đông cứng, hai tay run không ngừng, đón lấy khóe miệng tràn ra vết máu đỏ tươi.

Thấy một màn như vậy, Triển Nhạc Dương cùng năm người khác không khỏi ngây dại, phải biết rằng Triển Nhạc Dương là mạnh mẽ nhất trong bọn hắn, rõ ràng bị một nữ nhân dễ dàng liền đánh bại như thế, đều cảm thấy khó có thể tin, bất quá đây là sự thật.

Răng rắc. . .

Trên mặt đất phát ra âm thanh răng rắc, lại để cho bọn hắn về lại hiện thực, lúc này thời điểm , bọn hắn mới rõ ràng, phiền toái, những người này không phải mình có thể trêu tới, lần này đá vào tấm sắt rồi.

£¢©u G\ʏỀjX ¢¨£I w«² Kɳ ¦_ [è_u

- Cô nương, cái kia , cô nương, chúng ta bất quá là chỉ đùa một chút mà thôi, không cần liều mạng như vậy chứ?

Lúc này Triển Nhạc Dương vội vàng lui về phía sau, nhìn xem Tiêu Ly không ngừng tiến lên cười làm lành nói.

- Hồng Phát, ngươi cái hỗn tiểu tử, nhanh đem linh thạch ra.

- Đúng vậy a, đúng vậy a, mấy người chúng ta bất quá là chỉ đùa một chút mà thôi, một ngàn Cực Phẩm Linh Thạch, chúng ta cho các ngươi.

Nói xong người trẻ tuổi tóc đỏ kia vội lấy ra một cái túi đựng đồ, ném về phía Tiêu Ly.

Lúc này Tiêu Ly đang nổi nóng , đối với linh thạch ném tới chẳng thèm ngó, Giới Xích trong tay lại lần nữa giơ lên, bạch quang ẩn hiện, khí tức càng ngày càng mạnh , rất hiển nhiên, nàng lại muốn động thủ, không đợi Triển Nhạc Dương há mồm, Tiêu Ly đánh ra không chỉ một đạo tia sáng trắng.

Dương Lỗi thấy rõ ràng, đó cũng không phải trước kia đồng dạng , mấy đạo bạch mang này là băng phiến, so với trước đó, uy lực tăng lên mấy lần.

- Đáng giận, đàn bà thúi, linh thạch đều cho các ngươi rồi, còn động thủ.

Triển Nhạc Dương tức giận mắng không thôi, bất quá dưới chân không dám thất lễ, thân hình nhanh chóng chớp động, lần này hắn không giống như là trước đó, không có chút nào chuẩn bị, vội vàng tiếp chiêu, lúc này đây hắn đã sớm dự phòng đến, cũng cảm thấy một kích này của Tiêu Ly khủng bố.

- Cửu Dương Chiếu Đại Địa.

Chín đạo quang mang màu vàng, từ trong hai tay hắn đột nhiên bắn ra, tựa hồ muốn hoà tan đi hết thảy, làm cho cả đại điện trở nên nóng bức lên.

- Hảo công pháp.

Dương Lỗi không khỏi thầm khen một tiếng, một chiêu này uy lực so với trước đó mạnh không chỉ một lần, thật đúng là có thể đối với Tiêu Ly tạo thành uy hiếp nhất định.

Vài đạo băng mang đầu tiên lập tức vọt tới, cùng ánh sáng mặt trời màu vàng chói lọi tiếp xúc, liền hóa thành giọt nước, nhưng cũng không như vậy dừng lại, giọt nước tiếp tục trùng kích đi qua, lại lần nữa hóa thành hơi nước, từng đạo băng mang kia hóa thành hơi nước, nhưng ở dưới sự khống chế của Tiêu Ly, tạo thành một đạo Yên Long quỷ dị, lập tức bao phủ quanh thân Triển Nhạc Dương.

- Đáng chết, đáng chết, tại sao có thể như vậy.

Triển Nhạc Dương thét to.

- Hừ, phong cho ta.

Tiêu Ly khẽ quát một tiếng , đạo sương mù kia hóa mở , biến thành từng đạo tiểu Long, những tiểu Long này tạo thành một trận pháp kỳ diệu, lập tức đem Triển Nhạc Dương định trụ.

Đằng đằng đằng.

Tiêu Ly đắc thế không tha người, Giới Xích trong tay lại lần nữa chém ra, đánh vào mi tâm của Triển Nhạc Dương.

Răng rắc.

Mi tâm của Triển Nhạc Dương lập tức xuất hiện một lỗ máu.

Chết rồi, một Lục Đạo Luân Hồi cường giả, cứ như vậy bị đánh chết.

- Đừng có giết ta , đừng có giết ta.

Còn lại năm người, chứng kiến Triển Nhạc Dương bị giết, sợ tới mức không nhẹ, nguyên một đám té lui về sau.

- Hiện tại cầu xin tha thứ, đã chậm.

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng, cả người bước ra một bước, trong tay lập tức xuất hiện năm ngọn phi đao , trong mắt hàn mang lóe lên, phi đao lập tức hóa thành năm đạo tia sáng trắng, chui vào đan điền năm người.

Ngay cả cơ hội phản ứng cũng không có liền bị phế sạch tu vi.

- Bất quá ta không phải người hiếu sát, liền phế bỏ tu vi của các ngươi coi như giáo huấn, còn có thể còn sống rời đi hay không, cái kia liền xem vận khí của các ngươi rồi.

Nói xong , Dương Lỗi quay người liền hướng bên trong đi đến.

Năm người bị phế sạch tu vi, chán nản ngồi dưới đất, tu vi bị phế sạch, cái kia cùng giết mình có gì khác biệt? Năm người lòng như tro nguội.

Trên đường, Hoa Diễm Hồng khó hiểu nhìn xem Dương Lỗi hỏi:

- Vì cái gì không giết bọn chúng đi?

Nhưng Dương Lỗi lại nở nụ cười:

- Như vậy cùng giết bọn chúng đi khác nhau ở chỗ nào sao?

- Cũng thế.

Hoa Diễm Hồng nghĩ đến, năm người này nếu như đã bị phế sạch tu vi, cái kia hoàn toàn chính xác giết cùng không giết đã không có bất kỳ khác biệt gì rồi.

- Cẩn thận một chút, ta cảm giác nơi này có chút ít quỷ dị.

Dương Lỗi phát hiện tại đây quá mức an tĩnh, một điểm âm thanh cũng không có, bất quá tại đây lại không có trận pháp, lại không có cấm chế tồn tại, để cho Dương Lỗi lo lắng không thôi, chẳng lẽ nơi này có nhân vật gì đó mạnh mẽ hay sao? Cái kia dường như cũng không đúng, mình căn bản không có cảm giác được khí tức cường giả, trừ khi , trừ khi là người chết, người chết không có khí tức, hơn nữa mặc dù là người chết, cũng là có khí tức đặc biệt của mình đấy.

Hoặc là, hoặc là Khôi Lỗi, nếu như là Khôi Lỗi, vậy thì không nhất định rồi.

- Xem, chỗ đó.

Hoa Diễm Hồng la lớn.

Dương Lỗi cùng Tiêu Ly theo tay nhìn sang, không khỏi hút miệng khí lạnh, đó là một mảnh Thi Hải, vô số thi thể đều phiêu phù ở trên mặt.

Mà ở trước mặt Thi Hải kia, đã có vài chục người chết đi, những người này hiển nhiên là những người vừa rồi tiến tới tìm bảo kia, mỗi một cái đều là mặt hiện lên màu xanh đen, bị chết cực kỳ thống khổ.

- Đây là nơi quái quỷ gì, quá kinh khủng.

Nhìn xem nhiều thi thể như vậy, ba người không khỏi tê cả da đầu, mấy chục người tầm bảo chết đi không nói, Thi Hải trước mặt kia quá kinh khủng , đoán chừng thi thể chết đi, khoảng chừng mấy vạn.

Những thi thể này đến cùng là chuyện gì xảy ra? Là cố ý lưu lại hay sao? Hay là nguyên nhân gì, nhưng mặc kệ nguyên nhân gì , tại đây dù sao rất quỷ dị , khủng bố dị thường.

- Những người kia hẳn là trúng độc mà chết.

Dương Lỗi nhìn xem những người trước đó xông vào tầm bảo kia, cái chết của bọn hắn, hẳn là trúng độc , Dương Lỗi là người thừa kế của Độc Vương, mặc dù không có lấy được được Độc Kinh hoàn chỉnh, nhưng cái này vẫn là khó không được hắn.

Hơn nữa rất rõ ràng, những người này đều là Thi độc, còn không phải Thi độc bình thường, là Thượng Cổ Thi độc, cái Thượng Cổ Thi độc này, muốn giải trừ là không đơn giản như vậy.

Đương nhiên nếu như có được Thuần Dương chi hỏa, cái kia cũng không cần phải lo lắng Thi độc này rồi, Thuần Dương chi hỏa này đúng là khắc tinh của Thượng Cổ Thi độc.

- Hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Lui về sao?

Nhìn xem tràng diện này, hai nữ đều cảm giác được thập phần buồn nôn, dù sao cũng là nữ hài, hơn nữa một màn trước mắt này thật sự là quá kinh khủng, những người kia chết cực kỳ quỷ dị, mặc dù biết là trúng Thi độc mà chết, nhưng cụ thể là như thế nào trúng độc? Cũng không hiểu rõ, bên trong những gia hỏa trúng độc mà chết kia, cũng không thiếu cường giả, một người trong đó thì đến được Bát Quái Ngưng Thần cảnh giới.

Từ biểu hiện ra xem, những người này, ngay từ đầu căn bản cũng không có ý thức được mình trúng độc, cho nên mới ở trong thời gian rất ngắn không hề chống cự, liền bị độc chết.

- Không cần phải lo lắng.

Dương Lỗi mỉm cười.

- Cái Thi độc này tuy cường hãn, nhưng Thuần Dương chi hỏa chính là khắc tinh lớn nhất của nó, chỉ cần có Thuần Dương chi hỏa, cái kia muốn đối phó những Thi độc này, liền không có vấn đề gì rồi.

£¢¨u G\yỀjX ¢¨¢I i «Q_ KyÔjX GyỀjX ¦ _u ros

Đối với Dương Lỗi mà nói, cái này kỳ thật cũng là cơ hội tốt, tuy mình học xong một bộ phận Độc Kinh, đã nhận được một bộ phận Độc Vương truyền thừa, nhưng một mực không có đất dụng võ, còn lần này, những Thượng Cổ Thi độc này ình một cơ hội rất tốt , nếu như mình có thể lợi dụng những Thi độc này, cái kia thực lực của mình sẽ lại tiến vào một tầng.

Huống hồ , Dương Lỗi nhớ tới một người.

Cái kia chính là Dịch Vũ Hàn, Dịch Vũ Hàn bị mình vây khốn, mình hầu như đã quên hắn, thân thể của hắn là cương thi chi thể , tuy bất quá là Võ Thần cấp độ, nhưng nếu như có thể đạt được Thi độc này, ở chỗ này , sẽ đạt được phát triển thật lớn, mà mình có một phần công pháp đặc thù, để cho hắn ở chỗ này tu luyện không còn gì tốt hơn rồi, nhiều nhất một tháng thời gian, hắn sẽ đạt tới Ngũ Khí Triều Nguyên, thậm chí khả năng đạt tới Lục Đạo Luân Hồi.

Quyết định chủ ý, Dương Lỗi liền chuẩn bị đi xem Dịch Vũ Hàn rồi, bất quá trước đây, phải làm tốt một ít chuẩn bị, miễn cho hai nữ bị Thi độc xâm lấn, cho nên Dương Lỗi chuẩn bị bố trí một cái trận pháp đặc biệt, đem Thi độc triệt để ngăn cản ở bên ngoài.

- Thuần Dương chi hỏa? Ngươi có Thuần Dương chi hỏa sao?

Tiêu Ly hỏi.

- Không có vấn đề, ta có chút việc, cho nên cần phải ở chỗ này một thời gian, ta trước bố trí một trận pháp, có thể ngăn cách Thi độc.

Dương Lỗi nói.

- Trận pháp gì? Cần ta giúp không?

Hoa Diễm Hồng cũng là Trận Pháp Sư không tệ, mặc dù không có lợi hại như Dương Lỗi, nhưng cũng gần như đạt tới tình trạng Trận pháp sư cao cấp rồi.

- Lục Dương trận.

- Lục Dương trận?

Hoa Diễm Hồng kinh hô một tiếng.

- Công tử ngươi nói, ngươi muốn bố trí Lục Dương trận?

Hoa Diễm Hồng còn không biết Dương Lỗi là Tông Sư Cấp Trận Pháp Sư, nghe được Dương Lỗi muốn bố trí Lục Dương trận, không khỏi kinh hô, Lục Dương trận này không phải người bình thường có thể bố trí, mặc dù không có đạt tới cấp bậc Tiên nhân trận pháp, nhưng mà chênh lệch không xa lắm rồi, muốn bố trí Lục Dương trận, nhất định phải đạt tới Tông sư Trận Pháp Sư, hơn nữa mặc dù đạt đến Tông Sư cấp, còn chưa chắc có thể thành công.

Quan trọng là, Lục Dương trận này còn cần Thuần Dương Chân Hỏa làm dẫn, bằng không thì toàn bộ trận pháp căn bản là không có cách nào đạt tới hiệu quả chính thức.

Mà Dương Lỗi đã nói cho nàng biết, hắn muốn bố trí Lục Dương trận, điều này làm cho Hoa Diễm Hồng như thế nào không cảm thấy kinh ngạc, thậm chí Tiêu Ly cũng giật mình không thôi, mặc dù đối với Dương Lỗi có hiểu biết, nhưng cũng chưa bao giờ biết rõ, hắn rõ ràng còn là trận pháp đại sư.

- Chỉ là một cái Lục Dương trận mà thôi, các ngươi kinh ngạc như vậy làm gì?

Thuần Dương Chân Hỏa mình mặc dù không có, nhưng có thể đổi đi ra, tuy có giá trị không nhỏ, nhưng nếu như mình đổi một môn công pháp Thuần Dương Hỏa thuộc tính, cái này liền một lần hành động dùng cả đời.

Dù sao Thuần Dương Chân Hỏa là mình sử dụng xong trận pháp, còn có thể thu trở về, cũng sẽ không lãng phí.

- Trước hộ pháp cho ta, ta bố trí một chút trận pháp.

Dương Lỗi lập tức tiến vào bên trong hệ thống, đầu tiên đổi ra một đạo Thuần Dương Chân Hỏa, tiếp theo lại đổi hơn mười viên Cao cấp linh thạch Hỏa thuộc tính.

Một ít linh thạch có thuộc tính, so với những cái không có thuộc tính kia lại muốn hơi đắt, linh thạch của mình đại đa số đều là không có thuộc tính, mà có thuộc tính bất quá là số ít mà thôi, hết lần này tới lần khác bên trong những linh thạch có thuộc tính kia, lại không có linh thạch Hỏa thuộc tính, cho nên Hỏa thuộc tính linh thạch cũng cần đổi.

Lần này, trọn vẹn tiêu hao Dương Lỗi gần một vạn điểm hối đoái, thật là để cho Dương Lỗi thịt thương yêu không dứt.

Bất quá mặc dù có chút thịt đau, nhưng đây là đáng giá đấy.

Sau khi đổi đi ra, Dương Lỗi lập tức bắt đầu bày trận, Lục Dương trận, trọng yếu nhất chính là Thuần Dương Chân Hỏa, Thuần Dương Chân Hỏa này, không phải hỏa diễm bình thường, có linh tính của mình, bất quá đối với Dương Lỗi mà nói, cũng chỉ là có chút linh tính mà thôi, huống chi là hắn đổi đi ra, cũng không thế nào bài xích Dương Lỗi.

Dương Lỗi ném linh thạch thuộc tính "Hỏa" trong tay ra ngoài , đón lấy nhanh chóng ngưng kết thủ ấn, cuối cùng Thuần Dương Chân Hỏa kia từ từ bay ra, ở chung quanh Dương Lỗi tạo thành một đạo màn sáng màu đỏ rực.

Màn sáng hình thành, thủ ấn của Dương Lỗi cũng không có đình chỉ, hơn nữa tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh, cuối cùng Dương Lỗi đột nhiên mở mắt, trong miệng nhổ ra một chữ phù.

Màn sáng lóng lánh một chút.

- Thành.

- Thành công không

Chứng kiến Dương Lỗi mở mắt, cả người trầm tĩnh lại, Hoa Diễm Hồng không thể chờ đợi được hỏi.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu:

- Cái này không có khó khăn gì, tốt rồi, chúng ta trước ở lại đây, ta còn có một số việc. Nhớ kỹ , không được ra bên ngoài trận pháp, bên ngoài kia thập phần quỷ dị, các ngươi ứng phó không được.

- Hừm, ngươi yên tâm đi.

Hai nữ tuy không biết Dương Lỗi muốn làm gì, nhưng mà tinh tường, Dương Lỗi đã làm như vậy, vậy khẳng định có lý do của mình.

Dương Lỗi lấy ra Trấn Hồn Linh rất lâu không có sử dụng, Trấn Hồn Linh này đối với Dương Lỗi mà nói, thật đúng là không có tác dụng quá lớn, bất quá ở địa phương này có lẽ sẽ có chút ít tác dụng, nhưng hiện tại, Trấn Hồn Linh trên cơ bản không để vào mắt rồi.

- Vẫn còn chứ?

Dương Lỗi ý niệm vừa tiến vào bên trong Trấn Hồn Linh, cũng cảm giác được Dịch Vũ Hàn tồn tại, tiểu tử này được Dương Lỗi để đó không dùng vài năm rồi, lại nói tiếp, Dương Lỗi vẫn cảm thấy có chút thực xin lỗi gia hoả này, mình thoáng cái liền quên nó mất rồi.

- Khốn nạn, ngươi thật sự là khốn nạn, rốt cục nhớ tới ta rồi.

Vừa nghe đến âm thanh của Dương Lỗi, Dịch Vũ Hàn kích động không thôi, tại địa phương quỷ quái này, không có thiên lý, không có ai, không có cái gì, đều sắp điên rồi, lại để cho Dịch Vũ Hàn hầu như muốn tự bạo a.

- Ha ha , không nên kích động, tuyệt đối không nên kích động.

Dương Lỗi cười ha hả nói.

- Ngươi khốn nạn ah, một mình ngươi ngốc ở nơi quỷ quái này thử xem ngươi có kích động không?

Dịch Vũ Hàn cả giận nói.

- Chẳng lẽ ngươi không muốn gặp lại ta? Quên đi.

Dương Lỗi nghe vậy nói.

- Đừng, đừng ah , ngươi là đại gia, ngươi là đại gia được chưa, ta thừa nhận là được.

Dịch Vũ Hàn nghe xong Dương Lỗi nói như vậy, vội la lên, nói giỡn , còn để ình ở lại đây như vậy, thực sẽ điên mất đấy.

- Ngươi cân nhắc như thế nào?

Dương Lỗi lúc này nói.

- Được rồi, ngươi thắng, ta đáp ứng ngươi.

Dịch Vũ Hàn không có cách nào, chỉ có thể đáp ứng a, hắn cũng không muốn tiếp tục ở lại như vậy.

- Như vậy không phải là được rồi, ngươi sẽ vì quyết định của ngươi mà cảm thấy tự hào.

Dương Lỗi ha ha cười nói.

- Bây giờ ngươi có một cơ hội, cho ngươi có thể trực tiếp từ Võ Thần tiến vào Thông Huyền, thậm chí Âm Dương Nhị Khí... các loại tầng thứ cao hơn, đương nhiên cái này phải xem nghị lực của ngươi, vận mệnh cùng vận khí của ngươi.

Dương Lỗi nhìn xem Dịch Vũ Hàn nói.

£¢Vu G\yỀjX ¢¨PI i «Q_ KyÔjX GyỀjX ¦ _u r©s

- Phía trên Võ Thần?

Dịch Vũ Hàn nghe vậy lập tức ngây dại, đối với Dương Lỗi nói, căn bản không thể nào tin được , cái này đối với hắn mà nói, quá sớm, Thông Huyền cấp, tuy lúc trước Dịch Vũ Hàn đã đạt đến Võ Thần cảnh giới đại viên mãn rồi, nhưng muốn đi vào Thông Huyền, ở trong vòng mười năm, chính hắn căn bản không có nắm chắc quá lớn, chớ nói chi là đột phá Thông Huyền, người bình thường không có mười năm, mấy trăm năm, muốn đột phá Thông Huyền cảnh giới hầu như là không thể nào, cấp độ phía trên Thông Huyền, đối với Dịch Vũ Hàn thật sự mà nói là thập phần xa xôi.

- Đúng vậy, chỉ cần nghị lực của ngươi không phải quá rác rưởi, ta nghĩ tiến vào Tứ Tượng Quy Chân đó là chuyện dễ dàng.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu hồi đáp.

- Ngươi. . . ngươi bây giờ đã đến cấp độ gì?

Dịch Vũ Hàn không khỏi hỏi.

- Ta. . . Ha ha , ta hiện tại bất quá là Võ Thần Đại viên mãn, giống như ngươi.

Dương Lỗi cười trả lời, cũng không có giấu diếm tu vi của mình.

Nghe xong Dương Lỗi nói như vậy, Dịch Vũ Hàn thất vọng không thôi, Dương Lỗi cũng bất quá là Võ Thần Đại viên mãn, nếu có cơ hội như vậy, như thế nào sẽ để ình? Quả thực là trò cười, đoán chừng là hắn lấy mình vui vẻ mà thôi, bất quá dù sao hắn nói giỡn như thế nào, mình cũng không có cách nào, ai bảo mình nắm giữ trong tay hắn đây này?

Chứng kiến biểu lộ của Dịch Vũ Hàn, Dương Lỗi như thế nào không rõ ràng ý nghĩ trong lòng hắn, liền cười nói:

- Như thế nào, ngươi không tin phải không?

- Không phải ta không tin, mà là nếu như có cơ hội tốt như vậy, ngươi như thế nào sẽ để cho ta? Không có đạo lý.

Dịch Vũ Hàn lắc đầu nói.

- Ha ha , ý nghĩ của ngươi, ta rõ ràng , bất quá ta có thể tinh tường nói cho ngươi biết, tuy cảnh giới của ta bất quá là Võ Thần Đại viên mãn, nguyên nhân là tự mình cố ý áp chế, mà thực lực chân chính của ta, cũng không chỉ là như thế, mặc dù là Ngũ Khí Triều Nguyên, thậm chí Lục Đạo Luân Hồi cảnh giới, đối với ta mà nói, cũng không chịu nổi một kích, cho nên ngươi nói, ta sẽ để ý sao? Hơn nữa, cái công pháp kia hết sức đặc thù, nhất định phải Cương thi thể chất mới có thể tu luyện, thân thể của ngươi là Cương thi thân thể hoàn mỹ, cái công pháp kia, chính là vì ngươi chuẩn bị đấy.

Dương Lỗi cười ha ha.

- Cũng là chính ngươi vận khí tốt, lần này ta ở bên trong một chỗ di tích tìm được bảo địa, đối với tu vi của ngươi cực kỳ có lợi, ngươi đồng ý hay không đồng ý, đều là quyết định bởi chính ngươi, nếu như ngươi không muốn, ta đây cũng không bắt buộc, hơn nữa mặc kệ ngươi đồng ý hoặc là không đồng ý, ta đều sẽ thả ngươi đi ra.

Dừng một chút, Dương Lỗi nói tiếp:

- Bất quá, vị trí hiện tại của ta, nguy cơ trùng trùng, mặc dù ngươi là Cương thi thân thể, là Võ Thần Đại viên mãn, nhưng ở chỗ này, không đáng giá nhắc tới, dùng tu vi hiện tại của ngươi, căn bản chính là chắc chắn phải chết, nếu như ngươi muốn sống, nhất định phải đề cao thực lực của mình, nếu như ngươi có thể đạt tới Tứ Tượng Quy Chân, tăng thêm Cương thi thể chất đặc thù của ngươi, có lẽ có thể sống rời đi nơi đây.

Mặc dù Dịch Vũ Hàn là hạt giống không tệ, nhưng muốn đạt tới trình độ mình muốn còn kém xa lắm, mặc dù là hắn đáp ứng yêu cầu của mình, tu luyện loại công pháp kia, muốn có thành tựu cũng cần một thời gian cực kỳ dài dòng buồn chán, cho nên đối với Dương Lỗi mà nói, Dịch Vũ Hàn là người hầu có cũng được mà không có cũng không sao, hắn không muốn, mình cũng không có tổn thất gì.

Nghĩ nghĩ , Dịch Vũ Hàn vẫn là gật đầu đáp ứng.

- Ngươi muốn ta làm sao bây giờ?

Dương Lỗi nói:

- Trước quay về trong cơ thể của mình đi.

Dương Lỗi đem Vũ Hồn của Dịch Vũ Hàn rút ra , mấy cái thủ ấn huyền diệu, liền đem Dịch Vũ Hàn lại lần nữa đánh vào trong thân thể của hắn.

- Tốt rồi, ngươi bây giờ về tới trong thân thể của mình rồi, bất quá thân thể này mặc dù là của ngươi, nhưng bây giờ đã bị luyện chế thành Cương thi thân thể, cho nên nếu như ngươi muốn hoàn toàn khống chế, vẫn là phải cần một khoảng thời gian đến thích ứng, bất quá cái này không sao, ngươi có nhiều thời gian, không nên gấp gáp.

Dương Lỗi lại lấy ra một vật, đây là Dương Lỗi đổi đi ra công pháp Cương Vương Vô Cực công đặc thù, đương nhiên còn có trước đó mình đánh bại Sở Tường lấy được công pháp, Thái Âm luyện thi.

Hai môn công pháp này, đều là công pháp quỷ dị.

Cương Vương Vô Cực công là tu luyện Cương thi thân thể, mà Thái Âm luyện thi không chỉ có thể tu luyện Cương thi thân thể bản thân, còn có thể khống chế thi nô.

Ngẫm lại nếu như gia hoả này có thể đem Thái Âm luyện thi này tu luyện thành công, ở chỗ này có mấy vạn xác ướp cổ, nếu hắn có thể đem tất cả thi thể này luyện chế thành thi nô, cái kia chính là chuyện kinh khủng cỡ nào, những thi thể này khi còn sống cũng không phải đơn giản như vậy, yếu nhất cũng là Thông Huyền, mạnh nhất đã đạt đến Lục Đạo Luân Hồi cảnh giới.

Ngẫm lại mấy vạn cái thi nô không sợ sinh tử , không sợ thống khổ, mặc dù là Cửu Cực Tạo Hóa cường giả cũng sẽ cảm thấy khó giải quyết, nhất là, nếu như lợi dụng những thứ này đi đánh môn phái khác, đây tuyệt đối là một cổ sức mạnh siêu cấp kinh khủng.

Thậm chí còn có thể tạo thành trận pháp, bất quá muốn khống chế nhiều thi nô như vậy, cần Tinh Thần lực quá khổng lồ rồi, yêu cầu bố trí trận pháp thật sự là quá khó khăn.

- Hai quyển công pháp này, chính ngươi thật tốt tu luyện, nếu như ngươi có thể đem hai quyển công pháp này tu luyện tốt, như vậy tương lai phi thăng Tiên giới, cũng là chuyện thập phần dễ dàng.

Dương Lỗi vỗ vỗ bờ vai của hắn.

- Cảm ơn chủ nhân.

Vừa mới dung hợp Cương thi thân thể của mình, Dịch Vũ Hàn còn có chút không quá thích ứng.

- Đừng kích động chúng ta bây giờ đi ra ngoài.

Dương Lỗi hơi chuyển động ý nghĩ một chút, liền dẫn Dịch Vũ Hàn đi tới trận pháp trong Bách Hoa cung di chỉ.

- Ah. . .

Vừa ra, Dịch Vũ Hàn liền kêu thảm một tiếng, trên người truyền đến đau đớn kịch liệt.

Dương Lỗi thấy thế, một đạo kình khí chém ra, vì hắn ngăn trở Viêm Dương lực lượng của Lục Dương trận này:

- Thực xin lỗi, ta đã quên đây là đang ở bên trong Lục Dương trận.

- Hắn là, hắn là cương thi?

Chứng kiến Dương Lỗi đột nhiên mang ra một người, Hoa Diễm Hồng không khỏi mở to hai mắt.

- Dương Lỗi , ngươi. . . ngươi rõ ràng nuôi cương thi?

Tiêu Ly cũng giật mình không thôi, người dưỡng thi từ xưa đã có, bất quá đều là tà môn ma đạo, không bị chính đạo xem trọng, thậm chí sẽ bị chính đạo tiên tông đuổi giết, đả kích, nàng như thế nào cũng thật không ngờ, Dương Lỗi rõ ràng nuôi dưỡng cương thi.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu nói:

- Hắn là Dịch gia Dịch Vũ Hàn trong tứ đại gia tộc, bị người hãm hại, đã luyện thành cương thi, ta cứu được hắn mà thôi, bất quá hắn bây giờ tính toán là thủ hạ của ta, ngươi nói ta nuôi dưỡng cương thi, vậy nói còn nghe được.

£¢Uu G\yỀjX ¢¨kI ¦\9j\ ¦}Ϛ ¦_ b\∂u

- Hai vị cô nương tốt.

Dịch Vũ Hàn há mồm nói ra, lúc này thanh âm của hắn rất là chói tai.

- Hắn còn có thể nói chuyện?

- Không có gì kỳ quái, hắn có ý thức của mình, tự nhiên là có thể nói chuyện.

Dương Lỗi cười nói.

- Hắn thuộc về trường hợp đặc biệt, nói như vậy, Cương Thi tối thiểu nhất đạt tới Âm Dương cảnh giới mới có thể nói chuyện, bất quá Dịch Vũ Hàn không giống.

- Ngươi muốn cho hắn đi theo chúng ta sao?

Tiêu Ly có chút nhíu mày, nói ra.

- Tự nhiên không phải, hắn là ở chỗ này tu luyện.

Dương Lỗi nói.

- Thiếu gia, ngươi để cho ta ở chỗ này tu luyện?

Dịch Vũ Hàn nhìn nhìn nơi đây, nếu như ở bên trong trận pháp này, đừng nói tu luyện, ngay cả bảo vệ tánh mạng mình cũng là cái vấn đề, trận pháp này dương khí quá nặng, căn bản không thích hợp cương thi tu luyện.

- Không phải nói giỡn chứ? Tại đây không thích hợp ta tu luyện.

- Ha ha , trong trận pháp này, đương nhiên không thích hợp ngươi tu luyện, bất quá bên ngoài trận pháp, vậy thì không giống, chờ ta đem ngươi tống xuất ra trận pháp, ngươi liền sẽ rõ ràng, tại đây đối với ngươi mà nói, tuyệt đối là một Động Thiên Phúc Địa, ở chỗ này tu luyện một tháng, thậm chí vượt qua ở địa phương khác tu luyện mấy chục năm.

- Nha.

- Ta trước tiễn đưa ngươi đi ra ngoài, ngươi ở ngay chỗ này thật tốt tu luyện.

Nói xong Dương Lỗi vận chuyển trận pháp, đem Dịch Vũ Hàn đưa ra trận pháp.

Dương Lỗi nhìn xem Dịch Vũ Hàn:

- Thế nào, hiện tại ngươi cảm thấy đối với ngươi mà nói, nơi này là một chỗ tu luyện tuyệt hảo hay không?

- Quả là thế.

Dịch Vũ Hàn cảm thấy bốn phía âm khí nồng đậm, đối với một cỗ cương thi mà nói, cái này hoàn toàn chính xác thật là một chỗ tu luyện tràng tuyệt diệu, so với chỗ nguyên lai kia của mình, muốn mạnh hơn nghìn lần vạn lần.

- Tốt rồi , ngươi ở chỗ này tu luyện, tuyệt đối không nên chạy khắp nơi, ta cho ngươi biết, nơi này là ở bên trong Bách Hoa cung di chỉ của Vô Tận Hải, tại đây nguy cơ tứ phía, coi như là Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới cường giả kia, cũng có thể là tùy thời vẫn lạc, cho nên ngươi chỉ có thể ở chỗ này tu luyện, ở trước khi ngươi không có đủ thực lực, không muốn chạy loạn khắp nơi , bằng không thì cái mạng nhỏ của ngươi có thể sẽ tùy thời xong đời.

Dương Lỗi nhìn xem hắn nói ra.

- Đã biết, thiếu gia, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ không cho ngươi mất mặt.

Dịch Vũ Hàn đã tiếp nhận sự thật.

- Như vậy cũng tốt.

Dương Lỗi vỗ vỗ đầu vai của hắn nói.

- Yên tâm, ta cũng không cần ngươi làm cái gì , nếu như ngươi không làm cương thi, như vậy ngươi cũng chỉ có thể đầu thai chuyển thế, như vậy ngươi căn bản sẽ không nhớ rõ trí nhớ của kiếp trước, sắp trở thành một người khác, hơn nữa có thể đạt đến cấp độ bây giờ hay không cũng không biết, huống hồ, cái kia cũng không phải ngươi rồi, còn nữa, nếu như ngươi tu luyện thật tốt, có lẽ ngươi có thể trở thành một đời siêu cấp cường giả, nếu như tu vi của ngươi đạt đến cảnh giới nhất định, liền cùng thường nhân không khác, bất quá so với người bình thường mà nói, thân thể của ngươi muốn cường hãn mấy lần.

- Thiếu gia, ta biết.

Trong lòng Dịch Vũ Hàn cũng tinh tường những chuyện này, nếu như hắn không tiếp thụ được sự thật, kiếm một đường ra khác, cái kia chính là đầu thai chuyển thế, nhưng như vậy, Dịch Vũ Hàn người này liền cũng sẽ không bao giờ tồn tại ở trên thế giới rồi.

- Ngươi trước tiên đem thi khí tại đây hấp thu toàn bộ, còn có, đi thăm dò xem đã, nơi đó là chuyện gì xảy ra, nếu như gặp phải nguy hiểm, liền sử dụng tấm phù triện này truyền tống đi ra.

Dương Lỗi lấy ra một Truyền Tống Phù , đây là Dương Lỗi mới chế tác, bây giờ Dương Lỗi chế phù thuật, cũng đạt tới cảnh giới tông sư, chế tác phù triện như vậy, là dễ như trở bàn tay, lúc này đây, Dương Lỗi lại để cho Dịch Vũ Hàn trước hấp thu thi khí tại đây, như vậy có thể yên tâm để cho hai nữ đi ra, còn trong Thi Hải bên kia đến cùng có cái gì, Dương Lỗi mình cũng không muốn đi mạo hiểm, đương nhiên Chân Thực Ưng Nhãn dò xét thuận tiện, bất quá bởi vì nơi này tình huống so sánh đặc thù, đã hạn chế phạm vi Chân

Thực Ưng Nhãn của mình, mà bên Thi Hải kia, lại quá rộng lớn, mình không có khả năng một lần liền xem xét đến, cho nên để cho Dịch Vũ Hàn đi thử xem.

So sánh với hắn là cương thi thân thể, Thi độc trong này, đối với hắn mà nói không chỉ không có thương hại, còn sẽ đối với tu luyện của hắn có lợi, cho nên để cho Dịch Vũ Hàn đi, là không còn gì tốt hơn rồi.

- Vâng, thiếu gia.

Dương Lỗi nói, Dịch Vũ Hàn tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

- Vậy ngươi bây giờ bắt đầu hấp thu những thi khí này đi.

Dương Lỗi vung tay lên nói.

- Được.

Dịch Vũ Hàn ngồi khoanh chân, động tác xem ra mặc dù có chút cứng ngắc, bất quá tốc độ hấp thu thi khí cực kỳ khủng bố, mới ngồi xuống, Dương Lỗi liền cảm thấy Thi độc bốn phía điên cuồng bắt đầu khởi động , càng ngày càng mãnh liệt, theo sát lấy là vô số Thi độc kia ở quanh thân Dịch Vũ Hàn tạo thành một vòng xoáy khổng lồ, vòng xoáy kia đang hấp thu vô cùng vô tận thi khí ở bốn phương tám hướng, tốc độ mau kinh người.

Mà ngay cả Dương Lỗi cũng chấn động theo rồi, không nghĩ tới tiểu tử này hấp thu thi khí tốc độ nhanh như vậy, một bên hấp thu Thi độc, tu vi Dịch Vũ Hàn đang không ngừng kéo lên, lúc này mới qua ngắn ngủn nửa giờ cũng chưa tới, Dương Lỗi cảm giác Dịch Vũ Hàn muốn đột phá Võ Thần Đại viên mãn, tiến vào Thông Huyền cảnh giới.

Tốc độ tu luyện như vậy, thật đúng là khủng bố.

Dương Lỗi lần nữa về tới trong trận pháp.

- Thế nào?

Chứng kiến Dương Lỗi lần nữa trở lại trong trận pháp, Tiêu Ly không khỏi hỏi.

Ở trong trận pháp này thì không sao, còn muốn đi tầm bảo, một mực chờ đợi như vậy, chỉ sợ thứ tốt đều rơi vào trong túi áo người khác rồi, đây cũng không phải là hai nữ muốn xem đến.

- Hắn đang hấp thu Thi độc, ta nghĩ bất quá hai giờ, Thi độc tại đây cũng sắp bị hấp thu sạch sẽ.

Dương Lỗi có chút nheo mắt lại, nhìn xem hai nữ nói.

- Còn muốn hai giờ?

Hoa Diễm Hồng khẽ nhíu mày.

- Hai giờ mà thôi, không cần lo lắng, chút thời gian này, chúng ta vẫn là chờ nổi, hơn nữa, bên trong Bách Hoa cung di chỉ, nguy cơ tứ phía, chúng ta có địa đồ nơi tay , cũng phiền toái như vậy, những người không có địa đồ kia, gặp được nguy hiểm so với chúng ta muốn hơn rất nhiều, khó chơi nhiều lắm.

Dương Lỗi nói.

Hoa Diễm Hồng nghe vậy không khỏi nhẹ gật đầu, nếu như là trước kia không có địa đồ, đi vào một cái ngã ba khác, hậu quả kia thật sự là phiền toái, cái ngã ba kia mới thật sự là tử lộ, coi như là Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới cường giả, ở bên kia, cũng là có đường chết.

Mà ở bên trong Bách Hoa cung di chỉ này, nơi như thế này, đây tuyệt đối là không ít, mà tiến vào bên trong Bách Hoa cung này, có mấy ngàn người, có thể chân chính sống sót, có thể có 100 người sao? Cái này Dương Lỗi cũng hoài nghi.

£¢£u G\yỀjX ¢V·I ±QjX -Q ¦Òj çn ¦}Òju ros

Thời gian như nước chảy, hai giờ thoáng cái đã trôi qua, Dương Lỗi kiểm tra một hồi, bên ngoài Thi độc trên cơ bản đã bị Dịch Vũ Hàn hấp thu rồi, bất quá trên Thi Hải kia, như cũ hiện đầy Thi độc, hơn nữa Thi độc phía trên kia, tựa hồ là vô cùng vô tận, căn bản là không có cách triệt thanh trừ.

Mà ở chung quanh Thi độc lại trải qua hoàn toàn thanh trừ, mà ở vị trí bên phải ba người, có một con đường, Dương Lỗi tinh tường, đây là một trong những con đường đi thông chủ điện, bất quá cái thông đạo này , cũng không phải đơn giản như vậy, trong đó nguy hiểm cũng không ít.

Dương Lỗi bỏ đi trận pháp, ba người xuất hiện ở trong đại điện.

Lúc này Dịch Vũ Hàn cũng từ trong Thi Hải đi ra.

- Dịch Vũ Hàn, trong Thi Hải kia, tình huống như thế nào?

Dương Lỗi hỏi.

Thi Hải kia thập phần thần bí, cũng cực kỳ quỷ dị, nếu như không phải hai nữ ở đây, Dương Lỗi thật đúng là ý định mạo hiểm tiến vào bên trong đi thăm dò một phen, bất quá có hai nữ, Dương Lỗi cũng không nên vứt bỏ hai người bọn họ, mà tự mình một người tiến vào bên trong, nếu như mang theo hai nữ, chỗ đó thật sự là quá mức quỷ dị, bởi vì Dương Lỗi cũng cảm giác, trong này , có nguy hiểm to lớn, chỉ hơi mất tập trung, tiếp theo sẽ vĩnh viễn lưu ở trong đó, cho nên để cho an toàn, Dương Lỗi vẫn là có ý định buông tha ạo hiểm.

- Thiếu gia, Thi Hải kia thật lớn , trong lúc nhất thời căn bản là không có cách nào điều tra đến Thi Hải, bất quá. . . bất quá ta cảm giác Thi Hải, có một cổ khí tức cực kỳ cường hãn, khiến người ta cảm thấy run rẩy.

Nói đến đây, cả người Dịch Vũ Hàn cũng run rẩy một chút.

Dương Lỗi thở phào một cái, trong nội tâm đã sớm chuẩn bị, đối với kết quả này, đã có đoán trước rồi, cũng không có giật mình cùng thất vọng quá lớn.

- Đã như vậy, quên đi, như vậy chính ngươi ở chỗ này tu luyện phải cẩn thận, uhm, những phù triện này đối với ngươi sẽ có chút ít trợ giúp, nói không chừng có thể cứu ngươi một mạng.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ lấy ra mấy tấm phù triện, những thứ này đều là phù triện bình thường, trong đó đóng băng phù triện có vài tấm, còn có Thần Hành Phù, Truyền Tống Phù, những thứ này đều là trốn chạy để khỏi chết dùng , còn phù triện trị liệu, đối với Dịch Vũ Hàn mà nói, không có tác dụng gì , bản thân hắn liền là Cương thi thân thể , cho nên không có tác dụng.

- Cám ơn thiếu gia.

Dịch Vũ Hàn không chút nào chối từ đem đồ đạc Dương Lỗi đưa cho hắn, đều thu xuống dưới.

Đối với hắn mà nói, những vật này, đều là cực kỳ hữu dụng, thậm chí có thể làm bảo vật cứu mạng, cho nên hắn cũng sẽ không biết ngốc đến cự tuyệt.

- Không cần cám ơn, thứ này với ta mà nói không có gì , nhưng đối với ngươi mà nói , có thể sẽ mang cho ngươi trợ giúp cực lớn, cho nên hi vọng ngươi có thể hảo hảo lợi dụng, tốt rồi , chúng ta cũng nên đi , hai tháng sau ta sẽ tới nơi này, hi vọng ngươi có thể trở nên mạnh hơn, còn có, chính ngươi phải cẩn thận, nhân vật mạnh mẽ trong Thi Hải kia, ngươi không nên đi trêu chọc hắn, ta không muốn ngươi chính thức chết ở chỗ này, hài cốt không còn.

Dương Lỗi nói xong , liền quay người, hướng lối đi phía bên phải kia đi đến.

Hai nữ nhìn nhìn, liền đi theo sau lưng Dương Lỗi.

Tiến vào đường mòn , Hoa Diễm Hồng nói:

- Đem hắn ở lại nơi đó, có tốt lắm không?

- Không có gì không tốt, chỗ đó đối với tu luyện của hắn có trợ giúp, nếu như đi theo chúng ta, không chỉ có đối với tu luyện của hắn không có trợ giúp quá lớn, ngược lại sẽ thành gánh nặng cho chúng ta.

Dương Lỗi cười nói.

- Chúng ta vẫn là nhanh lên tiến lên, tại đây cách chủ điện còn có một đoạn đường rất dài.

- Đem địa đồ lấy ra nhìn xem.

Sau khi ba người đi một đoạn lộ trình, lại xuất hiện một cái ngã ba, hai cái ngã rẽ này, xem đều là giống nhau, không hề khác gì nhau, khiến người ta khó có thể lựa chọn, ở chỗ này, nếu như đi lầm đường, có thể sẽ lâm vào trong nguy hiểm vô tận, hơn nữa sẽ quanh co rất dài mới có thể tiến vào trong chủ điện.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu, ở chỗ này, Dương Lỗi mơ hồ nhớ rõ, ở chung quanh đây hẳn là có một cái ảo trận cự đại, nếu như thông qua ảo trận này, sẽ tiết kiệm không ít thời gian.

Đương nhiên cái ảo trận này vô cùng quỷ dị, ở trên địa đồ ghi lại, cái ảo trận này tên là Vô Tận ảo trận, ý là vô cùng vô tận.

Như thế có thể thấy được ảo trận này cường đại cỡ nào, một khi tiến vào bên trong, hầu như là không có cơ hội đi ra khỏi, còn có phải là thật hay không, Dương Lỗi cũng không rõ ràng lắm, bất quá ở trên bản đồ này, là ghi lại như vậy, người tiến vào bên trong huyễn trận, chưa bao giờ có người còn sống đi ra.

Thậm chí đệ tử Bách Hoa cung, cũng không dám đơn giản tiến vào, nếu như tiến vào bên trong huyễn trận, trừ khi là cung chủ đình chỉ ảo trận, bằng không thì không cách nào đi ra, có thể thấy được ảo trận cường đại.

Nhưng đối với Dương Lỗi mà nói, ảo trận là đơn giản nhất rồi, mình có Chân Thực Ưng Nhãn, có thể xem thấu hết thảy ảo giác , hết thảy ngụy trang, cho nên căn bản không cần phải lo lắng ảo trận tồn tại, mà duy nhất để cho Dương Lỗi lo lắng chính là hai nữ, mình tuy không sợ ảo trận, nhưng hai nữ liền không giống, nếu như mình không thể ở trong thời gian ngắn đánh vỡ ảo trận, phá hư ảo trận, như vậy một khi hai nữ bị vây ở bên trong huyễn trận, đây chính là một chuyện phi thường phiền phức.

Trong lúc nhất thời, Dương Lỗi cũng vô cùng do dự.

- Ảo trận? Vô Tận ảo trận , cái này chúng ta vẫn là đi một con đường khác.

Ba người nhìn nhìn địa đồ, Hoa Diễm Hồng đề nghị.

Nàng với tư cách đệ tử Bách Hoa các, đối với Vô Tận ảo trận cũng là hiểu rõ, cái Vô Tận ảo trận kia là ảo trận cường đại nhất trong truyền thuyết của Bách Hoa cung, với tư cách Hộ Sơn Đại Trận, hơn nữa là ở lúc nguy cấp nhất mới sẽ mở ra, năm đó sở dĩ Bách Hoa cung sẽ bị tiêu diệt, là vì xuất hiện phản đồ, phá hủy Vô Tận ảo trận, lúc này mới đưa đến Bách Hoa cung biến thành di chỉ hiện tại.

- Dương Lỗi, ngươi thấy thế nào?

Tiêu Ly nhìn về phía Dương Lỗi.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ, nhìn xem hai nữ nói:

- Các ngươi trước ở chỗ này chờ ta, ta đi xông vào Vô Tận ảo trận một lần, chờ ta bài trừ ảo trận, lại đến tiếp các ngươi.

- Không được.

- Không được.

Hai nữ trăm miệng một lời cự tuyệt nói.

- Quá nguy hiểm, Vô Tận ảo trận, căn bản không có thể xông qua, mặc dù là Tiên Nhân cũng làm không được, cho nên, chúng ta không thể để cho ngươi đi mạo hiểm.

Hoa Diễm Hồng nói.

- Cái Vô Tận ảo trận này, là ảo trận trong truyền thuyết, từ xưa tới nay chưa từng có ai xông đi ra ngoài, cho nên công tử, vô luận như thế nào, ta cũng sẽ không đồng ý.

- Đúng vậy, ảo trận quá nguy hiểm, chúng ta vẫn là tuyển một con đường khác, tuy xa một chút, nhưng còn dễ chịu hơn lựa chọn Vô Tận ảo trận.

Tiêu Ly cũng gật đầu phụ họa.

£¢¢u G\ʏỀjX ¢VoI ±QjX -Q ¦Òj çn ¦}Òju r©s

- Các ngươi không cần lo lắng, ta còn trẻ, tiền đồ không thể đo lường, là không thể nào lấy tính mạng mình ra nói giỡn, ta có nắm chắc xông qua Vô Tận ảo trận này, mới sẽ làm như vậy, nếu như chuyện không có nắm chắc, Dương Lỗi ta là chưa bao giờ đi làm.

Dương Lỗi nhìn xem hai nữ kích động như thế , không khỏi mỉm cười, giải thích nói ra.

- Vậy cũng không được, ta không tin.

- Đúng vậy, nếu như ngươi xảy ra chuyện gì, ta sao có thể cùng muội muội ta bàn giao? Tại sao có thể cùng Trương thúc thúc, còn có Cổ thúc thúc bàn giao?

Tiêu Ly nói.

- . . .

Dương Lỗi im lặng, cái này và Tiêu Tiêu có quan hệ gì.

- Ngươi đừng cho là ta không biết, cô nàng Tiêu Tiêu kia đã sớm đối với ngươi chăm chú lên, nếu như ngươi xảy ra chuyện gì, nàng sẽ hận chết ta.

Gặp Dương Lỗi nhìn mình, sắc mặt Tiêu Ly ửng đỏ, vội nói.

- Yên tâm, ta có thể khẳng định nói cho các ngươi, ảo trận ta không sợ, bất kể là ảo trận gì, cho dù là ảo trận cường đại nhất ở giữa thiên địa, ta cũng không sợ, bởi vì ảo trận đối với ta căn bản không hề có tác dụng gì.

Dương Lỗi biết rõ, lúc này muốn thuyết phục hai nữ chỉ sợ rất khó.

- Ảo trận không có tác dụng? Điều đó không có khả năng, ngươi đừng nói bậy, mặc dù ý chí của một người lại kiên định, cũng sẽ có thứ sâu trong nội tâm mình sợ nhất, cũng sẽ có nhược điểm của mình, mà ảo trận chính là lợi dụng nhược điểm trong nội tâm đến chế tạo ảo giác.

Hoa Diễm Hồng nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Công tử tuy tâm trí kiên định, nhưng cũng không phải hoàn mỹ vô khuyết, chỉ cần là người, vậy sẽ có nhược điểm, cho nên… cho nên công tử không nên kiên trì nữa.

- Tin tưởng ta.

Hai mắt Dương Lỗi nhìn thẳng hai nữ nói.

- Ta nhất định sẽ làm được.

- Không được, bất kể ngươi nói như thế nào, ta cũng sẽ không cho ngươi đi mạo hiểm, ngươi là Thánh Chủ của Bách Hoa các, là hi vọng tương lai của Bách Hoa các, không thể có bất kỳ sơ suất nào.

Hoa Diễm Hồng vẫn là lắc đầu.

Hai nữ khẩu khí kiên quyết, lại để cho Dương Lỗi bất đắc dĩ không thôi, thuyết phục các nàng căn bản chính là chuyện không thể nào, như vậy mình cũng chỉ có xuất động tuyệt chiêu, đem hai nữ vây khốn, đợi mình giải quyết ảo trận xong, lại trở lại đem hai nữ thả ra.

Nghĩ nghĩ, mình muốn xông ảo trận, vậy cũng chỉ có cái biện pháp duy nhất này rồi.

- Tốt lắm.

Dương Lỗi ngoài miệng nói như vậy, lại để cho hai nữ buông lỏng, mà ở một sát na kia , trong tay Dương Lỗi xuất hiện một bộ phù trận, Gia Cát bát trận đồ, Gia Cát bát trận đồ này là Dương Lỗi rất sớm liền đã nhận được, uy lực vô cùng, từ khi đạt được, bởi vì thực lực mình, còn chưa bao giờ sử dụng tới, lúc này đây là lần đầu tiên chính thức thi triển.

Lúc này đây thi triển, lập tức đem lực lượng tinh thần của Dương Lỗi lấy hết rồi, có thể thấy được Gia Cát bát trận đồ này kinh khủng.

Hai nữ bị Dương Lỗi vây ở bên trong trận đồ, Dương Lỗi làm chủ nhân Gia Cát bát trận đồ này, có thể hoàn toàn khống chế trận đồ, mục đích của Dương Lỗi cũng không phải muốn thương tổn hai nữ, chỉ là vây khốn mà thôi, cho nên bên trong trận đồ sẽ không xuất hiện thủ đoạn công kích.

- Dương Lỗi, ngươi muốn làm gì? Ngươi nhanh thả chúng ta đi ra.

Đột nhiên bị vây khốn, Tiêu Ly không khỏi thầm nghĩ không ổn, vội hô lớn.

Hoa Diễm Hồng cũng biết Dương Lỗi muốn làm gì , cũng hô:

- Công tử, ngươi làm cái gì vậy, vì cái gì đem ta cùng Tiêu Ly muội muội nhốt ở đây?

Bởi vì Dương Lỗi thi triển bát trận đồ, lực lượng tinh thần tiêu hao rất nhiều, phải dùng một viên đan dược khôi phục lực lượng tinh thần, Dương Lỗi mới ngẩng đầu lên, nhìn xem hai nữ nói:

- Diễm Hồng, Tiêu Ly sư tỷ, các ngươi yên tâm, cái trận đồ này là do ta khống chế, sẽ không làm thương tổn các ngươi, bất quá các ngươi cũng không nên nghĩ đánh vỡ trận đồ, đây là Gia Cát bát trận đồ, uy lực vô cùng, ta bố trí trận đồ này, hầu như đã tiêu hao hết lực lượng tinh thần, cho nên mặc dù là tu vi đạt đến Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới , cũng khó có khả năng trong thời gian ngắn đánh vỡ trận pháp, các ngươi liền càng không có thể, chờ ta bài trừ ảo trận, sẽ trở lại đem trận đồ thu hồi.

- Không muốn.

- Không được.

Hai nữ kinh hô.

- Dương Lỗi ngươi tuyệt đối đừng làm chuyện điên rồ , cái ảo trận kia là không thể nào bài trừ, sau khi đi vào , ngươi liền ra không được rồi.

Hoa Diễm Hồng la lên.

- Yên tâm, ta có nắm chắc, tối đa một ngày thời gian, nếu như nhanh, chỉ cần một giờ như vậy đủ rồi, các ngươi không cần lo lắng cho ta, bên trong trận đồ kia, linh khí đầy đủ, các ngươi có thể mượn đoạn thời gian này củng cố tu vi một chút, ta đi một lát sẽ trở lại.

Dương Lỗi nói xong liền không tiếp tục để ý hai nữ kêu to, quay người liền vào lối đi đi thông Vô Tận ảo trận kia.

- Dương Lỗi, Dương Lỗi , ngươi khốn nạn, ngươi sẽ chết ở bên trong đấy.

Tiêu Ly hai nữ nhìn xem hắn đi vào ảo trận, cả người khó thở, nhưng lại không có chút biện pháp nào, chỉ là gấp đến độ dậm chân mắng to.

Vừa bước vào lối đi kia, Dương Lỗi liền mở ra Chân Thực Ưng Nhãn.

- Tại đây quả nhiên là ảo trận cường đại.

Dương Lỗi kinh ngạc không thôi, không thể không thừa nhận, ảo trận chỗ này, cực kỳ mạnh mẽ, là vị trí đầu mối then chốt của cả Bách Hoa cung di chỉ, chỉ cần thông qua ảo trận này, là có thể tiến vào trong chủ điện Bách Hoa cung rồi, cái ảo trận này biến hóa thất thường, nếu như đổi lại là những người khác, muốn thông qua căn bản không thực tế, tuyệt đối sẽ lâm vào bên trong ảo trận, không cách nào đi ra ngoài.

Bất quá đối với Dương Lỗi mà nói, cái ảo trận này không có đất dụng võ rồi, ảo trận tuy cường đại, nhưng Dương Lỗi có Chân Thực Ưng Nhãn nơi tay, một khi mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, hết thảy ảo trận đều đã mất đi tác dụng.

Cho nên Dương Lỗi đơn giản liền bước chân vào bên trong ảo trận, nhưng không có chút ảnh hưởng nào.

Mặc dù không có ảo trận ảnh hưởng, nhưng ở chỗ này, Dương Lỗi cảm giác Tinh Thần lực của mình tiêu hao rất nhiều, so với tình huống bình thường thi triển Chân Thực Ưng Nhãn, tốc độ tiêu hao hầu như gia tăng lên gấp ba, có thể thấy được, ở địa phương này cực kỳ đặc thù.

Nếu như không phải mình tu luyện Băng Tâm quyết đạt tới Đại viên mãn, mình sử dụng Chân Thực Ưng Nhãn tiêu hao, vẫn là rất khó mà bổ sung đến.

Cho nên trên đường đi, Dương Lỗi cũng cẩn thận lên, hơn nữa vừa đi, một bên vận chuyển Chân Thực Ưng Nhãn.

Không thể không tận tâm làm việc, vạn nhất bổ sung theo không kịp tiêu hao, vậy mình chỉ có nghĩ biện pháp khác rồi, tuyệt đối không có thể làm ình lâm vào bên trong ảo trận, như vậy mặc dù mình có khả năng từ bên trong ảo trận đi ra ngoài, nhưng sẽ rất phiền toái, Dương Lỗi không muốn làm ình lâm vào trong nguy hiểm.

Càng là tiến vào, Dương Lỗi càng lo lắng, mới đi qua một đoạn đường, phát hiện hai bên đường đi còn có ngã rẽ, căn cứ địa đồ Dương Lỗi biết rõ, đây là lối vào khác tiến vào ảo trận.

£¢Pu G\yÈjX ¢V©I ¦\Đ§ ¦\è_ ¦_Lj d_Lju

Hai phút sau, Dương Lỗi phát hiện cách đó không xa có hai người, hai người kia một nam một nữ, một bộ dáng vẻ phẫn nộ, xem ra hai người đã lâm vào bên trong ảo trận, hơn nữa nhìn quần áo hai người này, hẳn là cùng một môn phái, lúc này hai người đang bên trong đối chiến.

Mình muốn cứu ra hai người kia hay không? Dương Lỗi đang suy tư, hai người này hẳn cũng là một trong bảy đại tiên tông, bất quá cụ thể là môn phái nào, Dương Lỗi còn thật không biết, đối với bảy đại tiên tông, Dương Lỗi tiếp xúc cũng không nhiều, gần kề chỉ có Huyền Cơ môn còn có Huyền Thiên Tông, tăng thêm Bách Hoa các tiếp xúc không lâu.

Bất quá do dự một chút, Dương Lỗi quyết định không đi cứu hai người này, hơn nữa mình cũng không nhất định có thể đem hai người từ bên trong ảo trận lôi ra, làm không tốt mình cũng sẽ trở thành đối tượng bọn hắn công kích, như vậy để ình tiêu hao càng lớn, có đôi khi có thể sẽ được không bù mất.

Sau khi làm ra quyết định , Dương Lỗi tiếp tục đi tới.

Cách đó không xa Dương Lỗi phát hiện một cái ao nước, cái ao nước kia không tính lớn , bất quá trong ao có một vật, lại để Dương Lỗi kinh ngạc không thôi.

Đó là một đóa hoa sen kỳ lạ, hiện lên bảy màu, tổng cộng bảy cánh hoa, mỗi một cánh hoa đều là một loại đặc biệt, bốn phía hoa sen kia chẳng có cái gì cả, hơn nữa linh khí đầy đủ, như là Vương giả duy nhất trong ao kia.

Xem tình huống này, Dương Lỗi biết rõ, đóa hoa sen kỳ dị này, tuyệt đối không phải đơn giản như vậy, bất quá là không rõ ràng lắm, cái hoa sen này ngọn nguồn là lai lịch thế nào, lại có tác dụng gì?

Một cái Giám Định Thuật đi lên.

- Đinh, người chơi Giám Định Thuật đẳng cấp không đủ, xem xét thất bại , Giám Định Thuật độ thành thục tăng lên.

Kinh ngạc, tuyệt đối kinh ngạc, một đóa hoa sen như vậy, mình rõ ràng xem xét thất bại, sao không làm người ta giật mình, phải biết rằng, Giám Định Thuật của mình bây giờ, càng thêm tiến bộ, sắp đột phá,

khoảng cách cảnh giới tông sư cũng gần kề chỉ là kém một tí tẹo như thế mà thôi, thậm chí có thể, chỉ cần lại có một chút kinh nghiệm giá trị, một chút độ thành thạo, như vậy mình có thể tăng lên đẳng cấp, để cho Giám Định Thuật của mình tiến vào cảnh giới tông sư.

Mà hoa sen này mình rõ ràng không thể xem xét thành công, như vậy ý nghĩa hoa sen bảy màu này, tuyệt đối là cường đại, đẳng cấp vượt qua Tiên dược bình thường.

Tiên cấp Linh Dược bình thường, mình có thể đơn giản giám định ra, mà mình xem xét không ra, cái kia ý nghĩa đẳng cấp tối thiểu nhất đạt tới Trung phẩm Tiên dược.

Đại hỉ, chuyện này ý nghĩa là , nếu như mình đem hoa sen bảy màu này làm tới tay, có thể so với Tiên Khí, thậm chí so với Tiên Khí còn cường đại hơn, chờ mình Luyện Đan thuật đẳng cấp tăng lên, mình có thể dùng nó luyện chế Tiên đan, để cho chúng nữ thực lực tăng lên.

Bất quá Dương Lỗi không dám đơn giản động thủ, hoa sen bảy màu này ngay cả mình cũng không thể giám định ra, nhất định sẽ có đồ vật gì đó thủ hộ, hoặc là, hoặc là dựa vào ảo trận bảo vệ mình? Nếu là như vậy, mình là không cần phải lo lắng, nhưng nếu như có dị thú thủ hộ, cái kia không giống với lúc trước.

Thực lực của mình mặc dù không tệ, có thể đối phó Cửu Cực Tạo Hóa sơ kỳ cường giả, nhưng nếu thật là gặp gỡ Tiên thú, như vậy mình căn bản không thể làm gì, cho nên tuy đối với hoa sen bảy màu kia cực kỳ thèm thuồng, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, nhưng muốn Dương Lỗi buông tha cho như vậy, Dương Lỗi cũng không chịu cam tâm.

Cho nên nhất định phải thăm dò một phen, thăm dò như thế nào? Dương Lỗi có biện pháp, chân thân của mình tuy không thể đi thăm dò, nhưng mình còn có thể thi triển Huyễn Ảnh Phân Thân, nếu như mình thi triển Huyễn Ảnh Phân Thân thuật, phân ra Huyễn Ảnh Phân Thân đi lấy, cái kia không cần phải lo lắng rồi, Huyễn Ảnh Phân Thân của mình thực lực không kém, có thực lực không kém gì chân thân, chỉ có điều có thể kiên trì thời gian không nhiều lắm mà thôi.

Nhưng muốn lấy được một cây hoa sen bảy màu kia, vẫn là hết sức dễ dàng đấy.

Nếu muốn làm, Dương Lỗi liền lập tức mở ra Huyễn Ảnh Phân Thân.

Phân thân vừa ra, Dương Lỗi lại để cho phân thân tiến về trong hồ phía trước.

Bất quá trước khi bước vào ao, Dương Lỗi đối với ao cũng thi triển Giám Định Thuật, phát hiện cái ao này cũng không phải đơn giản như vậy, lại là một kiện Tiên Khí.

Một cái ao, lại là một kiện Tiên Khí, cái này cực kỳ khủng khiếp rồi, vì dùng để bồi dưỡng một cây sen hoa mà sử dụng Tiên Khí, thật là đại thủ bút , tuyệt đối đại thủ bút , nếu như đây là ở Tiên giới ,cũng không phải chuyện lạ gì, nhưng hiện tại là ở Sùng Vũ đại lục, cũng không phải Tiên giới.

Bất quá tưởng tượng, Dương Lỗi nghĩ đây cũng là hợp lý, dù sao người sáng lập Bách Hoa cung này không phải người bình thường, mà là một vị Tiên Nhân, nàng tu vi cực kỳ cường hãn, đạt Đại La Kim Tiên cảnh giới, đối với một vị Đại La Kim Tiên, có vài món Tiên Khí căn bản không phải chuyện đại sự gì, chỉ là vài món cấp thấp Tiên Khí, chỉ cần có tài liệu, liền có thể đơn giản luyện chế, cho nên cái ao này, là một kiện Tiên Khí đặc thù, đó cũng là hợp tình lý.

Tiên trì tên là Linh Huyễn Tiên Trì , có thể dùng để đào tạo các loại Linh Dược.

Như thế, Dương Lỗi đại khái cũng suy đoán rồi, một cây hoa sen bảy màu này, hẳn là một cây Tiên dược đào tạo ở trong tiên trì, hơn nữa thời gian cũng không ngắn, đẳng cấp cực cao, như thế nếu mình có thể đem tiên trì này cùng một cây hoa sen bảy màu kia cùng nhau đạt được, như vậy mình có thể kiếm bộn rồi.

Khi Huyễn Ảnh Phân Thân của Dương Lỗi tới gần bên cạnh ao, Dương Lỗi phát hiện càng đến gần, áp lực càng lớn, Dương Lỗi với tư cách chủ thể, tinh tường cảm giác được phân thân thừa nhận áp lực, lúc này mới chỉ là tới gần bên cạnh ao mà thôi, muốn tiến vào bên trong, đạt được cây Tiên Liên bảy màu kia, cái này còn kém xa lắc.

Nếu như tiếp tục như vậy xuống dưới, chỉ sợ mình thật sự là không có cách nào đạt được cây Tiên Liên bảy màu kia.

Bất quá bất kể như thế nào, nếu như đã đến trình độ này, như vậy liền từ bỏ, cái kia cũng không phải phong cách của Dương Lỗi.

Tiến lên, tiếp tục đi tới, dù sao Huyễn Ảnh Phân Thân của mình là có thời gian, còn có thời gian, mình liền còn có cơ hội, cho nên Dương Lỗi lại để cho phân thân của mình tốc độ tiến lên.

Càng đến gần, Dương Lỗi cảm giác phân thân của mình tiêu hao lợi hại, nhất là tiến vào trong tiên trì, tốc độ tiêu hao gia tăng lên không chỉ một lần.

Dương Lỗi cắn chặt răng, tiếp tục đi tới.

Càng đến gần, cái áp lực kia tựa như dời núi lấp biển, mỗi lần tiến lên trước một bước, áp lực liền tăng lớn mấy lần, điều này làm cho Dương Lỗi bất đắc dĩ không thôi, bây giờ mình đã ở bên trong tiên trì, mà bên trong tiên trì, dường như cũng ình trở ngại cực lớn, không chỉ có áp lực của Tiên Liên bảy màu kia, còn có áp lực của tiên trì này.

£¢ku G\yỀjX ¢V¨I ¦\«u

Bất quá đáng được ăn mừng chính là, chỉ có hai phương diện áp lực này, cũng không có dị thú gì thủ hộ ở đây.

Nếu như có dị thú thủ tại chỗ này, như vậy mình chỉ có buông tha cho.

Một bước, một bước, mắt nhìn mình cách Tiên Liên bảy màu càng ngày càng gần, bây giờ chỉ kém ba mét, thế nhưng mà Dương Lỗi cảm giác mặc dù đã sát lại gần như vậy, nhưng nếu muốn chính thức đạt được Tiên Liên bảy màu này, cũng không phải một chuyện dễ dàng.

Hiện tại mình coi như là tiến lên một bước nhỏ, đó cũng là khiêu chiến thật lớn.

Cho dù là hoạt động một ít khoảng cách, cũng không phải một chuyện dễ dàng, Tinh Thần lực của mình tiêu hao rất nhiều, không chỉ là phân thân tiêu hao, ngay cả bản thể của mình, cũng nhận được áp chế thật lớn. Cái Tiên liên này, Tiên trì này , quá biến thái rồi. Nếu như tiếp tục như vậy nữa, mà không nghĩ ra một phương pháp xử lý ổn thỏa, mình là không có cách nào làm được đấy.

Bất quá hiện tại, mình còn có những biện pháp khác sao? Thuấn Tức Thiên Lý, đúng, tại sao mình lại quên cái này chứ? Dương Lỗi không khỏi vỗ đầu mình, thật là đần ah, Huyễn Ảnh Phân Thân cùng chân thân của mình như một, cũng có thể dùng kỹ năng, hơn nữa kỹ năng cũng giống như vậy, cái Thuấn Tức Thiên Lý này, tương tự có thể sử dụng hai lần.

Nếu như Thuấn Tức Thiên Lý này có thể sử dụng, như vậy mình liền có thể thu hoạch Tiên Liên bảy màu kia rồi, nhưng nếu như mình ngay cả Thuấn Tức Thiên Lý cũng không có cách nào thi triển, như vậy nghĩ muốn đạt được Tiên Liên bảy màu kia, quả thực chính là nói chuyện hoang đường viển vông.

Thử một lần.

Huyễn Ảnh Phân Thân của Dương Lỗi lập tức mở ra kỹ năng Thuấn Tức Thiên Lý.

Trong nháy mắt kỹ năng khởi động đó, Dương Lỗi cảm giác mình lập tức liền đi tới bên cạnh Tiên Liên bảy màu.

Thành công rồi, Dương Lỗi vui mừng quá đỗi.

Bất quá còn chưa kịp hưng phấn, bi kịch đã xảy ra, mới tới gần Tiên Liên bảy màu, liền có một cổ áp lực cường hãn, lại để cho phân thân lập tức nứt toác ra, hóa thành hư vô.

- Tê. . .

Dương Lỗi không khỏi hút miệng khí lạnh, cái này may mắn không phải là chân thân của mình, mà là Huyễn Ảnh Phân Thân, nếu như là bản thể chân thân của mình thi triển Thuấn Tức Thiên Lý đi qua, chỉ sợ kết quả của mình cũng sẽ không biết tốt hơn chỗ nào.

Đây cũng không phải là nói giỡn, sơ ý một chút, mạng nhỏ liền xong đời, mình bây giờ còn trẻ, mục đích của mình vẫn không có đạt tới, nếu như cứ như vậy xong đời, cái kia quá uổng phí rồi.

Nhìn phía xa một cây Tiên Liên bảy màu cực kỳ mỹ lệ kia, trong nội tâm Dương Lỗi buồn bực, oán niệm không thôi, đây thực sự là oán niệm, mắt thấy Bảo Sơn, nhưng mình không cách nào lấy được.

Có thể đụng tay đến, nhưng nếu không có biện pháp đạt được, loại cảm giác này khiến người ta rất là xoắn xuýt, giống với một tuyệt thế mỹ nữ cởi hết nằm ở trước mặt ngươi, nhưng ngươi như thế nào cũng không có cách nào đi đè nàng, có được nàng, khiến người ta cực độ uất ức, cực kỳ khó chịu, loại tâm tình này, có thể tưởng tượng là bất đắc dĩ thế nào.

Từ bỏ như vậy, Dương Lỗi lại cảm thấy không có cam lòng, nhưng không buông tha, cũng không có cách đạt được, mình cũng không thể dùng tánh mạng của mình đi mạo hiểm, dùng Đại Tạo Hóa Chi Thủ? Nói giỡn, Đại Tạo Hóa Chi Thủ tuy cường đại, nhưng cũng chưa chắc có thể thu hoạch Tiên Liên bảy màu kia.

Như vậy , mình phải như thế nào mới có thể đạt được bảo vật này đây? Tiên Liên bảy màu, còn có tiên trì này?

Muốn đem cả hai thứ bảo vật này cùng một chỗ thu hoạch, cùng một chỗ lấy đi.

Lợi dụng Không Động Ấn thu? Cái này dường như khó khăn, Không Động Ấn là một kiện Tiên Thiên pháp bảo, trong đó cũng có không gian, chẳng qua hiện nay mình căn bản không có biện pháp khống chế, không cách nào thu.

Kiếm tháp? Cái này dường như cũng không có khả năng.

Không Động Ấn không được, kiếm tháp cũng không thích hợp, mà bên trong hệ thống, cũng không có một phương pháp nào có thể ình thu hoạch hai món đồ kia.

Lẽ nào thật sự muốn vứt bỏ hai thứ bảo vật này?

Nhìn Tiên Liên bảy màu cùng tiên trì phía xa, Dương Lỗi thật sự là dây dưa, thời gian từng giây từng phút trôi qua , mà mình lại còn không có thể nghĩ ra biện pháp.

Bỗng nhiên, trong đầu Dương Lỗi hiện lên một tia sáng, mình là tu luyện qua Thông Linh thuật, mình không phải có thể cùng Tiên Liên bảy màu kia câu thông một chút sao?

Tiên Liên bảy màu này dù sao cũng là thuộc về phạm trù sinh vật, mình vạn vật Thông Linh thuật là đã sớm tu luyện thành công, tuy câu thông cũng không phải rất dễ dàng, tiêu hao cũng lớn, xác xuất thành công cũng không quá cao, nhưng dù sao cũng là một cơ hội không phải sao? Nếu như mình có thể thành công cùng Tiên Liên bảy màu câu thông, như vậy muốn thu hoạch, liền dễ dàng hơn nhiều rồi.

Nghĩ đến liền làm.

Thông Linh thuật.

Thất bại , lần thứ nhất câu thông đã thất bại.

Như vậy lại tiếp tục , Dương Lỗi không phải người dễ dàng buông tha như vậy, hơn nữa thi triển Thông Linh thuật này, cũng không phải mỗi lần cũng có thể thành công, điểm này Dương Lỗi đã sớm biết, hơn nữa đối với thực vật mà nói, thực vật đẳng cấp càng cao, như vậy câu thông lại càng khó khăn, động vật cũng giống như vậy.

Mà đây chính là Tiên cấp, muốn câu thông, chuyện không phải dễ dàng như vậy.

Thông Linh thuật.

Thất bại.

Lại đến, Dương Lỗi nổi giận.

Thông Linh thuật.

Thất bại, lần nữa thất bại, liên tục thất bại mấy lần, lại để cho Dương Lỗi cảm thấy phiền muộn, chẳng lẻ muốn cùng Tiên Liên bảy màu này câu thông khó như vậy? Hay là Tiên Liên bảy màu này căn bản không muốn cùng mình câu thông?

Chỉ sợ cũng chỉ có tình huống này rồi, Tiên Liên bảy màu, đoán chừng biết rõ tâm tư của mình, cho nên căn bản không muốn cùng mình câu thông.

Mặc dù là thực vật, Tiên Liên bảy màu này, chỉ sợ đã Thông Linh rồi, cùng với một ít Tiên thú giống như vậy, nếu như không phải có pháp tắc hạn chế , Tiên Liên bảy màu này đoán chừng cũng có thể Hóa Hình. Có được ý thức của mình, đây cũng không phải là chuyện kỳ quái gì. Nếu thật là như thế, như vậy mình muốn đạt được Tiên Liên bảy màu này, căn bản không phải là một chuyện dễ dàng, trừ khi tu vi của mình đạt tới cấp độ nhất định, không hề bị Tiên Liên bảy màu này áp lực.

Đã thất bại tầm mười hai lần, Dương Lỗi rốt cục buông tha cho, nếu mình muốn câu thông Tiên Liên bảy màu này hầu như là chuyện không thể nào, không có cách nào, thử câu thông Tiên liên cũng đã thất bại, nhưng Dương Lỗi còn chưa nghĩ buông tha cho, cái Tiên Liên bảy màu này tuy khả năng đã có ý thức của mình, bất quá linh trí chắc có lẽ không quá cao , dù sao không phải là loài người, không có cảm xúc phức tạp như vậy, hơn nữa Tiên Liên bảy màu ở chỗ này lâu như vậy, nếu như nó thật sự linh trí rất cao, cái kia hoàn toàn có thể lợi dụng mình, thậm chí có thể đánh chết mình ở chỗ này, trở thành chất dinh dưỡng của nó cũng là có thể đấy.

Cho nên Dương Lỗi kết luận, Tiên Liên bảy màu này mặc dù là có linh trí của mình, nhưng linh trí cũng sẽ không biết rất cao.

£P·u G\yỀjX ¢VVI i\Òq g 9u ros

Hoặc là, Tiên Liên bảy màu này, căn bản vẫn không có linh trí của mình, hoặc là bị pháp tắc nào đó hạn chế, cái này cũng có thể là tại sao mình không thể tới câu thông.

Không có linh trí, trong đầu Dương Lỗi lần nữa hiện lên một tia sáng.

Nếu như Tiên Liên bảy màu này không có linh trí, như vậy sẽ tương đương một vật chết.

Nếu là như vậy, như vậy mình liền có thể lợi dụng Mộng Ảo thế giới của mình, đem Tiên Liên bảy màu kia, còn có tiên trì cùng một chỗ đưa vào Mộng Ảo thế giới.

Như thế, chỉ cần thực lực của mình đạt đến cấp bậc kia, có thể thu hoạch Tiên Liên bảy màu này rồi, thậm chí mình còn có thể ở bên cạnh tiên trì bồi dưỡng những tiên dược Linh Dược khác.

Thử xem, dù sao mình biện pháp gì cũng thử qua rồi, mặc dù không thành công, mình cũng không có tổn thất gì.

Dương Lỗi hít sâu một hơi, liền mở ra Mộng Ảo không gian.

Hơi chuyển động ý nghĩ một chút.

- Đinh , người chơi phải chăng đem tiên trì cùng Tiên Liên bảy màu di động đến trong Mộng Ảo không gian? Cần tiêu hao mười vạn điểm thế giới điểm.

Vốn Dương Lỗi không có ôm bao nhiêu hi vọng, thế nhưng mà hệ thống nhắc nhở lại để Dương Lỗi kinh hỉ, lại phiền muộn.

Kinh hỉ chính là, quả nhiên có thể mang tiên trì cùng Tiên Liên bảy màu vào Mộng Ảo thế giới, nhưng vấn đề là thu Tiên Liên bảy màu cùng tiên trì kia rõ ràng cần thế giới điểm, hơn nữa cần thế giới điểm còn không phải nhiều bình thường, lại đạt tới mười vạn điểm, đây cũng không phải là số lượng nhỏ.

Đây chính là suốt mười vạn điểm ah.

Nếu đổi lại là điểm hối đoái, cái kia chính là suốt 1000 vạn điểm.

1000 vạn điểm, cái kia nhiều lắm, tuy mình có thể thanh toán, nhưng hiện tại điểm hoái đối của mình cũng không phải rất đầy đủ, nếu như đổi như vậy, mình thật là có điểm không nỡ bỏ.

Bất quá Dương Lỗi vẫn là quyết định đổi, dù sao mười vạn thế giới điểm tuy rất nhiều, mình cũng không phải chi trả không nổi.

Huống chi Tiên Liên bảy màu, còn có tiên trì này, giá trị là tuyệt đối được đấy.

- Chuyển vào.

- Đinh, chúc mừng người chơi thành công đem Tiên Liên bảy màu còn có tiên trì chuyển vào Mộng Ảo thế giới, tiêu hao mười vạn thế giới điểm.

Gợi ý của hệ thống đưa ra, Dương Lỗi nhẹ nhàng thở ra, áp lực trên người cũng lập tức giảm bớt không ít, như thế Dương Lỗi có thể khẳng định, mình ở tại đây áp lực lớn như vậy, cũng là bởi vì Tiên Liên bảy màu cùng tiên trì tồn tại.

Tiêu hao tuy cực kỳ lớn, bất quá trên mặt Dương Lỗi cũng nở một nụ cười, một khoản buôn bán này tuyệt đối là đáng giá, Tiên Liên bảy màu còn có tiên trì kia, đây tuyệt đối là vật có thể gặp mà không thể cầu, có thể nói, đã qua lần này, sẽ không có lần sau rồi.

Bách Hoa cung di chỉ này, là mấy trăm năm mới mở ra một lần, mấy trăm năm sau, mình tuy nhất định có biện pháp thu, bất quá như vậy phải đợi mấy trăm năm sau rồi, mình cũng không có nhiều thời gian như vậy.

Tiên Liên bảy màu kia vừa thu lại, sự tình để cho Dương Lỗi giật mình đã xảy ra, nguyên bản ảo trận rõ ràng biến mất.

Dương Lỗi tinh thần chấn động, chẳng lẽ tâm trận ảo trận này chính là tiên trì này Tiên Liên bảy màu kia hay sao? Bất quá, bất kể nói thế nào, trận pháp biến mất, như vậy cũng ý nghĩa mình không tất yếu lo lắng không cách nào thông qua ảo trận rồi, đây là niềm vui ngoài ý muốn ah.

Dương Lỗi vội rút thân rời khỏi, lại lần nữa về tới chỗ lối vào ảo trận, lúc này hai nữ đang ở bên trong trận đồ công kích mãnh liệt, ý đồ từ trong đó đi ra.

Dương Lỗi xem xét, vội vung tay lên, đem trận đồ thu hồi.

- Ngươi khốn nạn.

Dương Lỗi còn chưa nói, Tiêu Ly một cái bàn tay liền chụp tới.

Đánh vào ngực Dương Lỗi, lại để cho Dương Lỗi lui ra phía sau vài bước, không rõ ràng cho lắm nhìn xem Tiêu Ly, thầm nghĩ , cô nàng này cũng quá bạo lực đi à nha.

- Công tử , ngươi không sao chớ?

- Không có việc gì, tốt rồi, ta không sao.

Dương Lỗi nhìn xem hai nữ .

- Hiện tại ảo trận đã bị ta giải trừ, chúng ta có thể trực tiếp đi thông chủ điện, chúng ta nhất định phải nhanh một chút, bằng không thì người ta nhanh chân đến trước rồi.

- Thật sự giải trừ?

- Đương nhiên, ta tất yếu lừa gạt các ngươi sao? Ta được đến một vật, cái kia chính là Tiên Liên bảy màu, còn có tiên trì.

Dương Lỗi nói.

- Bất quá ta không có cách nào xuất ra cho các ngươi xem, tiên trì kia cùng Tiên Liên bảy màu, thật lợi hại , trừ khi các ngươi tu vi đạt tới cấp bậc kia. Ta cũng là dựa vào một kiện bảo vật thu đấy.

- Tiên Liên bảy màu?

Hoa Diễm Hồng ánh mắt sáng lên, Tiên Liên bảy màu này ở bên trong Bách Hoa các là có ghi lại, hoàn toàn chính xác là đầu mối then chốt trung tâm của ảo trận, khống chế được Tiên Liên bảy màu chẳng khác nào khống chế được ảo trận, bất quá nếu muốn khống chế ảo trận, khống chế Tiên Liên bảy màu chuyện không phải dễ dàng như vậy, có hai điều kiện thiếu một thứ cũng không được, thứ nhất chính là tu luyện Chân Phượng Quyết, thứ hai chính là để cho Tiên trì nhận chủ, trở thành chủ nhân tiên trì.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu.

- Công tử chẳng lẽ đã nhận được tiên trì thừa nhận?

Hoa Diễm Hồng nói.

- Không có, ta không có được tiên trì thừa nhận, bất quá là ta dùng phương pháp xử lý đặc thù đem tiên trì cùng Tiên Liên bảy màu thu mà thôi.

Dương Lỗi cười cười nói.

- Cái Tiên Liên bảy màu này quá nguy hiểm, chờ ta triệt để nắm giữ, tiên trì có thể còn cho Bách Hoa các các ngươi, bất quá Tiên Liên bảy màu, ta có chỗ hữu dụng.

Hoa Diễm Hồng nghe vậy nhẹ nhàng lắc đầu:

- Công tử đã hiểu lầm, Diễm Hồng không phải muốn công tử đem tiên trì cùng Tiên Liên bảy màu giao ra, công tử đã đạt được tiên liên còn có tiên trì, chính là vận khí của công tử.

. . .

- Người nào, đứng lại cho ta.

Dương Lỗi mang theo hai nữ lần nữa đi vào ảo trận, ảo trận thật là biến mất, mà lúc này Dương Lỗi cũng gặp phải hai người trước đó lâm vào ảo trận kia.

Thấy được Dương Lỗi cùng Hoa Diễm Hồng đến, hai người này sắc mặt khó coi, mà chứng kiến ba người Dương Lỗi, một bộ dáng dấp như lâm đại địch, Dương Lỗi đoán chừng hai người này vẫn còn ở trạng thái trước đó, cho là mình vẫn còn bên trong ảo trận.

- Tránh ra, đừng tìm sự tình.

Dương Lỗi không muốn cùng bọn hắn dây dưa, vì vậy vung tay lên nói.

- Muốn chết, sư muội, giết bọn hắn.

Nam tử kia rút kiếm mà lên, đối với cô gái kia nói.

- Sư huynh, hay là thôi đi.

Nàng kia do dự một chút nói.

- Sư muội, xem bọn hắn liền biết chắc là Huyễn Linh đang tác quái, cho nên nhất định phải giết bọn hắn.

Nam tử kia không chút do dự, trường kiếm trong tay kéo ra vài đạo kiếm hoa, hướng phía Dương Lỗi đâm đi qua, kiếm chiêu sắc bén, là đưa người vào chỗ chết.

Dương Lỗi nổi giận, tiểu tử này thực không biết cân nhắc, mình trước đó bài trừ ảo trận, cũng coi là ân nhân cứu mạng của bọn hắn rồi, không nghĩ tới tên khốn này, rõ ràng lấy oán trả ơn, cũng không nghĩ một chút, muốn tánh mạng của mình, điều này làm cho Dương Lỗi như thế nào không giận, thầm nghĩ, đã muốn tìm chết, cái kia cũng không trách ta rồi.

£Pou G\yỀjX ¢VUI i \Òq g 9u r©s

- Sư huynh , không nên.

Người sư muội kia lại là người lý trí, chứng kiến sư huynh mình động thủ , cuống quít hô.

- Sư muội , chẳng lẽ ngươi vừa ý tiểu bạch kiểm này rồi hả?

Thấy sư muội mình ngăn trở mình , tiểu tử kia sắc mặt giận dữ, nhìn xem nàng kia nộ quát lên.

- Sư huynh, ngươi nói bậy bạ gì đó?

Nàng kia sắc mặt đỏ lên, quát nói.

- Ta biết ngay, hừ, ngươi cái tiện nhân, ta biết ngay, vừa rồi ngươi động thủ với ta, còn nói là nguyên nhân ảo trận, xem ra ngươi đã sớm coi trọng tiểu bạch kiểm này, muốn cùng hắn song túc song phi rồi, sư phụ vẫn chưa hay biết gì, ta hôm nay không giết tiểu bạch kiểm này không được.

Người sư huynh kia ghen ghét dữ dội, dĩ nhiên đã mất đi lý trí, trường kiếm trong tay run lên, lập tức đánh ra một đạo Kiếm Ý lăng lệ ác liệt.

Người sư muội kia thấy thế, vội động thủ ngăn trở.

Đinh đinh đinh.

Giao thủ một cái, người sư muội kia tu vi hơi yếu, bị đánh lui, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

- Sư huynh , ngươi đừng giết người vô tội lung tung.

- Được. . . Tốt. . . Được, tiện nhân, một đôi gian phu dâm phụ, ta sẽ đưa các ngươi cùng nhau lên đường.

Người sư huynh kia hai mắt đỏ thẫm, trên trán hắc khí quanh quẩn.

Tẩu hỏa nhập ma, tiểu tử này lại tẩu hỏa nhập ma, nguyên bản Dương Lỗi có chút làm lạ, bất quá khi chứng kiến hắc khí trên trán tiểu tử này, mới hiểu được, tiểu tử này tâm trí bất ổn, đoán chừng bởi vì lúc trước ảo trận kích thích, làm cho tẩu hỏa nhập ma.

Mắt thấy trường kiếm của gia hoả này liền đâm tới trước mắt, người sư muội kia hoảng sợ nói:

- Công tử, tránh mau.

Người sư huynh kia tu vi mặc dù không tệ, đạt đến Lục Đạo Luân Hồi đỉnh phong, nhưng Dương Lỗi lại không để ở trong mắt chút nào.

Không tránh không né, hướng phía trước một bước, đột nhiên một quyền đánh ra.

- Bá Thiên quyền , một quyền định Thiên Địa.

Quyền kình cương mãnh vô cùng, rung chuyển trời đất.

Bành bành bành.

Nắm đấm củ Dương Lỗi nện ở trên thân kiếm của người sư huynh kia, đánh bay trường kiếm của hắn, cả người giống như là đánh lên xe lửa, lập tức bay ngược ra ngoài.

- Sư huynh, ngươi không sao chớ.

Chứng kiến sư huynh mình bị đánh bay, nàng kia vội đi tới bên cạnh hắn, muốn nâng hắn dậy, lại không nghĩ người sư huynh kia dùng sức đẩy, nữ tử bất ngờ không đề phòng bị bị đẩy ngã xuống đất.

- Lăn. . . Ngươi cút cho ta, không cần ngươi giả mù sa mưa, ngươi cái tiện nhân.

Người sư huynh kia nhìn xem nữ tử, còn có Dương Lỗi, trong mắt hận ý nồng đậm.

- Mẹ nó, thật sự là xui.

Dương Lỗi nhìn xem tình huống này, buồn bực không thôi, mình rõ ràng không hiểu thấu cùng gia hoả này đánh đi lên, còn bị trở thành tình địch, cô gái này mặc dù không tệ, nhưng cũng không có mỹ đến cái loại để ình tâm động, còn nữa, Tiêu Ly cùng Hoa Diễm Hồng bên cạnh mình, cái nào không xinh đẹp hơn nàng, cũng nghĩ không ra tiểu tử này làm sao lại động kinh, luôn nhìn mình chằm chằm không tha.

Dương Lỗi quay đầu đối với Hoa Diễm Hồng cùng Tiêu Ly nói:

- Chúng ta đi, bất kể cái tên điên này.

- Muốn đi , không có cửa đâu, hôm nay ta nhất định phải giết ngươi.

Người sư huynh kia chứng kiến Dương Lỗi muốn đi, mặc kệ rồi, cả người hóa thành một ngọn gió, tốc độ cực nhanh, lập tức liền ngăn cản đường đi của Dương Lỗi, bộ dáng không hề có một chút nào nhìn ra bị thương, Dương Lỗi giật mình không thôi, tiểu tử này, chẳng lẽ là Tiểu Cường hay sao?

Mình trước đó một kích kia, lực đạo là không nhỏ , tiểu tử này bất quá là Lục Đạo Luân Hồi cảnh giới mà thôi, mạnh mẽ chống lại một quyền, trước đó còn khó có thể nhúc nhích, nhưng hiện tại rõ ràng như người không liên quan, thời điểm Dương Lỗi nhìn cặp mắt hắn, giật mình rồi, tiểu tử này thật sự là triệt để nhập ma rồi, cả người quanh quẩn hắc khí, hai mắt đỏ thẫm, lộ ra đã mất đi lý trí.

Ma khí? Nghĩ tới đây, thì ra thời điểm Dương Lỗi tiến vào di chỉ, cái loại cảm giác bất an này lập tức tăng lên mấy lần, dường như mình thật sự là lâm vào bên trong một âm mưu.

Chẳng lẽ? Chẳng lẽ là hắn.

Trong lòng Dương Lỗi run lên.

- Cẩn thận.

Nghe được tiếng la của Hoa Diễm Hồng, Dương Lỗi phục hồi tinh thần lại, lúc này tên kia hùng hổ hướng phía mình lao đến, giống như cùng mình có thù không đợi trời chung, muốn đưa mình vào tử địa, không hề giữ lại, khí thế của hắn đề thăng tới cực điểm.

- Muốn chết.

Dương Lỗi nổi giận, gia hoả này lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích, vốn muốn bỏ qua cho hắn một mạng, nhưng bây giờ, Dương Lỗi không có ý định nhịn, hắn đã muốn tìm chết, mình liền tiễn hắn một đoạn, tay phải lập tức nâng lên, khí thế cường đại ngưng tụ ở trên tay phải, có thể xé rách hư không, hủy diệt hết thảy.

Một bàn tay cực kỳ lớn lập tức xuất hiện ở trong hư không, không để cho hắn một cơ hội nhỏ nhoi, lập tức liền xé rách không gian, không có dấu hiệu nào oanh kích ở ngực của hắn.

Bành. . .

Nam tử lại lần nữa bị đánh bay, ngực lập tức lõm xuống dưới, cả người té trên mặt đất, sau khi run rẩy một lúc, liền đã không có tiếng động.

Mà lúc này trong đầu Dương Lỗi vang lên thanh âm hệ thống nhắc nhở.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Lục Đạo Luân Hồi Đại viên mãn Vụ Xuyên, đạt được nguyên khí giá trị chín tỷ.

- Đinh, chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, tiến vào Thông Huyền cấp một.

- Đinh , chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên , tiến vào Thông Huyền cấp hai.

- Đinh , chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên. . .

- Đinh , . . .

- Đinh , chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, tiến vào Tứ Tượng Quy Chân cấp hai.

- Đinh , chúc mừng người chơi đạt được Tà Vương Chi Hồn (1/1000).

Dương Lỗi phát mộng, mình một cái không cẩn thận liền giết hắn, đây không phải tìm tội ình sao? Dương Lỗi buồn bực, mình giết hắn, không nghĩ tới sơ ý một chút, mình liền đánh chết hắn, để ình đã lấy được nguyên khí giá trị , đẳng cấp tăng lên, thoáng cái tu vi đạt đến Tứ Tượng Quy Chân.

Tốt rồi, cái này tốt rồi, vốn là mình tính toán đợi tiến vào Vô Cực đại lục, mới đột phá tu vi, hiện đang đột phá rồi, nếu như đi hướng Vô Cực đại lục có đại nạn chế, vậy mình chẳng phải là khổ rồi hả? Lúc này Dương Lỗi hận không thể đem thi thể tên kia kéo ra đánh tiếp.

Bất quá việc đã đến nước này, nghĩ nhiều hơn nữa cũng không có bất kỳ cải biến, nếu như đã đột phá Võ Thần, cái kia dứt khoát liền để ình trở nên cường đại hơn, gặp được kẻ địch liền không lưu tình chút nào đánh chết, như vậy có thể đầy đủ tăng lên tu vi của mình, tuy không có khả năng ở trong thời gian ngắn, để ình đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới, nhưng để cho tu vi của mình lại tăng lên một cấp độ nữa, đạt tới Ngũ Khí Triều Nguyên, vẫn là hết sức dễ dàng đấy.

Lúc này đây, mình đánh chết tiểu tử kia, có được đồ vật gì đó không nhiều lắm, cũng chỉ có một ít Tà Vương Chi Hồn mà thôi, cái Tà Vương Chi Hồn này là cái gì?

£P©u G\ʏỀjX ¢V£I Ĥ¾j\ G\Ł§ J ĤÈjX GĐq ¦ÀjX dĿju

Xem xét hệ thống.

Tà Vương Chi Hồn: hồn phách của Hắc Huyết Tà Vương, cực kỳ tà ác, một khi bị hắn xâm nhập, sẽ biến thành nô lệ của sHắc Huyết Tà Vương, nếu như tề tựu tất cả Tà Vương Chi Hồn, Hắc Huyết Tà Vương sẽ triệt để phục sinh.

Nhìn xem trong hệ thống có một hạt châu thủy tinh chứa một ít hắc khí, Dương Lỗi kinh ngạc không thôi, thứ này lại có thể là một ít hồn phách của Hắc Huyết Tà Vương.

- Ngươi giết sư huynh , ngươi. . . ngươi giết sư huynh của ta.

Người sư muội kia nhìn thảm trạng của sư huynh mình, không khỏi ríu rít thút thít nỉ non.

- Ây. . . Cô nương, cái kia ta không phải cố ý, ngươi cũng thấy đấy, nếu như ta không giết hắn, hắn liền muốn giết ta , hơn nữa. . . hơn nữa nói thiệt cho ngươi biết, sư huynh của ngươi tẩu hỏa nhập ma, bị tà ma xâm lấn rồi, nếu như hiện tại không giết hắn, như vậy hắn sẽ hóa thân ma đầu, cuối cùng nhất biến thành Đại Ma đầu trong thiên địa, sẽ làm cho sanh linh đồ thán đấy.

Nhìn xem cô nàng này khóc đến thương tâm như thế, Dương Lỗi ngược lại cũng có chút nhìn không được rồi, cô nàng này tâm địa vẫn là hết sức thiện lương, bằng không thì trước đó lâm vào ảo trận, hiện tại đoán chừng cũng cùng tiểu tử kia như thế , tám chín phần mười bị Hắc Huyết Tà Vương dẫn nhập ma đạo rồi.

- Ngươi gạt ta, sư huynh làm sao có thể nhập ma chứ?

Muội tử kia nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Không tin? Ngươi cho rằng ta tất yếu lừa ngươi sao? Thực lực của ta so với sư huynh của ngươi mạnh, so với ngươi càng thêm không cần phải nói, nếu như ta nói là giả, nếu như ta là người xấu, như vậy không cần phải cùng ngươi dong dài, giải quyết ngươi, bất quá là chuyện trong nháy mắt, hơn nữa, chẳng lẽ ngươi không có phát hiện, sư huynh của ngươi dị thường sao? Hắn cùng bình thường có phải một trời một vực hay không? Rất nhiều chuyện, đều biểu hiện được không hiểu thấu?

Dương Lỗi nhìn xem nàng nói ra.

Muội tử kia nghĩ nghĩ, hoàn toàn chính xác, sau khi sư huynh của mình tiến vào di chỉ, liền trở nên càng ngày càng kì quái, ngữ khí cùng dĩ vãng kém thật lớn, động một chút lại tức giận, lẽ nào thật sự cùng hắn nói như thế, sư huynh tẩu hỏa nhập ma?

- Tốt rồi , nếu như ngươi còn chưa tin, ta có thể cho ngươi xem một vật, đây là ta đánh chết sư huynh của ngươi lấy được.

Dương Lỗi lấy ra một đám Tà Vương Chi Hồn, lúc này một ít Tà Vương Chi Hồn này ra thùng vật phẩm hệ thống, ở trong thủy tinh châu bày biện ra hình dạng một khuôn mặt nam tử dữ tợn, mặt hắn như Vụ Xuyên trước đó giống nhau đến mấy phần.

- Chuyện này. . . Đây là Vũ Hồn của sư huynh ta sao?

Muội tử kia nhận lấy thủy tinh châu nói.

- Có thể nói là phải, cũng có thể nói không phải.

Dương Lỗi nói.

- Chuẩn xác mà nói, đây là một ít hồn phách của Hắc Huyết Tà Vương, thì ra là Ma Hồn.

- Chuyện này. . . Đây là sự thực?

Tiêu Ly cũng giật mình nhìn xem thủy tinh châu kia.

- Đương nhiên là thực, chẳng lẽ các ngươi cũng cho rằng ta đang nói láo sao?

Dương Lỗi hỏi nói.

- Ta nghĩ Diễm Hồng ngươi nên rõ ràng nhất, sự tình Hắc Huyết Tà Vương, là không có giả dối, ở bên trong Bách Hoa Các hẳn là có ghi lại chứ?

Hoa Diễm Hồng nghe vậy nhẹ gật đầu:

- Là thực, Bách Hoa cung chính là vì phong ấn Hắc Huyết Tà Vương mới xuống dốc đấy.

- Cái này, cô nương, ngươi vẫn là đem nó cho ta, quá nguy hiểm, Hắc Huyết Tà Vương là người nào, ngươi tuy không biết, nhưng ta có thể nói cho ngươi biết, hắn là tuyệt thế Đại Ma đầu, nếu để cho hắn phục sinh, như vậy toàn bộ Sùng Vũ đại lục sẽ trở thành nhân gian Địa Ngục.

Dương Lỗi nhìn xem muội tử kia nói.

- Ta. . . Ta. . . Thế nhưng mà , sư huynh chết rồi, ta trở về làm sao cùng sư phụ bàn giao ah , ô ô. . . Ô ô. . .

Muội tử kia cầm thủy tinh châu, thút thít nỉ non.

- Chuyện này. . .

Lúc này muội tử kia nhẹ buông tay, thủy tinh châu lập tức rơi xuống, Dương Lỗi nhìn đến đây sợ hãi kêu lên một cái, vội đưa tay qua, tiếp được thủy tinh châu, sau khi nhận được mới thở phào nhẹ nhõm, vật quỷ này, ai biết nếu như rơi trên mặt đất, rách nát rồi, sẽ phát sinh cái dạng kết quả gì.

Hắc Huyết Tà Vương kia là ma đầu cực kỳ mạnh mẽ, bây giờ thực lực của mình cũng không có đạt tới cấp bậc kia, mặc dù chỉ là một ít Ma Hồn, nhưng Dương Lỗi cũng không dám khẳng định, một ít Ma Hồn này sẽ tạo thành hậu quả gì.

- Ngươi. . . Tiểu nha đầu, ngươi có biết , ngươi vừa rồi phạm vào sai lầm lớn như thế nào không, vạn nhất ma đầu bên trong đánh vỡ phong ấn, hậu quả kia đã có thể nghiêm trọng rồi.

Dương Lỗi trừng nàng một cái nói.

- Ta. . . Ta thực xin lỗi , ta. . . Ta không phải cố ý đấy.

Muội tử kia nhìn xem khẩu khí Dương Lỗi nghiêm túc như thế, hơn nữa cũng hoàn toàn chính xác là mình sai , Dương Lỗi vừa trừng mắt, không khỏi có chút thất kinh.

- Tốt rồi , tốt rồi , Dương Lỗi , ngươi cũng đừng hù dọa nàng, nàng cũng không phải là cố ý.

Tiêu Ly trừng Dương Lỗi một chút, lôi kéo tay của nàng nói.

- Muội muội, đừng để ý đến hắn, nói cho ta biết, ngươi tên là gì, là môn phái nào, yên tâm , ta tên Tiêu Ly, là đệ tử Huyền Thiên Tông , hắn gọi Dương Lỗi, là người Huyền Cơ Môn, mà vị tỷ tỷ kia gọi là Hoa Diễm Hồng là Bách Hoa Các đệ tử , ngươi yên tâm, chúng ta không phải ác nhân, cũng không có ác ý, còn sư huynh của ngươi, hoàn toàn chính xác thật là bị ma đầu bám vào người, đến lúc đó chi tiết nói cho sư tôn ngươi biết, hắn chắc có lẽ không trách ngươi.

- Ta tên Khinh Vân, là đệ tử Vô Lượng Tông, tỷ tỷ, các ngươi thật là Huyền Thiên Tông, Huyền Cơ Môn còn có Bách Hoa Các đệ tử sao?

Muội tử kia nhẹ nhàng lau nước mắt của mình, nhìn xem Tiêu Ly nói.

- Thì ra muội muội là đệ tử Vô Lượng Tông ah , lần trước ta còn đi qua Vô Lượng Tông, không biết muội muội là đệ tử của vị sư thúc nào? Tần sư thúc , hay là Liễu sư thúc?

Tiêu Ly nói.

- Sư phụ ta là Liễu Lam, tỷ tỷ , ngươi biết sư phụ ta sao?

Khinh Vân nói.

- Thì ra ngươi là đệ tử của Liễu sư thúc, ta lần trước ở thời điểm Vô Lượng đại hội còn gặp qua Liễu sư thúc, chỉ là lần trước không có trông thấy muội muội?

Tiêu Ly nói.

- Lần trước Vô Lượng đại hội, ta đang bế quan.

Khinh Vân nói.

- Tốt rồi, đừng nhiều lời , chúng ta bây giờ vẫn là rời khỏi nơi này trước nói sau, ta cảm giác tại đây càng ngày càng không được bình thường, tại đây ảo trận tuy được ta bài trừ rồi, bất quá luôn cảm giác không phải đơn giản như vậy.

Dương Lỗi nhíu mày, cảm giác một cổ năng lượng kỳ dị, cổ năng lượng này rất quỷ dị, lại để cho Dương Lỗi nhìn không thấu, cho nên không muốn ở chỗ này lâu.

- Được, chúng ta đi.

Lúc đầu chỉ là ba người, hiện tại nhiều hơn một Vô Lượng Tông Khinh Vân, đó là một cô gái nhỏ thích khóc, bất quá cô nàng này thật ra vô cùng làm người khác ưa thích, tuy không phải rất xinh đẹp, không phải khuynh quốc khuynh thành, nhưng là tiểu muội muội cho người ta một loại cảm giác nhu nhược, khiến người ta nhịn không được muốn che chở nàng.

£P¨u G\yỀjX ¢V¢I ¦\« [nàH\ ¦yỀjX ĤQ_ b\¾u

- Các ngươi thật chặt đi theo đằng sau ta, không muốn rớt lại phía sau, biết không?

Dương Lỗi nhìn xem tam nữ nói.

- Yên tâm đi, chúng ta đã biết.

Tiêu Ly nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Ngươi cẩn thận một chút.

- Không cần lo lắng.

Dương Lỗi giẫm chận tại chỗ tiến lên, Chân Thực Ưng Nhãn lần nữa mở ra, bởi vì nguyên nhân Hắc Huyết Tà Vương Ma Hồn, Dương Lỗi không thể không càng thêm cẩn thận, tại đây vẫn như cũ còn ở vào chỗ ảo

trận, bởi vì bị mình bài trừ ảo trận, cho nên tại đây lộ ra vô cùng trống trải, cũng lộ ra cực kỳ yên tĩnh, thậm chí có một loại cảm giác quá mức yên tĩnh khiến người ta hốt hoảng.

Một đường đi về phía trước, ước chừng nửa giờ, Dương Lỗi phát hiện phía trước có biến, nhấc tay ý bảo tam nữ dừng lại.

- Các ngươi chờ ở chỗ này, ta trước qua xem một chút.

- Không được, chúng ta cùng đi.

Tiêu Ly nhìn xem Dương Lỗi nói.

Dương Lỗi quay đầu, nhìn xem Tiêu Ly, do dự một chút vẫn là gật đầu đồng ý, kỳ thật phía trước cũng không có nguy hiểm gì quá lớn, hẳn là mấy cổ thi hài.

- Được rồi , bất quá các ngươi phải đi theo ta, không được đi loạn.

- Đã biết.

Ba người đã đến gần chỗ thi hài, phát hiện ba bộ thi hài, trong đó một cỗ thi hài cái đầu tương đối lớn, xem ra là một nam tử, mà đổi thành hai cái bên ngoài so sánh nhỏ nhắn xinh xắn một ít, hẳn là nữ tử. Đương nhiên đây chỉ là Dương Lỗi sơ bộ phán đoán mà thôi.

- Đây là Trữ Vật Giới Chỉ của Bách Hoa Các ta.

Thời điểm chứng kiến chiếc nhẫn trên tay một cỗ thi hài trong đó, Hoa Diễm Hồng không khỏi lên tiếng kinh hô.

- Vị tiền bối này là người Bách Hoa Các?

Dương Lỗi nhìn xem Hoa Diễm Hồng.

- Hẳn là đúng vậy.

Nói xong Hoa Diễm Hồng muốn đi lấy Trữ Vật Giới Chỉ phía trên thi hài kia.

- Đợi một chút.

Dương Lỗi thấy thế, vội kéo nàng lại.

- Không thể lỗ mãng, ta nói rồi, hết thảy đều phải nghe ta làm việc, ngươi xúc động như thế, vạn nhất nơi này có nguy hiểm gì, đây chẳng phải là đem mọi người chúng ta đều kéo vào trong nguy hiểm, vị tiền bối này nếu là người Bách Hoa Các, nàng lưu lại di vật, chúng ta đương nhiên sẽ không động, bất quá ngươi cũng không có thể mạo hiểm như vậy, đợi xác định an toàn xong, lại xem xét.

- Ta. . . Thực xin lỗi , ta. . . ta quá kích động rồi.

Hoa Diễm Hồng cũng ý thức được sai lầm của mình, cúi đầu, có chút thật không tiện.

- Không có việc gì, tâm tình của ngươi ta có thể hiểu được.

Dương Lỗi gặp Hoa Diễm Hồng nhận lầm, thoả mãn nhẹ gật đầu.

- Các ngươi trước tiên lui về sau, chờ ta xem một chút có phải an toàn hay không, tại đây luôn cảm giác có chút quỷ dị.

- Hừm, cái kia. . . Công tử , ngươi phải cẩn thận một chút.

Hoa Diễm Hồng do dự xuống, vẫn là lui về phía sau.

- Yên tâm, ta biết.

Dương Lỗi Chân Thực Ưng Nhãn nhìn quét , tỉ mỉ xem xét, cũng không có phát hiện nguy hiểm gì, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, xem ra ngọn nguồn để ình càng ngày càng bất an, cũng không phải tại đây, ba bộ thi hài này cũng không có nguy hiểm gì, vì vậy Dương Lỗi tay khẽ động, Trữ Vật Giới Chỉ kia liền xuất hiện ở trong tay Dương Lỗi.

Thi hài được dời chuyển động, Dương Lỗi phát hiện, phía dưới rõ ràng có một kiện Tiên Khí.

Một cái Giám Định Thuật đi qua.

- Đinh, xem xét thành công, Giám Định Thuật độ thành thạo tăng lên, đẳng cấp tăng lên.

Bách Hoa Tiên Giám, biểu tượng của Bách Hoa Các, Thượng phẩm Tiên Khí.

Lại là Bách Hoa Tiên Giám, Dương Lỗi giật mình không thôi, vị này xem ra chính là vị Các chủ nào trước đó tiến vào Bách Hoa cung di chỉ vẫn lạc rồi, bằng không thì sẽ không có được Bách Hoa Tiên Giám.

Lần này cho Dương Lỗi kinh hỉ, còn thực là không tồi , Giám Định Thuật của mình rõ ràng tăng lên đẳng cấp , tiến vào Tông sư cảnh giới, đây chính là sự tình mình chờ mong đã lâu.

Nếu như không phải Giám Định Thuật của mình đẳng cấp tăng lên, muốn giám định ra Thượng phẩm Tiên Khí, mình còn chưa đủ tư cách, bây giờ Giám Định Thuật đạt đến cấp bậc tông sư, như vậy cũng ý nghĩa , mình có thể chứng kiến nhân vật đẳng cấp cao hơn, mặc dù là Tiên Nhân, chỉ cần không phải đạt tới cấp bậc Huyền Tiên , như vậy mình có thể xem xét được đi ra.

Ngoại trừ Bách Hoa Tiên Giám, hai người khác lưu lại đồ vật không nhiều lắm, hai chiếc nhẫn trữ vật, ngoài ra còn có hai kiện vũ khí không tệ, một món trong đó cũng là Bán Tiên Khí, mà một món khác liền không quá như ý rồi.

Bán Tiên Khí này là một Trường Tiên, tên là Tuyệt Tình Tiên, là bổn mạng vũ khí của Tuyệt Tình Cốc chủ.

- Tốt rồi, không có nguy hiểm gì, đồ vật thu lên đi, đây chính là đồ vật ngươi muốn tìm rồi.

Dương Lỗi lấy ra Bách Hoa Tiên Giám kia đưa cho Hoa Diễm Hồng.

- Đây là. . . Đây là Bách Hoa Tiên Giám?

Hoa Diễm Hồng kích động không thôi, Bách Hoa Tiên Giám sớm đã mất đi nhiều năm, bây giờ lần nữa trở lại trong tay mình, trở lại Bách Hoa Các, như vậy thực lực Bách Hoa Các sẽ có một cái cự đại tăng lên, mặc dù là không dựa vào một ít đệ tử quan hệ thông gia, Bách Hoa Các cũng có thể vững vàng chiếm cứ vị trí một trong bảy đại tiên tông rồi.

Hơn nữa Bách Hoa Tiên Giám với tư cách biểu tượng của Bách Hoa Các, cái này ý nghĩa là cực kỳ trọng đại. Bây giờ Bách Hoa Tiên Giám lần nữa trở lại Bách Hoa Các, nàng làm sao không kích động.

- Chúc mừng Diễm Hồng sư tỷ rồi.

Tiêu Ly nhìn xem Bách Hoa Tiên Giám trong tay Hoa Diễm Hồng, không có bất kỳ ghen ghét, ngược lại vì nàng cảm thấy cao hứng.

- Cảm ơn , đa tạ công tử , cám ơn Tiêu Ly muội muội , nếu như không phải các ngươi , ta. . . ta căn bản không chiếm được Bách Hoa Tiên Giám.

Hoa Diễm Hồng đem Bách Hoa Tiên Giám thả tại lồng ngực của mình, ôm thật chặt, sợ rơi xuống, ngữ khí hết sức kích động, ánh mắt nhìn về phía Dương Lỗi tràn đầy cảm kích.

- Không cần như thế , cho dù không có ta , Bách Hoa Tiên Giám này vốn chính là đồ vật của Bách Hoa Các, sớm muộn sẽ lại lần nữa trở lại trong tay Bách Hoa Các.

Dương Lỗi phất phất tay.

- Tốt rồi, chúng ta nhìn xem Trữ Vật Giới Chỉ của hai người khác, nhìn xem có thể xác định thân phận của bọn hắn hay không.

- Được.

Tiêu Ly gật đầu, Hoa Diễm Hồng cũng không phản đối , mình đã nhận được Bách Hoa Tiên Giám rồi, cũng không có cái gì có thể hấp dẫn nàng, lúc này đây hai mục đích đến Bách Hoa cung di chỉ đều đã đạt đến, Chân Phượng Quyết truyền thừa, còn có Bách Hoa Các Bách Hoa Tiên Giám cũng đã tới tay, đối với Hoa Diễm Hồng mà nói, mặc dù là hiện tại liền rời đi, cũng là có thể đấy.

Cho tới Khinh Vân, căn bản không nói lời nào, đối với nàng mà nói, trước đó đả kích quá lớn, tuy trải qua Hoa Diễm Hồng cùng Tiêu Ly an ủi, cảm xúc ổn định không ít, nhưng nếu muốn khôi phục trạng thái trước đó, chỉ sợ không phải sự tình trong thời gian ngắn, chỉ là theo chân ba người Dương Lỗi.

£PVu G\ʏỀjX ¢VPI ĤʏÎjX Ĥ_ ¦«Ôj [næj w«² Kɳu ros

Dương Lỗi lấy ra Trường Tiên kia, đưa cho Tiêu Ly:

- Trường Tiên này là một kiện Bán Tiên Khí, gọi là Tuyệt Tình Tiên, hẳn là bổn mạng vũ khí của một vị nữ tử gọi là Tuyệt Tình Cốc chủ, Tuyệt Tình Cốc chủ này rốt cuộc là ai, ta chưa từng nghe nói, không biết sư tỷ, Diễm Hồng các ngươi có nghe nói qua không?

- Tuyệt Tình Cốc chủ, Tuyệt Tình Tiên?

Tiêu Ly nhận lấy Tuyệt Tình Tiên, hô nói.

- Thật là Tuyệt Tình Tiên.

- Như thế nào, sư tỷ ngươi biết Tuyệt Tình Tiên này?

Dương Lỗi xem Tiêu Ly biểu lộ như thế, đoán chừng nàng nên biết một ít sự tình về Tuyệt Tình Cốc chủ này, bằng không thì sẽ không kinh ngạc như thế.

- Tuyệt Tình Cốc chủ gọi là Uông Thiến Ni, là một vị đệ tử cực kỳ kiệt xuất của Huyền Thiên Tông chúng ta, cũng là một vị Luyện Khí Sư xuất sắc, ở thời điểm 200 tuổi liền đã đạt đến Cửu Cực Tạo Hóa, bất quá bởi vì tình cảm không thuận, cho nên tách ra tự lập môn hộ, gọi là Tuyệt Tình Cốc, vũ khí của nàng Tuyệt Tình Tiên chính là tự nàng luyện chế.

Tiêu Ly vuốt vuốt Tuyệt Tình Tiên, tinh tế nói tới.

- Tuyệt Tình Cốc chủ này đã là người Huyền Thiên Tông, Tuyệt Tình Tiên này sư tỷ cầm đi.

Dương Lỗi nói.

- Không, Tuyệt Tình Tiên này, nếu là ngươi chiếm được, vậy thì do ngươi tới phân phối , hơn nữa. . . hơn nữa bây giờ chúng ta có thể đi ra ngoài hay không còn là một vấn đề, mặt khác ta đã được một kiện Bán Tiên Khí rồi, lại muốn Tuyệt Tình Tiên này, không ổn, Tiêu Ly ta cũng không phải người lòng tham không đáy.

Tiêu Ly lắc đầu nói.

- Nếu như chính ngươi không muốn, đợi đi ra di chỉ, ngươi có thể giao cho phụ thân ta.

- Đã như vậy, vậy thì ta thu lấy đi.

Dương Lỗi đem Tuyệt Tình Tiên thu hồi, sau đó tra nhìn xuống Trữ Vật Giới Chỉ, đồ vật bên trong cũng không ít, rõ ràng còn có một cái Bán Tiên Khí, đó là một thanh trường kiếm Thủy thuộc tính, thủy tinh sắc, trên chuôi kiếm điêu khắc một đóa Thanh Thủy Liên Hoa.

Mặt khác là một ít linh thạch, còn có một chút khoáng thạch, đều là vô cùng hiếm có, điều này cũng không kỳ quái, dù sao Tuyệt Tình Cốc chủ là một vị Luyện Khí Sư, những vật này liền tiện nghi mình rồi , bất quá thanh trường kiếm này, ngược lại là thích hợp Tiêu Ly, muốn cho nàng hay không?

Nghĩ nghĩ, Dương Lỗi vẫn là đem ra, đưa cho Tiêu Ly:

- Tuyệt Tình Tiên ngươi không muốn, cái kia thanh trường kiếm này là nên thu chứ? Đây chính là Thủy thuộc tính Bán Tiên Khí , hầu như là vì ngươi chế tạo đấy."

- Chuyện này. . . Ta. . .

Vốn muốn cự tuyệt , nhưng sau khi thấy được trường kiếm, trong nội tâm rất thích, thanh trường kiếm này hoàn toàn chính xác như là vì mình làm theo yêu cầu vậy, so với Giới Xích trước đó, muốn phù hợp mình nhiều lắm, nếu có được trường kiếm này, như vậy thực lực của mình tuyệt đối sẽ có một cái cự đại tăng lên.

Thấy nàng do dự, Dương Lỗi nở nụ cười nói:

- Sư tỷ, ngươi hãy nhận lấy đi, ta nghĩ thanh trường kiếm này, không có người nào thích hợp hơn.

- Cái kia. . . Tốt lắm , ta liền nhận lấy, ta sẽ đem Chấp Pháp Giới Xích kia trả lại cho ngươi.

Tiêu Ly suy nghĩ một chút nói.

- Cái kia cũng không cần.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Không, nếu như ngươi không thu hồi Giới Xích, ta đây cũng không cần Tiên Kiếm này rồi.

Tiêu Ly có chút cố chấp nói ra.

- Được rồi.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ, cũng thế, đã có Tiên Kiếm, Giới Xích kia đối với nàng không có trọng dụng gì rồi, ngược lại là vướng víu, trả lại ình, cũng có thể vì đó lựa chọn một chủ nhân khác phù hợp.

Tiêu Ly nhận lấy Tiên Kiếm, trước tiên đem Giới Xích ra, xóa đi ấn ký của mình, sau đó đưa cho Dương Lỗi , đón lấy liền không thể chờ đợi được đem Thủy Liên Tiên Kiếm kia nhỏ máu nhận chủ, để lại ấn ký của mình.

Dương Lỗi tiếp nhận Giới Xích, liền ném đến bên trong Vô Cực Giới của mình, cái Giới Xích này, mình không dùng đến, bây giờ mình có thể lại lần nữa thi triển Thiên Đao Nhất Thức rồi, cho nên có thể sử dụng Phong Ẩn đao, đương nhiên đối với Dương Lỗi mà nói, nếu như có thể đem Phong Ẩn đao cùng Hổ Phách đao dung hợp lại cùng nhau, vậy cũng tốt , nhưng đáng tiếc chính là, Luyện Khí Thuật của mình bây giờ đẳng cấp vẫn là quá thấp, còn không thể đạt tới Tông sư cảnh giới, chỉ có đạt tới Tông sư cảnh giới, mới có thể thử một lần, trước khi không có trở thành Tông Sư Cấp Luyện Khí Sư, là không có bất kỳ khả năng thành công đấy.

- Ta xem một chút cỗ thi hài cuối cùng này là ai.

Dương Lỗi cầm lên chiếc nhẫn trữ vật cuối cùng kia, mở ra xem, trong đó so với hai người trước muốn hơn nhiều, trong Trữ Vật Giới Chỉ người này, trừ đi một tí phù triện, một ít đan dược còn có mấy ngàn Linh thạch ra, cũng chỉ có một quả lệnh bài so sánh đặc thù.

Dương Lỗi đem lệnh bài ra, mặt trên có khắc hai chữ cổ.

Hai chữ viết này xa xưa , Dương Lỗi vẫn là nhận ra được, đó là "Vô Lượng."

Vô Lượng? Chẳng lẽ người này cùng Vô Lượng Tông có quan hệ? Dương Lỗi nhìn về phía Khinh Vân nói:

- Khinh Vân sư muội, không biết ngươi có biết cái lệnh bài này hay không?

Lệnh bài, Khinh Vân nghi hoặc nhìn Dương Lỗi , đợi đến lúc đem lực chú ý đặt ở lệnh bài trong tay Dương Lỗi, mới giựt mình hô một tiếng.

- Vô Lượng lệnh bài, tại sao lại ở chỗ này?

- Đây là ta ở trong Trữ Vật Giới Chỉ của thi hài này tìm được, trên người hắn không có vật gì đặc biệt, chỉ có một khối lệnh bài như vậy.

Dương Lỗi đem lệnh bài đưa cho Khinh Vân.

- Ngươi đã nhận biết khối lệnh bài này, như vậy người này hẳn là người Vô Lượng Tông ngươi không thể nghi ngờ.

- Không đúng, ta chưa nghe nói qua có hai khối Vô Lượng lệnh bài ah.

Nhận lấy lệnh bài, Khinh Vân nhíu mày.

- Bình thường Vô Lượng lệnh bài này cũng chỉ có một khối, làm sao có thể còn có một khối đây?

Dương Lỗi cười cười:

- Cái này cũng khó nói, nếu Vô Lượng lệnh bài này là đồ vật của Vô Lượng Tông ngươi, vậy người này tám chín phần mười chính là đệ tử Vô Lượng Tông, cho nên cái Trữ Vật Giới Chỉ này, liền do ngươi thu lấy đi.

Dương Lỗi đem chiếc nhẫn trữ vật kia ra, đưa cho Khinh Vân, đối với Dương Lỗi mà nói, phù triện , đan dược trong này, căn bản quá rác rưởi, có thể làm ình để ý, cũng chỉ có mấy ngàn khối linh thạch kia rồi, hơn nữa mình cũng không thiếu linh thạch, cho nên trả lại cho Khinh Vân cũng tốt, còn có thể lợi nhuận điểm nhân tình.

- Ta. . . Dương sư huynh , đây là ngươi tìm được, hẳn là của ngươi đấy.

Khinh Vân không có tiếp nhận, mà là lắc đầu nói.

Dương Lỗi nghe vậy, cô gái nhỏ này thật đúng là có điểm ngốc, Dương Lỗi dứt khoát liền đem chiếc nhẫn bỏ vào trong tay của nàng, trợn mắt nói:

- Cầm lấy đi, đây là đồ vật của Vô Lượng Tông ngươi, hơn nữa nếu như ngươi không có được cái gì đó, như thế nào về Vô Lượng Tông bàn giao? Ta nghĩ, ngươi cầm chiếc nhẫn trữ vật, còn có Vô Lượng lệnh bài kia trở về, sư tôn ngươi chắc có lẽ không trách cứ ngươi rồi.

- Ta. . . Cái kia ta liền nhận lấy, cám ơn Dương sư huynh.

£PUu G\ʏỀjX ¢VkI ĤʏÎjX Ĥ_ ¦«Ôj [næj w«² Kɱ r©s

Khinh Vân gặp Dương Lỗi nói như vậy, lúc này mới thu hồi Trữ Vật Giới Chỉ, còn có Vô Lượng lệnh bài.

Dương Lỗi cười cười, vỗ vỗ vai của nàng nói:

- Này mới đúng a.

Đối với Dương Lỗi mà nói, Vô Lượng lệnh bài kia ngược lại là có chút tò mò, bất quá hiếu kỳ mà thôi, bên trong lệnh bài kia, mặc dù có bí mật to lớn hơn nữa, cũng không thèm khát, Dương Lỗi cũng không muốn gây phiền toái ình, mặc dù là có Tiên Khí, Dương Lỗi cũng không thèm, đương nhiên nếu như là Tiên Thiên pháp bảo, ngược lại là còn có thể suy tính một chút.

- Tốt rồi , hiện tại chúng ta đem thi cốt ba vị tiền bối nhập thổ vi an đi.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ, đã cầm đồ của người ta, cũng nên đem bọn hắn chon cất a.

Tam nữ nhẹ gật đầu.

Cu li tự nhiên là Dương Lỗi làm rồi, hết cách rồi, ai bảo mình là nam nhân, chuyện như vậy, không có khả năng để cho nữ nhân đi làm.

Dương Lỗi lấy ra Hổ Phách đao, nhẹ nhàng vung lên , ở trên mặt đất chém ra một hố to, sau đó lại theo thứ tự làm ra hai cái hố to khác, sau đó đem ba bộ thi hài phân biệt để vào trong hầm.

Làm xong đây hết thảy, Dương Lỗi thu hồi Hổ Phách đao.

. . .

Tiếp tục đi tới.

Đã qua ước chừng một giờ, vẫn không có đến chủ điện , thật ra khiến Dương Lỗi kinh ngạc, chẳng lẽ mình đi lầm đường? Đi xa như vậy, cũng không có đạt tới chủ điện, lại để cho Dương Lỗi có chút bận tâm rồi.

Chẳng lẽ địa đồ ghi lại là sai lầm hay sao? Cũng thật là có khả năng này.

Hoặc là, mình vẫn còn ở bên trong ảo trận? Điều này cũng không có khả năng ah, Chân Thực Ưng Nhãn của mình là có thể xem thấu hết thảy ảo giác, nếu như là ảo trận, không có khả năng chạy thoát được pháp nhãn của mình, như vậy chính là đi lầm đường, hoặc là địa đồ có vấn đề.

- Làm sao vậy, như thế nào dừng lại rồi hả?

Chứng kiến Dương Lỗi đột nhiên dừng lại, Tiêu Ly không khỏi hơi kinh ngạc hỏi.

- Chẳng lẽ các ngươi không thấy có chút kỳ quái sao? Ảo trận đã bị ta bài trừ, dựa theo đạo lý mà nói, chúng ta hẳn là rất nhanh có thể thông qua ảo trận, sau đó tiến vào chủ điện, bất quá chúng ta đã đi lâu như vậy rồi, vẫn không có đi tới trong chủ điện, chẳng lẽ các ngươi không biết là có cái gì đó không ổn?

Dương Lỗi đánh giá bốn phía, chú ý tới , bốn phía này cùng trước đó dường như không có gì thay đổi, dọc theo con đường này, cảnh tượng chung quanh căn bản cũng không có phát sinh biến hoá quá lớn, hầu như chính là một bộ dáng.

- Hình như là vậy a.

Khinh Vân hô, từ khi đã nhận được Vô Lượng lệnh bài còn có chiếc nhẫn trữ vật kia, nàng trở nên sáng sủa rất nhiều, lời nói cũng biến thành hơn nhiều, không giống như là từ đầu như vậy , không nói một lời, trên đường đi ngược lại cũng nhiều hơn rất nhiều tiếng cười cười nói nói, đối với cái tiểu muội muội này, Dương Lỗi vẫn là hết sức ưa thích đấy.

- Hừm, chẳng lẽ chúng ta lâm vào mê cung hay sao?

Hoa Diễm Hồng lông mày nhẹ nhàng nhăn lại nói.

Dương Lỗi nhìn nhìn, không biết làm sao thở dài:

- Xem ra thật sự là chúng ta lạc đường rồi.

Đây là một cái vòng lẩn quẩn, không nghĩ tới mình lại có thể có một ngày như thế này, dưới sự trợ giúp của Chân Thực Ưng Nhãn, vẫn là rơi vào một cái tuần hoàn kỳ quái như vậy, tuy không muốn thừa nhận, nhưng trên thực tế, mình là lạc đường rồi, là một người tu luyện giả, chuyện như vậy trên căn bản là rất ít gặp được.

Một khi gặp, đây cũng là ý nghĩa đại phiền toái.

Dương Lỗi là nhớ rõ , dọc theo con đường này cũng không có lối rẽ gì, nhưng cũng lạc đường, điều này làm cho Dương Lỗi vô cùng mê hoặc.

Nghĩ nghĩ , có lẽ đó cũng không phải lạc đường? Có lẽ là một đoạn đường này vẫn luôn là như vậy, chẳng qua là mình cho rằng lạc đường mà thôi.

- Chúng ta tiếp tục đi thôi, bất quá lần này, trên đường đi chúng ta làm xuống một ít ký hiệu.

Dương Lỗi nói, dù sao tuy cho rằng rất có thể là lạc đường, nhưng không có trở lại địa phương trước đó chôn ba bộ thi hài kia, cho nên lạc đường, cũng chỉ là khả năng mà thôi.

Trước mắt , nhất định phải xác định đến cùng có phải lạc đường hay không, hoặc là đi lầm đường rồi.

- Hừm, nghe lời ngươi.

Tiêu Ly nhẹ gật đầu.

- Được, chúng ta vừa đi, một bên lưu lại ký hiệu, xem xem chúng ta có thể về tới đây hay không, nếu như chúng ta đi thẳng , lại về tới chỗ ký hiệu, vậy thì chứng minh chúng ta hoàn toàn chính xác thật là lạc đường.

Dương Lỗi nhớ tới một việc, đó là ở trên địa cầu chứng kiến, chuyện kể về một tên trộm mộ, ở thời điểm trộm mộ liền gặp được chuyện như vậy, tuy hắn đi thẳng, nhưng như thế nào cũng đi không đến cùng , kỳ thật cái thang lầu kia bất quá chỉ chừng một trăm bậc mà thôi, nhưng thang lầu này vận dụng một loại góc độ quang học đặc thù, làm cho người nọ không ngừng tuần hoàn đi tới thang lầu.

Tình huống trước mắt, giống nhau y hệt, nếu như trên đường đi làm xuống ký hiệu, lại vẫn là như thế, rất có thể tại đây, cũng là vận dụng phương pháp kiến trúc như vậy.

Bốn người tiếp tục hành động.

Lại qua chừng mười phút đồng hồ, bốn người phát hiện về tới chỗ cũ, về tới địa phương trước đó làm ra ký hiệu.

- Chuyện gì xảy ra, chúng ta thật sự về tới chỗ cũ.

Khinh Vân cũng có chút không dám tin vào hai mắt của mình, nhưng đây là sự thật, dọc theo con đường này, căn bản cũng không có đường rẽ gì, mà đi thẳng như vậy, đi thẳng, rõ ràng lần nữa về tới chỗ cũ, hơn nữa một đường đều là đi thẳng, căn bản không có một cua quẹo, nhưng hoàn toàn chính xác thật là về tới chỗ cũ.

- Dương Lỗi sư đệ, chúng ta bây giờ nên làm gì?

Tiêu Ly nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Đúng vậy a, công tử, hiện tại chúng ta phải làm gì?

Hoa Diễm Hồng cũng nhìn xem Dương Lỗi, đối với Hoa Diễm Hồng mà nói, tình huống trước mắt thật sự là quá quỷ dị , trên đường đi , Hoa Diễm Hồng đều là vô cùng cẩn thận nhớ kỹ, trên đường đi đều là đi thẳng, nhưng lại về tới chỗ cũ, tình huống như vậy, là nàng cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp.

Dương Lỗi nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu, nhìn xem tam nữ nói:

- Ta biết là chuyện gì xảy ra rồi, không cần lo lắng, kỳ thật chúng ta nhìn về phía trên vẫn là đi thẳng tắp, nhưng trên thực tế, chúng ta đi chính là một cái đường cong, bất quá bởi vì cái thông đạo nơi này so sánh đặc thù, nên chúng ta đều bị mê hoặc.

- Đi đường cong? Không có khả năng ah , ta vẫn luôn chú ý đến, căn bản chính là đi thẳng, cũng không có chuyển biến.

Hoa Diễm Hồng nói.

- Tuy xem là đi thẳng tắp, nhưng bởi vì nguyên nhân đặc thù, chúng ta xem tuy là đi thẳng tắp, nhưng trên thực tế đi một cái đường quanh co, bất quá chúng ta không có phát hiện mà thôi.

Dương Lỗi ngữ khí khẳng định nói.

- Cái kia chúng ta phải thế nào mới có thể rời đi nơi đây?

Tiêu Ly nói.

…

- Rốt cục rời đi nơi quỷ quái này rồi.

Thật vất vả đi ra cái vô tận tuần hoàn kia, Dương Lỗi cùng tam nữ đều nhẹ nhàng thở ra, nói thật, tại đó cảm giác thật đúng là vô cùng phiền muộn.

£P£u G\yỀjX ¢U·I [ÂH -øjX w«² Kɳu

- Hẳn là muốn đến chủ điện đi à nha?

Vừa đi Khinh Vân vừa nói.

- Không biết, bất quá theo tình huống đến xem, đoán chừng còn phải tốn một chút thời gian, chủ điện không phải dễ dàng thì đến được như vậy, nếu như nhẹ nhàng như vậy thì đến được, như vậy Bách Hoa cung cũng quá kém.

Dương Lỗi nhìn mặt đường trước mắt, tuy thông qua được con đường tuần hoàn quỷ dị kia, nhưng ai có thể cam đoan, tại đây còn có lạc đường như vậy hay không? Cho nên hết thảy vẫn cẩn thận là hơn.

- Xem, bên kia là cái gì?

Đột nhiên Hoa Diễm Hồng chỉ vào xa xa, chỗ đó xuất hiện từng đạo vòng tròn màu đen quỷ dị, xem giống như là một ít vầng sáng tử vong, phảng phất đem linh hồn người hấp dẫn tiến vào, rất quỷ dị.

Dương Lỗi cũng giật mình không thôi, thứ này, xem là quỷ dị như thế, bốn phía một điểm âm thanh cũng không có, lộ ra cực kỳ yên tĩnh, cái này không tầm thường, rất không tầm thường, nói như vậy, tình huống không hề có một chút thanh âm, liền ý nghĩa nơi này có sát cơ cường đại, mà theo tình huống trước mắt đến xem, cái vòng tròn màu đen quỷ dị kia, rất có thể chính là loại tình huống này.

- Các ngươi ở chỗ này chờ, ta trước qua xem một chút, tại đây quá an tĩnh, ta lo lắng nơi này có sự tình phát sinh.

Dương Lỗi nhấc tay, lại để cho chúng nữ dừng lại.

- Ta xem chúng ta đổi chỗ khác đi vòng qua đi, tại đây thật sự là quá không an toàn rồi.

Hoa Diễm Hồng suy nghĩ một chút nói.

- Không có đường khác rồi, chúng ta đã đến đây, không có khả năng lựa chọn khác rồi, chúng ta duy nhất có thể làm, cái kia chính là một mực tiến lên.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Vậy ngươi cẩn thận một chút.

Tiêu Ly nói.

- Yên tâm đi, ta sẽ không cầm cái mạng nhỏ của mình nói giỡn, hơn nữa cho tới nay, ta đều có thể gặp dữ hóa lành, cho nên không cần lo lắng, lúc này đây cũng sẽ không ngoại lệ.

Dương Lỗi cười nói.

- Tóm lại ngươi phải cẩn thận.

Tiêu Ly nói.

- Biết rõ, tốt rồi, ta đi, các ngươi ở chỗ này chờ, nhớ kỹ , nếu như ba canh giờ sau, ta còn không có trở lại, như vậy các ngươi liền lần theo đường cũ đi về, không muốn xông tới.

Dương Lỗi nhìn tam nữ dặn dò.

- Không, chúng ta sẽ luôn chờ ngươi.

Hoa Diễm Hồng nói.

- Đúng vậy, nếu như ngươi không trở lại, cái kia chúng ta sẽ một mực chờ ngươi, thẳng đến ngươi trở lại mới thôi, cho nên, ngươi nhất định không thể có sự tình.

Tiêu Ly nhìn xem Dương Lỗi, ngữ khí vô cùng nghiêm túc nói ra.

- Được, ta nhất định an toàn trở lại.

Dương Lỗi nở nụ cười, kỳ thật đối với Dương Lỗi mà nói, không có gì có thể uy hiếp được tánh mạng của mình, mặc dù là gặp tình huống nguy cấp, một người muốn chạy trốn, vẫn là rất dễ dàng đấy.

Nói xong, Dương Lỗi liền quay người hướng phía vòng tròn màu đen kia đi tới, Dương Lỗi chậm chạp đến gần vòng tròn màu đen kia, càng đến gần vòng tròn quỷ dị này, liền để Dương Lỗi cảm thấy càng nguy hiểm, càng khủng bố, giống như có lực hấp dẫn cường đại, có thể hấp thụ tánh mạng con người, không chỉ có như thế , còn hấp thu linh hồn người.

Điều này làm cho Dương Lỗi không thể không cẩn thận vạn phần, tại đây thật là quỷ dị, Chân Thực Ưng Nhãn của mình, cũng không thể phát hiện vòng tròn màu đen quỷ dị này, rốt cuộc là thứ gì.

Giám Định Thuật, đúng rồi, Dương Lỗi vỗ đầu của mình, mình rõ ràng quên, còn có Giám Định Thuật, bây giờ Giám Định Thuật của mình đã đạt đến cảnh giới tông sư, chỉ cần không phải đồ vật cấp bậc Huyền Tiên, mình là có thể giám định ra.

Đã đến gần một ít, Dương Lỗi cảm giác lực hấp dẫn của vòng tròn màu đen kia càng ngày càng lớn, lông mày Dương Lỗi chăm chú nhăn lại, nếu như không thể tìm được phương pháp khắc chế lực hấp dẫn kia, chính mình muốn đi qua cũng khó khăn, như thế lại để cho chúng nữ đi qua, cái kia càng thêm không thể rồi.

- Giám Định Thuật.

Dương Lỗi đối với vòng tròn màu đen kia ném tới một cái Giám Định Thuật.

- Đinh , xem xét thành công, Giám Định Thuật độ thành thạo tăng lên.

Thành công rồi, Dương Lỗi ấn mở tư liệu.

Cái vòng tròn màu đen này lại là một món pháp bảo của Hắc Huyết Tà Vương, pháp bảo này là một kiện Tiên Khí, hơn nữa là một kiện Ma khí phong ấn, ở trong đó có linh hồn của Hắc Huyết Tà Vương, trong đó 50% linh hồn của Hắc Huyết Tà Vương đều phong ấn ở bên trong Ma khí này, mà nó có thể hấp thu linh hồn người, hấp thu tánh mạng lực con người, vì chính là khôi phục mình , để ình lại lần nữa sống lại.

Cái Ma khí này gọi là Thiên Ma Quyển, quỷ dị vô cùng, nguyên vốn là một kiện siêu cấp Ma khí, bất quá hiện tại ở vào trạng thái phong ấn.

Đương nhiên Dương Lỗi có thể giám định ra đến tư liệu, cũng gần kề biết rõ đây là một Ma khí bị phong ấn, ẩn chứa trong đó một nửa linh hồn của Hắc Huyết Tà Vương.

- Tê. . .

Xem đến nơi này, Dương Lỗi không khỏi hút miệng khí lạnh, thứ này lại có thể là của Hắc Huyết Tà Vương, cái này cực kỳ khủng khiếp rồi, một nửa linh hồn của một Đại La Kim Tiên cường giả, mình muốn từ nơi này đi vòng qua, hoặc là đem vật này phá hư, trên cơ bản là không thể nào.

Như vậy mình phải như thế nào mới có thể thông qua nơi đây, đây quả nhiên là một phiền toái cực lớn.

Lúc này Dương Lỗi mới nhớ tới, trước đó tại sao phải có một ảo trận cự đại, hơn nữa sau ảo trận, còn cố ý bố trí một con đường vô hạn tuần hoàn rồi, thì ra vì chính là ngăn trở người tới đây, để tránh cho Hắc Huyết Tà Vương có cơ hội lợi dụng, một khi Hắc Huyết Tà Vương lại lần nữa phục sinh, như vậy ở giữa thiên địa, lại sẽ là một hồi đại kiếp nạn, không biết sẽ chết đi bao nhiêu người.

- Tới. . . Tới. . . Tới. . .

Chờ Dương Lỗi đến gần một ít, cảm giác trong đầu không ngừng có một thanh âm không ngừng kêu gọi mình , để ình tới gần, gần chút nữa.

Dương Lỗi chau mày, nếu biết vòng tròn màu đen này chính là Ma khí Thiên Ma Quyển của Hắc Huyết Tà Vương, đương nhiên cũng tinh tường, thanh âm này chính là Hắc Huyết Tà Vương đang tác quái rồi, Dương Lỗi là người nào, làm sao có thể sẽ bị Hắc Huyết Tà Vương đầu độc?

Bất quá, đối với Dương Lỗi mà nói , hiện tại phải như thế nào thông qua nơi đây, là một đại vấn đề rồi, nếu như không đi qua, lại quấn trở về, cái kia lộ trình liền xa nhiều rồi, Dương Lỗi đoán chừng, nếu như quấn trở về, muốn tới Bách Hoa cung chủ điện, tối thiểu nhất cần nửa tháng thời gian, cái này vẫn là ở dưới tình huống thuận lợi, nếu như không thuận lợi, đoán chừng thời gian một tháng, cũng chưa chắc có thể tới trong chủ điện.

Sau một tháng, cái kia gái trinh nữ đã thành đàn bà rồi, cho nên đó căn bản không kịp, nhưng mà nếu như không lách qua, muốn qua cũng không dễ dàng, đương nhiên nếu như chỉ là mình thông qua, Dương Lỗi vẫn có niềm tin, bất quá nếu như cùng Tiêu Ly tam nữ cùng một chỗ thông qua, như vậy Dương Lỗi không có một chút chắc chắn nào rồi, mình dù sao tu luyện Băng Tâm quyết, hơn nữa bây giờ Băng Tâm quyết đã đạt đến tầng mười hai, chỉ cần mình duy trì bản tâm, Hắc Huyết Tà Vương căn bản không có một cơ hội nhỏ nhoi nào.

£P¢u G\yỀjX ¢UoI [Đq KØju ros

Đem Thiên Ma Quyển thu? Này ngược lại là một chủ ý không tệ, bất quá phía trên kia có linh hồn của Hắc Huyết Tà Vương, mình muốn thu lấy Hắc Huyết Tà Vương căn bản không có khả năng, Hắc Huyết Tà Vương là người nào, nếu mình hợp tác với hắn, quả thực chính là bảo hổ lột da, căn bản chính là muốn chết.

Ý nghĩ này buông tha cho, như vậy còn có biện pháp nào khác, có thể làm cho Hắc Huyết Tà Vương không quấy rối , để ình cùng Tiêu Ly các nàng thuận lợi thông qua hay không, đây là một nan đề cực lớn.

Có lẽ có một biện pháp, kia chính là đem Tiêu Ly chúng nữ cũng dẫn vào bên trong Mộng Ảo thế giới của mình, như vậy mình có thể một người thông qua nơi đây , ngược lại là một lựa chọn tốt, bất quá như vậy, mình liền bại lộ một ít bí mật không thể bạo lộ.

Thực tế ở trong đó còn có một Khinh Vân, đương nhiên còn có Hoa Diễm Hồng, Tiêu Ly ngược lại là không có gì, những chuyện này nàng sớm muộn sẽ biết, sớm một chút cũng không sao.

Chẳng qua nếu như thật không có cách nào, đây cũng là phương pháp xử lý duy nhất rồi, chỉ là bây giờ nhìn xem, đến cùng còn có những khả năng khác hay không, nếu như có thể thu thập Hắc Huyết Tà Vương này, vậy cũng tốt.

Dương Lỗi nghĩ lại, gia hoả Hắc Huyết Tà Vương này đã còn sống , như vậy có phải người sáng lập Bách Hoa cung cũng còn sống hay không? Nếu như nàng cũng còn sống, đối phó Hắc Huyết Tà Vương này liền dễ dàng hơn nhiều rồi.

Nhưng vấn đề là, nếu như nàng thật sự còn sống, mình lại đi nơi nào tìm nàng, làm sao tìm được đến nàng? Đây cũng là một nan đề.

Mặc kệ , trước qua xem một chút.

Dương Lỗi giẫm chận tại chỗ đi về hướng Thiên Ma Quyển này.

- Tới. . . Tới. . .

Thanh âm kia càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

- Ngươi là Hắc Huyết Tà Vương?

Dương Lỗi vận lên Băng Tâm quyết , cả người đi tới địa phương cách vòng tròn màu đen năm mét, nhìn Thiên Ma Quyển trước mắt, trên mặt đất có một đạo phong ấn cùng cấm chế, đây là đặc thù cấm chế đem Hắc Huyết Tà Vương phong ấn tại đây.

- Không nghĩ tới Hắc Huyết Tà Vương ta bị phong ấn nhiều năm như vậy, còn có người nhớ rõ danh hào của ta, tiểu tử, ngươi thả ta đi ra, ta cam đoan ngươi muốn cái gì sẽ có cái đó, cho ngươi trở thành bá chủ đệ nhất thiên hạ, chủ nhân một phương Thiên Địa này, muốn gió được gió , muốn mưa được mưa.

Thanh âm của Hắc Huyết Tà Vương hùng hậu ở trong óc Dương Lỗi vang lên.

- Muốn gió được gió, muốn mưa được mưa? Ha ha, cái này không cần, ngươi cái này, đối với ta mà nói, không có bất kỳ lực hấp dẫn.

Dương Lỗi cười cười, Hắc Huyết Tà Vương này muốn hấp dẫn mình, quá ngây thơ rồi, mình có được hệ thống, Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, vật mình muốn sớm muộn cũng tìm được, hơn nữa Hắc Huyết Tà Vương sẽ có hảo tâm như vậy? Hiển nhiên hắn bất quá là muốn mình phục sinh, lại để cho hắn lại lần nữa buông xuống thế giới này mà thôi.

- Ngươi chẳng lẽ không muốn trở thành chủ nhân một phương Thiên Địa này, tiền tài mỹ nữ? Làm cho tất cả mọi người đều thần phục dưới chân của ngươi sao?

Hắc Huyết Tà Vương lại nói.

- Làm chủ nhân một phương Thiên Địa? Ha ha, với ta mà nói, cái này thực không có bao nhiêu lực hấp dẫn, ta muốn làm chính là, trở thành tồn tại đỉnh phong nhất, bất quá không phải ở thế giới này, mà ngươi, không có thực lực kia, mặc dù là ngươi ở vào trạng thái đỉnh cao, cũng không đạt được cấp bậc kia, cho nên, điều kiện của ngươi đối với ta mà nói không có bất kỳ lực hấp dẫn, huống hồ, ta muốn đạt tới mục đích của mình, thành cường giả đỉnh cao chân chính, trở thành tồn tại vượt qua Tiên nhân, vượt qua Thánh Nhân, cũng không phải việc khó, tự ta có lòng tin, cái kia bất quá là vấn đề thời gian.

Dương Lỗi cười ha hả nói ra.

- Hảo tiểu tử, dã tâm cũng không nhỏ, so với dã tâm của Hắc Huyết ta càng lớn, ta thích, ta liền ưa thích người có dã tâm, không thể phủ nhận, tiểu tử ngươi tư chất không tệ, nhưng mà muốn trở thành nhân vật mạnh mẽ, mặc dù là trở thành nhân vật mạnh mẽ của Tiên giới, chúa tể một phương cũng là có độ khó rất lớn, chớ nói chi là muốn trở thành Thánh Nhân, ở giữa thiên địa này, Thánh Nhân cũng chỉ có chín vị, không có căn cơ Thánh Nhân kia, ngươi muốn trở thành Thánh Nhân, nghĩ cùng đừng nghĩ.

Hắc Huyết Tà Vương nói.

- Thậm chí, ngươi muốn trở thành chúa tể một phương Tiên giới, không có ngàn trăm vạn năm, tuyệt đối làm không được, hơn nữa mặc dù là tư chất ngươi rất tốt, nhưng ta có thể tinh tường nói cho ngươi biết, tại Tiên giới, Ma giới, chính là không bao giờ thiếu thiên tài rồi, bất quá chính thức có thể thành chúa tể một phương, đều là hiếm như lá mùa thu, vô số thiên tài, đều ở lúc chưa trưởng thành liền vẫn lạc, nếu như ngươi nghĩ muốn thành chúa tể một phương, trở thành chúa tể một phương Ma giới, hoặc là Tiên giới, ta có thể giúp ngươi, Hắc Huyết Tà Vương ta tuy không được tốt lắm, nhưng ở Ma giới, còn có Tiên giới vẫn có chút căn cơ.

- Chê cười , Hắc Huyết Tà Vương, ngươi cho rằng ta không biết sao? Ngươi nhiều nhất bất quá là một Đại La Kim Tiên mà thôi, tu vi như vậy ở Tiên giới hoàn toàn chính xác có thể coi là một phương cao thủ, nhưng cách cao thủ chân chính còn kém xa lắc, Tiên giới Đại La Kim Tiên chắc có lẽ không ít, thậm chí, Chuẩn Thánh cũng không dưới mười vị, ngươi một cái Đại La Kim Tiên mà thôi, hơn nữa bây giờ đã cách nhiều năm, ngươi bị phong ấn lâu như vậy, hiện tại ngay cả thân thể cũng không có, tu vi hạ thấp đến lợi hại, nếu như ngươi thực đủ mạnh, còn có thể bị vây ở chỗ này sao?

Dương Lỗi cười lạnh không thôi, nếu như đổi lại là người tâm trí không kiên định, có lẽ thật đúng là sẽ bị gia hoả này lừa, nhưng mà mình lại không, muốn lừa gạt mình, lão gia hỏa Hắc Huyết Tà Vương này xem như sai lầm lớn.

- Tiểu tử, xem ra ngươi cũng biết không ít ah, ồ, khó trách, khó trách, ngươi rõ ràng đã nhận được người kia truyền thừa, khó trách không đem Hắc Huyết ta thả trong mắt ngươi, ta cho ngươi biết, nếu như lúc trước không phải hai tiện nhân bọn họ liên thủ đánh lén ta, bọn hắn muốn phong ấn Hắc Huyết ta, quả thực chính là chuyện cười lớn, Hắc Huyết ta tung hoành ở giữa thiên địa vô số năm, tuy bất quá là Đại La Kim Tiên đỉnh phong, nhưng mặc dù là Chuẩn Thánh siêu cấp cường giả, cũng giết không chết ta, hai người bọn họ bất quá là Đại La Kim Tiên đỉnh phong mà thôi. . .

Dương Lỗi vung tay lên, đã cắt đứt hắn:

- Ngươi đừng nói nhiều, tuy ta tu luyện Chân Long Quyết, nhưng Chân Long Quyết này mặc dù không tệ, còn không nhìn trong mắt ta, công pháp tu luyện chính thức của ta, cũng không phải là Chân Long Quyết, cái Chân Long Quyết này, bất quá là trong lúc vô tình tu luyện mà thôi, còn ngươi nói đạt được người nọ truyền thừa, cũng không hoàn toàn, mà mặc kệ quá khứ, hiện tại, hay là tương lai, ta chủ tu công pháp, cũng sẽ không là Chân Long Quyết.

£PPu G\yÈjX ¢U©I [Đq KØju r©s

- Mặt khác, ngươi cũng không cần nhiều lời, không cần kiếm cớ, thất bại chính là thất bại, không cần phải nói nhảm nhiều như vậy, đối với một người tu luyện mà nói, nhất là một cái có tâm cường giả, muốn trở

thành tồn tại Chí Tôn trong vũ trụ, đều dũng cảm tiếp nhận mình thất bại, sẽ không vì mình tìm kiếm bất luận cái cớ gì, mà ngươi, bị người đánh bại, còn nói nhảm nhiều như vậy, cho nên đã chú định, ngươi không cách nào trở thành tồn tại đỉnh phong kia, thậm chí ngay cả Chuẩn Thánh cũng không thể đạt đến.

- Hay, hay, hay, hay tiểu tử, ha ha, không nghĩ tới Hắc Huyết ta tung hoành Tiên giới Ma giới nhiều năm như vậy, rõ ràng còn không bằng một tiểu tử thấy rõ ràng , không sai, thất bại chính là thất bại, không tất yếu vì mình tìm kiếm bất luận cái cớ gì, tiểu tử, ngươi rất tốt, rất tốt, giả như tương lai Hắc Huyết ta có thể có thành tựu, tất nhiên sẽ không quên ngươi.

Hắc Huyết Tà Vương cười ha ha, toàn bộ hắc vòng không ngừng lắc lư, tản mát ra ánh sáng màu đen, tia sáng này dần hiện ra từng đạo gợn sóng màu đỏ, càng phát ra mãnh liệt, tựa như lúc nào cũng có thể tránh thoát phong ấn cùng cấm chế trói buộc.

Dương Lỗi kinh ngạc không thôi, Hắc Huyết Tà Vương này dưới tình huống như vậy rõ ràng còn có thể đột phá, điều này cũng thật sự là biến thái, phải biết rằng Hắc Huyết Tà Vương bây giờ bất quá là một nửa linh hồn mà thôi, ngay cả thân thể cũng không có, tính toán một chút, lúc này tu vi Hắc Huyết Tà Vương cách thời kỳ toàn thịnh, chỉ sợ ngay cả một phần ngàn cũng không có đạt tới.

Dưới tình huống như vậy, còn bước ra một bước, nếu như Hắc Huyết Tà Vương này thật sự nhận được thân thể, có thể từ nơi này thoát khốn mà ra, như vậy đột phá Đại La Kim Tiên cảnh giới đỉnh cao, tiến vào Chuẩn Thánh, bất quá là vấn đề thời gian rồi.

- Tương lai có thành tựu? Ha ha, Hắc Huyết Tà Vương, ngươi cho rằng ngươi có thể từ nơi này rời đi? Ngươi nghĩ bọn hắn sẽ thả ngươi rời đi? Cái kia chỉ sợ không có khả năng?

Dương Lỗi cười lạnh, Hắc Huyết Tà Vương này có lĩnh ngộ, thì tính sao, hắn muốn rời khỏi đây, chỉ sợ là không thể nào, hai vị Đại La Kim Tiên kia làm sao có thể không để lại hậu chiêu, Hắc Huyết Tà Vương này là họa lớn trong lòng như vậy, há lại cho hắn thoát thân, lần nữa hại người?

- Ha ha. . . Ha ha. . . Không tệ, ngươi nói không sai , hai người kia hoàn toàn chính xác sẽ không để cho ta dễ dàng thoát thân như thế, nhưng Hắc Huyết ta là người nào? Nếu như nói trước đó chỉ có ba thành nắm chắc, như vậy hiện tại ta đã có sáu mươi phần trăm chắc chắn rồi, cái này còn cần cảm ơn ngươi, nếu không phải tiểu tử ngươi nói một phen, ta còn sẽ không tỉnh ngộ, còn sẽ không đột phá cảnh giới trước đó.

Hắc Huyết Tà Vương cười như điên nói, toàn bộ đại địa đều đang không ngừng chấn động.

Dương Lỗi quơ quơ, vội vàng đứng vững, nếu như lúc này Hắc Huyết Tà Vương phá phong mà ra, cái kia thật đúng là đại phiền toái, mình tuyệt đối không có cách nào đối phó hắn, như vậy cũng chỉ có chạy trốn rồi, nếu như người sáng lập Bách Hoa cung kia không còn trên thế giới này.

Bất quá Dương Lỗi tin tưởng , bọn hắn nhất định sẽ lưu lại hậu chiêu, nếu như bọn hắn thật sự không tồn tại ở trên thế giới này.

- Sáu phần mười, chê cười, ngươi bị phong ấn lại rồi, một mực không có đột phá, mặc dù tu vi không có lui bước, nhưng hoàn toàn chính xác thật là không có chút nào tiến bộ, mà người ta liền không giống, chẳng lẽ ngươi cảm thấy bọn hắn qua nhiều năm như vậy không có tiến bộ sao? Tiến bộ của bọn hắn, ta nghĩ so với ngươi thực sự nhanh hơn nhiều?

Dương Lỗi cười lạnh không thôi.

- Ngươi nói không sai, nếu như bọn hắn còn sống, hoàn toàn chính xác sẽ có tiến bộ, đoán chừng bây giờ đã đạt tới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, thậm chí bước vào Chuẩn Thánh, nhưng. . . nhưng đáng tiếc chính là, bọn hắn đánh lén ta, tuy phong ấn ta, mình cũng tổn thất nặng nề, nếu muốn khôi phục cũng không phải dễ dàng như vậy, còn muốn có đột phá, còn tiểu tử Khiếu Long kia, ta không cho rằng có thể sống sót, còn nha đầu Bách Hoa, hoàn toàn chính xác có thể đột phá, bất quá ta không có cảm giác đến khí tức của nàng rồi, ta đoán chừng nàng đã rời đi vị diện này, khẳng định sớm đã tiến vào trong Tiên giới rồi.

Hắc Huyết Tà Vương cười hắc hắc nói ra.

Dương Lỗi nghe vậy nhăn mày lại, nếu như Hắc Huyết Tà Vương này nói thực, cái kia thật đúng là có chút ít phiền toái.

- Ta tin tưởng, nàng nhất định sẽ lưu lại hậu chiêu, cho nên, Hắc Huyết Tà Vương, ngươi không nên cao hứng quá sớm, tuy ngươi lợi hại, nhưng nếu muốn chính thức phục sinh, khôi phục tu vi, không phải trong thời gian ngắn có thể đạt tới, tối thiểu nhất cần trên trăm năm, thậm chí là hơn một ngàn năm, đến lúc đó, ta đã đứng ở đỉnh cao nhất của thế giới này, có lẽ ta đã trở thành chủ nhân chính thức của vị diện này, đến lúc đó muốn thu thập ngươi, cũng không phải việc khó, huống chi, ta có thể tinh tường nói cho ngươi biết, trên thế giới này, cũng không phải ngươi nghĩ đơn giản như vậy, ta đã thấy một người, xác thực mà nói, đó là một Tiên Nhân, ta không xác định hắn có phải đã chết hay không, nhưng hắn cho ta cảm giác, so về ngươi mà nói, mạnh hơn gấp mấy trăm lần, thậm chí mấy ngàn lần, gấp mấy vạn.

Dương Lỗi nói.

- Ta nghĩ nếu như ngươi muốn đối với tinh cầu này bất lợi, như vậy hắn sẽ không bỏ qua ngươi.

- Thật sao?

Nhưng Hắc Huyết Tà Vương lại không thể nào tin, lúc ấy hắn đi vào tinh cầu này, lại không có phát hiện nhân vật mạnh mẽ gì, ngoại trừ Khiếu Long cùng Bách Hoa ra, liền không có phát hiện những cường giả khác, nếu như còn có người càng mạnh mẽ hơn, như vậy mình căn bản không có khả năng còn sống đến bây giờ rồi.

- Có tin hay không tùy ngươi, tốt rồi, ta cũng không thèm nói nhiều với ngươi, hiện tại ta muốn cho ngươi tiếp tục khôi phục trạng thái trước kia, tuy ta không thể tiêu diệt ngươi, nhưng muốn ở trong thời gian ngắn, cho ngươi trở về trạng thái mê man, vẫn là có thể làm được đấy.

Thời điểm Chân Thực Ưng Nhãn mở ra, Dương Lỗi phát hiện một phần công pháp đặc thù, cái công pháp đặc thù này chính là dùng để ngăn cản Hắc Huyết Tà Vương.

- Ngươi thật sự có thể, bất quá ngươi ngăn cản được nhất thời, nhưng ngươi không ngăn cản được cả đời.

Hắc Huyết Tà Vương cười lạnh, hắn đương nhiên tinh tường, Bách Hoa lưu lại đồ vật, nếu như trước đó mình không có đột phá, mình đoán chừng sẽ lại đợi thêm mấy ngàn năm, thậm chí là vài vạn năm, nhưng chính là bởi vì trước đó đột phá, cái này để cho lộ trình mình khôi phục nhanh hơn không ít, không cần thời gian dài như vậy, tối đa trăm năm, mình là có thể bài trừ phong ấn.

- Ha ha, lúc này đây ta có thể ngăn cản ngươi , như vậy tiếp theo, ta vẫn như cũ có thể ngăn cản ngươi.

Dương Lỗi cười ha ha, chỉ cần có thể ngăn cản gia hoả này năm mươi năm, thậm chí mười năm cũng đã đủ rồi, đến lúc đó tu vi của mình tiến nhanh, có thể trở thành chủ nhân chính thức của Huyền Nguyên Tinh, địa bàn của ta ta làm chủ, đến lúc đó, mình điều động lực lượng cả hành tinh, chẳng lẽ còn không đủ để thu thập Hắc Huyết Tà Vương này sao?

£Pku G\yỀjX ¢U¨I ĤÔ« ĤŽHu

Nói xong, Dương Lỗi vận chuyển chân khí trong cơ thể, bắt đầu tu luyện Bách Hoa tiên nữ lưu lại công pháp.

Cái công pháp đặc thù này, cần Tinh Thần lực cường đại, hơn nữa cần phải lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, mới có thể hiểu rõ.

- Ngươi tu vi quá yếu, bất quá là Tứ Tượng Quy Chân cấp hai mà thôi, nếu ngươi muốn phong ấn ta, đây quả thực là nói giỡn, nếu như tu vi của ngươi là Cửu Cực Tạo Hóa cái kia còn tạm được.

Nhìn xem Dương Lỗi, Hắc Huyết không khỏi cười nói, vốn có chút bận tâm, nhưng phát hiện tiểu tử này tu vi bất quá là Tứ Tượng Quy Chân mà thôi, kém đến quá xa, dù có thể phong ấn mình , cái kia thời gian cũng sẽ không quá dài, đoán chừng một hai ba năm cũng đến đỉnh rồi.

- Hừ, ngươi cái này sai rồi, tuy Dương Lỗi ta tu vi cảnh giới bất quá là Tứ Tượng Quy Chân , nhưng Tinh Thần lực của ta, là vượt xa người bình thường có thể so sánh, hiện tại Tinh Thần lực của ta, mặc dù là Thiên Tiên cũng không gì hơn cái này.

Nói xong, Dương Lỗi đột nhiên phóng xuất ra Tinh Thần lực cường đại của mình, nhưng đáng tiếc chính là, mình không có pháp môn Tinh Thần lực công kích, nếu như có thể đạt được pháp môn Tinh Thần lực công kích, như vậy lực chiến đấu của mình sẽ tăng lên một cấp độ cự đại.

- Chuyện này. . . Điều này sao có thể?

Hắc Huyết Tà Vương chứng kiến Tinh Thần lực cường đại của Dương Lỗi giật mình không thôi, không nghĩ tới Tinh Thần lực của Dương Lỗi rõ ràng cường hãn đến trình độ này, đây là hắn thật không ngờ đấy.

- Đáng giận , bất quá ngươi cho rằng như vậy liền muốn ngăn cản ta, phong ấn ta, vậy thì quá ngây thơ rồi, mặc dù ngươi có thể phong ấn ta, như vậy chính ngươi tiêu hao cũng là thật lớn, thậm chí ngươi cần giao ra tánh mạng của mình, cho nên tiểu tử, ngươi vẫn là nghĩ lại mà làm sau, dùng tư chất của ngươi, không ra một trăm năm có thể phi thăng Tiên giới, nhưng nếu như ngươi phong ấn ta, tất nhiên sẽ tổn thương lực lượng bản nguyên, đến lúc đó, tốc độ tu luyện của ngươi liền sẽ cực kì giảm bớt, thậm chí còn mất đi cơ hội phi thăng Tiên giới.

Phát hiện Tinh Thần lực của Dương Lỗi cường hãn như vậy, Hắc Huyết Tà Vương nghĩ nghĩ, đối với Dương Lỗi nói ra.

- Thật sao?

Đối với Hắc Huyết Tà Vương, Dương Lỗi là không hề có một chút nào để ở trong lòng, coi như là như hắn từng nói, bổn nguyên của mình có thể sẽ bị tổn thương, nhưng thì tính sao?

- Tiểu tử, nếu như ngươi buông tha ta một lần, vậy ta có thể cho ngươi một ít thứ tốt, Tiên Khí, Ma khí ta đều có, còn có công pháp, Tiên cấp công pháp, ta cũng có, chỉ cần ngươi đáp ứng thả ta đi ra, những cái kia ta đều có thể cho ngươi, đối với một Võ Giả mà nói , tư chất tu luyện trọng yếu, nhưng công pháp đồng dạng trọng yếu , nếu như có thể đạt được một Tiên pháp thượng đẳng, hoặc là Tu ma công pháp , như vậy tốc độ tu luyện của ngươi tất nhiên sẽ tiến triển cực nhanh, so với không có thượng đẳng công pháp tốc độ tu luyện phải nhanh hơn mấy lần, mà lấy tư chất của ngươi , nếu như tu luyện công pháp ta cho ngươi, không cần một trăm năm, ngươi có thể đột phá Cửu Cực Tạo Hóa, đạt tới Thiên Tiên cảnh giới.

Uy hiếp không được, chỉ có lợi dụ rồi, mặc dù nói tiểu tử này có thể phong ấn mình , phong ấn không được thời gian quá dài, nhưng ở chỗ này bị phong ấn lâu như vậy, đã nhiều năm như vậy, sớm đã không ở lại được rồi, huống hồ có thể sớm đi ra một điểm, mình có thể càng sớm khôi phục tu vi.

- Tiểu tử, ngươi đừng tưởng rằng ta là đang dối gạt ngươi, nếu như ngươi thật muốn tu luyện công pháp kia đến phong ấn ta, ngươi tự tổn thất tuyệt đối là cực lớn, thậm chí có thể sẽ trả giá tánh mạng của mình.

Hắc Huyết Tà Vương nhìn xem Dương Lỗi vẫn là cái bộ dáng kia, bổ sung nói.

- Ta thật là một người sợ chết, cho nên ta chưa bao giờ làm chuyện mình không có nắm chắc, bất quá muốn phong ấn ngươi, ta vẫn là có thể hiểu rõ, cũng không cần tiêu hao quá nhiều, cũng sẽ không như ngươi nói như thế, một khi phong ấn ngươi, sẽ để cho ta mất đi cơ hội phi thăng Tiên giới, thậm chí mất mạng.

Dương Lỗi mỉm cười nói.

- Cái này là được rồi a, nếu như ngươi muốn phong ấn ta, lại để cho chính ngươi tổn thất cực lớn, thậm chí làm mất mạng, cái này thật ngu ngốc, nếu như ngươi thả ta đi ra, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, muốn Tiên Khí có Tiên Khí, công pháp có công pháp, thậm chí ta còn có thể thu ngươi làm đồ đệ, trực tiếp đưa ngươi mang lên Tiên giới, tại Tiên giới, mức độ linh khí đậm đặc cũng không phải là vị diện này có thể so sánh, tại đó , tốc độ tu luyện của ngươi tuyệt đối có thể tăng lên gấp trăm lần, hơn nữa không có pháp tắc hạn chế, đột phá so với ở tinh cầu này, vị diện này, muốn dễ dàng nhiều lắm.

Gặp Dương Lỗi dường như tâm động, Hắc Huyết Tà Vương tiếp tục nói.

- Ngươi sai rồi, phong ấn ngươi, chỉ là tiêu hao một điểm lực lượng tinh thần mà thôi, không đến một ngày ta liền có thể khôi phục, còn như lời ngươi nói, tổn thất bổn nguyên gì, cái gì sẽ để cho ta không cách nào

phi thăng Tiên giới, thành tựu Thiên Tiên, cái này căn bản là nói bậy, cho nên, ngươi vẫn là nhận mệnh đi.

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng, bắt đầu kết ấn, cái phong ấn này, cực kỳ phiền phức, cần trong thời gian cực ngắn ngưng kết ra mấy vạn thủ ấn, hơn nữa muốn tiêu hao rất nhiều lực lượng tinh thần, nếu như không có lực lượng tinh thần khổng lồ với tư cách chèo chống, căn bản không có biện pháp làm được.

- Ngươi muốn chết.

Nhìn xem Dương Lỗi rõ ràng vẫn là ngoan cố không thay đổi, còn muốn phong ấn mình, hơn nữa bắt đầu động thủ, Hắc Huyết Tà Vương cũng nổi giận, mình đường đường Hắc Huyết Tà Vương, tung hoành trong thiên địa mấy triệu năm, rõ ràng bị một tên tiểu tử uy hiếp, điều này làm cho hắn làm sao không giận.

- Muốn chết, ha ha, ngươi tới, ta ngược lại muốn xem xem, Hắc Huyết Tà Vương đại danh đỉnh đỉnh đến cùng có chỗ lợi hại gì.

Nói xong thủ ấn của Dương Lỗi càng kết càng nhanh.

Mà lúc này Thiên Ma Quyển kia, càng lúc càng lớn, cũng bắt đầu xoay tròn, dường như muốn tránh thoát phong ấn, khí tức càng ngày càng mạnh, chung quanh nổi lên màu đen quỷ dị, Thiên Ma Quyển kia, lực hấp dẫn càng ngày càng mạnh, tựa hồ là một lỗ đen, càng phát ra khủng bố.

Ngay cả tảng đá bốn phía, cũng bắt đầu bị hút vào trong đó.

Dương Lỗi nhíu mày, Hắc Huyết Tà Vương này thật đúng là không phải tầm thường, quả nhiên cường hãn, nếu như không phải lực lượng tinh thần của mình cường đại, đoán chừng thật đúng là gánh không được.

- Lạc.

Dương Lỗi cảm giác lực hấp dẫn bên trong Thiên Ma Quyển màu đen kia càng lúc càng cường hãn, chợt quát một tiếng, sử dụng trọng lực bình thường nhất, đem mình một mực dựa vào mặt đất.

- Hừ, ngươi chống đở được sao?

Hắc Huyết Tà Vương khẽ quát một tiếng, trong giọng nói mang theo khinh thường.

Nếu như ngay cả một Tứ Tượng Quy Chân nho nhỏ cũng không thu thập được, như vậy mình đường đường Hắc Huyết Tà Vương thể diện hướng ở đâu đặt? Nói giỡn, tiểu tử này nhất định phải thu thập, cho dù là tổn thất lớn, mặc dù là tiêu hao một bộ phận linh hồn, mình cũng phải đem tiểu tử này thu thập.

£k·u G\yỀjX ¢UVI ĤQ_ b\¾jXu

Giờ phút này Hắc Huyết Tà Vương động sát tâm rồi, cho nên không ngừng khởi động Thiên Ma Quyển, lực lượng linh hồn liên tục không ngừng đưa vào trong đó.

- Không tốt.

Dương Lỗi cảm giác được, Thiên Ma Quyển này càng ngày càng khủng bố, dường như muốn đem linh hồn của mình cũng hấp dẫn đi ra, nếu như tiếp tục như vậy nữa, hậu quả thật là không thể tưởng tượng nổi.

- Dương Lỗi ta từ mười lăm tuổi bắt đầu tu luyện, từ Luyện Khí đến bây giờ, bất quá là mấy năm thời gian mà thôi, mục đích của ta là đạt tới võ đạo đỉnh phong, trở thành tồn tại vượt qua toàn bộ Huyền Hoàng Đại Vũ Trụ, làm sao có thể sẽ bị một chút khó khăn như vậy mà lùi bước, phá cho ta.

Thủ ấn trong tay Dương Lỗi càng lúc càng nhanh, trong miệng hét lớn một tiếng, lực lượng tinh thần cả người bắt đầu không ngừng ngưng kết, hóa hư thành thật.

- Tư chất không tệ, dưới tình huống như vậy rõ ràng còn có thể đột phá, không tệ, không tệ, tiểu tử ngươi quả nhiên không hổ là thiên tài, bất quá mặc dù ngươi có thể đột phá, thì tính sao, Hắc Huyết Tà Vương

ta tung hoành trong thiên địa mấy triệu năm, không phải một tu luyện giả nho nhỏ như ngươi, có thể đối kháng đấy.

Nói xong Hắc Huyết Tà Vương Thiên Ma Quyển lắc lư một cái, đột nhiên chuyển hóa thành ba cái, hình thành xu thế tam giác , ngay sau đó ba cái vòng tròn hóa thành ba vòng xoáy, vòng xoáy này càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn, mắt thấy muốn khuếch tán đến trước mặt Dương Lỗi.

Ba cái vòng xoáy này tạo thành một trận pháp quỷ dị, trung tâm trận pháp này, truyền ra lực hấp dẫn càng ngày càng mạnh, dưới chân Dương Lỗi bắt đầu di động.

- Gay go, ta phải nhanh lên một chút.

Dương Lỗi cảm thấy luồng sức mạnh mạnh mẽ này, thầm hô không ổn, Hắc Huyết Tà Vương này xa xa so với bản thân suy nghĩ giống như lợi hại hơn, nếu như tiếp tục như vậy xuống dưới, mình chỉ sợ là khó có thể kiên trì được rồi.

- Uống. . .

Dương Lỗi khẽ quát một tiếng, cả người như là một Tiên Nhân, lóe ra ánh sáng màu vàng, mà dưới chân giống như mọc rể, vẫn không nhúc nhích.

- Tiểu tử, rất không tồi, bất quá ta nhìn ngươi có thể kiên trì được bao lâu.

Hắc Huyết Tà Vương tinh tường, lúc này tiểu tử kia nhìn như cường đại, bất quá là nỏ mạnh hết đà mà thôi, hắn kiên trì không được bao lâu.

Dương Lỗi làm sao không nóng nảy, mình bây giờ không có đường lui rồi, chỉ có kiên trì, bằng không thì mình rất có thể sẽ bị Hắc Huyết Tà Vương hút vào bên trong Thiên Ma Quyển, đến lúc đó có thể sẽ phiền toái.

- Hắc Huyết, ngươi chớ đắc ý, ta nói rồi, muốn phong ấn ngươi, là có thể phong ấn ngươi.

Dương Lỗi chợt quát một tiếng, trong thức hải phảng phất giống như nổ tung, lực lượng tinh thần cả người đột nhiên nổ tung, sau đó bắt đầu ngưng tụ, tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh, ngắn ngủn mấy hơi thở, trong thức hải liền đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

- Đột phá , rõ ràng thực đột phá.

Dương Lỗi đại hỉ, không nghĩ tới mình rõ ràng đột phá, lực lượng tinh thần hoàn toàn hóa thành chất lỏng, nguyên lai lực lượng tinh thần của mình đã xảy ra biến hóa cực lớn, bởi như vậy, thực lực của mình gia tăng lên vài lần, giờ phút này, Dương Lỗi có thể khẳng định, lực lượng tinh thần của mình tuyệt đối so với Thiên Tiên còn phải cường đại hơn nhiều.

Đáng tiếc chính là, Băng Tâm quyết của mình còn chưa kịp xem xét, có phải có tiếp sau hay không, nếu như có, mình tất nhiên phải đổi đi ra, mặc dù là không có, cũng phải tìm một bộ pháp môn về lực lượng tinh thần tu luyện.

Bất quá bây giờ là lúc giải trừ khẩn cấp, nguyên bản thừa nhận áp lực thực lớn, lúc này muốn dễ dàng mấy lần. Dương Lỗi kết thủ ấn tốc độ cũng sắp gấp bội.

- Đáng chết.

Dương Lỗi là dễ dàng không ít, nhưng Hắc Huyết Tà Vương lại buồn bực, không nghĩ tới tiểu tử này vừa đột phá, thực lực rõ ràng tăng cường nhiều như vậy, người bình thường mặc dù là có chỗ đột phá, cũng sẽ không biết tăng thêm bao nhiêu, nhiều nhất là một hai lần mà thôi, nhưng tiểu tử này lại gia tăng lên gấp mấy lần.

Mắt thấy liền muốn thu thập mất tiểu tử này rồi, không nghĩ tới trong chớp mắt đã xảy ra nghịch chuyển, trong lòng thật là rất buồn bực.

- Tiểu tử, ngươi không nên đắc ý, mặc dù ngươi đột phá, cũng kiên trì không được bao lâu, hơn nữa. . . Hắc hắc , hơn nữa ngươi tuy có thể chống cự, nhưng bằng hữu của ngươi thì sao? Ha ha, chẳng lẽ ngươi nhẫn

tâm nhìn xem nữ nhân của ngươi, rơi vào trong tay của ta sao? Ba nữ tử kia, ngoại hình vẫn không tệ ah, bổn vương thật lâu không có chơi đùa nữ nhân, lần này xem ra bổn vương thật có phúc.

Hắc Huyết Tà Vương phát hiện tam nữ cách đó không xa, nảy ra ý hay, lớn tiếng cười như điên nói.

Nghe nói như thế, Dương Lỗi tâm thần chấn động, nhìn cách đó không xa, thầm nghĩ không ổn, không nghĩ tới tam nữ rõ ràng ở thời điểm này đi tới.

- Dương Lỗi, ngươi không có việc gì chứ?

Xa xa liền đã nghe được âm thanh của Tiêu Ly.

- Không được qua đây.

Dương Lỗi hô to một tiếng, trên tay kết ấn tốc độ vẫn như cũ không chậm.

- Bọn chúng ta đợi ngươi thật lâu, lo lắng ngươi gặp chuyện không may, nên chúng ta cùng một chỗ tới.

Tiêu Ly tuyệt không sợ Dương Lỗi, cũng không nghe Dương Lỗi, ngược lại là chậm rãi đi tới , trong tam nữ, Tiêu Ly đi tuốt ở đàng trước, Khinh Vân sau đó, mà Hoa Diễm Hồng đi ở mặt sau cùng.

- Đừng tới đây.

Dương Lỗi sốt ruột hô.

- Đã muộn, hiện tại đã muộn.

Hắc Huyết Tà Vương lại cười lớn nói.

- Ta xem các ngươi trốn như thế nào.

- Không được, đây là có chuyện gì?

Tiêu Ly đột nhiên cảm thấy một cổ lực hấp dẫn kinh khủng, đem mình kéo đi phía trước.

Hoa Diễm Hồng cùng Khinh Vân cũng không ngoại lệ, lúc này các nàng cảm thấy việc lớn không tốt, cổ lực lượng này quá cường đại, căn bản khó có thể chống cự.

- Chuyện gì xảy ra, đây là có chuyện gì?

Lúc này tam nữ gắt gao chống lại sức kéo, muốn tránh thoát cổ lực hấp dẫn kinh khủng này, nhưng không như mong muốn, tuy gắt gao chống cự, nhưng vẫn bị chậm chạp hướng mặt trước kéo đi.

- Lui về, các ngươi nhanh lui về.

Trong nội tâm Dương Lỗi sốt ruột không thôi, tốc độ kết ấn ngược lại bởi vì sốt ruột mà có chút thác loạn rồi.

- Không được, chúng ta không có cách nào lui về rồi, không còn kịp rồi.

Tiêu Ly cũng biết mình lần này khả năng xông đại họa.

- Đáng chết, ta không phải bảo các ngươi đừng tới đây sao?

Dương Lỗi cả giận nói.

- Ta đây không phải lo lắng ngươi sao, hiện tại ngươi mắng chửi người có làm được cái gì, vẫn là nghĩ biện pháp, như thế nào mới có thể thoát ly lực hấp dẫn này a.

Tiêu Ly tuy không cam lòng, nhưng cũng biết ở thời điểm này, không phải thời điểm nội đấu, nếu như không thể thoát ly cổ lực hấp dẫn cường đại này, chuyện sẽ phiền toái. Làm không tốt bốn người đều sẽ vẫn lạc ở chỗ này.

- Tiểu tử, chúng ta thương lượng như thế nào, chỉ cần ngươi đáp ứng thả ta đi ra, ta tạm tha bốn người các ngươi, như thế nào?

Lúc này âm thanh của Hắc Huyết Tà Vương lần nữa truyền đến trong đầu Dương Lỗi.

£kou G\yỀjX ¢UUI Ĥnà§ ±¾u

- Ngươi nằm mơ.

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng, lúc này đã không có cách nào rồi, chỉ có đem tam nữ dẫn vào bên trong Mộng Ảo thế giới, đây cũng là phương pháp xử lý không có cách nào, nếu như có thể , Dương Lỗi là tuyệt đối không muốn làm như vậy.

Dương Lỗi phân tâm nhị dụng, đối với tam nữ truyền âm nói:

- Ta đem các ngươi thu nhập vào bên trong thế giới của ta, không nên chống cự.

- Cái thế giới gì, cái này được không?

Tiêu Ly lo lắng không thôi.

- Ta cũng không biết, nhưng trước mắt chỉ có biện pháp này rồi, không nên chống cự, trong nháy mắt có thể, nếu như không được, ta nghĩ biện pháp khác.

Dương Lỗi nói.

Tình huống trước mắt, Dương Lỗi cũng không biết có thể thành công hay không, nhưng không có những biện pháp khác, đành phải mạo hiểm thử một lần rồi.

- Được.

Tam nữ đồng thời gật đầu.

- Chuẩn bị xong, nghe chỉ thị của ta.

Dương Lỗi truyền âm nói.

- Được, bắt đầu.

Dương Lỗi nói xong liền khởi động truyền tống Mộng Ảo thế giới.

- Đinh , phải chăng đem Tiêu Ly, Hoa Diễm Hồng, Khinh Vân đưa vào bên trong Mộng Ảo thế giới? Cần tiêu hao 230 điểm thế giới điểm.

- Vâng.

- Đinh, truyền tống thành công, người chơi tiêu hao thế giới điểm, 230 điểm.

Nhìn xem tam nữ biến mất ở trước mắt, Dương Lỗi nhẹ nhàng thở ra, chỉ cần tam nữ thoát ly Hắc Huyết Tà Vương trói buộc, như vậy mình liền không cần lo lắng.

- Điều đó không có khả năng, làm sao có thể, ngươi tại sao có thể có thế giới của mình?

Hắc Huyết Tà Vương chấn động, không tin ánh mắt của mình, ở dưới tình huống này, truyền tống là không thể nào, mặc dù là Truyền Tống Phù, Tiên Cấp Truyền Tống Phù cũng không cách nào làm được, Thiên Ma Quyển của mình uy lực như thế nào, Hắc Huyết Tà Vương là rõ ràng rồi, Thiên Ma Quyển phát ra lực hấp dẫn, là có thể giam cầm Không Gian Chi Lực, căn bản không có cách truyền tống, chỉ có một ngoại lệ, cái kia chính là thế giới truyền tống, trước mắt ba người kia được truyền tống đi, không có giải thích khác, duy nhất có thể là các nàng được tiểu tử kia truyền tống.

- Coi như là Đại La Kim Tiên cũng chưa chắc sẽ có thế giới của mình, mà ngươi một tu luyện giả nho nhỏ, ngay cả Thiên Tiên cũng chưa tới, làm sao có thể sẽ có thế giới của mình?

- Ha ha, không có gì không có khả năng, đối với ta mà nói, hết thảy đều có khả năng.

Dương Lỗi lăng nhiên cười nói.

- Ngươi vẫn là lo lắng chính ngươi, hiện tại ta đã tránh lo âu về sau, như vậy tiếp đó, chính là muốn phong ấn ngươi, tuy hiện tại ta không cách nào phong ấn ngươi thời gian quá dài, nhưng mà mấy chục năm vẫn là có thể.

- Hừ, nếu muốn phong ấn ta, cái kia phải xem ngươi có bổn sự kia hay không rồi.

Hắc Huyết Tà Vương cười lạnh.

- Tuy ta không rõ ràng lắm ngươi rốt cuộc là như thế nào có được thế giới của mình, nhưng đối với tu vi như ngươi mà nói, chưa chắc là chuyện tốt.

- Nhiều lời vô ích, ngươi vẫn là trung thực bị phong ấn xuống cho ta.

Dương Lỗi khẽ quát một tiếng, động tác trong tay càng lúc càng nhanh, nếu có người ở một bên, chắc chắn kinh ngạc phát hiện, rõ ràng thấy không rõ lắm động tác của Dương Lỗi.

Mà lúc này Hắc Huyết Tà Vương Thiên Ma Quyển rõ ràng bị áp chế rồi, ba vòng xoáy quỷ dị kia đang nhỏ đi, tốc độ xoay tròn cũng càng ngày càng chậm, càng ngày càng chậm.

Dương Lỗi chứng kiến tình huống này, vui mừng quá đỗi, chỉ phải kiên trì, kiên trì một chút, là có thể phong ấn gia hoả này rồi.

- Đáng chết.

Cùng Dương Lỗi tâm tình trái lại, lúc này Hắc Huyết Tà Vương là buồn bực không thôi, vốn cho rằng chỉ cần nắm chắc ba nữ nhân kia, như vậy tiểu tử này khẳng định sẽ ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, lại không nghĩ rằng tiểu tử này rõ ràng có thủ đoạn như thế, lại để cho hắn thất bại trong gang tấc.

- Ngươi muốn phong ấn ta, còn thiếu chút hỏa hầu.

Hắc Huyết Tà Vương biết rõ, nếu như tiếp tục như vậy, mình nhất định sẽ bị tiểu tử này phong ấn, đây cũng không phải là tình huống mình muốn, Hắc Huyết Tà Vương làm ra lựa chọn của mình, ý định hi sinh một bộ phận linh hồn, bởi vậy đến tăng cường lực lượng của mình, từ đó giãy giụa trói buộc.

Trong nháy mắt Hắc Huyết Tà Vương thiêu đốt linh hồn của mình đổi lấy lực lượng đó, Thiên Ma Quyển lập tức chớp động vài cái, một cổ khí tức cường hãn lập tức xông ra, chống cự lực lượng cấm chế của Dương Lỗi, ba cái Thiên Ma Quyển xoay tròn tốc độ nhanh hơn, nguyên bản Dương Lỗi tinh tường cảm giác được, lực lượng Thiên Ma Quyển bị mình chế trụ, mà giờ khắc này, lực lượng Thiên Ma Quyển bạo tăng , lại để cho Dương Lỗi kinh hãi thất sắc.

Lúc này Thiên Ma Quyển truyền tới lực hấp dẫn, so với trước đó còn phải mạnh hơn ba phần, mình căn bản là không có cách chống cự rồi.

Dương Lỗi thầm hô không ổn, tên khốn này, đến cùng dùng phương pháp gì, rõ ràng hùng hổ như vậy, nếu như tiếp tục như vậy, mình liền không có cách nào rồi, chẳng lẽ mình thật muốn chạy? Thừa nhận thất bại, chật vật trốn chạy để khỏi chết hay sao? Cái này không phải là phong cách của mình ah.

Nhận thua , ở trong từ điển sống của mình, vẫn không có hai chữ này tồn tại.

Dương Lỗi cắn răng, tăng lớn phát ra, Băng Tâm quyết trong cơ thể điên cuồng vận chuyển, hy vọng có thể nhờ vào đó ngăn chặn Thiên Ma Quyển.

Mặc kệ Hắc Huyết Tà Vương thi triển phương pháp gì, nhưng chỉ cần mình chống lại, kiên trì tới cùng, như vậy thắng lợi cuối cùng nhất định sẽ là mình, dù sao Hắc Huyết Tà Vương tuy cường hãn, nhưng hắn hôm nay bất quá chỉ còn lại linh hồn mà thôi, còn không phải linh hồn nguyên vẹn, thực lực kém xa trước đây, cho nên hắn khẳng định không thể tiếp tục kéo dài, cho nên mình muốn đánh chính là một hồi đánh lâu dài.

Cho tới tình trạng bây giờ, cần phải làm là nhìn xem ai có thể kiên trì tới cùng, kiên trì đến cuối cùng rồi.

- Vẫn còn cố chống cự sao?

Nhìn xem Dương Lỗi cắn răng kiên trì, Hắc Huyết Tà Vương cười lạnh không thôi, trong ánh mắt mang theo khinh thường, mình vẫn không có chính thức bắt đầu phát lực, nói giỡn, mình đường đường Đại La Kim Tiên, thiêu đốt linh hồn của mình đến thu hoạch lực lượng, há lại đơn giản như vậy, dễ dàng như vậy

liền ngăn cản, nếu như mình thiêu đốt một bộ phận linh hồn, chỉ có thể đạt tới trình độ như vậy, vậy mình còn thế nào tiếp tục sống? Làm sao có thể trở thành Hắc Huyết Tà Vương không ai bì nổi , tung hoành thiên hạ?

- Tiểu tử , ngươi chờ chết đi, ta sẽ đem thân thể của ngươi biến thành ta, tuy thân thể của ngươi yếu không chịu nổi, bất quá tư chất cũng tạm được, tiểu tử, thân thể của ngươi liền giao cho ta, không nên vùng vẫy.

Hắc Huyết Tà Vương tà ác cười nói.

- Vọng tưởng, Hắc Huyết Tà Vương, ngươi muốn thân thể của ta, quả thực chính là nói chuyện hoang đường viển vông.

Dương Lỗi nổi giận, gia hoả này lại muốn thân thể của mình, bất quá Dương Lỗi phẫn nộ thì phẫn nộ, nhưng mà tuyệt không lo lắng, Hắc Huyết Tà Vương này tuy lợi hại, nhưngs nếu muốn xâm nhập thân thể của mình, chuyện này quả thật là muốn chết, ba tên kia trong cơ thể mình, bây giờ tuy hóa thành Thế Giới Châu, bất quá trong nội tâm Dương Lỗi rất rõ ràng, mình bây giờ cũng chẳng qua là miễn cưỡng có thể khống chế một chút mà thôi.

£k©u G\ʏỀjX ¢U£I ?¾H\ [n9 ¦_Ŀj ¦ς u ros

Lực lượng mấy tên kia, tuyệt đối là khủng bố, mặc dù là Chuẩn Thánh tiến vào trong cơ thể mình, cũng không nhất định có thể chiếm được tiện nghi, mà Hắc Huyết Tà Vương hắn bất quá là một Đại La Kim Tiên chán nản mà thôi, thực lực trăm không còn một, còn dám hung hăng càn quấy, còn muốn cướp lấy thân thể của mình? Thật sự là không biết tự lượng sức.

Đương nhiên, tuy trong nội tâm Dương Lỗi là nghĩ như vậy, nhưng cũng không dám đơn giản nếm thử, không dám đơn giản mạo hiểm, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, nếu như xuất hiện cái gì đó ngoài ý muốn, đây chẳng phải là gay go rồi hả?

- Vọng tưởng? Ha ha , Hắc Huyết Tà Vương ta là người nào, cho tới bây giờ đều là nói được làm được, tiểu tử , thân thể của ngươi thuộc về ta.

Hắc Huyết Tà Vương nói đến đây, ba cái vòng xoáy chậm rãi di động đến cùng một chỗ, bắt đầu dung hợp, tốc độ cực nhanh, ngắn ngủn mấy hơi thở sau, ba cái vòng xoáy lại lần nữa biến thành một cái, mà cái vòng xoáy này, chậm rãi phát sinh biến hóa, đúng là hóa thành một gương mặt cực lớn.

Khuôn mặt dữ tợn, như là ác quỷ trong địa ngục chạy đến, cực kỳ tà ác, hơn nữa cổ khí tức tà ác kia, khiến người ta chán ghét, khiến người sợ hãi.

Ma khí vờn quanh, làm cho cả không gian lập tức trở nên vặn vẹo, đón lấy gương mặt cực lớn kia hóa thành một đám khói đen , hướng phía Dương Lỗi mạnh mẽ vọt qua.

Dương Lỗi còn chưa kịp phản ứng, cái khói đen kia liền chui vào mi tâm của Dương Lỗi.

- Khốn nạn.

Dương Lỗi chỉ cảm thấy một cổ khí tức lạnh buốt trốn vào đầu mình , trong nội tâm kinh hãi, không nghĩ tới Hắc Huyết Tà Vương này quỷ dị như thế , ở dưới trạng thái này, rõ ràng còn có năng lực như vậy, chui vào bên trong mi tâm của mình, để ình ngay cả phản ứng cũng không kịp nữa.

- Ha ha. . . Ha ha. . . Tiểu tử , thân thể của ngươi không yếu, rõ ràng tu luyện Bất Tử Kim Thân , mặc dù không có viên mãn, nhưng cũng không yếu, so với Thiên Ma Bất Diệt thể cũng không thua kém bao nhiêu, không nghĩ tới bổn vương vận khí rõ ràng tốt như vậy, ha ha. . . Ha ha. . . Không cần một vạn năm, bổn vương có thể lại lần nữa đạt tới đỉnh phong, thậm chí đột phá Đại La Kim Tiên, tiến vào Chuẩn Thánh cảnh giới.

Mới tiến vào trong cơ thể Dương Lỗi, vẫn không có tiến vào trong thức hải, Hắc Huyết Tà Vương liền phát hiện thân thể Dương Lỗi có chỗ bất đồng, điều này làm cho Hắc Huyết Tà Vương vui mừng quá đỗi, Luyện thể phương pháp, thân hình cường hãn như vậy, này ngược lại là để cho hắn ngoài ý muốn rồi, ở trước đó mình bị Bách Hoa cùng Khiếu Long phong ấn, nếu như không phải thân thể quá yếu, làm sao có thể bị bọn hắn lợi dụng được, cho nên lúc này đây phát hiện thân thể Dương Lỗi cư nhiên cường hãn như thế, so với Thiên Ma Bất Diệt thể cũng không kém bao nhiêu, làm sao không để cho hắn kinh hỉ vạn phần?

- Đáng chết, sao lại thế này.

Hắc Huyết Tà Vương còn chưa kịp cao hứng bao lâu, liền cảm giác được một cổ sức mạnh mạnh mẽ, đưa hắn kéo tách rời ra, lại lần nữa về tới trong phong ấn.

- Ngươi cao hứng quá sớm.

Dương Lỗi cũng kinh ngạc, mình vẫn không có động thủ, trong cơ thể cũng không có chút dị động nào, Hắc Huyết Tà Vương đã bị kéo ra khỏi cơ thể của mình, này ngược lại là để cho Dương Lỗi giật mình không thôi, mặc dù có chút hồ đồ, bất quá vẫn là đáng cao hứng đấy.

- Đây là. . . Đáng chết, khí tức của tiện nhân Bách Hoa này kia, nàng làm sao có thể còn lưu trên thế giới này.

Vừa ra khỏi thân thể Dương Lỗi, Hắc Huyết Tà Vương mới phát hiện, cổ hơi thở này rất quen thuộc, coi như là tan xương nát thịt cũng sẽ không quên, cái này là đầu sỏ gây nên phong ấn mình, khí tức của Bách Hoa tiên tử.

- Bách Hoa, ngươi cái tiện nhân, ta sẽ không bỏ qua ngươi, cho dù là lên Cửu Thiên, cho tới Bích Lạc Hoàng Tuyền, ta cũng muốn chém ngươi thành muôn mảnh.

- Hắc Huyết Tà Vương , ngươi chỉ sợ không có cơ hội kia.

Lúc này Dương Lỗi phát hiện, cách đó không xa đã nổi lên một thân ảnh uyển chuyển, thần thánh mà xuất trần, quanh thân tỏa ra hào quang bảy màu, nhìn xem thân ảnh kia, lại để cho Dương Lỗi không khỏi ngẩn ngơ, không nghĩ tới trên đời còn có nữ nhân xinh đẹp như vậy, bất kể là khuôn mặt, hay là dáng người, không một chỗ không đẹp, đây là một nữ nhân hoàn mỹ, mỗi một chỗ đều không thể bắt bẻ.

Nữ nhân này, rõ ràng để ình sinh ra một phần cảm giác tự ti mặc cảm, cái này còn là lần đầu tiên rồi.

Dương Lỗi lắc lắc đầu của mình, trong nội tâm yên lặng vận chuyển Băng Tâm quyết, lúc này mới đè nén xuống tâm tình của mình, nhìn xem cô gái tuyệt sắc kia, thì ra nàng chính là Bách Hoa tiên tử, người phong ấn Hắc Huyết Tà Vương.

- Bách Hoa ngươi cái tiện nhân, không nghĩ tới ngươi rõ ràng thật sự lưu lại một tay.

Hắc Huyết Tà Vương không thể tin được nhìn xem Bách Hoa tiên tử, trong nội tâm tức giận không thôi, hắn biết rõ, trước mắt Bách Hoa tiên tử vừa xuất hiện, mình muốn tránh thoát phong ấn, căn bản chính là chuyện không thể nào, bởi vậy lúc này Hắc Huyết Tà Vương nhìn về phía Bách Hoa tiên tử, mang theo vô tận hận ý, trong miệng rít gào nói.

- Bất quá ngươi cuối cùng nhất cũng chỉ có thể phong ấn ta, ngươi là không giết chết được ta, một ngày nào đó ta sẽ tìm ngươi báo thù, ngươi không nên đắc ý quá sớm.

Nhưng Bách Hoa tiên tử lại không để ý tới Hắc Huyết Tà Vương gọi, ngược lại nhìn về phía Dương Lỗi:

- Ngươi rốt cuộc đã tới, ta đợi ngươi mười vạn năm.

- Đợi ta mười vạn năm?

Dương Lỗi ngược lại là sững sờ, không có hiểu rõ ý tứ trong lời nói của nàng.

- Đúng vậy, ta đợi ngươi mười vạn năm.

Bách Hoa tiên tử nhìn xem vẻ mặt Dương Lỗi nghi hoặc nói.

- Ngươi không cần hoài nghi, đây là sự an bài của vận mệnh, ngươi bây giờ không biết, nhưng sau này ngươi cuối cùng sẽ rõ.

- Ngươi chờ ta vì cái gì? Chẳng lẽ chính là vì để cho ta lần nữa phong ấn Hắc Huyết Tà Vương sao? Bất quá nếu như là như vậy, chỉ sợ cho ngươi thất vọng rồi, bây giờ ta cũng không có làm được, nếu như không phải ngươi xuất hiện, ta khả năng đã bị Hắc Huyết Tà Vương đoạt xá rồi.

Dương Lỗi không rõ ràng lắm Bách Hoa tiên tử này đến cùng muốn làm gì, nhưng đối với Dương Lỗi mà nói , nên có tâm phòng bị người, trên đời này không có cơm trưa miễn phí, mặc dù đối phương là tuyệt thế giai nhân, khuynh thành vô song, cũng nhất định phải giữ một phần cảnh giác, nữ nhân xinh đẹp, thường thường sẽ giảm xuống lòng người cảnh giác, nhưng Dương Lỗi lại bất đồng, từ đầu tới cuối duy trì một điểm mấu chốt, bất kể đối phương xinh đẹp đến cỡ nào, mỹ lệ cỡ nào, tuyệt đối sẽ không buông tha cho điểm mấu chốt sâu trong nội tâm mình kia, bởi vì Dương Lỗi trước sau nhớ rõ, cái này là một nhược điểm của nam nhân, mình cũng là nam nhân, cái này cũng tương tự là nhược điểm của mình, ở trước khi chưa có xác định, không thể đơn giản tin tưởng bất cứ người nào, thậm chí là nữ nhân xinh đẹp nhất.

£k¨u G\ʏỀjX ¢U¢I ?¾H\ [n9 ¦_Lj ¦Cu r©s

- Không, không, Hắc Huyết Tà Vương tuy lợi hại, nhưng lại cũng không đáng giá chúng ta phí nhiều năm như vậy, nếu như chỉ là bởi vì Hắc Huyết Tà Vương, chân thân của ta tùy thời có thể trở về vị diện này, triệt để tiêu diệt hắn.

Bách Hoa tiên tử nhẹ khẽ lắc đầu, ngữ khí nhàn nhạt nói ra.

Giật mình, đây tuyệt đối là giật mình, cái này rõ ràng không phải chân thân của Bách Hoa tiên tử, lúc này Dương Lỗi âm thầm đối với Bách Hoa tiên tử thi triển qua Giám Định Thuật, phát hiện mình căn bản không có có thể giám định ra tư liệu của nàng, đạt được tin tức của nàng, đây cũng là ý nghĩa, Bách Hoa tiên tử này là cực kỳ mạnh mẽ đấy.

Bây giờ Giám Định Thuật của mình đã đạt đến Tông Sư cấp, cho nên chỉ cần trước Kim Tiên, mình có thể giám định ra, mà trên thực tế là , mình bây giờ không cách nào xem xét, điều này cũng ý nghĩa, thực lực chân chính của Bách Hoa tiên tử này, tuyệt đối trên Kim Tiên.

Mà nàng bây giờ nói, cái này không phải là chân thân của nàng, nếu thật là như vậy, một phân thân cũng cường hãn đến tình trạng như vậy, như vậy nếu nàng là chân thân, sẽ kinh khủng đến mức độ nào, tuyệt đối là cấp độ Chuẩn Thánh.

- Không có khả năng, điều đó không có khả năng, ngươi gạt ta, Bách Hoa ngươi đang gạt ta.

Dương Lỗi tuy giật mình, nhưng còn nằm trong giới hạn chịu đựng, mà Hắc Huyết Tà Vương liền không giống, khiếp sợ không thôi, nhìn xem Bách Hoa ngữ khí hết sức kích động, giống như điên, trong miệng lẩm bẩm nói.

- Không có khả năng, đây tuyệt đối là không có khả năng, ngày đó bổn nguyên của ngươi bị ma tính của ta ăn mòn, không có trăm vạn năm thời gian, tuyệt đối là không cách nào phục hồi như cũ, cho nên ngươi căn bản không có khả năng ở trong thời gian ngắn như vậy đạt tới cấp bậc kia, ngươi là đang hù dọa ta, ta không tin , ta không tin.

- Lắm miệng.

Bách Hoa tiên tử khẽ chau mày, tay phải nhẹ nhàng vung lên, phát ra một đạo quang mang bạch sắc, đạo tia sáng này đánh vào trên người Hắc Huyết Tà Vương, lại để cho Hắc Huyết Tà Vương không có năng lực phản kháng chút nào, cũng không có tiếng động , ngay cả khí tức cũng giảm xuống tới cực điểm.

Thủ đoạn như vậy, lại để cho Dương Lỗi không khỏi cảm thấy hoảng sợ, chẳng lẽ Đại La Kim Tiên đã cường hãn đến tình trạng như vậy? Tuy Hắc Huyết Tà Vương bây giờ tu vi giảm nhiều, nhưng cũng không phải

dễ dàng thu thập như vậy đấy.

- Xin hỏi tiên tử, tìm tiểu tử đến cùng cần làm chuyện gì?

Dương Lỗi giật mình quy giật mình, nhưng tất cả những thứ này đều chẳng qua là dưới đáy lòng nghĩ mà thôi, cũng không có ở trên mặt biểu hiện ra ngoài.

- Đem thứ thuộc về ngươi trả cho ngươi.

Bách Hoa tiên tử ngữ khí thản nhiên nói.

- Thứ thuộc về ta? Là cái gì?

Dương Lỗi sững sờ, càng thêm không rõ.

Bách Hoa tiên tử không có giải thích, trong tay trống rỗng xuất hiện hai dạng đồ vật, một chiếc thẻ ngọc, còn có một khối lệnh bài không biết là làm bằng chất liệu gì.

Dương Lỗi nhận lấy , một cái Giám Định Thuật đi qua.

Xem xét thất bại.

Khối lệnh bài này rõ ràng không thể xem xét thành công, khiến Dương Lỗi vô cùng ngoài ý muốn rồi, bất quá ngọc giản kia, lại giám định ra một bộ phận.

Công pháp, là một bộ công pháp thần bí.

- Đây là cái gì?

Dương Lỗi cầm trong tay, nhìn xem Bách Hoa tiên tử hỏi.

- Trong ngọc giản ghi lại là bản công pháp đầy đủ, còn lệnh bài kia, chờ ngươi có đầy đủ thực lực, liền có thể biết, hiện tại còn không phải lúc.

Bách Hoa tiên tử giải thích nói.

Chân Long Quyết bản đầy đủ, thật ra khiến Dương Lỗi mừng rỡ không thôi, mặc dù mình cũng có thể đạt được Chân Long Quyết bản đầy đủ, nhưng tiêu hao điểm đổi cũng sẽ không ít, đối với Dương Lỗi mà nói, đó là một món tài sản khổng lồ, bây giờ mình không công đạt được Chân Long Quyết, liền để ình giảm bớt đi không ít tâm tư tưởng, cũng đã giảm bớt đi một số lớn điểm đổi, dùng những điểm đổi này, mình có thể làm chuyện nhiều lắm.

- Tốt rồi, đồ vật đã cho ngươi rồi, còn có, Bách Hoa cung này cũng để lại cho ngươi, chính ngươi thật tốt lợi dụng, nhiệm vụ của ta đã hoàn thành, cũng là thời điểm nên đi.

Bách Hoa tiên tử nhìn xem Dương Lỗi thu hồi đồ vật, cả người liền bắt đầu hóa thành hư vô.

- Đợi một chút, Hắc Huyết Tà Vương này làm sao bây giờ?

Dương Lỗi thấy nàng liền muốn rời khỏi, vội la lớn.

- Ngươi tự mình xử lý, nếu như ngay cả chút ít sự tình như vậy, ngươi cũng không thể làm được, như vậy ngươi không xứng đáng được Chân Long Quyết còn có khối lệnh bài kia rồi.

Nói xong, thân ảnh Bách Hoa tiên tử nhất thời biến mất ở trong tầm mắt Dương Lỗi.

Nhìn xem Bách Hoa tiên tử biến mất, trong nội tâm cảm khái không thôi, Bách Hoa tiên tử này đến cùng vì cái gì ình những vật này, còn có, cái lệnh bài này rốt cuộc là cái gì? Mình và nàng lại có liên hệ gì, vì cái gì không nói rõ rang liền rời đi rồi , lưu ình nhiều bí ẩn như vậy?

Tuy thầm nghĩ tìm hiểu rõ ràng, để hỏi cho rõ, nhưng cũng biết đây không phải trong thời gian ngắn có thể hiểu rõ, nàng đã không nói , mình cũng không có cách nào, ai bảo mình tu vi quá yếu đây?

Nhìn xem Hắc Huyết Tà Vương bị phong ấn ở một bên, Dương Lỗi cảm khái ngàn vạn, Hắc Huyết Tà Vương này trước kia là không ai bì nổi cỡ nào, không nghĩ tới bây giờ lại rơi xuống kết quả như vậy, nguyên bản

cùng Bách Hoa tiên tử ở vào một cấp bậc, thậm chí càng mạnh hơn Bách Hoa tiên tử , bây giờ bị Bách Hoa tiên tử dễ dàng liền đánh tan như thế, lại không có sức đánh trả, thật sự là đáng thương.

Bất quá Dương Lỗi cũng tin tưởng, mình muốn đạt tới cảnh giới của Bách Hoa tiên tử kia cũng không khó, một vạn năm thời gian là đủ, thậm chí còn không cần vạn năm thời gian mình liền có thể đạt đến, đến lúc đó hết thảy bí ẩn đều sẽ được phơi bày.

Bất quá hiện tại, vẫn chưa tới thời điểm cân nhắc những chuyện này, trước mắt vẫn là đem Hắc Huyết Tà Vương phong ấn tăng cường một chút, triệt để phong ấn hắn rồi nói sau, chờ thực lực của mình đầy đủ, lại tới thu thập gia hoả này.

Dương Lỗi lại lần nữa bắt đầu ngưng kết thủ ấn, lúc này đây đã không có Hắc Huyết Tà Vương ảnh hưởng, Dương Lỗi thi triển thuận buồm xuôi gió, tốc độ cực nhanh, bất quá chừng mười phút đồng hồ, thủ ấn trọn vẹn cũng đã ngưng kết hoàn thành, trong chớp mắt thủ ấn hoàn thành ấy, vị trí Hắc Huyết Tà Vương lập tức nổi lên hào quang bảy màu.

Trận pháp bốn phía lập tức đã bị kích hoạt lên, mà giờ khắc này Dương Lỗi cảm giác trận pháp cấm chế kia, đang điên cuồng hấp thu Tinh Thần lực còn có chân khí của mình.

Dương Lỗi kinh hãi, tốc độ này quá kinh người, mới mấy hơi thở, Tinh Thần lực của mình liền bị hấp thu hơn phân nửa, mà chân khí của mình lập tức liền sắp khô cạn.

Bất đắc dĩ, Dương Lỗi vội vàng ăn vào Cấp Tốc Khôi Phục đan, khôi phục tu vi chân khí của mình, còn có Tinh Thần lực, trong cơ thể Băng Tâm quyết, Huyền Nguyên Quyết, còn có Chân Long Quyết điên cuồng vận chuyển.

£kVu G\yỀjX ¢UPI ¦« -_ ĤƵ§ p\¾u

Bất quá tốc độ khôi phục còn kém rất xa tốc độ hấp thu, trong nội tâm Dương Lỗi khẩn trương, hết cách rồi, đành phải lần nữa dùng đan dược, tính cả phù triện khôi phục cùng một chỗ sử dụng.

Lần thứ nhất.

Lại một lần.

Liên tiếp mấy lần, Dương Lỗi cảm giác mình sắp muốn nhịn không được rồi, Tinh Thần lực của mình tiêu hao quá lợi hại, mà trong Đan Điền, căn bản cũng không có vượt qua một phần mười chân khí.

- Hô. . .

Rốt cục hoàn thành phong ấn, Dương Lỗi tầng tầng thở phào một cái, lúc này đan dược của Dương Lỗi cũng đã tiêu hao hầu như không còn, trong đan điền hiếm hoi còn sót lại một ít chân khí, mà Tinh Thần lực cũng chỉ có một tí tẹo như thế, nếu như tiếp tục nữa, như vậy cũng chỉ có thể buông tha cho.

Hoàn thành nhiệm vụ này, Dương Lỗi lập tức tiến vào bên trong Mộng Ảo thế giới, ở chỗ này quá nguy hiểm, hiện tại đối với Dương Lỗi mà nói, chỉ cần một Võ Sư nho nhỏ là có thể đánh chết, cái gọi là quân tử không đứng dưới tường sắp đổ.

Vừa tiến vào Mộng Ảo thế giới, Dương Lỗi cũng cảm giác được chúng nữ đang cùng một chỗ, nguyên một đám thần sắc đều có chút khẩn trương, lộ ra vô cùng lo lắng.

Chứng kiến Dương Lỗi đi vào, vội vàng đứng dậy nhìn xem Dương Lỗi, nguyên một đám hỏi han:

- Phu quân , ngươi không sao chớ?

- Công tử, ngươi không có bị thương chứ?

Hoa Diễm Hồng nói.

- Dương Lỗi , ngươi. . . ngươi không sao chớ?

Tiêu Ly do dự xuống, cũng hỏi.

- Không có việc gì, ta không sao, các ngươi không cần lo lắng, bất quá là tiêu hao có chút nghiêm trọng mà thôi, chờ ta khôi phục một chút là được rồi.

Nói xong Dương Lỗi cũng không để cho chúng nữ cơ hội nói chuyện, trực tiếp liền ngồi khoanh chân, bắt đầu khôi phục tu vi bản thân.

Huyền Nguyên Quyết, Chân Long Quyết, Băng Tâm quyết, Tam đại công pháp đồng thời vận chuyển, ba loại công pháp hỗ trợ lẫn nhau, tu luyện cũng không sinh ra mâu thuẫn.

Ở bên trong ánh mắt kinh ngạc của chúng nữ, vô số linh khí hướng phía vị trí Dương Lỗi chen chúc mà đi, tạo thành một vòng xoáy linh khí cực lớn, khiến người ta kinh người.

Tốc độ hấp thu linh khí như vậy, quá kinh khủng, tuyệt đối không phải người bình thường có thể làm được, chỉ sợ mặc dù là đạt đến Tạo Hóa đỉnh phong cảnh giới, cũng chưa chắc làm được.

Tiêu Ly, Hoa Diễm Hồng còn có Khinh Vân tam nữ là kinh ngạc, nhưng Hoàng Dung chúng nữ lại thấy nhưng không thể trách rồi, đối với các nàng mà nói, trên người Dương Lỗi phát sinh hết thảy chuyện khó mà tin nổi, đều là hợp lý, không có gì đáng giá ngạc nhiên.

Lúc này Dương Lỗi không ngừng hấp thu linh khí bốn phía, Huyền Nguyên Quyết đã đạt đến ranh giới đột phá, Chân Long Quyết cũng giống vậy, đương nhiên Băng Tâm quyết trước đó thì đến được Đại viên mãn, mặc dù không có đến công pháp tiếp sau, nhưng Tinh Thần lực lại đang không ngừng ngưng thực, trở nên càng thêm tinh thuần.

Ba loại công pháp đồng thời vận chuyển, một cái Chu Thiên , hai cái Chu Thiên , ba cái Chu Thiên.

. . .

. . .

Trải qua bảy bảy bốn mươi chín cái Chu Thiên, Dương Lỗi cảm giác mình đã đạt đến cực hạn, Chân Long Quyết còn có Huyền Nguyên Quyết lần nữa đã có dấu hiệu đột phá.

"Ầm ầm" một tiếng , Dương Lỗi cảm giác mấy kinh mạch mấu chốt trong cơ thể mình, ở dưới chân khí xông tới, như là hồng thủy trùng kích, đột nhiên mở ra một vết rách , sôi trào mãnh liệt, thế không thể đỡ, đột nhiên liền giải khai, cả đường kinh mạch lập tức quán thông.

Cái cửa khẩu này đánh thông , Dương Lỗi liền cảm giác trên người mình đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Đột phá, chính mình lần nữa đột phá.

Lúc này Hệ thống cũng vang lên tiếng nhắc nhở.

- Đinh, chúc mừng người chơi Huyền Nguyên Quyết đột phá, đạt tới tầng mười bốn.

- Đinh, chúc mừng người chơi Chân Long Quyết đột phá, đạt tới tầng thứ mười hai.

Đại hỉ, đây là kinh hỉ lớn lao, không nghĩ tới Huyền Nguyên Quyết thoáng cái đột phá đến tầng thứ mười bốn, mà Chân Long Quyết rõ ràng cũng đột phá đến tầng thứ mười hai, đây là tăng lên lớn cỡ nào, nếu như dựa theo tốc độ tu luyện nguyên bản, như vậy mình muốn đạt tới Huyền Nguyên Quyết tầng thứ mười bốn , còn có Chân Long Quyết tầng thứ mười hai, đoán chừng còn cần thời gian mấy năm, không nghĩ tới hiện tại, mình bất quá là thời gian mấy tháng, thì đến được cấp độ như vậy, quá kinh ngạc.

Lúc này Huyền Nguyên Quyết cùng Chân Long Quyết vừa đột phá, trình độ chân khí hùng hậu của Dương Lỗi, không phải người bình thường có thể so sánh, lúc này cảnh giới của Dương Lỗi tuy bất quá là Tứ Tượng Quy Chân cấp hai, nhưng chân khí vô cùng dầy, so với Tứ Tượng Quy Chân cùng cấp không biết cao hơn bao nhiêu lần.

Nếu như chân chính so sánh, như vậy lúc này trình độ chân khí của Dương Lỗi hùng hậu, đủ để bằng Bát Quái Ngưng Thần.

Cái này quá kinh khủng, quá biến thái rồi, một Võ Giả Tứ Tượng Quy Chân, trình độ chân khí của hắn hùng hậu, tương đương với Bát Quái Ngưng Thần, có thể thấy được hắn đạt đến cảnh giới kinh khủng mức nào, nếu như đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa, thì còn đến đâu, thậm chí ngay cả Tiên Nhân đoán chừng cũng không là đối thủ rồi.

Hơn nữa trọng yếu nhất còn không phải điểm này, quan trọng là, Dương Lỗi không chỉ có chân khí hùng hậu, tuyệt không phải người bình thường có thể so sánh, trọng yếu hơn là, độ tinh thuần chân khí của Dương Lỗi cực cao, chỉ sợ Cửu Cực Tạo Hóa cường giả cũng không sánh nổi, bởi như vậy, tuy chân khí của Dương Lỗi hùng hậu không so được Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới, nhưng tổng hợp lực chiến đấu chân chính của hắn, tổng hợp chỉ số, tuyệt đối không kém Cửu Cực Tạo Hóa cảnh giới.

Sau khi đột phá, Dương Lỗi chậm rãi mở mắt, một vệt tinh mang lóe lên một cái rồi biến mất.

Giãn ra lưng áo, Dương Lỗi đứng dậy, hét vang một tiếng, công lực tinh tiến mấy lần, loại cảm giác này thật sự là thoải mái, thoải mái lệch ra.

Khi Dương Lỗi nhìn xem bốn phía, phát hiện chúng nữ cả đám đều đang nhìn mình, thật ra khiến Dương Lỗi có chút ngượng ngùng, không khỏi ho khan nói:

- Các ngươi đều nhìn ta làm cái gì?

- Ngươi. . . Ngươi bây giờ là cảnh giới gì?

Tiêu Ly nghe được Dương Lỗi hét vang, tăng thêm trước đó lúc Dương Lỗi tu luyện dẫn phát dị tượng, lại để cho Tiêu Ly giật mình không thôi.

- Ây. . .

Dương Lỗi không rõ ràng cho lắm, nhìn xem bộ dáng Tiêu Ly rất nghiêm túc, vẫn là hồi đáp:

- Ta hiện tại vẫn là Tứ Tượng Quy Chân sơ kỳ, có gì không đúng sao?

- Tứ Tượng Quy Chân? Ngươi. . . Ngươi thật là một cái biến thái.

Tiêu Ly mở to hai mắt nhìn nói, trước đó Dương Lỗi bất quá vẫn là Võ Thần Đại viên mãn, thời gian mới trôi qua bao lâu, thoáng cái thì đến được Tứ Tượng Quy Chân, tốc độ tu luyện quá kinh người, quá yêu nghiệt rồi, mặc dù là những siêu cấp cường giả chuyển thế trùng tu kia, tốc độ tu luyện cũng sẽ không có nhanh như vậy ah, hơn nữa Tiêu Ly rất rõ ràng, Dương Lỗi vẫn luôn là cùng với mình, thời gian tu luyện cũng không nhiều, duy chỉ có lúc này đây thời gian tu luyện dài, đạt đến mười hai ngày.

£kUu G\ʏỀjX ¢UkI dà_ -Ṇ ?¾H\ [n9 G«jX K_ G\𝕝u ros

Dương Lỗi ngược lại là sững sờ, sau khi mình đánh chết sư huynh của Khinh Vân, liền đã đạt đến Tứ Tượng Quy Chân rồi, chẳng lẽ nàng nhìn không ra? Bất quá ngay sau đó Dương Lỗi liền hiểu , sở dĩ các nàng không có xem ra bản thân sớm đã đạt tới Tứ Tượng Quy Chân, cái kia là bởi vì Liễm Tức Giới Chỉ của mình, các nàng tu vi cảnh giới mặc dù không tệ, nhưng nếu muốn khám phá Liễm Tức Giới Chỉ, vẫn có chênh lệch rất lớn đấy.

- Dương đại ca , ngươi. . . ngươi thật sự chỉ là Tứ Tượng Quy Chân?

Nhưng Khinh Vân lại không thể nào tin được, liền trước đó động tĩnh Dương Lỗi tu luyện, nói là Tứ Tượng Quy Chân cấp độ , cũng khiến người ta cảm thấy khó có thể tin, Tứ Tượng Quy Chân Võ Giả tu luyện, làm sao có thể khiến cho Thiên Địa dị động lớn như vậy, coi như là Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới cường giả tu luyện, cũng không có khả năng sẽ tạo thành dị động to lớn như thế, cho nên Khinh Vân cảm thấy vô cùng không thể tưởng tượng nổi.

- Uhm...

Dương Lỗi nhẹ gật đầu, sau đó nói.

- Tốt rồi, không nói cái này nữa, ta tu luyện bao lâu thời gian?

Đây là vấn đề Dương Lỗi quan tâm, nếu như thời gian trôi qua quá dài, đây chính là phiền toái, bởi vì mình đi vào bên trong Mộng Ảo thế giới, hai thế giới ở giữa thời gian tỉ lệ còn chưa kịp biến hóa, nên mình vừa tiến vào Mộng Ảo thế giới, tỉ lệ thời gian liền tự động biến thành một so một.

- Mười hai ngày, phu quân, ngươi tu luyện mười hai ngày rồi.

Hoàng Dung nói.

- Mười hai ngày? Rõ ràng đã lâu như vậy, cái này có thể cực kỳ khủng khiếp.

Dương Lỗi nghe vậy chấn động, mười hai ngày trôi qua, đây cũng không phải là trước kia, mình tiến vào Mộng Ảo thế giới, sẽ đem thời gian tỉ lệ điều trở thành một so một trăm, nhưng bây giờ là một so một, điều này cũng ý nghĩa ở bên trong Bách Hoa cung cũng là qua mười hai ngày thời gian.

Mười hai ngày ah, đó cũng không phải là một đoạn thời gian ngắn, mười hai ngày có thể làm rất nhiều chuyện rồi, ở bên trong Bách Hoa cung, mười hai ngày thời gian này, đoán chừng rất nhiều người cũng đã đi vào trong chủ điện rồi.

Đương nhiên mặc dù là không có, vậy cũng đoán chừng chênh lệch không mất bao nhiêu thời gian rồi.

Cho nên thời gian không đợi người, Bách Hoa cung này ở nhiều năm trước là mạnh mẻ như vậy, Bách Hoa tiên tử là người nào, Đại La Kim Tiên cấp Tiên Nhân, vật lưu lại đương nhiên không phải là phàm vật, mà Bách Hoa cung này nàng đã từng nói qua, là lưu ình, như vậy cái này liền là đồ đạc của mình, nhưng nếu như đồ đạc của mình bị người khác lấy mất, trong nội tâm đương nhiên sẽ không thoải mái, cho nên Dương Lỗi không có ý định chậm trễ thời gian nữa.

- Đã qua mười hai ngày rồi, cho nên hiện tại chúng ta phải tiến vào bên trong Bách Hoa cung, bằng không thì thứ tốt đều bị người khác chiếm lấy rồi.

Hoa Diễm Hồng suy nghĩ một chút nói, Bách Hoa cung là đời trước Bách Hoa Các, ở Hoa Diễm Hồng xem ra, Bách Hoa cung này chính là Bách Hoa Các, không hề khác gì nhau, đồ vật bên trong Bách Hoa cung này, thì ra là đồ vật của Bách Hoa Các, nếu như đồ vật của Bách Hoa Các, lại để ôn phái khác cầm đi, mà mình lại không có đạt được cái gì, vậy thì thật sự là xin lỗi liệt tổ liệt tông rồi.

- Còn phải đi nữa sao, chỗ đó nguy hiểm như vậy, vạn nhất nếu lại xảy ra chuyện gì, cái kia. . . Vậy ngươi lại để cho chúng ta làm sao bây giờ?

Lý Tuyết Mai nghe vậy cự tuyệt nói.

- Không có việc gì, Tuyết Mai, phu nhân của ta, ngươi yên tâm là được, phu quân ngươi là người như thế nào? Chẳng lẽ ngươi còn không biết, ta là chưa bao giờ đánh không có nắm chắc, nếu như gặp được người đánh không lại, vậy ta còn có thể chạy trốn, còn có thể tiến vào bên trong Mộng Ảo thế giới a, cho nên, Tuyết Mai ngươi không cần lo lắng.

Dương Lỗi nhìn xem ánh mắt Lý Tuyết Mai quan tâm, trong nội tâm vẫn là hết sức cảm động, bất quá một chuyến Bách Hoa cung, đó là phải đi, Bách Hoa cung đã là của mình rồi, như vậy nhất định phải lấy được tới tay, hơn nữa Dương Lỗi hoài nghi toàn bộ Bách Hoa cung chính là một kiện Tiên Khí, cũng là vật quý giá nhất của cả Bách Hoa cung di chỉ, chỉ cần mình có thể đem trọn Bách Hoa cung thu, như vậy bên trong Bách Hoa cung, tất cả mọi thứ đều là của mình rồi, hơn nữa bây giờ hoàng cung trong Mộng Ảo thế giới mặc dù không tệ , nhưng nếu như có thể đem Bách Hoa cung thu đi vào, cái kia thì càng tuyệt hơn.

- Cái kia. . . Cái kia ta cùng đi với ngươi.

Lý Tuyết Mai nghĩ nghĩ, nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Ta cũng muốn đi.

Lý Tuyết Mai vừa nói như vậy, lập tức Hoàng Dung cùng Lý Thu Vận cũng nhịn không được nữa rồi, cũng ở một bên hô.

- Ta cũng muốn đi , ta cũng muốn đi.

Tiêu Tiêu cũng là một bức e sợ cho thiên hạ bất loạn.

- Ta. . .

Cổ Tĩnh cũng muốn nói muốn đi đấy.

Dương Lỗi gặp tình huống này, vội vươn tay cắt đứt chúng nữ nói:

- Không được, không được, các ngươi không thể đi, các ngươi hiện tại tu vi quá yếu, đến lúc đó ta còn phải phân tâm chiếu cố các ngươi, cái này không được, lúc này đây cũng không phải là đi du lịch.

Nói giỡn, nếu để cho Hoàng Dung các nàng đi, như vậy Tạ Đạo Thanh, Mục Niệm Từ, Đông Phương Tiểu Vũ còn có Tiểu Ngọc các nàng khẳng định cũng muốn đi, đến lúc đó mình sao chiếu cố tới, cho nên tuyệt đối không thể mở ra một cái lỗ hổng như vậy, một cái cũng không có thể đáp ứng.

- Không cần ngươi chiếu cố ta, hiện tại tu vi của ta cũng là Tứ Tượng Quy Chân, hơn nữa ta đã đạt đến hậu kỳ, rất nhanh sẽ có thể tiến vào Đại viên mãn, thậm chí là đột phá đến Ngũ Khí Triều Nguyên cảnh giới.

Lý Tuyết Mai gặp Dương Lỗi không đáp ứng, liền cố lấy chân khí toàn thân, phóng xuất ra khí thế Tứ Tượng Quy Chân hậu kỳ của bản thân.

- Tứ Tượng Quy Chân, không đủ, cái này không đủ, nếu như tu vi của ngươi đạt tới Thất Tinh Luyện Cương cấp, có lẽ có thể, nhưng hiện tại vẫn là quá yếu, chừng nào ngươi đạt tới Thất Tinh Luyện Cương cảnh giới, tăng thêm tạo nghệ trận pháp của ngươi, mới có thể trợ giúp ta.

Dương Lỗi lắc đầu, nói giỡn , tu vi Tứ Tượng Quy Chân, ở bên trong Bách Hoa cung di chỉ, cái kia chính là pháo hôi, tại đó, yếu nhất đều là Tứ Tượng Quy Chân, mà những người kia, đều là đi làm bia đỡ đạn, có thể sống sót căn bản không có mấy người, thậm chí ngay cả Lục Đạo Luân Hồi cảnh giới, có thể sống sót cũng không nhiều, cho nên điều kiện của Lý Tuyết Mai, mình là tuyệt đối không thể đáp ứng.

- Cái kia. . . Cái kia. . . Ngươi như thế nào còn đi?

Lý Tuyết Mai nói.

- Phu quân, ngươi cũng không nên gạt ta, ngươi cũng chỉ là Tứ Tượng Quy Chân mà thôi.

- Ta không giống.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Tuy tu vi cảnh giới của ta bất quá là Tứ Tượng Quy Chân, nhưng thực lực chân chính của ta, xa xa không chỉ vậy, mặc dù là Cửu Cực Tạo Hóa Võ Giả, ta cũng không lo lắng chút nào, nếu như ngươi không tin, có thể hỏi Tiêu Ly sư tỷ còn có Diễm Hồng sư tỷ.

£k£u G\ʏỀjX ¢£·I dà_ -Ṇ ?¾H\ [n9 G«jX K_ G\𝕦 r©s

- Đúng vậy, cái này ta có thể làm chứng, Dương Lỗi sư đệ thật là có thể cùng Cửu Cực Tạo Hóa Võ Giả chống lại.

Tiêu Ly gật đầu nói.

- Ta. . .

- Tốt rồi, yên tâm, ta chẳng mấy chốc sẽ trở lại Mộng Ảo thế giới, chờ ta hoàn thành thám hiểm Bách Hoa cung, ta sẽ ở bên trong Mộng Ảo thế giới nghỉ ngơi và hồi phục một thời gian ngắn, sau đó liền chuẩn bị đi Vô Cực đại lục, đã đến Vô Cực đại lục, tự nhiên sẽ để cho các ngươi đi ra.

Dương Lỗi gặp Lý Tuyết Mai trong lòng có chút thất lạc, nhân tiện nói.

- Yên tâm đi, Tuyết Mai cũng không phải nữ nhân không giảng đạo lý.

Mình đi không cách nào trợ giúp cho Dương Lỗi, cái kia mặc dù là Dương Lỗi đáp ứng mình, đó cũng là cái vướng víu, cho nên nếu như mình muốn trợ giúp phu quân, vậy phải cố gắng tăng lên tu vi của mình, chỉ cần mình đạt đến Cửu Cực Tạo Hóa, thậm chí tầng thứ càng cao hơn, đạt tới Thiên Tiên cảnh giới, vậy dĩ nhiên là có thể giúp hắn.

Cho nên lúc này Lý Tuyết Mai thầm hạ quyết tâm, phải cố gắng tu luyện, để ình không còn là vướng víu của phu quân.

Dương Lỗi không biết là, sau khi trải qua chuyện này, Lý Tuyết Mai vốn chỉ là ưa thích nghiên cứu trận pháp bắt đầu điên cuồng tu luyện, rõ ràng ở trong ngắn ngủn hơn 100 năm thời gian, thì đến được Cửu Cực Tạo Hóa cảnh giới, thậm chí trở thành trong các nữ nhân của Dương Lỗi, một cái trước nhất đạt tới Thiên Tiên cảnh giới.

- Tốt lắm, chúng ta đi thôi.

Dương Lỗi cho chúng nữ một cái ánh mắt an ủi, mới mang theo Hoa Diễm Hồng, Tiêu Ly, Khinh Vân tam nữ ra Mộng Ảo thế giới, lại lần nữa về tới bên trong Bách Hoa cung.

Lần nữa về tới bên trong Bách Hoa cung, Tiêu Ly tam nữ đều cảm giác hình như là đang ở trong mộng, không nghĩ tới Dương Lỗi rõ ràng có nhiều nữ nhân như vậy, hơn nữa còn có một thế giới thần kỳ, đây quả thực là Tiên nhân thủ đoạn , chẳng lẽ Dương Lỗi thật sự là Tiên Nhân hạ phàm hay sao?

Đã bị trùng kích lớn nhất vẫn là Khinh Vân, Dương Lỗi thủ đoạn như vậy, cái kia mặc dù là Vô Lượng Tông tông chủ, cũng không cách nào làm được.

- Dương đại ca, ta không phải đang nằm mơ chứ?

Khinh Vân nhẹ véo mình một chút nói.

- Đương nhiên không phải đang nằm mơ.

Dương Lỗi cười cười nói:

- Bất quá Khinh Vân muội muội, chuyện này ngươi chớ nói ra ngoài, một khi nói ra, vậy Dương đại ca của ngươi sẽ không có ngày yên tĩnh rồi.

Dương Lỗi đương nhiên tinh tường, sự tình mình có được thế giới, là tuyệt đối không thể tiết lộ cho người ngoài, một khi để cho những lão già kia biết mình rõ ràng nắm giữ một thế giới , thì còn đến đâu, những người kia mỗi một cái đều là tu luyện mấy trăm ngàn năm, thậm chí là mấy triệu năm, tu vi đã đạt đến một cực hạn , bất quá bởi vì pháp tắc hạn chế, làm cho ở trên tinh cầu này nếu muốn Độ Kiếp phi thăng, quá khó khăn, hầu như là không thể nào, mà một khi nắm giữ một thế giới, vậy thì không giống, chỉ cần trở thành chủ nhân một thế giới, như vậy lợi dụng lực lượng một thế giới, chống lại thiên kiếp, cái kia vẫn là chuyện rất dễ dàng.

Cho nên Dương Lỗi cũng không muốn để cho bí mật này truyền đi, một khi để cho người ngoài biết rõ, như vậy mình liền thật sự là muốn xui xẻo, mặc dù mình không lo lắng Mộng Ảo thế giới sẽ bị người khác cướp lấy, nhưng cũng là một đại phiền toái.

- Yên tâm đi Dương đại ca, Khinh Vân biết đến.

Khinh Vân kiên định nói.

Dương Lỗi nhìn về phía Hoa Diễm Hồng cùng Tiêu Ly.

- Công tử, ngươi cứ yên tâm, Diễm Hồng biết rõ, nếu như công tử không tin, ta có thể lấy Tâm Ma thề.

Hoa Diễm Hồng thấy Dương Lỗi nhìn về phía mình, vội nói.

Dương Lỗi nghe vậy lắc đầu:

- Cái này cũng không cần, ta tin tưởng ngươi.

- Yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không truyền đi, coi như là cha ta, cũng sẽ không nói cho, ta cũng có thể thề.

Tiêu Ly nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Ta nói rồi, không cần phải thề, chỉ cần một cái hứa hẹn là được rồi, dù sao đây cũng không phải là một chuyện nhỏ, một khi truyền đi, hậu quả khó mà lường được.

Dương Lỗi gặp tam nữ đều đáp ứng không truyền ra ngoài, liền cũng nhẹ nhàng thở ra.

- Tốt rồi, chúng ta tiếp tục chạy đi, tại đây cách chủ điện cũng không có bao nhiêu lộ trình, vốn chúng ta hẳn là trước nhất đạt tới chủ điện, bất quá bởi vì làm trễ nãi hơn mười ngày, cho nên chủ điện hẳn là có người xông vào rồi.

- Không thể nào, Bách Hoa cung qua nhiều năm như vậy, đều chưa từng nghe nói có mấy người tiến vào trong chủ điện, năm trăm năm trước, cũng chỉ có ba người tiến vào trong chủ điện mà thôi, ta nghĩ mặc dù là có người có thể tiến vào chủ điện, cũng sẽ không vượt qua năm người.

Hoa Diễm Hồng đối với những chuyện này ngược lại là biết đến rất rõ ràng.

- Đúng vậy, nếu muốn tiến vào chủ điện cũng không phải dễ dàng như vậy.

Tiêu Ly cũng phụ họa nói.

- Không đúng, quá khứ là đi qua, nhưng hiện tại không giống với lúc trước.

Dương Lỗi lắc đầu nói, lúc này đây Bách Hoa cung đã là triệt để mở ra rồi, mục đích của Bách Hoa tiên tử đã đạt tới, phân thân cũng đã trở về Tiên giới, sự tình tự nhiên sẽ bất đồng.

- Có cái gì không giống? Chẳng lẽ còn có biến hóa cực lớn gì phát sinh hay sao?

Tiêu Ly hỏi.

- Trước đó là vì Bách Hoa tiên tử phân thân còn ở lại bên trong Bách Hoa cung này, nhưng hiện tại bởi vì Bách Hoa tiên tử phân thân rời đi, Bách Hoa cung này đã không có Bách Hoa tiên tử khống chế, tự nhiên không giống với lúc trước.

Dương Lỗi nói ra.

- Bách. . . Công tử ngươi là nói ngươi gặp qua Bách Hoa tiên tử?

Hoa Diễm Hồng nghe xong, vội truy vấn.

- Xác thực mà nói, là Bách Hoa tiên tử phân thân, nàng hiện tại đã đi ra tinh cầu này, đoán chừng không ở vị diện này rồi, nếu như ta đoán đúng, Bách Hoa tiên tử hẳn là ở trong Tiên giới, tối thiểu nhất cũng là người rất có tên tuổi.

Dương Lỗi giải thích nói.

- Công tử , ngươi thực sự từng gặp Bách Hoa tiên tử ah, nàng kia. . . Nàng không có nói gì tới Bách Hoa Các sao?

Đây là vấn đề Hoa Diễm Hồng quan tâm nhất, dù sao Bách Hoa Các cũng là Bách Hoa cung truyền thừa, mà Bách Hoa tiên tử tương đương với người sáng lập Bách Hoa Các, cho nên Hoa Diễm Hồng không có khả năng không quan tâm điểm này.

- Gặp qua, nhưng mà nàng cũng không có nói gì về Bách Hoa Các, ngược lại là nàng nói cho ta biết, đồ vật bên trong Bách Hoa cung này, đều giao cho ta xử trí, cụ thể những vật này, ta phải như thế nào mới có thể đạt được, nàng cũng chưa nói rõ ràng, trực tiếp rời đi rồi.

Dương Lỗi cũng vô cùng phiền muộn, Bách Hoa cung này mặc dù nói là Bách Hoa tiên tử đồng ý ình rồi, nhưng cũng phải bằng vào thực lực của mình đạt được, hơn nữa bên trong Bách Hoa cung này, đến cùng có những thứ gì? Cần mình làm sao mới có thể chính thức đạt được Bách Hoa cung, cũng không có tin tức.

- Nha. . .

Nghe được Dương Lỗi nói, Hoa Diễm Hồng không khỏi có chút thất vọng.

£k¢u G\ʏỀjX ¢£oI G\ʍ Ĥ_Ńj ?¾H\ [n9 G«jXu

- Tốt rồi, thời gian không hơn nhiều, chúng ta cần phải nhanh lên một chút chạy đi, mặc dù nói Bách Hoa tiên tử nói đồ vật trong Bách Hoa cung này giao cho ta xử trí, nhưng trước khi không có khống chế được Bách Hoa cung, đây hết thảy đều là hư vô.

Dương Lỗi nói xong, liền hướng phía con đường chủ điện đi tới.

Tam nữ nhìn nhau, vội đi theo.

Ở chỗ này cách chủ điện lộ trình cũng không xa, bất quá chỉ là mấy trăm mét mà thôi, nhưng đúng là vài trăm mét này, người bình thường muốn đi qua, thật đúng là không dễ dàng, dọc theo con đường này trận pháp, cấm chế, còn có cơ quan vô số, sơ ý một chút sẽ lâm vào trong đó, bất quá đối với Dương Lỗi mà nói, không hề có một chút áp lực, bởi vì Dương Lỗi cóChân Thực Ưng Nhãn, đây hết thảy cũng có thể nhìn thấu.

Bất quá mặc dù là như vậy, sau lưng tam nữ cũng thiếu chút lâm vào bên trong tuyệt cảnh, kinh nghiệm lần thứ nhất, tam nữ hấp thụ giáo huấn, thật chặt đi theo sau lưng Dương Lỗi, một điểm khoảng cách cũng không dám rơi xuống.

Hai giờ sau, Dương Lỗi mang theo tam nữ đi vào trong chủ điện Bách Hoa cung, lúc này trước mặt chủ điện đã có mấy người rồi, mấy người này, cũng không phải đèn đã cạn dầu, trong đó tu vi yếu nhất cũng đạt đến Thất Tinh Luyện Cương đỉnh phong, mạnh nhất đạt đến Bát Quái Ngưng Thần hậu kỳ.

Chứng kiến bọn người Dương Lỗi đến , mấy người đều là mừng rỡ không thôi.

Vẻ mặt như thế, thật ra khiến Dương Lỗi kinh ngạc rồi, rất là hoài nghi, nói như vậy, nhiều người đi vào, đây cũng là ý nghĩa sẽ có nhiều người hơn chia xẻ bảo vật bên trong, cũng ý nghĩa mình có thể có được đồ vật gì đó sẽ trở nên thiếu.

Người là tham lam, tu luyện giả cũng không ngoại lệ, đối với bọn hắn mà nói, đồ vật bên trong Bách Hoa cung di chỉ, đều là cực kỳ trân quý, cực kỳ khó được, ở trong đó thậm chí sẽ có Tiên Khí cường đại, Tiên Khí ah, đây chính là Tiên Khí, bảy đại tiên tông tổng cộng cũng không có vài món.

Mà Bách Hoa cung với tư cách đại tông môn thời kỳ Thượng Cổ, Tiên Khí đương nhiên sẽ không ít, ngay tại năm trăm năm trước , đã có người từng thu được Tiên Khí, mà Bán Tiên Khí đạt đến hơn mười kiện.

Bán Tiên Khí mặc dù không có cường hãn như Tiên Khí, nhưng cũng là uy lực vô cùng.

Cho nên chứng kiến tình huống trước mắt, Dương Lỗi cảm giác được có chút không đúng, bọn họ đều là vẻ mặt như thế, liền chứng minh ở trong đó khẳng định có chuyện ẩn, hoặc là chẳng lẽ là nói , bọn hắn nghĩ để cho nhóm người mình làm bia đỡ đạn hay sao?

Dương Lỗi khẽ chau mày, ngừng lại, tam nữ đứng ở sau lưng Dương Lỗi.

- Tiêu Ly sư muội, ngươi như thế nào giờ mới đến?

Mà lúc này một thanh y nam tử đi ra, người nọ mặt chữ quốc, thân hình cao lớn, cả người có một cổ khí chất vô hình, khiến người ta không dám khinh thị.

- Hắn chính là Mã Tranh Nguyên.

Tiêu Ly truyền âm nói.

- Trên đường phát sinh chút ngoài ý muốn.

Tiêu Ly đối với Mã Tranh Nguyên này vẫn còn có chút cảm tình, ít nhất so với Bộ Tùy Tâm mà nói , thực sự tốt hơn nhiều.

- Há, ba vị này là?

Mã Tranh Nguyên nhìn nhìn ba người Dương Lỗi cùng Hoa Diễm Hồng nói.

- Hắn gọi Dương Lỗi, Huyền Cơ Môn Dương Lỗi, đây là Hoa Diễm Hồng, đến từ Bách Hoa Các, vị này chính là Vô Lượng Tông Khinh Vân sư muội.

Tiêu Ly giải thích nói.

- Ba vị sư đệ sư muội hảo!

Mã Tranh Nguyên mỉm cười gật đầu.

- Chào ngươi!

Ba người Dương Lỗi cũng gật đầu ý bảo.

- Tại sao không có nhìn thấy Bộ Tùy Tâm sư đệ? Hắn không phải đi tiếp ngươi rồi sao?

Mã Tranh Nguyên nhìn nhìn, không có phát hiện Bộ Tùy Tâm không khỏi hơi kinh ngạc, tâm tư của Bộ Tùy Tâm đối với Tiêu Ly, ở bên trong Huyền Thiên Tông không có người nào không biết, mà bây giờ Tiêu Ly đi theo một nam nhân , cũng xuất hiện ở trước chủ điện Bách Hoa cung, nhưng Bộ Tùy Tâm lại còn chưa có xuất hiện, cái này đương nhiên để cho Mã Tranh Nguyên cảm thấy kinh dị.

Hắn đương nhiên cũng không ngờ rằng Bộ Tùy Tâm sẽ bị Dương Lỗi phế, Bộ Tùy Tâm là cái tu vi gì, đã là Bát Quái Ngưng Thần đỉnh phong Đại viên mãn , tăng thêm Tiên Kiếm trong tay, so với Cửu Cực Tạo Hóa Võ Giả bình thường còn phải mạnh hơn vài phần, cho nên hắn cũng sẽ không biết hoài nghi Dương Lỗi đánh chết hắn, dù sao Dương Lỗi bởi vì Liễm Tức Giới Chỉ bất quá là lộ ra khí tức Thông Huyền mà thôi, thậm chí mặc dù là Dương Lỗi biểu hiện ra tu vi cảnh giới chính thức, cũng sẽ không để ở trong lòng.

Ngược lại là Hoa Diễm Hồng lại để cho hắn hơi kinh ngạc, tu vi của Hoa Diễm Hồng lại đã đạt tới Bát Quái Ngưng Thần cấp, có thể ở trước 300 tuổi đạt đến Bát Quái Ngưng Thần, đều là nhất đẳng thiên tài.

Nghe được Mã Tranh Nguyên nói, lông mày của Tiêu Ly khẽ nhếch, một bộ giật mình nhìn xem Mã Tranh Nguyên nói:

- Mã sư huynh, ngươi nói Bộ Tùy Tâm vẫn không có đến sao?

- Hừm, lúc ấy hắn nói đi tìm sư muội ngươi,

Trong nội tâm Mã Tranh Nguyên rất rõ ràng, Tiêu Ly vô cùng không thích Bộ Tùy Tâm, cũng không bài trừ nàng cố ý tránh ra Bộ Tùy Tâm.

- Nếu như sư muội không có nhìn thấy, vậy thì kì quái.

- Ta trên đường đi không có gặp được hắn, có lẽ là bởi vì chuyện gì làm trễ nãi.

Tiêu Ly nói.

Dương Lỗi ở một bên nhìn xem nàng biểu diễn, kinh ngạc không thôi, nữ nhân xem ra đều là diễn viên trời sinh, nếu như không phải biết rõ, Dương Lỗi cũng sẽ bị Tiêu Ly lừa gạt rồi.

- Có lẽ vậy.

Mã Tranh Nguyên cười cười, đối với hắn mà nói, Bộ Tùy Tâm không có tới, cũng không có hắn chuyện gì, Bộ Tùy Tâm vẫn luôn không đem hắn để ở trong mắt, dù Mã Tranh Nguyên không thế nào so đo, nhưng trong nội tâm vẫn còn có chút khó chịu.

- Đúng rồi, Dương Lỗi sư đệ, ngươi nếu là người Huyền Cơ Môn, chẳng lẽ không qua cùng Ứng Phóng Thiên sư đệ chào hỏi sao?

Dương Lỗi lắc đầu nói:

- Mã sư huynh nói đùa, kỳ thật tiểu đệ mặc dù là đệ tử Huyền Cơ Môn, nhưng cũng mới vừa gia nhập Huyền Cơ Môn không lâu, cho nên còn chưa từng gặp qua Ứng sư huynh, cũng không biết hắn.

- Hóa ra là như vậy.

Mặc dù Mã Tranh Nguyên có chút kinh ngạc, nhưng cũng không có hỏi nhiều, dù sao đây là sự tình Huyền Cơ Môn, mặc dù nói Huyền Thiên Tông cùng Huyền Cơ Môn nhiều thế hệ giao hảo, nhưng tổng thể cũng có chút cạnh tranh ở bên trong.

- Ngươi chính là Dương Lỗi sao?

Lúc này một nam tử đi tới, vẻ mặt vô cùng cao ngạo, nhìn xem khiến người ta không có chút nào thoải mái, đương nhiên Dương Lỗi cũng là mày nhăn lại, đối với người này, Dương Lỗi là không một chút nào cảm giác , chẳng cần biết hắn là ai, Dương Lỗi cũng sẽ không cho hắn sắc mặt tốt xem đấy.

- Ngươi là ai? Hình như chúng ta cũng không nhận ra.

Dương Lỗi nói.

Nhìn xem Dương Lỗi một bộ không muốn để ý tới, Ứng Phóng Thiên lập tức nổi giận, cho tới nay, mình bị xưng là thiên tài xuất sắc nhất Huyền Cơ Môn, nhưng hắn ở bên ngoài cũng đã được nghe nói Dương Lỗi, hắn vừa tiến vào Huyền Cơ Môn, hết thảy đều phát sinh ra biến hóa, trong tông môn, nhất là mấy người chưởng môn Cổ Thu Hàn, đối với chiếu cố mình còn kém rất xa Dương Lỗi, điều này làm cho trong lòng của hắn rất khó chịu, đối với Dương Lỗi cũng sinh ra địch ý.

£kPu G\ʏÈjX ¢£©I ¦0h GÊu ros

- Ngươi. . . Ngươi biết ta là ai không?

- Ta nên biết sao?

Dương Lỗi khinh thường liếc qua, căn bản không đem hắn để ở trong mắt, gia hoả này tu vi mặc dù không tệ, ở trong những người này, cũng coi là thượng du rồi, nhưng mình muốn thu thập hắn, cũng không phải việc khó, có thể nói tất cả người nơi này cộng lại, cũng chưa chắc có thể địch nổi mình, mà gia hoả này vô lễ như thế, càng làm cho Dương Lỗi khó chịu.

- Ngươi. . . Ngươi thật lớn mật , ta là Huyền Cơ Môn Hạch Tâm đệ tử, mà ngươi bất quá là vừa mới trở thành Huyền Cơ Môn Chân truyền đệ tử mà thôi, ngươi rõ ràng dám càn rỡ như thế, xem ra ta phải thay sư tôn ngươi giáo huấn ngươi một chút rồi.

Ứng Phóng Thiên cả giận nói.

- Thay sư phụ ta giáo huấn ta? Khẩu khí thật là lớn.

Dương Lỗi nghe vậy cười lạnh không thôi, gia hoả này lại còn coi mình là đệ nhất thiên hạ, mặc dù nói gia hoả này tư chất không tệ, tu vi cũng đạt tới Bát Quái Ngưng Thần hậu kỳ, nhưng thật đúng là không ở trong mắt mình, vốn Dương Lỗi cũng không có ý định làm khó hắn, bất quá gia hoả này muốn ăn đòn, rõ ràng tuyên bố muốn thay sư tôn giáo huấn mình, điều này làm cho trong lòng Dương Lỗi không thoải mái tới cực điểm.

- Hừ, Dương Lỗi đúng không, ta ngược lại muốn xem xem, là cái gì đó cho ngươi khẩu khí lớn như vậy, rõ ràng không đem ta để ở trong mắt.

Ứng Phóng Thiên giận quá thành cười, trong nội tâm hạ quyết tâm, nhất định phải cho tiểu tử này điểm nhan sắc, cho hắn biết bên trong Huyền Cơ Môn, đến cùng ai mới là người trọng yếu nhất.

- Ứng sư đệ, bây giờ không phải là thời điểm ồn ào mâu thuẫn, chúng ta là vì bảo khố bên trong Bách Hoa cung mà đến, trước mắt quan trọng nhất là mở ra Bách Hoa cung chủ điện, tiến vào trong bảo khố.

Lúc này Mã Tranh Nguyên không nhìn nổi rồi, lên tiếng nói.

- Mã Tranh Nguyên, ngươi muốn thay tiểu tử này ra mặt sao?

Gặp Mã Tranh Nguyên xen vào, Ứng Phóng Thiên càng là khó chịu, nhìn xem Mã Tranh Nguyên lạnh giọng nói.

- Bảo ngươi một tiếng sư huynh, đó là cho Huyền Thiên Tông mặt mũi, ngươi muốn thay tiểu tử này ra mặt, còn chưa đủ tư cách, nếu như là Bộ Tùy Tâm còn có thể, ngươi còn kém một chút.

- Ngươi. . .

Mã Tranh Nguyên trên mặt tái nhợt, cái Ứng Phóng Thiên này thật sự là quá kiêu ngạo rồi, rõ ràng một chút mặt mũi cũng không ình, phẫn nộ , thật sự là phẫn nộ.

- Nói sau, đây chính là sự tình bên trong Huyền Cơ Môn ta, ngươi muốn nhúng tay, chẳng lẽ muốn khơi mào hai phái ở giữa tranh đấu sao?

Ứng Phóng Thiên đối với Bộ Tùy Tâm khó chịu, bởi vì một mực ngăn chặn hắn, mà Mã Tranh Nguyên này cũng bị người cho rằng cùng hắn chung một cấp bậc, mà hắn tự nhận là so với Mã Tranh Nguyên muốn mạnh hơn nhiều, cho nên đối với Mã Tranh Nguyên cùng hắn nổi danh trong lòng cũng cực kỳ khó chịu đấy.

Mà đối với Mã Tranh Nguyên mà nói, lúc này nếu như cùng Ứng Phóng Thiên xung đột, hoàn toàn chính xác không là chuyện tốt, trong lúc nhất thời lại để cho hắn có chút do dự.

Dương Lỗi nhìn ra tâm tư của hắn, nhưng lại cười cười, đối với hắn nói:

- Mã sư huynh, chuyện này ngươi cũng đừng có quản, hắn nói không sai, đây là sự tình bên trong Huyền Cơ Môn ta, vẫn là do ta cùng hắn đến giải quyết, miễn cho khiến cho hai phái ở giữa tranh đấu.

- Thế nhưng mà. . . Thế nhưng mà. . .

Dương Lỗi phất phất tay nói:

- Không có việc gì, ngươi không cần lo lắng, ta có thể ứng phó.

Đối với Mã Tranh Nguyên biểu hiện như vậy, Dương Lỗi ngược lại là có chút thưởng thức, hắn là cái có thể trở thành bằng hữu.

- Yên tâm đi, hắn có thể ứng phó.

Lúc này Tiêu Ly nói ra.

Nghe được Tiểu Lỗi nói như vậy, Mã Tranh Nguyên ngược lại là sững sờ, Tiêu Ly này ngữ khí chắc chắn như thế, lại để cho Mã Tranh Nguyên càng hiếu kỳ rồi, dưới cái nhìn của hắn, tu vi của Dương Lỗi bất quá là mới vừa tiến vào Thông Huyền mà thôi, mà Ứng Phóng Thiên là đạt đến Bát Quái Ngưng Thần hậu kỳ cảnh giới, Dương Lỗi làm sao có thể chống đỡ? Mặc dù là hắn có được Tiên Khí cường đại, cũng đền bù không được đẳng cấp chênh lệch lớn như vậy a?

Nhưng Tiêu Ly ngữ khí xác định như thế, lại để cho hắn càng mê hoặc, phải biết rằng Tiêu Ly cho tới bây giờ là không nói loạn, nàng đã nói như vậy rồi, liền chứng minh nhất định là có nắm chắc.

- Tốt lắm, ngươi cẩn thận một chút, nếu như cần ta giúp trợ, liền hô một tiếng.

Dương Lỗi nhẹ nhàng cười cười, đối với hảo ý của hắn mình là tâm lĩnh, Ứng Phóng Thiên bất quá là một Bát Quái Ngưng Thần hậu kỳ Võ Giả mà thôi, cuồng vọng tự đại, mà bây giờ mình so với ban đầu lại có đột phá thật lớn, muốn thu thập hắn cũng không phải việc khó gì, thậm chí có thể nói dễ dàng.

- Hừ, khẩu khí thật là lớn, ta ngược lại muốn xem xem, thực lực của ngươi có phải cùng khẩu khí của ngươi lớn bằng hay không.

Ứng Phóng Thiên thấy tiểu tử này rõ ràng không một chút nào đem mình để ở trong mắt, trong nội tâm cười lạnh, chờ sau đó lại để cho ngươi biết lợi hại.

Mọi người ở đây trong nội tâm ít nhiều có chút không vui, dù sao đây chính là quan hệ đến lợi ích của mọi người, nhưng bọn hắn lại không dám đắc tội Ứng Phóng Thiên, bởi vì ở trong tay Ứng Phóng Thiên có một vật, là mấu chốt mở ra chủ điện này, hơn nữa Ứng Phóng Thiên rất khó dây vào, ở chỗ này ngoại trừ Mã Tranh Nguyên có thể cùng đánh một trận ra, những người khác đều không có ai có thể cùng sánh vai, huống chi Mã Tranh Nguyên đều nhượng bộ rồi, bọn hắn như thế nào còn dám khiêu khích, đây không phải là tự tìm phiền phức sao?

- Hừ, rốt cuộc là ai khẩu khí lớn, thử một chút thì biết rồi, lại dám mở miệng nói, thay sư tôn ta giáo huấn ta, vậy thì nhìn xem, rốt cuộc là ai giáo huấn ai?

Dương Lỗi tiến lên một bước, lạnh lùng nhìn xem hắn.

Vốn Dương Lỗi muốn duy trì ít xuất hiện, chẳng qua nếu như quá vô danh, người nào cũng dám khi dễ đến trên đầu mình, hơn nữa lúc này đây Bách Hoa cung mình là nguyện nhất định phải có, nếu như không có biểu hiện ra thực lực cường đại đầy đủ uy hiếp những người này, chỉ sợ chờ một chút còn sẽ có người tìm phiền toái, cho nên không bằng thừa dịp hiện tại, đem Ứng Phóng Thiên này thu thập một đoạn, lại để cho bọn hắn biết rõ sự cường đại của mình.

- Hay, hay, được, rất tốt.

Ứng Phóng Thiên không những không giận mà còn cười, trường kiếm trong tay "âm vang" một tiếng , ra vỏ.

- Cho ta xem một chút, ngươi Huyền Cơ Môn Thiên Cơ kiếm pháp học xong mấy phần.

Thiên Cơ kiếm pháp là một trong tuyệt học trấn phái của Huyền Cơ Môn, cũng là tuyệt học trọng yếu nhất của Huyền Cơ Môn, đệ tử bình thường của Huyền Cơ Môn đều là không có tư cách học tập, chỉ có Huyền Cơ môn Chân truyền đệ tử mới có tư cách học tập, mà Dương Lỗi bằng chừng ấy tuổi thì đến được Thông Huyền cảnh giới, cũng là Huyền Cơ Môn Chân truyền đệ tử, đương nhiên cũng là có tư cách học tập.

- Thiên Cơ kiếm pháp sao?

£kku G\yỀjX ¢£¨I ¦0h GÊu r©s

Dương Lỗi cười nhạt một tiếng, cái Thiên Cơ kiếm pháp này Dương Lỗi cũng nghe nói qua mà thôi, trước đó sư tôn Trương Dật của mình cũng đã nói muốn dạy mình, bất quá Dương Lỗi cự tuyệt, Thiên Cơ kiếm pháp này thật không tệ, nhưng không thích hợp bản thân, hơn nữa đối với Dương Lỗi mà nói, ưa thích cũng không phải kiếm pháp, mà là đao pháp, cho nên Thiên Cơ kiếm pháp cũng không có đi học.

- Ta cũng không có học được, bất quá đối phó ngươi, cũng vậy là đủ rồi.

Đương nhiên tuy Thiên Cơ kiếm pháp Dương Lỗi chính mình không muốn học, Trương Dật vẫn là ném cho Dương Lỗi, dù sao với tư cách Huyền Cơ Môn Chân truyền đệ tử, dùng hắn mà nói, nếu như một Huyền Cơ Môn Chân truyền đệ tử, ngay cả Thiên Cơ kiếm pháp cũng không biết, cái kia truyền đi liền không dễ nghe rồi.

- Với tư cách Huyền Cơ Môn Chân truyền đệ tử, thậm chí ngay cả Thiên Cơ kiếm pháp cũng không biết, ngươi như thế nào xứng danh hào Huyền Cơ Môn Chân truyền đệ tử.

Ứng Phóng Thiên trường kiếm vung lên, một đạo kiếm khí đánh ra, kiếm khí kia hướng phía Dương Lỗi bay lướt đi tới.

- Liền để ta giáo dục ngươi một chút, miễn cho truyền đi ném đi thể diện Huyền Cơ Môn ta.

Trường đao trong tay Dương Lỗi lập tức xuất hiện , Hổ Phách đao.

Dương Lỗi tiện tay nhẹ nhàng vung lên, một đạo đao khí đánh ra, đơn giản đánh nát Ứng Phóng Thiên đánh ra kiếm khí.

- Hảo đao, nhưng đáng tiếc trong tay ngươi thật sự là lãng phí.

Nhìn xem Hổ Phách đao trong tay Dương Lỗi, Ứng Phóng Thiên hiện lên một ít tham lam, bất quá lóe lên một cái rồi biến mất.

Không chỉ là Ứng Phóng Thiên, những người khác cũng là vẻ tham lam trần trụi, ngay cả Mã Tranh Nguyên cũng giật mình không thôi, không nghĩ tới trong tay Dương Lỗi rõ ràng có bảo đao cường hãn như vậy.

Cái bảo đao này có thể dễ dàng đánh nát kiếm khí của Ứng Phóng Thiên như thế, mà tu vi của Dương Lỗi bất quá là Thông Huyền mà thôi, như thế Dương Lỗi một cái Thông Huyền Võ Giả có thể cùng Bát Quái Ngưng Thần hậu kỳ Võ Giả chống lại, hẳn chính là ỷ vào bảo đao này rồi. Đây là một bán Tiên Khí, hay là một kiện Tiên Khí cường đại.

- Lãng phí? Cũng phải, đối phó ngươi dùng bảo đao như vậy thật sự là lãng phí.

Dương Lỗi nghe vậy hơi sững sờ, đón lấy đem Hổ Phách đao thu, lấy ra một thanh trường đao khác, thanh trường đao này rỉ sét loang lổ , một thanh trường đao cực kỳ thấp kém, hết sức bình thường, thậm chí ngay cả Hoàng giai cũng chưa tới, nhiều nhất là trường đao binh sĩ bình thường sử dụng mà thôi, hơn nữa trải qua bao lâu không dùng, cũng không có đánh bóng, bây giờ trở thành bộ dạng này.

Dương Lỗi cầm trong tay quơ quơ, nhìn xem Ứng Phóng Thiên:

- Đao này không tệ, hẳn là xứng với ngươi rồi.

- Ngươi. . . Ngươi. . ., rất tốt.

Ứng Phóng Thiên tức giận đến giận sôi lên, miệt thị, đây là trần trụi miệt thị vũ nhục, hắn rõ ràng cầm rác rưởi như vậy đến vũ nhục mình, điều này làm cho Ứng Phóng Thiên làm sao không giận đây?

Mà trong lòng Dương Lỗi cũng tinh tường, nếu quả thật dùng thanh rách rưởi này cùng Ứng Phóng Thiên đánh, chuyện này quả là tìm tội, mình tuy có thể đánh thắng được Ứng Phóng Thiên, nhưng trường đao này thật sự là quá kém, căn bản không cách nào dung nạp chân khí của mình, nếu như dùng nó đối địch, đoán chừng vẫn không có động thủ, thanh trường đao này sẽ hóa thành từng mảnh vụn sắt.

Nhưng trong lòng Dương Lỗi có so đo, vì chính là nhục nhã Ứng Phóng Thiên, ai bảo hắn kiêu ngạo như vậy, hơn nữa cố ý tìm mình phiền toái, chính là thích ăn đòn, đương nhiên muốn dùng đao này nhục nhã Ứng Phóng Thiên, như vậy nhất định cần phải có thủ đoạn đặc thù, Dương Lỗi đột nhiên nhớ lại, mình còn có Định Thân phù, một quả Định Thân phù đặc chế, bây giờ Tinh Thần lực của mình cường đại như thế , muốn định trụ Ứng Phóng Thiên hai cái hô hấp thời gian vẫn là có thể.

Cao thủ tranh giành, một cái hô hấp tầm đó liền đầy đủ quyết ra thắng bại rồi, huống chi là hai cái hô hấp.

Hai cái hô hấp, đầy đủ mình đem thanh trường đao kia gác ở trên cổ Ứng Phóng Thiên rồi.

- Thiên Cơ kiếm pháp, một kiếm biết thiên mệnh.

Ứng Phóng Thiên giận dữ, cũng không có ý định lưu tình rồi, tiểu tử này đã muốn tìm chết, như vậy liền thành toàn hắn.

Bảo kiếm trong tay Ứng Phóng Thiên, là một thanh Bán Tiên Khí, bất quá Bán Tiên Khí này không phải chuyện đùa, cũng không chênh lệch Tiên Khí bao nhiêu, uy lực vô cùng, bảo kiếm này trong tay hắn, vì hắn đánh chết vô số kẻ địch, mặc dù là Cửu Cực Tạo Hóa cường giả, cũng có một người, có thể thấy được điểm mạnh của Ứng Phóng Thiên.

Mà lúc này Ứng Phóng Thiên giận dữ, vừa ra tay là sát chiêu, bảo kiếm trong tay hóa thành từng đạo kiếm quang, hiện lên hình quạt hướng phía Dương Lỗi tiến công tập kích mà đi, muốn đưa Dương Lỗi vào chỗ chết.

Nhìn xem một chiêu này, Dương Lỗi giật mình, thật là giật mình, một chiêu này không thể dùng lẽ thường đến suy đoán rồi, Cửu Cực Tạo Hóa Võ Giả bình thường, tuyệt đối là không cách nào kế tiếp, bất quá Dương Lỗi cũng tinh tường, chiêu thức cực kỳ cường hãn như vậy, đoán chừng dùng thực lực của Ứng Phóng Thiên, cũng thi triển không được mấy lần, mình có thể sử dụng Vô địch thủ hộ đỡ được.

Đương nhiên cũng có thể sử dụng Thuấn Tức Thiên Lý, lập tức tiến vào sau lưng, cầm trường đao rỉ sắt trong tay gác ở trên cổ của hắn, nhưng chiêu kiếm kia vẫn có chút khiến người ta lo lắng, dù sao kiếm pháp này để cho trong lòng Dương Lỗi có một loại cảm giác hồi hộp, cho nên , vì không sơ hở tý nào, vẫn là cẩn thận mới giữ được thuyền vạn năm.

- Vô địch thủ hộ.

Dương Lỗi khẽ quát một tiếng, toàn bộ quanh thân lập tức bao phủ ở trong một đạo lồng ánh sáng màu trắng.

- Đáng chết, Ứng Phóng Thiên rõ ràng hạ tử thủ, xem ra là muốn giết Dương Lỗi sư đệ, không được, ta lại không động thủ liền không còn kịp rồi.

Mã Tranh Nguyên chứng kiến tình huống này, thầm nghĩ không ổn, Thiên Cơ kiếm pháp này cũng không phải hư danh nói chơi, hơn nữa trước mắt Ứng Phóng Thiên thi triển đi ra, là một trong Tam đại sát chiêu của Thiên Cơ kiếm pháp rồi, uy lực vô cùng, mặc dù là Tạo Hóa Cảnh giới cường giả, cũng không dám đối chiến mũi nhọn.

Gặp Mã Tranh Nguyên muốn động thủ, Tiêu Ly ngăn hắn lại nói:

- Không nên gấp, Dương Lỗi có thể ứng phó.

- Cái này được không? Đây chính là chiêu thức ngay cả Cửu Cực Tạo Hóa cường giả cũng chưa chắc có thể tiếp được, tuy Dương Lỗi sư đệ là thiên tài, nhưng dù sao thời gian tu luyện quá ngắn, căn bản không có cách tiếp được một kích cường hoành kia.

Mã Tranh Nguyên vẫn là hết sức lo lắng.

- Nếu như hiện tại không ra tay, vậy thì không còn kịp rồi.

- Thiên Cơ kiếm pháp, một kiếm định Thiên Cơ, khẩu khí thật là lớn, ngay cả Thánh nhân cũng chưa hẳn có thể định được Thiên Cơ, ngươi bất quá một tu luyện giả nho nhỏ mà thôi, cũng dám ra cuồng ngôn này, ta chính là đứng ở chỗ này, cho ngươi đánh, cho ngươi giết, ngươi cũng không làm gì được ta một phân một hào.

Trong tích tắc Dương Lỗi thi triển Vô địch thủ hộ, đồng thời lớn tiếng cười như điên nói.

¢··u G\ʏỀjX ¢£VI ĤỀj W_èj ¦\Đ§ ?à_u

- Muốn chết, thực là muốn chết.

Ứng Phóng Thiên cực kì phẫn nộ, tiểu tử này rõ ràng chính mình muốn chết, một gia hỏa Thông Huyền nho nhỏ, rõ ràng vọng tưởng ngăn trở Thiên Cơ kiếm pháp của mình, quá tự đại.

Đối với một chiêu này Ứng Phóng Thiên là có tuyệt đối nắm chắc, một kiếm này tuy không phải sát chiêu mạnh nhất của mình, nhưng uy lực không thể khinh thường, đủ để đánh chết võ giả Cửu Cực Tạo Hóa sơ kỳ bình thường, Ứng Phóng Thiên tin tưởng, một chiêu này tuyệt đối có thể đuổi giết tiểu tử Dương Lỗi này thành cặn bã, thậm chí linh hồn cũng phải vì thế mà hủy diệt.

Kiếm khí hình quạt hóa thành trường kiếm, từng đạo oanh kích ở trên màn hào quang phòng hộ của Dương Lỗi, kết quả của nó làm người ta giật mình, vốn cho rằng Dương Lỗi này tuyệt đối sẽ bị oanh giết đến ngay cả cặn bã cũng không thừa, không chỉ là Ứng Phóng Thiên nghĩ như vậy, mọi người ở đây cũng đều là nghĩ như vậy.

Bất quá kết quả này làm cho tất cả mọi người ngoại trừ Tiêu Ly tam nữ ra, đều cảm thấy ngoài ý muốn, cảm thấy không thể tin nổi.

Kiếm thế qua đi, Dương Lỗi hoàn hảo không chút tổn hại đứng ở nơi đó, thậm chí trên người góc áo cũng không có ngổn ngang mảy may.

- Ngươi chỉ có chút bổn sự ấy? Còn Huyền Cơ Môn trẻ tuổi đệ nhất cao thủ, ta xem là đệ nhất phế vật, đệ nhất rác rưởi còn tạm được, chỉ có ngần ấy năng lực, còn dám ra đây lăn lộn, ta nhìn ngươi vẫn là trở về tu luyện mấy vạn năm nữa, miễn cho Huyền Cơ Môn xấu hổ mất mặt.

Dương Lỗi hướng phía trước bước ra một bước, nhìn xem Ứng Phóng Thiên châm chọc nói.

- Ngươi. . . Ngươi. . . Chuyện này. . . Điều này sao có thể?

Ứng Phóng Thiên như thế nào cũng thật không ngờ, một chiêu tuyệt đối có nắm chắc của mình, rõ ràng bị hắn đón lấy, còn là nhẹ nhõm như thế.

- Ta biết rồi, ta biết rồi, trên người của ngươi nhất định có Tiên Khí tính phòng ngự, cho nên mới có thể ở dưới chiêu kiếm của ta không có bị một chút tổn thương nào, hừ, xem ra lão gia hỏa Cổ Thu Hàn cùng Cổ Mặc kia đối với ngươi thực là không tồi, rõ ràng coi trọng ngươi như vậy. Bất quá, nếu như ngươi cho rằng dựa vào một kiện Tiên Khí tính phòng ngự là có thể chống đở được ta, như vậy ngươi quá ngây thơ rồi, ta sẽ cho ngươi biết kết cục đắc tội Ứng Phóng Thiên ta, ta muốn cho ngươi sống không bằng chết, ta muốn đem tu vi ngươi huỷ bỏ, biến ngươi thành nô lệ của ta.

Khuôn mặt Ứng Phóng Thiên dữ tợn hơn nữa ánh mắt vô cùng tham lam, ở trên người Dương Lỗi có một kiện Tiên Khí, một kiện Tiên Khí tính phòng ngự có thể bỏ qua công kích của mình, điều này làm cho hắn như thế nào không đỏ mắt, nếu như có thể đạt được một Tiên Khí như vậy, như vậy mình tuyệt đối có thể đánh bại Bộ Tùy Tâm, chính thức trở thành Sùng Vũ đại lục trẻ tuổi đệ nhất cao thủ, đệ nhất thiên tài rồi.

- Đương nhiên nếu như ngươi đem Tiên Khí trong tay ngươi giao ra đây, như vậy có lẽ ta có thể tha cho ngươi một mạng.

- Tiên Khí? Ha ha, đừng nói ta không có, coi như là ta có, cũng sẽ không cho ngươi, hơn nữa ngươi cho rằng ta cũng chỉ có điểm năng lực như vậy sao? Vừa rồi ta bất quá là làm ấm người mà thôi, hiện tại đến phiên ta công kích.

Dương Lỗi nhìn xem sắc mặt gia hoả này tham lam vô sỉ, ngược lại là không nghĩ ra, hắn như vậy là làm sao có thể tiến vào Huyền Cơ Môn nhỉ.

- Hừ, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt.

Ứng Phóng Thiên hừ lạnh một tiếng.

- Ta là người thích uống rượu phạt nhất, bất quá chỉ sợ ngươi không có bổn sự kia.

Khóe miệng Dương Lỗi có chút giương lên, nhìn xem Ứng Phóng Thiên nói.

- Ta muốn tiến công, ngươi cũng đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi ah.

Nói xong trong tay Dương Lỗi xuất hiện một cái phù triện, Định Thân phù.

Phù triện lập tức bị xé rách, Dương Lỗi khẽ quát một tiếng:

- Định!

Một nguồn sức mạnh vô hình lập tức đem không gian chung quanh Ứng Phóng Thiên giam giữ lại, để cho hắn không cách nào động được.

Thừa cơ hội này, Dương Lỗi chuyển động, cầm trường đao rỉ sét loang lổ trong tay, một cái cất bước, như là Súc Địa Thành Thốn, lập tức liền đi tới trước mặt Ứng Phóng Thiên, trường đao lập tức gác ở trên cổ của hắn.

- Ngươi thật đúng là kém cỏi ah, ngươi nói, rốt cuộc là cổ của ngươi cứng? Hay là "bảo đao" của ta sắc bén? Có phải nên thử một lần hay không?

Sau khi Dương Lỗi đem trường đao gác ở trên cổ Ứng Phóng Thiên, hiệu quả Định Thân phù mới chậm rãi tiêu trừ.

Hoảng sợ, tuyệt đối hoảng sợ, hắn như thế nào cũng không ngờ rằng, ở trong chớp mắt Dương Lỗi động thủ ấy, mình rõ ràng không nhúc nhích được rồi, không gian bốn phía đều bị giam cầm, như thế nào cũng không tránh thoát được, quá kinh khủng, thời điểm hắn cảm giác mình có thể động, trường đao trong tay Dương Lỗi đã gác ở trên cổ của hắn.

- Không nên kích động ah, vạn nhất ta một cái căng thẳng, tay không cẩn thận run lên, vậy thì không tốt , đương nhiên nếu như ngươi đối với cổ của mình có lòng tin, ta đây liền không lời nào để nói rồi.

Một thanh đao như vậy, nếu giống như Dương Lỗi tu luyện Kim Cương Bất Phôi Thần công, hơn nữa đạt đến Đại viên mãn, cái kia căn bản không cần quan tâm một thanh phá đao như vậy, bất quá Ứng Phóng Thiên lại không có tu luyện qua loại công pháp này, những địa phương khác trên người có bảo y hộ thể, nhưng cổ lại không có phòng hộ, đây là nhược điểm của hắn.

- Ngươi dám.

Ứng Phóng Thiên giận dữ, tiểu tử này rõ ràng còn dám uy hiếp mình, bây giờ mình vậy mà lại để ột tiểu tử bất quá là Thông Huyền cấp uy hiếp, tánh mạng rõ ràng bị hắn khống chế trong tay, còn có nhiều người chứng kiến như vậy, thể diện của mình ném đi được rồi, cái này nếu truyền đi, vậy mình ở đâu còn có mặt mũi lăn lộn trên Sùng Vũ đại lục?

Nghĩ tới đây, ngực Ứng Phóng Thiên không khỏi buồn bực, yết hầu ngòn ngọt, liền phun ra một ngụm máu tươi.

- Không dám? Ha ha, ta có cái gì không dám.

Nhìn xem Ứng Phóng Thiên thổ huyết, Dương Lỗi không có chút thương cảm nào, gia hoả này quá ghê tởm, hắn là muốn đưa mình vào tử địa, nếu như nhẹ nhàng như vậy liền buông tha hắn, đây chẳng phải là có lỗi với mình, hơn nữa đánh rắn không chết tất bị rắn cắn, đây là nhiều năm qua tiền bối lưu lại kinh nghiệm, rất rõ ràng Ứng Phóng Thiên chính là loại tiểu nhân này, hắn sẽ không bởi vì mình buông tha hắn mà sẽ cảm kích, ngược lại hắn đối với mình hận thấu xương , nếu như có cơ hội đối phó mình, vậy hắn là tuyệt đối không có khả năng nương tay.

Đã như vầy, như vậy mình cần gì thả hắn? Giết hắn đi cũng không có cái gì, nhiều nhất là mình sẽ bị Cổ Lão còn có Cổ Thu Hàn trách cứ vài câu, đương nhiên người sau lưng Ứng Phóng Thiên, ngược lại là có chút phiền phức, bất quá chờ mình lần nữa trở về Huyền Cơ Môn, chẳng lẽ còn không có cách nào đối phó bọn hắn sao? Nếu như mười năm sau, mình còn không thể thu thập bọn hắn, không thể trở thành người khống chế Huyền Nguyên Tinh, như vậy mình cũng không xứng có được Toàn Năng Tu Luyện hệ thống rồi.

¢·ou G\yỀjX ¢£UI ĤŽH KyỀH b\Q̄jX G\Łu

- Ngươi… Ngươi…

Nhìn xem ánh mắt hài hước kia của Dương Lỗi, trong lòng Ứng Phóng Thiên không khỏi kinh hãi, tuy mình cũng là người Huyền Cơ Môn, hơn nữa là đệ tử kiệt xuất nhất của Huyền Cơ Môn, nhưng đắc tội người cũng không ít, nếu như không phải mình tư chất cực cao, tốc độ tu luyện cực nhanh, tăng thêm sư tôn mình ở sau lưng, mình tuyệt đối không có thành tựu hiện tại.

- Hừ, nếu như ngươi giết ta, sư tôn ta là sẽ không bỏ qua ngươi, Huyền Cơ Môn là sẽ không bỏ qua ngươi.

Ứng Phóng Thiên đối với Dương Lỗi hận ý là càng ngày càng đậm rồi, loại oán hận này, hắn không chút nào che dấu, đáy lòng nghĩ đến như thế nào mới có thể thoát thân, hơn nữa sau khi thoát thân, nhất định phải trả thù, tàn nhẫn trả thù, phải đem linh hồn của hắn rút ra, ở trên Luyện Hồn chi hỏa thiêu đốt trăm vạn năm, mới có thể đánh tan mối hận trong lòng mình.

- Sư tôn của ngươi, hừ, đã như vầy, ta đây giết ngươi thì như thế nào, ta ngược lại muốn xem xem, hắn có thể động được ta hay không.

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng, đối với gia hỏa này, Dương Lỗi căn bản không có ý định buông tha hắn, mình ngay cả Bộ Tùy Tâm cũng giết, lại giết một Ứng Phóng Thiên thì tính sao? Giết một cái cũng là giết, giết hai cái cũng là giết, trước đó mình đã gián tiếp giết Bộ Tùy Tâm rồi, lại giết một cái Ứng Phóng Thiên cũng không có gì đặc biệt hơn người, bất quá duy nhất có chút phiền phức chính là, tại đây nhiều người, như vậy tóm lại là sẽ truyền đi, như vậy đối với mình cũng hơi phiền phức.

Đương nhiên sau khi mình chấm dứt sự tình Bách Hoa cung này, liền sẽ tiến về Vô Cực đại lục, đối với mình mà nói, không có cái gì, nhưng đối với Dương gia, đối với Trương Dật sư tôn, liền không giống, mình bây giờ đánh chết Ứng Phóng Thiên, nhất định sẽ rơi vào tai Huyền Cơ Môn, như vậy đối với Dương gia cùng Trương Dật, đều là một vấn đề khó khăn không nhỏ, Ứng Phóng Thiên có khẩu khí như thế, như vậy hậu trường của hắn, chắc chắn sẽ không đơn giản như vậy.

Dương Lỗi đoán chừng, hậu trường tiểu tử này, chắc chắn sẽ không kém Cổ Lão.

Bất quá Dương Lỗi lại không muốn buông tha gia hoả này, như thế liền có chút khó khăn rồi, nhất định phải nghĩ ra kế sách hoàn mỹ mới được.

Đột nhiên Dương Lỗi lóe lên linh quang, có biện pháp rồi, mình không thể giết hắn, nhưng không phải còn có thể khống chế hắn sao? Tốt xấu gì mình cũng là chủ nhân của Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, hơn nữa cũng là người thừa kế Độc Vương, mặc dù không có lấy được Độc Kinh hoàn chỉnh, nhưng muốn dùng độc dược đến khống chế một người, vẫn là rất dễ dàng đấy.

Mà Ứng Phóng Thiên chứng kiến Dương Lỗi do dự một chút, liền cười như điên nói:

- Ngươi không dám giết ta, ngươi giết ta , sư tôn ta tất nhiên sẽ không bỏ qua ngươi, hơn nữa ngay cả gia tộc của ngươi, bằng hữu của ngươi, cả đám đều không có kết cục tốt, đều chôn cùng cho ta, cho nên ta khuyên ngươi vẫn là thả ta, hơn nữa giao Tiên Khí của ngươi cho ta với tư cách bồi thường, như vậy, có lẽ ta còn có thể bỏ qua chuyện cũ.

Nhìn xem bộ dạng hắn như rất lâu không bị ăn đòn này, Dương Lỗi thật muốn bóp chết hắn, trường đao rỉ sét trong tay nhẹ nhàng dùng lực, lập tức ở trên cổ Ứng Phóng Thiên cắt một vết rách, máu tươi theo cổ chảy xuống.

- Ngươi… Ngươi… Ngươi dám động thủ?

Sắc mặt Ứng Phóng Thiên vô cùng phẫn nộ, không nghĩ tới tiểu tử này rõ ràng thật sự dám động thủ thương tổn mình.

Không thể tha thứ, tuyệt đối là không thể tha thứ.

- Động thủ thì như thế nào?

Dương Lỗi cười lạnh.

- Hoàn toàn chính xác, ta không dám giết ngươi, nhưng… không giết ngươi, ta cũng có rất nhiều biện pháp có thể trừng trị ngươi, thậm chí có thể cho ngươi sống không bằng chết, ngươi nói, nếu như ta phế bỏ tu vi của ngươi, phế bỏ vũ hồn của ngươi, như vậy sẽ là bộ dạng gì đây này?

- Ngươi dám.

Ứng Phóng Thiên nghe vậy tròng mắt không khỏi trừng lớn, nếu quả thật phế bỏ tu vi, hủy diệt vũ hồn của mình, như vậy cái này so với giết mình còn muốn thống khổ, cái này đối với một Võ Giả mà nói, tuyệt đối không kém mối hận hủy gia diệt tộc.

- Thật sao? Ta không dám, thật không dám sao?

Dương Lỗi lấy ra một viên thuốc, viên thuốc này hiện lên tinh hồng sắc, hơn nữa có một mùi tanh nồng đậm, cực kỳ khó nghe.

- Viên thuốc này có thể là đồ tốt a, đến đây đi, ăn vào.

Dương Lỗi ở trên yết hầu của Ứng Phóng Thiên nhẹ nhàng thả ra một cổ nhu kình, Ứng Phóng Thiên lập tức không tự chủ được ngoác to miệng, trong nháy mắt này, Dương Lỗi đem đan dược bắn vào.

- Khục khục… Khục khục, ngươi cho ta ăn cái gì đó?

Ứng Phóng Thiên đối với Dương Lỗi là trợn mắt nhìn.

Lúc này Dương Lỗi mỉm cười buông hắn ra nói:

- Ta xác thực là không dám giết ngươi, cũng không dám phế đi tu vi của ngươi, bất quá cho ngươi uống dược hoàn vẫn là có thể.

- Ta giết ngươi.

Sau khi được Dương Lỗi buông ra, Ứng Phóng Thiên lập tức giống như rồng vào biển rộng, tu vi toàn thân dâng lên, trường kiếm trong tay lại xuất hiện lần nữa, con mắt đỏ thẫm, phẫn nộ tới cực điểm, khí thế trên người lập tức đạt tới đỉnh phong, sát khí, sát khí cường đại.

- Giết ta, ha ha , ngươi có năng lực kia sao?

Dương Lỗi cười lạnh.

- Hiện tại cái mạng nhỏ của ngươi vẫn còn nắm giữ trong tay ta đây này?

- Ta… Ah…

Thời điểm khí thế của Ứng Phóng Thiên đạt tới cực điểm, một cổ thống khổ kịch liệt lập tức từ trong đầu truyền đến, loại thống khổ này quá cường liệt rồi, dường như toàn bộ đầu óc đều muốn nổ tung, ngay sau đó, cảm giác như có vô số con kiến cắn xé đầu óc của mình, loại thống khổ này , so với vạn trùng phệ tâm càng thêm kinh khủng.

Ứng Phóng Thiên ôm đầu của mình, ở trên mặt đất không ngừng lăn qua lăn lại, loại thống khổ kịch liệt này, làm hắn thậm chí muốn xé mở đầu của mình, muốn kết thúc tánh mạng của mình.

Bất quá lúc này bởi vì trong đầu hắn đau nhức kịch liệt, hắn thậm chí ngay cả một chút khí lực cũng không có, ngay cả tự sát cũng khó có khả năng, là chính thức sống không bằng chết.

- Ah… Đau chết ta rồi.

Vù vù…

Sau khi đau đớn một hồi, thống khổ trong đầu Ứng Phóng Thiên ngừng lại, lập tức thở phào một cái, bất quá Dương Lỗi lại cười lạnh nói:

- Tưởng hết rồi hả? Vẫn chưa xong đâu, tiếp tục hưởng thụ đi.

Dương Lỗi vừa mới nói xong, Ứng Phóng Thiên liền cảm giác trong đầu của mình lại lần nữa xuất hiện một loại cảm giác để cho hắn sống không bằng chết, lần này không phải đau nhức kịch liệt, mà là cực ngứa, trong đầu cực ngứa, so với trước đó đau nhức kịch liệt, lại để cho Ứng Phóng Thiên càng thêm thống khổ, hắn không ngừng gãi đầu của mình, muốn để cho loại ngứa này dừng lại.

Thật giống như có mấy vạn con tiểu mao trùng, ở trong đầu chậm rãi bò sát, không ngừng vặn vẹo, đó là một loại cảm giác khó nói lên lời.

- Ngươi giết ta đi? Giết ta đi.

Ứng Phóng Thiên gào thét nói.

- Ta sẽ không giết ngươi, bởi vì ta không dám giết ngươi a.

Dương Lỗi cười nói.

¢·©u G\yỀjX ¢££I ?ƶH ?¾H\u

- Giết ngươi, cái kia sư tôn của ngươi, còn không tiêu diệt gia tộc của ta, giết bằng hữu của ta, người bên cạnh ta cả đám đều không có kết cục tốt, ta làm sao dám đây này?

Dương Lỗi cười nói.

- Không, không, ngươi muốn ta làm cái gì ta sẽ làm cái đó, chỉ cần ngươi thả ta, ta có thể thề, đối với Tâm Ma thề, ah... ta... ta chịu không được rồi.

Lúc này Ứng Phóng Thiên ở đâu còn có bộ dạng không ai bì nổi trước đó.

- Tâm Ma thề, ha ha, Tâm Ma thề hoàn toàn chính xác có chút tin tưởng, nhưng như vậy còn chưa đủ để ta bỏ qua ngươi, ta muốn ngươi làm việc cho ta, để ngươi trở thành một con chó của ta? Ngươi đồng ý không?

Dương Lỗi trêu tức nhìn xem hắn nói.

- Ta đồng ý, ngươi bảo ta làm cái gì đều đồng ý, chỉ cần ngươi tha ta.

Ứng Phóng Thiên nói.

- Được, đã như vầy, vậy ngươi ăn viên thuốc này đi.

Dương Lỗi lần nữa lấy ra một viên đan dược.

- Bất quá viên thuốc này không thể triệt để giải trừ độc của ngươi, chỉ có thể khống chế một thời gian ngắn, một năm, chỉ là một năm, nếu như một năm sau, ngươi không có đạt được giải dược, như vậy ngươi sẽ lần nữa hưởng thụ cảm giác mỹ diệu như vậy.

Chứng kiến Dương Lỗi ném đến giải dược, Ứng Phóng Thiên không có làm bất luận cách nghĩ gì, lập tức liền đem giải dược nuốt vào.

Sau khi Ứng Phóng Thiên ăn hết, cái loại cảm giác thống khổ khó có thể chịu được kia, lập tức biến mất không thấy gì nữa, lúc này hắn đứng đó, nhìn xem Dương Lỗi, trong mắt không có oán hận, có chỉ là sợ hãi, cực độ sợ hãi.

- Dương... Dương Lỗi , ngươi... ngươi muốn ta làm cái gì?

Ứng Phóng Thiên nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Hừm, ngươi gọi tên ta, lá gan không nhỏ nha?

Dương Lỗi lạnh lùng nói.

- Ngươi một con chó, lại dám trực tiếp xưng hô tên chủ nhân, ta nhìn ngươi là còn chưa hưởng thụ đủ a?

- Không , chủ... chủ nhân , chủ nhân, tiểu nhân biết sai rồi, biết sai rồi.

Ứng Phóng Thiên nghe được Dương Lỗi nói như vậy, toàn thân phát run, vội vàng hô.

- Biết rõ sai rồi?

- Biết rõ sai rồi.

Ứng Phóng Thiên vội cúi đầu khom lưng, ngữ khí thái độ cực kỳ cung kính, thật giống một lão cẩu trung thực.

- Ngươi có thể như vậy, ta rất vui mừng.

Dương Lỗi nhìn xem hắn.

- Chỉ cần ngươi không vi phạm ý nguyện của ta, vậy ngươi vẫn là ngươi, vẫn là đệ tử xuất sắc nhất Huyền Cơ Môn.

- Chủ nhân, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ không làm ngươi khó xử, nhất định vì chủ nhân làm việc thật tốt.

Ứng Phóng Thiên vội nói:

- Nhưng mà. . . Nhưng mà chủ nhân, nên xử lý bọn hắn như thế nào.

Lúc này Ứng Phóng Thiên đem lực chú ý đặt ở trên người những người ngoài kia, dù sao những người này đều thấy được hết thảy, nếu như truyền đi, đối với Dương Lỗi, đối với Ứng Phóng Thiên cũng không phải chuyện tốt đẹp gì.

- Ta thề, ta đối với Tâm Ma thề, tuyệt đối sẽ không truyền đi một chữ, nếu như vi phạm, liền để ta lập tức hồn phi phách tán, trọn đời không được siêu sinh.

Một người chứng kiến sự tình không ổn, vội đối với tâm ma của mình thề , nhất là bộ dạng thống khổ trước đó của Ứng Phóng Thiên, đây tuyệt đối không phải người bình thường có thể nhịn được.

Một cái Ứng Phóng Thiên liền cực kỳ khủng khiếp rồi, hầu như không có mấy người dám cùng hắn đối nghịch, hơn nữa còn có một thiếu niên so với Ứng Phóng Thiên càng thêm đáng sợ, thủ đoạn quỷ dị kia khiến người ta không khỏi sởn hết cả gai ốc, mặt khác dường như Mã Tranh Nguyên cũng cùng thiếu niên kia quan hệ không tệ, một khi động thủ, những người mình này, mặc dù là liên thủ, cũng chưa chắc đấu qua được người ta, huống chi còn không phải một lòng, chưa hẳn có thể liên hợp.

- Chúng ta cũng đồng ý thề.

Cái thứ nhất làm ra tấm gương, mấy cái khác lập tức cũng học ra dáng, đối với tâm ma của mình thề.

Đương nhiên còn thừa lại mấy cái, không cam lòng khuất phục, không rên một tiếng.

- Được, các ngươi đã đối với Tâm Ma của mình thề rồi, như vậy ta cũng sẽ không khó xử các ngươi.

Dương Lỗi đối với bọn hắn cười cười, sau đó quay đầu nhìn ba người khác không chịu thề, ba người này tu vi không yếu, đều là Bát Quái Ngưng Thần sơ kỳ, nhưng mà tuổi khá lớn, đều là hơn 300, đương nhiên có thể ở cái tuổi này đạt tới cấp độ như thế, cũng coi là thiên tài rồi.

- Các ngươi thì sao, các ngươi ý định như thế nào

- Ngươi muốn bức chúng ta thề, hắc hắc, tuy ngươi cùng Ứng Phóng Thiên đều rất lợi hại , nhưng chúng ta cũng không sợ các ngươi.

Trong ba người kia, nam tử dẫn đầu cười lạnh nói.

- Khấu Anh, ngươi khẩu khí thật lớn, có tin ta giết ngươi hay không?

Ứng Phóng Thiên nghe vậy có chút thẹn quá hoá giận.

- Đừng tưởng rằng các ngươi là đệ tử Thông Thiên Môn, ta sẽ không dám giết ngươi rồi.

- Ừm.

Dương Lỗi lạnh lùng nhìn Ứng Phóng Thiên một chút, hắn làm chủ nhân còn chưa nói, cái này làm nô tài, rõ ràng giọng khách át giọng chủ rồi, điều này làm cho Dương Lỗi có chút khó chịu.

- Thực xin lỗi , chủ nhân, Tiểu. . . Tiểu nhân biết sai rồi.

Nghe được âm thanh không hài lòng của Dương Lỗi, Ứng Phóng Thiên rùng mình, vội vàng lui lại một bước nói.

- Ta không hi vọng có lần sau như vậy nữa.

Thanh âm Dương Lỗi lạnh lùng nói.

- Yên tâm, chủ nhân, tuyệt đối sẽ không có lần sau nữa.

Ứng Phóng Thiên vội thề.

- Hi vọng như thế.

Nói xong, Dương Lỗi không tiếp tục để ý Ứng Phóng Thiên, mà là nhìn xem Khấu Anh, Khấu Anh này chính là đệ tử Thông Thiên Môn, hai người khác, trong đó một nam tử thân mặc bạch y, cầm trong tay một

thanh trường côn màu trắng bạc, cũng là người Thông Thiên Môn, sư đệ của Khấu Anh, gọi là Từ Chung Khánh , mà một người khác, thì trong tay cầm Trường Cung, đệ tử Trấn Thiên Tông, gọi là Chử Hồng, tu vi không tệ, lợi hại nhất chính là tiễn thuật, đã đạt đến Thất Tinh Liên Châu cảnh giới, cái này không phải chuyện đùa.

Có thể nói, ở trong ngàn mét, bách phát bách trúng.

Nếu như là ở cự ly xa, như vậy ở Bát Quái Ngưng Thần tiền kỳ cùng trung kỳ, có thể nói vô địch.

Mấy môn phái này đều là một trong Sùng Vũ đại lục bảy đại tiên tông, trong đó Thông Thiên Môn xếp hàng thứ hai, Trấn Thiên Tông xếp hạng thứ tư.

- Ba người các ngươi, hai cái là đệ tử Thông Thiên Môn, một cái là đệ tử Trấn Thiên Tông, lai lịch không nhỏ, khó trách kiêu ngạo như vậy.

Nhìn xem ba người này, Dương Lỗi cười lạnh, nói thật, ba người này cũng không đặt ở trong mắt mình, mặc dù tu vi của bọn hắn không tệ, nhưng còn không có năng lực cùng Cửu Cực Tạo Hóa cường giả chống lại, đương nhiên nếu như ba người liên thủ, có lẽ có thể đối kháng Cửu Cực Tạo Hóa sơ kỳ Võ Giả, nhưng mà mặc dù là để cho bọn hắn liên thủ, Dương Lỗi cũng không sợ hãi.

- Hừ, đã biết rõ, ngươi còn kiêu ngạo như vậy, Huyền Cơ Môn các ngươi tuy cũng là một trong bảy đại tiên tông, nhưng mà so với Thông Thiên Môn , còn có Trấn Thiên Tông chúng ta, vẫn có chênh lệch không nhỏ, cho nên ta khuyên các ngươi, không nên vọng tưởng để cho chúng ta thề, bằng không thì nếu như hai đại tiên tông chúng ta cùng một chỗ đối phó Huyền Cơ Môn ngươi, ta nghĩ ngươi là không gánh vác được trách nhiệm này.

Khấu Anh nhìn xem Dương Lỗi, ngữ khí lăng nhiên nói.

¢·¨u G\yỀjX ¢£¢I ¦næj ?Ƶ b\«Đ§ p\ʉHu ros

- Ta rất sợ, ta thật sự rất sợ ah.

Dương Lỗi nghe vậy giả trang ra một vẻ mặt ta sợ muốn chết, nhưng ai cũng nhìn ra được, đây bất quá là đang đùa giỡn bọn hắn mà thôi.

- Ngươi. . . lẽ nào ngươi thật sự muốn gây ra chiến tranh giữa Thông Thiên Môn còn có Trấn Thiên Tông chúng ta cùng Huyền Cơ Môn sao?

Lúc này âm thanh của Khấu Anh có chút nghiêm túc.

- Ha ha, ta cũng không có lá gan lớn như vậy, nhưng mà nha, hừ, chỉ bằng mấy người các ngươi, còn chưa đủ để gây xích mích ba đại môn phái, ngươi quá đề ình rồi.

Dương Lỗi cười lạnh không ngớt, gia hoả này, còn thật sự coi mình địa vị rất cao.

- Huống chi, ta cũng có thể cho ngươi ăn dược hoàn, sau khi ăn vào, các ngươi sẽ ngoan ngoãn nghe lời đấy.

- Ngươi. . . Ngươi muốn làm gì?

Nghe được Dương Lỗi nói như vậy, Khấu Anh lập tức thay đổi sắc mặt, không khỏi nhớ tới hình dạng trước đó của Ứng Phóng Thiên, ngay cả Ứng Phóng Thiên cũng gánh không được, mình có thể gánh vác được thủ đoạn quỷ dị kia sao, cái dược hoàn kia, mình tuyệt đối không muốn đi thử một lần.

- Ta muốn làm gì, không phải các ngươi rất hung hăng càn quấy sao?

Dương Lỗi lạnh lùng nhìn xem ba người.

- Vốn nếu như các ngươi thành thành thật thật đối với Tâm Ma của mình phát lời thề, ta sẽ không hề so đo, nhưng các ngươi hết lần này tới lần khác liền không cảm thấy được, muốn cùng ta gây sự.

Dương Lỗi lạnh giọng nhìn xem ba người, đối với ba tên này, Dương Lỗi là một chút cũng không quen nhìn.

Từ Chung Khánh nhìn sư huynh Khấu Anh của mình một chút , nói:

- Sư huynh , chúng ta. . . chúng ta làm sao bây giờ

Khấu Anh nghĩ nghĩ, nhìn xem Dương Lỗi, do dự, nếu như thật cùng hắn đối nghịch, đoán chừng ba người mình thật đúng là tránh không khỏi kết cục như vậy, dù sao Dương Lỗi này làm việc không có giảng nguyên tắc chút nào.

- Ngươi lợi hại, bây giờ chúng ta đối với Tâm Ma thề, cái này có thể đi à nha?

Khấu Anh do dự một chút nói, dù sao nếu tiếp tục cùng gia hoả này chống đỡ, không biết hắn sẽ làm ra hành động điên cuồng gì, dù sao tình huống trước đó Dương Lỗi cùng Ứng Phóng Thiên chiến đấu, bọn hắn là rõ rõ ràng ràng, hắn tuyệt sẽ không tin tưởng , mình có thể còn hơn hắn.

- Hiện tại mới nghĩ đến thề chỉ sợ đã quá muộn rồi.

Dương Lỗi nhìn xem Khấu Anh, lạnh lùng nói ra.

- Chẳng lẽ ngươi cho rằng ta sẽ nhẹ nhàng như vậy liền bỏ qua các ngươi sao, cái kia mặt mũi của ta để vào đâu?

- Ngươi. . . Ngươi đến cùng muốn thế nào?

Tuy trong nội tâm Khấu Anh phẫn nộ, nhưng không dám nói chuyện với Dương Lỗi như trước nữa.

- Ta muốn thế nào? Ha ha.

Dương Lỗi nhẹ nhàng cười cười.

- Cái này rất đơn giản.

Sau đó Dương Lỗi lấy ra ba viên thuốc, ba viên thuốc này cùng lúc trước Ứng Phóng Thiên ăn giống như đúc, chứng kiến ba viên thuốc này, sắc mặt ba người Khấu Anh lập tức trắng bệch, không nghĩ tới Dương Lỗi rõ ràng thật sự dám làm như vậy, đây cũng không phải là kết quả mà Khấu Anh mong muốn, lúc này Khấu Anh hối hận, cực kỳ hối hận, sớm biết như vậy lúc trước nên thề rồi, bất quá chỉ là một cái Tâm Ma thệ mà thôi, phát ra thì phát ra, chỉ cần mình không nói ra chuyện này, như vậy đối với mình cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng, nhưng tình huống bây giờ thật là phức tạp rồi.

Ăn đan dược, vậy căn bản không có khả năng, một khi ăn viên thuốc này, vậy thì ý nghĩa mình bị Dương Lỗi khống chế sinh tử, nhưng nếu như không ăn đan dược, chỉ sợ Dương Lỗi cũng sẽ không từ bỏ ý đồ.

Chiến? Liều mạng một lần? Này ngược lại là một chủ ý hay, nhưng mà rất hiển nhiên, ba người mình là rất khó cùng bọn hắn đối kháng, cơ hội thủ thắng sẽ không vượt qua hai thành, hơn nữa một khi làm như vậy rồi, như vậy dùng Khấu Anh quan sát cái gọi là Dương Lỗi này, hắn tuyệt đối sẽ không lưu tình, một khi động thủ, khẳng định chính là ngươi chết ta sống, mà từ tình huống này xem ra, ba người mình hiển nhiên đã bị cô lập rồi, vốn ngay cả Dương Lỗi cùng Ứng Phóng Thiên cũng không nhất định có thể đánh thắng được, một khi bọn hắn lại gia nhập vào, như vậy tuyệt đối là chắc chắn phải chết.

Cho nên lựa chọn này, căn bản là vô căn cứ, cùng hắn nói là liều mạng một lần, không bằng nói là tìm cái chết.

Nhưng bây giờ, nếu như không phản kháng, như vậy nhất định phải ăn viên thuốc kia, trở thành nô lệ của Dương Lỗi, vì hắn làm việc , đây cũng không phải là kết quả Khấu Anh mong muốn.

Cái này không được, cái kia cũng không được, đến cùng phải làm như thế nào mới được?

- Các ngươi ăn đan dược này, như vậy chính là người mình, đối với người mình, ta luôn là chiếu cố đấy.

- Chuyện này. . . Chúng ta còn có lựa chọn khác sao? Không bằng chúng ta đối với Tâm Ma thề, mặt khác ở bên trong Bách Hoa cung chúng ta có được đồ vật gì đó toàn bộ đều quy ngươi? Dương công tử, ngươi xem coi thế nào?

Khấu Anh tự nhiên không muốn ăn viên thuốc kia, cũng không muốn lại cùng Dương Lỗi đối nghịch, vì vậy nói.

- Điều đó không có khả năng, các ngươi chỉ có hai lựa chọn, một cái là ăn dược hoàn, nghe ta phân phó, thứ hai nha, cái kia chính là không ăn đan dược này, nhưng mà không ăn, cái kia là một con đường chết, đương nhiên, nếu như các ngươi đối với thực lực của mình vô cùng tự tin, đó cũng là có thể, nói không chừng ba người các ngươi có thể đối phó được ta đây này?

Dương Lỗi mỉm cười, nhìn xem ba người nói ra.

Nghe được Dương Lỗi nói, Khấu Anh biết rõ, nhất định là không thể dễ dàng rồi.

Cái này rất uất ức, nghĩ mình đường đường là Thông Thiên Môn Chân truyền đệ tử , hơn nữa là một trong những đệ tử kiệt xuất nhất trong Chân truyền đệ tử, cho tới bây giờ đều không người nào dám ngỗ nghịch mình, đều là nịnh nọt mình, đối với mình a dua nịnh hót, nhưng hiện tại, mình rõ ràng luân lạc tới tình trạng bị người uy hiếp.

Nhưng mà Khấu Anh là người sợ chết, với hắn mà nói, tánh mạng là quý giá, mình còn có rất nhiều thứ không có hưởng thụ, một khi tử vong, vậy thì thật là chẳng còn gì nữa, chỉ có còn sống mới có hi vọng, mình mới có thể tiếp tục hưởng thụ.

- Ta là tuyệt đối sẽ không ăn.

Khấu Anh vẫn không có làm ra lựa chọn, một bên Chử Hồng liền nói chuyện, đối với Chử Hồng mà nói, trở thành nô lệ của Dương Lỗi, đây tuyệt đối là sự tình so với chết còn khó chịu hơn.

- Không ăn, vậy thì chết.

Dương Lỗi không muốn lãng phí thời gian, lần nữa lấy ra một tấm phù triện, lập tức bóp nát Định Thân phù, đem Chử Hồng định trụ, ở ngắn ngủn hai cái thời gian hô hấp, Dương Lỗi tung người một cái, liền đi tới trước mặt Chử Hồng, trong tay xuất hiện một thanh trường đao , Phong Ẩn đao.

Thấy một màn như vậy, Khấu Anh lập tức vong hồn bốc lên, đây cũng không phải là việc nhỏ, Chử Hồng là người nào, bọn hắn quá rõ ràng rồi, lúc Chử Hồng đi ra, là theo chân hai người mình, hơn nữa sư tôn mình cùng phụ thân hắn quan hệ coi như không tệ, Chử Hồng là con trai của Trấn Thiên Tông tông chủ Trử Vân, một khi Chử Hồng xảy ra chuyện gì, mặc kệ cùng mình có quan hệ hay không, hai sư huynh đệ mình, khẳng định sẽ không có kết quả tử tế, Chử Hồng là nổi danh bao che khuyết điểm, nổi danh âm ngoan thủ lạc.

¢·Vu G\yỀjX ¢£PI ¦næj ?Ƶ b\«Đ§ p\ʉHu r©s

Một khi Chử Hồng xảy ra chuyện gì, mặc dù là sư tôn mình cùng Trử Vân có chút giao tình, hắn cũng sẽ không biết xem mặt mũi, mà buông tha hai người mình, tuy không đến mức sẽ chết, nhưng kết quả chắc chắn sẽ không so với trước mắt tốt bao nhiêu, thậm chí sẽ thảm hại hơn.

- Đợi một chút, Dương công tử, ngươi chờ một chút.

Khấu Anh vội hô.

Nghe được âm thanh của Khấu Anh, vốn Dương Lỗi muốn giết Chử Hồng, lúc này chỉ là ở mấy đại huyệt trên người Chử Hồng đánh vào chân khí của mình, đem tu vi toàn thân Chử Hồng tạm thời phong bế, nhưng mà này cũng không kiên trì bao nhiêu thời gian, tối đa có thể duy trì nửa giờ mà thôi, nhưng đối với Dương Lỗi mà nói, nửa giờ là đủ rồi.

- Các ngươi nghĩ thông suốt?

- Chúng ta đáp ứng ngươi, còn Chử Hồng, có thể cho ta cùng hắn nói một câu? Khuyên nhủ hắn hay không?

Khấu Anh nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Được, cho ngươi một phút, nếu như sau một phút, vẫn không có để cho hắn làm ra lựa chọn chính xác, như vậy ta sẽ giết hắn.

Dương Lỗi đem Chử Hồng ném về phía Khấu Anh như ném gà chết.

Khấu Anh nhận lấy Chử Hồng, vội lôi kéo hắn đi qua một bên khuyên bảo.

Mà lúc này Dương Lỗi cũng quay trở về tới bên cạnh mấy người Tiêu Ly.

- Chúng ta không phải cũng muốn đối với Tâm Ma thề chứ?

Mã Tranh Nguyên nghĩ nghĩ, nhìn xem Dương Lỗi nói.

Đối với Mã Tranh Nguyên mà nói, cách nhìn đối với Dương Lỗi trước đó hoàn toàn phá vỡ rồi, như thế nào cũng thật không ngờ , Dương Lỗi này rõ ràng có thủ đoạn như thế, hơn nữa không chút nào dây dưa dài dòng, từ nơi này có thể thấy được, Dương Lỗi này tuyệt đối là nhân vật cấp bậc kiêu hùng, người như vậy, nhất định là thành tựu phi phàm, nhưng mà cũng có một chút không tốt, loại người này sẽ không ở dưới người, cương mà dễ gãy, nếu như gặp phải người càng thêm hung ác, chỉ sợ cũng rất khó khuất phục.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút nói:

- Thật có lỗi, bởi vì những chuyện này là không thể truyền đi, một khi truyền đi, như vậy ta sẽ phiền toái, cho nên Mã sư huynh, chỉ có thể oan ức ngươi một chút rồi.

Đối với Mã Tranh Nguyên này, Dương Lỗi thật là có hảo cảm hơn, nhưng mà không thể đơn giản tin tưởng hắn, dù sao này quan hệ đến người bên cạnh mình an toàn, không thể không cẩn thận, cái gọi là biết người biết mặt không biết lòng, mặc dù đối với hắn có cảm tình, nhưng không bài trừ hắn sẽ đem những chuyện này nói ra.

Một khi sự tình tiết lộ, đối với Dương Lỗi mà nói mặc dù không có cái gì, nhưng mà đối với Dương gia, đối với những người khác bên cạnh Dương Lỗi, đã có thể phiền phức lớn rồi.

- Không có việc gì, ta có thể hiểu được.

Nói xong Mã Tranh Nguyên mỉm cười, cũng phát lời thề.

- Cái kia. . . Cái kia chúng ta cũng thề đi.

Lúc này Tiêu Ly suy nghĩ một chút nói.

- Kỳ thật các ngươi không cần phải.

Nghe được Tiêu Ly nói, Dương Lỗi ngược lại là ngượng ngùng.

- Không có việc gì, chúng ta cũng không có thể ngoại lệ.

Tiêu Ly nói xong, cũng đối với tâm ma của mình phát ra lời thề.

. . .

. . .

Một phút đồng hồ rất nhanh đã trôi qua.

Lúc này ba người Khấu Anh cũng đã thương lượng tốt, nhìn xem vẻ mặt hai sư huynh đệ Khấu Anh nhẹ nhàng thở ra, còn có bộ dạng Chử Hồng rất khó chịu, Dương Lỗi biết rõ, ba người hẳn là quyết định.

- Dương công tử, chúng ta đã làm ra lựa chọn, chúng ta có thể dùng đan dược, trở thành thủ hạ của công tử.

Khấu Anh nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Nhưng mà. . . Nhưng mà chúng ta còn có một yêu cầu, nếu như Dương công tử đáp ứng, như vậy bây giờ chúng ta có thể ăn đan dược , nhưng nếu như công tử không đáp ứng, như vậy chúng ta cũng chỉ phải liều mạng một lần, mặc dù là cá chết lưới rách cũng sẽ không tiếc.

- Cá chết lưới rách? Ha ha.

Dương Lỗi nhẹ nhàng cười cười, nụ cười này mang theo khinh thường thật sâu, đúng, chính là khinh thường, mặc dù ba người Khấu Anh không tệ, nhưng cùng mình cá chết lưới rách, cái này căn bản là chuyện không thể nào, giết bọn hắn, tuy có thể sẽ tiêu hao một chút thời gian, nhưng tuyệt đối không phải việc khó gì.

- Cùng ta cá chết lưới rách, các ngươi xứng sao?

- Công tử , không, Dương thiếu gia, ngươi đừng nóng giận, trước đừng nóng giận, nghe chúng ta nói hết đã.

Khấu Anh thấy Dương Lỗi nói như vậy, trong lòng có chút bất an, vội nói.

- Được, ta liền cho ngươi một cơ hội, nếu như yêu cầu của ngươi không vượt ra ngoài điểm mấu chốt của ta, ta có thể đáp ứng ngươi.

Tuy Dương Lỗi có thể giết chết bọn hắn, nhưng nếu như có thể thu phục bọn hắn vì mình làm việc, đó chính là một đại hảo sự rồi, bởi vì mình sớm muộn muốn khống chế Sùng Vũ đại lục, mà nếu muốn khống chế Sùng Vũ đại lục, như vậy trước phải khống chế bảy đại tiên tông, bảy đại tiên tông này là thế lực chính đạo cường đại nhất của Sùng Vũ đại lục, chỉ có đem bảy đại tiên tông nắm giữ ở trong tay, cái kia mới có thể chính thức khống chế Sùng Vũ đại lục, đây là một trong những điều kiện cơ bản nhất.

- Kỳ thật. . . Kỳ thật. . . Là như thế này, điều kiện của chúng ta chính là hi vọng Dương thiếu gia không bắt buộc chúng ta gọi ngươi là chủ nhân, chúng ta xưng hô Dương thiếu gia, còn có, hi vọng Dương thiếu gia không nên làm khó chúng ta, để cho chúng ta làm sự tình có lỗi với tông môn là được.

Khấu Anh nói xong, có chút lo lắng không yên nhìn xem Dương Lỗi, trong nội tâm vẫn là hết sức lo lắng, tuy ngoài miệng nói cá chết lưới rách, nhưng hắn tinh tường, ba người mình hoàn toàn chính xác không có năng lực cùng Dương Lỗi cá chết lưới rách.

- Chỉ hai điều kiện này đúng không, được, ta có thể đáp ứng các ngươi.

Dương Lỗi cũng không suy nghĩ nhiều, trong nội tâm Dương Lỗi rất rõ ràng, nếu như nắm bọn hắn quá chặt, đối với mình không có chỗ tốt quá lớn gì, dù sao địa vị ba người này cũng không nhỏ, còn Ứng Phóng Thiên, cái kia hoàn toàn là hắn tự tìm, nếu như lúc trước hắn không có hùng hổ dọa người như vậy, cũng sẽ không phát sinh nhiều chuyện thế kia rồi, nhưng mà như vậy cũng không tính là chuyện xấu , dù sao cũng là bởi vì hắn , mới để ình có cơ hội thu phục những người kia dùng.

- Cảm ơn Dương thiếu gia.

Khấu Anh nghe vậy đại hỉ.

- Tốt rồi , như vậy hiện tại các ngươi liền ăn ba viên thuốc này đi, mặt khác ba viên này là giải dược, giải dược này có thể duy trì một năm, sẽ không xuất hiện cái loại thống khổ sống không bằng chết kia.

Dương Lỗi đem ba viên đan dược màu đỏ tươi trước đó ra, sau đó lại lấy ra ba viên giải dược.

Ba người nhận lấy đan dược, do dự một chút, vẫn là nuốt vào.

Lúc này trong lòng ba người cảm khái ngàn vạn, đương nhiên trong lòng cũng hạ quyết tâm, sau khi trở về, tìm sư môn trưởng lão nhìn xem, xem có biện pháp có thể giải trừ loại độc chất này hay không.

Đối với cách nghĩ ở trong lòng bọn hắn, Dương Lỗi quá là rõ rang rồi:

- Ta biết các ngươi nghĩ cái gì, các ngươi có thể nếm thử đi giải độc, nhưng mà hậu quả chính các ngươi suy nghĩ.

¢·Uu G\ʏÈjX ¢£kI ¦_Łj -æn G\ʍ Ĥ_Ńju

Tất cả mọi người chịu phục Dương Lỗi , ngay cả mấy người Ứng Phóng Thiên cũng đã thành thủ hạ của hắn, không người nào dám lại đối với Dương Lỗi nói cái gì, Dương Lỗi tự nhiên cũng thành người cầm đầu trong nhóm này.

Lúc này trong lòng mọi người đều có chút khó chịu, lúc này đây, Bách Hoa Cung di chỉ tầm bảo, xem ra là không có gì đáng xem rồi, cho dù có thứ tốt, có Tiên Khí,… mình cũng muốn không đến, thứ tốt nhất định sẽ rơi vào trong tay Dương Lỗi.

- Ta biết tâm tư của các ngươi, yên tâm, ở bên trong Bách Hoa Cung, nếu như các ngươi có được đồ vật gì đó, ta sẽ không trắng trợn cướp đoạt, nhưng mà nếu ai không tuân theo quy củ , như vậy thực xin lỗi, đừng trách ta không khách khí.

Dương Lỗi quét mắt nhìn một chút, ngữ khí trở nên nghiêm túc.

- Yên tâm, Dương thiếu gia, chúng ta sẽ không xằng bậy.

Mọi người nghe xong, trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra, chỉ cần không trắng trợn cướp đoạt, vậy là tốt rồi, đây cũng là ý nghĩa còn có cơ hội đạt được thứ tốt.

- Được, hi vọng các ngươi nói được thì làm được, nếu như các ngươi trái với điểm mấu chốt của ta, như vậy đừng trách ta không khách khí, con người của ta là tính cách gì, hiện tại chắc hẳn các ngươi đều đã rõ ràng một ít?

Dương Lỗi nhìn xem mọi người, ngữ khí lạnh lùng nói ra.

- Yên tâm, Dương thiếu gia, chúng ta biết rõ nên làm như thế nào.

Mọi người vội vàng gật đầu.

- Được, đã như vậy, chúng ta liền chuẩn bị tiến vào trong chủ điện đi, nhưng mà các ngươi tới trước ta, chắc biết như thế nào mới có thể tiến vào trong chủ điện?

Dương Lỗi nhìn nhìn cửa lớn chủ điện, lúc này cửa lớn đóng chặt, muốn đi vào, hẳn là có phương pháp xử lý đặc thù, không phải tùy tiện là có thể tiến vào.

Hơn nữa trước đó lúc mình đến nơi này, bọn hắn đều nhìn mình, vẻ mặtkinh hỉ, hẳn là có phương pháp tiến vào.

- Dương thiếu gia, là như thế này, muốn mở ra Bách Hoa Cung chủ điện, cần ba mươi sáu người đồng thời mở ra cơ quan mới có thể tiến vào, mà thời điểm Dương thiếu gia không có tới, chúng ta chỉ có ba mươi hai người, kém bốn người, hiện tại Dương thiếu gia cộng thêm ba vị cô nương, tổng cộng ba mươi sáu người, vừa vặn đầy đủ.

Khấu Anh giải thích nói.

Dương Lỗi nhìn nhìn, thật là có ba mươi sáu cơ quan, ba mươi sáu cơ quan này từng cái đều cần một người tới mở, nếu như nhân số không đủ, căn bản là không có cách mở ra cửa lớn tiến vào chủ điện, mà nếu muốn cưỡng ép phá cửa vào, vậy căn bản là không thể nào, cửa lớn chủ điện là một loại tài liệu cực kỳ đặc thù luyện chế thành, mặc dù so với Thượng phẩm Tiên Khí cũng không kém chút nào.

- Hóa ra là như vậy, được, như vậy mọi người chuẩn bị sẵn sàng, chúng ta lập tức hành động.

Dương Lỗi đương nhiên thành người ra lệnh trong mọi người.

Theo Dương Lỗi ra lệnh một tiếng, mọi người nhao nhao tìm được vị trí phù hợp của mình, mà ba người Tiêu Ly thì ở xung quanh Dương Lỗi.

Dương Lỗi cũng đi tới vị trí, vị trí cơ quan kia là một Ngũ Trảo Kim Long uy vũ màu vàng.

Thời điểm tới gần, Dương Lỗi đã sớm mở ra Chân Thực Ưng Nhãn xem xét, đương nhiên cũng thi triển Giám Định Thuật, nhưng mà Giám Định Thuật cũng không có khả năng xem xét thành công, cho nên không cách nào biết rõ, cơ quan này rốt cuộc là tình huống như thế nào, Chân Thực Ưng Nhãn cũng không cách nào xem thấu.

Bởi vì cơ quan này không phải máy móc liên kết, cũng không phải trận pháp, mà là một loại trang bị chân khí truyền lực, sau khi đưa vào chân khí, chân khí sẽ theo một cái thông đạo riêng biệt tiến vào đầu mối then chốt của cơ quan, sau đó mở ra cửa lớn.

Điều này làm cho Dương Lỗi rất là ngạc nhiên, còn Giám Định Thuật không cách nào giám định ra, cái kia có thể khẳng định, này tất nhiên là Thượng phẩm Tiên Khí, thậm chí càng mạnh hơn nữa, nếu không phải như thế, như vậy mình có thể xem xét được đi ra đấy.

Mà sau khi biết những tin tức kia, Dương Lỗi đối với Bách Hoa Cung này, đó là nguyện nhất định phải có, tuyệt đối không cho phép rơi vào tay người khác, mặc dù mình không cần, vậy cũng không có khả năng lưu cho những người khác, mà là lưu cho nữ nhân của mình sử dụng.

Ba mươi sáu người, sau khi Dương Lỗi hạ lệnh, đồng thời vặn vẹo cơ quan, hướng về trong đó đưa vào chân khí của mình.

Đương nhiên sau khi ba mươi sáu người đều đưa vào chân khí, cửa lớn của Bách Hoa cung chủ điện chậm rãi mở ra.

Nhưng mà cái này tiêu hao chân khí của mọi người, cũng là thật lớn, để cho bọn người Dương Lỗi hết sức kinh ngạc, trong nháy mắt ngắn ngủn này, rõ ràng đã tiêu hao hết hầu như một nửa chân khí, điều này thật sự là quá kinh khủng.

Mà lúc này trong lòng Dương Lỗi xuất hiện một ít cảm giác bất an lần nữa, đây là trước đó Dương Lỗi tiến vào Bách Hoa Cung di chỉ đã có, mà bây giờ xuất hiện lần nữa rồi, để cho Dương Lỗi có chút không hiểu thấu, chẳng lẽ. . . chẳng lẽ trước đó mình gặp được phân thân, cũng không phải thật sự? Mà là biểu hiện giả dối?

Nhưng mà đồ vật lại không phải giả dối, dù sao hệ thống cũng không phải ăn chay, không có gì có thể dấu diếm được hệ thống, đương nhiên nếu quả thật có đồ vật có thể dấu diếm được hệ thống, như vậy tu vi người này thật sự khủng bố rồi, tối thiểu nhất cũng là Thánh Nhân, hiển nhiên Bách Hoa tiên tử này không có khả năng đạt tới Thánh Nhân, hơn nữa nếu quả thật là Thánh Nhân, như vậy cũng không cần phải tìm mình phiền toái, càng không cần lợi dụng Bách Hoa Cung di chỉ này, nếu như một Thánh Nhân nghĩ muốn đối phó mình, đó là một chuyện phi thường dễ dàng.

Cho nên Bách Hoa tiên tử kia hẳn là thực, nhưng mà cảm giác bất an này từ đâu mà đến, cái này để cho Dương Lỗi phi thường nghi ngờ, nếu như là thời điểm trước đó gặp được Hắc Huyết Tà Vương, Dương Lỗi còn cho là hắn, nhưng từ khi Hắc Huyết Tà Vương bị phong ấn, loại bất an này cũng không có biến mất, như vậy có thể khẳng định, nơi phát ra bất an, cũng không phải Hắc Huyết Tà Vương, mà là một người khác hoàn toàn, hoặc là nói có nguyên nhân khác.

Có lẽ là tự mình nghĩ nhiều.

Dương Lỗi lắc đầu, trong nội tâm nghĩ như thế.

Đại môn mở ra, chủ điện Bách Hoa Cung xuất hiện ở trước mắt mọi người, Bách Hoa Cung là một siêu cấp tông môn thời kỳ Thượng Cổ, tự nhiên không phải những môn phái hiện tại này có thể so sánh, mặc dù là Huyền Thiên Tông đứng đầu bảy đại tiên tông cũng tuyệt đối không cách nào tới đánh đồng.

Bên trong rất rộng lớn, hầu như tương đương với một quảng trường hơn trăm thước, ở trên quảng trường này, đồ vật bày ra cũng không xa hoa như trong tưởng tượng, cũng không có Tiên Khí gì, nhưng mà chính giữa quảng trường, có một cái sân rộng cực lớn, trên sân rộng có vô số hoa tươi.

Ở giữa hoa tươi, là một tòa điêu khắc, cái điêu khắc này là một nữ nhân, dáng người nữ nhân kia nhu mì xinh đẹp, nhưng mà thấy không rõ khuôn mặt.

Cái điêu khắc này, là tiêu điểm của mỗi người, khuôn mặt thấy không rõ lắm, cũng không phải là không có điêu khắc ra, mà là không ai có thể tiếp nhận được cổ lực lượng thần bí kia.

¢·£u G\yỀjX ¢¢·I ?¾§ gQju ros

Bởi vì chỉ cần đem lực chú ý đặt ở phía trên điêu khắc, sẽ có một cổ sức mạnh thần bí, khiến người ta bất tri bất giác lâm vào trong đó, trong đầu trống rỗng, tuy muốn hết sức nhìn rõ ràng diện mạo nữ nhân, nhưng vô luận như thế nào cũng không thể nhìn rõ ràng.

Đối với cái điêu khắc thần bí này, Dương Lỗi rất là hiếu kỳ, mà cái điêu khắc này xem ra cùng Bách Hoa tiên tử phân thân giống nhau y hệt, bất kể khí chất hay là hình dạng, đều là giống nhau, cho nên Dương Lỗi biết rõ, nữ nhân này hẳn là dựa theo hình tượng Bách Hoa tiên tử điêu khắc đi ra rồi.

Dương Lỗi là một điêu khắc sư, đẳng cấp cũng đã rất cao, tuy vẫn không có tiến vào Tông sư cảnh giới, nhưng cũng không xê xích gì nhiều, muốn đi vào điêu khắc Tông sư cảnh giới, đối với Dương Lỗi mà nói, đó cũng không phải một việc khó, chỉ là vấn đề thời gian.

Mà thời điểm Dương Lỗi nhìn xem cái điêu khắc này, lại vô cùng kinh ngạc, người có thể điêu khắc ra pho tượng kia, ở trên điêu khắc là có thiên phú cùng tạo nghệ kinh người.

Đây tuyệt đối là Tiên cấp điêu khắc sư.

Phía trên Tông Sư, còn có Đại Tông Sư, đột phá Đại Tông Sư là Tiên cấp.

Tiên cấp điêu khắc sư cùng Đại tông sư, chênh lệch cũng không phải là nhỏ tí tẹo.

Đại Tông Sư cấp, bình thường có thể điêu khắc ra Tiên cấp, nhưng mà Tiên cấp điêu khắc sư lại có thể điêu khắc Chuẩn Thánh cấp, hơn nữa trong đó sẽ ẩn chứa lực lượng khổng lồ, một cái điêu khắc ở trong thời gian ngắn, có thể phát huy ra thực lực của vật được điêu khắc ra.

Mà pho tượng Bách Hoa tiên tử kia, Dương Lỗi biết rõ, tuy đây chỉ là một pho tượng, nhưng tuyệt đối có thực lực Tiên Nhân, tối thiểu nhất ở trong vòng mấy tiếng có thể phát huy ra thực lực Tiên Nhân.

Hơn nữa Dương Lỗi ở trên điêu khắc cảm nhận được một cổ sức mạnh cực kỳ tinh khiết, cực kỳ mạnh mẽ.

Cổ lực lượng kia đối với Dương Lỗi mà nói cũng không xa lạ gì.

Đó là tín ngưỡng lực, không sai, cái kia hoàn toàn chính xác là tín ngưỡng lực.

Dương Lỗi có Tín Ngưỡng hệ thống, bây giờ Tín ngưỡng hệ thống của mình tuy còn trong cải thiện, nhưng tín ngưỡng lực vẫn là có thể phân biệt rõ đi ra.

Phía trên pho tượng kia ngưng tụ lực lượng khổng lồ mà thuần túy này, là tín ngưỡng lực, nếu như có thể hấp thu tất cả tín ngưỡng lực phía trên điêu khắc, như vậy tuyệt đối có thể tạo nên một Thiên Tiên , thậm chí là Huyền Tiên.

Nhưng mà nếu muốn hấp thu tín ngưỡng lực này, kia không phải là chuyện dễ dàng như vậy, ít nhất đối với Dương Lỗi ở hiện tại mà nói, là không thể nào, đương nhiên ngay cả mình cũng không thể nào làm được, như vậy những người khác càng không có khả năng rồi, trừ khi là Tiên Nhân, hơn nữa mặc dù là có biện pháp có thể hấp thu, nhưng này còn cần cân nhắc Bách Hoa tiên tử a?

Cái điêu khắc này hẳn là Bách Hoa tiên tử lưu lại hấp thu tín ngưỡng lực, thời điểm ở trên địa cầu, những Tiên Nhân trong truyền thuyết kia, đối với tính ngưỡng của mình là phi thường trọng thị, đoán chừng cái này có thể tăng lên thực lực của bản thân.

Mà Dương Lỗi xem qua tiểu thuyết cũng không ít, theo như truyền thuyết, những cái được gọi là thần ở Tây Phương kia, ví dụ như Thần Giê-hô-va, Thượng đế, Trí Tuệ nữ thần, Sinh Mệnh nữ thần, Quang Minh thần,… đều có được tín đồ của mình, truyền bá tín ngưỡng của mình, thậm chí vì tranh đoạt phạm vi thế lực mà đánh đập tàn nhẫn, đoán chừng cũng là bởi vì tín ngưỡng lực có thể tăng lên tu vi rồi.

Mà truyền thuyết Tu Luyện Giới ở Đông Phương, thì là khí vận.

Khí vận này so với Tín Ngưỡng mà nói , càng thêm huyền diệu, càng thêm không thể nắm lấy.

Tín Ngưỡng và Khí vận đến cùng có liên hệ gì, có cái gì khác biệt, hoặc là hai cái này đối với tu luyện giả mà nói, có trợ giúp đặc thù gì, hiện tại còn không phải Dương Lỗi có thể cân nhắc, bởi vì hiện tại tu vi của

Dương Lỗi quá thấp, đoán chừng muốn cân nhắc những chuyện này, tối thiểu nhất cũng phải chờ tu vi của mình đột phá đến Tiên Nhân, thậm chí là cảnh giới cao hơn mới được.

Mà muốn đạt tới cảnh giới như vậy, hiện tại vẫn là quá sớm.

Đương nhiên mình còn có một cái ưu thế, cái kia chính là mình có Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, bây giờ mà nói, hệ thống này ngoại trừ có chút keo kiệt ra, vẫn có thể cho Dương Lỗi trợ giúp rất lớn, không biết hệ thống này rốt cuộc là ai sáng tạo ra, người sáng tạo ra một cái hệ thống như vậy, nhất định là siêu cấp Ngưu Nhân, ít nhất ở trong mắt Dương Lỗi, ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân trong truyền thuyết cũng chưa chắc có thể làm được , hoặc là nói, tồn tại vượt xa Hồng Quân, nếu như Đạo Tổ Hồng Quân thật sự như là trong truyền thuyết có tồn tại.

. . .

Mọi người bước chân vào đại điện, cửa đại điện lập tức đóng lại.

Cảnh tượng trước mắt cũng đã xảy ra biến hóa cực lớn, quảng trường cực lớn, sân rộng trên quảng trường, còn có tượng điêu khắc kia cũng biến mất không thấy.

Mà chuyển biến thành chính là một cái sân bãi hình Bát Quái, bốn phía có tám đạo môn, phân biệt đối ứng Hưu Môn, Sinh Môn, Thương Môn, Đỗ Môn, Cảnh Môn, Tử Môn, Kinh Môn, Khai Môn bên trong Bát Môn Độn Giáp.

Dương Lỗi hết sức ngạc nhiên, phải biết rằng Chân Thực Ưng Nhãn của mình vẫn luôn là mở ra, mà hết thảy trước mắt đều là sự thật, cũng không phải giả tạo, cái này để cho hắn giật mình rồi.

Đây hết thảy đều là biến hóa đột nhiên phát sinh, trước đó hết thảy là chân thật, hiện tại hết thảy cũng là chân thật, hơn nữa cũng không cảm giác được có không gian biến hóa, đây hết thảy quá đột nhiên, thật là quỷ dị. Không chỉ là Dương Lỗi, những người khác nghĩ cũng đều là giống nhau.

Biến hóa này là quỷ dị như thế, tuy mọi người kinh ngạc, nhưng vừa nghĩ tới đây là Bách Hoa Cung chủ điện, mà người sáng lập Bách Hoa Cung Bách Hoa tiên tử là Tiên Nhân, Bách Hoa Cung cũng là Thượng Cổ tiên tông, cho nên tại đây rất có thể là một ảo trận kỳ dị, hoặc là một không gian kỳ dị, rất có thể chính là vì khảo nghiệm người đến sau.

Nhưng mà Dương Lỗi so với những người khác kinh ngạc hơn nhiều lắm, nguyên nhân là bởi vì có Giám Định Thuật cùng Chân Thực Ưng Nhãn.

Nếu như nói, lúc trước Chân Thực Ưng Nhãn còn có trợ giúp thật lớn, như vậy ở chỗ này, tại đây trước mắt đã phát sinh hết thảy, lại để cho Dương Lỗi đối với cái này cảm thấy có chút lo lắng, tăng thêm dự cảm bất tường trong nội tâm kia, cái này càng làm cho Dương Lỗi rất không bình tĩnh.

Cảm giác không thể nắm giữ an toàn, lại để cho Dương Lỗi rất khó chịu.

Nhưng mà nếu đã đến trình độ này, như vậy mình đã không có lựa chọn khác rồi, chỉ có tiếp tục, bỏ dở nửa chừng, nửa đường bỏ cuộc , đây cũng không phải là phong cách của Dương Lỗi.

- Dương thiếu gia, hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Nhìn xem tám cửa này, cả đám đều nhìn về phía Dương Lỗi, dù sao bây giờ Dương Lỗi là người cầm đầu, hơn nữa ở trong mọi người, thực lực Dương Lỗi là mạnh nhất.

- Làm sao bây giờ? Trong các ngươi không có người đối với Bát Môn Độn Giáp có chỗ nghiên cứu sao? Hoặc là nói, không có người là Trận Pháp Sư sao?

¢·¢u G\yỀjX ¢¢oI ?¾§ gQju r©s

Trên mặt Dương Lỗi không có chút khác thường nào, mà là nhìn xem mọi người nói.

Nghe nói như thế, Tiêu Ly không khỏi trợn trắng mắt, người khác không biết, thế nhưng Tiêu Ly là rất rõ ràng, Dương Lỗi là một Trận Pháp Sư, hơn nữa còn là một Tông Sư Cấp Trận Pháp Sư, cái này đều là cha mình nói cho nàng biết đấy.

Đương nhiên Tiêu Ly cũng sẽ không vạch trần hết thảy, mà là muốn nhìn một chút, Dương Lỗi đến cùng ý định làm cái gì, đương nhiên Tiêu Ly cũng biết, những người này tuy nhất thời bị Dương Lỗi uy hiếp, nhưng mà không đoán được trong lòng bọn họ nghĩ cái gì.

Mà Hoa Diễm Hồng lưu lạc nhiều năm, đối với tâm tư của những người này, cũng là mười phân rõ ràng, tuy những người này biểu hiện nghe lời, kia là vì thực lực Dương Lỗi cường đại, nhưng một khi có cơ hội, bọn hắn tuyệt đối sẽ trở mặt, hoặc là thời điểm có đầy đủ lợi ích để cho bọn hắn mạo hiểm, cũng tuyệt đối sẽ động thủ.

- Dương thiếu gia, tại hạ là Cao cấp Trận Pháp Sư, nhưng mà tại hạ tư chất có hạn, năng lực có hạn, thật sự là không biết đi như thế nào.

Bên trong ba mươi hai người, đi ra một nam tử gầy lùn.

Một cái Giám Định Thuật đi qua, nam tử này gọi là Đặng Duy Quyền, là tán tu, tu vi kém một chút, nhưng cũng đạt tới Thất Tinh Luyện Cương đỉnh phong, hắn đã là Cao cấp Trận Pháp Sư, tài năng như vậy, ở bên trong bảy đại tiên tông cũng là nhân tài cực kỳ khó được rồi, nếu như phóng tới bên trong bảy đại tiên tông, tuyệt đối là đối tượng trọng điểm lôi kéo bồi dưỡng.

Mặt khác tiểu tử này còn có một tuyệt kỹ, cái kia chính là bộ pháp, bộ pháp này của hắn gọi là Quỷ Thần bộ, khi thi triển quỷ thần khó lường, nếu như hắn muốn trốn, mặc dù là Cửu Cực Tạo Hóa cường giả, cũng chưa chắc có thể tóm được hắn.

Bộ pháp này đối với người bình thường mà nói, thậm chí đối với bảy đại tiên tông mà nói , đều là công pháp cực kỳ tốt, nhưng đối với Dương Lỗi mà nói, cũng không coi vào đâu, mình lĩnh ngộ bộ pháp, không yếu hơn Quỷ Thần bộ chút nào.

- Như vậy ta cũng không có cách nào, bất quá ta nghĩ, tám đạo môn này, kỳ thật hẳn là trăm sông đổ về một biển, nhưng mà ở trong tám đạo môn phái gặp cái gì, đều không xác định, chỉ là xem vận khí các vị, chúng ta có thể dựa theo ý nghĩ của mình tới chọn một cánh cửa đi vào.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ, nhìn xem mọi người nói ra.

Mọi người nghe vậy ngược lại là đại hỉ, đối với bọn hắn mà nói, như vậy là không thể tốt hơn rồi, như vậy có thể thoát khỏi cái khắc tinh Dương Lỗi này rồi.

Nếu có Dương Lỗi, như vậy mặc dù là có thứ tốt, cũng không có khả năng tới trong tay mình, dù sao nếu như hắn muốn, người ở chỗ này ai có thể ngăn cản? Ở trong đó mấy người cường đại nhất, Ứng Phóng Thiên, Khấu Anh, Mã Tranh Nguyên,... đều là cùng hắn chung một chỗ, nếu có một kiện Tiên Khí cường đại, khẳng định không tới phiên mình rồi, cho nên Dương Lỗi vừa nói ra, mọi người tự nhiên là vui mừng quá đỗi.

- Dương thiếu gia đã nói như thế, cái kia quyết định như vậy đi, Dương thiếu gia là người cầm đầu trong chúng ta, mời Dương thiếu gia tới trước.

Dương Lỗi là nhân vật bậc nào, đối với tâm tư của những người này, tự nhiên là quá rõ ràng rồi, nhưng mà Dương Lỗi cũng không tức giận, đây là lẽ thường của con người, dù sao ai cũng không muốn ở dưới người khác uy hiếp, đã có cơ hội có thể thoát khỏi, đương nhiên là phải thoát khỏi.

- Tất cả mọi người đã nói như vậy, như vậy Dương mỗ cũng không khách khí.

Dương Lỗi nhìn nhìn tám đạo môn nói:

- Ta liền chọn Tử môn đi.

Sau đó Dương Lỗi lại nhìn xem Tiêu Ly tam nữ nói:

- Các ngươi thì sao?

- Ta đi theo ngươi.

Tiêu Ly không hề do dự chút nào, nói thẳng.

- Ta cũng vậy.

Hoa Diễm Hồng cùng Khinh Vân đồng thời lên tiếng nói.

- Dương thiếu gia , chúng ta. . . chúng ta. . .

Khấu Anh có chút do dự, bọn hắn cũng không quá muốn cùng Dương Lỗi đi một đường, nhưng mà Dương Lỗi không nói gì, bọn họ là không dám.

Đương nhiên Ứng Phóng Thiên cũng giống như vậy, kỳ thật hắn cũng không muốn ở bên người Dương Lỗi, cho nên gặp Khấu Anh nói như vậy, cũng nhìn về phía Dương Lỗi.

- Các ngươi có thể tùy ý chọn.

Dương Lỗi đối với mấy người Khấu Anh, Ứng Phóng Thiên nói.

- Cảm ơn Dương thiếu gia.

- Cảm ơn chủ nhân.

- Mã sư huynh, ngươi thì sao?

- Ta, ta liền chọn Hưu môn đi.

Mã Tranh Nguyên do dự một chút nói.

Dương Lỗi chọn xong, mọi người nhao nhao lựa chọn một cửa mình muốn đi, tự nhiên Tử môn Dương Lỗi lựa chọn, sẽ không có người khác tiến vào.

Dương Lỗi giống như đã sớm liệu đến như thế, nhìn mọi người một cái nói:

- Như vậy Dương mỗ liền đi trước một bước rồi, hi vọng các vị có thể có vận khí tốt, tìm được vật mình muốn.

Nói xong Dương Lỗi liền mang theo tam nữ đi vào Tử môn.

Mới đi vào bên trong Tử môn, Dương Lỗi liền cảm thấy khí tức nơi đây quỷ dị , là khí tức tử vong, không hổ là Tử môn.

Nhưng mà Dương Lỗi biết rõ, tuy cái Tử môn này nhìn như khủng bố, nhìn như quỷ dị, lại là địa phương dễ dàng thông qua nhất bên trong bát môn.

Mà bảy môn khác thì trái lại, so với Tử môn muốn khó khăn rất nhiều, đương nhiên đây cũng là căn cứ tình huống cá nhân mà không giống.

Đi vào Tử môn, Dương Lỗi cũng không có nắm chắc, nhưng mà chỗ tốt là, Chân Thực Ưng Nhãn của mình vẫn có thể phát ra tác dụng, mặc dù không có hiệu quả tốt như ở bên ngoài, nhưng dù sao so với những người khác mà nói, muốn mạnh hơn nhiều.

- Không xong, thứ này lại có thể là cơ quan Khôi Lỗi.

Nhìn một tòa điêu khắc cự đại ở cách đó không xa, Dương Lỗi kinh hãi, vội ngừng lại.

Đã biết rõ tám cửa này không phải đơn giản như vậy, nhưng không nghĩ tới cửa thứ nhất rõ ràng chính là cơ quan Khôi Lỗi, nếu muốn đi qua, như vậy nhất định phải đánh bại cơ quan Khôi Lỗi này mới được , mà cơ quan Khôi Lỗi này, thật ra khiến Dương Lỗi nhớ tới chiến thú, mình có thể chế tác chiến thú, đương nhiên chiến thú chế tác được cùng cơ quan Khôi Lỗi này lại kém quá xa rồi.

- Cơ quan Khôi Lỗi? Dương đại ca, làm sao ngươi biết đây là cơ quan Khôi Lỗi? Ta xem cái này giống như chỉ là điêu khắc a, không có cái gì quá không được, hơn nữa phương pháp luyện chế cơ quan Khôi Lỗi, cũng đã thất truyền mấy triệu năm, làm sao có thể còn có.

Khinh Vân nghe vậy nói:

- Trăm vạn năm, thất truyền trăm vạn năm, cũng không có nghĩa là không có ai biết làm, cũng không có nghĩa là thật không có, Bách Hoa tiên tử là người nào? Đây chính là Đại La Kim Tiên cảnh giới ở trăm vạn năm trước, bây giờ chỉ sợ tu vi của nàng sớm đã đạt đến một cảnh giới khủng bố, hơn nữa đối với bọn hắn mà nói, muốn chế tác một cái Khôi Lỗi, cũng không phải việc khó.

Dương Lỗi phất phất tay, ý bảo chúng nữ lui ra phía sau một ít.

- Nếu thật là như vậy, như vậy sao Bách Hoa Cung còn khả năng bị hủy cơ chứ?

Hoa Diễm Hồng với tư cách người Bách Hoa Các, ngược lại là hết sức tò mò, đối với lời giải thích của Dương Lỗi, biểu thị có chút hoài nghi.

¢·Pu G\yỀjX ¢¢©I b\Q_ dǴ_ G\Äj ĤyÎjXu

- Bách Hoa Cung thật sự bị hủy sao?

Dương Lỗi nói.

- Không có, sở dĩ Bách Hoa Cung xuống dốc, cái kia hoàn toàn là vì một người, chính là Hắc Huyết Tà Vương, lúc trước Hắc Huyết Tà Vương là cường đại cỡ nào, mặc dù là Đại La Kim Tiên như Bách Hoa tiên tử cùng Khiếu Long, cũng không thể diệt sát, mà là hao phí cái giá cực lớn, phong ấn Hắc Huyết Tà Vương, trận chiến ấy, kinh thiên động địa, cũng là nguyên nhân chủ yếu Bách Hoa Cung xuống dốc.

- Công tử, ngươi không phải nói, ngươi gặp được Bách Hoa tiên tử phân thân sao?

Hoa Diễm Hồng lại nói.

- Hoàn toàn chính xác, ta thật là gặp được Bách Hoa tiên tử phân thân.

Dương Lỗi gật đầu.

- Vậy Bách Hoa tiên tử đã không chết, nàng sẽ không có khả năng trơ mắt nhìn Bách Hoa Cung mình thành lập từng bước một đi về hướng suy sụp a?

Này ngược lại là một vấn đề.

Dương Lỗi cười nói:

- Ta cũng không biết, có lẽ ở trong đó còn có nguyên nhân bất đắc dĩ gì khác?

- Chuyện này. . .

- Tốt rồi.

Hoa Diễm Hồng còn muốn hỏi, Dương Lỗi lại phất phất tay cắt đứt nàng.

- Mặc kệ là nguyên nhân gì đưa đến Bách Hoa Cung suy sụp, nhưng cái này không phải là chúng ta bây giờ cần nghiên cứu, bây giờ chúng ta muốn làm, là như thế nào mới có thể thông qua nơi đây, hoặc là nói đánh bại cơ quan Khôi Lỗi này, nếu như ta không có nhìn lầm, cơ quan Khôi Lỗi này, tối thiểu nhất cũng có được sức chiến đấu của Cửu Cực Tạo Hóa, mà này mới chỉ là bắt đầu, cửa thứ nhất liền khủng bố như thế rồi, như vậy phía sau, chỉ sợ sẽ càng thêm kinh khủng, cho nên chúng ta muốn lấy được bảo vật, cái này chỉ sợ không phải một chuyện dễ dàng, sẽ gặp phải một cuộc ác chiến.

- Có thể là chúng ta nghĩ nhiều thì sao? Có lẽ cái kia căn bản cũng không phải là cơ quan Khôi Lỗi.

Tiêu Ly nhìn Hổ Hình điêu khắc cực lớn cách đó không xa nói.

- Không, cái này cũng không có đơn giản như vậy, nếu quả thật là như vậy, vậy cũng tốt.

Dương Lỗi nghe vậy lắc đầu .

- Phán đoán của ta cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện sai lầm, lần này cũng sẽ không ngoại lệ, cái này hoàn toàn chính xác là một Khôi Lỗi, hơn nữa là một Khôi Lỗi cực kỳ hung hãn.

- Nếu như không tin, ngươi có thể tới gần thử một chút, nhìn xem nó có thể công kích ngươi hay không.

Dương Lỗi cười cười.

- Thử xem liền thử xem.

Tiêu Ly nhìn Dương Lỗi một chút, bộ dáng có chút tức giận, sau đó chậm chạp hướng phía trước bước vài bước, mới vừa tiến đến trước mặt Khôi Lỗi Hổ hình, Khôi Lỗi Hổ hình kia liền phát ra âm thanh răng rắc, hai con ngươi kia lập tức sáng, như hai khỏa bảo thạch cực lớn, lòe ra hai đạo hồng quang, nhìn chằm chằm Tiêu Ly.

Sau đó phát ra một tiếng Hổ Khiếu, lập tức hướng phía Tiêu Ly đánh tới.

Dương Lỗi thấy thế, vội hướng phía trước nhảy một bước, lập tức kéo tay phải Tiêu Ly lại, một tay kéo lấy nàng đi ra, trở lại tại chỗ, Khôi Lỗi Hổ hình lập tức lại khôi phục nguyên dạng.

Sau khi đứng lại, Dương Lỗi mới nói:

- Thấy được chưa, ta nói là sự thật. Cái Khôi Lỗi Hổ hình kia hẳn là thủ vệ thông đạo này, muốn từ nơi này thông qua, đây là cửa thứ nhất, nhưng mà chỉ cần chúng ta lui về, như vậy Khôi Lỗi Hổ hình liền sẽ buông tha cho công kích, nhưng nếu như tiến vào giới tuyến, Khôi Lỗi sẽ không chút do dự phát động công kích.

- Cái kia chúng ta phải làm sao? Đánh bại Khôi Lỗi này sao?

Hoa Diễm Hồng nói.

- Đúng vậy, chúng ta chỉ có đánh bại Khôi Lỗi này mới có thể thông qua.

Dương Lỗi nhìn xem tam nữ nói.

- Mà bây giờ chúng ta phải làm chính là... suy nghĩ, như thế nào mới có thể nhanh nhất, thuận lợi nhất đánh bại gia hoả này.

- Dương Lỗi , vậy ngươi nói làm sao bây giờ?

Tiêu Ly nói.

- Kỳ thật muốn đánh bại gia hoả này, cũng không phải việc khó, ta là suy nghĩ, nếu như có thể thu phục gia hoả này ình dùng, như vậy lộ trình tiếp theo của chúng ta sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Dương Lỗi nói ra ý nghĩ của mình, tuy Khôi Lỗi này lợi hại , nhưng mà bốn người liên thủ, muốn thu thập gia hoả này cũng không phải việc khó gì, hơn nữa mình có thể nhìn ra được, Khôi Lỗi này tuy khủng bố, nhưng cũng có một cái nhược điểm, chỉ cần có thể lợi dụng điểm này, vậy muốn thu phục Khôi Lỗi kia, cũng là có khả năng đấy.

- Thu phục Khôi Lỗi này? Ngươi. . . Dương Lỗi, ngươi đây là đang nói đùa sao?

Tiêu Ly nói.

Trước đó nàng là hoàn toàn cảm thấy Khôi Lỗi này khủng bố, tuyệt đối có thể so với Cửu Cực Tạo Hóa trung kỳ cường giả, thậm chí cường hãn hơn, bởi vì nó không có cảm giác, căn bản sẽ không mỏi mệt, sẽ không thống khổ.

- Nói giỡn, đương nhiên không phải nói giỡn, loại Khôi Lỗi này là do một cái hạch tâm khu động, cái hạch tâm kia chính là nơi phát ra năng lượng của nó, chỉ cần chúng ta có thể gỡ xuống, hoặc là đánh nát hạch tâm này, như vậy liền không có vấn đề rồi.

Dương Lỗi nói ra.

- Công tử, nơi trọng yếu kia ở vị trí nào?

Hoa Diễm Hồng nghe vậy nhìn nhìn Khôi Lỗi kia nói.

- Vị trí trái tim.

- Trái tim?

- Đúng vậy, chính là trái tim.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu, ở dưới Chân Thực Ưng Nhãn xem xét, động lực hạch tâm của Khôi Lỗi này, có thể tinh tường nhìn ra được.

Nếu như mình có đầy đủ tài liệu, làm ra một Khôi Lỗi như vậy, cũng là có khả năng, kỳ thật Khôi Lỗi này chính là một loại của chiến thú, hoặc là nói chiến thú chính là một loại Khôi Lỗi, nguyên lý của bọn hắn đều không khác mấy, nhưng mà tài liệu không giống, nguồn năng lượng hạch tâm không giống, chiến thú sử dụng chính là ma hạch, còn có Vũ Hồn, mà Khôi Lỗi này, lại cần Tiên thạch.

- Cái kia chúng ta phải thế nào mới có thể đánh nát năng lượng hạch tâm đó?

Khinh Vân nói.

- Khôi Lỗi kia lợi hại như thế, muốn công phá phòng ngự của hắn chỉ sợ cũng không phải dễ dàng như vậy.

- Chúng ta còn có một ưu thế.

Dương Lỗi cười nói.

- Còn có ưu thế?

- Không sai.

- Vậy còn không mau nói một chút?

Tiêu Ly trừng Dương Lỗi một cái nói.

- Trước đó không phải ta đã nói, con Khôi Lỗi này chỉ công kích người tiến vào giới tuyến, nếu như chúng ta không tiến vào trong phạm vi giới tuyến, cái này tự nhiên không cần lo lắng bị công kích.

Dương Lỗi nói.

- Sự tình chỉ sợ sẽ không dễ dàng như vậy? Nếu như chúng ta không tới gần, như vậy làm sao có thể công kích được trái tim tên kia?

Khôi Lỗi kia là nằm ở đó, nếu như không đứng dậy, căn bản là không cách nào công kích được trái tim Khôi Lỗi, như vậy, đánh nát hạch tâm, căn bản là không thể nào.

- Này ngược lại là một vấn đề.

Dương Lỗi khẽ chau mày, hoàn toàn chính xác, hạch tâm Khôi Lỗi này là ở chỗ trái tim, nhưng trước mắt nó gục xuống, nếu muốn công kích trái tim, nhất định phải làm cho gia hoả này đứng dậy, như vậy mới dễ dàng công kích năng lượng hạch tâm.

- Nếu không để ta đi dẫn động nó.

Do dự một chút, Hoa Diễm Hồng nhìn Dương Lỗi nói ra.

- Mồi nhử?

Ánh mắt Dương Lỗi sáng lên.

- Ta có biện pháp rồi.

- Biện pháp gì?

Tam nữ vội nhìn xem Dương Lỗi nói.

¢·ku G\yỀjX ¢¢¨I p_ Ĥ9n |9u

- Các ngươi lui ra phía sau.

Dương Lỗi nhìn xem chúng nữ phất phất tay.

Muốn đối phó gia hoả này, vẫn có biện pháp, mình không phải là còn có Huyễn Ảnh Phân Thân sao? Chỉ cần lợi dụng Huyễn Ảnh Phân Thân, liền dễ dàng, sau đó mình lại lợi dụng Tiểu Lý phi đao công kích, Tiểu Lý phi đao lệ vô hư phát, bây giờ tu vi của mình đã đạt đến Tứ Tượng Quy Chân cảnh giới, so với trước kia mình bất quá là Võ Thần, uy lực có thể to lắm, hơn nữa mấu chốt của Tiểu Lý phi đao là Tinh Thần lực, bây giờ Tinh Thần lực của mình đã có thể so với Tiên Nhân, như vậy thi triển liền càng cường đại hơn.

Chúng nữ nghe vậy lui về phía sau vài bước, mà Dương Lỗi thì hướng phía Khôi Lỗi kia đi tới.

- Ngươi muốn làm thế nào?

Chứng kiến Dương Lỗi như vậy, Tiêu Ly vội hỏi.

- Yên tâm, ta có chủ ý.

Dương Lỗi quay đầu lại cười cười, đến gần giới tuyến, Dương Lỗi thi triển kỹ năng Huyễn Ảnh Phân Thân thuật, lập tức xuất hiện hai Dương Lỗi giống nhau như đúc.

Chứng kiến tình cảnh này, Tiêu Ly tam nữ giật mình không thôi, hai người này đồng nhất như nhau, khí tức cũng là đồng nhất như nhau, căn bản phân biệt không ra ai là thực, ai là giả, hơn nữa thực lực của hai người cũng giống như vậy, điều này làm cho tam nữ mở to hai mắt nhìn, đều không thể tin được rồi.

- Phân. . . Phân Thân Thuật?

Khinh Vân lắp bắp mà nói.

- Không nghĩ tới Dương Lỗi rõ ràng còn có phân thân thuật, dường như hắn còn có rất nhiều bí mật.

Tiêu Ly nhìn xem hai Dương Lỗi giống như đúc, miệng nói.

- Công tử thật là rất thần bí, mặc dù tu vi chỉ là Tứ Tượng Quy Chân, nhưng lại có thể đánh thắng Tạo Hóa Cảnh cường giả, những cái gọi là thiên tài, cùng hắn so sánh, quả thực chính là khác biệt một trời một vực, chênh lệch quá nhiều, không hề có một chút khả năng so sánh.

Hoa Diễm Hồng nhìn về phía Dương Lỗi, ánh mắt có chút mê ly, nghĩ tới Dương Lỗi là Thánh Chủ Bách Hoa Các, trên mặt càng là nóng lên rồi.

- Hai vị tỷ tỷ, các ngươi cũng không biết Dương đại ca có Phân Thân Thuật sao?

Khinh Vân ngược lại là ngẩn ngơ, nàng còn tưởng rằng hai nữ đối với sự tình của Dương Lỗi là hết sức rõ ràng chứ.

. . .

Lúc này Huyễn Ảnh Phân Thân của Dương Lỗi tiến vào giới tuyến, trong nháy mắt bước vào giới tuyến, Khôi Lỗi lập tức liền chuyển động, uy phong lẫm lẫm, so với Mãnh Hổ chính thức còn muốn hung hãn nhiều lắm, điểm này Dương Lỗi là tinh tường cảm thụ được, bởi vì mặc dù Huyễn Ảnh Phân Thân có tính tự chủ, nhưng vẫn là bị Dương Lỗi khống chế, chỗ hắn quan sát được, cảm giác được hết thảy, đều truyền cho bản thể, có thể nói phân thân chính là một phần khác của Dương Lỗi.

Khôi Lỗi hổ hình kia gào thét một tiếng, liền hướng phía phân thân của Dương Lỗi vọt tới, tốc độ so với trước đó rõ ràng còn nhanh hơn ba phần.

Khi Khôi Lỗi hổ hình khí thế uy mãnh hướng phía Huyễn Ảnh Phân Thân của Dương Lỗi tấn công đi qua, Dương Lỗi chân thân cũng chuyển động, trong tay lập tức xuất hiện một chuôi phi đao, là Tiểu Lý phi đao, lúc này mặc dù đã lâu không dùng Tiểu Lý phi đao, nhưng đối với Dương Lỗi mà nói, quá quen thuộc, giống như sâu tận xương tủy, phi đao mới xuất hiện trong tay, liền cảm giác phi đao này vốn chính là một bộ phận của thân thể mình, thích làm gì thì làm, muốn công kích ở đâu, liền có thể công kích ở đó.

Tập trung, Tiểu Lý phi đao lập tức tập trung vào nơi trái tim của Khôi Lỗi hổ hình, đây là nhược điểm, nhược điểm duy nhất, chỗ kia cũng không phải rất lớn, chỉ nho nhỏ một điểm, ước chừng to bằng ngón cái, ở chỗ phần bụng, mà một điểm này, cùng toàn bộ Khôi Lỗi hổ hình so sánh, kém quá lớn, toàn bộ Khôi Lỗi hổ hình là cao lớn vô cùng, nếu đứng lên liền cao đến năm thước, mà Dương Lỗi bất quá một mét tám mà thôi, cái Khôi Lỗi hổ hình này cao tới năm mét, Dương Lỗi cùng nó so sánh , giống như là con kiến.

Mặc dù thân hình Khôi Lỗi hổ hình cực lớn, nhưng động tác lại nhanh đến mức kinh ngạc, ngay cả Dương Lỗi cũng chưa hẳn có thể nhanh hơn nó, cho nên người bình thường tuyệt đối là không cách nào công kích được, mặc dù là Cửu Cực Tạo Hóa cao thủ chính thức, đối với Khôi Lỗi hổ hình này cũng tuyệt đối là đau đầu không thôi, nhưng bây giờ nó gặp Dương Lỗi, Dương Lỗi không chỉ có được Huyễn Ảnh Phân Thân hấp dẫn lực chú ý, còn tu luyện qua Tiểu Lý phi đao.

Đây chính là khắc tinh của Khôi Lỗi hổ hình.

Nhìn xem Khôi Lỗi hổ hình nhảy lên một cái, ánh mắt Dương Lỗi lập tức tập trung vào một điểm nho nhỏ kia, phi đao trong tay xẹt qua một đạo bạch mang, như là lưu tinh ở bên cạnh hiện lên, nhanh chóng, cực kỳ mau lẹ, hầu như đạt đến một trạng thái mà mắt thường khó có thể quan sát.

Tam nữ ở một bên, mặc dù là Hoa Diễm Hồng tu vi mạnh nhất, cũng chỉ thấy được Bạch Quang lóe lên mà thôi.

Răng rắc một tiếng, phi đao của Dương Lỗi lập tức đánh nát năng lượng hạch tâm của Khôi Lỗi hổ hình, sau khi hạch tâm bị đánh nát, ngay sau đó liền nghe được "Ầm ầm!" một tiếng, cả thân hình Khôi Lỗi ầm ầm ngã xuống đất.

Chứng kiến sự tình giải quyết, Dương Lỗi vội thu hồi Huyễn Ảnh Phân Thân.

Nhưng mà Tinh Thần lực của Dương Lỗi tiêu hao cũng rất lợi hại, một kích này hầu như là tiêu hao hết một nửa Tinh Thần lực của mình, nói cách khác, một đao này tiêu hao rất nhiều, nếu như tiếp tục làm, chỉ có thể phát ra hai đao mà thôi.

Thu hồi phân thân, thu hồi phi đao, Dương Lỗi hít một hơi thật sâu, chậm rãi khôi phục chân khí cùng Tinh Thần lực.

Tam nữ nhìn thấy Khôi Lỗi hổ hình té xuống, mà sắc mặt Dương Lỗi có chút không được tự nhiên, vội vây lại.

- Dương Lỗi , ngươi không sao chớ?

- Công tử (Dương đại ca) ngươi như thế nào?

Hoa Diễm Hồng cùng Khinh Vân cũng không lạc hậu, cùng kêu lên hỏi.

- Không có việc gì, không có việc gì, các ngươi không cần lo lắng, ta không sao, chỉ là tiêu hao có chút lớn mà thôi, nghỉ ngơi một chút thì tốt rồi.

Dương Lỗi nở một nụ cười.

- Các ngươi qua xem một chút Khôi Lỗi hổ hình kia thế nào, không có bị phá hư chứ?

- Khinh Vân, ngươi qua xem đi.

Tiêu Ly nhìn nhìn Dương Lỗi, sau đó đối với Khinh Vân nói.

- Được.

Tuy Khinh Vân nhìn xem Dương Lỗi cũng có chút bận tâm, nhưng Tiêu Ly phân phó vẫn gật đầu, trong nội tâm nàng tinh tường, ở trong lòng Dương Lỗi, bên trong tiểu đoàn đội này, quan trọng nhất là Dương Lỗi Dương đại ca, mà tiếp theo là vị sư tỷ xinh đẹp Tiêu Ly này rồi, sau đó là Hoa Diễm Hồng, cuối cùng mới đến phiên mình.

Mà Tiêu Ly thì đỡ lấy Dương Lỗi:

- Ta vịn ngươi đến bên kia nghỉ ngơi một chút.

Nhìn xem bộ dáng Tiêu Ly ôn nhu như thế, trong nội tâm Dương Lỗi ngược lại là hết sức kinh ngạc, không nghĩ tới Tiêu Ly rõ ràng còn có phương diện như thế.

- Sư tỷ, ta không sao, ta vẫn không có suy yếu đến trình độ như vậy, bất quá là Tinh Thần lực tiêu hao một ít mà thôi, hiện tại đã khôi phục rất nhiều rồi.

Dương Lỗi nhìn xem Tiêu Ly quan tâm mình, có chút cảm thấy ngoài ý muốn, đồng thời trong nội tâm vẫn là rất cao hứng.

¢o·u G\yỀjX ¢¢VI G\в9 ¦}ŋ b\Q_ dǴ_u ros

Mà Tiêu Ly không nói gì, nhưng lại trừng Dương Lỗi một chút.

Gặp tình huống này, Dương Lỗi cũng câm miệng không nói rồi, nếu như lại nói, đoán chừng Tiêu Ly sẽ tức giận, nữ nhân đều là loài động vật kỳ quái, cũng tuyệt đối không thể gây, cái gọi là nữ tử cùng tiểu nhân nan dưỡng dã, một khi đắc tội nữ nhân, như vậy kết quả rất nghiêm trọng.

Cho nên tình huống này, Dương Lỗi đành phải tùy ý Tiêu Ly vịn, nghe trên người Tiêu Ly phát ra mùi thơm nhàn nhạt, Dương Lỗi không khỏi có chút tâm viên ý mã, hơn nữa cánh tay thỉnh thoảng tiếp xúc đến bộ vị mềm mại thần thánh kia của Tiêu Ly, trong nội tâm càng là có chút khó có thể cầm giữ.

Sau khi khôi phục, Dương Lỗi đi tới trước mặt Khôi Lỗi hổ hình.

- Tình huống như thế nào?

Dương Lỗi hỏi.

- Ta. . . Ta không nhìn ra được, nhưng mà dường như Khôi Lỗi này có vài chỗ bị hao tổn rồi.

Khinh Vân nghe vậy sắc mặt trở nên hồng, nhìn xem Dương Lỗi có chút không tiện, nàng đối với các loại đồ vật như Khôi Lỗi, căn bản chính là một chữ cũng không biết, cho nên căn bản là không rõ ràng tình huống cụ thể của Khôi Lỗi, chỉ là đem Khôi Lỗi thoáng kiểm tra một hồi mà thôi, phát hiện có mấy chỗ tổn thương.

- Không có việc gì, Khinh Vân muội muội, ngươi không cần phải như vậy, ngươi xem không rõ cũng bình thường, không phải ngươi đã nói, Khôi Lỗi này đã thất truyền mấy triệu năm sao?

Dương Lỗi nhẹ nhàng vỗ vỗ vai thơm của nàng, an ủi.

- Cảm ơn Dương đại ca.

Trên mặt Khinh Vân nở một nụ cười, nói khẽ.

- Không có việc gì, ta đến xem Khôi Lỗi này, xem xem rốt cục là chuyện gì xảy ra.

Dương Lỗi nói xong đi tới bên cạnh Khôi Lỗi.

Lúc này hệ thống truyền đến tiếng nhắc nhở.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Hổ hình Khôi Lỗi cao cấp.

Dương Lỗi vội ấn mở hệ thống, trên hệ thống hiện ra thuộc tính Hổ hình Khôi Lỗi.

Hổ hình Khôi Lỗi: Khôi Lỗi cao cấp, chiến lực tương đương với Cửu Cực Tạo Hóa trung kỳ, ở vào trạng thái trục trặc, tạm thời không có cách nào sử dụng, có thể chữa trị.

Ở vào trạng thái trục trặc, không cách nào sử dụng, này ngược lại là ở trong dự liệu của Dương Lỗi.

Chữa trị, phải chữa trị như thế nào, Dương Lỗi ngược lại là có chút không thể chờ đợi được, dọc theo con đường này, nếu như có Khôi Lỗi kia, rất nhiều chuyện liền muốn nhẹ nhõm rất nhiều, việc dò đường liền giao cho gia hoả này rồi.

Dương Lỗi vội ấn mở hạng yêu cầu chữa trị của hệ thống.

Yêu cầu chữa trị: một vạn Cực Phẩm Linh Thạch, mười viên Thiên Cương Thạch, ngàn vạn điểm hoái đối.

Dương Lỗi không khỏi mở to hai mắt nhìn, rõ ràng cần một vạn viên Cực Phẩm Linh Thạch, còn cần ngàn vạn điểm hoái đối, ngoài ra còn có Thiên Cương Thạch, cái Thiên Cương Thạch này là vật gì Dương Lỗi không quá rõ ràng, nhưng có thể khẳng định, cái Thiên Cương Thạch này cũng không phải hàng tiện nghi gì, đoán chừng là một loại khoáng thạch cực kỳ hiếm có, nếu như muốn đổi Thiên Cương Thạch này, như vậy đoán chừng cũng phải tiêu hao một số lớn điểm hoái đối.

Sau đó Dương Lỗi ở bên trong Hoái đối hệ thống xem xét một phen, thật đúng là phát hiện Thiên Cương Thạch.

Thiên Cương Thạch, một loại Thiên Ngoại khoáng thạch, cực kỳ khó được, có thể dùng đến luyện khí, cực kỳ mềm dẻo, lực chống đỡ đả kích mạnh, có thể cùng nhiều loại khoáng thạch dung hợp, là một loại tài liệu luyện khí vô cùng tốt, đẳng cấp Thiên Cương Thạch cùng giống như khoáng thạch bình thường, có thể chia làm bốn đẳng cấp Hạ phẩm, Trung phẩm, Thượng phẩm, Cực phẩm, Tuyệt phẩm.

Hạ phẩm cũng không thông thường, mà Cực phẩm cùng Tuyệt phẩm liền cực kỳ khó được rồi, mặc dù là ở Tiên giới cũng là một loại khoáng thạch cực kỳ hiếm có, sở dĩ đặc tính của Thiên Cương Thạch cực kỳ thích hợp luyện khí, không chỉ là tính dẻo dai cùng lực chống đỡ đả kích, mà bởi vì nó phi thường thích hợp điêu khắc trận pháp, cấm chế, sau khi ở trong tài liệu dung hợp Thiên Cương Thạch, tuyên khắc trận pháp cấm chế, so với tài liệu bình thường muốn dễ dàng thành công nhiều lắm, hơn nữa uy lực sẽ có tăng cường rất lớn.

Khi Dương Lỗi xem xét điểm hoái đối cần đổi Thiên Cương Thạch này, không khỏi thầm mắng hệ thống, thật sự là quá hãm hại, thật sự là Hấp Huyết Quỷ ah, một khối Hạ phẩm Thiên Cương Thạch liền cần một trăm vạn điểm hoái đối, như vậy mười khối Thiên Cương Thạch chính là ngàn vạn điểm hoái đối, tính tính toán toán, mình muốn chữa trị Hổ hình Khôi Lỗi này liền cần hai ngàn vạn điểm hoái đối rồi, cộng thêm còn cần một vạn Cực Phẩm Linh Thạch.

Như vậy tính toán, cũng không phải là một con số nhỏ, nếu như thuê một Cửu Cực Tạo Hóa cao thủ, một vạn Cực Phẩm Linh Thạch, cái kia khoảng chừng là dư rồi, tin tưởng một khi thả ra tin tức này, những lão gia hỏa kia, những tán tu Cửu Cực Tạo Hóa, tuyệt đối sẽ tranh cướp giành giật muốn tới.

Đương nhiên Dương Lỗi cũng sẽ không ngốc đến thực dùng nhiều Cực Phẩm Linh Thạch như vậy đi thuê Cửu Cực Tạo Hóa cường giả, nếu quả thật làm như vậy, đoán chừng mình tuy có thể thuê cường giả đến, nhưng hơn nữa là phiền toái, vô số Võ Giả sẽ tìm tới cửa, muốn kiếm một chén canh.

Tuy rất khó chịu hệ thống, nhưng trước mắt cũng không có cách nào rồi, mình quá cần dùng, như vậy tiêu hao cũng là tất yếu, huống chi đã có Hổ hình Khôi Lỗi này trợ giúp, như vậy thực lực của mình liền tương đương tăng lên một cấp bậc, mặc dù là gặp được Cửu Cực Tạo Hóa hậu kỳ, cũng có thể đánh trở tay không kịp, thậm chí có thể đánh chết đối phương.

Nếu như mình có thể đánh chết một Cửu Cực Tạo Hóa hậu kỳ cường giả, như vậy cấp bậc của mình sẽ có biến hóa cực lớn, tính toán một chút, mình đoán chừng là có thể lần nữa đạt tới Thất Tinh Luyện Cương rồi, mặc dù không có, như vậy đạt tới Lục Đạo Luân Hồi hẳn là không có vấn đề quá lớn.

- Đinh, người chơi phải chăng đổi Thiên Cương Thạch?

- Đổi mười viên Thiên Cương Thạch.

Dương Lỗi cắn răng nói.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được mười viên Thiên Cương Thạch, tiêu hao ngàn vạn điểm hoái đối.

Thanh âm Hệ thống lập tức vang lên.

Dương Lỗi thịt đau, đây chính là ngàn vạn điểm hoái đối ah, lúc trước thì tương đương với một triệu tỉ điểm tích lũy, ngay lúc đó một triệu tỉ điểm tích lũy, cái kia hầu như có thể đổi một bộ công pháp tu Tiên đỉnh cấp.

Thịt đau thì thịt đau, nhưng mà nhất định phải đổi, hơn nữa hiện tại đổi thành công rồi, còn cần tiêu hao ngàn vạn điểm hoái đối, còn có một vạn Cực Phẩm Linh Thạch.

- Đinh, người chơi phải chăng chữa trị Hổ hình Khôi Lỗi?

- Chữa trị.

- Đang chữa trị, mời người chơi kiên nhẫn chờ đợi.

Lúc này một tay của Dương Lỗi đặt ở trên Hổ hình Khôi Lỗi, tản mát ra bạch sắc quang mang, lộ ra vô cùng chói mắt, tam nữ nhìn xem, không rõ Dương Lỗi đang làm cái gì, nhưng mà gặp Dương Lỗi nhắm mắt lại, bộ dạng vô cùng chuyên tâm, cũng biết lúc này không thích hợp quấy rầy hắn, vạn nhất nếu quấy rầy, xảy ra vấn đề gì, cái kia thì phiền toái.

Ước chừng qua một phút đồng hồ, gợi ý của hệ thống lại vang lên ở trong đầu Dương Lỗi.

- Đinh, chúc mừng người chơi thành công sửa lại Hổ hình Khôi Lỗi, tiêu hao ngàn vạn điểm hoái đối, mười viên Thiên Cương Thạch, một vạn Cực Phẩm Linh Thạch.

¢oou G\yỀjX ¢¢UI G\в9 ¦}ŋ b\Q_ dǴ_u r©s

Dương Lỗi buồn bực không thôi, thành công liền thành công đi, còn muốn nhắc nhở đồ vật mình tiêu hao một lần, đây không phải là để cho trong lòng mình khó chịu ư, nhưng mà hiện tại đã chữa trị Hổ hình Khôi Lỗi rồi, coi như là muốn đổi ý cũng không kịp.

- Đinh, người chơi phải chăng khóa lại Hổ hình Khôi Lỗi?

Lúc này hệ thống lại có nhắc nhở.

Này ngược lại là để cho Dương Lỗi sững sờ, không nghĩ tới Hổ hình Khôi Lỗi này còn có thể khóa lại, ở bên trong hệ thống khóa lại, này ngược lại là một chỗ tốt.

Đã cần khóa lại, như vậy liền lựa chọn không hề nghi ngờ rồi, ai còn ngốc đến không khóa lại? Phải khóa lại.

- Khóa lại.

Theo Dương Lỗi vừa mới nói xong, Dương Lỗi liền cảm giác một cổ lực lượng không hiểu tiến vào trong đầu của mình.

- Đinh, chúc mừng người chơi thành công khóa lại.

Theo gợi ý của hệ thống xuất hiện, Dương Lỗi cảm giác được mình và Hổ hình Khôi Lỗi tạo thành một loại liên hệ chặt chẽ, Hổ hình Khôi Lỗi này như là phân thân của mình, có thể tinh tường cảm nhận được trạng thái của Hổ hình Khôi Lỗi, muốn nó như thế nào nó sẽ như thế đó, cũng cảm thấy Hổ hình Khôi Lỗi cường đại.

Chiến lực của Hổ hình Khôi Lỗi này so với Cửu Cực Tạo Hóa trung kỳ phải cường đại hơn nhiều, hơn nữa Hổ hình Khôi Lỗi này tiêu hao không phải tiên thạch, chính là linh thạch, nhưng mà khu động Hổ hình Khôi Lỗi cần tiêu hao linh thạch cũng không ít, một vạn Cực Phẩm Linh Thạch có thể cho Hổ hình Khôi Lỗi duy trì trạng thái đỉnh ột tháng, đương nhiên đây là đang ở trạng thái chiến đấu.

Nếu như không phải trạng thái chiến đấu, như vậy Hổ hình Khôi Lỗi hầu như là không tiêu hao.

Này ngược lại để cho Dương Lỗi nhẹ nhàng thở ra, tương đương với một vạn Cực Phẩm Linh Thạch chiêu một Cửu Cực Tạo Hóa trung thực, mà Cửu Cực Tạo Hóa cường giả này, sẽ không phản bội, sẽ không vi phạm mệnh lệnh của mình, mình muốn hắn làm cái gì thì làm cái đó, nhưng mà khuyết điểm duy nhất chính là Hổ hình Khôi Lỗi này chỉ có thể chiến đấu, cái khác căn bản không thể làm, không có ý thức tự chủ.

Đem Hổ hình Khôi Lỗi chữa trị hơn nữa khóa lại, Dương Lỗi mới mở hai mắt ra.

Nhìn thấy tam nữ đều khẩn trương quan tâm nhìn xem hắn, Dương Lỗi ngược lại là sững sờ nói:

- Các ngươi như thế nào nhìn ta như vậy, chẳng lẽ ta có cái gì đó không ổn sao?

- Dương đại ca , vừa mới tay của ngươi. . . tay của ngươi. . . một mực đặt ở trên Khôi Lỗi, còn phát ra Bạch Quang, đem trọn Hổ hình Khôi Lỗi đều bao phủ, còn phát ra âm thanh tư tư, để cho chúng ta thật lo lắng.

Khinh Vân nói ra.

- Thật sao?

Dương Lỗi ngược lại là hơi kinh ngạc, không nghĩ tới hệ thống là mượn nhờ tay của mình chữa trị Hổ hình Khôi Lỗi, nhưng mình rõ ràng không có cảm giác, nhưng mà này cũng giảm bớt một phen giải thích, nếu như hệ thống đem Hổ hình Khôi Lỗi không hiểu thấu chữa trị, mình còn thật không biết nói sao với tam nữ.

- Hừm, đúng vậy, không tin ngươi có thể hỏi hai vị sư tỷ.

Khinh Vân gật đầu nói.

- Cái này không có gì, ngươi không cần lo lắng, đây là ta chữa trị Hổ hình Khôi Lỗi, bất quá ta thật không ngờ sẽ xuất hiện tình huống như vậy.

Dương Lỗi giải thích nói.

- Thật sự không có việc gì?

Tiêu Ly nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Không có việc gì.

Dương Lỗi cho nàng một dáng tươi cười an ủi.

- Hiện tại đã chữa trị tốt Hổ hình Khôi Lỗi rồi, hơn nữa ta đã nhận chủ, Khôi Lỗi này uy lực vô cùng, nếu như không phải bởi vì ta có phương pháp khắc chế, muốn thu thập Khôi Lỗi này thật đúng là cần hao phí một phen công phu.

- Đã chữa trị rồi sao?

Tam nữ nghe vậy đại hỉ.

- Không sai.

Dương Lỗi gật đầu, phất phất tay, Hổ hình Khôi Lỗi kia ở dưới sự khống chế của Dương Lỗi đứng dậy, con mắt lóe ra hồng mang, nhưng mà lúc này Hổ hình Khôi Lỗi cũng không có lệ khí như trước đó, không có loại khí thế hung mãnh kia, mà lộ ra vô cùng bình thản.

Hổ hình Khôi Lỗi ở dưới sự khống chế của Dương Lỗi vây quanh một vòng.

- Thật sự chữa trị, nhưng mà công tử, hình như Khôi Lỗi này so với trước đó nhược không ít?

Hoa Diễm Hồng phát hiện Hổ hình Khôi Lỗi này đã không có khí thế hung hãn như lúc trước, liền hỏi.

- Ha ha.

Dương Lỗi nhẹ nhàng cười cười nói.

- Đây là bởi vì ta khống chế, không để cho Khôi Lỗi vào trạng thái chiến đấu, nếu như tiến vào trạng thái chiến đấu, vậy thì không giống, so với trước đó còn cường hãn hơn vài phần, nhưng mà như vậy cần tiêu hao linh thạch, cho nên không cần phải thời khắc duy trì trạng thái như vậy.

Bốn người tiếp tục tiến lên, lúc này đây xung phong, tự nhiên chính là Khôi Lỗi kia rồi.

Khôi Lỗi mở đường, thực cũng làm Dương Lỗi nhẹ nhàng thở phào, Chân Thực Ưng Nhãn không thể một mực mở ra, như vậy tiêu hao quá lớn, cho nên Dương Lỗi ý định nghỉ ngơi một chút, khôi phục xong lại đi.

Bốn người rất nhanh đi tới một địa phương rộng rãi, bốn phía xem rất bình tĩnh, Dương Lỗi dùng Chân Thực Ưng Nhãn kiểm tra một hồi, phát hiện bốn phía cũng không có vấn đề gì, liền thu hồi Chân Thực Ưng Nhãn.

- Tốt rồi, chúng ta ở chỗ này nghỉ ngơi, chờ một chút lại tiếp tục đi tới.

- Tốt lắm.

Tam nữ gật đầu biểu thị đồng ý.

Răng rắc.

Đột nhiên xuất hiện tiếng vang khác thường, lại để cho đáy lòng mọi người xiết chặt.

Ngay sau đó liền xuất hiện thanh âm châm châm châm châm, Dương Lỗi lập tức mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, phát hiện tường đá phía trước rõ ràng động.

Lập tức cảm thấy không ổn, cái tường đá này không phải tường đá bình thường, mà là Đoạn Long Thạch chế thành, vô cùng cứng rắn, mặc dù là thần binh lợi khí cũng không thể bổ ra.

- Chuyện này. . . Đây là có chuyện gì?

Tam nữ kinh hãi, liên tiếp lui về phía sau.

- Đoán chừng là xúc động cơ quan rồi.

Dương Lỗi nhìn tường đá trước mắt di động mà đến, cũng không biết làm sao, cái tường đá này cực kỳ trầm trọng, hơn nữa còn là Đoạn Long Thạch, ngay cả Chân Thực Ưng Nhãn của Dương Lỗi cũng không có cách nào xem thấu, cho nên không có cách nào biết rõ ràng, Đoạn Long Thạch này rốt cuộc là dựa vào cái gì đến khu động, tìm không thấy mấu chốt, liền không có cách nào để cho nó dừng lại.

Lui, lui, hiện tại biện pháp duy nhất cũng chỉ có thể lui về phía sau.

- Hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Tiêu Ly nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Nếu không chúng ta nghĩ biện pháp đánh nát tường đá này đi?

Một bên Khinh Vân nói.

- Đánh nát tường đá này?

Dương Lỗi nhìn xem nàng.

- Ngươi nói đùa sao, cái tường đá này, nếu ngươi có thể đánh nát, ta đây liền phục ngươi rồi, đây chính là Đoạn Long Thạch, hơn nữa rất dày, dù là Tiên Nhân cũng không có cách nào đánh nát, chớ nói chi là ngươi rồi.

- À? Cái kia. . . bây giờ chúng ta nên làm gì?

Khinh Vân nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Làm sao bây giờ?

Dương Lỗi nhìn xem tường đá càng ngày càng gần kia nói.

- Hiện tại ta vẫn không có nghĩ ra được.

- Cái kia. . . Cái kia. . . Chẳng lẽ chúng ta phải lui về hay sao?

- Lui về?

Dương Lỗi lắc đầu lần nữa.

¢o©u G\yỀjX ¢¢£I b\Q_ dǴ_ g Ồ ĤyÎjXu

- Chúng ta đã đến nơi này, lui về, đó chính là tay không mà về, hành vi như vậy, sao có thể?

- Cái kia. . . nếu không lui về, chúng ta phải như thế nào mới có thể thông qua tường đá này?

Khinh Vân vểnh cái miệng nhỏ nhắn nói.

- Chẳng lẽ chúng ta còn có thể đẩy tường đá này tiến lên hay sao?

- Đẩy tiến lên?

Dương Lỗi nghe vậy, khóe miệng nở một nụ cười nói.

- Này cũng không phải là không được.

- Thật sự? Ngươi không phải nói tường đá này rất nặng sao, sao có thể đẩy động được?

Tiêu Ly nói.

- Chúng ta tự nhiên là không có cách nào đẩy động được, nhưng mà có biện pháp, không phải còn có Hổ hình Khôi Lỗi sao? Khôi Lỗi dĩ nhiên là không giống, lực lớn vô cùng, chỉ cần có đầy đủ năng lượng liền có thể làm được.

- Khôi Lỗi thật sự có thể đẩy động được Đoạn Long Thạch này sao?

Khinh Vân nói.

- Cái này ta cũng không biết, bất quá ta nghĩ hẳn là có thể, đương nhiên cũng không dám khẳng định, dù sao Khôi Lỗi này cũng không phải vạn năng.

Dương Lỗi lắc đầu nói, nói đùa gì vậy, ai có thể cam đoan khẳng định đây này? Mặc dù là nắm chắc thật lớn, cũng không dám cam đoan 100%.

- Nhưng mà, vô luận như thế nào, chúng ta cũng phải thử một chút, cũng không thể liền từ bỏ như vậy, nói không chừng có thể thì sao?

Dương Lỗi nói xong liền vung tay lên, để cho Hổ hình Khôi Lỗi hướng phía tường đá chậm rãi dời đến kia đẩy đi lên.

Hổ hình Khôi Lỗi gào thét một tiếng, thân thể cong lại, đầu lâu cực lớn lập tức đỉnh ở trên tường Đoạn Long Thạch.

Nguyên bản tường đá chậm rãi di động rõ ràng đứng vững rồi, nhưng mà phát ra tiếng vang rầm rầm.

Chứng kiến tình huống này Dương Lỗi đại hỉ, điều này cũng ý nghĩa cơ quan tường đá này, cũng không như mình suy nghĩ khủng bố như vậy, chỉ cần có Cửu Cực Tạo Hóa cấp là có thể ngăn trở, nhưng mà Dương Lỗi không rõ ràng lắm cái tường đá này rốt cuộc phải đẩy trở về bao xa mới có thể thoát khỏi, tiến vào trong thông đạo phía trước.

Dương Lỗi khống chế Hổ hình Khôi Lỗi, đột nhiên tăng lớn lực lượng, Hổ hình Khôi Lỗi này lập tức chấn động, hướng tường đá phía trước chậm chạp tiến lên, miễn cưỡng đẩy tường đá lui trở về, tốc độ tuy chậm, nhưng lại để cho Dương Lỗi cùng tam nữ đều thấy được hi vọng, hi vọng thắng lợi.

Từng bước một, Hổ hình Khôi Lỗi cực kỳ vững vàng, nhưng mà Dương Lỗi tinh tường cảm giác được, Hổ hình Khôi Lỗi tiêu hao năng lượng là cực lớn, nguyên bản khi chiến đấu, một vạn Cực Phẩm Linh Thạch có thể kiên trì một tháng, nhưng dựa theo tốc độ bây giờ đến xem, đoán chừng chỉ có thể kiên trì mười ngày cũng chưa tới, có thể thấy được linh thạch này tiêu hao to lớn, mà Dương Lỗi còn lo lắng một vấn đề, cái kia chính là Hổ hình Khôi Lỗi, lúc này lực lượng Hổ hình Khôi Lỗi phát huy tới cực điểm, thậm chí còn có chút vượt qua phụ tải.

Một khi vượt qua quá nhiều, như vậy sự tình có thể phiền toái, nói không chừng Khôi Lỗi này sẽ bởi vì siêu phụ tải mà tản mất, như vậy mình tuy có thể chữa trị, nhưng tựa hồ hơi được không bù mất, nhưng mà tới tình trạng bây giờ, mình đã không có cơ hội lựa chọn rồi.

Ken két. . . Ken két. . .

Đột nhiên một hồi âm thanh âm vang lên , lại để cho Dương Lỗi tâm thần chấn động , thầm nghĩ không ổn , xuất hiện tình huống như vậy , đó cũng không phải là chuyện tốt đẹp gì.

Dương Lỗi vội để cho Hổ hình Khôi Lỗi ngừng lại.

- Thanh âm gì?

Tiêu Ly vội hỏi.

- Cơ quan, lại là cơ quan.

Đối với âm thanh này, Dương Lỗi là không thể quen thuộc hơn được rồi, Chân Thực Ưng Nhãn mở ra, phát hiện đằng sau rõ ràng cũng xuất hiện một bức tường đá, hướng phía bốn người Dương Lỗi đè ép đi qua, hơn nữa tốc độ so với Hổ hình Khôi Lỗi thúc đẩy nhanh hơn nhiều, hầu như là gấp ba.

- Không được, chúng ta có đại phiền toái rồi, nhất định phải nhanh rời khỏi nơi đây.

Dương Lỗi hét lớn một tiếng.

- Hổ hình Khôi Lỗi, đẩy cho ta, nhanh chóng đẩy.

Dương Lỗi đem lực lượng của Hổ hình Khôi Lỗi phát huy tới cực hạn, tốc độ tăng nhanh, nhưng tốc độ này vẫn quá chậm, dù sao Hổ hình Khôi Lỗi này không chỉ là muốn đẩy tường đá nặng như vậy, còn phải triệt tiêu cơ quan thúc đẩy tường đá, cho nên cộng lại, cần lực lượng hầu như chẳng khác nào lớn hơn gấp đôi.

- Chúng ta cùng một chỗ đẩy, tranh thủ thời gian rời đi nơi đây.

Chứng kiến tình huống này, Dương Lỗi cũng không nghĩ nhiều được rồi, nếu như không thể nhanh chóng rời đi nơi đây, chỉ sợ ba người sẽ bị nghiền thành thịt nhão.

- Được, chúng ta động thủ.

Tiêu Ly tam nữ đồng thời nhẹ gật đầu, biết rõ sự việc nghiêm trọng, trước mắt đã không có đường lui, chỉ có tiến lên.

Tam nữ thi triển thủ đoạn, đều sử dụng toàn lực.

Mạnh nhất tự nhiên là Hoa Diễm Hồng, mà tiếp theo là Tiêu Ly, ở trong thời gian ngắn ngủi này, tu vi của Tiêu Ly lại có đột phá, Dương Lỗi biết rõ, cái này là bởi vì mình cho nàng Thủy Linh Tinh tu luyện, hơn nữa mình cho nàng Thủy Linh Tinh, so với nàng trước đó chiếm được Thủy Linh Tinh thực sự tốt hơn nhiều, tu luyện lên tốc độ tự nhiên cũng muốn mau hơn rất nhiều.

- Nhanh lên, chúng ta nhất định phải nhanh lên.

Mắt thấy đằng sau tường đá càng ngày càng tới gần, bốn người đều khẩn trương không thôi, lúc này toàn lực ra tay, trên trán đã có chút mồ hôi, nếu như tiếp tục như vậy nữa, chỉ sợ khó chạy khỏi cái chết, tuy có thể tiến vào bên trong Mộng Ảo thế giới, nhưng sau khi từ nơi này tiến vào Mộng Ảo thế giới thì sao? Như thế nào đi ra? Một khi tại đây khép lại, không đủ thực lực, căn bản không có biện pháp từ nơi này trở ra rồi.

Cho nên tiến vào bên trong Mộng Ảo thế giới, đó là đường lui cuối cùng rồi.

- Nhanh lên, nhanh lên nữa.

Tạch tạch tạch.

Lần này âm thanh không phải cơ quan phát sinh, mà là do Khôi Lỗi sinh ra, Dương Lỗi thầm nghĩ không ổn, nếu như phía trước còn không có đường ra, như vậy Khôi Lỗi chỉ sợ sẽ phiền toái, tiếp theo muốn chữa trị, cần điểm hoái đối, chỉ sợ sẽ không ít.

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi không khỏi khí lực mười phần, chợt quát một tiếng, bắp thịt cả người cố lấy, chân khí phá thể mà ra.

Ầm ầm.

Dương Lỗi cảm giác mình đã đạt đến cực hạn, Kim Cương Bất Phôi Thần công đã đạt đến cực hạn, mình lần nữa phá vỡ cực hạn.

Đại viên mãn, Kim Cương Bất Phôi Thần công đã đạt đến Đại viên mãn cảnh giới.

Dương Lỗi cảm giác toàn thân mình lực lượng đầy đủ, mặc dù là Cửu Cực Tạo Hóa cường giả, mình cũng có thể một cái tát chụp chết.

Nhưng mà trong lòng Dương Lỗi cũng tinh tường, đây bất quá là một loại ảo giác, mình tu luyện Kim Cương Bất Phôi Thần công mặc dù đã đạt đến Đại viên mãn cảnh giới, đối phó Bát Quái Ngưng Thần là dễ dàng, nhưng nếu như muốn chỉ dựa vào lực lượng, đánh bại Cửu Cực Tạo Hóa cường giả, vẫn là kém một chút hỏa hầu.

Lúc này Dương Lỗi nhẹ nhàng thở ra, sau khi mình đột phá, tốc độ tường đá bị đẩy hiển nhiên nhanh hơn rất nhiều.

Mà ở thời điểm này, Kim Cương Bất Phôi Thần công đạt đến Đại viên mãn, toàn thân Dương Lỗi tản mát ra quang mang màu vàng, một Kim Cương mơ hồ hiện ra ở sau lưng Dương Lỗi.

¢o¨u G\yỀjX ¢¢¢I dƇ9 ±Ĺh dQjX gæ´u

Nhưng mà đây hết thảy Dương Lỗi tự nhiên là không nhìn thấy, cũng không có khả năng đi chú ý, bởi vì thời điểm này Dương Lỗi không chỉ là đẩy tường đá, hơn nữa trong đầu vang lên một thanh âm, đó chính là sự tình Bất Tử Kim Thân quyết.

Trong chớp mắt Kim Cương Bất Phôi Thần công đạt đến Đại viên mãn cảnh giới ấy, Bất Tử Kim Thân quyết kia liền bị kích hoạt lên, lập tức bắt đầu vận chuyển, Dương Lỗi dĩ nhiên đi vào tầng thứ nhất của Bất Tử Kim Thân.

Bất Tử Kim Thân quyết tổng cộng có ba mươi sáu tầng, mỗi một tầng đều là một biến hóa nghiêng trời lệch đất, thời điểm Bất Tử Kim Thân quyết tu luyện thành tầng thứ nhất, Dương Lỗi cảm giác thân thể mình đã xảy ra cải biến cực lớn, trong nháy mắt này, mỗi tế bào trong thân thể Dương Lỗi, cả đám đều được tẩy tủy rồi, một ít tế bào tổn thương, cũng trong nháy mắt bị thanh trừ, mà những tế bào bình thường kia, một cái đã nhận được tăng cường.

Dương Lỗi phát hiện, ở trong chớp mắt Kim Cương Bất Phôi Thần công tu luyện thành Đại viên mãn ấy, tế bào trong cơ thể mình chứa đựng năng lượng dường như đạt đến một cực hạn, mà trong chớp mắt Bất Tử Kim Thân quyết vận chuyển ấy, Dương Lỗi cảm giác tế bào bão hòa trong cơ thể mình kia, nguyên một đám toả ra năng lượng khổng lồ, phảng phất trở thành một lỗ đen, không ngừng hấp thu năng lượng chung quanh, như muốn bổ đầy.

Răng rắc. . . Răng rắc. . .

Thân thể Dương Lỗi không ngừng phát ra tiếng vang giống như pháo.

Nghe tiếng vang như thế, tam nữ quá sợ hãi, tưởng rằng thanh âm này là từ cơ quan, hoặc là trong tường đá phát ra tới, lại không nghĩ rằng, cái âm thanh răng rắc , răng rắc này, rõ ràng chính là từ trong thân thể Dương Lỗi phát ra, đây là âm thanh xương vỡ vụn.

Xương vỡ vụn, đây cũng không phải là chuyện tốt, đối với một Võ Giả mà nói, cốt cách vỡ vụn, đây tuyệt đối là một đại sự, tuy có thể khôi phục, nhưng nếu như cốt cách hư hao đến trình độ nhất định, vậy là phiền

phức lớn rồi, cả người có khả năng vì vậy mà phế bỏ, nói cách khác, nếu như đạt đến một hạn độ, như vậy cả người chẳng khác nào trở thành phế vật.

Răng rắc. . . Răng rắc. . .

Hơn nữa thanh âm này càng ngày càng mãnh liệt, mà dường như Dương Lỗi căn bản cũng không có phát giác, cả người đều nhắm mắt lại, hai tay vẫn như cũ thật chặt dán ở trên tường đá, hai tay nổi gân xanh, có thể thấy được Dương Lỗi sử dụng bao nhiêu lực lượng.

- Dương Lỗi. . . Dương Lỗi , ngươi mau dừng lại.

Tiêu Ly vừa đẩy tường đá vừa hô.

- Dương đại ca. . . Dương đại ca ngươi mau tỉnh lại ah.

- Công tử , công tử?

Dương Lỗi tu luyện thành Bất Tử Kim Thân quyết tầng thứ nhất, mở mắt, lúc này cường độ thân thể của mình lại lần nữa tiến bộ một cấp bậc , nếu như ở thời điểm Kim Cương Bất Phôi Thần công đạt đến Đại viên mãn, mình có thể cùng Bát Quái Ngưng Thần cảnh giới cường giả chống lại, như vậy hiện tại mình tuyệt đối là có thể cùng Cửu Cực Tạo Hóa cường giả chống lại, chỉ dựa vào lực lượng, thậm chí nếu như đối phương bất quá là mới vào Cửu Cực Tạo Hóa, như vậy mình tuyệt đối có thể tiêu diệt hắn.

- Không có việc gì.

Dương Lỗi nhìn xem tam nữ lo lắng b, trong lòng ấm áp nói.

- Thật sự không có việc gì , nhưng. . . nhưng xương cốt của ngươi…

Tiêu Ly vẫn còn có chút lo lắng.

Răng rắc. . . Răng rắc. . .

Lúc này âm thanh lại vang lên.

- Chuyện này. . . Không tốt. . .

Nghe được thanh âm này, sắc mặt Dương Lỗi lập tức biến đổi, đây là Hổ hình Khôi Lỗi xảy ra vấn đề rồi, lập tức liền muốn ra đi, nếu như tiếp tục như vậy, không hơn một phút đồng hồ, Hổ hình Khôi Lỗi liền sẽ biến thành một đống linh kiện nghiền nát.

- Hổ hình Khôi Lỗi, thu, thu cho ta.

Dương Lỗi bất đắc dĩ, đành phải thu hồi Hổ hình Khôi Lỗi, mà lúc này tường đá đằng sau càng ngày càng tới gần, cách bốn người gần kề chỉ còn lại có năm mét.

- Nhanh, nhanh, ta cảm giác cách lối ra đã không xa rồi.

Dương Lỗi hô.

Mặc dù Chân Thực Ưng Nhãn của mình không cách nào xem thấu quá xa, nhưng vẫn có thể cảm giác được phía trước, cửa ra cách nơi đây khoảng mười lăm mét mà thôi, nhưng mà mười lăm mét này cũng không phải dễ dàng có thể đạt tới như vậy, chỉ là mười lăm mét, nhưng đằng sau tốc độ tường đá quá nhanh, tốc độ so với bốn người đẩy mạnh nhanh hơn nhiều, nếu như còn có Hổ hình Khôi Lỗi, như vậy cái này vẫn là có thể kiên trì

Nhưng vấn đề là, Hổ hình Khôi Lỗi vừa thu lại, chẳng khác nào thiếu đi một giúp đỡ lớn , mà đây là trí mạng, hiện tại tốc độ tối thiểu nhất chậm một nửa.

Một mét, 2m.

Đẩy về phía trước 2m, nhưng tường đá đằng sau cũng đã đi tới ba mét rồi.

Nhìn xem tường đá càng ngày càng gần, trong nội tâm Dương Lỗi cũng sốt ruột, lẽ nào thật sự phải đi vào bên trong Mộng Ảo thế giới? Không được, đây tuyệt đối không được.

Lúc này Dương Lỗi đã hối hận, nếu như mình chế tác nhiều một chút chiến thú, có thể lợi dụng chiến thú đến giúp đỡ, một chiến thú tuy không được, nhưng có ngàn vạn cái thì khác, cái gọi là nhiều người sức mạnh lớn. Nhưng mà hiện tại hối hận là không kịp rồi, bởi vì hiện tại Dương Lỗi căn bản không có khả năng lập tức chế tạo ra nhiều chiến thú như vậy.

Chữa trị, đúng, mình có thể để cho hệ thống chữa trị, còn có tăng cường Hổ hình Khôi Lỗi.

Dương Lỗi một bên đẩy, một bên phân tâm nhị dụng, trong đầu ấn mở hệ thống, thẩm tra phương pháp chữa trị Hổ hình Khôi Lỗi , còn có tăng cường Hổ hình Khôi Lỗi.

Điều này làm cho Dương Lỗi mừng rỡ không thôi, muốn chữa trị Hổ hình Khôi Lỗi, tự nhiên là có biện pháp, cũng không cần tiêu hao linh thạch, nhưng mà điểm hoái đối lại không rẻ, trọn vẹn cần ngàn vạn điểm, lại là ngàn vạn điểm, tuy mình có thể thanh toán được, nhưng cũng không phải tiêu hao như vậy.

Nhưng mà đây cũng là chuyện không có biện pháp , nhất định phải chữa trị, chỉ có chữa trị, mình mới có thể có cơ hội.

Nhưng thời điểm Dương Lỗi chứng kiến thời gian cần chữa trị Hổ hình Khôi Lỗi, Dương Lỗi lập tức nhụt chí rồi, tuy có thể chữa trị, nhưng mà cần nửa tiếng thời gian, nói giỡn, nửa giờ ah, cái này nếu như là đặt ở bình thường, căn bản không coi là cái gì, nhưng. . . Vấn đề là bây giờ mình căn bản không có nửa giờ thời gian, mặc dù là mười lăm phút, cũng không có cách nào kiên trì, nửa giờ sau, bốn người mình sớm đã bị nghiền thành thịt nát rồi, cái kia mặc dù chữa trị rồi, cũng là không tốt.

Vậy bây giờ lại nên như thế nào? Dương Lỗi chau mày.

- Hiện tại. . . Hiện tại. . . Ta. . . Chúng ta làm sao, hiện tại. . . ta. . . Chúng ta chỉ sợ không còn kịp rồi, lần này xem ra chúng ta phải chết ở chỗ này rồi, ta. . . Ô ô. . . Ta còn không muốn chết ah!

Lúc này Khinh Vân rõ ràng ríu rít thút thít nỉ non.

Dương Lỗi vốn là đủ đau đầu rồi, vậy mà tiểu nha đầu này còn khóc, điều này làm cho Dương Lỗi lập tức phiền muộn không thôi, chợt quát một tiếng, mạnh mẽ phát lực một lần, lập tức đem tường đá thúc đẩy tốc độ nhanh hơn hầu như gấp đôi, nhưng mà lần nầy lại để cho Dương Lỗi tiêu hao cũng không ít, lập tức đem chân khí trong cơ thể tiêu hao hơn phân nửa.

¢oVu G\ʏỀjX ¢¢PI ĤG9 [n9 ³Ł« Kɱu

- Hô. . .

Dương Lỗi quay đầu qua nói.

- Khinh Vân muội muội, ngươi đừng lo lắng, cái này vẫn chưa tới thời điểm cuối cùng đâu, mặc dù chúng ta thật không có biện pháp từ nơi này tìm được đường đi, chúng ta cũng sẽ không có sự tình, trước đó ta không phải là để cho các ngươi tiến vào bên trong Mộng Ảo thế giới sao? Nếu như vạn nhất không được, chúng ta vẫn có thể tiến vào Mộng Ảo thế giới, nhưng mà. . . một khi chúng ta tiến vào Mộng Ảo thế giới, như vậy chúng ta muốn trở lại thế giới này, nhất định phải tái xuất hiện ở vị trí này , nhưng nếu như tại đây bị Đoạn Long Thạch phong tỏa, như vậy ý nghĩa, chúng ta không có cách nào lần nữa tiến vào nơi đây, như vậy khả năng chúng ta sẽ vào không được thế giới này rồi.

- Chuyện này. . . Chuyện này. . . Dương đại ca , ngươi nói là sự thật sao?

Khinh Vân nói.

- Là thực, ta sẽ không lừa gạt ngươi.

Dương Lỗi không biết làm sao nói.

- Nhưng bất kể như thế nào, chúng ta cũng nhất định phải kiên trì, không đến thời khắc cuối cùng, chúng ta tuyệt đối không thể vứt bỏ, nếu như ngươi còn muốn lần nữa trở lại Vô Lượng Tông nhìn thấy sư tôn của ngươi, đương nhiên, nếu như ngươi không muốn trở về Vô Lượng Tông, như vậy ngươi coi như ta không nói cái gì.

- Ta. . . Ta nhất định phải trở về, ta muốn gặp được sư tôn , ta. . . Chúng ta nhất định có thể đi ra ngoài.

Khinh Vân nghe vậy lập tức tinh thần đại chấn, phảng phất nhận lấy ủng hộ lớn lao.

- Được. . . Chúng ta cùng một chỗ cố gắng.

Dương Lỗi nhìn xem tam nữ nói.

- Nghe ta khẩu lệnh , một, hai, ba, cố gắng lên!

- Cố gắng lên!

Bốn người đồng thời phát lực, không nghĩ tới lúc này đây, tốc độ rõ ràng lần nữa tăng một phần, điều này làm cho tam nữ tinh thần đại chấn.

Mười giây đồng hồ đi qua, hai mươi giây đồng hồ đi qua, nửa phút đồng hồ trôi qua.

Trước đó tuy tốc độ nhanh hơn, nhưng mới ba mươi giây, tiêu hao lại quá lớn, mà ba mươi giây này chỉ đi năm mét, mà tường đá phía sau cách bốn người lại lần nữa đến gần rất nhiều, chỉ kém ba mét.

Nếu như tiếp tục như vậy, chỉ sợ bốn người sẽ bị tường đá này đè ép lại.

Dương Lỗi cắn răng một cái, vẫn là quyết định lấy ra Hổ hình Khôi Lỗi, mặc dù Khôi Lỗi nghiền nát, thậm chí là không cách nào chữa trị, đó cũng là chuyện không có biện pháp.

Dứt khoát, Dương Lỗi thả ra Khôi Lỗi, lúc này Khôi Lỗi đã tổn thương nghiêm trọng rồi, nếu như tiếp tục nữa, hầu như là khó có thể chữa trị.

Nhưng mà Khôi Lỗi vừa ra tay, lập tức để cho bốn người đều nhẹ nhàng thở ra, tốc độ nhanh rất nhiều.

Nhưng mà mặc dù nhanh, nhưng vẫn là theo không kịp.

- Nếu có biện pháp dùng đồ vật gì đó chắn hai tường đá này thì tốt rồi.

Khinh Vân sờ lên trên trán lau mồ hôi nói.

- Chắn hai tường đá này?

Dương Lỗi nghe vậy lại tinh thần chấn động, nảy ra ý hay, đúng vậy a, chỉ cần mình dùng đồ vật chắn hai tường đá này, như vậy chẳng phải là dùng ít sức hơn nhiều.

Đồ vật có thể chắn rất nhiều, chỉ cần một ít vật liệu gỗ là được rồi, đương nhiên vật liệu thép càng tốt.

Những vật này cũng không phải quá đắt, muốn đạt được những vật này, chỉ một vạn điểm hoái đối là đủ rồi.

Dương Lỗi kiểm tra một hồi, từ bên trong hệ thống đổi ra một ít ống thép cỡ lớn.

Những ống thép này, cường độ có thể chống đỡ áp lực rất mạnh, tuy không thể cùng những đỉnh cấp vũ khí kia so sánh , nhưng thứ này dùng để chịu lực, thì không còn gì tốt hơn rồi, hơn nữa hai tường đá đều di động, là di động tương đối, như vậy một khi đứng vững, tăng thêm bốn người mình đem tường đá phía trước đẩy mạnh, mà tường đá phía sau đúng lúc là giúp mình, phụ giúp đẩy tường đá đi phía trước.

Đổi đầy đủ tài liệu, Dương Lỗi lập tức đem những vật này phóng ra.

Chứng kiến Dương Lỗi lấy ra những vật này, tam nữ không khỏi ngạc nhiên, Khinh Vân nói:

- Dương đại ca, ngươi đây là đang làm cái gì?

- Mượn lực, nếu như chúng ta dùng những vật này chắn hai tường đá, như vậy chúng ta cũng sẽ dễ dàng rất nhiều.

Dương Lỗi nhìn xem tam nữ nói.

- Đúng vậy, đây là ý kiến hay.

- Vậy còn chờ gì nữa, chúng ta động thủ đi.

Tiêu Ly nói.

- Ta đứng vững, Khinh Vân, ngươi mau ra tay.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút nói.

Dù sao tu vi mình cường một điểm, khí lực rất nhiều, nếu như là mình động thủ, tam nữ không nhất định có thể đối phó được.

- Hô. . .

Làm xong hết thảy, xem tình huống trước mắt, bốn người đều nhẹ nhàng thở ra.

Tình huống không tệ, như vậy cũng sẽ không cần lo lắng, nhìn xem những ống thép này, còn có thanh gỗ đứng vững hai tường đá kia, mọi người không khỏi vui vẻ.

- Vẫn là Dương đại ca thông minh.

Chứng kiến tình huống trước mắt, Khinh Vân mừng rỡ nói ra.

- Là Khinh Vân muội muội nhắc nhở ta.

Dương Lỗi cười cười nói.

Sau nửa giờ, mọi người mới thoát khỏi nơi quỷ quái kia, đi tới một địa phương khoáng đạt, tại đây vẫn là một thạch thất, Dương Lỗi mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, sau khi cẩn thận xem xét, tại đây cũng không có địa phương khác thường gì, hẳn là an toàn.

- Tốt rồi, hiện tại chúng ta có thể buông lỏng một hơi, các ngươi khôi phục một chút đi.

Dương Lỗi lấy ra ba viên Cấp Tốc Khôi Phục đan, đưa cho tam nữ nói.

- Ăn vào đi, đan dược này có thể nhanh chóng khôi phục tu vi , chúng ta còn chưa thể buông lỏng, tuy cửa ải này tính toán qua rồi, nhưng không biết phía trước nghênh đón chúng ta rốt cuộc là cái gì.

Tiêu Ly tam nữ cũng không có cự tuyệt nhận lấy đan dược, liền ăn vào, ngồi khoanh chân bắt đầu tu luyện , khôi phục tu vi.

Mà đối với Dương Lỗi mà nói, chút tiêu hao này mặc dù lớn, nhưng bởi vì tu luyện công pháp đặc thù, tốc độ khôi phục không phải người bình thường có thể so sánh, đợi đến lúc tam nữ tỉnh lại, mình cũng gần như hoàn toàn khôi phục.

Sau nửa giờ , tam nữ nguyên một đám mở mắt, mà tu vi của Dương Lỗi cũng sớm đã khôi phục.

- Tốt rồi, tất cả mọi người khôi phục không tệ, còn có tiến bộ không ít, như vậy tiếp đó, chúng ta cũng nên hành động.

Dương Lỗi nhìn xem tam nữ, đứng lên nói.

- Ừm.

Thạch thất trước mặt lần nữa xuất hiện một con đường, nhưng mà lối đi này không có đi bao xa, liền xuất hiện cửa đá lấp kín.

Trên cửa đá là một đóa hoa vô cùng đẹp đẽ, đóa hoa này khiến người ta có cảm giác yêu dị, phảng phất sống lại.

- Đừng nhìn.

Băng Tâm quyết của Dương Lỗi đã đạt đến Đại viên mãn , cho nên đóa hoa yêu dị này đối với Dương Lỗi mà nói, cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng, nhưng mà đối với tam nữ liền không giống, tam nữ không có

tu luyện qua Băng Tâm quyết, hơn nữa Tinh Thần lực cũng còn lâu mới cường đại như Dương Lỗi, cho nên ở trong nháy mắt này đều lâm vào hoảng hốt.

Chứng kiến tình huống này, Dương Lỗi thầm nghĩ không ổn.

Tam nữ đều lâm vào bên trong mê hoặc, bây giờ mình có thể làm, chính là nghĩ biện pháp bài trừ bí thuật của đóa hoa quỷ dị này.

¢oUu G\yỀjX ¢¢kI i\Đ§ ¦\Ň~njX [ǰju ros

Dương Lỗi lắc lắc tam nữ, phát hiện tam nữ căn bản không có dấu hiệu tỉnh táo lại, nhưng Dương Lỗi có thể tinh tường cảm giác được, sóng tinh thần của tam nữ phập phồng bất định, chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho lắm, đối với một người tu luyện mà nói, quan trọng nhất là phải duy trì tâm bình tĩnh, mà bây giờ sóng tinh thần của tam nữ to lớn như thế, liền chứng minh hiện tại tam nữ nhất định là ở vào bên trong khó khăn.

Nếu như tiếp tục để cho phát triển như vậy, kết quả cũng dễ dàng nghĩ được, nhất định phải mau chóng nghĩ biện pháp để cho tam nữ từ trong thuật quyến rũ quỷ dị này tránh ra.

Làm sao bây giờ? Đánh nát đạo thạch môn kia?

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi đột nhiên tăng lên khí thế của mình, nổi lên khí kình, một quyền mạnh mẽ đánh vào cửa đá kia.

Đụng. . .

Cửa đá bị oanh kích, phát ra một tiếng vang thật lớn, nhưng sau khi nổ mạnh, cửa đá kia không có chút tổn hại nào, đóa hoa trên cửa đá vẫn là yêu dị như vậy, một điểm thương tổn cũng không có, hơn nữa những đóa hoa yêu dị kia, thu nạp đi một tí, tựa hồ là đang cười nhạo Dương Lỗi.

Dương Lỗi giận dữ, mình rõ ràng bị đóa hoa trên cửa đá này khinh bỉ, phẫn nộ, trong nội tâm cực kỳ phẫn nộ.

Liên tiếp oanh kích mấy quyền, đều không có đạt tới chút hiệu quả nào.

Dương Lỗi tiêu hao cũng không nhỏ, nhìn xem tình huống này, cũng không biết làm sao, chẳng lẽ mình cứ như vậy ngồm tại đây rồi hả? Chẳng lẽ mình ngay cả nữ tử bên người cũng không bảo vệ được?

Nếu quả thật như vậy, mình và phế vật khác nhau ở chỗ nào?

Không, đây tuyệt đối không có khả năng, mình không phải phế vật, nếu như mình ngay cả đóa hoa yêu dị trên tường đá này cũng không đối phó được, như vậy mình làm sao có thể leo lên võ đạo đỉnh phong, lại làm sao có thể lần nữa xuyên qua không gian, thậm chí xuyên qua vũ trụ, xuyên qua thời không lần nữa trở lại Địa Cầu?

Trong óc Dương Lỗi chấn động mạnh một cái, Tinh Thần lực lần nữa tiến bộ, Dương Lỗi cảm giác Tinh Thần lực lần nữa cường hóa rồi, mình rõ ràng cứ như vậy đột phá.

Tinh Thần lực của Dương Lỗi đã đạt đến Huyền tiên cảnh giới, đạt đến cảnh giới mô phỏng vật chất, mặc dù không có pháp môn Tinh Thần lực công kích phù hợp, nhưng mà mặc dù là không có, nhưng tư chất của Dương Lỗi rất mạnh, cũng nghĩ ra phương pháp công kích đơn giản.

Pháp môn Tinh Thần lực công kích này, tuy đơn giản , nhưng từ tình huống trước mắt đến xem, có lẽ sẽ dùng tới, việc này không nên chậm trễ, Dương Lỗi cũng không nghĩ ngợi được nhiều rồi, đó là một cơ hội, cơ hội duy nhất, nếu như mình không thử nghiệm, như vậy cái gì cũng sẽ không có.

Đóa hoa yêu dị này sử dụng chính là thuật quyến rũ, hơn nữa vẫn là tinh thần thuật quyến rũ, như vậy chỉ cần mình dùng Tinh Thần lực công kích, liền có thể đánh bại đối phương, để cho tam nữ thoát khỏi tình huống trước mắt.

Tinh Thần lực của Dương Lỗi cường hãn, có thể được xưng là kẻ tài cao gan cũng lớn, phương pháp Tinh Thần lực công kích này, vô cùng đơn giản, chính là đem Tinh Thần lực của mình hóa thành một luồng, sau đó đi xâm nhập đóa hoa quỷ dị kia.

Dương Lỗi phân ra một luồng Tinh Thần lực, nho nhỏ thăm dò một chút, phát hiện Tinh Thần lực của đối phương tuy rất mạnh, nhưng so với mình sau khi đột phá, vẫn có một điểm chênh lệch.

Như thế Dương Lỗi ngược lại là nhẹ nhàng thở ra.

Dương Lỗi biết rõ, đóa hoa quỷ dị này khả năng đã thành tinh rồi, hoặc là, đóa hoa yêu dị này, khả năng chính là bị phong ấn ở nơi đây, đương nhiên cũng có thể là nguyên nhân khác.

Bất kể như thế nào, gia hoả này lại dám ra tay với bằng hữu của mình, như vậy nó phải thừa nhận lửa giận của mình.

Đương nhiên Dương Lỗi cũng không dám khinh thường, Tinh Thần lực của gia hoả này mặc dù so với mình yếu nhược, nhưng rất rõ ràng, thứ này đã thành tinh rồi, như vậy đối với Tinh Thần lực khống chế, nhất định là trên mình.

Vốn Dương Lỗi đã nghĩ trực tiếp công kích, nhưng tưởng tượng, như vậy vẫn là không ổn, cái gọi là ngồi mài đao cũng không làm mất công đốn củi, Dương Lỗi nhanh chóng ấn mở hệ thống, tra tìm công pháp, công pháp có quan hệ Tinh Thần lực.

Trong nháy mắt ngắn ngủn này, thật đúng là để cho Dương Lỗi tìm được một phần pháp môn tu luyện Tinh Thần lực, bản công pháp này gọi là Diễn Thần quyết. Là một phần công pháp Tinh Thần lực cao cấp.

Tra nhìn điểm hối đoái một chút, không nhìn không biết, xem xét đã giật mình, không nghĩ tới bản công pháp này, cần điểm hối đoái lại đạt tới một triệu tỉ điểm.

Đây chính là một triệu tỉ điểm ah, không biết mình phải bao nhiêu năm mới có thể gom góp nhiều điểm hối đoái như vậy.

Diễn Thần quyết này có 365 cuốn, cũng không nhất định phải hối đoái toàn bộ, dựa theo suy đoán, Dương Lỗi đoán chừng mình tối đa chỉ đổi hai cuốn là đủ rồi, thậm chí bây giờ mình học tập, mặc dù là dựa vào hệ thống trợ giúp, cũng không có khả năng lập tức luyện thành hai cuốn, một quyển như vậy là đủ rồi.

Nhưng mà quyển thứ nhất này cần điểm hối đoái cũng không ít.

5000 vạn điểm.

Đây chính là trọn vẹn 5000 vạn điểm.

Quyển thứ nhất này cũng quý giá như vậy, xem ra Diễn Thần quyết này cũng không phải cường hãn bình thường.

Mình ở trước đó liền tiêu hao không ít điểm hối đoái, nếu như lại tiêu hao 5000 vạn, như vậy điểm hối đoái của mình đã không còn nhiều.

Nhưng mà vì tam nữ an nguy, tuy Dương Lỗi không muốn, nhưng không thể không đổi rồi.

- Đinh, người chơi phải chăng đổi quyển thứ nhất Diễn Thần quyết?

- Đổi.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được quyển thứ nhất Diễn Thần quyết, tiêu hao 5000 vạn điểm hối đoái.

Thịt đau ah, đây chính là 5000 vạn điểm hối đoái, bây giờ mình đã là nhập không đủ xuất rồi, 5000 vạn điểm hối đoái cứ như vậy tiêu hao.

- Đinh, người chơi phải chăng học tập Diễn Thần quyết quyển thứ nhất?

- Học tập.

Đây nhất định là không chút do dự rồi, không học tập, mình đổi làm gì.

- Đinh , chúc mừng người chơi học được Diễn Thần quyết quyển thứ nhất.

Thanh âm Hệ thống vừa mới rơi xuống, Dương Lỗi liền cảm giác một luồng sức mạnh huyền diệu rót vào trong đầu của mình, không hiểu liền nhiều hơn rất nhiều pháp quyết tu luyện phương diện Tinh Thần lực, quan trọng nhất là, có pháp môn quan hệ Tinh Thần lực công kích.

Những pháp môn công kích này, lại để cho Dương Lỗi có một loại cảm giác hiểu ra.

Nhưng mà Tinh Thần lực của Dương Lỗi cũng không có bởi vì tu luyện Diễn Thần quyết quyển thứ nhất mà tăng thêm bao nhiêu, lại để cho Dương Lỗi kinh ngạc chính là, Dương Lỗi phát hiện trong quyển thứ nhất Diễn Thần quyết này, có rất nhiều địa phương cùng Băng Tâm quyết cực kỳ tương tự, dường như Băng Tâm quyết chính là từ bên trong Diễn Thần quyết diễn sinh ra.

Nhưng mà Dương Lỗi không có nhiều thời giờ kinh ngạc như vậy, lúc này sóng tinh thần của tam nữ quá mãnh liệt rồi, nếu như còn không kịp lúc cứu các nàng đi ra, chỉ sợ tam nữ sẽ bị hại tánh mạng rồi, cho nên Dương Lỗi nhìn xem đóa hoa yêu dị trên cửa đá kia, hai tay bắt đầu kết ấn, một cái thủ ấn huyền diệu, phối hợp với thủ ấn của Dương Lỗi, Tinh Thần lực lập tức phóng thích mà ra.

¢o£u G\ʏỀjX ¢P·I i\Đ§ ¦\Ň ~njX [ǰju r©s

Tinh Thần lực như hóa thành một tấm lưới đánh cá cực lớn, lập tức hướng đóa hoa yêu dị trên cửa đá kia bao phủ đi qua.

Ở thời khắc này, Tinh Thần lực của Dương Lỗi lập tức chui vào trong cửa đá, đi vào một tinh thần không gian đặc thù trong cửa đá.

Sau khi học được Diễn Thần quyết, Dương Lỗi tinh tường cảm giác được tinh thần không gian ở trong tường đá này, lúc này tinh thần thể của tam nữ đều bị hút vào.

Ba chùm sáng, cũng chính là tinh thần thể của tam nữ, lúc này đang giãy giụa khổ sở.

Đóa hoa yêu dị kia là một nữ nhân yêu dị, lúc này khuôn mặt dữ tợn, đang muốn nuốt chửng Tinh Thần lực của tam nữ.

Dương Lỗi biết rõ, một khi để cho nữ nhân yêu dị này thực hiện được, tinh thần thể của tam nữ bị nuốt chửng, như vậy cũng ý nghĩa tam nữ sẽ biến thành ngu ngốc.

Nhìn xem tinh thần thể của tam nữ, đã bị giày vò đến không thành hình người, hóa thành ba chùm sáng, hơn nữa ba chùm sáng này, vẫn còn có cảm giác lạnh run.

Này để cho Dương Lỗi không khỏi cảm thấy vô cùng phẫn nộ.

- Đáng chết, ngươi thật đáng chết.

Dương Lỗi bạo quát lên.

- Tiểu tử, không nghĩ tới ngươi rõ ràng tự mình xông vào, khanh khách, không nghĩ tới ngươi còn là một hạt giống đa tình ah, như vậy cũng tốt, Tinh Thần lực của ngươi so với các nàng phải cường đại hơn nhiều? Cắn nuốt ngươi, ta có thể đột phá, thoát ra địa phương quỷ quái này trói buộc, ta liền có thể thành Tiên đắc đạo.

Nữ nhân yêu dị kia nhìn thấy Dương Lỗi, vốn là kinh dị một chút, nhưng sau đó ánh mắt lập loè, hưng phấn không thôi, như là sư tử đói khát vô cùng thấy được đồ ăn.

- Ngươi mau thả các nàng, bằng không thì ta sẽ giết ngươi.

Dương Lỗi nhìn xem nữ tử yêu dị kia, thấy nàng đem lực chú ý đặt ở trên người mình, không tiếp tục động thủ với tam nữ, liền nhẹ nhàng thở ra, nhưng mà trong miệng lại phẫn nộ quát lên.

- Muốn ta chết, khanh khách. . . Khanh khách. . . Công tử, ngươi thật là ác tâm ah.

Nữ tử yêu dị kia khanh khách một tiếng, lắc mông nói.

- Công tử muốn ta thả các nàng, cũng có thể, nhưng mà công tử ngươi phải lưu lại cùng ta mới được.

Nàng kia đột nhiên đổi một bộ mặt khác, vẻ mặt này cùng lúc trước quả thực chính là khác biệt một trời một vực, để cho Dương Lỗi ngược lại là ngây ngẩn cả người.

Dương Lỗi còn chưa kịp phản ứng, chỉ thấy nữ tử đẹp đẽ kia vung tay lên, chùm sáng tinh thần thể của tam nữ đều được nới lỏng ra, tam nữ cũng khôi phục nguyên hình.

- Tốt rồi, công tử muốn ta làm, ta cũng đã làm.

Nữ tử yêu dị mị nhãn như tơ nhìn xem Dương Lỗi, bộ dạng không hề giống lúc mới bắt đầu nhìn thấy Dương Lỗi đằng đằng sát khí như vậy.

- Đáng chết. . . Đáng chết. . . Ngươi rõ ràng ở thời điểm này ra quấy rối, ta muốn giết ngươi ah.

Đang lúc Dương Lỗi muốn nói chuyện, liền nghe được nữ tử yêu dị gào thét.

- Khanh khách, ta như thế nào quấy rối rồi, ngươi đừng cho là ta không biết ngươi muốn cắn nuốt vị công tử này, ta sẽ không cho ngươi thực hiện được, nhưng mà. . . nhưng mà bây giờ mục tiêu của chúng ta là như nhau, tỷ tỷ ta bất quá là muốn chiêu vị công tử này làm phu quân.

Yêu dị nữ tử lại nói.

- Ngươi chết tâm đi, ta sẽ cắn nuốt hắn.

Nữ tử tự hỏi tự đáp.

Dương Lỗi nhìn xem tình huống này, trong nội tâm âm thầm kinh ngạc, nữ tử yêu dị này sẽ không phải là có bệnh tâm thần phân liệt chứ? Nếu như là như vậy, như vậy mình muốn đối phó nàng, càng là dễ dàng.

- Khanh khách. . . Ngươi làm không được, vật mà ta muốn, ngươi nhất định sẽ không thành công.

Yêu dị nữ tử lại nói.

- Đáng chết, ngươi đáng chết, ta nhất định sẽ nuốt chửng ngươi, ngươi chờ, ngươi chờ đó cho ta.

- Ngươi vẫn là trung thực ngủ đi cho ta.

- Ngươi. . . Ngươi là ai?

Gặp nữ tử yêu dị dường như tốt lên rất nhiều, Dương Lỗi mới nhìn nàng nói.

Lúc này tam nữ đã bị Dương Lỗi an toàn tiễn đưa ra khỏi nơi này, nhưng mà tam nữ bị lăn qua lăn lại như vậy, đoán chừng trong thời gian ngắn là không thể nào khôi phục được rồi.

Mà lúc này Dương Lỗi kinh ngạc phát hiện, tu vi hiện tại của yêu dị nữ tử kia, dường như so với trước đó muốn cường hãn nhiều lắm, bất kể là tinh thần phân liệt, hay là nhất thể song hồn, nữ nhân này không phải đơn giản như vậy, Tinh Thần lực của nàng cực kỳ mạnh mẽ, dĩ nhiên đạt đến Huyền Tiên cấp, mà trước đó bất quá là Thiên Tiên cấp mà thôi.

- Công tử là hỏi ta, hay là nàng?

Nữ tử yêu dị kia nhìn xem Dương Lỗi, dịu dàng nói.

- Các ngươi khác nhau ở chỗ nào sao? Chẳng lẽ các ngươi không phải một người?

Dương Lỗi nói.

- Đương nhiên có khác nhau, mặc dù chúng ta là nhất thể, nhưng cũng không thể nói là một người, nhưng mà ngươi muốn nghĩ như vậy, cũng có thể, kỳ thật. . . Nàng là muội muội ta.

Cô gái yêu dị kia nói.

- Cái kia các ngươi là ai?

Gặp nữ tử này đối với mình không có một tia sát ý, Dương Lỗi nguyên bản phẫn nộ cũng biến mất ở vô hình.

- Chúng ta là sinh đôi, nhưng mà bởi vì nguyên nhân đặc thù, ở trước khi sinh ra, thân thể muội muội liền bị hỏng, cho nên hồn phách của muội muội liền hòa tan vào thân thể của ta, để cho chúng ta trở thành một thể, thì ra là nhất thể song hồn.

Yêu dị nữ tử nói.

Dương Lỗi mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, phát hiện nữ tử này lại là thực thể, để cho Dương Lỗi càng là kinh ngạc, trước đó vẫn là tinh thần thể, hiện tại rõ ràng biến thành thực thể, đây rốt cuộc là Chân Thực Ưng Nhãn của mình xuất hiện vấn đề, hay là nguyên nhân khác, nếu như không phải Chân Thực Ưng Nhãn của mình xảy ra vấn đề, như vậy cái không gian này cũng thật là quỷ dị.

Nhưng Dương Lỗi biết rõ, Chân Thực Ưng Nhãn của mình căn bản là không thể nào xảy ra vấn đề, cho nên , đáp án duy nhất chính là không gian này quỷ dị , rất quỷ dị.

- Ngươi rốt cuộc là ai? Như thế nào sẽ ở lại trong không gian cửa đá? Còn có, cái không gian này đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Dương Lỗi đối với cô gái này đề cao cảnh giác, đây hết thảy thật là quá quỷ dị, không thể không khiến Dương Lỗi lo lắng, mặc dù mình có nắm chắc có thể toàn thân trở ra, nhưng nếu như lật thuyền trong mương, vậy cũng sẽ không tốt.

- Công tử gọi ta là Minh Nguyệt đi.

Nữ tử yêu dị kia nói.

- Muội muội ta gọi là Minh Châu, còn cái không gian này, là vì phong ấn ta cùng muội muội mà lưu lại.

- Minh Nguyệt , Minh Châu?

Trong nội tâm Dương Lỗi thầm nghĩ, danh tự ngược lại là rất tốt, nhưng mà dường như không xứng đôi thế nào, nữ nhân này quá yêu dị, thật sự là lãng phí cái tên hay.

- Bách Hoa tiên tử đem các ngươi phong ấn tại đây? Vì cái gì?

- Bởi vì chúng ta là thuộc hạ của Hắc Huyết Tà Vương.

Lời này thật ra khiến trong nội tâm Dương Lỗi cả kinh, đối với nữ tử yêu dị gọi Minh Nguyệt này, lần nữa tăng lên tính cảnh giác.

Chứng kiến Dương Lỗi cảnh giác như vậy, Minh Nguyệt mỉm cười, nhìn xem hắn nói:

- Công tử không cần phải lo lắng, ta tuyệt đối sẽ không đối với công tử bất lợi, nếu như công tử không tin, ta có thể đối với Tâm Ma thề.

¢o¢u G\yÈjX ¢PoI iXyÎ_ [в« K«´Lju

Nói xong Minh Nguyệt liền giơ tay lên, phát ra lời thề.

Mặc dù Minh Nguyệt phát Tâm Ma thệ, nhưng Dương Lỗi cũng không dám đơn giản tin tưởng nàng, dù sao nữ nhân này quá quỷ dị.

- Ngươi là thủ hạ của Hắc Huyết Tà Vương?

Nghe được Minh Nguyệt nói, Dương Lỗi không khỏi cả kinh, Hắc Huyết Tà Vương tự nhiên không phải mặt hàng đơn giản, tuy bị phong ấn, nhưng Dương Lỗi là biết rõ sự lợi hại của hắn, mà nữ nhân này, dĩ nhiên là thủ hạ của Hắc Huyết Tà Vương, như vậy nữ nhân này tuyệt đối không đơn giản, nhưng vì cái gì Bách Hoa tiên tử lại không giết nàng, mà chỉ đem phong ấn ở chỗ này?

Chẳng lẽ ở trong đó còn có bí mật gì không muốn người biết hay sao? Dương Lỗi đối với chuyện này thật là có chút tò mò, nhưng mà nghĩ nghĩ, mình vẫn là không nên nhiều chuyện thì tốt hơn, bây giờ tam nữ đã an toàn, như vậy mình cũng có thể đi ra. Nghĩ tới nơi này, Dương Lỗi nhân tiện nói:

- Ngươi đã không cùng ta khó xử, như vậy ta cũng là thời điểm nên rời đi nơi này rồi, ta còn có chuyện, Bách Hoa Cung này, ta nguyện nhất định phải có, cho nên cô nương, sau này chúng ta còn gặp lại.

Nói xong Dương Lỗi liền chuẩn bị rút lui khỏi nơi này.

- Công tử , xin chờ một chút.

Minh Nguyệt nghe vậy vội nói.

- Không biết cô nương còn có chuyện gì?

Dương Lỗi nhìn xem nàng hỏi.

- Công tử cần gì phải gấp gáp như vậy, chẳng lẽ ta không xinh đẹp sao?

Minh Nguyệt nhìn xem Dương Lỗi vũ mị nói.

- Cô nương cớ gì nói ra lời ấy, nếu như cô nương không đẹp, vậy trên đời này chỉ sợ không có mỹ nữ rồi.

Dương Lỗi vỗ nàng một cái nịnh nọt, trong nội tâm Dương Lỗi tinh tường, nữ nhân đều thích chưng diện, mặc kệ nàng lợi hại đến mức nào, chỉ cần là nữ nhân, đều là thích nghe người khác khen ngợi dung mạo của mình.

- Công tử nói là thật sao? Ta thật sự rất đẹp?

Nghe được Dương Lỗi nói, Minh Nguyệt thẹn thùng, nhẹ nhàng che mặt nói.

- . . .

- Công tử, ta đã rất xinh đẹp, vậy sao công tử không thể lưu lại?

Gặp Dương Lỗi không nói lời nào, Minh Nguyệt lại nói.

- Lưu lại, không có khả năng, ta sẽ không lưu lại, ta nói rồi, ta có chuyện trọng yếu, cái kia chính là cướp lấy Bách Hoa Cung này.

Dương Lỗi lắc đầu nói, nói giỡn, lưu lại , điều này sao có thể.

- Cướp lấy Bách Hoa Cung?

Minh Nguyệt nghe vậy không khỏi nở nụ cười xinh đẹp nói.

- Nếu như chỉ là sự tình này, vậy thì dễ làm, Minh Nguyệt có thể giúp công tử.

- Ngươi có thể giúp ta?

Dương Lỗi nghe nói như thế không khỏi nở nụ cười, nàng có thể giúp mình, nói giỡn , nàng là đệ tử của Hắc Huyết Tà Vương, bị phong ấn ở đây, lại còn nói muốn giúp mình, điều này sao có thể, nàng có khả năng giúp đở được mình, sao còn muốn ở lại nơi đây?

- Đúng vậy, nếu như công tử thật sự muốn Bách Hoa Cung này, Minh Nguyệt có thể giúp công tử.

Minh Nguyệt nhẹ gật đầu, đối với tâm tư của Dương Lỗi, nàng vẫn là hết sức tinh tường, mình với tư cách đệ tử của Hắc Huyết Tà Vương, mà Hắc Huyết Tà Vương lại là tử địch của Bách Hoa tiên tử, đổi lại là mình, cũng sẽ không dễ dàng tin tưởng.

- Ta biết công tử nghĩ như thế nào, chẳng qua nếu như công tử muốn thu được Bách Hoa Cung, không có Minh Nguyệt trợ giúp, công tử là không thể nào làm được.

- Thật sao?

Dương Lỗi nghe vậy trong nội tâm cười lạnh, miệng lại nói.

- Như vậy Minh Nguyệt cô nương, ngươi nói xem, ngươi giúp ta như thế nào? Chẳng lẽ nói, ngươi nắm giữ đầu mối của Bách Hoa Cung này hay sao?

Minh Nguyệt lắc đầu nói:

- Này ngược lại là không có, nhưng mà. . . Minh Nguyệt lại biết rõ, đầu mối của Bách Hoa Cung rốt cuộc là cái gì, nếu như ta không nói, sẽ không có ai biết được đầu mối của Bách Hoa Cung rốt cuộc là cái gì, công tử cũng không ngoại lệ.

- Thật sao?

Dương Lỗi nghe vậy lại nở nụ cười, trong nội tâm thầm nghĩ, mình có Chân Thực Ưng Nhãn, có Giám Định Thuật, muốn tìm ra đầu mối then chốt của Bách Hoa Cung, cũng không là việc khó gì.

Minh Nguyệt nhẹ gật đầu:

- Tự nhiên là thật.

- Như vậy Minh Nguyệt cô nương ngươi có điều kiện gì?

Đương nhiên Dương Lỗi cũng biết, nếu quả thật muốn mình đi tìm, vẫn là sẽ tốn hao một phen công phu, nhưng nếu như Minh Nguyệt thật sự biết rõ đầu mối then chốt của Bách Hoa Cung đến cùng là dạng gì, hơn nữa biết rõ ở địa phương nào, như vậy mình liền dễ dàng rất nhiều.

- Điều kiện, chẳng lẽ công tử vẫn không rõ sao?

Minh Nguyệt đối với Dương Lỗi trừng mắt nhìn.

- Ta chỉ muốn công tử đáp ứng, là có thể để cho Minh Nguyệt đi theo bên người công tử, phục thị công tử, đương nhiên công tử phải đem Minh Nguyệt từ nơi này mang đi ra ngoài mới được.

Dương Lỗi nhíu mày, Minh Nguyệt là thuộc hạ của Hắc Huyết Tà Vương, này lại để cho Dương Lỗi có chút do dự, nếu như nói Minh Nguyệt này là người khác, Dương Lỗi căn bản sẽ không nghĩ quá nhiều, nhưng bởi vì Minh Nguyệt là thuộc hạ của Hắc Huyết Tà Vương, không thể không khiến Dương Lỗi lo lắng, vạn nhất nếu nàng muốn thông qua mình chạy đi, sau đó lại mở phong ấn của Hắc Huyết Tà Vương, cứu hắn ra, vậy mình chẳng phải là tội nhân thiên cổ?

Cho nên, mình tuyệt đối không thể đơn giản thả nàng ra, ít nhất ở thời điểm mình không có nắm chắc khống chế được nàng, những chuyện này, tuyệt đối không thể xằng bậy.

Nhưng. . . nhưng nếu như mình có thể từ trong miệng nàng đạt được một ít tin tức về đầu mối then chốt của Bách Hoa Cung, vậy thì dễ dàng hơn nhiều rồi.

- Như thế nào? Chẳng lẽ công tử không muốn sao?

Minh Nguyệt gặp Dương Lỗi không nói lời nào, vẻ mặt u oán, giống như Dương Lỗi chính là một kẻ bạc tình. Là khiến người ta thương tiếc như vậy, khiến người ta nhịn không được muốn đem nàng ôm vào trong ngực, thật tốt che chở một phen.

- Không phải không đồng ý, ta chỉ sợ mình căn bản không có năng lực mang Minh Nguyệt cô nương đi ra ngoài, cô nương nên biết, Bách Hoa tiên tử là người nào, nàng ở trăm vạn năm trước thì đến được Đại La Kim Tiên cảnh giới, ta bây giờ ngay cả Ngũ Khí Triều Nguyên cảnh giới cũng không có đạt tới, làm sao có thể giúp được cô nương?

Dương Lỗi nhìn xem Minh Nguyệt nói.

- Công tử làm gì nói lời này, dùng thực lực của công tử mà nói, không chỉ nói Ngũ Khí Triều Nguyên, coi như là Cửu Cực Tạo Hóa, cũng không phải đối thủ của công tử, thậm chí ngay cả Thiên Tiên công tử cũng có thể tới đánh cược một lần, làm sao có thể chỉ là Ngũ Khí Triều Nguyên cảnh giới?

Lúc này ánh mắt của nàng càng u oán, làm Dương Lỗi cũng không khỏi không đành rồi.

- Cô nương , ta. . . ta. . . Nhưng ta thật không biết như thế nào mới có thể mang cô nương đi ra ngoài.

Ở dưới Chân Thực Ưng Nhãn quan sát , phát hiện trong cơ thể Minh Nguyệt này có một luồng lực lượng đặc thù, đem nàng giam cầm ở chỗ này, nếu nàng muốn rời đi, nhất định phải giải trừ giam cầm này, nhưng mà cái giam cầm này chính là Bách Hoa tiên tử để xuống, Tinh Thần lực của mình tuy lợi hại, nhưng nếu muốn giải trừ giam cầm này, hầu như là không thể nào, hơn nữa Dương Lỗi phát hiện, cái này căn bản không phải chân thân của Minh Nguyệt, đây bất quá là một tinh thần thực thể hóa mà thôi.

¢oPu G\ʏÈjX ¢P©I G\«´Ńj Gfŋ Gʍ9 g_j\ iX«´Ń§u ros

- Ta biết công tử lo lắng chuyện gì.

Minh Nguyệt nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Công tử yên tâm, mặc dù Bách Hoa tiên tử đem Minh Nguyệt giam cầm ở chỗ này, lại không tổn thương Minh Nguyệt, chỉ là vì để cho Minh Nguyệt chờ đợi người hữu duyên đến, mà hiện tại Minh Nguyệt có thể khẳng định, công tử là người hữu duyên của Minh Nguyệt.

Dương Lỗi nghe vậy không khỏi trợn trắng mắt, người hữu duyên, cái tình tiết này, nghe làm sao lại máu chó như vậy? Làm sao nghe đều giống như lừa đảo, nếu như nói chuyện của Đoạn Dung, còn để cho Dương Lỗi có chút tin tưởng, nhưng chuyện này. . . Cái này lại không hề có một chút chứng cớ, hơn nữa mình đối với nàng là hoàn toàn không biết gì cả, cho nên Dương Lỗi tuyệt không dám đơn giản tin tưởng.

- Không dối gạt cô nương, ta là hữu tâm vô lực, nếu như cô nương không tin, chúng ta có thể thử một lần.

Dương Lỗi gặp cô nàng này dường như quyết định muốn cuốn lấy mình rồi, không khỏi cũng có chút ít đau đầu.

- Công tử thật sự đồng ý mang Minh Nguyệt đi ra ngoài?

Minh Nguyệt nghe xong lại đại hỉ, ngữ khí có chút kích động nói.

Tuy trong nội tâm Dương Lỗi phiền muộn, nhưng mà vẫn gật đầu.

- Có thể trợ giúp mỹ nữ như Minh Nguyệt cô nương, là vinh hạnh của tại hạ, nhưng mà tại hạ lo lắng, không có cách nào làm được, sẽ để cho cô nương thất vọng.

- Công tử có thể, chỉ cần công tử đáp ứng, vậy thì nhất định có thể.

Minh Nguyệt vội nói.

- Như vậy ta phải làm sao mới có thể cứu cô nương ra?

Dương Lỗi suy nghĩ một chút nói.

- Công tử mời đi theo ta.

Minh Nguyệt quay người lại nói.

Dương Lỗi do dự một chút, vẫn là theo ở sau lưng nàng, nếu như mình muốn rời khỏi, tuy có thể làm được , nhưng nếu nàng thực muốn ngăn cản mình, mình muốn rời khỏi cũng phải hao phí một phen công phu, Dương Lỗi phát hiện trên người Minh Nguyệt này không có sát khí, mà cảm giác của Dương Lỗi luôn luôn rất chuẩn , cho nên cũng không có sốt ruột rời đi.

Dương Lỗi đi theo đằng sau Minh Nguyệt, chỉ thấy bàn tay trắng nõn của nàng vung lên , nguyên bản vách tường xuất hiện một cánh cửa, đẩy cửa ra, phát hiện bên trong có một chiếc giường ngọc, trên giường ngọc nằm một bạch y nữ tử, lại để cho Dương Lỗi kinh ngạc chính là khuôn mặt nữ nhân này cùng Minh Nguyệt là đồng nhất, nhưng mà chỗ mi tâm có ấn ký màu đỏ thắm, điểm ấn ký ấy, lại để cho nàng nhiều hơn một phần khí chất xuất trần, lộ ra càng thêm động lòng người.

- Cô nương. . . Chuyện này. . . Đây là?

Trong lòng Dương Lỗi cũng giật mình, nếu như đoán đúng, cái này là chân thân của nàng rồi, chân thân của nàng dĩ nhiên là bị giam cầm ở nơi này, để cho Dương Lỗi hiếu kỳ chính là, tại sao nàng không có hòa tan vào bên trong thân thể, đối với một người tu luyện mà nói , tinh thần ly thể , tiêu hao là rất lớn, nếu như ở trong thân thể, có thể ở mức độ lớn nhất duy trì không cho năng lượng bản thân biến mất, thậm chí còn có thể không ngừng tu luyện tăng cường.

Tốc độ tu luyện của tinh thần thể có thân thể so với không có thân thể mà nói, mạnh hơn không chỉ mấy lần, đương nhiên nếu như tu luyện công pháp đặc thù, cái kia lại không giống.

- Đây là chân thân của ta cùng muội muội.

Minh Nguyệt sâu kín nhìn xem chân thân của mình nói.

- Chân thân?

Khuôn mặt Dương Lỗi lộ ra kinh ngạc, nhìn xem Minh Nguyệt nói.

- Đây là chuyện gì xảy ra?

Minh Nguyệt nhìn xem Dương Lỗi:

- Ta nghĩ công tử rất ngạc nhiên, vì cái gì Minh Nguyệt thân là thủ hạ của Hắc Huyết Tà Vương, nhưng lại không bị Bách Hoa tiên tử giết chết, dùng thực lực của Bách Hoa tiên tử, muốn giết chết ta, đó là chuyện rất dễ dàng, mà Bách Hoa tiên tử chỉ đem ta phong ấn giam cầm ở chỗ này?

Dương Lỗi nghe vậy nhẹ gật đầu, thật sự là mình rất hiếu kỳ, Minh Nguyệt đã là thuộc hạ của Hắc Huyết Tà Vương, như vậy Bách Hoa tiên tử không có lý do gì sẽ bỏ qua nàng, mà chỉ là giam cầm nàng ở chỗ này.

- Kỳ thật chuyện này nói rất dài dòng.

Minh Nguyệt xoay người sâu kín thở dài nói.

- Vốn ta cùng muội muội Minh Châu có một gia đình rất tốt, phụ thân ta là thư sinh, mẫu thân là tiểu thư khuê các, một nhà bốn người ở Tây Lâm trấn trải qua sinh hoạt mỹ mãn, nhưng thẳng đến có một ngày, hết thảy đều đã xảy ra thay đổi. Một hồi tai nạn đột nhiên xuất hiện cải biến hết thảy.

- Nhớ rõ buổi tối ngày nào đó, vô số Hắc y nhân xâm nhập nhà của ta, những súc sinh kia gặp người liền giết, toàn bộ Nạp Lan gia tử thương vô số, phụ thân cùng mẫu thân chết thảm, mà ta cùng Minh Châu núp ở trong hầm ngầm mới tránh được một kiếp.

- Sau đó ra sao?

Dương Lỗi nhìn xem Minh Nguyệt, hiện tại mới xem như đã biết tên đầy đủ của nàng, gọi là Nạp Lan Minh Nguyệt, như vậy muội muội của nàng gọi là Nạp Lan Minh Châu rồi.

- Về sau ta cùng muội muội một mực ăn xin mà sống, thẳng đến có một ngày, ta cùng muội muội gặp một người, đó chính là sư phụ của chúng ta, muội muội của Hắc Huyết Tà Vương, Mục Hiểu Lan. Nàng dạy cho chúng ta công pháp, lại để cho chúng ta từ một tên ăn mày mặc người khi dễ, trở thành Tiên Tử mỗi người kính ngưỡng, mà sau khi ta cùng muội muội tu luyện tiểu thành, liền xuất thế, tìm hiểu đại cừu nhân năm đó, có lẽ là ông trời có mắt, chúng ta đã tìm được một ít dấu vết để lại, tìm được một ít dấu vết để lại này, chúng ta đã tìm được chân tướng, lại phát hiện, thì ra đại cừu nhân của chúng ta dĩ nhiên là ca ca của sư tôn, chính là Hắc Huyết Tà Vương.

Nghe đến đó, Dương Lỗi không khỏi mở to hai mắt nhìn, cái tình tiết này, thật đúng là đủ ly kỳ khúc chiết.

- Thời điểm chúng ta biết rõ đại cừu nhân lại là ca ca của sư tôn, trong nội tâm thật sự rất thống khổ, bởi vì chúng ta biết rõ, sư tôn đối với ca ca của nàng cực kỳ kính yêu, hắn là thân nhân duy nhất của sư tôn, cảm tình huynh muội một mực rất tốt, mà chúng ta biết rõ, nếu như chúng ta muốn tìm Hắc Huyết Tà Vương báo thù, giết hắn đi, như vậy sư tôn nhất định sẽ rất thương tâm, nhưng. . . mối thù cha mẹ không đội trời chung, không thể không báo, mà ân tình của sư tôn Mục Hiểu Lan đối với mình cùng muội muội, cũng là lớn như núi, sâu như biển. Hơn nữa chúng ta biết rõ ca ca của sư tôn Mục Hiểu Lan, thì ra là Hắc Huyết Tà

Vương tu vi cao thâm khó dò, là chúa tể một phương, dùng tu vi của mình và muội muội, căn bản không thể tổn thương hắn một chút nào, cái này liền để cho ta cùng muội muội lâm vào hoàn cảnh lưỡng nan.

Minh Nguyệt dừng một chút nói tiếp.

- Chuyện này để cho ta cùng muội muội suy tư thật lâu, cuối cùng nhất chúng ta làm ra một quyết định, cái kia chính là chờ sau khi chúng ta báo thù xong lại đem hết thảy nói cho sư tôn, tùy ý nàng trừng phạt, cho dù là lấy mạng đổi mạng, cũng sẽ không tiếc.

¢oku G\ʏỀjX ¢P¨I G\«´Ńj Gfŋ Gʍ9 g_j\ iX«´Ń§u r©s

- Lúc ấy tu vi của chúng ta tự nhiên không có khả năng báo thù, chúng ta ý định tiếp cận Hắc Huyết Tà Vương, tìm cơ hội ra tay, mà biện pháp tốt nhất để tiếp cận Hắc Huyết Tà Vương, cái kia chính là mượn quan hệ của sư tôn Mục Hiểu Lan, bởi vì sư tôn, chúng ta rất nhanh liền trở thành thủ hạ của Hắc Huyết Tà Vương, hơn nữa rất nhanh liền được Hắc Huyết Tà Vương tín nhiệm, vốn chúng ta đã từng nghĩ tới, mượn gương mặt đẹp của chúng ta, hắn có thể trở thành nữ nhân của hắn, sau đó mượn cơ hội giết hắn đi, thật không nghĩ đến, sau khi tiếp xúc một khoảng thời gian mới phát hiện, Hắc Huyết Tà Vương căn bản đối với ta cùng muội muội chẳng thèm ngó tới, bất luận là ta nắm giữ thân thể, hay là muội muội nắm giữ thân thể, đều không có thể khiến cho Hắc Huyết Tà Vương mảy may chú ý, điều này làm cho ta cùng muội muội trở nên vô cùng uể oải, nhưng vì báo thù, chúng ta một mực chịu đựng, một mực chờ cơ hội.

- Suốt 300 năm, chúng ta rốt cục chờ đến một cơ hội , cái kia chính là Hắc Huyết Tà Vương cùng Khiếu Long đại tiên còn có Bách Hoa tiên tử tranh đấu.

Khiếu Long cùng Bách Hoa tiên tử đều là siêu cấp cao thủ, không thể so với Hắc Huyết Tà Vương yếu bao nhiêu, hơn nữa hai người liên thủ, lại để cho Hắc Huyết Tà Vương hết sức kiêng kỵ, nhưng Hắc Huyết Tà Vương là người kiêu ngạo, một khi quyết định sự tình, thì sẽ không quay đầu lại, cho nên cũng không có bởi vì Khiếu Long cùng Bách Hoa tiên tử cường đại mà lùi bước, ngược lại khơi dậy hung tính của hắn.

Trận chiến ấy có thể nói là kinh thiên địa khiếp quỷ thần, vô số cường giả vẫn lạc trên chiến trường, Hắc Huyết Tà Vương cùng Khiếu Long còn có Bách Hoa tiên tử chiến đấu một mực giằng co suốt bảy ngày bảy đêm, toàn bộ Huyền Nguyên Tinh cơ hồ bị hủy diệt hơn phân nửa, có thể thấy được lúc ấy chiến đấu lực phá hoại khủng bố.

Mà một trận chiến này, cũng cho ta cùng muội muội thấy được thực lực chân chính của Hắc Huyết Tà Vương, đây tuyệt đối là cao không thể chạm, chênh lệch quá xa, trong lòng chúng ta rất rõ ràng, nhưng mà cũng không phải là không có cơ hội, chính là bởi vì trận chiến đấu này, để cho ta cùng muội muội lấy được cơ hội báo thù.

Minh Nguyệt hít và một hơi, sau đó nói.

- Lúc ấy Hắc Huyết Tà Vương có thể nói là cùng Khiếu Long còn có Bách Hoa tiên tử lưỡng bại câu thương, cho nên ta cùng muội muội biết rõ, cơ hội tới, cái này là cơ hội tốt nhất của chúng ta, cũng là cơ hội duy nhất, đương nhiên chúng ta cũng biết, thực lực Hắc Huyết Tà Vương cường hãn vô cùng, mặc dù là bị trọng thương, chúng ta cũng không nhất định có thể thành công. Chúng ta không thể không làm ra rất nhiều chuẩn bị.

- Còn có, chúng ta biết rõ Khiếu Long cùng Bách Hoa tiên tử tuy cũng là bản thân bị trọng thương, nhưng mà trong bọn họ, thương thế của Khiếu Long nghiêm trọng nhất, Bách Hoa tiên tử thì nhẹ hơn rất nhiều , hơn nữa lấy cừu hận của bọn hắn cùng Hắc Huyết Tà Vương, nhất định là không đội trời chung, Bách Hoa tiên tử chắc chắn sẽ không buông tha Hắc Huyết Tà Vương, ta cùng muội muội tự tin không có khả năng không sơ hở tý nào đánh chết Hắc Huyết Tà Vương, cho nên cần phải mượn lực lượng của Bách Hoa tiên tử.

- Mượn nhờ lực lượng của Bách Hoa tiên tử? Ngươi ngay lúc đó thân phận là thuộc hạ của Hắc Huyết Tà Vương, mà Bách Hoa tiên tử đối với người liên quan tới Hắc Huyết Tà Vương đều là hận thấu xương, làm sao có thể sẽ tin tưởng ngươi? Thậm chí ngươi ngay cả cơ hội nhìn thấy Bách Hoa tiên tử cũng không nhất định có? Mặc dù là gặp được, Bách Hoa tiên tử cũng có thể là một lần hành động đánh chết ngươi.

Dương Lỗi nhìn xem nàng nói.

- Điểm này chúng ta đương nhiên cũng nghĩ đến rồi, nhưng mà theo chúng ta biết, Bách Hoa tiên tử là người thiện lương, hơn nữa chúng ta có một mục đích cộng đồng, cái kia chính là đánh chết Hắc Huyết Tà Vương, ngay từ đầu, chúng ta nhìn thấy Bách Hoa tiên tử, nàng cũng không tin lời của ta, bất quá khi nàng nhìn thấy sư tôn cho chúng ta một vật, lại thở dài , thái độ đối với ta cùng muội muội, cải biến rất nhiều.

- Vì cái gì?

Dương Lỗi không khỏi tò mò hỏi.

- Bởi vì sư tôn ta Mục Hiểu Lan là hảo hữu của Bách Hoa tiên tử.

Minh Nguyệt giải thích nói.

- Hóa ra là như vậy, cái kia về sau ngươi lại là vì sao bị giam cầm ở nơi này?

Vấn đề này, Dương Lỗi luôn luôn muốn hỏi rõ.

- Sau khi Bách Hoa tiên tử đã tin tưởng chúng ta, chúng ta liền thương định một kế hoạch.

Minh Nguyệt nói.

- Cái kia chính là trong nháy mắt Bách Hoa tiên tử kiềm chế lại Hắc Huyết Tà Vương, ta cùng muội muội đến đánh lén.

- Các ngươi thành công rồi hả?

Dương Lỗi nghĩ nghĩ, đoán chừng là như vậy.

- Thật sự là chúng ta thành công rồi, Hắc Huyết Tà Vương thật không ngờ, ta cùng muội muội lại có thể xuống tay với hắn, một lần hành động kích thương hắn, mặc dù không cách nào đánh chết, nhưng cũng bị Bách Hoa tiên tử phong ấn.

Minh Nguyệt nói.

- Nhưng mà bởi vì Hắc Huyết Tà Vương nhận lấy ta cùng muội muội công kích, lại để cho hắn bị thương nghiêm trọng, hắn biết rõ bại thế đã định, không thể cứu vãn, đương nhiên hắn vẫn là có thể chạy trốn, nhưng lúc ấy Hắc Huyết Tà Vương vô cùng cao ngạo, tuy thất bại , bị thương, cũng không lo lắng sẽ vứt bỏ tánh mạng của mình, bởi vì hắn tu luyện công pháp đặc thù , mà ta bởi vì đánh lén kích thương hắn, cũng bị hắn điên cuồng đả kích , bởi vậy mà lâm vào bên trong Tâm Ma.

- Bởi vì Tâm Ma, ta cùng muội muội lâm vào trong nguy cơ, mặc dù chúng ta là song sinh, nhưng bởi vì ta là tỷ tỷ, một mực chiếu cố muội muội, tâm trí của ta muốn kiên định rất nhiều, mà muội muội Minh Châu tâm trí không có kiên định như ta, cuối cùng nhất bị ma hóa rồi, vì trợ giúp muội muội Minh Châu tiêu trừ ma tính, cũng vì Bách Hoa Cung an toàn, Bách Hoa tiên tử đem chúng ta giam cầm ở chỗ này, đợi người hữu duyên đến.

- Mà ngươi, chính là người hữu duyên số mệnh an bài.

Minh Nguyệt nhìn xem Dương Lỗi, ngữ khí vô cùng chăm chú, không một chút nào như là đang nói đùa, nếu như nàng là nói dối diễn kịch, vậy cảnh giới này, cũng thật là làm cho người ta sợ hãi than.

- Minh Nguyệt cô nương nói đùa.

Dương Lỗi cười cười , tuy Minh Nguyệt này là đại mỹ nữ, mặc dù nàng nói rất đúng sự thực, vậy mình cũng phải cẩn thận ah, dù sao trong cơ thể nàng còn có một linh hồn, thì ra là muội muội nàng Minh Châu, đây chính là nhập ma, một lòng nghĩ giết mình , nuốt chửng tinh thần thể của mình, nuốt chửng linh hồn của mình.

- Không biết tại hạ phải làm như thế nào mới có thể cứu cô nương ra?

Tuy Dương Lỗi đối với Minh Nguyệt vẫn có hoài nghi , nhưng nếu như nàng nói đúng sự thực, như vậy mình đạt được Bách Hoa Cung liền dễ dàng rất nhiều, hơn nữa cách thời gian Bách Hoa Cung đóng cửa đã không xa, nếu như mình không thể ở trong vòng nửa tháng khống chế được Bách Hoa Cung, như vậy tiếp theo phải năm trăm năm sau rồi, thậm chí thời gian sẽ dài hơn.

¢©·u G\yỀjX ¢PVI ~njX ¦«u

Nghe được Dương Lỗi hỏi như vậy, trong nội tâm Minh Nguyệt vui vẻ, xem ra hắn là tin tưởng mình rồi , đón lấy trên mặt ửng đỏ , không khỏi nhớ tới biện pháp cứu trị mình, bây giờ thân thể cùng hồn phách của mình chia lìa, nếu như không phải như vậy, đã sớm không thể kiểm soát, mà bây giờ chỉ có một loại biện pháp mới có thể để ình lần nữa khống chế thân thể, mà biện pháp này hết sức đặc thù. Tuy tu vi của Minh Nguyệt cực cao, hiện tại mặc dù có chỗ rơi xuống , cũng là Thiên Tiên sơ kỳ, nhưng mà đối với sự tình này, căn bản không có trải qua, tự nhiên là cực kì ngượng ngùng.

- Công tử , không biết công tử cảm thấy Minh Nguyệt như thế nào?

Minh Nguyệt nhìn xem Dương Lỗi, sắc mặt trở nên hồng, nhưng mà vẫn là hết sức chăm chú nhìn Dương Lỗi .

- Minh Nguyệt cô nương quốc sắc thiên hương, là nhân gian tuyệt sắc ít có trong thiên hạ, ta nghĩ không có người nào có thể ngăn cản được mị lực của cô nương.

Tuy Dương Lỗi không rõ nàng vì cái gì hỏi như vậy, nhưng vẫn là gật đầu nói ra.

- Thật sao? Công tử thật sự cho rằng như vậy sao? Minh Nguyệt thật là cao hứng.

Minh Nguyệt nghe vậy trong nội tâm ngọt ngào như tơ.

- Tự nhiên là thật, Dương Lỗi ta cho tới bây giờ chưa bao giờ nói láo.

Dương Lỗi nói.

- Cái kia. . . Cái kia. . . công tử đã đối với Minh Nguyệt xem trọng như thế , công tử. . . muốn. . . muốn để cho. . . để cho Minh Nguyệt làm bạn bên cạnh công tử hay không?

Hai gò má của Minh Nguyệt ửng đỏ, có chút khẩn trương nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Chuyện này. . . Dương Lỗi có tài cán gì.

Dương Lỗi nghe vậy lập tức lắp bắp kinh hãi, không nghĩ tới Minh Nguyệt lại là ý tứ như vậy , mặc dù không có chính thức nói ra, nhưng ý của nàng không thể hiểu rõ hơn được nữa rồi.

- Chẳng lẽ công tử không muốn, hay là nói , trước đó công tử nói đều chẳng qua là lừa gạt Minh Nguyệt mà thôi?

Minh Nguyệt một bộ như muốn khóc, lại để cho Dương Lỗi cũng cảm thấy không đành lòng, dường như mình thật là một nam nhân phụ lòng.

- Không phải. . . Không phải , Minh Nguyệt cô nương, ta không phải ý tứ này, chỉ là không dối gạt cô nương, ta đã có thê tử, hơn nữa còn không chỉ một cái, cho nên. . . Cho nên. . .

Dương Lỗi nghe vậy vội vàng giải thích.

- Công tử. . . Những chuyện này ta đều không thèm để ý, sở dĩ Minh Nguyệt hỏi như vậy, là vì nếu như Minh Nguyệt muốn khôi phục chân thân, lần nữa cùng thân thể dung hợp, nhất định cần phải. . . nhất định phải Âm Dương hòa hợp mới được, cho nên. . . Cho nên. . .

Minh Nguyệt dù sao cũng là nữ nhân, hơn nữa còn là một nữ nhân chưa rành nhân sự, thời điểm nói những điều này, làm sao có thể giữ vững bình tĩnh.

Lúc này Minh Nguyệt, tim không ngừng bùm bùm bùm nhảy lên, giờ phút này, tâm tình của nàng dị thường phức tạp, mặc dù biết Dương Lỗi là người hữu duyên của mình, nhưng muốn nói Minh Nguyệt yêu mến Dương Lỗi, vậy còn quá sớm, chỉ là đối với Dương Lỗi có cảm tình mà thôi, cái cảm tình này vẫn là xây dựng ở trên thân phận Dương Lỗi là người hữu duyên, bằng không thì Minh Nguyệt căn bản là sẽ không đối với Dương Lỗi có chút kính trọng, phải biết rằng tính cách của Minh Nguyệt vốn là vô cùng cao ngạo, đối với bất luận nam nhân gì đều không thèm nhìn.

- Chuyện này. . . Chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ liền không có biện pháp nào khác sao?

Nghe nói như thế, Dương Lỗi cũng sững sờ, như thế nào cũng thật không ngờ, muốn cứu ra Minh Nguyệt lại là biện pháp như vậy, dường như rất máu chó, cũng rất mập mờ, đương nhiên điều này cũng làm cho Dương Lỗi hơi chút chờ mong, Minh Nguyệt này thật là đại mỹ nhân , ở bên trong nữ nhân của mình, có thể so sánh cũng chỉ có Hoàng Dung, Lý Tuyết Mai mà thôi, chúng nữ khác còn muốn kém một chút, đương nhiên mặc dù Cổ Tĩnh các nàng có chút chênh lệch, nhưng mà các nàng vẫn không có chính thức thành nữ nhân của mình, không có cùng mình song tu, nếu như cùng mình song tu, như vậy vẫn là có thể theo kịp đấy.

Minh Nguyệt nghe vậy lắc đầu nói:

- Không có biện pháp nào khác rồi, chỉ có như vậy.

Nghe được Dương Lỗi hỏi như vậy, trong lòng Minh Nguyệt không khỏi có một tia thất lạc, chẳng lẽ mình thật không có mị lực sao?

- Nếu như công tử không muốn, vậy coi như là Minh Nguyệt mệnh khổ rồi.

- Không. . . Ta. . . Nếu có thể. . . Ta. . .

Dương Lỗi cũng không biết nên nói như thế nào.

- Công tử đã đáp ứng?

Lúc này ánh mắt Minh Nguyệt lóe lên, thừa dịp Dương Lỗi không đề phòng, ôm lấy Dương Lỗi.

- Ta. . .

Dương Lỗi còn muốn nói điều gì, nhưng lại bị Minh Nguyệt ôm lấy cổ thật chặt, một cái liền hôn lên bờ môi Dương Lỗi, trong tích tắc kia, Minh Nguyệt đã hạ quyết tâm, nếu người nam nhân này là người hữu duyên mà số mệnh an bài ình, như vậy mình còn có cái gì do dự, nếu như mình còn do dự, không biết còn phải ở địa phương này chờ đợi bao lâu, hơn nữa mặc dù là mình có thể chờ nổi, nhưng muội muội Minh Châu thì sao? Nàng đã đợi không nổi rồi, tính cách của nàng càng ngày càng khó khống chế, nếu như tiếp tục nữa, lưu lại phong ấn chỉ sợ cũng không có tác dụng rồi, một khi Minh Châu triệt để nhập ma, như vậy liền không có cơ hội có thể vãn hồi nữa, cho nên mình đợi không được.

Minh Nguyệt tu luyện qua mị công, hơn nữa đã đạt đến cảnh giới tột đỉnh, tuy tâm trí của Dương Lỗi kiên định, hơn nữa tu luyện qua Băng Tâm quyết , nhưng mà tu vi chính thức, cảnh giới chính thức so với Minh Nguyệt vẫn kém hơn rất nhiều, hơn nữa Dương Lỗi là nam nhân, đối với nữ nhân, nhất là nữ nhân cực phẩm, căn bản là khó có thể miễn dịch, tăng thêm Dương Lỗi đối với Minh Nguyệt còn có một ít cảm tình như vậy, cho nên nếu muốn ở bất ngờ không đề phòng còn duy trì định lực, cái kia hầu như là không thể nào.

Cho nên cái này vừa hôn , lập tức liền như là Thiên Lôi động đến Địa Hỏa, một phát không thể vãn hồi, dục hỏa trong cơ thể điên cuồng tăng vọt, độ ấm thân thể trong khoảng thời gian ngắn đề cao, nóng , quá nóng.

Hơn nữa Minh Nguyệt đã hạ quyết tâm, thủ đoạn tự nhiên không chỉ là những thứnày, nàng là đệ tử của Mục Hiểu Lan, Mục Hiểu Lan với tư cách muội muội Hắc Huyết Tà Vương, tuy tâm địa so với người bình thường muốn thiện lương nhiều lắm, nhưng là một cường giả, một cường giả đạt đến Tiên Nhân Cảnh giới, lại làm sao có thể chỉ là như vậy?

Từng siêu cấp cường giả, đều là đạp lên vô số hài cốt người mà thành, Mục Hiểu Lan cũng không ngoại lệ, mà Minh Nguyệt càng sẽ không ngoại lệ.

Dương Lỗi bị khơi gợi dục hỏa, Chân Long Quyết tiềm thức phát động, Dương Lỗi tu luyện Chân Long Quyết cùng công pháp Minh Nguyệt tu luyện , càng là xảy ra một loại biến hóa huyền diệu, giúp nhau hấp dẫn, không ngừng giao hòa.

Hai người thâm tình ôm hôn, lúc này Dương Lỗi hoàn toàn mất đi lý trí, hai tay vô ý thức ở trên thân thể mềm mại của Minh Nguyệt không ngừng văn vê, cái vị trí đầy đặn xinh đẹp kia, ở trong tay Dương Lỗi không ngừng biến hóa hình dạng.

¢©ou G\yỀjX ¢PUI i_Ńh -ʁ ĤÄH ¦\ʊu ros

Không chỉ là Dương Lỗi, Minh Nguyệt cũng bị mất phương hướng, tuy tu luyện mị công mà Mục Hiểu Lan giao ình, nhưng Minh Nguyệt còn là một hoàng hoa khuê nữ chưa rành nhân sự, mà Dương Lỗi tuy đã mất đi ý thức, nhưng lúc này Dương Lỗi không còn là trẻ con miệng còn hôi sữa trước đó rồi, mà là một nam tử thân kinh bách chiến, cho nên mặc dù đã mất đi ý thức, nhưng bản năng vẫn còn, tăng thêm tác dụng của Chân Long Quyết, thủ đoạn của Dương Lỗi có thể nói là rất thành thục.

Minh Nguyệt làm sao có thể ngăn cản được, rất nhanh Minh Nguyệt cũng lạc lối ở trong ôn nhu.

Y phục của hai người không ngừng giảm bớt, rất nhanh số lượng quần áo không nhiều lắm, sau đó hoàn toàn bị xóa, hai thân thể trắng noãn rất nhanh quấn quít lấy nhau.

Vốn lúc này thân thể của Minh Nguyệt vẫn là tinh thần thể, nhưng mà sau khi Dương Lỗi ôm lấy Minh Nguyệt, chân thân của nàng tựa hồ ở dưới tinh thần thể ảnh hưởng, thời gian dần qua đi tới trước mặt tinh thần thể, dần dần, tinh thần thể và bản thể dung hợp lại với nhau, tạo thành một nữ nhân sinh động chính thức.

Trong nháy mắt ở bên trong không gian thu hẹp, vang lên xuân khúc động lòng người.

. . .

Không biết đã qua bao lâu, Dương Lỗi thanh tỉnh lại, tay theo bản năng xoa xoa, phát hiện mình vậy mà mò tới một địa phương mềm mại vô cùng, êm dịu mà giàu có co dãn, thoải mái , rất thoải mái.

Mà lúc này bên tai truyền đến tiếng rên rỉ nhẹ nhàng, Dương Lỗi lập tức nhớ tới tình huống của mình trước kia, chuyện này. . . cái này không đúng, vội buông lỏng tay ra, nghiêng đầu sang nhìn bên cạnh, lập tức Dương Lỗi liền hôn mê rồi, trước đó mình còn tưởng rằng là đang nằm mơ, mà tình huống trước mắt nói cho Dương Lỗi, đây là thật thực, mình đã cùng Minh Nguyệt hoàn thành chuyện giữa phu thê nên làm, mà trên giường ngọc có một chút hoa mai đỏ thẫm kia, còn có thân hình trắng noãn của Minh Nguyệt, lại để Dương Lỗi cảm thấy đẹp mắt không thôi.

Không khỏi có chút miệng đắng lưỡi khô, dục hỏa lần nữa tăng lên, Dương Lỗi cảm giác vị trí kia của mình lần nữa ngóc đầu lên.

Giờ khắc này, Dương Lỗi thậm chí phát hiện mình vẫn cùng nữ nhân tuyệt mỹ trước mắt này thật chặt kết hợp với nhau, cũng không có tách ra.

Mà Minh Nguyệt đang ở trong say ngủ dường như cảm thấy một ít khác thường, cả người uốn éo nhúc nhích, Dương Lỗi lập tức cảm giác một hồi tê tê dại dại từ chỗ kết hợp truyền đến, lại để cho Dương Lỗi nhịn không được nhẹ thở ra một hơi.

Nếu như sự tình đã xảy ra, mặc kệ rốt cuộc là tình huống như thế nào, Dương Lỗi cũng phải đi đối mặt, hơn nữa thời điểm Dương Lỗi cảm giác tình huống trong cơ thể mình, lại phát hiện Chân Long Quyết của mình rõ ràng đột phá lần nữa, lúc này Chân Long Quyết lại đạt tới tầng thứ mười lăm.

Kinh hỉ, đây tuyệt đối là kinh hỉ lớn , không nghĩ tới mình tu luyện Chân Long Quyết rõ ràng nhanh như vậy đã đột phá, hơn nữa không chỉ là một cấp độ.

Lúc này Chân Long Quyết của Dương Lỗi chân khí hùng hậu, đã vượt ra khỏi Huyền Nguyên Quyết.

Đây chính là vượt ra khỏi Huyền Nguyên Quyết rồi, Huyền Nguyên Quyết là mình từ vừa mới bắt đầu liền tu luyện, thời điểm Huyền Nguyên Quyết của mình đạt đến tầng thứ mười, Chân Long Quyết thậm chí mới bắt đầu tu luyện, mà ở trong thời gian ngắn như vậy, Chân Long Quyết đã đuổi theo, thậm chí vượt qua.

- Công tử , ngươi. . . Ngươi đã tỉnh.

- Ta. . . Ta. . .

Dương Lỗi nhìn xem Minh Nguyệt, nhưng lại không biết nói cái gì, dù sao mình đã đoạt đi tâm thân xử nữ của nàng.

- Công tử , thực xin lỗi , Minh Nguyệt. . . Minh Nguyệt biết mình không xứng với công tử , nhưng. . . Nhưng Minh Nguyệt lại. . . lại. . .

Minh Nguyệt nói chuyện có chút ấp a ấp úng, loại chuyện này, thật sự là khó có thể nói ra miệng.

- Là ta có lỗi với ngươi mới đúng.

Dương Lỗi thở dài, trải qua phen này, Dương Lỗi cảm thấy tâm tư của Minh Nguyệt, nàng sẽ không hại mình, cái này cũng đã đủ rồi, nhưng mà Dương Lỗi kinh ngạc phát hiện, lúc này tu vi của Minh Nguyệt lại đã đạt tới một cảnh giới khủng bố, là Huyền tiên cảnh giới.

- Công tử , ngươi. . . Ngươi không trách ta?

Minh Nguyệt nghe vậy mừng rỡ không thôi, nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Hi vọng ngươi không trách ta mới đúng, ta như thế nào sẽ trách ngươi, ta là chiếm được món hời lớn, không công nhiều hơn một đại mỹ nhân, hơn nữa còn là một Tiên Tử hạ phàm như vậy.

Dương Lỗi đem Minh Nguyệt ôm vào trong ngực.

- Thế nhưng mà. . . Thế nhưng mà. . .

- Không có thế nhưng gì cả, trừ khi ngươi không muốn trở thành người của ta , nếu là như vậy, coi như ta tự mình đa tình.

Hai mắt Dương Lỗi nhìn chằm chằm vào nàng nói.

- Không phải. . . Minh Nguyệt không phải ý tứ này.

Minh Nguyệt nghe vậy vội vàng lắc đầu giải thích nói.

- Công tử là số mệnh an bài người hữu duyên của Minh Nguyệt, như thế nào lại không muốn chứ, chỉ là bây giờ Minh Nguyệt cùng chân thân hợp nhất, tu vi đạt đến Huyền Tiên cảnh giới, bởi vì Thiên Đạo pháp tắc, là không thể nào ngừng lại ở thế giới này, bây giờ thời gian không còn nhiều lắm, cho nên. . . Cho nên Minh Nguyệt chỉ sợ không giúp được công tử rồi.

Dương Lỗi sững sờ, hóa ra là tình huống như vậy, hoàn toàn chính xác, bây giờ Minh Nguyệt đã là Huyền Tiên, nếu như không có tình huống đặc biệt, là không thể nào lưu lại vị diện này.

- Ngươi không nên tự trách.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ, không biết có thể để cho Minh Nguyệt tiến vào Mộng Ảo thế giới của mình hay không? Nếu như tiến vào bên trong Mộng Ảo thế giới của mình, như vậy tình huống này chẳng phải là giải quyết, hơn nữa mình còn nhiều thêm một Huyền Tiên cảnh giới cao thủ tương trợ, đến lúc đó muốn khống chế toàn bộ Huyền Nguyên Tinh cũng dễ dàng hơn nhiều rồi.

Nhưng mà cái này có thể thực hiện sao? Mặc dù mình chưởng khống Mộng Ảo hế giới, nhưng nếu như một Huyền Tiên tiến vào bên trong thế giới của mình, chỉ sợ sẽ phá cân đối, chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho lắm.

Nhưng mà mình có Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, đến cùng có khả năng hay không? Cái này phải thử một lần mới biết được rồi.

- Công tử.

- Ngươi. . . Ngươi đã là nữ nhân của ta , cái kia. . . Cái kia liền không nên gọi ta là công tử.

Dương Lỗi nhìn xem nàng nói.

- Gọi phu quân đi.

- Phu quân , ta. . . ta. . . Ta thật sự có thể chứ?

Minh Nguyệt kích động không thôi.

- Đương nhiên, ngươi không phải nói, ta là người hữu duyên của ngươi ư, hơn nữa ngươi đã trở thành nữ nhân của ta rồi, gọi phu quân là thiên kinh địa nghĩa, trừ khi chính ngươi không muốn.

Dương Lỗi nhìn xem Minh Nguyệt, vốn thông minh như vậy, thoáng cái lại có chút như là một nữ nhân ngu ngốc rồi, khiến Dương Lỗi không khỏi cười cười.

- Đồng ý, đương nhiên đồng ý, ta thật cao hứng. Phu quân , phu quân.

Vốn cảm tình của Minh Nguyệt đối với Dương Lỗi vẫn không có đạt tới loại tình trạng này, nhưng mà mặc dù Minh Nguyệt là thủ hạ của Hắc Huyết Tà Vương, là đệ tử Mục Hiểu Lan, nhưng vẫn là nữ nhân cực kỳ truyền thống.

¢©©u G\ʏỀjX ¢P£I i_Ńh -ʁ ĤÄH ¦\ʊu r©s

Hơn nữa bởi vì cùng Dương Lỗi song tu, Chân Long Quyết cùng Huyền Mị Quyết mà nàng tu luyện có một loại liên hệ không hiểu, để cho Dương Lỗi thật sâu khắc ở chỗ sâu trong óc Minh Nguyệt, có thể nói Minh Nguyệt đã triệt để đánh lên lạc ấn của Dương Lỗi.

- Ta gọi ngươi là Nguyệt Nhi đi, ta có một biện pháp có thể cho ngươi không cần phi thăng thượng giới, nhưng mà biện pháp này có thể sẽ để cho tu vi ngươi bị áp chế, rơi xuống đến Cửu Cực Tạo Hóa cảnh giới.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút nói.

- Hừm, phu quân, nếu như có thể ở lại bên người phu quân, đừng nói là tu vi rơi xuống đến Cửu Cực Tạo Hóa, coi như là rơi xuống đến Thông Huyền cảnh giới, Minh Nguyệt cũng nguyện ý.

Minh Nguyệt ôm cánh tay thật chặt Dương Lỗi nói.

- Bất quá ta vẫn là biết rõ ràng nói sau, nhìn xem được hay không, ta không muốn ngươi phát sinh nguy hiểm gì.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút nói, nếu như để cho Minh Nguyệt có nguy hiểm tánh mạng, vậy loại biện pháp này không cần phải dùng.

Dương Lỗi ấn mở hệ thống, thẩm tra một chút.

Mà sau khi Dương Lỗi hỏi, hệ thống liền làm ra đáp lại:

- Người chơi có thể mang Minh Nguyệt vào Mộng Ảo thế giới, cần một trăm triệu thế giới điểm.

- Tê. . .

Dương Lỗi hút miệng khí lạnh, rõ ràng cần một trăm triệu thế giới điểm, vậy là tương đương mười tỷ điểm hối đoái ah, nếu là như vậy, đây chính là quá uổng phí rồi, hơn nữa mình bây giờ cũng không có nhiều điểm hối đoái như vậy, cho nên cái này căn bản không có biện pháp làm được.

- Trừ lần đó ra còn có phương pháp khác hay không?

Dương Lỗi lại nói.

- Có thể cưỡng ép đưa vào , nhưng mà nếu như cưỡng ép đưa vào, như vậy Minh Nguyệt sẽ bị áp chế tu vi, áp chế ở Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới , mặt khác người chơi ở trong vòng một năm không cách nào mở ra Mộng Ảo thế giới, người chơi còn bị khấu trừ một hạng hệ thống phụ thuộc.

Hệ thống lần nữa cấp ra trả lời.

Câu trả lời này, lại để cho Dương Lỗi buồn bực không thôi, một năm không thể tiến vào bên trong Mộng Ảo thế giới, ngược lại là không có việc gì, đối với Dương Lỗi mà nói, một năm này trong nháy mắt là trôi qua rồi, bất quá là mình khả năng không cách nào nhìn thấy chúng nữ, mặt khác mình cũng tương đương thiếu một thủ đoạn trốn chạy để khỏi chết, nhưng cái này đối với đem Minh Nguyệt đưa vào bên trong Mộng Ảo thế giới, lại coi như đáng giá, nhưng mà một điều kiện khác, muốn khấu trừ một phụ thuộc hệ thống, cái này lại có thể buồn bực, phụ thuộc hệ thống, mặc dù có chút thời gian rất lâu không cần dùng đến, nhưng điều này cũng đáng tiếc, mỗi một hạng hệ thống phụ thuộc, đều là có lý do tồn tại, nếu như bị khấu trừ, không biết sẽ có kết quả như thế nào.

- Khấu trừ phụ thuộc hệ thống, có phải còn có cơ hội đạt được lần nữa hay không?

Nghĩ nghĩ, Dương Lỗi lại nói.

- Có thể, nhưng mà cần hệ thống tạp đặc thù.

Tiếng nhắc nhở của Hệ thống ở trong đầu Dương Lỗi vang lên.

- Nhưng mà hệ thống tạp đặc thù cực kỳ thưa thớt, thậm chí không có khả năng đổi đạt được, trừ khi là nhiệm vụ đặc thù, bằng không thì không cách nào đạt được.

- Cái gì là nhiệm vụ đặc thù?

Dương Lỗi nói.

- Người chơi không đủ tư cách, không cách nào được biết.

Hệ thống nói để cho Dương Lỗi buồn bực không thôi, lại là không đủ tư cách, mình cũng đã là chủ nhân hệ thống rồi, rõ ràng còn không đủ tư cách ah, cái từ không đủ này cũng quen rồi, hết cách rồi, hệ thống là đại gia.

- Vậy phải như thế nào mới đạt được nhiệm vụ đặc thù?

Dương Lỗi đối với nhiệm vụ đặc thù này thật đúng là có chút mừng rỡ, nhiệm vụ đặc thù, vậy thì ý nghĩa sẽ có ban thưởng đặc thù, cái này đối với Dương Lỗi mà nói, coi như là đại hảo sự rồi.

- Hai loại biện pháp có thể đạt được đặc thù nhiệm vụ.

- Hai loại phương pháp gì?

Ánh mắt Dương Lỗi sáng lên nói.

- Thứ nhất, Chung Cực khiêu chiến, thông qua Chung Cực khiêu chiến có thể đạt được nhiệm vụ đặc thù tạp.

- Như vậy thứ hai thì sao? Thứ hai là cái gì?

Chung Cực khiêu chiến, đây cũng không phải là Dương Lỗi nghĩ, trước đó mình bất quá là từng có một Sơ cấp khiêu chiến cùng Trung cấp khiêu chiến, liền để ình thiếu chút nữa bại chạy rồi, nếu Chung Cực khiêu chiến, này sẽ là một loại tình huống thế nào, đây cũng không phải là đùa giỡn.Nhiệm vụ đặc thù tạp mặc dù tốt, nhưng Dương Lỗi cũng không muốn chết.

- Thứ hai, cái kia chính là hệ thống tùy cơ hội xuất hiện nhiệm vụ đặc thù.

- Hệ thống tùy cơ hội xuất hiện?

Điều này làm cho Dương Lỗi buồn bực không thôi, hệ thống tùy cơ hội xuất hiện, cái kia xác suất quá nhỏ rồi, mình đạt được Toàn Năng Tu Luyện hệ thống lâu như vậy, cũng không có từng thu được nhiệm vụ đặc thù gì, nếu như tính toán, đoán chừng nhiệm vụ Xạ điêu thế giới xem như một cái đi.

Nhưng mà , muốn trừ đi một hệ thống, mình có phải là có hệ thống không dùng đến hay không? Dương Lỗi kiểm tra một hồi, ở bên trong hệ thống phụ thuộc của mình, trận pháp, luyện khí , chế phù , luyện đan , đây tuyệt đối là không thể xóa, nhìn nhìn , còn có một hạng, đó chính là đầu bếp, này ngược lại là có cũng được mà không có cũng không sao.

Như vậy liền nó rồi.

Dù sao về sau mình có năng lực, còn có thể đổi trở lại , điều này cũng không có gì.

Nhìn nhìn Minh Nguyệt, Dương Lỗi vẫn là quyết định cho nàng tiến vào bên trong Mộng Ảo thế giới. Nhưng mà cũng không phải hiện tại, dù sao Minh Nguyệt muốn phi thăng thượng giới, còn có một chút thời gian, như vậy những thời giờ này có thể giúp mình đạt được Bách Hoa Cung này.

Hơn nữa mình trong khoảng thời gian này, còn cần trước tiến nhập bên trong Mộng Ảo thế giới thông báo một chút, bằng không thì đoán chừng chúng nữ sẽ không cao hứng.

Cho nên trước đó mình phải giao phó xong mới có thể đưa Minh Nguyệt vào bên trong Mộng Ảo thế giới, đương nhiên cũng không cần quá lo lắng, dù sao mình có thể điều tiết thời gian chênh lệch của Mộng Ảo thế giới cùng thế giới bên ngoài.

- Như thế nào?

Minh Nguyệt nhìn xem Dương Lỗi hỏi.

- Cũng được.

Dương Lỗi cười cười nói.

- Trước đó, ta sẽ đem một ít chuyện của ta nói cho ngươi biết.

- Ừm.

Minh Nguyệt tựa ở trên người Dương Lỗi nhẹ gật đầu nói:

- Đúng rồi , bây giờ Minh Nguyệt còn không biết sự tình của phu quân đây này.

Dương Lỗi nghe vậy, cũng thế, chuyện của mình, nàng thật sự là không biết cái gì, bất quá về sự tình của Minh Nguyệt, mình hầu như có thể nói là hiểu rõ không sai biệt lắm, mà nàng ngay cả thân thể cũng giao ình rồi, nhưng đối với chuyện của mình, lại không có chút nào biết rõ, như vậy hơi có chút không công bình, Dương Lỗi nhẹ gật đầu:

- Này ngược lại là phu quân sơ sót.

Dương Lỗi đem chuyện của mình, tất cả lớn nhỏ, chỉ cần là có thể nói, toàn bộ đều nói cho Minh Nguyệt.

Nghe được Dương Lỗi nói mình có một thế giới, Minh Nguyệt khiếp sợ không thôi, thế giới, có được thế giới thuộc về mình, cái này muốn bao nhiêu cơ duyên , phải biết rằng tu vi của Dương Lỗi mới chỉ là Tứ Tượng Quy Chân mà thôi.

¢©¨u G\yỀjX ¢P¢I W_è_ ¦ \∂H\u

Ngay cả Thiên Tiên cũng chưa tới, mà người chân chính có thể sáng tạo ra thế giới thuộc về mình, yếu nhất cũng là Đại La Kim Tiên, mặc dù là Đại La Kim Tiên, cũng chỉ có số ít mấy cái mới có thể sáng tạo ra thế giới thuộc về mình, những người này đều là tư chất kinh người, đều là siêu cấp thiên tài có tiềm lực trở

thành Thánh Nhân, về phần những người ở trước Đại La Kim Tiên liền có thể có thế giới của mình, cái kia không có chỗ nào mà không phải là có được Đại Khí Vận , đạt được Thiên Đạo che chở.

Phu quân của mình thật lợi hại, thiên tư cực cao, có thể vượt cấp khiêu chiến không nói, rõ ràng còn có thế giới thuộc về mình, điều này làm cho Minh Nguyệt như thế nào không cảm thấy khiếp sợ, cảm thấy cao hứng , cảm thấy tự hào, vẻ mặt kia giống như người có được thế giới chính là nàng vậy.

Sau khi nói hết thảy, đột nhiên Dương Lỗi mới nhớ tới, Tiêu Ly tam nữ còn đang đợi mình, đã qua lâu như vậy, mình cũng không có đi ra ngoài, không biết các nàng sẽ lo lắng thành bộ dáng gì nữa rồi, nghĩ tới đây, Dương Lỗi không khỏi tàn nhẫn đánh đầu của mình một cái.

- Phu quân , ngươi làm cái gì vậy? Có phải Minh Nguyệt làm gì sai hay không? Hay là Minh Nguyệt nói lời không nên nói?

Chứng kiến Dương Lỗi đánh chính mình, Minh Nguyệt thoáng cái có chút hoảng hốt rồi, bắt lấy tay Dương Lỗi, con mắt có chút ướt át nói.

- Không có việc gì, không có việc gì, là vấn đề của chính ta.

Chứng kiến Minh Nguyệt như vậy, Dương Lỗi vội giải thích nói.

- Ta quên Tiêu Ly các nàng còn đang chờ ta, lâu như vậy không thấy ta đi ra ngoài, không biết các nàng lo lắng thành cái dạng gì rồi.

- Phu quân. . . Ta. . . Ta thực xin lỗi , nếu như không phải là ta, cái kia cũng sẽ không khiến ba vị muội muội lo lắng như vậy rồi.

Minh Nguyệt nghe vậy cúi đầu nói.

- Không có gì đáng ngại, ta cùng các nàng giải thích một phen là được rồi, ta nghĩ các nàng vẫn chờ ở bên ngoài.

Dương Lỗi an ủi nói.

- Bây giờ chúng ta đi ra ngoài đi.

- Phu quân. . . Ta. . . Chúng ta cứ như vậy đi ra ngoài có được không? Ba vị muội muội có thể tiếp nhận Minh Nguyệt hay không?

Minh Nguyệt nhìn xem Dương Lỗi, trong ánh mắt tràn đầy vẻ lo lắng.

- Sẽ không, sẽ không, hơn nữa các nàng còn không phải nữ nhân của phu quân ngươi?

Dương Lỗi cười cười nói.

- Phu quân. . .

- Tốt rồi , tốt rồi, không nên suy nghĩ nhiều, hết thảy có ta.

Dương Lỗi nói xong kéo tay Minh Nguyệt, hướng phía cửa đá đi đến.

Vừa ra cửa đá, Dương Lỗi phát hiện tam nữ đều lo lắng nhìn xem cửa đá, thấy mình đi ra, vội vàng lao tới, vẻ mặt nguyên bản tràn đầy lo lắng kia, lập tức biến thành kinh hỉ.

- Dương đại ca, Dương đại ca ngươi không sao chớ?

Đầu tiên đi tới là Khinh Vân, tiếp theo là Hoa Diễm Hồng, cuối cùng mới là Tiêu Ly, dù sao da mặt Tiêu Ly muốn mỏng một ít.

- Không có việc gì , ta không sao.

Dương Lỗi vỗ vỗ vai Khinh Vân nói.

- Dương đại ca , ngươi để cho chúng ta lo lắng gần chết, lúc này đã qua hai ngày còn chưa đi ra, nếu như đợi thêm một ngày nữa, ngươi còn không có đi ra, chúng ta sẽ nghĩ biện pháp phá vỡ cửa đá.

Khinh Vân nói.

- Lại để cho các ngươi lo lắng, là ta không đúng.

Dương Lỗi mang theo áy náy nói.

- Ồ. . . Dương đại ca , ngươi. . . Nàng , ngươi như thế nào mang theo nàng đi ra?

Mà lúc này Khinh Vân tam nữ mới chú ý tới người đứng phía sau Dương Lỗi, đúng là Minh Nguyệt, tam nữ đều mang địch ý.

Chứng kiến tam nữ cái dạng này, Dương Lỗi vội nói:

- Các ngươi không phải sợ, không cần lo lắng, nàng không phải là địch nhân.

- Thế nhưng mà. . . Thế nhưng mà. . .

Khinh Vân còn muốn nói, Dương Lỗi vung tay lên nói:

- Chẳng lẽ các ngươi còn chưa tin lời của ta sao?

Tiêu Ly lại có chút tiểu ghen tuông, ánh mắt nhìn xem Dương Lỗi có chút bất mãn.

- Nàng gọi Minh Nguyệt, trước đó người muốn đối với các ngươi bất lợi, không phải Minh Nguyệt, mà là muội muội của nàng Minh Châu, bởi vì Minh Châu đối phó Hắc Huyết Tà Vương mà tẩu hỏa nhập ma, cho nên mới biến thành như vậy, chính vì như thế, cho nên Minh Nguyệt cùng Minh Châu mới bị giam cầm ở Tiểu Không Gian trong cửa đá kia. . .

Dương Lỗi đem sự tình có liên quan tới Minh Nguyệt đại khái đối với tam nữ giải thích một phen.

- Minh Nguyệt tỷ tỷ , thực xin lỗi , ta. . . ta không biết.

Nghe xong những chuyện này, Khinh Vân ngược lại là có chút ngượng ngùng.

Hoa Diễm Hồng cùng Tiêu Ly nghe xong, thái độ đối với Minh Nguyệt cũng cải biến rất nhiều, không hề căm thù rồi.

- Không có việc gì.

Minh Nguyệt nở một nụ cười, vốn là còn chút ít lo lắng, nhưng hiện tại tốt rồi , tam nữ đối với nàng không có căm thù, đã tiếp nhận nàng, đây là làm cho nàng cao hứng nhất đấy.

- Tốt rồi, những chuyện này sau này lại nói, bây giờ sự tình chính yếu nhất của chúng ta, là phải rời khỏi nơi này.

Lúc này Dương Lỗi nói, dù sao thời gian không còn nhiều, trước đó mình còn tiêu hao vài ngày, tăng thêm thời gian lúc trước, bây giờ cách Bách Hoa Cung đóng cửa đã không xa, hơn nữa mình muốn thu phục hạch tâm của Bách Hoa Cung, cũng là cần thời gian nhất định đấy.

- Hừm, vậy chúng ta đi nhanh một chút đi.

Hoa Diễm Hồng nói.

- Hừm, vẫn là Minh Nguyệt đi trước đi, Minh Nguyệt biết rõ nên đi như thế nào.

Dương Lỗi nhìn xem tam nữ nói.

Tuy Minh Nguyệt bị giam tại đó, nhưng đối với cả Bách Hoa Cung vẫn là hết sức hiểu rõ, hơn nữa tu vi của nàng đạt đến Huyền Tiên cảnh giới , ở bên trong Bách Hoa Cung còn không có gì có thể làm khó nàng, đương nhiên trừ khi là Bách Hoa tiên tử ra tay, bằng không thì không cần lo lắng.

Bọn người Dương Lỗi ở dưới sự dẫn dắt của Minh Nguyệt, trên đường đi ngược lại là không tiếp tục gặp được cơ quan gì, cũng không có gặp được những khó khăn khác, một đường xuôi gió xuôi nước, rất nhanh liền đi tới trước mặt một cổng vòm bảy màu, chỗ cổng vòm bảy màu kia, có một hồ sen, trong hồ có một tòa thủy tinh chạm ngọc, đó là một đóa hoa sen, dường như cùng cả hồ sen liền lại với nhau.

- Chính là chỗ này.

- Ngươi là nói Thủy Liên Hoa?

Dương Lỗi nhìn xem Minh Nguyệt nói.

Minh Nguyệt lắc đầu nói:

- Cụ thể ta không rõ ràng lắm, bất quá ta biết rõ, đầu mối chính thức, là ở bên trong hồ sen, đến cùng phải Thủy Liên Hoa hay không, ta cũng không biết.

Dương Lỗi nghe vậy không khỏi trợn trắng mắt, trước đó nói không phải như vậy a, giọng nói kia vô cùng khẳng định, nhưng hiện tại, lại không nhất định rồi.

Nhưng mà cái này cũng không làm khó được Dương Lỗi, đầu tiên là một cái Giám Định Thuật đi qua.

- Đinh, xem xét thất bại.

Thất bại, rõ ràng đã thất bại, như vậy có thể thấy được Thủy Liên Hoa này tất nhiên không phải là phàm vật, nếu như là Tiên Khí bình thường, mình có thể xem xét được đi ra, nhưng hiện tại mình xem xét thất bại, như vậy có thể khẳng định Thủy Liên Hoa này không phải vật phẩm bình thường, tuyệt đối là Trung phẩm Tiên Khí trở lên, ở bên trong Bách Hoa Cung, đồ vật có thể đạt tới cấp bậc này, thật là không có vài món, rất có khả năng là đầu mối của Bách Hoa Cung rồi.

¢©Vu G\yỀjX ¢PPI [æj\ ĤǶjXu

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi có chút không thể chờ đợi được, mặc dù đây không phải đầu mối then chốt của Bách Hoa Cung, cũng phải bỏ vào trong túi, dù sao thứ này tuyệt đối là đồ tốt, đó là nhất định phải đến tay.

- Các ngươi lui ra phía sau.

Dương Lỗi vung tay lên, đối với chúng nữ nói ra.

- Đây quả thật là đầu mối then chốt của Bách Hoa Cung?

Tiêu Ly có chút bán tín bán nghi, đối với cử động trước đó của Minh Nguyệt, nàng vẫn còn có chút mâu thuẫn, có chút bận tâm, đối với nàng, còn không có hoàn toàn tin tưởng, cho nên lúc này nghe được Dương Lỗi nói như vậy, liền có chút ít nghi vấn, có chút bận tâm.

- Không xác định, nhưng mà Thủy Liên Hoa kia tất nhiên là thứ tốt.

Dương Lỗi nói.

Lúc này Dương Lỗi đương nhiên không rõ ràng lắm trong lòng Tiêu Ly là nghĩ cái gì , nhưng mà Dương Lỗi cảm giác được, muốn thu phục Thủy Liên Hoa này, dường như không phải một chuyện dễ dàng, bởi vì ngay thời điểm Dương Lỗi nói muốn chúng nữ lui ra phía sau, Dương Lỗi cảm thấy trong hoa sen kia mơ hồ truyền ra một luồng cảm xúc khinh thường.

- Thế nhưng mà… Thế nhưng mà ta lo lắng…

Tiêu Ly vẫn chưa nói xong, Dương Lỗi liền cắt đứt nàng nói:

- Ta biết, ngươi nói ta cũng biết, nơi này rất nguy hiểm, phàm là linh vật, cũng không phải dễ dàng đạt được như vậy, hơn nữa nếu như Thủy Liên Hoa này thật là đầu mối khống chế Bách Hoa Cung, như vậy khẳng định không phải đơn giản, Bách Hoa Cung tuyệt đối là một kiện Thượng phẩm Tiên Khí, không, hẳn là một kiện Cực phẩm Tiên Khí, nếu như có thể đạt được, như vậy có thể cho tu vi chúng ta tăng lên một cấp bậc, như vậy đi Vô Cực đại lục sẽ càng thêm an toàn.

Nhìn xem vẻ mặt Dương Lỗi kiên quyết, Tiêu Ly biết rõ muốn ngăn cản hắn hầu như là không thể nào, hiện tại duy nhất có thể làm, cái kia chính là hi vọng hắn có thể thuận lợi đạt được Thủy Liên Hoa tán thành.

- Được rồi , nếu ngươi đã quyết tâm, như vậy ta sẽ không lại ngăn trở ngươi, nhưng mà ngươi phải cẩn thận, ngươi phải nhớ kỹ, Cổ Tĩnh các nàng đều đang chờ ngươi.

Tiêu Ly nói.

- Yên tâm đi, ta không có việc gì, năng lực của ta, ngươi cũng không phải không rõ ràng, mặc dù là không địch lại , muốn toàn thân trở ra vẫn là rất dễ dàng.

Dương Lỗi cười cười, cô nàng này đối với mình là càng ngày càng quan tâm, xem ra mị lực của mình thật sự là không ai có thể ngăn cản ah, Dương Lỗi vô cùng tự kỷ nghĩ.

Nói xong, Dương Lỗi liền quay người hướng phía hồ sen đi tới, bộ pháp chậm chạp, từng bước một , tiếng bước chân dường như đạp ở trong tâm khảm của người ta, để cho tứ nữ đều cảm thấy lo lắng, tâm tình trở nên hơi trầm trọng.

Dương Lỗi ngay từ đầu ngược lại là rất nhẹ nhõm, nhưng càng đến gần hồ sen, Dương Lỗi cảm giác được có một cổ lực lượng, một cổ áp lực vô hình, càng ngày càng mãnh liệt, áp lực vô hình này so với bản thân dĩ vãng chịu đựng đến áp lực còn muốn mãnh liệt, thậm chí là ngày đó cảm nhận được Tiên Nhân thi thể ở trong cổ mộ Tu La điện ình áp lực kia, còn mãnh liệt, còn muốn quỷ dị hơn.

Bây giờ Dương Lỗi mới bước vào biên giới hồ sen, cách hồ sen còn có một bước ngắn, trên trán Dương Lỗi đã có mồ hôi rồi, điều này làm cho Dương Lỗi kinh hãi không thôi, xem ra lúc này đây, nếu mình muốn thu đồ vật bên trong hồ sen này thật là không dễ dàng, chẳng lẽ, đây thực sự là một cái bẫy hay sao? Ý nghĩ này ở trong đầu Dương Lỗi chợt lóe lên, bây giờ Minh Nguyệt đã trở thành nữ nhân của mình, những thứ không nói khác, cái này Dương Lỗi vẫn có chút tự tin, đối với người thành nữ nhân của mình, căn bản sẽ không phản bội mình, chớ đừng nói chi là muốn hãm hại mình rồi.

Bên trong hồ sen này có nhân vật mạnh mẽ như thế, đoán chừng ngay cả Minh Nguyệt cũng không biết. Cho nên mặc dù là gặp nguy hiểm, Dương Lỗi cũng sẽ không trách tội đến trên đầu Minh Nguyệt, đương nhiên, một cái khác nguyên ở lòng tin của Dương Lỗi đối với mình, tin tưởng đối với Toàn Năng Tu Luyện hệ thống.

Phải biết rằng từ khi mình lấy được Toàn Năng Tu Luyện hệ thống đến nay, liền chưa bao giờ có kinh nghiệm thất bại, mặc dù là có chút ngăn trở, cuối cùng nhất cũng là nương theo lực lượng của mình, nương theo công năng cường đại của Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, cuối cùng nhất chiến thắng, còn lần này, Dương Lỗi đoán chừng rất có thể là mình gặp được khiêu chiến khó khăn nhất rồi.

Đoán chừng không kém trước đó ở bên trong Mộng Ảo thế giới gặp được Ruth, thậm chí có thể sẽ càng thêm khó khăn, đối thủ sẽ càng cường đại hơn.

Nhưng Dương Lỗi là loại người sẽ lùi bước sao? Đương nhiên không phải, một Võ Giả, một tu luyện giả muốn đặt chân võ đạo đỉnh phong , đặt chân vũ trụ đỉnh phong, như vậy nhất định phải có một viên cường giả tâm, một trái tim không sợ khiêu chiến. Nếu như gặp được khó khăn, gặp được trở ngại cường đại, vậy liền lùi bước, như vậy mặc dù tư chất của hắn lại cao hơn, tốc độ tu luyện mau nữa, vậy cũng không thể nào đặt chân Vô Thượng cảnh giới.

Điểm này Dương Lỗi là thật sâu tinh tường.

Hít một hơi thật sâu, Dương Lỗi đỉnh lấy áp lực, một cước bước vào trong ao.

Một cước này bước vào bên trong hồ sen, Dương Lỗi liền cảm giác áp lực cùng lúc trước là khác biệt một trời một vực, nếu như nói trước đó áp lực là dòng suối nhỏ, như vậy hiện tại là sông lớn sôi trào mãnh liệt.

Áp lực đột nhiên đến như vậy, lại để cho Dương Lỗi thoáng cái không thể thích ứng, thiếu chút nữa té ngã.

Nhưng đối với Dương Lỗi mà nói, cái áp lực đột nhiên tới này, để cho hắn có chút không thích ứng, nhưng Dương Lỗi là người nào? Áp lực này tuy cường hãn, nhưng bây giờ Dương Lỗi đã đem Kim Cương Bất Phôi Thần công tu luyện đến Đại cảnh giới viên mãn, hơn nữa bước chân vào cấp độ Bất Tử Kim Thân quyết, thân thể cường hãn tới cực điểm , điểm ấy áp lực tuy cường đại, nhưng tuyệt đối là có thể gánh vác được.

- Hô. . .

Dương Lỗi hít một hơi thật sâu, tiếp tục đi tới.

Mặc dù áp lực lớn, nhưng vẫn có thể vượt qua, hơn nữa cái này đối với mình mà nói, chưa chắc đã không phải là một cơ hội, một cơ hội có thể cho tu vi mình tiến bộ.

Từ khi Dương Lỗi tu luyện Bất Tử Kim Thân quyết cũng đã biết rõ, đó cũng không phải một chuyện dễ dàng, mình bây giờ mới khó khăn lắm bước vào tầng thứ nhất, hơn nữa vẫn là vận khí gây ra, nếu muốn để cho Bất Tử Kim Thân quyết tiến bộ, thậm chí ngay cả hệ thống cũng không giúp được mình quá nhiều.

Tu vi mình tăng lên, có thể dựa vào đánh quái thăng cấp, có thể dựa vào làm nhiệm vụ, nhưng Bất Tử Kim Thân quyết này, lại không giống, không thể dựa vào đánh quái thăng cấp đến xử lý.

Thừa nhận áp lực cường đại, Dương Lỗi điên cuồng vận chuyển Bất Tử Kim Thân quyết.

Sau khi đi mấy bước, Dương Lỗi kinh ngạc hiện, chân khí toàn thân của mình đều không dùng được rồi.

Đây là có chuyện gì? Trong nội tâm Dương Lỗi giật mình, phải biết rằng đối với một Võ Giả mà nói, chân khí là trọng yếu nhất, một khi không cách nào vận dụng chân khí, như vậy bản thân ngoại trừ thân thể so với người bình thường muốn cường hãn một ít ra, mặt khác, cùng với người bình thường giống nhau.

¢©Uu G\yỀjX ¢PkI b\Q dÎ« ĤǶH gûjXu

Cho nên sau khi đi mấy bước, Dương Lỗi phát hiện mình rõ ràng không có cách nào vận dụng chân khí rồi, điều này làm cho Dương Lỗi giật mình không nhỏ.

Nhưng mà mặc dù không cách nào sử dụng chân khí, nhưng Dương Lỗi lại có một kinh hỉ khác, áp lực dường như ít đi một chút.

Đây là tình huống như thế nào? Lại để cho Dương Lỗi có chút không hiểu thấu, tuy không cách nào sử dụng chân khí, nhưng đối với Dương Lỗi mà nói, cái này cũng không tính là đại sự gì, đối với Dương Lỗi mà nói, bây giờ thân thể của mình cường hãn, không cách nào vận dụng chân khí, tuy để cho hắn không có cách nào thi triển Đại Tạo Hóa Chi Thủ, nhưng mà chiến lực chính thức tuyệt đối có thể so sánh Bát Quái Ngưng Thần cảnh giới cường giả, thậm chí Cửu Cực Tạo Hóa sơ kỳ cường giả cũng không sợ hãi.

Chân Thực Ưng Nhãn.

Dương Lỗi ý định tra nhìn tình huống bên trong một chút.

Nhưng để cho Dương Lỗi giật mình chính là, Tinh Thần lực của mình, dường như cũng bị áp chế, làm ình ngay cả Chân Thực Ưng Nhãn cũng xem không xa lắm, căn bản là không có cách xuyên thấu hồ sen, cũng không có cách nào chứng kiến trung ương Thủy Liên Hoa kia, rốt cuộc là tình huống như thế nào, có phải gặp nguy hiểm hay không.

Đây là địa phương duy nhất Dương Lỗi lo lắng.

Không biết mình đến cùng gặp được cái gì, hoặc là nói, Bách Hoa tiên tử sẽ ình một dạng khảo nghiệm gì.

Dương Lỗi tin tưởng, cái khảo nghiệm này, tuyệt đối không phải đơn giản như vậy, dù sao Bách Hoa tiên tử cũng là một Tiên cấp cường giả, là cường giả mình bây giờ không cách nào bằng được, bây giờ mình cùng nàng khi đó tuyệt đối là khác biệt một trời một vực, đương nhiên tương lai, Dương Lỗi tin tưởng mình tuyệt đối sẽ hơn nàng, hơn nữa là bỏ nàng lại đằng sau rất xa.

Ngay thời điểm Dương Lỗi nghĩ đến những chuyện này, Dương Lỗi cảm thấy không gian chấn động một cái, trong nháy mắt đem Dương Lỗi hút vào một không gian.

Chứng kiến Dương Lỗi biến mất, tứ nữ quá sợ hãi.

- Dương đại ca , Dương đại ca. . .

- Dương Lỗi. . .

- Phu quân. . .

- Dương công tử. . .

- Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Dương đại ca không thấy rồi.

Dương Lỗi có thể nói là người tâm phúc trong mấy người, mà Khinh Vân vốn chính là một nữ tử vô cùng nhu nhược, cho nên mấy ngày qua, Khinh Vân liền hoàn toàn đem Dương Lỗi trở thành dựa vào của mình rồi, hiện tại Dương Lỗi đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, nàng liền thất kinh rồi.

- Không nên hốt hoảng, không nên lo lắng, Dương đại ca của ngươi không có chuyện gì đâu.

Tiêu Ly đè xuống bất an trong lòng mình, nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu vai Khinh Vân nói.

- Đúng vậy, Dương công tử chắc chắn sẽ không có sự tình.

- Các ngươi yên tâm, ta cảm giác được khí tức của phu quân, hiện tại hắn không có việc gì, bất quá là đi một không gian khác mà thôi, ta đoán chừng đây là Bách Hoa tiên tử bố trí khảo nghiệm.

Dù sao Minh Nguyệt cũng là Tiên Nhân tu luyện nhiều năm, cho nên tuy ngay từ đầu có chút kinh hoảng, nhưng trong nháy mắt liền bình phục xuống.

. . .

- Đây là địa phương nào?

Dương Lỗi đột nhiên bị truyền tống đến một không gian không biết như vậy, tuy trong nội tâm đã sớm chuẩn bị, nhưng vẫn là lắp bắp kinh hãi, vừa xuất hiện ở đây, Dương Lỗi trước liền bảo vệ mình, xem xét tình huống bốn phía, cái gọi là biết mình biết người bách chiến bách thắng, chỉ có hiểu được hoàn cảnh bốn phía, mình mới có thể làm ra lựa chọn thích hợp nhất.

Dương Lỗi mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, ở chỗ này, Dương Lỗi cảm giác Tinh Thần lực của mình không hề bị hạn chế, Chân Thực Ưng Nhãn có thể mở ra, chuyện này đối với Dương Lỗi mà nói là một chuyện tốt, nhưng mà áp lực vẫn tồn tại, đương nhiên so với trước đó, áp lực này muốn nhỏ hơn rất nhiều.

Nhưng mà Dương Lỗi cũng không dám buông lỏng.

Nơi này tuyệt đối không phải là thuận buồm xuôi gió, áp lực này nhỏ đi rất nhiều, hơn nữa Tinh Thần lực cũng có thể sử dụng, như vậy này có phải là một cái bẫy hay không? Cái này rất có thể.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, sau khi Dương Lỗi mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, nhìn quét bốn phía, Dương Lỗi phát hiện cách mặt đất không xa lại là một cái hang, phía dưới chính là một cái hố to, trong hố lớn có một Hắc Xà cực lớn, trên đầu Hắc Xà này mọc ra một cái túi độc cực lớn, vòng ở trung ương, đầu rắn cực lớn, phun ra lưỡi.

Con mắt thật to, màu đỏ thẫm, thỉnh thoảng mở ra miệng rộng, lộ ra hàm răng trắng bệch hai bên, um tùm khủng bố.

Cái này không phải là trọng yếu nhất, quan trọng nhất là Dương Lỗi cảm thấy một luồng áp lực, áp lực kinh khủng, thì ra mặc dù áp lực này nhỏ rồi, nhưng áp lực lại không phải đến từ hồ sen, mà là con rắn to trước mắt này, tựa hồ đại xà này bị cầm cố lại, nhưng nếu như mình đạp lên, tuyệt đối sẽ rơi vào trong hố lớn, cùng Cự Xà này ở chung một phòng.

Cự Xà này thực lực khủng bố vô cùng, so với Cửu Cực Tạo Hóa trung kỳ cường giả còn muốn lợi hại hơn một bậc, hơn nữa thân hình Cự Xà bị lân phiến bao trùm, tuyệt đối là đao thương bất nhập, so với bản thân mạnh hơn mấy lần, nói cách khác, nếu như không có tu vi Cửu Cực Tạo Hóa, hoặc là không có thần binh lợi khí, căn bản là không cách nào phá vỡ phòng ngự của nó, Cự Xà này cường hãn gần như có thể cùng Cửu Cực Tạo Hóa hậu kỳ cường giả chống lại rồi, hơn nữa Cự Xà này lợi hại nhất cũng không phải điểm ấy, mà là độc, độc trong túi độc tố cực lớn kia, đó mới là trí mạng nhất.

Đương nhiên đối với độc thuật, Dương Lỗi biết đến không ít, bởi vì Dương Lỗi đã nhận được một bộ phận Độc Kinh, trong Độc Kinh này có ghi lại, mặc dù toàn thân Cự Xà này bị lân phiến bao trùm, nhưng ở chỗ

bảy tấc của Cự Xà, lại có một chỗ do vảy màu trắng thay thế, hơn nữa vảy màu trắng này tạo thành bộ dạng một cái đầu lâu.

Nhìn xem rất khủng bố.

Đây là tiêu chí của Khô Lâu Độc Mãng.

Khô Lâu Độc Mãng, đó là một loại độc xà khủng bố, Khô Lâu Độc Mãng trưởng thành, phun ra một ngụm độc khí liền có thể diệt sạch sinh cơ trong phương viên vạn dặm, mặc dù là Thiên Tiên, thậm chí Huyền Tiên cũng trốn không thoát, sẽ hóa thành xương khô.

Đương nhiên cũng không bài trừ đây là giả dối, còn có một loại xà, cùng Khô Lâu Độc Mãng này cực kỳ tương tự, nhưng mà uy lực lại không thể so sánh nổi, gọi là Khô Lâu hắc mãng, cũng gọi là ngụy Khô Lâu Độc Mãng.

Khô Lâu hắc mãng này, tuy không biến thái bằng Khô Lâu Độc Mãng, nhưng cũng cực kỳ cường hãn, Khô Lâu hắc mãng thành thục, thực lực tuyệt đối mạnh hơn Thiên Tiên.

Nhưng mà trong lòng Dương Lỗi thì hi vọng, đây không phải độc mãng, mà là hắc mãng, ngụy độc mãng.

- Gay go.

Dương Lỗi cảm giác mặt đất dưới chân bắt đầu chuyển động, đây cũng không phải là một dấu hiệu tốt.

Dương Lỗi bay vọt một cái, mà lúc này, mặt đất dưới chân trong nháy mắt lõm xuống dưới, tạo thành một con đường , đầu thông đạo này vừa vặn đi thông chỗ hố to của Cự Mãng.

¢©£u G\ʏỀjX ¢k·I GÇ« b\ѡH ¦\QjX ª ±æu

- Tê tê. . .

Lúc này trong nội tâm Dương Lỗi thầm nghĩ không ổn, đại xà này mình đã giám định ra, cũng không phải Khô Lâu Độc Mãng, mà là Khô Lâu hắc mãng, điều này làm cho Dương Lỗi nhẹ nhàng thở ra, nếu như là Khô Lâu Độc Mãng, đối với Dương Lỗi mà nói là cái đại phiền toái , tuy Dương Lỗi học qua Độc Kinh, nhưng dù sao học chỉ là Độc Kinh không trọn vẹn, trong đó cũng không có biện pháp giải trừ kịch độc của Khô Lâu Độc Mãng.

Mà Khô Lâu hắc mãng liền không giống, tuy hắc mãng cũng có độc, nhưng mà độc của nó đối với Dương Lỗi mà nói không đáng giá nhắc tới, đương nhiên, hắc mãng này cũng là phi thường cường hãn, có thực lực Cửu Cực Tạo Hóa sơ kỳ.

- Tê tê. . .

Đang lúc Dương Lỗi chuẩn bị tiên hạ thủ vi cường, một màn để cho Dương Lỗi kinh ngạc sinh ra, thì ra bên cạnh đầu Cự Mãng này còn có một con rắn, con rắn này quá nhỏ, cùng gia hỏa khổng lồ như Khô Lâu hắc mãng so sánh, quả thực là kiến cùng voi khác nhau, làm ình không để ý.

Khi thấy rõ ràng con rắn nhỏ bên cạnh hắc mãng kia, Dương Lỗi ngược lại hút miệng khí lạnh, thì ra gia hỏa cực lớn này căn bản không phải chính chủ, nhân vật khủng bố chính thức là con rắn nhỏ màu đen kia, con rắn nhỏ này toàn thân ngăm đen, lân phiến rất nhỏ, nhìn sơ qua giống như không có.

Đặc điểm rõ rệt nhất chính là đầu rắn, đầu Hắc Xà này không giống độc xà bình thường, đầu Hắc Xà này dài nhọn mà nhỏ, con mắt cũng rất nhỏ, nếu như không nhìn kỹ, còn sẽ cho rằng đầu của nó chính là cái đuôi.

Loại rắn này Dương Lỗi biết tên của nó, là một loại Thượng Cổ Dị Chủng cực kỳ hiếm thấy, một khi loại rắn này vừa thành niên, đây tuyệt đối là khủng bố, loại rắn này so với Khô Lâu Độc Mãng càng thêm kinh

khủng, đừng nhìn cái đầu nó nhỏ , nhưng trình độ kinh khủng của nó, tuyệt đối không phải người bình thường có thể tưởng tượng.

Loại rắn này gọi là Cửu Khúc Thông U Xà.

Loại rắn này sinh ra liền nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, có thể ở từng cái không gian thông hành, Cửu Khúc Thông U Xà trưởng thành thậm chí có thể ở trong không gian của Thánh Nhân tới lui tự nhiên, không bị bất luận cái gì hạn chế, có thể thấy được Cửu Khúc Thông U Xà này đáng sợ.

Đối phó kẻ địch, Cửu Khúc Thông U Xà am hiểu nhất là ở thời điểm vô thanh vô tức, đem mình ẩn tàng, thậm chí phá vỡ không gian bên trong thân thể ngươi.

Nhưng mà đáng được ăn mừng chính là, loại rắn này tuy biến thái , nhưng cực kì thưa thớt, hơn nữa muốn phát triển rất khó khăn, kỳ trưởng thành cũng đặc biệt dài , bình thường tồn tại như là Hỗn Độn Thần Thú, trưởng thành kỳ là vạn vạn năm mà thôi, nhưng Cửu Khúc Thông U Xà này muốn thành niên, vậy ít nhất cần trải qua mười vạn vạn năm, hơn nữa thực lực Cửu Khúc Thông U Xà này mỗi tăng lên một cấp độ, sẽ có một lần thiên kiếp, cho nên Cửu Khúc Thông U Xà có thể đạt tới thành thục kỳ, ít càng thêm ít, bên trong vạn vạn năm, cũng không nhất định sẽ xuất hiện một cái.

Nhưng mà mỗi vượt qua một kiếp, thực lực Cửu Khúc Thông U Xà này đều sẽ tăng lên , thực lực xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, nói như vậy, Cửu Khúc Thông U Xà kinh nghiệm một lượt thiên kiếp cũng đủ để đối phó Thiên Tiên, mà Cửu Khúc Thông U Xà vượt qua sáu lượt thiên kiếp liền có thể cùng Đại La Kim Tiên Đại viên mãn cường giả đánh đập, Cửu Khúc Thông U Xà vượt qua tám lượt thiên kiếp liền có thể chống lại Thánh Nhân , còn vượt qua chín lượt thiên kiếp, đó là chưa bao giờ xuất hiện, cái kia đã là tồn tại trong truyền thuyết rồi.

Đương nhiên Cửu Khúc Thông U Xà vượt qua sáu lượt thiên kiếp thì đến được thành thục kỳ, đã đến thời kỳ này, mặc dù thực lực của Cửu Khúc Thông U Xà chỉ tương đương với Đại La Kim Tiên đỉnh phong, nhưng mà bản lĩnh trốn chạy để khỏi chết lại phi phàm, mặc dù là Thánh Nhân cũng chưa chắc có thể tóm được, ở trạng thái không có phòng bị, tuyệt đối là có thể tới lui tự nhiên.

Dương Lỗi nhìn Cửu Khúc Thông U Xà trước mắt, trong nội tâm giật mình không thôi, ngay từ đầu sợ hãi kêu lên một cái, nhưng mà ở dưới Chân Thực Ưng Nhãn nhìn kỹ, ngược lại là nhẹ nhàng thở ra, Cửu Khúc Thông U Xà này tựa hồ là mới sinh, vẫn không có trải qua thiên kiếp, bởi vì Dương Lỗi tinh tường, một khi Cửu Khúc Thông U Xà này trải qua thiên kiếp, sẽ ở dưới đầu, thì ra là vị trí bảy tấc hình thành một cái đốt hình khuyên, một đốt hình khuyên liền đại biểu cho vượt qua một lượt thiên kiếp, nếu có chín đốt hình khuyên, như vậy liền ý nghĩa Cửu Khúc Thông U Xà này đã vượt qua chín lượt thiên kiếp rồi.

Mà trước mắt vị trí bảy tấc của Cửu Khúc Thông U Xà kia, một đốt hình khuyên cũng không có, như vậy có thể khẳng định, Cửu Khúc Thông U Xà này căn bản vẫn không có vượt qua thiên kiếp, cho nên thực lực Cửu Khúc Thông U Xà này không có khủng bố như vậy, chắc có lẽ không qua Thiên Tiên cảnh giới.

Nhưng mà mặc dù không phải là Thiên Tiên cảnh giới, gia hoả này cũng rất khó chơi, thực lực của nó, Dương Lỗi cũng không cách nào giám định ra, bởi vì thực lực của nó cùng Dương Lỗi như nhau , căn bản sẽ không biểu hiện ra ngoài.

Mà tình huống trước mắt này có chút quỷ dị, nói như vậy, Cửu Khúc Thông U Xà đều là độc lai độc vãng, bây giờ lại cùng Khô Lâu hắc mãng kia ở chung một chỗ, mà xem bộ dạng còn rất hòa hài, cái này quá kì quái.

Hơn nữa nhìn ra được, Cửu Khúc Thông U Xà này tựa hồ đối với mình mơ hồ có chút địch ý.

Đây cũng không phải là dấu hiệu tốt, một Khô Lâu hắc mãng đã khó chơi rồi, nếu như hai người này liên thủ, muốn đối phó mình , tìm mình phiền toái, như vậy mình có thể đối phó sao? Hiện tại Dương Lỗi cũng không có lòng tin tuyệt đối, thậm chí tiểu gia hỏa này là cực kỳ biến thái, tuy tiểu gia hỏa kia vẫn không có vượt qua một lượt thiên kiếp, nhưng ai biết gia hoả này có phải có năng lực tiến vào bên trong Mộng Ảo thế giới của mình hay không?

Nếu như để cho gia hoả này tiến vào bên trong Mộng Ảo thế giới, vậy coi như phiền phức lớn rồi.

- Tê tê. . .

Không giống Cửu Khúc Thông U Xà yên tĩnh, con mắt Khô Lâu hắc mãng kia mở thật to, nhìn chằm chằm Dương Lỗi, không ngừng xuất ra thanh âm, một bộ rục rịch, tựa như lúc nào cũng có khả năng công kích.

Dương Lỗi do dự, mình có nên lui về phía sau hay không, nhưng nếu như mình lui về phía sau, như vậy phải làm sao mới có thể qua địa phương này?

Không thể lui về phía sau, mạo hiểm tiến lên, có thể sẽ gặp phải đả kích mang tính chất hủy diệt, thậm chí có thể gặp phải thất bại cực lớn từ khi đi vào thế giới này, hơn nữa cái thất bại này, còn có thể sẽ mất đi tánh mạng.

Xem có biện pháp nào có thể thu thập hai người này hay không? Mặc dù mình có Vô địch thủ hộ , nhưng chỉ có thể ngăn cản một lần công kích, Vô địch thủ hộ là có thời gian chờ đợi, trong vòng một ngày chỉ có thể dùng hai lần, mà lần thứ nhất thời gian quá ngắn.

¢©¢u G\yỀjX ¢koI p\υ ¦}_Ńj GyÎjX Ĥà_u

Đây tuyệt đối là không được, đương nhiên mình còn có thể thi triển Thuấn Tức Thiên Lý, nhưng mà Dương Lỗi lo lắng, ở trong không gian này, Thuấn Tức Thiên Lý của mình có thể phát ra tác dụng như trong dự liệu hay không, dù sao Thuấn Tức Thiên Lý cũng chỉ có hai lần cơ hội, như vậy những kỹ năng khác thì sao?

Huyễn Ảnh Phân Thân? Mình có kỹ năng Huyễn Ảnh Phân Thân, bây giờ thời gian cũng đạt tới khoảng hai mươi phút.

Cái này cũng không được, kia cũng không được, rốt cuộc như thế nào cho phải?

Ở thời điểm này, Dương Lỗi không có quá nhiều thời gian đi nghĩ những thứ này, bởi vì hắc mãng cực lớn kia đã bắt đầu công kích.

Thân mãng cực lớn di động, cùng hình thể cực lớn của nó hoàn toàn không tương xứng, tốc độ của nó quá nhanh, để cho Dương Lỗi kinh hãi không thôi, sau khi chú ý tới, hắc mãng này đã đi tới trước mặt Dương Lỗi.

Một cái miệng lớn dính máu trong nháy mắt mở ra, muốn đem Dương Lỗi cắn nuốt, Dương Lỗi cảm thấy cái kia tanh hôi vô cùng, khó nghe tới cực điểm.

Lui, vội vàng lui về phía sau.

Dương Lỗi trong nháy mắt tránh ra mấy mét, xem Cự Mãng ở trước mắt nhìn mình chằm chằm, trong nội tâm thầm nghĩ không ổn, xem ra gia hoả này bây giờ đoán chừng đã đem mình trở thành con mồi của nó rồi.

Tê tê. . .

Nhìn xem Dương Lỗi tránh né công kích của mình, Cự Mãng kia dường như cảm thấy có chút kinh ngạc, ánh mắt nhìn xem Dương Lỗi cũng thay đổi một chút, Dương Lỗi biết rõ không thể đa tưởng rồi, nếu muốn tránh đi, vậy cơ hồ là không có khả năng, bây giờ duy nhất có thể làm là đánh bại gia hoả này, đương nhiên , mình còn nhất định phải đối phó tiểu gia hỏa Cửu Khúc Thông U Xà kia, đó mới là mình lo lắng nhất.

Đúng rồi, Dương Lỗi nghĩ đến mình không phải còn có Ẩn Thân Phù sao? Ẩn Thân Phù này hẳn là có thể vì mình tranh thủ một ít thời gian, nghĩ đến đây, Dương Lỗi liền lấy ra hai cái phù triện, xem xét, đây là Ẩn Thân Phù cùng Định Thân phù.

Ẩn Thân Phù cùng Định Thân phù này, có thể nói là phù triện thực dụng nhất bây giờ rồi, đương nhiên cũng là phù triện mà Dương Lỗi dùng qua tối đa.

Trước đó, Dương Lỗi thi triển Định Thân phù, cái Định Thân phù này, là tính thăm dò, Cửu Khúc Thông U Xà kia nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, có thể nói là trời sinh liền lô hỏa thuần thanh, mà Định Thân phù này, dựa vào đúng là Không Gian Pháp Tắc, đương nhiên Định Thân phù còn ẩn chứa một ít Thời Gian Pháp Tắc, chẳng qua hiện nay mình căn bản không có biện pháp khống chế Thời Gian Pháp Tắc, mặc dù là ở bên trong Mộng Ảo thế giới, nếu như chờ mình nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc, như vậy một Cửu Khúc Thông U Xà vẫn không có vượt qua thiên kiếp còn đáng giá nhắc tới sao .

Trong chớp mắt Định Thân phù động ấy, Dương Lỗi cũng đã khởi động Ẩn Thân Phù, nói giỡn, nếu như không khởi động Ẩn Thân Phù, vậy rất có thể liền gặp phải hai người này liên thủ công kích, mình cũng không có nắm chắc chống đỡ xuống , bây giờ mình cần chính là thời gian, chỉ cần ình một giờ, thậm chí là nửa giờ, như vậy mình có thể lợi dụng Toàn Năng Tu Luyện hệ thống tìm kiếm một biện pháp giải quyết.

Tê tê. . . Tê tê. . .

Đột nhiên đã mất đi khí tức, bóng dáng của Dương Lỗi, Khô Lâu hắc mãng phẫn nộ, cả thân thể khổng lồ không ngừng vặn vẹo, đuôi rắn đập nện bốn phía.

Mà ngay cả Cửu Khúc Thông U Xà ở một bên cũng kỳ quái không thôi, nó cũng không có cảm giác đến Dương Lỗi tồn tại.

Mặc dù thực lực của Cửu Khúc Thông U Xà không tệ, nhưng bây giờ nó vẫn không có vượt qua thiên kiếp, trí lực không mạnh, chỉ là tương đương với một đứa bé mà thôi, nhưng Khô Lâu hắc mãng liền không giống, thực lực Khô Lâu hắc mãng này tuy bất quá là tương đương với Cửu Cực Tạo Hóa mà thôi, nhưng trí lực lại không kém nhân loại một chút nào.

. . .

Sau khi Dương Lỗi tàng hình, nhìn xem Cự Mãng cuồng nộ, trong nội tâm ngược lại cũng có chút hơi căng thẳng, đương nhiên để cho Dương Lỗi lo lắng cũng không phải là Khô Lâu hắc mãng, mà là lo lắng Cửu Khúc Thông U Xà, gia hoả này mới là khó chơi, dù sao Không Gian Pháp Tắc của gia hoả này là cực kỳ mạnh mẽ, nói không chừng có thể thông qua Không Gian Pháp Tắc đến cảm thụ sự hiện hữu của mình, nếu như như vậy, mình đã có thể xui xẻo.

Cho nên sau khi Dương Lỗi tàng hình, cũng duy trì 100% cảnh giác, đã qua ước chừng năm phút sau, Dương Lỗi phát hiện Cửu Khúc Thông U Xà căn bản cũng không có cảm giác được sự hiện hữu của mình, liền yên tâm. Tìm nơi hẻo lánh cách xa hai người này ngừng lại, sau đó ngồi khoanh chân, Bát Trận Đồ được Dương Lỗi đặt ở quanh thân, đương nhiên Bát Trận Đồ cũng bị Dương Lỗi dùng Ẩn Thân Phù bao trùm rồi.

Giống nhau là không có biện pháp phát hiện, nhưng Dương Lỗi cũng không có mở ra năng lực của Bát Trận Đồ, chỉ có sau khi xúc động mới có thể khởi động, bằng không thì sẽ bại lộ.

Dương Lỗi biết rõ Cửu Khúc Thông U Xà đối với không gian rất mẫn cảm, đối với sóng linh khí cũng tương tự là cực kỳ mẫn cảm.

Làm xong hết thảy, Dương Lỗi liền yên tâm lại, ấn mở Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, xem xem có phương pháp có thể đối phó Cửu Khúc Thông U Xà hay không.

Cửu Khúc Thông U Xà, Dương Lỗi kiểm tra một hồi, rất nhanh liền tìm được tài liệu về Cửu Khúc Thông U Xà, nhược điểm của Cửu Khúc Thông U Xà này, ngược lại là có, nhưng mà cái nhược điểm này lại rất khó, là lực lượng pháp tắc, chỉ có lực lượng pháp tắc, mới có thể đối phó lực lượng pháp tắc.

Mà ở trong lực lượng pháp tắc, lợi hại nhất là thời gian cùng không gian hai đại pháp tắc này, trong đó lực lượng Thời Gian Pháp Tắc xếp thứ nhất, mà lực lượng Không gian thì xếp hạng thứ hai.

Đương nhiên còn có một loại lực lượng quỷ dị, đó là dung hợp lực lượng thời gian cùng không gian… lực lượng Sinh Mệnh pháp tắc.

Lực lượng Tam đại pháp tắc này, chỉ cần mình có thể nắm giữ một loại, vậy liền có thể đối phó Cửu Khúc Thông U Xà kia rồi, nhưng mà đáng tiếc chính là, tuy hệ thống cấp ra một biện pháp như vậy, nhưng nếu muốn thu hoạch ba loại lực lượng pháp tắc kia, quá khó khăn, hệ thống không có khả năng đổi.

Điều này làm cho Dương Lỗi thất vọng không thôi, lực lượng pháp tắc ah, ba loại lực lượng pháp tắc này, nếu như mình có thể nắm giữ một loại, như vậy thực lực của mình tuyệt đối sẽ tăng nhiều.

Lực lượng Pháp tắc không thể làm, như vậy cũng chỉ có xem vật gì đó khác rồi, đối với tình huống hiện tại của Dương Lỗi mà nói, tốt nhất là có thể đạt được một ít phù triện, một ít pháp bảo,... có thể khống chế Cửu Khúc Thông U Xà kia như vậy là đủ rồi , còn các loại công pháp, vậy thì không nằm trong phạm vi suy nghĩ rồi, bởi vì công pháp coi như là có, nếu muốn lập tức liền chế trụ hai người này, vậy cơ hồ là không có khả năng.

Phù triện, có phải có phù triện hay không? Có thể nói phù triện là tốt nhất rồi, cũng là thuận tiện nhất, đương nhiên phù triện có một khuyết điểm, cái kia chính là phù triện trên cơ bản đều là vật chỉ dùng được một lần, mặc dù là Tiên cấp phù triện cũng không quá đáng là nhiều mấy lần mà thôi, phù triện không phải người bình thường có thể dùng được rất tốt đấy.

¢©Pu G\yỀjX ¢k©I ¦_Ŀj d_j\ p\vu

Tuy Dương Lỗi là Phù sư, nhưng mà đẳng cấp lại quá thấp, còn chưa đủ để chế tạo ra Tiên cấp phù triện, muốn đối phó hai người này, đoán chừng phải đạt tới Tiên cấp mới có thể.

Mà mình hiển nhiên vẫn không có đạt tới cảnh giới kia , hơn nữa , mặc dù là mình đạt đến cảnh giới kia, cũng không cách nào ở trong thời gian ngắn như vậy chế tác được, bởi vì muốn chế tác phù triện, như vậy liền cần dùng đến chân khí, một khi vận dụng chân khí, như vậy khả năng tàng hình của mình sẽ mất đi hiệu lực, đem mình bạo lộ ra, như vậy căn bản là không thể thực hiện được.

Đột nhiên một cái phù triện lại để cho Dương Lỗi mừng rỡ không thôi, đó là một tấm phù triện vô cùng bình thường, xem giống như một tờ giấy vàng bình thường vậy, nhưng mà một hàng chữ nhỏ phía dưới, lại để Dương Lỗi mở to hai mắt nhìn, biến thái, tuyệt đối là biến thái, nếu như mình có thể có được tấm phù triện kia, như vậy thu thập hai người này quả thực là dễ dàng.

Đó là một tấm Tiên Linh phù, hơn nữa không phải Tiên Linh phù bình thường, mà là một Tiên Linh phù cấm ngừng thời gian, dùng Tiên Linh phù này có thể cho thời gian ở trong khoảnh khắc đó ngừng lại, tấm Tiên Linh phù cấm ngừng thời gian này, là một tấm Thượng phẩm Tiên Linh phù, có thể sử dụng ba lượt, mỗi một lần sử dụng có thể làm cho bất luận tu luyện giả nào tu vi ở Đại La Kim Tiên trở xuống, cấm ngừng ba mươi giây đồng hồ.

Đây quả thực là nghịch thiên, nói giỡn , cao thủ chi tranh là sự tình từng phút từng giây, mà Tiên Linh phù này lợi hại như thế, có thể cấm ngừng ba mươi giây đồng hồ, ba mươi giây đồng hồ này đầy đủ mình đem hắc mãng cùng Cửu Khúc Thông U Xà kia thu thập hơn trăm lần rồi.

Nhìn kỹ những phù triện khác, có thể thu thập Cửu Khúc Thông U Xà cùng Khô Lâu hắc mãng, cũng chỉ có một loại phù triện như vậy rồi, đương nhiên còn có một loại pháp bảo có thể làm được, cái kia chính là Vạn Thú lệnh, Dương Lỗi mơ hồ nhớ rõ, mình dường như có một thứ như vậy, nhưng mà không biết làm sao chính là , biện pháp này cần phải có tâm pháp phối hợp mới có thể.

Cho nên khả năng chỉ có thể sử dụng Tiên Linh phù cấm ngừng thời gian này rồi, nhưng Tiên Linh phù này đổi cũng không nhỏ, trọn vẹn cần 150 triệu điểm hối đoái.

Cái kia tương đương với toàn bộ điểm hối đoái của mình rồi.

Nhưng bây giờ mình còn có lựa chọn khác sao? Không có, đây là biện pháp duy nhất, hơn nữa hai người này đẳng cấp không thấp, nghĩ đến mình đạt được cũng sẽ không quá ít.

Đổi.

- Đinh, người chơi phải chăng đổi Tiên Linh phù cấm ngừng thời gian?

- Đổi.

Đều đã đến trình độ này rồi, còn có cái gì do dự, nhất định là đổi, bây giờ Dương Lỗi chỉ hi vọng, hai người này sẽ không ình thất vọng quá lớn, hơn nữa Tiên Linh phù này là có ba lượt sử dụng, mình sử dụng một

lần, còn có hai lần nữa, mà Tiên Linh phù này vô cùng cường đại, đối với tu luyện giả dưới Đại La Kim Tiên đều hữu hiệu, đây tuyệt đối là đáng giá.

- Đinh, chúc mừng người chơi lấy được Tiên Linh phù cấm ngừng thời gian, tiêu hao 150 triệu điểm hối đoái.

Nhìn xem bên trong hệ thống, mình không sai biệt lắm đã hao hết điểm hối đoái, trong nội tâm Dương Lỗi cũng hơi thịt đau , nhưng mà vừa nghĩ tới Tiên Linh phù cường đại, trong nội tâm Dương Lỗi dễ chịu rất nhiều, lập tức đem Tiên Linh phù cầm trong tay, một sự tự tin mạnh mẽ trong nháy mắt xuất hiện ở trong nội tâm Dương Lỗi.

Lạnh lùng nhìn xem Khô Lâu hắc mãng cùng Cửu Khúc Thông U Xà, Dương Lỗi cười lạnh không thôi, hai người này cường đại thì như thế nào, mình có phù triện có thể đối phó, đã có phù triện cấm ngừng thời gian này, mặc dù là Khô Lâu Độc Mãng cường đại hơn mình cũng không sợ, huống chi là một Khô Lâu hắc mãng cùng một Cửu Khúc Thông U Xà vị thành niên.

Chứng kiến phù triện trong tay Dương Lỗi, Cửu Khúc Thông U Xà kia dường như cảm thấy nguy hiểm, không khỏi giương đầu lên, vô cùng cảnh giác nhìn chăm chú vị trí của Dương Lỗi.

Dương Lỗi kinh ngạc không thôi, Cửu Khúc Thông U Xà này thật là không đơn giản, rõ ràng cảm thấy nguy hiểm, Dương Lỗi không hề lo lắng Cửu Khúc Thông U Xà rồi, chậm rãi hiện ra thân hình của mình , đợi cho thân hình Dương Lỗi vừa xuất hiện, thân thể khổng lồ của Khô Lâu hắc mãng kia trong nháy mắt uốn éo động, đầu lâu to lớn liền lao tới Dương Lỗi.

Tốc độ cực nhanh , như một viên đạn pháo.

Mặc dù nhanh, nhưng còn không ở trong mắt Dương Lỗi, đối với Dương Lỗi mà nói, Khô Lâu hắc mãng này không đủ gây sợ, để cho hắn lo lắng là Cửu Khúc Thông U Xà kia, nó đối với Không Gian Pháp Tắc nắm giữ quá biến thái rồi, cho nên lực chú ý của Dương Lỗi hoàn toàn đặt ở trên người Cửu Khúc Thông U Xà, một khi nó xuất hiện dị động, mình liền thi triển Tiên Linh phù cấm ngừng thời gian.

Thấy Cửu Khúc Thông U Xà kia còn không có động tác, Dương Lỗi đột nhiên oanh ra một quyền, tốc độ nhanh kinh người, bây giờ thực lực Dương Lỗi không giống lúc trước, tuy bất quá là Tứ Tượng Quy Chân cảnh giới, nhưng tốc độ đã đạt đến một cảnh giới khó mà tin nổi, đủ để bằng được Cửu Cực Tạo Hóa cường giả, thậm chí nhanh hơn.

Một quyền này tàn nhẫn oanh kích ở phía trên bảy tấc của Khô Lâu hắc mãng.

- Bành bành. . .

Thân thể của Khô Lâu hắc mãng bị một quyền này của Dương Lỗi trong nháy mắt đánh bay, đụng vào trên tường.

Bị Dương Lỗi oanh kích ở chỗ bảy tấc, Khô Lâu hắc mãng nổi giận vô cùng, toàn thân Khô Lâu hắc mãng bị lân phiến bao bọc, giống như một bộ vảy giáp cường đại, đao thương bất nhập, công kích bình thường căn bản là không có cách nào đối với hắn tạo thành tổn thương, nhưng một quyền này của Dương Lỗi không giống, tuy toàn thân Khô Lâu hắc mãng đao thương bất nhập, nhưng vẫn có nhược điểm, nhược điểm của nó chỉ có hai nơi, hai nơi này chính là nhược điểm trí mạng, một trong số đó là vị trí bảy tấc.

Đánh rắn đánh giập đầu, đây là nhược điểm của tất cả loài rắn.

Một quyền này của Dương Lỗi vô cùng cương mãnh, mặc dù không có sử dụng chân khí, nhưng lực lượng lại đạt đến một mức độ khủng bố, lực đạo khủng bố như thế tập trung ở một chỗ, oanh kích chỗ bảy tấc của Khô Lâu hắc mãng, để cho Khô Lâu hắc mãng bị thương không nhẹ.

Khô Lâu hắc mãng bị kích thương, không chỉ không lui lại, không có sợ hãi, ngược lại là khơi dậy hung tính của nó, mắt to như chuông đồng, lóe ra ánh sáng màu đỏ, gào rú một tiếng, bỗng nhúc nhích thân thể khổng lồ, hướng phía Dương Lỗi lần nữa công kích đi qua.

Tốc độ so với trước đó lại nhanh hơn không ít.

Dốc sức liều mạng, gia hoả này hiển nhiên là phẫn nộ tới cực điểm, muốn liều mạng rồi.

Dương Lỗi cười lạnh một tiếng, cũng không đem nó để ở trong mắt, trong tay trong nháy mắt xuất hiện một chuôi phi đao, Tiểu Lý phi đao, một đạo Bạch Quang hiện lên, phi đao trong nháy mắt hướng phía con mắt của Khô Lâu hắc mãng bắn tới, nhanh như tia chớp.

¢©ku G\ʏỀjX ¢k¨I ¦\àH\ ĤÔ« Gʒ gûjXu

Đinh.

Lại để cho Dương Lỗi kinh ngạc không thôi chính là, một đao tự tin vô cùng kia rõ ràng không có phá vỡ phòng ngự trên ánh mắt của Khô Lâu hắc mãng, giật mình, cực kỳ giật mình, không nghĩ tới Khô Lâu hắc mãng này lại lợi hại như thế, chỗ phòng ngự ở con mắt mạnh mẽ như vậy, cùng loài rắn bình thường không giống, tầng phòng hộ trên ánh mắt của nó kia rõ ràng lợi hại như vậy.

Nhưng mà một đao này của Dương Lỗi tuy chặn được, nhưng mà tạo thành thương tổn cho nó cũng không nhỏ, thân rắn cực lớn hướng phía Dương Lỗi trùng kích tới kia dừng lại.

Khi Dương Lỗi chuẩn bị sử dụng một kích mạnh nhất, kết liễu gia hoả này, Cửu Khúc Thông U Xà kia chuyển động, liền ở trong nháy mắt này, Dương Lỗi tế ra Tiên Linh phù cấm ngừng thời gian.

- Thời gian cấm ngừng.

Dương Lỗi cười lạnh, không nghĩ tới Cửu Khúc Thông U Xà này còn rất biết nhịn, rõ ràng đợi lâu như vậy mới bắt đầu có động tác, nhưng mà mình một mực đều chú ý đến nó, bằng không thì mình đã sớm toàn lực xuất thủ, chính là bởi vì phải thường xuyên phòng bị Cửu Khúc Thông U Xà, mình mới không có sử dụng tới Đại Tạo Hóa Chi Thủ mạnh nhất.

Tiên Linh phù trong tay Dương Lỗi phát ra một đạo lực lượng Thời Gian Pháp Tắc chấn động mãnh liệt, trong nháy mắt, toàn bộ thời không đều cấm ngừng rồi, Khô Lâu hắc mãng cùng Cửu Khúc Thông U Xà đều bị định trụ ở nơi đó.

Quả nhiên cường đại, chứng kiến tình huống này , trong nội tâm Dương Lỗi không khỏi cảm thán, nếu như mình có thể nắm giữ lực lượng Thời Gian Pháp Tắc, đạt tới trình độ như vậy, vậy thì sướng rồi, nhưng mà Dương Lỗi tinh tường, đây cũng không phải là trong thời gian ngắn có thể làm được, đoán chừng chờ mình phi thăng Tiên giới, đi vào Thiên Tiên cấp cũng chưa hẳn có thể nắm giữ lực lượng Thời Gian Pháp Tắc này, mặc dù có thể nắm giữ, cũng tuyệt đối không có uy lực như vậy.

Thừa dịp hai tên gia hỏa này bị định trụ, Dương Lỗi lấy ra Hổ Phách đao.

Hai người này phòng ngự kinh người, không phải vũ khí bình thường có thể vạch phá, mà bây giờ mình có thể miễn cưỡng sử dụng cũng chỉ có Hổ Phách đao rồi.

Đánh rắn đánh giập đầu, Dương Lỗi dẫn theo Hổ Phách đao đi tới, trong chớp nhoáng này liền cắt lấy đầu của Khô Lâu hắc mãng.

Mà thời điểm Dương Lỗi muốn cắt lấy đầu Cửu Khúc Thông U Xà, sự tình để cho Dương Lỗi kinh ngạc đã xảy ra, Cửu Khúc Thông U Xà kia rõ ràng hóa thành một đạo khói xanh, sau đó không gian uốn éo nhúc nhích, biến mất không thấy.

Điều này làm cho Dương Lỗi mê hoặc không thôi, phải biết rằng ở dưới Chân Thực Ưng Nhãn của mình, trên căn bản là không có gì có thể giấu diếm, Chân Thực Ưng Nhãn là có thể khám phá hết thảy ngụy trang.

Mà lúc này đây hệ thống vang lên tiếng nhắc nhở.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Cửu Cực Tạo Hóa trung kỳ Khô Lâu hắc mãng, đạt được mười tỷ nguyên khí giá trị, đạt được một trăm triệu điểm hối đoái.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được một quả trứng Khô Lâu hắc mãng.

- Đinh , chúc mừng người chơi đạt được một quả Thiên Mặc Tinh.

- Đinh , chúc mừng người chơi đạt được một quả Long Châu.

- Đinh , chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, đạt tới Tứ Tượng Quy Chân cấp ba.

- Đinh , chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên , đạt tới Tứ Tượng Quy Chân cấp bốn.

. . .

. . .

- Đinh, chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, đạt tới Lục Đạo Luân Hồi cấp ba.

Kinh hỉ, đây tuyệt đối là kinh hỉ, đẳng cấp tăng lên tới Lục Đạo Luân Hồi ngược lại là không coi vào đâu, mấu chốt nhất chính là, rõ ràng đã nhận được một quả Long Châu.

Long Châu là vật gì, Dương Lỗi đương nhiên tinh tường, Long Châu , cái kia chính là vị trí tinh hoa của Long, tương đương với Vũ Hồn Kim Đan của Võ Giả, nếu như có thể hấp thu Long Châu, như vậy chẳng khác nào đã lấy được tinh hoa suốt đời của một con rồng, coi như là một Võ Giả tư chất bình thường, nếu như có thể luyện hóa Long Châu, như vậy phi thăng thượng giới, thành tựu Tiên vị , cái kia cũng không phải việc khó gì.

Đương nhiên Long Châu cũng không phải là dễ dàng luyện hóa như vậ, Long Châu nếu là tinh hoa của Long, cội nguồn sức mạnh của Thần Long, như vậy trong đó nhất định là ẩn chứa ý chí của nó, nếu muốn luyện hóa Long Châu, nhất định phải trước luyện hóa ý chí của con rồng này, hoặc là đạt được Chân Long Long Châu này tán thành, bằng không thì căn bản không có khả năng.

Còn nữa chính là có một cường giả thực lực tu vi vượt xa chủ nhân Long Châu kia, xóa đi ý chí bên trong Long Châu, như vậy cũng là có thể.

Long Châu cũng không phải tất cả Long đều có được, Long tộc có thể ngưng kết ra Long Châu, thực lực của nó cường đại, yếu nhất cũng tương đương với Kim Tiên, có thể thấy được Long Châu khó được.

Không nghĩ tới rõ ràng ở trên người Khô Lâu hắc mãng tuôn ra một quả Long Châu, đây quả thực quá khó mà tin nổi, nhưng mà tưởng tượng, cái này chỉ sợ là Bách Hoa tiên tử cố ý lưu lại, Bách Hoa tiên tử là một siêu cấp cao thủ Đại La Kim Tiên cảnh giới, muốn thu hoạch một quả Long Châu, không phải việc khó gì, cho nên Khô Lâu hắc mãng này có được Long Châu cũng không kỳ quái.

Còn có một quả trứng sủng vật, trứng sủng vật của Khô Lâu hắc mãng, này ngược lại là một kiện đồ tốt, mình là không dùng đến, nhưng giao cho người thân cận mình cũng có thể, nếu như mình muốn thành lập thế lực của mình, có một Khô Lâu hắc mãng như vậy làm hộ sơn Thần thú cũng không tồi.

Tuy không cường đại bằng những Siêu Cấp thần thú kia, nhưng cũng không tồi , ít nhất ở Huyền Nguyên Tinh là không tệ rồi.

Còn có một đồ vật, cái kia chính là Thiên Mặc Tinh, Thiên Mặc Tinh này đối với Dương Lỗi mà nói, tựa như buồn ngủ gặp chiếu manh, tuyệt đối được cho là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi rồi, Dương Lỗi sớm muốn đem Phong Ẩn đao cùng Hổ Phách đao dung hợp, nhưng mà bởi vì Luyện Khí Thuật của mình vẫn không có đạt tới cấp bậc kia, mặt khác cũng không có tài liệu phù hợp, mà Thiên Mặc Tinh này lại là tài liệu luyện khí hiếm có, thích hợp vũ khí dung hợp nhất.

Đáng tiếc chỉ có một quả, nếu mình muốn dung hợp Phong Ẩn đao cùng Hổ Phách đao, tối thiểu nhất cần chín miếng Thiên Mặc Tinh, mặt khác còn cần một ít khoáng thạch khác, đương nhiên còn có một đồ vật trọng yếu, cái kia chính là hỏa diễm, cần hỏa diễm cường đại hơn mới có thể làm được, hơn nữa Dương Lỗi cũng cần đem Luyện Khí Thuật tăng lên tới cảnh giới Đại tông sư mới có thể thành công, thậm chí cần đạt tới Tiên cấp.

Nhưng mà Dương Lỗi có tự tin, trong ba năm , thậm chí không cần ba năm, trong một năm thời gian có thể đạt tới cảnh giới kia, cho nên đối với Dương Lỗi mà nói, cần có nhất là tài liệu, chỉ cần có đầy đủ tài liệu, như vậy đây hết thảy liền không lo lắng.

Lúc này đây có thể nói là mùa thu hoạch lớn, nhưng mà lúc này Dương Lỗi không dám có chút buông lỏng, bởi vì sự tình Cửu Khúc Thông U Xà kia, tên kia đột nhiên biến mất, cho Dương Lỗi một loại bất an, cảm giác vô cùng bất an, loại cảm giác này càng ngày càng mãnh liệt.

¢¨·u G\yỀjX ¢kVI i\yỲH Ĥ_Ňh ¦\àH\ g ûjXu ros

Lúc này mặt đất bắt đầu run run, phảng phất đã xảy ra địa chấn, Dương Lỗi cảm thấy một cổ lực lượng cường đại đang dựng dục, cổ lực lượng này cường hoành vô cùng.

Cảm thấy những biến hóa này, thần sắc Dương Lỗi trở nên vô cùng ngưng trọng, trong nội tâm âm thầm kêu khổ, Bách Hoa tiên tử này chẳng lẽ là muốn chơi chết mình sao?

Khôi Lỗi , Hổ hình Khôi Lỗi , Dương Lỗi muốn triệu hồi ra Hổ hình Khôi Lỗi, lại kinh ngạc phát hiện, mình căn bản là triệu hoán không được , Hổ hình Khôi Lỗi ở bên trong không gian của mình, căn bản là không cách nào triệu hoán đi ra, không chỉ có Hổ hình Khôi Lỗi , thậm chí ngay cả vật gì đó khác cũng không được, bây giờ Dương Lỗi chỉ có dựa vào Hổ Phách đao trong tay mình rồi.

Ầm ầm. . . Ầm ầm. . .

Theo sát lấy là tiếng nổ mạnh liên tiếp vang lên, cửa đá cách đó không xa ầm ầm sụp đổ, một cái đầu lâu cực lớn mạnh mẽ xuất hiện ở trước mặt Dương Lỗi.

Đó là một cái đầu rắn, đầu rắn cực lớn, cũng không phải cùng đầu lâu Khô Lâu hắc mãng trước đó như nhau, mà là một Thạch Đầu Cự Mãng, Thạch Đầu Cự Mãng này so với Khô Lâu hắc mãng còn muốn lớn hơn vài lần, không có một tia sóng sinh mệnh, nhưng mà cái năng lượng khổng lồ kia, uy áp cực lớn kia, từ trên người Thạch Đầu Cự Mãng này phát ra , lại để cho Dương Lỗi cảm giác run rẩy.

Khủng bố, tuyệt đối khủng bố, thực lực của người này, tuyệt đối có thể so sánh với Tiên Nhân , thậm chí đạt đến cấp độ Kim Tiên, hơn nữa còn là Kim Tiên đỉnh phong.

Thảm, lần này thật sự là thảm.

Gia hoả này, Dương Lỗi không hề có một chút niềm tin, ở trước mặt thực lực cường đại như vậy, hết thảy âm mưu quỷ kế đều là giả dối.

Chẳng lẽ mình không có biện pháp khác, chỉ có thể chạy trốn sao?

Dương Lỗi ý định thi triển Thuấn Tức Thiên Lý, nhưng vừa triển khai, lại phát hiện kỹ năng Thuấn Tức Thiên Lý căn bản là không có cách nào phát động.

Gợi ý của hệ thống:

- Người chơi ở vào Đặc Thù Không Gian, Thuấn Tức Thiên Lý không cách nào phát động.

Trong nội tâm Dương Lỗi tinh tường, Thuấn Tức Thiên Lý kỳ thật chính là một loại vận dụng đối với Không Gian Pháp Tắc, mà bây giờ mình ở vào một không gian đặc thù, Thuấn Tức Thiên Lý của mình tuy lợi hại, nhưng dù sao tu vi không đủ, đối với Không Gian Pháp Tắc lĩnh ngộ vẫn không có đạt tới cấp bậc kia, cho nên đối với cái không gian này, căn bản là không cách nào phá vỡ rời đi.

Kỹ năng Thuấn Tức Thiên Lý phát động thất bại, cái đuôi cực lớn của thạch mãng kia hướng phía Dương Lỗi quét tới, mắt thấy muốn đánh ở trên người Dương Lỗi.

Chính là bởi vì Thuấn Tức Thiên Lý phát động thất bại, Dương Lỗi không có cơ hội thông qua không gian Mộng Ảo thoát đi rồi, biện pháp duy nhất chính là Vô địch thủ hộ.

- Vô địch thủ hộ.

Dương Lỗi chợt quát một tiếng, lúc này đã không có cách nào đa tưởng rồi, vô ý thức, Dương Lỗi liền sử dụng tới Vô địch thủ hộ.

Ầm ầm.

Mặc dù là có Vô địch thủ hộ, nhưng cả người Dương Lỗi vẫn bị tung bay, đụng vào trên tường đá cách đó không xa.

Nhưng cũng còn tốt, tuy cả người bị đánh bay, tầng tầng đâm vào trên tường đá, nhưng lại không có bị bất luận tổn thương gì.

. .

Sau khi đứng lại, Hổ Phách đao trong tay Dương Lỗi giơ lên cao cao, chợt quát một tiếng, hướng phía cự mãng kia một đao hung hăng bổ xuống, địa phương công kích, là chỗ bảy tấc của thạch mãng, ở Dương Lỗi xem ra, thạch mãng này cuối cùng vẫn là thuộc về loài rắn, như vậy nhược điểm của nó hẳn là cũng sẽ không ngoại lệ.

Đinh đinh đinh. . .

Lưỡi đao của Hổ Phách đao đập nện ở trên cổ thạch mãng, phát ra tiếng vang liên tiếp, vô số đốm lửa phun ra.

- Tạch tạch tạch. . .

Một kích này của Dương Lỗi, đối với thạch mãng căn bản cũng không có tổn thương gì, thân hình thạch mãng vặn vẹo, nguyên bản thân hình kéo thẳng, trong nháy mắt đứng thẳng, đầu ngẩng lên thật cao, con mắt kia cực lớn, nổi lên ánh sáng mãnh liệt, tia sáng này đem Dương Lỗi bao phủ ở bên trong.

Không được, Dương Lỗi cảm thấy nguy cơ, lui , lui về phía sau.

Dương Lỗi mới di động không đến một mét, chỗ cũ trong nháy mắt bị ánh sáng màu đỏ đánh ra một hố đá to lớn, tảng đá cứng rắn trên mặt đất kia trong nháy mắt hóa thành hơi nước. . .

Khủng bố , quá kinh khủng, tuy mình tu luyện Bất Tử Kim Thân, nhưng dù sao mới Nhập Môn, công kích khủng bố như vậy, nếu như đánh ở trên người mình , như vậy hậu quả thật là không thể tưởng tượng nổi, mặc dù không chết, vậy cũng muốn trọng thương ah.

Làm sao bây giờ? Trong nội tâm Dương Lỗi khẩn trương, bây giờ mình muốn đối phó thạch mãng này, quá khó khăn, mình đổi Tiên Linh phù, tuy còn có hai lần cơ hội, nhưng mặc dù là định trụ rồi, thì tính sao , mình bây giờ căn bản không có tìm được nhược điểm của thạch mãng này, không cách nào ở trong vòng ba mươi giây thu thập hết thạch mãng này, cho nên mặc dù là định trụ cũng không có chút tác dụng nào.

Dương Lỗi đột nhiên nhớ tới, mình còn có Chân Thực Ưng Nhãn, bởi vì lúc trước thời điểm sử dụng Tiên Linh phù, thu Chân Thực Ưng Nhãn, mà lúc này đây lại quên mở ra, trong nội tâm mắng to, mình quá đần, thậm chí ngay cả chuyện trọng yếu như vậy cũng quên , có Chân Thực Ưng Nhãn, muốn xem nhược điểm của thạch mãng, đây còn không phải là chuyện dễ dàng, Giám Định Thuật xem xét qua không thành công, nhưng Chân Thực Ưng Nhãn lại có thể làm được.

Mạnh mẽ lui về phía sau mấy mét, thừa dịp cơ hội này, trong nháy mắt Dương Lỗi mở ra Chân Thực Ưng Nhãn.

Rống. . .

Thạch mãng kia gào thét một tiếng cực lớn, toàn bộ không gian cũng bắt đầu run rẩy.

Dương Lỗi lui nữa.

Nhược điểm, nhược điểm ở nơi nào?

Dương Lỗi một bên lui về phía sau, một bên tìm kiếm nhược điểm của thạch mãng, thực lực của thạch mãng này thật sự là quá kinh khủng, nếu như cứng đối cứng, quả thực là muốn chết, mình căn bản không có cách nào đánh nó, thậm chí ngay cả phòng ngự của gia hoả này, mình cũng không có cách nào đánh vỡ, cho nên chỉ có tìm kiếm nhược điểm, mình mới có cơ hội chiến thắng.

Con mắt?

Không đúng, không phải con mắt, con mắt của thạch mãng này là một loại tài liệu đặc thù, căn bản là không có cách nào phá hư, trừ khi mình là Đại La Kim Tiên.

Con mắt không phải, bảy tấc cũng không phải, đến cùng ở nơi nào?

- Ồ. . .

Nhìn xem thạch mãng di chuyển nhanh chóng, Dương Lỗi phát hiện một ít mánh khóe, Chân Thực Ưng Nhãn nhìn kỹ, thật đúng là phát hiện nhược điểm của thạch mãng, thân thể thạch mãng này khổng lồ, uy lực vô cùng, nhưng vẫn có nhược điểm, nhưng mà cái nhược điểm này không rõ ràng, cũng làm cho người khó mà tin được.

- Tử kỳ của ngươi đã đến.

Dương Lỗi cười lạnh một tiếng, trong tay Hổ Phách đao chăm chú nắm trong tay , trong mắt loé ra một đạo hàn quang, mình vẫn không có chật vật qua như vậy, có thể nói như là chó nhà có tang, đã tìm được nhược điểm của gia hoả này, như vậy phải phát nổ nó.

Nhược điểm thạch mãng. (1)

Lúc này mặt đất bắt đầu run run, phảng phất đã xảy ra địa chấn, Dương Lỗi cảm thấy một cổ lực lượng cường đại đang dựng dục, cổ lực lượng này cường hoành vô cùng.

Cảm thấy những biến hóa này, thần sắc Dương Lỗi trở nên vô cùng ngưng trọng, trong nội tâm âm thầm kêu khổ, Bách Hoa tiên tử này chẳng lẽ là muốn chơi chết mình sao?

Khôi Lỗi , Hổ hình Khôi Lỗi , Dương Lỗi muốn triệu hồi ra Hổ hình Khôi Lỗi, lại kinh ngạc phát hiện, mình căn bản là triệu hoán không được , Hổ hình Khôi Lỗi ở bên trong không gian của mình, căn bản là không cách nào triệu hoán đi ra, không chỉ có Hổ hình Khôi Lỗi , thậm chí ngay cả vật gì đó khác cũng không được, bây giờ Dương Lỗi chỉ có dựa vào Hổ Phách đao trong tay mình rồi.

Ầm ầm. . . Ầm ầm. . .

Theo sát lấy là tiếng nổ mạnh liên tiếp vang lên, cửa đá cách đó không xa ầm ầm sụp đổ, một cái đầu lâu cực lớn mạnh mẽ xuất hiện ở trước mặt Dương Lỗi.

Đó là một cái đầu rắn, đầu rắn cực lớn, cũng không phải cùng đầu lâu Khô Lâu hắc mãng trước đó như nhau, mà là một Thạch Đầu Cự Mãng, Thạch Đầu Cự Mãng này so với Khô Lâu hắc mãng còn muốn lớn hơn vài lần, không có một tia sóng sinh mệnh, nhưng mà cái năng lượng khổng lồ kia, uy áp cực lớn kia, từ trên người Thạch Đầu Cự Mãng này phát ra , lại để cho Dương Lỗi cảm giác run rẩy.

Khủng bố, tuyệt đối khủng bố, thực lực của người này, tuyệt đối có thể so sánh với Tiên Nhân , thậm chí đạt đến cấp độ Kim Tiên, hơn nữa còn là Kim Tiên đỉnh phong.

Thảm, lần này thật sự là thảm.

Gia hoả này, Dương Lỗi không hề có một chút niềm tin, ở trước mặt thực lực cường đại như vậy, hết thảy âm mưu quỷ kế đều là giả dối.

Chẳng lẽ mình không có biện pháp khác, chỉ có thể chạy trốn sao?

Dương Lỗi ý định thi triển Thuấn Tức Thiên Lý, nhưng vừa triển khai, lại phát hiện kỹ năng Thuấn Tức Thiên Lý căn bản là không có cách nào phát động.

Gợi ý của hệ thống:

- Người chơi ở vào Đặc Thù Không Gian, Thuấn Tức Thiên Lý không cách nào phát động.

Trong nội tâm Dương Lỗi tinh tường, Thuấn Tức Thiên Lý kỳ thật chính là một loại vận dụng đối với Không Gian Pháp Tắc, mà bây giờ mình ở vào một không gian đặc thù, Thuấn Tức Thiên Lý của mình tuy lợi hại, nhưng dù sao tu vi không đủ, đối với Không Gian Pháp Tắc lĩnh ngộ vẫn không có đạt tới cấp bậc kia, cho nên đối với cái không gian này, căn bản là không cách nào phá vỡ rời đi.

Kỹ năng Thuấn Tức Thiên Lý phát động thất bại, cái đuôi cực lớn của thạch mãng kia hướng phía Dương Lỗi quét tới, mắt thấy muốn đánh ở trên người Dương Lỗi.

Chính là bởi vì Thuấn Tức Thiên Lý phát động thất bại, Dương Lỗi không có cơ hội thông qua không gian Mộng Ảo thoát đi rồi, biện pháp duy nhất chính là Vô địch thủ hộ.

- Vô địch thủ hộ.

Dương Lỗi chợt quát một tiếng, lúc này đã không có cách nào đa tưởng rồi, vô ý thức, Dương Lỗi liền sử dụng tới Vô địch thủ hộ.

Ầm ầm.

Mặc dù là có Vô địch thủ hộ, nhưng cả người Dương Lỗi vẫn bị tung bay, đụng vào trên tường đá cách đó không xa.

Nhưng cũng còn tốt, tuy cả người bị đánh bay, tầng tầng đâm vào trên tường đá, nhưng lại không có bị bất luận tổn thương gì.

. .

Sau khi đứng lại, Hổ Phách đao trong tay Dương Lỗi giơ lên cao cao, chợt quát một tiếng, hướng phía cự mãng kia một đao hung hăng bổ xuống, địa phương công kích, là chỗ bảy tấc của thạch mãng, ở Dương Lỗi xem ra, thạch mãng này cuối cùng vẫn là thuộc về loài rắn, như vậy nhược điểm của nó hẳn là cũng sẽ không ngoại lệ.

Đinh đinh đinh. . .

Lưỡi đao của Hổ Phách đao đập nện ở trên cổ thạch mãng, phát ra tiếng vang liên tiếp, vô số đốm lửa phun ra.

- Tạch tạch tạch. . .

Một kích này của Dương Lỗi, đối với thạch mãng căn bản cũng không có tổn thương gì, thân hình thạch mãng vặn vẹo, nguyên bản thân hình kéo thẳng, trong nháy mắt đứng thẳng, đầu ngẩng lên thật cao, con mắt kia cực lớn, nổi lên ánh sáng mãnh liệt, tia sáng này đem Dương Lỗi bao phủ ở bên trong.

Không được, Dương Lỗi cảm thấy nguy cơ, lui , lui về phía sau.

Dương Lỗi mới di động không đến một mét, chỗ cũ trong nháy mắt bị ánh sáng màu đỏ đánh ra một hố đá to lớn, tảng đá cứng rắn trên mặt đất kia trong nháy mắt hóa thành hơi nước. . .

Khủng bố , quá kinh khủng, tuy mình tu luyện Bất Tử Kim Thân, nhưng dù sao mới Nhập Môn, công kích khủng bố như vậy, nếu như đánh ở trên người mình , như vậy hậu quả thật là không thể tưởng tượng nổi, mặc dù không chết, vậy cũng muốn trọng thương ah.

Làm sao bây giờ? Trong nội tâm Dương Lỗi khẩn trương, bây giờ mình muốn đối phó thạch mãng này, quá khó khăn, mình đổi Tiên Linh phù, tuy còn có hai lần cơ hội, nhưng mặc dù là định trụ rồi, thì tính sao , mình bây giờ căn bản không có tìm được nhược điểm của thạch mãng này, không cách nào ở trong vòng ba mươi giây thu thập hết thạch mãng này, cho nên mặc dù là định trụ cũng không có chút tác dụng nào.

Dương Lỗi đột nhiên nhớ tới, mình còn có Chân Thực Ưng Nhãn, bởi vì lúc trước thời điểm sử dụng Tiên Linh phù, thu Chân Thực Ưng Nhãn, mà lúc này đây lại quên mở ra, trong nội tâm mắng to, mình quá đần, thậm chí ngay cả chuyện trọng yếu như vậy cũng quên , có Chân Thực Ưng Nhãn, muốn xem nhược điểm của thạch mãng, đây còn không phải là chuyện dễ dàng, Giám Định Thuật xem xét qua không thành công, nhưng Chân Thực Ưng Nhãn lại có thể làm được.

Mạnh mẽ lui về phía sau mấy mét, thừa dịp cơ hội này, trong nháy mắt Dương Lỗi mở ra Chân Thực Ưng Nhãn.

Rống. . .

Thạch mãng kia gào thét một tiếng cực lớn, toàn bộ không gian cũng bắt đầu run rẩy.

Dương Lỗi lui nữa.

Nhược điểm, nhược điểm ở nơi nào?

Dương Lỗi một bên lui về phía sau, một bên tìm kiếm nhược điểm của thạch mãng, thực lực của thạch mãng này thật sự là quá kinh khủng, nếu như cứng đối cứng, quả thực là muốn chết, mình căn bản không có cách

nào đánh nó, thậm chí ngay cả phòng ngự của gia hoả này, mình cũng không có cách nào đánh vỡ, cho nên chỉ có tìm kiếm nhược điểm, mình mới có cơ hội chiến thắng.

Con mắt?

Không đúng, không phải con mắt, con mắt của thạch mãng này là một loại tài liệu đặc thù, căn bản là không có cách nào phá hư, trừ khi mình là Đại La Kim Tiên.

Con mắt không phải, bảy tấc cũng không phải, đến cùng ở nơi nào?

- Ồ. . .

Nhìn xem thạch mãng di chuyển nhanh chóng, Dương Lỗi phát hiện một ít mánh khóe, Chân Thực Ưng Nhãn nhìn kỹ, thật đúng là phát hiện nhược điểm của thạch mãng, thân thể thạch mãng này khổng lồ, uy lực vô cùng, nhưng vẫn có nhược điểm, nhưng mà cái nhược điểm này không rõ ràng, cũng làm cho người khó mà tin được.

- Tử kỳ của ngươi đã đến.

Dương Lỗi cười lạnh một tiếng, trong tay Hổ Phách đao chăm chú nắm trong tay , trong mắt loé ra một đạo hàn quang, mình vẫn không có chật vật qua như vậy, có thể nói như là chó nhà có tang, đã tìm được nhược điểm của gia hoả này, như vậy phải phát nổ nó.

¢¨ou G\yỀjX ¢kUI i\yỲH Ĥ_Ňh ¦\àH\ gûjXu r©s

Gia hoả này thực lực khủng bố như thế, cường đại như thế, đã đạt đến Huyền Tiên, thậm chí là Kim Tiên, nếu mình có thể bạo chết nó, khẳng định sẽ có thu hoạch lớn, những vật khác không nói, ngay cả nguyên khí giá trị cũng đủ để ình tăng lên mấy cấp bậc rồi, đạt tới Bát Quái Ngưng Thần chắc có lẽ không là việc khó gì, thậm chí tiến vào Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới cũng có khả năng.

Thân rắn cực lớn, lần nữa hướng phía Dương Lỗi bơi tới, tốc độ cực nhanh.

Đã đến, chỉ chút nữa là công kích được rồi, Dương Lỗi cũng chuyển động, nhanh như tia chớp, cả người như là báo săn, thân thể căng thẳng, sau đó trong nháy mắt bộc phát, cả người nhanh chóng lẻn đến trên người thạch mãng, một đao chém vào phần đuôi của thạch mãng.

Không sai, nhược điểm của thạch mãng này là cái đuôi của nó, nói như vậy, đối với loài rắn, cái đuôi không phải là vị trí trí mạng, mặc dù là toàn bộ cái đuôi bị chặt đứt, cũng sẽ không có uy hiếp tánh mạng gì, chỉ cần không suy giảm tới bên trong, cái đuôi đứt rời, tối đa cũng chỉ là một điểm vết thương nhẹ mà thôi.

Nhưng mà thạch mãng này không giống, thạch mãng này toàn thân cao thấp đao thương bất nhập, mà duy chỉ có phần đuôi là nhược điểm, cái gọi là con đê ngàn dặm bị hủy bởi tổ kiến, nếu các đốt phần đuôi này là nhược điểm duy nhất, như vậy chỉ cần mình đem cái đuôi cắt đứt , như vậy mình có thể thông qua phần đuôi này công kích bên trong thạch mãng, từ đó tiêu diệt gia hoả này.

Đương nhiên mặc dù là đã biết phần đuôi của thạch mãng là nhược điểm, nhưng cũng không phải dễ dàng làm được như vậy, một đao xuống dưới, vẫn là đốm lửa văng khắp nơi, lực phản chấn cực lớn, để cho Dương Lỗi hổ khẩu run lên, thiếu chút nữa ngay cả đao cũng cầm không chặt.

Mà lúc này thạch mãng biết rõ Dương Lỗi cưỡi trên người mình, thân thể khổng lồ không ngừng vặn vẹo, điên cuồng tháo chạy, cái đuôi không ngừng đập nện lấy tường đá bốn phía, muốn đem Dương Lỗi hất xuống.

Mà Dương Lỗi cưỡi trên người Cự Mãng, bị gõ như vậy cũng không chịu nổi , tuy tu luyện Bất Tử Kim Thân quyết, nhưng mà rất đau, hơn nữa lực lượng này thật sự quá khổng lồ, nhưng mà cái này đối với Dương Lỗi mà nói, cũng là một loại tôi luyện, như vậy đối với tu luyện Bất Tử Kim Thân quyết, là vô cùng có trợ giúp đấy.

Đương nhiên Dương Lỗi cũng không nhàn rỗi, không ngừng dùng Hổ Phách đao chém lấy phần đuôi của thạch mãng, từng đao từng đao không gián đoạn, ở bên trong mấy chục giây ngắn ngủn, liền chặt không dưới ngàn đao, mỗi một đao lực đạo đều sẽ tăng thêm.

Nhưng mà thạch mãng vẫn không có gì thay đổi, dường như Dương Lỗi công kích giống như là gãi ngứa cho nó, thạch mãng này không biết đau đớn, lại để cho Dương Lỗi đau đầu không thôi.

Hơn nữa công kích mình lâu như vậy, cũng không thấy xuất hiện chuyển cơ, chẳng lẽ mình nhìn lầm rồi? Không, tuyệt đối sẽ không, Dương Lỗi tương tin vào hai mắt của mình, đây chính là Chân Thực Ưng Nhãn , tất nhiên không có sai đấy.

- Uống. . .

Dương Lỗi mạnh mẽ tụ lên tu vi toàn thân, Hổ Phách đao phát ra quang mang rực rỡ.

- Chết. . . Đi chết đi!

Bùm bùm bùm. . .

Một loạt nổ mạnh, cả người Dương Lỗi bị quăng mạnh hơn, va chạm mãnh liệt để cho Dương Lỗi bị thương không nhẹ, một ngụm máu tươi từ trong miệng phun ra, xương cốt bị đụng gẫy ba cái.

Mà lúc này cái đuôi của thạch mãng, đã bị Dương Lỗi trảm xuống dưới.

Thạch mãng đã mất đi cái đuôi, tựa hồ hơi nắm giữ không được cân đối, bốn phía loạn chuyển, toàn bộ không gian trong nháy mắt bị va chạm đến đất rung núi chuyển, giống như tùy thời sẽ sụp đổ.

Nhắc tới cũng kỳ quái, cái đuôi của thạch mãng đứt rời, lực đạo liền thời gian dần qua nhỏ đi, dường như phần đuôi là năng lượng chi nguyên của thạch mãng.

Dương Lỗi nâng Hổ Phách đao lần nữa, hướng phía nơi đuôi đứt, đâm vào một đao.

Ầm ầm. . .

Âm thanh ầm ầm liên tiếp vang lên, thạch mãng vỡ ra, cả người Dương Lỗi cũng bị đánh bay mấy mét.

- Đinh , chúc mừng người chơi đánh chết thạch mãng, đạt được mười tỷ nguyên khí giá trị, một trăm triệu điểm hoái đối, đạt được một quả Thạch Mãng Hồn Châu.

- Đinh, chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, đạt tới Lục Đạo Luân Hồi cấp bốn.

- Đinh , chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên , đạt tới Lục Đạo Luân Hồi cấp năm.

. . .

. . .

- Đinh , chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, đạt tới Lục Đạo Luân Hồi cấp chín.

- Đinh , chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, đạt tới Thất Tinh Luyện Cương cấp một.

Thất Tinh Luyện Cương, không nghĩ tới mình rõ ràng lần nữa đạt đến Thất Tinh Luyện Cương cảnh giới. Thất Tinh Luyện Cương cùng Lục Đạo Luân Hồi là kém một đại cấp độ , có thể nói , hiện tại thực lực của mình lần nữa tăng lên tới Thất Tinh Luyện Cương cảnh giới, mặc dù là gặp được Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh phong, Dương Lỗi cũng không hề e sợ.

- Đinh, chúc mừng người chơi đẳng cấp Huyền Nguyên Quyết tăng lên, đạt tới tầng thứ mười lăm.

Huyền Nguyên Quyết rõ ràng tăng lên, từ tầng thứ mười bốn tăng lên tới tầng thứ mười lăm, vận may này quả thực chính là nghịch thiên, trước đó thoáng cái đem Huyền Nguyên Quyết từ tầng thứ tám trực tiếp tăng lên tới tầng thứ mười bốn, bây giờ lần nữa tăng lên tới tầng thứ mười lăm, mặc dù không có như lần thứ nhất tăng lên lợi hại như vậy, nhưng đây cũng là khó lường rồi, phải biết rằng Huyền Nguyên Quyết của mình mới tu luyện bao lâu, hơn nữa mới vừa tăng lên tới tầng thứ mười bốn, tới bây giờ mới chỉ mấy ngày mà thôi, lại lần nữa đạt đến tầng thứ mười lăm, tốc độ như vậy, quá kinh người, quá khó mà tin nổi.

Huyền Nguyên Quyết đạt đến tầng thứ mười lăm, Dương Lỗi cảm giác chân khí toàn thân bành trướng, bây giờ chân khí của mình tuyệt đối có thể so sánh với Cửu Cực Tạo Hóa cường giả đỉnh cao, thậm chí là chỉ có hơn chớ không kém.

Giờ phút này Dương Lỗi hoàn toàn tự tin, muốn chiếm được Bách Hoa Cung này thừa nhận, nhất định là không có bất cứ vấn đề gì.

Dương Lỗi hít một hơi thật sâu, đem chân khí toàn thân vận chuyển mấy Đại Chu thiên, sau đó đứng dậy, nhìn xem Thạch Mãng bị mình đánh bạo, chia năm xẻ bảy, biến thành từng khối đá vụn cực lớn, trong nội tâm vẫn còn có chút buồn bực, mình bây giờ nên tính là trải qua hai lần khảo nghiệm, lại còn chưa có xuất hiện mánh khóe, đầu mối then chốt kia của Bách Hoa Cung, hoặc là nói, Khí Linh tòa tiên phủ Bách Hoa Cung này ở nơi nào? Chẳng lẽ còn muốn ình khảo nghiệm hay sao?

Nghĩ tới đây, trong nội tâm Dương Lỗi ngược lại là có chút khó chịu rồi, lần một lần hai thì cũng thôi, nếu lặp đi lặp lại nhiều lần, vậy cũng không tốt, dù cho người hiền lành, cũng sẽ có thời điểm nổi giận.

Ken két. . .

Lúc này đột nhiên truyền đến một hồi âm thanh cơ quan, trong nội tâm Dương Lỗi âm thầm kính sợ, chẳng lẽ lại có hoa chiêu gì rồi hả? Đến đây đi, lão tử không sợ, tới một người giết một người, đến hai cái lão tử giết một đôi, Dương Lỗi dẫn theo Hổ Phách đao, nhìn chăm chú địa phương truyền đến âm thanh, khí thế đề thăng tới đỉnh phong.

¢¨©u G\ʏỀjX ¢k£I G«Q̃_ Gʊ jX WÄq G\∂j\ G\ʍu

Tuy bây giờ Dương Lỗi có lòng tin đối phó Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh phong cường giả, nhưng mà nơi này không giống, không phải Sùng Vũ đại lục, nơi này là bên trong Bách Hoa Cung, chuyện gì cũng có thể xảy ra, ngay cả Minh Nguyệt là Tiên Nhân đạt tới Huyền Tiên cảnh giới như vậy cũng có, như vậy xuất hiện một Tiên Nhân cấp Thiên Tiên lại có cái gì không có khả năng?

Cho nên Dương Lỗi vẫn còn có chút kính sợ cùng lo lắng.

Vượt quá Dương Lỗi dự kiến, địa phương truyền đến thanh âm kia, không có tiếp tục xuất hiện đối thủ cường đại, mà là một con đường, cái thông đạo này có thể nói giống như là điêu lan ngọc bích, xem vô cùng xa hoa, nhưng trọng yếu nhất không chỉ xa hoa mà thôi, mà là tài liệu kiến tạo đường đi, đều là ngọc thạch thượng đẳng, những ngọc thạch này, nếu như thả vào Tu Luyện Giới, đây tuyệt đối là vật báu vô giá.

Những Hàn Ngọc thượng đẳng này có thể trợ giúp tu luyện, có thể tập trung tư tưởng suy nghĩ tĩnh khí, đề cao tốc độ tu luyện, còn có thể để phòng tẩu hỏa nhập ma.

Sau lưng cái thông đạo này đến cùng có những gì? Dương Lỗi cũng không dám khẳng định, có phải có kẻ địch hay không? Cũng không rõ ràng lắm, tuy Chân Thực Ưng Nhãn có thể chứng kiến một ít, nhưng tu vi của mình vẫn là quá yếu, không cách nào hoàn toàn nhìn thấu.

Chẳng qua hiện nay mình không có lựa chọn, mặc dù phía trước là đầm rồng hang hổ, mình cũng không có bất kỳ cơ hội lựa chọn. Cho nên hiện tại Dương Lỗi có thể dựa vào duy nhất chính là Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, sau nữa chính là cẩn thận, vạn phần cẩn thận, sau đó nhìn xem sau lưng cái thông đạo này, rốt cuộc là cái gì, hoặc là sẽ có địch nhân cường đại ra sao?

Hít một hơi thật sâu, Dương Lỗi lần nữa nắm chặc Hổ Phách đao, bước đi mạnh mẽ uy vũ, từng bước một hướng phía trước đi đến.

Đạp vào đường đi , Dương Lỗi cảm giác tinh thần của mình chấn động, chân khí trong cơ thể vận chuyển nhanh hơn không ít, lực lượng tinh thần hoàn toàn khôi phục, thậm chí có thể vượt qua mình chăm chú tu luyện rồi.

Cái đường đi Hàn Ngọc này, quả nhiên là lợi hại, đây tuyệt đối không kém những bảo địa tu luyện bên trong Huyền Cơ Môn kia, thậm chí còn hơn.

Làm cho Dương Lỗi cũng muốn dừng lại, chăm chú tu luyện một phen rồi.

Nhưng mà Dương Lỗi biết rõ, lúc này cũng không phải là thời cơ dừng lại tu luyện tốt nhất, chờ mình thu phục, triệt để nắm giữ Bách Hoa Cung này, trở thành chủ nhân của Bách Hoa Cung, hết thảy nơi này đều là của mình, đến lúc đó muốn tu luyện như thế nào, liền tu luyện như thế đó, không tất yếu gấp ở nhất thời, hơn nữa lúc này tu luyện vẫn có nguy hiểm, ở chỗ này Dương Lỗi đã cảm thụ qua, có thể nói là từng bước nguy cơ , sinh tử một đường.

Đi khoảng một lúc, Dương Lỗi liền đi tới một địa phương khoáng đạt, nơi này là một thạch thất, bốn phía thạch thất này đều là một ít ngọc thạch, những ngọc thạch này, so với Hàn Ngọc trước đó còn tốt hơn mấy lần, đây là Cực phẩm Noãn Ngọc, không có trên ngàn vạn năm thời gian, là không thể nào có, vật như vậy , đối với một Võ Giả mà nói, quả thực chính là vật báu vô giá, thậm chí đối với Tiên nhân mà nói, cũng là như thế.

Đại thủ bút, đây mới thực sự là đại thủ bút, mặc dù là Đại La Kim Tiên bình thường cũng sẽ không có nhiều Cực phẩm Noãn Ngọc như thế, lại dùng Cực phẩm Noãn Ngọc như vậy làm vách thạch thất, đây quả thực là phung phí của trời.

Cực phẩm Noãn Ngọc như vậy, nếu như dùng để luyện khí, dùng để chế ngọc phù, như vậy kém cỏi nhất cũng có thể trở thành một kiện thượng đẳng Tiên Khí, Noãn Ngọc ở nơi này cộng lại, đủ có thể chế tác mấy chục kiện Thượng phẩm Tiên Khí, thậm chí còn có thể làm ra Tuyệt phẩm Tiên Khí.

Ngay thời điểm Dương Lỗi cảm thấy tấc tắc kêu kỳ lạ, đột nhiên xuất hiện một thân ảnh áo trắng.

Này làm cho Dương Lỗi hoảng sợ, lập tức lùi lại mấy bước , Hổ Phách đao chăm chú nắm trong tay, nhìn chằm chằm thân ảnh áo trắng kia, khí thế đột nhiên tăng lên mấy lần, gắt gao tập trung, một khi đối phương có bất luận dị động gì, liền phát động công kích, đem nguy hiểm giảm xuống đến mức độ thấp nhất.

- Ngươi là ai?

Dương Lỗi một cái Giám Định Thuật đi qua, rất hiển nhiên đã thất bại, căn bản là không có cách nào biết được bất kỳ tin tức gì của thân ảnh áo trắng kia.

- Ta là ai? Ngươi không phải vẫn luôn đang tìm ta sao?

Thân ảnh áo trắng kia xoay người lại, nhìn xem Dương Lỗi lộ ra một ít cười khẽ, ngữ khí thản nhiên nói.

- Ngươi. . . Ngươi là Khí Linh của Bách Hoa Cung?

Dương Lỗi nhìn xem nàng xoay người lại, mở to hai mắt nhìn, cái Khí Linh này lớn lên thật đẹp, không có kém Minh Nguyệt chúng nữ chút nào, lông mi hình lá liễu, khuôn mặt trứng ngỗng, phía dưới lông mi cong cong là một đôi mắt to rất biết nói chuyện, ngập nước, trong suốt, tóc đen mượt mà choàng ở bên hông, một thân váy dài tuyết trắng, cả người giống như là Cửu Thiên Tiên nữ hạ phàm.

- Gọi ta là Bạch Liên.

Cô gái kia nói.

- Được rồi, Bạch Liên cô nương, ngươi đến cùng muốn thế nào mới bằng lòng để cho ta được đến Bách Hoa Cung, ta nghĩ ngươi cũng nên biết, trước khi Bách Hoa tiên tử rời đi nơi này, cũng đã đem nơi này giao cho ta.

Dương Lỗi nhìn xem nàng nói, trong nội tâm Dương Lỗi rất rõ ràng , nếu như mình muốn thu được Bách Hoa Cung này, không chiếm được nàng thừa nhận, vậy căn bản là không thể nào, nếu như mình muốn cưỡng ép cướp lấy, vậy càng không có khả năng , Bạch Liên làm Khí Linh của Bách Hoa Cung, nếu như mình muốn cường đoạt, làm không tốt sẽ được không bù mất, thậm chí có khả năng ngay cả tính mệnh cũng sẽ mất ở nơi này.

- Ngươi nói sai rồi, mặc dù chủ nhân nói cho ngươi, nhưng nếu như ngươi không thể thông qua khảo nghiệm của ta, ta cũng sẽ không nhận ngươi làm chủ, hơn nữa , cái kia chẳng qua là một đám phân thân của chủ nhân mà thôi.

Bạch Liên lườm Dương Lỗi một chút, đối với hắn có chút khinh thường.

- Cái kia phải thế nào mới có thể được ngươi tán thành?

Trong lòng Dương Lỗi có chút tức giận, nhưng mà cũng không dám biểu hiện ra ngoài, dù sao người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu.

- Kỳ thật ngươi đã được ta đồng ý.

Bạch Liên nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Nếu như không phải ngươi thông qua được khảo nghiệm của ta, ngươi cho rằng ngươi sẽ có cơ hội nhìn thấy ta sao?

- Ta thông qua khảo nghiệm?

Dương Lỗi vốn là sững sờ, sau đó kinh hỉ nhìn xem Bạch Liên nói.

- Đúng vậy, ngươi thông qua khảo nghiệm của ta rồi, nhưng nếu ngươi muốn trở thành chủ nhân của ta, vẫn còn xa xa không đủ, thực lực của ngươi bây giờ quá kém , trừ khi thực lực của ngươi vượt qua ta, khi đó , ta mới có thể chính thức nhận ngươi làm chủ, hiện tại ngươi chỉ có thể vận dụng một bộ phận quyền lực của Bách Hoa Cung.

Bạch Liên nói xong , vung tay lên , liền xuất hiện một đạo Bạch Quang chui vào trong óc Dương Lỗi, Dương Lỗi cảm giác trong đầu của mình nhiều hơn vài thứ, tinh tế xem xét một chút, đây là pháp quyết sử dụng Bách Hoa Cung.

¢¨¨u G\ʏỀjX ¢k¢I ĤʏÎjX ¦Â§ Ĥ_ ¦\QjX -Q GʒH Ĥà_ dʉHu

Vốn Dương Lỗi còn có chút bận tâm, khả năng này là một âm mưu, nhưng hiện tại yên tâm rồi, những pháp quyết này là thực, hơn nữa lúc này Dương Lỗi cảm giác mình cùng cả Bách Hoa Cung thành lập nên một ít liên hệ kỳ dị, tuy không thể hoàn toàn khống chế Bách Hoa Cung này làm tiên phủ , nhưng muốn ở bên trong Bách Hoa Cung tới lui tự nhiên, vẫn là rất dễ dàng.

- Bạch Liên.

- Dương Lỗi, ngươi còn có chuyện gì muốn hỏi hay sao?

Bạch Liên nhìn xem chủ nhân tương lai kia của mình, trong nội tâm vô cùng không cam lòng, lại nghĩ mãi mà không rõ, tại sao chủ nhân muốn vứt bỏ mình , tại sao lại đem mình giao ột người như vậy, hơn nữa còn là một nam nhân, một tiểu tử tu vi còn chưa tới Thiên Tiên.

- Là như thế này, ta muốn biết, Bách Hoa Cung này có phải có đường đi trực tiếp đi thông Vô Cực đại lục hay không?

Dương Lỗi nhìn xem Bạch Liên hỏi.

Ngẫm lại Dương Lỗi cũng có chút buồn bực, mình bây giờ mặc dù đã trở thành chủ nhân của Bách Hoa Cung, nhưng lại căn bản không có biện pháp sử dụng Bách Hoa Cung, thậm chí ngay cả Khí Linh cũng không nể mặt mũi của mình, muốn biết gì đó, mình còn phải ăn nói khép nép.

Nhưng mà ngẫm lại cũng bình thường, dù sao tu vi của mình quá yếu , mặc dù trên người mình có Tiên Khí cường đại, thậm chí là Tiên Thiên Linh Bảo, chúng nó đều có Khí Linh, mà những Khí Linh cường đại này đều có cao ngạo, cho nên ở trước khi mình không có mạnh mẽ, chúng nó căn bản sẽ không cùng mình liên hệ, để ình triệt để điều động chúng nó.

Nhưng mà Dương Lỗi tin tưởng , thời điểm mình có thể triệt để khống chế bọn nó chắc chắn sẽ không quá xa, chỉ cần tu vi mình đạt tới Đại La Kim Tiên, như vậy liền đủ để khống chế chúng nó rồi.

- Có.

Bạch Liên nói.

- Ngươi muốn đi Vô Cực đại lục sao?

- Thật sự là tốt quá, ta xác thực muốn đi Vô Cực đại lục, nhưng mà bởi vì hiện tại đường đi đi thông Vô Cực đại lục, trở nên nguy cơ trùng trùng rồi, cho nên vì lý do an toàn, không thể không tìm phương pháp khác.

Dương Lỗi nghe nàng vừa nói như vậy, tâm tình cao hứng không thôi , chỉ cần có đường, vậy thì thật quá tốt, liền không cần phải đi mạo hiểm rồi.

- Ngươi không nên cao hứng quá sớm.

Bạch Liên nghe được Dương Lỗi nói như vậy, ngữ khí thản nhiên nói.

- Có ý tứ gì?

Trong lòng Dương Lỗi có loại dự cảm xấu, nhìn xem Bạch Liên nói.

- Mặc dù có đường đi, nhưng cũng không phải dễ đi như vậy, trên đường đi vẫn là khó khăn tầng tầng, đối với ngươi mà nói, chỉ sợ có chút khó khăn.

Bạch Liên nhìn xem Dương Lỗi cái dạng này, trong lòng có chút chán ghét, gia hoả này làm sao lại không hề có một chút lòng cầu tiến, phải biết rõ chủ nhân của mình bây giờ là đã đạt đến Chuẩn Thánh cảnh giới, tiểu tử này, ngay cả một chút khiêu chiến nho nhỏ cũng lo lắng sợ hãi, vậy sau này làm sao có thể thành siêu cấp cường giả?

- Ah. . .

Dương Lỗi nghe xong lại sững sờ, hoàn toàn không ngờ sẽ là kết quả như vậy, nếu như mình đi qua cũng có chút khó khăn, cái kia xem ra thật đúng là không phải đơn giản như vậy, phải biết rằng thực lực của mình bây giờ , đây chính là đủ để đối phó Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh phong, đây cũng chính là nói, cái lối đi kia rất có thể có trở ngại đạt tới Thiên Tiên.

- Ngươi thật không có con đường an toàn một điểm sao?

Dương Lỗi vẫn còn có chút chưa từ bỏ ý định, nhìn xem Bạch Liên nói.

- Không có, đây là đường tắt duy nhất, đương nhiên ngươi cũng có thể đi con đường kia, cũng chính là con đường mà các ngươi biết đến, con đường kia nguy hiểm tuy muốn nhỏ hơn một chút, nhưng mà lộ trình là gấp trăm lần con đường này.

Bạch Liên nói.

- Muốn đi con đường nào, ngươi có thể tự mình lựa chọn.

- Lộ trình là gấp trăm lần?

Trong nội tâm Dương Lỗi buồn bực, nói như vậy, lộ trình kia rất xa, cái này đối với Dương Lỗi mà nói , ngược lại là không có gì, nhưng mà có thể đi đường tắt, Dương Lỗi tự nhiên là hi vọng đi đường tắt rồi, thời gian của mình vẫn còn có chút gấp gáp, mình chỉ có mười năm thời gian, ở trong mười năm thời gian, mình nhất định phải khống chế Vô Cực đại lục, cho nên nếu như có thể sớm một chút đi qua, vậy dĩ nhiên là tận lực sớm một chút đi qua cho thỏa đáng.

Gấp trăm lần lộ trình cũng ý nghĩa phải nhiều ra gần một trăm lần thời gian, nhưng mà trong đường tắt tính nguy hiểm tương đối cao, trước đó nghe nói con đường đi thông Vô Cực đại lục kia, cũng đã được lưu truyền đến mức huyền diệu khó giải thích rồi, mà đường tắt này rõ ràng còn muốn nguy hiểm hơn, vậy thì càng làm cho Dương Lỗi cảnh giác.

- Phải, đương nhiên nếu như thực lực của ngươi đạt tới Thiên Tiên cảnh giới, có thể khởi động Thượng cổ Truyền Tống trận , trực tiếp tiến vào Vô Cực đại lục, không cần đi qua hai lối đi này rồi.

Bạch Liên lại nói.

- Truyền Tống trận?

Dương Lỗi nghe vậy ánh mắt sáng lên.

- Bạch Liên, ngươi là nói còn có Truyền Tống trận có thể trực tiếp truyền tống đến Vô Cực đại lục?

- Đúng vậy, nhưng mà muốn khởi động Truyền Tống trận cũng không phải dễ dàng như vậy, cần Tiên Linh Chi Khí, cái kia là cần ngươi đạt tới Thiên Tiên cảnh giới, đương nhiên nếu như ngươi có Thượng phẩm tiên thạch, cũng có thể làm được.

Bạch Liên gật đầu nói.

- Tiên thạch?

- Đúng vậy, là tiên thạch, nhưng mà ngươi không nên đánh chủ ý lên ta, tuy trong Bách Hoa Cung có tiên thạch, nhưng ta sẽ không cho ngươi, hơn nữa dọc theo con đường này ta sẽ không trợ giúp ngươi quá nhiều, trừ phi ngươi lâm vào cảnh sống chết trước mắt chân chính, bất đắc dĩ, ta mới có thể trợ giúp ngươi, cho nên thời điểm ngươi chưa lâm vào tuyệt cảnh, ta là không thể nào ra tay giúp ngươi.

Bạch Liên thấy Dương Lỗi nhìn mình, vội nói.

- Vì cái gì?

Trong nội tâm Dương Lỗi sững sờ, nói đùa, mình bây giờ cũng đã là chủ nhân Bách Hoa Cung, chẳng lẽ ngay cả tư cách sử dụng một ít tài nguyên của Bách Hoa Cung cũng không được sao? Nếu như là như thế, chính mình làm chủ nhân của Bách Hoa Cung còn có thể dùng làm cái gì? Còn bằng không làm thì hơn.

- Vì muốn ngươi trưởng thành nhân chóng hơn, Bạch Liên nói như thế nào cũng là một kiện Hậu Thiên Chí Bảo, nếu như ngươi cũng không đủ thực lực, như vậy cũng không xứng làm chủ nhân của ta, nếu như không phải xem mặt mũi Bách Hoa tiên tử chủ nhân của ta lúc trước, ngươi căn bản không có cơ hội này.

Bạch Liên nói.

- Được rồi, nếu ngươi không chịu cho ta tài nguyên, vậy tại sao còn muốn nhận ta làm chủ nhân đây?

Trong nội tâm Dương Lỗi phẫn nộ, ngữ khí nói với Bạch Liên cũng không tốt thế nào.

- Ngươi cho rằng ta muốn sao?

Bạch Liên lườm Dương Lỗi, nói:

- Thật không biết chủ nhân vì sao nhìn trúng tiểu tử ngươi, thực lực yếu không nói, còn nhát gan như vậy.

- Ta nhát gan?

Dương Lỗi tức giận, lại còn nói hắn nhát gan, nói đùa, chính mình rõ ràng biến thành người nhát gan, đây đúng là trò cười to lớn.

- Chẳng lẽ không đúng sao?

Bạch Liên hỏi ngược lại.

¢¨Vu G\yỀjX ¢kPI W_9n KŋH\ -Ê_ ?àH\ d_Lju

- Tính toán, không so đo với ngươi, một ngày nào đó ngươi sẽ biết, ta trở thành chủ nhân của ngươi chính là vinh hạnh lớn nhất của ngươi, về phần tiên thạch, ta sẽ không lấy của ngươi, dù sao Minh Nguyệt cũng là tiên nhân, nàng có thể mở Truyền Tống Trận ra.

Dương Lỗi ngẫm lại, hắn nhớ tới Minh Nguyệt cũng là tiên nhân, hơn nữa còn là một Huyền Tiên, muốn mở Truyền Tống Trận ra không phải việc khó gì.

- Ta rất chờ mong nhìn thấy ngày đó.

Bạch Liên hơi khinh thường nhìn Dương Lỗi.

- Hừ, không cần tiên thạch của ngươi, ta cũng có thể mở Truyền Tống Trận, không nên quên, Minh Nguyệt chính là Huyền Tiên.

Dương Lỗi lạnh lùng nói.

- Không có khả năng, Minh Nguyệt là Huyền Tiên không sai, nhưng nếu như nàng rời khỏi Bách Hoa Cung thì lập tức bị pháp tắc hạn chế, sẽ lập tức mở Thiên môn rời khỏi thế giới này.

Bạch Liên lắc đầu nói.

- Không thể rời khỏi Bách Hoa Cung?

Dương Lỗi nhìn qua Bạch Liên, Dương Lỗi mặc dù biết nhưng hỏi rõ ràng vẫn tốt hơn, mặc dù nói không thể rời khỏi Bách Hoa Cung, nhưng mà rời khỏi vài phút vẫn có thể mà.

- Trong chốc lát cũng không được sao?

- Không được, một khi đi ra ngoài sẽ bị pháp tắc chi lực đãn dắt.

Bạch Liên nói:

- Cho nên, ta khuyên ngươi nên chết tâm này đi.

- Thực không được, ngươi không phải đang dối gạt ta đấy chứ?

Dương Lỗi có chút bán tín bán nghi hỏi.

- Đương nhiên, nếu như ngươi muốn nàng chết, vậy có thể đi thử ra.

Bạch Liên nói.

- Như vậy thì thôi.

Dương Lỗi thật không dám làm như vậy, vạn nhất nếu Minh Nguyệt xảy ra chuyện gì, vậy cũng không xong, cái này không được, chính mình vẫn có Thủy Linh Tinh, Thủy Linh Tinh cũng có tiên linh chi khí, có lẽ có thể, nhưng mà hỏi thăm vẫn tốt hơn.

- Xem ra, ngươi còn có chút lương tâm.

Bạch Liên lạnh lùng nhìn Dương Lỗi.

- Thủy Linh Tinh có thể mở Truyền Tống Trận ra hay không?

Dương Lỗi lại nói.

- Thủy Linh Tinh? Ngươi còn có Thủy Linh Tinh?

Bạch Liên kinh ngạc nhìn qua Dương Lỗi, có chút không dám tin tưởng, Thủy Linh Tinh chính là đồ tốt, so với tiên thạch bình thường còn ít hơn, tại thế giới này, trên căn bản là không có khả năng tồn tại Thủy Linh Tinh, mà Dương Lỗi chỉ là phàm nhân mà thôi, rõ ràng có Thủy Linh Tinh, đây là chuyện khiến nàng cảm thấy vô cùng khó tin.

Dương Lỗi gật gật đầu:

- Đúng vậy, ta có một ít Thủy Linh Tinh, không biết Thủy Linh Tinh có thể mở Truyền Tống Trận ra hay không?

- Thủy Linh Tinh linh khí tinh khiết, tự nhiên là có thể, chẳng qua nếu như dùng Thủy Linh Tinh thì quá phung phí của trời.

Bạch Liên nhìn qua Dương Lỗi, ngữ khí vẫn mang theo nét khinh thường nhàn nhạt.

- Thì tính sao, không có những biện pháp khác, chỉ có thể dùng Thủy Linh Tinh.

Dương Lỗi nói.

- Như vậy, nếu như ngươi mang Thủy Linh Tinh cho ta, ta sẽ mở Truyền Tống Trận thay ngươi, như thế nào?

Bạch Liên suy nghĩ rồi nói ra, Thủy Linh Tinh đối với Bạch Liên mà nói có trợ giúp rất lớn, tuy bản thân mình là Hậu Thiên Chí Bảo, nhưng mà hiện tại sớm không có uy năng như trước, bởi vì đại chiến lúc trước hao tổn quá lớn, thực lực hôm nay cũng chỉ sánh bằng tuyệt phẩm tiên khí, còn kém xa Hậu Thiên Chí Bảo.

- Có thể.

Dương Lỗi suy nghĩ rồi trả lời, tuy không biết Bạch Liên muốn Thủy Linh Tinh làm cái gì, nhưng đối với mình mà nói, cũng không có chổ hỏng gì, đã nàng mở miệng thì hắn đương nhiên không cự tuyệt, dù sao Truyền Tống Trận ở địa phương nào, chính mình còn không biết, cần nàng trợ giúp mới được.

- Ngươi thực sự có Thủy Linh Tinh?

Bạch Liên vẫn có chút không dám tin tưởng.

- Đúng vậy, ta thật sự có.

Nói xong, Dương Lỗi xuất ra một quả Thủy Linh Tinh, một quả hạ phẩm Thủy Linh Tinh, đưa cho Bạch Liên.

- Quả nhiên là Thủy Linh Tinh.

Tiếp nhận Thủy Tinh Ling trong tay của Dương Lỗi xong, Bạch Liên lộ ra vẻ kích động, chỉ cần có đầy đủ Thủy Linh Tinh, thực lực của nàng sẽ khôi phục tới mức đỉnh phong, tối thiểu nhất cũng khôi phục tới tình trạng Hậu Thiên Linh Bảo, mặc dù không có lợi hại như Hậu Thiên Chí Bảo, nhưng còn mạnh hơn tiên khí nhiều.

- Ngươi có bao nhiêu Thủy Linh Tinh?

Bạch Liên nhìn qua Dương Lỗi.

- Thủy Linh Tinh, ta cũng có không ít, nhưng ta nghĩ ta muốn sử dụng Truyền Tống Trận, có lẽ dùng không cần nhiều Thủy Linh Tinh a?

Dương Lỗi là người nào, đương nhiên nhìn ra khát vọng của Bạch Liên đối với Thủy Linh Tinh, hơn nữa là cực kỳ khát vọng, điều này cũng chứng minh, Thủy Linh Tinh đối với Bạch Liên mà nói rất trọng yếu, đây là một tin tức cực kỳ có lợi với hắn, tuy Dương Lỗi còn không rõ ràng, vì cái gì Bạch Liên lại khát vọng với Thủy Linh Tinh như thế, nhưng đây là chuyện tốt.

Lợi dụng nhược điểm của Bạch Liên, bản thân mình có được nhiều chỗ tốt, tối thiểu nhất trong Bách Hoa Cung này, rất nhiều tài nguyên cũng có thể được hắn lợi dụng.

- Xác thực không cần bao nhiêu, nếu là hạ phẩm Thủy Linh Tinh, một quả là đầy đủ.

Bạch Liên nhìn qua Dương Lỗi nói:

- Nhưng mà, ta cần Thủy Linh Tinh, rất nhiều Thủy Linh Tinh, hơn nữa phẩm chất càng cao càng tốt, chỉ cần ngươi có Thủy Linh Tinh, ta có thể dùng những vật khác đổi với ngươi, trong Bách Hoa Cung này, ta nghĩ có rất nhiều thứ mà ngươi cần. Lúc trọng yếu, ta còn có thể giúp ngươi giải quyết một ít vấn đề, giải quyết khó khăn cho ngươi hoặc là địch nhân.

- Tốt, thành giao, chỗ ta có một ngàn miếng hạ phẩm Thủy Linh Tinh, một trăm miếng trung phẩm Thủy Linh Tinh cùng một quả thượng phẩm Thủy Linh Tinh, trước cho ngươi đi.

Dương Lỗi xuất ra một bộ phận Thủy Linh Tinh đưa cho Bạch Liên nói.

Nhìn thấy Dương Lỗi như thế, Bạch Liên càng dùng ánh mắt khác đối đãi với Dương Lỗi, nói ra:

- Ngươi cứ như thế cho ta, chẳng lẽ không lo lắng ta đoạt Thủy Tinh Linh của ngươi sao?

- Sẽ không, ta tin tưởng nhân phẩm của Bách Hoa tiên tử.

Dương Lỗi cười cười nói, đối với Bạch Liên mà nói, tuyệt không quan tâm cường đoạt đồ vật của mình, nói đùa, nàng có thể nhịn được sao? Hệ thống tu luyện toàn năng ngay cả lão già Pháp Hải trong thế giới mộng ảo cũng không cảm ứng được, có thể thấy hệ thống tu luyện toàn năng của mình cường đại cỡ nào, kinh

khủng bực nào, cho dù là thánh nhân, chỉ sợ cũng đừng mong cướp lấy, chớ nói chi là một khí linh như Bạch Liên.

- Ngươi nên bỏ suy nghĩ này đi, nhưng mà lời này của ngươi cũng là nói thật, Bạch Liên ta với tư cách là khí linh của Bách Hoa tiên tử thì làm sao có thể làm chuyện này chứ!

Bạch Liên nghe được Dương Lỗi nói như vậy, hết sức hài lòng gật đầu nói:

- Ta cũng sẽ không chiếm tiện nghi của ngươi, không nói gạt ngươi, ta vốn là Hậu Thiên Chí Bảo, nhưng vì đủ loại nguyên nhân, hôm nay cảnh giới rơi xuống, hiện tại còn không bằng tuyệt phẩm tiên khí, mà Thủy Linh Tinh của ngươi có thể trợ giúp ta, giúp ta khôi phục tu vị, đương nhiên, ta sẽ không để ngươi ăn thiệt thòi, ngươi cho ta Thủy Linh Tinh, ta có thể cho ngươi tiên thạch, còn cho ngươi các loại tiên pháp, lúc trọng yếu còn có thể giúp ngươi giải quyết vấn đề.

- Tốt, cảm tình tốt.

Dương Lỗi không nghĩ tới Bạch Liên lại thẳng thắn với mình như vậy, thật ra khiến Dương Lỗi kinh ngạc.

- Ngươi còn có Thủy Linh Tinh không?

¢¨Uu G\yỀjX ¢kkI ?_Ńj p\¾q KØj iXyÎ_ p_ ¦\ÀjXu

Bạch Liên thu hồi Thủy Tinh Linh mà Dương Lỗi cho nàng, lại hiếu kỳ nhìn Dương Lỗi, nói:

- Còn có một chút, nhưng ta còn chỗ dùng.

Dương Lỗi nhìn thấy biểu lộ của Bạch Liên, biết rõ nàng khát vọng với Thủy Linh Tinh, nhưng mà Dương Lỗi cũng không có tính toán đưa toàn bộ cho nàng, đương nhiên, bản thân mình có một cái Thủy Linh Tinh mạch khoáng càng không có khả năng nói cho nàng biết, nói đùa., nếu như hắn triệt để cho nàng toàn bộ, có lẽ sẽ giúp nàng khôi phục tu vị, mà bây giờ, chính mình căn bản không thể khống chế nàng, thậm chí còn không thể dùng nàng chiến đấu, như vậy mình cũng không cần phải giúp nàng khôi phục tu vị.

- Ta không biết ngươi còn bao nhiêu Thủy Linh Tinh, nhưng mà khẳng định không ít, nếu ngươi hiện tại không muốn, như vậy ta cũng không bắt buộc, nhưng ta cũng nói cho ngươi biết, nếu như ta khôi phục càng nhanh, thực lực của ta càng mạnh, trợ giúp với ngươi càng lớn nếu như ta có thể khôi phục đến Hậu Thiên Linh Bảo, như vậy ta có thể mang ngươi tiến vào Tiên Giới. Thậm chí còn mang theo người ngươi cần mang theo cùng dẫn vào trong Tiên Giới.

Mặc dù biết Dương Lỗi giấu diếm một ít, không muốn đem Thủy Linh Tinh ình, giúp mình khôi phục tu vị, nhưng Bạch Liên thực sự không thèm để ý, mà nhìn qua Dương Lỗi nói thẳng ra.

- Dẫn người cùng phi thăng Tiên Giới? Ngay cả người tu vị không đạt tới sao?

Dương Lỗi ăn cả kinh, đối với Dương Lỗi mà nói, phi thăng Tiên Giới trên căn bản là chuyện không khó, chỉ cần tu vị của mình mạnh hơn một chút, có thể trực tiếp thông qua thế giới mộng ảo tiến vào Tiên Giới, từ khi nắm giữ thế giới mộng ảo, Dương Lỗi cũng đã biết rõ, thế giới mộng ảo của mình có điểm kết nối với Tiên Giới, thậm chí cũng có liên hệ với thế giới thiên sứ của phương tây, chỉ cần thực lực của mình đầy đủ, có thể tùy ý ra vào Tiên Giới và thế giới thiên sứ.

- Có thể, chỉ cần ta có thể khôi phục tới cảnh giới Hậu Thiên Linh Bảo đỉnh phong, muốn đánh vỡ bình chướng không gian tiến vào Tiên Giới chỉ là chuyện dễ dàng, nhưng mà ta không có khôi phục tới cảnh giới Hậu Thiên Linh Bảo, đây chỉ là nói suông.

Bạch Liên nhìn qua biểu lộ kinh hỉ của Dương Lỗi, giải thích thêm.

- Vậy ngươi cần bao lâu mới khôi phục đến Hậu Thiên Linh Bảo đỉnh phong?

Dương Lỗi lại nói.

- Phải xem tình huống, đương nhiên, nếu như ngươi cung cấp cho ta đủ Thủy Linh Tinh sử dụng, đoán chừng mười năm, mười năm sau ta có thể khôi phục tới cấp độ Hậu Thiên Linh Bảo.

Bạch Liên nói.

Dương Lỗi nghe xong mắt trợn trắng, mười năm, đối với mình mà nói quá dài, thời gian mười năm không cần nàng trợ giúp, hắn cũng có thể một mình chiếm chỗ cắm dùi trên Tiên Giới, còn cần nàng giúp sao?

- Đại khái là bao nhiêu Thủy Linh Tinh?

Nhưng mà Dương Lỗi đương nhiên không thể nói toạc suy nghĩ của mình ra, hỏi thêm.

- Nếu như là thượng phẩm Thủy Linh Tinh, cần một trăm triệu là đủ.

Bạch Liên nói.

- Phốc...

Dương Lỗi nghe giật mình, một trăm triệu thượng phẩm Thủy Linh Tinh, nói đàu, bản thân hắn có một đầu Thủy Linh Tinh mạch khoáng, cũng không có một phần mười ah, đây quả thật là chuyện không có khả năng.

- Nhiều như vậy?

- Đây là tính toán bảo thủ nhất, đương nhiên, nếu như có cao cấp Luyện Khí Sư, ví dụ như là cảnh giới như Thái Thượng Lão Quân, cái gì cũng không cần, chỉ cần một đạo tinh khí là đủ giúp ta khôi phục toàn bộ.

Bạch Liên nói.

- Tính toán, không biết khá tốt, biết rõ lại thất vọng, nếu như có một trăm triệu hạ phẩm Thủy Linh Tinh ta còn có thể nghĩ biện pháp, nhưng ngươi nói là một trăm triệu thượng phẩm Thủy Linh Tinh, nghĩ cũng không cần nghĩ.

Dương Lỗi lắc lắc đầu nói.

- Một trăm triệu hạ phẩm Thủy Linh Tinh, ngươi có một trăm triệu hạ phẩm Thủy Linh Tinh?

Nghe được Dương Lỗi nói thế, con mắt Bạch Liên lóe sáng, nhìn thẳng vào Dương Lỗi nói:

- Ngươi có nhiều như vậy Thủy Linh Tinh, cũng không tệ, tuy nhiên không thể khôi phục đến Hậu Thiên Linh Bảo đỉnh phong, nhưng đủ để để cho ta khôi phục đến Hậu Thiên Linh Bảo.

- Đừng nhìn ta, ta nói là nghĩ biện pháp thôi, hiện trong tay ta căn bản không có nhiều như vậy.

Dương Lỗi nhìn qua ánh mắt Bạch Liên, đã giật mình, đây chẳng khác gì mèo mù gặp được cá rán, ánh mắt kia làm cho Dương Lỗi cảm thấy bỡ ngỡ, tên này sẽ không động thủ cướp Thủy Linh Tinh của mình đấy chứ, nếu là như vậy, chính là đại phiền toái.

Tuy Bạch Liên hôm nay đã nhận hắn làm chủ, không có cách nào chính thức thương tổn tới mình, nhưng hôm nay hắn đang ở trong Bách Hoa Cung, trong Bách Hoa Cung thì nàng mới là chủ nhân của Bách Hoa Cung, chúa tể chính thức, tuy nói bản thân hắn là chủ nhân của Bách Hoa Cung, nhưng dù sao tu vị quá yếu ớt, không thể triệt để khống chế Bách Hoa Cung, cho nên Bạch Liên muốn đối phó hắn quá dễ dàng.

- Ta không biết ngươi làm sao có được Thủy Linh Tinh, phải biết rằng, Thủy Linh Tinh tại Tiên Giới cũng cực kỳ khó có được, trong thế giới này càng không có.

Bạch Liên nhìn qua Dương Lỗi hơi nghi hoặc hỏi, trong trí nhớ của nàng, trong tinh cầu này căn bản không có Thủy Linh Tinh tồn tại, hắn rốt cuộc làm sao có được Thủy Linh Tinh? Chẳng lẽ hắn có thể đi qua vị diện khác?

Tưởng tượng, chuyện này không có khả năng, tu vị hắn quá yếu, mặc dù là có bảo vật không gian truyền tống cũng không phải dễ dàng tiến vào vị diện khác.

Hơn nữa cho dù tiến vào vị diện khác, cũng không có khả năng đạt được Thủy Linh Tinh, Thủy Linh Tinh thứ này còn cao cấp hơn linh thạch, cũng không có khả năng có được trong vị diện thấp hơn nơi này, nếu

như hắn tiến vào, cũng chỉ có thể tiến vào vị diện cao hơn, mà trong vị diện cao hơn, cường giả như mây, hắn ngay cả Tiên Tiên Cảnh còn chưa đạt tới, đi tới đó căn bản không có cơ hội nào, đương nhiên cũng không bài trừ có kỳ ngộ khác. Nhưng bất kể nói thế nào, tất cả vẫn làm Bạch Liên tò mò.

- Chính là trong chỗ này sao?

Dương Lỗi nhìn vào miếu thờ hoang vu, nói với Bạch Liên.

Lúc này Dương Lỗi đã ra khỏi Bách Hoa Cung, về phần Tiêu Ly chúng nữ đã tiến trong thế giới mộng ảo, đương nhiên Minh Nguyệt cũng là như thế, mà Dương Lỗi trả giá thật nhiều, hắn trong một năm không thể mở thông đạo đi thế giới mộng ảo, nhưng đây là chuyện không có cách nào, vì không để Minh Nguyệt phi thăng Tiên Giới.

Về phần vì sao không cho Minh Nguyệt ở lại trong Bách Hoa Cung, Dương Lỗi cũng bất đắc dĩ, nếu như muốn tiếp tục dùng bên trong Bách Hoa Cung, thực lực của Minh Nguyệt sẽ hạ thấp, bởi vì Bạch Liên sẽ khôi phục thực lực cần năng lượng khổng lồ, mà bản thân Minh Nguyệt là Huyền Tiên, năng lượng của nàng cực kỳ tinh khiết, Dương Lỗi lo lắng chính là điểm này mới không thể không cho Minh Nguyệt vào thế giới mộng ảo.

- Đúng vậy, chính là trong chỗ này.

Bạch Liên nói:

- Đây là Truyền Tống Trận duy nhất đi thông Vô Cực đại lục.

Dương Lỗi nhìn qua chung quanh, nếu như không phải Bạch Liên nói như vậy, Dương Lỗi làm sao nghĩ tới nơi này chính là Truyền Tống Trận đi thông Vô Cực đại lục, cái miếu đổ nát đã rách mướp, hoàn toàn không còn bộ dáng, thậm chí ngay cả che mưa gió cũng không được.

¢¨£u G\ʏỀjX P··I Ĥ9j KʏỲH ¦_Ŀj GĐqu

Hơn nữa nơi này không có người nào, có chỉ có một ít chuột rắn trùng ở lại.

Đánh ra một chưởng, chưởng phong quét sạch mặt đất ra một chỗ trống.

Dương Lỗi mở chân thật ưng nhãn ra điều tra bốn phía, phát hiện vị trí mình quét sạch kia, dưới ba mét có dấu vết trận pháp.

Nhìn kỹ phía dưới, mừng rỡ không thôi, Bạch Liên quả nhiên không có lừa gạt mình, nơi này đúng là có một cái Truyền Tống Trận.

- Ở dưới đất, ngươi đào lên did.

Thời điểm này giọng của Bạch Liên xuất hiện trong đầu Dương Lỗi.

- Tốt.

Dương Lỗi gật gật đầu, khẽ vươn tay xuất hiện cái xẻng, đây là cái xẻng mà Dương Lỗi luyện ra từ sớm, dùng để đào đất, vô cùng phù hợp với hiện tại.

Vài phút sau, Dương Lỗi đã đào ra lỗ hỏng, dần dần hiện ra chân dung của Truyền Tống Trận, Truyền Tống Trận này là cổ truyền tống trận, cực kỳ tương tự Truyền Tống Trận hắn gặp được trong núi Chung Nam, nhưng mà Truyền Tống Trận nơi đó có đầy đủ năng lượng, chỉ cần đi vào bên trong rót chân khí vào là sử dụng được, mà ở đây năng lượng đã hao hết, nhất định phải rót đủ năng lượng mới dùng được, hơn nữa Truyền Tống Trận này đã hư hao nhiều chỗ, cần chữa trị mới dùng được.

- Truyền Tống Trận có chút vấn đề, cần chữa trị, nhưng mà không cần chậm trễ quá nhiều thời gian.

Bạch Liên nhìn qua Truyền Tống Trận, nói ra.

- Cần bao lâu?

- Nửa giờ là đủ.

Bạch Liên nói:

- Nhưng cần linh thạch, nhưng mà không cần ngươi lo lắng, chút linh thạch này ta vẫn có.

Dương Lỗi nghe vậy trợn trắng mắt, chính mình cho lúc trước cho nàng nhiều Thủy Linh Tinh như vậy, nếu như đổi ra linh thạch là một con số cực lớn.

Nửa giờ cũng không tính là thời gian dài, nhưng cũng không ngắn, Dương Lỗi lại dùng giám định thuật.

- Đinh, xem xét thành công, cổ truyền tống trận rách nát, cần Trận Pháp Sư cảnh giới đại tông sư mới có thể chữa trị, chữa trị cần trận đồ Truyền Tống Trận nguyên vẹn, một vạn thượng phẩm linh thạch.

Cảnh giới đại tông sư, hắn còn kém một bậc, tuy hắn là Trận Pháp Sư cảnh giới tông sư, nhưng khoảng cách đại tông sư vẫn còn kém một đoạn, huống chi còn cần trận đồ cổ truyền tống trận, muốn hối đoái cần tiêu phí thật lớn, chuyện này không đáng, cho nên cũng chỉ cần Bạch Liên động thủ, chính mìn bất lực.

Ngoài nhàm chán ra, Dương Lỗi ấn mở hệ thống, xem hệ thống có thứ gì tốt hay không.

Lại nói tiếp hệ thống đã lâu không có thăng cấp, thật ra khiến Dương Lỗi có chút chờ mong lần thăng cấp tiếp theo sẽ có thay đổi gì.

Dương Lỗi nhìn qua hôm nay hắn còn hai trăm triệu sáu trăm ngàn điểm hối đoái, bây giờ xấu hổ vì trong túi rỗng tuếch, muốn hối đoái thứ tốt gì đó cũng không làm được.

Đan dược, đầu tiên xem xét đan dược có cái gì, đối với Dương Lỗi mà nói, vũ khí, công pháp bí tịch hiện tại đều không quá cần, không cần phải xem, bởi vì điểm hối đoái của hắn quá ít, mà công pháp bí tịch, còn có vũ khí bình thường đối với chính mình mà nói, căn bản vô dụng, tốt hơn một chút mình có thể để ý, vũ khí và công pháp hắn dùng được lại quá đắt, căn bản không mua nổi, cho nên còn không bằng không nhìn, cho nên trước xem đan dược, đương nhiên còn có phù triện, nhưng mà phù triện thứ này phải chờ xem xong đan dược đã.

Đan dược đối với bất cứ võ giả nào mà nói là đồ vật không thể thiếu, một võ giả, nếu như không có đan dược phụ trợ, như vậy hắn không có khả năng thành tựu cao trên võ đạo, cho nên đối với một võ giả, nếu như không nắm chắc, không hàm hồ, muốn đạp vào đỉnh phong của võ đạo là thứ không thể thiếu.

Đương nhiên, nếu như ngươi có thực lực cường đại, tư chất phi phàm, như vậy đan dược cũng không coi vào đâu.

Vốn Dương Lỗi dùng nhiều đan dược là đan dược khôi phục cấp tốc, còn có Đại Lực Kim Cương Hoàn, chẳng qua hiện nay thực lực của hắn tăng lên quá nhanh, đan dược khôi phục cấp tốc miễn cưỡng còn sử dụng được, nhưng này Đại Lực Kim Cương Hoàn căn bản cũng không có hiệu quả gì.

Cho nên hôm nay Dương Lỗi muốn đan dược, chính là đan dược cùng laoij như Đại Lực Kim Cương Hoàn, sau khi phục dụng có thể tăng gấp đôi thực lực trong thời gian ngắn, nhưng lại không thể có bất cứ hiệu quả phụ gì đó mới được.

Một đường xem tiếp, đại đa số đan dược đều không như ý, Dương Lỗi có chút thất vọng, thời điểm đang định đảo qua phù triện, lúc xem danh sách đồ vật thì Dương Lỗi kinh hỉ.

Đan dược tiên cấp.

Không tệ, danh sách là đan dược tiên cấp.

Đối với Dương Lỗi mà nói, đan dược bình thường đã không có hiệu quả gì, không đạt tới yêu cầu của hắn, mà đan dược tiên cấp lại phù hợp, hoàn toàn có thể thỏa mãn mọi yêu cầu của hắn.

Nhưng mà những đan dược này giá cả đều không thấp, thấp nhất cũng cần một trăm vạn điểm hối đoái.

- Hạ phẩm tiên cấp Liệu Thương Đan, dưới Thiên Tiên sau khi phục dụng có thể nhanh chóng khôi phục, cần một trăm vạn điểm hối đoái.

Hạ phẩm tiên cấp Liệu Thương Đan, quả nhiên không hổ là tiên đan, cường đại như vậy, dưới Thiên Tiên có thể khôi phục nhanh chóng, quá nghịch thiên, nếu như trong chiến đấu đây chính là gian lận, nếu có đầy đủ Liệu Thương Đan, như vậy chẳng khác nào vô địch trong cùng cảnh giới.

Nhưng mà thứ này quá đắt, một trăm vạn điểm hối đoái, chính mình hôm nay tổng cộng mới có hai trăm triệu sáu trăm ngàn điểm hối đoái, cũng nói đúng hơn thân gia này chỉ đổi được hai trăm sáu mươi miếng mà thôi, bản thân hắn không có biện pháp đổi nhiều, như vậy có thể đổi đan phương hay không? Chính mình thuật luyện đan đã đạt tới giới hạn nào đó, chỉ còn kém một chút là đột phá tới cảnh giới tông sư, không bằng đại tông sư, cũng chính là nửa bước tiên cấp Luyện Đan Sư.

Nghĩ đến đây, giúp người con cá không bằng cho cần câu cá, nếu như mình có thể luyện chế tiên cấp Liệu Thương Đan, như vậy sẽ thoải mái hơn nhiều.

Đan phương Liệu Thương Đan là có, nhưng mà làm cho Dương Lỗi phiền muộn là, đan phương Liệu Thương Đan rõ ràng cần ba trăm triệu điểm hối đoái, bản thân hắn chỉ còn lại hai trăm sáu mươi triệu, ba trăm triệu, hắn còn kém bốn mươi triệu nữa, hơn nữa mặc dù là hắn có ba trăm triệu điểm để đổi, vậy hắn không cần phải đổi thứ khác nữa rồi, không có khả năng dùng toàn bộ điểm đổi đan phương Liệu Thương Đan, bất đắc dĩ, Dương Lỗi đành phải lựa chọn buông tha cho.

Nếu không đổi đan phương, vậy cũng chỉ đổi được đan dược mà thôi, muốn hối đoái bao nhiêu? Vấn đề này với Dương Lỗi mà nói tự nhiên là càng nhiều càng tốt, nhưng mà bởi vì xấu hổ trong túi không có tiền, chỉ có thể tự lượng sức mà làm, không thể hối đoái quá nhiều, nhưng cũng đủ ình sử dụng, cuối cùng nhất Dương Lỗi lựa chọn đổi mười viên Liệu Thương Đan, mười viên này cần 1000 vạn điểm hối đoái.

Sau khi đổi xong mười viên Liệu Thương Đan, Dương Lỗi cần phải tìm đan dược tiếp theo, đan dược tăng chiến lực lên trong thời gian ngắn.

- Thập Bội Cuồng Bạo Đan.

Tên của đan dược này khiến con mắt Dương Lỗi sáng ngời, mặc dù chỉ gấp mười lần, nhưng đối với Dương Lỗi hiện tại mà nói, nếu như có thể bộc phát gấp mười lần chiến lực, đây là chuyện khủng khiếp bực nào, đây không phải là chuyện đơn giản như vậy.

¢¨¢u G\ʏỀjX P·oI ¦\Òq ?Ǯ_ G«ǰjX ?àn Ĥ9ju

Nếu như hắn có thể tăng gấp mười lần chiến lực, như vậy đối phó mười người có thực lực tương đương vẫn quá dễ dàng.

Xem xét, Dương Lỗi không thể chờ mà ân xem tin tức của Thập Bội Cuồng Bạo Đan.

Thập Bội Cuồng Bạo Đan: sau khi phục dụng có thể giúp võ giả dưới Thiên Tiên trong nháy mắt tăng gấp mười lần chiến lực, thời gian duy trì một giờ, sau khi hết dược lực thì tu vị biến mât trong một ngày, không thể sử dụng điệp gia.

Không tệ, đan dược này quả thật không tệ, nhưng sau khi sử dụng một thời gian thì tu vị biến mất, đây là một khuyết điểm cực lớn, nếu như trong một giờ không thể triệt để đánh bại đối phương, vậy chính là chờ chết, cho nên Thập Bội Cuồng Bạo Đan có nguy hiểm và kỳ ngộ tồn tại, sử dụng xong phải cẩn thận, bằng không có thể mất mạng nhỏ như chơi.

Cho nên mặc dù Thập Bội Cuồng Bạo Đan rất tốt nhưng không thể dùng lung tung, hơn nữa có dùng cũng chỉ dùng trong thời khắc mấu chốt,cũng không thể so với Đại Lực Kim Cương Hoàn.

Nhưng bởi vì không có đan dược nào khác phù hợp, cho nên Thập Bội Cuồng Bạo Đan này vẫn phải hối đoái một ít, để ngừa bất cứ tình huống nào, dù sao hắn cũng không có khả năng thuận buồm xuôi gió mãi, không thể nói trước lúc nào gặp phải tình huống bất ngờ đâu.

Đương nhiên giá cả của Thập Bội Cuồng Bạo Đan cũng không thấp, thậm chí còn đắc hơn Liệu Thương Đan không ít, cần một trăm năm mươi vạn một viên, mặc dù là đắt nhưng cũng phải đổi mấy viên, nhưng mà Dương Lỗi không có ý định hối đoái quá nhiều. Ngẫm lại, đổi sáu viên là đủ rồi, sáu viên tượng trưng ay mắn.

- Đinh, người chơi phải chăng hối đoái Thập Bội Cuồng Bạo Đan?

- Hối đoái.

- Đinh, hối đoái thành công, chúc mừng người chơi đạt được sáu viên Thập Bội Cuồng Bạo Đan, tiêu hao chín trăm vạn điểm hối đoái.

Âm thanh của hệ thống vang lên trong đầu Dương Lỗi.

Thập Bội Cuồng Bạo Đan đến tay, Dương Lỗi lấy một viên ra xem xét, toàn thân Thập Bội Cuồng Bạo Đan đỏ choét, phía trên có mười đường vân màu đỏ, chẳng lẽ đây là gấp mười lần, một đạo đan vân đại biểu cho gấp đôi, nghĩ tới đây Dương Lỗi lắc đầu, dù sao những thứ này không cần quan tâm, chỉ cần đổi được đan phương thì hiểu rõ cả thôi.

Thu hồi Thập Bội Cuồng Bạo Đan, đan dược cơ bản không có gì đáng xem, đang chuẩn bị đổi tới phù triện, đột nhiên phát hiện ra một viên đan dược.

Độ Kiếp Đan: sau khi phục dụng có thể khiến thiên kiếp yếu đi, đề cao khả năng độ kiếp thành công lên chín thành.

- Hô…

Dương Lỗi mở to mắt, rõ ràng có thứ này, Độ Kiếp Đan, đây tuyệt đối là đồ tốt, nếu như mua được thì chính mình phat tài rồi, tuy thứ này không có bao nhiêu tác dụng với hắn, nhưng hắn có thể dùng nó đổi thứ mình cần, đổi một ít thứ mình cần tìm, các loại dược liệu, các khoáng thạch…

Hơn nữa Độ Kiếp Đan còn phân đẳng cấp, đẳng cấp thấp, có thể trợ giúp vượt qua thiên kiếp cấp thấp, ví dụ như Cửu Cực Tạo Hóa Phi Thăng Thiên Kiếp, chỉ cần hạ phẩm Độ Kiếp Đan là có thể, thượng phẩm, thậm chí là tuyệt phẩm, có thể trợ giúp vượt qua Đại La Kim Tiên Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Cường đại, đây tuyệt đối là thứ vô cùng cường đại, tuy Dương Lỗi không biết tình huống Đại La Kim Tiên vượt qua Cửu Cửu Thiên Kiếp là như thế nào, nhưng có thể khẳng định nó vô cùng khủng bố, nếu như có thể đem tăng xác xuất thành công lên chín thành, đó là khái niệm gì? Quá khủng bố.

Đoán chừng nếu cho người Tiên Giới biết rõ chắc chắn sẽ đánh nhau phá dầu, mình cũng lâm vào phiền toái không ngừng, cho nên thứ này trước khi mình có được thực lực tuyệt đối, tuyệt đối không được bộc lộ ra ngoài, bằng không hắn phải chết không nghi ngờ.

Nhưng mà Độ Kiếp Đan cần điểm hối đoái cũng khiến Dương Lỗi phiền muộn không thôi, Độ Kiếp Đan này đê đẳng nhất, cũng chính là giúp cho võ giả Cửu Cực Tạo Hóa vượt qua thiên kiếp phi thăng, cần tới hai trăm vạn điểm hối đoái, mà tuyệt phẩm Độ Kiếp đan giúp Đại La Kim Tiên vượt qua thiên kiếp cũng cần một ngàn vạn ức điểm hối đoái, mấy con số này quả thật là hù chết người, mà không phải một ngàn vạn, kém nhau một con số là kém một trời một vực.

Nhưng mà chờ hắn đạt tới tầng thứ đó, đoán chừng một ngàn vạn ức điểm hối đoái cũng không là cái gì, dù sao mình hiện tại còn quá yếu, cho dù ban đầu hắn có được hệ thống, như thế nào cũng không nghĩ ra hiện tại mình lại có hơn một trăm triệu điểm hối đoái, phải biết rằng một điểm hối đoái chính là một trăm triệu điểm tích lũy.

Về phần đan phương, vậy với Dương Lỗi mà nói là thứ xa không chạm tới được.

Thở sâu, Dương Lỗi chuyển dời chú ý tới phù triện.

Phù triện phía trước Dương Lỗi cũng không có hứng thú xem, bởi vì hắn không cần chúng, đối với chính mình mà nói không có bao nhiêu tác dụng, nhiều nhất chỉ là trò mèo mà thôi.

Trực tiếp xem danh sách phù triện.

Đối với phù triện, Dương Lỗi đương nhiên lựa chọn thứ trợ giúp mình chiến đấu, ví dụ như Định Thân Phù, ví dụ như Ẩn Thân Phù các loại phù triện.

Tinh tế xem xét, Dương Lỗi đúng là rất thất vọng, những phù triện này hắn có thể hối đoái cũng chỉ có hai chủng, hơn nữa hai chủng này hiệu quả không khác nhau lắm.

Nhưng mà những thứ này rất thực dụng trong chiến đấu, một là Cực Tốc Phù, cái khác là Trì Hoãn Phù, tên như ý nghĩa, loại thứ nhất tăng cao tốc độ bản thân, mà thứ hai là phù chú làm chậm chạp, mà phù chú này lại giảm tốc độ của địch nhân, do đó có lợi với bản thân mình.

Nói cho cùng, hai phù triện này có hiệu quả trên tốc độ.

Hai phù triện này cũng phân đẳng cấp, đẳng cấp càng cao, hiệu quả cũng càng tốt, mà với năng lực của hắn mà nói, tình huống hiện tại lợi dụng phù chú hạ đẳng là tốt rồi.

Hai phù triện này có giá cũng không thấp, cấp thấp cũng có giá một trăm năm mươi vạn một tấm.

Hai chủng phù triện này, trong chiến đấy hay tính thực dụng đều rất cao, ngẫm lại, Dương Lỗi cũng phân biệt đổi năm tấm mỗi loại, tổng cộng là mười loại, có thể hối đoái một ngàn năm trăm vạn.

- Nó có gặp nguy hiểm không?

Nhìn thấy Truyền Tống Trận phục hồi như cũ, Dương Lỗi vẫn còn có chút lo lắng, nếu như bản thân mình đang truyền tống gặp không gian loạn lưu, vậy quá phiền toái, không biết lúc nào mới có thể tìm được thế giới ban đầu.

- Nguy hiểm nhất định là có, không có gì là an toàn 100% cả, nhưng mà lại nói tiếp, Truyền Tống Trận này an toàn hơn nhiều lắm, Truyền Tống Trận xảy ra chuyện đã ít càng ít, đương nhiên, nếu như là ngươi cố ý thì khác, nhưng ngươi cũng có thể yên tâm, Bạch Liên ta có thể dùng mạng của mình cam đoan.

Bạch Liên thấy Dương Lỗi nói như thế, cười cười, cũng tỏ vẻ lý giải Dương Lỗi.

- Tốt, chúng ta đi thôi.

Dương Lỗi không muốn chậm trễ nữa, hắn đúng là muốn lợi dụng Truyền Tống Trận này, Dương Lỗi cũng biết, lo lắng là dư thừa.

- Ngươi tiến vào Truyền Tống Trận thì rót một đạo chân khí vào.

Bạch Liên nói.

- Đi.

Dương Lỗi đi vào Truyền Tống Trận sau đó dựa theo lời của Bạch Liên rót chân khí vào.

¢¨Pu G\yỀjX P·©I gÊ_ -æn -Q GʒH Ĥà_ dʉHu

Nhưng làm cho Dương Lỗi phiền muộn là, nó lại hấp thu một phần năm chân khí của hắn, nói là một đạo thì quá lừa người, nếu không phải mình hôm nay đã đạt tới Thất Tinh Luyện Cương Cảnh, cộng thêm Huyền Nguyên Quyết có đột phá, đoán chừng chân khí cũng tiêu hao một nửa, đúng là quá lừa người.

Sau khi khởi động Truyền Tống Trận, Dương Lỗi cảm giác mình bị lực lượng cường đại kéo vào trong đó, Dương Lỗi nhắm mắt lại, dụng tâm đi cảm thụ chung quanh.

Không gian chính là không gian pháp tắc chi lực, hôm nay Dương Lỗi có thể cảm ứng được một tia, nhưng mà muốn lĩnh ngộ, rất khó khăn, không phải chuyện nhất thời nửa khắc là làm được, nhưng đây là chuyện rất khó được rồi, đối với người bình thường, thậm chílà Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh phong đều không nhất định có thể hiểu rõ, nếu để cho người ta biết rõ, Dương Lỗi khi sử dụng Truyền Tống Trận có thể cảm ứng được không gian pháp tắc, đoán chừng sẽ ghen ghét chết.

Không biết qua bao lâu, giống như một phút đồng hồ, lại như trôi qua một ngày, một tháng, rốt cục Dương Lỗi cảm giác được lực lượng kỳ dị biến mất.

Một đạo bạch quang chói mắt hiện ra, Dương Lỗi xuất hiện tại nơi lạ lẫm.

Mở to mắt, Dương Lỗi phát hiện nơi mình đứng là nhà thờ tổ, là nhà thờ tổ của Tô thị.

Xem ra đây là nhà thờ tổ của người Tô gia, mà nhà thờ tổ này không tầm thường, Dương Lỗi cảm giác trong nhà thở tổ này có dị thường, là tín ngưỡng lực, cũng là tinh thần lực.

- Răng rắc…

Thời điểm này trên trên nóc nhà có tiếng ngói vỡ vụn.

Dương Lỗi ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện phía trên có người.

Dương Lỗi thầm mắng trong lòng, mình bây giờ đã không có tâm cảnh giác rồi, rõ ràng lâu như vậy mới phát hiện trên nóc nhà có người.

Dương Lỗi bay lên, nhanh chóng ra khỏi nhà thờ tổ, nhảy lên nóc nhà.

Chân thật ưng nhãn mở ra.

Trận pháp, sau khi mở chân thật ưng nhãn ra, cả nhà thờ tổ toàn bộ lọt vào tầm mắt của Dương Lỗi, nhà thờ tổ rất lớn, đây là một nơi vắng vẻ nho nhỏ, ở giữa mới là nhà thờ tổ của Tô gia.

Đúng là đại thủ bút.

Nhìn thấy tất cả chung quanh, Dương Lỗi cảm thán, cả nhà thờ tổ đều dựa theo Cửu Cung Bát Quái bố trí, xem ra Tô gia tại Vô Cực đại lục cũng là một đại gia tộc.

- Ngươi là ai?

Người trên nóc nhà thấy Dương Lỗi xuất hiện, lúc này bay tới trước mặt Dương Lỗi.

Là một người con gái, xem bộ dáng chừng mười bảy tuổi, diện mục thanh tú, mặc bộ váy dài màu xanh biếc, lông mi dài nhỏ, ánh mắt thập phần linh động, gương mặt nhỏ nhắn tròn tròn, nhìn qua hơi mập mạp, trong tay cầm trường tiên màu bạc, dưới chân là trường ngoa da hươu, chỉ hơi lộ ra sừng nhọn, ánh mắt nhìn qua Dương Lỗi đầy kính sợ.

- Ta chỉ đi ngang qua, cô nương không cần để ý.

Dương Lỗi cũng không có sử dụng giám định thuật, nữ tử đại gia tộc bình thường phần lớn là không có tư cách tiến vào nhà thờ tổ, chiếu theo phỏng đoán của Dương Lỗi, nữ tử trước mặt là tự mình chạy tới, hơn nữa nàng muốn đi qua không phải nơi vắng vẻ này, mà là đi ngang qua mà thôi, phát hiện mình chính là ngoài ý muốn.

- Đi ngang qua, ngươi không phải là người Tô gia ta nha?

Nàng kia nghe Dương Lỗi nói như vậy, sắc mặt đại biến, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Dương Lỗi, trường tiên trong tay giơ lên.

Nhìn tư thế của nàng, Dương Lỗi cười khổ, bản thân mình xem ra càng ngày càng đần, lại còn nói như không nói, phạm phải sai lầm cấp thấp như vậy.

- Cô nương, ta vô tình tiến vào đây, ta…

- Ngươi không cần nói, lá gan của ngươi không nhỏ, dám xâm nhập vào nhà thở tổ của Tô gia chúng ta, hừ hừ.

Nàng kia chen ngang lời của Dương Lỗi, nhìn qua hắn hừ hừ hai tiếng.

- Ngươi đi theo ta hay ta tự động thủ.

- Cô nương, ta chỉ vô ý đi qua đây mà thôi.

Dương Lỗi nói.

- Ngươi lừa gạt ai đó, bổn cô nương giống kẻ đần sao?

Thấy Dương Lỗi còn nói như vậy, cô nương kia trừng Dương Lỗi và nói:

- Nhà thờ tổ Tô gia chúng ta đều có bố trí trận pháp, nếu như không phải là người Tô gia thì căn bản không có biện pháp đi vào, mà ngươi lại vô thanh vô tức tiến vào, bộ dáng giống như tên trộm, đã không phải là người Tô gia thì chắc chắn là người xấu, là đối đầu của Tô gia ta.

- Nói, ngươi là người nào, không đúng, đi theo ta!

- Được rồi, chỉ cần ngươi không la lên, ta sẽ nói cho ngươi biết.

Tu vị cô gái này không kém, Dương Lỗi lúc nói chuyện với nàng cũng dùng giám đinh thuật dò xét nàng, phát hiện nàng ltuổi không lớn lắm, nhưng tu vị lại rất tốt, rõ ràng đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa sơ kỳ, khó lường, tuyệt đối khó lường, võ giả trên Vô Cực đại lục quả nhiên là mạnh hơn Sùng Vũ đại lục nhiều, một nữ tử mới một trăm hai mươi tuổi, tu vị rõ ràng đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa.

Nữ tử này tên là Tô Anh, là tiểu công chúa của Tô gia, tiểu tính tình ưa thích đùa nghịch, trường tiên trong tay là tiên khí, một kiện hạ phẩm tiên khí, tên là Bạch Lộ Tiên, có thể hóa thành chân thân cò trắng công kích địch nhân, uy lực vô cùng.

Dương Lỗi cũng hơi hiểu về Tô gia một chút, Tô gia này là một trong những thế lực cường đại trên Vô Cực đại lục, tuy không bằng Sâm La Điện, không bằng Trường Phong thương hành, nhưng mà không phải chuyện đùa, trong Tô gia có mấy siêu cấp cao thủ, kỳ thật thực lực đã đạt tới cấp độ phi thăng, cố ý áp chế nên sau đó binh giải thành Tán Tiên, thực lực những người kia vô cùng khủng bố, thậm chí có thể sáh bằng Huyền Tiên.

Tô gia tại Vô Cực đại lục là một trong mấy gia tộc số má, không phải ăn chay.

- Xem như ngươi thức thời.

Tô Anh thấy Dương Lỗi nói như vậy, thoả mãn gật gật đầu, thu hồi trường tiên nói:

- Tốt, ngươi đi theo ta, không được lên tiếng, đương nhiên, ngươi ngàn vạn đừng nghĩ chạy trốn, Tô Anh ta không phải kẻ ăn chay.

Dọc theo con đường này, Tô Anh vẫn vô cùng cẩn thận, sợ bị người ta phát hiện, Dương Lỗi cười thầm, trong nội tâm nghĩ cũng giảm đi nhiều phiền toái, bằng không nếu thật sự động thủ, sau đó hô to kêu to một phen, bản thân hắn sẽ gặp phiền toái lớn.

Tiến vào sân nhỏ, đi vào một gian phòng, Dương Lỗi xem xét nơi này là nơi luyện công, bên trong có đủ các loại binh khí, trên tường điêu khắc vài bức bích họa, đều là khí thế khinh người, từng chiêu từng thức không bàn mà hợp ý thiên địa tự nhiên chi đạo. Chuyện này làm cho Dương Lỗi động dung không thôi, người có thể khắc ra những chiêu thức này không đơn giản, tuyệt đối không đơn giản, Tô gia xem ra không yếu gì cả, Dương Lỗi thầm nghĩ trong lòng, bản thân mình lần này đi Vô Cực đại lục chỉ sợ không thuận lợi.

- Ngươi là ai? Lẻn vào nhà thờ tổ của Tô gia chúng ta làm gì?

Tô Anh nhìn qua Dương Lỗi, chất vấn.

- Cô nương, ta không lừa ngươi, thật sự là đi ngang qua, hơn nữa ta nhìn ngươi trừ anh tuấn ra, cũng chỉ mới tiến vào cấp độ Thất Tinh Luyện Cương, làm sao có thể xông vào nơi này?

Cô nàng này, dường như cũng không phải là người dễ lừa gạt, xem ra hiện tại cần tốn hao không ít công phu.

- Đi ngang qua, ngươi lừa gạt ai đó?

Tô Anh mắt trợn trắng, đối với lời của Dương Lỗi nàng không tin chút nào cả.

¢¨ku G\yỀjX P·¨I ¦\n¾§ ¦\9_ [n¾j GQ§ Ĥ9ju

- Ngươi tốt nhất thành thật khai báo, có lẽ ta sẽ tha ngươi một mạng, nếu như ngươi ngoan cố không thay đổi, chết không chịu nói ra, ta cũng không khách khí, Tô Anh ta có danh xưng tiểu ma nữ không phải bài trí, ta chí ít có hơn cả ngàn biện pháp khiến ngươi khai ra.

- Ta thật sự là đi ngang qua, ngươi phải giải thích thế nào ngươi mới hiểu đây?

Dương Lỗi nói.

- Tốt, ta hỏi ngươi trả lời, nếu như ngươi trả lời khiến ta thỏa mãn, ta có lẽ sẽ tha mạng cho ngươi.

Tô Anh ngẫm lại nói.

- Cô nương hỏi đi.

Dương Lỗi thật ra có thể thoát đi, nhưng mà suy nghĩ xong lại cải biến chủ ý, bởi vì hắn hiện tại mới vừa tới Vô Cực đại lục, đối với chuyện trên Vô Cực đại lục còn chưa quen thuộc gì, có thể nói là chẳng hiểu gì cả, cho nên nếu có thể lôi kéo làm quen với thiếu nữ điêu ngoa này, có lẽ lăn lộn bên cạnh nàng cũng không tồi lắm, tối thiểu nhất có thể hiểu tình huống của Vô Cực đại lục hôm nay, cũng hiểu phân bố thế lực của Vô Cực đại lục, còn có một ít chuyện trọng yếu trên Vô Cực đại lục, mấu chốt nhất là tung tích của mẫu thân hắn, đương nhiên, dưới tình huống không có nắm chắc tuyệt đối, hoặc là nói trước khi tìm được người có thể tín nhiệm, chuyện liên quan tới thân thể của mình không thể để lộ ra ngoài, căn cứ hiểu biết của mình lúc trước, mẫu thân nàng chính là người của siêu cấp thế lực, hơn nữa địa vị cực cao, trước khi mình có được thực lực tuyệt đối, tại Vô Cực giới không nên tiết lộ tin tức ra ngoài.

- Tên?

- Dương Lỗi.

- Tuổi?

- Hai mươi mốt.

- Giới tính?

- Nam.

- Ngụ ở chỗ nào?

Dương Lỗi nghe tới đây thì là lạ, nàng hỏi những lời này chẳng khác gì cảnh sát hỏi cung phạm nhân, chẳng lẽ nàng cũng xuyên việt tới đây?

“Nói chuyện, sao không có trả lời?” Gặp Dương Lỗi không ngôn ngữ, Tô Anh lập tức nhíu mày, giận dữ trừng mắt Dương Lỗi. .” ” quát khẽ.

- Ta nói cô nương, chẳng lẽ cô đang kiểm tra hộ khẩu sao? Chuẩn bị kén rễ hay sao?

Dương Lỗi tuyệt không quan tâm cười ha hả nói ra.

- Ngươi… Dê xồm, ngươi muốn chết.

Thấy Dương Lỗi dám ở trước mặt nàng nói chuyện này, nàng tức giận, đây là trêu chọc rõ ràng, nàng chính là tiểu công chúa của Tô gia, tiểu ma nữ người gặp người sợ, làm gì gặp qua người dám nói thế trước mặt của nàng chứ, trong lòng nàng rất tức giận, bàn tay nhỏ nhắn trắng nõn nắm chặt, lập tức đâm một quyền vào mặt Dương Lỗi.

Tốc độ một quyền này cực nhanh, là Tô Anh tức giận đánh ra, nhưng mà vừa nghĩ tới Dương Lỗi chỉ là tiểu tử Thất Tinh Luyện Cương, hơn nữa chưa từng có người nào dám nói thế với nàng, tại Tô gia ai thấy nàng mà không hòa hòa khí khí, tất cung tất kính, không dám làm càn chút nào, thậm chí người theo đuổi nàng chỉ toàn nói lời ca ngợi, mà tiểu tử này là người đầu tiên dám chống đối nàng, dám chọc nàng, trong nội tâm của Tô Anh sinh ra cảm giác khác thường, sau khi đánh ra một quyền này, lại bất tri bất giác thu vài phần lực đạo, tốc độ tuy không giảm nhưng lực đạo cũng đã giảm đi một nửa.

Dương Lỗi là người nào, tinh thần lực đã trên Địa Tiên, so với Huyền Tiên cũng không thua kém bao nhiêu, cộng thêm hiện tại tu vị đột phá Thất Tinh Luyện Cương, chân khí vô cùng hùng hồn, cho nên một quyền này căn bản không đặt vào mắt của hắn, đương nhiên Tô Anh thu lực thì Dương Lỗi nhìn thấy rõ ràng, cũng biết một quyền này mặc dù là đánh lên người của hắn, cũng không tạo thành thương tổn quá lớn với hắn, hôm nay hắn đã luyện thành Bất Tử Kim Thân Quyết nhất trọng, rất nhanh đi vào nhị trọng, không nói giảm bớt lực đạo, mặc dù là Tô Anh toàn lực ra tay, Dương Lỗi cũng dám ngạnh kháng một cái.

Vì không bộc lộ bản thân, Dương Lỗi quyết định ngạnh kháng một quyền này, đương nhiên cũng nên giả vờ giả vịt, cho nên một quyền này đánh lên người Dương Lỗi, Dương Lỗi bức bách bản thân mình phun ra một ngụm máu tươi.

- Khục khục…

Thân thể lui ra phía sau vài bước, ho khan sau đó nhìn Tô Anh nói:

- Ngươi… Ngươi… Ta chẳng phải chỉ đùa giỡn ngươi hay sao, ngươi còn hạ tử thủ, thật sự là… Thật sự là…

- Ngươi không sao chớ, ta… Ta không phải cố ý, ta không phải cố ý.

Nhìn thấy biểu lộ của Dương Lỗi, Tô Anh hơi bối rối, nhưng mà Tô Anh cũng không phải người ngu, thoáng cái đã nhìn ra điểm không đúng, chính mình đã thu một nửa lực đạo, mà tu vị của tiểu tử này là Thất Tinh Luyện Cương, căn bản không có khả năng bị tổn thương nghiêm trọng, như vậy hắn xuất hiện loại tình huống này chỉ có cách giải thích duy nhất, chính là tiểu tử này đang giả bộ lừa gạt nàng.

Như vậy làm cho Tô Anh ảo não, hỗn đản này dám lừa gạt nàng, không cho hắn chút sắc mặt thì hắn không đặt mình vào trong mắt, con ngươi đảo một vòng, nảy ra ý hay.

- Thực xin lỗi, ta thực không phải cố ý, ta… Nhanh, ngươi… Dương Lỗi, ngươi nhanh ăn Ngọc Lộ Hoàn này vào đi, lập tức sẽ khôi phục đấy.

Tô Anh xuất ra một viên thuốc, óng ánh sáng long lanh, hương khí nồng đậm, nhưng mà Dương Lỗi cũng không dễ lừa gạt như vậy, với tư cách một Luyện Đan Sư, hắn cực kỳ mẫn cảm với đan dược, có thể nhì ra đan dược không đúng, nếu như cho Luyện Đan Sư bình thường nhìn thì có thể bị lừa, nhưng Dương Lỗi lại khác, hắn là Luyện Đan Sư, còn có giám định thuật.

Sau khi dùng giám định thuật, Dương Lỗi đã biết rõ tên và hiệu quả chính thức của viên đan dược này.

Đan dược này tên là Thoát Thai Hoán Cốt Đan, tuy tên là Thoát Thai Hoán Cốt Đan, nhưng đan dược này chẳng phải tốt đẹp gì, trái lại có thể nói là đan dược luyện thể, sau khi phục dụng sẽ không chính thức làm cho người ta thoát thai hoán cốt, mà là khiến người ta muốn sống không được muốn chết không xong, sinh tử không biết, sau khi dược hiệu qua đi sẽ khiến người ta có cảm giác thoát thai hoán cốt, loại đan dược này cũng không phải là độc dược, loại đan dược này người bình thường tiêu hao không nổi, cũng sẽ không luyện chế, loại đan dược này chỉ có một chút đại phái, đại gia tộc mới dùng đến, loại đan dược này có một hiệu quả trọng yếu khác, nó dùng để ma luyện ý chí của đệ tử.

Đương nhiên, loại đan dược này không thể tùy tiện sử dụng, cũng chỉ có người tu hành tới cấp độ bát quái ngưng thần mới có thể sử dụng, bởi vì loại tra tấn này người thường không chịu nổi, hơn nữa dược liệu luyện chế đan dược này vô cùng trân quý, nhưng đối với Tô Anh mà nói, đan dược tuy trân quý nhưng lại không coi là cái gì.

Với tư cách tiểu công chúa của Tô gia, loại đan dược này nàng đương nhiên cũng dùng qua, cũng trải qua tra tấn này nên tiểu nha đầu mới biết rõ tra tấn nó ra thế nào, cho nên chỉ cần nhìn qua không vừa mắt, nếu như nhìn người kia không vừa mắt tới cực điểm, sẽ bắt buộc đối phương ăn loại đan dược này.

Hơn nữa là không hề có cố kỵ, loại đan dược này đối với người có lực ý chí cường, tư chất tốt thì đây là tìm chỗ tốt, nhưng đối với kẻ ý chí không kiên định, năng lực thừa nhận kém, đan dược như thế chẳng khác gì độc dược, thậm chí càng sống không bằng chết.

Cũng đã từng có vài người bị nàng chơi tàn phế.

¢V·u G\yỀjX P·VI ~y ¦ ?u

Mà đối với Dương Lỗi, Tô Anh tự nhiên không muốn hắn chết, nhưng nàng muốn chỉnh Dương Lỗi, trước đó bởi vì Dương Lỗi cũng đã nói, hắn mới hai mươi mốt tuổi, một võ giả hai mươi mốt tuổi đạt tới Thất Tinh Luyện Cương, đây tuyệt đối là một thiên tài, một siêu cấp thiên tài, còn cường hãn hơn mình nhiều lắm, lợi hại nhiều lắm, phải biết rằng, nàng cũng phải hơn ba mươi tuổi mới đạt tới Thất Tinh Luyện Cương, như vậy đã xem là thiên tài cực kỳ rồi, trong cả Tô gia, người có thiên tư cao hơn nàng chỉ có ba người mà thôi.

Mà trong ba người không có người nào sánh bằng Dương Lỗi.

Trong ba người có một người là ca ca của nàng, thân ca ca Tô Nghiêu, hắn lúc ở Thất Tinh Luyện Cương đã phục dụng Thoát Thai Hoán Cốt Đan.

Đan dược này Dương Lỗi nhìn rõ, cũng hiểu rõ tình huống của nó, kỳ thật đối với Dương Lỗi mà nói, ăn nó vào cũng chẳng có gì, nhưng mà Dương Lỗi thông qua giám định thuật và có hệ thống trợ giúp, hắn cũng biết rõ tình huống của Thoát Thai Hoán Cốt Đan.

Thì ra đan dược trong tay Tô Anh tuy tên là Thoát Thai Hoán Cốt Đan, nhưng không có hiệu quả chính thức, nguyên nhân là Thoát Thai Hoán Cốt Đan luyện chế có vấn đề, thiếu một vị thuốc, còn là dược liệu mấu chốt, nếu như có thể gia nhập dược liệu này vào, như vậy Thoát Thai Hoán Cốt Đan sẽ có hiệu quả thoát thai hoán cốt chân chính.

Dược liệu này là Sinh Cơ Thảo, không có Sinh Cơ thảo, đan dược này không thể kích phát sinh cơ trong người võ giả, tự nhiên không cách nào làm được chuyện thoát thai hoán cốt, mà chỉ giày vò tâm thần của người ta, từ đó ma luyện ý chí.

Một khi gia nhập Sinh Cơ Thảo vào, hiệu quả đã hoàn toàn khác, Sinh Cơ Thảo ẩn chứa sinh lực khổng lồ, thời điểm người phục dụng Thoát Thai Hoán Cốt Đan sẽ thừa nhận dược lực khổng lồ, mà lực lượng sinh cơ khủng bố của Sinh Cơ Thảo sẽ có tác dụng kích phát tiềm lực của người dùng hoàn toàn, làm được hiệu quả thoát thai hoán cốt hoàn toàn.

Cho nên nhìn thấy Thoát Thai Hoán Cốt Đan, Dương Lỗi thập phần kinh hỉ, nếu như bản thân hắn có thể luyện ra Thoát Thai Hoán Cốt Đan, tại Vô Cực đại lục này hắn có thể nhanh chóng sáng tạo ra thế lực của mình. Đương nhiên điều này còn cần Tô Anh giúp mới được, bằng không sẽ thập phần gian nan.

Đan phương là có, nhưng nếu như muốn hối đoái thì hắn không đủ điểm, hơn nữa hắn bây giờ cũng không muốn đổi, như thế cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp từ người Tô gia.

- Ngươi… Ngươi thật độc, đan dược này ngươi cho rằng ta không biết sao?

Dương Lỗi biết rõ cho nên vạch rõ trò xiếc của nàng.

- Hừ hừ, ngươi còn nói bổn cô nương, ngươi cho rằng ta là người ngu sao, hành động sứt sẹo như thế ta còn không nhìn ra à?

Thấy Dương Lỗi nhìn thấu, Tô Anh đành phải thu hồi dược hoàn, nói:

- Nhanh lên, nói thật lai lịch của mình đi.

- Được rồi, ta cho ngươi biết là được.

Dương Lỗi suy nghĩ và nói:

- Nhưng mà ngươi phải thề là cam đoan không nói với ai biết.

- Vốn ngươi không có tư cách bàn điều kiện với bản cô nương, nhưng mà hôm nay bổn cô nương tâm tình tốt, đáp ứng ngươi.

Thấy Dương Lỗi chịu thua, trong nội tâm Tô Anh lại có chút cao hứng, nói:

- Nói đi, rốt cuộc ngươi là ai?

- Kỳ thật không dối gạt cô nương, ta cũng không phải người của đại lục này, mà là từ Sùng Vũ đại lục đến đây, trong quá trình truyền tống có ngoài ý muốn nổi lênn, cho nên rớt xuống nhà thờ tổ Tô gia các ngươi.

Dương Lỗi nói.

- Thực? Ngươi không gạt ta đấy chứ?

Lời này khiến Tô Anh kinh hỉ ngoài ý muốn, lại không thể nào tin được.

- Lừa ngươi?

Dương Lỗi cười khổ, nói:

- Ta cần lừa ngươi sao? Lại nói lừa ngươi có được chỗ tốt gì chứ?

- Ân.

Tô Anh ngừng lại nói:

- Ngươi nói cho ta nghe một chút chuyện về Sùng Vũ đại lục đi, ta sẽ tin tưởng ngươi.

Tô Anh vô cùng hiếu kỳ chuyện trên Sùng Vũ đại lục, nàng với tư cách tiểu công chúa của Tô gia, đối với chuyện Huyền Nguyên Tinh vẫn biết không ít, cũng rõ ràng cả Huyền Nguyên Tinh có bốn khối đại lục, Vô Cực đại lục là đại lục lớn nhất, mà Sùng Vũ đại lục chỉ là một trong số đó.

Nghe nói tại rất nhiều năm trước, Vô Cực đại lục cùng Sùng Vũ đại lục tương thông với nhau, nhưng mà bởi vì đủ loại nguyên nhân, Vô Cực đại lục cùng Sùng Vũ đại lục bị tách ra, hai khối đại lục tuy có thông đạo liên thông nhau, nhưng mà có nguy cơ trùng trùng, không cẩn thận là mất mạng, cho nên từ đó về sau, có rất ít người xông vào thông đạo của hai đại lục, trừ phi là bất đắc dĩ, mặt khác nàng còn nghe nói, Sùng Vũ đại lục linh khí mỏng manh, thổ địa cằn cỗi, hoàn toàn không thể so sánh với Vô Cực đại lục, người của Sùng Vũ đại lục nghĩ cách tới Vô Cực đại lục, tự nhiên cũng sẽ không có người Vô Cực đại lục mạo hiểm đi Sùng Vũ đại lục nguy cơ trùng trùng.

- Sùng Vũ đại lục không có chuyện gì để nói, chỗ đó so ra kém xa Vô Cực đại lục, Vô Cực đại lục có khác nhau lớn nhất với Sùng Vũ đại lục chính là linh khí sung túc, cho nên người Sùng Vũ đại lục chúng ta tu luyện không nhanh bằng Vô Cực đại lục, cũng không có nhiều cao thủ như Vô Cực đại lục, như tuổi cô nương như thế mà có tu vị như vậy, nếu đặt ở Sùng Vũ đại lục chính là đệ tử kiệt xuất mà các tông môn tranh đoạt.

Dương Lỗi nói.

- Vậy cũng được, bổn cô nương thiên tư thông minh, lợi hại lắm.

Nghe được Dương Lỗi nói như vậy, Tô Anh hơi đắc ý, nói:

- Nhưng mà ngươi cũng không tệ, mới hơn hai mươi tuổi đã đạt tới Thất Tinh Luyện Cương, đúng là lợi hại, tại Vô Cực đại lục chúng ta không có bao nhiêu người vượt qua ngươi đâu.

- Tô cô nương quá khen, ta đâu có lợi hại như vậy, ta chỉ gặp một ít kỳ ngộ mà thôi.

Dương Lỗi nghe vậy nói:

- Còn kém xa Tô cô nương mà.

- Ta nói thực mà..., ngươi không nên tự xem nhẹ mình, nếu như... Nếu như ngươi nguyện ý gia nhập Tô gia chúng ta, ta có thể dẫn tiến cho ngươi, tương lai ngươi sau trăm năm sẽ có thành tựu không thấp.

Tô Anh nghĩ tới sư tôn của mình, nếu như Dương Lỗi chịu bái sư tôn của nàng làm sư, vậy thì nàng có tiểu sư đệ, hơn nữa Dương Lỗi tư chất tốt như vậy, nghĩ tới sư tôn chắc chắn sẽ cao hứng lắm, nói không chừng sẽ cầm tử ngọc mà nàng muốn thật lâu cho nàng.

- Bái sư?

Dương Lỗi sững sờ, vốn định lấy cớ nào đó cho phù hợp tìm chỗ dựa, sau đó tăng thực lực của mình lên, sau đó lại đi tìm tin tức của mẫu thân, đi điều tra thân phận chân chính của mình, mà Tô Anh nói như thế

lại chính là cơ hội tốt, cũng không cần phải lãng phí quá nhiều tinh lực, đây là chuyện Dương Lỗi cầu còn không được.

- Như thế nào, ngươi không muốn?

Thấy biểu lộ của Dương Lỗi như thế, sắc mặt Tô Anh lập tức biến đổi, mất hứng nhìn qua Dương Lỗi.

- Không phải, không phải, làm sao như thế chứ, ta ở chỗ này chưa quen cuộc sống nơi đây, nếu như có thể đạt được sư tôn của Tô cô nương nhận lấy, thu làm đệ tử, tự nhiên cầu còn không được, thế nhưng mà, thế nhưng mà ta lo lắng, sư tôn của Tô cô nương không thu ta làm đồ đệ, dù sao ta không phải là người Vô Cực đại lục.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

¢Vou G\ʏỀjX P·UI ~ʏ ¦Qj ¦\Ôj ?∂u ros

- Yên tâm đi, có đệ tử như ngươi, sư tôn ta khẳng định cầu còn không được đấy, lại nói không phải có ta nói chuyện giúp ngươi sau, sư tôn thích ta nhất, ta đi cầu nàng, nàng nhất định sẽ đồng ý.

Tô Anh nghe Dương Lỗi nói như vậy, lập tức mặt mày hớn hở, giơ bàn tay trắng nõn lên vỗ vai Dương Lỗi.

- Tiểu tử trước cảm tạ Tô cô nương.

Dương Lỗi chắp tay nói.

- Cám ơn cái gì, nếu như ngươi muốn cảm tạ ta, vậy sau này nghe ta là được.

Tô Anh cao hứng nói ra.

- Đương nhiên, đó là đương nhiên, Dương Lỗi ta nhất định sẽ báo đáp Tô cô nương.

Dương Lỗi cười nói.

- Tốt, rất tốt, vậy ngươi trước gọi ta là Thanh sư tỷ nghe một chút nào.

Tô Anh tùy tiện vỗ ngực Dương Lỗi, sau đó cười nói.

- Sư tỷ.

Trong lòng Dương Lỗi cười thầm, cô nàng này xem ra bị người khác xem như tiểu sư muội, bằng không nàng sẽ không ưa thích người khác gọi là sư tỷ như thế.

Nghe được Dương Lỗi gọi như vậy, Tô Anh vui mừng không thôi, con mắt cong lên thành hình bán nguyệt, cười híp mắt, giống như đây là chuyện cực kỳ cao hứng, vô cùng vui vẻ, ngẩng đầu nhỏ lên, kiêu ngạo nói:

- Ân, sư đệ, về sau ai dám khi dễ ngươi, sư tỷ sẽ giúp ngươi thu thập hắn.

Giống như Dương Lỗi đã trở thành đệ tử sư phụ của nàng.

- Cảm tạ sư tỷ.

Trong lòng Dương Lỗi thầm vui không thôi, xem ra sư phụ của nàng có địa vị cực cao trong Tô gia, địa vị tại Vô Cực đại lục khẳng định cũng không thấp, có nàng yểm hộ, hắn có thể làm rất nhiều chuyện, nếu thật bái nàng làm sư phụ, như vậy hắn có thể lợi dụng chuyện Thoát Thai Hoán Cốt Đan rất dễ dàng, thông qua thuật luyện đan của hắn, hắn nhanh chóng thành lập thế lực thuộc về mình ở Vô Cực đại lục.

- Người trong nhà, khách khí cái gì, đi thôi, chúng ta đi gặp sư tôn.

Tô Anh kéo tay Dương Lỗi.

- Cái này… Sư tỷ, hiện tại… Ta đi bây giờ sao?

Dương Lỗi chần chờ một chút, nói:

- Chúng ta có phải nên chuẩn bị một chút không?

- Chuẩn bị cái gì? Ta không thể chờ được.

Tô Anh nói.

- Thế nhưng mà... Thế nhưng mà sư tỷ, ngươi xem người ta...

Dương Lỗi nhìn cách ăn mặc của hắn, sau khi ra khỏi Truyền Tống Trận, quần áo của Dương Lỗi bị phá tan rất nhiều, nhìn qua rất chướng mắt, vừa mắt xuất hiện đã gặp phỉa tiểu ma nữ Tô Anh, nên không thể thay quần áo.

- Lại nói ta nên rửa mặt một phen, như vậy đi gặp sư tôn mới xem như có thành ý.

- Cũng đúng, ân, ta đi chuẩn bị cho ngươi một chút.

Tô Anh dường như có chút không thể chờ đợi được, nói xong cũng ra khỏi phòng, bảo hạ nhân chuẩn bị giúp Dương Lỗi tắm rửa.

Nửa giờ sau, Dương Lỗi cùng Tô Anh hai người đi tới tiểu viện ưu nhã.

Bốn phía sân nhỏ là hoa đào, hoa đào trận cũng khiến Dương Lỗi giật mình, trận pháp này dường như có được linh hồn của mình, tuyệt đối là cấp tông sư.

Nếu như không phải mình có chân thật ưng nhãn, muốn bài trừ hoa đào trận này cũng không dễ dàng, nhưng mà Dương Lỗi tuy có thể bài trừ hoa đào trận, nhưng vẫn không biểu hiện ra ngoài, nếu quả thật có thể phá vỡ hoa đào trận mà nói, việc vui có thể to lắm, chuyện ngu như thế Dương Lỗi không làm.

- Đi theo ta, chớ đi sai, bằng không ngươi sẽ gặp nguy hiểm.

Tô Anh nhìn qua Dương Lỗi nói.

- Yên tâm đi, sư tỷ, ta biết rõ.

Dương Lỗi gật gật đầu, theo sát sau lưng Tô Anh.

Mười phút sau, Dương Lỗi hai người đi vào trong hoa đào trận, xuất hiện trước một thủy các, bốn phía có Tụ Linh Trận, linh khí nơi này đầy đủ, còn nồng âậm hơn bên ngoài hoa đào trận gấp ba lần, đây là bảo địa tu luyện, Dương Lỗi mở chân thật ưng nhãn ra, phía dưới có một linh mạch, hơn nữa lầu các nơi này rõ ràng có một chỗ linh tuyền, đây là nơi cực kỳ khó có được.

Quả nhiên không hổ là Vô Cực đại lục, so với Sùng Vũ đại lục còn tốt hơn nhiều, thứ đồ vật như linh tuyền tại Sùng Vũ đại lục cũng không thấy nhiều, mà ở Vô Cực đại lục, hắn tùy tùy tiện tiện là nhìn thấy linh tuyền, đoán chừng tại Tô gia linh tuyền không chỉ một cái, bằng không cũng không cung cấp ột người sử dụng..

Đương nhiên cũng nói rõ chủ nhân thủy các này cường hãn thế nào, có thể một mình có được một linh tuyền, thực lực người này thâm bất khả trắc.

- Đi thôi, sư tôn đang ở bên trong.

Tô Anh nói.

Dương Lỗi đã sớm nhìn thấy trong thủy các có một cô gái, gương mặt cô gái như trăng sáng, nhưng Dương Lỗi không cảm nhận được khí tức của cô gái này, bởi vậy có thể thấy được, tu vị cô gái này thâm bất khả trắc, đã đạt tới cấp độ phản phác quy chân, lợi hại, quả nhiên là nhân vật lợi hại, người như vậy chỉ sở cả Vô Cực đại lục cũng là cao thủ nhất đẳng.

- Ta hiện tại nên đứng ở bên ngoài, sư tỷ vào trước thông báo đi.

Dương Lỗi nói:

- Vạn nhất khiến sư tôn của ngươi tức giận thì không tốt.

- Không có việc gì, sư tôn đã không làm gì ngươi cả, lại nói sư tôn muốn tìm tiểu sư đệ tiểu sư muội cho ta rồi, chỉ không tìm thấy người phù hợp. Mà ngươi vừa vặn phù hợp, ta nghĩ nếu sư tôn nhìn thấy ngươi, cao hứng còn không kịp, làm sao trách cứ chứ.

Tô Anh ưa thích với Dương Lỗi lại tăng thêm một ít, sư đệ này biết quan tâm người khác, nếu như là người bình thường, muốn bái sư tôn nàng làm sư phụ, nhất định là vội vàng không được, làm gì còn nghĩ tới những chuyện này.

- Thực không có vấn đề sao?

Dương Lỗi bội phục hành động của mình, quả thực đã đạt tới cảnh giới xuất thần nhập hóa, đáng tiếc chính mình không biết lúc nào mới có thể trở về địa cầu, khi đó mình nhất định có thể thử đi đóng phim.

- Không có vấn đề, ta còn không lo lắng, ngươi sợ cái gì.

Tô Anh nhẹ nhàng gật đầu, nói:

- Ngươi còn lề mề hơn cả nữ hài tử, có phải nam nhân không vậy?

- Phiền toái sư tỷ!

Dương Lỗi gãi gãi đầu, lời này đúng là nam nhân không chịu nổi, huống chi là Dương Lỗi, nhưng mà không chịu nổi cũng phải chịu.

- Tốt, đi theo ta, sư tôn rất hòa khí, nhưng mà ngươi cũng không nên dùng ánh mắt háo sắc nhìn sư tôn, bằng không thì ta cũng không cứu nổi ngươi, sư tôn ghét nhất là nam nhân háo sắc.

Tô Anh dặn dò.

Dương Lỗi nghe vậy vội nói:

- Sẽ không, chắc chắn sẽ không, sư đệ ta chút định lực này vẫn có, sư tỷ quốc sức thiên hương, khuynh quốc khuynh thành, sư đệ ta có thể làm được nhìn không chớp mắt, cho nên đối với những nữ nhân khác không có khả năng nhìn háo sắc đâu.

- Ta không có xinh đẹp như ngươi nói, lại nói sư tôn được công nhận là đệ nhất mỹ nữ của Vô Cực đại lục, còn xinh đẹp hơn sư tỷ nhiều, đến lúc đó cũng không nên ngây người.

Dương Lỗi nói lời này khiến Tô Anh rất cao hứng, có nữ nhân nào không yêu đẹp, Dương Lỗi trong lúc vô hình tán dương không có so sánh nàng với nữ nhân nào khác, làm cho nàng mở cờ trong bụng.

Sau khi tiến vào lầu các, Dương Lỗi cảm giác một đạo khí cơ tập trung vào mình, không cần nghĩ cũng biết, đây nhất định là sư tôn của Tô Anh, cũng chính là nữ tử thần bí trong lầu các, tuy đã tới gần rất nhiều, nhưng Dương Lỗi phát hiện chân thật ưng nhán của mình không cách nào nhìn thấu dêện mạo của nàng.

¢V©u G\yỀjX P·£I ~y ¦Qj ¦\Ôj ?∂u r©s

Kỳ quái, kỳ quái, thật sự là kỳ quái, rốt cuộc thực lực của nữ tử này là gì? Chân thật ưng nhãn của mình còn không nhìn thấy dung mạo của nàng, quá không thể tưởng tượng nổi.

Chân thật ưng nhãn có thể nhìn thấu tất cả ngụy trang, đây cũng không phải là nói chơi, mà là sự thật như thế, đương nhiên cũng có ngoại lệ, chính là tu vị đối phương quá kinh khủng, hoặc là đối phương có pháp bảo đặc thù.

Nhưng bất kể như thế nào, sư tôn của Tô Anh đúng là có tu vị khủng bố, Dương Lỗi cảm giác nếu nàng muốn đối phó hắn, hắn không có khả năng chạy thoát.

Mà cả sân nhỏ này giống như dung làm một thể với nàng, nằm trong vòng khống chế của nàng, khống chế pháp tắc chi lực đã đạt tới cảnh giới hoàn mỹ, tình huống như vậy khiến Dương Lỗi sợ hãi thán phục không thôi, thủ đoạn như vậy cho dù là Huyền Tiên, thậm chí là Kim Tiên cũng không được.

Xem ra mình bái sư tôn này đúng là thần bí khó lường và rất khủng bố, nói không chừng sư tôn này chính là Tiên Quân, Thánh Nhân chuyển thế đấy.

Dương Lỗi cảm thấy khí cơ cường đại đảo qua người hắn một chút, rất nhanh đã biến mất, làm cho Dương Lỗi không sờ rõ ý nghĩ, đương nhiên cũng có chút bận tâm, nữ nhân này quá lợi hại, đây là lần đầu tiên Dương Lỗi cảm thấy tính mạng không nằm trong khống chế của mình, loại cảm giác này thật không tốt.

Đát đát.

Sau khi tới cửa Tô Anh gõ gõ cửa.

- Tiểu Anh, vào đi.

Chợt giọng nữ nhu hòa truyền tới, giọng nói này khiến người nghe thoải mái, giống như gió xuân, cho người ta cảm giác ấm áp.

- Sư tôn, lần này ta giúp đỡ ngươi tìm hảo đồ đệ đấy ngươi cần phải cảm tạ ta.

Tô Anh vừa đi vào cửa, liền nhanh chóng nhào tới bên cạnh nữ tử thần bí.

Thời điểm này Dương Lỗi mới nhìn thấy dung mạo của nữ tử, thoáng cái Dương Lỗi ngây người, đây là dung mạo xinh đẹp không cách nào hình dung, tinh xảo và hoàn mỹ tới cực điểm, đây quả thực là sắc đẹp không thể tồn tại trên thế gian được.

Dương Lỗi cảm giác trong nội tâm của mình mát lạnh, thân thể lập tức tỉnh táo lại, trong nội tâm khiếp sợ không thôi, nữ nhân này đẹp như thế, khó trách được xưng là đệ nhất mỹ nữ của Vô Cực đại lục, cho dù nói là đệ nhất mỹ nữ của Huyền Nguyên Tinh còn không đủ, nghĩ đến mặc dù là tại Tiên Giới, nữ tử này cũng có số má.

Tu vị nữ tử khủng bố, làm cho chính mình rõ ràng, tướng mạo đẹp tới kinh người, khí chất cũng khiến người ta không dám tới gần, nữ tử này vì sao còn ở vị diện này? Làm cho Dương Lỗi mê hoặc không thôi, đôi mắt kia giống như nhìn thấu vạn vật thế gian, làm cho Dương Lỗi có cảm giác ánh mắt này còn lợi hại hơn chân thật ưng nhãn cả ngàn lần.

Loại cảm giác này khiến Dương Lỗi chấn động mạnh một cái, chính mình vì sao có suy nghĩ này? Không thể tưởng tượng nổi, quá không thể tưởng tượng nổi, hôm nay Dương Lỗi xem như rất kính sơ nữ tử này.

- Ngươi tên là gì?

Nàng xem qua Dương Lỗi, trên mặt mang theo nụ cười như có như không, làm cho Dương Lỗi có cảm giác đối mặt với cả thế giới.

Cho dù là trong thế giới mộng ảo, đối mặt với Pháp Hải cường đại cũng không khiến Dương Lỗi sinh ra cảm giác này.

- Dương Lỗi.

Vô ý thức, Dương Lỗi nói ra.

- Dương Lỗi. Không tệ, không tệ, ngươi có bằng lòng bái ta làm sư phụ không?

Nàng thoả mãn gật gật đầu, lại hỏi.

Lần này Dương Lỗi phản ứng rất nhanh, vội vàng quỳ xuống dập đầu, nói:

- Đệ tử bái kiến sư tôn.

- Ngươi dập đầu mười cái.

Nàng thấy Dương Lỗi dập đầu, giống như hết sức hài lòng, nói.

Dương Lỗi nghe vậy "Bành bành bành…" Liên tiếp dập đầu mười cái, tuy có chút không muốn nhưng vẫn làm. Đối với một đại nam nhân mà nói, dập đầu với người khác, với một nữ tử, mặc dù đối phương vô cùng cường đại cũng không thoải mái, đương nhiên, nếu như bái đường thành thân thì khác.

- Ngươi đứng lên đi.

Nàng nói:

- Về sau ngươi chính là đệ tử Tô Nghiên ta.

- Sư tôn.

Dương Lỗi đứng lên sờ sờ chỗ dập đầu đỏ hồng.

- Là rất hiếu kỳ, có nhiều lời muốn hỏi đúng không?

Tô Nghiên nhìn qua Dương Lỗi mỉm cười nói.

- Vâng.

Dương Lỗi nhìn qua sư tôn vừa mới dập đầu, mình mới vừa bái sư, lại còn là nữ sư phó, chính mình hoàn toàn không biết gì về nàng, xinh đẹp, thần bí, đây là cảm giác Tô Nghiêu hiển thị với Dương Lỗi.

- Sư tôn không hỏi rõ lai lịch của ta, sẽ không sợ ta tới gây phiền toái cho Tô gia sao, còn thu ta làm đồ đệ? Chẳng lẽ sư tôn không có lo lắng sao?

- Ngươi sẽ không, ta biết rõ.

Tô Nghiên cười nói:

- Ta còn biết, ngươi kỳ thật không phải là người Vô Cực đại lục đúng chứ?

- Đúng, là Tô Anh sư tỷ nói cho ngươi biết?

Dương Lỗi hơi buồn bực, dường như chính mình vẫn ở bên cạnh Tô Anh, trừ thời điểm hắn tắm rửa ra, có lẽ là khi đó Tô Anh đã nói cho Tô Nghiên nghe, nhưng mà tưởng tượng cũng không đúng, nếu như Tô Anh khi đó nói cho Tô Nghiên ra, vì sao Tô Anh không lộ ra một ít tin tức.

- Không có, ta cũng không có nói cho sư tôn nghe.

Tô Anh nghe vậy lắc đầu, nói:

- Sư đệ, ngươi nghĩ sai rồi, sư tôn thần thông quảng đại, chút việc ấy sư tôn cũng tính ra được.

- Ta không chỉ có biết rõ ngươi là người của Sùng Vũ đại lục, ta còn biết dưỡng phụ của ngươi là Dương Hữu, hơn nữa từ nhỏ ngươi còn bị gọi là phế vật, ta nói đúng không?

Tô Nghiên giống như cười mà không phải cười nhìn qua Dương Lỗi nói.

Dương Lỗi nghe vậy sau lưng đổ mồ hôi lạnh, nữ nhân này quá lợi hại, những việc này nàng cũng biết? Chẳng lẽ là lão tửu quỷ quay về Vô Cực đại lục? Không đúng, chuyện này cũng không đúng, chuyện này cũng rất không có khả năng, nhưng nếu như không phải lão tửu quỷ nói ra, nàng làm sao biết? Chẳng lẽ thật sự là nàng tính ra, nếu thật là như vậy, nữ nhân này thâm bất khả trắc.

- Ngươi… Ngươi làm sao biết?

- Ngươi rất sợ hãi?

Nhìn thấy bộ dáng của Dương Lỗi như vậy, Tô Nghiên cười nói.

- Sợ hãi?

Dương Lỗi lắc lắc đầu nói:

- Như thế không có, ta nghĩ sư tôn sẽ không gây bất lợi cho ta, không phải sao? Nếu như sư tôn ngươi gây bất lợi với ta, đã sớm động thủ, làm gì chờ tới bây giờ, cũng không cần thu ta làm đồ đệ.

- Ngươi rất thông minh, không hổ là con của nàng.

Tô Nghiên nói.

- Sư tôn, ngươi quen mẫu thân của ta?

Tô Nghiên nói lời này khiến Dương Lỗi mừng rỡ không thôi, xem ra sư tôn này có quan hệ không bình thường với mẫu thân của hắn, cũng chỉ có như vậy nàng mới biết rõ như thế, những nghi hoặc lúc trước cũng cởi bỏ.

Tô Nghiên gật gật đầu, nhìn qua Dương Lỗi nói:

- Vốn ta còn không xác định, nhưng mà sau khi nghe tên của ngươi, ta có thể khẳng định 100% ngươi là con của nàng, các ngươi rất giống nhau.

- Sư tôn biết mẫu thân của ta, vậy có thể nói cho đệ tử biết, mẫu thân của ta hiện ở nơi nào, tình huống ra sao?

Dương Lỗi ngữ khí kích động nhìn qua Tô Nghiên, vốn đang cho rằng phải phí không ít công phu mới có thể hỏi ra tình huống của mẫu thân, nhưng bây giờ gặp phải kinh hỉ ngoài ý muốn, chỉ cần tìm được mẫu thân, tất cả mọi chuyện đều giải thích được.

¢V¨u G\yỀjX P·¢I ¦_Ŀj gQj ĤGjX dà_u

- Mẫu thân của ngươi, ta thật sự quen mẫu thân của ngươi, mà ta cũng biết mẫu thân của ngươi hiện ở nơi nào, nhưng mà ta không nói cho ngươi biết.

Tô Nghiên lắc đầu nói ra.

- Vì cái gì? Vì cái gì không thể nói cho ta biết?

Dương Lỗi kích động nhìn qua Tô Nghiên hỏi.

- Bởi vì ngươi quá yếu, thực lực quá yếu.

Tô Nghiên nói ra.

- Dùng thực lực của ngươi căn bản không thể tìm được mẫu thân của ngươi.

- Mẫu thân của ta rốt cuộc là người nào?

Nghe ngữ khí của Tô Nghiên, mẫu thân của hắn có địa vị rất lớn, thậm chí vượt quá dự đoán của hắn, phải biết rằng, thực lực của hắn bây giờ đã là Thất Tinh Luyện Cương, hơn nữa tuổi của hắn còn nhỏ, tại Vô Cực đại lục cũng là siêu cấp thiên tài, tùy tiện đi môn phái nào cũng là đệ tử được đào tạo trọng điểm, hiện tại sư tôn thần bí của hắn lại nói với hắn, hắn còn quá yếu, ngay cả khả năng gặp mặt cũng không có, chuyện này làm cho Dương Lỗi cảm thấy phiền muộn không thôi.

- Chuyện mẫu thân của ngươi, hiện tại nói cho ngươi biết cũng vô dụng, còn làm hại ngươi, cho nên chuyện của mẫu thân ngươi không thể lộ ra ngoài, trước khi ngươi có tu vị Huyền Tiên, ta sẽ không nói tin tức nào cho ngươi biết, mà ngươi cũng không nên vọng tưởng nghe ngóng.

Tô Nghiên nhìn là biết rõ tình cách của Dương Lỗi, cũng hiểu hắn định làm gì.

Huyền Tiên, Dương Lỗi phiền muộn không thôi, cảnh giới Huyền Tiên ah, chẳng lẽ Vô Cực đại lục có thể cho người ta dừng lại ở cảnh giới Huyền Tiên sao? Dương Lỗi hiếu kỳ, tại Sùng Vũ đại lục dường như không có khả năng cho phép Huyền Tiên tồn tại, trong nội tâm Dương Lỗi có rất nhiều nghi vấn, nhìn qua Tô Nghiên nói:

- Sư tôn, chẳng lẽ Vô Cực đại lục cho phép tiên nhân ở lại sao? Sẽ không phi thăng thượng giới à?

- Phi thăng thượng giới? Không có khả năng, hiện tại đã không có khả năng, bởi vì Thiên môn đi thông Tiên Giới đã đóng lại, hôm nay đã không cách nào phi thăng, trừ phi có cường giả Đại La Kim Tiên cưỡng ép xé rách không gian, bằng không thì không thể thông qua Thiên môn tiến vào Tiên Giới.

Tô Anh lắc đầu nói:

- Những này chuyện này nói cho ngươi biết còn quá sớm, ngươi bây giờ cần làm chính là cố gắng tu luyện, mau chóng đột phá đến cảnh giới Huyền Tiên, đến lúc đó ta sẽ nói rõ toàn bộ mọi chuyện cho ngươi nghe.

Tô Anh ở bên cạnh cũng ngây người, không nghĩ tới có nhiều chuyện thần bí như vậy.

- Sư tôn, ngươi nói chuyện này là thật sao?

Tô Anh cũng hỏi.

- Đúng vậy, những điều này đều là thực, cũng không biết ta nói với các ngươi những lời này là có lợi hay có hại đây.

Tô Nghiên sờ sờ đầu Tô Anh, nặng nề mà thở dài.

Cảnh giới Huyền Tiên, Dương Lỗi im lặng, nếu hắn đạt tới cảnh giới Huyền Tiên, ở lại Vô Cực đại lục này chỉ sợ rất khó khăn, Vô Cực đại lục mặc dù tốt hơn Sùng Vũ đại lục, linh khí còn nồng đậm hơn nhiều lắm, cường giả cũng nhiều rất nhiều, nhưng mà có lẽ người đạt tới Huyền Tiên không nhiều, thậm chí đạt tới Thiên Tiên không có bao nhiêu, tối đa đoán chừng chính là Tán tiên, mà đạt tới Tán Tiên, đều là siêu cấp cao thủ, đều là người độ kiếp thất bại nhưng có thể sống sót cũng không còn bao nhiêu, một đại phái chỉ có vài người mà thôi.

Bản thân mình muốn đột phá, vậy cần đánh quái thăng cấp, cũng nói hơn, chính mình chặn giết rất nhiều võ giả Thiên Tiên, như vậy mới có thể đạt được đủ giá trị nguyên khí, từ đó tăng đẳng cấp lên, đẳng cấp không thể tăng lên, cái gì cũng là nói suông, cho nên nghe được Tô Nghiên nói, Dương Lỗi ngay từ đầu đã phiền muộn.

- Nói đúng hơn, trừ phi tu vị chúng ta đạt tới Đại La Kim Tiên, bằng không không có khả năng thành tiên, đúng không sư tôn?

Tô Anh cau mày, nhìn qua Tô Nghiên hỏi.

- Có thể nói như vậy.

Tô Nghiên gật gật đầu.

- Vậy không có những biện pháp khác sao?

Nếu như là vậy, bản thân mình sẽ gặp phiền toái, chuyện này có ý nghĩa trong mười năm, hoặc là hai mươi năm sẽ đạt tới mục đích này, muốn khống chế cả Huyền Nguyên Tinh, trở thành chủ nhân của Huyền Nguyên Tinh, như vậy thực lực của chính mình đoán chừng ít nhất cũng phải đạt tới Đại La Kim Tiên, thậm chí là mạnh hơn nữa, bằng không thì không cách nào khống chế một tinh cầu.

Mà ở Huyền Nguyên Tinh này, đạt tới Đại La Kim Tiên có mấy người? Dương Lỗi không dám khẳng định, thậm chí không có, cũng khó nói, như vậy tại Huyền Nguyên Tinh không có Đại La Kim Tiên, bản thân mình muốn đột phá Đại La Kim Tiên thì phải làm sao? Không cách nào đột phá Đại La Kim Tiên, ý nghĩa mình không cách nào rời khỏi Huyền Nguyên Tinh, không cách nào tiến vào Tiên Giới, tất cả chỉ nói suông.

- Những biện pháp khác đúng là có, trừ phi tìm vị diện không gian khác, sau đó lại từ không gian này phi thăng Tiên Giới.

Tô Nghiên nói ra.

- Vị diện không gian khác?

Nghe nói như thế, con mắt Dương Lỗi sáng ngời, bản thân mình thật khờ, rõ ràng quên đi mình có thế giới mộng ảo, mình có thể thông qua thế giới mộng ảo tiến vào Tiên Giới ah, kỳ thật trong thế giới mộng ảo, mình có thể tùy thời tiến vào Tiên Giới, nhưng mà hiện tại trong vòng một năm mình không thể tiến vào thế giới mộng ảo, hơn nữa thực lực của mình quả thật là quá yếu ớt, một khi tiến vào Tiên Giới, chỗ đó cao

thủ nhiều như mây, tiên nhân đi đầy đất, mình nếu cứ thế mà đi vào Tiên Giới, đây quả thật là tìm chết, cho nên hiện tại đi Tiên Giới, tuyệt đối là không sáng suốt, trước khi mình đạt tới Thiên Tiên, là không thể nào mạo hiểm tiến vào Tiên Giới. Dương Lỗi bây giờ không có nắm chắc cái gì cả.

- Thông qua vị diện khác có thể phi thăng sao? Sư tôn, ngươi không phải nói Thiên môn đã bị phong bế, không thể phi thăng Tiên giới sao?

Dương Lỗi lại nghĩ tới vấn đề khác, nếu Thiên môn đã đóng cửa, chẳng lẽ Thiên môn vị diện khác không bị khóa, hoặc là nói Thiên môn không giống nhau!

- Vâng, bởi vì Thiên môn của các vị diện khác nhau, Thiên môn ở Huyền Nguyên Tinh chúng ta đã đóng lại rồi, chuyện này cũng không đại biểu Thiên môn khác cũng đóng, đương nhiên còn có vấn đề, chính là muốn tiến vào vị diện khác là không dễ dàng, bởi vì Huyền Nguyên Tinh chúng ta bị phong ấn, muốn đi vào vị diện khác phải phá tan phong ấn của Huyền Nguyên Tinh, điều này cần tu vị Đại La Kim Tiên mới có thể giải trừ phong ấn.

Tô Nghiên nói ra:

- Mặc dù là có tiên khí tương trợ, ngươi cũng cần đạt tới Huyền Tiên mới có thể rời khỏi Huyền Nguyên Tinh.

- Mẫu thân của ta có phải không ở Huyền Nguyên Tinh?

Dương Lỗi nghe vậy thì nhớ tới nó có liên quan tới mẫu thân của mình, chính mình muốn gặp được mẫu thân, như vậy nhất định cần phải có tu vị Huyền Tiên, mà rời khỏi Huyền Nguyên Tinh cũng cần tu vị Huyền Tiên, hai chuyện này khiến Dương Lỗi liên tưởng với nhau.

- Ngươi rất thông minh, chúng có liên hệ với nhau, không tệ, ngươi đoán rất chính xác, mẫu thân của ngươi hôm nay đúng là không ở Huyền Nguyên Tinh, cho nên ngươi muốn đi tìm mẫu thân của mình, chuyện thứ nhất chính là phải tăng cảnh giới lên Huyền Tiên, bằng không thì ngươi không cách nào rời khỏi Huyền Nguyên Tinh, tự nhiên cũng không có biện pháp tìm được mẫu thân.

¢VVu G\ʏỀjX P·PI -ŋ K_Ńj b\QjX W_9j ¦}«´Ņj ¦Q̄jX ¦}Òju

Tô Nghiên cảm thấy kinh ngạc về Dương Lỗi, không nghĩ tới Dương Lỗi rõ ràng thông minh như vậy, từ một chút tin tức như thế lại liên hệ với nhau, người này đúng là thông minh hơn người, tối thiểu nhất trong những người mình gặp qua, chưa từng có người nào còn trẻ như vậy có thể liên tưởng nhiều việc như thế.

- Chẳng lẻ thể lợi dụng Truyền Tống Trận rời khỏi Huyền Nguyên Tinh sao?

Dương Lỗi nhìn qua sư tôn Tô Nghiên thần bí này, phải biết rằng Truyền Tống Trận là cực kỳ cường đại, đương nhiên cũng có thể nói là cực kỳ thông thường, ít nhất vào thời kỳ thượng cổ là như thế, nghĩ đến Huyền Nguyên Tinh có lẽ có lưu lại rất nhiều Truyền Tống Trận, bằng không những siêu cấp cường giả thời thượng cổ rời khỏi Huyền Nguyên Tinh sẽ rất phiền toái.

- Truyền Tống Trận, đương nhiên có thể, nhưng mà Truyền Tống Trận căn bản không cách nào tiến hành truyền tống cự ly xa, vượt qua không gian vị diện được, chỉ có cổ truyền tống trận mới làm được chuyện này, nhưng mà tại Huyền Nguyên Tinh căn bản không có những thượng cổ Truyền Tống Trận này, hơn nữa mặc dù là có, cũng không có tiên thạch thuộc tính không gian khởi động.

Tô Nghiên lắc đầu giải thích nói.

- Tiên thạch thuộc tính không gian?

- Đúng vậy, thượng cổ vị diện Truyền Tống Trận cần tiên thạch thuộc tính không gian, tiên thạch bình thường không cách nào làm được, cho nên, cho dù ngươi tìm được Truyền Tống Trận cũng không cách nào khởi động nó cả.

Con mắt Dương Lỗi lòe lòe, đối với Dương Lỗi mà nói, tiên thạch thuộc tính không gian cũng không có gì là không có khả năng, chính mình có hệ thông tu luyện toàn năng trong tay, hoàn toàn có thể lợi dụng điểm hối đoái mà đổi, nhưng mà Dương Lỗi biết rõ, điểm hối đoái của mình hiện tại quá ít, nghèo quá, muốn đổi tiên thạch thuộc tính không gian cũng không thể đổi ra được, hơn nữa mình bây giờ cũng không có thượng cổ truyền tống trận, nhưng cuối cùng vẫn có hi vọng, điểm hối đoái tuy bây giờ không đủ, nhưng lại có thể tích lũy, nghĩ đến thời gian mấy năm đủ ình tích lũy đủ điểm hối đoái đổi tiên thạch thuộc tính không gian rồi, về phần thượng cổ truyền tống trận, tự nhiên cũng giống như vậy, có thể lợi dụng điểm hối đoái mà đổi, cho nên việc cấp bách là phải tăng tu vị lên, kiếm lấy điểm hối đoái, như vậy chuyện gì cũng không là vấn đề.

- Cũng chính là, chúng ta muốn phi thăng Tiên Giới, như vậy nhất định cần phải tu luyện tới cảnh giới Huyền Tiên mới được?

Tô Anh nói.

Tô Nghiên gật gật đầu:

- Là như thế này, nhưng mà ta nói với các ngươi, hiện tại còn rất sớm, tuy tư chất của hai người các ngươi tại Vô Cực đại lục là đỉnh cấp, nhưng mà các ngươi muốn đạt tới cảnh giới Huyền Tiên còn kém quá xa, không phải thời gian ngắn là làm được, cho nên hiện tại các ngươi trọng yếu nhất chính là tranh thủ tu luyện, tranh thủ sớm ngày đạt tới cảnh giới Huyền Tiên.

- Sư tôn, đệ tử rất ngạc nhiên, sư tôn bây giờ là cảnh giới gì?

Tô Anh nhìn sư tôn hỏi.

- Ta… Sư tôn đã sớm đạt tới cảnh giới Huyền Tiên rồi.

Tô Nghiên cười cười, nói,

- Sở dĩ còn ở lại Huyền Nguyên Tinh, ở lại Vô Cực đại lục, đó chính là chờ sư đệ Dương Lỗi của ngươi tới.

- Vì chờ sư đệ sao?

Tô Anh há to miệng, vẻ mặt hiếu kỳ, nói:

- Tại sao phải chờ sư đệ.

Dương Lỗi suy nghĩ, hấn hiểu điểm mấu chốt trong đó, nói:

- Là vì mẫu thân của ta a?

- Đúng vậy, là mẫu thân của ngươi nhờ ta.

- Vậy tại sao sư tôn không đi Sùng Vũ đại lục tìm đệ tử chứ?

Đây là điểm nghi hoặc trong lòng Dương Lỗi, nếu thật là mẫu thân bàn giao, vậy trực tiếp đi Sùng Vũ đại lục tìm mình là được, tin tưởng đối với siêu cấp cường giả như Tô Nghiên, đi Sùng Vũ đại lục tìm được mình cũng chẳng phải chuyện khó.

- Mẫu thân của ngươi nói với tam nếu như trong vòng ba mươi năm, ngươi chưa có tới Vô Cực đại lục thì không cần chờ ngươi nữa.

Tô Nghiên nói.

Câu trả lời khiến Dương Lỗi kinh ngạc, nhưng mà suy nghĩ cũng phải, nếu như trong ba mươi năm mình không thể tiến vào Vô Cực đại lục, như vậy chứng minh mình không thể thoát khỏi cái danh tiếng phế vật, vậy ý nghĩa mình không có khả năng tiếp xúc với người ở tầng lớp của mẫu thân, còn không bằng an an ổn ổn vượt qua cả đời.

- Tốt, các ngươi nên hỏi cũng đã hỏi, từ hôm nay trở đi, ta sẽ dẫn các ngươi tiến hành tu luyện cực hạn, nhất là Dương Lỗi, ngươi nên chuẩn bị tâm lý thật tốt, đương nhiên ngươi cũng có thể lựa chọn buông tha, nhưng mà ngươi một khi buông tha cũng có ý nghĩa buông tha cơ hội gặp mặt mẫu thân của mình, nhưng

mà ta còn muốn nói rõ ràng, tu luyện này rất nguy hiểm, thậm chí có thể sẽ có nguy hiểm tánh mạng, điểm này các ngươi nên rõ ràng.

Tô Nghiên nhìn qua Dương Lỗi cùng Tô Anh nói ra.

- Đối với ta mà nói, không có vấn đề, Dương Lỗi ta năm năm trước bắt đầu chính thức tu luyện, năm năm qua ta từ Luyện Khí trở thành một cường giả Thất Tinh Luyện Cương, trên đoạn đường này ta trải qua quá nhiều cuộc chiến sinh tử, cho nên không sợ nguy hiểm gì đó.

Con mắt Dương Lỗi bắn ra tự tin cường đại.

- Sư đệ, ngươi... Ngươi nói năm năm trước ngươi chỉ có cảnh giới Luyện Khí?

Tô Anh nghe được Dương Lỗi nói thế thì mở to mắt, đây là chuyện không thể tưởng tượng nổi, thời gian năm năm từ một con gà Luyện khí Cảnh đạt tới Thất Tinh Luyện Cương, chuyện này quá biến thái, mặc dù là thiên tài nhất từ trước tới nay của Vô Cực đại lục cũng không có tốc độ như thế này.

Không chỉ có Tô Anh, ngay cả Tô Nghiên cũng giật mình, năm năm, từ Luyện Khí Cảnh mới tu luyện đạt tới Thất Tinh Luyện Cương, tốc độ như thế có thể nói độc nhất vô nhị.

Mặc dù là nàng, từ Luyện Khí Cảnh tăng lên Thất Tinh Luyện Cương cũng dùng thời gian hai mươi năm, đây là có vô số linh đan diệu dược chồng chất mà thành, nếu như không đủ tài nguyên, chính mình căn bản không có khả năng tử trong hai mươi năm đạt tới cấp độ này.

Mà ở Sùng Vũ đại lục không thể so sánh với Vô Cực đại lục được, nơi này có đủ loại tài nguyên sung túc cung cấp cho người tu luyện, chính mình là tình huống đặc thù.

Nếu như Dương Lỗi nói là thật, như vậy đủ để thấy đồ đệ của nàng biến thái cỡ nào, tư chất nghịch thiên cỡ nào, nếu như lớn lên hắn tuệt đối là tồn tại khủng bố, nói không chừng, hắn thật có thể cứu mẫu thân của hắn, chính là sư tỷ của nàng thoát khốn mà ra, thậm chí ngay cả vận mệnh của mình cũng sinh ra cải biến.

- Dương Lỗi, ngươi nói là thực?

Tô Nghiên nói.

- Là thực.

Dương Lỗi gật đầu, chuyện này không cần giấu diếm, bởi vì Dương Lỗi tin tưởng, sư tôn thần bí của mình hôm nay sẽ không gây bất lợi ình.

- Tốt, rất tốt, có thể trong năm năm đạt tới cảnh giới này, đủ để chứng minh tư chất ngươi tốt cỡ nào, tu luyện chăm chỉ cỡ nào, nhưng mà ngươi cũng không nên đắc ý quên hình, tư chất ngươi tốt, đây là ưu thế của ngươi, nhưng mà không nên quên, con đường tu luyện gian na cỡ nào, ngươi là thiên tài, nhưng cũng không có nghĩa ngươi sẽ trở thành siêu cấp cường giả, muốn trở thành cường giả, ngươi nhất định phải trả quá nhiều hơn nữa, trải nghiệm nhiều hơn nữa. Mỗi siêu cấp cường giả đều là người phải trải qua khảo nghiệm sinh tử mới có thể sinh ra.

Tô Nghiên nhìn xqua Dương Lỗi, ngữ khí phi thường nghiêm túc.

- Sư tôn, ngươi có thể yên tâm, trong nội tâm biết điểm này rất rõ ràng.

Dương Lỗi gật gật đầu.

- Rất tốt, Tiểu Anh, ngươi cũng phải nhớ kỹ, thiên tài cũng không có nghĩa là cường giả.

Tô Nghiên cũng nhìn Tô Anh nói ra.

- Biết rõ, sư tôn, lời này ta nghe ngươi nói nhiều lần rồi.

Tô Anh bỉu môi nói.

- Ngươi nha đầu kia, tốt, ngươi nên an bài chỗ ở cho sư đệ trước đi, chúng ta ngày mai bắt đầu chính thức tu luyện.

Tô Nghiên khẽ cười nói.

- Biết rõ sư tôn, ta nhất định sẽ chiếu cố tốt sư đệ.

Nói xong cũng đứng lên kéo tay Dương Lỗi rời đi.

- Sư tôn, đệ tử cáo lui.

Dương Lỗi thi lễ với Tô Nghiên, Dương Lỗi rõ ràng cảm giác được, Tô Anh quan tâm mình là thật tình, cũng không phải ngụy trang mà ra.

Dương Lỗi bị Tô Anh lôi kéo ra khỏi sân nhỏ của Tô Nghiên, đi vào một tiểu viện, tiểu viện này nằm gần sân nhỏ của Tô Anh, linh khí cũng không kém gì sân nhỏ của Tô Anh.

- Tiểu Anh.

Hai người lúc đi vào trong sân nhỏ, một giọng nam truyền đến, rất rõ ràng đây là gọi Tô Anh, nhưng mà Tô Anh không có bộ dáng dừng lại, làm như không nghe thấy.

- Tiểu Anh, ngươi chờ ta một chút.

Âm thanh kia gọi lớn hơn.

Dương Lỗi nói:

- Sư tỷ, hình như có người gọi ngươi.

- Không nên quan tâm tới hắn, hắn chính là đồ quỷ sứ chán ghét, thật là phiền chết.

Tô Anh vẻ mặt không vui, kéo tay Dương Lỗi đi nhanh hơn, đi nhanh về phía trước.

Lại không nghĩ, người nọ đã xuất hiện trước mặt ngăn cản hai người.

Người này có bộ dáng chừng hai mươi ba hai mươi bốn, mặt như ngọc, khí thế phi phàm, tu vị đã là Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh phong đại viên mãn, tùy thời có thể độ thiên kiếp tiến vào Thiên tiên, nhìn qua tuổi cũng không lớn, đoán chừng lớn hơn Tô Anh không nhiều lần, cũng là nhân vật thiên tài.

Thời điểm hắn thấy Tô Anh kéo tay của Dương Lỗi thì sắc mặt tái nhợt.

- Tiểu Anh, hắn là ai?

- Hắn là ai, liên quan gì tới ngươi?

Tô Anh không cho hắn mặt mũi, nói:

- Ngươi tránh ra cho ta, không nên chặn đường.

- Tiểu Anh, ngươi…

- Mau tránh ra, bằng không thì ta không khách khí.

Tô Anh nhìn bộ dáng của hắn, ý niệm trong đầu hiện ra, dứt khoát cầm chặt tay của Dương Lỗi, thân thể cũng dựa vào người của hắn.

¢VUu G\ʏỀjX P·kI W_Òj Kʙ ĤƷjX ¦\ʍu

- Ngươi…tiểu tử, ngươi là ai, mau buông tay tiểu Anh, bằng không ta sẽ giết ngươi!

- Ngươi là ai? Chuyện này quan hệ gì với ngươi? Giết ta, ha ha, chỉ sợ ngươi còn chưa đủ tư cách…

Dương Lỗi cười lạnh nói.

- Được, tốt lắm, ngươi giỏi lắm.

Hắn không giận ngược lại cười:

- Ở Tô gia, người dám nói chuyện như vậy với Tô Diệu ta ngươi không phải người thứ nhất, nhưng những người kia đều đã chết rồi.

- Tô Diệu, nếu ngươi dám động thủ, ta sẽ không khách khí, tránh ra.

Lời nói của Tô Diệu làm Tô Anh hoàn toàn phẫn nộ, tuy người này luôn thật đáng ghét, nhưng lần này thật sự quá đáng, lại dám uy hiếp sư đệ của mình, rất đáng hận, làm Tô Anh tức giận đến cực điểm.

Tô Diệu tuyệt đối không dám động thủ với Tô Anh, Tô Anh chẳng những là tiểu công chúa của Tô gia, quan trọng nhất là sau lưng nàng còn có Tô Nghiên, tu vi Tô Nghiên sâu không lường được, có thể nói là nhân vật lợi hại nhất Tô gia, cũng là nhân vật thần bí nhất, người từng đắc tội Tô Nghiên đều chết không nơi táng thân, cho nên không người nào dám trêu chọc Tô Nghiên. Chính bởi vì Tô Anh có bối cảnh như vậy, vô luận Tô Anh xông ra bao nhiêu họa cũng không ai dám làm gì nàng, mà Tô Diệu vì nhìn trúng điểm này mới theo đuổi nàng, chỉ cần chiếm được Tô Anh chẳng khác nào chiếm được lực lượng sau lưng nàng, nhưng bây giờ nhìn thấy Tô Anh lại ở chung một chỗ với một tiểu tử vô danh, còn thân mật nắm tay, điều này làm Tô Diệu vô cùng phẫn hận.

- Tiểu tử, nếu ngươi là nam nhân thì đừng co đầu rút cổ sau lưng nữ nhân.

- Ngươi tên Tô Diệu phải không?

Dương Lỗi đẩy nhẹ Tô Anh, nhìn hắn, trên mặt lộ ra dáng tươi cười thản nhiên, đối với Dương Lỗi mà nói người này chẳng có gì đặc biệt hơn người, hiện giờ tu vi của mình đạt được cảnh giới thất tinh luyện cương, hắn chỉ mới đạt tới trình tự cửu cực tạo hóa mà thôi, còn chưa siêu việt đạt tới thiên tiên cảnh giới, hay thực lực đạt tới thiên tiên, nếu như vậy Dương Lỗi tuyệt không để ý, đừng nói uy lực Thiên Đao Nhất Thức mạnh mẽ vô cùng, có thể vượt cấp khiêu chiến, mặc dù là đại tạo hóa thủ cũng đủ thu thập hắn.

- Sư đệ, chúng ta đi, đừng để ý đến hắn.

Nhìn Dương Lỗi nói vậy, Tô Anh có chút sốt ruột, đối với tình huống của Tô Diệu, Tô Anh hiểu rõ ràng, tu vi của hắn đã đạt tới cảnh giới cửu cực tạo hóa đỉnh phong đại viên mãn, tùy thời đều có thể độ thiên kiếp, bản thân nàng không phải đối thủ của hắn, mà Dương Lỗi chỉ đến trình tự thất tinh luyện cương mà thôi, chênh lệch với Tô Diệu quá xa, nếu một khi hành động theo cảm tính xác định chỉ còn con đường chết, Tô Diệu là người lòng dạ độc ác, một khi Dương Lỗi động thủ với hắn, Tô Diệu chắc chắn sẽ không buông tha Dương Lỗi, mà sẽ hạ thủ tàn nhẫn, thậm chí là hạ độc thủ.

- Sư tỷ, ngươi không cần lo lắng, tiểu tử này ta còn có thể ứng phó.

Dương Lỗi không thèm để ý, đẩy tay Tô Anh tiến lên một bước, lạnh lùng nhìn Tô Diệu:

- Nhìn bộ dạng của ngươi, đáng tiếc không phải thứ tốt, lãng phí một bộ hảo túi da.

- Muốn chết!

Nghe được lời Dương Lỗi, Tô Diệu giận dữ vung tay, một thanh trường kiếm nháy mắt xuất hiện:

- Ngươi đáng chết, ta sẽ đem ngươi cắt thành mảnh nhỏ!

Lúc này ánh mắt Tô Diệu nhìn Dương Lỗi cực kỳ âm độc, giống như ánh mắt băng sương của độc xà.

- Ha ha...thật sự là buồn cười, muốn cắt thành mảnh nhỏ, khẩu khí thật lớn ah, chỉ là cửu cực tạo hóa mà thôi, mở miệng thổi như vậy, nếu ngươi đột phá rồi còn được, một cửu cực tạo hóa nho nhỏ lại mở miệng cuồng ngôn, thật sự là chuyện buồn cười nhất thiên hạ.

Dương Lỗi nghe vậy cười nói.

Ngữ khí này khiến Tô Anh cùng Tô Diệu đều sửng sốt, trong lòng Tô Diệu thầm nghĩ, tiểu tử kia chỉ bất quá đạt tới thất tinh luyện cương, làm sao tự tin như vậy, mình đạt tới cửu cực tạo hóa đại viên mãn, chẳng lẽ đầu óc hắn phá hủy, là người điên hay kẻ ngốc hay sao?

Không chỉ có Tô Diệu nghĩ như vậy, Tô Anh cũng không hiểu được ra sao, nhưng trong lòng nàng vô cùng lo lắng, vạn nhất nếu Dương Lỗi xảy ra sự cố, vậy nàng nên làm gì bây giờ? Mình làm sao giải thích với sư phụ, cho nên bất kể như thế nào cũng không để Dương Lỗi đối chiến với Tô Diệu.

- Tiểu tử, bản thân ta thật muốn nhìn thực lực của ngươi, rốt cục có lợi hại như miệng của ngươi hay không.

Ánh mắt Tô Diệu híp lại, khí thế đột nhiên tăng lên.

Ngay trong nháy mắt hai người muốn động thủ, Tô Anh lắc mình chắn ngang hai người, nàng nhìn Tô Diệu lạnh lùng nói:

- Tô Diệu, ngươi cút nhanh đi, Dương Lỗi là sư đệ của ta, là đệ tử của sư tôn ta, ngươi dám động thủ với hắn? Nếu ngươi dám tổn thương hắn, sư tôn chắc chắn đánh tan linh hồn của ngươi, vĩnh không siêu sinh.

- Không có khả năng, điều đó không có khả năng, hắn làm sao có thể là đệ tử của sư tôn ngươi, không có khả năng, tiểu Anh, ngươi nhất định là đang gạt ta, đúng, ngươi dối gạt ta, ngươi sợ ta giết hắn.

Lời nói của Tô Anh làm Tô Diệu không thể thừa nhận, ánh mắt oán độc, khí thế không hề giảm xuống mà ngược lại gia tăng:

- Tiểu Anh, ngươi tránh ra, ngươi tránh ra, ta sẽ không bỏ qua hắn, ngươi là của ta, là của ta, ta sẽ không để cho bất kỳ nam nhân nào đến gần ngươi, phàm là nam nhân có ý đồ với ngươi ta đều hủy diệt, hủy diệt…

Lúc này Tô Diệu giống như bệnh tâm thần, cả người đều điên cuồng, ánh mắt đỏ đậm, khí thế không ngừng kéo lên.

Tô Anh thầm nghĩ không ổn, tế ra trường tiên chăm chú nhìn Tô Diệu, đồng thời nói:

- Sư đệ, ngươi chạy nhanh đi, nhanh tìm sư tôn, ta ngăn trở hắn!

Nàng hiểu rõ thực lực Tô Diệu, hắn vô cùng cường hãn, hơn nữa hiện tại đã phát điên, tiến vào trạng thái điên khùng, thực lực cơ hồ gia tăng không chỉ một lần, ở dưới tình huống khủng bố như vậy thực lực của nàng vốn đã không bằng hắn, hiện tại muốn ngăn trở hắn chẳng khác gì người ngốc nói mê, cho nên chỉ hi vọng kéo chân hắn, để Dương Lỗi nhanh chạy đi tìm sư tôn Tô Nghiên, chỉ cần Tô Nghiên ra tay, như vậy Tô Diệu không đáng giá nhắc tới.

- Không, sư tỷ, ngươi không ngăn được hắn, để cho ta tới.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

Nghe được lời của Dương Lỗi, Tô Anh nhất thời khó thở, quát:

- Đã đến lúc nào mà ngươi còn muốn cậy mạnh, ngươi chỉ có cảnh giới thất tinh luyện cương mà thôi, thực lực của hắn là cửu cực tạo hóa đại viên mãn, hơn nữa hắn đã tiến vào trạng thái điên cuồng, thực lực gia tăng không chỉ một lần, ta cũng không ngăn được hắn, ngươi làm sao được? Ngươi còn đánh không được ta, nếu đánh với hắn có khác gì chịu chết? Nhanh lên, đi tìm sư tôn đến đây, Tô Diệu không dám làm gì ta đâu.

Hành động của Tô Anh làm cho Dương Lỗi hết sức cảm động, mình mới nhận thức nàng không đến một ngày, lại quan tâm mình như vậy, trợ giúp chính mình, nhưng Dương Lỗi sẽ không làm theo lời nàng, hắn không khả năng lưu nàng một mình đối phó Tô Diệu, không khả năng tránh né sau lưng nữ nhân.

¢V£u G\ʏỀjX Po·I ¦_Ŀj w«² ½h ç j\u

- Yên tâm, sư tỷ, ta có biện pháp đối phó hắn, ngươi không cần lo lắng, trừ phi thực lực của hắn đạt tới trình tự thiên tiên, bằng không ta muốn giết hắn, thật quá dễ dàng…

Dương Lỗi nhẹ nhàng giải thích.

- Giết…Quỷ Vực Kiếm Quyết, Quỷ Khí Sâm Sâm!

Đúng lúc này trường kiếm trong tay Tô Diệu nhoáng lên, hóa thành hắc vụ dày đặc hướng Dương Lỗi bao trùm tới, tốc độ nhanh kinh người.

Dương Lỗi vội vàng đẩy Tô Anh tránh ra, bảo đao ra khỏi vỏ.

- Phong Đao Thất Sát, Lục Sát Hợp Nhất!

Một đao lóe ra quang mang chói mắt, vừa vặn trái ngược với Quỷ Vực Kiếm Quyết của Tô Diệu, cả mặt đất đều bị chiếu sáng.

Lôi điện lực cường đại làm đao mang mang theo hà quang chém tới.

Đao kiếm va chạm, chỉ trong tích tắc.

- Oanh long…

Thân hình Dương Lỗi thối lui ra ba bước, mà Tô Diệu lui ra một bước, một kích này Dương Lỗi không chiếm cứ ưu thế.

Tô Anh chứng kiến tình huống này vô cùng giật mình, không nghĩ tới Dương Lỗi lại lợi hại như vậy, một kích của Tô Diệu nàng tuyệt đối không dám đón đỡ, mặc dù nàng tiếp được nhưng cũng không nhẹ nhàng như vậy, phỏng chừng còn phải bị thương nhẹ.

Mà Dương Lỗi chỉ lui ba bước đã hóa giải kiếm chiêu, phải biết rằng hắn vội vàng tiếp chiêu, thật không tưởng nổi, quá khó tin, chẳng lẽ hắn ẩn giấu tu vi? Điều này không có khả năng, nếu hắne che giấu tu vi làm sao qua mắt được sư tôn? Cho nên Tô Anh phủ nhận ý nghĩ này.

Lúc này Tô Diệu đã động thủ, lần đầu tiên công kích lại bị Dương Lỗi nhẹ nhàng hóa giải, trong lòng hắn thật tức giận, chợt quát một tiếng:

- Thiên Quỷ Chi Nộ!

Trường kiếm trong tay lại chém ra, biến thành một mảnh tối đen, tựa hồ muốn cắn nuốt hết thảy quang mang.

Từng đạo hắc sắc vụ khí hóa thành một mảnh lụa dài xoay tròn tán phát.

Nháy mắt đã hình thành một khô lâu cực lớn, mở to miệng phun ra hắc sắc viên cầu, thật giống như viên đạn pháo bắn thẳng tới người Dương Lỗi.

Dương Lỗi bứt ra lui về phía sau, tốc độ cực nhanh, nháy mắt đã tránh ra vài chục thước.

Nhìn thấy cử động của hắn, Tô Diệu nhe răng cười:

- Trốn, ngươi làm sao trốn, ta tu luyện Địa Ngục kiếm quyết, một chiêu này dễ dàng né tránh như vậy sao?

Hắc sắc viên cầu như có linh tính, tốc độ cực nhanh, nó cũng thay đổi phương hướng tựa hồ đã tập trung vào Dương Lỗi.

- Mẹ nó, còn là truy tung đan, mang theo hướng dẫn!

Trong lòng Dương Lỗi mắng thầm, nếu không tránh thoát, như vậy phải nghĩ biện pháp thu thập người này.

Thu hồi trường đao nháy mắt, Dương Lỗi nâng lên tay phải, chân khí hội tụ, thiên địa linh khí tập trung, ngưng tụ vào tay phải, tinh thần lực khổng lồ nháy mắt phóng thích, quần áo cùng mái tóc bay tung, lại thêm quang mang chói mắt, nhìn qua chẳng khác gì thần tiên hạ phàm.

- Đại Tạo Hóa Thủ, diệt cho ta!

Tay phải Dương Lỗi hóa thành cự chưởng chộp tới hắc sắc viên cầu.

Nháy mắt liền va chạm.

- Oanh long…

Thanh âm tiếng nổ mạnh vang lên kịch liệt, hắc sắc viên cầu bị cự chưởng hoàn toàn bóp vỡ, cự chưởng vẫn chưa dừng lại, vẫn tiếp tục bay tới, Dương Lỗi nhân cơ hội muốn đem Tô Diệu thu thập tại chỗ.

- Đáng chết…

Nhìn thấy chiêu thức của mình lại bị phá vỡ, hơn nữa cự chưởng đang công kích tới, bộ mặt Tô Diệu càng dữ tợn, càng thêm điên cuồng.

Hắn quát to một tiếng, trên mặt xuất hiện hoa văn, nhìn qua giống như mạng nhện, thoạt nhìn vô cùng quỷ dị, hơn nữa thập phần ghê tởm. Lúc này nhìn hắn chẳng khác biệt gì ác quỷ bò ra từ địa ngục.

- Là các ngươi bức ta, là các ngươi bức ta, ta muốn giết các ngươi, toàn bộ đều giết chết, cạc cạc…cạc cạc…

Lúc này Tô Diệu càng thêm điên dại:

- Thiên Quỷ Ám Ảnh!

Theo tiếng quát điên cuồng, thân hình Tô Diệu biến thành hư vô, hóa thành từng đạo hắc sắc vụ khí không ngừng vặn vẹo, sau đó xuất hiện một nhân ảnh, nhân ảnh rất nhanh hiển hiện, nhìn qua ghê tởm đến cực điểm, đã biến thành nửa mặt người nửa quỷ, hơn nữa mặt quỷ còn có thứ gì đó đang mấp máy.

Sắc mặt Tô Anh nháy mắt trắng bệch, vội vàng xoay người nôn mửa.

Quá trình biến thân cực nhanh, chỉ trong nháy mắt, mà lúc này Đại Tạo Hóa Thủ đã tới trước mặt Tô Diệu.

- Hô…

Đại Tạo Hóa Thủ đánh trúng người Tô Diệu, vốn Dương Lỗi nghĩ một chiêu này mặc dù không thể đánh chết Tô Diệu cũng sẽ làm hắn trọng thương, nhưng kết quả làm cho hắn thập phần ngoài ý muốn, Đại Tạo Hóa Thủ cường đại oanh kích lên người Tô Diệu đem thân hình hắn nháy mắt đánh tan, hóa thành từng đạo hắc vụ nhưng ngay sau đó hắn lại ngưng tụ thân hình, hình dáng càng thêm ghê tởm hơn lúc trước.

- Kiệt kiệt…vô dụng, vô dụng, hiện giờ ta là Thiên Quỷ Thân, trừ phi ngươi có tiên lực, bằng không căn bản không làm thương tổn được ta.

Lúc này Tô Diệu thập phần hung hăng càn quấy, bộ mặt vô cùng dữ tợn, tiếng nói khó nghe tới cực điểm, vô cùng chói tai.

- Đi nhanh lên, chúng ta đi nhanh lên.

Lúc này Tô Anh kịp phản ứng, lôi kéo Dương Lỗi bỏ chạy, miệng giải thích:

- Tô Diệu đã luyện thành phương pháp Thiên Quỷ Ám Ảnh trong Quỷ Vực Tâm Kinh, hóa thành Thiên Quỷ Thân, thực lực tương đương thiên tiên hậu kỳ, hơn nữa không có tiên lực căn bản không thể gây thương tổn được hắn.

Dương Lỗi nghe vậy liền hoảng sợ.

Thấy Tô Anh lôi kéo Dương Lỗi muốn chạy, trong mắt Tô Diệu hiện lên hồng mang quỷ dị:

- Muốn chạy, quá muộn, các ngươi chạy được không?

Thân ảnh Tô Diệu hóa thành đạo hắc quang nhanh như chớp xuất hiện trước mặt hai người ngăn chặn đường đi.

- Kiệt kiệt, muốn đi, các ngươi đi được sao, hiện giờ các ngươi dồn ta đến tình trạng này, nếu để các ngươi rời khỏi ta làm sao còn hỗn được ở Vô Cực đại lục, các ngươi đã gặp được lá bài tẩy lớn nhất của ta, vậy chỉ còn một kết cục, ngoan ngoãn bó tay chịu trói đi, tiểu Anh, ngươi là của ta, vĩnh viễn không chạy thoát, đây là do trời định.

Tô Diệu liếm liếm môi, nhưng hình dạng làm Dương Lỗi muốn nôn mửa, chỉ là không thể nôn ngay lúc này mà thôi.

- Tô Diệu, ngươi đã nhập ma, lại đi tu luyện công pháp tán tận thiên lương như vậy, bây giờ quay đầu còn kịp, ta có thể cầu tình cho ngươi.

Tô Anh nhìn thấy tình huống này biết đã không thể chạy thoát, liền nói.

- Vì sao ta phải quay đầu lại? Vì sao phải quay đầu lại? Ta tu luyện Quỷ Vực Tâm Kinh bất quá chỉ ba năm mà thôi, ba năm thời gian đã giúp ta từ cửu cực tạo hóa sơ kỳ đạt tới đại viên mãn, hơn nữa thực lực chân chính là võ giả thiên tiên cảnh giới!

Tô Diệu cười điên cuồng nói.

- Nếu ngươi giết ta, sư tôn ta sẽ không bỏ qua ngươi, tu vi của ngươi không đấu nổi một ngón tay của sư tôn ta!

Thấy khuyên bảo không hiệu quả, Tô Anh lại đưa sư tôn ra hăm dọa.

- Nàng cường đại, đích thật là cường đại, điểm này ta thừa nhận, ta sợ nàng, nhưng ta giết các ngươi nàng sẽ biết sao? Kiệt kiệt, các ngươi đừng vọng tưởng.

Ánh mắt Tô Diệu lóe lên:

- Thiên Quỷ lĩnh vực, mở cho ta!

- Không xong!

Vừa nghe thanh âm này, vẻ mặt Tô Anh đại biến.

- Hiện tại mới kịp phản ứng, đã quá muộn, đã quá muộn, ta không chiếm được, ai cũng đừng mong được, các ngươi đều chết đi cho ta!

Tô Diệu càn rỡ hét.

Mà lúc này Dương Lỗi cùng Tô Anh bị bao phủ trong một không gian tối đen, quỷ khí dày đặc, vô cùng rét lạnh.

¢V¢u G\ʏỀjX PooI G\à´ |9 ~_j\ ¦_Lju

- Không xong, chúng ta bị nhốt trong Thiên Quỷ lĩnh vực, nếu không thể đánh vỡ Thiên Quỷ lĩnh vực, chúng ta sẽ phiền toái!

Tô Anh nhìn thấy tình huống này, sắc mặt đại biến.

- Không có việc gì, ta có biện pháp.

Dương Lỗi lấy ra Phong Ẩn đao, trong nháy mắt có thể vượt qua ngàn dặm đột phá không gian, nhưng vì bảo hiểm trước tiên phải phá không, nếu như vậy sẽ không sơ hở, muốn đánh phá Thiên Quỷ lĩnh vực, Thiên Đao Nhất Thức là lựa chọn tốt nhất.

- Ở trong Thiên Quỷ lĩnh vực của ta, ta chính là thiên, các ngươi muốn đi ra ngoài, không có khả năng, ha ha…ha ha…

Tiếng cười của Tô Diệu vang vọng, Dương Lỗi cùng Tô Anh cảm nhận được áp lực khổng lồ, đem hơi người ép tới hết hơi, hơn nữa quỷ khí lạnh lẽo âm hàn làm người khó chịu tới cực điểm.

- Không được sao, hừ, quá xem thường ta, một lĩnh vực nho nhỏ mà thôi, ta muốn phá vỡ, dễ dàng!

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng, hai tay nắm chặt trường đao, trong mắt hiện lên một đạo tinh mang.

- Thiên Đao Nhất Thức, phá cho ta!

Lúc này trường đao trong tay Dương Lỗi giống như đạo thiểm điện cắt qua chân trời, chiếu sáng cả thiên không.

- Ca sát…

Thiên Quỷ lĩnh vực nháy mắt phá nát.

Không gian tối đen nháy mắt tràn đầy ánh sáng.

- Phốc xuy…

Tô Diệu phun ra ngụm máu, lĩnh vực bị phá, liền bị cắn lại.

- Không có khả năng, điều đó không có khả năng, ngươi làm sao có thể đánh vỡ Thiên Quỷ lĩnh vực của ta…

- Không có gì mà không khả năng.

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng, tiếp theo kéo Tô Anh:

- Đi, nắm tay của ta – Thuấn Tức Thiên Lý!

Trong nháy mắt khởi động Thuấn Tức Thiên Lý, Dương Lỗi cùng Tô Anh biến mất ngay tại chỗ.

- Người đâu? Người đâu? Không có khả năng, không có khả năng.

Nhìn thấy Dương Lỗi cùng Tô Anh nháy mắt biến mất, Tô Diệu nhất thời phát điên, hai người kia lại không còn bóng dáng ngay trước mắt mình, hắn luôn tập trung vào bọn họ, nhưng hiện tại mục tiêu lại hoàn toàn biến mất.

Chẳng lẽ…chẳng lẽ là nàng, sư phụ của Tô Anh, Tô Nghiên?

Nghĩ đến đây trong lòng Tô Diệu hoảng hốt, nếu là Tô Nghiên, đích xác có thủ đoạn như vậy, Tô Nghiên là sư tôn của Tô Anh, hơn nữa Tô Anh đã nói qua Dương Lỗi cũng là đồ đệ của nàng, Tô Nghiên lại cực kỳ bao che khuyết điểm, một siêu cấp cường giả như vậy không khả năng không lưu con đường chạy trốn cho đồ đệ của mình.

Nhất định là như vậy, nhất định là thế, Tô Diệu sợ hãi, chờ khi Tô Anh cùng Dương Lỗi quay về chỗ Tô Nghiên, như vậy chuyện của hắn sẽ bại lộ, nàng chắc chắn sẽ không buông tha cho hắn, một khi nàng động thủ hắn chỉ còn con đường chết.

Hắn không thể ngồi chờ chết, trốn, đây là biện pháp duy nhất, phải nhanh chóng rời đi nơi này.

Tô Diệu biết Tô Nghiên khủng bố, ở Tô gia nàng muốn giết ai không ai chống đỡ được, cũng không ai dám làm trái, cho dù là sư tôn của hắn cũng phải lễ độ cung kính đối với nàng, hơn nữa hắn tu luyện Quỷ Vực Tâm Kinh, đây là cấm kỵ của Tô gia, nếu để cho bọn hắn hay biết, hắn còn con đường sống sao?

Nghĩ đến đây, Tô Diệu quyết đoán lựa chọn rời đi Tô gia.

Ở Vô Cực đại lục không phải chỉ có Tô gia cường đại nhất, tuy Tô Nghiên cường hãn nhưng cũng không phải thiên hạ vô địch.

Mà hắn tu luyện Quỷ Vực Tâm Kinh, có thể gia nhập Ma Đạo liên minh, cũng có thể gia nhập Sâm La điện.

Nhìn theo phương hướng nơi ở của Tô Nghiên, ánh mắt Tô Diệu vô cùng âm độc:

- Tô Anh, Tô Nghiên, Dương Lỗi, các ngươi chờ xem, chờ đó cho ta, một ngày nào đó ta sẽ trở lại, đến lúc đó là ngày chết của các ngươi.

Nói xong Tô Diệu hóa thành hắc mang hướng phương tây bỏ chạy.

…

- Người nào?

Tô Nghiên vốn đang tu luyện, đột nhiên cảm giác không gian dao động, bàn tay trắng nõn vung lên, một đạo không gian lực nháy mắt xuất hiện bao phủ không gian dao động kia.

- Dương Lỗi, tiểu Anh, vì sao là hai người?

Khi nhìn thấy rõ hai người, Tô Nghiên lặng người, sau đó triệt hồi không gian phong tỏa:

- Các ngươi tại sao trở về, có chuyện gì không?

- Sư tôn, ô ô...thiếu chút nữa chúng ta đã không nhìn thấy được ngài...

Tô Anh nhìn thấy sư tôn, bật người nhào vào lòng nàng anh anh khóc ồ lên.

- Ngoan ah, đừng khóc, đừng khóc, có ủy khuất gì nói cho sư tôn, có phải Dương Lỗi khi dễ ngươi, ta làm chủ cho ngươi.

Tô Nghiên vỗ vỗ vai Tô Anh, nhỏ nhẹ nói.

- Không phải, không phải, đệ tử làm sao dám khi dễ sư tỷ.

Dương Lỗi nghe vậy vội giải thích.

- Ngươi câm miệng cho ta, không phải ngươi thì là ai, ta nghĩ ngoại trừ ngươi ở Tô gia cũng không có ai dám khi dễ tiểu Anh.

Tô Nghiên trừng mắt nhìn Dương Lỗi:

- Đừng nghĩ rằng ta nhận nhờ vả của mẫu thân ngươi thì ngươi có thể tùy ý làm bậy!

- Sư tôn, ngài...ngài hiểu lầm, không phải sư đệ, là...là Tô Diệu, nếu không có sư đệ, đệ tử cũng không còn gặp được sư tôn.

Tô Anh nói.

- Rốt cục là chuyện gì xảy ra?

Tô Nghiên nghe vậy biến sắc:

- Ai dám khi dễ đệ tử của ta?

- Là...là Tô Diệu.

- Tô Diệu? Làm sao có thể?

Tô Nghiên không có ấn tượng tốt với Tô Diệu, nhưng biết được Tô Diệu có hảo cảm với Tô Anh, cho nên không thể nào tin được hắn có thể làm ra chuyện như vậy.

- Tô Diệu tu luyện Quỷ Vực Tâm Kinh, đã rơi vào ma đạo.

Tô Anh nói.

- Cái gì? Ngươi nói cái gì?

Tô Nghiên kinh hãi:

- Việc này có thật không?

- Sư tôn, đây là sự thật.

Dương Lỗi nói:

- Tô Diệu nhìn thấy đệ tử ở chung một chỗ với sư tỷ, cũng không biết vì sao nổi điên, nhất định đưa đệ tử vào chỗ chết, không nghĩ tới công pháp của đệ tử đặc thù nên hắn không thể giết chết ta.

- Được, tiểu súc sinh Tô Diệu, lại dám khi dễ đồ đệ của ta, còn tu luyện Quỷ Vực Tâm Kinh, thật sự là chán sống.

Tô Nghiên giận dữ, đối với bà mà nói đây là chuyện không thể nhẫn nhịn, địa vị của Tô Anh trong lòng bà rất cao, cũng giống như chính nữ nhi của mình.

Tô Nghiên kéo Tô Anh cùng Dương Lỗi ra ngoài.

Đi tới địa phương đã chiến đấu, Tô Anh nói:

- Sư tôn, chính là chỗ này.

Tô Nghiên nheo mắt, xem xét một lát nói:

- Hắn đã bỏ trốn, hừ, dám đả thương đồ đệ của ta, nghĩ mình có thể trốn được sao.

- Sư tôn, chúng ta đến chỗ ở của hắn đi.

- Không cần đi, hắn đã chạy trốn.

Tô Nghiên lắc đầu nói:

- Hắn đã rời khỏi Tô gia.

- Sư tôn, đệ tử sẽ tự báo thù này.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ nói.

- Đúng vậy, tự mình báo thù.

Tô Anh nghe vậy cũng phụ họa.

- Được, vậy hãy để cho các ngươi tự báo thù, nhưng các ngươi phải siêng năng tu luyện, Tô Diệu tu luyện Quỷ Vực Tâm Kinh, tu vi tiến triển cực nhanh, không qua bao lâu nữa hắn có thể đối kháng huyền tiên, cho nên nếu các ngươi muốn tự mình báo thù, vậy phải cố gắng thật nhiều.

Tô Nghiên nhìn hai người nói.

Ba ngày sau.

Bên trong nội đường luyện công.

Nơi này là do Tô Nghiên đặc biệt xây dựng riêng cho Dương Lỗi.

- Ngươi muốn học cái gì?

Tô Nghiên nhìn Dương Lỗi hỏi:

- Kiếm pháp, đao pháp, chưởng pháp, hay là bí kỹ, muốn học cái gì chỉ cần ngươi nói được, ta cũng có thể dạy ngươi.

¢VPu G\yỀjX Po©I ¦_Ŀj Ĥŋ9 ¦àn [G9 Ĥ9n p\¾qu

Dương Lỗi nghe vậy không khỏi trợn mắt, khẩu khí thật lớn, mình muốn học gì thì vị sư tôn này có thể dạy cái gì, thật sự quá tự đại, không thể không thừa nhận vị sư tôn này đích thật vô cùng cường đại, phỏng chừng ít nhất phải là kim tiền, không, hẳn còn trên kim tiên, phỏng chừng đã đến đại la kim tiên rồi.

- Lời của sư tôn là thật sự, ta nghĩ học công pháp gì ngài cũng có thể dạy cho ta sao?

Dương Lỗi hỏi.

- Sư tôn lợi hại nhất, sư đệ, ngươi lại hoài nghi sư tôn, hừ, sư tôn, ngài nên cho hắn một chút giáo huấn mới phải.

Tô Anh xen lời nói.

- Ha ha.

Tô Nghiên cười cười, nói:

- Tuy rằng không phải công pháp nào ta cũng biết, nhưng công pháp bình thường ta vẫn lấy ra được, cho dù không có ta cũng có thể sáng tạo ra.

- Như vậy sư tôn có biết Chân Long bí quyết hay không?

Dương Lỗi hỏi.

- Chân Long quyết?

Tô Nghiên giật mình:

- Ngươi lại biết Chân Long quyết?

- Đệ tử tu luyện chính là Chân Long quyết, nhưng không được hoàn chỉnh, chỉ lấy được bộ phận phía trước mà thôi, hiện giờ đệ tử đã tu luyện xong, cho nên đệ tử hi vọng lấy được Chân Long quyết đầy đủ, không biết sư tôn có hay không?

Dương Lỗi nói.

Tô Nghiên nói:

- Ta không có Chân Long quyết, cũng không thể dạy cho ngươi.

- Nếu sư tôn không có Chân Long quyết, vậy thôi đi, thể chất của đệ tử cũng không thích hợp công pháp khác.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ, đối với hắn mà nói không cần công pháp, nhưng nếu là bí kỹ cũng cần một chút, đương nhiên Đại Tạo Hóa Thủ đã thật cường đại, nhưng tu vi của hắn quá yếu nên không thể phát huy uy lực chân chính.

- Nếu ngươi không cần công pháp, như vậy ngươi muốn kỹ pháp gì?

Tô Nghiên cũng không cảm thấy có gì xấu hổ, chỉ cười hỏi Dương Lỗi.

- Không biết sư tôn có kỹ pháp gì có thể dạy cho đệ tử?

Dương Lỗi hỏi, nếu như có kỹ pháp tốt, mình tu luyện được cũng là chuyện tốt, dĩ nhiên đối với hắn mà nói một ít đan phương, phù phương cùng thiên tài địa bảo hay linh dược, cực phẩm quáng thạch đều thật tốt.

- Ngươi thích kỹ pháp loại kỹ xảo hay là loại lực lượng?

Tô Nghiên nói:

- Ta có một loại kiếm pháp tên Vô Ảnh kiếm pháp, một khi thi triển là vô thanh vô tức đánh chết địch nhân, còn có một loại đao pháo vô cùng cương mãnh, tên là Thiên Địa Tạo Hóa đao, tổng cộng là tám mươi mốt đao, mỗi đao đoạt thiên địa tạo hóa, một khi luyện thành uy lực vô cùng, có thể xé nát thiên địa, thậm chí hủy diệt vũ trụ.

Tạo Hóa đao pháp? Dương Lỗi nghe vậy thật sửng sốt, khẩu khí thật lớn, xé nát thiên địa, hủy diệt vũ trụ, thật sự quá khoa trương, nếu khủng bố như vậy chỉ sợ không có tu vi thánh nhân là không thể phát huy.

Hắn nhìn Tô Nghiên nói:

- Sư tôn, đệ tử học Thiên Địa Tạo Hóa đao pháp này đi.

- Nếu ngươi đã quyết định, hi vọng ngươi có thể đem đao pháp phát dương quang đại.

Nói xong Tô Nghiên vươn tay, một ngọc giản bay ra xuyên vào ấn đường Dương Lỗi.

- Thiên Địa Tạo Hóa đao, đoạn sinh tử, đoạt tạo hóa...

Trong đầu Dương Lỗi xuất hiện một câu nói, tiếp theo là quang ảnh đang không ngừng diễn luyện.

Làm cho hắn buồn bực chính là bóng người kia chỉ diễn luyện một chiêu mà thôi.

Mà lúc này hệ thống lại truyền ra thanh âm nhắc nhở:

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia học được đệ nhất đao trong Thiên Địa Tạo Hóa đao.

Học xong đệ nhất đao, Dương Lỗi mở mắt nhìn Tô Nghiên nói:

- Tạ ơn sư tôn.

- Học như thế nào?

Nhìn thấy Dương Lỗi nhanh như vậy đã mở mắt, Tô Nghiên kinh ngạc, lại cảm giác được khí thế của hắn có biến hóa, hẳn là đã có lĩnh ngộ, nhận thức như vậy làm Tô Nghiên vô cùng ngạc nhiên.

- Đệ tử ngu dốt, hiện tại chỉ luyện thành đệ nhất đao.

Dương Lỗi nói.

- Ngươi đã học xong đệ nhất đao sao?

Tô Nghiên mở to mắt, không thể tin được, tốc độ cùng tư chất này thật quá biến thái, so sánh với thiên tài trong tiên giới chỉ hơn chứ không kém.

- Đệ tử ngu dốt.

Dương Lỗi cúi đầu.

- Không tệ, không tệ, ngươi đã thật giỏi lắm. Có thể trong thời gian ngắn học được một đao đã rất giỏi, nhưng ngươi cũng đừng nên kiêu ngạo, siêng năng luyện tập, nếu ngươi học được mười lăm đao, như vậy Tô Diệu không phải đối thủ.

Tô Nghiên tuy khiếp sợ nhưng lập tức hồi phục lại.

- Sư tôn, đệ tử cũng muốn học Thiên Địa Tạo Hóa đao pháp.

Tô Anh nghe nói có thể đánh bại Tô Diệu, vội lay cánh tay Tô Nghiên nói.

- Không được, ngươi không thể học, đao pháp này không thích hợp ngươi, cho ngươi học cũng không thể tu luyện.

Tô Nghiên cười khổ nói.

- Vì sao chứ?

Tô Anh hỏi:

- Chẳng lẽ tư chất của đệ tử không bằng sư đệ sao?

- Không phải vấn đề này, đao pháp chú ý cương mãnh sắc bén, mà ngươi không thích hợp.

Tô Nghiên giải thích:

- Nếu ngươi học tập công pháp mà ta đã giao cho ngươi, đã đủ ngạo thị thiên hạ.

- Đệ tử...

Nghe vậy Tô Anh có chút ngượng ngùng.

- Hơn nữa tham thì thâm, nếu ngươi không cố gắng tu luyện, chỉ sợ rất nhanh sẽ bị sư đệ vượt qua.

Tô Nghiên mỉm cười nói.

- Vượt qua thì vượt qua, sư đệ vốn đã lợi hại hơn người ta.

Tô Anh nghe vậy rầu rĩ không vui nói.

- Kỳ thật sư tỷ rất lợi hại, nhưng vì không chuyên tâm tu luyện mà thôi, ta nghĩ nếu sư tỷ chuyên tâm, rất nhanh sẽ đột phá.

Dương Lỗi an ủi nàng.

- Đó là tự nhiên, bổn cô nương là ai.

Tô Anh đắc ý ưỡn ngực, ngẩng cao đầu kiêu ngạo nói.

- Còn yêu cầu nào nữa không? Có thì nói, nói nhanh một chút, ngày mai ta sẽ dẫn các ngươi đến Thí Luyện động tu luyện.

Tô Nghiên nhìn hai người hỏi.

Thí Luyện động cũng không phải do tổ tiên Tô gia xây dựng mà vốn đã tồn tại nơi đó, đây là ưu thế của Tô gia, từ khi Tô gia xây dựng tới nay luôn ngạo nghễ trên Vô Cực đại lục, chưa bao giờ xuống dốc qua, đây là nhờ của Thí Luyện động trợ giúp.

- Sư tôn, đệ tử muốn...muốn hỏi sư tôn đồ vật.

Dương Lỗi nói.

- Nghĩ muốn gì cứ nói thẳng là được, không cần ấp úng.

Tô Nghiên nói.

- Đệ tử muốn một ít đan phương, phù phương, nếu sư tôn có dược liệu thì càng tốt hơn.

Dương Lỗi liền nói thẳng.

- Đan phương, phù phương? Ngươi muốn học luyện đan cùng chế phù?

Tô Nghiên có chút giật mình nhìn hắn, sở dĩ đan sư cùng phù sư trên Vô Cực đại lục ít ỏi như vậy, là bởi vì yêu cầu quá hà khắc mà thôi.

Dương Lỗi gật đầu:

- Đệ tử học qua luyện đan chế phù, hơn nữa đều đạt tới cảnh giới tông sư.

- Sư đệ, ngươi nói thật, ngươi là luyện đan sư cùng phù triện sư cấp bậc tông sư?

Tô Anh mở to mắt, nắm cánh tay Dương Lỗi vô cùng kích động.

Dương Lỗi gật gật đầu:

- Phải.

Dù sao nói cho họ biết cũng không sao, hắn còn có thể lấy được đan phương cùng phù phương, hay dược liệu chẳng hạn, đối với đôi bên cùng có lợi.

Thấy Dương Lỗi khẳng định như vậy, Tô Nghiên thầm nghĩ trong lòng, sư tỷ, con của ngươi là yêu nghiệt gì đây, biến thái như vậy, tốc độ tu luyện nghịch thiên không nói, mà còn có trình độ inh trong luyện đan cùng chế phù như thế.

- Ta có một chút đan phương, nhưng không có phù phương, chẳng qua nếu như ngươi muốn ta có thể giúp ngươi tìm đến.

¢Vku G\yỀjX Po¨I ¦_Ŀj ¦æ_ ¦næj iÀjXu

Tô Nghiên nói:

- Tô gia có không ít phù phương, ngươi cần loại nào?

- Nếu như có thể đều cần.

Dương Lỗi đáp.

- Được rồi, ngày mai ngươi tới đây lấy, còn cần gì sao, cùng nói cho rõ ràng miễn phiền toái.

Tô Nghiên lại nói.

- Nếu có trận pháp cũng cần.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ, dù sao đều đã nói ra, thêm một yêu cầu cũng không có gì.

- Ngươi còn hiểu trận pháp?

- Hiểu một chút.

Dương Lỗi gật gật đầu.

Tô Nghiên nghe vậy nhíu mày, nhìn hắn nói:

- Ngươi cũng biết con đường tu luyện quan trọng nhất là chuyên nhất, ngươi luyện đan chế phù thì ta không nói gì, dù sao có tác dụng phụ trợ, hơn nữa ta cũng không đề nghị ngươi tiến quá xa trên con đường luyện đan chế phù, thoáng nghiên cứu thì tốt hơn, nhưng ngươi còn tu luyện trận pháp, điều này không nên, từ xưa đến nay người đồng thời tu luyện nhiều chủng loại sẽ không đạt được thành tựu lớn trong con đường võ đạo, bởi vì tinh lực của mỗi người đều là có hạn.

- Sư tôn yên tâm, ta biết điều này, trận pháp, phù triện cùng đan dược chỉ là nghiên cứu nghiệp dư mà thôi, sẽ không làm chậm trễ tu luyện chân chính.

Dương Lỗi giải thích, tuy rằng bản thân hắn rõ ràng phương thức tu luyện của mình không giống mọi người, đối với hắn mà nói vô luận tu luyện bao nhiêu chủng loại đều không sao cả, không có chuyện tinh lực không đủ, nhưng Tô Nghiên lại không biết, mà Dương Lỗi lại không thể nói ra bí mật của mình, cho nên chỉ có thể giải thích như vậy. Nhưng Dương Lỗi cũng rõ ràng nói như vậy Tô Nghiên cũng sẽ không tin tưởng, cho nên trong đoạn thời gian dài, ít nhất đứng trước mặt Tô Nghiên hắn không thể đi luyện tập trận pháp.

- Hi vọng như thế, nhưng ngươi cũng đừng đi nghiên cứu trận pháp, luyện đan cùng chế phù cũng nên bỏ qua, ở trong thời gian ngắn chính ngươi tụ tu luyện, nếu tiến bộ chậm chạp như vậy ta sẽ an bài ngươi đặc huấn.

Tô Nghiên nói.

- Vậy...sư tôn, ta nghĩ nghiên cứu đan dược cùng phù triện trước, mấy ngày nữa lại đi Thí Luyện động được không?

Dương Lỗi hỏi.

- Không được, việc này không thương lượng, trước ta không phải nói chuyện tu luyện là đầu tiên, ngoài ra đều gạt sang một bên, đương nhiên nếu trong vòng trăm năm ngươi đạt tới cảnh giới huyền tiên, ta sẽ không hề can dự chuyện của ngươi.

Tô Nghiên nói.

Một trăm năm đạt tới huyền tiên, Dương Lỗi trợn mắt xem thường, trăm năm thời gian mục tiêu của hắn là đại la kim tiên, nếu vẫn chỉ là huyền tiên, thật quá mất mặt, thật có lỗi với hệ thống tu luyện toàn năng.

- Sư tôn, ngươi yên tâm, chỉ là tu vi huyền tiên mà thôi, không cần một trăm năm, ba mươi năm là đủ rồi.

Dương Lỗi tự tin vỗ ngực nói.

- Khẩu khí thật lớn, ba mươi năm đạt tới huyền tiên, mặc dù là thiên chi kiêu tử của tiên giới cũng không làm được, ngươi dựa vào cái gì?

Thấy Dương Lỗi nói vậy, Tô Nghiên không khỏi trừng mắt.

- Yên tâm, sư tôn, nếu đệ tử dám nói ra, nhất định làm được đến.

Dương Lỗi nói.

- Được, ta chờ đây, nếu trong ba mươi năm ngươi đạt tới huyền tiên, vậy ngươi muốn biết gì thì ta sẽ nói cho ngươi biết, muốn cái gì chỉ cần ta có hoặc có thể làm được nhất định đưa cho ngươi.

Tô Nghiên nhìn hắn, ánh mắt lóe ra:

- Ta cho ngươi thời gian một tuần, một tuần sau đi Thí Luyện động.

Nói xong không quay đầu lại xoay người rời đi.

- Tạ ơn sư tôn.

Dương Lỗi mừng rỡ vội nói.

- Sư đệ, ngươi cũng thật biết thổi ah, ba mươi năm đạt tới huyền tiên, dù là sư tôn cũng không làm được, nên nhớ sư tôn là đệ nhất thiên tài của Vô Cực đại lục mấy ngàn năm nay, hơn nữa sư tôn đã tức giận, nếu ngươi không tu luyện cho tốt, phỏng chừng sư tôn sẽ an bài huấn luyện ma quỷ chân chính cho ngươi, đến lúc đó bản thân ngươi tự cầu nhiều phúc đi.

Ngữ khí của Tô Anh có loại vui sướng khi thấy người gặp họa.

Dương Lỗi nghe vậy trợn trắng mắt, nói:

- Không có việc gì, nếu ta đã nói ra dĩ nhiên làm được, sư tỷ nên có lòng tin với ta mới phải.

- Vậy sư đệ ngươi cần cố gắng lên, ta đi lấy đan phương, phù phương cùng trận pháp cho ngươi, còn cần không?

Lúc rời đi Tô Nghiên đã dặn dò Tô Anh.

- Cần cần, ta là thiên tài toàn năng, cái gì đều biết, chẳng những luyện đan chế phù, trận pháp, còn là một luyện khí sư đâu, hơn nữa là cấp bậc tông sư, nếu sư tỷ muốn luyện chế vật nhỏ gì thì ta có thể hỗ trợ, đúng rồi, sư tỷ có đan phương Thoát Thai Hoán Cốt hay không? Nếu có, có thể lấy tới dùm sư đệ?

Dương Lỗi chợt nhớ, nếu hắn lấy được đan phương, tự luyện chế thành công là có thể xây dựng được thế lực của mình thật nhanh trên Vô Cực đại lục.

- Đương nhiên là có, đan phương Thoát Thai Hoán Cốt không phải là bí mật gì, chỉ cần một ngàn thượng phẩm linh thạch là có thể mua được.

Tô Anh gật đầu nói:

- Sư đệ muốn luyện chế Thoát Thai Hoán Cốt đan sao? Thật sự luyện chế không dễ dàng đâu, nếu như sư đệ cần, ta còn một chút.

Tô Anh lấy ra bình ngọc đưa tới.

- Sư tỷ hiểu lầm, ta cần là đan phương mà thôi, kỳ thật ta muốn thay đổi đan phương một chút, cho nó danh xứng với thực, mà không phải gân gà như bây giờ.

Dương Lỗi lắc đầu giải thích.

- Nguyên lai là như vậy, ngày mai ta lấy cho ngươi.

Tô Anh chợt hiểu, nhưng không thể nào tin được có thể thay đổi đan phương, nếu làm được đã sớm thành công. Tuy trong Vô Cực đại lục luyện đan sư thật ít ỏi, nhưng có môn phái tên Đan Đạo tông, có luyện đan sư tiên cấp, thuật luyện đan đăng phong tạo cực, nghe nói đã có thể luyện chế ra thượng phẩm tiên đan.

- Vậy phiền toái sư tỷ.

Dương Lỗi nói:

- Chờ ngày mai sư đệ nhất định cấp cho sư tỷ lễ vật cảm tạ sư tỷ.

Dương Lỗi dự định tặng chút lễ vật cho Tô Anh, có lẽ điêu khắc pho tượng cho nàng, luyện chế thêm chút ít trang sức, hắn từng ở tại địa cầu nên biết được nhiều trang sức châu báu, có lẽ nàng sẽ thích.

Đầu tiên hắn cần điêu khắc một pho tượng của Tô Anh.

Dương Lỗi dùng ôn ngọc làm tài liệu, vật này hắn đạt được trong Bách Hoa cung, ở tiên giới cũng thật hiếm thấy, nếu dùng điêu khắc thật lãng phí, nhưng hắn không cảm thấy như vậy, bởi vì Tô Anh là ai? Tô gia tiểu công chúa, mà Tô gia lại đứng đầu trong Vô Cực đại lục, vật gì không có, cho nên nếu hắn muốn làm cho Tô Anh vừa lòng đương nhiên không thể keo kiệt.

Nhắm mắt lại hít sâu một hơi, Dương Lỗi đột nhiên mở mắt, một thanh khắc đao xuất hiện không ngừng bay múa, tốc độ nhanh như chớp, ôn ngọc không ngừng có mảnh vụn bay ra.

Dần dần ôn ngọc biến thành hình người mơ hồ.

Một phút trôi qua, tốc độ vung đao của hắn càng lúc càng nhanh.

Hai phút trôi qua.

Nửa giờ sau tốc độ của hắn vẫn chưa giảm bớt.

Một giờ sau hắn chợt ngừng lại.

Thở ra một hơi thật sâu.

Hắn đã thu hồi khắc đao, ôn ngọc mông lung vẫn chưa rõ ràng.

Nhưng khóe môi hắn tràn đầy dáng tươi cười.

Mà hệ thống cũng vang lên thanh âm nhắc nhở:

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia Dương Lỗi hoàn thành xong điêu tượng hạ phẩm tiên cấp.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia Dương Lỗi thăng cấp điêu khắc thuật, đạt tới cảnh giới tông sư đỉnh phong.

Thành công, không tệ, mình đã thành công điêu khắc ra pho tượng tiên cấp, không nghĩ tới mình tiến nhập được cảnh giới huyền diệu.

¢U·u G\ʏÈjX PoVI d«´Ńj G\Ł ¦}9jX ~ƶHu

Dương Lỗi cầm ôn ngọc trong tay, nhẹ nhàng khẽ thổi, nháy mắt tro bụi tan đi, xuất hiện một tiểu nhân nhi thật sống động, xinh đẹp đến cực điểm, phảng phất như một người sống, chính là Tô Anh, nhưng nhỏ hơn nhiều mà thôi.

Thật cẩn thận thu vào, Dương Lỗi chuẩn bị luyện khí, luyện chế một ít trang sức, về phần hình thức hắn cũng không lo lắng, hắn chọn lựa chính là thiết kế nổi danh nhất trên địa cầu.

Dương Lỗi dùng bảo thạch làm tài liệu, mà bảo thạch tốt nhất bây giờ của hắn là Thủy Linh Tinh, vô cùng hiếm có, nhất là cấp bậc cực phẩm càng thêm khó được.

Hắn cũng có cực phẩm Thủy Linh Tinh nhưng bản thân cũng không muốn dùng toàn bộ, vì hắn luyến tiếc.

Cho nên hắn chỉ lấy ra hai khối mà thôi, dự định làm ra hai vòng cổ, một cấp Tô Anh, một là cấp Tô Nghiên.

Nhưng chỉ dùng hai cực phẩm Thủy Linh Tinh còn chưa đủ, phải có thêm phụ trợ, cho nên hắn dùng thêm một ít thượng phẩm Thủy Linh Tinh ghép vào.

Dương Lỗi nhắm mắt lại, dụng tâm luyện chế, trong tay xuất hiện một đạo hỏa diễm.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia Dương Lỗi lĩnh ngộ tâm luyện pháp.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia Dương Lỗi tăng lên cấp bậc luyện khí thuật, tiến vào cảnh giới đại tông sư.

Lúc này thanh âm nhắc nhở của hệ thống mặc dù vang lên trong đầu Dương Lỗi, nhưng hắn không nghe thấy, bởi vì hắn đã đắm chìm bên trong, quên hết thảy, đã tiến nhập trạng thái cực kỳ huyền diệu quên mình.

Ba giờ sau Dương Lỗi mở mắt nhìn tác phẩm, khóe môi giơ lên, hai kiện tác phẩm tuyệt đối là hoàn mỹ, nếu đặt ở địa cầu phỏng chừng toàn bộ nữ nhân sẽ điên cuồng, dù là Vô Cực đại lục cũng sẽ không kém, hắn tự tin phỏng chừng không có kiện trang sức nào càng thêm xuất sắc.

Đương nhiên còn chưa hoàn thành, hắn phải gia nhập thêm trận pháp vào bên trong.

Tỷ như trận pháp phòng hộ, công kích, tụ linh, có thể đem hai kiện trang sức biến thành trang bị.

Không thể thiếu trận pháp cùng cấm chế, nhưng hiện tại dù hắn là trận pháp sư cấp bậc tông sư, muốn bố trí trận pháp trong vòng cổ nho nhỏ thật quá ít, một trong số đó là tụ linh trận, phòng ngự trận cùng một trận pháp công kích.

Về phần cấm chế thì càng kém, hắn còn chưa đạt tới cấp bậc tông sư, chỉ có thể bố trí cấp cao cấm chế.

Đây cũng là điều làm Dương Lỗi buồn bực, với Tô Anh còn hoàn hảo, nhưng với Tô Nghiên phỏng chừng sẽ không xem vào trong mắt.

Nghĩ nghĩ, Dương Lỗi cũng không bố trí quá nhiều, chỉ bố trí một phòng ngự trận bình thường, còn có tụ linh trận cùng ảo trận, về phần cấm chế hắn quyết định bỏ qua.

Qua thêm nửa giờ rốt cục đem hết thảy hoàn thành.

Hai kiện trang sức càng làm người yêu thích, ngay chính Dương Lỗi cũng muốn đem làm của riêng, vô cùng hài lòng.

Hơn nữa hai kiện trang sức còn có thể cải thiện, chờ sau khi thực lực hắn tăng lên, có thể đem trận pháp cùng cấm chế bổ sung đi vào.

Ngày hôm sau, trong sân tu luyện của Dương Lỗi.

Trước đó Dương Lỗi đã luyện xong đệ nhất đao trong Thiên Địa Tạo Hóa đao pháp, mà bây giờ hắn đã học xong đao thứ hai.

Nếu như là đao pháp bình thường, phỏng chừng hắn đã sớm học xong, nhưng Thiên Địa Tạo Hóa đao pháp đích thật là vô cùng huyền diệu, biến hóa liên tục, đối với tu luyện giả yêu cầu rất cao, nếu hắn không có hệ thống trợ giúp, lại có tinh thần lực vô cùng biến thái, phỏng chừng ít nhất cần nửa tháng mới có thể lĩnh ngộ đao thứ hai.

Uy lực của đao thứ hai cũng không mạnh hơn đao thứ nhất bao nhiêu, nhưng phương thức công kích lại khác biệt.

Đao thứ nhất chú ý cương mãnh bá đạo, thập phần trực tiếp. Mà đao thứ hai chú ý tốc độ, tốc độ không gì sánh kịp.

Hắn học xong hai chiêu thức, nhưng làm cho hắn buồn bực chính là đao thứ ba vẫn chưa xuất hiện.

Hệ thống cũng không có nhắc nhở gì, làm hắn buồn bực hồi lâu, đành phải dùng hai đao đầu tiên đến phát tiết.

Cũng may hắn đã khống chế một chút, còn bố trí phòng hộ trận pháp cho nên tiểu viện cũng không bị tai ương, chỉ có vẻ thập phần hỗn độn.

Lại là một đao, ánh đao bắn ra bốn phía, khí kình lan khắp chung quanh, trên mặt đất nổi lên từng trận lá rụng cuồn cuộn.

- Tốt!

Một thanh âm thanh thúy truyền đến, chính là Tô Anh:

- Đây là Thiên Địa Tạo Hóa đao pháp sao? Quả nhiên lợi hại.

- Sư tỷ đã đến rồi.

Dương Lỗi thu thế đứng thẳng, thu lại Phong Ẩn đao.

- Phải, sư đệ, ta đã mang toàn bộ đồ vật đến cho ngươi.

Tô Anh đưa một chiếc nhẫn cho hắn:

- Toàn độ đều ở đây, có mười đan phương, một đan phương tiên cấp, ngoài ra bình thường, có sáu loại phù phương, không có tiên cấp, ba loại trận pháp.

- Tạ ơn sư tỷ.

Dương Lỗi cũng không kiểm tra, đều thu vào.

- Sư đệ, ngươi nói cho ta vui mừng, là cái gì đây?

Tô Anh nháy mắt nhìn hắn, tràn đầy chờ mong.

- Sư tỷ đoán thử xem.

Dương Lỗi nổi hứng trí cười tủm tỉm nói.

- Ân, có phải sư đệ muốn truyền Thiên Địa Tạo Hóa đao pháo cho ta không?

Tô Anh hỏi.

- Không phải.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Vậy...là tiên khí?

Tô Anh lại hỏi.

- Phải, cũng không phải.

Dương Lỗi nói.

- Vậy rốt cục là cái gì, ta không đoán được, ngươi trực tiếp nói cho ta biết đi.

Tô Anh nũng nịu nối.

- Cho ngươi.

Dương Lỗi liền lấy ra pho tượng điêu khắc của mình đưa cho nàng.

- Nha, đây là ta sao?

Nhìn thấy Dương Lỗi lấy ra pho tượng của mình, bộ dạng thật sống động làm Tô Anh vui mừng không thôi.

- Phải, là ta đặc biệt điêu khắc cho sư tỷ đâu.

Dương Lỗi mỉm cười nói.

- Sư đệ, ngươi thật tốt, đây là lễ vật tốt nhất ta thu được.

Tô Anh vui mừng ôm pho tượng trong tay, trên mặt lộ nụ cười ngọt ngào.

- Sư tỷ thích là tốt rồi.

Nguyên bản hắn muốn đem vòng cổ đưa luôn cho nàng, nhưng ngẫm nghĩ bèn quyết định chờ khi nào có mặt cả Tô Nghiên thì cùng giao tặng cho hai người.

- Sư đệ, ngươi không điêu khắc cho sư tôn sao?

Thật cẩn thận thu hồi pho tượng, Tô Anh hỏi.

Dương Lỗi nghe vậy cười khổ lắc đầu nói:

- Không phải ta không muốn điêu khắc cho sư tôn, bởi vì công lực ta còn kém, không thể biểu hiện ra khí chất cùng phong vận của sư tôn, thay vì điêu khắc một vật không hoàn mỹ, còn không bằng đừng làm.

- Nhưng mà...pho tượng của ta rất tốt.

Tô Anh có chút khó hiểu nói.

- Đó bởi vì tu vi sư tỷ cửu cực tạo hóa, mà tu vi sư tôn sâu không lường được, ta không biện pháp đem khí thế biểu hiện ra ngoài, nếu mạnh mẽ điêu khắc sẽ bị cắn lại, việc này cùng một đạo lý như luyện đan luyện khí.

Dương Lỗi nói.

- Nha.

...

Sau khi Tô Anh rời khỏi, Dương Lỗi bắt đầu luyện đan, Tô Anh mang tới đan phương hắn nhìn qua một chút, đan dược trong này cực kỳ hữu hiệu với việc tu luyện cùng chữa thương.

Đương nhiên cấp bậc chỉ là bình thường, ở trong mắt hắn chỉ có đan phương Thoát Thai Hoán Cốt cùng đan phương tiên cấp là rơi vào trong mắt hắn.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia Dương Lỗi đạt được đan phương Thoát Thai Hoán Cốt không hoàn chỉnh, có cần chữa trị hay không?

Lúc này hệ thống vang lên thanh âm.

- Chữa trị.

Dương Lỗi vội xác định.

- Đinh, sửa lại thành công, hao phí một ngàn vạn điểm.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia đạt được đan phương Thoát Thai Hoán Cốt tiên cấp.

¢Uou G\yỀjX PoUI G\«Öj ?η d«´Ńj Ĥ9ju

Thành công, Dương Lỗi mừng rỡ không thôi, đan phương này quả nhiên là đan phương tiên cấp, mà đan phương tiên cấp còn lại là đan phương của Liệt Dương đan.

Liệt Dương đan là một loại đan dược đặc thù, đối với người tu luyện công pháp hỏa hệ mà nói tuyệt đối là chí bảo.

Đây là đan dược tiên cấp trung phẩm, theo năng lực hiện tại của hắn mà xem, nếu muốn luyện chế thì không khả năng, duy nhất có thể thử nghiệm là Thoát Thai Hoán Cốt đan, loại đan dược này đối với võ giả tiên cấp mà nói không có tác dụng quá lớn, chỉ hữu dụng với dưới thiên tiên võ giả, cho nên đây chỉ là hạ phẩm tiên đan mà thôi.

Sáu loại phù triện lại không đạt tiên cấp, điều này làm Dương Lỗi có chút đáng tiếc, chỉ có một loại phù triện là Phong Linh phù là rơi trong mắt hắn, chủ yếu dùng đối phó linh thể, có hiệu quả với linh thể dưới huyền tiên.

Trong ba loại trận pháp có hai loại khiến ánh mắt hắn sáng lên.

Loại đầu tiên là Phệ Hồn trận, trận pháp này thật quỷ dị, một khi rơi vào bên trong tu vi yếu kém sẽ bị cắn nuốt hồn phách mà chết, nhưng trận pháp này quá mức âm độc, đương nhiên đây chỉ là loại đơn giản hóa, hắn có được hệ thống lại có thuật giám định, rất nhanh dễ dàng xem xét ra trận pháp này.

Muốn bố trí Phệ Hồn trận nguyên bản, cần bốn mươi chín người sinh vào giờ âm, lợi dụng hồn phách của họ làm trận nhãn, đương nhiên so sánh với Luyện Hồn đại trận của Tu La điện quả thật là kém hơn, Dương Lỗi hoài nghi Phệ Hồn trận được diễn biến từ Luyện Hồn đại trận.

Nếu tìm tòi về lai lịch Phệ Hồn trận, nói không chừng có thể tìm kiếm tin tức về Tu La điện cùng Sâm La điện.

Trận pháp còn lại là Cửu Khúc Hoàng Sa đại trận, ban đầu còn làm Dương Lỗi hoảng sợ, nghĩ rằng là Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, nhưng sau khi quan sát rõ thì thất vọng vô cùng.

Dương Lỗi còn nhớ rõ trong Phong Thần diễn nghĩa, Triệu Công Minh mang theo Định Hải Châu, Kim Giao Tiễn rời núi tương trợ Trụ Vương, về sau bị Lục Áp lấy Đinh Đầu Thất Tiễn Thư bắn chết. Thân

Công Báo xúi giục ba muội muội của Triệu Công Minh là Vân Tiêu, Bích Tiêu cùng Quỳnh Tiêu báo thù cho đại ca.

Nghe nói ba người mang theo pháp bảo Hỗn Nguyên Kim Đấu xuống núi, bày ra Cửu Khúc Hoàng Hà trận, đánh bị Lục Áp đạo nhân, Nhiên Đăng đạo nhân, còn đem môn hạ Xiển Giáo Ngọc Hư Cung của Nguyên Thủy Thiên Tôn là thập nhị kim tiên lần lượt bắt giữ, nhốt trong Cửu Khúc Hoàng Hà trận.

Sau đó Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thái Thượng Lão Quân hiệp trợ Chu Võ Vương tác chiến, bằng vào thân thể thánh nhân hợp lực phá vỡ Cửu Khúc Hoàng Hà trận, thu phục ba nàng, phá vỡ đại trận.

Có thể thấy được Cửu Khúc Hoàng Hà trận khủng bố thế nào, cho nên khi Dương Lỗi nhìn trận pháp còn tưởng lầm là nó, vì vậy thật khiếp sợ.

Mà Cửu Khúc Hoàng Sa đại trận kém xa, nhưng uy lực bất phàm, thoạt nhìn là trận pháp không trọn vẹn, nhưng muốn đối phó cửu cực võ giả cũng thật dễ dàng.

Muốn bố trí đại trận cần có Hoàng Sa Lậu, đây là một kiện trang bị kỳ lạ, làm trung tâm đại trận, nếu không có nó thì không thể bố trí trận pháp.

Hơn nữa muốn luyện chế Hoàng Sa Lậu cần có hoàng sa đặc thù, ẩn chứa linh khí khổng lồ, phải được linh khí thổ hệ dựng dục ngoài ngàn năm, mà loại hoàng sa này thật sự khó tìm.

Cho nên vào lúc này muốn luyện khí là không thực tế, vậy chỉ có thể luyện đan.

Một phút trôi qua.

Lại thêm mười phút.

Đan lô bốc khói, trên trán Dương Lỗi rịn mồ hôi, tinh thần lực tiêu hao thật nhanh chóng.

Luyện chế tiên đan cùng đan dược bình thường khác biệt quả nhiên thật lớn, nếu là đan dược bình thường cũng không tiêu hao nhiều như vậy.

Đương nhiên tinh thần lực của hắn đã đủ, chỉ là tu vi quá yếu cho nên tiêu hao mới nhiều như thế.

Nhìn thấy viên đan hoàn trong suốt như ngọc trong tay, Dương Lỗi lộ ra nụ cười hài lòng, một lần liền thành công thật sự làm cho Dương Lỗi cảm thấy ngoài ý muốn.

Lô đan dược này có năm viên, mặc dù ít hơn lúc trước luyện đan, nhưng đây dù sao cũng là đan dược tiên cấp, đan dược bình thường đương nhiên không thể so sánh.

Làm cho Dương Lỗi kinh ngạc chính là trong năm viên đan dược có bốn viên là hạ phẩm tiên đan, một viên đã đạt tới trung phẩm tiên đan.

Tinh thần lực cùng chân khí đều tiêu hao thật không ít.

...

Ba ngày sau.

Dương Lỗi cùng Tô Anh đi tới sân viện của sư tôn Tô Nghiên.

- Đã đến sao, hai người chuẩn bị xong chưa, hôm nay ta đưa hai ngươi vào Thí Luyện động tu luyện.

Tô Nghiên nhìn Dương Lỗi nói.

- Đã chuẩn bị xong, tùy thời đều được.

Dương Lỗi nói.

- Tốt lắm, đi theo ta.

Tô Nghiên nhìn thấy bộ dạng tự tin của Dương Lỗi, liền đứng lên vung tay, một cửa không gian truyền tống xuất hiện:

- Vào đi thôi, đây là thông đạo đi thông tầng thứ nhất Thí Luyện động, vốn với tu vi của các ngươi có thể trực tiếp tiến vào tầng mười sáu, nhưng nên bắt đầu từ đầu, tầng tầng khiêu chiến sẽ trợ giúp rất lớn cho việc tu luyện của các ngươi.

- Sư tôn, đệ tử có kiện đồ vật cấp sư tôn.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ nói.

- Cái gì vậy?

Tô Nghiên nhìn hắn, nghĩ thầm chẳng lẽ hắn muốn nửa chừng bỏ dở? Nếu thật là như vậy làm người quá thất vọng.

Dương Lỗi lấy ra vòng cổ đưa cho Tô Nghiên:

- Sư tôn, đây là đồ vật mà đệ tử mới luyện chế mấy hôm nay, hi vọng sư tôn thích.

Nhìn thấy đồ vật trong tay hắn, ánh mắt Tô Nghiên sáng lên, quả thật vui vẻ, mà vẻ mặt Tô Anh hâm mộ nói:

- Thật đẹp! Sư đệ, ta cũng muốn.

- Ngươi cần thì cho ngươi.

Tô Nghiên nhìn nhìn Tô Anh, trên mặt lộ vẻ tươi cười. Không thể không nói vòng cổ này có lực hấp dẫn thật lớn đối với chính mình, đương nhiên Tô Nghiên cũng nhìn ra được vòng cổ này không tầm thường, là dùng Thủy Linh Tinh luyện chế, còn là cực phẩm, phẩm cấp đã đạt tới tiên khí, mà tu vi của Dương Lỗi chỉ đến thất tinh luyện cương, ở trình tự này vốn không khả năng luyện chế tiên khí.

- Không được, đây là sư đệ cấp cho sư tôn, tiểu Anh sao có thể không biết xấu hổ như vậy.

Tuy trong lòng Tô Anh rất muốn, nhưng vẫn lắc đầu.

Dương Lỗi nhìn thấy ánh mắt u oán của nàng, trong lòng cười khổ, cũng may hắn luyện chế hai phần, nếu không thật không biết làm sao kết thúc.

- Sư tôn không cần phải như thế, nếu đệ tử đã luyện chế cho sư tôn, làm sao có thể quên sư tỷ đâu.

Nói xong hắn lấy ra chiếc vòng cổ khác đưa cho Tô Anh, nói:

- Sư tỷ, đây là của ngươi, nhìn xem có thích hay không?

- Thật đẹp!

Nhìn thấy vòng cổ, ánh mắt Tô Anh sáng rực lên, nhanh chóng đoạt lấy, tốc độ nhanh làm người líu lưỡi.

Trong lòng Dương Lỗi thầm than, nữ nhân quả nhiên là khó hiểu.

- Cảm ơn ngươi, sư đệ.

Tô Anh vui sướng cầm vòng cổ đeo lên, xoay một vòng hỏi:

- Sư tôn, ngài xem đệ tử xinh đẹp không?

- Tiểu Anh nhà ta là xinh đẹp nhất, là tiểu mỹ nữ xinh đẹp nhất trên đời này.

Tô Nghiên mỉm cười nói.

- Làm gì có!

Trong lòng Tô Anh vui sướng, miệng nói:

- Người ta làm sao so được với sư tôn, sư tôn, ngài cũng đeo lên đi?

- Sư tôn, để đệ tử đeo cho sư tôn.

Tô Anh xung phong nhận việc.

Tô Nghiên cười gật đầu.

¢U©u G\ʏỀjX Po£I ¦_Łj ¦\∂ d«´Ńj ĤƵjXu

Tô Anh tiếp lấy vòng cổ đeo lên cho Tô Nghiên.

Không chỉ là Dương Lỗi, ngay cả Tô Anh cũng xem ngây người, miệng thì thào:

- Sư tôn, ngài thật đẹp!

- Đây là tầng thứ nhất Thí Luyện động.

Tô Anh đi cùng Dương Lỗi nhìn thông đạo cách đó không xa, nơi này thật đơn giản, chỉ có một ít địa giai ma thú mà thôi, tuy cấp bậc khá thấp nhưng số lượng thật nhiều, hơn nữa có trí lực không kém, biết sử dụng chiến thuật.

Nhưng hai người căn bản không dừng lại ở hai tầng kia bao lâu, rất nhanh đã đi vào tầng thứ ba.

Tầng thứ ba là ảo trận, nhằm vào tinh thần lực, tinh thần lực Dương Lỗi cường đại, còn có Chân Thực Ưng Nhãn, ảo trận đối với hắn mà nói không hề có chút ý nghĩa.

Nhưng ảo trận đối với Tô Anh lại có chút phiền toái nhỏ, tuy rằng đây không phải lần đầu tiên nàng vào Thí Luyện động, cũng từng đi qua tầng thứ ba, nhưng lúc này cảnh tượng lại hoàn toàn khác.

Không nghĩ tới nàng nhìn thấy Tô Diệu, đây là tâm ma trong lòng nàng, điều này làm Dương Lỗi cảm thấy thật ngoài ý muốn, ban đầu hắn lơ đễnh cho rằng nàng có thể dễ dàng thông qua, nhưng qua vài phút hắn cảm giác không bình thường, bởi vì nàng đang cau mày, trên trán mồ hôi rậm rạp, thân thể không ngừng run lên, bộ dạng như đang giãy dụa kịch liệt.

Điều này làm cho Dương Lỗi cảm thấy sự tình không ổn, nếu chậm trễ động thủ sẽ tạo thành phiền toái lớn.

Phải làm sao bây giờ? Hắn có thể mạnh mẽ cho nàng tỉnh lại, nhưng không biết có xuất hiện điều gì ngoài ý muốn hay không.

- Sư tỷ, sư tỷ.

Dương Lỗi vận khởi chân khí quát khẽ.

Không có hiệu quả, Dương Lỗi cảm thấy nghiêm trọng, nếu lâm vào không sâu chỉ cần nghe gọi liền tỉnh lại, nhưng tình huống hiện tại Tô Anh rõ ràng đã lâm vào thật sâu, không hề có chút phản ứng với tiếng quát của hắn.

Nghĩ nghĩ, hiện tại chỉ có một biện pháp là đem tinh thần lực bản thân tiến vào thức hải của nàng, gọi nàng tỉnh lại.

Dương Lỗi nhìn quanh bốn phía, bày ra trận pháp phòng hộ lại thêm cấm chế, bảo hộ hai người bên trong, lúc này mới khoanh chân ngồi xuống nhắm mắt lại, tinh thần lực dung nhập vào thức hải của Tô Anh.

- Sư tỷ, sư tỷ, ngươi đang ở đâu?

Dương Lỗi phát hiện thức hải của Tô Anh thập phần bình tĩnh, không hề có chút dao động, điều này làm hắn vô cùng buồn bực, thật suự quá vô lý.

Tình huống khác thường như vậy làm cho hắn không khỏi đề cao tinh thần, vô cùng cẩn thận.

Tinh thần lực của hắn vô cùng cường đại, cho nên tuy không phải đang ở trong thức hải của mình nhưng hạn chế không lớn.

Sau một lúc điều tra, Dương Lỗi phát hiện được manh mối, cách đó không xa phát hiện được một tia hắc ám lực, là quỷ lực. Quỷ lực hình thành một không gian, nhìn chỗ này hắn liền biết mình đã tìm được nguyên nhân.

Dương Lỗi nhớ tới ngày mình cùng Tô Anh gặp Tô Diệu, Thiên Quỷ lĩnh vực quỷ dị vô cùng tương tự với nơi này, chỉ sợ tình huống của Tô Anh có liên hệ với Tô Diệu.

Nếu hắn muốn cứu tỉnh Tô Anh thì phải đánh vỡ quỷ lực không gian mới được.

Thiên Đao Nhất Thức.

Trong tay Dương Lỗi ngưng tụ lại thành một thanh trường đao, hình dáng thật giống Phong Ẩn đao.

Chợt quát một tiếng, trường đao trong tay hóa thành đao mang chói mắt, nháy mắt oanh kích lên không gian quỷ lực kỳ dị kia.

Răng rắc, thanh âm giống như tiếng vải vóc xé rách vang lên.

- Sư tỷ.

Vừa thấy được thân ảnh Tô Anh, Dương Lỗi lắc mình đi tới bên người nàng, lúc này sắc mặt Tô Anh trắng bệch, hiển nhiên đã bị thương không nhẹ, mà nam tử trước mắt lại có bộ dạng phi nhân phi quỷ, không phải Tô Diệu còn là ai.

- Sư tỷ, ngươi không sao chứ?

Một đạo chân khí truyền vào sau lưng Tô Anh, chữa thương cho nàng.

- Sư đệ, sao ngươi lại tới đây?

Nhìn thấy Dương Lỗi, trên mặt Tô Anh nở nụ cười.

- Là ngươi, lại là ngươi, ta muốn giết ngươi.

Tô Diệu nhìn thấy Dương Lỗi, cả người nhất thời trở nên vô cùng dữ tợn:

- Ngơi lại đây phá hư chuyện tốt của ta, ta muốn giết ngươi, đem ngươi bầm thây vạn đoạn.

Tô Diệu điên cuồng hô, mái tóc bay lên, trong mắt lóe hồng mang vọt thẳng tới Dương Lỗi.

Dương Lỗi nhìn thân ảnh Tô Diệu đang xông tới, trong lòng cười lạnh, không hề đem hắn để vào trong mắt, ở trong hiện thực hắn còn không làm gì được chính mình, hiện tại hắn bất quá chỉ là một luồng ý thức, một tia tinh thần lực mà thôi, đối với chính mình căn bản không tạo thành uy hiếp, tu vi của mình tuy yếu nhưng tinh thần lực đã đạt tới trình độ tiên nhân.

- Cẩn thận.

Chứng kiến Tô Diệu bổ nhào tới, bộ dạng thật điên cuồng, Tô Anh lo lắng không thôi, vội vã hô to.

- Sư tỷ không cần phải lo lắng, xem ta làm sao thu thập hắn.

Dương Lỗi nắm chặt trường đao trong tay, híp mắt, nhìn Tô Diệu sắp đến trước mặt đột nhiên trợn mắt, một đạo lệ mang hiện lên, trường đao vung ra, một đạo tử sắc hà quang lóng lánh trên thân đao, hóa thành một đạo đao mang thật dài hướng thân ảnh Tô Diệu bổ tới.

Nhìn thấy tử sắc đao mang, sắc mặt Tô Diệu đại biến, muốn trốn tránh đã không còn kịp nữa.

Thậm chí còn chưa kịp hô to đao mang đã chém vào thân thể hắn, tiếp theo thân hình hắn hóa thành hai luồng hắc vụ tiêu tán biến mất.

- Không biết tự lượng sức mình.

Nhìn thấy thân hình Tô Diệu biến mất, trường đao trong tay Dương Lỗi cũng tiêu tán, hắn nhìn Tô Anh nói:

- Sư tỷ, tốt rồi, người kia đã bị giải quyết, chúng ta cũng nên đi ra ngoài.

Tô Anh gật gật đầu, ánh mắt lóe ra, thật cảm kích nói:

- Sư đệ, ngươi lại cứu ta một lần.

- Sư tỷ cần gì cảm ơn, đây vốn là việc của ta, hơn nữa chuyện này do ta mà ra, là ta làm liên lụy sư tỷ, sư tỷ không trách ta thì tốt rồi.

Dương Lỗi nói.

Rời khỏi thức hải của Tô Anh không bao lâu nàng đã mở mắt, nhìn Dương Lỗi nói:

- Sư đệ, cảm ơn ngươi, nếu không có ngươi ta sẽ không thể tỉnh lại.

- Không phải ta đã nói rồi sao, đây đều do ta gây ra, sư tỷ không trách ta thì tốt lắm.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

...

Tầng thứ ba đã xảy ra chuyện ngoài ý muốn, cho nên Tô Anh bắt đầu cẩn thận, mà Dương Lỗi cũng như thế.

Mặc dù vài tầng đầu tiên nhìn qua thật dễ dàng, nhưng vẫn có thể gặp phải nguy hiểm, cho nên cẩn thận là nhất định.

Mấy tầng kế tiếp dọc theo đường đi không có phiêu lưu, cũng không có khó khăn, bởi vì như vậy hai người cảm thấy không đúng, tầng thứ ba có thể là ngoài ý muốn, cũng có thể do Tô Nghiên an bài, với năng lực của Tô Nghiên làm sao lại trơ mắt nhìn Tô Diệu động tay chân trong thức hải của Tô Anh? Nhưng nàng cũng không giải quyết, lại không nhắc nhở, điều này chứng minh nàng cố ý lưu lại tôi luyện hai người, cho nên sau tầng thứ ba luôn sóng êm gió lặng, ngược lại làm hai người có chút bất an.

Rất nhanh hai người đi vào tầng thứ chín.

Vừa bước vào tầng thứ chín, Dương Lỗi cảm giác được chân khí áp lực.

- Sư tỷ, nơi này chúng ta cần cẩn thận một chút, tựa hồ là không tầm thường, phỏng chừng tầng này sẽ có nguy hiểm phát sinh.

Dương Lỗi nói.

¢U¨u G\ʏỀjX Po¢I Gʒ ¦\ѡu

- Ta cũng cảm thấy, tầng thứ chín vốn là trình tự ngũ khí triều nguyên, khi ta xông vào Thí Luyện động tiến vào tầng thứ năm cũng không có chuyện như vậy, ta nghĩ là do sư tôn bố trí thí luyện đặc thù cho chúng ta, cho nên chúng ta nên cẩn thận một chút, đừng để sư tôn thất vọng.

Tô Anh gật đầu nói.

- Được.

Nhìn thảo nguyên bình tĩnh trước mặt, không trung trong sáng, Dương Lỗi thoáng cau mày.

Nơi này thập phần bình tĩnh, nhưng không khí lại ngày càng áp lực.

- Trước kia khi cần thông qua một tầng này, là đánh chết thảo nguyên lang sư vương, đó là yêu thú lục đạo luân hồi đỉnh phong, hơn nữa bên cạnh còn có mấy ngàn thảo nguyên lang sư, cho nên mặc dù là võ giả cảnh giới ngũ khí triều nguyên đỉnh thậm chí là võ giả lục đạo luân hồi cũng rất ít thông qua, nhưng lần này trên thảo nguyên không có thảo nguyên lang sư, cho nên chỉ sợ chúng ta có phiền toái, không biết sư tôn cấp khảo nghiệm cho chúng ta là gì, nhưng ta nghĩ hẳn không dễ dàng như vậy.

Tô Anh nhìn bình nguyên vô tận xa xa nói.

Oanh long, oanh long...

Một trận tiếng vang mãnh liệt từ xa truyền đến, trên thảo nguyên bình tĩnh nháy mắt xuất hiện bụi mù, kéo theo đuôi thật dài, nháy mắt bao phủ cả tầm mắt.

Nhìn thấy tình huống này Dương Lỗi kinh hãi, chỉ sợ phiền toái, có thể làm ra động tĩnh lớn như thế khẳng định không bình thường.

Mở ra Chân Thực Ưng Nhãn.

Xa xa từng bầy thảo nguyên lang sư đang chạy như điên, số lượng đông đúc, chừng hơn mười vạn, hơn nữa nhìn vẻ mặt đều đang hoảng sợ, giống như đang liều mạng lẩn trốn.

Hơn nữa không chỉ có thảo nguyên lang sư, còn có động vật cùng yêu thú khác.

Mặt đất dưới chân không ngừng chấn động, giống như bị động đất.

Trường hợp vạn mã bôn đằng Dương Lỗi không phải chưa từng gặp qua, thoạt nhìn thật hùng vĩ hoành tráng, trường hợp thật khổng lồ, khí thế hào hùng.

Nhưng khi chứng kiến trường hợp trước mắt, Dương Lỗi cảm thấy được hình ảnh vạn mã bôn đằng không sánh bằng một phần cảnh tượng trước mắt.

Tuy khó hiểu nhưng Dương Lỗi biết đáp án nằm phía sau đàn yêu thú điên cuồng chạy chồm, nhất định phải có thứ gì khủng bố truy đuổi chúng nó cho nên mới khiến chúng phải chạy như điên.

Toàn lực thi triển Chân Thực Ưng Nhãn, tình huống nhìn qua làm Dương Lỗi vô cùng kinh ngạc, truy đuổi sau lưng đàn thú là một nhóm tiểu thú toàn thân huyết sắc, ngoại hình có chút đặc biệt, răng nanh thật dài, làm người phải sợ hãi.

Hắn triển khai thuật giám định.

Đó là một loại yêu thú tên Thị Huyết Lão.

Thị Huyết Lão là một loại yêu thú khủng bố, thực lực tương đương bát quái ngưng thần đỉnh phong, chẳng những tốc độ cực nhanh, càng làm cho người lo lắng chính là trí tuệ của chúng, năng lực đoàn kết, thậm chí còn biết trận pháp.

Nhìn thấy Thị Huyết Lão điên cuồng truy đuổi, Dương Lỗi có chút tò mò, tuy Thị Huyết Lão khủng bố nhưng nhiều yêu thú như vậy cũng không đến nỗi bị hơn một ngàn Thị Huyết Lão truy đuổi chật vật như thế, trong chuyện này khẳng định còn có nguyên nhân khác.

Phỏng chừng đây chính là mấu chốt khảo nghiệm của tầng này.

- Sư đệ, chúng ta làm sao bây giờ?

Nhìn thấy mười vạn yêu thú lao tới, Tô Anh thoáng lặng người, nhìn Dương Lỗi hỏi.

Nhìn thấy hơn mười vạn yêu thú chạy như điên, Dương Lỗi thật sự muốn giết được thống khoái, như vậy sẽ giúp cho hắn tích lũy càng nhiều nguyên khí trị, có thể giúp tu vi gia tăng.

Vừa đi qua tám tầng, thu hoạch không nhiều nguyên khí trị, nhưng đã làm cho hắn tiến lên thất tinh luyện cương nhị giai, nếu có thể đánh chết đàn yêu thú kia, như vậy có thể đột phá cảnh giới thất tinh luyện cương, đi vào trình tự bát quái ngưng thần, cho dù không thể cũng đủ làm cho hắn đạt tới thất tinh luyện cương đỉnh phong.

Nhưng khi nhìn Tô Anh đứng bên cạnh, Dương Lỗi do dự, dù sao hắn không đi một mình, tuy tu vi của Tô Anh đạt tới cửu cực tạo hóa, có tiên khí trong tay, nhưng đó là hơn mười vạn yêu thú, còn có nguy hiểm khác tồn tại. Nếu hắn vì chuyện riêng của mình khiến cho nàng lâm vào hiểm cảnh, bản thân hắn phạm lỗi lớn, nói không chừng còn bị sư tôn Tô Nghiên rút gân lột da.

- Chúng ta trước tiên nhìn kỹ rồi hẵng nói, dù sao chúng ta còn chưa hiểu rõ ràng tình huống, nếu tùy tiện hành động có hại khẳng định là chúng ta.

Dương Lỗi nói xong kéo tay Tô Anh, đôi cánh sau lưng mở rộng, thân hình bay lên không trung, đôi cánh này hắn đã thật lâu không sử dụng qua, hiện giờ lại tạo ra tác dụng mấu chốt.

- Hống hống…

Ngay khi hai người bay lên trời chưa bao lâu, một thanh âm rít gào thật lớn vang lên, như tiếng sấm sét làm Dương Lỗi hoảng sợ, thiếu chút nữa đã rơi xuống.

Nhìn về phương xa, hai người không khỏi đưa mắt nhìn nhau, trong mắt tràn đầy khủng bố.

Thân hình yêu thú kia thật khổng lồ, cao hơn mười thước, răng nanh thật dài làm người không rét mà run, trong mắt lóe hàn quang, toàn thân cự thú đỏ rực như máu.

Thị Huyết Lão, đó là vương giả trong Thị Huyết Lão, không, hẳn là hoàng giả, thực lực tuyệt đối là khủng bố, khó trách đàn yêu thú chạy như điên, chống lại tiểu Thị Huyết Lão còn con đường sống, nhưng đối mặt cự thú kia căn bản không hề có hi vọng sinh tồn.

Chứng kiến tình huống này hai người đều cười khổ.

- Hống…

Lại một tiếng thét dài, lần này Dương Lỗi đã sớm có phòng bị, chân khí bao phủ toàn thân phòng hộ cả hai người, bằng không thật sự phải bị rơi xuống.

Lần này khiêu chiến tựa hồ khó khăn, từ trong tiếng kêu Dương Lỗi cảm giác được cự thú cường hãn, mà thuật giám định của hắn thất bại, ý nghĩa thực lực cự thú vượt trên thiên tiên, phỏng chừng đã đến huyền tiên.

- Đi!

Dương Lỗi nhìn thấy tình huống này, biết không phải đối thủ, cho nên nhất định cần chuẩn bị sẵn sàng, nghĩ kỹ đối sách mới được, nếu trực tiếp đối chiến quả thật không khác gì tìm chết. Mặc dù nói bị đánh chết ở đây chỉ xem như thí luyện thất bại, bị đánh ra ngoài Thí Luyện động mà thôi, nhưng hắn cũng không phải người dễ dàng nhận thua, hơn nữa ngay cả tầng thứ chín cũng bị cản trở, thật sự là quá mất mặt.

Dương Lỗi dùng hết tốc độ tiến về phía trước, phương hướng trái ngược với đàn yêu thú.

Rất nhanh hắn đã bỏ rơi hơn mười vạn yêu thú, thẳng tới khi không còn thấy bóng dáng hắn mới ngừng lại, hạ xuống đất buông Tô Anh, thở ra một hơi thật dài nuốt vào một viên đan dược, khôi phục chân khí cùng tinh thần lực tiêu hao.

- Sư đệ, ngươi không sao chứ?

Nhìn thấy bộ dạng mỏi mệt của hắn, Tô Anh quan tâm hỏi.

- Không có việc gì, ta không sao, sư tỷ không cần quá lo lắng, chẳng qua tiêu hao một chút mà thôi, khôi phục thì vô sự.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

Mười phút sau hắn đã hồi phục lại.

Nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ của Tô Anh, hắn nói:

- Sư tỷ, ta nghĩ mục tiêu lần này của chúng ta chính là con cự thú kia, đó là một đầu Thị Huyết Lão, thực lực không tầm thường, chỉ sợ đã là huyền tiên, cho dù không đến cũng không kém hơn bao nhiêu, cho nên lần này muốn đối phó nó sẽ không phải là chuyện dễ dàng.

- Vậy…chúng ta nên làm gì bây giờ?

Nghe được lời của Dương Lỗi, Tô Anh có chút luống cuống.

¢UVu G\yỀjX PoPI [næjX b_h [Dzu

- Cho nên chúng ta nhất định phải tính toán kỹ hơn, phải nghĩ ra đối sách vẹn toàn mới được, lần này đoán chừng là do sư tôn an bài xuống, nếu đây là khảo nghiệm chúng ta, khẳng định vẫn còn có cơ hội, nếu không hề có chút cơ hội nào thì sư tôn cũng sẽ không an bài như vậy để khiêu chiến chúng ta.

Dương Lỗi thấy Tô Anh lúng túng liền an ủi.

Tô Anh nghĩ lại, Dương Lỗi nói không sai, nếu không hề có chút cơ hội thì thí luyện cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

- Nhưng cự thú đích thật là khủng bố, nếu chúng ta muốn đối phó nhất định phải tìm được nhược điểm của nó, bằng không không thể đánh chết nó.

Dương Lỗi nói tới đây cau chặt mày.

Trận pháp? Lựa chọn này cũng tốt, bản thân hắn biết không ít trận pháp, từng bố trí qua Cửu Long Khốn Tiên đại trận, nếu mình bố trí trận pháp này có thể phát ra hiệu quả nhất định. Nhưng sau khi vây khốn còn muốn đánh chết thì không khả năng, hơn nữa có thể dẫn dụ cự thú vào trận hay không cũng là vấn đề, bản thể của nó là Thị Huyết Lão, còn thành tinh, trí lực không kém hơn nhân loại, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém.

Nhìn quanh bốn phía, hoàn cảnh nơi này không thích hợp bố trí trận pháp, nếu muốn đạt tới uy lực lớn nhất, phải cần thiên thời địa lợi thậm chí là nhân hòa.

- Sư đệ, hay là chúng ta ra ngoài đi?

Nghĩ nghĩ, Tô Anh nói.

- Không thể, nếu chúng ta cứ như vậy ra ngoài, làm gì còn mặt mũi gặp sư tôn?

Dương Lỗi trực tiếp cự tuyệt.

- Vậy...sư đệ, ngươi còn có biện pháp đối phó cự thú sao?

- Nhất định có biện pháp, chúng ta đi tìm một long mạch.

Dương Lỗi đứng dậy nói.

Hai người một đường đi tới, cũng không dám quay trở lại, mặc dù Dương Lỗi biết trên đoạn đường khi nãy có một long mạch, nhưng thật sự quá nguy hiểm. Vạn nhất gặp phải cự thú kia, thật sự phiền toái. Trước đó sở dĩ không bị nó đuổi theo là bởi vì lực chú ý của nó nằm trên thân đàn yêu thú, không thấy mình cùng Tô Anh, hiện tại nếu quay về thì không xác định.

Cho nên nếu không gặp tình huống vạn bất đắc dĩ, hắn tuyệt đối không mạo hiểm tới đó.

- Sư đệ, phía trước hình như có long mạch.

Tô Anh chỉ vào một ngọn núi nhỏ cách đó không xa, xoay người nói.

Nhìn theo tay Tô Anh, Dương Lỗi lắc đầu:

- Long mạch này quá yếu, mặc dù có long khí nhưng không đủ dùng bố trí Cửu Long Khốn Tiên đại trận.

- Sư đệ, chúng ta tìm nhiều địa phương như vậy, rốt cục ngươi muốn tìm loại long mạch nào?

- Cửu Long Khốn Tiên đại trận cần chín long mạch, nếu như địa phương có xu thế cửu long vây quanh chính là địa điểm tốt nhất.

Dương Lỗi nói:

- Bởi vì cự thú thật sự là quá cường đại, nếu muốn vây khốn nó chỉ có Cửu Long Khốn Tiên đại trận là trận pháp thích hợp nhất mà ta biết, muốn bố trí trận pháp này cần long mạch, mà long mạch có cửu long vờn quanh thì không còn gì tốt hơn, uy lực có thể đạt tới lớn nhất, nếu có thể tìm được một nơi như thế, ta có chín thành nắm chắc đối phó cự thú kia.

- Thật sự?

Tô Anh nghe vậy vui vẻ hỏi.

- Tự nhiên là thật, sư đệ có khi nào nói dối đây?

Dương Lỗi cười hỏi.

- Vậy thì không nhất định.

Tô Anh nhẹ giọng than thở:

- Trước kia ta lại không biết ngươi.

Dương Lỗi trợn trắng mắt, làm như không nghe thấy, miệng nói:

- Cho nên mục đích đầu tiên của chúng ta hiện tại là tìm kiếm long mạch thích hợp, nếu như tìm được thí luyện của chúng ta chẳng khác nào hoàn thành xong một nửa.

- Nhưng vấn đề bây giờ là chúng ta có thể tìm được long mạch như vậy hay không, nếu tìm không được như vậy chúng ta nên làm sao mới tốt?

Tô Anh hỏi.

- Nếu thật là vậy, ta chỉ có thể dùng một chiêu cuối cùng.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ nói.

- Một chiêu cuối cùng? Sư đệ còn có biện pháp nào sao?

Tô Anh nghe vậy có chút giật mình hỏi.

Dương Lỗi mỉm cười, lắc đầu nói:

- Không thể nói, không thể nói.

- Sư đệ, nói cho người ta nghe đi.

Tô Anh nắm cánh tay hắn lay lay nũng nịu nói.

- Không được, nói ra sẽ không linh.

Dương Lỗi đáp.

- Vì sao? Chẳng lẽ còn có chuyện gì bí mật không thể gặp người?

Tô Anh hỏi.

- Sư tỷ, chúng ta nhanh tìm kiếm long mạch đi.

Dương Lỗi hối thúc.

- Không nói thì thôi, ai mà thèm.

Tô Anh không còn cách nào, vểnh miệng, vẻ mặt mất hứng đi về phía trước.

- Ngao ô…

Đột nhiên truyền đến một tiếng gầm rú, điều này làm Dương Lỗi kinh động.

Dương Lỗi dùng Chân Thực Ưng Nhãn nhìn thung lũng xa xa phía trước.

Thung lũng kia lại có chín ngọn núi không lớn vờn quanh, Dương Lỗi quá đỗi vui mừng, nơi đó là một nơi tuyệt hảo.

Tuy thung lũng không lớn, nhưng linh khí nồng đậm, long khí thành hình, cây cối xanh um tươi tốt, đều tản ra linh tính thản nhiên.

Dương Lỗi biết đó là thai nghén ra long khí.

Mà tiếng rống kia từ thung lũng truyền ra, nghe được là một đầu lão hổ.

Không biết vì sao nó lại gầm rú, tiếng rống mang theo vẻ uy hiếp cùng cảnh cáo, làm Dương Lỗi có chút ngoài ý muốn, mình và Tô Anh còn chưa đi vào nơi đó, còn cách xa như vậy cũng có thể nghe được hay sao? Dương Lỗi cau mày, suy đoán có lẽ có yêu thú tiến vào địa bàn kia cho nên mới xảy ra tranh chấp.

- Đi, chúng ta đi qua, nơi đó là nơi chúng ta muốn tìm, nhưng nếu chúng ta muốn bày trận ở đó chỉ sợ còn có chút phiền phức.

Dương Lỗi nói.

- Thanh âm vừa rồi hình như là tiếng rống của Hoàng Kim Hổ.

Tô Anh nói.

- Hoàng Kim Hổ?

- Hoàng Kim Hổ là một loại yêu thú cường đại, mạnh nhất là có thể đối kháng với cửu kiếp tán tiên.

Tô Anh giải thích:

- Cường đại vô cùng, Hoàng Kim Hổ trưởng thành đều có thể đối kháng cao thủ thiên tiên, nghe thanh âm này Hoàng Kim Hổ kia còn chưa trưởng thành, nhưng thực lực không thể khinh thường, phỏng chừng đã đến bát quái ngưng thần đỉnh, lực chiến đấu chân chính hẳn là cửu cực tạo hóa.

- Hoàng Kim Hổ lợi hại như vậy?

Dương Lỗi hỏi.

- Phải, rất nhiều người đều muốn bắt Hoàng Kim Hổ làm sủng vật, nếu như thu được nó thực lực của sư đệ tuyệt đối sẽ tăng lên một cấp bậc, đến lúc đó trong trận thi đấu tranh tài của Tô gia, sư đệ có khả năng chiến thắng rất lớn.

Tô Anh nói.

Dương Lỗi lắc đầu, hắn không có hứng thú với trận thi đấu của Tô gia, hơn nữa hắn đã có Bạch Tố Trinh, Phần Hỏa cùng tiểu Lang, cũng không cần bắt buộc thu thêm sủng vật. Tuy rằng thực lực của họ còn yếu, nhưng chờ sau khi thực lực của hắn tăng lên, muốn giúp cho họ tiến thêm, trở thành tiên thú cũng không phải việc gì khó.

- Ta không cần Hoàng Kim Hổ, nhưng có thể bắt cho sư tỷ, ta nghĩ nếu sư tỷ có Hoàng Kim Hổ làm sủng vật, nhất định đại phóng tia sáng trong trận tranh tài, làm ọi người tâm phục khẩu phục.

- Đi, chúng ta đi qua xem, Hoàng Kim Hổ tựa hồ gặp được đối thủ.

Dương Lỗi thông qua Chân Thực Ưng Nhãn nhìn thấy được Hoàng Kim Hổ đang giằng co với một đầu xà toàn thân hoa văn rực rỡ, đầu tam giác, đang không ngừng vờn quanh Hoàng Kim Hổ.

Đó là một đầu độc xà biến dị, là Lục Hoa Xà, loại rắn này vốn chỉ ngang ngửa với võ giả ngũ khí triều nguyên mà thôi, nhưng con rắn kia đã đạt tới bát quái ngưng thần, hơn nữa còn làm cho Hoàng Kim Hổ có chút kiêng kỵ, có thể thấy được con rắn kia thật bất phàm.

¢UUu G\yÈjX PokI K'n KæjX ¦\« ¦\Òqu

Hai người đi vào thung lũng, hai đầu yêu thú nháy mắt đem lực chú ý chuyển qua trên người bọn họ, ánh mắt căm thù, ra vẻ hai yêu thú muốn liên thủ đối phó hai người bọn họ.

Nhìn thấy tình huống này Dương Lỗi còn thầm mừng rỡ, hắn nhìn thấy ở gò đất xa xa có một huyệt động, trong huyệt động tản mát ra linh khí nồng đậm.

Chẳng lẽ bên trong có bảo vật hay sao? Dương Lỗi liền dùng Chân Thực Ưng Nhãn nhìn tới.

Chỉ loáng thoáng thấy được một đạo kim sắc quang mang, cụ thể là vật gì thì không thể thấy rõ ràng, nhưng mặc dù là như vậy Dương Lỗi cũng suy đoán được không phải vật phàm.

- Sư đệ, con rắn giằng co với Hoàng Kim Hổ thật xấu, chúng ta giúp đỡ nó đi?

Tô Anh chợt nói.

Nhìn biểu tình của Tô Anh, Dương Lỗi không khỏi cười khổ, giúp Hoàng Kim Hổ sao, hiện tại hai yêu thú còn đang muốn liên hợp đối phó hai người bọn họ.

- Hống…

Lúc này Hoàng Kim Hổ chợt rống lên một tiếng, tựa hồ như đang cảnh cáo, cách đó không xa Lục Hoa Xà cũng phát ra thanh âm tê tê, thoạt nhìn càng thêm dọa người.

Tô Anh hoảng sợ tránh sau lưng Dương Lỗi.

- Sư đệ, ngươi mau giết con rắn kia đi, thật đáng sợ.

Dương Lỗi trợn trắng mắt, với thực lực của Tô Anh, muốn đối phó con rắn kia thật không khó, nhưng nàng lại né tránh như vậy, chẳng lẽ nàng sợ rắn?

- Tê tê…

Lục Hoa Xà kêu hai tiếng, dẫn đầu phát động công kích Dương Lỗi, động tác thập phần nhanh chóng, hóa thành một đạo lục sắc ảnh tử bắn tới.

Phong Ẩn đao nháy mắt xuất hiện trong tay.

- Phong Đao Thất Sát – Ngũ Sát Hợp Nhất!

Trường đao chớp lên, đao ảnh đầy trời, từng đao bổ thẳng về hướng Lục Hoa Xà.

- Đinh đinh, đinh đinh…

Thanh âm va chạm vang lên, Lục Hoa Xà bị đánh lui, vốn tưởng rằng một chiêu này có thể giết chết nó, không nghĩ tới công kích liên tiếp lại không tổn thương nó.

Nhìn Lục Hoa Xà tựa hồ cũng không bị thương tổn nghiêm trọng, sau khi bị đánh bay ra ngoài lại tiếp tục công kích tới.

- Phong Đao Thất Sát – Lục Sát Hợp Nhất!

Dương Lỗi xuất chiêu, cuồng phong thổi quét, hỏa long bay múa, tựa hồ muốn đem cả mảnh không gian xé rách.

Nháy mắt Lục Hoa Xà đã bị bao phủ.

Lần này cũng không truyền ra thanh âm.

Cả thung lũng bị lan tràn phá hủy, cây cối hoa cỏ bốn phía đều biến thành hỗn độn, giống như bị bão táp thổi quét đi một nửa.

Bụi mù tán đi, trên mặt đất xuất hiện hố sâu thật lớn, bên trong hố có một con rắn nhỏ đang nằm, thân rắn bị thiêu đốt cháy đen, chảy ra chất lỏng xanh thẫm, nhưng ánh mắt oán hận nhìn chằm chằm Dương Lỗi, làm đáy lòng hắn không khỏi phát lạnh.

Còn chưa chết?

Dương Lỗi mở to mắt, con rắn này quả nhiên khủng bố, một kích kia đối với cao thủ cửu cực tạo hóa mà nói đã khó chống đỡ, không nghĩ tới Lục Hoa Xà mạnh mẽ như vậy.

- Hống hống…

Ngay khi Dương Lỗi định bồi thêm một đao, bên tai truyền đến tiếng rít gào, một kim sắc ảnh tử đánh tới, tốc độ tuyệt không chậm hơn Lục Hoa Xà.

- Cẩn thận.

Tô Anh hô.

Dương Lỗi nhíu mày, trường đao trong tay như có ánh mắt vẽ ra ánh đao hoàn mỹ, oanh kích lên kim sắc thân ảnh.

- Bành…

Kim sắc thân ảnh bị phản chấn ra ngoài, lá cây nháy mắt tuôn xuống như mưa.

Hoàng Kim Hổ đứng lại, nổi giận gầm lên một tiếng, mở miệng vọt tới, tốc độ càng nhanh hơn, càng thêm hung mãnh.

Dương Lỗi nheo mắt, tâm niệm vừa động, trường đao biến mất.

Hoàng Kim Hổ đứng cách hắn khoảng năm thước, há mồm phun ra, một đạo kim sắc quang cầu bắn tới, kéo theo một cái đuôi thật dài.

- Nhất Quyền Định Giang Sơn!

Dương Lỗi chợt quát một tiếng, đánh ra một quyền, quyền kình làm không khí chung quanh đều bị xé mở, quyền phong hình thành mảnh đất chân không, tựa hồ cả không gian cũng vỡ ra.

Chỉ thấy một đạo hắc sắc ảnh tử va chạm vào kim sắc quang cầu.

- Bành…

Hai đạo năng lượng nháy mắt va chạm, sau đó nổ tung, khí kình phun tràn.

- Đằng đằng đằng…

Dương Lỗi lui ra sau ba bước mới dừng lại, chân khí hộ thể đem khí kình lan đến hoàn toàn đánh tan.

Mà Hoàng Kim Hổ lại bị oanh bay.

Nặng nề ngã xuống xa xa.

Lông mao rơi xuống không ít, lúc này nhìn nó không còn vẻ uy vũ khí phách như trước, thoạt nhìn như có vẻ bệnh hoạn.

Ánh mắt cũng ảm đạm, nhưng vẫn bất khuất quật cường, nhìn Dương Lỗi vô cùng căm thù.

- Sư đệ, đừng giết nó.

Nhìn thấy Dương Lỗi lại siết nắm tay, Tô Anh vội hô.

Dương Lỗi cười cười nói:

- Sư tỷ yên tâm, ta sẽ không giết nó, ta còn muốn đem nó biến thành sủng vật của ngươi đâu.

- Sư đệ, ngươi để cho ta tới thu phục nó đi.

Tô Anh nghĩ nghĩ nói.

Dương Lỗi nhìn nàng:

- Như vậy cũng tốt, nhưng sư tỷ phải cẩn thận một chút, yêu thú kia không dễ chọc, không biết còn che giấu âm chiêu gì hay không.

- Yên tâm đi sư đệ, ngươi đi thu thập con rắn thối kia, để cho ta đối phó Hoàng Kim Hổ, ta nhất định sẽ thu phục nó.

Tô Anh tràn đầy tự tin nói.

- Cẩn thận một chút.

- Được, sư đệ, ngươi cũng cẩn thận.

Tô Anh gật đầu, chậm rãi đi tới chỗ Hoàng Kim Hổ.

Dương Lỗi nhìn Lục Hoa Xà, hiện giờ nó đang nhắm hai mắt lại, Dương Lỗi trợn trắng mắt, chẳng lẽ nó còn muốn giả chết hay sao?

Hắn chậm rãi đi tới gần Lục Hoa Xà, mặt ngoài như thả lỏng nhưng trong lòng vô cùng cẩn thận, một khi Lục Hoa Xà có dị động lập tức đánh một kích trí mạng.

Khi Dương Lỗi đến gần Lục Hoa Xà chừng một thước, con rắn nháy mắt hóa thành một đạo lục sắc quang mang bắn tới, miệng phun ra nọc độc màu xanh biếc.

- Thật là muốn chết, đã sớm chờ ngươi, rắn độc quả nhiên là rắn độc, đều âm hiểm giả dối, chẳng thể trách bị người luôn xem là bại hoại.

Dương Lỗi chém ra một đao, một đạo ánh đao nháy mắt chém đứt cổ của nó, đầu rắn bay ra thật xa, nọc độc phun lên tảng đá, tảng đá cứng rắn nháy mắt sôi lên, không ngờ đã bị hòa tan.

Nọc độc thật mạnh, Dương Lỗi không khỏi thầm than, nếu bị bắn trúng người cũng không phải chuyện đùa.

Mà lúc này hệ thống lại vang lên tiếng nhắc nhở:

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia đánh chết Lục Hoa Xà biến dị bát quái ngưng thần tam giai, đạt được ba tỷ nguyên khí trị, đạt được đổi điểm ba ngàn vạn.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia đạt được Độc Long Châu.

Dương Lỗi mừng rỡ, không nghĩ tới còn có điều vui mừng như vậy, tuy nguyên khí trị không đủ cho hắn gia tăng cấp bậc, nhưng đồ vật thật bất phàm, Độc Long Châu, xem ra đây chính là nguyên nhân làm cho Lục Hoa Xà biến dị.

Điểm kích xem xét.

Thuộc tính Độc Long Châu xuất hiện bên trong hệ thống.

Độc Long Châu: Long châu Độc Long, nếu được xưng là long, thực lực nhất định vô cùng cường đại, hơn nữa Độc Long là Long tộc biến dị, càng cường đại hơn Long tộc bình thường, nhưng Độc Long bị Long tộc chán ghét vứt bỏ, mà Độc Long chính là một phần bên trong...

Độc Long cực kỳ cường hãn, thân thể mạnh mẽ, nọc độc thiên hạ vô song, không có thuốc chữa, muốn đối phó nọc độc Độc Long chỉ có dựa vào bản thân hoặc lấy được Độc Long Châu.

Tuy Dương Lỗi lấy được độc châu bổn mạng của Chu Độc My, nhưng còn kém Độc Long Châu rất xa.

Nghĩ đến Chu Độc My, Dương Lỗi không khỏi nhớ đến lúc nàng đưa bổn mạng độc châu ình.

¢U£u G\ʏỀjX P©·I ¦\« p\ʉH iXnæ_ ¹ g«Q̄ju

Độc Long Châu rất thích hợp với nàng, sẽ giúp thực lực nàng tăng lên, chỉ tiếc nàng không có huyết mạch Long tộc, nói không chừng có thể giúp nàng trở thành chân long, mặc dù là Long tộc biến dị cũng vô cùng cường hãn.

Thu hồi Độc Long Châu, Dương Lỗi nhìn qua chỗ Tô Anh.

Tình huống trước mắt làm cho hắn mơ hồ.

Lúc này Tô Anh đang vuốt ve đầu Hoàng Kim Hổ, mà nó đang quỳ rạp trên mặt đất, bộ dạng thập phần dịu ngoan, Tô Anh vuốt ve, chải vuốt lông mao cho nó, khiến nó thập phần hưởng thụ.

Nếu đã xuất hiện tình huống như vậy, nhất định có tình huống đặc thù phát sinh, hoặc Tô Anh có bí pháp nào đó hay là pháp bảo, ngoại trừ hai loại tình huống này Dương Lỗi cũng không nhìn ra nguyên nhân khác.

- Sư tỷ, ngươi làm sao thu phục Hoàng Kim Hổ đây?

Dương Lỗi tò mò hỏi.

- A, thật dễ dàng đâu, không nghĩ tới Tiểu Kim cũng giống như Hoa Hoa mà ta nuôi dưỡng, đều thích ăn Tuyết Lý Ngư đâu.

Tô Anh vui vẻ nói:

- Ta cho Tiểu Kim ăn vài con Tuyết Lý Ngư, nó liền nhận ta làm chủ nhân.

Dương Lỗi nghe vậy không khỏi trợn mắt, mình phí công đánh một trận, không nghĩ tới Tô Anh chỉ dùng ba con Tuyết Lý Ngư đã thu phục nó, sớm biết rằng như vậy hắn còn phí sức để làm gì.

Nhìn thấy Dương Lỗi đến gần, Hoàng Kim Hổ mở mắt nhe răng nhếch miệng, bộ dạng thật thù hận, còn mang theo sợ hãi, ánh mắt cảnh giác như lâm đại địch, không ngừng phát ra tiếng gầm.

- Tiểu Kim, đừng sợ, sư đệ sẽ không thương tổn ngươi.

Tô Anh vội vàng hô to.

Nghe được thanh âm chủ nhân, Hoàng Kim Hổ nhìn nhìn Dương Lỗi, lại nhìn nhìn Tô Anh, yên tĩnh trở lại, nhưng vẫn mang theo tia cảnh giác với hắn.

- Sư đệ, ngươi thu đao lại đi, ngươi làm tiểu Kim sợ hãi.

Tô Anh nhìn thấy Dương Lỗi còn cầm một thanh đoản đao trong tay, liền nói.

- Nga, được được, ta lập tức liền thu lại.

Dương Lỗi định dùng đoản đao lột da Lục Hoa Xà, bởi vì rắn độc biến dị nên lớp da phi thường cứng rắn dẻo dai, nếu thu lại có thể dùng làm bì giáp, như vậy hoàn toàn không có vấn đề.

...

Nếu Hoàng Kim Hổ đã bị thu phục, Lục Hoa Xà đã bị giết chết, hiện tại cần xem thử bên trong huyệt động rốt cục là vật gì, điều này làm Dương Lỗi thật mong đợi.

- Sư tỷ, ta đi vào trước, ngươi ở bên ngoài chờ, nếu không nguy hiểm ta sẽ gọi ngươi.

Nhìn lối vào nho nhỏ, Dương Lỗi xoay người nói với Tô Anh.

- Không, muốn vào cùng đi vào.

Tô Anh lắc đầu nói:

- Chúng ta cùng nhau.

Ngữ khí của Tô Anh thật kiên định, không cho phép phản bác.

Thấy nàng kiên quyết, Dương Lỗi thoáng do dự, thầm nghĩ nếu nàng nhất định muốn đi vào, hắn chỉ cần cẩn thận che chở nàng là được rồi, vạn nhất có việc cũng có thể nháy mắt thoát đi.

- Được rồi, nhưng mà sư tỷ cần theo sát sau lưng ta, ngàn vạn lần đừng rời khỏi ta quá xa, bằng không ta sợ không chiếu cố được cho ngươi.

Dương Lỗi dặn dò.

- Được, sư đệ, ngươi yên tâm, ta sẽ không làm cho ngươi lo lắng, hơn nữa dù gì sư tỷ cũng có tu vi cửu cực tạo hóa, cho dù không thể giúp ngươi nhưng muốn tự bảo vệ mình còn không có vấn đề.

Tô Anh nói.

- Tốt lắm.

Dương Lỗi nói xong, đi về phía trước, mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, nơi này linh khí nồng đậm, long khí tràn đầy, so sánh với hoàng thành hay hoàng cung đều mạnh mẽ rất nhiều.

Hai người đi vào trong huyệt động.

Lối vào huyệt động rất nhỏ, nhưng bên trong càng lúc càng lớn.

- Sưu...

Một luồng hắc sắc tiểu điểm hiện lên trước mắt.

- Cái gì vậy?

Tô Anh đưa tay vỗ, đem vật kia đánh rơi xuống đất, tập trung nhìn vào, đó là một hắc sắc giáp xác côn trùng, thoạt nhìn thật giống thiên ngưu, lại có thân hình như ong vàng, râu thật dài, trên lưng có hoa văn màu trắng cùng màu vàng lấm tấm.

Hơn nữa đáng chú ý chính là miệng của nó.

- Cẩn thận, đừng để bị nó cắn.

Nhìn thấy Tô Anh định dùng tay bắt lên, Dương Lỗi hoảng sợ vội ngăn cản.

- Ca sát.

Một cây gỗ trên mặt đất bị côn trùng kia cắn đứt, sau đó nó vẫy cánh bay lên.

- Thật là lợi hại.

Nhìn thấy cây gỗ bị cắn vỡ, Tô Anh hoảng sợ, cây gỗ kia là Thiên Tinh Mộc, chẳng khác gì sắt thép, không ngờ bị côn trùng dễ dàng cắn đứt, hơn nữa còn rỉ ra chất lỏng không ngừng ăn mòn thân gỗ.

Nọc độc, đó là một loại nọc độc cực kỳ khủng bố.

- Đó là vật gì?

- Không biết, hẳn là một loại bọ cánh cứng biến dị đi.

Tốc độ tiểu giáp trùng thật quá nhanh, Dương Lỗi chưa kịp giám định.

- Chúng ta phải cẩn thận, một hai con còn không sao, nếu gặp phải một đàn thật sự phiền toái lớn.

Mới tiến vào đến nơi đây đã thấy được Thiên Tinh Mộc, vật này là thứ tốt, mặc dù rơi xuống đất bị cắn đứt, nhưng Dương Lỗi cũng cẩn thận thu vào, có lẽ có thể sử dụng thì sao?

- Bá bá…

Lúc này trước mắt lại hiện ra một mảnh đông nghìn nghịt, giống như cuồng phong đang cuốn tới chỗ hai người.

Điều này làm cho Dương Lỗi hoảng hốt, tốc độ thật quá nhanh, mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, vừa nhìn thấy rõ ràng vật ở phía trước, Dương Lỗi kinh hoảng, đó chính là bọ cánh cứng màu đen nhìn thấy khi nãy.

Một mảnh kia phỏng chừng phải lên tới mấy vạn con.

Làm cho người ta dựng đứng tóc gáy.

- Chuyện gì vậy?

Nhìn thấy dáng vẻ Dương Lỗi, Tô Anh khó hiểu, nàng không có Chân Thực Ưng Nhãn nên không nhìn thấy được chuyện xảy ra phía trước.

- Chúng ta đi nhanh lên.

Dương Lỗi cũng không giải thích nhiều, kéo Tô Anh chui vào một tiểu thông đạo gần bên, sau đó lập tức tế lên phòng hộ kỳ trận mà mình luyện chế.

- Sư đệ, ngươi làm cái gì vậy?

Tô Anh không hiểu chuyện gì xảy ra, hiện tại cũng không có tình huống gì xuất hiện, mà Dương Lỗi lại khẩn trương như vậy, bộ dạng như lâm đại địch, điều này làm Tô Anh cảm thấy kỳ quái.

- Đến rồi.

Dương Lỗi cũng không trả lời nàng mà chỉ nói một câu.

Lúc này Tô Anh cũng nghe được thanh âm.

- Đây là…?

Ánh mắt Tô Anh trợn tròn, lúc này nàng nghe được thanh âm, mà trong nháy mắt đã xuất hiện một đàn bọ cánh cứng đông nghìn nghịt, nhìn thấy tình huống trước mắt nàng đã hiểu ra chuyện gì, rốt cục biết vì sao thái độ Dương Lỗi như lâm đại địch.

Nhìn thấy đàn bọ cánh cứng, sắc mặt nàng trắng bệch, nếu Dương Lỗi không hành động kịp thời, hậu quả có thể tưởng tượng.

Lúc này lông tơ của nàng đều dựng đứng, lo lắng đàn bọ cánh cứng sẽ công kích hai người mình, nếu như vậy nàng cùng sư đệ có thể chống đỡ được sao? Nghĩ đến đây nàng thập phần khẩn trương, gắt gao nắm chặt cánh tay hắn, lòng bàn tay ứa ra mồ hôi.

- Không cần lo lắng, chúng nó không cảm giác được khí tức của chúng ta.

Dương Lỗi bày xong kỳ trận, liền dùng Liễm Tức phù triện, có thể che giấu khí tức, chỉ cần tu vi đối phương không cao hơn bao nhiêu là có thể ẩn thân, đương nhiên cũng hạn chế thời gian, nếu không di động có thể che giấu được một giờ, nhưng nếu di động sẽ kém hơn rất nhiều.

Vốn hắn dự định dùng Ẩn Thân phù, hiệu quả sẽ rất tốt, nhưng hắn không có nhiều thời gian, chờ khi hắn nghĩ tới thì đàn bọ cánh cứng đã xuất hiện, cho nên phải dùng Liễm Tức phù.

¢U¢u G\ʏỀjX P©oI G\Îj dnjX [«´Ń§u

Nhưng lúc này có thể sử dụng, vì vậy hắn lấy ra Ẩn Thân phù đưa cho Tô Anh nói:

- Sư tỷ, nếu ngươi còn lo lắng, vậy cầm phù triện này, đây là Ẩn Thân phù, có thể giúp ngươi ẩn thân mà không cần dùng chân khí, nhưng chỉ có hai giờ thời gian.

- Ẩn Thân phù?

Tô Anh mở to mắt.

Dương Lỗi gật đầu:

- Đây là trước kia ta luyện chế, có chút gân gà, nhưng là vật tốt để chạy trốn.

- Vù vù…

Chỉ vài giây ngắn ngủi đàn bọ cánh cứng đã bay qua, Dương Lỗi nhẹ nhàng thở ra, thật sự làm người sợ hãi.

- Tốt lắm, bây giờ chúng ta có thể đi ra ngoài.

Dương Lỗi vỗ vỗ tay Tô Anh nói.

- Chúng ta đi bên này đi.

Tô Anh nhìn nhìn thông đạo bên ngoài, có chút do dự, chỉ chỉ đường nhỏ trước mắt.

Dương Lỗi lắc đầu, hắn đã dùng Chân Thực Ưng Nhãn xem xét qua, đó là một ngõ cụt mà thôi.

- Không, chúng ta đi con đường kia.

- Sao vậy? Đường kia rất nguy hiểm, tuy ta không biết vì sao đàn bọ cánh cứng kia nhiều như vậy còn chạy hết ra ngoài, nhưng nếu tiếp tục đi tới có thể gặp được yêu thú càng lợi hại hơn hay không?

Tô Anh hỏi.

- Việc này thì ta không biết, nhưng chúng ta không còn lựa chọn nào khác, nếu muốn biết bên trong có đồ vật gì thì phải đi vào mới được.

Dương Lỗi giải thích:

- Mà thông đạo sư tỷ muốn đi vốn là ngõ cụt, hơn nữa còn có cơ quan cạm bẫy, nếu sư tỷ không tin có thể thử xem.

Thấy hắn khẳng định như vậy, Tô Anh vẫn lựa chọn tin tưởng, bởi vì nàng biết vị sư đệ này thập phần thần kỳ, lại vô cùng lợi hại.

- Được rồi, nghe lời ngươi.

Tô Anh nói.

- Ân, tốt lắm, đi theo sau lưng ta, cẩn thận một chút, ngươi cầm phù triện này.

Dương Lỗi đưa cho nàng Cực Tốc phù cùng Dẫn Lôi phù.

Càng đi vào sâu trong, hai người càng thêm khẩn trương, trên đường đã phát hiện không ít hài cốt, mà nơi này còn có đệ tử của Tô gia, điểm này Tô Anh thật khẳng định, bởi vì bên hông hài cốt còn có ngọc bội của Tô gia.

Điều này làm cho nàng kinh ngạc, ngọc bội Tô gia, đệ tử chết ở nơi này sẽ được đưa ra ngoài, chỉ bị hao tổn một ít tinh thần lực mà thôi, chỉ cần tu dưỡng sẽ khôi phục, hơn nữa thu hoạch được kinh nghiệm bên trong mới là quý giá nhất.

Tô Anh hoài nghi đây chỉ là ảo giác, nhưng trong lòng Dương Lỗi rất rõ ràng đây là sự thật, bởi vì dưới Chân Thực Ưng Nhãn ảo cảnh sẽ không thể che giấu được mắt hắn.

Trong lòng hắn thập phần minh bạch, lần này chỉ sợ khác hẳn Thí Luyện động mà Tô gia thường đi vào, có lẽ đây mới thật sự là Thí Luyện động, trước kia đệ tử Tô gia chỉ đi vào Thí Luyện động giả mà thôi.

Hoặc là Thí Luyện động đã xảy ra dị biến, có lẽ do Tô Nghiên cố ý an bài, nhưng Dương Lỗi không tin Tô Nghiên có kỹ năng như vậy, dù sao ba mươi tầng sau cùng của Thí Luyện động chưa từng có người đi vào, nói cách khác không ai biết bí mật của nó, cho dù Tô Nghiên cũng là như thế.

Nhìn thấy một đường biến hóa, long khí ngày càng mãnh liệt, nhưng tử khí ngày càng nồng đậm, nơi này hẳn là long huyệt, bên trong long huyệt ẩn chứa long khí nồng đậm, còn xen lẫn tử khí, có thể nơi này chính là một mộ huyệt.

Có lẽ nơi này là chân long huyệt cũng nói không chừng.

- A, bò cạp!

Tô Anh đột nhiên hét lên một tiếng, nhảy vọt lên người Dương Lỗi.

Nhìn theo ánh mắt Tô Anh, một con kim sắc bò cạp xuất hiện trước mắt, làm cho Dương Lỗi kỳ quái không thôi, chưa từng nhìn thấy qua kim sắc bò cạp, hơn nữa đường vân trên lưng nó thập phần đặc biệt, nhìn qua lại có hình rồng.

Không chỉ như vậy, trên thân bò cạp còn tản mát ra long khí, Dương Lỗi từng tu luyện Chân Long quyết, mẫn cảm hơn người khác rất nhiều, cho nên trên người bò cạp tán phát long khí tự nhiên không qua mặt được hắn.

Trên người bò cạp có long khí, thật sự kỳ lạ, nếu là loài rắn có long khí còn hiểu được, một con bò cạp sao lại có long khí?

Hắn ném qua giám định thuật.

Long Hạt: hấp thu long huyết sinh ra biến dị, khiến cho nó có được long khí, toàn thân vàng óng, có thể biến đổi thân, sau khi biến thân lực lớn vô cùng, không độc.

Không độc, thật đáng ngạc nhiên, bò cạp không có độc tính thật sự là vô cùng kỳ lạ, mà nó không độc còn có thể biến thân, không biết sau khi biến thân lại có tình huống nào…

Nhưng Dương Lỗi cũng không muốn ma sát, chỉ cần nó không khiêu khích hắn thì hắn cũng không có ý định động thủ.

- Tốt lắm, không có việc gì, chúng ta đi.

Dương Lỗi vỗ vỗ Tô Anh:

- Không có gì đáng sợ, bò cạp không có độc tính.

- Vậy…chúng ta đi nhanh lên đi.

Tô Anh nói.

Nhìn thấy biểu hiện của nàng hắn không biết nói gì, vị sư tỷ tiểu ma nữ này không ngờ còn sợ bò cạp?

Đi không bao xa, Dương Lỗi phát hiện một khối thi hài cao lớn, xương cốt lại là vàng óng, hơn nữa thật lớn hơn người thường, nhìn tình huống cũng phải cao hơn hai thước tới gần ba thước.

Tuy người đã chết, nhưng hắn rõ ràng cảm giác được khí tràng cường đại, khi còn sống người này hẳn là cao thủ tuyệt đỉnh, cũng không biết vì sao chết ở nơi này.

Trong tay phải của hài cốt còn cầm một thanh trường đao.

Dương Lỗi chậm rãi đi qua, dùng giám định thuật biết không có nguy hiểm mới nhặt lên trường đao.

Hình dạng trường đao cổ xưa khí phách, chuôi đao có hoa văn xưa cổ, thân đao hơi gấp khúc, hai bên đều có rãnh, ở địa phương gần chuôi đao có khắc hai văn tự cổ xưa, Dương Lỗi có thể nhận ra.

Đó là hai chữ Trảm Long.

Nhìn thấy hai chữ này hắn cảm nhận được cỗ sát khí sắc bén, làm hắn không khỏi lui ra sau hai bước.

- Sát khí thật mạnh.

Bản thân Dương Lỗi từng đối mặt thiên quân vạn mã, khi chinh chiến giết qua vô số cường địch, sát khí cực kỳ khủng bố, mà hai cổ tự thân đao lại phát tán ra sát khí còn làm cho hắn cũng cảm giác được kinh hãi, có thể thấy được mãnh liệt thế nào.

Sát khí như vậy hắn chỉ cảm nhận qua trên Hổ Phách đao.

Hổ Phách đao là vũ khí của ma thần Xi Vưu, có sát khí mạnh mẽ là đương nhiên, mặc dù ở trong tay hắn cũng không phải toàn thịnh, nhưng không thể khinh thường, mà Trảm Long này lại có sát khí mãnh liệt như vậy, thanh đao khẳng định bất phàm, chủ nhân cũng không phải người bình thường, phỏng chừng không biết có bao nhiêu cường giả chết trong tay hắn.

Theo tên của đao cùng tình huống trước mắt mà xem, người này phỏng chừng muốn đến đồ long, nhưng đáng tiếc chính là không biết vì sao lại chết ở đây, có lẽ hắn muốn đối phó thủ hạ chân long, nhưng nói thế nào cường giả này cũng đáng tôn kính, dũng khí đáng khen, nói không chừng hắn thật sự từng giết được chân long đây?

- Trảm Long, khẩu khí thật lớn nha?

Tô Anh nhìn thấy cổ tự, tràn đầy khinh thường nói.

Lời này vừa ra, Dương Lỗi liền cảm giác thân đao nháy mắt phát ra sát khí khủng bố, nhắm thẳng vào Tô Anh.

Sắc mặt Tô Anh nháy mắt biến thành trắng bệch.

Dương Lỗi thấy tình thế không ổn, vội vàng kéo Tô Anh ra sau lưng, tuy sát khí lợi hại nhưng hắn là chủ nhân Hổ Phách đao, từng trải qua sát khí tẩy lễ, cho nên vẫn có thể kháng cự được.

- Sư tỷ, nói chuyện cẩn thận.

- Ta...không phải chỉ là một thanh đao sao, lại khi dễ ta, sư đệ, ngươi giúp ta thu thập thanh đao này đi.

Tô Anh được bảo hộ, khôi phục sắc mặt, cả giận nói.

Dương Lỗi nghe vậy dở khóc dở cười, nữ nhân thật sự không nói lý lẽ, rõ ràng chính nàng gây họa còn trách người ta không đúng.

- Được rồi sư tỷ, một thanh đao mà thôi, đừng tính toán với nó, hơn nữa đây cũng là lỗi của ngươi, Trảm Long đao đích xác bất phàm, vị tiền bối này hẳn cũng là siêu cấp cao thủ danh chấn một thời, không biết vì sao vẫn lạc ở nơi này, nếu gặp thì chúng ta đem tiền bối an táng đi.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ nói.

Vừa dứt lời, trên Trảm Long đao liền phát ra một trận quang mang cường liệt, chói mắt như thái dương nóng cháy.

Dương Lỗi vội vàng bảo hộ Tô Anh sau người, cẩn thận nhìn tình huống phát sinh trước mắt, một tay cầm phù triện, một tay cầm đao, một khi có biến cố phát sinh sẽ lập tức động thủ.

Kim sắc quang mang dần dịu xuống, lúc này Dương Lỗi mới nhìn thấy rõ ràng.

Nguyên lai kim sắc quang mang là một nhân ảnh, thân ảnh người này thập phần cao lớn uy mãnh, không khác gì kim sắc hài cốt bên cạnh, trên người tản mát ra khí phách khôn cùng, liếc nhìn thiên hạ, giống như duy ngã độc tôn, làm cho người ta lâm vào kính sợ.

- Người trẻ tuổi, ngươi không cần sợ.

Thân ảnh nhìn thấy hai người như lâm đại địch, nhẹ nhàng nói:

- Ta sẽ không tổn thương các ngươi.

- Chẳng lẽ ngài là chủ nhân Trảm Long đao, là vị tiền bối bên cạnh này?

Thấy người kia không có địch ý, không có sát khí, trong lòng Dương Lỗi nhẹ nhàng thở ra, nhưng vẫn không thả lỏng cảnh giác, miệng hỏi.

- Không sai, chính là bản tôn.

Thân ảnh nhìn thi hài của mình, nặng nề thở dài.

- Không biết ngài làm sao xưng hô?

Dương Lỗi nhìn thân ảnh hỏi. Hắn biết người này chỉ là một luồng tàn hồn, đối với hắn Dương Lỗi vẫn bội phục, chỉ còn lại tàn hồn mà vẫn lợi hại như vậy, bản thân Dương Lỗi cũng không nắm chắc thắng được hắn, có thể thấy được người kia khi còn sống lợi hại bao nhiêu, ít nhất phải có tu vi đại la kim tiên.

- Bản tôn từng có rất nhiều tên, phần lớn đều không nhớ rõ, nhưng trước khi ta tiến vào long huyệt này mọi người gọi là Đao Tôn Khúc Kỳ.

Thân ảnh kia nói.

- Khúc Kỳ? Tiền bối chính là Đao Tôn Khúc Kỳ?

Dương Lỗi cũng không cảm nhận được gì, nhưng Tô Anh đã mở to hai mắt nhìn, không thể tưởng tượng nổi nhìn đối phương, nói:

- Tiền bối thật sự là Đao Tôn Khúc Kỳ? Cao thủ đệ nhất thiên hạ vạn năm trước, Khúc Kỳ?

- Cái gì mà thiên hạ đệ nhất cao thủ.

Nghe được lời của Tô Anh, Khúc Kỳ không khỏi cười khổ, tràn đầy chua xót:

- Tuy ta được xem là nhân vật nhất lưu, nhưng danh xưng thiên hạ đệ nhất cao thủ thật sự là do mọi người quá yêu mà thôi, nếu thật sự là thiên hạ đệ nhất cao thủ, cũng không đến nông nỗi như bây giờ.

- Tại sao...tiền bối lại rơi xuống kết quả như vậy? Chẳng lẽ là bị người ám toán hay sao?

Lúc này Tô Anh mới nhớ tới kết cục của Khúc Kỳ hiện tại, một đời Đao Tôn lại luân lạc tới tình trạng như thế, chỉ còn lại một luồng tàn hồn, thật sự làm người khó thể tin.

- Bị người ám toán?

Khúc Kỳ lắc đầu:

- Không, không phải, tuy rằng thực lực ta còn chưa đứng đầu, nhưng cũng không đến nỗi bị người ám toán, nhưng là do ta không tự lượng sức mình, mới rơi vào kết quả như vậy.

Không lượng sức mình? Dương Lỗi cùng Tô Anh đều sửng sốt, theo thi hài của Khúc Kỳ mà xem, tu vi của hắn tuyệt đối là khủng bố, hơn nữa một vạn năm trước được xưng thiên hạ đệ nhất cao thủ, người như vậy không có vài phần thực lực làm sao lấy được danh xưng này? Nếu đã đạt được danh xưng, như vậy tuyệt đối không phải có tiếng mà không có miếng, bằng không đã sớm bị người đánh chết.

Mà hắn nói bản thân không biết tự lượng sức mình, rơi vào kết quả như vậy, xem ra trong chuyện này phải có ẩn tình, phỏng chừng quan hệ đến chuyện mà hai người muốn điều tra.

- Nơi này là Thí Luyện động của Tô gia, không biết vì nguyên nhân nào mà tiền bối đến chỗ này, còn bị vẫn lạc?

Dương Lỗi chỉnh sửa lại suy nghĩ của mình, liền hỏi.

- Tô gia Thí Luyện động?

Khúc Kỳ nghe vậy sửng sốt, nói:

- Ta có nghe nói qua về Thí Luyện động Tô gia, nhưng ta biết nơi này không phải Thí Luyện động của họ, mà là bên trong Chung Sơn Long huyệt, cách Tô gia tới vài chục vạn dặm, tại sao lại là Thí Luyện động của Tô gia?

- Chung Sơn Long huyệt? Điều đó không có khả năng!

Tô Anh hô lên:

- Chung Sơn khoảng cách rất xa Tô gia, hơn nữa còn là một trong ba hung địa lớn nhất của Vô Cực đại lục trong truyền thuyết, bên trong nguy cơ trùng trùng, một khi tiến vào cửu tử nhất sinh.

- Đây thật sự là Chung Sơn Long huyệt, bên trong Long huyệt có một chân long, một chân long trưởng thành, ta tự nhận là đệ nhất thiên hạ, nhờ vào bảo đao trong tay chém giết vô số địch nhân, mà Trảm Long đao của ta chưa bao giờ chém giết qua chân long, đây là chuyện duy nhất làm ta tiếc nuối, luôn trông mong có một ngày tìm được chân long chém giết, xem như không thẹn với danh Trảm Long.

Nói tới đây, Khúc Kỳ vuốt ve bảo đao của mình, ánh mắt nhìn xa xa như hồi ức lại huy hoàng ngày xưa:

- Bởi vì khi nghe tin trong Chung Sơn có Long huyệt, có chân long tồn tại, ta liền tràn đầy tự tin bước vào nơi này. Đương nhiên cũng không chỉ có một mình ta, ngoài ra còn một số cao thủ tuyệt thế, tuy thực lực họ không bằng ta, nhưng đều đạt tới cường giả nhất đẳng của Vô Cực đại lục, trong đó còn có cao thủ của Tô gia.

- Tiền bối, nếu như lời của ngươi là sự thật, vậy kỳ quái, bởi vì chúng tôi thật sự tiến vào Thí Luyện động Tô gia, là do sư tôn Tô Nghiên đưa chúng tôi đi vào, mà vì sao bây giờ lại đến Chung Sơn Long huyệt? Thật quá kỳ quái đi?

Dương Lỗi nhìn Khúc Kỳ, hắn không hoài nghi lời nói của người này, nếu người này muốn đối phó mình cùng Tô Anh, cũng không phải không khả năng, một siêu cấp cao thủ cho dù chỉ là tàn hồn cũng cực kỳ khủng bố.

- Tiểu nha đầu Tô Nghiên?

Khúc Kỳ hỏi.

- Tiền bối nhận thức sư tôn của ta?

Tô Anh dò hỏi.

Khúc Kỳ nghe vậy gật gật đầu, lộ tia cười thản nhiên, nói:

- Nhận thức, khi ta gặp nàng tu vi của nàng còn yếu hơn các ngươi, chỉ tới cảnh giới lục đạo luân hồi, không biết hiện tại đã tăng lên tới đâu rồi?

- Mười năm trước sư tôn thông qua tầng ba mươi của Thí Luyện động Tô gia, đạt tới tình trạng nào thì chúng tôi cũng không rõ ràng lắm.

Tô Anh đáp.

- Tầng ba mươi? Tô Nghiên tiểu nha đầu lại thông qua tầng ba mươi Thí Luyện động Tô gia?

Khúc Kỳ kinh ngạc nhìn Tô Anh, có chút không dám tin tưởng:

- Không nghĩ tới mới vạn năm mà Tô nha đầu đạt tới tình trạng như vậy.

Khúc Kỳ có chút cảm khái nói, lúc trước hắn phát hiện Tô Nghiên tư chất phi phàm, thành tựu chắc không đơn giản, thậm chí sẽ vượt qua chính mình, không nghĩ tới thật sự như thế.

- Phải.

- Tiền bối có thể nói với vãn bối biết về chuyện trong huyệt động này, kim sắc quang mang kia rốt cục là thứ gì?

Dương Lỗi hỏi.

¢Uku G\yỀjX P©¨I dnjX [ǰj G\Î«u r©s

- Ngươi có thể nhìn thấy?

Khúc Kỳ nghe vậy giật mình nhìn Dương Lỗi.

- Cái gì mà tản ra kim sắc quang mang? Sư đệ, vì sao ngươi không nói với ta?

Vẻ mặt Tô Anh nghi hoặc, mờ mịt hỏi.

- Thật có lỗi, bởi vì ta cũng không xác định, cho nên không nói tỉ mỉ, hơn nữa cho dù nói ra cũng không biết đó là thứ gì.

Dương Lỗi có chút áy náy nói với Tô Anh.

- Ngươi thật có thể nhìn thấy được kim sắc quang mang kia sao?

Khúc Kỳ nhìn Dương Lỗi, thanh âm biến lớn, mang theo vẻ hưng phấn.

Dương Lỗi không rõ vì sao hắn kích động như vậy, nhưng vẫn gật đầu:

- Phải, ta thật sự có thể nhìn thấy kim sắc quang mang kia, chính vì vật kia khơi gợi lòng hiếu kỳ của ta cho nên ta muốn đi vào xem đến tột cùng. Không biết tiền bối có thể nói với vãn bối, rốt cục đó là vật gì không?

- Ngươi có thể nhìn thấy vật kia, xem ra đây là ý trời, là ý trời như thế.

Khúc Kỳ không trả lời Dương Lỗi, thì thào lẩm bẩm.

Dương Lỗi cùng Tô Anh nhìn thoáng qua nhau, đều nhìn thấy vẻ nghi hoặc trong mắt đối phương, không hiểu vì sao Khúc Kỳ kích động như vậy, mà trong lòng càng thêm tò mò chính là rốt cục đó là vật gì? Là tiên khí pháp bảo? Hay là bảo vật hiếm thế nào khác?

- Tiền bối, tiền bối?

- A...ngượng ngùng, quá kích động.

Khúc Kỳ phục hồi lại tinh thần, nhìn hai người ngượng ngùng cười nói.

- Không biết vì sao tiền bối kích động như thế? Vật kia rốt cục là cái gì?

Dương Lỗi lại hỏi, đối với hắn mà nói tuy rằng không biết là vật gì, nhưng có thể khẳng định chính là tuyệt đối không đơn giản.

- Vật kia là một vật rất lợi hại, là vật mà tu luyện giả nằm mộng cũng muốn đạt được, mặc dù là đại la kim tiên cũng như vậy, một khi được vật kia thừa nhận, là có thể đạt được long hồn.

Khúc Kỳ giải thích.

- Diễn sinh long hồn?

Tô Anh không khỏi mở to mắt:

- Chẳng lẽ là?

- Không sai.

Khúc Kỳ gật đầu:

- Chính là nó.

- Là cái gì?

Dương Lỗi không hiểu nhìn Tô Anh.

- Là Long Hồn Châu.

Tô Anh giải thích.

- Long Hồn Châu?

Dương Lỗi buồn bực, Long Châu thì hắn biết, đó là tinh hoa cả đời của Long tộc, cũng là nguyên năng của Long tộc, mà Long Hồn Châu là thứ gì? Có gì khác với Long Châu? Điều này làm hắn thật tò mò.

- Long Hồn Châu là do long hồn của ngũ trảo kim long biến thành, một khi được Long Hồn Châu cho phép, có thể diễn biến ra long hồn, đợi khi long hồn dung hợp cùng hồn phách bản thân, thì có thể hóa thân chân long.

Tô Anh giải thích:

- Ngũ trảo kim long, đây là hoàng giả Long tộc, ngũ trảo kim long trưởng thành thực lực tương đương cảnh giới chuẩn thánh, nghe nói kim long cường đại nhất cũng chính là cửu trảo kim long, là có thể đối kháng với thiên đạo.

- Lợi hại như vậy?

Dương Lỗi biết kim long, trong thần thoại long vô cùng cường đại, mà Dương Lỗi biết Long tộc cường đại nhất là Hồng Hoang Tổ Long, đó mới thật sự là cửu trảo kim long, mạnh mẽ nhất ở thời Hồng Hoang sơ kỳ, cơ hồ có thể đối kháng thánh nhân, hơn nữa lúc ấy Long tộc chuẩn thánh đỉnh đại viên mãn thật không ít, đại la kim tiên thật nhiều, nhưng bởi vì Long tộc cùng Phượng tộc, Kỳ Lân tộc liên tục tranh đoạt tài nguyên, không ngừng tranh đấu, cuối cùng tam tộc đi hướng suy sụp, mà Long tộc từ đó thất bại hoàn toàn.

- Không sai, nếu quả thật có được Long Hồn Châu, như vậy ta tin tưởng sư đệ không bao lâu có thể trở thành siêu cấp cường giả như sư tôn.

Tô Anh nói.

- Muốn được Long Hồn Châu thừa nhận thật không dễ dàng.

Khúc Kỳ lắc đầu nói:

- Đầu tiên nhất định phải có được chân long huyết mạch, chỉ có người nào có chân long huyết mạch mới có tư cách đạt được Long Hồn Châu thừa nhận.

- Chân long huyết mạch?

- Không sai, nhưng ngươi không thành vấn đề, nếu ngươi có thể chứng kiến được Long Hồn Châu, vậy chứng minh trong cơ thể ngươi có chân long huyết, nhưng rốt cục huyết mạch của ngươi đạt tới trình độ nào thì không thể biết được, nhưng có thể nói với ngươi, nếu chân long huyết mạch của ngươi nồng đậm, như vậy khả năng ngươi được Long Hồn Châu thừa nhận càng cao, trái ngược lại thì càng thấp.

Khúc Kỳ giải thích.

- Như thế nào mới biết chân long huyết mạch đạt tới trình độ nào?

Nghĩ nghĩ, Dương Lỗi hỏi.

- Việc này ta cũng không rõ ràng lắm.

Khúc Kỳ nói.

- Như vậy làm sao mới được Long Hồn Châu thừa nhận đây?

Dương Lỗi lại hỏi.

- Nếu ngươi có chân long huyết mạch, như vậy thật đơn giản. Chỉ cần ngươi nhỏ một giọt máu lên Long Hồn Châu, kích thích long hồn, sau đó long hồn khảo nghiệm ngươi, nếu ngươi thông qua khảo nghiệm thì ngươi trở thành chủ nhân Long Hồn Châu, chiếm được thừa nhận, như vậy Long Hồn Châu sẽ diễn sinh ra long hồn, sau đó dung hợp cùng hồn phách của ngươi, cho ngươi biến hóa ra thân thể chân long.

- Nhưng mà khảo nghiệm của Long Hồn chính là cửu tử nhất sinh, vô cùng khó khăn, từ xưa tới nay người có thể được Long Hồn thừa nhận rất ít, trong trăm người chỉ có hai người, nhưng nếu thất bại sẽ không tránh khỏi cái chết, cho nên cho dù ngươi có chân long huyết mạch cũng gặp được Long Hồn Châu, nhưng nếu muốn nhận chủ nhất định phải cẩn thận.

Khúc Kỳ nói:

- Đương nhiên ngươi cũng có thể đợi, đợi khi thực lực ngươi đạt tới trình tự nhất định, thậm chí siêu việt Long Hồn Châu, như vậy nó sẽ không còn uy hiếp đối với ngươi.

Dương Lỗi nghe vậy không khỏi trợn mắt, nói đùa gì vậy, nếu mình đạt tới cấp độ kia, còn cần Long Hồn Châu sao?

Nhưng nói đi thì nói lại, đối với Dương Lỗi mà nói Long Hồn Châu cũng không có nhiều lực hấp dẫn, chỉ có thể cung cấp cho hắn chút tài liệu luyện khí mà thôi, bởi vì hắn tăng lên cấp bậc cũng không phải dựa vào ngoại vật, mà là dựa vào đánh quái thăng cấp, cho nên có lấy được Long Hồn Châu hay không cũng không sao cả.

Vốn hắn nghĩ vật kia chỉ giống như tiên khí gì đó, có thể dùng đối phó cự thú, giúp hắn thông qua tầng thí luyện này, nhưng hiện tại đó chỉ là Long Hồn Châu mà thôi, tựa hồ không trợ giúp được gì cho hắn thông qua thí luyện.

Nhưng lúc này lại xuất hiện một vấn đề càng làm cho người bị mê hoặc, đó là hiện tại bản thân hắn còn ở trong Thí Luyện động hay không, nếu vẫn còn thì tại sao lại có Đao Tôn Khúc Kỳ tồn tại, Khúc Kỳ chết bên trong Chung Sơn Long huyệt, nếu nơi này không phải Thí Luyện động, vậy thì phiền toái, mình làm sao có thể rời khỏi nơi này quay về trong Thí Luyện động đây?

- Chẳng lẽ tiền bối bị thất bại trong việc Long Hồn Châu nhận chủ cho nên mới đưa tới tình huống hiện tại?

Tô Anh hỏi.

Khúc Kỳ lắc đầu:

- Không phải, ta biết mình không có chân long huyết mạch đương nhiên không khả năng đi mạo hiểm thử dung hợp Long Hồn Châu.

- Vậy vì chuyện gì làm cho tiền bối lưu lạc đến nông nỗi này?

Hiện tại điều Dương Lỗi muốn biết chính là nơi này rốt cục có nguy hiểm gì, vì sao một siêu cấp cường giả như Khúc Kỳ cũng phải vẫn lạc ở nơi này, chẳng lẽ nơi này thật sự có Long tộc tồn tại hay sao? Nếu là như vậy cũng không phải chuyện tốt, nếu dám đánh chủ ý với Long Hồn Châu, phỏng chừng chẳng khác gì là muốn chết.

¢£·u G\yỀjX P©VI dnjX ¦_u

- Không phải ta đã nói sao, nguyên nhân ta đến nơi đây là vì muốn đối chiến với chân long, ta muốn đồ long, chứng minh danh xưng Trảm Long đao, giải quyết tiếc nuối trong lòng ta, có thể phá vỡ hư không, tiến vào tiên giới.

Khúc Kỳ giải thích:

- Vốn với thực lực của ta đã sớm có thể phá vỡ hư không, tiến vào tiên giới, nhưng vì lòng có tiếc nuối cho nên chậm chạp không muốn phi thăng thượng giới, bởi vì ta biết nếu không giải quyết tiếc nuối một khi ta tiến vào tầng cao hơn, sẽ tạo thành phiền toái thật lớn cho việc tu hành của ta, thậm chí sẽ không thể tiếp tục tiến bước.

Dương Lỗi nghe xong nhất thời không biết nói gì, phỏng chừng Khúc Kỳ là tự mình chui rúc vào sừng trâu.

- Thành cũng nhờ Trảm Long, bại cũng do Trảm Long.

- Thành bởi Trảm Long, bại bởi Trảm Long, tốt, những lời này nói rất đúng, nếu không phải dựa vào Trảm Long, có lẽ ta cũng không đạt tới hư danh thiên hạ đệ nhất cao thủ, không có hư danh, ta cũng không đi đồ long, cũng sẽ không rơi xuống tình trạng như hôm nay.

Khúc Kỳ như lâm vào tình trạng điên khùng:

- Đáng tiếc, đáng tiếc, ta hiểu được đã quá muộn, đã quá muộn.

- Tiền bối, tiền bối.

Nhìn thấy tình huống này, Dương Lỗi hoảng sợ, người này không phải bị tẩu hỏa nhập ma đi, nếu là như vậy thật phiền toái, đối với Dương Lỗi mà nói tẩu hỏa nhập ma không phải là chuyện tốt, đương nhiên nếu sau khi người kia nói xong chuyện trong Long huyệt cho hắn nghe xong, tẩu hỏa nhập ma cũng không thành vấn đề, nhưng hiện tại hắn còn chưa nói xong, chẳng phải là lãng phí tài nguyên tin tức hay sao.

- Thật chê cười, làm cho các ngươi chê cười.

Khúc Kỳ dù sao cũng là Khúc Kỳ, là thiên hạ đệ nhất cao thủ vạn năm trước, làm sao dễ dàng nhập ma như vậy, vừa nghe Dương Lỗi kêu lên rất nhanh đã khôi phục trong sáng, mà Dương Lỗi cùng Tô Anh thấy hắn không việc gì liền nhìn nhau, cùng nhẹ nhàng thở ra.

- Tiền bối, có thể giải thích về chuyện trong Long huyệt này hay không?

Dương Lỗi hỏi.

- Kỳ thật các ngươi không hỏi ta cũng sẽ nói cho các ngươi biết.

Khúc Kỳ cười cười nói:

- Nhưng các ngươi không cần lo lắng, chân long đem ta bức đến hiện tại đã không còn ở lại nơi này, cho nên các ngươi có thể yên tâm.

- Tiền bối, chẳng lẽ chân long kia đã chết rồi? Long Hồn Châu nơi này chính là chân long biến thành?

Tô Anh chợt hỏi.

- Không sai, chân long kia đích xác đã chết, mà Long Hồn Châu là do long hồn của chân long biến thành.

Khúc Kỳ nói.

- Tiền bối thật lợi hại.

Tô Anh nói.

Khúc Kỳ nghe vậy lắc đầu:

- Đây không phải công lao của ta, thực lực chân long vô cùng cường hãn, mặc dù là cường giả đại la kim tiên đỉnh cũng không làm được.

- Vậy...tiền bối, vì sao chân long lại vẫn lạc?

- Trước đó bản thân chân long đã bị trọng thương, nếu không phải bị thương, lúc ấy chúng ta không có chút cơ hội đi vào Long huyệt.

Nhớ tới tình huống khi đó, Khúc Kỳ cũng cảm thấy được mình thật nhỏ bé, ngay lúc đó mình thật sự quá cuồng vọng, quá tự đại.

- Chân long lợi hại như vậy, bị trọng thương vẫn còn đánh chết được các vị?

Tô Anh hỏi.

- Không sai, thực lực chân long phi thường khủng bố, nếu không phải sinh mệnh của hắn đã tới cuối, chỉ sợ hôm nay ta cũng không lưu được một luồng tàn hồn gặp mặt các ngươi.

Nói tới đây Khúc Kỳ vô cùng cảm khái, chân long kia mới thật sự chân chính cường đại, mình ở trước mặt hắn chẳng khác gì một con kiến.

- Nếu chân long đã chết rồi, chúng ta không phải đạt được bảo vật bên trong sao?

Ánh mắt Tô Anh tỏa sáng:

- Thi thể chân long đều là bảo vật ah.

Thi thể chân long tuyệt đối sẽ không thối rữa, đừng nói là vạn năm, dù mười vạn trăm vạn năm cũng không thối rữa, trừ phi có tình huống đặc thù. Mà long thi là bảo vật, đừng nói Long Hồn Châu, long lân, long cân, xương ức, long giác, long trảo, long nha, tóm lại đều là tài liệu luyện đan luyện khí, là thứ tốt thượng thừa, cho nên không chỉ có Tô Anh, cả ánh mắt Dương Lỗi cũng sáng lên.

Nhìn thấy biểu tình của hai người, Khúc Kỳ cũng không ngạc nhiên, hắn hiểu thi thể chân long quý giá bao nhiêu, cho dù là hắn cũng có vẻ mặt như thế, thậm chí chỉ hơn chứ không kém.

- Chuyện long thi các ngươi cũng đừng nên suy nghĩ.

Khúc Kỳ nói.

- Vì sao?

Tô Anh hỏi:

- Chẳng lẽ long thi đã bị người lấy đi rồi sao?

- Phải, mà cũng không phải.

Khúc Kỳ nói.

Lời này thật khó hiểu.

- Ý của tiền bối là thế nào?

Dương Lỗi hỏi.

- Tinh hoa của long thi ngưng tụ thành Long Hồn Châu, long thi đã bị một hoàng kim mãng xà cắn nuốt, làm tu vi của nó tăng nhiều, nguyên bản nó chỉ có tu vi bát quái ngưng thần nhưng chỉ vài trăm năm ngắn ngủi đã đạt tới cảnh giới không thể tưởng tượng nổi, hiện tại tuy chưa thể đối kháng với đại la kim tiên nhưng đã đủ sức đánh chết kim tiên hậu kỳ.

Khúc Kỳ giải thích.

- Long thi bị hoàng kim mãng xà nuốt rồi sao?

Tô Anh nghe vậy thật tiếc nuối.

- Hiện tại hoàng kim mãng xà vẫn còn ở trong Long huyệt?

Dương Lỗi chỉ quan tâm việc này, nếu hoàng kim mãng xà vẫn còn ở đó, như vậy mình chẳng khác gì xông vào trong địa bàn của nó, đây không phải chuyện tốt, chỉ một cự thú đã làm hắn đau đầu, hiện tại có thêm hoàng kim mãng xà hơn nữa tu vi đạt tới trình tự kim tiên!

Đây thật sự là thoát khỏi hang hổ lại tiến vào long đàm, nguy hiểm luôn theo sau chính mình.

Khúc Kỳ nghe vậy gật đầu:

- Không sai, hoàng kim mãng xà đang ở nơi này.

- A…vậy…chúng ta mau nhanh rời đây đi.

Tô Anh nghe vậy hoảng sợ nói.

Nhìn thấy biểu tình của hai người, Khúc Kỳ vội nói:

- Hai ngươi không cần lo lắng, hiện tại hoàng kim mãng xà đang lâm vào trong hôn mê, không đủ một năm nửa năm không thể nào tỉnh lại, cho nên cứ yên tâm đi.

- Lâm vào trong hôn mê?

Nghe được câu này ánh mắt Tô Anh sáng ngời.

Hoàng kim mãng xà cắn nuốt long thi, khiến nó sản sinh biến hóa cực lớn, hiện tại phỏng chừng đã biến hóa thành giao long, tuy rằng không bằng chân long, nhưng nếu có thể giết nó thu hoạch tuyệt đối không nhỏ.

Thấy diễn cảm của Tô Anh, Khúc Kỳ làm sao không biết tâm tư của nàng, nói:

- Các ngươi cũng không nên đánh chủ ý với nó, tuy rằng nó lâm vào trong hôn mê, nhưng nếu các ngươi đi vào địa bàn của nó, lộ ra tia sát ý nó sẽ lập tức thức tỉnh, hiện tại thực lực hai ngươi còn quá yếu, căn bản không đủ khả năng đối phó, nếu Tô Nghiên đến đây thì còn khả năng.

Dương Lỗi nói:

- Yên tâm đi tiền bối, chúng tôi cũng biết tự lượng sức mình.

Tuy Dương Lỗi động tâm, nhưng hắn biết việc này quá khó khăn, cơ hồ là không khả năng, cho dù con cự mãng kia còn đang bị hôn mê.

Cấp bậc đôi bên chênh lệch quá xa, mặc dù hắn có hệ thống, có Thiên Đao Nhất Thức, có Đại Tạo Hóa Thủ!

- Hai ngươi biết là tốt rồi, ta không hi vọng các ngươi đi vào vết xe đổ của ta.

Khúc Kỳ nói.

- Nói như vậy lần này chúng ta tay không mà về, nếu hoàng kim mãng xà ở bên trong, chúng ta căn bản không thể đi vào, hơn nữa dù đi vào cũng không lấy được thứ gì tốt.

Tô Anh nói.

¢£ou G\yỀjX P©UI g Ǯ§ d«ǰjX G\Îj d_j\u

- Vậy thì không phải, chân long dù sao là chân long, làm sao không có tiên khí pháp bảo đây?

Khúc Kỳ lắc đầu nói:

- Tu vi chân long cường hãn như vậy, bọn hắn lại sống lâu dài, của cải tuyệt đối kinh người, cho nên nếu các ngươi lấy được của cải còn sót lại, thực lực tuyệt đối tăng lên mấy cấp độ, thậm chí Tô Nghiên cũng sẽ nhờ các ngươi lấy được chỗ tốt thật lớn.

- Vậy sao?

Ánh mắt Tô Anh lại sáng.

Dương Lỗi thầm lắc đầu, nha đầu này là một kẻ tham tiền, hơn nữa còn rất tham tiền.

- Phải, nhưng muốn lấy được của cải của chân long, cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Khúc Kỳ lại nói.

- Bởi vì hoàng kim mãng xà sao?

Dương Lỗi hỏi.

- Chỉ là một nguyên nhân bên trong.

Khúc Kỳ đáp.

- Còn có nguyên nhân nào khác nữa? Tiền bối cứ việc nói thẳng, đừng vòng vo treo khẩu vị của vãn bối.

Tô Anh khó hiểu.

- Tính tình người trẻ tuổi luôn nôn nóng.

Khúc Kỳ liếc Tô Anh:

- Như vậy thật không tốt, tu hành kiêng kỵ nhất là nôn nóng, nhất định phải biết yên tĩnh xuống.

- Tiền bối…

Tô Anh mặc kệ, nũng nịu nói.

- Được, được, ta không nói, không nói được chưa, nhưng nhắc nhở là vì muốn tốt cho ngươi…

Dương Lỗi trợn trắng mắt, thầm lắc đầu.

- Còn một nguyên nhân chính là nhất định phải bài trừ cấm chế bảo tàng của chân long, người bình thường căn bản không khả năng, dù là đại la kim tiên cũng không được, mà người có thể làm được phải là người hữu duyên, ta phỏng chừng đa số là người của Long tộc, đương nhiên nếu có được chân long huyết mạch, có thể sẽ được thừa nhận.

Khúc Kỳ nói.

Khúc Kỳ nói thật có lý.

- Như vậy khả năng chúng ta lấy được bảo tàng cũng không lớn ah?

Tô Anh nói.

- Đương nhiên, nếu dễ dàng lấy được, còn đến phiên các ngươi sao? Trong ngàn năm nay, ta đã gặp không ít người đi vào nơi đây, tìm được bảo tàng của chân long lưu lại, nhưng không ai thành công lấy được bao giờ.

- Tiền bối, ngươi đã nói không có ai thành công, vậy kết quả bọn họ như thế nào?

Đây là vấn đề Dương Lỗi quan tâm, lúc này hắn hoài nghi nhìn Khúc Kỳ, vì sao Khúc Kỳ luôn hi vọng hắn lấy được chỗ tốt?

Chẳng lẽ hắn thật sự vô tư như vậy sao? Thật sự đáng để hoài nghi.

- Kết quả như thế nào, việc này còn cần ta nói sao?

...

- Vậy ngươi còn muốn chúng ta đi?

Mặc dù Tô Anh có chút tham tiền, nhưng nếu quan hệ tới tính mạng, nàng sẽ không sơ sẩy.

- Nếu các ngươi không đi thì ta không cưỡng cầu, ta chỉ cho đề nghị mà thôi, bởi vì Dương Lỗi có thể nhìn thấy được Long Hồn Châu, hơn nữa còn có được chân long huyết mạch, cho nên ta cho rằng ngươi có cơ hội rất lớn lấy được nhóm của cải kia.

Khúc Kỳ nói.

- Khúc Kỳ tiền bối, ta kính ngươi là tiền bối, nhưng ngươi lại mê hoặc chúng ta, ta hoài nghi ngươi có âm mưu gì đây?

Tô Anh trừng mắt nhìn Khúc Kỳ, có chút bất mãn:

- Hoặc là nói ngươi có ý đồ gì với chúng ta?

Khúc Kỳ nghe vậy cười khổ:

- Nếu như nói ta có ý đồ với các ngươi, điểm này thì ta thừa nhận.

- Thừa nhận là tốt rồi, ta cũng không phải là người dễ bị lừa gạt như vậy.

Tô Anh thấy Khúc Kỳ thừa nhận, liền có chút dương dương tự đắc nói.

Dương Lỗi nhìn Khúc Kỳ, suy nghĩ hắn rốt cục muốn cái gì?

- Nói đi, ngươi rốt cục có chủ ý gì?

Tô Anh lại hỏi.

- Kỳ thật...kỳ thật ta biết trong của cải của chân long có một món đồ vật, gọi là Tạo Hóa Châu, ta muốn viên Tạo Hóa Châu kia.

Khúc Kỳ nhìn hai người nói.

- Tạo Hóa Châu?

Tô Anh hỏi:

- Tạo Hóa Châu là vật gì?

Dương Lỗi cũng không biết Tạo Hóa Châu là vật gì, có hiệu quả ra sao, nhưng nghe tên mà xem không phải vật phàm, nghĩ nghĩ, Dương Lỗi cảm thấy Tạo Hóa Châu có thể trợ giúp Khúc Kỳ sống lại, hoặc chuyển sang kiếp khác trùng tu, hay khôi phục tu vi gì đó, nhưng nếu Tạo Hóa Châu có thể làm người sống lại, phỏng chừng chân long đã sớm sử dụng, cho nên không có khả năng.

Chuyển sang kiếp khác trùng tu cũng là như thế.

Như vậy phân tích đó là vật gì, có tác dụng gì thật khó phán đoán.

- Tạo Hóa Châu là một kiện hậu thiên linh bảo.

- Hậu thiên linh bảo?

Dương Lỗi giật mình nhìn Khúc Kỳ, hậu thiên linh bảo ở trong thế giới này là một vật vô cùng hiếm thấy.

- Không sai, chúng ta biết rõ tiên khí có hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, tuyệt phẩm, mà trên tuyệt phẩm còn có hậu thiên pháp bảo, mà hậu thiên pháp bảo chia làm hậu thiên linh bảo cùng hậu thiên chí bảo.

Khúc Kỳ giải thích.

- Việc này vãn bối có nghe qua.

Kỳ thật bản thân Dương Lỗi còn biết có hậu thiên linh bảo, tiên thiên linh bảo, tiên thiên chí bảo, thậm chí còn có hỗn độn linh bảo, hỗn độn chí bảo, chẳng những như thế hắn còn có tiên thiên linh bảo Không Động Ấn.

- Tạo Hóa Châu là hậu thiên linh bảo lợi hại, không kém hơn hậu thiên chí bảo bình thường.

Ánh mắt Khúc Kỳ chợt lóe.

- Tạo Hóa Châu có ích lợi gì?

Mặc kệ Tạo Hóa Châu có ích lợi gì, nhưng Dương Lỗi biết hiệu quả chính là trợ giúp Khúc Kỳ có được sinh mạng, hoặc có hiệu quả tương tự.

- Tạo Hóa Châu chính là bảo vật đoạt được tạo hóa thiên địa, nếu có nó, ta có thể dùng luồng tàn hồn này chuyển sang kiếp khác sống lại.

Ngữ khí Khúc Kỳ kích động nói.

- Tiền bối, thứ cho ta nói thẳng, nếu Tạo Hóa Châu có tác dụng như vậy, vì sao chân long không dùng nó đây?

Dương Lỗi hỏi.

- Không phải hắn không muốn chuyển sang kiếp khác sống lại, mà hắn căn bản không làm được, bởi vì muốn dùng Tạo Hóa Châu thì phải lưu một luồng chân linh trong linh hồn, mà chân linh của hắn đã sớm bị đánh tan, trong khi ta còn lưu lại một luồng chân linh.

Khúc Kỳ nói.

- Cái gì là chân linh?

Dương Lỗi cùng Tô Anh khó hiểu hỏi.

- Chân linh chính là chân hồn lực do mệnh hồn trong ba hồn bảy vía ngưng tụ lại, một khi độ qua thiên kiếp, thành tựu tiên thiên sẽ ngưng tụ chân hồn lực, chân linh là mấu chốt điều động tinh thần lực toàn thân, sau khi ngưng tụ ra chân linh, so sánh với lúc chưa ngưng tụ thành đều cách biệt một trời.

Khúc Kỳ nói:

- Nếu chân long không bị người đánh tan chân linh, làm sao sẽ rơi xuống tình trạng như thế, nhưng địch nhân của chân long cũng quá cường đại, lại có thể đánh tan chân linh của hắn.

- Chân long đã chết rốt cục tên là gì? Có lai lịch thế nào? Không biết tiền bối có biết hay không?

Dương Lỗi vô cùng tò mò, một chân long cường đại như vậy lại rơi vào kết quả như thế, đối thủ mạnh mẽ thế nào, mặc dù ở tiên giới cũng phải là siêu cấp cường giả, bá chủ một phương, hơn nữa Long tộc thật cường hãn, ngũ trảo kim long là hoàng giả trong Long tộc, dám động thủ với hắn khẳng định không đơn giản, giết chết một ngũ trảo kim long vậy ý nghĩa sẽ trở thành kẻ địch của toàn bộ Long tộc, tuy rằng Long tộc đã xuống dốc, nhưng không thể khinh thường, mặc dù là thánh nhân cũng không dám làm gì Long tộc.

- Ta chỉ biết hắn gọi là Ngao Khôn.

Khúc Kỳ nói:

- Ngoài ra cũng không rõ ràng.

- Ngao Khôn?

Đều là họ Ngao, Long tộc trong trí nhớ của Dương Lỗi tỷ như tứ hải long vương đều là họ Ngao.

¢£©u G\yỀjX P©£I dnjX ĤɳH\u

Nhưng tu vi của tứ hải long vương cũng không cường đại, hơn nữa tứ hải long vương cũng không xem là Long tộc chân chính, chỉ có thể xem như ngụy long. Đương nhiên đó chỉ là suy đoán của riêng Dương Lỗi mà thôi, nếu tứ hải long vương thật sự lợi hại như vậy, cũng không bị khi dễ như trong Phong Thần diễn nghĩa hay Tây Du Ký.

- Không sai, tên này là do ngũ trảo kim long kia kêu đi ra lúc sắp chết, hẳn là đúng vậy.

Khúc Kỳ nói.

- Không biết tiền bối còn biết tin tức nào khác nữa không?

Dương Lỗi lại hỏi.

Khúc Kỳ lắc đầu nói:

- Ta không hiểu biết nhiều, dù sao ta chỉ là một luồng tàn hồn mà thôi.

Đây là nỗi bi ai của hắn, lúc ấy trơ mắt nhìn thấy ngũ trảo kim long bị một con mãng xà nho nhỏ cắn nuốt, trong lòng hắn như rỉ máu, nếu hắn lấy được long thi, như vậy cũng không giống như bây giờ, tuy rằng linh hồn bị hao tổn nghiêm trọng nhưng có long thi trợ giúp hắn cũng có thể nhanh chóng khôi phục, toàn thân long thi đều là bảo, long tủy có thể trợ giúp linh hồn ngưng thật rất lớn.

- Đáng tiếc.

Dương Lỗi thở dài.

- Đáng tiếc cái gì?

Khúc Kỳ có chút kinh ngạc nhìn Dương Lỗi.

- Không có gì.

Dương Lỗi cười cười nói:

- Tiền bối cần Tạo Hóa Châu, như vậy chúng tôi phải làm thế nào mới lấy được nó? Đây không phải là chuyện dễ dàng, nếu tiền bối không có biện pháp nào ổn thỏa, chúng tôi chỉ có thể bỏ qua, dù sao bảo vật cho dù tốt, nhưng phải có mạng sử dụng mới được.

Tuy rằng muốn lấy Tạo Hóa Châu rất nguy hiểm, nhưng Dương Lỗi biết cũng có thể, nếu lời của Khúc Kỳ là thật, hắn hẳn có biện pháp làm được, cho nên hắn mới dùng ngữ khí khích tướng nói như thế.

- Đương nhiên, nếu như không có biện pháp, ta cũng sẽ không nói ra.

Khúc Kỳ cười cười nói.

- Biện pháp gì?

Tô Anh xen vào hỏi.

- Hoàng kim cự mãng.

Khúc Kỳ thoáng dừng lại mới phun ra bốn chữ.

Ánh mắt Dương Lỗi ngưng tụ, nhìn Khúc Kỳ, lời vui đùa này có chút quá mức, lợi dụng cự mãng, dễ dàng như vậy sao? Thật không thực tế, tu vi của mình cùng Tô Anh quá yếu, nếu muốn đánh chủ ý với cự mãng thật quá khó khăn.

- Tiền bối, ngươi đang nói đùa đi? Hoàng kim cự mãng cường đại bao nhiêu, chúng tôi làm sao đủ khả năng lợi dụng nó?

Dương Lỗi nói.

- Hoàng kim cự mãng cắn nuốt long thi, thực lực gia tăng không ít, hiện tại đạt tới kim tiên hậu kỳ, rất nhanh sẽ đi tới trình tự kim tiên đại viên mãn, chiến lực vô cùng cường hãn, nhưng không phải là không có nhược điểm.

Khúc Kỳ mỉm cười nói.

- Sao lại nói vậy?

Dương Lỗi nhìn Khúc Kỳ, lão hồ ly này có lẽ có biện pháp nào tốt, điều này nói không rõ ràng.

- Chính là vật này.

Khúc Kỳ lấy ra một đồ vật, là một cốt địch, nhìn qua có chút khác biệt với cây sáo bình thường, so sánh với sáo trúc mà nói, ngắn hơn rất nhiều, thật giống cốt địch của tuần thú sư mà Dương Lỗi từng gặp qua, nhưng lớn hơn một ít, trên thân cốt địch còn có long khí.

- Cây sáo? Vật này hữu dụng sao?

Tô Anh tò mò nhìn cốt địch trong tay Khúc Kỳ:

- Chỉ là một cây cốt địch chẳng lẽ có thể làm cho cự mãng đi công kích cấm chế mà chân long lưu lại?

Dương Lỗi cũng không nghĩ vật này có thể thành công, nếu thật sự đủ kỹ năng cũng đã sớm làm thành, không cần chờ đến bây giờ.

- Hai ngươi đừng xem thường nó, đây không phải cốt địch bình thường, đây là Long Địch, dùng xương sống lưng chân long luyện chế ra.

Khúc Kỳ nhìn vẻ mặt có chút kinh ngạc của hai người, giải thích:

- Mặc dù đối với chân long không có tác dụng quá lớn, nhưng đối với loài rắn lại có hiệu quả rất mạnh.

- Ngươi muốn nói cho chúng ta lợi dụng Long Địch sai khiến hoàng kim cự mãng?

Dương Lỗi nhìn Khúc Kỳ hỏi.

- Không sai.

- Tốt, tốt, để ta thử xem.

Tô Anh kêu lên.

Mà Dương Lỗi cũng nhìn Khúc Kỳ, đối với hiệu quả của Long Địch hắn vẫn duy trì thái độ hoài nghi.

- Tiền bối có hoàn toàn nắm chắc?

- Không.

Khúc Kỳ lắc đầu, hắn lấy được Long Địch trước khi vào Long huyệt, tuy rằng từng sử dụng qua một lần lại không thành công, nhưng hắn đã tìm ra nguyên nhân Long Địch không có tác dụng:

- Không ai dám cam đoan hoàn toàn nắm chắc.

- Chẳng lẽ tiền bối không thể tự mình sử dụng sao?

- Không được, ta không có thân thể, hơn nữa chỉ còn lại một luồng tàn hồn, căn bản không biện pháp làm được, nhưng ngươi thì khác, muốn sử dụng Long Địch cần ba điều kiện, thứ nhất phải có thân thể, thứ hai phải có tinh thần lực cường hãn. Mà hai điểm này ta đều không làm được, ta chỉ là tàn hồn, không có thân thể, mặc dù tinh thần lực của ta không sai, nhưng dù sao chỉ là tàn hồn, có cường đại cũng không mạnh bao nhiêu. Còn có một điều cũng là trọng yếu nhất, phải có chân long huyết mạch.

Dương Lỗi nghe vậy cũng không biết phải nói gì, việc gì đều cần chân long huyết mạch, thật sự khó khăn.

- Ba điều kiện này dù thiếu một cũng không được.

- Nếu hắn đã nói như vậy, thử một lần cũng không sao.

Dương Lỗi đã nghĩ kỹ, một khi phát sinh chuyện gì, mình mở ra Vô Địch Thủ Hộ, sau đó rời khỏi nơi này.

Dương Lỗi cẩn thận đánh giá Long Địch, hỏi:

- Vật này làm sao sử dụng?

- Rất đơn giản, ngươi lấy máu nhận chủ, như vậy ngươi sẽ đạt được phương pháp sử dụng Long Địch, tiểu tử nhanh lên, chúng ta không có bao nhiêu thời gian, ta cảm giác được tên kia sắp thức tỉnh.

Khúc Kỳ đột nhiên thúc giục nói.

- Ngươi không phải nói tên kia phải đợi thêm nửa năm hay một năm mới tỉnh sao, vì sao hiện tại đã thức tỉnh?

Dương Lỗi vừa nhỏ máu vào Long Địch vừa hỏi.

- Ta làm sao biết, đoán chừng là vì tên kia cảm ứng được khí tức của các ngươi.

Khúc Kỳ đáp.

Khi máu của Dương Lỗi nhỏ vào Long Địch, Long Địch phát ra kim sắc quang mang, sau đó Dương Lỗi cảm nhận được trong đầu óc mình hiện ra tin tức.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia đạt được Long Địch.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia đạt được phương pháp khống xà.

Thành công, phương pháp khống xà, tên này thật ra thập phần chuẩn xác.

- Học xong, đồ vật này có thể khống chế được loài rắn.

Dương Lỗi nói.

- Tốt, nếu thành công thì chúng ta liền thừa dịp nó còn chưa thức tỉnh, nhanh chóng động thủ, một khi nó thức tỉnh chúng ta sẽ không dễ dàng khống chế nó.

Ngữ khí Khúc Kỳ thật dồn dập.

- Không được.

Dương Lỗi đột nhiên lắc đầu nói:

- Tiền bối, muốn khống chế nó ta chỉ sợ không làm được, ngươi nói tu vi của nó là kim tiên hậu kỳ, mà ta chỉ là thất tinh luyện cương mà thôi, cấp bậc chênh lệch thật sự quá lớn.

- Ngươi có thể, tuy rằng ngươi chỉ có tu vi thất tinh luyện cương, nhưng ta cảm giác được tinh thần lực của ngươi cực kỳ cường đại, có thể so với cảnh giới huyền tiên, cho nên chúng ta vẫn còn cơ hội, dù sao hiện tại tên kia còn đang hôn mê, chưa tỉnh lại, đây là cơ hội duy nhất của chúng ta, một khi mất đi cơ hội này muốn lấy được bảo tàng không biết phải chờ tới năm tháng nào.

Khúc Kỳ không cam lòng buông tha như vậy, nói.

- Không được, hừ, nếu sư đệ nói không nắm chắc chúng ta không đi, dù sao chúng ta không nhất định phải lấy được bảo tàng của Long tộc kia.

¢£¨u G\yÈjX P©¢I b\ϖH i\àH Kàn Ĥà_ G_Łju

Tô Anh nói:

- Ngươi đừng quá ích kỷ, vì mình lại muốn chúng ta mạo hiểm tính mạng đi giúp ngươi.

- Các ngươi…ai…

Khúc Kỳ nhìn thấy biểu tình của hai người, không khỏi vô cùng mất mát, đúng vậy, họ còn trẻ không cần phải mạo hiểm tính mạng đi trợ giúp hắn.

- Ngươi nói đúng, là ta ích kỷ, các ngươi còn trẻ như vậy, nếu phát sinh chuyện ngoài ý muốn trong này thì thật không đáng.

- Kỳ thật...kỳ thật cũng không phải không thể được.

Dương Lỗi chợt nói.

- Không, không có cơ hội, một khi chúng ta tiến vào địa bàn của tên kia, ban đầu ta có thể giúp các ngươi che giấu khí tức, nó vẫn sẽ không thức tỉnh, nhưng một khi ngươi sử dụng Long Địch khống chế nó, như vậy nó sẽ nháy mắt tỉnh dậy, cho nên xác suất thành công quá nhỏ, không tới được một phần trăm.

Khúc Kỳ nhìn Dương Lỗi nói:

- Các ngươi đều là đệ tử Tô nha đầu, hơn nữa tư chất đều tốt như vậy, nếu các ngươi có việc ta làm sao đối mặt Tô nha đầu?

- Phải đó, sư đệ, quá nguy hiểm, chúng ta không nên mạo hiểm.

Tô Anh lôi kéo tay Dương Lỗi nói.

- Không, sư tỷ, tiền bối, ta nói thật, chúng ta vẫn có hi vọng.

Dương Lỗi nhìn hai người, ngữ khí vô cùng nhận chân.

- Sao có thể, hoàng kim mãng xà có thể đối kháng kim tiên, phòng ngự của nó rất mạnh, lân giáp bao trùm cứng rắn, nếu không có kim tiên công kích, chúng ta căn bản không biện pháp thương tổn được nó.

Tô Anh nói.

- Không sai, Tô Anh nói đúng, phòng ngự của hoàng kim cự mãng rất mạnh, hai ngươi căn bản không có biện pháp xúc phạm tới nó, chờ tu vi các ngươi gia tăng rồi hãy đến, hoặc để sư tôn Tô Nghiên của các ngươi đến mới có thể thu thập súc sinh này.

Khúc Kỳ nói.

Thấy hai người đều không tin mình, Dương Lỗi dở khóc dở cười, hắn nói thật lại không ai chịu nghe, nhìn hai người, ngữ khí thập phần nhận chân nói:

- Ta nói là sự thật, không lừa các ngươi, ta thật sự nghĩ ra biện pháp, biện pháp này chẳng những giúp chúng ta đối phó hoàng kim cự mãng, còn có thể trợ giúp chúng ta thu thập cự thú Thị Huyết Lão kia.

- Cự thú Thị Huyết Lão? Cái gì là cự thú Thị Huyết Lão?

Khúc Kỳ không biết chuyện bên ngoài, nghe nói như vậy liền hỏi.

- Cự thú Thị Huyết Lão là một con yêu thú cường đại mà chúng ta gặp được khi tiến vào nơi đây, là một đầu yêu thú Thị Huyết Lão biến dị, thực lực cực kỳ khủng bố, phỏng chừng còn mạnh hơn hoàng kim cự mãng, hơn nữa trí lực của nó rất mạnh, sở dĩ chúng ta vào đây là vì tìm kiếm biện pháp đối phó cự thú kia.

Dương Lỗi đem chuyện mình cùng Tô Anh gặp được kể lại một lần.

- Thị Huyết Lão, thứ này còn chưa bị diệt sạch? Còn đạt tới trình tự kim tiên?

Lời của Dương Lỗi làm Khúc Kỳ chấn động, Thị Huyết Lão, Khúc Kỳ thập phần hiểu rõ về loài yêu thú này, ở thời đó Thị Huyết Lão là đối thủ một mất một còn với bọn họ, lúc trước khi tiến vào Long huyệt, bọn họ từng đại chiến một trận với Thị Huyết Lão, lúc đó Thị Huyết Lão mạnh nhất chỉ tới huyền tiên mà thôi, nhưng số lượng đông đảo, hơn nữa tốc độ cực nhanh, thập phần phiền toái.

Nhưng bởi vì Thị Huyết Lão quá mức thông minh, làm người căm tức, cho nên nhóm người Khúc Kỳ triển khai giết hại, lúc ấy Thị Huyết Lão cơ hồ bị giết tuyệt.

- Không sai, điểm này ta xác định, tiền bối có nghe qua về Thị Huyết Lão?

Dương Lỗi hỏi.

- Thị Huyết Lão thông minh hơn yêu thú bình thường, cũng chính vì vậy lúc trước chúng ta hạ sát thủ với chúng, một khi chúng đạt tới thiên tiên, thông minh hơn nhân loại bình thường nhiều lắm, cho nên chúng ta vì suy nghĩ cho nhân loại mới hạ sát thủ.

Khúc Kỳ giải thích.

- Tiền bối nói không sai, Thị Huyết Lão thật sự quá thông minh.

Nghe lời của Khúc Kỳ, như vậy nhân loại phỏng chừng là tử địch của Thị Huyết Lão, nếu không phải mình cùng Tô Anh chạy trốn nhanh, mà lực chú ý của cự thú kia tập trung lên đàn yêu thú, như vậy hắn cùng Tô Anh phỏng chừng thật phiền toái.

- Chúng ta có thể lợi dụng Thị Huyết Lão đối phó hoàng kim cự mãng, ta nghĩ thực lực cự mãng cũng không kém hơn Thị Huyết Lão kia bao nhiêu, nếu chúng ta có thể làm cho chúng đánh nhau, như vậy chúng ta sẽ có cơ hội, một khi chúng lưỡng bại câu thương, chúng ta có thể ngư ông đắc lợi.

Vẻ mặt Dương Lỗi hiện dáng tươi cười.

- Biện pháp này tuy tốt, nhưng chúng ta phải làm thế nào mới có thể để cho hai súc sinh kia đánh nhau? Muốn làm được chỉ sợ cũng không dễ dàng đi?

Khúc Kỳ không rõ Dương Lỗi có chủ ý gì:

- Chẳng lẽ ngươi dự định dẫn dụ Thị Huyết Lão đến đây? Việc này quá nguy hiểm, không thể được, căn bản là không được, nếu Thị Huyết Lão đã đạt tới kim tiên, đây tuyệt đối phi thường khủng bố, thậm chí còn khủng bố hơn hoàng kim cự mãng, cho nên ta nghĩ biện pháp này không được, chờ khi nào tu vi các ngươi cường đại có thể đối kháng cùng kim tiên, các ngươi hãy đến đi.

- Không phải, đương nhiên là không, ta sẽ không ngu ngốc tự mình đi dẫn dụ Thị Huyết Lão, tên kia thật thông minh lại cực kỳ cường đại, nếu đi trêu chọc nó chẳng khác gì là chịu chết, ta cũng không phải kẻ ngu ngốc.

Dương Lỗi cười cười lắc đầu nói.

- Vậy ngươi làm sao cho chúng đánh nhau?

Tô Anh hỏi.

- Không thể dẫn dụ cự thú tới đây, nhưng chúng ta có thể dẫn dụ hoàng kim cự mãng đi qua, có câu nói một núi không thể chứa hai hổ, hoàng kim cự mãng cùng Thị Huyết Lão đều là vương giả, có thể khoan dung đối phương tồn tại sao? Hiển nhiên là không thể nào, chỉ cần chúng ta có thể dẫn dụ hoàng kim cự mãng, vậy thật dễ làm, cự thú không dễ trêu chọc, bởi vì nó quá thông minh, nhưng cự mãng thì khác, tu vi so với kim tiên, cũng mở linh trí, nhưng so sánh với cự thú còn kém quá xa.

Dương Lỗi phân tích.

- Không sai, Dương Lỗi nói đúng, tuy cự mãng mở ra linh trí nhưng trí lực không cao, hiện tại chỉ như đứa bé mười tuổi mà thôi, nhưng nó cực kỳ nguy hiểm, lại thật tàn bạo, một khi có gan uy hiếp nó khiến cho nó bất mãn, không chết không tha.

Khúc Kỳ nói:

- Nó vì đạt tới mục đích, sẽ hành động không màng đại giới.

- Tốc độ của nó thế nào?

Dương Lỗi nghĩ nghĩ hỏi.

- Tuy kém hơn cự thú, nhưng không kém bao nhiêu.

Khúc Kỳ đáp.

Điều này làm Dương Lỗi có chút khó xử, hiện tại có biện pháp, nhưng vấn đề tốc độ của cự mãng, phải làm sao giải quyết? Tuy hắn có Cực Tốc Phù, nhưng không biết so sánh với cự mãng thế nào, chỉ cần hắn kéo dài được một lát, đem cự mãng dẫn tới địa bàn cự thú, vậy đại công cáo thành.

Dương Lỗi lấy ra Cực Tốc Phù bóp nát, sau đó toàn lực động vài bước, hỏi:

- Tiền bối, tốc độ cự mãng so sánh với tốc độ của ta thế nào?

Chứng kiến tốc độ của Dương Lỗi, Khúc Kỳ kinh ngạc, phù triện kia thật hiếm thấy, dù ngày xưa tu vi của hắn so được với đại la kim tiên, nhưng phù triện như vậy thật không có bao nhiêu, có thể thấy được vô cùng trân quý.

- Tốc độ còn kém một ít, nhưng ta có một bộ pháp, nếu trong thời gian ngắn ngươi học được, sẽ không còn vấn đề gì.

Khúc Kỳ ngẫm nghĩ nói.

- Tiền bối có bộ pháp như vậy sao?

¢£Vu G\yỀjX P©¢I b\ѡH i\àH Kàn Ĥà_ G_Łju

Tô Anh nói:

- Ngươi đừng quá ích kỷ, vì mình lại muốn chúng ta mạo hiểm tính mạng đi giúp ngươi.

- Các ngươi...ai...

Khúc Kỳ nhìn thấy biểu tình của hai người, không khỏi vô cùng mất mát, đúng vậy, họ còn trẻ không cần phải mạo hiểm tính mạng đi trợ giúp hắn.

- Ngươi nói đúng, là ta ích kỷ, các ngươi còn trẻ như vậy, nếu phát sinh chuyện ngoài ý muốn trong này thì thật không đáng.

- Kỳ thật...kỳ thật cũng không phải không thể được.

Dương Lỗi chợt nói.

- Không, không có cơ hội, một khi chúng ta tiến vào địa bàn của tên kia, ban đầu ta có thể giúp các ngươi che giấu khí tức, nó vẫn sẽ không thức tỉnh, nhưng một khi ngươi sử dụng Long Địch khống chế nó, như vậy nó sẽ nháy mắt tỉnh dậy, cho nên xác suất thành công quá nhỏ, không tới được một phần trăm.

Khúc Kỳ nhìn Dương Lỗi nói:

- Các ngươi đều là đệ tử Tô nha đầu, hơn nữa tư chất đều tốt như vậy, nếu các ngươi có việc ta làm sao đối mặt Tô nha đầu?

- Phải đó, sư đệ, quá nguy hiểm, chúng ta không nên mạo hiểm.

Tô Anh lôi kéo tay Dương Lỗi nói.

- Không, sư tỷ, tiền bối, ta nói thật, chúng ta vẫn có hi vọng.

Dương Lỗi nhìn hai người, ngữ khí vô cùng nhận chân.

- Sao có thể, hoàng kim mãng xà có thể đối kháng kim tiên, phòng ngự của nó rất mạnh, lân giáp bao trùm cứng rắn, nếu không có kim tiên công kích, chúng ta căn bản không biện pháp thương tổn được nó.

Tô Anh nói.

- Không sai, Tô Anh nói đúng, phòng ngự của hoàng kim cự mãng rất mạnh, hai ngươi căn bản không có biện pháp xúc phạm tới nó, chờ tu vi các ngươi gia tăng rồi hãy đến, hoặc để sư tôn Tô Nghiên của các ngươi đến mới có thể thu thập súc sinh này.

Khúc Kỳ nói.

Thấy hai người đều không tin mình, Dương Lỗi dở khóc dở cười, hắn nói thật lại không ai chịu nghe, nhìn hai người, ngữ khí thập phần nhận chân nói:

- Ta nói là sự thật, không lừa các ngươi, ta thật sự nghĩ ra biện pháp, biện pháp này chẳng những giúp chúng ta đối phó hoàng kim cự mãng, còn có thể trợ giúp chúng ta thu thập cự thú Thị Huyết Lão kia.

- Cự thú Thị Huyết Lão? Cái gì là cự thú Thị Huyết Lão?

Khúc Kỳ không biết chuyện bên ngoài, nghe nói như vậy liền hỏi.

- Cự thú Thị Huyết Lão là một con yêu thú cường đại mà chúng ta gặp được khi tiến vào nơi đây, là một đầu yêu thú Thị Huyết Lão biến dị, thực lực cực kỳ khủng bố, phỏng chừng còn mạnh hơn hoàng kim cự mãng, hơn nữa trí lực của nó rất mạnh, sở dĩ chúng ta vào đây là vì tìm kiếm biện pháp đối phó cự thú kia.

Dương Lỗi đem chuyện mình cùng Tô Anh gặp được kể lại một lần.

- Thị Huyết Lão, thứ này còn chưa bị diệt sạch? Còn đạt tới trình tự kim tiên?

Lời của Dương Lỗi làm Khúc Kỳ chấn động, Thị Huyết Lão, Khúc Kỳ thập phần hiểu rõ về loài yêu thú này, ở thời đó Thị Huyết Lão là đối thủ một mất một còn với bọn họ, lúc trước khi tiến vào Long huyệt, bọn họ từng đại chiến một trận với Thị Huyết Lão, lúc đó Thị Huyết Lão mạnh nhất chỉ tới huyền tiên mà thôi, nhưng số lượng đông đảo, hơn nữa tốc độ cực nhanh, thập phần phiền toái.

Nhưng bởi vì Thị Huyết Lão quá mức thông minh, làm người căm tức, cho nên nhóm người Khúc Kỳ triển khai giết hại, lúc ấy Thị Huyết Lão cơ hồ bị giết tuyệt.

- Không sai, điểm này ta xác định, tiền bối có nghe qua về Thị Huyết Lão?

Dương Lỗi hỏi.

- Thị Huyết Lão thông minh hơn yêu thú bình thường, cũng chính vì vậy lúc trước chúng ta hạ sát thủ với chúng, một khi chúng đạt tới thiên tiên, thông minh hơn nhân loại bình thường nhiều lắm, cho nên chúng ta vì suy nghĩ cho nhân loại mới hạ sát thủ.

Khúc Kỳ giải thích.

- Tiền bối nói không sai, Thị Huyết Lão thật sự quá thông minh.

Nghe lời của Khúc Kỳ, như vậy nhân loại phỏng chừng là tử địch của Thị Huyết Lão, nếu không phải mình cùng Tô Anh chạy trốn nhanh, mà lực chú ý của cự thú kia tập trung lên đàn yêu thú, như vậy hắn cùng Tô Anh phỏng chừng thật phiền toái.

- Chúng ta có thể lợi dụng Thị Huyết Lão đối phó hoàng kim cự mãng, ta nghĩ thực lực cự mãng cũng không kém hơn Thị Huyết Lão kia bao nhiêu, nếu chúng ta có thể làm cho chúng đánh nhau, như vậy chúng ta sẽ có cơ hội, một khi chúng lưỡng bại câu thương, chúng ta có thể ngư ông đắc lợi.

Vẻ mặt Dương Lỗi hiện dáng tươi cười.

- Biện pháp này tuy tốt, nhưng chúng ta phải làm thế nào mới có thể để cho hai súc sinh kia đánh nhau? Muốn làm được chỉ sợ cũng không dễ dàng đi?

Khúc Kỳ không rõ Dương Lỗi có chủ ý gì:

- Chẳng lẽ ngươi dự định dẫn dụ Thị Huyết Lão đến đây? Việc này quá nguy hiểm, không thể được, căn bản là không được, nếu Thị Huyết Lão đã đạt tới kim tiên, đây tuyệt đối phi thường khủng bố, thậm chí còn khủng bố hơn hoàng kim cự mãng, cho nên ta nghĩ biện pháp này không được, chờ khi nào tu vi các ngươi cường đại có thể đối kháng cùng kim tiên, các ngươi hãy đến đi.

- Không phải, đương nhiên là không, ta sẽ không ngu ngốc tự mình đi dẫn dụ Thị Huyết Lão, tên kia thật thông minh lại cực kỳ cường đại, nếu đi trêu chọc nó chẳng khác gì là chịu chết, ta cũng không phải kẻ ngu ngốc.

Dương Lỗi cười cười lắc đầu nói.

- Vậy ngươi làm sao cho chúng đánh nhau?

Tô Anh hỏi.

- Không thể dẫn dụ cự thú tới đây, nhưng chúng ta có thể dẫn dụ hoàng kim cự mãng đi qua, có câu nói một núi không thể chứa hai hổ, hoàng kim cự mãng cùng Thị Huyết Lão đều là vương giả, có thể khoan dung đối phương tồn tại sao? Hiển nhiên là không thể nào, chỉ cần chúng ta có thể dẫn dụ hoàng kim cự mãng, vậy thật dễ làm, cự thú không dễ trêu chọc, bởi vì nó quá thông minh, nhưng cự mãng thì khác, tu vi so với kim tiên, cũng mở linh trí, nhưng so sánh với cự thú còn kém quá xa.

Dương Lỗi phân tích.

- Không sai, Dương Lỗi nói đúng, tuy cự mãng mở ra linh trí nhưng trí lực không cao, hiện tại chỉ như đứa bé mười tuổi mà thôi, nhưng nó cực kỳ nguy hiểm, lại thật tàn bạo, một khi có gan uy hiếp nó khiến cho nó bất mãn, không chết không tha.

Khúc Kỳ nói:

- Nó vì đạt tới mục đích, sẽ hành động không màng đại giới.

- Tốc độ của nó thế nào?

Dương Lỗi nghĩ nghĩ hỏi.

- Tuy kém hơn cự thú, nhưng không kém bao nhiêu.

Khúc Kỳ đáp.

Điều này làm Dương Lỗi có chút khó xử, hiện tại có biện pháp, nhưng vấn đề tốc độ của cự mãng, phải làm sao giải quyết? Tuy hắn có Cực Tốc Phù, nhưng không biết so sánh với cự mãng thế nào, chỉ cần hắn kéo dài được một lát, đem cự mãng dẫn tới địa bàn cự thú, vậy đại công cáo thành.

Dương Lỗi lấy ra Cực Tốc Phù bóp nát, sau đó toàn lực động vài bước, hỏi:

- Tiền bối, tốc độ cự mãng so sánh với tốc độ của ta thế nào?

Chứng kiến tốc độ của Dương Lỗi, Khúc Kỳ kinh ngạc, phù triện kia thật hiếm thấy, dù ngày xưa tu vi của hắn so được với đại la kim tiên, nhưng phù triện như vậy thật không có bao nhiêu, có thể thấy được vô cùng trân quý.

- Tốc độ còn kém một ít, nhưng ta có một bộ pháp, nếu trong thời gian ngắn ngươi học được, sẽ không còn vấn đề gì.

Khúc Kỳ ngẫm nghĩ nói.

- Tiền bối có bộ pháp như vậy sao?

¢£Uu G\yỀjX P©PI [næjX b_h ¦}yu

Dương Lỗi nhìn Khúc Kỳ hỏi, nếu có được bộ pháp gia tăng tốc độ, thật không cần phải lo lắng.

- Phải, đây gọi là Truy Tinh bộ pháp, là một bộ pháp cực kỳ thượng thừa, nhưng muốn học được trong thời gian ngắn thật quá khó khăn.

Khúc Kỳ nói.

- Việc này tiền bối không cần lo lắng, tiểu tử vẫn thật có tự tin với lực lĩnh ngộ của mình.

Dương Lỗi cười nói.

- Vậy ta truyền cho ngươi, hi vọng ngươi nhanh chóng học được.

Khúc Kỳ ném ra ngọc giản, Dương Lỗi tiếp nhận bắt đầu học tập.

- Truy Tinh Cản Nguyệt!

Dương Lỗi khẽ quát một tiếng, thân hình hóa thành làn khói nhẹ chạy về phía trước.

- Tốc độ thật nhanh!

Tô Anh nhìn theo thân ảnh hắn kêu khẽ.

- Lợi hại, quả nhiên lợi hại, lại có thể ở trong thời gian ngắn như vậy học được tám phần Truy Tinh bộ pháp, thật lợi hại.

Nhìn thấy tư chất nghịch thiên của Dương Lỗi, Khúc Kỳ giật mình không thôi.

- Tiền bối quá khen, hiện giờ học xong Truy Tinh bộ pháp, vãn bối đã có nắm chắc mười phần dẫn dụ hoàng kim cự mãng đến địa bàn Thị Huyết Lão cự thú.

Dương Lỗi ngừng lại, lấy ra tám phù triện, đây là Ẩn Thân Phù, hắn đưa cho Khúc Kỳ hai tấm phù, còn lại đưa cho Tô Anh:

- Tiền bối, đây là Ẩn Thân Phù, ta đi dẫn dụ hoàng kim cự mãng, hai người dùng Ẩn Thân Phù ẩn núp sang một bên, tuy thời gian tấm phù không lâu, nhưng có thể ẩn giấu, còn che giấu khí tức, làm cho cự mãng không thể phát hiện, như vậy nó sẽ đuổi theo ta, đến lúc đó hai người có thể mượn cơ hội đi thăm dò bảo tàng của ngũ trảo kim long…

- Ẩn Thân Phù?

Khúc Kỳ càng lúc càng giật mình, trước đó là Cực Tốc Phù, hiện tại lại có Ẩn Thân Phù, Ẩn Thân Phù còn trân quý hơn Cực Tốc Phù, không nghĩ tới Dương Lỗi lại xa xỉ như thế.

- Ta không cần Ẩn Thân Phù, quá trân quý, tuy súc sinh kia lợi hại nhưng không nhìn thấy sự tồn tại của ta, cho nên ngươi không cần lo lắng cho ta, đưa Ẩn Thân Phù cho Tô Anh sử dụng là được, không cần lãng phí.

Khúc Kỳ đem phù triện trả lại cho Dương Lỗi.

Dương Lỗi cười nói:

- Tiền bối không cần phải như thế, tiền bối cứ lưu lại đi, nói không chừng sẽ cần dùng đến.

Nghe Dương Lỗi nói như vậy, Khúc Kỳ thoáng do dự, nói:

- Nếu ngươi đã nói như vậy, ta sẽ không chối từ.

Sau khi thương lượng xong, Dương Lỗi liền hành động.

Căn cứ theo Khúc Kỳ chỉ điểm, Dương Lỗi đi tới địa bàn của hoàng kim cự mãng, đã tìm được vị trí.

Hoàng kim cự mãng nằm trên một bệ đá thật lớn, thân hình vàng óng, thể tích thật lớn, so sánh với thạch mãng mà hắn thấy được trong Bách Hoa cung không nhỏ hơn bao nhiêu, hơn nữa bởi vì thân thể kim sắc, bướu thịt thật lớn trên đầu thoạt nhìn thêm uy mãnh, càng làm người rung động.

Lúc này hoàng kim cự mãng còn đang hôn mê, thậm chí còn có tiếng ngáy.

Điểm này làm Dương Lỗi có chút kinh ngạc, một con rắn khi hôn mê còn ngáy ngủ, thật sự quá kỳ quái, loài rắn là động vật máu lạnh, hôn mê căn bản không dùng mũi miệng hô hấp mà dùng làn da.

Nhưng con rắn này lại ngáy ngủ, chẳng phải có điểm gì là lạ?

Hắn mở ra Chân Thực Ưng Nhãn.

Không phải cự mãng ngáy ngủ, Dương Lỗi phát hiện bên trong thân thể to lớn của cự mãng còn cất giấu một vật nhỏ, là một con heo, thân hình vàng óng, nếu không nhìn kỹ căn bản không nhìn thấy nó.

Một màn này làm Dương Lỗi giật mình.

Một con rắn lại ở chung một chỗ với một con heo, Dương Lỗi hoài nghi ánh mắt mình có phải làm lỗi hay không.

Mở ra giám định thuật.

Hoàng Kim Trư: heo rừng biến dị, ăn huyết nhục ngũ trảo kim long mà sinh ra biến dị, thực lực tiên thiên cảnh giới, kỹ năng trùng chàng, rít gào, có huyết khế cộng sinh cùng hoàng kim cự mãng.

Thì ra là thế, nhìn đến đây Dương Lỗi rốt cục đã biết vì sao hoàng kim trư có thể cùng sinh tồn với hoàng kim cự mãng, nguyên lai cả hai có khế ước cộng sinh, nhưng điều này cũng làm cho hắn tò mò, hai tên này vì sao lại có khế ước cộng sinh đây? Làm sao ký kết?

Nhìn cả hai còn ngủ say, linh cơ Dương Lỗi vừa động, hai tên này có khế ước cộng sinh, như vậy cũng ý nghĩa hắn muốn thu thập hoàng kim cự mãng cũng không phải khó khăn, chỉ cần hắn đánh chết hoàng kim trư, như vậy hoàng kim cự mãng cũng sẽ chết, tuy thực lực hoàng kim trư tương đương thiên tiên, nhưng muốn giết nó cũng không phải không biện pháp, ít nhất dễ dàng hơn đánh chết hoàng kim cự mãng.

Nhưng dương lỗi không muốn làm như vậy, cũng không muốn giết cự mãng, mặc dù hắn có thể lấy được bảo tàng ngũ trảo kim long nhưng đối với hắn mà nói lại không thể giải quyết vấn đề hiện tại, đó chính là xử lý Thị Huyết Lão cự thú, như vậy cần phải có sự trợ giúp của hoàng kim cự mãng mới có thể đạt tới mục đích.

Cho nên Dương Lỗi đành nhẫn nhịn, một khi hắn giết cự mãng muốn đối phó cự thú càng thêm khó khăn.

Hay là hắn có thể thử dùng bộ tróc thuật, bắt giữ hoàng kim trư đây? Dương Lỗi ngẫm nghĩ đành bỏ qua, cấp bậc bộ tróc thuật của hắn quá thấp, hơn nữa cấp bậc hoàng kim trư cao hơn hắn, chỉ đành buông tha ý nghĩ này.

Nghĩ nghĩ, Dương Lỗi quyết định dựa theo kế hoạch ban đầu làm việc, nhưng hơi có chút thay đổi, vì thế hắn quay lại đường cũ, cần đem kế hoạch thay đổi báo cho Tô Anh cùng Khúc Kỳ một chút.

Dương Lỗi quay lại lối vào Long huyệt, lúc này hai người kia đã sử dụng Ẩn Thân Phù, nhưng đối với hắn mà nói không thành vấn đề gì.

Thấy Dương Lỗi đi ra, hai người đều có chút khẩn trương, nhưng hai người chợt phát hiện không đúng.

- Sư đệ, làm sao hiện tại ngươi đã ra rồi, không dẫn dụ hoàng kim cự mãng sao?

Tô Anh giải trừ Ẩn Thân Phù hỏi.

- Không có, ta cảm thấy cần thay đổi chút kế hoạch.

Dương Lỗi đáp.

- Thay đổi? Chẳng lẽ có chuyện gì ngoài ý muốn phát sinh sao?

Khúc Kỳ lên tiếng.

Dương Lỗi gật đầu đáp:

- Tiền bối đoán đúng, có chút ngoài ý muốn phát sinh.

- Là cái gì?

Khúc Kỳ sốt ruột truy hỏi.

- Bên trong không chỉ có hoàng kim cự mãng.

Dương Lỗi nói.

- Không chỉ một con? Điều đó không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng, ta nhớ rõ chỉ có một hoàng kim cự mãng, không khả năng có hai con, chẳng lẽ…chẳng lẽ trước đây ta có hôn mê một chút, lại đi vào thêm một con? Hay là đời sau của cự mãng kia?

Khúc Kỳ nghe lời này khó tin nói.

Không chỉ là Khúc Kỳ, Tô Anh cũng ngây dại:

- Việc này…là thật sao?

- Không, hai người hiểu lầm rồi.

Dương Lỗi cười cười giải thích:

- Ta nói không chỉ có một hoàng kim cự mãng, mà là còn có một con yêu thú khác tồn tại.

- Yêu thú khác?

- Không sai, hơn nữa càng kỳ lạ chính là con yêu thú kia còn có khế ước cộng sinh với hoàng kim cự mãng.

Dương Lỗi đem chuyện mình nhìn thấy đều nói ra.

- Khế ước cộng sinh giữa yêu thú? Điều này sao có thể?

Khúc Kỳ nghe vậy kinh hãi vô cùng, loại tình huống này chưa từng nghe qua, hơn nữa hoàng kim cự mãng vô cùng bá đạo, làm sao chịu ký kết khế ước cộng sinh cùng yêu thú khác? Trừ phi đối phương cường đại hơn nó, hoặc còn có ẩn tình nào khác, bằng không tuyệt đối không thực tế…

¢££u G\ʏỀjX P©kI ¦ \ʏỀjX dʏỈjX ĤQ_ ~¾H\u

- Ban đầu ta cũng không tin, nhưng đây là sự thật, hơn nữa có thể nói cho các ngươi biết yêu thú ký kết khế ước với cự mãng lại là một con heo, là một đầu hoàng kim trư biến dị.

Dương Lỗi nói:

- Hơn nữa trên thân nó cũng có long khí, nhưng thực lực của nó kém cỏi hơn cự mãng rất nhiều, chỉ đến trình tự thiên tiên.

- Ngươi nói là thật sao?

Khúc Kỳ hỏi.

- Đương nhiên là thật sự, ta có cần lừa các ngươi sao?

Dương Lỗi có chút bất mãn, lão gia hỏa này lại dám hoài nghi mình, thật sự không nhìn được lòng tốt người khác.

- Không…không, ta không phải ý tứ này, ý của ta là nếu hoàng kim trư mà ngươi nói thật sự có khế ước cộng sinh với hoàng kim cự mãng, mà tu vi của nó chỉ tới thiên tiên, như thế chúng ta chỉ cần bắt lấy nó, hoặc là giết chết nó thì có thể giết hoàng kim cự mãng, như vậy sẽ lấy được bảo tàng ngũ trảo kim long.

Khúc Kỳ vui sướng nói.

- Không, không thể giết chết hoàng kim trư.

Dương Lỗi nghe vậy cự tuyệt:

- Mục đích của ta là bắt sống nó, ký kết khế ước nô đãi với nó.

- Việc này…thật có chút khó khăn, hoàng kim trư đã có tu vi thiên tiên, nếu chúng ta liên thủ còn một tia hi vọng, nhưng có hoàng kim cự mãng một khi hoàng kim trư bị công kích, tất nhiên sẽ làm nó tỉnh lại, vậy sẽ phiền toái, bởi vì chúng nó có khế ước cộng sinh, một khi chúng ta động thủ nó nhất định sẽ điên cuồng.

Khúc Kỳ lắc đầu nói.

Dương Lỗi nghe vậy nhíu mày.

Đúng rồi, không phải hắn còn có ảo ảnh phân thân sao? Nếu hắn sử dụng có thể dẫn dụ hoàng kim cự mãng rời đi, đến lúc đó có phân thân, Tô Anh cùng Khúc Kỳ cùng liên thủ đối phó hoàng kim trư, vậy có thể làm được, nhưng mà thời gian không nhiều, một khi đến giờ cự mãng sẽ quay lại, đương nhiên nếu có thể làm cho cự mãng đánh nhau với cự thú, thì không cần lo lắng vấn đề này.

- Vậy làm sao bây giờ?

Tô Anh hỏi.

- Ta đề nghị nên giết chết hoàng kim trư, ba người chúng ta liên thủ đánh lén, khẳng định có thể thành công.

Khúc Kỳ nói:

- Nhưng nếu muốn bắt giữ hoàng kim trư tu vi tương đương thiên tiên, chỉ sợ không làm được. Đến lúc đó chỉ sợ trộm gà không được còn mất nắm gạo, thật sự không chịu nổi.

- Không, sẽ không, ta có biện pháp, ba người chúng ta liên thủ đối phó hoàng kim trư hẳn là không có vấn đề gì.

Dương Lỗi nói.

- Lời này không sai, nhưng chúng ta làm sao bắt sống được hoàng kim trư dưới mắt hoàng kim cự mãng?

Khúc Kỳ nói:

- Muốn làm được điểm này là không thể nào, trừ phi tu vi của ngươi đạt tới cảnh giới huyền tiên, bằng không căn bản không biện pháp làm được.

- Phải đó sư đệ, ta nghĩ hay là chúng ta đánh chết hoàng kim trư đi thôi.

Tô Anh nói.

- Không được, sư tỷ, chẳng lẽ ngươi không nhớ Thị Huyết Lão cự thú? Nếu chúng ta giết hoàng kim trư, đánh chết hoàng kim cự mãng, như vậy chúng ta làm sao đối phó cự thú đây? Thị Huyết Lão còn mạnh hơn hoàng kim cự mãng, mà nó mới là mục đích thực sự của chúng ta, nếu không đánh chết được nó chỉ sợ chúng ta phải luôn sống ở chỗ này, không thể rời đi.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Vậy...vậy cũng không được, rốt cục nên làm thế nào đây?

Tô Anh giậm chân nói.

- Ha ha, các ngươi không cần phải lo lắng, ta nói có biện pháp đương nhiên không gạt.

Dương Lỗi khẽ cười, thân hình nhoáng lên, nháy mắt xuất hiện hai Dương Lỗi giống nhau.

- Đây...đây là phân thân thuật? Ngươi...làm sao ngươi biết phân thân thuật? Đây chính là tiên thuật, còn là tiên thuật cấp cao, mặc dù là đại la kim tiên cũng chưa chắc biết, ngươi làm sao có thể biết?

Nhìn hai Dương Lỗi, Khúc Kỳ lại chấn kinh, ánh mắt tràn ngập vẻ không tưởng tượng nổi.

- Tiên thuật?

Dương Lỗi sửng sốt, chưa từng nghe qua cách nói này:

- Cái gì là tiên thuật?

- Ngươi không biết tiên thuật?

Khúc Kỳ kinh ngạc nhìn Dương Lỗi, hắn có thể tu luyện được thuật phân thân, nhưng lại không biết đó là tiên thuật, thật sự quá kỳ quái, chẳng lẽ Tô Nghiên chưa từng dạy cho hắn sao?

- Sư tôn Tô Nghiên của ngươi khi dạy thuật phân thân cho ngươi, không có nói cho ngươi biết sao?

- Không có, thuật phân thân không phải do sư tôn dạy cho ta.

Dương Lỗi lắc đầu.

- Không phải? Quả nhiên là người có đại khí vận.

Khúc Kỳ than thở.

Người có đại khí vận, những lời này Dương Lỗi nghe qua không ít lần, nên không có gì để ý.

- Nếu ta dùng thuật phân thân dẫn dụ hoàng kim cự mãng rời đi, sau đó để chân thân cùng sư tỷ, kể cả tiền bối cùng đi, ba người liên thủ hẳn có thể bắt được hoàng kim trư.

Dương Lỗi nói.

- Điều này cũng không dám chắc, không biết uy lực thuật phân thân của ngươi như thế nào, có làm ảnh hưởng thực lực chân thân của ngươi hay không? Tu vi phân thân có thể đạt được mấy thành của chân thân? Nếu phân thân quá yếu, căn bản không dẫn dụ được cự mãng, nếu sử dụng làm thực lực chân thân giảm mạnh, không thể bắt giữ hoàng kim trư, nếu là vậy phương pháp này vẫn không thể thực hiện được.

Khúc Kỳ phân tích.

Dương Lỗi cười cười nói:

- Điều này tiền bối không cần lo lắng, thực lực phân thân không yếu hơn chân thân bao nhiêu, ít nhất có chín thành thực lực, nhưng chỉ có thời gian một giờ. Về phần chân thân, thực lực không hề ảnh hưởng, cho nên ta nghĩ biện pháp này là khả thi, nếu không suy đoán sai lầm thực lực của cự mãng.

- Nếu là như vậy biện pháp này đích thật là khả năng.

Khúc Kỳ nói:

- Khi nào chúng ta động thủ?

- Hiện tại không vội, cần chờ một ngày.

Dương Lỗi lắc đầu, thu lại phân thân nói:

- Huyễn ảnh phân thân thuật của ta có hạn chế, một ngày chỉ có thể thi triển một lần, cho nên phải chờ ta khôi phục lại.

- Việc này không thành vấn đề.

Khúc Kỳ cũng không cảm thấy kỳ quái, nếu phân thân thuật có thể sử dụng không bị hạn chế, thật quá nghịch thiên, hơn nữa tiên thuật có thể dễ dàng sử dụng như vậy sao.

- Lâu như vậy đã chờ được, chỉ một ngày mà thôi, ta chờ được nổi.

- Sư đệ.

Lúc này Tô Anh nhìn Dương Lỗi tràn đầy chờ mong.

- Làm sao vậy, sư tỷ?

Nhìn diễn cảm của Tô Anh, Dương Lỗi có chút khó hiểu hỏi.

- Sư đệ, ngươi có thể dạy thuật phân thân này cho ta không?

Tô Anh bẽn lẽn, ánh mắt long lanh chờ mong nhìn hắn.

- Sư tỷ muốn học sao?

Dương Lỗi có chút đau đầu, không phải hắn không muốn dạy, mà là hắn không dạy được, muốn đổi bí pháp cần một tỷ điểm đổi, thật quá sang quý, với hắn mà nói không tốt, hắn đã học được còn phải đổi lần nữa, căn bản không đáng.

- Phải đó, sư đệ, có được không?

Tô Anh nũng nịu nói.

Dương Lỗi lắc đầu nói:

- Sư tỷ, thật xin lỗi, không phải ta không muốn dạy ngươi, mà ta dạy không được, chính bản thân ta còn u mê, còn không học hoàn toàn, cho nên căn bản không biện pháp dạy ngươi.

- Vậy...sư đệ, ngươi không phải đang dối gạt ta đi, vì sao không dạy được đây? Hay là ngươi đem phương pháp nói cho ta biết, tự ta học là được thôi.

Tô Anh nói.

Dương Lỗi cười khổ:

- Sư tỷ, nếu có thể thì ta đã dạy ngươi, nhưng vấn đề là không có khả năng, ta không cách nào đem phương pháp tu luyện nói cho ngươi biết, chính ta không hiểu vì sao mình học được, cho nên căn bản không nói ra được là chuyện gì xảy ra.

¢£¢u G\yỀjX P¨·I KØj |Âj |9 b\Â_ [9jXu

- Vậy sao.

Tô Anh nghe vậy vô cùng mất mát.

- Thật sự, sư tỷ, ta sẽ không lừa gạt ngươi.

Dương Lỗi nhìn biểu tình mất mát của Tô Anh, không biết làm sao an ủi, bèn nói:

- Nhưng ngươi yên tâm, chờ ta hoàn toàn học được thuật phân thân này, ta nhất định dạy cho ngươi.

- Tô Anh tiểu nha đầu, Dương Lỗi thật sự không lừa ngươi, sở dĩ được gọi là tiên thuật, cũng không phải dễ dàng là học được, hơn nữa còn là thượng phẩm tiên thuật, càng thêm khó khăn, ta không biết hắn làm sao học được, vì tu vi cảnh giới của hắn còn kém rất xa, có thể học được đã là không tệ, muốn dạy cho người khác đích xác là không thể nào.

Khúc Kỳ đứng ra giải thích.

- Ta...ta...chỉ là thật sự rất muốn học mà thôi.

Tô Anh nhìn Dương Lỗi nói:

- Vậy thì sư đệ, ngươi đã hứa rồi, chờ ngươi có thể dạy ta nhất định phải dạy cho ta đó.

Dương Lỗi cười cười, nói:

- Sư tỷ yên tâm, ta nói một là một, sẽ không đổi ý.

- Ta tin tưởng ngươi.

Tô Anh cười thật vui vẻ.

- Tốt lắm, hiện tại chúng ta nghỉ ngơi một chút, chờ ngày mai sẽ đi thu thập cự mãng cùng hoàng kim trư.

Dương Lỗi nói.

...

Rạng sáng hôm sau, ba người Dương Lỗi đã chuẩn bị sẵn sàng.

Ba người đi thẳng tới thạch thất mà hoàng kim cự mãng cùng hoàng kim trư ở lại.

Ba người đều sử dụng Ẩn Thân Phù cho nên hai đầu yêu thú không cảm giác được chân khí của họ, vẫn còn tiếp tục ngủ say như trước.

Đợi sau khi Tô Anh cùng Khúc Kỳ đã chuẩn bị sẵn sàng, Dương Lỗi hiện ra chân thân, nháy mắt sử dụng huyễn ảnh phân thân thuật, sau đó chân thân lại sử dụng Ẩn Thân Phù biến mất, mà huyễn ảnh phân thân rút Long Địch thổi lên, cố gắng đi khống chế hoàng kim cự mãng.

Ngay trong nháy mắt phân thân thúc giục Long Địch, cự mãng liền thức tỉnh.

- Ngang...

Cảm giác được có người muốn khống chế chính mình, cự mạng giận dữ kêu to một tiếng, thanh âm cực kỳ quái dị, không như rồng ngâm hay hổ gầm, nhưng thanh âm làm cho người vô cùng rung động.

Khi nhìn thấy phân thân, cự mãng nhất thời giận dữ nháy mắt xông tới, tốc độ kinh người, dù là Dương Lỗi đã sớm có chuẩn bị cũng hoảng sợ, vội vàng thi triển Truy Tinh bộ pháp cùng Cực Tốc Phù xông thẳng ra ngoài.

Vừa chạy trốn vừa dùng Long Địch kích thích cự mãng, Dương Lỗi không muốn bỏ qua cơ hội này. Dù sao tuy cự mãng phẫn nộ nhưng đã có trí lực nhất định, đây là nơi ở của nó, những việc khác đều không trọng yếu, trừ phi có mối thù không đội trời chung.

Cho nên Dương Lỗi cần phải hoàn toàn chọc giận cự mãng, khiến cho nó mất đi lý trí liều lĩnh truy đuổi chính mình. Làm như vậy cực kỳ nguy hiểm, nhưng hắn không còn biện pháp nào khác.

Lúc này Dương Lỗi đã chạy ra khỏi Long huyệt.

- Đến a, tiểu côn trùng, loài bò sát, tốc độ thật quá chậm!

Dương Lỗi vừa chạy vừa mắng.

- Ngang...

Giận dữ, phẫn nộ, lúc này cự mãng đã thống hận nhân loại trước mặt tới cực điểm, từ sau khi cắn nuốt thi thể ngũ trảo kim long, nó chưa bao giờ gặp phải khiêu khích như vậy, không ai dám vô lễ với nó, mặc dù là đối thủ của nó cũng thế, nhưng hiện giờ chỉ là một nhân loại nho nhỏ lại dám khiêu khích nó, nếu không cắn nuốt người này, căn bản không thể bình ổn lửa giận trong lòng, không thể bảo hộ tôn nghiêm của chính bản thân nó.

- Ngang...

Cự mãng lại rống một tiếng, tốc độ gia tăng.

Chứng kiến hình dạng này, Dương Lỗi hoảng sợ, không nghĩ tới tốc độ cự mãng còn có thể gia tăng.

Nhưng Dương Lỗi không phải ngu ngốc, trong lúc bỏ chạy hắn không ngừng chạy thẳng tắp, bởi vì loài rắn di chuyển luôn vòng vèo, vì vậy tốc độ sẽ chậm lại rất nhiều.

- Đến a, tiểu bò sát, tốc độ thật quá chậm, còn chậm hơn cả ốc sên con kiến!

Dương Lỗi vừa dùng Truy Tinh bộ pháp cùng Cực Tốc Phù bỏ chạy, vừa không ngừng kích thích cự mãng.

- Ngang...

Tuy cự mãng không biết ốc sên hay con kiến là vật gì, nhưng hiểu rõ ràng tiểu nhân loại đáng chết kia đang khinh thường chính mình, đó nhất định không phải lời hay.

Nó càng thêm nổi giận, mở ra mồm to như chậu máu phun ra một ngụm chất lòng màu hoàng kim.

Tốc độ Dương Lỗi cực nhanh, chợt lóe thân tránh thoát công kích.

- Mẹ nó, súc sinh này còn dám nhổ nước miếng với lão tử.

Dương Lỗi giận dữ, nhưng nháy mắt phát hiện "nước miếng" đã ăn mòn cây cối cùng tảng đá bị nó bắn trúng.

Dương Lỗi không khỏi rùng mình, súc sinh kia nhổ ra "nước miếng" thật sự là khủng bố, tên này mặc dù còn chưa tiến hóa thành long, nhưng đã thành giao, "nước miếng" cũng không phải bình thường, hẳn là giống như long viêm.

...

Ngay trong lúc phân thân Dương Lỗi không ngừng chạy trốn, không ngừng tránh né công kích của hoàng kim cự mãng...

Chân thân của hắn cùng Tô Anh, Khúc Kỳ nháy mắt đã ngăn chặn hoàng kim trư không cho nó đuổi theo hoàng kim cự mãng.

Nhìn mình bị chặn đường, hoàng kim trư nổi giận.

- Ngang ngang...ngang ngang...

Rít gào vài tiếng, hoàng kim trư hướng ba người vọt tới, tốc độ không chậm hơn hoàng kim cự mãng bao nhiêu, tuyệt không cân xứng với thân hình béo mập của nó.

Nghe thanh âm, Dương Lỗi không ngừng than thở, không hổ là đã ký kết khế ước cộng sinh, tiếng kêu gào cũng giống nhau như thế.

- Cực Tốc Phù, Định Thân Phù!

Trong tay Dương Lỗi lại hiện ra phù triện.

Cực Tốc Phù gia tăng thêm động tác của ba người, mà Định Thân Phù nháy mắt đem hoàng kim trư trấn trụ, nhưng bởi vì hoàng kim trư đã có tu vi tương đương thiên tiên, Định Thân Phù cũng không trấn được bao lâu, chỉ qua được vài lần hô hấp.

Nhưng dù chỉ vài lần hô hấp thì đã đủ, bởi vì có Cực Tốc Phù, ba người nháy mắt đã ra tay, Dương Lỗi oanh thẳng một quyền lên người hoàng kim trư, một quyền này ra tay toàn lực, vô cùng khủng bố.

- Oanh oanh oanh...

Thân hình tròn vo của hoàng kim trư bị oanh ra ngoài, nặng nề đánh lên trên tường.

- Ngao...

Hoàng kim trư bị đau kêu to vài tiếng, tiếp theo đứng lên trừng mắt nhìn Dương Lỗi, vô cùng phẫn nộ.

Lực phòng ngự của hoàng kim trư làm Dương Lỗi giật mình, thật sự lợi hại, phải biết rằng đó là một kích toàn lực của hắn, vốn tưởng rằng có thể đánh nó bị thương, nhưng không nghĩ tới chỉ lưu vết thương nhẹ mà thôi, rất nhanh nó đã hồi phục lại.

- Đáng chết, ta xem ngươi có thể chịu được mấy quyền!

Dương Lỗi lại đánh ra một quyền, lực đạo cương mãnh trực tiếp bay ra.

- Hô hô...

Nhìn quyền đầu của Dương Lỗi vung tới, hoàng kim trư đột nhiên xoay người chạy vào bên trong.

- Muốn chạy, dễ dàng như vậy sao?

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng, mặc dù tốc độ bỏ chạy của hoàng kim trư thật nhanh nhưng vẫn kém hơn Dương Lỗi không ít.

- Tiểu Lý Phi Đao, đi cho ta!

Dương Lỗi nhìn thấy hoàng kim trư sắp chạy vào một thạch động, trong tay hắn xuất hiện một thanh phi đao, mục đích của hắn chỉ muốn ngăn cản nó chạy vào trong thạch động, làm giảm tốc độ của nó mà thôi.

- Ngao ô...

Phi đao của Dương Lỗi trực tiếp đâm vào hậu môn của hoàng kim trư, tuy lực phòng ngự của nó cường hãn nhưng hậu môn lại yếu nhược, một chiêu này cũng vượt ngoài ý liệu của Dương Lỗi, không ngờ lại đánh trúng bộ vị kia.

- Phi đao thật lợi hại!

Khúc Kỳ kinh ngạc nhìn một màn này.

¢£Pu G\ʏỀjX P¨oI ¦}ϑ dʒH Gʒ ¦\ɷu

Vào lúc này phân thân Dương Lỗi đang không ngừng chạy băng băng, cự mãng đang dùng tốc độ kinh người truy đuổi hắn.

Rất nhanh phân thân Dương Lỗi đã dẫn dụ cự mãng đi tới một khu rừng, hắn đã sớm sử dụng Chân Thực Ưng Nhãn xem xét qua, nơi này không có nguy hiểm gì, nhưng sau khu rừng này chính là địa bàn của Thị Huyết Lão.

Nhưng Dương Lỗi biết thời gian của mình không nhiều, chỉ có thể kiên trì thêm năm phút mà thôi, cho nên hắn nhất định phải dẫn dụ cự mãng đi vào địa bàn Thị Huyết Lão. Bởi vì hắn không dám chắc cự mãng có biện pháp nháy mắt quay về Long huyệt hay không, nếu là vậy hắn sẽ thất bại trong gang tấc, hắn nhất định phải phòng ngừa hết thảy khả năng có thể xảy ra.

- Hống…

Ngay khi Dương Lỗi tiến vào địa bàn của Thị Huyết Lão cự thú, nháy mắt liền nghe được tiếng rống thật lớn, kinh thiên động địa, làm tốc độ của hắn chợt khựng lại.

- Thật mạnh mẽ.

Trong lòng Dương Lỗi nghĩ thầm, nhìn lại cự mãng thấy nó tựa hồ có chút do dự, bởi vì nghe tiếng rống nó cảm thấy đối phương cường đại, tuyệt không yếu hơn chính mình, cho dù yếu cũng sẽ không kém hơn bao nhiêu.

Cho nên nó do dự, bởi vì đó là đối thủ tuyệt đối mạnh mẽ.

Nhìn thấy cự mãng giảm chậm tốc độ, có chút chần chờ, Dương Lỗi hiểu được ý nghĩ của nó, nhưng lúc này thời gian chỉ còn hai phút, nếu phân thân biến mất sự tình sẽ không hay.

Long Địch, chính là Long Địch, phân thân đem Long Địch đặt lên môi toàn lực thi triển, cố gắng khống chế cự mãng.

- Ngang…

Giờ phút này cự mãng phát ra tiếng gầm lên giận dữ, tiểu trùng tử kia còn mưu toan khống chế chính mình, hơn nữa nó đột nhiên nghĩ đến một vấn đề nghiêm trọng, tuyệt đối không để tiểu trùng tử kia rơi vào trong tay yêu thú cường đại kia, bởi vì nếu để Long Địch rơi vào trong tay yêu thú kia, bằng vào thực lực của nó tuyệt đối có thể sử dụng cốt địch đến khống chế chính mình, điều này tuyệt đối không ổn, mình đường đường là ngũ trảo kim long, làm sao có thể trở thành nô lệ cho người khác? Điều này tuyệt đối không cho phép.

Nhất định phải giết tiểu trùng tử kia, hủy diệt cây sáo.

Cho nên sau một tiếng rống, thân hình cự mãng đột nhiên thành lớn, ước chừng lớn hơn gấp đôi, nguyên bản thân hình to lớn đã biến thành khổng lồ, thoạt nhìn càng thêm uy vũ, làm lòng người rung động, chiến lực cũng mạnh hơn không ít.

Dương Lỗi vô cùng giật mình, xem ra cự mãng vẫn chưa thi triển toàn bộ thực lực, quả nhiên là khủng bố.

Thân hình cao lớn như một cự long chân chính, đã có móng vuốt, thật giống như giao long thực sự, một cỗ uy áp cường đại hướng Dương Lỗi nghiền áp tới, đây là long uy, trong lòng Dương Lỗi thất kinh vội thối lui ra sau.

Lúc này Dương Lỗi đã hoàn toàn chọc giận nó, chỉ cần tiếp tục chạy tới kiên trì đến lúc cự thú đánh nhau cùng cự mãng là đã đủ.

- Hống hống...

Dương Lỗi nhanh chóng di động vài bước, sau đó một thân ảnh cực lớn xuất hiện trong mắt hắn, chính là Thị Huyết Lão cự thú, lúc này ánh mắt nó trừng lớn, dáng vẻ thập phần phẫn nộ, gắt gao nhìn chằm chằm hoàng kim cự mãng, lúc này hẳn phải gọi là hoàng kim giao.

Đối với cự thú mà nói nơi này là địa bàn của nó, thậm chí cả phiến không gian, nó chưa bao giờ gặp qua đối thủ, cũng không có ai cả gan khiêu khích uy nghiêm của nó, mà hoàng kim sắc trước mặt tuy rằng cường đại, nhưng dám càn rỡ ngay trên địa bàn của mình, đây tuyệt đối là khiêu khích, là điều mà nó không thể dung nhẫn, lúc này phân thân Dương Lỗi lại không bị nó xem vào trong mắt, trực tiếp xem thường, tuy rằng nó căm thù nhân loại nhưng đại gia hỏa trước mặt mới là uy hiếp lớn nhất.

Cự thú cất tiếng rống to.

Cự mãng cũng không cam chịu yếu thế rống lớn một tiếng.

Chân khí hai yêu thú cường đại không ngừng kéo lên.

Yêu thú khắp chung quanh không chịu nổi uy áp khủng bố, vội vã bỏ chạy, một ít yêu thú yếu nhược không kịp đào thoát bị áp lực cường đại đè ép ngất xỉu, thậm chí còn tuôn máu mà chết.

Mà lúc này thời gian của phân thân đã tới, chỉ còn lại vài giây cuối cùng, mà hai yêu thú vẫn còn giằng co...

Lúc này Dương Lỗi phải cho thêm một mồi lửa, khiến cho cuộc chiến kinh thiên phải thật sự bộc phát.

Nhìn chuẩn thời cơ, phân thân xuất ra Phong Ẩn đao.

Khí thế của Dương Lỗi đột nhiên tăng lên, tuy rằng kém xa hai yêu thú nhưng không đến nỗi bị chèn ép không thể nhúc nhích.

- Thiên Đao Nhất Thức!

Phân thân chợt quát một tiếng, Phong Ẩn đao phát ra đao mang thật dài chói mắt, phảng phất như muốn đem thiên địa chém thành hai nửa.

Một đao của Dương Lỗi hướng tới cự mãng, tuy rằng khủng bố nhưng cũng sẽ không tạo thành vết thương cho nó, thậm chí sẽ không có chút tổn thương.

Cảm nhận được khí tức kia, cự mãng giận dữ, tiểu trùng tử lại dám động thủ với nó ngay lúc này!

- Ngang...

Cự mãng mở to miệng gầm rú một tiếng, vươn ra cự trảo hung hăng chộp tới, muốn đánh bay đao ảnh, kể cả Dương Lỗi cũng phải bị nó chụp thành thịt nát.

Nhưng hành động này đối với Thị Huyết Lão là dấu hiệu công kích, phát động công kích với chính nó.

Trí lực của Thị Huyết Lão cực cao, cũng biết được phải đánh đòn phủ đầu, một kích trí mạng.

Ngay tích tắc cự mãng công kích, phân thân đến giờ.

Trong nháy mắt phân thân biến mất, công kích cũng tan thành mây khói.

- Biến mất, đáng giận, đáng giận!

Cự mãng nhìn thấy Dương Lỗi biến mất không thấy, trong lòng phẫn nộ, lực đạo không chút yếu bớt, ngược lại gia tăng vài phần.

- Ngao...

Thị Huyết Lão gầm rú một tiếng, hình thể tăng lớn, hóa thành hình thức chiến đấu, toàn bộ thân hình có một tầng hộ giáp thật dày bao trùm, móng vuốt sắc bén, sát khí bức người.

- Hoa lạp...

Móng vuốt sắc bén của cự thú chộp lên người cự mãng, tung ra từng đợt hoa lửa.

- Bính...

Một tiếng vang thật lớn, cự thú cùng cự mãng đều thối lui.

Một kích này bất phân thắng bại.

- Ngang...

Cự mãng chưa từng gặp phải cảnh tượng như vậy, trước đó bị Dương Lỗi trêu đùa, hiện tại bị cự thú bò lên, lúc này nó đã hoàn toàn phẫn nộ, càng thêm điên cuồng, sau một tiếng rít cao vút liền bay lên trời, thân hình uốn lượn xoay quanh, như một đầu cự long, uy vũ khí phách.

Mà cự thú không cam chịu yếu thế, thân thể lớn hơn ba phần, chân trước giơ lên cao, đứng thẳng người xấp xỉ độ cao của cự mãng trên không, đôi mắt thật lớn thả ra quang mang thị huyết làm người không rét mà run.

- Hô...

Cự mãng trừng mắt, hơi mở miệng, nháy mắt phun ra kim sắc viên cầu kéo theo đuôi thật dài đánh thẳng tới cự thú.

Cự thú há hốc miệng, phun ra một đạo huyết sắc hồng mang, như mũi tên thoát cung, tốc độ nhanh kinh người, một vàng một đỏ hai đạo quang mang nháy mắt va chạm vào nhau, tiếp theo liền nổ mạnh kịch liệt, trong phạm vi vài trăm thước nháy mắt hóa thành tro tàn, thảm thực vật bốn phía bị năng lượng khủng bố đập vào, tổn thất hầu như không còn.

Một đóa ma cô vân thật lớn phóng lên cao, một ít ma thú yêu thú thực lực yếu ớt xa xa đều tử thương vô số. Cây cối lại giống như bị cuồng phong thổi quét, biến thành một mảnh hỗn độn.

¢£ku G\yỀjX P¨©I G«ƵH G_Łj Gʒ ¦ \ɷu

Bụi mù tan biến, cự thú cùng cự mãng vẫn đối lập, đưa mắt nhìn nhau. Đôi bên đều cảm thấy đối phương cường đại, không còn vẻ uy phong lẫm lẫm như trước, có vẻ chật vật, lông mao trên thân cự thú rơi xuống không ít, trên mặt đất còn lưu lại vết máu.

Mà cự mãng cũng không tốt hơn chút nào, vảy rớt không ít, lộ ra huyết nhục vàng óng.

Nhưng cả hai đều dùng ánh mắt tràn ngập hận ý nhìn đối phương, tựa như kẻ thù một mất một còn.

Khắp chung quanh tràn đầy hố sâu, tỏ rõ trận chiến đấu này thật khủng bố kịch liệt.

...

Lúc này hoàng kim trư bị phi đao đánh trúng hậu môn, nhất thời không còn biện pháp tiếp tục chạy trốn, thân thể tròn vo lăn lộn trên mặt đất.

Đợi khi Dương Lỗi đến gần, hoàng kim trư còn phát ra tiếng rên "ô ô" không ngừng.

Khóe mắt nó còn có nước mắt to như hạt đậu.

Một màn này làm Dương Lỗi dở khóc dở cười, không ngờ đầu yêu thú này còn biết khóc, không nghĩ tới nó học được biểu tình của nhân loại, bộ dạng nước mắt lưng tròng thoạt nhìn thập phần đáng thương.

- Thật tội nghiệp.

Nhìn bộ dạng đáng thương của hoàng kim trư, Tô Anh không khỏi đồng tình:

- Sư đệ, hay là chúng ta thả nó đi, xem nó đáng thương như vậy.

Lời của Tô Anh làm Dương Lỗi không khỏi trợn mắt, hắn không khỏi buồn bực, Tô Anh thật sự là tiểu ma nữ của Tô gia sao?

- Sư tỷ, tuyệt đối không được, chúng ta không thể buông tha cho nó, vạn nhất nó gọi hoàng kim cự mãng trở về, chúng ta sẽ thật phiền toái, ngay cả chút khả năng phản kháng cũng không có, sẽ bị nó cắn nuốt chúng ta. Mặc dù chúng ta tránh được cự mãng đuổi giết, cũng không đánh chết được Thị Huyết Lão cự thú, như vậy sẽ không thể hoàn thành khảo nghiệm, không thể rời khỏi nơi này, thậm chí vĩnh viễn bị vây ở đây không có cách nào đi ra ngoài.

Dương Lỗi nhìn Tô Anh nói.

- Vậy...vậy...ta...thôi tùy tiện ngươi.

Tô Anh nghe hắn nói như vậy, cũng ý thức được sự tình quan trọng, vậy không thể thả yêu thú này, nếu phải trả giá bằng tính mạng hay tự do, tuyệt đối là không được, vì vậy nàng cũng không nói thêm gì nữa.

Mà khi Tô Anh ngăn cản Dương Lỗi, hoàng kim trư đã khôi phục lại, bỏ chạy.

- Không xong, nó muốn chạy trốn, nhanh ngăn nó lại.

Lúc này Khúc Kỳ vội vàng hô.

- Đáng giận, không ngờ còn muốn chạy trốn, thật sự là liều lĩnh.

Dương Lỗi cười lạnh một tiếng.

Tô Anh cũng phẫn nộ, mình đang cầu tình cho nó, mà nó thừa cơ chạy trốn, thật đáng giận, lúc này ánh mắt Tô Anh như phun ra lửa, khiến Dương Lỗi cũng cảm thấy kinh hoảng.

Nữ nhân biến hóa thật nhanh, hơn nữa khi nóng giận đều cực kỳ khủng bố, hơn nữa còn ngang ngạnh, lúc này nhìn Tô Anh chính là như vậy, làm cho Dương Lỗi không khỏi cảm thán cảm xúc nữ nhân thay đổi thật sự là quá nhanh, nhanh có chút kinh người.

Tuy tốc độ hoàng kim trư không bằng cự mãng, cũng không so sánh được với Dương Lỗi, nhưng vẫn không chậm, chỉ trong vài lần hô hấp nó đã chui vào trong lỗ nhỏ phía trước.

Lỗ nhỏ không lớn lắm, hoàng kim trư thật khó khăn mới đem thân hình chèn ép đi vào, tuy Dương Lỗi cùng Tô Anh cũng có thể đi vào, nhưng quá thấp, cho nên cả hai người đều không muốn chui xuống dưới.

Nhưng nếu không chui vào, thì làm sao đuổi theo hoàng kim trư?

Nếu không truy theo hoàng kim trư thì làm sao bắt được nó, không bắt được nó cũng không thể lợi dụng khống chế hoàng kim cự mãng, muốn đối phó Thị Huyết Lão cự thú thật quá khó khăn, cơ hồ có thể nói là không cách nào làm được đến.

- Làm sao bây giờ, nó đã chui vào bên trong.

Tô Anh nói.

Dương Lỗi mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, xem xét tình huống bên trong, vốn cho rằng bên trong sẽ có thông đạo giúp hoàng kim trư chạy thoát, nhưng mặc dù bên trong có một không gian nho nhỏ, lại không lớn lắm. Nói cách khác bên trong không có đường đi, chỉ cần hắn đánh vỡ được động khẩu tiến vào thì hoàng kim trư không thể chạy thoát.

- Có biện pháp, chúng ta có thể đánh vỡ động khẩu như vậy có thể đi vào.

Dương Lỗi nói.

- Như vậy chỉ sợ quá muộn, chúng ta muốn đánh vỡ động khẩu cũng cần thời gian, chờ khi chúng ta làm xong thì nó đã chạy xa, làm sao đuổi kịp?

Khúc Kỳ nói.

- Ha ha…

Dương Lỗi nhẹ nhàng cười nói:

- Việc này tiền bối không cần lo lắng, tuy rằng yêu thú kia đã chui vào trong này, nhưng trong đó chỉ là tử lộ, nếu không tin tiền bối vào xem là được.

Khúc Kỳ chỉ là tàn hồn, thuộc về linh thể, muốn đi vào bên trong đương nhiên là thật dễ dàng, nhưng mặc dù hắn có thể đi vào cũng không thể đối phó hoàng kim trư, chỉ có thể có tác dụng phụ trợ, nếu muốn công kích yêu thú nhất định phải nhờ người khác, bởi vì hoàng kim trư có tinh thần lực thật cường hãn, có thể tùy thời mượn dùng lực lượng của hoàng kim cự mãng để phản kích.

- Được, để ta vào xem.

Nếu một mình đi vào sẽ gặp nguy hiểm, nhưng Khúc Kỳ không thể biểu hiện mình quá yếu ớt, nếu ngay cả chút dũng khí cũng không có, cũng không cần tiếp tục nghĩ biện pháp tìm Tạo Hóa Châu tìm cơ hội chuyển thế.

Một lúc sau hắn đi ra, thoạt nhìn hơi có chút chật vật, xem ra thanh âm trước đó truyền ra là do hắn giao thủ với hoàng kim trư.

- Quả nhiên là như thế, bên trong không có đường đi, hoàng kim trư ẩn núp bên trong, nhưng cơ quan cấm chế không ít.

Khúc Kỳ nói.

Dương Lỗi cũng không chú ý qua có cấm chế hay cơ quan, vì vậy lại mở ra Chân Thực Ưng Nhãn phát hiện bên trong thật sự có cấm chế cùng cơ quan, người bình thường muốn bài trừ thật không phải là chuyện dễ dàng, nhưng làm cho Dương Lỗi kinh ngạc chính là hoàng kim trư sao có thể ra vào tự nhiên như vậy? Chẳng lẽ cơ quan cấm chế đều do chính nó cùng cự mãng làm ra?

Không đúng, nếu do chúng làm ra khẳng định cũng sẽ bố trí bên ngoài, không khả năng chỉ làm bên trong, hơn nữa bên trong tựa hồ còn tồn tại vật gì đó mà Chân Thực Ưng Nhãn cũng không thể nhìn thấu, đó là một đồ vật màu đen nhưng một chiếc thùng, không lớn lắm, chỉ chừng một thước, cao nửa thước.

Cho nên trong thùng khẳng định phải có bảo vật gì, mà chiếc thùng kia là do ngũ trảo kim long giấu ở nơi này sao? Cấm chế có phải cũng do hắn bố trí? Nếu do hắn bố trí, vì sao phải tách vật đó ra khỏi bảo tàng?

Chẳng lẽ vật kia có điểm gì đặc biệt? Hoặc là nói đó mới là bảo tàng chân chính?

Cũng không phải là không thể nào.

Hoặc là đồ vật kia không phải của ngũ trảo kim long, mà là của chủ nhân trước kia, phải biết rằng trước khi ngũ trảo kim long đến nơi đây, huyệt động này đã tồn tại, có thể nói là một nơi phong thủy bảo địa.

Mặc kệ bên trong rốt cục có bí mật gì, trong thùng có thứ gì, chỉ cần hắn đi vào được bên trong sẽ biết tất cả.

- Được, bây giờ chúng ta động thủ.

Dương Lỗi nói:

- Hai người tránh xa một chút.

Tô Anh cùng Khúc Kỳ liền lui ra xa vài bước.

Ánh mắt Dương Lỗi híp lại, một đạo tinh mang lóe lên, chém ra một quyền, quyền kinh vô cùng cương mãnh oanh kích vào trong động khẩu.

- Oanh long…

Cả Long huyệt đều chao đảo, có thể thấy được lực đạo một quyền thật cường hãn.

¢¢·u G\yỀjX P¨¨I -9 G\àh bŋH\ d_Ń§u

Nhưng làm cho người bất ngờ chính là tuy lực lượng một quyền thật mạnh, thậm chí đủ đánh nát ngọn núi, nhưng động khẩu vẫn bình yên vô sự, không hề có chút sứt mẻ.

- Làm sao có thể, điều này…sao có thể?

Tô Anh không khỏi kinh hô.

Dương Lỗi vô cùng kinh ngạc, thật ngoài ý muốn, động khẩu lại khủng bố như vậy?

Dương Lỗi nhíu mày, trong tay xuất hiện Phong Ẩn đao.

- Thiên Đao Nhất Thức!

Giờ khắc này Dương Lỗi mở mắt, khẽ quát một tiếng.

Trường đao chậm rãi hạ xuống, tốc độ thong thả.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia lĩnh ngộ Thiên Đao Nhị Thức.

- Sư đệ đang làm gì vậy…

Tô Anh khó hiểu nói.

Vừa dứt lời, thanh âm tiếng đá vỡ vang lên.

Tường đá ầm sầm sụp xuống, vô số hòn đá vỡ đầy đất.

Tô Anh trợn tròn mắt, tràn đầy vẻ khó tin, một quyền cương mãnh cũng không đánh vỡ được động khẩu, nhưng một đao nhẹ nhàng lại có thể chém nát tường đá.

- Sư đệ, ngươi…ngươi làm như thế nào? Chẳng lẽ…chẳng lẽ khi nãy ngươi cố ý?

Tô Anh kêu lên.

- Sư tỷ, nhanh chóng bắt lấy hoàng kim trư, nếu không nó lại chạy trốn.

Dương Lỗi nói.

Lúc này Tô Anh nổi giận đùng đùng lao vào bên trong.

Dương Lỗi hoảng sợ vội vàng ngăn cản:

- Chậm, chậm, sư tỷ chậm đã.

- Sư tỷ không nên gấp gáp, hoàng kim trư không chạy được đâu, nơi này không đơn giản như vậy, có cấm chế cùng cơ quan, nếu không cẩn thận chạm vào sẽ không tốt.

Dương Lỗi giải thích.

Hoàng kim trư nhìn thấy Dương Lỗi run rẩy lên, ô ô kêu to.

Chỗ dựa của mình bị đánh vỡ, hoàng kim trư biết mình gặp đại phiền toái, nói không chuẩn sẽ mất mạng.

Từ lúc nó tiến vào nơi này đã phát ra tin tức cầu cứu cho hoàng kim cự mãng.

Nhìn thấy biểu tình của nó, Dương Lỗi thầm giật mình, xem ra trí lực của nó không kém, hẳn còn cao hơn cự mãng không ít.

Hẳn là vì có liên quan với thùng đen kia đi!

Thiên Đao Nhị Thức ẩn chứa đao chi pháp tắc cường đại, uy lực vô cùng, có thể miểu sát địch nhân cấp bậc cao hơn bản thân ba mươi cấp, thời gian làm lạnh mười hai giờ.

Nhìn thấy thuộc tính của Thiên Đao Nhị Thức, Dương Lỗi vô cùng rung động, chiêu thức này thật quá cường đại, thời gian làm lạnh còn ngắn lại, uy lực tăng cường nhiều như vậy, trước đó hắn dùng Thiên Đao Nhất Thức chỉ có thể miểu sát cao thủ cửu cực tạo hóa mà thôi, nhưng hiện tại cấp bậc tăng lên, uy lực gia

tăng, có thể đánh chết thiên tiên cảnh giới, hơn nữa còn là miểu sát, rất mạnh, hơn nữa thời gian làm lạnh từ một ngày còn mười hai giờ, chính là nửa ngày ngắn ngủi.

Nhìn thấy hoàng kim trư đã bị bắt lại, Dương Lỗi thật sự muốn dùng nó thử nghiệm uy lực Thiên Đao Nhị Thức xem thế nào, bởi vì nó là thiên tiên cảnh giới, rất thích hợp cho hắn dùng làm thí nghiệm.

Nhìn thấy Dương Lỗi nhìn qua, hoàng kim trư nhất thời co rụt lại, nước mắt lưng tròng, bộ dạng vô cùng sợ hãi.

Lúc này chưa thể giết chết hoàng kim trư, sau khi xem xét xong thuộc tính Thiên Đao Nhị Thức, lực chú ý của Dương Lỗi liền chuyển qua chiếc thùng màu đen trước mặt, chiếc thùng này thập phần quỷ dị, Chân Thực Ưng Nhãn của hắn không cách nào nhìn thấu, dùng thuật giám định cũng không xem xét được, thậm chí hắn cũng không nhìn thấy được có lỗ khóa, không biết làm sao mới có thể mở ra thùng này.

Dùng bạo lực mở ra? Dương Lỗi không phải không nghĩ tới phương pháp này, cũng không phải không sử dụng qua, nhưng chiếc thùng đen vẫn hoàn hảo không chút hao tổn nào, thậm chí Dương Lỗi đã sử dụng Thiên Đao Nhị Thức nhưng kết quả vẫn không hề có chút phản ứng.

Cần phải làm sao mới có thể cởi bỏ bí mật của thùng đen kia, làm sao mở ra được nó thật sự là vấn đề lớn, Dương Lỗi cầm thùng đen hỏi thăm Khúc Kỳ, Khúc Kỳ cũng hoàn toàn không biết gì về lai lịch của thùng đen, ngay cả Khúc Kỳ cũng không biết, như vậy lai lịch của chiếc thùng hẳn là rất lớn, có lẽ sư tôn Tô Nghiên sẽ biết chút ít tin tức, nhưng hiện tại hắn bị vây khốn ở đây, không cách nào rời đi, muốn gặp mặt Tô Nghiên cũng không có cách nào.

Nghiên cứu lâu như vậy cũng không nghiên cứu ra được manh mối gì, chiếc thùng này có liên hệ gì với hoàng kim trư? Vì sao nó có thể đề cao trí lực cho đầu trư kia, còn phát sinh biến dị? Có phải có quan hệ với chính bản thân yêu thú kia? Dương Lỗi suy nghĩ mãi, nhưng hoàng kim trư không biết nói chuyện, thậm chí có dùng cách uy hiếp tính mạng hoàng kim trư cũng không biết.

Hoàng kim trư cực kỳ sợ chết, khi Dương Lỗi dùng thuật thông linh ép hỏi nó, nó đem những gì mình biết rõ đều khai ra, nguyên lai hoàng kim trư cùng hoàng kim cự mãng đồng thời phát hiện thi thể ngũ trảo kim long, vì sao nó cùng hoàng kim cự mãng ký kết khế ước cộng sinh, hoàn toàn chỉ là vì ngoài ý muốn, đương nhiên có thể nói là chuyện xảy ra ngẫu nhiên không hiểu vì sao.

Về sau bởi nguyên nhân hoàng kim trư có trí lực, hoàng kim cự mãng rất nhanh đã bị nó dụ dỗ trở thành lão đại của cự mãng, đối với hoàng kim trư luôn nói gì nghe nấy.

Về phần lai lịch của chiếc thùng đen, hoàng kim trư cũng không hiểu rõ ràng, nhưng chiếc thùng gia tăng tinh thần lực cho nó rất lớn, nhưng lại không có trợ giúp gì với hoàng kim cự mãng, điều này làm hoàng kim trư luôn cảm thấy khó hiểu, nhưng nó cũng không quá rối rắm trong vấn đề này.

…

- Ngang…

Vào lúc này hoàng kim cự mãng cùng Thị Huyết Lão cự thú vừa dùng cứng đối cứng liều mạng một kích, thực lực giữa đôi bên lại ngang nhau.

Tiếp theo đôi bên hình thành cục diện giằng co, vừa lúc đó hoàng kim trư nhắn tin tức cầu cứu, điều này làm hoàng kim cự mãng phẫn nộ, cảm xúc nóng nảy, thập phần lo lắng.

Hoàng kim trư là lão đại của nó, còn có khế ước cộng sinh với nó, một khi hoàng kim trư bị giết chết như vậy nó cũng phải chết theo, cho nên lão đại tuyệt đối không thể xảy ra chuyện.

- Ngang…

Hoàng kim cự mãng lại thét dài một tiếng, trừng mắt liếc nhìn Thị Huyết Lão cự thú, vung mạnh đuôi, bức lui cự thú, xoay người muốn rời đi.

Nhìn thấy hoàng kim cự mãng muốn rời khỏi, Thị Huyết Lão cự thú thật thông minh, biết lúc này cự mãng không còn tâm tư hiếu chiến với mình, nhưng nó làm sao dễ dàng thả cự mãng rời khỏi, cho nên cự thú rít gào một tiếng, mở to miệng, dưới chân phát lực nhanh như tia chớp hướng cự mãng cắn xé tới.

Tuy cự mãng sốt ruột rời khỏi, nhưng dù sao vẫn là yêu thú trình độ kim tiên, hơn nữa bản năng chiến đấu khiến cho nó chưa từng thả lỏng cảnh giác với đối thủ cường đại, cho nên ngay trong tích tắc cự thú phát động công kích, nó lập tức làm ra phản ứng.

Thân hình thật lớn giãy một cái, cái đuôi gấp khúc, giống như trường cung gấp lại, súc tích lực đạo, trong nháy mắt ngắn ngủi đột nhiên bạo phát đi ra.

Cự long bái vĩ.

Một kích này uy lực mười phần, thậm chí có thể hủy thiên diệt địa.

Cái đuôi quét ra từng đợt hư ảnh, không gian nháy mắt bị xé nứt, một trận vặn vẹo, cái đuôi nháy mắt biến mất, nhưng lại nháy mắt xuất hiện.

Thị Huyết Lão cự thú chứng kiến tình huống này nhưng tốc độ không giảm, cả thân hình khổng lồ bị bao phủ trong một tầng huyết sắc quang mang dày đặc.

- Oanh…

Một tiếng nổ vang kinh thiên động địa.

¢¢ou G\yỀjX P¨VI Gʒ gûjX ¦\Â9 [_Ńq

Thân thể Thị Huyết Lão cự thú cùng hoàng kim cự mãng va chạm vào nhau, trong phút chốc đất rung núi chuyển, thiên địa như muốn sụp đổ.

- Bính bính…

Hai cự thú va chạm lẫn nhau, lại tách đi ra, mà hoàng kim cự mãng nương lần va chạm này nháy mắt bắn về phía xa xa, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đã biến mất không còn nhìn thấy.

Thị Huyết Lão cự thú không còn cảm giác được hoàng kim cự mãng tồn tại, nhất thời thét dài một tiếng, vô cùng bất mãn, thập phần phẫn nộ, tràn ngập vẻ không cam lòng.

- Cự mãng đã trở lại.

Ngay lúc Tô Anh cùng Dương Lỗi đang nghỉ ngơi, Khúc Kỳ đột nhiên truyền âm nói.

- Nhanh như vậy đã trở lại, không sai.

Hiện tại hắn đã khống chế hoàng kim trư, cho nên tuyệt không lo lắng, nếu cự mãng dám bất lợi với họ, hắn sẽ giết hoàng kim trư, nhưng Dương Lỗi cũng biết cự mãng sẽ không làm xằng bậy.

- Ngang…

Còn chưa đi được bao xa, Dương Lỗi đã cảm thấy cự mãng đã đến.

Sau khi tiến vào, nó gầm rú một tiếng, Dương Lỗi biết nó đã phát hiện được mình.

Lúc này hoàng kim trư ngoan ngoãn đứng bên cạnh Dương Lỗi, đã hoàn toàn bị hắn khống chế, đây là một loại thủ pháp đặc thù, chỉ cần nó có điều gì khác thường là có thể trực tiếp giết chết nó. Đương nhiên thông qua hoàng kim trư, Dương Lỗi cũng cảm nhận được tuy mình không thể khống chế cự mãng như hoàng kim trư, vẫn có thể thay đổi một ít ý nghĩ của nó, hoặc là nói có thể ảnh hưởng nó.

- Lại đây.

Dương Lỗi hô to.

Mà lúc này Tô Anh cùng Khúc Kỳ thập phần khẩn trương, Dương Lỗi không chút để ý, nhìn hoàng kim cự mãng dữ tợn trước mắt lại không có chút lo lắng cùng sợ hãi.

- Ngang…

Chứng kiến Dương Lỗi đã khống chế hoàng kim trư, hoàng kim cự mãng nổi giận, phẫn nộ, hướng chỗ hắn vọt tới.

Thấy tình huống này Tô Anh cùng Khúc Kỳ hoảng sợ, thân hình không tự chủ được thối lui ra sau vài bước.

Mà Dương Lỗi ngược lại bước lên một bước, nhìn thẳng vào cự mãng nói:

- Muốn giết ta? Hừ, nếu ngươi dám động thủ, ta sẽ lập tức giết lão đại của ngươi.

Nói xong trong tay hắn hiện ra thanh trường đao, nháy mắt đặt lên cổ hoàng kim trư.

- Ô ô…

Hoàng kim trư run lên, kêu to vài tiếng với cự mãng.

- Ngang…

Cự mãng ngừng lại, phẫn nộ nhìn Dương Lỗi, nó không cách nào tránh được, hoàng kim trư là lão đại của nó, còn ký kết khế ước cộng sinh với nó, mặc dù bản thân cự mãng không sợ chết, nhưng phải lo lắng an nguy của hoàng kim trư, có thể nói tư tưởng cảm xúc của hoàng kim trư ảnh hưởng cực kỳ nghiêm trọng với cự mãng.

- Không sai, không sai, vẫn còn rất nghe lời.

Dương Lỗi vui vẻ nói:

- Kỳ thật đi theo chúng ta các ngươi vẫn rất có tiền đồ, nếu không có sự xuất hiện của ta, các ngươi muốn tiếp tục đột phá thật khó khăn, quá khó khăn. Cho nên ngươi không cần phẫn nộ, có lẽ đây là một lần cơ hội, ngươi không nhìn thấy Thị Huyết Lão cự thú kia thật cường đại sao? Ngươi nắm chắc có thể đánh chết nó sao? Ta nói cho ngươi biết, yêu thú càng thêm cường đại thật quá nhiều, mà thế giới này cũng không phải thế giới gì lớn, chẳng qua chỉ là một vị diện nho nhỏ mà thôi, chỉ là một nơi thí luyện, mà ta cùng sư tỷ Tô Anh là đi vào không gian này thí luyện, các ngươi lại là mục tiêu thí luyện của chúng ta.

Lời của Dương Lỗi làm cự mãng nửa tin nửa ngờ, kể từ sau khi nó cắn nuốt thi thể ngũ trảo kim long, chưa từng gặp qua đối thủ, chỉ mới gặp được đầu Thị Huyết Lão cự thú mà thôi.

- Sư đệ, ngươi nói như vậy nó nghe hiểu được sao?

Tô Anh ngạc nhiên hỏi.

Dương Lỗi cười cười:

- Đương nhiên, hoàng kim cự mãng đã đạt tới trình độ kim tiên, tự nhiên có thể nghe hiểu được.

- Sư đệ, ngươi có thể nghe hiểu được nó nói cái gì sao?

Tô Anh hỏi.

Dương Lỗi gật đầu.

Tô Anh nghe vậy ánh mắt chợt phát sáng lên:

- Sư đệ, ngươi có thể dạy ta sao?

Chuyện này cũng có thể, đây là thông linh thuật, lại có bộ phận đơn giản hóa đặc thù, thú ngữ, thú ngữ là chi nhánh của thuật thông linh, nhưng chỉ có tác dụng với một ít yêu thú, ma thú có trí lực tương đối cao hay thông minh, mà đối với trí lực thấp thì không được.

Nhưng cho dù là như vậy muốn trao đổi ra tiêu hao không ít điểm, phải tiêu hao tới năm trăm vạn điểm, không phải là số lượng nhỏ, tuy rằng lúc này Dương Lỗi có vài trăm triệu điểm.

Nhưng nếu Tô Anh nói như vậy dạy cho nàng cũng không sao, huống chi nếu mình thu thập được cự mãng cùng cự thú, như vậy thực lực của mình sẽ tăng lên, đến lúc đó số điểm trao đổi lại đáng là gì? Hắn không để trong lòng.

- Được, để ta xử lý xong chuyện này sẽ truyền cho sư tỷ.

Dương Lỗi cười nói.

Tô Anh nghe vậy mừng rỡ:

- Thật sao, sư đệ, ngươi không được lừa gạt sư tỷ nha.

- Sẽ không, sư đệ có khi nào đã lừa gạt sư tỷ, ngươi cứ yên tâm đi.

Dương Lỗi đáp.

- Ân ân, vậy sư đệ ngươi làm nhanh lên.

Tô Anh nói.

- Ngang...

- Kêu la cái gì!

Tô Anh có chút bất mãn trừng mắt kêu lên.

Dương Lỗi nhìn cự mãng:

- Chúng ta làm giao dịch đi, chỉ cần ngươi giúp chúng ta hoàn thành một việc, ta sẽ bỏ qua lão đại của ngươi, ngươi nghĩ thế nào?

Ánh mắt cự mãng không ngừng chuyển động, tựa như đang tự hỏi mình.

Ước chừng một phút sau, thanh âm cự mãng truyền vào trong đầu Dương Lỗi.

- Được, nhân loại, ta đáp ứng ngươi, ngươi nói ra điều kiện đi, nhưng ngươi phải bảo đảm một khi ta làm được, ngươi phải thả lão đại của ta, giải trừ khống chế cho lão đại của ta.

- Đây là đương nhiên, nếu ngươi giúp ta hoàn thành xong nhiệm vụ của ta, như vậy ta nhất định giữ lời, bỏ qua lão đại của ngươi, giải trừ khống chế.

Dương Lỗi mỉm cười nói, xem như đạt tới hiệp thương.

- Là điều kiện gì?

- Rất đơn giản, hôm nay không phải ngươi đã chiến đấu với một con cự thú sao? Mục đích của chúng ta lần này là muốn đối phó cự thú kia, nhưng thực lực của ngươi tuy cường hãn, so sánh với cự thú vẫn còn có chút chênh lệch, nếu các ngươi liều chết chỉ có một kết quả là ngươi nhất định sẽ chết, mà cự thú chỉ bị trọng thương mà thôi.

Dương Lỗi nói.

- Không thể nào, hừ, ta là ngũ trảo kim long, làm sao bị một con Thị Huyết Lão giết chết, tuyệt đối không có khả năng, tuy nó cường đại nhưng không có khả năng giết chết ta.

Cự mãng lớn tiếng kêu lên.

- Không tin?

Dương Lỗi cười cười.

- Ngang, bây giờ chúng ta đi ngay, bản thân ta thật muốn nhìn xem rốt cục là ta lợi hại hay nó cường đại.

Cự mãng nổi giận vẫy động thân hình quát.

- Đừng nên nóng nảy, chúng ta cần làm sẵn chuẩn bị, nên nhớ mục đích của ta là một kích giết chết, mặc dù ngươi cường đại nhưng ngươi nắm chắc giết chết được nó sao? Nếu cho nó chạy trốn, chúng ta làm sao tìm được nó? Nếu nó trốn thoát chẳng phải sẽ phí công? Ta cũng không muốn sau này bị nó thường xuyên đánh lén trả thù.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

Cự mãng nghĩ nghĩ, không sai, tuy nó tự tin đánh bại được Thị Huyết Lão, nhưng không nắm chắc giết được cự thú, một khi để cự thú chạy thoát, ngày sau liên tục làm phiền, tuy cự mãng không quá thông minh, nhưng có một số việc vẫn có thể nghĩ tới.

¢¢©u G\ʏỀjX P¨UI ¦}Òj b’ b\ʍjX ?Q̄u

Một ngày sau, Dương Lỗi, Tô Anh, Khúc Kỳ cùng hoàng kim cự mãng, hoàng kim trư chậm rãi đi về hướng địa bàn Thị Huyết Lão cự thú.

Trước đó Dương Lỗi đặc biệt luyện chế một loại độc dược, còn có một bộ trận kỳ.

Độc dược được bôi lên trên phi đao cùng móng vuốt của cự mãng.

Vốn cự mãng khinh thường loại thủ đoạn thấp kém này, nhưng bị Dương Lỗi ép buộc, không thể không lui nhường để yên cho Dương Lỗi thoa chất độc lên chân trước của mình.

Mà bộ trận kỳ gọi là Vạn Trùng Thị Huyết trận.

Bởi vì Thị Huyết Lão là loại yêu thú huyết tu như quỷ hút máu, hơn nữa nó không sợ ánh mặt trời, không bị hạn chế, vô luận khi nào đều có thể phát huy ra chiến lực cực mạnh.

Nhưng đối với Thị Huyết Lão, quan trọng nhất chính là máu tươi, nếu bị giảm bớt thực lực sẽ giảm mạnh, ngược lại nếu nó hấp huyết của siêu cấp cường giả, như vậy thực lực sẽ tăng trưởng thật lớn, đây là một chuyện thật kinh khủng.

Dương Lỗi suy đoán sở dĩ cự thú trở nên cường đại như vậy, tám chín phần là vì chiếm được máu huyết của siêu cấp cường giả hoặc yêu thú cường đại, nhờ vậy mới đạt tới trình độ kim tiên.

Cho nên hắn nhắm vào nhược điểm của cự thú, luyện chế ra bộ trận kỳ, mà trận kỳ này tiêu hao một trăm hai chục triệu điểm của hắn, ngoại trừ một ít tài liệu trọng yếu nhất là Thị Huyết Trùng.

Tuy Thị Huyết Trùng không cường đại, lại có được tốc độ cực kỳ khủng khiếp, còn có thể xuyên qua phòng hộ tráo, thân hình cực nhỏ, một hai con không có hiệu quả nhưng nếu quá nhiều sẽ phi thường khủng bố.

Trong không gian này không có Thị Huyết Trùng, cho nên Dương Lỗi phải trao đổi với hệ thống.

Trên trăm vạn Thị Huyết Trùng luyện chế thành Vạn Trùng Thị Huyết đại trận, cực kỳ khủng bố, mặc dù là Khúc Kỳ thấy được trận pháp này cũng không rét mà run, một khi phòng hộ bị công phá, hậu quả có thể nghĩ.

Cũng chính vì trận pháp này, cách nhìn của Khúc Kỳ đối với Dương Lỗi chuyển biến cực lớn, đây là một tiểu tử khủng bố, thủ đoạn cùng thiên phú khủng bố, có trí tuệ không gì sánh kịp, nếu có một địch nhân như hắn ngẫm lại không rét mà run.

Cho nên đối với Dương Lỗi, cho dù không thể kết giao bằng hữu, nhưng tuyệt đối không thể trở thành kẻ địch.

…

Lại đi tới địa bàn Thị Huyết Lão, Dương Lỗi thật cảm khái, bởi vì hiện tại hắn đã cảm nhận được khí thế khủng bố của cự thú.

Mục tiêu của cự thú không phải là mọi người mà chỉ riêng hoàng kim cự mãng, nó không biết vì sao yêu thú kia đột ngột rời đi, mà bây giờ còn quay trở lại.

Nó không cho rằng hoàng kim cự mãng bị nó dọa chạy, trí lực của nó mạnh hơn cự mãng rất nhiều, thậm chí còn không kém một ít nhân loại giảo hoạt.

Mà hiện tại hoàng kim cự mãng quay lại, làm cho Thị Huyết Lão cự thú thật phẫn nộ, đồng thời lại có cảnh giác, lần này yêu thú kia quay lại khẳng định sẽ không dễ dàng đối phó, hẳn là có chuẩn bị mà đến.

Nhưng cự thú cảm thấy được lần này mặc dù là có nguy hiểm nhưng cũng đáng để mạo hiểm, bởi vì hoàng kim cự mãng thập phần cường đại, hơn nữa máu huyết của nó phi thường mê người, trước đó chiến đấu với nó máu của nó chảy ra làm Thị Huyết Lão cự thú đã phát hiện máu của cự mãng kia là dòng máu cao quý, là long huyết, nếu nó cắn nuốt hoàng kim cự mãng, như vậy nó có thể đột phá trình tự hiện tại, tiến vào cảnh giới càng cao hơn, cho nên lần này dù thế nào nó cũng không thể bỏ qua cơ hội.

- Ngang…

Hoàng kim cự mãng kêu to một tiếng, thân hình bay lên trời vọt thẳng tới chỗ Thị Huyết Lão.

Trước đó nó chật vật rời đi, đây là nỗi sỉ nhục trong lòng nó, tuy rằng bởi nguyên nhân lão đại hoàng kim trư cầu cứu, nhưng lần này nó đến vì rửa nhục, nhất định phải đánh bại, giết chết đầu Thị Huyết Lão kia, như vậy mới có thể rửa sạch nỗi sỉ nhục, lấy lại tôn nghiêm cho Long tộc như mình.

- Hống hống…

Thị Huyết Lão cũng không cam tâm yếu thế, rống to hai tiếng sau đó vọt thẳng tới chỗ hoàng kim cự mãng.

Không chút kỹ xảo, hai cự thú nháy mắt va chạm vào nhau, thân hình thật lớn của cự mãng cuốn lấy thân thể Thị Huyết Lão, nhưng cự thú thật cường đại, trí lực cực cao, làm sao cho nó quấn lấy mình, móng vuốt vỗ lên lưng cự mãng khiến cự mãng bị đau, vung mạnh đuôi hung hăng giã lên thân thể Thị Huyết Lão.

Thanh âm va chạm, bành bạch rung chuyển.

Cuộc chiến giữa yêu thú không hề có chút kỹ năng, chỉ dựa vào thân thể cường đại không ngừng va chạm cắn xé.

Lúc này cuộc chiến giữa hai yêu thú đã vô cùng gay cấn kịch liệt, mà Dương Lỗi cũng không đứng yên quan sát cuộc chiến, hắn đang không ngừng bố trận, một khi thời cơ đã đến sẽ phát động trận kỳ đem Thị Huyết Lão cự thú giết chết tại chỗ.

Thô bạo, dã man, đây là cảm giác hai yêu thú gây ra cho người khác khi chứng kiến bọn chúng chiến đấu.

Nhưng ba người Dương Lỗi cũng không dám đứng quá gần, trình tự chiến đấu như vậy không phải chuyện đùa giỡn, khí kình lan đến cực kỳ khủng bố.

- Thật là lợi hại.

Tô Anh kinh hô.

- Đương nhiên, đây là cuộc chiến cấp bậc kim tiên, chúng ta kém xa.

Dương Lỗi mỉm cười nói:

- Nhưng ta tin tưởng không qua bao lâu nữa, chúng ta có thể đạt tới tình trạng như vậy, đến lúc đó muốn đối phó hai yêu thú này sẽ dễ dàng.

- Cuộc chiến như vậy không hề có chút kỹ xảo, đối với tu luyện giả nhân loại mà nói ở trình độ ngang cấp muốn thu thập chúng thật dễ dàng.

Khúc Kỳ cũng nói.

Lời này Dương Lỗi tin tưởng, ở cùng một cấp bậc nhân loại đều có vũ khí cường đại, so sánh với yêu thú chiếm cứ ưu thế thật lớn.

Đương nhiên điều này cũng không phải hoàn toàn, có yêu thú vô cùng cường đại, có bổn mạng tuyệt kỹ của chính mình, kỹ năng phi thường cường hãn, bình thường rất ít sử dụng, trừ phi tính mạng bị uy hiếp mới có thể thi triển đi ra.

Mà Dương Lỗi biết rõ hai yêu thú trước mắt đều có thiên phú kỹ năng, kỳ thật chính là thiên phú thần thông.

Không ngừng va chạm, hai yêu thú đều bị thương tổn, lúc này còn đang giằng co, ánh mắt trừng trừng, tràn đầy sát khí, chiến ý dạt dào.

- Tiếp tục như vậy không biết phải đợi đến khi nào mới đánh xong đây.

Đối với Tô Anh mà nói cuộc chiến như vậy vẫn rất có đặc sắc, nhưng xem hồi lâu lại cảm thấy buồn tẻ, nhỏ giọng nói thầm.

- Sư tỷ, hay là ngươi nghỉ ngơi chốc lát.

Dương Lỗi nói.

- Thôi đi, nói không chừng sắp đánh xong đâu, nếu bỏ lỡ cơ hội chúng ta chẳng phải thật phiền toái, cho nên vẫn cứ chờ xem.

Tô Anh lại lắc đầu nói.

- Ngao ô...ngao ô...

Đột nhiên Thị Huyết Lão thét dài, Dương Lỗi nghe tiếng thét liền cảm thấy không ổn, phiền toái, rõ ràng cự thú đang gọi về đồng bọn.

- Không tốt, chúng ta cần tốc chiến tốc thắng.

Dương Lỗi không dám xác định đồng bọn của cự thú cũng khủng bố như nó hay không, nếu thật sự là như thế thì sự tình không xong, một đầu cự thú đã làm mọi người đau đầu không thôi, nếu lại đến thêm một đầu còn không phải sẽ xong đời, cho nên tuyệt đối không để chuyện như vậy phát sinh, vì vậy nhất định phải giải quyết đầu cự thú này trước khi đồng bọn của nó chạy đến.

¢¢¨u G\yỀjX P¨£I Gʒ gûjX b\QjX iX\0 G\ℚ [«´u

Cho nên Dương Lỗi vội vàng truyền âm cho hoàng kim cự mãng, khiến nó lập tức toàn lực ứng phó, tận lực đánh đối thủ bị thương sau đó dẫn dụ vào trong Vạn Trùng Thị Huyết đại trận của mình, đến lúc đó không còn gì đáng lo lắng.

Nghe được lời của Dương Lỗi, cự mãng gào thét một tiếng, nháy mắt biến thành điên cuồng, hít sâu một hơi, thân thể trướng lớn hơn rất nhiều.

Theo sau nó mở to miệng, hộc ra một viên kim sắc trân châu, Dương Lỗi trừng mắt, đó chính là nội đan của cự mãng, không nghĩ tới lại là kim sắc còn lớn như vậy, bên trong ẩn chứa năng lượng cường đại, nếu có thể lấy tới tay đưa cho Bạch Tố Trinh luyện hóa, như vậy thực lực của Bạch Tố Trinh sẽ gia tăng, đừng nói chỉ tiến giai kim tiên, muốn đi vào thiên tiên, thậm chí là huyền tiên đều có thể.

Nhìn thấy cự mãng hộc ra nội đan, cự thú cực kỳ hoảng sợ, nội đan của yêu thú ý vị như thế nào, cự thú hiểu thật rõ ràng, nhưng lúc này nó chỉ có một ý nghĩ, tên này tuyệt đối là người điên, lại làm ra hành động điên cuồng như vậy.

Một khi bị mất đi nội đan, tu vi phế sạch, sinh cơ xói mòn, cuối cùng sẽ tử vong.

Nhưng dùng năng lượng nội đan công kích cũng thập phần cường hãn.

- Con trùng chết tiệt, vì sao điên cuồng như vậy, không muốn sống nữa cũng đừng kéo ta đi cùng ah.

Cự thú không ngừng gầm rú, không ngừng lui nhường, rống to một tiếng, Dương Lỗi có thể nghe được rõ ràng nó đang chửi ầm lên, trí lực của nó quả nhiên cường đại.

Mà cự mãng không chút quan tâm, chỉ điên cuồng công kích cự thú Thị Huyết Lão.

Trên người gia tăng vết thương, lúc này cự thú phẫn nộ, đã bị cự mãng khơi dậy cuồng tính, đường đường vương giả Thị Huyết Lão bộ tộc không ngờ bị đánh cho chật vật như vậy, đối phương phảng phất như muốn cùng nó đồng quy vu tận, nếu nó còn không phản kích, như vậy có lẽ sẽ bị đánh thành tàn phế.

Cự thú không còn cách nào cũng mở to miệng, hộc ra huyết sắc viên cầu, đó là nội đan của nó.

Dương Lỗi nhận ra tuy nội đan của cự thú nhỏ hơn cự mãng một chút, nhưng năng lượng bên trong càng thêm cường hãn, càng thêm tinh khiết.

Hơn nữa nội đan của cự thú còn có tính ăn mòn, có thể giúp thực lực của nó tăng lớn hơn rất nhiều, chiếm cứ ưu thế trong chiến đấu, nên theo tình huống mà xem một khi cự thú tế ra nội đan, như vậy cự mãng sẽ bị rơi vào hạ phong, ưu thế sẽ biến mất không còn nhìn thấy.

Lúc này nội đan của cự mãng thật sự bị bức lui.

Thân hình cao lớn của cự mãng chấn động, một kích này làm nó bị thương tổn.

Dương Lỗi nhíu mày, tình huống như vậy hắn thật không muốn nhìn thấy.

Con rắn kia thật ngu ngốc, trên móng vuốt có thoa độc dược lại không chịu đi sử dụng đánh bại đối thủ!

- Cự mãng, ngươi đừng dùng nội đan đối cứng với nó, phải lợi dụng ưu thế của ngươi cùng lực phòng ngự chiến đấu với nó, ta đã dặn ngươi dùng móng vuốt thoa độc dược không nhớ sao? Tuy rằng không độc chết được nó, nhưng sẽ làm nó bị ảnh hưởng!

Dương Lỗi truyền âm nói.

- Ngang…

Cự mãng gầm lên một tiếng, vẫn chưa chịu thu hồi nội đan, Dương Lỗi vô cùng tức giận, con rắn chết tiệt, lại không nghe theo chỉ huy của mình, chẳng lẽ buộc mình xuất tuyệt chiêu mới được sao?

Dương Lỗi giận dữ nói:

- Hỗn đản, nếu ngươi không làm theo lời ta, ta sẽ giết ngươi cùng lão đại của ngươi, ta không phải nói đùa, nếu không tin ngươi thử lại lần nữa xem.

Nghe được lời này của hắn, thân hình cự mãng khựng lại, nội đan cũng bị kềm hãm, cự thú nhân cơ hội này hung hăng đụng vào nội đan của nó.

- Oành…

Cự mãng bị đánh bay, nội đan cũng bay về trong cơ thể của nó.

Một kích này khiến cho nó bị thương không nhẹ.

Dương Lỗi vô cùng tức giận, cũng vì mệnh lệnh của hắn làm nó bị thương, nhưng nguyên nhân chủ yếu là vì chính cự mãng không nghe theo chỉ huy của hắn!

Ngay trong nháy mắt cự thú muốn thừa thắng xông lên, trong tay Dương Lỗi hiện ra phù triện, chính là Định Thân Phù.

- Định Thân Phù, định cho ta!

Dương Lỗi nháy mắt sử dụng ba phù triện, hắn đã thử qua, hiệu quả có thể chồng lên, nhưng với tinh thần lực hiện tại của hắn mà nói chỉ dùng được ba phù triện mà thôi, chỉ cần chồng lên, tương đương với hiệu quả sử dụng ba mươi Định Thân Phù.

Ngay trong nháy mắt cự thú bị định trụ, Dương Lỗi bắn ra hơn mười viên thuốc, chính là chữa thương đan, hắn luyện chế không nhiều nhưng lần này hao phí hơn mười viên khiến cho hắn vô cùng đau lòng, nhưng nếu hắn không dùng chữa thương cho cự mãng, căn bản không có chút hiệu quả gì lớn.

Làm xong hết thảy chuyện này, hiệu quả Định Thân Phù biến mất, thời gian chỉ qua vài lần hô hấp.

Nhưng cự thú lại không tiếp tục công kích mà lựa chọn lui về phía sau, thập phần cảnh giác thối lui, Dương Lỗi nhìn thấy sửng sốt, cự thú làm ra hành động khó hiểu như vậy thật khiến người buồn bực vô cùng.

Mà lúc này cự mãng cũng không làm trái chỉ huy của Dương Lỗi, dùng chân trước có thoa độc dược phát động công kích mãnh liệt, từng đạo trảo ảnh kim sắc thật lớn không ngừng xuất hiện giữa không trung.

Mà lúc này đây, Dương Lỗi nghe được thanh âm hệ thống nhắc nhở.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia lĩnh ngộ Thiếu Lâm Long Trảo Thủ.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia, Thiếu Lâm Long Trảo Thủ tiến hóa thành Vô Ảnh Long Trảo Thủ.

Kỹ năng tăng lên, điều này thật sự ngoài ý muốn, Dương Lỗi từng lấy được Thiếu Lâm Long Trảo Thủ ở Mộng Huyễn thế giới, do Hàn Na truyền cho hắn, hắn từng xem qua nhưng không tu luyện, không nghĩ tới lúc này lại lĩnh ngộ, còn làm cho nó tiến hóa.

Dương Lỗi điểm mở hệ thống, xem xét Vô Ảnh Long Trảo Thủ.

Vô Ảnh Long Trảo Thủ: bộ cải tiến từ Thiếu Lâm Long Trảo Thủ, vũ kỹ trung phẩm tiên linh, thi triển hóa thành long trảo đầy trời, tiến hành công kích địch nhân làm người hoa cả mắt, không thể phân biệt chiêu thức công kích, uy lực vô cùng, dưới thiên tiên không thể phòng ngự.

Chứng kiến thuộc tính, Dương Lỗi vô cùng kinh ngạc, đây lại là vũ kỹ trung phẩm tiên linh, thật quá cường đại, dưới thiên tiên không thể phòng ngự, đây là hiệu quả vì tu vi của hắn còn chưa đạt tới tiên nhân, nếu tu vi hắn tăng lên, đạt tới thiên tiên, muốn phát huy uy lực chân chính của vũ kỹ này sẽ có quang cảnh như thế nào đây?

Trước kia Dương Lỗi không xem trọng bảy mươi hai tuyệt kỹ của Thiếu Lâm, nhưng hiện tại xem ra bảy mươi hai tuyệt kỹ cũng không tầm thường, nhưng ở trong Thiếu Lâm Tự có thể chân chính lĩnh ngộ được tinh túy bảy mươi hai tuyệt kỹ không có vài người, hoặc là nói căn bản không có người có thể đạt tới.

Hơn nữa từng nghe nói qua, ai có thể nắm giữ được tuyệt kỹ Thiếu Lâm, lại thêm Dịch Cân Kinh cùng Tẩy Tủy Kinh, như vậy sẽ nhận được Phật chủ truyền thừa.

Phật chủ đã đạt tới trình tự thánh nhân, chính là Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề, cấp bậc của họ mới được xưng là Phật chủ, những người khác còn chưa đạt tới cấp bậc này.

Thánh nhân truyền thừa ý vị như thế nào liền có thể nghĩ.

Nhưng Dương Lỗi có chút chờ mong với võ học Phật giáo, tỷ như Bất Tử Kim Thân Quyết, Dương Lỗi rất muốn đạt được, hiện tại hắn mới tu luyện được tới tầng thứ hai của Bất Tử Kim Thân Quyết mà thôi.

¢¢Vu G\ʏỀjX P¨¢I dà_ GG p_Ṇj ¦n¾_u

Nhưng cho dù chỉ đạt tới tầng thứ hai, Dương Lỗi cũng cảm giác được Bất Tử Kim Thân Quyết cường hãn, nếu có thể chân chính học được, nhất định uy lực vô cùng.

- Oành…

Lúc này một tiếng vang thật lớn làm hắn tỉnh lại, cách đó không xa xuất hiện một hố lớn, còn lớn hơn lúc trước.

Từ xa nhìn lại cự mãng bị thương nghiêm trọng, mặc dù nhìn cự thú đỡ hơn nó, nhưng thương thế cũng không nhẹ, hơn nữa lúc này nó đang thở dốc, máu tươi biến thành màu đen, rõ ràng là đã trúng độc, là độc dược mà Dương Lỗi luyện chế.

Lưỡng bại câu thương, không sai, đây là kết quả lưỡng bại câu thương.

Thị Huyết Lão cự thú cường hãn như vậy, mặc dù bị trúng độc nhưng vẫn đánh trọng thương hoàng kim cự mãng, còn có thể áp chế, thật lợi hại.

Lúc này đối với Dương Lỗi mà nói thời cơ đã tới, bởi vì cự thú lẫn cự mãng đều tiến nhập vào bên trong trận pháp của hắn.

- Khởi động trận pháp!

Dương Lỗi khẽ quát một tiếng, trong tay sáng lên một đạo bạch quang.

Tiếp theo cả đại trận sáng lên, một trận hắc quang đem cự thú cùng cự mãng bao phủ.

Giờ phút này cự thú cảm thấy tình huống không đúng, cảm giác được một cỗ nguy hiểm mãnh liệt, cỗ nguy hiểm này càng mãnh liệt hơn bao giờ hết.

- Hống...

Cự thú gầm rú một tiếng, đứng thẳng người, hướng chỗ Dương Lỗi đánh tới, lúc này nó phát hiện nguyên lai kẻ nguy hiểm nhất lại là một nhân loại nho nhỏ trước mắt mà thôi.

Nhưng tới thời điểm này có biết thì đã quá muộn, trận pháp đã khởi động, một khi Vạn Trùng Thị Huyết đại trận khởi động, Thị Huyết Trùng trong trận sẽ hoàn toàn thả ra.

Nhất thời một mảnh Thị Huyết Trùng đông nghìn nghịt ong ong bay thẳng tới chỗ cự thú cùng cự mãng.

- Không, không, tiểu đệ của ta còn ở bên trong, ngươi không thể như vậy.

Thấy một màn này, hoàng kim trư mặc kệ, lớn tiếng hô, nó cũng không muốn cự mãng chết, bởi vì nó ký kết khế ước cộng sinh cùng tên kia, một khi cự mãng chết đi nó cũng không sống được.

Dương Lỗi nở nụ cười, nói:

- Tiểu Trư, ngươi không cần lo lắng, ta có chừng mực.

- Ngươi...ngươi là ma quỷ, ngươi...

- Ngươi cái gì ngươi? Tiếp tục kêu ta cũng đem ngươi ném vào đi, máu của ngươi sẽ làm Thị Huyết Trùng càng thêm ưa thích.

Dương Lỗi nhìn hoàng kim trư vẫn đang lẩm bẩm, cả giận nói.

- Ngao...

Thị Huyết Trùng rất nhanh bao phủ cự thú cùng cự mãng, tiếp theo liền nghe được tiếng kêu thảm thiết, nhưng thanh âm càng ngày càng yếu, càng lúc càng nhỏ, không qua bao lâu đã bị thanh âm ong ong của Thị Huyết Trùng bao phủ.

- Đô đô...

Lúc này hoàng kim trư đột nhiên run rẩy, ngã nhào xuống đất lập tức mất đi sinh cơ.

Mà lúc này hệ thống vang lên thanh âm nhắc nhở:

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia đánh chết Thị Huyết Lão cự thú, đạt được nguyên khí trị một vạn triệu, đổi điểm mười tỷ.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia đánh chết hoàng kim cự mãng, đạt được nguyên khí trị năm ngàn triệu, đạt được đổi điểm năm tỷ.

- Đinh, chúc mừng cấp bậc ngoạn gia tăng lên, tiến vào thất tinh luyện cương tứ giai.

- Đinh, chúc mừng cấp bậc ngoạn gia tăng lên, tiến vào thất tinh luyện cương ngũ giai.

...

...

- Đinh, chúc mừng cấp bậc ngoạn gia tăng lên, tiến vào bát quái ngưng thần tam giai.

- Đinh, chúc mừng cấp bậc ngoạn gia tăng lên, tiến vào bát quái ngưng thần tứ giai.

- Đinh, chúc mừng cấp bậc ngoạn gia tăng lên, tiến vào bát quái ngưng thần ngũ giai.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia đạt được một viên nội đan hoàng kim cự mãng.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia đạt được một viên nội đan Thị Huyết Lão cự thú.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia đạt được kỹ năng thư Sinh Mệnh Cộng Hưởng.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia đạt được Thú Hồn Phù Thị Huyết Lão cự thú chi nộ.

Thu hoạch phong phú, nhưng làm cho Dương Lỗi buồn bực chính là nếu dựa theo tình huống bình thường hắn đánh chết cự thú cùng cự mãng cấp bậc kim tiên, như vậy thu hoạch nguyên khí trị phải hơn ngàn vạn triệu, hiện giờ chỉ tới vạn triệu mà thôi, còn kém quá xa, hơn nữa hiện tại hắn cần gia tăng cấp bậc cần có nguyên khí trị thật sự nhiều lắm, cho nên tuy rằng hắn đánh chết cự thú cùng cự mãng, nhưng chỉ làm cấp bậc gia tăng tới bát quái ngưng thần ngũ giai mà thôi.

Đương nhiên lần này thu hoạch không nhỏ, đồ vật bạo xuất chỉ tính riêng hai viên nội đan đã là phong phú, đây chính là nội đan yêu thú kim tiên, nếu cấp cho sủng vật của hắn luyện hóa như vậy nhất định sẽ đề thăng cấp bậc.

Hơn nữa còn có đồ vật khác, kỹ năng thư Sinh Mệnh Cộng Hưởng cùng Thú Hồn Phù Thị Huyết Lão cự thú chi nộ…

Thú Hồn Phù là đồ tốt, đó là một thượng phẩm tiên phù, có thể sử dụng ba lần, phóng xuất ra Thị Huyết Lão cự thú hỗ trợ chiến đấu, mà sự cường đại của Thị Huyết Lão chính mắt hắn nhìn thấy, đây là lá bài tẩy thật lớn, đáng tiếc chính là chỉ sử dụng được ba lượt, hơn nữa mỗi lần chỉ được nửa giờ.

Cho nên dù hiện tại đồng bạn của Thị Huyết Lão chạy tới Dương Lỗi cũng không sợ, đánh không lại hắn muốn chạy trốn cũng không thành vấn đề.

- Hống hống…

Từng thanh âm rống to vang vọng làm Dương Lỗi giật mình.

Dương Lỗi vừa nhìn, lúc này đã bị một đoàn Thị Huyết Lão vây quanh, bên trong còn có một Thị Huyết Lão tự thú, uy thế còn mạnh mẽ không kém con trước đó.

Phiền toái, không nghĩ tới còn có hai đầu Thị Huyết Lão cự thú.

Con cự thú này trên đầu còn có một sừng đỏ như máu, mở ra Chân Thực Ưng Nhãn quan sát, Dương Lỗi phát hiện trên sừng của nó còn có phù văn thật thần bí vây quanh.

Đầu cự thú này mang đến áp lực càng thêm khủng bố, khiến cho Dương Lỗi thập phần khẩn trương.

Lúc này cả Khúc Kỳ lẫn Tô Anh đều ngây dại.

Ba người gắt gao dựa chặt vào nhau.

- Sư đệ, chúng ta làm sao bây giờ?

Tô Anh nói.

Dương Lỗi cau mày, không biết nên trả lời thế nào.

- Tiền bối, không biết ngươi có biện pháp nào không?

Thấy Dương Lỗi không trả lời, Tô Anh hỏi Khúc Kỳ.

- Lần này…ta cũng không có cách nào.

Khúc Kỳ lắc đầu, hắn chỉ là tàn hồn, muốn bỏ chạy hết sức dễ dàng.

- Chúng ta làm sao bây giờ?

Tô Anh nhìn cự thú, lo lắng hỏi.

- Làm sao bây giờ, để cho ta suy nghĩ.

Dương Lỗi không muốn sử dụng Thú Hồn Phù, hắn muốn lưu trữ sử dụng sau này.

Đúng rồi, ánh mắt hắn chợt sáng ngời, nhìn hai người nói:

- Ẩn Thân Phù, bây giờ chúng ta có thể sử dụng Ẩn Thân Phù.

Ẩn Thân Phù là pháp bảo bỏ chạy tốt nhất hiện tại.

- Nhanh lên, các ngươi thi triển Ẩn Thân Phù trước tiên, ta dẫn dụ tên kia rời đi trước.

Dương Lỗi nói.

- Không được, không được, chúng ta cùng đi.

Tô Anh nghe vậy lắc đầu nói.

- Sư tỷ, ngươi phải tin tưởng ta, nếu ta không dẫn dụ tên kia rời đi, một khi chúng ta biến mất nó sẽ điên cuồng công kích khu vực này, đến lúc đó hiệu quả Ẩn Thân Phù biến mất, cho nên phải có người đi dẫn dụ tên kia, như vậy mới có thể đạt được hiệu quả.

Dương Lỗi giải thích.

- Vậy để cho ta đi.

Tô Anh nói.

- Không, không được.

Nói đùa sao, cho Tô Anh đi chẳng khác gì chịu chết.

- Để ta đi đi.

Khúc Kỳ lên tiếng:

- Các ngươi còn trẻ, mà ta là linh hồn, nó muốn đối phó ta không dễ dàng như vậy.

¢¢Uu G\yỀjX P¨PI G\Îj dnjX ?èn ¦æjXu

Dương Lỗi nghe vậy lắc đầu:

- Không được, tiền bối, tuy ngươi là linh hồn nhưng với cự thú kim tiên, nhìn nó còn thập phần đặc biệt, ta nghĩ dù là linh hồn cũng khó thể chạy thoát tay nó.

- Vậy làm sao bây giờ?

- Cho nên nói để cho ta đi, đừng quên ta có thuật phân thân, ta không ngu ngốc đánh bừa với nó, chỉ lợi dụng phân thân hấp dẫn lực chú ý của nó, sau đó dùng Ẩn Thân Phù cùng hai người rời khỏi nơi này.

Dương Lỗi giải thích.

- Đúng vậy, sao ta lại quên mất chuyện này? Sư đệ, ngươi nên cẩn thận.

Tô Anh nói xong bóp nát phù triện, thân hình biến mất, Khúc Kỳ cũng gật đầu lập tức biến mất.

Dương Lỗi thi triển thuật phân thân, biến thành hai người, tiếp theo chân thân biến mất, mà phân thân lại bổ nhào tới chỗ cự thú, Phong Ẩn đao hiện ra, còn cách cự thú chừng ba mươi thước, Dương Lỗi chợt quát một tiếng:

- Thiên Đao Nhị Thức, diệt cho ta!

- Oanh long!

Một tiếng vang thật lớn, nháy mắt cả thiên địa như thất sắc.

- Ngao ô...

Cự thú rống to cuồng bạo, một đao kia mặc dù không đánh chết nó nhưng khiến nó bị thương, mà những Thị Huyết Lão khác lập tức bị miểu sát vô số, số lượng lên tới vài trăm đầu.

Phân thân Dương Lỗi bị cự thú đánh thành vỡ vụn.

Lúc này hệ thống chợt vang lên thanh âm nhắc nhở.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia Dương Lỗi đạt được thí luyện chứng minh.

Thí luyện chứng minh, đây là ý tứ gì? Dương Lỗi buồn bực không thôi, lúc này phân thân đã bị tiêu diệt, mà chân thân lại lấy được phúc lợi cho phân thân trảm giết mấy trăm đầu Thị Huyết Lão.

Bên trong nguyên khí trị thật không ít, mặc dù không nhiều như cự mãng cùng cự thú, nhưng vẫn không ít, không làm cho cấp bậc tăng lên nhưng cũng đã tiếp cận, chỉ cần hắn đánh chết thêm một yêu thú thiên tiên sơ kỳ như vậy có thể gia tăng cấp bậc, từ bát quái ngưng thần ngũ giai lên tới lục giai.

Khi Dương Lỗi mở hệ thống xem xét thí luyện chứng minh, liền cao hứng không thôi.

Đây là căn cứ chứng minh hắn đã thành công trong Thí Luyện động, chỉ cần hắn bóp vỡ thí luyện chứng minh là có thể rời khỏi nơi này, cũng là tầng thứ chín, hoặc là nói tầng thứ chín đặc thù.

- Sư đệ, ngươi đang cười cái gì?

Nhìn thấy Dương Lỗi ngừng lại, Tô Anh liền hỏi.

- Ta đã tìm được biện pháp rời đi nơi này.

Dương Lỗi đáp.

- Có thật không?

Tô Anh vui mừng hỏi.

Dương Lỗi gật đầu lại nói:

- Chẳng lẽ sư tỷ không nhớ chúng ta đã đáp ứng tiền bối chuyện gì sao?

Tô Anh nhìn Khúc Kỳ dò hỏi.

Khúc Kỳ gật đầu nói:

- Tô Anh nha đầu, Dương Lỗi nói không sai, nếu ta muốn bất lợi với các ngươi đã sớm động thủ, ta đã nhờ các ngươi lấy giúp Tạo Hóa Châu, hiện tại hoàng kim cự mãng cùng hoàng kim trư đã bị đánh chết, cho nên trong Long huyệt vốn không còn nguy hiểm, chúng ta muốn lấy Tạo Hóa Châu thật sự dễ dàng, hơn nữa chẳng lẽ các ngươi nguyện ý buông tha Long Hồn Châu hay sao? Còn có bảo khố khổng lồ của ngũ trảo kim long?

- Đúng nga, ngươi không nói ta còn quên bảo tàng trong Long huyệt rồi sao, nhanh lên, chúng ta đi nhanh lên, nếu chậm trễ coi chừng bảo tàng bị người đoạt đi rồi.

Tô Anh nhớ lại chuyện bảo tàng Long huyệt vội vàng thúc giục nói.

Dương Lỗi cùng Khúc Kỳ nhìn nhau, lộ ra nụ cười bất đắc dĩ.

Thấy Tô Anh đi xa, Dương Lỗi vội đi theo.

Mười mấy phút sau ba người Dương Lỗi đi tới lối vào Long huyệt, lúc trước khi rời đi, Dương Lỗi đã bày ra một trận pháp nơi này, là một ảo trận, còn có một sát trận đơn giản, mà lúc này trận pháp chưa bị khởi động, làm cho hắn nhẹ nhàng thở ra, vốn hắn muốn bố trí Cửu Long Khốn Tiên đại trận, nhưng đã không cần thiết, hắn đã lấy được thí luyện chứng minh, có thể rời đi nơi này, cũng không cần tiếp tục bố trí trận pháp. Nhưng long khí nơi này thật nồng đậm, tự nhiên không thể lãng phí, Dương Lỗi tính toán chờ sau khi xử lý xong chuyện bảo tàng sẽ đem long khí hoàn toàn hấp thu, sau đó luyện chế thành một kiện bảo

vật Cửu Long Ấn, đây là một kiện vũ khí lợi hại, nhưng vật kia chỉ có người có long khí mới có thể sử dụng, kỳ thật tương tự như ngọc tỷ, là phỏng chế từ Không Động Ấn làm ra.

- Nhanh lên, ta đã có chút sốt ruột.

Tô Anh nói.

Dương Lỗi nghe vậy mở ra trận pháp, ba người rất nhanh đi vào bên trong, qua vài phút sau đi tới chỗ đặt bảo tàng.

Bởi vì hoàng kim cự mãng tử vong, như vậy cấm chế của nó liền biến mất, giảm đi không ít khí lực cho ba người.

Khi ba người đi vào hang động đặt bảo tàng, nơi này lại ở trong một không gian đặc thù, lối vào nằm ngay địa phương mà hoàng kim cự mãng chiếm cứ trước đó.

Không gian đặc thù không lớn, đồ vật lại không nhiều, chỉ có một ít vàng bạc châu báu, tiền vàng nhiều nhất, Dương Lỗi cảm thấy long khí nơi này thật sinh động, lại phi thường nồng đậm. Đây cũng nói rõ những đồ vật trước mắt chỉ dùng giả tạo mà thôi, bảo tàng chân chính hẳn còn giấu kín. Chỉ khi nào tìm được nguồn gốc phát ra long khí mới có thể tìm được bảo tàng chân chính của ngũ trảo kim long.

Dương Lỗi không ngừng xem xét, căn bản không phát hiện được còn có không gian nào khác, điều này làm cho hắn thật buồn bực, nếu không còn không gian nào khác còn có bảo tàng tồn tại sao? Dưới Chân Thực Ưng Nhãn, hết thảy giả tạo đều không chỗ nào che thân, nhưng hiện tại căn bản tìm không thấy, điều này mang ý nghĩa không hề có bảo tàng tồn tại.

Cho nên tìm kiếm được nửa giờ, Dương Lỗi nhìn Khúc Kỳ nói:

- Tiền bối, nơi này cũng không phát hiện bảo tàng gì ah, ngươi xác định có bảo tàng?

Tuy không nhìn thấy bảo tàng, nhưng vẫn có Long Hồn Đan, Long Hồn Đan nằm trên vách tường trên đỉnh đầu, nhưng Dương Lỗi không nóng nảy, muốn thu Long Hồn Đan không phải việc khó, nhưng muốn hoàn toàn dung hợp thì không dễ dàng. Trước đó Khúc Kỳ có nói qua muốn dung hợp Long Hồn Đan là việc cực kỳ nguy hiểm, Dương Lỗi không muốn mạo hiểm như vậy, trừ phi dưới tình huống không còn cách nào hoặc là nói khi gặp phải tuyệt cảnh, cho nên hắn cũng không cần phải gấp gáp.

- Ta có thể xác định.

Khúc Kỳ nói.

- Nhưng vấn đề hiện tại chính là chúng ta tìm lâu như vậy vẫn không tìm được bảo tàng, chẳng lẽ có người nhanh chân đến trước, hay là đã bị hoàng kim cự mãng đổi sang nơi khác?

Dương Lỗi hỏi.

- Không có khả năng, điều đó không có khả năng.

Khúc Kỳ lắc đầu.

- Vậy thì không nhất định.

Dương Lỗi nói:

- Đúng rồi, yêu thú trình độ như cự mãng, hẳn đều có không gian riêng của mình đi?

- Việc này...cũng có, mỗi yêu thú đạt tới trình tự nhất định đều có dị không gian mang bên mình, yêu thú cường đại như cự mãng đương nhiên cũng có.

Khúc Kỳ gật đầu nói.

- Như vậy nếu tiền bối có một bảo tàng quý giá, như vậy mang theo bên mình hay là đặt ở địa phương nào khác?

Dương Lỗi hỏi.

- Tự nhiên là mang theo bên mình.

Khúc Kỳ không nghĩ nhiều, trực tiếp trả lời.

- Vậy còn không sao, nếu tiền bối cũng biết nên mang theo bên mình, như vậy bảo tàng bị cự mãng chiếm được, chẳng lẽ nó không di chuyển qua không gian riêng của nó sao? Như vậy chẳng phải bảo đảm hơn đặt trong huyệt động này?

Dương Lỗi hỏi.

¢¢£u G\ʏỀjX P¨kI b_h ~ÂH W_Ê_ G\ℚu

- Việc này…

Khúc Kỳ nghe vậy không biết trả lời thế nào, điều này rất có khả năng.

- Nếu bảo tàng thật sự bị cự mãng mang theo bên người, vậy chúng ta không còn cách nào tìm thấy.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Không, sẽ không, nhất định là không.

Khúc Kỳ nghe vậy có chút phát điên, không ngừng lẩm bẩm.

Mà lúc này Dương Lỗi chợt phát hiện được một đồ vật, là một chiếc nhẫn, kim sắc giới chỉ, giới chỉ kia đặt chung cùng vàng bạc châu báu, nếu không cẩn thận tìm kiếm căn bản khó thể phát hiện, trên nhẫn điêu khắc ngũ trảo kim long, trông rất sống động.

Ánh mắt Dương Lỗi chợt sáng lên, giới chỉ kia khẳng định không đơn giản.

Hắn dùng thuật giám định, lại cảm thấy giật mình, bởi vì giám định thuật đã thất bại, như vậy hắn liền biết giới chỉ không phải vật phàm, ít nhất là thượng đẳng tiên khí, thậm chí là tuyệt phẩm tiên khí hoặc là hậu thiên linh bảo.

Không giám định được, điều này làm hắn vô cùng vui mừng, tám chín phần mười đây là trữ vật giới chỉ của chân long, điều này cũng ý nghĩa bảo tàng của chân long đều nằm bên trong giới chỉ, nhưng đây chỉ là suy đoán mà thôi, tuy khả năng thật lớn nhưng dù sao chưa thể xác nhận, chỉ khi nào tìm hiểu rõ đồ vật bên trong mới xác định, nhưng cần làm thế nào mới làm cho giới chỉ nhận chủ đây?

Lấy máu nhận chủ sao?

Nghĩ đến đây Dương Lỗi bức ra giọt máu nhỏ lên giới chỉ.

Giọt máu nhỏ lên trên mặt nhẫn, nhất thời bị nhẫn hấp thu, sau đó giới chỉ tản qua kim sắc quang mang, Dương Lỗi liền cảm giác mình đã có liên hệ vô hình với giới chỉ.

Nhận chủ hoàn thành, ý niệm của hắn vừa động đã tiến vào bên trong long giới, không gian trong nhẫn thật lớn, chừng vạn thước vuông, so sánh với Vô Cực Giới mà nói không nhỏ hơn bao nhiêu, đương nhiên bản thân hắn còn chưa tìm hiểu rõ về Vô Cực Giới.

Đồ vật trong Long Giới làm Dương Lỗi kinh ngạc không thôi, không ngừng thở than, quả nhiên là ngũ trảo kim long, đồ tốt thật sự không ít.

Linh thạch chồng chất như núi, nhiều hơn trong Vô Cực Giới thật nhiều. Đều là cực phẩm linh thạch, kém cỏi nhất cũng là thượng phẩm linh thạch, thậm chí không hề có trung phẩm linh thạch.

Thậm chí còn không thiếu tiên thạch, còn là tiên thạch thuộc tính, bên trong có Thủy Linh Tinh, ngoại trừ Mộc Linh Tinh, ngoài ra đều có đầy đủ, tuy rằng số lượng không nhiều nhưng tuyệt đối không ít, chừng mấy vạn.

Ngoài ra còn có pháp bảo tiên khí, quáng thạch, vẫn thạch, tinh cương thạch, tinh cương vân mẫu, đủ cho hắn luyện khí tiêu xài vài năm, thật sự chứa đựng phong phú.

Nhưng chói mắt vẫn là một thanh kiếm, thân kiếm kim hoàng sắc, khắc nhật nguyệt tinh thần, một mặt khác khắc hoa điểu ngư trùng.

Chứng kiến thanh kiếm này làm Dương Lỗi nhớ tới một thanh thánh kiếm trong truyền thuyết, chính là Hiên Viên thần kiếm, chỉ có Hiên Viên thần kiếm mới có tạo hình như vậy, mà có phải là thần kiếm kia hay không thì phải xem xét lại.

Nhưng nhiệm vụ chủ yếu của Dương Lỗi lúc này không phải xem xét thanh Hiên Viên kiếm, mà là tìm kiếm Tạo Hóa Châu, phỏng chừng nếu không tìm được Khúc Kỳ thật sự sẽ phát điên.

Xem xét một lúc, Dương Lỗi đã phát hiện Tạo Hóa Châu tồn tại, đó là một viên lục sắc trân châu, tràn ngập sinh cơ, nếu không phải Khúc Kỳ cần Tạo Hóa Châu chuyển kiếp sống lại, Dương Lỗi thật sự không đành lòng nhường ra.

- Tiền bối, ta nghĩ ta đã tìm được Tạo Hóa Châu.

Dương Lỗi nói.

- Thật sao?

Khúc Kỳ vô cùng kích động, nắm chặt tay hắn nói.

Dương Lỗi gật đầu, lấy ra viên lục sắc trân châu tràn ngập sinh cơ đưa cho Khúc Kỳ, nói:

- Tiền bối, nhìn xem phải vật này hay không?

- Là nó, chính là nó.

Khúc Kỳ cầm trân châu, nỗi kích động trong lòng không cần nói cũng biết.

- Phải thì tốt rồi, tiền bối đã có thể chuyển kiếp sống lại.

Dương Lỗi mỉm cười nói.

- Cảm ơn hai ngươi, nếu không có sự trợ giúp của các ngươi, ta không đạt được Tạo Hóa Châu này.

Khúc Kỳ nhìn hai người, ngữ khí chân thành nói.

Dương Lỗi phất phất tay:

- Tiền bối không cần nói như thế, nếu không có tiền bối chỉ điểm hai chúng tôi làm sao đạt được nhiều chỗ tốt như vậy, càng không có khả năng dễ dàng đánh chết Thị Huyết Lão cự thú kia. Cho nên chúng tôi hẳn nên đa tạ tiền bối.

- Ngươi đừng nói như vậy, dù không có sự chỉ điểm của ta hai ngươi vẫn có thể hoàn thành chuyện mình muốn làm, ta chỉ nhắc nhở một chút mà thôi, kỳ thật ta cũng không giúp được gì.

Nghe Dương Lỗi nói như thế, Khúc Kỳ có chút ngượng ngùng.

...

- Sư đệ, chúng ta nhanh rời khỏi nơi này đi.

Khúc Kỳ cầm Tạo Hóa Châu đi luyện chế, chuẩn bị chuyển kiếp sống lại, mà Dương Lỗi giúp hắn bày ra trận pháp phòng ngự, làm xong hết thảy hai người rời khỏi Long huyệt.

- Được.

Dương Lỗi gật đầu, lấy ra thí luyện chứng minh kéo tay Tô Anh, tay kia nhẹ nhàng bóp nát thí luyện chứng minh, tiếp theo hắn cảm nhận được không gian dao động, loại cảm giác này thật giống như bóp nát truyền tống phù, nháy mắt hai người bị lực hấp dẫn mãnh liệt lôi kéo, sau đó biến mất tại chỗ.

Khi hai người xuất hiện, Tô Anh không khỏi kinh hô:

- Nơi này mới là tầng thứ chín của Thí Luyện động chân chính, ta đã đi qua nơi này.

Nghe Tô Anh nói như thế, Dương Lỗi quan sát chung quanh, phát hiện mặc dù linh khí nơi này không nồng đậm như địa phương vừa rồi, nhưng vẫn không kém, nhưng ma thú cùng yêu thú nơi này không cường đại như vậy, mạnh nhất chỉ tới trình tự lục đạo luân hồi mà thôi, kém xa cự mãng cùng cự thú.

- Sư tỷ, ngươi muốn nói nơi này mới là Thí Luyện động chân chính, mà trước đó không phải là thật sự?

Dương Lỗi nhìn Tô Anh hỏi.

- Nơi đó rốt cục có phải Thí Luyện động hay không ta không biết, nhưng có thể khẳng định không phải tầng chín của Thí Luyện động, nơi này mới phải. Lần trước ta có đi qua nơi này, nhớ thật rõ ràng.

Tô Anh giải thích:

- Hơn nữa mười lăm tầng Thí Luyện động tùy thời đều có thể đi ra ngoài, nhưng địa phương khi nãy lại không được, nhưng nơi này thì được.

- Chúng ta đi ra ngoài hỏi thăm sư tôn sẽ biết.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ nói.

- Được, vậy bây giờ chúng ta đi tìm sư tôn đi.

Tô Anh gật đầu nói.

Hai người nhìn thoáng qua nhau, liền đi ra.

Rất nhanh hai người đã xuất hiện trong sân viện của Tô Nghiên.

Nhìn thấy hai người xuất hiện, Tô Nghiên lập tức mở mắt, sau khi hai người đi vào tầng thứ chín, Tô Nghiên không còn cảm giác được chân khí của hai người, điều này làm nàng vô cùng lo lắng, tinh thần lực quan sát toàn bộ những nơi có thể xem xét trong Thí Luyện động nhưng không nhìn thấy thân ảnh hai người bọn họ, cho nên lo lắng không thôi.

- Hai người không sao chứ?

Nhìn thấy hai người xuất hiện, Tô Nghiên quan tâm hỏi.

- Sư tôn, chúng tôi...chúng tôi thiếu chút nữa không thấy được ngài.

Nhìn thấy sư tôn, Tô Anh nhào lên người nàng kêu lên.

Tô Nghiên vỗ vỗ lưng Tô Anh, gọi hai người ngồi xuống, nói:

- Rốt cục hai đứa gặp phải chuyện gì, ta vốn luôn chú ý hai ngươi nhưng không nghĩ tới sau khi hai đứa vào tầng thứ chín lại biến mất.

- Đệ tử cũng không biết chuyện gì xảy ra, sau khi tiến vào tầng thứ chín đã cảm giác không được bình thường, yêu thú nơi đó thật cường đại, không ngờ đã tới cấp bậc kim tiên, hơn nữa không có biện pháp trở về.

Tô Anh sợ hãi nói.

¢¢¢u G\yÈjX PV·I |Î_ b\Â_ ¦\∂ d«´Ńj ĤǯjXu

- Yêu thú trình tự kim tiên?

Tô Nghiên mở to mắt:

- Ngươi xác nhận là yêu thú trình tự kim tiên?

- Phải, là yêu thú kim tiên, là một con Thị Huyết Lão cự thú, mặt khác còn một con hoàng kim cự mãng.

Dương Lỗi gật đầu nói:

- Hai con yêu thú đều biến dị, Thị Huyết Lão không biết vì sao biến dị, nhưng hoàng kim cự mãng từng cắn nuốt thi thể ngũ trảo kim long nên biến dị.

- Máu thịt ngũ trảo kim long? Điều…điều này sao có thể?

Tô Nghiên thật khó có thể tin, ngũ trảo kim long ý nghĩa thế nào, trình tự như Tô Nghiên hiểu thật rõ ràng, đã siêu việt đại la kim tiên, tuyệt đối không khả năng xuất hiện trong Huyền Nguyên Tinh, nếu có nàng đã cảm giác được, không khả năng không có chút cảm giác, cho nên thập phần hoài nghi lời nói của Dương Lỗi.

- Đích xác là như vậy, trong cơ thể hoàng kim cự mãng có long khí nồng đậm, hơn nữa chúng tôi còn gặp được một người, sư tôn hẳn từng nhận thức hắn.

Dương Lỗi lại nói.

- Là người quen biết với ta? Ai?

Vừa nghe Dương Lỗi nói vậy, Tô Nghiên tò mò hỏi.

- Thiên hạ đệ nhất cao thủ vạn năm trước – Đao Tôn Khúc Kỳ.

Dương Lỗi đáp.

- Khúc Kỳ tiền bối? Làm sao có thể, hắn không phải từng vẫn lạc trong Chung Sơn Long huyệt vạn năm trước hay sao? Vì sao lại xuất hiện trong Thí Luyện động Tô gia chúng ta?

Tô Nghiên nghe tới đó lại chấn kinh.

- Người kia đã nói như vậy, hơn nữa…hơn nữa hắn cho chúng tôi biết địa phương kia chính là Chung Sơn Long huyệt, mà Khúc Kỳ tiền bối chỉ còn lại một luồng tàn hồn, nhưng sau khi lấy được Tạo Hóa Châu của ngũ trảo kim long, ta nghĩ hiện giờ đã chuyển sang kiếp khác trùng tu.

Dương Lỗi đem chuyện trong Thí Luyện động kể lại cho Tô Nghiên nghe qua.

Nghe xong lời của hắn, Tô Nghiên nhíu mày, việc này thật sự khó tin, mình đem Dương Lỗi cùng Tô Anh truyền tống vào trong Thí Luyện động Tô gia, nhưng không nghĩ tới lại xuất hiện tại Chung Sơn Long huyệt, mà nơi đó nàng từng đi qua, nguy cơ trùng trùng, cơ hồ là nơi hiểm cảnh, từng bước khó đi. Mặc dù với tu vi của nàng nếu muốn tiến vào ngoại biên cũng không dễ dàng, càng không nói tới tiến vào bên trong Chung Sơn Long huyệt.

Hơn nữa nàng thật sự muốn biết rõ ràng rốt cục Thí Luyện động Tô gia có liên hệ gì với Chung Sơn Long huyệt, đây mới là điều Tô Nghiên quan tâm nhất.

Cho nên sau khi nhận được tin tức, Tô Nghiên muốn đến Chung Sơn Long huyệt một chuyến, điều tra là chuyện gì xảy ra, có phải có truyền tống trận đặc thù hay không, đem hai địa phương liên hệ cùng nhau. Về phần Thí Luyện động nàng đã xem xét rõ ràng, cho nên muốn điều tra manh mối phải đến Chung Sơn Long huyệt một chuyến.

- Tuy rằng trong Thí Luyện động xảy ra việc ngoài ý muốn, nhưng biểu hiện của hai ngươi làm vi sư thập phần cao hứng.

- Về phần Long Hồn Châu, nếu như ngươi muốn dung hợp ta có thể trợ giúp ngươi, nhưng ta đề nghị ngươi đừng dung hợp Long Hồn Châu, mặc dù nó rất tốt nhưng là lực lượng đến từ bên ngoài, tuy có thể giúp ngươi gia tăng tu vi thật lớn nhưng sau này tu luyện sẽ bất lợi, hơn nữa với tốc độ tu luyện của ngươi mặc dù không dung hợp cũng rất nhanh sẽ đạt tới kim tiên, nhưng có dung hợp hay không phải do chính ngươi tự quyết định.

Tô Nghiên nhìn Dương Lỗi, ngữ khí thật thành khẩn nói.

- Sư tôn, đệ tử không có ý dung hợp Long Hồn Châu.

Dương Lỗi đáp.

- Tốt, đây mới là đệ tử của ta.

Đối với lựa chọn của hắn, Tô Nghiên thập phần hài lòng.

Đến Vô Cực đại lục đã gần một tháng, trong một tháng này thực lực Dương Lỗi tăng lên không ít, tuy rằng còn chưa đạt tới cảnh giới cửu cực tạo hóa, nhưng đã tiến lên bát quái ngưng thần lục giai.

Từ sau khi xảy ra chuyện của Tô Diệu, Dương Lỗi đã bị người của Tô gia chú ý tới, hơn nữa Dương Lỗi là đệ tử của Tô Nghiên, không muốn nổi danh cũng khó khăn, đối với hắn người của Tô gia mượn sức còn không kịp, đương nhiên cũng có người căm thù hắn, chủ yếu vì Tô Anh, nhưng những điều này Dương Lỗi không hề để ý, chỉ cần bọn hắn không đến quấy rầy mình là tốt rồi, ngoài ra đều không sao cả.

- Sư tỷ, không biết sư tỷ có thời gian hay không?

Hôm nay Dương Lỗi đi tới tiểu viện của Tô Anh, lúc này nàng đang tưới hoa, mặc dù là một tiểu ma nữ nhưng nàng thích hoa hoa thảo thảo, điều này làm Dương Lỗi có chút kinh ngạc.

- Ngươi có sự tình gì?

Tô Anh hỏi.

- Là như vậy sư tỷ, ta muốn nhờ sư tỷ giúp ta cùng đi xem Trường Phong thương hành.

Dương Lỗi nhìn nàng nói, hắn nhất định phải đến Trường Phong thương hành, vì có quan hệ đến nhiệm vụ chủ tuyến, cho nên chuyến đi này hắn nhất định phải đi, không có cơ hội tránh né.

- Trường Phong thương hành? Đi mua đồ sao? Không cần đi, nếu sư đệ cần gì nói với ta, Tô gia chủ yếu đều có đầy đủ, huống chi đi Trường Phong thương hành còn không bằng đi Lạc Nhật thương hành đâu, hiện tại Trường Phong thương hành đã không được như mấy ngàn năm trước, đã sớm xuống dốc rồi.

- Trường Phong thương hành đã xuống dốc sao?

Dương Lỗi sửng sốt, điều này đối với hắn mà nói không phải là chuyện xấu, ngược lại còn là một chuyện tốt, nếu là như vậy hắn muốn khống chế thương hành trong tay càng thêm dễ dàng, nếu thương hành còn hưng thịnh, vẫn còn là đầu sỏ của Vô Cực đại lục, bản thân hắn còn không biết nên làm sao xuống tay, cho nên nghe tin tức này hắn thập phần vui sướng.

- Không sai, Trường Phong thương hành đã xuống dốc, nếu không phải có thất kiếp tán tiên như Triệu Tuyết Côn chống đỡ, đã sớm bị Lạc Nhật thương hành thu mua.

Tô Anh nói:

- Hơn nữa hiện tại trong Trường Phong thương hành cũng không có vật gì tốt, cho nên nếu muốn mua thứ tốt vẫn nên lựa chọn Lạc Nhật thương hành, đương nhiên nếu cần mua linh thạch hay quáng thạch, thì phải đến thạch hành của Tô gia chúng ta là được, Tô gia chủ yếu kinh doanh quáng thạch cùng linh thạch.

- Ha ha…

Dương Lỗi cười khẽ:

- Sư tỷ, ta cần quáng thạch, nhưng không phải hiện tại, hơn nữa khi lấy được bảo tàng ngũ trảo kim long, ta có được không ít quáng thạch, cũng đủ cho ta dùng, cho nên hiện tại không cần quáng thạch. Mà hiện giờ ta muốn làm chính là tìm một đồng bạn hợp tác thích hợp, tiêu thụ đan dược hoặc là nói ta muốn xây dựng thế lực thuộc về mình, mà trước mắt có một cơ hội, chính là Trường Phong thương hành, vốn ban đầu ta dự tính hợp tác với Tô gia, nhưng chính sư tỷ cũng hiểu rõ ràng, mặt ngoài Tô gia có vẻ hòa thuận, trên thực tế không phải như vậy, hơn nữa ta còn là người ngoài, còn là đệ tử sư tôn, một khi ta mượn dùng Tô gia làm việc, chỉ sợ gặp phiền toái không nhỏ, nói không chừng sẽ bị người cho rằng ta mưu đồ sản nghiệp Tô gia, cho nên ta phải lựa chọn bỏ qua, hi vọng sư tỷ đừng phiền lòng.

Tô Anh nghe vậy trầm mặc không nói, những lời của Dương Lỗi đúng là sự thật, nếu hắn muốn lợi dụng Tô gia phát triển, nhất định sẽ bị thật nhiều người phản đối chèn ép, dù sao hắn họ Dương mà không phải họ Tô, nếu hắn nắm giữ Trường Phong thương hành, làm được thành công còn có sư tôn Tô Nghiên đứng sau lưng làm chỗ dựa, thật sự không có mấy người dám bất lợi đối với hắn.

¢¢Pu G\yỀjX PVoI -Q GʒH Ĥà_ dɯH Ś ¦}yÎjX p\njX ¦ \yỀjX [æj\u

Nhưng muốn thu mua Trường Phong thương hành cũng không phải việc dễ dàng, dù sao trong thương hành còn một thất kiếp tán tiên, đó là siêu cấp cường giả, tuy rằng không sánh được sư tôn Tô Nghiên, nhưng cũng thật khủng bố, hắn lại là một người bảo thủ, tính tình vô cùng cố chấp, nếu không phải có hắn thương hành đã sớm không còn tồn tại.

- Sư đệ, ngươi muốn đánh chủ ý với Trường Phong thương hành chỉ sợ không phải là chuyện dễ dàng, Triệu Tuyết Côn là một người nghiêm khắc, phàm là người nào muốn đánh chủ ý với Trường Phong thương hành đều bị hắn thu thập qua, mặc dù là đại trưởng lão Lạc Nhật thương hành Phong Thiên Lý cũng từng bị hắn đánh ột trận.

Tô Anh nói.

Dương Lỗi nghe vậy chỉ cười, hắn có biện pháp đối phó Trường Phong thương hành, nguyên nhân trọng yếu nhất chính là vì hắn là người của Trường Phong thương hành, hơn nữa là khách khanh trưởng lão, hiện giờ Trường Phong thương hành tại Vô Cực đại lục xuống dốc không chịu nổi, gặp phải nguy hiểm đóng cửa, ở dưới tình huống xấu hổ như vậy nếu như hắn có biện pháp chấn hưng Trường Phong thương hành, Triệu Tuyết Côn sẽ không chịu đáp ứng sao? Trừ phi hắn căn bản không đem thương hành để trong lòng, không muốn thương hành khôi phục lại huy hoàng ngày xưa.

- Ha ha, sư tỷ, chuyện này ngươi không cần lo lắng, ta tự có chừng mực.

Dương Lỗi cười nói.

- Được rồi, nếu ngươi đã quyết định muốn đi, ta đi cùng ngươi, ta nghĩ Triệu Tuyết Côn nể mặt sư tôn còn có thể diện của Tô gia, sẽ không làm khó dễ ngươi.

Nghĩ nghĩ, Tô Anh nói.

- Vậy phiền toái sư tỷ.

Dương Lỗi nói.

...

Dương Lỗi cùng Tô Anh đi trên con đường phồn hoa nhộn nhịp, nơi này phi thường náo nhiệt.

Qua hơn một giờ nàng mới đưa Dương Lỗi đi tới Trường Phong thương hành.

Trường Phong thương hành tại Vô Cực đại lục xa hoa hơn Sùng Vũ đại lục, chỉ nhìn chiêu bài liền có thể thấy được. Nhưng Trường Phong thương hành ở Sùng Vũ đại lục vô cùng náo nhiệt ồn ào, mà nơi này thoạt nhìn thập phần quạnh quẽ, ít có người hỏi thăm, chỉ lưa thưa vài người, ngược lại Lạc Nhật thương hành khách hàng chen chúc, trái ngược như vậy thật sự là quá lớn.

Dương Lỗi vô cùng tò mò, chẳng lẽ Trường Phong thương hành hiện tại suy sụp tới mức như thế nào? Cho dù có kém cỏi bao nhiêu cũng không thể luân lạc đến tình trạng như thế này đi? Trong chuyện này rốt cục lại có ẩn tình gì? Điều này làm cho Dương Lỗi càng lúc càng hiếu kỳ.

- Đi thôi, sư tỷ, chúng ta đi vào.

Dương Lỗi nhìn nhìn, đi vào trong thương hành.

Tiến vào đại điện quan sát, đồ vật không nhiều, đan dược, phù triện cùng vũ khí đều có, nhưng không có hàng tốt, ở trong mắt hắn chỉ là rác rưởi, mặc dù phế phẩm mà hắn luyện chế vẫn tốt hơn rất nhiều, Dương Lỗi buồn bực, chẳng lẽ Trường Phong thương hành hiện tại luân lạc tới tình trạng như vậy, lại có thể đem đồ vật rác rưởi như thế bày biện ra bán hay sao?

Hơn nữa thái độ phục vụ quá kém, hắn cùng Tô Anh đi vào đã lâu nhưng không có ai tiếp đón, mà lão giả bán hàng vẫn nhàn nhã lật sách xem qua, không hề chú ý tới bọn họ.

Rốt cục là nguyên nhân gì làm Trường Phong thương hành biến thành như bây giờ? Đây là một vấn đề thật lớn, nếu hắn muốn nắm giữ thương hành, muốn làm thương hành thật sự phát triển thì hắn phải tìm hiểu rõ ràng chuyện này.

- Có ai không, khách nhân đến cũng không tiếp đón sao?

Dương Lỗi chưa nói gì nhưng Tô Anh không nhịn được gõ mạnh lên bàn nói.

- Muốn cái gì chính mình xem, đừng ồn ào quấy rầy ta.

Lão giả trừng mắt liếc Tô Anh, tiếp tục xem sách.

Bị lão giả nói như thế, Tô Anh vô cùng tức giận.

- Các ngươi có buôn bán hay không, thái độ như vậy khó trách Trường Phong thương hành huy hoàng ngày xưa sẽ rơi tới nước này.

Tô Anh quát.

Lão giả nghe vậy ánh mắt buồn bã, ngẩng đầu nhìn lên, liếc mắt lướt qua hai người, cũng không nói lời nào tiếp tục cúi đầu làm chuyện của mình. Nhìn bộ dáng của hắn Tô Anh tức giận giậm chân, nàng thật sự không ngờ lại gặp phải tình huống như thế.

- Sư đệ, ta xem Trường Phong thương hành đã hết thuốc chữa, đi thôi.

Tô Anh kéo tay Dương Lỗi nói.

Dương Lỗi lắc đầu, mỉm cười đi về hướng lão giả.

- Ngươi muốn cái gì?

Thấy Dương Lỗi đi tới, lão giả ngẩng đầu lên nói:

- Không phải đã nói rồi sao, nghĩ muốn cái gì tự mình lấy, tìm xong rồi đến chỗ ta thanh toán.

Cả một Trường Phong thương hành lớn như vậy, hoàn toàn vắng vẻ, biến thành nông nỗi này còn là thương hành sao? Dương Lỗi âm thầm lắc đầu, trong chuyện này rốt cục đã xảy ra vấn đề gì, Dương Lỗi ngày càng hiếu kỳ.

- Vật này, lão nhân gia nhận thức sao?

Nói xong Dương Lỗi lấy ra lệnh bài, là lệnh bài khách khanh trưởng lão của Trường Phong thương hành.

Dương Lỗi từng hỏi qua Triệu Viễn, hắn đã nói vô luận ở Sùng Vũ đại lục hay Vô Cực đại lục đều có thể sử dụng lệnh bài trong Trường Phong thương hành, không hề thay đổi, cho nên lệnh bài ở Sùng Vũ đại lục tại Vô Cực đại lục đều nhận thức được, nhưng chưa chắc họ sẽ thừa nhận, bởi vì dù sao đã tách ra từ lâu.

Chứng kiến đồ vật trong tay Dương Lỗi, ánh mắt lão giả sáng lên, ngữ khí có chút kích động, đoạt lấy lệnh bài trong tay Dương Lỗi, cẩn thận đánh giá sau đó hỏi:

- Thứ này ngươi lấy từ nơi nào?

- Lấy ở đâu chỉ sợ bây giờ chưa thể nói được, hơn nữa chỉ sợ lão nhân gia không thể làm chủ, hãy để cho Triệu Tuyết Côn Triệu trưởng lão xuất hiện đi.

Dương Lỗi nói.

- Được, ngài chờ một chút.

Lão giả gật đầu:

- Ta đi tìm đại trưởng lão, xin ngài đến phòng khách quý nghỉ ngơi một lát.

Nhìn thấy bộ dạng kích động của lão giả kia, Tô Anh cũng tò mò đi tới bên cạnh Dương Lỗi hỏi:

- Sư đệ, đó là vật gì? Vì sao lão gia hỏa kia vừa nhìn liền kích động như vậy?

Dương Lỗi cười ha ha, nói:

- Thiên cơ bất khả lậu!

- Cái gì thiên cơ bất khả lậu?

Tô Anh nghe vậy bất mãn, trừng mắt nhìn hắn:

- Chẳng lẽ ta cũng không biết được sao?

Bộ dạng của nàng ý bảo nếu hắn không nói ra, sẽ cho hắn biết tay, một khi để nàng bão nổi thật sự hậu quả khó lường, vì vậy hắn đành nói:

- Sư tỷ, ngươi đừng nóng giận, đừng nóng giận, ta chỉ đùa một chút mà thôi.

- Hừ, còn không nói mau, nếu không ta thật sự tức giận!

Tô Anh uy hiếp.

- Kỳ thật đó cũng không phải bí mật gì, một khối lệnh bài, là lệnh bài trưởng lão Trường Phong thương hành mà thôi.

Dương Lỗi đáp.

- Lệnh bài trưởng lão Trường Phong thương hành?

Tô Anh chớp mắt, nghi hoặc hỏi:

- Làm sao ngươi có được lệnh bài trưởng lão Trường Phong thương hành?

- Việc này nói ra dài dòng, chẳng lẽ ngươi không nhớ lúc trước ta là người địa phương nào sao?

Dương Lỗi cười hỏi.

- Ngươi muốn nói lệnh bài kia không phải của Vô Cực đại lục, mà là của Sùng Vũ đại lục?

Tô Anh liền đoán được.

- Không sai, ta vốn là khách khanh trưởng lão Trường Phong thương hành tại Sùng Vũ đại lục, thậm chí có thể nói nếu như không có ta, thương hành tại Sùng Vũ đại lục cũng xong rồi, cho nên lệnh bài trưởng lão của ta là đặc thù nhất, có được nó ta luôn có quyền ưu tiên trong Trường Phong thương hành.

Dương Lỗi giải thích.

¢¢ku G\yỀjX PV©I ¦ \Đ§ b_Łq ¦¾j ¦_Lju

- Việc này…thật sự?

- Đương nhiên là thật sự, nhưng không biết khối lệnh bài kia ở Vô Cực đại lục có hữu dụng hay không, nhưng xem tình huống hiện tại, cho dù là hữu dụng cũng không có trọng dụng gì, dù sao Trường Phong thương hành đã là chuyện quá khứ.

Dương Lỗi cảm thán nói, lần này nếu muốn gầy dựng lại thương hành, hắn phải khổ nhọc một phen.

- Cũng phải, hiện tại Trường Phong thương hành cũng không có vật gì tốt, cho nên lệnh bài kia có hay không không quan trọng.

Tô Anh bĩu môi nói:

- Còn không thực tế bằng lệnh bài Tô gia chúng ta.

Dương Lỗi nghe vậy trợn mắt, nói đùa sao, tuy Tô gia cường đại nhưng chỉ là lệnh bài bình thường, không thể so sánh với lệnh bài trưởng lão Trường Phong thương hành, dù thương hành đã xuống dốc, nhưng đáy vẫn còn, có câu nói lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, thương hành tích lũy nhiều năm, không khả năng trống

rỗng, hơn nữa Dương Lỗi nhớ rõ thương hành còn một lệ thường, hàng năm sẽ đem một ít đồ vật đưa vào trong nguyên thủy bảo khố, muốn lấy ra đồ vật nhất định phải thả hai kiện ngang cấp đi vào, cho nên đồ vật trong bảo khố ngày càng nhiều, mà thương hành tích lũy nhiều năm như vậy, không biết trong bảo khố đã có bao nhiêu bảo vật.

Bảo khố Trường Phong thương hành chia làm nguyên thủy bảo khố, còn có nội khố cùng ngoại khố.

Bên trong đó nội khố trên căn bản chỉ tiến không ra, mà nội khố chứa đựng một ít vật phẩm trọng yếu, ngoại khố chỉ chứa hàng hóa giá rẻ. Cho nên chỉ cần nguyên thủy bảo khố vẫn còn, Trường Phong thương hành cũng sẽ không xảy ra chuyện gì.

Lão giả đi vào một lát, dẫn theo một trung niên mặc trường bào màu trắng đi ra.

Tô Anh giải thích:

- Trung niên nam tử kia chính là Triệu Tuyết Côn, tu vi thất kiếp tán tiên, cũng là một trong những cao thủ của Vô Cực đại lục, nhất là pháp bảo Nhật Nguyệt Toa của hắn uy lực vô cùng, là một kiện hậu thiên linh bảo, trong bài hành bảng bài danh thứ hai, có thể thấy được vô cùng cường hãn, bởi vì vậy Trường Phong thương hành mới có bộ dạng nửa chết nửa sống như bây giờ.

Nhìn Triệu Tuyết Côn đang đi tới, Dương Lỗi không cảm giác được linh lực ba động của hắn, tu vi người này quả nhiên cường đại, đạt tới phản phác quy chân, chỉ sợ hiện tại tu vi của hắn không chỉ là thất kiếp tán tiên, nhưng điều này Dương Lỗi cũng không nói ra. Dù sao nếu hắn trở thành chủ nhân Trường Phong thương hành, Triệu Tuyết Côn che giấu tu vi sẽ trở thành lá bài tẩy của hắn.

- Tiểu huynh đệ, lệnh bài là của ngươi?

Đi tới trước mặt Dương Lỗi, Triệu Tuyết Côn hỏi.

Dương Lỗi gật đầu đáp:

- Không sai, lệnh bài kia là của ta.

Triệu Tuyết Côn mấp máy môi, nhìn Dương Lỗi lại nhìn Tô Anh, sau đó nói:

- Tiểu huynh đệ, có thể nói chuyện riêng một chút được không?

- Không được.

Dương Lỗi còn chưa đáp lời, Tô Anh liền cự tuyệt.

Triệu Tuyết Côn nhìn biểu tình của nàng, cười cười nói:

- Tô cô nương, ngươi yên tâm, ta sẽ không bất lợi đối với tiểu huynh đệ.

- Ai mà biết.

Tô Anh nói:

- Vạn nhất các ngươi muốn bất lợi với sư đệ, ta căn bản không thể cứu viện, cho nên ta không để sư đệ đi riêng với các ngươi.

- Ha ha.

Triệu Tuyết Côn lộ nụ cười thản nhiên, nhìn nàng nói:

- Tô cô nương, ngươi nói nếu ta muốn bất lợi với vị tiểu huynh đệ này, ngươi chống đỡ được sao? Đừng nói là ngươi, dù là sư tôn Tô Nghiên của ngươi đến đây, chưa hẳn là chống đỡ được ta.

Khi nói ra lời này Triệu Tuyết Côn phi thường tự tin.

- Hừ!

Tô Anh nghe vậy hừ một tiếng, không thèm nói tiếp, bởi vì nàng biết Triệu Tuyết Côn nói sự thật, nếu hắn muốn đối phó ai muốn thương tổn ai, như vậy người có khả năng ngăn cản hắn không ngoài ba người.

Dương Lỗi nhìn Tô Anh, nhẹ giọng nói:

- Sư tỷ, hắn nói đúng, nếu hắn muốn bất lợi đối với ta, không cần dông dài với chúng ta như vậy, trực tiếp động thủ là được, cho nên ta nghĩ hắn sẽ không thương tổn ta, ngươi đừng lo lắng, ở nơi này chờ ta một chút, ta sẽ rất nhanh trở về.

- Sư đệ, vậy ngươi cần phải nhanh lên, một giờ sau ngươi còn chưa quay lại, ta sẽ gọi sư tôn đến, san bằng Trường Phong thương hành này.

Tô Anh hung hăng trợn mắt hăm dọa.

Nhìn thấy dáng vẻ của nàng, Triệu Tuyết Côn cười khổ không thôi.

- Yên tâm đi, sư tỷ, năng lực của ta ngươi còn không biết sao, cho dù họ có bất lợi với ta, ta cũng không phải người dễ đối phó như thế.

Dương Lỗi cười cười nói.

Tô Anh nhớ lại biểu hiện của Dương Lỗi trong Chung Sơn Long huyệt, biết hắn không phải người thường, có thủ đoạn bảo mệnh của chính mình, nếu lúc đó Triệu Tuyết Côn thật sự bất lợi với hắn, hắn cũng có thể kiên trì cho tới khi sư tôn Tô Nghiên đến cứu viện, cho nên gật đầu:

- Vậy ngươi cần cẩn thận một chút!

- Yên tâm.

Dương Lỗi đứng lên nói:

- Đi thôi, Triệu trưởng lão.

Hai người đi tới một căn phòng yên tĩnh, Triệu Tuyết Côn mời Dương Lỗi ngồi xuống, rót chén trà, hỏi:

- Ngươi rốt cục là ai? Làm sao có được lệnh bài trưởng lão Trường Phong thương hành?

- Điều này thật trọng yếu sao?

Dương Lỗi hỏi lại.

- Nếu ngươi không giải thích rõ lai lịch lệnh bài, như vậy ta chỉ có thể nói tiếng xin lỗi.

Triệu Tuyết Côn lạnh lùng nói.

- Ha ha, nếu ngươi bất lợi đối với ta, không lo lắng sư tôn của ta, còn có Tô gia sao? Hiện tại Trường Phong thương hành cũng không còn như ngày trước, một khi chống lại Tô gia, hậu quả thế nào có thể nghĩ.

Dương Lỗi không giải thích, nhấp hớp nước trà nhìn Triệu Tuyết Côn mỉm cười nói.

- Ta thừa nhận Tô gia đích xác lợi hại, nhưng Trường Phong thương hành cũng không dễ chọc, tuy rằng hiện tại đã xuống dốc, nhưng nếu muốn bất lợi với thương hành, cho dù liều mạng ta cũng không cho các ngươi sống dễ chịu.

Triệu Tuyết Côn cười lạnh nói.

- Thật khí phách!

Dương Lỗi vỗ tay:

- Nhưng làm cho ta tò mò chính là, Trường Phong thương hành vốn thật huy hoàng, vì sao lại rơi vào tình trạng như bây giờ?

- Ngươi hãy nói trước, ngươi rốt cục là ai? Lệnh bài kia từ đâu mà có?

Triệu Tuyết Côn không trả lời, nhìn Dương Lỗi, ngữ khí thật lãnh đạm.

- Ta chính là người của Trường Phong thương hành, là trưởng lão, khối lệnh bài này là của ta.

Dương Lỗi thấy thái độ của hắn, nói ra chân tướng.

- Không, điều này sao có thể, mấy ngàn năm nay trong Trường Phong thương hành có bao nhiêu trưởng lão ta đều hiểu rõ ràng, không có khả năng có nhân vật như ngươi, hơn nữa ngươi còn chưa đầy trăm tuổi, thực lực không mạnh, làm sao có thể trở thành trưởng lão? Ngươi nên nói thật đi.

Triệu Tuyết Côn hiển nhiên không tin, Dương Lỗi quá trẻ tuổi, hơn nữa tu vi quá yếu, trưởng lão trong thương hành có những ai hắn hiểu thật rõ ràng, cho nên thiếu niên này đang nói dối, nhưng cũng không bài trừ lệnh bài này là gia truyền của thiếu niên, dù sao thương hành tồn tại nhiều năm như vậy, trưởng lão thật không ít, cũng có chút trưởng lão mất tích, thiếu niên này có thể là hậu nhân của họ thì sao?

- Ha ha.

Dương Lỗi nhàn nhạt cười:

- Ta nói là thật sự, nhưng không ai tin tưởng, kỳ thật Triệu trưởng lão đã quên, không chỉ Vô Cực đại lục mới có Trường Phong thương hành.

- Ngươi muốn nói...?

¢P·ц G\ʏỀjX PV¨I ?èn b\Ǭ gĐ§ ¦}ƷhbG[_Ň«ц

Ánh mắt Triệu Tuyết Côn sáng lên, đích xác Trường Phong thương hành từng phân tách, một bộ phận chủ yếu nằm tại Vô Cực đại lục, nhớ rõ lúc trước thương hành bị chia thành hai bộ phận, một bộ phận tại Vô Cực đại lục, một bộ phận bên Sùng Vũ đại lục.

- Ngươi đến từ Sùng Vũ đại lục, là trưởng lão Trường Phong thương hành tại Sùng Vũ đại lục?

Dương Lỗi gật đầu:

- Không sai, Triệu trưởng lão đã đoán đúng, ta là thủ tịch khách khanh trưởng lão Trường Phong thương hành tại Sùng Vũ đại lục, so sánh với Vô Cực đại lục mà nói thương hành tại Sùng Vũ đại lục yếu hơn rất nhiều, nhưng thương hành lại nhờ có ta đã trở thành thương hành lớn nhất Sùng Vũ đại lục, vốn ta nghĩ Trường Phong thương hành tại Vô Cực đại lục phải mạnh hơn mới đúng, càng thêm phồn hoa hơn, nhưng không nghĩ tới hôm nay nhìn thấy kết quả này, làm cho ta thật thất vọng.

- Trường Phong thương hành Sùng Vũ đại lục? Tiểu huynh đệ quả nhiên tuổi trẻ tài cao.

Triệu Tuyết Côn nghe được lời của Dương Lỗi, ánh mắt hiện tia kích động, nhưng rất nhanh liền che giấu, nhưng vẫn không tránh được ánh mắt Dương Lỗi, rốt cục Triệu Tuyết Côn nghĩ như thế nào Dương Lỗi không biết, nhưng nhìn ra được hắn thật muốn chấn hưng Trường Phong thương hành, nhưng tựa hồ bị hạn chế nào đó.

- Kỳ thật lần này ta đến là muốn cùng Triệu trưởng lão thương lượng một việc.

Dương Lỗi nhìn Triệu Tuyết Côn nói.

- Nga, chuyện gì, mời tiểu huynh đệ cứ nói, ta chăm chú lắng nghe.

Triệu Tuyết Côn nói.

- Là như vậy, hiện tại thương hành đã xuống dốc tới cực điểm, nếu còn tiếp tục như vậy chỉ sợ chưa đầy nửa năm sẽ hoàn toàn đóng cửa, không biết Triệu trưởng lão có nghĩ đường ra cho thương hành hay không?

Dương Lỗi thăm dò hỏi.

- Điểm này ta thừa nhận, đây là lỗi của ta, nhưng ta cũng không có cách nào, là bị buộc bất đắc dĩ.

Triệu Tuyết Côn nghe vậy cười khổ nói, hiện tại hắn đã tin tưởng thiếu niên này, không hề có lòng phòng bị.

- Nếu thương hành bị hủy trong tay ta, như vậy ta làm sao không có lỗi với liệt tổ liệt tông đây?

- Ha ha, Triệu trưởng lão không cần phải tự trách như thế, nhưng ta rất tò mò vì sao thương hành lại gặp tình trạng như vậy? Là bị người chèn ép gạt bỏ sao? Mặc dù là như thế, cũng không đến nỗi biến thành dạng này đi?

Trong lòng Dương Lỗi thật nghi hoặc, nói thế nào Trường Phong thương hành cũng là thương hành nhất đẳng, cho dù kinh doanh không tốt cũng không đến nỗi rơi xuống tình trạng nhưu vậy, nhưng còn có cao thủ cường đại như Triệu Tuyết Côn trấn thủ, muốn đối phó thương hành ai cũng phải nghĩ kỹ.

Triệu Tuyết Côn trầm mặc, nhìn hắn nói:

- Thật xin lỗi, tiểu huynh đệ, tuy ngươi cũng là trưởng lão thương hành, nhưng lại là trưởng lão thương hành Sùng Vũ đại lục, mà không phải Vô Cực đại lục.

- Việc này có gì khác nhau sao? Thương hành ở hai đại lục vốn là cùng một nhà, hơn nữa ta có thể gầy dựng lại thương hành tại Vô Cực đại lục.

Dương Lỗi tự tin nhìn Triệu Tuyết Côn nói.

- Thật có tự tin, nếu ngươi có thể chấn hưng thương hành, vị trí thủ tịch đại trưởng lão thương hành ta tặng cho ngươi cũng không sao, thậm chí ngươi muốn làm hội trưởng cũng được, chỉ cần ngươi giúp thương hành khôi phục huy hoàng ngày xưa, trở thành thương hành đệ nhất Vô Cực đại lục.

Triệu Tuyết Côn nói.

- Trưởng lão không tin ta sao?

Dương Lỗi hỏi.

- Không phải không tin, mà là không thể nào, nói thật cho ngươi biết, sở dĩ thương hành luân lạc tới tình trạng hôm nay là có hai nguyên nhân, thứ nhất bị đối thủ chèn ép, nhưng không phải trí mạng, chỉ có tác dụng phụ trợ, mà chân chính làm thương hành xuống dốc, là do nguyên nhân thứ hai.

Triệu Tuyết Côn thoáng do dự nói.

- Là nguyên nhân gì?

- Thiếu hàng, khuyết thiếu hàng hóa.

Triệu Tuyết Côn nói.

- Khuyết thiếu hàng hoa, điều này sao có thể, cho tới nay Trường Phong thương hành luôn có ba bảo khố, thứ nhất là ngoại khố, tuy không có vật quý báu nhưng là vật tư trọng yếu của thương hành. Thứ hai là nội khố, đây là bảo khố chân chính của thương hành, một ít vật phẩm trọng yếu đặt ở đây, một khi cửa hàng xuất hiện tình huống đặc thù, vật tư có thể chống đỡ. Còn có một nguyên thủy khố, một khi nội khố cùng ngoại khố hoàn toàn tổn thất, cửa hàng bị vây trong nguy hiểm diệt vong, có thể dùng tới, thương hành tại Vô Cực đại lục sừng sững nhiều năm, tồn trữ cực kỳ kinh người, có bảo đảm như vậy trừ phi kẻ quản lý là ngu ngốc, bằng không tuyệt đối không xảy ra tình trạng này.

Dương Lỗi nói.

- Nói thì không sai, nhưng vấn đề xảy ra trong này, ngươi làm trưởng lão hẳn rõ ràng, ngoại khố cùng nội khố đều lưu thông, mà nguyên thủy khố đóng cửa, một khi nội khố cùng ngoại khố đóng cửa, như vậy thiếu vật tư lưu động, cả cửa hàng sẽ bị tê liệt, không thể tiến hành giao dịch bình thường, như vậy sẽ đả kích cho danh dự cùng tiền tài của thương hành thật lớn. Ngay mười lăm năm trước, nội khố cùng ngoại khố toàn bộ bị trộm, đồ vật không còn, mà nguyên thủy khố nằm trong trạng thái tử bế, không cách nào mở ra, điều này đối với thương hành mà nói là một đả kích trí mạng, hơn nữa còn bị các đại thương hành chèn ép, cho nên thương hành mới luân lạc tới tình trạng này.

Nói tới đây Triệu Tuyết Côn chua xót không thôi.

- Điều này sao có thể?

Dương Lỗi giật mình nhìn Triệu Tuyết Côn, loại tình huống này làm sao có thể phát sinh, lúc ấy Trường Phong thương hành là thương hành thật lớn, thực lực vô cùng cường đại, người thủ vệ bảo khố đều là cao thủ tuyệt đỉnh, hơn nữa trận pháp cấm chế cơ quan phụ trợ, nếu muốn trộm bảo khố khó khăn tới bậc nào.

- Nhưng sự tình đã xảy ra như vậy.

Triệu Tuyết Côn nói.

- Có nội quỷ?

- Ban đầu ta cũng nghĩ như vậy, bởi vì chỉ có nội quỷ hơn nữa còn là người có quyền lực cực ới có thể làm được đến, ít nhất phải có cấp bậc trưởng lão, hơn nữa còn là trưởng lão hạch tâm.

Triệu Tuyết Côn nói:

- Nhưng sự tình không phải như thế, chúng ta cũng không xác định nên hạ quyết tâm điều tra, nhưng không phát hiện được vấn đề.

- Không phải nguyên nhân này, lại vì nguyên nhân gì? Hơn nữa cho dù nội khố cùng ngoại khố bị trộm, nguyên thủy khố bị phong tỏa, nhưng cửa hàng còn có nhiều cường giả, muốn phát triển tuy rằng khó khăn, nhưng không phải không làm được, dù sao thanh danh cửa hàng vẫn còn, còn có mạng lưới tiêu thụ, chỉ cần chưa mất vẫn có thể chậm rãi gầy dựng lại.

- Lúc ấy ngoại trừ ta ra, toàn bộ trưởng lão hạch tâm đều thần bí biến mất.

Dương Lỗi nghe vậy mở to mắt:

- Bọn hắn phản bội? Toàn bộ đều là nội quỷ?

- Không, không rõ ràng lắm, nhưng về sau phát hiện bọn hắn đều chết hết, chết bên trong nội khố, mà rốt cục bọn hắn có phải nội quỷ hay không, cũng không thể tra được, tóm lại không hề có chút dấu vết điều tra.

- Đã chết, còn chết trong nội khố, đây là chuyện gì xảy ra? Vì sao bọn hắn chết bên trong nội khố? Là chết như thế nào? Đây không có chút tin tức nào sao?

Dương Lỗi càng nghe càng hiếu kỳ, nghe tin tức thật sự quỷ dị, hoặc là nói giống như chuyện hoang đường.

- Không có, đều không có.

Triệu Tuyết Côn lắc đầu.

- Vậy những người khác đâu, những trưởng lão khác thế nào? Có phải trong số bọn hắn lại có người tác quái đây?

Dương Lỗi hỏi.

¢Pou G\yỀjX PVVI [ǯ_ ¦}yỒjX ¦ \yỀjX [æj\u

- Không có khả năng, lúc ấy bọn hắn đều ở chung một chỗ với ta, cho nên không có khả năng này, hơn nữa thực lực của bọn họ kém hơn không ít, căn bản không biện pháp làm được.

Triệu Tuyết Côn nói.

- Như vậy chuyện đó về sau phát triển như thế nào?

Dương Lỗi nói.

- Không có bất kỳ manh mối, qua nhiều năm như vậy ta một mực tìm kiếm, nhưng không hề có chút dấu vết gì.

Triệu Tuyết Côn bất đắc dĩ lắc đầu nói.

- Mười mấy năm qua lại không hề có chút dấu vết nào? Chẳng lẽ những vật kia chưa từng xuất hiện qua?

Dương Lỗi kinh ngạc không thôi, nếu không lấy ra tiêu xài, trộm đi những vật kia lại có ý nghĩa gì? Ẩn núp đi, giấu kín như vậy, vẫn có thể nhẫn nhịn, nhưng Dương Lỗi lại cảm giác Triệu Tuyết Côn còn chưa nói ra lời thật sự, tựa hồ vẫn còn giấu diếm điều gì.

- Chưa từng xuất hiện qua, vẫn chưa từng xuất hiện bao giờ.

Triệu Tuyết Côn thở dài:

- Đây đều là ta vô năng, hiện tại cả thương hành chỉ có một mình ta, những trưởng lão khác đều đã rời đi, nhưng ta không đành lòng buông tha cho Trường Phong thương hành, tuy rằng mấy năm nay luôn thua lỗ, nhưng vẫn cố gắng kiên trì, ta hi vọng có một ngày tìm được một người trọng chỉnh thương hành, mà ngươi đến làm cho ta thấy được hi vọng.

Triệu Tuyết Côn nhìn Dương Lỗi, ngữ khí thập phần thành khẩn nói.

- Vì sao nói như vậy? Chẳng lẽ nhiệm vụ mà ngay cả Triệu trưởng lão cũng không thể hoàn thành, ta chỉ có tu vi ngưng thần bát quái lại có thể làm được hay sao?

Đối với lời nói của Triệu Tuyết Côn, Dương Lỗi vô cùng tò mò, ánh mắt của hắn cho hắn biết bản thân Triệu Tuyết Côn là một siêu cấp cao thủ, còn là một lão hồ ly, lời của hắn làm cho Dương Lỗi thập phần hoài nghi, nói là gặp mình cho hắn chứng kiến được hi vọng, chẳng lẽ hắn dám xác định như vậy? Hay là trong lòng hắn có âm mưu gì? Hoặc là hắn biết thân phận của mình?

Nhưng bất kể như thế nào nghe hắn nói sẽ hiểu.

- Ha ha.

Triệu Tuyết Côn nghe vậy nở nụ cười:

- Ta chưa bao giờ nhìn lầm người, hơn nữa nếu như ta không đoán sai, tiểu huynh đệ là một luyện đan sư đi?

Dương Lỗi nghe vậy mở to mắt, giật mình không thôi, hắn làm sao biết mình là một luyện đan sư, chính mình tựa hồ chưa bao giờ nói qua, ngay cả sư tôn Tô Nghiên cũng không biết, Triệu Tuyết Côn làm sao mà biết được? Chẳng lẽ Tô Nghiên nói cho hắn biết sao? Tựa hồ là không thể nào.

- Ngươi...ngươi làm sao mà biết được?

Dương Lỗi hỏi.

- Tiểu huynh đệ, không cần khẩn trương, là do ta đã nhìn ra, trên người tiểu huynh đệ có cỗ dược vị rất nồng, hơn nữa trên lệnh bài trưởng lão cũng vậy, đan dược cấp bật không thấp, đã đạt tới trình tự tiên cấp hạ phẩm, hơn nữa tiểu huynh đệ chủ động đến tìm Trường Phong thương hành nên ta càng thêm xác định, hơn nữa tiểu huynh đệ có thể trở thành trưởng lão thương hành, mặc dù ở tại Sùng Vũ đại lục nhưng khẳng định có chỗ hơn người, mà ta lại ngửi được dược vị, cho nên mới chắc chắn mười phần.

Triệu Tuyết Côn nói.

Yêu nghiệt, rất yêu nghiệt, lão hồ ly này không đi làm trinh thám thật quá đáng tiếc, chỉ ở những chi tiết này đã đoán được mình là một dược sư.

Dương Lỗi còn chưa nói chuyện, Triệu Tuyết Côn nói tiếp:

- Có một luyện đan sư tiên linh cấp, dù Trường Phong thương hành không muốn phát triển cũng không được.

Lúc này Dương Lỗi chợt cười nói:

- Triệu trưởng lão đã đoán đúng, ta thật sự là một luyện đan sư, nhưng chỉ có cảnh giới đại tông sư mà thôi, còn chưa tới tiên linh cấp, còn nữa, mặc dù ta là trưởng lão Trường Phong thương hành Sùng Vũ đại lục, nhưng dù sao nơi này là Vô Cực đại lục, lần này ta tới không phải vì gia nhập thương hành ở đây, mà chỉ đến xem thế thôi.

Nghe được lời của Dương Lỗi, Triệu Tuyết Côn nhất thời ngạc nhiên, không thể tin được nhìn hắn nói:

- Tiểu huynh đệ, không, Dương trưởng lão, ngươi…làm sao ngươi nói như vậy? Đều là Trường Phong thương hành, làm gì có phân biệt chứ?

Nhìn diễn cảm của Triệu Tuyết Côn, trong lòng Dương Lỗi cười thầm, bát kiếp tán tiên thì thế nào, trước đó còn trêu đùa chính mình, lần này phải cho hắn chút giáo huấn.

- Triệu trưởng lão, thời gian đã muộn, tiểu tử còn có chuyện khác phải làm, cáo từ.

Nói xong Dương Lỗi đứng dậy muốn rời đi.

- Không, không, tiểu huynh đệ, ngươi không thể đi, vẫn không thể đi.

Triệu Tuyết Côn nhìn thấy hắn đứng dậy, bộ dạng không giống như đang nói đùa, vội vàng đứng dậy ngăn cản.

- Không thể đi, chẳng lẽ Triệu trưởng lão còn muốn cản trở tiểu tử hay sao?

Dương Lỗi nhìn Triệu Tuyết Côn, nheo mắt hỏi.

- Không, tiểu huynh đệ, ta không phải ý tứ này, ta…ai…tiểu huynh đệ, ngươi tội gì khó xử ta vậy đâu, cả đời ta chỉ vì Trường Phong thương hành, hiện giờ chứng kiến thương hành có cơ hội gầy dựng lại, có thể đi hướng huy hoàng, ta…nếu lão Triệu này có gì không đúng, tiểu huynh đệ, ngươi bao hàm nhiều hơn.

Triệu Tuyết Côn vội nói.

- Triệu lão, thật xin lỗi, ta chỉ đùa với ngươi một chút mà thôi, ha ha, kỳ thật lần này tiểu tử đến là vì chuyện của thương hành.

Dương Lỗi thấy Triệu Tuyết Côn chịu thua, mà người này dù là bát kiếp tán tiên nhưng không hề bãi cái giá, không hề có chút vẻ tức giận, chân chính lo lắng cho thương hành, nếu đổi lại là người khác gặp phải một tiểu tử tu vi thấp kém khiêu khích, chỉ sợ đã sớm nổi giận, đâu dễ dàng mở miệng xin lỗi.

Nhưng điểm này cũng làm trong lòng Dương Lỗi nổi lên nghi ngờ, có câu nói không nên có tâm hại người, nhưng nên có tâm phòng bị người.

- Tốt, tốt…ta rất cao hứng, thật sự là rất cao hứng, sau này Dương Lỗi tiểu huynh đệ là trưởng lão Trường Phong thương hành rồi, không, là hội trưởng thương hành.

Triệu Tuyết Côn có vẻ thật kích động.

- Việc này…không tốt lắm đâu, tiểu tử có tài đức gì có thể trở thành hội trưởng?

Dương Lỗi vội cự tuyệt:

- Vẫn để hội trưởng trước kia đảm nhiệm đi, tiểu tử làm trưởng lão là được, còn nữa, tiểu tử cũng không có nhiều thời gian quản lý Trường Phong thương hành.

- Ha ha, chuyện này Dương hội trưởng không cần lo lắng, thương hành đã sớm không còn hội trưởng, chỉ còn lại một trưởng lão như ta thôi, hoàn toàn không cần lo lắng, về chuyện quản lý, nếu hội trưởng không muốn cứ giao cho ta là được.

Triệu Tuyết Côn cười nói.

- Ta…

- Không cần chối từ, nếu như ta muốn làm hội trưởng đã làm từ sớm, đáng tiếc ta không có năng lực đưa thương hành đến huy hoàng, càng không điều tra được chuyện trước kia, không thể báo thù, cho nên vị trí hội trưởng ta tuyệt đối không thể làm, Dương tiểu huynh đệ, ngươi đừng nên từ chối.

Triệu Tuyết Côn nói.

- Được, nếu như vậy ta sẽ không chối từ.

Mặc dù chức hội trưởng đến thật dễ dàng, nhưng Dương Lỗi vẫn gật đầu đáp ứng, hiện tại hắn trở thành hội trưởng, như vậy nhiệm vụ của hắn đã có tiến triển thật lớn, kế tiếp làm cho thương hành khôi phục huy hoàng ngày xưa, mà hắn là luyện đan sư, còn là phù sư, có hai hành nghiệp này muốn lớn mạnh thương hành vẫn là chuyện dễ dàng.

Sau khi Dương Lỗi trở thành hội trưởng Trường Phong thương hành, liền tiến hành cuộc hội nghị đầu tiên.

¢P©u G\yỀjX PVUI [Ʒ_ iX\ŋ dÔj ĤÔ« ¦_Ɛju

Đương nhiên Tô Anh cũng có mặt, nhưng Triệu Tuyết Côn không hề để ý, Tô gia thế lớn hắn biết rõ, nhưng hắn cũng không dễ chọc, hơn nữa hắn hiểu rõ ràng Dương Lỗi không phải ngu ngốc, tuy rằng quan hệ với Tô Anh không tệ, nhưng kỳ thật không liên hệ gì với Tô gia, một bát kiếp tán tiên muốn điều tra tin tức nhỏ nhặt vẫn thật dễ dàng.

Huống hồ sau lưng Tô Anh có nhân vật cường đại như Tô Nghiên tồn tại, có lời nói của Tô Anh, Trường Phong thương hành phát triển sẽ càng thêm dễ dàng, cho nên cũng không cần tránh né Tô Anh.

Ngay ban đầu Tô Anh biết được Dương Lỗi trở thành hội trưởng Trường Phong thương hành, nàng thật sự không tin, nhưng sau khi xác định nàng lại thập phần lo lắng, một thương hành lại dễ dàng giao qua tay hắn, điều này thật không hợp tình lý, nhưng Dương Lỗi không để ý, khuyên nhủ cũng không chịu nghe, làm cho nàng có chút bất đắc dĩ, nhưng khi nghĩ lại có sư tôn làm hậu trường, Triệu Tuyết Côn muốn làm gì cũng phải suy nghĩ kỹ.

Hiện tại có mười người tham dự, là cao tầng Trường Phong thương hành cùng trưởng lão, ngoại trừ Triệu Tuyết Côn là đại trưởng lão, những người khác là quản sự cao tầng của thương hành.

Dương Lỗi quét mắt nhìn bốn phía.

Nhìn thấy Dương Lỗi, những người kia cũng bất mãn, không rõ vì sao đại trưởng lão đem thương hành giao ột người lạ làm hội trưởng, hơn nữa có một trung niên nhân tu vi đạt tới huyền tiên, nhìn Dương Lỗi còn mang theo vẻ oán độc.

Dương Lỗi đương nhiên chú ý tới hắn, nhưng không nói gì thêm, nhưng Dương Lỗi đã đem người này phán quyết tội chết, người như vậy không thể lưu lại trong thương hành, Dương Lỗi sẽ không lưu hậu hoạn ình, hơn nữa một khi lưu người như vậy đối với việc phát triển thương hành không phải là tin tốt lành.

- Tin tưởng mọi người cũng đã biết, ta tên là Dương Lỗi, chính là tân hội trưởng của Trường Phong thương hành.

Ngữ khí Dương Lỗi thập phần bình thản nói.

Dương Lỗi vừa dứt lời, nam nhân oán độc nói:

- Ngươi làm hội trưởng Trường Phong thương hành, ngươi dựa vào cái gì? Ngươi là người ngoài, chúng ta sẽ không đồng ý.

- Ha ha, phải không, ngươi cho rằng ta không thích hợp làm hội trưởng, như vậy ngươi cho rằng ai tới làm? Ngươi sao?

Dương Lỗi lạnh lùng nhìn hắn hỏi.

Triệu Tuyết Côn ngồi một bên không nói gì, lẳng lặng nhìn một màn trước mắt, trong lòng Dương Lỗi thầm mắng, lão hồ ly lại làm như không liên quan gì đến mình, nhưng hắn cũng biết Triệu Tuyết Côn muốn khảo nghiệm mình, nếu ngay cả chuyện này mà mình cũng không thể giải quyết, như vậy tự khoe khoang có thể giúp thương hành quật khởi trở lại cũng chỉ là chuyện chê cười.

- Ít nhất Hồ Tùng ta đã ở Trường Phong thương hành làm việc năm mươi năm, ngươi đã làm gì cho thương hành? Ngươi dựa vào cái gì làm hội trưởng?

Nam tử tên Hồ Tùng, ánh mắt nhìn Dương Lỗi tràn đầy oán hận, ở trong những người này tư cách của hắn sâu xa nhất, vốn nghĩ trưởng lão sẽ đem chức hội trưởng ình làm, nhưng không nghĩ tới trên đường có người nhảy ra xen vào, tự nhiên là không nhịn được, hắn đã ngấp nghé vị trí hội trưởng thời gian từ lâu rồi.

Dương Lỗi chú ý tới trong mười mấy người ở đây, ngoại trừ Hồ Tùng tỏ ý bất mãn còn có hai người mặc áo trắng tu vi huyền tiên, một người tên Liêu Phàm, mà một người là tán tiên, là nhị kiếp tán tiên tên Phong Thiện. Mà những người khác cũng không có ý kiến gì với việc Dương Lỗi làm hội trưởng, hắn biết đây là nhờ Triệu Tuyết Côn, những người này hẳn trung thành với lão hồ ly kia.

Về phần ba người bất mãn với mình, nhất là Hồ Tùng, tuyệt đối không thể lưu lại thương hành.

- Ta dựa vào cái gì làm hội trưởng thương hành? Ha ha, chỉ bằng vào việc ta có thể làm cho thương hành phát triển, có thể làm cho thương hành huy hoàng, điểm ấy đủ chưa?

Dương Lỗi lạnh lùng quét mắt nhìn mọi người, vận chuyển khí thế, đây chính là uy thế của Chân Long quyết, long uy.

Nhìn thấy biểu hiện của Dương Lỗi, Triệu Tuyết Côn khẽ gật đầu.

- Hừ, dù sao ta sẽ không đồng ý, Triệu lão, nếu như để một mao tiểu tử làm hội trưởng, ta lựa chọn rời khỏi thương hành.

Hồ Tùng nhìn Triệu Tuyết Côn, bộ dạng như thật xin lỗi.

Dương Lỗi thầm nghĩ, người này lại dùng thủ đoạn từ chức đến uy hiếp, quả thật là buồn cười, nhìn hắn liền biết không phải người tốt, hơn nữa phỏng chừng từng tham ô không biết bao nhiêu, nhưng đây cũng là một cơ hội, nếu hắn muốn rời khỏi thương hành, hãy để cho hắn rời đi tốt lắm, nhưng nếu hắn không biết điều, đừng trách mình không khách khí, người như vậy chỉ cần tra xét nhất định sẽ tra được bằng chứng tham ô của hắn.

- Không sai, ta cũng sẽ không đáp ứng.

- Ta đồng ý ý kiến của Hồ quản sự, nếu tiểu tử này làm hội trưởng, ta cũng rời khỏi thương hành.

Người nói chuyện là Liêu Phàm cùng Phong Thiện.

Mà Dương Lỗi nghe vậy chỉ cười lạnh.

- Muốn rời khỏi thương hành phải không? Vừa lúc, thương hành cần cải tổ, các ngươi muốn rời khỏi ta cũng không ngăn trở, thương hành thật quá nhỏ, dung không nổi ba vị tôn đại thần.

- Các ngươi đã muốn rời khỏi, ta cũng không bắt buộc.

Lúc này Triệu Tuyết Côn cũng nói chuyện.

- Triệu lão, ngươi…ngươi…ngươi vì một mao tiểu tử, thật muốn đuổi ba người chúng ta rời đi?

Ba người Hồ Tùng nghe được lời của Triệu Tuyết Côn, nhất thời không tin tưởng, kêu lên.

Đừng nói là ba người, dù là những người khác cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, không nghĩ tới Triệu trưởng lão laại làm như vậy, nhưng họ cũng biết chuyện của ba người Hồ Tùng, ba người từng tham ô không ít, cho nên không ai có hảo cảm với họ, cũng không ai lên tiếng nói giúp họ.

Nghe Hồ Tùng nói như vậy, Triệu Tuyết Côn lạnh lùng liếc nhìn họ, nói:

- Ba người các ngươi đừng cho rằng ta đã già nên không biết chuyện gì, chuyện các ngươi đã làm trong lòng ta biết rõ ràng, chẳng qua nhớ tới công lao nhiều năm của các ngươi nên không vạch trần mà thôi, hiện giờ các ngươi còn muốn lòng tham không đáy, gây trở ngại thương hành phát triển? Cút cho ta, tiếp tục dông dài thì đừng nghĩ đi!

Mặc dù Triệu Tuyết Côn không phóng xuất ra khí thế của mình, nhưng lúc này ba người Hồ Tùng đầy mồ hôi lạnh, tuy rằng tu vi của họ không tệ, nhưng so sánh với Triệu Tuyết Côn còn kém quá xa. Một bát kiếp tán tiên, bọn họ không cách nào đối kháng, cho nên thấy Triệu Tuyết Côn đã lên tiếng, họ cũng không dám nhiều lời. Oán hận liếc mắt nhìn Dương Lỗi, ba người đứng dậy rời đi.

Thấy ba người kia rời khỏi, ánh mắt oán độc làm cho Dương Lỗi hiểu được ba người này tuyệt đối sẽ không bỏ qua ình, cho nên sau này mình phải cẩn thận, tuy có thể dùng Thiên Đao Nhất Thức giết chết bọn hắn nhưng nếu bọn hắn đánh lén, thật sự là phiền toái lớn, đánh chính diện thì mình không sợ, nhưng nếu là đánh lén thật khó mà đoán chắc.

- Bây giờ còn người nào muốn rời khỏi sao? Nếu như không có, chúng ta chính thức họp.

Dương Lỗi nhìn mọi người nói.

Không ai lên tiếng.

- Đương nhiên, nếu còn có người bất mãn với ta, cũng có thể nói ra, nếu các ngươi có biện pháp giúp thương hành thay đổi trong vòng một tháng, như vậy do hắn làm hội trưởng, đương nhiên, bây giờ ta là hội trưởng, nếu một tháng sau thương hành vẫn không có khởi sắc, vị trí hội trưởng này ta đương nhiên nhường lại.

Dương Lỗi nhìn mọi người nói.

¢P¨u G\ʏỀjX PV£I ¦ʏỀjX d9_ Gʍ9 ¦\ʏỀjX [æj\u

Căn cứ theo khả năng của mình, Dương Lỗi chế định ra một kế hoạch, nói:

- Không ngại nói ọi người, ta là một luyện đan sư, cảnh giới đại tông sư, hiện tại đã cải tiến Thoát Thai Hoán Cốt đan.

Dương Lỗi lấy ra vài viên đan dược đặt lên bàn, nói:

- Mọi người có thể thử xem, Thoát Thai Hoán Cốt đan này đã không còn hạn chế như ngày trước, nhưng chỉ có hiệu quả với võ giả dưới thiên tiên, hơn nữa mỗi người chỉ dùng một lần trong đời, nhiều hơn cũng không tác dụng, nhưng mặc dù là như vậy ta nghĩ giá trị của nó cũng không cần ta giải thích đi?

- Cái gì, hội trưởng, ngươi nói là thật sao?

Mọi người đều cảm thấy giật mình, một luyện đan sư có thể luyện chế ra Thoát Thai Hoán Cốt đan, đã không còn bị hạn chế, tin tức này quả thật quá kinh người, giá trị của Thoát Thai Hoán Cốt đan bọn họ biết rõ, khi còn chưa cải tiến chỉ hữu hiệu đối với thiên tài, nhưng sau khi cải tiến không còn hạn chế như vậy, ý vị như thế nào ai cũng biết.

Nếu Trường Phong thương hành thật sự có được loại đan dược như vậy, như vậy chuyện quật khởi chỉ là sắp tới.

- Đương nhiên là thật.

Dương Lỗi đáp.

- Tốt, tốt, ta quả nhiên là không nhìn lầm.

Triệu Tuyết Côn vô cùng kích động, vốn cho rằng Dương Lỗi là một dược sư, dược sư cảnh giới đại tông sư, muốn quật khởi thương hành cũng không phải chuyện dễ dàng, hiện tại xem ra không cần dùng quá nhiều thời gian.

- Thoát Thai Hoán Cốt đan đã cải tiến cần dùng loại dược liệu trân quý gì?

Một quản sự trẻ tuổi nhìn qua thập phần thông minh lanh lợi hỏi.

Dương Lỗi nhìn hắn, người này tên Triệu Nhan, tu vi thiên tiên sơ kỳ, là dòng chính của Triệu Tuyết Côn, đối với người này Dương Lỗi đã hỏi thăm qua, tư chất tu luyện của hắn chẳng ra gì, nhưng thật thông minh lanh lợi, đối với phương diện quản lý có thiên phú phi thường, nếu không phải mình xuất hiện Trường Phong thương hành sớm muộn đều rơi vào trong tay hắn, nhưng dù sao thiên phú không đủ, một thương hành lớn như vậy muốn làm hội trưởng chẳng những cần thông minh lanh lợi, càng mấu chốt chính là tu vi

cùng thiên phú, nếu tư chất không được thì Triệu Tuyết Côn cũng không dám để cho hắn tiếp quản thương hành.

- Triệu quản sự hỏi rất hay, nguyên bản Thoát Thai Hoán Cốt đan lúc trước thật trân quý, cần tài liệu thật không đơn giản, nhưng bây giờ đã cải tiến, tự nhiên phải gia tăng thêm chút đồ vật, loại dược liệu này thật quý giá, nhưng không cần lo lắng, dược liệu kia chính là Sinh Cơ Thảo, nói vậy mọi người cũng đã biết rõ ràng.

Dương Lỗi nói.

- A...

Mọi người nghe vậy diễn cảm mất mát.

Tuy rằng Sinh Cơ Thảo không quá quý trọng, nhưng rất khó được, cực kỳ thưa thớt, cho nên nếu muốn luyện chế thật nhiều cũng không phải là chuyện dễ dàng.

- Hội trưởng, nếu thật là Sinh Cơ Thảo, mặc dù có nhưng không thể luyện chế được nhiều ah.

- Vật lấy hiếm là quý thôi, nếu Thoát Thai Hoán Cốt đan cải tiến dễ dàng chiếm được như vậy, cũng sẽ không có ý nghĩa, đúng không?

Dương Lỗi nheo mắt cười nói:

- Hơn nữa chỉ có Trường Phong thương hành chúng ta mới có, huống hồ người của đại tông môn, đại gia tộc muốn có đan dược, còn luyến tiếc Sinh Cơ Thảo của họ sao? Hơn nữa tuy Sinh Cơ Thảo không nhiều, nhưng nếu danh tiếng của chúng ta lại truyền ra, muốn mua Sinh Cơ Thảo cũng không khó vậy đi?

- Không sai, không sai, hội trưởng quả nhiên inh, Triệu Nhan này phục rồi, có hội trưởng lãnh đạo, Trường Phong thương hành quật khởi rất nhanh thôi.

Triệu Nhan nói.

- Ha ha, quá khen, chỗ này ta còn một phần kế hoạch, đây là ta đã làm được trong mấy ngày, hi vọng mọi người có thể nhìn xem.

Dương Lỗi đem tri thức quản lý kinh doanh của mình trên địa cầu cùng chế độ hội viên, chế độ ban thưởng vân vân, sửa sang lại một lần, viết thành một bộ kế hoạch hoàn chỉnh.

- Đây...đây là...

- Thiên tài, thật sự là thiên tài, hội trưởng đúng thật là thần nhân vậy.

- Có phần kế hoạch thư này, trong vòng mười năm Trường Phong thương hành nhất định trở thành đệ nhất thương hành trong Vô Cực đại lục.

Nhìn xong kế hoạch thư của Dương Lỗi, cả đám người vô cùng kích động, đều là người trong nghề, phần kế hoạch thư này trọng yếu ra sao họ đều hiểu thật rõ ràng.

- Thế nào?

Thấy họ đã xem xong kế hoạch thư, Dương Lỗi khẽ cười hỏi.

- Thật tốt quá, hội trưởng, đầu óc của ngươi làm sao nghĩ ra, thật sự là lợi hại, thiên tài buôn bán ah.

Ánh mắt Triệu Tuyết Côn nhìn Dương Lỗi giống như nhìn yêu quái, thật quá nghịch thiên.

- Triệu lão, ngài đừng mãi gọi ta là hội trưởng, thật sự nghe khó chịu vô cùng, ngài gọi ta Dương Lỗi là được.

Dương Lỗi cười nói:

- Đây cũng không là gì, chỉ là một ít ý tưởng mà thôi, ta chỉ nói ra, đến lúc đó hi vọng mọi người đi thực hiện cùng hoàn thiện mới được.

- Không được, làm vậy không được, đây là quy củ, ta cũng không thể ngoại lệ.

Triệu Tuyết Côn vội lắc đầu nói.

- Không sai, quy củ lễ tiết không thể phế bỏ.

Mọi người đều gật đầu.

Nhìn thấy dáng vẻ của họ, Dương Lỗi bất đắc dĩ, biết họ khó thể sửa đổi trong nhất thời, điều này cũng không biện pháp, dù sao hắn cũng không thể thường xuyên túc trực tại thương hành, chỉ chờ có việc mới xuất hiện, dù sao mục đích chủ yếu của hắn là tu luyện, đánh quái thăng cấp.

Huống chi hắn đến Vô Cực đại lục là vì hoàn thành nhiệm vụ chủ tuyến, đương nhiên còn phải tìm kiếm mẫu thân của hắn.

Nhiệm vụ chủ tuyến là trở thành tông chủ Vô Cực tông, nhưng Vô Cực tông là thánh địa võ học Vô Cực đại lục, một nơi thần bí, cường giả như mây, cho dù cường đại như Tô gia ở trong mắt họ cũng không đáng giá nhắc tới.

Cho nên nếu hắn muốn trở thành tông chủ Vô Cực tông không phải là chuyện dễ dàng, hắn hoài nghi trong Vô Cực tông còn có chuẩn thánh tồn tại, nói không chừng còn cường đại hơn, xem ra Huyền Nguyên Tinh cũng không đơn giản.

- Hội trưởng yên tâm, chúng tôi nhất định tận tâm tận lực phát triển thương hành, không cô phụ nhờ vả.

Một nhóm người cam đoan nói.

- Tốt tốt, nếu một tháng sau thương hành thật sự phát triển, các vị chính là trưởng lão thương hành, hưởng thụ đãi ngộ trưởng lão.

Dương Lỗi nhìn mọi người cười nói.

Nghe được lời của hắn mọi người lại kích động, chỉ cần mười năm thương hành nhất định trở thành đứng đầu Vô Cực đại lục, trưởng lão ý vị thế nào, họ hiểu thật rõ ràng, cho dù là các đại môn phái, đại gia tộc đều phải thủ lễ đối đãi, đây là vinh dự bậc nào.

- Sư đệ, ta...ta cầu ngươi một chuyện được không?

Đi ra khỏi Trường Phong thương hành, Tô Anh nhìn Dương Lỗi nói.

- Sự tình gì, sư tỷ cứ nói là được, chỉ cần ta có thể làm được chắc chắn sẽ không cự tuyệt.

Dương Lỗi cười nói.

- Sư đệ, ngươi là một luyện đan sư, còn là một phù sư, ta nghĩ...ta nghĩ sau này khi sư đệ luyện đan chế phù, có thể lưu chút ưu đãi cho Tô gia hay không?

Tô Anh nhìn Dương Lỗi đầy chờ đợi hỏi.

Dương Lỗi nghe vậy gật đầu, dù sao Tô Anh là con cháu Tô gia, mà sư tôn Tô Nghiên cũng thuộc Tô gia, mặc dù mình chỉ có quan hệ với hai người này, nhưng như vậy cũng đủ rồi, huống chi mình cũng cần có đồng minh, Tô gia là một, Vô Cực tông lại cần mình nắm giữ trong tay.

¢PVu G\ʏỀjX PV¢I ¦Î h ¦ʏ ¦Q 8j\u

- Việc này không có vấn đề, Tô gia cũng là một đồng minh không tệ, huống chi sư tỷ trợ giúp ta nhiều như vậy, nể mặt sư tỷ chút chuyện nhỏ cũng không đáng gì, ta làm chủ, sau này Tô gia đến mua đan dược đều giảm giá.

Dương Lỗi cười nói.

- Cảm ơn, cảm ơn ngươi sư đệ.

Tô Anh nghe vậy ngữ khí có chút kích động.

- Giữa chúng ta còn cần nói cảm ơn sao, hơn nữa đây chỉ là một chuyện nhỏ mà thôi, ta hẳn nên nói cảm ơn sư tỷ mới phải, nếu không phải sư tỷ, ta chưa chắc lên làm được hội trưởng Trường Phong thương hành.

Dương Lỗi nói.

- Sư đệ, Trường Phong thương hành để cho ngươi làm hội trưởng, bên trong chuyện này có âm mưu gì hay không? Chúng ta quay về thương lượng với sư tôn một chút đi?

Tô Anh vẫn còn có chút lo lắng vấn đề này.

- Sư tỷ, việc này ngươi không cần quá lo lắng, trong lòng ta nắm chắc.

Dù sao hắn có hệ thống trong tay, không cần lo lắng, hơn nữa chờ khi thực lực của hắn tăng lên, không còn vấn đề gì đáng sợ hãi.

- Nhưng mà...

- Không cần nhưng mà, chúng ta phải trở về, bằng không sư tôn sốt ruột chờ.

Dương Lỗi nói.

Hôm nay Tô Nghiên, Tô Anh cùng Dương Lỗi sẽ đến Chung Sơn Long huyệt điều tra, tuy rằng cần chuẩn bị, nhưng đối với hắn mà nói đồ vật đều nằm trong trữ vật giới chỉ, dù không có, hắn có hệ thống, đều có thể trao đổi.

Rất nhanh hai người đi về sân viện của Tô Nghiên.

- Sao hiện tại hai ngươi mới trở về, nhanh chuẩn bị, chúng ta lập tức xuất phát.

Tô Nghiên có chút tức giận nói.

- Sư tôn, là như vậy, vừa rồi đệ tử bồi sư đệ đi Trường Phong thương hành.

Tô Anh nói.

- Đi Trường Phong thương hành làm gì, cần gì cứ nói, hơn nữa Trường Phong thương hành đã xuống dốc, cũng chẳng có vật gì tốt để mua.

Tô Nghiên nói.

- Không phải đi mua đồ, sư đệ đã trở thành hội trưởng Trường Phong thương hành.

Tô Anh nói.

Tô Nghiên nghe vậy cả kinh:

- Làm sao có thể, Dương Lỗi, ngươi thành thật nói cho ta biết lời của tiểu Anh là thật sao?

Dương Lỗi gật gật đầu:

- Phải, sư tỷ nói đúng, hiện tại đệ tử là hội trưởng Trường Phong thương hành.

- Làm sao có thể, Triệu Tuyết Côn vì sao để cho ngươi làm hội trưởng, chẳng lẽ hắn điên rồi sao, ngươi chỉ có tu vi bát quái ngưng thần mà thôi, chẳng lẽ...chẳng lẽ hắn đã biết thân phận của ngươi?

Tô Nghiên nghe vậy cau chặt mày, miệng lẩm bẩm.

Thân phận của hắn, Dương Lỗi biết lai lịch của mẫu thân rất lớn, rất có thể quan hệ đến Vô Cực tông, nếu Triệu Tuyết Côn biết chuyện của mẫu thân, vậy cũng không nói chắc, có lẽ lão hồ ly kia đang lợi dụng chính mình, nhưng vậy đã sao, mình là người dễ bị an bài lợi dụng như vậy sao? Phàm là người dám đánh chủ ý với mình đều phải trả giá thật nhiều.

- Sư tôn, ngài không cần phải lo lắng, trong lòng đệ tử có chừng mực.

Dương Lỗi nói.

- Ngươi có chừng mực, ngươi lại biết được gì, Triệu Tuyết Côn là thất kiếp tán tiên, hiện tại có lẽ vượt qua được thiên kiếp trở thành bát kiếp tán tiên, còn là một lão hồ ly, nếu hắn muốn đối phó ngươi, ngươi làm sao chết cũng không biết, Vô Cực đại lục không đơn giản như ngươi nghĩ đâu.

Tô Nghiên trừng mắt nhìn hắn nói.

- Ách…ta biết…

- Ngươi biết, nếu ngươi biết còn đi trêu chọc lão gia hỏa kia, tên kia chính là người điên, nổi điên sẽ bất chấp hết thảy.

Tô Nghiên tức giận nói.

- Sư tôn, sư tôn, ngài đừng nóng giận.

Tô Anh kéo tay Tô Nghiên nói:

- Chuyện cũng đã xảy ra, không thay đổi được, hiện tại chúng ta đi xem chuyện ở Chung Sơn Long huyệt đi? Nếu ngài không đi trời sẽ tối.

Tô Nghiên nghe vậy sắc mặt chợt dịu xuống:

- Hừ, trở về sẽ thu thập ngươi.

…

Ba ngày sau, thông qua truyền tống trận, lại có Thần Hành Phù của Dương Lỗi chế tạo, ba người rốt cục đi tới Chung Sơn.

- Chung Sơn Long huyệt ở bên kia.

Nhìn thấy Chung Sơn, Dương Lỗi vô cùng rung động, đứng trên địa cầu từng xem không ít núi non, cho dù là Himalaya hắn đã đi qua, nhưng không núi nào cao như Chung Sơn.

Dương Lỗi kinh ngạc, lúc đó hắn đang ở Chung Sơn Long huyệt, nhưng chưa từng nhìn thấy tòa sơn mạch này, bất quá hắn lại biết chỗ kia có thể là một dị không gian, mà trước mắt là một dãy núi chân chính, nếu muốn đi vào Long huyệt nhất định phải tìm được lối vào.

- Tốt lắm, hôm nay chúng ta ở đây nghỉ ngơi chỉnh đốn một phen, ngày mai chúng ta đi vào Long huyệt.

Tô Nghiên nói.

- Thơm quá, không nghĩ tới sư đệ còn biết làm thịt nướng, lại thơm như vậy.

Tô Anh nhìn thịt thỏ nướng trên tay Dương Lỗi, chảy nước bọt, ánh mắt nhìn chằm chằm không nhúc nhích.

- Đó là tự nhiên, sư đệ của ngươi là một toàn tài, ngoại trừ sinh con không có gì ta không làm được.

Dương Lỗi đắc ý khoe khoang.

- Sư tôn, ngài dùng đi.

Dương Lỗi đem thịt thỏ chia cắt, đưa cho Tô Nghiên, Tô Anh cùng chia ra ình, con thỏ này phải nặng sáu bảy cân, thật non, tuyệt đối mỹ vị.

- Không sai.

Tô Nghiên lên tiếng khen:

- Sau này lương thực của chúng ta đều do ngươi phụ trách.

- …

Dương Lỗi buồn bực, cũng không còn nói lời nào, chỉ im lặng chuẩn bị ăn thịt nướng.

- Sa sa…sa sa…

- Đó là thanh âm gì vậy?

Cảm giác không đúng, Dương Lỗi lập tức mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, tuy đã là ban đêm nhưng bốn phía lại như ban ngày, toàn bộ rơi vào trong đôi mắt hắn.

- Không sai, không nghĩ tới ngươi lại có thể phát hiện.

Thấy Dương Lỗi phản ứng linh mẫn, Tô Nghiên hài lòng gật đầu:

- Đây là Hắc Vương Thử, lục cấp yêu thú, tương đương cảnh giới lục đạo luân hồi, là một loài động vật khó chơi, tốc độ cực nhanh, hành động ban đêm, có độc, cho dù là huyền tiên cũng thập phần khó giải quyết.

Số lượng Hắc Vương Thử rất nhiều, chừng hơn một vạn, mặc dù đi theo bầy đàn nhưng một lần xuất động nhiều như vậy thật kỳ quái, có vẻ thật không thích hợp.

- Hắc Vương Thử...là con chuột?

Tô Anh hỏi.

Dương Lỗi cười cười nói:

- Hắc Vương Thử đương nhiên là con chuột, nhưng nhỏ hơn, tốc độ nhanh, lợi hại hơn nhiều lắm.

- Đáng giận, ta ghét nhất là con chuột, sư đệ, ngươi đi tiêu diệt chúng nó.

Tô Anh giậm chân nói.

- Đi thôi, để cho ta nhìn xem ngươi đạt tới tình trạng gì, nếu có nguy hiểm ta sẽ ra tay.

Tô Nghiên gật đầu nói.

Dương Lỗi cũng không biện pháp phản đối, hắn nghĩ nghĩ, thiên địch của chuột là mèo, nhưng nghĩ lại cũng không ổn, cần không ít mèo, nếu thấp hơn sẽ không có lực uy hiếp với Hắc Vương Thử.

Như vậy dùng thứ gì đây? Thuốc diệt chuột? Thuốc diệt chuột đặc chế, nhưng hiện tại không còn kịp rồi, ah, không phải còn có máy đuổi chuột sao? Có máy đuổi chuột nhưng không bảo đảm có tác dụng với Hắc Vương Thử, nhưng tuy Hắc Vương Thử cấp bậc ột chút, có chút biến dị, nói không chừng vẫn hữu dụng thì sao? Nếu vô dụng hắn lại tự mình ra tay cũng không muộn.

Ngẫm nghĩ, Dương Lỗi mở hệ thống, tra xét một chút, không nghĩ tới thật sự có máy đuổi chuột, Dương Lỗi mừng rỡ.

- Đinh, ngoạn gia có đổi máy đuổi chuột siêu cấp hay không?

- Đổi.

- Đinh, chúc mừng ngoạn gia đạt được mười bộ máy đuổi chuột siêu cấp, tiêu hao đổi điểm một trăm vạn.

¢PUu G\ʏỀjX PVPI b\n9 [ÁH b< ¦\«Ò§ GʊjX ¦« d«´Ńju

Máy đuổi chuột siêu cấp thật rẻ, chỉ là trăm vạn mà thôi, nếu có tác dụng tuyệt đối đáng giá, hơn nữa nếu thật hữu dụng, như vậy đem ra bán tuyệt đối vượt qua một ngàn vạn đổi điểm, thậm chí là một trăm triệu đổi điểm.

Dương Lỗi lập tức đem máy đuổi chuột toàn bộ bày ra, lúc này Hắc Vương Thử cách nơi này đã không xa, chỉ còn chừng năm trăm thước, rất nhanh sẽ đi vào phạm vi của máy, nhìn thấy đại bộ phận Hắc Vương Thử tiến vào phạm vi, Dương Lỗi nháy mắt mở máy, hơn nữa còn mở đến tối đa.

Máy đuổi chuột không gây tổn thương cho nhân loại cùng động vật bình thường, chỉ có tác dụng với loài chuột, cho nên Dương Lỗi cũng không lo lắng.

Máy đuổi chuột vừa mở ra, ngàn vạn Hắc Vương Thử nhất thời phát điên, giống như gặp phải điều gì đó thật khủng bố, nháy mắt quay đầu điên cuồng bỏ chạy.

Nhìn thấy một màn như vậy Dương Lỗi kinh ngạc vô cùng, thật quá cường hãn, máy đuổi chuột này tuyệt đối là thần binh lợi khí đối phó loài chuột, không nghĩ tới ngay cả Hắc Vương Thử lục cấp cũng phải chạy trối chết. Mà những con Hắc Vương Thử không kịp bỏ chạy, chết đi không ít, hơn vạn con chuột tuy bị máy đuổi chuột giết chết không nhiều, nhưng cũng hơn một ngàn con.

Đối với Dương Lỗi mà nói tuy rằng nguyên khí trị cùng đổi điểm không nhiều, nhưng muỗi có nhỏ đi nữa vẫn là thịt đó thôi.

Một trăm con, một ngàn con không xem là gì, nhưng nếu một vạn, mười vạn, trên trăm vạn hoặc ngàn vạn, thu hoạch được nguyên khí trị thật quá tột cùng. Nghĩ tới đây, nếu chờ khi bản thân thăng cấp khó khăn, gặp phải nguy hiểm, như vậy có thể lợi dụng máy đuổi chuột siêu cấp đi đối phó loài chuột tốt nhất.

Trên thế giới này loài chuột còn rất nhiều, hơn nữa còn có loài chuột cực kỳ cường đại, tỷ như Toản Thiên Thử, Cẩm Mao Thử lợi hại, nhưng chủng loại này cực kỳ hiếm thấy, đương nhiên ở tiên giới sẽ không ít, nhưng bây giờ hắn cũng chưa thể đi tiên giới, tuy hắn có thể đánh chết huyền tiên, nhưng trong tiên giới huyền tiên như mây, kim tiên đầy đất, nếu đi chẳng khác gì tự tìm tai vạ, nếu gặp phải đại la kim tiên hắn muốn chạy trốn cũng khó khăn, ai biết sau khi hắn vào tiên giới có bị tiên giới pháp tắc hạn chế kỹ năng Thuấn Tức Thiên Lý hay không.

Giết hơn ngàn con chuột có được nguyên khí trị, nhưng không có chiến lợi phẩm, làm Dương Lỗi không khỏi thầm mắng.

- Giải quyết.

Dương Lỗi thu lại máy đuổi chuột, đi tới trước mặt hai nữ tử, cười hì hì nói.

- Đó là pháp bảo gì, cho ta xem, lại lợi hại như vậy, cho dù là đại la kim tiên cũng không làm được nhanh như thế.

Tô Nghiên thật kinh ngạc nói.

Tuy rằng ngồi cách xa như vậy, nhưng Tô Nghiên cảm giác được đồ vật kia cũng không phải bảo vật, mà chỉ dùng một ít tài liệu bình thường luyện chế ra, vì thế có chút hoài nghi mà thôi.

- Được.

Dương Lỗi cũng không nói gì, nếu Tô Nghiên muốn nghiên cứu thì tùy ý nàng, đây là sản phẩm công nghệ cao, nếu đem tu luyện cùng khoa học kỹ thuật liên hợp lại, có lẽ cũng là một con đường thập phần cường đại, hệ thống tu luyện của mình không phải là công nghệ cao đó sao? Hơn nữa còn là sản phẩm khoa học kỹ thuật đỉnh cấp, nghĩ tới đây Dương Lỗi không khỏi mỉm cười.

Tô Nghiên cầm máy đuổi chuột cẩn thận nghiên cứu, phát hiện vật này chế tạo thập phần tinh vi, đặc biệt là con Chip, nàng căn bản không hiểu rõ ràng, nhưng tài liệu tạo thành rất bình thường.

- Thật quá tinh xảo, có thể lợi dụng tài liệu đơn giản như vậy chế tạo ra vật tinh vi như thế, xem ra người luyện khí tuyệt đối là một cao thủ, còn là siêu cấp cao thủ, ít nhất đạt tới tiên cấp cao giai, thậm chí là trình tự càng cao hơn.

Tô Nghiên nhìn Dương Lỗi, động dung hỏi:

- Vật này ngươi làm sao có được?

Một tiên cấp cao giai, thậm chí còn là một luyện khí sư thật lợi hại, cho dù ở tiên giới cũng là người có thân phận cực kỳ tôn quý, địa vị cho dù là tiên đế cũng không thể sánh bằng.

Tuy rằng Tô Nghiên biết Dương Lỗi có thể luyện khí, hơn nữa cấp bậc không thấp, nhưng tuyệt đối chưa đạt tới tiên cấp, cho nên không luyện ra được đồ vật tinh vi như vậy, cho nên nàng hoài nghi sau lưng Dương Lỗi còn có một luyện khí sư cường đại, rất có thể là một vị sư tôn khác của hắn, đương nhiên đây là bí mật của hắn, nếu như hắn không muốn nói, nàng sẽ không ép buộc hắn nói ra.

- Sư tôn, đây là đệ tử trong lúc ngẫu nhiên có được, đặc biệt dùng đối phó loài chuột, vốn ta cũng không ôm hi vọng quá lớn, nhưng không nghĩ tới dễ dùng như vậy, lập tức đã giải quyết được vấn đề.

Dương Lỗi chỉ nói như vậy, nàng có tin hay không hắn cũng không để ý tới.

Tô Nghiên biết Dương Lỗi không nói sự thật, chỉ cho rằng hắn có một vị sư tôn thần bí, nếu hắn không nói nàng cũng không tiếp tục truy hỏi.

- Sư tôn, vật này lợi hại như vậy sao? Thật sự có thể đối phó con chuột?

Tô Anh cầm một máy đuổi chuột hỏi.

- Đây là tự nhiên, kỳ thật ta không chỉ có đồ vật đối phó loài chuột, còn có thể đối phó muỗi, hay như sâu bọ hoặc con gián vậy.

Dương Lỗi mỉm cười nói.

- Thật sự, vậy…có thể cho ta một cái không?

Tô Anh vuốt vuốt máy đuổi chuột, hỏi.

- Được, không có vấn đề, nhưng thứ này cần có lôi điện, sau khi sử dụng xong nhớ rõ phải truyền lôi điện vào trong máy.

Dương Lỗi đưa cho Tô Anh, nói:

- Sư tỷ cầm đi đi, ta cũng không cần dùng tới.

- Thật cảm tạ sư đệ.

Tô Anh vui mừng thu lại.

Mà lúc này Chân Thực Ưng Nhãn đã phát hiện có vài hắc y nhân đứng cách vài dặm, đàn Hắc Vương Thử đi tới gần chỗ bọn hắn thì yên tĩnh trở lại, thật hiển nhiên Hắc Vương Thử đều đã bị khống chế, xem tình huống tu vi của hắc y nhân không thấp, tựa hồ năng lực ẩn giấu khí tức không tệ, ngay cả sư tôn cũng không phát hiện, phải biết rằng Tô Nghiên là đại cao thủ trong Vô Cực đại lục.

Đương nhiên đây chỉ là suy nghĩ của hắn mà thôi, cũng có thể Tô Nghiên đã biết nhưng không nói ra.

- Sư tôn, ta cảm thấy Hắc Vương Thử hẳn không có trí lực cao như vậy, cũng không duyên cớ công kích chúng ta, ta hoài nghi Hắc Vương Thử bị người khống chế.

Dương Lỗi nói.

- Có người muốn đánh lén chúng ta? Không thể nào, sư tôn lợi hại như vậy, sẽ không ai ngu ngốc đi tìm cái chết đi?

Tô Anh kêu lên.

Tô Nghiên kinh ngạc nhìn Dương Lỗi, đối với đệ tử này nàng ngày càng hiếu kỳ. Nhóm hắc y nhân kia cũng đã bị nàng phát hiện, nhưng không nghĩ ra Dương Lỗi cũng đoán được, đệ tử này thật không đơn giản, mà Tô Nghiên cũng biết hắc y nhân chính là Thử Vương Thử Thiên Mệnh, tu luyện công pháp tên là Khống Thử Vương quyết, loại công pháp này cực kỳ lợi hại, còn có một loại bí pháp có thể khai thông với loài chuột, khống chế hàng vạn hàng ngàn loài chuột, cấp bậc tu luyện càng cao, có thể khống chế loài chuột càng cao, số lượng càng nhiều, hơn nữa năng lực che giấu khí tức thật cường hãn, không thể phát hiện, mặc dù là đại la kim tiên cũng chưa chắc phát hiện hành tung của hắn, mà Dương Lỗi lại phát hiện được, điều này thật làm Tô Nghiên kinh hãi.

- Dương Lỗi, ngươi làm sao phát hiện?

Tô Nghiên hỏi.

- Thật sự có người sao? Vì sao ta không cảm giác được?

Tô Anh lại hỏi.

- Nha đầu ngốc, sư tôn còn nói dối sao?

Tô Nghiên vỗ nhẹ lên vai Tô Anh:

- Công phu ẩn nấp của người kia không tầm thường, hơn nữa tu vi rất mạnh, ngươi làm sao phát hiện? Nếu ngươi không muốn nói thì thôi.

- Sư tôn, kỳ thật cũng không có gì không thể nói, đệ tử tu luyện một loại công pháp đặc thù, ân, là một loại công pháp dành cho ánh mắt, nghiêm khắc mà nói là một loại đồng thuật, sau khi tu luyện có thể nhìn thấu thật nhiều đồ vật mà người bình thường không thể nhìn thấy, tỷ như một ít cơ quan, cấm chế, thậm chí ảo trận, với ta mà nói đều không có hiệu quả. Tuy thuật ẩn nấp của người kia hết sức lợi hại, nhưng ở trong đêm tối một khi ta thi triển đồng thuật, chẳng khác gì là giữa ban ngày, có thể dễ dàng nhìn thấy hắn.

Dương Lỗi nghĩ nghĩ, giải thích.

- Đồng thuật, ngươi lại biết đồng thuật, đồng thuật thất truyền đã từ lâu, mặc dù là ta chỉ nghe nói qua, không nghĩ tới ngươi có cơ duyên này.

Tô Nghiên vừa nghe kinh ngạc vạn phần.

- Sư tôn, đồng thuật rất lợi hại sao?

Dương Lỗi vốn không hiểu lắm trong chuyện này, bèn hỏi ngược lại.

- Phải, đồng thuật là bí thuật lưu truyền từ thời thượng cổ, mỗi loại đồng thuật đều cực kỳ lợi hại, tu luyện tới cực hạn có thể dùng song đồng tiêu diệt thánh nhân.

Tô Nghiên gật đầu nói.

- Diệt sát thánh nhân?

Dương Lỗi cùng Tô Anh trợn tròn mắt.

Chẳng lẽ thánh nhân nơi này không phải là thánh nhân như trong tưởng tượng của hắn?

Đúng rồi, chỉ có thể giải thích như vậy, nếu thánh nhân dễ chết như vậy, đã không còn là thánh nhân.

- Sư tôn, đồng thuật lợi hại như vậy, một khi sư đệ tu luyện đến cực hạn, chẳng phải là thiên hạ vô địch sao?

Tô Anh liền hỏi.

Tô Nghiên lắc đầu:

- Thiên hạ vô địch, nói dễ hơn làm, trong thiên hạ cường giả như mây, cao thủ lánh dời vô số, dù trong Vô Cực đại lục đã không biết có bao nhiêu, nếu có thể tu luyện đồng thuật tới cực hạn vẫn có thể thiên hạ vô địch, nhưng dễ tu luyện như vậy sao? Thật khó khăn, nếu ta không đoán sai, tuy ngươi luyện được đồng thuật, nhưng tiến cảnh rất chậm, thậm chí không có tiến cảnh gì đi?

Dương Lỗi nghe vậy gật đầu.

- Không dối gạt sư tôn cùng sư tỷ, kỳ thật đồng thuật của ta không lợi hại như vậy, thậm chí thập phần gân gà.

Dương Lỗi nói.

- Sao lại nói thế?

Tô Nghiên hỏi.

- Bởi vì đệ tử tu luyện không thể dùng giết địch, mà chỉ xem xét cấm chế, trận pháp, hơn nữa khi sử dụng tiêu hao tinh thần lực cực lớn, cho nên rất ít dùng, trừ phi ở tình huống bất đắc dĩ.

Dương Lỗi nói.

- Nếu nói như vậy đồng thuật của ngươi đích thật không có tác dụng gì, nhưng cũng không phải hoàn toàn vô dụng, hơn nữa trợ giúp ngươi thật lớn, bởi vì bản thân ngươi là trận pháp sư, có thể dùng đồng thuật giúp ngươi gia tăng lĩnh ngộ trận pháp thêm mấy lần, thậm chí là mấy chục lần, ngươi còn chưa thấy đủ?

Tô Nghiên liếc mắt nói:

- Hơn nữa ta tin tưởng đồng thuật tuyệt đối không đơn giản như vậy, không có pháp môn công kích, không thể dùng đối địch, đó là bởi vì chính ngươi không tu luyện đủ cảnh giới, nếu ngươi tu luyện tới đủ cảnh giới, nhất định uy lực vô cùng.

- Không đúng, không ngờ còn có độc trùng, không chỉ là một người, Độc Dược lão tổ, không nghĩ tới hắn cũng đến, xem ra lần này bọn hắn lỗ vốn.

Tô Nghiên lạnh lùng nhìn về phía trước, bóng đêm mê người nhưng sát khí mai phục khắp nơi.

Dương Lỗi buồn bực, vì sao lại có nhiều người đến mai phục ba người mình đây, sự tình có chút quỷ dị, địch nhân của mình? Hình như không giống, như vậy là địch nhân Tô gia? Hoặc là nói địch nhân của Tô Nghiên, nếu là như vậy còn có thể hiểu được.

- Sư tôn, bọn hắn rốt cục là ai? Lần này vì sao lại đến?

Dương Lỗi hỏi.

- Hừ, lần này bọn hắn vì ta mà đến, không biết bọn hắn làm sao biết được hành tung của ta, xem ra có chút người trong Tô gia đã không nhịn được muốn động thủ, đáng giận, thật sự là quá ghê tởm.

Ánh mắt Tô Nghiên băng sương, thoáng hiện sát khí lạnh lùng.

- Sư tôn, hay là để cho ta đi đối phó bọn hắn đi.

Dương Lỗi nói.

Độc Dược lão tổ sai khiến độc trùng, đối với hắn mà nói không có gì đáng sợ, phải biết rằng hắn đạt được một bộ phận độc kinh, tuy rằng không đầy đủ nhưng đối với độc trùng mà nói thật không đáng để mắt, Độc Vương cường đại thế nào, là tu luyện giả thượng cổ, tu vi dị thường khủng bố, một thân độc công dù là chuẩn thánh cũng phải tránh né, mặc dù hắn còn chưa luyện được cảnh giới như thế, thậm chí chỉ mới nhập môn, nhưng hắn căn bản không để độc trùng vào trong lòng, kỳ thật hắn còn có tuyệt chiêu, thuốc sát trùng, hắn có thể trao đổi cùng hệ thống, tuy rằng không biết hữu dụng hay không nhưng nếu máy đuổi chuột hữu dụng, thuốc sát trùng vẫn có thể.

- Không được, ngươi quá yếu, Thử Vương cùng Độc Dược lão tổ tu vi cực mạnh, hiện tại đã là nửa bước đại la kim tiên, còn có đủ loại thủ đoạn quỷ dị, mặc dù là đại la kim tiên chân chính cũng phải né tránh, ngươi đi có khác gì muốn chết?

Tô Nghiên nghe Dương Lỗi xung phong nhận việc, không khỏi trừng mắt nói.

- Ách...sư tôn, ngài cũng quá xem thường ta, tuy rằng ta không thể giao thủ chính diện với bọn họ, nhưng đùa giỡn chút thủ đoạn, chế tạo chút phiền toái nhỏ cho bọn hắn vẫn còn có thể.

Dương Lỗi nói.

- Ngươi có kỹ năng đó sao? Ngoan ngoãn ở lại đây cho ta, sau khi ta bố trí trận pháp phòng ngự cho các ngươi, sau đó mới đi đối phó bọn hắn.

Tô Nghiên không muốn để Tô Anh cùng Dương Lỗi xảy ra sự cố, Tô Anh là đệ tử đắc ý, cho tới nay nàng luôn xem Tô Anh là nữ nhi, mà Dương Lỗi là nhi đồng của sư tỷ, nhi đồng duy nhất, một khi hắn xảy ra chuyện nàng làm sao giải thích với sư tỷ?

- Sư tôn, ngài không cần lo lắng, ta cũng không phải muốn giao thủ chính diện với bọn hắn, hơn nữa sư tôn cũng biết lúc ta ở trong Long huyệt, đã giao thủ với yêu thú kim tiên hậu kỳ, mà lần này ta có chuẩn bị, chẳng qua đi tặng cho bọn hắn một chút thứ tốt mà thôi, sau khi sử dụng Ẩn Thân Phù bọn hắn không thể nào phát hiện, cho nên sư tôn không cần phải lo lắng.

Dương Lỗi cười cười nói.

- Đã nói không được thì không được, rốt cục ngươi là sư tôn hay ta là sư tôn.

Tô Nghiên thấy Dương Lỗi vẫn không nghe lời, nhất thời trừng mắt liếc hắn, nói.

Thấy thái độ của Tô Nghiên, biết không thể thay đổi ý kiến của nàng, Dương Lỗi không còn cách nào đành im lặng không nói tiếp.

Tô Anh nhìn thấy Dương Lỗi bị mắng, nhìn hắn làm mặt quỷ, thấy ánh mắt Tô Nghiên đảo qua vội vàng ngồi nghiêm chỉnh, vẻ mặt như ngoan ngoãn, Dương Lỗi thật không biết nói gì, tiểu ma nữ này thật sự biết giả vờ.

Tô Nghiên lấy ra vài khối tuyệt phẩm linh thạch, không ngừng kết thủ ấn, rất nhanh linh thạch bay ra bốn phía, nháy mắt một đạo quang mang đem ba người bao phủ bên trong, Dương Lỗi giật mình, đây tuyệt đối là thủ đoạn của trận pháp sư tiên cấp, không nghĩ tới Tô Nghiên còn là một trận pháp sư inh như thế.

¢P¢u G\yỀjX PU·I b\QjX W_9j d9n d«jX p\υu

Nhưng khi nghĩ lại cũng cảm thấy bình thường, dù sao nàng vẫn là siêu cấp cường giả vượt qua đại la kim tiên, bố trí một trận pháp tiên cấp cũng không xem là gì, có thể nói chỉ cần tu vi gia tăng, muốn bố trí trận pháp không phải là việc khó, nhưng đối với người thường mà nói thật không dễ dàng.

Cho nên trận pháp sư đều thập phần thần bí, thập phần tôn quý, mặc dù không bằng phù sư cùng luyện đan sư, nhưng so với luyện khí sư mà nói không kém bao nhiêu, địa vị tốt hơn tu luyện giả bình thường nhiều lắm.

Nhất là trong tông phái cùng đại gia tộc cỡ lớn, đều sẽ có hộ sơn đại trận, hơn nữa trong chiến đấu nếu có trận pháp sư trấn thủ, sẽ có hiệu quả thật lớn, bởi vậy đối với tông môn cùng gia tộc mà nói, tuyệt đối không thể thiếu trận pháp sư.

Một trận pháp sư tiên linh cấp có thể phát huy ra chiến lực tuyệt đối mạnh hơn kim tiên bình thường rất nhiều.

Mà lúc này Tô Nghiên bố trí ra trận pháp phòng ngự tiên cấp loại nhỏ, còn có một hiệu quả trọng yếu, đó là ẩn nấp, trừ phi là trận pháp sư, bằng không kim tiên bình thường rất khó phát hiện, mặc dù có phát hiện, trong nhất thời cũng không khả năng đánh vỡ trận pháp.

Sau khi trận pháp hoàn thành, Tô Nghiên nói:

- Hai người các ngươi ngoan ngoãn ở lại trong trận pháp cho ta, đừng làm chuyện xằng bậy, hiện tại ta đi thu thập hai lão gia hỏa kia.

Dương Lỗi nghe vậy vội nói:

- Sư tôn chờ một chút.

- Còn có chuyện gì, nếu như muốn đi cùng ta cũng không cần nhiều lời.

- Không, không phải.

Dương Lỗi lắc đầu, lấy ra vài đồ vật, nói:

- Sư tôn, đây là thuốc sát trùng, chuyên dùng sát trùng, không biết có hữu hiệu hay không, còn đây là Tị Độc đan, là do ta đặc biệt luyện chế, tuy rằng không thể hoàn toàn ngăn cản toàn bộ độc dược, nhưng có thể đối phó một ít, còn đây là máy đuổi chuột, sư tôn cầm theo đi. Tuy rằng ta biết mấy thứ này đối với sư tôn tác dụng không lớn, với tu vi của ngài muốn đối phó hai người kia thật dễ dàng, nhưng có đôi khi độc trùng hay con chuột thật chán ghét, dùng vật này không cần tự ra tay động thủ, có thể đối phó được hai lão gia hỏa kia là được.

- Tựa hồ thật khó đối phó, tu vi của Tô Nghiên cực cao, nghe nói đã đạt tới đại la kim tiên hậu kỳ, nếu không phải có hai tiểu tử kia đi theo, nói phỏng chừng nàng đã công tới.

Thử Vương Thử Thiên Mệnh lo lắng nói:

- Hắc Vương Thử của ta không biết bị nàng dùng biện pháp gì dọa lui, hơn nữa đã chết hơn ngàn con.

- Không có việc gì, ta cũng không tin bằng vào hai người chúng ta còn không thương tổn được nàng, hơn nữa mục đích lần này của chúng ta là dẫn dụ nàng rời đi mà thôi, không phải liều chết với nàng.

Độc Dược lão tổ nói:

- Tuy tu vi Tô Nghiên cực cao, nhưng không phải không có nhược điểm, chúng ta không thể đối phó Tô gia, nhưng hiện giờ nàng đi ra, còn mang theo hai tiểu bối kia, đây chính là cơ hội của chúng ta, hai tiểu bối kia có quan hệ không cạn với Tô Nghiên, chỉ cần bắt được bọn hắn là không sợ nàng không ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ.

Độc Dược lão tổ âm hiểm nói.

- Ha ha, không sai, Độc Dược lão tổ nói rất đúng, nghe nói Tô Nghiên còn là xử nữ, nếu có thể đem nàng áp dưới thân thể, thật sự là chuyện sảng khoái biết bao nhiêu, nàng chính là Vô Cực đại lục đệ nhất mỹ nhân ah.

Hai mắt Thử Vương lộ ra dâm quang, nước dãi chảy ra, Thử Vương này cực kỳ háo sắc, nữ nhân bị hắn làm hại nhiều vô số kể, xú danh rõ ràng, so với hắn Độc Dược lão tổ vẫn đỡ hơn nhiều.

- Đáng chết, súc sinh!

Tô Nghiên nghe vậy tức giận không thôi, lúc này nàng đang ẩn trên một thân đại thụ cách hai người không xa, vốn định ám toán bọn hắn, nhưng bây giờ nghe bọn hắn nói như vậy liền giận dữ, nàng chưa bao giờ bị người vũ nhục như vậy, không giết hai tên súc sinh này thật khó thể bình ổn lửa giận trong lòng.

- Ta muốn các ngươi chết!

Tô Nghiên giận dữ ra tay, tốc độ nhanh kinh người, đôi ngọc chưởng hóa thành bạch sắc quang mang như lưu tinh lắng xuống, đem cả đêm đen đều chiếu sáng.

Áp lực khổng lồ, nguy hiểm sinh tử làm Thử Vương cùng Độc Dương lão tổ nháy mắt phản ứng.

- Không tốt, tránh mau!

- Không còn kịp rồi, toàn lực ra tay ngăn trở một kích này.

Thử Vương thầm nhủ không ổn, không nghĩ tới lời vừa rồi bị Tô Nghiên nghe được, một nữ nhân nghe lời vũ nhục như vậy không nổi giận mới là lạ, lúc này hắn thập phần hối hận, vì sao miệng của mình tiện như vậy làm chi, phỏng chừng nếu không giết nàng căn bản không thể thoát được, hơn nữa hiện tại giết nàng, đừng nói giỡn, nếu có chuẩn bị còn hoàn hảo, hiện tại vội vàng như vậy, căn bản còn chưa chuẩn bị xong, mà hai người họ chỉ đạt tới nửa bước đại la kim tiên, nhưng nữ nhân kia lại là đại la kim tiên thực sự, đã tiến vào cảnh giới này nhiều năm, thật sự không ai biết được tu vi chân chính của nàng cường hãn bao nhiêu.

- Thử Bạo Thiên Hạ!

- Độc Long Toản!

Hai người vì tính mạng của mình xuất ra tuyệt kỹ, hi vọng ngăn trở một kích của nữ nhân điên kia, nhưng một kích này quá cường hãn, làm cho người ta sinh ra cảm giác không thể địch nổi, hai người hối hận không thôi, nhiệm vụ này thật không dễ làm, nếu sớm biết tu vi của nữ nhân này đã đạt tới trình độ như thế, đánh chết cũng sẽ không tiếp nhận nhiệm vụ như vậy.

- Chút tài mọn, hai tên súc sinh, hôm nay bản tôn muốn các ngươi chết không có chỗ chôn!

Dứt lời, trên người Tô Nghiên phát ra quang mang, khí thế bạo tăng, chung quanh sáng rực rỡ.

- Thình thịch…

- A…tay của ta…

Sau một kích công tới, tiếng kêu thảm thiết của Thử Vương vang lên, mà Độc Dược lão tổ không khá hơn chút nào, mặc dù không kêu thét lên nhưng thân hình bị oanh bay, gãy vài xương sườn, nhưng hắn vẫn kiên cường không hề rên thành tiếng, nhét đan dược vào miệng, không hề quay đầu lại bỏ chạy.

Nhưng Thử Vương không may mắn như vậy, tuy hắn cũng bị đánh bay, nhưng bị Tô Nghiên tập trung, ai bảo hắn nói ra những lời bỉ ổi kia đây?

- Hỗn đản chết tiệt, lại không để ý tới bằng hữu, một ngày bỏ chạy, đáng chết!

Nhìn thấy Độc Dược lão tổ bỏ lại một mình hắn, Thử Vương nhất thời mắng to.

Thử Vương lấy ra vài viên đan dược bỏ vào miệng, nhưng Tô Nghiên không cho hắn cơ hội, tay ngọc vung lên, trong mắt nàng hiện ra tinh mang, thân hình như quỷ mị nhanh chóng bắn tới chỗ Thử Vương.

Thử Vương cảm giác không ổn, vội vàng trốn tránh.

- Ngươi trốn được sao, dám nói năng lỗ mãng với ta, không đem ngươi bầm thây vạn đoạn làm sao tiêu trừ mối hận trong lòng ta.

Tuy tốc độ Thử Vương thật nhanh, nhưng Tô Nghiên càng nhanh hơn, một quyền đánh ra sắp đánh trúng, Thử Vương thật quỷ dị vặn vẹo thân hình tránh thoát.

- Tô tiên tử, ta không phải cố ý, chỉ đùa một chút mà thôi, ngài đại nhân đại lượng tha cho ta một lần đi.

Thử Vương vừa trốn tránh vừa cầu xin.

- Nói nhiều hơn nữa chỉ vô dụng, người dám đánh chủ ý với ta phải có giác ngộ bị giết chết, hôm nay ngươi chết chắc rồi.

Tô Nghiên không hề ngừng lại, một kích cường hãn tung ra, hóa thành một đạo bạch mang bắn thẳng vào ngực Thử Vương.

¢PPu G\yỀjX PUoI iXÀj ¦}Ồu

- Đáng chết, nữ nhân điên, khó trách không gả ra được.

Thử Vương vừa chạy vừa mắng.

- Phốc…

Thử Vương bị Tô Nghiên đánh trúng ngực, nhất thời thân hình chấn động, phun ra ngụm máu, thương thế có chút nghiêm trọng, nhưng hắn biết không thể dừng lại nếu không nhất định sẽ chết.

- Vạn Thử Tẫn Xuất!

Khẽ quát một tiếng, nháy mắt vô số Hắc Vương Thử xuất hiện, một mảnh đông nghìn nghịt lao thẳng tới Tô Nghiên.

- Hừ, đường lối bất chính, không lên được mặt bàn.

Tô Nghiên nháy mắt bổ ra một chưởng, vô số Hắc Vương Thử bị đánh chết, nhưng vẫn có Hắc Vương Thử bổ sung, Tô Nghiên nhướng mày vung tay, máy đuổi chuột mở ra, Hắc Vương Thử nháy mắt chạy trốn, mà Tô Nghiên liền đuổi theo Thử Vương.

- Đáng chết, đáng chết, vì sao lại không có hiệu quả!

Mặc dù Thử Vương biết Hắc Vương Thử không thể đối phó Tô Nghiên, nhưng không nghĩ tới kém cỏi như vậy, hoàn toàn không có chút tác dụng.

- Độn Địa thuật, ta độn!

Nhìn thấy tình huống không đúng, Thử Vương cắn đầu lưỡi phun ra ngụm máu, thân hình nháy mắt chui xuống đất.

- Độn địa, hừ, độn địa thì như thế nào, ở trước mặt ta muốn chạy trốn, không có khả năng!

Nhìn thấy Thử Vương chui xuống đất, Tô Nghiên hừ lạnh một tiếng, hào quang chợt lóe, một trương phù triện bắn ra không trung, nháy mắt hóa thành nhiều điểm hoàng quang:

- Phong cho ta!

Thanh âm vừa dứt, bốn phía bị một cỗ không gian lực lượng cường đại phong ấn xuống.

Mà Thử Vương cảm giác không đúng, không gian bị phong tỏa, căn bản không cách nào xông qua.

- Đáng chết, đáng chết, nữ nhân điên kia làm sao có Không Gian Lao Lung Phù, còn là tiên linh cấp.

Thử Vương phát điên quát.

Dương Lỗi cùng Tô Anh đang ở bên trong trận pháp, vô cùng nhàm chán.

- Sư đệ, ngươi thi triển đồng thuật một chút, cho ta xem có lợi hại hay không?

Tô Anh nhìn Dương Lỗi nói.

Dương Lỗi bất đắc dĩ đáp:

- Sư tỷ, khi ta thi triển đồng thuật, căn bản không khác gì lúc bình thường, nhưng ánh mắt chỉ sáng hơn một chút mà thôi.

- Dù sao ta muốn nhìn xem thôi, ngươi nhìn thử sư tôn đã thu thập hai người kia chưa?

Tô Anh lắc tay Dương Lỗi nói.

- Được rồi.

Dương Lỗi bất đắc dĩ đáp, lúc này hắn chợt nhìn thấy Độc Dược lão tổ đang hướng tới chỗ hai người mình xông qua, tốc độ nhanh kinh người.

Người kia đang chạy trốn, Dương Lỗi nhìn qua chỗ Tô Nghiên, chỉ thấy Tô Nghiên đang thu thập Thử Vương.

- Thế nào, thế nào, sư tôn thu thập xong hai người kia chưa?

Tô Anh vội hỏi.

- Hiện tại sư tôn đang thu thập Thử Vương, nhưng Độc Dược lão tổ đang chạy tới chỗ chúng ta.

Dương Lỗi thành thật đáp.

- Chạy tới chỗ chúng ta? Chẳng lẽ muốn bắt chúng ta uy hiếp sư tôn?

Dương Lỗi cũng không xác định, nhưng nhìn biểu tình của Độc Dược lão tổ giống như bỏ trốn nhiều hơn một chút.

- Không, có lẽ không phải, nhìn hắn rõ ràng đang bỏ trốn.

Dương Lỗi nói.

Dương Lỗi nói không sai, lúc này Độc Dược lão tổ đang hoảng sợ muốn chết, làm sao còn dám bắt Tô Anh cùng Dương Lỗi, Tô Nghiên thật quá kinh khủng, nếu không có câu nói của Thử Vương, khiến nàng phẫn nộ chỉ tập trung vào Thử Vương, bản thân Độc Dược lão tổ cũng không nhất định có cơ hội chạy trốn.

- Như vậy cơ hội của chúng ta đã tới, nếu hắn muốn chạy trốn, chúng ta có thể nghĩ biện pháp ngăn cản hắn hay không?

Tô Anh hỏi.

- Việc này…nhất định phải nghĩ kỹ một chút, nên nhớ tu vi của hắn cực kỳ khủng bố, đã tới kim tiên đỉnh phong, thực lực chúng ta quá yếu, nói không chuẩn bị hắn bắt được sẽ uy hiếp sư tôn, vậy thì không được.

- Cũng phải.

Tô Anh gật đầu:

- Thật không có cách nào sao? Chúng ta chỉ cần ngăn cản một chút là được, sư tôn sẽ nhanh chóng đuổi tới.

- Để ta suy nghĩ.

Kỳ thật Dương Lỗi có biện pháp, nhưng cần có thời gian bố trí.

Muốn bố trí trận pháp cần phải có thời gian, nhưng lúc này Độc Dược lão tổ đã chạy tới, cho nên chỉ còn lại kỳ trận, mà Vạn Trùng Thị Huyết đại trận đã bị hủy diệt, chỉ còn lại Gia Cát Bát Trận Đồ, uy lực cực lớn, chẳng qua hiện tại Dương Lỗi chưa thể hoàn toàn nắm giữ, tiêu hao thật quá lớn.

Nhưng nếu muốn ngăn trở cũng chỉ còn lại biện pháp này, không có lựa chọn nào khác, nếu không phải để Độc Dược lão tổ chạy thoát.

Không, tuyệt đối không thể cho hắn rời đi, nếu để hắn chạy thoát, ngày sau sẽ nhiều phiền toái, hắn không đối phó được Tô Nghiên, khẳng định nghĩ biện pháp đối phó mình cùng Tô Anh, mình cũng không có gì lo lắng, nhưng Tô Anh thì không được. Phải nghĩ cách ngăn cản hắn, chờ Tô Nghiên đi qua xử lý, nói không chừng mình sẽ có thu hoạch ngoài ý muốn, nếu như có thể đánh chết hắn, thực lực của mình sẽ gia tăng.

- Được, chúng ta ngăn cản hắn một chút, nhưng không được bao lâu, nếu sư tôn còn chưa đuổi kịp thì đành bất lực mà thôi.

- Chỉ cần vài phút là đủ rồi, ta phỏng chừng thêm hai phút nữa sư tôn tuyệt đối có thể chạy tới, cho nên sư đệ cứ yên tâm là được, phải có tin tưởng với sư tôn.

Tô Anh mỉm cười, mang theo vẻ hưng phấn nói.

- Ngươi ở lại trong đây, ta ra ngoài bày trận, sau đó hấp dẫn hắn tới đây.

Dương Lỗi nói.

- Được, vậy ngươi cẩn thận một chút, hay là chuyện dẫn dụ hắn hãy giao cho ta đi?

Tô Anh nghĩ nghĩ nói.

- Không được, sư tỷ, thực lực của ngươi còn quá yếu, không đủ sức đi dẫn dụ hắn, ta vẫn còn có tuyệt chiêu cho nên ngươi không cần lo lắng, nếu ngươi đi xảy ra chuyện gì ta không thể trả lời với sư tôn.

Dương Lỗi nghe Tô Anh nói vậy vội vàng lắc đầu, nói đùa gì đây, để nàng đi dẫn dụ Độc Dược lão tổ chẳng phải tự dâng mình tới cửa? Tuyệt đối không được, bản thân hắn còn không sao, tuy rằng Độc Dược lão tổ lợi hại nhưng hắn muốn bỏ chạy tuyệt không thành vấn đề.

Hơn nữa quan trọng là hắn có ảo ảnh phân thân, vì bảo đảm vẹn toàn hắn có thể lợi dụng phân thân, như vậy không còn chút vấn đề, chỉ cần để cho phân thân đứng trong trận pháp để tên kia chú ý, chờ sau khi hắn đi vào trận pháp tuy có thể bắt giữ phân thân, nhưng có thể vây khốn được hắn, chờ khi hắn kịp phản ứng thì đã muộn.

- Vậy ngươi cũng phải cẩn thận.

Tô Anh vẫn có chút lo lắng, nghĩ nghĩ, vạn nhất Dương Lỗi bị bắt thì làm sao bây giờ, thoáng do dự nói:

- Hay là…hay là thôi đi, dù sao sư tôn thần thông quảng đại, nói không chừng người này là do sư tôn cố ý thả lỏng, muốn buông dây dài câu cá lớn thì sao?

Nghe được lời của Tô Anh, Dương Lỗi cảm thấy vẫn có thể, nếu đây thật sự là do sư tôn Tô Nghiên bố trí, muốn buông dây dài câu cá lớn, mình xen tay vào chẳng phải làm loạn bố trí của nàng?

Dương Lỗi ngẫm nghĩ, nếu Tô Nghiên làm như vậy cũng không phải là không thể nào, mình cũng không biết thực lực chân chính của Tô Nghiên cường đại ra sao, nhưng tuyệt đối là khủng bố, nếu nàng muốn bắt lại hai người này phỏng chừng không phải là việc khó.

Nhưng có một điều cũng là điều mà Dương Lỗi thấy buồn bực, chính là Thử Vương cùng Độc Dược lão tổ không khả năng không biết Tô Nghiên cường đại, cho dù bọn hắn liên thủ cũng không khả năng đối phó được Tô Nghiên, mà bọn hắn vẫn lựa chọn động thủ, điều này thật làm người ta khó hiểu, nếu biết rõ đánh không lại còn muốn chạy lên, đây không phải ngu xuẩn sao?

¢Pku G\yỀjX PU©I ?¾§ ¦}Òj ĤĬ - Î´ ĤŋH\u

Bên trong có vấn đề gì? Bọn hắn rốt cục muốn làm gì? Khẳng định sau lưng bọn hắn còn có người, người này rốt cục là ai, vì sao phải đối phó với sư tôn của mình?

Nếu chỉ đơn giản là vì đối phó sư tôn Tô Nghiên, hay là vì đối phó Tô gia, đả kích Tô gia? Thậm chí Dương Lỗi hoài nghi, có phải là có liên hệ với mình, bọn hắn vì mình mà đến? Nghĩ càng nhiều, Dương Lỗi càng thêm mê hoặc.

- Gia Cát Bát Trận Đồ, khởi động cho ta!

Dương Lỗi khẽ quát một tiếng, mấy trăm tuyệt phẩm linh thạch khảm vào bên trong, nháy mắt đã bố trí xong trận pháp, cảm thụ được lực lượng cường đại, tâm tình Dương Lỗi càng thêm kích động.

Hắn từng sử dụng Gia Cát Bát Trận Đồ nhiều lần, nhưng uy lực lần này là cường hãn nhất, lực lượng mênh mông làm Dương Lỗi tin tưởng, muốn ngăn trở Độc Dược lão tổ không phải chuyện khó khăn, đừng nói vài phút, dù vài chục phút hắn cũng có nắm chắc.

- Bố trí xong sao?

- Được rồi sư tỷ, ngươi ở lại đây, ta đi dẫn dụ Độc Dược lão tổ.

Dương Lỗi nói xong thi triển ảo ảnh phân thân, chân thân chủ trì Bát Trận Đồ, phân thân nháy mắt chạy về hướng Độc Dược lão tổ.

- Còn muốn chạy, không có cửa đâu, dám đánh chủ ý với sư tôn ta, còn muốn chạy thoát, quả thật nằm mơ!

Dương Lỗi quát một tiếng, trường đao vung lên, miệng hô:

- Thiên Đao Nhị Thức!

Mà Độc Dược lão tổ nhìn thấy Dương Lỗi, vô cùng mừng rỡ, chỉ cần bắt lấy tiểu tử này mình cũng không cần phải sợ hãi Tô Nghiên, không cần lo lắng cho tính mạng.

- Tiểu tử, tới đúng lúc, đang định đi tìm ngươi không nghĩ tới ngươi lại đưa tới cửa, chỉ cần bắt được ngươi, muốn đối phó bà nương kia thật dễ dàng.

Độc Dược lão tổ cười điên cuồng nói.

- Muốn chết!

Lúc này đao ảnh đã đến trước mặt Độc Dược lão tổ, trong lòng Dương Lỗi hiểu rõ ràng, tuy Thiên Đao Nhị Thức của mình hiện tại chỉ có thể đánh chết võ giả huyền tiên, nhưng vẫn có thể uy hiếp kim tiên, có thể đánh kim tiên bị thương.

- Công kích thật cường đại!

Nhìn thấy một đao của Dương Lỗi, Độc Dược lão tổ biết tuy không đến nỗi uy hiếp tính mạng, nhưng vẫn là nguy cơ cực lớn, chỉ là tu vi tiểu tử này quá yếu, nếu tiểu tử kia là huyền tiên nói phỏng chừng hắn sẽ không chống đỡ nổi, cho nên tuyệt đối không thể lưu lại tiểu tử này, nếu không sẽ biến thành đại hậu hoạn.

- Độc Long Thuẫn, uy lực một đao này tuy rằng cường đại, nhưng thực lực tiểu tử ngươi quá yếu, nếu ngươi cường thịnh hơn một ít, đạt tới cảnh giới huyền tiên có lẽ ta sẽ lo lắng, mà bây giờ ngươi chỉ là bát quái ngưng thần mà thôi, không hề tạo được chút uy hiếp đối với ta!

Độc Dược lão tổ nháy mắt tế ra một mặt thuẫn, mặt thuẫn tối đen ngăn chặn đao ảnh của Dương Lỗi.

- Thuấn Tức Thiên Lý!

Một đao kết thúc, phân thân của Dương Lỗi không chút do dự hướng chỗ Bát Trận Đồ nháy mắt lao qua.

Khi phân thân Dương Lỗi vừa xuất hiện, khí cơ Độc Dược lão tổ đã tập trung, cho nên chỉ cần trong phạm vi trăm dặm không cách nào đào thoát, có thể dễ dàng cảm nhận được hắn, mà Bát Trận Đồ chỉ cách nơi đó chừng mấy trăm thước mà thôi.

Muốn chạy trốn, ngươi chạy trốn được sao? Độc Dược lão tổ hừ lạnh một tiếng, hóa thành một đạo hắc ảnh đuổi theo Dương Lỗi.

Chỉ sau một lần hô hấp Độc Dược lão tổ cũng đã đuổi tới, khí thế cường đại tập trung phân thân:

- Chạy đi, làm sao ngươi không tiếp tục chạy, thân pháp này của ngươi không sai, lại biết thuấn tức di động, chỉ tiếc khoảng cách quá gần, nếu có thể chở ra ngoài trăm dặm còn có thể chạy thoát, đáng tiếc, đáng tiếc, ngươi cuối cùng cũng rơi xuống trong tay ta!

- Vậy sao? Cao hứng quá sớm đi?

Nhìn Độc Dược lão tổ đang đắc chí, Dương Lỗi nở nụ cười, người này đã tiến vào bên trong Bát Trận Đồ, cho dù là kim tiên đỉnh phong thì sao, trận pháp này vốn không hề đơn giản.

- Bát Trận Đồ mở cho ta!

Theo một tiếng quát nhẹ của Dương Lỗi, Bát Trận Đồ nháy mắt đem phân thân cùng Độc Dược lão tổ bao phủ bên trong, mà chân thân của Dương Lỗi đang chủ trì vận chuyển trận pháp.

- Đây là…trận pháp, là trận pháp?

Độc Dược lão tổ chợt phát hiện mình đang ở bên trong một trận pháp, trong lòng không khỏi phẫn nộ, mình lại bị một tiểu tử ám toán, bị nhốt bên trong trận pháp này, điều này làm hắn giận dữ.

- Không sai, là trận pháp, Độc Dược lão tổ, ngươi là kim tiên đỉnh phong thì thế nào, còn không phải rơi vào trong trận pháp của bổn thiếu.

Dương Lỗi nhìn hắn cười to.

- Tiểu tử, ngươi muốn chết!

Độc Dược phẫn nộ, vươn tay bổ tới, kình phong cường hãn, uy lực có thể nghĩ.

Càng làm cho Độc Dược kinh ngạc chính là Dương Lỗi không hề né tránh, trên môi còn hiện nụ cười khinh miệt.

- Bính…

Kình phong khủng bố oanh kích lên Dương Lỗi, đem phân thân của hắn đánh tan, nhẹ nhàng biến mất.

Độc Dược thấy thế trợn tròn mắt, hắn rất nhanh liền kịp phản ứng, mình đã trúng kế, đó chỉ là một ảo ảnh mà thôi, chỉ có ảo ảnh mới xuất hiện tình huống như vậy.

- Tốt lắm, tốt lắm, để cho ta bắt được ngươi, ta muốn đem ngươi bầm thây vạn đoạn, linh hồn vĩnh viễn bị giày vò trong độc hỏa!

Độc Dược cuồng nộ đánh ra một quyền, mặt đất chấn động, nếu không phải nơi này là không gian của Bát Trận Đồ, mặt đất đã biến thành một hố sâu.

- Ha ha, lão gia hỏa, từ từ hưởng thụ một phen đi.

Dương Lỗi vui sướng nói:

- Phải cẩn thận một chút, đừng biến thành trư nướng!

Nói xong không gian trong trận đồ biến thành biển lửa ngập trời.

Đây không phải ngọn lửa bình thường mà là Phần Viêm chân hỏa, đừng nói kim tiên, dù là chuẩn thánh cũng có thể thiêu chết, dị thường khủng bố.

Nhưng vì tu vi Dương Lỗi còn yếu nên chưa đạt tới cấp độ kia, muốn đánh chết Độc Dược thật khó có khả năng, muốn thương tổn hắn cũng khó khăn, nhiều nhất chỉ có thể chế tạo thêm phiền toái mà thôi.

- Ah, ah…đáng giận, đáng giận, thật sự là quá ghê tởm!

Độc Dược điên cuồng hét lên:

- Tiểu súc sinh, ngươi cho rằng chỉ một trận pháp là có thể vây khốn ta sao, thật quá ngây thơ rồi, xem ta đánh vỡ trận pháp này, chờ ta đi ra sẽ là ngày chết của ngươi.

- Khẩu khí ghê gớm thật, để ta xem thử ngươi làm sao đánh vỡ.

Tuy nói vậy nhưng hắn cũng biết trận đồ chưa chắc có thể kiên trì quá lâu, nhưng vài chục phút sẽ không có vấn đề.

- Độc Long Châu, phá cho ta!

Độc Dược chợt quát một tiếng, hai tay vung lên, hắc sắc long quyển phong nháy mắt hình thành, đây là Độc Long Toản do kịch độc hình thành, uy lực vô cùng, mặc dù là kim tiên đỉnh phong gặp phải công kích như vậy vẫn phải né tránh.

Cảm thụ được uy lực cường đại của Độc Long Toản, trong lòng Dương Lỗi hoảng hốt, mặc dù biết kim tiên đỉnh phong cường đại, nhưng không nghĩ tới khủng bố như vậy, hắn vẫn đã đánh giá thấp uy lực của kim tiên cường giả.

- Oanh long…

Một tiếng vang thật lớn, Độc Long Toản oanh kích lên trận đồ, trong khoảnh khắc đó Dương Lỗi nghe được tiếng vỡ.

- Phốc xuy…

Dương Lỗi chấn động tâm thần, nhất thời phun ra búng máu.

¢k·u G\ʏỀjX PU¨I ĤǮH KʏỀH dûn ¦Dz d_Ņ« gàjXu

Dương Lỗi cắn răng, hắn đã tính sai, không nghĩ tới người này lợi hại như vậy, nhưng cũng may mình đang ở bên trong trận pháp do sư tôn Tô Nghiên bố trí, cho dù người kia thoát khỏi trận đồ nhưng muốn bắt giữ mình cũng không phải là chuyện dễ dàng, trận pháp này là tiên cấp, cũng không dễ phá vỡ như vậy.

Mà Tô Anh nhìn thấy Dương Lỗi hộc máu vô cùng lo lắng:

- Sư đệ, ngươi không sao chứ?

- Ta không sao, không cần lo lắng, dù sao cấp bậc hơn kém quá nhiều, cho nên bị chút vết thương.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

Lúc này Độc Dược chứng kiến một kích toàn lực của mình vẫn không đánh vỡ được trận đồ, kinh ngạc không thôi.

- Ta xem ngươi có thể ngăn cản được mấy lần công kích của ta.

Lúc này hắn ngưng tụ lực lượng, dùng lực lượng tinh thuần nhất oanh kích tới.

- Bính…

Lại một tiếng vang thật lớn, năng lượng cường đại oanh thẳng lên trận đồ.

Sắc mặt Dương Lỗi trắng nhợt, một kích này tuy không cường hãn bằng kích đầu tiên, nhưng không tầm thường, một búng máu lại bị hắn miễn cưỡng nuốt xuống.

- Sư đệ, ngươi làm sao rồi?

- Không có việc gì, ta không sao.

Dương Lỗi lấy ra đan dược nuốt vào, sắc mặt tốt hơn rất nhiều.

- Ta cũng không tin không thể đánh vỡ.

Độc Dược lão tổ ngưng tụ chân khí, ánh mắt nheo lại, lần này hắn không tiếp tục dùng nắm tay oanh kích, mà là lấy ra đồ vật, đó là một vật như quải trượng, nhưng thập phần quái dị, bên trên điêu khắc độc xà, bò cạp, cóc, rết cùng nhện.

Dương Lỗi nhìn thấy một màn này, thầm nghĩ không ổn, người này muốn ra đại chiêu, nếu oanh kích trúng mình sẽ trọng thương.

- Độc Vương Quyền Trượng, phá cho ta!

Chứng kiến Độc Dược đã muốn ra tay, Dương Lỗi biết một kích này mình không ngăn được, chợt quát một tiếng:

- Bát Trận Đồ, thu cho ta!

Nháy mắt Bát Trận Đồ hóa thành một đạo bạch mang nhập vào trên thân Dương Lỗi.

Lúc này Độc Dược lão tổ oanh một kích ra ngoài, như viên đạn đạo oanh thẳng ra xa, nháy mắt chiếu sáng bốn phía, giống như giữa ban ngày, mà địa phương bị đánh trúng cháy đen, độc khí lan tràn bốn phía, bất kể là động vật hay thực vật, đều nháy mắt chết tại chỗ, phạm vi trăm thước hoàn toàn mất hết sinh cơ.

- Tiểu tử, ngày chết của ngươi đã tới.

Sau khi đi ra, bộ mặt Độc Dược lão tổ vô cùng dữ tợn.

- Đáng chết, tặc tử ngươi dám!

Lúc này Tô Nghiên đã thu thập xong Thử Vương, nhìn thấy Dương Lỗi cùng Tô Anh bị công kích, nhất thời nổi giận, không nghĩ tới tên này chẳng những không chạy trốn mà còn muốn đối phó đồ đệ của mình, điều này làm Tô Nghiên dị thường phẫn nộ, mạnh mẽ xé rách không gian, lời còn chưa rơi xuống thân hình đã xuất hiện.

- Không tốt!

Độc Dược lão tổ nghe thanh âm, hoảng sợ muốn chết, trong lòng thầm mắng Dương Lỗi, mình bị ngăn cản giận quá mất khôn, lại quên mất nữ nhân kinh khủng kia, lúc này hắn làm sao còn dám dừng lại, toàn lực phóng ra xa, chỉ sau một lần hô hấp chỉ còn là một điểm đen.

- Còn muốn chạy, lưu lại cho ta!

Tô Nghiên không đuổi theo, vươn tay chộp thẳng về hướng Độc Dược lão tổ, người kia như bị lực hấp xả vô hình, chậm rãi lui trở về không cách nào tiến tới.

Trong lòng Độc Dược lão tổ hoảng hốt, mặc dù biết Tô Nghiên lợi hại nhưng không nghĩ tới có trình độ khủng bố như vậy, mình đứng trước mặt nàng ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không còn.

- Chết tiệt, liều mạng!

Độc Dược lão tổ cầm lấy Độc Vương Quyền Trượng, xoay người vung lên:

- Độc Diễm Thao Thiên!

Từ trong độc trượng phun ra một cỗ hỏa diễm muôn màu, hỏa diễm nháy mắt đem khắp bốn phía bao phủ, như dời non lấp bể tràn về hướng Tô Nghiên, khí thế khổng lồ.

- Chút tài mọn!

Tô Nghiên nhìn biển lửa tràn đến, không hề xem vào trong mắt, vươn tay, một đóa kim sắc hỏa diễm nháy mắt bừng lên:

- Kim Long Cuồng Vũ!

Kim sắc hỏa diễm nháy mắt biến thành một đầu kim long thật lớn, kim long giương nanh múa vuốt xông tới biển lửa. Hỏa diễm muôn màu gặp phải kim long, nháy mắt bị thiêu đốt cắn nuốt, chỉ vài lần hô hấp ngắn ngủi cả biển lửa bị cắn nuốt hầu như không còn, hóa thành hư vô, nhìn thấy tình huống này Độc Dược lão tổ vội vàng thu hồi, nhưng cũng không thu lại được bao nhiêu.

- Đáng giận!

Biển lửa bị thiêu đốt cắn nuốt, Độc Dược lão tổ muốn rỉ máu, hắn thiên tân vạn khổ luyện chế ra độc diễm, đã bị tiêu hao hầu như không còn, làm hắn đau lòng không thôi, nhưng lúc này cũng bất chấp hết thảy, mạng nhỏ quan trọng hơn.

- Còn có chiêu số gì ngươi sử dụng ra đi, bản thân ta thật muốn nhìn ngươi rốt cục có chỗ nào lợi hại, dám động thủ với Tô Nghiên ta!

Tô Nghiên đứng trên ngọn cây, sau lưng một vầng trăng sáng ngời, nhìn qua thật xinh đẹp tuyệt mỹ.

- Tô tiên tử, lần này là lão độc vật không đúng, ngươi muốn thế nào mới bằng lòng tha ta một mạng?

Độc Dược lão tổ biết mình tuyệt đối đánh không lại Tô Nghiên, trong lòng càng thêm phẫn hận Thử Vương liên lụy đến mình.

- Giao ra linh hồn ấn ký của ngươi, ta tha cho ngươi một mạng.

Tô Nghiên cũng không phải người nhân từ nương tay, nàng hiểu thật rõ ràng lần này buông tha cho Độc Dược lão tổ, hắn sẽ không trả thù hay sao? Khẳng định là không khả năng.

- Ngươi…Tô Nghiên, ngươi đừng khinh người quá đáng!

Độc Dược lão tổ phẫn nộ, giao ra linh hồn ấn ký, nói đùa sao, chẳng khác gì là đem tính mạng giao cho nàng, biến thành nô lệ, điều này sao có thể.

- Chẳng qua cá chết lưới rách!

Tô Nghiên cười lạnh nói:

- Cá chết lưới rách, ngươi có kỹ năng đó hay sao!

- Ta muốn cùng ngươi đồng quy vu tận!

Độc Dược lão tổ hoàn toàn nổi giận, độc trượng vung lên, trong khoảnh khắc độc trùng bay đầy trời, rậm rạp làm người phát lạnh, Tô Nghiên nhướng mày, lấy ra một đồ vật, vừa nhìn chính là thuốc sát trùng mà Dương Lỗi đưa cho nàng.

Tuy Tô Nghiên không biết vật này hữu dụng hay không, nhưng vẫn muốn thử một lần.

Kết quả làm nàng vô cùng kinh ngạc, thuốc sát trùng phun lên, độc trùng bùm bùm cách cách rơi rụng xuống, như trời mưa to, mà Độc Dược lão tổ oa oa kêu lên, không nghĩ tới vì sao độc trùng của mình lại dễ dàng bị giết chết như thế.

- Đây là pháp bảo gì?

- Chết đi!

Tô Nghiên thấy Độc Dược lão tổ ngây người, không hề hạ thủ lưu tình, bàn tay nắm chặt, một trường tiên xuất hiện, Dương Lỗi vừa nhìn là do năng lượng tạo thành, còn lóe ra hồ quang.

- Đáng chết!

Nhìn thấy trường tiên trong tay Tô Nghiên, Độc Dược lão tổ phục hồi tinh thần, vội vàng né tránh, nhưng tốc độ của Tô Nghiên cực nhanh, trong nháy mắt đã đi tới trước mặt hắn, không đợi hắn kịp phản ứng, trường tiên đã hung hăng quất thẳng lên mặt hắn.

Một kích này làm thân thể Độc Dược đều bay lên.

Tình huống như vậy làm Dương Lỗi không khỏi thầm hô "nữ vương", bạo lực nữ vương, khó trách Tô Anh bị gọi là ma nữ, quả nhiên cả hai sư đồ đều là bạo lực nữ vương.

- A…

Độc Dược kêu thảm một tiếng ôm mặt.

Tô Nghiên không hề dừng lại, vung lên trường tiên, quật lên người Độc Dược lão tổ, mà Tô Anh còn hô to:

- Sư tôn, đánh chết hắn, đánh chết lão gia hỏa này, hắn còn muốn bắt chúng ta.

- Ba…

Một roi quất tới, đem cánh tay của Độc Dược đánh nát.

¢kou G\yỀjX PUVI ¦ℤ G\zH ¦¾jX ¦ \Ôj u

Đả kích liên tiếp làm Độc Dược không còn lực phản kích, thân hình hấp hối, đường đường kim tiên đại viên mãn bị người đánh không còn chút sức đánh trả.

- A…Tô Nghiên, ngươi là nữ nhân đê tiện, ngươi không chết tử tế được!

Độc Dược mắng to.

- Ba…

Sắc mặt Tô Nghiên ngưng tụ, trường tiên thay đổi, biến thành có gai mạnh mẽ quất lên mặt Độc Dược lão tổ.

Thảm, lúc này nhìn Độc Dược vô cùng thê thảm, ngay cả Dương Lỗi cũng không đành lòng nhìn qua, nữ nhân điên cuồng lên thật quá kinh khủng, đây là kết cục khi đắc tội nữ nhân ah.

- Cùng chết đi, nữ nhân đê tiện, phải chết ta cũng kéo các ngươi đệm lưng!

Lúc này vẻ mặt Độc Dược tràn đầy điên cuồng, biết mình không thể chạy thoát, hôm nay hẳn phải chết không nghi ngờ, miệng hô to, bộ mặt dữ tợn thoạt nhìn càng thêm xấu xí như ác quỷ địa ngục.

- Không tốt, sư tôn, hắn muốn tự bạo.

Dương Lỗi kinh hãi kêu lên, hắn kéo tay Tô Anh, chuẩn bị thi triển Thuấn Tức Thiên Lý bỏ chạy khỏi nơi này.

Mà Tô Nghiên lại lạnh lùng nói:

- Tự bạo, ngươi có kỹ năng đó sao?

Chỉ thấy trường tiên biến mất, hai tay Tô Nghiên kết thủ ấn cực nhanh, tiếp theo một đạo thất thải quang mang bao trùm Độc Dược lão tổ, rất nhanh hắn không thể nhúc nhích.

- Nói, là ai gọi các ngươi đến? Còn có người nào?

Tô Nghiên lạnh lùng nhìn Độc Dược:

- Nếu ngươi chịu nói ra, ta sẽ cho ngươi được thống khoái, nếu không ta khiến cho ngươi sống không bằng chết!

- Ngươi giết ta đi, bọn hắn sẽ thay ta báo thù, sẽ thay ta báo thù!

Độc Dược không trả lời chỉ cười điên cuồng.

- Chết đã đến nơi còn dám cãi bướng, ngươi không nói ta cũng có biện pháp biết, ta có thể lấy mẫu linh hồn của ngươi, đọc lấy trí nhớ của ngươi, yên tâm, ta sẽ không cho ngươi được chết thống khoái, ta sẽ gieo phệ trùng vào linh hồn của ngươi, sau đó đặt trong chân hỏa chậm rãi thiêu đốt!

Tô Nghiên lạnh lùng nói.

- Ngươi là một ma quỷ, ngươi là ma quỷ!

Nghe được Tô Nghiên nói như vậy Độc Dược hoảng hốt kêu lên.

- Nói hay không?

- Ta nói, ta nói, nhưng ngươi phải đáp ứng ta, sau khi nói cho ta được thống khoái.

Độc Dược đã không còn chút khí thế, chỉ còn một lòng muốn chết.

- Được.

- Là…là Táng Thần.

Độc Dược gian nan nói.

- Táng Thần? Táng Thần là tổ chức gì?

Tô Nghiên nhướng mày, vì sao tổ chức kia phải đối phó chính mình? Điều này làm cho nàng vô cùng mê hoặc.

- Không biết.

Độc Dược lắc đầu.

- Không biết? Ngươi không phải người của Táng Thần sao? Vì sao bọn hắn phải đối phó ta?

Tô Nghiên lại hỏi.

- Không biết, ta cũng không biết, chỉ chấp hành mệnh lệnh thượng cấp.

Độc Dược trả lời.

Tô Nghiên không tin tưởng nói:

- Ngươi đang nói dối? Không chịu nói, chẳng lẽ ngươi muốn nếm thử sự lợi hại của phệ trùng?

Độc Dược cười khổ:

- Không biết, thật sự không biết, nếu không tin ngươi có thể đọc lấy trí nhớ của ta.

Tô Nghiên cau mày, nàng nhìn ra được Độc Dược không nói dối, như vậy Táng Thần rốt cục là tổ chức gì, muốn làm gì? Vì sao muốn giết mình? Hơn nữa tổ chức kia rốt cục có bao nhiêu người, thực lực cường đại bao nhiêu? Tổng bộ hay phân bộ nằm tại nơi nào?

Nhưng Tô Nghiên chỉ hỏi được trong Vô Cực đại lục chỉ có một phân đà, mà Độc Dược cùng Thử Vương là đà chủ cùng phó đà chủ, ngoài ra còn có một người, không ai biết tên của hắn, chỉ biết hắn là người liên lạc, vô cùng thần bí, tu vi bí hiểm, không biết là nam hay nữ, rốt cục là ai, đang ở nơi nào.

- Phân đà ở nơi nào?

- Ở…ở Độ Tháp sơn, tốt lắm, ta đã nói tất cả, cho ta thống khoái đi.

Độc Dược nhắm mắt lại không nói thêm gì nữa.

Tô Nghiên vung tay lên, một đạo kim sắc hỏa diễm bắn ra, nháy mắt thiêu đốt thân thể Độc Dược kể cả nguyên anh của hắn không còn bóng dáng.

Làm xong chuyện này, Tô Nghiên xóa bỏ trận pháp.

Dương Lỗi vốn muốn ngăn cản Tô Nghiên lưu lại Độc Dược ình, nhưng nàng ra tay quá nhanh làm cho hắn cảm thấy thật đáng tiếc, nếu do hắn ra tay, có lẽ đạt được một số lớn nguyên khí trị, đạt được đổi điểm, sẽ có thể tuôn ra càng nhiều thứ tốt.

- Đi thôi, chúng ta đổi nơi khác nghỉ ngơi.

Tô Nghiên đi về phía trước.

Tô Anh cùng Dương Lỗi đành đuổi theo.

- Vì sao hai người các ngươi không chịu nghe lời?

Lựa chọn một nơi nghỉ ngơi khác, Tô Nghiên lạnh lùng nói:

- Nếu không phải ta sớm chạy tới, hậu quả thật khó lường.

- Sư tôn, đệ tử...đệ tử...

- Còn dám mạnh miệng, không biết trời cao đất rộng, thế giới này không đơn giản như các ngươi tưởng tượng.

Tô Nghiên quát lớn:

- Nếu lần sau các ngươi còn dám như vậy, ta sẽ phạt các ngươi cấm đoán một trăm năm!

- Không dám, lần sau không dám.

Dương Lỗi vội vàng lắc đầu nói, một trăm năm, diện bích một trăm năm, chuyện như vậy là tuyệt đối không thể phát sinh, nếu như Tô Nghiên muốn để ình diện bích một trăm năm, mình thật là không có năng lực chạy đi, nhưng nghĩ lại, liền nở nụ cười, một trăm năm, đây tuyệt đối là không thể nào làm được, mình không phải là còn có Mộng ảo thế giới sao? Tuy rằng hiện tại Mộng ảo thế giới bị đóng rồi, nhưng một năm sau, không, hẳn là mười một tháng sau, lại sẽ mở ra lần nữa, đến lúc đó mình liền có thể tiến vào Mộng ảo thế giới, sau đó lại lợi dụng Mộng ảo thế giới tiến vào Tu Chân giới, hoặc là trực tiếp tiến vào Tiên giới cũng có thể.

Ngày kế tiếp, ba người tiếp tục tiến lên, khoảng cách Chung Sơn Long huyệt đã không xa, nơi này cũng biến thành càng ngày càng nguy hiểm , Dương Lỗi lợi dụng Chân Thực Ưng Nhãn, phát hiện rất nhiều yêu thú mạnh mẽ, từ vừa mới bắt đầu là cấp độ Cửu Cực Tạo Hóa, hiện tại đã xuất hiện cấp bậc Huyền Tiên rồi , nhưng đáng tiếc, Dương Lỗi căn bản không có cơ hội ra tay, bằng không thì đây là một số giá trị nguyên khí lớn cỡ nào, lợi dụng những giá trị nguyên khí này, mình tuy không thể tăng lên quá nhiều, nhưng một cấp, hai cấp, đây còn không phải là chút lòng thành.

Dương Lỗi cũng đưa ra ý kiến, nhưng Tô Nghiên không đáp ứng, lý do là không có nhiều thời giờ như vậy, nếu muốn chính thức thực chiến mà nói, vậy phải chờ sự tình Chung Sơn Long huyệt xong rồi nói sau. . .

. . .

. . .

Chung Sơn xem ra không phải rất lớn , nhưng Chung Sơn Long huyệt chính thức, lại thập phần thần bí, là một cái không gian đặc thù. Điểm này Dương Lỗi cũng biết, còn lần này là từ Chung Sơn tiến vào, cái cửa vào kia, không phải dễ tìm như vậy.

Hơn nữa vô cùng nguy hiểm , cho nên Dương Lỗi cùng Tô Anh một mực bị bảo hộ ở sau lưng Tô Nghiên.

- Lân Tu thảo? Lại là Lân Tu thảo?

Nhìn một cây Linh thảo đặc thù cách đó không xa, Dương Lỗi không khỏi hô, không nghĩ tới còn có vật như vậy, Lân Tu thảo này tuyệt đối là Tiên Linh cấp Linh thảo, hơn nữa vẫn là Thượng phẩm, mặc dù là

ở Tiên giới, muốn chiếm được Linh thảo như vậy cũng không phải chuyện dễ dàng, không nghĩ tới đây rõ ràng xuất hiện.

Dương Lỗi đang muốn qua đi , nhưng mà cảm giác được một cổ hấp lực cường đại, đem mình kéo trở lại.

- Sư tôn , ngươi muốn điều gì, ta đi đào gốc Lân Tu thảo kia, đây chính là Thượng phẩm tiên thảo, chờ Luyện Đan thuật của ta có chỗ đột phá, liền có thể lợi dụng Lân Tu thảo này luyện chế một viên Thượng phẩm Tiên đan rồi.

¢k©u G\yỀjX PUUI p\njX [«´Ł§ b᾽ dÎj ¦\ωu

Thứ này, tuyệt đối có thể cho Luyện đan thuật của mình tăng lên, nhưng mà hiện tại không được, thuật luyện đan của mình còn chưa tới cấp bậc kia, nhất định phải tiến vào Tiên Linh cấp, mình mới có thể lợi dụng Lân Tu thảo luyện chế Tiên đan, mà một khi luyện chế thành công , như vậy thuật luyện đan của mình liền có thể trực tiếp tăng lên tới Tiên cấp Trung giai.

- Tiểu tử thúi , ngươi không muốn sống nữa sao, chẳng lẽ ngươi không biết phàm là thiên tài địa bảo đều sẽ có dị thú thủ hộ?

Tô Nghiên gặp Dương Lỗi nhìn mình, Tô Nghiên đối với Dương Lỗi chính là một cái cốc đầu , đau đến để Dương Lỗi nhe răng.

- Cái kia, nhất thời kích động nên quên.

Dương Lỗi xoa đầu, ngượng ngùng nói , thật là quá mức kích động rồi, thế cho nên quên hết tất cả.

Rống. . .

Lúc này một tiếng rống to vang lên, Dương Lỗi xem xét, quả nhiên là có dị thú thủ hộ, Dương Lỗi trừng mắt, Kỳ Lân, gia hoả này xem ra giống như một con Kỳ Lân, tựa hồ là một gia hỏa biến dị, Huyết Kỳ Lân.

- Chuyện này. . . sư tôn, đây là Kỳ Lân sao?

Tô Anh nhìn xem đại gia hỏa kia, đối với Tô Nghiên hỏi.

- Đây là Phong Huyết Kỳ Lân thú, cũng không phải là Kỳ Lân thật sự, nhưng có huyết mạch Kỳ Lân, so với Kỳ Lân chính thức mà nói, yếu rất nhiều, nhưng cũng hết sức lợi hại, Phong Huyết Kỳ Lân thú này đã là một con trưởng thành, một tồn tại có thể chống lại Đại La Kim Tiên Đại viên mãn.

Tô Nghiên giải thích nói.

- Loại dị thú này, có lẽ đã diệt tuyệt, không nghĩ tới ở chỗ này còn xuất hiện một cái, nếu như để cho gia hoả này ăn Lân Tu thảo mà nói, nó liền có thể lột xác thậm chí kích phát lực lượng huyết mạch, nhưng đáng tiếc, đáng tiếc. . .

Tô Nghiên thở dài.

- Đáng tiếc cái gì?

- Đáng tiếc chính là, thú hồn của con Kỳ Lân thú này tựa hồ là không trọn vẹn, không hoàn chỉnh, nếu như nguyên vẹn mà nói, con Kỳ Lân thú này thậm chí có thể trở thành Chuẩn Thánh, nhưng chính là bởi vì thú hồn con Kỳ Lân thú này không hoàn chỉnh, cho nên mặc dù là ăn Lân Tu thảo, cũng chỉ có thể trở thành Đại La Kim Tiên, cuối cùng nhất cũng chỉ có thể dừng lại ở Đại La Kim Tiên Đại viên mãn, không cách nào tiến thêm một bước nữa, hơn nữa mặc dù là kích phát lực lượng huyết mạch, cũng không đạt được cấp bậc kia.

Tô Nghiên giải thích nói.

- Chuyện này cũng không có gì đáng tiếc a, cũng không phải muốn bắt gia hoả này làm sủng vật.

Dương Lỗi nghe vậy thầm nói, đối với Dương Lỗi mà nói, nếu như là Kỳ Lân chính thức, cái kia còn dễ nói, không phải Kỳ Lân chân chính, đó là không có bao nhiêu ý nghĩa, mình không cần.

- Ngươi biết cái gì, sở dĩ coi trọng Phong Huyết Kỳ Lân thú này như vậy, còn có một nguyên nhân, kia chính là lý do nó có tên Phong Huyết Kỳ Lân thú, Phong Huyết Kỳ Lân thú này là Phong Huyết thú cùng Kỳ Lân thú tạp giao mà đến, Phong Huyết thú cường đại không kém Kỳ Lân thú một chút nào, Phong Huyết thú là một loại Thượng Cổ Dị Thú, cực kỳ cường hãn, nhất là chiến lực của nó, sở dĩ gọi là Phong Huyết thú, đó là bởi vì trong máu loại dị thú này chứa đựng một năng lượng huyết mạch điên cuồng, loại năng lượng này một khi bị kích phát ra mà nói, đó là dị thường khủng bố, tính chất loại năng lượng huyết mạch này, là có thể trong nháy mắt tăng lên mấy lần, thậm chí mấy chục lần sức chiến đấu , lợi hại nhất thậm chí có thể đạt tới gấp trăm lần, ngươi suy nghĩ một chút, nếu để cho lực chiến đấu của ngươi trong nháy mắt tăng lên gấp trăm lần, đó là chuyện kinh khủng cỡ nào.

Mà Phong Huyết thú mạnh mẽ nhất, thực lực có thể so với Thánh Nhân, một khi kích phát ra lực lượng huyết mạch, mặc dù là Thánh Nhân cũng muốn nhượng bộ lui binh, tránh né mũi nhọn. Có thể nghĩ , Phong Huyết thú này là cường đại cỡ nào, khủng bố ra sao, nhưng mà Phong Huyết thú này sớm đã diệt sạch, thời điểm Hỗn Độn sơ khai cũng đã hoàn toàn diệt sạch, hiện tại xuất hiện một con Phong Huyết Kỳ Lân thú, nếu như ta suy đoán đúng mà nói, có thể chính là một con Phong Huyết dị thú duy nhất bên trong ngàn vạn thế giới, thậm chí có thể là một đầu Kỳ Lân thú đã nhận được huyết mạch Phong Huyết thú mà lưu lại hậu duệ.

Mà nếu như chúng ta có thể đạt được Phong Huyết của Phong Huyết Kỳ Lân thú này mà nói, chỗ tốt cũng không cần ta nói?

Tô Nghiên nhìn xem Dương Lỗi Tô Anh nói ra.

- Cái kia chúng ta đem Phong Huyết Kỳ Lân thú này bắt lại, sau đó chắt lọc huyết mạch của nó?

Tô Anh nghe vậy nói.

- Không được, căn bản là không có cách chắt lọc.

Tô Nghiên lần nữa lắc đầu.

- Vì cái gì?

Tô Anh hỏi.

- Đúng vậy a, nếu trong cơ thể gia hoả này có Phong Huyết huyết mạch, như vậy sao chắt lọc không được? Chẳng lẽ nói, phải kích hoạt lực lượng huyết mạch Phong Huyết trong cơ thể hắn mới được sao?

Dương Lỗi có chút không rõ ràng cho lắm, đối với nhân vật mạnh mẽ như Tô Nghiên, muốn chắt lọc huyết mạch một dị thú, cũng không tính là việc khó gì đi.

- Ta nói rồi, gia hoả này linh hồn không hoàn chỉnh, đây là một điểm trọng yếu, thứ hai, bên trong con Phong Huyết Kỳ Lân thú này, huyết mạch Kỳ Lân chiếm cứ quá nhiều, mà huyết mạch Phong Huyết thú quá ít, mặt khác huyết mạch Kỳ Lân thú bên trong con Phong Huyết Kỳ Lân thú này quá thấp cấp, không thể cùng huyết mạch Phong Huyết thú tương dung.

- Như vậy nếu gia hoả này vô dụng, giết là được rồi.

Dương Lỗi đối với cái gọi là Phong Huyết Kỳ Lân thú này căn bản không ưa, trừ khi là Phong Huyết thú cùng Kỳ Lân chính thức còn tạm được, con này một cái tạp giao, hơn nữa còn là một tạp giao tàn khuyết không đầy đủ, không có bất kỳ ý nghĩa, mặc dù nói, hiện tại gia hoả này cường đại như thế.

- Sư đệ không muốn, vậy sư tôn bắt lấy đến cho ta, ta muốn.

Dương Lỗi đối với gia hoả này không có hứng thú, nhưng mà Tô Anh lại đối với con Phong Huyết Kỳ Lân thú này rất coi trọng, dù sao gia hoả này là Kim Tiên đỉnh phong, nếu như có thể thành sủng vật của mình mà nói, như vậy ở Tô gia, mặc dù không có sư tôn Tô Nghiên uy hiếp, cũng không có ai dám đối với mình như thế nào, hơn nữa , đã có gia hoả này trợ giúp mà nói, như vậy mình muốn đi nơi nào thì đi nơi đó, cũng không có cái gì uy hiếp, chỉ cần không gặp được Đại La Kim Tiên cường giả , thì sẽ không có vấn đề gì.

Nhưng Tô Nghiên lắc đầu.

Nhìn thấy sư tôn mình lắc đầu, Tô Anh buồn bực, sư đệ muốn là được, vì cái gì mình muốn lại không thể, cho nên trơ mắt nhìn sư tôn Tô Nghiên nói:

- Vì cái gì?

- Phong Huyết Kỳ Lân thú này tính cách vô cùng cương liệt, trừ khi là thú con, bằng không thì căn bản không có khả năng thành công nhận chủ, mặc dù là cưỡng ép nhận chủ, Phong Huyết Kỳ Lân thú này cũng sẽ tự sát, cho nên nếu muốn đạt được Phong Huyết Kỳ Lân thú này, ngươi là nghĩ cùng đừng nghĩ rồi.

Tô Nghiên giải thích nói ra.

Nghe được Tô Nghiên nói như vậy, Tô Anh buồn bực không thôi, nhưng mà cũng là chuyện không có biện pháp, nếu như vậy, cái kia cũng chỉ đành buông tha cho.

¢k¨u G\yỀjX PU£I GyÎjX Ĥà_ ¦Q iX_Lju

- Sư tôn, giết gia hoả này đi, ta còn muốn hái Lân Tu thảo đây này?

Dương Lỗi cười thúc giục nói.

- Đúng rồi , nội đan của Phong Huyết Kỳ Lân thú kia có thể cho đệ tử hay không, ta có chỗ hữu dụng?

Lúc này Dương Lỗi nhớ tới mình có thể lợi dụng những thứ này đến chế tác chiến thú, cũng chính là sản phẩm thăng cấp của chiến ngẫu.

Lợi dụng nội đan của Kim Tiên đỉnh phong, chế tác được chiến thú, tuy rằng không thể đạt tới Kim Tiên đỉnh phong, nhưng mà không phải chuyện đùa, đạt tới cấp bậc Huyền Tiên vẫn là có thể, nhưng mà hiện tại Dương Lỗi không có thực lực kia, chế tác chiến thú là chuyện không phải dễ dàng như vậy.

Cái chiến thú này, tên toàn bộ hẳn là cơ quan chiến thú, cùng cơ quan Khôi Lỗi thật ra không sai biệt lắm, cũng là Dương Lỗi dựa theo cơ quan Khôi Lỗi cùng chiến ngẫu cải tạo mà đến.

Cái chiến thú này nắm giữ hai tầng đặc điểm của Khôi Lỗi cùng chiến ngẫu, có thể tự mình khôi phục năng lượng, có một chút năng lực suy nghĩ, không giống chiến ngẫu cùng cơ quan Khôi Lỗi cứng nhắc như vậy, có thể nói, chiến thú này tuyệt đối là cường đại, thậm chí cơ quan chiến thú này còn có thể thăng cấp, Khôi Lỗi là không thể thăng cấp, mà chiến ngẫu tuy có thể thăng cấp, nhưng mà không thể khôi phục năng lượng bản thân, một khi nguồn năng lượng sử dụng hết, nhất định phải đổi, đây là một khuyết điểm.

Mà nếu như mình có thể có được nội đan của Phong Huyết Kỳ Lân thú này, chờ đẳng cấp Luyện Khí Thuật còn có phù văn thuật của mình đạt tới Tiên Linh cấp, vậy mình liền có thể lợi dụng nội đan Phong Huyết Kỳ Lân thú này chính thức chế tác một cơ quan chiến thú cường đại rồi, thậm chí nếu như mình tiến hành nghiên cứu, nói không chừng còn có thể nghiên cứu ra Phong Huyết cơ quan chiến thú cũng khó nói, làm không tốt có thể thăng cấp thành sinh hóa chiến thú.

Sinh hóa chiến thú , nghĩ tới một từ như vậy, ánh mắt Dương Lỗi sáng lên, đây là biện pháp tốt ah, nếu như mình đem thi thể Phong Huyết Kỳ Lân thú này, luyện chế thành một Khôi Lỗi có sẵn, sau đó lợi dụng phương pháp cơ quan chiến thú, lại đem Khôi Lỗi kia tiến hành luyện chế, nghiên cứu, làm không tốt thật đúng là có thể chế tạo ra một cỗ Khôi Lỗi chiến thú Kim Tiên Đại viên mãn.

Cái này chẳng phải là cùng cương thi như nhau sao? Luyện chế ra cương thi, bình thường là không có ý thức của mình, mà một ít cương thi Cao cấp, đã có ý thức của mình, nhưng mà phương pháp như vậy, thật sự là quá khó khăn, trong Thái Âm luyện thi kia đúng là có phương pháp chế tác, nhưng mà cái phương pháp kia, quá tà ác, không thích hợp bản thân mà thôi.

Suy nghĩ một chút, bây giờ là không có cách nào, nhưng mà về sau không nhất định không có.

- Muốn nội đan Phong Huyết Kỳ Lân thú này? Ngươi dùng làm cái gì?

Nội đan Phong Huyết Kỳ Lân thú này đối với Tô Nghiên mà nói vẫn còn có chút tác dụng, nhưng mà thấy Dương Lỗi rõ ràng cũng muốn, liền hỏi, tuy rằng nội đan này đối với Tô Nghiên có chút tác dụng, chẳng qua nếu như Dương Lỗi muốn, hơn nữa nói ra hắn muốn dùng nội đan làm gì, đối với hắn có lợi mà nói, nội đan cho hắn cũng không có cái gì , chỉ cần không phải dùng để lãng phí, hoặc là làm sự tình gì khác không có chút ý nghĩa, liền có thể cho hắn.

- Cái này, sư tôn, ta định dùng nội đan này đến chế tác chiến thú.

Dương Lỗi nói.

- Chiến thú? Ngươi là muốn dùng nội đan này đến chế tác cơ quan Khôi Lỗi?

Tô Nghiên suy nghĩ một chút nói.

- Ngươi có thể chế tác cơ quan Khôi Lỗi đẳng cấp như vậy sao? Nếu như cơ quan Khôi Lỗi bình thường, dùng nội đan Kim Tiên Đại viên mãn này với tư cách nguồn năng lượng mà nói, chỉ sợ có chút đại tài tiểu dụng rồi.

Tô Nghiên nói ra :

- Nhưng mà ngươi muốn, miếng nội đan này cho cũng không sao.

- Đệ tử liền cảm ơn sư tôn.

Dương Lỗi mừng rỡ, một viên nội đan tới tay.

- Ta thì sao? Sư tôn, ngươi đem nội đan Phong Huyết Kỳ Lân thú, còn có Lân Tu thảo kia đều cho sư đệ, có phải cũng muốn cho ta một điểm chỗ tốt hay không? Sư tôn ngươi cũng không thể nặng bên này nhẹ bên kia?

Tô Anh trơ mắt nhìn Tô Nghiên.

- Các ngươi hai tên này, ta vẫn không có giết chết Phong Huyết Kỳ Lân thú, các ngươi từng cái từng cái liền không thể chờ đợi được rồi, thật sự là không biết nói các ngươi như thế nào mới tốt , có hai đệ tử như các ngươi, ta làm sư tôn thật sự là không may.

Tô Nghiên gõ hai người một chút, sau đó lại nói.

- Các ngươi trước lui ra sau, chờ ta đánh chết Phong Huyết Kỳ Lân thú này rồi lại nói.

Phong Huyết Kỳ Lân thú kia là Kim Tiên Đại viên mãn, ba người đối thoại, hắn tự nhiên nghe lọt vào trong tai, cũng biết ý tứ trong giọng nói ba người, lập tức tức giận không thôi, mình ở thế hệ này xưng vương xưng bá, cái dạng yêu thú gì thấy mình không phải là lập tức chạy trốn, sợ đến đòi mạng, ba người này rõ ràng không đem mình để ở trong mắt, lại muốn trắng trợn cướp đoạt Lân Tu thảo của mình, nghĩ muốn giết mình, cướp lấy nội đan, điều này làm cho Phong Huyết Kỳ Lân thú lập tức nổi giận, tròng mắt lập tức đỏ bừng, như muốn phun ra lửa.

- Các ngươi mau lui lại, gia hoả này phát điên rồi.

Tô Nghiên là tu vi cỡ nào, tự nhiên nhìn ra Phong Huyết Kỳ Lân thú này có chỗ khác thường, một khi Phong Huyết Kỳ Lân thú này nổi giận, như vậy thực lực sẽ trong nháy mắt gia tăng mấy lần, vốn Phong Huyết Kỳ Lân thú chỉ là Kim Tiên đỉnh phong, thoáng cái liền có thể tăng lên tới tình trạng Đại La Kim Tiên.

Như vậy đối với Tô Nghiên mà nói ngược lại là không có gì , nhiều lắm thì tiêu hao thêm một điểm khí lực mà thôi, nhưng mà có chút bận tâm ở thời điểm chiến đấu ảnh hưởng đến hai đồ đệ của mình, cho nên mới bảo cho hai đồ đệ lui xa một chút, miễn cho suy giảm tới bọn hắn.

Nghe Tô Nghiên nói, Dương Lỗi cùng Tô Anh lần nữa lui về phía sau một ít, Dương Lỗi cũng biết Tô Nghiên là có ý gì, nhưng mà Dương Lỗi lo lắng cho Lân Tu thảo của mình, Lân Tu thảo này là đồ vật hiếm có, mình muốn đổi, ngược lại cũng không phải là không được , nhưng như vậy sẽ tiêu hao đổi điểm của mình rồi , nếu

nơi này có một cây, cái kia cũng đừng có lãng phí, bởi vì lo lắng gốc Lân Tu thảo này bị ảnh hướng đến, Dương Lỗi la lớn:

- Sư tôn, cẩn thận Lân Tu thảo của ta một chút, không nên lan đến gần nó.

- Biết rồi , ta sẽ cẩn thận.

Tô Nghiên nói.

- Tên tiểu tử thối nhà ngươi, chỉ biết lo lắng cho Lân Tu thảo của mình, cũng không biết quan tâm sư tôn ta, thật sự là nghịch đồ.

Dương Lỗi nghe vậy cười hắc hắc, xa xa hô:

- Sư tôn tu vi cái thế, cái này chỉ là một yêu thú nho nhỏ, làm sao có thể xúc phạm tới sư tôn, chính là bởi vì biết rõ sư tôn cường đại, yêu thú kia xa xa không phải là đối thủ, cho nên mới không lo lắng nha.

Ở lúc nói chuyện , cả thân thể Phong Huyết Kỳ Lân thú kia đều biến thành lớn hơn hầu như gấp đôi, nguyên bản thân thể đã rất cao lớn , bây giờ biến hóa khoảng chừng sáu mét, cái thân thể khổng lồ kia, Tô Nghiên so sánh tới , liền như là một con kiến, nhỏ bé như vậy.

¢kVu G\yỀjX PU¢I ?Q̄j G¾_ p\Îj ¦\Îju ros

Rống. . .

Phong Huyết Kỳ Lân thú gầm rú một tiếng, móng vuốt cực lớn hướng phía Tô Nghiên vồ tới , tựa hồ muốn nắm Tô Nghiên, sau đó bóp chết, dưới chân không ngừng di động, toàn bộ phụ cận đất rung núi chuyển, lắc lư không ngừng.

Tô Nghiên thấy móng vuốt của Phong Huyết Kỳ Lân thú kia duỗi tới , không nhanh không chậm nhẹ nhàng tung bay, liền tránh thoát một trảo này, tiếp theo tay trắng nõn nà vung lên, xuất hiện một cái roi dài, cùng Bạch Lộ Tiên của Tô Anh xem ra không sai biệt lắm, nhưng Dương Lỗi biết rõ, cái roi dài này không phải Bạch Lộ Tiên, mà là Tô Nghiên lợi dụng chân khí của mình, không , phải nói là tiên lực, đó là thuộc về năng lượng thuần túy mô phỏng vật mà thành.

Cái roi này vung lên, liền tàn nhẫn đánh vào trên người Phong Huyết Kỳ Lân thú, Phong Huyết Kỳ Lân thú phòng ngự tuy rằng cường đại , mặc dù là Kim Tiên cấp võ giả công kích, cũng chưa chắc có thể làm bị thương, nhưng roi dài này vung lên , một đạo bóng roi thoáng hiện , tiếp theo Phong Huyết Kỳ Lân thú kia kêu thảm một tiếng, lập tức da tróc thịt bong.

Uy lực roi dài rõ ràng cường hãn như vậy, một roi này nếu như đánh ở trên người mình mà nói, vậy mạng nhỏ của mình liền xong rồi, lúc Phong Huyết Kỳ Lân thú này nổi giận , đây chính là tương đương với Đại La Kim Tiên, hơn nữa lực phòng ngự gia tăng vài lần, nhưng ở dưới roi dài đúng là không có năng lực phản kháng.

Phong Huyết Kỳ Lân thú lần nữa điên cuồng hét lên vài tiếng , đạp mở bước chân, thở gấp không ngừng.

Một roi này tuy khiến nó đau nhức kịch liệt, bị tổn thương không nhẹ, nhưng lúc này Phong Huyết Kỳ Lân thú lâm vào trong điên cuồng, thực lực gia tăng vài lần, điểm thương tổn này không chỉ không để cho hắn lui bước, mà là càng thêm điên cuồng.

Phong Huyết Kỳ Lân thú lần nữa gầm rú một tiếng, thân thể to lớn thêm một chút, rõ ràng biến hóa ra bốn Phong Huyết Kỳ Lân thú lớn nhỏ giống như vậy, bộ dáng như đúc, điều này làm cho Dương Lỗi cùng Tô Anh nhìn ra trợn mắt há hốc mồm, gia hoả này rõ ràng cũng biết Phân Thân Thuật, hơn nữa dường như Phân Thân Thuật của gia hoả này so với bản thân lợi hại hơn, mình chỉ có thể biến hóa ra hai cái mà thôi, gia hoả này thoáng cái rõ ràng biến ra bốn cái.

Tô Nghiên cũng có chút giật mình, không nghĩ tới Phong Huyết Kỳ Lân thú này rõ ràng có bí thuật như vậy, hoặc là thiên phú thần thông?

Dương Lỗi tinh tế xem xét, phát hiện bốn Phong Huyết Kỳ Lân thú đồng nhất như nhau này không chỉ có lớn nhỏ giống nhau, bộ dáng giống nhau, ngay cả tu vi cũng giống như vậy, cũng không có so với ban đầu hạ thấp.

Lợi hại, thật sự là lợi hại, Dương Lỗi không khỏi cảm thán, cũng vô cùng hâm mộ, nếu như mình có thể đạt được Phân Thân Thuật này mà nói, vậy thì thuộc loại trâu bò rồi, thuật phân thân của mình, chỉ có thể biến thành hai cái, một cái chân thân, một cái phân thân, mà Phân Thân Thuật của gia hoả này, xem ra bốn cái đều là giống nhau, Giám Định Thuật rõ ràng không có giám định ra cái nào là thực, cái nào là giả, Chân Thực Ưng Nhãn cũng giống như vậy.

Phải biết Chân Thực Ưng Nhãn của mình có thể xem thấu tất cả ảo thuật ngụy trang, dựa theo đạo lý mà nói, bốn cái phân thân này, cái nào là thực, cái nào là giả dối, nhìn một chút là có thể nhìn ra, nhưng bây giờ tình huống này, Chân Thực Ưng Nhãn của mình rõ ràng không thể nhìn ra, cái này liền chỉ có một khả năng, chính là cái này toàn bộ đều là chân thân.

- Sư đệ, ngươi có thể nhìn ra được, cái nào là chân thân, cái nào là giả dối sao?

Thời điểm Dương Lỗi vẫn còn giật mình, Tô Anh lôi kéo cánh tay của hắn hỏi.

- Ah. . . Sư tỷ , ngươi nói cái gì?

Dương Lỗi phục hồi tinh thần lại.

- Ta hỏi ngươi, có thể nhìn ra trong bốn cái này cái nào là thật sự hay không?

Tô Anh nói.

Dương Lỗi lắc đầu nói ra:

- Ta cũng không biết người nào là thật người nào là giả, bất quá ta nghĩ, có lẽ bốn cái này đều là thật sự.

- Bốn cái đều là thực, điều này sao có thể.

Tô Anh vẻ mặt không tin.

- Cái này cũng không phải là không được, thế giới to lớn không thiếu cái lạ.

Dương Lỗi cười nói.

- Nói không chừng Phong Huyết Kỳ Lân thú này liền thật sự có thần thông như vậy, để ình biến ra bốn cái, thậm chí nhiều hơn nữa?

- Ta mới không tin, xem sư tôn như thế nào thu thập bốn cái gia hỏa kia.

Tô Anh nói.

- Nếu không chúng ta đánh cuộc, đoán một cái, đến cùng cái nào là thực, cái nào là giả?

Dương Lỗi suy nghĩ một chút, nếu như mình suy đoán đúng, bốn cái này đều là thực, nhưng nếu như một cái bị đánh chết, như vậy sẽ đánh tan, cho nên, dù như thế nào, từng cái từng cái đến, cuối cùng sẽ có một cái tồn tại, cái kia liền tính toán là thật. Mà Tô Anh muốn đánh cuộc, Dương Lỗi không khỏi cười nói:

- Như vậy ta đây liền đoán, cái cuối cùng bị đánh trúng chính là chân thân.

. . .

Gặp Tô Anh không lên tiếng, Dương Lỗi nói:

- Như thế nào sư tỷ , không cá cược sao?

- Có đánh bạc như ngươi sao?

Tô Anh trợn tròn mắt.

- Ha ha.

Mà ở thời điểm hai người vui cười, bốn con Phong Huyết Kỳ Lân thú kia chuyển động, trong nháy mắt đem Tô Nghiên vây quanh ở giữa, vòng quanh nàng lượn vòng vòng , tiếp theo dồn dập mở ra miệng rộng, phun ra bốn đạo hào quang màu tím, bốn đạo ánh sáng màu tím này trong nháy mắt đan vào nhau , hình thành một tấm lưới lớn quỷ dị, trong nháy mắt bao phủ xuống.

Tô Nghiên thấy vậy, khẽ cười một tiếng, đối với Phong Huyết Kỳ Lân thú này công kích chẳng thèm ngó tới, roi dài trong tay vừa thu lại , tay ngọc duỗi ra, đột nhiên hướng lên trên đánh ra một chưởng, trong nháy mắt xuất hiện một bàn tay cực lớn màu lửa đỏ, hướng tấm lưới lớn quỷ dị kia oanh kích mà đi.

Bàn tay cùng lưới lớn màu tím đụng vào, bàn tay màu đỏ trong nháy mắt hóa thành một đạo hỏa diễm, đem lưới lớn màu tím thiêu đốt hầu như không còn.

Tiếp theo cả người Tô Nghiên nhẹ nhàng nhảy dựng, thân thể không ngừng xoay tròn, liên tiếp đánh ra mấy quyền, hình thành một đạo gió lốc mãnh liệt, đem bốn con Phong Huyết Kỳ Lân thú oanh kích tản ra.

Bùm bùm bùm. . .

Bốn con Phong Huyết Kỳ Lân thú trong nháy mắt ngã xuống, đụng vào trong bụi cây, bốn phía bụi mù xoáy lên. Mà kình phong đến đâu, là khắp nơi bừa bộn.

Rống rống. . .

Lúc này bốn con Phong Huyết Kỳ Lân thú là vết thương chồng chất, nhưng như vậy cũng không có khiến chúng nó lùi bước, ngược lại càng thêm điên cuồng, vù vù thở hổn hển, hướng phía Tô Nghiên lần nữa vọt lên.

- Toái Ngọc quyền.

Tô Nghiên khẽ quát một tiếng, hướng bốn con Phong Huyết Kỳ Lân thú xông lên đánh ra mấy quyền, bốn đạo quang đạn cấp tốc bay ra, trong nháy mắt oanh kích ở trên người Phong Huyết Kỳ Lân thú.

Bùm bùm bùm. . .

Bốn tiếng nổ đùng, bốn đạo ánh sang trắng lấp lánh, bốn con Phong Huyết Kỳ Lân thú lần nữa bay ra ngoài, lần này Phong Huyết Kỳ Lân thú bị đánh bay ra ngoài hóa làm bốn đạo ánh sáng màu đỏ, trong nháy mắt ngưng tụ lại với nhau, lại lần nữa dung hợp trở thành một con Phong Huyết Kỳ Lân thú, lúc này trong mắt con Phong Huyết Kỳ Lân thú kia ánh sáng màu đỏ tán đi, đứng trên mặt đất, lung la lung lay, như uống rượu say, quanh thân còn giữ lại máu tươi màu đỏ.

¢kUu G\yỀjX PUPI ?Q̄j G¾_ p\Îj ¦\Îju r©s

Hiển nhiên, lúc này con Phong Huyết Kỳ Lân thú kia đã bị trọng thương, tuy rằng không tới tình trạng dầu hết đèn tắt, nhưng đoán chừng cũng không xê xích gì nhiều, phải biết rằng Tô Nghiên là tu vi cỡ nào, ở dưới oanh kích mãnh liệt như vậy, Phong Huyết Kỳ Lân thú này còn có thể kiên trì đến bây giờ, Dương Lỗi đã vô cùng bội phục.

Vốn Dương Lỗi cho rằng Phong Huyết Kỳ Lân thú sẽ như vậy bỏ qua , thậm chí là chạy trốn, nhưng để Dương Lỗi ngoài ý muốn chính là, Phong Huyết Kỳ Lân thú này rõ ràng làm ra động tác khiến người ta sợ hãi thán phục, mở ra miệng rộng, đột nhiên khẽ hấp, tạo thành một đạo hấp lực to lớn, cái lực hấp này dẫn đồ vật bốn phía không ngừng hút vào trong miệng, tạo thành một vòng xoáy khổng lồ.

Ngay cả Dương Lỗi cùng Tô Anh cũng cảm giác được hấp lực cực lớn này, không ngừng bị gần hơn, Dương Lỗi một cái Thiên cân trụy, mới khó khăn lắm dừng lại, nhưng mà hấp lực càng ngày càng mạnh, càng ngày càng mạnh, nhìn xem Tô Anh sắp không kiên trì được nữa, Dương Lỗi vội kéo nàng lại.

Quá mạnh rồi, con Phong Huyết Kỳ Lân thú này thật sự là quá mạnh, dưới tình huống như vậy, rõ ràng còn lợi hại thế kia, nhìn xem đồ vật liên tục không ngừng bị hút vào trong miệng Phong Huyết Kỳ Lân thú, hơn nữa lực hấp dẫn càng lúc càng lớn, miệng lớn của Phong Huyết Kỳ Lân thú này, giống như là một cái động không đáy, không biết phải bao nhiêu thứ mới có thể lấp kín.

Cái hấp lực này tuy rằng khủng bố, nhưng Tô Nghiên đứng ở nơi đó, lòng bàn chân phảng phất giống như mọc rể, không chút sứt mẻ , thậm chí ngay cả quần áo quanh thân cũng không có tung bay.

Một chữ... cường.

Ở bên trong hấp lực cường đại như vậy, thậm chí ngay cả quần áo sợi tóc cũng không có tung bay, cái này là kinh khủng đến mức nào, Dương Lỗi biết rõ, tình huống như vậy, mặc dù là Đại La Kim Tiên trung kỳ cường giả, thậm chí là hậu kỳ cường giả, cũng tuyệt đối không cách nào làm được, như vậy có thể thấy được, sư tôn Tô Nghiên đạt đến cảnh giới kinh khủng đến mức nào.

Nàng lộ ra, gần kề chỉ là một điểm nhỏ của tảng băng chìm mà thôi, nếu như nàng chân chính động thủ, chỉ sợ con Phong Huyết Kỳ Lân thú này ngay cả một kích cũng không tiếp được.

Đương nhiên cái này cũng chỉ là Dương Lỗi phỏng đoán mà thôi, thực lực Tô Nghiên đến cùng như thế nào , ai cũng không rõ ràng lắm, mà Tô Anh trước đó đã từng nói qua , Tô Nghiên ở nhiều năm trước cũng đã xông qua Thí luyện động tầng thứ ba mươi, như vậy nàng thật sự chỉ là thông qua tầng thứ ba mươi, hoặc là nói, thực lực của nàng chỉ có thể thông qua tầng thứ ba mươi sao? Cái này không có ai biết.

Có lẽ là Tô Nghiên không muốn lại hướng lên trên xông, có lẽ đã triệt để biết rõ ràng tình huống Thí luyện động này, mình lại đi xông, cũng không có bất kỳ ý nghĩa. Nếu như Tô Nghiên này thật sự có thể xông qua Thí luyện động mà nói, như vậy trở thành Vô Cực đại lục đệ nhất nhân, vậy cũng tuyệt đối sẽ không ngoài ý muốn, thí luyện động thập phần thần bí, điểm này Dương Lỗi tinh tường cảm giác được, có lẽ Thí luyện động này căn bản chính là một cái pháp bảo mạnh mẽ, thậm chí có thể là một Tiên Thiên Linh Bảo cũng khó nói.

- Vùng vẫy giãy chết.

Nhìn xem bộ dạng Phong Huyết Kỳ Lân thú kia, Tô Nghiên hừ lạnh một tiếng, lại lần nữa đánh ra một quyền, một quyền này nhìn như bình thường, nhưng Dương Lỗi biết rõ, một quyền này ẩn chứa Pháp Tắc Chi Lực dị thường khủng bố. Một đạo quyền ảnh này, như là đạn pháo, hướng phía miệng rộng của Phong Huyết Kỳ Lân thú oanh kích đi.

Bùm bùm bùm. . .

Sau khi quyền ảnh đánh trúng, lập tức phát ra tiếng vang kịch liệt, thân thể khổng lồ cảu Phong Huyết Kỳ Lân thú kia, liền giống như bị đụng bay, bay ra ngoài hơn mười thước , ngay sau đó ầm ầm ngã xuống đất.

Chết rồi, cứ như vậy bị một quyền đánh chết, cảm giác được sinh mệnh lực của Cự Thú kia hoàn toàn biến mất, Dương Lỗi không khỏi thổn thức cảm khái, gia hoả này trước đó còn mạnh như vậy, mạnh mẻ như vậy , một bộ Tiểu Cường đánh không chết, nhưng hiện tại lại bị chết nhanh như vậy, không chịu nổi một kích, để Dương Lỗi vẫn còn có chút ngoài ý muốn, tuy rằng trước đó cũng phỏng đoán qua kết quả.

- Sư tôn thật lợi hại.

Tô Anh đã chạy tới hô.

- Về sau các ngươi sẽ vượt qua sư tôn ta.

Tô Nghiên cười cười nói. . .

- Sư tôn, chúng ta thật sự có thể vượt qua sư tôn sao? Ta chỉ cần có thể có một nửa lợi hại như sư tôn, liền thỏa mãn.

Tô Anh nói.

- Tương lai các ngươi nhất định sẽ vượt qua ta.

Tô Nghiên vỗ vỗ vai thơm của nàng nói.

- Được rồi, Dương Lỗi , ngươi đi hái Lân Tu thảo đi, ta đi lấy nội đan cho ngươi.

- Cảm ơn sư tôn.

Dương Lỗi nói xong, liền hướng địa phương mọc Lân Tu thảo kia tiến đến, Lân Tu thảo này được Tô Nghiên đặc biệt bảo vệ, bằng không thì đã sớm ở trong chiến đấu bị phá hư hết.

Vốn Dương Lỗi còn tưởng rằng cần chờ một ít thời gian, Lân Tu thảo này mới có thể thành thục, nhưng mà ngoài ý muốn phát hiện, giờ khắc này đúng lúc là thời khắc Lân Tu thảo thành thục, vận khí của mình thật sự quá tốt , nếu như mình đến muộn một điểm mà nói, Lân Tu thảo này đã bị Phong Huyết Kỳ Lân thú nuốt chửng, hoặc là nói, Phong Huyết Kỳ Lân thú kia vận khí thật sự là quá xui xẻo.

- Được rồi , nội đan cho ngươi , bây giờ chúng ta cũng nên tiếp tục lên đường rồi.

Tô Nghiên đem nội đan của Phong Huyết Kỳ Lân thú đưa cho Dương Lỗi, liền hướng phía trước đi đến.

Mà Tô Anh cũng vô cùng vui mừng, bởi vì Tô Nghiên dùng sừng con Phong Huyết Kỳ Lân thú kia luyện chế cho nàng một cây chủy thủ, một thanh chủy thủ vô cùng tinh mỹ , hơn nữa rất cường đại, là một thanh Trung phẩm Tiên Khí, còn có thể tăng lên đẳng cấp, để Tô Anh yêu thích không buông tay, còn thỉnh thoảng hướng phía Dương Lỗi khoe khoang. Đối với cái này, Dương Lỗi là cười cho qua chuyện, tâm tính vị sư tỷ này thật là như một tiểu hài tử.

Lại đi hơn mười dặm, ba người tới chỗ sâu trong Chung Sơn, nhìn lên một đại trận thần bí trước mắt, trận pháp này vô cùng thần kỳ, xem ra không hề giống như là tu luyện giả bố trí, mà là tự nhiên hình thành, chung quanh cây rừng xanh um tươi tốt, linh khí vờn quanh, như nhân gian tiên cảnh.

Nhưng ở trong hoàn cảnh xinh đẹp như vậy, ẩn chứa sát cơ khủng bố, tòa đại trận tự nhiên thần bí này, không biết giết chết qua bao nhiêu cường giả, trong đó Đại La Kim Tiên cường giả vẫn lạc cũng không phải số ít, nhưng chính là như thế, nơi này càng thần bí, hơn nữa trong này có vô số thiên tài địa bảo, thậm chí nghe đồn có Bồ Đề Thánh quả trong truyền thuyết tồn tại , nhưng đến cùng có phải thực hay không, không có ai biết, bởi vì ai cũng không có gặp qua, nhưng mà Linh dược bình thường gì đó, hoàn toàn chính xác số lượng cũng không ít, điểm này, từ bên ngoài thu được dược liệu liền có thể biết rõ.

¢k£u G\yÈjX PUkI G\«jX i9h ¦_Ŀj ~Èj ¦\Ôj ?∂ ¦}Q_ iDz_u

Dọc theo con đường này, Dương Lỗi thu rất nhiều Linh dược, điều này làm cho Dương Lỗi hô to vui vẻ, đoạn đường này lại đây, ngắt lấy Linh dược đầy đủ mình luyện đan nửa năm.

Đương nhiên dọc theo con đường này cũng gặp phải không ít yêu thú mạnh mẽ , nhưng mà có Tô Nghiên vị siêu cấp cao thủ này tồn tại , căn bản không có gặp được nguy hiểm gì, một ít yêu thú nhỏ yếu, căn bản không cần đến gần đã chạy mất dép, mà mạnh mẽ, thì bị Tô Nghiên đơn giản đánh bay, nhưng mà đoạn đường này dù sao vẫn là bên ngoài mà thôi, chính thức nguy cơ , đó là trong đại trận thần bí kia.

Dương Lỗi cũng có hoài nghi, trong đại trận thần bí này, sẽ không phải là nơi lúc ấy mình cùng Tô Anh bị truyền tống vào bên trong Thí luyện động, nếu thật là như vậy mà nói, như vậy đến cùng Tô gia thí luyện động đến cùng có bí mật gì? Dương Lỗi thập phần hưng phấn, mười phần mong đợi kết quả này.

- Lúc này đây, các ngươi phải theo sát lấy ta, một bước cũng không có thể rời khỏi, chúng ta liền muốn đi vào vùng đất tử vong này rồi, ở chỗ này vẫn lạc vô số cao thủ, trong đó không thiếu Đại La Kim Tiên cường giả, cho nên các ngươi ngàn vạn lần không thể đi loạn, bằng không thì ta cũng không biết có thể bảo vệ các ngươi chu toàn hay không.

Lúc này sắc mặt Tô Nghiên hết sức nghiêm túc, đối với hai đệ tử lặp đi lặp lại nhiều lần dặn dò.

- Yên tâm đi sư tôn, cái này chúng ta biết đến.

Dương Lỗi gật đầu.

- Chớ quên ta còn có đồng thuật, mặc dù đồng thuật của ta không có pháp môn công kích, nhưng lại có thể đơn giản xem thấu cấm chế cùng trận pháp, cho nên sư tôn không cần lo lắng.

Dương Lỗi đối với Chân Thực Ưng Nhãn của mình vẫn là hết sức tự tin, tuy không thể công kích, nhưng xem cấm chế cùng trận pháp khoảng cách tương đối gần, đây còn không phải là một bữa ăn sáng sao? Cho nên tuy đại trận thần bí này có chút quỷ dị, lưu truyền có chút vô cùng kì diệu, nhưng Dương Lỗi lại không quan tâm, Chân Thực Ưng Nhãn của mình tăng thêm thực lực cường đại của Tô Nghiên, cái này chính là cam đoan mạnh mẽ nhất rồi.

Cho nên tuy Tô Nghiên nói, tại địa phương quỷ quái này vẫn lạc vô số cường giả, thậm chí bao gồm Đại La Kim Tiên, nhưng Dương Lỗi cũng không quá lo lắng, bởi vì Dương Lỗi đối với thực lực của mình còn có Tô Nghiên có tự tin.

- Chúng ta đi.

Tô Nghiên đi ở trước nhất, Tô Anh ở giữa , mà Dương Lỗi thì đi ở cuối cùng.

Bước vào trong đại trận thần bí, trong nháy mắt phát sinh ra biến hóa để Dương Lỗi sợ hãi thán phục không thôi, đây mới là đại thủ bút, đại thủ bút chính thức, trong này tuyệt đối là một nhân gian tiên cảnh, hữu sơn hữu thủy, hoa cỏ cây cối, cái gì cần có đều có , hơn nữa nơi này linh khí nồng đậm tới cực điểm, so với Tiên giới còn muốn hơn hẳn một bậc.

Mà để cho người chấn động nhất vẫn là một tòa núi lớn lơ lửng ở trên không kia, mặt trên mây mù vờn quanh , giống như một tòa tiên sơn thần bí.

- Thật xinh đẹp.

Tô Anh không khỏi trừng to mắt, thì thào nói ra.

Dương Lỗi cũng bị cảnh sắc trước mắt này hấp dẫn, mê hoặc, mặc dù nói mình đã từng thấy không ít địa phương thần bí xinh đẹp, nhưng không thể phủ nhận, nơi này là bên trong những địa phương Dương Lỗi đã thấy, xinh đẹp nhất, hấp dẫn người ta nhất rồi, không chỉ đẹp, một loại vẻ đẹp kinh tâm động phách, hơn nữa còn có một loại cảm giác thần bí, một loại cảm giác mờ ảo hư vô.

- Chỗ đó mới là Chung Sơn, thật ra Chung Sơn này tên gọi chính thức là Chung Nam Tiên sơn, chỗ đó mới là nơi chúng ta cần đến.

Tô Nghiên xa xa chỉ vào Chung Nam Tiên sơn phiêu phù ở trên bầu trời kia nói.

- Thật sự là thần tích ah, đây rốt cuộc là làm sao làm được?

Dương Lỗi cũng cảm thán, đại thủ bút như vậy, người bình thường là tuyệt đối làm không được, xem như là Tiên Nhân cũng làm không được, ở chỗ này, linh khí nồng đậm như vậy rồi, nếu như đến đó, nói không biết sẽ là một bộ cảnh tượng thế nào. Lúc này Dương Lỗi thật sự rất muốn tiến vào Chung Nam Tiên sơn vô cùng thần bí kia.

- Hẳn là kiệt tác của Tiên gia đại năng nào đó, đây có lẽ là một tòa Tiên phủ di động cũng khó nói.

Tô Nghiên nhìn Tiên sơn phía xa nói.

Này ngược lại là để Dương Lỗi nhớ tới một vật, chính là Bách Hoa Cung Tiên phủ, mình không phải có một Tiên phủ như vậy sao? Mặc dù mình chưa thể hoàn toàn khống chế Bách Hoa Cung Tiên phủ, nhưng Bách Hoa Cung Tiên phủ này, so với Hậu Thiên Linh Bảo còn muốn cường hãn, một khi khôi phục, chính là cấp độ Hậu Thiên chí bảo rồi.

Hậu Thiên Linh Bảo cùng Hậu Thiên chí bảo khác biệt, cái kia là rất lớn, có chút Hậu Thiên chí bảo thậm chí so với Tiên Thiên linh bảo không kém chút nào, thậm chí uy lực có khả năng còn hơn một chút.

- Một tòa Tiên phủ lớn như vậy, nếu có thể có nó mà nói, thật là tốt biết bao.

Tô Anh không khỏi hướng tới nói.

Dương Lỗi mỉm cười, thầm nghĩ, nếu thật là một tòa Tiên phủ, cái kia cũng không có cái gì, Tiên phủ mà thôi, mặc dù là Tiên Thiên linh bảo thì như thế nào, chẳng lẽ so với Không Động Ấn, Côn Lôn kính còn

cường đại hơn sao? Không có khả năng, bên trong Không Động Ấn, có phải có một tòa không gian tồn tại hay không, Dương Lỗi không biết, nhưng có thể tinh tường, không gian bên trong Côn Lôn kính kia, Côn Luân tiên cảnh, tuyệt đối là mạnh mẽ, một cái không gian thật lớn, so với Mộng ảo thế giới của mình không hề yếu, thậm chí mạnh hơn nhiều, bởi vì ở bên trong Côn Luân tiên cảnh, có quá nhiều nhân vật mạnh mẽ, ở bên trong Côn Luân tiên cảnh, mình căn bản chỉ tiến vào tầng thứ nhất, mà khi đó mình ở tầng thứ nhất cũng vất vả cực kì, mà phía sau không biết còn có bao nhiêu lớp không gian, trong này sẽ có nhân vật mạnh mẽ dạng gì, Dương Lỗi không biết, nhưng có thể khẳng định chính là, bên trong Côn Luân tiên cảnh tuyệt đối sẽ có Chuẩn Thánh tồn tại, còn có Thánh Nhân hay không, cái này không biết được rồi. . .

Đương nhiên, Dương Lỗi cũng xem qua không ít tiểu thuyết về Hồng Hoang Thần Thoại, kia có phải không hề có căn cứ hay không, Dương Lỗi không biết, nhưng đối với dưới Thiên Đạo, Thánh Nhân có chín vị trí, Thánh Nhân chân chính là có bảy vị , những truyền thuyết này, có phải là thật hay không, Dương Lỗi không rõ ràng lắm, cũng không thèm để ý, dù sao hiện tại mình tu vi kém quá xa, chỉ có chờ mình đạt đến cấp bậc kia, có tu vi như vậy, cái kia mới có thể chính thức biết rõ tình huống cụ thể như thế nào, chân tướng rõ ràng, nhưng cái này thật sự là có chút quá mức xa xôi.

Mặc dù là Dương Lỗi nắm giữ Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, cũng không có khả năng thoáng cái thì đến được cảnh giới Chuẩn Thánh, thậm chí là Thánh Nhân cảnh giới, muốn đạt tới cấp bậc kia, nói như thế nào cũng phải hơn mấy trăm ngàn năm, cái này vẫn là ngắn nhất rồi, thậm chí trên vạn năm, mấy chục vạn năm, mấy trăm vạn năm đều là có khả năng.

¢k¢u G\ʏỀjX P£·I ĤĿh ¦}ʏÊH ³Ł« ¦\ѡ ?àn ĤƵjX u

Hơn nữa coi như là mình đạt đến Chuẩn Thánh cảnh giới, nếu muốn trở thành Thánh Nhân, đó cũng là cực kỳ khó khăn, mặc dù nắm giữ Toàn Năng Tu Luyện hệ thống cũng vậy.

Dựa theo tình huống Toàn Năng Tu Luyện hệ thống tăng lên đẳng cấp, chẳng khác nào cần đánh chết Thánh Nhân, mà nếu quả thật là như vậy, Thánh Nhân chính thức chỉ có bảy vị, tăng thêm Hồng Quân mới chỉ là tám vị, mà mình từ Chuẩn Thánh tăng lên tới Thánh Nhân, tối thiểu nhất cần đánh chết mười mấy, thậm chí trên trăm Thánh Nhân, điều này sao có thể?

Nhưng nếu như muốn mình tu luyện mà nói, cái kia không biết tới năm nào tháng nào, thậm chí cả đời cũng khó đạt tới.

Dương Lỗi lắc lắc đầu, đem những đồ ngổn ngang này văng ra ngoài, tự mình nghĩ chuyện này để làm gì , quá sớm , hoàn toàn không cần phải đi nghĩ những vật này.

- Một tòa Tiên phủ mà thôi, nếu như sư tỷ muốn, chờ sau này sư đệ luyện chế cho sư tỷ một tòa là được.

Dương Lỗi nhìn Tô Anh một chút cười nói ra.

- Thật sự? Sư đệ ngươi nhớ kỹ, đây chính là ngươi nói, đến lúc đó sư tỷ ta sẽ tìm sư đệ ngươi muốn một tòa Tiên phủ.

Nghe Dương Lỗi nói như vậy, nét mặt Tô Anh tươi cười như hoa.

- Sư tôn , ngươi phải làm chứng giúp ta ah

- Uh, ta đã nghe được, giúp ngươi làm chứng.

Tô Nghiên có chút cưng chiều vỗ nhẹ đầu Tô Anh.

- Nếu như hắn dám đổi ý, sư tôn giúp ngươi trừng trị hắn.

Dương Lỗi nghe vậy trợn tròn mắt nói:

- Nếu như sư tôn đồng ý mà nói, luyện chế một tòa Tiên phủ, đây còn không phải là chuyện dễ dàng?

- Tiên phủ thuộc về một loại Linh Bảo, ở thế giới này căn bản là không có cách luyện chế, chỉ có đến Tiên giới, cấp bậc vị diện kia mới có thể luyện chế ra được, hơn nữa luyện chế Tiên phủ cần tài liệu quá trân quý, tại cái vị diện này, căn bản không có, huống chi mặc dù là đến Tiên giới, đã có đầy đủ tài liệu, muốn luyện chế một tòa Tiên phủ, cái kia cũng không phải một chuyện dễ dàng, đến Tiên giới, tu vi sẽ phải chịu áp chế , tại Tiên giới tuy rằng linh khí so với Vô Cực đại lục muốn nồng đậm gấp trăm lần, nghìn lần, nhưng mà áp lực chỗ đó, tiêu hao chỗ đó, cũng là gấp trăm lần Vô Cực đại lục, cho nên Thiên Tiên hoặc là Huyền Tiên, một khi tiến vào Tiên giới, chẳng khác nào là Thông Huyền tu luyện giả ở Vô Cực đại lục chúng ta mà thôi.

Tô Nghiên nghe Dương Lỗi nói không khỏi trợn tròn mắt, giải thích nói ra.

- Sư tôn đối với Tiên giới quen thuộc như vậy, chẳng lẽ sư tôn đi qua Tiên giới hay sao?

Dương Lỗi thấy Tô Nghiên đối với sự tình Tiên giới nói rõ ràng như vậy, có trật tự như vậy, có bằng có chứng, phảng phất như nàng đã đi qua Tiên giới, không khỏi hỏi.

Tô Nghiên không nói gì, cái này ở Dương Lỗi xem ra, chính là chấp nhận, hơn nữa dùng thực lực của Tô Nghiên, đi đến Tiên giới, cái kia cũng không phải một việc khó, tu vi của nàng đã đạt đến cấp bậc kia, nhưng mà để Dương Lỗi kỳ quái chính là, từ Tiên giới có thể đơn giản xuống tới vị diện này sao?

Từ một vị diện cao cấp, xuống tới một vị diện cấp thấp là tương đối khó khăn, hơn nữa một khi đã tiến vào vị diện cao cấp, cũng sẽ không lựa chọn tiến vào vị diện cấp thấp, bởi vì vấn đề linh khí, còn có các loại nguyên nhân, cho nên trừ khi là tình huống đặc biệt, tu luyện giả bình thường sẽ không lựa chọn từ vị diện cao cấp, trở lại vị diện cấp thấp, hơn nữa mặc dù là muốn từ vị diện cao cấp tiến vào vị diện cấp thấp, đó cũng là cần điều kiện đặc thù, hao phí cái giá đáng kể, nhớ ngày đó Ruth chính là như vậy.

. . .

. . .

Để Dương Lỗi cùng Tô Anh vô cùng phiền muộn chính là, Chung Nam Tiên sơn kia xem tuy rằng không xa, nhưng chính thức đi tới, lại phát hiện vẫn luôn không có tới gần nhiều ít, xem ra gần ngay trước mắt, nhưng đi hồi lâu còn không có đạt tới , giống như căn bản không có tới gần, dường như xa cuối chân trời.

Mặc dù là hỏi Tô Nghiên, nàng cũng không có giải thích cho Dương Lỗi cùng Tô Anh, chỉ là bảo hai người đi theo mình là được, những thứ khác hoàn toàn không cần lo lắng.

- Cẩn thận một chút, nơi này có yêu thú mạnh mẽ.

Lại đi trong chốc lát, Tô Nghiên nhắc nhở nói.

- Đi theo ta, chớ có lên tiếng, con yêu thú kia là một trong Vương giả ở nơi này, có tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Đại La Kim Tiên sơ kỳ, không nghĩ tới mới đi một chút như vậy, rõ ràng liền gặp yêu thú Đại La Kim Tiên sơ kỳ, cứ như vậy đến, yêu thú mạnh mẽ nơi này, không biết có bao nhiêu rồi. Dương Lỗi trung thực nhẹ gật đầu, tu vi của mình, ở chỗ này căn bản rất khó sống sót, mặc dù mình có Thuấn Tức Thiên Lý, đương nhiên, trừ khi mình một mực sử dụng Ẩn Thân Phù, bằng không thì căn bản chính là nửa bước khó đi, yêu thú nơi này, so với bản thân mạnh mẽ quá nhiều , nhiều lắm.

Hơn nữa , còn có một vấn đề, sau khi tiến vào nơi này, Dương Lỗi cảm thấy mình và bên ngoài liên hệ đã bị chặt đứt rồi, dường như Thuấn Tức Thiên Lý của mình, cũng không thể rời khỏi nơi này, chỉ có thể thi triển ở bên trong đại trận thần bí, sau khi biết rõ điểm ấy, ngay từ đầu Dương Lỗi vẫn là rất lo lắng đấy.

- Có một con yêu thú Đại La Kim Tiên, sư tôn, nơi đó không phải là cũng có một cây thiên tài địa bảo, ví dụ như Lân Tu thảo gì đó sao?

Mặc dù nói một đường đến nay, Dương Lỗi đã nhận được không ít Linh thảo, Linh dược, nhưng thứ này Dương Lỗi sẽ không ghét bỏ nhiều, cùng với tiền tài như nhau, ai sẽ ghét bỏ mình quá nhiều tiền đây?

- Không có.

Tô Nghiên gặp Dương Lỗi như vậy, trong nội tâm thầm than, tên tiểu tử thúi này, được nhiều chỗ tốt như vậy còn chưa đủ, rõ ràng còn muốn đánh chủ ý yêu thú Đại La Kim Tiên cảnh giới này, nếu như cứ nuông chiều hắn như vậy, cũng không phải là chuyện tốt đẹp gì , cho nên cũng không có nói thật.

- Không thể nào? Sư tôn , thật không có ư, ngươi cũng không nên gạt ta?

Dương Lỗi không tin, con yêu thú này mạnh mẽ như vậy, lại không rời đi, như vậy nơi này khẳng định có thứ tốt, hơn nữa linh khí nơi này không có nồng đậm hơn địa phương khác, cũng không thể nói là chỗ tu luyện tốt nhất, nhưng nơi này lại có một con yêu thú mạnh mẽ trấn thủ, điều này có ý vị gì? Không cần nói cũng biết, Dương Lỗi cũng không phải kẻ đần , cho nên có thể đoán được.

Nghe Dương Lỗi hỏi như vậy, Tô Nghiên đã biết rõ mình không che giấu nổi hắn, tiểu tử thúi này đồng thuật thật là mạnh mẽ, tuy rằng không thể dùng để công kích kẻ địch, nhưng ở phương diện tầm bảo này, lại thật sự rất cường đại, mạnh mẽ để cho Tô Nghiên cũng có chút hâm mộ, thời điểm mình cùng Dương Lỗi tu vi giống nhau, Tô Nghiên là làm không được những chuyện này.

- Coi như là có, ngươi có thể đem tới tay sao? Ta sẽ không giúp ngươi, hơn nữa lần này chúng ta tới, mục đích chủ yếu không phải là vì giúp ngươi tìm kiếm dược liệu, mà là vì tìm kiếm mối liên hệ của Thí luyện động cùng Chung Sơn Long huyệt, thời gian của chúng ta không nhiều lắm, phải nhanh một chút tiến đến mới được, bằng không thì phiền phức.

Tô Nghiên nói ra.

¢kPu G\yÈjX P£oI p_ ¦_Ŀj ĤƵju

- Phiền phức, có phiền phức gì?

Dương Lỗi sững sờ, không rõ ràng cho lắm hỏi.

- Sư tôn, chẳng lẽ chúng ta không phải chỉ cần điều tra chuyện kia là được rồi sao, có nhiều thời gian mà? Chẳng lẽ còn có hạn chế gì, hoặc là nói có sự tình ngoài ý muốn gì đó đã xảy ra hay sao?

Tô Anh cũng nhìn xem nàng:

- Đúng vậy sư tôn, có phiền phức gì sao?

- Chung Nam Tiên sơn này, mỗi một ngàn năm đều sẽ phát sinh một lần rung chuyển.

Tô Nghiên nhìn Tiên sơn phía xa nói ra :

- Tính toán thời gian, năm nay vừa vặn là một ngàn năm, cũng nói qua không được bao lâu, là thời khắc mỗi cách ngàn năm một lần rung chuyển phát sinh, đến lúc đó, một khi phát sinh rung chuyển, liền sẽ tạo thành yêu thú nơi này phát sinh bạo động, ở chỗ này, khắp nơi đều có yêu thú mạnh mẽ, đến lúc đó ta cũng không có nắm chắc có thể bảo vệ được các ngươi, cho nên chúng ta nhất định phải chạy nhanh, ở trước ngàn năm một lần rung chuyển tiến đến, hoàn thành nhiệm vụ."

- Còn có chuyện như vậy sao?

Dương Lỗi nghĩ đến, cái này chẳng phải là cùng Yên sơn ma thú bạo động không sai biệt lắm, chỉ có điều yêu thú nơi này, so sánh cùng Yên sơn ma thú, yêu thú nơi này mạnh hơn nhiều lắm, yêu thú nơi này mạnh mẽ nhất, đoán chừng đã đạt đến Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ, thậm chí là Đại La Kim Tiên Đại viên mãn.

Một ngày sau , ba người rốt cục đi tới cách Chung Nam Tiên sơn không xa, nhìn xem Chung Nam Tiên sơn trôi nổi thật cao, Dương Lỗi không khỏi cảm khái ngàn vạn, tuy rằng đến nơi này, nhưng muốn lên cũng không phải chuyện dễ dàng , Chung Nam Tiên sơn này trôi nổi ở phía trên biển rộng, hơn nữa khoảng cách mặt biển nói như thế nào cũng có vài chục km, mình có thể bay, lợi dụng hai cánh bay đi lên, nhưng tiêu hao cũng rất lớn, hơn nữa ở trên không trung kia, còn có loại yêu thú phi hành mạnh mẽ, đây mới là đáng sợ nhất.

Dương Lỗi đang suy nghĩ, Tô Nghiên sẽ dùng biện pháp gì né qua những loại yêu thú phi hành mạnh mẽ kia, sau đó tiến vào Chung Nam Tiên sơn, lúc này âm thanh của Tô Nghiên truyền vào trong tai Dương Lỗi.

- Được rồi, vào đi.

Dương Lỗi ngẩng đầu nhìn lên , chỉ thấy bên người Tô Nghiên xuất hiện một đồ vật cùng loại như đĩa bay.

Sau khi đi vào, Dương Lỗi mới hỏi:

- Sư tôn , đây là cái pháp bảo gì?

- Đây là Phi Thiên Độn, một trong những phi hành pháp bảo của sư tôn, là Tuyệt phẩm Tiên Khí, Phi Thiên Độn Địa không gì làm không được.

Tô Nghiên còn chưa nói xong, Tô Anh liền ở một bên giải thích nói. . .

- Lợi hại như vậy, vậy vì cái gì ngay từ đầu sư tôn liền không lấy ra?

Dương Lỗi buồn bực hỏi, nếu như ngay từ đầu liền lấy ra mà nói, vậy chẳng phải là sẽ tiết kiệm rất nhiều thời gian sao, đây là địa phương Dương Lỗi nghi hoặc, đã có đồ vật tốt như vậy, tại sao phải ẩn núp đi?

- Nếu như ngay từ đầu liền dùng Phi Thiên Độn, còn muốn mang các ngươi tới làm gì, hoàn toàn không có ý nghĩa lịch lãm rèn luyện.

Tô Nghiên nghe xong, gõ đầu Dương Lỗi nói ra.

Dương Lỗi sờ lên địa phương mình bị gõ, trong nội tâm âm thầm nói, cái này thật ra cũng không có tác dụng lịch lãm rèn luyện gì, gần kề chỉ là cùng một ít yêu thú cấp thấp động tay mà thôi, yêu thú mạnh mẽ chính thức, cũng không có giao thủ, cái này căn bản không có ý nghĩa quá lớn, nhưng mà nếu như ngay từ đầu liền dùng Phi Thiên Độn này mà nói, vậy mình là không thể đạt được nhiều Linh dược như vậy rồi.

Sau khi tiến vào Phi Thiên Độn, Tô Nghiên vung tay lên, Phi Thiên Độn này lập tức bay lên, tốc độ cực nhanh, thật sự như là đĩa bay.

Cái công cụ phi hành này, bề ngoài cũng không tệ, tốc độ nhanh kinh người, sau khi khởi động, một vòng phòng hộ to lớn đem toàn bộ phi hành pháp bảo bao vây, để phi hành pháp bảo không bị ngoại bộ quấy nhiễu, hơn nữa giảm thấp ngoại bộ công kích gây tổn thương.

Lộ trình rất nhanh liền đi một nửa, lúc này một con Loan điểu cực lớn mãnh liệt xông lại, cái móng vuốt kia cực lớn, đột nhiên chộp vào phía trên vòng phòng hộ. của Phi Thiên Độn

Đụng. . .

Toàn bộ Phi Thiên Độn quơ quơ, không có chút tổn thương nào.

Dương Lỗi đối với con Loan điểu ở bên ngoài kia một cái Giám Định Thuật, xem xét thất bại, lại là thất bại, cái kia cũng đủ để chứng minh, Loan điểu này thực lực tuyệt đối ở Đại La Kim Tiên hoặc là rất cao.

Cũng chính là một kích này của Loan điểu, tuyệt đối có thể xé nát một vị Huyền Tiên cường giả, mà Phi Thiên Độn này rõ ràng một điểm thương tổn cũng không có, chỉ lắc lư một cái, từ đó có thể thấy cái Phi Thiên Độn này mạnh mẽ biết bao, lực phòng ngự là kinh người cỡ nào.

Mà lúc này, Tô Nghiên nhìn xem Loan điểu lần nữa công kích đến, sắc mặt không có một chút biến hoá nào, đang ở trong nháy mắt Loan điểu tới gần, tròng mắt Tô Nghiên hơi híp, một đạo tinh quang phun ra, tay phải phát ra một đạo cường quang, một đạo chân khí cường đại đưa vào một viên cầu bên trong Phi Thiên Độn.

Trước mặt Phi Thiên Độn trong nháy mắt nứt ra một cái khe, khe hở lớn cỡ nắm đấm, từ trong đó loé sáng ra một đạo quang trụ, trong nháy mắt oanh kích ở trên người Loan điểu.

Chi. . .

Một tiếng kêu đau đớn thảm thiết từ trong miệng Loan điểu kia phát ra, cột sáng bắn thủng thân thể khổng lồ của Loan điểu, lông vũ từng mảnh từng mảnh rơi xuống, huyết như nước mưa phun vãi, thân thể khổng lồ kia, như diều đứt dây rơi xuống.

Tê. . .

Thấy một màn như vậy, Dương Lỗi không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, Phi Thiên Độn này, xem ra không chỉ có thể bay, Phi Thiên Độn Địa, tốc độ kinh người, lực phòng ngự siêu cường, hơn nữa lực công kích không kém một chút nào, thậm chí có thể dùng hai chữ biến thái để hình dung, quá kinh khủng, con Loan điểu kia, nói như thế nào cũng là Đại La Kim Tiên yêu thú, nhưng ở dưới Phi Thiên Độn công kích, dĩ nhiên là không chịu được một kích như thế, không thể tin được, khiến người ta thật sự là quá khó có thể tin.

Kinh ngạc, chấn động.

Hoặc là nói, Giám Định Thuật của mình xảy ra vấn đề, hay là mình xuất hiện ảo giác?

Dương Lỗi quơ quơ đầu, đây là sự thật, Tuyệt phẩm Tiên Khí phát huy ra uy lực, thực cường đại như vậy sao? Không, dường như rất không có khả năng.

Phi Thiên Độn này mạnh mẽ không thể nghi ngờ, nhưng này cũng phải nhìn sử dụng là người nào, nếu như là ình sử dụng mà nói, đừng nói đuổi giết cái Loan điểu, đoán chừng có thể giữ được tính mạng hay không cũng là một ẩn số, cho nên pháp bảo, trang bị mạnh mẽ, cái kia mặc dù là không sai, nhưng nếu muốn trở nên mạnh mẽ chính thức, liền phải đề cao thực lực của bản thân, không thể dựa vào ngoại vật.

Đem Loan điểu cực lớn kia đuổi giết, Phi Thiên Độn không dừng lại chút nào, ngược lại tốc độ nhanh hơn, hướng phía Tiên sơn trôi nổi kia bay đi, ngay cả thi thể , nội đan của Loan điểu cũng không muốn rồi, Dương Lỗi nhìn xem mà đáng tiếc, lại không có nhiều lời.

Phi Thiên Độn tốc độ cao nhất chạy đi, như là thuấn di tốc độ kinh người, mấy hơi thở sau, liền xuất hiện ở trên tiên sơn.

¢kku G\yỀjX P£©I ¦_Ľj W_Ê_ dàH ¦\àH\ ~Ềju ros

Sau khi rơi xuống dất, Tô Nghiên vung tay lên, Phi Thiên Độn kia trong nháy mắt thu nhỏ lại, tiếp theo hóa thành một ánh hào quang rơi vào trong lòng bàn tay của nàng, biến mất không thấy gì nữa.

Rơi trên mặt đất, đã mất đi Phi Thiên Độn che chở, lập tức một luồng áp lực khổng lồ bất ngờ đánh tới, để Dương Lỗi thiếu chút nữa không đứng vững, lảo đảo , mà Tô Anh cũng không khá hơn chút nào, duy nhất không có một chút biến hoá nào, đó là Tô Nghiên rồi.

- Nơi này cùng Vô Cực đại lục không giống, là một không gian đặc thù, áp lực nơi này so với Vô Cực đại lục muốn mạnh hơn 30 lần.

Tô Nghiên vào lúc đó nói ra.

- 30 lần?

Dương Lỗi cùng Tô Anh nhìn nhau , không khỏi hút miệng khí lạnh, cái này nói đúng là, ở địa phương này thực lực bản thân chỉ có thể phát huy ra một phần ba mươi, thậm chí càng ít, cái này quá kinh khủng.

- Đúng vậy, là 30 lần, hơn nữa cái này vẫn là yếu nhất, bởi vì đây là phía ngoài nhất, cho nên áp lực nơi này mới là 30 lần, càng hướng bên trong, áp lực càng cường đại, ở bên trong nhất, áp lực có thể đạt tới 120 lần.

Tô Nghiên lại nói.

Nghe nói như thế, Dương Lỗi cùng Tô Anh đều vô cùng kinh ngạc, Chung Nam Tiên sơn này rốt cuộc là vật gì, chẳng lẽ thật sự là một Tiên phủ?

- Cái kia sư tôn, có biện pháp nào có thể chống cự áp lực cường đại này không?

Dương Lỗi suy nghĩ một chút hỏi.

- Có, nhưng mà tương đương không có.

Tô Nghiên nhìn Dương Lỗi cùng Tô Anh một chút nói ra.

- Có tương đương không có , chuyện này. . . Sư tôn , đây là ý gì?

Dương Lỗi nhìn xem Tô Nghiên, trong lòng thầm nhũ, có thì có, không có thì không có, sao lại nhiễu như vậy.

- Chung Nam Tiên sơn này, thật ra cũng không phải các ngươi trước đó phỏng đoán là một tòa Tiên phủ gì đó, mà là ngàn tỉ năm trước, Tiên giới trải qua một trận đại chiến, rơi xuống một khối núi đá cực lớn của một tòa Tiên sơn mà thôi.

Tô Nghiên ngừng một chút nói.

- Trải qua trăm triệu năm phát triển, khối núi đá cực lớn này, diễn biến thành Chung Nam Tiên sơn bây giờ.

- Chuyện này. . . Chuyện này. . . Chung Nam Tiên sơn này thật chỉ là một khối núi đá từ Tiên giới rơi xuống sao?

Dương Lỗi không thể tin được, giọng điệu lắp bắp hỏi, tin tức này thật là làm cho người ta chấn động rồi, Chung Nam Tiên sơn cực lớn này rõ ràng chỉ là Tiên giới rơi xuống một khối núi đá mà thôi, cái này làm sao không khiến người ta kinh ngạc.

- Đúng vậy, nếu như ngươi muốn để áp lực cực lớn này biến mất, đối với ngươi không có tác dụng mà nói, cái kia trừ khi ngươi luyện hóa Chung Nam Tiên sơn này, như vậy toàn bộ Chung Nam Tiên sơn sẽ là một cái vũ khí của ngươi, như vậy áp lực trong này, tự nhiên cũng là ở dưới khống chế của ngươi rồi, nhưng mà cái này là không thể nào, mặc dù là Đại La Kim Tiên đỉnh phong Đại viên mãn cường giả cũng làm không được, trừ khi là Chuẩn Thánh mới có năng lực kia.

Tô Nghiên nhìn xem dãy núi cao lớn phương xa, nói ra.

Tô Anh:

- Luyện hóa Tiên sơn?

Dương Lỗi:

- Chuẩn Thánh Nhân cảnh giới?

Quá xa xôi rồi, cái này đều quá xa xôi, muốn đạt tới Chuẩn Thánh Nhân cảnh giới , còn rất xa, tối thiểu nhất ở thế giới này, tại Vô Cực đại lục, tại Huyền Nguyên Tinh, đây tuyệt đối là không có khả năng.

Dương Lỗi lại nghĩ, đây là một tòa Tiên sơn, là Tiên giới rơi xuống một khối núi đá cực lớn, trải qua trăm triệu năm phát triển mà hình thành, muốn luyện hóa mà nói, hiện tại mình khẳng định làm không được, nhưng tài nguyên trên tiên sơn này, đây tuyệt đối là phong phú, tuyệt đối khả quan, nếu như mình thật có thể nắm giữ Chung Nam Tiên sơn này, có thể lợi dụng tài nguyên trên tiên sơn, như vậy bất luận là mình, tính cả người bên cạnh mình, nữ nhân của mình, cũng có thể rất dễ dàng tăng lên đến Tiên Nhân cấp.

Tuy rằng hiện tại mình không thể luyện hóa, nhưng mình không phải có thể thu lại sao, thu vào bên trong Mộng ảo thế giới? Cái này trên lý luận là có thể, nhưng mà suy nghĩ một chút , lại cảm thấy không quá hiện thực, bởi vì Chung Nam Tiên sơn này quá lớn , hơn nữa bên trong Tiên sơn dị thú hiếm quý vô số kể, không biết có bao nhiêu nhân vật mạnh mẽ, mặc dù mình có thể thu, vậy cần thế giới điểm, đó cũng là tuyệt đối kinh người, liền tính toán mình đem toàn bộ đổi điểm, đều đổi thành thế giới điểm, đoán chừng lại nhân với một vạn lần, mười vạn lần, thậm chí là một trăm vạn lần, cũng chưa hẳn có thể làm được.

Cho nên Dương Lỗi vẫn là bỏ đi cái chủ ý mê người này, ý nghĩ mặc dù được, nhưng thực tế thì tàn khốc.

- Này coi như là ta cũng làm không được, cho nên các ngươi vẫn là bỏ ý nghĩ đó đi, ta mang các ngươi tới, một là để các ngươi lấy được một ít rèn luyện, thứ hai là bởi vì áp lực vô hình mạnh mẽ bên trong Chung Nam Tiên sơn này, nếu như các ngươi ở chỗ này tu luyện một phen, như vậy tu vi của các ngươi tuyệt đối là một ngày ngàn dặm, mặc dù áp lực nơi này lớn, nhưng linh khí cũng đầy đủ vô cùng, so với những linh mạch kia muốn mạnh hơn nhiều, những linh mạch kia linh khí tuy rằng sung túc, nhưng phẩm chất so với

nơi này chênh lệch quá nhiều, linh khí nơi này tuy rằng không sánh được Tiên Linh Chi Khí, nhưng cao hơn linh khí bình thường cấp độ.

Tô Nghiên nhìn hai đồ đệ một chút nói.

- Được rồi, hiện tại các ngươi ở bên cạnh ta, đợi lát nữa tìm được một chỗ tu luyện phù hợp, tự các ngươi tu luyện, mà ta đi tìm lối vào Long huyệt.

Dương Lỗi cùng Tô Anh nhẹ gật đầu, sau đó yên lặng đi theo sau lưng Tô Nghiên.

Đối với Dương Lỗi mà nói, nơi này thật là một bảo địa tu luyện, mình tu luyện Bất Tử Kim Thân quyết, đúng là hoàn cảnh tuyệt hảo.

Nhưng mà đối với Tô Anh, sẽ không có diệu như vậy rồi, so sánh với nhau, Dương Lỗi rất nhanh sẽ thích ứng áp lực nơi này, còn Tô Anh liền có vẻ hơi chật vật rồi, mới đi không bao xa, Tô Anh có thể nói là mồ hôi rơi như mưa, mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu không ngừng đi xuống, nhưng mà nhìn xem bộ dạng Dương Lỗi nhẹ nhõm, Tô Anh vẫn là cắn chặt răng, kiên trì.

Nhiều lần Dương Lỗi thậm chí nghĩ giúp Tô Anh một chút, đều bị Tô Nghiên trừng mắt ngăn trở, nếu là ý tứ của Tô Nghiên, Dương Lỗi cũng sẽ không tốt hỗ trợ.

Đột nhiên Tô Anh ngừng lại.

Dương Lỗi lại càng hoảng sợ, vội hỏi:

- Làm sao vậy sư tỷ?

- Đừng làm phiền nàng.

Gặp tình huống này, Tô Nghiên vội vàng kéo Dương Lỗi, nhẹ giọng nói.

- Sư tỷ của ngươi muốn đột phá.

- Đột phá?

- Đúng vậy, ở dưới áp lực dạng này, sư tỷ của ngươi muốn đột phá, lần này nàng có thể tiến vào Cửu Cực Tạo Hóa hậu kỳ.

Tô Nghiên gật đầu nói ra.

Nếu Tô Nghiên nói như vậy rồi, Dương Lỗi cũng không có cái gì có thể nói, nàng dĩ nhiên là sẽ không lừa gạt mình, Dương Lỗi lợi dụng Chân Thực Ưng Nhãn xem xét, phát hiện linh khí chung quanh đều tụ tập lại đây.

Lúc này lông mày Tô Anh càng nhíu càng chặt, toàn bộ khuôn mặt xinh đẹp đều là một loại cực kỳ thống khổ, nhìn làm cho lòng người đau nhức.

P··u G\ʏÈjX P£¨I ¦_Ŀj W_Ê_ dàH ¦\àH\ ~Èju r©s

Chung quanh Tô Anh xuất hiện một vệt ánh sáng, cái quang ảnh này càng ngày càng sáng, đem Tô Anh bao phủ ở bên trong, linh khí càng ngày càng đậm, mặc dù không có khủng bố như lúc mình tu luyện, nhưng mà không phải tu luyện giả bình thường có thể so sánh, cái này đủ để nhìn ra tư chất của Tô Anh so với người bình thường mạnh hơn rất nhiều.

Đã qua ước chừng nửa giờ, linh khí nồng nặc dần dần tản ra, quang ảnh bao phủ ở quanh thân Tô Anh cũng chầm chậm biến mất, thẳng đến cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

Theo một tiếng quát nhẹ, Tô Anh mở mắt, một đạo tinh quang lóe lên một cái rồi biến mất.

Đột phá, không sai, Tô Anh thành công đột phá , bây giờ đã đạt đến Cửu Cực Tạo Hóa hậu kỳ cảnh giới, chỉ thiếu chút nữa liền tiến vào Cửu Cực Tạo Hóa Đại viên mãn, khoảng cách Độ Kiếp thành tựu Thiên Tiên không xa, dùng tư chất của nàng, nếu như mình giúp nàng một tay mà nói, như vậy nàng đạt tới Thiên Tiên cấp, tối đa chỉ một hai năm thời gian là đủ rồi.

Một hai năm, thuật luyện đan của mình tuyệt đối có thể tiến vào Tiên Linh cấp, thậm chí có thể đột phá cũng khó nói, đến lúc đó , mình có thể luyện chế ra đầy đủ đan dược, có thể giúp Tô Anh đột phá, đương nhiên , thậm chí còn có thể giúp những người khác đột phá , phải biết rằng, Toàn Năng Tu Luyện hệ thống là cực kỳ mạnh mẽ, cường đại đến không thể tưởng tượng nổi, trong đó một ít đan dược trợ giúp đột phá bình chướng, khẳng định là có.

Nhưng mà muốn đổi đan phương mà nói cần đầy đủ đổi điểm, mặc dù là đổi đan dược, đó cũng là một số lượng không nhỏ, nhưng mà Dương Lỗi không lo lắng, một khi tu vi mình đột phá, tiến vào Cửu Cực Tạo Hóa, thậm chí Thiên Tiên cấp, như vậy lợi dụng Thiên Đao Nhị Thức vượt cấp giết người, đổi điểm, cái này còn là vấn đề ư?

Đáp án dĩ nhiên là khẳng định, một khi mình tiến vào Thiên Tiên cấp, như vậy mình liền có thể đối phó Đại La Kim Tiên cường giả, ở bên trong Vô Cực đại lục, Đại La Kim Tiên cường giả cũng không nhiều, yêu thú cũng không nhiều, nhưng mà Chung Nam Tiên sơn này, lại là một chỗ cực kỳ đặc thù, đến lúc đó, nếu như mình cần săn giết Đại La Kim Tiên cấp yêu thú mà nói, nơi này chính là một tràng săn bắn tốt nhất rồi.

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi lại hết sức tò mò, lúc trước Ngũ Trảo Kim Long Ngao Khôn kia, sẽ không chính là người trong tràng đại chiến ngàn tỉ năm trước kia chứ? Nếu là như vậy, vậy thời gian hắn ở chỗ này cũng quá dài đi, đoán chừng rất không có khả năng, tòa Tiên sơn này hẳn là lưu lại hồi lâu rồi, trước khi Ngũ Trảo Kim Long Ngao Khôn đến cũng đã tồn tại, đoán chừng hẳn là thời điểm trước khi Ngao Khôn bị đánh đến thế giới này, phát hiện Chung Nam Tiên sơn này là một địa phương duy nhất nắm giữ Tiên Linh Chi Khí, cho nên lựa chọn ở chỗ này chữa thương, nhưng không nghĩ tới gặp bọn người Đao Tôn Khúc Kỳ, cho nên mới tạo thành hắn chính thức vẫn lạc.

Đương nhiên , tất cả những thứ này đều là Dương Lỗi suy đoán mà thôi, cái Tiên sơn này đến cùng là bởi vì đại chiến thế nào mà rớt xuống, Dương Lỗi cũng không thể nào biết được, có lẽ chờ mình tiến vào Tiên giới mới có thể đạt được đáp án.

- Sư tôn, ta đột phá, ta đã đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa hậu kỳ cảnh giới.

Sau khi mở mắt, Tô Anh liền vui mừng đi tới bên người Tô Nghiên, mừng rỡ không thôi nói ra.

- Biết rồi, Tiểu Anh nhà của chúng ta thật là lợi hại, sắp vượt qua những cái được gọi là đại thiên tài rồi.

Tô Nghiên mỉm cười nói.

- Hừ, ta tin tưởng không tốn thời gian dài, ta nhất định sẽ vượt qua bọn hắn.

Tô Anh nghe vậy quơ quơ nắm tay nhỏ, nói ra.

- Uh, Tiểu Anh của chúng ta là lợi hại nhất.

Tô Nghiên nói.

- Đó là đương nhiên.

Tô Anh đắc ý không thôi, lại nhìn Dương Lỗi ở một bên một chút, hơi có chút uể oải nói:

- Thế nhưng mà sư đệ cũng thật là lợi hại, hiện tại sư đệ mới hai mươi tuổi, cũng đã là Bát Quái Ngưng Thần cấp sáu rồi, tốc độ tu luyện nhanh như vậy, đoán chừng thêm một năm nữa là có thể vượt qua thiên kiếp, thành tựu Thiên Tiên rồi.

Đối với Dương Lỗi, Tô Anh biết mình kém xa, tốc độ tu luyện của hắn quá kinh người.

- Ngươi đừng tìm hắn so, hắn là sư đệ của ngươi, liền tính toán hắn càng lợi hại, không phải cũng là sư đệ của ngươi sao? Ngươi còn dùng hắn vẻ vang đấy, hắn càng lợi hại, liền để ngươi cái sư tỷ này trên mặt càng có quang a.

Tô Nghiên an ủi, đối với tốc độ tu luyện của Dương Lỗi, Tô Nghiên cũng là cực kỳ kinh ngạc, quá nhanh, hơn nữa có hắn và Tô Anh cùng một chỗ tu luyện, tính cả Tô Anh tốc độ tu luyện cũng tăng lên không ít, nguyên bản Tô Nghiên dự đoán, Tô Anh muốn đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa hậu kỳ, tối thiểu nhất cũng còn cần hai năm, nhưng hiện tại liền đã đạt đến, điều này làm cho Tô Nghiên không thể không cảm thấy giật mình.

. . .

. . .

Mắt thấy Tô Anh đột phá, Dương Lỗi cũng có chút hâm mộ, mặc dù nói đẳng cấp của mình tăng lên tốc độ cực nhanh, muốn đuổi kịp Tô Anh bất quá là vấn đề thời gian, nhưng Dương Lỗi nghĩ đến, nếu như hiện tại mình đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa mà nói, hoàn toàn có thể đánh chết Kim Tiên, như vậy trước đó sẽ không chật vật như vậy rồi.

- Đóa hoa thật xinh đẹp.

Tô Anh hô.

Cách đó không xa là một mảnh biển hoa, sáng rực rỡ xinh đẹp, khiến người ta lưu luyến quên về, đối với nữ nhân tuyệt đối có lực sát thương trí mạng, hương hoa nồng đậm theo gió bay tới, khiến người ta không tự chủ được trầm mê trong đó.

Nhưng mà Dương Lỗi cảm giác không đúng, một mảnh biển hoa nơi này, sinh cơ dạt dào, mùi hoa nức mũi, một chỗ địa phương tươi đẹp như thế, lại không nhìn thấy một động vật, không có nhìn thấy phong bay Điệp Vũ, điều này thật sự là quá không bình thường, hoàn toàn không có lý do gì, chẳng lẽ đây chỉ là ảo cảnh? Nếu như là ảo cảnh mà nói, như vậy hương hoa này quá chân thật đi, nhưng có phải ảo cảnh hay không, mình sử dụng Chân Thực Ưng Nhãn sẽ biết, ở dưới Chân Thực Ưng Nhãn, tất cả ảo cảnh không có chỗ che dấu.

Không, đây không phải ảo giác, không phải ảo trận, mà là chân thật.

Cái này để Dương Lỗi buồn bực, nếu là chân thật, cái kia vì sao nơi này động vật gì cũng không có? Trong này khẳng định có vấn đề, nhưng rốt cuộc là vấn đề gì? Dương Lỗi không rõ ràng lắm.

Yêu thú mạnh mẽ? Không, không có khả năng, nếu như là yêu thú mạnh mẽ, tuy rằng không có động vật bình thường, nhưng mà một ít động vật côn trùng loại nhỏ vẫn là sẽ tồn tại, mà trước mắt, thật sự là một con động vật nhỏ, một cái côn trùng cũng không có, cái này không bình thường.

Chẳng lẽ? Dương Lỗi đột nhiên nhớ tới một loại thực vật, hoa ăn thịt người, cái này tuy rằng là hoa thật, nhưng đã thành tinh rồi, nó dựa vào bắt giữ động vật đến cung cấp dinh dưỡng ình, có thì là dựa vào nọc độc, một khi có động vật tới gần, liền tản mát ra một loại mùi thơm có độc, loại mùi thơm này có thể hấp dẫn động vật, nhưng mà có kịch độc, các loại động vật tới gần, sẽ bị mùi thơm có độc này hạ độc chết, như vậy liền trở thành phân bón, chất dinh dưỡng cho hoa.

P·ou G\yỀjX P£VI ¦}ϑ gŃj\ [n9 ³Ł« -yỀjXu

- Giám Định Thuật.

Dương Lỗi một cái Giám Định Thuật đi qua. . .

Trí Mệnh Hoa Yêu Vương, lại là Trí Mệnh Hoa Yêu Vương, khó trách, nơi này không có chút sinh cơ nào, chỉ có một mảnh biển hoa, sinh vật tiến vào nơi này, đều không ngoài dự tính bị Hoa Yêu Vương này giết chết, đã trở thành chất dinh dưỡng của nàng.

Khủng bố, tuyệt đối là khủng bố, Hoa Yêu Vương này, mặc dù là cường đại đến Đại La Kim Tiên cường giả, cũng muốn tránh lui.

Nhưng mà Trí Mệnh Hoa Yêu Vương này có một nhược điểm, cái kia chính là sợ lửa, nhược điểm duy nhất, đương nhiên, dùng đạo hạnh hiện tại của nó mà nói, ngọn lửa bình thường, đối với nàng trên cơ bản không tạo được tổn thương gì, trừ khi là Tam Muội Chân Hỏa trở lên, nhưng mà cái này đối với Dương Lỗi mà nói cũng không phải việc khó gì, muốn thu thập Hoa Yêu Vương này vẫn là có thể, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là gia hoả này không có chạy trốn.

Tuy nói gia hoả này là Hoa Yêu Vương, người khác tưởng rằng nàng sẽ không biết chạy, nhưng thật ra, tốc độ chạy trốn của nàng cũng là hạng nhất, bằng không nàng căn bản sẽ không sống lâu như thế, sớm đã bị người đốt chết rồi, Hoa Yêu Vương này có tam đại kỹ năng, thứ nhất là độc, phóng thích mùi thơm kịch độc, thứ hai là mê huyễn ngụy trang, khiến người ta rơi vào trong ảo cảnh, thứ ba là độn thuật rồi, có thể chui xuống đất, thời điểm gặp được kẻ địch không địch lại, nàng sẽ chui xuống đất, sau đó chạy trốn.

Mà ba loại này, trong đó hai loại đều là mình có thể vượt qua, một là độc, mùi thơm kịch độc kia đối với Dương Lỗi mà nói, thật sự không coi là cái gì, mình có thể đơn giản tránh đi, Dương Lỗi nhớ tới mặt nạ bảo hộ phòng độc, cái mặt nạ bảo hộ phòng độc kia không phải là có thể sao? Mặc dù không được, mình còn có Giải Độc Đan, phải biết rằng bây giờ mình luyện chế Giải Độc Đan, không phải là Giải Độc Đan bình thường, trừ khi là độc dược cực kỳ đặc thù, cực kỳ lợi hại, bằng không căn bản sẽ không có vấn đề gì, ít nhất ở vị diện thế giới này mà nói, Dương Lỗi không cho rằng có độc dược gì có thể làm khó được mình.

Mà cái thứ ba chính là độn thuật rồi, một khi nàng chui xuống đất chạy trốn, nói thực, Dương Lỗi còn không có cách nào có thể ngăn trở, nhưng mà. . . nhưng mà Dương Lỗi biết rõ, Tô Nghiên có thể làm được, một tấm phù triện là được rồi, Không Gian Lao Lung Phù, mình là không có, nhưng mà thời điểm Tô Nghiên đối phó Thử Vương dùng qua, chỉ là nàng có còn hay không cũng không biết.

Nhìn xem Tô Anh chạy về phía trước, Dương Lỗi kéo lại nàng nói:

- Sư tỷ, đừng đi qua, nơi này có nguy hiểm.

- Nơi này có nguy hiểm gì, không thấy có yêu thú nào a?

Tô Anh thấy Dương Lỗi ngăn mình lại, thần sắc hơi có chút bất mãn, nhìn xem Dương Lỗi nói ra.

- Đương nhiên là có, ngươi không nhìn thấy, cũng không có nghĩa là không có, chẳng lẽ ngươi không có phát hiện nơi này không đúng ư?

Dương Lỗi nói.

- Có cái gì không đúng, nơi này thật là xinh đẹp, thiệt nhiều hoa đẹp, so với hoa viên của ta còn xinh đẹp hơn.

Mặc dù tính cách Tô Anh là Tiểu Ma Nữ, nhưng cùng những nữ nhân khác như nhau, đều ưa thích đồ vật xinh đẹp, hoa, tự nhiên cũng không ngoại lệ, nàng cũng là người yêu hoa.

Dương Lỗi khẽ lắc đầu nói:

- Những hoa này tuy rằng xinh đẹp, nhưng sư tỷ chưa từng nghe nói một câu, càng là đồ vật xinh đẹp, lại càng nguy hiểm sao.

- Chẳng lẽ hoa này có cái gì không đúng ư?

Tô Anh nhìn Dương Lỗi một chút, lại đối với sư tôn Tô Nghiên của mình hỏi.

- Sư tôn, nơi này thật sự không đúng, thật là có nguy hiểm sao?

Gặp Tô Anh hỏi, Tô Nghiên gật đầu, tu vi nàng là gì, vốn định muốn nói, lại không nghĩ rằng bị Dương Lỗi nhìn ra, cho nên cũng không có giải thích, xem tên đồ đệ này của mình, đến cùng nhìn ra gì đó, mà lúc này Tô Anh hỏi như vậy, liền đối với Dương Lỗi đưa cho khẳng định.

- Dương Lỗi nói đúng, nơi này thật là có nguy hiểm.

- Thực, vậy rốt cuộc là tình huống như thế nào? Ta làm sao lại nhìn không ra?

Tô Anh gặp sư tôn Tô Nghiên gật đầu, cái kia tự nhiên liền là thực, không cần phải hoài nghi, nhưng mà để trong nội tâm Tô Anh phiền muộn chính là, sư tôn nhìn ra vẫn còn được, nhưng Dương Lỗi cũng nhìn

ra, duy chỉ có mình không rõ ràng lắm là chuyện gì xảy ra, nàng vốn cậy mạnh, trong nội tâm vẫn có chút phiền muộn đấy.

- Hoa Yêu, còn không phải Hoa Yêu bình thường, yêu thú này, kêu là Trí Mệnh Hoa Yêu Vương, lợi hại vô cùng, chẳng lẽ sư tỷ ngươi không có chú ý tới bốn phía biển hoa này, tuy rằng xem ra vô cùng xinh đẹp, nhưng nhiều hoa như vậy, nở ra tươi đẹp như thế, lại không có một con Hồ Điệp, không có một con ong mật, thậm chí ngay cả một ít tiểu côn trùng khác cũng không có, điều này chẳng lẽ không kỳ quái sao?

Dương Lỗi nhìn xem Tô Anh nói.

- Nghe ngươi vừa nói như vậy, ta mới chú ý, nơi này tuy vô cùng mỹ lệ, làm rung động lòng người, hương hoa bốn phía, nhưng không có phát hiện một con Hồ Điệp cùng ong mật, điều này thật sự là quá kì quái.

Lúc này Tô Anh mới nhớ tới, trước đó bị cảnh sắc xinh đẹp kia hấp dẫn, cho nên không có phát hiện.

- Hương hoa này thật ra là có độc, kịch độc vô cùng, đây là một loại kỹ năng của Trí Mệnh Hoa Yêu Vương.

Dương Lỗi nói.

- Ah. . . Hương hoa có độc, cái kia chúng ta. . . Chúng ta chẳng phải là đều trúng độc?

Tô Anh nghe vậy hô.

- Không cần lo lắng, độc này tuy rằng lợi hại, nhưng ta vẫn có biện pháp, mặc dù ta không có cách nào, điểm ấy độc, đối với sư tôn mà nói, dễ dàng liền có thể giải trừ mất.

Dương Lỗi cười ha hả nói.

- Có thể giải, liền tranh thủ thời gian giải độc cho sư tỷ của ngươi đi.

Tô Nghiên trừng nàng một chút nói.

- Còn có, Hoa Yêu Vương này, nếu như ngươi có biện pháp mà nói, liền tự mình giải quyết nàng, không nên lãng phí thời gian.

Đối với Tô Nghiên mà nói, nếu như nàng động thủ, chỉ cần phóng xuất ra khí thế cường đại của mình, uy nhiếp Hoa Yêu Vương này một chút, nàng dĩ nhiên là sẽ rời đi, nhưng Tô Nghiên không có làm như vậy, chính là vì muốn nhắc nhở Dương Lỗi cùng Tô Anh, là một người tu luyện giả, tùy thời tùy chỗ cũng không có thể buông lỏng cẩn thận, nhất là dưới tình huống không biết gì cả.

- Biết rồi, sư tôn.

Dương Lỗi lấy ra mấy viên Giải Độc Đan, đưa cho Tô Anh nói.

- Sư tỷ, đây là Giải Độc Đan ta luyện chế ra, sau khi ăn vào, hẳn là không có vấn đề lớn gì rồi. Còn Hoa Yêu Vương này, sư tỷ lui ra phía sau, đợi ta giải quyết nó.

- Chân Hỏa lan ra đồng cỏ.

Dương Lỗi khẽ quát một tiếng, vung tay lên, một đoàn hỏa diễm cực lớn trong nháy mắt từ trên trời giáng xuống, tiếp theo một đạo cuồng phong thổi bay, ngọn lửa kia trong nháy mắt lan tràn ra, tựa hồ muốn đem toàn bộ biển hoa đều bốc cháy lên, phá hủy hầu như không còn.

Cảm thấy uy hiếp, một đóa hoa tươi đẹp nhất trong đó, trong nháy mắt biến mất, chung quanh một mảng lớn bông hoa cũng trong nháy mắt héo rũ.

P·©u G\ʏỀjX P£UI p\ǿjX ¦« d«´Ńj gàj\ gtu ros

Hoa Yêu Vương kia cảm thấy không đúng, ngọn lửa này cũng không phải ngọn lửa bình thường, nam tử trẻ tuổi trước mắt này lại có thể thi triển, hơn nữa một bên còn có một nữ nhân mình hoàn toàn nhìn không

thấu, cho nên Trí Mệnh Hoa Yêu Vương trước tiên lựa chọn thoát đi, tốc độ kinh người.

Ở dưới Chân Thực Ưng Nhãn của Dương Lỗi, phát hiện Hoa Yêu Vương kia trong nháy mắt đã chạy ra mấy ngàn thước, tốc độ cực nhanh, khiến người ta líu lưỡi.

- Sư tôn, ngươi như thế nào không ngăn nàng?

Dương Lỗi vốn tưởng rằng Tô Nghiên sẽ ra tay ngăn trở, nhưng kết quả lại là ngoài dự đoán mọi người, nàng không có động thủ.

- Đi thôi, muốn đối phó nàng, cũng không phải trong thời gian ngắn có thể làm được, chúng ta còn có sự tình khác phải làm, không cần phải ở trước mặt một Hoa Yêu Vương lãng phí thời gian.

Tô Nghiên lắc đầu nói ra. . .

Hoa Yêu Vương chạy trốn để Dương Lỗi cảm thấy đáng tiếc, trái tim Hoa Yêu Vương kia, cũng là tài liệu luyện đan không tệ, thực tế đối với nữ nhân mà nói, trái tim của Hoa Yêu Vương này có thể luyện chế ra Mỹ Dung đan để hết thảy nữ nhân đều vì đó động lòng, nhưng mà tưởng tượng, các nàng cũng không biết, nếu như biết rõ, đoán chừng Tô Nghiên cũng sẽ đem Hoa Yêu Vương kia lưu lại, nhưng hiện tại đã chậm. Cho nên , còn không bằng không nói.

Lại đi ước chừng một giờ, ba người tới bên cạnh một thác nước nhỏ, nơi này phong cảnh vô cùng ưu mỹ, vô cùng yên tĩnh, đẹp thì đẹp, nhưng mà phía trước lại không có đường đi. Dương Lỗi không rõ, vì cái gì Tô Nghiên đem mình cùng Tô Anh mang đến nơi này, rốt cuộc là vì cái gì?

Tuy rằng trong lòng có rất nhiều nghi hoặc, nhưng nhìn xem vẻ mặt Tô Nghiên, Dương Lỗi vẫn là nhịn xuống không có hỏi thăm.

Chỉ thấy Tô Nghiên đi vào trước mặt thác nước, đánh ra vài đạo Ấn Quyết, tiếp theo liền nhìn thấy thác nước kia thật giống như một khối vải mành, chia làm hai bộ phân, mà ở chính giữa vải mành tách ra, xuất hiện một con đường. Một cầu nổi trong suốt chậm rãi từ một mặt đường đi kéo dài duỗi tới.

- Đây là?

Thấy một màn như vậy, Dương Lỗi cũng phỏng đoán đến vì cái gì Tô Nghiên sẽ mang theo mình và sư tỷ Tô Anh tới nơi này rồi, xem ra thật sự cũng không phải đơn giản như vậy, mình dùng Chân Thực Ưng Nhãn xem xét một phen liền rõ ràng.

- Đi theo ta.

Tô Nghiên nói một tiếng, liền hướng phía trước đi đến, cái cầu nổi trong suốt này, không biết là tài liệu gì luyện chế thành, mà cuối lối đi là một cánh cửa, cửa lớn làm bằng kim loại màu đen, mặt trên điêu khắc từng đoá từng đoá mây trắng, còn có một con Tiên Hạc bay múa trên không trung.

Chân Thực Ưng Nhãn mở ra, Dương Lỗi phát hiện phía trên đại môn kia, dường như có lực lượng thần bí nào đó, rõ ràng ngăn chặn thần trí của mình, mặc dù là Chân Thực Ưng Nhãn cũng không có cách nào xem xuyên qua.

Cái này cũng đủ để cho Dương Lỗi kinh ngạc, Chân Thực Ưng Nhãn của mình Dương Lỗi vô cùng rõ ràng, vật phẩm bình thường, cũng có thể xem xuyên qua, mặc dù là thiên thạch tinh thần cũng không ngoại lệ, mà hắc môn thần bí này, mình rõ ràng không có cách nào xem thấu, phải biết rằng đồ vật mà Chân Thực Ưng Nhãn của mình không có cách nào xem thấu cũng ít khi thấy, mà từ khi mình đạt được Chân Thực Ưng Nhãn đến nay, đồ vật không có xem thấu, cũng chỉ có vài loại như vậy mà thôi, cái cửa kim loại màu đen trước mắt này, xem ra không đơn giản.

Càng không đơn giản chính là, sau cửa lớn kim loại màu đen kia, đến cùng giấu kín cái gì? Cần dùng kim loại như vậy đến bảo vệ?

Còn có một chính là, này và Tô Nghiên đến cùng có quan hệ gì?

Đi ra cầu trong suốt, bước lên đường đi một chút, cái cầu nổi kia liền nhanh chóng thu hồi, thác nước đằng sau cũng thuận theo phục hồi như cũ, nếu như không phải sớm biết đến mà nói, ai cũng không nghĩ ra, phía sau thác nước nho nhỏ này rõ ràng còn sẽ có thế giới khác. Ba người đi ở trong đường hầm, phát ra tiếng

bước chân cộc cộc, nhưng kỳ quái chính là, ở chỗ này không có bất kỳ hồi âm, điều này làm cho Dương Lỗi cũng có một tia kinh ngạc, nhưng mà chuyện kỳ quái nhiều lắm, cũng là thấy nhưng không thể trách rồi.

Đi tới phía trước cửa đá, chỉ thấy Tô Nghiên lấy ra một vật, là một vật phẩm hình tròn màu đen, mới xem như là một cái trang sức nhỏ, vô cùng bình thường, nhưng cẩn thận xem xét, Dương Lỗi phát hiện mặt trên cái trang sức nhỏ kia điêu khắc đồ án, rõ ràng cùng đồ án trên cửa kim loại là đồng nhất như nhau.

Chìa khoá, trong đầu Dương Lỗi dần hiện ra hai chữ như vậy, không sai, đó là chìa khoá, cái vật phẩm hình tròn màu đen này, hẳn chính là chìa khoá mở ra cửa lớn kim loại màu đen này rồi, bởi vì hình dạng này cùng vết sâu trên cửa kia vô cùng ăn khớp.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, sau khi Tô Nghiên lấy ra trang sức hình tròn màu đen kia, liền để vào bên trong lõm nhỏ.

Trong khoảnh khắc đó, địa phương trang sức nhỏ cùng vết sâu trên cửa chính kết hợp, trong nháy mắt phát ra một trận quang mang nhàn nhạt, để Dương Lỗi cảm thấy một luồng sóng chấn động năng lượng kỳ dị, ngay sau đó cửa kim loại truyền đến âm thanh ma sát di động.

Cửa lớn mở ra rồi.

Trước mắt trong nháy mắt trở nên khoáng đạt lên, đây là một tòa đại điện, một tòa đại điện trống trải.

Trước mặt Đại điện có sáu cột sáng đường kính nửa mét, vị trí sáu cột sáng này tạo thành một hình sáu cạnh, ở chính giữa hình sáu cạnh là một bình đài nho nhỏ, cái bình đài này đường kính ước chừng một mét, cao ước chừng 80 cm, chính giữa bình đài bầy đặt sáu viên thủy tinh cầu màu sắc không giống nhau.

Sáu thủy tinh cầu này đại biểu cho cái gì, sáu cột sáng kia là cái gì? Để Dương Lỗi hiếu kỳ không thôi, nơi này dù sao cũng là Tiên giới Tiên sơn rớt xuống, Tiên giới cùng thế giới này kém một cấp độ, có chút đồ vật thần bí ngược lại là không có gì khiến người ngoài ý đấy.

Dương Lỗi hiếu kỳ chính là, Tô Nghiên mang theo mình tới nơi này đến cùng là vì cái gì, cùng cột sáng kia, còn có thủy tinh cầu lại có liên hệ đặc thù gì?

- Sư tôn, cột sáng cùng thủy tinh cầu kia là vật gì? Mục đích chúng ta tới nơi này là gì?

Dương Lỗi đang muốn hỏi, chỉ nghe Tô Anh đã hỏi trước.

- Nơi này là một sân huấn luyện, là địa phương cho người ta huấn luyện.

Tô Nghiên nghe vậy giải thích nói.

- Sáu cột sáng đại biểu cho sáu không gian cường độ huấn luyện không đồng đẳng cấp, Thủy Tinh Cầu là chìa khoá tiến vào không gian huấn luyện, thời điểm ngươi lựa chọn kĩ càng không gian mình cần có cường độ huấn luyện, liền tìm Thủy Tinh Cầu đối ứng, đưa vào đầy đủ linh thạch hoặc là Tiên Thạch, liền có thể thông qua cột sáng tiến vào trong không gian huấn luyện đối ứng, tiến hành tu luyện.

- Trong đó màu vàng cấp bậc thấp nhất, cường độ là yếu nhất, màu xanh lam hơi mạnh một chút, màu xanh lục so với màu xanh lam lại mạnh hơn nhiều, mà màu đỏ so với màu xanh lục lại muốn mạnh hơn một ít, tiếp theo là màu đen, cuối cùng mới là màu tím, nói cách khác, màu tím chính là cường độ lớn nhất.

P·¨u G\ʏỀjX P££I p\øjX ¦« d«´Ńj gàj\ gtu r©s

- Đối với các ngươi mà nói, thực lực còn quá thấ , tối đa chỉ có thể tiến vào không gian màu vàng tiến hành tu luyện, đương nhiên nếu như các ngươi cảm thấy không gian màu vàng đối với các ngươi tu luyện không có trợ giúp quá lớn mà nói, có thể tiến thêm một bước lựa chọn màu xanh lam, nhưng mà loại tình huống này rất không có khả năng.

Thứ này lại có thể là một chỗ tu luyện , sân huấn luyện, điều này làm cho Dương Lỗi kinh ngạc không thôi , sân tu luyện kỳ lạ như vậy, cùng Thí luyện động dường như có địa phương tương tự, nhưng mà lại không giống, nơi này cần tiêu hao linh thạch, hơn nữa chỉ cần ngươi muốn, chỉ cần ngươi có đầy đủ linh thạch, muốn ở bên trong bao lâu, liền có thể bao lâu, còn có thể tùy ý lựa chọn không gian tu luyện.

- Sư tôn, ngươi là nói, nơi này là chỗ để cho chúng ta đến tu luyện?

Dương Lỗi nhìn xem Tô Nghiên hỏi.

- Đúng vậy, nơi này chính là địa phương các ngươi ở trong khoảng thời gian này, các ngươi yên tâm, chờ các ngươi tiến vào trong phòng tu luyện, Thời Gian Pháp Tắc sẽ khởi động , các ngươi ở bên trong tu luyện một tháng , ở bên ngoài cũng chỉ có một ngày mà thôi.

Tô Nghiên đối với hai người nói.

- Cái phòng tu luyện này, so với Thí luyện động muốn tốt hơn rất nhiều, nhưng mà tiêu phí cũng rất cao, ở trong phòng tu luyện màu vàng tu luyện một ngày mà nói, cái kia liền cần một vạn Cực Phẩm Linh Thạch, mà ở trong phòng tu luyện màu xanh lam tu luyện một ngày, cần mười vạn Cực Phẩm Linh Thạch, cứ thế mà suy ra, càng lên cao, cần linh thạch cũng càng nhiều.

Tê. . .

Dương Lỗi cùng Tô Anh nghe vậy không khỏi hút miệng khí lạnh, cái gọi là phòng tu luyện này, quả thực là quỷ hút máu ah, ở trong phòng tu luyện màu vàng, muốn tu luyện một ngày, liền cần mười vạn Cực Phẩm Linh Thạch, mà ở bên trong thời gian tu luyện, cũng chỉ có một tháng mà thôi, nói cách khác, ở bên trong Thời Gian Pháp Tắc, bên trong tu luyện một ngày, liền cần tiêu hao hơn ba nghìn Cực Phẩm Linh Thạch, cái này có thể coi là xưa nay chưa từng có rồi, coi như là lại giàu có, có tiền nữa, cũng chịu không được tiêu hao như thế ah.

- Sư tôn , ngươi không phải là đang nói đùa chứ?

Dương Lỗi nói.

- Liền tính toán trong này tốc độ tu luyện tốt, lại kinh người, nhưng mức tiêu hao kinh người như thế, cũng không chịu nổi a?

Đối với Dương Lỗi mà nói, đi vào tu luyện như vậy mà nói là quá lãng phí rồi, còn không bằng mình đi đánh chết một ít yêu thú, như vậy tốc độ tu luyện của mình, đẳng cấp tăng lên sẽ nhanh hơn.

- Đúng vậy a, sư tôn, ở chỗ này tu luyện mà nói hao không nổi, chúng ta ở chỗ này tu luyện một chút, cần nhiều linh thạch như vậy, hơn nữa còn là Cực Phẩm Linh Thạch, cái này căn bản không có tất yếu.

Tô Anh cũng nói, với tư cách Tô gia tiểu công chúa, linh thạch này cho tới bây giờ liền không thiếu hụt, nhưng mặc dù là Tô Anh, nếu như ý định ở trong này tu luyện mà nói, linh thạch trên người thậm chí không đủ dùng ở trong phòng tu luyện màu vàng tu luyện một ngày.

- Đúng vậy a sư tôn , ta xem hay là thôi đi, không nên lãng phí linh thạch.

Dương Lỗi nói ra.

- Các ngươi biết cái gì chứ, nếu như không chiếm được chỗ tốt đối ứng, ta sẽ để các ngươi lãng phí linh thạch sao?

Nghe được Dương Lỗi cùng Tô Anh nói, Tô Nghiên tức giận nói:

- Các ngươi là đồ đệ của ta, ta mới mang bọn ngươi lại đây, thay đổi là những người khác, nghĩ đến còn có hay không, các ngươi hai tên này không muốn đang ở trong phúc không biết phúc, đó là một cơ hội khó được, về sau liền tính toán ngươi muốn đi vào nơi này tu luyện, cũng không phải một chuyện dễ dàng.

- Thế nhưng mà. . . Thế nhưng mà , chuyện này. . . Đây cũng quá lãng phí.

Dương Lỗi nói, đối với Dương Lỗi mà nói, ở trong này tu luyện, mặc dù là phòng tu luyện này rất tốt, cũng không có ích quá lớn.

- Nếu không sư tôn, ngươi để sư tỷ tu luyện là được, ta liền không cần.

- Không, cho sư đệ tu luyện ah.

Tô Anh gặp Dương Lỗi nói như vậy, vội vàng lắc đầu nói.

- Các ngươi trước đừng cãi, hãy nghe ta nói.

Tô Nghiên nhấc tay, đã cắt đứt hai người.

Dương Lỗi cùng Tô Anh nhẹ gật đầu, không lên tiếng nữa.

- Chẳng lẽ các ngươi cho rằng sư tôn ta linh thạch nhiều lắm, không địa phương dung sao?

Tô Nghiên nhìn xem Dương Lỗi cùng Tô Anh nói ra :

- Cho nên ta cho các ngươi tiến vào nơi này tu luyện , nhất định là có nguyên nhân, hơn nữa , nếu như ở chỗ này tu luyện, giá trị không bằng nhiều linh thạch như vậy mà nói, ta cũng sẽ không để các ngươi tiến vào nơi này tu luyện.

- Sư tôn, phòng tu luyện này có gì đặc biệt ư? Chẳng lẽ có thể để người ta ngắn ngủn một ngày thời gian tăng lên mấy cấp bậc?

Tô Anh hỏi.

- Không, cái này không thể , tuy rằng trong này tốc độ tu luyện so với bên ngoài thực sự nhanh hơn nhiều, nhưng nếu muốn ở bên ngoài một ngày, bên trong thời gian một tháng đột phá mấy cấp độ, đó là không thực tế.

Tô Nghiên lắc đầu nói.

- Trên thế giới không có chuyện tốt như vậy.

- Vậy sư tôn, phòng tu luyện này có cái gì đặc biệt sao?

Tô Anh nghĩ mãi mà không rõ, phòng tu luyện này có ma lực gì, dựa vào cái gì muốn nhiều Cực Phẩm Linh Thạch như vậy, hơn nữa đổi lấy thời gian tu luyện lại ngắn như vậy.

Không chỉ là Tô Anh nghĩ mãi mà không rõ, ngay cả Dương Lỗi cũng nghĩ không rõ lắm, hơn nữa lợi dụng Chân Thực Ưng Nhãn cũng không cách nào nhìn thấy tình huống trong phòng tu luyện, đó là một dị không gian, Chân Thực Ưng Nhãn của mình tuy rằng lợi hại , nhưng còn không đạt được trình độ kia, có thể xem xét dị không gian.

- Pháp Tắc Chi Lực, ở chỗ này tu luyện có thể cho tu luyện giả nhanh hơn, dễ lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực thuộc về mình hơn.

Tô Nghiên nói ra.

- Pháp Tắc Chi Lực?

Tô Anh mở to hai mắt nhìn, Pháp Tắc Chi Lực ý vị như thế nào, nàng đương nhiên tinh tường, võ giả ngang cấp, nếu như một phương lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, như vậy lực chiến đấu của hắn tuyệt đối so với tu luyện giả không có lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực hơn mấy lần , hơn nữa Pháp Tắc Chi Lực cũng không phải là nói muốn lĩnh ngộ là có thể lĩnh ngộ, Pháp Tắc Chi Lực này, cần chính là cơ duyên, là thiên phú, có người rất dễ dàng là có thể lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, mà đại đa số người, cả đời đều chưa hẳn có thể lĩnh ngộ được Pháp Tắc Chi Lực.

Hơn nữa những người có thể ở trước lúc Độ Kiếp, thì ra là dưới Thiên Tiên liền lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, không có chỗ nào mà không phải thiên tư xuất sắc, thiên chi kiêu tử.

Đương nhiên, mặc dù là lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, ở trên người tu luyện giả bất đồng, cũng có chỗ khác nhau, người khác nhau, lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực là không giống nhau, hơn nữa lĩnh ngộ chiều sâu cũng không giống, căn cơ, tu vi, cùng tư chất bản thân, hắn đối với Pháp Tắc Chi Lực khống chế cũng không giống.

P·Vu G\ʏỀjX P£¢I G\Ǵ ¦Q§ Gʍ9 p\øjX ¦« d«´Ńju

Người có lực lĩnh ngộ mạnh, tu vi cao, nói như vậy đối với Pháp Tắc Chi Lực khống chế mạnh hơn, mà người tu vi thấp, lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực mạnh, như vậy về sau hắn tu luyện, đó là tuyệt đối chiếm cứ ưu thế.

Nếu muốn tăng cường khống chế hoặc là lực lĩnh ngộ đối với Pháp Tắc Chi Lực, có ba loại biện pháp, thứ nhất là dựa vào chính mình lĩnh ngộ, điểm này không ổn định, có tính tùy cơ hội, hơn nữa cái này xác suất quá nhỏ, nếu muốn chính thức lĩnh ngộ, khó, thật sự là quá khó khăn. Mà đổi thành loại phương pháp thứ hai, cái kia chính là quán đính, là do người trải qua lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, đem Pháp Tắc Chi Lực mình lĩnh ngộ cưỡng ép truyền vào trong thức hải của người bị quán đính.

Mà loại phương pháp này, tuy rằng có thể để người ta hầu như là 100% lĩnh ngộ được Pháp Tắc Chi Lực, nhưng sẽ rất ít có người đồng ý làm như vậy, đây là bởi vì muốn lợi dụng phương pháp quán đính khiến người ta lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, là có điều kiện, hơn nữa điều kiện này cực kỳ hà khắc.

Thứ nhất, cần người lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực tu vi cực cao, tối thiểu nhất so với người bị quán đỉnh cao hơn hai đại cấp độ, mà thứ hai, đây cũng là một điểm mấu chốt nhất, một khi quán đính, người đem Pháp Tắc Chi Lực của mình lĩnh ngộ truyền cho người khác mà nói, như vậy chính hắn cũng sẽ mất đi Pháp Tắc Chi Lực mà mình đã lĩnh ngộ, hơn nữa cả đời không có khả năng lại lĩnh ngộ loại Pháp Tắc Chi Lực này rồi.

Còn nữa, loại phương pháp quán đính này, cũng không phải 100% thành công, một khi thất bại, đôi bên quán đính đều có thể sẽ gặp nguy hiểm, thậm chí là nguy hiểm tánh mạng.

Cho nên, từ ba điểm này, dùng phương pháp quán đính lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, ít, thật sự là quá ít.

Loại khả năng thứ ba là truyền thừa, loại truyền thừa này cũng không phải truyền thừa bình thường, nhất định phải là cường giả Đại La Kim Tiên trở lên truyền thừa mới có thể, loại tỷ lệ này cũng vô cùng nhỏ, dù sao Đại La Kim Tiên lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, phải triệt để thuần thục nắm giữ Pháp Tắc Chi Lực mới có thể làm được điểm này, cho nên loai tình huống thứ ba này, cũng không phải dễ dàng như vậy.

- Ở bên trong thực có thể lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực nhanh hơn ư?

Tô Anh quá kích động rồi, đây chính là Pháp Tắc Chi Lực ah, nếu quả thật có thể lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực mà nói, như vậy một vạn Cực Phẩm Linh Thạch vẫn là có thể tiếp nhận, cái này cũng không xem như quá mức đắt đỏ, đối với ít người mà nói, nếu như phòng tu luyện này thật có thể trợ giúp tu luyện giả lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, đừng nói là một vạn Cực Phẩm Linh Thạch, coi như là trả giá nhiều hơn nữa, cái kia cũng đáng.

- Tự nhiên là thật, dùng tư chất của các ngươi, ở bên trong tu luyện một tháng, đủ để cho các ngươi lĩnh ngộ ra Pháp Tắc Chi Lực thuộc về mình rồi.

Tô Nghiên nhìn xem hai người nói, lúc này đây đến Chung Nam Tiên sơn, Tô Nghiên có hai mục đích, thứ nhất là trước kia từng nói, đến xem xét Tô gia Thí luyện động cùng Chung Sơn Long huyệt liên hệ, mà thứ hai chính là phòng tu luyện này rồi, vì để cho Dương Lỗi cùng Tô Anh tiến vào trong phòng tu luyện này tu luyện, lĩnh ngộ ra Pháp Tắc Chi Lực, này mới là trọng yếu nhất, cũng là mục đích chủ yếu của chuyến này.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút lắc đầu nói:

- Sư tôn, ta vẫn là không đi a.

Đối với Dương Lỗi mà nói, Pháp Tắc Chi Lực, tuy rằng mình lĩnh ngộ không nhiều lắm, nhưng tuyệt đối so với người bình thường muốn mạnh hơn nhiều, mình nắm giữ một thế giới, Mộng ảo thế giới, mượn nhờ Mộng ảo thế giới, mình lĩnh ngộ đối với Pháp Tắc Chi Lực, cái kia là vượt xa khỏi người thường, mà Dương Lỗi tin tưởng, cái phòng tu luyện này, tuy rằng có thể cho người bình thường lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, đối với bọn hắn mà nói, trợ giúp tuyệt đối là thật lớn, bất quá đối với mình, kia liền không giống, đoán chừng không được hiệu quả gì, có lẽ tiến vào trong phòng tu luyện màu xanh lục hoặc là màu đỏ còn có trợ

giúp, nhưng mà trong phòng tu luyện màu xanh lục hoặc là màu đỏ, không thích hợp bản thân, bởi vì tu vi của mình quá yếu, mặc dù lĩnh ngộ đối với Pháp Tắc Chi Lực so với người bình thường mạnh, nhưng tu vi mới là căn bản, tu vi không có, muốn tiến vào phòng tu luyện màu xanh lục hoặc là màu đỏ tu luyện, chuyện này quả là một loại hành vi tìm tai vạ, hơn nữa phòng tu luyện màu xanh lục hoặc là màu đỏ, hao phí linh thạch càng to lớn hơn, một ngày liền cần trăm vạn, ngàn vạn, đây chính là Cực Phẩm Linh Thạch, cũng không phải Hạ Phẩm Linh Thạch, cho nên tiêu hao không nổi.

Có những nguyên nhân này, cho nên Dương Lỗi cảm thấy, mình tiến vào trong phòng tu luyện này tu luyện, có cũng được mà không có cũng không sao, mặc dù là đi vào, đối với mình có chỗ trợ giúp, nhưng trợ giúp cũng sẽ không quá lớn, tăng thêm mình có Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, nếu muốn càng thêm khắc sâu lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, cũng không quá đáng là vấn đề thời gian, cái này không tính là vấn đề khó khăn gì.

- Vì cái gì?

Tô Nghiên thấy mình đã đem chỗ tốt của phòng tu luyện nói hết ra rồi, nhưng Dương Lỗi vẫn từ chối, để Tô Nghiên vô cùng khó hiểu, vì vậy liền hỏi.

Tô Nghiên hỏi lên như vậy, thật ra khiến Dương Lỗi không biết giải thích như thế nào, mình cũng không thể nói, bởi vì mình nắm giữ Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, hoặc là mình nắm giữ Mộng ảo không gian? Nhưng mà suy nghĩ một chút, sự tình mình nắm giữ Mộng ảo không gian, các nàng sớm muộn đều sẽ biết, nói ra ngược lại cũng không sao, nhưng mấu chốt của vấn đề là, bây giờ mình không thể mở ra Mộng ảo không gian, cho nên mặc dù là ngươi nói đi ra ngoài, cũng không thể giải thích.

Suy nghĩ một chút, Dương Lỗi nói:

- Sư tôn, bây giờ đệ tử đã lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực rồi.

Pháp Tắc Chi Lực, Dương Lỗi là lĩnh ngộ, lợi hại nhất đó là đạo chi pháp tắc rồi, đạo chi pháp tắc này chính là Thiên Đạo Nhất Thức cùng Thiên Đạo Nhị Thức.

Đương nhiên những Pháp Tắc Chi Lực khác cũng có, chủ yếu là Không Gian Pháp Tắc, còn mặt khác, Thời Gian Pháp Tắc chưa từng lĩnh ngộ, mà Sinh mệnh pháp tắc cũng giống như vậy.

. .

Trong nội tâm Dương Lỗi tinh tường, cái Thời Gian Pháp Tắc cùng Sinh mệnh pháp tắc này là khó lĩnh ngộ nhất, cái này chỉ sợ phải chờ tu vi mình đột phá Thiên Tiên, Đại La Kim Tiên, thậm chí là Thánh Nhân mới có thể có cơ hội lĩnh ngộ.

- Ah, ngươi đã lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, ta đây ngược lại muốn xem xem rồi.

Gặp Dương Lỗi nói mình đã lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, điều này làm cho Tô Nghiên giật mình, tu vi Dương Lỗi không mạnh, chỉ là Bát Quái Ngưng Thần mà thôi, tuổi không lớn lắm, mới chừng hai mươi, cái này cũng đã lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, nàng làm sao không sợ hãi chứ?

Tình huống như vậy chỉ có mấy loại khả năng, thiên tư xuất sắc là một phương diện, nhưng mà có khả năng là vì truyền thừa, Tô Nghiên biết rõ, Dương Lỗi tuyệt đối là loại người thiên tư xuất sắc, nắm giữ Đại Khí Vận, nhưng tự mình lĩnh ngộ, trên cơ bản không quá hiện thực.

P·Uu G\ʏỀjX P£PI p\øjX ¦« d«´Ńj ÎHÈjX GĐq g æ« ±9j\ K9 ¦}Î_u

Một thiếu niên tu luyện tối đa bất quá là tầm mười năm, mặc dù thiên tư lại cao hơn, muốn lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, rất khó khăn, như vậy chính là truyền thừa, hoặc là quán đính.

Quán đính điều kiện quá hà khắc, truyền thừa, truyền thừa tuy rằng cũng cực nhỏ, nhưng không phải là không có khả năng, Dương Lỗi là người Đại Khí Vận, cho nên loại tình huống này xác suất lớn nhất.

Hiện tại Tô Nghiên hiếu kỳ chính là, Dương Lỗi rốt cuộc là lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực gì.

Bình thường nói đến, một người bình thường chỉ có thể lĩnh ngộ một loại Pháp Tắc Chi Lực, mà người có thể lĩnh ngộ hai loại hoặc là hai loại trở lên ít càng thêm ít, mà những người lĩnh ngộ hai loại hoặc là hai loại Pháp Tắc Chi Lực trở lên này, không có chỗ nào mà không phải là thiên tài trong thiên tài, đương nhiên một khi tiến vào Chuẩn Thánh, cái kia lại không giống với lúc trước, tiến vào Chuẩn Thánh, có thể nắm giữ Tiểu Thế Giới của mình, có thể lợi dụng Tiểu Thế Giới lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, nhưng mà người có thể trở thành Chuẩn Thánh, đều là thuộc về tồn tại hiếm như lá mùa thu.

- Sư đệ đã lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực?

Tô Anh cũng giật mình không thôi, mình còn không thể lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, mà toàn bộ Vô Cực đại lục, người trẻ tuổi lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, cũng chỉ có mấy cái mà thôi, hơn nữa cùng Dương Lỗi so sánh, thời gian bọn hắn tu luyện đều là trên trăm năm, mà Dương Lỗi tu luyện mới bao lâu, liền lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, điều này làm cho Tô Anh có chút không tin.

- Uh, đúng vậy.

Dương Lỗi gật đầu.

- Ngươi sử dụng Pháp Tắc Chi Lực hướng ta công kích, ta ngược lại nhìn xem ngươi lĩnh ngộ là Pháp Tắc Chi Lực nào, uy lực như thế nào?

Tô Nghiên đối với Dương Lỗi nói ra.

- Vậy sư tôn cũng nên cẩn thận.

Dương Lỗi nhìn Tô Nghiên một chút nói ra.

Nếu Tô Nghiên đưa ra muốn mình công kích nàng, Dương Lỗi cũng không có từ chối, Thiên Đao Nhất Thức cùng Thiên Đao Nhị Thức tuy rằng cực kỳ mạnh mẽ, nhưng dù sao có hạn chế, Thiên Đao Nhị Thức uy lực vô cùng, có thể miểu sát tu luyện giả cao hơn mình trong vòng 30 cấp, nhưng đối với tu luyện giả mạnh hơn mình trên ba mươi cấp, lại không thể tạo thành vết thương trí mạng.

Mà Tô Nghiên, sư tôn của mình, tu vi sâu không lường được, tuyệt đối là mạnh hơn Đại La Kim Tiên bình thường, mà Thiên Đao Nhị Thức của mình, chỉ có thể đánh chết Huyền Tiên cường giả, ngay cả Kim Tiên cũng không thể đối phó, còn nói gì tới đi đánh chết Đại La Kim Tiên cường giả? Cho nên , Dương Lỗi không lo lắng, công kích của mình sẽ tạo thành nguy hiểm gì cho Tô Nghiên một chút nào.

Trong tay Phong Ẩn đao vừa ra, khẽ quát một tiếng:

- Thiên Đao Nhị Thức, diệt.

Lập tức một đạo đao mang to lớn trong nháy mắt bổ ra, tựa hồ muốn đem toàn bộ Thiên Địa đều chém thành hai khúc, khủng bố, uy lực vậy mà khủng bố như vậy.

Nhìn thấy một màn này, Tô Nghiên cũng giật mình không thôi, tập trung, nàng cảm giác một đao kia đem mình hoàn toàn tập trung vào, mặc dù là dùng tu vi của mình, cũng không có cách nào né tránh, một loại cảm giác tránh cũng không thể tránh, muốn tránh thoát một đao kia căn bản không có khả năng, chỉ có cưỡng ép tiếp một kích này.

Như thế có thể thấy được, một đao kia khủng bố.

Tô Nghiên không nhanh không chậm giơ lên một tay, trong tay tản mát ra một đạo hào quang màu sắc rực rỡ, ánh sáng màu sắc rực rỡ kia trong nháy mắt hóa thành một tấm chắn nhỏ, chắn ở trước mặt một đạo đao mang kia.

Đao mang cùng tấm chắn đụng vào nhau, đao mang rất nhanh tan rã ra, không có uy thế trước đó, phảng phất chưa từng xuất hiện.

Dương Lỗi trừng to mắt, không thể tưởng tượng nổi, mạnh, thật sự là quá cường đại, Thiên Đao Nhị Thức của mình uy lực như thế nào, Dương Lỗi là quá rõ ràng rồi, vốn tưởng rằng một đao kia tuy rằng không

thể tạo thành phức tạp quá lớn cho Tô Nghiên, làm cho nàng bị thương, nhưng lại không nghĩ rằng dễ dàng như thế đã bị chặn, hơn nữa ngay cả hô hấp cũng không có thay đổi một chút.

Sâu không lường được.

Đối với người sư tôn này, Dương Lỗi bây giờ chỉ có thể dùng bốn chữ để hình dung, không sai, đó là bốn chữ này… sâu không lường được.

Cùng Dương Lỗi như nhau, lúc này Tô Nghiên đối với Dương Lỗi biểu hiện cũng là vạn phần kinh ngạc, cái này hoàn toàn chính xác là Pháp Tắc Chi Lực, hơn nữa Pháp Tắc Chi Lực này còn cực kỳ mạnh mẽ, thuộc về một loại Pháp Tắc Chi Lực đặc thù, đao chi pháp tắc.

Hơn nữa nhìn lên, Dương Lỗi đối với đao chi pháp tắc này vận dụng đã đạt đến tình trạng lô hỏa thuần thanh rồi, đây chính là điểm khiến người ta cực kỳ kinh ngạc, bình thường muốn đạt tới tình trạng như vậy, tối thiểu nhất cũng là Đại La Kim Tiên cường giả, hơn nữa mặc dù là những Đại La Kim Tiên cường giả đã lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực kia, đối với Pháp Tắc Chi Lực lĩnh ngộ cũng chưa chắc mạnh như vậy.

- Pháp Tắc Chi Lực, ngươi quả nhiên không có nói sai, hoàn toàn chính xác thật là lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực rồi, hoàn toàn chính xác, dùng ngươi bây giờ lĩnh ngộ đối với Pháp Tắc Chi Lực, tiến vào phòng tu luyện màu vàng, hoàn toàn chính xác không được trợ giúp gì, chỉ có tiến vào trong phòng tu luyện màu xanh lam, nhưng mà phòng tu luyện màu xanh lam này, so với phòng tu luyện màu vàng mạnh hơn quá nhiều, cường độ hầu như là gấp năm lần phòng tu luyện màu vàng, cho nên tiến vào phòng tu luyện màu xanh lam lại có chút miễn cưỡng, cho nên ngươi muốn tiến nhập không không, vẫn là chính ngươi quyết định, phòng tu luyện màu xanh lam đối với ngươi lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực là có trợ giúp, nhưng mà phòng tu luyện màu xanh lam cường độ quá lớn, ta lo lắng ngươi có thể chống lại được hay không.

Tô Nghiên nhìn xem Dương Lỗi nói ra.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút, nếu còn có chút hiệu quả, cái kia đi thử xem cũng không sao, nói không chừng đồ vật trong này, đối với mình sẽ có trợ giúp thì sao? Cuối cùng nhất Dương Lỗi vẫn là gật.

- Được rồi sư tôn, ta vẫn là thử một chút đi, nhưng mà, bất quá ta ý định tiến vào trong phòng tu luyện màu xanh lam tu luyện.

- Tiến vào trong phòng tu luyện màu xanh lam tu luyện? Ngươi phải nghĩ cho kĩ, phòng tu luyện màu xanh lam cùng phòng tu luyện màu vàng tuy rằng chỉ kém một cấp, nhưng chênh lệch là rất lớn, trong đó cường độ ít nhất cũng là gấp năm lần phòng tu luyện màu vàng trở lên, đây cũng không phải là đùa giỡn, nếu như kiên trì không được, có thể sẽ phát ra hiệu quả không tốt.

Tô Nghiên thấy Dương Lỗi nói như vậy, không khỏi có chút bận tâm, những phòng tu luyện này không như phòng tu luyện bình thường, một khi tiến vào, nhất định phải vượt qua thời gian thiết lập mới có thể đi ra, hoặc là đột phá cực hạn phòng tu luyện đó mới có thể đi ra, cho nên ở trong phòng tu luyện tu luyện, đều là căn cứ tình huống thực tế của mình mà tiến hành tu luyện.

- Sư tôn không cần phải lo lắng, trong lòng ta biết rõ.

Dương Lỗi nói ra.

- Tốt lắm, ngươi đã quyết định, ta đây liền không hỏi thêm nữa rồi.

P·£u G\ʏỀjX P£kI ?_Łj [G9u

Tuy rằng Tô Nghiên vẫn còn có chút lo lắng, nhưng mà tinh tường tính cách của Dương Lỗi, nếu hắn đã nói như vậy rồi, vậy mình nhiều lời cũng là vô ích.

- Được rồi, ta đã đem linh thạch đánh vào trong đó, các ngươi tùy thời có thể tiến vào bên trong tu luyện, đợi các ngươi tiến vào trong phòng tu luyện, ta sẽ đi điều tra tình huống của Long huyệt cùng Tô gia Thí

luyện động, đoán chừng cần một ít thời gian, sau khi các ngươi xuất quan, tuyệt đối không nên đi loạn, ngay ở chỗ này chờ ta, biết không?

- Yên tâm đi sư tôn , chúng ta biết đến.

Dương Lỗi cùng Tô Anh kêu lên nói ra.

- Nhớ kỹ ta nói, tuyệt đối không nên đi loạn, bởi vì bạo động liền sắp tới rồi, tuy rằng vẫn không có chính thức bắt đầu, nhưng có không ít yêu thú mạnh mẽ bắt đầu bất an, chuyển động, tu vi của các ngươi mặc dù không tệ, nhưng ở chỗ này vẫn là quá yếu.

Tô Nghiên lo lắng đúng là vấn đề này, đây là một thời khắc đặc thù, hơn nữa một ít yêu thú nơi này, thật là quá cường đại, số lượng Đại La Kim Tiên cũng không ít , cảnh giới Kim Tiên càng không ít, nếu như là Thiên Tiên hoặc là Huyền Tiên yêu thú đến còn dễ nói, một khi gặp được Kim Tiên hoặc là Đại La Kim Tiên cấp yêu thú, hai người Dương Lỗi là tuyệt đối không có cách nào đối phó.

Thời điểm Tô Nghiên rời đi, còn ở bên ngoài cố ý bố trí một cái trận pháp, để Tô Anh cùng Dương Lỗi không có cách nào dễ dàng rời khỏi, trừ khi là bài trừ trận pháp mới được, mà một khi bọn hắn xúc động trận pháp, mình sẽ cảm ứng được, đối với hai đồ đệ này, Tô Nghiên có thể nói là phí hết tâm tư rồi.

Lúc này Dương Lỗi cùng Tô Nghiên là không biết rồi, bởi vì hai người đã bước vào trong cột sáng, đi vào trong phòng tu luyện, Dương Lỗi tiến vào phòng tu luyện màu xanh lam, mà Tô Anh tiến vào phòng tu luyện màu vàng.

Sau khi tiến vào cột sáng, Dương Lỗi cảm giác được một luồng sức hút mãnh liệt, đem mình hút vào trong đó, Dương Lỗi biết rõ , đây tuyệt đối là lực lượng pháp tắc, lực lượng Không Gian Pháp Tắc, mặc dù đối với Không Gian Pháp Tắc có chỗ nắm giữ , nhưng Dương Lỗi tinh tường, mình khống chế lực lượng Không Gian Pháp Tắc, cùng cái này so ra, kém đến quá xa rồi, giống như khác biệt một trời một vực.

Vừa tiến vào trong phòng tu luyện, Dương Lỗi liền cảm giác được áp lực khổng lồ, để Dương Lỗi hầu như động không được, cả người như đã nhận lấy vật nặng vạn tấn, khí huyết lập tức dâng trào, cắn chặt răng, chân khí toàn thân vận chuyển, chống cự cái áp lực cường đại này.

Áp lực này không phải mạnh mẽ bình thường, Dương Lỗi cũng là trải qua nửa giờ, lúc này mới thời gian dần qua thích ứng, có thể thấy được áp lực này kinh khủng cỡ nào.

Ở dưới áp lực kinh khủng như vậy, đừng nói tu luyện lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, coi như là tiếp tục kiên trì cũng không phải một chuyện dễ dàng, xem ra thật đúng là như Tô Nghiên nói, thực lực không đủ mà nói, ở bên trong tu luyện ngược lại sẽ hoàn toàn trái ngược, nhưng mà đây đối với Dương Lỗi mà nói, cũng không tính là chuyện gì xấu , bởi vì Dương Lỗi tu luyện Bất Tử Kim Thân quyết, đây là một loại công pháp Luyện thể cực kỳ mạnh mẽ, mà dưới áp lực như vậy, đối với tu luyện Bất Tử Kim Thân quyết là vô cùng có trợ giúp, cho nên cái này không thể xem như chuyện xấu, hơn nữa mình cũng có thể kiên trì, mặc dù không được, mình còn có thể lợi dụng đan dược khôi phục.

Nhưng mà ở Dương Lỗi xem ra, nếu như trong phòng tu luyện này gần kề chỉ là áp lực trợ giúp tu luyện mà nói, như vậy mười vạn Cực Phẩm Linh Thạch khẳng định sẽ thua lỗ lớn, cho nên Dương Lỗi cho rằng, phòng tu luyện này khẳng định không phải đơn giản như vậy, nếu cần mười vạn Cực Phẩm Linh Thạch, vậy khẳng định là có chỗ độc đáo của nó. . .

Đang lúc Dương Lỗi nghĩ đến những điều này, Dương Lỗi cảm giác chung quanh phát sinh ra biến hóa.

Đây là ảo trận?

Dương Lỗi nhìn xem bốn phía, dường như mình đi vào trong một mảnh núi lửa, nơi này núi lửa phun trào, bốn phía toàn bộ đã thành một tấm hải dương.

Cho Dương Lỗi cảm giác chính là một chữ "nóng", nóng tới cực điểm, khiến người ta khó có thể chịu được.

Ảo cảnh sao, Dương Lỗi đang muốn mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, nhưng ra ngoài ý định chính là, Chân Thực Ưng Nhãn rõ ràng không cách nào mở ra, tiến vào là bị hạn chế rồi, Dương Lỗi kinh hãi, cho tới nay, mình là dựa vào Chân Thực Ưng Nhãn, lúc này mới có thể mọi việc đều thuận lợi, mỗi lần tránh đi những

cơ quan bẫy rập kia, đánh vỡ trận pháp cấm chế, đột nhiên phát hiện Chân Thực Ưng Nhãn rõ ràng không sử dụng được, điều này làm cho Dương Lỗi kinh hãi thất sắc.

Sau khi thở sâu, Dương Lỗi thời gian dần qua bình tĩnh trở lại, mặc dù Chân Thực Ưng Nhãn không cách nào sử dụng, nhưng mình không thể rối loạn trận tuyến, còn nữa, không thể dùng Chân Thực Ưng Nhãn, chẳng lẽ mình cái gì cũng không làm được sao? Vạn nhất về sau nếu quả thật gặp được loại tình huống này, không phải ở trong phòng tu luyện, vậy mình nên làm thế nào cho phải?

Ở dưới áp lực thực lớn, rồi lại gặp đến tình huống hiện tại, trong lúc nhất thời, Dương Lỗi đã là mồ hôi rơi như mưa, đây là từ khi tiến vào Thông Huyền cấp đến nay, chưa bao giờ gặp phải sự tình như vậy, tuy rằng để Dương Lỗi có chút hoài niệm, nhưng đây cũng là sự tình rất thống khổ.

Nếu muốn chống cự nóng bỏng này, chỉ có tu luyện , không có những biện pháp khác, Dương Lỗi đành phải bình tĩnh lại tâm tình, bắt đầu tu luyện, mà Dương Lỗi biết rõ, cái này đoán chừng chỉ là bắt đầu mà thôi, nếu như ngay cả một chút thống khổ như vậy cũng nhẫn nhịn không được mà nói, như vậy kế tiếp tu luyện, chỉ sợ sẽ phiền phức.

Vì ngăn cản nhiệt lượng mãnh liệt như vậy, Dương Lỗi chỉ có điên cuồng tu luyện.

Dần dần, Dương Lỗi đi vào một loại trạng thái vong ngã, trước mắt tất cả đều thay đổi , cả người như đi vào trạng thái kỳ ảo.

Một giờ sau, vốn là núi lửa phun trào, tình cảnh bốn phía đã xảy ra biến hóa cực lớn, chuyển biến thành chính là một mảnh băng sơn tuyết địa, gió lạnh điên cuồng gào thét, bông tuyết bay xuống, rét thấu xương khiến người ta đóng băng, bốn phía là một mảnh trắng phau phau.

Biến hóa kịch liệt, để Dương Lỗi từ bên trong trạng thái vong ngã kỳ ảo kia tỉnh lại.

Tê. . .

Dương Lỗi bị đông cứng đến không đi được, lạnh run.

Lạnh, lạnh quá.

Nhìn xem bốn phía, Dương Lỗi muốn chửi rủa, địa phương quỷ quái này, tình huống hiện tại là, mình rõ ràng không có cách nào vận chuyển chân khí đến chống lạnh, chuyện này. . . Điều này thật sự là quá biến thái rồi.

Đan dược, đúng, mình còn có đan dược.

Mặc dù là đi vào tu luyện, nhưng lúc này Dương Lỗi không chú ý nổi nhiều như vậy, trước để ình thoải mái ôn hòa lên nói sau, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, trong tay trống rỗng, căn bản không cảm giác được không gian giới chỉ của mình tồn tại.

Đây là có chuyện gì?

Chẳng lẽ đây cũng là vì ở trong phòng tu luyện? Hết thảy đều bị hạn chế rồi hả?

Quả nhiên không hổ là mười vạn Cực Phẩm Linh Thạch đổi đến phòng tu luyện, cái này quá làm người ta giật mình rồi, mình lúc này cùng mình lúc trước chỉ là Luyện Khí cấp, không sai biệt lắm.

P·¢u G\ʏỀjX P£kI ?_Łj [G9u

Tuy rằng Tô Nghiên vẫn còn có chút lo lắng, nhưng mà tinh tường tính cách của Dương Lỗi, nếu hắn đã nói như vậy rồi, vậy mình nhiều lời cũng là vô ích.

- Được rồi, ta đã đem linh thạch đánh vào trong đó, các ngươi tùy thời có thể tiến vào bên trong tu luyện, đợi các ngươi tiến vào trong phòng tu luyện, ta sẽ đi điều tra tình huống của Long huyệt cùng Tô gia Thí

luyện động, đoán chừng cần một ít thời gian, sau khi các ngươi xuất quan, tuyệt đối không nên đi loạn, ngay ở chỗ này chờ ta, biết không?

- Yên tâm đi sư tôn , chúng ta biết đến.

Dương Lỗi cùng Tô Anh kêu lên nói ra.

- Nhớ kỹ ta nói, tuyệt đối không nên đi loạn, bởi vì bạo động liền sắp tới rồi, tuy rằng vẫn không có chính thức bắt đầu, nhưng có không ít yêu thú mạnh mẽ bắt đầu bất an, chuyển động, tu vi của các ngươi mặc dù không tệ, nhưng ở chỗ này vẫn là quá yếu.

Tô Nghiên lo lắng đúng là vấn đề này, đây là một thời khắc đặc thù, hơn nữa một ít yêu thú nơi này, thật là quá cường đại, số lượng Đại La Kim Tiên cũng không ít , cảnh giới Kim Tiên càng không ít, nếu như là Thiên Tiên hoặc là Huyền Tiên yêu thú đến còn dễ nói, một khi gặp được Kim Tiên hoặc là Đại La Kim Tiên cấp yêu thú, hai người Dương Lỗi là tuyệt đối không có cách nào đối phó.

Thời điểm Tô Nghiên rời đi, còn ở bên ngoài cố ý bố trí một cái trận pháp, để Tô Anh cùng Dương Lỗi không có cách nào dễ dàng rời khỏi, trừ khi là bài trừ trận pháp mới được, mà một khi bọn hắn xúc động trận pháp, mình sẽ cảm ứng được, đối với hai đồ đệ này, Tô Nghiên có thể nói là phí hết tâm tư rồi.

Lúc này Dương Lỗi cùng Tô Nghiên là không biết rồi, bởi vì hai người đã bước vào trong cột sáng, đi vào trong phòng tu luyện, Dương Lỗi tiến vào phòng tu luyện màu xanh lam, mà Tô Anh tiến vào phòng tu luyện màu vàng.

Sau khi tiến vào cột sáng, Dương Lỗi cảm giác được một luồng sức hút mãnh liệt, đem mình hút vào trong đó, Dương Lỗi biết rõ , đây tuyệt đối là lực lượng pháp tắc, lực lượng Không Gian Pháp Tắc, mặc dù đối với Không Gian Pháp Tắc có chỗ nắm giữ , nhưng Dương Lỗi tinh tường, mình khống chế lực lượng Không Gian Pháp Tắc, cùng cái này so ra, kém đến quá xa rồi, giống như khác biệt một trời một vực.

Vừa tiến vào trong phòng tu luyện, Dương Lỗi liền cảm giác được áp lực khổng lồ, để Dương Lỗi hầu như động không được, cả người như đã nhận lấy vật nặng vạn tấn, khí huyết lập tức dâng trào, cắn chặt răng, chân khí toàn thân vận chuyển, chống cự cái áp lực cường đại này.

Áp lực này không phải mạnh mẽ bình thường, Dương Lỗi cũng là trải qua nửa giờ, lúc này mới thời gian dần qua thích ứng, có thể thấy được áp lực này kinh khủng cỡ nào.

Ở dưới áp lực kinh khủng như vậy, đừng nói tu luyện lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, coi như là tiếp tục kiên trì cũng không phải một chuyện dễ dàng, xem ra thật đúng là như Tô Nghiên nói, thực lực không đủ mà nói, ở bên trong tu luyện ngược lại sẽ hoàn toàn trái ngược, nhưng mà đây đối với Dương Lỗi mà nói, cũng không tính là chuyện gì xấu , bởi vì Dương Lỗi tu luyện Bất Tử Kim Thân quyết, đây là một loại công pháp Luyện thể cực kỳ mạnh mẽ, mà dưới áp lực như vậy, đối với tu luyện Bất Tử Kim Thân quyết là vô cùng có trợ giúp, cho nên cái này không thể xem như chuyện xấu, hơn nữa mình cũng có thể kiên trì, mặc dù không được, mình còn có thể lợi dụng đan dược khôi phục.

Nhưng mà ở Dương Lỗi xem ra, nếu như trong phòng tu luyện này gần kề chỉ là áp lực trợ giúp tu luyện mà nói, như vậy mười vạn Cực Phẩm Linh Thạch khẳng định sẽ thua lỗ lớn, cho nên Dương Lỗi cho rằng, phòng tu luyện này khẳng định không phải đơn giản như vậy, nếu cần mười vạn Cực Phẩm Linh Thạch, vậy khẳng định là có chỗ độc đáo của nó. . .

Đang lúc Dương Lỗi nghĩ đến những điều này, Dương Lỗi cảm giác chung quanh phát sinh ra biến hóa.

Đây là ảo trận?

Dương Lỗi nhìn xem bốn phía, dường như mình đi vào trong một mảnh núi lửa, nơi này núi lửa phun trào, bốn phía toàn bộ đã thành một tấm hải dương.

Cho Dương Lỗi cảm giác chính là một chữ "nóng", nóng tới cực điểm, khiến người ta khó có thể chịu được.

Ảo cảnh sao, Dương Lỗi đang muốn mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, nhưng ra ngoài ý định chính là, Chân Thực Ưng Nhãn rõ ràng không cách nào mở ra, tiến vào là bị hạn chế rồi, Dương Lỗi kinh hãi, cho tới nay, mình là dựa vào Chân Thực Ưng Nhãn, lúc này mới có thể mọi việc đều thuận lợi, mỗi lần tránh đi những

cơ quan bẫy rập kia, đánh vỡ trận pháp cấm chế, đột nhiên phát hiện Chân Thực Ưng Nhãn rõ ràng không sử dụng được, điều này làm cho Dương Lỗi kinh hãi thất sắc.

Sau khi thở sâu, Dương Lỗi thời gian dần qua bình tĩnh trở lại, mặc dù Chân Thực Ưng Nhãn không cách nào sử dụng, nhưng mình không thể rối loạn trận tuyến, còn nữa, không thể dùng Chân Thực Ưng Nhãn, chẳng lẽ mình cái gì cũng không làm được sao? Vạn nhất về sau nếu quả thật gặp được loại tình huống này, không phải ở trong phòng tu luyện, vậy mình nên làm thế nào cho phải?

Ở dưới áp lực thực lớn, rồi lại gặp đến tình huống hiện tại, trong lúc nhất thời, Dương Lỗi đã là mồ hôi rơi như mưa, đây là từ khi tiến vào Thông Huyền cấp đến nay, chưa bao giờ gặp phải sự tình như vậy, tuy rằng để Dương Lỗi có chút hoài niệm, nhưng đây cũng là sự tình rất thống khổ.

Nếu muốn chống cự nóng bỏng này, chỉ có tu luyện , không có những biện pháp khác, Dương Lỗi đành phải bình tĩnh lại tâm tình, bắt đầu tu luyện, mà Dương Lỗi biết rõ, cái này đoán chừng chỉ là bắt đầu mà thôi, nếu như ngay cả một chút thống khổ như vậy cũng nhẫn nhịn không được mà nói, như vậy kế tiếp tu luyện, chỉ sợ sẽ phiền phức.

Vì ngăn cản nhiệt lượng mãnh liệt như vậy, Dương Lỗi chỉ có điên cuồng tu luyện.

Dần dần, Dương Lỗi đi vào một loại trạng thái vong ngã, trước mắt tất cả đều thay đổi , cả người như đi vào trạng thái kỳ ảo.

Một giờ sau, vốn là núi lửa phun trào, tình cảnh bốn phía đã xảy ra biến hóa cực lớn, chuyển biến thành chính là một mảnh băng sơn tuyết địa, gió lạnh điên cuồng gào thét, bông tuyết bay xuống, rét thấu xương khiến người ta đóng băng, bốn phía là một mảnh trắng phau phau.

Biến hóa kịch liệt, để Dương Lỗi từ bên trong trạng thái vong ngã kỳ ảo kia tỉnh lại.

Tê. . .

Dương Lỗi bị đông cứng đến không đi được, lạnh run.

Lạnh, lạnh quá.

Nhìn xem bốn phía, Dương Lỗi muốn chửi rủa, địa phương quỷ quái này, tình huống hiện tại là, mình rõ ràng không có cách nào vận chuyển chân khí đến chống lạnh, chuyện này. . . Điều này thật sự là quá biến thái rồi.

Đan dược, đúng, mình còn có đan dược.

Mặc dù là đi vào tu luyện, nhưng lúc này Dương Lỗi không chú ý nổi nhiều như vậy, trước để ình thoải mái ôn hòa lên nói sau, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, trong tay trống rỗng, căn bản không cảm giác được không gian giới chỉ của mình tồn tại.

Đây là có chuyện gì?

Chẳng lẽ đây cũng là vì ở trong phòng tu luyện? Hết thảy đều bị hạn chế rồi hả?

Quả nhiên không hổ là mười vạn Cực Phẩm Linh Thạch đổi đến phòng tu luyện, cái này quá làm người ta giật mình rồi, mình lúc này cùng mình lúc trước chỉ là Luyện Khí cấp, không sai biệt lắm.

P·Pu G\ʏỀjX P¢·I dQ_ b_Łq [«jX gûj\u ros

Không nghĩ tới đây tu luyện, lại là một loại tình huống như vậy, đem chân khí, tu vi của mình đều hạn chế , áp chế, ngay cả không gian giới chỉ cũng không cách nào sử dụng, như vậy biện pháp duy nhất chính là dựa vào vận động để chống đỡ cái rét lạnh thấu xương này rồi.

Đầu tiên , Dương Lỗi đem sở học kỹ năng, chiêu thức của mình, toàn bộ thi triển một lần, trong đó chủ yếu là Ưng Trảo Công, Phong Đao Thất Sát, Đại Tạo Hóa Chi Thủ, Thiên Địa Tạo Hóa đao pháp.

Bởi vì không có chân khí phụ trợ, mặc dù là đang tu luyện những kỹ năng chiêu thức này, cũng hoàn toàn không thể phát huy uy lực cường đại, nhưng dù vậy, một phen công phu xuống dưới, Dương Lỗi cũng không còn như trước đó, cảm giác được rét lạnh thấu xương rồi, ngược lại có chút đổ mồ hôi.

Đang lúc Dương Lỗi muốn lại đến một lần, tình huống chung quanh lần nữa xảy ra biến hóa kịch liệt.

Toàn bộ Thiên Địa không hề rét lạnh, cũng không phải như mới đầu cực nóng, mà trên bầu trời bay tới từng đoá từng đoá mây đen, không ngừng lóe ra hồ quang, làm cho người ta có một loại cảm giác ngột ngạt.

Dương Lỗi ánh mắt chớp động, nhìn lên mây đen trên trời, kinh ngạc không thôi, chuyện này. . . Chết tiệt, cái này không phải kiếp vân sao? Chỉ có thời điểm Độ Kiếp mới xuất hiện kiếp vân.

Chẳng lẽ cái này là thiên kiếp của mình hay sao? Tưởng tượng một chút, không đúng, thật sự không đúng, cái này tuyệt không phải là thiên kiếp của mình, bây giờ tu vi cảnh giới của mình bất quá là Bát Quái Ngưng Thần cấp sáu mà thôi, khoảng cách độ thiên kiếp còn kém xa lắm, làm sao có thể xuất hiện thiên kiếp? Cho nên loại giải thích này không thể nào nói nổi.

Nhưng. . . mây đen ở trên bầu trời, hoàn toàn chính xác cùng kiếp vân không khác.

Nhưng cái này đã không phải , như vậy kiếp vân này hẳn là trong phòng tu luyện tự mình thai nghén, vì chính là ình tu luyện, Dương Lỗi thầm hô biến thái, một tu luyện thất, rõ ràng ngay cả thiên kiếp cũng có, cái phòng tu luyện này biết bao quái lạ, mạnh mẽ biết bao, không biết người xây dựng phòng tu luyện này, rốt cuộc là lai lịch gì, rõ ràng khủng bố như vậy, ngay cả thiên kiếp cũng làm đi ra.

Một đóa mây đen cực lớn kia, đang không ngừng tụ lại , áp súc, tựa hồ là súc tích lực lượng, sau khi súc tích lực lượng đủ mức, một lần nữa cho người đả kích mãnh liệt, tựa hồ muốn hủy diệt Dương Lỗi.

Ầm ầm. . . Ầm ầm. . .

Sau khi mây đen kia áp súc vào mức nhất định, vô số sấm sét đột nhiên đánh xuống, mà vị trí đánh rớt, đúng lúc là chỗ của Dương Lỗi, mặc kệ Dương Lỗi tránh né như thế nào, cái sấm sét kia đều giống như sinh ra con mắt, không có chút nào sai lệch đả kích ở trên đầu Dương Lỗi, ngắn ngủn mấy hơi thở thời gian, Dương Lỗi đã bị hơn mười đạo tia chớp bổ trúng, cả người trở nên như là ăn mày, chật vật không chịu nổi, tóc từng cây từng cây dựng thẳng lên, quần áo rách mướp.

Mặc cho Dương Lỗi né tránh như thế nào, vô số sấm sét như trước không chút lưu tình oanh kích ở trên đầu , hơn nữa uy lực càng lúc càng lớn, ngay từ đầu còn có thể chịu được, nhưng dần dần, Dương Lỗi cảm giác mình sắp gánh không được rồi, cả người đều trở nên sắp khôngcó cảm giác rồi, thân thể như không phải là của mình.

"Ầm ầm" một tiếng, một đạo sấm sét cực lớn đánh xuống ở giữa người Dương Lỗi.

PHỐC. . .

Cả người Dương Lỗi lắc lư vài bước, lung lay muốn rơi, một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

Chết tiệt, đây là muốn nhân mạng ah, Dương Lỗi nhìn xem Lôi Vân trên bầu trời kia, đắng chát không thôi, bây giờ mình không thể vận dụng chân khí, không gian giới chỉ không cách nào mở ra, ngoại trừ mạnh mẽ chống đỡ, căn bản không có biện pháp gì làm.

Tiếp tục như vậy, là không làm được, cái mạng nhỏ của mình rất có thể sẽ qua đời ở đây, phòng tu luyện này chưa từng nói sẽ muốn mạng người, nhưng cũng không có nói sẽ không cần mạng người, cho nên vì mạng nhỏ của mình, nhất định phải tìm kế sách, tìm kế sách có thể đối phó thiên lôi này. . .

Muốn đối phó thiên lôi là không dễ dàng một chút nào, bởi vì mình thân không một vật, vậy lấy cái gì để ngăn cản sấm sét? Tay không tấc sắt ngăn cản sấm sét, đây quả thực là ý nghĩ hão huyền rồi.

Nhưng mà Dương Lỗi nghĩ đến, đây cùng Pháp Tắc Chi Lực có quan hệ, nếu như mình vận dụng Pháp Tắc Chi Lực mà nói, có lẽ có thể giải quyết vấn đề, bởi vì những phòng tu luyện này chủ yếu chính là vì để người ta tu luyện pháp tắc, cho nên chân khí của mình bị phong ấn, không gian giới chỉ nhận lấy hạn chế , nhưng mà lực lượng tinh thần lại còn, có thể tự do vận dụng.

Cho nên, Dương Lỗi phỏng đoán, cái phòng tu luyện màu xanh lam này, sẽ không phải chủ yếu rèn luyện lực lượng tinh thần của mình, để cho lực lượng tinh thần của mình đột phá đề cao chứ?

Bằng không thì như thế nào sẽ hạn chế chân khí của mình đây này?

Đối với tu luyện lực lượng tinh thần, Dương Lỗi cũng chỉ là tu luyện qua Băng Tâm quyết , Băng Tâm quyết kia đã tu luyện đến Đại viên mãn, còn pháp môn tu luyện lực lượng tinh thần cấp bậc càng cao hơn, chỉ có một phần Diễn Thần Quyết, mà những thứ khác lại không có được qua, hơn nữa mình tu luyện Diễn Thần Quyết, chỉ là tầng thứ nhất mà thôi, bất quá là một ít pháp môn công kích cơ bản.

Mà hiển nhiên mình bây giờ tu luyện Diễn Thần Quyết tầng thứ nhất căn bản không đủ để đối phó tình huống trước mắt, nếu muốn đối phó tình huống trước mắt mà nói, như vậy nhất định phải chiếm được pháp môn công kích tầng thứ càng cao hơn, càng thêm lợi hại, chọn lựa đầu tiên tự nhiên là Diễn Thần Quyết tầng thứ hai, tầng thứ ba, nếu muốn lấy được Diễn Thần Quyết nguyên vẹn cũng không phải là không có biện pháp, bởi vì Toàn Năng Tu Luyện hệ thống của mình vẫn là có thể xem xét, có thể đổi.

Đầu tiên Dương Lỗi ấn mở hệ thống, đổi một chút đan dược chữa trị vết thương, sau khi ăn vào, thương thế tốt lên rất nhiều, nhưng mà bởi vì sấm sét cũng không có ngừng lại, mà là càng ngày càng lợi hại, cho nên Dương Lỗi cũng không biết làm sao, đành phải mạnh mẽ chống đỡ.

Vốn muốn đổi một ít trang bị có thể phòng ngự sấm sét, nhưng mà phát hiện, muốn đổi trang bị như vậy, tiêu hao thật sự là quá lớn, cần đổi điểm nhiều lắm, như vậy được không bù mất, hơn nữa một khi làm như vậy mà nói, đoán chừng liền không được hiệu quả rèn luyện, cho nên Dương Lỗi vẫn là buông tha cho lựa chọn như vậy.

Duy nhất thích hợp, chính là đổi một bộ tâm pháp tu luyện lực lượng tinh thần, cái này mới là trọng yếu nhất, đương nhiên chọn lựa đầu tiên là Diễn Thần Quyết , nếu như còn có tâm pháp so với Diễn Thần Quyết càng thêm phù hợp, vậy dĩ nhiên là không thể tốt hơn rồi.

Ở bên trong hệ thống, Dương Lỗi ấn mở hệ thống hối đoái, về tuyển hạng công pháp, tinh tế xem xét.

Những công pháp này từ cấp thấp đến cao cấp, trong đó có Băng Tâm quyết, nhưng mà Dương Lỗi muốn tìm chính là Băng Tâm quyết đề cao bản, còn Băng Tâm quyết, mình đã tu luyện đến Đại viên mãn, tự nhiên sẽ không đi đổi rồi.

P·kư G\yỀjX P¢oI dQ_ b_Łq [«jX gûj\u r©s

Diễn Thần Quyết, rất nhanh Dương Lỗi đã tìm được tin tức Diễn Thần Quyết, tầng thứ nhất đã bị mình đổi rồi, cái kia đầy đủ tiêu hao mình 5000 vạn đổi điểm, Diễn Thần Quyết này khoảng chừng 365 cuốn, mình bây giờ chỉ mới đổi một cuốn, cũng chỉ học tập quyển thứ nhất này.

Lúc này đây, Dương Lỗi ý định đem năm quyển Diễn Thần Quyết phía trước, toàn bộ đổi đi ra, vốn quyển thứ nhất học xong, có thể không đổi, nhưng mà không biết làm sao, hệ thống này quá lừa người rồi, không có khả năng tách ra đổi, nếu muốn thu được quyển thứ hai đến quyển thứ tư, như vậy quyển thứ nhất là nhất định phải đổi.

Nhưng Dương Lỗi không có lựa chọn khác, chỉ có thể đổi.

Đổi năm quyển phía trước cần đổi điểm cũng không ít, cần 1 tỉ đổi điểm.

1 tỉ đổi điểm, đó cũng không phải là một con số nhỏ, tuy rằng hiện tại mình có trên mười tỉ đổi điểm, nhưng cũng không khỏi cảm thấy có chút thịt đau, mà này còn chỉ là đổi năm quyển trước, nếu như muốn toàn bộ đổi, lấy được Diễn Thần Quyết hoàn chỉnh mà nói, đoán chừng cần đổi điểm, sẽ đạt tới trăm tỉ, thậm chí ngàn tỉ cũng có thể.

- Đinh, người chơi phải chăng đổi Diễn Thần Quyết, từ quyển thứ nhất đến quyển thứ năm?

Lúc này hệ thống truyền đến tiếng nhắc nhở.

- Đổi.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Diễn Thần Quyết quyển thứ nhất đến quyển thứ năm, tiêu hao 1 tỉ đổi điểm.

Diễn Thần Quyết tới tay, những thứ khác chờ một chút lại coi, trước học Diễn Thần Quyết này nói sau.

- Đinh, người chơi phải chăng tu luyện Diễn Thần Quyết quyển thứ hai?

- Tu luyện.

- Đinh, chúc mừng người chơi học được Diễn Thần Quyết quyển thứ hai.

Hệ thống lần nữa truyền đến nhắc nhở, Dương Lỗi cảm giác trong đầu nhiều hơn rất nhiều đồ vật, lực lượng tinh thần đề cao rất nhiều, so với trước đó , lực lượng tinh thần của mình tối thiểu tăng lên gấp đôi, thậm chí còn hơn lúc trước. Mà nắm giữ đối với lực lượng tinh thần, càng là như cá gặp nước.

Thực tế để Dương Lỗi mừng rỡ chính là, cái Diễn Thần Quyết quyển thứ hai này, có một mảnh bí pháp về lực lượng tinh thần phòng ngự, lực lượng tinh thần hộ thuẫn, đem lực lượng tinh thần thực thể hóa, hình thành một mặt hộ thuẫn, bảo vệ chính mình.

Đương nhiên còn có một chút pháp môn công kích, đó là dùng lực lượng tinh thần khu động vật thể, đến tiến hành công kích, thế nhưng mà đối với tình huống hiện tại của Dương Lỗi mà nói, không có ích gì, bởi vì nơi này căn bản không có vật gì khác để ình khu động.

Này ngược lại là để Dương Lỗi nhớ tới Ngự Kiếm Thuật, cái này cùng Ngự Kiếm Thuật kia có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

- Đinh, người chơi phải chăng tiếp tục tu luyện Diễn Thần Quyết quyển thứ ba?

Lúc này hệ thống lần nữa truyền đến tiếng nhắc nhở.

Diễn Thần Quyết quyển thứ ba, đương nhiên là tu luyện, bây giờ mình là thực lực càng mạnh càng tốt, tu vi cảnh giới của mình chỉ là Bát Quái Ngưng Thần, mà phòng tu luyện màu xanh lam yêu cầu, chỉ sợ là Thiên Tiên cấp, thậm chí rất cao, mặc dù mình có thể lợi dụng chiêu thức cường đại như Thiên Đao Nhị Thức, Đại Tạo Hóa Chi Thủ đánh chết Thiên Tiên cảnh giới, nhưng ở chỗ này không được, Đại Tạo Hóa Chi Thủ cùng Thiên Đao Nhị Thức đều không thể sử dụng, cho nên mình chính thức có thể phát huy được thực lực, cũng không quá đáng là cấp độ Cửu Cực Tạo Hóa mà thôi, khó khăn lắm mới có thể cùng Thiên Tiên sơ kỳ đối kháng.

Bởi vậy đối với chuyện có muốn học tập Diễn Thần Quyết quyển thứ ba này hay không, căn bản không cần cân nhắc.

- Đinh , học tập thất bại.

Cái thanh âm này để Dương Lỗi sững sờ, đã thất bại, rõ ràng thất bại, thực lực của mình bây giờ không đủ để học tập Diễn Thần Quyết quyển thứ ba này?

Lại có thể sẽ xuất hiện loại tình huống này, đây chính là từ khi mình đạt được Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, chưa bao giờ gặp phải sự tình như vậy, tuy rằng ngay từ đầu mình đổi Băng Tâm quyết, chỉ có thể một tầng một tầng tu luyện, nhưng nếu như tình huống hệ thống có nhắc nhở phải chăng học tập xuất hiện, bình thường là có thể trực tiếp học được, mà bây giờ rõ ràng xuất hiện học tập thất bại, cái này có chút đặc thù rồi, khiến Dương Lỗi không tưởng được.

Hoặc là mình hẳn nên nếm thử một lần nữa.

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi liền học tập lần thứ hai, nhưng kết quả vẫn là cùng lúc trước như nhau, đã thất bại.

Không biết làm sao, Dương Lỗi biết rõ, khả năng này không thể thực hiện được rồi, đoán chừng là cần mình tu luyện mới được, nhưng mà Dương Lỗi cũng tinh tường, nếu như mình học tập, mình tu luyện mà nói, chắc chắn sẽ không như thời điểm có hệ thống trợ giúp, nhanh như vậy liền tu luyện đến đại viên mãn.

Đương nhiên, con đường tu luyện không thể nào một lần là xong, cho nên điểm này, Dương Lỗi cũng tinh tường , nếu không thể lợi dụng hệ thống thoáng cái học được, Dương Lỗi cũng không có quá nhiều thất lạc.

Nghĩ thông suốt những thứ này , Dương Lỗi lập tức thối lui ra khỏi hệ thống, hiện tại nhiệm vụ chính là muốn đối kháng thiên lôi, đây là nhiệm vụ chủ yếu.

Nhìn xem Thiên Lôi liên tục không ngừng, sắc mặt Dương Lỗi ngưng trọng.

Lúc này thiên lôi công kích tần suất tuy rằng nhỏ đi rất nhiều, nhưng uy lực lại càng lúc càng lớn.

Mà lúc này đây, Thiên Lôi không có bổ xuống, Lôi Vân trên bầu trời kia tựa hồ là thai nghén công kích mãnh liệt nhất, phảng phất muốn đem Dương Lỗi đánh tan.

Tâm tình của Dương Lỗi cũng có chút trầm trọng, trước đó mình mạnh mẽ chống đỡ Thiên Lôi, thân thể bị thương không nhẹ, tuy rằng phục dụng đan dược chữa thương, nhưng muốn triệt để khôi phục vẫn là cần thời gian, hơn nữa sấm sét này không ngừng công kích mình, dược lực cũng tiêu hao cực nhanh, lực lượng tinh thần tiêu hao càng kịch liệt, nếu như không phải bởi vì mình tu luyện học xong Diễn Thần Quyết quyển thứ hai, lực lượng tinh thần nhanh chóng khôi phục, cũng đạt được tăng lên cực lớn mà nói, lúc này mình đoán chừng đỡ không nổi rồi.

Ngẩng đầu nhìn Lôi Vân ở trên bầu trời, hồ quang không ngừng chớp động, như một Hồng Hoang Cự Thú, muốn đem gia hỏa trước mắt có can đảm khiêu khích mình uy nghiêm xé nát, triệt để hủy diệt đi.

Ầm ầm. . . Ầm ầm. . .

Sấm sét vẫn không có đánh xuống, nhưng âm thanh kinh thiên động địa cũng làm tai người ta muốn điếc, cái này như là đang tuyên bố uy thế của mình.

Răng rắc.

Đột nhiên một đạo hồ quang to lớn bổ thẳng xuống , tốc độ nhanh đến kinh người, trong nháy mắt liền đi tới trên đầu Dương Lỗi. Dương Lỗi đã sớm phòng bị , hai tay giơ lên, đột nhiên hô lên một tiếng.

Trong tay trong nháy mắt ngưng tụ ra một tấm chắn, đó cũng không phải tấm chắn bình thường, mà là lợi dụng lực lượng tinh thần mạnh mẽ của mình ngưng tụ thành, lực lượng tinh thần thực thể hóa. Ở trong chớp mắt tấm chắn cùng hồ quang muốn chạm, toàn bộ không gian đều bị lúc va chạm phát ra cường quang chiếu sáng, khiến người ta hầu như mắt mở không ra.

Răng rắc.

Nghe được thanh âm này, Dương Lỗi thầm nghĩ không được, tấm chắn vỡ vụn rồi, không kiên trì được nữa, Dương Lỗi kinh hãi thất sắc, chẳng lẽ mình muốn thất bại?

Po·u G\yỀjX P¢©I ¦_Lj iX«´Lj dʒHu

Cái tấm chắn này là ngưng tụ 90% lực lượng tinh thần của mình rồi, không cam lòng, không cam lòng thất bại như vậy, sẽ không cứ thế từ bỏ, Dương Lỗi cắn răng một cái, nhìn Lôi Vân trên bầu trời, lần nữa ngưng tụ lại lực lượng tinh thần còn lại không nhiều lắm trong cơ thể, liên tục không ngừng đưa vào trên tấm chắn.

- Ta nhất định sẽ ngăn trở một kích này, Lôi Kiếp chết tiệt, xem ta phá ngươi như thế nào.

Dương Lỗi chợt quát một tiếng , trong mắt loé ra một đạo ánh sáng mãnh liệt, cả người bắn ra tâm cầu thẳng.

Ở dưới Dương Lỗi toàn lực làm, lực lượng tinh thần ngưng tụ mà thành tấm chắn kia càng ngày càng sáng, giống như một mặt trời nhỏ, không ngừng nghênh đón sấm sét oanh kích.

Răng rắc…

Tấm chắn vỡ vụn, cuối cùng ngăn cản không nổi sấm sét kia không ngừng oanh kích.

Lúc này thân thể Dương Lỗi bị sấm sét kia bổ trúng, lập tức phun ra một ngụm máu tươi, cả người đều bị tung bay.

Dương Lỗi bị đánh bay, kiếp vân tựa hồ đối với cái này hết sức hài lòng, toàn bộ nhúc nhích vài cái , tiếp theo liền chậm rãi tán đi.

- Đáng giận.

Dương Lỗi đứng lên, bản thân bị trọng thương, kinh mạch toàn thân cơ hồ đều bị chấn nát rồi, trong cơ thể cũng không có thiếu lực lượng lôi điện còn sót lại, đang không ngừng tàn sát bừa bãi , tựa hồ muốn triệt để phá hủy bộ thân thể này.

Tuy rằng bản thân bị trọng thương, nhưng để Dương Lỗi kinh ngạc chính là, trong cơ thể mình dường như có một tia chân khí bị kích hoạt lên, có thể đủ sử dụng rồi, mặc dù chỉ là một ít, nhưng một ít chân khí này, đang không ngừng chữa trị thân thể của mình, những địa phương tổn thương kia, bị từng điểm từng điểm chữa trị, tuy rằng tốc độ tương đối chậm, nhưng cũng để Dương Lỗi kinh hỉ dị thường. . .

Hơn nữa Dương Lỗi phát hiện, một ít chân khí này so với chân khí trước đó muốn tinh khiết nhiều lắm.

Dương Lỗi thử khống chế một đám chân khí kia, vốn cho rằng sẽ không dễ dàng như vậy, nhưng không nghĩ tới một đám chân khí này thật giống như cánh tay của mình, tâm tùy ý động , hoàn toàn vận dụng tự nhiên.

Một đám chân khí này, để Dương Lỗi nhớ tới một việc, cái kia chính là thiên kiếp, tu vi đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh phong, sẽ có thể dẫn động thiên kiếp, vượt qua thiên kiếp, chân khí trong cơ thể liền sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, đó là biến hóa về bản chất.

Tại Tu chân giới , một khi đạt đến Thông Huyền cấp, chân khí bản thân đã bị gọi là Chân Nguyên lực, mà một khi vượt qua thiên kiếp, Chân Nguyên lực kia sẽ chuyển hóa làm Tiên Nguyên lực, lúc này Dương Lỗi cảm giác chân khí trong cơ thể của mình hẳn chính là sau khi vượt qua thiên kiếp, mà hình thành Tiên Nguyên lực rồi.

Tiên Nguyên lực, không nghĩ tới mình mới Bát Quái Ngưng Thần đã có được Tiên Nguyên lực, đây quả thực là chuyện khó mà tin nổi, để Dương Lỗi mừng rỡ không thôi, mặc dù không có ở trong phòng tu luyện lĩnh ngộ những Pháp Tắc Chi Lực khác, hoặc là nắm giữ Pháp Tắc Chi Lực, nhưng để ình chuyển hóa ra một ít Tiên Nguyên lực, thu hoạch như vậy cũng đã rất giá trị.

Tuy rằng Tiên Nguyên lực này chỉ có một tia, nhưng Dương Lỗi tinh tường, chỉ cần mình không ngừng tu luyện, như vậy liền có thể đem toàn bộ chân khí của mình đều chuyển hóa làm Tiên Nguyên lực, đến lúc đó, thời điểm mình lần nữa độ thiên kiếp, sẽ dễ dàng hơn nhiều, thuận tiện nhiều lắm.

Nhìn xem không gian còn chưa có xảy ra biến hóa, Dương Lỗi liền vội ngồi khoanh chân, trước chữa trị thương thế bên trong cơ thể mình, vận chuyển Tiên Nguyên lực trong cơ thể.

Một giờ sau, Dương Lỗi mở mắt, lúc này thương thế bên trong cơ thể đã hoàn toàn khôi phục, Tiên Nguyên lực so với trước đó gia tăng lên mấy lần, từ mới bắt đầu một đám Tiên Nguyên lực, bây giờ biến thành một luồng lớn như chiếc đũa. Lực lượng tinh thần nguyên bản tiêu hao hầu như không còn cũng nhận được khôi phục, hơn nữa so với trước đó, lực lượng tinh thần còn gia tăng lên không ít.

Thoải mái, Tiên Nguyên lực này so với chân khí trước đó, chính là muốn thoải mái, tốc độ khôi phục nhanh như vậy, hơn nữa Dương Lỗi thử qua, uy lực của Tiên Nguyên lực này so với chân khí, mạnh hơn gấp mười lần, chẳng qua hiện nay vẫn là quá ít, tuy rằng lợi hại , nhưng dù sao chỉ có một luồng lớn như chiếc đũa.

Nhưng mà Dương Lỗi biết rõ, chờ mình ở trong phòng tu luyện hoàn tất tu luyện, sau khi ra ngoài, nhất định sẽ có biến hóa nghiêng trời lệch đất, mình đem chân khí trong cơ thể hoàn toàn chuyển hóa, như vậy chiến lực chính thức của mình sẽ tăng lên mấy lần, đến lúc đó không cần bằng vào bí pháp chiêu thức mạnh mẽ, cũng đủ để thu thập võ giả Thiên Tiên cảnh giới.

Nhưng mà ở trong phòng tu luyện, nếu muốn hoàn toàn chuyển hóa, chỉ sợ không quá hiện thực.

Gay go!

Dương Lỗi đứng lên mới chú ý, tình huống bốn phía lại lần nữa phát sinh biến hóa, cuồng phong, là cuồng phong kịch liệt, cuồng phong này cùng dĩ vãng gặp được cuồng phong không giống, đây đều là đao gió, vô số đao gió hình thành cuồng phong, mới thoáng cái, trên người Dương Lỗi đã bị cắt ra rất nhiều vết thương.

Quá kinh khủng, Dương Lỗi chau mày, muốn ngăn trở những đao gió này, cũng không phải là một chuyện dễ dàng, so với trước đó gặp được Lôi Kiếp mà nói, chỉ mạnh không yếu.

Quá khó chơi rồi, đây chỉ là phòng tu luyện màu xanh lam sao? Lúc này Dương Lỗi phi thường hoài nghi, tình huống như vậy, chỉ sợ mặc dù là Thiên Tiên cảnh giới võ giả đi vào, cũng gánh không được bao lâu.

Mà may mắn mình tu luyện Bất Tử Kim Thân quyết, hơn nữa trải qua tu luyện đến tầng thứ hai cảnh giới, bằng không chỉ là hai cái này, đều gánh không được.

Tầng thứ hai Bất Tử Kim Thân quyết, không chỉ có cực kỳ cường hãn, hơn nữa tốc độ khôi phục cũng cực kỳ kinh người, mặc dù chỉ là dựa vào thân thể cường hãn, cũng đủ để cùng Cửu Cực Tạo Hóa sơ kỳ võ giả giao phong, có thể thấy được Bất Tử Kim Thân quyết cường hãn, tăng thêm mình bây giờ tu luyện ra Tiên Nguyên lực, tốc độ khôi phục sẽ càng thêm kinh người rồi.

Dù đã đạt đến trình độ như vậy, nhưng lúc này Dương Lỗi cảm giác mình vẫn là khó có thể chống cự đao gió, tuy rằng cường hãn, tốc độ khôi phục kinh người, nhưng nếu như tiếp tục như vậy nữa, chỉ sợ sớm muộn sẽ không kiên trì nổi, muốn đối phó phong nhận này, mình phải như thế nào mới có thể làm được?

Đây là một vấn đề khiến người ta vô cùng đau đầu, trước đó là Lôi Kiếp, hiện tại lại là đao gió.

Pháp tắc, đúng, Pháp Tắc Chi Lực, chỉ có lợi dụng Pháp Tắc Chi Lực, mới có thể đối kháng những đao gió này rồi.

- Lực lượng tinh thần hộ thuẫn.

Vì không để ình tiếp tục bị thương, Dương Lỗi mở ra lực lượng tinh thần hộ thuẫn, vô số đao gió không ngừng cắt chém ở phía trên hộ thuẫn, bởi vì lúc này đây Dương Lỗi lợi dụng lực lượng tinh thần hộ thuẫn, đem toàn thân mình đều bảo vệ, cho nên tiêu hao rất nhiều, uy lực của một cái đao gió này, so với Lôi Kiếp muốn kém xa, nhưng đao gió lại thắng ở số lượng, hơn nữa tần suất công kích thật sự là quá cao, quá kinh người.

Ngắn ngủn vài phút, Dương Lỗi cảm giác lực lượng tinh thần hộ thuẫn của mình liền bị công kích mấy ngàn lần.

Poou G\yÈjX P¢¨I ¦_Łj Ĥŋ9 ¦ʋ d9nu ros

Lực lượng tinh thần tiêu hao cực kỳ kinh người, Dương Lỗi không thể không một bên ngăn cản đao gió, một bên điên cuồng vận chuyển Diễn Thần Quyết, đến bổ sung lực lượng tinh thần tiêu hao.

Như vậy tuy rằng có thể bổ sung một ít, nhưng vẫn là xa xa theo không kịp tiêu hao.

Tiếp tục như vậy, hoàn toàn không phải biện pháp, sớm muộn mình sẽ bị đao gió cắt nát, không nghĩ biện pháp mà nói thật sự quá nguy hiểm, mặc dù nói ở chỗ này tu luyện, không có nguy hiểm tính mạng, nhưng nếu quả thật bị đao gió cắt nát, bỏ mình, không biết sau khi ra ngoài sẽ là một loại tình huống thế nào. Nhưng có thể khẳng định chính là, cái này đối với mình về sau tu luyện, là cực kỳ bất lợi, đây cũng là vì cái gì trước đó Tô Nghiên nói muốn để ình thận trọng lựa chọn.

Pháp Tắc Chi Lực, muốn đối phó đao gió này mà nói, phải lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, mà Pháp Tắc Chi Lực có thể đối phó đao gió, có rất nhiều, chỉ cần mình có thể thi triển một loại Pháp Tắc Chi Lực mà nói, ngăn trở đao gió này hẳn không phải là việc khó.

Đao chi pháp tắc, Thiên Đao Nhị Thức của mình, là đao chi pháp tắc, nhưng mà tuy rằng mình có thể thi triển đao chi pháp tắc, phải lợi dụng Phong Ẩn đao mới có thể làm được, mà bây giờ tình huống thực tế là,

mình căn bản là không có cách lấy ra Phong Ẩn đao, do đó thi triển Thiên Đao Nhị Thức, hơn nữa mặc dù là có thể lấy ra, mình cũng chỉ có thể thi triển một lần.

Cho nên Dương Lỗi buồn bực, đao chi pháp tắc là không được, như vậy mình lĩnh ngộ sâu nhất, cũng chỉ có một loại pháp tắc khác, đó chính là Không Gian Pháp Tắc rồi.

Không Gian Pháp Tắc, mình cũng không phải rất nhuần nhuyễn, gần kề liền lĩnh ngộ một chút da lông mà thôi, thời điểm vận dụng, đều dựa vào kỹ năng Thuấn Tức Thiên Lý , mà Thuấn Tức Thiên Lý, mình ở trong một ngày, cũng chỉ bất quá là có thể thi triển hai lần mà thôi, đây cũng là địa phương để Dương Lỗi phiền muộn.

Không Gian Pháp Tắc, Dương Lỗi chau mày, dường như nếu mình muốn lĩnh ngộ ra cái gì đó, rất không có khả năng, điều này làm cho Dương Lỗi buồn bực không thôi, chẳng lẽ còn muốn từ bên trong hệ thống cân nhắc? Hoặc là muốn mình đánh quái thăng cấp, tuôn ra kỹ năng mới được sao?

Đúng rồi, Dương Lỗi đột nhiên nhớ tới một kỹ năng, kỹ năng này là về Không Gian Pháp Tắc, nhưng mà mình không có để ý, cái này là thời điểm mình ở trong Yến sơn gặp phải Nghĩ Vương Kim Liên bị nhốt, so với Thuấn Tức Thiên Lý phải cường đại hơn nhiều, lúc ấy sau khi mình bị khốn trụ, căn bản là không có cách thoát thân, nếu như không phải Kim Liên buông tha mình, mình căn bản là khó thoát khỏi cái chết.

Cái kia chính là Thiên Địa Tù Lao, nếu như mình có thể học được Thiên Địa Tù Lao này mà nói, như vậy đối phó những đao gió này, cũng sẽ không cần thiết lo lắng…

Hệ thống, đúng, Dương Lỗi vội ấn mở hệ thống, xem xét tình huống có quan hệ Thiên Địa Tù Lao, nhìn xem có phải có một kỹ năng như Thiên Địa Tù Lao hay không, như nếu có thể, vậy cũng tốt, không được, nghĩ biện pháp khác nữa.

Click xem xét, sau khi tìm tòi một phen, Dương Lỗi mừng rỡ, thật là có một cái kỹ năng như Thiên Địa Tù Lao, nhưng mà đổi kỹ năng này cần đổi điểm cũng không ít, cần năm tỷ điểm. Năm tỷ điểm đó cũng không phải là một con số nhỏ, tương đương với một phần ba toàn bộ đổi điểm của mình rồi, thoáng cái tiêu hao nhiều như vậy, Dương Lỗi thật đúng là có chút ít không nỡ bỏ, thịt đau không dứt.

Nhưng mà thịt đau thì thịt đau, nhưng kỹ năng này nhất định phải đổi, hơn nữa kỹ năng này vô cùng hữu dụng, nếu như lúc ấy mình nắm giữ kỹ năng như Thiên Địa Tù Lao, như vậy liền có thể vây khốn Hoa Yêu Vương kia mà không bị hắn trốn đi nha. Hơn nữa, tình huống trước mắt là, mình nhất định phải lợi dụng Thiên Địa Tù Lao này để đối phó đao gió, nếu làm không tốt liền thật sự bị ngàn đao bầm thây rồi, tư vị Lăng Trì cũng không hay.

- Đinh, người chơi phải chăng đổi kỹ năng Thiên Địa Tù Lao? Cần tiêu hao năm tỷ đổi điểm.

- Đổi.

Không chút suy nghĩ, trải qua quyết định dĩ nhiên là không cần phải làm nhiều suy nghĩ nữa, hơn nữa hiện tại cũng không có nhiều thời giờ để ình đi suy tư như vậy, đao gió kia uy lực càng ngày càng mạnh, Dương Lỗi cảm giác hiện tại toàn thân mình đều là miệng vết thương, nguyên bản quần áo đều biến thành mảnh vỡ.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Thiên Địa Tù Lao, tiêu hao năm tỷ đổi điểm.

Năm tỷ đổi điểm cứ như vậy thoáng cái không có, tính lên mình ở trong phòng tu luyện này tiêu hao đổi điểm cũng không ít rồi, sáu tỷ bảy trăm triệu ah, nhưng mà cái này cũng đáng, nếu như không phải ở trong phòng tu luyện, Dương Lỗi còn thật không nghĩ tới mình lại yếu như vậy.

- Đinh, người chơi phải chăng học tập Thiên Địa Tù Lao?

Hệ thống lần nữa truyền đến tiếng nhắc nhở.

- Học tập.

Cái này còn cần suy nghĩ sao, nhất định là phải học, không có lý do gì không học, kỹ năng nghịch thiên như Thiên Địa Tù Lao, nếu mình đã đổi đi ra, không có lý do gì không học.

- Đinh, chúc mừng người chơi học được Thiên Địa Tù Lao.

Sau khi học được, Dương Lỗi vội vàng liền thối lui ra khỏi hệ thống, về tới trong phòng tu luyện, nhìn xem vô số đao gió, Dương Lỗi cũng cảm thấy sau lưng lạnh cả người, đao gió kia tựa hồ cũng đã thực chất hóa rồi, như là từng chuôi phi đao vô cùng lợi hại, như là nước mưa, hướng phía mình rậm rạp chằng chịt bắn nhanh qua.

- Thiên Địa Tù Lao.

Dương Lỗi chợt quát một tiếng, mở ra kỹ năng, Thiên Địa Tù Lao này vốn là vì vây khốn kẻ địch, nhưng mà hiện tại Dương Lỗi vì bảo vệ mình, đem mình nhốt ở bên trong.

Không thể không nói Thiên Địa Tù Lao này vô cùng cường hãn, sau khi đem mình nhốt ở bên trong, đao gió rậm rạp chằng chịt kia liền bị ngăn cản ở bên ngoài rồi.

Thiên Địa Tù Lao này thật ra là một cái không gian, tự thành không gian, là vận dụng Không Gian Pháp Tắc hoàn mỹ, dựa theo đạo lý mà nói, đao gió bình thường căn bản là không có cách nào công kích, nhưng những đao gió này chính là thể hiện của Phong Chi Pháp Tắc, cho nên mới có thể công kích được kỹ năng Thiên Địa Tù Lao tạo thành một phương không gian này, không phải chuyện đùa a.

Nhưng mà Dương Lỗi không lo lắng, lúc này Thiên Địa Tù Lao hẳn là còn có thể kiên trì rất lâu, dù sao đây là lực lượng của Không Gian Pháp Tắc, Không Gian Pháp Tắc so với Phong Chi Pháp Tắc phải mạnh mẽ hơn nhiều, hơn nữa Phong Chi Pháp Tắc này tạo thành đao gió cũng không tập trung, công kích này vô cùng tan rã, nếu như tập trung công kích một điểm mà nói, như vậy mặc dù Thiên Địa Tù Lao này lại lợi hại vài lần, nhưng ở trong mấy hơi thở, đoán chừng cũng sẽ bị đánh tan.

Nhưng dù như vậy, Thiên Địa Tù Lao này tiêu hao lực lượng tinh thần cũng là cực kỳ kinh người, lúc này mới bao lâu thời gian, tiêu hao lực lượng tinh thần đã hơn phân nửa, Dương Lỗi kinh hãi, nếu như tiếp tục như vậy, cái Thiên Địa Tù Lao này đoán chừng thoáng cái sẽ xong đời, Dương Lỗi lập tức ngồi trên mặt đất, nhắm mắt lại, điên cuồng vận chuyển Diễn Thần Quyết, không ngừng khôi phục lực lượng tinh thần của mình, do đó bổ sung Thiên Địa Tù Lao tiêu hao.

Po©u G\ʏỀjX P¢VI ¦_Ł j Ĥŋ9 ¦υ d9nu r©s

Mười phút đồng hồ trôi qua, đao gió kia còn đang không ngừng tàn sát bừa bãi, không có dấu hiệu dừng lại chút nào, Dương Lỗi càng thêm lo lắng, mình kiên trì không được bao lâu, mặc dù mình hết sức vận chuyển Diễn Thần Quyết, bổ sung lực lượng tinh thần tiêu hao, nhưng cũng theo không kịp tiêu hao khổng lồ này.

Ngay từ đầu vận chuyển Diễn Thần Quyết tốc độ khôi phục vẫn là cân bằng, nhưng theo đao gió công kích càng ngày càng dày đặc, càng ngày càng mãnh liệt, cái bổ sung này liền dần dần không bằng tiêu hao, mà bây giờ tốc độ tiêu hao đã vượt xa nhiều so với bổ sung, để Dương Lỗi đau đầu không thôi, dựa theo tình huống hiện tại, Thiên Địa Tù Lao này đoán chừng chỉ có thể kiên trì nửa giờ. Sau nửa giờ, mình sẽ lần nữa bạo lộ ở trong vô tận đao gió công kích.

Lại là mười phút đồng hồ trôi qua, trên trán Dương Lỗi đã mồ hôi đầm đìa, mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu không ngừng đi xuống.

Vốn cho rằng có thể kiên trì 30 phút, nhưng hiện tại xem ra, mình có chút đánh giá cao, dựa theo tình huống như vậy, mình tối đa còn có thể kiên trì mười phút, nói cách khác, cộng lại cùng lúc trước đoán chừng, bất quá là 20 phút mà thôi, thậm chí sẽ là ngắn hơn.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Trong lòng Dương Lỗi lo lắng không thôi, nếu như Thiên Địa Tù Lao bị đao gió này đánh vỡ, hậu quả kia cũng dễ dàng nghĩ được, dùng cường độ thân thể của mình bây giờ, căn bản gánh không được đao gió mạnh mẽ này, một khi thoát ly Thiên Địa Tù Lao bảo vệ, đoán chừng ở trong vòng mười mấy phút, mình liền sẽ biến thành một bộ bạch cốt, thậm chí ngay cả bạch cốt cũng sẽ không còn.

Cho nên nhất định phải mau chóng giải quyết vấn đề này, mình kiên trì không được bao lâu.

Lại là năm phút đồng hồ trôi qua, còn không có chút tiến triển nào, bên trong Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, cũng không có phương pháp phù hợp có thể đối phó đao gió này, Dương Lỗi đành phải điên cuồng vận chuyển Diễn Thần Quyết, càng ngày càng điên cuồng, hi vọng có thể kiên trì nhiều một chút, Dương Lỗi biết rõ, một khi lực lượng tinh thần tiêu hao hết, vậy phiền toái có thể to lắm.

Đáng chết.

Dương Lỗi cắn răng, lúc này lực lượng tinh thần của mình đã sắp tới tình trạng dầu hết đèn tắt rồi, tiếp tục như vậy xuống dưới mà nói cái kia chính là đại phiền toái, mình kiên trì không được nữa.

Chẳng lẽ hôm nay mình phải tao ngộ lần thảm bại thứ nhất từ trước tới nay sao? Không, tuyệt không, Dương Lỗi ở trong lòng điên cuồng gào thét, mình không thể khuất phục, không thể, tuyệt đối không thể thất bại như vậy.

Nhưng mặc dù trong nội tâm gào thét như thế, không cam lòng như thế, nhưng mà ngăn không được, cũng không thay đổi được gì, sau một phút, Dương Lỗi chóng mặt, cả người mềm ra xuống dưới, lực lượng tinh thần tiêu hao hầu như không còn, mà không gian Thiên Địa Tù Lao trong nháy mắt sụp đổ.

Nhưng mà vừa lúc đó, trong toàn bộ không gian, những đao gió mạnh mẽ kia trong nháy mắt đều biến mất hầu như không còn, trong phòng tu luyện cũng khôi phục tình huống gió êm sóng lặng, nhưng mà tất cả những thứ này Dương Lỗi đều không có cảm giác, lúc này hắn bởi vì lực lượng tinh thần hao hết mà hôn mê, nhưng mà may mắn, lúc này Diễn Thần Quyết tự động vận chuyển, không ngừng khôi phục, một ít Tiên Nguyên lực trong cơ thể kia cũng đang không ngừng chữa trị thân thể ở thời khắc cuối cùng bị đao gió xúc phạm tới.

Không biết đã qua bao lâu, Dương Lỗi rốt cục dần dần mở mắt, lúc này Dương Lỗi cảm giác thoải mái trước nay chưa có, cả người khoan khoái dễ chịu vô cùng, nhắm mắt lại, tinh tế xem xét một phen, phát hiện tu vi của mình lại có tinh tiến, nhất là lực lượng tinh thần, so với trước đó muốn tiến bộ rất nhiều.

Mà Tiên Nguyên lực so với trước đó cũng mạnh hơn không ít, mình không chết, cũng không có gì khác thường, không có gì không ổn, ngược lại tu vi tiến bộ, điều này làm cho Dương Lỗi kinh hỉ không thôi, không nghĩ tới mình đã khiêng qua, nhưng mà vừa nghĩ tới vô tận đao gió, tình cảnh kinh khủng kia, Dương Lỗi vẫn còn có chút không rét mà run, nếu như mình không có Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, không thể đổi ra Thiên Địa Lao Tù mà nói, mình thật có thể thảm rồi.

Tuy rằng không biết kết quả bị đao gió tiêu diệt mất sẽ như thế nào, nhưng khẳng định không phải chuyện tốt đẹp gì, tu vi đoán chừng chẳng những không có tiến bộ gì, chỉ sợ còn có thể tạo thành ảnh hưởng nhất định, thay đổi những người khác mà nói, chỉ sợ về sau cũng khó có tiến bộ, đây đều là có khả năng đấy.

Nhưng mà may mắn, mình khiêng đi qua, mặc dù là không qua được, Dương Lỗi cũng không có lo lắng quá lớn, dù sao mình có Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, cái này là át chủ bài cuối cùng của mình, cũng là vũ khí lớn nhất của mình, có Toàn Năng Tu Luyện hệ thống làm hậu thuẫn, tu luyện, đó căn bản không cần lo lắng, duy nhất cần thiết cân nhắc, cái kia chính là như thế nào đánh quái thăng cấp, đương nhiên quan trọng nhất là phải bảo vệ cái mạng nhỏ của mình.

Mạng nhỏ mới là trọng yếu nhất, một khi bỏ mình, Dương Lỗi cũng không nhận ra Toàn Năng Tu Luyện hệ thống này còn có thể để ình tại chỗ phục sinh, mặc dù từ khi mình đã có Toàn Năng Tu Luyện hệ thống này tới nay, thật giống như đang chơi game, nhưng Dương Lỗi không quá tin là tánh mạng của mình cũng như trò chơi, một khi tử vong bất quá là rớt cấp xử phạt, nếu chỉ là như vậy, vậy mình liền hoàn toàn không cần phải lo lắng rồi, nhưng cái này là không thể nào, chỉ là một nguyện vọng tốt đẹp mà thôi.

Cho nên bất kể lúc nào, Dương Lỗi đều không muốn lấy tính mạng của mình đi mạo hiểm, chỉ cần mình còn sống, như vậy bất kể chuyện gì phát sinh, đều không cần lo lắng, bởi vì có Toàn Năng Tu Luyện hệ thống tồn tại, mặc dù là gặp được khó khăn lớn hơn nữa, mình cũng có thể giải quyết, bất kể khó khăn dường nào, cũng không quá đáng là vấn đề thời gian mà thôi, Dương Lỗi có tự tin này.

Thời gian trôi qua cực nhanh, nửa tháng thời gian rất nhanh đã trôi qua rồi, trong lúc này, Dương Lỗi ngoại trừ Thiên Địa Tù Lao còn có Diễn Thần Quyết ra, cũng không có đạt được kỹ năng mới gì, nhưng mà lực lượng tinh thần lại tăng lên không ít, nguyên bản tu luyện tới Diễn Thần Quyết quyển thứ hai, bây giờ đã tu luyện Diễn Thần Quyết quyển thứ ba, lực lượng tinh thần lần nữa tăng lên.

Có thể nói, lực lượng tinh thần của Dương Lỗi bây giờ, so với Huyền Tiên tu luyện giả bình thường cũng không hề yếu, thậm chí muốn hơn một bậc, so với Huyền Tiên đỉnh phong cảnh giới đại viên mãn cường giả cũng không kém bao nhiêu, bởi vậy có thể thấy được Diễn Thần Quyết này khủng bố cỡ nào, cái này còn gần kề chỉ là Diễn Thần Quyết quyển thứ ba mà thôi, phải biết rằng Diễn Thần Quyết này tổng cộng có 360 cuốn.

Mà bây giờ mình chỉ là học được quyển thứ ba cũng đã lợi hại như vậy rồi, như vậy chờ mình tu luyện đến cảnh giới đại viên mãn, cái kia sẽ kinh khủng đến cỡ nào liền có thể nghĩ rồi.

Po¨u G\yỀjX P¢UI dʒH dyỈjX ¦C -njX p\¾q ¦ÂHu

Nhìn xem phòng tu luyện này lại lần nữa khôi phục bộ dáng lúc trước, Dương Lỗi âm thầm cảm thán, nửa tháng rồi, còn có nửa tháng thời gian, lại nói tiếp trong nửa tháng này, thực lực của mình có thể nói là đột nhiên tăng mạnh, mười vạn Cực Phẩm Linh Thạch, hiệu quả thật đúng là không phải dùng để trưng cho đẹp, nhưng mà tình huống như vậy, cũng làm cho người khó có thể chịu được, nếu như không phải mình tu luyện Bất Tử Kim Thân quyết mà nói, cực hạn tu luyện như vậy còn thật không biết có thể kiên trì hay không. . .

Còn thừa lại nửa tháng thời gian, trong nội tâm Dương Lỗi vẫn là phiền muộn, nửa tháng, không biết còn gặp được tình huống như thế nào, ở nửa tháng trước gặp được tình huống, đã để Dương Lỗi mỏi mệt không chịu nổi, có đôi khi Dương Lỗi thật sự muốn buông tha cho, nhưng mà bởi vì phòng tu luyện này căn bản không có khả năng buông tha cho, cho nên Dương Lỗi mới cắn răng tiếp tục kiên trì.

Dương Lỗi đã từng hoài nghi, cái này đến cùng có phải phòng tu luyện đẳng cấp màu xanh lam hay không? Cái cường độ này quá kinh người, Huyền Tiên cảnh giới bình thường ở chỗ này, đoán chừng cũng có chút cố hết sức, huống chi mình vẫn chỉ là Bát Quái Ngưng Thần cấp, ngay cả Thiên kiếp cũng không có vượt qua.

Cực hạn tu luyện như vậy, không phải là người nào cũng có thể tiếp tục kiên trì, người có thể kiên trì, tuyệt đối sẽ có biến hóa nghiêng trời lệch đất, điểm này trong lòng Dương Lỗi là quá là rõ ràng, thông qua nửa tháng này đến nay, thực lực bản thân mình biến hóa, liền có thể biết rồi.

Nhưng mà để Dương Lỗi buồn bực chính là, trước đó Tô Nghiên đã từng nói qua, phòng tu luyện này chủ yếu là trợ giúp người ở bên trong tu luyện lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, trên cơ bản người có thể ở chỗ này kiên trì đều có thể lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực thuộc về mình, nhưng tình huống hiện tại là, mình căn bản không có lĩnh ngộ được Pháp Tắc Chi Lực gì, đây là để Dương Lỗi vô cùng mê hoặc, bởi vì cực hạn tu luyện nơi này, căn bản chỉ là đối với mình tôi luyện mà thôi, còn như thế nào lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, Dương Lỗi còn thật không biết phải thế nào mới có thể làm được.

Đương nhiên Dương Lỗi cũng nghĩ qua, cái này là bởi vì Toàn Năng Tu Luyện hệ thống của mình, có lẽ là mình tư chất không tốt, nhưng Dương Lỗi cũng không muốn từ bỏ, dù sao thông qua hệ thống đạt được Pháp Tắc Chi Lực, cùng thông qua chính mình lĩnh ngộ thu hoạch được Pháp Tắc Chi Lực, vẫn là có khác nhau rất lớn, nếu như là chính mình lĩnh ngộ mà nói, thì sẽ không có nhiều hạn chế như vậy, ví dụ như Thiên Đạo Nhị Thức là có hạn chế, thời gian chờ đợi mười hai giờ, mà Thuấn Tức Thiên Lý cũng có hạn chế, mỗi ngày chỉ có thể thi triển hai lần, còn Thiên Địa Tù Lao thì đỡ một ít, chỉ cần lực lượng tinh thần của mình đầy đủ, cái kia liền có thể vô hạn thi triển, như vậy Thiên Địa Tù Lao này còn tạm được, Thiên Địa Tù Lao liền như là mình lĩnh ngộ ra, đương nhiên nếu như hết thảy kỹ năng hệ thống đều như Thiên Địa Tù Lao, vậy thì sướng rồi, đương nhiên nếu như Thiên Đạo Nhất Thức cùng Thuấn Tức Thiên Lý đều như Thiên Địa Tù Lao, ở dưới điều kiện lực lượng tinh thần của mình cho phép, có thể không hạn chế thi triển, vậy thì quá kinh khủng.

Nhưng nói tóm lại, ở nửa tháng này đến nay, Dương Lỗi hiểu rõ ràng một việc, cái kia chính là nếu như mình nghĩ muốn lĩnh ngộ ra Pháp Tắc Chi Lực, hơn nữa có thể thuần thục vận dụng, trong chiến đấu phát ra đại tác dụng, có hiệu quả thật lớn, cái này rất khó, hầu như là không thể nào thực hiện.

Tầng tầng thở dài, Dương Lỗi phát hiện tình huống trước mắt lại phát sinh biến hóa rồi.

Nguyên bản phòng tu luyện biến thành một mảng lớn rừng rậm, xanh um tươi tốt, sinh cơ bừng bừng, vô cùng xinh đẹp.

Phong cảnh như vậy, để cho lòng người khoan khoái dễ chịu, hô hấp lấy không khí trong lành, tâm cũng tựa hồ vì đó mở ra, toàn thân lỗ chân lông đều giãn ra.

Rất thoải mái, rất sung sướng, để cho lòng người buông lỏng.

Nhưng mà Dương Lỗi không dám buông lỏng cẩn thận, bởi vì Dương Lỗi biết rõ, nơi này là phòng tu luyện, phòng tu luyện này là trợ giúp mình tu luyện, mà không phải là để ình đến hưởng thụ, những vật này, rất có thể là một mồi nhử, đến mê hoặc chính mình, là vì để cho lực ý chí của mình tiêu tán mà xuất hiện.

Cho nên, ngay từ đầu tuy rằng Dương Lỗi buông lỏng một chút, nhưng giờ khắc này, lực lượng tinh thần của Dương Lỗi ở vào trạng thái tập trung cao độ, nếu như có thể sử dụng Chân Thực Ưng Nhãn mà nói, Dương Lỗi đã sớm thi triển Chân Thực Ưng Nhãn, đem tình huống nơi này tra rõ ràng rồi, nhưng đáng tiếc Chân Thực Ưng Nhãn không thể thi triển.

Đương nhiên nếu như Chân Thực Ưng Nhãn có thể sử dụng mà nói, thực lực của mình sẽ không tăng lên được nhanh như vậy rồi, cái gọi là được cái này mất cái kia, sai lầm tất nhiên sẽ có.

Dương Lỗi chậm rãi di động, nhìn một cái hồ nước trước mắt, hồ nước này cũng không phải rất lớn, nhưng mà cũng không nhỏ, ước chừng như nửa cái sân bóng, hồ nước trong suốt thấy đáy, toàn bộ mặt hồ như một tấm gương Phỉ Thúy, mỹ lệ làm rung động lòng người, trong hồ cá bơi nhàn nhã, từng bầy từng bầy, không ngừng chơi đùa.

Hình tượng này thật sự là thật đẹp, khiến người ta lưu luyến quên về, nếu như không phải trong phòng tu luyện, đây tuyệt đối là một tiên cảnh du ngoạn, nhưng Dương Lỗi biết rõ, nơi này tuyệt đối không phải đơn giản như vậy, lần này là cái thử thách gì, Dương Lỗi không có tinh tường chút nào, nhưng có loại dự cảm, lúc này đây thử thách, so với mấy lần trước cộng lại đều lợi hại hơn, muốn khó đối phó hơn.

Cho nên , tuy rằng cảnh sắc trước mắt hợp lòng người, nhưng trong lòng Dương Lỗi thì vô cùng lo lắng, hết sức cẩn thận, tinh thần tập trung cao độ, thời khắc chú ý đến biến hóa bốn phía, một khi phát sinh biến cố, Dương Lỗi sẽ trước tiên làm ra phản ứng.

Sau khi tới gần bên hồ, mặt hồ bắt đầu có biến hóa, đáy hồ đột nhiên toát ra từng cái từng cái bong bóng cực lớn, những bong bóng này không ngừng nổi lên, sau khi nổi lên mặt nước, vừa tiếp xúc đến không khí liền vỡ tan, bong bóng như vậy càng ngày càng nhiều, tốc độ càng lúc càng nhanh, hồ nước nguyên bản trong veo cũng bắt đầu đã có biến hóa, xuất hiện màu đen đục ngầu.

Nhìn xem tình huống này, mặc dù Dương Lỗi không có biết rõ ràng đến cùng đây là chuyện gì xảy ra, nhưng mà đưa tới Dương Lỗi đầy đủ coi trọng , hơn nữa Dương Lỗi phỏng đoán, cái này rất có thể chính là vị trí mấu chốt của thử thách.

Ở trong hồ đến cùng có tồn tại gì? Là cùng mấy lần trước như nhau, hay là lúc này đây muốn mình đánh bại một đối thủ cường đại? Là yêu thú, hay là một tu luyện giả mạnh mẽ? Trong nội tâm Dương Lỗi không có đáp án, nhưng Dương Lỗi biết rõ, cái này không tốn thời gian dài liền có thể rõ ràng, lúc này trong tay Dương Lỗi ngưng tụ ra một thanh trường đao, đây là lợi dụng lực lượng tinh thần của mình ngưng tụ mà thành.

Bây giờ lực lượng tinh thần của Dương Lỗi xưa đâu bằng nay, ngưng tụ một thanh trường đao không coi là cái gì, hơn nữa đối với lực lượng tinh thần khống chế, so với trước đó mạnh hơn nhiều lắm.

PoVu G\yỀjX P¢UI dʒH dyỲjX ¦C -njX p\¾q ¦ÂHu

Nhìn xem phòng tu luyện này lại lần nữa khôi phục bộ dáng lúc trước, Dương Lỗi âm thầm cảm thán, nửa tháng rồi, còn có nửa tháng thời gian, lại nói tiếp trong nửa tháng này, thực lực của mình có thể nói là đột nhiên tăng mạnh, mười vạn Cực Phẩm Linh Thạch, hiệu quả thật đúng là không phải dùng để trưng cho đẹp, nhưng mà tình huống như vậy, cũng làm cho người khó có thể chịu được, nếu như không phải mình tu luyện Bất Tử Kim Thân quyết mà nói, cực hạn tu luyện như vậy còn thật không biết có thể kiên trì hay không. . .

Còn thừa lại nửa tháng thời gian, trong nội tâm Dương Lỗi vẫn là phiền muộn, nửa tháng, không biết còn gặp được tình huống như thế nào, ở nửa tháng trước gặp được tình huống, đã để Dương Lỗi mỏi mệt không chịu nổi, có đôi khi Dương Lỗi thật sự muốn buông tha cho, nhưng mà bởi vì phòng tu luyện này căn bản không có khả năng buông tha cho, cho nên Dương Lỗi mới cắn răng tiếp tục kiên trì.

Dương Lỗi đã từng hoài nghi, cái này đến cùng có phải phòng tu luyện đẳng cấp màu xanh lam hay không? Cái cường độ này quá kinh người, Huyền Tiên cảnh giới bình thường ở chỗ này, đoán chừng cũng có chút cố hết sức, huống chi mình vẫn chỉ là Bát Quái Ngưng Thần cấp, ngay cả Thiên kiếp cũng không có vượt qua.

Cực hạn tu luyện như vậy, không phải là người nào cũng có thể tiếp tục kiên trì, người có thể kiên trì, tuyệt đối sẽ có biến hóa nghiêng trời lệch đất, điểm này trong lòng Dương Lỗi là quá là rõ ràng, thông qua nửa tháng này đến nay, thực lực bản thân mình biến hóa, liền có thể biết rồi.

Nhưng mà để Dương Lỗi buồn bực chính là, trước đó Tô Nghiên đã từng nói qua, phòng tu luyện này chủ yếu là trợ giúp người ở bên trong tu luyện lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, trên cơ bản người có thể ở chỗ này kiên trì đều có thể lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực thuộc về mình, nhưng tình huống hiện tại là, mình căn bản không có lĩnh ngộ được Pháp Tắc Chi Lực gì, đây là để Dương Lỗi vô cùng mê hoặc, bởi vì cực hạn tu luyện nơi này, căn bản chỉ là đối với mình tôi luyện mà thôi, còn như thế nào lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực, Dương Lỗi còn thật không biết phải thế nào mới có thể làm được.

Đương nhiên Dương Lỗi cũng nghĩ qua, cái này là bởi vì Toàn Năng Tu Luyện hệ thống của mình, có lẽ là mình tư chất không tốt, nhưng Dương Lỗi cũng không muốn từ bỏ, dù sao thông qua hệ thống đạt được Pháp Tắc Chi Lực, cùng thông qua chính mình lĩnh ngộ thu hoạch được Pháp Tắc Chi Lực, vẫn là có khác nhau rất lớn, nếu như là chính mình lĩnh ngộ mà nói, thì sẽ không có nhiều hạn chế như vậy, ví dụ như Thiên Đao Nhị Thức là có hạn chế, thời gian chờ đợi mười hai giờ, mà Thuấn Tức Thiên Lý cũng có hạn chế, mỗi ngày chỉ có thể thi triển hai lần, còn Thiên Địa Tù Lao thì đỡ một ít, chỉ cần lực lượng tinh thần của mình đầy đủ, cái kia liền có thể vô hạn thi triển, như vậy Thiên Địa Tù Lao này còn tạm được, Thiên Địa Tù Lao liền như là mình lĩnh ngộ ra, đương nhiên nếu như hết thảy kỹ năng hệ thống đều như Thiên Địa Tù Lao, vậy thì sướng rồi, đương nhiên nếu như Thiên Đao Nhất Thức cùng Thuấn Tức Thiên Lý đều như Thiên Địa Tù Lao, ở dưới điều kiện lực lượng tinh thần của mình cho phép, có thể không hạn chế thi triển, vậy thì quá kinh khủng.

Nhưng nói tóm lại, ở nửa tháng này đến nay, Dương Lỗi hiểu rõ ràng một việc, cái kia chính là nếu như mình nghĩ muốn lĩnh ngộ ra Pháp Tắc Chi Lực, hơn nữa có thể thuần thục vận dụng, trong chiến đấu phát ra đại tác dụng, có hiệu quả thật lớn, cái này rất khó, hầu như là không thể nào thực hiện.

Tầng tầng thở dài, Dương Lỗi phát hiện tình huống trước mắt lại phát sinh biến hóa rồi.

Nguyên bản phòng tu luyện biến thành một mảng lớn rừng rậm, xanh um tươi tốt, sinh cơ bừng bừng, vô cùng xinh đẹp.

Phong cảnh như vậy, để cho lòng người khoan khoái dễ chịu, hô hấp lấy không khí trong lành, tâm cũng tựa hồ vì đó mở ra, toàn thân lỗ chân lông đều giãn ra.

Rất thoải mái, rất sung sướng, để cho lòng người buông lỏng.

Nhưng mà Dương Lỗi không dám buông lỏng cẩn thận, bởi vì Dương Lỗi biết rõ, nơi này là phòng tu luyện, phòng tu luyện này là trợ giúp mình tu luyện, mà không phải là để ình đến hưởng thụ, những vật này, rất có thể là một mồi nhử, đến mê hoặc chính mình, là vì để cho lực ý chí của mình tiêu tán mà xuất hiện.

Cho nên, ngay từ đầu tuy rằng Dương Lỗi buông lỏng một chút, nhưng giờ khắc này, lực lượng tinh thần của Dương Lỗi ở vào trạng thái tập trung cao độ, nếu như có thể sử dụng Chân Thực Ưng Nhãn mà nói, Dương Lỗi đã sớm thi triển Chân Thực Ưng Nhãn, đem tình huống nơi này tra rõ ràng rồi, nhưng đáng tiếc Chân Thực Ưng Nhãn không thể thi triển.

Đương nhiên nếu như Chân Thực Ưng Nhãn có thể sử dụng mà nói, thực lực của mình sẽ không tăng lên được nhanh như vậy rồi, cái gọi là được cái này mất cái kia, sai lầm tất nhiên sẽ có.

Dương Lỗi chậm rãi di động, nhìn một cái hồ nước trước mắt, hồ nước này cũng không phải rất lớn, nhưng mà cũng không nhỏ, ước chừng như nửa cái sân bóng, hồ nước trong suốt thấy đáy, toàn bộ mặt hồ như một tấm gương Phỉ Thúy, mỹ lệ làm rung động lòng người, trong hồ cá bơi nhàn nhã, từng bầy từng bầy, không ngừng chơi đùa.

Hình tượng này thật sự là thật đẹp, khiến người ta lưu luyến quên về, nếu như không phải trong phòng tu luyện, đây tuyệt đối là một tiên cảnh du ngoạn, nhưng Dương Lỗi biết rõ, nơi này tuyệt đối không phải đơn giản như vậy, lần này là cái thử thách gì, Dương Lỗi không có tinh tường chút nào, nhưng có loại dự cảm, lúc này đây thử thách, so với mấy lần trước cộng lại đều lợi hại hơn, muốn khó đối phó hơn.

Cho nên , tuy rằng cảnh sắc trước mắt hợp lòng người, nhưng trong lòng Dương Lỗi thì vô cùng lo lắng, hết sức cẩn thận, tinh thần tập trung cao độ, thời khắc chú ý đến biến hóa bốn phía, một khi phát sinh biến cố, Dương Lỗi sẽ trước tiên làm ra phản ứng.

Sau khi tới gần bên hồ, mặt hồ bắt đầu có biến hóa, đáy hồ đột nhiên toát ra từng cái từng cái bong bóng cực lớn, những bong bóng này không ngừng nổi lên, sau khi nổi lên mặt nước, vừa tiếp xúc đến không khí liền vỡ tan, bong bóng như vậy càng ngày càng nhiều, tốc độ càng lúc càng nhanh, hồ nước nguyên bản trong veo cũng bắt đầu đã có biến hóa, xuất hiện màu đen đục ngầu.

Nhìn xem tình huống này, mặc dù Dương Lỗi không có biết rõ ràng đến cùng đây là chuyện gì xảy ra, nhưng mà đưa tới Dương Lỗi đầy đủ coi trọng , hơn nữa Dương Lỗi phỏng đoán, cái này rất có thể chính là vị trí mấu chốt của thử thách.

Ở trong hồ đến cùng có tồn tại gì? Là cùng mấy lần trước như nhau, hay là lúc này đây muốn mình đánh bại một đối thủ cường đại? Là yêu thú, hay là một tu luyện giả mạnh mẽ? Trong nội tâm Dương Lỗi không có đáp án, nhưng Dương Lỗi biết rõ, cái này không tốn thời gian dài liền có thể rõ ràng, lúc này trong tay Dương Lỗi ngưng tụ ra một thanh trường đao, đây là lợi dụng lực lượng tinh thần của mình ngưng tụ mà thành.

Bây giờ lực lượng tinh thần của Dương Lỗi xưa đâu bằng nay, ngưng tụ một thanh trường đao không coi là cái gì, hơn nữa đối với lực lượng tinh thần khống chế, so với trước đó mạnh hơn nhiều lắm.

PoUu G\ʏỀjX P¢£I -«_ w«¾ [G9 ?«ǰjJ ¦_Ŀj ĤʏÎjX Ĥŋ9 iXʁHu ros

Trong hồ biến hóa, để Dương Lỗi cực kỳ chú ý, là trọng điểm, nhưng mà tình huống bốn phía, Dương Lỗi cũng không có khả năng buông lỏng, dưới tình huống như vậy, một điểm sai lầm nhỏ đều là cực kỳ đáng sợ, rất có thể sẽ tạo thành sinh mệnh nguy hiểm, cho nên Dương Lỗi không dám có chút buông lỏng.

Vào lúc đó , trong hồ lại có biến hóa mới, cá trong hồ đã tử vong rồi, hơn nữa tử vong càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều, nước đục ngầu trong hồ bắt đầu hướng bốn phía khuếch tán, lan tràn, rất nhanh toàn bộ hồ nước đều phiêu đầy cá chết, còn có các loại động vật khác sinh sống ở trong hồ.

Không chỉ là động vật, ngay cả đồng cỏ và nguồn nước trong hồ cũng bắt đầu biến thành đen nhánh, đã mất đi sinh cơ.

Dương Lỗi kinh hãi thất sắc, đây là tình huống gì? Trong hồ này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Màu đen đục ngầu kia rốt cuộc là cái gì? Động thực vật trong hồ tử vong , rốt cuộc là duyên cớ gì?

Cái này hết thảy tất cả, để Dương Lỗi cảm thấy lẫn lộn, nhưng mà Dương Lỗi biết rõ, cái này rất phiền phức, chỉ sợ mình thực là lần nữa gặp một phiền toái cực lớn rồi.

Cho tới bây giờ, hắn còn không rõ ràng lắm mình sắp sửa đối mặt cái gì? Đối với một võ giả mà nói, đối thủ cường đại cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là, một đối thủ không biết.

Nhìn xem toàn bộ mặt hồ đều phát sinh ra biến hóa, Dương Lỗi không thể không lui về phía sau vài bước, nhìn xem kế tiếp biến hóa, ở dưới tình huống không biết, mình không biết đối phó như thế nào, vậy cũng chỉ có lui về phía sau, trước quan sát rõ ràng tình huống nói sau, tùy tiện hành động, cái kia tuyệt đối là hành vi tìm chết, cử động không sáng suốt như vậy, Dương Lỗi đương nhiên sẽ không đi làm.

Mà sự tình để Dương Lỗi kinh ngạc hơn đã xảy ra, cái màu đen đục ngầu kia lan tràn đến bên hồ, cỏ cây trên bờ hồ cũng bắt đầu héo rũ, hơn nữa tốc độ càng ngày càng kinh người, Dương Lỗi không ngừng lùi lại, đây rốt cuộc là tình huống như thế nào, Dương Lỗi cũng không biết, không chỉ có như thế, ngay cả các loại phi trùng Hồ Điệp bay múa trên bầu trời, cũng dồn dập rơi xuống , chỉ chốc lát sau, ngay cả chim bay cũng bắt đầu tử vong.

Toàn bộ không gian giống như là gặp phải nguyền rủa, bị khí tức tử vong khủng bố phủ xuống.

Lui, không có biện pháp khác, Dương Lỗi chỉ lựa chọn tiếp tục lui về phía sau, hi vọng tránh đi tình huống khủng bố không biết này.

Mà lúc này đây, vô số động thực vật tử đã vong rồi, tốc độ lan tràn cũng biến thành nhanh hơn, toàn bộ mặt hồ, tính cả trăm mét chung quanh đều đã trở thành một mảnh tử địa, không có một tia sinh cơ, điều này làm cho Dương Lỗi cảm thấy lo lắng, chẳng lẽ, chẳng lẽ đây là Tử Vong pháp tắc?

Nếu thật là Tử Vong pháp tắc mà nói, vậy mình phải như thế nào mới có thể đối phó?

Lui, hiện tại không có cách nào, chỉ có thể không ngừng lui về phía sau, Tử Vong pháp tắc, lúc này Dương Lỗi suy đoán, cái này mười phần chính là Tử Vong pháp tắc rồi, Tử Vong pháp tắc cực kỳ khủng bố, uy lực của nó gần với Thời Gian Pháp Tắc cùng Sinh mệnh pháp tắc, thậm chí so với Không Gian Pháp Tắc còn khó đối phó hơn.

Lui ra phía sau vài trăm mét, cả thân thể Dương Lỗi dừng lại, phát hiện đằng sau rõ ràng có bức tường vô hình đem mình ngăn chặn, để ình không có cách nào lui về sau nữa.

Điều này làm cho Dương Lỗi căm tức, bây giờ mình không muốn đối mặt lực lượng Tử Vong pháp tắc khủng bố này, đương nhiên điều này cũng có khả năng là lực lượng Sinh Mệnh pháp tắc, lực lượng Tử Vong pháp tắc, là để động thực vật trực tiếp tử vong, mà Sinh Mệnh pháp tắc cũng có thể làm được, cái kia chính là trực tiếp rút ra Sinh mệnh lực của động thực vật.

Cho nên, tình huống trước mắt Dương Lỗi cũng không phải rất xác định, rốt cuộc là Tử Vong pháp tắc, hay là Sinh Mệnh pháp tắc, đây là một ẩn số.

Nhưng bất kể là Tử Vong pháp tắc, hay là Sinh Mệnh pháp tắc, đây đều là cực kỳ khủng bố, tuyệt đối không phải mình bây giờ có thể giải quyết được, nếu muốn giải quyết vấn đề này, nhất định cần phải từ bên trong hệ thống tìm kiếm đáp án rồi.

Cho nên thời điểm Dương Lỗi đang lùi lại, cũng đã ấn mở hệ thống, xem xét có kỹ năng có quan hệ hai loại Pháp Tắc Chi Lực này hay không, nếu như có, có lẽ có thể giúp mình giải quyết khó khăn trước mắt. Đương nhiên, lúc này mình bị bức tường vô hình chặn đường lui, cho nên nhất định phải đánh vỡ chướng ngại vô hình này, tận lực tranh thủ thời gian ình. . .

Chỉ có như vậy, mình mới có thể có cơ hội tìm kiếm biện pháp giải quyết.

Chân khí không thể vận dụng, nhưng mà mình tu luyện qua Bất Tử Kim Thân quyết, thân thể cực kỳ cường hãn, tăng thêm còn có Tiên Nguyên lực, Tiên Nguyên lực này tuy rằng hiện tại rất ít, nhưng uy lực là không thể khinh thường.

- HEAA..., phá cho ta.

Dương Lỗi ngưng tụ lại lực đạo toàn thân, đột nhiên đánh ra một quyền, nắm đấm oanh kích ở trên bức tường vô hình, phát ra một đạo ánh sáng mãnh liệt, tiếp theo một tiếng vang thật lớn. Dương Lỗi chỉ cảm thấy một cổ lực phản chấn cường đại từ trên nắm đấm truyền đến, tiếp theo cả người bị đẩy lui mấy chục thước.

Chân đạp ở trên cỏ héo rũ kia, trong nháy mắt Dương Lỗi cảm giác một cổ hấp lực vô hình, đem sức sống của mình cướp đoạt đi , như là cường đạo.

Kinh, Dương Lỗi kinh hãi thất sắc, vội nhảy lên một cái, thoát đi phạm vi bãi cỏ héo rũ này, mà lúc này, diện tích héo rũ kia cách bức tường vô hình đã không có xa lắm, chỉ là mấy chục thước mà thôi, mà tốc độ bãi cỏ héo rũ kia khuếch tán, muốn đạt đến nơi đây, đoán chừng bất quá là hai ba phút.

Một khi lan tràn tới nơi này, như vậy mình là tránh cũng không thể tránh, đây cũng không phải là đùa giỡn, nhất định phải đánh vỡ cấm chế vô hình này, đánh vỡ vách tường, mình mới có thể đạt được không gian càng to lớn hơn, đạt được đầy đủ thời gian, bằng không hậu quả khó mà lường được.

Trước đó một quyền không có thể oanh mở vách tường vô hình, Dương Lỗi cũng không nhụt chí, bởi vì Dương Lỗi biết rõ, nếu như nơi này dễ dàng làm được như vậy mà nói, vậy lần thử thách này cũng quá đơn giản, đương nhiên Dương Lỗi cũng tinh tường, mặc dù là nổ nát tầng cấm chế này, cũng không nhất định có thể hoàn toàn thoát khỏi nguy hiểm, bởi vì Dương Lỗi còn không biết, bên ngoài vách tường cấm chế này, rốt cuộc là tình huống như thế nào.

Lúc này đây, Dương Lỗi ngưng tụ Tiên Nguyên lực toàn thân, tuy rằng không nhiều lắm, nhưng uy lực rất khủng bố, điểm này Dương Lỗi quá rõ ràng, bởi vì lúc trước Dương Lỗi cũng đã thử qua rồi.

Một quyền ngưng tụ Tiên Nguyên lực toàn thân, mãnh liệt oanh kích ở trên cấm chế vô hình, toàn bộ địa phương nắm đấm cùng cấm chế tiếp xúc, lập tức toả ra ánh sáng mãnh liệt, giống như một mặt trời nhỏ, đem trọn không gian đều chiếu lên tươi sáng, khiến mắt người đều không mở ra được.

Po£u G\ʏỀjX P¢¢I -«_ w«¾ [G9 ?«ǰjJ ¦_Ŀj ĤʏÎjX Ĥŋ9 i XʉHu r©s

Răng rắc.

Vị trí vô hình cấm chế kia truyền ra âm thanh như thế , điều này làm cho Dương Lỗi mừng rỡ, vỡ vụn rồi, đây là âm thanh vỡ vụn, nhưng mà toàn bộ cấm chế vô hình cũng chưa hề hoàn toàn nghiền nát, vẫn là chắc chắn như vậy, giống như trước đó, địa phương vỡ vụn kia trong nháy mắt được chữa trị rồi.

Dương Lỗi âm thầm khó chịu, nhưng mà nếu trước đó bị mình đánh ra vết nứt , vậy thì chứng minh, đây là có cơ hội.

Có cơ hội liền là chuyện tốt, dù sao cũng hơn không có một tia hi vọng muốn mạnh hơn nhiều.

Hít một hơi thật sâu, tinh khí thần cả người đạt đến một cực điểm, Dương Lỗi chuẩn bị lại công kích lần nữa, hi vọng lúc này đây có thể đem vách tường vô hình này bắn cho nát tan, tranh thủ ình đầy đủ thời gian. Để mình có thể tìm được phương pháp đối phó Sinh Mệnh pháp tắc.

Lúc trước, ở một khắc rơi xuống bãi cỏ héo rũ cảm nhận được hấp thu tánh mạng lực của mình kia, Dương Lỗi cũng đã rõ ràng, lúc này đây, mình đối mặt chính là Sinh Mệnh pháp tắc, muốn đối phó Sinh Mệnh pháp tắc này, so với Tử Vong pháp tắc còn muốn khó khăn.

Sinh Mệnh pháp tắc là một loại pháp tắc cực kỳ quỷ dị, cũng là vô cùng khó đối phó, đương nhiên, nếu như thực lực bản thân cường hãn, vậy cũng không cần e ngại, Dương Lỗi đoán chừng, nếu như tu vi đạt đến Kim Tiên, ở trong phòng tu luyện này, lực lượng Sinh Mệnh pháp tắc như vậy, liền không đủ để e sợ, nhưng tình huống hiện tại là, tu vi cảnh giới của mình, còn lâu mới có được đạt tới Kim Tiên, bất quá là Bát Quái Ngưng Thần cấp sáu mà thôi, kém đến quá xa rồi, căn bản là không có cách ngăn cản Sinh Mệnh pháp tắc.

Cho nên chỉ có thể nghĩ biện pháp khác, mới có thể đối phó Sinh Mệnh pháp tắc này uy hiếp đối với mình , đương nhiên tốt nhất chính là mình nắm giữ lực lượng Sinh Mệnh pháp tắc, nói như vậy, tự nhiên liền không cần lo lắng rồi.

- Một quyền định giang sơn.

Dương Lỗi lần nữa oanh ra một quyền, uy lực của một quyền này so với một quyền trước đó kia, càng thêm mãnh liệt, càng thêm nhanh chóng, một quyền này không chỉ có ngưng tụ Tiên Nguyên lực toàn thân, lực lượng thân thể, còn bao gồm lực lượng tinh thần, ba loại sức mạnh ngưng tụ cùng một chỗ, vô tình oanh kích địa phương nứt rạn lúc trước kia.

Hào quang lập loè, quyền kình mãnh liệt oanh kích ở trên cấm chế.

Răng rắc , răng rắc. . .

Thanh âm này không dứt bên tai, để Dương Lỗi mừng rỡ không thôi, biết rõ sắp vỡ vụn rồi, lúc này tuy rằng Dương Lỗi tiêu hao rất lớn, Tiên Nguyên lực hầu như là tiêu hao không còn, nhưng lực lượng thuần túy vẫn là kinh người, Dương Lỗi lần nữa vung vẩy nắm đấm, mãnh liệt oanh kích đi lên.

Một quyền này, giống như là một cọng cỏ cuối cùng đè chết lạc đà, cấm chế vô hình kia ầm ầm vỡ vụn, rốt cục làm được, trong nội tâm Dương Lỗi thở phào nhẹ nhõm.

Ngay trong chớp mắt Dương Lỗi thở phào nhẹ nhõm này, một cái biến hóa kinh người để Dương Lỗi trở tay không kịp.

Một quyền này tuy rằng đem cấm chế bắn nát, nhưng bên ngoài cũng không phải như là Dương Lỗi suy nghĩ, cùng trước đó như nhau, là vô tận thảo nguyên, hoặc là rừng rậm, mà là một mảnh hoang vu, sa mạc vô tận, ở trong tích tắc cấm chế vỡ vụn, sa mạc trong nháy mắt lan tràn vào, đem màu xanh trước mắt không nhiều lắm biến thành mảnh đất khô héo, tiếp theo diễn hóa thành sa mạc.

Mà Dương Lỗi cũng cảm giác một luồng hấp lực so với trước đó càng thêm kinh khủng, đem sinh mệnh lực trong cơ thể mình không lưu tình hấp thu đi qua.

Vui quá hóa buồn, đây là giải thích tốt nhất đối với tình huống trước mắt của Dương Lỗi, vốn cho rằng bên ngoài vách tường là Thiên Đường tốt đẹp, nhưng không nghĩ tới , nơi này thật ra là Địa Ngục càng thêm kinh khủng.

Sinh mệnh lực hạ thấp đến lợi hại, Dương Lỗi quá sợ hãi, điên cuồng vận chuyển Tiên Nguyên lực trong cơ thể, khiến Sinh mệnh lực của mình chậm lại rất nhiều, nguyên bản đã đến Bát Quái Ngưng Thần cấp, thọ nguyên khoảng chừng tám ngàn năm, nhưng giờ phút này, Dương Lỗi cảm giác Sinh mệnh lực của mình ở ngắn ngủn mấy hơi thở liền mất tối thiểu trăm năm.

Theo như tốc độ này, mặc dù mình nắm giữ đầy đủ tám ngàn năm thọ nguyên, cũng không ngăn cản được nhiều ít.

Mặc dù điên cuồng vận chuyển Tiên Nguyên lực, có thể ngăn cản sinh mệnh lực xói mòn, nhưng cũng chỉ là như muối bỏ biển mà thôi, tuy rằng tốc độ xói mòn giảm bớt, nhưng tốc độ xói mòn vẫn là hết sức kinh người, dựa theo tình huống như vậy, mình tối đa có thể kiên trì một ngày.

Điều này làm cho Dương Lỗi buồn bực không thôi, một ngày, sinh mệnh lực này xói mòn thật sự là quá kinh khủng, chỉ cần một ngày, tám ngàn năm thọ nguyên của mình liền có thể triệt để xong đời.

- Thiên Địa Tù Lao.

Dương Lỗi khẽ quát một tiếng, Thiên Địa Tù Lao trong nháy mắt khởi động, đem mình bao phủ ở bên trong, cái Thiên Địa Tù Lao này tuy rằng không thể giải quyết vấn đề sinh mệnh lực xói mòn, nhưng cũng có thể ngăn cản một bộ phận hấp lực, để tốc độ Sinh mệnh lực của mình xói mòn chậm lại rất nhiều.

Mà nếu muốn giải quyết triệt để vấn đề này, cũng không phải là một chuyện dễ dàng, thời gian cấp bách, Dương Lỗi vội ngồi khoanh chân, phân tâm nhị dụng, một bên vận chuyển Tiên Nguyên lực, một bên ấn mở hệ thống, xem xét hệ thống, tìm kiếm biện pháp giải quyết.

Ngàn vạn phải có, ngàn vạn phải có một biện pháp giải quyết ah, Dương Lỗi nói thầm trong lòng.

Sinh mệnh lực xói mòn cũng không phải là một vấn đề nhỏ, muốn giải quyết về sinh mệnh lực xói mòn, cũng chỉ có vài loại phương pháp, một cái trong đó là tìm được một loại kỹ năng có quan hệ Sinh Mệnh pháp tắc, nói như vậy, là có thể khống chế sức sống của mình , liền có thể ngăn cản tánh mạng của mình trôi mất.

Nhưng mà kỹ năng như thế này, ít càng thêm ít, hơn nữa mặc dù là có, đoán chừng cũng không phải mình bây giờ có thể đổi đi ra, cũng là một phiền toái lớn, để Dương Lỗi buồn bực không thôi.

Xem xét hết thảy, hiện tại kỹ năng có thể đổi, đều không phát hiện có thể đối với mình có trợ giúp, điều này làm cho Dương Lỗi lo lắng vạn phần, sự tình phiền toái, mình không có cách nào tìm được kỹ năng có thể đối phó Sinh Mệnh pháp tắc, mà bây giờ thực lực mình quá yếu ớt, khó có thể ngăn cản, mà thời gian còn thừa lại hơn mười ngày, hơn mười ngày này, mình làm sao vượt qua?

Thật là một phiền toái lớn , mình bây giờ tăng thêm Thiên Địa Tù Lao, còn có không ngừng vận chuyển Tiên Nguyên lực, mới để tánh mạng của mình ở bên trong xói mòn giảm bớt, nhưng mà vẻn vẹn chỉ có thể kiên trì chừng bảy ngày, cứ như vậy tính toán ra, vậy thì còn thừa lại bảy ngày thời gian, bảy ngày thời gian này, mình căn bản không có biện pháp.

Chẳng lẽ mình thực chỉ có thể chờ chết ở đây sao?

Đúng, đột nhiên Dương Lỗi nhớ tới một vật, cái kia chính là đan dược, đúng, trước đó mình liền luyện chế qua đan dược có thể gia tăng thọ nguyên, nhưng mà những đan dược kia đẳng cấp quá thấp, tối đa chỉ có thể gia tăng bốn mươi năm thọ nguyên, đây bất quá là như muối bỏ biển mà thôi, hơn nữa mình muốn luyện đan mà nói, cần tiêu hao chân khí, hiện tại mình ngay cả chân khí cũng không có, không thể luyện chế , nhưng mà có thể đổi.

Po¢u G\ʏỀjX P¢PI p\ѡH ¦\Ấ Ĥ9ju

Nhưng tu vi của mình đã đạt đến tầng thứ này, những đan dược kia đối với mình trên cơ bản không có hiệu quả gì, Dương Lỗi suy nghĩ một chút, lấy ra một viên Tinh Huyết đan, ăn vào, sinh mệnh lực gia tăng lên một chút, đây chính là Cực phẩm Tinh Huyết đan, đối với võ giả dưới Thông Huyền là cực kỳ có hiệu quả, có thể gia tăng bốn mươi năm thọ nguyên, nhưng Dương Lỗi tinh tường cảm nhận được, một viên Tinh Huyết đan này, bất quá là vì mình gia tăng lên một tháng thọ nguyên mà thôi, quá ít, còn thiếu rất nhiều.

Nhưng mà Dương Lỗi nhớ tới một loại đan dược khác, loại đan dược này cũng là một loại đan dược có thể gia tăng thọ nguyên, so với Tinh Huyết đan mà nói, phẩm cấp muốn cao hơn nhiều, tốt hơn nhiều, đối với võ giả trên Thông Huyền cũng có hiệu quả, nhưng mà những đan dược này muốn luyện chế mà nói, càng khó , đương nhiên dùng trình độ của Dương Lỗi bây giờ vẫn là có thể luyện chế được, nhưng mà hiện tại không được, vậy cũng chỉ có thể đổi rồi.

Danh tự loại đan dược này, gọi là Phúc Thọ đan , hiệu quả so với Tiên Linh cấp đan dược cũng không kém chút nào, có thể nói là nửa bước Tiên đan rồi.

Đối với Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh phong võ giả mà nói, loại đan dược này, một viên có thể gia tăng một trăm năm thọ nguyên, tuy rằng cùng thọ nguyên của Cửu Cực Tạo Hóa mà nói, muốn ít hơn nhiều, bất quá là 1% mà thôi, nhưng cũng là cực kỳ kinh người rồi, những Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh phong cường giả kia, thực lực siêu cường, nếu như có thể nhiều ra trên dưới một trăm năm thọ nguyên như vậy, liền có thể đột phá cấp độ ban đầu, vượt qua thiên kiếp, thành tựu Thiên Tiên.

Đừng nhìn Vô Cực đại lục võ giả mạnh mẻ như vậy, Cửu Cực Tạo Hóa cao thủ rất nhiều, so với Sùng Vũ đại lục hơn rất nhiều, nhưng có thể vượt qua thiên kiếp, thành tựu Thiên Tiên cảnh giới, là ít càng thêm ít.

Nhưng mà Phúc Thọ đan này, đan dược như thế này trên cơ bản không ai có thể luyện chế ra, tại Vô Cực đại lục mà nói, loại đan dược có thể gia tăng thọ nguyên này, đều là đan dược trong truyền thuyết, mặc dù là Đan Đỉnh phái cũng không có đan dược có thể so sánh với Phúc Thọ đan này, tuy rằng bọn hắn cũng có đan dược có thể gia tăng thọ nguyên, nhưng mà gần kề chỉ có thể gia tăng hai mươi năm thọ nguyên mà

thôi, hơn nữa dược liệu cần thiết vô cùng quý trọng, cho nên loại đan dược gia tăng thọ nguyên này, là cực kỳ trân quý.

Phúc Thọ đan, Phúc Thọ đan, luyện chế không có khả năng, như vậy chỉ có đổi, Dương Lỗi kiểm tra xuống dưới loại Phúc Thọ đan này, con mắt không khỏi trừng lớn, một viên Phúc Thọ đan liền cần một trăm triệu đổi điểm, cái này có chút lừa người rồi, quá mắc, tính toán , hiện tại mình còn có mười tỷ đổi điểm, nói cách khác , mình tối đa chỉ có thể đổi một trăm viên Phúc Thọ đan mà thôi, đây chính là mười tỷ đổi điểm ah.

Coi như mình toàn bộ đổi, đạt được một trăm viên Phúc Thọ đan, vậy cũng gần kề chỉ có thể để ình kiên trì nhiều một ngày mà thôi, không đáng, quá uổng phí rồi, nếu như cuối cùng thật sự là không có cách nào, cái kia cũng chỉ có dựa vào đan dược này trước kiên trì một chút.

Hiện tại Dương Lỗi cần phải làm là, xem xét hệ thống, nhìn xem còn có biện pháp nào khác hay không.

Chủ yếu là nhìn xem có công pháp phù hợp, có thể ình kiên trì thời gian dài một ít hay không, phương diện đan dược này, là không nên nghĩ rồi, dùng đan dược, tiêu hao cũng quá kinh người, hơn nữa cũng kiên trì không được thời gian như vậy, những đan dược khác cũng không có khả năng có thể giải quyết, cho nên đan dược, bị Dương Lỗi buông tha cho.

Còn lại ba loại biện pháp, chính là công pháp, còn có trang bị cùng phù triện, thật ra Dương Lỗi vẫn có trang bị có thể ngăn cản tình huống này phát sinh, một là Không Động Ấn, Không Động Ấn này là Tiên Thiên pháp bảo, tự nhiên có thể năng cản, nhưng hiện tại mình căn bản là không có cách vận dụng, ngay cả triệu hoán đi ra cũng không có khả năng.

Thứ hai, đó là Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, cái này cũng giống như vậy, chỉ có thể tưởng tượng mà thôi, không có chút khả năng nào.

Như vậy cũng chỉ có thể xem ở bên trong hệ thống, có phải có pháp bảo có thể ngăn cản một chút hay không, nhưng mà Dương Lỗi đều xem xét rồi, cũng không có phát hiện phù hợp.

Đan dược, trang bị không được, phù triện thì sao? Đến cùng có phù triện có thể giúp mình hay không?

Nếu có phù triện, cái kia cũng là một chuyện tốt.

Phù triện, Dương Lỗi cũng tinh tường, phù triện bình thường đó là tuyệt đối không được, muốn phù triện cũng cần cao cấp phù triện, tối thiểu nhất cũng là Tiên Linh phù, hơn nữa đoán chừng cần thượng phẩm Tiên Linh phù mới có thể làm được, Tiên Linh phù bình thường đoán chừng vẫn chưa được, cao cấp Thượng phẩm Tiên Linh phù cũng là cực kỳ trân quý, nếu muốn đổi, vậy cần tiêu hao đổi điểm cũng là hết sức kinh người.

Tỏa Linh Phù, ánh mắt Dương Lỗi sáng lên, Tỏa Linh Phù này có phải sẽ hữu dụng hay không? Tỏa Linh Phù, chỉ dùng phong tỏa linh khí, đây là một loại Thượng phẩm Tiên Linh phù, cực kỳ hiếm có, hiệu quả kinh người, nhưng mà cần đổi điểm không ít, cần sáu trăm triệu đổi điểm, suy nghĩ một chút, này cũng không nhất định hữu dụng, nên không có đổi, dù sao Tỏa Linh Phù này cần tiêu hao sáu trăm triệu đổi điểm, đây cũng không phải là một con số nhỏ.

Về phần những phù triện khác, trên cơ bản không có Tiên Linh cấp phù triện khác rồi, dù sao bây giờ Dương Lỗi đẳng cấp quá thấp, hơn nữa Toàn Năng Tu Luyện hệ thống cũng không có thăng cấp lần nữa, cho nên Tiên Linh cấp phù triện bên trong hệ thống cũng không nhiều, đan dược cũng là như thế.

Phù triện không được, mặc dù đan dược có một loại có hiệu quả, nhưng tiêu hao quá lớn, cũng chèo chống không dậy nổi, trang bị pháp bảo cũng không có, điều này làm cho Dương Lỗi buồn bực không thôi, chẳng lẽ mình thật sự muốn khuất phục như vậy? Trải qua lần thứ nhất thất bại, lần thứ nhất đả kích sao?

Không, nhất định còn có biện pháp khác.

Đúng rồi, mình còn là một Trận Pháp Sư, nếu như mình bố trí một cái trận pháp mà nói, không phải có thể ngăn cản được chứ?

Những trận pháp khác, thời gian ngắn là không kịp bố trí, mình bây giờ có thể làm ra trận pháp cường đại nhất, chính là Gia Cát Bát Trận Đồ rồi, Gia Cát Bát Trận Đồ này là dễ dàng bố trí nhất đấy.

Nghĩ đến liền làm, Dương Lỗi lập tức lấy ra Bát Trận Đồ của mình, nhưng chợt nhớ tới, linh thạch của mình đại bộ phận đều là đặt ở bên trong Vô Cực Giới, ở bên trong hệ thống này chứa đựng cũng không phải rất nhiều, còn kém rất nhiều, chuyện này ý nghĩa là mình còn phải đổi, để Dương Lỗi phiền muộn không thôi.

Nhưng đây cũng là chuyện không có biện pháp, không đổi thì sao, không đổi mà nói, liền không cách nào bố trí trận pháp, cho nên mặc dù mình có, nhưng cũng không thể không đổi linh thạch.

Đã có đầy đủ linh thạch, Dương Lỗi liền bắt đầu bố trí Bát Trận Đồ, ở chỗ này bố trí Bát Trận Đồ, đối với Dương Lỗi mà nói là một khiêu chiến thật lớn, bởi vì mình phải một bên chống cự sinh mệnh lực xói mòn, còn phải chống lại áp lực, còn phải không ngừng vận chuyển Tiên Nguyên lực cùng Diễn Thần Quyết, như thế này liền để cho Dương Lỗi phân tâm đa dụng.

PoPu G\yỀjX P¢kI dà_ dÔj iв9 ¦\Đ§ -ẤjXu

Tuy rằng phân tâm nhị dụng đối với Dương Lỗi mà nói, không coi là cái gì, nhưng đây cũng không phải là phân tâm nhị dụng, mà là phân tâm tam dụng rồi, hơn nữa bố trí trận pháp như Bát Trận Đồ cũng không phải một chuyện dễ dàng, mặc dù coi như đơn giản, nhưng cần tiêu hao Tinh Thần lực vẫn là kinh người.

- Bát Trận Đồ, kết cho ta.

Theo Dương Lỗi quát nhẹ một tiếng, hai tay không ngừng kết ấn , vô số linh thạch không ngừng bay ra, phân tán đến từng vị trí, Bát Trận Đồ trôi nổi lên, trong nháy mắt đã rơi vào tám vị trí, tiếp theo một màn ánh sáng đem Dương Lỗi bao phủ ở bên trong.

Mặc dù coi như dễ dàng, nhưng lần này cũng đã tiêu hao hầu như một phần hai Tinh Thần lực của Dương Lỗi, nếu như không phải trước kia Dương Lỗi tu luyện Diễn Thần Quyết quyển thứ ba mà nói, chỉ sợ tiêu hao còn kinh người hơn, sau khi bố trí ra trận pháp, Dương Lỗi thở phào nhẹ nhõm.

Vội vàng ngồi xuống khôi phục, sau khi Tinh Thần lực khôi phục hơn phân nửa, Dương Lỗi mới mở hai mắt ra, nhưng lại phát hiện mình bố trí ra Bát Trận Đồ, dường như không có hiệu quả gì, trong lòng không biết làm sao.

Vốn cho là mình cầm Bát Trận Đồ đặt ở trong không gian hệ thống, bây giờ lấy ra có thể giúp mình, nhưng người tính không bằng trời tính, tuy rằng bố trí ra Bát Trận Đồ, nhưng Bát Trận Đồ này lại đối với nguy cơ trước mắt không có trợ giúp gì, cho nên lúc này trong lòng Dương Lỗi là đắng chát không thôi, lãng phí khí lực một cách vô ích, lãng phí linh thạch, Bát Trận Đồ căn bản không có hiệu quả.

Bát Trận Đồ không có tác dụng, đây là Dương Lỗi thật không ngờ, nếu Bát Trận Đồ cũng không được, vậy cũng chỉ có nghĩ biện pháp khác rồi.

Công pháp, ở bên trong hệ thống vẫn có rất nhiều, mặt khác cũng không có thiếu cấp thấp công pháp, đại đa số đều là Hoàng giai còn có Huyền giai công pháp, đây đều là thời điểm Dương Lỗi tại Sùng Vũ đại lục thế tục, ở chỗ Trường Phong thương hội bắt được, nguyên bản Dương Lỗi là định dùng những công pháp cấp thấp này hợp thành cao cấp công pháp, nhưng về sau hệ thống thăng cấp, chức năng hợp thành công pháp này không còn, rất nhiều công pháp cấp thấp kia liền giữ lại.

Bên trong nhiều công pháp như vậy, có phải có thứ gì có thể giúp mình hay không?

Khả năng không lớn, bởi vì những công pháp này đẳng cấp đều quá thấp, hơn nữa mặc dù là có, đó cũng là mò kim đáy biển, xác suất quá nhỏ, hơn nữa mình cũng không biết, chẳng lẽ còn một loại một loại đi tu luyện sao? Cái này hiển nhiên không quá thực tế, cho nên cái này có thể buông tha cho.

Công pháp, sinh mệnh lực, lực hấp dẫn.

Trong đầu Dương Lỗi không ngừng hiện ra ba từ ngữ này, đột nhiên linh quang thoáng hiện, mình có cơ hội, đây không phải cùng một loại công pháp có liên hệ, sinh mệnh lực, công pháp, lực hấp dẫn, ba cái này để

Dương Lỗi nhớ tới Trường Sinh quyết, cũng chính là Trường Sinh quyết bên trong Đại Đường Song Long rồi.

Trường Sinh quyết này không phải là công pháp có quan hệ sinh mệnh lực sao? Sinh mệnh lực không chỉ là riêng chỉ Mộc thuộc tính, tu luyện giả bình thường đều hiểu lầm sinh mệnh lực, trở thành là Mộc thuộc tính rồi, nhưng thật ra sinh mệnh lực là ngũ hành thuộc tính, khi triệt để nắm giữ ngũ hành thuộc tính tương sinh tương khắc, đem năm loại tu luyện tới cực hạn, mới có thể diễn biến thành sinh mệnh lực.

Công pháp như thế này, vô cùng huyền diệu, ít càng thêm ít, đương nhiên cũng có thể trước từ công pháp các loại thuộc tính, một loại một loại tu luyện , không nhất định phải hoàn toàn là công pháp ngũ hành thuộc tính. Nhưng như thế này quá khó khăn, hơn nữa yêu cầu cực cao, cần một người nắm giữ ngũ hành thuộc tính, cái này quá ít, quá ít, trên cơ bản đều là vạn năm khó gặp.

Hơn nữa mặc dù là người có loại thuộc tính này, cũng không nhất định sẽ bị kích phát ra, mặc dù là sau khi kích phát ra , cũng không nhất định tìm được công pháp phù hợp, cho nên người tu luyện ngũ hành thuộc tính, trên cơ bản không có.

Đương nhiên cũng không phải hoàn toàn chưa từng có, trong Vô Cực đại lục vẫn có một nhân vật mạnh mẽ như vậy, người nọ là Ngũ Hành lão tổ, công pháp tu luyện gọi là Ngũ Hành bí quyết, nhưng mà Ngũ Hành lão tổ này bây giờ đã không ở Vô Cực đại lục, cũng không ở trên Huyền Nguyên Tinh rồi, còn Ngũ hành bí quyết này cũng không nhất định khiến người ta nắm giữ sinh mệnh lực, nắm giữ Sinh Mệnh pháp tắc.

Hơn nữa, mặc dù là Ngũ hành bí quyết này huyền diệu như vậy, lợi hại như vậy, Dương Lỗi cũng không cách nào tu luyện, không có cách nào đạt được, bởi vì Ngũ Hành bí quyết này ở bên trong hệ thống căn bản sẽ không tìm được, không cách nào đổi đi ra.

Nhưng Trường Sinh quyết liền không giống, Trường Sinh quyết ở bên trong hệ thống là có, hoàn toàn có thể đổi đi ra, hơn nữa cần đổi điểm đối với Dương Lỗi mà nói đã ở trong phạm vi có thể tiếp nhận, cho nên Trường Sinh quyết này hoàn toàn có thể, nhưng Dương Lỗi cũng không biết, Trường Sinh quyết này mình có thể tu luyện thành công hay không.

Nhưng sự tình đã đến nước này, mình đã không có lựa chọn khác, cho nên chỉ có thể gửi hi vọng ở trên Trường Sinh quyết, nếu như không được mà nói, cũng không biết phải làm gì cho đúng.

Trường Sinh quyết, Dương Lỗi hiểu rõ cũng không nhiều, bất quá là thời điểm ở thế kỷ 21 biết rõ một ít, Trường Sinh quyết kia là một trong tứ đại thần công của Đại Đường Song Long, Trường Sinh quyết này là Đạo gia kinh điển, theo như truyền thuyết là Quảng Thành tử lưu lại, tu luyện thành công có thể thành tiên thành thánh.

Mà Trường Sinh chân khí, cũng hoàn toàn chính xác huyền diệu vô cùng, một võ giả bình thường, nếu như có thể tu luyện ra Trường Sinh chân khí nguyên vẹn mà nói, liền có thể khống chế mình già yếu, khống chế tánh mạng của mình xói mòn, hoàn toàn có thể làm được trường sinh bất lão, mà đây là võ giả bình thường.

Trường Sinh quyết này còn có một địa phương huyền diệu khác, nó có thể không ngừng cải thiện thể chất người, không ngừng tăng cường tánh mạng lực con người , Trường Sinh chân khí có thể chăm sóc người bị thương, thậm chí so với Thiên Y chân khí còn huyền diệu hơn, còn có phải thật vậy hay không, Dương Lỗi cũng không rõ ràng lắm, dù sao mình không có tu luyện qua Trường Sinh quyết, cũng không biết Thiên Y chân khí, cho nên không có cách nào đối lập, còn Thiên Y chân khí này, nếu như Dương Lỗi muốn học mà nói, vẫn là có thể học, bởi vì Thiên Y cốc Điền Thi Vận liền ở trong ý thức hải của mình, nhưng mà hiện tại nàng đang bế quan tu luyện.

Nhưng bây giờ không phải là lúc nghĩ những thứ này, mình nhất định phải giành giật từng giây, Trường Sinh quyết này cũng không phải dễ dàng tu luyện như vậy, nhưng đối với mình cái này ngược lại không cần lo lắng, mình có Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, nhập môn rất dễ dàng, nhưng mà sau khi nhập môn, muốn tăng lên cũng không phải hệ thống có thể giúp được rồi , mặc dù nói cũng có trợ giúp, nhưng vẫn là cần dựa vào chính mình.

- Đinh, người chơi phải chăng đổi Trường Sinh quyết?

- Đổi.

Đến lúc này rồi, Trường Sinh quyết thậm chí có thể nói là hi vọng cuối cùng của mình, cho nên Trường Sinh quyết nhất định phải đổi, không thể do dự , mặc dù là tiêu hao lượng lớn đổi điểm.

Poku G\ʏỀjX PP·I -øjX ±n¾´ ¦_Ŀj iX«´Ŀj dʒHu

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Trường Sinh quyết, tiêu hao hai tỷ đổi điểm.

Hai tỷ còn ở trong phạm vi mình có thể chịu đựng, nhưng mà cũng là thịt đau không dứt , hai tỷ ah , mình bây giờ tổng cộng cũng chỉ mười tỷ , hiện tại biến thành tám tỷ đổi điểm rồi, nếu như Trường Sinh quyết này không được mà nói, liền thật không biết phải làm gì cho đúng.

- Đinh , người chơi phải chăng tu luyện Trường Sinh quyết?

- Tu luyện.

- Đinh , chúc mừng người chơi học được Trường Sinh quyết tầng thứ nhất.

Trường Sinh quyết này tổng cộng có mười hai tầng, bây giờ mình học xong tầng thứ nhất mà thôi, Trường Sinh quyết mười hai tầng này, tầng năm phía trước đều là trụ cột, mỗi một tầng đều là đối ứng chân khí không giống, sau khi chuyển hóa Chân Nguyên lực đối ứng không giống, tầng thứ nhất này là dễ dàng nhất, cũng chính là Thủy thuộc tính chân khí. Đối với Dương Lỗi mà nói, cái này cũng không khó, phải biết rằng mình bây giờ cũng đã tu luyện ra Tiên Nguyên lực, cái chân khí này là vô cùng dễ dàng, cho nên rất nhanh liền học xong , hơn nữa tu luyện được liền trực tiếp chuyển hóa thành Chân Nguyên lực, Dương Lỗi đang định tiến thêm một bước chuyển hóa, để cho trở thành Tiên Nguyên lực.

Nhưng kế tiếp lại làm cho Dương Lỗi muốn chửi mẹ rồi.

Bởi vì mình mới tu luyện được Chân Nguyên lực lại lần nữa bị phong ấn, căn bản là không có cách nào vận dụng.

Mới tầng thứ nhất, Thủy thuộc tính Chân Nguyên lực mới tu luyện được, liền không có cách nào sử dụng, mình như thế nào tu luyện những Chân Nguyên lực khác? Còn đem chúng Ngũ Hành dung hợp?

Biến thái , cái này thật đúng là biến thái ah.

Trong lòng Dương Lỗi buồn bực không thôi, không nghĩ tới sẽ là một cái tình huống như thế này, điều này thật sự là quá bất ngờ, nguyên bản còn trông cậy vào Trường Sinh quyết này có thể giúp mình, lại không nghĩ rằng là một kết quả như vậy, mình bất quá là tu luyện tầng thứ nhất, thì không thể tiếp tục tu luyện rồi, đối với ngăn cản sinh mệnh lực xói mòn , căn bản là không có bất cứ hiệu quả nào.

Như thế này, Dương Lỗi muốn ngăn cản tánh mạng lực của mình xói mòn, liền cần nghĩ biện pháp khác rồi.

Dương Lỗi ở trong lòng thầm mắng, gia hỏa lúc trước xây dựng phòng tu luyện này, rốt cuộc là cái biến thái gì? Cường đại cỡ nào, khủng bố cỡ nào?

Đây mới là phòng tu luyện màu xanh da trời, như vậy phòng tu luyện màu xanh lá rốt cuộc là tình huống như thế nào, mà phòng tu luyện màu tím lợi hại nhất, khủng bố liền có thể nghĩ rồi, đoán chừng phòng tu luyện màu tím kia thấp nhất cũng là nhằm vào Chuẩn Thánh, thậm chí có thể là Thánh Nhân. Theo như cái này, thì người xây dựng phòng tu luyện này tối thiểu nhất cũng là Chuẩn Thánh, hoặc là càng mạnh hơn nữa, nếu không thì khó có thể xây dựng phòng tu luyện biến thái như thế.

Tàn nhẫn mà đánh ra một quyền, oanh kích trên mặt đất, cát bụi tung bay.

Sau khi đánh ra mấy chục quyền, uất ức trong lòng Dương Lỗi mới phóng thích ra ngoài.

Mình cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp sự tình uất ức như thế này, cùng nhau đi tới, mấy lần gặp nạn, đều không có uất ức như vậy, sau khi tâm tình tốt một chút, Dương Lỗi cũng nghĩ đến mình có phải còn có biện pháp khác hay không.

Sinh mệnh lực xói mòn bị hấp thu, như vậy mình muốn ngăn cản không được, không phải có thể trái lại hấp thu chứ? Ý nghĩ này để trong lòng Dương Lỗi thập phần hưng phấn, nếu như mình có thể trái lại hấp thu, đây chẳng phải là quá trâu rồi hả? Phải như thế nào hấp thu? Cái này là một vấn đề khó khăn không nhỏ, lợi dụng Tiên Nguyên lực trong đan điền hình thành một vòng xoáy, từ đó sinh ra hấp lực? Cái này có lẽ có thể thực hiện.

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi vội ngồi khoanh chân, nhắm mắt lại, cả người tiến vào một loại trạng thái chỉ tu luyện mới có, lúc này Dương Lỗi khống chế được Tiên Nguyên lực số lượng không nhiều lắm trong đan điền mình kia, để cho nó chậm rãi xoay tròn, tốc độ càng lúc càng nhanh , càng lúc càng nhanh, để Dương Lỗi không nghĩ tới chính là, sau khi Tiên Nguyên lực này tốc độ nhanh tới cực điểm, thật đúng là sinh ra một luồng hấp lực, đem linh khí bốn phía đều hấp thu đi vào.

Ở trong phòng tu luyện này linh khí vẫn là hết sức sung túc, những năng lượng này đều là những Cực Phẩm Linh Thạch trước kia tiết ra, phải biết rằng đây chính là mười vạn Cực Phẩm Linh Thạch, nếu như toàn bộ đổi lại là linh khí mà nói, tuyệt đối là khủng bố, phải biết rằng một Cửu Cực Tạo Hóa võ giả, một tháng tu luyện cũng chỉ là mấy viên Cực Phẩm Linh Thạch mà thôi, trừ khi là tình huống đặc biệt mới có thể tiêu hao nhiều hơn, bình thường cũng chỉ là mấy viên.

Mà ở trong đó bị rót vào mười vạn Cực Phẩm Linh Thạch , linh khí nơi này tự nhiên là đầy đủ đấy.

Những linh khí này, đối với Dương Lỗi mà nói là có cũng được mà không có cũng không sao, bởi vì Dương Lỗi căn bản không phải là dựa vào mình tu luyện mà tăng lên đẳng cấp, mà là dựa vào đuổi giết yêu thú, đuổi giết địch nhân đến thu hoạch giá trị nguyên khí, tăng lên cấp bậc của mình, tăng lên thực lực của mình đấy.

Đương nhiên, cái tu luyện này vẫn có chỗ tốt, có thể cho công pháp của mình tăng lên, để chân khí hoặc là chân nguyên của mình trở nên hùng hồn lên, nhưng đối với Dương Lỗi mà nói, lại không có tác dụng gì, bởi vì chân nguyên lực của mình đều bị phong ấn, mặc dù nói có thể cho Tiên Nguyên lực hấp thu, nhưng Tiên Nguyên lực của mình quá ít, tốc độ chuyển hóa thật sự là quá chậm, cho nên hầu như chẳng khác nào không có.

Còn lần này, Dương Lỗi đem Tiên Nguyên lực trong đan điền mình thay đổi phương thức, để cho không ngừng xoay tròn, sinh ra hấp lực, cho nên đối với tốc độ hấp thu linh khí gia tăng lên không ít, nhưng điều này cũng không tính quá nhanh, đừng nói là một tháng, coi như là một năm, Dương Lỗi cũng chưa chắc có thể đem linh khí nơi này toàn bộ hấp thu đi.

Mặc dù nói như thế này nhanh hơn tốc độ hấp thu linh khí, nhưng tựa hồ đối với khống chế sinh mệnh lực xói mòn vẫn là không được hiệu quả gì, đây là điều để Dương Lỗi cảm thấy thất vọng, nhưng mà Dương Lỗi còn không có buông tha cho, bởi vì đây là cơ hội duy nhất của mình rồi, nếu như không thành công, như vậy mình cũng chỉ có thể chờ chết.

Có thể nhanh lên nữa, để tốc độ hấp thu nhanh hơn chút nữa hay không? Dương Lỗi nghĩ như vậy, nghĩ đến đây liền điên cuồng thúc đẩy Tinh Thần lực, để cho Tiên Nguyên lực trong đan điền mình kia điên cuồng vận chuyển, tốc độ kinh người, thời gian dần trôi qua đã mất đi khống chế, lúc này mới khiến Dương Lỗi cảm thấy không ổn, trong đan điền rõ ràng mơ hồ có chút đau nhức.

Đây chính là sự tình Dương Lỗi chưa bao giờ gặp phải, thể chất của mình khủng bố cỡ nào, mà đan điền của mình so với người bình thường mà nói, muốn cường hãn vô số lần, lại không nghĩ rằng lần này rõ ràng xuất hiện tình huống đau đớn, điều này làm cho Dương Lỗi sao không giật mình, không cảm thấy lo lắng?

Nhưng mặt khác xuất hiện một màn để Dương Lỗi kinh hỉ, cái kia là tốc độ sức sống của mình xói mòn rõ ràng biến chậm, Tiên Nguyên lực trong đan điền nhanh chóng xoay tròn kia rõ ràng để tốc độ sinh mệnh lực xói mòn giảm bớt không ít, tuy rằng xa xa không đạt được yêu cầu của mình, nhưng cũng có thể thấy được, đây tuyệt đối là có hiệu quả, đã có hiệu quả, vậy thì ý nghĩa sinh mệnh lực xói mòn này, vẫn có biện pháp khống chế đấy.

P©·u G\yỀjX PPoI ±«Đ§ w«9ju ros

Đương nhiên bởi vì vấn đề đan điền, Dương Lỗi cũng không dám tiếp tục để Tiên Nguyên lực trong đan điền điên cuồng vận chuyển, vạn nhất nếu như đan điền xảy ra chuyện gì, phát sinh nổ tung mà nói, cái kia thì phiền phức.

Mặc dù nói mình tăng lên đẳng cấp, mặc dù là đan điền phá hư cũng không có cái gì, nhưng sau khi đan điền phá hư, tuy rằng còn có thể đánh quái thăng cấp, nhưng mà chân nguyên, Tiên Nguyên lực nhất định là không thể sử dụng, nói như vậy thực lực của mình sẽ giảm xuống rất nhiều.

Bởi vì Dương Lỗi khống chế, cũng làm cho tốc độ Tiên Nguyên lực xoay tròn trong đan điền chậm lại, tốc độ vừa chậm lại, tốc độ hấp thu linh khí liền giảm xuống, sinh mệnh lực xói mòn kia liền nhanh hơn.

Mà biện pháp bây giờ của Dương Lỗi, chính là để mình có thể gia tăng một luồng hấp lực này, hấp thu linh khí, từ đó đạt tới mục đích mình cần.

Đến cùng phải làm sao đây?

Một vấn đề giải quyết ình hi vọng, nhưng vẫn là hết sức khó giải quyết, muốn để mình có thể tăng thêm tốc độ hấp thu linh khí, đây cũng không phải là một vấn đề đơn giản.

Đúng rồi, Dương Lỗi lần nữa nhớ tới một môn công pháp, đó chính là Bắc Minh Thần Công, Bắc Minh Thần Công này là cực kỳ cường hãn, có thể cướp đoạt Chân Nguyên lực của người khác đến bổ sung chính mình, cực kỳ cường hãn, đó là một tông môn mạnh mẽ trong tu chân giới, ở bên trong Mộng ảo thế giới của mình, cũng là đại đại hữu danh đấy.

Lúc trước Dương Lỗi cũng đi tìm qua, hơn nữa cùng vợ mình Lý Tuyết Mai Lý Thu Vận có chút sâu xa, môn phái kia gọi là Tiêu Dao tông, cực kỳ thần bí, đến Thiên Sơn bên trong Mộng ảo thế giới của mình chính là Tiêu Dao phái, nhưng bởi vì một ít nguyên nhân đặc thù, bọn hắn đem nơi đóng quân kia cho Thiên Sơn phái.

Mà Bắc Minh Thần Công này chính là một trong những thần công trấn phái của Tiêu Dao tông.

Nhưng mà Bắc Minh Thần Công này cần có đổi điểm không kém Trường Sinh quyết một chút nào, cần ba tỷ đổi điểm, đây chính là ba tỷ ah. Một khi đổi mà nói, mình cũng chỉ còn lại có năm tỷ đổi điểm rồi, vạn nhất nếu không có hiệu quả, cái kia thực cũng chỉ có thể chờ chết.

Nhưng mà lúc này, Dương Lỗi cũng không có lựa chọn khác rồi, chỉ có thể đổi, đây là hi vọng cuối cùng, duy nhất có thể làm được là Bắc Minh Thần Công này rồi.

- Đinh , người chơi phải chăng đổi Bắc Minh Thần Công, cần tiêu hao ba tỷ đổi điểm.

- Đổi.

- Đinh. Chúc mừng người chơi đạt được Bắc Minh Thần Công, tiêu hao ba tỷ đổi điểm.

Nguyên lai mình là có mười lăm tỷ đổi điểm, lúc này mới qua bao lâu, cũng đã tiêu hao hai phần ba rồi, chỉ còn lại có năm tỷ, cái tiêu hao này cũng quá khổng lồ.

Mà để Dương Lỗi có chút tò mò chính là, Bắc Minh Thần Công này rõ ràng so với Trường Sinh quyết kia muốn hơi đắt, chẳng lẽ Bắc Minh Thần Công so với Trường Sinh quyết kia muốn cường hãn?

Nhưng bất kể như thế nào, hiện tại mình là phải tu luyện Bắc Minh Thần Công, hi vọng cuối cùng liền ký thác ở đây, Dương Lỗi không muốn thất bại nữa rồi.

- Đinh , người chơi phải chăng tu luyện Bắc Minh Thần Công?

- Tu luyện.

- Đinh , chúc mừng người chơi học được Bắc Minh Thần Công tầng thứ nhất.

Tầng thứ nhất cứ như vậy tu luyện thành, sau khi chân khí của Bắc Minh Thần Công này chuyển hóa thành Chân Nguyên lực, cũng thuận theo bị phong ấn, trong đầu Dương Lỗi trống rỗng, nhưng mà rất nhanh điều chỉnh lại, Chân Nguyên lực của Bắc Minh Thần Công này tuy rằng bị phong ấn, nhưng mình cũng không

phải muốn vận dụng Chân Nguyên lực, mà là muốn lợi dụng đặc tính của Bắc Minh Thần Công đến hấp thu linh khí, ngăn cản sinh mệnh lực bản thân xói mòn.

Đây cũng chính là nói, tuy rằng mình không thể sử dụng Chân Nguyên lực của Bắc Minh Thần Công, nhưng vẫn là có thể sử dụng Bắc Minh Thần Công tăng thêm tốc độ.

Nếu như là tình huống bình thường, mình tu luyện mà nói, như vậy liền cần đem toàn bộ chân khí chân nguyên trong đan điền mình, thậm chí là Tiên Nguyên lực đều sẽ tản mất, bằng không căn bản là không có cách nhập môn. Nhưng mà Dương Lỗi không giống, bởi vì đã có hệ thống trợ giúp, cũng là giảm bớt đi một cái phiền phức như vậy, để Dương Lỗi có thể không cần thiết tán đi Tiên Nguyên lực trong đan điền liền có thể học tập tu luyện.

Cho nên , nếu như không phải Dương Lỗi, thay đổi một người khác, mặc dù là có Bắc Minh Thần Công, cũng luyện không được.

Học xong Bắc Minh Thần Công, tuy rằng Bắc Minh Chân Nguyên lực bị phong ấn, nhưng Dương Lỗi vẫn là hết sức hưng phấn, chỉ cần mình dùng Bắc Minh Thần Công không ngừng hấp thu linh khí bốn phía, như vậy đủ rồi.

Nghe đồn Bắc Minh Thần Công này khủng bố vô cùng, có thể đem sinh mệnh lực toàn thân tu luyện giả đều hấp thu đến, hóa thành bụi bậm, cho nên Dương Lỗi đối với Bắc Minh Thần Công này vẫn có tự tin thật lớn đấy.

Ngồi khoanh chân, Dương Lỗi tập trung Tinh Thần lực, bắt đầu vận chuyển Bắc Minh Thần Công, ngay từ đầu vận dụng còn không phải rất nhuần nhuyễn, nhưng mà lại có hiệu quả, so với bản thân trước đó điên cuồng đem Tiên Nguyên lực trong đan điền hình thành một vòng xoáy, thực sự nhanh hơn nhiều, hầu như là gấp ba.

Hiện tại mình không cần làm như vậy, không có nguy hiểm lớn như vậy, vận chuyển Bắc Minh Thần Công liền có thể làm được , hơn nữa hiện tại mình bất quá là vừa mới bắt đầu mà thôi, đối với ngăn cản sinh mệnh lực xói mòn cũng đã có chút khởi sắc rồi, điều này làm cho Dương Lỗi vui vẻ không thôi, theo tình huống này xuống dưới, chỉ cần mình tiếp tục kiên trì, tiếp tục tu luyện, sớm muộn có thể làm cho sinh mệnh lực của mình ngừng lại xói mòn, như vậy mình coi như là thành công rồi.

Thời điểm Dương Lỗi toàn lực thi triển Bắc Minh Thần Công, quanh thân Dương Lỗi liền tạo thành một vòng xoáy linh lực, đem linh khí bốn phía không ngừng hấp dẫn lại, sau đó tiến vào đến trong cơ thể Dương Lỗi, hơn nữa tốc độ càng lúc càng nhanh, càng ngày càng kinh người, linh khí bốn phía hầu như đều bị áp súc trở thành trạng thái dịch rồi, có thể thấy được hắn kinh khủng.

Mà lúc này đây Dương Lỗi đã đi vào một loại trạng thái vong ngã, trạng thái như thế này, đối với tu luyện giả mà nói là chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, nhưng mà đối với Dương Lỗi mà nói, lại không coi là cái gì, bởi vì dạng trạng thái tu luyện này, chỉ cần Dương Lỗi nghĩ , tùy thời cũng có thể tiến vào.

Nhưng mà những người khác không giống, một khi tu luyện giả khác tiến vào loại trạng thái này, đều sẽ có thành tựu cực lớn, đều sẽ có tăng lên rất nhiều, không phải tu vi cảnh giới đột phá, chính là lĩnh ngộ công pháp huyền diệu nào đó, nhưng Dương Lỗi không giống, nói như vậy, tối đa cũng chỉ là một đột phá nho nhỏ mà thôi, những thứ khác trên cơ bản không nên suy nghĩ.

Thời gian dần trôi qua, vòng xoáy linh khí quanh thân Dương Lỗi, từ một cái biến thành hai cái, tốc độ hấp thu linh khí cũng càng lúc càng nhanh, mà sinh mệnh lực xói mòn trở nên càng ngày càng chậm, nhưng mà tất cả những thứ này Dương Lỗi đều không biết, bởi vì hắn vẫn không có từ trong trạng thái vong ngã kia đi ra.

P©ou G\yỀjX PP©I ±«Đ§ w«9ju r©s

Không biết đã qua bao lâu, Dương Lỗi mới mở hai mắt, nhưng mà Bắc Minh Thần Công còn không có dừng lại, Dương Lỗi phát hiện, sinh mệnh lực trong cơ thể không hề xói mòn, ngược lại đang chậm rãi bổ sung, nhưng mà cái tốc độ này rất chậm, so với tốc độ xói mòn trước đó, muốn chậm hơn gấp mấy trăm lần, mấy ngàn lần.

Muốn đem sinh mệnh lực xói mòn trước đó bổ sung trở lại, không biết phải bao lâu, nói ngắn lại, ở bên trong thời gian còn lại, đó là tuyệt đối không thể nào làm được.

Dù là như thế, Dương Lỗi cũng thấy đủ rồi, tuy rằng trôi mất nhiều sinh mệnh lực như vậy, nhưng đối với Dương Lỗi mà nói, không có gì, chỉ cần thực lực của mình đủ rồi, điểm ấy sinh mệnh lực, tùy thời cũng có thể bổ sung trở lại, mình là nắm giữ Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, sau khi hệ thống thăng cấp, nhất định sẽ có đan dược bổ sung sinh mệnh lực.

Hơn nữa Dương Lỗi phỏng đoán, tuy rằng ở trên mặt xem ra sinh mệnh lực là trôi mất, nhưng đoán chừng sau khi ra tu luyện thất này, sinh mệnh lực nguyên bản xói mòn của mình sẽ phục hồi như cũ, bằng không thì phòng tu luyện này cũng quá kinh khủng, không biết sẽ có bao nhiêu người chết ở chỗ này.

…

…

Thấm thoát , một tháng cứ như vậy đi qua, Dương Lỗi thành công từ trong phòng tu luyện bị truyền tống đi ra, một cửa sinh mệnh lực xói mòn kia, đó là cửa ải cuối cùng, thật ra khiến Dương Lỗi có chút thất vọng rồi , vốn nghĩ là có thể gặp được một ít yêu thú, để ình thoải mái thư giản, phát tiết một chút, lại không nghĩ rằng mười ngày sau, cũng chỉ có thể ngồi không tu luyện Bắc Minh Thần Công, nhàm chán tới cực điểm.

Nhưng mà cũng chính là như vậy, Dương Lỗi cảm giác tinh thần lực của mình mạnh mẽ hơn rất nhiều, bây giờ tinh thần lực của mình so với lúc mới tiến vào phòng tu luyện, gia tăng lên gấp mười lần, Diễn Thần Quyết cũng tu luyện đến quyển thứ tư, mình tổng cộng đổi năm quyển, bây giờ cũng đã tu luyện đến quyển thứ tư, dựa theo tốc độ này, Diễn Thần Quyết quyển thứ năm rất nhanh sẽ tu luyện hoàn thành, như vậy mình lại cần đổi lần nữa rồi, mà giá cả đổi Diễn Thần Quyết này không thấp, càng là hướng lên, cần đổi điểm cũng càng nhiều , nhưng đáng tiếc mình không đủ đổi điểm, bằng không đem hơn ba trăm cuốn Diễn Thần Quyết này đồng thời đổi đi ra, như vậy mình đỡ tốn rất nhiều.

Nhưng mà, đây cũng là chuyện không có biện pháp, Dương Lỗi chỉ có thể ngẫm lại mà thôi, bởi vì mình hiện tại quá yếu, muốn thu hoạch đầy đủ đổi điểm, đổi Diễn Thần Quyết nguyên vẹn, không biết phải tới năm nào tháng nào.

Dương Lỗi đi ra không lâu , Tô Anh cũng đi theo xuất hiện.

Để Dương Lỗi kinh ngạc chính là, lúc này Tô Anh lại đã đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa Đại viên mãn, chỉ thiếu chút nữa liền có thể độ thiên kiếp rồi, hơn nữa xem ra, nếu như nàng muốn độ thiên kiếp, tùy thời cũng có thể đưa tới, càng thêm giật mình chính là, trên người nàng có một luồng Pháp Tắc Chi Lực vờn quanh.

Xem ra nàng đã lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực rồi, nhưng mà đáng tiếc chính là, lúc này nàng không thể hoàn toàn nắm giữ, chỉ là lĩnh ngộ một ít da lông mà thôi, hơn nữa còn chưa thể thu liễm, đoán chừng muốn làm đến điểm này, còn phải cần một khoảng thời gian, nếu như mình luyện đan cho nàng mà nói, cái kia sẽ nhanh hơn nhiều, đương nhiên, cũng có thể đem Liễm Tức Quyết cho nàng tu luyện, Liễm Tức Quyết này tuy rằng không phải công pháp lợi hại gì, nhưng mà vô cùng tốt, hơn nữa hiện tại Liễm Tức Quyết này cũng không phải một bộ trước đó mình tu luyện, mà là một bộ công pháp đẳng cấp cao, mặc dù có chút gân gà, nhưng đối với ẩn nấp khí tức của mình, hoàn toàn chính xác thật là có tác dụng độc đáo.

- Sư tỷ, chúc mừng ngươi ah, rất nhanh ngươi liền có thể Độ Kiếp trở thành Thiên Tiên rồi.

Dương Lỗi thay Tô Anh cao hứng nói, đối với Tô Anh tiến bộ, Dương Lỗi không một chút nào kinh ngạc, mặc dù nói nàng chỉ là ở trong phòng tu luyện màu vàng tu luyện, nhưng này dù sao cũng là một vạn Cực Phẩm Linh Thạch, nếu như không có đột phá gì, đó mới là kì quái.

Bất quá đối với Dương Lỗi mà nói, ở trong phòng tu luyện đạt được đồ vật thật sự là không nhiều lắm, mặc dù nói mình cũng đã học được đồ vật, ví dụ như Thiên Địa Tù Lao, ví dụ như Trường Sinh quyết, Bắc Minh Thần Công, nhưng những vật này đều là mình lợi dụng điểm tích lũy đổi đi ra, duy nhất một loại đạt được phòng tu luyện trợ giúp, kia là Diễn Thần Quyết rồi, tinh thần lực của mình, tu luyện Diễn Thần Quyết, cái kia hoàn toàn chính xác là ở dưới áp lực trong phòng tu luyện tăng đi lên, nếu như không có phần áp lực này mà nói, mình muốn ở trong thời gian ngắn ngủi như vậy tăng lên nhiều thế kia , đem Diễn Thần Quyết tu luyện tới quyển thứ tư, căn bản không có khả năng.

- Đó là tự nhiên, ta là sư tỷ của ngươi a, ồ , sư đệ , tại sao ngươi không có tiến bộ?

Lúc này Tô Anh chú ý tới Dương Lỗi, phát hiện tu vi của hắn căn bản không có tiến bộ gì, trước khi tiến vào phòng tu luyện là Bát Quái Ngưng Thần cấp sáu, bây giờ còn là Bát Quái Ngưng Thần cấp sáu, căn bản không có một ít thay đổi, duy nhất khác nhau chính là, khí chất đã xảy ra một chút biến hóa, nhưng biến hóa cũng không nhiều.

Dựa theo suy đoán của nàng, Dương Lỗi tư chất tốt như vậy, hơn nữa tiến vào lại là phòng tu luyện màu xanh da trời, dựa theo đạo lý mà nói, tốc độ tu vi của hắn tăng lên hẳn là nhanh hơn mới phải, không nói đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh phong , nhưng tiến bộ mấy tiểu cấp độ, hẳn là không thành vấn đề chứ? Ngay từ đầu Tô Anh còn đang suy nghĩ, Dương Lỗi tối thiểu nhất cũng sẽ đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa, nhưng sự thật lại để Tô Anh cảm thấy kinh ngạc, vượt quá dự liệu của nàng rồi.

Dương Lỗi cười nhạt một tiếng, đối với cái này không quan tâm chút nào:

- Không có gì, ta đã sớm biết sẽ là kết quả như vậy, bởi vì phòng tu luyện này không thích hợp ta tu luyện.

- Không có khả năng ah , chẳng lẽ… Chẳng lẽ là bởi vì là phòng tu luyện quá màu lam kinh khủng, thật lợi hại , cho nên… Cho nên mới xuất hiện tình huống như vậy?

Tô Anh nói.

- Thật ra sư đệ ngươi lúc đó hẳn là giống như ta, tiến vào phòng tu luyện màu vàng, phòng tu luyện màu vàng tuy rằng cũng rất lợi hại, nhưng mà sư đệ ngươi có thể nhẹ nhõm ứng phó, nếu không như thế này, đợi sư tôn trở lại, ngươi để sư tôn lấy thêm một vạn Cực Phẩm Linh Thạch, tiến vào phòng tu luyện màu vàng tu luyện?

Sau ba ngày.

Dương Lỗi vẫn đang tu luyện Bắc Minh Thần Công cùng Trường Sinh quyết.

Trường Sinh quyết vẫn là rất lợi hại, mà lúc này Dương Lỗi đã đem Trường Sinh quyết tu luyện đến tầng thứ sáu, tu luyện ra Ngũ Hành Trường Sinh Chân Nguyên lực, Bắc Minh Thần Công cũng đã tu luyện đến tầng thứ năm, tốc độ cực nhanh có thể nói là cực kỳ kinh người, nhưng mà chân nguyên trong cơ thể pha tạp, chuyển hóa làm Tiên Nguyên lực vô cùng khó khăn, điều này làm cho Dương Lỗi buồn bực không thôi.

P©©u G\yỀjX PP¨I ?àH\ dnjX iXyu ros

Hơn nữa nếu như là một loại một loại chuyển hóa trở thành Tiên Nguyên lực, vậy sau này dung hợp thì càng thêm phiền phức, càng thêm khó khăn, cho nên Dương Lỗi ý định đem hết thảy Chân Nguyên lực đều dung hợp lại, sau đó lại đem hắn triệt để chuyển hóa làm Tiên Nguyên lực.

Bắc Minh Thần Công là cực kỳ mạnh mẽ, nhưng mà mình tu luyện những Chân Nguyên lực khác cũng không phải mặt hàng đơn giản, cho nên tuy rằng Bắc Minh Thần Công có thể nuốt chửng luyện hóa những Chân Nguyên lực khác, lại không thể luyện hóa những Chân Nguyên lực mà Dương Lỗi chính mình tu luyện.
. .

Ở trong ba ngày nay, Dương Lỗi cũng thử qua rất nhiều lần, muốn đem vài loại Chân Nguyên lực mà mình tu luyện hoàn toàn dung hợp nhưng đều thất bại, cái này quá khó khăn, cũng điều tra qua hệ thống, nhưng

trước mắt còn không có biện pháp giải quyết, chỉ có chờ đến khi Toàn Năng Tu Luyện hệ thống đẳng cấp, có lẽ liền có biện pháp giải quyết rồi.

- Sư đệ, sư phụ vẫn chưa về, chúng ta ở chỗ này chờ sao?

Sau khi Tô Anh thấy Dương Lỗi mở mắt vội hỏi. Mặc dù chỉ là đi ra ba ngày, nhưng ba ngày này đối với Tô Anh thật sự mà nói là quá nhàm chán rồi, một chút sự tình cũng không có, mà Dương Lỗi chỉ lo tu luyện, để Tô Anh cảm thấy buồn bực không thôi.

- Sư tỷ, cảnh giới của ngươi đã củng cố rồi hả? Chuẩn bị ứng đối thiên kiếp sao?

Dương Lỗi nhìn xem Tô Anh hỏi, nhìn ra được lúc này Tô Anh đã đạt đến một cực hạn rồi, nếu như không phải áp chế, đoán chừng lúc này cũng có thể dẫn tới thiên kiếp, cho nên Dương Lỗi mới nói như vậy.

- Tu vi của ta sớm đã củng cố rồi, nhưng hiện tại độ thiên kiếp còn không có nắm chắc, phải đợi sư phụ đến nói sau, dù sao ta mới vừa vặn tăng lên tới Cửu Cực Tạo Hóa đại viên mãn, hiện tại liền lập tức Độ Kiếp chỉ sợ sẽ không dễ dàng thành công như vậy.

Đây là Tô Anh lo lắng, tu luyện chú ý đúng là tiến hành theo chất lượng, mà đối với những người khác mà nói, hiện tại tốc độ tu luyện của Tô Anh đã là kinh người không thôi rồi, từ Cửu Cực Tạo Hóa cấp bảy trực tiếp đi vào Cửu Cực Tạo Hóa đại viên mãn, muốn độ thiên kiếp, cái này trừ khi là người điên, bằng không ai cũng sẽ không ngu như vậy.

- Sư tỷ, ta cho rằng bây giờ ngươi vẫn là muốn thật tốt tu luyện mới được, mặc dù nói thời điểm độ thiên kiếp có sư phụ, một điểm vấn đề cũng không có, nhưng nếu như nói như vậy, đối với ngươi về sau tu hành chỉ sợ không có trợ giúp quá lớn.

Dương Lỗi lắc đầu nói ra.

- Cái này ta tự nhiên tinh tường, không cần ngươi lo lắng.

Tô Anh nói.

- Hiện tại cũng sắp buồn chết rồi, một mực tu luyện cũng không phải chuyện tốt đẹp gì, tu luyện chú ý chính là tu tâm, tâm tình không tốt tu luyện ngược lại sẽ làm nhiều công ít, thậm chí sẽ tẩu hỏa nhập ma, cho nên bây giờ không phải là thời điểm tu luyện.

Tô Anh lời này nói ngược lại là không sai, để Dương Lỗi cũng vô cùng giật mình, cái này là lấy cớ, nhưng mà nói đi thì nói lại, điều này cũng hoàn toàn chính xác, sự thật nếu như không có tâm tư tu luyện, lại cưỡng ép tu luyện, tu luyện sẽ không có hiệu quả gì, ngược lại sẽ đối với tu hành bất lợi.

- Được rồi, ngươi nói đúng, nhưng mà cũng không thể đi ra ngoài, sư phụ đã thông báo, bên ngoài có vô số yêu thú mạnh mẽ, không phải chúng ta có thể đối phó được, hơn nữa nơi này sắp sửa phát sinh bạo động, đến lúc đó một khi chúng ta rơi vào trong khốn cảnh gì, sẽ trở nên rất phiền phức, làm không tốt sư phụ cũng khó mà tìm được chúng ta, khi đó thì phiền phức.

Dương Lỗi lắc đầu nói ra, tuy rằng Dương Lỗi cũng không muốn buồn bực ở chỗ này, nhưng đó cũng là chuyện không có biện pháp. Dương Lỗi phát hiện mình thật sự là quá yếu, mặc dù nói hiện tại có thể đối phó Huyền Tiên, nhưng nếu như gặp phải Kim Tiên yêu thú, cái kia cũng chỉ có chạy trốn mệnh, huống chi còn có Đại La Kim Tiên cấp yêu thú lợi hại hơn khác.

- Sư đệ, ngươi không phải có Ẩn Thân Phù ư, đến lúc đó chúng ta dùng Ẩn Thân Phù tàng hình là được, ngược lại cũng chỉ là đi ra ngoài dạo một vòng, một khi gặp nguy hiểm chúng ta chạy trốn là được, ngược lại coi như là Đại La Kim Tiên cũng không có cách nào xem thấu Ẩn Thân Phù a.

Tô Anh suy nghĩ một chút nói.

Ở địa phương này thật sự là quá buồn bực rồi, mà Tô Anh lại là một người không chịu ngồi yên, ngồi lâu rồi tự nhiên muốn đi ra ngoài dạo chơi, hơn nữa nơi này chính là Chung Nam Tiên sơn, cơ hội rất hiếm có, tiếp theo tới nơi này không biết sẽ là lúc nào, không thừa cơ hội này đi nhiều một chút, đây chẳng phải là thua lỗ.

- Hơn nữa sư đệ ngươi không phải cần Linh dược sao, ở nơi này chính là có lượng lớn dược liệu hi hữu, đại đa số là ở Vô Cực đại lục cũng mua không được a, sư đệ ngươi không động lòng ư?

Tô Anh cũng biết Dương Lỗi là Luyện Đan Sư, hơn nữa còn là Luyện Đan Sư đẳng cấp khá cao, đối với Luyện Đan Sư mà nói, những Linh dược quý trọng kia là hấp dẫn người ta nhất, mà ở bên trong Chung Nam Tiên sơn này có vô số Linh dược quý trọng, thay đổi là bên ngoài, những Luyện đan sư kia biết đến mà nói, đoán chừng sẽ liều mạng tới.

Gặp Tô Anh như thế, Dương Lỗi ngược lại là hết sức buồn cười, sư tỷ này vì để ình và nàng cùng đi ra dạo một vòng, phương pháp gì cũng dùng đến rồi, nhưng mà đây đối với Dương Lỗi mà nói cũng là vô cùng động long, ở chỗ này hoàn toàn chính xác có vô số Linh dược, mặc dù nói mình có Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, bất kể tài liệu gì cũng đều có thể ở bên trong hệ thống đổi ra, nhưng này dù sao cũng là cần đổi điểm, hơn nữa giá cả đổi cũng sẽ không quá tiện nghi, cho nên đối với Dương Lỗi mà nói, có thể không từ bên trong hệ thống đổi Linh dược liền không đổi.

Tô Anh nhìn thấy Dương Lỗi có chút dao động vội rèn sắt khi còn nóng:

- Sư đệ, chúng ta liền đi xem a, nói không chừng còn thật có thể tìm được một ít tiên dược tiên thảo ngươi muốn đây này?

- Chuyện này. . .

- Còn do dự cái gì? Đi thôi.

Tô Anh kéo cánh tay Dương Lỗi, hướng phía bên ngoài đi đến.

- Ta là lo lắng sư phụ sắp trở về, vạn nhất nếu như sư phụ phát hiện chúng ta không thấy mà nói, đoán chừng sẽ rất lo lắng, ta đây cũng không muốn để sư phụ lo lắng cho chúng ta.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút nói, Linh dược tiên thảo mặc dù có hấp dẫn, nhưng Dương Lỗi không phải người xúc động, gặp được yêu thú mạnh mẽ gì tự mình là có thể nhẹ nhõm chạy trốn, nhưng Tô Anh không giống, nàng không thể cũng giống như mình tùy ý là có thể chạy trốn.

- Không có việc gì, sư phụ sẽ không trở lại nhanh như vậy, hơn nữa chúng ta chỉ là đi ra ngoài dạo một vòng, chẳng mấy chốc sẽ trở lại, không cần lo lắng.

Tô Anh có thể bất chấp nhiều như vậy, kéo Dương Lỗi liền đi ra ngoài.

Bị Tô Anh làm cho không biết làm sao, chỉ đành phải đi theo, chỉ cần ở chỗ gần, hơn nữa cẩn thận một chút là được.

P©¨u G\yÈjX PPVI ?àH\ dnjX iXyu r©s

Thời điểm hai người tới miệng thác nước, Dương Lỗi phát hiện cách thủy đàm không xa bị bố trí trận pháp, trận pháp này ở lúc tiến vào là không có, hiển nhiên là sư phụ Tô Nghiên bố trí xuống, đoán chừng là vì bảo vệ hai người mình, nhưng ở địa phương này cũng không dễ dàng phát hiện, mà bố trí xuống trận pháp đoán chừng là vì đề phòng mình cùng Tô Anh rời khỏi nơi này.

Nhưng mà những cái này Dương Lỗi cũng không có nói ra, trận pháp này là Tiên Linh cấp, nhưng mà mình muốn phá giải cũng không phải việc khó gì, chỉ cần thiết một ít thời gian mà thôi.

- Nhanh lên ah.

Nhìn xem Dương Lỗi chậm rì rì, Tô Anh không khỏi thúc giục nói.

- Đến đây.

Dương Lỗi lên tiếng đáp, lập tức cũng ra thác nước, đi vào bên cạnh thủy đàm, nơi này phong cảnh tươi đẹp, dưới nước còn có cá bơi, khiến người ta tâm thần sảng khoái.

Nhìn xem cá dưới nước, Dương Lỗi phát hiện những cá này cùng cá bình thường không giống lắm, linh khí rất sung túc, nhất là những con màu trắng kia, để Dương Lỗi kinh ngạc không thôi, một cái Giám Định Thuật xuống dưới.

Lại là Bạch Long Ngư, loại cá này trong truyền thuyết có thể hóa thành Bạch Long, nếu như ăn có thể thay đổi thể chất, hơn nữa quan trọng là ... Bạch Long Ngư này linh khí sung túc, thịt rất ngon, mặc dù là ở Tiên giới cũng là món ngon mỹ vị khó được.

- Thứ tốt, thực là đồ tốt.

Dương Lỗi lẩm bẩm nói.

- Vật gì tốt?

Thanh âm của Dương Lỗi mặc dù nhỏ, lại bị Tô Anh nghe tinh tường, đối với cái này liền hứng thú hỏi vội.

- Xem.

Dương Lỗi chỉ vào Bạch Long Ngư trong nước kia.

- Cái gì đó? Chính là chút ít cá kia sao? Là rất đẹp, lúc trở về bắt lấy mấy con đi nuôi.

Tô Anh nói.

- Nhưng mà chỉ là đẹp mắt, không một chút nào dùng, kinh ngạc như vậy làm gì.

- Sư tỷ ngươi không nên xem thường những con cá màu trắng này, cái này là món ngon mỹ vị chân chính ah, tại Tiên giới cũng là Cực phẩm rất khó được, đoán chừng một con cá nho nhỏ như vậy làm thành thức ăn, phải ngàn Cực Phẩm Linh Thạch mới có thể ăn được.

Dương Lỗi nói ra.

- Cái gì đó? Hơn một ngàn linh thạch, vẫn là Cực Phẩm Linh Thạch? Làm sao có thể?

Tô Anh không khỏi mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt hoàn toàn không thể tin được, không chỉ là Tô Anh, ngay cả Dương Lỗi cũng kinh ngạc vô cùng, Bạch Long Ngư này rõ ràng mắc như vậy, một ngàn Cực Phẩm Linh Thạch đó cũng không phải là số lượng nhỏ. Mà chỉ là một con cá mà thôi, làm thành đồ ăn rõ ràng mắc như vậy, quá bất đó là mình giám định ra, trên cơ bản sẽ không xuất hiện sai lầm, cho nên đây nhất định là thật sự.

- Đương nhiênlà thật sự, ta chưa bao giờ gạt người, con cá màu trắng này gọi là Bạch Long Ngư, nghe nói có thể hóa thành Bạch Long, hơn nữa những Bạch Long Ngư này ăn hết đối với tu luyện giả có chỗ tốt rất lớn, không chỉ là đối với chúng ta những võ giả bình thường này, liền tính toán đối với Đại La Kim Tiên cũng có không ít chỗ tốt, cho nên Bạch Long Ngư này mới trân quý như thế.

Dương Lỗi nói.

- Đối với những gia hỏa mạnh mẽ trên Tiên giới kia mà nói, một ngàn Cực Phẩm Linh Thạch căn bản không coi là cái gì, mà sau khi ăn Bạch Long Ngư này không chỉ là đối với thân thể có lợi, mấu chốt chính là thịt cá rất mỹ vị, khiến người ta dư vị vô cùng, ăn hết còn muốn ăn, nhưng mà Bạch Long Ngư này quá hiếm, năng lực sinh sản cực kém, tăng thêm lượng lớn bắt giết, mặc dù là ở Tiên giới cũng rất khó ăn, cho nên mới mắc như vậy.

‘ 643: Tô Nghiên trở về

- Thơm quá, thật sự thơm quá ah.

Dương Lỗi đến trong nước bắt được mấy con Bạch Long Ngư, nhưng mà Bạch Long Ngư này mặc dù nhiều , cũng không phải dễ bắt như vậy, Dương Lỗi vẫn là ở bên trong hệ thống đổi chút ít công cụ đặc thù, mới bắt lấy mấy con Bạch Long Ngư. Bởi vì Dương Lỗi không có mỹ thực hệ thống, hiện tại chỉ là học xong kỹ năng đồ nướng, cho nên Bạch Long Ngư này chỉ có thể nướng ăn rồi, đây cũng là địa phương để Dương Lỗi cảm thấy không biết làm sao.

Bạch Long Ngư chất thịt vô cùng mềm mại, ngon, cho nên nếu như trực tiếp dùng hỏa nướng mà nói, Bạch Long Ngư này liền hủy diệt rồi, cho nên Dương Lỗi lợi dụng đồ vật đặc thù bao vây, đó là lá sen trong đầm nước, lá sen này linh khí bức người, cũng là một loại Linh dược thượng đẳng, dùng để nướng Bạch Long Ngư ngược lại là có chút lãng phí, nhưng không có cách nào, hơn nữa như thế này nướng ra Bạch Long Ngư sẽ càng thêm nguyên nước nguyên vị, còn có mùi thơm ngát của lá sen, hương vị sẽ tốt hơn.

- Xong chưa?

Nhìn xem cá nướng trong tay Dương Lỗi, Tô Anh là nước miếng chảy ròng, chỉ nghe mùi thơm cũng đã ghê gớm rồi, không riêng gì Tô Anh, ngay cả Dương Lỗi cũng có chút khống chế không nổi, Bạch Long Ngư này nướng ra mùi thật sự là quá mê người rồi, khiến người ta không khỏi mê say trong đó. . .

Nhưng mà dục tốc bất đạt, hiện tại Bạch Long Ngư còn kém một chút hỏa hầu như vậy, cần kiên nhẫn chờ đợi vài phút , chờ vài phút sau, Bạch Long Ngư mới xem như hoàn toàn làm tốt.

Đối với Bạch Long Ngư này, Dương Lỗi ở trong quá trình nướng, không chỉ là lợi dụng lá sen , còn lợi dụng rất nhiều dược liệu đặc thù, những dược liệu này đều là thời điểm đến, một đường ngắt lấy, đều là chút ít Linh dược, nếu như ai biết, Dương Lỗi rõ ràng lợi dụng những linh dược này để làm đồ gia vị mà nói, đoán chừng sẽ mắng to phá gia chi tử rồi.

Nhưng mà Dương Lỗi không quan tâm, tu luyện tuy trọng yếu, nhưng ăn được uống tốt cũng là cực kỳ trọng yếu, tu luyện không phải là vì đạt được thứ tốt, có thể hưởng thụ thoải mái sao? Bằng không hết thảy đều không có ý nghĩa rồi, cho nên ăn ngon, cũng là một loại trong đó, đã như vầy, cái kia lại có cái gì lãng phí đây này, hơn nữa Bạch Long Ngư là Cực phẩm mỹ thực, tăng thêm những linh dược này, ngược lại cũng không tính là chính thức lãng phí.

- Được rồi.

Rốt cục hoàn thành, Dương Lỗi đem lá sen bao vây Bạch Long Ngư gỡ xuống, thả trên một cái giá, mùi thơm bốn phía, tuyệt đối là mỹ vị.

- Oa, thật sự thơm quá, nghe đã biết rõ, đây tuyệt đối là mỹ vị rồi, ta cũng không thể chờ đợi được rồi.

Nói xong Tô Anh liền đưa tay đi lấy.

Nhưng mà lúc này Dương Lỗi giữ chặt nàng nói:

- Không nên gấp gáp , cái này còn kém một trình tự cuối cùng.

- Ah. . . Còn không được sao?

Tô Anh nuốt nước miếng một cái, trơ mắt nhìn Bạch Long Ngư trên kệ kia.

Dương Lỗi cười cười:

- Ăn là có thể ăn, hơn nữa hương vị cũng tuyệt đối là vô cùng tốt, chẳng qua nếu như tăng thêm một trình tự cuối cùng mà nói, hương vị sẽ tốt hơn.

- Cái kia. . . Cái kia sư đệ ngươi nhanh một chút.

Tô Anh nói.

- Yên tâm, dùng không mất bao nhiêu thời gian.

Dương Lỗi cười cười, đem một ít phối liệu nguyên bản liền chuẩn bị tốt, rất nhanh pha thành nước, sau đó để vào bên trong một chung sứ trắng ngọc, thả trong tay, đưa vào một luồng chân khí, tiến hành đun nóng.

Chỉ chốc lát sau, chung sứ kia cũng là mùi thơm bốn phía, ngay sau đó Dương Lỗi đem lá sen bao vây Bạch Long Ngư lấy xuống, sau khi mở ra lá sen, bày ra ở trên một cái bàn sứ, sau đó lấy ra một cái thìa, từ bên trong chung sứ múc ra một muỗn nước canh tưới lên Bạch Long Ngư, tiếp theo bỏ ra một chút đồ vật hình dáng bột phấn, đó cũng là một ít gia vị đặc chế, cuối cùng, Dương Lỗi thả một chút hành thái, những hành thái cũng không phải bình thường, mà là Dương Lỗi từ bên trong hệ thống đổi đi ra, đó là lợi dụng Noãn Ngọc bồi dưỡng, có thể cũng coi là Linh thảo rồi.

Làm xong tất cả những thứ này, Dương Lỗi mới mỉm cười nói:

- Được rồi, hiện tại có thể ăn.

Để Tô Anh kỳ quái chính là, Bạch Long Ngư nguyên bản mùi thơm nồng đậm, ở sau khi hết thảy trình tự đều hoàn thành, rõ ràng không hề có một chút mùi thơm rồi, mặt trên ngay cả bạch khí cũng không tiếp tục toát ra.

Tô Anh hơi nghi hoặc một chút, Bạch Long Ngư này có phải bị làm xấu rồi hay không, dù có chút hoài nghi , nhưng Tô Anh vẫn tin tưởng Dương Lỗi, dù sao trước đó cũng đã hưởng qua tay nghề của Dương Lỗi, đây tuyệt đối là ăn ngon tới cực điểm, một đầu bếp như vậy, làm sao có thể sẽ phạm loại sai lầm này? Hiển nhiên không có khả năng. Như vậy duy nhất giải thích hợp lý chính là, đây là Dương Lỗi cố ý làm như vậy, hoặc là tất yếu làm như vậy, mới có thể để hương vị trở nên tốt nhất.

- Ăn ngon thật.

Tô Anh vừa ăn, một bên nhỏ giọng nói.

Nhìn xem tướng ăn của nàng, Dương Lỗi không khỏi nhẹ nhàng cười cười, cái này một chút cũng không có phong phạm thục nữ, quả thực là một quỷ chết đói đầu thai, Dương Lỗi cũng cầm lấy một con cá, bắt đầu ăn.

Bạch Long Ngư này hoàn toàn chính xác mỹ vị vô cùng, hơn nữa sau khi ăn hết, liền hóa thành một luồng khí mát mẻ, chạy khắp toàn thân, thoải mái toàn thân, toàn thân lỗ chân lông thư giãn, cả người như muốn thăng thiên, khó trách gia hoả này quý giá như thế, thì ra thực là đồ tốt.

Rất nhanh, mấy con cá liền không sai biệt lắm tiêu diệt, còn thừa lại hai con, đang muốn chia ăn, lúc này trận pháp bên ngoài ánh sáng nhoáng một cái, một âm thanh uyển chuyển đi đến.

- Sư phụ.

Tô Anh vội hô.

Là Tô Nghiên, vốn cho rằng còn muốn một ít thời gian, không nghĩ tới nàng nhanh như vậy sẽ trở lại rồi, ngược lại là vượt quá Dương Lỗi dự kiến, nhưng mà như thế này cũng tốt, liền không cần mình lo lắng, nha đầu Tô Anh kia mình có thể không quản được.

- Thơm quá, các ngươi cầm Bạch Long Ngư ăn hết?

Nhìn xem Bạch Long Ngư trên lá sen kia, Tô Nghiên nói.

- Đúng vậy a, sư phụ , Bạch Long Ngư này ăn thật ngon, là cá ngon nhất mà ta ăn, sư phụ, ngươi cũng tới một con chứ?

Trên mặt Tô Anh mang lên nụ cười, trong tay cầm lấy một con Bạch Long Ngư, lấy lòng đi vào trước mặt Tô Nghiên.

Tô Nghiên tiếp nhận Bạch Long Ngư, cũng không khách khí, môi son khẽ mở, cũng bắt đầu ăn.

Cuối cùng hai con cá liền cho Tô Nghiên.

Sau khi ăn xong mới nói:

- Không nghĩ tới ngươi còn có thể làm Bạch Long Ngư.

Dương Lỗi sờ lên đầu của mình không nói gì, trước đó còn lo lắng Tô Nghiên sẽ trách cứ, dù sao Bạch Long Ngư này ở trong đầm nước, vạn nhất nếu như nàng nuôi có công dụng khác, lại bị mình ăn hết, vậy coi như xong rồi, mặc dù mình cùng Tô Anh đều là đồ đệ của nàng, sẽ không gây chiến, nhưng đoán chừng trừng phạt một phen là khẳng định đấy.

- Sư phụ , Bạch Long Ngư là ngươi nuôi ở chỗ này sao?

Dương Lỗi vốn cũng muốn hỏi, mà lúc này Tô Anh hỏi lên.

Tô Nghiên nhẹ gật đầu:

- Xem như thế đi , lúc trước ta được mấy con Bạch Long Ngư , để ở chỗ này tùy ý chúng tự sanh tự diệt , không nghĩ tới lại còn sống, bây giờ có nhiều như vậy rồi.

Nơi này linh khí cực kỳ nồng đậm, hơn nữa thuộc về đỉnh cấp linh khí, so với Tiên Linh Chi Khí kia cũng không kém là bao nhiêu, chính là bởi vì như thế, ở chỗ này, Bạch Long Ngư mới có thể sinh tồn xuống , tăng thêm chỗ này không có thiên địch, không có ai đánh chủ ý bọn nó, cho nên mới có thể sinh sôi nẩy nở ra nhiều như vậy, nếu như là chuyển sang nơi khác, kết quả kia khẳng định liền không giống rồi.

- Sư phụ , cái Thí luyện động kia rốt cuộc là tình huống như thế nào?

Ở trên đường trở về, Dương Lỗi liền một mực hỏi thăm về tình huống Thí luyện động, nhất là lúc ấy mình ở trong thí luyện động phát sinh biến hóa , để Dương Lỗi càng ngày càng cảm thấy hiếu kỳ , từ thí luyện động không hiểu thấu tiến vào Long huyệt, hơn nữa xem ra , gia hỏa bên trong Long huyệt kia cũng tương đối kém, ví dụ như Hoàng Kim Cự Mãng còn có Nanh Nha Cự Thú, tuy rằng đều là Kim Tiên đỉnh phong, nhưng cùng Kim Tiên chính thức so ra , vẫn là yếu đi không ít.

Cái này Dương Lỗi là vô cùng rõ ràng, bằng không lúc ấy thu hoạch được giá trị nguyên khí, cũng sẽ không chỉ là để cho đẳng cấp mình tăng lên một chút như vậy.

- Bên trong Thí luyện động có một thông đạo riêng biệt cùng Chung Nam Tiên sơn liên thông, chính là Chung Sơn Long huyệt, cụ thể các ngươi đừng hỏi nữa, những chuyện này, các ngươi biết rồi không tốt.

Tô Nghiên nói ra :

- Dù sao thực lực của các ngươi quá yếu, nếu như tu vi của các ngươi đạt tới Đại La Kim Tiên mà nói, ta có thể cho các ngươi biết rõ.

- Đại La Kim Tiên cấp?

Tô Anh không khỏi trợn tròn mắt, muốn đạt tới Đại La Kim Tiên, cũng không biết muốn tới năm nào tháng nào đi. . .

- Cái kia sư phụ , lúc nào chúng ta có thể tới nơi này tu luyện nữa?

Tô Anh ở trong phòng tu luyện đã nhận được lợi ích cực lớn , đương nhiên rất muốn tiến vào trong phòng tu luyện này tu luyện , dù sao ở trong phòng tu luyện tiến bộ kinh người. Nếu như hàng năm đến nơi đây tu luyện một lần mà nói, như vậy bước vào Đại La Kim Tiên đoán chừng cũng không cần bao lâu.

Tô Nghiên nhìn ra ý nghĩ trong lòng của đồ đệ mình, nói:

- Cái phòng tu luyện này, tổng cộng chỉ có thể đến sáu lần, mỗi cấp bậc phòng tu luyện có thể tiến vào bên trong tu luyện một lần, nếu ngươi muốn lại tiến vào phòng tu luyện tu luyện, tối thiểu cũng phải đạt tới Huyền Tiên, khi đó ngươi có thể tiến vào phòng tu luyện màu xanh lam, còn phòng tu luyện màu vàng, ngươi đã đi vào rồi, mặc dù là lần nữa đi vào cũng sẽ không có bất cứ hiệu quả, bất quá là lãng phí linh thạch mà thôi.

Nghe như thế, Tô Anh vô cùng thất vọng, nguyên bản còn muốn tiến vào phòng tu luyện màu vàng tu luyện một phen, không nghĩ tới sẽ là kết quả như vậy , nhưng mà ngẫm lại cũng thế, nếu như có thể một mực ở bên trong tu luyện mà nói, đây chẳng phải là nghịch thiên.

- Hóa ra là như thế này.

Dương Lỗi tiếp theo nói.

- Vậy có phải có thể ở bên trong chơi nhiều một thời gian hay không?

- Có thể, ngược lại chỉ có thể ở bên trong tu luyện một lần, nhưng mà ở bên trong tu luyện không thể vượt qua một năm, cũng chính là tương đương với bên ngoài mười hai ngày.

Tô Nghiên tiếp theo nói.

P©Uu G\yỀjX PP£I |Î_ b\Â_u r©s

- Tối đa có thể đợi một năm, ở bên trong tu luyện một năm, hiệu quả cũng là kinh người, nhưng mà ở bên trong một mực tu luyện mà nói, cũng không phải chuyện tốt đẹp gì, nói chính là kiên trì không được lâu như vậy. Cái gọi là tức nước vỡ bờ, mọi việc đều có một cái hạn chế, đã qua sẽ không tốt, tu luyện cũng giống như vậy, thời gian cùng cường độ đều phải thích hợp , nếu như tu luyện thời gian quá dài, cũng không phải là chuyện tốt đẹp gì.

- Một năm , có thể ở bên trong tu luyện một năm cũng không tệ rồi.

Dương Lỗi nói.

- Vậy lần sau, ta nhất định ở trong phòng tu luyện màu xanh lam tu luyện một năm.

Tô Anh giơ nắm đấm nói.

Ở trong phòng tu luyện màu xanh lam đợi một năm, đầu Dương Lỗi có chút choáng váng, mặc dù là mình cũng gánh không được, một năm, quá lừa người rồi, mình ở lại bên trong một tháng , liền không bao giờ muốn đi vào, ở bên trong tu luyện , đối với mình không được trợ giúp gì, nhưng mà ở bên trong Chung Nam Tiên sơn tu luyện mấy ngày nay , để Bất Tử Kim Thân quyết của Dương Lỗi có tiến bộ không ít , tuy rằng vẫn không có đột phá , nhưng mà cách thời gian đột phá đã không xa rồi.

- Ngươi đây là cái vẻ mặt gì?

Nhìn xem Dương Lỗi bộ dạng như vậy, Tô Anh không khỏi có chút bất mãn, phẫn nộ nói.

- Không có gì , ta là cảm thấy , trong phòng tu luyện màu xanh lam kia thật sự là quá kinh khủng , nếu quả thật có thể ở bên trong mang lên một năm mà nói, đây tuyệt đối là khủng bố, ngược lại ta là không cho là mình có thể ở bên trong tu luyện một năm, một tháng đã đủ ngươi chịu được, một năm , thật sự là khiến người ta không dám tưởng tượng.

Dương Lỗi nói.

- Đúng vậy, ở bên trong tu luyện , thật ra không cần phải đợi một năm , chỉ có tư chất chênh lệch, khó có thể lĩnh ngộ, mới cần thiết ở bên trong đợi lâu một chút, trái lại , nếu như là tư chất tốt, như vậy lĩnh ngộ tất cả mọi thứ trong phòng tu luyện, liền có thể trước tiên đi ra.

Tô Nghiên giải thích nói.

- Mà các ngươi sở dĩ không thể sớm đi ra, là vì không có đạt tới tiêu chuẩn của phòng tu luyện, nếu như đạt đến tiêu chuẩn phòng tu luyện thiết lập, vậy dĩ nhiên là có thể tự mình đi ra, nhưng mà có thể làm được điểm này, thật sự là không nhiều lắm.

- Cái kia sư phụ, trước kia thời điểm đi vào tu luyện, không phải là tự mình sớm đi ra chứ?

Dương Lỗi có chút ít tò mò hỏi.

- Sư phụ lợi hại như vậy, đương nhiên là sớm đi ra, cái này còn phải hỏi.

Tô Anh lại ở một bên nói.

- Sớm đi ra qua một lần.

Tô Nghiên nói.

Quả nhiên lợi hại, sớm đi ra, như vậy nói cách khác, ở một tu luyện thất tu luyện hoàn thành , liền có thể trực tiếp tiến vào từng cái từng cái phòng tu luyện rồi, có thể thấy được ở trong một phòng tu luyện phía trước tăng lên lớn đến bao nhiêu.

- Đúng rồi sư tỷ, ngươi lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực gì? Sử dụng cho chúng ta nhìn xem?

Dương Lỗi hiếu kỳ, Tô Anh ở trong phòng tu luyện đến cùng đã học được cái gì, gặp được sự tình có phải cũng giống như mình hay không.

- Hỏa thuộc tính Pháp Tắc Chi Lực.

Tô Anh đắc ý vung tay lên, một roi dài hỏa diễm trong nháy mắt xuất hiện trong tay.

Ngọn lửa này, cảm giác không thấy độ ấm, nhưng nếu như đả kích ở trên người hoặc là yêu thú, đó là cực kỳ khủng bố, Pháp Tắc Chi Lực quả nhiên không giống bình thường, như thế này tính toán ra, thực lực Tô Anh bởi vì Hỏa thuộc tính Pháp Tắc Chi Lực này, tuyệt đối là tăng lên một cấp bậc.

- Dương Lỗi, ngươi ở trong phòng tu luyện màu xanh lam gặp vấn đề gì? Nói cho ta nghe một chút?

Tô Nghiên cũng kỳ quái, vì cái gì Dương Lỗi ở trong phòng tu luyện dường như không có được tăng lên, nói như vậy, sau khi tiến vào trong phòng tu luyện tu luyện, đều sẽ có tiến bộ, bất kể là ai , mặc dù là ngăn cản không nổi , hắn cũng sẽ có một điểm tiến bộ, nếu như chọn sai mà nói, cũng giống như vậy, sẽ có chút ít biến hóa, không có khả năng như Dương Lỗi.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu, đem tình huống phòng tu luyện của mình từng cái nói ra, thời điểm Tô Nghiên nghe được Dương Lỗi rõ ràng gặp nhiều thử thách kỳ quái như vậy, cũng càng ngày càng kinh ngạc , nói như vậy , bình thường cũng chỉ là một loại Pháp Tắc Chi Lực thử thách, hơn nữa sẽ là cùng yêu thú đối chiến , nhưng Dương Lỗi gặp được lại hoàn toàn khác nhau, cái này làm người ta kì quái, hơn nữa Dương Lỗi cũng không có được lĩnh ngộ gì, không có ban thưởng gì.

Như Tô Anh ở bên trong đánh bại một con yêu thú , sau khi hoàn thành một lần khiêu chiến, liền tìm được lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực ban thưởng, trên cơ bản có thể lĩnh ngộ được một ít Pháp Tắc Chi Lực, hơn nữa mỗi một lần khiêu chiến qua đi , đều sẽ có, nếu như có thể khiêu chiến đến cực hạn của phòng tu luyện kia, như vậy đạt được ban thưởng cũng càng nhiều, đối với Pháp Tắc Chi Lực lĩnh ngộ cũng càng mạnh, nhưng cho tới bây giờ chưa từng nghe nói , sẽ xuất hiện loại tình huống như của Dương Lỗi.

Mặc dù là những người có thể lĩnh ngộ hai hoặc là ba loại Pháp Tắc Chi Lực kia, cũng không có gặp được tình huống đặc biệt như thế này, thật ra khiến Tô Nghiên cảm thấy ngạc nhiên, nhưng mà trong lúc nhất thời cũng không rõ ràng chuyện gì xảy ra.

- Chuyện này thật là quỷ dị, chưa bao giờ có xảy ra chuyện như vậy.

Tô Nghiên nói.

- Ta đây cũng không rõ ràng lắm đến cùng là nguyên nhân gì, cho nên , lần sau thời điểm lại tiến vào phòng tu luyện này, ta nghĩ nhất định phải thật tốt đấn đo, hoặc là không đi phòng tu luyện tu luyện.

Dương Lỗi cười cười, đối với cái này ngược lại là không có ý kiến gì, tu luyện thất như vậy đối với mình thực không có trợ giúp quá lớn gì, có cũng được mà không có cũng không sao.

- Đáng giận , những tên khốn kiếp kia, tức chết ta rồi, thực tức chết ta rồi.

Một ngày này Dương Lỗi đang phơi nắng , Tô Anh thở phì phò hùng hùng hổ hổ chạy vào.

- Làm sao vậy sư tỷ , ai chọc ngươi tức giận , ta đi đánh bọn hắn.

Dương Lỗi nhìn thấy Tô Anh như thế , không khỏi nói.

- Còn không phải những lão già gia tộc chết tiệt kia cùng những tên nhóc khốn nạn Vô Cực Tông sao, lại muốn cóc ăn thịt thiên nga.

Tô Anh càng nói càng tức giận , một cái bàn trước mặt đều bị nàng đập nát rồi, Dương Lỗi nhìn xem không khỏi thịt đau , tuy rằng một cái bàn không có gì , nhưng dù sao cũng là mình tự tay làm, cứ như vậy bị nàng hủy diệt rồi , thịt đau ah.

Nhưng mà từ trong giọng nói của Tô Anh, Dương Lỗi cũng đoán được, nhất định là về việc hôn nhân của Tô Anh, mà những lão gia hỏa Tô gia kia muốn đem Tô Anh gả đi ra ngoài, hơn nữa đối tượng vẫn là người Vô Cực Tông.

Vô Cực Tông, Dương Lỗi cũng không xa lạ gì , Vô Cực giới của mình chính là tín vật chưởng giáo của Tông chủ Vô Cực Tông, mà mẹ của mình đoán chừng cũng là người Vô Cực Tông, Dương Lỗi sớm đã bắt đầu nghe ngóng sự tình Vô Cực Tông, Vô Cực Tông này ở trên Vô Cực Tiên Sơn, đó là ngọn núi cao nhất lớn nhất Vô Cực đại lục, toàn bộ Vô Cực sơn mạch kéo dài mấy vạn dặm, mà Vô Cực Tông đang ở trên đỉnh Vô Cực sơn này. . .

P©£u G\yỀjX PP¢I GÔ« [Qju ros

Vô Cực Tông cho tới nay đều là thế lực lớn số một Vô Cực đại lục, là tông môn lớn nhất, trong mắt toàn bộ võ giả Vô Cực đại lục là Thánh Địa tu luyện, hàng năm đều có vô số con em trẻ tuổi đi tới Vô Cực Tông bái sư học nghệ , nhưng mà Vô Cực Tông yêu cầu, điều kiện bái sư cực kỳ nghiêm khắc, thu đều là một ít võ giả tư chất tốt, trẻ tuổi.

Đương nhiên, cũng có trường hợp đặc biệt, một ít tư chất không thật tốt , nhưng tu luyện khắc khổ , tuổi còn trẻ tu vi cao, cũng có thể tiến vào.

Võ học công pháp bên trong Vô Cực Tông vô số , tài nguyên phong phú, linh khí đầy đủ, nghe nói Vô Cực Tông là xây ở trên một linh mạch hình rồng, trừ đi ngọn núi chính , những sơn môn khác, cũng không có thiếu linh tuyền , linh mạch loại nhỏ… Nghe nói Vô Cực Tông chân truyền đệ tử thứ nhất Ngọc Vô Nhai tuổi còn trẻ, chỉ mới trăm tuổi, tu vi cũng đã đạt tới Huyền Tiên cảnh giới, là cả đại lục công nhận trẻ tuổi đệ nhất cao thủ , cũng là người thừa kế Vô Cực Tông tương lai, Thiếu tông chủ.

- Vô Cực Tông? Chẳng lẽ là Vô Cực Tông Thiếu tông chủ Ngọc Vô Nhai vừa ý sư tỷ ngươi , muốn kết hôn ngươi? Bằng không những lão gia hỏa kia làm sao dám làm trái sư phụ?

Dương Lỗi suy nghĩ một chút nói, sư phụ mình Tô Nghiên là một khối chiêu bài của Tô gia, tu vi cực cao , ở toàn bộ Tô gia không người có thể địch, cho nên không người nào dám đối với Tô Anh như thế nào, cũng không ai dám xuống tay với mình , cho nên mình ở nơi này tu luyện cũng là yên tĩnh , nếu như không phải như thế mà nói, đoán chừng người tới quấy rầy mình không biết bao nhiêu.

Mà có thể làm cho những lão gia hỏa kia mạo hiểm Tô Nghiên tức giận uy hiếp , đánh chủ ý Tô Anh, xem ra người vừa ý sư tỷ Tô Anh kia hậu trường rất không bình thường, tại Vô Cực Tông địa vị khẳng định cũng không thấp, mặc dù không phải Ngọc Vô Nhai, đoán chừng cũng sẽ không chênh lệch quá nhiều, ít nhất nhất định là nhân vật kiệt xuất bên trong Chân truyền đệ tử của Vô Cực Tông.

- Không phải hắn, là một con cóc khác.

Tô Anh thở phì phò nói .

- Chán ghét chết rồi, cái bộ dạng kia cao cao tại thượng, để bản cô nãi nãi cũng muốn giết hắn, nhưng mà lại nói tiếp, tu vi của hắn cũng thật là không thấp, tư chất cũng không tệ.

- Là ai a? Chẳng lẽ sư phụ còn dọn dẹp không được?

Dương Lỗi nói.

- Là Chu Ngạo Sương, vị Chân truyền đệ tử xếp hạng thứ ba của Vô Cực Tông, một thân tu vi đã đạt đến Thiên Tiên trung kỳ, mới 150 tuổi mà thôi.

Tô Anh nói.

- Cái kia rất lợi hại ah, là thanh niên tuấn kiệt, khó được ít có.

Dương Lỗi cười ha hả nói.

- Ngươi cái tử gia hỏa , nhìn thấy sư tỷ phiền muộn, không nghĩ biện pháp cho ta, rõ ràng còn bắt nạt ta như vậy, không phải là không muốn sống chứ?

Nghe xong Dương Lỗi nói như vậy, Tô Anh lập tức thẹn quá hoá giận , một đấm đập tới.

- Không dám , không dám , thật sự không dám.

Dương Lỗi liền vội xin tha nói.

- Hừ, biết rõ ngươi không dám , còn không mau nghĩ biện pháp cho ta một chút.

Tô Anh quát khẽ.

- Biện pháp này , còn phải nghĩ sao , không phải có sư phụ sao , sư phụ nói, ai dám không nghe ah.

Dương Lỗi cười ha hả nói, ở Tô gia, nói chuyện có sức ảnh hưởng nhất tuy rằng không phải Tô Nghiên, nhưng một khi nàng mở miệng , trên cơ bản không có người nào dám phản đối, cái gọi là nắm đấm lớn liền là chân lý, ai bảo Tô Nghiên tu vi cao nhất , ở Tô gia lợi hại nhất chứ.

- Thế nhưng mà , thế nhưng mà sư phụ có việc ra ngoài rồi , muốn nửa năm mới có thể trở về, bằng không bọn hắn nào dám làm như vậy.

Tô Anh thở phì phò nói, những thứ này hiển nhiên là biết rõ sư phụ ra ngoài, cho nên mới dám ở thời điểm này khơi mào chuyện này, nếu như sư phụ ở đây, bọn hắn khẳng định không dám nói, mà đợi sư phụ nửa năm sau gái trinh nữ đã thành đàn bà rồi , gạo nấu thành cơm, cái kia dù như thế nào, cũng không kịp rồi.

- Sư phụ ra ngoài rồi?

Cái này Dương Lỗi cũng không phải biết rõ, mấy ngày hôm trước , Dương Lỗi bế quan tu luyện , cho nên đối với những chuyện này căn bản không biết , lúc này nghe được Tô Anh giải thích , mới biết được Tô Nghiên ra ngoài.

- Đi làm cái gì rồi, chẳng lẽ liên lạc không được sao?

Dựa theo đạo lý, chỉ cần tại Vô Cực đại lục , liền có thể lợi dụng đưa tin phù liên hệ, trừ khi không tại Vô Cực đại lục , nếu nói như vậy , liền không có cách nào rồi.

- Liên lạc không được , sư phụ đi một nơi đặc thù , cụ thể là ở đâu , ta cũng không biết , nếu có thể liên hệ với sư phụ mà nói, ta còn muốn tìm ngươi hỗ trợ.

Tô Anh tức giận nói.

- Ây. . . Cái này , chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ bá phụ bá mẫu liền mặc kệ sao?

Vốn Dương Lỗi cũng có thể đi bái phỏng cha mẹ Tô Anh một chút, mặc kệ bởi vì nguyên nhân gì, đến nay cũng không có xem cha mẹ Tô Anh, không phải mình tránh né , chỉ là không có thời gian gặp được phụ thân Tô Anh mà thôi.

Đương nhiên , người đến nơi này tìm Dương Lỗi hắn , cũng không ít , nhưng mà trên cơ bản Dương Lỗi không trông thấy.

- Một Thái Thượng trưởng lão trong gia tộc lên tiếng , phụ thân cũng không có cách nào.

Tô Anh bất đắc dĩ nói, đối với những lão gia hỏa kia , Tô Anh là ghét nhất rồi , nhất là Thái Thượng trưởng lão thứ nhất, gọi là Tô Mộc Tham, tu vi của hắn gần kề so Tô Nghiên yếu một ít , cũng là cao thủ tuyệt thế, hơn nữa một mực bị Tô Nghiên ép một đầu, để hắn rất không thoải mái , đối với Tô Nghiên có thể nói là hận thấu xương , thử nghĩ , niên kỷ của hắn so với Tô Nghiên lớn, lai lịch so với Tô Nghiên cao hơn , nhưng tu vi không bằng , một mực bị nàng đè nặng , trong nội tâm như thế nào sẽ thoải mái, cho nên hắn một mực đang cùng Tô Nghiên đối nghịch , lần này đưa ra đề nghị để Tô Anh gả cho Chu Ngạo Sương,

cũng là hắn , lão gia hỏa này cùng một vị Thái Thượng trưởng lão của Vô Cực Tông Chu Tử Ích giao hảo, mà Chu Ngạo Sương lại là cháu trai của Chu Tử Ích, tăng thêm Chu Ngạo Sương tư chất cũng không kém, cho nên Chu Tử Ích đối với Chu Ngạo Sương là đặc biệt coi trọng , cách đây không lâu , Chu Ngạo Sương đến Tô gia , đó là coi trọng Tô Anh , cho nên năn nỉ Chu Tử Ích cầu hôn.

Tô gia tại Vô Cực đại lục tuy rằng cũng là đại gia tộc , thực lực hùng hậu , nhưng cùng Vô Cực Tông so sánh, vẫn là chênh lệch quá xa , có thể trèo lên cây đại thụ Vô Cực Tông này , vậy dĩ nhiên là cầu còn không được , tăng thêm Tô Nghiên mặc dù là đệ nhất cao thủ của Tô gia, nhưng mà ở Tô gia cũng không được ưa chuộng , một ít gia hỏa có dã tâm, đều xem nàng là cái đinh trong mắt cái gai trong thịt , bởi vậy lần này Vô Cực Tông Chu Tử Ích mới đưa ra chuyện này , những lão gia hỏa Tô gia kia liền không thể chờ đợi được đáp ứng, trong đó dẫn đầu đúng là lão gia hỏa Tô Mộc Tham này rồi.

P©¢u G\ʏỀjX PPPI GÔ« [Qju r©s

Cha mẹ Tô Anh đương nhiên không mặc kệ , mặc dù Chu Ngạo Sương không tệ, nhưng bọn hắn càng yêu nữ nhi Tô Anh của mình, Tô Anh là tiểu công chúa bảo bối của bọn hắn, hôn sự của nàng do nàng tự mình làm chủ , nếu bản thân nàng không thích , làm sao có thể cưỡng cầu , cho nên cha mẹ Tô Anh là cực lực phản đối.

Nhưng cánh tay nhỏ không lay chuyển được bắp đùi , không có Tô Nghiên ở đây, phụ thân Tô Anh tuy rằng với tư cách Tô gia gia chủ, vẫn là ngăn không được nhiều người như vậy, dù sao từ biểu hiện ra xem , Tô gia cùng Vô Cực Tông quan hệ thông gia mà nói, đối với Tô gia là trăm lợi mà không có một hại, hơn nữa , Chu Tử Ích đưa ra, dùng một Tuyệt phẩm Tiên Khí với tư cách sính lễ, cái Tuyệt phẩm Tiên Khí này tại Vô Cực đại lục cũng không nhiều, toàn bộ đại lục cũng chỉ có vài món như vậy mà thôi, ai có Tuyệt phẩm Tiên Khí sẽ cam lòng lấy ra?

Một cái Tuyệt phẩm Tiên Khí so với mười Thượng phẩm Tiên Khí còn muốn quý hơn nhiều , một Thiên Tiên cảnh võ giả cầm Tuyệt phẩm Tiên Khí , cũng có thể chống lại Huyền Tiên rồi, thậm chí có thể cùng Kim Tiên cấp cường giả đối chiến, nếu như là một vị Đại La Kim Tiên nắm giữ Tuyệt phẩm Tiên Khí mà nói, đây tuyệt đối là cường hãn cực điểm, nếu như đối phương không có Tuyệt phẩm Tiên Khí mà nói, như vậy tại Vô Cực đại lục hầu như có thể nói ở vào thế bất bại rồi.

Mà Tô gia Tô Mộc Tham liền đặc biệt muốn có được một món Tuyệt phẩm Tiên Khí như vậy, nếu có một cái Tuyệt phẩm Tiên Khí mà nói, hắn liền không cần thiết lo lắng Tô Nghiên rồi.

Cho nên chuyện Tô gia cùng Vô Cực Tông quan hệ thông gia này , Tô Mộc Tham nhất phái đó là tuyệt đối giơ hai tay hai chân đồng ý, ở Tô gia, trên cơ bản ngoại trừ hệ phụ thân Tô Anh này ra , trên cơ bản đều đồng ý , dù sao đây đối với Tô gia đó là tuyệt đối có lợi, nếu Tô gia có một Tuyệt phẩm Tiên Khí mà nói, như vậy thực lực sẽ tăng lên rất nhiều.

- Như thế nào sẽ hết cách rồi, kéo lấy là được, kéo dài tới sư phụ trở lại, nhìn bọn họ còn dám như thế hay không.

Dương Lỗi hừ lạnh nói.

- Thế nhưng mà. . . Thế nhưng mà tên nhóc khốn nạn kia sính lễ là một Tuyệt phẩm Tiên Khí , nếu như Tô gia đạt được một món Tiên Khí như vậy, thực lực sẽ tăng nhiều, phụ thân ta với tư cách Tô gia gia chủ cũng phải vì gia tộc cân nhắc, vạn nhất , vạn nhất nếu như phụ thân chịu không được áp lực mà nói, cái kia. . . Vậy làm sao bây giờ?

Đây là vấn đề Tô Anh lo lắng nhất rồi, một Tuyệt phẩm Tiên Khí ah, vậy cũng là đồ tốt.

- Tuyệt phẩm Tiên Khí , chuyện này. . .

Dương Lỗi nhíu mày, Tuyệt phẩm Tiên Khí ý vị như thế nào , Dương Lỗi cũng rõ ràng, mặc dù mình nắm giữ so với Tuyệt phẩm Tiên Khí càng cường hãn, lợi hại hơn , nhưng này đều là mình không thể đủ sử dụng,

một khi Tuyệt phẩm Tiên Khí phát huy ra uy lực của nó , đây tuyệt đối là khủng bố, điểm này Dương Lỗi vô cùng rõ ràng .

- Ta sẽ nghĩ một biện pháp thật tốt, yên tâm , sư đệ ta nhất định sẽ không để cho sư tỷ ngươi rơi vào hố lửa.

- Ngươi nhanh lên ah , bằng không ta chỉ có thể chạy ra Tô gia rồi.

Tô Anh chu miệng , lông mày cau lại nói.

- Đã có.

- Cái gì đã có?

Tô Anh sững sờ, tiếp theo hoan hô nói.

- Ah, ngươi là nói ngươi nghĩ ra biện pháp rồi hả, cái kia còn không mau nói ra một chút.

- Chạy ra Tô gia, đợi nửa năm sau sư phụ trở lại rồi, chúng ta lại về Tô gia, như thế không chỉ có thể đạt tới mục đích tu luyện, cũng có thể viên mãn giải quyết vấn đề này.

Dương Lỗi nhìn xem Tô Anh nói.

- Ngươi nói ngược lại là dễ dàng, ta coi như là muốn chạy trốn, cái kia cũng không phải đơn giản như vậy, hiện tại những lão gia hỏa kia đã phái người giám thị ta rồi, chỉ cần ta vừa ra Tô gia sẽ có người theo dõi, căn bản không có biện pháp rời khỏi Yển thành.

Tô Anh tức giận nói.

- Ta nếu nói như vậy, tự nhiên là có biện pháp, chẳng lẽ ngươi đã quên có Ẩn Thân Phù sao? Nếu như Ẩn Thân Phù không được , tăng thêm vật này , vậy khẳng định liền không có vấn đề rồi.

Dương Lỗi nói.

- Cái gì đó? Đây là đan dược gì?

Nhìn xem bình ngọc trong tay Dương Lỗi, Tô Anh vội hỏi.

- Dịch Dung Đan.

Dương Lỗi cười ha ha, đổ ra một viên Dịch Dung Đan, đưa cho Tô Anh nói.

- Sư tỷ , cái này là Dịch Dung Đan, đã có Dịch Dung Đan mà nói, có thể để người ta dịch dung trở thành bất cứ hình dạng gì , nếu cộng thêm Liễm Tức Quyết tác dụng, có thể dễ dàng liền lừa gạt người Tô gia, nói như vậy, chúng ta muốn rời khỏi Tô gia, rời khỏi Yển thành là một sự tình dễ dàng, đợi đến nửa năm sau, chúng ta trở về, lúc kia sư phụ làm chủ , ai dám làm khó dễ ngươi?

- Như thế này , cái kia thật sự là quá tốt , vậy chúng ta đi đâu?

Tô Anh vui mừng không thôi , nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Ở đâu đều được , việc này không nên chậm trễ, chúng ta mau mau chuẩn bị đi.

Dương Lỗi nói.

- Ngươi nói đúng, chúng ta lập tức liền đi.

Tô Anh không thể chờ đợi được ăn vào Dịch Dung Đan, bộ dáng biến ảo, biến thành một nữ tử khác, cô gái này tướng mạo thanh tú, mặc dù không có xinh đẹp như Tô Anh trước đó, nhưng mà có một phen hàm súc đặc biệt.

- Sư đệ , ngươi xem bộ dạng như vậy được sao?

- Có thể thay đổi chiều ột chút, như thế liền tuyệt đối sẽ không có người hoài nghi.

Dương Lỗi nhìn xem nói.

- Được.

Tô Anh nghe vậy đem mình biến thấp chút.

- Như thế này được chưa?

- Như thế này, cam đoan ai cũng sẽ không nhận biết ngươi, coi như là sư phụ, hoặc là bá phụ nhìn thấy ngươi cũng không có cách nào nhận ra.

Dương Lỗi nói.

- Được, vậy bây giờ chúng ta liền đi thôi.

Tô Anh nói.

- Ngươi không đi chỗ bá phụ bá mẫu chia tay sao?

Dương Lỗi thấy nàng gấp gáp như vậy, liền nói.

- Còn có , sư tỷ , đồ đạc của ngươi đã chuẩn bị tốt hay chưa? Ít nhất thứ cần thiết vẫn là muốn chuẩn bị một chút , phải biết rằng , chúng ta cũng phải cần ra ngoài nửa năm?

- Yên tâm đi, ta sớm liền chuẩn bị xong.

- Tô Anh nói.

- Tới chỗ phụ thân ta , hừ, ta đã sớm biết , hắn thật ra cũng có tâm tư kia, hơn nữa ta lại trở về mà nói, khẳng định cũng sẽ bị giam lại, ta mới không có ngu như vậy , chui đầu vô lưới.

Dương Lỗi nghe vậy không khỏi trợn tròn mắt, nếu như hắn thật muốn đem Tô Anh giam lại mà nói, còn có thể cho ngươi cơ hội sao? Vậy khẳng định không có khả năng đấy.

Sau khi quyết định , hai người trước sau dịch dung, sau đó lợi dụng Ẩn Thân Phù ra cửa , vốn Dương Lỗi còn ý định đi Trường Phong thương hội nhìn một cái, nhưng Tô Anh chết sống không chịu, lo lắng bị phát hiện, không biết làm sao, đành phải lập tức ra khỏi thành.

P©Pu G\yỀjX PPkI dàH i \Ò§ ¦\æj\u

- Cần phải vội vả như vậy sao?

Dương Lỗi nói.

- Ngươi đương nhiên không nóng nảy rồi, cũng không phải muốn ngươi gả cho hắn.

Tô Anh tức giận nói.

Dương Lỗi:

- . . .

Đi nửa ngày sau, hai người tới Lạc Nhật thành , nơi này là phần quan trọng của Lạc Nhật thương hội, lại nói tiếp Lạc Nhật thương hội tại Yển thành vô cùng mạnh mẽ , tuy rằng Trường Phong thương hội bây giờ đi vào quỹ đạo , có mình luyện chế ra đan dược , còn có một chút phù triện, so với trước đó mà nói , có thể nói là đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, đã có thể so với một ít nhị lưu thương hội rồi, nhưng mà cùng Lạc Nhật thương hội so sánh, còn là kém xa tít tắp.

Lạc Nhật thương hội này tại Yển thành trải qua thâm căn cố đế , mà Lạc Nhật thành là đại bản doanh của Lạc Nhật thương hội, ở chỗ này , hầu như không có thương hội khác có thể chọc vào, trên cơ bản hết thảy cửa hàng , hết thảy hiệu buôn đều có cái bóng của Lạc Nhật thương hội, hơn nữa Lạc Nhật thành Thành chủ này, cũng là một vị trưởng lão của Lạc Nhật thương hội.

Bởi vậy có thể thấy được, Lạc Nhật thương hội này là cường đại cỡ nào , Lạc Nhật thương hội, hôm nay là Vô Cực đại lục danh xứng với thực đệ nhất thương hội , chiếm cứ địa vị tuyệt đối, còn Lạc Nhật thương hội tại Yển thành vì sao không có đối với Trường Phong thương hội tiến hành chèn ép, Dương Lỗi không rõ ràng lắm , nhưng mà Dương Lỗi biết rõ, Lạc Nhật thương hội chắc chắn sẽ không cam tâm buông tha cho như vậy, còn lúc nào sẽ đối với Trường Phong thương hội ra tay , vậy cũng không biết, nhưng mà vũ lực mà nói, chắc chắn sẽ không, dù sao Triệu Tuyết Côn cũng không phải là người dễ đối phó.

- Cái này là Lạc Nhật thành, quả nhiên phồn hoa, so với Yển thành cũng không thua kém bao nhiêu.

Dương Lỗi nhìn xem Lạc Nhật thành phồn hoa này, cảm khái nói.

- Lạc Nhật thành không thể sánh bằng Yển thành, Yển thành có Tô gia chúng ta, mà Lạc Nhật thành không có một đại gia tộc, cho nên Lạc Nhật thành còn hơi kém hơn một ít.

Tô Anh có chút không phục nói ra.

Dương Lỗi nghe vậy cười nhạt một tiếng, lại không nói gì, vị trí địa lý Lạc Nhật thành này, so với Yển thành mà nói thực sự tốt hơn nhiều , mặc dù nói hiện tại Yển thành so với Lạc Nhật thành muốn đỡ một ít, phồn hoa hơn một ít, nhưng qua chút ít thời gian , Lạc Nhật thành này tất sẽ trở thành một tòa đại thành thị cấp một.

Lạc Nhật thương hội dã tâm bừng bừng, vụng trộm phát triển siêu cấp thế lực, tục truyền nói sau lưng Lạc Nhật thương hội này còn có một gia tộc, gọi là Lạc Nhật gia tộc, dã tâm gia tộc này mạnh mẽ biết bao, bây giờ Lạc Nhật thương hội là danh xứng với thực đệ nhất thương hội , nếu như bọn họ muốn thành lập quốc gia mà nói, không phải là không được.

Bây giờ Đại Triệu quốc đã không giống dĩ vãng , tuy nhìn bề ngoài yên ổn, nhưng trên thực tế Đại Triệu quốc đã bấp bênh, không qua bao lâu Đại Triệu quốc này sẽ chia năm xẻ bảy , mà Lạc Nhật thương hội, đoán chừng cũng sẽ thừa dịp này, thành lập siêu cấp đế quốc thuộc về mình.

Nhưng mà cái này Dương Lỗi cũng không lo lắng, đối với Dương Lỗi mà nói , cái này ngược lại là một chuyện tốt , mình muốn ở Vô Cực đại lục thành lập thế lực cường đại thuộc về mình, cái này tự nhiên chính là một cơ hội , Đại Triệu quốc với tư cách quốc gia lớn nhất Vô Cực đại lục, càng loạn càng tốt, cơ hội của mình cũng sẽ càng lớn.

Yển thành là kinh đô của Đại Triệu quốc, mà Lạc Nhật thành bất quá là một đại thành thị biên thuỳ mà thôi, nhưng thành phố này lại ở vào giữa ba đại quốc, hơn nữa vị trí địa lý nơi này cực kỳ đặc thù , tăng thêm Thái Dương sơn Thái Dương Kiếm Tông phụ cận, Dương Lỗi nghĩ không ra lý do , cái Lạc Nhật thành này sẽ không vượt qua Yển thành.

Hơn nữa Dương Lỗi với tư cách Hội Trưởng Trường Phong thương hội, đối với Lạc Nhật thương hội một đối thủ lớn nhất như vậy, tự nhiên là có hiểu biết, cho tới nay, đều đối với nhất cử nhất động của Lạc Nhật thương hội vô cùng chú ý, cái này không chú ý không biết, sau khi chú ý mới phát hiện khó lường , Trường Phong thương hội này bây giờ đang lượng lớn trữ hàng lương thực, còn có binh khí.

Nhìn từ điểm này, đã biết rõ Lạc Nhật thương hội ghê gớm, nếu như không phải là vì chiến tranh mà nói, trữ hàng nhiều lương thực cùng binh khí như vậy làm gì?

Hơn nữa không chỉ là những thứ này , Lạc Nhật thương hội còn vụng trộm cùng rất nhiều thế lực lớn có chỗ liên hệ , toàn bộ mạch máu của Đại Triệu quốc hầu như đều bị Lạc Nhật thương hội quản lý, không chỉ là Đại Triệu quốc, ngay cả Vũ Uy quốc cũng giống như vậy, theo như cái này thì Lạc Nhật thương hội dã tâm không nhỏ.

Đương nhiên cũng không thể nói như vậy, Lạc Nhật thương hội này có thể chính là thế lực của Thái Dương Kiếm Tông, mà có dã tâm phải nói là Thái Dương Kiếm Tông rồi.

Thái Dương Kiếm Tông tại toàn bộ Vô Cực đại lục chỉ là xếp hạng thứ năm mà thôi, nhưng mà Thái Dương Kiếm Tông này cũng không nên xem nhẹ , có Đại La Kim Tiên tồn tại, nghe nói cũng có một vị Thất Kiếp Tán Tiên tọa trấn, nhưng mà Dương Lỗi biết rõ, Thái Dương Kiếm Tông này dã tâm bừng bừng , bây giờ chỉ sợ đã chuẩn bị không ít năm tháng, trong đó không phải chỉ một vị Đại La Kim Tiên cao thủ tồn tại , không chỉ là Thất Kiếp Tán Tiên, đoán chừng ngay cả Bát Kiếp Tán Tiên cũng có.

"Loảng xoảng lang" một tiếng , một tiểu hài tử mười sáu mười bảy tuổi trong nháy mắt bị đánh bay, ngã nhào trên đất, tiếp theo phun ra một ngụm máu tươi, cả người trắng bệch, không còn màu máu, hiển nhiên bản thân bị trọng thương không nhẹ.

- Ngươi cái hỗn tiểu tử muốn chết ah.

Một giọng nữ bén nhọn hô nói.

- Giết dân đen này cho ta.

- Vâng, tiểu thư.

Một Cửu Cực Tạo Hóa võ giả lấy ra trường kiếm, đạp đạp hướng hắn đi qua , khuôn mặt dữ tợn.

- Người nào không tốt ngăn đón , ngươi không nên ngăn trở đường đi của Đại tiểu thư, thực là muốn chết.

Nói xong người võ giả kia muốn đem đứa bé đâm chết.

Dương Lỗi không vừa mắt, đá mạnh một cước, đem võ giả kia đá đi thật xa , tiếp theo nâng đứa bé kia dậy, ôn nhu nói:

- Tiểu huynh đệ , ngươi không sao chớ?

- Khục khục. . . Ta. . . Ta không sao , Đại ca ca , ngươi. . . Ngươi chớ xen vào ta , đi mau , bọn họ. . . Bọn họ là hạ nhân Ngạo gia, nữ nhân kia là Ngạo gia Đại tiểu thư, chúng ta. . . Chúng ta trêu chọc không nổi , ngươi đi mau , ta. . . Ta không thể liên lụy các ngươi.

Ngạo gia, Ngạo gia này là gia tộc Thái Dương Kiếm Tông khống chế, điểm ấy Dương Lỗi cũng rõ ràng, Ngạo gia lão tổ, ở mười vạn năm trước tới đây , hơn nữa thành lập nên Thái Dương Kiếm Tông, ngắn ngủn mấy chục năm, đem một môn phái nhỏ không có danh tiếng gì , biến thành Thái Dương Kiếm Tông vị trí thứ năm trong sáu đại tông môn bây giờ, có thể thấy được hắn khủng bố.

- Không có chuyện gì đâu, ngươi không cần lo lắng cho ta, tiểu huynh đệ , ngươi ăn vào đan dược này.

P©ku G\yỀjX Pk·I iв i\Îj Ĥ_L« iXn9u

Dương Lỗi đem một viên đan dược chữa thương cho hắn ăn , cái này mặc dù là một viên đan dược cấp thấp, nhưng đối với một chút vết thương nhỏ kia, quá dễ dàng.

- Các ngươi. . . Các ngươi thật đáng chết , lại dám đánh hộ vệ của ta , người của Ngạo Phượng Hoàng ta cũng dám đánh , thật là sống ngán , người đến , đánh chết bọn họ cho ta.

Gặp thủ hạ của mình rõ ràng bị người đá bay, Ngạo Phượng Hoàng kia lập tức phẫn nộ, quát lên.

Dương Lỗi nhướng mày, cái này chỉ sợ khó có thể thoát thân rồi, Ngạo Phượng Hoàng này là Ngạo gia Đại tiểu thư, mà ở đây là địa bàn Thái Dương Kiếm Tông, vốn còn muốn ở chỗ này thêm mấy ngày , xem xét sự tình Lạc Nhật thương hội còn có Thái Dương Kiếm Tông, xem ra có chút phiền phức.

- Hừ, ngay cả mấy con chó này cũng dám nói muốn giết chúng ta, thật sự là không biết tự lượng sức mình , bà tám chết tiệt, xem ta trừng trị cẩu của ngươi như thế nào.

Tô Anh cũng không phải dễ gây, gặp Ngạo Phượng Hoàng để cho toàn bộ thủ hạ vây quanh, đã đến hào hứng, một cây roi dài vung vẩy, quật trên mặt đất , rung động đùng đùng , hiển nhiên là một bạo lực Nữ Vương.

- Đáng hận , các ngươi lên cho ta, xé nát miệng của nữ nhân này.

Nghe được Tô Anh rõ ràng chửi mình là bà tám chết tiệt, Ngạo Phượng Hoàng phẫn nộ tới cực điểm, đối với thủ hạ bên người mình gầm lên giận dữ.

Bốn thủ hạ của Ngạo Phượng Hoàng nghe được chủ tử mình nói như vậy , lập tức từng cái từng cái gào gào hướng về Tô Anh xông tới.

- Đến hay lắm.

Tô Anh nhìn xem bốn người xông lên, không cảm thấy sợ sệt một chút nào, trước đó hộ vệ lợi hại nhất đã bị Dương Lỗi một cước thu thập, mà mấy tên này, mạnh nhất mới là Bát Quái Ngưng Thần, Tô Anh đã vượt qua thiên kiếp, là Thiên Tiên cảnh giới rồi, đối với bốn người này , căn bản không để ở trong mắt.

Một roi liền giật đi lên.

Trường tiên trong tay Tô Anh này cũng không phải là Bạch Lộ Tiên, Bạch Lộ Tiên kia là Tiên Khí, người khác xem xét là có thể nhận ra, vì thế Dương Lỗi cố ý luyện chế cho Tô Anh một trường tiên Bán Tiên Khí, cái trường tiên này tuy không phải Tiên Khí, nhưng uy lực cũng rất mạnh, so với Bạch Lộ Tiên tuy rằng chênh lệch không ít, nhưng Tô Anh vừa vặn có thể hoàn toàn phát huy uy lực của nó, tăng thêm Dương Lỗi đặc biệt luyện chế, so với hạ phẩm Tiên Khí bình thường cũng không yếu.

Bốn tên hộ vệ, bị Tô Anh một roi một cái, rất nhanh đã thu thập hết rồi.

- Bà tám chết tiệt, mấy con chó này của ngươi thật là rác rưởi, không thể đánh ah.

Nói xong Tô Anh còn khiêu khích nhìn Ngạo Phượng Hoàng một chút.

- Ngươi. . . Hừ, ngươi cái xú nữ nhân, dám mắng ta bà tám chết tiệt, ngươi mới là bà tám thối, xem ta trừng trị ngươi như thế nào.

Ngạo Phượng Hoàng cũng là nổi danh mạnh mẻ ngang ngược, ngang ngược không biết lý lẽ, tại Lạc Nhật thành hoành hành không sợ , không ai dám trêu chọc , lần này gặp được Tô Anh, thấy nàng lại dám khiêu khích mình như vậy, liền phẫn nộ, Ngạo Phượng Hoàng này tuy rằng mạnh mẻ hung ác , nhưng mà tu vi lại không yếu, cũng vượt qua thiên kiếp, Dương Lỗi nhìn ra được, Ngạo Phượng Hoàng này cũng không có vượt qua thiên kiếp bao lâu.

Nhảy xuống ngựa trắng, vung tay lên, nắm trong tay rõ ràng cũng là một trường tiên, hơn nữa cũng là Tiên Khí , toàn thân quần áo màu lửa đỏ, phối hợp tính cách mạnh mẻ hung ác kia, xem ra cũng có phần có ý tứ, nhưng mà Dương Lỗi thầm nghĩ đáng tiếc , Ngạo Phượng Hoàng này lớn lên một bộ hoà nhã , nhưng tính cách thật sự là quá kém, tâm địa cũng không tốt, khuôn mặt xinh đẹp , tâm lại như bò cạp, ở trên đường cái cưỡi ngựa mạnh mẽ đâm tới, đụng ngã người rõ ràng còn muốn giết, đây là để Dương Lỗi ghét nhất, cho nên nhìn xem thân ảnh xinh đẹp kia của Ngạo Phượng Hoàng, trong lòng lại vô cùng chán ghét.

Bá! Nhìn xem trường tiên của Ngạo Phượng Hoàng đánh tới, cả người Tô Anh lóe lên, liền tránh qua.

Đùng, gặp một kích bị né tránh, Ngạo Phượng Hoàng giận dữ, lần nữa vung ra một roi , âm thanh xé gió vang lên , một bóng roi thật dài vung ra.

Tô Anh lần nữa tránh ra, lúc này roi đánh ở trên một quầy hàng, đùng một tiếng , toàn bộ quán nhỏ trong nháy mắt bị đánh thành hai nửa, giống như bị trường đao phá vỡ.

- Đến mà không đi là phi lễ. Tiếp ta một chiêu.

Tô Anh khẽ kêu một tiếng, trường tiên màu trắng trong tay vung ra, đầy trời là quang ảnh , xem ra khiến người ta hoa mắt.

Hai nữ nhân, một đỏ một trắng, ngươi tới ta đi, đánh cho khó phân thắng bại.

- Tiểu huynh đệ , ngươi rời khỏi nơi này trước, cách nơi này càng xa càng tốt, đi Yển thành, tìm Trường Phong thương hội, cầm cái này đi , những bạc này ngươi cầm, đầy đủ ngươi đến Yển thành rồi.

Dương Lỗi biết rõ, nếu như tiểu tử này còn ở chỗ này mà nói, mạng nhỏ khẳng định không có, hắn không như mình cùng Tô Anh , có biện pháp rời khỏi, hơn nữa mình không có khả năng một mực mang theo hắn, mang theo cũng là vướng víu, cho nên còn không bằng để hắn đi Yển thành, đi tìm Triệu Tuyết Côn, tiểu tử này dường như tư chất cũng không tệ lắm, nếu như dạy dỗ thật tốt, ngược lại là hạt giống không tệ.

- Không được , không được , Đại ca ca, ta làm sao có thể rời khỏi, nếu như ta rời khỏi mà nói, bọn họ chắc chắn sẽ không buông tha Đại ca ca cùng Đại tỷ tỷ, ta không có thể vong ân phụ nghĩa.

Vượt quá Dương Lỗi dự kiến, tiểu tử kia rõ ràng lắc đầu nói ra.

Thấy hắn nói như vậy , Dương Lỗi càng cao hứng , tiểu tử này tâm địa không tệ, rõ ràng còn lo lắng ình cùng Tô Anh , muốn chính là người như vậy.

- Ngươi yên tâm, chúng ta không có việc gì, hơn nữa ngươi ở nơi này, chỉ có thể là vướng víu, chỉ cần ngươi đi ra , chúng ta liền rời khỏi nơi này, nếu bọn họ muốn bắt ta cùng Đại tỷ tỷ cũng bắt không được.

Dương Lỗi vỗ vỗ bờ vai của hắn nói.

- Cho nên ngươi phải nghe lời, bằng không ngươi ở nơi này, còn có thể sẽ để ta và Đại tỷ tỷ của ngươi bị bắt.

- Ta. . . Vậy được rồi , ta nghe Đại ca ca ngươi.

Hắn nhẹ gật đầu.

- Đi thôi , mau rời đi nơi này, đây là một viên Dịch Dung Đan, sau khi ngươi ăn vào, có thể thay đổi dung mạo, như thế này người khác sẽ không nhận ra ngươi.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút, lại lấy ra một viên Dịch Dung Đan đưa cho hắn, như thế này càng thêm yên tâm.

Sau khi thiếu niên kia rời khỏi, Dương Lỗi mới đem lực chú ý bỏ vào trên người Tô Anh cùng Ngạo Phượng Hoàng, lúc này hai người còn đang đánh nhau, hơn nữa ngươi không thắng được ta , ta cũng đánh không lại ngươi, âm thanh kêu khẽ không dứt bên tai, người xung quanh sớm đã chạy tản ra, không người nào dám vây xem , sợ bị ảnh hướng đến , phải biết rằng đây chính là Ngạo gia thiên kim đại tiểu thư, động phẫn nộ đến, đây chính là ghê gớm, nếu như bị tai vạ tới mà nói, vậy coi như xong rồi.

P¨·u G\ʏỀjX PkoI G\ʍjX ¦ƷH ¦}njX ¦}«´Ņj ¦\«´Ł§u

Không được, Dương Lỗi thầm hô, giờ phút này cách đó không xa đã tới một đại đội hộ vệ, bên trong những hộ vệ này, người mặc Hổ Hình áo giáp kia tu vi rất cao, tuyệt đối là Huyền Tiên đỉnh phong rồi, mình tuy có thể đánh chết hắn, nhưng ở chỗ này nếu như đánh chết hắn mà nói, sẽ rất phiền phức, nếu như một mình một người mà nói, vậy tuyệt đối không sợ , nhưng còn có Tô Anh, nên phải cân nhắc rồi.

Không kịp nghĩ nhiều, cả người Dương Lỗi hóa thành một bóng đen, trong nháy mắt tiến vào trong đỏ trắng đan xen kia, đột nhiên đánh ra một quyền , đem Ngạo Phượng Hoàng kia đánh lui , tiếp theo kéo Tô Anh bỏ chạy.

- Ah. . . Khốn nạn, dân đen đáng chết.

Ngạo Phượng Hoàng bị một quyền của Dương Lỗi bắn cho đi ra ngoài mấy mét, đột nhiên đâm vào trên tường , lập tức làm tường gỗ ngã sập, đứng lên vô cùng chật vật, cả người như là sư tử cái tức giận, nhìn về phía Dương Lỗi cùng Tô Anh rời khỏi tràn đầy thù hận.

Với tư cách Ngạo gia, Lạc Nhật thương hội tiểu công chúa, nàng chưa từng bị qua vũ nhục như vậy, điều này làm cho nàng như thế nào không giận:

- Đuổi theo, các ngươi còn không mau đuổi theo cho ta, nếu không có đuổi tới bọn họ, các ngươi liền đi chết đi.

Ngạo Phượng Hoàng nổi giận một roi liền quật ở trên người một hộ vệ, hộ vệ kia lập tức bị đánh lăn trên mặt đất, trên người lộ ra một vết máu, nhìn sang đã lộ ra bạch cốt , nhưng mà mọi người không dám nhiều lời.

- Vâng, Đại tiểu thư.

Chúng hộ vệ cũng không dám xem người bị đánh trở mình kia , trực tiếp liền hướng về phía Dương Lỗi lao đi, hùng hổ đuổi tới.

Mà Ngạo Phượng Hoàng lần nữa giật một roi , hung ác nói:

- Tiện nữ nhân, bà tám thối , đừng để cho ta bắt được các ngươi, nếu không ta sẽ đem bọn ngươi rút gân lột da, sống không bằng chết.

Mà Dương Lỗi cùng Tô Anh sau khi trốn ra tầm mắt của Ngạo Phượng Hoàng, liền lập tức sử dụng Ẩn Thân Phù, đem mình tàng hình rồi, tuy rằng Ẩn Thân Phù vẫn không có cải tiến quá lớn, nhưng hiện tại một tấm Ẩn Thân Phù cũng có tới hai giờ hiệu quả, chỉ chờ đi đến địa phương an toàn, lại lợi dụng Dịch Dung Đan đổi lại khuôn mặt là được, nhưng mà Lạc Nhật thành chỉ sợ là không thể ở lại, bởi vì mặc dù là thay đổi gương mặt, đoán chừng cũng sẽ bị sưu sát, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

Vù vù. . .

- Làm sao bây giờ? Tìm không thấy người , trở về mà nói, sẽ bị tiểu thư đánh chết đấy.

Một tên hộ vệ thở hồng hộc nói.

- Đúng vậy a, tướng quân , bây giờ tìm không đến người, chúng ta như thế này trở về, vậy khẳng định không có quả ngon để ăn.

Hộ vệ khác đối với tướng quân dẫn đầu kia nói ra.

- Ngươi hỏi ta , ta đi hỏi ai đây?

Người mặc Hổ Hình áo giáp kia, là một vị Đại tướng của Lạc Nhật thành, gọi là Hồ Vĩ, người xưng Hổ Uy tướng quân, mặc trên người chính là Oai Vũ giáp , là một Tiên Khí , phối hợp Hổ Văn đao trong tay, thực lực có thể nói vô địch dưới Đại La Kim Tiên, rất được coi trọng.

Hồ Vĩ cũng tức giận không thôi, thầm mắng, tên khốn kia người nào không trêu chọc , hết lần này tới lần khác tìm Lạc Nhật thành tiểu công chúa, thực là tên khốn kiếp, trêu chọc liền trêu chọc, hết lần này tới lần khác còn chạy trốn nhanh như vậy, thoáng cái liền không tìm được người , cái này bắt không được người , trở về còn không biết Đại tiểu thư sẽ đối đãi một đội người như mình thế nào.

- Tướng quân, ngươi xem nếu không như thế này , chúng ta tùy tiện tìm người làm kẻ chết thay a?

Toàn bộ Lạc Nhật thành này, ngay cả ở ngoài Lạc Nhật thành mấy trăm dặm cũng đã bị tìm một lần, căn bản không có hai người như vậy, nhưng nếu như không có lời nhắn nhủ mà nói , trở về, vậy khẳng định không có quả ngon để ăn, cho nên , một hộ vệ cơ linh đối với Hồ Vĩ nói ra. . .

- Thế nhưng mà Đại tiểu thư nhận biết, chúng ta nắm người tới, nàng khẳng định nhận ra được.

Hồ Vĩ lắc đầu, Ngạo Phượng Hoàng cũng không phải là kẻ ngu , một Thiên Tiên cảnh giới võ giả, nếu như ngay cả một chút như vậy cũng nhìn không ra mà nói, cái này tu vi cũng là tu luyện uổng phí rồi.

- Đơn giản, chúng ta nói người nọ bị giết chết là được, trực tiếp làm ra hai cổ thi thể, hoàn toàn thay đổi thi thể, tổng là có thể a? Dùng tính tình của Đại tiểu thư, ngươi nói nàng sẽ đi gặp hai cổ thi thể sao?

Hộ vệ kia cười ha ha, nói ra.

- Như thế này có thể thực hiện, được, chúng ta tìm hai kẻ chết thay đi, ngược lại trong đại lao tử tù còn nhiều, tìm một nam một nữ dáng người không sai biệt lắm là được.

Hổ uy tướng quân Hồ Vĩ nghe vậy vui vẻ không thôi , cái này cuối cùng là đã có chủ ý , bằng không còn thật không biết như thế nào đi báo cáo kết quả công tác.

Mà lúc này Dương Lỗi cùng Tô Anh đi tới một chỗ rừng rậm.

- Đây là nơi nào?

Xác định không có truy binh, hai người cũng triệt hồi Ẩn Thân Phù , chậm rãi từ từ đi tới , trên đường đi như du sơn ngoạn thủy, vô cùng nhàn nhã.

- Nơi này, nếu như ta đoán không sai mà nói, hẳn chính là Lạc Nhật rừng rậm rồi.

Tô Anh nhìn xem trời chiều , giờ phút này mặt trời muốn xuống núi , đằng sau là bình nguyên vô tận , mà phía trước là một rừng rậm lớn, cây cối che trời, thảo nguyên phía sau này, bị gọi là Lạc Nhật đại thảo nguyên, mà rừng rậm phía trước, tên là Lạc Nhật rừng rậm.

Ở Lạc Nhật rừng rậm, có một chủng tộc thần bí trong truyền thuyết, Tinh Linh tộc , đương nhiên cái này ai cũng không biết, bởi vì cho tới bây giờ không có người thấy cái gọi là Tinh Linh tộc kia, hơn nữa toàn bộ Lạc Nhật rừng rậm lớn nhỏ cũng không lớn, nhưng người đi vào, chưa bao giờ có thể đi ra, toàn bộ rừng rậm diện tích cũng chỉ bằng một tỉnh của Đại Triệu quốc mà thôi, nhưng bất luận từ chỗ nào đi vào, đều không thể đi ra ngoài.

Cho nên Lạc Nhật rừng rậm này vô cùng thần bí, cao thủ chết ở bên trong cũng không biết bao nhiêu, so với Chung Nam Tiên sơn thần bí kia chỉ có hơn chớ không kém.

- Lạc Nhật rừng rậm? Chúng ta đi qua Lạc Nhật rừng rậm đoán chừng cần phải bao lâu?

Dương Lỗi lấy ra địa đồ , nhìn một chút nói.

- Xuyên qua Lạc Nhật rừng rậm? Điều đó không có khả năng, chúng ta chỉ có thể đi vào lịch lãm rèn luyện một phen, muốn xuyên qua Lạc Nhật rừng rậm này, căn bản chính là chuyện không thể nào, Lạc Nhật rừng rậm này xem ra tuy rằng không lớn, nhưng chưa bao giờ có người có thể xuyên qua đi ra ngoài.

Tô Anh giải thích nói.

- Làm sao có thể?

Dương Lỗi đối với cái này đương nhiên không tin, nhân tiện nói.

- Cái này là sự thật, ở trên địa đồ, Lạc Nhật rừng rậm này không lớn, có người đã từng vòng quanh Lạc Nhật rừng rậm đi một vòng, vẽ ra địa đồ, hoàn toàn chính xác không là rất lớn, chỉ bằng một hành tỉnh mà thôi, nhưng nếu như tiến vào Lạc Nhật rừng rậm, đi xuyên qua mà nói, liền không có người thành công, cho nên rất nhiều người suy đoán, bên trong Lạc Nhật rừng rậm này không phải có thần bí trận pháp , chính là bên trong có một Đặc Thù Không Gian thần bí, đó là một cửa vào không gian, trong truyền thuyết, Tinh Linh tộc thần bí kia sẽ ngụ ở trong đó.

Tô Anh nói ra.

P¨ou G\yÈjX Pk©I [G9 Ĥ¾ ¦\æj\ -æjXu ros

- Tinh Linh tộc?

Dương Lỗi nghe vậy ngược lại là buồn bực không thôi, cái thế giới này rốt cuộc là thế giới lung ta lung tung gì, lại toát ra cái gọi là Tinh Linh tộc, trên địa cầu, Tinh Linh tộc là thuộc về tồn tại trong thần thoại Tây Phương, mà ở thế giới này, tồn tại Long tộc, là Ngũ Trảo Kim Long, giống như Đông Phương Thần Long, cũng không phải những thằn lằn Tây Phương kia, nhưng hiện tại lại có Tinh Linh tộc trong truyền thuyết Tây Phương mới tồn tại, thật ra khiến Dương Lỗi buồn bực không thôi.

- Tinh Linh tộc là chủng tộc gì, làm sao lại chưa từng nghe nói?

- Tinh Linh tộc thật ra chính là chi nhánh của Yêu tinh nhất tộc, nghe đồn Tinh Linh tộc không có nam nhân, các nàng mỗi một cái đều là đẹp như tiên nữ, tu luyện cũng không phải chân khí chân nguyên , mà là một loại đồ vật đặc thù gọi là ma pháp, vô cùng thần bí.

Tô Anh giải thích nói.

- Nhưng mà các nàng ở bên trong đại chiến trăm vạn năm trước bị thua, cho nên trốn vào Lạc Nhật rừng rậm, liền không có xuất hiện nữa.

Dương Lỗi biểu thị rất im lặng, cái giải thích này, tình tiết như thế này, đối với Dương Lỗi mà nói, cái kia thật đúng là quá quê mùa rồi, kiếp trước xem tiểu thuyết, xem phim cũng không hiếm thấy qua.

- Bất kể phải hay không, bây giờ chúng ta ngay ở chỗ này đóng trại a?

Dương Lỗi nhìn sắc trời một chút, nói ra.

- Được, ngay ở chỗ này đóng trại , nhưng mà, nói không chừng chúng ta gặp được đệ tử những tông phái khác tới nơi này lịch lãm rèn luyện, Lạc Nhật rừng rậm này là nơi tốt cho rất nhiều tông môn, rất nhiều gia tộc đệ tử lịch lãm rèn luyện.

Tô Anh vừa đi vừa nói.

- Tới nơi này lịch lãm rèn luyện?

- Đúng vậy, Tô gia đệ tử chúng ta ngoại trừ ở bên trong thí luyện động lịch lãm rèn luyện , Lạc Nhật rừng rậm này cũng là một địa phương lịch lãm rèn luyện.

Tô Anh nhẹ gật đầu.

- Thời điểm ta tiến vào Thông Huyền cảnh giới, liền tới qua nơi này , nhưng mà không phải từ nơi này tiến vào, mà là lợi dụng Truyền Tống trận , trực tiếp tiến vào một cái trấn nhỏ phía đông, ở đó là Tô gia chúng ta còn có mấy đại gia tộc đồng thời xây dựng phân bộ thí luyện.

- Phía đông?

- Ừm.

- Vậy trong này có phải cũng có phân bộ thí luyện của môn phái khác hay không?

Dương Lỗi nói.

- Có, bất quá ta không rõ ràng lắm, bởi vì thí luyện đều là có thời gian, hơn nữa phân bộ mỗi gia tộc, hoặc là mỗi tông môn ở chỗ này, đều là có trận pháp bảo vệ , trừ khi là gia tộc của mình , bằng không sẽ không dễ dàng phát hiện, hơn nữa cũng không phải ở bên ngoài , phải đi vào bên trong Lạc Nhật rừng rậm mới được.

Tô Anh nói ra.

- Hóa ra là như thế, Lạc Nhật rừng rậm này xem ra không đơn giản.

Dương Lỗi nói.

- Nhưng mà thí luyện cũng chỉ có thể là ở trong phạm vi một ngàn km của Lạc Nhật rừng rậm, nếu như vượt qua phạm vi này liền nguy hiểm, trong này mới chính thức là nguy cơ trùng trùng, coi như là Đại La Kim Tiên cao thủ, cũng là có đi không về. Trong đó là cấm địa, hung địa chính thức, cũng bị gọi là Uyên Lâm.

Vào đêm, hai người nằm ở trong một cái lều vải.

- Sư đệ, ngươi có người thích không?

Dương Lỗi vốn buồn ngủ, đột nhiên nghe được âm thanh của Tô Anh.

Nghe nói như thế, trong đầu Dương Lỗi hiện lên thân ảnh của các nàng Dương Nguyệt, Dương Tiểu Ngọc , Cổ Tĩnh , Hoàng Dung , đúng vậy a, đã lâu không gặp , không biết các nàng trôi qua thế nào, bây giờ tu vi đạt đến trình độ nào rồi? Mặc dù mình rời khỏi Sùng Vũ đại lục, bất quá là mấy tháng mà thôi, nhưng một ngày không thấy như cách ba thu, những lời này cũng không giả.

- Có, ta rất nhớ các nàng.

Dương Lỗi nhìn xem bầu trời sao trên đỉnh đầu, cái lều vải này là cố ý chế tác, đỉnh đầu trong suốt , trong ban đêm có thể nằm nhìn bầu trời sao xinh đẹp.

- Các nàng xinh đẹp không?

Tô Anh nghe vậy, trong lòng có chút chua xót.

- Rất đẹp , trong lòng ta , các nàng là xinh đẹp nhất.

Lúc này Dương Lỗi tâm tư bỏ vào trên người chúng nữ vẫn còn trong Mộng ảo không gian, cũng không có chú ý Tô Anh khác thường.

- Các nàng. . . Các nàng là ở Sùng Vũ đại lục?

Tô Anh lại nói.

- Không, các nàng bây giờ không có ở Sùng Vũ đại lục, còn có mấy tháng, ta liền có thể nhìn thấy các nàng rồi.

Dương Lỗi đáp lại nói.

- Mấy tháng? Tại sao phải đợi mấy tháng?

Lúc này Dương Lỗi phục hồi tinh thần lại , nhìn xem Tô Anh , mới ý thức tới mình thất thố rồi.

- Tại sao không nói chuyện? Ngươi xem ta làm cái gì? Ta. . . Ta. . .

Không biết như thế nào, Tô Anh cảm giác trên mặt mình có chút ít nóng lên, mình là làm sao vậy, như thế nào luôn quan tâm chuyện này , chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ mình thích sư đệ hay sao? Không đúng, không đúng, mình chỉ là quan tâm hắn mà thôi, bởi vì hắn là sư đệ của mình , Tô Anh trong lòng an ủi như thế.

- Sư tỷ , ta. . .

- Không cần nói nữa, ta muốn đi ngủ rồi, ngày mai phải đi vào Lạc Nhật rừng rậm, nên duy trì thể lực.

Tô Anh nói xong quay đầu , không tiếp tục để ý Dương Lỗi.

Gặp tình huống này, Dương Lỗi có chút không hiểu thấu sờ lên đầu của mình, nhẹ khẽ lắc đầu, cũng không nói thêm lời, tâm tư của nữ nhân là khó có thể phỏng đoán, mình vẫn là đừng đi tìm phiền não , nhưng mà Dương Lỗi cũng không phải kẻ ngu , bây giờ Dương Lỗi cũng không phải là đồng nam, có thể nói là kinh nghiệm tình trường rồi, đối với Tô Anh tâm tư cũng biết đại khái một ít, nhưng mà nữ nhân của mình đã đủ nhiều rồi, Dương Lỗi cũng không muốn đi trêu chọc những nữ tử khác.

. . .

. . .

- Lạc Nhật rừng rậm, này cũng không có gì đặc biệt a?

Cùng nhau đi tới, cũng không có gặp được yêu thú đặc biệt mạnh mẽ gì, thật ra khiến Dương Lỗi ngoài ý muốn vạn phần, không phải nói Lạc Nhật rừng rậm này cực kỳ khủng bố sao?

- Cái này còn sớm, chúng ta mới tiến vào bao xa, một trăm km cũng chưa tới.

Tô Anh vừa đi một bên nói ra :

- Hơn nữa, con đường này là thường xuyên đi, đây là đường đi của các môn phái thí luyện, bởi vậy ở trong đó không có yêu thú mạnh mẽ gì, nếu như chuyển sang nơi khác, đổi một con đường mà nói, vậy khẳng định liền không giống.

Tô Anh nói, Dương Lỗi ngược lại là tán thành, dọc theo con đường này, yêu thú là có , nhưng mà mạnh nhất cũng chỉ là Thất Tinh Luyện Cương cảnh giới mà thôi, tiểu gia hỏa yếu như vậy, Dương Lỗi cũng lười giết, mặc dù nói có thể đạt được giá trị nguyên khí, nhưng mình tăng lên đẳng cấp cần có giá trị nguyên khí nhiều lắm, yêu thú đẳng cấp so với bản thân thấp, đánh chết căn bản không có quá nhiều hiệu quả, lúc này Dương Lỗi có chút hoài niệm lúc trước lấy được kinh nghiệm đan, nếu như có kinh nghiệm đan mà nói, thật là sảng khoái, kinh nghiệm của mình x10 giá trị , vậy thì thoải mái méo mó rồi.

P¨©u G\ʏỀjX Pk¨I [G9 Ĥ¾ ¦\æj\ -æjXu r©s

Đương nhiên, tuy rằng không nghĩ, nhưng đụng vào chịu chết, Dương Lỗi sẽ không để ý giải quyết, thu hoạch cũng không tệ lắm, một ít nội đan Yêu thú, một ít đan dược phù triện, còn có một chút vũ khí trang bị phẩm cấp hơi thấp, cũng là thu hoạch không ít, Dương Lỗi là ai đến cũng không cự tuyệt, mặc dù mình không dùng đến, nhưng phóng tới Trường Phong thương hội vẫn là có thể đấy.

Thực tế còn tuôn ra một quyển sách kỹ năng, hóa đá thành vàng , kỹ năng này tuy không phải kỹ năng đẳng cấp cao gì, nhưng tên kỹ năng lại để Dương Lỗi giật mình không thôi.

Hóa đá thành vàng, danh như ý nghĩa, chính là sau khi tu luyện kỹ năng này, có thể làm được hiệu quả hóa đá thành vàng, có thể mang tảng đá biến thành hoàng kim, đối với Dương Lỗi mà nói, hoàng kim này không có tác dụng gì, nhưng mà trên sách kỹ năng này đã có chỗ giải thích , hóa đá thành vàng bất quá là bộ phận cấp thấp mà thôi, nói như vậy, tu vi thấp, tu luyện không tới nơi tới chốn, cái kia trên cơ bản chỉ có thể làm được hóa đá thành vàng , nhưng nếu như tu vi cao , hóa đá thành vàng bí pháp tu luyện đến một cấp bậc nào đó mà nói, liền có thể đem đá bình thường biến thành linh thạch, thậm chí biến thành Tiên Thạch, hoặc bảo thạch cấp bậc càng cao hơn cũng là có khả năng đấy.

Cái này làm sao không để Dương Lỗi giật mình, làm sao không cảm thấy hưng phấn, nếu như mình có thể đem tảng đá biến thành Tiên Thạch mà nói, cái kia mình liền phát đạt.

Cho nên , khi chiếm được bản sách kỹ năng này, Dương Lỗi liền không thể chờ đợi được học.

- Sư đệ , ngươi cười ngây ngô cái gì đó? Có phải lại đang nghĩ tới các đệ muội hay không?

Kể từ khi biết Dương Lỗi rõ ràng có nhiều thê tử như vậy, Tô Anh đối với Dương Lỗi đều là không có sắc mặt tốt gì, nhất là ở thời điểm Dương Lỗi ngẩn người, luôn yêu thích cùng hắn tranh cãi, cùng hắn ồn ào.

- Ah. . . Không có , không có , ta vừa mới học xong một bí pháp , nên hưng phấn một ít.

Dương Lỗi xoay đầu lại nói, đối với Tô Anh ưa thích cùng mình tranh cãi, tìm mình phiền phức, Dương Lỗi cũng là không biết làm sao, nhưng không có cách nào , ai bảo mình là nam nhân đây? Chỉ có thể tùy nàng, mình một đại nam nhân, luôn không có khả năng cùng một nữ nhân tính toán chi li a.

- Bí pháp, là bí pháp gì?

Tô Anh nghe vậy hứng thú , bí pháp có thể làm cho Dương Lỗi kinh ngạc như vậy, cảm thấy hứng thú như vậy, chỉ sợ cũng không đơn giản , Tô Anh cũng biết, Dương Lỗi tầm mắt là rất cao.

- Xem bộ dạng sư đệ, bí pháp này không tầm thường a?

- Đương nhiên , nếu như là bí pháp bình thường, ta cũng không để vào mắt.

Dương Lỗi cười cười nói.

- Là bí pháp đẳng cấp nào?

Có thể gọi là bí pháp đều là khá mạnh mẽ, mà bí pháp bình thường, Dương Lỗi cũng sẽ không để ý, ngay cả Tô Anh cũng giống như vậy, bí pháp bình thường tu luyện rồi, cũng không có chỗ tốt quá lớn gì, ngược lại sẽ lãng phí thời gian, lãng phí tinh lực, phải biết rằng nếu có thể bị gọi là bí pháp, tu luyện cũng không phải dễ dàng như vậy, cho nên tu luyện giả ở thời điểm chọn bí pháp, đều hết sức cẩn thận.

- Không có đẳng cấp gì, nhưng mà những người thế tục kia sẽ rất ưa thích, là tiên thuật bọn hắn tha thiết ước mơ.

Dương Lỗi vừa cười vừa nói.

- Rốt cuộc là bí pháp gì, ngươi ngược lại là nói nhanh một chút, không muốn lề mề như vậy, luôn kéo khẩu vị người.

Tô Anh tức giận trừng Dương Lỗi một chút nói ra.

Lúc này Dương Lỗi tùy ý ở trên mặt đất nhặt được một khối đá vô cùng bình thường, đối với Tô Anh nói:

- Sư tỷ, cái này là một khối đá bình thường a?

- Ngươi đây là ý gì?

Tô Anh xem Dương Lỗi nhặt lên một khối đá bình thường được không thể lại bình thường ình xem, không khỏi nói.

- Chẳng lẽ bí pháp của ngươi còn cùng tảng đá có quan hệ hay sao?

- Đúng vậy, sư tỷ ngươi nhìn rõ.

Dương Lỗi nói xong liền vận dụng hóa đá thành vàng thuật, chỉ điểm trên tảng đá kia một chút, một luồng chân nguyên phát ra, lợi dụng hóa đá thành vàng bí pháp, khối đá bình thường trong tay thời gian dần qua biến thành màu vàng óng ánh, rất nhanh hoàn toàn biến thành màu vàng, một khối đá bình thường rõ ràng cứ như vậy biến thành hoàng kim.

- Hóa đá thành vàng?

Tô Anh mở to hai mắt nhìn, không thể tưởng tượng nổi nhìn xem hoàng kim trong tay Dương Lỗi, một cái đoạt tới, lật qua trở mình xem xét, còn dùng sức cắt thành hai nửa, xem xét bên trong, vốn tưởng rằng bất quá là giả dối , nhưng xem xét, đây là hoàng kim hàng thật giá thật, hơn nữa độ tinh khiết cực cao.

- Chuyện này. . . Đây quả thật là hoàng kim?

Tô Anh vẫn còn có chút không tin, cái này thật là làm cho người ta kinh ngạc.

- Sư đệ, ngươi không phải là đang sử dụng thủ thuật che mắt chứ?

- Ta như thế nào sẽ lừa gạt sư tỷ ngươi? Cái này hoàn toàn chính xác là hóa đá thành vàng thuật, đó cũng không phải giả dối, nếu như sư tỷ không tin mà nói, ta có thể lại triển khai một lần.

Dương Lỗi nói.

- Vậy ngươi lại triển khai một lần cho ta xem, nếu như là giả dối, hừ, ta muốn ngươi đẹp mắt.

Tô Anh nhặt lên một tảng đá, tảng đá kia so với trước đó lớn hơn nhiều, để Dương Lỗi im lặng không thôi, trước đó mình là lần đầu tiên thi triển hóa đá thành vàng thuật, ngược lại cũng không phải khó khăn dường nào, bất quá đối với lực lượng tinh thần tiêu hao cũng không ít, may mắn Dương Lỗi tu luyện Diễn Thần Quyết quyển thứ tư, khôi phục cực nhanh.

- Đương nhiên thật sự, ta làm sao dám lừa gạt sư tỷ.

Dương Lỗi đối với Tô Anh nói.

- Nếu như không tin, chính sư tỷ cầm tảng đá kia là chắc chắn.

- Được.

Tô Anh gật đầu, tảng đá ở trong tay mình, sẽ không sợ Dương Lỗi sử dụng treo đầu dê bán thịt chó thuật rồi.

Dương Lỗi lần nữa ngưng tụ Chân Nguyên lực, thi triển ra hóa đá thành vàng thuật, chỉ điểm trên tảng đá một chút, tiếp theo liền nhìn thấy tảng đá kia chậm rãi trở nên vàng óng ánh , cùng trước đó đồng nhất, vài phút sau, toàn bộ tảng đá kia biến thành màu vàng, lúc này Dương Lỗi mới thở phào một cái, nhiệm vụ hoàn thành.

- Đã xong rồi.

Lúc này đây, tiêu hao so với trước đó muốn chậm một chút, nhưng mà tảng đá này so với khối trước lớn hơn rất nhiều , cho nên thời gian dài một ít.

- Chuyện này. . . Đây là sự thực.

Tô Anh mừng rỡ không thôi, đem hoàng kim trong tay nhìn hồi lâu, quay đầu nhìn xem Dương Lỗi, đôi mắt trông mong nói:

- Sư đệ , cái hóa đá thành vàng thuật này, dạy ta được không?

Dương Lỗi nghe vậy cười khổ, đã biết rõ sẽ là một kết quả như vậy, Dương Lỗi chỉ có thể nhẹ gật đầu, mình cần đổi một lần, xem xét hóa đá thành vàng thuật kia, phát hiện nguyên lai mình học được hóa đá thành vàng thuật muốn đổi tổng cộng cần một trăm tỷ đổi điểm.

Điều này làm cho Dương Lỗi không khỏi mở to hai mắt nhìn.

Xem kỹ mới phát hiện, hóa đá thành vàng thuật này chia làm bốn bộ phân, trong đó hóa đá thành vàng bất quá là bộ phận thứ nhất mà thôi, là có thể đem tảng đá biến thành hoàng kim.

P¨¨u G\ʏỀjX PkVI Ĥη9 Ĥǰ b\QjX ¦}Ấj -őju

Mà bộ phận thứ hai là có thể đem tảng đá biến thành linh thạch, linh thạch có thể tu luyện.

Bộ phận thứ ba là đem những đá bình thường kia biến thành Tiên Thạch, cũng chính là Tiên Thạch có Tiên Linh Chi Khí.

Mà bộ phận thứ tư thì không có giới thiệu cụ thể.

Một trăm tỷ đổi điểm, hóa đá thành vàng thuật mạnh mẽ như thế, nếu như chỉ là một trăm tỷ đổi điểm mà nói, cũng thật là đáng giá, bộ phận phía trước không có gì , mấu chốt chính là bộ phận thứ ba cùng bộ phận thứ tư , đây mới thực sự là vật báu vô giá.

Đổi bộ phận thứ nhất hóa đá thành vàng cũng không phải cần bao nhiêu đổi điểm, gần kề chỉ là một trăm triệu, hiện tại mình còn có hơn năm tỷ, cho nên đổi một trăm triệu, ngược lại cũng không có cái gì. Dương Lỗi liền đổi bộ phận thứ nhất của hóa đá thành vàng thuật.

- Sư tỷ, cho ngươi , có thể học được hay không, liền xem chính ngươi rồi.

Dương Lỗi đem hóa đá thành vàng thuật kia đưa cho Tô Anh.

- Cái hóa đá thành vàng thuật này rất lợi hại, chờ ngươi đem cái này hoàn toàn học được, tu luyện tới tầng thứ cao nhất, ta sẽ dạy ngươi hóa đá thành vàng tiến hóa bản, có thể làm tảng đá bình thường biến thành linh thạch.

- Ngươi nói cái gì? Có thể đem đá bình thường biến thành linh thạch?

Tô Anh nghe vậy không khỏi mở to hai mắt nhìn, nếu thật là nói như vậy, thì còn đến đâu, linh thạch ah, đây chính là linh thạch, không phải vật gì đó khác, tu luyện cần thiết linh thạch , bày trận cái gì đó cũng cần linh thạch , một khi tu luyện thành công, cái kia ý nghĩa liên tục không ngừng có linh thạch, cái này khủng bố rồi.

- Đúng vậy, nhưng mà muốn tu luyện tới cấp bậc kia nói dễ vậy sao.

Dương Lỗi nói.

Đối với Dương Lỗi mà nói , cái hóa đá thành vàng thuật này, đem tảng đá biến thành linh thạch cũng không coi vào đâu, nếu như tu luyện tới cao cấp nhất còn tạm được, Tiên Thạch, thậm chí đồ vật cấp bậc càng cao hơn, bởi vì mình luyện đan, chế phù , những cái này cũng đã đầy đủ mình lấy được vô số linh thạch rồi. . .

- Thật sự , ta đây đi tu luyện hóa đá thành vàng thuật, đừng quấy rầy ta a.

Tô Anh hưng phấn không thôi, nhìn xem vẻ mặt nàng, Dương Lỗi không khỏi lắc đầu, một cái hóa đá thành vàng thuật mà thôi, không có gì đặc biệt hơn người đấy.

Lúc này hắn nghiên cứu Thiên Địa Tạo Hóa đao pháp một chút, bây giờ Thiên Địa Tạo Hóa đao pháp Dương Lỗi đã học được đao thứ mười sáu rồi, đối phó Thiên Tiên cảnh giới võ giả dễ dàng, nhưng mà sau khi học

xong đao thứ mười sáu, tiếp tục học , liền có chút khó khăn rồi, luyện hồi lâu như vậy cũng không có đầu mối gì.

Nhưng mà Đại Tạo Hóa Chi Thủ kia uy lực ngược lại là tăng lên không ít, bây giờ đã là thuận buồm xuôi gió, uy lực có thể lớn có thể nhỏ, đã đạt đến tình trạng có thể thu thả tự nhiên rồi.

...

...

- Liệt Hỏa báo , đó là Liệt Hỏa báo, thực lực nó cường hãn vô cùng , tương đương với Thiên Tiên cấp võ giả.

Tô Anh nói.

- Nếu như Hoàng Kim Hổ có thể ăn nội đan của nó mà nói, cái kia là có thể tăng lên một cấp bậc rồi. Sư đệ , ngươi nhanh đi giúp ta cầm nội đan Liệt Hỏa báo tới tay a?

Tô Anh nhìn xem Dương Lỗi, ý bảo hắn động thủ, mà trong tay Tô Anh một mực cầm một tảng đá, còn đang không ngừng luyện tập hóa đá thành vàng thuật kia, cả người ngồi ở phía trên Hoàng Kim Hổ.

Dương Lỗi trợn tròn mắt, mình đi làm công cho nàng? Nhưng mà nếu mở miệng, mình còn có thể từ chối sao? Khẳng định không thể rồi.

Con Liệt Hỏa báo này đối với Dương Lỗi mà nói căn bản không tính là gì, nếu như muốn, có thể một chiêu liền giải quyết, nhưng mà Dương Lỗi cũng không tính làm như vậy, mà là lấy ra vũ khí của mình, Phong Ẩn đao, cả người cất bước tiến lên.

- Thiên Địa Tạo Hóa đao pháp, đao thứ mười sáu, phá cho ta.

Dương Lỗi chợt quát một tiếng, ánh đao lóng lánh, hướng về Liệt Hỏa báo kia công kích đi qua.

Lúc này Liệt Hỏa báo nổi giận gầm lên một tiếng, phun ra một ngọn lửa to lớn, ngọn lửa kia hiện lên màu đỏ sậm, hiển nhiên độ ấm cực cao, cây cối bốn phía lập tức phát ra âm thanh tư tư, lá cây khô ráo trên mặt đất lập tức bốc cháy lên.

PHỐC...

Ở trong tích tắc đụng vào, ánh đao kia lập tức đem ngọn lửa tiêu diệt, đao ảnh không lưu tình chút nào oanh kích ở trên người Liệt Hỏa báo. Lập tức máu bắn tung tóe, Liệt Hỏa báo kia bị một đao chém thành hai đoạn, tầng tầng ngã xuống đất, chết không thể lại chết rồi.

Đây là sau khi Dương Lỗi đem Thiên Địa Tạo Hóa đao pháp đao thứ mười sáu tu luyện thành công, lần thứ nhất thi triển, không nghĩ tới rõ ràng có uy năng khủng bố như vậy, Liệt Hỏa báo kia tốt xấu cũng tương đương với một Thiên Tiên cảnh giới võ giả, so với Tô Diệu lúc đó không có yếu chút nào, rõ ràng bị mình một đao liền bổ chết rồi, cái này thật là làm cho người ta kinh ngạc.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Liệt Hỏa báo, đạt được mười tỷ giá trị nguyên khí, đạt được một trăm triệu đổi điểm.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Liệt Hỏa tâm pháp.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được một phần địa đồ không trọn vẹn.

- Đinh, chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, đạt tới Bát Quái Ngưng Thần cấp tám.

Rõ ràng đã lấy được một phần địa đồ, Liệt Hỏa tâm pháp kia ngược lại là không có gì, mình đã không cần tâm pháp như thế này rồi, nhưng địa đồ không trọn vẹn lại để Dương Lỗi kinh ngạc, bản đồ này mặc dù là địa đồ không trọn vẹn, chỉ một phần mười mà thôi, nhưng cái này là địa đồ cả Lạc Nhật rừng rậm, bề ngoài giống như còn có con đường đi hướng Tinh Linh Bí Cảnh, xem ra một phần địa đồ này chính là địa đồ Tinh Linh Bí Cảnh, nếu như có thể đạt được chín bộ phân khác mà nói, cái kia cũng có thể đi nhìn xem Tinh Linh tộc rồi.

Tinh Linh tộc, ngược lại là có thể đi xem, đến cùng có phải như trong trí nhớ của mình hay không, có phải xinh đẹp như vậy hay không, tìm mỹ nữ Tinh Linh tộc làm vợ, cũng là một chuyện tốt.

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi không khỏi vỗ vỗ đầu của mình, dường như mình trở nên càng ngày càng háo sắc rồi, cũng là cả ngày nhìn thấy tuyệt sắc mỹ nữ như Tô Nghiên , Tô Anh, mình chỉ có thể xem không thể ăn, hơn nữa cũng đã mấy tháng không biết vị thịt rồi, đoán chừng là duyên cớ này đi, trong lòng Dương Lỗi nói, ai bảo mình tu luyện Chân Long Quyết , phương diện kia tương đối mạnh chứ?

- Cho ngươi nội đan Liệt Hỏa báo.

Dương Lỗi đem nội đan đưa cho Tô Anh.

- Cảm ơn ngươi rồi , sư đệ.

Tô Anh cho Dương Lỗi một cái nụ cười ngọt ngào.

- Không cần cám ơn , đi thôi sư tỷ , chúng ta tiếp tục đi tới, nói không chừng còn có thể tìm được Tinh Linh tộc trong truyền thuyết kia?

Dương Lỗi nói ra.

- Hi vọng như thế, ta cũng muốn gặp Tinh Linh tộc trong truyền thuyết.

Tô Anh đem nội đan cho Hoàng Kim Hổ nuốt vào, Hoàng Kim Hổ này ban đầu bất quá là Bát Quái Ngưng Thần đỉnh phong mà thôi, về sau bị thu phục, Tô Anh cho gia hoả này không ít đan dược, không ít nội đan, để Hoàng Kim Hổ từ Bát Quái Ngưng Thần cảnh giới đỉnh, đề cao tới Cửu Cực Tạo Hóa cấp ba bây giờ, tốc độ như vậy cũng rất kinh người.

P¨Vu G\ʏỀjX PkUI Ĥ«ℤ_ W_Ł§ g Ä§ ¦ \ốnu ros

Đương nhiên, đây cũng là cùng huyết mạch của Hoàng Kim Hổ kia có quan hệ, nếu như là yêu thú bình thường mà nói, mặc dù là có nhiều đan dược, có nhiều nội đan như vậy cho nó ăn, cũng không có khả năng khiến nó ở trong thời gian ngắn đề cao nhiều cấp độ như vậy, dù sao muốn tiêu hóa những nội đan cùng đan dược kia, cũng là cần thời gian nhất định đấy.

- Giống như có người hô cứu mạng?

Lúc này Dương Lỗi đã nghe được một trận âm thanh tương đối kém từ phía trước truyền đến.

- Có ư? Tại sao ta không có nghe được? Có phải ảo giác của ngươi hay không? Lúc này sẽ rất ít có người tới nơi đây.

Tô Anh nói.

- Thật sự.

Âm thanh càng ngày càng rõ ràng, Dương Lỗi mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, từ xa nhìn lại, phát hiện một cô gái áo tím bị một đại hán mặt thẹo đuổi giết, cô gái mặc áo tím kia cầm trong tay đoản kiếm, rất nhanh hướng về phía Dương Lỗi bôn ba mà đến , còn đại hán mặt thẹo kia tràn đầy nụ cười dữ tợn, trong tay một thanh khoát đao lớn, xem ra hung ác vô cùng, tăng thêm mặt mũi tràn đầy lệ khí, liền biết không phải là vật gì tốt.

- Chúng ta qua xem một chút.

Dương Lỗi nói.

- Được rồi.

Tô Anh không biết làm sao nhẹ gật đầu.

Rất nhanh Dương Lỗi và Tô Anh liền cùng hai người kia gặp được, cô gái mặc áo tím kia chưa tính là tuyệt đẹp, nhưng dáng người rất tốt.

- Cứu mạng, vị đại ca kia, cứu ta.

Nàng kia nhìn thấy Dương Lỗi cùng Tô Anh liền mừng rỡ , vội bay chạy tới , trốn ở sau lưng Dương Lỗi, cả người thở hô hô, xem ra mệt mỏi không nhẹ , hơn nữa trên người có vết máu , khí tức vô cùng ngổn ngang , rất hiển nhiên , đây là bị đại hán mặt thẹo kia làm cho bị thương đấy.

Một cái Giám Định Thuật đi qua, cô gái áo tím gọi là Tử Nguyễn Y, tu vi Bát Quái Ngưng Thần Đại viên mãn , là đệ tử Tử Nguyệt kiếm phái, đại hán mặt thẹo kia gọi là Ngạo Lang, là đệ tử Thái Dương Kiếm Tông.

Tử Nguyệt kiếm phái này, Dương Lỗi là biết đến , bất quá là một tiểu tông phái mà thôi, cùng Thái Dương Kiếm Tông tuyệt đối không thể so sánh, nếu như nói Thái Dương Kiếm Tông là môn phái hạng nhất, như vậy Tử Nguyệt kiếm phái này chỉ là môn phái tam lưu, kém nhau quá lớn, mà tên Ngạo Lang của Thái Dương Kiếm Tông kia vì cái gì đuổi giết Tử Nguyễn Y, Dương Lỗi cũng không biết, xem là giựt tiền , hay cướp sắc. . .

- Vị tỷ tỷ này , ngươi không phải sợ, chúng ta sẽ bảo vệ ngươi.

Dương Lỗi còn chưa nói, Tô Anh liền giữ chặt tay Tử Nguyễn Y, cho nàng một viên thuốc.

- Ngươi đem đan dược này ăn vào đi, khôi phục lại thương thế.

- Đại mỹ nhân được lắm.

Ngạo Lang nhìn thấy Tô Anh , ánh mắt lập tức sáng lên, tuy rằng Tô Anh sử dụng Dịch Dung Đan, dịch dung ình rồi, hơn nữa dung mạo thấp xuống không ít , nhưng vẫn là hết sức xuất sắc, bộ dạng con gái rượu, khiến người ta tự đáy lòng ưa thích.

- Không nghĩ tới lão tử vận khí tốt như vậy , tại Lạc Nhật rừng rậm còn có thể gặp được mặt hàng như thế này, ha ha , ha ha.

Dương Lỗi nhướng mày, trong lòng đã đem đại hán mặt thẹo này phán quyết tử hình, đại hán mặt thẹo này tu vi là Thiên Tiên trung kỳ , rất inh , nhưng vì cái gì thời điểm nam tử này truy đuổi Tử Nguyễn Y, lại đuổi không kịp , nếu như muốn tóm lấy cô gái này, hắn cũng không cần hao phí khí lực gì.

Chẳng lẽ trong này còn có chuyện ẩn gì ở bên trong hay sao?

Nếu thật là nói như vậy, hai người này đều đáng chết , nhưng mà cái này cũng không có lý do gì, thời điểm này người tiến vào Lạc Nhật rừng rậm không nhiều , trừ khi là có tính nhằm vào, bằng không căn bản không có khả năng, hơn nữa hai người này, một cái là người Thái Dương Kiếm Tông , một cái là Tử Nguyệt kiếm phái, Tử Nguyệt kiếm phái kia thanh danh vẫn tính là khôngtệ, trong Tử Nguyệt kiếm phái đều là nữ tử, cùng Bách Hoa Các như nhau.

- Tiểu tử , ngươi tránh ra cho ta, không nên ngăn trở ánh mắt lão tử.

Thời điểm Dương Lỗi nghĩ những thứ này, Ngạo Lang quát lên.

- Ta ghét nhất đúng là người như ngươi, cút cho ta.

Dương Lỗi lạnh lùng nhìn hắn một cái nói.

- Gọi ta lăn? Tiểu tử, liền ngươi tên tiểu bạch kiểm này, rõ ràng còn muốn anh hùng cứu mỹ nhân? Thật sự là không biết sống chết, trung thực cút ngay cho ta, miễn cho ném đi mạng nhỏ, bằng không đao của lão tử cũng không phải là ngồi không.

- Con cóc kia, nhanh lăn , liền ngươi cái mặt hàng này còn muốn con cóc ăn thịt thiên nga, quả thực là nằm mơ, nhanh lăn , thừa dịp cô nãi nãi ta vẫn không có tức giận , bằng không sẽ là giờ chết của ngươi.

Tô Anh căm tức quát lên.

- Ơ, không nghĩ tới rõ ràng còn là cây ớt nhỏ, ta thích.

Ngạo Lang cười ha ha, sắc đản nhìn xem Tô Anh cùng Tử Nguyễn Y, từ từ đi qua.

- Sư đệ , giết hắn cho ta.

Tô Anh cả giận nói.

- Sư đệ của ngươi, ta đây trước hết giết tên tiểu bạch kiểm này, sau đó chúng ta lại thân mật , nhất long song phượng, hơn nữa còn là dã chiến , sảng khoái hơn ah, lão tử rất lâu đều chưa từng thử qua rồi, ha ha. . . Hôm nay vừa vặn ăn mặn.

Ngạo Lang nâng đại đao.

- Tiểu tử , đây là chính ngươi muốn chết , chẳng trách người khác.

Nói xong , Ngạo Lang liền nhấc lên binh khí, hướng về Dương Lỗi đột nhiên bổ tới , tốc độ kinh người.

- Hừ.

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng, một đao kia hắn không có dùng kỹ xảo gì, thuần túy là khí lực , Dương Lỗi không có chút nào quan tâm , nhẹ nhàng lóe lên , rất dễ dàng liền tránh qua, tiếp theo đột nhiên oanh ra một quyền , quyền cương nổi lên bốn phía, đem không khí bốn phía đều vỡ ra, hình thành từng tiếng nổ đùng.

Nhìn thấy một quyền này oanh kích lại, Ngạo Lang hiện qua một ít kinh dị , không có nghĩ đến tên tiểu bạch kiểm này rõ ràng mạnh mẻ như vậy , có thể né tránh đao phong của mình, còn hướng về mình đánh ra một quyền cường đại như vậy, uy lực của một quyền này tuyệt đối không chỉ là Bát Quái Ngưng Thần.

Nhưng mà Ngạo Lang cũng không lo lắng, không nhanh không chậm oanh kích ra một quyền , nắm đấm đụng vào nhau.

- Đụng.

Hai người nhất thời thối lui.

- Tốt, tốt ngươi cái tiểu bạch kiểm, khí lực không nhỏ.

Một quyền này, để Ngạo Lang ăn một chút thiệt thòi nhỏ, hắn có chút tức giận, mình rõ ràng bị một Bát Quái Ngưng Thần tiểu bạch kiểm đánh lui , mặt để vào đâu? Đột nhiên Ngạo Lang hơi nheo mắt lại , toàn bộ khuôn mặt lộ ra dữ tợn vô cùng , xấu xí không chịu nổi , khiến người ta phảng phất thấy được ác quỷ.

- Ta muốn ngũ mã phân thây ngươi.

Ngạo Lang chợt quát một tiếng, đại đao trong tay đột nhiên vung vẩy lên, trong nháy mắt tạo thành năm đạo đao mang, hướng về năm cái phương hướng khác nhau , nhắm Dương Lỗi mà đi.

Lúc này Dương Lỗi cũng tế ra trường đao của mình, Phong Ẩn đao.

- Phong Đao Thất Sát , Lục Sát Hợp Nhất.

Dương Lỗi khẽ quát một tiếng, trường đao trong tay hóa thành một tia sáng chói mắt, như là đạn pháo, phun ra đi ra ngoài.

P¨Uu G\yỀjX Pk£I Ĥ«Dz_ W_Ł§ g Ä§ ¦\ốnu r©s

Rầm rầm rầm. . .

Đao mang đụng vào nhau , khí kình đột nhiên xoáy lên , cây cối bốn phía bị đao khí mạnh mẽ kia vỡ vụn thành từng mảnh , trên mặt đất xuất hiện một cái hố to bán kính chừng một mét, khắp nơi bừa bộn.

- Khục khục. . . Khục khục. . .

Ngạo Lang lau vết máu ở khóe miệng , nhìn xem Dương Lỗi , ánh mắt lộ ra ánh sáng như dã thú, sát khí lên cao, cả thân thể không ngừng run run, thở hổn hển , nhìn ra được lúc này Ngạo Lang là phẫn nộ cỡ nào, mình rõ ràng bị kích thương rồi, còn tiểu bạch kiểm kia dường như một chút sự tình cũng không có.

- Ngươi. . . Đáng chết.

- Đáng chết , ha ha , rốt cuộc là ai đáng chết?

Dương Lỗi cười lạnh không thôi.

- Liền ngươi , muốn giết ta còn chưa đủ tư cách , quá yếu , không chịu nổi một kích.

- Oa oa. . . Ta tuyệt sẽ không để ngươi dễ chịu, ta muốn từng đao hành hạ chết ngươi, Cực Hình đao pháp, ngàn đao bầm thây.

Mặt thẹo đại hán tức giận tới mức gọi to, vốn là khuôn mặt tối như mực , lúc này căng đến mức đỏ bừng, con mắt nhô lên , gương mặt nguyên bản liền xấu xí, lúc này càng thêm khó coi , khiến người ta nhìn liền buồn nôn , nếu như tiểu hài tử nhìn thấy , không bị hù chết , đoán chừng cũng sẽ bị dọa ngất đi.

- Lớn lên xấu xí, rõ ràng còn dám ra đây dọa người.

Dương Lỗi không thèm để ý, nhìn xem đao ảnh đầy trời kia, Dương Lỗi nhẹ nhàng khoát tay.

- Đại Tạo Hóa Chi Thủ , diệt cho ta.

Một bàn tay cực kỳ lớn, nhấc lên một đạo cuồng phong , dễ như trở bàn tay.

Rầm rầm rầm. . .

Tiếng nổ mạnh liên tiếp vang lên , bốn phía bụi mù bay múa, những cây cối to lớn kia bị lực lượng mạnh mẽ này trùng kích, ngã trái ngã phải , một ít đại thụ tới gần, còn bị nhổ tận gốc.

Thân thể Ngạo Lang bị hất bay ra ngoài , đập lấy bốn năm cây đại thụ ở xa xa.

Không có nghe được gợi ý của hệ thống , Dương Lỗi biết rõ , tiểu tử này còn chưa có chết, tay phải nâng lên thật cao, khẽ quát một tiếng.

- Đại Tạo Hóa Chi Thủ , ép cho ta.

Một bàn tay cực kỳ lớn xuất hiện trên bầu trời , giống như Ngũ Chỉ sơn của Như Lai phật tổ, lớn vô cùng , đột nhiên từ phía trên ép xuống.

Ầm ầm.

Một tiếng vang thật lớn, đại hán mặt thẹo căn bản không kịp phản kháng , cả người liền bị oanh kích.

Cự chưởng biến mất, trên mặt đất lưu lại một bàn tay khổng lồ, ở chính giữa chưởng ấn, một người máu thịt be bét , đã không thành hình dáng rồi.

Chết rồi, cứ thế mà chết đi, chết không thể chết lại , một Thiên Tiên trung kỳ võ giả, ở dưới Đại Tạo Hóa Chi Thủ toàn lực oanh kích của Dương Lỗi, không có một tia sức hoàn thủ.

Lúc này hệ thống truyền đến tiếng nhắc nhở:

- Đinh , chúc mừng người chơi đánh chết Ngạo Lang , đạt được bảy mươi tỷ nguyên khí giá trị, đạt được bảy trăm triệu đổi điểm.

- Đinh , chúc mừng người chơi đạt được Cực Hình đao pháp.

- Đinh , chúc mừng người chơi đạt được lệnh bài Thái Dương Kiếm Tông.

Cực Hình đao pháp, lệnh bài Thái Dương Kiếm Tông, hai thứ đồ này , đối với Dương Lỗi mà nói , quá không đáng giá, Cực Hình đao pháp, mình không cần , đao pháp mình đã có Phong Đao Thất Sát , tăng thêm Thiên Địa Tạo Hóa đao pháp đã đầy đủ rồi, những thứ khác không cần , cũng chẳng thèm ngó tới.

Mà lệnh bài Thái Dương Kiếm Tông này, chỉ là bằng chứng có thể tiến vào Thái Dương Kiếm Tông, là thời điểm đệ tử Thái Dương Kiếm Tông lịch lãm rèn luyện chứng minh thân phận của mình mà thôi, một chút tác dụng cũng không có. Gia hoả này thật sự là quá keo kiệt rồi, quả thực lãng phí khí lực của mình.

- Thật. . . Thật là lợi hại.

Nhìn xem Dương Lỗi động thủ, Tử Nguyễn Y không khỏi mở to hai mắt nhìn , há to miệng, vẻ mặt giật mình , không chỉ là Tử Nguyễn Y , Tô Anh cũng giống như vậy , không nghĩ tới Dương Lỗi sử dụng kỹ năng như thế này, Đại Tạo Hóa Chi Thủ , cái bàn tay khổng lồ kia, là uy vũ khí phách như vậy, để Tô Anh không ngừng hâm mộ.

Thật lâu hai nữ mới hồi phục tinh thần lại , đối với biểu hiện của mình , Dương Lỗi cũng là vô cùng đắc ý, Đại Tạo Hóa Chi Thủ , uy lực càng ngày càng mạnh rồi, nếu như đẳng cấp của mình lại có thêm tăng lên mà nói, cái Đại Tạo Hóa Chi Thủ này sẽ càng thêm lợi hại , càng thêm trâu bò , nếu như tu vi mình đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới , đoán chừng đối phó Huyền Tiên cảnh giới võ giả , hẳn không phải là vấn đề gì rồi.

Nhìn xem thi thể này, Dương Lỗi nhướng mày , đột nhiên đánh ra một chưởng , đem bùn đất bao phủ đi , trong nháy mắt chôn hố to này.

- Hai vị ân nhân.

Lúc này Tử Nguyễn Y nhìn xem Dương Lỗi cùng Tô Anh , quỳ xuống.

- Ngươi mau đứng lên , mau đứng lên , làm cái gì vậy?

Nhìn xem Tử Nguyễn Y như thế này , Tô Anh vội nâng nàng dậy, miệng nói.

- Đa tạ hai vị ân cứu mạng , bằng không tiểu nữ tử rơi xuống trong tay hắn, sẽ nhận hết lăng nhục , sống không bằng chết.

Tử Nguyễn Y cảm kích không thôi.

- Không cần cám ơn , không cần cám ơn , ta ghét nhất chính là cặn bả như vậy.

Tô Anh nói.

Dương Lỗi cũng gật đầu , nói tiếp:

- Đúng rồi , cô nương , ngươi tên gì? Vì sao lại bị hắn đuổi giết?

- Ta tên Tử Nguyễn Y, là đệ tử Tử Nguyệt kiếm phái, lần này là cùng môn phái chúng ta tới nơi này lịch lãm rèn luyện, thế nhưng mà ta trên đường tụt lại phía sau, không nghĩ gặp được một cái súc sinh như vậy.

Tử Nguyễn Y nói ra.

Dương Lỗi nhíu mày, cảm thấy có chút không đúng , tụt lại phía sau , làm sao có thể sẽ tụt lại phía sau? Hơn nữa tên kia là người Thái Dương Kiếm Tông, thực lực không yếu, dù vậy , cũng sẽ không biết vô duyên vô cớ một người tiến vào bên trong Lạc Nhật rừng rậm này, hơn nữa thời điểm Dương Lỗi đuổi giết Ngạo Lang, trong ánh mắt Tử Nguyễn Y hiện qua một vẻ kinh dị , cái này cũng không có tránh được con mắt của Dương Lỗi.

- Không có việc gì , hắn hiện tại đã chết, đúng rồi , ngươi bây giờ định đi nơi đâu? Về Lạc Nhật thành sao?

Tô Anh đối với Tử Nguyễn Y vẫn là rất đồng tình, nhưng mà lại không muốn cho nàng đi theo mình và Dương Lỗi , dù sao như thế này có thể tính là thế giới của mình cùng Dương Lỗi, nhiều người , cái loại cảm giác này , như thế nào cũng không tốt.

- Ta. . . Ta có thể đi theo các ngươi hay không?

Tử Nguyễn Y nhút nhát e lệ nhìn hai người một chút , nói.

- Chuyện này. . . chúng ta là muốn tiến vào nơi sâu xa của Lạc Nhật rừng rậm, chỗ đó quá nguy hiểm , nếu như ngươi muốn theo chân chúng ta mà nói, vậy rất có thể sẽ vứt bỏ mạng nhỏ, một khi gặp được yêu thú mạnh mẽ , tuyệt đối là không có cách nào bảo vệ ngươi , cho nên. . . Cho nên , ta nghĩ, ngươi tốt nhất vẫn là về Lạc Nhật thành.

Dương Lỗi nói ra.

P¨£u G\yỀjX Pk¢I Gè_ ¦àn b_j\ g àH\u

Tử Nguyễn Y nhìn xuống Dương Lỗi , lại nhìn Tô Anh một chút, suy nghĩ một chút nói:

- Ta. . . Ta không sợ, hơn nữa , ta chỉ có một người , căn bản tìm không thấy đường, vạn nhất gặp phải yêu thú mạnh mẽ mà nói, liền chỉ có một con đường chết, ta. . . Yên tâm , ta sẽ không liên lụy các ngươi, mặc dù là chết rồi, cũng sẽ không trách hai vị ân công , hơn nữa , các sư tỷ muội của sư môn ta, đều ở nơi này , các nàng nhất định đang tìm ta, ta muốn đi tìm các nàng , miễn cho các nàng lo lắng.

Mặc dù nói trong lòng Tô Anh không muốn nhiều người, nhưng cũng là người thiện lương, gặp Tử Nguyễn Y như vậy cũng không đành long cho nàng đi một mình, dù sao tại nơi này chính là Lạc Nhật rừng rậm , nguy hiểm cực điểm, hơn nữa Tử Nguyễn Y này tu vi quá yếu , gặp được yêu thú hơi mạnh một chút, nhất định là một con đường chết.

- Nếu không , sư đệ , nếu không liền để nàng đi theo ah.

Tô Anh do dự một chút, vẫn là nhìn xem Dương Lỗi nói ra.

Gặp Tô Anh như thế, Dương Lỗi cũng không có cách nào , đành phải nhẹ gật đầu:

- Được rồi , nhưng mà ngươi tất cả phải nghe theo chỉ huy của ta.

Đối với Tử Nguyễn Y này, Dương Lỗi càng ngày càng hoài nghi, mặc dù mình có thể lợi dụng Giám Định Thuật xem xét đẳng cấp đối phương, một ít tư liệu trụ cột, nhưng trong nội tâm nàng đến cùng nghĩ cái gì , là tra nhìn không ra, nếu như nàng thật là gây bất lợi ình mà nói, vậy cũng chỉ có thể cẩn thận một chút rồi.

. . .

. . .

- Đó là Huyết Đằng hoa ách, sư đệ , đó là Huyết Đằng hoa.

Tô Anh nhìn một đóa hoa hồng màu máu trên vách núi phía xa, hô.

Cái hoa hồng kia sinh trưởng ở phía trên một dây trường đằng màu đỏ, hơn nữa trường đằng kia trong suốt như huyết , hơi mờ, lá cây vô cùng nhỏ bé , nhưng bông hoa to bằng nắm đấm , rất là kỳ lạ, nhìn một chút là có thể nhìn ra , hơn nữa ở chung quanh Huyết Đằng hoa kia, không có một loại thực vật khác, chỉ có Huyết Đằng hoa lẻ loi trơ trọi.

- Huyết Đằng hoa là cái gì?

Dương Lỗi không có sử dụng Giám Định Thuật , mà hỏi.

- Huyết Đằng hoa là một loại Linh dược, có kịch độc , mặc dù là Đại La Kim Tiên cũng có thể đơn giản độc chết , nhưng mà. . . Nhưng mà Huyết Đằng hoa này lại là một trong những dược liệu luyện chế Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan.

Tô Anh vốn tưởng rằng Dương Lỗi sẽ biết, thấy hắn hỏi như vậy , sửng sốt một chút , hiển nhiên hơi kinh ngạc , nhưng vẫn hồi đáp.

- Đúng, trong điển tịch của Tử Nguyệt kiếm phái chúng ta cũng có ghi lại , Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan kia ngoại trừ Huyết Đằng hoa này còn cần Hoàn Hồn thảo , U Minh quả , Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan là đan dược cực kỳ trân quý, thuộc về Tuyệt phẩm Tiên đan , mặc dù là người đã chết , chỉ cần còn có một tia hồn phách, liền có thể một lần nữa ngưng tụ hồn phách , Tạo Hóa thân thể , có công hiệu khởi tử hồi sinh.

Tử Nguyễn Y cũng ở một bên nói.

- Hô. . .

Dương Lỗi bị chấn động rồi, này là Tiên đan sao, so với Tiên đan còn cao cấp hơn nhiều, Thánh đan còn tạm được , chỉ cần có một ít hồn phách, là có thể khởi tử hồi sinh , có thể Tạo Hóa thân thể , đây quả thực liền ngậm trong mồm phát nổ , nhưng mà Dương Lỗi cũng biết , Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan trong truyền thuyết kia dường như không có lợi hại như vậy, có thể khởi tử hồi sinh cái kia là thật sự , nhưng mà muốn thân thể vẫn còn, hơn nữa hoàn hảo không chút tổn hại, một khi không còn thân thể , cái kia muốn khởi tử hồi sinh , là tuyệt đối không có khả năng đấy.

Đương nhiên cũng không bài trừ quan điểm của mình là sai lầm, nếu như Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan kia thực lợi hại như vậy mà nói, mình bất cứ giá nào cũng muốn đem Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan này luyện chế ra.

- Chuyện này. . . Đây là sự thực? Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan lợi hại như vậy?

- Không biết , đây chỉ là truyền thuyết mà thôi.

Tô Anh trả lời.

- Uh, ta cũng chỉ là nghe nói mà thôi, sẽ không có lợi hại như vậy.

Tử Nguyễn Y cũng gật đầu.

- Tốt lắm , mặc kệ Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan này như thế nào , Huyết Đằng hoa kia là nhất định phải lấy được đấy.

Dương Lỗi nhìn Huyết Đằng hoa xa xa một chút, một cái Giám Định Thuật đi qua , thuộc tính của Huyết Đằng hoa hoàn toàn xuất hiện ở trong mắt Dương Lỗi, Huyết Đằng hoa này có đến ba tác dụng , ngoại trừ luyện chế độc dược , luyện chế Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan ra , còn có một chỗ tốt , là có thể làm cho người ta cải tạo kinh mạch.

Giúp người cải tạo kinh mạch , cái này có thể ghê gớm , kinh mạch là không thể xằng bậy, dịch kinh tẩy tủy , cũng không quá đáng là làm kinh mạch trở nên rộng lớn, thay đổi một chút mà thôi, nhưng cải tạo kinh mạch liền xa xa không giống, cái cải tạo kinh mạch này có thể mang kinh mạch bản thân, hoàn toàn dựa theo mình cần thiết bố trí , thậm chí nếu như ngươi tu luyện một môn công pháp , liền có thể trực tiếp dựa theo môn công pháp này nhu cầu đến miêu tả kinh mạch của mình , nói như vậy , tu luyện tuyệt đối là khủng bố.

Đương nhiên , đối với Dương Lỗi mà nói , cái cải tạo kinh mạch này là không cần phải rồi, nhưng mình không cần , cũng không có nghĩa là người khác cũng không cần ah, tuy rằng ở trong Mộng ảo thế giới, thể chất của các nàng Mục Niệm Từ , Tạ Đạo Thanh bởi vì cùng mình song tu thay đổi không ít, tốc độ tu luyện cũng vô cùng mau lẹ, nhưng dù sao căn cốt kém, bản chất là như vậy, dù thay đổi thế nào, dù tăng lên thế nào, cũng không có khả năng đạt tới cấp độ như các nàng Cổ Tĩnh, nhưng, nếu như có Huyết Đằng hoa này liền không giống, lợi dụng Huyết Đằng hoa này, cải tạo kinh mạch cho các nàng mà nói, tốc độ tu luyện của các nàng tuyệt đối sẽ là một ngày ngàn dặm , không cần thời gian quá dài liền có thể đuổi theo mình.

Hơn nữa cải tạo kinh mạch còn có một chỗ tốt , cái kia chính là người bị cải tạo kinh mạch, nghĩ muốn thuộc tính gì liền có thể có thuộc tính đó, ví dụ như thể chất Thủy thuộc tính, ví dụ như thể chất Mộc thuộc tính, nghĩ liền có thể làm được , đương nhiên , cái này cũng không phải toàn bộ thể chất cũng có thể trọng tố như vậy, dù sao một ít thể chất cực kỳ mạnh mẽ , cực kỳ đặc biệt , là không thể làm được, nếu như toàn bộ cũng có thể dùng Huyết Đằng hoa làm mà nói, đây chẳng phải là nghịch thiên hành sự rồi hả?

Nhưng mà lại nói tiếp , cải tạo kinh mạch , cái này đã xem như nghịch thiên hành sự rồi, Huyết Đằng hoa trân quý như thế , tác dụng nhiều như vậy , lợi hại như vậy , nhưng dù sao số lượng cực nhỏ , hơn nữa mặc dù là tìm được Huyết Đằng hoa, cũng hầu như không có ai biết , cái Huyết Đằng hoa này có thể giúp người cải tạo kinh mạch , hơn nữa , coi như là biết rõ, muốn lợi dụng dây leo Huyết Đằng hoa này cải tạo kinh mạch , đây cũng không phải là một chuyện dễ dàng , một trong số đó , phải có thực lực cường đại làm hậu thuẫn, thứ hai, cần người bị cải tạo kinh mạch, có lực ý chí kinh người, cải tạo kinh mạch thống khổ, là không phải người bình thường có thể nhẫn nhịn được đấy.

P¨¢u G\yỀjX PkPI ĤÈjX GĐq ¦ÀjX dĿju ros

- Sư đệ , ngươi cũng phải cẩn thận một điểm, Huyết Đằng hoa kia khẳng định có yêu thú thủ hộ đấy.

Tô Anh có chút lo lắng nói.

- Yên tâm , cái này ta biết, chỗ đó có một con yêu thú mạnh mẽ , nhưng mà , lại không cần phải lo lắng.

Dương Lỗi nhẹ nhàng cười cười, yêu thú thủ hộ lấy Huyết Đằng hoa kia là một con thằn lằn, vô cùng mạnh mẽ , đạt đến Huyền Tiên trung kỳ, nhưng mình muốn đối phó nó vẫn là có thể làm được, thi triển Thiên Đao Nhị Thức, có thể làm hắn Nhất Kích Tất Sát.

Triển khai hai cánh , Dương Lỗi hướng về Huyết Đằng hoa kia bay đi.

Tới gần, Dương Lỗi nhướng mày, tuy rằng mình có thể thi triển Thiên Đao Nhị Thức Nhất Kích Tất Sát , nhưng con yêu thú thằn lằn này, lại trốn ở dưới dây leo Huyết Đằng hoa, nếu như mình thi triển Thiên Đao Nhị Thức , vậy khẳng định kể cả Huyết Đằng hoa kia cũng bị bắn nát , cái kia còn có ý nghĩa gì, cho nên , trước cần đem tên kia dẫn ra ngoài mới được.

Nghĩ tới đây, tốc độ Dương Lỗi nhanh hơn.

Thời điểm đến gần Huyết Đằng hoa 20m, phía dưới Huyết Đằng hoa liền bay ra một con thằn lằn to lớn, xem giống như là một con rồng phương Tây, còn mọc một đôi cánh, xem ra cũng có chút uy phong. . .

- Tiểu thằn lằn , Huyết Đằng hoa của ngươi bổn thiếu gia ta muốn, thức thời một chút mau cút , bằng không lão tử giết ngươi.

Dương Lỗi nhìn xem thằn lằn to lớn kia, không nhanh không chậm nói.

- Tê tê. . . Nhân loại , ngươi đáng chết, lại dám đánh chủ ý Huyết Đằng hoa của bản Long Vương, thật sự là chán sống, bản Long Vương muốn ăn ngươi.

Thằn lằn yêu thú kia lập tức tức giận không thôi, tê kêu một tiếng , đập xuống cánh , liền hướng về Dương Lỗi vọt tới.

- Thao, cho thể diện mà không cần.

Dương Lỗi cũng nổi giận, cái thằn lằn này, một loài bò sát mà thôi, lại dám tự xưng Long Vương , đây quả thực là đối với Long vũ nhục, hơn nữa , lại muốn nuốt mình , không phải là Huyền Tiên cảnh giới thôi sao , rõ ràng kiêu ngạo như vậy , muốn chết , cũng không cần nhanh như vậy ah.

Nhưng mà , Dương Lỗi không có ở nơi này công kích , dù sao nếu như ở chỗ này đánh mà nói, nếu như làm bị thương Huyết Đằng hoa kia, liền cái được không bù đắp đủ cái mất, cho nên sự tình ngu như vậy, Dương Lỗi là sẽ không đi làm, một cái lắc mình , hướng về một bên bay đi , trong miệng hô:

- Súc sinh , đến đây đi , để lão tử giết ngươi.

- Tê tê. . . nhân loại đáng chết, loài bò sát đáng chết, bản Long Vương sẽ cho ngươi biết hậu quả khiêu khích bổn vương sẽ là dạng gì.

Thằn lằn yêu thú giận dữ không thôi, từ khi vượt qua Lôi Kiếp, hắn chính là bá chủ vùng này, chưa bao giờ dao động, không có một con yêu thú nào có can đảm khiêu khích mình , không nghĩ tới lúc này đây rõ ràng để một nhân loại nho nhỏ khiêu khích , như thế nào không giận , hơn nữa nhân loại này rõ ràng đánh chủ ý Huyết Đằng hoa của mình, phải biết rằng gốc Huyết Đằng hoa này mình đã thủ hộ một ngàn năm rồi, chỉ còn một ngày Huyết Đằng hoa này thì đến được sáu ngàn năm, như vậy mình ăn hết, là có thể đột phá cấp độ hiện tại, đạt tới Huyền Tiên đỉnh phong, cố gắng một chút nữa, liền có thể tu thành Kim Tiên. Huyết Đằng hoa kia là trọng yếu như nội đan của mình, phàm là dám đánh chủ ý Huyết Đằng hoa của mình, đều sẽ bị vô tình giết chết.

Dương Lỗi cười lạnh một tiếng:

- Giết ta, ngươi không đủ tư cách, một súc sinh mà thôi, cũng muốn giết ta.

Nói xong, trường đao trong tay Dương Lỗi thoáng hiện, Phong Ẩn đao lần nữa nắm trong tay, chợt quát một tiếng:

- Thiên Đao Nhị Thức, đi chết đi cho ta.

Một ánh đao mãnh liệt ở trên người thằn lằn kia, lập tức đem trọn thân thể to lớn cắt thành hai nửa, huyết hoa lập tức phun ra, tiếp theo, hai nửa thân thể rơi xuống, ngã rầm trên mặt đất, tạo thành một cái hố to.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết thằn lằn yêu thú Huyền Tiên trung kỳ, đạt được nguyên khí giá trị ba trăm tỷ , đạt được ba tỷ đổi điểm.

- Đinh, chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên , đạt tới Bát Quái Ngưng Thần cấp chín.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được một phần địa đồ không trọn vẹn.

Nghe được tiếng nhắc nhở của hệ thống, Dương Lỗi không khỏi thầm mắng, hiện tại hệ thống là càng ngày càng lừa người rồi, tuôn ra đồ vật là càng ngày càng ít , lại là một phần địa đồ không trọn vẹn, bản đồ này tổng cộng có 10 phần, mình bây giờ mới gần kề đạt được hai phần mà thôi, muốn gom góp thập phần, không biết tới lúc nào.

Hơn nữa , từ khi mình đi vào Vô Cực đại lục, liền không còn có đạt được nhiệm vụ gì rồi, cũng không có được thẻ gì , thật ra Dương Lỗi muốn nhất, đó là nhiệm vụ tạp, kinh nghiệm tạp kia, tốt nhất là thẻ thăng cấp , nếu như có thể thoáng cái tăng lên mười cấp bậc mà nói, thật là có bao nhiêu thoải mái ah.

Hoặc là, để hệ thống thăng cấp cũng tốt ah, nhưng mà hệ thống lần nữa thăng cấp, cần đổi điểm cũng không ít , đầy phải có một triệu tỉ mới được, hiện tại mình chỉ có tám tỷ mà thôi, khoảng cách một triệu tỉ còn kém rất nhiều, đoán chừng nếu như mình không sử dụng đổi điểm mà nói, như vậy cũng cần cả tháng, thậm chí thời gian dài hơn, đương nhiên, nếu như mình điên cuồng đánh quái thăng cấp mà nói, có lẽ vài ngày là được rồi. Nhưng đó là không thực tế, mình không có khả năng đi điên cuồng săn giết yêu thú.

Thu thập gia hoả này xong, Dương Lỗi liền bay đến bên bờ vực kia, hái Huyết Đằng hoa.

Thu hồi Huyết Đằng hoa, Dương Lỗi lại quay trở về tới tại chỗ.

- Được rồi , Huyết Đằng hoa đã hái rồi, chúng ta lại chạy đi ah.

- Đi đâu?

Tô Anh nói.

Dương Lỗi nghe vậy , đối với Tử Nguyễn Y nói:

- Tử cô nương , ngươi còn nhớ rõ người sư môn của các ngươi, cụ thể là đi nơi nào lịch lãm rèn luyện không?

Tử Nguyễn Y lắc đầu.

- Ta. . . Chúng ta không có vị trí cụ thể, nhưng mà , sẽ không xâm nhập đến phạm vi một ngàn dặm.

Dương Lỗi trợn tròn mắt, phạm vi một ngàn dặm, mặc dù không có đạt tới khu vực tuyệt đối nguy hiểm, nhưng đối với tông môn thí luyện bình thường mà nói , tuyệt đối vậy là đủ rồi, nếu như lại xâm nhập, trừ khi là đi tìm linh dược, hoặc là muốn thu thập yêu thú đẳng cấp cao gì đó, bằng không cũng sẽ không tiến vào sâu như vậy.

- Quên đi , chúng ta tiếp tục đi tới ah.

Dương Lỗi không biết làm sao thở dài, nếu nàng không biết, vậy cũng chỉ có tiếp tục hướng trước mặt đi , nhưng mà , Dương Lỗi một mực không có buông lỏng cẩn thận đối với Tử Nguyễn Y này, vì Dương Lỗi phát hiện Tử Nguyễn Y kia rõ ràng để lại ký hiệu, cũng chính là rắc một chút thuốc bột ở khắp nơi, những thuốc này tuy rằng rất nhạt , hầu như không nhìn thấy, cũng nghe không ra mùi vị gì, nhưng mà Dương Lỗi biết rõ, nàng làm như vậy, nhất định là lưu lại tin tức, đương nhiên , cái này cũng có thể là nguyện vọng nàng , có lẽ đây là biện pháp liên lạc của tông môn người ta? Cho nên Dương Lỗi cũng không có đánh rắn động cỏ , chỉ là làm bộ không nhìn thấy.

P¨Pu G\yỀjX PkkI ĤÈjX GĐq ¦ÀjX dĿju r©s

Buổi tối, ánh trăng tràn ngập.

Dương Lỗi một người nằm ở trên đồng cỏ, cách đó không xa dựng lều trại , đốt đống lửa.

Dương Lỗi suy nghĩ rất nhiều chuyện, mình đã đi vào Vô Cực đại lục mấy tháng rồi, nhưng hầu như không có làm chuyện gì, về vấn đề Trường Phong thương hội, vẫn chỉ là bắt đầu, mà về sự tình Vô Cực Tông, lại vẫn không có tiến hành, mình muốn đi vào Vô Cực Tông , dường như không phải dễ dàng như vậy, ít nhất , dùng danh tự của mình, dùng danh nghĩa đệ tử Tô Nghiên, tuy rằng có thể tiến vào Vô Cực Tông, nhưng muốn ở bên trong Vô Cực Tông điều tra tin tức mình muốn lấy được, quá khó khăn, trên cơ bản không thực tế, cho nên mình cần một thân phận khác, như vậy mình phải dịch dung , Dịch Dung Đan mặc dù được, nhưng dù sao có thời gian hạn chế.

Đương nhiên, mình cũng học xong biến hình thuật, nhưng mà biến hình thuật của mình đẳng cấp vẫn còn tương đối thấp, phải đem đẳng cấp tăng lên mới có thể , như vậy mình nhất định phải nghĩ một biện pháp, để cho đẳng cấp biến hình thuật của mình tăng lên mới được, tối đa một năm thời gian, một năm , nhất định phải đi Vô Cực Tông. Dương Lỗi vì mình định ra mục tiêu.

Lắc lắc đầu, Dương Lỗi lấy ra hai tấm bản đồ trước đó đạt được, địa đồ Tinh Linh Bí Cảnh, phát hiện hai tấm bản đồ này còn không có cách nào hợp lại, cái này chứng minh hai tấm bản đồ này hẳn không phải là tới gần, mà xem ra , diện tích bản đồ này dường như không nhỏ, một tấm trong đó có thể nhìn ra được , là biên giới Lạc Nhật rừng rậm, cũng chính là chỗ không xa Lạc Nhật thành.

- Ân công.

Lúc này âm thanh của Tử Nguyễn Y ở bên tai Dương Lỗi vang lên.

Dương Lỗi tự nhiên nghe được, quay đầu nói:

- Như thế nào , Tử cô nương , ngươi có chuyện gì sao?

- Ân công đang nhìn cái gì?

Tử Nguyễn Y nói.

- Ah, không có gì , đây là ta trong lúc vô tình lấy được hai tấm bản đồ , hình như là địa đồ Lạc Nhật rừng rậm này, như ghi lại cái gì đó, chỉ tiếc chỉ có một bộ phận mà thôi.

Dương Lỗi cũng không giấu diếm, ngược lại bản đồ này chẳng qua là hai tấm, còn có tám cái, cho nàng biết rõ chuyện này cũng không có gì.

- Ân công , ta có thể nhìn xem không?

Tử Nguyễn Y trừng mắt nhìn , nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Đương nhiên có thể , Tử cô nương , ngươi cũng không cần gọi ta ân công ân công, gọi ta Dương Lỗi là tốt rồi , hoặc là gọi ta Dương đại ca cũng được.

Dương Lỗi nói xong liền đem một tấm bản đồ đưa cho Tử Nguyễn Y.

- Cái kia. . . Cái kia Dương đại ca cũng gọi ta là Nguyễn Y ah.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu.

Tử Nguyễn Y nhận lấy địa đồ , nhìn kỹ xuống, liền kinh hô một tiếng.

- Làm sao vậy, Nguyễn Y?

Dương Lỗi nói.

- Có chuyện gì không?

- Không, chỉ có điều ta nhớ qua cũng có một tấm bản đồ như thế này?

Tử Nguyễn Y hồi đáp.

- Cũng có một tấm bản đồ như thế này?

Dương Lỗi nghe vậy mừng rỡ không thôi.

- Có thật không vậy? Vậy Nguyễn Y ngươi có mang trên thân thể không?

Dương Lỗi vốn tưởng rằng bản đồ này đều là phải ở trên người yêu thú chỗ này tuôn ra mới được, không nghĩ tới Tử Nguyễn Y cũng có , điều này làm cho Dương Lỗi có chút ngạc nhiên mừng rỡ, nhưng cũng có chút lo lắng, ngạc nhiên mừng rỡ chính là, nếu như tăng thêm một tấm địa đồ không trọn vẹn của Tử Nguyễn Y, như vậy thập phần địa đồ liền đã lấy được ba bộ, lo lắng chính là, nếu như bản đồ này có chút ở trong tay những người khác, không ở bên trong Lạc Nhật rừng rậm này, vậy thì buồn bực, mình muốn đạt được bảy bộ phận khác của bản đồ, vậy thì khó khăn.

- Uh, ta có mang theo, đây là ta ở trong một quyển sách tìm được.

Tử Nguyễn Y nói ra.

Giấu ở trong sách? Này ngược lại là khiến người ngoài ý muốn.

- Ở chỗ này, cho ngươi.

Dương Lỗi đang định hỏi Tử Nguyễn Y lấy ra xem thử , không nghĩ tới Tử Nguyễn Y đã tự động đem ra, đưa cho Dương Lỗi.

Tiếp đi tới nhìn một chút, quả là thế, hơn nữa một tấm này dường như cùng tấm tới gần Lạc Nhật thành kia là liên tiếp đấy.

- Nguyễn Y biết rõ lai lịch bản đồ này không?

Dương Lỗi nhìn xem Tử Nguyễn Y hỏi.

Tử Nguyễn Y lắc đầu:

- Ta không biết, lần này ta cùng các sư tỷ muội đến Lạc Nhật rừng rậm thí luyện , cũng là bởi vì phát hiện bản đồ này hình như là Lạc Nhật rừng rậm, nhưng mà , không nghĩ tới tụt lại phía sau rồi, còn gặp tên súc sinh kia, nếu không phải Dương đại ca, tiểu muội đã bị làm bẩn.

- Gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ, chuyện như vậy, mặc cho ai gặp đều sẽ ra tay.

Dương Lỗi thản nhiên nói.

- Các ngươi đang nói chuyện gì vậy?

Lúc này Tô Anh cũng đã đi tới, gặp Dương Lỗi cùng Tử Nguyễn Y ở chung một chỗ , không biết như thế nào , trong lòng tổng thể là có chút không thoải mái.

- Không có gì, chúng ta đang nghiên cứu bản đồ này, ta được đến hai phần rồi, mà Nguyễn Y cũng có một phần , ta hoài nghi đây là một tấm bản đồ kho báu, nếu như có thể đạt được bảo tàng này mà nói, vậy thì sướng rồi.

Dương Lỗi có thể lợi dụng Giám Định Thuật biết rõ đây là địa đồ tiến vào Tinh Linh Bí Cảnh, nhưng mà Tử Nguyễn Y các nàng không có Giám Định Thuật , sẽ không biết bí mật trong đó.

- Bản đồ này, ta nhớ qua đã gặp nhau ở nơi nào.

Tô Anh nhíu mày nói.

- Sư tỷ , ngươi cũng đã gặp bản đồ này? Ở nơi nào?

Dương Lỗi vui vẻ hỏi.

Nhìn xem vẻ mặt Dương Lỗi kích động như vậy, Tô Anh cũng biết, bản đồ này với hắn mà nói, khả năng rất quan trọng:

- Để cho ta suy nghĩ một chút nữa.

- Bản đồ này , là địa đồ Lạc Nhật rừng rậm.

Dương Lỗi lấy ra một tấm bản đồ, đó là địa đồ Lạc Nhật rừng rậm nguyên vẹn, bản đồ này đến không dễ, là Dương Lỗi cố ý đổi đi ra, tiêu hao ngàn vạn đổi điểm, chỉ là một tấm địa đồ phổ thông mà thôi, tại Vô Cực đại lục, tuy rằng cũng có địa đồ Lạc Nhật rừng rậm, nhưng bản đồ này gần kề chỉ là phạm vi ngoại bộ Lạc Nhật rừng rậm mà thôi, ghi lại một ít vị trí yêu thú cường đại, cũng ghi lại mấy con đường tương đối an toàn, về phần những thứ khác, cũng không có rồi. . .

Mà Dương Lỗi từ bên trong hệ thống đổi ra địa đồ , vô cùng kỹ càng, ghi lại toàn bộ địa hình Lạc Nhật rừng rậm, đương nhiên cũng gần kề như thế này mà thôi , còn nơi nào có yêu thú mạnh mẽ, ở đâu tuyệt đối không thể đi , ở đâu là vùng đất tử vong, cũng không có ghi lại cái gì.

- Ta nhớ ra rồi.

Lúc này Tô Anh hô.

- Sư tỷ , đã gặp ở nơi nào?

Dương Lỗi hỏi vội, nếu như không có đoán sai , bản đồ này hẳn là vô cùng trân quý, người bình thường tuy rằng không biết bản đồ này ý vị như thế nào, nhưng người lấy được , cũng sẽ biết giá trị bản đồ này, bởi vì Dương Lỗi phát hiện, mặc dù bản đồ này là Thiên Tiên cao thủ, thi triển toàn lực cũng không có cách nào hủy diệt , có thể nói là đao thương bất nhập, thủy hỏa bất xâm, như thế địa đồ này, sẽ là thứ tầm thường sao?

P¨ku G\yỀjX k··I m¾j b\∂ iXœ§ ¦}Î_u

Hơn nữa bản đồ này mặt ngoài ghi chép chính là một phần địa hình bản đồ, mặt sau lại là một ít hoa văn quái lạ, coi như có dấu vết mà lần theo, nhưng lại tựa hồ không có quy luật, quái dị không thôi.

- Ở trong Tàng Thư các nhà của ta nhìn thấy qua.

Tô Anh nói.

- Tàng Thư các?

- Ừm.

Tô Anh gật đầu.

Nghe thế để Dương Lỗi buồn bực, rõ ràng trong Tàng Thư các Tô gia, mình bây giờ nhất định là sẽ không trở về, nếu như bây giờ đi về, cái kia chẳng khác gì là chui đầu vô lưới, như thế này là được không bù đắp đủ cái mất, cho nên , nếu muốn tập hợp bản đồ này, trong thời gian ngắn là không thể nào, bất quá vẫn là phải nghĩ biện pháp đạt được sáu phần địa đồ khác mới được.

- Ô ô. . .

Đột nhiên truyền đến tiếng hô quỷ dị, thanh âm này ở trong đêm , khiến tóc gáy người ta đứng thẳng , sởn hết cả gai ốc, thẳng đổ mồ hôi lạnh.

- Đây là cái âm thanh gì?

Tô Anh cùng Tử Nguyễn Y đều vô cùng sợ sệt, một bên một cái, thật chặt tựa ở trên người Dương Lỗi, kéo cánh tay của hắn.

Dương Lỗi cũng cảm giác không đúng, thanh âm này , thật sự là quá làm người ta sợ hãi rồi, mặc dù là Dương Lỗi cũng cảm giác được đáy lòng sợ hãi, phải biết rằng Dương Lỗi có thể được chứng kiến không ít đồ vật khủng bố, cái gì cương thi , quỷ quái,... nhìn nhiều lắm rồi , nhưng loại thanh âm này , loại cảm giác khiến người ta sợ hãi này, là xuất phát từ nội tâm đấy.

Lúc này phía trước xuất hiện từng ánh lửa màu xanh lục, trôi nổi bất định, hơn nữa càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều, khiến người ta kinh hãi không thôi.

- Cái kia. . . Đó là cái gì?

Tô Anh run rẩy thanh âm nói.

- Ma trơi, cái kia sẽ không phải là quỷ mị chi hỏa chứ?

Tử Nguyễn Y nói.

- Ta ở trong cổ thư đã từng gặp, đây là ma trơi , cũng xưng là U Minh Quỷ hỏa, nghe đồn U hồn mạnh mẽ là mang theo ma trơi như thế này. Nơi này nhiều như vậy , quá. . . quá kinh khủng, chúng ta. . . Chúng ta không phải là đã đến Thượng Cổ bãi tha ma chứ?

- Thượng Cổ bãi tha ma?

Trong lòng Dương Lỗi hơi động, sẽ không phải thật sự là vậy ah, Chân Thực Ưng Nhãn trong nháy mắt mở ra , nhìn sang, con mẹ nó, thật đúng đều là u hồn , hơn nữa , từng cái từng cái thực lực đều không thấp, khủng bố dị thường, không biết phía dưới mai táng nhiều ít người chết.

Những u hồn này, có thiệt nhiều chủng tộc, Nhân Tộc , yêu thú, Long tộc mạnh mẽ, Thiên sứ tộc cũng có, hơn nữa là chia làm mấy bộ phận , đột nhiên đan xen vào nhau, đao thương không ngừng bên tai.

Nhìn xuống, bên trong là một không gian đặc thù, thần thức tới gần, Dương Lỗi liền cảm nhận được một luồng oán khí ngập trời, thân thể run lên, vội thu lại rồi, khủng bố, tuyệt đối là khủng bố , trong không gian phía dưới này, nhân số tử vong vô số kể, mà trải qua niên đại đã lâu, tạo thành oán linh, oán khí ngút trời , nếu như đem cái không gian này mở ra mà nói, chỉ sợ Lạc Nhật rừng rậm này, liên đới toàn bộ Đại Triệu quốc, thậm chí tăng thêm hai nước quanh thân, đều sẽ vạn kiếp bất phục.

- Làm sao vậy? Sư đệ nhìn ra gì đó sao?

Tô Anh biết rõ Dương Lỗi có Chân Thực Ưng Nhãn, có thể xem thấu rất nhiều thứ, gặp Dương Lỗi như thế, suy đoán hắn khẳng định phát hiện cái gì đó, hỏi vội.

- Chúng ta có phiền toái.

Dương Lỗi cười khổ nói, mặc dù ba người mình cách không gian này còn có một đoạn , nhưng mà ở rất gần rồi, cái oán khí này đã bao phủ xuống, bốn phía hiện tại cũng trở nên mê mẩn mênh mông, hơn nữa không khí trở nên càng ngày càng lạnh, trên trời nguyên bản vẫn là tinh không vạn lí, ánh trăng sáng tỏ, hiện tại liền biến thành một mảnh tối như mực, hơn nữa âm phong trận trận, gào thét bên tai, trong đó xen lẫn các loại tiếng gọi ầm ĩ, tiếng chém giết, tiếng kêu gọi thê lương.

- Sẽ không phải là Thượng Cổ bãi tha ma chứ? Cái kia. . . Chúng ta nhanh rời khỏi nơi này đi.

Tô Anh run rẩy một chút nói.

- Nơi này. . . Nói là Thượng Cổ bãi tha ma cũng không sai, thật ra nơi này là một chiến trường thượng cổ, người chết ở chỗ này vô số kể , hơn nữa bị phong ấn không biết bao nhiêu năm , oán khí ngút trời , bây giờ cái oán khí này tạo thành một không gian đặc thù, những oan hồn kia trở nên vô cùng mạnh mẽ, hôm nay lại là ngày đặc biệt, cho nên chúng ta liền xui xẻo.

Dương Lỗi mới nhớ tới, hôm nay lại là âm nguyệt âm nhật, hơn nữa bây giờ còn là giờ âm, lúc này oán khí ngút trời, là thời điểm kinh khủng nhất, khá tốt cách không gian kia còn có chút khoảng cách , bằng không giờ phút này đã rơi vào trong đó rồi, hai nữ đoán chừng sớm bị oan hồn khống chế , vậy cũng không thể tưởng tượng nổi.

- Hôm nay là ngày gì?

- Ngày âm tháng âm năm âm.

Sắc mặt Tử Nguyễn Y trắng bệch, thật chặt bắt lấy tay Dương Lỗi, sợ buông ra hắn sẽ biến mất vậy.

- Chiến trường thượng cổ, ngày âm tháng âm năm âm, chuyện này. . . Điều này sao có thể , vì sao lại như thế này?

Tô Anh cũng là sắc mặt đại biến, không nghĩ tới gặp được chuyện như vậy , ở trên chiến trường thượng cổ , hơn nữa gặp được chính là một nơi đặc thù , thời cơ đặc thù, phiền phức, đây là một phiền toái cực lớn.

- Chúng ta nhất định phải chạy nhanh rời khỏi nơi này, bằng không liền đi không được nữa.

Tô Anh nhìn chung quanh, đứng lên nói ra.

- Đúng vậy, chúng ta nhất định phải rời khỏi, bằng không sẽ bị oán khí quấn thân, một khi bị oan hồn quấn lên , vậy thì phiền phức lớn rồi , hơn nữa , nếu quả thật cùng Dương đại ca nói như nhau , nơi này oán khí rõ ràng tạo thành một dị không gian , cái kia sẽ càng thêm sự kinh khủng , chuyện này ý nghĩa sẽ tạo thành Oán Linh Vương, Oán Linh Vương là nhân vật cực kỳ khủng bố , nghe nói đã vượt qua Đại La Kim Tiên, coi như là Đại La Kim Tiên đỉnh phong cường giả, một khi gặp được cũng chỉ có con đường trốn.

Trong ánh mắt Tử Nguyễn Y lóe ra vẻ khủng bố, giọng điệu cũng có chút run rẩy.

Đại La Kim Tiên đỉnh phong cũng e ngại, đây chẳng phải là đạt đến Chuẩn Thánh? Chẳng lẽ tinh cầu này rõ ràng còn có Chuẩn Thánh cao thủ tồn tại hay sao?

Dương Lỗi nhớ tới, thời điểm ở Tu La điện trốn chạy để khỏi chết, thi thể khủng bố trong cổ mộ kia, xem ra cỗ thi thể kia, là cái cường giả siêu cấp , tuyệt đối là tồn tại vượt qua Đại La Kim Tiên, còn có phải thật tử vong rồi hay không, vậy thì không biết.

- Oán Linh Vương?

- Uh, Oán Linh Vương kia không chỉ là thực lực khủng bố , hơn nữa còn là tồn tại không chết, giết không chết , diệt không xong, hơn nữa một khi xuất hiện trên thế gian, sẽ hấp thu oán khí trong trần thế, cường hóa chính mình , để ình trở nên càng ngày càng lớn mạnh , thậm chí có thể hủy diệt toàn bộ thế giới.

Tô Anh cũng nói.

- Những thứ này các ngươi là làm sao biết được?

PV·u G\yỀjX k·oI Ĥà_ g_j\ -yỀjX G\ѡu

Về sự tình Oán Linh Vương này, Dương Lỗi thật là hoàn toàn không biết gì cả , nhưng mà nghe được các nàng nói như vậy , đối với Oán Linh Vương càng thêm hiếu kỳ rồi, nếu như mình có thể đánh chết Oán Linh Vương này mà nói, như vậy thực lực của mình sẽ tăng lên nhiều ít?

- Tại trong sách xưa có ghi lại, truyền thuyết ở thời điểm bốn khối đại lục vẫn không có tách ra, liền từng xuất hiện một Oán Linh Vương như thế, khi đó oán khí bộc phát, Oán Linh Vương tàn sát bừa bãi, toàn bộ đất trời là dân chúng lầm than, vô số võ giả vì toàn bộ đại lục , tre già măng mọc , chết rồi vô số cao thủ, cuối cùng nhất một trăm vị Đại La Kim Tiên đỉnh phong cường giả liên hợp bày trận, hy sinh tính mạng mới tiêu diệt Oán Linh Vương kia.

Tô Anh nói.

Dương Lỗi nghe vậy mở to hai mắt nhìn, một trăm Đại La Kim Tiên đỉnh cao cường giả, còn là đồng quy vu tận, chuyện này. . . Chết tiệt, cáy này quá biến thái rồi.

Chính mình đến liền là muốn chết, vốn còn muốn kiếm chút chỗ tốt , xem ra , nếu thật là thứ này, như vậy mình chạy được bao nhiêu thì chạy bấy nhiêu , đương nhiên , nếu như tu vi của mình đạt đến Kim Tiên đỉnh phong mà nói, có lẽ còn có thể thử một lần, bằng không tuyệt đối không đi nếm thử.

- Không được, nơi này đã tạo thành kết giới , chúng ta phải làm sao?

Khi ba người muốn đi , lại phát hiện bị một bức tường vô hình ngăn chặn , Tô Anh cùng Tử Nguyễn Y khẩn trương.

- Chúng ta phải làm sao cho phải?

- Rời khỏi nơi này, cũng không phải một việc khó.

Dương Lỗi nhìn một chút, Chân Thực Ưng Nhãn mở ra , tất cả ảo giác không có chỗ che dấu, bốn phía bị âm khí bao phủ , sương mù mênh mông , nhưng mà Chân Thực Ưng Nhãn của Dương Lỗi có thể xem thấu, cho nên , những ảo giác này đối với Dương Lỗi mà nói , không có khó khăn gì.

Nhưng vấn đề là bức tường vô hình này, nhất định phải đánh vỡ, nhìn phía xa vô số oán linh chen chúc mà đến , Dương Lỗi kinh hãi thất sắc, nơi này bị phong ấn, nhưng cũng xuất hiện vết nứt, nguy hiểm , quá nguy hiểm, cái vết nứt này rất nhỏ , nhưng xuất hiện rất nhiều oán linh , những thứ này đều là một ít oán linh nhỏ yếu, mạnh nhất bất quá là Thiên Tiên cấp mà thôi, nhưng chỉ là như thế này đã ghê gớm rồi.

- Chúng ta nhất định phải lập tức hành động.

Dương Lỗi lấy ra một cái phù triện , đây là chí cương chí dương Thiên Lôi phù , đối với quỷ mị oán linh, sử dụng Thiên Lôi hiệu quả là tốt nhất , cho nên Thiên lôi phù này tuy rằng uy lực không phải rất mạnh, nhưng lực sát thương đối với những oán linh này, là tuyệt đối mạnh mẽ đấy.

- Được, nhanh lên , ta cảm giác không đúng.

Lúc này sắc mặt Tô Anh có chút tái nhợt, mà mi tâm Tử Nguyễn Y rõ ràng có một tia hắc khí, Dương Lỗi xem xét kinh hãi thất sắc, đây là bị oán khí xâm lấn, nếu như không giải quyết mà nói, sẽ có phiền toái lớn, một khi oán khí xâm nhập, chiếm cứ thức hải, ô nhiễm linh hồn , cái kia thì phiền phức.

Cái này phải làm sao? Dương Lỗi suy nghĩ một chút , đúng rồi , kinh Phật, mình không phải là có học qua chút ít Phật gia kinh thư sao? Kim Cương Kinh, Pháp Hoa Kinh, đúng, Kim Cương Kinh cùng Pháp Hoa Kinh này sẽ có chút hiệu quả.

- Các ngươi niệm Pháp Hoa Kinh cùng Kim Cương Kinh, ta lập tức truyền cho các ngươi.

Dương Lỗi bất đắc dĩ , đành phải lợi dùng thần thức, đem hai bộ kinh văn này đánh vào trong đầu hai nữ.

- Hiệu quả không lớn ah.

Tô Anh hô.

- Ta sắp không kiên trì được nữa rồi, ta. . . Ah. . .

Tử Nguyễn Y thống khổ la lên.

- Ngươi kiên trì , phải kiên trì , Tử Nguyễn Y , ngươi phải kiên trì.

Tô Anh một phát bắt được cánh tay của nàng, hô nói.

- Nhanh lên sư đệ , ngươi nhanh nghĩ biện pháp ah.

- Đừng nóng vội , đừng nóng vội, kiên trì một chút.

Ở chỗ này tuyệt đối là không thể ở lâu, Phong Ẩn đao trong nháy mắt xuất hiện trong tay, nhìn xem trở ngại vô hình phía trước, trong mắt một đạo tinh quang lóe ra.

- Thiên Đao Nhị Thức , phá cho ta.

Liền một đạo khí tường này, muốn chống đở được ta sao? Nói giỡn.

Ánh đao lóe lên , như là ban đêm chớp giật , đem trọn mặt đất đều cơ hồ chiếu sáng.

Răng rắc , răng rắc.

Tầng trở ngại vô hình kia, trong nháy mắt bị đánh nát, phía trước không còn trở ngại , Dương Lỗi cầm tay Tô Anh cùng Tử Nguyễn Y , liền cuồng chạy ra ngoài , chạy như bay, tốc độ kinh người, ngắn ngủn mấy hơi thở đã chạy ra vài trăm mét.

- Ah. . . Ah. . .

Lúc này Tử Nguyễn Y xem ra cực kỳ thống khổ.

- Sư đệ , có biện pháp nào không, Tử Nguyễn Y sắp không kiên trì được nữa rồi.

Tô Anh nói.

Oán khí nhập vào cơ thể, đây chính là chuyện phiền toái, mà phía sau , không ngừng có oán linh truy đuổi đến, Dương Lỗi nổi giận, thật sự là oan hồn bất tán, một mực đuổi theo.

Vỗ đầu một cái, bọn hắn vốn chính là oan hồn, không có thân thể, không àu sắc , Dương Lỗi nắm một cái phù triện trong tay, chợt quát một tiếng:

- Thiên Lôi phù, oanh tạc cho ta, nổ chết các ngươi.

Lần này hắn dùng tới mấy trăm tấm, một cái bóp nát thả ra ngoài, liền xuất hiện vô số sấm sét , ầm ầm , ầm ầm , ầm ầm , toàn bộ trời đất đều chiếu sáng.

Những oán linh nhỏ yếu kia, bị Thiên Lôi chí cương chí dương này đánh trúng , trong nháy mắt tiêu tán ở trong trời đất.

- Ah. . . Nha. . .

Những oán linh kia trong nháy mắt tử vong vô số , một ít lớn mạnh một chút, mặc dù không có tiêu tán, nhưng phát ra tiếng gào thảm thiết thê lương, mà nhỏ yếu , căn bản không kịp kêu to, cũng đã tan thành mây khói rồi.

Sau nửa giờ, ba người chạy ra mấy chục km , lúc này mới ngừng lại được.

- Hẳn là không sao chứ?

Tô Anh thở hồng hộc , kinh hồn bất định.

- Dương đại ca , ta chịu không được rồi.

Tử Nguyễn Y càng ngày càng thống khổ, trên mặt đã hiện ra màu đen.

- Sư đệ , nhanh lên , áp chế không nổi rồi, ngươi nhanh nghĩ biện pháp a?

Tô Anh nói.

Xem ra đã bị oán linh nhập vào thân rồi, trước đó bị oán khí nhập vào cơ thể , hiện tại bị oan hồn nhập vào thân, cái này gọi là sự tình gì , vốn là một người võ giả , không đến mức dễ dàng bị nhập vào thân như vậy, hơn nữa cái oan hồn này dường như cũng không phải rất mạnh , đây là tình huống gì?

Dương Lỗi nhìn kỹ, thể chất Tử Nguyễn Y đặc thù , tăng thêm trước đó bị dọa sợ, bị thương không có phục hồi như cũ, cho nên nhất thời không cẩn thận, đã bị oán khí nhập vào cơ thể, mới đưa đến tình huống hiện tại như vậy.

- Đúng, bên trong hệ thống hẳn là có đồ vật quan hệ tới xua đuổi oán khí , tiêu diệt oan hồn, công pháp, phù triện hoặc là vật gì đó khác cũng được.

Nghĩ tới đây , Dương Lỗi vội ấn mở hệ thống , phù triện đương nhiên tốt nhất, đối phó các loại yêu ma quỷ quái, trên địa cầu không phải đều là dùng phù triện đấy sao?

Xem xét , thật là có , một loại là khu quỷ phù , một loại là trấn yêu phù.

PVou G\yỀjX k·©I G\« ¦yÊH ĤÔ« ¦}Î hu ros

Nhưng mà những phù triện này đều là tương đối thấp, không biết có hiệu quả hay không, nhưng lúc này, đã không chú ý nổi nhiều như vậy rồi.

- Đinh , người chơi phải chăng đổi khu quỷ phù?

- Đổi.

- Đinh , chúc mừng người chơi đạt được một tấm Khu quỷ phù, tiêu hao một ngàn đổi điểm.

Chút lòng thành, mới một ngàn đổi điểm mà thôi, nhưng mà dễ dàng như vậy, không biết hiệu quả như thế nào , điều này làm cho Dương Lỗi có chút lo lắng.

- Khu quỷ phù, đi.

Dương Lỗi bóp nát cái phù triện này, một đạo ánh sáng màu trắng chui vào trong cơ thể Tử Nguyễn Y, lập tức cả người Tử Nguyễn Y run rẩy lên, tiếp đón khuôn mặt dữ tợn, cả người đột nhiên giãy dụa lên, nếu không phải Tô Anh một mực cầm lấy nàng, chỉ sợ đã chạy đi rồi.

- Không được ah , sư đệ.

Tô Anh nói.

- Chờ một chút nhìn xem.

Dương Lỗi thầm nghĩ, ở đâu nhanh như vậy , cái phù triện này vốn là cấp thấp, như thế nào cũng phải một ít thời gian tác dụng ah, còn nữa , đây là bộ dạng có hiệu quả.

Quả nhiên một lát sau , Tử Nguyễn Y tốt lên rất nhiều , màu xanh trên mặt cũng biến thành nhạt một chút.

Nhưng mà thông qua Chân Thực Ưng Nhãn, Dương Lỗi vẫn là nhăn mày lại , mặc dù có hiệu quả , nhưng cũng không có khả năng giải quyết triệt để vấn đề , chỉ là chế trụ mà thôi, oán khí trong cơ thể nàng vẫn còn, như vậy nhất định phải nghĩ một biện pháp mới được, đúng rồi , chân nguyên của mình có phải có thể làm được hay không?

Dương Lỗi nghĩ đến, liền đem chân nguyên lực của mình đưa vào trong cơ thể Tử Nguyễn Y, thử bức ra những oán khí kia.

Có hiệu quả.

Dương Lỗi ngạc nhiên phát hiện , những oán khí kia dường như e ngại chân nguyên lực của mình , sau khi gặp được chân nguyên, không ngừng lùi lại , đã như vầy , mình thêm chút sức , đem oán khí này trừ đi là được.

Nhưng mà thoáng cái Dương Lỗi lại buồn bực , như thế này mặc dù hiệu quả , nhưng hiệu quả cũng không phải rất rõ ràng, tuy rằng có thể khu động chúng nó, lại không có cách nào khiến oán khí này biến mất , chân nguyên lực của mình xem ra là không được , như vậy cần phải nghĩ biện pháp khác.

Thật ra nếu như là oán khí bình thường, vẫn là rất dễ dàng trừ đi, nhưng mà Tử Nguyễn Y bị xâm nhập oán khí không phải oán khí bình thường, mà là oán khí lợi hại nhất trong thiên địa, oán sát khí , đây là Oán Linh Vương của hết thảy oán khí, bị hắn xâm nhập sẽ phiền phức không thôi, phương pháp xử lý bình thường đều là khó có thể trừ đi.

Nhưng mà may mắn , bị xâm nhập không nhiều lắm, vẫn có biện pháp đấy.

Phù triện không được, chỉ có công pháp, Phật gia công pháp, đối phó những vật này, Phật gia là thích hợp nhất rồi.

Vãng Sinh Chú? Cái này không thích hợp. Đại Bi Chú? Cái này dường như cũng không quá phù hợp. Ồ, Đại Minh Vương chú? Cái này mạnh mẽ , cũng không biết được hay không, bất kể như thế nào , mình trước tu luyện rồi nói sau.

- Đinh , người chơi phải chăng đổi Đại Minh Vương chú?

- Đổi.

- Đinh , chúc mừng người chơi đạt được Đại Minh Vương chú , tiêu hao ba tỷ đổi điểm.

Ba tỷ, mình trước đó đánh chết yêu thú, lại không còn rồi, Dương Lỗi buồn bực không thôi, nhưng mà đây cũng là chuyện không có biện pháp, ai bảo mình rõ ràng xui xẻo như vậy, gặp phải Oán Linh Vương.

Học xong Đại Minh Vương chú, Dương Lỗi lập tức thi triển, Đại Minh Vương chú quả nhiên không hổ là Phật giáo bí kỹ, đối với loại chuyện trừ tà trừ ma này, có hiệu quả vô cùng tốt. Một vầng sáng màu trắng chui vào trên người Tử Nguyễn Y, sau đó rất nhanh liền đem lực lượng oan hồn trong cơ thể trừ đi.

Nhưng mà cái này tiêu hao cũng thật lớn, hầu như tiêu hao hai phần ba lực lượng tinh thần của mình.

Thở phào nhẹ nhõm, hắn ăn vào một viên đan dược nói:

- Được rồi , đã không có việc gì rồi, chúng ta chạy nhanh rời khỏi nơi này.

Vốn còn muốn ở bên trong Lạc Nhật rừng rậm ngốc một quãng thời gian, lại không nghĩ rằng gặp tình huống như vậy, bên trong Lạc Nhật rừng rậm này nguy cơ trùng trùng, khủng bố dị thường, trước khi không có thực lực, Dương Lỗi là không có ý định tiến vào bên trong mạo hiểm, có lẽ chờ tu vi mình đột phá, tăng thêm sư phụ Tô Nghiên còn tạm được.

Đáng tiếc chính là bản đồ Tinh Linh Bí Cảnh kia, Dương Lỗi phỏng đoán, ở trong Lạc Nhật rừng rậm, nếu như săn giết nhiều một ít yêu thú mà nói, sẽ lại có thêm mấy tấm bản đồ xuất hiện, Tinh Linh Bí Cảnh, đây chính là khiến người ta hướng tới , đương nhiên còn có oán linh không gian kia, trong đó hẳn là cũng không thiếu thứ tốt, mà Tinh Linh Bí Cảnh cùng oán linh không gian này có phải tồn tại chút liên hệ hay không? Cái này Dương Lỗi không rõ ràng lắm. . .

- Rốt cục trốn ra rồi, quá kinh khủng.

Tô Anh vỗ ngực nói.

- Đúng vậy a, ta thiếu chút nữa liền nghĩ mình mất mạng, cám ơn Dương đại ca, ngươi lại đã cứu ta một lần nữa.

Tử Nguyễn Y nhìn xem Dương Lỗi, cảm kích không thôi.

- Không cần như thế, đây là ta nên làm.

Dương Lỗi nhìn xem Tử Nguyễn Y nói.

- Không biết Nguyễn Y chuẩn bị đi đâu? Hiện tại đã đi ra Lạc Nhật rừng rậm rồi, ta nghĩ chuyện này hẳn là muốn nói cho tất cả Đại tông phái, bằng không thì phiền phức, một khi Oán Linh Vương kia phá phong ấn ra, vậy toàn bộ Vô Cực đại lục sẽ không thể tưởng tượng nổi.

- Uhm, ta ý định trở về Tử Nguyệt kiếm phái đem nơi này phát sinh hết thảy đều nói cho sư phụ ta biết.

Tử Nguyễn Y nói.

- Còn có, ân cứu mạng của Dương đại ca, tiểu muội không cần báo đáp, đành phải ghi lại trong lòng, tấm bản đồ này đối với tiểu muội mà nói, không có bất kỳ tác dụng, liền giao cho Dương đại ca a.

- Một đường cẩn thận.

Dương Lỗi không khách khí nhận lấy địa đồ.

- Đúng rồi, nơi này có một ít đan dược, còn có mấy tấm phù triện, hi vọng đối với ngươi hữu dụng.

- Cảm ơn Dương đại ca , ta đây cáo từ.

Tử Nguyễn Y nhìn Dương Lỗi cùng Tô Anh một chút.

- Chào tạm biệt gặp lại sau, Dương đại ca , Tô Anh muội muội.

- Còn xem, người ta cũng đã đi xa.

Gặp Dương Lỗi nhìn lấy bóng lưng Tử Nguyễn Y rời đi, Tô Anh không khỏi phất phất tay nói.

- …

Lời này để Dương Lỗi lúng túng không thôi, mình không có ý tứ kia, Tô Anh là đã hiểu lầm , chỉ là đang nghĩ nàng rốt cuộc là lai lịch gì, bản đồ này, nàng rõ ràng thật sự ình, chẳng lẽ là mình trước đó ý nghĩ sai lầm? Hay là , trước đó nàng đã bị lực lượng oan hồn nhập vào thân?

- Không phản đối rồi hả? Muốn đuổi theo liền đuổi theo mau ah , ta nghĩ nàng nhất định sẽ rất vui vẻ đấy.

Tô Anh gặp Dương Lỗi không nói lời nào, càng tức giận nói.

Dương Lỗi nghe vậy cười khổ, nói tiếp:

- Chuyện này, ta như thế nào sẽ vừa ý nàng, hơn nữa , sư tỷ xinh đẹp như vậy, so với Tử Nguyễn Y đẹp đẽ gấp trăm lần, ta như thế nào sẽ vừa ý nàng đây này?

- Thật sự?

Tô Anh nghe vậy mừng rỡ không thôi, tiếp đó sắc mặt ửng đỏ , dậm chân nói.

PV©u G\yỀjX k·¨I G\« ¦yÊH ĤÔ« ¦}Î hu r©s

- Miệng lưỡi trơn tru.

- Ta nói là nói thật a.

Dương Lỗi gặp Tô Anh như thế, cười hắc hắc nói.

- Không để ý tới ngươi nữa.

…

…

Ba ngày sau, hai người tới Tứ Tượng quốc Chu Tước thành.

Chu Tước thành là thành thị lớn nhất bên trong Tứ Tượng quốc, cũng là một thành thị duy nhất dùng linh thạch giao dịch.

- Cái này thật đẹp, ta mua.

Tô Anh nhìn trúng một cây Chu Tước đầu trâm.

- Tiểu thư nhãn lực thật tốt, đây là bổn điếm trấn điếm chi bảo, nhưng mà có chút quý, cần 30 khối Cực Phẩm Linh Thạch.

Điếm chưởng quỹ cười tủm tỉm nhìn xem hai người nói.

- 30 khối Cực Phẩm Linh Thạch? Ngươi không có nói sai? Cây trâm này rõ ràng cần 30 khối Cực Phẩm Linh Thạch? Không phải là 30 khối Hạ Phẩm Linh Thạch?

Tô Anh nghe vậy lập tức la lớn, 30 khối Cực Phẩm Linh Thạch, có thể để ình tu luyện mấy tháng rồi, đây chính là Cực Phẩm Linh Thạch ah.

- Ta cho ngươi 30 khối Trung Phẩm Linh Thạch, cây trâm này liền thuộc về ta.

Nhìn xem bộ dạng Tô Anh ép mua ép bán, Dương Lỗi cảm giác buồn cười , cây trâm này hoàn toàn chính xác coi như là bất phàm, nhìn kỹ xuống dưới, đây không phải cây trâm phổ thông, bên trong còn phong ấn một Chu Tước điểu, nhưng chỉ là một đám tàn hồn, Chu Tước trâm này tuy rằng còn không phải Tiên Khí , nhưng tuyệt đối có tiềm chất biến thành tiên khí, một khi hồn phách Chu Tước kia đạt được cường hóa mà nói, cây trâm này biến thành Tiên Khí bất quá là chuyện sớm hay muộn.

Đừng nói 30 khối Cực Phẩm Linh Thạch, coi như là 300, ba ngàn khối Cực Phẩm Linh Thạch, điều này cũng tuyệt đối là đáng giá đấy.

- Cô nương , 30 khối Trung Phẩm Linh Thạch, cái kia tiểu lão nhân sẽ thua lỗ lớn, nếu như cô nương thật sự không muốn, vậy thì tuyển những thứ khác ah, như cây trâm này chỉ cần mười khối Hạ Phẩm Linh Thạch.

Chưởng quầy cửa hàng cười khổ không thôi, chỉ một cây Phượng Hoàng trâm khác nói.

- Ta muốn cái này, cái Phượng Hoàng đầu trâm kia? Đưa cho ta, ta còn không muốn đây này.

Tô Anh khinh thường nói.

- Chu Tước trâm này ta mới là miễn cưỡng để ý, còn cái Phượng Hoàng trâm kia, quả thực là rác rưởi, mất mặt xấu hổ, ngược lại Phượng Hoàng trâm này, ta là chắc chắn phải có được, ngươi muốn bán cũng phải bán, không bán cũng phải bán.

Cửa hàng chưởng quầy nghe vậy không biết làm sao:

- Như vậy đi cô nương , ngươi cho ta hai mươi khối Cực Phẩm Linh Thạch ah, đây là tiểu lão nhân có thể làm ra nhượng bộ lớn nhất rồi.

- Ta...

Thật sự là không nhìn nổi rồi, Dương Lỗi vội cắt đứt Tô Anh nói:

- Chưởng quầy, cây trâm này chúng ta mua, đây là hai mươi khối Cực Phẩm Linh Thạch, ngươi thu đi.

- Công tử , đây là đầu trâm của ngài.

Chưởng quầy thấy Dương Lỗi lấy ra linh thạch , vội thu lại, cũng đem Chu Tước trâm đóng gói, đưa cho Dương Lỗi, tốc độ cực nhanh khiến người ta líu lưỡi.

- Ừm.

Thu hồi đầu trâm, Dương Lỗi liền kéo tay Tô Anh, hướng về bên ngoài đi đến.

- Sư đệ , cây trâm này bỏ ra hai mươi khối Cực Phẩm Linh Thạch ah, đây cũng quá mắc rồi?

Tô Anh nói.

- Không đắt đâu, cây trâm này hai mươi khối Cực Phẩm Linh Thạch quá đáng giá, nói sau , nếu sư tỷ ưa thích cây trâm này, đừng nói là hai mươi khối Cực Phẩm Linh Thạch , coi như là một ngàn khối, một vạn khối , cũng đáng đấy.

Dương Lỗi đem đầu trâm bỏ vào trong tay Tô Anh nói.

- Sư tỷ , ngươi đeo lên thử xem.

- Sư đệ , cám ơn ngươi.

Tô Anh hết sức kích động, trong lòng cực kì ngọt ngào,

- Đeo lên cho ta ah.

Tô Anh lại đem đầu trâm đưa cho Dương Lỗi, ý bảo hắn đeo lên ình.

Dương Lỗi nghe vậy tiếp nhận đầu trâm, nhẹ nhàng đeo ở trên đầu Tô Anh.

- Đẹp mắt không?

- Rất đẹp , quả thực là Thiên Tiên hạ phàm.

Dương Lỗi nói.

- Sư đệ , chúng ta đi bên kia nhìn xem.

Tô Anh vui mừng không thôi, không còn ngang ngược như lúc trước, nhiều hơn vài phần kiều diễm, sắc mặt ửng đỏ, kiều diễm vô cùng , khiến người ta nhìn không khỏi động lòng.

- Giết lão bất tử này, ngươi chạy không thoát.

Mấy nam tử trẻ tuổi, cả đám đều dẫn theo trường kiếm , đuổi theo một lão già, bên hông lão già kia treo một hồ lô rượu, xem ra vô cùng chật vật, trước ngực đã nhuộm rất nhiều vết máu, bị thương không nhẹ, khí tức ngổn ngang, đã chống đỡ không nổi nữa rồi.

Tô Anh nghe được tiếng đánh nhau liền vui mừng không thôi , nàng thích nhất đúng là xem náo nhiệt như vậy rồi.

- Nhanh, có đánh nhau.

Dương Lỗi im lặng, tinh tế xem xét, lão già kia... lập tức để Dương Lỗi vì đó kinh ngạc, lão giả này không phải lão tửu quỷ sao, lão gia hỏa này lúc trước là uống rượu ngon của mình, không phải nói đi đột phá sao, như thế nào rõ ràng đã đến Vô Cực đại lục, lão gia hỏa này, xem ra không đơn giản đây, tu vi của hắn tuyệt đối không phải chỉ là Âm Dương Nhị Khí cảnh giới, lại đã đạt tới Huyền Tiên cảnh giới, nhưng mà không biết nguyên nhân gì, tu vi lão gia hỏa này chỉ có thể phát huy ra cấp độ Bát Quái Ngưng Thần, cho nên mới có thể bị mấy tên kia đuổi giết.

Giám Định Thuật đi qua, phát hiện người đuổi giết lão tửu quỷ kia, lại là người Vô Cực Tông. . .

Mình chính là muốn tìm kiếm nơi giam giữ mẫu thân mình, lão tửu quỷ ngược lại là ình một cơ hội.

- Bọn hắn hình như là người Vô Cực Tông, người Vô Cực Tông ghê tởm nhất rồi.

Tô Anh nhíu mày nói.

- Sư đệ, chúng ta đi cứu lão nhân gia kia ah.

Dương Lỗi nghe vậy gật đầu, cái này đúng là kết quả mình mong muốn.

Hai người bay vọt lên, đi theo sau lưng những người kia.

Rất nhanh liền đi tới một rừng cây nhỏ ngoài thành, nơi này ngược lại là một nơi tốt, nơi giết người tốt , phong thuỷ cũng không tệ lắm.

- Lão gia hỏa , ngươi chạy ah, như thế nào không chạy?

Người dẫn đầu mặc trường bào màu xanh, trong tay cầm một thanh bảo kiếm phong cách cổ xưa, mặt chữ quốc , trên mặt một nốt ruồi đen rất làm người chú ý, hắn lúc này trên mặt sát khí , truy đuổi lâu như vậy, đầy đủ một tháng, mới đuổi tới lão gia hỏa này, điều này làm cho trong lòng của hắn rất khó chịu, nếu không phải lão gia hỏa này, mình bây giờ là đang ở trên mình nữ nhân, nếu không phải hắn, mình sẽ gian khổ như vậy sao, cho nên nhìn thấy lão gia hỏa này bị đuổi tới, trong lòng ý định đem lão gia hỏa này thu thập một trận, bằng không có lỗi với mình vất vả lâu như vậy.

- Hừ, các ngươi bọn súc sinh này, tiểu thư sẽ không bỏ qua các ngươi.

Lão tửu quỷ nói.

- Tiểu thư, hừ, tiểu thư nhà ngươi đã sớm không còn nữa, liền tính nàng còn sống, chúng ta cũng sẽ không sợ nàng, Chưởng môn muốn thu thập nàng, dễ dàng nói, cái nghiệt chủng kia đâu?

Mấy người từng bước tới gần.

- Hừ, mơ tưởng ta nói cho các ngươi biết, thiếu gia chẳng mấy chốc sẽ đi tìm các ngươi, các ngươi chờ xem, tiểu thư cùng thiếu gia sẽ báo thù cho ta.

Lão tửu quỷ gỡ xuống hồ lô rượu, đột nhiên trút xuống mấy ngụm.

- Ha ha , ngươi còn trông cậy vào tiểu súc sinh kia , đừng tưởng rằng chúng ta không biết hắn ở Sùng Vũ đại lục, bây giờ đường đi Sùng Vũ đại lục đã mở ra , Tông chủ đã phái người đi giết tiểu súc sinh kia rồi, Sùng Vũ đại lục, hừ hừ , nơi đó là nơi Man Hoang, tài nguyên ít, linh khí mỏng manh, không có cao thủ gì, mà Tông chủ phái Thất Sát đi qua, muốn giết tiểu tử kia, quá dễ dàng , ngươi cho rằng hắn có thể chạy thoát được Thất Sát đuổi giết sao?

Lão tửu quỷ nghe vậy sắc mặt trắng bệch, Thất Sát , đều là Huyền Tiên cảnh giới, dùng ám sát làm chủ, là Vô Cực Tông Tông chủ Thượng Quan Vô Cực bồi dưỡng lên, bọn chúng đều là tư chất phi phàm, hơn nữa đều là ở bên bờ sinh tử sống sót, tuy rằng chỉ có bảy người , nhưng tuyệt đối là vô cùng khủng bố, mặc dù là mình lúc toàn thịnh, gặp được một người trong đó cũng chưa chắc có thể chiến thắng, có thể thấy được chúng khủng bố.

- Hừ, Đao Sát, ngươi cho rằng ta sẽ tin tưởng ngươi, thiếu gia người hiền sẽ có Thiên Tướng, sẽ không có việc gì, hôm nay, ta và ngươi liều mạng.

Trong mắt Lão tửu quỷ loé ra một đạo hàn mang , thân thể thẳng băng, hồ lô rượu trong tay trong nháy mắt biến lớn, cả người khí thế bạo tăng.

- Lão gia hỏa, ngươi không phải là đối thủ của ta, bó tay chịu trói, ta có thể tha cho ngươi một mạng, bằng không, chết không toàn thây.

Đao Sát lạnh lùng nói.

- Nằm mơ.

Nói xong, thân hình lão tửu quỷ khẽ động, cả người như Mãnh Hổ, không một chút nào như là lão giả tóc hoa râm , hồ lô rượu trong tay hóa thành một vũ khí khủng bố, hướng về Đao Sát đụng tới.

- Lão gia hỏa muốn chết.

Đao Sát gặp lão tửu quỷ rõ ràng còn dám động thủ, lập tức giận không kiềm được, trường kiếm trong tay nhảy lên, đánh ra một đạo kiếm khí bén nhọn, giống như dời núi lấp biển, hướng về hồ lô rượu kia đâm tới.

Bành. . .

Kiếm khí đánh vào trên hồ lô rượu, phát ra tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa, bốn phía một mảnh ngổn ngang , kình khí cường đại khiến người ta mở mắt không ra, lão tửu quỷ đằng đằng đằng lui mấy bước , khóe miệng tràn ra một ít vết máu, mà Đao Sát chỉ là quơ quơ mà thôi, lập tức phân cao thấp.

Mà lúc này Dương Lỗi nhảy ra , đi tới bên người lão tửu quỷ.

- Tiền bối, ngươi không sao chớ?

Dương Lỗi tự nhiên không muốn bạo lộ thân phận của mình, cho nên sẽ không nói ra tên của mình, mà lúc này hắn là dịch dung, lão tửu quỷ đương nhiên sẽ không nhận ra, đưa cho lão tửu quỷ một viên đan dược nói:

- Tiền bối ngươi ăn vào ah, nơi này giao cho ta.

- Tiểu huynh đệ , chuyện này không liên quan tới ngươi, ngươi vẫn là đi thôi , ngươi không đối phó được bọn hắn.

Nhìn xem Dương Lỗi, lão tửu quỷ ăn vào đan dược, lắc đầu , tuy rằng tu vi của lão tửu quỷ bị giam cầm , nhưng nhãn lực vẫn còn, nhìn ra được tu vi Dương Lỗi không thấp, tuổi không lớn lắm, tuổi tác như thế này nắm giữ tu vi như vậy, tuyệt đối là cấp bậc thiên tài, nhưng cùng bọn người Đao Sát so sánh, tu vi kém quá xa, căn bản không phải đối thủ, đi lên chỉ là chịu chết mà thôi, mình đã là nỏ mạnh hết đà, nhưng cũng không muốn liên lụy một mầm mống tốt như vậy.

Dương Lỗi nghe vậy nở nụ cười, lão tửu quỷ này, so với trước đó ngược lại là tốt hơn nhiều, Dương Lỗi cũng rõ ràng, nếu như hắn biết rõ là mình mà nói , chỉ sợ càng sẽ không đáp ứng rồi.

- Tiền bối, ngươi yên tâm, mấy tên này ta còn không để trong mắt, ngươi yên tâm là được, chuyện không có nắm chắc, tiểu tử là tuyệt đối sẽ không đi làm.

Dương Lỗi cười nói.

- Cuồng vọng.

- Hung hăng càn quấy.

- Không biết sống chết.

- Ha ha, chê cười , thật sự là chuyện cười lớn.

Nghe được Dương Lỗi nói, Đao Sát không khỏi cười lớn, nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Tiểu tử , miệng ngươi khí ghê gớm thật, quả thực không biết sống chết, chỉ là Bát Quái Ngưng Thần mà thôi, lại dám nói ra cuồng vọng như thế, mặc dù là Huyền Tiên cảnh giới, cũng không dám ở trước mặt ta nói như vậy, tiểu tử, ta nhìn ngươi thật là sống ngán.

- Lão đại , giết tiểu tử này.

- Đại ca, để cho ta tới thu thập tiểu tử này.

- Để ta đánh đi, tiểu tử này tuổi không lớn lắm, da mịn thịt mềm, hương vị khẳng định không tệ.

Một tên mắt con cóc, liếm liếm miệng, nhìn xem Dương Lỗi, giống như nhìn thấy một món ngon mỹ vị.

- Được, Tham Thực, gia hoả này liền giao cho ngươi.

Đao Sát nghe vậy cười nói.

- Tiểu huynh đệ , ngươi đi mau, ta ngăn trở bọn hắn.

Lão tửu quỷ thấy thế, đẩy Dương Lỗi một cái, miệng nói, hồ lô rượu trong tay tế lên lần nữa, hơn nữa đánh ra từng đạo pháp quyết , tốc độ cực nhanh.

Lão tửu quỷ đẩy một cái này, căn bản không có đẩy nỗi Dương Lỗi, này ngược lại là để lão tửu quỷ vô cùng kinh ngạc:

- Tiểu huynh đệ , hảo ý của ngươi ta tâm lĩnh, nhưng ngươi tuyệt đối không phải là đối thủ của bọn hắn, ngược lại sẽ đưa không tính mạng , tư chất của ngươi vô cùng tốt, về sau khẳng định thành tựu phi phàm , không nên ở chỗ này đưa đi tính mạng.

- Không có việc gì, ta có chừng mực, không phải là mấy cái Huyền Tiên sao?

Dương Lỗi cười nhạt một tiếng.

- Tiền bối không cần phải lo lắng, ta còn đối phó được, không chỉ nói một cái, toàn bộ lên, ta cũng không có bất cứ vấn đề gì, đối phó bọn hắn, dễ dàng.

- Sư đệ , ngươi. . . Ngươi thực không có vấn đề sao?

Lúc này Tô Anh cũng theo tới.

- Sư tỷ , ngươi mang theo tiền bối qua một bên đi, xem ta đối phó bọn hắn như thế nào, một đám tôm tép nhãi nhép mà thôi, trừng trị bọn họ , bất quá là sự tình từng giây từng phút.

Dương Lỗi hào khí ngất trời, bàn tay lớn vẫy một cái , Phong Ẩn đao lập tức xuất hiện trong tay, Phong Ẩn đao nơi tay, khí chất của Dương Lỗi lập tức đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, cả người giống như một thanh thần binh lợi khí, vô cùng sắc bén , dường như có thể đem hết thảy đồ vật ngăn cản mình, đều kích nát bấy , hủy diệt hầu như không còn.

- Cái kia sư đệ , ngươi cũng phải cẩn thận một chút.

Tô Anh nghe vậy, kéo lão tửu quỷ đi tới một bên.

- Ai. . . Tiểu cô nương , các ngươi , các ngươi thật sự là không biết trời cao đất rộng ah, bọn hắn đều là người Vô Cực Tông, đắc tội Vô Cực Tông, cũng không phải là chuyện tốt ah.

Gặp Dương Lỗi cùng Tô Anh như thế, lão tửu quỷ không khỏi thở dài, bây giờ chỉ hi vọng thiếu niên kia, thực sự có biện pháp có thể đối phó mấy người này ah, nhưng mà hi vọng xa vời.

Tô Anh cũng thập phần lo lắng, nàng vốn không biết những người kia là Huyền Tiên cảnh giới , nếu như biết mà nói , thì sẽ không để Dương Lỗi đi ra, bất quá lúc này đã không còn kịp rồi , nhưng mà nàng đối với Dương Lỗi có một loại tín nhiệm không hiểu, phải biết rằng, lúc trước Dương Lỗi đối phó Kim Tiên cảnh giới cũng thành thạo , cho nên dù Tô Anh có chút bận tâm , nhưng đối với Dương Lỗi cũng là ôm hi vọng thật lớn, hơn nữa mặc dù không chống nỗi, còn có biện pháp có thể thoát đi, chắc chắn sẽ không có nguy hiểm tính mạng đấy.

PVVu G\yỀjX k·UI KẤ9 dυ_u

- Tiểu tử , xem ngươi tuổi không lớn lắm, thì có tu vi như vậy rồi, là cái thiên tài không tệ, cho nên trái tim của ngươi nhất định ăn thật ngon, vị rất ngon, ta đã đợi không kịp.

Tham Thực khẽ vươn tay, một đôi bao tay mang trên tay, ánh mắt tham lam nhìn quét, đầu lưỡi đỏ thắm không ngừng liếm lấy khóe miệng, phát ra từng đợt âm thanh khó nghe, không khỏi khiến người ta buồn nôn.

- Muốn chết, Thiên Đao Nhị Thức, diệt cho ta.

Dương Lỗi thật sự là không nhịn nổi, Phong Ẩn đao trong tay đột nhiên giơ lên, trong mắt phun ra một đạo hàn mang , đột nhiên bổ một phát, một ánh đao làm cho người ta sợ hãi, như là Cực Quang, dùng xu thế sét đánh không kịp bưng tai bổ về phía Tham Thực.

Một đao kia, khủng bố cực điểm, uy thế kinh thiên động địa, thế không thể đỡ.

Trong chớp mắt Dương Lỗi bổ ra một đao kia, Tham Thực cảm giác được mình bị một luồng lực lượng không gì sánh kịp tập trung vào, căn bản động không được.

Ở một bên mấy người Đao Sát cũng cảm nhận được một đao kia uy thế mạnh mẽ, uy lực trời đất, đây là lực lượng pháp tắc, khủng bố như vậy.

- Không được, Tham Thực nguy hiểm.

Trong lòng Đao Sát căng thẳng, trong miệng hô nói.

- Tham Thực, tránh , tránh mau, một đao kia không phải ngươi có thể tiếp được.

Mà lúc này Tham Thực đấng chát không thôi, có nỗi khổ khó nói, mình đương nhiên biết rõ một đao kia là khủng bố cỡ nào, một đao kia là đối với hắn mà đến, cũng rõ ràng một đao kia uy thế kinh thiên động địa, nhưng không phải hắn không muốn tránh, mà là mình không cách nào né tránh, căn bản động không được, mình đã bị một đao kia tập trung vào , không thể di động mảy may, chỉ có thể trơ mắt nhìn ánh đao hướng về mình bổ xuống.

Thiên Đao Nhị Thức biết bao khủng bố, là Thiên Đao Nhất Thức tiến hóa bản , uy lực vô cùng, bây giờ tu vi của Dương Lỗi đã là Bát Quái Ngưng Thần cấp chín, Thiên Đao Nhị Thức có thể diệt sát kẻ địch không cao hơn mình 30 cấp, nói cách khác, tu vi ở dưới Huyền Tiên cấp chín, đều có thể miểu sát , mà Tham Thực này tu vi tuy mạnh , nhưng chỉ là Huyền Tiên sơ kỳ mà thôi. Một đao kia như thế nào chống đỡ được?

Ở dưới một đao kia, Tham Thực bị chém thành hai nửa , kể cả Nguyên Anh của hắn cũng bị hủy diệt , chết không thể chết lại.

- Đinh , chúc mừng người chơi đánh chết Huyền Tiên cấp ba võ giả, đạt được nguyên khí giá trị một trăm năm mươi tỷ, đạt được 1,5 tỷ đổi điểm.

- Đinh , chúc mừng người chơi đạt được Liệt Thiên bao tay.

- Đinh , chúc mừng người chơi đạt được Thôn Thiên chiến quyết.

Liệt Thiên bao tay, Thôn Thiên chiến quyết, cái tên thật bá đạo, không nghĩ tới Tham Thực này còn có chút khá, tuôn ra hai dạng đồ vật, từ danh tự xem ra, hai chiến lợi phẩm này, đều vô cùng không tệ. . .

- Đáng chết, ngươi rõ ràng giết Tham Thực, ta muốn ngươi chết.

Đao Sát giận dữ không thôi, một thủ hạ của mình, cứ như vậy bị giết rồi, hơn nữa là bị một tiểu tử không đến Thiên Tiên cảnh giới giết , nhưng mà một đao kia của Dương Lỗi, cũng làm cho hắn chấn động không thôi , trong lòng âm thầm đối lập, nếu như mình đối mặt một đao khủng bố như vậy, vậy cũng tuyệt đối không đón được.

- Giết thì đã có sao, ta còn muốn giết ngươi.

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng.

- Hôm nay, các ngươi đều chạy không thoát.

Lạnh lùng nhìn xem mấy người Đao Sát, thật ra trong lòng Dương Lỗi cũng vô cùng hối hận, mình quá mức nôn nóng rồi, Thiên Đao Nhị Thức tuy rằng khủng bố , mạnh mẽ, nhưng cũng có thời gian chờ đợi, khoảng chừng mười hai giờ, điều này cũng ý nghĩa, mình cần phải đợi sau mười hai tiếng, mới có thể tiếp tục thi triển Thiên Đao Nhị Thức, mà mấy tên trước mắt này, mình tuyệt đối không thể hơn, nếu như bọn hắn không có bị Thiên Đao Nhị Thức hù dọa mà nói, như vậy mình cũng chỉ còn lại có lựa chọn chạy trốn.

- Phong Đao Thất Sát, Lục Sát Hợp Nhất.

Đây là chiêu thức mạnh mẽ nhất mà Dương Lỗi có thể thi triển đi ra rồi, Phong Đao Thất Sát Lục Sát Hợp Nhất, có tới sáu sáu ba mươi sáu lần chiến lực tăng phúc, mà mình toàn lực ra tay có thể phát huy ra chiến lực của Thiên Tiên cảnh giới, tăng phúc ba mươi sáu lần, miễn cưỡng có thể uy hiếp được một gã Huyền Tiên cảnh giới, tăng thêm lực lượng tinh thần mạnh mẽ của mình mà nói, hẳn là có thể hù dọa đối phương.

Ánh đao lóe sáng , lúc này đây , Dương Lỗi lợi dụng lực lượng tinh thần mạnh mẽ của mình, tập trung Đao Sát, không ngừng thi triển uy áp, lợi dụng pháp môn lực lượng tinh thần công kích bên trong Diễn Thần Quyết, phối hợp Phong Đao Thất Sát, tuyệt đối là khủng bố.

- Không tốt.

Đao Sát cảm giác trong óc mình đau đớn , lực lượng tinh thần công kích, đây là lực lượng tinh thần công kích, một tiểu tử Bát Quái Ngưng Thần rõ ràng có lực lượng tinh thần khủng bố như thế, còn biết lực lượng tinh thần công kích, Đao Sát kinh hãi thất sắc, hơn nữa nhìn đao khí kinh khủng kia của Dương Lỗi, một đao kia mặc dù không có mạnh mẻ như trước đó, nhưng ở dưới lực lượng tinh thần đột nhiên công kích tới, mình bị thương không nhẹ, trốn , chỉ có trốn , bằng không thì phiền phức, tiểu tử này quá tà môn rồi.

- Rút lui , các huynh đệ rút lui cho ta.

Đao Sát quay người lại, cả người hóa thành một ngọn gió, nhanh chóng biến mất ở xa xa, mấy tên khác theo sát phía sau.

Xem bọn hắn rời khỏi , Dương Lỗi cũng thở phào nhẹ nhõm, Thạch Đầu trong lòng cũng để xuống, nếu như bọn hắn thực ý định động thủ, vậy thì thật là phiền toái.

- Sư đệ , ngươi như thế nào không giết bọn chúng đi.

Gặp Dương Lỗi thả mấy người bọn hắn rời khỏi, Tô Anh có chút khó hiểu, bởi vì lúc trước nhìn thấy Dương Lỗi đơn giản liền đánh chết một người, dựa theo đạo lý mà nói, chặn giết mấy người còn lại hẳn là cũng không phải việc khó, cho nên có câu hỏi này.

Lão tửu quỷ cũng giật mình không thôi, không nghĩ tới thiếu niên ở trước mắt, rõ ràng có sức chiến đấu cường hãn như vậy, một Huyền Tiên sơ kỳ võ giả, một đao liền đánh chết, khủng bố , mạnh mẽ , mặc dù là mình thời kỳ toàn thịnh cũng làm không được , đoán chừng Kim Tiên cấp võ giả cũng chưa chắc làm được.

Nghe được Tô Anh nói, Dương Lỗi cười khổ không thôi:

- Sư tỷ, không phải ta không muốn giết bọn hắn , mà là ta căn bản làm không được rồi, ngươi cho rằng ta giết Tham Thực kia, là dễ dàng như vậy sao? Một kích này , đã tiêu hao hết bảy thành Chân Nguyên lực của ta, nếu như bọn hắn không đi mà nói, như vậy muốn chạy trốn chính là chúng ta rồi.

- Ah. . .

Tô Anh há to miệng, không thể tin tưởng nhìn xem Dương Lỗi.

- Là. . . Là như thế này?

- Đương nhiên , ngươi cho rằng sư đệ ngươi thực sự mạnh mẻ như vậy, phải biết rằng ta hiện tại bất quá là Bát Quái Ngưng Thần mà thôi, có thể miễn cưỡng đánh chết một Huyền Tiên cảnh giới võ giả, đã là phi thường ghê gớm rồi.

Dương Lỗi trợn tròn mắt nói, có thể dùng Bát Quái Ngưng Thần cảnh giới , đánh chết Huyền Tiên võ giả, chỉ sợ trên đời này cũng chỉ có hắn mà thôi, những người khác, trừ khi là sử dụng thủ đoạn đặc thù, bằng không tuyệt đối không thể làm được.

PVUu G\ʏỀjX k·£I ~ʊjX -ɱ Ĥà_ dʉH Ĥà_ ?_Łju ros

- Tiểu huynh đệ, ghê gớm , thật sự là không dậy nổi, danh tiếng Vô Cực đại lục đệ nhất thiên tài, không phải công tử không ai có thể hơn.

Lão tửu quỷ khen.

Thiên tài? Dương Lỗi nghe vậy cười khổ, mình là thiên tài sao? Chỉ sợ không phải, nếu như không có Toàn Năng Tu Luyện hệ thống mà nói, mình chẳng phải cái gì cả, đoán chừng vẫn là phế vật ngay cả Luyện Khí cũng không thể đột phá kia.

- Tiền bối khen trật rồi , tiểu tử ở đâu là thiên tài gì.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Hừ, sư đệ, ngươi nếu không phải thiên tài, vậy sư tỷ ta chính là phế vật rồi.

Tô Anh nghe vậy nhẹ rên một tiếng, bất mãn nói.

Dương Lỗi nghe vậy cười khổ, vấn đề này không có cách nào giải thích.

- Ha ha. . .

Lão tửu quỷ gặp tình huống như vậy, không khỏi cười ha ha.

- Tiền bối vì sao bị bọn hắn đuổi giết?

Dương Lỗi nhìn xem lão tửu quỷ hỏi vấn đề trong lòng mình, mẫu thân mình hẳn là người Vô Cực Tông, mà lão tửu quỷ này là người hầu bên người mẫu thân mình, bây giờ lại bị người Vô Cực Tông đuổi giết, xem ra sự tình không phải đơn giản như vậy, mình muốn đem Vô Cực Tông thu về bản thân sử dụng , khống chế Vô Cực Tông, chuyện này vô cùng khó giải quyết, Vô Cực Tông với tư cách Vô Cực đại lục đệ nhất đại tông môn, sự mạnh mẽ là có thể nghĩ, đoán chừng những lão bất tử kia, không biết có bao nhiêu, trừ khi mình có thể đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên, bằng không muốn hoàn thành nhiệm vụ, quả thực là nói chuyện hoang đường viển vông.

- Nơi này không phải chỗ nói chuyện.

Lão tửu quỷ do dự nói.

- Được, chúng ta trước tiên tìm một nơi dàn xếp lại, ta nghĩ trong lúc nhất thời, bọn họ là sẽ không tìm tới nơi này.

Dương Lỗi gật đầu nói, nếu lão tửu quỷ nói như thế, sẽ có thể tìm hiểu ra một ít tin tức, hơn nữa , mình cũng có thể nói cho hắn biết thân phận của mình, lão tửu quỷ người này, tuy rằng tại Sùng Vũ đại lục đối với mình che giấu rất nhiều, nhưng này trên cơ bản đều là muốn tốt ình, cho nên lão tửu quỷ chắc có lẽ không gây bất lợi ình, hơn nữa liền tính toán hắn có tâm tư kia, cũng không có năng lực kia, mặc dù mình chỉ là Bát Quái Ngưng Thần, chặn giết lão tửu quỷ vẫn là có thể đơn giản làm được. Cho nên Dương Lỗi không một chút lo lắng điểm này.

Rất nhanh , ba người tới một địa phương yên tĩnh, nơi này là một bờ sông nhỏ , đối diện là một vách núi cao ngất, nước sông rất cạn, trong suốt , có thể rõ ràng xem tới được cá bơi trong nước.

- Tiền bối , thương thế như thế nào?

Dương Lỗi nhìn hắn một chút nói.

- Cần giúp một tay không?

Lão tửu quỷ lắc đầu, cầm hồ lô rượu lên uống một ngụm, nhìn xem Dương Lỗi nói:

- Muốn uống một ngụm không?

Dương Lỗi lắc đầu, chỗ rượu này , Dương Lỗi không để ở trong mắt, nếu như mình muốn uống rượu mà nói, Túy Sinh Mộng Tử Tửu, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, hơn nữa còn có rượu tiên nước thánh còn cao cấp hơn Túy Sinh Mộng Tử Tửu, rượu tiên nước thánh kia là cực kỳ khó được , đổi một bình cần ngàn vạn đổi điểm, là gấp Túy Sinh Mộng Tử Tửu vạn lần.

- Ai… Không biết lúc nào mới có thể uống được Túy Sinh Mộng Tử Tửu.

Lão tửu quỷ tự dưng thở dài, thả xuống hồ lô rượu, nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Muốn biết cái gì đó, nói đi , có thể nói cho ngươi , sẽ nói cho ngươi biết , nhìn ra được , ngươi là thiếu niên thiện lương.

Thiện lương? Dương Lỗi hơi sững sờ , mình là một người thiện lương sao? Người tu luyện , hơn nữa là đạt tới cấp độ như hắn, trừ khi là hòn ngọc quý trên tay đại gia tộc, ví dụ như Tô Anh, bằng không đều là đạp trên máu tanh đi lên, cái gọi là nhất tướng công thành vạn cốt khô , người tu luyện cũng giống như vậy , phàm là người có thành tựu, đều là giết người vô số.

- Những cái đuổi giết tiền bối kia có phải người Vô Cực Tông hay không?

Dương Lỗi nói.

- Đúng vậy, bọn hắn là người Vô Cực Tông.

Lão tửu quỷ trả lời.

- Vì sao bọn hắn lại đuổi giết ngươi?

Dương Lỗi lại nói.

Lão tửu quỷ trầm mặc , hồi lâu mới nói:

- Thiếu gia, không nghĩ tới ngươi đã phát triển như vậy rồi.

Lời này để Dương Lỗi chấn động, thiếu gia , chuyện này… Không nghĩ tới lão tửu quỷ rõ ràng biết thân phận của mình, điều này sao có thể?

- Tiền bối ngươi nói cái gì? Ta không rõ ý của ngươi?

Dương Lỗi nói.

- Thiếu gia , ngươi không cần che giấu, ta có cảm ứng đặc thù, ngay từ đầu ta còn không cách nào xác định , nhưng mà hiện tại có thể khẳng định , ngươi chính là Dương Lỗi thiếu gia rồi, lão nô thật vui vẻ , không nghĩ tới thiếu gia rõ ràng trở nên cường đại như vậy rồi.

Lão tửu quỷ nhìn xem Dương Lỗi , mang trên mặt nụ cười vui mừng.

Dương Lỗi nghe vậy không biết làm sao, lột xuống thuật dịch dung của mình, nhìn xem lão tửu quỷ, thở dài nói:

- Không nghĩ tới vẫn là bị ngươi nhận ra rồi, lão tửu quỷ ngươi dấu diếm ta thật khổ , không nghĩ tới ngươi lại là siêu cấp cao thủ , Huyền Tiên cảnh giới.

- Xin thiếu gia tha thứ lão nô, đây đều là bất đắc dĩ , tiến vào Vô Cực đại lục , nhất định phải phong ấn tu vi, bằng không căn bản là không có cách thông qua, nhưng mà… Nhưng mà hiện tại đã xảy ra đại biến, đường đi triệt để đả thông, không còn hạn chế.

Lão tửu quỷ nói.

- Cái gì đó?

Sắc mặt Dương Lỗi đại biến, hắn đương nhiên rõ ràng điều này có ý vị gì , một khi đường đi triệt để mở ra , vậy thì ý nghĩa Sùng Vũ đại lục hoàn toàn không còn bảo vệ, bên trong toàn bộ Sùng Vũ đại lục, cường đại nhất cũng không quá đáng là Cửu Cực Tạo Hóa, tối đa sẽ không mạnh hơn Thiên Tiên cảnh giới, đương nhiên không bài trừ còn có chút lão bất tử , nhưng mặc dù là như vậy, cũng kém Vô Cực đại lục rất xa, phải biết rằng tại Vô Cực đại lục, Thiên Tiên cảnh giới cao thủ là rất nhiều , ngay cả Đại La Kim Tiên cao thủ cũng không ít.

- Lão tửu quỷ , ngươi nói cho ta biết , cái này có phải thật hay không?

Lão tửu quỷ gật đầu:

- Ba tháng trước đã triệt để mở ra.

Dừng một chút , lão tửu quỷ lại nói.

- Còn có một tin xấu, không biết nên nói ra hay không.

Nghe đến đó, Dương Lỗi có một loại dự cảm bất tường, vội truy vấn:

- Nói, đến cùng là chuyện gì?

- Dương gia, Dương gia đã triệt để phá huỷ.

Lão tửu quỷ nói.

- Chuyện này… Ngươi… Ngươi nói là sự thật?

Dương Lỗi cả người đều đứng lên , trong mắt bắn ra tức giận mãnh liệt.

- Thực xin lỗi , thiếu gia , lão nô không có năng lực , không có thể bảo vệ Dương gia.

Lão tửu quỷ cúi đầu, vô cùng áy náy.

- Là ai làm?

Ánh mắt Dương Lỗi lạnh như băng , tràn ngập sát ý, tuy rằng Dương Lỗi đối với Dương gia không có lòng trung thành quá lớn, nhưng dù sao cũng là gia tộc dưỡng dục thân thể mình.

- Vô Cực Tông.

- Vô Cực Tông , Vô Cực Tông.

Trong mắt Dương Lỗi tràn đầy lửa giận, tràn đầy sự thù hận.

- Có phải Vô Cực Tông Thất Sát gây nên hay không?

- Không phải , Thất Sát là lúc sau phái tới tìm ngươi.

Lão tửu quỷ nói.

PV£u G\ʏỀjX k·¢I ~ʊjX -ɱ Ĥà_ dʉH Ĥà_ ?_Łju r©s

- Thiếu gia , ngươi bây giờ tu vi mặc dù không tệ, nhưng cùng siêu cấp tông phái như Vô Cực Tông so sánh, vẫn là kém quá xa rồi, ở trước khi thiếu gia không có thực lực tuyệt đối, tuyệt đối không nên đi tìm Vô Cực Tông báo thù.

- Ta biết , điểm ấy ngươi không cần phải lo lắng, ta sẽ không ngu như vậy.

Trong lòng Dương Lỗi rất rõ ràng, Vô Cực Tông mạnh mẽ , không phải mình bây giờ có thể chống lại, chênh lệch quá xa. Tại Vô Cực đại lục , Vô Cực Tông này chính là một quái vật khổng lồ, muốn thu thập Vô Cực Tông , sức mạnh của một người khẳng định là không được, đương nhiên , mình cũng có một chút ưu thế , dựa theo đạo lý mà nói, Vô Cực Tông coi trọng mình như thế, đoán chừng cùng mẫu thân mình có quan hệ, còn có, phụ thân thần bí kia của mình, cũng thoát ly không được quan hệ.

Nhưng mà những thứ này đều là bí mật, mình cũng không biết, bất luận là mẫu thân, hay là phụ thân càng thêm thần bí kia, mình có thể nói là hoàn toàn không biết gì cả.

- Thiếu gia biết rõ là tốt rồi.

Lão tửu quỷ nghe vậy thở phào nhẹ nhõm, hắn lo lắng Dương Lỗi sẽ nhất thời xúc động , trực tiếp đi tìm Vô Cực Tông phiền phức, vậy coi như xong rồi.

- Huyền Cơ Môn tình huống bây giờ như thế nào?

Đối với Huyền Cơ Môn, Dương Lỗi cũng là thập phần lo lắng, ở bên trong Huyền Cơ Môn, có Cổ Lão, Trương Dật hai vị sư phụ, Dương Lỗi cũng không muốn bọn hắn có việc.

- Huyền Cơ Môn hiện tại hẳn là không có nguy hiểm.

Lão tửu quỷ nói.

- Nhưng mà sau này như thế nào , ta cũng không rõ ràng, Thất Sát mặc dù chỉ là bảy người , nhưng cực kỳ cường hãn, Tham Lang mạnh nhất tu vi đã đạt đến Kim Tiên đỉnh phong, Phá Quân ở sau cũng đạt tới Kim Tiên trung kỳ, yếu nhất Binh Sát cũng là Huyền Tiên đỉnh phong. Cho nên Huyền Cơ Môn hiện tại đến ngọn nguồn biến thành cái dạng gì , ta cũng không biết , nhưng mà Vô Cực đại lục cùng Sùng Vũ đại lục đường đi triệt để mở ra , cũng làm cho linh khí của Sùng Vũ đại lục trở nên tràn đầy lên, so với trước đó mạnh hơn không ít , tuy rằng còn không bằng Vô Cực đại lục , nhưng mà so với trước đó tốt nhiều lắm, tin tưởng những cái đạt đến biên giới đột phá, đột phá sẽ rất dễ dàng, Thất Sát tuy rằng mạnh mẽ, nhưng nếu muốn đối phó Huyền Cơ Môn, chuyện không phải dễ dàng như vậy, hơn nữa còn có Huyền Thiên Tông a? Cho nên thiếu gia không cần quá lo lắng.

Không lo lắng, đó là giả dối, tuy rằng Dương Lỗi còn không rõ ràng lắm át chủ bài của Huyền Cơ Môn, nhưng Thượng Quan Vô Cực phái ra Thất Sát , là cực kỳ cường hãn , đạt đến Kim Tiên đỉnh phong.

Bất quá nghĩ đến mình bố trí trận pháp, Dương Lỗi vẫn là rất tự tin, lúc trước rời đi , mình ở phía trên Điêu Linh Phong bố trí một siêu cấp đại trận, đại trận này đem trọn linh mạch của Huyền Thiên sơn mạch đều liên hệ lên, nếu muốn bài trừ trận pháp, trừ khi đem trọn Huyền Thiên linh mạch làm hỏng, bằng không căn bản làm không được, cái này tất cả mọi người đều không biết , chỉ có mình biết, cái trận pháp kia, là Dương Lỗi hao phí tâm cơ, dùng mấy tháng thời gian bố trí đi ra, tiêu hao vô số tinh lực.

Hơn nữa mấu chốt nhất chính là, trận pháp kia của mình, là có thể phát triển, nói cách khác, theo thời gian gia tăng, trận pháp sẽ hấp thu linh khí, hấp thu linh khí bên trong linh mạch, không ngừng lớn mạnh chính mình, trở nên càng lúc càng cường hãn, hiện tại đã qua gần một năm, cái trận pháp kia hẳn là trở nên cực kỳ mạnh mẽ rồi, nếu như không phải trận pháp Tông Sư , mặc dù là Kim Tiên đỉnh phong, cũng tuyệt đối khó có thể bài trừ trận pháp.

Nhưng nếu như đối phương có Tông Sư cấp Trận Pháp Sư mà nói, cái kia lại là chuyện khác rồi, hơn nữa mình bố trí trận pháp chỉ có thể bảo vệ Điêu Linh Phong, còn toàn bộ Huyền Cơ Môn, mặc dù có Hộ Sơn đại trận, nhưng Hộ Sơn đại trận này muốn bài trừ, cũng không phải là không có biện pháp, ở trước mặt Kim Tiên, Hộ Sơn đại trận tuy rằng có thể ngăn cản, nhưng tuyệt đối không cách nào ngăn cản quá lâu.

Nhưng mà Dương Lỗi cũng rõ ràng, mình bây giờ lo lắng cũng là dư thừa, không có bất kỳ ý nghĩa , trừ khi mình trở về Sùng Vũ đại lục, nhưng cái này không thực tế, mình ở Vô Cực đại lục mới là bắt đầu , hiện tại trở về Sùng Vũ đại lục mà nói, như vậy làm tất cả chẳng khác nào là uổng phí, cái này quá vô nghĩa rồi.

- Sư đệ ý định về Sùng Vũ đại lục sao? Vậy nhất định phải mang theo ta đi.

Tô Anh nói, đối với Sùng Vũ đại lục, một cái đại lục lạ lẫm, Tô Anh vẫn có hứng thú thật lớn, dù sao cũng là đại lục bên ngoài Vô Cực đại lục.

Dương Lỗi lắc đầu:

- Không, ít nhất hiện tại sẽ không đi, trong vòng mười năm, ta nhất định phải khống chế Vô Cực Tông , thu thập Thượng Quan Vô Cực.

Trong ánh mắt lóe ra ánh sáng kiên nghị.

- Không có khả năng , mười năm , thiếu gia , tuy rằng ngươi tư chất phi phàm , tốc độ tu luyện kinh người, nhưng Thượng Quan Vô Cực đã đạt đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn , khoảng cách bước ra một bước kia, cũng chỉ là một đường mà thôi, trừ khi thiếu gia đạt tới cảnh giới kia, bằng không nếu muốn động Thượng Quan Vô Cực, căn bản không có khả năng, đương nhiên , nếu như tiểu thư trở lại…

Nói đến đây lão tửu quỷ tằng tằng thở dài.

- Đáng tiếc cái gì?

Dương Lỗi nhíu mày.

- Lão tửu quỷ , nói cho ta biết về chuyện của mẫu thân ta?

- Không được , bây giờ còn chưa được , tiểu thư đã thông báo, nếu như thiếu gia đạt tới Kim Tiên, tự nhiên sẽ biết đến.

Lão tửu quỷ lắc đầu nói.

Kim Tiên, muốn đạt tới Kim Tiên, cái này nói dễ vậy sao , tối thiểu nhất cũng phải vài năm , nếu như có thẻ thăng cấp mà nói, vậy cũng tốt, nhưng mà thẻ thăng cấp không phải dễ dàng đạt được như vậy.

- Vì cái gì không được? Tại sao phải đợi đến lúc Kim Tiên mới có thể?

Dương Lỗi bất đắc dĩ nói.

- Thiếu gia không nên hỏi nhiều, lão nô là sẽ không nói.

Do dự xuống, lão tửu quỷ nói.

- Nếu như thiếu gia thực muốn biết một ít, vậy thì đi tìm Đại Triệu quốc, Yển thành Tô gia Tô Nghiên ah.

- Tô Nghiên?

Dương Lỗi cùng Tô Anh nhìn nhau, sau đó nhìn xem lão tửu quỷ hỏi nói.

- Mẫu thân của ta cùng nàng là quan hệ như thế nào?

- Thiếu gia không nên lại hỏi ta những thứ này.

Lão tửu quỷ lắc đầu nói.

- Hiện tại thiếu gia cực kỳ nguy hiểm, chỉ có Tô Nghiên mới có thể cam đoan an toàn của ngươi, một khi thân phận của ngươi bạo lộ, cái kia sẽ phiền phức , trước đó thiếu gia không nên cứu ta, hiện tại thiếu gia nhất định sẽ bị Vô Cực Tông nhìn chằm chằm vào, như vậy thì phiền phức.

- Nhìn chằm chằm vào thì như thế nào? Cái này không cần phải lo lắng, ta có biện pháp, hơn nữa thuật dịch dung của ta Thiên Hạ Vô Song, muốn trở thành ai cũng có thể , còn nữa , ngươi không phải muốn ta đi tìm Tô Nghiên sao?

Dương Lỗi nhìn xem lão tửu quỷ nói.

PV¢u G\yỀjX k·PI p\¾§ ¦}_Ňj ¦\Ł dʒHu

- Ta nghĩ nếu có Tô Nghiên bảo vệ, Vô Cực Tông hẳn là cũng không có cách nào?

- Tô Nghiên hoàn toàn chính xác có thể làm được , tu vi của nàng đến cùng đạt đến trình độ nào, ta cũng không rõ ràng lắm , ngay cả Thượng Quan Vô Cực cũng chưa hẳn là đối thủ của nàng.

Lão tửu quỷ gật đầu.

- Thật ra ta đã bái Tô Nghiên làm sư, cho nên lão tửu quỷ ngươi không cần phải lo lắng an toàn của ta, hiện tại ta duy nhất muốn biết rõ là, quan hệ của mẫu thân ta cùng Vô Cực Tông, còn có, sư phụ ta Tô Nghiên cùng mẫu thân rốt cuộc là liên hệ gì, là lai lịch gì? Hiện tại tuy rằng tu vi của ta vẫn không có đạt tới Kim Tiên, nhưng đối phó Huyền Tiên vẫn là có thể, thậm chí , nếu như ta muốn rời khỏi, mặc dù là Đại La Kim Tiên cấp cường giả , cũng tuyệt đối không cách nào bắt được ta.

Dương Lỗi cực kỳ tự tin nhìn xem lão tửu quỷ nói.

- Không được, lão nô không thể nói, thiếu gia không cần lại làm khó lão nô rồi.

Lão tửu quỷ vẫn là lắc đầu, chết sống cũng không chịu nói, điều này làm cho Dương Lỗi tức giận không nhẹ, lão gia hỏa này , thật sự là quá ngoan cố rồi, chưa thấy qua người ngoan cố như thế này, thật sự là quá đáng giận , lúc này Dương Lỗi hận không thể chém hắn. . .

Hắn không nói, cũng không có cách nào, đành phải nói:

- Quên đi, không nói ta cũng không miễn cưỡng ngươi , đúng rồi , tình huống thân thể của ngươi như thế nào , vì cái gì tu vi hạ thấp? Phải thế nào mới có thể giải trừ tu vi giam cầm của ngươi?

- Tu vi của Lão nô cũng không có gì đáng ngại, chỉ cần một tháng thời gian lão nô liền có thể giải quyết phong ấn, cho nên thiếu gia không cần phải lo lắng.

Lão tửu quỷ thấy Dương Lỗi quan tâm mình như vậy, trong lòng vui vẻ, dù sao cũng là con của tiểu thư, bây giờ lớn thành như vậy, tu vi cũng đạt tới Bát Quái Ngưng Thần cảnh giới , hơn nữa bằng vào thủ đoạn đặc thù có thể đánh chết Huyền Tiên cao thủ , điều này làm cho lão tửu quỷ tự đáy lòng vui vẻ.

- Một tháng, cái này quá lâu , nói đi, còn có những biện pháp gì khác , nếu có liền nói ra, ta sẽ nghĩ biện pháp giải quyết.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút nói.

Lão tửu quỷ nghe vậy dừng một chút nói:

- Muốn giải trừ phong ấn của lão nô, cần ba loại dược liệu Thiên Tinh Thảo, Tinh Lam Căn, Tử Dương hoa, luyện chế ra Giải Cấm Đan là được.

Thiên Tinh Thảo, Tinh Lam Căn , Tử Dương hoa , sau khi biết , Dương Lỗi lập tức thẩm tra hệ thống, xem xét , ba loại dược liệu này đều xem như hơi đắt, nếu như đổi thập phần mà nói, cần một trăm vạn đổi điểm, suy nghĩ một chút , vẫn là buông tha cho đổi , nhưng mà có thể trực tiếp đổi một viên Giải Cấm Đan, cần năm mươi vạn đổi điểm.

Dương Lỗi cũng lười suy nghĩ, nếu như muốn mình luyện chế mà nói, thoáng cái chưa hẳn có thể thành công, cho nên đổi đi ra , tiêu hao năm mươi vạn đổi điểm, không coi là cái gì, mặc dù mình bây giờ chỉ có hơn sáu tỷ đổi điểm, nhưng so với năm mươi vạn, chính là chín trâu mất sợi lông.

- Giải Cấm Đan , ta có.

Dương Lỗi lấy đan dược đổi đi ra, đưa cho lão tửu quỷ nói.

- Ngươi xem một chút, có phải đan dược này hay không?

- Thiếu gia , chuyện này. . . Cái này là Giải Cấm Đan , không nghĩ tới thiếu gia rõ ràng có, thật tốt quá , tu vi của lão nô, lập tức liền có thể khôi phục, một khi khôi phục tu vi, lão nô không cần e ngại đám súc sinh Vô Cực Tông kia truy sát rồi.

Lão tửu quỷ nhìn thấy Dương Lỗi đưa đến đan dược , thần tình kích động không thôi , hai tay run rẩy.

- Được rồi , hiện tại liền dùng ah, ta cùng sư tỷ hộ pháp cho ngươi.

Dương Lỗi nói.

- Phiền phức thiếu gia rồi.

Lão tửu quỷ nhẹ gật đầu, đem đan dược ăn vào.

Sau một canh giờ , lão tửu quỷ mở mắt , lúc này tu vi của hắn đã hoàn toàn khôi phục , không chỉ có như thế , còn có chút tiến bộ , chỉ kém một đường liền có thể tiến vào Kim Tiên cấp rồi, tuyệt đối mạnh mẽ.

- Cám ơn thiếu gia, bây giờ tu vi của lão nô tận phục , hơn nữa không dùng được nửa tháng, liền có thể đột phá Huyền Tiên đỉnh phong, tiến vào Kim Tiên cấp.

Lão tửu quỷ kích động nói.

- Được, như thế này là tốt rồi.

Dương Lỗi cũng vui vẻ, lão tửu quỷ này mặc dù có chút khô khan, có chút bảo thủ , nhưng đối với mình , đây tuyệt đối là không có hai lòng, cho nên hiện tại Dương Lỗi cũng không lo lắng hắn sẽ phản bội mình, hơn nữa , mình ở Vô Cực đại lục này, có rất nhiều chuyện muốn làm, nhân viên không đủ, trong lúc nhất thời cũng khó có thể tìm được ứng cử viên tín nhiệm phù hợp, bây giờ lão tửu quỷ hiện thân, đối với mình có trợ giúp cực lớn , rất nhiều chuyện mình không tiện đi làm, hoặc là không có thời gian đi hoàn thành , như vậy liền có thể giao cho lão tửu quỷ, hơn nữa lão tửu quỷ cũng coi là rắn rít địa phương của Vô Cực đại lục rồi, đối với Vô Cực đại lục cực kỳ hiểu rõ, tăng thêm hắn coi như là lão hồ ly cấp, cho nên, sự tình giao cho hắn đi làm , Dương Lỗi hoàn toàn có thể yên tâm.

- Lão tửu quỷ, ta có chuyện cần ngươi giúp ta đi làm , ngươi có bằng lòng giúp ta hoàn thành hay không?

- Có chuyện gì , thiếu gia dặn dò là được, lão nô nhất định đem hết khả năng, máu chảy đầu rơi, vì thiếu gia làm việc, hoàn thành thiếu gia dặn dò.

Lão tửu quỷ nghe vậy, vội quỳ xuống nói.

- Không cần như thế, đứng lên, đứng lên.

Dương Lỗi vội nâng lão tửu quỷ dậy.

- Ta muốn biết, bên trong Vô Cực Tông có bao nhiêu người là có thể mời chào tới? Tại Vô Cực đại lục , ngươi còn có thể liên hệ bao nhiêu người? Ta nói là có thể hoàn toàn tín nhiệm , tuyệt đối sẽ không phản bội, là những người trung tâm nhất quán kia?

Dương Lỗi tin tưởng, mẹ của mình tại Vô Cực đại lục , địa vị tuyệt đối không thấp, khẳng định có thế lực mạnh mẽ của mình, có vô số tùy tùng, mặc dù xảy ra sự tình , thế lực bị đả kích, nhưng ở phía sau màn khẳng định cũng không có thiếu nhân sĩ trung tâm, cho nên mới có câu hỏi này.

- Thiếu gia , chuyện này lão nô có thể làm đạt được , tuy rằng lão nô không rõ ràng lắm cụ thể có bao nhiêu người, nhưng có thể triệu tập lại, đoán chừng tuyệt đối không dưới ngàn người.

Lão tửu quỷ nói.

- Một ngàn người?

Dương Lỗi nghe vậy thở dài.

- Đây cũng quá ít , nếu muốn ở Vô Cực đại lục thành lập thế lực mạnh mẽ , nếu muốn đối phó tông phái khổng lồ như Vô Cực Tông, một ngàn người còn thiếu rất nhiều.

Nói đùa gì vậy, một ngàn người, hơi thất vọng rồi, mới một ngàn người mà thôi, đối với Dương Lỗi mà nói , đó là như muối bỏ biển , một ngàn người , coi như là mình tự mời chào mà nói, cũng không được bao lâu , cho nên đối với Dương Lỗi mà nói, một ngàn người ở người khác xem ra đã không tồi , nhưng đối với Dương Lỗi mà nói , như muối bỏ biển mà thôi, xa xa chưa đủ, thậm chí một vạn người cũng không đủ.

PVPu G\yỀjX k·kI G\Ł ¦¾H ĤY9 ¦_j iXẤH p\ou ros

- Thiếu gia , ngươi đã hiểu lầm, ta nói một ngàn người này, tuyệt đối đều là cao thủ, tu vi yếu nhất cũng là Thiên Tiên cảnh giới, trong đó Kim Tiên cấp hẳn là có hơn mười người, Huyền Tiên gần trăm người, những lực lượng này đều là tiểu thư âm thầm bồi dưỡng, chỉ đợi thiếu gia trở về.

Lão tửu quỷ nói.

- Nhưng mà thiếu gia, bây giờ tu vi cảnh giới chỉ là Bát Quái Ngưng Thần, nhất định phải sớm chút vượt qua thiên kiếp, thành tựu Thiên Tiên mới tốt, bằng không thì mặc dù bọn hắn trung với tiểu thư, chờ đợi thiếu gia, nhưng dù sao tu vi thiếu gia còn thấp, bọn hắn chưa hẳn chịu phục tùng thiếu gia điều khiển.

Dương Lỗi nghe vậy nở nụ cười:

- Nếu bọn hắn tuyệt đối trung tâm, như vậy ta muốn thuần phục bọn hắn cũng không phải việc khó, ngươi chỉ cần tập hợp bọn chúng là được, những thứ khác không cần lo lắng.

Nghe lão tửu quỷ nói, Dương Lỗi vui vẻ không thôi , rõ ràng toàn bộ đều là cao thủ, hơn mười người tu vi đạt tới Kim Tiên cấp, một trăm Huyền Tiên, còn lại đều là Thiên Tiên, đây đã là một lực lượng hết sức mạnh mẽ rồi, đoán chừng coi như là lực lượng của Tô gia, cũng không nhất định mạnh hơn, đương nhiên, duy nhất đó là siêu cấp cao thủ, không có Đại La Kim Tiên cấp cường giả tọa trấn, cuối cùng là không được.

Một đám cao thủ , hơn nữa là cao thủ cực kỳ trung tâm, tu vi của mình mặc dù chỉ là Bát Quái Ngưng Thần , nhưng mà giết Huyền Tiên cũng không khó, nhưng mà mấu chốt là, nếu như mình không sử dụng Thiên Đạo Nhị Thức mà nói, như vậy mình liền không có cách nào đối phó Huyền Tiên cấp võ giả , như thế này ngược lại là một vấn đề.

Suy nghĩ một chút, đơn giản, mình đưa ra khiêu chiến đối với một võ giả Kim Tiên cảnh giới, như vậy mình thi triển Thiên Đạo Nhị Thức, tuy rằng giết không được đối phương, nhưng công kích mạnh mẽ này, tuyệt đối có thể hù bọn hắn, nói như vậy , bọn hắn liền không có gì để nói nữa rồi.

- Được rồi , lão tửu quỷ , nơi này có chút ít đan dược, còn có phù triện, ngươi cầm lấy đi, sẽ có hữu dụng.

Dương Lỗi lấy ra một ít chữa thương đan, Ẩn Thân Phù, còn có một chút Dịch Dung Đan đưa cho lão tửu quỷ .

- Đây là Dịch Dung Đan , những này là chữa thương đan, còn có phù triện này, là Ẩn Thân Phù, ngươi bây giờ tu vi tuy rằng khôi phục, nhưng không dám đảm bảo sẽ không gặp được nguy hiểm, những đan dược phù triện này, đều là có tác dụng thật lớn, ngươi cầm.

- Ẩn Thân Phù? Dịch Dung Đan? Chuyện này. . . Cái này quá quý trọng rồi, thiếu gia, đan dược này vẫn là thiếu gia giữ lại chính mình dùng ah, lão nô không cần.

Lão tửu quỷ nghe vậy lắc đầu nói.

- Yên tâm , chính ta còn có, ngươi không cần lo lắng.

Dương Lỗi biết rõ hắn là có ý gì , cười cười nói.

- Vậy lão nô liền cám ơn thiếu gia rồi.

Lão tửu quỷ nghe vậy đem đồ vật thu lại, tiếp đó một bộ muốn nói lại dừng.

Nhìn hắn như thế, Dương Lỗi liền hỏi:

- Như thế nào , lão tửu quỷ , còn có chuyện gì ư?

- Cái kia. . . thiếu gia, lão nô , lão nô muốn. . . muốn. . .

Thấy hắn ấp a ấp úng, Dương Lỗi không khỏi lớn tiếng nói:

- Lão tửu quỷ , ngươi là người ta tín nhiệm, có lời gì , nói ra là được, đừng có dông dài, yên tâm , ta sẽ không trách ngươi.

- Cái này , ta nghĩ, thiếu gia là như thế này , ngươi biết , lão nô ta cuộc đời yêu thích nhất chính là uống rượu, thiếu gia ngài lúc trước cho ta Túy Sinh Mộng Tử Tửu đã không còn, không biết thiếu gia còn Túy Sinh Mộng Tử Tửu kia hay không?

Nói xong vẻ mặt lão tửu quỷ chờ mong nhìn xem Dương Lỗi.

Này ngược lại là để Dương Lỗi nở nụ cười, lão tửu quỷ này thật đúng là yêu rượu như mạng, tên như người, liền cười nói:

- Ta còn tưởng là đại sự gì, một chút rượu mà thôi, Túy Sinh Mộng Tử Tửu này ta có rất nhiều , ngươi đã muốn , ta cho ngươi mười hũ chính là, đợi uống xong , lại tới tìm ta lấy.

- Mười hũ Túy Sinh Mộng Tử Tửu?

Lão tửu quỷ nghe vậy mừng rỡ không thôi, mười hũ Túy Sinh Mộng Tử Tửu, vốn cho rằng có thể có một hai bình cũng không tệ rồi, không nghĩ tới Dương Lỗi thoáng cái liền ười hũ, điều này làm cho lão tửu quỷ kích động không thôi , nhìn xem Dương Lỗi nói:

- Cám ơn thiếu gia , cám ơn thiếu gia.

Dương Lỗi vung tay lên, liền lấy ra mười hũ Túy Sinh Mộng Tử Tửu, đây là Dương Lỗi vừa mới đổi đi ra, mười hũ Túy Sinh Mộng Tử Tửu căn bản không coi là cái gì, chín trâu mất sợi lông cũng chưa tới , nếu như là tiên tửu thì hơi quý, nếu như cho lão gia hỏa này uống tiên tửu mà nói, cái kia liền xong rồi, mặc dù nói lão tửu quỷ đối với mình trung thành và tận tâm, nhưng rượu tiên nước thánh cũng không phải ở lúc này cho hắn uống, loại rượu này, mình còn lãng phí không nổi , đương nhiên, một bình hai bình tự nhiên là không có vấn đề, chỉ là nếu hắn uống tiên tửu xong, như vậy về sau hắn khẳng định uống không được những rượu khác rồi, cái này chẳng phải là hại hắn? Cho nên còn không cho hắn uống thì tốt hơn.

- Được rồi , ngươi đi đi, nếu có chuyện quan trọng tìm ta mà nói, có thể đi Đại Triệu quốc Yển thành Trường Phong thương hội, ta là Trường Phong thương hội Hội Trưởng , ngươi trực tiếp đến hỏi sẽ biết.

Dương Lỗi phất phất tay nói ra.

- Trường Phong thương hội?

Lão tửu quỷ nghe vậy lắp bắp kinh hãi, cái Trường Phong thương hội này hắn là biết đến, Vô Cực đại lục Trường Phong thương hội này, mặc dù nói đã xuống dốc, nhưng bên trong Trường Phong thương hội là có một lão gia hỏa, cái kia chính là Triệu Tuyết Côn, Triệu Tuyết Côn này là siêu cấp cao thủ , tu vi xuất thần nhập hóa, nhưng hắn là Tán Tiên, hơn nữa còn là Thất Kiếp Tán Tiên, tục truyền Triệu Tuyết Côn đã đạt đến Bát Kiếp Tán Tiên rồi, biết bao khủng bố.

- Thiếu gia , ngươi. . . ngươi trở thành Trường Phong thương hội Hội Trưởng? Chuyện này. . . Điều này sao có thể?

Đối với Dương Lỗi nói, lão tửu quỷ thật sự là không tin, Triệu Tuyết Côn làm sao có thể để một người xa lạ , hơn nữa tu vi bất quá là Bát Quái Ngưng Thần làm Hội Trưởng? Cái này không quá thực tế, chẳng lẽ trong này có âm mưu? Hoặc là Triệu Tuyết Côn đối với lão tửu quỷ có mưu đồ gì hay sao? Nếu là như vậy, cái kia liền phiền phức , Triệu Tuyết Côn kia không phải mình có thể đối phó được.

- Thiếu gia , ngươi. . . Ngươi không phải đang cùng lão nô nói đùa chứ?

Lão tửu quỷ nói.

- Đương nhiên không phải, ta là người hay nói giỡn sao?

Dương Lỗi tức giận nói, lão tửu quỷ này, rõ ràng không tin tưởng lời của mình , thật sự là làm cho người ta tức giận.

- Không phải , không phải , lão nô không phải ý tứ này, lão nô là đang lo lắng, Triệu Tuyết Côn kia là một tuyệt thế cao thủ, Trường Phong thương hội này là sinh mạng của hắn, từng có người đánh chủ ý Trường Phong thương hội, bị hắn đánh đến tận cửa, đem đối phương tiêu diệt sạch sành sanh, sau đó liền không ai dám đánh chủ ý Trường Phong thương hội rồi, mà Triệu Tuyết Côn không duyên cớ để thiếu gia khống chế Trường Phong thương hội, đây cơ hồ không có khả năng , cho nên , cho nên ta lo lắng , Triệu Tuyết Côn sẽ đối với thiếu gia bất lợi.

Lão tửu quỷ mặt lộ vẻ lo lắng nói.

PVku G\yỀjX ko·I G\Ł ¦¾H ĤY9 ¦_j iXẮH p\υu r©s

Dương Lỗi nghe vậy cười cười nói:

- Cái này lão tửu quỷ ngươi yên tâm, trong nội tâm của ta rõ ràng, huống chi đó là ở Yển thành , mà sư phụ ta Tô Nghiên cũng ở Yển thành, thực lực của nàng siêu cường, sâu không lường được, Triệu Tuyết Côn kia cũng chưa chắc dám làm gì ta, cũng nên bận tâm sư phụ ta Tô Nghiên tồn tại.

Lão tửu quỷ nghe vậy sờ lên cái ót của mình.

- Điều này cũng đúng, là lão nô quá lo lắng.

- Được rồi , lão tửu quỷ , nếu như không có vấn đề khác, ngươi liền đi làm việc đi.

Dương Lỗi nói.

- Cái kia thiếu gia, ta liền rời đi rồi , nếu như thiếu gia có chuyện gì , lợi dụng khối ngọc phù truyền âm này liền có thể.

Lão tửu quỷ lấy ra một khối ngọc phù, đưa cho Dương Lỗi.

Tiếp nhận ngọc phù , Dương Lỗi nhẹ gật đầu.

Sau khi lão tửu quỷ rời đi, Tô Anh mới nhìn Dương Lỗi, vẻ mặt chất vấn:

- Nói, Dương Lỗi sư đệ, ngươi rốt cuộc là ai? Như thế nào có nhiều chuyện như vậy , hừ hừ , còn có coi ta là sư tỷ của ngươi hay không? Cái gì cũng không nói cho ta?

Dương Lỗi cười khổ, nhưng mà ngược lại cũng giấu diếm không được bao lâu, sớm muộn gì nàng cũng biết, nếu như muốn tiếp tục giấu diếm mà nói, mình sẽ không ở trước mặt nàng xử lý những chuyện này, ngay sau đó nhìn xem nàng nói:

- Sư tỷ , chuyện này. . . cái này một lời khó nói hết , ngay cả ta cũng có rất nhiều chuyện tình không rõ, ta nghĩ sư phụ nên biết rất nhiều, nhưng mà sư phụ nàng không chịu nói , ta cũng là đần độn u mê.

- Vậy ngươi bắt đầu lại từ đầu nói đi, nói không chừng ta có thể giúp ngươi thì sao?

Tô Anh gặp Dương Lỗi chịu thua, nhân tiện nói.

- Ta không phải người Vô Cực đại lục, chuyện này sư tỷ ngươi đã sớm biết , mà ta đến Vô Cực đại lục, là để tra rõ ràng thân thế của ta, ta chỉ biết là, thân thế của ta cùng Vô Cực Tông có quan hệ, cụ thể tình huống như thế nào , ta cũng không rõ ràng lắm, mà lão tửu quỷ kia là người hầu của mẫu thân ta, hắn biết đến sự tình cũng không ít, nhưng cũng không nói.

Dương Lỗi thở dài.

- Hóa ra là như thế này ah, yên tâm , sư đệ , ta nhất định sẽ giúp ngươi , không phải là Vô Cực Tông ư, hừ, ta ghét nhất là người Vô Cực Tông.

Tô Anh nghe xong Vô Cực Tông , liền có chút tức giận , nhớ tới Vô Cực Tông Chu Ngạo Sương kia, lại muốn lấy mình , thật sự là con cóc muốn ăn thịt thiên nga , rất đáng hận rồi.

Dương Lỗi cười cười, không nói gì thêm.

Ban đêm, Dương Lỗi nằm trong lều vải , tra xét ngọc phù lão tửu quỷ cho hắn.

Dương Lỗi là Phù sư, đối với phù triện tự nhiên là hiểu rõ vô cùng, ngọc phù, cũng không phải là không có từng chiếm được, đương nhiên lại chưa từng nghiên cứu , bởi vì lúc trước cấp bậc của mình quá thấp , căn bản không có biện pháp chế tác ngọc phù , bây giờ tu vi đẳng cấp tăng lên, đã trở thành Đại Tông Sư cấp Phù sư , muốn chế tác ngọc phù cũng là miễn cưỡng có thể.

Ngọc phù này cùng phù triện bình thường so sánh, có mấy cái chỗ tốt, cái kia chính là ngọc phù có thể sử dụng nhiều lần, phù triện bình thường chỉ có thể sử dụng một lần, trừ khi là Tiên Linh phù, nhưng mà Tiên Linh phù bình thường cũng là hai ba lần mà thôi.

Nhưng ngọc phù đặc thù, thì lại có thể không hạn chế sử dụng, chỉ cần năng lượng bên trong ngọc phù không có triệt để tiêu hao hết, vậy vẫn có thể sử dụng xuống dưới, cho nên chế tác ngọc phù mà nói, sử dụng ngọc thạch càng tốt, trong đó ẩn chứa năng lượng càng nhiều, như vậy uy lực ngọc phù này cũng càng lớn , số lần có thể sử dụng cũng càng nhiều.

Đương nhiên, còn có chút ngọc thạch đặc thù, chỉ cần người sử dụng đưa vào đầy đủ Chân Nguyên lực , liền có thể thi triển, loại ngọc phù này có thể không hạn chế sử dụng, mà viên đưa tin ngọc phù này cũng là như thế , loại đưa tin ngọc phù này, không phải Phù sư bình thường có thể làm được, đều là Tiên cấp Phù sư chế tác.

Mà cái đưa tin ngọc phù này là đơn giản nhất bên trong hết thảy ngọc phù, đương nhiên mặc dù là đơn giản nhất, muốn chế tác cũng không phải dễ dàng như vậy, cực kỳ phiền phức, cần tài liệu cũng vô cùng trân quý , xác xuất thành công càng là không cao, tương đối trân quý, vượt ra Thượng phẩm Tiên Linh phù rồi.

Cho nên cái đưa tin ngọc phù này là ít càng thêm ít , có thể sử dụng đưa tin ngọc phù này đều là một ít người có tiền có thế có địa vị.

Dương Lỗi kiểm tra xuống dưới , muốn chế tác đưa tin ngọc phù này, là cần một loại ngọc thạch đặc thù, loại ngọc thạch này bởi vì có thể chế tác đưa tin ngọc phù , cho nên bị gọi là Truyền Âm ngọc thạch, ở trên ngọc thạch khắc hoạ ra phù văn, liền là đưa tin ngọc phù rồi, Dương Lỗi đổi mấy viên Truyền Âm ngọc thạch , bắt đầu chế tác.

- Chế phù thuật.

- Đinh , chế tác đưa tin ngọc phù thất bại , độ thành thạo tăng lên.

Lần thứ nhất đã thất bại, tiếp tục lần thứ hai.

- Đinh , đưa tin ngọc phù chế tác thất bại , độ thành thạo tăng lên.

Lần thứ hai cũng thất bại , Dương Lỗi cũng không nhụt chí , một lần lại một lần.

Liên tiếp thất bại bốn năm lần, cuối cùng thành công một lần, điều này làm cho Dương Lỗi mừng rỡ vạn phần.

Tinh tế xem xét xuống, phát hiện một viên đưa tin ngọc phù này có chút khác nhau , cái đưa tin ngọc phù này có hạn chế sử dụng, chỉ có thể sử dụng mười lần. Mà lão tửu quỷ ình ngọc phù lại có thể sử dụng mấy trăm lần, chênh lệch này là rất lớn, cái này đoán chừng là mình đẳng cấp quá thấp, cho nên chế tác ngọc phù phẩm chất quá kém ah.

Tiếp tục, nếu thứ một lần thành công rồi, như vậy kế tiếp liền dễ dàng hơn nhiều.

Liên tiếp mấy giờ, Dương Lỗi đều chế tác ngọc phù, xác xuất thành công càng ngày càng cao, đương nhiên phẩm chất cũng càng ngày càng tốt, mấy canh giờ này, Dương Lỗi tổng cộng đã làm ra mười lăm viên đưa tin ngọc phù, trong đó tốt nhất có thể sử dụng 500 lần, cái này đã vô cùng tốt rồi.

- Sư đệ , ngươi đây là?

Nhìn thấy Dương Lỗi rõ ràng chế tạo ra ngọc phù , Tô Anh giật mình không thôi, có thể chế tác ngọc phù, vậy thì tương đương với đạt đến Tiên cấp Phù sư, một Tiên cấp Phù sư , ở toàn bộ Vô Cực đại lục đều là cực kỳ nổi tiếng, Tiên cấp Phù sư toàn bộ Vô Cực đại lục, có thể đếm được trên đầu ngón tay , hơn nữa đều là ở bên trong đại tông môn, ngay cả Tô gia cũng không có người nào.

- Ngọc phù.

- Sư đệ , ngươi là Tiên cấp Phù sư rồi hả?

Tô Anh hỏi.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu.

- Hiện tại miễn cưỡng có thể chế tác ngọc phù, nhưng cũng chỉ có thể chế tác đưa tin ngọc phù mà thôi, những ngọc phù khác còn không có nếm thử.

- Sư đệ , ngươi thực biến thái.

Tô Anh nhìn xem Dương Lỗi , thật giống như xem yêu quái, có thể chế tác ngọc phù không kỳ quái, một ít siêu cấp cao thủ, nếu như hao phí Tiên Nguyên lực mà nói, cũng có thể làm được, ví dụ như Tô Nghiên , siêu cấp cao thủ như thế này, lợi dụng thực lực bản thân mạnh mẽ , muốn chế tác ngọc phù vẫn là có thể, nhưng mà như vậy hao phí quá lớn, nếu như không phải chân chính Phù sư mà nói, chế tác một quả ngọc phù , phải hao phí tinh lực thời gian dài, đó là không đáng đấy.

PU·u G\ʏỀjX kooI -Q GʒH ¦_Ł j [æu

Nhưng Dương Lỗi là người nào, bây giờ mới bất quá là Bát Quái Ngưng Thần mà thôi, liền có thể chế tạo ra ngọc phù , chuyện như vậy , ở toàn bộ Vô Cực đại lục , có thể nói là trước nay chưa có rồi, mặc dù là ở vài vạn năm trước, đây cũng là sự tình cực kỳ hiếm có , nói như vậy , muốn chế tác ngọc phù , tu vi ít nhất cũng phải đạt tới Thiên Tiên cảnh giới, bởi vì chế tác ngọc phù, cần Tiên Nguyên lực mới có thể làm được.

- Khục khục. . .

Dương Lỗi nghe vậy dở khóc dở cười , làm sao lại trở thành biến thái rồi, nhưng mà, đánh giá như vậy, mình cũng thu được không ít.

- Sư đệ , ngươi cho ta mấy cái đưa tin ngọc phù đi.

Tô Anh nói.

- Được.

Dương Lỗi cũng không thèm để ý, cái đưa tin ngọc phù này tuy rằng trân quý , nhưng mà đối với Dương Lỗi hiện tại mà nói, không coi là cái gì, mình đã có thể làm ra , nếu như mình muốn , tùy thời có thể chế tác được. Cho nên Tô Anh muốn ngọc phù, Dương Lỗi liền không chút do dự đem ngọc phù mình chế tác được đưa cho nàng.

- Sư tỷ, đây là toàn bộ ngọc phù ta chế tác được, ta lưu loại kém nhất, còn lại toàn bộ cho ngươi ah.

Cái đưa tin ngọc phù thứ nhất này, lưu lại làm kỷ niệm mà thôi, mặc dù là kém cỏi nhất, nhưng dù sao có ý nghĩa kỷ niệm.

- Không , cái viên này ta cũng muốn.

Vượt quá Dương Lỗi dự kiến, Tô Anh lại lên tiếng nói.

- Uh, sư tỷ , đây là viên kém cỏi nhất, nhưng bởi vì là quả đưa tin ngọc phù thứ nhất ta chế tác được, cho nên lưu kỷ niệm mà thôi.

Dương Lỗi không biết làm sao nhìn xem Tô Anh nói.

- Không, ta muốn quả ngọc phù kia, lưu làm kỷ niệm.

Tô Anh trừng mắt nhìn Dương Lỗi nói.

- Ngươi có cho hay không?

- Tốt, tốt , ta cho còn không được sao.

Dương Lỗi không có cách nào , thấy nàng như thế , đành phải thỏa hiệp.

Gặp Dương Lỗi đáp ứng, lúc này Tô Anh mới mặt giản ra vui cười, tiếp nhận ngọc phù, đột nhiên tới gần Dương Lỗi , ở trên mặt hấn hôn một cái , sau đó đỏ mặt đi ra.

Dương Lỗi bị động tác đột nhiên tới này khiến cho sững sờ, thật lâu mới hồi phục tinh thần lại, sờ lên địa phương mình bị thân qua, cười cười , xem ra người sư tỷ này của mình, dường như cũng đã thích mình rồi, chỉ là , chỉ là nữ người của mình đã đủ nhiều rồi, thở dài, đi được tới đâu hay tới đó, thuận theo tự nhiên ah.

. . .

. . .

Một ngày sau , hai người tới biên giới Vân La quốc, Vân La quốc này ở phía tây Đại Triệu quốc, so với Đại Triệu quốc mạnh mẽ hơn nhiều, là quốc gia mạnh mẽ nhất Vô Cực đại lục, trong đó mạnh nhất là hoàng thất Vân La Quốc rồi, trong đó có hai vị Đại La Kim Tiên cấp cao thủ tọa trấn, trong đó một vị là Bát Kiếp Tán Tiên, cực kỳ cường hãn, đó là lão tổ của Vân La quốc.

Mà lúc này Dương Lỗi cùng Tô Anh đang ở phía trên một con sông lớn của biên cảnh Vân La quốc, con sông lớn này hầu như thông suốt toàn bộ Vô Cực đại lục, là động mạch chủ của Vô Cực đại lục, có thể thấy được con sông lớn này mênh mông ra sao, bắt nguồn xa, dòng chảy dài.

Con sông này, gọi là Vô Cực Thiên Hà, cũng là vì con sông lớn này, mảng đại lục này mới bị kêu là Vô Cực đại lục.

Toàn bộ dòng sông rộng lớn 1800 dặm, điều này làm cho Dương Lỗi cảm thấy khiếp sợ không thôi, phải biết rằng , Thông Thiên Hà ở bên trong Tây Du Ký, mới bất quá chỉ là tám trăm dặm mà thôi, cái này, Vô Cực Thiên Hà này là gấp ba Thông Thiên Hà. Nhìn về phía trên như là biển rộng mênh mông, không thấy biên cảnh.

- Cái này là Vô Cực Thiên Hà, quá bao la rồi.

Dương Lỗi không khỏi cảm thán.

- Không biết bên trong Vô Cực Thiên Hà này có cái gì?

- Ngươi nghĩ cũng đừng nghĩ, dưới Vô Cực Thiên Hà này, nguy cơ trùng trùng , mặc dù là Kim Tiên cao thủ , cũng không dám xuống dưới đi mạo hiểm , trong nước vô số yêu thú mạnh mẽ, trong đó Đại La Kim Tiên cũng không phải số ít.

Tô Anh gặp Dương Lỗi rõ ràng có tâm tư này, muốn xuống nước, lại càng hoảng sợ, vội giải thích nói.

- Lợi hại như vậy? Chẳng lẽ Vô Cực Thiên Hà này so với biển rộng còn kinh khủng hơn?

Dương Lỗi giật mình nói.

- Hừ, biển rộng, ngươi thật không biết trời cao đất rộng , biển rộng so với Vô Cực Thiên Hà này khủng bố hơn gấp mười lần, mà Vô Cực Thiên Hà, so với Lạc Nhật sâm lâm kia lại khủng bố hơn gấp mười lần, ngươi nói Vô Cực Thiên Hà này kinh khủng bực nào?

Tô Anh nói.

- Đã từng có vô số cao thủ tiến vào bên trong Vô Cực Thiên Hà, nhưng tử thương vô số, trong đó Đại La Kim Tiên cấp cường giả cũng vẫn lạc không dưới mười vị, cho nên từ đó về sau , không còn có người dám xông vào bên trong Vô Cực Thiên Hà.

Vốn Dương Lỗi còn ý định đi xuống Vô Cực Thiên Hà kiếm chỗ tốt, nhưng nghe đến cái này ngược lại là hoảng sợ , Vô Cực Thiên Hà này không chỉ có rộng lớn vô cùng , hơn nữa sâu không lường được, Chân Thực Ưng Nhãn căn bản là không có cách nào xem thấu cuối cùng, nếu như tùy tiện tiến vào mà nói, chỉ sợ nguy hiểm vô cùng.

- Vô Cực Thiên Hà khủng bố như vậy, như vậy người bình thường làm sao đi tới?

Tô Anh nhìn nói:

- Nếu như là người tu luyện, đạt tới Thiên Tiên cảnh giới, muốn thông qua Vô Cực Thiên Hà này cũng không phải khó, trực tiếp lợi dụng Tiên Khí mạnh mẽ bay qua là được rồi, nhưng người bình thường là làm không được , mặc dù là Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh phong, cũng kiên trì không được khoảng cách xa như vậy.

Đương nhiên, nếu như là ở lục địa , Cửu Cực Tạo Hóa võ giả lợi dụng phương pháp ngự khí phi hành, cũng là có thể làm, nhưng Vô Cực Thiên Hà này không được, bởi vì phía trên Vô Cực Thiên Hà này, đạt tới trung tâm thiên hà sẽ có một sức kéo mạnh mẽ, sức kéo này không có Thiên Tiên cảnh giới, là tuyệt đối không cách nào ngăn cản.

Đương nhiên, cũng có thể lợi dụng đò ngang , nhưng mà ngồi thuyền mà nói, cũng sẽ gặp nguy hiểm, bởi vì trong sông ẩn dấu vô số Thủy Hệ yêu thú, vận khí tốt mà nói, còn có thể, nhưng nếu như vận khí không tốt gặp yêu thú mạnh mẽ, cái kia liền phiền phức, một khi đội thuyền bị hủy diệt, rơi vào trong nước, cái kia liền chỉ có một con đường chết rồi.

Cho nên, bình thường nếu muốn vượt qua Vô Cực Thiên Hà, nếu như không phải Thiên Tiên cảnh giới, đều chọn đội thuyền Thiên Hà cốc hộ tống.

- Thiên Hà cốc? Đây là cái thế lực gì?

Dương Lỗi chưa nghe nói qua một môn phái như vậy, không khỏi hỏi.

- Ngươi. . . Nói như thế nào ngươi mới tốt, ngay cả Thiên Hà cốc cũng không biết?

Tô Anh nghe được lời này của Dương Lỗi, lập tức không nói gì, tuy rằng Thiên Hà cốc không bằng Vô Cực Tông, Thái Dương Kiếm Tông những đỉnh cấp tông phái này, nhưng thực lực cũng không phải chuyện đùa, lừng lẫy nổi danh.

- Sư tỷ , ngươi không nên quên rồi, ta đến Vô Cực đại lục mới bao lâu, hơn nữa quá bận rộn tu luyện, đối với chuyện của ngoại giới, căn bản không quan tâm thế nào, không biết cũng bình thường ah.

Dương Lỗi sờ lên cái mũi của mình nói.

PUou G\ʏỀjX ko©I W_9n dnjX ĤƷ b_Łqu ros

- Nói cũng đúng.

Tô Anh nghe vậy nhẹ gật đầu, nhìn xem Vô Cực Thiên Hà mênh mông kia nói :

- Thiên Hà cốc, là một tông phái ở bên cạnh Vô Cực Thiên Hà, thực lực cường hãn vô cùng, mặc dù không bằng những siêu cấp đại tông phái như Vô Cực Tông, nhưng so với đại gia tộc như Tô gia, đó là chỉ có hơn chớ không kém, mà người trong Thiên Hà cốc này, tu luyện đều là thủy thuộc tính công pháp , ở toàn bộ Vô Cực đại lục, Thiên Hà cốc này là tông môn hiểu rõ Vô Cực Thiên Hà nhất, ở trên Vô Cực Thiên Hà

thành lập nên vô số bến tàu, những bến tàu này trên cơ bản đều là bản thân Thiên Hà cốc quản lý. Mà đò ngang, là chuyện làm ăn thường thấy nhất của Thiên Hà cốc.

- Thì ra là thế.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu.

- Nói cách khác, chúng ta muốn qua sông rất khó, trừ khi tìm được đò ngang của Thiên Hà cốc?

- Đúng vậy, tuy rằng ta có thể cưỡng ép qua sông, nhưng sư đệ ngươi tu vi không đủ, chỉ sợ khó có thể đi qua.

Tô Anh gật đầu nói.

Dương Lỗi nghe vậy cười cười:

- Cái này không có gì, vốn là không định qua sông, bất quá là nhìn xem Vô Cực Thiên Hà này mà thôi, hơn nữa, nếu như ta muốn qua sông mà nói, cũng không phải là không có biện pháp, chẳng lẽ sư tỷ quên, ta là có phi hành pháp bảo sao.

Hai cánh Bạch Hạc của mình tuy rằng không coi là Tiên Khí, nhưng sau khi bị cô đọng, mặc dù không có đạt tới tiêu chuẩn Tiên Khí, nhưng mà tuyệt đối là Bán Tiên Khí rồi, mà đây là Bán Tiên Khí phụ trợ, Phi Dực cực kỳ đặc thù, hiệu quả là ở phương diện phi hành, so với Tiên Khí bình thường còn muốn tốt hơn nhiều, cho nên nếu như muốn vượt sông mà nói, hoàn toàn không có vấn đề a.

Ầm ầm, ầm ầm.

Lúc này, trên mặt sông nguyên bản yên ổn, lại nhấc lên sóng lớn ngập trời, nước sông bốc lên, sóng lớn ngút trời, từng cột nước làm cho người ta sợ hãi phóng lên trời.

Trên trời mây đen che đỉnh, áp lực khổng lồ, đem trọn bốn phía bao phủ, khiến người ta cảm thấy khó thở, ma thú yêu thú bốn phía dồn dập tứ tán trốn chạy để khỏi chết, loài cá , tôm trong nước, một ít yêu thú cấp thấp,... tử thương vô số.

- Tình huống như thế nào?

Dương Lỗi cùng Tô Anh quá sợ hãi.

- Xem, đó là cái gì?

Tô Anh hô.

Thuận mắt nhìn đi, phương xa xuất hiện một bóng đen to lớn, Chân Thực Ưng Nhãn mở ra, lập tức kinh hãi, đây là một đầu Giao Long to lớn, thân thể cao lớn, dài đến vài trăm mét, một đôi móng vuốt lớn giống như đao nhọn , lóe ra hàn quang, hai mắt giống như chuông đồng, lập loè thần quang. Cự miệng hơi mở, rống lên một tiếng kinh thiên động địa.

- Chuyện này. . . Đây là một con yêu thú, thực lực tuyệt đối đạt đến Kim Tiên cảnh giới đỉnh cao.

Dương Lỗi một cái Giám Định Thuật đi qua, ghê gớm , ghê gớm, Giao Long này lại là Kim Tiên đỉnh phong.

- Độ Kiếp, Giao Long này đang Độ Kiếp, một khi Độ Kiếp thành công, như vậy Giao Long này liền hóa thành Chân Long, trở thành Đại La Kim Tiên khủng bố, hơn nữa thực lực của nó, so với Đại La Kim Tiên bình thường muốn mạnh mẽ nhiều lắm, sau khi độ kiếp , thậm chí có thể đối kháng Đại La Kim Tiên trung kỳ cao thủ.

Tô Anh không khỏi hô.

Loại Giao Long này, một khi hóa thành Chân Long, thực lực tuyệt đối là khủng bố đấy.

Lúc này cái kiếp vân to lớn kia, đang không ngừng ngưng tụ sức mạnh, bầu trời càng ngày càng đen, toàn bộ phạm vi mấy trăm dặm đều là một mảnh đen kịt , áp lực vô tận, có thể nhìn ra được, cái thiên kiếp này khủng bố cỡ nào.

Điện quang quấn quanh, thiên kiếp như vậy tuyệt đối là vô cùng khủng bố, một khi hạ xuống, ở trong phương viên trăm dặm, đều sẽ tao ngộ ảnh hướng đến, hết thảy đều hóa thành phế tích.

Dương Lỗi tự nhiên cảm nhận được sức mạnh mang tính hủy diệt này, kéo tay Tô Anh nói ra:

- Sư tỷ, chúng ta nhanh rời khỏi nơi này, thiên kiếp như vậy không phải chúng ta có thể đối phó được.

Tuy rằng Dương Lỗi có kỹ năng vô địch thủ hộ, nhưng mà gần kề có thể ngăn cản một phút đồng hồ mà thôi, một phút đồng hồ đi qua liền không có cách nào, một khi Thiên Lôi đánh xuống, muốn rời khỏi cũng khó khăn, đương nhiên, Dương Lỗi tu luyện Bất Tử Kim Thân quyết, thân thể cực kỳ cường hãn, có thể lợi dụng Thiên Lôi đến rèn luyện nhục thể của mình, nhưng mà thiên kiếp của Đại La Kim Tiên, thật sự là quá khủng bố , cũng không phải Dương Lỗi hiện tại có thể nếm thử, đến lúc đó không chỉ nói rèn luyện thân thể, làm không tốt bị một cái Thiên Lôi đánh thành tro, đến lúc đó , tan thành mây khói, hồn phách cũng sẽ không lưu lại.

Nếu như thực lực mạnh hơn một ít nữa, có lẽ có thể cân nhắc, đương nhiên sau khi người kia vượt qua thiên kiếp, mình có thể nếm thử đánh tống tiền, đương nhiên cái này cũng phải nhìn Giao Long kia tình huống như thế nào, có phải ở dưới thiên kiếp bị thương nặng hay không, nếu nói như vậy, mình liền có thể kiếm tiện nghi rồi, nhưng mà cái này cũng không phải dễ dàng như vậy, một khi Giao Long kia thành tựu Đại La Kim Tiên , thực lực sẽ đạt tới một cảnh giới phi thường khủng bố, mặc dù bị thương, cũng là vô cùng nguy hiểm, trừ khi là thương thế của hắn đạt đến tình trạng cực kỳ nghiêm trọng.

Nhưng mà điểm ấy Dương Lỗi sẽ không lo lắng, thời điểm mình tới có thể sử dụng Ẩn Thân Phù, xem xét tình huống, nếu quả thật có cơ hội lợi dụng được, tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy.

Hơn nữa Giao Long yêu thú như thế này, sau khi độ kiếp bình thường đều sẽ có một quãng thời gian suy yếu kỳ, trong khoảng thời gian này, thực lực có thể sẽ có chỗ hạ thấp, mà lúc này chính là thời điểm nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, kiếm tiện nghi, yêu thú Độ Kiếp , khí thế kinh người, con Giao Long này thiên kiếp khủng bố như thế, cao thủ ở trong phạm vi mấy ngàn dặm cũng có thể cảm thụ được , người nghĩ đến chiếm tiện nghi đương nhiên không phải ít, cho nên thời điểm mình tới có thể đục nước béo cò.

Dương Lỗi cầm lên cánh tay Tô Anh, không có do dự chút nào, một cái Thuấn Tức Thiên Lý liền thoát ly phạm vi Giao Long này Độ Kiếp, nhìn kiếp vân đen nhánh xa xa kia, vẫn là cảm nhận được uy áp kinh khủng.

Sau khi đi ra, Dương Lỗi liền cảm thấy ba cỗ khí tức mạnh mẽ, khí tức này yếu nhất cũng là Kim Tiên hậu kỳ, mạnh nhất chính là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, mà một cái khác là Kim Tiên đỉnh phong. Ba cổ hơi thở này, hai cổ là nhân loại võ giả, mà một luồng khác thì là yêu thú, yêu thú kia là Kim Tiên đỉnh phong.

- Sư đệ, chúng ta phải nhanh chút ít rời khỏi nơi này, ta cảm thấy hai cổ khí tức mạnh mẽ.

Tô Anh nói.

- Không phải hai cổ, là ba cổ khí tức mạnh mẽ.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Ba cỗ?

- Đúng vậy, là ba cỗ , ba người này cực kỳ cường hãn, trong đó một vị là Đại La Kim Tiên, hai người khác đều là Kim Tiên, chúng ta nhất định phải cẩn thận, dùng Ẩn Thân Phù ah.

Do dự xuống, Dương Lỗi nói.

PU©u G\yỀjX ko¨I W_9n dnjX ĤƷ b_Łqu r©s

- Được.

Tô Anh cũng biết sự việc nghiêm trọng, Đại La Kim Tiên cấp cường giả, đó cũng không phải là đùa giỡn, hơn nữa hai người khác đều là Kim Tiên, cũng không phải hai người có thể ngăn cản, cho nên tránh né mũi nhọn , không nên bị lan đến gần là tốt rồi , một ít võ giả mạnh mẽ, đều là giết người như ngóe, có một ít tùy tùy tiện tiện cũng có thể giết người.

Hai người sử dụng Ẩn Thân Phù, chậm rãi bước đi, không lo lắng bị phát hiện, mình bây giờ đã là Tiên Linh cấp Phù sư rồi, chế tác Ẩn Thân Phù, so với trước đó muốn mạnh hơn nhiều, không chỉ có thời gian tàng hình kéo dài, hơn nữa năng lực cũng gia tăng, Đại La Kim Tiên cấp cường giả, căn bản là không có cách nào phát hiện, đương nhiên nếu như sử dụng chân khí mà nói , cái kia lại không giống với lúc trước, vấn đề này vẫn không có thể giải quyết.

Nếu như có thể giải quyết ở trong quá trình tàng hình không cách nào công kích, không cách nào vận dụng chân khí, vậy thì tốt , cái Ẩn Thân Phù này đẳng cấp tối thiểu phải tăng lên mấy cấp bậc, tuyệt đối sẽ không kém Tuyệt phẩm Tiên Linh phù, thậm chí rất cao.

Lại đi ra mấy trăm dặm, cách phạm vi Giao Long Độ Kiếp ngoài ngàn dặm, lúc này Dương Lỗi cùng Tô Anh mới triệt hồi hiệu quả của Ẩn Thân Phù.

- Chúng ta ngay ở chỗ này chờ ah.

Dương Lỗi nói.

- Sư đệ, chẳng lẽ ngươi muốn đục nước béo cò?

Tô Anh gặp Dương Lỗi dừng lại, liền đoán được hơn phân nửa.

Dương Lỗi nghe vậy gật đầu:

- Đúng vậy, ở chỗ này chờ cũng không sao, nói không chừng có thể chiếm được một chút lợi lộc.

- Không thể , đây tuyệt đối không thể, quá nguy hiểm.

Tô Anh gặp Dương Lỗi trả lời, không nghĩ tới Dương Lỗi thật là đánh cái chủ ý này, sắc mặt lập tức thay đổi , lắc đầu liên tục.

- Không có chuyện gì đâu, sư tỷ không cần lo lắng, ta có chừng mực, đến lúc đó đợi thiên kiếp đi qua, ta lợi dụng Ẩn Thân Phù ưu thế đi xem , nếu như có thể mà nói , ta mới động thủ , nếu như không được, vậy dĩ nhiên là rời khỏi , không có gì phải lo lắng.

Dương Lỗi cười cười.

- Nhưng. . . Nhưng. . .

Tô Anh vẫn là hết sức lo lắng.

Một luồng khí thế cường hãn tấn công tới , dời núi lấp biển.

- Lại là một cao thủ siêu cấp, thực lực của người này cũng đạt tới Đại La Kim Tiên cảnh giới.

Dương Lỗi nhỏ giọng nói.

- Đoán chừng còn sẽ có cao thủ chạy đến, chúng ta vẫn là nhanh rời khỏi nơi này đi.

Tô Anh nói.

Dương Lỗi nghe vậy cười nói:

- Sư tỷ không cần phải lo lắng, mục đích của bọn hắn không phải chúng ta, hơn nữa, bây giờ chúng ta đều thi triển Liễm Tức Quyết, nếu như không phải đặc biệt chú ý chúng ta, mặc dù là Đại La Kim Tiên cao thủ, cũng khó có thể chú ý tới chúng ta, hơn nữa mặc dù là chú ý tới, thực lực của chúng ta quá kém, cũng không có khả năng đi đánh chủ ý Giao Long kia, cho nên bọn hắn căn bản sẽ không đem chúng ta để ở trong mắt , cho nên , chúng ta hoàn toàn không cần thiết lo lắng.

- Quên đi , ngươi đã quyết định, ta đây cũng không thể nói gì nữa, nhưng mà, đến lúc đó tuyệt đối không nên hành động theo cảm tình.

Tô Anh suy nghĩ một chút nói.

- Đến lúc đó ta sẽ cùng đi với ngươi , nhìn xem ngươi , sẽ không để cho ngươi xằng bậy.

Dương Lỗi nghe vậy vẻ mặt lập tức đau khổ, nàng đi theo, như vậy sao được, nếu như nàng muốn theo chân mình mà nói, cái kia liền không có một cơ hội nhỏ nhoi nào rồi, mình muốn đục nước béo cò , là vì có thể đánh chết một hai cao thủ , như vậy mình sẽ lấy được vô số điểm kinh nghiệm, đây chính là mấu chốt mình tăng lên đẳng cấp, nếu như có thể đánh lén một Đại La Kim Tiên, hơn nữa thành công, vậy mình liền phát đạt , mặc dù là trọng thương Đại La Kim Tiên cao thủ , mình cũng có thể đạt được nguyên khí giá trị, vậy cũng tuyệt đối là kinh người, mặc dù không cách nào tiến vào Thiên Tiên cảnh giới, nhưng tiến vào Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới , thậm chí là Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh phong, cũng chưa hẳn không có khả năng.

Lúc này vài cổ khí tức mạnh mẽ kia đã càng ngày càng đến gần, lúc này hẳn là tụ lại với nhau, bất quá bọn hắn đều không có tiến vào trong phạm vi Giao Long Độ Kiếp.

Mà lúc này lại tới mấy cổ hơi thở nữa, những người này có mạnh có yếu, cao nhất đạt đến Kim Tiên hậu kỳ, mà kẻ yếu chỉ là Huyền Tiên , nhưng mà nhân số không ít , ước chừng hơn mười người, những người này đều cùng một chỗ , xem ra là người một tông phái.

Cho nên, Tiên Khí loại hình phòng ngự, so với Tiên Khí kiểu công kích muốn trân quý nhiều lắm.

Mà Luyện Khí Sư, cùng Luyện Đan Sư, Phù sư như nhau, đều là tồn tại nổi tiếng, một ít Tiên cấp Luyện Khí Sư, vô luận là ở đâu đều được tôn kính, nhất là những Luyện Khí Sư am hiểu luyện chế Tiên Khí loại hình phòng ngự kia.

Đương nhiên, quái thai như Dương Lỗi là ngoại lệ, cái gì cũng biết, có thể luyện đan , có thể luyện khí , còn có thể chế phù, người như vậy cực nhỏ, trừ khi là những nhân vật siêu cấp cường hãn, những người kia, tu vi đạt đến trình độ kinh khủng, tuổi thọ thật dài, tuy rằng bọn hắn ở từng cái phương diện không phải đỉnh tiêm, nhưng đối với luyện khí, luyện đan , chế phù đều có hiểu biết, ví dụ như Tô Nghiên, tu vi của nàng sâu không lường được, đối với luyện khí, luyện đan cùng chế phù cũng là có chỗ đọc lướt qua đấy.

- Tiên Khí loại hình phòng ngự, khó, quá khó khăn.

Tô Anh cũng có một kiện Tiên Khí loại hình phòng ngự, bất quá là một Tiên Khí trung phẩm, Hoàng Ti Ngọc Giáp, đây là một cái nội giáp, trung phẩm phòng ngự Tiên Khí, là Tô Nghiên ở trong một chỗ di tích thu hoạch được, còn Thượng phẩm phòng ngự Tiên Khí , tu vi Tô Anh còn khống chế không được, cho nên đạt được cũng là lãng phí.

- Vậy cũng không nhất định ah.

Dương Lỗi cười nói, Luyện Khí Thuật, mình cũng sắp đột phá Tiên Linh cấp, đến lúc đó luyện chế một ít Tiên Khí loại hình phòng ngự không phải việc khó gì, bất quá đối với Dương Lỗi mà nói, Tiên Khí loại hình phòng ngự có cùng không có một dạng, bởi vì mình tu luyện Bất Tử Kim Thân quyết, hoàn toàn không cần phải sử dụng Tiên Khí loại hình phòng ngự, thậm chí sử dụng Tiên Khí loại hình phòng ngự, chính mình sẽ sinh ra ỷ lại, đối với tu luyện của mình bất lợi, sau đó nếu mình muốn đột phá Bất Tử Kim Thân quyết liền khó khăn rồi, cho nên vô luận Tiên Khí loại hình phòng ngự tốt như thế nào, cho dù là Tiên Thiên pháp bảo, Dương Lỗi cũng sẽ không dùng.

- Nếu như không có Tiên Khí loại hình phòng ngự, có Hậu Thiên Linh Bảo mà nói, vậy cũng hoàn toàn không có bất ngờ, hơn nữa, nếu như hắn có Hậu Thiên Linh Bảo mà nói, chỉ sợ những người đến có ý đồ với nó này, sẽ chết rất thê thảm.

Dương Lỗi rõ ràng, Hậu Thiên Linh Bảo tuyệt đối là mạnh mẽ, so với Tuyệt phẩm Tiên Khí muốn mạnh mẽ nhiều lắm, đương nhiên, cùng Tiên Thiên linh bảo so sánh, cái kia hoàn toàn không thể so, nhưng mà có một ít Hậu Thiên Linh Bảo đặc thù cũng là cực kỳ mạnh mẽ, có thể so với Tiên Thiên linh bảo, nhưng những vật này, ở lần này, trên cơ bản không có , mặc dù là ở thượng giới, cũng ít lại càng ít.

PU¨u G\yỀjX koVI b_h [n9 ¦¾jJ dnjX iXÎh G«jXu

- Lục Cửu Lôi Kiếp rồi, rõ ràng vẫn chỉ dùng thân thể mạnh mẽ chống đỡ.

Dương Lỗi giật mình không thôi, trải qua Lục Cửu Lôi Kiếp rồi, quá cường hãn, Lục Cửu Lôi Kiếp cũng lợi dụng thân thể mạnh mẽ chống đỡ, xem ra mình vẫn là đánh giá thấp, cường độ thân thể gia hoả này, chỉ sợ có thể cùng Bất Tử Kim Thân quyết tầng mười chín của mình so sánh rồi.

Không đúng, không đúng, xem ra gia hoả này rốt cục gánh không được rồi, Dương Lỗi thấy Giao Long kia chống được một cái Thiên Lôi, sau đó cả thân thể khổng lồ run rẩy mấy cái, tiếp đó một lồng ánh sáng đem nó bao phủ ở bên trong , chống lại Thiên lôi bên ngoài.

- Thân thể mạnh mẽ, Tiên Nguyên lực mạnh mẽ.

Đó cũng không phải Tiên Khí pháp bảo, mà là Tiên Nguyên lực thuần túy.

- Quá cường hãn, nhất định không thể để cho nó sống được, bằng không thì tuyệt đối là tai nạn.

Một gã Thiên Hà cốc cao thủ tu vi cao nhất kia lạnh lùng nói.

- Đúng vậy, nếu để cho súc sinh này sống được mà nói, kia đối với Thiên Hà cốc chúng ta tuyệt đối là một đả kích khổng lồ.

Một Thiên Hà cốc Kim Tiên khác nói.

Từ giọng điệu xem, Thiên Hà cốc Kim Tiên đỉnh phong võ giả kia, rõ ràng đối với một người khác vô cùng cung kính, người dẫn đầu rõ ràng không phải Thiên Hà cốc Kim Tiên cường giả đỉnh cao, điều này làm cho Dương Lỗi ngoài ý muốn, một cái Giám Định Thuật đi qua, lắp bắp kinh hãi, gia hoả ban đầu này mới là mạnh nhất đấy.

Mình rõ ràng xem xét không đi ra, vậy thì ý nghĩa thực lực của hắn đã vượt qua Đại La Kim Tiên sơ kỳ, tối thiểu nhất cũng là Đại La Kim Tiên trung kỳ, nhưng lại giấu diếm hết sức tốt, xem ra Thiên Hà cốc so với đồn đãi còn mạnh hơn , tục truyền Thiên Hà cốc chỉ có một vị Đại La Kim Tiên cao thủ tọa trấn, mà vị trước mắt này , không có ai nhận biết, như vậy khẳng định không phải là vị kia rồi, nói cách khác, Thiên Hà cốc tối thiểu nhất nắm giữ hai vị Đại La Kim Tiên cao thủ, thậm chí hơn.

- Cửu Cửu Thiên Lôi, xem ra Giao Long này rốt cục muốn động át chủ bài rồi.

Mọi người nhìn lôi cầu màu tím kia nói.

Cửu Cửu Thiên Lôi đã không phải là Thiên Lôi bình thường, mà là lôi cầu, cái lôi cầu này, uy lực so với sấm sét muốn mạnh hơn không chỉ gấp mười lần, nói cách khác, chín đạo Thiên Lôi cuối cùng này, so với sáu mươi bốn đạo Thiên Lôi phía trước khủng bố hơn nhiều lắm. Hơn nữa chín đạo Thiên Lôi này, càng ngày càng mạnh, cai sau gấp đôi cái trước, mà một đạo Thiên Lôi cuối cùng, hầu như là tương đương với tám mươi đạo Thiên Lôi phía trước.

Tuyệt đại đa số võ giả chết ở dưới thiên kiếp, đều là chết ở một đạo Thiên Lôi cuối cùng.

Mà lúc này Giao Long lại hóa thành một hán tử cao lớn , mày rậm mắt to, ánh mắt lăng lệ ác liệt, khí thế bức người.

- Chuyện gì xảy ra? Hắn như thế nào sẽ hóa thành hình người?

Tất cả mọi người giật mình không thôi, phải biết rằng yêu thú mạnh mẽ , hóa thành hình người mà nói, thực lực sẽ không thể phát huy ra 100%, nói như vậy , sử dụng bản thể, thực lực so với hóa thành hình người muốn mạnh mẽ nhiều lắm, cho nên bình thường yêu thú ở thời điểm độ thiên kiếp đều là dùng bản thể, mà Thiên Lôi cuối cùng càng là không cần phải nói.

Mà con Giao Long trước mắt này, rõ ràng ở thời khắc mấu chốt này hóa thành hình người, cái này liền khiến người ngoài ý muốn rồi, một khi hóa thành hình người , thực lực của Giao Long này tối thiểu sẽ bị hạn chế một thành, nhiều mà nói, sẽ bị hạn chế hai thành.

Lúc này ở trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Giao Long kia lấy ra một vật, đó là một cái dù , một cái ô lớn kim sắc.

- Kim Hoa Tán? Tuyệt phẩm Tiên Khí Kim Hoa Tán?

Mọi người kinh hô.

- Không có khả năng, Kim Hoa Tán như thế nào sẽ rơi vào trong tay hắn?

Một người cao giọng nói, người này không phải người khác, là Đại La Kim Tiên sơ kỳ cao thủ trước hết nhất chạy tới kia.

- Hắn là Giao Vô Địch, hóa ra là Giao Vô Địch.

Có người khác hô to, hiển nhiên nhận ra chân thân của Giao Long này.

- Là hắn , hóa ra là hắn, không nghĩ tới vậy mà nhìn lầm rồi, ngày đó Kim Hoa Tán rõ ràng đã rơi vào trong tay hắn.

Thiên Hà cốc Đại La Kim Tiên cao thủ kia lẩm bẩm nói.

Kim Hoa Tán này rất không tầm thường , cũng không phải Tuyệt phẩm phòng ngự Tiên Khí bình thường, đó là Tuyệt phẩm Tiên Khí tụ tập công thủ làm một thể, có thể so với Hạ phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, tuyệt đối mạnh mẽ.

- Giao Vô Địch này là lai lịch gì?

Dương Lỗi nhìn xem Tô Anh nói.

Từ trong giọng nói của những người này, Giao Vô Địch kia hẳn là có lai lịch lớn, bằng không sẽ không có nhiều người biết rõ như vậy, nhưng mà lại là nghi hoặc, trước đó tại sao không có người nhận ra?

- Giao Vô Địch, tam đầu lĩnh Ba Việt phủ, là một nhân vật cực kỳ mạnh, từ thân thể mạnh mẽ cùng dịch dung thuật xưng danh, dưới Đại La Kim Tiên có thể nói vô địch, không nghĩ tới tên này lại là một con Giao Long, thật sự là khiến người ta kinh ngạc.

Tô Anh cũng giật mình không thôi, không nghĩ tới Ba Việt phủ Giao Vô Địch lại là một con Giao Long.

Không chỉ là Tô Anh, những người khác cũng khiếp sợ, mà người Thiên Hà cốc, mỗi một cái đều là sắc mặt tái xanh, Thiên Hà cốc cùng Ba Việt phủ là thực lực tương đương, hai cái đều là thế lực ở Vô Cực Thiên Hà, từ trước đối địch, nhưng như thế nào cũng thật không ngờ, Ba Việt phủ tam đầu lĩnh này lại là một con Giao Long, mà qua nhiều năm như vậy đều không có phát hiện.

Đây là sỉ nhục của Thiên Hà cốc, nếu biết con Giao Long này là Ba Việt phủ Giao Vô Địch, với tư cách đối thủ một mất một còn của Ba Việt phủ, cái kia càng là không thể nào để Giao Vô Địch này Độ Kiếp thành công, nhất định phải nghĩ biện pháp, nhưng vấn đề là Giao Vô Địch này nắm giữ Tuyệt phẩm Tiên Khí Kim Hoa Tán, cực kỳ cường hãn, vốn Giao Vô Địch chính là tồn tại vô địch dưới Đại La Kim Tiên, đã có Kim Hoa Tán này, cái kia liền càng thêm kinh khủng rồi, tuyệt đối có thể cùng Đại La Kim Tiên sơ kỳ chiến một trận.

Hơn nữa, một khi Giao Vô Địch này vượt qua Lôi Kiếp, thành tựu Đại La Kim Tiên , có Kim Hoa Tán này bảo vệ , Giao Vô Địch này mặc dù là có suy yếu kỳ , nhưng cũng sẽ không yếu đi nơi nào, thậm chí sẽ ở trong thời gian cực ngắn khôi phục, nếu như có Tiên đan mà nói, có thể càng thêm rút ngắn.

Tất cả những thứ này đều là Thiên Hà cốc không muốn nhìn thấy, vị Đại La Kim Tiên trung kỳ cao thủ Thiên Hà cốc này gọi là Long Đồ, là cao thủ Thiên Hà cốc bí mật bồi dưỡng, thiên tư kinh người, mặc dù không bằng Tô Nghiên yêu nghiệt như vậy, nhưng cũng là nhân vật cực kỳ khủng bố, tuổi tác của hắn cũng là hơn tám nghìn tuổi, hơn tám nghìn tuổi liền tới Đại La Kim Tiên, tại toàn bộ Vô Cực đại lục cũng là cực kỳ xuất chúng, toàn bộ Vô Cực đại lục Đại La Kim Tiên cao thủ vốn là không nhiều lắm, tám ngàn tuổi Đại La Kim Tiên, càng là hiếm như lá mùa thu, huống chi Long Đồ này vẫn là Đại La Kim Tiên trung kỳ.

PUVu G\yỀjX koUI w«´Ł§ ĤĐ« Ĥ‴j\ p\njXu

- Xem ra chỉ có vận dụng một chiêu kia, bắt buộc mạo hiểm rồi.

Long Đồ nhìn Giao Vô Địch ở phía xa vẫn còn mượn nhờ Kim Hoa Tán chống lại Thiên Lôi, lạnh lùng nói.

Long Đồ là thiên tài, hơn nữa tu vi đạt đến Đại La Kim Tiên trung kỳ, nhưng Giao Vô Địch này dị thường khủng bố, phòng ngự Vô Song, hơn nữa có Tuyệt phẩm Tiên Khí Kim Hoa Tán nơi tay, một khi đột phá thành công, nếu mình muốn chém giết hắn căn bản không có khả năng, hơn nữa, một khi tu vi cảnh giới vững chắc , làm không tốt mình cũng không phải đối thủ của hắn, cho nên để cho an toàn, Long Đồ quyết định ở thời điểm này buông tay đánh cược một lần.

Long Đồ lấy ra một thanh Trường Cung, chuôi Trường Cung này hiện lên màu vàng kim óng ánh, toàn bộ cây cung bao quanh một con Kim Long, có Tiên Linh Chi Khí vờn quanh , hiển nhiên đó cũng không phải một thanh Trường Cung phổ thông, có Tiên Linh Chi Khí vờn quanh, bảo khí ánh huỳnh quang , Tiên Khí như thế này, tối thiểu nhất là trung phẩm Tiên Khí, mà thanh Trường Cung này gọi là Long Ngâm Cung, là một Thượng phẩm Tiên Khí, là Long Đồ hao phí 300 vạn trung phẩm Tiên Thạch, mời Luyện Khí Tông Tông chủ Luyện Vô Tình chế tạo đấy.

Luyện Vô Tình là cả Vô Cực đại lục , Luyện Khí Sư duy nhất có thể chế tạo ra Thượng phẩm Tiên Khí, mà Luyện Khí Tông cũng là cả Vô Cực đại lục, không, phải nói là Luyện Khí Tông phái duy nhất toàn bộ Huyền Nguyên Tinh.

Long Ngâm Cung, Thượng phẩm Tiên Khí, Kim Thủy song thuộc tính Tiên Khí , uy lực vô cùng, đây là vũ khí bí mật của Long Đồ, từ khi luyện thành đến nay, số lần sử dụng không hơn trăm lần, mà người gặp qua Long Đồ sử dụng Long Ngâm Cung này, đều chết rồi, còn lần này Long Đồ là không có cách nào, vì bóp chết Ba Việt phủ Giao Vô Địch, không thể không sử dụng Long Ngâm Cung.

Nếu như chờ Giao Vô Địch Độ Kiếp thành công, mặc dù mình có Long Ngâm Cung, cũng không có thể đánh chết hắn, bởi vậy chỉ có đánh gãy hắn vượt qua thiên kiếp.

Mà người ở thời điểm Độ Kiếp, công kích người khác , đó là sẽ tao ngộ Thiên Đạo công kích, bị coi là khiêu khích đối với Thiên Đạo, cho nên đối với hắn công kích, tương đương với bị công kích lại gấp ba lần, cái kia là khủng bố cỡ nào. Nhưng giờ khắc này, hắn ngoại trừ mạo hiểm thử một lần ra, không còn phương pháp khác rồi.

- Tiễn Phá Tinh Thần.

Trường Cung trong tay Long Đồ bị kéo thành trăng rằm, trong nháy mắt bắn ra, một đạo ánh sáng mãnh liệt bắn nhanh đi ra ngoài, mũi tên này để không gian cũng xảy ra vặn vẹo, miễn cưỡng chui vào trong hư không.

- Mạnh mẽ , khủng bố.

Dương Lỗi là chú ý đến tất cả những thứ này, mũi tên này bắn ra, mạnh mẽ tới cực điểm, Chân Thực Ưng Nhãn của mình cũng truy đuổi không đến cái bóng, quá kinh khủng.

Sau một khắc, mũi tên kia xuất hiện ở trước mặt Giao Vô Địch.

- Không tốt.

Giao Vô Địch đang Độ Kiếp cảm thấy một cổ lực lượng kinh khủng, khiến cho người hồi hộp, là sự uy hiếp của tử vong, Giao Vô Địch từ khi ra đời đến nay, chưa bao giờ gặp phải tình huống như vậy, chưa bao giờ tiếp cận qua tử vong như thế này. . .

Ầm ầm.

Lúc này kiếp vân trên trời dường như nổi giận, lại có người dám khiêu khích uy nghiêm của mình, không trừng phạt, làm sao có thể giữ gìn tôn nghiêm của mình? Thiên Uy không để cho khiêu khích, không để ạo phạm. Trong nháy mắt, một đạo Thiểm Điện to lớn xuất hiện trên không trung, hướng về Long Đồ oanh kích tới.

PHỐC. . .

Long Đồ mạnh mẽ chống đỡ một cái Thiên Lôi kiếp , một cái Thiên Lôi kiếp này vô cùng khủng bố, gấp ba lần Lôi Kiếp mà Giao Vô Địch độ, lần này, liền để bản thân Long Đồ bị trọng thương.

Mà Giao Vô Địch cũng không chịu nổi, Tiễn Phá Tinh Thần của Long Đồ kia, quá kinh khủng , đây chính là Long Đồ toàn lực làm một kích, tăng thêm Long Ngâm Cung là Thượng phẩm Tiên Khí tăng phúc , hắn công kích đã đạt đến một trình độ cực kỳ kinh khủng, mặc dù có Tuyệt phẩm Tiên Khí Kim Hoa Tán hộ thể , nhưng một kích này, đã vượt ra khỏi phạm vi Kim Hoa Tán thừa nhận, không có khả năng hoàn toàn ngăn cản, tuy rằng có thể cắt giảm lực công kích , nhưng vẫn có một bộ phận oanh kích ở trên người của hắn.

Một kích này, để hắn nhận lấy bị thương không nhẹ, nội phủ bị hao tổn, như thế này, để hắn Độ Kiếp xác xuất thành công giảm xuống tối thiểu hai thành, nguyên bản Giao Vô Địch thành công Độ Kiếp, tuyệt đối là 100%, hơn nữa mặc dù là cuối cùng bị thương, cũng sẽ không quá nghiêm trọng. Nhưng hiện tại không giống với lúc trước, hắn bị thương , tuy rằng thương thế vẫn chưa tới loại tình trạng đặc biệt nghiêm trọng, nhưng chuyện này không giống như ở trong chiến đấu, mà là đang độ thiên kiếp.

Hơn nữa, mặc dù mình đã vượt qua bảy mươi lăm đạo Lôi Kiếp, nhưng Cửu Cửu Lôi Kiếp này, là có chín chín tám mươi mốt đạo, vượt qua bảy mươi lăm đạo, còn thừa lại sáu đạo, sáu đạo này uy thế một đạo so với một đạo muốn mạnh mẽ, hơn nữa một đạo cuối cùng là kinh khủng nhất, uy lực của nó, so với tám mươi đạo trước cộng lại còn kinh khủng hơn.

Cho nên, độ kiếp này xác xuất thành công mặc dù chỉ là thấp xuống hai thành mà thôi, nhưng đối với hắn đả kích cũng là cực lớn, đừng nói là hai thành, coi như là nửa thành, cũng có thể dẫn đến Độ Kiếp thất bại.

Hơn nữa một khi bị thương, mặc dù là vượt qua một đạo Lôi Kiếp cuối cùng, bản thân mình cũng sẽ bị trọng thương, mà trước mắt nhiều người như vậy nhìn chằm chằm, cái này không phải một chuyện tốt gì.

Cho nên, lúc này hắn đã phẫn nộ tới cực điểm, nhìn phía xa Thiên Hà cốc Long Đồ bị Lôi Kiếp công kích, quát lớn nói:

- Thiên Hà cốc? Giao Vô Địch ta cùng ngươi thế bất lưỡng lập, ta thề , chắc chắn đem Thiên Hà cốc san thành bình địa, hủy diệt hầu như không còn, bất luận sinh linh gì cũng không lưu lại, cho dù là một bông hoa một cọng cỏ!

- Khủng bố , thật sự là khủng bố, đã có người dám khiêu khích Thiên Uy, ở thời điểm Giao Vô Địch Độ Kiếp công kích hắn.

- Hóa ra là người Thiên Hà cốc.

- Thiên Hà cốc cùng Ba Việt phủ cho tới bây giờ đều là sinh tử chi địch, như nước với lửa, nhưng mà không nghĩ tới bên trong Thiên Hà cốc lại có người có quyết đoán lớn như vậy, ở thời điểm Giao Vô Địch Độ Kiếp công kích hắn.

- Thật là mạnh mẽ, công kích người lúc độ kiếp, như vậy hắn sẽ phải chịu Thiên Đạo trừng phạt, gặp Lôi Kiếp oanh kích, cái uy năng này, là gấp ba người độ kiếp, thiên kiếp của Giao Vô Địch kia chính là ba thuộc tính Cửu Cửu Lôi Kiếp, người Thiên Hà cốc này là ai? Rõ ràng có quyết đoán như vậy.

- Rõ ràng chống đỡ được, không thể tưởng tượng nổi.

- Đó là Đại La Kim Tiên cảnh giới siêu cấp cao thủ, hơn nữa không phải Đại La Kim Tiên cao thủ bình thường.

- Khủng bố , khủng bố như vậy.

- Không biết lúc nào ta mới có thể đạt tới cảnh giới như thế này.

- Đáng chết , rõ ràng khủng bố như vậy, ta bị thương , xem ra lúc này đây, tối thiểu nhất cũng cần nửa năm mới có thể phục hồi như cũ, nhưng đáng tiếc, đáng tiếc , không có cơ hội tự mình đánh chết Giao Vô Địch kia rồi.

PUUu G\yỀjX ko£I d9h ¦\м´ ¦_Ŀj Ĥ9ju ros

Long Đồ thừa nhận một cái Lôi Kiếp, một cái Lôi Kiếp này khủng bố tới cực điểm, thậm chí hấn thân là Đại La Kim Tiên trung kỳ, hơn nữa cùng Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ cao thủ bình thường cũng có sức chiến một trận, lại bị một cái Lôi Kiếp này bắn cho trọng thương.

- Ngươi đáng chết.

Mà vào lúc đó, một tiếng gầm gừ kinh thiên động địa từ đằng xa truyền đến.

Long Đồ nghe vậy sắc mặt đại biến:

- Không được, là lão yêu quái của Ba Việt phủ kia, mình bây giờ bản thân bị trọng thương, căn bản không có biện pháp ngăn cản, trốn.

Không có do dự chút nào, Long Đồ quay người bỏ chạy, trong nháy mắt khẽ động truyền tống Tiên Khí.

- Chết!

Người chưa đến, tiếng tới trước , trong hư không kia xuất hiện một ngón tay.

- Đoạn hư chỉ , diệt cho ta.

Cả ngón tay kia đâm xuyên qua hư không, đi sau mà tới trước , trực tiếp hướng về phía sau lưng Long Đồ oanh kích tới.

- Lão cá chạch, mơ tưởng.

Lúc này lại có một đạo khí tức mạnh mẽ, vạch phá hư không , một đạo hư ảnh trong nháy mắt ngăn ở sau lưng Long Đồ, khó khăn lắm mới ngăn được một ngón tay kia.

Khí thế khủng bố, đem không gian bốn phía đều nghiền nát, hình thành từng đợt không gian loạn lưu, hấp lực khủng bố, bốn phía liên lụy, đồ vật trong mấy dặm toàn bộ bị hút vào trong đó, nát bấy thành cặn bã , mặc dù không có vỡ nứt, cũng không biết lưu lạc đến không gian thứ nguyên nào.

- Thiên Hư lão quỷ , đừng cho là ta sợ ngươi, hôm nay ngươi không chết thì ta chết.

- Ngoại vực vũ trụ , đến.

Hai đạo hư ảnh trong nháy mắt xé rách hư không , hướng về Thiên Ngoại bay đi.

- Thật là mạnh mẽ , đó là. . . Cường giả đỉnh cao.

- Là Thiên Hà cốc lão tổ, còn có Ba Việt phủ lão tổ, muốn ở ngoại vực không gian giao thủ.

- Hô!

Dương Lỗi cũng hít sâu một hơi, Chân Thực Ưng Nhãn của mình căn bản là không có cách nhìn ra một chút đầu mối, hai lão gia hỏa này quá kinh khủng, cái này là Đại La Kim Tiên Đại viên mãn khủng bố ư, nếu quả thật muốn ở Vô Cực đại lục đánh nhau mà nói , ghê gớm , chỉ sợ toàn bộ Vô Cực đại lục đều sẽ bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Tuy rằng Dương Lỗi cũng rất muốn đi xem một chút, xem hai đại siêu cấp đỉnh phong cao thủ quyết đấu, nhưng đáng tiếc chính là, thực lực của mình bây giờ , căn bản là không có cách xuyên thấu Huyền Nguyên Tinh kết giới , tiến vào ngoại vực. Đương nhiên , không chỉ là Dương Lỗi , thật nhiều người cũng muốn đi xem một chút , phải biết rằng đẳng cấp giao thủ như thế này, tuyệt đối là khủng bố, hơn nữa đối với Kim Tiên thậm chí là Đại La Kim Tiên cao thủ mà nói , đều là một cơ hội tuyệt hảo, nếu như có thể nhìn thấy, như vậy đối với tu vi lĩnh ngộ của bản thân, nhất định sẽ có tăng lên cực lớn.

- HEAA..., phá cho ta.

Từng đạo lôi cầu liên tiếp oanh kích xuống, xen lẫn hai loại thuộc tính công kích phụ trợ khủng bố khác, đây cũng không phải là một cộng một đơn giản như vậy, uy lực của nó gia tăng mấy lần, người bình thường, căn bản là không có cách ngăn cản, trong nháy mắt sẽ hồn phi phách tán, tan thành mây khói.

- Thực lực thật là khủng khiếp, bị thương còn mạnh mẻ như vậy.

- Trời ạ, Giao Vô Địch này rõ ràng xông tới , hắn muốn làm gì?

Nhìn thấy hành động của Giao Vô Địch, mọi người kinh hô không thôi.

- Chẳng lẽ? Chẳng lẽ hắn muốn trực tiếp đánh tan kiếp vân?

- Không có khả năng, điều đó không có khả năng, cái kiếp vân kia mạnh mẽ cỡ nào, đây cũng không phải là kiếp vân bình thường, mà là ba thuộc tính Cửu Cửu Lôi Kiếp ah.

Cái kiếp vân kia, tựa hồ bị hành vi của Giao Vô Địch chọc giận, cả kiếp vân cực lớn bắt đầu không ngừng áp súc, ở ngắn ngủn mấy hơi thở thời gian, liền biến thành một đoàn kiếp vân không rõ bao nhiêu mét, trước đó cái kiếp vân này vẫn là vô cùng lớn, bao trùm phạm vi mấy ngàn mét, nhưng ở trong nháy mắt ngắn ngủn này, cái kiếp vân kia áp súc gấp mấy trăm lần, mà khi co lại này, uy lực kiếp vân kia càng thêm kinh khủng. . .

Ầm ầm.

Giao Vô Địch còn chưa kịp xông ra kiếp vân, một đạo lôi cầu to lớn liền không chút lưu tình oanh kích xuống dưới , nặng nề oanh kích ở trên cái ô màu vàng khổng lồ của Giao Vô Địch. Lực oanh kích cực lớn này, đem Giao Vô Địch từ trên bầu trời trong nháy mắt kích xuống dưới.

- PHỐC. . .

Một dòng máu màu vàng phun ra tung toé.

Chỉ còn lại có một đạo Thiên Lôi cuối cùng rồi, mà một đạo Thiên Lôi cuối cùng này là kinh khủng nhất, lúc này sắc mặt Giao Vô Địch vô cùng ngưng trọng, Lôi Kiếp này đã đến thời khắc then chốt, hơn nữa Lôi Kiếp cuối cùng này, không chỉ là lực công kích tăng lên mấy lần, trong đó còn kèm theo ảo cảnh, Tâm Ma, các loại thử thách.

Đại La Kim Tiên kiếp cũng không phải là dễ dàng vượt qua như vậy, nếu quả thật muốn đơn giản như vậy, cái kia toàn bộ đại lục đã sớm tràn lan rồi, muốn đột phá đến Đại La Kim Tiên , không chỉ có thực lực đạt tới , còn cần lực ý chí cứng cỏi, tâm cảnh Đại viên mãn, bằng không chỉ có một con đường chết.

- Uống. . .

Sau khi ăn vào một viên Tiên đan màu vàng, Giao Vô Địch chợt quát một tiếng, trong mắt loé ra một đạo ánh sáng màu vàng, toàn lực ứng phó. Đối với Tâm Ma cùng ảo cảnh quấy nhiễu, Giao Vô Địch căn bản không quan tâm , bởi vì tâm trí của Giao Vô Địch đã đạt đến một mức độ khủng bố, tâm như bàn thạch, lao không thể gãy.

Không thể chỉ phòng thủ, lực phòng ngự của Giao Vô Địch kinh người, nhưng hắn cũng không phải người dựa vào phòng ngự đối địch, bởi vì cái gọi là phòng ngự tốt nhất là công kích, Giao Vô Địch phòng ngự vô song , lực công kích càng là khủng bố.

- Kim Long Toản.

Kim Hoa Tán trong tay Giao Vô Địch bắt đầu xoay tròn, tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh , tiếp đó tạo thành một đạo gió lốc to lớn, cái gió lốc kia hóa thành một Kim Long, giương nanh múa vuốt hướng về kiếp vân kinh khủng kia trùng kích đi lên.

Ầm ầm , ầm ầm.

Lôi cầu cực lớn một tên tiếp theo một tên, rậm rạp chằng chịt, hướng về Kim Long cực lớn kia oanh kích xuống, tựa hồ muốn chấn Cự Long màu vàng kia nát bấy thành cặn bã, hủy diệt hầu như không còn.

Lôi cầu cùng Cự Long màu vàng đụng vào nhau.

Ầm ầm , ầm ầm. . .

Tiếng nổ mạnh liên tiếp không ngừng.

Ở trong đụng chạm khủng bố như vậy, Cự Long màu vàng giữ vững được không bao lâu, liền đánh tan , mà lúc này lôi cầu còn lại, không lưu tình chút nào đập nện ở trên cái ô khổng lồ của Giao Vô Địch, mỗi oanh kích một lần, cái ô khổng lồ màu vàng liền hạ thấp một phần, thu nhỏ lại một phần.

PHỐC. . .

Đã đến cực hạn ư? Trong lòng Giao Vô Địch lo lắng, mình bị thương , không phải dễ dàng qua như vậy, bây giờ Lôi Kiếp này thật sự là quá kinh khủng, mà mình còn muốn phòng ngừa Tâm Ma xâm lấn.

- Đáng giận , nếu như không phải tên khốn Thiên Hà cốc kia mà nói, mình tại sao có thể chật vật như vậy.

PU£u G\yỀjX ko¢I d9h ¦\м´ ¦_Ŀj Ĥ9ju r©s

Giao Vô Địch tức giận không thôi, hết cách rồi, không thể bảo lưu lại, chỉ có thể vận dụng át chủ bài cuối cùng.

Đem ra một viên đan dược màu xanh nước biển, trong nháy mắt ăn vào.

Viên thuốc này vào miệng, tu vi của Giao Vô Địch trong nháy mắt khôi phục, vốn lúc trước chịu đựng đến tổn thương cũng trong nháy mắt khôi phục, không chỉ có như thế, dược lực còn không có hoàn toàn phát huy, có thể thấy được một viên đan dược kia biết bao khủng bố. Cái đan dược màu xanh lam này không phải đan dược bình thường, mà là một viên Tuyệt phẩm Tiên đan, Thủy thuộc tính Tiên đan Tuyệt phẩm khôi phục, một khi ăn vào, cho dù là Đại La Kim Tiên cường giả đỉnh cao, Tiên Nguyên lực của hắn cũng sẽ ở trong mấy hơi thở ngắn ngủn triệt để khôi phục. Loại đan dược này , đây tuyệt đối là vô cùng khủng bố, một khi có đan dược như thế này, cũng ý nghĩa trong chiến đấu nhiều ra một cái mạng.

Cái đan dược màu xanh nước biển này, đó là Tuyệt phẩm Tiên đan Thủy thuộc tính, Lam Thủy Thiên đan.

- Đến đây đi, xem ta đánh tan ngươi như thế nào.

Giao Vô Địch ăn vào đan dược, cả người liền bạo phát, cầm Kim Hoa Tán trong tay, khí thế tăng lên tới cực hạn, sau khi ngưng tụ tới cực điểm, Giao Vô Địch chuyển động, Kim Hoa Tán trong tay thu vào , hóa thành giống như một thanh trường kiếm, hướng về trung tâm kiếp vân kia đâm thẳng tới.

- Phá Thiên.

- Thật mạnh mẽ, rõ ràng miễn cưỡng công kích được bên trong kiếp vân rồi.

- Đụng. . .

Kiếp vân tản ra, Giao Vô Địch trong nháy mắt rớt xuống, phát ra một tiếng nổ vang cực lớn.

- Khục khục. . .

Giao Vô Địch giãy dụa bò lên, lau vết máu ở khóe miệng, khủng bố , khủng bố như vậy, nếu như không phải mình phục dụng Lam Thủy Thiên đan mà nói, đoán chừng liền muốn Độ Kiếp thất bại.

Một kích này tuy rằng nhìn như đơn giản, đơn giản phá vỡ kiếp vân, nhưng tình huống chính thức chỉ có Giao Vô Địch rõ ràng, Kim Hoa Tán của mình oanh kích đi vào, trong nháy mắt liền cảm nhận được sấm sét công kích khủng bố, đem nội tạng của mình đều phá hư đến không thành bộ dáng , nếu như không phải cố ý che chở, tăng thêm dược hiệu của Lam Thủy Thiên đan, đoán chừng mình bây giờ đã bị triệt để đánh nát thân hình.

- Giết ah, xông lên a, lúc này là thời cơ tốt nhất giết con Giao Long kia rồi, đạt được Yêu Anh của nó thực lực sẽ tăng lên mấy cấp độ, tuyệt đối có thể đột phá một cấp bậc ah.

Lôi Kiếp thoáng qua một cái, tình cảnh lập tức sôi trào.

Nếu như có thể đạt được Yêu Anh của một gã Yêu Vương đột phá Kim Tiên đỉnh phong, tiến vào Đại La Kim Tiên mà nói, một khi luyện hóa, thực lực sẽ đạt tới một mức độ khủng bố, nếu như là Kim Tiên đỉnh phong cường giả bình thường mà nói, luyện hóa Yêu Anh của Giao Vô Địch này hầu như liền có thể bước vào Đại La Kim Tiên, độ Đại La Kim Tiên kiếp.

Nhìn xem bốn phương tám hướng hướng về mình vây quanh tới, Giao Vô Địch cười lạnh không thôi, tuy rằng mình nhìn như bị Vô Thượng Lôi Kiếp kia kích thương rồi, nhưng cũng không thương gân động cốt, nguyên nhân là Giao Vô Địch ăn vào một viên Lam Thủy Thiên đan kia. Trong một viên Tuyệt phẩm đan dược như thế này, ẩn chứa dược lực mạnh mẽ, mình cũng không có ở trong thời gian ngắn tiêu hao hết, còn có bộ phận chưa kịp luyện hóa.

Mà ở thời điểm triệt để vượt qua một đạo Lôi Kiếp cuối cùng, Giao Vô Địch cũng đã đem một viên Lam Thủy Thiên đan kia luyện hóa hấp thu đại bộ phận, chỉ kém một ít liền có thể triệt để khôi phục. Nhưng điểm này, cũng không được bao lâu thời gian, mặc dù không có triệt để khôi phục, nhưng đối với đại đa số người mà nói, đã không phải là bọn hắn có thể đối kháng được rồi, nếu quả thật muốn động thủ, như vậy bọn hắn sẽ chết rất thảm , rất thảm.

- Hắn đã vượt qua thiên kiếp rồi.

Thiên kiếp thoáng qua một cái, tu vi của Giao Vô Địch kia cũng không có yếu bớt, ngược lại tăng lên không ít, thương thế phục hồi như cũ, bình thường mà nói, vượt qua thiên kiếp, như thế nào cũng sẽ bị thương không nhẹ, tuy rằng cảnh giới đột phá, nhưng thực lực muốn chính thức tăng lên, còn phải cần một khoảng thời gian, không nghĩ tới , lúc này Giao Vô Địch kia không có bị thương , thực lực còn gia tăng lên không ít, vốn hắn có Kim Hoa Tán, ở thời điểm Kim Tiên Đại viên mãn cũng đủ để chống lại Đại La Kim Tiên cao thủ, mà bây giờ đột phá, sức chiến đấu tự nhiên nước lên thì thuyền lên, cái này là chỗ tốt của hậu tích bạc phát.

- Giết ah, mọi người cùng nhau xông lên, Giao Vô Địch khẳng định đã bị thương.

Từng cái từng cái chịu đựng không được hấp dẫn, phải biết rằng Giao Vô Địch với tư cách yêu thú, hơn nữa là Giao Long yêu thú , toàn thân cao thấp đều là bảo vật, hơn nữa, hắn khẳng định còn có vật gì đó khác, liền cái Kim Hoa Tán kia cũng đã khiến người ta thèm thuồng không thôi rồi.

- Giao Vô Địch, giao ra Kim Hoa Tán, ta tha cho ngươi một mạng.

Lúc này Đại La Kim Tiên cao thủ kia phóng xuất ra tu vi mạnh mẽ của bản thân, dưới khí thế trấn áp, một ít tu vi yếu kém, căn bản không dám nhúc nhích.

Bọn hắn không biết làm sao, đành phải lui ra, đây là chuyện không có biện pháp, nếu như không rời đi, chỉ sợ sẽ bị Đại La Kim Tiên cao thủ kia chém giết. . .

- Tập Mộc Nguyên, ngươi mơ tưởng, hơn nữa, ngươi cho rằng ngươi có thực lực đánh chết ta sao? Thật sự là nói khoác không biết ngượng.

Giao Vô Địch lạnh lùng nhìn xem hắn.

Cái cao thủ cùng Giao Vô Địch đối lập này, là Minh giáo Tập Mộc Nguyên, Dương Lỗi cũng không phải biết rõ.

- Tập Mộc Nguyên, chính là người Tập gia, cái Tập gia này thập phần cường đại, so với Tô gia ta không yếu một chút nào.

Tô Anh gặp Dương Lỗi như thế, liền giải thích nói.

- Tập gia, so với Tô gia không yếu một chút nào?

Dương Lỗi cũng lắp bắp kinh hãi, cùng Tô gia so sánh, một điểm không yếu, chẳng lẽ Tập gia cũng có võ giả mạnh mẽ như Tô Nghiên tọa trấn.

- Tập gia cũng có cao thủ có thể so với sư phụ sao?

Tô Anh nghe vậy lắc đầu:

- Không, Tập gia không có võ giả mạnh mẽ giống như sư phụ.

- Vậy ngươi còn nói Tập gia không kém hơn Tô gia một chút nào?

Dương Lỗi buồn bực nói.

- Mặc dù Tập gia không có võ giả mạnh mẽ như sư phụ, nhưng Tập gia là có ba vị Đại La Kim Tiên cao thủ tọa trấn, một vị Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ cao thủ, một vị Đại La Kim Tiên trung kỳ cao thủ, mà vị này là Tập gia Đại La Kim Tiên sơ kỳ Tập Mộc Nguyên, Tập Mộc Nguyên này tư chất phi phàm, ở một ngàn năm trước đột phá Kim Tiên cảnh giới đỉnh cao, đi vào Đại La Kim Tiên.

Tô Anh lại nói.

- Mà ở bên trong trẻ tuổi, Tập gia còn có một vị thiên tài tuyệt thế, chỉ 120 tuổi liền đã đạt đến Cửu Cực Tạo Hóa đỉnh cao, tùy thời có thể đi vào Thiên Tiên cảnh giới, nhưng mà vì đánh tốt trụ cột, hắn một mực áp chế, bằng không cũng sớm đã đột phá bình chướng, vượt qua thiên kiếp tiến vào Thiên Tiên rồi.

PU¢u G\ʏỀjX koPI G_Łj ĤĐ« b_j\ ¦_Łj ĤŽjX Ĥη9u

- Thiên tài?

Dương Lỗi cười cười, những cái gọi là thiên tài này ở trong mắt Dương Lỗi, cái gì đó cũng không phải, 120 tuổi, nếu như mình tu luyện lâu như vậy, đừng nói Thiên Tiên, Đại La Kim Tiên cũng đột phá, một điểm khiêu chiến tính cũng không có, hơn nữa bây giờ mặc dù mình chỉ là Bát Quái Ngưng Thần cảnh giới, nhưng mà chặn giết Thiên Tiên cảnh giới võ giả, dễ dàng, không tốn sức chút nào.

Tô Anh cùng Dương Lỗi đang nói chuyện với nhau, bên kia đã đấu võ rồi, Đại La Kim Tiên cảnh giới võ giả đấu tranh, chuyện này quả là đất rung núi chuyển, khủng bố vô cùng, người bình thường , ở dưới uy áp khủng bố như vậy, căn bản ngay cả cơ hội hoàn thủ cũng không có , một ít Kim Tiên cao thủ, không thể không rời đi , Đại La Kim Tiên cảnh giới cao thủ ở giữa chiến đấu này, tuyệt đối không phải bọn hắn có thể nhúng tay.

Cho tới một ít Huyền Tiên cảnh giới võ giả khác, cái kia thì càng thêm rồi, thực lực của bọn hắn kém quá xa , căn bản là không đáng giá nhắc tới, ở dưới khí kình khủng bố như vậy ảnh hướng đến, cả đám đều bị tổn thương không nhẹ, muốn đục nước béo cò, đây tuyệt đối là không có khả năng.

Cho nên trong nháy mắt ngắn ngủn, người nơi này trên cơ bản đã toàn bộ đi hết, chỉ còn lại có số ít mấy người , đó là một vị Đại La Kim Tiên khác ngoài Tập Mộc Nguyên, còn có mấy Kim Tiên Đại viên mãn, những người này không phải Kim Tiên cảnh giới đại viên mãn bình thường, một cái là nửa bước Đại La Kim Tiên , một cái khác là Lục Kiếp Tán Tiên, Lục Kiếp Tán Tiên này mặc dù không có đạt tới tình trạng Đại La Kim Tiên, nhưng tuyệt đối là tồn tại vô địch dưới Đại La Kim Tiên, so với nửa bước Đại La Kim Tiên kia còn kinh khủng hơn.

- Hừ, giết, Thiên Mục Sát.

Tập Mộc Nguyên chợt quát một tiếng, một vệt kim quang từ trong mắt của hắn phun ra, giống như một mũi tên cấp xạ mà đến, hướng về Giao Vô Địch trùng kích đi qua.

- Chút tài mọn.

Một kích này tuyệt đối là khủng bố, nhưng mà Giao Vô Địch không có để ở trong lòng, mình có Tuyệt phẩm Tiên Khí Kim Hoa Tán, một kích này tuy rằng khủng bố, nhưng có Kim Hoa Tán hộ thân, tuyệt đối không có vấn đề, mình vượt qua thiên kiếp, vốn bị thương không nhẹ, nhưng bởi vì dược hiệu của Lam Thủy Thiên đan không có hoàn toàn đi qua, cho nên sau khi tiến vào Đại La Kim Tiên, Lam Thủy Thiên đan này không chỉ có để cho thương thế mình khỏi hẳn, còn tăng lên không ít tu vi , mà lực lượng tinh thần của Đại La

Kim Tiên cùng Kim Tiên đỉnh phong tuyệt đối không thể đồng nhất, cảnh giới tăng lên, để cho lực lượng tinh thần gia tăng lên mấy lần, sức chiến đấu tăng lên cũng không phải là một cộng một đơn giản như vậy, cảnh giới tăng lên , chiến lực tăng phúc đạt đến gấp năm lần trước đó còn nhiều.

Trước đó Giao Vô Địch liền có thể chống lại Đại La Kim Tiên sơ kỳ, bây giờ tu vi gia tăng lên nhiều như vậy , tăng thêm Kim Hoa Tán, Giao Vô Địch hầu như có thể chống lại Đại La Kim Tiên trung kỳ cao thủ. Cái này là tư chất kinh khủng đến mức nào.

- Kim Hoa Tán , phá cho ta.

Một đạo kim mang từ mũi nhọn của Kim Hoa Tán đánh ra , đón nhận Tập Mộc Nguyên phát ra một vệt kim quang kia, một lớn một nhỏ, hai đạo kim quang trong nháy mắt đụng vào nhau, không khí bốn phía chấn động, kình khí cường đại trong nháy mắt tản ra, nguyên bản mảnh đất đã bị Thiên Lôi phá hư đến rối tinh rối mù, lần nữa bị khí kình khủng bố này tàn sát bừa bãi.

- Cao Vũ, đồng thời kết liễu hắn, Kim Hoa Tán về ngươi.

Thấy mình một kích bị nhẹ nhàng cầm xuống như vậy, Tập Mộc Nguyên đã không có trước đó bình tĩnh như vậy rồi, vốn cho là mình có thể đơn giản đánh chết hắn, nhưng mà thực lực của Giao Vô Địch hoàn toàn ngoài dự liệu của hắn, tu vi khủng bố như vậy, vẫn chỉ là vừa vặn vượt qua thiên kiếp mà thôi, nếu như một lần nữa cho hắn một quãng thời gian, đem cảnh giới của hắn củng cố mà nói, cái kia càng đáng sợ, cho nên , Tập Mộc Nguyên chỉ có cùng người liên thủ , đúng là Cao gia Cao Vũ, Cao Vũ là Cao gia Thái Thượng trưởng lão, tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ. Tục truyền Cao gia có Tiên huyết mạch , hơn nữa đã sớm bị kích phát , so với Đại La Kim Tiên sơ kỳ bình thường, muốn mạnh hơn rất nhiều.

- Được.

Cao Vũ nghe vậy gật đầu, Cao gia cùng Tập gia vốn chính là quan hệ thông gia, hai nhà nhiều thế hệ giao hảo, hơn nữa Tập Mộc Nguyên đồng ý chủ động nhường ra Kim Hoa Tán, tự nhiên không có lý do gì cự tuyệt nữa rồi, huống chi Giao Vô Địch là yêu thú, cùng nhân loại chưa bao giờ cùng tồn tại , người Cao gia cùng Tập gia chết ở trong tay yêu thú vô số kể.

Nếu như có thể đánh chết một vị Đại La Kim Tiên yêu thú, đây tuyệt đối là một công lớn.

Nghe được Tập Mộc Nguyên nói, sắc mặt Giao Vô Địch biến đổi , mặc dù mình có thể cùng Tập Mộc Nguyên chiến một trận, mà không rơi vào thế hạ phong , nhưng nếu như đối mặt Tập Mộc Nguyên cùng Cao Vũ hai vị Đại La Kim Tiên cao thủ mà nói, cái kia mình tuyệt đối là không có khả năng chiến thắng đấy.

- Thiếu chủ, để ta chặn chúng lại, ngươi đi trước.

Lúc này gia hỏa Lục Kiếp Tán Tiên cảnh giới kia đứng dậy. Gia hoả này cũng là một con yêu thú, là một con trăn nước, bởi vì Độ Kiếp thất bại, ngược lại tu luyện Tán Tiên, bây giờ đã là Lục Kiếp Tán Tiên cảnh giới, hơn nữa tu luyện vài vạn năm, toàn thân tu vi sớm đã đạt tới đỉnh, tăng thêm thiên phú thần thông của hắn, đủ để cùng Đại La Kim Tiên sơ kỳ cao thủ so sánh.

- Hóa ra là Thủy lão.

Giao Vô Địch nhìn xem lão giả này, trên mặt nở một nụ cười, vốn cho rằng chắc chắn phải chết, không nghĩ tới vị Kim Tiên đỉnh phong cường giả này, dĩ nhiên là Thủy lão biến hóa.

- Hai vị, hắn liền giao cho ta.

Lúc này nửa bước Đại La Kim Tiên cao thủ kia cũng lên tiếng, hắn là người Thiên Hà cốc, trước đó Tập Mộc Nguyên đối phó Giao Vô Địch, mình tự nhiên không cần phải nhúng tay, phải biết rằng loại cao thủ đẳng cấp này đối chiến, mà mình bất quá là nửa bước Đại La Kim Tiên mà thôi, một khi tham gia vậy thì ý nghĩa khiêu khích, mình không có bước vào Đại La Kim Tiên, cũng không phải đối thủ của Đại La Kim Tiên, cho nên chỉ là vì phòng ngừa Giao Vô Địch chạy trốn mà thôi, bây giờ phát hiện Lục Kiếp Tán Tiên kia lại là yêu thú của Ba Việt phủ, đương nhiên không thể ngồi yên không lý đến rồi, đối phó Đại La Kim Tiên, mình không có cách nào, cái Lục Kiếp Tán Tiên này, mặc dù mình không cách nào đánh bại, nhưng cũng có thể ngăn chặn hắn.

- Được, lão cá chạch này liền giao cho ngươi, chúng ta trước cầm xuống Giao Vô Địch.

Cao Vũ cùng Tập Mộc Nguyên nhìn nhau, liền một trái một phải hướng về Giao Vô Địch vọt tới, hai bên giáp công.

- Đáng chết tránh ra cho lão phu.

Nhìn thấy Giao Vô Địch bị giáp công, Thủy lão giận dữ không thôi.

PUPu G\yỀjX kokI Ĥà_ d9 b_h ¦_Ŀj ¦ʒ ?ànu

Giao Vô Địch là tương lai của Ba Việt phủ, là thiếu phủ chủ của Ba Việt phủ, bây giờ tu vi đột phá Đại La Kim Tiên, chỉ chờ trở về Ba Việt phủ, sau đó liền sẽ trở thành Phủ chủ mới của Ba Việt phủ, là hi vọng của Ba Việt phủ, tương lai Phủ chủ bị đánh chết , cái kia Ba Việt phủ sẽ rơi xuống loại tình trạng nào, cho nên dù như thế nào, cũng phải bảo vệ Giao Vô Địch , cho dù là hi sinh tính mạng.

Thủy lão liều lĩnh ngăn vị Đại La Kim Tiên kia của Thiên Hà cốc công kích, sau đó liền hóa thành trăn nước chân thân, mở ra miệng rộng, hướng về Cao Vũ lao đi.

- Thôn thiên phệ địa.

- Thiên phú thần thông?

Sắc mặt Cao Vũ ngưng trọng, con Thủy Xà này là Lục Kiếp Tán Tiên, mà sử dụng tới thiên phú thần thông , liền đáng sợ tới cực điểm , tuyệt đối có thể so sánh một kích toàn lực của Đại La Kim Tiên, nếu như mình không ngăn cản mà nói, chỉ sợ sẽ bị đánh cho trọng thương , thậm chí có thể sẽ bị hắn nuốt chửng.

- Thiên phú thần thông thì như thế nào, bất quá chỉ là Lục Kiếp Tán Tiên mà thôi, xem ta phá trừ như thế nào.

Thân thể nhoáng một cái, trong tay nắm một đôi Hoàng Kim giản hiện ra, đây là binh khí của Cao Vũ, Thượng phẩm Tiên Khí, Hoàng Kim song giản, uy lực vô cùng.

- Kim Long Phá Tà.

Một đôi Hoàng Kim giản trong nháy mắt hóa thành hai Cự Long màu vàng, một trái một phải, lúc lên lúc xuống, khí thế phi phàm , hướng về Thủy Thiên hóa thành chân thân càng trùng kích đi qua.

Bùm bùm bùm.

Hai Kim Long trong nháy mắt cùng thủy mãng chân thân cực lớn kia đụng vào nhau, lập tức nổ mạnh.

Thủy Thiên bị đánh rơi, hai Kim Long cũng bị đụng bạo, tiêu tán ở bên trong trời đất, thân thể Cao Vũ nhoáng một cái, phun ra một ngụm máu tươi, Kim Long bị phá, song giản về tới trong tay, Cao Vũ cũng bị thương không nhẹ. Mà Thủy Thiên càng là chật vật, lúc này mặc dù hóa thành hình người, nhưng bộ ngực lõm xuống dưới, một cánh tay đã bị phế bỏ.

- Không tệ, không tệ, không hổ là lão gia hỏa của Ba Việt phủ, rõ ràng còn không chết.

Cao Vũ lau vết máu ở khóe miệng, nhìn xem Thủy Thiên còn chưa chết đi càng lạnh lùng nói.

- Ah , đáng chết , các ngươi đều đáng chết.

Nhìn thấy Thủy Thiên bị đánh thành trọng thương, Giao Vô Địch triệt để điên cuồng, ánh mắt trở nên đỏ thẫm, tóc rối tung ra, không gió mà bay, trong tay Kim Hoa Tán lóe ra tia sáng chói mắt, khí thế không ngừng kéo lên.

- Giết , giết , giết.

Giao Vô Địch điên cuồng, tu vi tăng lên rất nhiều, càng đánh càng hăng, Tập Mộc Nguyên bị đánh đến liên tục lùi về phía sau.

Đụng. . .

Tập Mộc Nguyên bị một quyền oanh kích trúng ngực, lập tức lùi lại mấy bước.

- Đáng giận, lại là Phong Long chi huyết.

Tập Mộc Nguyên xa xa nhìn thối lui, đối với Cao Vũ nói.

- Nhanh lên , không cần lo cho lão gia hỏa kia, đồng thời giết gia hoả này, hắn rõ ràng mở ra Phong Long chi huyết, hiện tại chưa diệt ngày sau nhất định thành họa lớn.

- Được, Thiên Hà cốc, lão gia hỏa kia liền giao cho ngươi.

Nói xong Cao Vũ một cái thuấn di đi tới bên người Tập Mộc Nguyên, hai người đứng sóng vai.

- Tiểu tử này điên rồi, tu vi tăng lên mấy lần, chiến lực của hắn đạt đến Đại La Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong.

Tập Mộc Nguyên ăn vào một viên đan dược, sau đó giải thích nói.

- Thì tính sao , chúng ta liên thủ chẳng lẽ còn không đối phó được gia hoả này sao?

Cao Vũ lạnh lùng nói.

- Kích hoạt Phong Long chi huyết, tuy rằng chiến lực tăng gấp đôi, nhưng thần trí lại chẳng trong suốt , chỉ là dựa vào một ít bản năng chiến đấu mà thôi.

- Giết , giết.

Lúc này Giao Vô Địch lần nữa công kích tới, Kim Hoa Tán không ngừng vung vẩy, từng đạo năng lượng kinh khủng kích phát ra đến, rậm rạp chằng chịt như là trời mưa.

- Tiên Nguyên hộ thể

- Song Long hộ thể.

Hai người riêng phần mình thi triển thần thông bản thân, đem công kích rậm rạp chằng chịt này ngăn cản ở bên ngoài.

Lúc này sắc mặt hai người ngưng trọng, cái này đã vượt ra khỏi tưởng tượng rồi, không nghĩ tới công kích này rõ ràng khủng bố như vậy, không phải người bình thường có thể ngăn cản được, quá cường hãn.

- Làm sao bây giờ?

Hai người liền lùi lại, công kích mạnh mẻ như vậy, hai người căn bản khó có thể ngăn cản.

Cao Vũ cắn răng nói:

- Ta cũng không tin, Tiên Nguyên lực của súc sinh này vô cùng vô tận, luôn có thời điểm kiệt lực ah, chúng ta kiên trì, cái kia chính là thắng lợi.

- Được.

Tập Mộc Nguyên gật đầu.

- Phong chi giảo sát.

Từng đạo Tiên Nguyên lực hóa thành dây treo cổ, hướng về Giao Vô Địch bao phủ đi lên.

- Song giản hợp nhất, Kim Long vào biển.

Cao Vũ cũng không cam chịu yếu thế, song giản trong tay hướng trên ném đi, từng đạo thủ ấn huyền diệu đánh ra, song giản màu vàng, lập tức ánh sáng mãnh liệt, dung hợp lại cùng nhau, hóa thành một hoàng kim cự long, uy vũ khí phách, long trảo duỗi ra, ánh mắt làm cho người ta sợ hãi, sau đó đuôi rồng vẫy một cái , hướng về Giao Vô Địch vọt tới.

Xa xa Dương Lỗi cùng Tô Anh đều cảm thấy năng lượng kinh khủng , từng đạo tràn đầy sóng khí kia bao phủ tới, phương viên trăm dặm cỏ cây rừng rậm toàn bộ gặp nạn, khí kình đến đâu, toàn bộ biến thành phế

tích. Từng cây từng cây đại thụ che trời, bị chặn ngang cắt đứt, thậm chí có bị đột ngột từ mặt đất mọc lên , lật tung vô số.

Chiến đấu như vậy, chết đi vô số sinh linh nhỏ yếu, là một trường kiếp nạn.

Bùm bùm bùm. . .

Một kích toàn lực của ba người bất phân thắng bại, Giao Vô Địch bị đánh bay, mà Cao Vũ Tập Mộc Nguyên cũng không khá hơn chút nào, một kích này ba người đều bị thương.

Giao Vô Địch cũng thanh tỉnh lại, hai mắt khôi phục nguyên dạng, thực lực bỗng nhiên hạ thấp.

Tập Mộc Nguyên cùng Cao Vũ nhìn nhau, đều rõ ràng , lúc này Giao Vô Địch giải trừ trạng thái điên cuồng, sau khi Phong Long chi huyết kích hoạt, có thể tiến vào trạng thái điên cuồng, thực lực tăng thêm mãnh liệt , nhưng mà nó có nhược điểm, cái kia chính là sau khi giải trừ , thực lực sẽ hạ thấp rất nhiều, so với ban đầu kém xa tít tắp, bằng không chẳng phải là vô địch rồi sao.

- Khục khục. . .

Giao Vô Địch ho khan vài tiếng, lập tức phun ra mấy ngụm máu tươi, lúc này hắn đã là nỏ mạnh hết đà, tuy rằng Cao Vũ cùng Tập Mộc Nguyên cũng bị thương không nhẹ, nhưng cùng Giao Vô Địch so sánh, hai người bị thương thế yếu nhược nhiều lắm, bọn hắn còn có sức tái chiến, mà Giao Vô Địch đã bị bí pháp ảnh hưởng, lúc này chiến lực đã đạt đến một điểm thấp nhất, vào lúc này, mặc dù là một Huyền Tiên Võ giả, cũng có thể đánh chết hắn.

- Ta chết , các ngươi cũng đừng nghĩ dễ chịu.

Giao Vô Địch biết rõ đại thế đã mất, mình không có khả năng trốn chạy để khỏi chết, ánh mắt lộ ra màu sắc kiên quyết.

- Không được, hắn muốn tự bạo.

Tập Mộc Nguyên thấy thế hoảng hốt.

- Lui, mau lui.

- Vô Địch Tôn nhi, không nên.

Lúc này một tiếng hô kinh thiên động địa truyền tới.

PUku G\yỀjX k©·I gL -u G_ Ĥènu ros

Ầm ầm.

Đã muộn, đã muộn , lúc này Giao Vô Địch đã dẫn động Yêu Anh tự bạo rồi, một đóa đám mây hình nấm cực lớn trong nháy mắt xuất hiện ở trong trời cao, nổ tung, đem tất cả xung quanh đều san thành đất bằng, một ngọn núi nhỏ cách đó không xa, trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi.

Mà ở trung tâm Giao Vô Địch tự bạo, một cái hố cực lớn bị oanh kích ra, đất rung núi chuyển, sau một khắc , vô số nham thạch nóng chảy phun ra ngoài. Mà Vô Cực Thiên Hà cách đó không xa cũng bị nổ tung, hơn mười dặm giang vực rộng lớn bị cắt đứt.

Ngay cả Dương Lỗi cùng Tô Anh cũng chịu ảnh hưởng, khí kình mãnh liệt để Dương Lỗi cùng Tô Anh đều bị một chút vết thương nhỏ, một Đại La Kim Tiên cảnh giới võ giả tự bạo, kinh khủng đến mức nào. Nếu như không phải Vô Cực đại lục, Huyền Nguyên Tinh này bị pháp tắc đặc thù áp chế mà nói, toàn bộ Vô Cực đại lục mặc dù không có hủy diệt , cái kia cũng không xê xích gì nhiều.

- Ah. . . Vô Địch, tôn nhi Vô Địch của ta.

Lúc này một Hắc Long cực lớn xuất hiện tại nguyên chỗ, cả người thương tâm không thôi, tiếp theo là phẫn nộ, trong ánh mắt tràn đầy thù hận.

- Đáng sợ, thật sự là đáng sợ, gia hoả này là một tuyệt thế cường giả, so với ba người trước đó mạnh mẽ hơn nhiều lắm, đoán chừng đã đạt đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn rồi, đi, đi mau, nếu không mình làm không tốt sẽ bị ảnh hướng đến, bị gia hoả này quấn lên, vậy khẳng định chỉ có một con đường chết.

Lúc này Dương Lỗi cũng không có tâm tư kiếm tiện nghi rồi, kéo Tô Anh , thi triển Thuấn Tức Thiên Lý bỏ chạy.

Hóa ra là Giao Bất Diệt cảm nhận được khí tức của Tôn nhi Giao Vô Địch yếu bớt , biết rõ Giao Vô Địch nguy hiểm , liền vội vàng từ ngoại vực không gian trở lại.

- Các ngươi đều đáng chết, ta muốn giết các ngươi.

Giao Bất Diệt phẫn nộ tới cực điểm, cháu trai xuất sắc nhất của mình, là có hi vọng có thể đột phá Đại La Kim Tiên, đánh vỡ trói buộc tiến vào Chuẩn Thánh, rõ ràng cứ như vậy bị bức phải tự bạo rồi, để hắn như thế nào nhẫn nhịn được.

Lúc này tuy rằng Cao Vũ cùng Tập Mộc Nguyên bị Giao Vô Địch tự bạo lan đến, nhưng hai người dù sao cũng là Đại La Kim Tiên cao thủ , hơn nữa có Tiên Khí hộ thân mạnh mẽ, mặc dù trọng thương, nhưng vẫn là để lại tánh mạng.

- Lão cá chạch, muốn giết bọn hắn, cũng không hỏi xem ta có đồng ý hay không.

Lúc này một thanh âm truyền đến, một bàn tay cực kỳ lớn, chặn một kích phẫn nộ của Giao Bất Diệt.

- Thiên Hư lão quỷ đáng chết, ngươi cũng phải chết, nếu không phải ngươi, tôn nhi của ta cũng sẽ không ép đến tự bạo, hôm nay ta cùng với ngươi làm ra một cái chấm dứt.

Đối với Ba Việt phủ Giao Bất Diệt cùng Thiên Hà cốc Hư Thiên lão quỷ ở giữa kinh thiên đại chiến, Dương Lỗi lại là không biết rồi, bởi vì lúc này Dương Lỗi cùng Tô Anh đã rời xa Vô Cực Thiên Hà. Sau khi thoát đi, Dương Lỗi mới thở phào nhẹ nhõm, quá kinh khủng , mình ở trước mặt bọn họ, liền như là kiến hôi, căn bản không đáng giá nhắc tới, trước đó tại Chung Nam Tiên sơn tuy rằng gặp được yêu thú Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nhưng đều bị Tô Nghiên đơn giản chém giết, yêu thú kia căn bản không có cơ hội xuất thủ. Mà bây giờ Dương Lỗi rốt cục cảm nhận được Đại La Kim Tiên cao thủ khủng bố.

- Hô , nguy hiểm thật , nguy hiểm thật , thiếu chút nữa liền bị phát hiện rồi.

Hai người không muốn sống chạy trốn, không có cảm nhận được khí tức của đối phương, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

- Đây là địa phương nào?

- Sương mù thật dày.

Thuận miệng nói một câu , nhưng kế tiếp lại thay đổi sắc mặt.

- Không tốt rồi, chúng ta rất có thể đi vào Mê Vụ Chi Đảo rồi.

Gặp Tô Anh sốt sắng như vậy, Dương Lỗi vội theo đuổi hỏi.

- Mê Vụ Chi Đảo này là lai lịch gì? Để ngươi khủng bố như vậy?

Mê Vụ Chi Đảo này, Dương Lỗi thật đúng là không để ở trong lòng, nơi này tuy rằng sương mù dày đặc, nhưng mình có Chân Thực Ưng Nhãn, sương mù căn bản không ở trong mắt mình.

- Mê Vụ Chi Đảo là một địa phương thần bí cách Vô Cực Thiên Hà ngoài ngàn dặm, là một trong mấy chỗ cấm địa thần bí nhất trong cả Vô Cực đại lục, phàm là người tiến vào trong Mê Vụ Chi Đảo này, chưa bao giờ trở về qua, cho nên nơi này được xưng là cấm địa. Nếu như chúng ta thật sự đi vào Mê Vụ Chi Đảo, e rằng cho dù là sư phụ cũng cứu không được chúng ta rồi.

Sắc mặt Tô Anh đắng chát.

- Ra không được? Làm sao có thể, nếu có thể đi vào, dĩ nhiên là có thể đi ra ngoài, không có chỗ nào là đi vào liền ra không được đấy.

Dương Lỗi tràn đầy tự tin nói, nói giỡn, mình nắm giữ Chân Thực Ưng Nhãn, cái Chân Thực Ưng Nhãn này vô cùng mạnh mẽ, sẽ tìm không thấy đường ra? Vậy căn bản không có khả năng, trừ khi có cấm chế mạnh mẽ, bị hạn chế , chỉ có thể vào không thể ra , đương nhiên , cũng có thể là có gia hỏa mạnh mẽ bị phong ấn ở nơi này , mà người tiến vào nơi này, đều bị gia hỏa mạnh mẽ kia giết đi. Hoặc là, nơi này là một mảnh không gian đặc thù, thậm chí có thể là đường đi tiến vào Tiên giới, một khi tiến vào nơi này, linh khí so với bên ngoài đầy đủ gấp trăm lần, ai nguyện ý trở về? Đương nhiên, đây đều là Dương Lỗi suy đoán, còn chân tướng là cái gì đó, phải đợi tiến vào trong này, mới có thể biết.

- Không có đơn giản như vậy, lúc trước có Đại La Kim Tiên đỉnh phong cường giả, đều là có đi không về.

Tô Anh nói.

- Cái này có thể không nhất định, bọn hắn không thể đi ra ngoài, cái này cũng không đại biểu chúng ta ra không được, chẳng lẽ ngươi đã quên, ta là có Chân Thực Ưng Nhãn, có thể xem thấu tất cả ngụy trang, trận pháp, cấm chế,... chỉ cần không phải cái loại cần man lực phá giải mà nói, ta đều có thể giải quyết, còn cái này chỉ là sương mù, căn bản không nói chơi.

Dương Lỗi cười nói.

- Mặt khác , nếu như gặp được siêu cấp cao thủ, ví dụ như Đại La Kim Tiên đỉnh phong, thậm chí nhân vật càng cường đại, đây mới thực sự là phiền phức, một khi gặp được đối thủ như vậy, chúng ta có thể trốn chạy để khỏi chết hay không, đây chính là vấn đề.

- Quên đi , nếu đã đi vào, nhìn kỹ hẵn nói.

Tô Anh không biết làm sao, đối với Dương Lỗi còn không có lòng tin quá lớn, dù sao Mê Vụ Chi Đảo này là uy danh hiển hách.

Gặp Tô Anh không tin mình như thế, Dương Lỗi cũng không có một điểm biện pháp nào, không biết làm sao nhún vai nói:

- Chúng ta đi thôi , nhìn xem cái gọi là Mê Vụ Chi Đảo này, đến cùng là địa phương nào, cất giấu bí mật gì.

Dương Lỗi nắm tay Tô Anh, nơi này sương mù dày đặc, nếu như bằng vào mắt thường mà nói, căn bản không nhìn thấy khoảng cách một mét phía trước, ở chỗ này , sương mù quá lớn, căn bản khó có thể nhìn thấy, giống như mù lòa vậy, mặc dù là Tinh Thần lực, thần thức , cũng không quá đáng chỉ có thể quan sát được khoảng cách 2m mà thôi, cái này quá khó khăn, một khi tiến vào nơi này, muốn đi ra ngoài, khó , rất khó khăn.

P£·u G\yỀjX k©oI gL -u G_ Ĥènu r©s

Đương nhiên đây là dưới tình huống Dương Lỗi không có mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, nếu như mở ra Chân Thực Ưng Nhãn, những sương mù này liền giống như không có tồn tại, tình huống bốn phía từng cái hiện ra ở trước mắt Dương Lỗi.

Nơi này hoàn toàn chính xác là một hòn đảo cực lớn, ở phía trên một hồ nước, hồ nước này vô cùng lớn, xa xa hoàn toàn mờ mịt, căn bản không nhìn thấy bờ, mà Dương Lỗi cùng Tô Anh, hiện tại liền ở vào biên giới Mê Vụ Chi Đảo thần bí này, cách mặt hồ ước chừng hơn 10 mét mà thôi.

- Giữ chặt tay của ta, không nên buông lỏng.

Đối với chỗ này , Dương Lỗi vẫn là hết sức cẩn thận, mặc dù nói Chân Thực Ưng Nhãn của mình có thể xem thấu sương mù , nhưng khoảng cách có thể nhìn thấy, cũng chỉ là trong vòng trăm thước mà thôi, ngoài trăm thước, liền khó có thể nhìn rõ ràng, đương nhiên, Dương Lỗi cũng có thể cưỡng ép đi quan sát khoảng cách càng xa , có thể điều chỉnh đến trong vòng 200m, nhưng mà nói như vậy tiêu hao liền quá lớn , Tinh

Thần lực của mình khôi phục căn bản là theo không được , cho nên hoàn toàn không cần phải, còn nữa, phạm vi 100m đã đầy đủ rộng lớn rồi.

- Sư đệ , ngươi thật sự có thể thấy rõ ràng?

Tô Anh nói.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu:

- Đúng vậy, bất quá phạm vi ta có thể thấy rõ, cũng không quá đáng là trong vòng 100m, vượt qua 100m mà nói, muốn nhìn rõ ràng cũng có chút cố hết sức.

- Sư đệ , ngươi nhìn thấy gì? Có người hay không, tìm được đường ra không vậy?

Tô Anh nghe nói Dương Lỗi thực có thể ở trong sương mù thấy được, lập tức mừng rỡ không thôi , nói như vậy, có lẽ thực có thể trở thành người thứ nhất trong lịch sử có thể sống đi ra Mê Vụ Chi Đảo.

Dương Lỗi lắc đầu nói:

- Đường đi ra ngoài, ta là không biết, nhưng mà, bây giờ chúng ta ở trên đảo, ở phía sau hơn 10 mét là thuỷ vực , chúng ta có thể qua xem một chút, nếu có đội thuyền mà nói, có lẽ có thể thông qua thuỷ vực rời khỏi nơi này.

- Vậy còn chờ gì, chúng ta qua xem một chút.

Tô Anh nghe vậy mừng rỡ không thôi , vội nói.

- Không nên gấp gáp như vậy , nơi này hẳn không phải là đơn giản như vậy, cái mặt hồ kia, hơi lạnh bốc lên, hầu như ngay cả thần thức cũng có thể đông cứng, cho nên , hồ nước này khẳng định không đơn giản.

Dương Lỗi kéo tay Tô Anh, vừa đi vừa giải thích nói.

Thời điểm ở gần hồ nước, Dương Lỗi liền lợi dụng thần trí của mình thăm dò, không nghĩ tới thần trí của mình đều thiếu chút nữa bị đông lại , bởi vậy mới phát hiện , hồ nước này không phải đơn giản như vậy, bằng không cái Mê Vụ Chi Đảo này, cũng sẽ không trở thành một đại cấm địa.

- Lạnh quá , cái nước này, chẳng lẽ là Thiên Huyền chi thủy?

Tô Anh nói.

- Thiên Huyền chi thủy?

Dương Lỗi nghe vậy lắp bắp kinh hãi, nhiều Thiên Huyền chi thủy như vậy, nói giỡn, Thiên Huyền chi thủy, truyền thuyết là nước ở Thiên Giới, làm sao có thể tồn tại ở thế giới này?

Một cái Giám Định Thuật đi qua, để Dương Lỗi lắp bắp kinh hãi, cái này thật là Thiên Huyền chi thủy.

- Chuyện này. . . Điều này sao có thể?

Dương Lỗi cũng giật mình rồi.

- Đây quả thật là Thiên Huyền chi thủy , chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ nơi này là Tiên giới hay sao?

- Tiên giới?

Tô Anh nghe vậy cũng sững sờ, cái này cũng không phải là không thể được, nếu như Mê Vụ Chi Đảo này, thật sự là đường đi từ Vô Cực đại lục liên thông Tiên giới mà nói, vậy trước đó những người tiến vào Mê Vụ Chi Đảo sẽ không trở về, liền có thể giải thích , Tiên giới là địa phương tu luyện giả tha thiết ước mơ, vô số người muốn phi thăng Tiên giới, nhưng từ nhiều năm trước , toàn bộ Huyền Nguyên Tinh bị phong ấn, liền không có khả năng phi thăng Tiên giới , nguyên nhân là đường đi phi thăng Tiên giới bị triệt để phong ấn, mà nếu muốn đi đến Tiên giới , trừ khi đạt tới Đại La Kim Tiên, cưỡng ép xé rách không gian, đi vào Tiên giới, nhưng ở hạ giới này, linh khí quá mức thấp , tuy có thể tu thành Đại La Kim Tiên, nhưng biết bao khó khăn, hơn nữa mặc dù thành tựu Đại La Kim Tiên, nếu muốn phá vỡ hư không, tiến vào thượng giới, quá nguy hiểm , sơ ý một chút sẽ tan thành mây khói, xác suất thành công ngay cả 1% cũng chưa tới

, ai nguyện ý bỏ qua sinh mệnh dài dòng buồn chán, đi mạo hiểm như vậy? Trừ khi là những Đại La Kim Tiên tuổi thọ đã hết kia, bằng không trên cơ bản sẽ không đi mạo hiểm như vậy.

Cho nên đến nay mới thôi, người đồng ý xé rách hư không, tiến vào Tiên giới ít càng thêm ít, mà những cái xé rách hư không, thành công tiến vào Tiên giới càng thiếu. Nếu như nơi này là một đường đi đi thông Tiên giới mà nói, cái kia không thể nghi ngờ là phúc của cả Huyền Nguyên Tinh.

- Nếu thật là đường đi tiến vào Tiên giới, như vậy chúng ta đi Tiên giới chơi một chút?

Dương Lỗi ha ha cười nói.

- Đi Tiên giới, tu vi của chúng ta thấp như vậy, ngươi ngay cả Thiên tiên kiếp cũng không có qua , đi Tiên giới, đây không phải là muốn chết?

Tô Anh nghe vậy khinh thường nói, mình bất quá là Thiên Tiên cảnh giới, mà Dương Lỗi tuy rằng chiến lực khủng bố, cũng là có thể đối phó Huyền Tiên mà thôi, tại Tiên giới , Kim Tiên không biết có bao nhiêu, Đại La Kim Tiên tại Tiên giới , cũng chỉ là địa chủ một phương nhỏ mà thôi, cao thủ chân chính , biết bao khủng bố , hơn nữa ở trong Tiên giới , hết thảy đều là không biết, chỉ là Chung Nam Tiên sơn mà nói , chỗ đó yêu thú , đều không phải hai người mình có thể đối phó, một khi tiến vào Tiên giới thì còn đến đâu?

- Nếu như chúng ta ra không được thì sao? Chỉ có thể tiến vào Tiên giới, nhưng mà đi được tới đâu hay tới đó , còn nữa, nơi này đến cùng phải đường đi tiến vào Tiên giới hay không, còn không biết đây này, cho nên hiện tại không cần phải lo lắng như vậy.

Dương Lỗi lắc đầu nói ra.

- Quên đi, ngược lại ta nói không lại ngươi, tất cả theo ngươi làm chủ.

Tô Anh biết rõ năng lực của Dương Lỗi, so với bản thân mạnh hơn không chỉ gấp mười lần, nếu không phải Dương Lỗi, bản thân nàng không biết chết bao nhiêu lần rồi.

- Đi thôi, chúng ta đi nhìn xem, cái Mê Vụ Chi Đảo này thần bí ra sao.

Dương Lỗi lôi kéo tay Tô Anh, quay người, hướng về bên trong Mê Vụ Chi Đảo đi đến , về phần tại sao không theo mặt hồ rời khỏi , bởi vì cái kia rất khó khăn , đây chính là Thiên Huyền chi thủy, cực lạnh không nói , hơn nữa có tính ăn mòn mãnh liệt, người bình thường căn bản ngăn cản không nổi, mặc dù là Đại La Kim Tiên cũng chống đỡ không được bao lâu , mà Dương Lỗi tuy rằng có thể lợi dụng Thiên Huyền chi thủy này đến Thối Luyện Nhục Thân, tu luyện Bất Tử Kim Thân quyết, nhưng Tô Anh làm sao bây giờ? Dùng thuyền không phải là không thể được , nhưng mà tối thiểu nhất cần Tuyệt phẩm Tiên Khí , hơn nữa còn là loại Tuyệt phẩm Tiên Khí đặc thù.

Hơn nữa ai biết, từ trên hồ Thiên Huyền chi thủy này rời khỏi đến cùng có thể rời khỏi nơi này hay không, vạn nhất nếu như làm không được thì sao? Đây chẳng phải là bi kịch rồi hả?

P£ou G\ʏỀjX k©©I d_j\ GÀj Ĥàn -Îj ¦}ѡHu

Cho nên không có trăm phần trăm tự tin, liền không nên đi mạo hiểm, qua nhiều năm như vậy, người tiến vào Mê Vụ Chi Đảo có không ít, trong đó không thiếu nhân vật mạnh mẽ, đương nhiên cũng sẽ có một ít võ giả mạnh mẽ, có thể chống cự Thiên Huyền chi thủy này, nhưng cũng không thấy trở ra, cho nên , tiến vào bên trong hồ này, cũng không phải một lựa chọn tốt nhất.

- Cái sương mù này, rốt cuộc muốn lúc nào mới đi ra.

Tô Anh buồn bực không thôi, dọc theo con đường này cùng với mù lòa không sai biệt lắm, vô cùng uất ức , ánh mắt chỉ nhìn thấy trong một mét, rất khó chịu.

Dương Lỗi nhún vai, mình cũng không biết, bởi vì tầm mắt của mình cũng không xa, chỉ là trăm mét mà thôi, nhưng mà hiện tại đã đi rất xa, có mấy chục dặm đường , dọc theo con đường này chẳng có gặp được

gì cả, chẳng lẽ đây là một tử địa sao? Cũng không giống ah , vẫn có thực vật, động vật nhỏ, nhưng mà yêu thú , cái gì đó cũng không có, còn người, căn bản không nên nghĩ.

- Ồ, khí tức thật mạnh.

Dương Lỗi ngừng lại, cổ khí tức này thập phần cường đại, như là yêu thú mạnh mẽ, tối thiểu nhất cũng đạt tới Kim Tiên, thậm chí rất cao.

- Làm sao vậy?

Tô Anh nhìn thấy Dương Lỗi dừng lại, hỏi vội.

- Có một gia hỏa mạnh mẽ, nếu chúng ta không đến xem, thì đi vòng qua?

Dương Lỗi suy nghĩ một chút, hỏi Tô Anh nói, yêu thú này mạnh mẽ là không thể nghi ngờ, đương nhiên, cũng có khả năng không phải yêu thú? Nói ngắn lại, khí tức cường đại, nếu như không phải yêu thú mà nói, liền ý nghĩa có người rồi, như thế này liền thuận tiện rất nhiều, hỏi một câu cũng tốt hơn một mực mơ hồ mù mờ như thế này.

- Đi xem ah.

Tô Anh nói, dù sao ở chỗ này mù mờ loanh quanh , chính mình lại không nhìn thấy, cùng với mù lòa không sai biệt lắm, đã sớm không kiên nhẫn được nữa, mặc dù là gặp nguy hiểm, nhưng mạo hiểm thử một lần vẫn là đáng giá, vạn nhất nếu có người , có thể tìm được đường rời khỏi địa phương quỷ quái này, rời khỏi khu vực sương mù này thì sao?

- Được.

Dương Lỗi gật đầu, nếu Tô Anh cấp ra đáp án, vậy liền mạo hiểm thử một lần, vạn nhất nếu có nguy hiểm gì, tin tưởng chạy trốn vẫn là có thể, nhưng mà vì lý do an toàn, vẫn là sử dụng Ẩn Thân Phù thì tốt hơn , vạn nhất nếu thật là gặp được siêu cấp yêu thú, ẩn thân rời khỏi sẽ tương đối an toàn.

Hai người thi triển Ẩn Thân Phù, chậm rãi hướng về nơi phát ra khí tức mạnh mẽ kia đi đến.

500m, 300m, 100m, 50m , 30m.

Dương Lỗi đã thấy tên kia rồi, đó là một con gấu trúc.

Để Dương Lỗi sững sờ, đây là quốc bảo ah, nhưng mà con quốc bảo này, mạnh mẽ có chút quá mức. Tối thiểu là Kim Tiên trung kỳ, một cái Giám Định Thuật đi qua. Lại là Kim Tiên đỉnh phong yêu thú , con gấu trúc này cực kì mạnh mẽ, lại là Kim Tiên đỉnh phong. Vốn cho rằng sẽ có nhân loại võ giả, nhưng không nghĩ tới là một con yêu thú, mặc dù là quốc bảo , nhưng mình cũng không dám đi trêu chọc ah, con gấu trúc này cũng không phải là gia hỏa ôn hòa trên địa cầu kia.

- Đạo Vân Trúc, lại là Đạo Vân Trúc?

Tô Anh nhìn xem cây trúc màu xanh biếc bên cạnh gấu trúc kia, nhỏ giọng hô.

- Đạo Vân Trúc?

Dương Lỗi cũng lắp bắp kinh hãi, có thể làm cho Tô Anh kinh ngạc như vậy, khẳng định không phải thứ đơn giản , Đạo Vân Trúc, nghe xong cái tên này liền biết không phải là phàm vật.

Một cái Giám Định Thuật đi qua , Đạo Vân Trúc này làm người ta giật mình không thôi, Đạo Vân Trúc là một loại linh căn, thiên địa linh căn , mặc dù không bằng Bàn Đào thụ, Nhân Sâm Quả như vậy, nhưng cũng là khó gặp, tại Tiên giới cũng là đồ vật cực sự hiếm thấy, Đạo Vân Trúc này, nếu như có thể lấy được mà nói , có thể gia tăng cảm ngộ của võ giả đối với đại đạo, gia tăng cơ hội võ giả tỉnh ngộ, hơn nữa Đạo Vân Trúc này còn có thể dùng để luyện khí, mặc dù không luyện chế, chỉ là một cây Đạo Vân Trúc, cũng có thể so với Hậu Thiên Linh Bảo, luyện chế một phen mà nói, có thể trở thành Hậu Thiên đỉnh cấp Linh Bảo, hơn nữa còn có khả năng trưởng thành.

Mạnh mẽ, đây tuyệt đối là tồn tại mạnh mẽ, nhìn xem cũng làm cho Dương Lỗi trừng lớn con mắt, thẳng chảy nước miếng, thứ này, tuyệt đối không thể buông tha, nhất định phải đoạt tới tay.

Nhưng mà, Dương Lỗi cũng rõ ràng, cái Đạo Vân Trúc này nhất định là gấu trúc bảo vệ, là bảo bối của nó, làm sao có thể khiến người ta cướp đi , một khi có người đánh chủ ý Đạo Vân Trúc kia, gia hoả này nhất định sẽ cùng đối phương ăn thua đủ.

Mà thực lực bây giờ của Dương Lỗi, bất quá là Bát Quái Ngưng Thần cảnh giới , mặc dù thi triển Thiên Đao Nhị Thức, cũng chỉ có thể đuổi giết Huyền Tiên hậu kỳ võ giả mà thôi, gấu trúc này là Kim Tiên đỉnh phong Đại viên mãn, muốn giết hắn, chẳng khác gì là nói chuyện hoang đường viển vông.

Có biện pháp nào, có thể làm gấu trúc này buông tha cho Đạo Vân Trúc? Hoặc là, nếu có thể để gấu trúc này nhận chủ mà nói, vậy cũng tốt.

Huyễn Ảnh Phân Thân, cái này là phương pháp duy nhất mình có thể nghĩ đến rồi, nếu như là lúc trước, có thể có siêu cấp thẻ nô lệ mà nói, vậy cũng tốt, hoặc là thẻ bắc giữ cũng được ah , một khi có tên kia, đối với gấu trúc chết dập đầu một phen, cầm gấu trúc này thu làm nô lệ của mình, hoặc là biến thành sủng vật mà nói, Đạo Vân Trúc kia còn không phải dễ như trở bàn tay?

Nhưng thực tế thì tàn khốc, đồ vật tốt như vậy, bên trong hệ thống không có đổi, nếu muốn thu được, chỉ có thể dựa vào nhiệm vụ, nếu như nhiệm vụ khen thưởng có, vậy thì có, bằng không đừng nghĩ.

Không có đổi, còn làm nhiệm vụ mà nói, cũng không phải 100% đạt được, tăng thêm muốn làm nhiệm vụ , còn cần thời gian, hiện tại nơi nào có nhiều thời gian như vậy, đủ ình chờ đợi hay sao? Cho nên chỉ có thể buông tha cho.

Như vậy cũng chỉ có thể lợi dụng Huyễn Ảnh Phân Thân rồi, nhưng mà lợi dụng Huyễn Ảnh Phân Thân này mà nói, cũng là có độ khó, cùng trước đó tại thí luyện động , bên trong Long huyệt đối phó Hoàng Kim Cự Mãng như nhau, lợi dụng Huyễn Ảnh Phân Thân đem gấu trúc này dẫn dắt rời đi, đạt tới mục đích điệu hổ ly sơn, sau đó chân thân của mình lại thu Đạo Vân Trúc.

Đã có Đạo Vân Trúc này mà nói, còn có một ưu thế , liền có thể xua tán sương mù bốn phía, cái này liền có thể để Tô Anh thấy rõ ràng bốn phía, mình cũng không cần thiết mỗi thời mỗi khắc đều thi triển Chân Thực Ưng Nhãn, cho nên dù như thế nào, Đạo Vân Trúc nhất định phải đem tới tay.

- Sư đệ , chúng ta nhất định phải nghĩ biện pháp cầm Đạo Vân Trúc này tới tay, Đạo Vân Trúc này là linh căn ah, hơn nữa, hơn nữa ngươi xem bốn phía , bởi vì có Đạo Vân Trúc tồn tại , sương mù bốn phía đều bị đuổi tản ra, nếu như chúng ta có thể có được Đạo Vân Trúc này mà nói, như vậy rất có thể rời khỏi nơi quỷ quái này rồi.

Tô Anh nói.

P£©u G\ʏÈjX k©¨I ¦_Ŀj W_Ê_y ros

- Uhm , ta biết , hiện tại đang nghĩ biện pháp, Đạo Vân Trúc này là tình thế bắt buộc, cho nên sư tỷ ngươi không cần lo lắng, mấu chốt là con yêu thú này , có tu vi Kim Tiên đỉnh cao , không dễ trêu chọc, mà rất rõ ràng, Đạo Vân Trúc này là do nó thủ hộ, chúng ta nhất định là đánh không lại súc sinh này, biện pháp duy nhất là đem nó dẫn dắt rời đi.

Dương Lỗi nói.

- Cho nên biện pháp duy nhất, là ta sử dụng Huyễn Ảnh Phân Thân thuật, dẫn dắt gia hoả này rời đi, bất quá chúng ta cần cách xa một chút mới được, bởi vì một khi ta thi triển Huyễn Ảnh Phân Thân thuật mà nói, như vậy hiệu quả Ẩn Thân Phù sẽ mất đi.

- Được, chúng ta nhanh lên ah, rời khỏi phạm vi Đạo Vân Trúc này ảnh hưởng, như vậy mặc dù giải trừ hiệu quả Ẩn Thân Phù, yêu thú kia cũng không nhìn thấy , như thế này ngươi liền có thể thi triển Huyễn Ảnh Phân Thân thuật rồi.

Tô Anh nói.

- Chúng ta đi.

Dương Lỗi kéo tay Tô Anh, hướng về chỗ cũ đi đến, rất nhanh liền đi tới địa phương cách gấu trúc 1000m, hơn nữa ở đằng sau một tảng đá xanh lớn, chặn ánh mắt , như thế này liền hoàn toàn không cần lo lắng rồi.

- Có thể đạt được Đạo Vân Trúc kia hay không, liền nhìn ngươi đó, sư đệ.

Tô Anh bắt lấy tay Dương Lỗi, nhìn Huyễn Ảnh Phân Thân của Dương Lỗi phía xa, vẫn là hết sức căng thẳng, thành bại ở một lần hành động này.

Đương nhiên, Dương Lỗi cũng có chút bận tâm, nếu như gấu trúc kia làm khó dễ , đem Huyễn Ảnh Phân Thân của mình giết chết luôn mà nói, cái kia lại nên như thế nào? Cái này cũng không phải là không thể nào, dù sao gấu trúc kia là Kim Tiên đỉnh phong, nếu như có siêu cấp bí pháp gì mà nói, phân thân của mình bị giây sát khả năng là rất lớn.

Suy nghĩ một chút, Dương Lỗi quyết định sử dụng phi đao, Tiểu Lý phi đao, phi đao của mình đã thời gian rất lâu không có sử dụng, cũng sắp lạnh nhạt rồi.

Phân thân đi tới địa phương cách gấu trúc 150 mét, tế lên phi đao, chỉ thấy một đạo ánh sáng trắng hiện qua, cái phi đao kia hướng về con mắt gấu trúc vọt tới.

Đùng.

Gấu trúc duỗi ra bàn chân gấu đột nhiên vỗ một cái , liền đem phi đao cấp tốc mà đến kia đập xuống, lúc này nó vô cùng phẫn nộ, lại có người dám đánh lén mình , quá ghê tởm , đáng hận , đáng hận, gấu trúc đại gia tuy rằng không thích ăn mặn, nhưng có đôi khi thay đổi khẩu vị cũng là lựa chọn không tồi.

Lúc này gấu trúc ý định đem người có can đảm đối với mình động thủ , dùng phi đao bắn mình, sau khi nắm được, sẽ trở thành bữa tối. Cho nên cả thân thể to lớn trong nháy mắt bắt đầu chuyển động, tốc độ nhanh kinh người.

Gấu trúc bình thường rất lười biếng, chậm chạp, lúc này như là xe tăng lao nhanh, tốc độ kinh người, khổ người cực lớn, tăng thêm nhe răng trợn mắt , bàn chân gấu vung vẩy , đây là một hung thú cực lớn ah , khí thế quá kinh khủng, ép tới Dương Lỗi hầu như muốn động cũng không được, con gấu trúc này, thực lực tuyệt đối có thể so sánh với Đại La Kim Tiên yêu thú rồi, biết bao khủng bố.

Lui, cấp tốc lui. Dương Lỗi Huyễn Ảnh Phân Thân không chút nghĩ ngợi, quay người liền chạy vội, nói giỡn, mình chỉ là muốn dẫn dắt gia hoả này rời đi mà thôi, khẳng định không thể cùng nó mạnh mẽ chống đỡ , hơn nữa muốn mạnh mẽ chống đỡ , chuyện này quả là hành động tìm chết, mặc dù mình bất quá là một phân thân mà thôi, cũng không muốn bị phanh thây.

Biến dị quốc bảo thật sự là khủng bố, đột biến gien, quả nhiên không phải chuyện tốt đẹp gì, trong lòng Dương Lỗi thầm nghĩ.

Con gấu trúc này một đường hướng về Dương Lỗi cuồng lao tới, cây cối bốn phía dồn dập bẻ gẫy, tội lỗi , đây thực sự là tội lỗi, Dương Lỗi thầm nghĩ trong lòng.

Rống rống.

Con gấu trúc kia càng lúc càng nhanh, càng ngày càng hung mãnh, làm Dương Lỗi hơi chập choạng, gia hoả này sẽ không phải là động dục đi à nha, mạnh như vậy , muốn làm gì chứ? Xong rồi, nhất định là tìm nhầm đối tượng.

Lần này, một cái dốc sức liều mạng chạy trốn , một cái dùng sức theo đuổi , tốc độ kinh người , mới ngắn ngủn mười mấy hơi thở , liền chạy như điên gần nghìn mét.

Không sai biệt lắm, lúc này chân thân của Dương Lỗi bắt đầu động thủ , kéo tay Tô Anh, nhanh chóng đuổi tới bên cạnh Đạo Vân Trúc.

Đạo Vân Trúc này rõ ràng có một lớn một nhỏ, lớn đã thành thục, mà nhỏ bất quá là một buội cây giống mà thôi, có nên đồng thời đào đi hay không? Dương Lỗi có chút do dự. Suy nghĩ một chút, vẫn là lưu lại cây non ah, dù sao làm người phải biết đủ, không thể quá thiếu đạo đức rồi.

Động tác nhanh chóng , rất nhanh mấy hơi thở, Dương Lỗi liền đem Đạo Vân Trúc đào lên, tiếp đó trực tiếp để vào bên trong Vô Cực Giới.

- Đắc thủ rồi, chúng ta đi , nhanh rời khỏi nơi này, bằng không gấu trúc nổi giận sẽ rất đáng sợ, toàn bộ phạm vi hơn mười dặm, đoán chừng đều sẽ bị san thành bình địa.

Dương Lỗi kéo tay Tô Anh, hướng về phương hướng ngược nhau, thi triển Thuấn Tức Thiên Lý, một cái di chuyển liền đến bên ngoài mấy ngàn dặm.

- Hô. . .

Sau khi thành công, lúc này Dương Lỗi mới thở phào nhẹ nhõm, lúc này gấu trúc kia sẽ nổi giận như thế nào, đem bốn phía san thành bình địa như thế nào, Dương Lỗi cũng không cần biết, cái này ngược lại không phải là chuyện của mình , cũng sẽ không biết giận chó đánh mèo đến mình , Dương Lỗi mới không tin, con gấu trúc kia có thể tìm được mình , phải biết rằng thời điểm mình đào lấy Đạo Vân Trúc, là sử dụng thủ đoạn đặc thù, căn bản không có lưu lại một tia khí tức, hơn nữa Đạo Vân Trúc đã ở trong tích tắc đào xuống đi vào bên trong Vô Cực Giới, căn bản sẽ không có khí tức toát ra, liền tính toán gấu trúc kia lại tức giận như thế nào, cũng không có khả năng phát hiện là mình đào lấy Đạo Vân Trúc , còn phân thân, cũng là sử dụng biến hình thuật cùng Liễm Tức Quyết đấy.

- Đã đi ra, ah, nơi này không có sương mù kia rồi.

Nhìn xem cảnh sắc chung quanh, Tô Anh ngạc nhiên, mừng rỡ như điên , nhìn lại bốn phía, căn bản không có bất luận sương mù gì, xa xa núi ọc lên san sát như rừng, chỗ gần là một mảnh thảo nguyên, mà đang ở địa phương hơn 10 mét, là một giòng suối nhỏ, suối nước trong suốt, tiếng nước chảy tươi đẹp như âm nhạc.

- Thật là không có nghĩ đến.

Dương Lỗi cũng cảm khái không thôi, đi như thế nào cũng đi không đi ra , không nghĩ tới mình thi triển Thuấn Tức Thiên Lý, thoáng cái liền chui ra khỏi sương mù.

Đây rốt cuộc là địa phương nào, hay vẫn là Mê Vụ Chi Đảo? Dương Lỗi không biết , cái này hoàn toàn là một nơi chưa biết, mà ở nơi này linh khí hiển nhiên không giống, dường như… tựa hồ là Tiên Linh Chi Khí , đúng, đó là Tiên Linh Chi Khí, so với thời điểm ở Chung Nam Tiên sơn, Tiên Linh Chi Khí nơi này phẩm chất rất cao.

Nghĩ tới đây, trong lòng Dương Lỗi chấn động mạnh một cái, Tiên Linh Chi Khí nồng đậm như vậy , vậy nơi này chẳng phải là tại Tiên giới rồi hả? Mặc dù không phải Tiên giới, đó cũng là một không gian đặc thù, cùng Tiên giới liên kết.

P£¨u G\ʏÈjX k©VI ¦_Ŀj W_Ê_y r©s

- Ta muốn đột phá.

Lúc này Tô Anh mừng rỡ nói.

- Đột phá?

Dương Lỗi buồn bực, chẳng lẽ nơi này thật sự là Tiên giới? Nếu như không phải, như thế nào Tiên Linh Chi Khí nồng đậm như vậy , nếu như không phải, Tô Anh như thế nào sẽ ở thời điểm này liền muốn đột phá?

Chỉ có cái này, mới là giải thích tốt nhất. Nói cách khác, nơi này đã là Tiên giới rồi, Mê Vụ Chi Đảo, cái gọi là Mê Vụ Chi Đảo, thật là địa phương liên kết Vô Cực đại lục cùng Tiên giới.

- Còn có thể kiên trì một chút sao?

Dương Lỗi nói, dù sao ở chỗ này cũng không phải là một nơi đột phá tốt, như thế nào cũng phải tìm một địa phương so sánh an toàn mới được a.

- Không được, ta lập tức liền muốn đột phá.

Nói xong Tô Anh cũng không nghĩ ngợi được nhiều , lập tức ngồi khoanh chân, liền chuẩn bị đột phá.

Dương Lỗi thấy thế không biết làm sao, đành phải vì nàng hộ pháp, không có cách nào, lúc này chỉ có thể như thế, triển khai Bát Trận Đồ, đem Tô Anh cùng mình bao phủ ở bên trong.

Một giờ đi qua, hai giờ đi qua, Tiên Linh Chi Khí nơi này không ngừng hội tụ, không ngừng dũng mãnh vào trong cơ thể Tô Anh.

Sau ba tiếng, Tô Anh ngừng hấp thu Tiên Linh Chi Khí, chậm rãi mở mắt, lúc này Dương Lỗi rõ ràng cảm giác được, tu vi của Tô Anh tăng lên.

Thiên Tiên trung kỳ , không nghĩ tới thoáng cái liền đến Thiên Tiên trung kỳ, trước đó mới chỉ là vượt qua thiên kiếp không bao lâu, có thể nói, mới khó khăn lắm tiến vào Thiên Tiên cảnh giới, cảnh giới mới vừa vặn củng cố, không nghĩ tới lúc này mới bao lâu, lại đột phá , đạt đến Thiên Tiên trung kỳ , tốc độ như vậy, quá kinh người.

Ngay cả Tô Anh cũng không thể tin được, mình thoáng cái đã đột phá, vốn cho rằng tối thiểu nhất cũng cần một năm nửa năm, không nghĩ tới một tháng mà thôi, mình liền từ Thiên Tiên sơ kỳ, đi vào Thiên Tiên trung kỳ. Cái này thật đúng là họa phúc khôn lường, làm sao biết không phải phúc.

- Không nghĩ tới ta đã đột phá, nơi này linh khí thật không phải nồng đậm bình thường ah, hơn nữa, phẩm chất linh khí nơi này, so với ở Vô Cực đại lục thực sự tốt hơn nhiều, căn bản không phải một cấp bậc, ở chỗ này tu luyện một ngày, hầu như tương đương với tại Vô Cực đại lục tu luyện một tháng, khó trách những người tiến vào Mê Vụ Chi Đảo kia chưa từng có trở về qua, ở chỗ này tốc độ tu luyện nhanh kinh người, ai nguyện ý trở về ah.

Tô Anh nói.

- Nếu như ta suy đoán không sai mà nói, nơi này hẳn không phải là Vô Cực đại lục rồi.

Dương Lỗi nói.

- Nơi này đương nhiên không phải Vô Cực đại lục rồi.

Tô Anh trợn tròn mắt nói.

- Nơi này là Mê Vụ Chi Đảo nha.

Dương Lỗi lắc đầu nói:

- Ta không phải ý tứ này, ý tứ của ta là , nơi này đã không phải là Huyền Nguyên Tinh rồi, nơi này rất có thể là Tiên giới, Tiên giới chính thức.

- Tiên giới? Điều này sao có thể, ngươi đừng nói giỡn.

Tô Anh nghe vậy nói.

- Ta cũng không phải là đang nói đùa, đây là sự thật, nơi này linh khí sung túc như vậy, hơn nữa phẩm chất đẳng cấp linh khí rõ ràng so với Vô Cực đại lục cao hơn , chẳng lẽ cái này không đáng hoài nghi sao?

Dương Lỗi nhìn xem Tô Anh nói.

- Cái này cũng không kỳ quái a?

Tô Anh nói.

- Chung Nam Tiên sơn kia không phải như nhau sao? Chỗ đó linh khí so với nơi này tuy rằng muốn kém một chút, phẩm chất cũng muốn thiếu một chút, nhưng so với những địa phương khác của Vô Cực đại lục lại thực sự tốt hơn nhiều, chẳng lẽ ngươi cho rằng chỗ đó liền không thuộc về Vô Cực đại lục sao? Chỗ đó

bất quá là một thứ nguyên không gian đặc thù mà thôi, nói không phải Vô Cực đại lục, thật ra cũng có thể cho rằng như vậy, nơi này , cái gọi là Mê Vụ Chi Đảo này, cũng hẳn là như nhau.

Dương Lỗi nghe vậy lắc đầu liên tục, sự tình cũng không phải là đơn giản như vậy, nói:

- Có phải hay không , chúng ta tiếp tục đi, gặp được người ở địa phương liền có thể rõ ràng.

- Ngược lại ta là không tin, nơi này chính là Tiên giới theo lời ngươi nói.

Tô Anh nói.

Gặp Tô Anh trước sau không chịu tin tưởng, Dương Lỗi cũng là không biết làm sao, mình đã vô cùng khẳng định, nơi này tám chín phần mười chính là Tiên giới , nhưng mà Tô Anh không tin, cũng không có cách nào.

- Đi thôi , tin tưởng chẳng mấy chốc sẽ biết rõ đáp án.

Dương Lỗi nói.

Cũng không lâu lắm, Dương Lỗi liền phát hiện, linh khí nơi này tuy rằng muốn nồng đậm, phẩm chất đều là Tiên Linh Chi Khí, nhưng cũng có phiền phức, nơi này tiêu hao cũng lớn, so với ở Vô Cực đại lục muốn lớn không ít, càng thêm mấu chốt chính là, Dương Lỗi phát hiện , pháp tắc nơi này so với Vô Cực đại lục muốn mạnh hơn nhiều, hơn nữa không gian cực kỳ vững chắc.

Suy nghĩ một chút, điều này cũng vô cùng bình thường , nếu như đại lục nơi này, không gian nơi này giống như Vô Cực đại lục mà nói, như vậy Tiên giới sao có thể chống lại những siêu cấp cường giả kia chiến đấu? Đây quả thực là đang nói đùa.

- Ta đói rồi.

Đi nửa ngày sau, không có phát hiện bóng người nào , còn một ít loại thú, ngược lại là có không ít , đương nhiên yêu thú mạnh mẽ cũng không có gặp được, nhưng mà các loại tiên thảo, mặc dù có , nhưng mà không nhiều lắm, phẩm chất cũng không phải quá tốt, đương nhiên, so với những thảo dược ở Vô Cực đại lục kia , ngược lại là tốt hơn nhiều lắm.

- Được rồi, chúng ta liền nghỉ một chút, xem ra trời cũng sắp tối rồi, ngay ở chỗ này đóng trại nghỉ ngơi đi, nơi này không có bóng người , cũng không biết muốn bao nhiêu thời gian mới có thể đi ra.

Dương Lỗi nhìn sắc trời một chút, sau đó nói với Tô Anh.

- Sư tỷ, ngươi ở chỗ này chờ, ta đi chuẩn bị món ăn dân dã.

- Vậy ngươi nhanh lên.

Tô Anh nói, đối với nơi chưa biết, Tô Anh vẫn còn có chút sợ sệt, dù sao cũng là nữ nhân.

- Yên tâm, rất nhanh sẽ trở lại.

Dương Lỗi gật đầu nói, thật ra nếu như không phải là sủng vật của mình không thể thả ra, mình hoàn toàn có thể sai sủng vật đi săn thú, nhưng mà cũng làm cho Dương Lỗi phiền muộn, từ khi cho Ma Lang ăn hết mấy viên nội đan Yêu thú, đã lâu như vậy còn không có tỉnh lại, tiến hóa cũng quá chậm, xem ra vẫn là huyết mạch quan hệ, còn Xích Viêm, cũng giống như vậy, nhưng mà huyết mạch của Xích Viêm dù sao so với Ma Lang muốn mạnh hơn nhiều, cho nên tuy rằng ở bên trong hôn mê, nhưng Dương Lỗi có thể rõ ràng cảm giác được, Xích Viêm không tốn thời gian dài liền sẽ tỉnh.

Cho tới Bạch Tố Trinh, tiềm lực của nàng phi phàm, hóa thành Chân Long cũng không phải việc khó, mình sớm đã vì nàng chuẩn bị rất nhiều, viên Long Hồn Châu này, Độc Long Châu kia, đều là vì nàng chuẩn bị, Dương Lỗi tin tưởng, đã có những thứ này, nàng hoàn toàn có thể ở trong thời gian ngắn nhất, đạt tới Đại La Kim Tiên cấp. Cho nên, đối với Bạch Tố Trinh chờ mong là lớn nhất. Cảm tình cũng là đặc thù nhất đấy.

Đương nhiên, còn có Điền Thi Vận, nhưng mà Điền Thi Vận bây giờ ở bên trong Mộng ảo thế giới của mình, hơn nữa cũng không có khả năng để cho nàng đi làm loại chuyện này.

P£Vu G\yỀjX k©UI b\QjX d_j\ i\fju

10 phút sau, Dương Lỗi liền gặp một thú con , đây là một con lợn rừng, nhưng cùng lợn rừng bình thường không giống, xem ra không có hung hãn như vậy, ngược lại là có chút đáng yêu.

Một cái Giám Định Thuật đi qua.

Huyễn Hương Trư, một loại thịt ăn cực kỳ đặc biệt ở Tiên giới, rất được người ưa thích, mặc dù so với Bạch Long Ngư kém một chút, nhưng cũng là mỹ thực khó gặp, nhưng mà loại này không dễ bắt giữ , đặc biệt là hoang dại, đều có được phương thức chạy trốn đặc biệt của mình, có thể phóng thích ảo thuật đến mê hoặc kẻ địch, danh tự cũng chính là vì vậy mà đến.

Nhưng chuyện này cũng không hề ở trong mắt Dương Lỗi, ảo thuật mà thôi, mình nắm giữ Chân Thực Ưng Nhãn, ở chỗ này, ảo thuật hoàn toàn là bài trí.

- Heo nhỏ, muốn trách thì trách ngươi số mệnh không tốt rồi.

Dương Lỗi xa xa nhìn xem nó, đầu Huyễn Hương Trư kia tuy rằng đáng yêu, nhưng Dương Lỗi cũng không phải là loại người lòng thông cảm tràn lan này, đương nhiên Dương Lỗi cũng không có ý định bắt sống, vạn nhất bắt sống trở về, Tô Anh không cho giết mà nói, đây chẳng phải là bi kịch? Sẽ đói bụng a.

Quả nhiên, sau khi Dương Lỗi tới gần, Huyễn Hương Trư kia phát hiện Dương Lỗi tồn tại , vô cùng cảnh giác, một chút liền đối với Dương Lỗi dùng cái ảo thuật.

- Chút tài mọn.

Dương Lỗi nhẹ rên một tiếng, trong tay xuất hiện một ngọn phi đao, Tiểu Lý phi đao.

- Chết cho ta.

Phi đao hóa thành một tia sáng trắng, trong nháy mắt chui vào trái tim Huyễn Hương Trư.

- Ô. . .

Huyễn Hương Trư kia kêu lên một tiếng, liền chết đi.

Dương Lỗi đi qua, một tay nhấc lên nó, đi trở về , mới đi hai bước liền phát hiện một ít khác thường, nơi này có gì đó quái lạ.

Đúng, là mùi thơm, mùi thơm rất nồng đậm, đó cũng không phải Huyễn Hương Trư phát ra, mặc dù Huyễn Hương Trư có mùi thơm, nhưng không có đặc biệt như vậy , mùi thơm này, khiến người ta sảng khoái tinh thần, khiến người ta say mê, hơn nữa dường như có thể dẫn dắt người lĩnh ngộ đối với Thiên Đạo. Chẳng lẽ nơi này cũng có đồ vật cùng loại với Đạo Vân Trúc? Nếu thật là như thế này, vậy mình chẳng phải là phát đạt?

Chân Thực Ưng Nhãn mở ra lần nữa, bốn phía tìm kiếm.

Rốt cuộc là thứ gì, sẽ là linh vật nghịch thiên ư?

Trải qua tìm kiếm, Dương Lỗi phát hiện lòng đất có một chỗ không gian, không gian đặc thù, một gian nhà đá, mặt trên có một vết nứt, trên cái khe có một cây Linh thảo. Xuống trong thạch thất, rõ ràng còn có một cái ao nhỏ, ở bên trong ao hiện đầy rất nhiều đồ vật màu trắng sữa.

Đó là, cái kia sẽ không phải là Không Linh Nhũ chứ? Dương Lỗi mở to hai mắt nhìn, không thể tin được, Không Linh Nhũ, thứ này có thể ghê gớm, tại Tiên giới cũng tuyệt đối là vật hiếm có.

Không Linh Nhũ, chỗ lợi hại nhất là có thể khu trừ Tâm Ma, để người nội tâm yên ổn, tiến vào trạng thái kỳ ảo, khiến người ta có cơ hội đạt được tỉnh ngộ, lĩnh ngộ Thiên Đạo.

Không Linh Nhũ, chẳng lẽ đây thực sự là ý trời , tuy rằng đối với mình không có tác dụng quá lớn, mình không cần lợi dụng những thứ này đến đề thăng cảm ngộ của mình đối với Thiên Đạo, nhưng mình đã nhận

được Đạo Vân Trúc, hơn nữa Không Linh Nhũ, đây quả thực là muốn nghịch thiên a, chỉ sợ mặc dù là Chuẩn Thánh, thậm chí là Thánh Nhân cũng muốn ghen ghét.

Mặc dù mình không dùng đến, nhưng cho những người khác mà nói, có thể bồi dưỡng được ình một đống lớn cao thủ, nói như vậy, mình liền dễ dàng thành lập một đám lớn thế lực thuộc về mình, cái này là mình tất yếu, đương nhiên, nơi này là Tiên giới, tuy rằng nhiệm vụ chính tuyến của mình, không có quan hệ tới Tiên giới, nhưng nghĩ đến về sau là sẽ có, cái kia bất quá là vấn đề sớm hay muộn thôi, hơn nữa mình muốn cầm những vật này, phóng tới bên trong Vô Cực đại lục, phóng tới Sùng Vũ đại lục, muốn bồi dưỡng thế lực của mình, chuyện này quả là quá dễ dàng.

Đã có Đạo Vân Trúc, lại có Không Linh Nhũ , muốn bồi dưỡng được một đám cao thủ, rất đơn giản , ở dưới sự trợ giúp của Không Linh Nhũ cùng Đạo Vân Trúc, căn bản không có bình cảnh đáng nói.

Đây là muốn nghịch thiên ah.

Nhưng mà bây giờ không phải là thời điểm, dù sao Tô Anh còn đang đợi mình, ngược lại bảo vật như vậy cũng chạy không thoát, chung quanh cũng không có gia hỏa mạnh mẽ gì, còn gốc linh thảo kia, thật ra là một cây Linh thảo bình thường, nhưng bởi vì có Không Linh Nhũ kia, gốc linh thảo này trở nên cực kỳ đặc thù, nên đã vượt qua những Cực phẩm đó Linh thảo rồi.

Gốc linh thảo này phải trước hái rồi nói sau, bằng không nếu như có người khác đến, hoặc là có yêu thú phát hiện mà nói, vậy mình chẳng phải là xui xẻo, con vịt đã đun sôi bay rồi , đây cũng không phải là phong cách của Dương Lỗi.

. . .

. . .

Trở lại nơi trú quân trước đó, Tô Anh nhìn xem Dương Lỗi, hết sức bất mãn nói:

- Sư đệ, ngươi như thế nào đi lâu như vậy, không phải nói rất nhanh sẽ trở lại sao?

- Thực xin lỗi, gặp chút chuyện nhỏ.

Dương Lỗi vội nói.

- Gặp yêu thú mạnh mẽ rồi hả? Không có bị thương chớ?

Tô Anh nghe xong, hết sức quan tâm hỏi.

Dương Lỗi lắc đầu.

- Không có , không phải gặp được yêu thú mạnh mẽ , là chuyện khác, là một chuyện tốt, chuyện thật tốt.

- Cái chuyện tốt gì mà cao hứng như vậy?

Tô Anh nghe vậy vội nói.

Dương Lỗi nhẹ nhàng nở nụ cười:

- Đã tìm được thứ tốt, nhưng mà lo lắng ngươi, cho nên lúc này mới về trước, bằng không ta sớm đã đi lấy, vật kia quá trân quý, trình độ trân quý không thua gì Đạo Vân Trúc.

- Không thể nào, có đồ vật tốt như vậy sao, vậy. . . vậy còn chờ gì, chúng ta bây giờ liền đi.

Tô Anh nghe vậy vội nói, nói giỡn , có bảo vật như thế này, không trước đem tới tay rồi nói sau, ăn cơm , lúc nào cũng có thể ăn, đói bụng một chút cũng không sao.

Bảo vật đẳng cấp như Đạo Vân Trúc, một khi bị những người khác nhận được, tổn thất kia có thể to lắm, cho nên nghe xong Dương Lỗi nói , cái kia trình độ trân quý không kém Đạo Vân Trúc một chút nào, Tô Anh ở đâu còn ngồi được, kích động đến không được.

Gặp Tô Anh biểu hiện kích động như thế, Dương Lỗi cười cười nói:

- Không nóng nảy, không nên gấp , ăn cơm trước rồi nói sau, sư tỷ không thể bị đói.

- Không được, không được á..., vạn nhất nếu như bảo vật kia bị những người khác lấy mất thì sao?

Tô Anh không thể chờ đợi được rồi.

- Được rồi.

Nhìn thấy Tô Anh kiên trì như vậy, Dương Lỗi cũng chỉ đành phải gật đầu, mang theo Tô Anh đi tới địa phương trước đó.

- Chính là chỗ này.

- Nơi này, tại sao ta không có phát hiện? Ngươi có nhớ lầm rồi hay không hả? Hay bị người khác đào đi rồi?

Tô Anh tìm tòi bốn phía, không phát hiện bảo vật gì, không khỏi hỏi.

Dương Lỗi cười nhạt một tiếng:

- Không có nhớ lầm, chính là chỗ này.

- Thế nhưng mà nơi này thật không có gì a?

Tô Anh lại cẩn thận tra tìm một lần, vẫn không có phát hiện có bảo vật gì ở chỗ này, Linh thảo bình thường cũng không có, chớ nói chi là linh vật như Đạo Vân Trúc.

P£Uu G\yỀjX k©£I ¦\« ?èn -Ò§u

- Đến cùng ở nơi nào, không nên thần thần bí bí như vậy, nói thẳng ra là được, rốt cuộc là thứ gì, ở nơi nào?

Tô Anh cũng không có Chân Thực Ưng Nhãn như Dương Lỗi, tự nhiên nhìn không ra.

- Sư tỷ , ngươi xem lòng đất một chút.

Dương Lỗi nói.

- Lòng đất?

Tô Anh sững sờ, tiếp đó nói.

- Chẳng lẽ đồ vật ngươi nói, giấu ở dưới lòng đất?

Dương Lỗi gật đầu.

- Đúng vậy, vật kia ngay ở dưới đất, phía dưới địa phương chúng ta đứng, có một gian thạch thất, thứ tốt kia liền ở trong thạch thất đó.

- Thạch thất, vậy còn chờ gì , chúng ta nhanh đi xuống đi.

Tô Anh nói.

- Được, sư tỷ, ngươi tránh ra một chút.

Dương Lỗi hít một hơi thật sâu, một quyền đánh xuống , khống chế lực đạo vừa vặn, toàn bộ mặt đất bị Dương Lỗi oanh ra một cái hố.

Vượt qua Dương Lỗi dự kiến, vốn cho rằng một quyền hoàn toàn có thể mang toàn bộ thạch thất mở ra, lại không nghĩ rằng, chỉ là mở ra một cái lỗ nhỏ mà thôi, xem ra không gian chỗ này trình độ vững chắc, nằm ngoài dự đoán của mình rồi, một quyền không được , trở lại một quyền. Đầy đủ oanh kích ba quyền , mới oanh mở cái cửa động kia, có thể tiến vào bên trong rồi.

- Quả nhiên có một thạch thất, chúng ta vào đi thôi.

Tô Anh đi ở phía trước.

- Đợi một chút, vẫn là cẩn thận một chút, sư tỷ, ngươi ở đằng sau ta.

Trong này, trước đó Dương Lỗi không có cẩn thận kiểm tra, vạn nhất trong này có bẫy rập gì đó mà nói, vậy thì phiền phức.

Tô Anh cũng không có từ chối, biết rõ bản lĩnh của Dương Lỗi, hắn ở phía trước sẽ an toàn nhiều lắm, còn mình căn bản ngay cả một ít cấm chế cũng không có cách nào phát hiện , làm không tốt còn muốn liên lụy Dương Lỗi, cho nên Dương Lỗi vừa nói như vậy, Tô Anh liền đi theo phía sau của hắn, không có câu oán hận gì, hơn nữa cũng biết Dương Lỗi là lo lắng nàng, trong lòng ngược lại vô cùng ngọt ngào.

Hai người một trước một sau đi vào trong thạch thất, nơi này không phải tự nhiên hình thành, mà là có người xây dựng thành, xem ra thời đại vô cùng lâu, phỏng chừng khoảng trăm vạn năm rồi.

Trong nhà đá cũng không có quá nhiều đồ vật, chỉ có một bàn đá, mặt khác trong góc còn có một khung binh khí, trên kệ thả một thanh trường thương, ngoại trừ những thứ này ra, liền chỉ có ao nhỏ kia, ở trong ao là Không Linh Nhũ.

Vốn cho rằng nơi này như thế nào cũng sẽ có chút ít cấm chế, nhưng vượt quá Dương Lỗi dự kiến, nơi này một điểm cấm chế cũng không có, cơ quan trận pháp cũng giống như vậy, căn bản không có bố trí bẫy rập gì , này ngược lại là để Dương Lỗi cảm thấy buồn bực, đây rốt cuộc là tình huống như thế nào? Chẳng lẽ nói, cấm chế nơi này bởi vì niên đại quá lâu , mà tự động tiêu tán rồi hả? Thuyết pháp này hiển nhiên rất có khả năng , nếu không phải như thế, vậy rốt cuộc là vấn đề gì? Là chủ nhân khinh thường bố trí cấm chế? Hay là hai thứ đồ này đều không bị hắn để ở trong mắt?

Cái thanh trường thương kia, xem ra tuy rằng rất phổ thông, rỉ sét loang lổ, như sắt vụn bình thường, hơn nữa một điểm khí tức cũng không có , nhưng Dương Lỗi lại biết rõ, cái trường thương này không có đơn giản chút nào, mặc dù không có cảm giác được một tia linh khí , biểu hiện ra không có một tia đặc biệt, nhưng Dương Lỗi sử dụng Giám Định Thuật, phát hiện thanh trường thương này lại là mình không cách nào giám định ra, như vậy cái này ý nghĩa, thanh trường thương này tối thiểu nhất cũng là Linh Bảo, Hậu Thiên Linh Bảo, còn có phải Tiên Thiên linh bảo hay không, vậy thì không được biết rồi.

Tuy rằng đồ vật không nhiều lắm, nhưng trường thương này, cũng đã ghê gớm rồi, một cái Linh Bảo, mặc dù là Hậu Thiên Linh Bảo cũng là đồ vật khó lường, những thứ này mặc dù là ở Tiên giới, cũng là vật cực kỳ trân quý.

Cho tới Không Linh Nhũ kia, toàn bộ tiểu trì tràn đầy, mặc dù là đạt được vài giọt cũng đã rất tốt, bây giờ cộng lại đủ có mấy ngàn vạn giọt, đó là khái niệm gì? Ngẫm lại liền ghê gớm.

- Không có đồ vật gì, chỉ có một cái bàn, còn có một thanh phá thương.

Tô Anh nhìn chung quanh, ngoại trừ hai thứ này, trống rỗng, căn bản không có đồ vật Tô Anh muốn, cái bàn đá này không có chỗ gì đặc biệt, thanh trường thương kia , xem ra chính là phế phẩm, nhưng mà dường như khung binh khí kia cũng không tệ lắm, lại là Cực phẩm Âm Dương mộc, lãng phí, quả thực là phá gia chi tử, cái Cực phẩm Âm Dương mộc này rõ ràng bị dùng để chế khung binh khí. Điều này làm cho Tô Anh mắng to lãng phí.

Nghe Tô Anh nói như vậy, Dương Lỗi mới nhìn ra đến, khung binh khí này rõ ràng cũng không đơn giản, Cực phẩm Âm Dương mộc , cái này có thể là đồ tốt , dùng để luyện khí mà nói, là tài liệu cực tốt, có thể dùng để luyện chế Hậu Thiên Linh Bảo, kém nhất cũng có thể luyện chế ra Tuyệt phẩm Tiên Khí, nhưng mà cần xem trình độ người luyện khí, Luyện Khí Sư bình thường căn bản không có biện pháp đem Cực phẩm Âm Dương mộc này hòa tan.

Tô Anh hô to, Dương Lỗi lại lắc đầu, cái Cực phẩm Âm Dương mộc này mặc dù được, nhưng binh khí có thể đặt ở trên kệ Cực phẩm Âm Dương mộc, như thế nào lại bình thường đây này? Khẳng định không phải là phàm vật. Ở dưới Chân Thực Ưng Nhãn cũng đã xác định.

Nhìn xem Tô Anh đem chuôi trường thương này trở thành phế phẩm ném qua một bên , đem khung binh khí nắm trong tay, như là trân bảo hiếm thấy, tinh tế lau chùi tro bụi trên mặt, để Dương Lỗi vô cùng im lặng.

- Sư tỷ, khung binh khí này mặc dù là Cực phẩm Âm Dương mộc, nhưng cũng không đáng kinh ngạc như vậy ah.

Dương Lỗi nói.

- Ngươi biết cái gì, đã có Cực phẩm Âm Dương mộc này, thì có thể để cho sư phụ chế tạo cho ta một Tuyệt phẩm Tiên Khí rồi.

Tô Anh đem khung binh khí kia thu hồi, sau đó nói với Dương Lỗi.

- Nếu như vận khí tốt mà nói, còn có thể được đến một cái Linh Bảo, Hậu Thiên Linh Bảo là cực kì hiếm có, so với Tuyệt phẩm Tiên Khí còn mạnh hơn nhiều lắm, nếu như có thể có một kiện Tuyệt phẩm Tiên Khí mà nói, vậy cho dù là gặp được Huyền Tiên, ta cũng có lòng tin đánh một trận.

Dương Lỗi cười thầm không thôi, nếu như Tô Anh biết mình đem một cái Linh Bảo vứt sang một bên, bỏ qua như vậy mà nói, không biết sẽ là vẻ mặt gì, tha thiết ước mơ Linh Bảo, rõ ràng từ trong tay bỏ lỡ, đoán chừng sẽ hối hận muốn chết.

- Sư đệ, ngươi đang cười cái gì, chẳng lẽ ta nói sai sao?

Gặp Dương Lỗi không hiểu thấu nở nụ cười, Tô Anh vô cùng khó hiểu , nhìn xem Dương Lỗi hỏi.

- Sư tỷ, ngươi không có nói sai, nhưng mà. . . Nhưng mà sư tỷ , ngươi bỏ lỡ thứ tốt , ở trong nhà đá này, vật quý giá nhất, ngươi vẫn không có phát hiện, ta có thể nói cho ngươi biết, đó là thứ ngươi luôn mơ tưởng.

Dương Lỗi nói ra.

- Ta tha thiết ước mơ, ở trong nhà đá? Cái gì đó, không có ah, nếu như ngươi nói là Cực phẩm Âm Dương mộc mà nói, đã bị ta thu lại rồi, hơn nữa , ta không cho rằng nơi này còn có vật phẩm so với Cực phẩm Âm Dương mộc kia càng thêm quý trọng rồi.

P££u G\ʏỀjX k©¢I ¦_Ł̣j W_Ê_ i_Ńh -ʁ GĐq ~ G\∂j\ ¦«´Łju ros

Tô Anh gặp Dương Lỗi nói như vậy, ngược lại là vô cùng nghi hoặc, lại quét mắt bốn phía, phát hiện không có địa phương gì bỏ sót.

- Sư tỷ còn chưa phát hiện sao?

Dương Lỗi nói.

- Cái gì không có phát hiện? Sư đệ ngươi đến cùng nói là vật gì?

Tô Anh nói.

- Binh khí, hơn nữa còn là một Linh Bảo, tối thiểu nhất cũng là Hậu Thiên Linh Bảo, đây chẳng phải là sư tỷ ngươi tha thiết ước mơ sao?

Dương Lỗi mỉm cười nói.

- Binh khí , ngươi. . . Sư đệ ngươi sẽ không phải là nói chuôi phá thương này chứ?

Tô Anh một tay tóm lấy trường thương giống như sắt vụn kia, quơ quơ nói:

- Điều đó không có khả năng, trường thương này vốn là không có chỗ nào đặc biệt, chính là sắt vụn.

- Không, không phải , sư tỷ nhìn lại một chút, đây chính là Linh Bảo hàng thật giá thật, không tin mà nói, sư tỷ có thể nhỏ máu nhận chủ, nhưng mà sư tỷ có thích sử dụng thương hay không, ngược lại là cái vấn đề.

Dương Lỗi dừng một chút, nghĩ đến Linh Bảo bình thường cũng có thể biến hóa hình thái, nhưng mà bình thường nói đến , Linh Bảo đều là cao ngạo, sẽ không thay đổi bộ dáng của hắn, chỉ có thể duy trì hình thái thật sự.

Đương nhiên , cái này cũng không phải là không được , nếu như Linh Bảo nhận chủ, chủ nhân muốn thay đổi mà nói, vẫn là có thể làm được, nhưng mà Tiên Thiên linh bảo bình thường sẽ không, Hậu Thiên Linh Bảo còn có thể.

- Sư tỷ , thử một chút xem.

- Thử xem liền thử xem, nếu thật là Linh Bảo mà nói, ngươi để sư tỷ làm cái gì đều được.

Tuy rằng Dương Lỗi khẳng định như vậy, nhưng Tô Anh vẫn còn có chút không tin, dù sao chuôi trường thương này, bề ngoài thật sự là quá kém.

Tô Anh ở Dương Lỗi nhìn soi mói, cắt một đao trên ngón tay của mình, một giọt máu tươi nhỏ xuống phía trên trường thương, lập tức phát ra tia sáng chói mắt, trường thương nguyên bản rỉ sét loang lổ, thời gian dần qua trôi nổi lên, những rỉ sét kia, hoàn toàn rơi xuống, xuất hiện bản thể. Ánh sáng chói mắt, uy thế kinh người, khiến người ta khiếp sợ không thôi.

- Thật là Linh Bảo?

Tô Anh há to miệng, vẻ mặt không thể tin được.

- Thế nào , sư tỷ , ta không có lừa ngươi chứ?

Nhìn xem trường thương trong tay Tô Anh, Dương Lỗi khẽ cười nói.

- Cảm ơn ngươi , sư đệ.

Tô Anh vuốt vuốt trường thương trong tay , vui mừng vô cùng, một thanh trường thương này, không phải uy vũ khí phách bình thường như vậy, xem ra rất nhu hòa , vô cùng thích hợp Tô Anh.

- Giữa chúng ta còn cần nói cám ơn sao.

Dương Lỗi nói.

- Được rồi, sư tỷ đạt được một vũ khí tốt, như vậy chúng ta kế tiếp cũng nên đi tìm mục tiêu chủ yếu rồi.

Dương Lỗi có Chân Thực Ưng Nhãn, rất nhanh đã tìm được lối vào bên kia.

- Thì ra nơi này còn có cửa vào.

Tô Anh kinh ngạc không thôi, ban đầu thời điểm đạt được Hỏa Phượng thương, còn tưởng rằng Dương Lỗi nói có thể so sánh Đạo Vân Trúc đúng là Hỏa Phượng thương rồi, không nghĩ tới còn có vật phẩm khác, nếu không phải Hỏa Phượng thương , cái kia đồ vật có thể so với Đạo Vân Trúc, cũng không đạt được, ít nhất là không kém Hỏa Phượng thương. Rốt cuộc là cái gì? Tô Anh càng ngày càng hiếu kỳ rồi.

- Ồ, nơi này linh khí thật nồng nặc , hơn nữa. . . Hơn nữa phẩm chất so với linh khí bên ngoài muốn cao hơn nhiều, nhu hòa nhiều lắm, dường như ẩn chứa Thiên Đạo pháp tắc ở bên trong.

Vừa đi vào nhà đá, Tô Anh giật mình không thôi.

- Đây là. . . Đây chẳng lẽ là Không Linh Nhũ trong truyền thuyết?

Nhìn xem chất lỏng màu trắng sữa trong ao nhỏ kia, Tô Anh không khỏi mở to hai mắt nhìn, ánh mắt tràn đầy không thể tin được. Không Linh Nhũ, đây tuyệt đối là thứ tốt, hơn nữa nơi này nhiều như vậy, cái ao nhỏ kia đều muốn đầy đi ra, giá trị của nó, so với Đạo Vân Trúc còn cao hơn.

Dương Lỗi gật đầu nói:

- Đúng vậy, đây là Không Linh Nhũ trong truyền thuyết kia, ta không có nói láo ah, lúc này đây thu hoạch rất lớn, đã có Đạo Vân Trúc cùng Không Linh Nhũ , tin tưởng sư tỷ có thể ở trong thời gian ngắn nhất đột phá Thiên Tiên tiến vào Huyền Tiên.

- Uhm , không nghĩ tới chúng ta vận khí tốt như vậy.

Tô Anh vui vẻ không thôi.

- Sư đệ , ngươi mang thứ đó đều thu lấy đi.

Dương Lỗi gật đầu , lấy ra một cái bình ngọc luyện chế đặc thù, đầy đủ sắp xếp những Không Linh Nhũ này rồi.

. . .

. . .

Ba ngày sau.

- Cuối cùng đi ra được.

Nhìn một thôn xóm nhỏ phía xa, Dương Lỗi cùng Tô Anh đều thở phào nhẹ nhõm, nơi này rốt cục có dấu chân người rồi, cho tới nay lo lắng cũng để xuống. . .

Hai người đi không bao xa, liền nhìn thấy một thợ săn mặc áo vải thô, trong tay nắm lấy một thanh Trường Cung.

Một cái Giám Định Thuật đi qua, thợ săn này gọi là Vương Kiều, tu vi Thiên Tiên trung kỳ, Trường Cung trong tay là một Tiên Khí , không có tên, dùng để săn thú mà thôi.

- Vị đại ca này, chào ngươi.

Dương Lỗi kéo tay Tô Anh, đi tới bên người Vương Kiều, ngăn hắn lại nói.

- Vị Tiểu ca này, chào ngươi, không biết Tiểu ca ngăn cản tại hạ có chuyện gì?

Vương Kiều cũng không để ý, nhìn hai người trước mắt, một cái Thiên Tiên, một cái ngay cả Thiên Tiên cũng chưa tới, nhưng nhìn ra được, hai người này rất trẻ, mà theo khí chất của hai người này đến xem , hai người này quyết không phải người bình thường, ở địa phương nhỏ bé như thế này, làm sao có thể có người như vậy? Xem ra hai thiếu niên này, đoán chừng là gặp được khó khăn gì rồi, đại khái là đại gia tộc, đại tông môn ra rèn luyện, ở chỗ này lạc đường. Xem hai người cũng không giống là người xấu, cho nên Vương Kiều đối với hai người cũng không có cảnh giác quá lớn gì.

- Là như thế này, tỷ đệ chúng ta từ bên trong vùng rừng rậm kia đến, lạc đường, không biết nơi này là nơi nào, phiền phức Đại ca chỉ điểm cho chúng ta một chút.

Dương Lỗi nhìn xem Vương Kiều nói ra.

- Các ngươi từ nơi sâu xa của rừng rậm đến?

Vương Kiều nghe vậy lắp bắp kinh hãi.

- Làm sao vậy, có cái gì đó không đúng sao?

Dương Lỗi gặp Vương Kiều giật mình như thế, trong lòng ngược lại cũng hơi có chút kinh ngạc , chẳng lẽ rừng rậm này có chỗ gì thần bí hay sao? Bằng không vì cái gì hắn nghe được mình và Tô Anh từ trong vùng rừng rậm kia đi tới, sẽ giật mình như thế.

- Hai vị thật đúng là lợi hại, nơi sâu xa của rừng rậm này là thần bí cực kỳ, mặc dù là thợ săn già, tu vi đạt tới Kim Tiên đỉnh cấp cũng không dám xâm nhập, ở đó sương mù dày đặc, hơn nữa rất nhiều yêu thú cực kỳ mạnh mẽ, lực công kích khủng bố, không lạc lối ở bên trong , chính là bị yêu thú giết chết, cho nên từ xưa tới nay chưa từng có ai dám xông vào trong rừng rậm sương mù kia.

Vương Kiều nghe vậy giải thích nói ra.

Dương Lỗi cùng Tô Anh liếc mắt nhìn nhau, Vương Kiều này nói, ngược lại là sự thật, rừng rậm sương mù kia, hoàn toàn chính xác khủng bố dị thường, nếu như không phải mình nắm giữ Chân Thực Ưng Nhãn, tăng thêm mình có thể sử dụng Thuấn Tức Thiên Lý, đoán chừng lúc này còn bị nhốt ở đó ra không được.

P£¢u G\ʏỀjX k©PI ¦_Ł j W_Ê_ i _Ń h -ʉ GĐq ~ G\∂j\ ¦«´Łju r©s

- Chẳng lẽ chưa bao giờ có người sống sót đi ra ngoài ư?

Dương Lỗi lại hỏi, đây là vấn đề Dương Lỗi hết sức quan tâm, qua nhiều năm như vậy , rất nhiều người tiến vào Mê Vụ Chi Đảo, không có khả năng không có một cái nào tiến vào nơi này đi? Nếu là như vậy, như vậy những người tiến vào Mê Vụ Chi Đảo kia, chẳng lẽ thật đã chết rồi? Biến mất?

Vương Kiều lắc đầu nói:

- Không có , chưa từng có.

Hai người theo Vương Kiều đi tới trong nhà hắn, trong nhà Vương Kiều ngoại trừ Vương Kiều ra, còn có một vợ một nữ, thê tử tên Thanh Lan , tướng mạo hết sức bình thường, ngược lại là con gái Vương Lam có chút xuất chúng, tư chất cũng không tệ, tu vi đạt đến Thiên Tiên Đại viên mãn.

Cùng Tô Anh hình như là trời sinh tỷ muội vậy, mới nhận biết liền trò chuyện rất vui vẻ, tình như tỷ muội.

Giờ cơm đến, Vương Kiều lấy ra một vò rượu ngon.

Để Dương Lỗi hết sức kinh ngạc là, rượu này tuy rằng không sánh được rượu tiên nước thánh của mình, nhưng mà vô cùng không tồi, không kém bao nhiêu a.

- Rượu ngon.

Dương Lỗi khen.

- Đương nhiên là rượu ngon, đây chính là nữ nhi bảo bối của ta thời điểm trăng rằm ủ ra thượng đẳng Nữ Nhi Hồng, lần này không có rượu ngon gì, đành phải lấy ra rồi, vốn định chờ thời điểm Lam Nhi lập gia đình mới lấy đấy.

Vương Kiều uống một ngụm, cao hứng nói.

- Chuyện này. . . Cái này , Vương đại ca như thế nào như vậy? Đây chính là Nữ Nhi Hồng của Lam Nhi cô nương ah.

Dương Lỗi nghe xong, có chút được sủng ái mà lo sợ.

Lúc này Vương Lam nói:

- Phụ thân, ngươi thật sự là, hừ, không để ý tới ngươi rồi.

- Ha ha , ngược lại không phải ngươi nói không lấy chồng sao? Ta cùng Dương lão đệ hợp ý, liền lấy ra chiêu đãi Dương lão đệ rồi, nhưng mà, nếu như Lam Nhi đồng ý tuyển Dương lão đệ làm chồng mà nói, vậy thì thích hợp hơn.

Vương Kiều hết sức cao hứng, lớn tiếng nói.

- Phụ thân.

Vương Lam sắc mặt đỏ bừng.

Mà Dương Lỗi thì bị sợ rồi, nói:

- Vương đại ca , cái vui đùa này không mở được đâu.

- Cái gì nói giỡn chứ, Vương Kiều ta người nào đều gặp, nhưng rồng trong loài người như Dương lão đệ, lại là chưa bao giờ thấy qua, nếu như Dương lão đệ để ý Lam Nhi, đó là phúc khí của nàng, chỉ sợ là Dương lão đệ chướng mắt, ta biết Dương lão đệ khẳng định không phải người bình thường, cuối cùng sẽ bay lượn Cửu Thiên, ở trong Tiên giới dương danh, mà nữ nhi này của ta, cũng không phải là nhân vật an phận, tổng thể sẽ đi ra ngoài xông vào một lần, bây giờ Dương lão đệ khẳng định phải rời khỏi nơi này, đến lúc đó, ta hi vọng Dương lão đệ có thể mang Lam Nhi , như thế lão ca ta cũng yên lòng, dù sao cũng hơn Lam Nhi một người ra ngoài lưu lạc muốn an toàn nhiều lắm.

Vương Kiều vừa uống rượu vừa nói, bộ dạng tựa hồ có hơi men say.

- Lão ca , ai. . . Nói thiệt cho ngươi biết ah, ta cùng sư tỷ cũng không phải người Tiên giới.

Nghe xong Vương Kiều nói, Dương Lỗi mới xác định , nơi này hoàn toàn chính xác chính là Tiên giới, mà Vương Kiều cũng là người đáng giá tín nhiệm, đương nhiên nếu như hắn có tâm tư gì không đứng đắn , Dương Lỗi cũng không sợ, tuy rằng tu vi cảnh giới của mình bất quá là Bát Quái Ngưng Thần, nhưng giết hắn không khó.

- Không phải Tiên giới? Chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ Dương lão đệ là Ma tộc? Là Yêu tộc?

Vương Kiều nghe vậy lắp bắp kinh hãi, tiếp đó lắc đầu nói.

- Không có khả năng , không có khả năng , đây tuyệt đối không có khả năng , ba ngàn năm trước, ta gặp được Thiên Toán Tử, hắn tính toán qua, nói là ba ngàn năm sau sẽ gặp được một vị quý nhân, hắn sẽ trở thành Tiên giới Tiên chủ, không phải ma, cũng không phải yêu , mà là một vị Thần nhân chính thức.

Vương Kiều nói, để Dương Lỗi càng là giật mình rồi, ba ngàn năm trước, Thiên Cơ tử tính toán qua hay sao? Cái Thiên Toán Tử này rõ ràng lợi hại như vậy, có thể suy tính đến sự xuất hiện của mình sao? Không có khả năng, mình nắm giữ Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, người nào có thể suy tính ra quá khứ tương lai của mình?

Hơn nữa , Tiên giới chi chủ này, mình có cần phải như vậy sao? Nếu như không có nhiệm vụ của hệ thống mà nói, mình cần gì cố sức?

Lúc này âm thanh gợi ý của hệ thống vang lên:

- Đinh, người chơi kích phát Tiên giới đầu mối chính SSSS nhiệm vụ, trở thành Tiên giới chi chủ, thời gian ba ngàn năm, nhiệm vụ khen thưởng không biết, nhiệm vụ thất bại trừng phạt không biết.

Nhiệm vụ, Vương Kiều mới nói ra, mình liền nhận được hệ thống nhiệm vụ chính tuyến, Tiên giới hệ thống nhiệm vụ chính tuyến, hơn nữa còn là SSSS cấp, cái này so với mình tiếp nhận bất luận nhiệm vụ gì độ khó cũng cao hơn , trở thành Tiên giới chi chủ? Ở trong ba ngàn năm? Cái này nếu như để người ta biết, đoán chừng sẽ cười chết, một người dù lợi hại thế nào, cũng không có khả năng ở trong vòng ba ngàn năm, trở thành Tiên giới chi chủ.

Tiên giới này cũng không phải là đơn giản như vậy, mặc dù tu vi đạt tới Chuẩn Thánh, muốn trở thành Tiên giới chi chủ cũng không có khả năng, toàn bộ Tiên giới cao thủ như mây, Chuẩn Thánh cấp không biết có bao nhiêu.

Nhưng mà cũng may bản thân nắm giữ Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, bảo vật nghịch thiên như thế này, nếu như không có, cái kia ngươi muốn ở trong ba ngàn năm trở thành Tiên giới chi chủ, chuyện này quả là nói chuyện hoang đường viển vông, đừng nói là ba ngàn năm, mặc dù là ba vạn năm, 300 vạn năm, thậm chí là ba trăm triệu năm cũng chưa hẳn có thể làm được.

Nhưng mình đã có Toàn Năng Tu Luyện hệ thống lại không giống với lúc trước, phương pháp mình tăng lên đẳng cấp, cùng người khác hoàn toàn khác nhau, mình là đánh quái thăng cấp, chỉ cần mình có đầy đủ Điểm kinh nghiệm, là có thể tăng lên cấp bậc của mình, so với người khác phải nhanh hơn nhiều lắm , hơn nữa mình nắm giữ tuyệt chiêu Thiên Đao Nhị Thức khủng bố như vậy, có thể vượt cấp giết người, chỉ cần mình đạt đến Chuẩn Thánh cảnh giới , lợi dụng Thiên Đao Nhị Thức , có thể đánh chết Thánh Nhân, cái kia chính là chuyện kinh khủng cỡ nào, Thánh Nhân Bất Tử Bất Diệt, nhưng mà mình có thể đánh chết, như vậy mình muốn trở thành Tiên giới chi chủ còn là việc khó sao? Có ai dám ngăn trở?

Cho nên muốn hoàn thành nhiệm vụ này, không khó, bên trong ba ngàn năm, mình điên cuồng đánh quái thăng cấp, chờ đẳng cấp của mình tăng lên rồi, hết thảy đều không là vấn đề.

Nhưng mà Thiên Toán Tử gì kia cũng đủ biến thái, hắn rốt cuộc là ai, lại có thể tính toán được chuyện của mình, cái này không phải là một chuyện tốt , suy nghĩ một chút, ngược lại cũng không phải một chuyện xấu, nếu như gia hoả này thực lợi hại như vậy mà nói, để hắn tính toán ình cũng tốt , xem mình có thể trở lại thế giới cũ, cũng chính là địa cầu hay không.

- Thiên Toán Tử , Vương đại ca, Thiên Toán Tử này là người nào? Hắn tính toán thực lợi hại như vậy sao? Nếu ta nói, loại chuyện này không đáng tin tưởng thì sao.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

P£Pu G\ʏỀjX k©kI ¦_Ļj W_Ê_ J i Xfŋ i \àH ¦ \æj\u

- Lão đệ , Thiên Toán Tử này là thần toán, sự tình gì đều có thể tính ra, từ khi Thiên Toán Tử xuất đạo đến nay , chưa bao giờ có sự tình tính toán bỏ qua, nhưng mà Thiên Toán Tử này tính tình cực kỳ quái lạ, nếu như hắn đồng ý, không cần thù lao cũng có thể thay người ta đoán mệnh, nhưng nếu như không muốn, dù ngươi là Tiên Vương Tiên Đế, cũng không có khả năng.

Vương Kiều nói.

- Ta trong lúc vô tình giúp Thiên Toán Tử đại tiên một lần, Thiên Toán Tử tiền bối liền tính cho ta một quẻ, nói ta ba ngàn năm sau sẽ gặp được một nam một nữ, mà nam nhân này, là vị hôn phu của nữ nhi ta, cũng là nhất đẳng quý nhân.

Vương Kiều cười hắc hắc nói.

Dương Lỗi khinh thường liếc mắt, cái này cũng được , mình chẳng phải là không hiểu thấu nhiều hơn một cô gái.

- Khục khục , Vương đại ca , ngươi chuyện này. . . Ta cũng không phải quý nhân ah , thật ra, ta là tới từ một địa phương tên là Vô Cực đại lục, chỗ đó thuộc về hạ giới, so với Tiên giới muốn thấp một cấp độ, sao có thể là quý nhân.

Dương Lỗi đem lai lịch của mình nói ra.

- Dương lão đệ, không, hẳn là bảo ngươi con rể rồi, Thiên Toán Tử đại tiên đã nói, đó là tuyệt đối sẽ không sai, đương nhiên Thiên Toán Tử tiền bối vì suy tính chuyện này, là đã tiêu hao hết vạn năm tuổi thọ.

Vương Kiều nói.

- Cho nên , Thiên Toán Tử tiền bối chắc chắn sẽ không sai.

Vạn năm tuổi thọ, đối với một vị tiên nhân mà nói, vạn năm không lâu lắm, nhưng tổn thất vạn năm tuổi thọ , cái kia không phải là người nào đều đồng ý đấy.

. . .

. . .

Rời khỏi nhà của Vương Kiều, Dương Lỗi cùng Tô Anh hướng về một tòa thành trì gần nhất tiến đến , nhưng mà trên đường lại thêm một người , đó là Vương Lam, Vương Lam này đối với lời của phụ thân là tin không thôi , ánh mắt nhìn về phía Dương Lỗi như là một vũng nước trong, để Dương Lỗi không biết làm sao.

Tô Anh ngược lại cũng có chút ghen, nhưng mà Vương Lam mở miệng một tiếng tỷ tỷ, cực kì thân mật, Tô Anh cũng không có cách nào, cũng không đành lòng từ chối. Cứ như vậy hai người đi biến thành nhóm ba người.

Ngũ Nhạc thành, nhìn xem ba chữ to trên cửa thành kia, khí thế kinh người.

Cái này là thành trì của Tiên giới sao, quả nhiên không giống người thường, tuy rằng cùng thành trì của Vô Cực đại lục lớn nhỏ không có khác nhau quá lớn, nhưng mà những tài liệu, cửa lớn, ba chữ to kia, làm cho người ta cảm giác liền hoàn toàn khác nhau , ba chữ kia, cũng không phải là tùy tùy tiện tiện viết ra, trong đó rõ ràng ẩn chứa Thiên Đạo Pháp Tắc Chi Lực, xem ra người viết lưu niệm cho thành trì, không đơn giản , tuyệt đối không đơn giản.

- Đứng lại, vào thành mỗi người một ngàn Hạ Phẩm Linh Thạch.

Dương Lỗi nghe vậy nhướng mày, thông qua Vương Kiều Dương Lỗi biết rõ , ở trong Tiên giới , đại đa số vẫn là dùng linh thạch với tư cách tiền giao dịch, còn Tiên Thạch, so với linh thạch khó được , tu vi tăng lên tới Tiên Nhân cấp, cần lợi dụng Tiên Thạch tu luyện, như thế này tốc độ tu luyện sẽ nhanh rất nhiều, đương nhiên linh thạch cũng có thể, nhưng mà lợi dụng linh thạch tu luyện mà nói, tốc độ kia còn kém rất nhiều.

Tại Tiên giới, một khối Hạ phẩm Tiên Thạch có thể chống đỡ một trăm khối Cực Phẩm Linh Thạch, một khối trung phẩm Tiên Thạch có thể đổi mười khối Hạ phẩm Tiên Thạch, một khối Thượng phẩm Tiên Thạch thì lại đổi mười khối trung phẩm Tiên Thạch.

Cho nên tại Tiên giới, linh thạch cùng Tiên Thạch chẳng khác nào là tiền, bất kể giao dịch cái gì, đều là lợi dụng linh thạch cùng Tiên Thạch làm tiêu chuẩn , đương nhiên cũng có thể lấy vật đổi vật, nhưng mà loại tình huống này tương đối ít, bình thường đều chọn lợi dụng linh thạch hoặc là Tiên Thạch giao dịch mua bán.

Cho tới thời điểm tiến vào Ngũ Nhạc thành này, hoàn toàn chính xác cần giao nộp linh thạch, nhưng mà mỗi người chỉ cần mười khối Hạ Phẩm Linh Thạch mà thôi, nhưng hai thủ vệ trước mắt này, lại để mình giao một ngàn, cái này rõ ràng cho thấy là doạ dẫm , Dương Lỗi làm sao có thể cho hắn như vậy, doạ dẫm cũng doạ dẫm đến trên đầu mình, không cho bọn họ điểm màu sắc, trong lòng liền không thoải mái.

- Ngươi xác định muốn một ngàn?

Dương Lỗi nhìn xem thủ vệ kia lạnh lùng nói.

- Một ngàn chính là một ngàn, không cho, vậy thì lăn , đừng nghĩ vào thành.

Thủ vệ kia gặp Dương Lỗi như vậy cũng không vui , thầm nghĩ, chỉ là một gia hỏa Bát Quái Ngưng Thần, ngay cả Thiên Tiên cũng chưa tới, lại dám càn rỡ như vậy, không cho hắn điểm màu sắc nhìn xem, cũng không biết cái gì là trời cao đất rộng.

- Gan các ngươi rất to ah, ta hôm nay ngược lại muốn xem xem, các ngươi hai cái chó này, có thể làm gì ta, ta chính là không cho linh thạch, nhưng lại muốn vào thành.

Dương Lỗi đối với hai nữ ý bảo, sau đó hướng về nội thành đi đến.

Gặp Dương Lỗi không nhìn mình , thủ vệ kia lập tức giận dữ rồi, quát lên:

- Tiểu tử , ngươi muốn chết.

Nói xong trường đao trong tay liền bay ra, hướng về Dương Lỗi bổ tới.

- Hừ, dám đối với ta động đao, thật là chán sống, vốn còn muốn tha cho ngươi một mạng, nhưng hiện tại xem ra, không giết không được.

Thủ vệ này tu vi bất quá là Thiên Tiên sơ kỳ mà thôi, rõ ràng dám càn rỡ như thế , nhưng mà thủ vệ một thành trì phổ thông đã là Thiên Tiên cảnh giới, Tiên giới quả nhiên là Tiên giới.

Thủ vệ kia bổ tới một đao, Dương Lỗi không để ở trong mắt, đột nhiên oanh ra một quyền, thủ vệ kia lập tức bị đánh bay ra ngoài , không chịu nổi một kích.

- Khục khục. . . Khục khục. . .

Thủ vệ kia phun ra một ngụm máu tươi, nhìn xem Dương Lỗi không dám tin tưởng, hắn bất quá là một phàm nhân mà thôi, tu vi bất quá là Bát Quái Ngưng Thần, mà mình đã vượt qua Thiên kiếp thành tựu Thiên Tiên , thậm chí ngay cả một quyền của hắn cũng đỡ không nổi, phẫn nộ, cực kỳ phẫn nộ, trong mắt sự thù hận nồng đậm, oán độc không thôi, hận không thể đem Dương Lỗi chém thành muôn mảnh.

- Ngươi dám đả thương thành vệ, xem ra ngươi là không muốn sống, tiểu tử , ngươi đây là đang khiêu khích uy nghiêm của thành vệ quân, ngươi hẳn phải chết.

Một người thủ vệ khác đở lấy thành vệ bị Dương Lỗi kích thương kia, nghiêm nghị quát lên.

Bốn phía người xem náo nhiệt cũng chầm chậm nhiều hơn, không nghĩ tới có người lại dám đối với thủ vệ ở cửa thành động thủ , đây chính là trăm ngàn năm qua lần đầu ah , nhưng mà hai thủ vệ này, cũng hoàn toàn chính xác luôn thích doạ dẫm vơ vét tài sản, thu nhiều linh thạch, yêu cầu hối lộ , để cư dân phổ thông của nội thành rất khó chịu, nhưng mà ngại thành vệ quân uy nghiêm, mỗi người không dám nhắc tới.

Cho nên lúc này thấy thủ vệ này bị Dương Lỗi một quyền đánh bay, đại đa số người đều là trong lòng vui vẻ.

- Tiểu huynh đệ , ngươi vẫn là chạy nhanh rời khỏi ah, bằng không thành vệ quân đến , liền đi không được nữa.

Lúc này một vị lão già thuần khiết, ở bên người Dương Lỗi nhỏ giọng nhắc nhở.

P£ku G\ʏỀjX k¨·I G\ʍ ˢ Ĥ¾j\ iXfŋ i\àH ¦\æj\u ros

- Lão nhân gia, cái sự tình này không ngại, không ngại, không cần phải lo lắng, nếu ta dám động thủ, sẽ không sợ thành vệ quân, đừng nói là thành vệ quân, coi như là Thành chủ đến, cũng giống vậy, nếu như tùy ý bọn hắn tiếp tục làm như thế, có hại chịu thiệt, còn không phải người phàm bình thường , tu vi thấp sao, ở đâu ra nhiều linh thạch như vậy, đó cũng không phải là số ít, ròng rã một ngàn khối Hạ Phẩm Linh Thạch ah.

Dương Lỗi âm thanh lạnh lùng nói, một ngàn khối Hạ Phẩm Linh Thạch, đầy đủ một phàm nhân bình thường của Tiên giới dùng một tháng rồi.

- Thế nhưng mà. . . Thế nhưng mà , bọn họ đều là không giảng đạo lý đấy.

Lão giả nói:

- Tiểu huynh đệ, nghe ta một câu, lui một bước trời cao biển rộng, ngươi còn trẻ, bọn họ đều là nhân vật ăn tươi nuốt sống ah.

- Lão nhân gia không cần phải lo lắng, ta ngược lại muốn xem xem, những cái gọi là thành vệ quân này, rốt cuộc là hung hăng càn quấy như thế nào, ép dân chúng như thế nào.

Dương Lỗi đối với lão giả khuyên bảo vẫn là rất cao hứng, lão nhân kia ở thời điểm này, còn khích lệ mình , vì an toàn của mình, rõ ràng không để ý nguy hiểm bị thành vệ quân phát hiện.

Chuyện như vậy, nếu như bị thành vệ quân biết rõ, lão giả này đoán chừng cũng không có tháng ngày tốt qua , cho nên để trong lòng Dương Lỗi có chút cảm động.

- Chuyện gì xảy ra?

Lúc này một thanh âm truyền tới, đám người tránh ra, chỉ thấy một tướng lãnh toàn thân xuyên áo giáp màu vàng đi tới , một cái Giám Định Thuật đi qua, Vương Cương, tu vi Kim Tiên hậu kỳ, một trong Ngũ Nhạc thành thành vệ quân tam đại Phó thống lĩnh.

- Thống lĩnh đại nhân, chính là tiểu tử này, hắn không giao lệ phí vào thành, còn đả thương thuộc hạ.

Cái thủ vệ bị Dương Lỗi đả thương kia nhìn thấy Vương Cương, liền cáo trạng nói.

- Thật sao?

Vương Cương nhìn Dương Lỗi một chút, nhíu mày , giọng điệu lại vô cùng bình thản, Vương Cương không phải người bình thường, nhãn lực không kém , thiếu niên này tuổi không lớn lắm, tuy rằng tu vi không cao , bất quá chỉ là phàm nhân Bát Quái Ngưng Thần mà thôi, lại có thể đánh bại Thiên tiên sơ kỳ hộ vệ , tăng thêm khí chất phi phàm , hiển nhiên không phải người bình thường, hơn nữa dường như không một chút e ngại nào, cái này càng thêm đáng giá suy nghĩ sâu xa rồi, thiếu niên này, hẳn là đệ tử đại gia tộc hoặc là đại tông môn nào đó, hơn nữa địa vị không thấp, vì một việc nhỏ như vậy, thay thủ vệ này ra mặt, đắc tội thiếu niên này , không đáng, không đáng.

- Nếu như ta phát hiện ngươi nói không phải thật, cái kia cũng đừng trách ta không khách khí.

Vương Cương nhìn xem thủ vệ kia, ánh mắt vô cùng lăng lệ ác liệt, ép tới hắn hầu như không thở nổi.

Lúc này trong lòng của hắn kinh hãi, đây là có chuyện gì, bình thường Vương thống lĩnh là không phải như vậy, mặc dù mình không phải thủ hạ lệ thuộc trực tiếp của hắn, nhưng cũng sẽ không đối xử với bọn người

mình như thế, chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ lão Đại của mình và Vương Phó thống lĩnh cãi nhau trở mặt rồi hả? Muốn nắm mình khai đao? Nếu như là thế này, vậy mình chỉ sợ sẽ đại họa lâm đầu rồi.

- Lão nhân gia này, ngươi tới nói.

Vương Phó thống lĩnh lạnh lùng nhìn hắn một cái , đưa mắt nhìn sang một ông lão cách Dương Lỗi không xa, vị lão giả này, chính là người nhắc nhở Dương Lỗi rời khỏi kia.

Lão giả kia nhìn Dương Lỗi một chút, lại nhìn Vương Cương một chút, do dự xuống, ngay sau đó ánh mắt kiên nghị nói:

- Thống lĩnh đại nhân, sự tình là như thế này, vị tiểu huynh đệ này muốn vào thành, nhưng hai vị quan gia muốn thu một ngàn khối Hạ Phẩm Linh Thạch, mà tiểu huynh đệ mặc kệ, cho nên hai vị quan gia liền nổi giận , nói là vị tiểu huynh đệ này khiêu khích uy nghiêm của thành vệ quân, muốn đem hắn bắt về xử trí.

- Lão gia hỏa , ngươi. . . ngươi dám vu hãm ta, ta muốn giết ngươi.

Gặp lão giả kia rõ ràng nói thật, thủ vệ kia lập tức thẹn quá hoá giận, rút đao lao lên. . .

- Muốn chết.

Dương Lỗi đang muốn động thủ, lại không nghĩ tới Vương Cương ở một bên đá mạnh một cước ra, thủ vệ kia lập tức bị đá bay, nặng nề ngã xuống đất, sống chết không rõ.

- Thống. . . Thống lĩnh đại nhân , chuyện này. . . Chuyện này. . .

Một thủ vệ khác bị tình huống này làm sợ ngây người, như thế nào cũng thật không ngờ sẽ là một kết quả như vậy.

- Người đến , bắt lại hai người này, đánh vào đại lao.

Vương Cương lập tức vung tay lên, lớn tiếng nói.

- Vâng, Thống lĩnh đại nhân.

Gặp tình huống như vậy, mọi người vây xem dồn dập vỗ tay.

- Vị công tử này, thật không tiện, là Vương Cương ta quản thuộc hạ không nghiêm, rõ ràng xuất hiện loại bại hoại này, hi vọng công tử không nên so đo.

Làm xong tất cả những thứ này, Vương Cương đối với Dương Lỗi nói.

- Thống lĩnh đại nhân nói gì vậy, đại nhân công chính liêm minh, mọi người chúng ta rõ như ban ngày.

Dương Lỗi thấy thế trên mặt nở nụ cười, nói ra.

Đối với những hành vi này của Vương Cương, Dương Lỗi ngược lại là vô cùng kinh ngạc, nhưng mà cũng đoán được, gia hoả này là cố ý, không chừng muốn xem bản thân sâu cạn , nếu như đổi lại những người khác mà nói, chưa chắc sẽ như thế, bởi vì nếu như hắn thật là loại người công chính nghiêm minh kia, như vậy loại tình huống này, như thế nào đến bây giờ mới phát hiện đây này?

Đương nhiên, cũng có khả năng là nguyên nhân khác, hai thủ vệ này cũng không phải thuộc hạ trực hệ của hắn, mà là người đối đầu của hắn, nếu như là như thế này, cái kia cũng có thể giải thích được rõ ràng.

Sau khi vào thành, Vương Lam nói:

- Vị thống lĩnh kia thật là người tốt.

- Chẳng lẽ Lam Nhi vừa ý hắn?

Dương Lỗi nghe vậy cười nói.

- Mới không phải, Dương đại ca, ngươi chê cười người ta, biết rõ lòng của người ta, rõ ràng còn mở loại vui đùa này, người ta không để ý tới ngươi nữa.

Gặp Dương Lỗi nói như vậy, vẻ mặt Vương Lam bất mãn nói.

- Đúng đấy, sư đệ ngươi như vậy là không đúng, chẳng lẽ là sư đệ ngươi ghen?

Tô Anh con ngươi đảo một vòng nói.

. . .

- Được rồi, là ta không đúng.

Dương Lỗi gặp hai nữ đều đối với mình bất mãn , nói gấp.

Nói giỡn, mình sao có thể là đối thủ của các nàng, nếu như tiếp tục như vậy, vậy mình khẳng định không có tháng ngày tốt để qua , nữ nhân , đều là động vật không thể trêu vào.

- Vương Cương kia cũng không phải vật gì tốt, cá mè một lứa, nếu hắn quả thật là công chính liêm minh mà nói, Ngũ Nhạc thành này còn sẽ xuất hiện tình huống như vậy sao? Hiển nhiên không có khả năng, những chuyện này hẳn là đã sớm biết, về phần tại sao Vương Cương kia muốn làm như vậy, liền không biết được rồi.

Dương Lỗi giải thích nói.

- Thật sự là thế sao?

Vương Lam có chút không tin.

- Ha ha , các ngươi vẫn là quá mức đơn thuần rồi, chuyện như vậy rất bình thường.

Dương Lỗi cười cười nói.

P¢·u G\yỀjX k¨oI G\м ı Ĥ¾j\ iXfŋ i\àH ¦\æj\u r©s

- Đoán chừng chúng ta hẳn là quấn vào đấu tranh của Vương Cương cùng một Phó thống lĩnh khác rồi, Vương Cương này bất quá là một trong Ngũ Nhạc thành tam đại Phó thống lĩnh, trước đó hai cái thủ vệ kia, hẳn là người của đối thủ Vương Cương, hai Phó thống lĩnh khác, cho nên mới sẽ xuất hiện tình huống như vậy , đương nhiên còn có một loại khả năng, chính là Vương Cương kiêng kị chúng ta. Nếu như là loại khả năng thứ hai liền khá tốt , mà nếu như là loại khả năng thứ nhất mà nói, như vậy chúng ta sẽ phiền toái.

- Phiền phức? Phiền phức gì?

Vương Lam sững sờ hỏi.

- Tranh giành quyền lực.

Dương Lỗi nói.

- Chúng ta quấn vào bên trong Vương Cương cùng người khác tranh giành quyền lợi, bởi vì chúng ta, dẫn đến hai thủ vệ kia bị Vương Cương khống chế , cho nên hai thủ vệ này, chắc chắn sẽ không có kết cục tốt, đánh chó còn phải xem chủ nhân, hai thủ vệ này là bởi vì chúng ta mà tổn thất, ngươi nói Phó thống lĩnh kia sẽ như thế nào?

- Sẽ tìm chúng ta gây phiền phức?

- Đúng vậy, cho nên nếu như ta suy đoán không sai mà nói, hiện tại chúng ta đã bị theo dõi.

Ở dưới Chân Thực Ưng Nhãn xem xét, Dương Lỗi đã phát hiện người bám theo mình , hơn nữa không chỉ một nhóm người, Dương Lỗi suy đoán, hai nhóm người này, trong đó một nhóm người là Vương Cương, mà đổi thành nhóm người kia, thì là đối thủ của Vương Cương.

- Vậy làm sao bây giờ? Chúng ta nhanh thoát khỏi bọn hắn ah.

Vương Lam nói.

- Không có việc gì, không cần lo lắng, nếu như bọn hắn dám động thủ, hừ hừ , ta cũng không phải ngồi không.

Ánh mắt Dương Lỗi hiện ra một ít lăng lệ ác liệt, lúc này đây, chưa hẳn không phải là kỳ ngộ, mình muốn trở thành Tiên giới chi chủ, chỉ là tu vi, vô dụng, cho nên phải ở Tiên giới thành lập thế lực thuộc về mình , mà mình thế đơn lực bạc , tăng thêm mình ở Vô Cực đại lục còn có chuyện không có hoàn thành, cho nên trong thời gian ngắn muốn ở Tiên giới thành lập thế lực, cái kia thật sự là có chút khó khăn , cho nên , lựa chọn một người phát ngôn , vậy thì không thể thích hợp hơn rồi.

Mà Ngũ Nhạc thành cách Mê Vụ Chi Đảo gần nhất, có thể liên thông Vô Cực đại lục, tăng thêm nơi này là bộ phận biên giới của cả Tiên giới, trời cao Hoàng đế xa, cho nên Dương Lỗi ý định đem Ngũ Nhạc thành này chiếm dụng, thành lập một căn cứ của mình.

Nhưng mà đây cũng không phải là một chuyện dễ dàng, Ngũ Nhạc thành Thành chủ này, tu vi cực cao, là Đại La Kim Tiên cao thủ, mặc dù chỉ là Đại La Kim Tiên trung kỳ, nhưng mà dị thường khủng bố, một Đại La Kim Tiên trung kỳ cao thủ, tuyệt đối không phải mình có thể đối phó, hơn nữa Đại thống lĩnh kia cũng là một vị Đại La Kim Tiên cao thủ , đối với Thành chủ Nhạc Bất Phàm là trung thành và tận tâm, nếu mình muốn đoạt được Ngũ Nhạc thành này, tuyệt đối không phải chuyện một sớm một chiều, nhất định phải tiến hành theo chất lượng, không thể gấp ở nhất thời.

Nhưng mà Vương Cương này ngược lại là một nhân tài không tệ, mình thử xem có thể thu phục hắn hay không, nếu như có thể thu phục hắn mà nói , như vậy muốn nắm giữ Ngũ Nhạc thành này chẳng khác nào thành công một bước nhỏ. Muốn thu phục Vương Cương này cũng không phải một chuyện dễ dàng, gia hoả này dã tâm không nhỏ, hơn nữa tu vi là Kim Tiên hậu kỳ, nếu như mình không có đột phá mà nói, muốn ngăn chặn hắn, không phải một chuyện dễ dàng, đương nhiên nếu như mình có thể đột phá Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới , liền có thể miểu sát Kim Tiên cao thủ, như thế này liền đủ để trấn trụ hắn, cho nên mình nhất định phải nghĩ biện pháp ở trong thời gian ngắn nhất đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới.

Muốn đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa cảnh giới, trước mắt cũng có một cơ hội, mình đã đạt đến Bát Quái Ngưng Thần Đại viên mãn, muốn đột phá Cửu Cực Tạo Hóa , không phải việc khó gì rồi, nếu như Nghiêm Vô Tuyệt Phó thống lĩnh kia phái người đối phó mình , như vậy mình liền có thể mượn cơ hội này, đánh chết mấy Huyền Tiên cao thủ, như vậy mình đột phá còn khó sao?

- Nơi này là Ngũ Phương lâu, quán rượu lớn nhất trong Ngũ Nhạc thành, quả nhiên danh bất hư truyền.

Thời điểm vào thành, Dương Lỗi cố ý biết một chút sự tình Ngũ Nhạc thành này, Ngũ Nhạc thành tam đại Phó thống lĩnh, ngoại trừ Vương Cương ra, hai người khác phân biệt gọi là Chung Hán Dũng cùng Nghiêm Vô Tuyệt.

Cùng Vương Cương không hợp, đó là Nghiêm Vô Tuyệt kia rồi, Nghiêm Vô Tuyệt cũng là Kim Tiên hậu kỳ cao thủ, mà Chung Hán Dũng làm người so sánh hiền hoà , dường như không thích tranh đấu, một lòng thả ở trên việc tu luyện, cho nên tu vi của hắn ở bên trong tam đại Phó thống lĩnh là cao nhất, đạt đến Kim Tiên đỉnh phong, chỉ đứng sau Thành chủ Nhạc Bất Phàm cùng Đại thống lĩnh Thiết Nhân Đồ.

- Quán rượu thật lớn.

Vương Lam nhìn xem tửu lâu này thở dài.

- Chúng ta đi vào.

Dương Lỗi đi ở phía trước, mà Tô Anh cùng Vương Lam theo sát phía sau. . .

- Ông chủ, đem đồ ăn ngon nhất đều bưng lên cho ta.

Dương Lỗi không nói gì, Tô Anh lại hô.

- Tốt, lập tức tới ngay.

Dương Lỗi tinh tế xem xét, tửu lâu này ngược lại là rất có lý niệm kinh doanh của hiện đại, trên mặt bàn đều có thực đơn, mà ở trong đó còn có một phòng riêng, ở chỗ này ăn cơm, giá cả muốn đắt hơn nhiều,

nhưng hoàn cảnh tốt, hơn nữa còn có tiếng đàn, khiến người ta tâm thần sảng khoái, thực là không tồi.

Mà món ăn ở đây đều là nhất đẳng, rõ ràng có thịt Huyễn Hương Trư, Bạch Long Ngư cũng có, quả nhiên không đơn giản, Bạch Long Ngư cùng Huyễn Hương Trư này giá cả cực cao, chỉ là hai món ăn này liền cần hai khối trung phẩm Tiên Thạch, cái này thật đúng là ghê gớm, mặc dù mình không có Tiên Thạch, nhưng nơi này có thể lợi dụng linh thạch để đổi, Cực Phẩm Linh Thạch của mình có rất nhiều , đương nhiên còn có Thủy Linh Tinh , nhưng Thủy Linh Tinh Dương Lỗi là sẽ không lấy ra đổi, Linh Tinh có thuộc tính là cực kỳ trân quý, đó đã thành đồ vật vô giá, cực kì khó được.

- Ăn ngon , ăn ngon.

Món ăn bưng lên, Tô Anh là không có chút nào khách khí, không hề có phong phạm thục nữ , Huyễn Hương Trư cùng Bạch Long Ngư kia nàng là ăn qua, tự nhiên biết rõ chỗ tốt của hai thứ đồ này, là đồ vật mỹ vị, so với Dương Lỗi nướng càng có một phen tư vị.

Vương Lam cũng bị bộ dạng của Tô Anh lây nhiễm, hai người ăn rất nhiều, mới vài cái đã đem đồ ăn toàn bộ ăn sạch, để Dương Lỗi nhìn trợn mắt há hốc mồm. Sau khi ăn xong, hai nữ gặp Dương Lỗi nhìn xem như vậy, ngược lại là có chút ngượng ngùng. Vương Lam thì mắc cở đỏ mặt không nói lời nào , mà Tô Anh mặc dù có chút không tiện, nhưng cũng nói:

- Sư đệ , ngươi như thế nào không ăn? Chẳng lẽ không đói ư?

Dương Lỗi nghe vậy lập tức im lặng, mình không ăn? Các ngươi giống như gió cuốn mây tan, ăn sạch sành sanh rồi, mình còn ăn cái gì?

Nhưng Dương Lỗi cũng không gọi lại, thật ra hắn cũng không đói bụng, tới nơi này chủ yếu là tìm hiểu một ít thế lực của Ngũ Nhạc thành mà thôi, dù sao trước đó mình bất quá là thô sơ giản lược biết một chút.

P¢ou G\yỀjX k¨©I ?æ´ ¦}Òju

Ra Ngũ Phương lâu, Dương Lỗi cũng đại khái biết rõ ràng thế lực cơ bản của toàn bộ Ngũ Nhạc thành này, trong đó mạnh nhất tự nhiên là phủ Thành chủ, thành chủ phủ này mạnh nhất đúng là thành vệ quân, thành vệ quân bị nắm giữ ở trong tay Đại thống lĩnh cùng tam đại Phó thống lĩnh khác, ngoài ra còn có một ít thế lực khác, đó là hai đại gia tộc cùng một bang phái lớn.

Hai đại gia tộc theo thứ tự là Hứa gia cùng Khang gia, mà một bang phái lớn là Bàn Thạch Bang.

Hai đại gia tộc thực lực tương đương, mà Bàn Thạch Bang thoáng mạnh hơn một chút, nhưng mà ba cổ thế lực hình thành thế chân vạc, phủ Thành chủ địa vị cao cả , vượt xa tam đại thế lực này.

Ra Ngũ Phương lâu, liền phải tìm một địa phương nghỉ ngơi rồi, Ngũ Phương lâu là quán rượu, mà không phải khách sạn, cho nên địa phương nghỉ ngơi sẽ không chọn Ngũ Phương lâu, mà Dương Lỗi đang định ở Ngũ Nhạc thành thành lập thế lực của mình, như vậy đơn giản liền mua một tiểu viện, tiểu viện này ở vào phía đông Ngũ Nhạc thành, tới gần Bạch Hạc hồ, Bạch Hạc hồ này là một chỗ cảnh quan của Ngũ Nhạc thành, truyền thuyết là nước mắt của Bạch Hạc Thần Nữ nhỏ xuống hình thành đấy.

Tiểu viện mà Dương Lỗi vừa mua này giá cả cũng không thấp, nhưng mà hoàn cảnh vô cùng tốt, ở toàn bộ Ngũ Nhạc thành cũng là số một số hai rồi, hao phí tới tận ngàn vạn Cực Phẩm Linh Thạch, tiêu hao như thế này, Dương Lỗi cũng là thịt thương yêu không dứt, ngàn vạn Cực Phẩm Linh Thạch, cái kia tương đương với mười vạn Hạ phẩm Tiên Thạch rồi.

Cái này gần kề chỉ là mua nơi ở mà thôi, vốn Dương Lỗi cũng có thể đem Đạo Vân Trúc gieo trồng ở chỗ này, nhưng mà hiện tại không thích hợp, hơn nữa Dương Lỗi cũng không tính đem Đạo Vân Trúc gieo trồng ở chỗ này, mà là cấy ghép đến trong Mộng ảo không gian , Dương Lỗi biết rõ, Mộng ảo không gian tuy rằng mạnh mẽ, nhưng linh khí chưa đủ, không có linh căn tồn tại, nếu như cấy ghép một ít thiên địa linh căn mà nói, như vậy Mộng ảo không gian sẽ trở nên càng ngày càng tốt , linh khí càng lúc càng nồng nặc, đến lúc đó nghiễm nhiên sẽ hình thành một tiểu Tiên giới.

Sân nhỏ vừa mua, tự nhiên phải có phòng ngự tốt nhất, cần bố trí trận pháp, đối với Dương Lỗi mà nói, bố trí trận pháp cũng không phải việc khó gì, hơn nữa muốn bố trí tự nhiên chính là trận pháp thượng đẳng,

Cửu Long Khốn Tiên đại trận? Cái này sẽ không đi cân nhắc, nếu như có thể mà nói, Dương Lỗi đương nhiên đồng ý bố trí, nhưng mà nơi này không thích hợp, như vậy cũng chỉ có Cửu cực Huyền Lôi trận rồi, cái Cửu cực Huyền Lôi trận này, cũng là một đại trận cực kỳ lợi hại, trận pháp như thế này, lực công kích rất mạnh, lợi dụng Tiên Thạch bố trí, uy lực của nó càng thêm kinh khủng.

Đương nhiên Dương Lỗi cũng không tính đem trận pháp bố trí đơn giản như vậy, còn có ảo trận, chỉ có thể đột phá ảo trận, sau đó mới có thể tiến vào phạm vi công kích của Cửu cấp Huyền Lôi đại trận.

Nhưng đáng tiếc chính là, hiện tại tu vi của Dương Lỗi không đủ , hơn nữa cấp bậc Trận Pháp cũng gần kề chỉ là mới vừa tiến vào Tiên Linh cấp mà thôi, nếu như rất à nói, như vậy liền có thể đem ảo trận cùng Cửu cấp Huyền Lôi đại trận này kết hợp lại , không, hẳn là dung hợp, hình thành một đại trận khác, như vậy đại trận trong hư có thật, trong thật có hư, hư thật kết hợp , như thế này uy lực sẽ gia tăng mấy chục lần, thậm chí gấp trăm lần nghìn lần.

Đương nhiên, bố trí kiểu trận pháp như vậy cũng không phải sự tình trong thời gian ngắn, cho nên Dương Lỗi đành phải trước bố trí tốt ảo trận, cái ảo trận này bố trí muốn dễ dàng hơn nhiều.

Một giờ sau, ảo trận bố trí thành công, Dương Lỗi cũng thở phào nhẹ nhõm, mặc tiêu hao dù lớn, nhưng mà không cần lo lắng, mình có rất nhiều biện pháp có thể khôi phục, sau khi ăn vào một viên thuốc, Dương Lỗi liền bắt đầu khôi phục, một phút đồng hồ, Dương Lỗi đã mở mắt.

Có người đến , xem ra chính mình vừa vặn bố trí xuống trận pháp , đã có người tới theo thân thí nghiệm rồi.

Thông qua Chân Thực Ưng Nhãn, Dương Lỗi phát hiện những người này, đó là thủ hạ của Nghiêm Vô Tuyệt, còn là vị đại đội trưởng, tu vi không tệ, Huyền Tiên đỉnh phong.

- Người đến, oanh mở nơi này cho ta.

Người đại đội trưởng kia vô cùng hung hăng càn quấy , chỉ vào cửa chính sân nhỏ mà Dương Lỗi vừa mua nói.

- Ta xem ai dám?

Dương Lỗi còn không có động thủ, xa xa chợt nghe đến một thanh âm, thanh âm này đúng là Phó thống lĩnh Vương Cương, Dương Lỗi thật không ngờ, lúc này Vương Cương rõ ràng đến, xem ra Vương Cương này cũng là người thông minh, mình đơn giản mua xuống một tòa tiểu viện giá trị không nhỏ như thế này, để hắn hạ quyết tâm giao hảo mình.

- Ai dám ngăn trở thành vệ quân ta làm việc?

Người đại đội trưởng kia cũng không biết người đến là Vương Cương, nghe được có người dám trở ngại mình , lập tức giận dữ, quát lớn nói.

- Người ngăn trở giết không tha.

- Giết không tha, thật lớn mật, ta xem ai muốn đem ta giết không tha.

Vương Cương lập tức giận dữ, một vị đại đội trưởng , cư nhiên hung hăng càn quấy như thế, không đem mình để ở trong mắt.

- Ngươi. . . Đội trưởng , là Vương Cương Phó thống lĩnh.

Một quân tốt bên người đại đội trưởng kia vội nói.

- Vương thống lĩnh , ngài. . . tại sao ngài lại ở chỗ này?

Người đại đội trưởng kia thấy người tới là Vương Cương , lập tức cảm thấy không ổn, Vương Cương này là kẻ hung hãn, mình bất quá là một vị đại đội trưởng mà thôi, tu vi chỉ là Huyền Tiên đỉnh phong, mà tu vi Vương Cương là Kim Tiên trung kỳ, mình cùng hắn đánh nhau, chuyện này quả là muốn chết , hơn nữa ai cũng biết, lão đại của mình Nghiêm Vô Tuyệt cùng Vương Cương là đối thủ một mất một còn, hắn cũng sẽ không đối với mình lưu thủ.

- Ta tại sao lại ở chỗ này, hừ.

Vương Cương hừ lạnh một tiếng.

- Nếu như ta không ở nơi này mà nói, chỉ sợ nơi này đã bị ngươi hủy đi.

- Vương thống lĩnh, chúng ta chỉ là phụng mệnh làm việc mà thôi.

Người đại đội trưởng kia đổ mồ hôi lạnh nói.

- Phụng mệnh làm việc, làm chuyện gì? Nơi này chính là bằng hữu của ta mua xuống, hôm nay vừa vào ở, các ngươi muốn làm gì?

Vương Cương lạnh lùng nhìn xem hắn, giọng điệu rất không hiền lành.

- Mang theo người của ngươi cút cho ta , bằng không thì ta liền muốn mạng chó của ngươi.

- Vương thống lĩnh , ngài , ngài đây là làm ta khó xử , thuộc hạ bất quá là phụng mệnh làm việc mà thôi, thứ cho khó tuân lệnh.

Đại đội trưởng thấy Vương Cương không nhượng bộ , cũng là không có cách nào, nhưng mà trong lòng rõ ràng, nếu như mình như thế này trở về, khẳng định cũng không có quả ngon để ăn, tính cách của Nghiêm Vô Tuyệt hắn là rõ ràng.

- Thứ cho khó tuân lệnh, cái này là trả lời của ngươi?

Sắc mặt Vương Cương càng ngày càng lạnh, hàn ý càng ngày càng đậm, mang theo sát khí nhàn nhạt.

- Xin Thống lĩnh đại nhân không nên làm khó chúng ta.

Đại đội trưởng biết rõ, lúc này không thể nhượng bộ, tuy rằng không muốn, nhưng đây cũng là chuyện không có biện pháp , ai nguyện ý cùng một vị Kim Tiên trung kỳ cao thủ chống lại, phải biết rằng mình bất quá là Huyền Tiên đỉnh phong mà thôi, chênh lệch quá nhiều.

P¢©u G\ʏỀjX k¨¨I dnàj G_Łj b\Ồ_ iX«ǰju

Vương Cương nghe vậy càng ngày càng phẫn nộ, mình đường đường một người thống lĩnh, rõ ràng bị một đại đội trưởng khiêu khích, cái này như thế nào được, phẫn nộ, phẫn nộ , phẫn nộ , lúc này Vương Cương đã phẫn nộ tới cực điểm, híp mắt lại, nhìn xem đại đội trưởng kia, giọng điệu trở nên càng thêm lạnh lẽo:

- Ngươi là muốn cùng Bổn thống lĩnh đối nghịch sao? Ta nói lại lần nữa, tránh ra cho ta, bằng không ta sẽ giết ngươi.

- Ta. . .

Đại đội trưởng nhìn thấy sát ý trong mắt Vương Cương, biết rõ hắn lời này không phải đang nói đùa, nếu như mình thật muốn tiếp tục nữa mà nói, Vương Cương thật sự sẽ giết mình, không có cách nào, chỉ phải nhượng bộ, ít nhất nhượng bộ còn có một đường sống, dù sao Nghiêm Thống lĩnh cũng biết, mình bất quá là một Huyền Tiên cảnh giới đại đội trưởng mà thôi, tuyệt đối không cách nào cùng Vương Cương là Kim Tiên trung kỳ thống lĩnh chống lại, vung tay lên nói .

- Đi, chúng ta đi.

Những người này bị Vương Cương cưỡng chế di dời rồi, trong lòng Dương Lỗi vô cùng phiền muộn, cái này là sự tình gì, con mồi của mình đã không có , muốn thăng cấp cũng không dễ dàng, gia hoả này, lòng tốt thành chuyện xấu , tuy rằng hắn chưa chắc là thật sự tốt bụng. Nhưng mà tốt xấu hắn cũng giúp mình đem người đuổi đi, trong lòng tuy rằng khó chịu, nhưng mà phải đi ra gặp một lần.

- Vương thống lĩnh.

Dương Lỗi đi ra sân nhỏ, nhìn xem Vương Cương nói.

- Lần này cảm ơn ngươi rồi.

- Không cần phải khách khí, bất quá là dễ như ăn cháo mà thôi, huống chi đây là bại hoại của thành vệ quân chúng ta, nhưng đáng tiếc chính là, ta không có cách nào đem những bại hoại này thanh trừ hết.

Vương Cương nghe vậy một bộ cảm khái ngàn vạn nói.

Nhìn xem hắn, Dương Lỗi thầm nghĩ, diễn ngược lại là diễn không tệ, không đi làm diễn viên thật đáng tiếc.

- Đi vào ngồi một chút , cùng uống rượu nói chuyện?

Dương Lỗi nhìn xem Vương Cương nói.

- Để tiểu đệ biểu đạt lòng biết ơn một chút.

- Không cần, nhưng mà Dương lão đệ cũng nên cẩn thận, Nghiêm Vô Tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ, hơn nữa , hơn nữa bởi vì ta nhúng tay, chỉ sợ Nghiêm Vô Tuyệt đã hiểu lầm, ta cùng Nghiêm Vô Tuyệt cho tới nay đều là đối thủ một mất một còn, ta lo lắng hắn sẽ lần nữa bất lợi với lão đệ ngươi, như thế này, ta lưu lại một đội nhân mã bảo vệ ngươi cùng hai vị đệ muội ah.

Vương Cương suy nghĩ một chút nói ra.

- Không có cần thiết, cái này hoàn toàn không có cần thiết.

Dương Lỗi lắc đầu nói ra :

- Liền bọn hắn, ta còn không để ở trong mắt, nếu như tới tìm ta phiền phức, vậy bọn họ phải có giác ngộ tử vong.

Sát khí bức người, khiến Vương Cương càng hoảng sợ , xem ra mình xem thường thiếu niên này rồi, thực lực phi phàm, mặc dù chỉ bất quá là Bát Quái Ngưng Thần cảnh giới mà thôi, nhưng chỉ sợ át chủ bài thâm hậu , lúc này đây, coi như mình không đến, cũng không thắng được hắn. Ngược lại là mình nhiều chuyện rồi.

- Lão đệ cũng không nên phớt lờ, Nghiêm Vô Tuyệt có thể ở Ngũ Nhạc thành này nhiều năm làm thống lĩnh , tự nhiên không đơn giản, không chỉ nói tu vi của hắn, liền chút ít thủ hạ kia cũng không có một cái nào đơn giản, thực lực cực kì mạnh mẽ, hơn nữa nhân số đông , mặc dù lão đệ là rồng trong loài người, nhưng dù sao Mãnh Hổ cũng thua đàn sói ah.

Vương Cương nói.

- Ha ha, cái này lão ca liền không cần phải lo lắng rồi, khu nhà nhỏ này của ta đã bày ra trận pháp, tiểu đệ bất tài, thông hiểu một ít bày trận thuật thô thiển, nhiều người vô dụng, trừ khi có Đại La Kim Tiên ra tay, bằng không muốn đánh vào khu nhà nhỏ này của ta, bọn hắn còn chưa đủ tư cách.

Dương Lỗi âm thanh lạnh lùng nói.

Trận pháp? Vương Cương lắp bắp kinh hãi, trận pháp chi đạo, không nghĩ tới Dương Lỗi xem ra tuổi còn trẻ , còn là một trận pháp đại sư, muốn Đại La Kim Tiên mới có thể phá vỡ trận pháp, đây là mạnh mẽ biết bao, đây cũng là ý nghĩa, Kim Tiên cảnh giới võ giả , căn bản là không có cách tiến vào nơi này, quá làm người ta giật mình rồi. Hắn ở phương diện trận pháp lợi hại như thế , mình và hắn giao hảo , có trợ giúp của hắn, như vậy mình muốn đối phó Nghiêm Vô Tuyệt, chẳng phải là quá dễ dàng, mấy cái trận pháp liền có thể quyết định. Nghĩ tới đây, Vương Cương hưng phấn không thôi, bởi như vậy , mình hoàn toàn có thể diệt trừ Nghiêm Vô Tuyệt, thậm chí ngay cả Chung Hán Dũng cũng đồng thời giải quyết hết, như vậy cũng chỉ còn lại có mình một cái Phó thống lĩnh rồi. Đến lúc đó nắm quyền, chỉ cần thực lực mình tăng lên, nắm giữ toàn bộ Ngũ Nhạc thành cũng không phải là sự tình không thể được.

- Lão đệ thật là khiến người ta lau mắt mà nhìn ah.

Vương Cương trên mặt nụ cười nói.

Dương Lỗi cười cười nói:

- Lão ca khen ngợi rồi, bất quá là một ít kỹ lậu thô thiển mà thôi.

- Lão đệ cái này là quá khiêm tốn.

Nụ cười trên mặt Vương Cương càng ngày càng đậm, đã sắp tụ thành một đóa hoa rồi.

Lúc này một người đến bên cạnh Vương Cương, nhẹ giọng nói một câu, Vương Cương lập tức thay đổi sắc mặt, tiếp đó đối với Dương Lỗi nói:

- Ngượng ngùng lão đệ, ta có chuyện quan trọng, lập tức liền phải rời khỏi, lần sau ta sẽ tìm lão đệ uống rượu.

Nói xong cũng không quay đầu lại xoay người rời đi.

Dương Lỗi gặp Vương Cương sốt sắng như vậy, cũng đoán được một ít, hẳn là Nghiêm Vô Tuyệt đối với người của Vương Cương động thủ , Nghiêm Vô Tuyệt cũng không phải mặt hàng đơn giản, tu vi không nói , sau lưng hắn không biết che giấu nhiều ít thực lực, đoán chừng cũng không thể kém Vương Cương ẩn tàng.

- Tên kia nhìn xem liền buồn nôn.

Tô Anh gặp Vương Cương rời khỏi liền nói.

- Đúng vậy, tỷ tỷ nói không sai, dối trá tới cực điểm.

Vương Lam cũng ở một bên nói.

- Ta đi xem đến cùng là chuyện gì, các ngươi an tâm ở lại đó.

Lúc này Dương Lỗi cũng đứng lên, đây là cơ hội tốt, cơ hội tốt đục nước béo cò, mình bây giờ là Bát Quái Ngưng Thần cảnh giới đại viên mãn, rất nhanh sẽ có thể tiến vào Cửu Cực Tạo Hóa rồi, một khi mình tiến vào Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới , như vậy thực lực sẽ có một cái bay vọt, trước đó vốn cho rằng có thể giết chết mấy Huyền Tiên cảnh giới, lại không nghĩ rằng Vương Cương đến , để tính toán của mình đều rơi vào khoảng không , không có cách nào, mình chỉ có lựa chọn biện pháp khác rồi.

Hiện tại nói rõ rồi, là Vương Cương cùng Nghiêm Vô Tuyệt muốn động thủ, một khi hai người động thủ , như vậy khẳng định sẽ tử thương vô số, mình có thể thừa cơ hội này, thu hoạch một chút kinh nghiệm, để thực lực của mình làm tiếp đột phá.

- Ta cũng muốn đi, ta cũng muốn đi.

Tô Anh nghe vậy hưng phấn không thôi hô.

- Không được, tuyệt đối không được, đây cũng không phải là nói giỡn.

Dương Lỗi thấy thế vội cự tuyệt nói, như vậy sao được , Tô Anh đi, gia hoả này là e sợ cho thiên hạ bất loạn , vạn nhất xảy ra chuyện gì, xuất hiện cái gì đó ngoài ý muốn mà nói, vậy coi như xong mình không chiếu cố được nàng , mà nếu nàng muốn đi , Vương Lam kia khẳng định cũng sẽ đi, cho nên tuyệt đối không thể đáp ứng.

P¢¨u G\yỀjX k¨VI Ĥà_ ¦}Òj G\Qj -υ_J ~_j\ ¦Ć g Ǯ§ ĤyÎjXu ros

- Hai người các ngươi đều phải ở lại, trông coi nơi này , chỗ đó quá nguy hiểm, ta cũng chỉ là đi điều tra một chút hư thật mà thôi.

- Chúng ta cũng có thể đi tìm hiểu hư thật ah.

Vương Lam nói.

- Ta cùng tỷ tỷ sẽ không kéo chân sau ngươi.

- Không được, tóm lại không được là không được, mặc dù là ta bị phát hiện , cũng có thể dễ dàng rời khỏi, nhưng các ngươi không được, một khi các ngươi bị vây lại, chẳng khác nào là một con đường chết.

Dương Lỗi nhìn xem hai nữ nói.

Lời này ngược lại là sự thật, Tô Anh rất rõ ràng, Dương Lỗi có không gian bí pháp, có thể rất dễ dàng chạy trốn , mặc dù là ở trong tay Đại La Kim Tiên cao thủ , cũng có thể làm được , nếu như là một người mà nói, có lẽ có thể đi theo, nhưng hiện tại nhiều hơn Vương Lam, nhất định là không được, trong lòng Tô Anh rất phiền muộn , nhưng mà cũng không có cách nào, biết rõ Dương Lỗi quyết định sự tình, căn bản sẽ không thay đổi.,

- Được rồi , vậy ngươi phải cẩn thận một chút , về sớm một chút, nếu như sau ba canh giờ, ngươi vẫn chưa về mà nói, ta sẽ cùng Lam Nhi đi tìm ngươi.

Tô Anh đành phải thỏa hiệp.

- Yên tâm, không cần ba canh giờ, một canh giờ vậy là đủ rồi.

Dương Lỗi nói, lần này mình đi chỉ cần tìm đúng cơ hội, giết chết mấy người, để cấp bậc của mình tăng lên một cấp độ là được rồi, bây giờ mình là đã đạt đến ranh giới đột phá, cần Điểm kinh nghiệm không nhiều lắm, cho nên tối đa đánh chết một Huyền Tiên trung kỳ cao thủ , như vậy đủ rồi. Đánh chết xong, mình liền lợi dụng Thuấn Tức Thiên Lý, trong nháy mắt thoát đi chiến trường, hơn nữa có Dịch Dung Thuật, bọn hắn cũng không có khả năng biết là mình , điểm này càng thêm không sơ hở tý nào.

Dương Lỗi ra sân nhỏ, liền sử dụng Ẩn Thân Phù hướng về phương hướng Vương Cương rời khỏi đi theo, ở lúc Vương Cương rời đi , Dương Lỗi cố ý bỏ ra một chút bột phấn bám theo, cho nên bám theo Vương Cương quá dễ dàng.

Thành tây, trên vùng bình nguyên ngoài sáu mươi dặm, hai đội nhân mã đang đối đầu, ở giữa đặt một yêu thú cực lớn, Kim Tiên cấp yêu thú, yêu thú này đã chết, nhưng mà khí tức mạnh mẽ vẫn còn, bốn phía cỏ cây đều bị bẻ gãy, trên mặt đất ngổn ngang không chịu nổi , hiển nhiên nơi này trước đó trải qua một trận đại chiến. Xem ra là người Nghiêm Vô Tuyệt xếp đặt thiết kế đối phó người Vương Cương rồi, cụ thể là tình huống như thế nào, cũng không phải rõ ràng.

- Nghiêm Vô Tuyệt , ngươi. . . Ngươi muốn tìm chết sao? Rõ ràng giết nhiều huynh đệ của ta như vậy?

Lúc này Vương Cương sắc mặt lạnh lẽo, trong ánh mắt tràn đầy sát ý, nhìn xem Nghiêm Vô Tuyệt, hận không thể ăn tươi nuốt sống rồi.

- Ngươi dám đối với huynh đệ của ta ra tay, ta vì cái gì không thể? Ha ha , ha ha , ta giết còn chưa đủ nhiều, bất quá là một tiểu đội mà thôi, không nghĩ tới ngươi rõ ràng đã đến, ta ngay cả ngươi cũng đồng thời giết , ha ha , ha ha , Vương Cương , hôm nay sẽ là giờ chết của ngươi, nơi này sẽ là nơi chôn xương của ngươi.

Nghiêm Vô Tuyệt cười như điên lên nói.

- Giết ta , ngươi phải có năng lực kia mới được, hừ, ngươi cho rằng ta không có để lại hậu chiêu sao?

Vương Cương hừ lạnh một tiếng, vỗ tay một cái, lập tức xuất hiện hàng chục người, những người này, mỗi một cái đều là Huyền Tiên cảnh giới, thực lực vô cùng mạnh mẽ, hơn nữa hiển nhiên phối hợp ăn ý.

Nghiêm Vô Tuyệt ánh mắt ngưng tụ, một đội người này hiển nhiên không phải đơn giản như vậy, khí thế kinh người , mấy chục người cùng một chỗ, sát khí kia khủng bố vô cùng.

- Đây là Sát Thần tiểu đội?

- Đúng vậy, cái này là Sát Thần tiểu đội, có thể chết ở dưới Sát Thần tiểu đội, là vinh hạnh của ngươi.

Vương Cương lạnh lùng nhìn xem Nghiêm Vô Tuyệt , Sát Thần tiểu đội cũng không phải là hư danh nói chơi, người Sát Thần tiểu đội, từ nhỏ tu luyện Sát Sinh Quyết, ba ngàn năm không ngừng chém giết, một khắc không dứt, ba ngàn năm nay, giết người vô số, bảy bảy bốn mươi chín người này, mỗi một cái đều là máy móc giết người, không sợ sinh tử, xây dựng thành Sát Thần tiểu đội, sát khí của nó khủng bố vô cùng, mặc dù là Đại La Kim Tiên sơ kỳ cao thủ, cũng có thể đánh chết, mà Đại La Kim Tiên trung kỳ cao thủ, cũng muốn né tránh ba phần, có thể thấy được sự khủng bố.

Mà Dương Lỗi cũng bị cái sát khí khủng bố này làm hoảng sợ, bốn mươi chín người này, sát khí bắn ra, quả thực cùng nhân gian luyện ngục không sai biệt lắm, quá kinh khủng, may mắn mình tu luyện công pháp không tầm thường, sát khí như vậy vẫn là ngăn cản được, nếu không mình khẳng định sẽ bị phát hiện.

- Ngươi. . . Ngươi rõ ràng nuôi dưỡng Sát Thần tiểu đội, chẳng lẽ ngươi không sợ Thiên Phạt sao?

Nhìn bốn mươi chín Hắc y nhân trước mắt kia, trên mặt Nghiêm Vô Tuyệt trắng bệch , bốn mươi chín người này, tu vi mỗi người đều đạt đến Huyền Tiên cảnh giới , hơn nữa sát khí khủng bố, lực chiến đấu chân chính tuyệt đối có thể cùng Kim Tiên cảnh giới chống lại, hơn nữa một khi liên hợp lại, sức chiến đấu kia càng là khủng bố, coi như là Đại La Kim Tiên cũng chỉ có một con đường chết.

- Thiên Phạt, Thiên Phạt cái gì, ha ha , ta sẽ sợ Thiên Phạt, hừ, đừng nói giỡn, ngươi giết người còn thiếu sao, hơn nữa giết người chính là bọn hắn, cũng không phải ta, cho nên ta muốn đối mặt Thiên Phạt sao? Ha ha , ngươi còn có di ngôn gì?

Nhìn xem sắc mặt Nghiêm Vô Tuyệt tái nhợt, trong lòng Vương Cương hưng phấn không thôi, đợi đã bao nhiêu năm, mình rốt cục muốn giải quyết hết đối thủ này rồi.

Mà Dương Lỗi nhìn xem tràng diện này, đối với Vương Cương này trong lòng là vô cùng chán ghét, không nghĩ tới Vương Cương này lại là người khủng bố như vậy, giết người như ngóe, chỉ sợ mình muốn nắm giữ hắn, cũng không phải là dễ dàng, người này dã tâm thật lớn, sát khí quá nặng, là người cực độ lãnh huyết, đoán chừng một khi nắm giữ Ngũ Nhạc thành, gia hoả này sẽ xuống tay với mình , xem ra mình tất yếu phải lựa chọn một người khác, một thủ hạ càng tốt hơn. Chẳng qua nếu như nói như vậy, mình tuyệt đối không có khả năng ở trong thời gian ngắn nắm giữ Ngũ Nhạc thành này rồi.

. . .

. . .

- Giết , giết cho ta.

Vương Cương khua tay nói.

- Giết , giết , giết.

Bốn mươi chín Hắc y nhân kia lập tức hô to, từng cái từng cái rút ra trường đao, hướng về người bên Nghiêm Vô Tuyệt kia vọt tới.

Vốn người của Nghiêm Vô Tuyệt cả đám đều mặt xám như tro, bị sát khí kinh khủng kia chế trụ, hiện tại nơi nào còn có năng lực phản kích, thoáng cái đã bị giết được người ngã ngựa đổ.

- Hừ, ngươi cho rằng cũng chỉ có ngươi có đòn sát thủ sao? Chẳng lẽ ngươi cho rằng, ta chỉ có ngần ấy năng lực? Bốn mươi chín Sát Thần tiểu đội, tuy rằng mạnh mẽ, nhưng ta cũng không phải là không có năng lực.

Nghiêm Vô Tuyệt không lo lắng một chút nào, đột nhiên trở nên bình tĩnh như vậy, ánh mắt nhìn về phía Vương Cương như là nhìn một người chết.

P¢Vu G\ʏỀjX k¨UI Ĥà_ ¦}Òj G\Qj -ʊ_J ~_j\ ¦ϲ gƷ§ ĤʏÎjXu r©s

Lời này để trong lòng Vương Cương chấn động , không có khả năng, hắn có thể có át chủ bài gì, hắn là vì kéo dài thời gian, đúng, nhất định là như vậy, ánh mắt Vương Cương lạnh lùng nhìn xem Nghiêm Vô Tuyệt la lớn:

- Lên, giết hắn cho ta, giết hắn đi.

- Muốn giết ta, ngươi nằm mơ.

Lúc này Nghiêm Vô Tuyệt chậm rãi bay lên, tiếp đón thân ảnh chậm rãi trở thành nhạt, mấy hơi thở sau, liền hóa thành vô hình, tiêu tán trên không trung.

- Chuyện này. . . Đáng giận , đây là hóa thân, Thân Ngoại Hóa Thân.

Nhìn thấy Nghiêm Vô Tuyệt biến mất, sắc mặt Vương Cương tái xanh, khó trách Nghiêm Vô Tuyệt kia không có sợ hãi, đối mặt Sát Thần tiểu đội, đều không có lo lắng, ban đầu cái này căn bản cũng không phải là chân thân của hắn, mà là Thân Ngoại Hóa Thân mà thôi.

Mà lúc này Dương Lỗi cảm thấy không lành, tâm thần chấn động mạnh, trốn, nơi này nghiễm nhiên trở thành tử địa, nơi này bị người bày ra mai phục khủng bố, đó là Phá Diệt đại trận , không nghĩ tới, mình cũng trúng mai phục, không có phát hiện, thật lợi hại , Nghiêm Vô Tuyệt này đủ ngoan độc.

Phá Diệt đại trận , đây tuyệt đối là khủng bố, sử dụng vô số Tiên Thạch bố trí thành, toàn bộ Phá Diệt đại trận , đầy đủ tiêu hao 3000 vạn Hạ phẩm Tiên Thạch, đó là cái khái niệm gì, cái Phá Diệt đại trận này, chẳng khác nào là 3000 vạn Hạ phẩm Tiên Thạch phóng xuất ra năng lượng, khủng bố vô cùng, toàn bộ đại trận có thể kéo dài một ngày , ở trong ngày này, đầy đủ mọi thứ ở vào trung tâm trận pháp, đều sẽ hóa thành tro tàn, linh hồn tiêu tán đại trong trận ở, bất cứ sinh vật nào cũng sẽ không ngoại lệ, đều sẽ chết, hơn nữa cái Phá Diệt đại trận này, còn có thể rút ra hết thảy sinh mệnh lực trong phạm vi ba mươi dặm.

Sinh mệnh trong phạm vi ba mươi dặm này, đều bị rút lấy, chết đi , cái kia sẽ tạo thành ác nghiệt bao lớn ah , giết chóc như thế này, quả thực là không bằng cầm thú , xem ra những cái gọi là Tiên Nhân này, vì tranh danh đoạt lợi, cũng không phải vật gì tốt, giết , giết một vạn lần cũng không đủ , phải để bọn hắn xuống Địa ngục , khiến cho vĩnh viễn không được siêu sinh.

- Thuấn Tức Thiên Lý.

Dương Lỗi không chút do dự, trong nháy mắt đã phát động ra Thuấn Tức Thiên Lý, nói giỡn , nếu như lúc này không trốn, vậy khẳng định là chết không có chỗ chôn, Phá Diệt đại trận biết bao khủng bố, mặc dù là Đại La Kim Tiên cao thủ cũng là một con đường chết, mà mình bất quá là Bát Quái Ngưng Thần mà thôi, làm sao có thể ngăn cản được, còn Vương Cương, tuy rằng mình có thể cứu hắn, nhưng không có cái tất yếu kia, hắn cũng không phải đồ tốt, rõ ràng nuôi dưỡng Sát Thần tiểu đội, cùng Nghiêm Vô Tuyệt so sánh, bọn họ đều là cá mè một lứa, cho nên không có cần thiết cứu hắn.

- Sức sống của ta lại xói mòn, chuyện gì xảy ra?

- Không khí thật ngột ngạt , hơi thở thật là khủng bố, không đúng, không đúng.

Lúc này Vương Cương cũng phát hiện khác thường, mà lúc này bốn mươi chín người Sát Thần tiểu đội kia, vẫn còn đối với thủ hạ của Nghiêm Vô Tuyệt không ngừng giết chóc.

- Sức sống của ta đang xói mòn.

Cả đám đều kinh hoảng lúng túng, sinh mệnh lực xói mòn, đây chính là khủng bố đấy.

- Ta cũng thế.

- Làm sao bây giờ, Thống lĩnh đại nhân, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ?

Lúc này bọn hắn đều từng cái từng cái nhìn qua Vương Cương, dù sao Vương Cương là lão đại của bọn hắn, hơn nữa không có hắn hạ lệnh, ai cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, thủ đoạn của Vương Cương bọn hắn là quá rõ ràng rồi, nếu như không tuân mệnh lệnh, đều không có kết quả gì tốt.

- Chuyện này. . . Thứ này lại có thể là Phá Diệt đại trận.

Lúc này sắc mặt Vương Cương cũng thay đổi, rốt cục phát hiện là chuyện gì xảy ra, Phá Diệt đại trận ah, vì diệt trừ mình, Nghiêm Vô Tuyệt rõ ràng bày ra Phá Diệt đại trận.

- Đi, đi mau, nhanh rời khỏi nơi này, không cần lo cho bọn hắn rồi, chúng ta nhanh rời khỏi , nơi này bị bày ra Phá Diệt đại trận, nếu ngươi không đi liền không còn kịp rồi.

Vì mạng sống, lúc này Vương Cương bất chấp nhiều như vậy, cả người trong nháy mắt bay lên trên không, tay phải ném đi, một thanh Cự Kiếm trong nháy mắt xuất hiện ở dưới chân , nhanh chóng Ngự Kiếm mà đi , tốc độ đạt tới cực điểm.

- Không đủ, còn chưa đủ.

Tốc độ như vậy vẫn là quá chậm, Vương Cương cảm giác được sức sống của mình đã bắt đầu xói mòn, cái Phá Diệt đại trận này khủng bố, đó là tuyệt đúng đấy, mặc dù không có thử qua, nhưng uy lực của Phá Diệt đại trận , không phải mình có thể ngăn cản, chỉ có rời khỏi nơi này, thừa dịp Phá Diệt đại trận vẫn không có triệt để kích phát , còn có một chút hi vọng sống.

Lúc này tốc độ của Vương Cương đã đạt đến cực hạn, bởi vì không có lĩnh ngộ Không Gian Pháp Tắc, cho nên Vương Cương là liều mạng bay ra bên ngoài.

- Quá chậm , quá chậm , không có thời gian rồi, chẳng lẽ Vương Cương ta hôm nay liền muốn rơi xuống ở đây, không , không có khả năng , mục đích của ta vẫn không có thực hiện, nguyện vọng của ta vẫn không có đạt thành , ta muốn trở thành Ngũ Nhạc thành Thành chủ , ta muốn trở thành một phương chúa tể Tiên giới, ta muốn làm thượng Tiên đế, ta không thể cứ thế mà chết đi.

Vương Cương điên cuồng hét lên, âm thanh kinh thiên động địa truyền khắp tứ phương.

- Sinh mệnh lực thiêu đốt, thiêu đốt cho ta.

Vương Cương chợt quát một tiếng, cổ động khí huyết toàn thân, thiêu đốt sinh mệnh lực, hướng về xa xa nhanh chóng đi vội, thiêu đốt sinh mệnh lực, để tốc độ của Vương Cương lại lần nữa nhanh hơn vài phần, nhưng còn chưa đủ, vẫn là quá chậm, sinh mệnh lực xói mòn càng lúc càng nhanh, thời gian mấy hơi thở, cũng đã bị hấp thụ một phần mười sinh mệnh lực rồi, hơn nữa đây là Phá Diệt đại trận không có triệt để kích phát.

- Còn có hai mươi dặm, nhanh, nhanh, nhanh hơn nữa , còn có mười dặm, không được, trận pháp sắp kích phát , tốc độ, ta phải nhanh lên một chút, lực hấp dẫn thật mạnh, không tốt.

Sắc mặt Vương Cương đã trắng bạch, lúc này hắn đã cuồng loạn, cả người đã phát điên , lúc này bởi vì Phá Diệt đại trận kích phát, tốc độ của Vương Cương bị chế trụ , so với trước hầu như chậm không chỉ gấp mười lần.

- Ah. . . Đáng chết , đáng chết , Nghiêm Vô Tuyệt , ta nhất định phải giết ngươi, thiêu đốt linh hồn, thiêu đốt , thiêu đốt cho ta, Tiên Khí , bạo cho ta , bạo , bạo.

Ầm ầm , ầm ầm.

Vì trốn chạy để khỏi chết, Vương Cương thủ đoạn gì cũng đem đi ra rồi, thiêu đốt sinh mệnh lực, thiêu đốt linh hồn, kíp nổ Tiên Khí, dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, vì chính là trốn chạy để khỏi chết, thu hoạch một tia sinh cơ kia.

- Ta rốt cục đi ra, thật ác độc, Nghiêm Vô Tuyệt ngươi thật là ác độc, ngươi chờ , Nghiêm Vô Tuyệt, ta sẽ không để cho ngươi dễ chịu.

Lúc này Vương Cương đã là nỏ mạnh hết đà, nhưng phẫn nộ trong lòng chống đỡ lấy hắn, chuẩn bị nhiều năm như vậy , bốn mươi chín người kia, đó là hắn hơn ba nghìn năm tâm huyết, bây giờ bị Nghiêm Vô Tuyệt triệt để hủy diệt, để hắn làm sao không hận?

P¢Uu G\ʏỀjX k¨£I W_9n |9 ?èn Ĥ9n J ¦\9 G\n iXʏỀ_ ¦næj ¦\Î´u

Lúc này Dương Lỗi xuất hiện ở bên cạnh , vẫn như cũ ẩn thân , nhìn xem Vương Cương không khỏi thở dài , Vương Cương tuy rằng thủ đoạn độc ác, nhưng cũng tính là một nhân tài, bất quá hắn phải chết, nhân tài thì nhân tài, nhưng tính cách của hắn quá độc ác rồi, người như vậy , chính là một con rắn độc , là độc xà cắn người, vì đạt tới mục đích , sự tình gì đều có thể làm.

- Hừ, Nghiêm Vô Tuyệt , ngươi không phải vẫn muốn giết chết tiểu tử Dương Lỗi kia sao , ta liền để ngươi được như nguyện , sau đó lại đem tin tức này lan rộng ra ngoài, như vậy giờ chết của ngươi cũng không xa, ha ha… Ha ha…

Tiếng cười của Vương Cương vô cùng điên cuồng.

Mà ở một bên Dương Lỗi nghe vậy, sắc mặt lạnh lẽo , đi ra nhìn xem hắn nói:

- Tốt, tốt , vốn ta muốn giết ngươi, còn cảm thấy có chút có lỗi với ngươi, dù sao ngươi bây giờ vẫn không có đối với ta nổi lên ác niệm, không nghĩ tới , không nghĩ tới ngươi rõ ràng đánh cái chủ ý này, như vậy ta giết ngươi sẽ không còn bận tâm.

- Dương… Dương lão đệ , ngươi như thế nào lại ở đây?

Nhìn thấy Dương Lỗi xuất hiện , Vương Cương lập tức có chút không rõ, như thế nào cũng thật không ngờ , Dương Lỗi lại đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh mình , lại nghe được mình nói.

- Như thế nào , rất kinh ngạc sao?

Dương Lỗi lạnh lùng nhìn xem hắn nói:

- Ngươi không phải muốn giết ta sao, hiện tại ta đã đến , ngay ở trước mặt ngươi , nhìn ngươi giết ta như thế nào.

- Lão đệ , đây là hiểu lầm , một cái hiểu lầm mà thôi.

Vương Cương đánh cái ha ha, cười nói. Nhưng trong lòng thì âm thầm cảnh giác, không nghĩ tới Dương Lỗi rõ ràng xuất hiện ở đây, chẳng lẽ hắn một mực bám theo mình? Không, cái kia không có khả năng , nếu như là đi theo mình mà nói, tại sao mình không có phát hiện hắn? Hơn nữa , mặc dù là mình không có phát hiện, hắn làm sao có thể thoát khỏi Phá Diệt đại trận? Mình cũng là cửu tử nhất sinh mới thoát ra, vậy chỉ có một loại khả năng, trùng hợp, đúng, nhất định là trùng hợp , về phần tại sao hắn đến bên cạnh mình, mình lại không thể phát hiện , cái kia là bởi vì mình bị thương quá nghiêm trọng, cho nên mới không có phát hiện sự tồn tại của hắn, nghĩ tới đây, Vương Cương liền thở ra một hơi, mặc dù hiện tại bản thân mình bị trọng thương, chiến lực mười không dư một, nhưng mà tự tin đối phó Dương Lỗi còn không có vấn đề, dù sao hắn bất quá là một Bát Quái Ngưng Thần cảnh giới mà thôi, mình nói như thế nào cũng là Kim Tiên cao thủ.

- Hiểu lầm , đây quả thật là cái hiểu lầm sao? Ta lại không cho rằng như vậy.

Dương Lỗi cười lạnh không thôi, coi mình là người ngu sao, đã đến trình độ này rồi, rõ ràng còn muốn lừa gạt mình , thật sự là quá coi thường mình rồi.

- Ngươi đã biết rồi , như vậy ta cũng không thể nói gì hơn , nhưng mà ngươi cho rằng, ngươi hôm nay có thể đi được sao? Vốn ngươi còn có thể sống một quãng thời gian, không nghĩ tới chính ngươi rõ ràng đưa tới cửa , thì trách không được ta rồi.

Vương Cương nhìn xem Dương Lỗi, lộ ra diện mục dữ tợn của mình, cười gằn nói.

- Đi? Ta tự nhiên là muốn đi, nhưng trước đó, ta muốn làm một việc , làm xong chuyện này , ta tự nhiên sẽ rời khỏi.

Dương Lỗi nói.

- Nói như vậy , ngươi muốn bàn giao di ngôn? Được, ta sẽ giúp ngươi bàn giao, mà hai thê tử xinh đẹp của ngươi, ta cũng sẽ giúp ngươi chiếu cố thật tốt.

Vương Cương vừa nghĩ tới hai thê tử của Dương Lỗi, không khỏi lộ ra nụ cười rạo rực.

- Ngươi muốn chết.

Dương Lỗi nổi giận, gia hoả này lại dám đánh chủ ý Vương Lam cùng Tô Anh, quả thực không biết sống chết, vốn muốn trực tiếp giết hắn đi, nhưng hiện tại Dương Lỗi thay đổi chủ ý rồi, muốn cho hắn nhận hết tra tấn mà chết, cái này là kết cục đánh chủ ý người bên cạnh mình.

- Muốn chết , ha ha , ha ha , đây là chuyện buồn cười nhất ta nghe được rồi, một mình ngươi cái phàm nhân Bát Quái Ngưng Thần, lại muốn ta chết , ha ha , ha ha , quá buồn cười.

Vương Cương cười lớn nói.

- Nếu như là ở trong tiểu viện của ngươi, có trận pháp thủ hộ, ta còn thực sự không dám đối với ngươi như vậy, nhưng hiện tại, không có trận pháp, ngươi lợi hại đi nơi nào , ta nhìn ngươi giết ta như thế nào, ha ha , ha ha.

- Hừ.

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng, hướng về Vương Cương đột nhiên đánh ra một quyền, quyền mang hiện qua, như là sao băng , mãnh liệt mà oanh kích ở trên người Vương Cương, nếu như không có trải qua Phá Diệt đại trận mà nói, Vương Cương có thể đơn giản né tránh , hoặc là tiếp được, nhưng lúc này không giống, trải qua Phá Diệt đại trận , bản thân Vương Cương đã bị trọng thương , thực lực giảm lớn, mà một quyền này của Dương Lỗi, uy lực vô cùng , tuy rằng không đạt tới Kim Tiên cảnh giới, thậm chí ngay cả Huyền Tiên cũng không bằng, gần kề chỉ là tương đương với một kích toàn lực của Thiên Tiên sơ kỳ võ giả mà thôi, nhưng một quyền này lại để Vương Cương vong hồn lớn bốc lên.

- Làm sao có thể , điều này sao có thể , không…

Đụng…

Nắm đấm của Dương Lỗi tàn nhẫn nện ở trên ngực Vương Cương , khí lực bá đạo lập tức để Vương Cương bị nhấc lên ra ngoài mấy chục thước, liên tiếp đụng ngã hơn mười cây đại thụ.

- Khục khục… Khục khục…

Vương Cương dù sao cũng là Kim Tiên tu vi, thân thể phòng ngự thập phần cường đại, tuy rằng thiêu đốt thật lớn sinh mệnh lực, tiêu hao không ít lực lượng linh hồn , nhưng thân thể vẫn là Kim Tiên cao thủ, một quyền này của Dương Lỗi mặc dù cường đại như một kích toàn lực của Thiên Tiên võ giả, nhưng dù sao kém hai cảnh giới , cho nên một quyền cũng không có đem Vương Cương đánh chết , nhưng mà cũng làm cho hắn thương thế tăng thêm rất nhiều.

Sau khi Vương Cương bò lên, lạnh lùng âm hiểm nhìn Dương Lỗi , trong mắt lóe ra hào quang khát máu:

- Ngươi rõ ràng đả thương ta , ngươi… Đáng chết , tội đáng chết vạn lần, ta muốn đem ngươi xé thành mảnh nhỏ, nắm cho chó ăn.

- Đem ta xé thành mảnh nhỏ, nắm cho chó ăn? Hừ, bằng ngươi, nếu như ngươi không có bị thương mà nói, có lẽ ta sẽ lo lắng, nhưng ngươi bây giờ bất quá là một tên phế nhân mà thôi, tu vi của ngươi , lực lượng của ngươi, ngay cả một 1% thời kỳ toàn thịnh cũng không đạt được, ta muốn giết ngươi, dễ dàng , nhưng mà ngươi yên tâm, ta sẽ không nhẹ nhàng giết ngươi như vậy, ta sẽ cho ngươi biết cái gì là sống không bằng chết.

Ánh mắt Dương Lỗi càng ngày càng lạnh, trong tay xuất hiện một thanh trường đao, cái này không phải trường đao bình thường, mà là Hổ Phách đao, Phong Ẩn đao chỉ ở thời điểm thi triển Thiên Đao Nhị Thức mới sử dụng, Hổ Phách đao này uy lực càng mạnh hơn nữa , hơn nữa sau khi bị Hổ Phách đao kích thương, miệng vết thương cũng không khép lại, mặc dù là Đại La Kim Tiên cao thủ cũng giống như vậy.

P¢£u G\ʏỀjX k¨¢I GʏÎjX ¦ \Ł Ĥ«ℤ_ W_Ł§ J ĤÈjX GĐq ¦ÀjX dŁju ros

- Hảo đao.

Nhìn xem Hổ Phách đao trong tay Dương Lỗi, ánh mắt Vương Cương sáng lên , với tư cách Ngũ Nhạc thành Phó thống lĩnh, tự nhiên là cực kỳ tinh mắt, trường đao này sát khí bức người , để ình cũng cảm giác được có chút kinh hãi , một thanh trường đao này, nhất định là một thanh thượng đẳng bảo đao, hơn nữa còn là một thanh hung đao, phẩm chất tuyệt đối có thể so với Cực phẩm Tiên Khí , thậm chí đạt đến Linh Bảo.

- Giao ra chuôi bảo đao này, sau đó tự sát, ta tha cho ngươi toàn thây.

Vương Cương nói.

- Được, ngươi muốn bảo đao, ta cho ngươi.

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng, chân nguyên toàn thân cổ động, Hổ Phách đao trong tay giơ lên cao cao.

- Thiên Địa Tạo Hóa đao pháp, thức thứ mười bốn, diệt cho ta.

Trường đao trong tay vung ra từng đạo đao ảnh, những đao ảnh này trong nháy mắt bao phủ Vương Cương.

- Đáng chết , đáng chết , ngươi dám phản kháng, Ngũ Phương ấn trấn áp cho ta.

Vương Cương chợt quát một tiếng, trong tay xuất hiện một phương cổ ấn, trong cổ ấn kia tản ra khí tức mạnh mẽ, trong nháy mắt biến lớn, hướng về Dương Lỗi oanh kích lại tới. Ngũ Phương ấn chính là tín vật của Ngũ Phương thành Thành chủ, mà Ngũ Phương thành này đúng là đời trước Ngũ Nhạc thành, Ngũ Phương thành tan vỡ, Ngũ Phương ấn cuối cùng biến mất không còn tăm hơi, lại không nghĩ rằng rõ ràng đã rơi vào trong tay Vương Cương.

- Linh Bảo, đây là Linh Bảo?

Dương Lỗi cũng vạn phần kinh ngạc, nhưng mà không lo lắng , Linh Bảo tuy rằng mạnh mẽ, nhưng Hổ Phách đao của mình, cũng là một Hậu Thiên Linh Bảo, hơn nữa uy lực khủng bố không kém Tiên Thiên linh bảo , lực sát thương của nó, còn hơn lúc trước, chỉ có điều tu vi mình không đủ , không thể phát huy ra thực lực mạnh nhất của Hổ Phách đao mà thôi, bây giờ mình vẻn vẹn chỉ có thể phát huy ra một phần vạn , thậm chí cũng chưa tới.

Nhưng điều này cũng đủ rồi , mình không thể phát huy ra uy năng lớn nhất của Hổ Phách đao, nhưng Vương Cương cũng giống như vậy, không thể phát huy ra thực lực mạnh nhất của Ngũ Phương ấn, tăng thêm Vương Cương bị trọng thương, cưỡng ép thúc dục Ngũ Phương ấn, quả thực là tự mình chuốc lấy cực khổ.

Đinh đinh đinh. . .

Tiếng va chạm liên tiếp vang lên, Hổ Phách đao không ngừng oanh kích lên cự ấn.

- Thiên Địa Tạo Hóa đao pháp, thức thứ mười lăm, giết cho ta.

Lại ra một đao, Thiên Địa Tạo Hóa đao pháp, cướp đoạt sự thần kỳ của đất trời, không nhìn thiên địa pháp tắc , tu luyện tới cực hạn, bất luận cái gì đều có thể phá hủy.

Một đao kia, làm cho cả Thiên Địa cũng vì đó thất sắc, uy áp khủng bố nghe rợn cả người, trong nháy mắt , đem không gian đều vỡ ra, một đao vạch phá hư không , trong nháy mắt đi đến trước mặt Vương Cương.

Cảm nhận được sát cơ khủng bố này, trong lòng Vương Cương hoảng hốt không thôi, đây là cái đao pháp gì, rõ ràng khủng bố như vậy, làm cho người ta sợ hãi như vậy, chẳng lẽ mình thực phải chết ở chỗ này, chết ở trong tay một phàm nhân? Không , không , ta không cam lòng, ta không cam lòng, trong lòng Vương Cương điên cuồng hét lên, trên trán nổi gân xanh cực lớn, con mắt cũng cơ hồ muốn lồi ra, quát to:

- Ngũ Phương ấn, trấn áp cho ta.

Vì bảo vệ tánh mạng của mình, giờ khắc này Vương Cương đã sử dụng tất cả vốn liếng, muốn ngăn lại một kích này.

Răng rắc.

Tiếng vang lanh lảnh, tựa như xương vỡ vụn.

- Không. . .

Ngũ Phương ấn cực lớn kia, rõ ràng đã nứt ra, không chịu nổi Hổ Phách đao công kích đã nứt ra, sức mạnh vô cùng bá đạo , không lưu tình chút nào oanh kích lên người Vương Cương.

Một kích này biết bao khủng bố, ngay cả Ngũ Phương ấn là Linh Bảo cũng bị đánh nát rồi, Vương Cương như thế nào ngăn cản được, trong nháy mắt ngực sụp đổ , xương vỡ vụn. Cả người lần nữa bị đánh bay, giống như một con chó chết , nặng nề ngã xuống đất, máu bắn tung tóe, thịt nát bay múa.

Nhưng mà Vương Cương chính là Kim Tiên cao thủ , sinh mệnh lực mạnh mẽ biết bao, chỉ cần Nguyên Anh không diệt, sẽ không phải chết đi.

- Đáng tiếc.

Nhìn xem Ngũ Phương ấn bị mình đánh nát , Dương Lỗi không khỏi thở dài, Ngũ Phương ấn này tuyệt đối là thuộc về Linh Bảo cấp, nhưng bởi vì Ngũ Phương ấn này cũng không phải Ngũ Phương ấn hoàn hảo, mà là một cái Ngũ Phương ấn hư hao, cho nên mới không thể ngăn trở mình oanh kích.

- Làm sao có thể , vì cái gì , vì cái gì Ngũ Phương ấn sẽ bị đánh nát.

Vương Cương tự lẩm bẩm, không dám tin tưởng một chút nào, một Hậu Thiên Linh Bảo cấp Ngũ Phương ấn, cứ như vậy bị hủy diệt rồi.

- Vương Cương , ngươi còn có di ngôn gì sao?

Dương Lỗi đi tới, lạnh lùng nhìn xem hắn, vốn là một kích trước kia , cũng hầu như tháo nước Chân Nguyên lực toàn thân, nhưng mà Dương Lỗi là người nào, đan dược có rất nhiều, có thể nhanh chóng khôi phục, tăng thêm công pháp tu luyện cũng cực kỳ đặc thù, cho nên tuy rằng bất quá là ngắn ngủn mười mấy hơi thở thời gian, chân nguyên của Dương Lỗi liền khôi phục một thành.

- Ta không cam lòng, ta đường đường Kim Tiên, như thế nào sẽ rơi đến nước này, nếu như không phải cẩu tặc Nghiêm Vô Tuyệt kia, ta làm sao có thể bị một phàm nhân nho nhỏ như ngươi đánh bại , muốn giết cứ giết , làm gì nói nhiều như vậy.

Vương Cương quay đầu đi chỗ khác, đã đến bộ dạng ruộng đồng này, Vương Cương biết rõ, Dương Lỗi là sẽ không thể nào bỏ qua mình, hơn nữa mặc dù Dương Lỗi bỏ qua ình, thì tính sao, mình đã mất đi ỷ vào lớn nhất , như thế nào lại đi đối phó Nghiêm Vô Tuyệt?

Nếu có Ngũ Phương ấn nơi tay, mình còn có năm phần mười cơ hội, mình có thể lợi dụng Ngũ Phương ấn đối với Ngũ Nhạc thành tiến hành ngắn ngủi khống chế , như thế này, mình liền có cơ hội có thể đánh tan Nghiêm Vô Tuyệt, nhưng hiện tại Ngũ Phương ấn đã nghiền nát, không có bất kỳ khả năng.

- Kim Tiên thì như thế nào, ta lại không phải là không có giết qua.

Dương Lỗi cười lạnh.

- Giết ta , ngươi cũng đừng muốn sống, ha ha.

Lúc này trong mắt Vương Cương dần hiện ra vẻ điên cuồng.

Dương Lỗi cười lạnh một tiếng.

- Ngươi có cơ hội sao? Muốn đồng quy vu tận , hừ.

Đột nhiên vừa lui, trong nháy mắt thối lui đến ngoài mấy trăm thước, trong tay xuất hiện một ngọn phi đao, Tiểu Lý phi đao.

- Không gian. . . Pháp tắc?

Vương Cương nói ra mấy chữ này liền ngã gục, một phi đao kia của Dương Lỗi xuyên thấu thân thể, đánh nát Nguyên Anh của hắn.

Vương Cương chết.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Kim Tiên hậu kỳ Vương Cương, đạt được nguyên khí giá trị ba trăm tỷ, đạt được ba tỷ đổi điểm.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được Sát Sinh Quyết.

- Đinh, chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa cấp một.

- Hô , rốt cục tăng lên cấp bậc.

Dương Lỗi tầng tầng thở phào một cái, từ Bát Quái Ngưng Thần đạt đến Cửu Cực Tạo Hóa, mặc dù chỉ là thăng một cấp, nhưng sức chiến đấu lại nhận được tăng lên cực lớn, điều này cũng ý nghĩa, mình có thể đánh chết Kim Tiên cảnh giới võ giả, Thiên Đao Nhị Thức Nhất Kích Tất Sát.

P¢¢u G\yỀjX k¨PI GyÎjX ¦ \Ł Ĥ«ℤ_ W_Ł§ J ĤÈjX GĐq ¦ÀjX dŁju r©s

Nhưng mà đáng tiếc chính là, tuy rằng mình đánh chết Vương Cương này, nhưng trừ một chút nguyên khí giá trị, đổi điểm ra , chiến lợi phẩm của hắn thật sự là quá ít, gần kề chỉ đạt được một quyển công pháp Sát Sinh Quyết , cái Sát Sinh Quyết này, tuy rằng nghịch thiên , nhưng làm đất trời oán giận, quá không có nhân đạo, mình là sẽ không đi tu luyện, hơn nữa cũng sẽ không đem giao cho những người khác tu luyện.

Đương nhiên, Dương Lỗi cũng sẽ không biết đem hủy diệt, nói như vậy quá ngu rồi, tuy rằng mình không tu luyện, nhưng vẫn có thể lợi dụng công pháp này đến thu hoạch đổi điểm, một ít công pháp cấp thấp, thu hoạch đổi điểm không có bao nhiêu, mà Sát Sinh Quyết này, lại thuộc về Tiên cấp công pháp, so với bản thân tu luyện Bất Tử Kim Thân tuy rằng phải kém rất nhiều , nhưng cũng không phải bình thường. Nhìn xuống, bản Sát Sinh Quyết này có thể đổi 500 triệu đổi điểm, đã là một con số phi thường khả quan rồi.

Nhìn thi thể Vương Cương, Dương Lỗi vung tay lên , một ngọn lửa kim sắc thiêu đốt sạch sành sanh , không lưu lại bất cứ thứ gì.

Vương Cương bị mình đánh chết, như vậy kế tiếp là Nghiêm Vô Tuyệt rồi, Nghiêm Vô Tuyệt này cũng không phải vật gì tốt, hơn nữa hắn sẽ không bỏ qua ình , cho nên nhất định phải mau chóng chạy trở về, tuy rằng mình bố trí trận pháp, nhưng dù sao cũng là ảo trận, mà đổi thành sát trận ở ngoài bất quá là vội vàng bố trí, ngăn cản không được bao lâu.

Một giờ sau, Dương Lỗi về tới phụ cận tiểu viện, lúc này tiểu viện đã bị người tầng tầng vây quanh. Toàn bộ đều là người của Nghiêm Vô Tuyệt, tuy rằng Nghiêm Vô Tuyệt không ở đây, nhưng lần này lại có một vị đại đội trưởng tới, trước một lần gia hoả này bị Vương Cương đuổi đi , lần này lần nữa xuất hiện ở đây.

Gia hoả này lá gan không nhỏ, nếu như Vương Cương còn ở đó, mượn hắn 10 cái lá gan , đoán chừng hắn cũng không dám đến, nhưng hiện tại không giống, Vương Cương đã bị chết, trong lòng hắn cũng không có cái gì có thể sợ rồi , phải biết rằng tu vi của hắn là Huyền Tiên cảnh giới đại viên mãn, người có thể thắng hắn không nhiều lắm , toàn bộ Ngũ Nhạc thành sẽ không vượt qua mười người. Mà bên trong cái tiểu viện này, càng không có khả năng rồi, hắn đã điều tra biết rõ, trong tiểu viện này có ba người, nhất nam hai nữ , nam nhân tu vi yếu nhất , bất quá là một Bát Quái Ngưng Thần phàm nhân mà thôi, mạnh nhất cũng chỉ là Thiên Tiên hậu kỳ , mà hai nữ nhân kia, lớn lên vô cùng xinh đẹp, lúc này đây có thể nói là vận may, lại được chơi rồi. Nhưng hắn không biết là, lúc này đây không có được đồ vật hắn chờ mong, mà là tử kỳ của hắn.

Bởi vì tu vi đã đột phá, hơn nữa gia hoả này vốn chỉ là Huyền Tiên cảnh giới, tuy rằng ngoại trừ đại đội trưởng này ra , còn có hai Huyền Tiên cấp võ giả khác, nhưng mà Dương Lỗi cũng không lo lắng. Chỉ cần mình dùng xu thế sét đánh không kịp bưng tai đánh chết người đại đội trưởng kia, những người khác còn dám động thủ sao? Đáp án rất rõ ràng.

- Các ngươi lá gan không nhỏ, còn dám vây quanh ở trước tiểu viện của ta.

Dương Lỗi từ một bên đi ra , nhìn xem người đại đội trưởng kia, lạnh lùng nói.

- Tiểu tử , ngươi còn dám xuất hiện, vốn nghĩ đến ngươi ở bên trong , chúng ta đây ngược lại phải hao phí một phen công phu, ngươi đây là tự tìm đường chết, thức thời một chút bó tay chịu trói, ta có thể tha cho ngươi một mạng, bằng không, liền đừng trách chúng ta không khách khí.

Người đại đội trưởng kia nhìn thấy Dương Lỗi, khuôn mặt lộ ra một vẻ vui mừng, không nghĩ tới thiếu niên này rõ ràng ở bên ngoài, không ở trong tiểu viện, tiểu viện kia có ảo trận, trong thời gian ngắn không thể phá giải, mà nếu tiểu tử này ở bên ngoài, liền sẽ dễ dàng hơn nhiều rồi, chỉ cần bắt được tiểu tử này, cái ảo trận kia liền tự sụp đổ rồi.

- Hừ, cho các ngươi thời gian mười hơi thở, lập tức lăn cho ta, bằng không ta sẽ giết các ngươi.

Dương Lỗi nhìn xem đại đội chính kia, giọng điệu lên cao.

- Ha. . . Ha ha , các huynh đệ , đã nghe chưa, tiểu tử này để cho chúng ta lăn, bằng không liền muốn giết chúng ta.

Người đại đội trưởng kia nghe vậy cười lớn không thôi.

- Ha ha. . . Ha ha. . .

Những quân tốt kia cũng từng cái từng cái cười đến ngã trái ngã phải, phảng phất đây là chuyện cười lớn nhất thế gian.

- Đại ca, tiểu tử này bất quá là một phàm nhân mà thôi, một phàm nhân rõ ràng để cho chúng ta lăn, còn muốn giết chúng ta, chuyện này. . . Đây thực sự là quá khôi hài rồi, ai nha. . . Ta chịu không được rồi, chịu không được rồi, ha ha. . . Ha ha. . .

Một tên hộ vệ ôm lấy bụng của mình nói.

- Năm. . . Bốn. . . Ba. . . Hai. . . Một , các ngươi đã muốn chết, ta đây sẽ thanh toàn các ngươi.

Trong mắt Dương Lỗi loé ra một đạo tinh quang, trong nháy mắt Phong Ẩn đao xuất hiện trong tay.

- Thiên Đao Nhị Thức, diệt cho ta.

Một đạo ánh đao trong nháy mắt bổ ra, người đại đội trưởng kia còn chưa kịp phản ứng, đã bị một đao kinh khủng kia của Dương Lỗi bổ vào trên đầu , bị chém thành hai nửa.

- Ta. . . Ta. . . Đây là cái đao pháp gì?

Người đại đội trưởng kia không thể tin được, mình rõ ràng cứ như vậy bị oanh giết.

Nhìn thấy đại đội trưởng bị một đao miểu sát, những người khác sợ tới mức không nhẹ, cái này muốn tu vi gì, phải biết rằng đại đội trưởng kia là Huyền Tiên Đại viên mãn, mặc dù là Kim Tiên sơ kỳ cao thủ cũng chưa chắc có thể một đao miểu sát, tối thiểu nhất cũng phải đạt tới Kim Tiên trung kỳ cảnh giới, thiếu niên này vậy mà mạnh mẽ như vậy, cái này, bọn hắn ở đâu còn dám dừng lại, từng cái từng cái dốc sức liều mạng chạy, sợ Dương Lỗi sẽ giết bọn chúng đi.

Đợi toàn bộ bọn hắn đều rời khỏi , Dương Lỗi mới tiến vào tiểu viện.

- Các ngươi đều không có sao chứ?

Dương Lỗi nhìn xem hai nữ nói ra.

- Không có việc gì.

Hai nữ nhìn thấy Dương Lỗi đến, nỗi lòng lo lắng rốt cục để xuống.

- Không có việc gì là tốt rồi, ta muốn trước bố trí xuống trận pháp, bằng không thì phiền phức.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút nói.

- Muốn chúng ta hỗ trợ sao?

Vương Lam nói.

- Không cần , các ngươi nghỉ ngơi thật tốt là được, thời điểm cần sẽ nói cho các ngươi biết.

Dương Lỗi nói.

Sau đó sẽ là một trận đánh ác liệt , Nghiêm Vô tuyệt kia chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, hắn là Kim Tiên trung kỳ cao thủ , mình cũng không có biện pháp, đừng nói Thiên Đao Nhị Thức của mình hiện tại đã ở vào thời gian chờ đợi, liền tính toán không phải, mình cũng giết không được Nghiêm Vô Tuyệt, mình chỉ có thể lợi dụng Thiên Đao Nhị Thức đánh chết so với mình cao hơn trong vòng 30 cấp, vượt qua cái hạn chế này, cũng chỉ có thể kích thương đối phương, mà làm không được đánh chết.

Nếu như gần kề chỉ là Nghiêm Vô Tuyệt một người mà nói, vậy mình còn có thể vật lộn một chút, nhưng vấn đề là Nghiêm Vô Tuyệt chỉ là một người sao, hiển nhiên sẽ không, hắn còn có rất nhiều thủ hạ, bây giờ thiếu đi Vương Cương cái đối đầu này, có thể nói là hắn một nhà độc đại, chỉ sợ Phó thống lĩnh Chung Hán Dũng kia cũng trốn không thoát vận mệnh bị diệt.

P¢Pu G\yỀjX k¨kI ¦}Òj p\¾q Ĥ«ℤ_ W_Ł§u

Ngũ Nhạc thành này bây giờ là càng ngày càng rối loạn, nhưng mà như thế này cũng tốt, cơ hội của mình cũng sẽ càng lớn, nhưng vấn đề là thực lực của mình bây giờ quá kém, cần phải nhanh một chút tăng thực lực lên, bằng không ở Tiên giới căn bản lăn lộn không nổi.

Nhưng mà càng loạn càng tốt, cơ hội của mình lại càng lớn, đương nhiên nhiệm vụ chủ yếu là đánh quái thăng cấp, mình nhất định phải ở trong thời gian ngắn , để cấp bậc của mình tăng lên tới Thiên Tiên cảnh giới, một khi tăng lên tới Thiên Tiên cảnh giới, như vậy mình liền không cần thiết lo lắng, Thiên Tiên cấp độ, như vậy mình liền có thể lợi dụng Thiên Đao Nhị Thức chém giết Đại La Kim Tiên.

Một giờ sau, Dương Lỗi lại lần nữa bố trí trận pháp đã hoàn thành , nếu như là lúc trước, mình muốn bố trí một cái trận pháp như thế này mà nói, tối thiểu nhất cũng muốn chừng ba giờ, nhưng hiện tại đẳng cấp mình đột phá đến Cửu Cực Tạo Hóa, Tinh Thần lực đạt được tăng cường, cho nên tốc độ bày trận cũng nhanh hơn không ít.

- Được rồi , rốt cục hoàn thành, ta khôi phục một chút.

Dương Lỗi cũng không nhiều lời, sau khi ăn vào đan dược lập tức ngồi khoanh chân, bắt đầu khôi phục , Dương Lỗi cũng biết Nghiêm Vô Tuyệt kia đoán chừng chẳng mấy chốc sẽ đến , đó là một cơ hội, cơ hội chém giết Nghiêm Vô Tuyệt, như vậy cấp bậc của mình có thể tăng lên lần nữa.

Sau mười lăm phút, Dương Lỗi vẫn còn tiếp tục khôi phục, mà lúc này đây một đại đội nhân mã chạy tới , một người trong đó là Nghiêm Vô Tuyệt.

Khi Nghiêm Vô Tuyệt nghe được thủ hạ của mình, một Huyền Tiên đỉnh phong đại đội trưởng, rõ ràng bị đánh chết, hơn nữa còn là Nhất Kích Tất Sát, Nghiêm Vô Tuyệt như thế nào cũng không tin, nhưng mà sự thật bày ở trước mắt, để hắn vô cùng phẫn nộ , bây giờ Vương Cương cái đối đầu lớn nhất đã chết đi, mà Thành chủ Nhạc Bất Phàm cùng thống lĩnh Thiết Nhân Đồ đi bên trong Cổ Tiên di tích.

Cho tới Chung Hán Dũng mặc dù là Kim Tiên tu vi đỉnh cao, nhưng gia hoả này chính là một cái mê võ nghệ , đối với quyền lực trên cơ bản không có dục vọng gì, nếu như không phải Thành chủ không à nói, đoán chừng hắn cũng sẽ đi Cổ Tiên di tích tìm kiếm cơ duyên rồi, đây thực sự là một cơ hội trời cho, thiên đại cơ hội để ình khống chế Ngũ Nhạc thành.

Có thể nói hiện tại toàn bộ Ngũ Nhạc thành trên cơ bản khống chế ở trong tay mình rồi, ngoại trừ lực lượng trực tiếp lệ thuộc Thành chủ Nhạc Bất Phàm cùng Đại thống lĩnh Thiết Nhân Đồ ra, những thứ khác đều ở trong tay mình.

Hơn nữa Thành chủ Nhạc Bất Phàm cùng Đại thống lĩnh Thiết Nhân Đồ đã đi ra ngoài nhiều năm rồi, một mực không có tin tức, điều này làm cho Nghiêm Vô Tuyệt vui vẻ không thôi, mà bây giờ hai vị ở phủ Thành chủ kia , bất quá là hai Khôi Lỗi phân thân, mặc dù có một ít linh hồn của hai người tồn tại , nhưng tu vi lại là kém xa tít tắp.

Nhưng Nghiêm Vô Tuyệt lại không dám hành động thiếu suy nghĩ, trước khi không có niềm tin tuyệt đối, mình là sẽ không động thủ, ai có thể biết rõ, Nhạc Bất Phàm cùng Thiết Nhân Đồ kia không có để lại hậu chiêu? Cẩn thận sẽ giữ được thuyền vạn năm, còn lúc này đây, đối phó Vương Cương, đó là kế hoạch sớm đã chuẩn bị tốt rồi.

Lúc này đây người mình muốn đối phó, là thiếu niên cùng Vương Cương kia có liên hệ, Vương Cương chết rồi, thiếu niên kia cũng phải chết, mà hắn có thể đơn giản đánh chết Huyền Tiên đỉnh phong cường giả , chính là một cây gai trong lòng mình, thiếu niên này , trẻ tuổi như vậy, nhưng mạnh mẻ thế kia, nhất định là đại địch , vì kế hoạch của mình , vì sự thống trị của mình, thiếu niên này phải chết, bằng không hắn rất có thể sẽ trở thành một Vương Cương khác, thậm chí trở thành một tồn tại mạnh mẽ khác, đây là Nghiêm Vô Tuyệt tuyệt đối không thể dễ dàng tha thứ.

- Đại nhân , chính là chỗ này.

Hộ vệ đứng ở bên cạnh Nghiêm Vô Tuyệt nói.

- Chính là trong chỗ này sao? Không tệ, rõ ràng có trận pháp tồn tại.

Nhìn tiểu viện trước mắt, Nghiêm Vô Tuyệt nhíu mày , trận pháp này không đơn giản, tuyệt đối không đơn giản, mình nhìn không ra một điểm dấu hiệu, nếu muốn bài trừ trận pháp này, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Thiếu niên này lại có thể bố trí trận pháp như thế, chẳng lẽ hắn còn có giúp đỡ mạnh mẽ? Đây chẳng lẽ là Vương Cương lưu lại đường lui hay sao? Nếu thật là nói như vậy, vậy liền có chút phiền phức rồi. Nhưng bất kể như thế nào, dù phiền phức thế nào, trận pháp này cũng phải bài trừ, không có trận pháp đại sư, vậy thì bạo lực phá trận.

- Người đến , đi vào bài trừ trận pháp cho ta.

Nghiêm Vô Tuyệt vung tay lên, để một đội nhân mã tiến vào trong trận pháp, một đội nhân mã này đều đối với trận pháp có chỗ đọc lướt qua, trận pháp bình thường khó không được bọn hắn, nhưng mà đối mặt trận pháp này, Nghiêm Vô Tuyệt lại không nắm chắc, không biết trước, nhưng bất kể nói thế nào, để bọn hắn trước thử xem, nếu như không được, vậy cũng chỉ có thể dùng sức mạnh mẽ phá giải.

Lúc này Tô Anh cùng Vương Lam đã sớm thấy được Nghiêm Vô Tuyệt đến, nhìn thấy bọn hắn rõ ràng phái người tiến công, trong lòng căng thẳng không thôi, nhìn xem Dương Lỗi còn đang khôi phục thập phần lo lắng , không biết trận pháp này có thể ngăn trở hay không, Nghiêm Vô Tuyệt kia cũng không phải là một nhân vật đơn giản, hơn nữa một đội nhân mã tiến vào kia, hiển nhiên là Trận Pháp Sư.

- Cái này phiền toái, tỷ tỷ , chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Vương Lam nhìn xem những người kia, trong lòng càng ngày càng khẩn trương hỏi.

- Không có việc gì, không có việc gì, trận pháp của sư đệ có thể thủ được, yên tâm đi, bọn hắn muốn bài trừ trận pháp, chuyện không phải dễ dàng như vậy.

Dương Lỗi nói ra.

Răng rắc , răng rắc.

Lúc này đội nhân mã tiến vào trong trận pháp kia, bị từng đạo từng đạo Lôi Điện oanh kích lấy, trong nháy mắt thì có hai người chết đi.

Trận pháp này là Cửu Cực Huyền Lôi trận đơn giản hoá, nhưng mà uy lực cũng hết sức kinh người, tuy rằng không bằng Cửu cấp Huyền Lôi đại trận chính thức khủng bố như vậy, nhưng ứng phó một quãng thời gian , tuyệt đối là không có vấn đề, nếu như không phải là bởi vì thời gian không đủ sung túc mà nói, Dương Lỗi muốn bố trí đúng là Cửu cấp Huyền Lôi đại trận chính thức rồi.

- Đại nhân, chúng ta có hai người đã chết rồi, làm sao bây giờ?

Toàn bộ tiểu đội phá trận cũng không phải rất nhiều, người như vậy đều là thuộc về nhân tài đặc thù, chết đi một trận pháp sư, so với chết đi một Huyền Tiên đỉnh phong võ giả tổn thất còn muốn lớn hơn.

- Dù như thế nào, cũng phải bài trừ trận pháp này.

Nghiêm Vô Tuyệt ánh mắt lên cao.

- Thế nhưng mà. . . Thế nhưng mà. . .

Hộ vệ kia còn muốn nói, để Nghiêm Vô Tuyệt phất tay đánh gãy.

- Nghe mệnh lệnh của ta, biết không? Ta muốn chính là phá trận, huống chi hiện tại bọn hắn đã tiến vào trong trận pháp , không có phá trận, bọn hắn ra được sao?

P¢ku G\ʏỀjX kV·I ¦_Ŀj g 9 Ĥà_ p\¾nu ros

Hoàn toàn chính xác , trận pháp của Dương Lỗi không dễ phá , hơn nữa một khi tiến vào trong trận pháp, liền không có đường lùi, hoặc là phá trận, hoặc là chết , chỉ có hai loại kết quả này, sẽ không còn có những khả năng khác.

Lúc này Dương Lỗi mở mắt, trước đó trận pháp đuổi giết hai người, để mình được đến Điểm kinh nghiệm , tuy rằng không nhiều lắm, nhưng thịt muỗi cũng là thịt , có thể góp gió thành bão, mình bây giờ thiếu thốn nhất đúng là Điểm kinh nghiệm rồi, nhưng đáng tiếc chính là, mình không có kinh nghiệm tạp, nếu như có kinh nghiệm tạp mà nói, vậy thì thoải mái ngây người.

- Chỉ có ngần ấy trình độ cũng muốn phá trận, quả thực là nói chuyện hoang đường viển vông.

Dương Lỗi cười lạnh không thôi, mấy người kia trình độ thật sự không ra gì, mạnh nhất cũng không quá đáng là Đại Tông Sư cấp Trận Pháp Sư, mình là Tiên cấp Trận Pháp Sư, tăng thêm mình có Toàn Năng Tu Luyện hệ thống, còn có Chân Thực Ưng Nhãn trợ giúp, so với Tiên cấp Trận Pháp Sư bình thường muốn mạnh hơn nhiều, mặc dù là Tiên cấp Trận Pháp Sư cũng không có khả năng ở thời gian ngắn bài trừ , huống chi là bọn hắn.

- Sư đệ , ngươi đã tỉnh.

Nhìn thấy Dương Lỗi tỉnh lại, hai nữ vui vẻ không thôi, đã có Dương Lỗi, liền có người tâm phúc, tâm tình cũng buông lỏng.

- Uhm , không có việc gì , các ngươi không cần lo lắng.

Dương Lỗi nhìn xem hai người cười cười , an ủi.

- Không có việc gì là tốt rồi, hiện tại chúng ta phải làm sao?

Tô Anh nhìn xem Dương Lỗi, có chút lo lắng hỏi.

- Bọn hắn nhiều người như vậy , Nghiêm Vô Tuyệt kia cũng ở đây, hắn là Kim Tiên trung kỳ cao thủ a?

Nếu như chỉ là một Kim Tiên trung kỳ võ giả mà nói, Tô Anh tuyệt đối sẽ không lo lắng, lúc trước hoàng kim Cự Mãng , Hấp Huyết Cự Thú kia, đều là cực kỳ cường hãn, thậm chí ngay cả Đại La Kim Tiên cảnh giới yêu thú cũng gặp được , nhưng hiện tại không giống, đối mặt không phải một con yêu thú , mà là một đám người, người có trí tuệ, không thể so với yêu thú, yêu thú mặc dù có trí tuệ, nhưng xa xa không bằng nhân loại cường đại như vậy, nhân loại so với yêu thú mạnh mẽ càng thêm kinh khủng.

- Không , sai rồi, Nghiêm Vô Tuyệt kia là Kim Tiên hậu kỳ võ giả, nhưng mà không cần lo lắng, Kim Tiên hậu kỳ mà thôi, Kim Tiên đỉnh phong ta cũng giết qua , không phải sao?

Dương Lỗi không quan tâm chút nào, Nghiêm Vô Tuyệt này tuy rằng đột phá, nhưng cũng không có cái gì cảm thấy ngoài ý muốn, mình còn không phải đơn giản liền đột phá đến Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới sao?

Giờ khắc này, trong trận pháp lại đánh chết hai trận pháp sư , để Dương Lỗi cũng có một chút thu hoạch , trừ nguyên khí giá trị cùng đổi điểm ra, đó là trận pháp rồi. Dù sao những thứ này đều là Trận Pháp Sư , cho nên lấy được phần lớn đều là các loại sách kỹ năng trận pháp.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Huyền Tiên Trận Pháp Sư, đạt được nguyên khí giá trị một trăm tỷ , đạt được 1 tỷ đổi điểm.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được sách kỹ năng Ngũ Hành đại trận.

- Đinh , chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa cấp hai.

Đẳng cấp tăng lên, còn chiếm được một quyển trận pháp không sai, Ngũ Hành đại trận, cái Ngũ Hành đại trận này không có chút nào đơn giản, so với bản thân bố trí Cửu cấp Huyền Lôi đại trận không có chút nào yếu, uy lực thậm chí càng mạnh hơn nữa, kinh khủng hơn , nhưng mà bây giờ Dương Lỗi là không có cách nào bố trí , vấn đề không phải đẳng cấp Trận Pháp Sư của mình, mà là một nguyên nhân khác , đó là bố trí Ngũ Hành đại trận này cần Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm loại thuộc tính Tiên Thạch, cái này vô cùng khó khăn , mình bây giờ cũng chỉ có Thủy thuộc tính Tiên Thạch mà thôi, những thứ khác mình căn bản

không có, đương nhiên cũng có thể lợi dụng Toàn Năng Tu Luyện hệ thống đến đổi, nhưng mà nói như vậy, liền có hại chịu thiệt rồi, đổi Tiên Thạch cần đại lượng đổi điểm, mình bây giờ cũng không có nhiều như vậy đi tiêu hao.

Cái này đã không được , như vậy cũng chỉ có buông tha cho, chờ mình thu thập được đầy đủ năm loại thuộc tính Tiên Thạch, sau đó lại đi thử xem Ngũ Hành đại trận rồi.

Mà lúc này Nghiêm Vô Tuyệt tức giận không thôi, mình phái đi ra Trận Pháp Sư, cả đám đều đã bị chết ở trong trận pháp này, rõ ràng không có một cái nào đi ra, cũng tìm không thấy một phương pháp phá trận, phẫn nộ , phẫn nộ , thật sự là phẫn nộ:

- Đám ngu ngốc này, các ngươi thật vô dụng , đã lâu như vậy còn không tìm được phương pháp phá trận.

Tiến vào trong trận pháp chỉ còn lại có hai người, những thứ khác đều chết hết, mà ở bên ngoài trận pháp còn có một đội người, cũng là Trận Pháp Sư, bọn hắn ở bên ngoài nghiên cứu phương pháp phá trận, nhưng lúc này bọn hắn thập phần lo lắng, nếu như Nghiêm Vô Tuyệt để cho bọn hắn tiến vào trong trận pháp, đi nghiên cứu phương pháp phá trận mà nói, đây chẳng phải là cũng muốn chết? Cho nên bọn hắn thập phần lo lắng.

Mười phút đi qua, người tiến vào trong trận pháp toàn bộ bị đánh chết, Dương Lỗi hưng phấn không thôi, bây giờ thực lực của mình lại có tăng lên, tuy rằng vẫn không có thăng cấp, nhưng cũng không xê xích gì nhiều, chỉ cần lại đánh chết hai người, mình liền lại có thể đột phá một tiểu cấp độ.

- Chết rồi, toàn bộ đều chết hết, đại nhân , người của chúng ta tiến vào trong trận pháp toàn bộ đều chết hết , bây giờ chúng ta nên làm gì?

- Ta đương nhiên biết rõ, tự mình có mắt.

Nghiêm Vô Tuyệt phẫn nộ trừng hắn một cái, quát lên , lúc này Nghiêm Vô Tuyệt đã phẫn nộ tới cực điểm, mình bây giờ ngay cả cái bóng của đối phương còn không nhìn thấy, cũng đã tổn thất nhiều người như vậy , để Nghiêm Vô Tuyệt tức giận tích lũy đến một đỉnh điểm , mình còn cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp sự tình uất ức như thế này, từ khi sinh ra đến nay, cho dù là gặp được kẻ địch mạnh nhất, bên bờ sinh tử, cũng không có bị nhục nhã qua như thế này, đúng, cái này là nhục nhã, đối với Nghiêm Vô Tuyệt mà nói , không có gì so với cái này càng khiến người ta khó coi rồi.

- Người đến , lấy Tiên Ma đại pháo cho ta.

- Đại nhân , chuyện này. . . Cái này không thích hợp ah, Tiên Ma đại pháo , đây là dùng để đối phó yêu thú mạnh mẽ, cùng Ma tộc.

Một tên hộ vệ vội nhắc nhở.

- Ta bảo ngươi đi liền đi, ngươi nói nhiều cái gì đó.

Nghiêm Vô Tuyệt lạnh lùng nhìn hắn một cái, trong mắt tràn đầy sát khí.

- Vâng.

Hộ vệ kia lại càng hoảng sợ, vội vàng xoay người rời đi, không dám phản bác, hắn biết rõ Nghiêm Vô Tuyệt là cái tính cách gì, nếu như mình còn dám nhiều nói , như vậy sau một khắc tử vong đúng là hắn, Nghiêm Vô Tuyệt khẳng định sẽ không chút lưu tình đánh chết mình, hộ vệ xoay người sang chỗ khác, toàn thân đều kinh chảy mồ hôi lạnh, ướt sũng cả người, mình bị điên sao, thiếu chút nữa mạng nhỏ không có.

PP·u G\yỀjX kVoI ¦_Ŀj g 9 Ĥà_ p\¾nu r©s

Tiên Ma đại pháo, Dương Lỗi chau mày, nghe xong cái tên này đã biết rõ, gia hoả này khẳng định không dễ chọc, hơn nữa là dùng để đối phó yêu thú mạnh mẽ cùng Ma tộc, cái này thì càng thêm khiến người ta

kinh ngạc.

Yêu thú mạnh mẽ, tối thiểu nhất cũng muốn đạt tới Đại La Kim Tiên cảnh giới, mới có thể được tính là yêu thú mạnh mẽ, mà Ma tộc , cái này Dương Lỗi ngược lại là chưa từng nghe nói. Chẳng lẽ ngoại trừ Tiên giới , còn có Ma giới hay sao?

Những chuyện này mình không biết , nhưng mà không phải ai cũng không biết , đó là Vương Lam , Dương Lỗi nhìn về phía Vương Lam nói:

- Lam Nhi , ta hỏi ngươi một sự tình.

- Dương đại ca , ngươi hỏi là được , chỉ cần ta biết sẽ không dấu diếm.

Vương Lam nói ra.

- Uhm , Lam Nhi ngươi nghe nói qua Tiên Ma đại pháo sao?

Dương Lỗi nhìn xem nàng hỏi.

- Tiên Ma đại pháo?

Vương Lam mở to hai mắt nhìn, nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Dương đại ca, ngươi nói là Tiên Ma đại pháo? Chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ bọn hắn muốn động Tiên Ma đại pháo đối phó chúng ta?

Dương Lỗi nghe vậy nhẹ gật đầu:

- Đúng vậy, bọn hắn không cách nào phá trừ trận pháp, cho nên Nghiêm Vô Tuyệt kia sai người đi lấy Tiên Ma đại pháo đến đối phó chúng ta.

- Chuyện này. . . Cái này có thể phiền toái, Dương đại ca , chúng ta nhất định phải chạy nhanh rời khỏi nơi này, thừa dịp bọn hắn vẫn không có mang Tiên Ma đại pháo tới, bằng không một khi Tiên Ma đại pháo đến , như vậy chúng ta sẽ phiền phức.

Vương Lam lo lắng không thôi.

- Tiên Ma đại pháo thực cường đại như vậy sao? Cái Tiên Ma đại pháo này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Dương Lỗi cũng không nóng nảy, mà là hỏi.

- Tiên Ma đại pháo là một loại vũ khí mạnh mẽ, uy lực vô cùng, một kích có thể so sánh với Đại La Kim Tiên võ giả toàn lực ra tay, Tiên Ma đại pháo này sử dụng chính là Tiên Thạch, chỉ cần có đầy đủ Tiên Thạch, Tiên Ma đại pháo này liền có thể một mực sử dụng, mà Tiên Ma đại pháo này là lúc trước thời điểm đối chiến Ma tộc nghiên cứu chế tạo ra, lúc trước Tiên Ma hai giới đại chiến, sở dĩ Tiên giới thủ thắng, đó là dựa vào uy lực của Tiên Ma đại pháo.

Vương Lam giải thích nói ra.

- Lợi hại như vậy?

Dương Lỗi mở to hai mắt nhìn, cái này chẳng phải là cùng Tử Điện Lôi Kích pháo của mình giống nhau sao, nhưng mà Tử Điện Lôi Kích pháo của mình hiện tại uy lực không được, căn bản là không có cách đối phó Tiên giới cao thủ, nhưng mà Tử Điện Lôi Kích pháo vẫn có thăng cấp bản, Dương Lỗi liền tra xét, cái kia chính là Tiên cấp Tử Điện Lôi Kích pháo , hơn nữa cũng chia mấy tiểu cấp độ, uy lực cường đại nhất có thể đuổi giết Đại La Kim Tiên, nhưng cái này quá mắc, mình căn bản mua không nổi, toàn bộ đổi điểm tiêu hao hết cũng không đủ, còn hơi kém một điểm, tuy rằng có thể mua được , nhưng mà chỉ có thể đánh chết Huyền Tiên cảnh giới võ giả, hơn nữa giá cả cũng không rẻ, đối với Dương Lỗi mà nói, chí ít đối với Dương Lỗi hiện tại mà nói vô dụng , đương nhiên nếu như là dùng ở bên trong đại chiến, nói như vậy còn có thể , nhưng mà tưởng tượng , mình có thể lợi dụng gia hoả này đánh chết Huyền Tiên cao thủ, nói như vậy có thể rất nhanh thăng cấp, nếu như mình không sử dụng Thiên Đao Nhị Thức mà nói, vẫn không thể đánh chết Huyền Tiên cảnh giới cao thủ, dù sao tu vi cảnh giới của mình mới chỉ là Cửu Cực Tạo Hóa mà thôi.

Trừ khi mình đột phá đến Thiên Tiên cảnh giới, như vậy mình đối phó Huyền Tiên cảnh giới võ giả sẽ không có vấn đề gì rồi, mà mình sử dụng Thiên Đao Nhị Thức , liền có thể chém giết Đại La Kim Tiên, đó là mê người cỡ nào, nhưng cần thời gian, cần ình thời gian.

- Đương nhiên, vô số Ma tộc cao thủ chính là chết ở dưới Tiên Ma đại pháo đấy.

Vương Lam nói.

- Dương đại ca , chúng ta vẫn là nhanh lên nghĩ biện pháp ah, chờ bọn hắn vận chuyển Tiên Ma đại pháo đến, như vậy chúng ta cũng chỉ có thể là chờ chết, cho nên bây giờ chúng ta phải nghĩ biện pháp rời khỏi nơi này, bằng không chính là cái mục tiêu sống.

- Không cần lo lắng , ta có biện pháp, ta một người đi đoạt Tiên Ma đại pháo tới là được, như thế này bọn hắn vẫn như cũ không làm gì được chúng ta.

Dương Lỗi là muốn đánh chủ ý Tiên Ma đại pháo kia, tuy rằng mình có thể đổi, nhưng thời điểm xem xét hệ thống, muốn đổi Tiên Ma đại pháo, cần một trăm tỷ đổi điểm, đây chính là một trăm tỷ một tòa, mình bây giờ đổi điểm cộng lại cũng không có nhiều như vậy.

- Đi cướp Tiên Ma đại pháo, chuyện này. . . Điều này có thể sao, Tiên Ma đại pháo là đặt ở trong kho hàng của phủ Thành chủ, thủ vệ nghiêm ngặt, làm sao có thể đoạt được , vậy quá nguy hiểm?

Vương Lam vội vàng lắc đầu nói.

- Đương nhiên không phải, ta mới sẽ không ngốc đến đi phủ Thành chủ, ta có biện pháp của mình.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút nói ra.

- Biện pháp gì?

Tô Anh nói.

- Nếu như quá nguy hiểm, còn không có tất yếu đi mạo hiểm rồi, chúng ta rời khỏi nơi này vẫn là có thể đấy.

- Đợi một chút, ta có một biện pháp để các ngươi an toàn.

Dương Lỗi bỗng nhiên nhớ lại, mình còn có một Hậu Thiên Linh Bảo, Hậu Thiên Linh Bảo có thể sử dụng, đó chính là Bách Hoa Cung, Bách Hoa Cung là một kiện Hậu Thiên Linh Bảo, tuy rằng vẫn không có triệt để khôi phục, nhưng hiện tại cho người ta tiến vào bên trong vẫn là có thể đấy.

- Biện pháp gì?

- Ta có một kiện Hậu Thiên Linh Bảo, Hậu Thiên Linh Bảo tổn hại, mặc dù không có hoàn toàn khôi phục , nhưng có thể cho các ngươi tiến vào bên trong, nói như vậy , các ngươi liền an toàn.

Dương Lỗi nói.

- Hậu Thiên Linh Bảo? Sư đệ , ngươi rõ ràng có Linh Bảo?

Tô Anh mở to hai mắt nhìn, Vương Lam cũng kinh ngạc không thôi, Linh Bảo , kia đối với nàng mà nói là đồ vật trong truyền thuyết, mà Tô Anh mặc dù đã gặp , nhưng cũng biết Linh Bảo trân quý, sở dĩ sư phụ Tô Nghiên của mình có thể cường đại như vậy , không ai dám trêu chọc , cũng bởi vì nàng không chỉ là tu vi mạnh mẽ , hơn nữa còn có một Linh Bảo hộ thân.

- Đúng vậy, đây là trước khi ta đến Vô Cực đại lục lấy được , lại nói tiếp coi như là vận khí.

Dương Lỗi vừa cười vừa nói.

- Được rồi , vậy ngươi đem chúng ta thu nhập trong không gian Linh Bảo ah.

Tô Anh suy nghĩ một chút gật đầu nói, hoàn toàn chính xác, hai người mình ở một bên, chỉ có thể liên lụy Dương Lỗi mà thôi, căn bản không giúp đỡ được cái gì.

- Vương Lam ngươi thì sao?

Dương Lỗi nhìn xem nàng, dù sao cái này không thể có chống cự, nếu có chống cự mà nói, liền không cách nào làm được.

- Ta cũng tiến vào trong không gian Linh Bảo đi thôi , ta còn chưa từng gặp qua Linh Bảo đây này.

Vương Lam mỉm cười gật đầu.

- Được, vậy các ngươi không nên chống cự, ta sẽ đem bọn ngươi thu nhập vào bên trong Bách Hoa Cung.

PPou G\yỀjX kV©I g Â w«ÄjX ¦_Lj ¦\àH\ g ǯH ¦\«ǯH ¦ϑj\u

Dương Lỗi liên hệ Bách Hoa Cung Khí Linh Bạch Liên, đem hai nữ thu vào bên trong Bách Hoa Cung.

- Ồ. . . Nơi này. . . Nơi này là Tiên giới, ngươi rõ ràng đi tới Tiên giới?

Bạch Liên vốn đang hôn mê, bị Dương Lỗi tỉnh lại rồi, trong lòng vốn có chút khó chịu, nhưng phát hiện nơi này rõ ràng không phải Vô Cực đại lục, mà là đã đến Tiên giới, kinh ngạc vô cùng nói:

- Ngươi là như thế nào tới đây, tu vi của ngươi bất quá là Cửu Cực Tạo Hóa mà thôi, mà đường phi thăng Tiên giới đã bị phong ấn, nếu muốn đi vào Tiên giới, trừ khi có tu vi Đại La Kim Tiên, xé rách hư không mới có thể đạt tới.

- Vô Cực đại lục , có con đường đi thông Tiên giới, may mắn tới đây , hiện tại chúng ta có phiền toái, bọn hắn muốn dùng Tiên Ma đại pháo đối phó chúng ta.

Dương Lỗi đối với Bạch Liên nói.

- Tiên Ma đại pháo , đây cũng không phải là dễ trêu, nếu như là thời kỳ toàn thịnh mà nói, còn có thể ngăn cản Tiên Ma đại pháo bình thường, nhưng hiện tại ta vẫn không có triệt để khôi phục, mà tu vi bản thân ngươi cũng quá yếu, chúng ta căn bản ngăn cản không nổi Tiên Ma đại pháo công kích.

Bạch Liên nói ra.

- Ta đương nhiên sẽ không ngu như vậy, Tiên Ma đại pháo uy lực xác thực mạnh mẽ, nhưng mà phải đánh đến ta mới được ah, ta cùng sẽ không cho bọn hắn cơ hội, mục đích lần này của ta, chính là cướp lấy Tiên Ma đại pháo, trong quá trình này , khả năng cần mượn lực lượng của ngươi rồi.

Dương Lỗi suy nghĩ một chút nói, mình và Bạch Liên là có ước định, mình cung cấp Tiên Thạch cho nàng, như vậy nàng có thể ình mượn lực lượng.

- Được.

Bạch Liên nghe vậy gật đầu.

- Nhưng mà ngươi phải nhanh một chút giúp ta khôi phục, nơi này là Tiên giới, muốn đạt được Tiên Thạch dễ dàng hơn nhiều, nếu như ngươi có thể tìm được một i tiên mỏ mà nói, như vậy ta khôi phục thời kỳ toàn thịnh bất quá là vấn đề thời gian.

Bạch Liên vui vẻ vô cùng.

- Đương nhiên nếu như ngươi đến Bách Hoa Tiên giới mà nói, còn có thể đi tìm Bách Hoa tiên tử, ta nghĩ nàng sẽ giúp đỡ ngươi đấy.

Bách Hoa tiên tử, mình có thể đi tìm Bách Hoa tiên tử? Không, mặc dù đi, vậy cũng không thể nào là hiện tại , mình bây giờ ngay cả Bách Hoa Tiên giới ở nơi nào cũng không biết , hơn nữa mặc dù là biết rõ, thực lực bây giờ của mình thật sự là quá yếu, làm không tốt trên nửa đường đã bị người ta thu thập, vậy thì quá không được, hơn nữa mình là có nhiệm vụ, mà nhiệm vụ chủ yếu đó là cướp lấy Ngũ Nhạc thành này, tại Tiên giới xây dựng lên căn cứ địa thứ nhất.

- Ngươi yên tâm đi, ta sẽ giúp ngươi khôi phục , còn sự tình đi tìm Bách Hoa tiên tử, bây giờ còn chưa được , phải chờ ta triệt để chinh phục Huyền Nguyên Tinh mới được, hơn nữa , thực lực bây giờ của ta quá yếu , căn bản không có biện pháp đi tìm Bách Hoa tiên tử, mặt khác, mục đích chủ yếu của chúng ta bây giờ, chính là đi kiếm đến Tiên Ma đại pháo.

Dương Lỗi nói.

- Được rồi , chúng ta chuẩn bị hành động.

Dương Lỗi bắt đầu dùng Ẩn Thân Phù, một cái Thuấn Tức Thiên Lý, liền rời đi tiểu viện, bám theo hộ vệ đi lấy Tiên Ma đại pháo kia.

Dương Lỗi cũng không nóng nảy, đánh vào trên lưng hộ vệ kia một cái phù che giấu bám theo, mình liền không cần một mực gian khổ bám theo, chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi là được.

- Ta cảm giác chung quanh đây có một cái Tiên quặng mỏ.

Ra khỏi trận pháp, Bạch Liên liền nói.

- Hơn nữa còn là một Tiên quặng mỏ Mộc thuộc tính.

- Tiên quặng mỏ?

Dương Lỗi hầu như không tin lỗ tai của mình, chung quanh đây có Tiên quặng mỏ? Nếu như có, chỉ sợ sớm đã bị phát hiện rồi, phải biết rằng Tiên quặng mỏ loại thuộc tính, so với Tiên quặng mỏ thuộc tính hoàn toàn giống nhau là thực sự tốt hơn nhiều ah, nếu như chung quanh đây có, như vậy Ngũ Nhạc thành Thành chủ ở chỗ này nhiều năm như vậy, không có khả năng sẽ không phát hiện, hoặc là, Tiên quặng mỏ này vốn chính là Ngũ Nhạc thành biết rồi , đang khai thác hay sao?

Điều này cũng không thực tế, nếu thật là đã khai thác , cái kia Ngũ Nhạc thành làm sao có thể không lộ ra tiếng gió, một Ngũ Nhạc thành mà thôi, ở trong toàn bộ tiên giới bất quá là một thành trì nhỏ, nếu quả thật có mỏ quặng tiên thạch thuộc tính mà nói, ở đâu còn đến phiên Ngũ Nhạc thành khai thác?

Nếu quả thật tồn tại Tiên quặng mỏ mà nói, cái kia nên là không có phát hiện , không có được khai thác, mà Bạch Liên như thế nào lại biết rõ? Chẳng lẽ nàng có kỹ năng dò xét mỏ quặng?

- Ngươi không cần đoán, ta xác thực có phương pháp có thể dò xét mỏ quặng, chỉ cần có mỏ quặng ở trong phạm vi hai mươi dặm, liền có thể cảm giác được.

Bạch Liên nói.

- Trong phạm vi hai mươi dặm, ý của ngươi là nói, mỏ quặng tiên thạch Mộc thuộc tính này ngay trong vòng hai mươi dặm , cũng chính là ở dưới chân chúng ta?

Dương Lỗi cảm thấy có chút khó tin.

- Đúng vậy, ngay ở dưới chân chúng ta.

Bạch Liên gật đầu.

- Không, điều đó không có khả năng, nếu quả thật ở phía dưới này, như thế nào giữ được, chẳng lẽ bọn hắn là người ngu , không có khả năng không phát hiện.

Dương Lỗi không quá tin tưởng, dù sao chỉ là trong vòng hai mươi dặm , nếu có mỏ quặng, người ta như thế nào sẽ phát hiện không được? Đây quả thực là nói giỡn.

- Nếu như là mỏ quặng bình thường tự nhiên sớm đã bị phát hiện, nhưng mạch khoáng này không giống , nó đã tạo thành linh trí của mình, mỏ quặng có linh trí, hơn nữa còn là mỏ quặng Mộc thuộc tính liền không giống với lúc trước, nó có thể ẩn nặc khí tức của mình, không khiến người ta phát hiện.

Bạch Liên giải thích nói ra.

- Linh trí? Quặng mỏ sinh ra linh trí? Chuyện này. . . Chuyện này. . .

Dương Lỗi hầu như không thể tin vào tai của mình.

- Cái này có cái gì kỳ quái, thật sự là kiến thức nông cạn, nếu hoa cỏ cây cối, chim bay cá trùng đều có thể sinh ra linh trí, tu thành tiên yêu, cái kia quặng mỏ vì cái gì không được?

Bạch Liên tức giận nói.

- Ây. . .

- Ngươi nhất định phải lấy tới quặng mỏ này, nếu có được quặng mỏ này trợ giúp mà nói, ta có thể hoàn toàn khôi phục.

Bạch Liên nói.

- Được, nhưng bây giờ không phải là thời điểm, muốn chiếm được quặng mỏ này, nhất định cần phải trước đạt được toà thành trì này , đây cũng không phải là một chuyện dễ dàng, Thành chủ thành trì này gọi là Nhạc Bất Phàm, đây chính là Đại La Kim Tiên cao thủ , còn có một thống lĩnh , cũng là Đại La Kim Tiên cao thủ , ngươi cho rằng hiện tại ta có thể đối phó được Đại La Kim Tiên cao thủ sao?

Dương Lỗi trợn tròn mắt nói.

- Cũng thế, thực lực ngươi bây giờ quá kém, nếu là thật gặp được Đại La Kim Tiên cao thủ, cái kia là một con đường chết.

Bạch Liên gật đầu nói.

- Biết rõ là tốt rồi, cho nên chúng ta nhất định phải làm đến nơi đến chốn, một bước một cái dấu chân, cho ngươi khôi phục loại chuyện này , không vội vàng được, huống chi ngươi thời gian dài như vậy cũng chờ rồi, còn đợi không được một năm nửa năm sao

Dương Lỗi nói.

PP©u G\ʏỀjX kV¨I d_Ŀj ¦ʁH G\Ĺh W_Ł§J dà_ ¦ÀjX [9_ GĐqu ros

- Một năm nửa năm, nếu như ngươi ở trong một năm nửa năm có thể đánh bại Đại La Kim Tiên cao thủ mà nói, ta liền hoàn toàn phục ngươi, ngươi để cho ta làm cái gì , ta sẽ làm cái đó.

Bạch Liên nghe vậy tràn đầy khinh thường.

- Vậy sao , cái này chưa chắc ah , nhớ rõ thời điểm ta gặp ngươi tu vi là dạng gì ư?

Dương Lỗi cười ha hả nói.

- Ồ, tu vi của ngươi , tu vi của ngươi như thế nào đạt đến Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới rồi hả?

Bạch Liên cũng là vô cùng kinh ngạc, lúc ấy Dương Lỗi tu vi còn kém xa lắm, khoảng cách Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới còn kém thật xa, mặc dù là những siêu cấp thiên tài kia, cũng không có khả năng ở trong thời gian ngắn như vậy đạt đến nước này.

- Ta là người như thế nào, siêu cấp thiên tài, một năm , thời gian một năm, ta nhất định sẽ đạt tới Kim Tiên cảnh giới, đến lúc đó ta liền có thể đối phó Đại La Kim Tiên cao thủ.

Thật ra Dương Lỗi chỉ cần đạt tới Huyền Tiên cảnh giới, liền hoàn toàn có thể đối phó Đại La Kim Tiên cao thủ , hơn nữa là hết thảy Đại La Kim Tiên cảnh giới cao thủ , chỉ cần đối phương không có đạt tới Chuẩn Thánh, mình liền có thể miểu sát, bởi vì Thiên Đao Nhị Thức, thời điểm tu vi mình đạt tới Thiên Tiên cấp, liền có thể đánh chết Đại La Kim Tiên rồi, nhưng mà quá mạnh mẽ không được, hơn nữa một lần chỉ có thể đánh chết một người, nếu như có hai hoặc là đã ngoài Đại La Kim Tiên mà nói, mình liền không có cách nào.

- Hừ, liền tính toán ngươi ở trong thời gian ngắn tăng lên rất nhiều, đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới thì như thế nào, sau khi đạt tới Thiên Tiên, muốn tăng lên đẳng cấp, đó cũng không phải là đơn giản như vậy, so với thời điểm dưới Thiên Tiên, muốn khó khăn vô số lần.

Bạch Liên nói.

- Coi như là đại thiên tài, tốc độ tu luyện tăng lên nhanh hơn nữa, cũng không có khả năng ở trong vòng một năm đạt tới Kim Tiên cảnh giới, hơn nữa mặc dù là ngươi đạt đến Kim Tiên cảnh giới rồi, nếu muốn cùng Đại La Kim Tiên đối kháng, cũng không phải là chuyện đơn giản như vậy, Kim Tiên cùng Đại La Kim Tiên khác biệt, chuyện này quả là chính là khác biệt một trời một vực , chờ thực lực ngươi đạt tới Kim Tiên, sau đó gặp được Đại La Kim Tiên giao thủ sẽ biết.

Dương Lỗi cười cười, cũng không nói chuyện, lúc này Dương Lỗi cảm giác người đi lấy Tiên Ma đại pháo kia đã đi ra , Dương Lỗi tâm thần khẽ động, liền rất nhanh đi vào một chỗ ngóc ngách, nơi này là địa phương mai phục tốt nhất, tinh tế xem xét, trong tay người này cũng không có đại pháo gì, nhưng mà Dương Lỗi rõ ràng , hẳn là đặt ở trong Trữ Vật Giới Chỉ rồi.

Đi tới tổng cộng có mười lăm người, từng cái từng cái tu vi đều không yếu, mạnh nhất có Kim Tiên sơ kỳ, mà yếu nhất cũng là Huyền Tiên, mười lăm người, xem ra có chút phiền phức, nếu như chỉ dựa vào mình mà nói, cần phải trí trận pháp , lợi dụng trận pháp đối địch, mình mới có niềm tin tuyệt đối, nhưng mà hiện tại không cần thiết , bởi vì có Bạch Liên, Bạch Liên nói như thế nào cũng là Hậu Thiên Linh Bảo, mặc dù không có khôi phục , nhưng mình mượn lực lượng của nàng, muốn đối phó những người này vẫn là có thể làm được, nhưng mà Kim Tiên cảnh giới võ giả kia hơi có chút khó giải quyết.

Nhưng mà Dương Lỗi không lo lắng, mình có Thiên Đao Nhị Thức, bây giờ mình đã đạt đến Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới, có thể đánh chết Kim Tiên cao thủ, cái Kim Tiên này vừa vặn nằm trong phạm vi mình có thể đối phó, Nhất Kích Tất Sát, nghĩ đến hẳn là có thể tuôn ra Tiên Ma đại pháo mà Kim Tiên cao thủ kia mang theo người.

- Các ngươi nói tại sao đại nhân muốn vận dụng Tiên Ma đại pháo, vạn nhất nếu như bị Thành chủ phát hiện, như vậy hậu quả khó mà lường được ah.

- Đúng vậy a, đại nhân thật sự là quá cố chấp rồi.

- Đại nhân suy nghĩ, các ngươi đừng đoán bậy, cũng chớ nói lung tung, vạn nhất rơi vào trong tai đại nhân, là sẽ có nguy hiểm tánh mạng đấy.

- Biết rõ.

Mọi người lại càng hoảng sợ, hoàn toàn chính xác, nếu để cho Nghiêm Vô Tuyệt nghe được, khả năng sẽ khó giữ được cái mạng nhỏ này, đây cũng không phải là nói giỡn đấy.

Tới gần, 20m, mười lăm mét, Dương Lỗi tập trung tinh thần , nhất định phải làm được Nhất Kích Tất Sát, hơn nữa là đánh chết Kim Tiên cao thủ kia, mười mét , tám mét , khoảng cách tốt nhất, phát động.

Dương Lỗi đột nhiên xuất hiện ở trước mặt , vung ra một đao, Thiên Đao Nhị Thức khóa chặt Kim Tiên cao thủ kia.

- Không được, tránh mau.

Phát hiện Dương Lỗi tồn tại, những người kia lại càng hoảng sợ, mà Kim Tiên kia giờ khắc này sắc mặt trắng bệch, đao mang kia, khủng bố , quá kinh khủng , mình bị đã tập trung vào, căn bản là không có cách nhúc nhích , quá kinh khủng , chẳng lẽ mình liền chết đi như thế? Không, không , ta vẫn không có sống đủ, lúc này trong lòng Kim Tiên cao thủ vạn phần không cam lòng , nhưng lại không có chút biện pháp nào, không muốn chết, nhưng lại không cách nào phòng ngừa , bị Thiên Đao Nhị Thức tập trung vào, hắn căn bản không có thể hoàn thủ, không có chỗ trống di động.

Răng rắc một tiếng, trong nháy mắt cả người bị chém thành hai nửa.

Kim Tiên cao thủ, chết.

Bị một đao bổ chết rồi, người mạnh nhất này, là nhân viên quản lý kho phủ Thành chủ, lần này là mang theo Tiên Ma đại pháo đi ra, ở bên trong hơn mười hộ vệ, là cường đại nhất, Kim Tiên sơ kỳ cao thủ, bây giờ bị một đao miểu sát, tất cả mọi người ngây dại, nhìn hán tử trung niên trước mắt cầm trường đao trong tay, trong lòng ứa ra cảm giác mát lạnh.

Dương Lỗi cũng không phải sử dụng khuôn mặt vốn có, mà là lợi dụng biến hình thuật , để ình thay đổi thân hình.

- Giết , giết , giết.

Lúc này Dương Lỗi bắt đầu mượn nhờ sức mạnh của Bạch Liên, lực lượng một người mình, nhất định là không đủ, mình chỉ có thể cùng Huyền Tiên cao thủ miễn cưỡng đối kháng, hiện tại đối mặt nhiều Huyền Tiên như vậy, hơn nữa nếu muốn kích giết bọn hắn, rất khó khăn, cho nên nhất định phải mượn nhờ lực lượng của Bạch Liên.

Sau khi nắm giữ lực lượng mà Bạch Liên cung cấp, Dương Lỗi cảm giác mình mạnh mẽ trước nay chưa có, mặc dù là Kim Tiên, cũng có thể đơn giản tiêu diệt, nhưng Dương Lỗi rõ ràng, đây chỉ là ảo giác , ảo giác tu vi đột nhiên gia tăng, nhưng mà hắn giờ khắc này , tuy rằng không thể đánh chết Kim Tiên cao thủ, nhưng mà dưới Kim Tiên tuyệt đối là vô địch.

- Giết , giết , Thiên Địa Tạo Hóa đao pháp, thức thứ mười tám , diệt cho ta.

Ánh đao đầy trời, từng cái từng cái Huyền Tiên cảnh giới cao thủ bị chém giết, huyết nhục văng khắp nơi.

- Ma Quỷ , đó là một Ma Quỷ , chúng ta chạy mau , chạy mau.

Còn lại mấy người đều điên rồi, điên cuồng bỏ chạy.

- Hừ.

Dương Lỗi hừ lạnh một tiếng, có thể cho bọn hắn chạy trốn ư? Nếu đã mượn nhờ tu vi của Bạch Liên, lại để cho bọn hắn chạy thoát, cũng không phải là Dương Lỗi muốn thấy.

- Tiểu Lý phi đao, đi.

PP¨u G\yỀjX kVVI d_Ŀj ¦ʁH G\Ĺh W_Ł§J dà_ ¦ÀjX [9_ GĐqu r©s

Từng chuôi phi đao hướng về đám người trốn chạy để khỏi chết bay đi, tốc độ nhanh kinh người, chỉ thấy tia sáng trắng lóe lên, phi đao chui vào áo lót, bởi vì quán tính nên chạy vài bước mới té xuống.

Ngắn ngủn không tới một phút thời gian, Dương Lỗi đem mười mấy người này toàn bộ đánh chết.

Gợi ý của hệ thống liên tiếp không ngừng.

- Đinh , chúc mừng người chơi đánh chết Kim Tiên sơ kỳ võ giả, đạt được nguyên khí giá trị hai trăm tỷ, đạt được hai tỷ đổi điểm.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được năm tòa Tiên Ma đại pháo.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được một vạn khối Hạ phẩm Tiên Thạch.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Huyền Tiên sơ kỳ võ giả, đạt được mười tỷ nguyên khí giá trị, đạt được một trăm triệu đổi điểm.

- Đinh , chúc mừng người chơi đánh chết Huyền Tiên Đại viên mãn võ giả, đạt được nguyên khí giá trị một trăm tỷ, đạt được đổi điểm 1 tỷ.

- Đinh , chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên , đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa cấp ba.

- Đinh , chúc mừng người chơi đạt được trung phẩm Tiên Khí , Đoạn Vân Tiễn.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Huyền Tiên trung kỳ võ giả, đạt được nguyên khí giá trị sáu mươi tỷ, đạt được đổi điểm sáu trăm triệu.

- Đinh , chúc mừng người chơi. . .

. . .

. . .

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được một cây Tử Tiên thảo.

- Đinh, chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa cấp bốn.

Thoải mái, thật sự là thoải mái, lúc này đây không chỉ đã lấy được Tiên Ma đại pháo mình muốn, hơn nữa còn chiếm được hơn một vạn Hạ phẩm Tiên Thạch, quan trọng nhất là, đẳng cấp của mình lần nữa tăng lên , thoáng cái liền từ Cửu Cực Tạo Hóa cấp hai, đạt đến Cửu Cực Tạo Hóa cấp bốn, mặc dù chỉ là hai tiểu cấp độ mà thôi, nhưng đây đã là rất không tệ rồi, dù sao từ khi tu vi của mình tăng lên tới Bát Quái Ngưng Thần, muốn tăng lên một cấp bậc đều rất khó.

Sau khi rời khỏi, Bạch Liên nói:

- Ngươi tu luyện chính là công pháp gì, tu vi như thế nào thoáng cái tăng lên hai cấp độ.

- Đó là bí mật của ta, không thể trả lời.

Công pháp tu luyện của mình, thật có chút đặc thù , nhưng tu vi mình có thể nhanh chóng tăng lên như vậy, cũng không phải vấn đề công pháp, mà là bởi vì mình nắm giữ Toàn Năng Tu Luyện hệ thống.

- Ngươi sẽ không phải là tu luyện ma công a? Nếu là như vậy, ta khuyên ngươi vẫn là đừng tu luyện thì tốt hơn, tu luyện ma công, tuy rằng hoàn toàn chính xác có thể cho ngươi rất nhanh chóng tăng cao tu vi, nhưng cũng cực kỳ nguy hiểm, sơ ý một chút, sẽ hãm nhập ma đạo, ý chí tiêu tán, cuối cùng nhất trở thành một Đại Ma đầu chỉ biết giết chóc.

Bạch Liên cảnh cáo nói.

Dương Lỗi nghe vậy lắc đầu nói:

- Không, ta tu luyện cũng không phải công pháp ma đạo gì, ngươi xem Chân Nguyên lực trong cơ thể của ta như là công pháp ma đạo tu luyện được Chân Nguyên lực sao?

- Đây cũng là địa phương ta kỳ quái, Chân Nguyên lực của ngươi hoàn toàn chính xác vô cùng thuần khiết , không giống như là công pháp ma đạo.

Bạch Liên nghe vậy gật đầu.

- Nhưng mà , như ngươi dựa vào giết chóc tăng thực lực lên, thật sự là rất quỷ dị, ta vẫn là đề nghị ngươi không nên tu luyện , nếu như cần công pháp mà nói, ta có thể cho ngươi, hơn nữa ngươi không phải đã lấy được Chân Long Quyết sao?

Dương Lỗi lần nữa về tới trong trận pháp, lúc này Tiên Ma đại pháo tới tay, Dương Lỗi không một chút nào lo lắng Nghiêm Vô Tuyệt rồi, đã có Tiên Ma đại pháo , mình muốn đối phó Nghiêm Vô Tuyệt cũng là đã có cơ hội , vốn Dương Lỗi còn muốn giả mạo thành vệ quân đưa Tiên Ma đại pháo cho Nghiêm Vô Tuyệt một chút, thừa cơ đánh lén hắn, nhưng mà sau đó suy nghĩ một chút, tỉ lệ thành công này không cao.

Tiến vào tiểu viện, Dương Lỗi liền đem Tô Anh cùng Vương Lam phóng ra.

- Sư đệ , ngươi không sao chớ? Thành công chưa?

Tô Anh vừa ra tới liền hỏi.

Dương Lỗi cười cười nói:

- Sư tỷ, không cần lo lắng, sư đệ của ngươi là người như thế nào , tự mình ra tay , nào có khả năng thất bại.

- Thật sự thành công rồi, Tiên Ma đại pháo kia đâu, lấy ra cho chúng ta nhìn xem.

Tô Anh nói.

- Đúng vậy a, Dương đại ca, ta cũng chưa từng gặp qua Tiên Ma đại pháo chính thức?

Một bên Vương Lam cũng nói.

Dương Lỗi gặp hai nữ đều hiếu kỳ như vậy, cười cười , vung tay lên, lấy ra một khẩu Tiên Ma đại pháo thả trong sân.

- Xem, cái này là Tiên Ma đại pháo rồi.

Tiên Ma đại pháo kia cũng không có gì thần kỳ, cùng đại pháo thế kỷ 21 không sai biệt lắm, nhưng mà họng pháo đường kính lớn hơn rất nhiều, hơn nữa cần không phải đạn pháo, mà là Tiên Thạch, khu chứa Tiên Thạch không là rất lớn, nhưng mà bên trong lại là một Không Gian đặc thù, mỗi một lần tối đa có thể chưa năm ngàn thượng phẩm Tiên Thạch. Mà một kích củaTiên Ma đại pháo, có thể tiêu hao một trăm Thượng phẩm Tiên Thạch, một trăm Thượng phẩm Tiên Thạch này ý nghĩa là một vạn hạ phẩm Tiên Thạch.

Đương nhiên Tiên Ma đại pháo này cũng có phân đẳng cấp, cái kia là trung đẳng Tiên Ma đại pháo, mà bên trong những Tiên Ma đại pháo mình lấy được này, chỉ có một khẩu là trung đẳng Tiên Ma đại pháo, còn lại đều là Hạ phẩm, Hạ phẩm Tiên Ma đại pháo có thể chứa vào Tiên Thạch số lượng như nhau, nhưng phát ra một pháo, uy lực lại nhỏ hơn nhiều, tiêu hao Tiên Thạch cũng chỉ là năm ngàn Hạ phẩm Tiên Thạch mà thôi.

Dù Hạ phẩm Tiên Ma đại pháo tiêu hao nhỏ hơn, cũng làm cho Dương Lỗi vô cùng phiền muộn, đánh một pháo liền muốn năm ngàn Hạ phẩm Tiên Thạch, mình có thể tiêu hao không nổi , tuy rằng lúc đạt được Tiên Ma đại pháo đã lấy được không sai biệt lắm hai vạn Hạ phẩm Tiên Thạch, nhưng kia như muối bỏ biển mà thôi.

Nhưng Dương Lỗi tinh tế xem xét, ngạc nhiên mừng rỡ phát hiện, bên trong Tiên Ma đại pháo này đã tồn vào đầy đủ Tiên Thạch rồi, năm khẩu Tiên Ma đại pháo , toàn bộ tràn đầy Tiên Thạch, như vậy tốt quá, quá khiến người ngoài ý rồi, năm khẩu Tiên Ma đại pháo , cần Tiên Thạch cũng không phải là số lượng nhỏ , đầy đủ cần năm trăm vạn viên Hạ phẩm Tiên Thạch.

- Cái này là Tiên Ma đại pháo ư? Ta xem cũng không có gì đặc biệt hơn người a?

Tô Anh một bên quan sát Tiên Ma đại pháo, vừa nói.

- Không phải đâu, Tiên Ma đại pháo này uy lực khủng bố , chỉ là năm khẩu Tiên Ma đại pháo này, muốn đánh một toà thành, căn bản không phải việc khó gì.

Vương Lam lại phản bác.

- Uy lực như thế nào, chúng ta thử một lần sẽ biết.

Trong mắt Dương Lỗi loé ra một đạo sáng mang, lúc này là cơ hội tới , đã có Tiên Ma đại phá này, mình tăng lên đẳng cấp đó cũng không phải là việc khó gì, nguyên bản nếu là không có đạt được gia hoả này mà nói, mình muốn đạt tới Thiên Tiên cảnh giới còn cần một quãng thời gian, nhưng đã có Tiên Ma đại pháo này, như vậy mình muốn đạt tới Thiên Tiên cảnh giới, sẽ dễ dàng hơn nhiều.

PPVu G\ʏỀjX kVUI ª ´ dʒH Gʍ9 ¦_Ŀj g 9 Ĥà_ p\¾nJ ¦næj ?Ǯ Ĥ«ℤ_ W_Ł§u

Trước mắt mình đã có một cơ hội thăng cấp thật tốt , chỉ cần mình đánh chết một đám người Nghiêm Vô Tuyệt này, như vậy cấp bậc của mình tuyệt đối sẽ có một đại tăng lên, tuy rằng không nhất định có thể đạt tới Thiên Tiên cấp, nhưng đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa hậu kỳ, tổng là có thể đấy.

. . .

. . .

Lúc này Nghiêm Vô Tuyệt ở bên ngoài đã đợi hơi không kiên nhẫn rồi, nói:

- Làm sao còn chưa tới? Lấy đồ còn muốn thời gian dài như vậy sao?

- Đại nhân, có phải là xảy ra chuyện gì rồi hay không hả?

Một tên hộ vệ nói.

- Điều này sao có thể, ở trong Ngũ Nhạc thành , ai dám đối với thành vệ quân động thủ, trừ khi là muốn chết.

Nghiêm Vô Tuyệt lạnh nhạt nói.

- Chuyện này. . . Điều này cũng không nhất định, có lẽ là Thành chủ trở lại thì sao?

Một cái khác nhỏ giọng nói.

- Không có khả năng, Thành chủ, hừ, Thành chủ có thể về hay không vẫn là vấn đề đây này.

Nghiêm Vô Tuyệt lắc đầu nói.

- Trừ khi , trừ khi là Chung Hán Dũng động thủ.

- Cũng có khả năng.

- Nếu như hắn dám động thủ , liền để hắn chết sớm một chút.

Nghiêm Vô Tuyệt lạnh lùng nói, Chung Hán Dũng này chỉ là một cái đạn pháo lúc nào cũng có thể nổ tung, nhưng mà cũng khó đối phó.

. . .

. . .

- Chuẩn bị xong chưa?

Mà ba người Dương Lỗi cùng Tô Anh Vương Lam, bây giờ là dựng lên Tiên Ma đại pháo rồi, hơn nữa còn là hai khẩu, một khẩu Hạ phẩm Tiên Ma đại pháo, một khẩu khác là trung phẩm Tiên Ma đại pháo, Dương Lỗi biết rõ cái Tiên Ma đại pháo này một khi vận dụng, nhất định sẽ là kinh thiên động địa, nhưng mà Dương Lỗi không lo lắng, Tiên Ma đại pháo nơi tay, tăng thêm tiểu viện của mình có trận pháp thủ hộ, mặc dù là Đại La Kim Tiên cảnh giới cao thủ đến, Dương Lỗi cũng không lo lắng.

- Được rồi, chúng ta bắt đầu đánh bại hoại.

Vương Lam hưng phấn không thôi, mà Tô Anh vốn chính là Tiểu Ma Nữ , lúc này đây có cơ hội, càng là kích động đến không được, hai nữ vui vẻ như vậy, để Dương Lỗi vô cùng im lặng, cái Tiên Ma đại pháo này, may mắn mình nói chỉ lấy được hai khẩu, nếu như lấy ra nhiều, đoán chừng Ngũ Nhạc thành này sẽ bị bọn hắn hủy diệt.

- Chuẩn bị , nã pháo.

- Ầm ầm , ầm ầm.

Hai tiếng nổ vang rung trời, hai tia sáng chói mắt hướng về vị trí Nghiêm Vô Tuyệt oanh kích đi.

- Ta có dự cảm bất an.

Nghiêm Vô Tuyệt lời còn chưa nói hết, liền nghe được một tiếng vang thật lớn, tiếp đón một đạo hào quang kinh người hướng về mình oanh kích đến.

- Đây là. . . Đáng chết , đây là Tiên Ma đại pháo.

Lúc này muốn trốn tránh đã không còn kịp rồi, vị trí của Nghiêm Vô Tuyệt trong nháy mắt bị đánh trúng, trong nháy mắt đó liền muốn nổ tung lên, uy lực kinh thiên động địa, toàn bộ Ngũ Nhạc thành đều vì đó run rẩy lên, như động đất vậy, tiểu viện của Dương Lỗi có trận pháp thủ hộ cũng bị lan đến gần rồi.

Lúc này Dương Lỗi đã nghe được âm thanh gợi ý của hệ thống.

- Đinh , chúc mừng người chơi đánh chết Kim Tiên hậu kỳ Nghiêm Vô Tuyệt, đạt được nguyên khí giá trị bảy trăm tỷ, đạt được đổi điểm bảy tỷ.

- Đinh , chúc mừng người chơi đạt được Phá Diệt đại trận.

- Đinh, chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa cấp năm.

- Đinh , chúc mừng người chơi đánh chết Huyền Tiên đỉnh phong, đạt được nguyên khí giá trị một trăm tỷ , đạt được đổi điểm 1 tỷ.

- Đinh , chúc mừng người chơi đạt được Thiên Mang thạch.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Huyền Tiên hậu kỳ, đạt được nguyên khí giá trị bảy mươi tỷ, đạt được đổi điểm bảy trăm triệu.

- Đinh , chúc mừng người chơi. . .

. . .

- Đinh , chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên , đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa cấp bảy.

Thoải mái, cái này gọi là một cái thoải mái, Tiên Ma đại pháo uy lực quả nhiên khủng bố, gần kề hai pháo, liền đem mấy chục người kia toàn bộ đều bắn giết, Điểm kinh nghiệm lên nhanh, để ình thoáng cái liền từ Cửu Cực Tạo Hóa cấp bốn đạt đến Cửu Cực Tạo Hóa cấp bảy rồi, lúc này mới một ngày mà thôi, mình cũng đã từ Cửu Cực Tạo Hóa cấp hai , đạt đến Cửu Cực Tạo Hóa cấp bảy, tốc độ như vậy, chuyện này quả là nghe rợn cả người.

Mà Tô Anh cùng Vương Lam lúc này xem lấy tình cảnh trước mắt, trợn mắt há hốc mồm, cái Tiên Ma đại pháo này uy lực quá kinh khủng, chung quanh sân nhỏ còn có thảm thực vật đều bị lật tung rồi, nếu không phải chung quanh đây tiểu viện quá mắc , trên cơ bản không có người nào mua được mà nói, cái này không biết sẽ có bao nhiêu người ngoài ý muốn tử vong, trên đường cái kia, một cái hố cực lớn sâu hơn 10 mét.

Phải biết rằng nơi này chính là Tiên giới, không gian vô cùng vững chắc, thứ này nếu như lấy tới Vô Cực đại lục mà nói, chỉ sợ một kích là có thể hủy diệt nửa cái thành trì rồi.

- Thật lợi hại , uy lực này , thoáng cái liền đem những người kia toàn bộ nổ chết rồi.

- Quả nhiên là lợi hại, cái Tiên Ma đại pháo này quả nhiên danh bất hư truyền.

Dương Lỗi cảm thán nói.

- Sư đệ , cái Tiên Ma đại pháo này, ta muốn một khẩu.

Tô Anh nhìn xem Dương Lỗi nói.

- Ây. . . Được rồi , ngươi muốn một khẩu liền một khẩu.

Nếu nói ra khỏi miệng, cho nàng một khẩu cũng không có gì, thứ này tuy rằng mạnh mẽ, nhưng cũng có một vấn đề, cái kia chính là không thể đang bên trong di động công kích, trừ khi có phi hành Tiên Khí. Mặt khác thứ này súc tích lực lượng cũng là cần thời gian nhất định, tuy rằng không đến nửa phút, nhưng cao thủ tranh giành, hô hấp trong lúc đó có thể quyết phân thắng thua, cho nên Tiên Ma đại pháo không thích hợp chiến đấu bình thường, chỉ thích hợp công thành , hoặc là đại quy mô chiến đấu.

Đương nhiên nếu như có thể đem Tiên Ma đại pháo cải tiến mà nói, uy lực kia liền không thể so sánh nổi rồi, nhưng mà muốn cải tiến, khó khăn , bằng không nhiều năm như vậy vẫn chưa có người nào cải tạo đi ra sao? Cho nên cái này muốn cải tạo , căn bản không có khả năng.

. . .

. . .

- Tiếng vang thật lớn.

Chung Hán Dũng đang ở bên trong võ viện tu luyện nhướng mày, nghe được tiếng vang kinh thiên động địa kia, hắn có loại dự cảm xấu.

- Chuyện này. . . Chẳng lẽ có Đại La Kim Tiên cao thủ đột kích? Không, không có khí tức mạnh mẽ như vậy, chuyện này. . . Cái này không phải là Tiên Ma đại pháo a?

Nghĩ tới đây, Chung Hán Dũng thay đổi sắc mặt hô:

- Người đến.

- Đại nhân có gì dặn dò?

Lúc này một tên hộ vệ đi đến, nhìn xem Chung Hán Dũng nói.

- Vừa nãy là chuyện gì xảy ra?

- Bẩm đại nhân , âm thanh vừa nãy là từ phía đông phương hướng Bạch Lộ hồ truyền đến, thuộc hạ đã phái người tới dò xét, tin tưởng không được bao lâu liền có thể đạt được tin tức.

Hộ vệ kia nói.

- Ngươi sai người đi phủ Thành chủ kho hỏi một câu , có phải Tiên Ma đại pháo bị người khác lấy mất rồi hay không.

PPUu G\yỀjX kV£I G\«jX ¦ \QjX dfj\ dn dÂjXu

Chung Hán Dũng càng nghĩ càng không đúng, uy lực như vậy, cũng chỉ có Tiên Ma đại pháo mới có thể làm được, nếu thật là Tiên Ma đại pháo mà nói, cái kia liền chỉ có một khả năng rồi, Ngũ Nhạc thành tổng cộng có mười khẩu Tiên Ma đại pháo, cái kia đều là tồn tại trong phủ khố, có hộ vệ trông coi, vì đối phó Ma tộc cùng cường đại yêu thú triều đấy.

- Vâng, đại nhân.

Mặc dù Chung Hán Dũng là cái mê võ nghệ, nhưng cũng biết tầm quan trọng của chuyện này, đây chính là quan hệ đến sinh tử an nguy của toàn bộ Ngũ Nhạc thành, Ngũ Nhạc thành này mỗi cách trăm năm sẽ có một lần yêu thú triều, năm nay đúng lúc là một trăm năm, cho nên Tiên Ma đại pháo kia là không qua loa được, một khi Tiên Ma đại pháo gặp chuyện không may, toàn bộ Ngũ Nhạc thành nhất định sẽ gặp nạn.

Mà để cho Chung Hán Dũng lo lắng nhất đúng là hai tên gia hỏa Nghiêm Vô Tuyệt cùng Vương Cương, hai người này dã tâm bừng bừng, nếu như không phải có Thành chủ cùng Đại thống lĩnh trấn trụ mà nói, đã sớm ngất trời rồi.

Vài phút sau, hộ vệ kia trở lại.

- Đại nhân, đại nhân không tốt rồi, việc lớn không tốt rồi.

- Chuyện gì xảy ra?

Chung Hán Dũng mặt âm trầm, xem ra phát sinh phiền toái lớn rồi, chớ không phải là Tiên Ma đại pháo kia thực bị hai tên khốn kiếp lấy đi à nha? Nếu là như thế này, vậy thì phiền phức.

- Là như thế này, ta đến phủ kho hỏi thăm, là Nghiêm Vô Tuyệt Phó thống lĩnh nói phát hiện tung tích yêu thú, khả năng có yêu thú triều bộc phát, cho nên phái người lấy đi năm khẩu Tiên Ma đại pháo.

- Cái gì, thật sự là Nghiêm Vô Tuyệt lấy đi rồi hả?

Chung Hán Dũng nghe vậy kinh hãi.

- Hơn nữa. . . Hơn nữa. . .

- Nói , không muốn ấp a ấp úng.

Nhìn xem bộ dạng thủ hạ kia muốn nói lại thôi, sắc mặt Chung Hán Dũng ngưng trọng, xem ra sự tình còn lâu mới đơn giản như vậy.

- Nghiêm Vô Tuyệt Phó thống lĩnh cùng thủ hạ của hắn đều chết hết, chết ở dưới Tiên Ma đại pháo.

- Chuyện này. . . Ngươi. . . Ngươi nói là sự thật?

Chung Hán Dũng khiếp sợ.

- Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Ngươi không phải nói Nghiêm Vô Tuyệt lấy đi Tiên Ma đại pháo ư, hắn như thế nào lại chết ở dưới Tiên Ma đại pháo? Chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ là có ngoại tộc xâm lấn, là Ma tộc? Không đúng, không có cảm giác đến ma khí gì.

- Không phải , chuyện này cùng Vương thống lĩnh có quan hệ.

Hộ vệ kia nói.

- Nói rõ ràng.

Chung Hán Dũng nhướng mày, Nghiêm Vô Tuyệt cùng Vương Cương không hợp nhau, cũng không phải chuyện một ngày hai ngày rồi, nhưng hắn rất rõ ràng , bất quá đối với hai người này tranh đấu, hắn chẳng muốn tham dự mà thôi.

- Sau khi Nghiêm Thống lĩnh giết Vương thống lĩnh, lại muốn ra tay đối phó bằng hữu của Vương thống lĩnh, mà bạn của Vương thống lĩnh liền ở bên cạnh Bạch Lộ hồ, bạn của Vương thống lĩnh kia tựa hồ là trận pháp cao thủ, ở trong sân bố trí một trận pháp cường đại , Nghiêm Thống lĩnh không có cách nào phá giải cho nên muốn mượn nhờ Tiên Ma đại pháo, nhưng mà không biết vì cái gì, Tiên Ma đại pháo kia bị cướp đi, trái lại đối phó Nghiêm Thống lĩnh, cho nên Nghiêm Thống lĩnh cũng bị giết.

- Ngươi. . . Ngươi nói cái gì? Nghiêm Vô Tuyệt cùng Vương Cương đều chết hết?

Chung Hán Dũng trừng mắt, cầm lấy tay thủ hạ kia nói.

- Đúng, đại nhân , ta hỏi thủ hạ của Nghiêm Thống lĩnh, bọn họ là nói như vậy, hơn nữa hẳn là sự thật , linh hồn ngọc bài của Nghiêm Thống lĩnh cùng Vương thống lĩnh đều vỡ vụn rồi.

- Thật đã chết rồi, chuyện này. . . Cái này có thể như thế nào cho phải, Thành chủ trở lại, ta như thế nào hướng hắn bàn giao?

Chung Hán Dũng chau mày, Nghiêm Vô Tuyệt cùng Vương Cương này tuy rằng không phải vật gì tốt, nhưng dù sao đều là Kim Tiên cảnh giới cao thủ , là Ngũ Nhạc thành thành vệ quân Phó thống lĩnh , nếu như bọn hắn đều chết hết, như vậy đây đối với Ngũ Nhạc thành mà nói , không thể nghi ngờ là một tổn thất thật lớn , hơn nữa càng thêm mấu chốt chính là, Thành chủ Nhạc Bất Phàm cùng Đại thống lĩnh Thiết Nhân Đồ đều không ở trong thành, nếu như tin tức này bị người truyền đi, cái kia hậu quả khó mà lường được.

Hơn nữa càng thêm nghiêm trọng chính là, yêu thú triều đã tới rồi, trăm năm kỳ hạn yêu thú triều, đây chính là vô cùng khủng bố, nhất là yêu thú triều năm nay, đoán chừng sẽ là bao năm qua đến nay, một lần mạnh mẽ nhất rồi, thiếu đi hai vị Kim Tiên cao thủ, cái kia là một cái phiền toái lớn.

- Người đến , mang lên đội ngũ, quên đi , không muốn dẫn những người khác, ngươi cùng ta đi.

Chung Hán Dũng suy nghĩ một chút, đối phương đã lấy được Tiên Ma đại pháo, đi nhiều người ngược là chịu chết mà thôi, trước đây Chung Hán Dũng đưa tin cho Thành chủ Nhạc Bất Phàm , còn có Đại thống lĩnh Thiết Nhân Đồ, để bọn hắn gấp trở về, Ngũ Nhạc thành đã xảy ra phiền toái lớn rồi.

- Đại nhân , đại nhân , cái này không thể được, quá nguy hiểm , bọn hắn là có Tiên Ma đại pháo ah , trước đó Nghiêm Thống lĩnh chính là bị Tiên Ma đại pháo kia bắn giết, cái này vạn nhất,… vạn nhất nếu như người nọ tiếp tục lợi dụng Tiên Ma đại pháo đối phó chúng ta mà nói, đây chẳng phải là một con đường chết?

Hộ vệ kia nghe xong lại càng hoảng sợ, nói đùa gì vậy , đây chính là gặp người chết đấy.

- Hừ, ta còn không sợ , ngươi sợ cái gì , đi.

Chung Hán Dũng trừng mắt nhìn hắn một cái , cất bước hướng về phía trước đi đến.

Hộ vệ kia vẻ mặt đau khổ, thống lĩnh đã lên tiếng , mình còn có thể thế nào, tuy rằng Chung Thống lĩnh đối với bọn họ bình thường rất tốt , nhưng thời khắc mấu chốt , vậy cũng không phải do bọn hắn, nếu như không tuân mệnh lệnh, đây chính là rất nghiêm khắc, trừng phạt rất nghiêm trọng, không biết làm sao đành phải theo sát lấy phía sau Chung Hán Dũng.

. . .

. . .

- Bọn hắn đã bị giải quyết hết, ngày mai chúng ta có thể ra ngoài chơi rồi.

Tô Anh cùng Vương Lam nói, Ngũ Nhạc thành này mới tiến vào không bao lâu, căn bản không kịp đi dạo một vòng liền đã xảy ra chuyện như vậy, trong lòng hai cô gái đều có chút tiếc nuối , ngay cả Bạch Lộ hồ cũng không có du ngoạn đây này.

- Không , sự tình không phải đơn giản như vậy, Nghiêm Vô Tuyệt này là chết ở trong tay chúng ta, chuyện này có thể có chút phiền phức.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Nếu như ta suy đoán không sai mà nói, chẳng mấy chốc sẽ có người tìm tới cửa.

- Hừ, sợ cái gì , ai dám đến gây phiền phức, ta dùng Tiên Ma đại pháo nổ chết bọn hắn.

Tô Anh quơ quơ nắm tay nhỏ của mình, hung tợn nói.

Dương Lỗi nghe vậy cười khổ , nhìn xem hai nữ nói:

- Chúng ta có Tiên Ma đại pháo , chẳng lẽ người ta sẽ không có ư? Ngũ Nhạc thành này, ngươi sẽ không cho là chỉ có năm khẩu Tiên Ma đại pháo ah, nếu như chỉ là năm khẩu, cái kia Nghiêm Vô Tuyệt sẽ toàn bộ đều lấy ra sao?

- Cái kia. . . Vậy làm sao bây giờ? Nếu như bọn hắn cũng dùng Tiên Ma đại pháo, chúng ta đây chẳng phải là rất nguy hiểm?

PP£ц G\ʏỀjX kV¢I ±_j iXʏỀ_ dæh ¦\æj\ G\ʍц

Nghe xong Dương Lỗi nói như vậy, hai nữ đều có chút bận tâm, uy lực Tiên Ma đại pháo kia, các nàng là mới trải qua , đây tuyệt đối là khủng bố, một Kim Tiên cao thủ , tăng thêm những Huyền Tiên cao thủ kia, gần kề hai pháo liền toàn bộ đuổi giết rồi, cái này là uy lực khủng bố cỡ nào, nếu như có vài khẩu Tiên Ma đại pháo đối với nơi này oanh tạc, vậy khẳng định sẽ là cặn bã cũng không còn.

- Cũng không có cần thiết lo lắng như vậy, vạn nhất nếu như bọn hắn cũng lấy ra Tiên Ma đại pháo mà nói, ta còn có thể cho các ngươi tiến vào trong không gian Linh Bảo, tự mình ta có biện pháp rời khỏi, cho nên không cần thiết lo lắng như vậy.

Dương Lỗi gặp hai nữ sốt sắng như vậy, liền an ủi.

- Ta thiếu chút nữa đã quên rồi.

Tô Anh vỗ vỗ bộ ngực nói.

- Dọa giết chúng ta.

Vương Lam nói.

- Nếu không Dương đại ca, ngươi lại đi đoạt những Tiên Ma đại pháo còn lại kia a?

Dương Lỗi nghe vậy khinh thường liếc nàng, mình trước đó cướp đoạt Tiên Ma đại pháo , cái kia có thành phần vận khí nhất định, hiện tại Thiên Đao Nhị Thức của mình vẫn không có đạt tới thời gian chờ đợi , căn

bản không có biện pháp đánh chết Kim Tiên võ giả, mà người thủ hộ Tiên Ma đại pháo như thế nào lại đơn giản như vậy?

Trong phủ thành chủ kia cao thủ nhiều như mây, nhất là trong phủ khố, võ giả thủ hộ đoán chừng hẳn là Kim Tiên cao thủ, hơn nữa còn có cơ quan cấm chế, mặc dù nói một ít cơ quan cấm chế Dương Lỗi căn bản không để ở trong mắt, nhưng vẫn là cẩn thận sẽ giữ được thuyền vạn năm, có đôi khi cẩn thận một điểm là chuyện tốt.

- Không, một lần là đủ rồi, lần thứ hai, ngươi cho rằng người ta ngu như vậy, sẽ cho chúng ta cơ hội thứ hai sao?

Dương Lỗi nói.

- Không biết.

- Cái này chẳng phải là xong.

Lúc này Dương Lỗi thấy được ba người , một cái Giám Định Thuật đi qua , dẫn đầu đúng là Chung Hán Dũng , cái mê võ nghệ kia.

- Đại nhân , chính là chỗ này.

- Quả nhiên là Tiên Ma đại pháo.

Nhìn hố to trước mắt, sắc mặt Chung Hán Dũng ngưng trọng, cái Tiên Ma đại pháo này, quả nhiên là rơi vào trong tay đối phương rồi, lúc này đây ngược lại là rất khó xử lý, một cái không tốt, toàn bộ Ngũ Nhạc thành đều có thể sẽ hóa thành phế tích, chỉ có thể nghĩ biện pháp tới giảng hòa.

- Bọn hắn tới.

Dương Lỗi sớm liền phát hiện Chung Hán Dũng đến.

- Mới hai người mà thôi, bọn hắn ngay cả trận pháp cũng vào không được.

Tô Anh không một chút nào lo lắng.

Lời này đúng là sự thật, nếu như hai người này không phải trận pháp đại sư mà nói, muốn phá trận căn bản không có khả năng, nếu ngay cả trận pháp cũng phá không nổi, như vậy cũng không cần lo lắng rồi, nếu như hai người thật muốn sử dụng Tiên Ma đại pháo kia mà nói, mình cũng có thể nghĩ biện pháp đi quấy nhiễu.

- Dương Lỗi , ngươi mở ra trận pháp một chút, ta có chuyện thương lượng với ngươi.

Ở bên ngoài trận pháp, Chung Hán Dũng hô.

Nghe được Chung Hán Dũng nói, Dương Lỗi đúng là vô cùng kinh ngạc, gia hoả này đây là ý gì? Mình dường như căn bản không quen biết hắn, cùng hắn cũng không có giao tình, lẽ nào hắn nghĩ như thế này đối phó mình? Cái kia quá ngây thơ rồi?

- Ta không có ác ý, ngươi không cần lo lắng.

Chung Hán Dũng lại nói,

- Ta chỉ tới hai người , căn bản không có mang thủ hạ , chắc hẳn ngươi có thể đánh chết Nghiêm Vô Tuyệt , cũng sẽ không sợ ta.

Dương Lỗi nghe vậy ngược lại là có chút cười khổ , mình đánh chết Nghiêm Vô Tuyệt, cái kia đều là công lao của Tiên Ma đại pháo, nhưng mà để hắn đi vào cũng không có việc gì, dù sao nơi này là địa bàn của mình , hơn nữa có đại trận thủ hộ, không có chút nào lo lắng , hắn dám đi vào, còn dám gây bất lợi ình mà nói, đây tuyệt đối là một con đường chết.

- Được, ta có thể để các ngươi đi vào.

Dương Lỗi liền đem trận pháp mở ra một con đường, để bọn hắn đi vào.

Sau khi để Chung Hán Dũng cùng một tên hộ vệ của hắn đi vào , Dương Lỗi ý bảo Tô Anh hai nữ đi vào trong phòng, dù sao nếu như lão gia hỏa Chung Hán Dũng kia đột nhiên động thủ, mình không thể chú ýnhiều như vậy , gia hỏa này dù sao cũng là Kim Tiên cường giả đỉnh cao, vạn nhất gia hoả này giữa đường đối với hai nữ phát động đột nhiên tập kích, mình chưa hẳn có thể chống đở được, vì để cho an toàn , Dương Lỗi vẫn là muốn hành sự cẩn thận, phòng ngừa vạn nhất.

Chung Hán Dũng vóc dáng không cao, người cũng không cao to uy mãnh lắm, ngược lại có cảm giác giống như gầy ốm, nhưng mà ở bên trong thân thể gầy ốm kia, Dương Lỗi cảm thấy áp lực, Chung Hán Dũng này tuyệt đối là cao thủ , nửa bước Đại La Kim Tiên cao thủ.

Mà thời điểm Chung Hán Dũng nhìn thấy Dương Lỗi, cũng giật mình rồi, thiếu niên này tuyệt đối sẽ không vượt qua trăm tuổi, nhưng tu vi lại để người kinh ngạc , nhất là lực lượng tinh thần của hắn, khó mà tin nổi , tuyệt đối khó mà tin nổi.

- Ngươi chính là Dương Lỗi? Đánh chết Nghiêm Vô Tuyệt? Ta không biết ngươi là như thế nào cướp được Tiên Ma đại pháo?

Chung Hán Dũng nói.

- Ta rất hiếu kì, các ngươi là tới hỏi tội, tìm ta phiền phức? Hay là vì mục đích gì khác?

Dương Lỗi nhìn xem hắn nói.

- Nếu như ta đoán không lầm mà nói, chắc hẳn Vương Cương chết, cũng cùng ngươi có quan hệ a?

Chung Hán Dũng hỏi.

Dương Lỗi nghe xong lắp bắp kinh hãi, gia hoả này xem ra không phải như là trong đồn đãi, chỉ là mê võ nghệ mà thôi, nhưng mà Dương Lỗi không có ý định thừa nhận, tuy rằng cùng mình có quan hệ, nhưng mình muốn thừa nhận sao? Gia hoả này xem ra không có sát khí , đúng, không có sát khí , dường như không có cảm giác tức giận.

- Ha ha , vì sao lại ngươi cho rằng cùng ta có quan hệ , ta tiến vào Ngũ Nhạc thành bất quá là mấy ngày mà thôi, trọng yếu hơn là , ta bất quá là một phàm nhân không có vượt qua thiên kiếp mà thôi.

Dương Lỗi nói,

- Mà hai vị thống lĩnh tu vi là Kim Tiên hậu kỳ.

- Có phải hay không , trong lòng ngươi rõ ràng.

Chung Hán Dũng nói.

- Ha ha , ngươi cho rằng như vậy , cũng không sao, nhưng mà , ngươi tới đây, không chỉ là vì cùng ta nói những chuyện này a?

Dương Lỗi nhìn xem hắn nói.

- Đương nhiên không chỉ là những chuyện này, ta muốn nói cho ngươi chính là, ngươi để cho Ngũ Nhạc thành ta thiếu đi hai vị cao thủ, ngươi biết, chuyện này đối với Ngũ Nhạc thành ta mà nói, là tổn thất lớn cỡ nào sao?

Chung Hán Dũng nhìn xem Dương Lỗi, giọng điệu hết sức nghiêm túc.

- Ngươi có biết yêu thú triều?

Dương Lỗi lắc đầu, tuy rằng hắn biết rõ Tiên Ma đại pháo tồn tại là vì đối phó yêu thú mạnh mẽ cùng Ma tộc, nhưng cũng chưa nghe nói qua yêu thú triều.

- Yêu thú triều, thường cách một đoạn thời gian cố định, nhân loại chúng ta liền gặp phải một lần yêu thú triều, mà Ngũ Nhạc thành ta, mỗi cách một trăm năm, sẽ bộc phát một lần yêu thú triều.

Chung Hán Dũng nói.

PP¢u G\yÈjX kVPI g 9 ¦ƷH ĤƷ§ b∂H\u ros

- Năm nay vừa vặn chính là một trăm năm, cho nên ngươi để cho Ngũ Nhạc thành ta thiếu đi nhiều cao thủ như vậy, cái kia Ngũ Nhạc thành yêu thú triều năm nay, phải ngăn cản như thế nào? Ngũ Nhạc thành mấy trăm vạn dân chúng, phải sống như thế nào?

Dương Lỗi bó tay rồi , lời nói đã nói thành như vậy , đây là ình vào lồng ah , hoàn toàn chính xác, tinh anh của Ngũ Nhạc thành bị mình giết không ít , hơn nữa tăng thêm ba Kim Tiên kia, đây tuyệt đối là đả kích khổng lồ, nếu như yêu thú triều là thật sự, Ngũ Nhạc thành có thể gánh vác được hay không, thật là một vấn đề.

Nhưng mà Dương Lỗi ngược lại không có ý định rời khỏi, Ngũ Nhạc thành là mục tiêu khởi điểm của mình, mình ở Tiên giới cần chinh phục một chỗ cắm dùi trước, cho nên dù như thế nào cũng sẽ không rời đi đấy.

- Ta phải làm như thế nào?

Dương Lỗi nhìn xem hắn nói.

- Ngươi cho rằng ta có năng lực kia sao? Yêu thú triều nếu mạnh mẽ như vậy, mà ta bất quá là một Cửu Cực Tạo Hóa phàm nhân mà thôi, tu vi quá thấp.

- Ta từ trong mắt ngươi thấy được dã tâm.

Chung Hán Dũng không có nói thẳng, mà chỉ nói.

- Ngươi đã cảm thấy ta có dã tâm, vậy ngươi cho rằng ta ở lại Ngũ Nhạc thành sẽ không đối với ngươi tạo thành uy hiếp sao?

Dương Lỗi hỏi ngược lại.

- Ta không sợ ngươi có dã tâm, ta cũng không sợ ngươi uy hiếp.

Chung Hán Dũng cười nói.

- Hơn nữa ta ở lại Ngũ Nhạc thành vốn là muốn bồi dưỡng một người nối nghiệp, nếu như ngươi có năng lực, như vậy ngươi liền có thể trở thành Ngũ Nhạc thành kế tiếp nhiệm Thành chủ, có dã tâm cũng không phải chuyện xấu.

- Vậy sao, ta thừa nhận ta là một người có dã tâm , đương nhiên, cũng muốn trở thành Ngũ Nhạc thành Thành chủ này, nhưng mà, ngươi làm chủ được sao? Ngươi cũng không phải thành chủ, chỉ là một thành vệ quân thống lĩnh mà thôi, lại chỉ là Phó thống lĩnh, ngươi có quyền lực lớn như vậy?

Dương Lỗi nhìn xem hắn, trong lòng hiếu kỳ , xem ra Chung Hán Dũng này tại Ngũ Nhạc thành địa vị không thấp, dường như rất được Thành chủ Nhạc Bất Phàm tín nhiệm.

- Nếu như ta đồng ý mà nói, từ lúc mấy trăm năm trước liền trở thành Thành chủ rồi.

Chung Hán Dũng nói.

- Ngươi nói ta có cái quyền lợi kia hay không?

- Ta hiện tại rất ngạc nhiên, ngươi chỉ sợ không chỉ là Ngũ Nhạc thành Phó thống lĩnh đơn giản như vậy a?

Gia hoả này chẳng lẽ còn có lai lịch khác? Muốn làm Thành chủ là có thể làm Thành chủ, nhìn dáng vẻ của hắn, cũng không giống là người ăn nói lung tung.

- Ngươi rất thông minh, không sai, ta không chỉ là Ngũ Nhạc thành Phó thống lĩnh mà thôi, hơn nữa còn là nhi tử của tiền nhiệm Thành chủ, vị Thành chủ Nhạc Bất Phàm này là sư đệ của ta.

Chung Hán Dũng nói.

- Sư đệ ta mặc dù là Thành chủ, nhưng hắn căn bản không muốn làm thành chủ, nếu như không phải là vì dân chúng Ngũ Nhạc thành mà nói, hắn sớm đã không làm Thành chủ rồi, mà ta một lòng với võ đạo, qua nhiều năm như vậy, ta cùng sư huynh đều đang đợi một người thích hợp đảm đương Ngũ Nhạc thành Thành chủ, nhưng một mực không có tìm được, mà ngươi , chính là người chúng ta muốn đợi kia.

- Cái vui đùa này không có chút nào buồn cười.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Tu vi của ta bất quá là Cửu Cực Tạo Hóa Cảnh giới mà thôi, ngươi cho rằng ta sẽ tin tưởng?

Ầm ầm.

Lúc này truyền đến một tiếng nổ vang kinh thiên động địa, toàn bộ mặt đất đều run rẩy vài cái.

- Chuyện gì xảy ra?

Dương Lỗi cũng cảm thấy không đúng, động tĩnh này quá lớn, so với trước đó Tiên Ma đại pháo gây ra động tĩnh là một điểm không kém.

- Ta đi thăm dò một chút.

Mà lúc này Chung Hán Dũng nhận được đưa tin, xem xét, là tin tức của Thành chủ Nhạc Bất Phàm.

- Chung Hán Dũng, ngươi bây giờ nhanh chóng làm tốt chuẩn bị nghênh địch, Ma giới đã lại lần nữa mở ra phong ấn, tối đa còn có ba giờ, liền sẽ đi tới Ngũ Nhạc thành.

- Cái gì? Chuyện này. . . Điều này sao có thể? Đường đi không phải bị phong ấn sao?

Chung Hán Dũng kinh hãi thất sắc. . .

- Hoàn toàn chính xác đã bị phong ấn, nhưng không biết Ma tộc sử dụng phương pháp gì, đã đem phong ấn đả thông, một tiếng vang thật lớn kia, nguyên nhân chính là phong ấn bị mở ra, Nhân Đồ đã đi tới Lạc Nguyệt thành, thông báo tất cả Đại Thành chủ khác rồi, nhiệm vụ của ngươi bây giờ chính là để cho Ngũ Nhạc thành ta chuẩn bị sẵn sàng, ta sẽ ở trong hai giờ sau gấp trở về.

Nhạc Bất Phàm nói xong, liền chấm dứt trò chuyện.

Chung Hán Dũng biết rõ, cái Ma tộc xâm lấn này là đại sự hàng đầu , cùng toàn bộ Tiên giới an nguy mà nói , sự tình Vương Cương cùng Nghiêm Vô Tuyệt, căn bản là không đáng giá nhắc tới.

- Dương Lỗi, ngươi là người có tài năng, hiện tại Tiên giới xuất hiện an nguy cực lớn, chính là Ma tộc xâm lấn, mà Ngũ Nhạc thành chúng ta ở sau ba tiếng, sẽ gặp phải Ma tộc, nếu ngươi có thể bố trí ra trận pháp cường đại như thế này, ta muốn ngươi giúp Ngũ Nhạc thành chúng ta bố trí trận pháp, ngăn cản Ma tộc.

Chung Hán Dũng nói.

- Ma tộc xâm lấn?

Dương Lỗi ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới mình vận khí tốt như vậy, rõ ràng gặp thời điểm Ma tộc xâm lấn, cái này chẳng phải là đưa Điểm kinh nghiệm ình sao, có Tiên Ma đại pháo, mình có thể ở trong thời gian ngắn lấy được vô số Điểm kinh nghiệm, để cho đẳng cấp của mình ở trong mấy ngày ngắn ngủi tăng lên cực lớn, đây là sự tình nghĩ cũng không dám nghĩ. Ngạc nhiên mừng rỡ, đây tuyệt đối là ngạc nhiên mừng rỡ cực lớn, nhưng đáng tiếc, không có thẻ kinh nghiệm, nếu như có thẻ kinh nghiệm mà nói, chuyện này quả là ngậm trong mồm phát nổ.

Nhưng Dương Lỗi cũng không có thể cứ như vậy tin tưởng, vạn nhất nếu như gia hoả này là lừa gạt mình, bố trí bẫy rập thì sao? Cái này cũng không phải là chuyện không thể nào.

Đương nhiên, Dương Lỗi tự nhiên hi vọng đây là sự thực, nếu như là thật sự, kia đối với mình là có lợi nhất, bởi vì mình có Toàn Năng Tu Luyện hệ thống.

- Đúng vậy, Ma tộc xâm lấn, năm đó Tiên Ma đại chiến, tuy rằng Tiên giới ta bằng vào Tiên Ma đại pháo chiến thắng, nhưng cũng là thắng thảm mà thôi, sau khi đuổi Ma tộc về Ma giới, liền đem đường đi Ma giới

cùng Tiên giới phong ấn, vốn cái phong ấn này có thể tiếp tục chín trăm ngàn năm, lại không nghĩ rằng Ma tộc không biết đã tìm được cái gì đó, lần nữa phá vỡ đường đi của Tiên Ma hai giới.

Chung Hán Dũng nói ra.

- Ta làm sao biết, ngươi có phải đang gạt ta hay không? Ta là người cẩn thận, hơn nữa , những chuyện này không thể trách ta không cẩn thận làm việc, ta cũng sẽ không nắm cái mạng nhỏ của mình nói giỡn, dù sao tu vi của ngươi mạnh mẽ hơn ta nhiều lắm.

Dương Lỗi khẽ cười nói.

- Ngươi. . . Ngươi thực tức chết ta rồi, Chung Hán Dũng ta, đường đường nửa bước Đại La Kim Tiên, làm sao có thể sẽ lừa gạt ngươi, hơn nữa , chuyện này là quan hệ đến an nguy của toàn bộ Tiên giới, ta làm sao có thể sẽ lợi dụng chuyện này đến nói dối?

Chung Hán Dũng gặp Dương Lỗi rõ ràng không tin mình, còn nói lời như vậy, lập tức tức giận đến không nhẹ.

PPPu G\yÈjX kVkI g9 ¦ƷH ĤƷ§ bðH\u r©s

- Cái này có thể không nhất định, ta hiểu trận pháp, hơn nữa cướp lấy Tiên Ma đại pháo của Ngũ Nhạc thành ngươi, có trận pháp này thủ hộ, các ngươi nghĩ muốn đối phó ta trên cơ bản không có khả năng, thế nhưng nếu như không có trận pháp bảo vệ, ta đây tuyệt đối trốn không thoát lòng bàn tay của các ngươi, cho nên , ai biết có phải các người vì giết ta , mà nghĩ ra lời nói dối hay không?

Dương Lỗi vẫn là lắc đầu, trước khi mình không có thực lực tuyệt đối, tuyệt đối không thể phớt lờ, ở trong tiên giới , đối mặt Kim Tiên đỉnh phong, nửa bước Đại La Kim Tiên, Dương Lỗi không dám khẳng định mình có thể lợi dụng Thuấn Tức Thiên Lý chạy trốn hay không.

- Ngươi. . . Ngươi thực tức chết ta rồi, ngươi muốn như thế nào mới sẽ tin tưởng?

Chung Hán Dũng biết rõ, nếu như có thể có Dương Lỗi vị trận pháp đại sư này trợ giúp mà nói, như vậy giữ vững Ngũ Nhạc thành sẽ dễ dàng hơn nhiều, trận pháp này cường đại như vậy, ngay cả mình thực lực tiếp cận Đại La Kim Tiên, cũng không có cách nào bài trừ , nói cách khác, chỉ cần Ma tộc không có Đại La Kim Tiên ở đây, liền có thể ngăn trở, một cái trận pháp như thế này, có thể so sánh với nhiều Kim Tiên Đại viên mãn cao thủ, nếu như ở bốn phía toàn bộ Ngũ Nhạc thành đều bố trí xuống đại trận như vậy, như vậy Ngũ Nhạc thành đó là phòng thủ kiên cố rồi.

- Muốn như thế nào tin tưởng, điều này cũng dễ dàng , ngươi phát lời thề là được rồi.

Đối với người tu luyện mà nói , đây không còn gì tốt hơn rồi.

- Tốt, tốt.

Tuy rằng Chung Hán Dũng tức giận, nhưng cũng không có biện pháp, nếu như mình không thề, gia hoả này liền sẽ không tin tưởng mình, không tin mình, cũng sẽ không giúp trợ Ngũ Nhạc thành, như vậy Ngũ Nhạc thành tuyệt đối khó có thể ngăn cản Ma tộc xâm lấn. Vì Ngũ Nhạc thành an nguy, vì toàn bộ Tiên giới an nguy, phát lời thề thì như thế nào.

- Ta đối với Thiên Đạo thề , ta nói ra hết thảy đều là thật sự, nếu như có nửa câu nói ngoa , liền hồn phi phách tán, vĩnh viễn không được siêu sinh.

- Còn có không đối với ta, cùng người bên cạnh ta ra tay, cam đoan chúng ta ở Ngũ Nhạc thành an toàn.

Dương Lỗi nói bổ sung.

- Được.

Tuy rằng Chung Hán Dũng không biết làm sao , nhưng vẫn là làm theo.

Nếu như đã phát lời thề rồi, Dương Lỗi cũng không tin , hắn sẽ đối với mình làm ra sự tình bất lợi gì đó, lời thề Thiên Đạo, đây cũng không phải là đơn giản như vậy, không ai dám vi phạm, một khi vi phạm mà nói, chắc chắn gặp phải Thiên Khiển, trừ khi thực lực của ngươi đạt tới cảnh giới có thể chống lại Thiên Khiển.

Nhưng muốn chống lại Thiên Khiển , tuyệt đối không phải chuyện đơn giản như vậy, mặc dù là Thánh Nhân , cũng làm không được, cho nên không người nào dám vi phạm lời thề Thiên Đạo.

. . .

. . .

Ra tiểu viện, lúc này toàn bộ Ngũ Nhạc thành đã lộ ra phi thường căng thẳng, ở vào trạng thái chuẩn bị chiến tranh, bất kể là nam nữ lão ấu, chỉ cần là tu vi đạt tới Thiên Tiên cảnh giới, đều không ngoại lệ xuất hiện ở trên tường thành.

Tiên Ma đại pháo cũng mang lên pháo đài, Dương Lỗi thì đi bố trí trận pháp, bố trí trận pháp cần Tiên Thạch , Dương Lỗi đương nhiên sẽ không khách khí, mình cũng không có nhiều Tiên Thạch như vậy đến bố trí trận pháp khổng lồ thế kia.

Dương Lỗi bố trí trận pháp cũng không phải là của mình, mà là Chung Hán Dũng tìm đến Vạn Lôi Phá Ma trận, đại trận này uy lực vô cùng, là Tuyệt phẩm Tiên cấp trận pháp, Dương Lỗi một người cũng bố trí không đi ra, nhưng mà toàn bộ Ngũ Nhạc thành , cũng không chỉ là một hai cái trận pháp sư, tuy rằng bày trận thuật của bọn hắn không có lợi hại như mình, nhưng tu vi của bọn hắn cả đám đều không đơn giản, mà mượn nhờ Chân Thực Ưng Nhãn của mình, bố trí Vạn Lôi Phá Ma đại trận này còn không có vấn đề đấy.

Để Dương Lỗi ngạc nhiên mừng rỡ chính là, chỉ là bởi vì mình chủ trì bố trí Vạn Lôi Phá Ma đại trận này, để đẳng cấp bày trận thuật của Dương Lỗi tăng lên , bây giờ Dương Lỗi đã trở thành một Trung giai Tiên cấp Trận Pháp Sư , tăng lên một cấp độ , như thế này tốc độ bày trận sẽ nhanh hơn rất nhiều.

Vạn Lôi Phá Ma đại trận này uy lực có thể nói mạnh mẽ vô cùng, đối phó người của Ma tộc càng là có thêm hiệu quả ngoài dự đoán, trận chiến tranh này, mình lợi dụng Vạn Lôi Phá Ma đại trận không biết sẽ thu hoạch nhiều ít Điểm kinh nghiệm, thu hoạch nhiều ít đổi điểm, không biết có thể để ình đạt tới Huyền Tiên cảnh giới hay không? Có thể đạt tới một triệu tỉ đổi điểm, để Toàn Năng Tu Luyện hệ thống lần nữa đạt được tăng lên hay không?

- Thành chủ trở lại rồi.

Thành chủ Nhạc Bất Phàm, Nhạc Bất Phàm này tục truyền đã đạt đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ, tu vi sâu không lường được, thật ra khiến Dương Lỗi nghĩ muốn gặp mặt một lần, đương nhiên Dương Lỗi cũng không lo lắng hắn sẽ gây bất lợi ình, ở thời khắc mấu chốt này , Ngũ Nhạc thành là tuyệt đối không thể ra bất luận cái sai lầm gì, mình nắm trong tay toàn bộ đại trận của Ngũ Nhạc thành, một khi mình gặp chuyện không may , như vậy toàn bộ Ngũ Nhạc thành tuyệt đối khó có thể bảo tồn, cho nên bọn hắn chẳng những sẽ không đối phó mình , ngược lại sẽ bảo vệ mình, chính là bởi vì như thế này, bên cạnh mình mới có người bảo vệ, đây chính là hai Kim Tiên cao thủ.

Tuy rằng Dương Lỗi rất khó chịu, nhưng không biết làm sao , Chung Hán Dũng kia rất cố chấp , nhất định phải cho bọn hắn bảo vệ mình, nói như thế nào cũng không chịu buông tha.

- Thành chủ.

- Thành chủ.

- Thật tốt quá, Thành chủ trở lại rồi.

- Thành chủ trở lại , chúng ta liền không cần lo lắng rồi, Thành chủ là Đại La Kim Tiên cao thủ, đối phó Ma tộc dễ dàng.

- Sư huynh , ngươi trở lại rồi.

Người đến thoạt nhìn là trung niên đại hán, thân hình cao lớn khôi ngô, tướng mạo bình thường, toàn thân quần áo vải thô, cả người xem ra cùng một người bình thường không khác, dường như không có bất kỳ tu

vi.

Lợi hại, quả nhiên lợi hại, đã đạt đến tình trạng Phản Phác Quy Chân, Dương Lỗi kinh ngạc không thôi, Nhạc Bất Phàm này có thể làm được Ngũ Nhạc thành Thành chủ , quả nhiên không phải một nhân vật đơn giản.

- Mọi người yên tâm , tuy rằng Ma tộc mạnh mẽ, nhưng chúng ta khẳng định có thể đánh bại bọn hắn, ngàn vạn năm trước kia, chúng ta đánh bại Ma tộc , hiện tại chúng ta vẫn có thể.

Nhạc Bất Phàm phất tay , sau đó lớn tiếng nói.

- Đánh bại Ma tộc , đánh bại Ma tộc , đem những súc sinh kia đều đánh chạy trở về.

Trong lúc nhất thời quần hùng kích động không thôi , toàn bộ Ngũ Nhạc thành sĩ khí đều bị tăng lên rồi.

Làm xong tất cả những thứ này, sau đó Nhạc Bất Phàm liền cùng Chung Hán Dũng hướng về mình đi tới.

- Dương công tử , chào ngươi, kẻ hèn này là Nhạc Bất Phàm , Ngũ Nhạc thành Thành chủ.

Nhạc Bất Phàm vẻ mặt hòa khí vươn tay.

- Nhạc Thành chủ chào ngươi.

PPku G\yỀjX kU·I ¦}Òj p\¾q K_Ń§ g 9u

Danh tự này khiến Dương Lỗi nhớ tới Nhạc Bất Quần , nếu như gia hoả này không phải mọc ra một bộ khuôn mặt thô cuồng mà nói, Dương Lỗi còn thật sự cho rằng , gia hoả này chính là ngụy quân tử rồi, đương nhiên người không thể xem bề ngoài, ai biết gia hoả này có thể cũng là một ngụy quân tử hay không?

- Ở chỗ này , ta đại biểu toàn bộ Ngũ Nhạc thành cảm ơn Dương công tử trợ giúp.

Trước khi Nhạc Bất Phàm tiến vào Ngũ Nhạc thành, Chung Hán Dũng liền đem sự tình Dương Lỗi nói cho hắn, một trận pháp đại sư, vậy tuyệt đối là mạnh mẽ, thời điểm hắn tiến vào Ngũ Nhạc thành, liền cảm nhận được bên ngoài Ngũ Nhạc thành này bố trí trận pháp tuyệt đối không phải đơn giản như vậy, mình muốn bài trừ cũng không phải trong thời gian ngắn có thể làm được, cái này mạnh mẽ biết bao, đã có trận pháp này , chiến lực của Ngũ Nhạc thành sẽ tăng lên mấy lần không thôi.

- Thứ này coi như là hồi báo vì ngươi trợ giúp Ngũ Nhạc thành ta ah.

Lúc này Nhạc Bất Phàm lấy ra một vật, ném cho Dương Lỗi.

- Nhạc Thành chủ khách khí.

Dương Lỗi đương nhiên sẽ không từ chối, có cái gì không muốn, đây chẳng phải là kẻ đần, hơn nữa Nhạc Bất Phàm này là Đại La Kim Tiên

Đã đến, lúc này Dương Lỗi lợi dụng Chân Thực Ưng Nhãn đã phát hiện Ma tộc đến, những Ma tộc kia xem ra cùng người bình thường, không có gì khác biệt , khác biệt duy nhất chính là dòng máu Ma tộc, đương nhiên đây đều là Ma tộc cao cấp, một ít Ma tộc cấp thấp cùng nhân loại vẫn sẽ có khác nhau rất lớn, nhưng mà người của Ma tộc, phần lớn đều yêu thích ăn mặc quần áo màu đen.

Một lớp người của Ma tộc này tu vi đều rất mạnh mẽ , mạnh mẽ nhất là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, gia hoả này không phải mình có thể đối phó, tuy rằng Dương Lỗi rất muốn đánh chết gia hoả này, thu hoạch kinh nghiệm của hắn, nhưng tu vi không đến, cũng là chuyện không có biện pháp.

Cho nên gia hoả này nhất định là đồ ăn của Nhạc Bất Phàm, nếu như có thể có cơ hội mà nói, Dương Lỗi tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua. . .

- Giết ah , giết , Ma tộc đã đến, giết sạch bọn hắn.

Từng cái từng cái tình cảm quần chúng xúc động, đối với Ma tộc, không một người nào có cảm tình, trong mắt bọn hắn , Ma tộc chính là đại danh từ giết chóc, Ma tộc đến đâu, đều là chó gà không tha.

- Sư huynh , chúng ta làm sao bây giờ, lao ra giết địch sao?

Nhìn xem Ma tộc càng ngày càng gần, đông nghịt một mảnh, Ma tộc nơi này đoán chừng có hơn mấy chục vạn, hơn nữa Ma tộc tu vi yếu nhất, cũng đạt tới Thiên Tiên cảnh giới, được gọi là Thiên Ma, Sơ cấp Thiên Ma Tướng tương đương với Thiên Tiên.

Nhưng mà sức chiến đấu của Ma tộc, so với Thiên Tiên bình thường mà nói , muốn mạnh hơn một ít, bọn hắn chú trọng là công kích, còn có phương pháp Luyện thể, cho nên so với Thiên Tiên mà nói, thân thể Ma tộc mạnh mẽ hơn nhiều, nhưng mà phù triện, đan dược,... Ma tộc liền muốn thua kém xa lắm, bởi vậy chân chính đánh nhau, sẽ có một chút kém, nhưng mà chẳng yếu đi đâu.

- Không cần phải gấp, Ngũ Nhạc thành có trận pháp thủ hộ, tạm thời là không có vấn đề, tự mình bố trí trận pháp vẫn là rõ ràng, trừ khi Đại La Kim Tiên cảnh giới cao thủ của bọn hắn toàn lực tiến công, nếu không thì tuyệt đối không cách nào phá vỡ đại trận.

Lúc này Dương Lỗi nói ra :

- Cho nên Nhạc Thành chủ không cần lo lắng , nhưng mà nếu như Đại La Kim Tiên cao thủ ra tay mà nói, vậy sẽ phải phiền phức Nhạc Thành chủ rồi.

Nói giỡn , lúc này Dương Lỗi tự nhiên không muốn bọn hắn xuất thủ như vậy, nếu như lúc này liền ra tay, vậy mình phải thu hoạch nguyên khí giá trị như thế nào, để cho đẳng cấp mình nhanh chóng tăng lên? Đây là cơ hội tốt cỡ nào, cũng không thể lãng phí, hiện tại tu vi đẳng cấp của mình tăng lên càng nhanh , như vậy đạt được nguyên khí giá trị cũng càng nhiều, đây là một cái tuần hoàn có lợi, cơ hội ngàn năm một thuở, tự nhiên không bỏ được cứ như vậy lãng phí.

- Liền nghe Dương công tử.

- Nhạc Thành chủ , cũng không cần gọi ta công tử, gọi ta Dương Lỗi là được.

Người ta một vị thành chủ , Đại La Kim Tiên hậu kỳ cao thủ, gọi mình công tử để Dương Lỗi cũng có chút không tiện, tuy rằng Nhạc Bất Phàm biểu hiện ra không có gì để ý, nhưng trong lòng của hắn thì sao? Ai biết có thể đối với mình có tâm tư bất hảo hay không, dù sao cao thủ đều là có uy nghiêm của mình đấy.

- Chúng ta ra khỏi thành giết địch đi.

Thành vệ quân cả đám đều kích động đến không được , kêu to muốn đi ra ngoài giết địch.

- Không được, hiện tại không được, ta nói nghe lời của Dương tướng quân.

Bây giờ Dương Lỗi cũng đã trở thành một vị thống lĩnh của Ngũ Nhạc thành, thành vệ quân tướng quân, ước chừng ba trăm ngàn người ở dưới tay hắn.

- Ta đi đông môn.

Lúc này Dương Lỗi đứng lên, đông môn là địa phương phân phối cho Dương Lỗi thủ hộ, cũng là địa phương khó đột phá nhất.

- Dương Lỗi ngươi phải cẩn thận, vạn nhất có Đại La Kim Tiên cao thủ tiến công, ngăn không được mà nói, liền đưa tin cho ta.

Nhạc Bất Phàm nhẹ gật đầu, lúc này đây Ma tộc khí thế hung hăng, trước mắt chỉ xuất hiện một vị Ma tộc tướng lãnh Đại La Kim Tiên cấp, nhưng hắn biết rõ, lần này Ma tộc khẳng định không chỉ là chút thực lực ấy, cho nên lần này thủ thành, lúc này đây chiến đấu, sẽ không dễ dàng như vậy.

- Yên tâm đi Nhạc Thành chủ, chỉ cần không phải Đại La Kim Tiên hậu kỳ cao thủ, ta liền có biện pháp ngăn trở đối phương.

Dương Lỗi có cái tự tin này, nếu như trước đó không có Nhạc Bất Phàm ình dạng đồ vật kia mà nói, Dương Lỗi vẫn không có tự tin như vậy, nhưng mà đạt được Nhạc Bất Phàm ình dạng đồ vật kia, Dương Lỗi là tự tin hơn gấp trăm lần, đó là một cái trận bàn , hơn nữa không phải trận bàn bình thường, là Ngũ Hành trận

bàn, cái Ngũ Hành trận bàn này, so với Ngũ Hành đại trận uy lực không có chút nào yếu, nhưng mà có khả năng bao trùm diện tích nhỏ hơn nhiều , đương nhiên tiêu hao cũng sẽ không lớn lắm, muốn luyện chế Ngũ Hành trận bàn, cái kia cũng không dễ dàng, không chỉ cần người luyện chế có tạo nghệ trận pháp cực cao, còn cần đối phương là một Luyện Khí Sư mạnh mẽ, chí ít Dương Lỗi mình bây giờ liền luyện chế không ra.

Ngũ Hành Tiên Thạch, tuy rằng hiện tại Dương Lỗi không có đầy đủ hết , nhưng có thể đổi, ở thời điểm này, giết địch đánh quái thăng cấp mới là trọng yếu nhất, cho nên Dương Lỗi cũng sẽ không biết keo kiệt đổi điểm rồi, đổi một bộ phận Ngũ Hành Tiên Thạch, đem chứa vào bên trong trận bàn.

Ngũ Hành trận bàn này tuy rằng không thể trực tiếp đánh chết Đại La Kim Tiên, nhưng mà có thể đối kháng, đã có Ngũ Hành trận bàn này, Dương Lỗi có thể ở trước mặt Đại La Kim Tiên sơ kỳ cùng trung kỳ cao thủ không sợ chút nào, chẳng qua nếu như đối mặt Đại La Kim Tiên hậu kỳ mà nói, liền nguy hiểm.

Dù chỉ là như thế , cái này cũng đã phi thường khủng bố rồi, nếu như để cho người khác biết rõ, một Cửu Cực Tạo Hóa võ giả, rõ ràng có thể ở trước mặt Đại La Kim Tiên cao thủ bảo vệ tánh mạng, khái niệm này nghĩa là gì?

Pk·u G\yỀjX kUoI dÒq bŁ [nàH\ Ĥ¾j\ dĹj ?9j ĤŁhu ros

- Giết ah , giết , giết sạch bọn hắn, chúng ta muốn chiếm lĩnh nơi này, thống nhất Tiên Ma hai giới.

Đã bắt đầu động thủ, những Ma tộc kia rốt cục động thủ.

Mà lúc này, trong đại doanh Ma tộc, một nam tử áo đen trên đầu mọc ra sừng nhọn mày nhăn lại, bên người có một cô gái áo đỏ, chỗ mi tâm một điểm màu son, xem ra đặc biệt dễ làm người khác chú ý.

- Đại nhân, những Tiên nhân kia vẫn không có động thủ, chúng ta xông đi lên như thế này chỉ sợ không ổn, những tiên nhân này đều là thế hệ âm hiểm xảo quyệt, chỉ sợ có bẫy rập.

Cô gái áo đỏ kia nói.

- Hồng Nguyệt, cái này ta cũng lo lắng, nhưng chúng ta không thể một mực hao tổn như thế này, đối với chúng ta như vậy bất lợi.

Nam tử trên đầu mọc ra sừng nhọn gọi là Ngưu Côn Sơn, là một con Ngưu ma, thực lực phi phàm, là Đại La Kim Tiên hậu kỳ cảnh giới , toàn thân tu vi sâu không lường được, hắn tu luyện đao pháp gọi là Phong Ma Thập Bát Đao, phối hợp Phong Ma đao của hắn uy lực vô cùng.

Mà lúc này Dương Lỗi lại vui vẻ không thôi, Ma tộc đã bắt đầu tiến công, trận pháp cũng đã phát động, vô số Ma tộc vọt vào trong trận pháp mình bố trí, trong nháy mắt Vạn Lôi Phá Ma trận kia bắt đầu công kích, vô số sấm sét không ngừng đánh xuống, ầm ầm , ầm ầm vang lên không ngừng.

Ở ngắn ngủn mấy hơi thở, liền chết đi vô số Ma tộc.

Mà Dương Lỗi nghe được gợi ý của hệ thống, mừng rỡ không ngậm miệng được, tuy rằng đánh chết Ma tộc đều chẳng qua là tu vi Thiên Tiên mà thôi, nhưng thắng ở nhân số phần đông , mới ngắn mấy hơi thở như vậy, tu vi đẳng cấp của mình lại tăng lên một cấp độ, đạt đến Cửu Cực Tạo Hóa cấp tám rồi.

- Đến hay lắm, đến hay lắm, đến nhiều một chút.

Dương Lỗi hưng phấn không thôi, tu vi cấp bậc của mình, đang một chút đi lên trên, ghê gớm, tiếp tục như vậy, mình hôm nay là có thể đột phá Cửu Cực Tạo Hóa, vượt qua thiên kiếp thành tựu Thiên Tiên rồi.

Một khi mình thành tựu Thiên Tiên, cái kia thì càng thêm không cần lo lắng rồi, Thiên Tiên cảnh giới, tăng thêm mình có Thiên Đao Nhị Thức, còn có Bạch Liên có thể giúp mình, mặt khác nếu như mình ăn một viên Cuồng Bạo đan gấp mười lần mà nói, mặc dù là Đại La Kim Tiên hậu kỳ cao thủ, mình cũng không sợ hãi.

- Đinh, chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên , đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa cấp chín.

- Đinh , chúc mừng người chơi đạt được Ma Thần tinh huyết.

Cái Ma Thần tinh huyết này thật ra khiến Dương Lỗi hiếu kỳ không thôi, rốt cuộc là cái gì đó, không rõ ràng lắm, nhưng thứ này khẳng định không đơn giản, xem xét hệ thống cũng không có được tin tức gì, toàn bộ đều là dấu chấm hỏi (???), điều này cũng như thời điểm mình đạt được Không Động Ấn, xem xét không đi ra tin tức , cũng là như vậy, có thể thấy được cái gọi là Ma Thần tinh huyết này cũng thật là không đơn giản. . .

Mà lúc này đây, bọn người Nhạc Bất Phàm còn có Chung Hán Dũng xem lấy tình huống trước mắt, là trợn mắt há hốc mồm.

- Thật lợi hại.

Nhìn xem Ma tộc xông đi lên kia, bị Vạn Lôi Phá Ma trận từng cái từng cái đuổi giết, thậm chí ngay cả cặn bã cũng không thừa xuống, thật sự là quá kinh khủng, trận pháp này quả thực nghịch thiên, có một cái trận pháp như thế này che chở Ngũ Nhạc thành, quả thực phòng thủ kiên cố, đừng nói đến mấy trăm vạn Ma tộc , dù là đến mấy ngàn vạn đều là phí công, trừ khi bọn hắn có biện pháp bài trừ trận pháp này, bằng không nếu muốn công vào trong thành, chuyện này quả là so với lên trời còn khó hơn.

- Đúng vậy a, có trận pháp này, Ma tộc không đáng để lo.

Lại nói Ma tộc, mắt thấy luồng thế công thứ nhất rõ ràng bị tan rã dễ dàng như thế, cái trận pháp kia thật sự là khủng bố, mấy vạn người này, thoáng cái liền chết đi sạch sành sanh, tuy rằng đây không phải binh sĩ tinh anh nhất, nhưng đại trận khủng bố như vậy, coi như là đội ngũ tinh anh, cũng gánh không được ah.

- Đại nhân, chúng ta phải làm sao? Tiếp tục như vậy có thể không làm được, nếu như chúng ta không có biện pháp bài trừ trận pháp này mà nói, đi lên cũng không quá đáng là chịu chết mà thôi.

Một Ma tộc tướng lãnh nhìn xem Ngưu Côn Sơn cùng Hồng Nguyệt nói.

- Bọn hắn có trận pháp quá mạnh mẽ, chúng ta phải nghĩ biện pháp bài trừ trận pháp này mới được.

Hồng Nguyệt cũng gật đầu nói.

- Nếu như không thể bài trừ trận pháp này, tiếp tục cường công, chuyện này quả thật chính là chịu chết.

- Hồng Nguyệt, ngươi có biện pháp bài trừ đại trận này không?

Ngưu Côn Sơn nhìn xem Hồng Nguyệt nói.

Hồng Nguyệt nghe vậy cười khổ không thôi, lắc đầu nói:

- Đại nhân , ta cũng không có cách nào, tuy rằng ta đối với trận pháp có chỗ nghiên cứu, nhưng dù sao biết có hạn, trận pháp này chỉ sợ không phải trận pháp bình thường, nếu như ta không có nhìn lầm, trận pháp này hẳn là Vạn Lôi trận, cái gọi là Vạn Lôi trận này, là một trận pháp mạnh mẽ, vạn lôi, vạn lôi , đó là trong nháy mắt có thể kích phát ra hơn vạn đạo sấm sét, chỉ cần Tiên Thạch sung túc, cái sấm sét này liền có thể liên tục không ngừng, trừ khi có thể tìm được tâm trận trận pháp, hoặc là người bày trận, bằng không trận pháp này rất khó phá trừ.

- Chuyện này. . . Trước tiên nghỉ ngơi một ngày, ngày mai nói sau, truyền lệnh toàn quân lui về phía sau ba mươi dặm, ngay tại chỗ đóng trại.

Ngưu Côn Sơn không phải người lỗ mãng, biết rõ hôm nay nếu muốn công phá thành trì, cái kia đã là không thể nào, cho nên chỉ có thể hạ lệnh để quân đội lui về phía sau.

- Lui , Ma tộc bị đánh lùi, thật là lợi hại, Dương tướng quân vạn tuế, Thành chủ vạn tuế.

Nhìn thấy Ma tộc lui binh, từng cái từng cái vui vẻ không thôi, dồn dập hô to.

Trong phủ thành chủ.

- Dương Lỗi, lần này may mắn mà có ngươi rồi, bằng không chúng ta sẽ không dễ dàng liền đánh lui vậy đợt công kích thứ nhất của Ma tộc như.

Nhạc Bất Phàm hết sức cao hứng, nếu như không phải trận pháp của Dương Lỗi, luồng thứ nhất tiến công của Ma tộc này tuy cũng có thể đánh lui, nhưng tuyệt đối sẽ không nhẹ nhàng như vậy, không hao phí người nào.

- Nhạc Thành chủ nghiêm trọng rồi, dù cho không có Dương Lỗi ta, Ngũ Nhạc thành vẫn có thể đánh lui Ma tộc.

Dương Lỗi khiêm tốn nói, đối với Dương Lỗi mà nói , lúc này đây Ma tộc đột kích, hắn là người thu lợi lớn nhất rồi, tu vi thoáng cái lại tăng lên hai cấp độ, đạt đến Cửu Cực Tạo Hóa cấp chín, chỉ kém hai bước là có thể đạt tới Thiên Tiên cảnh giới, tốc độ tu luyện như thế này đó là trước nay chưa có, tuy rằng hôm nay không có đạt tới Thiên Tiên cảnh giới có chút đáng tiếc, nhưng tin tưởng ngày mai, Ma tộc nhất định sẽ ngóc đầu trở lại , đến lúc đó nhất định sẽ để ình đạt được nguyên khí giá trị, để đẳng cấp lần nữa tăng lên, đạt tới Thiên Tiên cảnh giới.

- Dương Lỗi không cần khiêm tốn, buổi tối hôm nay, vì ngươi mừng công.

Chung Hán Dũng vỗ vỗ bả vai Dương Lỗi nói.

Pkou G\yỀjX kU©I dÒq bŁ [nàH\ Ĥ¾j\ dĹj ?9j ĤĿhu r©s

- Đúng vậy, lần này có thể không hao phí người nào, liền đánh lui Ma tộc, công lao tất cả đều là nhờ ngươi, buổi tối mừng công , đó là cần phải đấy.

Nhạc Bất Phàm nói.

Lúc này Nhạc Bất Phàm nhìn xem Dương Lỗi hết sức kinh ngạc, nhớ rõ trước khi đại chiến bắt đầu, Dương Lỗi vẫn chỉ là Cửu Cực Tạo Hóa cấp bảy mà thôi, nhưng liền tại sau khi chiến đấu kết thúc, ngắn ngắn mấy giờ như vậy, tu vi của Dương Lỗi rõ ràng tăng lên , hơn nữa không phải tăng lên một điểm, mà là hai cấp độ, cái này có thể khiến người ta ngoài ý muốn rồi. Đương nhiên có lẽ đây là hắn đã ẩn tàng tu vi của mình? Cũng có lẽ là phục dụng Cực phẩm đan dược gì đó, cái này cũng có khả năng. Cho nên Nhạc Bất Phàm cũng không có hoài nghi nhiều hơn.

. . .

. . .

Buổi tối Dương Lỗi lần nữa đi tới phủ Thành chủ, ý định thương lượng với Nhạc Bất Phàm một việc.

- Lão đệ ngươi tìm sư huynh của ta có chuyện gì?

Chung Hán Dũng nhìn thấy Dương Lỗi tìm mình , lại vội vả như thế, chẳng lẽ là chuyện gì xảy ra rồi hả? Cho nên hắn cũng có chút khẩn trương hỏi.

- Có chút việc , rất quan trọng.

Dương Lỗi nhẹ gật đầu.

- Tốt lắm , đi theo ta.

Chung Hán Dũng gặp Dương Lỗi như vậy, cũng không dám ở thêm, vội vàng đứng dậy nói.

Dương Lỗi theo sau lưng hắn , vòng vo mấy cái sân nhỏ mới đi tới trong thư phòng của phủ Thành chủ.

- Sư đệ , Dương lão đệ , đã trễ thế như vậy, chẳng lẽ có chuyện quan trọng gì? Ma tộc có động tác ư?

Nhìn thấy Dương Lỗi cùng sư đệ Chung Hán Dũng đồng thời đến tìm mình, Nhạc Bất Phàm liền vội vàng đứng lên hỏi. Tại thời khắc mấu chốt này, hắn cũng không dám có mảy may buông lỏng , sơ ý một chút , tiếp theo sẽ vạn kiếp bất phục, cho nên Nhạc Bất Phàm mỗi thời mỗi khắc đều chú ý đến hướng đi của Ma tộc.

- Ta tìm Nhạc Thành chủ có chút việc.

- Dương lão đệ nói nhanh một chút ah.

Chung Hán Dũng nói.

Dương Lỗi cười cười, lấy ra mấy tấm phù triện, đây chính là Ẩn Thân Phù , bây giờ mình đã là Tiên cấp Phù sư rồi, luyện chế ra đến Ẩn Thân Phù này, hiệu quả tốt lên rất nhiều, số lần sử dụng cũng từ một lần biến thành hai lần, một lần có thể sử dụng hai giờ.

- Đây là ta luyện chế một ít phù triện.

- Đây là. . . Đây là Ẩn Thân Phù?

Nhạc Bất Phàm mở to hai mắt nhìn, nhìn phù triện trước mắt, kinh ngạc không thôi.

- Thành chủ thật tinh tường, không sai, cái này là Ẩn Thân Phù.

Dương Lỗi có chút tự hào, Ẩn Thân Phù có thể là đồ tốt, Tiên giới cũng có Ẩn Thân Phù, nhưng mà những Ẩn Thân Phù đó thành phẩm cực cao, tỷ lệ vẽ bùa thành công vô cùng thấp, tiêu hao cũng lớn, hơn nữa hiệu quả rõ ràng không có tốt hơn mình chế tác.

Tiên giới một tấm Ẩn Thân Phù có thể ẩn thân mười lăm phút, hơn nữa giá cả cao dọa người, sản lượng ít đến thương cảm, toàn bộ Tiên giới Phù sư có thể luyện chế Ẩn Thân Phù, chỉ có mấy người mà thôi. Tại địa phương nhỏ như Ngũ Nhạc thành, đương nhiên sẽ không có Phù sư đẳng cấp cao như vậy. Mà Dương Lỗi thậm chí ngay cả Ẩn Thân Phù cũng có thể luyện chế , hơn nữa nhìn lên cái Ẩn Thân Phù này phẩm cấp tuyệt đối không thấp, so với những Ẩn Thân Phù trên thị trường kia muốn cao hơn nhiều, thứ này lại có thể là Dương Lỗi chế tác được, thật là làm cho người ta khiếp sợ.

- Dương lão đệ , ngươi thực. . . Thật không có gạt chúng ta? Cái Ẩn Thân Phù này, thật là ngươi chế tác sao?

Chung Hán Dũng có chút cà lăm hỏi.

- Tự nhiên là thật, ta còn khinh thường nói dối.

Dương Lỗi nói ra :

- Lần này ta đến, mục đích là nghĩ tới chúng ta có thể lợi dụng những Ẩn Thân Phù này, đi đánh lén Ma tộc, đánh bọn họ trở tay không kịp.

- Ngươi là nói ám sát Ma tộc cao thủ?

Nhạc Bất Phàm ánh mắt sáng lên nói.

- Đây là ý kiến hay ah, nếu như chúng ta lợi dụng Ẩn Thân Phù, tiến vào trong đại doanh Ma tộc, diệt trừ những tướng lãnh Ma tộc kia mà nói, như vậy bọn hắn rắn mất đầu, muốn đối phó liền dễ dàng hơn nhiều rồi.

Chung Hán Dũng liên tục gật đầu nói.

- Đây thật là chủ ý rất tốt, nhưng mà cũng rất nguy hiểm.

Nhạc Bất Phàm suy nghĩ một chút, mày nhăn lại nói.

- Chúng ta có thể lợi dụng Ẩn Thân Phù tiến vào trong doanh trại địch, thế nhưng một khi chúng ta động thủ sẽ bạo lộ, một khi bạo lộ, nếu chúng ta muốn toàn thân trở ra vậy coi như khó khăn rồi.

Xâm nhập địch doanh, đây là rất mạo hiểm, một khi bị vây khốn , trên cơ bản chẳng khác gì là một con đường chết, mặc dù là Đại La Kim Tiên cao thủ cũng là vô cùng mạo hiểm, dù sao nhân số nhiều lắm, hơn nữa còn có Đại La Kim Tiên cao thủ kiềm chế, chẳng qua nếu như Ẩn Thân Phù nhiều mà nói, vậy cũng

tốt, nhưng Ẩn Thân Phù biết bao trân quý, chỉ sợ những cái này đã là toàn bộ Ẩn Thân Phù Dương Lỗi nắm được đi ra rồi.

- Cái này ta tự nhiên biết rõ, bất quá ta nói là đi đánh lén địch doanh , mà không phải xâm nhập địch doanh.

Dương Lỗi lắc đầu nói.

- Thành chủ hiểu lầm ta rồi.

- Không thâm nhập địch doanh, đây là ý gì? Không thâm nhập địch doanh, chúng ta làm sao có thể đánh lén bọn hắn, làm sao có thể diệt trừ tướng lãnh đối phương?

Chung Hán Dũng nói ra.

- Đúng vậy a Dương Lỗi , chúng ta không tiến vào nội địa kẻ địch, làm sao có thể đi diệt trừ cao thủ của bọn hắn?

Nhạc Bất Phàm cũng hơi nghi hoặc một chút rồi.

- Ha ha, hai vị đều quên một vật.

Dương Lỗi cười cười nói ra.

- Cái gì?

Nhạc Bất Phàm hỏi.

- Tiên Ma đại pháo.

- Tiên Ma đại pháo? Cái này không được, không được.

Nghe xong cái này, Nhạc Bất Phàm lắc đầu liên tục, cái Tiên Ma đại pháo này nếu như dẫn vào trong địch doanh mà nói, đây tuyệt đối là không được, quá nguy hiểm , dù có thể đánh chết mấy Ma tộc tướng lãnh, nhưng nếu như Tiên Ma đại pháo bị Ma tộc lợi dụng mà nói, vậy thì cái được không bù đắp đủ cái mất.

Gặp Nhạc Bất Phàm kích động như vậy, Dương Lỗi đã biết rõ, Nhạc Bất Phàm lần nữa đã hiểu lầm, vội giải thích nói:

- Nhạc Thành chủ , ta nghĩ ngươi lại đã hiểu lầm ý tứ của ta, trước hãy nghe ta nói rõ ràng, nếu như không được, Thành chủ ra quyết định sau như thế nào?

- Được, ngươi nói , ngươi nói đi.

Nhạc Bất Phàm có chút xấu hổ, nhưng mà Tiên Ma đại pháo này quá trọng yếu , tuyệt đối không thể ra bất kỳ sai lầm nào.

- Ý tứ của ta đó là, chúng ta lợi dụng Ẩn Thân Phù , đem Tiên Ma đại pháo mang tới cách Ma tộc đại doanh hiệu quả ở trong tầm bắn, sau đó lợi dụng Tiên Ma đại pháo mãnh liệt oanh kích, cái này tuy rằng chưa hẳn có thể đánh chết Ma tộc tướng lãnh, nhưng lại có thể để bọn hắn tổn thất thật lớn, mà một khi cao thủ Ma tộc bọn hắn xuất động, tìm chúng ta, chúng ta có thể nhanh chóng lợi dụng Ẩn Thân Phù rời khỏi. Như thế này liên tục mấy lần, ta nghĩ Ma tộc trong thời gian ngắn còn có thể đối với chúng ta tạo thành uy hiếp sao?

Dương Lỗi tràn đầy vui vẻ nói.

Pk©u G\yỀjX kU¨I ¦_Ŀj ¦_Ŀj G_ b_Łqu

- Tốt, tốt, chủ ý tốt, nếu như chúng ta lợi dụng ưu thế như thế này, oanh kích Ma tộc mà nói, như vậy Ma tộc khẳng định bại lui.

Nhạc Bất Phàm nghe xong vui vẻ không thôi, chủ ý này thật sự là quá tốt rồi, tuy rằng không thể đánh chết cao thủ ma tộc, nhưng có thể đánh chết vô số binh sĩ Ma tộc, cao thủ nhiều tuy rằng lợi hại, nhưng nếu như không có binh sĩ, Ma tộc như thế nào công thành? Huống chi bọn hắn ngay cả phá trận cũng là vấn đề.

Đêm đến, bọn người Dương Lỗi Nhạc Bất Phàm liền bắt đầu hành động, tổng cộng năm người, ngoại trừ Dương Lỗi, mặt khác tất cả đều là trên Kim Tiên, lợi dụng hiệu quả Ẩn Thân Phù, năm người lặng lẽ không tiếng động đi tới bên ngoài nơi đóng quân của Ma tộc năm dặm.

- Đã chuẩn bị xong chưa?

Mấy người đem Tiên Ma đại pháo đều lắp xong rồi, sau đó Dương Lỗi hỏi.

Cái Tiên Ma đại pháo này uy lực cực lớn, lực phản chấn cũng là thật lớn, cho nên mặt đất bình thường căn bản khó có thể bài trí, cho nên dùng chính là pháo đài đặc thù, tự nhiên cũng là mang tới, nhưng mà cái này cũng thuận tiện mang theo, cũng không giống như ở địa cầu như vậy, phải lợi dụng xe vận chuyển, nơi này sử dụng chính là Trữ Vật Giới Chỉ, không có gì không tiện đấy.

- Được rồi.

- Được rồi.

- Ta chỗ này cũng được rồi.

- Hạ lệnh ah.

Nhạc Bất Phàm nói.

Lúc này đây hành động, là Dương Lỗi dẫn đội, vốn Dương Lỗi không nghĩ tới, dù sao tu vi bọn hắn đều cao hơn mình, mình bất quá là Cửu Cực Tạo Hóa mà thôi, nhưng Nhạc Bất Phàm nhất định để mình đến chỉ huy , Dương Lỗi cũng không có từ rồi, huống chi mình chỉ huy mà nói, mới có ưu thế, thu hoạch được điểm kinh nghiệm càng cao.

- Chuẩn bị , công kích.

Theo Dương Lỗi ra lệnh một tiếng, mọi người liền nghe lệnh làm việc, bắt đầu oanh kích, mỗi người khống chế hai khẩu Tiên Ma đại pháo.

Chỉ thấy mấy đạo tia sáng trắng chói mắt, hướng về chỗ trú quân Ma tộc oanh kích qua , kéo lấy cái đuôi dài đằng đẵng, giống như sao chổi, đẹp cực kỳ.

Ầm ầm. . . Ầm ầm. . .

Tiếp đó liền nghe được nổ vang kinh thiên động địa, tiếng la khóc một mảnh.

Mà trong đầu Dương Lỗi không ngừng truyền đến âm thanh gợi ý của hệ thống.

- Đinh, chúc mừng người chơi đánh chết Thiên Tiên sơ kỳ binh sĩ, đạt được nguyên khí giá trị ba tỷ, đạt được ba ngàn đổi điểm.

- Đinh , chúc mừng người chơi đánh chết Huyền Tiên sơ kỳ tướng lãnh, đạt được nguyên khí giá trị hai mươi tỷ , đạt được đổi điểm hai triệu.

- Đinh , chúc mừng người chơi. . .

. . .

- Đinh, chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, đạt tới Cửu Cực Tạo Hóa Đại viên mãn.

- Đinh, chúc mừng người chơi đạt được một giọt Ma Thần máu huyết.

Hệ thống truyền đến âm thanh ưu mỹ tới cực điểm, không có thanh âm so với cái này dễ nghe hơn, cái này là điểm kinh nghiệm, đẳng cấp ah , thoải mái , quá sung sướng , cái này so với trước đó lợi dụng trận pháp đánh chết Ma tộc binh sĩ không một chút nào chậm.

- Đi , chúng ta chuyển sang nơi khác.

Một vòng đi qua, Dương Lỗi hướng mọi người nói, bởi vì nơi này đã bại lộ , cũng không thể tiếp tục ở lại, cho nên lập tức thu hồi Tiên Ma đại pháo, sử dụng Ẩn Thân Phù chạy khỏi nơi này, đổi lại phương hướng.

- Chuyện gì xảy ra?

Lúc này Ngưu Côn Sơn ở trong đại trướng tức giận không thôi, rõ ràng bị đánh lén, hơn nữa ngay cả đối phương ở địa phương nào cũng không biết, điều này làm cho Ngưu Côn Sơn rất căm tức.

- Là những Tiên nhân kia, sử dụng Tiên Ma đại pháo.

- Đáng chết , nhân loại đáng chết, Tiên Ma đại pháo đáng chết, nhiều năm trước chính là Tiên Ma đại pháo làm hỏng chuyện tốt của Ma tộc chúng ta.

Ngưu Côn Sơn tức giận không thôi , Tiên Ma đại pháo này thật là quá kinh khủng, uy lực to lớn như thế, trong nháy mắt ngắn ngủn, đã chết đi hơn vạn binh sĩ, tiếp tục như vậy nữa, mình có bao nhiêu binh sĩ cũng không đủ bọn hắn giết.

- Phải nghĩ biện pháp hủy diệt Tiên Ma đại pháo của bọn chúng, bằng không , chúng ta tổn thất sẽ rất lớn , thậm chí thất bại bất quá là vấn đề thời gian.

Hồng Nguyệt cảm thán nói.

- Muốn hủy diệt Tiên Ma đại pháo, cái này nói dễ vậy sao, bọn hắn nhất định sẽ trọng điểm bảo vệ, hơn nữa , bây giờ chúng ta ngay cả thành trì cũng không vào được, như thế nào đi cướp lấy Tiên Ma đại pháo, hủy diệt Tiên Ma đại pháo?

- Ta nghĩ chỉ có ta và ngươi xuất thủ, hai chúng ta đều là Đại La Kim Tiên cảnh giới, muốn xâm nhập bên trong Ngũ Nhạc thành, vẫn có biện pháp, huống chi nếu như chúng ta muốn rời khỏi, bọn hắn cũng ngăn không được chúng ta , giờ phút này bên trong Ngũ Nhạc thành cũng chỉ có Nhạc Bất Phàm một Đại La Kim Tiên, ta đi kiềm chế hắn, ngươi đi hủy diệt Tiên Ma đại pháo, nếu như có thể, tốt nhất liền đồng thời bắt người bày trận kia tới, nếu như có thể để Trận Pháp Sư của bọn hắn, phục vụ cho chúng ta mà nói, như vậy chinh phục Tiên giới ở trong tầm tay.

Ngưu Côn Sơn nói ra.

Ầm ầm , ầm ầm.

- Đáng chết , bọn hắn lại công kích, các ngươi là như thế nào như vậy, như thế nào còn không có tìm được vị trí của bọn họ?

Nghe được thanh âm này, Ngưu Côn Sơn lần nữa phẫn nộ rồi, đã lâu như vậy còn không có tìm được chỗ kẻ địch , thật sự là quá phẫn nộ rồi.

Mà Dương Lỗi lại là vui vẻ không thôi, mới vài cái này, để tu vi Dương Lỗi lần nữa tăng lên, lập tức liền muốn độ thiên kiếp rồi, chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho lắm, không thể áp chế, độ thiên kiếp, hiện tại không được, một khi ở lúc này Độ Kiếp , khẳng định liền bại lộ, ngay sau đó Dương Lỗi nói:

- Mấy vị, hiện tại chúng ta nhất định phải đi, buổi tối ngày mai trở lại.

- Vì cái gì?

Chung Hán Dũng khó hiểu, đây chính là thời cơ tốt, tại sao hiện tại phải rút đi.

- Dương Lỗi, có vấn đề gì sao?

Nhạc Bất Phàm cũng có chút mê hoặc, hiện tại là cơ hội tốt, đợi đến ngày mai bọn hắn có đề phòng rồi, muốn lại đạt được cơ hội như vậy liền khó khăn.

- Ta muốn đột phá Độ Kiếp rồi, ở chỗ này Độ Kiếp, sẽ bạo lộ, đến lúc đó chúng ta sẽ phiền phức.

Dương Lỗi cũng không có giấu diếm, vấn đề này là giấu diếm không được đấy.

- Độ thiên kiếp? Ngươi. . . Ngươi lại đột phá tu vi?

Nhạc Bất Phàm cùng Chung Hán Dũng nhìn xem Dương Lỗi, đều khiếp sợ không thôi, tốc độ này , cũng quá kinh người, mặc dù là phục dụng Tuyệt phẩm đan dược cũng không có khả năng đẳng cấp tăng lên nhanh như vậy ah, coi như là Cực phẩm đan dược, cũng là cần thời gian luyện hóa đấy.

- Uh, đã áp chế không nổi rồi.

Dương Lỗi nói.

- Tốt lắm, chúng ta liền trở về đi.

Nhạc Bất Phàm suy nghĩ một chút nói, bây giờ Dương Lỗi đối với Ngũ Nhạc thành mà nói, là một người không thể thiếu, nếu như không có Dương Lỗi , toàn bộ Ngũ Nhạc thành tuyệt đối chèo chống không bao lâu thời gian.

- Đa tạ Nhạc Thành chủ rồi.

Dương Lỗi gặp Nhạc Bất Phàm gật đầu, trong lòng nhiều hơn một ít cảm kích, tuy rằng bọn hắn cũng có thể là vì không bạo lộ hành tung.

Pk¨u G\ʏỀjX kUVI Gϲ« ~ÂH [Ǵj ĤǮj dQ_ b_Łqu ros

Mấy người rất nhanh liền trở về bên trong Ngũ Nhạc thành, mà lúc này tu vi của Dương Lỗi đã đạt đến cực hạn, tùy thời có thể dẫn động thiên kiếp.

- Chúng ta hộ pháp cho ngươi ah.

Nhạc Bất Phàm nói.

- Được.

Dương Lỗi cũng không có từ chối, gật đầu nói.

- Các ngươi tránh ra một chút, ta muốn Độ Kiếp rồi.

Dương Lỗi không biết thiên kiếp của mình sẽ là tình huống như thế nào, nhưng có thể khẳng định thiên kiếp của mình so với người bình thường là khủng bố hơn nhiều lắm, vì mình tu luyện quá nghịch thiên rồi, tuổi tác mới hai mươi tuổi , bây giờ liền đã đạt đến Thiên Tiên cảnh giới, cái tốc độ tu luyện này, nói ra cũng sẽ không có người tin tưởng.

Ầm ầm. . . Ầm ầm. . .

Trong nháy mắt trời đen lại, một đóa kiếp vân cực lớn xuất hiện ở phía trên Dương Lỗi.

Không đúng, Dương Lỗi cảm giác không đúng, kiếp vân của mình dường như không phải màu đen, rõ ràng thời gian dần qua biến thành chín màu.

- Chuyện này. . . Đây là Cửu Sắc Lôi Kiếp, cái này quá. . . Quá kinh khủng , hắn là người nào, rõ ràng đưa tới Cửu Sắc Lôi Kiếp?

Nhạc Bất Phàm khiếp sợ , Chung Hán Dũng cũng khiếp sợ.

- Trời ạ , đó là cái tình huống gì?

- Cửu Sắc kiếp vân.

- Có người Độ Kiếp , hơn nữa còn là Cửu Sắc kiếp vân!

- Cái Cửu Sắc kiếp vân kia, là Hỗn Độn Lôi Kiếp ah, là người nào biến thái như thế, rõ ràng đưa tới Hỗn Độn Lôi Kiếp?

- Ghê gớm , ghê gớm , Ngũ Nhạc thành ta muốn ra một kỳ tài có một không hai rồi.

- Cửu Sắc kiếp vân ah , cái này ghê gớm, thật là làm cho người ta kinh ngạc.

- Đúng vậy a, người này về sau thành tựu bất khả hạn lượng, ngày sau tuyệt đối sẽ trở thành Thánh Nhân.

- Nói nhảm , Thánh Nhân , nào có dễ dàng như vậy.

- Nghe nói thời điểm Thánh Nhân Độ Kiếp, cũng chỉ là Thất Sắc Lôi Kiếp mà thôi, cái Cửu Sắc Lôi Kiếp này là tồn tại trong truyền thuyết ah.

- Nghe đồn bên trong đất trời, duy nhất từng xuất hiện qua Cửu Sắc Lôi Kiếp, chính là Bàn Cổ đại thần.

- Đúng vậy a.

- Hừ, ta mới không tin có người có thể cùng Bàn Cổ đại thần đánh đồng.

Nơi đóng quân của Ma tộc.

- Đó là cái gì?

Ngưu Côn Sơn nói.

- Có người Độ Kiếp, lại là Cửu Sắc Lôi Kiếp, người này không thể lưu, tuyệt đối không thể lưu.

Hồng Nguyệt nhìn thấy kiếp vân chín màu kia, trong lòng kinh hãi.

- Đúng vậy, người này nếu như không thể lôi kéo tới, nhất định phải giết chết, tuyệt đối không thể để cho hắn lớn lên.

Ngưu Côn Sơn biến sắc, Cửu Sắc Lôi Kiếp , có thể xuất hiện Cửu Sắc Lôi Kiếp, quá kinh khủng, trong truyền thuyết xuất hiện Cửu Sắc Lôi Kiếp, tuyệt đối là Tôn Giả có thể đột phá Thánh Nhân, khống chế vũ trụ.

- Cho dù chết, cũng không thể khiến hắn Độ Kiếp thành công, đi , chúng ta bây giờ liền đi.

Hồng Nguyệt nói.

Mà Dương Lỗi đương nhiên cũng đã nghe được âm thanh bốn phía, không nghĩ tới Lôi Kiếp của mình nghịch thiên như vậy, lại là Cửu Sắc Lôi Kiếp trong truyền thuyết, mặc dù mình là vượt qua thiên kiếp, cũng sẽ trở thành cái đích ọi người chỉ trích rồi.

- Dương Lỗi , ngươi yên tâm Độ Kiếp, chúng ta giúp ngươi thủ hộ.

Bọn người Nhạc Bất Phàm canh giữ ở bốn phía Dương Lỗi, đương nhiên cũng cách rất xa, một khi bị Lôi Kiếp ảnh hướng đến, hấp dẫn tới, đó cũng không phải là nói giỡn, Cửu Sắc Lôi Kiếp, mặc dù chỉ là Thiên Tiên kiếp, nhưng cũng là rất khủng bố, uy năng cái Lôi Kiếp này, chỉ sợ không một chút nào kém Kim Tiên Lôi Kiếp, thậm chí có thể so với Đại La Kim Tiên Lôi Kiếp.

Trên bầu trời, Cửu Sắc kiếp vân không ngừng lăn lộn , không ngừng súc tích lực lượng, cái Cửu Sắc kiếp vân này rõ ràng mang theo Thiên Địa uy áp.

- Không được, có người đến, tuyệt đối không thể để cho bọn hắn tiếp cận.

Lúc này Nhạc Bất Phàm cảm thấy có cao thủ tiếp cận, người này đúng là hai vị Đại La Kim Tiên cao thủ của Ma tộc, một cái là Ngưu Côn Sơn , mà tên còn lại đó là Hồng Nguyệt, hai người này là thống lĩnh đội nhân mã Ma tộc này, hai người đều là Đại La Kim Tiên cảnh giới, Ngưu Côn Sơn đạt tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ , mà Hồng Nguyệt cũng là Đại La Kim Tiên trung kỳ.

- Hai Đại La Kim Tiên, làm sao bây giờ?

Chung Hán Dũng cảm giác được thực lực của hai người này, so với bản thân đều mạnh hơn, như vậy liền có thể khẳng định , hai người này tuyệt đối là Đại La Kim Tiên cảnh giới.

- Nhất định phải ngăn trở bọn hắn.

Nhạc Bất Phàm nói.

- Đúng vậy, đây là một lần cơ duyên lớn, cơ duyên to lớn.

- Không nghĩ tới chúng ta rõ ràng may mắn nhìn thấy người đưa tới Cửu Sắc Hỗn Độn Lôi Kiếp, nếu như có thể cùng hắn giao hảo , cái kia, ngày sau chúng ta nhất định sẽ nhiễm một bộ phận số mệnh ah.

- Không sai, có thể đưa tới Cửu Sắc Hỗn Độn Lôi Kiếp, tất nhiên là nắm giữ đại khí vận, nói không chừng chúng ta còn có thể đột phá đến Đại La Kim Tiên, thậm chí có có thể đi vào Chuẩn Thánh.

- Chúng ta nhất định không thể để cho hai Ma tộc kia xúc phạm tới hắn.

- Liều chết ngăn cản, tuyệt không thể để cho tới gần hắn, hắn là hi vọng của Ngũ Nhạc thành chúng ta.

. . .

. . .

- Đại nhân, người nọ có rất nhiều người thủ hộ, muốn hủy diệt người độ kiếp kia, chỉ sợ vô cùng khó khăn.

Hồng Nguyệt nói.

- Chúng ta xông đi lên, giết đi qua, chỉ cần đi vào trong lôi kiếp, hừ hừ, nếu như có thể đem trọn Ngũ Nhạc thành này dẫn vào trong lôi kiếp mà nói, như vậy chúng ta không chỉ có thể giết chết người độ kiếp kia, còn có thể hủy diệt Ngũ Nhạc thành.

Ngưu Côn Sơn nheo mắt lại, lạnh lùng nói.

- Đây chính là cơ hội trời ban.

- Đã đến , bọn hắn tới , chúng ta đi lên cản bọn họ lại.

Nhạc Bất Phàm đứng mũi chịu sào, cầm trong tay một thanh trường kích, uy vũ bất phàm.

- Giết ah.

- Đến hay lắm, tiếp ta một quyền.

Ngưu Côn Sơn đột nhiên oanh ra một quyền, một đạo hắc mang khủng bố hướng về vị trí Dương Lỗi oanh kích tới.

- Muốn chết.

Nhạc Bất Phàm hừ lạnh một tiếng, đại kích trong tay vung lên , một ánh hào quang chặn quyền mang Ngưu Côn Sơn oanh kích tới, song phương va chạm, sức mạnh kinh khủng trong nháy mắt sụp đổ ra, như trong hồ nước yên tĩnh, vứt bỏ một tảng đá lớn vậy, hướng về bốn phía lan tràn.

- Hồng Nguyệt , ta kiềm chế bọn hắn, ngươi đi đối phó thiếu niên kia, có thể bắt đi liền bắt đi , không thể, liền giết.

Ngưu Côn Sơn quát lên.

- Được.

Hồng Nguyệt nghe vậy gật đầu, cả người rung động , trong nháy mắt biến mất.

- Không được, ngăn trở nàng, nữ nhân này biết Không Gian Pháp Tắc.

Nhạc Bất Phàm thấy thế quá sợ hãi, Không Gian Pháp Tắc Đại La Kim Tiên, đây cũng không phải là nói giỡn, mặc dù nữ nhân kia tu vi chỉ là Đại La Kim Tiên trung kỳ , nhưng tuyệt đối là nhân vật khủng bố , đủ để cùng Đại La Kim Tiên hậu kỳ chống lại.

- Không tốt.

Chung Hán Dũng biến sắc, cảm thấy một cổ sức mạnh kinh khủng.

Mà lúc này thiên kiếp của Dương Lỗi, luồng thứ nhất Lôi Kiếp cũng oanh kích xuống dưới, Lôi Kiếp kinh khủng kia tựa hồ muốn hủy diệt đi Dương Lỗi.

PkVu G\ʏỀjX kUUI Gϲ« ~ÂH [Ǵj Ĥǯj dQ_ b_Łqu r©s

Thiên Tiên Lôi Kiếp, tuy rằng cũng chỉ có chín làn Lôi Kiếp, nhưng Lôi Kiếp của Dương Lỗi cũng không phải bình thường, mà là Cửu Sắc Lôi Kiếp , đây chính là Hỗn Độn Lôi Kiếp, chỗ kinh khủng của nó, đó là tuyệt đối dọa người, uy lực này, Dương Lỗi cảm giác so với Lôi Kiếp ban đầu ở trong phòng tu luyện Chung Nam Tiên sơn còn mạnh mẽ hơn.

Ầm ầm!

Một đạo Lôi Kiếp tàn nhẫn hướng về Dương Lỗi bổ xuống.

Đạo Lôi Kiếp thứ nhất này là yếu nhất, Dương Lỗi muốn lợi dụng Lôi Kiếp này tu luyện Bất Tử Kim Thân quyết, Bất Tử Kim Thân quyết của mình tới tầng thứ tư đỉnh phong , chỉ thiếu chút nữa là có thể tiến vào tầng thứ năm, nhưng mình kẹt ở một bước này đã có một đoạn thời gian rất dài rồi, nếu như Bất Tử Kim Thân quyết của mình đạt được tiến bộ , lợi dụng Lôi Kiếp này, nói không chừng mình có thể tiến vào tầng thứ sáu, thậm chí là tầng thứ bảy cũng khó nói.

Răng rắc.

Sấm sét bổ vào trên người Dương Lỗi, lập tức từng đợt đau đớn truyền đến.

- Đau nhức , thực đau nhức, cái Lôi Kiếp này, quả nhiên mạnh mẽ, so với Lôi Kiếp lúc trước ở trong phòng tu luyện mạnh mẽ hơn nhiều lắm, cái này còn chỉ là đạo thứ nhất mà thôi.

Dương Lỗi biết rõ, nếu như mình ngay cả đạo Lôi Kiếp thứ nhất cũng không có thể đơn giản chống lại mà nói, cái kia liền chỉ có một con đường chết rồi.

Phốc.

Dương Lỗi cảm giác được mình đột phá , đúng, đột phá, Bất Tử Kim Thân quyết đi vào tầng thứ năm, ở dưới sự trợ giúp của Hỗn Độn Lôi Kiếp, mình đột phá bích chướng tầng thứ tư, đi vào tầng thứ năm. Toàn thân lực lượng tăng lên không ít, mạnh mẽ , cảm giác duy nhất chính là mình liền mạnh mẽ lên rất nhiều, sức mạnh của thân thể mạnh mẽ hầu như gấp đôi.

Khủng bố, tuyệt đối khủng bố.

- Không tốt.

Dương Lỗi cảm giác không đúng, có người xâm nhập trong lôi kiếp của mình, hơn nữa người này rất mạnh mẽ, tuyệt đối là Đại La Kim Tiên.

- Ầm ầm.

Mà lúc này, đạo Lôi Kiếp thứ hai cũng hạ xuống.

Răng rắc.

Một đạo Lôi Kiếp này lần nữa tàn nhẫn oanh kích ở trên người Dương Lỗi, giờ phút này quần áo toàn thân Dương Lỗi đã hóa thành hư vô, cái thân thể mạnh mẽ kia, dáng người nguyên bản hoàn tất, ở dưới sấm sét oanh kích, ánh sáng tím quanh quẩn.

Dương Lỗi quơ quơ.

Uy lực đạo Lôi Kiếp thứ hai này, hầu như là gấp hai đạo Lôi Kiếp thứ nhất, nếu như không phải Bất Tử Kim Thân quyết của mình đột phá mà nói, muốn chống lại đạo Lôi Kiếp này, còn có chút áp lực.

- Hô.

Dương Lỗi thở phào nhẹ nhõm, đạo Lôi Kiếp thứ hai này, mình còn có thể ứng phó, hơn nữa lợi dụng Lôi Kiếp, Bất Tử Kim Thân quyết của mình, lần nữa đã nhận được tăng lên, nếu như tiếp tục như vậy, muốn đột phá tầng thứ sáu, tiến vào tầng thứ bảy bất quá là chuyện sớm hay muộn.

- Đáng chết.

Lúc này Dương Lỗi cảm giác đạo Lôi Kiếp thứ ba của mình trở nên vô cùng khủng bố, hầu như là gấp mười lần đạo Lôi Kiếp thứ hai, Dương Lỗi biết rõ, cái phiền phức này đã đến, dựa theo tình huống bình thường, uy lực đạo Lôi Kiếp thứ ba hẳn là bằng hai đạo Lôi Kiếp phía trước cộng lại, nhưng hiện tại mạnh nhiều như vậy, cũng là bởi vì Đại La Kim Tiên kia xâm nhập lĩnh vực Lôi Kiếp của mình gây ra.

Tiếp tục như vậy mà nói, Lôi Kiếp của mình cuối cùng nhất sẽ biến thành bộ dáng gì nữa, Dương Lỗi ngẫm lại cũng cảm giác sợ nổi da gà, không chừng mình phải thừa nhận Lôi Kiếp so với Đại La Kim Tiên cao thủ còn mạnh hơn, đương nhiên người có can đảm xâm nhập trong lôi kiếp của mình kia, thừa nhận Lôi Kiếp sẽ càng thêm kinh khủng.

Mà lúc này Hồng Nguyệt có khổ tự biết, cái Lôi Kiếp này quá kinh khủng, cái uy áp mạnh mẽ kia, làm cho nàng chỉ biết tự lo , nếu như muốn tiếp tục tới gần mà nói, muốn liều mạng bị thương bắt được Dương Lỗi, chỉ sợ mình cũng sẽ chết ở chỗ này.

Ầm ầm , ầm ầm.

Hai đạo Lôi Kiếp bổ xuống, một lớn một nhỏ, nhỏ bổ về phía Dương Lỗi, mà một đạo sấm sét lớn kia thì hướng về Hồng Nguyệt oanh kích đi.

- Nàng ở nơi đó.

Mà lúc này Chung Hán Dũng phát hiện Hồng Nguyệt tồn tại.

- Không nên đi qua.

- Nhưng chúng ta phải ngăn cản nàng, vạn nhất nếu nàng làm bị thương Dương Lỗi mà nói, cái kia có thể không ổn.

Chung Hán Dũng nói.

- Không được, bây giờ chúng ta tuyệt đối không thể tới, một khi đi qua, cũng sẽ bị Lôi Kiếp ảnh hướng đến, nói như vậy sẽ là hậu quả gì, Chung Thống lĩnh ngươi tự mình biết.

Một người trong đó thấy Chung Hán Dũng kích động như thế , vội kéo hắn lại.

- Cái kia phải làm sao?

- Chúng ta không có cách nào giúp hắn, chỉ có thể xem bản thân hắn.

Răng rắc.

Dương Lỗi bị lôi điện bổ trúng, cả người bị hung hăng oanh kích tiến vào trong lòng đất.

PHỐC. . .

Dương Lỗi phun ra một ngụm máu tươi, cái kia quá mạnh mẽ, bị Bất Tử Kim Thân quyết luyện hóa được không ít, nhưng vẫn là để ình bị thương, cái Lôi Kiếp này, uy lực quá dũng mãnh.

Trong cơ thể bị lực lượng lôi điện kinh khủng kia không ngừng phá hư, không hoàn toàn được chữa trị.

Nhưng mà may mắn, Dương Lỗi đem lực lượng trong cơ thể mình dung hợp, lúc này thời gian dần qua chuyển hóa làm Tiên Nguyên lực, hơn nữa tốc độ cực nhanh, nếu như là người bình thường, chắc chắn sẽ không cấp tốc như vậy, tối thiểu nhất phải chờ tới độ xong Lôi Kiếp, mới có thể hoàn toàn chuyển hóa làm Tiên Nguyên lực, nhưng Dương Lỗi không giống, bởi vì lúc trước cũng đã tu luyện ra Tiên Nguyên lực rồi.

Ầm ầm, ầm ầm.

- Sức mạnh thật là khủng bố, dùng tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ của ta, rõ ràng thiếu chút nữa ngăn không được.

Khóe miệng Hồng Nguyệt tràn ra một vệt máu, nhìn xem kiếp vân còn thai nghén sấm sét, trong lòng hiện qua một chút sợ hãi, hiện tại đã có chút hối hận, nhưng mà lúc này đã không còn kịp rồi.

Ầm ầm , ầm ầm.

- Thật đáng chết

Trong lòng Dương Lỗi cũng giận dữ.

- Giết hắn đi, chỉ cần có thể giết hắn đi, cái thiên kiếp này sẽ biến mất.

Lúc này Ngưu Côn Sơn hô.

- Muốn giết ta, ngươi có năng lực kia sao?

Dương Lỗi cười lạnh, cả người nhảy tới trên bầu trời , trên lưng phi dực triển khai, hướng về xa xa bay đi.

- Không được, hắn muốn đi.

Hồng Nguyệt cũng nhìn thấy.

- Muốn chết, quả thực là muốn chết, ở dưới Lôi Kiếp, lại dám phi hành, thật sự là không biết sống chết.

Nhìn thấy Dương Lỗi rõ ràng bay lên, Ngưu Côn Sơn cười lạnh không thôi. . .

Một đạo sấm sét to lớn hướng về Dương Lỗi oanh kích xuống dưới lần nữa.

Trong nháy mắt ngắn ngủn, Dương Lỗi bay ra ngoài thật xa, đầy đủ gần ngàn mét, mà một tia chớp này lại là theo chân Dương Lỗi, mãnh liệt oanh kích ở trên người của hắn.

Đụng. . . một tiếng, Dương Lỗi bị từ phía trên oanh kích xuống, nặng nề rơi trên mặt đất.

- Đau nhức , đau nhức.

Lúc này Dương Lỗi cảm giác toàn thân đau nhức kịch liệt, xương cốt toàn thân đều cơ hồ muốn vỡ vụn, lực lượng lôi điện kinh khủng kia, ở trong cơ thể của hắn tùy ý cuồng loạn.

- Ah. . .

Dương Lỗi chợt quát một tiếng.

- Phá, đột phá cho ta, Bất Tử Kim Thân quyết.

PkUu G\yỀjX kU£I ?Đ§ ¦Ç b_h ¦\Îj w«´Ł§ ¦ÔjX ¦\z ¦¾hu

Cả người tản mát ra ánh sáng màu vàng, vô số linh khí bị hấp thu trong nháy mắt, nguyên bản lực lượng lôi điện cũng bị điên cuồng hấp thu vào trong cơ thể , không ngừng chữa trị huyết nhục bị phá hư.

Oanh. . .

Dương Lỗi cảm giác giống như một tầng giấy mỏng bị chọc xuyên.

Đột phá, lần nữa đột phá , Bất Tử Kim Thân quyết của mình lại lần nữa đã nhận được đột phá, sức mạnh vô cùng vô tận ở trong người thai nghén, Bất Tử Kim Thân quyết đang đột phá một tầng, lúc này lực lượng lại lần nữa gia tăng lên gấp hai, Bất Tử Kim Thân quyết tầng thứ tám, mạnh mẽ vô cùng.

Nguyên bản Bất Tử Kim Thân quyết đột phá là cần năng lượng khổng lồ, áp lực cực lớn, ở dưới tình huống bình thường, căn bản khó có thể đột phá, mỗi đột phá một tầng, đều là thiên nan vạn nan, hơn nữa thống khổ đó là khiến người ta khó có thể chịu được, mà lúc này Dương Lỗi lợi dụng thiên kiếp, hơn nữa còn là Cửu Sắc Hỗn Độn Lôi Kiếp tăng cường, đây là khủng bố cỡ nào.

Một lần lại một lần, để Dương Lỗi phá vỡ cực hạn, Bất Tử Kim Thân quyết lại lần nữa đã nhận được đột phá, nếu như không phải như vậy, không phải Lôi Kiếp khủng bố này, nếu Dương Lỗi muốn để Bất Tử Kim Thân quyết đạt được đột phá, đó cũng không phải là chuyện dễ dàng, chí ít ở trong một năm, tối đa có thể đột phá một tầng, muốn tiếp tục đột phá, không có cơ duyên gì mà nói, rất khó ở trong vòng một năm đạt tới tầng thứ tám.

- Làm sao có thể , hắn. . . hắn rõ ràng chặn.

Hồng Nguyệt lại lần nữa ăn một đạo Lôi Kiếp, lúc này nàng cảm thấy kinh ngạc không thôi, mình ngăn cản Lôi Kiếp này cũng cảm thấy áp lực cực lớn, mặc dù mình có thể vượt qua tám đạo Lôi Kiếp phía trước, nhưng một đạo cuối cùng lại là phiền toái lớn, mặc dù mình có thể vượt qua, đoán chừng bản thân cũng sẽ bị trọng thương , cho nên giờ phút này nàng thấy không có cách nào đánh chết Dương Lỗi, vậy cũng chỉ có thể lui.

- Quá kinh khủng, uy lực cái Lôi Kiếp này, chỉ sợ tương đương với Kim Tiên Đại viên mãn cao thủ Độ Kiếp rồi , không nghĩ tới hắn rõ ràng chống được, chuyện này. . . Cái này thật là làm cho người ta khó có thể tin, hơn nữa hắn sử dụng chỉ là sức mạnh của thân thể ah, khủng bố , khủng bố như vậy.

- Ha ha. . . Ha ha. . .

Dương Lỗi cười lớn không thôi, Bất Tử Kim Thân quyết tầng thứ tám, để Dương Lỗi tin tưởng tăng nhiều, nhìn xem trên bầu trời đang thai nghén tiếp một đạo Lôi Kiếp, Dương Lỗi híp mắt lại, Bất Tử Kim Thân quyết của mình đạt được đột phá, một đạo Lôi Kiếp kế tiếp này, trên cơ bản không có áp lực gì.

Bất Tử Kim Thân quyết, mỗi đột phá một tầng, đều sẽ để thực lực của mình tăng nhiều, cường độ gia tăng thật lớn, bây giờ mình chỉ dựa vào sức mạnh của thân thể, cũng đủ để cùng Thiên Tiên hậu kỳ cao thủ chống lại rồi, so với bản thân đoán trước còn mạnh mẽ hơn. Đương nhiên lực lượng Lôi Kiếp này tăng thêm kinh khủng , tuyệt đối không phải Thiên Tiên hậu kỳ cao thủ có thể chống lại, mà mặc dù Dương Lỗi có thể ngăn cản, một nguyên nhân trong đó chính là Dương Lỗi đối với Lôi Kiếp có chút năng lực miễn dịch, tăng thêm Bất Tử Kim Thân quyết có thể hấp thu lực lượng Lôi Kiếp ình dùng, cho nên Lôi Kiếp này mới có thể chỉ dựa vào thân thể chống được, nếu như đổi lại người khác, mặc dù là thân thể mạnh mẽ, cũng tuyệt đối không có khả năng cứng rắn chống được, như vậy chỉ có một con đường chết.

- Biến thái.

- Người điên.

- Quá dũng mãnh.

- Quả nhiên không hổ là có thể đưa tới Cửu Sắc Hỗn Độn Lôi Kiếp, rõ ràng dùng phương pháp mạnh mẽ như vậy đối phó Lôi Kiếp.

Ầm ầm , ầm ầm.

Lại một tia chớp oanh kích xuống dưới, uy lực một tia chớp này cực kỳ mạnh mẽ, mơ hồ dần hiện ra lôi cầu , tuy rằng không phải ngưng thực, nhưng cái lôi cầu này, Cửu Sắc lôi cầu, đây tuyệt đối là khủng bố đấy.

Bùm bùm bùm. . .

Lôi cầu kinh khủng kia, tàn nhẫn mà đập vào trên người Dương Lỗi.

- Ah. . . Cửu Sắc Hỗn Độn Lôi Kiếp thì như thế nào.

Dương Lỗi ngửa mặt lên trời thét dài, đột nhiên đánh ra một quyền, trên mặt đất tầng tầng nhấc lên một đạo gợn sóng to lớn, mảnh đất bốn phía trong nháy mắt nứt ra, lực lượng lôi điện mạnh mẽ bị dẫn xuống dưới đất.

Răng rắc , răng rắc.

Bốn phía cỏ cây trong nháy mắt cháy khô, dấy lên lửa cháy hừng hực.

- Gia hoả này, chẳng lẽ là Hỗn Độn Lôi Thể trong truyền thuyết hay sao?

Nhìn xem Dương Lỗi như vậy, bọn người Nhạc Bất Phàm nghĩ tới một loại thể chất, chỉ có loại thể chất này, mới dám chống cự Lôi Kiếp như thế, thu lực lượng lôi điện đến làm bản thân lớn mạnh, cái lực lượng lôi điện kia, cũng không đối với hắn tạo thành tổn thương, hơn nữa sẽ trở thành đồ bổ của hắn, mà cũng chỉ có thể chất khủng bố như vậy, mới có thể đưa tới Lôi Kiếp biến thái như thế.

- Không , không phải , tuyệt đối không phải Hỗn Độn Lôi Thể , tuy rằng hắn lợi dụng một bộ phận lực lượng Lôi Kiếp, nhưng cũng không có đem nó chứa đựng lên, biến thành bổn nguyên lôi điện lực của bản thân, hơn nữa trước đó trong cơ thể hắn cũng không có lôi điện lực, sấm sét bổn nguyên thuần khiết.

Chung Hán Dũng lắc đầu.

- Cho nên , hắn không phải Hỗn Độn Lôi Thể.

- Vậy là cái thể chất gì?

- Không biết.

Ầm ầm , ầm ầm.

Kiếp vân của Cửu Sắc Hỗn Độn Lôi Kiếp tựa hồ bị chọc giận, không ngừng cuồn cuộn, ép tới càng ngày càng thấp, càng ngày càng thấp, ngưng tụ càng ngày càng gấp, linh khí bốn phía đều bị rút sạch rồi, nhất là lực lượng lôi điện, đã hoàn toàn bị rút sạch, lôi điện lực trong phạm vi mấy ngàn dặm, đều bị rút lấy đi qua.

Tiên giới không thể so với Vô Cực đại lục, linh khí Tiên giới so với Vô Cực đại lục đẳng cấp muốn cao hơn nhiều, nồng nặc nhiều lắm, lôi điện lực trong toàn bộ phạm vi mấy ngàn dặm, bị ngưng tụ cùng một chỗ , cái kia là kinh khủng cỡ nào, đây tuyệt đối là có thể hủy diệt toàn bộ Vô Cực đại lục.

Ầm ầm.

Đây là đạo Lôi Kiếp thứ sáu rồi , một đạo Lôi Kiếp này đột nhiên bổ xuống, cái điện quang cực lớn kia, lập loè đến khiến mắt người cũng thấy không rõ lắm.

- Răng rắc. . .

Cái lôi cầu kia trong nháy mắt bao phủ Dương Lỗi.

Tại vị trí Dương Lỗi đứng, bị đánh ra một cái hố to phạm vi mấy chục mét.

- Không được, tại sao có thể như vậy?

Nhìn thấy tình huống này, mọi người nhất thời há hốc mồm, phía dưới cái hố to kia không có ai, lẽ nào bị Lôi Kiếp này đuổi giết hủy diệt, ngay cả linh hồn cũng không có để lại?

- Không, hắn không có chết, các ngươi xem, ở phía trên.

Giờ phút này cả người Dương Lỗi đều nổi bồng bềnh giữa không trung, toàn thân bao quanh sấm sét màu tím.

- Thật là mạnh mẽ.

Một kích này, lôi điện lực mạnh mẽ bị tan mất đại bộ phận, mà đổi thành một phần nhỏ khác lần nữa bị hấp thu , để Bất Tử Kim Thân quyết của Dương Lỗi lại lần nữa đạt được tăng lên, đạt đến tầng thứ tám trung kỳ. Từng bước một tăng lên, tốc độ này quá kinh người, tin tưởng chờ mình độ hết thiên kiếp, Bất Tử Kim Thân quyết nhất định có thể đạt tới tầng thứ chín, thậm chí là tầng thứ mười cũng không phải là không có khả năng.

Pk£u G\yỀjX kU¢I p\njX dQ_ b_ŁqJ ~¾§ b\ϑ ¦\æj\ dnjXu ros

Bây giờ mình đã vượt qua sáu đạo Lôi Kiếp phía trước, còn thừa lại ba đạo, một đạo cuối cùng này, uy lực quá kinh khủng, tuyệt đối không phải mình có thể chống lại, cho nên một đạo cuối cùng, Dương Lỗi sẽ mở ra kỹ năng Vô Địch thủ hộ, Vô Địch thủ hộ, tuy rằng thời gian không dài, nhưng đủ để ngăn chặn đạo Lôi Kiếp cuối cùng kia rồi.

Nói cách khác, mình cần thiết cân nhắc, đó là phải như thế nào vượt qua hai đạo Lôi Kiếp kế tiếp, đạo Lôi Kiếp thứ bảy cùng đạo Lôi Kiếp thứ tám. . .

Ầm ầm , ầm ầm.

Vô số điện xà vờn quanh, toàn bộ bầu trời đều biến thành thế giới sấm sét, có thể thấy được lôi điện lực này là khủng bố như thế nào.

Giờ phút này, Dương Lỗi không còn dám tiếp tục lợi dụng thân thể mạnh mẽ chống đỡ Lôi Kiếp nữa rồi , mình đã đạt đến cực hạn, nếu lại chống đỡ như vậy mà nói, quả thực là hành động tìm chết, đương nhiên cũng có khả năng sẽ để ình lại đột phá tiếp , nhưng Dương Lỗi không thể mạo hiểm như thế này, cái này quá nguy hiểm.

Một đạo hồ quang khủng bố chậm lại, cái hồ quang này dị thường khủng bố, mang theo sức mạnh hủy diệt.

Dương Lỗi cảm thấy hồ quang này mạnh mẽ , nếu như mình thực tiếp tục lợi dụng thân thể mạnh mẽ chống đỡ mà nói, vậy khẳng định sẽ chết, mặc dù không chết, bản thân cũng sẽ bị trọng thương, không có năng lực ngăn cản tiếp một đạo Lôi Kiếp.

Lúc này không thể lại tiếp tục bảo lưu lại, Dương Lỗi chợt quát một tiếng, lực lượng tinh thần bắt đầu khởi động.

- Diễn Thần Quyết , lực lượng tinh thần hộ thuẫn.

Một đạo tấm chắn to lớn trống rỗng xuất hiện, ngăn cản được sấm sét kia.

Ầm ầm , ầm ầm.

Cái hồ quang cực lớn khủng bố kia không lưu tình chút nào oanh kích lên hộ thuẫn.

Răng rắc , răng rắc.

Lôi điện lực này quá kinh khủng, lực lượng tinh thần hộ thuẫn cực lớn kia trong nháy mắt bị đánh nát, thân thể Dương Lỗi run lên một chút, bị thương, nhưng mà lúc này cũng không phải là thời điểm chữa thương, một đạo hồ quang khủng bố kia sẽ không cho hắn cơ hội nghỉ ngơi, tuy rằng đạo hồ quang kia bị tiêu hao một bộ phận năng lượng, nhưng vẫn cực kỳ khủng bố, có được lực lượng hủy diệt hết thảy, nếu như đánh trúng , tuyệt đối sẽ hóa thành hư vô.

- Thiên Địa Tù Lao, phong tỏa cho ta.

Lúc này Dương Lỗi sử dụng tuyệt chiêu mạnh nhất của mình, đó là Không Gian Pháp Tắc, Thiên Địa Tù Lao, Thiên Địa Tù Lao này hình thành một cái không gian lao tù, đem Dương Lỗi bao ở trong đó.

Ầm ầm.

Lôi điện lực khủng bố, mãnh liệt oanh kích ở trên Thiên Địa Tù Lao.

Một đạo, một đạo, vô số sấm sét mãnh liệt oanh kích.

Lúc này sắc mặt Dương Lỗi càng ngày càng trắng xám, Thiên Địa Tù Lao bị tiêu hao không ngừng, lực lượng tinh thần của Dương Lỗi tiêu hao rất nhiều, hơn nữa không chỉ có như thế, Tiên Nguyên lực của mình tiêu hao cũng cực kỳ nhanh chóng.

Sắp duy trì không được rồi, mà đạo hồ quang khủng bố kia bất quá là tiêu hao một nửa mà thôi.

Dương Lỗi đột nhiên uống mấy viên thuốc, phù triện cũng thi triển đi ra, đây đều là đan dược chữa trị vết thương , phù triện loại hình khôi phục, nhiều đan dược cùng phù triện như vậy, để Dương Lỗi khôi phục một bộ phận lực lượng.

Bùm bùm bùm. . .

Thiên Địa Tù Lao trong nháy mắt bị phá, toàn bộ không gian đều đã xảy ra vặn vẹo.

Răng rắc , răng rắc.

Hồ quang kinh khủng kia đánh nát Thiên Địa Tù Lao , trong nháy mắt oanh kích ở trên người Dương Lỗi, đạo hồ quang to lớn khủng bố này bị suy yếu đi hầu như 70% , bây giờ vẻn vẹn chỉ còn lại 30% lực lượng , nhưng mà 30% này vẫn như cũ vô cùng khủng bố.

- Ah. . .

Bắp thịt toàn thân Dương Lỗi nhô lên, lực lượng từng đạo Lôi Kiếp kia ở trên người Dương Lỗi không lưu tình chút nào tàn sát bừa bãi, phá hư.

- Phốc. . .

Cả người Dương Lỗi bị oanh kích xuống dưới, tiếp đó phun ra một ngụm máu tươi, tóc từng cây từng cây dựng thẳng lên, con mắt, lỗ tai , lỗ mũi , miệng , đều tràn ra vết máu, lúc này Dương Lỗi vô cùng thê thảm, thất khiếu chảy máu.

- Phá. . . Phá. . . Phá. . .

Liên tiếp ba chữ "Phá", khí thế Dương Lỗi lại tăng lên nữa, cả người so với trước đó trở nên mạnh rất nhiều.

- Đột phá , lần nữa đột phá.

- Quá mạnh mẽ , rõ ràng dưới tình huống như vậy còn có thể đột phá.

- Yêu nghiệt , đây mới thực sự là yêu nghiệt ah.

- Những cái được gọi là thiên tài, cùng hắn so sánh, quả thực yếu phát nổ.

- Khác biệt một trời một vực.

Lúc này Dương Lỗi mở to mắt, ngạo nghễ mà đứng, tuy rằng thương thế không có triệt để khôi phục, nhưng lúc này Bất Tử Kim Thân quyết của Dương Lỗi lại đột phá tiếp, đạt đến tầng thứ tám đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa liền có thể đi vào tầng thứ chín.

- Đinh, chúc mừng người chơi Huyền Nguyên Quyết đột phá tầng thứ 16.

Không nghĩ tới Huyền Nguyên Quyết cũng đã nhận được tăng lên cực lớn, rốt cục đột phá giới hạn, đạt đến tầng thứ 16.

- Đinh, chúc mừng người chơi học được Diễn Thần Quyết quyển thứ năm.

Ngạc nhiên mừng rỡ, đây tuyệt đối là ngạc nhiên mừng rỡ, lực lượng tinh thần triệt để khôi phục, Tiên Nguyên lực bạo tăng, tuy rằng thương thế không được, nhưng Huyền Nguyên Quyết đột phá, Diễn Thần Quyết cũng đột phá, thực lực bản thân lại lần nữa gia tăng không ít , đối với đạo Lôi Kiếp thứ tám kế tiếp, Dương Lỗi càng thêm tự tin rồi.

Vù vù vù. . .

Lúc này cuồng phong gào thét, rõ ràng xuất hiện Phong Lôi khủng bố.

Mọi người lần nữa há hốc mồm, Phong Lôi , đây cũng không phải là Lôi Kiếp thuần túy rồi , ẩn chứa lực lượng Phong Lôi trong đó, lực lượng Phong Lôi so với Lôi Kiếp thuần túy muốn càng mạnh hơn nữa, mạnh hơn mấy lần không thôi.

- Móa, đây là muốn chơi chết ta sao.

Dương Lỗi nhìn lên Lôi Vân trời trên, còn có cuồng phong gào thét kia, thầm cười khổ không thôi, cái này đã ra ngoài ý định rồi, lực lượng Phong Lôi, gió cùng sấm sét dung hợp, uy lực tăng gấp đôi, nói cách khác , đạo Lôi Kiếp thứ tám của mình, uy lực so với hết thảy Lôi Kiếp phía trước cộng lại, còn mạnh hơn vài lần.

Phải như thế nào ngăn cản được, Bất Tử Kim Thân quyết của mình chỉ là tầng thứ tám đỉnh phong mà thôi, nếu như đạt tới tầng thứ chín mà nói, có lẽ còn có hi vọng , lẽ nào chẳng lẽ mình vẫn là phải vận dụng Vô Địch thủ hộ sao? Không, tuyệt đối không được, nếu như một khi mình vận dụng Vô Địch thủ hộ, vậy như thế nào có thể ngăn cản một đạo Lôi Kiếp cuối cùng, một đạo Lôi Kiếp cuối cùng vô cùng khủng bố, trong lòng Dương Lỗi vô cùng rõ ràng, một đạo Lôi Kiếp cuối cùng, so với một đạo này khủng bố hơn nhiều

lắm, nếu như mình ngay cả một đạo Lôi Kiếp này liền muốn sử dụng Vô Địch thủ hộ mà nói, cái kia một đạo Lôi Kiếp cuối cùng, nghĩ cùng đừng nghĩ rồi.

- Khủng bố , thật là khủng khiếp, lại là Phong Lôi lực, quá kinh khủng, một đạo Lôi Kiếp này, so với một đạo trước đó khủng bố hơn mấy lần ah, hắn có thể ngăn cản được sao?

Nhạc Bất Phàm lo lắng không thôi.

Pk¢u G\yỀjX kUPI p\njX dQ_ b_ŁqJ ~¾§ b\∂ ¦\æj\ dnjXu r©s

Lúc này Ngưu Côn Sơn Hồng Nguyệt sớm đã rời đi, mà Hồng Nguyệt cách xa mấy trăm dặm Độ Kiếp, lúc này cách xa như vậy, Lôi Kiếp của nàng nếu so với trước đó yếu đi rất nhiều, nhưng cũng là cực kỳ khủng bố.

- Đáng chết, Lôi Kiếp của gia hoả này như thế nào biến thái như vậy.

Lúc này Hồng Nguyệt đắng chát không thôi, Lôi Kiếp này quá kinh khủng , cái này còn chỉ là đạo Lôi Kiếp thứ tám mà thôi, liền đã đạt đến tình trạng như vậy rồi, tuy rằng một đạo Lôi Kiếp này có thể tiếp, nhưng một đạo Lôi Kiếp cuối cùng, mình tất nhiên sẽ bị trọng thương, đoán chừng không có mười năm là khó khôi phục rồi.

Lúc này nhìn xem Lôi Kiếp trên đỉnh đầu Hồng Nguyệt, Ngưu Côn Sơn cũng hối hận không kịp, nhưng lại không có biện pháp nào, hắn không dám đi giúp Hồng Nguyệt ngăn cản Lôi Kiếp, một khi đi vào, ai biết cái Lôi Kiếp này có thể trở nên càng thêm kinh khủng hay không.

- Ah. . .

Dương Lỗi nhìn xem Phong Lôi kiếp kia oanh kích xuống, trong nháy mắt nghĩ tới mình còn có đan dược, Cuồng Bạo đan gấp mười lần, gấp mười lần Cuồng Bạo đan này có thể làm cho thực lực của mình trong nháy mắt bạo tăng gấp mười lần, nhưng mà sau khi sử dụng, sẽ có suy yếu kỳ, nhưng giờ phút này mình đã không có lựa chọn khác rồi, hơn nữa suy yếu lại có làm sao, chỉ cần ứng phó qua một đạo Lôi Kiếp này, một đạo Lôi Kiếp cuối cùng liền có thể sử dụng Vô Địch thủ hộ chống cự. Đến lúc đó vượt qua thiên kiếp, cấp bậc của mình trong nháy mắt tăng lên tới Thiên Tiên cảnh giới , đẳng cấp tăng lên, thuộc tính đầy tràn, tự nhiên sẽ khôi phục lại trạng thái đỉnh cao.

Sau khi gấp mười lần Cuồng Bạo đan bị ăn vào, thực lực Dương Lỗi bạo tăng gấp mười lần, cảm giác mình tràn đầy lực lượng, ngay cả thiên địa cũng có thể hủy diệt.

Nhìn xem Phong Lôi kiếp kinh khủng kia, khóe miệng Dương Lỗi giương lên vẻ tươi cười.

- Đến đây đi , đến đây đi, xem ta như thế nào phá đi ngươi.

Dương Lỗi cười lớn nói.

- Phong Lôi kiếp thì như thế nào? Dương Lỗi ta là Vô Địch, chỉ là Phong Lôi kiếp mà thôi, ngăn không được ta, ngăn không được ta đấy, ha ha. . . Ha ha. . .

Ở trong tiếng cười , Dương Lỗi đột nhiên vung tay lên, quát lớn nói:

- Đại Tạo Hóa Chi Thủ , đi cho ta.

Một bàn tay cực kỳ lớn, xuất hiện ở trên đầu Dương Lỗi, hướng về Phong Lôi kiếp kia tóm tới.

- Đây là cái bí pháp gì?

- Khủng bố , khủng bố.

Ầm ầm , ầm ầm.

Đại Tạo Hóa Chi Thủ này, ngăn cản không được bao lâu, trong nháy mắt bị đánh nát, nhưng mà Dương Lỗi không có dừng lại, trong tay xuất hiện một thanh trường đao, đây là Hổ Phách đao.

- Hổ Phách đao , mở cho ta.

Dương Lỗi đem Hổ Phách đao triệt để phóng thích, kinh sát khí khủng kia, trong nháy mắt tạo thành một Cự Long màu đen, dài đến vài trăm mét, uốn lượn xoay quanh ở trên bầu trời , uy phong khí phách.

- Sát khí thành long? Chuyện này. . . Đây là vũ khí gì, sao khủng bố như vậy.

Nhạc Bất Phàm hoảng sợ, sát khí như thế này, quá kinh khủng, mặc dù là mình cũng khó có thể ngăn cản ah.

- Đại Tạo Hóa đao pháp , Tạo Hóa Thiên Địa.

Trong tay Hổ Phách đao đột nhiên vung vẩy lên, sát khí Cự Long kia cũng mở to hai mắt nhìn, giương nanh múa vuốt hướng về Phong Lôi kiếp nghênh đón tiếp lấy.

- Chuyện này. . . Chuyện này. . . Điều này sao có thể?

Nhìn xem tình huống này, Nhạc Bất Phàm càng là giật mình rồi, tròng mắt đều nhanh trừng đi ra.

- Đao pháp này, cướp đoạt sự thần kỳ của đất trời , chuyện này. . . Rõ ràng còn có thể khu động sát khí Cự Long , khó mà tin nổi, đây quả thực là khó mà tin nổi.

Một bên Chung Hán Dũng cũng giống như Nhạc Bất Phàm bị sợ ngây người.

- Nhưng mà Phong Lôi kiếp quá kinh khủng, đao này , đao pháp này tuy rằng lợi hại, nhưng dù sao thực lực Dương Lỗi quá yếu , không thể phát huy ra uy lực lớn nhất, chỉ sợ vẫn là khó có thể ngăn trở Phong Lôi kiếp ah.

Nhạc Bất Phàm tiếp đó lắc đầu, Phong Lôi kiếp này quá kinh khủng, uy lực có thể so với Đại La Kim Tiên thiên kiếp rồi.

Ầm ầm , ầm ầm.

Phong Lôi kiếp kia hóa thành một đạo Lôi Kiếp gió lốc , hướng về sát khí Cự Long bao phủ mà đi, ngắn ngủn mấy hơi thở, sát khí Cự Long kia trong nháy mắt bị hủy diệt, hóa thành hư vô, nhưng Lôi Kiếp gió lốc này cũng không có như vậy dừng lại , hướng về Dương Lỗi đánh ra đao ảnh đầy trời, oanh kích mà đến.

Rầm rầm rầm. . .

Đao ảnh đầy trời kia ở dưới Lôi Kiếp gió lốc, cũng không có kiên trì bao lâu, sau khi ngăn cản mấy cái hô hấp, lại biến mất hầu như không còn, nhưng mà lúc này Lôi Kiếp gió lốc kia cũng suy yếu tám phần rồi.

Oanh…

- Cái này hắn chết chắc rồi.

- Hi vọng hắn có thể gánh vác được.

- Phá , Bất Tử Kim Thân quyết phá cho ta ah.

Dương Lỗi chợt quát một tiếng, cả người đã nở ra vài phần, bắp thịt toàn thân nhô lên , trong thân thể phảng phất có từng con từng con chuột, đang không ngừng chui vào.

- Đinh , chúc mừng người chơi đột phá Bất Tử Kim Thân tầng thứ chín.

Đột phá , rốt cục đột phá, một đạo Lôi Kiếp này, cũng chống lại rồi.

Nhưng mà tuy rằng đột phá, nhưng lúc này Dương Lỗi cũng đã không có chút khí lực nào rồi, kế tiếp một đạo Lôi Kiếp, nếu như mạnh mẽ chống đỡ mà nói, chuyện này quả thật chính là chờ chết. Nhưng mà may mắn, mình có tuyệt chiêu, cái kia chính là Vô Địch thủ hộ , một đạo Thiên Lôi cuối cùng, coi như là khủng bố đến đâu, cường đại gấp ngàn lần, mình cũng không lo lắng.

- Hắn tiếp tục chống đỡ rồi, quả nhiên lợi hại.

- Thế nhưng một đạo Lôi Kiếp này tuy rằng chống đỡ được, nhưng một đạo Lôi Kiếp cuối cùng, hắn đã không có sức đi chống cự rồi.

Nhạc Bất Phàm nói.

- Đáng tiếc , đáng tiếc.

- Một đạo Lôi Kiếp cuối cùng muốn tới rồi.

- Ai…

Ầm ầm , ầm ầm , ầm ầm.

Trên bầu trời kiếp vân phát sinh ra biến hóa, bầu không khí trở nên càng thêm áp lực.

Phía trên kiếp vân hiện đầy ngọn lửa, nhiều đóa hỏa diễm kim sắc.

- Hỏa , đây là Thiên Hỏa chi kiếp, còn có gió, đây là Phong Hỏa Lôi kiếp, lại là Phong Hỏa Lôi kiếp, thật là lợi hại, xem ra một vị thiên tài sẽ phải vẫn lạc rồi.

Chung Hán Dũng nhìn kiếp vân trước mắt, âm thầm tiếc rẻ. Có thể đưa tới Cửu Sắc Hỗn Độn Lôi Kiếp này, nếu như có thể vượt qua Lôi Kiếp, tiền đồ sẽ không thể đo lường , nhưng… Dương Lỗi đã không có hi vọng, lúc này hắn ở vào trạng thái trọng thương, căn bản không có năng lực tiếp được một đạo Lôi Kiếp cuối cùng này.

- Không… Ngươi xem , bộ dạng Dương Lỗi căn bản không có lo lắng, ta nghĩ, hắn hẳn là còn có hậu chiêu.

Nhạc Bất Phàm lại lắc đầu nói.

- Ta cảm thấy hắn cho rằng không có cơ hội , nên từ bỏ chống lại rồi.

Chung Hán Dũng nói ra.

- Không có khả năng, Dương Lỗi cũng không phải là loại người có thể nhẹ nhàng buông tha cho này, điểm này ta vô cùng khẳng định, sở dĩ hắn bình tĩnh như vậy, khẳng định còn có hậu chiêu.

Nhạc Bất Phàm giọng điệu càng ngày càng khẳng định.

PkPu G\yỀjX kUkI ĤỶ b_Łq ¦\æj\ GQjXu

- Chúng ta đây mỏi mắt mong chờ, ta cũng hi vọng hắn có thể vượt qua Lôi Kiếp lần này, nếu như hắn chết rồi, vậy đối với Ngũ Nhạc thành ta mà nói , đối với Tiên giới chúng ta mà nói , đều là một cái tổn thất thật lớn.

Chung Hán Dũng biết rõ tầm quan trọng của Dương Lỗi, nếu như hắn gặp chuyện không may, như vậy trận pháp của Ngũ Nhạc thành này cũng không còn người chủ trì, Ngũ Nhạc thành căn bản kiên trì không được bao lâu.

- Phải tin tưởng hắn.

- Phong Hỏa Lôi kiếp, cái Lôi Kiếp này, so với Đại La Kim Tiên thiên kiếp bình thường còn khủng bố hơn nhiều lắm, thật sự là mạnh mẽ tới cực điểm, mặc dù là ta muốn ngăn trở Lôi Kiếp này, bản thân cũng sẽ bị trọng thương, thậm chí có thể sẽ vẫn lạc ah.

Nhạc Bất Phàm cảm khái ngàn vạn.

- Dương Lỗi này quá yêu nghiệt rồi, thậm chí ngay cả Thiên Đạo cũng muốn tiêu diệt hắn.

- Đến đây đi, cho ta xem xem, ngươi cái gọi là Lôi Kiếp này, có thể làm khó dễ được ta?

Dương Lỗi đứng lên, nhìn lên Lôi Kiếp trên trời, cười lớn nói.

- Đến ah , chỉ là Phong Hỏa Lôi kiếp mà thôi.

Ầm ầm , ầm ầm.

Kiếp vân tựa hồ bị chọc giận, không ngừng lăn lộn khởi động.

- Ngươi đã không đến, như vậy ta tự mình tới, ha ha… Ha ha…

Dương Lỗi cười lớn, vận chuyển Tiên Nguyên lực , hướng về kiếp vân bay lên.

- Chuyện này… Chuyện này… chẳng lẽ hắn muốn tìm chết sao? Rõ ràng hướng về kiếp vân xông tới.

Chung Hán Dũng cùng Nhạc Bất Phàm nhìn thấy trong lòng hoảng hốt.

- Vô Địch thủ hộ.

Dương Lỗi chợt quát một tiếng, bây giờ kỹ năng Vô Địch thủ hộ này của mình, đã không phải là như trước đó, hiện tại Vô Địch thủ hộ thăng cấp rồi, có tới năm phút.

Năm phút này chống lại Lôi Kiếp là dư xài , đương nhiên , nếu như Lôi Kiếp này thật muốn biến thái như vậy, không dứt năm phút đồng hồ mà nói, vậy cũng tính toán mình xui xẻo rồi.

Trong tay Dương Lỗi dẫn theo trường đao, Hổ Phách đao, mà toàn thân bao phủ ở trong vòng bảo hộ của Vô Địch thủ hộ, tiến vào bên trong kiếp vân.

- Giết , giết , ta giết.

Dương Lỗi quát lớn, nhảy vào bên trong kiếp vân như thế này, thật ra Dương Lỗi còn có một mục đích , cái kia chính là rèn luyện Hổ Phách đao, tuy rằng Hổ Phách đao mạnh mẽ, uy lực vô cùng, nhưng có một chút tệ đoan, cái kia chính là sát khí, sát khí thật sự là quá nặng đi , nếu như không phải công pháp của mình đặc thù mà nói, căn bản khống chế không được Hổ Phách đao này, mà mình ngay từ đầu đã nghĩ qua, muốn đem Hổ Phách đao cùng Phong Ẩn đao dung hợp, thành tựu một thanh tuyệt thế thần đao mới, nếu muốn đem cả hai dung hợp, nhất định cần phải trước hóa giải sát khí của Hổ Phách đao, chỉ có hóa giải sát khí , mới có thể đem Hổ Phách đao cùng Phong Ẩn đao hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau.

Răng rắc , răng rắc.

Tiến vào bên trong kiếp vân, Dương Lỗi cảm thấy trong này dâng trào Lôi Kiếp lực, Phong Hỏa Lôi kiếp quả nhiên không giống bình thường, lực lượng trong này có thể hủy thiên diệt địa, mạnh mẽ vô cùng, nếu như mình không phải có Vô địch thủ hộ kỹ năng nghịch thiên như thế này mà nói, cũng sớm đã hóa thành hư vô.

Ở bên trong kiếp vân, vô số sấm sét, vô số sức mạnh cường hãn, đây là lực lượng pháp tắc, không ngừng trùng kích Dương Lỗi, trùng kích Hổ Phách đao trong tay.

Mặc dù có Vô Địch thủ hộ, nhưng Dương Lỗi vẫn là cảm thấy Lôi Kiếp này khủng bố , lực lượng mạnh mẽ , làm người ta kinh sợ, quá kinh khủng, đây vẫn chỉ là Thiên Tiên kiếp, nếu như mình đạt tới Huyền Tiên, Kim Tiên, thậm chí là Đại La Kim Tiên, như vậy gặp được Lôi Kiếp sẽ khủng bố như thế nào?

Răng rắc… Răng rắc…

Sấm sét không ngừng oanh kích, thời gian từng chút đi qua.

Một phút đồng hồ trôi qua.

Hai phút đồng hồ trôi qua.

Sấm sét không ngừng oanh kích, Hổ Phách đao đang không ngừng tiếp nhận Lôi Kiếp này rèn luyện.

Ba phút đồng hồ trôi qua.

Rất nhanh bốn phút đồng hồ trôi qua, chỉ còn dư lại một phút đồng hồ cuối cùng, mà Lôi Kiếp lực kia, dường như không dứt vậy, Dương Lỗi bắt đầu cuống lên, Vô Địch thủ hộ thời gian chỉ còn dư lại một phút cuối cùng rồi, mà Lôi Kiếp lực này, dường như vẫn không có dấu hiệu tiêu hao hết, đây cũng không phải là

chuyện tốt , nếu như Vô Địch thủ hộ triệt để tiêu hao, vậy mình không còn lực lượng Vô Địch thủ hộ bảo vệ, căn bản không có bất kỳ lực lượng chống cự gì.

Làm sao bây giờ? Phải làm sao cho phải? Chẳng lẽ hôm nay mình thật sự muốn vẫn lạc ở nơi này sao?

Không , tuyệt đối không thể , chuyện của mình vẫn không có xong, mình còn chưa trở thành võ giả mạnh mẽ nhất, vẫn không có đứng ở trên đỉnh.

Mười giây đồng hồ, chỉ có mười giây đồng hồ rồi.

Vì cái gì còn không ngừng dừng.

Tám giây.

Năm giây.

Bốn giây.

Dương Lỗi đã tuyệt vọng, lúc này Lôi Kiếp lực vẫn là dồi dào như vậy.

Một giây đồng hồ, một giây sau cùng, Dương Lỗi nhắm mắt lại.

- Tán đi rồi, kiếp vân tán đi rồi, hắn đã chết sao?

- Không , hắn còn chưa có chết, chính ở chỗ này, đó là lực lượng Thiên Đạo gột rửa, thật mạnh mẽ, Thiên Đạo giao cho.

- So với ta thời điểm vượt qua Đại La Kim Tiên kiếp ban thưởng còn muốn lợi hại hơn.

Nhạc Bất Phàm không khỏi cảm khái.

Mà lúc này Dương Lỗi mở mắt, vốn tưởng rằng chết chắc rồi, lại không nghĩ rằng ở thời điểm một giây sau cùng, Lôi Kiếp lực khổng lồ kia trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, điều này làm cho Dương Lỗi ngạc nhiên mừng rỡ vạn phần, loại cảm giác sống sót sau tai nạn này, quá kích thích rồi. Kích thích để Dương Lỗi thậm chí muốn tàn nhẫn mắng một trận.

- Đinh , chúc mừng người chơi đẳng cấp tăng lên, đạt tới Thiên Tiên cấp hai.

Dương Lỗi ngạc nhiên mừng rỡ, rõ ràng trực tiếp đạt đến Thiên Tiên cấp hai, hơn nữa quan trọng nhất là, Bất Tử Kim Thân quyết của mình lại đạt tới tầng thứ chín, tầng thứ chín Bất Tử Kim Thân quyết này mạnh mẽ vô cùng , thậm chí đủ để so sánh Huyền Tiên sơ kỳ rồi, khủng bố, tuyệt đối khủng bố , hơn nữa trải qua Lôi Kiếp Tôi Thể, nhục thể của mình đối với lôi điện lực có sức miễn dịch cực kỳ cường hãn, có thể nói , nếu như là sấm sét công kích , mặc dù là Đại La Kim Tiên , mình cũng không sợ chút nào.

- Chúc mừng ngươi.

Lúc này Nhạc Bất Phàm cùng Chung Hán Dũng bay tới, nhìn xem Dương Lỗi Độ Kiếp thành công , cũng vì hắn mừng rỡ không thôi.

- Tiểu tử ngươi thật là đủ biến thái, rõ ràng đưa tới Cửu Sắc Hỗn Độn Lôi Kiếp, thật sự là quá làm người ta giật mình rồi, đạo Lôi Kiếp cuối cùng, ngay cả ta cũng khó mà ngăn cản , ngươi rõ ràng chống lại rồi, lại không hư hại chút nào, thật sự là lợi hại , ta tự đáy lòng bội phục , về sau Ngũ Nhạc thành chỉ sợ muốn dựa vào ngươi rồi.

Nhạc Bất Phàm vỗ vỗ bả vai Dương Lỗi nói.

- Nhạc Thành chủ khách khí.

Dương Lỗi cười cười nói.

- Đừng có lại Thành chủ, Thành chủ kêu, nếu như không chê mà nói, kêu ta Nhạc đại ca ah.

Nhạc Bất Phàm nói.

- Cái này là vinh hạnh của ta.

Dương Lỗi cũng không có từ chối.

- Vinh hạnh , đây là ta trèo ới đúng.

Nhạc Bất Phàm gặp Dương Lỗi đáp ứng, trong lòng vui vẻ không thôi.

Pkku G\yỀjX k£·I ¦_Ŀj ¦_Ŀj GĐq [9_u ros

Rất nhanh về tới bên trong tiểu viện của mình, tuy đã đột phá , nhưng vẫn là cần thích ứng một phen, dù sao thực lực của mình bạo tăng mấy lần, trong lúc nhất thời khó có thể khống chế, cái này cũng không hay.

- Ồ , sư đệ , ngươi đột phá?

Về tới tiểu viện, Tô Anh nhìn thấy Dương Lỗi kinh ngạc không thôi, không nghĩ tới thời gian ngắn như vậy , sư đệ liền đến được Thiên Tiên cảnh giới rồi, cái tốc độ tu luyện này cũng quá khoa trương đi. Tiếp đó Tô Anh lại mở to hai mắt nhìn nói:

- Sư đệ, ngươi không phải là người vừa mới độ kiếp a?

Dương Lỗi nhẹ gật đầu.

- Trời ạ , sư đệ , ngươi thật sự là , thật sự là quá biến thái rồi, độ Thiên Tiên kiếp , lại là Lôi Kiếp khủng bố như thế.

Tô Anh kinh hô không thôi.

Vương Lam cũng giật mình vạn phần, nhìn xem Dương Lỗi gần giống như là nhìn quái vật , điều này thật sự là làm cho người ta khó có thể tin , Lôi Kiếp như vậy, tuyệt đối đạt đến cấp độ Đại La Kim Tiên Lôi Kiếp, không nghĩ tới Dương Lỗi rõ ràng đã vượt qua , hơn nữa đẳng cấp thoáng cái thì đến được Thiên Tiên cấp hai , cũng không phải như người bình thường sau khi độ kiếp, còn cần củng cố một quãng thời gian , mới có thể đạt tới Thiên Tiên cấp một, mà Dương Lỗi thoáng cái thì đến được Thiên Tiên cấp hai rồi.

Càng làm người ta giật mình chính là, sức chiến đấu của Dương Lỗi giờ khắc này, là tuyệt đối khủng bố, ở thời điểm Bát Quái Ngưng Thần, Dương Lỗi là có thể đối kháng Thiên Tiên cao thủ, lợi dụng Thiên Đao Nhị Thức là có thể đánh chết Huyền Tiên, mà bây giờ mình đột phá Thiên Tiên cảnh giới, cái này ý nghĩa mình có thể đánh chết Đại La Kim Tiên rồi, hơn nữa có thể đánh chết Đại La Kim Tiên cấp hai cao thủ, thực lực tăng lên không chỉ một cấp bậc mà thôi.

Lực chiến đấu của mình tăng lên tới Đại La Kim Tiên, tuy rằng mỗi cách mười hai giờ chỉ có một lần cơ hội , nhưng mình có thể đánh chết Đại La Kim Tiên, nói như vậy mình thu hoạch được điểm kinh nghiệm sẽ càng nhiều , như vậy tăng lên đẳng cấp cũng càng dễ dàng.

Hơn nữa nơi này còn có một cơ hội ngàn năm một thuở , chính là Ma tộc, chỉ cần mình đánh chết vô số Ma tộc, vậy thì sẽ lấy được vô số điểm kinh nghiệm, để thực lực của mình lần nữa đạt được một tăng lên cực lớn.

Mà mục đích hiện tại của Dương Lỗi, chính là đánh lui Ma tộc, sau đó ở Ngũ Nhạc thành kiến thiết thế lực của mình , đặt xuống một mảnh căn cơ thuộc về mình, như thế này mình liền có thể yên tâm trở về Vô Cực đại lục, sau đó hoàn thành tất cả nhiệm vụ ở Vô Cực đại lục.

Ở chỗ này tăng lên đẳng cấp dễ dàng, nhưng nếu như mình đi Vô Cực đại lục, trừ khi là làm nhiệm vụ, bằng không nếu muốn nhanh chóng tăng thực lực lên, cái này quá khó khăn. Cho nên , Dương Lỗi ý định đem tu vi của mình tu luyện tới Kim Tiên cảnh giới lại trở về , nói như vậy mình tuyệt đối là tung hoành Vô Cực đại lục , không , hẳn là Huyền Nguyên Tinh không có địch thủ rồi.

Đương nhiên, đây cũng không phải là nhất định, cũng khó nói đến lúc đó nhận lấy áp chế thì sao, chuyện này , không ai nói rõ được. Nhưng đã đến lúc đó , Đại La Kim Tiên là tuyệt đối không cách nào rung chuyển mình, mặc dù là nửa bước Chuẩn Thánh, cũng giống như vậy, không có bất kỳ ý nghĩa gì.

- Ngươi đây là đang khen ta, hay là tổn hại ta đây này?

Dương Lỗi nghe được Tô Anh nói, không khỏi trợn tròn mắt nói.

- Khanh khách , sư tỷ ta đương nhiên là đang khen ngươi ah , sư đệ ta lợi hại như vậy , ta cái làm sư tỷ này, trên mặt là cực kì có quang.

Tô Anh nói xong không khỏi nở nụ cười.

- Được rồi , sư tỷ , Lam Nhi , ta không cùng các ngươi nhiều lời , hiện tại ta cần phải đi củng cố tu vi , hiện tại còn chưa thể triệt để khống chế lực lượng của mình , cần một ít thời gian đến thích ứng , cho nên ta đi bế quan trước, bảo người ta không nên quấy rầy ta , bất cứ chuyện gì đều không được.

Dương Lỗi cẩn thận dặn dò một phen, mình trong khoảng thời gian này , không chỉ là cần thiết củng cố tu vi của mình , còn cần luyện chế một ít phù triện, một ít đan dược, dù sao đan dược của mình tiêu hao rất lớn , hơn nữa bây giờ tu vi của mình đột phá, Tinh Thần lực cũng đã nhận được tăng lên cực lớn, mặc dù mình đã học xong Diễn Thần Quyết quyển thứ năm, nhưng còn có thật nhiều kỹ năng công kích không có nắm giữ , cho nên nhất định phải thừa cơ hội này suy nghĩ một chút , đương nhiên Dương Lỗi cũng muốn đổi cấp độ đằng sau của Diễn Thần Quyết, nhưng mà cần xem đổi điểm của mình có đủ hay không, nếu như đầy đủ mà nói, cái kia liền có thể đem tầng thứ sáu đến tầng thứ mười Diễn Thần Quyết đổi đi ra.

Diễn Thần Quyết này đối với mình là trợ giúp thật lớn, hơn nữa uy lực vô cùng , cho nên Dương Lỗi cũng có chút không thể chờ đợi được muốn lấy cấp độ đằng sau của Diễn Thần Quyết.

Đương nhiên , đối với Dương Lỗi ở hiện tại mà nói , còn có một chuyện phiền toái, vốn Dương Lỗi ý định ở trước khi độ thiên kiếp, đem các loại Chân Nguyên lực trong đan điền triệt để dung hợp , sau khi dung hợp, mới đưa những Chân Nguyên lực này toàn bộ hóa thành Tiên Nguyên lực , lại không nghĩ rằng ở thời điểm này đã đến thiên kiếp , mà mình không thể đem Chân Nguyên lực toàn thân dung hợp đến tình trạng hoàn mỹ, hiện tại toàn bộ chuyển hóa làm Tiên Nguyên lực, sau này nếu muốn dung hợp , dường như khó hơn rồi.

Mà Dương Lỗi đúng là muốn lợi dụng đoạn thời gian này , nghĩ biện pháp hoàn toàn dung hợp chân khí, nếu như công pháp của mình, cũng có thể dung hợp được mà nói, vậy cũng tốt. Xem xét hệ thống , nhìn xem trong đó có phải có một loại công pháp phù hợp hay không, có thể cho Tiên Nguyên lực của mình hoàn toàn dung hợp. Nhưng Dương Lỗi biết rõ, mặc dù là bên trong hệ thống có công pháp như thế này, nếu muốn đổi đi ra, cũng phải hao phí giá tiền rất lớn , hơn nữa muốn chính thức dung hợp, cũng không phải một chuyện dễ dàng.

Dương Lỗi cáo biệt hai nữ, đi vào phòng tu luyện trong tiểu viện.

Sau khi bố trí trận pháp, Dương Lỗi liền ngồi khoanh chân , nhắm mắt lại, chậm rãi vận chuyển Huyền Nguyên Quyết.

Đối với Dương Lỗi mà nói, công pháp chủ yếu của mình có bốn loại , một trong số đó là Huyền Nguyên Quyết , Huyền Nguyên Quyết này là công pháp mình ngay từ đầu liền đạt được, thứ hai là Diễn Thần Quyết , Diễn Thần Quyết này là Băng Tâm quyết tiến hóa bản, thứ ba là Bất Tử Kim Thân quyết , Bất Tử Kim Thân quyết này là thuộc về công pháp Luyện thể, ba loại công pháp này trên cơ bản không có quấy nhiễu gì.

Huyền Nguyên Quyết tu luyện chính là Tiên Nguyên lực, Diễn Thần Quyết tu luyện chính là Tinh Thần lực , hai cái này không liên quan tới nhau, còn có thể bổ sung, đương nhiên Bất Tử Kim Thân quyết thì là công pháp Luyện thể, cũng là hỗ trợ lẫn nhau , mà một loại cuối cùng, liền là Chân Long Quyết rồi, Chân Long Quyết này cực kỳ cường hãn, cùng Huyền Nguyên Quyết Diễn Thần Quyết , Bất Tử Kim Thân quyết hẳn là cùng một cấp bậc, mà Chân Long Quyết tu luyện chính là Chân Nguyên lực, bây giờ vượt qua thiên kiếp, cái Chân Nguyên lực này tiến hóa thành Long lực , thật ra khiến Dương Lỗi vạn phần ngoài ý muốn.

k··u G\yỀjX k£oI ¦_Ŀj ¦_Ŀj GĐq [9_u r©s

Từ nơi này vừa phân tích, mình cần dung hợp không nhiều lắm, chỉ cần đem Huyền Nguyên Quyết tu luyện được Tiên Nguyên lực, cùng Chân Long Quyết tu luyện được Long lực dung hợp là xong.

Quá trình này nhìn như đơn giản , nhưng chính thức muốn bắt tay vào làm, cũng không dễ dàng, hơn nữa một khi hai loại sức mạnh này dung hợp được , như vậy sinh ra sức mạnh mới , phải tu luyện như thế nào , là dựa theo lộ tuyến công pháp Huyền Nguyên Quyết vận hành tu luyện , hay là dựa theo con đường Chân Long Quyết vận hành tu luyện? Đây cũng là một nan đề.

Nếu như không dung hợp, đây cũng là vấn đề , tuy rằng hai cổ lực lượng này bây giờ lẫn nhau không bài xích, nhưng sau này thì sao? Hai loại sức mạnh này thế tất sẽ đối với mình sau này tạo thành ảnh hưởng.

Đương nhiên, Dương Lỗi cũng có thể lựa chọn vứt bỏ một loại công pháp, đem lực lượng một loại công pháp bên trong tu luyện được, chuyển hóa làm một loại sức mạnh khác, ví dụ như có thể mang Long lực chuyển hóa làm Tiên Nguyên lực, buông tha cho tu luyện Chân Long Quyết.

Suy nghĩ hồi lâu , hai loại sức mạnh này, Dương Lỗi đều không nỡ bỏ buông tha, nhưng mà không có cách nào, vì về sau phát triển, Dương Lỗi quyết định đem Long lực buông tha đi.

Dù sao uy lực của Huyền Nguyên Quyết, Dương Lỗi là quá rõ ràng rồi, Huyền Nguyên Quyết tăng lên một cấp độ, thì có thể làm cho Tiên Nguyên lực của bản thân tăng lên gấp bội , nhưng Chân Long Quyết lại không được, hơn nữa hiện tại Huyền Nguyên Quyết chỉ là một bộ phận mà thôi, xa xa không đơn giản như trong tưởng tượng vậy.

Huyền Nguyên Quyết chính thức không phải chỉ có mười tám tầng, bây giờ mình tu luyện đến tầng mười sáu, nhìn bề ngoài chỉ có hai tầng liền đạt đến đại viên mãn, nhưng Dương Lỗi rõ ràng, nếu muốn chính thức đạt đến cảnh giới đại viên mãn, còn kém xa lắm.

Nhưng mà muốn đạt được công pháp tiếp sau, cũng là một vấn đề, như thế này tính toán ra, tu luyện Chân Long Quyết, vẫn còn tương đối đỡ một ít , cũng không cần vì công pháp phía sau mà lo lắng , chỉ cần đầy đủ đổi điểm là được rồi, nhưng Dương Lỗi vẫn là buông tha cho Chân Long Quyết, mơ hồ có một loại dự cảm, mình cuối cùng nhất sẽ có một kinh hỉ lớn.

Bởi vì Huyền Nguyên Quyết này là sau khi mình sống lại đến Sùng Vũ đại lục, hệ thống đưa tặng đặc thù công pháp , công pháp này tuyệt đối không phải đơn giản như vậy. Thậm chí có khả năng Huyền Nguyên Quyết này, so với Diễn Thần Quyết , Bất Tử Kim Thân quyết còn lợi hại hơn nhiều, ình chỗ tốt càng nhiều.

Nếu như là đã làm ra quyết định , Dương Lỗi liền không có do dự chút nào, chuẩn bị bắt đầu lợi dụng Huyền Nguyên Quyết sinh ra Tiên Nguyên lực, đem Chân Long Quyết sinh ra Long lực nuốt chửng dung hợp.

Toàn lực vận chuyển Huyền Nguyên Quyết, điều động Tiên Nguyên lực trong đan điền, bắt đầu luyện hóa Long lực.

Một vòng , hai vòng.

Thời gian dần qua, thời gian dần qua, đầy đủ vận chuyển bảy bảy bốn mươi chín đại chu thiên, mới khó khăn lắm luyện hóa được một ít Long lực, tốc độ này quá chậm.

Thời điểm Dương Lỗi đã luyện hóa được tia Long lực thứ hai, Tiên Nguyên lực phát sinh ra biến hóa, nguyên bản Tiên Nguyên lực màu trắng rõ ràng hiện ra một ít màu tím nhàn nhạt. Đây là Huyền Nguyên Quyết Tiên Nguyên lực sao? Dương Lỗi đối với cái này biểu thị hoài nghi.

Nhưng mà sau khi đã luyện hóa được vài tia Long lực, kế tiếp tốc độ đúng là nhanh hơn không ít, hơn nữa là càng lúc càng nhanh, cái này để Dương Lỗi giảm bớt không ít chuyện.

Sau ba canh giờ, Dương Lỗi rốt cục đem toàn bộ Long lực đều luyện hóa được, mà Tiên Nguyên lực trong đan điền mình lại toàn bộ biến thành màu tím.

- Đinh , chúc mừng người chơi lĩnh ngộ công pháp mới, xin đặt tên.

- Huyền Nguyên Chân Long Quyết.

Dương Lỗi không chút suy nghĩ , thuận miệng nói ra.

- Đinh , mệnh danh thành công.

Không nghĩ tới mình dung hợp Long lực cùng Huyền Nguyên Quyết Tiên Nguyên lực , rõ ràng tạo thành công pháp mới , đây thực sự là quá bất ngờ.

Dương Lỗi không thể chờ đợi được ấn mở hệ thống , xem xét công pháp mới này.

Huyền Nguyên Chân Long Quyết: Tự nghĩ ra công pháp, dung hợp Huyền Nguyên Quyết cùng Chân Long Quyết mà thành , công pháp tiếp sau có thể lợi dụng Huyền Nguyên Quyết cùng Chân Long Quyết suy diễn.

Bây giờ mình chỉ là đạt đến Huyền Nguyên Chân Long Quyết tầng thứ nhất, mà công pháp tiếp sau, cần dựa vào Huyền Nguyên Quyết cùng Chân Long Quyết đồng thời suy diễn, nói cách khác nếu mình muốn thu được bộ phận tu luyện tiếp sau của Huyền Nguyên Chân Long Quyết, liền phải trước đổi ra Chân Long Quyết cùng Huyền Nguyên Quyết, đem dung hợp, mới có thể đạt được Huyền Nguyên Chân Long Quyết.

Chẳng lẽ không có thể trực tiếp đổi Huyền Nguyên Chân Long Quyết sao?

Tra nhìn một chút.

Dương Lỗi tinh tế xem xét , thật đúng là ở bên trong hệ thống phát hiện Huyền Nguyên Chân Long Quyết , hiển nhiên là mới tăng cường, hơn nữa muốn đổi cần đổi điểm rất dọa người. Mới ba tầng phía trước liền cần mười tỷ đổi điểm, đây quả thực là hố, hố to rồi, cái Huyền Nguyên Chân Long Quyết này tuy rằng không biết cụ thể có bao nhiêu tầng, nhưng nếu như muốn toàn bộ đổi đi ra, đây tuyệt đối là một con số khổng lồ.

Vốn đang ý định trực tiếp đổi, nhưng nhìn thấy mắc như vậy, Dương Lỗi liền không nỡ bỏ rồi, dù sao mình hiện tại đổi điểm không nhiều lắm, mới gần kề ba mươi tỷ mà thôi, hơn nữa mình còn muốn tích góp từng tí một đến một trăm tỷ, để hệ thống lần nữa thăng cấp, hệ thống rất lâu đã không có thăng cấp rồi, không thăng cấp, mình đi nơi nào đổi thứ tốt?

Muốn đạt tới một trăm tỷ đổi điểm, cái này còn một đoạn đường rất dài, cũng không phải là một ngày hay hai ngày có thể làm được.

Đã lấy được công pháp mới, đem hai loại sức mạnh trong cơ thể mình hoàn toàn dung hợp, coi như là tiêu trừ một phần tai hoạ ngầm, trong lòng Dương Lỗi vẫn là hết sức vui vẻ, hơn nữa thời điểm dung hợp Huyền Nguyên Quyết cùng Chân Long Quyết sinh ra hai cổ lực lượng, tu vi của Dương Lỗi cũng đã nhận được củng cố , lúc này Dương Lỗi đã có thể thuần thục nắm giữ lực lượng của mình rồi.

Cho nên cũng không có ý định tiếp tục nữa, mà là chậm rãi mở mắt.

- Sư đệ , ngươi rốt cục đã tỉnh, vừa rồi rất dọa người , toàn thân ngươi đều đổ mồ hôi, hơn nữa phát ra từng đợt ánh sáng tím.

Tô Anh gặp Dương Lỗi tỉnh lại, vội nói.

- Không có việc gì , chỉ là đang tu luyện một loại tâm pháp mà thôi, không có gì ghê gớm lắm, hiện tại không có việc gì rồi.

Dương Lỗi gặp hai nữ đều sốt sắng như vậy, trong lòng cảm động, ngoài miệng nói.

- Không có việc gì là tốt rồi , không có việc gì là tốt rồi.

Nhưng mà lúc này Dương Lỗi cũng nhìn Tô Anh một chút, mới nhớ tới phòng tu luyện này là đóng cửa , bố trí trận pháp, như thế nào hai người bọn họ vào được? Một khi xúc động trận pháp, mình hẳn là liền có cảm giác, vì cái gì mình vậy mà không có một tia phát giác.

Nhìn kỹ xuống, trận pháp đã biến mất, cửa đá phòng tu luyện kia cũng không còn bóng dáng.

- Sư tỷ , đây là có chuyện gì, các ngươi vào bằng cách nào?

k·ou G\yỀjX k£©I GQjX p\¾q K«jX [Ìqu

- Chúng ta vốn ở trong sân, lại không nghĩ rằng chỗ tu luyện của ngươi đột nhiên ánh sáng tím mãnh liệt , chúng ta đang muốn qua đi , liền truyền đến một tiếng vang thật lớn , cửa đá bị một luồng khí lưu mạnh mẽ oanh kích ra.

Tô Anh giải thích nói.

- Ánh sáng tím? Khí lưu mạnh mẽ?

Dương Lỗi sửng sờ một chút, lẽ nào cái này thật đúng là do mình, mình tu luyện Huyền Nguyên Chân Long Quyết thật sự là lợi hại như thế? Wow, nếu thật là như thế, vậy thì ghê gớm rồi. Mình bây giờ sáng chế ra một bộ công pháp khó lường ah.

- Uh, uhm , không tin mà nói, ngươi có thể hỏi Lam Nhi.

Tô Anh nói.

- Đúng không , Lam Nhi.

Vương Lam nghe vậy một mực gật đầu:

- Tô Anh tỷ tỷ nói là sự thật.

- Nếu như không phải bên ngoài khu nhà nhỏ này còn bố trí lấy trận pháp mà nói, chỉ sợ cái này đã bị người khác phát hiện rồi.

Tô Anh lại nói.

- Uh, uh.

Vương Lam một bên gật đầu, nhìn xem Dương Lỗi nói ra :

- Dương đại ca , ngươi tu luyện là công pháp gì a? Lợi hại như vậy, có thể dạy ta tu luyện không?

Nghe nói như thế, khuôn mặt Dương Lỗi lộ ra một nụ cười khổ, nói giỡn , công pháp này mình cũng chưa hoàn chỉnh, bây giờ cũng chỉ là tu luyện được tầng thứ nhất, công pháp đằng sau đều không có , như thế nào dạy nàng tu luyện?

- Thực xin lỗi , Dương đại ca , ta. . . Ta chỉ là muốn để ình biến thành lợi hại một điểm , ta. . . Dương đại ca , ngươi chớ có trách ta, nếu như không được mà nói, ta. . . Ta. . .

Vương Lam gặp vẻ mặt Dương Lỗi như vậy, trong lòng quýnh lên , trong miệng nói chuyện cũng có chút ấp a ấp úng.

- Không có việc gì , không có việc gì , Lam Nhi ngươi không cần khẩn trương, ta không phải trách ngươi , còn công pháp này, không phải ta không muốn dạy các ngươi , là vì công pháp này là không trọn vẹn, ta cũng gần kề chỉ là đã lấy được tầng thứ nhất mà thôi, chỉ là nếm thử tu luyện, hơn nữa , công pháp này yêu cầu đặc thù, ngoại trừ ta , các ngươi đều không thể tu luyện, cho nên , các ngươi muốn tu luyện, ta cũng không có cách nào , vạn nhất xảy ra cái gì đó, sẽ không tốt.

Dương Lỗi nói ra.

- Ah. . .

- Nhưng mà , nếu như các ngươi muốn công pháp tu luyện mà nói, chờ sau này ta nhất định sẽ vì các ngươi tìm kiếm một bộ tâm pháp tốt tu luyện, cái này các ngươi không cần lo lắng.

Dương Lỗi mỉm cười nói.

- Thật sự , sư đệ , không cho ngươi đổi ý ah , ta sẽ nhớ rõ đấy.

Tô Anh nghe vậy vui vẻ không thôi.

Vương Lam cũng hết sức kích động, nếu Dương Lỗi đã hứa hẹn rồi, vậy thì nhất định sẽ làm được, vội cúi người nói:

- Cảm ơn , cám ơn Dương đại ca, cám ơn Dương đại ca.

- Cái này có cái gì tốt cám ơn, hơn nữa , ta còn không có tìm được công pháp phù hợp cho các ngươi , muốn cám ơn cũng là chờ ta đã tìm được công pháp cho các ngươi, sau đó lại nói ah.

Dương Lỗi thấy Vương Lam như vậy , cười cười nói ra.

- Được rồi , các ngươi đi đi, đi tu luyện ah, ta trước nghiên cứu công pháp mới tu luyện có bao nhiêu uy lực một chút.

Bây giờ Dương Lỗi đối với trước đó mình ở thời điểm tu luyện, phát sinh tình huống hết sức tò mò, đến cùng bây giờ mình tu luyện Huyền Nguyên Chân Long Quyết có đặc tính gì, uy lực như thế nào? Cũng nên thử một lần mới biết được.

Mặc dù không có thí nghiệm, nhưng Dương Lỗi biết rõ , mình bây giờ tu luyện được Huyền Nguyên Chân Long Quyết Tiên Nguyên lực, uy lực thập phần cường đại , chí ít ở trên phẩm chất, tuyệt đối là kinh người, phải biết rằng trước đó mình dung hợp toàn bộ Tiên Nguyên lực cùng Long lực, chỉ có một phần mười mà thôi, thậm chí càng thiếu. Điều này cũng ý nghĩa, mình tu luyện được Tiên Nguyên lực, cùng lúc trước so sánh, độ tinh khiết vượt ra không chỉ gấp mười lần.

- A!

Dương Lỗi ngưng tụ ba phần khí lực, hướng về tảng đá cách đó không xa oanh kích tới.

Đụng…

Tảng đá kia trong nháy mắt hóa thành hư vô, ngay cả tro bụi cũng không có để lại một ít.

Mạnh mẽ , đây quả thực là quá dũng mãnh, uy lực của một quyền này, mặc dù là Thiên Tiên toàn lực ra tay, cũng làm không được ah, mình bây giờ tu luyện được loại lực lượng này, thật sự là quá kinh khủng, cái này hẳn không phải là cấp bậc Tiên Nguyên lực rồi, như vậy nếu là Huyền Nguyên Chân Long Quyết , thì kêu nó Huyền Nguyên Long lực ah.

- Nếu như một kích toàn lực của mình, sẽ mạnh như thế nào?

Suy nghĩ một chút, Dương Lỗi trước bố trí một trận pháp, trận pháp phòng ngự, ở trong trận pháp , thả một tảng đá lớn, đó cũng không phải cự thạch phổ thông, mà là Kim Cương cự thạch, loại tảng đá này cứng rắn vô cùng , mặc dù là Kim Tiên cao thủ, nếu muốn hủy diệt cũng là rất khó.

- Huyền Nguyên Long lực, phá cho ta.

Dương Lỗi chợt quát một tiếng, bắp thịt toàn thân cổ động, Huyền Nguyên Long lực trong đan điền toàn bộ ngưng tụ lên hữu quyền, đột nhiên hướng cự thạch trước mắt đánh ra một quyền. . .

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ Kim Cương cự thạch hóa thành mảnh vỡ.

- Lợi hại , thật lợi hại, Huyền Nguyên Long lực này, so với Tiên Nguyên lực bình thường mạnh mẽ hơn nhiều lắm , thậm chí Tiên Nguyên lực của Kim Tiên cao thủ cảnh giới, đoán chừng cũng không so bằng.

Dương Lỗi hưng phấn không thôi, khó trách công pháp Huyền Nguyên Chân Long Quyết kia đắt giá như vậy, giá tiền này tuyệt đối là đáng giá, nếu như mình có thể đem Huyền Nguyên Chân Long Quyết này tu luyện tới tầng thứ cao nhất mà nói, này sẽ là tình cảnh gì , ngẫm lại Dương Lỗi đã cảm thấy hưng phấn không thôi.

Hơn nữa để Dương Lỗi càng thêm kinh ngạc chính là , Huyền Nguyên Long lực của mình tựa hồ đối với trận pháp có tác dụng phá hư mãnh liệt, mình chủ yếu công kích cũng không phải trận pháp phòng ngự bố trí xuống kia, mà là Kim Cương cự thạch, nhưng một quyền này lại lan đến trận pháp phòng ngự, hơn nữa hoàn toàn tiêu trừ.

Phải biết rõ lực lượng của mình là hoàn toàn tập trung, gần kề chỉ có một tia lan đến gần trận pháp mà thôi, không nghĩ tới trận pháp này đã dễ dàng bị bài trừ như thế rồi. Mặc dù Trận pháp là mình tiện tay bố trí, nhưng không có lực lượng Huyền Tiên, trận pháp này căn bản khó có thể bài trừ, xem ra lực lượng

mới của mình, không chỉ là uy lực mạnh mẽ, hơn nữa còn có tác dụng đặc biệt, cái kia chính là bài trừ trận pháp.

Nếu thật là nói như vậy, vậy thì thuộc loại trâu bò rồi, về sau gặp được trận pháp , muốn phá làm sao liền phá như thế đó, nhẹ nhàng một kích, là có thể bài trừ trận pháp mạnh mẽ , như vậy bên trong đất trời , chạy đi đâu không được. Vì nghiệm chứng có phải thật vậy hay không, Dương Lỗi lần nữa bố trí một cái trận pháp , sau đó vận lên Huyền Nguyên Long lực, đối với trận pháp phong ấn nhẹ nhàng chạm vào, cái trận pháp kia lập tức như là giấy, bị trực tiếp sờ xuyên.

Nhưng mà như thế này, mình cũng phải khống chế tốt , nếu như sơ ý một chút, đem trận pháp mình bố trí làm hỏng rồi, đến lúc đó cũng là phiền toái lớn.

k·©u G\ʏỀjX k£¨I [«´Ņj iX«´Ŀj dnjX dʒH g àj\ g ŧu

- Sư đệ , có người tìm ngươi.

Dương Lỗi đang ngạc nhiên mừng rỡ , liền nhìn thấy Tô Anh lần nữa đi tới , xem ra bộ dạng có chút vội vàng.

- Vội vả như vậy , ai tìm ta?

Dương Lỗi nói.

- Là thuộc hạ của Thành chủ, đoán chừng là Ma tộc lại công thành rồi, lần này sư đệ ngươi phải mang theo ta đi, bằng không, hừ hừ , ta liền tự mình đi.

Trước đó lần thứ nhất, Dương Lỗi như thế nào cũng không chịu mang theo Tô Anh đi qua , lúc này đây , xem ra là tránh không được rồi, Dương Lỗi không biết làm sao gật đầu nói.

- Được, xem tình huống nói sau.

- Không được , ta liền muốn đi , ngươi không cho ta đi , ta liền tự mình đi, đến lúc đó nếu như ta xảy ra chuyện gì, nhìn ngươi làm sao cùng sư phụ bàn giao.

Tô Anh ngược lại một bộ chơi xấu.

Dương Lỗi đối với lần này hết sức nhức đầu , chỉ có thể gật đầu nói:

- Được rồi , nhưng mà ngươi muốn đi theo ta , không cho phép rời khỏi ta nửa bước.

- Yên tâm đây, ta biết rõ.

Tô Anh gặp Dương Lỗi đáp ứng, lập tức vui vẻ ra mặt , vui vẻ không thôi nói:

- Ta rốt cục cũng có thể đi giết Ma tộc rồi.

Đi tới trong phòng tiếp khách, chỉ thấy một quân tốt đang chờ ở nơi đó. Dương Lỗi nhận ra, đây là một trong cận vệ của Thành chủ Nhạc Bất Phàm, tu vi vô cùng mạnh mẽ, đạt đến Kim Tiên sơ kỳ cảnh giới.

- Tướng quân.

- Ngươi gấp gáp như vậy, có đại sự gì xảy ra ư?

Dương Lỗi hỏi.

- Tướng quân , thành chủ đại nhân để ta gọi ngươi đi qua nghị sự, Ma tộc lại bắt đầu công thành rồi, hơn nữa lúc này đây, tựa hồ là toàn quân xuất động, hùng hổ dọa người. Thành chủ đại nhân lo lắng đối phương đã có biện pháp đối phó trận pháp rồi, cho nên để cho ta tới tìm tướng quân đi qua nghị sự.

Quân tốt kia nói ra.

- Được, ngươi đi trước , ta sẽ tới ngay.

Dương Lỗi nói.

- Cái kia thuộc hạ liền cáo từ trước, hi vọng tướng quân có thể nhanh một chút, sự tình khẩn cấp, không thể trì hoãn quá lâu.

- Ta biết rõ.

- Cáo từ.

Quân tốt kia quay người lại , liền bay nhanh rời đi.

Mà lúc này Tô Anh cùng Vương Lam ăn mặc khôi giáp, tư thế hiên ngang đứng ở trước mặt Dương Lỗi.

- Các ngươi đây là?

- Chúng ta cùng đi với ngươi giết địch.

Hai nữ cùng kêu lên nói.

- Được.

Dương Lỗi cười khổ không thôi:

- Vậy thì đi thôi , nhưng mà các ngươi không cần đi loạn, phải nghe mệnh lệnh của ta , bằng không ta sẽ giam cầm các ngươi, cho các ngươi một tấc cũng không thể rời nhà.

- Yên tâm đi , chúng ta cũng không phải tiểu hài tử.

Tô Anh bất mãn nói.

Dương Lỗi nghe vậy không khỏi âm thầm lắc đầu, cái tính tình này còn không phải tiểu hài tử? Nhưng mà cũng không có cách nào, nếu các nàng kiên quyết muốn đi như vậy, mình chỉ có thể cẩn thận một ít, bảo vệ các nàng thật tốt là được.

Rất nhanh Dương Lỗi mang theo Tô Anh Vương Lam đi tới phủ Thành chủ, lúc này ngoài thành đã là ngọn lửa chiến tranh bay tán loạn, bởi vì không có mình chủ trì , trận pháp cũng không có khả năng mở ra, cho nên trận chiến này đánh đến mức dị thường thảm thiết, sau khi đi vào phủ Thành chủ mới phát hiện , thì ra bọn người Thành chủ Nhạc Bất Phàm, sớm đã đi đầu tường chỉ huy chiến đấu, Dương Lỗi cũng chỉ đành đi tới đầu tường.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Ba người Dương Lỗi tới đầu tường, chỉ nghe thấy tiếng nổ mạnh, tiếng kêu một mảnh. Chiến tranh thảm thiết vô cùng , khói thuốc súng tràn ngập , tử thương vô số , mùi máu tươi nồng đậm.

- Dương lão đệ , ngươi xem như đã đến.

Nhìn thấy Dương Lỗi đến, Nhạc Bất Phàm vui vẻ không thôi.

- Vốn không có ý định quấy rầy ngươi tu luyện, nhưng mà Ma tộc thế công thật sự là quá lợi hại , nếu như không phải có Tiên Ma đại pháo mà nói, chỉ sợ cửa thành sớm đã bị bọn hắn công phá.

- Yên tâm , ta lập tức đi mở ra trận pháp.

Bởi vì Dương Lỗi ý định lợi dụng trận pháp thu hoạch điểm kinh nghiệm, cho nên ở thời điểm bố trí trận pháp, mình là người chủ trì, là trung tâm trận pháp, không có mình vận chuyển , trận pháp căn bản không phát huy ra uy lực.

Lúc này Dương Lỗi rất đáng tiếc , nếu như mình sớm chút đến mà nói, hiện tại tu vi của mình tối thiểu có thể tăng lên một cấp độ rồi, trước mắt tử thương vô số Ma tộc, cái này đều là điểm kinh nghiệm ah , nhưng đáng tiếc , đáng tiếc.

Dương Lỗi nhanh chóng mở ra trận pháp, trong nháy mắt mở ra, Dương Lỗi liền đã nhận được gợi ý của hệ thống, lần này liền đánh chết mấy ngàn Ma tộc, mình lấy được giá trị kinh nghiệm vô số , đổi điểm vô số ,

tuy rằng vẫn không có để ình tăng lên đẳng cấp, nhưng mà thu rất nhiều điểm kinh nghiệm , lại thêm một chút liền có thể tăng lên một cấp bậc rồi, phải biết rằng , mình bây giờ là đạt đến Thiên Tiên cảnh giới, so về ở thời điểm Cửu Cực Tạo Hóa, tăng lên đẳng cấp cần có điểm kinh nghiệm muốn hơn rất nhiều , là gấp mấy chục lần trước kia.

- Đáng chết, thật đáng chết, trận pháp như thế nào mở ra, lẽ nào tiểu tử kia không có việc gì hay sao?

Lúc này Ngưu Côn Sơn vô cùng phẫn nộ, vốn cho rằng Dương Lỗi chết chắc rồi, dù sao Lôi Kiếp như vậy thật sự là quá kinh khủng, Đại La Kim Tiên trung kỳ Hồng Nguyệt thậm chí ở trong một đạo Lôi Kiếp cuối cùng đột phá bình chướng, đạt đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ cảnh giới, nhưng Hồng Nguyệt ở một đạo Lôi Kiếp cuối cùng kia, bản thân bị trọng thương , uy lực khủng bố như vậy, hắn chỉ là một Thiên Tiên, rõ ràng khiêng xuống dưới, này làm sao cũng không thể tin được.

- Lẽ nào, lẽ nào bên trong Ngũ Nhạc thành, không chỉ có một trận pháp sư mạnh mẽ? Ngoại trừ tiểu tử kia, còn có những người khác hay sao?

Trước đó Ngưu Côn Sơn nhận được tin tức, người bố trí trận pháp là người đưa tới Hỗn Độn Lôi Kiếp, vốn cho là hắn đã chết, cho nên liền không còn trận pháp ủng hộ, như thế này muốn đánh hạ Ngũ Nhạc thành sẽ dễ dàng hơn nhiều, cho nên mới ở thời điểm này đại quy mô tiến công.

Mà lúc này Dương Lỗi đứng ở đầu tường, nhìn Ma tộc phía xa không sợ sinh tử, không ngừng trùng kích, Dương Lỗi vẫn là cảm giác rất chấn động, những Ma tộc này hoàn toàn chính xác mạnh mẽ, sát khí trên người chúng thật sự là quá làm người ta giật mình rồi.

- Đáng chết , tiểu tử kia rõ ràng thật sự không chết, làm sao có thể, Lôi Kiếp khủng bố như vậy, hắn rõ ràng không chết, lại như người không có liên quan, làm sao có thể? Điều này sao có thể?

Ngưu Côn Sơn không khỏi lau ánh mắt của mình , nhưng sự thật như thế, Dương Lỗi không chết, lại rất tốt, dường như tu vi tiến bộ rất nhiều.

- Chẳng lẽ là ý trời?

Ngưu Côn Sơn nhìn xem Dương Lỗi đứng ở đầu tường, vẻ mặt lập tức đau khổ , biết rõ có người này tồn tại, lúc này đây công thành, xác định vững chắc đã thất bại , lui , chỉ có lui lại , không làm hy sinh vô vị rồi.

- Lui lại , lui lại.

Ngưu Côn Sơn hét lớn một tiếng, vội thu binh.

k·¨u G\ʏỀjX k£VI ¦\æj\ ?ÀjX [ǰ GÔ« -_Ńju ros

Mà lúc này Dương Lỗi xem bọn hắn lui lại , lập tức mở to hai mắt nhìn, tức giận đến không nhẹ, thời khắc mấu chốt bọn hắn rõ ràng lui lại rồi, mình chỉ thiếu một chút là có thể lần nữa tăng lên một cấp bậc, tình huống này , thực làm cho người uất ức, chỉ thiếu một chút ah , Dương Lỗi tức giận không thôi, một quyền nện ở trên đầu thành, tường thành dày đặc kia bị nện ra một cái lỗ thủng lớn.

Lại có thêm 100 người, chỉ cần khoảng một trăm người , mình liền có thể tăng lên một cấp bậc, đạt tới Thiên Tiên cấp ba, ngay lúc sắp cao trào, kết quả miễn cưỡng bị cắt đứt rồi, loại cảm giác này , thật sự là khó chịu tới cực điểm. Nhưng mà Dương Lỗi cũng không có bất kỳ biện pháp nào , cũng không thể đuổi theo ah, hơn nữa mình đuổi theo, cũng giết không có bao nhiêu kẻ địch, làm không tốt còn có thể bị Ngưu Côn Sơn nhìn chằm chằm vào , đó cũng không phải là chuyện tốt.

Mà nhìn thấy động tác của Dương Lỗi, Nhạc Bất Phàm cùng Chung Hán Dũng đi tới hỏi:

- Dương lão đệ , làm sao vậy?

- Những Ma tộc kia, như thế nào nhu nhược như vậy, đang giết được sảng khoái , rõ ràng lui lại, chạy , chuyện này… Đây thực sự là làm người giận ah.

Dương Lỗi nói xong lại ném ra một quyền, một quyền này không có dùng khí lực gì , nhưng mà để tường thành hơi lắc lư một cái.

Nhạc Bất Phàm cùng Chung Hán Dũng hoảng sợ, thành tường này không tầm thường , mặt trên có cấm chế đặc thù, không chỉ nói Thiên Tiên , mặc dù là Kim Tiên cao thủ , một kích toàn lực cũng tuyệt đối không thể đơn giản đánh xuyên qua một cái động lớn, mà Dương Lỗi rõ ràng làm được , đây quả thực khó mà tin nổi.

Nuốt nước miếng một cái, Chung Hán Dũng nói:

- Dương lão đệ , ngươi thật là một cái biến thái.

Ba ngày sau đó, Ma tộc lui binh, mà tu vi của Dương Lỗi cũng đạt tới tình trạng Thiên Tiên Tứ Giai. Có điều Đoái Hoán Điểm cũng mới chỉ là năm trăm ức mà thôi, so với mức một ngàn ức còn có một đoạn đường rất dài.

Đương nhiên ở thành Ngũ Nhạc này thì Ma tộc mặc dù rút đi, thế nhưng ở các thành trì Tiên Giới khác thì có thể không có may mắn như vậy. Hiện nay cả Tiên Giới thì số lượng thành trì bị Ma tộc chiếm cứ thực sự đã đạt đến có mấy trăm tòa. Đây chính là điều khó lường.

Tuy nói Tiên Giới rộng lớn vô cùng, một ngàn tòa thành trì không coi là cái gì, nhưng đây chỉ là cái bắt đầu. Với Tiên Ma đại chiến, lúc này mới vẻn vẹn chỉ là một bước mở đầu mà thôi, đại chiến đích thực vẫn còn ở phía sau.

Tiên Ma đại chiến đối với Dương Lỗi mà nói là một cơ hội rất lớn. Chính mình nếu muốn trong vòng ngàn năm trở thành chủ nhân Tiên Giới, thì Tiên Ma đại chiến này không nghi ngờ là một cơ hội tuyệt hảo .

Về phần thành Ngũ Nhạc này, chính mình nếu muốn trở thành Thành Chủ thì e rằng không phải trong thời gian ngắn là có thể làm được. Dù sao hiện tại Ma tộc ở thành Ngũ Nhạc đã bị diệt hết, chính mình có thể có biện pháp nào để có khả năng thu được ngôi vị Thành Chủ này?

Mặc dù chính mình có địa vị danh tiếng ở thành Ngũ Nhạc, hiện nay đã không hề kém gì so với Nhạc Bất Phàm. Nhưng Nhạc Bất Phàm đối với chính mình coi như không tệ, cực kì chiếu cố. Cho nên chính mình cũng không thể mạnh mẽ cướp lấy.

Hơn nữa, mặc dù là muốn đoạt thì chính mình bây giờ còn không có thực lực kia có thể đối phó ông ta. Mặc dù chính mình có thể đủ sức giết chết Đại La Kim Tiên, nhưng là vẻn vẹn chỉ có thể giết chết nhân vật Đại La Kim Tiên Tứ Giai trở xuống, mà Nhạc Bất Phàm không thuộc về số này .

- Thôi vậy.

Dương Lỗi thở phào một hơi, chính mình mặc dù không thể đích thực khống chế thành Ngũ Nhạc, nhưng tại thành Ngũ Nhạc đã thành lập thế lực thuộc về mình lại vẫn có khả năng. Hiện nay chính mình nhất định phải cố gắng tu luyện, tranh thủ trong vòng nửa năm đột phá đến cấp bậc Huyền Tiên.

Mặc dù không thể đột phá được thì cũng phải đạt tới cảnh giới Thiên Tiên đại viên mãn. Đây là lúc ở tại Tiên Giới, hơn nữa đang trong thời điểm Tiên Ma đại chiến, chính là cơ hội tốt nhất dành ình thu hoạch Kinh Nghiệm Trị, tăng cấp bậc lên.

Dương Lỗi quả thật không muốn bỏ qua, cho nên, thành Ngũ Nhạc mặc dù đã không còn Ma tộc, chiến tranh đã không còn, nhưng thành trì khác vẫn còn tiếp tục.

Ở cách thành Ngũ Nhạc độ ngàn vạn dặm, thành Băng Hồ cách thành Ngũ Nhạc đến mấy tòa thành trì đang bị Ma tộc vây hãm tiến công, đang trong cuộc chiến đấu cực kỳ thảm thiết. Do đó thành Băng Hồ đã quay sang cầu viện với vài đại thành trì phụ cận, mà thành Ngũ Nhạc đúng là một trong số đó .

- Lần này đây thành Băng Hồ liền để ta đi vậy .

Nhạc Bất Phàm nhìn mọi người một lượt rồi nói .

Lần này thành Băng Hồ cầu viện, mọi người đang lúc bàn bạc. Dù sao thành Ngũ Nhạc cũng cần phải bảo vệ, mặc dù đánh lui Ma tộc một lần, nhưng điều này cũng không ý nghĩa Ma tộc cũng sẽ không trở lại.

Vạn nhất nếu là Ma tộc tiếp tục tiến công, khi đó không nhất thiết có thể giữ nổi. Đương nhiên, thông đạo kia của Ma tộc bị tạm thời phong ấn. Có điều phong ấn này cũng không còn kiên cố như trước kia vậy. Muốn phá bỏ, cũng không phải chuyện không có khả năng .

Suy nghĩ một chút, Dương Lỗi nhìn bọn họ rồi nói:

- Có lẽ để ta đi. Dù sao ta đi ý nghĩa càng lớn hơn một chút vì ta là Trận Pháp Sư, và một người ở thành Ngũ Nhạc. Ta tin tưởng, nếu có trận pháp của ta trợ giúp, như vậy việc giữ được thành Băng Hồ hẳn là cũng là không có vấn đề .

Kỳ thật mục đích của Dương Lỗi cũng không ở chỗ này, mà là vì hắn muốn đánh quái thăng cấp, khiến cho chính mình thu được đủ Kinh Nghiệm Trị để tăng cấp bậc lên.

Đương nhiên, Dương Lỗi cũng có hơi sốt ruột. Nếu Tiên Giới có Ma tộc xâm nhập, như vậy hạ giới thì sao? Huyền Nguyên Tinh có đúng là cũng có Ma tộc xâm lấn không ? Đây chính là điều chưa biết. Hơn nữa lần này đây Ma tộc khơi mào chiến tranh, tiến công Tiên Giới với qui mô to lớn, so với dĩ vãng đều phải khủng bố hơn rất nhiều. Như vậy hạ giới làm sao có thể may mắn thoát khỏi?

Cho nên, Dương Lỗi hiện tại cũng đang lo lắng cho Huyền Nguyên Tinh. Dù sao căn cơ của chính mình ở nơi này, nếu như Huyền Nguyên Tinh xảy ra sự việc thì liền phiền toái .

Cho nên, chính mình nhất định phải phải tăng tu vi lên nhanh một chút, sau đó trở về Huyền Nguyên Tinh, hoàn toàn thu hoạch Huyền Nguyên Tinh vào trong tay, trở thành chủ nhân chân chính của Huyền Nguyên Tinh mới được.

Nếu không đầu mối nhiệm vụ chính của mình trước Hệ Thống liền vô phương hoàn thành. Đến lúc đó bị trừng phạt, đâu phải là thứ chính mình có thể gánh chịu được.

Thời gian nửa năm, nhiều nhất thời gian nửa năm thì chính mình nhất định phải trở về đại lục Vô Cực, không thể ở lại Tiên Giới nhiều hơn. Chờ sau khi xử lý tốt chuyện ở Huyền Nguyên Tinh, chính mình mới có thể bắt đầu chuyển dời trọng tâm đến Tiên Giới .

k·Vu G\ʏỀjX k£UI ¦\æj\ ?ÀjX [ǰ GÔ« -_Ńju r©s

- Cái này… Này… Này quá nguy hiểm, ta không tán thành Dương lão đệ ngươi đi mạo hiểm. Thành Băng Hồ kia chính là có năm vị cường giả Đại La Kim Tiên. Năm vị cường giả Đại La Kim Tiên, hiện tại đều không giữ vững nổi mới yêu cầu viện trợ.

- Có thể thấy được Ma tộc ở thành Băng Hồ vô cùng cường đại. Mà, mà Dương lão đệ ngươi tại phương diện trận pháp mặc dù có được trình độ cực cao, nhưng dù sao tu vi quá yếu. Vạn nhất nếu ngươi có chuyện gì xảy ra, khi đó chỉ có thành Ngũ Nhạc ta chịu tổn thất lớn. Cho nên, lần này vấn đề thành Băng Hồ cầu viện, ta là không tán thành lão đệ ngươi đi.

Nhạc Bất Phàm thấy Dương Lỗi chủ động xin đi giết giặc, cũng là lắc đầu cự tuyệt.

Dương Lỗi nghe vậy cười, trong lòng tự nhiên hiểu được suy nghĩ của Nhạc Bất Phàm. Hắn cũng rõ ràng, đích đích xác xác là ông ta không muốn chính mình đi mạo hiểm, nhưng phần lớn là suy nghĩ vì thành Ngũ Nhạc.

Nếu như chính mình xảy ra sự việc, vậy thì tổn thất của thành Ngũ Nhạc có thể to lắm. Hơn nữa, vạn nhất chính mình nếu như bị thành Băng Hồ cướp đi, như vậy trụ cột thành Ngũ Nhạc cũng là tổn thất thật lớn. Cho nên Nhạc Bất Phàm mới không muốn để cho chính mình đi thành Băng Hồ.

Ngươi không cho ta đi, ta cũng không đi sao? Trong lòng Dương Lỗi cười thầm.

Thành Băng Hồ này, chính mình là nhất định phải đi. Nếu không một mực sống ở thành Ngũ Nhạc, không có chiến tranh thì chính mình liền không chiếm được đủ Kinh Nghiệm Trị. Không chiếm được đủ Kinh Nghiệm Trị, chính mình muốn tăng cấp bậc lên thì làm sao có thể nhanh cho được ?

Chính mình chỉ có thời gian nửa năm. Trong thời gian nửa năm chính mình mà muốn đạt tới cảnh giới Thiên Tiên đại viên mãn thì nhất định cần phải tham gia điên cuồng giết chóc, như vậy mới có thể khiến cho chính mình thu được đủ Kinh Nghiệm Trị, khiến cho cấp bậc của mình tăng lên tới cảnh giới Thiên Tiên đại viên mãn.

- Yên tâm đi, nếu ta dám đi thì tự nhiên có thủ đoạn bảo vệ tính mạng. Cho nên, hai vị lão ca không cần lo lắng.

Dương Lỗi cười cười nói tiếp

- Huống chi, ta cảm giác hành trình lần này đến thành Băng Hồ có thể là cơ duyên của ta, trong linh thức có một cỗ lực lượng kỳ dị đang dẫn dắt ta.

- Cái này.. .

Nhạc Bất Phàm vừa nghe đến đây có thể là cơ duyên của Dương Lỗi liền cũng không tiện cự tuyệt. Nếu như chặt đứt cơ duyên của người ta, đây chính là một chuyện đại sự. Đối với một người tu luyện mà nói, cơ duyên, là chỉ nhờ may mắn mà có được. Nếu như lại được một tia cơ duyên, thì đó có thể chính là một sự thay đổi rất lớn.

Một vị cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn, nếu như lại được một tia cơ duyên, thậm chí có khả năng đột phá đến Chuẩn Thánh. Nếu như là gặp được cơ duyên như thế này, mặc dù là biết cửu tử nhất sanh thì cũng phải xông vào một lần.

Cho nên, Nhạc Bất Phàm nghe được Dương Lỗi nói lần này có thể là cơ duyên của hắn, liền cũng không có chỗ nào để khuyên ngăn nữa. Hơn nữa mặc dù ông ta với Dương Lỗi có quan hệ không tồi, nhưng vẫn còn không hề đạt tới loại tình trạng có khả năng vì mình mà buông tha cơ duyên .

- Sư huynh, nếu lần này có thể là cơ duyên của Dương lão đệ thì chúng ta cũng không muốn ngăn trở. Nếu như sư huynh lo lắng cho an nguy của Dương lão đệ, thì có thể làm giống như đối với Thiết sư huynh trước đây .

Lúc này Chung Hán Dũng cũng lên tiếng nói chuyện .

Năm tháng sau, tu vi của Dương Lỗi đạt tới Huyền Tiên Nhất Giai.

Lần này đây Huyền Tiên Lôi Kiếp cũng là cực kì khủng bố. Nhưng mà do không thêm ai lâm vào trong đó, cho nên uy lực cũng không có gia tăng, nhưng mà vẫn cực kì khủng bố. Có điều Dương Lỗi vẫn biến nguy thành an mà vượt qua được.

Nhờ đạt tới Huyền Tiên cảnh giới, Đoái Hoán Điểm của Dương Lỗi cũng tích góp từng tí một mà đạt đến tình trạng một ngàn ức.

Hệ Thống thăng cấp giằng co mười hai canh giờ.

Hệ Thống sau khi thăng cấp, so với trước kia cũng không có thay đổi quá lớn nào. Nhưng mà có khả năng đổi đồ nhiều hơn, phẩm chất cũng cao hơn. Đương nhiên Đoái Hoán Điểm cần thiết lại tuyệt không thiếu.

Điều khiến cho Dương Lỗi vui mừng nhất chính là xuất hiện các loại phiếu như Kinh Nghiệm Tạp (phiếu kinh nghiệm), và Thăng Cấp Tạp (phiếu Thăng Cấp). Đương nhiên, Kinh Nghiệm Tạp và Thăng Cấp Tạp này lại không dễ dàng thu được.

Kinh Nghiệm Tạp và Thăng Cấp Tạp có vài loại phương thức thu được.

Thứ nhất, là thông qua Đoái Hoán Điểm này mà đổi, có điều chỗ Đoái Hoán Điểm cần thiết là cực kì kinh người. Một cái phiếu Kinh Nghiệm Tạp ba giờ hai lần mà liền cần phải hai trăm ức Đoái Hoán Điểm. Thế này rất khó lòng có được, mà một cái Thăng Cấp Tạp chính là cần phải bỏ ra năm trăm ức Đoái Hoán Điểm.

Đương nhiên ngoại trừ những thứ này ra, thì vẫn còn xuất hiện một số phương thức làm tiêu hao vũ khí. So với loại Bạo Vũ Lê Hoa Châm ban đầu, đương nhiên hiện tại cũng có Bạo Vũ Lê Hoa Châm cấp bậc Tiên Khí.

Đây chính là bản siêu cấp, bản Bạo Vũ Lê Hoa Châm siêu cấp này có uy lực vô cùng vô tận. Đối với cường giả dưới Đại La Kim Tiên cũng có lực sát thương cực mạnh. Nếu như lại nói về khả năng giết chóc này, như vậy đối với cường giả dưới Đại La Kim Tiên thì lực sát thương của nó quả thực là trí mạng.

Cái này đòi hỏi Đoái Hoán Điểm cũng không ít. Năm mươi ức Đoái Hoán Điểm mới được một cái, Dương Lỗi đã đổi năm cái. Để phòng khi cần đến, thì những thứ đương nhiên có thể đối phó cường giả Đại La Kim Tiên cũng không phải không có. Nhưng mà giá cả rất cao, chính mình trước mắt vừa rồi không có cách nào gánh chịu nổi cho nên không phải suy nghĩ có thêm nữa .

Thành Ngũ Nhạc đã thấy trước mặt.

Dương Lỗi liên tiếp thở phào một hơi, rốt cục đã đến thời khắc phản hồi đại lục Vô Cực.

Hiện nay thành Ngũ Nhạc trên cơ bản đang nằm dưới sự khống chế của chính mình. Đám người Nhạc Bất Phàm, Chung Hán Dũng đều là dốc lòng tu luyện để nghênh đón siêu cấp đại chiến một trăm năm sau.

Lần này đây Ma tộc mặc dù đã bị đánh lui, nhưng chỉ có một trăm năm hòa bình. Sau một trăm năm, Ma tộc sẽ lại lần nữa đội đất mà đến. Càng nguy hiểm hơn nữa chính là, đến lúc đó Yêu Tộc cũng nổi dậy làm loạn .

Hơn nữa tục truyền nghe thấy, kiếp nạn của Tiên Giới một trăm năm sau, cũng không phải kiếp nạn khủng bố nhất. Phải một ngàn năm sau mới thật sự là đại kiếp. Trong đại kiếp ngàn năm sau ngay cả thánh nhân đều sẽ cuốn vào trong đó, cả Bàn Cổ vũ trụ đều không thể may mắn thoát khỏi.

Nhưng mà những điều này với chính mình, ít nhất đối với bản thân mình hiện tại mà nói thì không có quan hệ quá lớn gì. Thời gian vẫn còn rất xa xôi, một ngàn năm, sau một ngàn năm, chính mình đều đã trở thành chủ nhân Tiên Giới, khi đó tu vi của chính mình đạt tới tình trạng gì, vậy còn cần lo lắng những thứ này sao? Hoặc là, chính mình chính là đấng cứu thế trong truyền thuyết cũng nói không chừng.

- Chúng ta nên rời khỏi nơi này .

Dương Lỗi thở dài nói.

- Đúng vậy, không nghĩ tới chúng ta đi tới Tiên Giới đã được năm tháng .

Tô Anh nói .

k·Uu G\yỀjX k££I iÀh ¦\¾jX ~9«u

- Không biết đại lục Vô Cực hiện tại thế nào, có đúng là cũng bị Ma tộc xâm lấn hay không .

Đây là Dương Lỗi vấn đề mà tương đối quan tâm.

- Ta nhớ sư phụ quá, không biết sư phụ đã trở về hay chưa.

Tô Anh nói.

- Trở về sẽ biết.

Dương Lỗi cười cười bảo. Đối với Dương Lỗi mà nói, hiện tại cũng không phải rất lo lắng, an toàn đã được đảm bảo, tu vi của chính mình đạt tới Huyền Tiên cảnh giới. Thiên Đao nhị thức có khả năng giết chết cường giả dưới Chuẩn Thánh. Mặc dù trong vòng mười hai canh giờ chỉ có một lần, nhưng uy lực kia cũng cực kì khủng bố .

Vốn là Dương Lỗi không có đạt tới cảnh giới Huyền Tiên nhanh như vậy. Nhưng một lần kia Dương Lỗi lợi dụng Thiên Đao nhị thức giết chết một vị cường giả Đại La Kim Tiên, mới khiến cho Dương Lỗi thu được Kinh Nghiệm Trị hậu hĩnh, tu vi mới có thể đạt tới Huyền Tiên. Nếu không Dương Lỗi bây giờ còn chỉ là cảnh giới Thiên Tiên đại viên mãn.

Hơn nữa vài ngày sau, thế giới Mộng Huyễn liền giải phong ấn, chính mình mặc dù là không đánh lại, nhưng trốn vào trong thế giới Mộng Huyễn thì vẫn có khả năng làm được .

- Lam nhi, ngươi nguyện ý cùng đi với chúng ta rời khỏi đây sao?

Dương Lỗi giờ phút này quan tâm tới Vương Lam. Dù sao chính mình muốn rời khỏi Tiên Giới, rời khỏi thành Ngũ Nhạc, có lẽ trưng cầu một phen ý kiến của nàng thì tốt hơn .

- Nguyện ý, ta nguyện ý. Dương đại ca đi nơi nào, ta liền đi nơi đó.

Vương Lam nghe vậy liền đáp với giọng điệu cực kì kiên định .

- Hảo, chúng ta đây ngày mai xuất phát, hôm nay tất cả mọi thứ cần phải chuẩn bị tốt.

Dương Lỗi nhìn hai nàng, rồi nói

- Biết không? Không nên để đến lúc đó, nói vẫn còn có gì đó chưa được chuẩn bị tốt. Ta đây cũng sẽ không tiếp tục chờ các ngươi. Cho nên, các ngươi có cái gì cần phải làm thì tốt nhất tại buổi tối hôm nay đều chuẩn bị sớm cho tốt .

- Đã biết.

Tô Anh và Vương Lam đồng thanh lên tiếng đáp.

- Biết là tốt rồi.

Dương Lỗi xua xua tay, liền đi về hướng tới phủ Thành Chủ. Chính mình sắp rời khỏi đây một đoạn thời gian, dù như thế nào cũng phải nói lại một câu với Thành Chủ Nhạc Bất Phàm bọn họ .

Đương nhiên, còn có thế lực do chính mình thành lập - phủ Mộng Huyễn - Đó cũng là điều cần phải chăm lo cho bọn họ một phen. Thế lực do chính mình thành lập, cường giả Đại La Kim Tiên có thì có, tuy nhiên chỉ là Đại La Kim Tiên sơ kỳ mà thôi, nhưng lại chỉ có mấy vị như vậy mà thôi. Tại thành Ngũ Nhạc chỉ có một vị, cường giả Kim Tiên trái lại có không ít.

Phủ Mộng Huyễn có căn cơ tại thành Ngũ Nhạc, thế nhưng thế lực đích thực cũng là rải rác đến các nơi ở Tiên Giới.

Hiện nay phủ Mộng Huyễn tổng cộng có hơn ba vạn người. Yếu nhất chỉ có Thiên Tiên sơ kỳ, mạnh nhất cũng chẳng qua là Đại La Kim Tiên Tam Giai. Số lượng nhiều nhất là Huyền Tiên cảnh giới, mà cảnh giới Thiên Tiên kế tiếp, cảnh giới Kim Tiên ở vào vị trí thứ ba. Ít nhất là Đại La Kim Tiên này, cường giả Đại La Kim Tiên vẻn vẹn chỉ có năm vị mà thôi.

Có điều mặc dù chỉ là như vậy, nhưng thực lực phủ Mộng Huyễn, so với cả thành Ngũ Nhạc còn mạnh hơn. Tuy nhiên thế lực quá mức phân tán, đương nhiên, đây là quyết định của chính Dương Lỗi. Dù sao mục đích cuối cùng của bản thân hắn chính là khống chế Tiên Giới, cho nên lúc này phân tán người đến các nơi, từ chính bọn hắn phát triển thế lực mới là có lợi nhất.

- Dương lão đệ, ngươi đã đến rồi. Thật đúng là khách quý ít gặp a, hôm nay không tu luyện sao?

Trong trí nhớ của Nhạc Bất Phàm, Dương Lỗi ngoài việc chém giết với Ma tộc ra thì chính là tu luyện. Trong tình huống bình thường, hắn đều là xuất phát từ bế quan trong tu luyện. Hiện nay xuất hiện ở phủ Thành Chủ, trái lại khiến cho Nhạc Bất Phàm có hơi kinh dị .

- Ha hả, lão ca ngài chê cười. Con đường tu luyện không thể cưỡng cầu, coi trọng chính là tuần tự như tiến, thuận theo tự nhiên. Có đôi khi đi nhiều hơn một chút nhìn xem một chút, so với một mực buồn tẻ tu luyện thì tốt hơn nhiều lắm.

Dương Lỗi cười ha ha đáp lại .

- Lão đệ ngươi chính là ta người tu luyện nhanh nhất mà ta từng thấy. Còn nhớ mấy tháng trước kia ngươi vẫn còn chỉ là một phàm nhân đều vẫn còn không hề đạt tới Thiên Tiên mà thôi, hiện nay đã trải qua Huyền Tiên Lôi Kiếp, thành tựu địa vị Huyền Tiên. Điều lợi hại hơn chính là, ngươi vẫn còn giết chết Đại La Kim Tiên, tất cả điều này đều làm cho người ta cảm thấy khó có thể tin nổi a .

Nhạc Bất Phàm ngàn vạn cảm xúc, Dương Lỗi đích thật là rất biến thái .Lấy cảnh giới Thiên Tiên giết chết tươi Đại La Kim Tiên, điều này rất khủng bố.

Chuyện vượt cấp giết địch này tại Tiên Giới cũng không phải không có. Nhưng chưa bao giờ nghe nói qua, chỗ nào lại xuất hiện Thiên Tiên có thể đủ sức giết chết cường giả Đại La Kim Tiên, mặc dù là đánh lén cũng không làm được a.

Mà Dương Lỗi lúc ấy chính là trực diện đối chiến, còn không phải đánh lén. Điều này làm cho người ta rất phải giật mình .

- Đó chỉ là vận may mà thôi, cũng bởi chẳng qua là đối phương đã bị cạn kiệt sức lực, hơn nữa lại sơ suất quá, căn bản không thèm để ý đến ta. Nếu không, ta khẳng định là không có cơ hội giết chết hắn.

Dương Lỗi cất tiếng ha ha, cười nói.

Mặc dù đây là sự thật, chính mình không chỉ có có thể đủ sức giết chết Đại La Kim Tiên sơ kỳ, thậm chí là Đại La Kim Tiên đại viên mãn, tồn tại đã đạt nửa bước Chuẩn Thánh thì chính mình cũng có thể giết chết, nhưng điều này cũng không thể để lộ ra. Đến lúc đó, vạn nhất bọn họ vây chính mình thì có thể bị phiền toái .

- Vận may, đó cũng là một bộ phận của thực lực.

Nhạc Bất Phàm cũng là lắc đầu, có thể lấy tu vi Thiên Tiên mà giết chết Đại La Kim Tiên, cái này không chỉ có riêng là vận may đơn giản như vậy. Từ đó có thể thấy được, Dương Lỗi này tuyệt đối là người có được mạng lớn.

Hơn nữa hắn vẫn còn là bậc thầy trận pháp. Lần này đây có thể dễ dàng đánh lui Ma giới như vậy, cái này bởi vì một phần nguyên nhân cũng nhờ trận pháp của Dương Lỗi. Nếu như không có trận pháp của Dương Lỗi, Ma giới cũng sẽ không dễ dàng bị đánh tan như vậy .

Đủ loại dấu hiệu xem ra, Dương Lỗi chính là người ứng kiếp trong truyền thuyết. Cho nên nếu có thể đặt được quan hệ giao hảo cùng hắn thì đó là tốt nhất. Vì vậy, ở thành Ngũ Nhạc này, đối với Dương Lỗi thì Nhạc Bất Phàm là xin gì được nấy, thậm chí hắn muốn cả thành Ngũ Nhạc thì Nhạc Bất Phàm đều sẽ không chút do dự đồng ý.

- Nhạc đại ca, lần này ta tới tìm ngài là có chuyện gì nghĩ muốn nhờ ngài hỗ trợ.

Dương Lỗi nhìn Nhạc Bất Phàm, nói.

- Có chuyện gì cứ nói là được, giữa chúng ta vẫn còn khách khí như vậy làm gì?

Nhạc Bất Phàm nghe vậy liền đáp lại cởi mở .

Đối với chuyện Dương Lỗi xin giúp đỡ cho hắn, Nhạc Bất Phàm là cầu còn không được. Nếu có thể giúp hắn một lần, như vậy sau này lợi ích của mình sẽ còn nhiều hơn. Đặt được mối quan hệ tốt cùng hắn, như vậy đối với chính mình sau này sẽ có lợi ích rất lớn.

k·£u G\ʏỀjX k£¢I p_Ŀj ¦_Ŀj p\ѡH Ĥŋϑ Ï ju ros

Bởi vì Nhạc Bất Phàm đã khẳng định, Dương Lỗi này tất nhiên là người có được mạng lớn. Mặc dù không phải là người ứng kiếp kia thì cũng không kém là bao nhiêu. Nhạc Bất Phàm biết, chính mình nếu như không hề bất ngờ thì cả đời này liền dừng lại ở cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Nếu như kết giao tốt cùng Dương Lỗi, nói không chừng vẫn còn có cơ hội đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên, trở thành Chuẩn Thánh.

Nhạc Bất Phàm nói chuyện thiện ý như vậy, thực sự cũng đã khiến cho Dương Lỗi có hơi cảm thấy bất ngờ. Nhưng mà Dương Lỗi tin tưởng, Nhạc Bất Phàm này sẽ không gây ra bất lợi đối với chính mình.

Nếu như ông ta muốn làm gì đó thì đã sớm làm, cũng không cần phải chờ tới bây giờ. Huống hồ, chính mình hiện tại đại thế đã thành, mặc dù ông ta có muốn gây bất lợi đối với chính mình, thì cũng không có năng lực đó. Điểm ấy, chính bản thân Dương Lỗi là có tự tin.

- Ta đây liền cám ơn trước Nhạc đại ca .

Dương Lỗi nói.

- Nói đi, rốt cuộc là chuyện gì. Nếu ta có thể giúp ngươi, nhất định sẽ tận lực giúp ngươi.

Nhạc Bất Phàm nói.

- Là như thế này, ta chuẩn bị rời khỏi đây một đoạn thời gian, cụ thể không biết bao lâu. Cho nên hy vọng Nhạc đại ca giúp ta chăm lo cho đám thuộc hạ phủ Mộng Huyễn một phen .

Dương Lỗi nói thẳng .

- Rời khỏi đây một đoạn thời gian? Chẳng lẽ lão đệ có chuyện gì quan trọng?

Nhạc Bất Phàm lấy làm kinh hãi, Dương Lỗi muốn rời khỏi một đoạn thời gian, hơn nữa cụ thể bao lâu còn không biết. Như vậy là khiến cho Nhạc Bất Phàm giật mình .

Thế nhưng ông ta cũng không lo lắng Dương Lỗi sẽ không trở về. Dù sao căn cơ của hắn vẫn còn ở thành Ngũ Nhạc. Hơn nữa phủ Mộng Huyễn chính là thế lực do Dương Lỗi kiệt sức tâm tư thành lập nên. Có thể khẳng định hắn sẽ không bỏ mặc không quản.

- Đi một chuyến xuống hạ giới.

Dương Lỗi cũng không hề giấu diếm, đáp với giọng điệu thản nhiên .

- Nơi này chính là hạ giới?

Sau khi ba người trải qua một ngày đường thì đi tới Mê Vụ Chi Đảo. Hiện nay chính bản thân Dương Lỗi có tu vi đột phá, Chân Thực Ưng Nhãn xem ra càng rộng lớn hơn, Mê Vụ Chi Đảo (đảo sương mù) này đương nhiên không ngăn được Dương Lỗi.

- Không sai, nơi này chính là Mê Vụ Chi Đảo. Rời khỏi nơi này liền tiến vào đại lục Vô Cực, nơi đó là địa bàn của Dương đại ca và Tô Anh tỉ tỉ nhà ngươi .

Dương Lỗi cười nói đáp lại.

- Mê Vụ Chi Đảo, quả nhiên khắp nơi là sương mù. Có điều là Dương đại ca, nơi này căn bản không thấy rõ lắm, vậy làm thế nào mới có thể đi ra khỏi nơi này? Vạn nhất nếu là bị lạc thì làm sao bây giờ?

Vương Lam băn khoăn .

- Cái này không phải lo lắng. Nếu ta dám vào nơi này, tự nhiên có nắm chắc.

Dương Lỗi đáp.

- Đúng vậy, không phải lo lắng, Dương đại ca ngươi, nếu như ngay cả một chút bản lĩnh nho nhỏ ấy đều không đủ, vậy thì làm sao có thể đi.

Tô Anh ở một bên đáp

- Nhưng chỉ có chúng ta từ nơi này tiến vào Tiên Giới, cho nên Lam nhi ngươi không cần lo lắng, cứ việc yên tâm .

- Ta biết chứ. Coi như bị lạc ở chỗ này ta cũng không sợ, đã có Dương đại ca ở đây .

Vương Lam cười nói.

Ba người đi lại nửa ngày, Mê Vụ Chi Đảo này vẫn còn rất lớn, nhưng mà Dương Lỗi tuyệt không lo lắng.

- Gấu mèo, chỉ có mỗi gấu mèo kia còn ở lại nơi này?

Dương Lỗi có hơi kinh ngạc, lúc chính mình và Tô Anh đi qua liền gặp phải chỉ mỗi gấu mèo, gia hỏa này lại còn ở nơi đây. Đạo Vân Trúc kia cũng còn có một gốc cây, chính mình có nên cũng thu nốt cây Đạo Vân Trúc còn lại ?

Nhìn một gốc cây Đạo Vân Trúc còn lại kia, Dương Lỗi có hơi ác ý. Nếu như là chính mình sẽ mang nốt một gốc cây Đạo Vân Trúc còn lại này, phỏng đoán gấu trúc này liền hoàn toàn điên cuồng .

- Đạo Vân Trúc, đây là Đạo Vân Trúc ai.

Vương Lam nhìn thấy Đạo Vân Trúc thì không khỏi giật mình la lên.

- Đã biết, Đạo Vân Trúc này lúc trước có hai gốc, bị Dương đại ca của ngươi đào đi một gốc cây, hiện tại chỉ còn lại có một gốc cây. Hơn nữa con yêu thú kia có lẽ không dễ trêu lắm a.

Tô Anh ở một bên vừa cười vừa nói.

- Ta chỉ là không muốn giết nó mà thôi, dù sao ban đầu là chúng ta đoạt món ăn của nó .

Kỳ thật nếu như đổi thành một con yêu thú khác thì hiện tại Dương Lỗi sẽ không chút do dự giết chết nó. Nhưng đây là một con gấu trúc, dẫu sao cũng là quốc bảo a. Hơn nữa chính mình vẫn còn chiếm món lợi của nó, đoạt Đạo Vân Trúc của nó nên lần này tạm tha cho nó một mạng đi.

- Dương đại ca thật sự là nhân từ, thực sự là lương thiện.

Vương Lam khen nức nở .

Dương Lỗi nghe vậy mắt trợn trắng, chính mình thật sự từ lúc nào mà đã thành người nhân từ lương thiện ? Chính mình vốn không đón nhận nổi cái danh là người nhân từ, người lương thiện. Mặc dù chính mình cũng không áp bức người tốt, nhưng đối với những kẻ xấu, cho tới bây giờ đều là giết trụi, có thể giết liền giết .

- Được rồi, chúng ta đi .

Dương Lỗi vung tay lên nói.

- Hống! Hống! Hống! Hống! Hống! Hống!.. .

Đang lúc chuẩn bị rời khỏi đây thì lại nghe thấy tiếng gầm lên giận dữ. Con gấu mèo kia lại đã phát hiện chính ba người mình .

Gấu trúc giận dữ, hắn còn nhớ khí tức của người này. Người này đúng là kẻ lần đó đã dẫn dụ chính mình đi, làm cho Đạo Vân Trúc bị người kia đánh cắp.

- Nhân loại, ngươi dừng lại cho ta.

Gấu trúc lửa giận ngút trời, la lớn.

- Ta nói gấu mèo nhỏ, ngươi đây là có ý gì? Muốn tìm phiền toái sao?

Dương Lỗi phục hồi tinh thần lại, nhìn đại gia hỏa này mà hỏi với giọng điệu thản nhiên .

- Nhân loại, ngươi trả lại trúc tử của ta cho ta, nếu không ta liền ăn ngươi.

Gấu trúc nhìn thấy Dương Lỗi như vậy, có hơi phẫn nộ.

- Gấu mèo nhỏ, ngươi có lẽ thành thật một chút, trở về đi thôi, Đạo Vân Trúc là ta lấy rồi .

Dương Lỗi lúc này ném ra một bình đan dược

- Bình đan dược này coi như là đưa cho ngươi để trả lễ, nó có trợ giúp đối với ngươi. Được rồi, hiện tại chúng ta thanh toán xong, đừng có dây dưa với chúng ta. Nếu không ta cũng sẽ không khách khí đối với ngươi .

- Một bình đan dược đã nghĩ đến việc để cho ta buông tha các ngươi? Nhân loại, ngươi có đúng là nghĩ quá ngây thơ rồi không. Đạo Vân Trúc kia quí giá như thế nào mà chỉ là một bình đan dược có khả năng bằng được. Nếu không phải ngươi đánh cắp Đạo Vân Trúc thì hiện tại ta đã Hóa Hình .

Gấu trúc cả giận nói.

- Đạo Vân Trúc giúp ngươi Hóa Hình, ngươi có vài phần nắm chắc?

Dương Lỗi cười cười, loại yêu thú đặc biệt có thực lực mặc dù cường đại, nhưng mà muốn Hóa Hình đâu phải là một chuyện dễ dàng. So với những ma thú thì khó khăn phải gấp trăm lần ngàn lần, thậm chí là vạn lần.

Những yêu thú này bình thường cũng sẽ không lựa chọn Hóa Hình, bởi vì Hóa Hình mặc dù tốt, nhưng có khả năng sẽ chết dưới Lôi Kiếp. Cho nên, đại đa số yêu thú cũng sẽ không lựa chọn Hóa Hình.

k·¢u G\ʏỀjX k£PI p_Ŀj ¦_Ŀj p\ѡH Ĥɳϑ Ï ju r©s

- Tóm lại ngươi không chịu trả lại Đạo Vân Trúc cho ta, thì ta sẽ không bỏ qua.

Gấu trúc giận dữ trợn mắt nhìn Dương Lỗi ba người mà nói

- Mau trả lại Đạo Vân Trúc cho ta nhanh lên một chút, nếu không ta liền ăn các ngươi.

Gấu trúc tăng khí thế của mình lên mãnh liệt, điệu bộ đằng đằng sát khí .

- Cái đồ gia hỏa ngốc nhà ngươi này, thực sự không biết nhìn đồ. Đan dược mà sư đệ của ta đưa cho ngươi chính là Hóa Hình đan, so với với một mình ngươi Độ Kiếp Hóa Hình thì phải dễ dàng hơn nhiều, an toàn hơn nhiều lắm. Trên cơ bản trăm phần trăm có khả năng hoàn toàn Hóa Hình, thế mà lại vẫn còn không biết nhìn đồ.

Tô Anh nghe vậy không khỏi quát mắng.

- Ngươi cứ nói, đây là Hóa Hình đan? Nhân loại, ngươi nói là sự thật?

Gấu trúc có hơi nửa tin nửa ngờ.

- Đương nhiên là Hóa Hình đan, nếu như ngươi không tin thì có khả năng tìm một con yêu thú thử một lần. Đương nhiên, bình đan dược này chỉ có hai viên Hóa Hình đan. Nếu như ngươi dùng hai viên thì đau đớn sẽ nhỏ hơn một chút, một viên cũng có thể Hóa Hình nhưng tương đối khổ sở.

Dương Lỗi nói.

Hóa Hình đan này là Dương Lỗi luyện chế lúc ở Tiên Giới, khi đó chính là vì thành lập thế lực phủ Mộng Huyễn.

Bởi trong phủ Mộng Huyễn, một bộ phận lớn đều không phải nhân loại mà là yêu thú. Những yêu thú này sau khi được Dương Lỗi thu phục đã cho bọn họ Hóa Hình đan, để cho bọn họ gây dựng thế lực thuộc về mình, trở thành một chi nhánh của phủ Mộng Huyễn.

Bởi trước đây, Dương Lỗi cơ hồ thu hết yêu thú cường đại trong một vùng ngàn dặm xung quanh thành Ngũ Nhạc vào phủ Mộng Huyễn. Trong đó còn có một con yêu thú cảnh giới Đại La Kim Tiên.

- Làm thế nào mà ta tin tưởng ngươi? Nhân loại các ngươi là giảo hoạt nhất .

Gấu trúc vẫn còn có hơi không tin.

- Ngươi… Ngươi là đồ gấu ngốc, thật sự là tức chết Bổn cô nương. Sư đệ ta không phải nói để ngươi thử một lần sao? Ngươi tìm một con yêu thú để cho nó ăn hết thì chẳng phải sẽ biết ? Hơn nữa, sư đệ ta muốn giết ngươi cũng dễ dàng. Nếu như không phải vì Đạo Vân Trúc kia thì ngươi đã sớm thành tử hùng (gấu chết), còn có thể nơi này nói dong dài.

Tô Anh lúc này đã sớm muốn về nhà, thấy gấu trúc hoài nghi như vậy, lập tức có hơi tức giận.

- Nhân loại, quả đúng là khẩu khí thật lớn. Giết ta dễ dàng, ta liền thử xem rốt cuộc có thể giết chết ta hay không.

Gấu trúc nghe vậy cũng nổi giận, chính mình đường đường cảnh giới Kim Tiên, lại bị một nhân loại nho nhỏ cấp Thiên Tiên khinh thường nên đương nhiên không vui .

Dương Lỗi nghe vậy cũng là cười mà bảo:

- Ngươi này xuẩn hùng (gấu ngốc), ta hiện tại đổi ý. Ta muốn thu hoạch ngươi làm thú cưng.

Bắt một con yêu thú gấu trúc làm thú cưng, xem ra cũng là cái lựa chọn không tồi. Dương Lỗi nhìn gấu trúc nói

- Đến đây đi, để ta xem nào gấu ngốc nhà ngươi thật sự có năng lực không mà lại luôn mồm muốn ăn sống nuốt tươi chúng ta.

- Nhân loại, ngươi muốn chết sao?

- Sư tỷ, Lam nhi, các ngươi trước lui ra phía sau, để ta đến đối phó con gấu ngốc này.

Dương Lỗi duỗi ra tay, một đôi quyền sáo đã đeo lên trên tay .

Đối phó gấu trúc này, gấu trúc cảnh giới Kim Tiên này thì Dương Lỗi căn bản không buồn để ý. Hiện nay chính mình đều đã đạt tới cảnh giới Huyền Tiên, hơn nữa Bất Tử Kim Thân Quyết đã đạt tới tầng thứ mười lăm, uy lực vô cùng vô tận. Mặc dù chỉ là dựa vào thân thể thì đều có thể lấy cứng đối cứng cùng cường giả Kim Tiên .

Hơn nữa chính mình tu luyện một bộ ấn pháp, Phiên Thiên Phúc Địa Ấn, oai phong lẫm liệt tuyệt luân. Một bộ ấn pháp này một thi triển ra, sẽ có uy lực tuyệt đối khủng bố, đủ để phát huy ra được trăm phần trăm lực lượng của chính mình. Sức chiến đấu của nó so với Kim Tiên hậu kỳ bình thường đều phải dũng mãnh hơn nhiều.

Chính Phiên Thiên Phúc Địa Ấn này của mình chỉ có tứ thức, Phiên Sơn Ấn, Phúc Hải Ấn, Phiên Thiên Ấn, Phúc Địa Ấn.

Tứ thức này, thức nọ so với thức kia đều dũng mãnh hơn. Mà hiện nay Dương Lỗi cũng chỉ có thể thi triển ra tam thức mà thôi. Trong đó Phiên Thiên Ấn có uy lực mạnh nhất, hàng thứ yếu là Phúc Địa Ấn, rồi đến Phúc Hải Ấn, yếu nhất chính là Phiên Sơn Ấn.

Mặc dù là Phiên Sơn Ấn này cũng đã ghê gớm quá chừng. Một bộ ấn pháp này so với Đại Tạo Hóa Chi Thủ kia của chính mình, mặc dù bề ngoài có vẻ không bằng, nhưng mà là lợi hại tới cực điểm.

Có điều Phiên Thiên Phúc Địa Ấn này có một khuyết điểm, đó chính là tiêu hao quá lớn. Đương nhiên, nếu như bắt đầu thi triển uy lực càng lớn, như vậy tiêu hao cũng lại càng lớn. Chỉ cần có đủ thực lực, uy lực của ấn pháp này liền có khả năng phát huy đến mức tận cùng.

Dựa vào một bộ ấn pháp này để vượt cấp giết địch thì không phải thật việc khó. Mà Phiên Thiên Phúc Địa Ấn này thì Dương Lỗi cũng đã giao cho Tô Anh và Vương Lam, nhưng mà hai người đều chỉ có thể học xong hai thức đầu tiên, còn hai thức phía sau đối với các nàng mà nói thì căn bản là không thích hợp, vô phương tu luyện.

- Nhân loại, ngươi muốn chết.

Gấu trúc nổi giận, nhằm hướng tới Dương Lỗi mà xông lại đây, một cái hùng chưởng thật lớn mãnh liệt nện một cái về hướng tới Dương Lỗi .

- Phiên Sơn Ấn, trấn áp cho ta.

Dương Lỗi khẽ quát một tiếng, hai tay vừa nhấc lên thì một quả núi thật lớn bỗng nhiên hiện ra, nó nhằm về hướng tới gấu trúc mà trấn áp đè xuống.

Khí thế như núi, lực trấn áp mạnh mẽ khiến cho gấu trúc không thở nổi.

- Đáng chết, nhân loại đáng chết, làm thế nào lại có công pháp khủng bố như vậy, ta đẩy lên a... Đại Bạch ta sẽ không bị đánh bại.

Gấu trúc chợt quát một tiếng, thân hình không ngừng trở nên to lớn, một đôi hùng chưởng thật lớn hướng tới bầu trời nện mãnh liệt một cái, tựa hồ phải nện cho Đại Sơn kia giữa không trung bị phá nát. Năng lượng khủng bố giống như những cơn sóng ngập trời tràn ra mãnh liệt mênh mông.

- Rầm rầm rầm.. .

Liên tiếp ba tiếng nổ, gấu trúc bị Dương Lỗi nện một cái Phiên Sơn Ấn này đành miễn cưỡng cắm thẳng xuống dưới đất, chỉ còn lộ ra nửa đầu .

Sau một kích, Dương Lỗi cũng không truy kích mà là nhìn cúi đầu nhìn gấu trúc rồi hỏi:

- Thế nào, gấu mèo nhỏ phục chứ?

- A, Đại Bạch ta sẽ không thua.

Gấu trúc rống lên một tiếng, cả thân thể không ngừng nhỏ đi, tiếp theo hướng về phía trên mà nhảy. Nó nhảy ra khỏi mặt đất, lại lần nữa đứng ở một chỗ cách Dương Lỗi khoảng mười thước xa, quay lại đối diện cùng Dương Lỗi

- Nhân loại, ngươi rất lợi hại, nhưng mà ngươi muốn để Đại Bạch ta làm thú cưng của ngươi thì không phải dễ dàng như vậy.

Gấu trúc nheo mắt lại, lắc mình lóe ra một đạo hào quang, tiếp theo duỗi hùng chưởng ra.

- Ca, ca, ca, ca.. .

Bên trên một đôi hùng chưởng xuất hiện một bộ móng vuốt sắc bén, giống như những thanh bảo kiếm .

Thì ra gia hỏa này vẫn còn không hề phát huy ra thực lực mạnh nhất. Như vậy là khiến cho Dương Lỗi có hơi bất ngờ. Nhưng mà mặc dù là như vậy, Dương Lỗi cũng không thèm để ý.

k·Pu G\yỀjX k£kI w«9´ -Ṇ Ĥà_ dʉH -Q GʒHu

Phiên Thiên Phúc Địa Ấn của mình mặc dù chỉ là tu luyện thành công được tam thức, nhưng hiện nay chính mình mới thi triển ra thức thứ nhất. Mà thức thứ nhất này là uy lực yếu nhất.

- Phúc Địa Ấn, diệt cho ta .

Dương Lỗi không cần suy nghĩ nhiều liền xuất ra một chiêu mạnh mẽ nhất của mình - Phúc Địa Ấn. Phúc Địa Ấn này có uy lực cực mạnh, so với Phiên Sơn Ấn trước đây cơ hồ mạnh hơn gần gấp đôi. Dù sao gấu trúc này có năng lực chống đỡ công kích rất mạnh nên cũng không sợ đánh chết nó, nhiều nhất chỉ đánh tàn phế mà thôi .

- Rầm rầm rầm.. .

Gấu trúc vẫn còn không kịp thi triển ra chiêu thức thì đã bị Phúc Địa Ấn của Dương Lỗi nện cho lún sâu vào lòng đất. Ở Mê Vụ Chi Đảo, mặt đất so với mặt đất ở Tiên Giới thì còn cứng hơn rất nhiều.

Trong tình huống bình thường, nếu muốn công kích nện thành một cái hố to đều khó khăn. Vậy mà gấu trúc thật sự bị Dương Lỗi nện sâu xuống vài thước. Có thể thấy được một kích này của Dương Lỗi khủng bố ra sao .

- Ra đi, gấu mèo nhỏ, ta biết ngươi vẫn chưa chết. Nếu không ra ta liền thực sự động thủ đánh ngươi chết bầm a.

Dương Lỗi thấy gấu trúc này lại hồi lâu không chịu chui ra thì không khỏi lên tiếng uy hiếp .

- Ra đây, ra ngay đây .

Gấu trúc này không còn có vẻ oai phong khí phách như trước đây, lúc này trông giống hệt một kẻ bị ức hiếp .

- Hiện tại có phục hay không?

Gấu trúc lúc này, da lông bị bong rụng rất nhiều nơi, có những chỗ vết máu loang lổ, xem ra thật sự khó coi .

- Xấu tệ .

Tô Anh và Vương Lam nhíu mày.

- Phục, phục, ta phục, Tiểu Bạch thật đáng thương.

Gấu trúc kia giờ chỉ còn dáng dấp đáng thương mà nhìn Dương Lỗi.

- Thật là một gấu mèo ti tiện.

Nhìn gấu trúc như vậy, Dương Lỗi không khỏi cười mắng

- Ngươi rốt cuộc là có tên Đại Bạch hay Tiểu Bạch, tại sao một lúc thì Đại Bạch, một lúc lại là Tiểu Bạch?

- Tiểu Bạch, nhưng mà Đại Bạch tương đối oai phong, cho nên, ta tự gọi là Đại Bạch. Nhưng mà, nhưng mà ở trước mặt chủ nhân thì ta chính là Tiểu Bạch.

Gấu trúc đáp.

- Ha hả, gấu mèo ti tiện nhà ngươi, đúng là rất biết vuốt mông ngựa a.

Dương Lỗi vui vẻ, Tô Anh và Vương Lam ở một bên cũng là vui không thể hơn được.

- Vừa mới rồi vẫn còn hung hăng như vậy, hiện tại liền ỉu xìu, thực sự không còn dùng được.

Tô Anh bĩu môi nói .

- Đó là chủ nhân quá lợi hại .

Gấu trúc đáp .

- Thôi, ngươi sau này gọi là Đại Bạch đi.

Dương Lỗi nhìn qua gấu mèo này, thực lực có lẽ cực kì khá. Nếu như không phải gặp phải mình, gia hỏa này đủ sức chống lại Võ Giả cảnh giới Kim Tiên đại viên mãn.

Đương nhiên, chính mình sở dĩ đánh bại gấu trúc này dễ dàng như vậy, bởi vì là chính mình ngay từ đầu liền không có lưu tay, xuất ra Phúc Địa Ấn mạnh nhất. Nếu không đánh bại phủ đầu gia hỏa này, thật đúng là chuyện không phải dễ dàng như vậy .

- Được rồi, nơi này có một chút đan dược chữa thương, một mình ngươi ăn vào đi. Mặt khác, trước đây đưa cho ngươi hai viên đan dược kia, đích đích xác xác là Hóa Hình đan. Một mình ngươi có khả năng dùng. Nhưng mà cần phải chờ vết thương của ngươi hoàn toàn tốt thì mới được. Nếu không có thể Hóa Hình không thành công.

Dương Lỗi lại ném ra một bình đan dược.

- Chủ nhân thật tốt.

Đại Bạch có điệu bộ ngốc hồ hồ .

- Đạo Vân Trúc kia cho ta không có vấn đề chứ?

Dương Lỗi lúc này mới hỏi .

- Đưa chủ nhân đương nhiên là có khả năng. Nhưng mà, nhưng mà chủ nhân sau này nhớ cho Đại Bạch ăn đan dược.

Đại Bạch suy nghĩ một chút rồi nói

- Nếu không Đại Bạch liền không ăn .

Dương Lỗi nghe vậy xem thường nhìn hắn. Gia hỏa này chẳng lẽ là muốn ăn mắng sao ? Khó trách, Đạo Vân Trúc này sinh trưởng thong thả như thế. Còn một gốc cây kia của mình thì mọc lại không phải tầm thường.

- Đan dược sẽ đưa cho ngươi, chỉ cần ngươi biểu hiện tốt thì đan dược tự nhiên không phải ít .

Dương Lỗi đáp .

- Vậy thì Đại Bạch an tâm, chủ nhân, chúng ta hiện tại ký kết khế ước sao?

Đại Bạch nhìn Dương Lỗi hỏi

- Có muốn Đại Bạch giao ra linh hồn ấn ký hay không? Nhưng mà, nhưng mà nghe mụ mụ nói, linh hồn ấn ký sẽ rất đau.

- Không cần phải thế ….

Dương Lỗi xua xua tay, chính mình thu phục yêu thú đều chưa hề sử dụng biện pháp như vậy. Nói giỡn, chỉ là thú cưng mà thôi, không cần phải sử dụng đến những thứ này để ràng buộc. Thú cưng của mình đã vậy là đủ rồi, một con Ma Lang, một con Xích Viêm Thú, còn có một con Bạch Long. Chừng này đã là đủ rồi, lại nhiều hơn thì không thích hợp.

- Chẳng lẽ chủ nhân không lo lắng Đại Bạch chạy trốn sao?

Gấu trúc nghe vậy có hơi kinh ngạc, ngây ngốc hỏi.

- Ngươi có khả năng thì thử xem .

Dương Lỗi ánh mắt lạnh lẽo, mang theo sát khí, nhìn Đại Bạch mà nói .

- Không dám, sẽ không vậy. Chủ nhân ngươi yên tâm, chủ nhân để cho ta đi về hướng đông, Đại Bạch tuyệt đối sẽ không chạy sang hướng tây. Chủ nhân để cho Đại Bạch ăn trúc tử, Đại Bạch tuyệt đối sẽ không gặm Thạch Đầu.

Đại Bạch nghe vậy rụt đầu lại, liên tục gật đầu đáp.

- Đại ngốc hùng (gấu ngốc) này vẫn còn vô cùng có ý tứ.

Hai nàng Tô Anh và Vương Lam nghe vậy không khỏi cười khúc khích.

- Đươc rồi, đại ngốc hùng. Ngươi còn có thứ gì thật sự muốn mang đi thì nhanh lên, chúng ta lập tức liền phải rời khỏi nơi này .

Sau khi Dương Lỗi thu hồi một cây Đạo Vân Trúc này bèn nói.

Đạo Vân Trúc là thứ tốt. Chính mình đến Tiên Giới một chuyến, thu hoạch rất lớn.Ngoại trừ cấp bậc đạt tới cảnh giới Huyền Tiên ra, vẫn còn chiếm được Không Linh Nhũ và Đạo Vân Trúc.

Hiện tại chỉ chờ Mộng Huyễn không gian mở ra, là có thể nhổ toàn bộ mấy thứ này đem ra trồng ở trong Mộng Huyễn không gian. Đến lúc đó tại Mộng Huyễn không gian, có khả năng bồi dưỡng ra một số lớn trợ thủ cường đại .

Nghĩ tới đây, Dương Lỗi cũng có chút không nhịn được. Nhưng mà còn cách thời điểm Mộng Huyễn không gian lại mở ra lần nữa, còn có mấy ngày.

- Tốt, chủ nhân chờ Đại Bạch một lát. Chả mấy chốc, Đại Bạch lập tức sẽ tới.

Bóng dáng mập mạp của Đại Bạch kia nhanh chóng bôn ba, cũng không nhìn ra trước đây đã chịu tổn thương một chút nào.

Lúc trước vốn Dương Lỗi tính toán để cho Đại Bạch ở chỗ này thu phục toàn bộ yêu thú mà phục vụ chính mình, lại tạo thành một quân đoàn yêu thú. Nhưng mà suy nghĩ một chút, gia hỏa này thực lực chỉ sợ không đủ.

Trong Mê Vụ Chi Đảo này hẳn là còn có yêu thú càng cường đại hơn. Gấu trúc này phỏng đoán không tính là đứng đầu. Mà chính mình hiện tại lại không có nhiều thời gian như vậy.

Huống chi, chính mình còn có một sự lựa chọn tốt, đó chính là Chung Nam Tiên Sơn. Chỉ cần chính mình chinh phục toàn bộ những yêu thú ở Chung Nam Tiên Sơn, đó mới là một cỗ lực lượng đích thực cường đại.

k·ku G\yÈjX k¢·I g< iʙ ~y p\ʜ p\Øj iƷu ros

Đối với Chung Nam Tiên Sơn kia, Dương Lỗi cảm giác khẳng định nó có liên lạc cường đại với Tiên Giới. Nếu như chính mình có thể hoàn toàn thu phục yêu thú trong đó, hoặc là biến cả Chung Nam Tiên Sơn thành một kiện pháp bảo thuộc về mình thì liền cực kì tốt .Hoặc là, Chung Nam Tiên Sơn kia căn bản là là một kiện pháp bảo cũng không biết chừng .

Mà trước đây Dương Lỗi biết, Chung Nam Tiên Sơn kia rất có thể là một khối núi đá từ Tiên Giới rơi xuống, Nếu là núi đá rơi từ Tiên Giới thì mới có thể bồi dưỡng ra được yêu thú cường đại như vậy, bên trong có vô số yêu thú cấp bậc Đại La Kim Tiên, mà ngay cả Tô Nghiên cũng không khỏi không cẩn thận.

Hơn nữa Tu Luyện Thất kia biến thái như vậy. Cho nên, Chung Nam Tiên Sơn này tuyệt đối là thủ đoạn của một vị Đại Năng nào đó. Còn về phần rốt cuộc là vị nào, liền cần phải chính mình đi thăm dò, đi phát hiện .

Dương Lỗi có một loại dự cảm, Chung Nam Tiên Sơn này có thể là nơi mấu chốt để chính mình khống chế cả Huyền Nguyên Tinh. Thậm chí có khả năng, hạch tâm chủ yếu của Huyền Nguyên Tinh này chính là Chung Nam Tiên Sơn.

Đương nhiên, đó cũng là Dương Lỗi dự cảm mà thôi. Còn rốt cuộc tình huống như thế nào, phỏng đoán, dự cảm của chính mình rốt cuộc có phải thật vậy hay không, thì cái này phải chờ sau khi mình hoàn thành đầu mối nhiệm vụ chính tại Huyền Nguyên Tinh, rồi mới biết được .

- Đại lục Vô Cực, rốt cục ta đã trở về.

Nhìn đại lục trước mắt, Dương Lỗi hưng phấn không thôi. Trải qua gần nửa năm tại Tiên Giới, hiện nay tu vi của chính mình tiến nhanh, ở đại lục Vô Cực này nếu như là một chọi một thì không có mấy người là đối thủ của mình. Đương nhiên trừ mấy gia hỏa đặc biệt biến thái, trong đó bao gồm chính sư phụ Tô Nghiên kia của mình .

- Thật kích động, sư phụ hẳn là đã trở về rồi.

Tô Anh cũng là cực kì hoan hỉ.

Mà Vương Lam cũng hơi nhíu mày:

- Linh khí nơi này quả nhiên hơi loãng, hơn nữa phẩm chất kém rất nhiều.

- Đương nhiên, nơi này chỉ là phàm nhân giới mà thôi, linh khí tự nhiên không bằng Tiên Giới.

Dương Lỗi nói tiếp

- Nhưng mà có một chỗ so sánh Tiên Giới cũng không kém mấy .

- Sư đệ ngươi là nói Chung Nam Tiên Sơn?

- Không sai, chính là Chung Nam Tiên Sơn .

Dương Lỗi gật đầu.

- Chung Nam Tiên Sơn, đó là địa phương nào? Rất lợi hại sao?

Vương Lam hỏi.

- Đương nhiên, lần sau mang ngươi đi thì sẽ biết, đối với ngươi sẽ có trợ giúp rất lớn.

Dương Lỗi nhìn Vương Lam nói

- Được rồi, hiện tại chúng ta cũng nên đi.

Mới đi không được bao lâu, Dương Lỗi liền biến sắc mặt:

- Khí tức thật cường đại, có cường giả tới gần.

- Là sư phụ, là sư phụ đang đến đây .

Tô Anh hô.

Giờ phút này Dương Lỗi cũng cảm giác được khí tức của người đang tới cũng không phải kẻ địch, mà là sư phụ Tô Nghiên của chính mình.

"Xoạt." một tiếng, Mộng Huyễn không gian dao động một hồi, Tô Nghiên trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt Dương Lỗi và Tô Anh.

- Các ngươi đi nơi nào ?

Thấy Dương Lỗi và Tô Anh, Tô Nghiên thở phào nhẹ nhõm đi rất nhiều, nhưng lại là cực kì phẫn nộ, nổi giận đùng đùng nhìn hai người mà chất vấn .

Bởi khi Tô Nghiên chạy về đại lục Vô Cực, không hề phát hiện ra khí tức của Dương Lỗi và Tô Anh thì lập tức lo lắng không thôi. Dương Lỗi và Tô Anh đều là đệ tử của mình. Tô Anh, chính mình coi nàng trở thành con đẻ, mà Dương Lỗi chính là con trai sư tỷ của mình. Nếu mà xảy ra chuyện gì, chính mình làm thế nào báo lại với sư tỷ ?

Cho nên, vừa về tới đại lục Vô Cực, không hề phát hiện khí tức của Dương Lỗi và Tô Anh, cả đại lục Vô Cực cơ hồ đều bị nàng lật nhào một lượt. Lần này đây, nàng đang chuẩn bị đi đến trong Lạc Nhật Sâm Lâm.

Lạc Nhật Sâm Lâm này so với Chung Nam Tiên Sơn là tồn tại còn thần bí hơn, nhất là không gian đặc thù kia, Tô Nghiên đều cực kì kiêng kỵ. Không nghĩ tới mới đến ven rìa Lạc Nhật Sâm Lâm liền cảm giác được khí tức của Dương Lỗi và Tô Anh, lúc này mới khiến cho nàng thở phào nhẹ nhõm.

- Cái…này… Cái…này nói cho cùng thì dài lắm .

Nhìn dáng vẻ tức giận của Tô Nghiên, không chỉ có là Tô Anh, mà ngay cả Dương Lỗi cũng có hơi bỡ ngỡ. Nữ nhân cường đại tức giận, chọc không nổi a.

- Vậy thì liền nói ngắn gọn.

Tô Nghiên trợn mắt lườm nguýt.

- Là như thế này. Bởi vì Tô Anh ban đầu bị ép hôn, Tô Anh không muốn, cho nên muốn chạy trốn .Mà trong quá trình bỏ chạy lại xảy ra một loạt chuyện làm cho chúng ta tiến vào Mê Vụ Chi Đảo. Tại Mê Vụ Chi Đảo đã xuất hiện bất ngờ, làm cho chúng ta không thể gấp gáp trở về nổi. Cho nên đã đi đến một nơi đặc thù, chỗ này chính là Tiên Giới. Tại Tiên Giới trải qua năm tháng, cuối cùng mới tìm được đường về nhà, chuyện liền là như vậy .

Dương Lỗi một hơi nói xong toàn bộ câu chuyện, rồi nhìn Tô Nghiên .

- Tiên Giới? Mê Vụ Chi Đảo?

Tô Nghiên cũng giật mình

- Mê Vụ Chi Đảo có thể đi tới Tiên Giới?

- Đúng vậy.

Tô Anh gật đầu đáp

- Sư phụ, chúng con đích thật là đi Tiên Giới. Đây chính là bằng hữu chúng con quen biết tại Tiên Giới, gọi là Vương Lam. Hơn nữa tại Tiên Giới chúng con vẫn còn giao chiến cùng Ma tộc .

Nhìn dáng vẻ của Dương Lỗi không giống như là đang nói dối .Hơn nữa, nếu như không phải đi Tiên Giới, thì tu vi của hai người Dương Lỗi và Tô Anh làm sao có thể tiến bộ nhanh như vậy? Huống hồ, Tiên Giới đích thật là xảy ra Tiên Ma đại chiến, tin này Tô Anh đã biết đến. Đúng là bởi vì như thế, vào mấy tháng trước đây nàng mới biến mất, chính là đi ngăn cản Ma tộc.

- Ta tin tưởng các ngươi, nhưng mà chuyện này, ngàn vạn lần đừng nói ra.

Tô Nghiên biết, nếu như là nói ra chuyện Mê Vụ Chi Đảo có thể đi tới Tiên Giới, cái đó có thể rất khủng khiếp. Đám người tu luyện trên đại lục Vô Cực sẽ điên cuồng chen chúc về hướng tới Mê Vụ Chi Đảo.

- Cái này chúng ta đã biết .

Dương Lỗi nói.

- Nhớ kỹ, không nên nói lung tung.

Thấy Dương Lỗi đáp như vậy, Tô Nghiên trợn mắt liếc nhìn hắn .

- Sư phụ, người cần phải làm chủ cho con. Bọn họ thừa dịp người đi vắng mà bắt nạt con, lại còn muốn gả con cho tên Chu Ngạo Sương kia. Nếu như không phải có sư đệ, hiện tại có thể người liền không thấy được con .

Tô Anh lúc này bắt lấy tay của Tô Nghiên, không ngừng lắc lắc mà làm nũng kêu lên.

- Yên tâm, chuyện này ta đã báo thù cho ngươi, hơn nữa bọn họ cũng không dám lại bức ngươi .

Tô Nghiên xoa xoa đầu Tô Anh mà dịu dàng nói.

- Chẳng lẽ sư phụ, người đã giết chết gia hỏa đáng ghét kia ? Vậy thật sự là quá tốt.

Tô Anh nghe vậy hoan hỉ không thôi. Nếu như không phải do tên Chu Ngạo Sương kia, chính mình cũng sẽ không chật vật như vậy, thiếu chút nữa liền mất đi mạng nhỏ. Cho nên Tô Anh đối với Chu Ngạo Sương có thể nói là hận thấu xương.

Dương Lỗi nghe vậy xem thường liếc nhìn. Thật độc ác a, dẫu gì cũng là người theo đuổi mình, lại ác như vậy.

ko·u G\ʏỀjX k¢oI g< iʙ ~ʏ p\ʉ p\Øj iǯu r©s

Đương nhiên những ý nghĩ này chính bản thân Dương Lỗi không thể nói râ. Nói không chừng Tô Anh đối với chính mình sẽ làm gì. Dương Lỗi đâu phải là kẻ ngu, hắn cũng biết Tô Anh có tình cảm đối với chính mình. Nếu như chính mình mà nói ra những lời như vậy, phỏng đoán Tô Anh sẽ lột sống chính mình.

- Giết, không có như vậy đâu.

Tô Nghiên lắc đầu đáp

- Chu Ngạo Sương dẫu sao cũng là dòng dõi của Chu Tử Ích, là thiên tài của Vô Cực Tông. Nếu mà giết hắn, sư phụ của ngươi và Vô Cực Tông liền hoàn toàn đối đầu .

- A… Đáng tiếc, thật đáng tiếc.

Tô Anh biết sư phụ Tô Nghiên của mình lợi hại, nếu có đối đầu với Vô Cực Tông thì cũng không có gì. Huống chi Vô Cực Tông tuyệt đối không có khả năng vì Chu Ngạo Sương mà đối đầu với nàng.

- Nhưng mà không có giết hắn, so với giết hắn thì càng khó chịu hơn.

Tô Nghiên đáp.

Khi đó Tô Anh với Dương Lỗi mất tích, không tìm được bóng người, Tô Nghiên vô cùng phẫn nộ. Điều tra một lượt mới biết được, nguyên nhân chủ yếu làm bọn họ mất tích chính là bởi vì Chu Ngạo Sương.

Cho nên Tô Nghiên liền nổi giận, phẫn nộ tới cực điểm. Ngay từ đầu nàng chuẩn bị giết Chu Ngạo Sương, nhưng mà cuối cùng mấy lão gia hỏa kia của Vô Cực Tông cầu xin.

Có điều Tô Nghiên cũng không muốn buông tha cho hắn như vậy, chẳng qua là phế đi đan điền của hắn, kèm thêm cùng một lượt phế bỏ tên kia, biến hắn thành phế vật không thể giao hợp. Đã không có tu vi, đã không có tôn nghiêm của nam nhân, cái này quả thực so với cái chết thì còn khó chịu hơn.

Đương nhiên, Chu Tử Ích làm ông của Chu Ngạo Sương, đối với đứa cháu này thì lão chính là cưng chiều không thôi, nếu không cũng sẽ không mạo muội nguy hiểm cầu hôn cho Chu Ngạo Sương.

Lão chính là biết địa vị của Tô Anh trong lòng Tô Nghiên, nhưng mà khi đó Tô Nghiên vừa mới rời đi, không có mặt ở đại lục Vô Cực. Chu Tử Ích nghĩ thầm, đến lúc đó coi như Tô Nghiên trở về, nhưng gạo đã nấu thành cơm, vậy thì còn có thể làm gì được ?

Nhưng lão cũng là không ngờ rằng Tô Anh lại chạy trốn ngay dưới mắt, nhưng lại toàn bộ không có tin tức gì. Lúc ấy Chu Tử Ích liền cảm giác biết chuyện không ổn.

Thế này nếu mà Tô Anh xảy ra chuyện gì, Tô Nghiên kia khẳng định sẽ nổi cơn Lôi Đình giận dữ. Bởi vì lo lắng Tô Nghiên sau khi trở về sẽ ra tay bất lợi đối với đứa cháu Chu Ngạo Sương của chính mình. Cho nên, Chu Tử Ích liền để cho Chu Ngạo Sương bế quan. Bế quan trong Vô Lượng Động tại Vô Cực Tông .

Lại không nghĩ rằng sau ba tháng Tô Nghiên đã trở lại. Vừa mới biết chuyện này, quả nhiên là nổi cơn Lôi Đình giận dữ, một hơi liền xông đến Vô Cực Tông. Đúng là cứ như vậy mà bắt Chu Ngạo Sương từ trong Vô Lượng Động ra, điều này khiến ọi người Vô Cực Tông kinh hãi, bao gồm cả những lão gia hỏa này.

Phải biết rằng chỉ cần dùng thủ trảo đã chộp người lôi ra từ từ trong Vô Lượng Động, điều này cần phải có tu vi khủng bố như thế nào a? Trừ phi đạt tới một bước kia, nếu không tuyệt đối không làm được.

Mà Tô Nghiên làm được, như vậy liền chứng minh tu vi của nàng đã bước qua một bước kia, sâu không lường được. Cả Vô Cực Tông, trừ phi là vận dụng thủ đoạn cuối cùng, nếu không cho dù là ai cũng không cách nào ngăn cản nổi nàng .

Lúc trước Tô Nghiên chuẩn bị muốn giết Chu Ngạo Sương, nhưng mà cuối cùng những lão gia hỏa này của Vô Cực Tông mở miệng cầu tình. Nhưng như vậy, Tô Nghiên cũng không hề buông tha Chu Ngạo Sương, chỉ là nói tha cho hắn một mạng. Dù sao Tô Anh với Dương Lỗi mặc dù mất tích, có thể có nguy hiểm, nhưng dù sao còn sống.

Cho nên Tô Nghiên phế bỏ Chu Ngạo Sương, hoàn toàn phế bỏ .

Lúc ấy Chu Tử Ích tức giận, cái đó gọi là một cơn phẫn nộ, hận không thể giết chết Tô Nghiên để trút hận. Nhưng lão biết, chính mình quyết không phải là đối thủ. Hơn nữa, nếu như đơnn đả độc đấu, thậm chí ngay cả những lão gia hỏa này của Vô Cực Tông cũng không có một người nắm chắc.

Một khi để Tô Nghiên hoàn toàn bị chọc giận, hậu quả kia có thể thật sự thiết tưởng không chịu nổi. Đến lúc đó cả Vô Cực Tông sẽ tổn thất nặng nề, nhưng lại không nhất thiết có thể thu thập được Tô Nghiên. Thậm chí ngay cả vây khốn nàng đều không có khả năng, bởi vì rất có thể nàng đã bước qua một bước kia .

Mặc dù không thể đủ sức đối phó Tô Nghiên, ra tay đối với nàng. Nhưng Chu Tử Ích cũng đã chuyển dời hận ý đến trên người Dương Lỗi. Lão biết Tô Anh là không thể trêu được, bởi vì Tô Nghiên đối với Tô Anh thì cưng chiều không thôi.

Như vậy lần này đây dẫu cơn phẫn nộ chính là bởi vì Tô Anh, tuy nhiên Chu Tử Ích không dám đối phó Tô Anh. Mặc dù đối với nàng thì lão hắn cũng hận thấu xương, nhưng bởi vì có một Tô Nghiên ở đó.

Thế nhưng Dương Lỗi cũng không phải như vậy .Mặc dù nói, Dương Lỗi cũng là đệ tử của Tô Nghiên, nhưng Chu Tử Ích không cho rằng, địa vị của hắn trong lòng Tô Nghiên so sánh hơn được Tô Anh, sẽ vì Dương Lỗi mà dám trở mặt cùng cả Vô Cực Tông .

Bởi vì Dương Lỗi, tất cả đều là bởi vì hắn. Nếu như mà không có hắn, Tô Anh liền không có biện pháp rời đi. Nếu không hề rời khỏi đây, đứa cháu của mình cũng đã thành chuyện tốt. Không có hắn, sau khi đứa cháu của chính mình đã thành chuyện tốt thì cũng không bị phế bỏ.

Tất cả điều này, tất cả đều là bởi vì Dương Lỗi tạo thành. Cho nên Chu Tử Ích đối với Dương Lỗi là hận thấu xương, một khi hắn trở về, sẽ đẩy hắn vào chỗ chết.

Đương nhiên, lúc này Dương Lỗi còn không biết, hắn đã bị người khác ghi hận, bị Chu Tử Ích ghi hận. Hơn nữa còn tính toán muốn lấy đi tánh mạng của hắn.

- Sư phụ, người nói mau, Chu Ngạo Sương bị cái gì thế?

Tô Anh vội hỏi. Nàng hiểu rõ ràng, nếu sư phụ của mình nói như thế, vậy khẳng định đã ra tay đối với Chu Ngạo Sương. Hơn nữa thủ đoạn khẳng định không đơn giản, mặc dù không chết cũng phải bị lột một tầng da.

Tô Nghiên thấy nàng hỏi như thế, liền ghé vào bên tai nàng nhỏ giọng nói vài câu. Dương Lỗi mặc dù muốn nghe, nhưng căn bản vô phương nghe được. Chỉ thấy Tô Anh sau khi nghe xong những lời sư phụ Tô Nghiên đã nói thì có vẻ hoàn toàn hài lòng không thôi, cơ hồ đều sắp phải nhảy dựng lên .

Dương Lỗi đã biết rõ, Tô Nghiên đối với Chu Ngạo Sương khẳng định là trừng phạt, hơn nữa rất nghiêm trọng. Nếu không sẽ không khiến cho Tô Anh vui mừng như vậy. Như thế cũng khơi dậy lòng hiếu kỳ của Dương Lỗi, rốt cuộc là đối phó Chu Ngạo Sương như thế nào?

- Giết, giết cho ta a, cố hết sức giết hắn đi .

Những đại đội nhân mã đã điên cuồng đến tột đỉnh, ai nấy đều ánh mắt đỏ ngầu nối đuôi nhau đột phá vào, mấy người chết ở trong đó.

- Dương Lỗi, ngươi nhất định phải chết, ha ha, chết chắc rồi. Nữ nhân của ngươi, ta sẽ thay thế ngươi chiếu cố cho tất cả, ha ha, ha ha.

Trong đám người có một âm thanh kiêu ngạo vang lên.

- A.. .

Dương Lỗi chợt quát một tiếng, vung đao lên mãnh liệt, một ánh đao thật lớn bổ ra.

koou G\yỀjX k¢oI g< iв ~y p\ʉ p\Øj iƷu r©s

Đương nhiên những ý nghĩ này chính bản thân Dương Lỗi không thể nói râ. Nói không chừng Tô Anh đối với chính mình sẽ làm gì. Dương Lỗi đâu phải là kẻ ngu, hắn cũng biết Tô Anh có tình cảm đối với chính mình. Nếu như chính mình mà nói ra những lời như vậy, phỏng đoán Tô Anh sẽ lột sống chính mình.

- Giết, không có như vậy đâu.

Tô Nghiên lắc đầu đáp

- Chu Ngạo Sương dẫu sao cũng là dòng dõi của Chu Tử Ích, là thiên tài của Vô Cực Tông. Nếu mà giết hắn, sư phụ của ngươi và Vô Cực Tông liền hoàn toàn đối đầu .

- A… Đáng tiếc, thật đáng tiếc.

Tô Anh biết sư phụ Tô Nghiên của mình lợi hại, nếu có đối đầu với Vô Cực Tông thì cũng không có gì. Huống chi Vô Cực Tông tuyệt đối không có khả năng vì Chu Ngạo Sương mà đối đầu với nàng.

- Nhưng mà không có giết hắn, so với giết hắn thì càng khó chịu hơn.

Tô Nghiên đáp.

Khi đó Tô Anh với Dương Lỗi mất tích, không tìm được bóng người, Tô Nghiên vô cùng phẫn nộ. Điều tra một lượt mới biết được, nguyên nhân chủ yếu làm bọn họ mất tích chính là bởi vì Chu Ngạo Sương.

Cho nên Tô Nghiên liền nổi giận, phẫn nộ tới cực điểm. Ngay từ đầu nàng chuẩn bị giết Chu Ngạo Sương, nhưng mà cuối cùng mấy lão gia hỏa kia của Vô Cực Tông cầu xin.

Có điều Tô Nghiên cũng không muốn buông tha cho hắn như vậy, chẳng qua là phế đi đan điền của hắn, kèm thêm cùng một lượt phế bỏ tên kia, biến hắn thành phế vật không thể giao hợp. Đã không có tu vi, đã không có tôn nghiêm của nam nhân, cái này quả thực so với cái chết thì còn khó chịu hơn.

Đương nhiên, Chu Tử Ích làm ông của Chu Ngạo Sương, đối với đứa cháu này thì lão chính là cưng chiều không thôi, nếu không cũng sẽ không mạo muội nguy hiểm cầu hôn cho Chu Ngạo Sương.

Lão chính là biết địa vị của Tô Anh trong lòng Tô Nghiên, nhưng mà khi đó Tô Nghiên vừa mới rời đi, không có mặt ở đại lục Vô Cực. Chu Tử Ích nghĩ thầm, đến lúc đó coi như Tô Nghiên trở về, nhưng gạo đã nấu thành cơm, vậy thì còn có thể làm gì được ?

Nhưng lão cũng là không ngờ rằng Tô Anh lại chạy trốn ngay dưới mắt, nhưng lại toàn bộ không có tin tức gì. Lúc ấy Chu Tử Ích liền cảm giác biết chuyện không ổn.

Thế này nếu mà Tô Anh xảy ra chuyện gì, Tô Nghiên kia khẳng định sẽ nổi cơn Lôi Đình giận dữ. Bởi vì lo lắng Tô Nghiên sau khi trở về sẽ ra tay bất lợi đối với đứa cháu Chu Ngạo Sương của chính mình. Cho nên, Chu Tử Ích liền để cho Chu Ngạo Sương bế quan. Bế quan trong Vô Lượng Động tại Vô Cực Tông .

Lại không nghĩ rằng sau ba tháng Tô Nghiên đã trở lại. Vừa mới biết chuyện này, quả nhiên là nổi cơn Lôi Đình giận dữ, một hơi liền xông đến Vô Cực Tông. Đúng là cứ như vậy mà bắt Chu Ngạo Sương từ trong Vô Lượng Động ra, điều này khiến ọi người Vô Cực Tông kinh hãi, bao gồm cả những lão gia hỏa này.

Phải biết rằng chỉ cần dùng thủ trảo đã chộp người lôi ra từ từ trong Vô Lượng Động, điều này cần phải có tu vi khủng bố như thế nào a? Trừ phi đạt tới một bước kia, nếu không tuyệt đối không làm được.

Mà Tô Nghiên làm được, như vậy liền chứng minh tu vi của nàng đã bước qua một bước kia, sâu không lường được. Cả Vô Cực Tông, trừ phi là vận dụng thủ đoạn cuối cùng, nếu không cho dù là ai cũng không cách nào ngăn cản nổi nàng .

Lúc trước Tô Nghiên chuẩn bị muốn giết Chu Ngạo Sương, nhưng mà cuối cùng những lão gia hỏa này của Vô Cực Tông mở miệng cầu tình. Nhưng như vậy, Tô Nghiên cũng không hề buông tha Chu Ngạo Sương, chỉ là nói tha cho hắn một mạng. Dù sao Tô Anh với Dương Lỗi mặc dù mất tích, có thể có nguy hiểm, nhưng dù sao còn sống.

Cho nên Tô Nghiên phế bỏ Chu Ngạo Sương, hoàn toàn phế bỏ .

Lúc ấy Chu Tử Ích tức giận, cái đó gọi là một cơn phẫn nộ, hận không thể giết chết Tô Nghiên để trút hận. Nhưng lão biết, chính mình quyết không phải là đối thủ. Hơn nữa, nếu như đơnn đả độc đấu, thậm chí ngay cả những lão gia hỏa này của Vô Cực Tông cũng không có một người nắm chắc.

Một khi để Tô Nghiên hoàn toàn bị chọc giận, hậu quả kia có thể thật sự thiết tưởng không chịu nổi. Đến lúc đó cả Vô Cực Tông sẽ tổn thất nặng nề, nhưng lại không nhất thiết có thể thu thập được Tô Nghiên. Thậm chí ngay cả vây khốn nàng đều không có khả năng, bởi vì rất có thể nàng đã bước qua một bước kia .

Mặc dù không thể đủ sức đối phó Tô Nghiên, ra tay đối với nàng. Nhưng Chu Tử Ích cũng đã chuyển dời hận ý đến trên người Dương Lỗi. Lão biết Tô Anh là không thể trêu được, bởi vì Tô Nghiên đối với Tô Anh thì cưng chiều không thôi.

Như vậy lần này đây dẫu cơn phẫn nộ chính là bởi vì Tô Anh, tuy nhiên Chu Tử Ích không dám đối phó Tô Anh. Mặc dù đối với nàng thì lão hắn cũng hận thấu xương, nhưng bởi vì có một Tô Nghiên ở đó.

Thế nhưng Dương Lỗi cũng không phải như vậy .Mặc dù nói, Dương Lỗi cũng là đệ tử của Tô Nghiên, nhưng Chu Tử Ích không cho rằng, địa vị của hắn trong lòng Tô Nghiên so sánh hơn được Tô Anh, sẽ vì Dương Lỗi mà dám trở mặt cùng cả Vô Cực Tông .

Bởi vì Dương Lỗi, tất cả đều là bởi vì hắn. Nếu như mà không có hắn, Tô Anh liền không có biện pháp rời đi. Nếu không hề rời khỏi đây, đứa cháu của mình cũng đã thành chuyện tốt. Không có hắn, sau khi đứa cháu của chính mình đã thành chuyện tốt thì cũng không bị phế bỏ.

Tất cả điều này, tất cả đều là bởi vì Dương Lỗi tạo thành. Cho nên Chu Tử Ích đối với Dương Lỗi là hận thấu xương, một khi hắn trở về, sẽ đẩy hắn vào chỗ chết.

Đương nhiên, lúc này Dương Lỗi còn không biết, hắn đã bị người khác ghi hận, bị Chu Tử Ích ghi hận. Hơn nữa còn tính toán muốn lấy đi tánh mạng của hắn.

- Sư phụ, người nói mau, Chu Ngạo Sương bị cái gì thế?

Tô Anh vội hỏi. Nàng hiểu rõ ràng, nếu sư phụ của mình nói như thế, vậy khẳng định đã ra tay đối với Chu Ngạo Sương. Hơn nữa thủ đoạn khẳng định không đơn giản, mặc dù không chết cũng phải bị lột một tầng da.

Tô Nghiên thấy nàng hỏi như thế, liền ghé vào bên tai nàng nhỏ giọng nói vài câu. Dương Lỗi mặc dù muốn nghe, nhưng căn bản vô phương nghe được. Chỉ thấy Tô Anh sau khi nghe xong những lời sư phụ Tô Nghiên đã nói thì có vẻ hoàn toàn hài lòng không thôi, cơ hồ đều sắp phải nhảy dựng lên .

Dương Lỗi đã biết rõ, Tô Nghiên đối với Chu Ngạo Sương khẳng định là trừng phạt, hơn nữa rất nghiêm trọng. Nếu không sẽ không khiến cho Tô Anh vui mừng như vậy. Như thế cũng khơi dậy lòng hiếu kỳ của Dương Lỗi, rốt cuộc là đối phó Chu Ngạo Sương như thế nào?

- Giết, giết cho ta a, cố hết sức giết hắn đi .

Những đại đội nhân mã đã điên cuồng đến tột đỉnh, ai nấy đều ánh mắt đỏ ngầu nối đuôi nhau đột phá vào, mấy người chết ở trong đó.

- Dương Lỗi, ngươi nhất định phải chết, ha ha, chết chắc rồi. Nữ nhân của ngươi, ta sẽ thay thế ngươi chiếu cố cho tất cả, ha ha, ha ha.

Trong đám người có một âm thanh kiêu ngạo vang lên.

- A.. .

Dương Lỗi chợt quát một tiếng, vung đao lên mãnh liệt, một ánh đao thật lớn bổ ra.

ko©u G\yỀjX k¢oI g< i в ~y p\ч p\Øj iƷu r©s

Đương nhiên những ý nghĩ này chính bản thân Dương Lỗi không thể nói rả. Nói không chừng Tô Anh đối với chính mình sẽ làm gì. Dương Lỗi đâu phải là kẻ ngu, hắn cũng biết Tô Anh có tình cảm đối với chính mình. Nếu như chính mình mà nói ra những lời như vậy, phỏng đoán Tô Anh sẽ lột sống chính mình.

- Giết, không có như vậy đâu.

Tô Nghiên lắc đầu đáp

- Chu Ngạo Sương dẫu sao cũng là dòng dõi của Chu Tử Ích, là thiên tài của Vô Cực Tông. Nếu mà giết hắn, sư phụ của ngươi và Vô Cực Tông liền hoàn toàn đối đầu .

- A… Đáng tiếc, thật đáng tiếc.

Tô Anh biết sư phụ Tô Nghiên của mình lợi hại, nếu có đối đầu với Vô Cực Tông thì cũng không có gì. Huống chi Vô Cực Tông tuyệt đối không có khả năng vì Chu Ngạo Sương mà đối đầu với nàng.

- Nhưng mà không có giết hắn, so với giết hắn thì càng khó chịu hơn.

Tô Nghiên đáp.

Khi đó Tô Anh với Dương Lỗi mất tích, không tìm được bóng người, Tô Nghiên vô cùng phẫn nộ. Điều tra một lượt mới biết được, nguyên nhân chủ yếu làm bọn họ mất tích chính là bởi vì Chu Ngạo Sương.

Cho nên Tô Nghiên liền nổi giận, phẫn nộ tới cực điểm. Ngay từ đầu nàng chuẩn bị giết Chu Ngạo Sương, nhưng mà cuối cùng mấy lão gia hỏa kia của Vô Cực Tông cầu xin.

Có điều Tô Nghiên cũng không muốn buông tha cho hắn như vậy, chẳng qua là phế đi đan điền của hắn, kèm thêm cùng một lượt phế bỏ tên kia, biến hắn thành phế vật không thể giao hợp. Đã không có tu vi, đã không có tôn nghiêm của nam nhân, cái này quả thực so với cái chết thì còn khó chịu hơn.

Đương nhiên, Chu Tử Ích làm ông của Chu Ngạo Sương, đối với đứa cháu này thì lão chính là cưng chiều không thôi, nếu không cũng sẽ không mạo muội nguy hiểm cầu hôn cho Chu Ngạo Sương.

Lão chính là biết địa vị của Tô Anh trong lòng Tô Nghiên, nhưng mà khi đó Tô Nghiên vừa mới rời đi, không có mặt ở đại lục Vô Cực. Chu Tử Ích nghĩ thầm, đến lúc đó coi như Tô Nghiên trở về, nhưng gạo đã nấu thành cơm, vậy thì còn có thể làm gì được ?

Nhưng lão cũng là không ngờ rằng Tô Anh lại chạy trốn ngay dưới mắt, nhưng lại toàn bộ không có tin tức gì. Lúc ấy Chu Tử Ích liền cảm giác biết chuyện không ổn.

Thế này nếu mà Tô Anh xảy ra chuyện gì, Tô Nghiên kia khẳng định sẽ nổi cơn Lôi Đình giận dữ. Bởi vì lo lắng Tô Nghiên sau khi trở về sẽ ra tay bất lợi đối với đứa cháu Chu Ngạo Sương của chính mình. Cho nên, Chu Tử Ích liền để cho Chu Ngạo Sương bế quan. Bế quan trong Vô Lượng Động tại Vô Cực Tông .

Lại không nghĩ rằng sau ba tháng Tô Nghiên đã trở lại. Vừa mới biết chuyện này, quả nhiên là nổi cơn Lôi Đình giận dữ, một hơi liền xông đến Vô Cực Tông. Đúng là cứ như vậy mà bắt Chu Ngạo Sương từ trong Vô Lượng Động ra, điều này khiến ọi người Vô Cực Tông kinh hãi, bao gồm cả những lão gia hỏa này.

Phải biết rằng chỉ cần dùng thủ trảo đã chộp người lôi ra từ từ trong Vô Lượng Động, điều này cần phải có tu vi khủng bố như thế nào a? Trừ phi đạt tới một bước kia, nếu không tuyệt đối không làm được.

Mà Tô Nghiên làm được, như vậy liền chứng minh tu vi của nàng đã bước qua một bước kia, sâu không lường được. Cả Vô Cực Tông, trừ phi là vận dụng thủ đoạn cuối cùng, nếu không cho dù là ai cũng không cách nào ngăn cản nổi nàng .

Lúc trước Tô Nghiên chuẩn bị muốn giết Chu Ngạo Sương, nhưng mà cuối cùng những lão gia hỏa này của Vô Cực Tông mở miệng cầu tình. Nhưng như vậy, Tô Nghiên cũng không hề buông tha Chu Ngạo Sương, chỉ là nói tha cho hắn một mạng. Dù sao Tô Anh với Dương Lỗi mặc dù mất tích, có thể có nguy hiểm, nhưng dù sao còn sống.

Cho nên Tô Nghiên phế bỏ Chu Ngạo Sương, hoàn toàn phế bỏ .

Lúc ấy Chu Tử Ích tức giận, cái đó gọi là một cơn phẫn nộ, hận không thể giết chết Tô Nghiên để trút hận. Nhưng lão biết, chính mình quyết không phải là đối thủ. Hơn nữa, nếu như đơnn đả độc đấu, thậm chí ngay cả những lão gia hỏa này của Vô Cực Tông cũng không có một người nắm chắc.

Một khi để Tô Nghiên hoàn toàn bị chọc giận, hậu quả kia có thể thật sự thiết tưởng không chịu nổi. Đến lúc đó cả Vô Cực Tông sẽ tổn thất nặng nề, nhưng lại không nhất thiết có thể thu thập được Tô Nghiên. Thậm chí ngay cả vây khốn nàng đều không có khả năng, bởi vì rất có thể nàng đã bước qua một bước kia .

Mặc dù không thể đủ sức đối phó Tô Nghiên, ra tay đối với nàng. Nhưng Chu Tử Ích cũng đã chuyển dời hận ý đến trên người Dương Lỗi. Lão biết Tô Anh là không thể trêu được, bởi vì Tô Nghiên đối với Tô Anh thì cưng chiều không thôi.

Như vậy lần này đây dẫu cơn phẫn nộ chính là bởi vì Tô Anh, tuy nhiên Chu Tử Ích không dám đối phó Tô Anh. Mặc dù đối với nàng thì lão hắn cũng hận thấu xương, nhưng bởi vì có một Tô Nghiên ở đó.

Thế nhưng Dương Lỗi cũng không phải như vậy .Mặc dù nói, Dương Lỗi cũng là đệ tử của Tô Nghiên, nhưng Chu Tử Ích không cho rằng, địa vị của hắn trong lòng Tô Nghiên so sánh hơn được Tô Anh, sẽ vì Dương Lỗi mà dám trở mặt cùng cả Vô Cực Tông .

.QÆM; G¶B M¦B tQM; /Si F?Q€i M?„K K„i H¢B- F?¬M; ? ç w ?„MX

h?'v i?€B ç° .QÆM; G¶B- GQm >²M; "BM? +kM; F?¬M; iB T iK+ H M iB M;- +'T i®

@ GBM? M?B- ?B M i¢B i #` #„i ;B[- +¦ #B M T?€T M¨Q +?¢v i?Q€i ? v F?¬M;\

.QÆM; G¶B /MM; w MB K ?ÄBX

@ E€ i?"i + + +¦ i? /MM; >Ov .B i L?'i h?S+ çB T +?²M; ç®B T?¦ ?„MX

GBM? M?B M¦BX

@ hmv ``^M; im pB ?„M +QÌM; ç¢B- ç½ ç¢i iÈB ç¢B ç¢Q i?€M? M?•M M?` ;B B- M?Q
+?Q M M + + +¦ i? i?m i?"T çQÊ+ ?„MX

@ h?"i b Q\

.QÆM; G¶B M;?2 p"v KWM; `ÐX

@ L?QM; +ÁM +¦ K°i p'M ç - ?B M i¢B + + ç M; Î i`QM; F?¬M; ;B M pk i`K- pÈB i?
i? M iQ¨M tmv M [m - +?Q M M M?'i ç`M? T?ªB ;BªB [mv i p'M ç M¨v KÈB +¦ i? ç

GBM? M?B M¦BX

@ o"v M m i ç€M? +? i M;QÌB M¨v- i?U+ HU+ +¦ i? i,M; H M # Q M?B m\ *¦ i? ç¢i
F?¬M;\

@ E?¬M; i? - K†+ /M ?„M H¨ ç¢B ç¢Q i?€M? M?•M- M?QM; + + ;B i +? i ?„M +kM
H M iÈB +ªM? ;BÈB MY #QÈ+ M;Kv i?€M?- i`W T?B + + +¦ i? iB T iK+ ç€M? +?
M?•M F?€+- +?ŠM; [m M m H¨K M?Q p"v- ç M çB M +O + + F?¬M; +ÁM €T +? ç

GBM? M?B M¦BX

@ æ M çB M +O i

.QÆM; G¶B pW M;?2 KÈB M?È çQÊ+ KbM? +ÁM K°i i B ?¼ M;–K i`QM; ç M çB
KbM? H¢B ç2K im pB i,M; H M M;Kv i?€M?- +?ŠM; F?€+ ;b iU ibK çQÌM; +? i- M;?o
K v K„M F?¬M; i?¬B- M m F?¬M; +¦ GBM? M?B M?„+ M?Î- KbM? i?"i bU ç½ [m M K

@ æ i¢ M;QÆB- GBM? M?B- M m M;QÆB F?¬M; M?„+ M?Î +?d bÊ i b) i¢Q i?¨M?

.QÆM; G¶B +ªK FQ+? M¦BX

@ * + F?¬M; +–M +ªK i¢- + + H¨ +?O M?•M +O i - i i`Ê ;B9T + + H¨ çQÆM; M
ç½ ç¢i iÈB MY #QÈ+ M;Kv i?€M?- M m Km®M i?"i bU i,M; H M +ªM? ;BÈB M;Kv i?
T?ªB +?mv M bÈK +?B m- i`W T?B + + ç¢i çQÊ+ i? i?,M; +'T- #^M; F?¬M; i?"i [
;B i,M; +'T #"+ +kM; F?¬M; T?ªB FBM? M;?B K i`` +¦ i? i` Q ç´B- + + M?'i ç`M?
+¦ im pB bB m pB i KbM? K°i ç¢B i`bM? iU KÈB +¦ i? ;B i,M;- M¦B +€+? F?€+ + +
i?€M? M?•M KÈB +¦ i? i,M; H M M;Kv i?€M?- T?ªB ç€M? +? i ? B p` i?B M [m•M
i?€M? M?•M- +S iQM? M?Q i? - + + Km®M ç¢i iÈB +ªM? ;BÈB i?B M [m•M- p"v M
+?Q i¬MX

GBM? M?B ;BªB i?Q+?X

@ *?Q i¬M\ GBM? M?B- i`QM; ?Q F?¬M; M¨v +QÌM; ç¢B M?'i +?QM? H¨ +?Q i¬M\

.QÆM; G¶B FBM? ?½B- p®M iQÎM; ``^M; i` M ç¢B ç¢Q i?€M? M?•M ?ŠM H¨ ?²M; K¬
M?'i- F?¬M; M;?o iÈB H¢B H¨ i?B M [m•M +ÁM +¦ +?Q i¬MX

@ S?ªB- i`QM; ?Q F?¬M; +QÌM; ç¢B M?'i +?QM? H¨ +?Q i¬M- +?QM? t€+ K¨ M¦B +
i¬MX

GBM? M?B M¦BX

@ GBM? M?B- +?ŠM; H) M;QÆB ç½ F?¬B T?K+ i`Q M?È b Q\

L;?2 çQÊ+ GBM? M?B ;BªB i?Q+?- .QÆM; G¶B b[M; bÌ- pB + M¨v M;QÌB #bM? i?
+?Q /M H¨ ç¢B ç¢Q i?€M? M?•M +?Q ?ŠM ç½ #B i- K¨ GBM? M?B H¢B M¦B ` - M?
M?È ? v F?¬M;\

@ E?¬M; +¦- ç•v +?d H¨ K°i #° T?"M i`Q M?È- M;Q¨B ` F?¬M; i? iB T t9+- i`W T
M¦B p"v +¦ H) i b) i?S+ idM? iQ¨M #° i`Q M?ÈX

GBM? M?B H„+ ç–m M¦BX

@ o"v b QX

.QÆM; G¶B M;?2 p"v +¦ +?9i i?'i p¼M;,

@ L?Q p"v ?B M i¢B GBM? M?B +¦ #B M T?€T M¨Q ;B9T i iU /Q tmv M [m i`QM; F

GBM? M?B M;?2 p"v H„+ ç–m M¦B,

@ E?¬M; +¦ +€+? M¨Q- i`W T?B + + im Hmv M "'i hY EBK h?•M Zmv i ç M +ªM? ;B
+,M #ªM F?¬M; +¦ #B M T?€T tmv M [m pk i`KX

@ - p"v +?ŠM; T?ªB i F?¬M; i? ç€M? +? i GQm >²M; "BM? b Q\

RRReX *?QÆM; RRey, hBM? E?¬M; hmv i G M;X

.QÆM; G¶B pW M;?2 p¬ +MM; #m²M #U+- M m ?„M F?¬M; i? iU /Q tmv M [m i`Q
;B i+? i GQm >²M; "BM?- ?„M b) ;†T T?B M iQ€B +U+ HÈM- +¦ i? pb F?¬M; i? F
;B M pk i`K K¨ iY pQM;- i?"i [m€ m'i S+X

@ *kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; i? M¨Q- K†+ /M F?¬M; #B M T?€T ;B9T + + tmv M
/WM; H¢B K°i ;Bì i?b +ÁM çQÊ+- T?ÄM; +?WM; F?¬M; iÈB MY ;Bì bQ i¬M +O +
+ + F?¬M; i? +?®M; +U HU+ HQÊM; F?¬M; ;B M pk i`K- +kM; F?¬M; ç M M¶B ;†

GBM? M?B M¦BX

@ L m M¦B M?Q p"v- K†+ /M +¦ +?9i K¢Q ?B K- M?QM; pšM ç€M; ;B€\

.QÆM; G¶B M;?2 p"v €M? K„i b€M; H M- +¦ #B M T?€T ;B9T KbM? FB M i`b K°i ;B

@ GBM? M?B- +¦ #B M T?€T ;b M¦B ` çBX

@ S?ÄM; +? ?° i`€Q F?¬M; ;B M pk i`KX

GBM? M?B M¦BX

@ S?ÄM; +? \ *?ŠM; H) +ÁM +¦ ?° i`€Q +?•M +?QM? b Q\

.QÆM; G¶B pW M;?2 H¢B ?ÄBX

@ >° i`€Q F?¬M; ;B M pk i`K +?•M +?QM? çQÆM; M?B M H¨ +¦- M?QM; i` Q ç´B +
+–M /MM; K°i i, ç´B çB K- K¨ pÁM; #ªQ ?° poM? +Ym +?•M +?QM? +–M K°i i`,K i, ç

GBM? M?B ;"i ç–m M¦B,

@ S?ÄM; +? ?° i`€Q +?d /MM; çQÊ+ K°i ? B ;BÌ- K¨ ?° i`€Q poM? +Ym H¢B FB M
i? +?[i``- T?ÄM; +? i?b F?¬M; çQÊ+- M?QM; poM? +Ym ?° i`€Q i?"i [m€ ç„i- ?
iÈB +ªM? ;BÈB ç¢B ç¢Q i?€M? M?•M- F?¬M; +–M /MM; p"i FB - +?Q M M i ç M;?`

@ L;QÆB M¦B +kM; ç9M;- i i?"i bU F?¬M; +–M Km HQ¢B poM? +YmX

L;?o M;?o- .QÆM; G¶B M;?2 i?2Q GBM? M?B,

@ GBM? M?B- M;QÆB ç´B K°i +€B T?ÄM; +? ?° i`€Q +?Q i X

@ æQÊ+- + + X

@ æBM?- M;Q¢M ;B ç²M; w i` Q ç´B T?ÄM; +? F?¬M; ;B M ?° i`€Q- +–M iB m ? Q

@ æ´BX

h`QM; HÁM; .QÆM; G¶B F€ i?"i ``i t¦i- +?d H¨ bªM T?˜K T?ÄM; +? - ?ÆM M[+?d A
tQM; `²B- i?ÌB ;B M H¢B +U+ M;„M- M?QM; ?„M i?"i F?¬M; +¦ +€+? M¨Q- ?B M i¢B
L?QM; M m M?Q ?„M ç€M? +? i çQÊ+ GQm >²M; "BM?- im pB b) i,M; H M i?"i HÈM
F?€+- F?ŠM; ç`M? b) F?¬M; i?'T- /M b Q GQm >²M; "BM? ç½ H¨ ç¢B ç¢Q i?€M? M
F?¬M; QiX

.QÆM; G¶B T?ÄM; +?WM; ;B i +? i M;QÌB M¨v- +¦ i? ç¢i çQÊ+ ç´B çB K ?ÆM i`,K
ç² p"i F?€+- +?Q /M +?d +¦ K°i i`,K i, ç´B çB K +kM; çO #M H¢B i´M i?'i +O ?„MX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;Q¢M ;B ç¢i çQÊ+ T?ÄM; +? ?° i`€Q F?¬M; ;B M pk i`K- i

a m F?B +¦ çQÊ+ ?° i`€Q- .QÆM; G¶B KÎ K„i M?bM M?bM GQm >²M; "BM?- i`QM;
i?–K M;?o- M;¨v +? i +O M;QÆB ç½ iÈBX

L?QM; #•v ;BÌ +ÁM +?Q T?ªB H9+- T?ªB ibK +Æ ?°B- K°i +Æ ?°B MiQ¨M i`,K T?-
bU HQ H„M;X

æ9M; H9+ M¨v- .QÆM; G¶B T?€i ?B M Î T?Q i`QÈ+ F?¬M; t ç°i M?B M ?B M ` H
i?"i HÈM- iBM? i M?bM H¢B +?QM? H¨ K°i ç–m +U H M;- ?¨M [m M; H¦2 b€M;- `,M
çSM; H†M; i` M ?Q F?¬M;- M?bM +?^K +?^K p¨Q GQm >²M; "BM? +MM; .QÆM; G¶B
KbM?X

@ *?•M F?Q i?"i H¨ F?OM; F?B TX

.QÆM; G¶B ?QªM; bÊ- +?•M F?Q +O +U H M; p¬ +MM; +QÌM; ?½M- H¢B +¦ i? bB
i`K- +¦ i? i?'v çQÊ+ i?U+ HU+ +O M¦ FBM? F?OM; +Ð M¨Q- M¦B +€+? F?€+ i?U+ H
i?€M? çdM? T?QM;- i?"K +?Q ç½ iÈB +ªM? ;BÈB ç¢B ç¢Q i?€M? M?•MX

J°i +U H M; ç½ +¦ i?U+ HU+ M?Q i? - H¨K .QÆM; G¶B p¬ +MM; #m²M #U+- F?B M
i?m T?K+ i¢B aMM; ok ç¢B HK+ M;¨v i`QÈ+- b m F?B ?„M ç2K iB m H M; i?ª p¨Q J
H•m F?¬M; ç wiÈB M¦- F?¬M; #B i M¦ ç½ i`QÎM; i?¨M? M?Q i? M¨QX

J¨ +U H M; M¨v `'i ;B®M; iB m H M; FB - ;B[+?9M; +¦ HB M ? ;b ? v F?¬M;\ æB
+MM; iÁ KÁX

@ *? iiB i- i¢B b Q H¨ hBM? E?¬M; hmv i G M;- Î ç` T?QÆM; [m, [m€B M¨v H¨K b
hmv i G M;5

GQm >²M; "BM? #B i `ä i?U+ HU+ hBM? E?¬M; hmv i G M;- T?B i?QÌM; +QÌM; ?¹
G M; oQÆM; +ÁM +¦ i? ç®B F?€M; +ª i?B M [m•M- K†+ /M ç–m +U H M; i`QÈ+ K„

L;?2 çQÊ+ HÌB M¦B +O h¬ L;?B M- # M;Q¨B .QÆM; G¶B iÄ p ç²M; w- F€ i?"i ç€
ç®B pÈB ?„M K¨ M¦B im Hmv M H¨ im Hmv M- M?QM; +O +ªB +?d +–M +¦ #B M T?
ç•m +–M #B i iW ç•m K¨ +¦X

@ L;QÆB T?ªB M?È F„ im Hmv M +?Q iÈB #•v ;BÌ ç m H¨ +?QM? KbM? +® ;„M;- çW
+¦ +•m M¦B /K+ i®+ #'i ç¢i- i`QÈ+ FB M;QÆB im Hmv M +¦ +?9i M¦M; Mªv- M m i b
K¢Q ?B K ç€M? +? i GQm >²M; "BM? +kM; H¨ pb ;B i,M; im pB çB\

h¬ L;?B M M?bM .QÆM; G¶B M¦B,

@ h?U+ HU+ +O M;QÆB ç½ ç¢i iÈB +U+ ?¢M- M m +ÁM F?¬M; ibK çQÊ+ M;k ?¨M?
+?mv M i®i- #ÎB pb K°i F?B M;QÆB F?¬M; +ÁM +€+? M¨Q €T +? - +?Q /M im pB iE
+O M;QÆB b) #` ?Ov- ç M H9+ ç¦ Km®M F?¦+ +kM; F?¬M; F`TX

@ aQ i¬M v M i•K- i +ªK ;B€+ Km®M ;B i,M; im pB +kM; F?¬M; T?ªB H¨ +?mv M /
+?Q +?[i``- +,M #ªM F?¬M; +¦ F?ª M,M; ç i?,M;X

.QÆM; G¶B +QÌB M¦B,

@ >ÆM M[i ç†+ #B i €T +? i®+ ç° +?mv M #B M T?€T HU+- +?Q M M bQ i¬M ?Q

@ hB m H M;- ?B M i¢B M;QÆB +ªK ;B€+ M?Q i? M¨Q\

.QÆM; G¶B T?€i ?B M iB m H M; i?,M; +'T- ?bM? i? # M M;Q¨B +Æ ?² ;B®M; M?Q
+?d +¦ +?9i F?€+ #B i Î KB i•K K¨ i?¬B- M m M?Q F?¬M; M?bM F„ +,M #ªM F?¬M; +

@ *?O M?•M- i `'i + Q ?SM;X

@ * Q ?SM; +€B ;b\

.QÆM; G¶B bYM; b®i ?ÄBX

@ >B M ;BÌ i?U+ HU+ iB m H M; ç½ ç¢i iÈB M;Kv i?€M? i K ;B B- +¦ i? #ªQ p +?O
bOM; p"i p¬ /KM; M?'i +O +?O M?•MX

GÌB +O iB m H M; H¨K .QÆM; G¶B M;¢+ M?B M- w M;?o i`QM; HÁM; ?„M +?d çÆM
ç½ +¦ i?ÌB ;B M /¨B F?¬M; [m M i•K iB m H M;- i?"K +?Q +ÁM F?¬M; M?È iÈB M¦-
hmv i G M; tm'i ?B M- ?„M +kM; F?¬M; #B i iB m H M; +¦ #®B +ªM? +QÌM; ç¢B M?

@ hB m H M;- F€ i?"i M;QÆB ?Q¨M iQ¨M F?¬M; +–M H¨K M?Q i? - ?B M i¢B i?U+
i?€M?- i +?Q iWM; +?B m +® [m M;QÆB- +?Q M M M;QÆB F?¬M; +–M HQm H¢B
+?Q +?QM? KbM?X

.QÆM; G¶B +?m~M #` t¦ #Ä F? QÈ+ pÈB iB m H M;- /M b Q i`QÈ+ FB H¨ /Q ?„M û
M[?„M +?Q iWM; +?B m +® +?Q M¦- K¨ iQM? K¢M; +O ?„M H¢B M?Ì +¦ iB m H M
/Q +?Q M¦ +kM; H¨ pB + çQÆM; M?B MX

@ *?O M?•M- M;QÆB +?O M?•M- M;QÆB F?¬M; +–M iB m H M; b Q\

L?bM i?'v .QÆM; G¶B Km®M ;BªB i`W F? QÈ+ pÈB KbM?- €M? K„i iB m H M; ç€M;
G¶B- M?bM [m i°B M;?B T ç M +U+ çB K- i?"i ;B®M; M?Q çS i` #` +? K KbM? i

@ hB m H M;- ?B M i¢B i?U+ HU+ +O M;QÆB ç½ ç¢i iÈB M;Kv i?€M? i K ;B B- ?C
M¬ H +O i - ?ÆM M[M;QÆB ç½ +Sm iQM? K¢M; +O i - i F?¬M; i? [m€ Q+? F,X

.QÆM; G¶B ;BªB i?Q+?X

@ E?¬M;- +?O M?•M- M;QÆB çWM; pSi #Ä iB m H M; çQÊ+ F?¬M;- ?B M i¢B iB r
çQÊ+ +?O M?•MX

hB m H M; M?bM .QÆM; G¶B M¦B,

@ L m +?O M?•M F?¬M; +–M iB m H M;- iB m H M; b®M; b¦i F?¬M; +ÁM w M;?o
iB m H M; iW ç¦ iÈB #•v ;BÌ- ?B M ;BÌ +?O M?•M F?¬M; Km®M iB m H M;- iB m H

.QÆM; G¶B M;?2 tQM; ?Qª M; bÊX

@ B

*m®B +MM; ?„M i?Î /¨B- M¦B,

@ hB m H M;- F€ i?"i M;QÆB F?¬M; +–M T?ªB M?Q i? X

@ *?O M?•M- M;QÆB Km®M çm´B iB m H M; çB b Q\

@ *¦ ibM? +¦ M;?o - ç•v H¨ i¢Q ?¦ +O M;QÆB- .QÆM; G¶B- M;QÆB +kM; F?¬M; +
i`Ê ;B9T +U+ HÈM ç®B pÈB M;QÆBX

h¬ L;?B M H M iB M; M¦BX

@ *?O M?•M\

@ u M i•K- i b) F?¬M; çm´B M;QÆB çB- iB m H M;- M;QÆB H¨ K°i i`QM; M?[M; bC

.QÆM; G¶B +?Êi M?È iÈB GB m S?–M >Ä +MM; æB M h?B o"M ç M; im Hmv M i`C
æB M h?B o"M Hm¬M im Hmv M i`QM; i?S+ ?ªB +O ?„M- F?¬M; #B i +¦ #` i?QÆM
i?S+ ?ªB +O ?„M #B M ç´B HÈM- M m H9+ ç¦ ?„M F?¬M; pQÊi [m b) `ÆB p¨Q ?Q¨
T?€ ?OvX

æQÆM; M?B M H9+ ç¦ i?S+ ?ªB #B M ç´B HÈM +kM; H¨K +?Q ?„M #B i i?S+ ?ªB +
Km®M i?Y ç2K i?S+ ?ªB /mM; ?ÊT +MM; J°M; >mv M i? ;BÈB- M m +¦ i? i?¨M? +-
?„M b) i,M; p¼i i?"i HÈM- i`Î i?¨M? K°i i? ;BÈB /Q w i?S+ +?mv M ?¦ - ç M H9+ ç¦
b€M; i? i?–M- Km®M b€M; i¢Q i?S ;b +kM; +¦ i? H¨K çQÊ+X

æQÆM; M?B M ç•v +?d H¨ bmv çQ€M +O ?„M K¨ i?¬B- M m i?"i bU ç¢i iÈB ibM? i

h? ;BÈB MˆK t2M HšM ;B[?Q ªQ +MM; +?•M i?"i- M;šK H¢B p¬ +MM; F?OM; #®X

RRkRX *?QÆM; RRe8, æ½ hWM; >mv >Q¨M;X

L;?o ç M ;†T T?ªB K°i ç`+? M?•M +U+ F€ +QÌM; ç¢B- M m M?Q KbM? F?¬M; i? ç®
?ÊT ç2K +QÌM; ;Bª ?¦ i?¨M? i`¢M; i?€B ?Q p¬ i`QM; i?S+ ?ªB- M?Q p"v Km®M ç®
M?B mX

L m [mª i?"i ç¢i iÈB ibM? i`¢M; FB - +?Q /M H¨ i?–M +kM; T?ªB M?QÊM; #° HmB #

a m K¶B K°i H–M im Hmv M- .QÆM; G¶B ç m +ªK ;B€+ i?U+ HU+ +O KbM? +¦ +?9
H¨K J°M; >mv M i? ;BÈB +¨M; i? K +QÌM; ç¢BX

G9+ M¨v .QÆM; G¶B ibK FB K æB M h?B o"M- ç M; Î i"M b•m i`QM; i?S+ ?ªB +O ?

@ h?B o"MX

@ s9 iB m iY- M;QÆB `®i +K+ tm'i ?B MX

G9+ M¨v i?•M ?bM? æB M h?B o"M tªv ` #B M ?¦ M;?B M; i`ÌB H +? ç'i- ç m #` HU
?ªB pÌM [m M?- F?®B i?•M i? KÈB ` çÌB i?"i +QÌM; ç¢B H¨K M;QÌB bÊ ?½BX

@ h?B o"M i,- H¨K b Q p"v\

.QÆM; G¶B ?ÄBX

@ v i?S+ +O M;QÆB ç M; /mM; ?ÊT +MM; J°M; >mv M i? ;BÈB- H¨ i®i ? v t'm i F

@ v i?S+ +MM; i? ;BÈB /mM; ?ÊT- M;QÆB +¦ i? +ªK ;B€+ çQÊ+ b Q\

.QÆM; G¶B p°B ?ÄBX

@ h Îi`QM;i?S+ ?ªB +O M;QÆB im Hmv M-çQÆM;M?B M +¦i? +ªK;B€+ çQÊ+ ç
# Q;BÌi?'v[m -+?Q M M F?¬M;#B i`®i +K+ H¨i®i? v t'mX

æB M h?B o"M +ªK i?€M M¦B,

@ h?U+ HU+ #•v;BÌ +O M;QÆB ç½ pQÊi[m i M;¨v i`QÈ+-+?Q M M i +kM;F?¬M

@ h?B o"M i,-b Q M;QÆB H¢B M¦B p"v-i +ÁM +¦i?"i M?B m çB m F?¬M;?B m-?/
i?S+ i?ªQ /QÊ+ +MM;Hmv M ç M i?B M T?9 +O M;QÆB;BÄB ?ÆM i i?"i M?B m-
i i`Î M M +QÌM;ç¢B `²B-+¦i? i¢Q K°i i?•M i? +?•M +?QM? +?Q M;QÆB-ç M H9
?mv ?Q¨M;+O i¬M;K¬M-?m®M;+?B ?B M i¢B M;QÆB +¦*¬M Gm•M EQM?-ç•v +
#ªQ-mv HU+ p¬ +MM;-# M i`QM;+¦F?¬M;;B M ç°+ H"T-i?Y M;?o M;QÌB +¦i? i`
EQM?-H¨K b Q H¨M;QÌB #bM? i?QÌM;\ *?Q M M M;QÆB F?¬M;i? iU t2K M? Kb
h?B M u*®+ +¨M;i? K +QÌM;ç¢BX

.QÆM;G¶B +QÌB M¦B,

@ L?QM;ç M H9+ ç¦h?B o"M i,çWM;M M[m M iB m ç -iB m ç +–M i?"i M?B m /
h?B M u*®+X

.QÆM;G¶B M?È `ä h?B M u*®+ T?•M +?B i?¨M? K'v #° T?"M-K¨ æB M h?B o"M
+¦i? ç¨Q i¢Q p¬ b® /QÊ+ HB m i`•M[mw i`QM;FQM?-ç®B pÈB ?„M K¨ M¦B +¦i`Ê

@ *ªK ÆM M;QÆB-.QÆM;G¶BX

h` M K†i æB M h?B o"M ?B M H M /€M;iQÆB +QÌBX

@ h?B o"M i,-çWM;M¦B M?Q p"v-M m H9+ i`QÈ+ F?¬M;+¦M;QÆB i +kM;F?¬M
p"vX

.QÆM;G¶B M¦BX

@ h #B i K†+ /M F?¬M;+¦bU i`Ê;B9T +O i -M;QÆB pšM +¦i? T?€i i`B M `'i M?
M;QÆB K°i +?9i K¨i?¬B-M?QM;/M H¨p"v i pšM i?"i+ Q ?SM;X

æB M h?B o"M M¦B,

@ L?QM;wi?S+ +O M;QÆB ç M;/mM;M?"T pÈB J°M;>mv M i? ;BÈB-#„i ç–m /
H9+ ç¦M m i?S+ ?ªB p +?¢K +MM;J°M;>mv M i? ;BÈB-p"v i i +kM;F?¬M;#B
i? M¨Q-F i[mª H¨i®i? v t'm i i?"i bU HQ H„M;X

L¦B iÈB ç•v p K†i æB M h?B o"M i?"i M;?B K i9+-F?¬M;;B M wi?S+ p +?¢K +MM
+?QM?-F?¬M; B #B i`®i +K+ b) bªM bBM? +?mv M;b-#ÎB pb çB m M¨v i?"i FB
KbM? F?¬M;#B i Hm¬M b) H¨K M;QÌB i HQ H„M;X

@ h?B o"M i,-M;QÆB F?¬M;+–M HQ H„M;+?mv M M¨v-i iU +¦+?WM;KU+-ç•v H
i +ªK;B€+ i?S+ ?ªB `°M;HÈM F?¬M +MM;-mv HU+ +QÌM;ç¢B-M m +¦i? ?Q¨M i
HU+ +O i b) ç¢i iÈB KS+ +?Q iWM;+¦iW i`QÈ+ iÈB M v-ç M H9+ ç¦/M;†T çQÊ
/ /¨M;ç€M? +? i-i?"K +?Q H¨i?B M[m•M-+?Q i¬M-?Q†+ i–M;+'T +¨M;+ Q ?ÆI

.QÆM;G¶B;BªB i?Q+?X

@ *® wçB H¨K-M;QÆB i?"i[m€ K¢Q ?B K çB\

æB M h?B o"M HQ H„M;M¦BX

@ S?B m HQm +MM;F€ M;° Hm¬M i²M i¢B-H¨K M?Q p"v imv `^M;T?B m HQm `'i
i?U+ HU+ +O i b) i,M;K¢M?-iQÆM;H B +O i p¬ ?¢M HQÊM;X

.QÆM;G¶B imv i F?¬M;HQ H„M;-?ÆM M[ç½ +¦K°i #„i ç–m i®i-çB m M¨v ç®B p
HÈMX

"ÎB pb +¦ ? i?®M;- imv ? i?®M; +QÌM; ç¢B- M?QM; ?„M pšM Hm¬M +¦ HÁM; T?ÁM
/B i `ÌB F?ÄB ?„M- ?„M K'i ? i i'i +ª- +?Q M M ?„M F?¬M; i? [m€ , H¢B ? i?®M;-
?ªB /mM; ?ÊT +MM; J°M; >mv M i? ;BÈB- M?Q p"v /M K'i çB ? i?®M; ?„M pšM +Á

@ L?QM; K¨ M?QM; K¨ M;QÆB T?ªB #B i çQÌM; im Hmv M T?ªB çB iWM; #QÈ+- F
imv i`QM; i?ÌB ;B M M;„M +¦ i? H¨K i?U+ HU+ ;B i,M; M? M? ?ÆM- M?QM; +,M +
T?QÆM; T?€T M¨v +?Q iWM; +¦ M;QÌB i?Y [m - M;mv ?B K iÈB +U+ ?¢M

æB M h?B o"M pšM i?"T T?–M HQ bÊ- ç®B pÈB M¨M; K¨ M¦B .QÆM; G¶B H¨ i?•M M?
F?¬M; Km®M M?bM i?'v ?„M tªv ` +?mv M ;bX

@ h?B o"M i,- M;QÆB v M i•K- i +?Q # Q ;BÌ çB H¨K +?mv M F?¬M; M„K +?„+- i `'
b) F?¬M; H¨K +?mv M çB M `²X

.QÆM; G¶B M¦BX

@ L;QÆB +¦ i? M;?o M?Q p"v H¨ i®i M?'i `²BX

@ h?B o"M i,- +MM; i çB ;†T bQ i¬M K°i H–M çB\

.QÆM; G¶B FûQ i v æB M h?B o"M M¦BX

@ :†T ;†T bQ i¬M +O M;QÆB\

æB M h?B o"M #` .QÆM; G¶B FûQ i v- i` M K†i YM; çÄ- M;?2 M¦B +–M çB ;†T bQ i
9M;X

@ a Q p"v- h?B o"M i,- M;QÆB F?¬M; Km®M b Q\

.QÆM; G¶B ?ÄBX

@ E?¬M; T?ªB- i i F?¬M; T?ªB w iS M¨v- i +?d H¨ +?d H¨ +ÁM +?Q +?m˜M #` i?

æB M h?B o"M ç€TX

@ *ÁM +–M +?m˜M #` +€B ;b- F?¬M; +–M ç•mX

.QÆM; G¶B M;?2 p"v +QÌB M¦BX

@ L?QM; K¨ i HQ H„M; bQ i¬M +O M;QÆB b) F?¬M; i?Q+? i X

æB M h?B o"M pšM /Q /UX

L?bM i?'v #B m ibM? +O M¨M;- .QÆM; G¶B #B i F€ i?"i ç` p` +O KbM? i`QM; HÁ
ç½ H¨ i?S M?'i- M; v +ª +?mv M h?B M u *®+ +kM; HmB p T?Q b mX

@ h?B o"M i,- M;QÆB v M i•K çB- bQ i¬M i®i H„K- +?Ì M;QÆB ;†T çQÊ+ i?b b) #B

.QÆM; G¶B M¦BX

@ æQÊ+ `²BX

æB M h?B o"M M„K +?†i i v .QÆM; G¶B- ?„M +ªK ;B€+ çQÊ+ i•K ibM? +O M¨M; i?

.QÆM; G¶B KÎ K„i- æB M h?B o"M çQÊ+ ?„M /šM ` F?ÄB i?S+ ?ªBX

@ E?¬B H¶B\ E?¬M;- F?¬M; ç9M;- +?B M i?9\ *kM; F?¬M; T?ªB

L?bM i?'v æB M h?B o"M tm'i ?B M- h¬ L;?B M p¬ +MM; FBM? M;¢+- K†+ /M #B i
i? ;BÈB- M?QM; M?bM i?'v æB M h?B o"M pšM #` FBM? M;¢+ K°i T?2MX

@ aQ i¬M- ç•v H¨ æB M h?B o"M- i`mv M M?•M h?B M u *®+X

.QÆM; G¶B ;BÈB i?B mX

@ hB M #®B- +?¨Q M;¨BX

h` M K†i æB M h?B o"M M¦M; H M- M?bM h¬ L;?B M +¦ +?9i +•m M M¦BX

h¬ L;?B M M?bM i?'v /B M +ªK +O M¨M;- H¢B M?bM [m .QÆM; G¶B- i`QM; HÁM;
H¨ F ç ibM?- i?"i i?Q+? i` m +?¼+ M[M?•M- M?bM æB M h?B o"M ?ŠM +kM; F?,M

h¬ L;?B M +kM; #B i p h?B M u *®+- H¨ K°i i¬M; T?€B +U+ F€ +QÌM; ?½M- +¦ i?
i`QM; iB M ;BÈB- K'v i`,K p¢M M,K i`QÈ+ +¦ K°i p` i?B M [m•M tm'i i?•M iW h?B M
+MM; +QÌM; ç¢B- K°i i v +?•K T?€T ç°+ #° i?B M ?¢- ç€M? +? i F?¬M; Qi i?B M [r

RRkkX *?QÆM; RRee, J°+ L;mv M hBM? *?B "B MX

L?QM; b m ç¦ h?B M u *®+ /–M /–M tm®M; /®+- iW K'v p¢M M,K i`QÈ+ b m F?B +®
*Ym *?•K Î "¨M *´ i?–M ;BÈB K'i iQ+?- h?B M u *®+ `ÆB tm®M; i?¨M? i? HU+ i K
*?•K F?¬M; K'i iQ+?- M?Q p"v h?B M u *®+ T?ªB t T i`QÈ+ KQÌB i` M "¨M *´ i?–M

L?Q p"v +¦ i? i?'v çQÊ+ h?B M u *®+ +QÌM; ?½M ` b QX

@ *?¨Q- pb b Q M;QÆB H¢B b®M; M?Ì i`QM; F?¬B H¶B M¨v\

h¬ L;?B M M?bM æB M h?B o"M- F?¬M; F?ÄB ?ÄBX

@ aQ i¬M- +?mv M M¨v ?½v ç +?Q i ;BªB i?Q+? +?Q M;¨B M;?2 çBX

.QÆM; G¶B ç2K +?mv M +O h?B M u *®+ M¦B pÈB h¬ L;?B MX

@ L;mv M H B H¨ M?Q p"v- h?B M u *®+ +U+ F€ +QÌM; ?½M- M?QM; iW b m F?B æ
/–M tm®M; /®+- M?QM; F?¬M; M;Ì H¢B iÈB ibM? i`¢M; M?Q i? X

h¬ L;?B M M;?2 tQM; +ªK F?€B F?¬M; i?¬BX

@ aQ i¬M- ?B M i¢B i?•M i? h?B o"M i, H¨ K°i F?¬B H¶B- +¦ i? +'T +?Q M¨M; K°i

.QÆM; G¶B ?ÄB i?,KX

@ oB + M¨v +kM; +¦ i? H¨K çQÊ+- ç•v F?¬M; T?ªB pB + ;b F?¦- M?QM; T?ªB /Q M

h¬ L;?B M M;?o M;?o- M¦BX

@ h \

.QÆM; G¶B bYM; b®i,

@ h T?ªB H¨K M?Q i? M¨Q\

@ L?QM; ?B M i¢B M;QÆB +ÁM +?Q H¨K çQÊ+- +–M T?ªB +?Ì iÈB F?B M¨Q M;Q
çB M- im pB ç°i T?€ iÈB M;Kv i?€M? KÈB çQÊ+X

h¬ L;?B M M¦BX

@ L;Kv i?€M? +ªM? ;BÈB\

o K†i .QÆM; G¶B F?´ bÎ,

@ aQ i¬M- ç iY +–M ç¢i iÈB M;Kv i?€M? i?"i F?¬M; T?ªB +?mv M bÈK +?B m- T?
M,K +,M #ªM F?¬M; F?ª M,M;X

@ E?¬M; b Q- K°i ? B M,K i pšM +?Ì çQÊ+X

æB M h?B o"M M¦B,

@ æ½ çÊB çQÊ+ M?B m M,K M?Q p"v- i? K K°i ? B M,K F?¬M; b Q +ª- /M b Q F?¬M

@ aQ i¬M- M;¨B F?¬M; +€+? M¨Q b Q\ >B M i¢B M;¨B ç½ H¨ ç¢B ç¢Q i?€M? M?•M-
o"M i, ?ŠM F?¬M; T?ªB pB + F?¦ F?,M ç9M; F?¬M;\

@ E?¬M; çQÊ+- M mi KB M +QÐM; H¨K- F?¬M; i? ç¢i iÈB ?Q¨M K„- ?ÆM M[`'i

h¬ L;?B M H„+ ç–m M¦BX

@ ob b Q T?ªB +?Ìi ç M +ªM? ;BÈB M;Kv i?€M? KÈB çQÊ+ ç•v\

.QÆM; G¶B i?"i F?¦ ?B mX

@ æ•v #ÎB M;mv M M?•M i? +?'i +O i?•M i? M;QÆB- +MM; T?QÆM; T?€T ç†+ i?

h¬ L;?B M ;BªB i?Q+?X

@ S?QÆM; T?€T ;b\

@ *?Ì M;QÆB ç°i T?€ M;Kv i?€M? `²B M¦B b mX o'M ç ?B M i¢B +–M H'v çQÊ+ M;
p'M ç ç M çB M +O M;QÆB- ?B M i¢B im pB M;QÆB ç½ H¨ MY #QÈ+ M;Kv i?€M?
#´M M;mv M- i HQ H„M; +?"K i` /M M;QÆB H'v çQÊ+ +kM; +?Q +?„+ ?Q¨M iQ¨M

@ h B ?¼ M;–K ;b p"v\ .QÆM; G¶B- M;QÆB #` i?QÆM; b Q\

æB M h?B o"M M;?2 p"v HQ H„M; ?ÄBX

@ E?¬M; +¦ pB + ;b- K°i +?9i +?mv M M?Ä K¨ i?¬B- h?B o"M i, F?¬M; +–M HQ H„M

.QÆM; G¶B M;?2 p"v F?¬M; i? K ç w M¦BX

@ oB + M?Ä- M m M?Q H¨ pB + M?Ä iB M #®B b) F?¬M; HQ H„M; M?Q p"vX

æB M h?B o"M M¦BX

@ h?"i bU F?¬M; +–M HQ H„M;- i T?ªB çB L;k >¨M? *?B hBM?- H'v M;k ?¨M? #´M
i? ;BªB [mv içQÊ+ p'M ç M¨vX

.QÆM; G¶B M¦B,

@ *?Q M M +?mv M M¨v +kM; F?¬M; +¦ ;b [m M i`¼M;X

@ L;k ?¨M? #´M M;mv M\ æ¦ H¨ +€B ;b\ _'i F?¦ H'v çQÊ+ b Q\

@ o"i M¨v F€ i?"i +kM; F?¬M; +¦ ;b [m M i`¼M;X

.QÆM; G¶B M¦B,

@ aQ i¬M H¨ ç¢B ç¢Q i?€M? M?•M- Î MÆB M¨v p®M F?¬M; +¦ ç®B i?O- +?Q M M M

J°+ L;mv M hBM?X

G9+ M¨v J°+ L;mv M hBM? i`¨M M;"T +?B M i` M?- tm i? K i°+ K¢M? K)- K¨ J°+ L
+,M #ªM FB M i`b F?¬M; çQÊ+ # Q H•m- p T?–M EBK L;mv M hBM? ç½ #` K i°+ +

æ®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B +kM; F?¬M; +¦ ;b ç€M; HQ H„M;- M;k ?¨M? iBM? ?¢
+kM; F?¬M; / /¨M; H'v çQÊ+- i`W T?B +¦ i?U+ HU+ ç2K +ª L;k >¨M? *?B hBM? Hmv
H'v çQÊ+ M;k ?¨M? iBM? ?¢+? +,M #ªM F?¬M; +¦ F?ª M,M;X

æ®B pÈB .QÆM; G¶B i?b F?€+- +?d +–M ?„M F?m i`W K i°+- M?Q p"v L;k >¨M? *?
F?B ç¦ M?B K pK ?Q¨M i?¨M? ? i?®M; b) i?QÎM; +?Q ?„M M;k ?¨M? #´M M;mv MX

>Q¨M i?¨M? tQM; i B ?¼ M;–K- i?®M; M?'i >mv M L;mv M hBM? +?d H¨ +?mv M
i? #B içQÊ+ >mv M L;mv M hBM? +¦ HB M ? ;b pÈB KbM?X .QÆM; G¶B +¦ K°i HC
L;mv M hBM? KÈB H¨ i`¼M; v m M?'i- bQ b€M? pÈB iB M ;BÈB K¨ M¦B +¨M; i? K i`

@ :B i ?- ;B i b¢+? #¼M ?„M- +QÈT b¢+? #¼M ?„M- ç®i +?€v #¼M ?„M- ;B i ?5

J i°+ çÄ ?²M; K„i- T?¦M; p T?Q i`QÈ+X

@ :B i ç€K b9+ bBM? M¨v- #ªQ p ;B pB M +O +?9M; i 5

hm Hmv M ;Bª +O J°+ L;mv M hBM? F?¬M; + K HÁM; #m¬M; i? - K°i ç€K M? /kM;
?€BX

J°i im Hmv M ;Bª #` +?†i çSi +€M? i v- M´B ;B"M ;–K H M K°i iB M;- i?•M ?bM? #
iB M; p M; i?"i HÈM- i?•M i? ?„M +?Êi M´ imM;- ç2K K i°+ +?mM; [m M? iQ¨M #°
pKX

M? ?MM;- i?"i bU H¨ M? ?MM;X

.QÆM; G¶B +ªK i?€M F?¬M; i?¬B- M;QÌB M?Q p"v pb [m ?QÆM; +O +?QM? KbM?

hm Hmv M ;Bª J°+ L;mv M hBM? H–M HQÊi HU +?¼M iU #¢Q- HU +?¼M +MM; ç`-
K†+ /M H¨ M?Q i? K i°+ H¢B [m€ M?B m- im Hmv M ;Bª J°+ L;mv M hBM? [m€ Qi-

@ "m¬M; i? çB- +€+ M;QÆB ç–m ?¨M; çB- J°+ L;mv M hBM? F?¬M; +€+? M¨Q #ª
M;QÆB Km®M M?bM #¼M ?„M ç m +? i Î +?¶ M¨v\ L;QÆB Km®M i`Î i?¨M? i°B M?•

J°i im Hmv M ;Bª ?bM? /€M; M?•M HQ¢B HÈM iB M; F m H M- +ÁM H¨ iB M M;mv M

@ J°+ aQ - M;QÆB H¨ b9+ bBM?- M;QÆB ;B9T çÐ K i°+ i'M +¬M; J°+ L;mv M hB
L;QÆB F?¬M; tSM; H¨K M;QÌB +O J°+ L;mv M hBM?X

J°+ h? K M?bM J°+ aQ çSM; # M T?Q K i°+- ;B"M /[K„M; iQX

@ >W- J°+ h? K- M;QÌB ?QÈM; +?¶¨ çB- MQÈ+ ?QÈM; +?¶i?'T K¨ +?ªv- :B€T oB i
L;mv M hBM? +?d H¨ +?mv M bÈK Km°M- i?"K +?Q +ª im +?•M ;BÈB ç m `ÆB p¨Q
M;QÆB M M bÈK ç–m ?¨M; çB- çWM; H¨K iB T +?®M; +U p¬ M;?o - iB T iK+ M[F
J°+ L;mv M hBM?- +?ŠM; H) M;QÆB iQM? iQ€M ç +?Q J°+ L;mv M hBM? imv i?"

J°+ aQ M¦BX

@ a9+ bBM?- +?Q /M +?9M; i iQ¨M #° +? i i`"M- imv i?"m- +kM; b) F?¬M; ç–m ?
çBX

J°+ h? K ;B"M /[- K°i [mv M ç€M? M´ imM; K°i #BM? bo K i°+X

@ >² ç² M;m tm˜M- M;QÆB ç½ F?,M; F?,M; +MM; i ç®B H"T- i F?¬M; F?€+? F?Q-
H¨ +O i X

J°+ aQ M¦B tQM;- K°i K°+ çˆM; #„M ` - ?QÈM; J°+ h? K ç•K iÈBX

@ >¬K M v i Km®M i? M? Hw T?ªM M;?`+?- ;B i i M T?ªM ç² M?Q M;QÆB- #€Q i?
L;mv M hBM? ç½ +? i5

J°+ h? K KÎ iQ KB M;- K°i ç¢Q ?²M; b„+ ?Ä /B K #„M ` - ç¦M H'v K°+ çˆM; +O J°+

>Ä /B K +MM; K°+ çˆM; p +?¢K- ?Ä +–m M?€v K„i i?B m ç®i K°+ çˆM;- i®+ ç° M
J°+ aQ +ÁM +?Q F`T T?ªM SM; ç½ #` ?Ä /B K H M ç M ;–MX

@ G¨K b Q +¦ i? - çB m M¨v H¨K b Q +¦ i? 5

J°+ aQ #` M;¼M HY ç®i iÈB- F?¬M; +€+? M¨Q /"T i„i- +m®B +MM; T?ªB +?ûK çS
çQÊ+ iQM? K¢M;X

@ J°+ aQ - i M T?ªM ç²- i Km®M M;QÆB +? i F?¬M; +¦ +?¶ +?¬M5

J°+ h? K +?Êi [m€i K°i iB M;- H¢B T?mM ` K°i ç¢Q ?Ä /B KX

@ *? i iB i- M;QÆB H¨ M;QÌB J°+ L;mv M hBM?- H¢B im Hmv M h?B M >Ä h?m"i5

RRkjX *?QÆM; RRed, P M? a€i J hQÈM;X

o i i?QÆM; MÆB +€M? i v p®M #` +?†i çSi +O J°+ aQ p M; H M p¨B iB M; `,M; `„

@ *?B h? h€B aBM? h?m"i\ L;QÆB im Hmv M *?B h? h€B aBM? h?m"i\

J°+ h? K +kM; i?"i F?¬M; M;Ì J°+ aQ ç½ im Hmv M *?B h? h€B aBM? h?m"i- ç•v H
J°+ L;mv M hBM?- M?QM; i?'i i`mv M ç½ H•m- F?¬M; M;?o iÈB H¢B #` J°+ aQ H
+¬M;X

@ E?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ çB- imv `^M; M;QÆB i?B m ?Ov +€M? i v i - M?QM; M;QÆ
h? h€B aBM? h?m"i- M;QÆB M?"M i?m çB- imv `^M; M;QÆB im Hmv M h?B M >Ä
ç®B i?O +O i X

J°+ aQ M?bM J°+ h? K H¢M? HMM; M¦B,

@ *?Q M;QÆB i? K +Æ ?°B +m®B +MM;- M?"M i?m - ç–m ?¨M;- #^M; F?¬M; i b) F

@ h +¦ i? i?B m ?Ov +€M? i v +O M;QÆB- +ÁM +¦ i? iB T iK+ i?B m ?Ov H–M M

J°+ h? K +?Êi [m€i K°i iB M;,

@ h?B M >Ä GB m L;mv M i?B m S?–M h?B m L?'i h?B i5

@ >W- J°+ G Q GmM;- /B i +?Q i 5

J°+ aQ ?W H¢M? K°i iB M;- iWM; ç¢Q K°+ ç^M; iW K†i ç'i ç°i M?B M #„M ` - M?€
;B K FB M +® # Q p•v J°+ h? K- F +ª i?B M ?Ä +O ?„MX

@ h?B M >Ä i?b i? M¨Q- imv h?B M >Ä +QÌM; ?½M- M?QM; im pB +O M;QÆB [r
[mª i?"i F?¬M; +?`m M´B K°i FQ+?5

@ * + + +

h? M? •K p M; ;BÁM HB M iK+ p M; H M- H²M; ;B K M?€v K„i M€i pÐX

@ *?d H¨ H²M; ;B K +ÁM +?Q ;B K çQÊ+ i 5

J°+ h? K T?€ H²M; ;B K # v ` - i?•M ?bM? +¦ +?9i i`„M; # +?- .QÆM; G¶B #B i imv
;B K- M?QM; i?•M i? ç½ MÄ K¢M? ? i ç¨- iB m ? Q i?"i HÈM- F?¬M; +ÁM HU+ i€B

@ E?¬M; F?®M çQÊ+ M;QÆB\ J†+ /M F?¬M; ç2K M;QÆB p•v F?®M- M?QM; #•v ;B
i€B +?B M b Q\

J°+ aQ +QÌB H¢M? M¦B,

@ L;QÆB +¦ #ªM HoM? i?b i?B i`B M h?B M >Ä h?m"i- i çSM; #'i ç°M; MÆB M¨v-
i \

@ æB +? i çB5

hmv J°+ h? K iB m ? Q i?"i HÈM- M?QM; ?„M pšM K°i HÁM; Km®M ;B i J°+ aQ - -
+kM; F?¬M; iB +X h`QM; K„i +O ?„M H¦2 H M p çB M +m²M;- F?Q i? iQ¨M i?•M F

@ L;QÆB M;QÆB M;QÆB çB M `²B- H¢B çB i?B m ç®i HBM? ?²M HU+5

*?SM; FB M J°+ h? K çB M +m²M; FûQ H M im pB- H¨K J°+ aQ ?QªM; bÊ- i?B m
imv i ç®B p¬ +MM; F?OM; #®X

*? i iB i- i`QM; HÁM; J°+ aQ i?–K K„M;- M m ?„M M? M? +?¦M; ;B i M;QÌB M¨v- F
+Æ ?°B M¨Q- ?„M b) F?¬M; ;†T T?ªB mv ?B T M?Q p"v- ?B M i¢B M;QÌB FB i?B m
T?ªB H¨ ç®B i?O- T?B M iQ€B- i?"i bU [m€ T?B M iQ€BX

@ L;QÆB bÊ- ? ? - i +? i F?¬M; b Q +ª- M?QM; i M T?ªM ç² M?Q M;QÆB M?'i ç`

J°+ h? K M¦B tQM;- iQ¨M i?•M ?¦ i?¨M? KkB i M HY t¬M; i?ŠM; p ?QÈM; J°+ aQ

@ *? i iB i- M;QÆB Km®M +? i +ÁM Km®M H¬B FûQ i ç K HQM;5

J°+ aQ ;B”M /[- H9+ M¨v ;†T T?ªB M;mv ?B K iQM? K¢M;- ?„M ç¨M? T?ªB KÎ ` #Q
+?QM? KbM?X L m ?„M F?¬M; H¨K M?Q p”v- ?„M b) +? i i`QM; i v J°+ h? K- +MM
+?d +¦ M?Q p”v KÈB +ÁM K°i çQÌM; bBM? +ÆX

@ L?QM; M;QÆB H¨K çQÊ+ ? v b Q-[mª i?”i H¨ F?Ì /¢B5

*?d i?’v J°+ aQ KÎ ` #Q T?€T- im pB F?¬M; M;WM; FûQ H M- M?€v K„i ç½ bB m pB
b m ç¦ ç€M? ` K°i ç¢Q [mv M FbM? ?bM? i?¨M? K°i HQM; [mv M T?QM; K¨m t M?
+U+ çB KX

J°+ h? K #` i`9M; K°i [mv M- Q M? # v ` M;Q¨B- F?Q i? FBM? F?OM; +kM; #` ç€M

@ L;QÆB +?Q H¨ i?B m ç®i HBM? ?²M HU+ H¨ +¦ i? +?B M i?„M; i b Q\

G9+ M¨v M°B i¢M; J°+ h? K ç½ #` +?’M pÐ- ;B M M M çSM; H M- ?°+ ` #9M; K€m
M?Ä M°B i¢M;X

@ h ?”M- i i?”i ?”M F?¬M; i? ;B i +? i M;QÆB5

L¦B tQM; F?Q i? M;QM; i` - K’i çB bBM? +ÆX

@ J°+ h? K ç½ +? i- +€+ M;QÆB ç m ç–m ?¨M; çB5

a m F?B ç€M? +? i J°+ h? K- J°+ aQ ?mM; ?,M; +¨M [m’v M¦BX

@ :B i ?- K¼B M;QÌB ;B i i M T?ªM ç² M¨v- #€Q i?M +?Q J°+ h? K ç¢B M?•M5

GÌB +O J°+ aQ +kM; F?¬M; ?M /¼ im Hmv M ;Bª J°+ L;mv M hBM?- M;QÊ+ H¢B
?¼- +ª ç€K ç m i?’v +? i F?¬M; bÌM- H Q p ?QÈM; J°+ aQ - ç m iU #¢Q K¨ +? iX

@ æ€M; +? i- ç€K M;m tm˜M +€+ M;QÆB pb K°i M;QÌB +? i H¢B F?¬M; ç w iÈB iQ

J°+ aQ ?´M ? M- F?¬M; M;WM; HmB p T?Q b m- M?[M; M;QÌB M¨v ç m ç½ çB M `
iU #¢Q- ?B M i¢B ?„M ç M; i?B i`B M #Q T?€T- M?QM; F?¬M; FB M i`b çQÊ+ # Q
/KM;- ?„M b) F?¬M; +ÁM M;,M +ªM çQÊ+X

G9+ M¨v .QÆM; G¶B i?’v i?ÌB +Æ ç½ ç M- M M tm’i i?O- M m F?¬M; im Hmv M ;Bª
b¢+?- ?„M +kM; F?¬M; Km®M M?Q i? X hmv ?„M Km®M H’v çQÊ+ J°+ L;mv M hBM
H’v K°i pB M iY iBM?X J°i pB M iY iBM? ç®B pÈB ?„M K¨ M¦B +kM; F?¬M; +¦ # Q M

æQÆM; M?B M M m +?d +–M H’v K°+ ? #´M M;mv M i?b +kM; F?¬M; b Q +ªX

@ *?¢v çB ç•m5

.QÆM; G¶B M?bM i?’v J°+ aQ Km®M +?¢v- H€+? KbM? pQÊi [m F?¬M; ;B M- çB
H M +´ €Q +O ?„M- ;B®M; M?Q #„i K°i +QM ;¨ +QMX

@ L;QÆB M;QÆB H¨ B\ .€K #„i i \ Jm®M ibK +? i b Q\

h?ÌB ;B M bY /KM; #Q T?€T ç½ i`¬B [m - J°+ aQ #` K°i iB m iY p¬ / M? M„K €Q-
;B”M- i?–K M;?o M m F?¬M; T?ªB KbM? i?B i`B M #Q T?€T ç½ ç M ;BÌ- H¨K b Q H

@ :B i ?„M- ;B i ?„M5

*?SM; FB M J°+ aQ #` #„i- M;QÌB +O J°+ L;mv M hBM? ç m ;–K `9- +¦ i? M¦B p¬

@ hB m iY- i?ª J°+ aQ - i i? +?Q M;QÆB K°i K¢M;5

G9+ M¨v K°i iQÈM; HoM? K i°+ HÈM iB M;[m€iX

hm pB iQÈM; HoM? K i°+ ç½ iÈB +?m˜M i?€M? çdM? T?QM;- MY #QÈ+ M;Kv i?€
;BÈB K¨ H¨ im +?•M ;BÈB- M;QÌB +¦ im pB M?Q p”v ç½ H¨ çdM? +’T- M?bM i?’v M
i?–K i? M- F?¦ i`€+? K i°+ / /¨M; +¬M; +?B K EBK L;mv M hBM?- M;mv M H B #½

p”v- K°i F?B +QÌM; ;Bª K i°+ ç°M; i?O- EBK L;mv M hBM? +MM; J°+ L;mv M hBM
i?O M¨Q +?®M; çÐX

G9+ iB M p¨Q J°+ L;mv M hBM?- .QÆM; G¶B ç½ +ªK M?”M çQÊ+ i` M ?¨M? iBM? M
'M iQÆM; iU >mv M L;mv M hBM?- i–M; T?QM; 'M M?Q p”v +¦ i? #ªQ ?° ? B ?¨M?
+? +'T #”+ +O im Hmv M ;Bª ? B iBM? +–mX

@ h? i K°i K¢M;- #m²M +QÌB- +€+ M;QÆB M;Q M M;Q½M +9i ` F?ÄB ?¨M? iBM
M;QÆB F?ÄB +? i- M¦B +€+? F?€+ iQ¨M #° +€+ M;QÆB b) +? i F?¬M; MÆB +?¬M

L;[F?Q +O .QÆM; G¶B i?”i i?ªM M?B MX

@ hB m iY- M;QÆB i?”i H¨ Km®M +? i- #´M i?®M; HoM? t2K iQ +?'i +O M;QÆB F?
F?¬M; M;?o iÈB M;QÆB H¢B F?¬M; #B i çB m- i?”i Km®M ibK çQÌM; +? i- M;QÌB

h?®M; HoM? K i°+ pmM; i v H M- ` H M? +?Q ?° p # M M;QÌBX

@ .¢- ç¢B M?•MX

J'v ?° p tQ i v- i?®M; HoM? ç¢B M?•M ç½ ` H M? ;B i iB m iY FB - F?ŠM; ç`M? b
#¼M ?„M ç½ bÈK +¦ iQM? iQ€M- K°i F?B +¬M; pB + K¨ i?®M; HoM? iU KbM? T?•M
i?QÎM; T?QM; T?9X

@ h?”i bU H¨ M;QÌB F?¬M; #B i F?¬M; bÊ ?X

.QÆM; G¶B H„+ ç–mX

@ :B i

L?[M; ?° p FB M;?2 p”v ;B”M /[t¬M; iÈBX

@ *? i5

.QÆM; G¶B M? M?¨M; M•M; i v- #„M ` p¨B ç¢Q [m M; ªM?- M?€v K„i tmv M p¨Q ç
?„M +ÁM +?Q F`T T?ªM SM; ç½ iû tm®M;X

RRk9X *?QÆM; RRe3, *?O h J°+ L;mv M hBM?X

L?bM i?'v K°i K¨M M¨v i?®M; HoM? K i°+ ;B”M /[[m€i HÈM,

@ >¶M çªM- ç m çSM; H M +?Q i - K°i ç€K MˆK Î ç¦ H¨K ;b\ E?¬M; Km®M b®M; ? v

@ E?¬M; +–M H½M; T?Q +¬M; bS+- #¼M ?„M F?¬M; çSM; /”v çQÊ+ M[- #ÎB pb ç

.QÆM; G¶B H¢M? HMM; M¦B- MûK J°+ aQ +?Q M;QÌB +O J°+ L;mv M hBM?- iMv

@ E?¬M; +¦ F?ª M,M;- çB m ç¦ F?¬M; +¦ F?ª M,M;5

@ E?¬M; +¦ ;b K¨ F?¬M; F?ª M,M;- ?B M i¢B ç M HQÊi M;QÆB çB\ L¦B- M;QÆB Km

.QÆM; G¶B M¦BX

@ >¶M çªM- çWM; iQÎM; `ˆM; M;QÆB +¦ i? ;B i +? i p¨B ?° p +O i H¨ +¦ i? ?mM
M;QÆB Km®M ibK +? i i?b i i?¨M? iQ¨M M;QÆBX

hQÈM; HoM? K i°+ ?ûi HÈM K°i iB M;- F?ÎB ç°M; K F?Q iQ¨M i?•M- ?QÈM; .QÆM
F?Q- M?[M; MÆB K F?Q çB [m iQ¨M #° p”i +?'i ç m #` ,M KÁM #B M K'iX

@ Zmv M T?QM; bÎ +?Q bÎ ?QÈM; p¬ ç`+?5

.QÆM; G¶B ç€M? ` K°i [mv M- K°i [mv M p¬ +MM; #bM? i?QÌM;X

@

J°iiB M; ?ûii?ªK- iQÈM; HoM? K i°+ M?€v K„i #` ç€M? i v- i?•M ?bM? M?Q [mª #¦
T?M ;B[F?¬M; i`mM;- iU ?² iMv i?ÌB ç m b) pÐ ` - M?bM i?'v K°i K¨M M¨v M?[M
L;mv M hBM? ç m p¬ +MM; ?QM; T?'M- F?Q i? i`QÈM; + Q- K¨ # M K i°+ H¢B F?Q
+ÁM ;B[p[M; ç°B ?bM? M?Q i`QÈ+ ç¦X

@ :B i #¼M ?„M- ;B i b¢+? #¼M ?„M ?5

*?SM; FB M .QÆM; G¶B ç¢B i`B M i?–M mv- im Hmv M ;Bª J°+ L;mv M hBM? ç m
i,M; + Q +U+ çB K- imv `ˆM; #¼M ?¼ F?¬M; #B i .QÆM; G¶B H¨ B- M?QM; F?¬M
ç M; #` +¬M; ?½K- ?B M ;BÌ +¦ K°i M?•M p"i +QÌM; ç¢B tm'i ?B M- ç2K i?®M; HoM
+ÆM b¦M; /[- ç•v H¨ çB m K¨ #¼M ?¼ +–M +¦X

J¨ M?bM i?'v K°i K¨M M?Q p"v i`QM; HÁM; .QÆM; G¶B p¬ +MM; pmB KWM;- ?„M p
? Q T?Q i?"i M?B m bS+ HU+ KÈB i?m i?"T iQ¨M #° K i°+- F?¬M; M;?o iÈB +,M #
F?B ç€M? +? i iQÈM; HoM? K i°+ i?b # M K i°+ ç½ +?B M,K t #ªv- H¨K .QÆM; G
i°+ +kM; F?¬M; +QÌM; ç¢B M?Q ?„M iQÎM; iQÊM;- t2K ` K i°+ +kM; F?¬M; t2K i`½
M?Q L;k L?¢+ i?¨M?X

_'i M? M? # M T?Q K i°+ M? M? +?¦M; i M `½- imv `ˆM; #BM? HU+ #¼M ?„M ç¬M
#` ;B i +? i- F?¬M; +¦ M;QÌB +?d ?mv- +ª ç€K ç m /¼ pÐ K"i F?¬M; +ÁM HU+ i€B
J°+ L;mv M hBM? KÈB +¦ i? i?„M; HÊBX

J'v + M? ;BÌ b m J°+ L;mv M hBM? ?Q¨M iQ¨M i?„M; HÊB- K i°+ ç½ #` çm´B ` F?

hm Hmv M ;Bª J°+ L;mv M hBM? çm´B tQM; F ç`+?- M?È H¢B .QÆM; G¶B- M m F
çÌB- ?B M i¢B M?[M; M;QÌB +ÁM b®M; +kM; F?¬M; T?ªB M;QÌB +¦ /½ i•K i?"i HÈM
F€ [m M i•K +?mv M T?€i i`B M +O J°+ L;mv M hBM?- +?Q M M ?¼ KÈB HB m +?
K i°+ K°i i`"M iY +?B MX

*?Q M M F?B ?¼ M?bM i?'v .QÆM; G¶B- i`QM; HÁM; p¬ +MM; + Q ?SM;- +?d +ÁM

@ G½Q hB m- ?B M ;BÌ +?9M; i +ªK FQ+? M?'i +?QM? H¨ p` ç¢B M?•M FB - M m
L;mv M hBM? ç½ `ÆB p¨Q i`QM; i v K i°+X

@ S?ªB- +?9M; i T?ªB +ªK i¢ p` ç¢B M?•M FB X

@ L m p` ç¢B M?•M FB M;mv M w i`Î i?¨M? +?O i +O +?9M; i - i`Î i?¨M? +?O M?•
`²BX

@ S?ªB- M m p` ç¢B M?•M FB i`Î i?¨M? +?O M?•M J°+ L;mv M hBM?- /šM /„i +?9M
ç`M? b) i`Î M M +QÌM; ç¢B- ç M H9+ ç¦ F?¬M; +–M bÊ ?½B K i°+X

@ E?¬M; #B i w iS +O p` ç¢B M?•M FB M?Q i? M¨Q\

G9+ M¨v .QÆM; G¶B ç M; çB m i` iBM iS+ +O EBK L;mv M hBM?- M?QM; H¢B F
L;mv M hBM? ç M; b–m M½Q H¨K b Q KÌB ?„M i`Î i?¨M? +?O M?•M +O ?¼X

@ L;QÆB /U ç`M? H¨K b Q H'v ` iBM? ?¢+? #´M M;mv M +O J°+ L;mv M hBM?\

h¬ L;?B M M?bM .QÆM; G¶B ?ÄBX

@ oB + M¨v bQ i¬M F?¬M; +–M HQ H„M;X

.QÆM; G¶B +ÁM +?Q M?"M çQÊ+ ? i?®M; M?„+ M?Î M?B K pK i¢B J°+ L;mv M h
?ÄB GBM? M?B KÈB #B i M m KbM? i`Î i?¨M? +?O M?•M ?¨M? iBM? M¨v KÈB iQM
?„M +kM; #B i i`ªB [m +m°+ +?B M pW `²B- ?„M Km®M i`Î i?¨M? +?O i J°+ L;mv
F?¦ F?,MX

@ h çB ibK im Hmv M ;Bª J°+ L;mv M hBM? ?ÄB i?,K- b) #B i ibM? ?m®M;X

@ aU ibM? +?d bÊ F?¬M; çÆM ;Bª M M?Q p”v- imv `^M; M;QÆB +Sm +ª J°+ L;mv M;mv M H¨ i`mM; i•K +O iBM? +–m- K°i F?B H’v ` +?ŠM; F?€+ M¨Q ç +?Q M;QÆB hBM?- +?d bÊ #¼M ?„M b) F?¬M; / /¨M; ç€T SM;X

h¬ L;?B M M¦BX

@ E?¬M; ç€T SM;\

.QÆM; G¶B +QÌB H¢M?,

@ L m #¼M ?„M M;mv M w i?b i®i- M m F?¬M; Km®M i?b +kM; F?¬M; çQÊ+X

h¬ L;?B M M;?2 p”v F?¬M; M¦B ;b i? K- M¨M; iWM; +¦ / M? ?B m H½M? ?mv i K M[F?¬M; ç w i`QM; HÁM;- ?ÆM M[ bQ b€M? pÈB .QÆM; G¶B- M iQ¨M +O ?„M [m M `’i M?B mX

@ o”v iMv M;QÆB çBX

L?QM; h¬ L;?B M b) F?¬M; iU KbM? ` i v- +?d +–M H¨ +?mv M .QÆM; G¶B çO M F?¬M; M?9M; i v p¨Q- +?d F?B M¨Q iQM? K¢M; +O ?„M #` mv ?B T- M¨M; KÈB +¦

@ æ¢B M?•M- + Q i?O J°+ L;mv M hBM? +–m FB MX

@ h +ÁM +?Q çB ibK ?¼- F?¬M; M;?o iÈB ?¼ iU ibK iÈB +Y X

h`QM; HÁM; .QÆM; G¶B pW ç°M;- T?ÄM; +?WM; ?¼ ç M ibK KbM? F?¬M; çÆM ;B #¼M ?„M çm´B çB K i°+- M m M?Q F?¬M; +¦ ;b #’i M;Ì tªv ` - `’i +¦ i? Km®M KQÊ

@ L;QÆB i?¬M; i`B #¼M ?„M Î T?ÁM; F?€+? +?Ì i X

hÁ M?¨ M¨v ?„M pW Km H¢B- T?QM; +ªM? F?¬M; i - # M i`QM; +ÁM +¦ K°i ¬M im `’i i®i- +¦ i? M¦B ç` T?QÆM; M?Q p”v ç½ H¨ i®i M?’i J°+ L;mv M hBM?X

*?®+ H€i b m .QÆM; G¶B çB iÈB T?ÁM; F?€+?- pW çB p¨Q HB M M?bM i?’v +¦ ? B M K K°i M[- im pB ç m ç¢i iÈB +?m˜M i?€M?X

@ æ¢B M?•MX

L?bM i?’v .QÆM; G¶B çB p¨Q- ? B M;QÌB ç M; M;²B m®M; i`¨ HB M çSM; H MX

@ E?¬M; +–M ç H X

.QÆM; G¶B T?’i i v- w #ªQ ?¼ M;²B tm®M;- +¦ +?9i FBM? M;¢+ pÈB ?¨M? pB F?B

@ E?¬M; #B i ? B p` ç M ibK i +¦ +?mv M ;b\

@ G–M M¨v J°+ L;mv M hBM? +¦ i? i?„M; HÊB çm´B çB K i°+- Qi M?B m M?Ì +¦ ç¢ p”i ?B p¼M; ç¢B M?•M çWM; ;?ûi #ÄX

h? M? v M K iY H M iB M;- M;QÌB M¨v i M hB m E?„+ h?•M- H¨ M;QÌB +¦ ç` p` + ?B M i¢B- +kM; H¨ M;QÌB +¦ im pB + Q M?’i- M;QÌB +ÁM H¢B i M hB m Zm€M? >Q i?”i + Q- /mM; K¢Q +U+ K„- H¨ ç M?’i K„ M?•M J°+ L;mv M hBM?X

hB m Zm€M? >Q M;?2 ç¢B + M¦B tQM; HB M çQ ` K°i F?¬M; ;B M ;BÈB +?dX

.QÆM; G¶B +kM; F?¬M; F?€+? F?Q- iB T M?”M H’vX

@ *€+ M;QÆB ç M ç•v ?ŠM F?¬M; +?d pb i†M; [m¨ +?Q i çB\

.QÆM; G¶B M?bM hB m E?„+ h?•M ?ÄBX

@ E€ i?”i ç¢B M?•M- H–M M¨v +?9M; i iÈB +¦ ? B KK+ çQ+?- i?S M?’i H¨ pb +ªK i¢ ç¢B M?•M +Sm pÈi J°+ L;mv M hBM?- K¨ KK+ çQ+? i?S ? B H¨ pb KÌB ç¢B M?• L;mv M hBM?- M;²B H M p` i`Q +?O i J°+ L;mv M hBM?X

hB m E?„+ h?•M M¦BX

@ h`Î i?¨M? +?O i J°+ L;mv M hBM?\ G¨K +?O M?•M MÆB M¨v\

RRk8X *?QÆM; RReN, *?O h *?B h` M?X URV

.QÆM; G¶B M;?2 p”v bYM; b®i- imv `^M; M;?o #¼M ?„M b) KQÊM bS+ +?QM? KbM ç KbM? H¨K +?O i J°+ L;mv M hBM?X

@ .¢- ç¢B M?•M- i ç¢B #B m iQ¨M i? /•M +?9M; J°+ L;mv M hBM?- ?B p¼M; ç¢B /„i +?9M; i çB ?QÈM; ?mv ?Q¨M;X

hB m E?„+ h?•M M¦BX

@ Jm®M i i?¨M? +?O i +O +€+ M;QÆB\ *€+ M;QÆB #B iH B H`+? +O i b Q\ L; i ç M J°+ L;mv M hBM? +ÁM i`Ê ;B9T +€+ M;QÆB çm´B çB K i°+- H¨ pb ç² p”i ;b ? v b Q\

.QÆM; G¶B #B i F€ i?”i K i°+ Km®M i’M +¬M; L;k >¨M? *?B hBM? H¨ pb Km®M H’ KK+ çQ+? +O ?„M +kM; H¨ M?Q i? - M?„+ iÈB KK+ çQ+? ç¬B # M ç m ;B®M; M? m

@ "’i F M¦B M?Q i? M¨Q- ç¢B M?•M ç½ +Sm J°+ L;mv M hBM?- F?¬M; [mªM ç¢B +?9M; i +¦ i? H’v ` ç¢B M?•M +S pB + +–K çB H¨ çQÊ+X

hB m E?„+ h?•M i`ª HÌB- H¨K .QÆM; G¶B +¦ +?9i F?¬M; /€K iBM iQÎM;X

@ L m i Km®M #´M M;mv M iBM? ?¢+? +O +€+ M;QÆB ç•v\

.QÆM; G¶B +¦ +?9i ?,M; ?€B M?bM ?„M- t2K ?„M M¦B M?Q i? M¨QX S?ªB #B i `^ H¨ iQ¨M #° iBM? +–m- M m K’i çB iBM? ?¢+? #´M M;mv M- +?ŠM; F?€+ M¨Q #B M HBM? F?Q- F?¬M; +¦ T?€T i„+ HU+ HoM? M;°- +¦ i? M¦B F?¬M; i? iB T iK+ bBM?

@ oB + M¨v ç¢B M?•M M;QÆB M;QÆB ç M; M¦B çM çB\

hB m E?„+ h?•M H„T #„T M?bM .QÆM; G¶B- ?„M i?”i F?¬M; /U çQ€M çQÊ+ F?˜m p H¢B +ÁM v m +–m iBM? ?¢+? #´M M;mv M J°+ L;mv M hBM?X

@ L;QÆB i?’v i ;B®M; M?Q ç M; M¦B çM b Q\

.QÆM; G¶B ?¨B ?QÈ+ ?ÄB- Km®M i` m +?¼+ #¼M ?¼ K°i T?2M- F€ i?”i ç®B pÈB #´M M;mv M M;k ?¨M? im Hmv M K¨ i?¬B- +kM; F?¬M; M?’i ç`M? T?ªB H’v ` iBM?

@ L;QÆB M;QÆB H¨ b9+ bBM?- M;QÆB Km®M KQm çQ¢i iBM? ?¢+? #´M M;mv M imv i ç®B F?¬M; +?Q M;QÆB i?U+ ?B M çQÊ+X

L;?2 .QÆM; G¶B M¦B M?Q p”v- hB m Zm€M? >Q iS+ ;B”M- p¬ +MM; T?šM M°- ç` ç´ i`QM; HÁM; M¨M;- M¨M; çSM; #”i H M- i`QM; i v ?B M ` i? M? i`QÌM; FB K iBM

*?SM; FB M ?¨M? ç°M; +O Km°B Km°B- hB m E?„+ h?•M ?QªM; bÊ p°B [m€i,

@ hB m Zm€M? >Q - Km°B Km®M H¨K ;b- +ÁM F?¬M; M? M? #Ä pk F?Q tm®M;- F?

E?B .QÆM; G¶B M¦B ` çB m FB M- i`QM; HÁM; hB m E?„+ h?•M +kM; T?šM M°- M +O .QÆM; G¶B- ?ÆM M[+ÁM +?Q t€+ ç`M? HÌB +O p` ç¢B M?•M M¨v H¨ i?”i bU +?d pb ?,K /¼ +?Q ?¼ #B i F?¦ K¨ HmB i? i?¬BX

L?bM i?’v /€M; p +O hB m Zm€M? >Q - .QÆM; G¶B +kM; F?¬M; iS+ ;B”M- +QÌB

@ h +kM; F?¬M; Km®M HW +€+ M;QÆB- KK+ çQ+? i ç M J°+ L;mv M hBM? çQ M;mv M- i +–M /MM; M¦ im Hmv MX

@ >¬

L;?2 çQÊ+ HÌB +O .QÆM; G¶B- hB m E?„+ h?•M M? M?¨M; i?Î ` ,

@ L;mv M H B H¨ M?Q p”v- ç¢B M?•M #’i [m€ +?d KQÊM /MM; iBM? ?¢+? #´M M;m
çÆM ;BªM- +?Ì b m F?B ç¢B M?•M i`Î i?¨M? +?O i J°+ L;mv M hBM?- iU M?B M +
#´M M;mv M im Hmv M H¨ çQÊ+X

@ L;QÆB ç½ ç€T SM;\

.QÆM; G¶B +¦ +?9i FBM? M;¢+X

@ æ¢B M?•M F?¬M; +–M ?Q¨B M;?B- #ÎB pb +?O i J°+ L;mv M hBM? +kM; H¨ +?O
+?O i ç m +¦ i? /MM; iBM? ?¢+? #´M M;mv M ç i?,M; i?U+ HU+ +O +?QM? KbM?
J°+ L;mv M hBM?X

hB m E?„+ h?•M M¦BX

@ L m J°+ L;mv M hBM? H¨ i? - +¦ T?ªB EBK L;mv M hBM?- h?´ L;mv M hBM? +ÁM
ç m H¨ M?Q p”v\

.QÆM; G¶B H¢B ?ÄB- M m M?[M; L;k >¨M? *?B hBM? ç m M?Q p”v- i?”i ;BªK çB F

@ .¢- ç¢B M?•MX

@ h®i- M m H¨ M?Q p”v i ç€T SM; i`Î i?¨M? +?O i +O +€+ M;QÆB- +?ŠM; M?[M
>Ä - h?´ L;mv M hBM? ?Q¨M i?¨M? pB + i?®M; M?’i L;k >¨M? *?B hBM?- i`Î i?¨M?
hBM?X

L;[F?Q .QÆM; G¶B i`¨M M;”T iU iBMX

æ®B pÈB HÌB M¦B +O .QÆM; G¶B- hB m E?„+ h?•M F?¬M; ? ?Q¨B M;?B- i?U+ HU
+–M ?„M +¦ +®M; ?B M pÈB L;k >¨M? *?B hBM?- +¦ i? H¨K +€+ iBM? +–m T?²M pB
b) F?¬M; B M;,M +ªM ?„M- p T?–M M?[M; ?¢M; M;QÌB /½ i•K #WM; #WM; +kM; b)
?„MX

J°+ >Q G M¦BX

@ GQÐM; #¢B +•m i?QÆM;\ > ? X

.QÆM; G¶B MÎ MK +QÌB,

@ L;QÆB +¦ iQ +€+? b Q\ h Km®M ;B i M;QÆB i?"i / /¨M;- M;QÆB H¢B Km®M #¨
#m²M +QÌB- i +?Q M;QÆB i? K K°i H–M +Æ ?°B- [mv i?m"M i - #^M; F?¬M; i b) ;

@ L;QÆB

J°+ >Q G M;?2 p"v F?¦ i?ÎX

@ L m +¬M; iY Km®M i?B T i?•M [mv i?m"M- F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; i? M¨Q- +?d
HU+- M m +¬M; iY çO +QÌM; ç¢B- M?Q p"v i?B T i?•M M;mv M w [mv i?m"M +¬M; i

J°+ >Q G F?) +QÌB M¦BX

.QÆM; G¶B M;?2 p"v +QÌB M¦B,

@ L;QÆB +–M +?SM; KBM? M?Q i? M¨Q\ > v H¨ i çSM; i¢B ç•v- iMv w M;QÆB +¬
i ç€M? #` i?QÆM;- i F?¬M; M¦B HÌB M¨Q- b) F?¬M; F?¦ tY M;QÆBX L?QM; M m M
i?QÆM; i - p"v M;QÆB M?'i ç`M? T?ªB [mv i?m"M i - ?B m i`mM; pÈB i - M?Q i?

J°+ >Q G +QÌB H¢M?- M m M;QÆB ç½ Km®M ibK +? i- çWM; i`€+? i X

@ *¬M; iY i?"i [mv i çQ€M- M m +¬M; iY M¦B M?Q p"v i b) F?¬M; F?€+? F?Q- +?d
# HQÊi +¬M; FQ+? +O i K¨ F?¬M; +? i- M?Q p"v i?B T i?•M + K M;mv M T?KM; +
+¬M; iY tY i`QX

@ æQÊ+- M;QÆB ` +?B m çBX

ob i?m T?K+ M[M?•M M¨v- H'v çQÊ+ i´ +?S+ ibM? #€Q i`QM; i v M¨M;- .QÆM; G¶B
bB m +'T i?O ?°X

@ *¬M; iY- M;QÆB +˜M i?"M `²B- i?B T i?•M +–M T?ªB +¬M; FQ+?X

J°+ >Q G M?„+ M?Î,

@ h?¬M S? *?Q h?B M5

J°+ >Q G M•M; H M i v T?ªB- HÁM; #¨M i v tm'i ?B M ?„+ b„+ H®+ tQ€v- +ÁM F
+?'i [m M? #®M T?Q ç m #` ?9i p¨Q # M i`QM;- ?Q¨M iQ¨M #B M K'i- M?bM [m M
Q ;BÌ H'T ç–vX

G9+ M¨v .QÆM; G¶B +?Q KÎ ` bB m +'T p¬ ç`+? i?O ?°- #ÎB pb ?„M +?d +–M p"M
ç½ çO M;,M +ªMX

æ•v +?d H¨ +¬M; FQ+? i?,K /Á- +?Q M M F?¬M; i?QÆM; i´M çQÊ+ .QÆM; G¶B- J
i?'v M;Q¨B w Km®MX

*¬M; FQ+? H–M i?S ? B KÈB H¨ b€i +?B mX

@ *¬M; iY [mª M?B M H¨ HÊB ?¢B- M?QM; ç•v +?d H¨ +¬M; FQ+? /Á tûi +O i?B T i
i€K T?–M i?U+ HU+- +¬M; iY +kM; M M +˜M i?"M5

> B i v J°+ >Q G ¬K iÈB- ?„+ b„+ H®+ tQ€v +¨M; HÈM tm'i ?B M- ?'T HU+ +QÌM;

a„+ K†i .QÆM; G¶B F?) #B M- #B i M m F?¬M; i?B i`B M bB m +'T p¬ ç`+? i?O ?
M?QM; pšM b) #` i?QÆM;- pb p"v ?„M HU +?¼M KÎ ` X

.QÆM; G¶B çSM; MÆB ç¦- [m M; K M; b€M; M;ÌB # Q T?O- F?¬M; ? bSi K X

@ GÊB ?¢B- +¬M; iY i?"i HÊB ?¢B- M?QM; +¬M; FQ+? +U+ K¢M? +O i?B T i?•M F
+¦ i? iB T çQÊ+ K°i FQ+? +m®B +MM; +O i?B T i?•M- p"v i?B T i?•M b) [mv i?m"

.QÆM; G¶B +QÌM; ç¢B pQÊi M;Q¨B w HB m +O M¨M;- F€ i?"i ç½ H¨K +?Q M¨M; F'
?„MX

@ hBM? E?¬M; ošM .B i5

J°+ >Q G +?Êi [m€i K°i iB M;- ? B i v ç€M? ` K°i ?„+ +–m +U+ HÈM- ?„+ +–m M'
i`K M´ K¢M?- ?bM? i?¨M? ?„+ ç°M; M?Q M?Ä- HU+ HQÊM; FBM? F?OM; H¨K .QÆ
[mª M?B M HÊB ?¢B- ç®B T?¦ M;Kv i?€M? ?"m F€ pšM /Q bS+- +¦ i? i?'v çQÊ+ K°

L?QM; ;†T T?ªB bB m +'T p¬ ç`+? i?O ?° pšM F?¬M; ç€M; ;B€ M?„+ iÈB- +,M #ªM
.QÆM; G¶BX

E?B HU+ HQÊM; ?„+ ç°M; i€M çB- J°+ >Q G bÊ M;•v M;QÌB- .QÆM; G¶B çSM; Î
i?U+ HU+ M?Q p"v i?"i [m€ FBM? F?OM;- i?"i HÊB ?¢BX

@ L;QÆB +¬M; iY `®i +K+ H¨ B- i?U+ HU+ F?OM; #® M?Q p"v- ;†T T?ªB K°i +?B
ç¢B ç¢Q i?€M? M?•M +kM; F?¬M; i? ç¦M çÐ K¨ F?¬M; #` i´M i?QÆM; +?9i M¨Q- i
+?mv M p` i`Q- çB m M¨v i?"i H¨K M;QÌB FBM? ?½BX

G9+ M¨v J°+ >Q G +Æ ?² ç½ i?Q€i HU+ ?Q¨M iQ¨MX

@ h H¨ B b m M¨v M;QÆB b) #B i- ?B M i¢B i Km®M #B i M;QÆB `®i +K+ +¦ M;m

.QÆM; G¶B M?bM J°+ >Q G - M;[F?Q /` i?QÌM; #bM? i?ªMX

@ h?B T i?•M +kM; F?¬M; T?ªB M;QÌB M¦B +?mv M F?¬M; ;B[HÌB- i M;mv M w i`Î
i?S+ +¬M; iY H¨ +?O M?•MX

.Si HÌB M¨M; #S+ ` K°i Hm²M; +?•M ?²M- ?Q¨M iQ¨M i`Î i?¨M? M¬ H +O .QÆM; G

@ æBM?- +?9+ KWM; M;Q¢M ;B ç¢i çQÊ+ K°i M;Kv i?€M? i?'i ;B B M[M¬X

G9+ M¨v ? i?®M; p M; H M i? M? •K M?„+ M?ÎX

L[M¬- H¢B i`Î i?¨M? M[M¬ +O KbM?- çB m M¨v H¨K .QÆM; G¶B p¬ +MM; FBM? M
G H¨K M;QÌB [mv i çQ€M- H¢B iU KbM? Fw F i M¬ H F? QÈ+- +ÁM H¨ HQ¢B + Q +

RRjyX *?QÆM; RRd9, L;¼+ L[J¬MX

@ *?O M?•MX

J°+ >Q G +mM; FQM? ?¨M? H pÈB .QÆM; G¶BX

@ :¼B i +¬M; iY çBX

.QÆM; G¶B M¦BX

@ .¢- +¬M; iYX

J°+ >Q G çSM; b M; K°i # MX

@ L¦B i M;?2 K°i +?9i- M;QÆB H¨K b Q #B i çQÊ+ M?[M; iBM iS+ M¨v\ L;QÆB +¦

.QÆM; G¶B H¢B ?ÄBX

@ "˜K +¬M; iY- i H¨ i?€M? M[L;¼+ L[K¬M- L;¼+ L[K¬M i`ªB `°M; F?„T +€+ M;ä M
v m H¨ KÎ F„ pB M- +?Q M MiBM iS+ i?"T T?–M HBM? i?¬M;X

J°+ >Q G ;BªB i?Q+?X

.QÆM; G¶B i?Q€M; FBM? M;¢+- M?Q p"v +kM; +¦ i? ;BªB i?Q+? `ä `¨M;- imv `^M;
F„ pB M L;¼+ L[K¬M- M?QM; pšM +¦ çB m ?B m #B i- imv i?U+ HU+ +O ?¼ F?¬M

[m M ? i?"i +QÌM; ç¢B- çB K M¨v +kM; ;B®M; M?Q "€+? >Q +€+ i` M aMM; ok ç¢B
HB M ? pÈB +€+ ç¢B i¬M; K¬M- ?ÆM M[L;¼+ L[K¬M +ÁM FBM? /Q M? F„ pB M-
+?¦M; M?'i- +kM; H¨ MÆB M iQ¨M M?'iX

*?Q M M pW M;?2 M?„+ ç M L;¼+ L[K¬M- .QÆM; G¶B ? ibS+ + Q ?SM;X

@ h +¦ i? bY /KM; L;¼+ L[K¬M çQÊ+ ? v F?¬M;\

.QÆM; G¶B M?bM J°+ >Q G ?ÄBX

@ *¬M; iY- +?mv M M¨v F?€ T?B M iQ€B- K†+ /M i H¨ i?€M? M[L;¼+ L[K¬M- M?
+?d +¦ K°i i?€M? M[- i´M; +°M; +¦ # i?€M? M[- i +?d H¨ K°i i`QM; b® ç¦- K¨ ?B M
ç m çQÊ+ T?€B ` çB H`+? H½K- i?ÌB ?¢M # KQÆB M,K- # KQÆB M,K b m B +¦
HÈM M?'i KÈB H¨ i?€M? M[+?•M +?QM?- H¨ M;QÌB i?W F K¬M +?O iQÆM; H B- ?
+¬M; iY +¦ i? ;B9T i i`Î i?¨M? K¬M +?O L;¼+ L[K¬M- M?Q p"v +ª L;¼+ L[K¬M ç
+¬M; iYX

J°+ >Q G pW M;?2 HB M #B i +?O w +O .QÆM; G¶B- ?„M F?mv i i?B m K¢M; H
ibM? #€Q +O L;¼+ L[K¬M ? ibS+ FBM? M;QÌB- +?Q /M M¨M; H¨ i?€M? M[+kM;
T?"M- M?QM; bQ b€M? pÈB M?[M; i´ +?S+ ibM? #€Q F?€+ i?"i bU +ÁM +QÌM; ç¢B

@ *ÁM # Q M?B m i?ÌB ;B M ç M F€ ?¢M\

.QÆM; G¶B M;?o M;?o- ?ÄBX

@ *ÁM ? B i?€M; i?ÌB ;B MX

@ > B i?€M;- F?¬M; M;„M- pšM +ÁM F`T- +?9M; i ç2K +?mv M K°i€M; i?B M [m•M
K°i€M; i?B M [m•M H¨ i?"i bU- M?Q p"v bQ b€M? pÈB M?[M; +?mv M F?€+ K¨ M¦B
M?B mX

.QÆM; G¶B bmv iQM?- ?„M Km®M H'v çQÊ+ iBM? ?¢+? #´M M;mv M +O L;k >¨M
pB + ;b F?¦- +?Q M M ç®B pÈB ?„M K¨ M¦B- i`¼M; v m i`QÈ+ K„i +?QM? H¨ K°i€M

æQÆM; M?B M çB m FB M iB M [mv i H¨ K°i€M; i?B M [m•M T?ªB H¨ i?"i bU KÈB
;b H½M; T?Q i?ÌB ;B MX L?QM; i?2Q ibM? ?m®M; ?B M i¢B K¨ t2K- +?mv M M¨v
i?"i- i`QM; K°i€M; i?B M [m•M b) +¦ p¬ b® #ªQ p"iX

@ *¬M; iY- M m +¬M; iY +?B K çQÊ+ K°i€M; i?B M [m•M- +¦ i? +'T +?Q i K°i K¦M

J°+ >Q G M?bM .QÆM; G¶B- M;[F?Q i?"T T?–M +?,K +?9 ?ÄBX

@ *€B ;b p"v\

@ "ªQ p"i i`'M T?€B L;¼+ L[K¬M L;¼+ L[FB KX

@ *?d H¨ K°i i? M? i`QÌM; FB K K¨ i?¬B- v M i•K çB- J°+ >Q G - +?d +–M i H'v ç
i?B M [m•M- i M?'i ç`M? b) H'v çQÊ+ L;¼+ L[FB K iÈB i vX

.QÆM; G¶B M¦BX

@ æ i¢ +¬M; iYX

@ æ¢B M?•M- H¨K b Q M;QÆB F?¬M; ;B i v m T?K M¨v\

L?bM i?'v .QÆM; G¶B KÎ +Y /šM i?2Q J°+ >Q G çB ` - #° /€M; J°+ >Q G i?"i +r
h?•M M?bM i?'v K°i K¨M M¨v i`QM; HÁM; +¦ +?9i bÊ ?½B- # M;Q¨B H¢B ;Bª pÌ i`'M

@ S?ªB ç¦- ç¢B M?•M- M;QÆB F?¬M; T?ªB t2K i`¼M; v m T?K /Æ #˜M M¨v- M[M?•

hB m Zm€M? >Q iS+ ;B"M M¦BX

GÌB M¨v H¨K +?Q .QÆM; G¶B i?"T T?–M #'i ç„+ /o- imv J°+ >Q G tBM? ç T- M?Q
+¦ i•K iQ ;b pÈB M¨M;- p +?mv M [m M ? ;B[J°+ >Q G +MM; J°+ G >Q - +?d H

#ÎB pb i?€M? M[L;¼+ L[K¬M M?'i ç`M? T?ªB ;B[ i?•M tY M[- K°i F?B K'i çB i`BM? i`ÌB- b) #` L;¼+ L[K¬M tY iYX

*?Q M M M?[M; iBM ç²M p M¨M; i`mv M ` i`QÈ+ FB +?d H¨ ;Bª i¢Q K¨ i?¬BX

@ *€+ M;QÆB v M i•K çB- bU ibM? F?¬M; M?Q bmv M;?o +O +€+ M;QÆBX

.QÆM; G¶B +® ;„M; ;BªB i?Q+?- M?QM; ? B ?mvM? Km°B hB m Zm€M? >Q H¢B F

@ æ¢B b„+ H M;- ç¢B M?•M H¨ ç¢B b„+ H M;- M?'i ç`M? H¨ ç½ #` v m T?K FB ?'T

hB m Zm€M? >Q iS+ ;B"M M¦B,

@ æ¢B M?•M- i¢B b Q M;QÆB H¢B M?Q p"v ç•v\ Jm®M ibK M[M?•M +kM; T?ªB ib M[M?•M /•K ç½M; M?Q J°+ >Q G +?S\

@ S?®+

.QÆM; G¶B M;?2 p"v +?'M FBM?- +¬ M¨M; M¨v i?"i bU H¨ [m€ /kM; K½M?X

J¨ hB m E?„+ h?•M M;?2 p"v p¬ +MM; t'm ?´- Km°B Km°B KbM? Hm¬M M?Q i? - M¦B i?¬M; [m ç¢B M½Q- i?"i bU H¨K +?Q ?„M p¬ +MM; ç m ç–mX

o T?–M .QÆM; G¶B p®M ç`M? T?ªM #€+- M?QM; +?ÊiM?È J°+ >Q G ç½ i`Î i?¨M ` H¢B F?¬M; +€+? M¨Q ;BªB i?Q+?- +?Q M M ?„M +kM; F?¬M; iB T iK+ M¦B i? K H

@ hB m E?„+ h?•M- `®i +K+ #´M M;mv M iBM? ?¢+? MˆK Î MÆB M¨Q\

.QÆM; G¶B +?d [m M i•K p'M ç M¨vX

@ *¬M; iY ?Q¨M i?¨M? H HÈM F M?B K- i`Î i?¨M? +?O i +?•M +?QM? +O J°+ L;m #´M M;mv M iBM? ?¢+? ç im Hmv MX

hB m E?„+ h?•M pW /Si HÌB- .QÆM; G¶B HB M M;?2 çQÊ+ ? i?®M; p M; H M iB

@ æBM?- +?9+ KWM; M;Q¢M ;B ?Q¨M i?¨M? tQM; ;B B çQ¢M J°+ L;mv M hBM? i` çQÊ+ K°i p¢M T?€T HU+ i``- K°i i`,K ç´B i X

@ æBM?- +?9+ KWM; M;Q¢M ;B ç¢i çQÊ+ iBM? ?¢+? #´M M;mv M J°+ L;mv M hBM

h? M? •K M?„+ M?Î +O ? i?®M; M;?2 i?"i K„H -?B M i¢B p'M ç i?S M?'i ç½ çQ M;mv M ç½ iÈB i v- M?Q p"v F iB T çB H'v iBM? ?¢+? #´M M;mv M EBK L;mv M hB

@ aQ i¬M- F?¬M; #B i M;¨B +¦ #B i ibM? ?m®M; HB M [m M pÈB K° i€M; L;k >¨M?

a m F?B [m v p iÁ M?¨ +O KbM?- .QÆM; G¶B çB M? M? ç M MÆB Î +O h¬ L;?B

h¬ L;?B M ;"i ç–m M¦B,

@ L m K° i€M; i?B M [m•M H¨ +¦ i?"i- p"v +¦ i? ;BªB i?Q+? `ä `¨M; pb b Q K ;BÈB Km®M ç M K° i€M; i?B M [m•MX L;¬B K° +O K°i i?B M [m•M- +?Q /M H¨ i +kM; T

@ J†+ F H¨ i?"i ? v ;Bª- H–M M¨v i +kM; çB çB m i` K°i T?2MX

•M? K„i .QÆM; G¶B +?Êi H¦2- +¦ /U +ªK K° i€M; +O L;k >¨M? i?B M [m•M F?¬M; ç i? [m M ? ç M M;k ?¨M? #´M M;mv M +O ?„MX

@ E?¬M; çQÊ+X

oW M;?2 .QÆM; G¶B Km®M çB K° i€M; i?B M [m•M- h¬ L;?B M H"T iS+ T?ªM ç®B

@ ob b Q p"v\ aQ i¬M- K° i€M; i?B M [m•M +?QM? H¨ ç¢B F€ M;°- M m +¦ i? ç¢i >¨M? i?B M [m•M- M?Q p"v +ª K° i€M; ç m i?m°+ p i - ç M H9+ ç¦ i?U+ HU+ +O ç

h¬ L;?B M +U imv i H¨K +?Q .QÆM; G¶B +¦ +?9i M;Q¨B w Km®MX

@ L m i?”i H¨ K° i€M; i?B M [m•M- H¨K b Q H¢B çÆM ;Bª M M?Q p”vX

h¬ L;?B M M¦B,

@ h?B M [m•M p¬ +MM; +QÌM; ç¢B- +QÌM; ;Bª M?Q p”v- ç² p”i i`QM; ?mv i K° b C
L;QÆB M;?o [m€ M;•v i?Æ `²B- +?Q /M H¨ +QÌM; ;Bª ç¢B ç¢Q i?€M? M?•M çB p¨Q
p”i- ?ÆM M[i?€B ç° H¨K M;QÌB +O L;k >¨M? i?B M [m•M tQ M v pW +?QM? pV
i`QM; ?mv i K° +O ?„M M?’i ç`M? H¨ M;mv +Æ i`MM; i`MM;- H–M M¨v ?mv i K° +C
ç`M? +?QM? H¨ K€m +?ªv i?¨M? b¬M;X

RRjRX *?QÆM; RRd8, aS :Bª EBK L;mv M hBM?X

@ aQ i¬M- M;QÆB F?¬M; +–M T?ªB HQ H„M;- i #B i H–M M¨v b) F?¬M; çÆM ;BªM
KbM?- M m M?Q F?¬M; M„K +?„+ i b) F?¬M; çB K¢Q ?B KX

.QÆM; G¶B çQÆM; M?B M ?B m `ä `¨M; #ªQ i¨M; +O p` i?B M [m•M FB tm’i i? -
F`+? HB iX

L?QM; ç®B pÈB .QÆM; G¶B K¨ M¦B- +¨M; ?¶M HQ¢M +¨M; i®i- M?Q p”v ?„M +¨M; (

L?bM €M? K„i FB M ç`M? +O ?„M- h¬ L;?B M #B i H–M M¨v +?Q /M M¨M; F?¬M; +
iU KbM? ?¨M? ç°M;- i?Î /¨B M¦B,

@ æQÊ+ `²B- M;QÆB +¦ i? çB- M?QM; M;QÆB T?ªB çB i?2Q i KÈB çQÊ+X

@ aQ i¬M v M i•K- ç iY b) F?¬M; ç bQ i¬M F?¦ tYX

oW M;?2 h¬ L;?B M +kM; b) çB- .QÆM; G¶B M? i?Î ` X L m çB K°i KbM? ;†T T?ª
+?d +ÁM çQÌM; +?¢v i`®M- M?QM; +¦ h¬ L;?B M i?b F?€+- +¦ i? ç®B F?€M; pÈB M

>ÆM M[Î i`QM; K° i?B M [m•M ?„M +ÁM +¦ i? /MM; >Ov .B i *?B L?½M çB m i` ?
i`”M T?€T M¨Q ç®B pÈB ?„M K¨ M¦B p®M F?¬M; +¦ #’i F€ w M;?o - +?ŠM; [m # M i`
ç¢B- M m KbM? F?¬M; ç®B T?¦ çQÊ+ +ÁM +¦ h¬ L;?B M i`Ê ;B9T- M¦B p”v imv i ç®

@ L m M?Q +¦ M;mv ?B K- i b) çQ M;QÆB p i`QÈ+- M?QM; i`QÈ+ F?B p¨Q K° i?B
M;k ?¨M? #´M M;mv M ;BªB i`W i B ?¼ M;–K i`QM; ç M çB M KÈB çQÊ+X

L;[F?Q h¬ L;?B M i?”T T?–M M;?B K i9+ M¦BX

@ æ•v H¨ çQÆM; M?B M- +ÁM K°i i?€M; K° ?mv i L;k >¨M? i?B M [m•M KÈB KÎ `
M¦M; Mªv- i`QÈ+ iB M +–M ;BªB [mv i p’M ç i B ?¼ +O #ªM i?•M i`QÈ+ H¨ çO `²B

.QÆM; G¶B KdK +QÌB M¦BX

>m®M; +?B .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ M m M?Q KbM? H’v çQÊ+ #´M M;mv M iBM? ?¢+
çQÊ+ i`mv M i?W +O i?B M [m•MX

>B M i¢B J°+ L;mv M hBM? ç½ M^K i`QM; bU F?®M; +? +O ?„M- çQÆM; M?B M ç•
J°+ L;mv M hBM? +ÁM i?”i M?B m i? HU+ ç m pb i`mv M i?W K¨ ç M- M;Q HQM;
i°+ i?W +Æ H M p¨Q HÊB /KM;X

G¨K +?Q .QÆM; G¶B +ªK i?’v F€ [m€B- M m MÆB ç•v H¨ K° ç` +O L;k >¨M? i?B
+¦ HB M? ç M L;k >¨M? *?B hBM?- pb b Q K¼B M;QÌB +?d i”T i`mM; Î J°+ L;mv M

@ *?O i ç¢B M?•M- bS ;Bª EBK L;mv M hBM? +–m FB MX

.QÆM; G¶B ç M; +?m˜M #` tm’i T?€i çB EBK L;mv M hBM?- pW çB ` pB M HB M M

@ aS ;Bª EBK L;mv M hBM?\ æ +?Q ?„M p¨Q ç•vX

_’i i®i- ?„M ç M; Km®M çB EBK L;mv M hBM?- ?B M i¢B +¦ M;QÌB +O ?¼ ç M- +kM
?B M i¢B i? M¨QX

EBK L;mv M hBM? #` K i°+ +¬M; T?€- T?ÁM; M;U F?¬M; +€+? M¨Q +?®M; çÐX

J i°+ T?€B ` i?"i M?B m #BM? HU+- +¦ + Q i?O i`Ê Q B- # M i`QM; +¦ iQÈM; Ho
i?€M? M;k ;B B- i`QM; EBK L;mv M hBM? imv i ç®B F?¬M; +¦ ç®B i?OX

J i°+ T?€B M?B m M;QÌB M?Q p"v- +¦ i? i?'v çQÊ+ i?"i t2K i`¼M; EBK L;mv M h
`®i +K+ +¦ p"i ;b ç€M; +?9 w M?Q i? \ æB K M¨v H¨K .QÆM; G¶B ? i bS+ iÁ KÁ- `©
ç` +O L;k >¨M? i?B M [m•M ? v F?¬M;\

@ *?O i ç¢B M?•MX

L?bM i?'v .QÆM; G¶B- bS ;Bª EBK L;mv M hBM? p°B çSM; H M- ç•v H¨ K°i H½Q
KQÆB im´B- im pB +?m˜M i?€M? i K ;B B- M?QM; ?B M i¢B M?bM # M;Q¨B +¦ p p

@ L;QÆB H¨ \

@ æ¢B M?•M- i H¨ i?®M; HoM? i®B + Q +O EBK L;mv M hBM? ?B M i¢B i M *?m
K i°+ ç€M? HûM K¨ +? i- ?B M i¢B EBK L;mv M hBM? `ÆB p¨Q K i`ªQ +O K i°+
;BªB +Sm /•M +?9M; EBK L;mv M hBM?- +?9M; i¬B M;mv M w T?KM; ç¢B M?•M H¨

*?m S?¨K çSM; H M- M;[F?Q i?"T T?–M FQ+? ç°M;X

@ *?m ç¢B M?•M- L;k >¨M? *?B hBM? ç²M; F?Q HB M +?B- M m ?B M i¢B EBK L;mv
çQÆM; M?B M b) F?¬M; i`Æ K„i K¨ M?bM- M?QM; M;QÆB i`QÈ+ iB M ;BªB i?Q+?
hBM? i®i ?ÆMX

.QÆM; G¶B M?bM *?m S?¨K M¦BX

@ *?O i ç¢B M?•M- i?"i bU p¬ +MM; +ªK i¢B M;¨BX

L;?2 çQÊ+ .QÆM; G¶B M;mv M w tm'i #BM? i`Ê ;B9T EBK L;mv M hBM?- *?m S?¨K
?„M çB [m h?Ov L;mv M hBM? +MM; >Ä L;mv M hBM?- ? B iBM? +–m M¨v +ÁM +?
? B +?O i FB F?¬M; B M;mv M w tm'i #BM? i`Ê ;B9T EBK L;mv M hBM? M;,M +
Hm¬M F?¬M; M?bM i®i J°+ L;mv M hBM?- M?QM; ?¼ H¢B M;mv M w tm'i #BM? i`
w- *?m S?¨K i?"i bU `'i FQ+? ç°M;X

@ *?m /¢B M?•M F?¬M; +–M T?ªB M?Q i? - ?m®M; +?B ?B M i¢B i F?¬M; `ä ibM?
hBM?- F?¬M; i®i tm'i #BM? i`Ê ;B9T- M?'i ç`M? T?ªB ?B m `ä `¨M; ibM? i? KÈB ç
L;mv M hBM? ç½ #` K i°+ +¬M; T?€- +?Q M M M;QÌB +O i +,M #ªM F?¬M; i? t•
?m®M; +O +€+ p`X

.QÆM; G¶B +¦ +?9i +ªK F?€B M¦BX

@ æ•v H¨ çQÆM; M?B M- ç•v H¨ çQÆM; M?B M- +?O i ç¢B M?•M ;¼B i *?m S?¨K
çªK çQÆM; F?¬M; M´BX

h?'v .QÆM; G¶B ;¼B KbM? H¨ ç¢B M?•M- *?m S?¨K 2 M;¢B M¦BX

@ h ;¼B M;QÆB H¨ H½Q iQÈM; [m•M çBX

.QÆM; G¶B M;?o M;?o M¦B- ç®B pÈB ?„M +?d H¨ K°i iB M; tQM; ?¬ M;QÊ+ H¢B b
+?QM? KbM?- ç` p` +O H½Q ;Bª FB M?'i ç`M? F?¬M; i?'T- M m ?„M M;mv M w b
KbM? b) M„K ;B[EBK L;mv M hBM? i`QM; i v / /¨M; ?ÆM M?B mX

@ G½Q iQÈM; [m•M- M;QÆB M¦B K°i +?9i ibM? ?m®M; ?B M i¢B +O EBK L;mv M

*?m S?¨K +¨M; i? K +ªK FQ+?- +mM; FQM? M¦B,

@ *?O i ç¢B M?•M- ?B M i¢B K i°+ +¦ # KQÆB p¢M ç¢B [m•M i`9 ç¦M; Î EBK L;mv
K ç–m +U+ F€ HÊB ?¢B- i?U+ HU+ K¢M? M?'i H¨ M;Kv i?€M?- i /U p¨Q K°i i`mv
i? +?¢v ` M;Q¨BX

@ *¦ i`mv M i®M; i`"M i`U+ iB T iB M p¨Q EBK L;mv M hBM?\

.QÆM; G¶B pW M;?2- i`QM; HÁM; i?Q€M; ç°M;- M m p"v bU ibM? / H¨K ?ÆM- K†+
S?M iB M p¨Q- M?QM; ?„M ç½ K'i çB F„ M,M; +? T?M- +?Q M M F?¬M; F?ª M,M;

M?B M M m ?„M /MM; +?B m +¬M; FQ+? ç¢B /B M iQ+? +kM; +¦ i? ç2K K i°+ ?Q
hBM?- M?QM; H¨K p”v ç°M; ioM? i?”i bU [m€ HÈM- K°i F?B i` m +?¼+ M?[M; i? HU
i?B M [m•M +?9 w- bU ibM? b) +¨M; i? K `„+ `®BX

@ .¢- +?O i ç¢B M?•M- +¦ K°i i`mv M i®M; i`”M M;–K i`U+ iB T iB M p¨Q i`QM; +?

*?m S?¨K M¦BX

@ *¦ i? i`U+ iB T çB p¨Q +?O i T?O\

.QÆM; G¶B pW M;?2 +?Êi M?Qm K¨v- M m H¨ çB €K b€i i?b i®i- M?QM; M m ç [m
T?B M T?S+X

@ .¢- +?O i ç¢B M?•M- i`mv M i®M; i`”M MˆK M; v i`QM; +?m²M; M;U +?O i T?O

*?m S?¨K M¦B,

@ æ¢B M?•M +¦ i? v M i•K- MÆB ç¦ i?”i #Q K”i- i?”i M iQ¨M- K i°+ F?¬M; +€+? M

*?m S?¨K i?”T T?–M iU iBMX

@ *¦ i? +?mv M +?Î # Q M?B m M;QÌB\

.QÆM; G¶B ?ÄBX

@ " p¢M M;QÌBX

@ " p¢M M;QÌB- M?B m M?Q p”v\

.QÆM; G¶B p¬ +MM; FBM? M;¢+- +?ŠM; H) +?m²M; M;U +?O i T?O HÈM M?Q p”v\
b® HQÊM; M?ÄX

@ L?B m M;QÌB M?Q p”v çB p¨Q- ç•v F?¬M; T?ªB b® HQÊM; M?Ä- K†+ /M H®B çB
/ /¨M; #` T?€i ?B M çB\

RRjkX *?QÆM; RRde, æ æB K h`mv M h®M; h`”M

@ oB + M¨v ç¢B M?•M F?¬M; +–M HQ H„M;- i`QM; +?m²M; +¦ `’i M?B m M;U - b® H
`’i HÈM- KQÌB p¢M +QM M;U +ÁM `°M; `½B- ?ÆM M[ +ÁM +¦ i`”M T?€T ˜M M’T- i
i`”M T?€T ˜M M’T- +?Q M M M mK i°+ F?¬M; +¦ i`”M T?€T bQ HÊB ?¢B +?„+ +?„M

*?m S?¨K ;BªB i?Q+?X

@ o”v ç i çB p¨Q M?bM t2K çB- i?m”M iB M çB çB m i` K°i +?9i ç`+? ibM?- M m i
H½Q iQÈM; [m•M- i +¦ M„K +?„+ ç€M? +? i iQÈM; HoM? K i°+- çm´B K i°+ ` F?Ä

.QÆM; G¶B M;?o M;?o M¦BX

@ oB + M¨v +?d bÊ F?¬M; / /¨M; M?Q p”v- ç¢B M?•M- iQÈM; HoM? +O #¼M ?„M ?
?MM; ?”m #ªQ ?°- M m Km®M ;B i i?”i bU H¨ F?¦ F?,MX

*?m S?¨K M;?2 p”v p°B p¨M; H„+ ç–m M¦BX

@ u M i•K- i +¦ M„K +?„+- H½Q iQÈM; [m•M F?¬M; +–M HQ H„M;- M m i M¦B p”v ç

.QÆM; G¶B +QÌB M¦B- M;Kv i?€M? M;k ;B B K¨ i?¬B- Km®M ;B i i?”i / /¨M;- i`W
i?O- M m H¨ h¬ L;?B M ` i v +¨M; i? K +?¦M; p€M?X

@ h +MM; M;QÆB çB EBK L;mv M hBM?- p¨Q H9+ M¨v F?¬M; i? tªv ` çB m ;b M;

L;?2 çQÊ+ .QÆM; G¶B Km®M K°i KbM? çB EBK L;mv M hBM?- h¬ L;?B M H”T iS+

@ .¢- bQ i¬MX

h`QM; HÁM; .QÆM; G¶B `ä `¨M;- M m KbM? F?¬M; ç€T SM;- h¬ L;?B M +kM; b) i?
p”v +?B #ˆM; i`U+ iB T ç²M; w- /M b Q +¦ K°i bB m +’T +QÌM; ;Bª #ªQ ?° +kM; F?¬

>¬K b m- .QÆM; G¶B +MM; h¬ L;?B M çB i?2Q *?m S?¨K ç M H®B p¨Q i`mv M i®M;
M¨v F?Qª M; +€+? iQÆM; ç®B t - H¨ K°i iBM? +–m +U+ F€ ?Q M; p„M;- iW MÆB M
+?Î ç M #'i F€ iBM? +–m M¨Q i`QM; L;k >¨M? *?B hBM?- çB m M¨v H¨K .QÆM; G¶B
i®M; i`"M çQÊ+ t•v /UM; ç½ H•m- M;QÌB t•v /UM; ç½ bÈK +¦ /U FB M i`QÈ+X

>ÆM M[i?O T?€T #¨v i`"M H¨K .QÆM; G¶B +¦ +?9i FBM? /`- i`bM? ç° M;QÌB #¨v i
bS+ HÊB ?¢B- bQ b€M? pÈB ?„M K¢M? ?ÆM F?¬M; Qi- çQÆM; M?B M p M?[M; H
F?¬M; M?"M i?m X

>B M i¢B .QÆM; G¶B #® i`Q i`mv M i®M; i`"M i`W T?B H¨ i`QM; J°M; >mv M i? ;B
Î ç` T?QÆM; F?€+ +?d +¦ K°i çB K +?Î F?S ?²B- K¨ i`"M M¨v H¢B +¦ M,K çB K +?Î

@ h`mv M i®M; i`"M M¨v /Q B #® i`Q\

.QÆM; G¶B ?ÄB i?,KX

@ >²B +?O i ç¢B M?•M- i`mv M i®M; i`"M M¨v ç½ +¦ iW `'i H•m- M;?2 M¦B H¨ K°
L;mv M hBM? #® i`Q iW K'v i`,K p¢M M,K i`QÈ+- i`QÈ+ FB ?„M p®M Km®M /MM; i`
L;k >¨M? *?B hBM?- M?QM; +m®B +MM; F?¬M; i?¨M? +¬M;- M?QM; HQm H¢B i`"M
i EBK L;mv M hBM? #B i çQÊ+- ç•v H¨ +€+ i`B m ç¢B iQÆM; i`mv MX

*?m S?¨K +QÌB ;BªB i?Q+?X

@ L m +?d +¦ +?O i ç¢B M?•M #B i çQÊ+- H½Q iQÈM; [m•M H¨K b Q #B i `ä\

@ h`QÈ+ F?B +?O i ç¢B M?•M H•K +?mM; ç½ M¦B pÈB i - Km®M i çB ibK K°i p` +
EBK L;mv M hBM? b m ç¦ T?KM; H¨K +?O i - ç2K ? ii?ªv +?mv M M¨v #€Q H¢B +?Q
H¨ +?O i ç¢B M?•M M;¨B5

*?m S?¨K ç€TX

@ L; - i?b ` H¨ i? X

.QÆM; G¶B imv iBM iQÎM; HÌB +O *?m S?¨K- M?QM; +kM; F?¬M; ?Q¨M iQ¨M- /M
#` M;QÌB F?€+- M?QM; ?„M +kM; F?¬M; HQ H„M;- çWM; M¦B H¨ #ªM i?•M ?„M çB
M;¢B- ?B M i¢B +ÁM +¦ h¬ L;?B M çB +MM;- B +¦ i? #® i`Q çQÊ+ +¢K #šv ;B i ?„

*?Q /M H¨ €K iQ€M- p"v +kM; T?ªB +¦ i?U+ HU+ KÈB çQÊ+- Î i`QÈ+ K†i HU+ HQÊM
[m,F ç m H¨ ?Q ªQX

_'i M? M? # M;QÌB çB p¨Q i`QM; i`mv M i®M; i`"M- [mª M?B M HÊB ?¢B- ç²M; i?ÌB
F?¬M; # Q M?B m HBM? i?¢+?- +kM; F?¬M; +¦ +ªK ;B€+ +? Q çªQ F`+? HB i- i?"T

>B M i¢B .QÆM; G¶B +¨M; Km®M ibK ?B m T?QÆM; T?€T #® i`Q M¨v- K†+ /M ?„M
i?O T?€T- 'M T?€T #¨v i`"M ç m +¦ F?€+ M? m- i?ÌB ;B M #® i`Q- çO HQ¢B 'M T?€
?QÎM; `'i HÈMX

@ æ9M; `²B- F?¬M; #B i H½Q iQÈM; [m•M +¦ #B i T?QÆM; T?€T #® i`Q i`mv M i®

.QÆM; G¶B +?Êi ?ÄBX

@ h`"M T?€T M¨v i?b +¦- M?QM; +–M iBM? i?–M HU+ +U+ F€ +QÌM; ç¢B- ?ÆM M[
i`"M T?€T +U+ F€ T?S+ i¢T- M m F?¬M; T?ªB i`"M T?€T bQ çdM? +'T i?b F?¬M; +
i®M; i`"M M¨v i²M i¢B i` M EBK L;mv M hBM? ç½ `'i H•m- iWM; +¦ p¬ b® i`"M T?€T
#¢B- +¦ p¬ b® M;QÌB +? i i`QM; H9+ #® i`Q- +?Q M M m ç¢B M?•M Km®M H'v T?
ç - M?QM; ç¢B M?•M +–M T?ªB +˜M i?"M K°i +?9iX

*?m S?¨K i?Q€M; /Q /U M¦BX

@ oB + M¨v H½Q iQÈM; [m•M F?¬M; +–M HQ H„M;- i iU +¦ #B M T?€T ;BªB [mv i p

.QÆM; G¶B +QÌB +QÌB M¦BX

@ L m ç¢B M?•M +–M i?b H½Q ?O b) ;B Q +?Q ç¢B M?•M- M?QM; ç¢B M?•M M?'i ç
F?¬M; / #® i`Q- M?[M; HÌB +O H½Q ?O ç m H¨ bU i?"iX

*?m S?¨K H¢B /†M /Á H–M M[X

a m F?B ç¢i çQÊ+ i`"M T?€T- .QÆM; G¶B M;?2 çQÊ+ ? i?®M; M?„+ M?ÎX

@ æBM?- M;Q¢M ;B ç¢i çQÊ+ ç çB K i`mv M i®M; i`"M- +¦ ?¼+ i"T ? v F?¬M;\

@ >¼+ i"TX

@ æBM?- +?9+ KWM; M;Q¢M ;B ?¼+ çQÊ+ ç çB K i`mv M i®M; i`"MX

h`QM; ç–m ?B M ` iBM iS+ iQÆM; [m M p ç çB K i`mv M i®M; i`"M- H¨K .QÆM;
M¦B iÈB +kM; F?¬M; [m€ T?S+ i¢T- K'm +?®i +?QM? H¨ M;QÌB #¨v i`"M T?ªB #B i
F?¬M; T?ªB i`"M T?€T bQ +¦ F?¬M; ;B M T?€T i„+ HU+- +?Q /M +¦ # Q M?B m HÊB

æ•v +kM; +?QM? H¨ M;mv M M?•M +¦ M?B m M;QÌB i?'i #¢B M?Q i? - #ÎB pb ?¼ F
HU+- çQÆM; M?B M F?¬M; +€+? M¨Q i?¨M? +¬M;- K¨ M;QÌB b€M; i¢Q ` ç çB K
i?"i #B i ?® M;QÌB- H¢B F?¬M; p¢+? `ä +–M +¦ F?¬M; ;B M T?€T i„+ HU+- i?"i bU

*?Q /M +?QM? #ªM i?•M .QÆM; G¶B M m F?¬M; +¦ ? i?®M; i`Ê ;B9T +?d bÊ +kM; F
p'M ç X

@ æ¢B M?•M- M;QÆB F?¬M; b Q +?S\

L?bM i?'v .QÆM; G¶B i?"i H•m KÈB idM? H¢B- *?m S?¨K p¬ +MM; HQ H„M;X

@ h F?¬M; b B- i`"M T?€T M¨v [mª M?B M H¨ ?mv M /B m- M?QM; i ç½ #B i `ä M
i?ÌB ;B M +¦ i? i?Y M;?B KX

.QÆM; G¶B H° /€M; iQÆB +QÌBX

@ æ¢B M?•M- M m H¨ H¨K i?Q M;?B K M;¨M p¢M H–M çWM; çQ+? i?•M çB i?Y- #ÎB
T?€T bQ b m F?B t2K [m ç m i?"i iU iBM- M?QM; F?¬M; +€+? M¨Q i?¨M? +¬M;- F
M;QÌB +? i pb i`"M T?€T M¨vX

*?m S?¨K M;?2 .QÆM; G¶B M¦B p"v H¢B F?mv M #ªQX

@ h #B i- H½Q iQÈM; [m•M F?¬M; +–M HQ H„M;- i ç½ ibK ` M;mv M M?•M- bÎ /
M;Q¢B i`W /Q i`bM? ç° +O ?¼- +ÁM +¦ K°i M;mv M M?•M +?QM?- ç¦ H¨ ?¼ T?ªB #

.QÆM; G¶B +QÌB M¦B,

@ "¼M ?¼ i?'i #¢B H¨ pb F?¬M; +¦ F?¬M; ;B M T?€T i„+ HU+- pb p"v F?¬M; +€+? M
#` F?¬M; ;B M T?€T i„+ ?¢M +? - +?Q M M F?¬M; +€+? M¨Q i?¨M? +¬M;X

RRjjX *?QÆM; RRdd, æ M EBK L;mv M hBM?X

@ Zmª M?B M H¨ MÆB i®i- MÆB M¨v çQ+? i?"i i?"T T?–M #Q ˜MX

.QÆM; G¶B T?€i ?B M i`"M T?€T #` ˜M M'T- K†+ /M H¨ ?„M- M m F?¬M; KÎ ` >Ov
F?¬M; F?ª M,M; T?€i ?B M MÆB M¨v +¦ K°i i`mv M i®M; i`"MX

E?¬M; i®i- .QÆM; G¶B KÎ ` >Ov .B i *?B L?½M pW [m M b€i- i`"M T?€T M¨v F?¬M
i®M; i`"M- F?¬M; M;Ì +ÁM +¦ iÁ b€i i`"M- i`"M i`QM; i`"M- iWM; pÁM; F?'m iWM;
çÆM ;BªMX

@ Eûi

*?m S?¨K çB T?Q i`QÈ+- K°i +QÈ+ ç¢T b B- +ª i`"M T?€T M?€v K„i F?ÎB ç°M;- p¬
#„M iÈBX

@ æ€M; +? i5

.QÆM; G¶B +?Êi [m€i K°i iB M;- imM; ` K°i [mv M ç2K p¬ b® KkB i M M?€v K„i ç€

.QÈB bU [m M b€i +O >Ov .B i *?B L?½M- .QÆM; G¶B T?€i ?B M M?[M; KkB i M ç
+U+ F€ HÊB ?¢B- +?Q /M i?€M? M?•M i`9M; ç°+ im pB +kM; ;BªK b9i i?"i HÈM- K
K¢M; M?QM; im pB b9i ;BªK b) H•K p¨Q i`¢M; i?€B bmv v m- M?Q p"v ç`+? M?•M b

:BÄB iQM? F - i?"i bU H¨ ;BÄB iQM? F X

.QÆM; G¶B •K i?–K [m M b€i *?m S?¨K- M m *?m S?¨K i?"i bU H¨ +® w- M?Q p"v ?,

@ æ¢B M?•M- +˜M i?"M5

*?m S?¨K +?SM; FB M p¬ b® KkB i M iW b m HQM; .QÆM; G¶B #„M iÈB- M?'i i?ÌB
iÈB +?„M M; M; # M +¢M?- K°i MY i M ç m i`9M; H M M;QÌB +O ?„M- M?'i i?ÌB
M?B M ç½ i`9M; F`+? ç°+X

L; v iW ç–m .QÆM; G¶B +ÁM iQÎM; ``^M; *?m S?¨K b) ` i v ç®B T?¦ KbM?- F?¬M; M
i? +ªM i M bM?- ç•v H¨ F?´ M?K+ F ? v i?"i bU HQ H„M; +?Q iQM? K¢M; +O KbM

.QÆM; G¶B +ÁM F?¬M; /€K F?ŠM; ç`M?- M?QM; H9+ M¨v *?m S?¨K i`9M; ç°+ ?„M
F?¬M; +Sm- ?„M Hmv M +? F?¬M; Qi :BªB æ°+ ç M- i?2Q im pB +O ?„M ç + Q i?
:BªB æ°+ ç M +kM; ç + Q- ç®B T?¦ +?'i ç°+ M?Q p"v F?¬M; i?¨M? p'M ç X

>„M H'v ` K°i pB M :BªB æ°+ ç M K¨m t M? #B + #Ä p¨Q KB M; *?m S?¨K- K¨m ç2M
i?®B HmB- ç°+ i® i M ? iX

@ æ¢B M?•M- K m i`€M? ` 5

*?m S?¨K pW KÎ iQ K„i- HB M ?¬X

@ E?¬M; +¦ pB + ;b- ç½ F?¬M; +¦ pB + ;b- M;QÆB F?¬M; +–M HQ H„M;X

.QÆM; G¶B M?bM i?'v /€M; p +O *?m S?¨K- p¶ p¶ b m HQM; ?„M- K°i +¶ T?€T H
+Æ i? ?„M- F?¬B T?K+ H¢B M;mv M HU+X

@ æ¢B M?•M- i?"i tBM H¶B- i M m F?¬M; T?ªB pb i b) F?¬M; F?B M ? B p` ç¢B M
i? X

*?m S?¨K p¬ +MM; iU i`€+?X

@ L;QÆB F?¬M; M M iU i`€+?- ç•v F?¬M; T?ªB H¶B +O M;QÆB- i M;?o +?9M; i
i®M; i`"M M;Q¢B i`W M;QÆB #B i- ?ŠM H¨ +ÁM +¦ M?[M; M;QÌB F?€+ +kM; #B i çI

.QÆM; G¶B ?ÄBX

G9+ M¨v .QÆM; G¶B ç½ T?€i ?B M iQ¨M #° +?m²M; M;U ç½ #` p•v [m M?- +?"i M?

@ æ¢B M?•M- F?¬M; +¦- çB m ç¦ F?¬M; +¦ F?ª M,M;- H9+ i`QÈ+ +?O i ç¢B M?•M +
M;QÌB F?€+ ç m F?¬M; #B i- i`W T?B i`W T?B i`QÈ+ FB +?O i ç¢B M?•M iWM; M

*?m S?¨K H„+ ç–m M¦BX

@ oB + M¨v +kM; +¦ i? - p T?–M +K i? H¨ B +?Ì b m M¨v `²B ?½v M¦B- ?B M i¢B +
T?ªB H¨ p'M ç i`"M T?€T- imv i`"M T?€T HÊB ?¢B M?QM; +ÁM +?Q H¨K F?¦ çQÊ+
M;Q¨B +?m²M; M;U +kM; F?¬M; T?ªB +?mv M çM X

L;[F?Q .QÆM; G¶B i?"T T?–M #bM? i?ªM- F?¬M; ? M?bM i?'v +?9i #° /¢M; F?˜M

@ J'v p¢M [m•M ç°B\

@ E?¬M; b B- +?9M; i ç½ #` # Q p•v- i`QM; ç¦ +ÁM +¦ p¨B +QÌM; ;Bª HÊB ?¢BX

.QÆM; G¶B M?bM M?bM *?m S?¨K M¦B,

@ "¼M ?„M ç m H¨ K i°+X

@ o”v H¨K b Q #•v ;BÌ\ Zm•M ç°B K i°+ ? i bS+ HÊB ?¢B- ç m +¦ i?m”i ?ÊT FQ+?-
i°+- K¶B i´ i¢Q i?¨M? K°i i`”M T?€T- #ªv i´ i¢Q i?¨M? K°i i`”M T?€T- i?U+ HU+ i`Î
K°i iB m i´ +Æ ?² +¦ i? ç®B T?¦ K°i +?m˜M i?€M?X

*?m S?¨K pW M;?o H¢B bÊ- M¦B,

@ G9+ i`QÈ+ +QÌM; ;Bª EBK L;mv M hBM? pb p”v K¨ #` ç€M? i MX

.QÆM; G¶B M;?2 p”v F?¬M; F?ÄB M;?o iÈB H9+ Î L;k L?¢+ i?¨M? iB M ;BÈB- K i
T?ªB H¨ /MM; i`”M T?€T\ Zm•M ç°B ç†+ +?OM; K i°+ +?ŠM; H) ç½ i?¬M; /KM; `²B
HU+ K i°+ [mª M?B M +QÌM; ç¢B F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´BX

@ "BM? HQM? K i°+ +QÌM; ç¢B M?Q p”v- t2K ` bU ibM? F?¬M; çÆM ;BªM- M?QM
+?d H¨ +QM FB M5

æ®B pÈB pB + M¨v .QÆM; G¶B imv i F?¬M; HQ H„M;- ç®B pÈB ?„M K¨ M¦B imv K i
pÈB im Hmv M ;Bª #bM? i?QÌM;- ç®B pÈB .QÆM; G¶B- M m ?„M i?B i`B M .B i h?
b) iB m pQM; +?d b m p¨B H–M ?¬ ?'T K¨ i?¬BX

@ "'i [m€ imv i +MM; bQ i¬M [m H¢B iU M?B M- M?QM; H½Q iQÈM; [m•M M;QÆB
i`Q K°i i`”M T?€T ˜M M'T- ç H½Q iQÈM; [m•M Î H¢B # M i`QM;- K¨ +?9M; i çB çE
`®i +K+ H¨ B #€M ` EBK L;mv M hBM?X

.QÆM; G¶B M¦BX

@ æ¢B M?•M i i b Q +¦ i? ç +?Q ? B p` ç¢B M?•M çB K¢Q ?B K- i H¢B i`®M Î
çQÊ+X

*?m S?¨K M;?2 p”v F?¬M; M;WM; H„+ ç–mX

@ L;QÆB F?¬M; +–M HQ H„M;- i?U+ HU+ +O M;QÆB F?¬M; i? ç®B T?¦ #¼M ?„M-
i?¨M? `QÌK `¨- +?Q M M +?d +–M i +MM; bQ i¬M H¨ çQÊ+ `²B- Î i` M iBM? +–m M
i?€M? M?•M- F?¬M; B +¦ i? M;,M +ªM i +MM; bQ i¬M- +?Q M M M;QÆB F?¬M; +
#` i´M i?QÆM;- Î ç•v v M i•K /QÐM; i?QÆM; çBX

L;[F?Q +O ?„M F?¬M; +?Q T?ûT T?ªM #€+X

.QÆM; G¶B +MM; h¬ L;?B M `ÌB F?ÄB +?m²M; M;U - ?„M çQ +?Q h¬ L;?B M K°i
i?•M- ? B M;QÌB çB p ?QÈM; +?O i T?OX

G9+ M¨v i`QM; +?O i T?O +¦ K°i p` iQÈM; HoM? K i°+ ç M; M;?d M;ÆB- ?QÎM; i?
?¢X

h?U+ HU+ M;QÌB M¨v ç½ ç¢i iÈB M;Kv i?€M? iS ;B BX

@ L;ä GU+ ç¢B M?•M- *?m S?¨K ç½ iB M p¨Q +?m²M; M;U - M?QM; pW `²B ç½ K'

J°i K i°+ çB iÈB [m€ /QÈB ç'i +mM; FQM? M¦BX

@ J'i çB #¦M; /€M;\

@ .¢- ç¢B M?•MX

L;ä GU+ + m K¨v- KÎ K„i M¦B,

@ hbK FB K +?Q i - ibK FB K iWM; M;ä M;€+?- *?m S?¨K H¨ K'm +?®i +?Q +?9M; i
F?¬M; ibK çQÊ+ *?m S?¨K- +€+ M;QÆB +kM; çWM; i`Î H¢BX

*?b F?¦ - `®i +K+ H¨ +?b F?¦ ;b ç•v\ .QÆM; G¶B iÁ KÁ- K i°+ ç M EBK L;mv M
M?Q p”v #®M ?¨M? iBM? F?€+ H¨ pb +€B ;b\ *?ŠM; H) +kM; pb +?b F?¦ \ >Q†+ H¨
>¨M? i?B M [m•M\

æB m M¨v `'i +¦ i? - #^M; F?¬M; pb b Q K i°+ H¢B ç¢B ç°M; + M [m M?Q i? \

.QÆM; G¶B +MM; h¬ L;?B M çQ K„i M?bM M? mX

@ aQ i¬M- +?9M; i çB #„i H'v ?„M- i?˜K p'M K°i T?2M- M?bM t2K +?b F?¦ `®i +K

h¬ L;?B M ;"i ç–mX

> B M;QÌB i`B i ?²B ?B m [mª —M h?•M S?M- ç˜v +Y çB p¨QX

@ E?¬M; T?ªB +?Q M;QÆB çB ibK M;QÌB b Q\

L;?2 çQÊ+ i? M? •K- L;ä GU+ #'i K½M [m€iX

@ L;ä GU+ ç¢B M?•M- M;QÊM; M;MM;- [m'v `–vX

o K†i .QÆM; G¶B ?¨B ?QÈ+ FûQ K¨M- çB p¨Q T?ÁM; i`QM;X

@ L;QÆB H¨ B\

L?bM i?'v .QÆM; G¶B- L;ä GU+ M?QÈM; K¨v- i`¨M ç–v p +ªM? ;B€+- M;QÌB M¨v p¨Q T?ÁM; M;?d +O KbM?- ?B M M?B M F?¬M; çÆM ;BªMX

@ *€+ M;QÆB çB tm®M;X

RRj9X *?QÆM; RRd3, J hQÈM; L;ä GU+X

L;ä GU+ pmM; i v +?Q i?` M[ `ÌB çB- M?bM .QÆM; G¶B M¦B,

@ L;QÆB H¨ B\ .€K t¬M; p¨Q T?O ç +O i \

@ h H¨ B M;QÆB F?¬M; +–M #B i- M;QÆB F?¬M; T?ªB Km®M ibK +?b F?¦ b Q\

.QÆM; G¶B ?ÄB- M?bM i?'v i` M M;QÌB L;ä GU+ +¦ ?¨Q [m M; H¦2 ` - HB M #B i? #ªQ- F?¦ i`€+? ?„M F?¬M; bÊ ?½B- /M i?'v KbM? çB p¨Q +kM; F?¬M; +¦ p F?˜M i`

@ L;QÆB +¦ ç² p"i K¨ i Km®M\

L;ä GU+ M?bM .QÆM; G¶B- i` M K†i H° iB FBM? M;¢+,

@ L;QÆB ç M +"v M?Ìi \ L m M;QÆB +¦ ç² p"i K¨ i +–M- i +¦ i? M;QÆB H¨K ç¢B i`Wi ` M;QÆB F?¬M; +–M M;?2 H M? #'i +S F M¨Q- ?ÆM M[iB M i¨B K„ M[iM +¦ i? çQ +?Q i p"i ;b\

@ L;QÆB +?Q `^M; i H¨ iÈB M?Ì pª M;QÆB\

.QÆM; G¶B M;?2 p"v MÎ MK +QÌBX

@ *?ŠM; H) F?¬M; ç9M; b Q\

@ E?¬M; i? F?¬M; M¦B- M;QÆB +?Q `^M; M;QÆB +¦ i?U+ HU+ ç +?Q i çB M?Ì pª +?d H¨ M;Kv i?€M? M;k ;B B- i`QM; K„i i +,M #ªM H¨ F?¬M; çO t2K- Km®M +?Q i M;QÆB H¨ i?B M [m•MX

.QÆM; G¶B +QÌB H¢M? M¦BX

@ L m M¦B M?Q p"v- M;QÆB Km®M ç®B H"T pÈB i b Q\

•M? K„i L;ä GU+ #B M ç´B- i?•M ?bM? i`¨M M;"T b€i F?Q- M;QÌB M¨v ;B i M;QÌB p i?2Q .QÆM; G¶B t2K ` +?d H¨ K°i +?mv M +QÌBX

@ L;QÆB i?"i bU H¨ [m€ t2K i`¼M; +?QM? M;QÆBX

.QÆM; G¶B ?W M? K°i iB M;- M?€v K„i ç½ ?Á i M b€i F?Q +O L;ä GU+X æ²M; iÈB- ç•v H¨ H–M ç–m iB M ?„M T?€i ` F?Q i? HoM? pU+ +O +?QM? KbM?- L;ä ç–m iB MX

@ S?®+

L;ä GU+ F?UM; H¢B- iB T i?2Q T?mM ` K°i M;KK K€m iQÆBX

ob #'i M;Ì F?¬M; F`T ç T?ÁM;- ?„M ç½ #` i?QÆM;X

@ L;QÆB M;QÆB H¨ B\

L;ä GU+ çSM; H M-? B K„i M?bM +?^K +?^K .QÆM; G¶B- K M;mv M HU+ p"M +?m H M iÈB çdM?X

@ h H¨ +?O i EBK L;mv M hBM?X

.QÆM; G¶B ç€TX

@ *?O i EBK L;mv M hBM?\ E?¬M; +¦ F?ª M,M;- +?O i >Ä h?€B +O EBK L;mv M M;QÆB H¨K b Q H¨ +?O i MÆB M¨v\ E?¬M; M M ;¢i i - M;QÆB `®i +K+ H¨ B\

L;ä GU+ `ÆB tm®M; ?¢ T?QM;- HB M ?B m .QÆM; G¶B imv i ç®B F?¬M; / +?¼+- i?O pÈB M;QÌB M¨v- +¦ ?¢B M?'i ç`M? H¨ #ªM i?•M ?„MX *?QM? pb HQ¢B /U +ªK M H¢B H¨ M;QÌB F?€+ ?„M ç½ bÈK Q M? ;B i ç®B i?OX

@ >Ä h?€B #'i [m€ +?d H¨ F?¬B H¶B K¨ i?¬B- i KÈB H¨ +?O i EBK L;mv M hBM M;Q¨B im Hmv M p¨B M,K- F?¬M; M;?o iÈB pW i`Î p HB M M?"M çQÊ+ iBM iS+ EB i°+ +?B K HoM?- K¨ M;QÆB H¨ iQÈM; HoM? K i°+- i M¦B +?Q M;QÆB #B i- K†i ç¢B- i?"K +?Q çO M;,M +ªM i`,K p¢M i?"K +?Q M;¨M p¢M ?MM; bQ- M?QM; i` M i?U +kM; F?¬M; T?ªB pB + ;b F?¦- +?d +–M i Km®M i +¦ i? Q M? ;B i iQ¨M #° ç°B M M¨v +?d i`QM; p¨B H–M ?¬ ?'T5

.QÆM; G¶B F?) +QÌB M¦BX

@ E?˜m F?Q i?"i bU H¨ F?¬M; M?Ä ?- +?d p¨B H–M ?¬ ?'T H¨ +¦ i? Q M? ;B i i`,K

L;ä GU+ F?BM? i?QÌM; M?bM .QÆM; G¶B M¦B,

@ æWM; M¦B H¨ i`,K M;¨M p¢M- ç®B T?¦ M;QÆB- +?d +–M M,K M;¨M K #BM? +O

@ S?ªB ? v F?¬M;- iBM ? v F?¬M; F?¬M; [m M ? ;b [m€ HÈM- KK+ çQ+? +O i `'i M;QÌB +O M;QÆB +9i` F?ÄB EBK L;mv M hBM?- MÆB M¨v H¨ ç` #¨M +O i - çQÆ +U imv i- M?QM; ?"m [mª +?QM? M;QÆB ;€M? p€+- M?bM t2K i `®i +K+ +¦ i?U+ ? v F?¬M;X

.QÆM; G¶B H¢M? HMM; M¦BX

@ E?¬M; +¦ F?ª M,M;5

L;ä GU+ +?Êi [m€iX

@ E?¬M; i? i?2Q M;QÆB5

.QÆM; G¶B ç€M? ` K°i [mv M,

@ L;QÆB ç½ F?¬M; Km®M- M?Q p"v i?b çB +? i çB5

J°i [mv M M¨v ?„M tm'i ` #ªv T?–M F?Q HU+X

@ P M? HQM;X

"'i M;Ì F?¬M; ç T?ÁM;- L;ä GU+ #` K°i [mv M ç€M? # v K'v i?QÈ+- H"T iS+ #` i`½

@ L;QÆB M;QÆB ç€M? HûM i \

L;ä GU+ #` ç€M? # v- pšM #Á H M `®M; iQX

@ >W5

.QÆM; G¶B H¢B imM; i? K K°i [mv M- mv HU+ +QÌM; i?`M? ?ÆM `'i M?B m- K°i [
.QÆM; G¶B iBM iQÎM; KQÌB T?–M- L;ä GU+ /M F?¬M; +? i +kM; i`¼M; i?QÆM;X

@ hB m iY- M;QÆB ç½ +?¼+ ;B"M i -i Km®M ;B i M;QÆB-`9i` HBM? ?²M +O M;
bBM?5

L;ä GU+ HB M iK+ #` +¬M; FQ+?- ?¨Q [m M; +?Êi H¦2- K°i FBK +QÆM; [mv M ?B
>„M K¢M? ç€M?` K°i [mv M- FBK +QÆM; [mv M ?¦ i?¨M? p¨B ªQ ªM? ç"T iÈB .QÆ

@ E?¬M; #B i iU HQÊM; bS+ KbM?5

.QÆM; G¶B ?W H¢M? K°i iB M;,

@ æ¢B h¢Q >¦ h?O @ #„i +?Q i 5

@ Jm®M +? i5

L;ä GU+ ?ûi HÈM K°i iB M;- FBK +QÆM; [mv M +?QM? H¨ iB M i?B M HBM? #ªQ-

J¨ H9+ M¨v b€m M;QÌB FB +ÁM +?Q w i?S+ çQÊ+ ?„M ç½ ç M- ç m M?„K K„i- KB
F?¬M; M;WM; F i i?O 'M- i®+ ç° +¨M; H9+ +¨M; M? M?- iWM; ç¢Q i?O 'M K¨m ç2
i•K i ç¨M ?°B iK i`¨M ç MX

h`QM; HÁM; .QÆM; G¶B i?–K i? M i?Î- HU+ HQÊM; FB F i ?ÊT H¢B p¬ +MM; HÊB
i? M m ç®B T?¦ KbM? i`W T?B KbM? KÎ ` bB m +'T p¬ ç`+? i?O ?°- M m F?¬M; +,
+ªMX

E?¬M; i? iB T iK+ FûQ /¨BX

.QÆM; G¶B M?2Q K„i- S?QM; —M h?Q h?–M ç Q ?B M ` i`QM; i vX

"QÈ+ H M K°i #QÈ+- ?„M ?QÈM; i?ŠM; M;QÌB +¦ im pB + Q M?'i #´ K¢M? ` K°i ç C

J°i ç Q M¨v M;QM; iK i€K T?–M HU+ HQÊM; +O ?„M- M m ;†T T?ªB M;Kv i?€M? b
;B i- F?¬M; +€+? M¨Q i`€M? MûX

@ "QM?

oQÊi M;Q¨B w HB m +O .QÆM; G¶B- K°i p–M; b€M; +U+ HÈM M;,M +?†M K°i ç Q
ç¢B H¨K i?•M ?bM? ?„M #"i HmB ` b m K'v #QÈ+X

.QÆM; G¶B +U+ F€ FBM? M;¢+- F?¬M; M;?o iÈB MÆB M¨v +ÁM +¦ i–M; T?ÁM; ?°

L?QM; .QÆM; G¶B b) F?¬M; / /¨M; #Ä [m - +?d HB M iK+ +QÌB H¢M?X

L?Q p"v ç½ M;?o M;,M i`Î i b Q\ Zm€ t2K i?QÌM; i 5

h`QÌM; ç Q H¢B pmM; H M- iB M H M K°i #QÈ+- S?QM; —M h?Q h?–M ç Q `mM `˜v

@ :B i

.QÆM; G¶B +?Êi [m€i K°i iB M;- iQ¨M i?•M i`QÈM; K¢M?- i?B i`B M F„ M,M; >Ov
ç®B T?QÆM; F?¬M; çO imv i ç®B K°i ç Q KB m b€i- t2K i?QÌM; ? i i?ªv T?ÁM; M;U
M;U +QÌM; ç¢B # Q M?B m +kM; F?¬M; +€+? M¨Q M;,M i`Î çQÊ+X

@ >Ov .B i L?'i h?S+5

J°i ç¢Q ç Q ªM? F?OM; #® #´ ` - K¢M? K) Q M? FQ+? H M i` M i?•M K i°+ +U+ K¢M
[m M; b€M; M;ÌB- K i°+ FB #` K°i ç Q F?OM; #® +?ûK i?¨M? ? B MY - ? B K i°+
+kM; #` H M ç M- Q M? b€i i¢B +?¶X

a€m K i°+ #` ;BªB [mv i # M;QÌB- ?¨M? ç°M; ?B M i M?€v K„i #€Q ?ÄM;X

@ S?®+ tmv

" M;QÌB +ÁM H¢B #ÎB pb #` +ªM i`Î ?B M i - H"T iS+ +„M H¢B M;?B K i`¼M;- ç m M
M¨Q çSM; /"v- €M? K„i M?bM .QÆM; G¶B i`¨M M;"T Q€M ?"M +MM; Q€M ç°+ p¬ +M

@ L;QÆB H¨ B\

J i°+ im pB ?ÆB K¢M? ?ÆM K°i +?9i- im´B HÈM ?ÆM- K€B i¦+ ?ÆB i`„M; # +? M
;QÊM; +?®M; K°i ?ÆB ?ÄBX

@ h H¨ B F?¬M; i`¼M; v m- [m M i`¼M; H¨ i H¨ im Hmv M ;Bª M?•M i°+- K¨ +€+
M¨v H¨ ç` #¨M M?•M i°+- +€+ M;QÆB H¢B ç M MÆB ç•v H¨K K°i Qi +?mv M F?¬M;

.QÆM; G¶B M?bM # K i°+ MY b®M; MY +? i- +QÌB H¢M? M¦B,

@ L¦B çB- +€+ M;QÆB ç M MÆB M¨v `®i +K+ H¨ pb +€B ;b\ " M i`QM; M¨v T?QM; '

@ L;QÆB Km®M #B i +?mv M M¨v b Q- MˆK KÆ- +?9M; i b) F?¬M; M¦B +?Q M;QÆ

J°i K i°+ M[iQM? ?mM; ?,M; i`WM; K„i M¦BX

G9+ M¨v .QÆM; G¶B KÈB +?9 w iÈB MÆB M¨v +ÁM +¦ M[iQM? K i°+- ?ÆM M[#° /
F?¬M; FûK ?ÆM >Q¨M; .mM; +€+ M¨M;X

@ *?"+ +?"+ i?"i bU H¨ F?¬M; i - K°i ç–m K i°+ #° /¢M; i?"i F?¬M; FûK ç•m- M?
t2K /€M; M;QÌBX

.QÆM; G¶B ;B®M; M?Q çM ;BÐM HQm K M?- çB iÈB M•M; M¨M; H M- p¶ M? H M

@ h +ÁM +?Q iWM; i?Y [m ç–m K i°+ ç•m- t2K ` ?¬K M v +¦ +Æ ?°B i?Y t2K K'
K i°+ ?ŠM H¨ F?¬M; b BX

@ L;QÆB H¨ b9+ bBM?- ;B i i 5

ç–m K i°+ pW M;?2 .QÆM; G¶B M¦B M?Q i? - M?'i i?ÌB €M? K„i i`WM; HÈM- #° [
[m€i K„M;X

@ L?'i ç`M? b) ;B i M;QÆB- M?QM; i`QÈ+ ç¦ T?ªB ç +?Q i ?QÎM; i?K K°i T?2M-
ibM? ?m®M; ?B M i¢B +O M;QÆB Km®M iU b€i H¨ F?¬M; i? M¨QX

.QÆM; G¶B ç€M? ` K°i ç¢Q FbM? F?Q T?QM; i`K HU+ ç¢Q +O M¨M;- F?B M +?Q

@ "•v ;BÌ +ÁM `'i M?B m bS+ HU+- M?Q p"v F?¬M; #^M; HQm F?Q HU+ H€i M[F m
+MM; i?QªB K€B- Km®M M;WM; K¨ F?¬M; çQÊ+X

@ a9+ bBM?5

@ *?"+ +?"+- ç•v H¨ K i°+ b Q\ E?¬M; M;Ì +ÁM H¨ tY M[- t2K ` p"M F?Q +O i F?

.QÆM; G¶B H¢B p¶ p¶ H M M;QÌB ç–m FB - i'K i„+ M¦BX

@ L;QÆB H¨ b9+ bBM?- +¦ ;b i?b ibK +?9M; i X

> B K i°+ F?€+ M?bM i?'v .QÆM; G¶B ç°M; i?O pÈB ç–m K i°+ FB - M?'i i?ÌB M

@ ?- K i°+ +€+ M;QÆB +kM; +¦ M;?o F?Q b QX

.QÆM; G¶B +QÌB H¢M? K°i iB M;,

@ *€+ M;QÆB ç½ Km®M +? i- i b) çQ +€+ M;QÆB p¨Q ç` M;K+X

E?¬M; +¦ +?9i /Q /U- .QÆM; G¶B ç€M? ` ? B [mv M p¶ H M ç–m ? B M;QÌBX

_,M; `„+ K°i iB M;X

:B®M; M?Q ç"T /Q ?'m- ç–m ? B K i°+ pÐ ` -¦+ p,M; F?„T MÆB- ?Q¨M iQ¨M +? i

@

ç–m K i°+ M?bM i?'v .QÆM; G¶B ç€M? +? i ç²M; #¢M +O KbM?- M?'i i?ÌB b„+ K
K°i iB ?mv i b„+- KB M; F?¬M; M;WM; M¬M KY X

@ ç–m- i?"i FBM? M;¢+- M;QÆB t€+ ç`M? KbM? H¨ K i°+\

.QÆM; G¶B p¶ p¶ F?m¬M K†i i`„M; MäM +O M¨M;,

@ E?¬M; T?ªB H¨ ;B i M;QÌB b Q- K i°+ Qi H¨K ?\

@ L;QÆB M;QÆB H¨ €+ K - M;QÆB ;B i i çB5

ç–m K i°+ #` ?„M p¶ p¶- ç½ F?¬B T?K+ K°i Qi- ?mM; ?,M; i`WM; K„i M?bM ?„M ?

@ :B i M;QÆB\ > ? - +kM; F?¬M; çÆM ;BªM M?Q p"v ç•m- M[M?•M tBM? ç T M?Q
`'i ç€M; iB +X

.QÆM; G¶B i'K i„+ +QÌB M¦B,

@ h`QÈ+ ? i ç +?Q i ?QÎM; i?K K°i T?2M- •M- b m ç¦ #€M p¨Q F„ pB M çB- +?Q M
i?Y KMB p` +O ç–m K i°+ ?X

@ *?"+ +?"+- M?'i ç`M? b) FB K çQÊ+ b® HÈM- i¨B H° i?"i i®i- b m M¨v M?'i ç`M? T
K°i pÁM;- #„i K°i Qi M[iY K i°+ i`Î p - M¦B p"v +?ŠM; T?ªB b) T?€i i¨BX

@ L;QÆB H¨ €+ K - M;QÆB F?¬M; +? i iY i çQÊ+X

h?B m M[FB p¬ +MM; iS+ ;B"M- €M? K„i H¦2 H M p +Wm ?"M,

@ h i?¨M? [m, +kM; b) F?¬M; i? +?Q M;QÆB

@ " 5

.QÆM; G¶B ?mM; ?,M; i€i K°i #¢i i B H M K†i M¨M;- ?mM; iÊM M¦B,

@ J i°+ +€+ M;QÆB i®i H„K b Q\ ob b Q T?ªB t•K H'M ç` #¨M +O M?•M HQ¢B +?9
+?B M i` M?\ æ½ +? i M?B m M;QÌB M?Q p"v\ E?¬M; #B i +¦ # Q M?B m M[iY M?
K i°+ +€+ M;QÆB\ L;QÆB +ÁM +¦ K†i KkB M¦B\ *?ŠM; H) M[iY K i°+ +€+ M;QÆB
iY M?•M HQ¢B T?ªB i?'T FûK\

ç–m FB F?¬M; HÌB T?ªM #€+X

@ sQ i

.QÆM; G¶B FûQ K¢M?- ç2K €Q +O ç–m FB tû ` - H° ` +€M? i v i`„M; imv iX

E?¬M; #B ipb b Q H9+ M¨v .QÆM; G¶B F?¬M; i? F?®M; +? #ªM i?•M KbM?- +¦ K
iB i /•M; H MX

"¶M; M?B M .QÆM; G¶B +ªK ;B€+ K°i +¶ +?•M F?Q K€i `QÊB iW i`QM; o¬ *U+ :BÈB
i?ÌB `MM; KbM? i? M? idM? H¢B- p°B p¨M; #m¬M; HÄM; i v ` X

RRjNX *?QÆM; RR3j, *QÌM; :Bª E?OM; "® "` S?QM; 'MX

>„M H¨K b Q p"v- i˜m ?Ä M?"T K \

L;mv- M m F?¬M; T?ªB +¦ o¬ *U+ :BÈB- ?„M ç½ ;†T ç¢B T?B M iQ€B- K°i F?B i˜m
i?"i F?¦ HQÌM;- F?¬M; M;?o iÈB KbM? H¢B ;†T T?ªB ibM? i`¢M; M¨vX

>Qi b•m K°i ?ÆB- M?bM ç–m ç M; M?„K K„i- .QÆM; G¶B i?Î /¨B- H'v ` #° v T?K+

@ h?"itBM H¶B- i F?¬M; T?ªB +® wX

*ªK ;B€+ çQÊ+ #B M ?¦ i` M M;QÌB KbM?- +ÁM +¦ M;[ F?Q /`m /¨M; +O .QÆM; G
+?9i FBM? M;¢+- €+ K M¨v `ä `¨M; Km®M +QÐM; #S+ KbM?- pb b Q H¢B ç°i M?
F?¬M; çO tBM? ç T\ h`QM; HÁM; M[iY K i°+ F?¬M; F?ÄB +¦ +?9i K'i K€+X

@ >W5

L[iY K i°+ [m v ç–m çB MÆB F?€+- F?¬M; ç wiÈB .QÆM; G¶BX

@ J†+ F M;QÆB iBM ? v F?¬M;- i F?¬M; T?ªB +® w- i +kM; b) F?¬M; iB T iK+ ç®
F?¬M; i? i?ª M;QÆB i`Î p - /M b Q M;QÆB H¨ K i°+- i?ª M;QÆB p b) #'i HÊB pÈ
i b) F?¬M; H¨K M?Q p"vX

.QÆM; G¶B F?¬M; [mªM M[iY K i°+ M;?o i? M¨Q- i?ŠM; i?„M M¦BX

@ æQÆM; M?B M- M m M;QÆB M¦B +?Q i #B i MÆB M¨v `®i +K+ T?QM; 'M +€B ;b
M;QÆB i`Î p X

.QÆM; G¶B M¦B,

@ L m F?¬M; M;QÆB +?d +¦ i? Î H¢B MÆB M¨v b®M; +¬ ç°+ +ª [m½M; çÌB +ÁM H¢

.Q /U ?²B H•m- M[iY K i°+ KÈB M;˜M; ç–m M?bM ?„M,

@ L;QÆB M¦B H¨ i?"i b Q\ L;QÆB i?"i bU +?`m i?ª i i`Î p \

@ æQÆM; M?B M-i +?Q # Q ;BÌ M¦B /®B-imv ``M; M;QÆB H¨ K i°+- H"T i`QÌM M¦B +?mv M Hm¬M M?'i M;¬M +Ym çdM?X

.QÆM; G¶B p¶ M;U+ M¦BX

L?bM +?^K +?^K .QÆM; G¶B ?²B H•m- M¨M; `®i +K+ ;"i ç–m- M¦B,

@ æQÊ+- i iBM iQÎM; M;QÆB-i +?Q M;QÆB #B i +?mv M MÆB ç•v- M;QÆB i?ª i

@ L;QÆB v Mi•K-i b);B[HÌBX

@ >B p¼M; M?Q i? X

L;[F?Q +O M[iY K i°+ i?ªM M?B M ç€T H¢BX

@ æQÆM; M?B M-çB m FB M iB M [mv i H¨ HÌB M;QÆB M¦B H¨ bU i?"i- M m M? F?¬M; i? `ÌB çB MÆB M¨vX

.QÆM; G¶B M¦B,

@ L;QÆB +kM; #B iM m Km®M #B i`ä``M; i`Q M?È +O K°i M;QÌB-F€ i?"i +kM; F im pB M;QÆB F?¬M; b B- M?QM; i +¦ i? /MM; #B M T?€T bQm ?²M ibK ?B m- +? i?"iX

@ u Mi•K-i F?¬M; p¬ bd M?Q M;QÆB ç•mX

L[iY H¢M? HMM; M¦BX

@ > ? -i®i H„K-i +kM; F?¬M; /¨B /ÁM;- MÆB M¨v `®i +K+ tªv ` +?mv M ;b\ S?Q 'M B\

.QÆM; G¶B M?bM M¨M; ?ÄBX

@ LÆB M¨v T?QM; 'M K°i p` iB M #®B +O K i°+ +?9M; i -EBK:B€+ oQÆM;X

L[iY K i°+ M;WM; K°i +?9i M¦B,

@ h?U+ HU+ EBK:B€+ oQÆM; i?"i +QÌM; ç¢B-im pB +?d /QÈB +?Q i¬M5

@ h

.QÆM; G¶B p¬ +MM; F?B T bÊ- +?Q i¬M H¨ F?€B MB K;b- p¬ ç`+? /QÈB +?Q i¬M- M m M?Q ?„M +¦ im pB F?OM; #® M?Q p"v- +ÁM B T?QM; 'M çQÊ+ ?„M\

@ >„M H¨ h?¬M >Q EBK:B€+ i?9\

.QÆM; G¶B ç½ +ªK M?"M çQÊ+ +?•M F?Q +O h?¬M >Q EBK:B€+ i?9-K i°+ +Qì i?9 FB X

L[iY K i°+ M;?2 p"v H„+ ç–m,

@ E?¬M; T?ªBX

@ E?¬M; T?ªB\ ob b Q i +ªK M?"M çQÊ+ F?Q iS+ h?¬M >Q EBK:B€+ i?9-?ÆM M[hBM? +ÁM tm'i?B M 'm i?9X

.QÆM; G¶B M;?2 p"v p¬ +MM; FBM? M;¢+- F?¬M; T?ªB h?¬M >Q EBK:B€+ i?9-`®

@ h?¬M >Q EBK:B€+ i?9 +?d H¨ i¼ F} +O p`iB M #®B FB K¨ i?¬BX

L[iY K i°+ H¢B M¦BX

.QÆM; G¶B M;?2 p"v HB M ?QªM; bÊ- h?¬M >Q EBK:B€+ i?9 H¨ i¼ F}- M;QÌB M¼

@ L m p` FB HÊB ?¢B M?Q p"v-pb b Q +ÁM #` T?QM; 'M Î i`QM; M¨v\

æ•v H¨ çB m K¨ .QÆM; G¶B p¬ +MM; [m Mi•KX

@ "` T?QM; 'M i¢B MÆB M¨v +?d H¨ T?•M i?•M +O p`iB M #®B FB K¨ i?¬BX

L[iY K i°+ M¦BX

@ >Q

.QÆM; G¶B ;B"i KbM?- H¢B +?d H¨ K°i T?•M i?•M- i?"i bU H¨ [m€ FBM? F?OM;X

@ "` T?QM; 'M Î MÆB M¨v H¨ K°i T?•M i?•M +O iB M #®B FB +MM; i¼ F} h?¬M > i¬M +O ?„M ç M; +?B M ç'm F`+? HB i i¢B pU+ M;Q¢B ?Q F?¬M;- T?•M i?•M +MM #` ç€M? i`¼M; i?QÆM; T?QM; 'M Î MÆB M¨vX

L[iY K i°+ M¦BX

@ G¨ p"v b Q\

.QÆM; G¶B F?¬M; [m€ iBM iQÎM;,

@ L m M?Q H¨ T?•M i?•M +MM; i¼ F} #` T?QM; 'M- pb b Q b m F?B #ªM i¬M tY Hv ;BªB +Sm T?•M i?•M çB\

@ æQÆM; M?B M H¨ +¦ i? - M?QM; #ÎB pb T?•M i?•M #` M?®i- ?ÆM M[ +ÁM i`¼M H¨K #ªM i¬M +kM; #` i`¼M; i?QÆM;- #` T?QM; 'M M;Q¨B pU+ M;Q¢B ?Q F?¬M;- çQ H¢B +Sm ;B9T T?•M i?•MX

L[iY K i°+ i`ÊM K„i M¦B,

@ o®M +?9M; i +kM; b„T i?¨M? +¬M; +Sm ` p` T?•M i?•M FB - M?QM; K¨ M;QÆB +?mv M M¨v- M m F?¬M; +¦ M;QÆB T?•M i?•M ç½ çQÊ+ +Sm ` X

@ h F?¬M; iBM- ?ÆM M[K†+ /M H¨ +€+ M;QÆB +¦ i? +Sm ` - +kM; b) #` +?9M; `^M; M;QÌB ç½ T?QM; 'M F?¬M; +¦ +?m˜M #` ;b b Q\ L;QÆB [m€ M;•v i?Æ `²BX

.QÆM; G¶B +QÌB H¢M? M¦B,

@ s2K çB- ?B M i¢B 'm i?9 h?¬M >Q EBK :B€+ i?9 b„T #` ç€M? +? i- •K KQm +O K i?U+ ?B M çQÊ+ - ?m®M; ?² i•K iQ K +?O +€+ M;QÆB +kM; F?¬M; çÆM ;BªM M?Q +¦ im pB M; M; M;Y M?Q KbM? ç M i? v i? ç` p` ?B M i¢B +O ?„M ? v b Q\ æ€T F?ª M,M;- +?Q M M +€+ M;QÆB ç½ +?9 ç`M? b) #` i?'i #¢BX

@ E?¬M;- F?¬M; +¦ F?ª M,M;- M;QÆB ç M; M¦B #"v- çB m ç¦ F?¬M; +¦ F?ª M,M;5

L;?2 çQÊ+ HÌB M¦B +O ?„M- M[iY K i°+ M?'i i?ÌB p¬ +MM; FQ+? ç°M;- ?¬ iQX

@ h M¦B #"v ;b +?S\ æB m M¨v ç®B pÈB i K¨ M¦B +,M #ªM F?¬M; +?9i w M;?o ;b- +kM; F?¬M; [m M ? ;b pÈB i - i +?d M¦B H¢B çB m i M;?o K¨ i?¬BX

.QÆM; G¶B i?ªM M?B M,

@ æQÊ+ `²B- M;QÆB +ÁM #B i iBM iS+ ;b M[\ L¦B +?Q i #B iX

@ E?¬M; +¦X

L;[F?Q M[iY K i°+ pšM FQ+? ç°M;X

@ o +?mv M +O iB M ;BÈB i?b b Q\ h #B i ç` p` +O M;QÆB i`QM; K i°+ ?ŠM H¨ iQÈM; HoM? #bM? i?QÌM;- +?Q M M M;QÆB #B i iBM iS+ T?ªB M?B m ?ÆM M;QÌ +K+ H¨ B\ *¦ i?•M T?"M ;b\ _®i +K+ +¦ ç` p` ;b i`QM; K i°+\

.QÆM; G¶B M?bM M[iY K i°+- i`WM; K„i M¦B,

@ æQÆM; M?B M M;QÆB +kM; +¦ i? +U imv i- +¦ i? F?¬M; M¦B- F?¬M; +¦ p'M ç F?B i #B i i?•M T?"M +O M;QÆB b) F?¬M; #Ä [m M;QÆB- +?mv M M¨v M;QÆB F M?'i M;¬M +Ym çdM?- M m M?Q M;QÆB F?¬M; Km®M M¦B +?Q i #B i +kM; F?¬M +?QM? H¨ `®i +K+ K i°+ +€+ M;QÆB +¦ w ç² ;b\ E?B M¨Q ç°M; i?O pÈB iB M ;BÈB Km®M i'M +¬M; L;k L?¢+ i?¨M?\

@ L;QÆB H¢B #B i p L;k L?¢+ i?¨M?\

L[iY K i°+ FBM? ?½B- M¨M; H¨ +¬M; +?9 K i°+- J L;mv i +¬M; +?9 - H¨ M[M?B
M?'i- H–M M¨v M¨M; HûM H9i +?¢v ç M- K +?O +,M #ªM F?¬M; #B i- ?B M i¢B M¨M
T?ªB F #B M i?€B M?Q .QÆM; G¶BX

RR9yX *?QÆM; RR39, L[hY J h°+ _ÌB æBX

@ h p®M iW L;k L?¢+ i?¨M? iÈB ç•v- M m F?¬M; T?ªB i¢B +€+ M;QÆB i ç M; Î L;
/Q K i°+ +€+ M;QÆB H¨K +?Q L;k L?¢+ i?¨M? #B M i?¨M? KK+ iB m +¬M; FQ+?-
ç®B T?¦ L;k L?¢+ i?¨M?- M;k ç¢B iB M pQÆM; +kM; ç€M? +?O w- ?B M ;BÌ i i?"i
Km®M H'v ;b i`QM; L;k L?¢+ i?¨M?\ J ;BÈB- iB M ;BÈB +kM; p¬ +MM; [m M i•K p

@ oB + M¨v i +¦ i? M¦B +?Q M;QÆB #B i- L;k L?¢+ i?¨M? [m M ? ç M K°i #ªQ i¨M
K°i p` +?Q i¬M HQm H¢BX L;k L?¢+ i?¨M? +?QM? H¨ K'm +?®i KÎ ` #ªQ i¨M; M¨vX

J L;mv i M¦BX

@ "ªQ i¨M;\ *?Q i¬M #ªQ i¨M;\

.QÆM; G¶B M;?2 p"v M;•v /¢B- +?Q i¬M H¨ ;b- i?B M [m•M +kM; ç½ H¨ i°i +MM;- F
+?Q i¬M- # Q M?B m M,K `²B- +ª "¨M *´ i?–M ;BÈB- i?"K +?Q H¨ >mv M >Q¨M; ç¢B
+ÁM +QÌM; ;Bª +?Q i¬M- i?•M i? "¨M *´ ?¦ i?¨M? "¨M *´ i?–M ;BÈB- b m ç¦ ?„M b
iUm +?Q i¬M- ?B M i¢B F?¬M; #B i ç½ çB ç` T?QÆM; M¨Q- +?Q M M ç½ i?"i H•m
pB >²M; Zm•M ç¢Q i´ imv `^M; +QÌM; ?½M- +kM; H¨ M;QÌB +?QÎM; [mªM >mv M >Q
+?Q ibK çQÊ+ #B M T?€T ç°i T?€ +?Q i¬M- ç½ HQm H¢B +ªM? ;BÈB i?B M [m•M

*?Q M M M mi?"ibU H¨ #ªQ i¨M; +?Q i¬M- +?QM? >²M; Zm•M ç¢Q i´ +kM; b) i•K ç

@ E?¬M;- çB m ç¦ F?¬M; +¦ F?ª M,M;- Î L;k L?¢+ i?¨M? H¨K b Q +¦ #ªQ i¨M; +?Q i¬
+ª ç¢B pk i`K +Æ ?² F?¬M; i? +¦ #ªQ i¨M; +?Q i¬M- ?ÆM M[>²M; Zm•M ç¢Q i´ +
+?d +–M MˆK i`QM; >mv M >Q¨M; ç¢B pk i`K +,M #ªM F?¬M; i? i`€M? €M? K„i +O
M,M; bB m +QÌM; ;Bª +MM; M? m T?QM; iÄ X *?Q M M M mi?"ibU H¨ +?Q i¬M #ªQ
ç¢Q i´ H'v çB- +ÁM +?Ì +?Q +€+ M;QÆB ç M H'vX

.QÆM; G¶B M¦BX

@ h ç½ M¦B +kM; F?¬M; T?ªB #ªQ i¨M; +?•M +?QM?- K¨ H¨ K'm +?®i KÎ ` #ªQ i¨M
i¨M; F?¬M; MˆK i`QM; oB K >Q¨M; ç¢B pk i`K- K¨ H¨ MˆK i` M K°i iBM? +–m #Ä ?Q

J L;mv i M¦B,

@ o T?–M p` i`Q +K i? - +?d H¨ bmv çQ€M K¨ i?¬BX

L;?2 HÌB M¦B +O M¨M; i?"T T?–M ?ÊT Hw- M m K°i +?Q i¬M Km®M +?2 ;B'm- i?"i

@ *?Q i¬M #ªQ i¨M;- i?"i ç€M; iB +- B +kM; KÆ iQÎM; H'v çQÊ+- M?QM; T?ªB +¦ i
?B m H'v- im pB +ªM? ;BÈB +?d +¦ +?m˜M i?€M? K¨ i?¬B- +?Q M M /M +¦ iBM iS+
M;®+ çB H¨K p"i ?B bBM? +?Q M;QÌB i X

.QÆM; G¶B M¦BX

@ E?¬M; M;?o iÈB M;QÆB F?€+ #B i pÈB M?[M; im Hmv M ;Bª M?•M HQ¢B F?€+-

L;?2 çQÊ+ HÌB M¦B +O .QÆM; G¶B- J L;mv i +¨M; ç€M? ;B€ + Q ?ÆM p¨B T?–M-
iBM iS+ p +?Q i¬M #ªQ i¨M;- i'i M?B M b) KWM; `Ð M?Q çB M- b) M;?o ? i i?ªv #B

*?Q M M p¬ b® M;QÌB ç´ t¬ çB +?B K H'v- K¨ +¦ i? ;B®M; M?Q .QÆM; G¶B- +?ŠM
+¨M; i? K Qi- +Æ ?² H¨ F?¬M; +¦X

@ h çQÆM; M?B M iU KbM? ?B m H'v- ?ÆM M[#ªQ i¨M; FB K†+ /M +¦ çB p¨Q +
#ªQ i¨M; +O +?Q i¬M- +?d +¦ M;QÌB ?[m /mv M KÈB +¦ çQÊ+- +¦ çB +kM; p¬ Q+?-
+¦ im pB ;B i,M;- iWM; #QÈ+ çB iÈB KÈB +¦ i? i`Î i?¨M? K°i çÌB +QÌM; ;Bª +?•M +

.QÆM; G¶B +QÌB M¦BX

@ L;QÆB H¢B ?B m `'i `ä `¨M;- M?QM; M;QÌB +¦ i•K ibM? M?Q M;QÆB i?"i [m€ Qi

J L;mv i i?Î /¨B M¦B,

@ *¦ i? /U çQ€M çQÊ+ F i [mª- M?QM; M;QÌB +¦ i? +?•M +?QM? H¨K çQÊ+- H¢B +

@ æQÊ+ `²B- ç–m- M;QÆB ç½ i`ª HÌB +•m ?ÄB +O i - M?Q p"v M;QÆB +¦ i? `ÌB ç
ç m ç½ +? i- +?Q M M +?QM? M;QÆB iU `ÌB F?ÄB EBK L;mv M hBM? çBX

G9+ M¨v .QÆM; G¶B ç½ M;?2 çQÊ+ i? M? •K M?„+ M?Î +O ? i?®M;- M?B K pK Î
?„M ç½ ?Q¨M i?¨M? tQM;- K i°+ Î MÆB M¨v ç½ #` ?„M F?m i`W- # M i?QÎM; +kM;
iBM? ?¢+? #´M M;mv M ç²M; i?ÌB i`Î i?¨M? +?O i EBK L;mv M hBM?X

>B M i¢B .QÆM; G¶B ç½ ?Q¨M i?¨M? tQM; ? B M?B K pK- i`Î i?¨M? +?O i ? B iBM

L?Q p"v KK+ iB m F iB T +?QM? H¨ h?Ov- >Ä - h?´ L;mv M hBM?X

G9+ M¨v # iBM? +–m FB ç m #` mv ?B T- K i°+ ç M; i'M +¬M;- +?d H¨ # iBM? +-
K¨ i?¬B- M?QM; i?ÌB ;B M +kM; ç½ H•m- # iBM? +–m FB +kM; F?¬M; +ÁM /mv i`b
HÁM; .QÆM; G¶B ?B m `ä `¨M;X

@ L;QÆB H¨ K°i M;QÌB i®i- ?B p¼M; +?9M; i +ÁM +¦ i? ;†T H¢BX

J L;mv i M¦B tQM; #B M K'i i`QM; ?Q F?¬M;- ç½ i`mv M i®M; p K ;BÈBX

J¨ .QÆM; G¶B +kM; ç½ # v H M #–m i`ÌB- iW t M?bM H¢B +?d i?'v i?•M ªM? h¬
i?Q€M; +?®+ ç½ tm'i ?B M M; v i`QÈ+ K„i ?„M- i`QM; i v M¨M; +–K K°i i?B i? i?"i
h?¬M >Q EBK :B€+ i?9X

@ aQ i¬M- M;QÆB i?¨M? +¬M; ç€M? +? i h?¬M >Q EBK :B€+ i?9X

.QÆM; G¶B +¦ +?9i ;B"i KbM? M¦BX

@ S?ªB- h?¬M >Q EBK :B€+ i?9 bÆ b˜v M M #` i #„i çQÊ+ +Æ ?°B ç€M? +? iX

h¬ L;?B M ;"i ç–m- iB T i?2Q pmM; i v `¢+? K°i çQÌM; b m ;€v K½M? i?9- i v +?°T
tm'i ?B M i`QM; i v h¬ L;?B MX

@ æ•v H¨ M°B ç M h?¬M >Q EBK :B€+ i?9- +¦ i`Ê ;B9T ç®B pÈB M;QÆB- M;QÆB ç

h¬ L;?B M çQ M°B ç M +?Q ?„M- M¦BX

@ E?¬M;- F?¬M; +–M ç•m bQ i¬MX

.QÆM; G¶B +U imv i,

@ *¬M; T?€T im Hmv M +O i ç†+ i?M- bQ i¬M +kM; #B i imv M°B ç M +O h?¬M >
M?QM; ç®B pÈB i K¨ M¦B +?ŠM; i€+ /KM; ;b- +ÁM F?¬M; #^M; +'T +?Q bQ i,X

h¬ L;?B M i?'v ?„M +U imv i- +?,K +?9 M?bM ?„M K°i H9+- +m®B +MM; ;"i ç–m M¦

@ æQÊ+ `²B- ç +?Q iB m M?- M?QM; ?B M i¢B M;QÆB ;B[çB- iU M;QÆB ;B Q +'

L¦B tQM; +kM; F?¬M; ç .QÆM; G¶B +U imv i- #Ä p¨Q i`QM; i v ?„M- b m ç¦ çB tY

.QÆM; G¶B F?) H„+ ç–m- i?m H¢B M°B ç MX

*?d +?®+ H€i b m i?B i? K½M? i?9 ç½ tY Hw tQM;- b m F?B H¨K tQM; ? i i?ªv +?n

@ L;QÆB ç½ H'v çQÊ+ #´M M;mv M iBM? ?¢+? EBK L;mv M hBM? `²B +?S\

@ æ½ iÈB i v- bQ i¬M F?¬M; +–M T?ªB HQ H„M;X

.QÆM; G¶B ;"i ç–m ç€TX

@ JK+ iB m F iB T +?9M; i çB >Ä L;mv M hBM?X

h¬ L;?B M M¦BX

.QÆM; G¶B M;?2 p"v ?ÆB +¦ +?9i FBM? M;¢+- F?Qª M; +€+? iW MÆB ç•v çB >Ä L
H¢B çB i`QÈ+ ç•v\ .QÆM; G¶B F?¦ ?B m- ?ÄB,

@ aQ i¬M- F?¬M; T?ªB çB h?Ov L;mv M hBM? ;–M ?ÆM b Q\ ob b Q H¢B çB >Ä L

@ h M¦B çB >Ä L;mv M hBM? i?b +S çBX

h¬ L;?B M H¢M? HMM; M¦B,

@ L?Q i? M¨Q\ L;QÆB +¦ w FB M\ *?Q /M +¦ w FB M M;QÆB +kM; T?ªB çBX

æ•v H¨ H–M ç–m iB M .QÆM; G¶B i?'v h¬ L;?B M M¦B +?mv M M?Q p"v- H¢B F?¬M
#'i ç„+ /o- ç¨M? M;?2 i?2Q HÌB M¨M;X

J°i ;BÌ b m h¬ L;?B M K M; i?2Q .QÆM; G¶B çB >Ä L;mv M hBM?X

@ L;QÆB i?ª M[M?•M K i°+ FB b Q\

h` M çQÌM; h¬ L;?B M ç°i M?B M ?ÄBX

.QÆM; G¶B bYM; b®i- ;"i ç–m M¦B,

@ .¢- bQ i¬MX

@ L¨M; H¨ M[M?•M K i°+- H¨ ç`+? M?•M +O M;QÆBX

h¬ L;?B M M¦B,

@ h ?B p¼M; M;QÆB +¦ i? ?B m `ä p KbM?- ?B m çQÊ+ KbM? ç M; Î i`QM; ibM?

RR9RX *?QÆM; RR38, >Q¨M h?¨M? L?B K oK- æQÊ+ L;k >¨M? S?€

@ aQ i¬M- i

.QÆM; G¶B +ÁM +?Q M¦B tQM;- H¢B #` h¬ L;?B M M;„i HÌB,

@ L[M?•M +O M;QÆB ç½ `'i M?B m- çWM; M M çB i` m +?¼+ i? K M[M?•M F?€+

@ •+?

.QÆM; G¶B M;?2 p"v +¦ +?9i ç m ç–m- M¦B,

@ aQ i¬M- M;QÆB ?B m H–K- i F?¬M; +¦ ;b pÈB M[iY K i°+ FB - bÎ /o #m¬M; i? +
/`+? pÈB M¨M; K¨ i?¬BX

@ •MX

h¬ L;?B M ç€T H¢B- M?QM; `ä `¨M; M¨M; F?¬M; ? iBM HÌB M¦B +O .QÆM; G¶BX

@ aQ i¬M- i?"i bU- i M?"M çQÊ+ K°i iBM iS+- K°i iBM iS+ i?"i HÈM- +?QM? pb iB

.QÆM; G¶B M¦BX

@ hBM iS+ ;b\

h¬ L;?B M i`–K M;•K K°i +?9i- ?ÄBX

@ hBM iS+ p L;k L?¢+ i?¨M?X

@ L¦BX

@ aÎ /o K i°+ +MM; M;k ç¢B iB M pQÆM; +?9 w L;k L?¢+ i?¨M? M?Q p"v- H¨ pb L;
ç M +?Q i¬M #ªQ i¨M;- `'i +¦ i? H¨ K'm +?®i ç KÎ` #ªQ i¨M; +?Q i¬M FB X

.QÆM; G¶B M¦BX

L;?2 çQÊ+ HÌB M¦B +O ?„M- h¬ L;?B M ç°i M?B M M;WM; H¢B [m v ç–m M?bM ?„

@ L;QÆB M¦B H¨ i?"i b Q\ *?Q i¬M #ªQ i¨M;\

L?bM €M? K„i H¦2 ` [m M; K M; +O h¬ L;?B M- .QÆM; G¶B +¦ +?9i F?UM; H¢B-
T?K+ #bM? i?QÌM;X

@ .¢- M?QM; H¨ i?"i ? v ;Bª pšM +?Q F?ŠM; ç`M?- M[M?•M K i°+ ç½ M¦B M?Q p"v
M¦B b B- M?QM; iBM iS+ +¦ i?"i ? v F?¬M;- L;k L?¢+ i?¨M? +¦ T?ªB HB M [m M ç M
+ÁM +?Q `ä `¨M; H„KX

.QÆM; G¶B M¦BX

@ *?Ì tY Hw tQM; i B ?¼ M;–K i`QM; ç M çB M M;QÆB i`Î p L;k L?¢+ i?¨M? çB- ç
+?Q i¬MX

h¬ L;?B M M¦B,

@ >B M i¢B +?9M; i çB >Ä L;mv M hBM?X

>Ä L;mv M hBM? H¨ K°i iBM? +–m `'i HÈM- HBM? F?Q bmM; i9+- i?U+ HU+ im H
hBM? +MM; EBK L;mv M hBM? F?¬M; QiX

*?Q M M H9+ M¨v >Ä L;mv M hBM? pšM +?Q #` K i°+ +¬M; ?½K- i?"K +?Q bQM;
+Q- M?QM; +kM; F?¬M; FûQ /¨B çQÊ+ # Q H•m- imv i?U+ HU+ +O ?¼ K¢M? ?ÆM
F?¬M; çO bS+ +?®M; ç`+?X

.QÆM; G¶B +MM; h¬ L;?B M +QÌM; i? ?¨M; H•KX

a m ç¦ ? B M;QÌB iB M ?¨M? çª FQ+? iB m /B i- H¨K K i°+ i`Î i v F?¬M; F`TX

o¬ b® K i°+ #` ç€M? +? i- +ª >Ä L;mv M hBM? #B M i?¨M? #B M K€mX

.QÆM; G¶B pšM Hm¬M +ªK i?'v i?"i iÁ KÁ pb b Q h¬ L;?B M Km®M ç M >Ä L;mv
M?QM; F?B M?bM i?'v +?O i >Ä L;mv M hBM?- ?„M HB M ?B m ` - p` M¨v i M H
L;?B M- çB m M¨v +kM; F?¦ i`€+? pb b Q h¬ L;?B M p°B p½ M?Q i? X

@ L;QÆB +?QM? H¨ .QÆM; G¶B- F?¬M; i - F?¬M; i X

a m F?B ;BªB i`W M;mv +Æ +O >Ä L;mv M hBM?- h¬ L;?B M K M; i?2Q .QÆM; G¶
M?bM i?'v .QÆM; G¶B M?`M F?¬M; çQÊ+ ;"i ç–mX

@ aQ #€X

@ L;?2 M¦B M;QÆB +–M iBM? ?¢+? #´M M;mv M L;k >¨M? *?B hBM?- M m M;QÆB
+kM; F?¬M; T?ªB M;QÌB M;Q¨B- i çQ +?Q M;QÆB- M;QÆB T?ªB M?È F„b m F?B
M;QÆB +?ŠM; F?€+ M¨Q H¨ +?O i >Ä L;mv M hBM?- M;QÆB +¦ M;?o pK T?ªB #ª

L;[F?Q h¬ J°M; M;?B K i9+ M¦BX

@ u M i•K çB- bQ #€- +?d +–M i F?¬M; +? i- b) #ªQ çªK >Ä L;mv M hBM? F?¬M; #
i´MX

.QÆM; G¶B M;?B K i9+ i`ª HÌBX

h¬ J°M; ;"i ç–m,

@ L;QÆB M¦B M?Q p"v i v M i•K- i [mªM Hw iBM? +–m M¨v M?B m M,K M?Q p"v- +
tm®M;X

E?B M¦B ` HÌB M¨v M?bM h¬ J°M; +¦ p M?Q i?Qª B K€B ?ÆM `'i M?B m- F?Q +?'i #B MX

@ æ°i T?€- F?¬M; M;Ì H¢B ç°i T?€X

@ E?¬M; M;?o iÈB- i?"i F?¬M; M;?o iÈB- b m F?B #m¬M; tm®M; ? i i?ªv i +kM; + #bM? i` M p¢M M,K- ?¬K M v `®i +K+ ç½ ç°i T?€X

h¬ J°M; +ªK FQ+? M?bM .QÆM; G¶B,

@ *ªK ÆM M;QÆB- .QÆM; G¶B- M m F?¬M; +¦ M;QÆB i F?¬M; ç¢i iÈB #QÈ+ M¨vX

@ aQ #€ +¦ i? ç°i T?€ H¨ M?Ì bQ #€ iQ+? Hkv- +ªM? ;BÈB ç½ iÈB çQÆM; M?B M H M¨Q /€K F +¬M;X

.QÆM; G¶B F?B K i®M M¦BX

@ hB m iY FB - i?"i #B i M¦B +?mv MX

h¬ J°M; pmB p M¦B,

@ æQÊ+ `²B- i Km®M çB # [m M- >Ä L;mv M hBM? ;B Q +?Q M;QÆB- +–M i`Ê ;B9 H¨ çQÊ+- M¨M; `'i [m2M i?m°+ MÆB M¨vX

@ h, i, +S v M i•K çBX

@ æQÊ+- ?B M i¢B i ç½ F?¬M; M?bM i?'v im pB +O Km°B- t2K ` Km°B ç½ iB M #

h¬ L;?B M ;"i ç–mX

@ h®i H„K- i çB ç•v- iB m iY- ?½v +® ;„M; M?B m ?ÆMX

@ h¢K #B i bQ #€X

.QÆM; G¶B pšv i vX

a m F?B h¬ J°M; `ÌB F?ÄB- h¬ L;?B M M?bM .QÆM; G¶B M¦B,

@ æQÊ+ `²B- M;QÆB çB Hmv M ?¦ iBM? ?¢+? #´M M;mv M >Ä L;mv M hBM?- i Î

" M;¨v b m- h?´ L;mv M hBM? +MM; h?Ov L;mv M hBM? ç m #` i?m T?K+ ?Q¨M iQ

.QÆM; G¶B `®i +K+ i"T ?ÊT ç¬M; çO iBM? ?¢+? #´M M;mv M +O L;k >¨M? *?B hB

>„M +kM; ç½ çQÊ+ M?Q M;mv M ;BªB i`W i B ?¼ M;–K i`QM; ç M çB M- M;Q¨B ` i? K L;k >¨M? T?€T i?m"iX

hm pB ?„M +¨M; ;B i,M;- ç½ ç¢i iÈB M;Kv i?€M? M?'i ;B BX

>B M i¢B ?„M i?B i`B M >Ov .B i L?'i h?S+- +¦ i? ç²M; i?ÌB T?€i ` L;k >¨M? T?€ i?ÌB +¬M; FQ+? M,K M;QÌBX

*?mv M M¨v p®M ç½ çQÊ+ ;BªB [mv i- ?„M T?ªB H"T iS+ [m v p L;k L?¢+ i?¨M?- M +kM; F?¬M; [m€ ;'T- ?B M i¢B L;k L?¢+ i?¨M? i?"i M iQ¨M- #® i`Q +O J oK i?B ç°i T?€- +?Q /M +¦ +QÌM; ;Bª +ªM? ;BÈB i?B M [m•M +kM; +?Q +?„+ ibK çQÊ+ M?

>B M i¢B +?mv M Î >mv M L;mv M hBM? +kM; M M +¦ F i i?9+- i?U+ HU+ +O ?„M pK i?®M; M?'i >mv M L;mv M hBM? ç½ ç M H9+X

L?QM; pšM +–M T?ªB i`QM; +–m w FB M h¬ L;?B M KÈB çQÊ+X

E?B .QÆM; G¶B çB iÈB b•M pB M +O h¬ L;?B M- M¨M; +?"K `½B KÎ K„iX

@ L;QÆB ç°i T?€\ æ½ ;BªB i`W tQM; i B ?¼ M;–K\

@ .¢- bQ i¬MX

.QÆM; G¶B ?²B ç€TX

@ L m p'M ç MiQ¨M +O M;QÆB ç½ ;BªB [mv itQM;- M?Q p"v +kM; H¨ i?ÌB çB K
#ªQ i¨M; +?Q i¬M [m€ i`¼M; v m- F?¬M; çQÊ+ +?"K i` X

h¬ L;?B M ?¨B HÁM; ;"i ç–m M¦BX

*?QÆM; 3N9, Zm v p L;k L?¢+ i?¨M?

@ aQ i¬M- i i iQM? iQ€M [m v p >mv M L;mv M hBM? K°i +?mv MX

.QÆM; G¶B M;?o M;?o M¦BX

@ Zm v p >mv M L;mv M hBM?\ *kM; i®i- M?QM; T?ªB çB M? M? p M? M?- +?9M

h¬ L;?B M pW M;?2 +kM; F?¬M; +U imv i- ;"i ç–mX

@ E?¬M; T?ªB- bQ i¬M- i iQM? iQ€M ç2K >mv M L;mv M hBM? ?Q¨M iQ¨M +?dM
iBM? ?¢+? #´M M;mv M +O >mv M L;mv M hBM?X

.QÆM; G¶B H„+ ç–m M¦BX

@ L;QÆB Km®M iBM? ?¢+? #´M M;mv M >mv M L;mv M hBM?\

h¬ L;?B M bYM; b®i- +¦ +?9i ;B"i KbM? ?ÄB,

@ ob b Q\

@ aQ i¬M- i +ªK ;B€+ iBM? ?¢+? #´M M;mv M >mv M L;mv M hBM? `'i i`¼M; v m ç

.QÆM; G¶B M?bM h¬ L;?B M M¦BX

@ E?¬M; çQÊ+- F?¬M; i? Î H¢B >mv M L;mv M hBM? [m€ H•m- #ªQ i¨M; +?Q i¬M

h¬ L;?B M iU ?ÄB ?²B H•m- pšM H„+ ç–m M¦B- ç®B pÈB M¨M; #ªQ i¨M; +?Q i¬M K
K°i #QÈ+X

@ aQ i¬M- #ªQ i¨M; +?Q i¬M F?¬M; / /¨M; ibK çQÊ+ M?Q p"v- ?ÆM M[H¨ i?"i ? v

.QÆM; G¶B M¦BX

@ "'i F H¨ i?"i ? v ;Bª- #ªQ i¨M; i?"i [m€ i`¼M; v mX

h¬ L;?B M H„+ ç–m M¦B,

@ .M H¨ ibM? ?m®M; M¨Q i ç m T?ªB i?Y K°i H–MX

@ aQ i¬M- K†+ F #ªQ i¨M; +¦ i?"i ? v F?¬M;- ç m M;mv ?B K p¢M T?–M- i?"K +?Q
[m•M tm'i ?B M- b) ;B¦ i M? KQ K€m- /M +¦ #ªQ i¨M; +?•M +?QM? +kM; +?Q +?„-
M M

RR9kX *?QÆM; RR3e, G¢B .B i J h°+X

.QÆM; G¶B +® ;„M; i?mv i T?K+ h¬ L;?B M- M?QM; +ÁM +?Q M¦B tQM; ç½ #` +„i

@ L;QÆB F?¬M; +–M M?B m HÌB- i b) F?¬M; #Ä [m - M?QM; i?U+ HU+ +O M;QÆ
çQ+? t€+ F?¬M; i?Q+? ?ÊT- p"v i?b M;QÆB çQ i p L;k L?¢+ i?¨M? i`QÈ+- b m
>mv M L;mv M hBM? tY Hw +?mv M +O M;QÆBX

h¬ L;?B M M;?o M;?o M¦BX

@ aQ i¬M- M?QM; K¨

@ E?¬M; +–M M?QM; K¨- w i ç½ [mv iX

h¬ L;?B M pmM; i v- F?¬M; M¦B i? K HÌB M¨QX

@ æQÊ+ `²BX

.QÆM; G¶B #'i ç„+ /o- M m M¨M; F?,M; F?,M; M?Q i? - ?„M +¦ i? H¨K i? M¨Q- +
i?m T?K+ o¬ *U+ ç¢B HK+- i?m T?K+ tQM; >mv M L;mv M hBM? KÈB çB iB M ;BÈB

J°i M;¨v b m .QÆM; G¶B çQ h¬ L;?B M [m v p L;k L?¢+ i?¨M?- H9+ M¨v im pB +O
FBM? M;QÌB- H¨K +?Q .QÆM; G¶B ;B"i KbM? F?¬M; i?¬B- ?„M KÈB `ÌB F?ÄB # Q
M? M? M?Q i? X

@ .QÆM; G¶B ç¢B M?•M- M;¨B `®i +K+ ç½ i`Î H¢BX

@ .QÆM; ?mvM? ç - ç m M?Ì +¦ M;QÆB- HBM? F?Q MÆB M¨v i?"i bU [m€ bmM; i9
i`Ê ;B9T +?9M; i HoM? M;° i?B M ç` T?€T i„+ HU+X

*?mM; >€M .kM; M?bM .QÆM; G¶B p¬ +MM; +ªK FQ+?X

L?¢+ "'i S?¨K +kM; M?Q p"v- F?¬M; ç M K°i M,K im pB +O ?„M b) ?Q¨M iQ¨M F?¬B
ç m M?Ì .QÆM; G¶B ;B9T çÐ- M m F?¬M; +¦ ?„M- T?ÄM; +?WM; #ªM i?•M KbM? ç½

L?¢+ "'i S?¨K +kM; F?¬M; T?ªB M;QÌB i?QÌM;- ?„M ç½ #„i ç–m i?S+ idM? K°i #° T
pšM M?È `ä •M çS+ +O .QÆM; G¶B- ?„M #B i F?¬M; +¦ i? M? MB M M¨v- ?„M poM
H¢BX

@ *?mM; ç¢B + - L?¢+ ç¢B + - ? B p` [m€ F?€+? F?Q- ç•v H¨ /Q iU ? B p` M¶ HU+ K
K¨ i?¬B- #û M?Ä F?¬M; ç€M; F X

.QÆM; G¶B F?) H„+ ç–m M¦B,

@ æ9M; `²B- L?¢+ ç¢B + - ?B M i¢B L;k L?¢+ i?¨M? F?¬M; tm'i ?B M +?mv M ;b M

L m MÆB M¨v H¨ K'm +?®i KÎ ` #ªQ i¨M; +?Q i¬M- iBM iS+ H¨ i?"i bU- M?Q p"v i`
ç`M? T?ªB +¦ çB m ;b F?€+ i?QÌM;- ?Q†+ H¨ b) +¦ +?mv M ;b F€ /` T?€i bBM?X

@ E?¬M; +¦X

*?mM; >€M .kM; H„+ ç–m M¦B,

@ .QÆM; ?mvM? ç v M i•K- M m ç€K iB m iY FB /€K i¢Q T?ªM- i b) tû M€i #¼M ?
#¼M ?„M pšM i?"i v M ´MX

æB m .QÆM; G¶B Km®M #B i F?¬M; T?ªB HQ¢B +?mv M M¨vX

L?¢+ "'i S?¨K iU ?² ?B m çQÊ+ w iS +O .QÆM; G¶B- M¦B,

@ .QÆM; ?mvM? ç +S v M i•K H¨ çQÊ+- L;k L?¢+ i?¨M? F?¬M; +¦ ;b #B M ?¦ - M m
i`mv M iBM +?Q .QÆM; ?mvM? ç - M?QM; M?bM /€M; p +O ?mvM? ç - +¦ T?ªB L
ç¢B bU ;b T?€i bBM?\

@ *?mv M ç¢B bU ;b\

*?mM; >€M .kM; bYM; b®i,

@ *?ŠM; H) H¨ K i°+ ? v M;k ç¢B iB M pQÆM; H¢B ç•v H¨K T?B M b Q\ h?"i Km®
?„M K°i +?9iX

oW M?„+ ç M K i°+ +MM; M;QÌB +O M;k ç¢B iB M ;BÈB- *?mM; >€M .kM; i?"T T?

@ *?mM; ç¢B + F?¬M; +–M FQ+? ç°M;- +?mv M M¨v +¦ [m M ? ç M #¼M ?„M ç²M
i - i?"i F?¬M; /€K ;B'm /B K- bÎ /o L;k L?¢+ i?¨M? #` K i°+ +MM; M;k ç¢B iB M pQ
H¨ #ÎB pb i`QM; i?¨M? ç½ +'i ;B'm K°i #Q K"i +U+ HÈMX

.QÆM; G¶B M¦BX

@ "Q K"i i?"i HÈM\ G¨ #Q K"i HÈM ;b p"v\ G½Q *?mM; M¨v Î H¢B ç•v ç½ i?"i M?B
MÆB M¨v- +kM; F?¬M; i?'v +¦ ç² p"i ? v ç¢B #Q K"i ;b M? \

*?mM; >€M .kM; M;?2 p”v ;½B ç–m M¦BX

@ E?¬M; #B i? B p` ç¢B + +¦ iWM; M;?2 [m +?mv M #ªQ i¨M; +?Q i¬M ? v F?¬M;

.QÆM; G¶B ?ÄBX

@ "ªQ i¨M; +?Q i¬M\

L?¢+ "'i S?¨K +MM; *?mM; >€M .kM; M?'i i?ÌB +?'M ç°M; ?ÄB,

@ *?ŠM; H) i`QM; L;k L?¢+ i?¨M? +¦ #ªQ i¨M; +?Q i¬M\

@ oB + M¨v i?b F?¬M; #B i çQÊ+- M?QM; +¦ i? F?ŠM; ç`M? K i°+ +MM; M;k ç¢B L;k L?¢+ i?¨M? H¨ #ÎB pb MÆB M¨v [m M ? pÈB +?Q i¬M #ªQ i¨M;X L?QM; #ªQ i¨M p”v- F?ŠM; ç`M? b) #` p¬ b® +QÌM; ;Bª +?9 w- +?Q /M i?¨M? i`b ç½ çQÊ+ /ÌB p¨Q ;†T +QÌM; ;Bª bB m +'T +?•M +?QM?- i, M?Q H¨ i?B M [m•M- +?d bÊ J oK b•K H•K H9+ ç¦ bU ibM? b) F?¬M; +ÁM çÆM ;BªMX

.QÆM; G¶B M¦BX

@ "ªQ i¨M; +?Q i¬M- i?”i bU +¦ [m M ? ç M iBM iS+ M¨v ? v b Q\

@ h?”i ? v ;Bª i F?¬M; #B i- M?QM; +€+ +QÌM; ;Bª pb +?mv M M¨v K¨ ç M- ç M H9 F?¬M; M?ÄX

.QÆM; G¶B i?Î /¨B,

@ L m i?”i bU F?¬M; çQÊ+- +?9M; i +?d ç¨M? #m¬M; i? L;k L?¢+ i?¨M?- +?Q M +?m˜M #` bŒM b¨M; KÈB çQÊ+X

@ "m¬M; i? L;k L?¢+ i?¨M? +kM; i®i- ?B M i¢B KQ ;B¦ M´B H M- M m F?¬M; i? F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; çQÊ+X

L?¢+ "'i S?¨K M;?2 p”v bYM; b®i- b m ç¦ HB M ;”i ç–m,

@ L?QM; Km®M i?ª [m M L;k L?¢+ i?¨M?- i`QÈ+ ? i T?ªB +?m˜M #` bŒM b¨M;- +kM KÈB çQÊ+X

@ oB + M¨v ;B Q +?Q L?¢+ ç¢B + çB H¨K- iB m ç +¦ [m€ M?B m bU ibM?- i?”i bU

.QÆM; G¶B M;?2 p”v M¦BX

@ oB + M¨v F?¬M; +¦ p'M ç ;b- i +¦ i? çB M¦B `ä pÈB K¼B M;QÌB- M?QM; b m F? +?mv M b m M¨v T?ªB /U p¨Q .QÆM; H½Q ç M #¨BX

L?¢+ "'i S?¨K +QÌB +QÌB M¦BX

@ *?mv M ;BªB [mv i M;¨v b m i ç½ +?Q M;QÌB #„i i v tY Hw- T?ÄM; +?WM; p¨B M M¨v L?¢+ ç¢B + v M i•KX

E?B [m v H¢B L;k L?¢+ i?¨M?- .QÆM; G¶B ç½ M;?o ç M pB + M¨v M M ç½ M #¨B M [mv iX

" M ç–m F?B .QÆM; G¶B M;,M +ªM K i°+ i¢B ",M; >² i?¨M?- mv p¼M; +kM; +U+ + +?mv M M;Q¨B w Km®M- #` K i°+ ;B i +? i- H9+ ç¦ M m ?„M F?¬M; i? Î H¢B iB M +?O ",M; >² i?¨M?X ",M; >² i?¨M? +€+? L;k L?¢+ i?¨M? ?ÆM M;¨M /†K- bQ b€M? K FûK ?ÆM K°i +?9i- M?QM; K'v M,K ;–M ç•v i`ªB [m J°M; >mv M S?O T?€i i`B M- ?ÆM L;k L?¢+ i?¨M? `'i M?B mX

sY Hw tQM; +?mv M Î L;k L?¢+ i?¨M?- .QÆM; G¶B [m v p >mv M L;mv M hBM?X

E?B ?„M i`Î H¢B o¬ *U+ ç¢B HK+- FBM? M;¢+ T?€i ?B M >mv M L;mv M hBM? #` K

>ÆM M[+ÁM H¨ ç¢B [mv K¬ i'M +¬M;- +¦ ? B +QÌM; ;Bª M;Kv i?€M?X

L m .QÆM; G¶B F?¬M; F`T H9+ +?¢v p - +?d bÊ >mv M L;mv M hBM? T?ªB `ÆB p
tm'i ?B M- çWM; M¦B H¨ M;Kv i?€M? +QÌM; ;Bª- /M H¨ ç¢B ç¢Q i?€M? M?•M ?„M +

@ :B i ?5

"BM? HQM? K i°+ ç®B +?B M +MM; +€+ ç¢B iB M K¬M o¬ *U+ ç¢B HK+- i`QÌM; ?
i? M;?B M; ?ŠM K°i # M- i?U+ HU+ K i°+ i?"i bU [m€ K¢M? K)- im Hmv M ;Bª +,M

o®M ç€K H½Q ;B ?Ä a•K G çB M K°i KU+ # [m M- M?QM; H–M M¨v K i°+ t•K H
a•K G çB M +kM; tm'i ?B M- +MM; çSM; p T?Q +€+ ç¢B iB M K¬M- i¢K i?ÌB #m¬

@ L;,M F?¬M; çQÊ+- H¨K b Q #•v ;BÌ\ *?ŠM; H) o¬ *U+ ç¢B HK+ b) #` K ç–m +?B

L?[M; MÆB K i°+ çB [m - i?•v M; M; F?„T ç²M;- ?Q M; i¨M ç´ M€iX

@ æ°M; i?O- H½Q ;B ?Ä - +?9M; i ` i v çB- #^M; F?¬M; i?"i bU tQM; `²BX

*Ym FB T i€M iB M o¬ *U+ i¬M; M?bM i?€B i?QÊM; H½Q i´ a•K G çB M a•K >²M; M

@ æQÊ+X

a•K >²M; ;"i ;"i ç–m- +MM; H½Q i´ o¬ *U+ i¬M; ?¦ i?¨M? ? B ç¢Q [m M; ªM? K°i ç
K i°+ ;B i iÈBX

RR9jX *?QÆM; RR3d, hM "BM?X

"ÎB pb ? B M;QÌB ;B M?"T- i? +K+ +?B M i`QÌM; M?€v K„i tQ v +?mv MX

L?QM; ? B + Q i?O M;Kv i?€M? K i°+ +kM; b) F?¬M; #Ä K†+ +?Q ?¼ imM; ?Q¨M?
M?€v K„i +?†M M; M; i`QÈ+ K†i ? B M;QÌB- F?Q i? +QÌM; ç¢B #°+ T?€i- iQ¨M #°
o¬ *U+ i¬M; +MM; a•K >²M; ç m #` €T +? ç M ? i ?ÆBX

@ L m ? B M;QÆB ç–m ?¨M;- i +¦ i? i? +?Q +€+ M;QÆB F?¬M; +? iX

*QÌM; ;Bª K i°+ M?bM ? B M;QÌB KÎ KB M; M¦BX

@ æWM; ?ÁM;- M;QÆB H¨ K ç–m- +?9M; i +¦ +? i +kM; b) F?¬M; F?m'i T?K+X

o¬ L;¬M H½Q i´ i`WM; K„i [m€iX

@ S?B- M;QÆB H¨ K ç–m- b9+ bBM?- imv i F?¬M; T?ªB M;QÌB i®i- M?QM; imv i

a•K >²M; K„M; iQX

@ *€+ M;QÆB ?W5

o K†i + Q i?O FB F?¬M; M?`M çQÊ+- ?W H¢M? M¦B,

@ *€+ M;QÆB `QÊm KÌB F?¬M; m®M; i?Q+? m®M; `QÊm T?¢i- p"v +€+ M;QÆB çB

L¦B tQM; F?Q i? +O ?„M +?Êi FûQ H M- ? B i v bB i +?†i- i` M M„K i v iªM ` m H

hB T i?2Q ?„M ç€M? ` K°i [mv M- H K [m M; FBM? F?OM; b„T Q M? FQ+? H M i?•
im Hmv M ;Bª M?•M HQ¢B M?bM i?'v +ªM? iQÊM; M¨v ç m M?„K K„i H¢B- F?¬M; K
i?ªK +O ? B p` +Ym FB T i€M iB MX

L?QM; pQÊi M;Q¨B /U çQ€M K¼B M;QÌB- ? B ç¢Q H K [m M; F?OM; #® #` M;QÌB
ç¦ F?¬M; +€+? M¨Q iB M i? K MY #QÈ+X

@ L;QÌB M¨Q\

*QÌM; ;Bª K i°+ T?€i ?B M +?B m i?S+ +O KbM? #` M;QÌB M;,M i`Î- K¨ +?QM? ?„
i¢B +O ç®B T?QÆM;- M?'i i?ÌB pW bÊ pW ;B"M- M;QÌB FB +¦ i? •K i?–K M;,M +
p"v im pB F?ŠM; ç`M? pQÊi i` M +?QM? KbM?- F?¬M; M;?o iÈB Î ç` T?QÆM; M¨v
M?Q i? - t2K ` >mv M L;mv M hBM? F?¬M; / +¬M; T?€X

@ >W- K i°+ iB m i K¬M- H¢B /€K ç M >mv M L;mv M hBM? M?€Q bU- F?¬M; ? t2
K„iX

G9+ M¨v .QÆM; G¶B tm'i ?B M M; v i` M F?¬M;X

@ G¨ iB m b9+ bBM? .QÆM; G¶B- H¨K b Q +¦ i? \

@ G¨ .QÆM; G¶B\

@ G¨ H½Q #ªMX

@ æ¢B M?•M p¢M im - ç¢B M?•M p¢M im X

"BM? HQM? M?•M HQ¢B M?bM i?'v .QÆM; G¶B HÊB ?¢B M?Q i? - M;,M +?†M çQÉ
i?ÌB ;–K `9 FBM? i?B M ç°M; ç` X

@ "Ä pk F?Q tm®M;- #¦ i v +?`m i`¦B- #^M; F?¬M;- +? i5

.QÆM; G¶B M?bM M;QÌB +O K i°+- M;[F?Q #,M; bQÆM; M¦BX

@ L;QÆB Km®M +? i- çWM; iQÎM; `^M; +¦ +?9i im pB M;,M i`Î i K°i +?B m i?b F?-

*QÌM; ;Bª K i°+ ;B"M /[- [m€i H M K°i iB M;- iB T iK+ ç€M? ` K°i [mv M- K°i [mv
/B K- M?Q b Q #,M; M?€v K„i Q M? p ?QÈM; .QÆM; G¶BX

@ >W5

>W H¢M? K°i iB M;- .QÆM; G¶B +kM; ç€M? ` K°i [mv M- i?"i M? M?¨M; M?Q F?-
ç2K K°i [mv M +O +QÌM; ;Bª K i°+ ç€M? i M- M; v b m ç¦ H¢B M†M; M ;B€M; H M

_,M; `„+ K°i iB M;- pMM; M;U+ M;QÌB FB HäK tm®M;- M?€v K„i K'i çB bBM? +ÆX

*QÌM; ;Bª K i°+ #` K°i [mv M +O .QÆM; G¶B KB m b€iX

@ *ÁM +¦ B5

.QÆM; G¶B ?mM; ?,M; +¨M [m'v iÈB +U+ çB K- M?bM M;QÌB +O K i°+ H¢M? HMM

@ h`®M5

J°i +QÌM; ;Bª K i°+ +ÁM H¢B +?SM; FB M .QÆM; G¶B M? M?¨M; Q M? ;B i ç²M;
iÈB i?U+ HU+ ç¬B # M +? M? H +? [m€ HÈM M?Q i? - ?„M F?¬M; i? M;Ì Î iBM? +-
#® M?Q p"v- i?"i M;Q¨B w Km®MX

E?¬M; ? +¦ +?9i /Q /U- ?„M [m v M;QÌB H¢B #Ä +?¢v M?Q çB MX

@ *ÁM Km®M +?¢v- ?B M i¢B [m€ Km°M `²BX

.QÆM; G¶B ?W H¢M? K°i iB M;- i?•M ?bM? # v H M- i®+ ç° M? M? +U+ ?¢M- +?È

@ L m ç½ ç M ç•v i?b F?¬M; +–M çB M[X

@ L;QÆB i i?W M?"M M;QÆB `'i +QÌM; ç¢B- M?QM; M?QM; M mi HB m K¢M;-

L;QÌB FB H¢M? HMM; M?bM .QÆM; G¶B M¦B,

@ h +¦ i`,K p¢M K i°+- K°i KbM? M;QÆB +?®M; çÐ çQÊ+ b Q\

@ > ? - #m²M +QÌB- mv ?B T i \ J°i i`,K p¢M K i°+ K¨ i?¬B- i M?'+ i v H¨ +¦ i?
H¢B çB- M m M;QÆB i`ª HÌB M?[M; ;b i Km®M #B i- +¦ H) i b) i? +?Q M;QÆB K
F?¬M; Km®M ?ÊT i€+- M?Q p"v i b) +?Q M;QÆB #B i +€B ;b H¨ b®M; F?¬M; #^M;

.QÆM; G¶B H¢M? HMM; M¦BX

@ >W- i +kM; F?¬M; iBM M;QÆB i?”i HÊB ?¢B M?Q p”v- *?m G”T " M¨v K¢M? ?A
Km®M t2K M;QÆB +¦ i?U+ HU+ ;b H¢B +¦ F?˜m F?Q M?Q i? X

J i°+ /Si F?Q€i #m¬M; ? i i?ªv- ;BˆM; +Q +MM; .QÆM; G¶BX

@ o”v M;QÆB +kM; çWM; i`€+? i F?¬M; F?€+? F?QX

.QÆM; G¶B pmM; i v- æ¢B h¢Q >¦ h?O # v ` X

E?¬M; i`mM; tm’i ?B M ç¢B i?O i?”i HÈM- ?QÈM; *?m G”T " +?°T iÈBX

@ J GU+ *?B " 5

*?m G”T " +?Êi [m€i K°i iB M;- K F?Q M;QM; iK i` M bQM; +?QÎM;- ?¦ i?¨M? K
?QÈM; ç¢B i?O FB ç€M? iÈBX

L?QM; +¬M; FQ+? +O ?„M M?€v K„i HB M i M `½X

@ *ÁM +¦ i?O çQ¢M ;b M[- ç m bY /KM; ` çB\ *?Q i t2K i?Y M;QÆB +ÁM +¦ +?¶ M

.QÆM; G¶B M?bM *?m G”T " - M;[F?Q F?BM? KB i M¦BX

J°i +?B m pW `²B ç½ H’v çB i€K T?–M HU+ HQÊM; +O *?m G”T " - H9+ M¨v Km®M
i?”i H¨ +?mv M +QÌB- ?„M t2K M?Q ç•K H Q T?ªB i?2Q H Q- ?„M ç½ +?•M +?QM? w
i?U+ HU+ +? M? H +? [m€ HÈM pÈB +?QM? KbM?- Km®M ç€M? i?„M; i?”i F?¬M; i